GLOSSARIUM
ad Scriptores
MEDIÆ & INFIMÆ GRÆCITATIS,

IN QVO

GRÆCA VOCABULA NOVATÆ SIGNIFICATIONIS, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Jatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum Notiones & Originationes reteguntur:

Complures ævi medii Ritus & Mores; Dignitates Ecclesiasticæ, Monasticæ, Palatinæ, Politicæ, & quamplurima alia observatione digna, & ad HISTORIAM BYZANTINAM *præsertim spectantia, recensentur ac enucleantur.*

E libris editis, ineditis, veteribusque monumentis.

ACCEDIT Appendix ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis, unà cùm brevi Etymologico Linguæ Gallicæ ex utroque Glossario.

Auctore CAROLO DU FRESNE, *Domino* DU CANGE, *Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstore.*

TOMUS SECUNDUS.

LUGDUNI,
Sumptibus ANISSONIORUM, JOANNIS POSUEL, ET CLAUDII RIGAUD.

M. DC. LXXXVIII.
Cum Privilegio Regis Christianissimi.

GLOSSARIUM
ad Scriptores
MEDIÆ ET INFIMÆ GRÆCITATIS.

P.

ΡΑΒΆΝ ΤΙΤΖΙΝῊ, τὸ ῥέον βάρβαρον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Ita ferè etiam in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Rheum barbarum*, ſeu *Rhaponticum*.

ΡΑΒΔΙ͂, Ῥαβδάκι, *Baculus*, *Bacillus*, ῥάβδος, ῥάβδος, ῥαβδίον. Ῥαβδιά, *Fuſtis impreſſio*, *ictus*, ἡ τῆς βάκτρου πληγή.

Ῥαβδίον, Ἄλιμος, Interpolat. Dioſcor. c. 121. *Alimus*.

ΡΆΒΔΟΣ, *Pedum Patriarchale*. Synodus VIII. Oecumenica Act. 7. de Photio Patr. Conſtantinopol. exauctorato: ἄρατε τὴν βακτηρίαν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· σημεῖον γάρ ἐστιν ἀξίας ποιμαντικῆς. Nicetas de Rheb. poſt Excid. Urb. n. 5. de Patriarcha ex Urbe fugiente: προῆγε δὲ ἡμῶν ὁ Οἰκουμενικὸς Ἀρχιποίμην, μὴ πήραν φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ ὀσφύι, ἄραβδος καὶ ἀσάνδαλος, καὶ χιτώνιον ἓν περικείμενος, εὐτελὴς εὐαγγελικὸς ἀπόστολος. Symeon Theſſalonic. in Dial. de Hæreſib. ubi de Inaugurat. Patr. τὴν ἱερὰν ῥάβδον αὐτῷ τῷ ὑποψηφίῳ ἐγχειρίσας, &c. Pachymeres lib. 5. c. 23. ταῦτά τε εἰπεῖν, καὶ ἀθρόον τὸ τῆς Πατριαρχίας σύμβολον ῥίψαι τὴν βακτηρίαν. Definit porrò pedum iſtud paſtorale in ſuperiori parte in formam Crucis. Vita Bartholomæi primi Archimandritæ S. Salvatoris Meſſanenſis Græcè ſcripta à Daniele Monacho S. Baſilij, cujus Latina duntaxat dedit Rocchus Pirrus, *Tum ſeverioris atque aſceticæ vitæ cupidine, pelliceâ veſte contentus, nudiſque pedibus incedens, baculo crucis ſignum in vertice referenti incumbens, quo dubios firmaret greſſus*, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Baculus*.

ΡΑΒΔΟΥ͂ΧΟΙ, Cedreno p. 170. iidem qui Δικανοί. Recenſentur inter Officiales Palatij in Catalogo Offic. Aulæ Conſtantinop. ex Cod. Reg. n. 86. apud Goarum ad Codinum pag. 37. Conſtantinus de Adm. Imp. c. 32. παρεγένετο ὁ τότε εἰς τὸ Δυρράχιον στρατηγῶν ὁ Λέων ὁ Ῥαβδοῦχος, ὁ μετὰ τοῦτο Μάγιστρος τιμηθείς. Apud Nicetam in Andronico lib. 2. num. 1. Bardariotæ, de quibus ſuo loco, dicuntur ὑσγινοβαφῆ φοροῦντες ῥαβδοῦχοι.

ΡΆΒΙΚ, τὸ κίσσου, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Ciſſus*, *Hedera*. Vox Arabica.

ΡΑΒΟΥ͂ΛΙΟΝ. Vide Λαξευτήριον.

ΡΑΓΆΖΙΟΝ. Scholiaſtes Euripidis ad Oreſtem: Δόναξ, κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος· τινὲς δὲ φασὶ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥαγάζιον. Meurſius hîc *Puerum*, ac *Famulum* interpretatur, ex Ital. *Ragazzo*. Sed quid commune habet famulus cum arundine? Malim igitur ῥαγάζιον dici pro ῥαγὰς, *Fiſſura*, *Sciſſura*, ut ſit ramus abſciſſus.

ΡΆΔΑ, *Linea*, Gall. *Raie* Anonymus alter Interpres Rhamplij MS. καὶ μετὰ προσευχῆς καὶ φόβου Θεοῦ ποίησον ῥάδας ις. καὶ δι' αὐτῶν ποίησον σημεῖα β'. &c.

ΡΑΔΆΚΝΗ, τὸ βλητὸν, in Gloſſis Jatricis MSS. *Bletum*, ſeu *Blitum*, de quo Ruellius & alij.

ΡΑΔΊΚΙ, *Intybus*, Κιχώριον, πικρὶς, &c. Vide Geoponicum Alypij Cretenſis cap. 94.

ΡΆΖΕΙΝ, *Ancoras jacere*, *demittere*, τὴν ἄγκυραν χαλάζειν. Portolanus MS. τὰ καράβια ῥάζουν, καὶ στέκουν ἄγκυρα, καὶ ἄγκυρα τὸ στάσις ἐνέστην μέσι τοῦ καραβίου. Occurrit pluries. Theophylactus Hierodiac. Homil. 12. καὶ ἔραξαν τὰ κάτεργά τους εἰς τὸ μέρος τῶν ἑπτὰ γουλάδων. Et pag. 240. καὶ ἐκεῖ ἔρραξαν κάτεργά τους. Vide Ῥαΐζειν.

ΡΑΖΟΥ͂ΡΑ, *Raſura*. Gloſſæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Cod. Reg. 1047. καλεριανον, ἤ ἐστι ῥαζοῦρα κόρμου τζιέρμιτον.

ΡΑΘΙΒΊΔΑ, Dacis, *Inguinalis*, apud Interpolat. Dioſcorid. cap. 702.

ΡΑΊΔΑ, *Helenium*, de quo Botanici. Gloſſæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἑλένιον, τὸ ῥαίδα.

ΡΑΊΔΗ, Ῥαίδα, *Rheda*. Aretas in Apocal. cap. 55. pag. mihi 975. Ἵπποις δὲ καὶ τοῖς διὰ τούτων ὀχήμασι ἃ ἡ παλαιὰ μὲν φωνὴ Ἀγγάρους, ἡ δὲ τῶν Ἑλλήνων δημοσίους ἱπποστάθμους, ἡ δὲ Ῥωμαίων ῥαίδη, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ῥαιδάριον τέτριπται. Joannes Lydus de Menſib. ὅθεν καὶ δασύνουσι γράφοντες τὸ ῥαίδας ὄνομα, ἐκ τοῦ ῥαδίως ἐπιρρήματος παρηγμένον. Locum integrum damus in Βεραῖδος.

Ῥαιδίον, *Rheda*, in Gloſſ. Gr. Lat. Lexicon MS.

Cyrilli:

dem Interpres : γίνωσκε ὅτι εἰ ἐπαναστραφῆς καὶ τηρήσεις τὸ κρυφθὲν Ῥάμπλιον, εὑρήσεις αὐτὸ ἐσφαλμένον· καὶ ὅταν οὖν ῥίψῃς τὸ Ῥάμπλιον, βλέπε καὶ τὰ δώδεκα σχήματα, &c. Alter Interpres : ποίησον ῥάμπλιον, καὶ τίθει στοιχεῖα, &c. Mox : ποίει ἐκ τούτων τέλειον Ῥάμπλιν.

ῬΑΜΠΟΥΝΕΙ͂Ν, *Raboinus*, Monetæ species, de qua in Gloss. med. Lat. egimus. Occurrit in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap.297.

ῬΑΜΦΙΦΙ͂Α. Vide in Τερεμπεπούλ.

ῬΑ͂ΝΑ, *Rana*. Phavorinus Camers : Ῥάνα, ἄρνα· Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον.

ῬΑΝΤΙΖΕΙΝ, *Populum aquâ benedictâ aspergere*. Euchalog. καὶ εὐθέως ῥαντίζει ὁ ἱερεὺς τὸν λαόν. Passim.

Ῥαντιστήριον, *Aspersorium*. Gennadius Scholarius Schismaticus in Historia Concilij Florentini : μετὰ δὲ τὸ σάββατον τῆς τυροφάγου, εἰσῆλθεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν Φεράραν μετὰ Βασιλέως, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου· καὶ πρῶτον μὲν ἐραντίσατο καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Πατριάρχης διὰ τοῦ ῥαντιστηρίου. Vide Gloss. med. Lat. in *Hysopus*.

Ῥαντουρίζειν, *Rigare*, *Aspergere*, Ῥαντίζειν. Anonymus de nuptiis Thesei lib.7.

Τὸ αἷμά του γὰρ τὴν φωτίαν καὶ ὅλα ῥαντούρισέ τα.

ῬΑ͂Ξ, *Papilla*. Eustathius Odyss. δ. θήλη δέ ἐστιν τὸ ἀκρότατον τοῦ μαστοῦ, ἡ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ῥάξ, θηλυκῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σταφυλὴν ῥαγός. Vide Ῥόξ, & Χειρόργανον.

ῬΑΟΥ͂ΣΙΟΝ, *Talea*. Historia Politica pag. 14. οἱ γὰρ Ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀγράμματοι καὶ ἀμαθεῖς πολλά, ὥστε κόπτοντες, καὶ χαράκια ποιοῦντες διὰ ξύλων, ἠρίθμουν, ὡς ἔτι, ὡς λέγεται, φαίνονται ἐν τοῖς ταμιείοις, ὅπου οἱ θησαυροὶ αὐτῶν· λέγουσι δὲ τὰ ξύλα ταῦτα, ἅπερ ἠρίθμουν, καὶ ἀντὶ ἀριθμητικῆς εἶχον καὶ λογαριασμοῦ (ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ ἀρτοποιοὶ αὐτῶν, χρῶνται, καὶ ἄλλοι Ἀγαρηνῶν) Ῥαούσια, ἤτοι λογιαστήριον.

ῬΑ͂ΠΑ, *Rapa*, Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg.1673. Βουνιάδος, ὅμοια τῆς ῥάπας.

ῬΑ͂ΠΑΝΟΝ, *Raphanus*, ῥαφανίς, in Corona pretiosa. Manuël Moschopulus in Sylloge Ἀττικῶν ὀνομάτων, ex Iconib. Philostrati : Ῥάφανον μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὴν παρ' ἡμῶν κράμβην· Ῥαφανίδα δὲ τὴν παρ' ἡμῖν Ῥάπανον. Ubi perperam Edit. ῥάπαλον. Ῥαπάνι, apud Portium. Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδὲ κραμπία, οὐ σέλινα, οὐ πράσα, καὶ ῥαπάνια.

Ῥεπάνι, apud Agapium in Geoponico capite 107. 170. Ῥεπάνιον, in Orneosophio cap.16. & apud Myrepsum sect.8. de Drosatis cap.45. Ῥεπανίδες, in Glossis Græcobarb. Ῥεφάνον, apud Alexandrinum Trallianum lib.7. cap.20. Ptochoprodromus MS.

Καὶ δαυκοψίστης, ῥεπανάς, σευκλογούλας.

Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843. τροῦζ, ὁ ῥέπανος.

ῬΑΠΑ͂ΤΙΟΝ. Constantinus de Adm. Imp. cap. 46. pag.162. τὸ κάστρον τὸ Ἀρδανούτζιν ὀχυρόν ἐστι πάνυ· ἔχει δὲ καὶ ῥαπάτιν μέγα, ὡς χωρόπολιν. Videtur expressisse nostrum *Rampart*, ita ut castrum Adranuticum habuerit vallum instar magnæ Urbis.

ῬΑ͂ΠΗ, *Palea*, in Turco Græcia Crusij p. 208.

ῬΑΠΙΟ͂ΝΙΟΝ, *Limonium*, apud Interpolat. Dioscor. cap.598.

ῬΑΠΟΝΤΙΚΗ͂, Prophetis *Hyoscyamus*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 651.

ῬΑ͂ΠΤΗΣ, *Sartor*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀκεσταί, οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσι. Vide Eustathium Odyss. κ'. pag.1647.

ῬΑ͂ΡΟΣ, *Puer abortivus*, *infans*. Scholium ad Grammaticam MS. Theodosij Grammatici : Ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος, καὶ ῥαρίον, τὸ παιδίον, ψιλοῦται, τὰ δὲ ἄλλα πάντα δασύνονται. Hesychius : Ῥάριον, παιδίον. Ubi perperam viri docti legendum volunt Πάδιον, ut patet ex præallatis : tametsi iis faveat Etymologus Ῥάρος, οἱ μὲν λέγουσι ὄνομα τόπου, οἱ δὲ τὴν γαστέρα, ἐξ οὗ καὶ ῥάριον λέγεται τὸ βρέφος· οὕτως εὗρον τὸ λεξείδιον, & Phavorinus.

ῬΑ͂ΣΔΙΟΝ, recensetur inter species ex quibus componitur sacrum unguentum, in Euchologio pag. 638. nescio an idem quod Ῥάσδον, quódque Neophytus esse σίλφυτον ἄγριον ait.

ῬΑ͂ΣΔΟΝ, τὸ ἐλένιον, σύμφυτον ἄγριον, τὸ ἐλένιον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Helenium*, de quo Ruellius & alij. Vide Ῥασδίον.

ῬΑ͂ΣΟΝ, *Rasum*. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Ῥάσος, ξυσθείς, ὅθεν καὶ ῥάσον τὸ τραχὺ καὶ ἐσθόν. Item *Vestis rasa*, quæ pilos non habet, detrita & usu defloccata, Pallium Monachorum. Ita Salmasius. Aliis est pannus vilior & asperior, proinde cum suis villis, qualis est qui militibus datur. Constantinus Porph. in Tactic. pag.15. τὰ δὲ ἱμάτια τῶν στρατιωτῶν, κἄν τε λινὰ ὦσι, κἄν τε ῥάσα, κἄν τε ἄλλα τινά, πρέπει εἶναι πλατέα, ἵνα μὴ ἐμποδίζονται εἰς τὸ καβαλλικεύειν. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2· ζωστάρια εἴτε λινὰ εἰσιν, εἴτε αἴγια, εἴτε ῥάσινα. Symeon Logotheta in Porphyrog. num.4. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν Ἑλλαδικὸν βουνεύροις τύψαντες, μετὰ ῥάσου καὶ ὄνου ἐθριάμβευσεν. Id est vili veste indutum, cujusmodi tribuitur Monachis. Ubi Scylitzes ῥάκος habet. Nicetas in Manuele lib.4. n. 6. καὶ Ἀλέξιος μὲν τὸ μέλαν ἀσπασάμενος ἀμφίον. Ubi Cod. al. ῥάσον habet. Et lib.7. τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἠτίμασε, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὅθεν εὑρόντες τινὸς Μοναχοῦ ῥάσα, περιδύουσι μὲν αὐτόν, καὶ ἀπεκδύουσι τὰ μαλακὰ καὶ ἀρχικὰ ἀμφία. Adde eundem in Isaacio lib.2. num.4. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 17. ἐπεὶ δὲ ἐσμὲν καλόγηροι, δεῖ καὶ καλογηρικῶς ἀποδημῆσαι ἡμᾶς μετὰ τῶν ῥάσων, καὶ τῶν μανδύων, καὶ καλογήρων, καθὼς ἔχομεν. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Καὶ ψυχικὴν ψωμὴν τρώγεις, καὶ δίδουν σε καὶ ῥάσον.

Anonymus de nuptiis Thesei lib.10.

Κεὶς τοὺς ναοὺς της πάντοτε κοράσιο νὰ δουλεύγω,
Φοροῦντας ῥάσα δολερά, τὸν κόσμον νὰ τὸν φεύγω.

Habetur in Euchologio Goari : Ἀκολουθία γινομένη εἰς τὸ φορέσαι ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμηλαύχιον. Ex his licet percipere quid velit Myrepsus in Cod MS. Reg. sect. 3. cap. 12. εἶτα σύρωσον τὸ ἔλαιον μετὰ ῥάσου ἀραιοῦ, pro ἀραιοῦ, quod non intellexit Fuchsius. Historia MS. Apollonij Tyrij : γυμνὸς καὶ ἀξιοπόλητος μετὰ παλαιὸν τὸ ῥάσον. Fr. Bernardus in Clypeo fidei part.1. p. 337. αἱ γυναῖκες πάλιν ἐφοροῦσαν μίαν πτωχικὴν φορεσίαν, σὰν τὸ ῥάσον τῶν Γραικοκαλογριῶν. Ῥάσον τρίχινον, apud Maximum Cythæreum 2. Novembr. in S. Marciano.

Ῥασοφορεῖν dicuntur Monachi. Nicetas in Isaacio lib. 3. n.2. καὶ ῥασοφορῶν δέ τις ἐκ Κομνηνῶν ἕλκων τὸ γένος, &c. Ubi Cod. alius ῥακενδύτης præfert. Balsamon ad Can.5. Synodi Constantinop. sub Photio τινῶν εἰσελθόντων εἰς μοναστήρια, καὶ ῥασοφορούντων. Et in Can.19. S. Basilij ad Amphiloch. κἂν γὰρ μὴ ἀποκαρῇ τις, ἀλλὰ ῥασοφορήσῃ. Habetur in Euchologio pag.468. ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα. Ubi editio Veneta : τάξις γινομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον καὶ καμηλαύχιον. Codex verò Barberinus, εὐχὴ ἐπὶ τοῦ λαμβάνειν μέλλοντος σχῆμα μοναχοῦ. Denique Cod. al. ἀκολουθία τῶν προσχημάτων τοῦ ἀρχαρίου. Nempe vestes Novitiorum erant *Rasum* & *Camelaucium*.

Ῥασοφορεῖν. Extat in Cod. Reg. 2504. Balsamonis Epistola ad Theodosium Præpositum Monasteriorum quæ sunt ad Papicium περὶ ῥασοφόρων.

Παλοιόραϐν, apud Damascenum Studitam serm.27. de S. Maria Ægyptia, ubi Vita Edita num.13. παλαιὸν ἢ ἐρραγὸς ἱμάτιον, habet.

Ῥάσινος. Euchologium in Officio funeris Monachorum ex veteri Edit. Veneta: καὶ ῥάπλουσι αὐτὸν μετὰ ῥάμματος ῥασίνου, εἶτα φέροντες σαράδιον, δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀπ' ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν. Ubi Goarus: & *consuunt eum cum laneo subtegmine grossiori.*

ῬΑΣΟΥΧΘΗΝ, *Æs ustum.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Χαλκὸς κεκαυμένος, τὸ ῥασουχθῆν. Cosmas Hieromonachus MS. de Chymia: καίεται γὰρ τὸ χαλκωμαν, καὶ μετὰ τοῦτον, ὅτι τρίβεται, ὥσπερ ἅλας, μετὰ δὲ τὸ λεγόμενον ῥασουχτῆν εἶτα βάλε ῥασούχτην οὐγγιας πέντε ἥμισυ, σαλονιτρον, ἤως σκιλοβόταιον οὐγγίας γ'. &c. Vide Lexicon Chymicum Rulandi in *Rasabeti*, & Matthæum Silvaticum in *Rasangi.*

ῬΑΣΠΕ', *Vinum acinatitium*, nostris *Raspé*. Nicolaus Myrepsus sect. 1. de Antidot. cap. 494. Cod. Reg. Editi verò 500. οἶνου καλοῦ, ἐρυθροῦ, ἢ ῥασπὲ, λαβὼν ὅσον κυάθια ς'. quam vocem non intellexit Fuchsius. Adde cap. 511. & sect.9. cap.85.

ῬΑΤΖΙΒΟΥ'ΔΕΣ, *Navigij species quædam.* Hist. MS. Belisarij:

> Και ετερά τριάκοντα ἀπὸ Θεσσαλονίκης γαλιότες,
> Και πλοιάρια πολλὰ, ἢ ἀμέτρους ῥατζιβοῦδες,
> Ἄνδρας καλοὺς πολεμιστὰς, γυμνάδας ἢ ἀλκίμους.

ῬΑΤΙΟΝΑΛΙΟΙ *Rationales, Rationum præfecti*, οἱ ἐν τῆς ἐπαρχίας τῶν βασιλικῶν πραγμάτων προνοοῦντες. καὶ ὄντες ὑπὸ τῆς Κόμητος τῶν πριβάτων, in Glossis Basilic. Rursum eædem Glossæ: Ῥατιοναλίους τοὺς μαγκίπας, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανοὺς, καὶ σιτῶνας, καθ' Ἕλληνας. Vide Gloss. med. Lat. in *Rationalis.*

ῬΑΤΟΝΑΒΙΤΕΥ'ΕΙΝ, *Ratum habere*, in Basilicis tom.3. pag.513. 514. Vide Gloss. Basilic.

Ῥατιναβιτίων, *Ratihabitio.* Auctor ἐναντιοφανῶν ad leg.68. de Jure dat. ἐκλοτε ἢ ἐκ ἄνωθεν ὁ γάμος βεβαιοῦται, καὶ τοι ἡ ῥατιναβιτίων ἑαυτὴν ἀνακλᾷ, καὶ ἐξ ἀρχῆς κυροῖ ὁ γάμος.

ῬΑΥ'ΓΕΙΝ, Ῥάφτειν, *Suere*, ῥάπτειν. Ῥάφτης, *Sartor*, *Sutor*, ῥάπτης, in Corona pretiosa. Ῥάφτισσα, *Sartrix*, ῥάπτρια. Glossæ Græcobarb. Ἀκέστρια, ἡ γυνὴ ὅπου ῥάπτει, ἢ ῥαύγει.

ῬΑΥ'ΔΗ, *Baculus*, Ῥάβδος, in Corona pretiosa. Ὀκτάραυδα, *Octo radij rotæ.* Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. ὀκτάκνημα, τὰ ὀκταραυδα, κνῆμαι γὰρ αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν ῥαῦδοι, αἱ πρὸς τῇ χοινικίδι.

ῬΑΦΑΝΕ'ΛΑΙΟΝ, *Oleum ex Raphanis*, in Apophthegmat. Patrum in Benjamino num.3.

ῬΑ'ΦΕΙΝ, pro γράφειν, *Scribere.* Ῥαφὶς, pro γραφὶς, *Penicillus*, *Calamus.* In Cod. Reg. sign. nunc 2296. in quo eleganti manu describuntur Orationes S. Gregorij Nazianzeni, initio quædam habentur de Codicis Scriptore, sub an. Mundi juxta Græcos 6771. Ind. 1. (Christi 1262.) ex quibus hæc subdimus: διὰ χειρὸς ταπεινοῦ Νεοφύτου, κλῆσιν γὰρ ἔχων, Σπανοῦ τοῦ λεγομένου ἱερομονάχου ἢ ἀξιώτου, τοῦ καὶ ῥάψαντος τριμαλιὰς ῥαφίδος, &c. Infrà: οἱ ἀναπτύξαντες καλῶς θεωροῦντες λίαν τῷ ὀνίσαντι ἢ τῷ ἀνακαινίσαντι, ἢ τοῦ σωράψαντος μετὰ μικρᾶς ῥαφίδος τοῦ εὔχειν τὴν ἄνεσιν ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης πᾶσαν λαχοῦσιν τοῖς δεξιοῖς προβάτοις ὑμῶν γένοιτο καὶ τοῖς σοῖς δούλοις. Ita hæc barbarè scripta sunt.

ῬΑΦΕΙ͂Σ, *Sutores*, *vestimentorum confectores, instauratores*, in Monasteriis, de quorum Ministerio hi extant jambi MSS. ex Cod. Thuaneo:

> Εἰς τοὺς Ῥαφεῖς, ἤτοι Βεστιαρίους.
> Ὑμεῖς ὕπαρχοι ἢ διαιτηταὶ μάλα,
> Ταύτης ἀδελφότητος ἀμφιασμάτων,
> Ἀγὼν ὑμῖν οὐ μικρὸς ἐν τούτῳ πέλει,
> φροντὶς δὲ πολλὴ, καὶ μέριμνα, καὶ κόπος,
> Ῥάπτειν, νεουργεῖν, ἐκκαθαίρειν, καὶ πλύνειν,
> Νέμειν ἑκάστῳ τὸ προσαρμόζον λόγῳ,
> Ἴσως μὲν ἐκ ἴσως δὲ φίλτρῳ καὶ πόθῳ,
> Ἄλλως γὰρ ἄλλος ἀξιώτερος πόνῳ,
> Σκόπει τε λοιπὸν ταῦτα ποιεῖν σωφρόνως,
> Ὅπως ἀμοιβὴν ἀντιλήψεθε χρέος
> Πρὸς τοῦ Θεοῦ διδόντος ἀξίας δόσεις.

Ῥαφιδεύειν, dixit Photius in Epist.219.

ῬΑ'ΦΘΗΣ, *Sutor*, Ῥάπτης, in Corona pretiosa. Vide in Ῥαύγειν.

ῬΑ'ΧΗ, *Dorsum*, *Tergum*, μετάφρενον, νῶτον in Corona pretiosa, & apud Portium: pro Ῥάχις, *Spina dorsi.*

Ῥάχη, alia notione, fortè pro ταραχή. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

> Καὶ παρευθὺς σικόνονται μετὰ ῥαχὴν μεγάλην,
> Μετὰ μεγάλαις τῆς φωναῖς, μετὰ μεγάλον θρῆνον.

ῬΑΧΜΑ'Σ. Nicolaus Myrepsus MS. sect.12. cap. ult. ἢ ἀφανίσῃ τὰς ἐξοχάδας, καὶ σχάδας, ῥαχάδας, διατρήσεις, καὶ ῥαχμάδας. Ita paulò suprà. Fuchsius pro ῥαγάδας sumi putat.

ῬΑ'ΨΙΜΟΝ, pro ῥάψις. Ptochoprodromus de sua Paupertate, ex Cod. Reg.

> Καὶ τὸ ῥάψε τὸ παράλυμα ἔπαρ τὸ ῥάψιμον σου.

ῬΕΒΕΣΤΙ'ΖΕΙΝ, *Revestire.* Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Εὐγάνει τὸ χερόρτην τε, μὲ αὐτὸ τὸν ῥεβεστίζει.

Alibi:

> Καὶ ὁ Ῥήγας ἐρεβέστιζεν ἐκεῖνον τὴν Ζαμπέαν,
> Ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλον τὸ Πρηγκιπάτον.
> Ὁμοίως ἐρεβέστισεν Μισὲρ Φλόραν ἐκῆνον.
> Πρηγκιπάτον ἐθρονίασεν, να λέγετε Ἀχαΐας.

Vide Gloss. med. Lat. in *Vestire*, *Investire.*

ῬΕ'ΒΥΝΘΟΣ, Ῥεβυνθιον, *Cicer*, ἐρέβινθος, in Turcogræcia Crusij p.217. & apud Agapium Cretensem in Geopon. c.52. 86. Ῥέβιθος apud Demetrium Zenum in Batrach.

> Χλωρῶν ῥεβίθων ἔχασι φλοῦδες εἰς τὰ κεφάλαια.

Vide in Τριχοβόταιον.

Κουκορεβυνθία. Idem Agapius Monach. in Geopon. cap.17. ἡ ἀπίδια εἰς ῥογδίαν, εἰς σικαμινίαν, εἰς ἀμυγδαλίαν, καὶ κουκορεβυνθίαν — κεντρόνεται.

ῬΕ'ΓΕΙΝ, pro ὀρέγειν, *Porrigere*, *Prabere.* Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

> Τὰ ξένα ῥοῦχα ῥέγεται, καὶ τὰ δικά τε χάνει.

Infrà:

> Ἡ πολυτικὴ τὸ καύχονλις ἂν νεόση ἢ ἀγαπάτην,
> Καὶ ῥέγεται καὶ θέλει τιν συγχνοχαρσκοπάτην.

Idem:

> Ὅταν τελειώσῃ τὸ κακὸ ῥέγεται ἢ θέλει.

Ῥεκλικὸς, pro ὀρεκτικὸς, *Gratus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.9.

> Εἰς ὅλους ἦτον ῥεκτικὴ, σόλους χαιρετωμένη,
> Καὶ ξε καθ' ἕναν ὅμοια ἤτοναι παινεμένη.

Eodem libro:

> Καὶ με λαλῆτζα ῥεκτικὴ τὴν πεθυμία κεῖνος
> Ἀρχίνησε νὰ τὴν εἰπῇ, ἢ παύσασι τὸ θρῆνος.

ῬΕΓΕΝΔΑ'ΡΙΟΙ, *Regendarij*, οἱ τὸ δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες, in Gloss. Basil. Vide Gl. med. Lat. in *Regendarius.*

ῬΕΓΕ'ΣΤΑ, *Regestum*, ἀπογραφὴ τῶν ἀρχαίων, in Gloss. Basilic. Alibi: Κλῶσον ἢ ῥεγεστὰν, τὴν ἀπογραφὴν τὴν ἀρχαίων ἀντὶ τῆς ἀπογραφέως. Vide Gloss. med. Lat. in *Regestum.*

ῬΕΓΕΩ'Ν, *Regio.* Herodianus in Epimerismis MS. & Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. ῥεγεὼν, μέτρον τῆς πόλεως. Eustathius ad Odyss. θ'. κατὰ τοὺς πολλοὺς ῥεγεῶνας, ἢ τὰς κριτικὰς τόρμας, ἢ κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς, δήμους. Concilium Calchedon. Act. 13. ἐγὼ δὲ δείκνυμι Βασιλινόπολιν ἀεὶ ὑπὸ Νικαίας γενομένην ἢ γὰρ ῥεγεὼν ἦν αὐτῆς. Infrà: ὅπως Ταταῖος καὶ Δωρὶς ῥεγεῶνές εἰσιν

εἰσιν ὑπὸ τὴν Νικαίαν, &c. Martyrium S. Clementis num. 3. τοὺς καθ' ἑκάστην ῥεγεῶνα πένητας κατ' ὄνομα εἶχε γεγραμμένους. Theodorus Studita Orat. in S. Platonem num 4 de Pestilentia: ἐσπάνιζον οἱ ἐνταφιασταὶ, ἐνέλειπον οἶκοι, ἐκενοῦντο ῥεγεῶνες, ἐπληροῦντο πολυάνδρια. Chronicon Alexandrinum an. 13. Arcadij: καὶ ἐσύρη ἡ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτης ῥεγεῶνος ἕως τοῦ Δομνίνου ἐμβόλου. Et an. Leonis 8. ἐκαυσαν τῆς πόλεως ἀπὸ Θεομλώνιας ῥεγεῶνες η'. Theophanes an. 10. Rhinotmeti: καὶ πέμψαι καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα, &c. Martyrium Sancti Adriani ex MS. ἐτάχθησαν γὰρ φανεροὶ περιεργάζεσθαι τοὺς ῥεγεῶνας καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ τέτταρσι δὲ ῥεγεῶσι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐπικρατεῖν ἐν πλάτει καὶ μήκει ἕως κάτω τῶν λεγομένων Σεσῶν. Occurrit rursum infrà pag. 217. pro regione Urbis: εὐφρανθῶσι καὶ ἀγάλλεσθαι ἕκαστον ἐν τῷ ἰδίῳ ῥεγεῶνι. Anonymus de Hæresi Jacobitarum apud Combefisium pag. 266. τάς τε ῥύμας καὶ τοὺς ῥεγεῶνας ἐπιζητοῦντες. Balsamon in Medit. de Chartophylace: τρισκαιδέκατος γὰρ ῥεγεὼν τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων, ἡ Περαία ταύτης ἐστίν. Utuntur Zacharias lib. 3. Dialog cap. 19. 30. Achmes Onirocrit. cap. 152. & alij. Regiones verò Urbis Constantinopolitanæ Τμήματα vocant Acta S. Maximi Confess. num. 33. τὰ δύο καὶ δέκα Τμήματα τῆς κυρίας τῶν πόλεων.

Ῥεγεωνάριος, *Regionarius*, Γειτονιάρχης, Hesychio; Phavorino, γειτονιάρχος. Νοτάριος ῥεγεωνάριος τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου, apud Interpretem Concilij Lateranensis pag 102. 114. 122. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Notarius*.

Ῥεγεωνάρχαι, *Regionum præfecti*: προστάται τῶν ῥεγεώνων, in Martyrio S. Clementis num. 15. Suidas: Αὐγουστεῖον ἐκλήθη, διότι ιέ. τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ Ῥεγεωνάρχαι καὶ Σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Αὐγουστείῳ. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopolit. num. 32. Vide Constantinopolim Christ. lib. 1. cap. 20.

ῬΕΓΙΣΤΡΟΝ, *Registrum*, *Regestum*. Synodus VI. Oecumenica Act. 12. ἀπερχόμενος ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς εὐαγοῦς πατριαρχείου, τὰ λεχθέντα ἀγαγέτω ῥέγιστρα τε καὶ συγγράμματα. Infrà: καὶ προσηνέχθη ἕτερον κωδίκιον ἤτοι ῥέγιστρον. Vide pag. 918. 934. 935. 950. Edit. Labbei.

ῬΕΙΚΑΝΙΖΕΙΝ, pro Ῥέγκειν, *Stertere*. Ptochoprodromus ex Cod. Reg. 1334.

Εἶπε τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἤρξατο ῥεγκανίζειν.

ῬΕΔΑ, Ῥέδιον. Vide in Ῥαίδα.

ῬΕΔΗΜΗΤΟΡΙΑ, in Glossis Basilic. Κόσμησις. *Redimiculum*.

ῬΕΕΙΚΟΣ, *Regalis*, Αὐλὴ ῥεικὴ, *Aula Regalis*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani c. 170. ἐὰν γίνεται τὸ ἔγκλημαν γίνεται εἰς τὴν ἄβλιν, καθάπερ γίνεται εἰ γίνεκα τοῦ εἴδιου τις ἄνδρα περὶ δάρμου (*vel*) ὁ ἄνδρας τις εἰδίας γίνεκος εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ῥεείκην τὸ δίκεον κελεύει, &c. Infrà: καὶ νὰ τοὺς σιπάψι μετὰ εἰρήνης τὸ ὁ ἄνδρας οὐ εἰ γυνέκα, ἀνενκλίτευσεν τὴν ἄνδραν τῆς εἰς τὴν ῥεεικὴν αὐλῆς περὶ τοῦ δραμοῦ, (δαρμοῦ leg.) καὶ γίνεται τὸ ὁ ἄνδρας γυνίκα τὸ ἔγκλημαν, &c. Adde cap. 270. In versione Veneta, *Corte real*.

ῬΕΚΑ, *Flagellum*. Vita S. Nicolai Studitæ p. 913. κελεύει τούτου τάτε τῶν βραχιόνων, καὶ τῶν ὠλενῶν τῆς λεγομέναις ῥέκαις αὖθις μαστίζεσθαι. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrog. num. 4. δοὺς σχοινίον μαρανικὸν καὶ ῥέκαν, ἔτυπτεν τοὺς πόδας αὐτοῦ, &c. Ex quibus emendandus videtur locus in Cod. Theodos. l. 5. de Curiosis: *Per singulas redas, id est quas quadrigas vel flagella appellant*. Legendum enim fortean *recas*, ut sit synonymum cum *flagello*. Cùm verò Michael in Vita S. Theodori Studitæ, de eodem S. Nicolao, verba faciens, *Loris intextis, viminibúsque recens excisis* dirè vexatum dicat, apud Baronium, vocem ῥέκα ortam vult Combefisius, vel à ῥακὶς, *ramus*, *frutex*: vel à ῥέκος, Hesychio *cingulum*, quòd cùm ut corrigiæ in flagella cedant, ita etiam in cingula.

ῬΕΚΑΥΤΟΝ, *Recautum*, Ἀποχῆς εἶδος, apud Suidam, & in Glossis Basilic. ubi ita leg. pro ῥέκαυγον & ῥέκαυδον, *Securitas de recepta pecunia*. Justinianus in Nov. 130. τὰ δὲ ἐξ ἔθους ῥέκαυτα γίνεσθαι παρὰ τῶν Ὀπτιόνων τοῖς ὑποτελέσιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δαπανωμένων, κινδύνῳ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐξάρχων, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Recautum*.

ῬΕΚΙΕΣ, *Requies*, Antidotus sic appellata, apud Nicol. Myrepsum de Antidotis cap. 205.

ῬΕΚΟΥΜΕΝΤΑΤΟΣ, *Recommendatus*. Epistola Græculi ad Theodos. Zygomalam: καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ἀφεντίαν σου νὰ εἶναι ῥεκουμενδάτα σου.

ῬΕΚΟΥΠΕΡΑΤΩΡΕΣ, in Glossis Basilic. ἐξισωταὶ ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι.

ῬΕΚΤΙΟΝΙΟΣ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ἔτζη τὸ ῥεκτιονιότερος νὰ σέβη εἰς τὴν πόλιν.

Id est *rectà in Urbem eat*.

ῬΕΚΤΟΛΙΑ, ἀναφορὰ, apud Suidam, *Relatio*. Videtur leg. ῥελατορία.

ῬΕΚΤΩΡ, *Rector*, Πρέσες, δοὺξ, ἡγεμών. In Glossis Basilic. Rursum: Ῥέκτωρ, ἰθυντὴς, ὀρθωτὴς, ἄρχων ἐπαρχίας. Vide Ῥαίκτωρ.

ῬΕΛΑΤΟΡΙΑ, ἀναφορὰ, in Lexico MS. Colberteo: *Relatoria*, seu *Relatio ad Principem*.

ῬΕΛΕΓΑΤΟΣ, *Relegatus*, ἐξόριστος, in Gloss. Basilic. Ῥελεγατεύειν, *Religare*, apud Joannem Antiochen. in Nomocan. Eædem Glossæ, Ῥελεγάτος, δεδεμένος, *Religatus*.

ῬΕΛΙΤΖΙΟΥΜ, *Religio*. Ἄνθρωπος εὐσεβείας λεγόμενος ντὲ ῥελητζίουμ, *Homo religionis*, ex Gallico *Homme de religion*, in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 119. ubi ita indigitantur Milites ordinum Templi & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. Vide cap. 114 Edit. Venetæ.

Ῥελιγίοσα, *Loca religiosa*. Glossæ Basil. Ῥελεγίοσα, τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια. Harmenopul. lib. 2. tit. 1. §. 43. τὰ ῥελιγίοσα καὶ τὰ σάκρα. Balsamon ad Photij Nomocanon. tit. 2. cap. 1. ἅγια εἰπὼν μὴ τὰ ἰδιωτικὰ ἅγια εἴπῃς, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελιγίοσα λεγόμενα. Vide Michaelem Psellum in Synopsi Legum v. 542. 1038.

ῬΕΜΑ, *Fluxio*, ῥεῦμα. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. περὶ ῥέμαν ὀφθαλμῶν, &c.

Ῥεματιάρης, *Æger*, *Infirmus*, *Rheumatismo laborans*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ῥευματάρης, ῥοώδης. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἀσθενίαν εἶχεν φοβερὴν, ἦτον καὶ ῥεματιάρης.

Alibi:

Τὸ δὲ νὰ λέγουν κάποιος πλοχὸς καὶ ῥεματιάρης.

ῬΕΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Submergere*, *Aquis obruere*, *Suffocare*, καταποντίζειν, καταδύειν, pro ῥευματίζειν.

ῬΕΜΒΟΣ. Vide Glossas Basilic.

ῬΕΜΕΣΙΩΝ, *Remissio*, Ἄφεσις, Συγχώρησις, in Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. habent ἄνεσις.

ῬΕΝΜΠΑΡΜΠΑΡΟ, *Rheum barbarum*, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὸ τοῦ ῥευμπάρμπαρο, τὸ δικέομαν ἔνι τοῦ κεράτζια τισιρίας τὸ λέγουν ῥευμπάρμπαρο, &c.

ῬΕΜΠΕΛΟΣ, *Rebellis*, ἀποστατικὸς, in Corona pretiosa. Ῥεμπελλεύειν, *Rebellare*, εἰς ἀποστασίαν ὁρμᾶν. Ῥεμπέλλεψις, *Rebellio*, ἀπόστασις.

ῬΕΜΠΕΤ

Ρ'ΕΜΠΕ'Τ, *Rebet*, Potus species. Vox Arabica. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 297. τὸ δίκαιον τοῦ ῥεμπέτ, &c. καὶ ἀπὲ τὸ κράσι τὸ φέρνυν ἀπὲ τὸ λεκίαν, &c.

Ρ'ΕΜΠΙΤΟ'Σ, *Erro*. Glossæ Græcobarb. ἀλαός, ῥέμπιτος, πλανημένος, τυφλός, ματαιός· pro Ῥεμβός. Glossæ Basilic. Ῥεμβός, ὁ μικρὸς φυγάς, καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίε ὁ φυγὰς μέγας, ῥεμβός ἐστι κυρίως δὲ Ῥεμβός ἐστιν ὁ συνεχῶς ἀναιτίως πλανώμενος, καὶ τὰς καιρὰς εἰς ἀνόνητα δαπανῶν, ἢ βραδέως εἰς τὸν οἶκον ἀναςρέφων.

Ρ'ΕΝΔΑ, *Zona*. Lexicon MS. Cyrilli: Ῥένδα, ζώνη, λωρίον, ὃ οἱ Βασιλεῖς διαζώννυνται. Ita etiam in Cod. Reg. 2062. & apud Phavorinum. Vita Apocrypha S. Alexij MS. καὶ ἐπάρας τὸ δακτυλίδιον τὸ χρυσοῦν δέδωκεν αὐτῇ, καὶ τὴν ῥένδαν ἐνειλημμένην εἰς πράσιον πορφυροῦν. Occurrunt eadem verba rursum infrà. Vide Gloss. med. Lat. in *Rinca*. Nescio an inde cognominatus fuerit Ῥενδάκης, Sisinnius Patr. Constantinopol. sub Leone Isauro, apud Theophan. p. 335.

Ρ'ΕΝΕΙΝ, *Spargere*, Ῥαίνειν.

Ρ'ΕΝΙΟ, *Regnum*, in Epist. Selimi Sultani, apud Crusium lib. 4. Turcogr. pag. 345.

Ρ'ΕΝΤΑΙ, *Decursiones equorum, vel campus ubi decurrunt, Arena*. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ὅμως μεθ' ὥραν ὀλίγην εὐγῆκεν εἰς τὴν μέσην,
Μέσον τῆς ῥέντας ἵςαμαι, ζητῶ ἵνα τὸ δώσω,
Καὶ τὸ φάριν μου ἐκίνησα, κατέβην εἰς ἐκεῖνον,
Ἐκεῖνος πάλιν μετ' ἐμοῦ, ὡσὰν κτύπος μέγας.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἀπέτον κάμπον πήγαιναν, τὰς ῥέντας διαχορίζειν.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 482. in Justiniano an. 20. τῷ δεκάτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὸ σάββατον τῆς Πεντηκοςῆς γέγονε ῥέντα τῶν ἀλόγων, καὶ ἐμάλωναν οἱ ἄνθρωποι ἀνὰ μέσα τῶν, καὶ ἔςειλε ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἔσφαξε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Infrà rursum eadem verba occurrunt. Quo loco Theophanes μάχην inter duas factiones enarrat. Idem Malaxus in Theodosio Juniore pag. 455. τῷ δὲ μβ'. χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐκαβαλλίκευσεν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ἵνα ἴδη τὰς ῥέντας τῶν ἀλόγων, καὶ πεσὼν τὸ ἄλογον αὐτοῦ, &c.

Ρ'ΕΝΤΑ, *Reditus*, ex Gall. *Rente*. Glossæ Græcobarb. ἄλλοι ῥέντες, ἕτεροι λωτάδες. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 25. οὐδὲ ἔνι ἀφέντης παρὰ, ἔνι εἰκονόμος δίκαιος κατὰ τοὺς ἀνθρώπους του, νὰ πιάσι τὸ ὁρισμόν του, καὶ τὰ περιλάβουν τὰς ῥέντας του, &c.

Ρ'ΕΜΤΑ'ΜΠΛΙΣ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. ult. ἀπὲ τὸ κρασὶ τὸ ἀγοράζουν εἰ Συελανὶ, καὶ εἰ Ῥομεὶ, ὅπου ἔνι ῥενταπλίδες, ἀπὸ τὴν φυντίκαν, καὶ κατὰ κάνιε νὰ τὸ ἀξάια πουλίσουν, &c. Infrà: κελεύει τὸ δίκαιον νὰ παρῶν δὴ καὶ ὅμαν ἀπὸ τὴν πουλίσι τὸ δέκατον, εἴτε γένηται τὸ ἄνθρωπος ῥεντάμπλις, ἔφερεν οὐ σίτον, οὐ κριθάειν, &c. Videtur esse vox Gallica *Restabli*, id est *in pristinum statum restitutus*, cujus vim tamen hoc loco non omnino percipio.

Ρ'ΕΟΥΞΟΡΙ'Α, *Actio de Re uxoria*, ἀγωγὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων, in Gloss. Basilic. Alibi: Ῥὲς ὀξορία, ἡ μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Perperam scriptum apud Suidam Ῥεξωρία. Vide Cujac. lib. 16. Observ. cap. 39.

Ρ'ΕΠΑ'ΝΙΟΝ, Ῥεπανὶς, Vide in Ῥάπανον.

Ρ'ΕΠΑΡΑΤΙ'ΩΝ, *Reparatio*, virium scilicet, cùm militi vires & exhaustos inter præliandum spiritus recipere & *reparare* conceditur, ἀπολύσει, seu dimissione ad tempus concessâ. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 6. εἴ τις λαμβάνων ῥεπαρατίωνα, τῶν ἑαυτοῦ ὅπλων περιφρονήσει, καὶ μὴ τοῦτον ὁ δέκαρχος ἀναγκάσει ταῦτα κτήσασθαι, &c. Ubi Leo in Tact. habet εἴ τις λαμβάνων ἀπόλυσιν. Codex verò Reg. εἴ τις ἀπολυόμενος ἐν εὐκαίραις ἡμέραις τὰ ἑαυτοῦ ὅπλα περιφρονήσει, &c.

Ρ'ΕΠΕΤΙΤΕΥ'ΕΙΝ, *Repetere*. Glossæ Basilic. ῥεπετιτεύει, ἐπαναλαμβάνει. Occurrit ibi pluries, & apud Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. Scholiast. Basilic. lib. 2. tit. 4. pag. 100. Harmenopul. & al. IC.

Ρ'ΕΠΛΙΚΑΤΙ'ΩΝ, *Replicatio*, Ἀνάλυσις, in Glossis Basilic.

Ρ'ΕΠΙ'ΔΙ, *Flabellum*, Ῥιπίδιον.

Ρ'ΕΠΟΥ'ΔΙΟΝ, *Repudium*, in Glossis Basilicis διαζύγιον, χωρισμὸς γάμων διὰ πιτακίων. Glossæ MSS. Ῥεπούδιον, κατὰ Λατίνους, διαζύγιον καὶ πρόςιμον. Justinus Mart. in Apol. 1. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν ῥεπούδιον δοῦσα ἐχωρίσθη. Nilus Monachus lib. 2. Epist. 181. εἴληφε τοίνυν τὸ τοῦ ἀποςασίου βιβλίον, ὅπερ τινὲς καλοῦσι ῥεπούδιον. Matthæus Monachus de Causis Matrimonialib. pag. 507. ῥητῶς τὰς αἰτίας ἐκτιθεμένη, δι' ἃς ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνὴ ῥεπούδιον δύναται πέμπειν, ἤτοι ἀποςάσιον τῷ ὁμοζύγῳ, καὶ τὴν προῖκα. Occurrit in Nov. Just. 22. cap. 19. Nov. 17. cap. 18. &c. apud Theophilum Antecess. lib. 1. tit. 10. tom. 6. Basilic. pag. 24. 25. apud Balsamon. ad Nomocan. tit. 9. cap. 25. &c.

Ῥεπουδιάζειν, *Repudiare*, Ὑποχωρεῖν, ἀφίςασθαι, in iisdem Gloss. Basilic. & tom. 2. Basilic. pag. 49. apud Photium in Nomocan. tit. 9. cap. 31. &c.

Ρ'ΕΣΚΕΣΘΑΙ, *In vulgus spargi*, Ῥίπτεσθαι. Theophanes pag. 394. τοῦτον οὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζήτησιν, καί τινας λόγους περὶ αὐτοῦ ῥεσκομένους, ὡς μέλλειν αὐτὸν βασιλεύειν, δήρας καὶ κυρεύσας, &c. Ubi Cod. al. ῥοικομένους habet.

Ρ'ΕΣΚΡΙΠΤΙ'ΟΝΕΣ, *Adærationes*, αἱ διαγραφαὶ οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο αἱ ἀντὶ εἰδῶν γινόμεναι χρυσικαὶ καταβολαὶ, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS.

Ρ'ΕΣΚΡΙΠΤΟΝ, *Rescriptum*, Ἔγγραφος κέλευσις βασιλικὴ, Βασιλέως ἀντίγραμμα, Ἀντιγραφὴ, Ἔγγραφον, in Glossis Basilic.

Ρ'ΕΣΠΙΤ. Vide in Ἀνακράξιμον.

Ρ'ΕΤΕΝΑ, *Frena*, ex Gall. *Resnes*, quòd equum retineant. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Τὰ ῥετέν' ἀπολήσασι, τὸν κάμπον εὐκαιρόνουν.

Idem lib. 3.

Μ' ἀπολημένα ῥέτενα ςῆς τύχης μου τὸ θάρος.

Et lib. 7.

Τὰ χαλινάρια μάσιζαν τὸ ςόμ' ἀφροκοπόντας,
Κρατόντας τὰ ᾽κτὰ ῥέτενα οἱ δουλευτάδες ὅλοι.

Ρ'ΕΤΖΕΤΑ'ΡΙΑ, *Miscellanea*, fortè ex Lat. *Recentaria*. Ita enim hæc vox videtur usurpari in Cod. Reg. 957.

Ρ'ΙΟΝ, *Rheum*, apud Aretæum lib. 1. de Curat. acut. cap. 9. & lib. 2. c. 2.

Ρ'ΕΤΖΗ'ΝΗ, Ῥετζίνη, *Resina*, ῥητίνη, in Corona pretiosa, & apud Portium. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ μετὰ τοῦτο ῥίχνασι πίσσα μὲ τὸ σαπούνι,
Καὶ ἄσβεςη πρὸς τοὺς Ἕλληνας σμηκτὰ μὲ τὸ ῥετζίνι.

Idem lib. 11.

Τοὺς πεύκους του ἐγέμασι ὅλοι τους τὸ ῥετζίνι.

Ρ'ΕΥΓΕΣΘΑΙ, pro ἐρεύγεσθαι, *Eructare*.

Ρ'ΕΥ'ΜΑ. Ita peculiari vocabulo appellabant Byzantij fretum quod inter Byzantium & Calchedonem interfluit. Isaacus Tzetzes in Lycophronem pag. 190. Συμπληγάδας —— φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς εἶναι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις Ῥεῦμα.

Ρ'ΕΥΜΑΤΑ'ΡΗΣ, ῥοώδης, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Vide Ῥεῦμα.

Ρ'ΕΥ'ΣΙΣ, *Seminis fluxus*, φυσικὴ ἐκροή, in Vita S. Nili Junioris pag. 30. φυσικὴ ἔκρυσις τῆς γονῆς, apud

apud Zonaram ad Epist. 5. Athanasij ad Ammum. Nomocanon Coteleriànus num. 117. ἱερεὺς μέλλων λειτουργῆσαι, ἐὰν πέσῃ εἰς ῥεῦσιν, εἰ μὲν ἐπιθυμίαν γυναικὸς γινώσκειν ἑαυτὸν, μὴ λειτουργήτω. *Fluor*, Medicis Latinis, unde Gallis *Flueur*, quam vocem in *Fleurs* seu *Flores* verterunt, uti docemus in Gloss. med. Lat. quod non vidit Silvius de Morb. mulier.

Ῥύσις, eâdem notione. Dionysius Alexandrinus Can. 4. οἱ δ' ἐν ἀπροαιρέτῳ νυκτερινῇ ῥύσει γενόμενοι, &c. Infrà: ἀλλ' αὐτομάτως ἡ ῥύσις συμβέβηκε. Joannes Jejunator: ὁ μολυνθεὶς κατ' ὕπνους τῷ τῆς ἐκρύσεως πάθει, ἡμέραν μίαν τῆς κοινωνίας ἐκβαλλέσθω. Vide ibi Zonaram & Balsamonem. S. Columbanus de Pœnitentiarum mensura cap. 7. *Si quis seipsum coinquinaverit, anno pœniteat, si junior sit.* Infrà cap. 29. *propriis manibus seipsum violaverit.* Cumeanus in Pœnitent. cap. 2. *Vir semetipsum coinquinans*, &c.

ῬΈΦΑΝΟΣ, pro Ῥάφανος, *Raphanus*, apud Nonum de Morb. curat. cap. 252. Ῥεφάνινον ἔλαιον, cap. 264. Ῥεφὸς, cap. 243. *Raphanum* vertit Interpres.

ΡΕΦΕΚΛΑ, in Glossis Chymicis MSS. ὕδωρ κυκλάμινον.

ῬΕΦΕΡΕΝΔΆΡΙΟΣ, Ῥαιφερενδάριος, *Referendarius*, *Legatus*, *Nuntius*. Suidas: Ῥαιφερενδάριος, ἀξίωμα Ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Glossæ Nomicæ MSS. Vaticanæ: Ῥεφερενδάριοι, Ἀναφέροντες. Glossæ MSS. Colberteæ: Ῥαιφερενδάριος, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν· δηλοῖ δὲ καὶ ἄγγελον. παρὰ τὸ τοῖς Ἰταλοῖς ἀγγελιὰν σημαίνει τὸ ῥαιφέρε. Glossæ Basilic. Ῥαιφερενδάριος, ὁ τὰς ἀποκρίσεις κομίζων, ὁ τὰ ῥηθέντα ἀναφέρων ἀπό τινος. Procopius lib. 2. de Bello Persico cap. 23. ὃς δὲ ἀποκρίσεσι τῆς βασιλικαῖς ἐφεστήκει, ἀεὶ τῷ βασιλεῖ τὰς τῶν ἱκετῶν δεήσεις ἀγγέλλων, σημαίνων τε αὖθις ὅσα ἂν αὐτῷ βουλομένῳ εἴη· Ῥεφερενδάριον τῇ Λατίνων φωνῇ τὴν τιμὴν ταύτην καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Idem in Hist. arcana pag. 78. 1 Edit. καὶ Λεόντιον, ὅσπερ Ῥεφερενδάριος ἦν τὴν τιμὴν, &c Ita rursum pag. 29. Concil. Constantinopolit. sub Flaviano: Μακεδόνιος ὁ περίβλεπτος Τριβοῦνος καὶ Ῥεφερενδάριος εἶπε, &c. Concil. Constantinopolit. sub Mena Act. 1. Θεόδωρος ὁ περίβλεπτος Τριβοῦνος Νοτάριος καὶ Ῥαιφερενδάριος τοῦ θεοφυλάκτου ἡμῶν Βασιλέως. Ita περίβλεπτος Ῥεφερενδάριος, in Nov. 124 Justiniani, cap. 4. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 23. ἐπιτρέπει τινὶ τῶν ἐνδίμων Ῥεφερενδαρίων, &c. Occurrit præterea in Chronico Alexandrino in Juliano pag. 691. apud Theophanem an. 3. Justiniani, Nilum Monach. lib. 3. Epist. 1. 83. & in Nov. 10. ejusdem Justiniani, quæ est Περὶ Ῥεφερενδαρίων, Palatij scilicet, uti multa de eorum munere & numero. Laudatur ab Allatio Michaëlis Pselli Μονῳδία ἐπὶ Ῥωμαιῷ Ῥαιφερενδαρίῳ.

Ῥεφερενδάριος. Dignitas Ecclesiastica in Æde Sophiana: ij cùm plures numero essent ad 12. redacti ab Heraclio Nov. 2. Præcipuus autem fuit qui in secunda Pentade recensetur à Codino cap. 1. num. 11. ubi ejus munus sic describitur: ὁ Ῥαιφερενδάριος, εἰς τὸ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς μέγαν ἄρχοντα. In alio Catalogo, dicitur Ἀναγραφεὺς τῶν πρὸς Βασιλέα μηνυμάτων. Mallem ἀναφορεύς. Alius Catalogus: ὁ Ῥαιφερενδάριος, εἰς τὸ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν Βασιλέα διὰ ὑποθέσεις. Denique Codex Allatianus: ὁ Ῥεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς μεγάλους ἀνθρώπους, μηνύματα παρὰ τῷ Ἀρχιερεῖ ἐγγράφως καὶ ἀγράφως φέρει, καθεζόμενος εἰς τὰς κρίσεις. Leo Allatius lib. 3. de utriusque Eccl. Consens. cap. 8. §. 6. *Referendarius mittitur ad Principes & in dignitate constitutos viros, quibus omnia significat quæcunque jusserit Antistes.* Illius etiam munus sic describitur in Nov. 6. Justiniani cap. 3. ἔξω μὲν τοι τοῖς θεοφιλεῖς Ἐπισκόποις, καὶ διὰ τῶν καλουμένων Ῥεφερενδαρίων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας — ἀναφέρειν τῇ Βασιλείᾳ, καὶ τυγχάνειν τῆς ἀποκρίσεως συντόμως. Istius Dignitatis meminit Symeon Thessalonicensis de Sacris Ordinat. cap. 8. pag. 168. Sed & in Cod. Reg. Georgius Pisides, cujus in eo describitur Ἑξαήμερον, Διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Ῥαιφερενδάριος inscribitur. Vide Gloss. med. Lat. in *Referendarius*.

ῬΕΦΟΥΓΟΣ, *Refuga*. Mauricius lib. 11. Strateg. cap. 5. τοὺς δὲ λεγομένους ῥεφούγους, ἤτοι προσφύγους, &c.

Ῥεφούγιον, *Refugium*. Hesychius, ῥεφούγια, ῥεμπλά.

Ῥήψιμον, *Rucius*, ἐρυθρός.

ῬΗΓΆΔΕΣ, Ῥηγάτον, Ῥηγιάτον. Vide in Ῥήξ.

ῬΗΓΙΚΌΣ. Describitur in MS. Reg. 791. Manuelis Palæologi Imp. Ἔαρος εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ παραπετάσματι ῥηγικῷ. Quæ etiam edita est à Leunclavio pag. 442. hoc titulo Latino, *Imago veris in aulæo textili, operis Phrygij*. Vox, ut videtur, deducta à Ῥῆγος, quæ Hesychio exponitur ῥάκος, περίστρωμα, σπάργασμα, προσκεφάλαια. Inde eidem, & Glossis MSS. Ῥήγεα, πάλλια βαπτά, quod vocabulum non semel occurrit apud Homerum, ubi Eustathius. Glossæ aliæ MSS. Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, ἢ περιβόλαιον. Et Ῥηγεῖς, βαφεῖς. Aliæ ex Cod. Reg. 1673. Ῥήγεα, πάλλια βαπτὰ, ἢ ὑποστρώματα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Ῥέγος, τὸ βάμμα ἁλιπόρφυροι ῥέγος, καὶ ῥεγεῖς, οἱ βαφεῖς. Rursum: ῥηγεὺς, ὁ βαφεύς. Adde Auctorem Etymologici in Ῥῆγος, & Gloss. med. Lat. in *Raga*.

ῬΉΓΛΑ, Ῥίγλα, *Regula*, nostris *Regle*, olim *Rigle*. Hesychius: Ῥήγλαι, σιδηρᾶ ὡς ῥάβδοι. Moschopulus: Σκυτάλη, ἡ ἀπομάκτρα, ἣν οἱ κοινοὶ ῥίγλαν λέγουσι. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἔκτοτε δὲ ποιήσον ἀπ' ἐκείνης τῆς ζύμης ῥίγλην, &c. Arithmetica adespota: ἡ ῥίγλα ὀφείλει εἶναι στρογγύλη χειρομένη, καὶ πύξινος. Iterum: τῆς σκαλὶς καμπανῆς, καὶ τῆς θαλασσίου, τῆς ῥίγλας.

Ῥίγλιος, *Regulâ* seu *Radio æquatus*. Codinus de Orig. Constantinopol. num. 51. ὡρίσθη δὲ τὸ μόδιον κουμέλιον πιπράσκεσθαι εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πιπράσκειν τινὶ σῖτον, ῥίγλιον τὸ μόδιον. Id est ad Regulam & hostorium frumentum dimensum & æquatum, non verò cumulatum. Meursius Ῥιγλωτὸν legendum censet. Vide Salmasium ad Hist. Aug. pag. 437.

Ῥιγλωχύτης, vas Chymicum in Regulæ formam diductum, in quo liquatum metallum effunditur. Codex Reg. 618. f. 281. v. λαβὼν χρυσάφι μέρη γ'. καὶ τὸ τέταρτον μέρος ἀπὸ παλαιὰ ἄσπρα, καὶ χύσον αὐτὸ εἰς ῥιγλωχύτην, καὶ ἐὰν ἔνι ὑψηλὴ δυλεία, ποίησον τὸ ῥίνισμα, &c. Ibidem: χύσον ἄργυρον εἰς ῥιγλοχύτην, ἵνα ἔνη λαξαρισμένον ἑπταπλασίωνα.

ῬΉΚΤΑΙ. Vide in Βράσαι.

ῬΗ͂ΜΑ, *Rythmus*, *Poesis*, Ῥυθμὸς, ποίησις. Ῥημάδα, *Rythmicè*, *Poeticè*. Historia Apollonij Tyrij sic inscribitur: Διήγησις ὡραιοτάτη Ἀπολωνίου τοῦ ἐν Τύρῳ, ῥημάδα. Eadem Hist.

> Νὰ γράψω τὸ βουλήθηκα, καὶ νὰ τὸ ἀνάθη βάλω,
> Τὸ δὰ γραμμένο ηὑρέτες, κ' εἰς ῥῆμα νὰ τὸ βάλω.

Cyrillus Chius in Epistola præfixa Sarantario: νὰ ἐξηπλώσω τὰς δεκάδες τούτης ῥημάδας εἰς εἰκοντάδες ἐξηντάδας, δηλαδὴ καθε μίαν ἀρετὴν, &c.

Ῥημάρειν, *Rythmo scribere*, Gall. *Rimer*. Emmanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

> Καὶ βάλθηκα εἰς τοῦτο νὰ ναπῶ, καὶ νὰ ῥημάρω.

Infrà:

> Ηὑρέσαμεν καὶ μάστορας ἦσε διαναρημάρης.

ῬΗΜΆΖΕΙΝ, *Vastare*, pro Ἐρημάζειν, seu Ἐρημοῦν. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἐκεῖ

Ἐκεῖ περνόντας ἔβλεπε ἐκεῖνο τὸ βασίλειο,
Ἀπετοὺς κατοικουμένους ὁλότης ῥημασμένο.

Alibi :

Κέκτης πολέμους τοὺς κακοὺς ὁλότης ῥημασμένους.

ῬΗ͂Ξ, *Rex.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Ῥὴξ, ὁ δικαίως ἄρχων ἀρχὴν εὔνομον. Ita porrò Græci nuperi Reges vocabant, cùm Græcam τοῦ Βασιλέως, quam Imperatorum duntaxat fere esse volebant, nomenclaturam cæteris Principibus denegarent. Apud S. Chrysostomum Epist. 14. Ῥὴξ τῶν Γότθων. Asterius Homil. in Psalm. 7. ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις πλῆθος βαρβάρων ὁπλίζεται, οἱ πάντες δὲ τοῦ ἑνὸς νεύματι τοῦ Ῥηγὸς, ἢ τοῦ τυράννου ἕπονται, &c. Vita MS. S. Danielis Stylitæ : πάντας οὖν οἳ διεπρεσβεύοντο πρὸς αὐτὸν, εἴτε βασιλεῖς εἶεν, εἴτε πρέσβεις, εἴθ' οὓς ὀνομάζουσι Ῥῆγας, &c. Evagrius lib. 2. cap. 16. de Odoacro Rege : τὴν μὲν Βασιλέως προσηγορίας ἑαυτοῦ ἀφελὼν, Ῥῆγα δὲ προσειπών. Adde lib. 3. cap. 27. Theophanes an. 16. Leonis de eodem Odoacro : ὃς τῇ Ῥηγὸς ἑαυτῷ περιθέμενος προσηγορίαν. Vide eundem an. 3. Justini, & an. 1. & 12. Justiniani M. Procopius lib. 1. Gotth. cap. 1. de Theodorico : αὐτὸς ἔσχε τὸ Γότθων τε καὶ Ἰταλιωτῶν κράτος, καὶ Βασιλέως μὲν τῶν Ῥωμαίων, οὔτε τοῦ σχήματος, οὔτε τοῦ ὀνόματος ἐπιβατεῦσαι ἠξίωσε, ἀλλὰ Ῥὴξ τε διεβίω καλούμενος. Chronicum Alexandrinum an. 11. Zenonis : Θεοδορίκῳ τῷ γενομένῳ Ῥηγὶ Ῥώμης. Et an. 4. Justiniani : καὶ προέτρεψε Χωάδης Βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ Ῥῆγα τῶν Οὔννων, ὀνόματι Ζίλγβι. Idem pag. 102. Βασιλεῖς, ἤτοι Ῥῆγες καὶ τοπάρχαι. Olympiodorus lib. 22. apud Photium : Χαράτων ὁ τῶν Ῥηγῶν πρῶτος ἐπὶ τῷ φόνῳ εἰς θυμὸν ἀνάπτεται.

Sed & Francorum Reges, atque adeo Occidentis Imperatores, non alio quàm Ῥηγῶν titulo donabant. Suidas : Ῥὴξ, ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός. Φράγκων Ῥὴξ, in Vita S. Nili Junior. pag. 139. Constantinus Manasses pag. 98. Edit. Meursij :

Καὶ πέμπει πρὸς Γεζέριχον τῶν Οὐανδήλων Ῥῆγα.

Infrà :

Καὶ τῶν βαρβάρων τοῖς Ῥῆξιν εἶξε καὶ τοῖς ἐθνάρχοις.

Et pag. 174.

Ἦν δὲ τῶν Φράγγων φύλαρχος ὁ Κάρουλος ἐκεῖνος,
Ῥῆγας τοὺς σφῶν κατάρχοντας οἴδασι Φράγγοι λέγειν.

Ita Alemannorum Imperatores vocant Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 30. lib. 3. pag. 93. ubi de Henrico, Nicetas in Manuele lib. 1. num. 4. 5. lib. 7. num. 1. ubi de Conrado & Friderico I. Cinnamus lib. 2. num. 12. ubi de eodem Conrado, ut alios sileam. Græci porrò Regum quosdam Μεγάλους, alios nudè Ῥῆγας compellabant. Salutation. Epistol. Pontific. τοὺς Μεγάλους Ῥῆγας γράφουσι, καὶ οἱ μετροπολῖται Μεγάλους, ὥσπερ καὶ ὁ Πατριάρχης· τοὺς δὲ μὴ λεγομένους Μεγάλους, καὶ οἱ Μητροπολῖται Ῥῆγας ἁπλῶς γράφουσι.

Ῥηγᾶς, eâdem notione. Theophanes an. 1. Justiniani M. καὶ ἐποίησαν Ῥήγαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Et an. 13. ἦλθεν πρὸς ῥήγαν τὸν θεῖον αὐτοῦ. Synodus Florentina : ἐζήτει τὸν Πάπαν ὁ βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι οὐ μόνον τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ῥηγάδων, καὶ τῶν Δουκῶν. Adde Sguropulum sect. 3. cap. 2. Ducas cap. 13. μὴ ἔχων βοήθειαν ἔκ τινος τῶν Ῥηγάδων. Cap. 14. πάντες οἱ Ῥηγάδες, καὶ Δοῦκαι, καὶ Κόντιδες. Bessarion in Epist. apud Phranzem lib. 3. cap. 27. οἱ μεγάλοι Ῥηγάδες καὶ βασιλεῖς. Athanasius Cydonius : Ῥηγᾶς δέ τις ἦν ἐξ αὐτῶν καταγόμενος, ὀνόματι Κάρουλος, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Βασιλεὺς, Ῥήγας, Πρίγκηπας, Δοῦκας, ἢ Μεγιστάνες.

In Historia Apollonij Tyrij promiscuè editum ῥήγα, ῥύγα, ῥίγα.

Ῥηγάτον, *Regnum*, ut Δουκάτον, Πριγκιπάτον, &c. Constantinus de Adm. Imp. οὗτος οὖν ὁ Κάρουλος ἦν μονοκράτωρ πάντων τῶν ῥηγάτων. Alibi : καὶ τότε ἐκράτησεν ὅλον τὸ ῥηγάτον ὁ Ῥοδοῦλφος. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Εἰς τὸ ῥηγάτον τῆς Σηρίας, ἀφέτην Ἐκλητέραν.

Synodus Florentina : εἰς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα τῶν Χριστιανῶν, ὅπως ἔλθωσι πάντες. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Καὶ βλέποντας μὲ ἡδονὴν τὸ σκιάδη ὅπου βάστα,
Τὴν αὐθεντία του μετ' αὐτὸ, καὶ ὅλα τὰ ῥηγάτα.

Historia Apollonij Tyrij :

Μὰ τὸ ῥηγάτον μου σεστὰς θέλω νὰ τὸ μοιράσω.

Ῥηγνάτον, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis cap. 12. τὰ ἕκαστα μοναστήρια τοῦ αὐτοῦ ῥηγνάτου, ἢ τῆς περιορίας. Ubi Lat. *Singulas Abbatias ejusdem regni sive Provinciæ.*

Ῥηγικὸς, *Regalis.* Ῥηγικὰ ἀνάκτορα, *Regia Palatia*, apud Phocam in Descript. Terræ Sanctæ num. 14. Agathangelus Callistrati filius in Narrationibus : καὶ σφόδρα κομιδῇ πολλῆς ἀπέλαυσε τῆς ῥηγικῆς αἰδοῦς καὶ τιμῆς διά τε τὴν ἄλλην σεμνότητα, καὶ ἣν ἐκέκτητο μάλιστα πάντων σοφίαν.

Ῥηγίνα, *Regina*, apud Anonymum de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ μετὰ ταῦτα εὔθασεν Ἱππολύτα ἡ Ῥηγίνα.

Ῥηγῖνα. Lexicon MS. ad Schedographiam.

Ῥὴξ ὄνομα τοῦ Ῥηγὸς, ἀφ' οὗ καὶ Ῥήγινά τε.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ηὗρε το Ῥήγαν στὸ Πάρης, τὴν Ῥηγῖναν ὁμίως.

Ita apud Ducam Hist. cap. 30. 32.

Ῥηγία, *Regia* Basilica Constantinopoli. Chronicon Alexandrinum : τὸ δημόσιον λουτρὸν Ζεύξιππον πλησίον ὄντα τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς Ῥηγίας τοῦ παλατίου. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 2.

ῬΗΞΙΦΥΛΉΤΗΣ, Vermis species agris noxia, in Oratione S. Tryphonis inedita, ex Cod. Colberteo 6041. κάμπη, σκωληκοκάμπη, σκανθαρὸς, βροῦχος, σινασρὶς, αἰληκτωρὶς, ἐπίμαλος, μακρόπους, Κόεις, ψιλλὶς, Κόννις, ῥηξιφυλήτης, καυλοκόπος ὁ ἀνερχόμενος ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν λαχάνων, &c. Aliter in Euchologio pag. 697.

ῬΗ͂ΣΙΣ, pro Ῥῆξις, apud Myrepsum sect. 46. cap. 9. in Cod. Reg. semel ac iterum.

ῬΗΤΙΆΡΙΟΣ, *Retiarius*, apud Artemidorum lib. 2. Onirocrit. cap. 33. Vide Festum, & alios passim.

ῬΗΤΛΙΑ͂Ν, *Agitare, Concutere*, propriè de Mensuris, German. *Ritlen.* Ita Meursius. Epiphanius de Ponder. & mensur. πλήσας δὲ τὸ μέτρον, καὶ ῥητλιάσας, ὁμολογεῖ ὅτι πεπλήρωται. Sed videtur legendum ῥηγλιάσας. Vide suprà in Ῥήγλα.

ῬΗΤΟ͂Ν, *Locus S. Scripturæ.* Vide observata à Suicero in Thesauro Ecclesiast.

ῬΉΤΩΡ, inter Officiales Magnæ Ecclesiæ recensetur à Codino cap. 1. in quinta Pentade num. 22. ubi ejus munus sic describitur : ὁ Ῥήτωρ, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν τὰς γραφάς. Apud Stephanum Gerlachium in Epist. ad Crusium, edita à Davide Chytræo in lib. de Statu Eccles. Orient. Joannes Zygomalas inscribitur Ῥήτωρ τῆς ἐν Κωνσταντινοπόλει μεγάλης ἐκκλησίας. Nicetas in Man. lib. 7. num. 5. ὁ τῆς Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ὀκρίβαντα. Ephræmius in Chronico :

Εὐστάθιος πρόεδρος Ἐπιδαμνίων.
Ὁ τῶν Θετταλῶν Μιχαὴλ Ῥήτωρ τότε.

Polybius Episcopus de Vita Epiphanij : ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ Ῥητόρων, τοὔνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Pachymeres lib. 7. cap. 8. παρόντος δὲ καὶ Γεωργίου τοῦ Κυπρίου, καὶ τοῦ Ῥήτορος Ὀλοβώλου ἄρτι ἐκ τῆς τοῦ μεγάλου ἀγροῦ μονῆς ἐπιδεδημηκότος τῇ Κωνσταντίνου. Cap. 34. ἐπὶ τούτοις ὁ τῆς ἐκκλησίας Ῥήτωρ, &c. Habetur in Cod. Colberteo

teo 6044. ejusdem Holoboli, nonnulli versus Politici in Michaëlem Palæologum Imp. & Andronicum filium, in quo interdum Ῥήτωρ, nudè, tacito nomine, interdum Ῥήτωρ τῶν Ῥητόρων Μανουὴλ ὁ Ὀλόβωλος appellatur. Vide præterea eundem Pachymerem cap. seq. & lib. 5. cap. 12. Extat Vita S. Josephi Hymnographi scripta à Joanne Diacono Magnæ Ecclesiæ, & *Rhetore*. Hujus etiam Dignitatis Ecclesiasticæ mentio occurrit to 2. operum S. Maximi pag. 116. & apud Lambecium lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 118. *Rhetor in Palatio*, apud Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 220.

> Τῷ πανσεβάστῳ Καματηρῷ ἐκ γλώσσης,
> Ῥήτορα ὡς κήρυξεν ἀνακτόροις ἐνὶ οἴκοις
> Δαιδάλου αἰθερίοις συνηρμοσμένοισιν ἀρίσταις.

Vide Leonem Allatium in Præfat. ad Excerpta Græcor. Sophistar. ubi de Nicephoro Basilace. Sed Μεγάλου Epitheto donatur in Chronico MS. Manuelis Malaxi pag. 892. καὶ ἦτον μέγας Ῥήτωρ τότε, καὶ ἐκαθέζετο εἰς τὴν Χρυσόπηγην, καὶ ἐδίδασκε καθ' ἑκάστην κυριακὴν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. Ita apud Panagiotam in Diplomate Parthenij Patr. Constantinopol. an. 1643. subscribit Michaël ὁ μέγας Ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Μαΐστωρ τῶν Ῥητόρων, Dignitas Ecclesiastica, qua donatus legitur Eustathius postmodū Thessalonicensis Archiep. auctor Comment. in Homerum. Ita enim habet inscriptio Epistolæ ad Joan. Ducam, Andronici Camateri filium, præfixæ Commentariis in Dionysij Periegesin: Εὐσταθίου Διακόνου, Ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ Μαΐστωρος τῶν Ῥητόρων, τοῦ καὶ ὕστερον γεγονότος Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Joannem verò Ducam filium fuisse Andronici Camateri, qui Manuele Comneno Imperante vixit, docuimus in Notis ad Cinnamum p. 467. & 468. ut & sub eode Augusto & Andronico Tyranno floruisse Eustathium, quod præterea innuit Demetrius Chomatenus in Responsionibus ad Constantinum Cabasilam p. 317. Juris Græco-Romani, scribens, Manuele Comneno Imperante, sapientissimum illum Eustathium, qui Diaconus fuerat in æde S. Flori, de quo egimus in nostra Constantinopoli, (ita enim hæc verba interpretor, τοῦ κατὰ Φλῶρον διακόνου ὄντος) deinde Magister Rhetorum in Magna Ecclesia, electum fuisse Myreorum in Lycia Episcopum, ac priusquam ordinaretur Imperatoris decreto, in Thessalonicensem Metropolim tum vacantem translatum fuisse. In Cod. Reg. in quo complura continentur Michaelis Pselli Opuscula, atque in iis illius Epistolæ, harum altera, quæ est 115. inscribitur τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, τῷ γεγονότι Μαΐστωρι τῶν ῥητόρων, in qua Eustathium laudat Psellus propter eruditionis præstantiam, hisce nimirum verbis, ἤκουσα τῆς ἐννοίας ἡ χάρις, τῆς λέξεως, τὸ γλεῦκος τῆς ἡδονῆς, ἡ Φιλόσοφος Καλλιόπη, ἡ ἀμετάβλητος φύσις, ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν Βυζαντίῳ, ἐν Θετταλίᾳ πόῤῥωθεν Ἀθηνῶν, πρὸς αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, ἐν γηλόφοις, ἐν γηπέδοις, ἐν τρυφώσαις χώραις, ἐν αὐχμηρᾷ γῇ, οὐ μεταβάλλων, οὐ μετατιθέμενος, &c. Ex quibus eâ quâ scribebat Psellus tempestate, in Thessalia vixisse Eustathium saltem colligitur: sed ex his quæ sequuntur: πάλαι μὲν ἐν καθ' ἱστορίας τῆς τοῦ μύρου ἐκδόσεως ἀπαντηχόθεν τῆς οἰκουμένης πρὸς τὴν Θετταλίαν οἱ πλεῖους ἐφοίτων· νῦν δὲ πλέον, οἶμαι, αὐτόθι βαδιεῖσθαι κατὰ κλέος τῆς σῆς λόγου σταγόνος. Sed & hic variis in locis illius eloquentiam prædicat: ἄμφω (Thessalonicenses, & Eustathium) μακαρίζω τῆς εὐτυχίας· σὲ μὲν ὅτι ἔχεις ἐφ' οἷς ἂν τὴν δύναμιν ἐνδείξῃ τοῦ λόγου· ἐκείνους δὲ ὅτι τοιούτου τετυχήκασι ἱερέως καὶ ῥήτορος. Similia ferè habet in Epist. 116. & 60. de Eustathij præclara eruditione, cujus nomen disertè scribitur in Epistolis ejusdem Eustathij ad Psellum quæ in eo Codice describuntur fol. 239. hisce verbis, τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Εὐσταθίου ἐπιστολαί. Eâdem dignitate donatur Μιχαὴλ ὁ Θεσσαλονίκης, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl. c. 12. §. 5. qui idem videtur qui nudè Ῥήτωρ dicitur Nicetæ loco proximè allato. Laudatur in indice MSS. Codd. Gr. Bibliothecæ Vaticanæ Νικολάου τοῦ Θεσσάλου διακόνου ἡ Μαΐστωρος τῶν Ῥητόρων ἐπιστολαὶ σταλεῖσαι ἐκ τῶν τοποτηρητῶν τῶν παναγιωτάτων Πατριαρχῶν πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς Πατριάρχας. Vide Notas nostras ad Cinnamum p. 460.

Ῥήτωρ præterea fuit Dignitas Palatina, quam adscribere videtur cuidam Camatero Joannes Tzetzes Chil. 11. v. 220. Ῥήτορα ὡς κήρυξεν ἀνακτόροις ἐνὶ οἴκοις. Adde v. 232. proinde is videtur qui Anonymo in Catalogo Offic. Aulæ Constantinopol. apud Goarum ad Codinum pag. 42. dicitur primus Rhetorum:

> Φιλοσόφων Ὕπατος, Ῥητόρων πρῶτος,
> Δικαιοφύλαξ σὺν αὐτῷ, Νομοφύλαξ.

Ῥήτωρ, Epitheton tributum à Græcis S. Paulo. Theodorus Balsamon in Responso 1. ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ῥήτωρ καὶ διδάσκαλος. Item Sanctæ Catharinæ: ita enim præfert ejus Martyrij ab Athanasio illius servo conscripti titulus: Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς βασιλείας καὶ ῥήτορος.

Πνευματορήτωρ, *Qui in Monasterio* ῥήτορος *seu Concionatoris Officio fungitur*. Ita porrò cognominatur S. Paulus à Niceta in Andronico lib. 2. n. 13. Sed & laudatur ab Hoeschelio ex Bibl. Augustana, βίβλος στοιχικὴ τῶν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πνευματορήτορος.

ῬΗΤΩ͂Σ, *Nominatim, expressè*. Glossæ MSS. ῥητῶς, σαφῶς, φανερῶς. Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς· καὶ ῥητῶς ἀντὶ τοῦ λεκτῶς. Anna Comnena lib. 13. pag. 407. ἀλλ' ἐπεὶ λαμβάνω τὰ νῦν τὴν ῥητῶς ἐνταυθοῖ τὴν δηλωθησομένην χώραν, &c. p. 408. ἐκτὸς τῶν ῥητῶς δεδωρημένων μοι παρὰ τοῦ θεοπροβλήτου κράτους ὑμῶν. Auctor Incertus post Theophanem p. 437. ὅτι ἐὰν οὐ γέγραπται εἰς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὸν Ἀπόστολον ῥητῶς, ὅτι προσκυνήσατε τὴν εἰκόνα μου, οὐ καταδέχομαι προσκυνεῖσθαι αὐτήν. Utitur Harmenopulus lib. 3. tit. 5. §. 74. 89. tit. 9. §. 15. lib. 4. tit. 6. §. 70.

ῬΙΆΚΙΟΝ, pro ῥυάκιον, *Rivus*, *Rivulus*. Diploma Rogerij Comitis Siciliæ apud Ughellum tom. 1. Italiæ Sacræ: τὸ τοιῶδε κράτημα ἔνδον ἐν τῇ ἄσῃ Μιλήτου, ὃς ἀνέρχεται τὸ ῥιάκιον τὸ λεγόμενον τῆς Πεῤῥέρας, &c. Occurrit ibi pluries, ut ῥίαξ, pro ῥύαξ.

ῬΊΓΑΛ ἀμύγδαλον, idem quod μυροβάλανον, Myrepso de Antidotis cap. 510.

ῬΊΑΤΤΟΝ. Constantinus in Tacticis pag. 20. μήτε πλέον παραχωρήσεις ἔχειν τὸ βάνδον, μήτε ῥίαττον τῶν διακοσίων. Emendat Meursius ἔλαττον.

ῬΙΑΦΡΌΣ, pro ἐλαφρός. Constantinus in Tacticis pag. 11. ἁμάξας ῥιαφρὰς πρὸς τὸ βαστάζειν εὐκόλως ταῦτα πάντα καὶ περιπατεῖν. Infrà: πλὴν ἔσω καὶ ἐκεῖνο ῥιαφρότερον πρὸς τὸ εὐκόλως βαστάζεσθαι. Pag. 19. pro ῥιαφρὸς habetur ἐλαφρός· ποίησον ἁμάξας ἐλαφρὰς καὶ γοργὰς κατὰ δεκαρχίαν. Ita alibi, Ῥιεύθερος, pro ἐλεύθερος dixit. Vide infrà.

ῬΊΒΓΕΙΝ, pro Ῥίπτειν, *Iacere*. Glossæ Græcobarb. κρατεῖ ἀπάνω, καὶ δὲν ῥίπτει, ἢ ῥίβγει κάτω. Eædem Glossæ: Ῥίπτω, ἀπορίπτω, ἀπορίβγω.

ῬΊΓΑ, *Regula*, *Canon*, γνωμών, κανών, ex Ital. *Riga*. Ῥιγάρειν, *Ad regulam dirigere*, πρὸς τοὺς κανόνας ἀπευθύνειν. Vide Ῥήγλα.

ῬΊΓΑΝΟΝ, *Origanum*, Ὀρίγανον.

ῬΊΓΛΑ. Vide Ῥήγλα.

ῬΙΓΛΟΧΎΤΗΣ

Ρ'ΙΓΛΟΧΥ'ΤΗΣ, Vasis species. Vide in Κλαπωτός & in Ρήγλα.

ΡΙ'ΔΙΑ ξηρὰ, ἐστὶ τὰ ἐντὸς τῶ Αἰγυπτίων ῥοῶν, in Glossis Chymicis MSS.

ΡΙ'ΔΙΟΝ. Vide in Ῥαΐδα.

ΡΙΕΥΘΗΡ, Ῥιεύθερος, pro ἐλεύθερος, *Liber*. Constantinus in Tacticis pag. 16. καὶ οἱ δυνατώτεροι τῶ ςρατιωτικῶν βάνδων ἀναγκάζονται τὸ ἔχειν δούλους ἢ ῥιελθέρες πρὸς τὸ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τὸ καιρὸν τῶ πολέμου ἀπομένειν εἰς τὸ τοῦλδον. Ubi emendat Meursius, ἐλεύθέρους. Sed & pag. 24. ita scribitur: ἂν δὲ συμβῆ τινὰς ἐξ αὐτῶν πολεμάρχας (ὑποχειρίων) πληγωθῆναι, οἱ τοιοῦτοι ἔςωσαν ῥιεύθεροι τούτου τῶ ἐπιτιμίου. Vide Ριάφρος.

ΡΙ'ΖΑ, pro Ρῆξις, *Ruptio*, usurpat Myrepsus sect. 24. cap. 13. & 57.

Ρίζα θεία, *Vetonica*, apud Antonium Musam cap. 1.

ΡΙ'ΖΑΙ. Codinus de Offic. cap. 3. num. 3. ubi de Despotæ vestibus: τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ ὡς τὸ ῥοῦχον αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν, μετὰ ῥιζῶν, ἄνευ τῶ ςραιηλατικίων. Idem num. 16. ubi de Sebastocratore: τὸ κόκκινον ἱμάτιον αὐτοῦ, οἷον καὶ τῶ Δεσπότου, ἄνευ ῥιζῶν. Ubi ῥίζαι, videntur dici *Limbi* vestis, seu *Ora* inferiores, quæ in Augustorum vestibus, ςραιηλατικίοις, in Despotarum nullis ςραιηλατικίοις exornabantur: cùm Sebastocratorum vestes nullas ῥίζας haberent. Descripsimus in Familiis Augustis Byzantinis pag. 242. Manuëlis Palæologi Imp. & Theodori filij Despotæ Imagines. Videat Lector an ad hos Codini locos illustrandos quidquam expiscari queat. Nam ex his quid sit propriè ςραιηλατίκιον, ægrè quis divinabit, nisi aliunde subsidium venerit.

ΡΙΖΑΡΗΝ, pro ῥίζα, *Radix*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. ἐρυθρόδανον, ἤτοι ῥιζάριν τῶ βαφέων. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij cap. 50. πλὴν ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι προσεψήσεις ῥιζάρια. Stephani Magnetis Empirica MSS. κρίθην ἐπιτριμμένην ῥιζάρια, ἴλυζομαραθροπετροσελινόριζα. ταῦτα βράζον μεθ' ὕδατος, &c. Alibi: ἄσαρ, ἵππουρειν, ἀδίαντον, κατὰ ῥιζάρια ἑψήσας πίνε ἡμέρας ζ'.

ΡΙ'ΖΙ, Ρίτζι, *Oriza*, ὄρυζα. Vide Agapium in Geopon. cap. 90.

ΡΙ'ΖΙΚΟΝ, *Fatum*, *Sors*, *Fortuna*, *Periculum*, εἱμαρμένη, μοῖρα. Ex Ital. *Risico*, & Gall. *Risque*. Glossæ Græcobarb. ἦσα, μοῖρα, τύχη, ῥίζικον. Anonymus in observat ad Manuel. Calecam contra Græcos: *Quocunque letho apud illos quis pereat, semper causantur* τὸ ῥίζικον *ejus: sic enim barbarâ voce fortunam & fatum nominant*. Nomocanon Cotelerianus num. 522. οἱ ἀγοράζοντες ζῶον κλεπτὸν, εἰ μὲν γνωρίζει αὐτῷ ὅτι κλεπτόν ἐστιν, λέγων, ὅτι ἐν ῥιζικῷ μου, καὶ εὑρεθῆ, ἀπαιτείσθω αὐτὸς τὴν κλέψιαν καὶ τὴν κλέπτην μὴ ὁμολογείτω, ὅτι ὁ κλέπτης ὑπόθεσιν οὐκ ἔχει. Galli dicerent, *à mes risques & fortune*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τὸ κακότης ῥιζικὸ ἀρχίζει καὶ ἀτιμάζει.

Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib. 5.

Κιανήθελε τὸ ῥιζικὸ, ἔξω ναυγίκα δώθεν, &c.

Idem in Prologo:

Καὶ πῶς πάλι τὸ ῥιζικὸ τῶ Παλαμήδου ηὑρέθη.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ οὐδὲν ἔχουν ῥίζικον νὰ ἔχουν καλὸν αὐθέντη.

Alibi:

Ἐκεῖ τὸ ηὗρεν ῥήζικον, τὸ οὐκ ἤλπιζεν να ἔλθη.

Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Καὶ ἀπ' ἀρχῆς σου ἔδειξεν ὅλον τὸ ῥηζικόν του.

V. de Panagiotam pag. 236.

Ἀπὸ ῥίζικη, *Forte*. Hinc formula quæ crebro occurrit in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani: ἐὰν λάχῃ ἀπὸ ῥιζίκου τὸ, *si fortè accidat, ut &c.*

Ῥιζικάρης, *Felix*, *Fortunatus*, εὐτυχής. Historia MS. Belisarij.

Εὐτυχὴς καὶ καλότυχος καὶ μέγας, ῥιζικάρης.

Anonymus de Nuptiis Thesei, in Præfat.

Ἀλήθεια καὶ πῶς βρισκόμουν πρότερον ῥηζικάρης.

Ῥιζικαῖος, *Periculosus*. Constantinus Porph. de Adm. Imp. μέσον δ' αὐτοῦ εἰσὶ πέτραι ῥιζικαῖαι, ὑψηλαὶ, νησίων δίκην ἀποφαινόμεναι. Perperam in MS. ῥιζιμαῖαι.

Ῥιζικάρειν, *Periculo exponere*, Gallis *Risquer*. Porrò vox ῥιζικὸν, videtur formata à *Iactu aleæ*, ex voce Ῥίπτειν, quam vide.

Κακορίζικος, Κακορίζηκος, Κακορίζοικος, *Infortunatus*, *Infelix*, *Miser*, ἀτυχὴς, δυςυχὴς, κακόμοιρος. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτὴν ἡ κακορίζηκος πάγει ςοχοριςμένης.

Rursum:

Καὶ αὐτὸς ὁ κακορίζηκος ἔςεκε καὶ βρυχᾶτον.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Κανὰ καὶ κακορίζηκα καί να μὴ βγοῦν ἀπέκει.

Lib. 5.

Ὁ νοῦς ὁ κακορίζικος ὅπου σε σὺ βουλεύει.

Alius de Vulpe & Lupo:

Πάντοτε κακορίζικος, καὶ παρεπονεμένος.

Joannes Glycas de Vanitate Vitæ:

Τί ἂν ζοῦμε οἱ κακορίζηκοι, δὲν εἶναι γιὰ ζημία σου.

Κακοριζικία, vel Κακοριζοικία, uti apud Portium scribitur, *Infortunium*, *Infelicitas*, *Miseria*, ἀτυχία.

Καλορίζικος, *Felix*, *Fortunatus*. Historia Apollonij Tyrij:

Λοιπὸν ὁ καλορίζικος ὡς ἦτον μαθημένος.

Occurrit etiam apud Theodosium Zygomalam Epistolâ 30.

Καλοριζικία, *Beatitudo*, Μακαριότης, in Corona pretiosa.

Καλοριζηκεύειν, *Felicem esse*. Glossæ Græcobarb. καλοριζηκεύεις καὶ πλουτίσεις.

Ἀποριζοικοῦ, *Sorte*, *Sortitò*, *Obiter*, κατὰ κλῆρον, κληρωτὶ, παρέργως.

ΡΙ'ΖΙΟΝ, *Floris species*. Democritus Chymicus MS. ἔστι δὲ ὁ τῆς Γαλατίας σκώληξ, καὶ τὸ τῆς Ἀχαΐας ἄνθος, ὃ καλοῦσι Λακχᾶν, καὶ τὸ τῆς Συρίας, ὃ καλοῦσι ῥίζιον.

ΡΙΖΟ'ΔΟΝΤΙ, Ῥιζοδόντιά, *Gingiva*, οὖλον. Quasi ῥίζα ὀδόντων, radix dentium.

ΡΙΖΟΚΡΙ'ΚΕΛΛΟΝ. Gennadius in Explicatione Rhamplij: ὁμαύρην παλαιὰν μετὰ χαλκῶν ῥιζοκρικέλλων.

ΡΙΖΟΜΕ'ΡΙ, *Inguen*, Βουβὼν, ἥβη, μηρός.

ΡΙ'ΖΟΣ, Damascenus Hieromon. serm. 35. ἕνας δὲ δοῦλος τῶ ἁγίου, Λέων ὄνομα, παραςεκόμενος εἰς τὸ θάνατόν του, ἔβγαλεν τὸ δακτυλίδιν τῶ ἁγίου ἀπὸ τὸ δεξιόν του δάκτυλον, καὶ ἐπῆρεν καὶ τὸ ῥίζον του, καὶ τὸ ἀπανωροῦχόν του, &c. Idem fortè quod ῥάζον. Vide in hac voce.

ΡΙΚΕ'Α, τὰ μέσπυλα, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Mespila*.

ΡΙ'ΚΤΕΙΝ, pro Ῥίπτειν, *Iacere*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Σαΐταις καὶ λατζόνια ἔρικταν ὡς τὸ χῶμα.

Infrà:

Αὐτοὶ ἐρίκτασι φωλίαις συχνὰ πρὸς τὰ καράβια.

Rursum:

Αἱ κρασίδες τάρματα κατὰ τὴς ὥρας ῥίκτουν.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τότες τὴν ἐπιάνουσιν, καὶ ςὸν γιαλὸν τὴν ῥίκτουν.

Infrà:

Καὶ ῥήκτη τὴν ἡ θάλασσα ἔξω ςὸ περιγιάλη,

Ῥικτάρειον, Ῥηκτάρειον, *Spiculum*. Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. Ἀκινάκης, σπαθομάχαιρον, ῥηκτάρειον, δόρυ,

δόρυ, ἢ ἀκόντιον Περσικόν. Lexicon MS. Cyrilli habet ῥικτάριον, ut & Ἔρανος τῶν λέξεων MS. Leo in Tacticis cap.6. §.7. ἀκόντια, ἤτοι ῥικτάρια. §.26. βιριτλας, ἃ λέγεται ῥικτάρια. Et §.33. δορατίοις, ἤγουν ῥικταρίοις. §.36. εἰσὶ οἱ τοξεύοντες, ἢ ῥικτάρια ῥίπτοντες. Adde cap.7. §.58. 74. cap.9. §.78. cap 14. §. 69. 104. Anonymus Tacticus MS. de Tuenda Urbe obsessa: καὶ εἰς τὸ ἀκοντίζειν τὰ λεγόμενα ῥικτάρια. Apud Nicetam in Manuele lib.5. num.7. & in Isaacio lib.1. num.6. ῥικτάριον pariter occurrit, ubi Codex alius δόρυ præfert. Vide Ῥιπτάριον.

ῬΙΚΤΟΛΟΓΙΟΝ, *Alea vel sortis jactus*. Describitur in Cod. Reg.1177. Tractatulus hoc titulo: Ῥικτολόγιον ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κεφαλαίων. Mox: ταῦτά εἰσιν ὅπερ μέλλεις γνῶναι, Φιλομαθέστατε, περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἂν βουληθῇς σκέψασθαι, εἴτε ἀγαθοῦ, εἴτε φαύλου, ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κεφαλαίων. Sequuntur deinde capitula desumpta ex Evangeliis, cum eorum explicatione, hacce formula: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν. Ἑρμηνεία· ἐν ἀρχῇ τούτου οὐδὲν ἐστὶ τιμιώτερον τούτου τοῦ κατευοδῶσαι, ἐν τούτῳ τῷ πράγματι. Rursum: ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν. Ἑρμηνεία· εἰς φῶς ἔρχεται τὸ παρὸν πρᾶγμα, μέριμναν ἔχεις πολλὴν, ἀλλὰ δόξασον τὸν Θεόν. Et sic de cæteris Capitulis numero 38. Habetur etiam idem tractatus in Codd 848. & 1673 continet verò Capitula 93. Vide Gloss.med.Lat. in V. *Sors Sanctorum*: & suprà in ῥίκτειν.

ῬΙΜΑ, τὸ Ἴτριον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Bellarium*, *Placenta*.

ῬΙΜΑΔΙ, *Locus vastus*, *incultus*, *Gastina*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. in *Vastum*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 145. ἐὰν ἔχω ἐνὰν ἐδικόν μου ῥιμάδιν, τὸ λέγεται φραγκικὰ Γαστίνα, ὅπου εἶχεν κα τότε ὀσπίτια, καὶ ἐγὼ ὅπου τὸ ῥιμάδιν ἐνι ἐδικόν μου θέλω νὰ ἀξανακένομαι τὰ σπίτι, καὶ κάτινες διαφεντεύουσιμε νὰ βάλω τὰ βολίκια μου εἰς τὸ τίχον, &c. Infrà: οὐ ἔχει κανένα σπίτιν, οὐ δὲ ὄντα ἠγόρασα τὸ τοῦτο σπίτιν μου εἰς τὸ ῥιμάδιν σου, &c. Vox videtur deducta à ῥίμη, *Platea*, vel potiùs à Gallico *Remés*, id est *Locus qui remanet incultus, nec colitur.*

ῬΙΜΑΖΕΙΝ. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ὁ καιρὸς καὶ τὰ ἄχυρα, ῥιμάζουν ταῖς ἀχλάδες.

ῬΙΜΕΔΙΟΝ, *Remedium*, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. p.401.

ῬΙΜΝΗ, Ῥίμνες, *Platea*, Ῥύμαι. Ptochoprodromus ex Cod. Reg. 1334.

Καὶ ἀπὸ ψυχῆς να σρίζιζα περιπατοῦν τὰς ῥίμνας.

Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 6.

Τόσω τὸ ἐθωρέσασι μετὰ χαρᾶς τους ὅλοι,
Ὀτίολα τὰ σενώματα, κ' οἱ ῥίμνες ἐγέμησαν,
Ἀπὸ λαὸν ὁπότρεχε, ἐκεῖ νὰ τὸ ἐβλέπει,
Ὅτι δὲν ἐχορέσασι, νὰ σέκουν εἰς τὰς ῥίμνας.

Eodem libro:

Οἱ ῥίμνες καὶ τὰ ξόστεγα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίοναις
Τοὺς ἄρχοντας ἐγέμασι μὲ τῶν ἀρχοντίσες τους.

Et lib. 12.

Οἱ ῥίμνες καὶ τὰ ξίστεγα, πλάτζες, καὶ παρεθύρια,
Ἀπὸ τὰ ὅποια ἔμελλον ἡ κόρη νὰ περάσῃ.

ῬΙΝΙΟΝ, *Lima*, in Gloss. Gr. Lat. Recensetur à Tacticis in supellectile militari, ad acuenda fortè telorum ferramenta. Leo in Tactic. cap.5. §.4. πέδικλα σελλωναῖα σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, ῥινία, σουβλία, &c. cap.6. §.2. ἐν δὲ τοῖς τοξαρίοις ῥινία καὶ σουβλία. Ubi Interpres legit τοξοζωνίοις, ut præfert Mauricius lib.1. cap.2. at ζωνάρια τῶν τοξαρίων habet Constantinus in Tacticis pag.14. βαστάζέτωσαν δὲ εἰς τὰ ζωνάρια τῶν τοξαρίων, ῥινία, καὶ σουβλία.

Ῥινάρι, eâdem notione, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag.99.

ῬΙΝΙΣΜΑ, apud Chymicos & Petrum Theoctonicum MS. ἐστὶν φάρμακον ξηρὸν ἀπὸ ἀνάπλαστος μετὰ τῆς ἀσβόλης τοῦ ἀργύρου, &c. Glossæ Chymicæ MSS. Ῥίνισμα χρυσοῦ, ἐστὶ κόλλα χρυσοῦ.

ῬΙΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ, *Rhabarbarum*. Alexius Rhacturus Doctr.6. τὶ ὠφέλειαν λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄῤῥωστος, ἐὰν μασεῖ τὸ ῥιομπάρμπαρον, καὶ τὸ πίνει ἔξω ἑαυτοῦ.

ῬΙΠΑ, in Glossis Juris MSS. ἀνέμου καταφορά. *Ripa*.

Ῥιπένσιος, *Ripensis*, apud Pæanium in Metaphrasi Eutropij.

ῬΙΠΙΔΙΟΝ, *Flabellum*, cujus usus potissimum in Sacris Liturgiis, quem præ cæteris docet S. Athanasius Orat in Dormit. B. Mariæ: ῥιπιστῆρες, τὰ χερουβὶμ δίσκος, τὸ ἅγιον πνεῦμα, &c. *indicant*. Germanus Patr Constantinopol. in Mystagogia: τί δ' ἄν τις εἴποι περὶ τῶν θείων ῥιπιδίων ἐγκεχειρισμένων τοῖς Διακόνοις, καὶ ὑπ' αὐτῶν στρεφομένων αἰφνιδίως, ὡς ἐν ἐκπλήξει, ἄχρι τῆς θεολέκτου προσευχῆς. Symeon Thessalonic. de Templo pag.225. μεθ' ὃ οἱ ἑξῆς Διάκονοι τῶν Ἀγγέλων ἐπέχοντες τάξιν· καὶ τοῦτο λεγόμενα ῥιπίδια σημαίνει, ἅπερ ὁ Διονύσιος Πτερὰ καλεῖ. Geronticon apud Niconem MS.lib.2. fol.750. ἐξιλαζομένου δὲ αὐτοῦ, ἠρξάμην παρ' αὐτοῦ τὸν Πραίτωρος, ἔπερ περιετόλμα τῷ θείῳ περιστάσαι θυσιαστηρίῳ, καὶ τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ὡς οἱ λοιποὶ Διάκονοι ῥιπίζειν· καὶ ἔφη, ἅμα τὸ κρατῆσαι τὸ ἅγιον ῥιπίδιον, Ἄγγελος κυρίου ἐρχόμενος ἐλάμβανε αὐτὸ παρ' ἐμοῦ, καὶ ἐξώθει με ἐκ τοῦ τόπου, καὶ αὐτὸς ἀντ' ἐμοῦ ἐῤῥίπιζε τὰ ἄχραντα δῶρα. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.3. cap.17. τρία γοῦν σαρωθέντων ἱερῶν ῥιπιδίων, ἀντὶ τῶν ἑδρασθῆναι καὶ εὐτρεπισθῆναι, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ εὐτρεπίσθησαν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης τίθεσθαι, καὶ τὰ ζωοποιὰ καὶ φρικτὰ καὶ ἄχραντα παρακαλύπτειν καὶ ῥιπίζειν μυστήρια, κατὰ τὸν τύπον τῶν θείων ἑξαπτερύγων τῶν τῷ Θεῷ παρισταμένων, καὶ τῶν πτέρυξι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς πόδας ἑαυτῶν κατακαλυπτόντων. Est igitur ῥιπίδιον in Diaconorum munere & Offic. Euchologium in Ordinatione Diaconi pag.253. καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, περιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ ὠράριον, καὶ ἀσπαζόμενος τοῦτον, δίδωσι αὐτῷ τὸ ἅγιον ῥιπίδιον, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐκ πλαγίου τῆς ἁγίας τραπέζης πρὸς τὸ ῥιπίζειν. Idem pag.251. ὁ δὲ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς ἁγίας τραπέζης, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν ἁγίων. Adde pag. 628. Demetrius Gemistus de Ordinationibus MS. οἱ δὲ δύο τῶν διακόνων λαβόντες τὰ ῥιπίδια ἵστανται ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς ἁγίας τραπέζης ἐκ πλαγίων καὶ ῥιπίζουσι ἐπάνω τῶν ἁγίων μετὰ πάσης εὐλαβείας, ὥστε μὴ καθίσαι μυῖαν, ἤτι τῶν τοιούτων ζωυφίων.

Materiam ejusmodi Flabellorum indicat Clemens lib.8. Constit. Apostol. cap.12. δύο Διάκονοι ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τοῦ θυσιαστηρίου κατεχέτωσαν ἐξ ὑμένων λεπτοῦ ῥιπίδιον, ἢ πτερὸν ταῶνος, ἢ ὀθόνης, καὶ ἠρέμα ἀποσοβείτωσαν τὰ μικρὰ τῶν ἱπταμένων ζώων ὡς ἂν μὴ ἐγχρίμπτονται εἰς τὰ κύπελλα. Ad altaris dextrum cornu stabant Diaconi cum Flabellis. Liturgia Chrysostomi: εἶτα μεταλαμβάνει ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, καὶ ῥιπίζει ἐπάνω τῶν ἁγίων μετὰ ῥιπιδίου εὐλαβῶς· εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ ῥιπίδιον, ποιεῖ τοῦτο μετὰ καλύμματος. Rursum: ὁ Διάκονος ἀποτίθησι τὸ ῥιπίδιον ὅπερ ἐκράτει. Cyrillus Scythopolitanus in Vita Sancti Euthymij num.78. Δομετιανὸς δὲ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη μετὰ τῆς μυστικῆς ἐκείνης ῥιπίδος παρίστατο. Vita MS. S. Epiphanij Archiep. Constantiæ Cypri: προσέχων

σέχων τῷ ἐξ ἀριςερῶν ἑςῶτι διακόνῳ, καὶ τὸ ἅγιον κατέχοντι ῥιπιςήριον, &c. Ejusmodi Sacrorum ῥιπιδίων mentio non semel occurrit apud Scriptores, Joan. Moschum in Limon. cap.150. Theosterictum in Vita Sancti Nicetæ Confess. num.14. in Chronico Alexandr. an.13. Heraclij, &c. Horum forma exhibetur in Tabella XII. initio hujusce operis. De iis egimus præterea in Gloss. med. Lat. in V. *Flabellum*.

Longè porrò aliæ sunt ῥιπίδες, de quibus agit Gregorius Nazianzenus in Orat.16.quas vulgo *Bussadors* Itali vocant: τὰς δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνέμων τῶν ῥιπίσι ζεφιζομένας, καὶ τῶν ἐκ χειρῶν αὔραις τὸ πλῆθος τῶν σαρκῶν ἀναψύχοντες, &c.

ῬΙΠΑΔ, *Blitum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap.331.

ῬΙΠΤΑΡΙΟΝ, *Missile*, *Spiculum*. Est enim ῥίπτειν, ἐπὶ ἀκοντίων, *Iacere*, *Iaculari*, *Projicere*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ MSS. βηρύτον, ῥιπτάρια. Leo cap.5. §.3. ῥιπτάρια, τζικούρια. Scholiastes Oppiani lib.1. Halieut. αἰγανέα, εἶδος ῥιπταρίου ἐπιτήδειον εἰς ἄγραν αἰγῶν. Philippus Pigafetta ad lib.5. Tacticor. Leonis: *Riptari, che Giavarine, ò Pertigiane, ò Dardi acconciamente si possono da noi chiamare.* Constantinus in Tacticis pag. 6. καὶ εἰς τὸ ῥίπτειν ἀπὸ μακρόθεν ῥιπτάριον καὶ σφενδοβόλον. Adde pag. 14. 19. 38. Idem lib. de Adm. Imp. cap.27. καὶ οἱ μὲν Βενετικοὶ μετὰ τοξέας καὶ ῥιπταρίων ἐπολέμουν. Vide in Ῥίκτειν.

Ῥιπταρίζειν, *Iaculari*. Idem Constantinus in Tacticis pag.4. ἀλλὰ διὰ τῶν ἀπὸ μακρόθεν ῥιπτομένων ἐπολέμουν, ὅσοι ἢ τοξεύοντες, ἢ ῥιπταρίζοντες, ἢ λίθους ῥίπτοντες. Utitur rursum pag.36.

Ῥιπταριςὴς, *Iaculator*. Idem Constantinus p.8. ἔχε δὲ καὶ ψιλοὺς, ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταρισὰς, καὶ σφενδοβολισάς. Pag.39. ἀλλὰ μίαν γε δύο, τρεῖς ἢ τέσσαρας ψιλοὺς ῥιπταριςὰς ἔχοντας καὶ τὰ σκυτάρια αὐτῶν. Julius Africanus MS. de Bellico apparatu cap 66. ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι, καὶ οἱ ῥιπταρισαὶ, ὄπισθεν δὲ τούτων οἱ τοξόται.

Ῥιπταράτοι, eâdem notione. Idem Constantinus de Thematibus pag.42. οἱ δὲ ῥιπταράτοι ὀφείλουσι καὶ ἔξωθεν τῆς παραταγῆς.

ῬΙΠΤΕΙΝ, pro *Ponere*, non semel usurpat Moschion de Morbis mulierum.

ῬΙΤΖΟΣ, *Ericius*, in Glossis Græcobarb. exponitur. Suidas in Etymologico, Ζάλακας, Μισόβλεπτος, Μισρὸς, Μισητὸς, παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν σημαίνει δὲ καὶ τὸ ῥίτζον. Hesychius: Ζάλακες, Ἐχῖνοι.

ῬΙΦΝΗΤΟΣ, *Infinitus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Στοὺς ςολισμένους κράββατους ἴσια καὶ κέασιν τους,
Με μηρολόγια ῥίφνητα, μὲ θρῆνος πονεμένον.

Idem lib.9.

Καὶ με παιγνίδια ῥίφνητα, καὶ με φωναῖς μεγάλαις.

ῬΙΦΟΣ, pro Ἔριφος, *Hœdus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τότε ῥίφους καλάσπρους ὁπόσαν διδυμάρια
Εσιάλεξαν κ᾽ ἤφεραν της κατὰ τὸ ἔθος πέχαν.

Ῥίφιος, eâdem notione. Idem Anonymus lib.8.

Ὁποῖος ῥίφιος μὲ κλάψιμον ὅλος αἱματωμένος.

Ῥίφιον, itidem. Glossæ Græcobarb. εἰς τὴν ὁποίαν ἐβαλλοῦνται τὰ πόδια, ἢ ποδάρια τῶν ῥιφιῶν, διὰ νὰ μηδὲν περιπατοῦν. Idem Anonymus lib.10.

Πρόβατα, ῥίφια, καὶ πουλία, ὡς ἔπρεπε νὰ ποίσουν.

ῬΙΧΙΝΑ, *Pix*, *Resina*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1673. πιτυίνης, ἡ ῥιχίνα.

ῬΙΧΙΟΝ, *Tussilago*, Βήχιον, apud Interpolat. Dioscor. cap.532.

ῬΙΧΝΕΙΝ, *Iacere*, Ῥίπτειν. Corona pretiosa: Νὰ ῥίχνει, *Iacere*, Ῥίπτειν. Ῥιμμένο, *Projectum*, Ἐῤῥιμένον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Ὅτι ἀπεκεῖνα τὰ κορμία τους ἔριχναν σὸν κάμπον.

ῬΙΨΙΜΟΝ, *Excrementum*. Orneosophium pag.246. τὸ ῥίψιμον αὐτοῦ ἔνι καθαρὸν, τὰ ὀμμάτια αὐτοῦ ἔνι καλά. Mox: τὸ ῥίψιμον αὐτοῦ ἔνι θολὸν, τὰ ὀμμάτια αὐτοῦ ἔνι χαυνισμένα, καὶ δακρύουσιν.

ῬΟΒΑΛΕΥΡΟΝ, *Farina Orobi*. Maximus Planudes MS de. Urinis: λαβὼν δὲ καὶ ἀγριαγκουρέας χυλὸν μετὰ ῥοβαλεύρου, κατάπλασε τὸν πνεύμονα καὶ τὸ ἧπαρ.

ῬΟΒΕΛΕΥΕΙΝ, *Rebellare*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ῥοβελισμένον εὕρησκε τὸν κατὰ τῆς Βενετίας.

Idem Scriptor:

Ὁ δρόγγος γὰρ ὁ μελιγοῦ ἐκεῖνοι ἐροβέλευσαν.

Rursum:

Ἐκεῖ εἰς τὴν Σκλαβουνίᾳ ῥοβελεμένην εὑρίσκετο.

Alibi:

Ὅταν γὰρ ἐροβέλευσεν, καὶ ἐσέβην εἰς τὴν Θῆβαν.

Passim ibi.

ῬΟΒΙΝ, *Ervum*. Glossæ Græcobarb. Ἰὸς, φάρμακον, καὶ ὄροβος, ῥόβιν.

ῬΟΒΙΘΙ, *Cicer*, Ἐρέβινθος. Maximus Cithærensis in Synax. 15. Febr. τρεφόμενος δὲ μὲ ῥοβίθια καὶ κυκία βρεγμένα.

ῬΟΓΑ, *Stellio*, Ῥώξ. Item *Aranea*, apud Jac. Sponium tom.2. Itiner. pag 391. Acmes Onirocrit. cap.285. τῇ αὐτῇ κρίσει κρίνεται καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ἡ ρώξ, ἤτοι ἡ λεγομένη ῥόγα, καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς.

ῬΟΓΑ, *Roga*, *Donativum*, *Honorarium*, *Stipendium*. Suidas: Ῥόγα, ἡ τῶν Βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία. Χορηγία, apud Zonaram in Alexio sub finem. Novella 4. Heraclij: τὰς λεγομένας τῶν διαρίων κομίζεσθαι ῥόγας, εἴτε διανομάς. Infrà: διαρίων ἐπίδοσις. Chronicon Alexandrinum an. 5. ejusdem Heraclij: τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἀπὸ νόμου νόμισμα ἑξάγραμμον ἀργυροῦν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι διὰ αὐτοῦ γεγόνασι. Scylitzes pag.733. τότε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας πέμπτης τὴν διανομὴν τῶν συγκλητικῶν ποιησάμενος ῥόγας, &c. Huiusce circa Paschalia Festa βασιλικῆς φιλοτιμίας meminit etiam idem Scylitzes in Stratiotico pag.793. & Zonaras in Michaele Theophili F. pag. 127. Apud Harmenopulum lib. 5. tit. 6. §. 8. προσθῆκαι τῶν ῥογῶν. Anna Comnena lib.3. p.85. αὐξήσεις ῥογῶν, καὶ προσθήκας δόσεων. Pag.84. καὶ ἡ ῥόγα τῶν δοθέντων εἴκοσι ἀξιωμάτων. Et lib.6. pag.161. καὶ αὐτὸν τὸν Δοῦκαν Βενετίας τῷ τῶν Πρωτοσεβάστων ἀξιώματι μετὰ τῆς ἀναλόγου ῥόγας τετίμηκεν.

Ῥόγα præterea sumitur & usurpatur præsertim pro *Militum stipendiis*. Theophanes an.22. Anastasij: πολλὰς μυριάδας ἀνεῖλεν ςρατοῦ τῶν ὑπὲρ Ἀναςασίου μαχομένων, χρυσόν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπόμενον πλεῖςον. πλεῖςον. Idem an.5. Mauricij: κελεύσας τέταρτον μοῖραν τῆς ῥόγας τὸν ςρατὸν ἀποςερεῖσθαι. Ita an.14. ejusdem Mauricij, & pag. 271. 278. 279. 410. 414. 422. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2. ἐν τῷ καιρῷ τῆς χρυσικῆς ῥόγας. Id est *Cùm aurum seu pecunia in militum stipendia erogatur*. Usurpant passim Scriptores, Leo in Tactic. cap.6. num.15. Constantinus in Nov. 3. de Adm. Imp. pag. 137. 138. Eclogæ Leonis & Constantini num. 73. Leo Grammatic. pag. 493. Anonymus in Lacapeno num.27. Symeon Logoth. in Michaele Theophili F. num.14. 15. Cedrenus in Juliano pag.305. & in Alexio pag 835. Ducas c.37. Anonymus de Nudis pactis p.201. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Roga*.

Ῥογεύειν, *Rogas dare*, *Erogare*, *Dare*. Concilium Constantinopol. sub Mena Act.5. pag. 160. οὐ

μὴν ἐφέσατο τ̃ ἀγίων σκεύων, τὰ μὲν ξέων ὡς ἐναγῆ, τὰ δὲ χωνεύων καὶ ῥογεύων τοῖς ὁμοτρόποις. Chronicon Alexandrinum in Justino Thrace an.1. δεδωκὼς αὐτῷ Ἰουστινῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος βασιλεύς. Et an. 5. Justiniani, ὑπέκλεψέ τινας τ̃ τ̃ Βενέτου μέρους ῥογεύσας χρήματα. Vita MS. S.Symeonis Sali: ἤρξατο πάντα ῥογεύειν καὶ τρώγειν ἁπλῶς. Julius Pollux in Chron. ὥς τινες ἄρτους ἐκάλεσε Παλατίνους, διὰ τὸ ἐκ τ̃ Παλατίου ῥογεύεσθαι τοὺς αὐτοὺς ἄρτους. Codinus in Orig. Constantinopol. τ̃ στρατὸν αὐτοῦ ἐκεῖσε ἐρόγευσε διπλῆν ῥόγαν τ̃ ἕνα χρόνον. Utuntur non semel Scriptores alij, Justinianus in Nov. 130. cap. 1. Joan. Moschus in Limon. cap.127. 183. Nicon in Pandecte MS. lib.1. serm. 23. sub fin. Theophanes pag.157. 179 411. Auctor Incertus post eundem pag.433. Leo Grammaticus pag. 452. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num.42. in Romano jun. num.10. Symeon Logotheta in Leone Armenio num.9. in Michaële Balbo num. 11. Constantinus de Adm. Imp. cap. 43. 50. pag.189. 190. Nicetas in Manuele lib. 1. num.3. lib.2. num.8. lib.7. num. 1. Ducas Hist. cap.20. Achmes Onirocrit. cap. 251. Nomocanon Cotelerianus num.24. Codinus de Offic. Palat. cap.5. num.84. &c.

Ῥογευμένος, *Stipendiarius*, Μισθοφόρος, in Corona pretiosa.

Ἀρόγευτος, *Sine stipendio.* Theophanes an.1. Nicephori Generalis: τ̃ δὲ στρατὸν πάντα ἀρόγευτον εἴασεν.

Ῥογοδευλεύγειν, *Stipendia facere*, Μισθοφορεῖν.

Ῥογάτωρ, *Erogator*, qui quidpiam præbet, in Basilicis Ecl. 57. tit 4.

Ῥογάτωρ, *Stipendiarius*, qui rogas accipit. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ ῥογατόρους τ̃ ἔδωκεν πενήντα εἰς φαρία
Καὶ τζαγγρατόρους διακοσίους, ἐκκλέκτους γὰρ εἰς ἄκρον.

Codinus de Off. Aulæ Constantinopol. c.5. n.23. ὁ Μέγας Κοντόσταυλος εὑρίσκεται κεφαλὴ τ̃ ῥογατόρων Φράγγων. Et n.84. ὁ τ̃ αὐλῆς Λεγαειασῆς λογίζεται τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ εὑρισκομένους πάντας ῥογάτορες. Ῥογάτορες στρατιῶται, c.16. num.11. Ita hanc vocem usurpat Anonymus in Miraculis Sancti Anastasij Persæ apud Bollandum num. 15. Extat etiam apud Nilum Epistola inscripta Arcadio Ῥογάτορι, quæ est 314. lib.2.

Ῥογάλια, Libri, seu Acrosticha, in quibus non tantùm virorum nomina, ordine quo procedere deberent, pro cujusque Officij dignitate, dum vocarentur, & eorum nomina à Nomenclatore ederentur, ut est apud Luithprandum lib.6. c.5. sed quantitas etiam Rogæ, seu donativi quod *Presbyterium* Anastasio dicitur, descripta, &c. ut sciret unusquisque quid accipere deberet, cùm ejusmodi Rogæ à Patriarcha, vel ab Imperatore, distribuebantur. Balsamon de Incenso Patriarchæ die Catecheseos, p.474. καὶ ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως Ἀπόκρεω εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην μετέπεσε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλοῦσι Ῥογάλια. Suprà συγγραφὰς τακτικὰς appellavit.

Ἐπιρογολογεῖν, *Mendicare.* Leontius Cyprius in supplemento Vitæ S.Joannis Eleemonis: καὶ μὴ βουλόμενοι τοῖς κατόπισθεν αὐτοῦ ἀκολουθοῦσι πτωχοῖς ἐπιρογολογουμένοις, &c.

Μηνιαιορόγιον, *Roga menstrua.* Michael Glycas in Mauricio: καὶ μαθὼν εἶναι Φωκᾶν τ̃ ἐν Δυῤῥαχίῳ φυλάσσοντα, ἐλθόντα δὲ πρὸς αὐτ̃ τ̃ Βασιλέα χάειν τ̃ λαβεῖν τὰ μηνιαιορόγια τ̃ συστρατιωτῶν αὐτ̃, &c. Ubi perperam Codex Editus præfert μηνιαιογραφία. Neque meliùs Codex alter MS. τὸ νακρολόγιον, pro μηνιαιορόγιον. Scylitzes pag.755. μὴ παρέχων γὰρ τοῖς Φράγγοις τὸ αὐτοῖς παρεχόμενον, ἐφ' ἕκαστον μῆνα σιτηρέσιον, &c.

ῬΌΓΙΟΝ, *Vas in quod Aqua ex Alambycho distillata effunditur.* Comarius Chymista MS. καὶ ποιήσας ὡς προλέλεκται, ἀλλάσσων τὸ δοχεῖον ἐκ τ̃ ὕδατος, τουτέστι τὸ ῥόγιον, τοῦτο ποίει ἐκ τρίτου καὶ ὄψῃ. Anonymus in Codice Reg. 618. f. 290. εἶτα παυσαμένου τ̃ ἀναγωγῆς τ̃ ὕδατος, αἴρεις τὸ ῥογεῖον ἐν ᾧ εἰσῆλθεν τὸ ὕδωρ, &c. Infrà: ἀλλάσσεις τὸ δοχεῖον τ̃ ὕδατος, τουτέστι τὸ ῥογεῖον. Vide Μαστάριον.

ῬΌΓΟΣ, *Rogus*, *Pyra.* Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 7.

Τὸν ἕνα ῥόγον ἄναψα γία τ̃ Ἀρχήταν πάλι.

Idem lib.10. Initio:

Τότε ἐποίκαν τ̃ καθ' ἑνὸς ἕναν ῥόγον σίμα τους.

Paulò ante:

Καὶ καθ' ἑνὸς νὰ ποίσεται ἐκεῖ κοιλὰ να ῥόγον,
Καὶ ἔσω να τοὺς βάλεται μετὰ τιμῆς μεγάλης.

ΡΟΓΧΟΣΣΟΥΡΑ, Vini species apud Indos, ex juglandibus Indicis, quas nostri *Cocos* vocant. Cosmas Indicopleustes: λέγεται δὲ τὸ πινόμενον Ῥογχόσουρα ἡδὺ πανύ. Cod. Reg. sign.2733. fol. 114. v. ubi de nucibus Indicis: ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῶν πίνουσιν οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ οἴνου· λέγεται δὲ ῥογχοσοῦρα.

ῬΌΔΑ, *Rota*, Τροχός. Ῥοδάρειν, *Rotare.* Vide Gloss.med.Lat. in *Rodaticum.*

ῬΟΔΆΚΙΝΟΝ, *Malum Persicum*, μῆλον Περσικὸν, in Corona pretiosa. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1047. μῆλα ἰνδικὰ, τὰ ῥοδάκινα. Ubi Salmasius observat Ῥοδάκινα appellari mala Persica, transpositis literis, pro Δωρακινὰ, hoc est *Persica Duracina*, à duriore carne.

Ῥοδακινιὰ, *Malus Persica*, δένδρον Περσικόν.

Ῥοδακινέα, ἡ μηλέα Περσική, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Ῥοδακιναίας φύλλα, apud Nicol. Myrepsum sect.3. cap.95. Vide Alypij Geoponica cap.21. 128. & suprà in Περσέα.

ῬΟΔΟΠΈΡΒΟΛΟΝ, *Rosetum*, Ῥοδωνιά. Vide Περιβόλιον.

ῬΌΔΙΑ, Ῥοιδέα, Ῥοῦδια, Ῥοῦδι, Ῥώδια, *Malus Punica*, vel *Malum Punicum.* Moschopulus περὶ σχεδῶν: ῥοὰ Ἀττικοῖς, ἡ κοινῶς ῥοιδέα· ῥοίδιον, Nicolao Myrepso de Antidotis cap.332.403. Vide Pandect.Turcic. Leunclavij pag. 415. 1.Edit. Georgius Contares lib.3. Hist. Athenar. νὰ ἴδη δηλαδὴ ἕνα κυκλοφερὲς καὶ πορφυρόβαφον ῥόδο, νὰ συντρίψῃ ἕνα πολύδενδρον ὄρος.

Ῥογδία, apud Agapium Monach. in Geopon. cap. 24. 122.

Ῥόδια. Gregorius Prusæensis Metropolita, in Epistola, apud Crusium lib.4. Turcogr. τὸ γράμμα σου ἐλάβαμεν, καὶ γράφισμας ὁ για μερικὰ κάσανα καὶ ῥόδια. Ubi perperam *Rosas* vertit idem Crusius.

ῬΟΔΌΛΑΔΟΝ, *Rosaceum*, *Rhodinum oleum*, Ῥοδονία, Ῥοδινὸν ἔλαιον. Vide Λάδι.

ῬΟΔΟΖΆΧΑΡΙΝ, *Saccarum rosaceum*, apud Agapium in Geoponico cap.68.

ῬΟΔΟΠΟΊΚΙΛΟΣ, κίονες ῥοδοποίκιλοι, apud Continuat. Theophan. lib.3. n.43. ubi Combefisius, *ex Rhodio marmore.* Malim *roseo colore variegatas columnas* interpretari.

ῬΟΔΌΣΤΑΜΑ, seu Ῥοδόσομα, uti habet Portius, *Aqua rosacea*, ῥοδόσταγμα. Nicetas in Isaacio lib.3. num.5. ex Cod. Reg. Barbarogr. καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταγμάτων παντοῖα, μόσχους, ζαπέτια, ἄμπαρ, καὶ ἐξωπλίζετο καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενος. Agapius in Geoponico cap.111. βάνε εἰσὲ ζάχαριν καὶ ῥοδόσαμα, &c. Joannes Glycas de Vanitate Vitæ:

Ποῦ εἶναι τὰ ῥοδοσάματα, καὶ ποῦ εἶναι ἡ μυροδίες σας.

Euchologium pag.624. εἶτα διανέμει τοὺς σπόγγους, ἐπιχέων

χίων τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ ῥοδόσταγμα. Simeon Thessalonicensis de Sacris Ordinat. cap. 8. pag. 171. ὅτε μὴ εὐόσμε ὄντ۞ τινὸς, θυμιάματ۞ δηλονόθι, ἢ ῥοδοστάγματ۞, &c. Infrà: καὶ τῶν εὐόσμων προσφέρεταί τι, οἷον ῥοδόσταγμα καὶ θυμίαμα διὰ τῶν Ἐπὶ εὐλαξίας. Alibi: μετὰ τὸ ἐκμάξαι οἴν۞ εὔοσμ۞, καὶ ῥοδόσταγμα προσκομίζε). Adde Typicum S. Sabæ pag. 82. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Εἶχαν τὰ ῥοδοστάγματα, καὶ τὴν κυρὰν ἔβρεξαν.

Vide Στάγμα.

ΡΌΖΑ μαρίνα, τὸ δενδρολίβανον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

ΡΌΖΟΣ, *Nodus arboris*, ὄζ۞. Ροζιαρικὸς, Ροζιάρης, *Nodosus*, ὀζώδης, πολύοζ۞. Stephanus Sachleces in Versibus Politic. MSS.

Δένδρον ῥοζιάρη καὶ κυρὸ νασίασω μετὰ λόγια.

ΡΟΘΈΣΙΟΝ, *Terminus*, ὁροθέσιον. Glossæ Græcobarb. Ἄκρυνοι, ὅροι, ὁροθέσια, ῥοθέσια. Alibi: ὅρυς, καὶ ῥοθέσια, καὶ ἰσασμὺς, ἢ σασμύς.

Ροθεσιάζειν, *Terminare*, *Finire*. Eædem Glossæ: ἐκεῖνοι ὅπε ὁρίζειν καὶ ῥοθεσιάζειν διὰ ὀνόματυς, ἢ διὰ λόγυ τυς δίκαια.

Ροθέχιον, idem quod Ροθέσιον. Eædem Glossæ: περὶ ὅρων γῆς, εἰς τὰ ὁροθέσια, ἢ ῥοθέχια τῆς γῆς.

Ροθεχιάζειν, Ibidem: ὁροθεσιάζει, ἢ ῥοθεσιάζει, ἢ ῥοθεχιάζει.

ΡΟΘΟΎΝΗ, *Guttur*, Ρώθων. Emmanuel Georgillas MS.

Ἤ να κερδήσωμεν ἡμεῖς, να πάρομεν τὸ τόπον,
Ἤ να χαθῶμε παντελῶς, ῥοθύνη μὴ γλυτώσῃ.

Maximus Cythærensis Episcop. in Synax. 26. Febr. προστάνει νὰ ἐσμίξεσιν αἰθάλην μὲ δριμύταλον ξίδι, καὶ νὰ χύνεσιν εἰς τὰ ῥοθύνιά των.

ΡΟΪ́ΔΙΟΝ. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. Ρῶν σκυτέως, τὸ λεγόμενον ῥοΐδιν. Vide in Ρόδια.

ΡΌΚΑ, *Colus*, ἠλακάτη, in Corona pretiosa. Ex Ital. *Rocca*. Cyrillus in Lexico: κερκίδας, ῥόκας γυναικῶν. Glossæ ad Iliadem Barbarogr. Nicolai Lucani: Ηλακάτην, τὴν ῥόκαν, ὅπε νέθυσιν αἱ γυναῖκες.

Ρόκκα, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἀντίον γυναικεῖυ ἱςῦ, ἢ κατὰ πρόσωπα τῦ ὑφαντικῦ ξύλυ τῦ γυναικισίμυ, ἴσως τῆς λεκάνης, ἢ τῆς ῥόκκας.

ΡΟΚΑ͂, *Petitio*, *Libellus Supplex Principi oblatus*, Ἀναφορὰ, Theodoro Zygomalæ. Vox detorta ex Græcobarbaro ῥόγα. Malaxus in Hist. Patr. καὶ ἔτζι ὁμοφώνησαν νὰ δώσυν ῥοκᾶ τῦ βασιλέως. Infrà: καὶ ὡς ἔςησαν τῦτο, ἔκαμαν τὴν ῥοκᾶν γράφοντες, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Roga*, & *Rogus*.

ΡΌΚΑ, *Euzomum*, Herba. Glossæ Jatricæ MSS. Neophyti Εὔζωμον, ἡ κοινῶς λεγομένη ῥόκα, βολάνη. Vide Ρῦκα.

ΡΌΚΑΣ, *Semen allij*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. σκορδίυ σπέρμα, ἤως ῥόκας.

ΡΌΜΒΑ, Στρόμβα, Στρόβα, *Rhombus*, quo pueri ludunt. Isaacus Tzetzes in Lycophronem p. 125. Βομβύλι۞ ἐςὶ ζωΰφιον ὅμοιον μελίσσῃ, — λέγε) δὲ βομβύλι۞ παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινόμενον κυτρόβιον, καὶ ἡ ῥόμβα, ἢ στρόμβα, βομβύλι۞ καὶ βέμβιξ καλεῖται. Phavorinus Camers: στρόμβον τινες μὲν ἄτρακτον νοῦσιν, ἀπὸ τῦ στρομβεῖσθαι, ἢ δινέμενον περιφέρεσθαι· ἕτεροι τὸ πεζόμενον βέμβικα, ἣν καὶ στρόβον βύλον) λέγειν οἱ ἰδιωτίζοντες. Est autem βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃν μάςιγι στρέφυσιν οἱ παῖδες, seu ὁ στρόμβ۞. Vide eundem Phavorinum in hac voce.

ΡΌΜΟΤΖΕ, τὸ ἑρμοδάκτυλον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΡΌΜΠΟΣ, *Rhombus*, Ρόμβ۞.

ΡΟΜΦΑΙ͂ΑΙ, *Framea*, in Glossis Gr. Lat. Eustathio Il. γ'. Ρομφαία, εἶδ۞ ξίφυς, ἢ ἐπίσπαστρον.

Vide eundem Il. ν. Sic porrò videntur appellari recentioribus Græcis hastæ longiores, quarum ligna interdum aurata, interdum auro clavata erant, cujusmodi apud nos *Pertusana*: has quatuor ex proceribus ad Imperatoris latera gestabant, maximè in præcipuis Cæremoniis, qui inde Ρομφαιοκράτωρες, appellati. Hæc Rhomphææ. Codino dicuntur Κοντάρια, seu Δόρατα κεχρυσωμένον ἔχοντα ξύλον. Annæ lib. 5. pag. 140. ἀργυρόηλα δόρατα, lib. 6. & 11. ἀργυρόηλα σκῆπτρα pag. 175. 314. ubi circa Imperatorem gestari etiam observat: quomodo χρυσάσπιδας & χρυσολόγχας circa Imperatores obversari dixit Synesius in Orat. de Regno pag. 18. Eadem Anna lib. 1. pag. 13. καὶ τὰς κατέχοντας ἐξ ἔθυς τοῖς Βασιλεῦσι παρεπομένας ῥομφαίας ἐγγύθεν αὐτῷ παραθέοντας. Constantinus Manasses in Leone Armenio:

Θωρακοφόρυς, αἰχμητὰς, ἄνδρας ῥομφαιοφόρυς.

Michael Psellus in Hist. MS. in Theodora: περιεςήκεσαν δὲ ταύτην ἔξω, πολύ τε πλῆθ۞, ὐκ ἀγοὶ καὶ συγκεχυμέν۞ ἑςηκότες, ἀλλ' οἱ μὲν ξίφη περιεζώννυντο, οἱ δ' ἀπὸ τῶν ὤμων ῥομφαίας βαρυσιδήρυς ἐπέσειον, καὶ ἄλλοι δὲ δόρατα ἠγκαλίζοντο ἐφεξῆς ἑςηκότες. Codinus de Off. cap. 17. num. 53. ὁπλωίκα φορεῖ τὸ ἑαυτῦ σέμμα ὁ Βασιλεὺς, ἢ ἐν προβλήσει Πατριάρχυ, ἢ Δεσπότυ, ἢ καθ' οἵαν δή τινα χρείαν ἄλλην, συνήθειά ἐςι παρίςασθαι τύτῳ τέσσαρας ἀπὸ τῶν ἐντιμοτέρων ἀρχόντων τῆς πολιτείας, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρυ μέρυς, φορῦντας μὲν ἐπιλώρικα χρυσᾶ, καὶ σκαράνικα κόκκινα· κατέχον) δὲ καὶ ἐν χερσὶν ἕκαςοι ἀσπίδα στρογγύλην, γεγραμμένον τὸν Βασιλέα ἔχυσαν ἔφιππον, καὶ κοντάριον, ἤως δόρυ κεχρυσωμένον ἔχον τὸ ξύλον. Τὰ μὲν ὖν κοντάρια, ἤως δόρατα, ταῦτα ὀνομάζον) Ρομφαῖαι, οἱ δὲ κατέχοντες, Ρομφαιοκράτορες. Vide lib. 60. Basilic. tit. 17. cap. 9. & infrà Σκῆπτρον.

ΡΌΝΤΕΝΑ, *Umbo*, *Clypeus*, Ital. *Rotella*, Gall. *Rondache*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Στὸ ἕνα χέρι βάςαζε σαΐτα μετ' ἀγλυάρη,
Κεἰς τόπερον τὰ ῥόντενα βαςᾶ με τὸ δόξαρη.

ΡΌΞ, *Mamilla*. Moschion de Morbis mulierum cap. ult. βλέπε τὺς μαςὺς αὐτῆς, ἤγυν τὰς ῥόγας, &c. Adde cap. 95. Sed leg. ῥάγας. Vide Ραξ, & Ρῶγα.

ΡΟΠΑΛΊΖΕΣΘΑΙ, *Fustibus cædi*, in Basilicis to. 7. pag. 834. 836. 837. & apud Harmenopul. lib. 1. tit. 7. §. 20.

ΡΟΠΊΔΙ, *Ventilabrum*, Ριπίς.

ΡΌΠΙΚΑ, σύμφυτ۞ τόπ۞, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Locus consitus*.

ΡΟΣΆΤΟΝ, *Rosatum*. Alexander Trallianus lib. 11. cap. 1. λαμβανέτωσαν ἢ ῥοσάτυ, ἢ ἀψινθάτυ, &c.

ΡΌΤΖΑ, *Rupes*, Ital. *Roccia*, Gall. *Roche*. Glossæ Græcobarb. τόπυς πετρώδεις, ἤγυν ὅπῦ ἔχυσιν ὀλίγον χῶμα εἰς τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω εἶνι ῥότζα, ἤγυν πέτρα.

ΡΌΤΟΥΛΟΝ, Ρῦτυλον, *Mensura liquidorum*. Constantinus Ascecretis in Viatico MS. lib. 1. εἶτα σωύτριψον καλῶς, καὶ διηθήσον τὸ ὕδωρ αὐτῆς, ἐπιχέων τῷ ὕδατι ὄξ۞ ῥότυλα, καὶ βράσας καλῶς, &c. Eodem lib. cap. 24. ἕψησον μετὰ ὕδατ۞ ῥυτύλυ, καὶ πελιδήτωσαν, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Rotula*.

ΡΟΥΒΑΊΟΥΒΟΣ. Vide Σκβάδιυβ۞.

ΡΟΤΟΎΝΙΑ. Vide in Ρωθώνια.

ΡΟΎΓΑ, *Ruga*, *Vicus*, *Platea*. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: μίαν ὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθεν Ζεκχίτης τις, τυτέςιν ἡσυχιαςὴς, εἰς τὴν ῥῦγαν τινὶ τῦ Χαλεπιτῆς, καὶ λέγει αὐτῷ, &c. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ὀλογύμνη τὴν ῥῦγα με να τὴν ἐγεβενίσης.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Πολλαῖς ἤσαν ἀρχόνησαις ἐτότες ςολισμένες,
Στὰ παραθήρια τὰ ψηλὰ, κεἰς τὺς ναὺς τριγύρυ,
Καὶ ὁ τ̃ ῥέγες δ᾽ἀχνοίλας ὅλαις τ̃ ἐμορφίαις τυς.

Adde Theophylactum Hierodiac. serm.3. p.37.serm. 7. pag.130. serm. 5. pag.303.

ΡΟΥΔΑ, *Ruta*, Πήγανον.

ΡΟΥΔΙΝ, *Rhus Coriarius*, de quo Ruellius lib.1. cap.125. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS. ῥὺ σκυλέως, τὸ ῥὐδιν. Vide Σκμάκι. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ῥὺ βυρσοδεψικὸ, τὸ ῥὐδιν. Ῥὺ σκυτέως, τὸ αὐτό. Anonymus Botanicus MS. ex Cod. Reg. ῥὺς Συειακὸς μὲν τὸ ῥύδιν. λέγεται δὲ καὶ ῥὺ βυρσαϊκὸ, ἤγυν τὸ σκμάκιν.

ΡΟΥΚΑ, *Ruca*, *Eruca*, εὔζωμος, in Corona pretiosa. Agapius Cretensis in Geopon. cap.59. εἰς τὰ μαρέλια ὅπε εἶναι ψυχρὰ, βάνε καὶ ῥόκαν, ἢ κάρδαμον. Adde cap.93.102. Vide Ῥόκα.

ΡΟΥΚΑΝΗ, *Runcina*, Ῥυκάνη, Ῥυζχάνη. Ῥυκανίζειν, *Expolire*, *Lævigare*, Λειαίνειν. Glossæ Græcobarb. ἀγραμύζειν, καταξαίνειν, νὰ ῥυκανίσει. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.MS.

Νὰ κάθησαι ςὸ πλάγιν της ν᾽ ἀρξάμιν ῥυκανίζειν.

Rursum:

Δὸς καὶ μένα τριφιόντζικον δαμίν να ῥυκανήσω.

Ῥυκάνισμα, *Lævigatio*, λείανσις.

Ῥυκανοδέκτων, *Lævigator*, *Politor*. Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὅτινα εἶπες ἐκ παντὸς ὅτι ῥυκανοδέκτων
Ἐρρυκανοσετύρνουσε ςαθμήσας ἐπηξέν τα.

ΡΟΥΚΛΟΝ, *Ruculum*, *Repagulum*, *Cornix januæ*. Glossæ Servij: *Repagulum*, Κόραξ, τὸ ῥύκλον. Alibi: *Ruculum*, Σκύλαλη.

ΡΟΥΜΑΣΤΟΣ, *Maturus*, in Turco-Græcia Crusij.

ΡΟΥΜΕΣ. Anonymus Philosophus de Ciborum facultate MS. συκάμινα, βάτζιν, κεδρόκοκα, φοινίκια, ῥύμες, καὶ οἱ ἐβόδες, &c.

ΡΟΥΜΠΙ, *Pyropus*, Lapillus, Πύρωπος. *Rubis*. Anonymus Græcobarb. de Virtutibus Lapillorum: Ῥυμπὴ εἶναι κόκινον ὡσὰν ἥλια, καὶ φέγγει εἰς τὰ σκοτινὰ, &c.

ΡΟΥΜΒΙΜ, *Rubia*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg.2690. ἐρυθρόδανον, λέγεται ῥυμβίμ.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ, *Circulus*, ex Ital. *Rotelle*. Glossæ Græcobarb. τὰ εἴδη, ἤγυν οἱ ῥυντέλλες τ̃ τένλας.

ΡΟΥΝΤΖΕ, τὸ ἑρμοδάκτυλον, in Glossis MSS.ex Cod. Reg.190.

ΡΟΥΠΩ, τὸ ψιμμύθιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod.Reg.190.

ΡΟΥΣΑΙΟΣ, Ῥυσαῖος, *Russeus*. Chronicon Alexandrinum, pag.102. οἱ δὲ περιβόλαια, οἱ δὲ φίβλας καὶ μανδύα ἐποίησαν ἑαυτοῖς πορφυραῖα, ἢ ῥυσαῖα, βάπτοντας τὰ ἀπὸ βολαίων. Pag.164. τῷ πυρὶ τὸ ῥυσαῖον μέρος πυρῶδες. In Numa pag. 274. φορέσιον χλαμύδας ἐχύσας ταβλία ῥύσαια. Et An. 4. Justini Thracis: τὰ δὲ τζαγγία αὐτῦ ῥύσαια, Περσικῷ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας. Ubi Theophanes habet ῥυσία.

Ῥύσιος eâdem notione. Glossæ Græco-Lat. Ῥύσιον ςάρος, *Vexillum*. Anthologia lib.4.

Ἰυλιανὸς ὗτος ἅρμα ῥύσιν
Ἔχων, ἐνίκα τὺς ἐναντίυς δρόμῳ.

Nonnus Hist. lib.1. φαλλὸς δὲ ἐστι ἐκ δέρματος ῥύσιν σχῆμα αἰδοίυ ἀνδρός. Comarius Chymista MS. ἀρσενικὸν ἀνωτάτω καὶ κατωτάτω ἄσπρυ τε καὶ ῥυσίυ. Vita MS. S. Stephani Junioris: ὁ δὲ τύραννος τ̃ λαὸν συναθροίσας ἐν τῷ θεάτρῳ ἱπποδρομίυ πρὸς τὺς ἀναβαθμὺς, ἔνθα ἐπιλέγεται τὰ τ̃ Ῥυσίυ. Russææ scilicet Factionis. Cedrenus pag.147. ubi de ejusdem 4. coloribus: τῷ πυρὶ ῥύσιον, καὶ τῷ ἀέρι λευκόν. Occurrit præterea apud Achmetem Onirocrit. cap.48. 158. 226. 228. 229. 259. Constantin. de Adm. Imp.cap.51. initio, Anonymum de Oxymelle, Paulum Æginetam, Myrepsum sect.1. num. 94. Leonem Grammatic. in Michaele pag.468. in Orneosophio cap.32. p.204. &c.

Ῥύσιον, *Rubellio*, nostris *Rouget*. Scholiastes Oppiani lib. 1. v. 97. ξανθοί τ᾽ ἐρυθῖνοι. Λιθρινάρια, Ῥύσια.

Ῥυσιώδης, *Subrussus*. Didymus Odyss. θ. μίλτος, πηλὸς ῥυσιώδης.

Ῥυσιαίνειν, *Rubere*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1673. Δρακοντία, νόσος ὅπυ ῥυσιαίνει ἡ σὰρξ καὶ ἔσωθεν τρώγεται.

ΡΟΥΣΟΣΤΑΧΥΟΝ, *Russa sive punicea spica*. Vide Salmasium de Homonym. plantar. pag.7.

ΡΟΥΣΑΛΙΑ, Panegyris post Pascha celebrari solita, fortè cùm scilicet Rosæ florere incipiunt: nam *Rosalia*, ῥοδισμὸν, appellant Glossæ Græco-Lat. Balsamon ad Concil. VI. Can.62. τοιαύτη πανήγυρίς ἐστι καὶ τὰ λεγόμενα ῥυσάλια, τὰ μετὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἐν τ̃ ἔξω χώραις γινόμενα. Vide Gloss. med. Lat. in *Rosalia*.

ΡΟΥΣΙΑ, φυὲ τ̃ βαφέως, in Glossis Græcobarb. Jatricis MSS. *Rhu*, *Nardus*, *Creticus*. Vide in Φῦες.

ΡΟΥΣΙΔΕΣ. Apophthegmata Patrum in Pœmene num.161. ἀδελφὸς εἶπε τῷ ἀββᾷ Ποιμένι, Τὸ σῶμά μυ ἐξηθένησε, καὶ τὰ πάθη μυ ὐκ ἐξαθενῦσι· λέγει αὐτῷ ὁ γέρων, Ἀκανθώδεις ῥυσίδες εἰσὶ τὰ πάθη. Ubi Eruditus Interpres: *Affectus sunt spineæ rugæ*, ῥυτίδες. Sed videtur vox ῥυσίδες aliud sonare, neque enim *Rugæ*, *spineæ* dicuntur. Nos *Ronces* appellamus vepreta spinosa. Nescio an inde.

ΡΟΥΣΙΟΣ. Vide in Ῥυσαῖος.

ΡΟΥΤΑ, *Ruta*. Πήγανον ὃ Ῥωμαῖοι προσαγορεύυσι ῥῦταν, apud Demetrium Constantinopol. lib.1. Hieracosf. pag.100.

ΡΟΥΤΤΑ, *Manipulus militum*, *Ruta*; de qua voce copiosè egimus in Gloss. med. Lat. Nicetas in Balduino num.5. ἀμέλει καὶ μοῖραν τ̃ κατὰ σφᾶς ςρατεύματος προεκπέμψαντες, ἣν ῥῦτταν ὠνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχύος ἀνεπεκλήτως δρᾷν ἐνδεδώκασιν ἐν τῷ τὰς πόλεις ἐπιέναι τὰς ἀποςάσας.

ΡΟΥΦΕΙΝ, *Sorbere*, ῥοφᾷν. Ῥύφισμα, *Sorbitio*, ῥόφημα. Ῥύφημα, eâdem notione. Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysorhoes:

Καὶ μὲ ποτήριν λίθινον σμαράγδινον ὁκάτι,
Νερὸν ὡς μόνον ῥύφημαν ὐδὲν τὶ πλέον τῦτον.

ΡΟΥΦΕΥΕΙΝ, *Pungere*, Ὑποθράττειν, θράττειν.

ΡΟΥΦΙΑΝΟΣ, *Leno*, ex Ital. *Ruffiano*. Sic porrò Italis videntur appellati Lenones, quòd in puellarum, quas producebant, capillis rutilandis, atque adeo iis exornandis toti essent: vel certè quòd *Ruffus* appellarent Meretrices, quarum præcipua cura erat in rutilandis capillis, *Tingentes croceo medicamine crinem*, ut versu utar Lucani lib.3. Festus: *Rutilum*, *Rufum significat*, *cujus coloris studiosa etiam antiqua mulieres fuerunt*, *unde & Rutila dicta sunt*. Vide Scaligerum ad Varronem, & alios Criticorum filios, præterea V. C. Ægidium Menagium in Orig. Linguæ Italicæ. Historia Apollonij Tyrij:

Λοιπὸν ὁ τρισκατάρατος, καὶ πρῶτος τ̃ ῥυφιάνων.

Alibi:

Ἕνας ῥύφιανος ἔςεκεν ἕτοιμος, καὶ ἀνεβάζει
Τὴν πραγματίαν τ̃ Ταρσίας, κ᾽ εἰς μέσον τ̃ ἀγοράζει.

Occurrit illic pluries.

Ῥυφιανία, *Lupanar*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Τὴν ἔμορφον ἀποκλίαν εἶδεν ἐκεῖ μὲ κλάμα,
Ἡ κολακία κ' ἡ ῥυφιανία ἐξέκλεον ἀνάμα.

Vide Gloss. med. Lat. in *Rufianus*.

ῬΟΥ͂ΦΟΣ, *Rufus*. Auctor Etymologici in Γρῖφος. Τὸ δὲ ῥοῦφος, οὐκ ἔστιν Ἑλληνικὸν, ἀλλ' Ἰταλικόν.

ῬΟΥΧΑΛΊΖΕΙΝ, Ῥοχαλίζειν, *Ronchos edere*, ῥέγκειν, ῥογχάζειν. Ptochoprodromus contra Hegumenum:

Καὶ ῥοχαλίζει δυνατὰ, καὶ ἀποκοιμᾶται ἡδέως.

ῬΟΥ͂ΧΟΝ, *Pannus quivis* seu *quævis vestis*. Astrampsychus in Pythagorico cælo MS. εἰς τὸ ι. ὀσπίτιον δηλοῖ εἰς παῖδας καὶ εἴσοδον, καὶ εὐτυχίαν, καὶ καῦκαν, καὶ ῥοῦχα πολλά. Nicetas in Andronico lib.2. num.6. ex Cod. Barb. Gr. οὐ βασιλικῶς ἐσταλμένον, οὐδὲ χρυσοφοροῦντα, ἀλλ' ὡς ἐργάτην τοῦ θέρους ἐκ γερανέης βαφῆς φοροῦντα ῥοῦχον. Rursum: φορῶν ῥοῦχον σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. In Isaacio lib.1. num.6. καὶ τὰ χρυσοῦφα ῥοῦχα τοῦ Καίσαρος. Num. 10. Φραγκικὰ ῥοῦχα φορέσαντες & de Reb. post excid. Gest. num.4. τὰ χάρβαλα ταῦτα καὶ ἐσχισμένα ῥοῦχα. Denique num.5. καὶ ῥοῦχα μακρὰ ἐνδύοντες. Pœnitentialis Anonymi apud Morinum: ἀνέσκαψας ἀνθρώπου τὸ μνῆμα, καὶ ἔλαβες τὰ ῥοῦχα του; Infra: ἔκλεψας τινὸς ῥοῦχα, χρήματα, ἢ ἕτερον εἶδος; Joannes Cananus de Bello Constantinopol. de B. Virgine: τότε εἶδον γυναῖκα ὀξέα ῥοῦχα φέρουσαν, καὶ περιπατοῦσαν ἐπάνω τῶν προμαχιόνων. Joannicius Cartanus in Flore cap.142. ἔρχεται μία γυναῖκα, καὶ ἐπήρια ἐπὶ τὸ ναὸν, σιμὰ ἀπὸ τοῦτο τὸ ξύλον, καὶ πάρευθυς ἀνάψαν, καὶ ἐγενόντεν τὰ ῥοῦχα τῆς. Hist. MS. Belisarij: βύσσινα ῥοῦχα καταξαμύτου. Historia Apollonij Tyrij:

Ὁμπρὸς τῆς θυγατέρας του τὰ ῥοῦχα του ξεχίζει.

Alibi:

Τὰ ῥοῦχα της νὰ λάμπουσι μετὸ μαργαριτάρη.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Τότες γυργὰ τὰ ῥοῦχατου ἐντίθην ὁ μαΐστρος.

Proverbium apud Græcos hodiernos: ὁ Θεὸς κατὰ ῥοῦχα μερίζει καὶ τὴν κρυάδα. Vide Fabulas Æsopi Græcobarb. pag.26. 135. & alios passim. Nostri inde *Rochet* Episcoporum hauserunt.

Ἀπανωρροῦχον, *Superula*, ἐπενδύτης, apud Damascenum Hieromon. serm.35. de S. Demetrio.

Ῥουχολέγειν, *Vestes rapere*, *Robare*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Τοὺς δὲ λιπποὺς ἐσκότωσαν, καὶ ἐρουχολέγησαν τους.

Ῥουχάρειος, *Qui vestes servat*, *Vestiarius*. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 9. cap. 1. εἶτα ἐζήτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Δεσπότην ἵνα εἴποι γνώμην, καὶ οὐκ ἠθέλησε. ὥσπερ δὲ καὶ ἠρώτησαν τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἶπον μέχρι καὶ τῶν ῥουχαρίων, καὶ τῶν ἰατρῶν, καὶ Κρητικοῦ τοῦ κυβερνήτου.

Ῥουχαρεῖον, *Vestiarium*, *Locus ubi asservantur vestes*. Acta Concilij Florentini pag.528. Edit. Labbei: ἐν τῷ Ῥουχαρείῳ τοῦ βασιλέως ὑπεγράψαμεν τοὺς τόμους. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. cap.5. num. 14. ἡ μέντοι σπάθη τοῦ Βασιλέως ἀεὶ εἰς τὸ ῥουχαρεῖον εὑρίσκεται. τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς τὸ βεστιάριον. Tametsi hic βεστιάριον & ῥουχαρεῖον videantur differre, idem tamen sonant: & certè postrema verba abesse à duobus MSS. Reg. monet Goarus.

ῬΟ͂ΦΟ, Piscis veteribus ὀρφὸς dictus. Vide Petr. Bellonium lib.1. Observ. cap.30. & lib.1. de Piscib. pag.194.

ῬΡΟΜΥ͂ΔΙΑ, *Cepa*, Gall. *Oignons*, apud Romanum Nicephor. in Grammat. inedita.

ῬΥΆΚΙΝ, Ῥυάκιον, *Rivus*, *Rivulus*, pro ῥύαξ, ῥεῖθρον. Phavorinus: Ῥύαξ, τὸ ῥυάκιον· ἔστι δὲ καὶ περικεφαλαίας πύργος. Symeon Logotheta in Chron. MS. & Theophanes an. 1. Constantini filij Irenes: ἦλθεν εἰς τὸ λεγόμενον Προβάτου κάστρον, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ῥυάκιν. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num.10. οἱ ἔξω τοῦ κάστρου ἀποκλεισθέντες εἰς τὰ γενώματα, καὶ κλεισούρας, καὶ ῥυάκια, &c. In Menæis 7. & 27. Sept. fit mentio Monasterij τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἐπιλεγομένου τοῦ βαθέως ῥύακος. Apud Constantinum in avi Vita num.41. Edit. Combef. Βαθυρρύαξ unico vocabulo idem locus appellatur. Et num.88. καθάπερ τινες ῥύακες καὶ ποταμοί. Vide Rocchum Pirrhum in Notitia Archimandritatus Messanæ pag.10. in margine.

ῬΥΓΊΤΗΣ, *Vermiculus agros depascens*. Euchologium pag.697. μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλάτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη.

ῬΥΓΕΙ͂Ν, Ῥεύγεσθαι, *Eructare*, *Emergere*, ἐξερεύγειν, ἐρυγκάνειν. Anonymus de Locis Hierosol. num.4. καὶ τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου μέλλει νὰ ῥυγῇ ὁ πύρινος ποταμὸς διὰ τοὺς αἱρετικοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς, ὅπως τὴν βλασφήμουν.

ῬΥ͂ΓΧΗΝ, ἡ ῥὶς τοῦ χοίρου, Neophyto in Glossis MSS. Jatricis. *Rostrum porci*.

ῬΥ͂ΜΗ, *Platea*. Eustathius Il. α. pag.166. ἀγυιὰ δὲ, ἡ κοινῶς λεγομένη ῥύμη.

ῬΥΜΟΠΟΥ͂ΛΙΟΝ, *Portella*, in Gloss. Latin. Græc.

ῬΥ͂ΠΕΟΝ, ἡ ῥίπινος, ἐπὶ νίτρον πυρὸν καὶ ἀφρόνιτρον, in Glossis Chymicis MSS.

ῬΥ͂ΣΙΣ. Vide in Ῥεῦσις.

ῬΥΤΑ͂ ὠὰ, apud Moschionem de Morbis Mulierum cap.126. *Ova sorbilia*.

ῬΥΤΖΊΝΗ, *Resina*, apud Maximum Cythær. in Synax. 28. Mart.

ῬΥΤΗ͂, *Ruta*, apud Demetrium Constantinopol. lib.1. Hieracosophij cap.98. 128. 132. Accensetur etiam ab Aretæo lib.2. de Curat. Acutor. cap.2. plantis decoquendis pro fotu lethargicorum, & c.3. & lib 2. de Curat. Chron. cap.5.

ῬΥΦΙΚΟ͂Σ. Vide in Κατζίν.

ῬΩ͂ΓΑ, *Acinus*, ῥώξ. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. Τζίτζικας ἐλάλησε, μαύρη ῥῶγα ὑάλισε. Phavorinus: Ῥάξ, ῥάγα, ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Vide Eustathium Odyss. δ. pag.1485.

Ῥῶγα τοῦ βιζίου, *Papilla*, *Mamma capitulum*, θηλὴ, Ῥάξ. Vide Ῥάξ.

ῬΩ͂ΔΙΑ. Vide in Ῥόδια.

ῬΩ͂Η, *Rex*, ex Gallico *Roy*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea: de Carolo I. Rege Siciliæ:

Ὁ ῥήγας ὃς πανφρόνιμος, αὐτὸς ὁ ῥὼη Κάρλος.

Infrà, de Rege Manfredo:

Αἰκλοῦν δὲ τοῦ ῥὼη Μαφραὶ ὅπου γὰρ ἀφηγοῦμε.

Suprà ῥὸη Μαφραὶς dixit. Infrà: μετὰ τοῦ ῥώῃ Κάρλον. Rursum: τὸ ῥώην Μαφραὶ ἐκλῶον.

ῬΩΘΩ͂ΝΙΑ, *Rostra* calceorum, seu illorum extremitates, quæ in acutum desinebant, & ὀξέαι Leoni in Tacticis cap.6. §.26. & προάλματα dicuntur Annæ Comnenæ lib.4. Alexiad. pag.140. Mauricius lib.12. Strateg. pag. 303. τὰ ὑποδήματα αὐτῶν Γοτθικὰ, κασσυτὰ, δίχα ῥωθωνίων, ἁπλῶς ἐρραμμένα ὑπὸ δύων ἀσίων, καὶ μὴ πλέον: ubi Interpres *Nares* vertit, rectiùs *rostra*: ita enim Scriptores Latini mediæ ætatis vocant, ut in Glossar. à nobis edito in hac voce, & in *Poulainia* docuimus. Sic Ῥωθώνια pro *Avium rostris* usurpat Orneosophium pag. 245. & 250. Vide Schefferum ad eundem Mauricium p.503. in Cod. Reg. 1261. ubi de partibus corporis humani, ῥώθωνες καὶ μυκτῆρες, τὰ ῥωθώνια.

Ῥωθουώνια. Corona pretiosa: *Nares*, μυκτῆρες. Physiologus, seu de Natura animalium MS. de

Elephante

Elephante: καὶ βάλλει τὰ ῥεθύνια εἰς τ' ἀγενικοῦ τὴν ῥᾶνα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Καπνὸν ἐκ τὰ ῥεθύνια τὰς σὰν ἀποσίαν μεγάλη.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Εὐθὺς ἐκ τὰ ῥυθύνια τ' ἔβγασαν τὰ μιαλά σκ.

Perperam Edit. ῥοθύνια. Ῥωθύνια habet Maximus Cythær. 10. April.

ΡΩΚΑ, *Eruca*, Herba. In Glossis MSS. Jatricis ex Cod. Reg. 190. εὔζωμον, ἡ ῥόκα. Vide Ρόκα.

ΡΌΚΚΑ, *Colus*. Damascenus Studita serm. 27. de S. Maria Ægyptiaca: καὶ τόσον ἤμεν πτωχὴ, ὅτι μὲ τὰ χέριαμου εἶχον, πότε μὲν τὴν ῥόκκαν, πότε μὲ ἄλλων δελεῖαν. Ubi Vita Edita num. 18. καὶ πολλάκις συππίον νήθουσα. Infrà: παρευθὺς ἔρριψα κάτω τὴν ῥόκκαν μου.

ΡΩΜΑΙΚΆ, Libri cujusdam Magistri sive Patricij, sic nuncupati, distincti titulis & capitibus, ex quibus pleraque Harmenopulus sumpsit, ut docet Cujacius lib. 6. observat. cap. 10. Vide eundem Harmenopulum lib. 5. tit. 9. §. 15.

ΡΩΜΑΪΟΝ μάρμαρον, *Romanum marmor*. Ita Ægyptium appellabant, ut docet Constantinus Porph. in Basilio num. 84. Edit. Combef. ἐξ Αἰγυπτίου λίθου, ὃν ἡμεῖς Ῥωμαῖον λέγειν εἰώθαμεν. Illud de quo Plinius lib. 36. cap. 7. *Rubet Porphyrites in eadem Ægypto, ex eo candidis intervenientibus punctis, Leucostictos vocatur.* Quod exertè docet Coeranidis liber 2. MS. εἶτα λαβὼν λίθον πορφυρίτην, τ' καὶ Ῥωμαῖον καλοῦσιν, γλύψον ἐν αὐτῷ κράνιον ἀνθρώπου. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. in Arcadio: ἐτέθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ἁγίων Ἀποστόλων ἐν τῇ μεσημβρινῇ στοᾷ, ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐδοξία προετελευτήθη ἐν λάρνακι Ῥωμαίῳ. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, de Constantino M. καὶ ἐτέθη ἐν λάρνακι πορφυρᾷ μετὰ τ' μητρὸς αὐτοῦ. Synaxarium 5. Oct. in S. Cosma Monacho, & Visio cujusdam Monachi sub Romano Jun. Imp. MS. τετάνυστο τράπεζα ἐκ μαρμάρου πᾶσα Ῥωμαϊκοῦ. Continuator Theophanis lib. 3. num. 42. περὶ γὰρ κόγχαις μετεωρίζεται μιᾷ μὲν κατ' ἀνατολὴν συνωκοδομημένος, ἣ καὶ ἐκ τεσσάρων κιόνων Ῥωμαίων ὑποστηρίζεται. Num. 43. τοίχοις δὲ δύο ὠχυρωμένος ἐκ πλακῶν Ῥωμαίων, καὶ Πηγανουσίων, καὶ Καριανῶν, &c. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 134. καὶ τοὺς μὲν ὅλους κίονας τοὺς Ῥωμαίους. Idem num. num. 144. τ' δὲ πάτον διὰ ποικίλων καὶ πολυτελῶν μαρμάρων κατέστρωσαν, διά τε τ' Ῥωμαίων, τ' λοιπῶν ῥοδοποικίλων.

Ex allatis docemur cur Imago Deiparæ marmorea non manu facta, quámque S. Lucæ precibus divinitus confectam volunt, in Urbe Diospolitana summo cultu habita, Ῥωμαία vulgò appelletur, in illius Historia inedita: Διήγησις παράδοξος καὶ ψυχωφελὴς περὶ τ' γεγονότων θαυμάτων παρὰ τ' ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τ' Θεοτόκου τ' ἐπονομαζομένης Ῥωμαίας. Ubi in contextu: καὶ παραχρῆμα ἀνεδόθη εἰκὼν ἡ τ' Θεοτόκου ἐν καθαρῷ τῷ μαρμάρῳ τ' θείου Γλαστηρίου τετρηχσίον ἔχουσα τὸ ἀνάστημα, ὡς ἀπὸ χειρὸς ζωγράφου κυρίως γεγραμμένη, ἥτε πορφύρα, καὶ ὁ στολισμὸς ἅπας, αἱ χεῖρες, καὶ ἡ μορφὴ τ' προσώπου, καὶ ἡ λοιπὴ διαγραφὴ τ' ὄψεων, &c. Additur duntaxat in ulnis Christum prætulisse. Neque alia videtur ab ea cujus meminit Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 5. Vide Combefisium tom. 1. Auctarij Bibl. Patrum pagina 1462.

ΡΩΜΑΙΟΣ, *Latinus*. Ῥωμαΐζω, *Latino*, in Gloss. Gr. Lat. in Lat. Gr. *Latinè*, Ῥωμαϊστί. Hinc Latina Lingua dicta Romana, in Novella 21. Justiniani cap. 1. §. 2. διότι γεγραμμένων ἰσοτύπων διαλέξεων περὶ τ' μέτρου τ' ἐπιστάσεως τ' παίδων, τῇ μὲν τῇ Ἑλλήνων φωνῇ γεγραμμένης, διὰ τὸ τῷ πλήθει κατάλληλον, τ' δὲ τῇ Ῥωμαίων, ἥπερ ἐστὶ καὶ κυριωτάτη διὰ τὸ τ' πολιτείας σχῆμα. Ex quibus liquet Justiniani ætate nondum omnino invaluisse, ut Græci Byzantini receptâ appellatione Romani appellarentur. Hîc porrò addere lubet quæ scribit Liuthprandus in Legat. *Ex qua nobilitate* (Romanorum) *propagati sunt ipsi quos vos Kosmocratores, id est Imperatores, appellatis: quos nos, Longobardi scilicet, Saxones, Franci, Lotharingi, Bajoarij, Suevi, Burgundiones, tantò dedignamur, ut inimicos nostros commoti, nil aliud contumeliarum, nisi Romane, dicamus, hoc solo, id est Romanorum nomine, quidquid ignobilitatis, quidquid timididatis, quidquid avaritiæ, quidquid luxuriæ, quidquid mendacij, imò quidquid vitiorum est, comprehendentes.*

ΡΩΜΑΛΈΣΤΟΣ, *Robustus*, apud Theophanem ex Cod. Barber. an. 24. Copronymi, ubi alij habent Ῥωμαλαῖος.

ΡΩΜΑΝΑΤΟΣ, Moneta Aurea Romani Diogenis Imp. apud Annam Comnenam lib. 3. pag. 94. & alios laudatos in Gloss. med. Lat. in *Romanatus*: quibus addendus Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1150. *Oppidani duos Romanatos singulis annis Duci dare — promiserunt.*

ΡΩΜΑΝΊΑ, *Romania*, Imperium Orientale: interdum *Provincia Asiatica*. S. Athanasius ad Solit. pag. 832. Μητρόπολις ἡ Ῥώμη τ' Ῥωμανίας ἐστί. Chronicon Alexandrinum an. 16. Anastasij: ἔπραξεν διὰ τ' αὐτ' ἄνδρα Ἀρεόβινδον βασιλέα τῇ Ῥωμανίᾳ. Nilus lib. 1. Epist. 75. εἴρηκας διὰ τοῦτο πολλάκις πλήθη βαρβάρων ἐμβάλλειν τῇ Ῥωμανίᾳ, &c. Martyrium S. Arethæ & Sociorum MS. ἡ δὲ Ῥωμανία ἐκ βορρᾶ τ' τοιαύτης χώρας μονὰς ἑξήκοντα — ἀπέχει. Infrà: Ῥωμαίων χώρα appellatur. Utuntur passim Scriptores, Anonymus in Martyrio S. Sabæ Gotthi num. 4. 8. Theophanes pag. 287. 289. 290. 306. 309. 320. 325. 328. 343. 344. 348. 349. 361. 362. 370. &c. Constantinus de Adm. Imp. pag. 149. Theorianus in Legat. pag. 186. Anna Comnena pag. 84. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Romania*.

ΡΩΜΑΝΊΣΙΟΝ, *Romanense*, *Obex*, *Vectis quo fores obserantur*. Glossæ Græcobarb. τ' μόχλον ἀσφαρομένης, ἢ σικόννοντας τὸ ῥωμανισιν τ' πόρτας. Rursum: ἄορον, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥωμανίσιν.

Ῥωμανίζειν, *Claudere*, *Obicem ponere*. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. MS.

Τὴν πόρταν ῥομανίζουσιν, καὶ ἀφίνουσι τ' ἔξω.

Infrà:

Στὴν πόρταν ῥομανίζουσιν, καὶ οὐδὲ πεζὸν μ' ἀφίνουν.

Rursum:

Τὴν πόρταν ῥομάνιζε, καὶ αἱ κλεῖδες τὸν πυλῶνα.

Ῥωμανίσιον, aliâ notione sumitur in lege 12. (quæ est Zenonis) §. 5. Cod. de Ædific. privat. ἔτι δὲ θεσπίζομεν ὥσπερ, μετὰ τ' παρόντα νόμον, μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι, ἀλλὰ τῷ τῶν λεγομένων ῥωμανισίων οἰκοδομεῖσθαι σχήματι. Δέκα δὲ ποδῶν εἶναι — διάστημα μεταξὺ δύο σωλαρίων ἀντικρυόντων ἀλλήλοις. Lib. 38. Basilic. tit. 11. cap. 5. ὥστε δὲ καὶ τὰ σωλάρια τ' λοιποῦ ῥωμανήσια γίνεσθαι, καὶ δέκα πόδας ἀπέχειν ἀπ' ἀλλήλων. *Romanenses* quidam interpretantur, non qui Romæ nati sunt, sed qui Româ orti aliò sese transtulere. Ita ædificia Romanensium more ædificata, ea fuerint, quæ Româ advecti à Constantino, vel ab aliis Augustis evocati Senatores, Romano more, Constantinopoli ædificarunt, id est in Insulis, ita ut nulli alij ædificio contigua fuerint, quod videntur indicare loci allati ex Constitutione Zenonis & Basilicis. Vide Amphilochium in Vita S. Basilij p. 210. Ῥωμανησίαν πύλην dixit S. Athanasius tom. 2. pag. 27.

ΡΩΜΕΥΣ

ῬΩΜΕΥ͂Σ, & Ῥώμιος, *Græcus*, Ῥωμαῖος. Cosmas Indicopleustes: ὄντως οἱ Ῥωμεῖς καὶ λαμπροὶ, καὶ δυνατοὶ, καὶ φρόνιμοι.

ῬΩΠΆΚΙΟΝ, *Spinetum*, *Virgultum*, *Dumus*, Ῥώψ. Suidas: Διαριοπήϊα, τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Alibi: Ῥώπαξ, ῥώπακος, τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. & Moschopulus: Ῥώψ, τὸ κοινῶς ῥωπάκιον. Eustathius ad Dionysij Periegesin pag. 135. ὁ δὲ Διονύσιος φησὶ καὶ ὅτι οἱ Ἀριανοὶ φαύλην χθόνα οἰκοῦσιν, ὑπὸ λεπτῇ ψάμμῳ πλήθουσαν, καὶ ῥώπεσι δασεῖαν, τουτέστι φυτοῖς χθαμαλοῖς, ἃ μὲν ὁ ποιητὴς ῥωπήϊα λέγει, ὁ δὲ πολὺς ὄχλος, ῥωπάκια.

ῬΏΣΤΑΞ. Apollodorus in Poliorceticis MSS. in Descript. Κόρακος Machinæ: ἑλέπολις αὐτὴ ἐκ τριῶν τῶν μερῶν σύγκειται, ἔκ τε σταυροειδοῦς βάσεως, καὶ ῥώστακος κατὰ τὸ μέσον ἀνεστηκότος, καὶ περιπάτου, &c. Occurrit ibi pluries.

ῬΏΣΤΡΟΝ, *Porticus*, *rostra*, ἔμβολον, apud Phavorinum.

ῬΩΤΑ͂Ν, Ῥωτίζειν, *Interrogare*, Ἐρωτᾷν. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ ἄρχησε νὰ τοὺς ῥωτᾷ ποθέρχονται καὶ ποῖναι.

Historia Apollonij Tyrij:

Ἡ Ταρσία ἀναπέθανε εἶτον ἀπ' ἀῤῥωστία,
Ῥωτίζε ὅλον τὸν λαὸν, ἀνήμου ἐγὼ αἰτία.

Demetrius Zenus in Batrachomyomachia:

Ὅμως ῥωτόσας, Ὦ Θεοὶ, καὶ πέτε τὴν ἀλήθεια.

ῬΩΧΑΛΊΖΕΙΝ. Vide in Ῥουχαλίζειν.

Σ.

ΣΑ, ΣΆΝ, *Quemadmodum*, Καθάπερ, ὥσπερ.

ΣΑΑΕΤΖΗΝ, τὸ Ὀζύζημον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. videtur legendum ὀξύζυμον, *Acidum fermentum*.

ΣΑΑΝΙΣΆΝ, dicitur nescio quis Rex Persarum apud Achmetem Onirocrit. cap. 3. quo spectant ista ex Leunclavij Onomastico ad Hist. Turc. *Sabana, sic vocem hanc scripsit Murates Dragomanus, ut Ungarus. Schaana scribunt & pronuntiant Turci, more Germanico. Significatur autem Regius hic titulus. Ideòque quum lib. 14. Hist. Musulmanæ p. 530. dicitur, concessum fuisse conjugi Germanensis ut Schaana vocaretur, intelligi debet Regium ei titulum, Regiamque dignitatem fuisse tributam.* In Martyrio S. Arethæ & Socior. MS. Alamundarus Saracenorum Dux, dicitur cognominatus Σὰ Κικάς. Vide Scaligerum in Canonibus Isagogicis pag. 315. & quæ adnotamus in Gloss. med. Lat. in *Sa*.

ΣΑΑΡΘΆ, Ægyptiis: *Tussilago*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 532.

ΣΑΒΆΘΙΝ, Animalis species. Orneosophium pag. 220. χλωροσαύρας ζῶσας, ἤτοι μύστρους, ἢ σαβάθιν, ἢ ποντικοὺς, ἢ πελαργὸν, ἢ τρυγόνα δώσεις.

ΣΑΒΆΚ, τὸ Ἀμονιακὸν, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb.

ΣΑΒΑΚΆΘΙΟΝ, *Sudarium*. Suidas: κεκρύφαλον, σαβακάθιον, σουδάριον. Hesychius: κεκρύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων· σαβακάθιον δεσμότριχον. Glossæ Græcobarb. ἄμπυκας, κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, σαβακάθιον.

ΣΆΒΑΝΟΝ, *Sabanum*, *Linteum*. Leo Philosophus in Carcinis, seu versibus retrogradis: ἀναβάσατε τὰ σάβανα. Alexander Trallianus lib. 1. καὶ περιβαλλόμενος τὰ σάβανα, πάλιν δεχέσθω ὕδωρ ὁ πάσχων ταῖς χερσί. Lib. 11. cap. 1. μετὰ δὲ τὸ περιβαλέσθαι τὰ σάβανα, &c. Utitur non semel. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. numero 17. αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ τὸ σάβανον αὐτοῦ ἔτι διάβροχον ὂν, ἀντὶ μεσαλίου τῷ σκάμνῳ ἐπέθετο. Nicetas de Excid Urb. num. 5. ex Cod. Barb. Gr. καὶ τὰ χρυσοῦφαντα στεντόνια, σάβανα, καὶ προσώψια. Utuntur præterea Continuator Theophanis lib. 4. num. 38. Zacharias lib. Dial. 3. cap. 17. lib. 4. cap. 57. Achmes cap. 268. Hierocles & Hippomnestus in Hippiatr. pag. 75. 123. Euchologium Goari pag. 371. 372. 374. 748. 832. 833. 840. 845. Typicum S. Sabæ pag. 86. v. Hieracosophium lib. 1. cap. 133. Myrepsus de Antidotis cap. 190. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2. &c. Vide Meursium in Auctar. ad lib. de Gloria c. 32. & Gloss. med. Lat. in *Sabanum*.

ΣΑΒΑΡΟΥ͂Ν. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Σαβαρωμένοι καὶ καλὰ ψαλμοὶ ἐξοδιασμένοι.

ΣΆΒΑΣ.. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 8. cap. 6. Extr. ὅπερ ἀκούσας ὁ Μέγας Σακελλάριος, καὶ ἐκπλαγεὶς, ἔφη πρὸς αὐτὸν, Σάβας, σχηματίσας ἅμα καὶ τὸν ἀντίχειρα αὐτοῦ δάκτυλον ἐπὶ βεβαιώσει καὶ ἐπαίνῳ τῆς ὑπὲρ ἡμετέρων συνδρομῆς αὐτοῦ καὶ προνοίας. Mox: ὁ δὲ Μέγας Σακελλάριος ἐκπληττόμενος, οὐχ ἧττον ἢ εἰρωνευόμενος, ἔφη, ὅτι καλῶς ἐποίησας, καὶ διὰ τοῦτό σοι λέγω Σάβας, ἐπαινῶν καὶ θαυμάζων σε. An pro *Salve*, aut *Salvus sis*, quod Græco vernaculo sic exprimebat, νὰ σωθῇς, sect. 11. cap. 3. pag. 316.

ΣΑΒΆΤΟ, *Sabbatum*, Σάββατον, in Corona pretiosa.

ΣΆΒΒΑΤΟΝ, singulas Hebdomadis dies vocabant Hebræi. Eusebius Pamphili in illud, ὀψὲ σαββάτων. Ἔθος γὰρ ἦν τὴν ὅλην ἑβδομάδα Σάββατον καλεῖν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας Σαββάτου ὀνομάζειν. Vide Gloss. med. Lat. in *Sabbatum*. Σάββατον μέγα, ἤγουν τὸ ὑπερευλογημένον σάββατον, in Nomocanone Coteleriano num. 426. Majoris scilicet Hebdomadæ.

Σάββατον τοῦ Λαζάρου, Pridie Palmarum, quo Græci solemni ceremoniâ celebrant festum excitati Lazari, ut est in Triodio, &c. Λαμπρὰ τοῦ Λαζάρου ἔγερσις, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. Homil. in adorat. S. Crucis ἐν τῇ μεσονηστήμῳ. Infrà: ἡ μὲν εἰς τὴν παρασκευὴν πρὸ τῆς ἐπὶ Λαζάρῳ θαυματουργίας λήγουσα τεσσαρακονθήμερος, ἣν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Κυρίου νηστείας ὥρισται μίμημα. Nomocanon Coteleriaнus n. 3. τὸ σάββατον τῆς ἀναστάσεως τοῦ δικαίου Λαζάρου ἐστὶ, τῆς ἀναστάσεως προοίμια φέρουσα· δι' ἧς καταβάσια ψάλλομεν τοῦ Πάσχα. Vide Codinum de Offic. Palat. cap. 10. num. 2.

Σαββατοκυριακὴ, Sabbatum & Dominica, in Pœnitentiali Joannis Jejunatoris p. 89. ἔχειν δὲ οἴνου ὅρον τοὺς ἐπιτιμωμένους, εἰ δυνατὸν πάντοτε, ἐκτὸς σαββατοκυριακῆς καὶ ἑορτῆς. Laudantur ex Cod. Reg. 423. prima & ultima verba τῶν σαββατοκυριακῶν. Adde Nomocanonem Cotelerianum n. 426. Canonarium Ioann. Monachi p. 113. 115. Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 409. &c.

ΣΑΒΕΆ, τὸ Χρυσολάχανον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. *Atriplex*.

ΣΑΒΙΝΗ'ΣΙΟΣ μόλυβδ@ καὶ δερμαλήσι@, apud Anonymum MS. de Tinctura lapidum, An plumbum Sabinum & Delmaticum?

ΣΑΒΙ'ΝΑ, Σαβλίνα, τὸ ἔμπλιτζε, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eædem Glossæ, Κιθάσπερμα, ἡ Σαβλῖνα. Portius: Σαβινιά, *Sabina*, *Savina*, herba: βράθυς, βάρυτον. Vide Ruellium lib. 1. cap. 59. & alibi.

Σαβινάτον. Σάβες, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. πῶμα Ρωμαϊκὸν, σκευαστὸν· βολάτη γάρ τις παρ' αὐτοῖς καλεῖται Σαβίνα, δι' ἧς πόμαλι σκευάζοντες, Σαβινάτον αὐτὸ καὶ Σαβὸν λέγουσι.

ΣΑΒΟΥ'ΡΑ, *Saburra*, ἕρμα. Glossæ Basilic. Βακαντία, Σάβυρα. Rursum: Βαυλία, (scrib. Βακαντία) Σαβύρα. Quippe navis quæ solâ saburrâ oneratur, *Vacare* & *Vacua* esse dicitur, quòd nec verè navem oneret, ut merx & embole vel Entheca navis, quæ propriè *onus* appellatur. Glossæ Græcobarb. Ἀνερμάτισ@ ναῦς, κούφη σαβύρας, ἐλαφρὴ διὰ τῆς σαβύρας. Nilus Monach. lib. 4. Epist. 60. δι' ὧν ἀκολούθως σεαυτῷ δυνήση δομήσασθαι, καὶ Θεῷ ἐν δὴ τρόπον ἀρέσαι, σκαρίζωμενον μὲν πρὸς πᾶν εἶδ@ ἀρετῆς, τῆς ὄκνυ δὲ τῆ πηλὸν, καὶ τὴν σαβύραν ἀποσκευαζόμεν@.

Σαβυράτ@, *Saburratus*, *Saburrâ*, seu arenâ, aut quâvis materiâ oneratus. Leges navales Rhodior. cap. 21. ἐὰν τὸ ἐν πλοίον συμβῇ τι παθεῖν, ἢ σαβυράτον, ἢ πεφορτωμένον. Ubi Codex MS. Colberteus 1538. σαβυρέον præfert.

Ἀσαβύρωτ@, *Non saburratus*. Glossæ Græcobarb. Ἀνερμάτισ@ ναῦς, καράβιν ἀσαβύρωτον.

Σάβυρ@, *Vacuus*, ea ratione quæ navem saburrâ oneratam *Vacuam* esse diximus. Zacharias Pap. lib. 2. ἐκ τῆς μοναστηρίου σάβυροι ἐξῆλθον. Ubi Gregor. M. *à Monasterio sunt vacui reversi*. Et cap. 7. μετὰ δὲ τοῦτο φωνήσας τοὺς ἀδελφοὺς ἐκέλευσεν, ἵνα ὅπερ αὐτῷ προσήγαγον ἔλαιον ἐπάρωσι, καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς μοναστηρίου ἀγγεῖα κατ' ὀλίγον ἐγχέοντες διαμερίσωσιν· ὅπως ἐκ τῆς ἐλαίου εὐλογίας ἅπαντα πιανθῶσι, καὶ ταῦτα σάβυρα ὄντα παρελθοῦ κλεισθῆναι πεποίηκεν. Ubi idem Gregorius: *quatenus benedictione ejusdem olei omnia infusa viderentur, quæ protinus ut erant vacua claudi fecit.* Ita lib. 3. c. 7. σκεῦ@ σάβυρον, *Vas vacuum*: σάβυροι σόμα, *os vacuum*, cap. 32. πλοῖον σάβυρον, *navem vacuam*, cap. 36. ἀσκὸν σάβυρον, *utrem vacuum*, cap. 37. Proverbia Græcobarb. MSS. ἄλλ@ εὗρε τὸ λυτρὸν σαβυρὸν, καὶ οὐκ εἶχε πυ καθίσαι.

ΣΆΒΡΑ, *Lacerta*, Σαῦρα. Symeon Magister de Quadrupedib. MS. de Crocodilo: ζῶον — ὅμοιον σάβρᾳ, φολιδωτὸν κατὰ ὄφεις. Vide Νυμφίτζα.

ΣΑΒΡΗ'ΔΗΝ, Piscis fortè qui σαυρὸς dicitur. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ πυκνογυριζόμεν@ μὴ ναίρω κἂν σαβρήδιν.

Alibi:

Καὶ πυκνογυριζόμεν@ μὴν ναύρω κἂν σαβρήδιν,
Πελαμήδιν, ἢ σκομβρίν, ἢ θυννὰν βρωμαρέαν.

ΣΑΓΑ'ΛΙΝΟ. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: πλοῖα μεγάλα χαλκοῦ, καὶ ξύλων, σαγάλινο, καὶ δοκῶν, καὶ κεράτων, καὶ φαλάγγων. Videtur legendum σαγολίνων, id est *Lineorum pannorum*. Hîc enim recensetur quidquid ad navim pertinet: ubi linei panni pro velis conficiendis fortè ponuntur: σάγον enim pro quovis panno sæpe usurpatur.

ΣΑΓΑ'ΡΙΟΣ λίθ@, apud Constantinum in Basilio num. 84. Edit. Combefisij, ὃς τῷ παρά τινων Ὀστρίτη καλουμένῳ λίθῳ καθέστηκεν ἐμφερής.

ΣΑΓΓΑ'ΡΙΟΣ. Vide in Τζάγγη.

ΣΆΓΓΑΡΟΝ, Navigij Barbarici species. Arrianus in Periplo maris Erythræi: ἕτερα δὲ ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ἀφῆς ἐζευγμένων λεγόμενα σάγγαρα, &c.

ΣΆΓΗ, Σάγιν, Σαγίον, *Sagum*. Glossæ MS. ex Cod. Reg. 1673. Σάγιν, περιβόλαιον, σκέπασμα. Glossæ Colberteæ: Σάγη, περιβόλαιον. Suidas: Σάγμα, ἡ θήκη τῆς ὅπλου· Σάγη δὲ, ὅπλον. Urbicius: Ἐπεὶ δὲ καὶ ὀλίγων ἀνδρῶν σάγη οἶδεν ἐκδειματῶσαι τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτοῖς, &c.

Σαγίον. S. Ephrem. in Vita S. Abramij num. 4. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ γῆν οὐδὲ ἐκτήσατο, πλὴν σαγίου ἑνὸς, καὶ τριχίνου. Joan. Moschus in Limon. cap. 51. μὴ κτησάμεν@ τί ποτε τῆς αἰῶν@ τούτου, πλὴν σιχαρίου τριχίνου, σαγίου, καὶ μεγαλείου, καὶ καυκίου ξυλίνου. Zacharias Pap. lib. 2. Dial. cap. 11. Σαγίον vocat, quod infrà ψιάθιον. Socrates lib. 7. cap. 22 λέγεται δὲ ὅτι τὸ Χαρβῶν Ἐπισκόπου ἐν ΚΠόλει τελευτήσαντ@, σαγίον ἐπιζητῆσαι, καὶ σφόδρα ἐρρυπωμένον περιβαλέσθαι. Chronicon Alexandrin. in Heraclio pag. 902. ἐὰν οὐ θέλει λαβεῖν ἕκαστ@ τῆς ἐν τῇ πόλει πρὸς σαγὶν καὶ καμίσιν &c. Theophan. an. 19. Mauricij: οἱ δὲ δῆμοι εὑρόντες ἄνδρα προσομοιοῦντα Μαυρικίῳ, καὶ βάλλοντες αὐτῷ σαγίον μαῦρον, &c. Mauricius lib. 5. Strateg. cap. 3. ἐκεῖθέν τε ἐκ τῆς τύλδου κινοῦντας τοὺς ἐπὶ μάχην παραλαμβάνειν τὰ ἀδέσρατα, καὶ ἢ τέντας μικρὰς, ἢ σαγία διπλᾶ εἰς τὸ ἐν μέρ@ σκέπεσθαι, &c. Cynosophium pag. 277. μετὰ σαγίου σκεπάσας.

Σαγίον, idem quod Σαγίον. Paradisus seu Liber SS. Senum MS. ἀββᾶ, πέμψον μοι μίαν σαγίον.

Σάγισμα, *Instratum equi*. Georgius Hamartolus in Chron. MS. & Leo Grammaticus in Theophilo pag. 455. τῆς ἵππων ἀμφοτέρων τῆς μερῶν διερχομένων μετὰ χρυσῶν σαγισμάτων. Idem in Michaele Theophili filio pag. 469. καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸ ἐντετυλιγμένον ἐν τῷ σαγίσματι τῆς δεξιοῦ ἵππου, οὗ ἤλαυνεν. Nicetas in Man. l. 5. ἄλογα αὐτοῦ μετὰ κεφαλαρέων καὶ σαγισμάτων λωρικατῶν. In Andronico lib. 1. σάγισμα ἀλόγου φορῶν, in Reg. MS. καὶ τὰ ἄλογα αὐτοῦ μετὰ σαγισμάτων ἔχοντες, &c. Ducas cap. 42. καὶ ἰδὼν ἐν μέσῳ τῆς βαρβάρων — ἕτερον ζωννύμενον ἐπιστηθίδιον χρυσοῦν ἕλκοντα κυνὰς ἐνδεδυμένους ἀντὶ τῆς σαγισμάτων. Utitur præterea Codinus cap. 5. num. 9. cap. 20. n. 10.

Σάγιστρον, eâdem notione. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καλὸν σάγιστρον φέρει ὁ ὄν@ σου, ἔξηχε.

ΣΑΓΟΛΑΙΦΕΑ, *Vela navium*, apud Eustathium Od. γ.

Σαγολέβα, Vestis species. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Αὐτὸς φορεῖ αἰγιομήλαξα, καὶ σὺ τὴν σαγολέβα.

Σαγομάνιον. Auctor Etymologici in χλαῖνα, & Suidas in Etymologico: χλαμύδα, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάνιον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι. Idem videtur quod *Sagochlamys* apud Trebellium, seu *Paludamentum*, quod χλαμὺς & μαντίον redditur in Glossis.

Σαγοπώλης, *Sagorum propola*. Anonymus in Vita S. Nicephori Episcopi Mileti: Φιλιππικὸς Σαγοπώλης, &c.

ΣΑΓΙ'ΝΗ, Σαγῆνη, *Sagena*, Navigij genus. Encomium S. Basilei Episc. & Mart. num. 18. οὕτως οὖν γινομένου, ἀρρήτῳ τινὶ συμπλοκῇ τὸ σῶμα τῆς ἐνδόξου Ἐπισκόπου καὶ μάρτυρ@ Βασιλέως τῆς σαγίναις εἰσπαραγ... αἰσθόμενοι τοίνυν ἐν τῷ ἀνέλκεσθαι τὰς σαγίνας ἔχειν πλεῖονα φόρτον, &c. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 21. Ἐπεὶ δὲ σαγινῶν οὐσῶν, καὶ λοιπῶν βαρυτέρων σκευῶν, οὐ πάντως ὅτι δυνατὸν συνέρχεσθαι τοῖς δρόμωσι, δεῖ καὶ αὐτὰς μὲν ὑπὸ ἄρχοντας καταστῆναι ἐν τάξει τύλδου, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 30. αἵ τινες (Ζυπανίαι) καὶ σαγίνας ἔχουσιν, &c. & cap. 31. καὶ τὸ καβαλαρικὸν, καὶ τὸ πεζικὸν, καὶ αἱ σαγῆναι, καὶ αἱ κονδοῦραι, τῆς ἐξουσίας τῆς Χρωβάτων. Occurrit in eo capite pluries, ut & in libr. de Themat. locis indicatis in Gloss. med. Lat. in *Sagena*. Ludovicus II. Imp. in Epist. ad Basilium Maced. Imp. Constantinopol. *Unde si capiantur sagenæ, maxima ex parte Saraceni — constringentur.*

ΣΑΓΙΟΚΟ

ΣΑΓΙΌΚΟΛΟΝ, *Spica*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod.Reg. 1673. Ναρδοστάχυος, νάρδου Κελτικῆς σαγιόκολον. Est autem Ναρδοστάχυον, Galeno, *Spica Nardi*. Vide Ruellium lib.2. cap.7.

ΣΆΓΙΣΜΑ. Vide in Σάγη.

ΣΑΓΊΤΑ, Σαγίττα, *Sagitta*. Glossæ MSS. Cod. Reg.930. ἀκίδας, τὰς βελῶν ὀξύτητας, αἳ σαγίτται, ἢ λεσχάρεια καλοῦνται. Alio loco: ὀϊστὸν, βέλος, σαγίτταν. Anastasius Sinaita apud Joan. Damascenum lib.3. de Imaginib. pag. 195. καὶ πάντων θεωρούντων τὸ γενόμενον σημεῖον, καὶ τὴν σαγίτταν πεπηγμένην εἰς τὸν ὦμον τοῦ ἁγίου, καὶ τὸ αἷμα κατερχόμενον. Chronicon Alexandrin. an. 42. Theodosij Jun. ὁ Ἀλλάειχος πληγὴν λαβὼν ἀπὸ σαγίττας, τελευτᾷ. Utitur præterea an. 9. Justini Senioris. Achmes Onirocrit. cap.249. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι συνάγει βέλη, ἤτοι σαγίτας, &c. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ γὰρ ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ μυριάδας βελῶν, τουτέστι σαγίττας ἐτόξευσαν ἐπάνω τῶν Ῥωμαίων. Occurrit ibi pluries, & apud Tacticos.

Σαγίτα, *Discerniculum*. Glossæ ad Iliadem Barbarogr. Κερκὶς, ἡ λεγομένη σαγίτα κοινῶς, μὲ τὴν ὁποῖαν ὑφαίνουσιν αἱ γυναῖκες.

Σαγιττάτωρ, *Sagittarius*. Leo in Tacticis cap. 4. §. 57. ψιλῶν δὲ τῶν λεγομένων σαγιττατόρων, καὶ ἀκοντιστῶν, καὶ σφενδονιστῶν ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. Idem cap.4. §.57. κατὰ διαφόρους τόπους διατάσσονται οἱ ἀκροβολισταὶ μὲν πάλαι καλούμενοι, νῦν δὲ τοξόται ἢ σαγιττάτωρες.

Ἀντισαγιτάτωρ, *Dux Sagittariorum*, sive *Levis armaturæ*. Mauricius lib. 12. cap. 9. ὥστε πρότερον τοὺς εἰδότας τοξεῦσαι καὶ μαθεῖν δυναμένους, καὶ γοργοὺς, καὶ νεωτέρους, εἰς ψιλοὺς χρεωθῆναι· εἰ μὲν ὑπὲρ τὰ εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας εἰσὶ τὸ ἥμισυ μέρος· εἰ δὲ ἔλαττον, τὸ τρίτον ἐν ἑκάστῳ ἀριθμῷ, καὶ εἰς δεκάρχας ὀρδινευθῆναι αὐτοὺς, καὶ ἐπιστῆναι δεκάρχας χρησίμους καὶ ἄρχοντας, τὸν λεγόμενον Ἀντισαγιττάτωρα. Quo loco emendat Rigaltius, καὶ ἄρχοντα, ut est apud Leonem cap.4. §.68 ubi quem Ἀντισαγιττάτωρα Mauricius, Ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγουν Ἀρχιτοξότην vocat.

Ἀρχισαγιττάτωρ, *Præfectus Sagittariorum*, qui Ἀντισαγιττάτωρ dicitur Mauricio. Vide in hac voce. Leo Imp. in Tacticis cap.4. §.68. καὶ ἄρχοντα ἕνα τὸν λεγόμενον Ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγουν ἀρχιτοξότην.

Σαγιττοβολὴ, *Sagittæ jactus*. Constantin. Porph. de Adm. Imp. cap.9. ὅσον καὶ φθάνειν σάγιτταν τοῦ τοξεύοντος ἔνθεν ἐκεῖσε. Theophanes an.17. Heraclij: καὶ ἔμειναν ἀπ᾽ ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαγιττοβολῶν.

Σαγιττόβολον. Eâdem notione utuntur Joann.Moschus in Limon. cap. 80. Leo in Tact. cap.7. §. 69. cap.12. §.29.30.59.60.61.65.78.82.84. cap.14.§.30. Mauricius in Strateg. pag.55.67.70. 79. 83. 91. 98. 99. 163. 294. 295. 298. Epiphanius Hagiopolita pag.51. &c.

Σαγιττοποιὸς, *Sagittarum artifex*, apud Leonem in Tacticis cap.4. §.50. & Mauricium lib.12. cap.7.

Σαγιττάρι, *Serpens jaculus* Latinis dictus. P. Bellonius lib.1. Observ. cap.31.

Σαΐτα, Σαΐττα, *Sagitta*. Lexicon Cyrilli MS. βέλος, σαΐττα. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τίς τὴν σαΐταν ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ ζωδίου.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Τὸ πῶς ὁ ἔρως ἔδωκε με τὴν χρυσὴν σαΐταν.

Rursum:

Ταρκάσια πλουσιοκάμωτα ἦτον ὁ νέος ζωσμένος
Ἔμορφα, καὶ ἐγέμασι ἀγγέλου σαΐταις.

Et lib.7.

Ἀφῶν ἐτοῦτο συντύχε, ἔδωκαν οἱ σαΐτες.

Σαΐτα, Fulmen etiam exponitur apud Portium, ut Σαϊτεμένος, *Fulminatus*, Κεραυνωθείς.

Σαϊτεύειν, *Iaculari*, Ἀκοντίζειν.

ΣΆΓΜΙΑ, *Instratum equi*, *Clitella*. Vox priscis nota. Glossæ MSS. Σάγμα, σκέπασμα. Suidas: Σάγμα θήκη τοῦ ὅπλου. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. Sabæ cap.44. καὶ τὸ σάγμα ἐπὶ τὸν ὦμον ἄρας, &c. Acta S. Eliæ Junioris pag.165. ἐπειδὴ οὖν ὁ ἅγιος, καὶ τῆς σκέψεως λοιπὸν εἰς ἔργον ἐλθούσης, σχολάζων τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ, σάγματα καμήλων ποιῶν ἐπίπρασκεν. Achmes Onirocrit. cap.235. αὐτὴν μετὰ τὸ σάγμα.

Σαγμάρεια, *Sarcina*, *Impedimenta*. Suidas: ἀποσκευὴ, ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ, τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον τοῦρδον. Eustathius Odyss. α. ἀστράβη, ὃ σημαίνει σέλλαν καὶ σαγμάριον. Leo in Tactic. cap.4. §. 36. καὶ ὑποδεεστέρους τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ σαγμάρια ἀφορίζειν (δεῖ.) cap. 5. §.7. καὶ ὑποζύγια, καὶ ἵππους, σαγμάρια, σκευοφόρια. Adde cap.6. §.17. cap.9. §. 36. 58. cap.10. §.7. 19. Constantinus in Tacticis pag.12. ἔχει δὲ καὶ βορδόνια καὶ ἱππάρια, καὶ αὐτὰ σαγμάρια πρὸς τὸ βαστάζειν τὰς εἰρημένας χρείας. Pag.16. τὸν ὅμοιον τρόπον ἁρμόζει γίνεσθαι καὶ εἰς τὰ σαγμάρεια, καὶ σὺν τρεῖς ἢ τέσσαρας τῶν κατωτέρω στρατιωτῶν ἔχειν σαγμάρειον ἓν διὰ τὰ λωρίκια καὶ τὰς τένδας αὐτῶν. Pag 32. τὸ δὲ τοῦλδον ὅλον, οἱ ὑπουργοὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ τὰ σαγμάρεια, καὶ ἡ ἀποσκευὴ πᾶσα. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2. τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον ποιεῖν εἰς τὰ σαγμάρια, ὧν χρεία κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, διὰ τὰς ζάβας. Adde cap.33. Nicetas in Manuele lib.6.ex Cod.Barbarogr. τὰ σαγμάρεια καὶ καῦναι, καὶ οἱ ὑποχέριοι, αἵτε ἅμαξαι.

Σαγματάριος, idem quod Σαγμάριος. Leo in Tactic. cap.6.§.29. ἵππους σαγματαρίους, ἢ ὑποζυγίους, &c. Mauricius lib.12. Strateg. cap.6. ἵππους σαγματαρίους ἐπὶ τῷ ἀφορισθῆναι, &c. Vide Gloss.med. Lat. in *Sagmarius*.

Σαγματούμενος, *Sarcinâ onustus*. Theophanes an. 6. Copronymi: ἐκ πολλῆς οὖν πειραστάσεως ἐπενεχθὴ διὰ ζώων σαγματουμένων ὑπὸ τετρακαιθήλου σανίδας ἐπιτιθέναι, &c. Ubi Codd. alij, σαυματωμένων. Et an.27. ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ ὄνου σαγματωμένου.

Σαγματογήνη. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: καὶ σαγματογῆναι, καὶ περιζώματα, καὶ γαυνάκαι. Rursum: καὶ ἡ σαγματογήνη, καὶ περιζώματα, καὶ μέλι τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σάκχαρι. Ubi Salmasius ad Plinium pag. 1170. emendat Σαγματοπήνη. Malim, σαγματογούνη. Vide Γοῦνα.

Σαγμοσέλιον, *Sagma* seu *Instratum sellæ equestris*. Gloss. MS. Reg. Cod. 2062. ἀστράβη, τὸ σαγμοσέλιον. Occurrit apud Anonymum de Castrametat. τὸν μέν τοι τοῦλδον ἀπὸ σου διαχωριζωμένου, ἀναλαμβάνειν σε δεῖ ἐπὶ σιτισμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ταγὰς τῶν ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βασταζομένας εἰς ταχεῖς ἡμιόνους, ἢ καὶ ἵππους ἐν τοῖς σαγμοσελίοις.

Σάμαν, pro Σάγμα, *Impedimentum*. Glossæ Græcobarb. ἀποσκευὴ, κατάστημα, τοῦρδον, σαγμάριον, σόμαν.

Σαμάρια, pro σαγμάρια. Glossæ Basilic. τοῦλδος, τὰ σαμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα. Rursum: τοῦλδος, τὰ σαμάρια. Hero in παρεκβολ. MSS. καὶ καταλιπὼν σαμάρια πολλὰ καὶ τετράποδα, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ πόδα σου καὶ κατάσκιον, &c.

Σαμάριος, pro Σαγμάριος. Apud Achmetem Onirocrit. cap.237. inscriptio est περὶ καμήλων δρομαίων σαμαρίων.

ΣΑΓΟΜΆΝΤΙΟΝ. Vide in Σάγη.

ΣΑΓΌΝΙ, Σαγώνι, *Gena*, *Mandibula*, Σιαγὼν, γένυς.

ΣΑΓΧΑΡΏΝΙΟΝ, τὸ ὑοσκύαμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Hyoscyamus*, Frutex de quo Ruellius lib.3. cap. 107.

ΣΑΖΑΜΠΕΡῚ, ἡ θαψία, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΆΖΕΙΝ, *Æquare*, Ἰσάζειν. Glossæ Græcobarb. ὁμαλίζειν, ἰσάζειν, νὰ σάζει, νὰ ἰσόνει. Est etiam *Convenire*, *Concordare*, Συντίθεσθαι, προσαρμόζειν.

Σασμὸς, pro ἱτασμός. Eædem Glossæ Græcobarb. καὶ ὅρυς, καὶ ῥοθέσια, καὶ ἱσασμὸς, ἢ σασμός.

ΣΑΪΡΑ, *Sera.* Suidas: ἐπιβλὴς, ἢ μοχλὸς, ἢ σαΐρα.

ΣΑΙΤΑ, Σαΐτλα. Vide in Σαγίτα.

ΣΑΙΤΗΣ, *Sextarius*, Mensura liquidorum. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Σαΐτον, σαΐτιν, οἴνου μέτρον τι. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 22. καὶ φαγὼν τὰ κάλλιστα τῶν κρεῶν, καὶ εἰς οἶνον διαπολήσας τὰ κώδια, σαΐτλω πιὼν ὡς Ἰταλικῶν δεκαοκτὼ, πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, &c. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 14. ποιήσατε μικρὰ βρώματα, καὶ λάβετε σαΐτλω οἴνου.

Σαΐτιον. Joan. Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐλέχθη δὲ εἰς τὰ κέλλια σαΐτιον οἴνου ἀπαρκῆ.

Ὑγροσαΐτης, *Mensura liquidorum continens sextarios quinquaginta.* Euchologium pag. 833. καὶ βύκους δύο τῶν μὲν οἰνάιθης, ἢ οἴνου, καὶ κόλαθον μύρου· διότι ὁ κόλαθος μέτρον ἄγων τὸ ἥμισυ τῶν ὑγροσαΐτου, ἤτοι ξέστας κε. οἱ ποιοῦσι λίτρας μα᾽ οὐγκίας ὀκτώ.

ΣΑΚΑ, *Equestris Turmæ nomen.* Anonymus MS. de Castrametat. ἔνθεν κἀκεῖθεν ἑαυτοῦ ἀποστέλλων ἀνὰ τριάκοντα ἱππεῖς, μὴ πόῤῥω, ἀλλὰ συνεγγὺς τὰς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ φωνὰς ἐνωτιζομένους, καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπακολουθοῦντα ἄρχοντα ἐχέτω, μεθ᾽ ἱππέων, οὓς δὴ Σάκαν ὀνομάζουσι· μηκόθεν δὲ ὁδοιπορεῖται ὁ στρατηγός. Idem: οἱ δὲ ἄρχοντες, οἵτε τῶν φρονγευομένων τῆς στρατιᾶς τάξεων, καὶ τῶν πλαγιοφυλάκων, καὶ ὁ τῆς Σάκα, ἀπερχέσθωσαν πρὸς τὴν κόρτην. Infrà: καὶ τὸ ἐκεῖνο διάστημα προπορευομένοις ποιήσαντες, ζητῶσαν τὸ αὐτὸ, καὶ ὁ τῆς Σάκα ἄρχων ποιείτω μίαν ὄπισθεν ἀποσοβλήν. Ibid. ὁ δὲ ἀρχόντων ἑτέρων ἐξ τῶν ὀπισθίων τῆς καὶ Σάκα καλουμένων ἄνδρας καὶ αὐτὸς ἀφορίσας ἑκατὸν μεθ᾽ ἡγεμόνος τοῦ ἐμπέρου, &c. Occurrit ibi pluries. Anonymus Combefisianus in Romano n. 10. αὐτὸς δὲ ὁ συνετὸς καὶ Ἀνδρεῖος Δομέστικος ὄπισθεν Σάκα καταλέφθη. *Sacas* Asiæ populos memorant Plinius, Xenophon, Ælianus lib. 12. variæ Hist. & alij.

ΣΑΚΕΛΛΑ, Σακέλιον, *Sacellum, Sacculus, Crumena, Fiscus.* Suidas: Σακέλλιον, μαρσίπιον, ἐξ οὗ καὶ Σακελλάριος. Hesychius: Σακέλλα, ὅπου τὸ χρύσιον τίθεται, Σακέλλιον ὁμοίως. Scholiastes Gregorij Nazianzeni: Σακέλιον, Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶ, φυλακὴν τῶν χρημάτων σημαίνουσα· ὅθεν καὶ Σακελλάριον καλοῦσι τὸν ταμίαν καὶ φύλακα τῶν χρημάτων. Balsamon de Chartophylace & Protecd. παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις σάκελλον, παρὰ τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστίν. Anastasius Sinaita vocem à Syris deducit: εἰδέναι μέν τοι ἐχρῆν, ὅτι τινὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὔτε δύναται ἐτοιμολογηθῆναι, οἷον Σακελλάριος Συριστί ἐστι, σάκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι ἑρμηνεύεται. S. Gregorius Nazianzenus Orat. 1. in Julianum: πῶς ἂν ὁ κερδῷος αὐτοῖς σταθήσεται, καὶ τὸ σακέλιον προβληθήσεται. Utitur rursum Orat. 2. in eundem Julianum. Mauricius lib. 2. Strategic. cap. 8. καὶ λαμβάνειν ὑπὲρ μισθοῦ ἀπὸ τοῦ Σακελίου καθ᾽ ἕκαστον πρόσωπον διασωζόμενον παρ᾽ αὐτοῦ νόμισμα ἕν. Eclogæ legum Leonis & Constantini Impp. ἐκ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν σακελλίου ὁρισαμένων τῷ τε ἐνδοξοτάτῳ Κοιαίστωρι, τοῖς ἀναγραφεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπὶ δικαστικοῖς κεφαλαίοις καθυπουργοῦσι, τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι.

Σακελίζειν & Σακλίζειν, *Per sacculum exprimere, Colare*, ἠθεῖν, σακκίζειν. Glossæ MS. ἠθεῖται, ἀφυλίζεται, σακελλίζεται. Lexicon MS. ad Schedographiam:

> Διειδής ἐστι καθαρὸς, Διθῶ, τὸ σακελίζω.

Joannes Jatrosophista MS. cap. 13. ζεμάτιζε πίτυρα καὶ βλισκούνιν, καὶ σάκλιζε αὐτὰ, βρέξον σπογγίαν, &c. Ita cap. 20. & alibi Myrepsus MS. sect. 1. cap. 23. εἶτα σακέλισον τοῦτο. Infrà: εἶτα λάβε τὸ ὕδωρ τὸ πρῶτον σακελισθὲν, &c. Euchologium pag. 639. ἐμβάλλεται ὁ οἶνος, καὶ σακκελίζεται, &c. Vide Geoponica lib. 7. cap. ult.

Σακελιστήριον, *Colum.* Glossæ MSS. ad Plutum Aristophan. οὐκοῦν τρύγοιπος τὸ σακελιστήριον. Herodiani Epimerismi MSS. ἠθμὸς, τὸ σακελιστήριον. Moschopulus: ἠθῶ, τὸ σακελίζω. Alibi: τρύγοιπος, τὸ κοινῶς σακελιστήριον. Portius: σακκελιστήρι, *Colum, Colum vinarium*, διυλιστήριον. Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 738. ἠθμὴ τὸ σακελιστήριον, διὰ τοῦ η, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἠθῶ, τὸ σακελίζω. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 421.

> Ἠθμὸς, σακελιστήριον, τρύγοιπος, ἰλυστήρ τε,
> Ὄργανον ἐν καθιστήκει καθαίρων ῥύπους οἴνων.

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ, *Sacellarius*, Dignitas Palatina, de qua egimus in Gloss. med. Lat. qui Sacelli seu Fisci Imperatorij curam habebat: ὁ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς σακέλης, apud Symeonem Logoth. in Basilio Maced. num. 10. ταμίας καὶ φύλαξ τῶν χρημάτων, Sholiastes S. Gregorij Nazianz. Orat. 1. in Julian. Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocæ: ἐσύρη καὶ Λέων ὁ Σύρος ὁ ἀπὸ Σακελλαρίων. Theophanes an. 24. Heraclij: προχειρίζεται ἕτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνην, καὶ Θεόδωρον Σακελλάριον. Idem Baanes Βασιλικὸς Σακελλάριος dicitur an. 23. Idem an. 9. Rhinotmeti: καὶ ἐπέστησαν Ἐπέκτην Στέφανον τὸν Πέρσην, Σακελλάριον αὐτοῦ καὶ Πρωτοβέστιαρχον. Et an. 1. Constantini filij Irenes: ἐπιστήκασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην Σακελλάριον εὐνοῦχον, ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. Vide eundem an. 2. 9. ejusdem Constantini, & an. 1. Nicephori General. Apud Leonem Grammaticum pag. 497. occurrit Ἀναστάσιος Σακελλάριος καὶ ἄρχων Χρυσοχόος. Anonymus in Constantino Porphyr. num. 12. Σακελλάριον προχειρίζεται, ἔπειτα Δρουγγάριον πλωΐμου. Interdum Magnus Sacellarius appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. num. 26. Ἰωάννης οὖν ἐκεῖνος, ὁ τῷ τιμιωτάτῳ Πατρικίῳ Σταυρακίῳ καὶ μεγάλῳ Σακελλαρίῳ ὑπηρετῶν. Idem, de quo Vita S. Maximi Confess. an. 18. καὶ τέως μὲν τῷ Σακελλαρίῳ, πρώτῳ τὴν ἀξίαν τυγχάνοντι, τὴν κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιτρέπουσι δίκην. Habebant etiam Magnates suos Sacellarios. Acta ejusdem S. Maximi καὶ παραφέρουσιν Ἰωάννην τὸν γενόμενον Σακελλάριον Πέτρου τοῦ γενομένου στρατηγοῦ Νουμιδίας. Excerpta Vitæ S. Gregorij M. δώδεκά τινας τῶν πενήτων, ὡς ἔθος πράττειν τοῖς Πατριάρχαις, συνεστιαθῆναι κελεύει, καὶ συγκαλέσασθαι τούτους τὸν οἰκεῖον σακελάριον ἐπιτρέπει. Vide præterea tom. 2. Operum ejusdem Maximi pag. 354. Menæa 23. Septembr. Photium Epist. 48. 49. 73. 86.

Σακελλάριος Μέγας, *Magnus Sacellarius*, Dignitas Ecclesiastica, secunda inter Exocatacœlos, cujus munus ita describitur à Codino cap. 1. num. 3. ὁ Μέγας Σακελάριος, κρατῶν τὰ ἀνδρῷα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια, ἔχων ὑπουργὸν εἰς τοῦτο τὸν Ἄρχοντα τῶν Μοναστηρίων. Catalog. Reg. ἐνεχόμενος εἰς τὰ ἀνδρῷα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια. Catalogus Allatianus: ὁ Μέγας Σακελλάριος ἐπισκοπεύων καὶ ἐρευνῶν τὰ ἀνδρικὰ μοναστήρια, ἐκ πάντων τῶν συνερχομένων δικαιωμάτων ἐπαίρει δὲ λογαριασμὸν, εἰσόδους καὶ ἐξόδους· βίους τε καὶ πολιτείας τῶν μοναχῶν ἐρευνῶν, καὶ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει αὐτὰ τῷ Ἀρχιερεῖ· ἐστὶ δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Οἰκονόμου. Codex Augustanus apud Pontanum ad Cantacuz. Σακελλάριος, ὁ παιδεύων τοὺς ἀτακτοῦντας τῶν μοναχῶν καὶ ἱερέων, καὶ ἐπιστατῶν μοναστηρίοις τοῖς ἀνδρῴοις καὶ γυναικείοις. Balsamon de Chartoph. ait Magnum Sacellarium τῶν κατὰ πόλιν καὶ τῶν περαϊκῶν μοναστηρίων μέριμναν habuisse. Simeon Thessal. de Sacris Ordinat. cap. 13. ubi de Offic. M. Eccl. ὁ δὲ τῶν ἱερῶν μονῶν ἐπιμελεῖται, καὶ ἐν αὐτοῖς, ὡς τὰ τούτων, ὡς δυνατὸν, ἐξετάζει. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 11. cap. 3. εἶτα ἐκ τῶν ἀρχόντων Σταυροφό

Σταυροφόρων ἀπεδοκίμασε τ̃ Μέγαν Σακελλάριον, ὡς γέροντα καὶ δυσειδῆ καὶ κακόφωνον, κ̀ ἀνάρμοστον, εἰς τὸ εὐαγγελίσασθαι, κ̀ ὅτι ἀρκοῦσα φροντὶς αὐτῷ ἡ τ̃ ἱερῶν σκευῶν, ὅτι κατέχειν αὐτά. Vide eundem sect.2. cap.16. Sguropulo consentit Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu cap.43. Σακελλάριον, τοῦτ' ἔστι φύλακα τ̃ ἱερῶν ἐνδυμάτων, κ̀ ἑτέρων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. De Magni Sacellarij Officio hodierno, sic Leo Allatius de utriusque Ecclesf. Consens. lib.3. cap.8.§.6. *Magnus Sacellarius à parte sinistra Sacræ mensæ stat, judiciis operam navat, & promovendum ad Sacerdotium defert.* Hinc discimus cur ἐπάνω τ̃ χειροτονιῶν dicatur in Chronico Alexandrino an.4. Phocæ: γέγονε Πατριάρχης ἐν ΚΠ. Θωμᾶς ἀπὸ διακόνων τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας, κ̀ Σακελλάριος τ̃ Πατριάρχου, καὶ ἐπάνω τ̃ χειροτονιῶν. Unde etiam patet nudè primitus Σακελλάριον dictum, & Μεγάλου Epitheton esse nuperum, cùm sub annum 1200. nec dum vigeret. Theophanes an.4. Phocæ. Θωμᾶς χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ (Π. ΚΠ.) διάκονος καὶ Σακελλάριος ὢν τ̃ ἐκκλησίας. Nicetas in Isaacio lib.2. num.4. προβαλλόμενος ἀντ' αὐτοῦ Πατριάρχην τ̃ Μιχαὴλ Νικήταν τ̃ μεγίστης ἐκκλησίας ὄντα Σακελλάριον. In Jure Græco-Rom. pag.309. & 408. fit mentio Magni Sacellarij Dyrrhachij.

Σακέλη, Σακέλλη, idem quod Σακέλλιον· Ὁ Ἐπὶ τ̃ βασιλικῆς Σακέλης, *Sacellarius*, *Custos Regij thesauri*, apud Symeonem Logothetam loco suprà laudato.

Interdum carcer Patriarchicus ita appellatur. Balsamon de Chartophylace: ἀκυσάτωσαν, ὡς ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν Οἰκονόμον, φύλακα, σακελλάριον, καὶ τ̃ σακελλίου. Παρὰ γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις, σάκελλον, παρὰ τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστί· κ̀ ἡ τοὺς κακούργους δὲ φυλάττουσα Πατριαρχικὴ σακέλλη ἐντεῦθεν κ̀ οὐκ ἄλλοθεν μετωνόμασαι, ὥσπερ δὴ κ̀ τὸ σακέλλιον. Ex Balsamone hausisse videtur Auctor Catalogi Reg. Σάκελ, παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ διοικεῖν ἐστὶ· ἀπὸ τούτου μετωνόμασαι Σακέλλη ἡ τοὺς κακούργους φυλάττουσα, κ̀ τὸ σακέλλιον. De quo quidem carcere intelligendi Scylitzes, Leo Grammaticus, & Anonymus Combefisianus in Leone Philos. γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς εἰς τὰ τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας κηρουλάεια, καέντων τ̃ τοποθεσίων κ̀ χαρτοθεσίων τ̃ Πατριαρχικῆς Σακέλλης. Symeon Logotheta in eodem Leone num.26. ἐκάη σαν τὰ χαρτοθέσια πάντα, κ̀ ἡ Σακέλλη. Joannes Tzetzes Chil. 13. v.434.

Τὸ ἐμβληθῆναι, ὅν φημι, εἱρκτῇ τῇ τ̃ Σακέλλης.

Ὁ Σακελλίου, vel Σακελλίου, *Præfectus Sacello*, Dignitas in Magna Ecclesia, quinta inter Exocatacœlos, ac post Chartophylacem: cujus munus variè describitur. Balsamon de Chartophylace pag 457. πρὸς δὲ κ̀ τ̃ ἐμφυλιζόσεων τὴν διοίκησιν Ὁ Σακελλίου. Infrà: Λέγεται γοῦν Σακελλάριος ὁ τ̃ μοναστηρίων διοικητής, καὶ Ὁ Σακελλίου ἀποκοριστικῶς τῶν ἐκκλησιῶν φροντιστής· ἵνα δὲ ἡ τ̃ προκαθημένων πεντὰς μὴ ταυτονομίζηται, ὡρίσθη διαφόρων ὀφφικίων ὀνόμασιν αὐτὴν μεγεθυνθῆναι. Simeon Thessalon. de Sacris Ordinat.cap.13. ubi de Officiis M. Ecclesiæ: ὁ μετὰ τοῦτον δὲ (Chartophylacem) τὰ τ̃ εὐαγῶν οἴκων τ̃ κατὰ τὴν πόλιν διερευνᾷ, καὶ τ̃ ἐν αὐτοῖς ἐπιμελεῖται εὐταξίας, καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τε καὶ τῷ βήματι, μή ποτέ τι παρὰ τὸ δέον εἴη γινόμενον, ἢ τὰ ἱερὰ ἐκμέληται. Codinus cap.2. num.6. ὁ Σακελλίου κρατεῖ τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, κ̀ τὸ σακέλλιν. Catalog. Reg. ὁ Σακελλίου κρατεῖ τὴν σακέλλαν. Alter habet: ὁ Σακελλίου, τ̃ ἐνοχὴν ἔχων τ̃ καθολικῶν ἐκκλησιῶν. Alius addit κ̀ τ̃ ἐμφυλεύσεων τὴν διοίκησιν. Alia ejusce dignitatis munia recenset Catalogus Allatianus: ὁ Σακελλίου, οὗτος λειτουργεῖ ὁ Ἀρχιερεύς, ἰσάμενος κ̀ αὐτὸς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, εἰς ὑπηρεσίαν τ̃ Ἀρχιερέως· ἔχων δὲ καὶ ἐπισκοπεύειν τ̃ γυναικείων μοναστηρίων, ἐρευνᾷ καὶ ἀναθεωρεῖ αὐτὰ κατὰ τὴν τ̃ ἁγίων κανόνων ἀκρίβειαν, κρατεῖ δὲ κ̀ φυλακὴν τ̃ ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ ἀποστελλομένους παρὰ τ̃ Ἀρχιερέως, κρατεῖ αὐτούς. Istius dignitatis meminit Leo Grammaticus in Basilio pag.471. τ̃ δὲ ἕτερον ἀδελφὸν αὐτοῦ Παῦλον τ̃ Σακελλίου, &c. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num.1. κ̀ τ̃ Πρωτοσπαθάριον Σισίννιον τ̃ ἀπὸ Σακελλίου —— ἐχειροτόνησεν. Michaël Cabasilas Archidiaconus, ὁ Σακελλίου τ̃ ἁγιωτάτης τ̃ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Subscribit in Pseudo-synodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno. Ejusdem meminit idem Cantacuzenus lib.3. Histor. cap.73. & 99. Joannes Coreses in Epist. ad Zygomalam: ἱερεὺς Παῦλος ὁ Δραμοκαΐτης, ὁ καὶ τ̃ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας Σακελλίου. Hunc denique nudè interdum Σακελλάριον appellatum observat Joannes Episcopus Citri, ubi de dignitatibus Ecclesiasticis & Exocatacœlis: ἀπὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτός ἐστιν ὁ μέγας Οἰκονόμος· δεύτερος ὁ ἐπὶ μεγάλης Σακέλλης ἤγουν ὁ μέγας Σακελλάριος· πέμπτος ὁ Ἐπὶ μικρᾶς Σακέλλης, ἤγουν ὁ Σακελλάριος. Ita is nudè *Sacellarius* appellabatur respectu *Magni Sacellarij*. In Catalogo Patr. Constantinopol. Constantinus Chliarenus dicitur διάκονος ὁ Σακελλίου, & Michael Ἐπὶ τ̃ Σακέλλης.

ΣΑΚΕΡΔΩ͂, *Felis*, *Ælurus*. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062. σακέρδως, κύριον. καὶ σάκερδῶ, ὁ αἴλουρος.

ΣΑΚΕ'ΡΔΩΣ, *Sacerdos*. Lexicon MS. Reg. Cod.2062. σακέρδως, ἱερεύς, Ῥωμαϊστί, ὁ τὰ σάκρα ἔρδων· σάκρον δέ ἐστι τὸ δημόσια ἀφιερωθέν. Eadem penè Auctor Etymologici, & Phavorinus. Græculorum ineptias hîc non moror. Aliud, Cod.930. σακέρδως, ὁ ἱερεύς. Glossæ Basilic. Σακερδότες, οἱ τ̃ νόμου θεραπευταί. Apud S.Maximum tom.2. p.259. mentio fit τ̃ μονῆς τ̃ Σακερδότου.

ΣΑΚΙ'ΟΝ, *Sacculus*. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num.15. μιλιαρίσια σακία θ'.

ΣΑΚΙΤΖΑ', *Depopulatio*, Ital. *Sacco*. Apomasar in Mysteriis: δηλοῖ σακιτζὰν, καὶ ἔχθραν, κ̀ θραῦμα κακόν. Vide Τζακίζειν.

ΣΑΚΚΟΜΑ'ΧΗ, Σακκομάχιον. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib.1. serm.45. Extr. λέγει μοι πάλιν ὁ ἀναχωρητής, Οὕτως οὐκ ἀναπαύομαι, εἰ μὴ δῷς τὴν τιμήν. Καὶ λέγω αὐτῷ, Καὶ ἔχεις ἵνα δῷς τὴν τιμήν; Καὶ λέγει μοι, Οὔ, ἀλλὰ δός μοι σακκομάχην, ἵνα φορέσω, ἰδὲ γὰρ γυμνός. Ἔδωκα οὖν αὐτῷ τὸ σακκομάχην, κ̀ ἐν κατανωτόν, κ̀ ἀπῆλθε. Joannes Moschus in Limon. cap.73. ἐκαθέζετο εἰς τὸ μοναστήριον αὐτ̃, —— μόνος φορῶν σακκομάχην, κ̀ πλέκων μαλάκια, σιωπῶν, κ̀ μηδὲν ὅλως λαλῶν πρός τινα. Ubi Interpres *Cilicium* vertit. Occurrit rursum apud eundem cap. 134. & ejusdem Scriptoris supplemento n.52.96.t.2. Monumentor. Eccl. Gr. ubi Eruditus Interpres *Cilicium* pariter vertit.

ΣΑΚΚΟΠΑ'ΘΝΙΟΝ, Σακοφάτνιον, *Pera*, *Mantica*. Lexicon MS. ex Cod.Reg. 2062. Ἀσκοπήρα, τὸ μαρσίπιον, ἤτοι τὸ σακοφάτνιον. Suidas & Glossæ Græcobarb. Ἀσκοπήρα, μαρσίπιον, σακκοπάθνιον. Auctor Etymologici ex his emendandus: Πήρα, τὸ σακκοπάτιον, ἤτοι σακκίον μικρόν. Legendum enim σακκοπάθνιον. Glossæ aliæ MSS. Colberteæ: Μάρσιππος, θυλάκιον, ἤγουν σακκοπάθνιον. Ita exertè scribitur.

ΣΑΚΚΟΡΑ'ΦΗ, Σακκοράφιον, *Subula*. Lexicon MS. Cyrilli: ἠπήτριον, σουβλίον, σακκοράφιον. Auctor Etymologici: Ἀκέστρα, ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. Glossæ Græcobarb. σουβλίον, σουγλίν, σακκοράφιν. Cosmas Hieromonachus MS. in Chrysopœa: ὅπως να ποιήσεις τρίπαν ὅσον σακοράφης.

ΣΑ'ΚΚΟΣ, *Saccus*. Vox Græcis veteribus etiam nota, licet ut ait Eustathius Il. *π.* & *ν.* per unicum *κ.* scriberent Athenienses. Chronicon Alexandrin. an.3. Cari: καὶ εὐθέως αὐτὸν ἐφόνευσαν, καὶ ἐκδείραντες αὐτόν,

αὐτὸν, ἐποίησαν δέρμα αὐτοῦ σάκκον, &c. Joan. Chrysost. Homil.12. in Epist.ad Ephes. de pueris : σάκκον δὲ ἄνδρα ἐνδεδυμένον φοβεῖται. Theophanes an.7. Phocæ : ἄλλους δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἑτέρους ἐν σάκκοις βαλὼν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέπνιξεν. Idem in Rhinotmeto pag. 313. πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβάλλων ἐν τῇ θαλάσσῃ πικροθανάτους ἐποίει. Et an. 27. Copronymi : ἄλλους δὲ ἐν σάκκοις δεσμῶν, &c.

Ἐνσακκεύειν, *In saccum* seu *Crumenam immittere*. Nicetas in Alexio Comn. lib.2. num.1. λείαν ἐκεῖθεν ἤλασε, καὶ συνέλεξε πλοῦτον οὐ σταθμητόν. Ubi Cod. Barbarogr. ἐνσάκκευσε.

Σάκκος vulgò pro *Cilicio* usurpatur apud Scriptores Christianos. Ejus porrò duplex fuit usus : nam aut eo induebantur qui strictioris vitæ rationem, ut Monachi, & Eremitæ, amplectebantur ; aut in eo & sedebant, & orabant, & somnum captabant. Ac de priori quidem notione, Basilius in Epist. ad Monachum lapsum : σάκκῳ δὲ τραχεῖ τὸ σῶμά σου διανύττων. Gregorius Nyssenus de Resurrect. ὅτε ὁ ἥλιος ἐπένθει, καὶ τὸ σκότος ὡς σάκκον ἐνεδύετο πενθῶν τὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπόπλασιν. Gregorius Decapolita de Visione Saraceni in Æde Sacra S.Georgij Mart. num.47. καὶ ἐξεδύθη τὰ τῆς βασιλείας χρύσεα ἱμάτια, καὶ ἐνεδύθη τινὰ πενιχρὸν σάκκον τρίχινον. Passio SS. Philemonis & Soc. n. 10. ἄραντες οὖν αὐτὸ (τὸ σῶμα) καὶ βαστάσαντες σὺν τῷ σάκκῳ, &c. Adde num.12. Vita S. Nili Junior. pag.32. ἦν δὲ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν αἰγῶν σάκκος. Theophanes an.9. Justini Thracis : ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασιλεὺς —— ἤλγησε τὴν ψυχὴν, ὥστε ἐπῆρεν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἐπένθησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. Anna Comnena in Alexiade : ἀντὶ τῆς βασιλικῆς ἁλουργίδος, σάκκον περιβέβληto.

Σακκοφορεῖν, *Cilicio indui*. Palladius in Hist. Lausiaca cap.34 & Geronticon apud Niconem MS.lib.2. fol.164. παρθένον οἶδα ἐγὼ πάλιν ἐν Ἱεροσολύμοις σακκοφοροῦσαν ἐπὶ ἑξαετίαν, καὶ κέλλῃ ἐγκεκλεισμένην.

Σακκοφόροι, Hæretici, de quibus S.Basilius in Epist. 1. ad Amphiloch. Can. 47. Timotheus Presbyter, &c.

Σάκκος, notione alterâ, quomodo *Sacco & cineri incubare* dixit Tertullianus lib. de Pœnitentia cap. 9. & S.Hieronymus in Epist. ad Paulam de Obitu Blæsillæ, *in cilicio & cinere sedere*. Eusebius lib.2. Hist. Eccl. cap.10. ἡ πληθὺς δ' αὐθίκα σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν σάκκον καθεσθεῖσα τῷ πατρίῳ νόμῳ, τὸν Θεὸν ἱκέτευον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Nilus lib.3. Epist.243. οἷον δὲ νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, χαμευνίας τε, καὶ σάκκου καὶ σποδοῦ ὑποστρώσεως, &c. Vita S. Eupraxiæ num. 14. συλλέξασα λίθους, ὑπέθηκεν ὑπὸ τὴν κοίτην αὐτῆς ὑποκάτω τοῦ σάκκου. Num.18. κειμένη οὖν εἰς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτῆς. Vide num.40. Theodoritus lib. 1. Hist. Eccl. cap.24. εὐνὴ δὲ ἦν αὐτῇ καὶ στρωμνὴ μαλακὴ, καὶ σάκκος ἐπὶ τῆς δαπέδου καθηπλωμένος.

Σάκκος, Patriarcharum & Metropolitarum vestis manicis carens, corpori astricta, ut saccus, nullis striis aut undis lasciviens : quæ tanti apud Græcos æstimatur, ut singulis annis ter tantùm à majoribus Episcopis deferri licitum sit, & ideò purpureum esse non possit. Demetrius Chomatenus Bulgariæ Archiep. in Resp. τὸ δὲ ἔθος τῆς ἐκκλησίας —— σάκκον πορφυροῦν οὐδ' ὅλως ἐπιγινώσκει, ἐπεὶ ὁ σάκκος ἐν τρισὶ μόναις τοῦ ἔτους λαμπραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν ἑαυτοῦ χρῆσιν παρέχει· γοῦν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ γεννήσει τοῦ Χριστοῦ. Symeon Thessalonic. de Sacris Ordinat. cap.10. de Patriarcha : καὶ τὰ ἀρχιερατικὰ μετὰ τοῦ σάκκου ἐνδύεται. Idem de Templo pag.220. de Sacci significatione, ἐξαιρέτως δὲ ὃν ἐνεδύσατο ἐμπαιζόμενος ὁ Σωτὴρ, ἐξεικονίζει σάκκον· διὸ καὶ σάκκου τύπον ἔχει, οὐδὲ γὰρ ἔχει τοῦτο ἃ καλοῦσι μανίκια· ἀφιδηλότερον δὲ τοῦτο παρίστησι, καὶ ὁ ἐνδύονται οἱ ἔκκριτοι τῶν Ἀρχιερέων, Σάκκος καὶ τοῦτο καλούμενον. Balsamon de Privileg. Patr. pag.446. ἐπεὶ καὶ ῥάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, καὶ διὰ γραμμάτων στιχάριον, τὴν Πατριαρχικὴν καὶ μόνην δεξάζουσιν ἁγιότητα, &c. Id rursum repetit pag.450. καὶ οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, τόπον ἀναπληροῦντες τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνδιδύσκονται σάκκους, καὶ μετὰ πολυσταυρίων καὶ τριγωνίων στιχάρια, &c. Denique pag. 447. τοὺς σάκκους, τὴν χλαῖναν τῆς ὕβρεως Christi significare ait. Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia : εὐλογοῦντος δὲ τοῦ Πατριάρχου τὸ φαινόλιον, ἢ τὸν σάκον, λέγουσιν, &c. Ducas Hist. cap.42. καὶ ἦν ἰδεῖν ἐν μέσῳ τῶν βαρβάρων ἕνα φοροῦντα σάκκον ἀρχιερατικὸν, καὶ ἕτερον ζωννύμενον ἐπιτραχήλιον χρυσοῦν. Malaxus in Hist. Patr.pag.147. ἐχειροτόνησαν αὐτὸν Μητροπολίτην Μονεμβασίας, καὶ ἔδυσαν αὐτὸν μετὰ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων, τῶν ἀρχιεραλικῶν, τοῦτε πολυσταυρίου σάκκου, καὶ ὠμοφορίου, καὶ τῶν ἐπιλοίπων. Vide Phranzem lib.3. cap.23. Extr. Scribit idem Malaxus in Chron. MS. Alexium Comnenum Imp. Episcopum Lacedæmonis erexisse in Metropolitanum : deinde ait : ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας Εὐσταθίου ἐδόθη δὲ ὁ σάκκος αὐτῷ ἐν τῇ ἱερουργίαις. Vide Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Σάκκος, Vestis, Imperatoribus, ut Patriarchæ, peculiaris, talaris perinde & corpori astricta, & absque manicis, uti exhibetur in imaginibus Michaelis & Manuelis Palæologorum, in Familiis Byzantinis, ubi nigra effingitur in Codice operum S.Dionysij, qui asservatur in Monasterio Sandiouysiano : Codinus de Offic. Palat. cap.6. num.35. ὅτε γοῦν ὁ βασιλεὺς τὸ στέμμα φορεῖ, ἕτερόν τι ἔνδυμα οὐ φορεῖ, εἰ μὴ τὸν σάκκον καὶ τὸ διάδημα. Ubi quod διάδημα vocat, est zona latior, quâ renes cingebant, ut est in iisdem imaginibus. Nigrum etiam fuisse saccum docet idem Codinus num.37. ex Cod. Reg. ubi ait διὰ τοῦ σάκκου μέλανος ὄντος, τὸ τῆς Βασιλείας κρύφιον innui. Adde cap.10. num.3. cap.17. num. 14. 34 Vide Tabellam IV. ex his quæ initio hujusce operis delineantur, & Gloss. med. Lat. in *Saccus*.

Σάκκον Feminis etiam tribuere videtur Historia Politica pag.20. ubi de Demetrio Palæologo Despota : ὡς ἐν ὀλίγῳ δὲ ἐτελεύτησε, καὶ ἡ Δέσποινα τῆς δὲ θυγατρὸς αὐτοῦ τοὺς κόσμους ἔδωκαν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ· ἐξ ὧν ἔτι καὶ ὁ σάκκος ὁ ἀρχαῖος, ἕως τοῦ νῦν.

ΣΑΚΗ, *Saccus*, Σάκκος, in Corona pretiosa. Alexius Rharturus Doctr.3. ὁ ἥλιος θέλει γίνεσθαι φησὶν ὡσεὶ σακὴ τρίχινος μαῦρος, καὶ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

Σάκκη. Joannes Moschus in Limon. cap. 9. ἔλυσεν τὸ ἴδιον σάκκιν, καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ κελλίου αὐτοῦ ἐκένωσεν ὅσα εἶχε. Leontius Episcopus Neapoleos in Vita MS. S. Joannis Eleemonis : καὶ δίδωσιν αὐτῷ εἰς σάκκιν ὡς πεντήκοντα λίτρας. Eustathius Il. γ. οἱ παλαιοὶ καὶ τὸν σάκκον φασι, καὶ δι' ἑνὸς γράφεται κ. & Ill. ν. ait ab Atticis cum unico κ. scribi.

Σακίν, Σακκίον, eâdem notione. Eunapius in Ædesio : σακκία τε ἁδρὰ καὶ ὑπόμεστα βιβλιδίων. Proverbia Græcobarb. MSS. προσφωνοῦμαί σε, ὦ πλωχὲ, τὸ σακίν σου πώλησε, καὶ τὴν ἑορτὴν σου διαβίβασε. Rursum: ὅταν ὁ Θεὸς τὸ γένημα, τὸ σακὶν ὁ διάβολος. Mauricius lib.10. Strateg. cap.3. καὶ πρὸς τὰς κριοὺς ἀντίκεινται τύλαι καὶ σακκία γέμοντα ἄχυρα καὶ ψάμμον. Continuator Theophanis lib.4. num. 21. ἐκ τοσούτου πλούτου μηδὲν ἕτερον εἰρηκὼς, ἢ χρυσίου κεντηνάρια τρία, μιλιαρίσια δὲ σακκία ἐννέα. Adde Symeonem Logoth. in Michaele Theophili F. n.15. & Scylitzem p.545.

ΣΑΚΟΥΛΟΝ, Σακούλιον, Σακκούλιον, *Sacculus*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Πήρα, τὸ σάκουλον. Alibi : μαρσίπιον, τὸ σακούλιον. Rursum : Φασκώλιον, ἱμάτιον, καὶ σακούλιον. Moschopulus : πήρα τὸ σακούλιον.

κούλιον. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Πῆθι δὲ λέγεται το πουγ , πῆρα καὶ τὸ σακοῦλιν.

Orneosophium cap. 49. pag. 216. ἀψίνθιν ἄγριον μετὰ ἀξουγγίου χοιρείου τρίψας , καὶ ποιήσας σάκκουλον δέρματος ἀπαλοῦ, τὰ ἐπιγεγραμμένα μαλάγματα ἀναγεμήσεις. Adde pag. 252. Joannes Diacon. ad Scutum Hesiodi: περιεῖχε δὲ τὴν κεφαλὴν σακκούλιον ἀργυροῦν. Infrà : ἐκρέματο δὲ ἀπὸ τοῦ σακκουλίου κροσωτοὶ χρυσοῖ. Threnus de Capta à Turcis Constantinopol. MS.

Πούγκην σου καὶ σακούλην σου εἰς ὅλες τὰς δουλείαις σου.

Σακκουλάκης , *Sacculus* , in Epistola Joannis Maximi ad Theodosium Zygomalam , apud Crusium in Turcogr. pag. 217.

Χαρτοσάκκουλον , *Sacculus Chartarum.* Ptochoprodromus MS. ex Cod. Reg.

Καὶ βλέπω χαρτοσάκουλα γεμάτα τὰ χαρτία.

Χεροσάκουλον , *Sacculus manualis.* Ptochoprodromus ex Cod. Reg. MS.

Ἀνοίγω τὴν ἄρκλην μου νὰ βρω ψωμὴν κομάτην ,
Καὶ βρίσκω χεροσάκουλον ἄλλο μικροτερίτζην.

ΣΑ΄ΚΡΕ, *Accipitris venatici species* , Gallis *Sacre* , ex Gr. ἱέραξ, uti vult Petr. Bellon. lib. 2. de Avibus cap. 14. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 242. ἐὰν γίνεται τὸ κάνις μπαρούνιος , οὐ καβαλλάρις, οὐ βουργέσις ὁποῖος καὶ ἂν ἕτερος ἔχει τὸ γεράκιν του, οὐ τὸ φαρκόνιν του , οὐ τὸ σάκρε του, οὐ τὸ ξιπτέρην του , οὐ κανένα ἕτερον ὄρνιον , &c. Ubi Editio Veneta cap. 217. *Lassa il suo astor , falcon , sparavier , o altro uccello* , &c.

ΣΑ΄ΚΡΟΝ , *Sacrum.* Glossæ MSS. ex Codd. Reg. 1708. & 2062. σάκρον , καὶ σάκρα , παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἱερὰ πράγματα· ἢ σάκρον ἐστὶ πρᾶγμα τὸ δημόσιον ἀφιερωθέν. Glossæ Basilic. σάκρα , τὰ ἱερά. Σάκρον, ἱερόν. τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ἐν πόλει , ἢ ἐν ἀγρῷ· σακρῶν , ἱερῶν ἐκκλησιῶν. Qua notione postremâ , σάκρα videtur accipi debere in Concilio Calchedonensi Act. 1. εἰς τὴν σάκραν ἐτέθην μετ᾽ ἐγώ , οὐκ ᾔδειν δὲ πῶς ἐτέθην. Quo loco Interpres , *Secretarium vertit* : melius fortè si *Ecclesiam.*

Σάκρα , *Sacra* , *Epistola Imperatoris.* Glossæ Basilic. Σάκρα , οἱ λόγοι τοῦ δημοσίου , καὶ αἱ γραφαί. Lexicon MS. Cyrilli : Σάκρα, παρὰ Ῥωμαίοις , τὸ παραχωρητικὸν πρόσταγμα, κυρίως , τὰ ἱερά. Θεῖον γράμμα , in Concilio Ephesino part. 1. cap. 35. & in Calchedonensi pag. 51. 61. &c. Θεῖαι συλλαβαὶ ibid. Nilus Monachus lib. 1. Epist. 44. ἐκ παπύρου καὶ κόλλης χάρτης κατασκευασθείς, χάρτης ψιλὸς καλεῖται· ἐπὰν δὲ ὑπογραφὴν δέξηται Βασιλέως , δῆλον ὡς Σάκρα ὀνομάζεται. Menander Protector in Legat. ἐστέρχθη δὲ, ὥς τε τὰς λεγομένας τῶν Λατίνων διαλέκτῳ Σάκρας , ἐξ ἀμφοῖν τοῖν Βασιλέοιν αὐτοῦ ἐπικομισθῆναι. Theodorus Episcopus Homil. in Nativitatem Christi : ταύτην τὴν Σάκραν λεγομένην τῇ Ἰταλῶν φωνῇ , ὑποδεχέσθω ἄπιστός τε καὶ τῆς πόλεως ἐχθρός. Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodosij : Θεοδόσιος Βασιλεὺς ἔδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πανταχοῦ ποιήσας σάκρας , καὶ διώξας ἐξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανοὺς Ἐξωκιονίτας. Id est , *mittens ubique Sacras* , seu *Epistolas.* Idem Chron. an. 9. Justini : πέμψας θείας σάκρας εἰς τὸ τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας. Theophanes an. 24. Theodosij Jun. παρεσκεύασε τὸν Βασιλέα γράψαι σάκραν πρὸς Κύριλλον πλήρη στιγμάτων, &c. Ita an. 7. Zenonis , an. 6. Justini Jun. an. 2. Leonis Isauri , Auctor Incertus post eundem Theophanem pag. 435. Symeon Logoth. in Leone Armenio num. 12. Concilium Ephesinum part. 1. cap. 31. Pseudosynodus Ephesina initio , Concil. Calchedonense part. 1. cap. 36. Constantinopolitan. VI. pag. 609. Concil. VII. Act. 1. Nicænum II. pag. 49. 160. Edit. Labbeanæ : Apophthegmata Patrum in Ammonatha , Menolog. 2. Augusti , & alij quos laudamus in Gloss. med. Lat. in V. *Sacra.*

Σακράριον , *Sacrarium.* Scholiastes Basilic. ad lib. 46. pag. 169. Σάκρον μέν ἐστιν ὁ τόπος ὁ ἰδικῶς Θεῷ ἀφιερωθείς· Σακράριον δὲ ἐστιν ὁ τόπος ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ τίθενται σκεύη.

ΣΑΚΤΑΝΙ΄ΖΕΙΝ, pro Σαθανίζειν , *Sathanæ tradere.* Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli , de Mahumete II.

Ἐγίνηκεν Ἀντίχριστος , τὸν κόσμον σακτανίζει.

Anonymus Interpres MS. ænigmatum Leonis Sapientis : καὶ τὸ κόνες πλεονάζει , καὶ τὸν κόσμον σακτανίζουν. Infrà : αὐτὴ ἦν ἀνθρωποφάγα , καὶ τὸν κόσμον σακτανίζουν.

ΣΑ΄ΚΤΟΣ, *Sanctus* , ἅγιος , in Glossis Basilic. Σάκτον , in Glossis Juris MSS. Στηρέσιον , βασιλικὴ ἀννώνα , ἢ δωρεά.

ΣΑΚΤΟΥ΄ΡΑ, *Navigij species* , fortè *sagitta.* Constantinus Porph. in Basilio num. 43. Ed. Allat. 60. Combef. ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κομβάρια κατὰ Κρήτην ἐστέλλετο. προσῆν καὶ αὐτοῖς ἀναλόγως καὶ πλῆθος μυοπαρώνων , καὶ πεντηκοντόρων , ἃς σακτούρας καὶ γαλέας ὀνομάζειν εἰώθασι πάμπολλοι. Ubi Continuator Theophanis lib. 4. num. 34. habet Σατούρας.

ΣΑ΄ΚΧΑΡΙ , *Sacchar.* Arrianus in Periplo Maris Erythræi : καὶ μέλι τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σάκχαρι. Syntipas MS. τὸ ὀρίζιον ἐξωνεῖτο χωρὶς τοῦ καλουμένου σαχάρεως , μεθ᾽ οὗ ἐσθίειν τοῦτο συνήθειαν ἔχομεν.

Σαχαρόθερμον. Ptochoprodromus contra Hegumenum , ex Cod. MS.

Ὁ μὲν τὸ σαχαρόθερμον , ἄλλος τε τὸ δροσάτον.

Ὀξυσάκχαρι , apud Theophylactum Bulgar. Archiepisc. Epist. 58. ὀξυσάκχαρι χρώματα , καὶ τούτῳ πεφεισμένως.

ΣΑ΄ΛΑ , *Aula* , αὐλή. Ex Italico *Sala* , & Gall. *Sale.* Vide Gloss. med. Latin.

ΣΑΛΑΒΑΤΙ΄ΖΕΙΝ, *Mussitare* , Ὑπολαλεῖν, Τονθορίζειν. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522. de Turcis : καὶ ὑπεῖγαν εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν νὰ σαλαβατίσουν κατὰ τὸ αὐτῶν ἔθος.

ΣΑΛΑΜΟΥ͂ΡΑ , *Salsugo* , Ἁλμυρὶς , Ταριχεία, nostris , *Saumure.*

ΣΑΛΑ΄ΡΙΟΝ, *Salarium.* Lexicon MS. Cyrilli: σαλάρια, δηνάρια. Glossæ Basilic. Σαλάριον , δαπάνη , δῶρον ἡμερήσιον , ἢ μηνιαῖον , ἢ ἐνιαύσιον· κυρίως δὲ τὸ διδόμενον Ἀξιωματικόν. Vide Modestinum in l. 9. §. 11. D. de Excusat.

ΣΑΛΑ΄ΤΑ, *Acetarium* , *Satura herbaria* , τὸ ὀξύβαφον. Ex Ital. *Salada.* Agapius in Geoponico cap. 186. καὶ οὗτος ἔχεις ὅλον τὸν χρόνον εἰς τὸν οἶκον σου σαλάτα καλλίτερη, &c. Vide Σαλός.

ΣΑΛΑΦΑΤΙ΄ΖΕΙΝ. Hist. MS. Apollonij Tyrij : φέρη οὖν κιβούριν , πιάνουν , σαλαφατίζουν , πηγαίνουν ἀπέσω καὶ τὰ ἔξω. Vide Καλαφατίζειν.

ΣΑΛᾺΧ, τὸ τεῦτλον , in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΛΒΟΚΑΝΟ΄ΝΕΣ, ita dicti *Agri Relevati salvo Canone* , ex Dispositione Antiochi Præfecti Prætorio *qui certam quantitatem ante se relevatis possessionibus nomine Canonis indixit* , ut est in Nov. 33. Theodosij , & in l. VII. de Collat. Donator. lib. 10. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Ῥελεβάτους ἄγερ, ἀνακεκουφισμένος , ἀτελὴς ἀγρός. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἰλλούστριος Ἡσύχιος ὁ φιλοσοφήσας τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ς´. χρονικῷ διαστήματι τῆς ἑαυτοῦ ἱστορίας φησὶ οὕτω. Δημοσίων χωρίων ἀπέδοτο ἐγγὺς ἅπαντα Οὐάλης ὁ Βασιλεὺς δεηθεὶς χρημάτων

των ὑπερφυῶς, τ̃ βαρβάρων ἕνεκα. ὅσοις ὖν τῷ δυνατὸν ἐνεῖδε τιμήματα ὀλιγοστὰ, κύριοι τούτου κατέστησαν, καταλαττῶντες τὴν ἀληθῆ αὐτῶν πρόσοδον, χάριτι καὶ προσδοσίᾳ τ̃ διαχειριζομένων τὰ δημόσια· καὶ οἱ μὲν οὐδενὸς καθάπαξ φόρου ἐπιβληθέντος αὐτοῖς ὀλίγῳ τινὶ πλείονος τιμήματος ταῦτα ἐπρίαντο· ὅπερ κτήσεως εἶδος Ῥελέβα λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι· οἱ δὲ τὸ παραυτίκα μεῖον ἐν τῷ τιμήματι ἑλόμενοι, μετὰ τ̃ ὅσης αὐτοῖς συντελείας μετέσχον τούτων. καλεῖται δὲ καὶ τοῦτο παρὰ Ῥωμαίοις Σαλβοκαονες, ὁ δὲ Βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἄριστα προὔθηκε τοῖς ὠνησαμένοις ἢ ἀναδοῦναι τὰ χωρία κομιζομένοις ταῦτα τιμήματα· ἢ τὰ χωρία κατέχοντας τὴν ἐκ ὀρθῶς ἀποκρυφθεῖσαν ποσότητα τ̃ προσόδου τῷ δημοσίῳ συναγαγεῖν.

ΣΑΛΒΟ-ΚΟΝΤΟΥ'ΚΤΟΣ, *Salvus conductus*, apud Sguropulum in Historia Concilij Florentini sect. 2. cap. 35. 38. sect. 7. cap. 3. 11.

ΣΑΛΓΑΜΑ'ΡΙΟΣ, *Salgamarius*. Concilium Calchedon. Act. 11. ἐκεῖ σαλγαμαρίοις χειροδονεῖσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατροπὴ γέγονε. Vide Bellonium lib. 3. observ. cap. 27. & Gloss. med. Lat.

ΣΑ'ΛΓΕΜΜΑ, *Sal gemma*, *Sal fossitius*. Agapius in Geoponico cap. 199. ἔπαρε ἅλας, σίψιν, καὶ ἕτερον ἅλας στερίδικον, ὅπου γίνεται εἰς τὰ βουνὰ, καὶ εἶναι λαμπρὸν ὡς μαργαριτάρι, διὰ αὐτὸ τὸ λέγουν οἱ Σπλετζέροι Σαλγέμμα. Vetus Cod. MS. *De inauratione ferri. Alumen rotundum, & sal lucidum quod Gemma vocatur, & calcantum ex aceto acerrimo teruntur in areo mortario*, &c. Matthæus Silvaticus: *Sal costum, sal Metallinus, sal tabarzet*, Idem.— Et *dicitur sal gemma, quia clarum est ut gemma, & est vena terræ, & est calidus & siccus, & habet effectum salis armoniaci, & fit ex eo suppositorium*. Alibi: *Sal gemma, Cappadocius*, idem. Martinus Rulandus in Lexico Chymico: *Sal Gemma, id est sal Adrom, Sendar o Sabachi, sal Metallinus, sal Ungarionus, sal Lucidum, idem.*

Σαλτζέμα, apud Myrepsum sect. 1. cap. 29. Σαλτζέμα, ἤτοι γαγγρίνου ἅλας. Cap. 477.

ΣΑ'ΛΕΜΑ, Σαλαψία, *Mobilitas*, *Motio*, pro σάλευμα, κίνησις, ἀστασία.

ΣΑΛΙ'Α, Dacis, *Cornulaca*, τραγίον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 632.

Σαλία, *Stultitia*. Vide in Σάλος.

ΣΑ'ΛΙΑΚΑΣ, *Limax*, Κοχλίας, Σιλάτης. Vide Σαλίγγας.

ΣΑΛΙ'ΒΑ, *Teli genus*, idem cum Martiobarbulo. Glossæ Basilic. μαρτζομάβουλον, ἡ νῦν σαλίβα. Leo in Tactic. cap. 7. §. 4. ex Rigaltio: nam Græca desunt in Editione Meursij: εἰς τὸ ῥίψαι μήκοθεν ῥιπτάριον καὶ ματζοβάρβουλον, ὅπερ λέγεται νῦν σαλίβα, ἢ καὶ τζηκούριον. Constantinus in Tactic. p. 6. γύμναζε δὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ῥίψαι ἀπὸ μακρόθεν ῥιπτάριον, καὶ σαλίβαν, ἢ τζηκούριον. Codinus de Offic. cap. 4. num. 40. φέρει δὲ οὗτος ἀπὸ τ̃ ἀριστεροῦ μέρους τ̃ ζώνης αὐτοῦ σιδηρομάστιγα, ὃν κοινῶς καλοῦσι σαλίβαν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Σαλίβας ἦχαν Τουρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

apud Theophanem in Rhinotmeto pag. 315. occurrit quidam Theophylactus cognominatus Σαλιβᾶς, id est *Telorum artifex*.

ΣΑΛΙΒΑ'ΡΙ, Σαλιβάριον, Σηλιβάρι, *Frenum*, *Lupatum*, *freni habena*, λωρία, χαλινὸς; quòd salivam equis moveat. Corona Pretiosa: Σαλυβάρι, *Capistrum*, λωρία. Glossæ Græco-Lat. Σαλιβάριον, *Lupa*. Theophanes an. 21. Constantini M. & ex eo Georgius Hamartolus in Chron. MS. τ̃ δὲ ἥλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτ̃ περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ τ̃ ἵππου αὐτ̃. Anonymus de Invent. S. Crucis pag. 1701. Edit. Gretzeri: καὶ δὴ μεταπαλισάμενος ἄνδρα πιστὸν καὶ ἐπιστήμονα, ἔφη πρὸς αὐτ̃, Βασιλέως ἔνταλμα καὶ μυστήριον φύλαξον· λάβε τοὺς ἥλους τούτους, καὶ ποίησόν μοι σαλιβάριον ἐν τῷ χαλινῷ τ̃ ἵππου, ἐφ' ὧ ὁ Βασιλεὺς καθέζεται. Adde pag. 1709. 1717. Edit. 1616. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ εὐγάλαν καὶ τὰ ἀσήμια ἀπὸ τὰ σαλιβάρια τ̃ ἀλόγων τους. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

> Μετ' ἄλλο χερὶ βάσταζε τὸ σαλιβάρη κόρη,
> Ὀπίσω στὰ πλατάρια της ἔκρεμε τον δοξάρη.

Idem lib. 6.

> Ἡ σέλα τ̃ ὁλόχρυση, κιόλο τὸ σαλιβάρη.

Rursum lib. 6.

> Τὸ σαλιβάρη ὁλόχρυσον βαστόντας μὲ τὸ χέρι.

Lib. 8.

> Μετ' ἄλλο χέρη σούντομα πιάνει τὸ σαλιβάρη.

Et lib. 11.

> Καὶ μόλο τοῦτο ἕτεροι ἔρικταν σαληβάρια.

Adde Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 22. Hinc dictus nescio quis

Σαλιβαρᾶς, apud Theophanem an. 7. Nicephori Generalis, & alius apud Leonem Grammaticum, & Symeonem Logothetam in Basilio num. 17. *Franorum artifex*.

Σαλιβαρώνειν, *Franare*, χαλινοῦν.

ΣΑΛΙ'ΓΓΑΣ, *Cochlea*, κοχλίας, in Corona pretiosa. Portius habet Σαλίακας.

ΣΑ'ΛΙΞ, *Salix*, Ἰτέα, Ῥωμαῖοι. Hesychius.

ΣΑΛΙΝΤΖΑ'ΔΑ, *Stroma ex lapidibus*, Λιθόστρωμα. Σαλιντζάδιος, *lapidibus stratus*, Λιθόστρωτος.

ΣΑ'ΛΙΟΝ. Vide in Σάλος.

ΣΑΛΙ'ΟΥΛΛΑ, *Saliunca*, *Nardus Celtica*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1673. Νάρδος Κελτικὴ, ἤγουν Λαλίουνς σαλίουλλα.

ΣΑΛΜΗ'ΤΡΙΟΝ, *Nitrum*: *Salnitro*, Ital. Phortius de Re militari lib. 1.

> Κάρβουνον καὶ σαλμήτριον,
> Μπρούτζον, καὶ χαλκὸν, καὶ θεῖον.

Matthæus Silvaticus: *Salnitrum*, *& Baurach*, *I. Afronitrum*, &c.

ΣΑΛΜΙ'ΚΑ, σελύκα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673. apud Matth. Silvaticum, lego, *Selocha*, *I. Cassia lignea*.

ΣΑΛΜΟΝΙΑ'ΚΩΝ, Ἅλος ἀρμονιακοῦ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sal Ammoniacum*.

ΣΑΛΜΠΗ'ΓΓΙΟΝ, *Tuba*, Σάλπιγξ. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Ἔδοσαν τὰ σαλμπήγγια, τὰ φλάμπουρα ἐξαπλῶσαν.

Ita alibi non semel.

ΣΑΛΟ'ΝΙΤΡΟΝ, *Nitrum*, apud Petrum Theoctonicum de Archemia MS. Vide in Ῥάζουχτιν, & suprà Σαλμήτριον.

ΣΑ'ΛΟΣ, *Saliva*. Moschopulus: σίελος, τὸ κοινῶς σάλος. Herodiani Epimerismi MSS. Σίαλος, τὸ σάλος.

Σάλιον, eâdem notione. Lexicon MS. ad Schedographiam:

> Σίελός τε τὸ σάλιον, Σιλλωὸς ὁ μωρὸς τε.

Glossæ Græcobarb. πτύων πολὺ αἷμα μὲ τὸ σάλιον. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

> Ἐκίνησαν τὰ σάλια μου, Χριστὲ, νὰ τὴν ἐπίασα.

Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenarum: τοσοῦτον ὕβρισε τ̃ Πατίστραλον μὲ λόγια ἄχρηστα, ὅπου καὶ τέλος τ̃ ἔπλυσε ἤγουν τὸ πρόσωπον μὲ πολλὰ σάλια. Adde Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 37.

Σαλάρης, *Salivosus*, Πτυελώδης, Σιελώδης. Portius.

ΣΑΛΟ'Σ, *Simplex*, *Stultus*. Aliis ἁπλοῦς. Moschus in Prato spirit. cap. 111. ἐφαίνετο δὲ ὡς σαλός. Apophthegmata Patr. in Ammona num. 9. ὁ δὲ γέρων ἐμωροποίει· καὶ ἰδοὺ γυνή τις ἔστη πλησίον αὐτῶ, καὶ ἔλεγε.

Οὗτος

Οὗτος ὁ γέρων σαλός ἐστιν. Ita in Eulogio, in Joanne Pauli discipulo, & in Mose num. 2. Miracula S. Georgij Mart. num. 55. σὺ νεώτερος καὶ φρόνιμος, ἐγὼ δὲ γέρων καὶ σαλός. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 41. 42. περὶ τῆς παρθένου διὰ Χριστὸν ὑποκριναμένης. Μίαν ἔχομεν σαλὴν ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐστὶν γὰρ οὕτω ἐκεῖ καλούμενη τὰς πασχούσας. Infrà: ἰδοῦσαι δὲ τοῦτο πᾶσαι, ἐξέστησαν λέγουσαι αὐτῷ, Ἀββᾶ, μὴ πάσχε ὕβριν, σαλὴ γάρ ἐστιν. Nicephorus Presbyter M. Eccl. Constantinopol.in Vita MS. Sancti Andreæ cogn. Sali: Ubi Christus: Τρέχε οὖν τὸν καλὸν ἀγῶνα γυμνός, γενοῦ σαλὸς δι' ἐμέ. Infrà: ἐτελειώθη δὲ ὁ κρυπτὸς ἥλιος, καὶ οὐρανομίμητος στῦλος πυρός, ὁ μακάριος Ἀνδρέας, ὁ διὰ κύριον πένης καὶ ξένος, καταπεφρονημένος, καὶ ὑπὸ πάντων ἐξουθενημένος, &c. Meminit Evagrius lib.4. Hist. Eccl. cap. 34. 35. Symeonis & Thomæ διὰ Χριστὸν σαλῶν. Laudatur Vita ejusdem τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ σαλοῦ in VII. Synodo Act. 4. quæ habetur in Codice Colberteo 477. Alterius meminit Balsamon ad Can. 60. Synodi Trullanæ: τὸν μέν τοι Σταυράκιον ἐκεῖνον τὸν Ὀξείβαφον, τὸν ὡς ἀληθῶς δίκαιον, ὑποκρινόμενον διὰ θεὸν μωρίαν, &c. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ καλέθαψαν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ Ἀββᾶ Μάρκου τοῦ σαλοῦ. Idem: ἀδελφὸς προσποιούμενος μωρίαν. Infrà: σαλός. Proverbia Græcobarb. MSS. σαλοὺς καὶ ξένους ὁ Θεὸς μὴ κρίνει. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ἀπὸ σαλῶν καὶ μεθυσμένων νὰ μάθης τὴν ἀλήθειαν. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ λέγουσίν με, σώπασε, σαλὲ, μὴν συντυχαίνῃς.

Idem Joan.Carpathi Episc.in Narrat.MSS. de Anachoretis: διὰ τοῦτο λέγω σοι ποιεῖν ταῦτα, ἵνα γένῃ μωρὸς διὰ τὸν κύριον, ἵνα σοφίσῃ σε ὁ κύριος.

Σαλότης, *Stultitia*, in Apophthegmatis Patrum in Ammona num.9.

Σάλατον, eâdem notione. Nicon in Pandecte MS. καὶ ὅτι τοὺς τὸ σάλατον καὶ τὸ σαλὸν κατὰ τὸν μέγαν Συμεὼν, καὶ Ἀνδρέαν ἐπιτηδεύοντας, οἱ θεῖοι νόμοι ἀποδοκιμάζουσι, καὶ παντάπασιν ἄρτι τὰ τοιαῦτα κωλύουσιν.

Σαλίζειν, *Stultum agere*. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: εἴτε διὰ παραγγελιῶν πρὸς αὐτοὺς σαλίζειν ἔλεγον, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Salus*.

Σαλία, *Stultè & ineptè dictum*. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ φεῦξαι πίε τὸν πυρετὸν, καὶ ξάφες τὰς σαλίας,
Καὶ τὸ νὰ λέγεις ἀναιδῶς, καὶ μετὰ παρησίας.

Hinc fortè nata vox *Sale*, apud nos, pro re turpi.

ΣΑΛΟΦΑΚΙΑΛΟΣ. Vide in Φακιώλιον.

ΣΑΛΣΙΚΟΠΩΛΗΣ, exponitur ἀλλαντοπώλης, apud Auctorem Etymologici *Fartor*, *Farciminum venditor*, vide mox Σάλτζα.

ΣΑΛΤΖΑ, *Embamma*, *Intinctus*, ex Ital. *Salsa*. Nicetas de rebus post Excid. Urb. num.5. ὥσπερ καὶ ἡ ἐκ σκορόδων ἔμβαμμά τε καὶ σύνθεμα ἐξ ἄλλων χυμῶν δριμυστάτων τὴν αἴσθησιν. Ubi Codex Barbarogr. MS. εἰσάγοντες καὶ ἀπὸ τῶν ἀλεσμίων ὄσπριον, καθὼς καὶ τὴν σάλτζαν αὐτῶν ἐποιοῦσαν μετὰ σκόρδων. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Ὀπτὸν τυγάνου καὶ πυκτὴν ἐτζεστοσαλζιαῖον.

ΣΑΛΤΟΝ, *Saltus*, *Silva*. Procopius Gazæus in lib.2. Paralipom. cap. 14. πόλις δὲ Παλαιστίνης τὰ Γέραρα, διὸ καὶ σάλτον ὠνόμασαι Γεραειτικὸν περὶ τὴν Ἐλευθερόπολιν.

ΣΑΛΥΒΑΡΙ. Vide in Σαλιβάριον.

ΣΑΜΑΜΥΘΗΝ. Vide in Τοιχοβάτης.

ΣΑΜΑΝ, Σαμάρια. Vide in Σάγμα.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ, *Morio*, *Impostor*. Vox Afrorum, apud Chrysostomum Homil.18. ad Ephesios. Vide Gloss. med. Lat. in *Samardacus*.

ΣΑΜΑΡΔΑΡΙΟΣ. Ptochoprodromus MS.contra Hegumenum:

Οὐκ ἦσαν Σεβαστοῦ παιδίων, οὐδὲ Κυροπαλάτης,
Σαμαρδαρίου παιδίων ἦσαι χαβιαροκαταλύτου.

ΣΑΜΑΡΕΙΤΩΝ νόσος, *Lepra*. Vita S.Melanæ Romanæ MS. ἀνήρ τις τὰ Σαμαρειτῶν τὸ σῶμα ἀνιάτως ἐνόσει. Galenus in Lexico Hipocrat. Φοινικὴ νόσος, ἡ κατὰ Φοινίκην, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄλλα ἀνατολικὰ μέρη πλεονάζουσα· δηλοῦσθαι δὲ καὶ ταύτῃ δοκεῖ ἡ Ἐλεφαντίασις.

ΣΑΜΑΡΙΤΙΖΕΙΝ, Agarenorum religionem profiteri, in Chron. Alexandr. an. 3. Justiniani: καὶ τοὺς ἄρχοντας πείθοντας Σαμαρειτίζειν διὰ χρημάτων.

ΣΑΜΒΑΣΤΗΣ λίθος, apud Nonum de Curat. morb. cap.128.

ΣΑΜΒΟΥΚΗ, *Sambuca*, Cytharæ species, & Tormentum bellicum. Hesychius: Σαμβύκη οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὗ μέμνηται Ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκητικὸν, οὗ Βίτων. Utramque notionem attigimus in Gloss. med. Lat. Sambucæ vero descriptionem ex eodem Bitone habes apud Rigaltium in Notis ad Onosandrum.

ΣΑΜΕΛΑΙΟΝ, pro Σισαμέλαιον. Theodosius Zigomalas MS. de Statu Ecclesiarum Orient. Monophysitai, δὲ καὶ Μονοθελῆται σαμέλαιον τιθέασιν εἰς τὸ ἀντίδωρον.

ΣΑΜΙΑΜΙΝΘΟΣ, *Stellio*, Ἀσκαλαβώτης, in Gloss. Vide Bellonij observat. lib.2. cap.36.

ΣΑΜΙΟΥΝ, *Samiare*, *Acuere*, *Subigere*. Leo in Tacticis cap. 5. §. 3. σπαθία ἠκονημένα καὶ σεσαμιωμένα. Alibi: ἕτερα σκυλάεια σιδηρᾶ στρογγύλα σεσαμιωμένα. Ita etiam Constantinus in Tacticis. *Ferramenta samiata*, apud Vopiscum in Aureliano. Nonius Marcellus: *Samium est acutum: unde samiare est acuere*. Vide Salmasium ad eundem Vopiscum.

Σαμιάτωρ, *Samiator*, ἀκονητής, in Gloss. Lat. Gr. Glossæ Græco-Lat. Ἀκονητὴς, *Samiarius*, *Cotiarius*, *Acutiator*. Leo in Tactic. cap. 4. §. 50. σαμιάτωρας, τοξοποιοὺς, σαγιττοποιοὺς, &c. Constantinus in Tacticis pag. 21. ὁμοίως ὀφείλουσιν ἀφορίζεσθαι καὶ χωρίζεσθαι καὶ βουκινάτωρες, καὶ σαμιάτωρες, τοξοποιοὶ, &c. Adde Mauricium lib. 12. cap.7. ubi perperam editum σαμίτωρας. Vide Vegetium lib.2. cap.14. & ibi Scriverium pag.564.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΙΚΗ, *Laurus*, Δάφνη, apud Interpol. Dioscorid. c.729.

ΣΑΜΟΥΧΟΣ, *Sambucus*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1673. Ἀκταίας χυλὸς, κουφοξυλαίας τοῦ σαμούχου ζωμός.

ΣΑΜΦΙΡΟΣ, *Saphirus*, Σάπφειρος. Occurrit in Turcogræcia Crusij pag. 319. Portius Σαμφεὲι scribit. Epiphanius Archiepiscopus Cypri de duodecim lapidibus Summi Pontificis, σάμφυρος πορφυρίζων μέν ἐστιν, γίνεται δὲ ἐν Ἰνδίᾳ, &c. Georgius Hamartolus in Chron. MS. ὁ δὲ δεύτερος ἄνθρακα, ἴασπιν, σάμπφειρον, &c.

ΣΑΜΧΑΝΤΑΛ, ἡ κολοκύνθιδα, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΑΜΨΑΙΟΙ, Hæretici sic dicti ex voce Hebraïca, *quasi Puri*, inquit Nicetas in Thesauro Orthod. fid. lib 5. pag.100. qui & Helcesæi, à quodam ejus doctore appellantur.

ΣΑΜΨΗΡΑΙ, apud Suidam exponuntur σπάθαι βαρβα-

βαρβαρικῷ, ex Anonymo, qui has recenset inter allata Trajano munera à quodam barbaro.

ΣΑΜΨΩΣ, *Fœniculum erraticum*, apud Interpol. Dioscor. c.487.

ΣΑΜΩΛΗΤΙΚΟΝ, apud Myrepsum sect. 22. cap. 10. vox Ignorata Fuchsio.

ΣΑΝ, pro ὡσὰν, *tanquam*, *velut*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Σὰν ὁ Θησεὺς ἐγρίκησε ἐκεῖνο τὸ πιλάκη,
Στοὺς ἄρχοντας τὰ γύρισε, &c.

Alibi:

Ἔμορφη σὰν τριανταφύλλα, καὶ ὡς τὸ βαμμένο ῥόδον.

Occurrit passim.

ΣΑΝΑΠΑΡ ἰγχιντὶ, κυκυνάρεια Ἰνδικά, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΑΝΑΤΟΣ, *Sanatus*, *Sanus*. Historia Apollonij Tyrij:

Αὐτὸς τὸ τέκνον ἔλαβε σανάτον γκαρδιακόν.
Νατανατρέφη σπλαγχνικὰ σανάλονε δικόν.

ΣΑΝΑΧ πεῖχαι, ἢ ἵπποι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΔΑΛΑΡΙΟΝ, vicus Romæ sic dictus, ab Apollinis Sandaliarij simulacro, cujus vici meminit Galenus de Libris suis statim initio, ubi observat Bibliopolarum apothecas in eo extitisse: ἐν γάρ τοι τῷ Σανδαλαρίῳ, καθὼ δὴ πλεῖστα τῶν ἐν Ῥώμῃ βιβλιοπωλείων ἐστὶν, ἐθεασάμεθα, &c. Vide Rosinum & Dempsterum lib.2. Antiq. Rom. cap.7.

ΣΑΝΔΑΛΙΣ, Σάνδαλος, Σανδάλιον, *Scapha majori navigio adjuncta*: vox etiamnum in usu in Tractu Carthaginensi & Tunetensi. Hanc sic dictam volunt ob gallicularum similitudinem. Vide tom. 6. Basilic.pag.647. Chronicon Alexandrinum pag.902. καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν Περσῶν ὡρέθη βαλὼν ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σάνδαλιν ἐπὶ ὄψιν, &c. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ᾽ ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι, νυκτὸς τοὺς τῶν καΐκων σανδάλους ἄραντες, ἐν τῇ πόλει προσέφυγον. Ubi Hist. Miscella: *Navium ferentium frumentum sublatis lintribus ad Urbem confugerunt*. Nicetas Barbarogr. in Manuële lib.4. num. 1. pro ἀκάτιον, σανδάλιον habet: & in Isaacio lib.1. τὰ τούτων πλοῖα περισωάξαντες, καὶ μετὰ σανίδων παχέων εἰς ὕψος αὐτὰ ἀνυψώσαντες, ἀντὶ ἁλιευτικῶν σανδαλίων εἰς πολεμικὰ αὐτὰ μετεσκεύασαν. Et in Murtzuphlo ex Cod. Barbarogr. Reg. εἰς σανδάλιον ἐμβαλὼν, καὶ δύο εὐνούχες μετ᾽ αὐτῶν, &c.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν ὑδράργυρος ἡ ἀπὸ κινναβάρεως. Anonymus de Architectura sub Palladij nomine Editus à Vineto: *Sandaraca plurimis in locis generatur, sed optima in Ponto & juxta flumen Ypanicum*.

ΣΑΝΔΟΝΙΚΗ, *Absynthium marinum*, apud Interpol. Dioscor. c.432.

ΣΑΝΔΡΑΟΥΣ, βερονίκην, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sandaraca*. Vide in Βερνίκη.

ΣΑΝΔΥΣ, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν χρυσός.

ΣΑΝΕΤΑΝ, καὶ σαντάλ, τὸ σάνταλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΑΝΙΔΙ, Σανίδας, pro σανὶς, *Tabula* Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἀλλὰ καὶ σανίδας ἐστὶ στοιβασία ἄνωθεν καὶ γύρωθεν τῶν μαστιγίων σανίδας, εἰς ἀπόθεσιν τῶν σανδαλίων ὑμῶν. Σανιδάκι, *Tabellula*, Σανίδιον.

ΣΑΝΙΔΕΣ, *Tituli affixi prædiis*, de quibus egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Titulus*. Lexicon MS. Cyrilli: Τίτλος, σανίδιον. Justinianus in Nov. 17.cap. 15. σανίδας δὲ ἐπιθεῖναι χωρίοις ἀλλοτρίοις, ἢ ἐργαστηρίοις ἐν πόλεσι διακειμένοις, καὶ ἐπιγράφειν τὰς ἑαυτῶν προσηγορίας, &c. Adde Nov. 30. cap. 8. §. 1. Nov. 164. in procem. Nov. Justini de divinis Domibus initio, & cap. 2. Agathias lib. 5. τότε δὴ ἔνιοι τοῦ ὁμίλου διεθρύλλουν ὡς ἄρα ἐνδικώτατα ἐπὶ ἀνῃρημένος, ἄδικός τε ἐς τὰ μάλιστα γεγονὼς, καὶ πολλοὺς ὅσους τῶν οἰκείων ἀφῃρημένος, ὅτι τε αἱ γραπταὶ σανίδες ἐκεῖναι, καὶ τὰ ῥάκη ὑποπόρφυρα εἰς τὸ δὲ αὐτοῦ ἀπελεύθερωσαν ἃ δὴ πολλὰ τοῖς τῶν ἐν δαιμόνων οἴκοις θαμὰ ἐπέβαλλε τὴν εἰς βασιλέα εὔνοιαν προϊσχόμενος. Vide in Σήμαντρον.

ΣΑΝΙΛΟΝ, Ægyptiis, *Scammonia*, apud Interpol. Dioscor. c.752.

ΣΑΝΟΣ, Σανὸν, *Fœnum*, σαρμὸς, κάρφη. Corona pretiosa: Σανὸς, *Fœnum*, χλοή. In Turcogræcia Crusij Σανὸ scribitur.

ΣΑΝΣΑΦ, ὁ χυλὸς τῆς ἰτέας, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Humor salicis*, vox Arabica.

ΣΑΝΣΙΦΑΓΙΕΣ, *Saxifraga*. Glossæ Jatricæ MSS. Cod. Reg.1047. Ἀσπάρτις, ἢ ἐστι σέμεν τε σανσιφαγιές.

ΣΑΝΤΑΝ, ἢ Σανδάλ, exponitur ξύλον ἰνδικὸν, in Lexico Græcoarabico, quod describitur apud Matthæum Silvaticum in V. *Sandal*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σανδάτζ ἰγχιντὶ φύλλον ἰνδικόν.

ΣΑΝΤΖΑΡΟΥΓΑΓΑΡ, ἢ δάφνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843. *Laurus*.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ. Chronicon MS. Georgi j Hamartoli in Anastasio: καὶ τὰς ἀναβάθρας ἔνθα οἱ δῆμοι ἵσταντο, στήσας καὶ ψάλλειν, ἐν ἧ λέγεται τὸ σάξιμον δέξιμον. Alij unica voce Σαξιμοδέξιμον habent. Chron. MS. ab Adamo ad Leon. Phil. in Theophilo: κτίζει τὸ τρίκλιγχον τοῦ παλατίου, καὶ τὸ λεγόμενον Σίγμα, καὶ τὰς ἀναβάθρας ἐν ἧ λέγεται τὸ σαξιμοδέξιμον λεγόμενον. Vide in Δέξιμον.

ΣΑΟΠΟΙΟΣ, *Figulus*. Glossæ MSS.Reg.Cod. 2062. δημιουργοὶ, οἱ κεραμεῖς, οἱ σαοποιοί.

ΣΑΟΥΛΑ. Sguropulus in Hist.Concilij Florentini sect.9. cap.2. ἐδόθη οὖν ἡμῖν κατὰ τὴν κβ΄. τοῦ Μαΐου ὑπὲρ δύο μηνῶν φλωρία ἀσπ΄ ὀφρηκότος ἐπὶ τούτοις τοῦ Χειροφόρου, μὴ δοθῆναί τι τοῦ Ἐφέσου, ὡς ἐλθόντι κατὰ τοῦ Ἰούδαν τὸν ἄρτον τοῦ Πάπα, καὶ ἐναντιουμένῳ, καὶ ἐχθραίνοντι αὐτῷ· οὕτως ἐλάλησε κατὰ τοῦ δικαίου ὁ φαῦλος ἐκεῖνος, καὶ σάουλαν, ἤτοι ἀγχόνην, δεῖν εἶπε δοθῆναι αὐτῷ. Videtur legendum γούλαν, *gulam*, ut sit vulgaris Italorum loquendi formula, qui *dare per gulam* aliquem, *ad furcas damnare* dicunt.

ΣΑΟΥΝΙΖ, *Nigra faba*. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Σαουνὶζ, τοῦ μερσινέης τοῦ μαύρει τὰ μάβρα κουκία. Vide Μέρλη.

ΣΑΟΥΣΕΜ, τὸ κρινέλεον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oleum ex Lilio*.

ΣΑΠΑΝΑ, Gallis, *Anagallis*, apud Interpolat. Dioscorid. c.397.

ΣΑΠΗΓΑΝΟΝ, pro Σαγάπηνον, de quo Dioscorides & Botanici. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: καὶ ποίησον αὐτὸ ἔκλειγμα, βαλὼν τετραγγελόσπορον, καὶ κολοκινθόσπορον, καὶ σαπήγανον, καὶ λύτραν σάχαρ.

ΣΑΠΗΝΕΙΝ, Σαπίσκειν, *Putrefacere*, Σαπρίζειν, κατασήπειν. Σαπῆναι, *Putrescere*, σήπεσθαι. Σάπημα, *Suppuratio*, *pus*, *tabum*, ἔμπυημα, ἀπόστημα. Σαπημένος, *Suppuratus*, ὕπουλος. Glossæ Græcobarb. μαραίνει, σήπει, φθείρει, μαρανίσκει, σαπίσει, χαλᾷ. Fr. Richardus in Scuto fidei part.2. pag.181. τὸ βραμοκάνστρον τὸ σάπημα ἀποσφύνιζει.

Σάπιος, *Putris*, *Putrefactus*, Σαπημένος, in Corona pretiosa. Cyrillus Nuperus Patr. Constantinopol. in Homil. παλαιὰ καὶ σάπια ἀσκία.

Σαπίον, *Putredo*, *Caries*, Σαπρία. Maximus Cythær.20. Oct. in S.Artemio: τὰ δὲ ποκάμισά του καὶ τὸ ἔδαφος γεμάτα ἀπὸ πολὺ βρόμον, καὶ σαπίον, καὶ ὑγρότητα.

ΣΑΠΙΔΙ, Σαπίτι, serpentis species, de qua Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 52.

ΣΑΠΟΥΡ, ἡ ἀλόη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΠΩΝ, *Sapo*, Σμῆγμα. Glossæ Græco-Lat. Σάπων, *Sapo*. Σάπων Γαλλικός, *Sapo Gallicus*, apud Theomnestum in Hippiatricis lib. 1. cap. 20. Apud Aëtium lib. 8. cap. 6. ex Cod. Christoph. Oroscij: σάπων, ᾧ ἐχρήσατο Πελαγία Πατρικία πρὸς τὸ λαμπρῦναι τὸ πρόσωπον. Nicetas in Manuele lib. 4. num. 7. ἐς διαφορὰν δὲ καταστὰς μετὰ τοῖς αὐτοῖς νίτροις ἀγνιζομένων, εἰς τὰ ἀπόρυτα ἔξεισι. Ubi Codex Græcobarb. habet σάπωσιν. Σαπωναρένη στάκτη. apud Zosimum Chymistam MS. de Organis & caminis.

Σαπούνιον, Σαποῦνι. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Νίτρον, σαπούνιον, ἢ εἶδος ἰατρικόν. Alexius Rharturus in S. Parasceven: ἔρχονται ἴδετε ποτὲ μόνον τὸ σαποῦνιν νὰ καθαρίζει ἄνευ ὕδατος. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ζητῶ σαποῦνιν νὰ λουσῶ, καὶ λέγουν μὲ τὸ ζέμαν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

> Καὶ μετὰ τοῦτο ῥίκτασι πίσω μὲ τὸ σαποῦνι.

Adde Demetrium Constantinopol. lib. 2. Hieracosophij cap. 144.

Σαπώνιον. Moschus: Νίτρον, τὸ κοινῶς σαπώνιον. Idem Demetrius lib. 1. cap. 82. καὶ λειώσας καλῶς σαπώνιν, &c. Bartholom. Monachus in Elencho Agareni: ἀτενίζετο εἰς τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἔσταξεν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου, πλυνέτω μετὰ σαπωνίου καὶ ὕδατος. Empirica Stephani Magnetis MSS. ἴξον καὶ ὕελον τετριμμένον, καὶ σαπώνιον, καὶ Χρισελαίῳ μαλάξας, ἐπίθες. Lexicon MS. ad Schedographiam:

> Νίτρον ἐστὶ σαπώνιον, Νίζω τὸ καθαρίζω.

Cœranis MS. lib. 2. τούτου τὸ στέαρ καὶ ὁ μυελὸς ἐστὶ σαπώνιον.

Σαπώνιν, apud eundem Demetrium lib. 1. c. 133. 135. lib. 2. cap. 46. 58. 59.

Σκινοσάπωνον, apud eundem pag. 123.

Ὀξυγλυσάπωνον, cujus confectio describitur in Cod. Reg. 618.

Σαπωνίζειν, *Sapone eluere*, in eodem Cod. fol. 281.

Σαπουνίδα, Ἀναγαλλὶς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΑΒΑΡΑ, *Sarabara*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1708. & 1673. σαράβαρα, ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσιν βρακία, ἄλλοι δὲ Περσικὰ σκεύη, ἐνδύματα. Ita etiam ferè in Lexico MS. Cyrilli. Vide Gloss. med. Latin. in hac voce.

ΣΑΡΑΓΙΟΝ, Σαράγι, Σάραϊ, *Saraium*, Turcorum Sultani Palatium. Historia politica pag. 13. μόνον δὲ τοῦ νεώτερον υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαάκιον ἔβαλεν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τῷ σαραγίῳ αὐτοῦ. Infrà: ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαράγιον, καὶ καλλωπίζειν πολλὰ τῆς πόλεως. Ita apud Malaxum in Hist. Patr. pag. 137. 168. & in Chron. MS. pag. 830. qui interdum utitur voce σαράγη, ut pag. 124. & alibi. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Historiar. ὁ δὲ Σουλτάνος ἔβαλε τὰ παιδία τοῦ Ἀμυρούτζη εἰς τὸ σαράγη, καὶ αὐτὸν ἔκαμε Τοῦρκον. Theophylactus Hierodiac. hom. 7. p. 129. de Constantinopoli: τὸν καιρὸν ἐκεῖνον δὲν ἦτον ὡς φαίνεται τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀλλὰ μέρος ὅσον εἶναι τὸ σαράγιον τοῦ Βασιλέως, τόσον ἦτον τὸ κάστρον.

Σαραΐ, Chronicon Veneto-Byzantin. an. 1460. τὴν ὁποίαν ἐπῆρεν εἰς τὸ Σαραΐ μηνὶ μαΐῳ, &c. Vide Phranzem lib. 3. cap. 21. Duplex autem est Constantinopoli Saraium, alterum vetus, alterum novum. De utroque sic præ cæteris Leunclavius in Onomastico ad Histor. Musulm. *Eskisarai, vetus Palatium Urbis Constantinopolitanæ à Græcis olim dicebatur* Βασίλεια τὰ μεγάλα κατ' ὄμφαλον τῆς πόλεως, *Regia maior in Umbilico. Nunc illic Sultani* γυναικωνίτις *est. Genisarai, Palatium novum, quod scilicet Osmaneam nunc Portam nominamus. Græci proximis sæculis dicebant* βασίλεια τὰ μεγάλα κατ' ἀνατολὰς, *Regiam majorem versus Orientem: antiquiores* ἀκρόπολιν, τὸ Βυζάντιον, &c.

ΣΑΡΑΔΑΝ, ὁ καρκῖνος, *Cancer*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΑΔΙΟΝ. Euchologium ex veteri Edit. veneta, in Officio funeris Monachorum: καὶ ῥάπτουσι αὐτὸν μετὰ ῥάμματος ῥασίνου, εἶτα φέροντες σαράδιον δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν. Ubi Interpres, *& consuunt eum laneo subtegmine grossiori: producto deinde funiculo laneo à vertice ad pedes usque colligant.*

ΣΑΡΑΖΗΧΧΟΥΝΕΡΟΥΝ, ἡ λύχνις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lychnis*.

ΣΑΡΑΚΙΑΡΗΚΟΝ. Prochoprodromus ex Cod. Reg.

> Γυρεύω τὸ κελλίον μου τὲς τέσσαρες γωνίας,
> Καὶ βρίσκω σαρακιάρηκα πολλὰ χαρτία,
> Ἀπολύω τὸ περσίκιν μου, γυρεύω τὸ πύργιν μου.

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ, genus cucumeris, quod hodie *Citrulum* nominant. Apud Nicol. Myrepsum MS. sect. 1. cap. 31. al. 32. πεπονίου, ἀγγουρίου, καὶ σαρακινοῦ καθαροῦ ἀνὰ οὐγγίας β'.

ΣΑΡΑΝΤΑ, *Quadraginta*, τεσσαράκοντα, in Corona pretiosa. In Concilio Nicæno II. Act. 5. qui τεσσαρακοντάπηχυς dicitur, *Sarantapechis* redditur à vetere Interprete, ut Σαραντάπηχος, Theophani an. 2. Irenes. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

> Αὐτὸς τὸ βλέπεις εἰς τὴν μονὴν εἰκόνα,
> Καὶ σαραντάπηχον βλαυτὴν, καὶ δύο κηροκανδήλας.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

> Ἀκούει, βλέπει, καὶ μακρὰ σαράντα κεροστράτα.

Σαρανταήμερον, *Adventus*, 40 *dies qui Christi Nativitatem præcedunt.*

Σαραντάκις, *Quadragesies*, occurrit in libro Chymico Orphæi & Cleopatræ MS.

Σαραντάρι, *Quadragies Missarum pro defunctis*, quomodo Σαρανταριὰ pro *Quadragies* usurpat Liber Chymicus MS. Orphæi & Cleopatræ supra laudatus. Agapius in Geoponico cap. 187. προσέχετε δὲ ὅσοι ἱερεῖς, ἐπληρώθητε νὰ κάμετε σαραντάρειον διὰ τινὰ ἀπεθαμμένον. Mox: ἐσὺ πέρνεις ἄσπρα φ'. νὰ κάμῃς σαράντα λειτουργίας. Postmodum eadem vox usurpata pro quibusvis donis, quæ Monasteriis vel Ecclesiis offerri solent, pro precibus quibusvis. Extat libellus Editus Parisiis an. 1643. hoc titulo: ψυχωφελὲς Σαραντάρι, ἤγουν ἐξήγησις ψυχωφελὴς διὰ σαράντα στίχων εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν, ποιηθὲν παρὰ Κυρίλλου τοῦ Χίου Ἱεροδιακόνου τοῦ καὶ τὸν μονήρη βίον ἀσπασαμένου. Qui quidem Cyrillus in Epistola dedicatoria ad Abbatem Philaretum & Monachos ei subjectos vim vocis istius declarat: Εἶναι κάποια εὐσεβὴς συνήθεια, σιμὰ σὲ εὐλαβεῖς καὶ θεοσεβεῖς ἀνθρώπους, σοφώτατε κύριε Φιλάρετε, καὶ ὑμεῖς οἱ φιλόθεοι πατέρες καὶ Μοναχοὶ οἱ τούτῳ συνεπόμενοι, καὶ οἱ λοιποὶ Χριστιανοὶ, νὰ δίδουσιν εἰς μοναστήρια τῶν Ἱερομονάχων, καὶ εἰς τὲς ἐκκλησίες τῶν ἱερέων, ἀπὸ Φιλόθεον γνώμην δῶρα τινὰ καὶ προσφερὲς, ὅπου καλοῦνται Σαραντάρεια, ὄχι γιὰ κανέναν ἄλλο τέλος, παρὰ μοναχὰ, διὰ νὰ λάβουσιν ὠφέλειαν ψυχικὴν, διὰ μέσου τῶν προσευχῶν καὶ δεήσεων τῶν ῥηθέντων ἱερέων εἰς τὲς θείες αὐτῶν λειτουργίες, &c. Tum subdit hocce opusculum eidem Abbati se offerre in remissionem suorum peccatorum.

Σαραντίζειν. In Euchologio MS. Segueriano habetur εὐχὴ εἰς τὸ παιδίον σαραντίζειν. Nescio an id spectent quæ laudantur ex Bibl. Monchaliana Orationes pro pueris, & ritus offerendi recèns natos in Ecclesia, à Phil. Labbe in Nova Bibl. MSS. 194.

Σαρακοςὸς, pro Τεσσαρακοςὸς *Quadragesimus* Biton in Mechanicis: ὅτι Πεντηκοςὸς κανὼν, καὶ ὁ σαρακοςὸς, ἐχέτασαν κόρακας σιδηρῦς ἀδιαιρέτως παντὶ ἔργῳ ςεβερμένως.

Σαρακοςὴ, pro Τεσσαρακοςὴ, *Quadragesima*. Pœnitentialis MS. ex Cod. Colberteo: τὴν δὲ μεγάλην τὴν σαρακοςὴν, εἰ δυνατὸν μὴ μετέχειν ὀψαρίου, πλὴν σαββάτω καὶ κυριακήν. Nomocanon Cotelerianus num.496. καὶ πάλιν δουλευσάτω σαρακοςὴν μίαν. Adde num.419. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS. σαρακοςαῖς τρεῖς τέσσαρες, ὡς νόμος ἀγγέλλει.

Σσαρακοςὴ, cum duplici σσ. *Quadragesima*, Τεσσαρακοςὴ, in Corona pretiosa. Ita in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag.623. Σταραντόπιχυς.

ΣΑΡΑΚΟΥΣΤ, *Rosa*. Glossæ Jatricæ MSS Græcobarb. Πρέμνον, τὸ ῥόδον· λέγεται σαρακοὺς. ἐλουρί. Vide Τετράφυλλον.

ΣΕΡΑΠΙΏΝ, liquor, qui veteribus Σαγάπηνον dicebatur, hodie *Serapinus*. Nicol. Myrepsus MS. sect.1. cap.2. σεραπίωνι, σμύρνα, ῥόδα, καρδάμωμον, &c. Ubi Fuchsius.

ΣΑΡΑΠΤΆΡΗΣ & Σαραπτάειος, *Qui Principi à poculis est*, *Pincerna*, Dignitas apud Turcos. Laonicus Chalcondyles lib.5. Hist. pag.122. καὶ οἱ οἰνοχόοι λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Σαραπτάειοι. Alibi: ἐν τούτῳ πυθόμενος Ἀμουράτης παρὰ Ἀλιάζεω τοῦ Σαραπτάρη τήν τε διατριβὴν τοῦ παιδὸς ἐν τῇ πόλει, &c. Vide Leunclavium in Onomastico ad Hist. Turcic.

ΣΑΡΑΧΌΡΙΔΕΣ, *Milites Turcici*. Laonicus Chalcondyles lib.7. pag.182. Hist. οἱ Σαραχόριδες καλούμενοι ὁ ἀχρεῖος λοιπὸς ὅμιλος τοῦ λαοῦ. Mox: τότε μὲν δὴ ὡς ἐτάχθησαν οἱ Σαραχόειδες εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐπειρῶντο τε αὐτῶν καὶ ἐμάχοντο.

ΣΆΡΓΑΝΟΝ. Antiquitates Constantinopolit. pag.96. καὶ ἑαυτοὺς ἐν τῷ βυθῷ ῥίψαντες κατεποντίσθησαν, ὡς πολλῶν πλοίων καὶ σαργάνων ἐλθόντων, καὶ κολυμβητῶν τινῶν, διὰ τὸ ἀδημονεῖν τὸν Βασιλέα. Hesychio, Σαργάναι exponuntur δεσμοὶ καὶ πλέγματα. Scholiastes Æschyli pag.85. θηρευτικὸν δίκτυον, quod ὀργάνην vocat idem Æschylus, interpretatur: *Corbem*, vulgata apud S.Paulum 2.ad Corinth. 11. 33. Lexicon MS. Cyrilli: Σαργάνη, σχοινίον· ἔστι δὲ καὶ εἶδος σπυρίδος. Eustath. Odyss. ξ. σαργάνην ait esse σκεῦος τι ὃ περιηρθυμένοι ἔφερον τοὺς γαλαθηνοὺς χοίρους. Anon. de obsessa urbe tuenda, MS. πέλται καὶ ἀσπίδια ἐν τοῖς ἐρίοις καὶ ἀχύροις κεκρυμμένα, καὶ ἄλλα εὐδηκότερα ἐν σαργάναις ἀςαφίδος, καὶ σύκων πλήρεσιν Vide an ad locum allatum quadrent: nam fortè legendum σανδάλων. Vide in hac voce.

ΣΑΡΓΌΣ, pro ἀργός. Agapius Cretensis in Geoponico cap.172. καὶ διώχνε ἀπὸ τὸ ςῆθος τοὺς κουρούνας, ἢ ὄρνιθας, καὶ πιάνεις σαργοὺς ὅσους θέλεις.

ΣΆΡΔΑ, Σαρδέλα, *Sardinia*, τριχίας, τριχὶς, Portio. Idem *Halecem* Σαρδέλλαν interpretatur. Vide Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p.391.

ΣΑΡΔΑΡΆΡΙΟΣ, *Gemmarum cavator*. Vide Salmasium ad Vopiscum pag.458.

ΣΑΡΖΌΦΑΓΟΝ, τὸ ἀετόνυχον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Aliæ Græcobarb. σαρξίφαγον, ι. χαλκοῦ κεκαυμένος. *Saxifragum*, Frutex in Saxosis & asperis locis enascens, unde dictus. Vide Ruellium lib.3. cap.85. & Petr. Bellon. lib.1. observ. cap.26.

ΣΆΡΙΣΣΑ, *Telum Macedonicum*, *Sarissa*, vox nota Latinis Scriptoribus. Suidas: Σάρισσα, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ, δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι. Leo in Tacticis cap.5. num.37. καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν, ἤγουν τὰ κοντάρια, πολὺ τῶν λεγομένων Σαρισσῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς κονδότερα· αἱ δὲ Σαρισσαι ἦσαν κοντάρια μακρὰ ἕως πηχῶν ιδ'. καὶ ἄχρι πηχῶν ις'. Infrà: τὴν Σύρισσαν, ἤγουν τὸ μακρὸν κοντάριον.

ΣΆΡΚΑ, *Caro*, Σάρξ, in Corona pretiosa. Item *Luxuria*, Ἀσωτία.

ΣΆΡΚΕΛ, apud Continuator. Theophanis lib.3. num.28. λευκὸν οἴκημα.

ΣΑΡΚΙΚΌΣ, *Carnalis*, *Genuinus*. Σαρκικὸς ἀδελφὸς, in Apophthegm. Patrum in Milesio num.2. in Vita S.Nicolai Studitæ pag.901. apud Continuator. Theophan. lib.4. num.8. Scylitzem pag. 537. &c. Σαρκικοὶ γονεῖς, apud Basil. Imp. in Parænet. cap.3. Συγγένεια σαρκικὴ, apud Anonymum in Lacapeno num.50. πατὴρ κατὰ σαρκικὴ, in Martyrio SS.. Alphij & Soc. num.6. Martyrium MS. SS. XL Martyrum: καὶ ἓν τῷ γνώεθης αὐτῷ πατέρα ἀντὶ τῶν κατὰ σάρκα γονέων ἀσεβῶν. Ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita MS. S. Sabæ cap.31. & alibi. Vide Gloss. med. Lat. in *Carnalis*.

ΣΆΡΚΙΝΟΝ, *Sarcina*. Leo Imp. in Tactic. cap. 15. num. 48. ἀντίκεινται τοιαύταις βολαῖς κιλίκια κρεμάμενα ἔξωθεν τοῦ τείχους κατὰ τοὺς προμαχῶνας, ἢ σάρκινα, ἢ σχοινία εἰλημμένα, ἢ πόντιλα, ἤτοι ξύλα κρεμάμενα. Eadem habet Mauricius lib.9. cap.3.

Σαρκιναρίων, eâdem notione. Manethon Apotelesmaticus MS. κατέχων ἡνίοχον μέζον, ἢ κολέωνα, ἢ σαρκιναρίωνα, ἢ βουρδουναρίωνα.

ΣΑΡΚΟΘΛΑΣΙΣ, ἢ Σαρκοθλασμα, *Contusio carnis*, apud Nonum de Morbor. curat. cap.252.

ΣΑΡΚΟΚΆΛΥΜΜΑ, *Tunica*. Vita MS. S. Auxentij: διόχλου ἐγίνετο τῷ μακαρίτη, τοῦ χρωτῶν αὐτοῦ σαρκοκάλυμμα εὐλογίας χάριν καὶ πενίας ἐξαιτῶν.

ΣΑΡΚΟΛΆΤΡΑΙ, appellati à Gregorio Nazianz. Orat. 51. pag. 742. Apollinaristæ, quod solam à Christo carnem assumptam crederent.

ΣΑΡΚΟΜΟΙΌΜΟΡΦΟΣ εἰκὼν, qualis nobis similis in carne apparuit Christi imago. Vita MS. S. Stephani Junioris: ταῦτα δὲ καὶ πλείονα τούτων ἐπιδειξάμενος, αἴρας τὴν σαρκομοιόμορφον θείαν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, &c. Oratio Historica in Festum Restitutionis imaginum pag.725. τὴν γὰρ ἁγίαν καὶ ἄχραντον σαρκομοιόμορφον εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, &c. Id aliis verbis expressit Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 26. ὁ τὴν εἰκόνα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάρκα φορέσαντος, καὶ κατὰ πάντα ὁμοιωθέντος ὑμῖν χωρὶς τῆς ἁμαρτίας ἀνυβρίζων, &c.

ΣΑΡΛΊΔΕΣ, *Mercatores*. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. pag.191. σχεδὸν ἐκ πάσης γῆς καὶ γενεᾶς Μουσουλμάνων ἔφθασαν πρὸς τὸ κέρδος, μὴ μόνον οἱ ἐπιςήμονες εἰς τὰ κοῦρση καὶ τοὺς πολέμους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνεπιςήμονες, καὶ σαρλίδες, τουτέςι πραγματευταὶ, καταλάκται, μυρεψοὶ καὶ τζαγκάροι, &c. Infrà: οἱ μὲν ςρατιῶται διὰ τὸ κοῦρσος, οἱ δὲ σαρλίδες ἵνα ἀγοράσουν τὰ κουρσιμαῖα.

ΣΑΡΜΑΝΊΖΑ, *Cuna*, apud Crusium in Turcogr. pag. 256.

ΣΑΡΜΟΎΝΙΟΝ, *Sermo*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ τῶρα τὴν ἀπόλυσιν τοῦ σαρμουνίου να ποίσης.

Mox:

Καλὸν σαρμούνιν ἤρχησει, καὶ νάχες τὸ τελειώσῃ.

ΣΑΡΞΊΦΡΑΓΟΣ, *Saxifraga*, Herba sic vocata passim à Græcis recentioribus, pro Σαξίφραγος, de qua Consulendus Salmasius ad Plin. p.1295.1296.

ΣΑΡΟΎΚΤΗ, καὶ Σαροὺχ, Συριςὶ, ὁ κεκαυμένος χαλκὸς, in Glossis Saracenicis MSS.

ΣΑΡΠΙΌΝ, *Tomentum lineum*, Gallis *Charpie*, *Sarpie*. Leo Imp. in Tacticis cap.15. §.77. χρήσιμον δὲ ἐστιν καὶ τὰς σανίδας προπαρασκευάσαι παχυτέρας, καὶ ἐν κατορύγματι συμπῆξαι αὐτὰς, ὡς ἐπὶ σαρπίου, καὶ διὰ πίσσης καὶ ςυππίου κατασφαλίσασθαι τὰς ζεύξεις ἐπὶ τοὺς ἁρμοὺς, &c. similia habet Mauricius.

ΣΑΡΟΎΧΑ

ΣΑΡΟΥΧΑΛΙΑ, τὰ ξανθιὰ λεγόμενα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. *Xanthion, Lappa.* Vide Botanicos. Matthæus Silvaticus: *Sarcalia, Scariala, lactuca agrestis, quod dorsum velut serram habeat.*

ΣΑΡΠΟΣ, *Arca*, Hesychius: Σάρπυς, Κιβωτὺς, Βίθυοι ἢ ξυλίνυς οἰκίας. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 62. ὁ δὲ μηδὲν ἢ ὑπερθέμενος, θαῤῥῶν εἰς τὰς πλυσίυς οἰκτιρμὺς τῦ Θεῦ, παρεγένετο εἰς τὸ κελλάριον, ἐν ᾧ οἱ σάρποι βραχὺ ἔχοντες ἄλευρον ἵσαντο.

ΣΑΡΤΖΕΣ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. Σάρτζες, τὸ σύρτζυς, ἤδε φιλίτζαι, ἤδε φίλχα, ἢ ὕσπε. Aliæ: τὸ σύρτζες καλύμενος σάρτζες, ἤδε φίλ. Apud Matthæum Silvaticum, *Sarsas*, *Salicem* sonat.

ΣΑΡΩ͂Α, apud Myrepsum sect. 21. cap. 1. Vox incertæ notionis Fuchsio.

ΣΑΡΩ͂ΝΕΙΝ, *Verrere*, Σαίρειν. Σαρώματα, *Purgamenta*, κάθαρμοι.

ΣΑ͂Σ, *Vestrum*, *Vobis*, *Vos*. Ex Pronomine σὺ deducitur: quippe habet in plurali ἐσεῖς, in primo casu: in cæteris σᾶς & ἐσᾶς. Apud Codinum de Offic. Palat. cap. 6. num. 13. Πολυχρόνιον ποιήσαι ὁ Θεὸς τὴν κραταιὰν καὶ ἁγίαν βασιλείαν σᾶς εἰς πολλὰ ἔτη. Vide Grammaticam Portij.

ΣΑΣΜΟ͂Σ. Vide in Σάζειν.

ΣΑ͂ΣΣΕΙΝ, *Saltare*, fortè. Vita MS. S. Symeonis Sali: καὶ ἐποίει αὐτῷ στέφανον, καὶ ἐφόρει, καὶ ἐπὶ τῇ χειρὸς αὐτῦ ἕνα κλάδιν, ἔσασε, κράζων, Νίκας τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ πόλει. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali ποτὲ μὲν σάσειν, ποτὲ δὲ τρέχειν. Infrà: καὶ συναντᾶ αὐτῷ ἐν τοῖς χαλκοπρατείοις, παίζοντα καὶ σάσοντα. Rursum: ταῦτα εἰρηκὼς, ἔβαλε σάσειν καὶ τρέχειν· οἱ δὲ ἐργαστηριακοὶ καθεζόμενοι πρὸ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, καὶ ὁδοιποροῦντες βλέποντες σάσοντα αὐτὸν, ἔλεγον, &c.

ΣΑΤΑ͂, pro σὺ, *Tu*. Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium: ἄμυσον ἀβυκάτον συ, καὶ εἰ τί σε κονσιγιάρη, σατᾶ κάμε το.

ΣΑ͂ΤΑΡ, τὸ ὀρίγανον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. in aliis legitur σάτερ, ὀρίγανος, *Origanum*. Apud Matthæum Silvaticum, *Sater* exponitur *Napus*: Infrà, *Satre*, origanum.

ΣΑΤΖΕ͂ΜΑ. Vide in Σαλγέμμα.

ΣΑΤΙ͂ΟΝ, genus panni serici, quod *Satin* appellamus. Emman. Georgil. de Mortalit. Rhodi MS.

Τὰ ῥοῦχατας τὰ ἔκλαμπρα σάτια, καὶ βελοῦδα.

ΣΑ͂ΤΟΝ, *Mensura*, cujus Matthæus & Lucas meminerunt, ut & vetus Testamentum non uno loco. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1780. Σάτον, μόδιος κύμυλος: ἀλλ' ἑρμηνεύεται τὸ σάτον μέτρον τὸ λεγόμενον χοίνικα. Zonaras tom. 1. pag. 71. τὸ δὲ σάτον ἐστὶν Ἰταλικὸν ἡμιμέδιμνον.

ΣΑΤΟΥ͂ΡΑ. Vide Σατῦρα.

ΣΑΤΥ͂ΡΙΟ, *Satyricus*, apud Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. num. 18. Σάτυρος, apud Continuat. Theophanis lib. 4. num. 38.

ΣΑΥΡΙ͂ΔΗΣ βολάνη, ἢ καρδαμὶς· ἔοικε γὰρ καρδάμῳ, καὶ ἔχει δύναμιν θερμαντικήν. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS.

ΣΑΥΡΙ͂ΔΙΝ, *Saura*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ συχνογυρεζόμενος μὴ νὰ ἴδω κἂν σαβρίδιν,
Ἢ κἂν σκυμπρὶν, ἢ ἄλλο τι, ἢ θύννον βρωμαρέκον.

ΣΑΥΤΡΙ͂Α, *Satureia*, *Cunila*. Orneosophium cap. 48. pag. 215. ἐὰν ὁ ἱέραξ ἀπ' ὀφθαλμῶν πάσχῃ, λαβὲ βολάνην τὴν λεγομένην σαυτρίαν, καὶ ὀποβάλσαμον, κάπνιον, καὶ τὸ κακὸν ἀπολεῖς.

ΣΑΦΑΡΝΤΖΗΑ͂Λ, κυδώνιν ἰνδικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΦΘΩ͂, Ægyptiis, *Hyoscyamus*, apud Interpol. Dioscor. c. 651.

ΣΑΦΣΑ͂Φ, ὁ χυλὸς τῆς ἰτέας, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Succus salicis.*

ΣΑΧΑΛΑΤΙ͂ΚΗ. Vide in Μυρίνα.

ΣΑΧΑΡΟΠΟΥ͂ΓΓΙΟΝ, *Iecur*. Laonicus Cretensis ad Batrachom. ἥπατα λευκοχίτωνα, σαχαροπύγγια λευκά.

ΣΑΧΛΟ͂Σ. Ptochoprodromus conta Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἄσπαστρον, ἄξιστον, σαχλὸν, ἀνάλατον βρωμάριν.

Σαχνὸς, eâdem notione. Idem Ptochoprodromus.

Καὶ μόλις νὰ φέρωσιν θυννόκομαν κομάτιν,
Ἄπαστον, ἄξυστον, σαχνὸν, ἄπλυτον, καπνισμένον.

Alibi:

Καὶ παλαμίδας πάλαιπαις σαχναῖς καὶ βρωμισμένες.

Alibi:

Τὴν ὕσαν σαφιδίχνοτον, τὴν ἀκροσαχνισμένην.

ΣΑ͂ΧΧΑΜ, τὸ στέαρ, *Adeps*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΒΕΝΕΙ͂Ν, Σβέννειν, Σβύνειν, *Extinguere*, Σβυνύειν.

ΣΒΟΥΡΙ͂ΖΕΙΝ. *Resonare*, Βομβεῖν. Σβυρικτὰ, *Resonanter*.

ΣΒΟΥΓΓΙ͂ΖΕΙΝ, pro Σπογγίζειν, *Spongia eluere*. Nicetas Barbarogr. γράφων συχνὰ ταύτην ἔβλεπε, καὶ λειώνωνων καὶ σβυγγίζων αὐτήν.

ΣΒΟΥ͂ΡΝΙΣ. Stephanus Magnes in Empiricis MSS. δρακόντιον, καὶ ῥαφανίδα, καὶ σβύρνεως μίξας χυλὸν, καὶ σκόροδον τεθλασμένον, καταπλάττε.

ΣΓΑ͂ΡΑ, *Vesica*, *Folliculus*, Φύσα, κύστις.

ΣΓΑΥ͂ΔΑΡΙΣ. Vide in Ἀειδέειν.

ΣΓΑ͂ΦΦΕΙΝ, pro Σκάπτειν, *Fodere*, in Glossis Græcobarb.

ΣΓΟΜΒΡΙ͂, *Scombrus*, Piscis, Σκόμβρος.

ΣΓΟΜΠΟ͂Σ, *Gibbosus*, Ἐπίκυρτος, in Corona pretiosa. Ex Ital. *Gobbo*.

ΣΓΟΥΡΔΕ͂ΛΛΑΙ, Pisces quos Græci Ἰυλίδας vocant: Itali *Donzellas*, Genuenses, *Zigurellas*. P. Bellon. lib. 1. observ. cap. 30.

ΣΓΟΥΡΟ͂Σ, *Obscurus*, *Subfuscus*. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Τέσσαρα δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ ὅλον δηλοῖ τάδε,
Τὸ ὑγιὲς, ὁλόκληρον, ὀλέθριον, σγυρόν τε.

Infrà v. 568.

——— Ἔξ δὲ δηλοῖ τὸ ὅλον,
Τὸ ὑγιὲς, ἀκέραιον, ὀλέθριον, σγυρόν τε,
Καὶ σὺν αὐτοῖς τὸ μαλακὸν, καὶ σόμαιον τὸ μέρος.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Τρίχας σγυρὰς καὶ νόστιμας, τὸ χρῶμα χρυσαφένιο.

Idem lib. 3.

Καλία τῆς ὀλόξανθα, σγυρὰ, λιαστοπλεμένα.

Hinc cognomen inditum Leoni cuidam Corinthi Tyranno, apud Nicetam in Balduino, cui Λέων Σγυρὸς appellatur, à quo fortè profluxere Σγυρόπυλοι. Occurrit enim apud Cantacuzenum Δημήτριος Σγυρόπυλος, lib. 3. cap. 23. & 29. ad quem etiam prostat Epistola Maximi Planudis: & Silvester Sguropulus Auctor Historiæ Concilij Florentini, quem Acta Edita ejusdem Concilij *Syropulum* non semel vocant. Vide Phranzem lib. 3. cap. 25. sic Σγυρομάλλης nomen familiæ Græcanicæ, ab aliquo cui barba fusca erat, appellata. Mentio est alterius Σγύρυ in Turco-Græcia Crusij p. 284.

Σγυρίζειν, *Obscurescere*. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Τὸ χρῶμα τῶν μαλλίων της ἦτον ὡς καστανύχυ,
Εἰς δύο πλεγμένη χαμηλὰ, καὶ εἰς τόπυς νὰ σγυρίζυν.

Σγυρίτζης, equi nomen à colore subobscuro, seu

 Badio

badio nigro. Anna Comnena lib.4. pag. 119. Σγυρίτζιν τινὰ τὸν ἵππον ὁ Βρυέννιος ὠνόμαζεν. Ita etiam quidam Eunuchus cognominatus apud Scylitzem pag.741.

Σγυρότης, *Obscuritas*. Scholiastes Oppiani lib. 2. Halieut. v.34. ἡ σγυρότης, ἡ ἐξάνθησις τῶν χροιῶν.

Σγυροειδὴς, *Qui fuscum colorem habet*, apud Theodorum Studitam in Catech.88.

Σγυροκέφαλος, *Cui crines sunt fusci*. Historia Bertrandi Romani MS.

Ξανθὸς καὶ σγυροκέφαλος, εὐόφθαλμος καὶ ὡραῖος.

ΣΔΡΆΒΙΤΖΑ, *Scyphus mero plenus*. Manuel Malaxus in Chron.MS. pag.629. narrans cædem Nicephori General. Imp. in prælio contra Bulgaros, ait, post Scriptores Byzantinos, Crumum Regem illius cranio vice poculi usum, hoc verborum contextu: ἔπιασε ἐσυνάζε τοὺς Βουλγάρους, καὶ ἐγέμησε αὐτὸ τὸ κεφάλι τοῦ Βασιλέως ὁποῦ ἐκαμὲν καυκὴ ἐπάνω κρασὶ, καὶ εἶπεν, Εἰς τὴν νικήκημα πίνω τοῦτο τὸ καυκὴ κρασὶ γεμάτο σδράβιτζα· καὶ οὕτως ἔπειναν καὶ οἱ ἄρχοντες γεμάτο, καὶ ἐκάμαν χαραῖς μεγάλαις διὰ τὴν ὁποῦ ἐκάμαν. Καὶ ἀφοντό τε ὀνομάζουν εἰς τοὺς Βουλγάρους τὸ γεμάτο καυκὴ σδράβιτζα.

ΣΕΒ, in Glossis Saracenicis MSS. ἡ σχιστὴ στυπτηρία, *Alumen scissile*.

ΣΕ΄ΒΑ, Dacis, *Sambucus*, apud Interpol.Dioscor.c.754.

ΣΕΒΑΙ΄ΝΕΙΝ, *Ingredi*, pro εἰσβαίνειν. Anonymus de Locis Hierosol. num.7. ἡ δὲ ἀριστερὰ τοῦ βήματος τοῦ ἁγίου Τάφου ἀναβαίνει σκαλόνια ιέ. καὶ σεβαίνει εἰς τὸν Γολγοθᾶ. Num. 8. καὶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ βήματος ἀναβαίνεις σκαλία ιέ. καὶ σεβαίνει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου. Occurrit rursum alibi.

ΣΕΒΑΣΤΟΊ, inquit Anna Comnena lib.3. Alexiad. pag.78. οἱ βασιλεῖς ἀνέκαθεν ἐπιθετικῶς ὠνομάζοντο, καὶ ἦν ἐξιδιαζόντως εἰς βασιλέας λεγόμενον τὸ τοῦ Σεβαστοῦ ὄνομα. Julius Africanus apud Georgium Syncellum in Chron.pag. 307. Ὀκτάβιος ὁ Σεβαστὸς, ὃν Αὔγουστον καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, &c. Zonaras in eodem Augusto: καὶ Αὔγουστος καλεῖσθαι ἠθέλησεν, ὡς καὶ πλέοντι ἢ κατὰ ἀνθρώπους ὑπάρχων· πάντα γὰρ τὰ ἱερώτατα καὶ σεβάσμια Αὔγουστα προσαγορεύεται, ἐξ οὗπερ καὶ Σέβαστον προσεῖπον αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ σεβάζεσθαι, ἐξελληνίζοντες, ὥσπερ τινὰ σέβασοι. Pactum Boëmundi cum Alexio Comneno Imp. apud eandem Annam lib. 13. pag.415. καὶ ὑμεῖς μὲν οἱ ἀεισέβαστοι Βασιλεῖς, καὶ Σεβαστοί τε καὶ Αὔγουστοι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας, &c.

Σεβαστὴ, *Augusta*, Dignitas inventa à Monomacho pro Sclerena concubina. Michael Psellus lib.5. Hist. MS. de eadem Sclerena: προσείσαν δὲ αὐτῇ τε καὶ ἡ ἀδελφὴ Θεοδώρα, καὶ μετ' ἐκείνην ἡ Σεβαστὴ τοῦτο γὰρ αὐτὴν τῷ καινῷ ἀξιώματι αἱ Βασιλίδες δόξαν οὕτω τῷ αὐτοκράτορι. Et de Alana altera concubina: τοῦ μὲν σχήματος αὐτῇ τῆς βασιλείας οὐκ ἐκοινώνησε μεταδίδωσι δὲ τοῦ ὀνόματος, Σεβαστὴν ἀναπῶν. Vide Zonaram & alios.

Primus autem Alexius Comnenus, subdit eadem Anna filia, ex hac Σεβαστοῦ nomenclatura, quæ solis duntaxat Augustis competebat, complures confecit Dignitates: neque enim primus *Sebasti* dignitatem adinvenit, quod quidam volunt, quandoquidem idem Alexius, priusquam ad imperium pervenisset, hac donatus fuerat à Nicephoro Botaniata decessore, ut narrat Zonaras & Scylitzes: sed ex *Sebasti* nomine alias confecit, Πρωτοσέβαστον nempe, Πανυπερσέβαστον, & Σεβαστοκράτορα, de quibus singulis in præsens agendum: ac primò quidem de ea quæ

Σεβαστὸς nudè appellatur, qua scilicet donatus idem Alexius. Anna Comnena lib. 1. pag. 22. de parente: ὧν ἁπάντων γέρας ἀπέλαβε παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἀναρρηθεὶς ἐκ μέσης συγκλήτου. Similia narrat Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 28. Eadem Anna lib.14. pag.419. de Boëmundo Principe Salernitano: Τιμηθεὶς οὖν τηλικαῦτα τῷ τοῦ Σεβαστοῦ ἀξιώματι, &c. Adde pag.416. præterea Cinnamum lib.4. n.2. lib.6. num.13. Neophytum de Calamitatibus Cypri num.2. Joan. Tzetzem Chil.5. v.596. &c. Honorario porrò titulo Πανσέβαστος titulo donatur *Sebastus* in Novella Manuelis Comneni Imp. de Judicibus & advocatis.

Σεβαστοκράτωρ, *Sebastocrator*, Dignitas inventa primum ab Alexio Comneno Imp. Nam cùm ad Imperium pervenisset, deturbato Botaniata, fratrémque haberet se natu majorem, quem insigniori aliquo decorari honoris titulo par erat: ἕτερον δὲ ἀξίωμα πλὴν τοῦ Καίσαρος οὐκ ἦν, (cum scilicet eo donatus esset Nicephorus Melissenus) νέον ὀνοματοποιήσας —— ἀπό τε τοῦ Σεβαστοκράτορος τὰ ἀδελφῷ ἐφηρμόσατο, οἱονεὶ δεύτερον Βασιλέα πεποιηκὼς, τὸν Καίσαρα τούτου ὑποβιβάσας, καὶ τρίτον ἐν ταῖς εὐφημίαις ἀριθμούμενον μετὰ τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος εὐφημίαν. Ita Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. & ex ea Zonaras, & Codinus cap. 2. num. 2. Sed & decrevit ut in publicis Vitæ diuturnioris, seu πολυχρονίοις, acclamationibus, unà cum Imperatore Sebastocratoris & Cæsaris nomina efferrentur: præterea ut uterque coronis uterentur, sed quæ sumptuositate, & magnificentiâ, atque adeo formâ, ab Imperiali differrent. Nam cùm Imperatoris Stemma hemisphærij instar supernè undíque clausum esset, uti ab eadem Anna describitur, Sebastocratoris & Cæsaris Coronæ cinctum habebant solùm sparsione margaritarum per intervalla distinctum, sive ullo imminentis supernè cavitatis orbe. Eadem Anna: οἱ δὲ τῶν Σεβαστοκρατόρων καὶ τῶν Καισάρων στέφανοι σποράδην ἐστὶν ὁποῦ τῶν μαργάρων καὶ λίθων μετέχοντες, ἄνευ τοῦ ἐπισφαιρώματος. Meminit Sebastocraticæ Coronæ Nicetas in Alexio lib.1. num.2. sub fin. Cui quidem ornatum novum addidit Imperator Joannes Cantacuzenus: nam cum uxoris suæ fratres ad Sebastocratoris dignitatem evexisset, concessit iisdem, ut gestarent στεφάνους διὰ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων, ἔχοντας ἕκαστον αὐτῶν ἔμπροσθεν ἀνὰ μίαν καὶ μόνην καμάραν, *uno & solo circulo ab anteriore parte capitis apicem cingente constantes coronas*. Quinetiam Sebastocrator & Cæsar Βασιλέας titulo compellabantur, uti in hac voce observamus. Utriusque, ut & Despotæ, Pilei, seu Sciadia, margaritis ornabantur. Matthæus Monachus:

Ὧν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κεκόσμηται μαργάροις.

Describitur pluribus Sebastocratoricus pileus à Codino cap.3. num.16. ut ejus tzangæ, & sella cærulei coloris, aquilis auro contextis in campo coccineo interstinctæ, num. 17. 18. & ejus tentorium num. 19.

Plures unà & simul hac dignitate donati leguntur. Scribit quippe Nicetas num.5. Joannem Comnenum Imp. Andronicum, Isaacium, & Manuelem filios secundogenitos Σεβαστοκρατορικαῖς τιμαῖς exornasse. Hujusce dignitatis in Andronico mentio est in versibus heroïcis Constantini Manassis, illius Chronico subjectis in Cod. Allatiano:

Πορφυρόπαις, γόνος Αὐτανάκτος καρτεροθύμου,
Ἀνδρόνικος μεγάθυμος, εὐμμελίης πολεμιστὴς,
Ὧ γέρα πρῶτα Σεβαστοκρατορίης νεῖμ' ὁ φυτεύσας.

Nam fuit alter Andronicus Comnenus Alexij Imp. filius, quem Sebastocratorica dignitate pariter donatum fuisse à patre refert Zonaras. Scribit denique Georgius Acropolita in Chron. num. 82. extr.

Michaelem

Michaelem Palæologum Imp. Constantinum Palæologum fratrem, & Constantinum Tornicium, Sebastocratores Creasse: ita tamen ut fratri aquilas auro intertextas in ceruleis calceis; Tornicio verò nudè cæruleis absque aquilis, uti concesserit: ἐν τούτοις δὲ τὰ τῶν Σεβαστοκρατόρων διέφερον, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφος τοῖς κυανοῖς πεδίλοις ἐγκεκολλαμμένους εἶχε, καὶ χρυσοῦς ἀετοὺς, ὁ δὲ Τορνίκιος γυμνὰ τούτων τὰ πέδιλα ἐπεδέδυτο. Id ipsum observant Gregoras lib. 4. initio, & Pachymeres lib. 2. cap. 13.

Sebastocratorem, perinde ac Despotam & Cæsarem, sua ætate οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν habuisse, ἐὰν μὴ ταχθῶσιν εἰς ἡγεμονίαν, scribit Codinus cap. 5. num. 1. Sed primitus secus sese res habuit, cum dignitati adnexa fuerit quædam jurisdictio, quod potissimùm colligitur ex Novella Alexij Comneni de Testibus: πῶς γὰρ, ἐβόων, ὁ παραιτηθεὶς παρ' αὐτοῦ παρὰ τῷ Σεβαστοκρατορικῷ δικαστηρίῳ, καὶ τοῦ πανευτυχεστάτου Σεβαστοκράτορος μὴ παρὰ τοῦτο δεχθῆναι διακελευσαμένου τὴν μαρτυρίαν, &c. Sed qualis ea fuerit jurisdictio, incertum manet.

Σεβαστοκρατόρισσα, *Uxor Sebastocratoris*, cujus erat Imperatricem rubris calceis primò ornare ac calceare, ut est apud Codinum cap. 22. num. 5. Cod. MS. VVkeleri nobilis Angli, in quo describuntur variæ imagines ex familia Comnenica & Palæologa: Κωνσταντῖνος Κομνηνὸς Παλαιολόγος, ὁ πανευτυχέστατος Σεβαστοκράτωρ καὶ πατὴρ τῆς ἐκτητορίσσης. Εἰρήνη Κομνηνὴ Βράνενα Παλαιολογίνα ἡ Σεβαστοκρατόρισσα (μήτηρ) τῆς ἐκτητορίσσης. Hic porrò pretium videtur operæ regulas Grammatices in hisce dignitatum nominibus efferendis observare ex Theodosio Grammatico in Grammatica MS. ταῦτα κύρια ὀνόματα ὄντα οὐ φυλάσσουσι τὸ ω μέγα καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς· εἰ δὲ ἀξιωματικὰ ὑπάρχουσιν, οἷον τὸ Πραίτωρος, καὶ τὸ Κοιαίστωρος, καὶ τὸ Μαίστωρος, φυλάσσουσι τὸ ω μέγα καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς· τὸ γὰρ Πραίτωρος, καὶ τὸ Κοιαίστωρος, καὶ τὸ Μαίστωρος, διὰ τὸ ω μέγα γράφονται, τὰ μέν τοι σύνθετα, οἷον τὸ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ αὐτοκράτωρ, μονοκράτωρ, Σεβαστοκράτωρ, διὰ τοῦ ο μικρὸν κλίνονται, ἀπάτορος, &c.

Πανυπερσέβαστος, Dignitas inventa primum ab eodem Alexio Comneno, & ab eo collata Michaëli Taronitæ sororio. Zonaras: τὸν μὲν οὖν Ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεζευγμένον τῶν ἀδελφῶν, πάνυ στεργομένην πρὸς τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς αὐτοῦ τιμωμένην, Πανυπερσέβαστον ὠνόμασαν, καὶ τοῦτο καινίσαντες τὸ ἀξίωμα. Quam quidem dignitatem Cæsareæ in consessibus parem esse voluit idem Alexius. Anna filia lib. 3. pag. 78. μετ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ τετίμηται καὶ ὁ Ταρωνείτης, καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ Βασιλέως Πρωτοσέβαστός τε καὶ Πρωτοβεστιάριος· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Πανυπερσέβαστος ἀναδείκνυται, καὶ σύνθωκος Καίσαρι γέγονε. Adde pag. 258. Ex hinc Andronicus Palæologus Senior vestes & calceos Imperatorios, & alia ornamenta Imperatoria huicce dignitati adscripsit. Nicephorus Gregoras lib. 7. pag. 124. 1. Edit. & 190. Edit. Geneu. enarrans, ut Joannem ex fratre Constantino nepotem ea donaverit: ἐτετιμήκει δ' αὐτὸν εὐθὺς καὶ τῷ τοῦ Πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, ὃ νῦν καὶ αὐτὸ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν στοργὴν, ἐνδοξότερον ἢ πρότερον εἶχε, πολλῷ κατεστήσατο· ἐνδύμασι γὰρ καὶ πεδίλοις αὐτοῦ, καὶ ὅσα τὸν ἵππον τούτου κοσμεῖ, κιῤῥοῖς τοῖς ἅπασι χρῆσθαι κεχάρισται, ἵν' ᾖ διασημότατος ἐν τοῖς περὶ τὸν Βασιλέα εὐγενέσι. Georgius Pachymeres lib. 12. cap. 20. de eodem Joanne: τιμᾷ οὕτω τελέως τοῦ ἑπτακαιδεκάτου ἐπιβάντα ἔτους, τῷ τοῦ Πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, πλὴν οὐ κατὰ τὸ ἀρχῆθεν τῆς ἀξίας ταυτησὶ σχῆμα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ κιῤῥῶν παρασήμοις σεμνύνει. ἃ δὴ τῆς ἐπαρχίας πρότερα σύμβολα ἦσαν. Sed & à Matthæo in Catalogo Officiorum Palatij recensetur post Cæsarem, diciturque esse συγκλήτου πρῶτος. Ea verò dignitatis istius prærogativa perstitit usque ad Andronicum Juniorem, qui Joannem Cantacuzenum Magnum Domesticum creatum Panhypersebasto æqualem primò, deinde extincto avo Andronico Seniore, inferiorem esse statuit. Id pluribus prosequitur Codinus cap. 2. n. 5. ubi observat etiam hanc dignitatem inventam ab Alexio, & ab eo deinceps collatam Nicephoro Bryennio Annæ filiæ conjugi: quod & narrat eadem Anna lib. 13. pag. 405. qua pariter donatur à Theophylacto Bulgariæ Archiepiscopo in Epist. 41. ubi & Βασιλείας titulo, perinde ac Cæsar, exornatur. Vide præterea Nicephorum Gregoram lib. 8. pag. 169. 1. Edit. & Joannem Cantacuzenum lib. 2. Histor. cap. 38. init. & lib. 3. cap. 36. init. & cap. 82.

Πανυπερπρωτοσέβαστος, qua dignitate donatur quidam Anemas Theodoræ Porphyrogenitæ conjux, apud Lambecium lib. 5. de Bibl. Cæsar p. 233.

Πρωτοσέβαστος, Dignitas juventa ab eodem Alexio Comneno Imp. qua Adrianum fratrem donavit: Anna lib. 3. πρὸς δὲ καὶ Ἀδριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πρωτοσέβαστος ἀξιοῦται περιφανέστατος. Ita etiam Zonaras, & Codinus. Hanc porro dignitatem postea concessit Alexio Venetorum Duci: eadem Anna lib. 6. pag. 161. καὶ αὐτὸν τὸν Δοῦκαν Βενετίας τῷ τῶν Πρωτοσεβάστων ἀξιώματι μετὰ τῆς ἀναλόγου ῥόγας ἐτίμησεν. Hujusce dignitatis mentio passim occurrit, apud Cinnamum lib. 2. num. 17. Georgium Acropolitam cap. 48. 60. Cantacuzen. lib. 3. cap. 22. Phranzem lib. 2. cap. 9. &c.

Σεβαστοϋπέρτατος, Dignitas, supra Sebastos, inventa, ni fallor, ab eodem Alexio Comneno Imp. qui ea Constantinum Angelum donavit. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 71. τελείσωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ πανσεβαστοϋπερτάτου κυρίου Κωνσταντίνου, &c. Joan. Cinnamus lib. 3. num. 6. Κωνσταντίνῳ μὲν Σεβαστοϋπερτάτῳ, ὃν Ἄγγελον ἐπεκάλουν, αὐτοῦ σὺν δυνάμεσιν ἔλιπεν.

Πανυπερπρωτοσεβαστοϋπέρτατος. Laudatur à Lambecio lib. 3. Comment. de Bibl. Cæsarea, Gregorij Monachi & Abbatis Monasterij in Oxeia insula, oratio consolatoria πρὸς τὴν Πορφυρογέννητον κυρίαν Θεοδώραν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πανυπερπρωτοσεβαστοϋπερτάτου Δεσπότου τοῦ Ἀνεμοῦ. Vide suprà.

Σεβαστότατος, Dignitas qua Apelchasemum Persam donavit idem Alexius Comnenus Imp. Anna Comnena lib. 6. pag. 174. πλείοσι δωρεαῖς τοῦτον ἀμειψάμενος, τῷ Σεβαστοτάτῳ τε ἀξιώματι τιμήσας, &c. Videretur legendum Σεβαστοτάτου, nisi hic mendum subsit, scribendumque fuerit, Σεβαστοῦ.

Πανσέβαστος, titulus datus *Protostratori* apud Theophylactum Bulgariæ Episcop. Epist. 29. & *Sebasto*, in Novella Manuelis Comneni de Judicibus & Advocatis.

Σεβαστοφάντης. Vide Inscriptiones Reinesij paginâ 375.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΌΡΟΣ, *Curator Regionis Urbanæ: Qui totius Regionis sollicitudinem gerebat*, in Descript. Urbis Constantinopolitanæ, cui suberant *Collegiati, Vernaculi & Vicomagistri:* Ἀμφοδάρχης, Ῥεγεωνάρχης. Suidas in Αὔγουστος· ὅτι Αὐγουστεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ιε. ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ Ῥεγεωνάρχαι καὶ Σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Αὐγουστείῳ, οἷον ἐν τῷ ὀψοπωλείῳ εἰς τιμὴν Τιβερίου. Quæ quidem hausit à Joanne Lydo lib. de Mensibus, ut & Codinus in Orig. Constantinopol. num. 32. Leo Diaconus MS. lib. 10. ἄρτι δὲ κατὰ τὸν τῷ Ὀλύμπῳ παρακειμένην τῆς Ἀτρώας πεδιάδα ὁ βασιλεὺς ἀφικόμενος, πρὸς τὴν τοῦ Πατρικίου Ῥωμανοῦ καὶ τῷ τοῦ Σεβαστοφόρου διαπρέποντι ἀξιώματι οὖσαν κατήγετο. Scylitzes pag. 636. ἐξωνύχισε δὲ καὶ Ῥωμανὸν τὸν τοῦ στεφανουγὸν, τὸν μετέπειτα Σεβαστοφόρον γενόμενον. Adde pag. 757.

&c.

& 758. Ubi Goarus existimat eum Σεβαςοφόρον dignitate donatum, qui primus delatæ Augustæ dignitatis nuncium afferebat. Sed hisce repugnant quæ ex Suida attulimus. Siquidem igitur Sebastophori iidem fuere qui Regionum Curatores, ita appellati videntur, quod suæ Regionis essent vexillarij, & in publicis ceremoniis, *Augusti*, seu Imperatoris imaginem, ac *Laureatam*, quam descripsimus in Gloss. med. Latin. suis Civibus præferrent: ut Romæ iidem Curatores Regionum etiamnum *Banderesi* appellantur, de qua voce egimus pariter in eodem Gloss. Meminit præterea Anonymus Barensis in Chron. ad an. 1043. cujusdam *Sevastophori* copiarum Græcanicarum ducis. Unde sane colligere est illustrem fuisse dignitatem, cum & Patriciis conferretur, adeo ut non omnino ij pro Regionum Urbis Curatoribus habendi sint.

ΣΕΒΕ'ΝΝΙΟΝ, Σιβέννιον, illud corticosum quod in summa palmula enascitur. Hesychius: σεβέννιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι γινόμενον. Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἄλλος δὲ μοναχὸς παρέβαλεν αὐτῷ ἔχων σεβέννια, καὶ ἐποίησε τὸν γέροντα ἐργάσασθαι τὰ σεβέννια. Ammonius de Monachis Sinaitis pag. 100. ἦν δὲ ἡ τροφὴ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ μικροὶ φοίνικες, ἐξ ὧν εἶχεν καὶ τὰ ἐνδύματα ἀπὸ σιβιννίου. Codd. alij habent σιβιννίων. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 42. κατέλιπε δέ μοι τὸ χιτῶνα τὸ δερμάτινον, καὶ τρίχινον, καμάσιν λευκὸν, καὶ σανδάλια σεβέννια. In Isaacio num. 7. παλαιὰ πολύρραφα ἐφόρει καὶ σεβέννια. Ubi σεβεννια habet Paulus Monachus lib. 1. Collect. Vide Salmasium ad Plinium pag. 409.

Σιβιννον, Σιβίννινον. Paradisus, seu liber SS. Senum MS. καί τις ἀδελφὸς φοιτήσας πρὸς αὐτὸν ἐκάθισε κάμνων σίβινα. Joan. Moschus in Limon. cap. 123. εὑρὼν αὐτόθι γέροντα φοροῦντα ἀπὸ σιβίνου κολλόβιον. Ubi Interpres: *Inveniique ibi senem vestitum collobio de sibino.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. de Monachis, MSS. ἐφόρει δὲ φασκίδιον σιβίνινον ἔσωθεν καὶ κεντώνιον. Ubi Cod. Reg. habet σεβέννινον. Rursum: καὶ ὁρᾷ ἔνδον τρεῖς τινὰς ἀνακειμένους φοροῦντας σιβίνινα κολόβια. Anonymus de Cæde Patrum Rhaiti, MS. καὶ τὸ ποτὸν αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ἀπὸ σιβίνων.

ΣΕ'ΒΗ, ἡ συπτηρία, ἡ σχιςὶς, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Alumen.* Matthæus Silvaticus: *Sebel, Sebum, Sceb, i. alumen.*

ΣΕΓΟΥ'ΡΟΣ, *Securus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Τόσο σεγούρες ἔςεκαν, ὅλαις γιαπεθάνουν.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

Κεὶς σε λεμίονα γύρεψε σεγοῦρον νά μας βάλης.

Σιγοῦρος, Συγοῦρος. Corona pretiosa: Σιγοῦρος, *Tutus*, Ασφαλής. Georgius Contares lib. 5. Hist. Athenar. pag. 123. διὰ νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Περσικὴν καβαλαρίαν πλέον σιγοῦροι. Et pag. 135. διὰ νὰ ςέκη αὐτὸς ἐκεῖ εἰς τὴν Λακεδαίμονα συγοῦρος. Ita cum *υ.* apud Agapium in Geoponico cap. 199. semel ac iterum, & in Turcogr. Crusij pag. 217.

ΣΕ'ΔΑ, *Sedes.* Lexicon adespoton MS. Hesychius & Suidas: Σέδας, καθέδρας.

ΣΕ'ΔΕΤΟΝ, *Stativa hiberna: Sedes*, nudè, Vegetio, Ammiano, & aliis. Suidas: Σέδετον, τὸ φοσσάτον. Glossæ Basilic. Σεδέτοις, καθέδραις. Σεδέτοις, προσεδρείαις. Σέδετον, τὸ φοσάτον. Σέδετα, ἀπληκτα σκαφίοις ἢ τόποις τισὶ. Lex 14. Cod. de Episcopor. audientia: οἱ ὑφεςῶτες καὶ τῇ φυλακῇ προσκαρτεροῦντες ςρατιῶται ἐν τοῖς σεδέτοις αὐτῶν. Theophilus de Testam. militari, lib. 2. tit. 11. §. 3. ἐν οἷς δὲ χρόνοις ἐν ἑτέροις διατρίβουσι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λεγομένοις αὐτοῖς σεδέτοις, τελεῖσιν ἔνθα διάγειν αὐτοὺς ἀνάγκη τῆς ςρατιωτικῶν ἐν τῷ διατίθεσθαι προνομίων οὐκ ἀπολαύουσι. Ubi Scholiastes: Σεδέτοις, τετέςιν προσεδρίαις. Ibidem: τυχὸν γὰρ ὄντες σεδέτοις ἦσαν. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 7. εἰ δὲ ἐν παραχειμαδίῳ, ἢ εἰς τὰ σέδετα, ἢ κατὰ πάροδον ἄρχων ἢ ςρατιώτης ζημιώσῃ συντελεςὴν, &c. Rufus in Legibus militaribus: ςρατιώτης ἐν παραχειμαδίῳ ἢ κατὰ πάροδον, ἢ εἰς τὰ σέδετα. Pseudocustochius in Vita MS. Eugenij: ὡς δὲ ἐπέζευμεν ἐκεῖ τὸ σέδετον ἡμῶν, κεκμηκότες διαναπαύσασθαι, &c.

ΣΕΗΚΕΡΑ', ςριδακὸς, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Lactuca.*

ΣΕΗΣΑ'ΜΠΑΡ, τὸ βάλσαμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Codd. Reg. 190. 1843. in aliis scribitur σεντάπερ, in aliis Σενσύμβαρ, Βάλσαμος. In aliis denique Saracenicis MSS. Σεισέμβερ, τὸ βάρσαμον. *Balsamum.*

ΣΕΗΣΑΝΑ'. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 652. ἕνας ςρατιώτης εἶχεν ἕνα μουλάρι, τὸ ὁποῖον εἶχε σεησανὰ, καὶ ὅταν ἐπάγαινε εἰς τὸν πόλεμον, ἐφόρτωνε τὰ ῥοῦχά του εἰς αὐτό.

ΣΕΗΤΑΡΑ', ἰχχιν τὶ, κάφουκον Ἰνδικὸν. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1849.

ΣΕΪ'Α. Codinus de Offic. Palat. cap. 3. num. 2. ubi de Sciadio Despotæ: τὰ σεῖα, εἰ καὶ τὰ βυσιλικὰ, πλὴν τοῦ κόμβου τοῦ φοινίκων, & num. 16. de Sciadio Sebastocratoris: τὸ τοῦ Σεβαςοκράτορος σκιάδιον, χρυσοκόκκινον, συρματεῖον· ὁ ἀὴρ καὶ τὰ σεῖα οἷα καὶ τὰ τοῦ Δεσπότε. Ubi Goarus σεῖα, *Mobilia, tremula, pendiliaque ornamenta*, ἀπὸ τοῦ σείειν, *movere, quatere*, interpretatur. Sed fere malim intelligi virgulas, quas *Sions* vulgo dicimus: hic enim intelliguntur Sciadij vittæ, seu κρεμαςήρια.

ΣΕΙΡΑ'. Moschus in Limonario cap. 87. ex edit. Coteleriana: ἐφόρει δὲ σιχάριον τρίχινον, καὶ ἀπὸ σειρᾶς μανδίον. Et cap. 92. φορῶν ἀπὸ σειρᾶς κολόβιον, καὶ μικρὸν εἰς τοὺς ὤμους αὐτοῦ ἐπιρριπτάριον ἐκ ψιαθίου. Psiathia conficiebantur ex palmis invicem contextis: unde aliud esse ἀπὸ σειρᾶς conjici potest. Vide Σέρα.

ΣΕΙΡΑ'ΔΙΟΝ. Eustathius ad Odyss. χ. pag. 1923. ὥσπερ δειρὰ δέρη, οὕτω καὶ σειρὰ σέρα τὸ ἰδιωτικὸν, καὶ τὸ κοινῶς δὲ λεγόμενον σειράδιον, τῆς Ὁμηρικῆς ἐςὶ κόμμα τῆς σειρᾶς. Il. ψ. ubi de voce σειρὰ, κεκοίνωται λέξις ὡς δηλοῖ παρ' ἡμῖν τὰ σειράδια.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ, *Intibum.* Suidas: σέρρεις, εἶδος λαχάνου, τὰ παρ' ἡμῖν Σειρικὰ λεγόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΑ'ΣΤΗΣ, *Hastæ* aut *Spiculi* species. Hesychius: Σειρομάςης, λόγχη, δόρυ, ῥομφαία. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Σειρομάςης, ὁ λῶρος, ἢ εἶδος ἀκοντίου. Glossæ aliæ ex Cod. 1673. Σειρομάςης, εἶδος ἀκοντίου, λόγχη. LXX. Interpretes Joel. 3. 10. συγκόψατε τὰ ἄροτρα ἡμῶν εἰς σειρομάςας. Ubi vulgata lectio: *Concidite aratra vestra in Gladios, & ligones vestros in lanceas.* Occurrit rursum Numer. cap. 25. Eunapius: ὥςε ὁ σειρομάςης εὐδοκιμεῖ τοῦ δόρατος. Scylitzes pag. 700. ἐπεὶ δὲ μὴ ἔπειθε, καὶ τὸν σειρομάςην ἐκτείνας, δοῦναι τούτῳ πολλάς. Et pag. 743. καὶ τὸν σειρομάςην ἀνατείνας, ἔπαισεν αὐτὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. num. 40. φέρει δὲ ἕτερος ἀπὸ τοῦ ἀριςεροῦ μέρους τῆς ζώνης αὐτοῦ σειρομάςην, ὃν ποιῶς καλοῦσι σαλίβαν. Ex his non omnino percipitur quid propriè fuerit *Siromastes*; tametsi idem fuisse quod Latini *Verutum* appellarunt, (de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.) ex Hesychio videatur posse colligi, qui instrumentum esse illud ferreum ait, quo merces à publicanis explorari solent: Σειρομάςης, σκεῦος τὸ σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσιν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Glossæ MSS. in lib. Job: ὁ σειρομάςης, σκεῦος ἐςὶ λογχίδες, ἔχον οἰκίσκον τινὰ συμπεμμένον αὐτῷ, ᾧ χρῶνται μάλιςα τελῶναι. Et Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 491.

Ἤλλοι

Πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι Σειρομάστην,
Ὥσπερ κἀν τῇ τοῦ Φινεὲς νοεῖται ἱστορίᾳ,
Ἐν ᾗ Ζαμβρὴν ἀπέκτεινεν, ἐν τούτῳ καὶ τὴν Χάσβην.
Κυρίως δὲ σιδήρειον τῶν τελωνῶν ὑπάρχει,
Ὡς μέγας ὀβελισκός τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους,
Τὰ κλεπτολελεγμένα νοοῦσι καὶ κρατοῦσιν.

Ita sane istud publicanorum verutum ea ætate appellabant, quod *Siromastis* bellici formam referret, non verò quod propria fuerit illius nomenclatura. Sed & fossarum profunditatem Siromastis tentatam videtur innuere Philon in Belopœecis MSS. πρὸς δὲ τὰ κεράμια, καὶ τὰ κρυπτόμενα ὀρύγματα τοῖς Σειρομάσταις χρῆσθαι.

ΣΕΙΡΟΜΆΣΤΙΞ, *Flagellum, è catena pendulum*, quo feriuntur ac urgentur equi. Georgius Pisides in Hexaemero v. 944.

Καὶ πᾶς μὲν ἵππος σειρομάστιγα τρέμει.

Herodiani Epimerismi MSS. & Glossæ MSS. Σειρομάστης, ὁ λῶρος, &c. Moschopulus pag. 54. Σειρὰ, ἡ ἅλυσις, ἀφ' οὗ σειρομάστης.

ΣΕΙΣΑ, pro σειρὰ, *Catena*. Glossæ Græcobarb. τὴν σεισὰν, ἤγουν ἅλυσιν.

ΣΕΙΣΈΜΒΕΡ. Vide Σεπτέμπερ.

ΣΕΙΣΙΑΙ. Vide in Βράσαι.

ΣΕΙ͂ΣΜΑ, unus è 19. tonis Musicæ Græcanicæ. Vide in Ἴση.

ΣΕΙΣΜΟΚΡΆΤΩΡ, *Dæmon terræ motuum Dominus*. Joan. Damascenus in Synodica ad Theophilum Imp. pag. 131. ὁ δὲ μάγος, Ἐγώ εἰμι Σεσοὺχ, ὁ σεισμοκράτωρ βασιλεύς.

ΣΕΙΣΜΟΛΌΓΙΟΝ, *Liber continens observationes circa terræ motus*, cujusmodi in Cod. Reg. MS. 3177. describitur pagina 452. hoc titulo: ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου. Nicetas in Manuele lib. 7. num. 5. βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καθ' ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὕτωσι, Πτῶσις σοφῶν, &c. In indice MS. Codd. Gr. Bibl. Vaticanæ laudatur Ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζωδίων. Vide Βροντολόγιον, & Gauminum ad Psellum de Operat. Dæmon. pag. 115. ubi de sex σεισμῶν generibus ex Magorum nugis.

ΣΕΙΣΟΦΊΚΗΣ, *Cinclus*, avis. Auctor Etymologici, in Κίγκλις. Κίγκλις, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα, ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι Σεισοπυγίδα καλοῦσιν· εἴρηται διὰ τὸ συνεχῶς τὰ οὐραῖα πτερὰ ἐν τῷ αὐτοῦ κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγὴν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν. Σεισοφίκης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. habetur σεισόφι ἡ παρ' ἡμῖν ὀνομάσται, pro σεισοφίκης.

ΣΕΙΣΤΌΣ, vel Σειστὸν, *Ornatus vestium*, aut *quivis ornatus muliebris*. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σειστὸς ὁ γυναικεῖος κόσμος, κόσμος τῶν ἱματίων.

Historia MS. Bertrandi Romani:

Τὰ λαμπροκαλαμόστυλα, ὀρθομαρμάρωσίς τε,
Κυττόφυλλα, χρυσόφυλλα ἴων, κρίνων, καὶ ῥόδων,
Μάλαμα πάνε καθαρὸν, ὅλα σειστὰ τὰ πάντα.

Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 258. ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ Ἄμβωνος ἔστενε χρυσίου λίτρας ρ'. εἶχε δὲ καὶ σειστὰ καὶ λυχνίτας σὺν μαργαριταρίων ἀπιδοτῶν. *Catenulas* perperam vertit Interpres.

ΣΕΙ͂ΣΤΡΑ, dicta Romæ *Lupanaria*, in quæ conjiciebantur adulteræ, ut passivam venerem cogerentur exercere, ad majorem interim infamiam, quibusdam κώδωνας, seu *Sistra* concutientibus, dum res obscæna perageretur, ut omnibus adulterarum pœna nota fieret: unde πορνεῖα, seu Lupanaria ita à Romanis Σεῖστρα appellabantur, quæ quidem sustulit Theodosius M. uti narrat Socrates lib. 5. cap. 18. ubi consulendus Henric. Valesius.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ, sic dicti religiosi quidam apud Persas, seu Turcos. Laonicus lib. 7. pag. 186. καὶ τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος μετὰ Ζιχίδων, τῶν παρ' αὐτοῖς Ναζηραίων, καὶ Σειτίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν. Historia politica p. 41. εἴσαν δὲ Σείτιδες ἔχοντες Τεκέν.

ΣΕΚΑΗΚ ἐνουμὲλ, in Glossis Saracenicis MSS. ὁ χυλὸς τῆς ἀνεμόνης. *Succus anemones*.

ΣΕΚΑΚΟΥΛ, ἑλένιον, in Glossis Jatricis MSS. in Lexico ex Cod. Reg. 1843. τὸ ἠρίγγιον. Σεκάκουλα, τὸ κελγίελεν, in aliis Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Helenium de quo Botanici.

ΣΕΚΆΛΙΣ, apud Myrepsum sect. 17. cap. 2. Vide Gloss. med. Lat. in *Secalis*.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ, *Secundicerius*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. In Act. 1. & 4. Concil. Constantinopolit. sub Mena: Μηνᾶς ὁ θεοσεβέστατος Ἀναγνώστης καὶ Σεκουνδικήριος Νοταρίων Ἀποστολικοῦ θρόνου. Synaxaria 7. Octob. ὁ μὲν Σέργιος Πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν Γεντιλίων, ὁ δὲ Βάκχος Σεκουνδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς.

ΣΕΚΟΥ͂ΝΔΟΣ, *Secundus*. Suidas: Σεκοῦνδος, δεύτερος. Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 107. ἐν Καρχηδόνι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κλίματος Σεκούνδης. Ubi Lat. *in Regione secunda*. Leo Imp. in Tacticis cap. 4. §. 18. Σεκοῦνδος δὲ λέγεται, ὁ δεύτερος τῆς ἀκίας, ὁ λεγόμενος ἐπιστάτης. Adde §. 71. cap. 7. §. 76. 77. Mauricius lib. 12. Strateg. cap 9. τοὺς δὲ ἐν αὐτοῖς διωνύμους, τουτέστι τὸν μὲν ἕνα Λοχαγὸν, καὶ Πρίμον, τὸν δὲ δεύτερον Δεκάρχην, καὶ Σεκοῦνδον. Infrà: οἱ δὲ Σεκοῦνδοι μετὰ τῶν Δεκάρχων, &c.

ΣΕΚΟΥ͂ΤΩΡ, *Sequutor*, gladiator qui adversus retiarium pugnat, apud Artemidorum lib. 2 Onirocrit. cap. 33. Vide Cicero n. lib. 7. ad Attic. Epist. 14. Vetus inscriptio apud Reinesium p. 1024. D. M. S. Q. FABI. VIATORIS DOCTORI SECVTOREM FECIT. Q. FABIVS CASTVS BENE MERENTI.

ΣΈΚΡΕΤΟΝ, Σήκρητον, *Secretarium ædis sacræ*: qua notione non semel hæc vox usurpatur in Cod. Canon. Ecclesiæ Africanæ, ubi Concilia dicuntur acta Carthagine εἰς τὸ σήκρητον τῆς ἐκκλησίας Φαύστου, initio: εἰς τὸ σήκρητον τῆς ἐκκλησίας Ῥεστιτούτης, Can. 23. Hippone εἰς τὸ σήκρητον τῆς ἐκκλησίας Πάκης, eod. Can. 23. sic Can. 107. & alibi non semel. Concil. Calchedonense Act. 14. ἐν τῇ Ἀντιοχέων ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ στοϊδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου. In Concilio Constantinop. sub Mena Act. 5. occurrit σέκρετον χειμερινὸν τοῦ ἐπισκοπείου. Idem Concil. Calchedon. Act. 1. τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐνδημούσης ἐν τῇ προειρημένῃ μεγαλοπόλει ἐν τῷ σηκρήτῳ τοῦ ἐπισκοπείου. Novella Leonis & Alexādri in Jure Græcorom. ἐν τῷ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων εὐαγεῖ σεκρέτῳ. Passim.

Σέκρετον, *Secretarium, Forum, Tribunal juridicum*: vel locus aut ædes in qua de rebus seriis agebatur, Hesychius: Σέκρετον, Συνέδριον. Auctor Etymologici: Σέκρετον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κρίσεις. Glossæ Basilic. Σέκρετον, Δικαστήριον. Κονσιστόριον, Βασιλικὸν σέκρετον. Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. num. 15. *Tormentorum genera inaudita excogitabantur, & ne cui temerè jus diceretur, aræ in Secretariis ac pro tribunali positæ, ut litigatores prius sacrificarent, atque ita causas suas dicerent*. Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30. de Paulo Samosateno: βῆμα μὲν θρόνον ὑψηλὸν ἑαυτῷ κατασκευασάμενος, οὐχ ὡς Χριστοῦ μαθητὴς, Σήκρητον δὲ, ὥσπερ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες, ἔχων τε καὶ ὀνομάζων. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: ὁ δὲ ἐπέμενεν θλίβων τὸν ἅγιον, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀδικῶν, ὥστε αὐτὸν ἐλθεῖν καὶ ἐν σεκρέτῳ εἰς λόγους ἐναντίους μετὰ τοῦ ὁσίου. Σέκρετον παλατίου in Actis S. Maximi Confess. n. 12. p. 38. 39. de quo egimus in Constantinopoli Christiana. Martyrium S. Petri Archiepisc. Alexandrini p. 218. ἐπεὶ αὐτὴ τέλος εἶχεν ἐν τῷ σεκρέτῳ γενόμενος. Michaël Cerularius Patr. Constantin. in Epist. ad Petr. Antioch. Patr. n. 6. τῶν Μητροπολιτῶν μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ σεκρέτῳ συνηθροισμένων. Perdiccas Ephesius in Themate Hierosol.

Αἱ καθιμίαι σέκρετον τῶ ἀσεβῶν γεγῶσαι.
Balsamon ad Nomocanonem Photij p. 131. 1. edit. ἐπεὶ δὲ τὸ τοιῦτον πρόςαγμα οὐκ ἔφθασε καταγραφῆναι εἰς τὰ σέκρετα πρόσφορα, &c. Diploma Andronici Junioris pro Monembasiotis sub fin. ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἃς ἔχωσιν ὅτει ὑποθέσεις, ἢ μετ' ἀλλήλων, ἢ μεθ' ἑτέρων τινῶν, κριθήσονται παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ σεκρέτῳ τῆς βασιλείας μυ. Σεκρετικὰ καὶ πολιτικὰ πράγματα, *res judiciales & politicæ*, in Bulla aurea Alexij Comneni, apud Annam filiam libro 3. pag. 84. Synaxar. Maximi Cythær. 23. Nov. καὶ ἐκαθίζετον εἰς κάποιαν σεκρετικὴν καθέδραν, ἢ μᾶλλον καλάςασιν κειτῦ.

Ita porrò appellabant Tribunalia juridica civilia & Ecclesiastica Constantinopoli: nam civilia aliquot recensentur, nempe secretum Magni Drungarij, secretum τῶν δημοσιακῶν, seu Tributorum, secretum Primi à secretis, & secretum Dicæodotæ, præter alia tribunalia aliis nominibus donata. Ecclesiastica verò secreta etiam complura fuere, nempe eorum quos Ἐξωκατακοίλυς vocabant, scilicet Magni Oeconomi, Magni Sacellarij, Magni Sceuophylacis, Præfecti Sacellio, & Protecdici. Novella Manuelis Comneni de Judicibus & Advocatis sic clauditur: τῶν δὲ τὸ τοιῦτον βασιλικὸν προσκυνητὸν πρόςαγμα, καὶ ἐν διαφόροις καλεςρωμένον πολιτικοῖς τε καὶ ἐκκλησιαςικοῖς σεκρέτοις. Novella alia ejusdem Manuelis lib. 2. Juris Græcorum. sic etiam clauditur: καλετέθη ἐν τοῖς δυσὶ μεγάλοις σεκρέτοις κατὰ μῆνα Μάϊον. Id est in Civilibus & Ecclesiasticis. Balsamon in Medit. de Patr. pag. 453. ἀπολυθεῖσα, καὶ τοῖς δημοσιακοῖς καὶ ἐκκλησιαςικοῖς σεκρέτοις καταςραθεῖσα. Vide eundem ad Nomocan. Photii tit. 1. c. 28. Joannes Tzetzes in Rhetores fanaticos:

Ταῦτα δ' ἐφλυρέθησαν ἰσχύι λόγων,
Τζέτζυ καλεςρώθησαν ἐν τῷ σεκρέτῳ.

Alludit ad formulam quæ constitutionibus apponebatur, de qua in voce Καταςρωννύειν. Civilibus porrò qui præerat, quem Προεςῶτα τῶ Σεκρέτων appellabant, singulis mensibus mutabatur, quod ex Bulla aurea Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. colligi posse videtur, p. 84. τῷ δὲ μηνὶ τῶ κατὰ τὴν ἡμέραν διοικῦντος τὰ σέκρετα, &c.

Erant præterea secreta duo Patriarchæ: alterum Majus dictum, alterum parvum, seu μικρόν. De singulis copiosè egimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 13. & 14. Sed & *Secreta* locis sacris adscribere videtur Typicum MS. Monasterij Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης cap. 1. ἢ μονῇ, ἢ εὐαγεῖ οἴκῳ, ἢ τῷ ὀρφανοτροφείῳ, ἢ ἑτέρῳ σεκρέτῳ.

Σεκρετικοὶ, *Secretorum, seu Tribunalium juridicorum ministri*, vel etiam notarij. Novella Constantini Porphyrog. περὶ δυνατῶν &c. οἱ ἀπὸ τῶ ἀςρατεύτων πολιτῶν πρὸς σχολαρίυς, ἢ Σεκρετικὺς ἐκποίησις γέγονεν. Suprà, Σεκρέτοις ὑπηρετυμένυς appellavit. Σεκρετικοὶ διακονηταὶ dicuntur Balsamoni in Medit. de Protecdico & Chartophylace. Sententia lata in Niphonem Bogomilum, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl. cap. 12. ὁ εὐλαβὴς Δομέςικος τῶ Σεκρετικῶν Βασίλειος ὁ Κυμινιάτης, καὶ Ἰωάννης Σεκρετικὸς ὁ τῶ Δυλτερεύοντος, καὶ Ἰωάννης Σεκρετικὸς ὁ τῶ Οἰνοχόυ. Bulla aurea Alexij Imp. apud Annam filiam lib. 3. p. 84. κἂν παρ' αὐτῶ τῶ Προεςῶτος τῶ σεκρέτων ἀναφέρωνται, ἢ τῶ ὑπ' αὐτῶν Σεκρετικῶν, &c.

Σεκρετικοὶ, præterea dicebantur qui rei vectigali inserviebant. Nam Σέκρετον peculiari significatu dicebatur ædes in quam inferebantur vectigalia publica, cui præerat Λογοθέτης τῶ Σεκρέτων, uti observavimus in Not. ad Alexiadem p. 262. Scholiastes Basilic. ad lib. 38. tit. 1. §. 65. de Exactoribus publicorum tributorum: οὐ τὺς μισθωμένυς λέγει, ἀλλὰ τὺς ὑποδεχομένυς αὐτὰ, (τέλη) ὁποῖοι οἱ νῦν εἰσιν οἱ Σεκρετικοί. Cùm verò tributa à susceptoribus exciperent Secretici, eaque in Secretum inferrentur, horum unusquisque exemplum adnotationis suscepti vectigalis ex codice Secreti servabat. Idem Scholiastes ad lib. 22. p. 50. πρωτότυπον, φησὶν, ὀφείλει καὶ ὁ φίσκος προφέρειν, οὐκ ἴδιον, ἢ ἰδίως εἰς καθ' ἕνα τῶ Σεκρετικῶν ἔχει εἰς οἰκείαν παρασημείωσιν, ἢ παρεκβληθὲν ἀπὸ τοιύτυ σχεδαρίυ· καὶ τὸ σχεδάριον γὰρ ἴδιον ἐςὶ καὶ τὸ ἐξ αὐτῦ παρεκβληθὲν, ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ἢ ὁ παρεκβληθὴ οὐκ ἀπὸ σχεδαρίυ, ἀλλὰ τῶ κώδικος, ἤτοι θέσεως τῶ σεκρέτυ.

Σεκρετάριον, *Secretarium*, idem quod Σέκρετον, in Synodo VI. Constantinopolit. act. 4. extr.

Σεκρετάριος, Σηκρητάριος, *Secretarius*. Concil. Calchedon. Act. 1. ὁ καθεσιώμενος σηκρητάριος τῶ Θείυ κονσιςορίυ. Evagrius lib. 2. Hist. ἀνέγνω Κωνςαντῖνος Σεκρετάριος ἀπὸ σχέδυς ἐπὶ λέξεως ταῦτα. Scylitzes in Michaele Parapin. εἰς τάξιν Σεκρεταρίυ τῷ πατρὶ τῶ Μιχαὴλ ὑπηρετησάμενος. Vide Ἀσηκρῆτις.

ΣΕΚΤΟ'Ν. Lexic. MS. Cod. Reg. 1708. & 2062. σεκτὸν, τὸ ἄθροισμα τῶ πλυσίων. Vide Gloss. med. Lat. in *Secta*.

ΣΕ'ΛΑ, Σέλιον. Vide in Σέλλα.

ΣΕΛΕ'ΜΝΙΟΝ. Vide in Σολέμνιον.

ΣΕΛΕ'ΝΤΙΟΝ. Vide in Σιλέντιον.

ΣΕΛΕ'ΨΙΟΝ, Ægyptiis, *Urtica*, Ἀκαλύφη, apud Interpol. Dioscor. c. 696.

ΣΕΛΗΝΑΙ'Α, *Luna*, Σελήνη. Vide in Καλαμαία.

ΣΕΛΗΝΙΑΖΟ'ΜΕΝΟΣ, *Lunaticus, Epilepticus*, Matthei c. 4. & 17. Nicephorus Presb. Constantinop. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἤρξατο τῦτον λεπτοκοπᾶν μετὰ ἀτάκτων φωνῶν ὥσπερ τὶς σεληνιαζόμενος καὶ ἐξεςηκώς. Vide Cæsarium Dial. 2. ubi quærit, πῶς τὸ εὐαγγέλιον σεληνιαζομένυς λέγει τὺς ἐπιληπτικύς, & Nicetam Serrarum Episcop. in Catena in Matth. cap. 4. pag. 105. Eustathium Il. α. p. 87. præterea Nicol. Fullerum lib. 2. Miscellan. Sacror. c. 17. Laudatur ab Allatio Michaëlis Pselli opuscum περὶ σεληνιασμῦ, cujus initium describit, Σεληνιασμὸς φυσικόν τι τυγχάνει, &c. Σεληνιαῖον πάθος, apud Josephum Episcopum Methonensem in Respons. ad libellum Marci Ephesij p. 680. Eustathius Odyss. δ. Ἀρτέμιδι δὲ χρυσηλακάτῳ τὴν Ἑλένην ὁ ποιητὴς εἰκάζει, διὰ τὴν κατὰ σῶμα φυὴν· ὅθεν ἤδη λαβόντες ἀρχὴν οἱ μεθ' Ὅμηρον διὰ τὸ εἰς σελήνην ἀλληγορεῖσθαι τὴν Ἄρτεμιν, σεληναίαν ἄνθρωπον τὴν Ἑλένην ἐπλάσαντο, ὡς ἐκ τῶ κατὰ σελήνην κόσμυ πεσῦσαν.

ΣΕΛΗΝΑΙ'Α, *Equorum ferrei calcei*, à lunulæ forma, quam referunt. Eustathius ad illud Homeri:

——— Ἐριδούπων πόδες ἵππων
Χαλκὰ δηιόωντες.

Χαλκὸν δὲ νῦν λέγει τὰ σεληναῖα ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶ ἵππων, οἷς διακόπτονται εἰς πλέον τὰ πάλμενα. Leo Imp. in Tacticis cap. 5. §. 4. & Constantinus in Tacticis pag. 11. πυρέκβολα, καὶ ὕσκας, λωρόθηκα, πέδικλα σεληναῖα σιδηρᾶ, μετὰ καρφίων αὐτῶν. Ubi rectè Interpres, *Calceos lunatos ferreos cum ipsis carphiis*, id est *clavis*. Et Pigafetta, *pastoie lunate di ferro con li suoi chiavistelli*.

Σεληνοχάλινον, *Equorum ferrei calcei & frena*. Critodemus in Apotelesmatis MSS. Ἀγαθὴ δὲ καὶ τοῖς ναυπηγεῖν βυλομένοις πλοῦς, καὶ τοῖς ἐργάζεσθαι σεληνοχάλινα θέλυσιν.

ΣΕΛΗΝΟΒΕΒΑΜΜΕ'ΝΟΣ, *Coloris apij*, quod Σέλινον vocant Græci. Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὁ δὲ ἔσω πάτος κόκκινος σεληνοβεβαμμένος.

ΣΕΛΗΝΟ'ΓΟΝΟΣ, Prophetis seu Chymicis, *Paonia*, apud Interp. Dioscor. c. 563. Σεληνίον, eâdem notione.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟ'ΜΙΑ, Libri in quibus de Lunæ cursu, ejusque prognosticis tractatur, prohibiti in Ecclesia Orientali, ut impij. Nicephorus Homologeta in Canon. lib. 3. Juris Græcorom. pag. 196. & apud Joannem Zonaram in Apologetico MS. pro Astrologia: τῶ Ἀποκάλυψιν τῶ Παύλυ, καὶ τὰ λεγόμενα Βροντολόγια, καὶ Σεληνοδρόμια, ἢ Καλανδολόγια, ὃ δεῖ δέχεσθαι, βίβλυς γὰρ πάντα.

ΣΕΛΙΝΑ'ΤΟΝ, *Apiatum*, in Gloss. Lat. Gr.

ΣΕΛΙΝΟΡΙ'ΤΙΟΝ, *Rubus*, apud Interp. Diosc. c. 619.

ΣΕΛΙΝΟΧΑ'ΛΙΝΟΝ. Vide in Σεληναῖα.

ΣΕΛΊΧΑ, Σελίχα, *Casia.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. σελήχαι, ἡ κασία. In Cod. 190. legitur Σελιλά, ἡ κασία. In al. σιλίχαι, κασίαι. Anonymus de Oxymelite: καὶ ἄλας ἀμμωνιακόν, καὶ σελίχαι, καὶ καπὴ, βίλσεν, καὶ σάμβυλ, &c. Matth. Silvat. *Selia, Cassia.* Rursum: *Selche, Arab. Selicha, id est Cassia lignea.* Vide Salmasium ad Solinum pag. 1056. 1307.

ΣΈΛΛΑ, Σέλα. *Sella.* Eustathius ad Iliad. 7. ἀπὸ δὲ μὲν τοῖς ὕστερον, καὶ ἐπὶ κοινότερον λεγομένης σέλλας, ἡ λέξις (δίφρος) κειμένη εὕρηται. Idem Odyss. α. Ἀστράβη, ὃ σημαίνει σέλλαν καὶ σαγμάελον. Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ Πατὴρ τὸν ἵππον, δέδωκεν αὐτῷ, προσθεὶς αὐτῷ μετὰ τῆς σέλλας καὶ τὸ χαλινάριον. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, καὶ ἡ σέλλα αὐτοῦ ὁλόχρυσος. Leo in Tactic. cap. 6. 8. 9. αἱ σέλλαι δὲ ἐχέτωσαν ἐπισέλλια δασέα καὶ μεγάλα. Et §. 10. εἰς δὲ τὰς σέλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, &c. Zacharias Papa lib. 4 Dial. cap. 4. καπιστρίῳ δὲ ἀντὶ χαλιναρίου, καὶ ἀντὶ σέλλης δέρμασι προβάτων ἐχρῆτο. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 858.

Ἀστράβη καὶ ἡ σέλλα δὲ ὡς, ἀστραβοῦ τηροῦσα.

Nicetas in Manuele lib. 2. num. 7. καὶ τὴν ἀστράβην ἐπαναθείς. Ubi Cod. Barbarogr. σέλλαν. Vide Scholiastem Theophili Antecessor. lib. 1. tit. 2. §. 7.

Σέλα, cum unico λ, habent Leo in Tactic. cap. 12. §. 53. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. lib. 7. cap. 17. pag. 171. (lib. verò 2. cap. 8. habet σέλλα, ut Leo cap. 12. §. 123.) Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. cap. 17. num. 47. &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ἡ σέλα τοῦ ὁλόχρυση, κιόλο τὸ σαλιβάρη.

Historia MS. Belisarij:

Ἐκάτζεν τους εἰς δύο φαρία θαυμαστὰ καὶ ὡραῖα,
Με σέλαις χρυσόπλουμιστες, μεχρυσὰ πλερυστήρια.

Σέλλιον. Suidas: δίφρον, σέλλιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. ἐφεστρίς, τὸ σέλλιον. Rursum: ὀκλαδιάς, τὸ σέλλιον. Eustathius ad Il. β. pag. 197. σέλμα ἡ καθέδρα, ἐξ οὗ καὶ τὸ σέλλιον ἔοικε λέγεσθαι. Himerius Sophista: ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ εἴδωλα πολλὰ ἐκ τῆς Ῥώμης ἥκοντα γεγόνασι καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ Ἀθήνη. Extat Epigramma Gr. ineditum cum hoc lemmate: Κλαυδιανοῦ εἰς δοῦλον τυπηθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σελλίον ἐν ἀκροάσει.

Ἑδρὴν χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
Εἰσήνει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπώς,
Οὐκ ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβαθρον ἀοιδῆς,
Τοὔνεκα μὲν θώριζεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη.

Euchologium Goari pag. 305. τρεῖς δὲ ἀρχιερεῖς ἢ καὶ πλείονες τούτων ἐνδεδυμένοι πάσας τὰς ἀρχιερατικὰς στολάς, καθέζονται ἐν τοῖς σελλίοις αὐτῶν πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ θυσιαστηρίου. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. ἡ δὲ καθεζομένη εἰς τὸ σελλίον, οἱ μὲν Βερίναν τὴν γυναῖκα τοῦ μεγάλου Λέοντος εἶναί φασιν, &c.

Σελίον, apud Leonem Grammaticum in Michaële Theophili F. pag. 466. (ubi Georgius Monachus habet σελλίον,) apud Achmetem Onirocrit. cap. 261. & in ordine servando in ordinatione Episcopi apud Morinum pag. 119.

Σελλάριον, Σελάριον, *Sella, Latrina.* Suidas: σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Vide Σωτηρίαι. Alia notione videtur usurpare Achmes Onirocrit. cap. 155. τὰ σελάρια τοῦ βασιλέων εἰς πρόσωπον τῆς γυναικῶν αὐτοῦ κρίνονται, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Et cap. 232. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν ὀλίγῳ, πάντα τὰ σελάρια τοῦ βασιλέως κατ' ὄναρ θεωρούμενα, εἰς γυναῖκας αὐτοῦ κρίνονται. Ubi equi Imperatoris intelligendi videntur. Nam

Σελλάριος, Σελλάριον, *Sellarius, est Equus sella instructus:* Gallis, *un cheval de selle.* Lexicon Cyrilli MS. Κέλης, ὁ μόνος ἵππος, ὁ γυμνός, ἢ καὶ ὁ σελλάριος, ὁ μονοκάβαλος. Suidas: Κέλης, ὁ σελλάριος. Eustathius Il. ο. τὸ δὲ κελητίζειν, ἀπὸ τοῦ κέλητος παρῆκται, ὃ δηλοῖ ἄζευκτον ἵππον, καὶ κατά τινας, τὸν μονάμπυκα, ὃς νῦν, φασί, σελλάριος λέγεται. Adde Etymolog. in Κέλης. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag 912. μετὰ τῶν νεωτέρων κ'. ἵππων ἀδιστράτων σελλαρίων. Achmes Onirocrit. cap. 14. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐκάθισεν ἐπὶ ἵππῳ τοῦ Φαραώ, ἤτοι σελλάριον, &c. cap. 155. τὰ σελάρια τῶν Βασιλέων, εἰς πρόσωπον τῶν γυναικῶν αὐτοῦ κρίνονται. Ita non semel in cap. 234. & 262. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellaris, Sellarius.*

Σελλάριος, apud Persas, dignitas quædam, in Martyrio S. Anastasij Persæ. Vide in Καβαλλάριος. Σελάριος, apud Scylitzem pag. 773. sub finem, ubi de Turcis.

Σελαριῶται, qui *Sellariis,* seu *Equis stratis insident,* qui in amphitheatris decurrunt. Extat apud Nilum Monach. lib. 3. Epistola 252. inscripta Gaudentio Σελλαριώτῃ, in qua eum exagitat quod ludicris, & τῆς ἱπποδρομίαις totum se dedat. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellarius.*

Σελλάστρωσις, *Sellisternium,* in Glossis Gr. Lat. instratum sellæ.

Σελλοπούγγιον, *Marsupium sellæ equestri appensum.* Leo in Tacticis cap. 6. §. 10. εἰς δὲ τὰς σέλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, καὶ λωρόσακκον, καὶ πέδικλον, καὶ σελοπούγγιον, ἐν ᾧ καιρῷ καλοῦντος δυνατόν ἐστι καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν δαπάνην χωρῆσαι. Ubi Codex Regius apud Rigaltum habet σελοπούγγιον, ut & Constantinus in Tacticis pag. 15. Idem Leo cap. 12. §. 123. χρὴ οὖν καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ἕκαστον στρατιώτην ἐν τῇ σέλλαις αὐτῶν ἐπιφέρεσθαι ὕδωρ εἰς τὰ λεγόμενα φλασκία, καὶ παξιμάδιν ἐν τῷ σελλοπουγγίῳ, καὶ ἀλεύρου μίαν ἢ δύο λίτρας, &c. Adde cap. 13. §. 11. idem Leo cap. 5. §. 4. & ex eo Constantinus in Tactic. pag. 11. σφενδοβόλα μεγάλα, σελοπούγγια μεγάλα, &c. Σελοπούγγιν habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. σελοπούγγην verò lib. 7. cap. 11.

Σελοποιός, *Sellarius.* Hero in Parecbol. χαλκεῖς, σελοποιούς, χαλινοποιούς, τζαγγαρίους, ῥάπτας.

Ἐπισέλλιον, *Sellæ equestris instratum.* Leo in Tactic. cap. 6. num. 8. & ex eo Constantinus in Tacticis pag. 15. ἐχέτωσαν δὲ καὶ αἱ σέλλαι ἐπισέλλια δασέα καὶ μέγαλα, &c. Similia habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. nisi quod ἐπισέλια, & σέλαι, scribit.

Σελοχάλινον, *Sella cum fræno.* Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 17. §. 4. εἰ μετὰ ταῦτα συμβῇ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων διαιρεθῆναι, ἐπαίρειν τὸν στρατιώτην ἐξαιρέτως τὸ ἱππάριον αὐτοῦ σὺν τῷ σελλοχαλίνῳ, καὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ. Donatio Constantini apud Balsamon. ad Photij Nomocan. tit. 8. cap. 1. ἀμφιέννυται δὲ καὶ ἀληθινὰ ὑποδήματα, καὶ καβαλλικεύει μετ' ἀληθινοῦ σελοχαλίνου.

Σελοχαλινωτός, *Equus sella & frænis instructus.* Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Παλῶ, ἐξυπνῶ παιδόπουλον, Στρώνη με τὸ φαρίν μου.
Λαμπρὸν, σελοχαλινωτὸν μετὰ λαμπρῶν μαργάρων.

Ὑποσελλιακὸς ἵππος, qui *Sellaris* Latinis ævi medij. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 2. ex Cod. Barbarogr. καὶ αὐτὸς δὲ μὴ ἀλόγῳ ὑποσελλιακῷ ἐποχος ὤν. Ubi alter, πολεμιστηρίῳ ἵππῳ.

ΣΕΜ, τὰ φύλλα τοῦ σησάμου, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Folia sesami.*

ΣΕΜΕΘ, Ægyptiis *Nasturcium,* Interpolatori Dioscoridis c. 373. & Apuleio cap. 20.

ΣΕΜΕΙΚΕΝΟΥΜ, ὁ χυλὸς τῆς ἀνεμώνης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΜΈΝΑ, pro εἰς ἐμὲ, vel εἰς ἐμένα, quod est

 accusat

accusat pronominis ἐγώ. Vide Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Δὲν ἠθελέσειν τίποτες κατηγορία σεμένα.

Alibi:

Χαρὰ σεμένα τιαπεδά, ἐγλήτωσε ἡ ζωήμυ.

ΣΕΜΕΟΝ, Ægyptiis, *Lychnis coronaria*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 521. *Gnafalium* c. 538.

ΣΕΜΙΔΑΛΑΤΟΝ, Panis seu Placenta ex simila. Ptochoprodromus de sua Paupertate, MS.

Καὶ βλέπω τὴν μαγκήπισαν ἔσωθεν ἱςαμένην,
Καὶ τὶς κατέχυσαν ἄσπρον σεμιδαλάτον.

ΣΕΜΙΔΑΛΙΤΑΙ, *Heretici*, de quibus Auctor de initiis Hæreseon num. 86. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: ἀλίκι, σεμίδαλις. Glossæ aliæ MSS. Στέαρ πυροῦ, ἡ σεμίδαλις. *Siligo.*

ΣΕΜΝΕΙΟΝ, Σέμνιον, *Monasterium*, ἐν ᾧ μονούμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυςήρια τελοῦνται, ut est apud Philonem lib. περὶ βίου θεωρητικοῦ, de Essæis pag. 612. & ex eo Cedrenum pag. 200. Et apud Annam lib. 15. Alexiad. pag. 482. ὁπόσοι σεμνοῦ βίου ὄντες. Apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 96. ἔνδυμα τὸ σεμνὸν τῶν μοναχῶν, & in Tractatu de Monastica exercitat. cap. 8. initio. Σεμνότης μοναχικὴ, in Nov. 6. Justiniani cap. 7. Σεμνὸν τῆς μοναδικῆς πολιτείας, in Nov. 6. Leonis. Ἀσκητήριον σεμνῶν παρθένων apud Zachariam Pap. lib. 2. Dialog. cap. 19. Glossæ MSS. Colberteæ: Σεμνεῖον, μοναςήριον. Auctor Etymologici: φροντιςήριον, διατριβὴ, ἡ μοναςήριον, ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Claudio: καὶ Μάρκος ὁ Εὐαγγελιςὴς ἐν Αἰγύπτῳ πρῶτος ἐκκλησίαν πηξάμενος, πολλὰ μοναςήρια συνεςήσατο, ἅπερ Σέμνια προσηγορεύθησαν. Synodicon Pappi: καὶ τὸ ἀρχιεράρχην ἀπόμματον ποιήσας, τῷ σεμνείῳ τῆς Χώρας ἀπέπεμψε. Theodorus Studita in Orat. in S. Platonem num. 7. ἔν τε ἐκκλησίαις προσεδρεύων ἀντὶ θεάτρων, καὶ ἐν σεμνίοις ἀναςρεφόμενος ἀντὶ ἀσέμνων καταγωγίων. Et num. 37. παρίημι τὰς ἐν τοῖς σεμνίοις φυλακάς. Vita S. Nicephori Patr. Constantinop. num. 13. σεμνεῖον τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν τῆς χώρον διώρισε, πρὸς ἀλλήλων ὑμολογίαν τῆς κρείττονος. Utuntur passim Scriptores, Ammonius Episcop. in Epist. de S. Pachomio num. 11. Vita S. Lucæ Junior. pag. 997. Vita S. Euthymij num. 9. Nicetas Paphlago in Orat. in S. Theclam, Continuator Theophanis lib. 4. num. 19. Constantin. Porph. in Basilio num. 31. 43. Edit. Combefisij. Jus Græco-Rom. pag. 284. 432. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. pag. 1185. ult. Edit. Nicetas Choniates in Isaacio lib. 1. num. 10. Constantin. Manasses pag. 169. 180. 1. Edit. Alexius Aristenus in Synopsi Concil. pag. 692. Acropolita cap. 85. Suidas in Longino, &c.

Σεμνὴ, *Sanctimonialis.* Michael Psellus in Synopsi legum v. 330.

Ὁ φθείρας βίᾳ τὴν σεμνὴν, εὔπορος μὲν τυγχάνων
Ἡμίσεως ἀφαίρεσιν ἔχει τῶν κεκτημένων.

Photius in Nomocanone tit. 13. cap. 5. ὁ γὰρ εὑρεθεὶς καὶ σεμνὴν παλλακευόμενος, &c. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosoph. in Arcadio: ἀσπασαμένη δὲ αὐτοῦ Ὀλυμπιάδα θυγατέρα Σελεύκου ἀποεπάρχων, καὶ ἑτέρας σεμνὰς γυναῖκας, &c.

ΣΕΜΝΟΣ, *Parvus*, *Exiguus.* Ita fermè semper usurpat Zacharias in Dialog. Gregorij M. versione: σεμνὸν παιδάριον, *Parvus puerulus*, lib. 1. cap. 9. σεμνότερον ἀγγεῖον, *Parvulum vas*, ibid. σεμνὴ φωνὴ, cap. 10. lib. 2. c. 1. lib. 3. cap. 9. σκαφίδιον σεμνὸν, *Rastrum parvum*, cap. 13. αἷμα ἑνὸς σεμνοῦ παιδίου, cap. 14. σεμνὸν κελλίον, *Humile habitaculum*, cap. 16. παιδίον σεμνὸν, *Puer parvulus*, cap. 20. & lib. 4. cap. 13. χοῖρος σεμνὸς, *Porcus parvulus*, lib. 3. cap. 33. At in uno è MSS. Reg. sign. 2934. vox σεμνὸς abest, sed illius loco fere semper μικρὸς ponitur. Cæterum monendus Lector Meursium malè legisse apud Codinum de Off. cap. 17. num. 33. σεμνου, pro ὕμνου, ex quo confecit Hymnum ab ea voce inchoatum.

Σεμνὸς, Prophetis seu Chymicis, *Vitex*, Ἄγνος. Interpolator Dioscoridis cap. 136.

ΣΕΜΝΟΤΗΣ, *Gravitas*, Titulus compellatorius apud S. Basilium in Epistolis, & alios.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΙΝ, *Pulcrè vestiri.* Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 906. καὶ τοῦτο ἔλεγεν ὁ ἄθεος Χαγάνος τῷ χαιρῷ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν περιπατεχοῦσαν εἰς τὸ τεῖχος μόνην οὖσαν, Deiparam nempe.

ΣΕΜΟΥΡΑ, Ægytiis, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscorid. c. 521.

ΣΕΜΠΕΣΤΕΝΑΙΣ, *Sebeste*: *Myxa*, *Myxaria*, Actuario, *Sebesteria*: vox Arabica, ut autor est Ruellius lib. 1. cap. 101. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 97. in Cod. MS. ζίζυφα, συμπεςέναις, κεθάεια, φοινίκια, &c. Vide Fuchsium ad cap. 99. & Simonem Genuensem ad Matth. Silvaticum.

ΣΕΝΑΤΟΝ, *Senatus*, *Curia.* Glossæ Basilic. Σενάτος, ἡ σύγκλητος. Psellus in Glossis Juris MSS. Σεννάτον, ἡ γερουσία. Chronicon Alexandrinum an. 10. Arcadij: καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν τῷ σενάτῳ. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 2. sect. 9. num. 1. ubi de hac æde Constantinopoli.

Σινάτον. Symeon Logotheta in Basilio Macedone, num. 20. ἐν οἷς ςήλη ἵςαται χαλκῆ ἐν τῷ Σινάτῳ.

ΣΕΝΑΤΩΡ, *Senator.* Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2062. Σενάτωρ, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμών. Procopius de Ædific. Justin. ὡς ἥκιςα τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἀνεῖσθαι πρέπον πρὸς Σενάτορός τινος. Nicephorus Xanthopulus in Synopsi S. Scripturæ:

Μεθ' οὓς οἱ Σεννάτορες ἦρξαν εἰς χρόνον.

Pæanius Interpres Eutropij: Σενάτωρας αὐτοὺς καλέσας κατὰ τὴν Ἰταλῶν φωνὴν, ἐπεὶ Σένης ἐκεῖνοι καλοῦσι τοὺς γέροντας.

Σινάτωρ. Synaxaria Colbertea 9. Sept. in S. Severiano: τάξεως ὑπάρχων τῶν σινατόρων.

Σενατώρειον. In Codice Tolosano Procopij de ædif. apud Maltretum: περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσωμάτου ἐν τῷ Σενατωρίῳ. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 4. cap. 3. num. 10.

ΣΕΝΔΑΙΣ, *Sidonium opus.* Constantinus Porphyr. in Basilio num. 53. Edit. Allat. 74. Combef. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες σκιάςριαι ἑκατὸν, καὶ Σιδόνια ἔργα παμποίκιλα, ἃ δὴ νῦν παραφθαρέντος τυχὸν ὀνόματος τῇ τῶν πολλῶν ἀμαθίᾳ, λέγεται σενδαὶς, ἑκατὸν, λινομαλόδεια ἑκατόν, &c. Occurrunt præterea eadem Σιδόνια ἔργα num. 83. Edit. Combefisij. Σιδονία καλύπτρα, apud Æschil. in supplic. pag. 312.

ΣΕΝΔΙΟΝΩΡ, Ægyptiis, *Sideritis*, apud Interpol. Dioscor. c. 615.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ. Vide in Σεντέκιν.

ΣΕΝΕ, τὸ πέπλιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ aliæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Πέπλιον, ἡ σενέβαλε. *Peplos*, vel *Peplis*, Frutex de quo Ruellius lib. 1. cap. 70. & lib. 3. cap. 147. & Simon Genuensis ad Matth. Silvatic.

ΣΕΝΕΜΑΚ, τὸ σίναι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΝΖΑΤΟΝ, Σένζος, Σέντζον. Vide in Σένζος.

ΣΕΝΙΩΡ, *Senior.* Chronicon Alexandrin. in Gordiano Seniore: καλέσας τὴν σχολὴν τὴν αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον Σενιόρων· οὗτοί εἰσιν ἐκ τῆς ἐκεῖ σχολῆς.

ΣΕΝΟΥΣΙΜ

ΣΕΝΟΥΣΕΜ, τὸ κρινέλεον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Oleum ex liliis.*

ΣΕΝΤΑΡΑΧΙΖ, τὸ κάψυχον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eædem Gloſſæ: Σενταρατζάραχ, τὸ κάψυκον Ἰνδικόν. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σεντζαράτζιχχιν habet: eſt autem Κάψυκον, *Cardamonum*. Vide in hac voce. Matth. Silvaticus: *Capſia, i. Seitaragi.*

ΣΕΝΤΟΝΗ, Σεντόνιον, Σεντονάκι, *Linteum, Linteolum*, ὀθόνιον. Corona pretioſa: Σεντόνη, *Linteamen*, Ὀθόνιον. Gloſſæ Græcobarb. νὰ ἁπλώσῃ, ἢ νὰ ἀπομακρίσῃ τινὰς τὰ σινδέεια, ἢ τὰ ἀλεύρια εἰς τὸ σεντόνιν. Nicetas de Excid. Urb. num. 5. ex Cod. Barb. Gr. καὶ τὰ χρυσοΰφαντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσώψια εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀλόγων ἐνδιθέντες.

Σεντονᾶς, *Lintearius*, Ὀθονοποιός.

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ, Σεντουκόπουλον, Σεντουκάκι, *Arca, Capſa, Capſula*, κιβωτός, κιβώτιον. Gloſſæ Græcobarb. ἀνοίγειν κιβωτόν, νὰ ἀνοίγῃ σεντούκιον. Alibi: Λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σεντούκιν. Cyrillus in Lexico: μαρσίπιον. σεντούκιν, ἢ πουγγίν. Vox formata ex Σάνδυξ, quæ κιβωτὸς exponitur apud Heſychium. Nicetas in Manuele lib. 2. num 8. τὰ δὲ κιβώτια καταλέιπει τούτων κενά. Ubi Cod. Barbarogr. σεντούκια. Anonymus de Bellis Francor. in Morea, MS.

Ὥρισεν καὶ παράγγειλεν ἀφοῦ τοῦ ἀποθάνῃ,
Κι ὅπου ἐπεράσῃ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος καὶ ὁ χρόνος,
Τὰ ὀστέα τοῦ μοναχὰ νὰ θέσουν εἰς σεντούκιν,
Στὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἐκεῖ ἧς τὴν Ἀνδραβίδαν,
Στὴν ἐκκλησίαν τὴν ἔπηκεν, καὶ ἔδωκεν στὸ τέμπλον.
Τὸ κιβούριν ὅπου ἔπηκεν, ὅπου ἦτον ὁ πατήρ του,
Εἰς τὴν δεξιὰν τοῦτην μερέαν ἦνι ὁ ἀδελφός του.
Καὶ αὐτὸν νὰ θέσουσιν ζερβὰ, καὶ ὁ πατήρ του ἔσω.

Theophylactus Hierodiac. Homil. 13. εἰς τὸν κορβανᾶν, ἤγουν εἰς τὸ σεντούκιον. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Κ' ἐς σὲ σεντούκι ὁλόχρυσον τὸ λίθον τὸ βάνῃ.

Rurſum:

Εἰς σὲ σεντούκια λόχρυσα τὰ φέρνασι μὲ ταύταις.

Et lib. 10.

Εἰς τὰ σεντούκια βάλασι τὴν ὀπόχασι τιμασμένα.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 332. ἔκαμε σεντούκι χρυσὴν μετὰ λίθων ἢ μαργαριταρίων. Adde eundem in Hiſt. Patr. pag. 135. Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 111. βάλλε εἰς σὲ κάσελλαν, ἤγουν σεντοῦκι, χῶμα παχὺ, &c. Ita cap. 200. Damaſcenus Hieromon. ſerm. 35. Maximus Cythær. 28. Jul. & alij.

Σεντουκόπουλον, *Arcula, Capſula.* Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Εἰς σεντουκόπουλα μικρὰ πολλὰ εἰς λίγον τόπον.

Idem lib. 10. init.

Καὶ μὲ τὰ σεντουκόπουλα μὴ σέβουν οἱ ποχέροι.

Σενδούκη, Σενδούκιον. Gloſſæ MSS. ad Plutum Ariſtophan. τῶν σκευαρίων, σενδουκίων. Arithmetica adeſpota: ἄνθρωπός τις εἶχεν υἱοὺς ὅσους ἂν εἶχεν, καὶ πρᾶγμα οὐκ ὑπῆρχεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, υἱοί μου, ὑπάγετε εἰς τὴν σεντούκην μου.

Συνδούκιον, pro Σεντούκιον. Leo Philoſophus de Regno & Principibus, MS. cap. 50. εἰ δὲ πυρῶδες πλησίον ἑστίας, φούρνου, μαγειρίου, καὶ τῶν τοιούτων· εἰ δὲ ἀερῶδες ÷ ἐστὶν, εἰς συνδούκιον ἐστὶ τὸ κλαπὲν, ἢ εἰς τοιχαρμάρειον, ἢ εἰς σκευοφάβανον.

ΣΕΝΤΟΥΚΛΗΝ, *Dipſacus.* Gloſſæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. Δίψακος, τὸ σεντούκλην, ὃ καὶ κροκοδίλιον λέγεται. Aliæ ex Cod. 190. Σεντοῦκλιν, βότανον, ὁ λεγόμενος δίψακος. Neophyti Gloſſæ MSS. habent τὸ σεντρούκλην. Ut & Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium lib. 3. cap. 11.

ΣΕΝΤΥΝΑ, *Sentina.* Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Στὸ κάτεργον ἐγύεισε, &c.

Mox:

Καὶ στὴν σεντοῦνα ἐδιάβηκε στὸ βρόμον, καὶ καθίζει.

Infrà:

Λέγουν τους Ἀπολώνιος κάθεται στὴν σεντοῦνα.

ΣΕΠ, ἡ στυπτηρία, ἡ σχιστὴ, Σεπ γεμμανὴ, τὸ αὐτὸ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Alumen.*

ΣΕΠΕΣΤΡΑΚΟΝ, Ὀστρακίτης, σεπέστρακον, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oſtracites* eſt placentæ genus. Vide Ruellium lib. 2. cap. 3.

ΣΕΠΕΤΙ, *Arca, Capſa*, Κιβωτός.

ΣΕΠΙΑ. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. θέλει λάχη καὶ τὸ γλάρου σεπία.

ΣΕΠΡΟΝΙ, in Gloſſis juris MSS. exponitur τῷ ὀνόματι.

ΣΕΠΤΕΒΡΙΟΣ, *September*, apud Cedrenum pag. 168. Annam Comnenam lib. 13. pag 415. Acropolitam cap. 63. & al.

ΣΕΠΤΕΤΟΣ, Dignitatis nomen. Gregorius II. Papa in Epiſt. 1. ad Leonem Iſaurum Imp. ἀφ' οὗ δὲ ἐδεξάμεθα καὶ παράκλησιν ἀπὸ τῆς ἐσωτέρας δύσεως, τοῦ λεγομένου Σεπτέτου, πεθῆναι τὸ πρόσωπον ἡμῶν χάριτι Θεοῦ, ἐπὶ τὸ δοῦναι τὸ ἅγιον βάπτισμα, τὰ ἐκεῖ πορευθῆναι. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Septetus.*

ΣΕΠΤΟΝ, *Septem.* Procopius lib. 1. Vandal. c. 1. ἀπὸ δὲ Γαδείρων καὶ τῆς ἑτέρας τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, Σέπτον καλοῦσι τὸ ἐκείνῃ φρούριον οἱ ἐπιχώριοι, λόφων τινῶν ἑπτὰ φαινομένων ἐνταῦθα· τὸ γὰρ σέπτον ἑπτὰ τῇ Λατίνων φωνῇ δύναται.

ΣΕΡΑ, *Sera*, Σειρά. Euſtathius Odyſſ. Χ. καὶ ἡ τὰς θύρας κλείουσα. Mox: οὕτω καὶ σεῖρα, σέρα τὸ ἰδιωτικόν. Theodorus Lector Ecl. 2. τοῦ μὲν τοι τὸ ξίφος γυμνώσαντος ἐκκλησιαστικός τις ἀνὴρ, ἁρπάσας τὴν λεγομένην σέραν, ἀνεῖλεν. Ubi Theophanes anno 4. Anaſtaſij, τῇ λεγομένῃ σέρᾳ habet: quo loco σειρομάστῃ legendum putat Goarus. Negat Valeſius probabile eſſe Clericum gladio aut haſta armatum fuiſſe, dum Patriarcha ad altare procederet: unde hic deſignari cenſet ſeram qua fores obſerantur, ex Euſtathio. Sunt autem propriè *ſera* Latinis, ut Græcis Μοχλοί, lignea clauſtra, quibus in tranſverſum obductis fores firmabantur. Hinc Ovidius: *Excute poſte ſeram.* Vide Salmaſium ad Solinum p. 931. Inde deducta videtur vox alia,

Τετράσερον, apud Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 42. πλησίον τοῦ περιπάτου, ἐνδότερόν που καὶ ἀναπαλικώτερον, τετράσερόν τι ὁ τεχνίτης ἐξήγειρεν, πέρι σὲ καὶ αὐτὸ κόγχαις διειλημμένον.

ΣΕΡΑΠΙΟΝ, *Sirupum*, noſtris, *Sirop*, apud Actuarium lib. 5. de Methodo medendi cap. 1. idem valet quod ζουλάπιον, vide in hac voce.

ΣΕΡΑΣΕΡΙΝ, Panni ſerici ſpecies: Vox Perſica ſeu Turcica. Index MS. Bibliothecæ Monaſterij S. Trinitatis in inſula Chalces: Εὐαγγέλιον ἐν μεμβράναις καθημερήσιον, μῆκος πρῶτον περικεκοσμημένον μετὰ σηρικοῦ ὑφάσματος, ὃ κοινῶς καλεῖν εἰώθασι σερασέριν.

ΣΕΡΒΙΡΕΙΝ, *Menſa apponere*, ex Ital. *Servire*, & Gall. *Servir.* Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 123. ἡ πρασινὴ φλοῦδα νὰ τὴν βάλῃς εἰς τὸ μαγέρεμα, σερβίρει ὁ διὰ πεπέρι.

Ο ΣΕΡΒΛΙΑΣ, judicis χαμαιδικαστοῦ, ſeu pedanei ſpecies, qui fortè *Serviorum* ſeu Triballorum, vel Myſorum cauſas in Urbe judicabat. Nam Σερβλίαν, *Serviam* vocat non ſemel Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. Occurrit is crebrius apud Theodorum Hermapolitam MS. locis allatis in V. Ἀλωπᾶς. In Alexij Comneni Imp. Rationali peræquatorum

rum

rum MS. fol.18. v. sancitum quoddam cum aliis Secreti seu curiæ vestigalium officialibus subscribit Ἰωάννης βασιλικὸς νοτάριος τοῦ σεκρέτου τοῦ Γενικοῦ ὁ Σερβλίας.

ΣΕΡΒΟΥΛΑ, Triballis & serviis, quos & Σέρβλους vocabant, dicuntur *Servorum calceamenta*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τζίβαλος, ὁ σέρβος. Constantin. Porphyr. de Adm. Imp. cap. 32. Σέρβλοι δὲ τῇ τῶν Ῥωμαίων διαλέκτῳ δοῦλοι προσαγορεύονται· ὅθεν καὶ σέρβουλα ἡ κοινὴ συνήθεια τὰ δουλικῶς φησὶν ὑποδήματα, καὶ Τζερβουλιανοὺς τοὺς τὰ εὐτελῆ καὶ πενιχρὰ ὑποδήματα φοροῦντας.

ΣΕΡΒΟΣΑ, *Cerevisia*, Σικέρα. Ex Gallico, *Cervoise*.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ, *Miles ex ordine peditum*, quos nostri vulgò *Sergents* vocabant. Anna Comnena lib. 13. pag. 401. μετὰ τὸ ταῦτα ῥηθῆναι, διέστησαν οἱ πρέσβεις ἀπελθόντες ἔνθα ἡτοίμαστο ἡ τούτων ἀνάπαυσις, φυλαττόμενοι ὑπὸ σεργεντίων ἑκατὸν, ἵνα μὴ νυκτὸς ἐξεληλυθότες τὰ περὶ τὸ στράτευμα κατασκοπήσαιεν. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Εἶχεν ἀπάνω ἧς ἄλογα, καβαλαρίους, σεργεντές.

Rursum:

Τὰ ὀφφίκια ὅλλα ἄλαξεν, πρῶτον τοὺς καστελάνους,
Καὶ τοὺς σεργεντὲς τῶν καστρῶν, καὶ ἔβαλεν ἰδικούς του.

Vide Gloss. med. Lat. in *Serviens*.

Συργεντής, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐκεῖσε ἄλογα φαρία ὁποῦσαν φυλαγμένα,
Ἀρματωμένα ἔμορφα ἐκ τάρματα τοῦ νέου,
Καὶ εἰς καθένα κάθεται ἀπάνω του συργεντής.

ΣΕΡΓΟΥΝΙΔΕΣ, Σεργουνίδες, Συργουνίδες, *Coloni*, ἔποικοι, apud Turcos. Ita nempe variè hæc vox scribitur. Historia politica pag. 13. ἀνθρώπων δὲ χωρὶς, καὶ ἀόικος, εἰπεῖν, μεινάσης τῆς πόλεως, ἐπρόσαξε, καὶ ἔφερον συργουνίδας λεγομένους, ἤτοι μετοίκους, ἢ παροίκους, ἀπὸ Μηδείας, &c. pag. 16. καὶ τὸ μέρος ἅπαν οἰκούμενον, ἐξ ὧν ἤνεγκον ξένων σεργουνίδων, ἤτοι παροίκων, pag. 21. καὶ τὸ μὲν ἓν μέρος ἔλαβεν αὐτὸς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ δι' ὑπηρεσίαν, τὸ δὲ ἕτερον ἤνεγκαν σεργουνίδας ἐν Κωνσταντίνου. Denique pag. 25. καὶ ἔφερεν αὐτοὺς σεργουνίδας. Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 109. διότι ἤφεραν Σεργουνίδας ἀπὸ ἄλλα κάστρη, καὶ τοὺς ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. Idem in Chronico MS. pag. 819. καὶ ἤφερεν ὁ Βασιλεὺς ἀνθρώπους σεργουνίδες ἀπὸ τὴν Μηδείαν. Phranzes lib. 3. cap. 19. *Paulò post etiam Colonias, quas Turcæ sua lingua Surgunides nominant, è Capha, Trapezunte, Synopia, Asprocastro ei deduxit.*

ΣΕΡΗΣ, *Intyli genus, sive cichorij*, Dioscoridi, Galeno lib. 2. de Cib. facult. & Scriptori MS. Vitæ S. Symeonis Stylitæ, σερίς. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. σέρις, κιχώρειον. Aliæ: Σέρης, τὴν πικρίδα. Rursum aliæ Græcobarb. Σέρη ἀγρίας, ἡ πικρομαρουλίδα λέγεται, καὶ ἄγριον ἰντυβον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σέρις, τὸ σέλινόν ἐστι, Σεμνεῖον μοναστήριον.

Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. περιεπάτει ἐν μοναστηρίῳ καθ' ἑσπέραν, ἐσθίων μικρὰς σέρης. Joan. Moschus in Limon. cap. 184. ἤσθιεν γὰρ σερῆς, καὶ τρόξιμα, καί τινα λάχανα δυνάμενα παραμυθήσασθαι αὐτὸν ἐκ τῆς δίψης. Σερὶς scribitur apud Demetrium Pepagomenum de Podagra cap. 40. Vide Ruellium l. 2. cap. 64.

ΣΕΡΙΦΟΣ, Dignitas apud Turcos, de qua sic Scylitzes pag. 775. ἀνεπλήρωσε δ' αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πρεσβείαν ὁ λεγόμενος παρ' αὐτοῖς Σέριφος. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸς τὸ παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ παρ' ἡμῖν Σύγκελλος πρὸς τὸν Πατριάρχην πάλαι ἰδιωάζε· ἐκείνου γὰρ ἀποθανόντος, αὐτὸς εὐθὺς εἰς τὸν τούτου θρόνον ἐγκαθίδρυται.

Similia habet Zonaras. *Seriphus* igitur est Successor designatus Chaliphæ. *Ser*, Turcis *Ducem* sonat, ut est apud Leunclavium in onomastico Turc. Vide eundem in Pandect. n. 2.

ΣΕΡΜΙΟΝ, *Navigij genus*. Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 91. καὶ δεινῶς κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ὥπλιζετο, δρόμωνάς τε καὶ διήρεις ἑτοιμάζων, καὶ τριήρεις, καὶ σέρμωνας, καὶ φορταγωγὰς ἑτέρας παμπληθεῖς ναῦς ἐκ τῶν παραλίων εὐτρεπίζων χωρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Germundus*.

ΣΕΡΝΕΙΝ, pro Σύρειν, *Trahere*. Damascenus Studita Serm. 29. ποιεῖ μας σέρνειν εἰς κριτήρια.

ΣΕΣΕΜΠΡΙΟΝ, pro σισυμβρίου, apud Myrepsum sect. 1. cap. 416. in Cod. MS. in Edito 421.

ΣΕΣΕΝΑ, pro εἰς σὲ, εἰς σένα. Vide Ἐμένα, & Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ἂν ποίσης γὰρ τὸ σὲ ζηλῶ, ὅσαν θαρῶ σέσενα.

Alibi:

Ἐγὼ νὰ ποίσω ταπεινὴ θυσία καλὴ σεσένα.

ΣΕΣΕΝΕΟΡ, Ægyptiis, *Labrum veneris, Dipsacus*, apud Interpol. Dioscorid. c. 418.

ΣΕΣΕΡΕΟΥΠΑΧ, Arboris species, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΣΙΔΗΡΩΜΕΝΟΣ, ἡσυχαστὴς dictus Theodulus Episcopus Eleæ, quod totus ferro opertus vitam in Eremo degeret. Balsamon ad Can. 51. Apost. Vide Gloss. med. Lat. in *Circuli ferrei*.

ΣΕΣΚΛΟ, in Corona pretiosa, *Beta*, Σεῦτλον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia:

Καὶ ἀπὸ σέσκλα τρυφερὰ ἐκάμασι λυρίκια.

Vide Σεῦκλον.

ΣΕΣΚΟΥΑΣ, in Glossis Basilic. ἥμισυ σὺν ἀσσαρίῳ τουτέστιν ἓν ἥμισυ ἀσσάριον. *Sesquas, Sescussis*. Vide Scaliger. de Re monetaria pag. 10.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ, Ἐσκουπονδίαι, *Sescupondia*. Glossæ Basilic. Σεσκουπόνδια, κατὰ Ῥωμαίους στρατιωτικὰ ἐφόδια. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidas habent ἐσκουπονδίαι.

ΣΕΣΣΟΣ, *Sessus, Sedes, Cathedra, Thronus*. In Concilio VI. Oecumenico Act. 11. extrema, Constantinus Pogonatus Imp. qui hactenus ei interfuerat, versus Patres se excusat quod in posterum, ob reipublicæ negotia, adesse non possit, substitutis aliquot proceribus qui vices suas agerent in sequentibus actionibus, in quibus tamen relicta est Imperatoris sedes vacua: quarum quidem actionum Acta sic vulgò inscribuntur: προκαθημένου τοῦ σεβασμιωτάτου σέσσου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ Θείου παλατίου τῷ οὕτως ἐπιλεγομένῳ Τρούλλῳ, &c. Ubi vetus Interpres, *proposito venerando sessu*, &c. Atque inde percipimus, quid sit

Σένζος, & Σέντζος, apud Theophanem, cui sic dicitur Tribunal Hippodromi, anno 3. Zenonis: εὐθέως δὲ ἱππικὸν ποιήσας, Βασίλισκον τὸν Ἀρμάτιον υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων Καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν αὐτῷ βασιλεῖ ἐν τῷ σένσῳ, &c. Ubi Cod. Barberinus habet σένζῳ. Idem an. 7. Phocæ: λέγων, οὐ θέλετε ἵνα ἐν ὅσῳ κάθηται ἐν τῷ σέντζῳ ἐπὶ ἱπποδρομίας πιάσω αὐτόν; Idem pag. 313. καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἀγομένου καὶ ἐν τῷ σένζῳ καθεζομένου, &c. ubi Miscella pag. 621. *Cum in solio resideret*. Et anno 3. Leonis Chazari: ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαγμᾶν ἐν Σοφιαναῖς, ἐκάθισεν ἐπὶ σένζου μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Est igitur Σένζος idem quod Κάθισμα Hippodromi, de qua voce supra egimus. Hinc

Σενζάτον, apud Continuatorem ejusdem Theophanis lib. 4. num. 21. ταύτας δὲ (*Regias vestes*) Βασίλειος ὁ ἀοίδιμος τὴν βασιλείαν λαβὼν, καὶ καταλαβὼν ἔτι ἀλμάντους,

ἀλμάντυς, ἀνεκαλέσατο, καὶ τὸ νῦν Σενζάτον καλέμενον χαραχθῆναι ἐκελεύσατο, ἐκ τούτυ πλέον μηδὲν ἕτερον εὑρηκώς, ἢ χρυσίυ κεντηνάρια τρία, μιλιαρίσια δὲ σακκία ἐννέα. Ubi Symeon Logoth. in Michaele Theophili F. num. 15. οὐδὲν ἄλλο εὗρεν εἰ μὴ κεντηνάρια ιγʹ. καὶ μιλιαρίσια σακία θʹ. ἐφ' οἷς ἀπορῶν, τὸ νῦν Σενζάτον καλέμενον χαραχθῆναι ἐκέλευσε, καὶ τῆς δημοσίυ ἐποίησε προνοίας. Hac enim voce intelligi videtur nummus in quo Basilius Imperator in solio sedet: cujusmodi est ille, quem in Familiis Byzantinis descripsimus in quo una cum filio Constantino in throno conspicitur.

ΣΕΥΑΣΙΆ, pro Σιδυασία, passim in Libris MSS. Medicor. inferioris ævi.

ΣΕΥΈΙΝ, pro εἰσβαίνειν, *Ingredi*, *Intrare*. Nomocanon Coteletianus; ἐὰν σεύη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κύων, ἢ χοῖρος, ἕως ἡμέρας ἡ. μὴ λειτυργεῖτο, &c. Nicolaus Lucanus in Iliade Barbarogr. lib. β.

Συναθροίσθησαν οἱ πάντες, καὶ μετὰ πολλῦ θορύβυ
Εἰς τὰς νῆας ἐσσεῦναν, καὶ καθ' ἑαυτὺς ἐλάλυν.

Et lib. ιγ.

Κήρχησαν νὰ πολεμήσυν, καὶ νὰ σεύυν εἰς τὰ τέιχη.

Rursum:

Ῥίπτοντες βέλη καὶ λίθυς μήπως καὶ σεβῦν οἱ Τρῶες,

Alias σεύειν est *Fugare*. Lexicon MS. Colberteum: σεύει, διώξει. Vide Grammaticos.

ΣΕΥ̃ΚΛΟΝ, *Beta*, Σεῦτλον, apud Agapium Cretensem in Geoponico cap. 91. 93. 109. 170. & alibi. Mœris Atticista MS. Σεύτλιον, Ἀττικοὶ σεῦτλον, Ἕλληνες. Vide Athenæum lib. 14. pag. 621. Edit. Lugdun. & supra in Λαχανόγυλα, & in Σέσκλο.

Σεσκλογύλα. Ptochoprodromus de paupertate sua, ex Cod. MS.

Καὶ δασκοψίσης, ῥεπανάς, σεσκλογύλας.

ΣΈΦΑ, ὕσωπον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

ΣΕΦΈΡΙΟΝ. *Avena*, *Prabenda equi*, Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. p. 652. ἕνας στρατιώτης εἶχεν ἕνα μυλάει, τὸ ὁποῖον εἶχε σενδανά, καὶ ὅταν ἐπάγενε εἰς τὸ πόλεμον, ἐφόρτωνα τὰ ῥῦχατυ, καὶ τὸ ἐδιώλυσε πολλὰ σεφέρια, ἦλθε καιρός, καὶ ἔπαυσαν τὰ σεφέρασυ καὶ τὸ μυλάει, καὶ πλέα δὲν ἐκοίταζεν ὁ στρατιώτης, καὶ τὸ μυλάει ἐπτώχυνε, ἐψωρίασε, &c. Infrà: τὸ σεφέριν ἔπαυσε, &c.

ΣΗΒΆΔΑ, τὸ χαμοκύπαρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΗΒΑΛΜΑ, pro σύμβαμα, *Accidens*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ ὁποῖος ἀπὸ σήβαλμα, ἢ ἀπὲ τῆς τυχόντος.

Vide Σύβαλμα.

ΣΗΚΛΆΡΙΟΙ. In collectione historiar. Scaligeriana, Olymp. σμι. Σικλαρίων ἀγών. Istius certaminis nulla apud P. Fabrum in Agonisticis mentio.

ΣΗ̃ΚΟ. Damascenus Studita Homil. 30. λέγει τῷ ὁ Χειστός, Σῆκο, ἔπαρε τὸ κρέβατόν συ, καὶ ἐπειπάτει. Ubi Evangel. *Surge*, *tolle grabatum tuum & ambula*. & Gr. ἐγέραι. Vox formata ex Σηκώνειν. Vide in Σικώνειν.

ΣΉΚΡΗΤΟΝ, Σηκρήταειον. Vide in Σέκρετον.

ΣΉΛΕΚΤΟΣ, *Selectus*, Judex *pedaneus*, qui *privatus* Aniano dicitur ad Pauli lib. 1. sentent. qui scilicet judicia privata exercet, ad discrimen judicum, quos *Cinctos* vocabant, qui publica. Hesychius & Glossæ Basilic. σήλεκτος, χαμαιδικαστής. Occurrit etiam apud Suidam, & in Glossis MSS. ad S. Athanasium.

ΣΗΛΙΚΤΆΡΙΟΙ, *Armigeri*, qui & arcum & sagittas, & arma cætera Sultani gestant. Ordo Officiorum Portæ Otomanicæ MS. δευτέρα τάξις ἔχει Σηλικτάριοι ἕτεροι ἑξακόσιοι, καὶ αὐτοὶ καβαλάροι, τυλέσιν ἔμπροσθεν τῦ Ἀμηρᾶ. Vide Σιλικτάριδες.

ΣΗΜΆΔΙ, Σημάδιον, *Signum*, *Nota*, *Indicium*, σημεῖον, σύμβολον. Vide Eustathium Odyss. λ. p. 1675. Glossæ Græcobarb. ἀττακές, σημεῖον, σημάδιν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 436. σημάδια βάλλοντες εἰς τὺς τόπυς, (τῶν βιβλίων.) Constantin. Porphyrogr. in Tactic. pag. 6. ἔτι δὲ γύμναζον τὺς καβαλλαρίυς καὶ πεζὺς εἰς τὸ τοξεύειν ἀπὸ διαστήματος συντόμως, εἴτε κοντάριον, εἴτε εἰς ἄλλο σημάδιον. Pag. 17. δεῖ δὲ τὰ γνωρίζειν εὐκόλως ἕκαστον τάγμα τὸ ἴδιον βάνδον ἁρμόζει· ἀλλὰ παραλλάσσων τὰ ἴδια σημάδια ἔχειν τὰς κεφαλὰς τῶν βάνδων γνωριζόμενα εἰς τὺς στρατιώτας, &c. Adde pag. 21. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

Καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης τὰ σημάδια.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ παρευθὺς ἠκύσηκεν, καὶ γνωρίσει σημάδι.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἀφῶτε γὰρ ἐπλήρωσεν τὴν συντυχίαν ἐκείνης,
Ὁ αὐθέντης τῆς Καριτένας πυ ἐβάστα τα σημάδια.

Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ τὰ σημάδια τῦ ὀρανῦ γυρίζυν ἄλλην στράταν.

Σημαδένιος, *Signatus*. Manuel Malaxus in Chron. MS. p. 828. καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἦτον ὁ Βασιλεὺς σημαδένιος νηπιόθεν εἰς τὸ στῆθος, &c.

Σημάδι, & Σημάδιον, *Pignus*, ἐνέχυρον, in Corona pretiosa, & apud Portium: Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: ὡς ἐνέχυρον τίθησιν. σημάδιον. Pro *cautionibus*, *cautis*, & *syngraphis*, usurpare videtur Theophanes an. 3. Justini Jun. τύτῳ τῷ ἔτει μετασείλασα Σοφία εὐσεβεστάτη Αὐγύστα τὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημαδαρίυς, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστύντων, καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχῦσα αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια, παρασχομένη αὐτὰ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις. Ubi Anastasius & Miscella: *Accersitis Sophia augusta pecuniarum venditoribus & Notariis, jussit deferri cautiones debitorum, & breves, & præbuit eos debitoribus, & reddidit dominis suis.* De hac re Corippus lib. 2. de Laudib. Justini:

Tunc posita ratione palam, populoque vidente,
Debita persolvit genitoris, cauta recepit.

Infrà:

Qua virtute animi mentem calcavit habendi,
Publica privato cum debita redderet auro.

Alexius Comnenus in versib. Polit. MSS. ad Spaneam:

Μὴ κρύψης τῦτο, μὴ ἀρνηθεὶς, μὴ τὸ ἀλληλογήσεις,
Διατὶ ὡς εἶχε σημάδιν, ἐνέχυρον.

Σημαδάριοι, *Notarij* exponuntur ab Anastasio in laudato loco Theophanis, quasi *syngrapharum descriptores*: tametsi melius hic designari eos putem qui ad pignus commodant.

Σημαδεύειν, *Oppignerare*, ἐγχυριάζειν.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Τὸν τόπον τῦ ἐσημάδευσαν, ὑπέρπυρα ἐδανείσθην.

Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. Homil. in Domin. post exaltat. S. Crucis: ὁ Κύριος μας σήμερον ἐν τῷ εὐαγγελίῳ λέγων, Ὅστις θέλει ὀπίσω μυ ἀκολυθεῖν, σε κόβγει καθε πρόφασιν, σημαδεύτος σε εἰς ταύτην ἅπασαν τὴν ὑπόθεσιν, ἥτις εἶναι αὐτὴ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἐξυσίαν νὰ νικήσῃ τὴν σάρκα. Est etiam

Σημαδεύειν, *Significare*. Neophytus Rhodinus de Baptismate: καὶ ἀκόμη δεῖ νὰ σημαδεύσωμεν μὲ τὰς τρεῖς καταδύσεις, τὸν θάνατον, ταφὴν, καὶ ἀνάστασιν τῦ Χριστῦ.

Σημάδη, *Vexillum*. Lexicon MS. Cyrilli: Σκοπός, ὁ προορῶν, ἢ προπορευόμενος τῦ στρατῦ, ᾧ στοιχῦσι πάντες, καὶ ἀκολυθῦσιν, ἢ καὶ τὸ σημάδην.

ΣΉΜΑΝΤΡΟΝ, *Signum appositum chirographo*. Lexicon MS. Cyrilli: σήμαντρα, αἱ σφραγῖδες. S. Athanasius Homil. in Parasceven: ἐπισυνάπτεις δὲ τὰς σφραγῖδας τῷ τάφῳ, ἄθλιε καὶ παναθλιε ὁ τῦ θανάτυ

τὰς

τὰς ἰδίας λύων, τὰς σφραγῖδας ὐ λύει; ὁ σκυλεύων τ̃ ἄδλων, σήμαντρα φοβεῖται; S.Chrysostomus, de Crucis signo: τούτῳ καθάπερ τινὶ σημάντρῳ βασιλικῷ καὶ δακτυλίῳ σφραγιζόμενοι. Theodoritus lib. 3. Hist. Eccl. cap. 26. κλεῖθρα καὶ σήμαντρα τ̃ θύραις ἐπέθηκε. Joannes Euchaïtorum Metropol. pag. 33. carm. εἰς χρυσόβουλλον τ̃ Λαύρας.

> Ὅθεν φυλάξει τὴν χάριν κεκρυμμένην,
> Χρυσοῦς φύλαξ κάτωθεν ἐμβεβλημένος,
> Μόνοις δὲ ταύτην ἐκφανεῖ τοῖς ἀξίοις,
> Σήμαντρα χειρὸς εὐλόγως δεδεγμένην.

Vide Isidorum Pelusiotam lib. 1. Epist. 319. Justinianum in Nov. 101. cap. 3. §. 1. & Nov. Justini de Sacris domib. initio.

ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ, Σημαντὴρ, Σημαντήριον, signum quo Græci fideles ad Ecclesiam convocant. Ita autem vocant, inquit Goarus ad Euchologi. pag. 560. perticas è ligno oblongas, & quadras, quæ variis locis percussæ varios edunt sonos. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ σημαντήριον αἰνίττεται τὰς τ̃ ἀγγέλων σάλπιγγας, καὶ διεγείρει τοὺς ἀγωνιστὰς πρὸς πόλεμον τ̃ ἀοράτων ἐχθρῶν. Typicum S. Sabæ cap. 5. ἵσταται οὖν περιμένων τὴν ἀπόλυσιν τ̃ σημάντρου, καὶ παυσαμένου αὐτοῦ, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς, &c. Triodium: ὁ δὲ κανδηλάπτης βαλὼν τὴν συνήθης μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, ἀπέρχεται καὶ κρούει τὸ σήμαντρον. Rursum: ὁ δὲ καὶ Κανδηλάπτης βαλὼν τὴν συνήθως μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, ἀπέρχεται καὶ κρούει τὸ σήμαντρον ἐξ. Pentecostarium: περὶ ὥραν ὄρθρου σημαίνει, σημαίνονσι δὲ τὰ ὅλα σήμαντρα. Achmes Onirocrit. cap. 12. ἐὰν ἴδῃ καθ' ὕπνους ἑαυτ̃ σημαίνοντα τῷ σημαντηρίῳ, οὗτος μέγιστος γενήσεται. Infra: ἐὰν δὲ ὐ σημαίνει μὲν τὸ σήμαντρον, ἀκούσῃ δὲ ἑτέρου σημαίνοντος, &c. Nomocanon Cotelerianus num. 409. εἴ τις δὲ τ̃ ἁγίαν κυριακὴν, εἰς τ̃ ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ ἀφ' ἑσπέρας τὸ σήμαντρον ἀκούσῃ, καὶ ἀμελεῖ τὴν ἐκκλησίαν, &c. Pachymeres lib. 7. cap. 5. σφίσιν ἑαυτοῖς ἄβατον τ̃ ναὸν κλείνουν, ὡς μηδὲ σημάντροις ἢ κώδωσιν ἠθροισμένοις. Ejusmodi verò σήμαντρα à dextris & sinistris vestibuli exterioris ædium sacrarum esse observat idem Goarus pag. 13. 23. nam plura extitisse docet locus supra allatus ex Pentecostario: atque in iis erant alia majora, alia minora, alia ærea vel ferrea. Quærit Balsamon in Medit. cur εἰς τοὺς θείους τ̃ μοναστηρίων οἴκους fiat μετάκλησις διὰ σημαντηρίων τριῶν, χάριν τ̃ τ̃ θείων δοξολογιῶν ἀκροάσεως, in Catholicis verò Ecclesiis, seu Parœcialibus, διὰ τ̃ μεγάλου ἑνὸς σημαντηρίου. Ubi ait Monachos, ad preces vespertinas, ante Lectiones Apostolicas & Evangelicas, convocari ad Ecclesiam, διὰ σημαντηρίου μικροῦ, καὶ διὰ ταπεινοτέρου καὶ σχολαίου: ad divinorum vero Evangeliorum & sacram reliquorum ad Conventus publicos pertinentium librorum lectionem, & propter universam simpliciter Hagiopolitæ ἀκολουθίαν, inventum τὸ μέγα σημαντήριον εἰς πᾶσαν γὰρ τὴν γῆν, καὶ εἰς τ̃ οἰκουμένης τὰ πέρατα ἡ ἐκ τούτων δίηλθεν ὠφέλεια. Deinde innuit μέγα istud σημαντήριον χαλκοῦν fuisse. Anthologium Arcudij part. 1. pag. 253. σημαίνει, καὶ συναχθέντων ἀδελφῶν πάντων ἐν τῷ τ̃ ἐκκλησίας νάρθηκι, ἀπαρχομένου τ̃ δευτέρου σημαντηρίου, ἅπτουσι τὰς κανδήλας αὐτοί. Adde pag. 265.

Σημαντὴρ. S. Antiochus Homil. 26. de Acedia: ποτὲ δὲ ἀκούσῃ τ̃ σημαντῆρος τ̃ ἀρίστου, &c. Michael Glycas in Annal. pag. 302. λαβόμενός τε τ̃ χερσὶ τ̃ σημαντῆρος τ̃ ἐκκλησίας, τοὺς ἐπιόντας διὰ τούτου ἠμύνατο, καὶ πολλοὺς μὲν ἐτραυμάτισεν, &c. Ita etiam Scylitzes pag. 637.

Σήμαντρον μικρὸν. Typicum S. Sabæ cap. 1. de Candelapta: καὶ κατελθὼν σημαίνει τὸ μικρόν. Et cap. 57. σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι ψάλλοντες. Infra: εἶτα τ̃ μικροῦ πάλιν κρουσθέντος, — εἶθ' οὕτως σημαίνει τὸ μέγα. Priùs igitur minus signum pulsatur, quam majus. Euchologium pag. 473. μετὰ τὸ κρουσθῆναι τὸ μικρὸν, &c.

Σήμαντρον μέγα. Typicum: Κανδηλάπτης ἐξέρχεται, καὶ σημαίνει τὸ μέγα. Rursum: ἀπέρχεται, καὶ σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Pentecostarium: ὁ δὲ Κανδηλάπτης σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν. In 2. Feria τ̃ διακαινισίμου. εἶτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ σίδηρον.

Σήμαντρον χαλκοῦν. Typicum MS. Monasterij τ̃ Κεχαριτωμένης cap. 38. τ̃ δὲ μεγαλυνῆς ὑμνῳδίας ὑμῖν τελεσθείσης, κρουσθήσεται τὸ μέγα σημαντήριον, προσεπιδοῦς, καὶ τὸ χαλκοῦν, καὶ οὕτως ἀπάρξεται τ̃ ὀρθρινῆς ἀκολουθίας. Et cap. seq. μετὰ τὸ κρουσθῆναι τὸ χαλκοῦν σημαντήριον, ὁ ἱερεὺς εὐλογήσῃ τ̃ Θεόν. Ubi σημαντήριον χαλκοῦν vocatur quod aliis

Σήμαντρον σιδηροῦν, seu *Signum ferreum*, quod aliud esse à majori docent loci allati ex Pentecostario. Distinctius, Typicum S. Sabæ: ἐπειτα ἐξερχόμενος σημαίνει τὸ μέγα, εἶτα τὸ σιδηροῦν. Ac in ferreo βαρεῖαι pulsabantur, id est, ut Allatius & Goarus rectè interpretantur, graviores ac intermissi certo temporis spatio soni, quomodo in campanarum nostratium postrema pulsatione ad Conciones Ecclesiasticas, fieri solet, quodque *Tinter*, ex *tinnire*, vel *tinnitu*, dicimus. Euchologium Goari p. 545. καὶ κρούει τὰς βαρείας ἐπὶ τὸ σιδηροῦν. At id ne omnino verum sit, dubitandi ausam præbet Marcus Hieromonachus cap. 36. ὥρα δὲ πρώτῃ τ̃ νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρείας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Et Typicum cap. 19. περὶ δὲ ὥραν β'. τ̃ νυκτὸς κρούει τὰς βαρείας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Pulsabatur autem βαρεῖα lentè. Idem Typicum cap. 2. ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, εἶτα ἀπέρχεται, καὶ κρούει τὰς βαρείας σχολαίως. Sed & numerabantur pulsationes. Idem Typicum cap. 5. εἰς δὲ τ̃ ὄρθρον κρούει ὁ Κανδηλάπτης τὰς βαρείας πρῶτον σχολαιότερον ἄχρι τ̃ πεντήκοντα, καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοί. Describitur porrò illud σήμαντρον σιδηροῦν hisce verbis à Petro Belonio lib. 1. obser. c. 41. ubi de Monachis Sancti Montis: *Tant les uns que les autres ont un fer épais de trois doigts, long comme le bras, & quelque peu vouté en arc, pendu à la porte de l'Eglise, attaché à un clou, lequel rend un son presque semblable à une cloche, ayant le son clair comme un metail, & n'ont point d'autres sonneries en la montagne que ce fer: quand il faut venir aux prieres, ils sont tous appellez au son du fer susdit.*

Σημαίνειν, *Signi*, seu *tabulæ ligneæ pulsatione Fideles ad Ecclesiam convocare, colligere*, quod non semel κρούειν Græci hodierni dicunt. Anonymus in Miraculis S. Anastasij Mart. ἅπαντες ἀναστάντες, τότε ἱερὰ ξύλα σημάναντες, συνηθροίσθησαν ἅπαντες ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τ̃ Θεοτόκου. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 11. καὶ μετὰ τὴν ὥραν τ̃ ἑσπερινοῦ ἐσήμανεν. Jus Græcorom. p. 255. τινὲς τ̃ κατὰ τόπους δυνατῶν ἐν τοῖς τ̃ οἴκων εὐκτηρίοις σημαίνειν τε καὶ συνάγειν φιλονεικοῦσι. Typicum S. Sabæ cap. 5. περὶ τ̃ πῶς χρὴ σημαίνειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Euchólog p. 753. τῇ κυριακῇ τ̃ ἁγίας Πεντηκοστῆς ἑσπέρας σημαίνει ταχύτερον. Triodium Fer. 2. Hebdom. 1. Jejun. τῇ β'. τ̃ πρώτης ἑβδομάδος εἰς τ̃ ὄρθρον σημαίνει βραδύτερον, διὰ τὴν ἑσπέρας παράκλησιν, καὶ συναδόμεθα πάντες κατὰ τ̃ τύπον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Feria 5. magni Canonis: σημαίνας δὲ τὸ Λυχνικὸν ταχύτερον διὰ τ̃ τόπον τ̃ ἀγρυπνίας. Sabb. 5. hebd. σημαίνει ὥρα δ'. τ̃ νυκτὸς, διὰ τὴν ἱκετήριον ἀκολουθίαν τ̃ Ἀκαθίστου. Adde Martyrium SS. XX. Patrum Sabaïtarum num. 12. 20. Vide Κρούειν.

Σημαστὴς, *Sonator*. Σημασμένος, *Sonatus*.

ΣΗΜΑΤΙΖΕΙΝ, in Lexico MS. Eudemi, σημαίνειν.

ΣΗΜΑΣΙΑ

ΣΗΜΑΣΙ'Α, *Vexillum*, Σημεῖον. Mich. Glycas in Annalib. p.328. ὀπισθόπους λοιπὸν καὶ ἡ τοῦ Βασιλέως σημασία χωρεῖ.

Ὑποσημασία, *Subscriptio*. Zonaras ad Canonem 30. Synodi Calchedonensis: οὐ βούλονται σημειῶσαι δι' ὑποσημασίας, οἰκείας τὰ συνοδικῶς ψηφισθέντα. Vide Σημείωσις.

ΣΗΜΕΙ͂Α, *Notæ numerales*. Cedrenus in Basilio pag.569. ὁρῶν δὲ ὅτι ἐστὶ τοῖς πονηροῖς εἰς τὸ ἀδικεῖν ἀφορμὴ, διὰ τὸ σύντομον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς μορίων, τοῦ ἡμίσεως, φημὶ, καὶ ἕκτου, δωδεκάτου, καὶ τῶν τοιούτων χρωμένοις τοῖς παλαιοῖς σημείοις τῶν γραφέων, ἠθέλησε καὶ τὴν τοιαύτην τῶν ἀδικεῖν ἑλομένων περιελεῖν ἀφορμὴν, καὶ διωρίσατο γράμμασι λιτοῖς, ἃ καὶ τοῖς ἀγροίκοις ἀναγινώσκεσθαι ῥᾴδιον, τὰ τοιαῦτα γράφεσθαι σημεῖα, &c. Hausit ex Constantino in avi vita n.31. ed. Combefisij.

ΣΗΜΕΙ͂Α, *Notæ*, cujusmodi sunt sub nomine Tironis editæ. Glossæ Gr. Lat. σημεῖα, *Notæ*. Collectio Historiar. Scaligeriana, in Augusto, de Mecenate: ὃς καὶ πρῶτος τὰ σημεῖα ἐφεῦρεν. Scholiastes Basilic. ad lib.40. pag.293. σημείωσαι ὅτι τὰ σημεῖα οὐκ ἐστὶ γράμματα. Σημεῖα ἐν μικροῖς καὶ βραχέσι τύποις πολλῶν γραμμάτων δύναμιν ἔχοντα, apud Plutarchum in Catone. Concil. Constantinopol. III. Act. 12. p.913. ἐπέστειλεν ἡμᾶς —— ἐπισφερομένους ὑπαναγνωστικὸν διὰ σημείων. Concilium Calchedonense Act.4. ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν διὰ Σωσίπου Ἐπισκόπου Φιλίππων. S. Basilius in Epist. οἱ λόγοι τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι· διὰ τοῦτο σημείων χρῄζουσιν, ἵνα ἱπταμένων αὐτῶν λάβῃ τὸ τάχος ὁ γράφων. Evagrius lib.2. cap.18. pag.315. καὶ περὶ τούτοις σημείοις τινὰ ἔχειν, ἅπερ ἀναγνωσθέντα, &c. Michael Psellus lib.1. Hist. MS. in Basil. Bulgaroctono: ἀμέλει καὶ ἐνίας τῶν βασιλείων ἐπιστολῶν αὐτὸς ὑπηγόρευεν, ἐφιλοτιμεῖτο γὰρ περὶ τοῦτο· καὶ πᾶσα χειροξεία ἡττᾶτο τοῦ τάχους τῶν ὑπηγορευομένων, καί τοί γε τοσούτους καὶ τηλικούτους ὑπογραμματέας ὀξυγράφους εὐτύχησεν, ὁποίους ὀλιγάκις ὁ βίος εἶδεν· ὅθεν πρὸς τὸ τάχος τῶν λεγομένων ἀπονάρκοῦντες σημείοις τισὶ τὸ πλῆθος τῶν τε ἐννοιῶν καὶ τῶν λέξεων ὑπεσήμαινον. Nicephor. Callist. lib.2. cap.18. ταχυγράφων τὰ εἰρημένα χάρταις σημειουμένων. Laudatur ex Bibliotheca Augustana ab Hoeschelio Chrysostomi Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ἀπὸ σημείων, μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ, παρὰ Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. Habetur illa in Bibl. Colbertea Cod. 4183.

Σημειογράφος, *Notarius*, in utroque Glossario. Moschus in Limon. cap.197. παρὰ τοῦ σημειογράφου τελείως, καὶ παρὰ τοῦ γραμματικοῦ αὐτάρκως Ἀθανάσιος ἐπαιδεύθη.

Σημειογραφεῖον, *Scrinium Notarij*. Anastasius in Hodego pag.203. συγκαθεζομένων ὑμῶν ἐν τῷ σημειογραφείῳ Καισαρίου.

ΣΗΜΕΙΟΛΥ'ΤΗΣ, *Signorum Interpres, Augur*. Theophylactus Hierodiac. Hom. 8. τότε συγκαλέσας τοὺς μάγους, καὶ τοὺς σοφοὺς τῶν χαλδαίων, καὶ τοὺς ὀνειροκρίτας, καὶ τοὺς σημειολύτας, &c.

ΣΗΜΕΙ͂ΟΝ, *Miliare*, *Lapis Milliaris*. Pæanius, seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropij lib.1. *Centesimo & tricesimo fere milliario*, ἐπὶ Σαμνίτας τριακοσίοις ἀπῳκισμένος σημείοις. Utuntur alij.

ΣΗΜΕΙΟΦΟ'ΡΟΣ, *Signifer*, in Gloss. Gr. Lat. *Vexillifer*. Vide Σημειωτής.

Σημειοφόρος, *Qui miracula edit*, *Miraculorum patrator*, in Apophtegm. Patrum in Daniele n. 8. & in Motio n. 2. apud Jacobum Diaconum in Vita S. Pelagiæ, Anastasium in Hodœgo cap.8. & quæst. 20. Gregorium Dialog. de Eleemos. Theophanem an 4. Leonis M. Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num.50. Gregorium Cæsariensem Presbyt. in Nicænos Patres, &c.

Σημειοφορικὸς, eâdem fere notione. Antiquit. Constantinopolit. ἀλλὰ καὶ βίαστον ὑέλου μύρου, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλείψατο, καὶ πολλὰ ἕτερα εἰς πλῆθος σημειοφορικὰ ὑπὸ φόρου ὑπάρχουσιν, παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τεθέντα, &c.

ΣΗΜΕΙ'ΩΣΙΣ, *Sigilli appositio*. Philostorgius lib.12. num.7. de Pulcheria: σὺν ᾗ δὴ αὐτῷ καὶ Πουλχερία ἡ ἀδελφὴ, τὰς βασιλικὰς σημειώσεις ὑπηρετουμένη, καὶ διευθύνουσα. Βασιλικὸν σημείωμα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. Epist.30. Catalogus Offic. M. Eccl. ex Cod. Reg. ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ, εἰς τὸ μεσάζειν, καὶ εἰς τὰς σημειώσεις. Joannes Episcopus Citri in Resp. pag.329. de eadem Chartophylace: τὸ σημειοῦσθαι τὰ παρεμπίπτοντα τῷ Χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι ἀπαρεγχειρήτως ἐγκεκόλαπται. Mox: παρόντος μὲν αὐτοῦ, οὐκ ἔξον ἐστὶν ὅλως τῷ Ἀρχιερεῖ ἑτέρῳ ἀναθεῖναι σημείωσιν οἱανδήτινα. Hinc Σημείωσις, & Σημείωμα, decretum vel edictum sigillo firmatum significat. Balsamon ad Nomocan. Photij tit.1. cap. 3. ἅγιος ἡμῶν Βασιλεὺς τὴν μακρὰν συνήθειαν, ὡς εἴρηται, ἀντὶ νόμου ἐγγράφου ἐδέξατο, καὶ σημειώματι ἐστήριξεν, ὥστε &c. Et c.34. σὺν τούτῳ χρυσοβούλλῳ τυπικῷ γέγονε καὶ σημείωμα συνοδικὸν, &c. Et cap.13. pag.141. 1. edit. σημείωσις συνοδική. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

> Τόσα λοιπὸν σημειώματά τε καὶ λύσεις τοῦ σοῦ κράτους,
> Τὸ τυπικὸν τοῦ κλήτορος ἰσχύσουσιν ἀνύσαι.

Describitur in Cod. Reg. opusculorum Pselli, decretum Imperatricis, quod pro titulo, σημείωμα præfert, de quadam controversia, exaratum anno mundi 6564. Christi 1056.

Σημειώσεις, *Acta omnia judicij*, in Basilicis. Tria inquit Cujacius ad Nov.82. sunt vocabula diversa, σημείωσις, ὑποσημείωσις, παρασημείωσις. Primo significantur acta omnia judicij: secundo subscriptiones libellorum: tertio brevibus comprehensa præcipua capita litis. Theodorus Hermopolita MS. παρασημείωσις, τουτέστι τὰ κυριώτερα τῶν λαλουμένων, παραλαμβάνουσα καὶ γράφουσα ταῦτα ὡς ἐν συνόψει, καὶ δι' ὀλίγων.

Σημειώσεις, apud Eusebium lib.5. Hist. Eccl. cap. 20. dicuntur Notæ illæ quæ ad marginem Codicum apponuntur, ut Lector rem notatu dignam esse sciat, attendatque ac legat diligentius, & quæ in Græcis MSS. Codicibus reperiuntur compendiosè exaratæ duabus prioribus literis vocis σημείωσαι. Ita Henric. Valesius.

Σημειώσεις, *Excepta*, quomodo vocantur Σημειώσεις Origenis. Vide eundem Valesium ad Evagrium lib. 2. cap.18. lib.6. cap. 24.

ΣΗΜΕΙΩΤΗ'Σ, *Vexillifer*. Theophanes in Justiniano, pag.171. Σολομὼν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον διὰ τῆς νυκτὸς σὺν χιλίοις πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινα, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, &c. Σημειοφόρος, apud Julium Africanum MS. de Apparatu bellico cap.69.

ΣΗ'ΜΕΝΤΟΝ, Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap.6. οἷον βλαττία, πράνδια, χαρέελα, σήμεντα, πέπερι, &c. Ubi Meursius *Segmenta* vertit, ut Salmasius ad Vopiscum.

ΣΗΜΕΡΙΝΟ'Σ, *Hodiernus*, ὁ σήμερος.

ΣΗΜΗΔΙ'Α, *Simila*, Σεμίδαλις. Glossæ Græcobarb. Ἀναστὴς, μάζα, σημηδία, γροῦτα, παννάδα. Alibi: ἰδέα σημηδίας ἢ γρούτας.

ΣΗΜΙ'ΣΕΙΟΝ, Σιμίσιον, *Semissis*. Theophanes an.3. Copronymi: τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ξέστης τοῦ οἴνου τοῦ σημισσίου. Idem alibi: καὶ οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπατείαν, τριμίσια καὶ σιμίσια, καὶ νομίσματα καινούργια, &c. Ubi Miscella *Trimisia* & *Hemisia* vertit. Vide nostrum Syntagma de inferioris ævi Imperatorum nomismatibus n.85.

ΣΗΜΩΝΕΙΝ. Vide in Σιμά.

ΣΗΠΟΝΟΜΟΝ. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosophij cap. 19. χειμῶνος δὲ ὄντος, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν, δίδοναι αὐτῷ σίλην τὸ λεγόμενον σηπόνομόν ἐστιν, ἃ θέλει. Ubi Gyllius: *Ipsi dabis silen, appellatum Geoponium.* Legit γηπόνομον.

ΣΗΡΙΚΟΔΙΑΣΤΗΣ, *Serici confector.* Palladius in Hist. Bragmanum MS. περιβάλλεσθε μαλακὰ, ἐξομοιούμενοι τοῖς σκώληξι τοῖς σηρικοδιασταῖς.

ΣΗΡΙΚΟΝ. Vide Σιρικόν.

ΣΗΣΑΜΙΤΗΣ, *Sesamoides magnum*, apud Interpol. Dioscor. c. 734.

ΣΗΣΑΜΑΤΟΝ, *Panis ex sesamo.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. καὶ τὸ σησαμάτον ὁμοίως ἑνὸς χρόνου (παραδρομὴν δηλοῖ.)

ΣΗΣΑΜΙΝΟΝ ξύλον, apud Cosmam Indicopl.

ΣΗΣΑΜΟΤΟΥΡΟΝ idem quod Σησαμὶς apud Laonicum Cretensem ad Batrachomyomachiam: *Sesamum.*

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ, *Sestertium.* Didymus Claudius de Analog. Rom. τὰ δὲ χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ, καὶ δέκα χρυσᾶ.

ΣΗΤΕΜΑ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτον κ' εἰς τὰ σητέματα ἔμορφα κακομένος.

ΣΘΛΑΒΟΣ. Vide in Σκλάβος.

ΣΘΛΙΒΕΙΝ, σθλιβώνειν, pro σιλβοῦν. Vide in Κλαπωτὸς, & in Χρυσόγραφος.

ΣΙΑΓΟΝΑ, pro σιαγὼν, *Maxilla.* Michaël Psellus in Canticum Canticor. p. 120.

Αἱ σαὶ γὰρ ὡραιώθησαν ἐξόχως σιαγόναι.

ΣΙΑΚΙΟΝ, Matthæo Silvatico, *Cubus batos.* Anonymus Medicus ex Cod. MS. Reg. 1843. τὸ σιάκιον οὐ κακόχυμόν ἐστιν, καὶ μάλιστα ὅταν πεφθῇ, τρέφει γὰρ ἱκανῶς, &c.

ΣΙΑΝΕΙΝ, *Constituere, Pacisci, Contrahere*, συντίθεσθαι, ὁμολογεῖν, συμφωνεῖν, &c. pro ἰσάζειν, vel ἰσαίνειν. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Αὐτὰ μισὰ τῶν ἡμίσων, νὰ ἔλυσιν, νὰ σιάσυν.

Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ σιαθεὶς οὖν ἐν τῷ πικρῷ, ἔφη. Joannes Moschus in Limon. cap. 205. ἀκούσας δὲ ταῦτα παρ' αὐτ. καὶ ἄλλα τοιαῦτα, σιαθεὶς, καὶ ἐλθὼν εἰς ἑαυτ. ἐδάκρυσεν. Ubi Interpres, *Commotus, & in seipsum rediens*: malim, *captata animi æqualitate.*

Σιάσμα, Σιασμὸς, *Pactum, Conventio*, ξύμβασις, ὁμολογία, &c. pro ἰσασμὸς, *æqualitas.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τοὺς σιασμοὺς τοὺς ἐνθυμεῖ ἐκεῖνο ὁπόστησαν.

Vide Σασμός.

Σιαςὴς, *Coriarius*, Γναφεύς.

ΣΙΑΟΥΣ, Magistratus Turcicus, quem vulgò *Chiaous* vocant. Occurrit apud Annam Comnenam pag. 170. ubi Consule notas nostras pag. 324. Vide Τζαούσιος.

ΣΙΑΡΑΠΤΑΡ, Turcis, idem qui Græcis πιγκέρνης. Ducas Hist. cap. 28.

ΣΙΑΨΥΧΟΝ, pro Σάμψυχον, *Amaracus.*

ΣΙΒΙΝΟΝ. Vide in Σεβέννιον.

ΣΙΓΑΝΟΣ, *Tacitus, Taciturnus, Quietus*, ἄφωνος, σιωπηλὸς, εἰρηνικός. Glossæ Græcobarb. τάχλεται τοῦτο τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερηφάνων, καὶ σιωπηλῶν· δίδεται τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τοὺς ὑποκριτὰς, καὶ ὑπερηφάνους, καὶ μυλλωτοὺς, ἢ σιγανούς. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τὴν ἡμέρα σιγηνὴ διαβαίνει σὰν ἠγουμένη.

Σιγὰ, & Σιγανά, *Tacitè, Clam, Quietè*, Σιγῇ, σιωπῇ. Glossæ Græcobarb. ἀκλῆ, ἡσύχως, σιγανά. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἀπὸ θωσί τὴν σιγανὰ ςὴν τράπεζαν ἀπάνω.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ, Σιγίλλιον, *Sigillum.* Moschopulus: Σιγίλλιον, Λατινικῶς, ἡ σφραγίς. Propriè verò sumitur pro diplomate aut charta sigillo munita. Chronicon Alexandrin. pag. 902. ἐὰν οὖν θέλει λαβεῖν ἕκαστος τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς σάγιν καὶ καμίσιν, ποιοῦμεν σιγίλιν πρὸς τὸν Σάρβαρον, &c. Petrus Siculus in Historia Manichæorum pag. 50. καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ Βασιλέως σιγίλλιον, ἦλθε πάλιν εἰς Ἐπίσπαριν, &c. Theophanes an. 2. Michaëlis Curopalatæ pag. 422. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους διὰ σιγιλλίων καὶ σφραγίδων σωζεσθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, καὶ εἰσκομίζεσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. Ubi Miscella: *Negotiantes verò in utraque regione per præcepta & signacula commendari.* Constantinus de Adm. Imp. cap. 49. δέδωκώς παρ' αὐτοῦ καὶ σιγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. Novella Isaacij Comneni de Consuetudinib. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν ἀναγράφεται. Nov. Manuel. Comneni de Instrum. &c. εἴτε ἐν χρυσοβούλλοις λόγοις διαφόρων βασιλέων, εἴτε ἐν σιγιλλίοις, εἴτε ἐν ἁπλαῖς προστάξεσιν. In lib. 3. Juris Græcorom. pag. 235. extat σιγίλλιον τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Γερμανοῦ, &c. Novella Isaacij Comneni, apud Balsamon. ad Nomocan. Photij tit. 1. cap. 34. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν Πραιτόρων ἀναγράφονται. Ubi legendum πρακτόρων. Occurrit etiam in Epist. Michaëlis Cerularij Patr. Constantinop. ad Petrum Patr. Anthioch. initio. Descripsit Rocchus Pyrrhus in Notitia Archimandritatus Messanæ complura Græca sigilla Rogerij Siciliæ Regis in Latinam duntaxat linguam versa à Constantino Lascari. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillum.* Cæterum non planè percipio quid velint Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. Σιγίλλιον, σιδηροῦν, καὶ πορφυροῦν, καὶ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν.

ΣΙΓΙΛΛΑΡΙΟΝ, *Sigillarium*: vox ab Arnobio usurpata, pro *Sigillo, Signo, Statua*, vel *Imagine.* Scholiastes Basilic. lib. 2. p. 93. ἔχων οἶκον, ἔλαβον σιγιλλάρια, ἵνα ἐξηκωτεύηται· εἰ πωλήσω τοῦτον, οὐκ ἔξεις τὸ αὐτὸ προνόμιον. M Antonius lib. 7. de Vita sua, p. 230. 2. edit. πομπῆς κενοσπουδία, ἐπὶ σκηνῆς δράματα, ποίμνια, ἀγέλαι, διαδορατισμοί, κυνιδίοις ὀστάριον ἐρριμμένον, ψωμία εἰς τὰς τῶν ἰχθύων δεξαμενὰς, μυρμήκων ταλαιπωρίαι, καὶ ἀχθοφορίαι, μυϊδίων ἐπτοημένων διαδρομαί, σιγιλλάρια νευροσπαστούμενα· χρὴ οὖν ἐν τούτοις εὐμενῶς μὲν καὶ μὴ φρυαττόμενον ἱστάναι. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillus.*

ΣΙΓΕΛΑ, *Tacitè.* Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Εἴπασιν ποῦ τὸ ηὕρασι, καὶ σιγελὰ ἡ κυρὰ
Λέγει, καί τις νὰ τὸ ἔγραψε, &c.

Vide Σιγανός.

ΣΙΓΙΛΛΙΩΝ, *Singilio*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Testamentum Gregorij Nazianzeni: Ἐλαφίῳ τῷ Νοταρίῳ εὐτρόπῳ ὄντι βούλομαι δοθῆναι καμάσιον ἓν, στιχάρια δύο, παλλία τρία, σιγιλλίωνα ἕνα.

ΣΙΓΙΓΓΙΑΛΙΟΣ, *Dracunculus*, Δρακόντιον, apud Interpol. Dioscor. post cap. 383.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ, *Equi instratum.* Glossæ MSS. Colberteæ: σίγιστρον, τὸ τῶν ἀλόγων σκέπασμα. Phavorinus habet Σήγιστρον.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ, pro Ζύγαστρον, *Arca, Cista.* Eustathius: Il. ν. ἔστι καὶ σανδαλίου ζυγὸς κατὰ Παυσανίαν τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους· καὶ κιβωτὸν δὲ ὡς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον ἡ ξυλίνη σορὸς, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι, οἷα κοίλῳ ζυγάστρῳ, ἐξ οὗ παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σίγιστρον. Et Od. θ. ἕτεροι δὲ φασιν ὅτι ξυλίνη σορὸς τὸ ζύγαστρον παρὰ τὸ ζυγῶσθαι· δόξον δ' ἂν ἴσως ἐκ κατὰ Λατίνους χρήσεως, ἧς πολλοὶ πεπείρανται μὴ ἐξ ἀνάγκης ξύλινον εἶναι τὸ ζύγαστρον, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ παραφθορὰν λεγόμενον σίγιστρον καλούμενον ἴσως οὕτω διὰ τὸ κατὰ ζυγοῦ ἰσότητα φορτίζεσθαι, &c.

ΣΙΓΛΑΙ, *Singularia literæ*, sic dictæ, quia *singulæ* verbum componunt. lib. 2. Basilic. tit. 6. §. 20. κελεύει δὲ μὴ διὰ σιγλῶν τὸ ὕφος τοῦ νόμου γράφεσθαι, δι' ὧν ἀντινομίαι πολλαὶ εἰσάγονται. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigla.*

Καλασιγίλον.

Κατασιγίλον. Edita est inter Sancti Joannis Damasceni opera, oratio de incorruptibili corpore Christi, quod in Sacra synaxi accipimus, additúrque in ipso limine hæc observatio: ἰςέον ὅτι εὑρέθη τοῦτο τὸ κεφάλαιον εἰς χαρτίον παλαιότατον καλειφθαρμένον, ἐξ ἰδιοχείρυ αὐτοῦ ἐσχεδιασμένον γράμμασι καλασιγίλοις, ὡς ἣν δυνατὸ, τὰ σωζόμενα ἀνελέγησαν. Laudatur eadem observatio à Lambecio lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 116. ubi monet legi in Cod. Cæsareo γράμμα κατασιγίλον quæ quidem verba, *Literis ferè cæcis tumultuariè conscriptum*, vertit Interpres in editione Parisina: verùm legendum κατὰ σιγλῶν, id est *per notas*.

ΣΙΓΜΑ, Porticus sic dicta Constantinopoli, à figura C. uti pluribus observavimus in lib. 2. Constantinopolis Christianæ. Cedrenus in Nicephoro Generali pag. 475. ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ, ὃ νῦν λέγεται Σίγμα, θησαυρὸν ἀνακλιθέντα δι' ὀρθομαρμαρώσεως. Vide Continuator. Theophanis lib. 3. num. 42. Observat porro Helladius apud Photium σίγματα non dici, ubi de litera Sigma agitur, vocemque hanc non declinari, ut cætera nomina literarum.

ΣΙΓΝΟΝ, *Signum*. Macarius in Homil. 15. καὶ γίνεται υἱὸς Θεοῦ, λαμβάνων τὸ οὐράνιον σίγνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. Et in Homil. 17. τὸ οὐράνιον καὶ πνευματικὸν δέχονται τὸ σίγνον τῆς βασιλείας ἐκείνης τῆς ἀφθάρτου. Martyrium S. Apollo MS. καὶ ἔδωκε σίγνον κατ' αὐτοῦ κατεαγῆναι τοῦ μάρτυρος τὰ σκέλη. Ubi sumi videtur pro sententia judicis. Utitur præterea idem Macarius in Homil. 38. p. 387. & in Homil. 40. p. 412. ut & Moschus in Limon. cap. 73.

Σίγνον, *Signum appositum diplomati*. Pactum initum inter Alexium Imp. & Boëmundum, apud Annam Comnenam lib. 13. Alexiad. extr. Ἄρχοντες τῶν περεγρίνων, ὧν τὰ μὲν σίγνα αὐτοὶ διεχάραξαν ἰδιοχείρως.

Σιγνογραφία, eâdem notione. Sententia lata contra Bogomilos, apud Allatium lib. 2 de consensu utr. Eccl. cap. 12. τὸ δὲ ἔγγραφον ἣν μὲν ἐκλιθειμένον, ἀπὸ τῶν ἐμφερομένων αὐτῷ σιγνογραφιῶν, παρά τε τῶν κληρικῶν καὶ Ἀρχόντων, καὶ οἰκητόρων ἁπλῶς τῶν Τυάνων.

Σίγνον, *Signum, Sigillum, Statua*. Vetus Inscriptio Romæ ex Grutero pag. 86. & Jac. Sponio in Miscellan. Antiquit. pag. 1. ΑΓΛΙΒΩΛΩ. ΚΑΙ. ΜΑΛΑΧΒΗΛΩ. ΠΑΤΡΩΟΙΣ. ΘΕΟΙΣ. ΚΑΙ. ΤΟ. ΣΙΓΝΟΝ. ΑΡΓΥΡΟΥΝ. ΣΥΝ. ΠΑΝΤΙ. ΚΟΣΜΩ. ΑΝΕΘΗΚΕ.

Σίγνον, *Signum, Vexillum*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. Σημαία, σίγνα, προτομαί, τὸ φλάμμουλον. Eadem fermè habet Suidas. Pæanius Interpres Eutropii lib. 1. σημεῖα τὰ στρατιωτικὰ, σίγνα καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Auctor Etymologici: Σημεῖα τὰ σίγνα, καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι. S. Chrysostomus to. 8. pag. 573. καθάπερ Βασιλέως εἰς πόλιν εἰσιόντος οἱ στρατιῶται προλαμβάνοντες τὰ λεγόμενα σίγνα βαστάζουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, προαγγέλλοντες τὴν εἴσοδον αὐτοῦ. Chronicon Alexand. an. 5. Justiniani: ὑπέστρεψαν οἱ δῆμοι ἀπὸ τοῦ Παλατίου — σίγνα βασιλικὰ ἀποκείμενα ἐκεῖσε. Habetur etiam apud Scholiastem Gregorij Nazianzeni Orat. 1. pag. 35. S. Proclum in Orat. 9. Cedrenum pag. 225. Nicetam in Balduino ex Cod. Barbarogr. &c.

Σιγνοφόρος, *Vexillifer*. Glossæ Gr. Lat. Σιγνοφόρος, *Manipularius*. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 246. de circulatoribus, quos ut miraculorum effectores suggillat:

> Οἷοί εἰσιν οἱ παρ' ὑμῖν σύμπαντες σιγνοφόροι,
> Ὁπόσοι περιτρέχουσι χώρας καὶ προσαιτοῦσι.

Infrà:

> Μᾶλλον ἂν σιγνοφόρους μοι σὺ μίξοις τοιουτώδεις.

S. Joannis Theologi Commentarius apocryphus MS. de J. C. εἰσελθόντων τῶν σιγνοφόρων κατεχόντων τὰ σίγνα, ἐκαλύφθησαν αἱ προτομαὶ (leg. πρόλομαὶ) τῶν σίγνων, καὶ προσεκύνησαν, &c.

Σιγνοςάσιον, *Locus in Urbe ubi vexilla recondebantur*. Vita MS. S. Eustratij: βήματος αὐτοῦ ὀρθέντος ὑψηλοῦ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως ἐν τῷ σιγνοςασίῳ. Martyrium MS. S. Theodori Magistri militum: βήματος αὐτοῦ εὐτρεπισθέντος ὑψηλοτάτου ἐν τῷ σιγνοςασίῳ μέσον τῆς πόλεως.

Σιγνόχριςον, *Crucis signum*: *immortale signum*, Lactantio de Mortib. persecutor. num. 10. maximè illud quod in fastigio Ædium sacrarum apponi solet. Cedrenus in Constante Heraclij F. an. 2. de Judæis: κατήγαγον τὸν σαυρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ναοῦ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν. Chronicon Alexandrinum an. 13. Arcadij: καὶ τὸ Σιγνόχριςον Καπιτωλίου πεσεῖν, καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν. Nicephorus Gregoras lib. 9. ubi de tempestate: τηνικαῦθα μέν τοι πεπτώκασι καὶ πολλοὶ τῶν ἐπὶ τοῖς νεὼς ἱδρυμένων ἐκ σιδήρου σαυρῶν. Synaxarium MS. Colberteum & Maximus Cythæreus, 27. Sept. in S. Ignatio Abbate: καὶ κατεσκεύασεν ἱερὰ κειμήλια, καὶ σίγνον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, καὶ περιηργυρωμένον εὐαγγέλιον. Et 27. Novembr. in S. Zacharia sutore: καὶ ἱκανῶς Χριςοφόρον σημεῖον τὰς πύλας διαχαράττειν, &c. Vide observata in Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 48. in Gloss. med. Lat. in *signum Christi*, & Tabellam III. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Σιγνοφύλακες, *Vexillorum custodes*. Acta S. Maximi Confess. num. 31. pag. 64. ἔπεμψεν ἐγγὺς αὐτοῦ τοὺς προβεβηκότας τῶν βάνδων, πρεσβυτέρους τε καὶ διακόνους, καὶ τοὺς εὐλαβεῖς σιγνοφύλακας.

ΣΙΓΝΟΦΟΝ, *Opacum, Obscurum*, Γνοφώδες. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

> Ἐσκίασι τὰ σίγνοφα, οἱ κορυφαὶ τῶν δένδρων,
> Οἱ κλῶνοι, τὰ κλονάρια τοὺς, ἔμορφα, σκορπισμένα.

Vide Σίνιφος.

Σιγνοφιάζειν, *Obscurare, Opacare*, γνοφοῦν. Idem Anonymus lib. 10.

> Ἦλθεν ἡμέρα δολερὴ κακὰ σιγνοφιασμένη.

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ. Vide in Σίγνον.

ΣΙΓΟΠΑΤΕΙΝ, *Cum silentio ambulare, ire*. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

> Τὸ τί συμβαίνει καὶ λοιπὸν σιγοπατῶ τὰ πλεῖα.

ΣΙΓΟΥΡΟΣ. Vide in Σεγοῦρος.

ΣΙΓΧΟΣ. Vide in Σκῖγκος.

ΣΙΔΕΡΟΚΑΨΙΑ. Leunclavius in Pandecte Turcico num. 18. de variis Turcorum monetis, ubi de *Aspris*: *Et sunt duplicia, majora, minoraque. Minora vulgo in usu sunt, majora vocantur peculiari voce Siderocapsia. Quippe Siderocapsa nomen est oppidi quod è regione Thassi situm est, prope Montem sanctum. Eo loco tam auri quam argenti fodinæ sunt, (unde Chrysisten Livij, putat esse Belonius) & aspra signantur, cæteris majora, quibus ab oppido Siderocapsiorum mansit hactenus appellatio. Recipit hæc tantum Sultanus Turcorum, & suis thesauris infert. Eadem erogat in militum, ministrorumque suorum stipendia. Minora planè non admittit, quidquid tandem ei solvendum sit.* Itinerarium MS. Theodosij Zygomalæ: αὐθις σιδηροκαύσια, ὅπου μέταλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Adde eundem Petr. Belonium lib. 1. observat. cap. 49. 50. 51.

ΣΙΔΕΡΟΝ, *Ferrum*, σίδηρος. Corona pretiosa: σίδερο, *ferrum*, σίδηρος. Anonymus de Locis Hierosol. cap. 11. ἔχει καὶ πόρταν σιδερένην.

Σιδερά, *Vincula, Compes*, δεσμά, δεσμωτήριον, πέδη, ποδοκάκη. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

> Καὶ παρευθὺς τὰ σίδερα βλάνουν ἐκ τοὺς πόδας,
> Καὶ λεύθερον τὸν ἀφήκαν νὰ πάγῃ ὅπου θέλει.

Eodem lib.

> Νὰ βρίσκεσαι τὴν φυλακὴν τὰ σίδερα δεμένος.

Σιδερικά, *Ferramenta*, τὰ σιδήρεια. Σιδέρενος, &

 Σιδέρινος

Σιδερένιος, *Ferreus*, σιδήρεος. Glossæ Græcobarb. θώραξ ἔνι ἄρματον, ἤγουν ἱμάτιον, ἢ ῥοῦχον σιδέρενον. Malaxus in Hist.Patr. pag.131. καὶ τὸ ἔβαλαν ἀπὶ τὸ ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφορίου ἅλυσιν σιδερένιον βαρέα.

Σιδερετινός, simili notione, in iisdem Glossis Græcobarb. ἔχει ξιφάριν σιδερέτινον.

Σιδερόπουλλον, *Ferrum lanceæ*, aut *spiculi*. Glossæ Græcobarb. ἀκίδες, τὰ σιδέρεια τοῦ βέλους, τὰ σιδερόπουλλα τῆς σαγίτλας.

Σιδερόφλεβα, *Ferraria*, Σιδηρεργία.

Σιδερώνειν, *Ferro instruere*, σιδηροῦν.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, in glossis Chymicis MSS. ἐστὶ ὁ κέλυφος τοῦ ὠοῦ. *Putamen ovi.*

ΣΙΔΗΡΟΠΕ'ΔΑΙ, *Ferreæ compedes.* Scylitzes in Michaële Rhangabe: ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἐκ τοῦ Παπίου φρουρᾶς ἀναθεὶς, ἔτι τοὺς πόδας ἐν σιδηροπέδαις ἔχων κατεχομένους, διὰ τὸ τὴν κλεῖν τῶν σιδήρων ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Λέοντος φυλάττεσθαι, οὕτως εἶχε μετὰ τῶν σιδήρων, ἐπὶ τὸν βασίλειον ἐκάθισε θρόνον.

ΣΙΔΗΡΟ'ΣΤΟΥΠΟΝ. Nicolaus Myrepsus sect. 1, cap.298. Cod.MS. στεραπίωνι, κασόειν, σιδηρόστυπον, χαλβάνην, &c. Ubi Fuchsius cap. 304. putat hanc vocem sumi pro σιδήρου στόμωμα, quomodo habetur in cap.459.Cod.MS. editi vero 465. Ferri autem στομωμάτων apud Græcos species varias recenset Eustathius Il. β'. p.294.

Σιδηρόστυπτον, eâdem notione habet Anonymus de Oxymelle: λαβὼν τὸ μέταλλον τὸ λεγόμενον Σιδηρόστυπτον, λειᾶναι ἐπιμελῶς, &c.

ΣΙΔΗΡΟΥ~Ν. Vide in Σήμαντρον.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟ'Σ, Faber ferrarius, apud Harmenopul. lib.2. tit.4. §.30.

ΣΙΔΗΡΟΦΟΡΕΙ~Ν, *Militare*, *in expeditione versari*. Nomocanon Cotelerianus num.423. ἐὰν γυνὴ ἐγκρατεύηται ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅστε καὶ σιδηροφορεῖ, ὁ δὲ ἀνὴρ οὐ θέλει ἐγκρατεύεσθαι, &c.

ΣΙ'ΔΙΑ, τὰ πρωτόγονα ἄνθη τῆς ῥοιᾶς, τὰ ῥίπτει κάτωθεν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Primi flores mali granati.* Psellus de Morborum nominibus, MS. Σίδη, ἡ ῥόια. Vide Dioscoridem lib. 1. cap.184. & infrà in φλύσρον.

ΣΙΔΟ'ΝΙΑ ἔργα. Vide in Σινδαῖς.

ΣΙΖΑ'ΤΖ, Σάμψυχον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sampsychus.* Vide Σίμτζε.

ΣΙ'ΖΕΙΝ, *Quatere*, Σείειν. Glossæ Græcobarb. σείει, ἢ σίζει τὴν ἀσπίδα, Alibi: σείουνται ἢ σίζουνται ἀπάνω καὶ κάτω. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ τὸ τραπέζιν ἔσοζαν, κ' ἐκάθισαν νὰ φασίν.

ΣΙΘΙΛΕΑ'Σ, *Hieracium magnum*, Afris, apud Interpol. Dioscorid. c.477.

ΣΙ'ΚΑ, *Sica*, σιδηρᾶ μάχαιρα, in Gloss. Basilic. ubi perperam scriptum, ἀσίκα. Josephus lib.20. Antiq.Jud. cap.7. καὶ οἱ Σικάριοι καλούμενοι, λῃσταὶ δὲ εἰσιν οὗτοι, τότε μάλιστα ἐπλήθυνον χρώμενοι ξιφιδίοις παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τοῖς τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ παραπλησίοις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις, ἀφ' ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον. Ab eo hausit Cedrenus pag.197. ut & S. Chrysostomus homil.46. in Acta Apost. τοὺς δὲ Σικαρίους, οἱ μὲν γένος τι λῃστῶν φασὶν αὐτοὺς εἶναι, οὕτω καλουμένους, ἀφ' ὧν ἐφέρον τῶν ξιφῶν, Σικῶν λεγομένων παρὰ Ῥωμαίοις.

Σικάριον, eadem notione. Theodorus Prodromus, in Lexico: σικάριον, ἡ μάχαιρα. Lex.MS.Colberteum: σικάρια, μάχαιραι λῃστρικαί. Cedrenus: Σικαρίους δὲ αὐτοὺς ὠνόμασεν, ἀπὸ τῶν σικαρίων, ἅ ἐστι μαχαίρια, ἃ ἐπεφέροντο κρυφῆ.

Σικάριοι, *Sicarij*, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Σικάριοι. λῃσταί. Suidas: Σικάριοι, λῃστῶν γένος. Oecumenius in Comment. Σικάριοι λέγονται λῃσταὶ ξιφιδίοις χρώμενοι. S. Lucas Act. cap. 21. ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. Isidorus Pelusiota lib.3. Epist.119. οἱ περὶ Θευδᾶν καὶ Ἰούδαν τὸν Γαλιλαῖον, καὶ τὸν Αἰγύπτιον, τὸν τῶν σικαρίων προστάντα. Niceph. Xanthopul. in Synopsi sacræ Script.

Ἐντεῦθεν ἀνέῤῥωσεν εἰς μέγα πάλιν,
Σικαρίων ὄλεθρος, &c.

Adde Chronicon MS. Georgij Hamartoli, Collect. Historiar. Scaligerianam in Claudio, & Gloss. med. Lat. in *Cultellarij*.

ΣΙ'ΚΑΛΙΣ, *Secalis*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1261. ὄλυρα, ὁ λεγόμενος σικάλης. Infrà: Τόμφη, ἡ σηκάλη. Moscopulus: ὄλυρα, εἶδός τι τῶν σπορίμων, ἡ καὶ ζεία καλουμένη, ἡ κοινῶς σίκαλις.

ΣΙΚΕΛΙΩΤΙΚΟ'Ν, *Psyllium*, apud Interpol. Dioscor. cap.652.

ΣΙ'ΚΕΡΑ, *Sicera*, οἶνος σκευαστὸς, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Πόμα σκευαστὸν, in Herodiani Epimerismis MSS. Lexicon MS. Cyrilli: Σίκερα ὁ ἐκ σίτου, ἢ κριθῆς γινόμενος πότος. Lexicon MS. Colberteum: Σίκερα, πᾶν μέθυσμα, ἢ σκευαστὸν ἐκ σίτου καὶ κριθῶν ὕδαρες καὶ γαλακτῶδες. Isaïas Propheta: οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωΐ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες. S. Methodius apud Photium Cod.237. ὅτι σίκερα φησὶ πᾶν τὸ μέθην φέρον, μετὰ τὸν οἶνον τὸν ἐξ ἀμπέλων. Basilius M. Σίκερα, πᾶν τὸ δυνάμενον μέθην ἐμποιῆσαι πόμα, τοῖς Ἑβραίοις ὀνομάζειν συνήθες. Myrepsus sect.1. cap.73. ἡ δόσις οὐγκίας β' μετὰ σίκερα χρῶ. Anonymus Astronomus MS. ἡ πηγὴ, ἡ τόποις οἴνου καὶ σικέρου, ἐν τοῖς βορείνοις καὶ ἀνατολικοῖς μέρεσι. Vide Balsamon. ad Can.3. Apost.

ΣΙΚΙΝΙΒΗΤΖ, τὸ σαγαπηνὸν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sagapenum.* Glossæ Saracenicæ MSS. habent Σικιδίνιζ. Lexicon Reg. Cod. 1843. Σικηπλώντζ. Matth. Silvaticus: *Sagapium*, *id est Serapium.* Vide Ruellium lib 3. cap.53.

ΣΙΚΚΗΡΙΑ, Afris, *Anethum*, apud Interpol. Dioscor. c.472.

ΣΙ'ΚΛΑ, *Situla*, *Urna*, Ὑδρία. Vide Σίτλα.

ΣΙ'ΚΛΟΣ, *Tepidus*, *Leviter calidus*, χλιαρός. Σικλότητα, *Tepiditas*, χλιαρότης. Σικλιαίνειν, *Tepere*, *Tepescere*, ἀλεαίνειν, χλιαίνεσθαι.

ΣΙ'ΚΑΟΝ, in Gloss. Basilic. τὸ ἔδαφος, *Pavimentum*.

ΣΙΚΟ'ΝΝΕΙΝ, Σικώνειν, Σηκώνειν, *Sublevare*, *Tollere*, *erigere*, ἐπαίρειν, ἐξανίστασθαι. Σικώνεσθαι, *Exurgere*, *Surgere e lecto*, ἐξανίστασθαι, ἐγείρεσθαι. Scholiastes Homeri Il. ι. ἐπαείρας, ἐπάρας, σηκώσας. Glossæ Græcobarb. ἄγγαρος, σκευοφόρος, φορτηγὸς, ὅπου βαστᾷ τὰ ἄγγαρα, ὅπου σικόνει τὸ γομάριν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 38. ὃν καὶ ἄρχοντα κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος καὶ ζάγανον πεποιήκασιν, σικώσαντες αὐτὸν εἰς σκουτάριον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σικόνουν ταῖς κατένακ τους, ἐβάλθησαν στὸν δρόμον.

Historia Apollonij Tyrij:

Τὴν ὥραν ἐσηκώθησαν, στὸ πέλαγος εὑρῆκαν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ παρευθὺς σικόνονται μετὰ ῥαχὴν μεγάλην.

Lib. 5.

Ἀπάνω εἰς τοὺς πόδας του ὀλορθὸς ἐσηκώθη.

Physiologus MS. καὶ μετὰ κέρατόν του βάλλητο καὶ σικόννει τὸ ἔλαφον ἐκεῖνον τὸ μέγαν. Proverbia Græcobarb. MSS. περὶ ποτάμου τὰ ῥοῦχά σου σήκωσον.

Ἀνασικόννειν, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. κτίζει, ἀνεγείρει, ἀνασικόννει.

Σηκώνειν. Symeon Logotheta in Leone Armenio num.9.& Author incertus post Theophanem p.432. καὶ ἔχων ἕτοιμον τὸν ἵππον, σηκώσαντες αὐτὸν οἱ μετ' αὐτοῦ ἐκαβαλλίκευσαν. Vide Σήκω.

Ἀνωσικώνειν,

Ἀνωσικώνειν, *Surſum levare.* Syntipas MS. τῆ δὲ προσκεφαλαίυ ὑψηλῦ ὄντ☉, ἀνωσικώσας, τῆ τιθέναι καλῶς, βλέπει ἐπ' αὐτῷ κείμϑρον τὸ ῥῦχον.

Συκώνειν. Fabulæ Æſopi Græcobarb. ὁ δὲ ζεὺς συκωνόμϑρ☉, ἀπάνω παρελθὼς διὰ νὰ τινάξη τὴν κόπρον ἀπὸ τῆ κόλφον σε, &c. Ubi Gr. Cod. ὁ δὲ Ζεὺς ἀνασὰς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινάξαϑαι, &c. Agapius Cretenſis in Geopon. cap. 59. εἶδ τόσι ζημία ὥσπερ νὰ φορλώσης ἕνα ὀνάελον περισσότερον ἀπὸ ὅσʋ δυνῆται νὰ συκώση καὶ κινδυνεύει εἰς θάνατον. Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Γοργὸν τῆ ἐπερίλαβε, καὶ σύκωσεν ἀπάνω.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 3.

Η δὲ κόνις ἐσυκώθη ἐκπεζῶν τε καὶ ἱππέων
Ἐρχομϑρων ἐναντίον, ἕως εἰς τὰ νέφη ἀπάνω.

Eodem libro:

Καὶ τὰς ὀφθαλμὰς συκώσας εἰς τὰς ὀρανὰς ἀπάνω.
Εἶπε πρὸς τῆ Δία ταῦτα.

Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Συκονῦνται, καὶ λέγυνται, Ἐγύρυ, Δέσποτά μυ.

Ἀσικώνειν, Ἀσυκόνειν, eâdem notione. Prochoprodromus in verſibus politic. MSS. de ſua paupertate:

Καὶ πάλιν ἀσικώθησαν, ἔφυγον παραυτίκα.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. έ.

Εἶπεν ὁ ὑιὸς τῆ Γλαύκυ, καὶ τὸ δόρυ τυ ἀσυκώσας,
Ἔπεμψε κατὰ Τυδίδυ, &c.

Infrà:

Ἤθελαν τὴν ἀσυκώση ἐκ τῆ γῆς μὲ τὴν πολλὴν βίαν.

Mox:

Ἦλθε καὶ ἐκάλυψέ τον, κ' ἐκ τῆ γῆς ἐσύκωσέν τον.

Fabulæ Æſopi Græcobarb. pag. 97. ὅμως ἡ κύρα τυς δὲν ἐγρύκα τὴν ὥραν, καὶ τῆ ἀσύκονε πλέον ἀργότερα τῆ νυκτός. Ubi Cod. Gr. ἡ δὲ δέσποτις ἀγνοῦσα τὴν τῆ ἀλεκτρυόνων, ἐννυχωτέραν ταύτας ἀνέςη. Et pag. 115. de Gallo Gallinaceo: ἔλεγε δὲ πῶς ἔναι χρήσιμ☉ εἰς τὰς ἀνθρώπυς, διό τι τὰς ἀσύκωνε τὴν νύκτα εἰς τὴν δυλείαν. Ubi Gr. νυκτὸς αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Mox: καὶ οἱ κλέπται εἶπον, ὅτι μάλιςα διὰ τῦτο πρέπει νὰ σὲ σφάζωμϑρ, ὅμως ἂν ἐκείνας ἀσυκόνης, ἐμᾶς δὲν ἀσυκόνης, ἐμᾶς δὲν ἀφίνης νὰ κλέπτωμϑρ. Significat etiam *Surgere*, pag. 131. καὶ ἔπεσε, καὶ δὲν ἠμπόρει νὰ ἀσυκωθῇ. Ubi Gr. ἐξανασῆναι μὴ δυνάμϑρ☉. Et pag. 148. ἀσύκωσε τὰς χεῖρας εἰς τὸν ὀρανόν.

Σίκωμα, *Pondus*, Ἄχθ☉.

ΣΙΚΌΤΙ, Σικότιον, *Iecur, Hepar*, Ἧπαρ, Συκωτόν. Cyrillus in Lexico: Λοβὸν ἥπατ☉, ἄκρον σικότιʋ. Gloſſæ Græcobarb. μέρ☉ τι τῆ ἥπατ☉, μερίκόν τι τῆ φλαγόνʋ, ἤγυν σικότιʋ. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſol. cap. 225. εὔγαλεν πάντα ὅσα εἶχεν εἰς τὸ ἐντός τυ, καὶ ἧπαρ, καὶ σικότιν, &c.

Σκότη, idem quod Σικότη. Σκόλακι, *Iecuſculum*, ἡπάτιον. Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 124. ὠφελῦσι τὸ σκότι, τὴν σπλῆναν, τῆ λαιμόν, &c. Vide Συκότι.

ΣΙΚΟΥΡΙΟΝ, *Securis*, apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 84. τὰς δὲ ἁμαξελάτας ἀκοντιςὰς δεῖ εἶδ ἢ σφενδοβόλων, ἢ σικυρίων, ἢ ματζυκίων, ἢ ματζυκίων, ἢ σαγιττῶν. Vide Τζικύριον.

ΣΙΚΟΥΤΙΝΟΕΞ, Dacis, *Eryngium*, apud Interpol. Dioſcor. c. 429.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ, *Curſor.* Eleutherius Zebelenus de Forma & conſtit. corp. καὶ οἱ Πέρσαι τῆ ἥλιον μόνον λέγυσι δηλῦν τὰς μεταλλικὰς, τὰς ἐργαζομϑρυς τὰ κανία καὶ μεγαράδια· τὴν δὲ σελήνην εἰς τὰς πεζοδρόμυς, καὶ σικρικίυς, ἤγυν ταχυδρόμυς, μανταλοφόρυς, καὶ ἀποκρισιαρίυς.

ΣΙΧΥΒΗΝΗΤΖΑ, Σαγάπην☉, in Gloſſis Iatricis Græcobarb. MSS. Supra σικβινίτζα legitur. In aliis Gloſſis, Σαγαπηνὸς, σικιβινίζα, σπαχένη. *Sagapenum*, de quo Ruellius lib. 3. cap. 53.

ΣΙΚΥΔΙΝ, *Cucumer*, Σίκυον. Apophtegmata patrum in Zenone num. 6. καὶ κοπιάσας, ἐγγὺς σικυηλάτυ ἐκάθισε φαγεῖν, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ λογισμὸς, ἆρον ἑαυτῷ ἓν σικύδιν, καὶ φάγε.

ΣΙΚΥΔΙΟΝ, *Ficus.* Joannes Epiſcop. Carpath. MS. ἐπεθύμησεν ποτὲ σικύδιον, &c.

ΣΙΚΥΝΔΑΡΟΙ, Heſychio, προσκυνήματα exponuntur. Vide in hac voce.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ, *Silentium*, *Concilium Magnatum* in aliquo è Palatiis coactum, in quo de rebus ſeriis agebatur: *Diſſertatio*, de qua voce egimus in Gloſſ. med. Lat. & in Notis ad Cinnamum, ſub fin. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Conſtantinopol. τότε δὲ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλει☉ σιλέντιον ἐπὶ τῷ παλατίῳ Μαγναύρας ποιύμϑρ☉, &c. Theophanes an. 36. Juſtiniani: τῇ δὲ έ. τῆ Δεκεμβρίυ μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, —— κελεύσας ἀναγνωσθῆναι τὰς αὐτῶ καταθέσεις. Adde eundem an. 8. Juſtini Jun. & an. 18. Mauricij, an. 13. Leonis Iſauri, an. 12. Copronymi, an. 1. Leonis Chazari. an. 3. Irenes. Zonaram pag. 146. Cedrenum p. 399. &c.

Σελέντιον. Vita MS. S. Stephani Junioris: σελεντίῳ γινομϑρῳ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆ ἱπποδρομίυ, &c. Auctor Incertus poſt eundem Theophanem p. 441. καὶ τὸ πρωῒ ποιήσας σελέντιον ὁ ὑιὸς τῆ ἀπωλείας, εἶπεν πρὸς τῆ λαόν. Ita etiam Leo Grammaticus in Michaele Balbo pag. 448. in Alexandro p. 487. Anonymus Combefiſianus in eod. Alexandro num. 1. Symeon Logotheta in eodem Michaele num. 1. in Alexandro num. 1. Georgius Monachus in Michaele Balbo num. 2. Nicetas in Vita Ignatij Patr. Conſtantinop. p. 1229. ed. Labbei. Antiquitat. Conſtantinop. ſpectac. 4. &c. In his porrò conceſſibus, ſeu ſilentiis, non agitabantur modò res politicæ, ſed etiam Eccleſiaſticæ; cum interdum & quæſtiones dogmaticæ diſcuterentur, & Imperator ipſe de iis publicè peroraret, atque adeo etiam de præcipuis fidei noſtræ myſteriis concionem haberet, ac Sanctorum panegyricos ſermones declamaret: quod præ cæteris tot Leonis Philoſophi Imperatoris teſtantur tum à Gretzero editæ, tum quæ è MSS. Codicibus ab Allatio in Syntagmate de Simeonum ſcriptis, & ab aliis recenſentur orationes. Ejuſmodi ſunt etiam quæ ab eodem Allatio laudantur in Diatriba de Pſellis pag. 81. Σελέντιον δημηγορικὸν παρὰ Βασιλέως Μιχαὴλ τῆ Δυκᾶ, & Σελέντιον ἐκφώνηθεν ἐπὶ τῆ ἡμερῶν τῆ Βασιλίσσης Κυρίας Θεοδώρας. Sed id in primis declarat Nicetas in Manuele lib. 7. num. 5. de eodem Augusto: καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρῦν ὅτ☉ εὐγλωττίαν εὐτυχηκὼς, καὶ λόγυ ἔμφυτον χάριν πεπλυτηκὼς, ὁ λαμυρῶς ἐπίςατο μόνον, ἀλλὰ καὶ κατηχητηρίυς ὥστε λόγυς, ὓς φασὶ σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπλυσεν ἀκοὴν ὁδῷ δὲ προϊὼν καὶ δογμάτων ἥπτετο θείων, καὶ περὶ θεῦ διελέγετο. Hinc apud Anonymum Combefiſianum in Leone num. 33. δημηγορεύειν habet, ubi alij σιλέντιον ἔχειν.

In ejuſmodi porrò *ſilentiis*, ſeu conſeſſibus primariorum Senatorum, ſi quando Imperator loqueretur, aut ſententiam ſuam diceret, omnes aſſurgebant, donec dicendi finem feciſſet. Id docemur ex Sguropulo in Hiſtoria Concilij Florentini ſect. 9. cap. 10. ἔπειτ' ἀνέςημϑρ πάντες, ὡς ἔθ☉, ἵνα καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἑαυτῆ γνώμην ἐξείπη, καὶ εἶπεν ὅτως, &c. Sed & τὸ παλαιὸν κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλως οἷας δήποτε τύχης, ἐδημηγόρει ὀρθὸς ἱςάμϑρ☉, ut eſt apud Scholiaſtem Homeri Iliad. α. & Euſtathium p. 46. Quinetiam in excelſiori tabulato oraſſe colligimus ex laudato altero ſilentio Michaelis Ducæ, cujus initium ita concipitur: εἰ καὶ πολλοῖς τῆ Βασιλέων ἔθ☉ ὅμως ἐξ ὑψηλοτέρυ, &c. Vide Πρόκυψις.

Σιλεντιάρης, Σιλεντιάρι☉, *Silentiarius*: de qua dignitate

gnitate egimus in Gloss. med. Lat. Nominis rationem attigere Scriptores, atque in iis Agathias lib. 5. ubi *Silentiarios*, τὸ ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάτας, vocat. Glossæ Gr. Lat. Ἡσυχοποιὸς, *Silentiarius*. Joannes Lydus lib. περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. Διὰ τοῦτο ἐκ τῆς περὶ τὴν σιγὴν σπουδῆς, (σελέντιον δ' αὐτὴν πατρίως καλοῦσιν) Σιλεντιαρίους ἔκριναν ὀνομάζειν αὐτούς. Et Procopius lib. 2. de Bello Pers. cap. 21. Βασιλεῖ μὲν ἀεὶ ἐν Παλατίῳ τὰ ἐς τὴν ἡσυχίαν ὑπηρετοῦντα, (Σιλεντιαρίους Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς ἡ τιμὴ αὕτη ἐπίκειται) τόν τε δὲ Ἀρμενίων Ἄρχοντα. Idem cap. 29. ἐν τοῖς Σιλεντιαρίοις ἐν Παλατίῳ τασσόμενος. Denique in Hist. arcana cap. 24. οἵτε γὰρ Σιλεντιάριοι καλούμενοι, καὶ Δομέστικοι, καὶ Σχολάριοι, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: οἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν Σιλεντιάριοι. Σιλεντιαρίων σχολὴ, apud Evagrium lib. 3. cap. 29. Idem lib. 1. cap. 10. διὰ Διομήδους Σιλεντιαρίου τοῖς βασιλικοῖς κελεύσμασι διακονησαμένου. Dorotheus Doctr. 23. τὴν σύγκλητον, τοὺς Πατρικίους, Στρατηλάτας, Ὑπάρχους, Σιλεντιαρίους· εἰσὶ γὰρ αὗται πολιτικαὶ στρατιαί. οἱ θαυμασιώτατοι dicuntur in Concilio Calched. Act. 1. & alibi non semel: Περίβλεπτοι, in Nov. 53. Justiniani c. 5. §. 1. Horum præterea meminerunt Theophylactus Simocatta lib. 8. cap. 9. Chronicon Alexandr. an. 16. Zenonis, Philostorgius lib. 7. cap. 7. Malchus in Byzantic. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 12. 284. lib. 9. Epist. 19. 124. lib. 4. Epist. 14. 28. 62. lib. 6. Basilic. tit. 26. lib. 38. tit. 1. cap. 75. &c. Vide Alemanum ad Hist. arcanam Procopij pag. 165. Edit. Reg.

Σιλεντιαρίκιον, locus ubi silentiarij consistebant, *Consistorium*. Theophanes an. 36. Justiniani: ἔχοντες ἰδίους ἀνθρώπους συνεργοῦντας αὐτοῖς Ἰνδοὺς κρυπτομένους εἰς τὸ σιλεντιαρίκιν. Ubi Anastasius, *Absconditos in silentiario*, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 51. καὶ τὸ λεγόμενον Σελεντιαρίκιον φθασάντων, οἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν Σελεντιάριοι πάντας ἔνδον εἰσδεξάμενοι, &c.

Σιλεντιακῶς. Chronicon MS. Simeonis Logothetæ in Michaële Balbo: τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεὶς, &c. quam vocem omisit Theophanes p. 421.

ΣΙ'ΛΗ, *Sil*. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosoph. cap. 20. χειμῶνος δὲ ὄντος, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν, διδόναι αὐτῷ σίλην.

ΣΙΛΙΑΥ'ΡΑ, *Tibia*, Αὐλός. Σιλιαυριστὴς, *Tibicen*, Αὐλητής.

ΣΙΛΙ'ΓΝΙΟΝ, *Siligo*, in Glossis Græcolat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. σιλίγνοις, παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ Ἑλλησι σεμίδαλις ὀνομαζομένη. Neophytus: Σιλίγνις, ἡ σεμίδαλις. Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. ἠθέλησέ ποτε ὁ ἀββᾶς Ἀρσένιος εἰς Σκῆθιν, καὶ ἔχρηζεν ἕως σιλιγνίου, &c. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: ἐπεδίδου αὐτῷ εὐλογίας διά τε σιλιγνίων, καὶ μήλων, καὶ οἴνου ἐπιλέκτου. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 14. ἐβάσταζεν δὲ σταφίδας, ῥοὰς, ὠὰ, σιλίγνια, ὧν ἐπιδέονται οἱ ἀρρωστοῦντες. Joan. Damascenus de iis qui in fide mortui sunt, ex Vita S. Joannis Panteleemonis: ὅτι φησὶν ἐν ἐκστάσει αὐτοῦ γενομένου, καὶ τὰς οἰκείας πράξεις σταθμιζομένου, καλίδιον λέγεται σιλίγνιον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ ζυγοῦ πλάστιγγι, ὃ καὶ αὐτὸ μετ' ὀργῆς ἀντὶ λίθου εἰς τὸ τοῦ πένητος καταλεῦσαι πρόσωπον. Occurrit etiam apud Dorotheum Doctr. 7. pag. 1012. & in Vita MS. Symeonis Sali.

Σίλιγνις. Anonymus apud Auctor. Etymolog. εἶτα ἐπίβαλον μέλι, καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν. Vide Eustathium Odyss. ξ. pag. 1753.

Σιλιγνίτης ἄρτος, *Panis siligineus*, apud Galenum lib. 1. de Facultat. alimentor. Actuarium, Alexandrum Trallianum, Symeonem Sethi, &c.

ΣΙΛΙΚΤΑ'ΡΙΔΕΣ, & Σιλικτάριοι, *Equites, Turcici, ex peregrinis in Prætorianos allecti*, de quibus Laonicus lib. 5. 8. & 9. pag. 122. 233 264. Edit. Reg. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulmanicam: *Silichtar*, *Armiger*, *qui & arcum & sagittas, & arma cætera Sultani gestat*, *unus est è tribus illis juvenibus*, *qui Principis intimi sunt cubicularij*.

ΣΙΛΟΔΟΥ'ΡΟΙ, *Soldurij* Gallici, de quibus Cæsar. Eustathius Il. χ pag. 1278. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ εὐχωλῆς παρώνυμόν ἐστι παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ οἱ εὐχωλιμαῖοι, ὅπερ ἐστὶν ἑλληνιστὶ ἑρμηνευτικὸν λέξεως Γαλατικῆς, λεγούσης Σιλοδούρους τοὺς τῷ βασιλεῖ σφῶν συζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας, καὶ τοῦτ' αὐτὸ εὐχομένους.

ΣΙΛΟΕ'ΡΙΝΟΝ, *Latum Cyminum*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. πλατυκύμινον, λέγεται σιλοέρινον.

ΣΙ'ΛΦΗ, *Navigij genus*. Suidas: Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλοῖα οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι ἐν Νάξῳ γινόμενοι, ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκάτιον εἴδη.

ΣΙΜΑ', Συμὰ, Κοντὰ, *Prope*, *Apud*. Σιμὰ μου, *Mecum*. Glossæ Græcobarb. ἰσχὺς τῆς γῆς, σιμὰ τῆς γῆς. Anonymus de Locis Hierosol. cap. 5. καὶ σιμὰ ἐκεῖθεν στάδια β. cap. 9. αὐτὸ εἰς τὴν Ῥαβὲ σιμὰ ἔχει μοναστήριον τοῦ Προδρόμου. Occurrit præterea cap. 10. Joannicius Cartanus in Flore num. 142. ἔρχεται μία γυναῖκα, καὶ ἐπέρνα ἀπὸ τὸ ναὸν, σιμὰ ἀπὸ τοῦτο τὸ ξύλον, καὶ παρευθὺς ἀνάψαν, &c. Fabulæ Æsopi Barbarog. Ἀετὸς καὶ ἀλεποῦ κάμνοντας φιλίαν ἀνάμεσόν τους, ἀπόφασισαν νὰ κάμουσι τὰ καλιακιαῖς τους σιμὰ, διὰ νὰ ἔχουσιν ἀφορμὴν νὰ συναναστρέφονται συχνὰ, καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ κρατοῦσι πλέον σταθερὰν καὶ βεβαίαν τὴν φιλίαν τους. Et pag. 58. δύο νέοι ἔλαχαν σιμὰ εἰς ἕνα μάγειρον, &c.

Σιμαδεύειν, *Colligere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Τὸν τόπον τους ἐσιμάδευσαν, ὑπέρπιρα ἐδανήστην.

Σιμοχρυσόλιθαρος, *Auro simul, & lapidibus pretiosis exornatus*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τὰ σιμοχρυσολίθαρα καὶ τὰ κριβὰ στολίδια.

ΣΙΜΩ'ΜΑΤΑ, navium ἔμβολα, apud Scholiast Pindari.

ΣΙΜΩ'ΝΕΙΝ, Σιμώνειν, Σιμοκοντεύειν, *Appropinquare, Simul esse*. Glossæ Græcobarbaræ: πλησιάζει, σιμόνει, σίμωσε, σιμοκόντωσε. Rursum: σιμοκοντεύει τους, ἢ σιμοκοντεύγει τους. Vox conflata ex σιμὰ, *simul*, & κοντὰ, *prope*. Demetrius Zenus in Batrachom.

Στοὺς βορβακοὺς ἐσίμωσε, κ' ἦλθε σταυλοὺς πλησοῦ.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Βλέποντα σίμωσ' ὁ καιρὸς, κ' ἡμέρας ἐκόντεψαν.

Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysorrh.

Ἐγὼ δὲ μόνος, καὶ μὲ τρεῖς ἄλλους καβαλλαρίους
Ἔλθω, σιμώσω πρὸς αὐτὸ, ὡς δυνηθῶ, τὸ κάστρον.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τότε τὴν ἐσίμωσε, καὶ πάγη πρὸς ἐκείνην.

Ἀσίμωτος, *Inaccessus*. Glossæ Græcobarb. Ἀπροσπέλαστος, ἀπλησίαστος, ἀσίμωτος.

Ἀσιμοκόντευτος, eâdem notione, in iisdem Glossis. Vox conflata ex ἀσίμωτος, & Κοντεύειν. Vide in Κοντά.

Σιμώνειν, Σημώνειν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

Βλέπει με πρῶτον, λέγει με, Λύβιστρε σιμωσέ με.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Μετὰ σπαρία τὰ χέρια τους ἐσήμωσαν οἱ δύο.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 71. διατὶ τὸ κρέας ὅπου σημώνει τῆς καρδίας, εἶναι ἀπὸ τὴν θερμὴν αὐτῆς ζεστότερον.

Συμώνειν. Fabulæ Æsopi Barbarogr. p. 131. καὶ ἐπὶ ἐσύμωσαν

ἐσύμονας τὰ φρύγανα, εἶπον ὅτι ἦν καραβοπόλο. Ubi Gr. Cod. ἐπὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμυ φερόμθυα τὰ φρύγανα ἐγΓύτέρω ἐγθύετο, &c. Et cap.133. de Camelo: ἐπειδὴ ἴδασιν τὴν ἡμερότητα, ὅπυ εἶχεν τόσον, ὅτι ἐθάρρεψαν, καὶ τὸ ἐσήμωνας. Ubi Gr. ἐθάῤῥησαν μέχρι τ̃ προσελθεῖν.

Σύμωσμα, *Appropinquatio*, προσεγισμός.

Συμαζώνειν, Ενώνειν, *Adunare*, Ενῦν. Συμαζωκλά, *Catervatim*, ἰλαδόν.

ΣΙΜΑΚΑ, Afris, *Fabulum*, seu *Papaver corniculatum*, apud Interpol. Dioscor. c.648.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ, *Semicinctium*, de qua voce egimus in Gloss.med.Lat. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Καὶ σιμικίνθιόν ἐστι, φίλε, τὸ φακεόλιν.

Herodiani Epimerismi MSS. Σιμικίνθιον, φακεόλιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. σιμικίνθιον, τὸ περὶ τοὺς πόδας σανδάλιον. Τινὲς δὲ φακίολιον λέγυσι, κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον, ὅ ἐστι μυξομανδήλιον. Lexicon MS. Cyrilli: σιμικίνθια, φακιόλια, ἢ ζωνάρια. Ita etiam in Cod.Reg. 1673. & in Gloss. Basilic. S. Lucas Act.19. καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τ̃ χρωτὸς αὐτῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια. Ubi Theophylactus: πλὴν τὰ μὲν σουδάρια ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς ἐπιβάλλεται· τὰ δὲ σιμικίνθια ἐν τ̃ χερσὶ κατέχυσιν οἱ μὴ δυνάμθυοι ὡράρια φορέσαι, οἷοί εἰσιν οἱ φορῦντες ὑπατικὰς στολάς, πρὸς τὸ ἀπομάττεσθαι τὰς ὑγρότητας τ̃ προσώπυ. Ex quo quidem loco interim liceat observare, quid sit quod Consules in Diptychis Bituricensi, Leodiensi, Compediensi, & eo quod edidimus, manu gestant, ubi nihil aliud est quam mappula tergendo naso: quæ inde ἐγχείριον appellabatur, quod vulgò manu gestaretur, non verò, ut hodie, in pera servaretur. Vide in hac voce, in Τυβίον, & in Ὡράριον. S.Cyrillus in Catech.18. σουδάρια καὶ σιμικίνθια τὰ ἔξωθεν ὄντα τ̃ σωμάτων ἀπλόμθυα τ̃ νοσύντων ἤγειρε τοὺς ἀσθενεῖς. Utuntur præterea Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. Joannes Damascenus de Imag. pag. 151. edit. Rom. &c. Vide Tabellam VII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΣΙΜΠΛΙΚΟΣ, *Simplex*. Δραγγαία σίμπλικι, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect.1. cap.76. al.78.

ΣΙΜΠΛΙΟ. Fr. Richardus in Clypeo fidei 1. part. pag.315. ἀπὸ τὸ σίδερον γίνεται ἡ σκυριά, ἀπὸ τὰ ῥῦχα ἡ κάμυρα καὶ σῆς, ἀπὸ τὸ σίμπλιο τ̃ γυναικὸς, ἡ ψωτία τ̃ ἁμαρτίας, τὸ φύσημα τ̃ σαρκικῆς ἐπιθυμίας. Ubi laudat locum S. Cypriani de singularitate Clericor. *De ferro rubigo nutritur, — & mulier fundit concupiscentiæ pestilentiam.*

ΣΙΜΤΖΕ, τ̃ σαμψήχυ τὰ κοκία, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Sampsyci nuclei.* Vide Σιζάτζ.

ΣΙΝΑΝΙΝ, species quædam. Assisæ MSS.Regni Hierosol. cap.297. ἀπὲ τὶν σινανὶν, τὸ δίκεον κελέβι νὰ παρῦν ἀπὲ τὶν σιναν́ιν κ΄. &c.

ΣΙΝΔΟΝΑ, pro Σινδών. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: καὶ περιζώματα, καὶ γαυνάκαι, καὶ μολόχινα, καὶ σινδόναι ὀλίγαι Infrà, pag. mihi 32. legitur σινδόνες. Martyrium MS. S.Tryphonis sub fin. καὶ λαβόντες αὐτῦ τὸ σῶμα ἐνείλησαν ἐν καθαραῖς σινδόναις, καὶ ἀπέθεντο ἐν λάρνακι.

ΣΙΝΕΣΚΑΡΔΟΣ, *Senescallus*, in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap.206. ἐὰν γένεῖ ὅτι κανὶς ἄνθρωπος πλύσιος ἔχι ἐμπαλίδες οὐ (*vel*) ἕνα σινέσκαρδον, ὑ μίαν σινεσκαρδέαν εἰς τ̃ ἴκον τυ, &c. Σινισκάρδος, apud Annam Comnenam lib.14.

ΣΙΝΙΑΒΡΙ, *Sinapis*, Σίνηπι. Occurrit apud Agapium in Geoponico cap.186.

ΣΙΝΙΑΤΡΟΝ, *Cribrum*, Σινιαστήριον. Syntipas MS. καὶ ὁ παῖς τ̃ Μυρέψυ τῦτο εἰργάσατο, σινίατρον, ἤτοι κόσκινον ἀντὶ τζυκαλίυ ἐκόμισε.

ΣΙΝΙΦΟΣ. Anonymus Interpres MS.Rhamplij: αἱρετικὺς καὶ κακοποιὺς ἀνθρώπυς, καὶ μαλευδίτυς, καὶ διερρημθύυς, καὶ σινίφυς. Idem fortè quod Σίνοφος, *Obscurus.* Vide in hac voce.

ΣΙΝΚΕΝΑΤΡΙΑ, *Cognata*, pro συγγενήτρια, in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap.150.& alibi.

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ, *Sinopidium*, *Minium.* Lexicon MS. Cyrilli: Μίλτος, εἶδος ἐρυθρὸν, σινοπίδιν. Eustathius ad Dionysij Perieg. p. 139. αὐτὸ δὲ τῦτο Σινωπικὴ ἡ μίλτος λέγεται, κατὰ τοὺς παλαιὺς, ὃ διὰ τὸ αὐτόθι γίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκεῖ πρὸς τ̃ ἐμπόρων κατάγεσθαι· διὰ τῦτο δὲ τάχα καὶ Σιναπίδιον παραφθείροντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιῦτον χρῶμα φασίν. Matthæus Silvaticus: *Magra, Arab. Mezgreh, sinopida, terra rubra qua carpentarij ligna signant.* Alibi: *Synopodion, Magra, Arab.* Ejus Commentator in *Mezgreh*: *Sinopida est fortior bolo Romano, & ideo ingreditur in confectionibus unguentorum, & occidit vermes*, &c. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij cap. 13. σινοπίδιν ὀλίγον, τυτέστι μέλαψον. Et cap.50. σχίνυ λίτρας έ. καὶ σινοπίδιν ὑγίας γ.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΑ, *Zizipha*, in Turcogræcia Crusij pag.218.

ΣΙΠΙΑ, *Sepia*, Σηπία.

ΣΙΠΟΥΣ, *Sepius*, in Onomastico veteri.

ΣΙΡΑΙΟΝ, Neophyto in Gloss. MSS. τὸ ἕψημα, ἕτεροι τὸ τ̃ λιπαρῶν ἰσχάδων ἀφέψημα φασί. *Decoctum, præsertim ex caricis.*

ΣΙΡΓΙΕΝΙ, *Gaudium*, Χαρμονή. Σιργιανίζειν, *Gaudere*, Γήθεσθαι. Σιργιανισμὸς, *Convivium.*

ΣΙΡΙΚΙΟΝ. Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap.44. ὁμοίως κατ' ἔτος ἐκ πάντων τ̃ οἴκων τ̃ πόλεως αὐτῦ μόνον λαμβάνυσιν ἓν μόδιον σίτυ, ὡσαύτως καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σιρίκιον, καὶ ἕτερα τοιαῦτα, καὶ ἐκ τύτων πάντων ζῶσιν οἱ Μητροπολῖται. Ita rursum cap.45.

ΣΙΡΙΚΟΝ, Σηρικὸν, *Rubrica*, Gloss. Arabicolat. *Siricum, rubri coloris pigmentum.* Vide Isidor. lib. 19. cap.17.S.Joannes Damascenus orat. in Constantinum Cabalinum p.673. ἤ τι διαφέρει ὁ μέλας τ̃ σιρικῦ, καὶ τ̃ λοιπῶν χρωμάτων: S.Maximus in Computo parte 1. cap.3. ἐν ἕκτῳ στίχῳ, αἱ προσθεταὶ ἡμέραι, διὰ σηρικῦ γεγραμμθύαι, καὶ ταῦτα μὲν ἐξ εὐωνύμων. Adde cap.4. 16. part. 2. cap.2.4. part. 3. cap.6. &c. Vide Hieron. Mercurialem lib.4. var. lect. cap.7.

ΣΙΣΓΟΥΔΟΝ, Σίσγυρδον, *Nardus Celtica*, de qua Ruellius, Gorreus, & alij. Neophytus, & Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. Νάρδος Κελτικὴ, τὸ σίσγυρδον. Σισγῦδον scribunt alij. Lexicon MS. Nicomedis: νάρδος Κελτικὸς, τὸ Σισγῦδον. Joannes Tzetzes de Silphij triplici genere:

Τρισσὰ δ' εἰσὶ τὰ σίλφια, Σίσγυδόν τε καὶ Τίλις,
Καὶ τὸ κλεινὸν, τὸ σεβαστὸν, τὸ θρυλλωτὸν τοῖς πᾶσι.

ΣΙΣΕΛΟΣ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἔλεγε ποτέ τυ, ὡς ἐκάθησεν εἰς τὸ φάριν τὸ ἐπάνω,
Σίσελον τ̃ ἐπέταξα ἀπέξω ἀπὸ τὸ φάριν τυ.

ΣΙΣΕΡΤΟΣ, Prophetis seu Chymicis, *Eryngium*, apud Interpol. Dioscor. c.429.

ΣΙΣΙΓΡΙΝ. Joan. Carpathi Episcop. de Anachoretis, MS. ἀπήρχετο πρὸς ἐκεῖνον τ̃ ἀδελφὸν τ̃ ὑποκρινόμθυον τὴν μωρίαν, καὶ μὴ κρύσας, ἀλλ' ἠρέμα ἀνοίξας τὸ σισίγριν, αἰφνιδιάσας τ̃ ἀδελφὸν, εὑρίσκει αὐτ̃ καθεζόμθυον εἰς τὸ κάθισμα, &c.

ΣΙΣΚΙΝΟΠΟΙΟΣ. Anonymus MS. de Avibus, & earum Virtutibus in Medicina: ἐρώδιός ἐστιν ὄρνεον ἐν βωμοῖς ἢ κλίσμασιν τοῖς ἐν πόλεσι σισκινοποιὸν καὶ φωλεύον,

φωλεύον, ἔχον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀκρόπτερον, ὡς βασιλεύς.

ΣΙΣΜΑ, *Agitatio*, *miseria*. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

> Καὶ ἀπὸ τὸ σισμὰν τὸ πολὺ, καὶ τὸ διόμαν
> Ἐπέρω, πάγω, Βασιλεὺς, σὸ σπίτιν ὑπαγῶ.

ΣΙΣΤΕΡΝΟΝ, *Arca*, in Gloss. Lat. Gr. fortè ex *Cista*, vox formata.

ΣΙΣΤΡΑΜΕΟΡ, Gallis, *Fœniculum erraticum*, apud Interpol. Dioscor. c. 487.

ΣΙΤΑ, *Cribrum*, Σῆστρον, Κόσκινος. Agapius in Geoponico cap. 205. καὶ κοσκινίσετα μὲ τὴν σίταν, ὡς ἄλευρον. Ex Lat. *Seta*.

ΣΙΤΑΝΙΟΝ. Vide in Γαϊτάνιον. Est etiam Σιτάνιον εἶδος μεσπίλου, apud Galenum in Lexico Hippocrat. in Ἐπιμηλίδα.

ΣΙΤΑΡΙ, Σιτάειον, *Frumentum*, σῖτος. Herodianus in Epimerismis MSS. σῖτος, τὸ σιτάειον. Glossæ Græcobarb. τὸ εἰς τὸ σταχὺν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον· ἐκεῖνον ὅπου στέκεται ἀπάνω τοῦ σταχυδίου τοῦ σιταρίου ὡσὰν κέντρον. Joannicius Cartanus serm. 5. de Avaritia: καὶ ὁπόταν τύχη καὶ ἐδωσάνεως τὰ σάμβα διὰ νὰ λάβουν εἶδος, ἢ κράσιν, ἢ λάδιν, ἢ σιτάει, &c. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 150. ὥρα χειμῶνος ἐβράχησαν τὰ σιτάρια τοῦ μυρμήκων. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

> Εἰς τὴν ποδέαν του ἐβάσταζεν σιτάειν διὰ τὸ σπόρον.

Lucillius, lib. 2. Anthol. cap. 24. Epigr. 4.

> Εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα καὶ οἰναρίου.

Syntipas MS. καὶ πέρασον σιτάει ἐσώαξεν εἰς τινα τρύπαν τοῦ τοίχου.

Σιταρένιος, *Triticens*, πύρινος.

Σιταρομάγαζο, *Tritici apotheca*, *Horreum*, πυροθήκη, quasi *Magasin de blé*.

Σιτόπολτος, & Σιταρόπορτος, *Puls ex frumento*. Glossæ Græcobarb. Ἀθάρη, πυρίνη, πλισάνη, σιτόπολτος, σιταρόπορτος.

Σιτάριον, & Σιταρόκοκκον, *Granum tritici*, ponderis species apud Medicos, voxque frequens Nicolao Myrepso. Oribasius de ponderib. Medicor. τὸ κεράτιον ἔχει σιτάρια δ'.

Στάρης, *Triticum*, πυρὸς, in Corona pretiosa, pro Σιτάριον, Σιτάρι. Maximus Cythær. in Synax. 11. Jan. καὶ ἐχυμῶσαν ἔξω οἱ σωροὶ τοῦ σταρίου. Ita 8. Aug. Historia Apollonij Tyrij:

> Στὴν Τάρσιαν ὀπόβγαλε, καὶ χάρισε τὸ στάρι.

ΣΙΤΑΡΙΣ, *Pica*. Suidas: Σίττη, ἡ νῦν, σίμαι, λεγομένη σιταρίς.

ΣΙΤΑΡΚΙΟΝ, *Arca cibaria*. Menologium Basilij Imp. 12. Martij in S. Gregorio M. πεντήκοντα γὰρ νομίσματα δέδωκε τῷ αἰτήσαντι, εἶτα ἕξ, καὶ τρίτον ἕτερα, ἕως ἐκένωσε τὸ ἐν τῇ μονῇ σιτάρκιον τοῦ χρυσίου. Σιταρκία, apud Zachariam Pap. lib. 3. Dialog. ejusdem Gregorij cap. 1. Apud Eustathium Il. ζ. σιταρκεῖν, est σῖτον ἐπαρκεῖν. Vide Gloss. med. Lat. in *Sitarchia*.

ΣΙΤΗΣΕΙΣ πολιτικαὶ, *Annonæ civiles*, quæ inter immobilia censentur, in Nov. 7. Justin. in princip. Glossæ Gr. Lat. Σιτηρέσιον, *Frumentatio*, *Frumentum*.

ΣΙΤΙΑ, *Farina subacta, & pani conficiendo idonea*. Apophthegmata Patrum in Theodoro Phermensi num. 18. καὶ λαβὼν σιτίαν εἰς τὸ ἀρτοκοπεῖον, ἐποίησεν ἄρτους. In Theodoro Nono, num. 1. ἀπῆλθον οὖν εἰς τὸ ἀρτοκοπεῖον ποιῆσαι δύο σιτίας, καὶ εὗρον ἐκεῖ ἀδελφὸν θέλοντα ποιῆσαι ἄρτους. Infrà: καὶ ἐποίησα ἐξ σιτίας· ὕστερον δὲ ἐποίησα τὰς δύο σιτίας τὰς ἐμάς, ἀποσχόντων τῶν ἐρχομένων. In Glossis Gr. Lat. Σιτίον, *Cibus* exponitur.

ΣΙΤΛΑ, *Situla*. Glossæ Biblicæ MSS. Κρατῆρες, αἱ σίτλαι, αἱ σκύφαι. Rursum: Σκύφη, σίτλον. Aliæ habent σκύφον. Ulpianus in Orat. Demosth. contra Midiam: γυναικεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις τῶν ὑδάτων, ἢ τὰς νῦν σίτλας. Vita S. Eupraxiæ Virg. num. 22. ἀναρπασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ καλασχοῦσα τὰ σχοινία τῆς σίτλας, ἐβόησεν ἐν τῷ φρέατι οὕτως, &c. Zacharias Papa lib. 1. Dialog. cap. 1. καὶ μετὰ σίτλας ξυλίνης, καθὼς αὐλόθι ἔθος ἐστὶν, τὸ ἀνδράποδον εἰς τὴν πηγὴν εἰσῆλθε. Ubi Gregorius M. habet *Situlam ligneam*. At lib. 3. cap. 16. extr. σίκλαν præfert: τὸ δὲ σχοινίον ἐν ᾧ ἡ σίκλα ἐδέδετο, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἤντλουν, συχνοτέρως ἐκόπτετο. Euchologium in Officio Dedicat. templi pag. 833. χύτραν, θερμηρὸν ἀγγεῖον, καὶ σίτλαν, ἢ ἐπιχύτην, χαλκᾶ, εἴτε κεράμεα. Ibidem: βάλλεται χλιαρὸν ὕδωρ εἰς σίτλαν, ἢ ἐπιχύτην. Rursum pag. 844. καὶ φέρεται σίτλα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος πεπληρωμένη ὕδατος χλιαροῦ. Alexander Trallianus lib. 1. cap. 2. λαμβανέθωσαν δὲ σίτλας εὐκράτου θερμοῦ. Vita S. Theodori Syceotæ MS. καὶ ἐρευνήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ἀπὸ σίτλας ἦν τινος ἑταιρίδος, &c. Vide Σίκλα.

ΣΙΤΟΔΟΤΗΣ, *Frumentator*. Synesius Epist. 87. Ταμίας ἐστὶ καὶ σιτοδότης τοῦ Δαλματικοῦ τάγματος.

ΣΙΤΟΚΡΙΘΟΝ, tributi species, inducta ab Andronico Palæologo seniore, qua scilicet ἕκαστος τῶν γεωργούντων ὑπὲρ συγκομιδῆς ζευγίτιδος, σίτου μὲν μοδίους ἕξ, κριθῆς δὲ μοδίους τέσσαρας τοπικοὺς præstare tenebatur. Ita Pachymeres lib. 12 cap. 8.

ΣΙΤΟΜΕΤΡΟΝ, *Cibarium, Diarium*, in Gloss. Gr. Lat. Chronicon Alexandrinum in Constantio: τῆς τε πόλεως ἁπάσης, ἅτε, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνηγορευομένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα γέγονεν ἐν αὐτῇ ἐνδείξατε καὶ σιτομέτρια τῶν δωρηθέντων ἀνιώνων, &c. Ita anno 24. ejusdem Augusti: καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσέθηκεν πλείονος μέτρου, ὑπὲρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐχαρίσατο.

ΣΙΤΟΣΠΙΛΟΣ, *Avena sterilis*, *quæ fortuitò nascitur*, Græcis αἰγίλωψ, apud Interpol. Dioscor. c. 721. Vide Salmasium ad Plinium p. 386.

ΣΙΤΡΕΦ, Κάψικον Ἰνδικὸν, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. *Capsycum Indicum*: Ita Cardamomum appellare hodiernos Græcos observat Ruellius. In aliis Glossis ex Cod. Reg. 190. Σιτράτζι legitur: in aliis, Σενλάρατζ χίδος, &c.

ΣΙΤΤΑΧΟΣ, pro ψιττακὸς, habetur in MS. Regio Zonaræ, ubi Editus p. 141. ψιττακὸς præfert.

ΣΙΤΩΝΙΚΟΝ, *Rei Frumentariæ cura*. Justinianus in Nov. 30. c. 8. de Proconsule Cappadociæ: φροντιεῖ δὲ καὶ τῆς πόλεως, καὶ τῶν καλουμένων σιτωνικῶν, καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτῆς, &c. Adde Nov. 128. c. 16. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 1. tit. 25. §. 1. λειτούργημα γάρ ἐστιν δημόσιον πρᾶγμα διδόμενόν τινι, οἷον σιτωνικὸν, ἐφορικόν. Modestinus lib. 2. in l. 6. §. 8. de Excusat. γράψας Φιλοσόφους, ῥήτορας, γραμματικοὺς, ἰατροὺς ἀτελεῖς εἶναι—ἐπισταθμιῶν, σιτωνίας, ἐλαιωνίας, &c. σιτωνικὸς χρεώστης, apud Scholiastem Basil. ad lib. 24. pag. 584. Item pro *stipendio*, vel *annona* usurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodosij Jun. καὶ φιλοτιμησαμένη τῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνικοῦ, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους. *Sitonicum*, eâdem notione, apud Gregor. M. lib. 1. Epist. 2. Nescio an non eadem vox restituenda in Gloss. Lat. Gr. *Commodum*, Σύμφορον, ὠφέλεια, τὸ Σιτωνικόν. Pro τοσουτονιωονον.

ΣΙΦΑΡΟΣ, species Tibiæ, nostris, *Sifre*. Arrianus in Epictet. lib. 3. cap. 2. βυθιζομένου δὲ τοῦ πλοίου, σύ μοι παρελθὼν ἐπαίρεις τοὺς σιφάρους, εἶδος αὐλοῦ.

ΣΙΦΝΕΣ. Vide in Σπάλαξ.

ΣΙΦΟΤΝΙΖΕΙΝ, *Siccare*, ἐξικμάζειν. Σιφωνισμένος, *Siccus*, Ἄνικμος.

ΣΙΦΩΝ. Vita MS. S. Pauli Latrensis, ubi de navi periclitante ob ortam tempestatem: πάντων δὲ τὸ ζῆν ἀπεγνωκότων, ὤφθη γὰρ ἔμπροσθεν αὐτῶν ὁ συνήθως καλούμενος Σίφων, φοβερῶς τὴν θάλασσαν ὑψηλὰ ἀτῶν, καὶ ψάμμον

ψάμμον ἐξ αὐτῆς ἃ εἴπες τ μύχων ἀνέλκων τ γῆς, καὶ τὸ πλοῖον αὐτανδρον πρὸς αὐτ ἐπισπώμϑυ. Mox: καὶ παραχρῆμα ὄπιϑεν ὅσον ἄρα καὶ βέλος βολὴ τ σίφωνος.

ΣΙΦΩΝΑΤΩΡ, *Qui Siphonibus ignem Græcum ejaculantibus ad proram præerat*: Seu, *qui ipsum ignem per siphones in hostes ejaculabatur*. Leo in Tacticis cap.19. §.8. τ ἢ πρωρέων ἐλατῆς οἱ τελδυταῖοι δύο, ὁ μϑὴ ἔσω Σιφωνάτωρ, ὁ ἢ ἕτερος ἀγκύρας βάλλων κτ ϑάλατίαν. De ejusmodi siphonibus, ita idem Leo supra, §.6. ἐχέτω ἢ πάντως τ σίφωνα κτ τὴν πρῶραν ἔμπροσθεν χαλκῷ ἠμφιεσμϑύον, ὡς ἔϑος, διὰ τούτο ἐσκευασμϑύον πῦρ κτ τ ἐναντίων ἀκοντίζειν. Adde §. 46.52.58.& quæ de iis adnotavimus in Notis ad Villharduinum, & ad Joinvillam. Vide Χειροσίφων. Porrò Hero Alexandrinus in πνδυματικοῖς MSS. describit τοὺς σίφωνας, οἷς χρῶνται εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς. Apud Theophanem an.4. Pogonati: δήρεις εὐμεγέθεις κακαβοπυρφόρους, κὶ δρόμωνας σιφωνοφόρους. Apud eundem an.1. Leonis Isauri: σιφῶνας πυρφόρους καλασκδυάσας. Et an. 11. Michaelis Curopalatæ: ἐν οἷς καὶ σιφῶνας χαλκοὺς εὗρον λς΄. τ δι' αὐτῆς ἐκπεμπομϑύοις ὑγροῦ πυρὸς.

ΣΙΧΑΔΕΡΟΣ, Σιχαμὸς, *Abominandus*, Βδέλυκτος. Σιχαδιάρης, *Fastidiosus*, Ἀηδὴς. Σιχασία, *Abominatio*, Σιχαίνεσθαι, *Abominari*, &c.

ΣΙΧΑΜ, Afris, *Pastinaca silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c.464.

ΣΙΧΑΡΜΕΝΗ, ἀβαρόνος ἀρμϑυιακὸς, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. Ubi legendum ἀβρότονος. *Sichen Armenium*, *Abrotanum agreste*, Matthæo Silvatico. In diction. medico Hispanico: *Sicarmi- non, el polipo de las narizes.*

ΣΙΧΛΙΟΣ, χλιὸς, *Tepidus*. Σιχλιότης, *Tepiditas*, Σιχλιαίνειν, *Tepere*, Χλιαίνεσθαι.

ΣΙΧΝΑ pro Συχνὰ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.1.

Μόνον σιχνὰ ἐκήταζε πρόσωπον τὸ ὡραῖον.

Lib. 2.

Καὶ τὸ σιχνῶ παρηγορᾶ ὅλαις τ συώταξές του.

Lib. 3.

Τὸν ϑάνατον παρεκάλουν σιχνὰ νὰ τοὺς ἐπάρει.

ΣΙΧΝΙΑ, *Vinum cui sapa admixta*, γλυκρίς. Agapius in Geoponico cap.177. ὡς τρώγουν ἀντζάκλαις, σιχνιά, ἤγουν γλυκρίδας, &c.

ΣΚΑΒΓΕΙΝ, Ἀποσκάβγειν, *Fodere*, Σκάπτειν.

ΣΚΑΖΕΙΝ, *Tristari*, Ἀσχάλλειν. Σκασμὸς, *Tristitia*, Ἀϑυμία. Item Σκάζειν, *Pallescere*. Cod. Reg. MS.618. fol.287.v. ὅταν σκάζει τὸ ἀσήμιον, ἢ τὸ χρυσάφιον.

ΣΚΑΚΟΣ, *Scacus*, *Scacorum ludus*. Ducas Hist. cap.16. ἔνδον τ σκηνῆς παίζων ζατρίκιον, ὃ οἱ Πέρσαι Σαντράτζ καλοῦσιν, οἱ ἢ Λατῖνοι Σκάκον. Infrà: τότε καὶ ὁ Τεμὺρ ἠπληθεὶς ἐν τῷ τ σκάκου παιγνίῳ τ υἱοῦ αὐτοῦ, διὸς αὐτῷ Περσιςὶ Σιαχρὸχ, ὃ λέγεται παρ' Ἰταλοῖς, Σκάκω ζόξκω, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῖς Σιαχρὸχ, ἤγουν τ υἱοῦ αὐτοῦ.

ΣΚΑΛΑ, *Scala*, Κλῖμαξ, in Gloss.MSS.Reg.Lexicon MS. Cyrilli: Κλῖμαξ, ὅπερ λέγουσι σκάλαν. Hesychius: Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. Adde Pollucem lib.2. cap.9. Auctorem Etymologici in Κλῖμαξ, &c. Leo in Tacticis cap.5. §.8. πρὸς ἢ πολιορκίας καὶ μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συςελλομϑύας, κὶ ἕτερα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις. Nicetas ex Cod. MS. barbarogr. in Murtzuphlo: ἐπάνω ἢ τ σκαλῶν ἀνέβησαν ἄνδρες πολεμιςαί. Epiphanius Hagiopolita de Locis sanctis pag.56. καὶ πλησίον τ μοναςηρίου παραλαμβάνει ἡ σκάλα τ Σινᾶ ὄρους ἔχουσα βαθμίδα ἑπλά. Adde pag.62. lib.58. Basilic. tit.2. cap.20. Joan. Cananum de Bello Constantinopol. & alios passim.

Σκάλα, *Quivis gradus*. Codinus in Orig.Constantinop. ex MS. Bibl. Reg. ἐποίησεν ὁ Ἰουςινιανὸς ὁλόχρυσον καὶ τὴν σκάλαν ἐν κύκλῳ, ὅπου ἵςανται οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἀσπάζεσθαι τὴν ἱερὰν τράπεζαν.

Σκάλιον, *Gradus*. Idem Codinus in Orig. Constantinopol. ubi de Hippodromo: μετ τ ἐν σφενδόναις ςηθέων, ἢ συςρεμμάτων, κὶ σκαλίων, καὶ βαλεῶν. Adde num.129. Anonymus de Locis Hierosol. cap.5. καταβαίνοντας κάτω σκαλία λ΄. εἶναι ὁ τάφος τ ἁγίας Πελαγίας. Adde cap.7 8. 9. 15.

Σκαλόνιον, Σκαλούνιον, eâdem notione. Corona pretiosa: Σκαλούνια, *Gradus*, Βαθμοί. Idem Anonymus cap.4. καὶ κατεβαίνης κάτω σκαλόνια μή.

Σκάλωσις, *Scala*, *Gradus*. Idem Codinus in Orig. Constantinopol. num.147. ὅτε ἢ ἔκοψαν τὰς σκαλώσεις, καὶ ἔμελλον ἐπαρεῖν τοὺς ἀνδριάντας τ τείχους, &c. Adde num. 148. Vide Σκαλωσία.

Σκαλωτὴς, *Scalarius*, *Scalarum artifex*. Leo Grammaticus in Theophil. p.456. ἀμηχανούντων ἢ πάντων, καὶ πῶς ἀνέλθοιεν διαλογιζομένων, εὑρέθη τις σκαλωτὴς καὶ ἐν τοῖς κεράμοις τ μεγάλης ἐκκλησίας, &c. Adde Symeonem Logothetam in eod. Theoph. num.25. & Chron. MS. Georgij Hamartoli.

Σκαλοβάτης, *Funambulus*, in Gloss. Græcolat. Hero in Parecbol. χαλινοποιοὺς, τζαγγαρίους, ῥάπτας, σκαλοβάτας, κωπεποιοὺς. Sed hic Καλαφάτας emendat Meursius. Psellus in Grammatica MS.

Ἀναρριχᾶσθαι ἢ ἐπὶ τὸ τ σκαλοβασίας.

Σκάλα, *Stapes*, *quo equus ascenditur*. Glossæ MS. Ἀναβολεὺς, ὁ ἐπὶ τ ἵππον ἀνάγων. ὁ ἢ Βασιλεὺς τ ἀναβολέα καλεσάμϑυος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τ ἵππον, ἤτησε πιεῖν· λέγεται καὶ ἡ σκάλα παρὰ Ῥωμαίοις. Suidas: Ἀναβολεὺς, κὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα. Mauricius lib.1. Strategic. cap.2. χρὴ τὰς σέλας ἔχειν ἐπισέλια δασέα κὶ μεγάλα, κὶ τὰ χαλινάρια αὐτῆς εἶναι ἔχειν ἢ εἰς τὰς σέλας σκάλας σιδηρᾶς δύο. Similia habet Leo Imp. in Tacticis cap.6. § 9. ut & Constantinus in Tactic. pag.15. Idem Mauricius lib.2. cap.8. δεῖ τὰς δύο σκάλας τ Δηποτάτων κτ τ ἀριςερὸν μέρους τ σέλλας ποιεῖν, τουτέςι τὴν μίαν πρὸς τῇ κούρβη, ὡς ἔϑος ἐςὶ καὶ τὴν ἄλλην πρὸς τῇ ὀπισθοκούρβη, &c. Idem Leo cap.6. §.10. εἰς ἢ τὰς σέλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, κὶ λωρόσακκον. Adde cap. 12. §. 53. Leo Grammaticus in Basilio pag. 470. τ ξίφους αὐτῷ ἐκπεσόντος, κατελθὼν τ ἵππου ἆραι αὐτὸ, τ ποδὸς αὐτοῦ μὴ φθάσαντος τῇ γῇ ἐπιβῆναι, ἀλλὰ τ ἑτέρου κρατηθέντος ἐν τῇ σκάλᾳ, &c. Vide prætera Simeonem Logothetam in eodem Basilio num. 3. & Codinum de Offic. Palat. cap. 3. num.9. cap.5. num. 62.

Ἀνεμόσκαλα, *Scala portatilis*.

Πετρόσκαλα, *Scala ex lapidibus*.

ΣΚΑΛΑ, *Scala*, *Navale minus*, de qua notione pluribus egimus ad Alexiadem Anneam, in Constantinopoli Christiana, & in Glossario mediæ Latinit. Moschopulus: ὅρμος, τὸ μέρος τ λιμένος, εἰς ὃ ἑλκόμϑυαι αἱ νῆες δέδενται· ὃ οἱ κοινοὶ σκάλαν λέγουσι. Lexicon MS. Reg.Cod.1843. ὅρμος τὸ μέρος τ λιμένος, ἤως ἡ σκάλα. Eustathius Iliad. γ. pag.412. ἐκ τ ὅρμου, ὅλος ὁ λιμὴν παρὰ μέν τοι τοῖς ὕςερον, καὶ ἐπὶ κοινότερον λεγομένης σκάλας ἡ λέξις κειμένη εὕρηται. Ubi perperam editum σέλλας. Testamentum Hierij V.C. in Nov.159. Justiniani: σύμπαν τὸ αὐτὸ προάςειον, μετ τ ὄντων ἐν αὐτῷ πραιτωρίων, σκαλῶν πασῶν, &c. Chronicon Alexandrinum an.12. Arcadij: ἐκομίσθη τὰ λείψανα τ ἁγίου Σαμουὴλ ἐν ΚΠ. διὰ τ χαλκηδονησίας σκάλας. Ejusdem scalæ meminit an.8. Theodosij Junioris. Theophanes an.23. Copronymi: ἐν ἢ ἐξ αὐτῆς προσραγὴν τῇ τ Ἀκροπόλεως σκάλᾳ συνέτριψεν αὐτήν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Μὲ δύναμιν ἐπέρασεν τὴν σκάλαν τ Μεγάρων.

Illa

Illa verò scala videtur esse quæ etiamnum Κακὴ σκάλα appellatur, versus Megara, de qua consulendus eruditus Sponius tom. 2. Itiner. p. 292. Diploma Andronici Jun. pro Monembasiotis: καὶ δίδωσι χάριν κομερκίου εἰς ποσότητα νομισμάτων ἑκατὸν νομίσματα δύο· εἰς δὲ τοὺς πάντας τόπους καὶ χώρας καὶ σκάλας τῆς βασιλείας μου διαμένωσιν ἀνώτεροι ἀπαιτήσεως κομερκίου παντελῶς. Occurrit ibi pluries.

Κοντοσκάλιον, *Parvum navale*. Historia MS. Belisarij:

Κεὶς τὸ λιμένα ἔρραξε ἐκεῖ στὸ κοντοσκάλη.

Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 1. sect. 19. num. 4.

Σκαλιατικὸν, Portorium quod penditur ab iis qui è scalis solvunt, in eodem diplomate Andronici.

Σκάλωμα, *Ripa*, ὄχθη, in Corona pretiosa.

Σχάλα, cum χ. *Scopulus sub aquis latens*. Joan. Tzetzes Chil. 7. v. 152.

Ἡ κρυπτομένη κύμασι πέτρα δ' ἐπιπολαίως,
Ἐν ᾗ καὶ προσαράττονται προσκρούοντα τὰ σκάφη,
Ὕφαλος, ἕρμα λέγεται, σχάλα παρ' ἰδιώταις.

Σκαλώνειν, *Exscendere*, *Appellere*. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 9. ἐν τούτῳ οὖν τῷ φραγμῷ σκαλώνουσιν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν ὀρθόπλωρα. Infrà: καὶ ἐὰν πολλάκις ἡ θάλασσα μονόξυλα εἰς τὴν γῆν ἀπορρίψῃ, σκαλώνουσιν ὅλα, ἵνα τοῖς Πατζινακίταις ἀντιπαραχθῶσιν ὁμοῦ. Nicetas in Alexio lib. 1. n. 3. τὸ γὰρ Σικελικὸν ναυτικὸν ἔπολε κατὰ χερσὸν πρύκυψεν, ἢ ἐσκάλωσεν, εὐθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὑδατος σταγόσιν πάντοθεν καταπλυόμενον, ὡς κέλυφος χελώνας τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε καταστρώματα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ἀφ' ὧν ἐσκάλοσε Θησεὺς, καὶ ξέβη κατὰ καράβη.

Idem lib. 6.

Μὲ τὸν λαὸν τοῦ ἅπαντες στὸ πόρτο ἐσκαλόσαν.

Et lib. 1.

Πολλοὺς ἀνθρώπους ἔστειλε γιακαταπατητάδες,
Ναύρουσι τόπον εὔχολον τὸ πῶ γιατασκαλόσουν.

Ἀποσκαλώνειν, *Exscendere*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. ὡνίκα δὲ φθάνεται καιρὸς ἐπιτήδειος, ἀποσκαλώσαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἐπιλεγόμενον Ἄσπρον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εἰς Μορέαν ἔφθασαν στὴν πρώτην τοῦ Μαΐου,
Ἐκεῖσε ἀπεσκάλωσαν στὴν Ἀχαΐαν τὸ λέγω.

Ἐσκαλώνειν, eâdem notione. Historia Belisarij MS.

Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς γῆν τῆς Ἐγκλητέρας,
Ἔρραξαν, ἐξεσκάλωσαν, εὐγῆκαν οἱ Ῥωμαῖοι.

ΣΚΑΛΊΖΕΙΝ, *Ciere*, *Movere*, *excitare*, Κινεῖν ἐκκινεῖν, ἐπεγείρειν.

ΣΚΑΛΙ'Σ, Σκαλίδιον, *Sarculum*. Scholiastes Theocriti Id. 10. v. 14. σκαλὶς, σκαλίδος, ἐργαλεῖον γεωργικὸν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον. Joannes Carpathi Episcop. MS. cap. 45. ἐὰν ἔχης σκεῦος, ἢ μάχαιραν, ἢ σκαλίδα, ἢ ἄλλο οἷον δή ποτε, &c. Colloquia Zosimæ: καὶ κατέλιπεν ἐν σκαλίδιον. Ubi interpres *Sarculum* vertit, quomodo usurpat Scriptor MS. Vitæ S. Pauli Thebani: εἶτα καὶ θάψαι βουληθεὶς, ἄθυμος ἦν, ὅτι μὴ ἐπεφέρετο σκαλίδιον ἢ σκαπάνην. Apud Moschum cap. 212. interpres Marsupium pendens vertit, nescio an bene.

ΣΚΑΛΜΌΣ, *Scalmus*, lignum quo remus alligatur. Eustathius Od. δ. τρόπος δὲ ὀξυτόνως· ἤτοι κοινότερον εἰπεῖν, τροπωτῆρες ἱμάντες, οἷς ἡ κώπη πελάζουσα στηρίζεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ. Vide Pollucem.

ΣΚΑΛΠΈΤΟΝ, *Udo*, Ital. *Scarpeta*. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 1. ἐπεὶ δὲ τὸ δίεπον λαχόντι Θεσσαλονίκην Δαβὶδ ἐπέστελλε, καὶ ἐπέτελλεν ἐπαγρυπνεῖν τῇ τῆς πόλεως φυλακῇ, καὶ μηδ' ὅλως δεδιέναι τοὺς πεδιλοφόρους Λατίνους. Ubi Cod. Barbarogr. στενὰ σκαλπέτα φοροῦντας Λατίνους. Vide Gloss. med. Lat. in *Scarpus*.

ΣΚΑΛΩΣΙΑΙ, *Tabulata*, ex quibus Circenses ludos spectare licebat. Eustathius Od. ε. p. 1533. ἔνθα φησὶν ὅτι Δημήτριος ὁ τοῦ Φαλερέως ἀπόγονος τὴν Κορινθίαν ἑταίραν Ἀρισταγόραν ἔχων, καὶ πάνυ φιληδῶν αὐτῇ ὡς καλλίστῃ, ἐν Παναθηναίοις Ἵππαρχος ὤν, ἴκριον ἔστησε τῇ Ἀρισταγόρᾳ πρὸς τοῖς ἑρμαῖς, μετεωρότερον τῶν ἑρμῶν· ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἴκριον σκηνικὸν ὄρθωμα καὶ πανηγυρικὸν, χρήσιμον ἐν θεάτρῳ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ θεωμένοις, ὁποῖα ἴσως ὕστερον τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα σκαλωσίαι. Vide supra Σκάλωσις in Σκάλα.

ΣΚΑΜΆΡΕΙΣ, *Prædones*. Menander Protector in legat. τῶν Ἀβάρων σπεισαμένων, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων, οἱ Σκαμάρεις ἐγχωρίως ὀνομαζόμενοι ἐνεδρεύσαντες ἀφείλοντο ἵππους τε, καὶ ἀργυρὸν, καὶ ἀποσκευήν. Theophanes an. 24. Copronymi: καθεσχέθη δὲ καὶ Χριστῖνος ἀπὸ Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρῶτος τῶν σκαμάρων. Ubi perperam Miscella, *Primus scaurorum*. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamares*.

ΣΚΑΜΒΆΖΕΙΝ, apud Theodorum Studitam in Catechesi MS. βλέμμα σκαμβάζει βλέμμα. Id est, oculus σκαμβὸς, alium, aspectu, σκαμβὸν facit: quod crebro accidit in strabonibus seu strabis.

ΣΚΑΜΒΆΡΙΟΣ. Historia Prochori: Σκαμβάριος δέ τις ὀνόματι Σέλευκος. Emendant quidam ex ingenio σκαμνάρειος, *Scamnorum artifex*.

ΣΚΆΜΜΑ, pars Circi Σφενδόνῃ opposita, qua parte latior est. Chronicon Alexandrinum an. 25. Constantini: καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα τὸ ἄνω καμπτὸν, καὶ ἔρχεσθαι ἕως τὸ σκάμμα, κατέναντι τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος.

ΣΚΑΜΝΗ, *Destructio*, vox, ut videtur, formata ex Σκάπτειν. Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Ἐξ ἀνατολῶν ἐπήδησεν, καὶ κάτζεν εἰς τὴν δύσιν,
Εἰς τὸ σκαμνὴν τῶν Χριστιανῶν τὸ κεφαλοδότηκη.

ΣΚΆΜΝΟΝ, Σκάμνος, *Scamnum*, vox, uti volunt vulgaria Lexica, Isocrati usurpata. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. Σκίμπους, κράββατος, ἢ σκάμνος. Vide Suidam. Martyrium S. Febroniæ MS. λύσαντες τὸ σῶμα τῆς ἁγίας Φεβρωνίας, ἔθηκαν ἐπὶ σκάμνου, ἁρμόσαντες ἕκαστον μέλος, &c. Vita MS. S. Martiniani: ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ σκάμνον, λέγει, &c. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. n. 27. καὶ τῆς γραὸς ὑπηρετούσης αὐτῷ θείσης σκάμνον, ἐκάθισε. Vita S. Bacchi Junior. pag. 77. ἐφεζόμενος ἦν ἐνὶ τῶν σκάμνων. Σκάμνα θρονοειδῆ, quæ *Formæ* nostris dicuntur, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 4. cap. 30. Typicum S. Sabæ c. 42. κάθηνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προητοιμασμένοις σκάμνοις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ χόρης Ἀργήταν καμίαν ἐξέβη κατὸ σκάμνο.

Occurrit præterea apud Continuatorem Theophanis lib. 4. cap. 19. Georgium Hamartolum MS. in Theophilo, Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. num. 17. Zonaram to. 3. p. 126. 1. edit. Scylitzem pag. 543. eundem Sguropulum sect. 4. cap. 32. sect. 6. cap. 22. Georgium Lacapenum in Syntaxi p. 172. Damascenum Studitam serm. 33. in Basilicis lib. 44. tit. 13. in Euchologio p. 748. in Synaxariis Colbertæis MSS. 29. Nov. in S. Zacharia Sutore, in Vita S. Lucæ Jun. pag. 985. in Hist. MS. Belisarij, &c.

Σκαμνεῖον. Thomas Magister: λέγεται δὲ καὶ σκίμπους καὶ τὸ σκαμνεῖον. Vita S. Eudociæ Mart. n. 15. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἄγει ἐπί τινος σκαμνείου. Colloquium Theodosij Imp. cum Eremita, ex Cod. MS. ἐκάθισεν δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ἔδαφος· οὐ γὰρ εἶχεν σκαμνεῖον ὁ γέρων.

Σκαμνίον. Vita S. Nili Junioris pag. 51. τότε ποιεῖ αὐτῷ ὁ πατὴρ σκαμνίον ἔχον πόδιον ἓν, &c. Zacharias Papa lib. 1. dialog. cap. 2. εἰς τὸ ὑποπόδιον τοῦ σκαμνίου προσκόψας. Lib. 4. Basilic. δελφῖνες, σκαμνία, κλίναι.

Utuntur

Utuntur præterea Joannes Moschus in Limon. cap. 42. 61. 171. & Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 21.

Σκαμνάγι, *Sellula*, in Turcogr. Crusij.

Σκαμνοκαγκελλος. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamnocancellus*.

Πρόσκαμνον. Vita MS. S. Stephani Junior. μόλις ποτὲ ἠδυνήθησαν εἰσπηδῆσαι εἰς τὰ τοῦ μεγάλου τεμένους τοῦ Θεοῦ Σοφίας προαύλια, κἀκεῖθεν ἄνετοι εἰσῆλθον ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ νεὼ πυλόνων στοᾷ, ἐν ᾗ πρόσκαμνον ἀνιόντες, τὴν τοῦ ἱεροφάντου Γερμανοῦ περιέμενον εἴσοδον.

Ξυλόσκαμνον, *Ligneum scamnum*. Theomnestus de Causa Ignatij; seu illius Epist. ad Nicolaum Pap. μικρὸν κατέπαυσε τὸν θυμὸν, καὶ εἰς ξυλόσκαμνον καθεσθῆναί με ἐκέλευσεν.

Σκαμνάλια, *Scamnalia*, *Instrata scamni*. Concilium Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 229. ὅτε ἐπέτρεψεν ἀγορασθῆναι τὰ λινὰ σκαμνάλια εἰς λόγον τῆς ἐπισκοπείου. Rursum: ἤκουσα δὲ τοῦτο παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ σέκρετον τὸ χειμερινὸν, ἀγανακτήσαντος αὐτοῦ περὶ τῶν σκαμναλίων τῆς ἐπισκοπείου. Vide Gloss. med. Latin in *Scamnale*.

ΣΚΑΜΠΙΟΥΖΑ, *Tussilago*, *Scabiosa*, apud Nicol. Myrepsum sect. 1. cap. 499. in Cod. MS. ubi νερὸν τῆς σκαμπιοῦζας, est *aqua*, seu *succus Tussilaginis*, quod non intellexit Fuchsius, cujus Codex prætulit καμπιοῦζας. Vide in Βερβελίκη.

ΣΚΆΝΔΑΛΟΝ τῆς σαρκὸς, *Semen*, σπέρμα. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 83. de ovis: αὐξάνουσι τὸ σπέρμα καὶ τὸ σαρκὸς τὸ σκάνδαλον. Et cap. 98. de Lactuca: ἀφανίζει τὸ σκάνδαλον τῆς σαρκός. Adde cap. 127.

ΣΚΆΝΔΙΞ, *Fæx vini*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Σκάνδιξ, τρυγία οἴνου.

ΣΚΑΝΘΑΡΟΣ, animalculi species: recensetur in Euchologio pag. 697. inter animalia agros depascentia.

ΣΚΆΝΤΑΡΗ, *Cingulum virile*, in Turcogræcia Crusij.

ΣΚΑΝΤΖΌΧΟΙΡΟΣ., *Echinus*, *Erinaceus*, Ἐχῖνος, χοιρόγρυλλος. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. χερσαῖος ἐχῖνος, ὃς καὶ ἀκανθίας ἐπίγειος λέγεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος σκαντζόχοιρος. Joannes Jatrosophista MS. cap. 35. καὶ ἄλειφε τὴν κεφαλὴν τὸ λεγόμενον σκατζόχοιρον. Et cap. 164. καὶ θέτε το εἰς τὴν κεφαλὴν ἐχίνου δέρμα, τὸ λεγόμενον παρὰ τῶν Δυτικῶν, Σκαντζόχοιρος.

ΣΚΑΠΕΤΗ, *Ligo*, Σκαπάνη. Maximus Cythæreus in Synaxar. 7. Octobr. λέγοντας, ὕπαγε εἰς τὸ σπήτι σου, παρακαλοῦντας τὸν Θεὸν διὰ ἐμένα, κρατίζοντας τὸ σκαπέτη σου διὰ πίστιν.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. ἔχει δὲ ἄδειαν ὁ Κόμης βασιλέως παρόντος βασιλικὸν καβαλλικεύειν συρτὸν, ὅσον ἂν βούλοιτο· ἀπόντος δ' οὐχ οὕτως, ἀλλὰ σαγίσματος τοῦ τῆς ἵππου σκαπουλίου ἐπικειμένου μέχρι καὶ τοῦ ἡμισείας σκέποντος σέλας. Rursum alibi: καὶ ὄπισθεν τὸ σέλας, ἐπάνω τοῦ σκαπουλίου. Ubi Codd. Reg ut & editio Francisci Junij, καπουλίου præferunt. Goarus ξεκάπουλον hic innui putat, quod *tergum equi*, recentioribus Græcis sonat; quod ea corporis pars extra scapulas sit.

Σκαπούλιον. Idem Codinus in Orig. Constantinop. num. 56. ἵσταται ἡ στήλη λιθίνη Ἐλευθερίου Ἀσηκρήτου φέρουσα ἐπ' ὤμων σκαπούλιον καὶ πτύον ἐν τῇ χειρί. De eadem Statua num. 110. ἵσταται δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι στήλη μαρμαρίνη Ἐλευθερίου φέρουσα πτύον καὶ κόφινον. Ex quibus conjici posset σκαπούλιον, & κόφινον idem sonare. Σκαπούλιον autem hic interpres Lambecius, vel Holstenius, tegmentum coriaceum, intelligit quo bajuli contra gravitatem oneris humerum solent munire. Sic autem effictus erat Eleutherius, quod de suo nomine Portum condens, ut operas urgeret, primus manum operi admoverit: de quo more idem interpres ex Suetonio in Nerone & in Vespasiano, & ex Actis S. Silvestri.

Σκαπλίον, *Scapularium*, *Cucullio*, Rutgersio: adjunctus scilicet loricæ, caput & *scapulas* tegens. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. τῶν μοιρῶν, καὶ μερῶν, καὶ ταγμάτων, ἄρχοντας, — ζάβας σὺν σκαπλίοις τελείας. Lib. 7. cap. 15. σκαπλία δὲ τῶν ζαβῶν ὄπισθεν κατὰ τῶν ὠμοπλατῶν φέρειν ἕως καιροῦ. Et lib. 10. cap. 1. καλὸν δὲ ἐστιν, ἵνα πολλοὶ ζαβάτοι φαίνωνται τοῖς πολιορκουμένοις, καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας ζάβας, τὰ σκαπλία τῶν ζαβῶν φέρειν, εἰς τὸ καὶ αὐτοὺς ἀπὸ διαστήματος ζαβάτους ὁρᾶσθαι.

ΣΚΑΠΤΡΊΟΝ, *Scaphium*, *Matula*, pro σκάφιον. Anonymus in Rhetoricam Aristotelis p. 25. v. οἷον εἰ ἀργυροῦν ἔκπωμά ἐστι, μετασχηματίσει τις καὶ ποιήσει σκαπτρίον.

ΣΚΑΡΑ, *Craticula*, ἐσχάρα, in Corona Pretiosa, & apud Portium. Damascenus Studita Homil. 34. εἰς ὅλας τὰς παιδεύσεις ὅπου τοὺς ἔκαμναν, τοὺς ἔβαναν καὶ σὲ σκάραις σιδερένες καμένες περισσῶς, ἐν τῷ ὁποίαις ἐκατακαίονταν οἱ μάρτυρες. Occurrit in Turcogræcia Crusij pag. 255.

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ, Σκαραμάγγιον, vestis quam viri militares gestant supra vestes alias interiores, ad arcendas pluvias, nives, gelu, & cætera aëris incommoda, inquit Leunclavius in Pand. Turc. Idem in Onomastico ad Hist. Musulman. *Scaramangium, vox Persica, qua vestem pluviam significat, hoc est eam quæ pluviis, aut hibernis tempestatibus cæteris superinjici vestibus solet. Turcis Iagmurlik dicitur: unde Græci nunc Turcogræcum vocabulum faciunt* Γιαμουρλίκιον. *Ungari Gepenecum vocant. Qui Scaramangium Domino portat, unus est è cubiculariis, quem Turci Tzohadarem vocant.* Ejusmodi est quem nostri *Portemanteau du Roy* dicunt. Lexicon MS. Cyrilli: τρίβωνες, περιβλήματά τινα, τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθροί τε καὶ φοινικοί, φασὶ δὲ τῶν φιλοσόφων· παράσημον δὲ τοῦτο ἦν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην φορούμενον ἐν τοῖς πολιτευομένοις, τὸ νυνὶ Σκαραμάγγιον. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Πάλλιον, μικρὸν βλαττίον καὶ μικρότιμον. Σκαραμάγγιον δὲ τὸ μέγα καὶ μεγαλότιμον. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ τὸ λωρίκιον αὐτοῦ ὁλόχρυσον ἔλαβον, καὶ τὸ σκαραμάγγιν αὐτοῦ ὁμοίως σὺν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. Ita Cedrenus pag. 417. Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Michaële Theophili F. Βάρδα δὲ τοῦ Καίσαρος ἐν τῇ προελεύσει διερχομένου μετὰ σκαραμαγγίου ὀξέως εἰς τὸ ὡρολόγιον. Et pag. 466. ἐν τῇ προελεύσει ὄπισθεν Βασίλειος περιεπάτει φορῶν σκαραμάγγιον μετὰ σπαθίου, ὡς ἔθος τοῖς Παρακοιμωμένοις. Ita etiam Georgius Monachus num. 22. Occurrit præterea apud Achmetem Onirocrit. cap. 131. 158. 268. Pachymer. lib. 12. cap. 11. 15. & alios è Latinis scriptoribus à nobis laudatos in Gloss. med. Lat. in *Scaramanga*.

ΣΚΑΡΑΝΙΚΟΝ. Catalogus Offic. Palatij ex Cod. Reg. τὰ δὲ Σκαράνικα οἱ ἀπ' ἀρχῆς, μέχρι τοῦ Λογοθέτου τῶν ἀγελῶν. Codinus de iisdem Offic. cap. 3. num. 13. ubi de Despotæ insignibus: κατὰ δὲ τὰς ἑορτὰς Σκαράνικον χρυσοχόϊκον, λιθάρια καὶ μαργαριτάρια ἔχον οὕτω λεγόμενα περιχυτά. Et cap. 4. num. 2. τὸ Σκαράνικον αὐτοῦ χρυσοκόκκινον συρματέϊνον, ἔχον ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν εἰκονικῶς τὸν Βασιλέα ἱστάμενον ἐστεμμένον, ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν ἄγγελον ἕνα, καὶ ἕτερον ἐξ ἀριστερῶν περικυκλωμένους διὰ μαργάρων, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως εἰκόνα. ἔχει δὲ καὶ τὸ Σκαράνικον ἐπὶ τοῦ μετώπου σειρὰν μαργαριταρένιαν. Adde n. 7. 12. &c. Id porro genus vestis accepisse Cyrum, & exinde à Cyro Augustos, ab Assyriis, idem scribit cap. 6. num. 50. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς τῶν Μήδων ἀρχῆς ἔλαβ.

(Cyrus) τότε φακεώλιον καὶ τὸ ἐπιλώρικον· ἀπὸ δὲ τῶν Ἀσσυρίων, τὸ Σκαράνικον, καὶ τὸ Καββάδιον, καὶ τὸ Δρακόντειον φλάμουλον. Sed quid sit *Scaranicum*, non admodum proclive est divinare. Meursius Σκαραμάγγιον ubique his locis, alij *Saranicum*, à Sarrana purpura, sed falsò, legendum putant. Goarus ad Codinum, ex Georgio Coresio novitio Græculo, cui nescio pariter an omnino fides adhibenda, ait *Scaranicum* esse vestimenti genus non uno panno continui, ut nec uno colore conspicui, cujus exterior species rubra, tæniatim & per lora divisa, candidam interiorem subductam venustè sese proferre & velut latitantem educere permittit: qua de causa cum ἐσχάρας, seu σκάρας, uti hodie dicunt, *Craticulæ* nempe piscibus ustulandis idoneæ formam imitetur, vel colorem subtus residentem, σκαρίζειν, *ebullire* cogat, σκαρανίκου nomen potuit promereri.

ΣΚΑΡΓΕΛΑΤΟΝ, *Scarlatum*, *Pannus coccineus*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Τυφλόνη καὶ ἐξδέρνη τον, παίζη τον καὶ γέλατον,
Δείχνη τον τ' ἄσπρον κύτζινον, τὸ μαυροσκαργελάτον.

Vide Σκαρλάτον.

ΣΚΑΡΔΑ, *Excubiæ*, *Custodes*, ex Gall. *Garde*, vel Ital. *Guardia*. Glossæ Græcobarb. κουστωδία, συντροφία ξένων, ἤγουν κοντοσταβλία, σκάρδα.

ΣΚΑΡΙΟΝ, instrumentum quo naves in mare deducuntur. Eustathius Od. η. Ἀθλωαῖος δὲ καὶ ἐσχάριον παραγώγως οἶδε, δι' οὗ καθέλκονται νῆες εἰς θάλασσαν· ὅθεν ἡ ἀπειρίεργος γλῶσσα παραφθείρουσα, τὸ καινὸν πλοῖον ἀπὸ σκαρίου εἶναί φησι.

ΣΚΑΡΙΦΟΝ, *Delineatio*. Eustathius: καὶ ὅτι τοῦτο σκάριφον τειχισμοῦ πεποιημένον εἰς ἀσφάλειαν τοῦ ὄντος, οὐ μὴν ἀληθὴς κατὰ ἱστορίαν τειχισμός.

ΣΚΑΡΛΑΤΟΝ, *Pannus coccineus*, *Scarlato*, Italis. Agapius in Geoponico cap. 172. ἔπαρε κομάτι πανὶ σκαρλάτον, ἤγουν κόκκινον. Vide Gloss. med. Lat. in *Scarlatum*: & suprà in Σκαργελάτον.

ΣΚΑΡΜΟΣ, σκαλμός, *Scalmus*, lignum quo alligatur remus. Leo in Tacticis cap. 19. §. 5. ἐχέτω δὲ καὶ πάντα τὰ πρὸς ἐξαρτισμὸν δρόμωνος ἀπαραλείπτως καὶ διπλᾶ, οἷον αὐχένας, κώπας, σκαρμοὺς, σχοινία, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα χαλῶντες, ἐξ αὐτῶν βάλλουσι καὶ πέλλας καὶ σκαρμοὺς εἰς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρείας. Etymol. MS. Σκαλμοῖσι, τοῖς σκαρθμοῖς, ἀπὸ τοῦ σκαίρος γίνεται σκαρμὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ σκαρθμός. Nicetas Barbarogr. in Man. lib. 2. τὰ κάτεργα καλάφορτα, καὶ γέμοντα μέχρι σκαρμῶν.

Παρασκάρμιον. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. ἐὰν ἴδη τις ὅτι πλοῖον μετὰ πλοιαρίου, ἢ παρασκαρμίου ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐλαύνει μόνος, &c.

Σκαλμὸς, apud Pollucem, eâdem notione. Eustathius ad Od. δ. τροποὶ δὲ ὀξυλόνως, ἤτοι κοινότερον εἰπεῖν, τροπωτῆρες, ἱμάντες οἷς ἡ κώπη πελάζουσα στέρεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ. Et in Od. ε. ἐστι δὲ ἐπίγκενις ἡ καθ' ἣν οἱ σκαλμοὶ πήγνυνται.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ. *Mercurialis*, herba, de qua Botanici: Italis *Mercorella*. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 149. τὸ σκαρολάχανον ὁποῦ λέγουν οἱ Ἰταλοὶ Μερκορέλα, καὶ εἶναι ὅμοιον εἰς τὰ φύλλα μὲ τὸ πλατὺν βασιλικὸν, καὶ γίνεται εἰς τὰ κοπρινὰ χωράφια. Adde cap. 140. Occurrit etiam apud Myrepsum sect. 8. cap. 71. *Scariolam*, seu *intubum sativum* interpretatur Meursius, de quo Ruellius lib. 2. cap. 64.

ΣΚΑΡΠΙΝΙ, *Alutarius calceolus*, λεπτότατόν τι ἐκ βύρσης ὑπόδημα. Gall. *Escarpin*. Vide Σκαλπέτον.

ΣΚΑΡΤΑΜΠΕΛΟΝ, *Palus*, *seu Paxillus vitium*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS. ubi de consessu meretricum:

Καὶ τὸ Πριῶραι μετ' αὐτὴν, βαστοῦν καὶ σκαρλαμπέλα.

ΣΚΑΡΦΗ, *Elleborum nigrum*, seu *veratrum nigrum*, de quo Ruellius lib. 3. cap. 139. Agapius in Geoponico cap. 144. ἔπαρε ῥίζαν τῆς σκάρφης, ἤγουν ἐλέβορον μαῦρον. Ita cap. 179.

ΣΚΑΡΦΙΟΝ, *Sors*. Portius: Σκαρφία, *Sors*, κλῆρος. Σκαρφιὰ, habet Ulaccus. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. pag. 19. ῥίπτουσι δὲ καὶ σκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ σφάξαι αὐτοὺς, καὶ ζῶντας ἐᾶσαι.

ΣΚΑΤΟΝ, idem quod Σκατὸν, *Merda*, *Stercus*. Corona Pretiosa: Σκατὰ, *Stercus*, σκύβαλον. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Εὐθὺς καὶ ποῦ τὴν ἔκρυβεν τὴν σύσκαλον ἐκείνην.
Τὴν κοπροπαραγέμιστον, καὶ τὴν δυσωδεστάτην.

Infrà, σκατοτὴ λαμπάρα.

Σκατώνειν, *Merda inquinare*, κοπρωνεῖν.

Σκατοπάμπουλον, *Ampulla*, seu *vas ad excipienda alui excrementa*. Glossæ Græcobarb. αἴτσαιον κάνθαρον, μέγαν, σκατοπάμπουλον τὸ μεγάλον. Hinc Σκατοφάγος, *Civicida*, in Gloss. ubi leg. *Merdicida*: qua voce utitur Aristophanes in Pluto: ubi Scholiastes MS. τὸ σκατοφάγον λέγεται, ἢ διότι οἱ ἰατροὶ ἐκ τοῦ τὰ σκάτα βλέπειν, καὶ τὰ οὖρα, τοὺς μισθοὺς ἐλάμβανον· ἢ ὅτι ὁ τῆς ἰατρικῆς ἡγεμὼν Ἱπποκράτης ἀνθρώπινον κόπρον ὡς φασὶν ἐγεύσατο, βουλόμενος περὶ τινος νοσοῦντος μαθεῖν εἰ ἄρα ζήσεται, ἤτε θνήξεται.

ΣΚΑΤΟΓΕΡΟΣ, *Capularis*, Τυμβογέρων, pro Ἐσχατογήρως, quæ vox reperitur in Ecclesiaste. Vide Hieron. Germanum p. 432.

ΣΚΑΥΤΗΣ, *Fossor*, Σκάπτης, in Corona pretiosa. Vide Σκάβειν.

ΣΚΑΦΕΛΙ, *Funiculus*. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 12. καὶ οὕτως ἀτίμως ἐπὶ τὸ θέατρον ἀπαχθεὶς μετὰ γελοιώδους θριάμβου, καὶ τοῦ οἰκτροῦ ἐκείνου καὶ παιζομένου ἐπὶ καμήλου ὑψώματος, ὅπερ ἄνωθεν καλέβη αὐτόσχημα, ἐκποδῶν ἀναρτᾶται, τινων ἀναψάντων ἐκ φελλύρας καλώδιον, &c. Ubi Codex Barbarogr. σκαφέλι præfert.

ΣΚΑΦΙΟΛΙΟΝ, Σκαφίολλιον, *Cyathus*, Σκαφίον. Glossæ Biblicæ MSS. Κυάθους, σκαφιόλια, ἀντλητήρια. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Κυάθους, σκαφιόλλιον.

ΣΚΑΦΑΙ, apud recentiores Græcos, dicuntur *Descensiones*, ἐμβάσεις, alvei scilicet in quibus lavabantur: unde Σκαφολουτεῖν, apud Alexandrum Trallianum lib. 12. & Σκαφιστήριον, *Scaphisterium*, *Alveolus*.

Σκαφιδόπουλον, *Alveus Baptisterij*. Anonymus de forma baptismi: Τὸ δὲ παιδὶ ὁποῦ βαπτίζεις, ἐκεῖ θέλεις νὰ ἔχῃς κολυμβήθραν, τουτέστιν σκαφιδόπουλο, ἢ σουτέλα μεγάλη, ἢ ἄλλον ἀγγεῖον κεχερισμένον, &c. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 159. & 487.

ΣΚΕΒΑΤΖΗΝ, τὸ ὀξύζωμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΚΕΒΟΣ, pro Σκεῦος, *vas*, apud Maximum Cythæreum in Synaxario 19. Jan.

ΣΚΑΦΟΚΑΡΑΒΟΣ, *Navigium cum adjuncta scapha*. Chronicon Alexandr. in Heraclio an. 16. ἠγωνία δὲ χαλάσαι εἰς θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγον μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐ συνεχωρεῖτο ἐκ τῶν σκαφοκαράβων. Mox: διὰ τοῦτο δὲ παρεσκεύασεν ἐκεῖσε χαλασθῆναι μονόξυλα ὡς τῶν τόσων ἐπιβραχέων ὄντων, καὶ μὴ δυναμένων ἐκεῖσε τῶν σκαφοκαράβων παρεισελθεῖν· ἔμειναν δὲ σκαφοκάραβοι εἰς ὄψιν τῶν μονοξύλων, &c.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ, *Cista*, *Arca*. S. Maximus cent. 2. cap. 84. συνάπτονται δὲ τῇ μνήμῃ τοῦ χρυσίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ βαλλαντίου, καὶ τοῦ σκεβρίου, καὶ τοῦ κουβουκλείου, καὶ τῶν ἑξῆς, καὶ ἡ μὲν μνήμη τοῦ χρυσίου ἣν σύνθετος, ἄχει γὰρ τὸ πάθος· ἡ δὲ τοῦ βαλλαντίου, καὶ σκεβρίου καὶ τῶν ἑξῆς, ἁπλῆ, οὐ γὰρ ἄχει πρὸς αὐτὰ πάθος ὁ νοῦς. Ita editio Morelliana. Alius Cod. habet σκευρίς, Regij verò σκευαρίς, uti monet Combefisius: unde explodit conjecturam Meursij &

Martinii,

Martinii, qui Latinobarbaram vocem *Sceurum*, vel *Scebrum*, de qua nos in Gloss. med. Lat. exprimi putant: quæ quidem ex Gr. σκδιάρειον effecta fortasse item fuerit. Glossæ Gr. Lat. Σκδιάριον, *Vascellum*. Damascius in Vita Isidori Philosophi, apud Photium: ἐνέβαλλον αὐτὰ τοῖς Ἰσλιακοῖς σκδιαρίοις. Damocrates apud Galenum lib. 7. de Composit. med. secundum genera:

Βάςαζε τὸ διπλοῦν σκδιάριον ἐκ τῆς χύτρας.

Rursum infrà:

Εἰς ἄργυρον σκδιάρειον, ἢ ὑελοῦν παχύ.

Sed quidquid sit de MSS. Regiis, constat eandem vocem haberi in lib. 13. Basilic. tit. 2. lege 1. §. 30. εἰ καὶ ἐσφραγισμένον παραθῶμαί σοι σκεβρίον, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν αὐτῷ κινῶ τὴν περὶ παραθήκης ἀγωγὴν, &c. Ubi I C. *Si cistam signatam apud te deposuerim*, &c. ubi Scholiastes Gr. Κιβωτὸν habet.

Σκεβροαβακον, *Cista in abaco*. Leo Philosophus in lib. de Regno, MS. cap. 50. εἰ μὲν == ἐστὶν, εἰς σωδέκιον ἐστὶ τὸ κλαπὲν, ἢ εἰς τὸ τοιχαρμάρειον, ἢ εἰς σκεβροάβακον.

Σκδρί, Vita MS. S. Symeonis Sali, de nummis furatis: Λέγει αὐτῷ ὁ σαλὸς, Εἰς τὸ σκδρίν σου αὐτὰ εὑρίσκεις τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

Σκδρειὸν, idem quod σκεβρίον. Anonymus Astronomus MS. ex Cod. Colbert. καθημένη ἐπὶ τῶν γονάτων, ἤνοιξε σκδρειὸν, καὶ εἰς τοῦτο ἀτενίζει.

ΣΚΕΒΡΩΝΕΙΝ, *Curare*, *Inflectere*, ἀγκυλοῦν, καλακαμπλειν. Σκεβρωσιὼν, *Flexus*, *Flexio*, καμπύλοτης, ἐπικαμπή.

ΣΚΕΔΟΠΟΔΗ, *Pedical*, Παγὶς, in Glossis Lat. Gr.

ΣΚΕΘΘΙΝ, *Aculeus*, *Stimulus*. Glossæ Græcobarb. σκέθθιν, τὸ κέντρον τῆς φαλλαγγίς.

Σκεθθοβέργιον, *Virga aculeata*. Eædem Glossæ: βουκεντρον, βουκέντριν, βουκεντροβέργια, σκεθθοβέργια.

Σκεθθᾶν, *Stimulare*, *Verberare*. Eædem Glossæ Ἄκαμα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι· σκεθθὶν μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθῶσιν ἐκεῖνοι ὅπου ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια.

Σκεθθωτὸς, *Acuminatus*. Eædem Glossæ: Δικαῦ ξύλον, ἢ σκεθθωτόν.

ΣΚΕΪΝ, *Rumpere*, *disrumpere*, Διαῤῥήγνυσθαι.

ΣΚΕΛΑΙΑ, *Crus*, Σκέλος. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. μικρὸς τῆς μέγα δικαςὴν, σκελαίαν τῆς βάλε, καὶ ἔπεσεν.

ΣΚΕΛΕΤΟΥΡΑ. Vide in Σκυλοκρόμμυδο.

ΣΚΕΛΙ, *Passus*, *Gradus*, βῆμα, τὰ ἄμβατα. Σκέλι πρὸς σκέλι, *Pedetentim*, *Passim*. Vide Σκάλα.

ΣΚΕΛΙΣ, pro Σκαλλὶς, *Nucleus allij*, *vel Leguminum*. Agapius in Geoponico cap. 144. καὶ βρέχε μιὰν σκελίδα σκόρδον εἰς αὐτὸ τὸ παχύ.

ΣΚΕΛΛΑ, species piscis, apud Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 53.

ΣΚΕΛΠΟΣ, *Scelestus*, ex Germanico *Schelm*, uti vult Crusius pag. 490. Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Καὶ ἐγὼ τῆς ἀπεκρίθηκα, Τώρα ἀποθνήσκεις, σκέλπε.

ΣΚΕΝΔΥΛΙΟΝ, *Scindula*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Hero in Belopœecis: καὶ ἐσχισμένος ἔςω ἐκ τῆς ἐπικεκαμμένης ἄκρας, ὥςε δίχηλον γίνεσθαι, καθάπερ τῶν λεγομένων σκενδυλίων.

ΣΚΕΠΑΣΤΗ, *Casa*, *breve tugurium*, *Appendix*, Gallis *Appentis*. Eustathius Il. σ. καὶ σημείωσαι ὅτι κλισίαν ποιμενικὴν ἐνταῦθα οἶδεν ὁ ποιητὴς, ἣν κλίσιον ὁ Δίων λέγει κατὰ γένος οὐδέτερον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ καλλίον δηλοῦται, καὶ εἰσὶν ἐνταῦθα αἱ κλισίαι κατηρεφεῖς ἰδιωτικῶς λεγόμεναι σκεπασαί. Idem Odyss. ω. Δίωνι μὲν τῷ ἀλῷ τὴν γλῶσσαν, δοκεῖ κλίσιον εἶναι τὸν ςαθμὸν τῶν προβάτων, ὁποία ἡ κοινῶς λεγομένη σκεπαςή. Galli dicunt, *le couvert*.

ΣΚΕΠΥΤΩΛΙΟΝ. Vita apocrypha MS. S. Alexij: κατέλιπεν τὴν Ῥώμην, καὶ εἰσελθὼν εἰς σκεπυτώλιον, εὗρε πλοῖον, καὶ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. An pro *Capitolium*?

ΣΚΕΥΗ, *Bombarda*, *Tormentum bellicum*. Corona pretiosa: Λομβάρδα, *Machina*, Σκδιή. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. οἱ δὲ ἵνα μάχωνται ἐξ ἐκείνης, ὄπισθεν μετὰ ζαγρῶν τε καὶ τόξων, καὶ τῶν σκδιῶν τῶν μεγάλων, καὶ τῶν μικρῶν τῶν ἀπείρων, ὧν ἔφερον διὰ τοῦτο· τὰς δὲ σκδιὰς τὰς μεγίςας ἐκείνας ὁποίας εἶχον τὰς ἐλπίδας, ὅτι δι' ἐκείνας τὰ τείχη τῆς πόλεως θέλουν χαλάσειν. Historia politica pag. 10. καὶ ἀφέντες σκδιῶν τὴν λομπάρδαν λεγομένην ἐκ τῶν κατέργων, ἐβόλησαν τὴν τριβόδαν. Historia MS. Belisarij:

Τζάγρας καὶ μπαλαςερίδες, τόξα καὶ τοξαδόρους,
Σκεύη, καὶ πουμπαρδιερίδες, τομφάκια, συρπετίνας.

Σκδύγη, Σκεύια, *Tormenti bellici ictus*. Hieronymus Germanus: *Ribombo d'altellaria*, Σκδιὴ, ἢ βοϊσμός. Vide Gloss. med. Lat. in *Vas*.

ΣΚΕΥΘΕΙΝ, & Σκέφθειν, *Conspicere*, Σκέπτεσθαι. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2. extr.

Εἰς τέτιαν ὑψηλότηλαν, εἰς τέτιαν παῤῥησία,
Ἱππολύλαν βασίλισσαν ἐσκεύθην ὁ Θησεύς.

Idem lib. 7.

Ἐκεῖσε τὸ ὁλόχαρον θυμὸν ἐσκεύθηκεν τοῦ,
Καὶ τότε πάλι σκεύθηκε μὲ ὄψιν μαζωμένη.

Infrà:

Τὸ πρῶτον ὅπου σκεύθηκεν ὅπου τὸ ςοιασμένον.

Lib. 8.

Ἀφ' ὧν ἐσκεύθη ἀπομακρὰ Ἀρκαδίων Εὔανδρος.

Σκέφθειν, apud Damascenum Studitam Homil. 14.

ΣΚΕΥΟΒΟΤΑΝΟΝ. Vide in Ῥάζουντλιν.

ΣΚΕΥΟΘΗΚΑΡΙΟΝ, *Vasorum repositorium*. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. λαβὼν πενλικόνλης χρυσῆς διαλίθους εἰς σκδιοθηκάριον κρεμάμενον ἐν τῷ αὐτοῦ τραχήλῳ, ἠκολούθει τοῖς κελεύουσι.

ΣΚΕΥΟΣ. Codinus de Offic. Palat. cap. 14. num. 28. φέρων ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος τὸν ςαυρὸν, ὁ δὲ σκευὸς τὸ κοινῶς οὕτω καλούμενον οἰνοχέιον, κωθώνιον ἔχων ἐντὸς μετὰ ἁγιάσματος. Idem cap. 17. num. 36. ἐχομένως δὲ τοῦ Βασιλέως εὐθὺς μετ' αὐτοῦ ἔρχονται εἴτε Διάκονοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, σκεύη δέ τε τὰ ἄλλα τῶν ἱερῶν κρατοῦντες, καὶ αὐτὰ τὰ ἅγια.

ΣΚΕΥΟΣ, *Vas*, *Navigium*. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 21. ὅτι δεῖ τοὺς δρόμωνας, καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τάτε δαπανοφόρα, καὶ τὰ ναυκέλια —— ἐν ἑτοίμῳ γίνεσθαι. Infrà: τὰ ἐπὶ τούτων σκεύη, τελεῖ ναύκλας μεγάλας, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Vas*.

ΣΚΕΥΟΦΟΡΙΟΝ, *Impedimenta*, *Sarcina*. Leo in Tactic. cap. 5. §. 7. σαγμάρεια, σκδιοφόρεια, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὄργανα, ὅσα ἡ συνήθεια τῆς φοσσάτου.

ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ, *Cimeliorum Ecclesiæ custos*: Dignitas Ecclesiastica, tertia inter Ἐξωκατακοίλους, ut est apud Joannem Episcopum Citri, & Codinum de Offic. cap. 1. ubi de ejus Officio: ὁ μέγας Σκδιοφύλαξ, κρατεῖ τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας. Synaxarium de S. Josepho Hymnographo: καὶ τῶν ἱερῶν σκδιῶν τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας φύλαξ γενόμενος. Joann. Diaconus de eodem, num. 29. καὶ τὴν φυλακὴν ἐμπιςευθεὶς τῶν τῆς ἐκκλησίας ἱερῶν κειμηλίων. Et Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinop. num 8. αὐτὸς γὰρ ἦν ἐκεῖνος πρεσβύτερος καὶ φύλαξ τῶν ἱερῶν κειμηλίων. Symeon Thessalon. de Sacris Ordinat. cap. 13. ubi de Offic. M. Eccl. ὁ δὲ φυλάσσει τὰ σκεύη, καὶ τῶν ἱερῶν προνοεῖται, καὶ τὸ τῶν ὕμνων, καὶ τοῦ λαοῦ εὐταξία, καὶ τῶν ἱεραρχικῶν ἐνδυμάτων, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἱερῶν κειμένων φροντίδα. De Magni Scevophylacis officio apud hodiernos Græcos, sic Leo Allatius lib. 3. de Utriusque Eccl. consens. cap. 8. §. 6. *Magnus Scevophylax, cum sacrum Antistes facit, ante Scevophylacium stat: & si quid ex Scevophylacio opus fuerit, sive vas, sive liber, sive*

SSss 3 candelæ

candelæ, sive vestis, sive aliud, exhibet, cujus ipse curam gerit, ut ejus in quo suppellex Ecclesiæ conservatur. Sub ejusdem etiam cura sunt Ecclesiæ præsulibus orbatæ, & res earum sacræ omnes; judiciis incũbit, & ut sua quisque in Ecclesia habeat procurat. Chartophylaces in Ecclesia Sophiana primitùs ab Imperatore eligebantur, idque perstitit usque ad tempora Isaacij Comneni, qui jus omne illud in Patriarcham transtulit. Zonaras in ejus Vita pag. 213. μέχρι τότε τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ Σκευοφύλακος· ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὸ τοῦ Πατριάρχου ἔθετο ἐξουσίαν ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον.

Erant porrò plures in Ecclesia Sophiana, quorum alij erant Presbyteri, alij Diaconi, alij Lectores. Presbyterorum numerum ad quatuor, Diaconorum ad sex, Lectorum ad duos redegit Heraclius in Novella 2. De Scevophylace Presbytero, ita Theodorus Anagnosta Ecl. 2. προχειρίζεται δὲ ὁ Βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον Μακεδόνιόν τινα τῆς ἐκκλησίας Πρεσβύτερον καὶ Σκευοφύλακα. In Concilio Calchedonensi, Act. 1. Μέμνων ὁ Σκευοφύλαξ πρεσβύτερος occurrit, ut apud Joan. Moschum in Limon. cap. 180. Dionysius Presbyter Scevophylax Ecclesiæ Ascalonitanæ: & in Catalogo Patr. Constantinopol. Timotheus Presbyter & Scevophylax, deinde Patr. Constantinopol. sub Anastasio & Justino. At deinceps ex ordine Diaconorum selecti duntaxat Scevophylaces, ut & cæteri Ἐξωκατάκοιλοι. Idem Catalogus: Κωνσταντῖνος Διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ Σκευοφύλαξ, &c.

Cum igitur plures essent unà & simul hac dignitate donati, qui cæteris præerat, ac primas tenebat, Μέγας Σκευοφύλαξ subinde appellatus. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 4. extr. προχειρίζεται Πατριάρχης Μέγας Σκευοφύλαξ ὁ Ξιφιλῖνος Γεώργιος. Atque ita indigitatur à Codino, & ab aliis.

Σκευοφύλαξ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου, in Pseudosynodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno: *Scevophylax Cleri Palatini.*

Σκευοφύλαξ τῶν εὐαγῶν Πατριαρχικῶν εὐκτηρίων, in Synodo VII. Act. 4. *Scevophylax oratoriorum quæ in Patriarchio erant*, de quibus vide in V. Σέκρετον.

Σκευοφύλαξ σρατοπέδου βασιλικοῦ, apud Balsamon. de Chartoph. p. 457. id est Comitatus, seu obsequij Imperatoris.

Σκευοφυλακίσσα, in Sanctimonialium Monasteriis, in Typico MS. Monasterij Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης cap. 9. & 19. καὶ Σκευοφυλάκισσαν εἶναι βούλομαι ἐν τῇ μονῇ, ἥτις ὀφείλει φυλάττειν τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα, καὶ παντοίας ἐπιμελείας ἀξιοῦν αὐτὰ παραδιδόμενα ταύτῃ δι' ἐγγράφου καὶ ἀξιοπίστου τῆς παραδόσεως πρακτικοῦ· ὁσαύτως καὶ τὸ εἰσαγόμενον κηρίον ἐν τῇ μονῇ ἡ αὐτὴ ὀφείλει παραλαμβάνειν καὶ προσγράφεσθαι κατὰ λεπτὸν τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, καὶ λογαριάζεσθαι παρὰ τῆς ἡγουμένης. Mitto reliqua de ejus officio.

Σκευοφυλάκιον, *Ædes in qua asservantur sacra Ecclesiæ vasa & cimelia.* οἰκίσκος, ἐν ᾧ τῶν ἱερῶν σκευῶν ἀπέκειτο τὸ πλῆθος, apud Palladium in Vita Chrysostomi pag. 91. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ δὲ σκευοφυλάκιον, ὅπου ἡ προσκομιδὴ ἐπιτελεῖται, &c. In Scevophylaciis repositas leges à Principibus latas colligitur ex Nov. 8. Justiniani, & ex Edicto 1. in Præfat. Vide Constantinopolim Christianam lib. 3. sect. 87.

ΣΚΕΤΡΊ, Σκευετόν. Vide in Σκεβρίον.

ΣΚΈΦΘΕΙΝ. Vide Σκεύθειν.

ΣΚΉΒΓΕΙΝ, Σκύγειν, *Inclinare*, Κλίνειν. Σκυπός, *Inclinatus.*

ΣΚΗΛΑΊΟΝ. Vide in Σκύλη.

ΣΚΗΝΙΌΝ, *Funis*, Σχοινίον. Glossæ Græcobarb. κρίκοι δὲ ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. Κρικέλλια ἢ κιρκέλλια διὰ τῶν ὁποίων διαβαίνουν τὰ σχοινία, ἢ σκῆνια.

ΣΚΗΝΟΠΉΓΙΟΝ, *Tentorium.* Theophanes an. 3. Tiberij Thracis: παραλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸ τῶν Περσῶν τοῦλδον, καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον. Et an. 7. Mauricij: συρρέουσι τοίνυν τὰ πλήθη ἐπὶ τῆς σρατηγοῦ σκηνοπήγιον. Vide Cedrenum pag. 393.

ΣΚΗΠΤΟΥΡΙΟΝ. Exceptoriũ aquæ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ c. 82. Μάμας δέ τις Βηθλεμίτης τὴν τέχνην, τὸ ἔργον τοῦ λάκκου καὶ τοῦ σκηπτουρίου πεποίηκεν· ὅστις τῇ σκηπτουρίου φιλοκαλίᾳ ἐφιστάμενος, ἔχων μαθητήν τινα παῖδα, —— χειμῶνος γεγονότος, τὸ ὕδωρ ἐδέχετο· τῶν δὲ ὑδάτων πληθέντων, ἐῤῥάγη τὸ ἔργον τοῦ σκηπτουρίου· καὶ ὁ μὲν Μάμας ἀνδρεῖος ὢν διαφυγεῖν τὸν κίνδυνον ῥαδίως ἴσχυσεν· ὁ δὲ παῖς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ συμπτώματος τῶν τειχῶν καὶ τῆς σφοδρᾶς ὕδατος συγκατεσύρθη ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ κάτω εἰς τὸ μέσαυλον τὸ ἐν μέσῳ τῶν δύο ἐκκλησιῶν, &c. Incertum porro an Βηθλεμίτης, nomen sit alicujus artificis, vel artis, ita ut Bethlemitæ appellati fuerint *Puteorum fossores*, quod ex Bethleem urbe Palæstinæ ij prodire solerent.

ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ, *Sceptrum*, *Baculus.* Eustathius Iliad. α. pag. 15. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ βακτηρίας εὐτελοῦς τὸ σκῆπτρον λαμβάνεται, &c. Adde p. 92. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Σκῆπτρον, τὴν ῥάβδον.

Maximè verò *Sceptra* sumuntur pro *Rhomphæis*, seu majoribus illis securibus, iisque auratis & clavatis, quas vulgò *Halebardas* nuncupamus, quasque custodes Regij deferre solent, & Anna Comnena pag. 314. ἀργυρόηλα σκῆπτρα, & ἀργυρόηλα δόρατα, appellat, ut observatum ad ejus Alexiadem pag. 227. ubi ex Xenophonte etiam notavimus σκηπτοῦχους dici Stipatores illos regios, quòd Pila, vel hastas deauratas, varieque adeo exornatas deferrent, ut instar viderentur sceptrorum, qui aliis ῥαβδοῦχοι, apud Codinum ῥομφαιοκράτορες dicuntur. Donatio Constantini, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 8. καὶ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα, καὶ πάντα τὰ σίγνα, καὶ τὰ βάνδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος. Libanius περὶ προόδου τοῦ Βαβυλωνίων Βασιλέως, apud Allatium: ἡγοῦνται δ' ἱππεῖς, σκηπτοῦχοι τε καὶ σατράπαι, &c. Ejusmodi sceptrigeras cohortes ita describit Corippus lib. 3. num. 6.

Et lævâ dextraque acies astare videres,
Multaque ancipites splendescere luce bipennes.

Et num. 7.

—— Miratur barbara pubes
Ingressus primos, immensaque atria lustrans
Ingentes astare viros, scuta aurea cernunt;
Pilaque suspiciunt alto splendentia ferro
Aurea, & auratos conos, cristasque rubentes,
Horrescunt, lanceas sævasque instare secures,
Cæteraque egregiæ spectant miracula pompæ.

De ejusmodi igitur Pilis vel Bipennibus intelligendus Theophanes an. 21. Leonis Isauri: τοῦτον ἴσαμεν τιμὴν τῆς ἰδίου παιδὸς καὶ τῶν βασιλέων ἐκφόβησιν, μετὰ τῆς ἁρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς, καὶ σρατευμάτων, καὶ σκήπτρων, καὶ βάνδων, εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκπέμπει. Et an. 1. Leonis Chazari: προῆλθεν δὲ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, μετὰ τὸ προελθεῖν τοὺς βασιλεῖς, ὀψικευομένη διὰ τῶν σκήπτρων ὑπὸ τῶν σχολῶν. Ubi Miscella: *Sceptris obsequentibus per scholas antelatis.* Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. pag. 466. & Georgius Monachus num. 3. καὶ ἐξῆλθεν ὁ Πατριάρχης, καὶ ἦρεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπέδωκεν αὐτὸ τῷ Βασιλείῳ, καὶ τῶν σκήπτρων πεσόντων, ὡς ἔθος, ἔστεψεν ὁ Μιχαὴλ τὸν Βασίλειον. Id est *Inclinatis hastis*, quomodo etiam hastati apud nos milites Duces suos salutant. Sozomenus lib. 9. cap. 4. λάβαρον, σκῆπτρου nomine donat. Michael Cerularius Patr. Constantinop. in Epist. ad Petrum Patr. Antiochen. n. 6. de Legatis

Legatis Apostolicis: μᾶλλον μὲν ἢν ἑαυτοὺς μεγάλως, ἐξαίροντες, καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτοὺς φαντάζόμενοι, μὲ σαυρῦ καὶ σκήπτρων ἐντὸς τῆς βασιλείων εἰσέρχονται. Michaël Psellus in Epist. MS. ad Constantinum Monomachum Imp. ἐν οἷς τὸ φιλότιμον τῆς Βασιλείας ἐνδείκνυται τῷ στρατηγῷ μᾶλλον ἐκφαιδρυνέτο, ὅπλοις ἐπιχρύσοις ἀστράπτων, καὶ δορυφορούμενος, οὐ σκήπτροις ἀπλήκτοις, ἀλλ' ἀσπίσι, καὶ ἐπιμήκεσι δόρασι. Vide Ῥομφαία.

Σκῆπτρον, pro *Turma militari*, sed præsertim Prætoriana, quæ ejusmodi σκῆπτρα deferre solet, usurpat Ducas Hist. cap. 37. ἦσαν δὲ καὶ τὸν χειμῶνα ὅλον ἐκεῖ παραχειμασθέντα σκῆπτρα εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως, &c. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἐγνώρισεν τὰ φλάμπρα τὰ Φραγγικὰ φουσάτα,
Ποίει ἦν τίνταν, ἔρχονται ὅπου ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
Τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τῦ Μεγάλου Δομεστίκου.

Qua quidem voce intelliguntur Prætoriani milites, qui Magni Domestici Castra observabant: nisi intelligantur Ῥομφαιοκράτορες, qui ad illius latera incedere solebant, ut quatuor illi, apud Annam, Imperatorem stipabant.

Σκηπτροφόροι, *Scriniarij*. Glossæ Basilic. Σκρινιάριοι, σκηπτροφόροι, ἤγουν χαρτουλάριοι. Fortè leg. σκεπτοφόροι. Infrà: σκρίπτον, τὸ γεγραμμένον.

Σκῆπτρον, *Lychnis coronaria*, apud Interpol. Dioscor. c. 520.

ΣΚΙΑ´ΔΗ, *Pileus*, Στέγαστρον, in Corona Pretiosa. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. ἐὰν ἴδῃ φορεῖν σκιάδιον ἀσυνήθες, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib. 6.

Ἐβλέποντας μὲ ἡδονὴν, τὸ σκιάδι ὅπου βάστα.

Σκιάδιον, eâdem notione: *Umbraculum*, in Gloss. Gr. Lat. Hesychius: Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος, Σκιάδιον. Scholiastes Theocriti Idyll. 15. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον σκίρρον καλοῦσι. Pileus viris Ecclesiasticis ac Laïcis communis, apud Græcos. De Ecclesiasticis, testatur Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat. cap. 5. ubi de Sciadiis Sacerdotum: Τοίνυν οἱ διάκονοι καὶ ἱερεῖς ὅμοια ἱματίοις ἄνωθεν ἐνδύονται ἀμφία, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, καὶ λοιπὰ στολὴν φορέματα, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap. 18. de Patriarcha Constantinop. Venetiis agente: εἶτα συνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα, καὶ περιεσκόπει τὸ ἀλτάριον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ προσέταξε περιελεῖν τὰ σκιάδια ἐκ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, καὶ περιείλομεν. Eadem habet Gennadius Scholarius in Hist. ejusdem Concilij. Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu. cap. 21. καὶ ἱστάμενος ἐκβάλλει τὸ σκιάδιον αὐτοῦ, ἢ τὸ περικεφάλαιον. De Imperatore & Proceribus, Pachymeres lib. 7. cap. 21. καὶ ὁ μέγας Λογοθέτης ὁ Μουζάλων τὰ πολλὰ παρὰ βασιλεῖ δυνάμενος, καί γε τιμηθεὶς καὶ τῇ τῶν μεγιστάνων χρυσοκοκκίνῳ καλύπτρα, &c. Anonymus ex Cod. Mazarino calyptram Magni Logothetæ etiam descripsit:

Ἐγνωρίζω λαμπρὸν τῦ Χυμνὸν Κανικλεῦ
Στάσιν ἔχοντα μείζονα τῦ προτέρας,
Καὶ δὴ μετ' αὐτὸν τῦ καλὸν Μετοχίτην,
Λογοθέτην μέγιστον, σοφίας λῆξιν,
Φοροῦντα χρυσῆν ἐρυθρὰν τὴν καλύπτραν,
Ἣν δῶρον αὐτῷ συνανέχοντι κράτος
Ἄναξ ὁ λαμπρὸς παρέσχεν Ἀνδρόνικος.

Varius autem fuit Sciadiorum Procerum color ac ornatus, pro Dignitatum gradu, quorum discrimen annotatur in Catalogo Regio offic. Palatij: ἰστέον ὅτι χρυσοκόκκινα σκιάδια φοροῦσιν οἱ ἀπὸ τῦ Πανυπερσεβάστου, μέχρι τῦ μεγάλου Στρατοπεδάρχου· τὰ δὲ συρματηρὰ ἀπὸ τῦ μεγάλου Πριμμικηρίου μέχρι τῦ Κουροπαλάτου· τὰ δὲ κλαπωτὰ οἱ ἀπὸ τῦ Πρωτοβεστιαρίου μέχρι τέλους. Sciadiorum igitur alia fuere χρυσοκόκκινα, Συρματηρὰ, & Κλαπωτά. Matthæus Monachus ea Sciadiorum discrimina etiam observat, ita tamen ut Despotæ, Sebastocratoris & Cæsaris Sciadia margaritis ornata fuisse scribat:

Μετὰ τῦ Αὐτοκράτορα πρῶτος ἐστι Δεσπότης,
Σεβαστοκράτωρ μετ' αὐτὸν, καὶ Καῖσαρ μετ' ἐκεῖνον,
Ὧν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κεκόσμηται μαργάροις.

Codinus cap. 3. num. 1. τὸ περικάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῦ Δεσπότου τὸ καλούμενον Σκιάδιον, ὁλομάργαρον. & n. 15. τὰ σκιάδια τῶν γαμβρῶν τῦ Βασιλέως, Δεσποτῶν ὄντων, χρυσοκόκκινα, συρματεινὰ ἔχοντα σαυροὺς μαργαριταρένους καὶ γύρους. Mox: τὸ τῦ Σεβαστοκράτορος σκιάδιον χρυσοκόκκινον συρματεινόν. Deinde addit idem Matthæus:

Ὁ Πρωτοβεστιάριος, ὁ Πανυπερσέβαστός τε,
Οἱ σκιαδίοις ἐρυθροῖς χρυσῷ καλυπτομένοις,
Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν χρῶνται νομίμως μόνοι.

Atque hi sunt ex prima Pentade: secundæ verò, cujus initiu ducebat Magnus Dux, ἐρυθρὰ erant τὰ πῖλα,

Διάχρυσον ἐμφέροντα τὸ μέρος ἄνω μόνον.

Subdit subinde Proceres tertiæ Pentadis similibus usos Sciadiis:

Ἀλλὰ καὶ τούτοις ἔξεστι πίλοις τοιούτοις χρῆσθαι.

Sed Sciadiorum ejusmodi in Magnatibus & officialibus Palatij discrimina pluribus prosequitur idem Codinus cap. 4. Vide Dissertat. 24. ad Joinvillam, Gloss. med. Lat. in *Umbellum*, & supra in Πυραμίς.

Σκιάδιον, in Glossis MSS. Reg. Cod. 930. καρῦκα, *Carruca*, & apud Suidam. Vide Thomam Reinesium in inscript. nuper edit. p. 91.

ΣΚΙΑΚΟ´Σ, *Umbrosus*, *Tenebrosus*. Glossæ Græcobarb. ἀνήλια χωράφια, ὅπου δὲν τῦ κρούει ὁ ἥλιος, σκιακά.

ΣΚΙΑΝΑ´ΔΑ, *Umbra*, Σκία. Synaxar. Maximi Cythær. 16. Decemb. in S. Theophanone: καλαφρονοῦσα τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς ὡσὰν ἀράχνην καὶ σκιανάδα.

ΣΚΙΑ´ΡΗ, Dacis, *Dipsacus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 418.

ΣΚΙΑΣΤΗ´Σ. Auctor Incertus post Theophanem p. 435. & Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 4. ὃν δὲ υἱὸς Παγκρατίου σκιαστοῦ, καὶ ἐκπαιδόθεν δαίμονα εἶχε. Ubi Interpres *Pileorum*, seu τῶν σκιαδίων, *artificem*, hac voce notari censet. Malim *Phrygionem* intelligi, qui varij coloris filis, vel laneis, vel sericeis, in vestibus, ut pictores, figuras *adumbrant*: est enim coloribus sua σκία. Plutarchus de Herod. ubi de Pictoribus: τὰ λαμπρὰ τῇ σκιᾷ τραχύτερα ποιοῦσι. Rursum: τοῖς ἄγαν λαμπροῖς σκιάν τινα παραμιγνύουσι. Hinc σκιογραφεῖν, *Coloribus adumbrare*, & σκιογραφία, *Lineamentum*, *prior designatio*, apud Scriptores. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Leone Isauro: ὀκτακόσια ἔτη παρῆλθον, καὶ παρ' αὐτοῦ σκιογραφεῖται Χριστὸς, καὶ ἐν εἰκόνι προσκυνεῖται. Et hac sanè significatione videntur etiam intelligi debere

Σκιάστριαι, apud Constantinum Porphyrog. in Basilio cap. 53. edit. Allatij, & 74. Combefisij: ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες σκιάστριαι ἑκατὸν, καὶ Σιδόνια ἔργα παμποίκιλα, &c. apud Zosimum Panopolitam MS. hæc lego: ἀλλὰ φέρονται ἰατροὶ ἔχοντες βίβλους καταζωγράφους γραμμικὰς σκιασὰς ἐχούσας γραμμάς, &c.

Σκιωδῶς. Theodosius Zygomalas de Statu Eccles. Orientis MS. καὶ ἐν τῷ γραφῷ τῶν ἁγίων πάντων ὁρῶνται ἅγιοι σχηματῶς (sic) ἐν τοίχῳ.

ΣΚΙ´ΚΟΣ, Interpolatori Dioscoridis cap. 728. *Ruscus*, seu Myrtus Silvestris. Aliud est Σκίγκος apud Nicetam, loco allato in Gloss. med. Lat. in *Scincus*, quam vocem, post Meursium, *Pernam* interpretati sumus, sed perperam; est enim Σκίγκος, lacertæ species, cujus vis eadem quam prodit Nice-

tas

tas in re venerea, ut scribit Dioscorides cap. 58. seu lib. 2. cap. 71. ubi videndi Interpretes, præterea Cœranis MS. lib. 2. & Matth. Silvaticus in *Rhule*. Neque aliud fortè est apud Stephanum Magnetem in Empiricis MSS. κάρυα ἐκλελεπισμένα, ἀμύγδαλα, κωνάρια, πινίδια ς Γ. ἡ. βάλλε καὶ σκίγκον, εἰ προχείρως ἔχεις ς Γ. ά. καὶ ποίει παςίλλον ςομαχικόν. Ex quibus σκίγκον rariorem fuisse par est existimare. Σίγχος scribitur apud Areteum lib. 2. de Curat. Chron. καὶ δὲ τῶν θηρίων φαρμακὸν ποτὸν καὶ ἡ δὲ βηςίνς, καὶ ἡ δὲ τῶν ἐχιδνῶν καὶ ἑρπετῶν. De Scinco verò crocodyli specie, consulendi in primis Commentatores in Antidot. Mesuæ pag. 56.

ΣΚΙΖΕΙΝ, *Scindere*, Σχίζειν. Σκισμάδα, *Scissura*, Σχίσμα. Item *Expedire vel extricare se.*

ΣΚΙΛΛΟΚΡΟΜΜΥΟΝ, *Scilla*, seu *Squilla*, cepe agrestis. Lex. MS. Neophyti: καλακάσιον καὶ βολβὸς, τὸ σκυλλοκρόμμυον. Rursum: βόλβιτα, καὶ βολβία, καὶ βολβοὶ, καὶ βολίτη, τὰ ἄγρια κρόμμυα, ἅτινα καὶ σκιλλοκρόμμυα λέγονται. Vide Schol. Theocriti.

ΣΚΙΜΝΙΑ, αἱ τῆς σκόρδου σχελίδες, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Allij carnes & pulpa.*

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, vox nullius significationis. Nicephorus Blemmides de V. vocibus: ἄσημος μὲν οὖν (ἡ φωνὴ) ἐστὶν ἡ μὴ δηλοῦσά τι πρᾶγμα· τοιαύτην ἄσημον ἔφασαν τινες εἶναι τὸ Βλίτυρι καὶ τὸ σκίνδαλος, ἥτις φωνὴ καὶ ἀκατηγόρητος λέγεται, ὡς μὴ κατά τινος πράγματος ἀγορευομένη. Michaël Psellus in Epist. MS. ad Metropolitam Thessalon. (Eustathium) quæ est 60. in Cod. Reg. ἆρ' οἶα τὴν γραφὴν ἐκπεφώνηκαι, εἴδωλα πραγμάτων δίδως, ἢ μὴ δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὀνόματα πραγμάτων ἔρημα δὲ, ὁποῖα οἱ σοὶ σκίνδαψοι, καὶ τὸ πολυθρύλλητον βλίτυρι· οὕτω γὰρ ἴζιστα ἡ τῆς Ὁμήρου Ἥρα ἠπάτηκεν. Ubi videtur legendum σκίνδαλος, ut apud Blemmidem. Nam σκίνδαψος nomen est plantæ. Vide Ἄψανα.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΩΝΟΝ, *Genus saponis*. Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosf. cap. 133. καὶ ἀκαλίδας, ἤγουν κυβαρίδας φρίξας, καὶ τρίψας, καὶ μίξας, εἶτα σκινοσάπωνον.

ΣΚΙΝΦΗ, Ægyptiis, *Nerium*, apud Interpol. Dioscor. c. 664.

ΣΚΙΠΙΩΝ, *Scipio* in Glossis Græcolat. Σκηπίων scribitur apud Suidam. Vox formata ex σκίπων, qua usus Nicetas in Manuële lib. 4. num. 2. Consule Henricum Stephanum in Thesauro linguæ Gr.

ΣΚΙΡΑΤΟΥΛΑ, *Sciurus*, animal, Σκίουρος.

ΣΚΙΡΙΔΙΟΝ, Piscis βασιλισκος Græcis dictus. Schol. Oppiani lib. 1. Hal. v. 129. βασιλισκοι, σκιρίδια.

ΣΚΙΡΡΟΣ, apud Joan. Diac. ad Hesiodi Aspid. γύψος exponitur.

ΣΚΙΦΟΣ. Anonymus Interpres Rhamplij MS. δηλοῖ νοσοῦντας —— καὶ τὰ ἀρρενωμένα παιδία, πόρνους, καὶ Σοδομήτας, καὶ σκιφούς.

ΣΚΛΑΒΟΣ, *Sclavus*. Leo Imp. in Tact. cap. 18. §. 80. καὶ γὰρ καὶ Σκλάβοι ἦν ποτε ὅτε πέραν καλῶνκεν τοῦ Ἴςρου, ὃν καὶ Δανούβιον καλοῦμεν. Sed propriè ita appellatur *captivus*, Ital. *Schiavo*, Gall. *Esclave*. Glossæ Græcobarb. Δοῦλοι, Πέδαρες, σκλάβοι, κόπελλος. Cur autem appellati *Sclavi*, qui aliis *Captivi*, docet idem Leo §. 110. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 5. ἔπειτα δ' αὐτῇ ἐμβιβάσαντες ἀνδράριον ἐπίτεχνον κελευσθῶντά τινα Αἰθίωπα εὐφήμουν ὡς βασιλέα Ῥωμαίων. Ubi Cod. Barbarogr. Σαρακηνὸν σκλάβον. Epistola Sultani Ægyptij, apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. καὶ ἡ βασιλεία σου πάλιν ἐξ ὧν ἔχει ἀφ' ἡμῶν σκλάβων νὰ πέμπῃ πρὸς ἡμᾶς, &c. Joannes Cananus de Bello Constantinop. καὶ ἴσας αἰχμαλώτους καὶ σκλάβους ἔχομεν. Malaxus in Hist. Patr. καὶ τὸν ἔκοψαν, ὅταν τὸν ἐπῆραν σκλάβον ἐδῶ εἰς τὴν ΚΠ. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavus*.

Σκλάβα, *Serva*, *Ancilla*. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἀσεβὴς καὶ κακόδοξος ὑπῆρχεν, καὶ λαβὼν γυναῖκας, καὶ σκλάβας ἑκκαίδεκα.

Σκλαβεία, Σκλαβία, Σκλαβοσύνη, *Captivitas*, αἰχμαλωσία, ἀνδραποδισμός. Glossæ Græcobarb. αἰχμαλωτίζοντα, ἐκεῖνοι ὅπου φέρει εἰς σκλαβίαν τὸν ἄνθρωπον δυναςικῶς. Alibi: Ἀγγαρεία, δουλεία, σκλαβία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἴσωσε καὶ γλύτωσε θανάτου τὴν σκλαβίαν.

Occurrit præterea apud Georgium Contarem in Histor. Athenar. p. 69.

Σκλαβόνειν, Σκλαβοῦν, *In servitutem redigere*, ἀνδραποδίζειν. Glossæ Græcobarb. αἰχμαλωτίζοντα, ὅπου τὸν σκλαβώνει δυναςικῶς. Georgius Contares in Hist. Athenarum lib. 10. καὶ οὕτω πέρνοντας κ'. κάτεργα, ἔβαλεν ὅλα τὰ πράγματα ὅπου εἶχαν κουρσεύσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τως, καὶ τοὺς σκλαβωμένους, ὅπου εἶχαν σκλαβώσῃ εἰς τοὺς πολέμους, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα του, &c. Cyrillus Patr. Constantinopolitanus contra Judæos: καὶ τότες ἐσκλαβώθη ὁ Ἰεζεκιὴλ ὁ προφήτης, καὶ ἐτοῦταις αἱ δύο σκλαβεῖαις δὲ ἦσαν τόσον βαρείαις.

Ἀσκλάβωτος, Qui non est Sclavus, seu servus. Glossæ Græcobarb. ἀδούλωτος οἰκέτης, ἀσκλάβωτος δοῦλος.

Κακοσκλάβωτος. Glossæ Græcobarb. ἀλγεινοὶ, χαλεποὶ, κακοὶ, δυσχέρωτοι, κακοπίαςοι, κακοσκλάβωτοι.

Σκλαβηνία, ἡ Βουλγαρία, in Lexico MS. Cyrilli.

Σκλαβινία, *Ensis genus*: Ital. *Spada schiavonesca*. Anonymus apud Auctorem Etymologici: ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβινίας.

Σκλαβινίσκιον, eâdem notione. Mauricius lib. 1. Strateg. βηρύτλας, ἤτοι λαγκίδια, σκλαβινίσκια. Rursum: Σκλαβινίσκια τοὺς ἀπείρως πρὸς τοξείαν ἔχοντας, ἢ καὶ λαπομένους, ὡς εἰκός, τόξων. Leo in Tacticis cap. 17. §. 108. Σκλαβικὰ ἔθνη ὡπλίζοντο μικροῖς ἀκοντίοις, ἤγουν ῥιπταρίοις, δυσὶν ἕκαςος ἀνήρ.

Σκλαβίνα, *Sclavina*, vestis longior sagi militaris instar, Sclavis familiaris: præterea *Stragulum*, Σισύρα, ut est in Corona pretiosa. Glossæ Græcobarb. ἱμάτιον, ἢ ροῦχον, ἢ ἀπεύχλω, ἢ καρπέτια, καὶ σκλαβίνα. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavina*.

Σθλάβος, etiam interdum ac sæpiusculè occurrit apud Scriptores. Glossæ MSS. & Phavorinus: Ζαλμώδης, ὁ σθλάβος. Σθλαβινοὶ, apud Cedrenum an. 19. Mauricij. ςρατηγὸς τῶν Σθλάβων, apud Scylitzem pag. 441. Σθλαβικὰ ἔθνη, apud Zonaram pag. 98. Apud Nicetam in Manuele lib. 4. num. 2. pro ἀλλοεθνοῦς, Codex Græcobarb. habet σθλάβου βαρβάρου. Astrampsychus: καὶ ἀσθένειαν καρδίας, καὶ ἀπὸ γυναικὸς σθλάβων καὶ γύλων ζημίαν. Catalogus Patr. Constantinop. Νικήτας ὁ ἀπὸ Σθλάβων, εὐνοῦχος. Codinus in Orig. Constantinop. num. 121. Δαμιανὸς παρακοιμώμενος ὁ σθλαβός. Σθλαβηνοὶ, apud Cedrenum an. 32. Justiniani. an. 1. Mauricij, &c. Σθλαβησιανοὶ, apud Anonymum Combefisianum in Romano Junior. num. 8. Σθλαβογενοῦς, apud Annam Comnenam lib. 2. Σθλαβώνειν, *in servitutem redigere*. Euphemius Grammaticus apud Constantinum lib. 2. de Thematibus cap. 6.

Γαρασδοειδὴς ὄψις ἐσθλαβωμένη.

Idem Constantinus eod. cap. p. 94. ἐσθλαβώθη πᾶσα ἡ χώρα, καὶ γέγονε βάρβαρος. Ita hanc vocem in Σκλάβος frustra emendant viri docti. Vide præterea notas nostras ad Alexiadem p. 243.

ΣΚΛΕΤΑΔΑ. Agapius in Geoponico cap. 186. ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει ἀπὸ τὴν σκλετάδα ἐκείνην, ἤγουν κορύχια, ἢ ἄλλα δυνατὰ ςαφύλια νὰ βάσάζῃ, ἐκεῖνος κάμνει ςαφυλαρμίαν ἐξ ἀνάγκης, ὅπου γίνεται πᾶσα λογὴς ςαφύλι, καὶ δὲν σήπεται.

ΣΚΛΗΘΡΗ.

ΣΚΛΗ'ΘΡΗ, *Alnus*, arbor. Eustathius Odyss. ε. ἡ ᾗ κλήθρη, φυλάσσει μέχρι καὶ νῦν τ'ὄνομα, ὑποβαρβαριζομένη διὰ προσθήκης σ. Σκλίτρο, Petro Belonio lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΚΛΗΡΟΚΟΡΔΟΣ, *Sævus*, *Crudelis*, Νηλεὴς, Ἀγελόθυμος.

ΣΚΛΗ'ΡΩΝ, ἤτοι τὸ ὑπερικὸν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Hypericum*, herba de qua Botanici.

ΣΚΛΙ'ΜΑ, *Umbratilis pugna*, ἡ σκιερὰ μονομαχία. Gallis *Escrime*. Emmanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi:

Ταργινοσπαθοκόνταρον, καὶ σκλίμας ἀγαπήση.

Σκλιμαδῶρος, *Lanista*, Μάςωρ τῆς σκλίμας. Γυμνασιάρχης, Μονομαχοτρόφος.

ΣΚΛΙ'ΤΡΟ. Vide Σκλήθρη.

ΣΚΛΟΥΔΙΑ'ΖΕΙΝ, apud Hieron. Germanum p.216. *Far l'ovo stantivo*.

ΣΚΛΩ'ΠΟΣ. Joannes Cananus de Bello Constantinop. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, — ἄλλοι ᾗ τζόκους, καὶ ἕτεροι συςὰς, κὶ ἄλλοι πῦρ μετὰ μαζαλάδων, ἕτεροι ᾗ σκλώπους. Fortè pro σκωλόπους, *Stipites*, *spicula*.

ΣΚΝΗΠΙ'Α. Vide in Κνιπία.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ, *Urticæ*, Glossæ Græcobarb. Κνίδαι, κνίθθες, σκνίθθες.

ΣΚΝΙ'ΦΕΣ, *Sciniphis*, *Cyniphis*, Κώνωψ. Moschus in Limon. c. 141. ὑπομένω γὸ σκνίφας, ἵνα τὸν σκώληκα τὸν ἀκοίμητον διαφύγω.

ΣΚΟΒΙΗΜ, Gallis, *Sambucus*, apud Interpol. Dioscor. c. 754.

ΣΚΟ'ΓΙΟΣ, Σκογιὸ, *Scopulus*, Σκόπελος. Ital. *Scoglio*.

ΣΚΟΔΑΡΙ'ΖΕΙΝ, *Exigere*, *Redimere*. Corona pretiosa: νασκοδάρη, *Exigere*, Εἰσπράτlειν. Rursum: Σκοδαρισμένος, *Redemptus*, Εἰσπραττόμενος.

ΣΚΟΙΝΙ', *Funis*, *restis*, Σχοῖνος. Σκοινάκι, *Funiculus*, Σχοινίον.

ΣΚΟΛΑ'ΚΙΝ, *Funis*, vel *Funale*, *Scolax*. Apophthegmata Patrum in Poëmene num. 10. προσφασίζετο χρείαν ἔχειν τῶν σκολακίων. Vide Gloss. med. Lat. in *Scolax*.

ΣΚΟΛΑΡΙ'ΚΙΟΝ. Vide in Σχολαρίκιον.

ΣΚΟ'ΛΙΟΝ, *Schola*, Γυμνάσιον, Διδασκαλεῖον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πέμπτιν τον εἰς τὸ σκολίο νὰ τὴν δασκαλέψη.

Rursum:

Καὶ βάνη τὴν εἰς τὸ σκολίο νὰ τὴν τάξι δουλέψει.

Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. Reg. MS.

Ὅπου με παρεδώκασιν εἰς τὸ σκόλιον ἔμαθαν.

Occurrit etiam in Fabulis Æsopi Græcobarb. p. 59. ubi Cod. Gr. διδασκαλεῖον habet.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΤΡΙ, *Scolopendrion*, herba, quæ & *Asplenon* appellatur, de qua Ruellius lib. 3. cap. 67. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ἄσπλινον, σκολοπέτρι, τὸ ἐπὶ τῆς πέτρων.

ΣΚΟ'ΛΥΜΒΡΟΣ, *Scolymus*, Σκόλυμος. Glossæ Jatricæ MSS. Σκόλυμος, ὁ Σκόλυμβρος. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 187. ex Cod. MS. ἀκόρου, λιθοσπόρου, ἀνὰ δράμ. α.

Σκομβροβόλο, eâdem notione, apud Lemni insulæ incolas, ut scribit Petrus Belonius lib. 1. Observ. cap. 25.

ΣΚΟ'ΜΠΡΟΣ, *Scombrus*, Piscis, Σκόμβρος. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Σκομπροπαλαμιδόπλασον, τυρβωλοπαςοφάγον.

Infrà:

Παλαμίδαν ἢ σκομπρὴν, ἢ θύναν βρωμαρίαν.

Rursum:

Καὶ παλαμιδοκόμαζα, καὶ τζίρους, καὶ σκυμπρία.

ΣΚΟ'ΝΗ, Σκόνις, *Pulvis*, κονία, κόνις. Stephanus Sachleces in versibus Politic. MSS.

Ἄμ ἤχασιν πράγματα ὡσὰν πηλία καὶ σκόνη.

Agapius in Geopon. cap. 143. ψηλὸν ὡς ἀλεύρι, καὶ ἀπὸ τὴν σκόνιν αὐτήν.

Σκονίζειν, *Pulverem inspergere*, κονίζειν.

ΣΚΟΝΤΑ'ΠΤΕΙΝ, Σκοντηλεῖν, Σκοντάφτειν, *Peccare*, *Errare*. Corona pretiosa: νὰ σκοντάφτει, *Impingere*, περικόπτειν. Glossæ Græcobarb. Ἄπταιςος, ὅπου δὲν ἔπταισεν, ὅπου δὲν ἐσκόνταψεν, ὅπου δὲν ἐσκοντήλησεν, ἢ ὅπου δὲν ἔσφαλεν, ἢ ἐφαλίασεν. Portius: *Oblidere*, Σκοντάφτειν, Κτυπεῖν. Idem: Σκοντάφτειν, *Cespitare*, *Pede offendere*. Σκόνταμμα, *Offensio*, πταῖσμα.

ΣΚΟΠΕΛΙΣΜΟ'Σ, quid sit docet Ulpianus in lege 9. D. de Extraord. crim. *In Provincia Arabia* σκοπελισμὸν, (*i. lapidum positionem*) *crimen appellant, cujus rei admissum tale est: Plerique inimicorum solent* σκοπελίζειν, *id est lapides ponere indicio futuros: quod siquis eum agrum coluisset, malo letho periturus esset insidiis eorum; qui scopulos posuissent: qua res tantum timorem habet, ut nemo ad eum accedere audeat, crudelitatem timens eorum qui Scopelismon fecerunt*. Ij Σκοπελιςαὶ dicuntur in Basilicis lib. 60. tit. 22. num. 9. & apud Scholiastem eod. lib. pag. 856.

ΣΚΟ'ΠΙΟΝ, *Cucumis silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c. 736.

ΣΚΟ'ΡΒΙΟΝ, *Scordium*, Σκόρδιον, apud Interpol. Dioscor. c. 531.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕ'ΝΟΣ, *Redemptus*, εἰσπραττόμενος, in Corona pretiosa. Vide Σκοδαρίζειν.

ΣΚΟ'ΡΔΟΝ, pro σκόροδον, *Allium*. Corona pretiosa: Σκόρδο, *Allium*, Σκόροδον. Vita MS. S. Symeonis Sali: λέγει αὐτῷ, Ὕπαγε, νίψαι, ἔξηχε, εἰς ὄξος κὶ εἰς σκόρδα, &c. Theophylactus Bulgariæ Episc. Epist. 73. μόνον ἦλθε καὶ οἵ γε πάροικοι μόνοι, οἱ περὶ τῆς Βλαχερνίτου ἀποκρυβέντες, πλουτίσουσι σε, ἀνὰ ἓν σκόρδον δόντες.

Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καὶ ἄλλα τὰ τῆς κηπουρῶν σκόρδα καὶ κρομμυδίτζια.

Idem contra Hegumenum:

Σκόρδα κεφάλια δώδεκα, καὶ τζήρους δεκαπέντε.

Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 78. σκόρδου χυλὸν κὶ ὑοσκυάμου χυλὸν τὸ ἴσον μίξας, &c. Liber de Antidotis, ex Cod. MS. Reg. 173. σκόρδα ἑψήσας μετὰ ἐλαίου. &c. Adde Agapium in Geoponico cap. 144. Vide Dioscoridem.

Ὀνόσκορδον, *Allij genus*. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosoph. cap. 89. λαβὼν τὸ λεγόμενον ὀνόσκορδον, λεῖς ἐν ἰγδίῳ.

Σκορδοραζάει, idem quod *Asa fœtida*, Italis, Myrepso sect. 1. cap 5. *Scordium*, *Laser*, unde formata vox. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 1177. ὀπὸς Κυρηναϊκὸς, ἤτοι σκοδορασάει. Aliæ ex Cod. 1047. habent τὸ σκορδολάζαρον. Lexicon. MS. Nicomedis: ὀπὸς Κυρηναϊκὸς, ὁ Σκορδολάσαρος. Ita etiam in Lexico Neophyti. vide Salmasium ad Solinum p. 1025.

Σκορδοφαγία, *Alliorum esus*, apud Nonum de morbor. curat. cap. 156. & 272.

ΣΚΟΡΔΟΥ'ΛΑ, *Lues*, *Pestis*, Λύμη, ὄλεθρος. Vide in Σκυρδοῦκα.

ΣΚΟΡΕ'Α. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 190. σκορέα πᾶσα, ξηραντικὴ ἱκανῶς ἐςὶ φάρμακον, ὠφέλει εἰς τὰ πυορροοῦντα ἕλκη, &c. Vide an idem sit quod *Scoria*, spuma metalli, seu Σκορία. Vide in Σκυρά.

ΣΚΟΡΟ'ΔΟΥ φύσιγγα, τὰ λέμματα τῶν σκόρδων, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Tunica*, *Cortex allij*.

ΣΚΟ'ΡΟΣ, *Tinea*, Ἐμὶς, σὴς.

ΣΚΟΡΠΙ'ΔΙΟΝ, *Scorpio*, machina bellica. Lexicon Stephani: σκόρπιοι, ἤτοι σκορπίδια, ταυτα

ἤδη εἰσὶν ὅπλων πολεμικῶν. Auctor Incertus post Theophanem pag.434. παρασκευάζει διαφόρων ἑλεπόλεων ὄργανά τε καὶ μηχανήματα, — κριὸς τε καὶ βελοστάσεις, πυρόβολα τε καὶ λιθόβολα, καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βαλεῖν βέλη. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in *Scorpio*.

ΣΚΟΡΠΙΟΥΡΟΝ, *Heliotropium majus*. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacis simplic. sect. 19. cap. 3. ἡλιοτρόπιον τὸ μέγα, σκορπίουρον καλούμενον. *Scorpioctonum* etiam appellari scribit Apuleius de Virtutib. herb. c.49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΡΑ, Σκοτεινάδα, Σκοτεινιά, Σκοτοῦφλα, Σκοτεινάγρα, *Obscuritas*, *Caligo*, ἀμυδρότης, ζόφος. Glossæ Græcobarb. Σκοτέα, Σκότος, Σκοτεινοῦρα, Σκοτεινιασμα. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. περὶ θαμβώσεως τοῦ ἔχοντος ἡμᾶς τοῦ ἀέρος. Alibi περὶ θαμβώσεως τοῦ ἀέρος ἤτοι σκοτούρας· ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ὁ ἀὴρ θαμβώσῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ἔνδειαν ὄμβρου, τὰ δὲ ὕδατα εἰς κόρον, &c. Ubi videtur legendum Σκοτεινούρας. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: καὶ διασκορπίζει ὅλην τὴν σκοτεινάγραν τῆς ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σικότη.

ΣΚΟΤΙΟΨΙΣ, *Tenebrio*. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. καὶ ἀποστείλας ἐπισκόπους, λαβὼν τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ ἀναθεματίσειν αὐτὸν, καὶ ἐπονομάσαντες Σκοτιόψιν, ἐξέωσαν αὐτὸν ὀπισθοφανῶς τῆς ἐκκλησίας.

ΣΚΟΤΗΝΑΓΡΑ, *Venatio*, seu *ferarum interfectio*. Vide Σκοτώνειν. Historia Apollonii Tyrii:

Καὶ μὴ λογιάζεις νὰ χαθῆς ἐδῶ 'ς τὴν σκοτηνάγρα,
Καὶ διώξε ἀποπάνω σου τὴν τόσην ἀμελαγρα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΙ, Heritici quos *Circuncelliones* vocant. De iis Isidor. Pannormia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΥΛΑΤΟΣ, *Scutulatus*. Arrianus in Periplo maris Erythræi: φέρεται δὲ εἰς αὐτὴν προχωρεῖ, πορφύρα διάφορος, καὶ χυδαία, καὶ ἱματισμὸς Ἀραβικὸς χειριδωτὸς, ὅτε ἁπλοῦς, καὶ ὁ κοινὸς, καὶ σκουλάτος, διάχρυσος. Vide Gloss. med. Lat. in *Scutula*, & infrà in Σκούτλωσις.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ, *Occidere*, φονεύειν. Nicetas in Man lib.6. num.4. οἱ δὲ τοῦτον σκοτώσαντες Πέρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀπεκτονότες. Et in Isaacio lib.2. num.1. οἱ δὲ ἡγεμόνες παρὰ τοῦ ὁπλιτῶν τὰ περὶ τὸν Λαρδέαν κατατρέχων χωρία, καὶ πλείους μὲν σκοτῶσαι, οὐκ ἐλάττους δὲ συνεληφέναι. Ubi Cod. al. ἀποκτεῖναι ἢ συλλαβεῖν. Nomocanon Cotelerianus n.278. ἐὰν δύο παλαίοντες σκοτωθῇ ὁ εἷς, &c. n.482. εἴ τις τοῦ ζευγοῦ αὐτοῦ τὸν βοῦν σκοτώσει, &c. Ita n.274. & alibi. Syntipas MS. εἶτα ἐντὸς τοῦ οἴκου ἐλθόμενος, ὁρᾷ τὸν παῖδα κοιμώμενον ἀβλαβῆ· θεωρεῖ δὲ καὶ τὸν ὄφιν σκοτωμένον, καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδίου κείμενον. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: ἐσκότωσαν μέσα εἰς τὸ κάστρον τὸν ῥηθέντα Ἀχμὰθ Μπασία Historia Apollonii Tyrii:

Μετάστρεψε τὸν λογισμὸν, κάλιο μὲ νὰ σκοτώσῃς.

Rursum:

Ὁ ῥήγας τὸ βαρέθηκε, γιατὶ δὲν τὸν ἐσῶσαν,
Πῶς ἐγυρέψασιν κακὰ, καὶ δὲν τὸν ἐσκότωσαν.

Stephanus Sachleces in Versib. Politic. MSS.

Ἀμὴ ὅταν τὸν ἐσκότωσεν τοῦ Πάντζωκλον ὁ Ἕκτωρ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap.16.

Σκοτομὸς, Σκότωμος, Σκότωμα. *Clades*, *Strages*, ἤτοι ὄλεθρος, κτόνος. Gloss. Græcobarb. Ἀνδροφονίαι, φονικὰ, θάνατοι, καὶ σκοτωμοὶ τῶν ἀνθρώπων. Nomocanon laudatus n.485. οἱ δὲ αὐτοῦ παρακρίνειν χωρὶς σκοτώματος, ἐὰν οὐκ ἴδῃ, &c.

ΣΚΟΥΒΙΤΟΡΕΣ, *Excubitores*, οἱονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι, in Glossis Basilic. Vide Ἐξκουβίτωρ.

ΣΚΟΥΒΟΥΛΟΝ, *Solanum hortense*, apud Interpol. Dioscor. c.653.

ΣΚΟΥΔΟΝ, *Scutum*, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib.2. Hist. Athen. ἐκεῖνοι ὅπου νικοῦσαν εἰς ἀγῶνας τοὺς Ἰσθμιακοὺς, νὰ παίρνουν δέκα χρυσᾶ σκοῦδα καθ' ἕνας, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΕΡΙΟΣ. Vide in Σκουτάριον.

ΣΚΟΥΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ βάσαν καὶ ὀρκηγόπουλα γεμάτιν μίαν σακκούλαν,
Κ' οἱ ἄλλες ἐπιστεύασιν λινάριν ἐνὶ ἡ σκοῦλα.

ΣΚΟΥΛΙΚΗ, Σκουλύκι, Σκούληκας, *Vermis*, σκώληξ, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκουλίκη, *Ærugo*, Σής. Fabulæ Æsopi Græcobarb. Σκουλύκι εὑρῆκεν ἀπὸ τὴν γλῶ, &c. Σκουληκάκι, *Vermiculus*, σκωλήκιον. Σκουληκιάζειν, *Verminare*, Σκωληκιᾶν.

Σκουλήκιν, pro Σκωλήκιον. Glossæ Græcobarb. Σκώληξ, Σκουλήκιν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ζωντανὸν τὰ μέλη του νὰ φάσιν οἱ σκουλήκοι.

Damascenus Studita Homil.24. μαζώνετε καὶ ἀποθηκιάζετε βίον ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, ὅπου καὶ τὸ σκουλήκιν τὸ τρώγει. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p.327. μὲ τὸ ἁγίασμα ψοφοῦσι τὰ βλαβερὰ σκολήκια τῆς γῆς.

ΣΚΟΥΛΚΑΙ, Κοῦλκαι, *Excubiæ*, *Vigiliæ*. Theophylactus Simocatta lib.6. cap.9. τῇ παροινίᾳ τὰς εὐπραξίας ἐκθεύσαντες, τῆς διαφρουρᾶς κατεμέλησαν, ἣν σκοῦλκαν σύνηθες τῇ πατρίῳ φωνῇ Ῥωμαίοις καλεῖν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag 904. τῇ οὖν νυκτὶ δευτέρας διαφαυσκούσης, (οὐκ) ἠδυνήθησαν αὐτοὶ μονόξυλα διαλαθεῖν τὴν σκοῦλκαν ἡμῶν, καὶ διαπεράσαι. Et pag.912. ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἄπληκτον ἡμῶν τὸ πλησίον τοῦ Κασσάκων οἱ τῆς σκούλκας ἕνα Πέρσην. Mauricius in Strategicis lib.1. cap.2. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως πῶς ἀναγκαῖον ἐν τῶ κούλκαις· οὐ διαφαίνονται γὰρ μήκοθεν τοῖς πολεμίοις αἱ ζάβαι. Ubi Rigaltius legit Σκούλκαις. Ita Κοῦλκα rursum occurrit lib.7. cap.6. & apud Leonem in Tactic. cap.14. §.54. Idem Mauricius eod. lib. cap.9. τοὺς δὲ ἀφοσιζομένους ἐπὶ τοῦτο μὴ ἀποκεῖσθαι σκοῦλκα, ἢ ἑτέρῳ. Et lib.8. pag.180. οὐ δεῖ ἐν πολλῇ δυνάμει πόλιν τις πολιορκῶν, ἀφύλακτον ποιεῖν τὴν στρατοπεδείαν, ὥστε τὸν χάρακα ἀρκεῖν ἡγήσηται εἰς ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ σκοῦλκας ἔχειν προσήκει. Sic lib.3. c.16. lib.5. cap.2. lib.7. cap.1. 4. 12.13. & Leo in Tactic. cap.17. §.95. 101.

Σκουλκεύειν, Κουλκεύειν, *Excubias agere*, *Excubare*. Idem Mauricius lib.9. cap.5. πῶς δεῖ κουλκεύειν ἐχθροὺς, καὶ πῶς δεῖ ἐξπλωράτωρας ἤτοι κατασκόπους πρᾶξαι, λανθάνειν θέλοντας ἐν τῷ στρατῷ. Idem lib. 12. pag. 338. τοὺς δὲ ἐκ πλαγίων ἑκατέρωθεν αὐτοῦ περιπατεῖν, ἵνα ἅμα μὲν καὶ σκουλκεύωσι καὶ γινώσκωσι μὴ ἐγκρύμματα ὦσιν ἐχθρῶν. Utitur præterea lib.7. cap.9. ut & Leo cap.12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ἵνα γὰρ συγχύων πέμψας μετὰ εἴκοσι χιλιάδων καβαλλαρίων πρὸς τὸ σκουλκεῦσαι τὸ μέρος ὅπου ἦν ὁ Βασιλεὺς τῶν Αἰθιόπων. Infrà: ἀκολούθειν τοῖς κουλκεύσι.

Προσκουλκεύειν. Leo in Tactic. cap.14. §.52. & Mauricius lib.4. Strateg cap. 4. extr. δεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰς ἐνέδραν ἀπερχομένους προσκουλκεύειν ἀσφαλῶς, &c. Hinc *Proculcatores*, apud Ammianum lib.27.

Σκουλκάτορες, *Excubitores*, *Vigiles*. Constantinus de Adm. Imp. cap.53. καὶ γνῶμεν τοῦτο διὰ τῶν σκουλκατόρων ἡμῶν. Leo in Tactic. cap.4. §. 24. Σκουλκάτορες δὲ οἱ κατάσκοποι λέγονται, οἵτινες μανθάνοντες τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀπαγγέλλουσι. Ita Mauricius lib.1. cap.3. lib.2. cap.10. lib.7. cap.17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. τοὺς δὲ γε σκουλκάτορας πιστοὺς εἶναι, καὶ εἴδει σώματος, καὶ ψυχῆς, καὶ ὁπλισεῖ, ἀνδρείους τε, καὶ τῶν λοιπῶν διαφέρειν, &c. Infrà: ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ καλασχεῖν τινὰς ἢ ἐπιδρομὴ ᾖ, ἀναμεμιγμένους τούτους τυγχάνειν τοῖς σκουλκάτορσι, &c. Vide eundem Mauricium lib.7. cap.10. & pag.372.576. 378. Leo cap.12. §.56. σκουλκάτορας ἤγουν βιγλεύοντας. & §. 120. δύο δὲ σκουλκάτορας ἤγουν καλασκόπους, ἢ βιγλάτορας γνησίμους καὶ ἀγρύπνους καὶ ἀνδρείους ἐπιλέγεσθαι.

Sculcatoria

Sculcatoria naves, in classe Ravennate, apud Senatorem lib.2. Epist.20. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in *Collocare*.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΙ'ΚΙΑ, *Inaures*. Achmes in introduct. in Astrolog. δηλοῖ πάλιν κοκκία δριμέα, καὶ ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιόλια, σκουλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcogr. Crusij scribitur σκουλλαρίγια. Vide Σχολαρίκιον.

ΣΚΟΥΛΟΥ'ΚΙΝ. Vide Σκουλίκι.

ΣΚΟΥΛΟΥ'ΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶον ὅπου ἔχει πολλὰ πόδια, ἢ ποδάρια. τὸ ὁποῖον καλεῖται σκουλόπανδρος, ἢ κολόπανδρος.

ΣΚΟΥ'ΛΤΑΙ. Vide in Σκούλκαι.

ΣΚΟΥΜΠΡΙ'ΟΝ. Vide in Σκόμβρος.

ΣΚΟΥ'ΠΑ, *Scopæ*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p.175. ὀφελτρεύουσι, σαρώσουσι, Σαρὸν γὰρ καὶ ὄφελτρον, καὶ ὄφελον, καὶ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα λέγεται. Agapius Cretensis in Geoponico cap.54. ἔπειτα τὸ πλῦνε καλὰ, καὶ μὲ μίαν σκοῦπαν τὸ τρίψε δυνατά. Infrà: καὶ τότε βράσε στάκτην μὲ νερὸν γυρετὰ μέσα, καὶ τρίψετο καλὰ μὲ μίαν σκοῦπαν.

ΣΚΟΥΡΑ', Σκουρία, *Rubigo*, *Ferrugo*, Ἰὸς, ἰὸς σιδήρου. Corona pretiosa: Σκουρία, *Rubigo*, ἰός. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἔλκυσμα, ἤτοι ἡ σκουρία τοῦ ἀσημίου. Rursum: Καδμίας, σκουρία τοῦ σιδήρου. Alibi: Λιθάργυρον, σκουρία χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod.Reg. 190. Ἔλκυσμα, ἡ σκουρία τοῦ ἀργύρου. Alibi: Κόπρος ἥλιος, ἡ σκουρία. Σκωρία, apud Paulum Æginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect.41. cap.108. Σκουρὰ, apud Agapium in Geopon. cap.203. 229. Σκορία, apud Demetrium Constantinopolit. lib.1. Hieracosophij pag.150.156. Σκώριον, in Orneosophio p. 194. Σκωρέα, apud Auctorem Etymologici in Κιβδηλίς. Vide Dioscoridem lib.5. cap.51. & infrà in Σκουρός.

Σκωρίδιον, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ οἱ τῶν δαιμόνων χρησμοὶ ἐξέδωκαν, σκωρίδια καὶ τέφρας Μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Φάκου σκορία, & χαλκῆ σκορία, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶ τὸ χρυσάνθεμον. De variis verò scoriis vide Commentatores Joan. Mesuæ in Antidot. p.127.

Σκουριάζειν, *Rubigine infestari*, καλιοῦσθαι. Σκουριασμένος, *Rubiginosus*, ἰώδης. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάρματα λαμπρὰ, ἢ σκουριασμένα.

Idem lib.6.

Τὰ σκουριασμένα ἄρματα ἀπάνω τὸ κορμίν του.

Et lib.9.

Καί με σκοπὸν ἐμήσδυσε, ἐκεῖθεν καὶ παρξύν,
Γιαναλῆθη καὶ νὰ πληθῇ ὀπίσω τον σκουριασμένος.

Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p.340. διὰ νὰ χώσῃ καὶ νὰ βαστάξῃ τὴν φωλιὰν, καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὰ σκουριασμένα πράγματα, &c.

ΣΚΟΥΡΑ'ΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax* avis, Plinio, κορακίας Aristoteli, Gallis *Choüette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib.1. observ. cap.10.

ΣΚΟΥΡΔΟΥ'ΛΑ, Pestis, λοιμός. Σκουρδουλιάρης, *Peste laborans*, ὁ λοιμώττων. Leonis sapientis ænigmata MSS. τώρα πόνεσε τὸ γένος, ἤγουν τοίνυν τὰ σκουρδοῦλα τὰ παιδία, αὐτοῦ καὶ μανάδες, αἱ γυναῖκες ἐκ τοὺς ἄνδρας.

ΣΚΟΥΡΔΟΥ'ΛΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκόρδυλος, & Σκορδύλη. Orneosophium: καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς ἀπὸ σκορδυλίου αἴγινα πίνειν. Rursum: τὰ ὅλα δὲ σκουρδύλια δοθήτωσαν αὐτῷ μετὰ κρέατος λιωμένα.

ΣΚΟΥΡΔΟΥ'ΜΑ, *Allium*, Σκόροδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἐργάζομαι ψιάθια μετὰ τῶν ἀδελφῶν, λογισάμενος ἕνα μόνον ἐπαρκεῖν ἐν τῷ μαγειρείῳ πρὸς τὸ καθαρίσαι τὰ μικρὰ βρώματα τοῖς ἀδελφοῖς, ἅπερ ἐστὶν λαψάνια μετὰ ὄξους καὶ ἐλαίου, καὶ σκουρδούμας καὶ λεπτόλαχανον.

ΣΚΟΥΡΓΙΑ', *Flagellum*, Μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorreggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκουρτζιά, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄρδης, μάστιξ. βούνδρος, μύνεβρος, σκουρτζιά. Vide Σκούρα.

ΣΚΟΥΡΙ'Α, *Urinæ retentio omnimoda*. Leo Philosophus lib.6. Synopseos jatricæ MS. c.4. ἡ σκουρία, ἐστὶν ὅταν ἐπέχεται τελέως τὸ οὖρον. Matth. Silvatic. *Scurria, id est ablatio urinationis*.

ΣΚΟΥ'ΡΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: Διασέτινα, ἔνι κοκκίνη καὶ σκούρα, εἰς τὸ, χλορὲ ὅσαν τὸ ζαφύριν. Vide Σγοῦρος.

ΣΚΟΥΤΑ'ΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκουτάριον, *Citra*, seu *Cetra*. Scholiast. Oppiani lib.1. Halieut. v. 735. σάκος, σκουτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg.2062. ἄρπημος, ὃ ἐστὶ λῶρος, ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκουτάριον, ἢ ἕτερόν τι. Alibi: ἀσπὶς, τὸ σκουτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: Θυρεὸς, ἀσπὶς, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται σκουτάριον. Herodiani Epimerismi MSS. Βῶς, θηλυκὸν, τὸ σκουτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap.4. ἀσπίδας ἤτοι σκουτάρια. Utuntur passim Tactici, & alij, Leo cap.6. §.25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §.81. cap.14. §.38. Constantinus lib.1. de Themat. cap.13. de Adm. Imp. cap.38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib.5. num.3. Codinus de Offic. Palat. c.5. n.63. c.6. n.26. c.15. n.20. cap.19. n.11. &c.

Σκουτάριν. Theophanes an. 7. Justini Jun. καὶ ἴσως ἐπάνω αὐτοῦ, ἐβάσταζεν σκουτάριν μικρὸν κεχρυσωμένον. Et an.17. Heraclij: καὶ τὸ σκουτάριν τοῦ Ῥαζάτου ὁλόχρυσον ἔλαβον πέταλα ρκ'. Libri Basilic. μηδεὶς τίτλους ἰδικοὺς τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ ἐπιθήσει ἢ Πέτσου, διὰ ἵνα τυχὸν θήσει ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἀγροῦ πινακίδιον, ἢ σκουτάριν, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, &c.

Σκουτάριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ δὲ λεγόμενα τούτων (χοίρων) σκουτάρια, πάντοτε δύσπεπτα καὶ δυσκατέργαστα, καὶ διὰ τοῦτο τούτων ἀπέχεσθαι χρή. Vetus interpres, seu Giraldus, seu Monthensaurus, *Pullos* vertit, Salmasius συκωτάρια, vel συκουτάρια, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, συκωτά. Bogdanus verò, recens interpres, *suis vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρυΐνῳ χορία ζεῖ. Δρυΐνον πυρὶ, τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον, χόρια δὲ σκουτάρια ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα· ἐκ τούτου δὲ παριστᾶ πρὸς τροφὴν ἄφθονα. Verum κυλάρια præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verò σκουτάρια.

Σκουτάριος, *Scutarius*, *Scutatus*. Lactantius de Mortib. persecutor. num.79. *Daia vero sublatus nuper à pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus*, &c. Marc. Antoninus de Vita sua lib.1. παρὰ τοῦ τροφέως τὸ μήτε Πρασιανὸς, μήτε Βενετιανὸς, μήτε Παλμουλάριος, ἢ Σκουτάριος γενέσθαι. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num.2. Σκουτάριοι appellantur, qui Scylitzæ pag.612. Ἐξκουβίτωρες dicuntur. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap.16. *Traditus est igitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis.* Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκουτάριος, Σκουτέρης, Σκουτέριος, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap.1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

—— Οἱ δ' ἐξῆς τῆς δεκάτης,
Σκουτέριος, Πρωτοκυνηγός, Ἀμηράλης ὁμοῦ τε, &c.

Hujus officium ita describit idem Codinus cap.5. num. 63. ὁ Σκουτέριος βαστάζει τὸ διβέλλιον, καὶ τοῦ Βασιλέως σκουτάριον, &c. Ita etiam cap.6. num.26. ejus verò vestes & insignia recenset cap.4. num.45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

Ὅρα καὶ Σκουτάριον ἐκ τῆς ἀσπίδος

Τῆς βασιλικῆς λαχόντα τὴν ἀξίαν.

Maximus Planudes in Epist. δέδεκται δ' αὐτῷ καὶ πρὸς τῆ ἐμοὶ τίμιον ὑμῖν φίλον τῇ Σκουτερίῳ ἐπιστολή. Meminit etiam Acropolita in Chron. cap.66. 68. Xylæ Σκουτέρις, ut & Ephræmius in Chronico:

Ἐν δὲ Πριλάπῳ Σκουτέριον Ξυλέαν.

Occurrit pariter Glabas Σκουτέριος, apud Cantacuzenum lib.3. cap.69. At apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS. famulum domesticum significat, quomodo interdum apud Latinos inferioris ætatis:

Σκουτέρους καὶ παιδόπουλα, λαμπάρδους καὶ γτουδέσκους.

Σκουτέριος, *Scutifer*, *Armiger*, ordo militaris apud nostros, eorum scilicet quos *Escuiers* dicimus, unde efficta vox. Joannes Cantacuzenus lib.1. cap.42. initio: ἐκ τε γὰρ τῶν παρὰ Λατίνοις Καβαλαρίων καὶ Σκουτερίων λεγομένων ἦγε πολλούς, καὶ τῶν ἄλλως παρ' αὐτοῖς εὐπατριδῶν.

Πριμισκουτάριοι, *Protectores*. Glossæ Basilic. Πριμοσκουτάριοι. ὑπερασπισταὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι Προτίκτορες.

Σκουταράτος, idem quod Σκουτάριος, *Scuto armatus*. Leo in Tacticis cap.14. § 69. τῆς ὁπλιτῶν, ἤτοι τῆς λεγομένων σκουταράτων ἀκίας. Et §. 78. μέση δὲ τάξις τῶν ἢ σκουταράτων λεγομένων, ἤγουν ὁπλιτῶν ἐστιν. Adde. §.84.87. Constantinus in Tacticis pag.6. γύμναζε δὲ τὸ στρατηγὸν διὰ τῆ τοιούτου τρόπου, καὶ ἐπὶ ἰδίᾳ θεμάτων, καὶ πρῶτον μὲν τοὺς σκουταράτους ἕνα ἕκαστον στρατιώτην πεζὸν φέροντα τὰ ἅρματα αὐτοῦ ἐκβάλλει μετ' ἄλλου, καὶ γύμναζε αὐτοὺς εἰς μονομαχίαν· βασταζέτωσαν καὶ σκουτάριον, καὶ βεργία. pag.8. εἶχε δὲ καὶ ψιλούς, ἤγουν τοξότας καὶ ῥιπταρίστας, καὶ σφενδοβολιστὰς τοὺς ἡμίσεις τῶν σκουταράτων. pag. 9. ἁρμόζει δὲ ἵνα κατὰ περιουσίαν τὸ παραλαγῆς φυλάττης ὄπισθεν διὰ βοήθειαν ὀλίγους καὶ σκουταράτους καὶ ψιλούς, &c. Occurrit præterea p.18.38. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Οἱ ἑκατὸν τζαγγράτορες, καὶ οἱ ὅλοι σκουταράτοι.

Rursum:

Καὶ τζαγγράτορες ἑκατὸ, καὶ ἑκατὸ σκουταράτους.

Σκουτάτος, eodem pariter significatu. Glossæ Basilic. Σκουτάτοι, οἱ παλαι ὁπλῖται. Leo in Tacticis cap.4. §.56. οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολὺ πλῆθος ἔχοντες στρατευμάτων ποτε λεγομένων ὁπλιτῶν, νῦν δὲ σκουτάτων καλουμένων, &c. & §.57. τὴν τάξιν τῶν λεγομένων ὁπλιτῶν, ἤτοι σκουτάτων. Adde §.58. cap.6. §.24.25. cap.7. §.56.57. cap.9. §. 74.

Σκουτεύειν, *Protegere*, *Scuto defendere*. Leonis Tactica cap 9. §. 49. τοὺς αἰχμαλώτους δεδεμένους ἔξωθεν τῆς τάξεως παράγειν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὡσανεὶ σκουτεύεσθαι. Constantinus in Tacticis pag.39. μίσγε δύο, τρεῖς, ἢ τέσσαρας ψιλοὺς ῥιπταριστὰς ἔχοντας καὶ τὰ σκουτάρια αὐτῶν, ἵνα ἂν γένηται χρεία σκουτεύσωσι καὶ ῥιπταρίσωσιν οἱ αὐτοί. Eadem habet Mauricius lib.12. cap.20.

ΣΚΟΥΤΑΡΟΝ, species quædam medica, à loco sic dicta, *Scutario* fortè oppido Asiatico. Constantinus à Secret. MS. c.64. μαλατρόσπερμα, ἀλόην, σκούταρον ἀνὰ οὐγγίαν α. c.78. ζυσάγχαρ, τῆς ἀλόην, τὴν σκούταρον, τόπος οὕτω καλούμενος. Alibi: λαβὼν ἀμμωνιακὸν, —— καὶ καὶ γλυκὺρ, καὶ ἀλόην, σκουτάριν, &c. Matth. Silvaticus: *Scuteram*, *id est fumus terra*.

ΣΚΟΥ̃ΤΛΟΝ, *Lanx*, *Catinus*, *πάροψις*. Glossæ MSS. ex Cod.Reg. 2062. Τρυβλίον, Σκοῦτλον.

Σκουτέλλα, Σκουτέλη, & Σκουτέλι, eâdem notione in Corona pretiosa. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πρὶν τὸ πιάσω, χάνεται καὶ φεύγει ἐκ τὸ σκουτέλλιν.

Excerpta Jatrica MSS. Meletij Cocini: ἔπαρε τουτίαν περπερίδα οὐγκίαν α. καὶ βάλε εἰς σκουτέλλιν γινόμενον. Agapius in Geopon. cap.144. καὶ μάζωνα εἰς ἕνα σκουτέλι τὸ παχύ. Ita cap. 151. 179. 188. 206. & alibi. Vide Σκασιδόπουλο.

Σκουτέλιον, in Gloss. MSS. & in Epimerismis Herodiani, τρυβλίον. Nicetas de Statu urb. Constantinopol. ex Cod. MS. Barbarogr. ἕτερα δὲ ἀντὶ σκουτελίων, καὶ πινακίων, καὶ οἰνοχέων τῆς ἑαυτῶν τραπέζαις εἰσέφερον. Cod. Reg. 945. f.444. ἔπαρε τὸ ἅγιον σκουτέλιον ἡμέρᾳ σαββάτου, &c. Ptochoprodromus MS. de sua paupertate:

Καὶ τὰ ῥαθὰ σκουτέλια τους πρῴρις καθαρισμένα.

Adde Sguropulum in Hist. Concil. Florent. sect.4. cap.16. & Codinum cap.7. num.33.

Σκουτέλλον, *Scutella*, in Gloss. Gr. Lat.

Σκουτέλλιον. Anonymus de Oxymelite: εἰθ' αὐτὰ εἰς σκουτέλλιον καθαρὸν, &c. Nicetas in Murtzuphlo n. 3. τὰ δὲ εἰς σκουτέλλια καὶ πινάκια τῆς ἑαυτῶν τραπέζαις παρέφερον οἱ τῆς Ἀντιχρίστου πρόδρομοι.

Σκουτελίτζιν, *Minor catinus*. Idem Ptochoprodromus MS.

Καὶ σκουτελίτζιν μ' ἔθηκε γέματον τὴν λαπάραν.

Σκουτελόπτης, ita cognominatus nescio quis Nicolaus apud Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. num. 28 perperam Σκουτελότης, apud Contin. Theophanis lib.4. num. 31. idem qui Σκουτελόψις, apud Nicetam Paphlag. in Vita Ignatij Patr. Constantinop. pag. 1209. edit. Labbei, quod scilicet oculorũ cõcava instar scutellæ haberet. Vide Σκουτελόψις.

Σκουτελογλύφης, *Catillo*, λιχνός, Τρυβλία λείχων.

ΣΚΟΥΤΛΩΣΙΣ, *Scutulatio*, *vestis prætextura*, *instita*, *ornatura in ima vestis parte*. Hero in Isagog. περὶ εὐθυμετρικῶν. Εὐθυμετρικὸν μὲν οὖν ἐστιν πᾶν τὸ κατὰ μῆκος μόνον μετρούμενον, ὥσπερ ἐν τῆ σκουτλώσεσι οἱ στροφίολοι, καὶ ἐν τοῖς ξυλικοῖς τὰ κυμάτια, καὶ ὅσα πρὸς μῆκος μόνον μετρεῖται. Vide Σκουτλάτος.

ΣΚΟΥΤΟΥΡΑ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS. de meretrice:

Καὶ κείνη τ' ἀποκρίνεται, ἀσέχω τὴν σκουτούραν,

Ἐσὺ με ξεφανέρωσες, καὶ κόλυσέ με σοῦρα.

ΣΚΟΥΦΙ´Α, *Cuphia*, *Birretum*. Corona pretiosa: Σκουφία, *Capitium*, κυνῆ. Portius: *Capillare*. Σκούφια, Κεκρύφαλος, Τριχώλιον. Sic porrò dicta Scuphia, quod Σκύφος, seu Scyphi formam referat, quasi σκυφία. Nicetas Barbarogr. MS. de Excidio Urb. num.5. τὰ δὲ χαλκεῖα τυμπάνια, καὶ τὰς σκουφίας μετὰ τῶν εἶχον μιτρῶν ἐκ τριχῶν ὁμαλῶν καὶ ξανθῶν τὰ ἄλογα αὐτῶν στολίσαντες ἔσυρον. Ubi Codex edit. τὰ τῶν ὅλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἐπικρόταφα καθέματα τοῖς ἵπποις περιέθεσαν. Codinus de Offic. Palat. cap.5. de Cortinariis: καὶ αὐτοὶ δ' οὗτοι πανία φοροῦσι κόκκινα ἐκ τῆς κόρτης παλαιῶν πανίων, ἐξ ὧν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς σκουφίας μόνον ἐρυθρὰς, ἐντὸς μὲ τῆς αὐλῆς, οὐ μὴν δὲ καὶ καππάσια. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ σκουφίαν ἄλλως διπλωτὴν με τὸ πολλὴν λογάρι.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὡς χιμήζεται φάλκονας ὅταν ξέβη κτὴν σκούφια.

Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap. 18. τότε ἐλθόντων καὶ τῶν Δισυπάτων λαβεῖν εὐλογίαν ἐπὶ τῶν ἀπελθεῖν εἰς τὸν Πάπαν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πατριάρχης μετὰ δριμύτητος, Ἐκβάλλεται τὰς σκουφίας. Ita porrò appellant Græci *birretum*, seu pileum, quo Sacerdotes Græci utuntur, etiam inter sacræ Liturgiæ procemia, & ut aiunt ἐσκουφιασμένοι, quod etiam observatum ab Alcuino de divin. offic. cap. 38. ubi ait Græcos *pileatos divina mysteria celebrare*, *& cuphias in capite gestare*, *dum assistunt altaribus*. Ejusmodi *cuphiarum* formam exhibet Goarus ad Euchologium pag. 157. quem consule etiam pag.314. Adde quæ observamus in voce φακιόλιον. Vide etiam in Μπαρβοῦτα, & Gloss. med. Latin. in *Cuphia*.

Ξεσκουφώνειν, *Reticulum detrahere*.

Σκυφίον, in Lexico Botanico MS. τὸ ὑπεράνω τῆς ὀστέου τῆς κεφαλῆς. Ita etiam nostri pellem hanc *coiffe* vocant.

ΣΚΡΙ´ΒΑΣ, *Scriba*. Glossæ Basilic. Σκρίβα, Γραφεύς. Novella 11. Constantini: ὥστε ὁ σκρίβας οὐκ ἔστι δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτῶν

αὐτῷ τ ἀντιγραφέων ἀποδέδεικε, &c. Harmenopulus lib. 5. tit.11. σὺν ἀκριβείᾳ ᾗ καὶ αὐτὸς ποιεῖν ἀπογραφὴν παρόντος καὶ σκρίβα, ᾧ ἡ ἐπὶ τούτων φροντὶς ἐπιτέτραπται. Jus Græcorom. p.268. καὶ Ῥωμανοῦ Ἀσηκρήτις καὶ Σκρίβα.

ΣΚΡΙ'ΒΩΝΕΣ, *Scribones*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Suidas & Glossæ Basilic. Σκρίβων, κατὰ Λατίνους Σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος, ex Theophylacto Simocatta lib.1 cap.41. Agathias lib.3. pag. 90. εἷς δὲ γε ἦν οὗτος τ ἀμφὶ τὰ Βασίλεια δορυφόρων, οὓς δὴ Σκριβῶνας ὀνομάζουσιν. Eustathius in Vita S. Euthychij Patr. Constantinop. num.70. ἐξελάσας τοὺς γυναιόπατας Σκρίβωνας πρὸς τ ὅσιον, &c. Theophanes an.15. Mauricij: καὶ ἐκπέμψας Σκρίβωνα ἠτιμωμένως τ ἐπίσκοπον πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. Et an.20. καὶ ἀποστέλλει Βόνοσον τ Σκρίβωνα μετὰ ναυτιλίας τ διαπεράναι τ λαόν. Adde eundē an.7. Phocæ & Joan. Moschū in Limon. c.164.

Σκρίβωνες deinde dicti qui vulneratos in acie curarent, qui & Δεποτάτοι appellati. Leo in Tacticis cap. 4. §.6. καὶ ἕτεροί τινες πρὸς τὰς χρείας ἀφορισμένοι, οἱ Σκρίβωνες, καὶ οἱ λοιποί. Et §.15. Δεποτάτοι δὲ προσηγορεύοντο τὸ παλαιὸν οἱ νῦν λεγόμενοι Σκρίβωνες, οἵτινες παρακολουθοῦντες τῇ παρατάξει, τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τραυματιζομένους ἀναλαμβάνονται ὡς ἰατροὶ, καὶ περιποιοῦνται.

ΣΚΡΙΜΙΔΟ'ΡΟΣ, *Gladiator*, ὁπλομάχος, in Corona pretiosa: ex Ital. *Scrimitore*.

ΣΚΡΙΝΙΟ'Ν, *Scrinium*, *Arcula*, Glossæ Basilic. Σκρινίον, ἤτοι τὸ κιβώτιον. Rursum: Σκρινία, αἱ ἄρκλαι. Σκρινίον δρυφακτικὴν λάρνακα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Julianus in Epist. ad commune Judæor. καὶ πυρὶ παρέδωκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ἀποκείμενα. Codex Canon. Eccl. Afric. c.135. ἐκ τ τ ἡμετέρας ἐκκλησίας σκρινίου. Concilium Constantinop. sub Flaviano: καὶ τότε προλωέχθη τὸ σχεδάριον ἀπὸ τ θείου σκρινίου τ λιβέλλων καὶ τ θείων κογνιτιόνων. Chronicon Alexandrin. an. 5. Justiniani: καὶ μόνον τ αὐτοῦ Πραιτωρίου, ὅπου τὰ σκρινία. Evagrius lib.3. cap.29. de chrysargyro, ὡς καὶ μέρος οὐκ ἐλάχιστον τ ἀρχῆς καθεστάναι, καὶ τ καλουμένων εἰδικῶν σκρινίων τυχεῖν. Extat in Anthologia lib.4. Agathiæ Scholastici Epigramma, εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίου ὑπὸ τ τ νέου σκρινίου. Vide Zachariam Pap. lib.1. Dialog. cap.8. interpretem Gr. Concilij Lateranensis pag. 100. 122. 131. 150. 200. 241. &c.

Σκρινιάριος, *Scriniarius*. Glossæ MSS. ex Cod. Cæsareo: Σκρινιάριοι, λαμπροφόροι, τελέσι χαρτουλάριοι. Lexicon MS. Cyrilli: σκρινιάριος, ὑπογραφεύς. Suidas, & Glossæ Basilic. Σκρινιάριος, ὁ χαρτουλάριος τ Ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρινίον, ἤτοι τὸ κιβώτιον. Eædem Glossæ: Σκρινιάριοι, Σκηπτροφόροι, ἤγουν χαρτουλάριοι. Ubi emendant viri docti, Σκριπτοφόροι. Rursum: Σκρινιάριοι, οἱ χαρτοφύλακες τ βασιλικῶν χαρτῶν. Auctor Etymologici: Σκινιάριος τ Δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως, Λατίνων φωνῆ, ὁ ἐστι Νοτάριος, Ἑλληνικῶς, ἢ Χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Martyrium S. Eustratij & socior. MS. Εὐστράτιος τις σκρινιάριος τ Δουκικῆς Ὑπάρχων τάξεως, καὶ πρωτεύων ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἀνὴρ θεοσεβής. In margine leguntur quæ ex Glossis Basilic. attulimus: Χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Ex his nescio an apud Liuthprandum in legat. pro *Sciliorum custos*, ubi mendum esse palam est, non scribendum sit *scriniorum custos*. Martyrium S. Bassæ & filiar. διεπέρασεν τὴν ἀντιπέρας γῆν, καὶ εὑρέθη ἐν Ἀλώνῃ νήσῳ τ Ἑλλεσπόντου, καὶ ἐθεάθη ὑπὸ τινος Φιλίππου Σκρινιαρίου τ Ἀνθυπάτου τ Ἑλλάδος, ὅστις παρὼν ἐν τ τιμωρίαις αὐτ ἐν Μακεδονίᾳ. Σκρινιάριοι τ ἔργων, in Nov. 128. Just. c.18. Paulus Alexandrinus in Isagoge ad Apotelesmaticen MS. fol. 103. ὅτε δὲ καὶ ἐκσκέπτορας, ἢ σκρινιαρίους, ἢ ἀντιγραφέας ἢ νοταρίους, ἢ δικολόγους, ἢ συνηγόρους, ἢ νομικούς, ἢ ἑρμηνέας, ἢ τραπεζίτας ἀποδείκνυσιν. Vide Ecl.57. Basilic. tit.2. sub fin. & Nilum Monach. lib.1. Ep.82.208.231.327. lib.2. Ep.150.156.232.320.

Σκρινίας, ὁ ὑπογραφεύς, in Lexico MS. Eudemi.

Πριμισκρίνιος, *Primiscrinius*. Glossæ Basilic. Πριμισκρίνιοι, οἱ πρῶτοι τ τάξεως. Vita MS. S. Sebastiani: σύζυγος Νικοστράτου, ὃς τ τ Πριμισκρινίου τάξιν ἐπεῖχεν. Theophanes an.7. Nicephori Generalis: Θεοδόσιον Πατρίκιον καὶ Πριμισκρίνιον, τ ἐπίκλην Σαλιβαρᾶν. Vide Gloss. med. Lat.

ΣΚΡΟ'ΠΟΥΛΟΝ, *Scrupulum*, *Scriptulum*. Oribasius MS. de Mensuris & ponderibus: τὸ σκρόπουλον ἔχει τουρνέσιον α. Σκρόπολον, apud Agapium in Geoponico cap.154 extr.

ΣΚΡΟ'ΦΑ, *Sus*, ὗς, *Scropha*, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag.84. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. γρουφίς, ὗς, ἡ παλαιὰ σκρόφα. Glossæ Græcobarb. ἁμαράσαι, αἱ χοῖροι, αἱ σκρόφες.

Σκρόφα, *Asellus*. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. ὀνίσκος καλοικίδιος καὶ ὕδρυρος, —— ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς σκρόφα καὶ κουβαρὶς λέγεται. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ὀνίσκοι, αἱ κουβαρίδες, αἱ λεγόμεναι σκρόφαι.

Σκρόφα, *Scropha*, Machina bellica sic appellata, de qua in Gloss. med. Lat. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὅς εἶδεν ὁ μισὲρ Τζεφρὲς, ὁ ροιζοφέρνου ξύλα.
Νὰ πήσουν σκρόφαις ἀλλαδὴ. μαλον καὶ τριμπουτζέτα.

Σκρόφεια, *Porcina*, in Gloss Gr. Lat.

Ἀγριόσκροφα, *Aper*. Georgius Contares lib.1. Hist. Athenar. ἐκαλοῖκα ἐκεῖ, ὡς λέγουσί τινες, μία ἀγριοσκρόφα, &c.

ΣΚΥ'ΒΑΛΑ, *Magna palea*, in Turcogr. Crusij pag.155.

ΣΚΥΒΕΛΙ'ΤΗΣ οἶνος, *Vinum sponte distillans*, in Cod. Reg. 2216. fol.28. ὁ σκυβελίτης δὲ οἶνος ὁ αὐτομάτως ἀποστάζων ἐκ τ πατηθείσης σταφυλῆς καὶ τ οἶνον ἀποβαλλούσης. Ita etiam Galenus lib. 6. de Curandi Rat. pag.98. Aetius lib.9. cap.24. & Aretæus lib.1. de Curat. Chron. cap.5 181.

ΣΚΥΘΑ'ΡΙΟΝ. Scholiastes Theocriti Id.2. v.88. θάψος γὰρ ἐστι ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον, ἤγουν Σκυθικὸν ξύλον, ὡς φησὶ καὶ Σαπφώ.

ΣΚΥ'ΘΙΟΣ, *Dulcis radix*, Γλυκύῤῥιζα, apud Interpol. Dioscor. cap.412.

ΣΚΥΘΟΠΩΜΟΝ, *Buglossam*, Piscis species. Glossæ Jatricæ Neophyti MSS. Σκυθόπωμον, ὁ ἰχθὺς τὸ βούγλωσσον. Symeon Magister de Piscib. MS. βούγλωσσον, τὸ λεγόμενον παρά τινων Σκυθόπωμον, &c.

ΣΚΥΛΗ', Σκύλος, *Canis*, κύων, in Corona Pretiosa, & apud Portium. Nicetas in Manuele lib.7. ὡς καὶ ὄνομα τεθεῖσθαι τούτῳ ἐκ κυνὸς τὴν ἐπίκλησιν ἔχων· Σκυλοϊωάννης γὰρ ἐκέκλητο. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Ἀλλήλως ἐσκολώθηκαν καὶ πάλι τὰ σκυλία τους.

Eodem lib.

Ἄλλοι συντρόφους ἔκραζαν, ἄλλοι σκυλία μαθεῖναι.

Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

Σκύλιν ὀπίσω του ἔτρεχεν, καὶ ἐκράτει ἱεράκιν.

Syntipas MS. ἄλευρον γὰρ ἀγαγοῦσα, καὶ τοῦτο μεθ' ὕδατος ὡς ζύμην σμίξασα, πεπέρεως ὕστερον πολλοῦ γεμίζει τὸ ζυμάριον, καὶ οὕτως αὐτὸ εἰς ψωμὸν κατασκευάζει, εἶτα ἐχήσασα, καὶ τ ἄρτον λαβοῦσα, ἔτι δὲ καὶ ἣ εἶχε σκύλαν μεθ' ἑαυτ, πρὸς τὴν κόρην πορεύεται.

Σκυλίον, eâdem notione. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Κύνες, Κύνας, κυσί, τὸ αὐτὸ σημαίνει τὰ σκυλία.

Σκυλόπουλον, *Catellus*. Demetrius Constantinop. lib.1. Hieracosophij cap. 63. σκυλόπουλον γαλαθηνὸν ἀνασχίσας, θερμὸν ἔτι ὂν δίδου φαγεῖν τῷ ἱέρακι ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις. Cap. 73. ἀπὸ σκυλοπούλου μικροῦ, ἢ ἀπὸ γουρνίου, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτ θρέψεις. Orneosophium: εἶτα ἐμπλήσας αὐτ ἡμέρας δ'. καὶ τὴν πέμπτην

λαβὼν σκυλόπελον μικρὸν, δὸς αὐτῷ, &c. Occurrit ibi non semel, p.181. 188. 231.

Σκυλόμυγες. Vide in Μύγα.

Σκυλόμαγγος, *Mango canum*, Κυνοτρόφος, in Glossis Lat. Gr. Codinus de Offic. Palat.cap.5. num.62. de Venatore primario: ἄρχει δὲ καὶ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων Σκυλλομάγγων.

Σκυλλιάζειν, *Rabire, Rabie furere*, Λυσσᾷν. Σκυλιασμὸς, *Rabies*, Λύττα.

Σκυλόχορτον, Κυνόγλωσσον, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg.848. *Lingua canina*, *Cynoglosson*.

ΣΚΥΛΗ͂ΝΑΙ πρός τινα, *Venire*, seu *veniendi laborem suscipere*. Phrasis Gallica, *Prendre la peine de venir*: quam vocem vetus Interpres Concilij Constantinopol. sub Flaviano, & Calchedonensis, per *Fatigare* semper exponit, ut & Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap.126. 128. 132. &c. Glossæ Gr.Lat. Σκύλλω, *Fatigo*, *Vexo*. Epistola 1. Abagari, apud Eusebium lib.1. Hist.Eccl. cap.13. διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι πρός με, καὶ τὸ πάθος ὃ ἔχω θεραπεῦσαι. Supplicatio Eutychis in Concilio Constantinopol. καὶ ἀνεβάλλετο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, λέγων, οὐ χρεία σκυλῆναι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον ἀπὸ Ἐπάρχων. Ubi Interpres: *Dicens*, *quia non oportet hic fatigari eundem virum*, &c. Concilium Calchedon. act. 3. ἡμεῖς πρὸς τοὺς κατωνομασμένους Μαγιστριανοὺς οὐκ ἀπεστάλημεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν σὴν ὁσιότητα, ὥστε σε καταξιῶσαι σκυλῆναι, καὶ καταλαβεῖν τὴν ἁγίαν σύνοδον. Ubi interpres: *Quatenus digneris fatigare te*, *& pervenire ad Sanctum Concilium*, &c. Vide præterea pag.153. 201. 204. 220. 401. 535. & 611. edit. Labbei, ubi hæc vox occurrit hac notione. Ammonius Episcopus in Epistola de Vita & Conversat. SS. Pachomij & Theodori num.10. Δεόμεθά σου, καταξίωσον ἕως τῆς οἰκίας μου σκυλῆναι, καὶ προσεύξασθαι περὶ αὐτῆς. Utitur rursum n. 123. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Joannis Solitarij num. 24. γίνωσκε ὅτι κἂν ἔλθῃς, οὐ θεωρεῖς με· μὴ οὖν σκυλῇς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπόμενον. Idem in Vita MS. S. Sabæ: τὸν μακάριον Σαβᾶν μεταστειλάμενος, παρεκάλει σκυλῆναι ἕως τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Martyrium S. Theodori Magistri militum MS. ὅτι πρέπον ἡμᾶς ἐστιν σκυλῆναι πρὸς αὐτόν. Periodus & Martyrium S.Philippi Apost.MS. ὅτι ἐποίησαν ἡμᾶς σκυλῆναι ἄχρι τῆς πόλεως ταύτης. Vita MS. S. Euphrosynes: καὶ ἐγὼ διὰ τοῦτο ἔσκυλα, ἵνα τελειώσῃς μου ἐπιθυμίαν. In Basilicis lib.10. tit. 37. cap.2. ἢ τὸν μέλλοντά με σκύλειν, ubi JC. in lege 1. D. de Al. jud. mut. *aut alium qui me vexaturus est.* Adde to.3. p.369. & to. 7. pag. 506. & Nilum in Vita S.Theodoti n.12.

Σκυλμὸς, *Fatigatio*. Epistola Theodosij & Valentiniani, in Concilio Ephesino part.1. cap.32. ὀκνηρότεροι δ᾽ ὅμως περὶ τὸν σκυλμὸν τῆς αὐτῶν εὐσεβείας γεγόναμεν. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S.Sabæ cap. 51. τινὸς χάριν τοσοῦτον σκυλμὸν ὑπέμεινας; Marcianus Imp. in Concilio Calchedon. Act.6. εἰ καὶ κάματον τῇ ὑμετέρᾳ εὐλαβείᾳ καὶ σκυλμὸν ἐποιήσαμεν, &c. Infrà: κεκμηκότι τῷ καλῷ διαστήματι ὑπομείναντες, &c. Ita etiam laudatum Synodicum cap.55. *Si igitur possibile est*, *fatigationem usque ad nos facias.* Vide Moschum in Limon. cap.215. & Gloss.med. Lat. in *Fatigare*.

ΣΚΥΛΟΚΡΟ͂ΜΜΥΔΟ, seu τὸ Σκυλλικὸν ὄξος, vel acetum quod fit σὺν τῇ σκύλλᾳ, de quo Agapius Cretensis in Geoponico cap.24. 26. 64. qui ita appellari in mediterraneis regionibus observat, in insulis verò maris mediterranei, Ἀσκέλλαν, Σκελετοῦραν.

ΣΚΥΛΟΜΥΓΑ, *Cynomia*, Κυνομύια.

ΣΚΥΝΘΙ͂ΔΙΟΝ. Vide in Κινήλιον.

ΣΚΥ͂ΡΟΣ, ὁ γύψος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190.

ΣΚΥΤΑ͂, ἡ κεφαλὴ, *Capui*, apud Psellum MS.de Morborum nominibus.

ΣΚΥΤΑ͂ΛΗ, *Ferula*, Protecdico propria. Balsamon ad Can.9. Concilij Constantinopol. sub Photio: ἐπεὶ τοίγε εἰ ἐκωλύετο ἡ τοιαύτη τῶν διδασκάλων πληγὴ, οὐδὲ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κληρικοὶ διὰ σκυτάλης ἵνα σωφρονίζον κατὰ προτροπὴν ἐκκλησιαστικὴν, τοὺς ἁμαρτάνοντας δούλους καὶ ἐλευθέρους τῷ Προτεκδίκῳ προσερχομένους. Infrà: Πρωτεκδικὴ σκυτάλη appellatur.

ΣΚΥΤΑΛΙ͂ΔΑ. Hesychius: Ῥόχανον, σκυταλίδα παρεκτήνειος, ᾗ ἀποξέουσι τὸ μέτρον. Vide conjecturas Salmasij, Palmerij, & al.

ΣΚΥΤΑ͂ΡΙΟΝ, *Scutum*, Hesychius: ἀσπίδα, σκυτάριον ἢ ὅπλον. Vide Σκυτάριον.

Σκυτέλιον. Vide in Σκῦτλον.

ΣΚΥΤΕΙ͂Σ, *Cerdones*, in Monasteriis, quibus calceorum Monachorum cura incumbit, de quibus extant hi jambi ex Cod. MS. Thuaneo:

Εἰς τοὺς Σκουτεῖς. *sic.*
Πεδιλοποιῶν ὡς ἄριστος ἡ τέχνη,
Ἀποστόλου γὰρ τοῦ Παύλου ἐστὶ τοῦ πάνυ,
Ζηλοῦντες αὐτοῦ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ κόπου,
Δέξασθε θερμῶς τοὺς πόνους καθ᾽ ἡμέραν,
Ὡς ἔργα Χριστοῖο τῆς δὲ φροντίδος,
Δέρρεις τε βύρσας ὡς δέον τετμηκότες,
Παλαιὰ καινουργοῦντες, εἶτα καὶ νέα,
Μὴ νωθρότητι πρὸς παράκλησιν λόγου,
Ῥιπτοῦντες εἴ τι τῆς ῥαφῆς οὐκ ἀξίων,
Ἢ τὴν τομὴν φέροντες ἐλλειπῶς ὑπὲρ
Ἅπαντα γὰρ ποιοῦντες ἀξιοχρέως,
Τῶν μαρτυρούντων ἐξανύσετε δρόμον.

ΣΚΥ͂ΦΟΣ, *Cymba*, Σκάφος. Σκυφικὸς, *in modum scyphi*. Σκυφικαὶ ἀψῖδες, in Antiquitat. Constantinop. *Camera in modum scyphi convexa.*

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑ͂ΜΠΗ, Vermis genus. Eucholog. pag.697. in Orat. pro hortis, vineis, & arvis: κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκάνθαρος, βροῦχος, ἀκρίς.

ΣΜΑ͂ΓΔΟΣ, *Encaustum, Pigmentum metallicum*, ἔγκαυστον. Gallis, *Email*, Italis, *Smalto*. Σμαγδώνειν, *Liquatis metallis colores inurere*, ἐγκαίειν.

ΣΜΑ͂ΡΑΛΔΟΣ λίθος, pro Σμάραγδος, *Smaragdus*, apud Myrepsum sect.1. cap.459. ex Cod. MS.

ΣΜΑ͂ΡΗ, *Examen apum*, Σμῆνος μελισσῶν.

ΣΜΑΡΙ͂ΔΕΣ. *Pisces olim Dianæ sacrificari soliti.* Moschopulus: μαινίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες. Perperam Meursius *mulieres furiosas* interpretatur. Scholiast. Oppiani lib.1. Halieut. v. 110. μαινίδες, σμαρίδες. lib.3.v.188. μαινίδι, σμαρίδι.

ΣΜΕΛΑ͂ΤΡΙ, *Lapis viridis.* Anonymus Græcobarbarus de Lapidibus, MS. σμελάτρι εἶνε πέτρα πρασινὴ, καὶ οὐδὲν εἶνε κανένα πράσινον, καὶ ἀνεῖκε τὴν λίμα τὴν τζάκησαν, &c.

ΣΜΗΣΤΡΙΔΑ͂ ΓΗ, ἡ Κιμωλία, in Glossis Jatricis MS. Neophyti. *Terra cimolia.*

ΣΜΙΜΕ͂ΝΟΣ, Σμιγμένος, *Mistus*. Glossæ Græcobarb. συγκερασμένον, σμιμένον, ἢ σμικτόν. ἀ σμίγειν, *miscere*, μίγνυσθαι.

ΣΜΙ͂ΛΑ, Σμιλάριον, Σμιλαράκι, *Scalpellum*, *Scalprum*, Σμίλη, Σμίλιον. Vide Apophthegmata Patrum in Agathone num.7. 25.

ΣΜΙΛΑΚΙ͂Α, *Smilax*, apud Petr. Belonum lib. 1. Observ. cap.45.

ΣΜΙ͂Ο, *Subito*, in Turcogræcia Crusij p.208. In Corona pretiosa legitur ἰσμίο.

ΣΜΠΙΡΟΣ, *Satelles*, *Lictor*, Δορυφόρος. Ex Ital. *Sbirro*.

ΣΜΥΡΝΟΒΟ͂ΤΑΝΟΝ, *Petroselinum*, *Cilicium*, vel *Amanicum*, Græcis Σμυρναῖον, sic appellatum

latum ab odore myrrhæ. Lexicon Neophyti : Πετροσέλινον, Σμύρνιον. Glossæ aliæ MSS. Σμυρνοβότανον, τὸ Πετροσέλινον. Vide Dioscoridem.

ΣΟΒΕ'Α, Ægyptiis, *Chamæleon niger*, apud Interpol. Dioscor. cap.416.

ΣΟΒΕ'Ρ, iisdem Ægyptiis, *Cornulaca*, τραγίον, apud eundem Interpolat. cap.632.

ΣΟΒΡΑΚΟ'ΜΗΣ. Vide in Κόμης.

ΣΟΓΧΙ'ΤΗΣ, *Hieracium parvum*, apud Interpol. Dioscor. c.480.

ΣΟ'ΔΗΜΑ, *Reditus*, *Proventus*, Εἰσόδημα, εἴσοδος.

ΣΟ'ΔΙΟΝ, *Fimentum*, Κοπρών.

ΣΟΖΑ'ΤΟΣ. Anonymus de Nuptiis Thesei :

Ἐποίκε κεῖ σὴν δούλευσιν, εἰς χρόνον γὰρ σοζάτον
Μὲ πόνους κιναστιναίμους σοῦ Βασιλέως τὴν κόρτην.

Alio loco :

Τρία μίλια τὸ διάστημα, ἀκίεια καὶ σόζατα.

ΣΟ'ΖΥΓΟΣ, pro ἰσόζυγος. Glossæ Græcobarb. ἀντίρροπον, ἰσοβαρὲς, ἢ ἰσοδύναμον, ἢ ἰσόβαρον. Ἄλλοι χιόβαρον, ἢ σόζυγον, ἤγουν ἰσόζυγον.

ΣΟ'ΚΑ, Σοκεύειν. Vide in Σῶκα.

ΣΟΚΑΜΙ'ΛΑΥΚΟΝ. Vide in Καμελαύκιον.

ΣΟ'ΚΚΟΣ. Olympiodorus apud Photium : ὃν ἔργα ἡρωϊκὰ καὶ θαυμάσαι ἄξια ἐπιδειξάμενον, μόλις σόκκοις ἐζώγρησαν, καὶ ὕστερον ἀναιρεῖσι. Ita præferre Cod. Henr. Stephani monet Hoeschelius, ubi alij σάκκοις habent. Schottus σάκοις vel σάκεσιν legendum putat : sed quid est *Scutis adhibitis aliquem capere ?*

ΣΟΚΟ'ΝΔΙΟΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΟΛΑ'ΚΙΔΕΣ, Turcis, *Solacler*, Satellitum genus qui circum Sultanum equitantem in albis subuculis cursitare solent, inquit Leunclavius in Onomast. Turc. Ordo Officiorum aulæ Turcicæ MS. ἑτέρα τάξις, ὀνόματι Σολάκιδες· εἰσὶ δὲ πεζοὶ ὅμοι ὀδόντες. αὐτοὶ δὲ συντροφιάζουν Ἀμηρᾶν ἕως τὴν πόρταν τοῦ παλατίου, ἢ ἐς τὰς τέντας τοῦ μέλει νατεξεύσῃ· εἴτε ἐκεῖνοι στρέφονται εἰς τέντας τε γύροθεν, καὶ εἰς τὴν μπόρταν αὐθεντικὴν, ὅτων ἔναι σὸ παλάτιν.

ΣΟΛΑΤΖΑΡΙ'ΖΕΙΝ, *Solatiari* ex Ital. *Solazzare*. Agapius Cretensis in Geopon. cap.59. extr. ὕπαγε εἰς περιδιάβασις, ἢ ἀδένου βολῇ νὰ εὕγῃς ἀπὸ τὸ οἶκον, σολατζάριζε ὀλίγην ὥραν, νὰ μή σε βλάψῃ τὸ φαγῆ, καθίζοντας εἰς τὸ στομαχόν.

ΣΟΛΔΑ'ΝΟΣ. Vide in Σουλδᾶνος.

ΣΟΛΔΑ'ΟΣ, *Solidus*. Theonas Paronaxiæ Metropol. in Epist. ad Zygomalam, apud Crusium in Turcogr. p.268. στέλλουσι μοι ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ ἡμιέρου καλογήρου σόλδαοι πέντε.

Σολδίον, Σούλδιον, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. λαμβάνουσι τὰ τάμματα, ἢ καρτζὰ, ἢ σόλδια, ἤγουν χρήματα. Alibi : ἀπὸ τάμματα, ἢ ἀπὸ σόλδια, ἢ ἀπὸ καρτζά. Codex MS. Reg.618. f.281. λαβὼν χρυσάφι μέρη γ'. δ'. μέρος ἀσήμιον ἀπὸ παλαιὰ σόλδια, &c. Historia Apollonij Tyrij :

Ἠκοσιπέντε σὸ σόλδι ὕστερα τὰ ξοδιάζει.

Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap.2. διδόασιν ἐξ σόλδια ἕκαστον κρόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. Σούλδιον occurrrit pluries in Anonymi Arithmetica practica MS.

ΣΟΛΕ'Α. *Solinum*. Codinus in Orig. Constantinop. num.62. ubi de Hippodromo : μετὰ — τοῦ ἐν σφενδόναις στηθέων, καὶ συσρεμμάτων, καὶ σκαλίων, καὶ σολέων, &c. Vide Σωλέα.

ΣΟΛΕ'ΜΝΙΟΝ, *Honorarium*, *Stipendium*. Glossæ Græc. Latin. Συνήθες, *consuetum*, *solemne*. Suidas : Σολέμνιον, ἢ παρὰ Βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη τῆς ἐκκλησίαις. Glossæ Basilic. Σολέμνια, καὶ σαλάρια· ἑορταὶ εἰς τὰ ἴδια τῆς ἐκκλησίας. Rursum : Σολέμνια, ἑορταστικά, καὶ πάλαι σολέμνιον συνήθες τὸ διδόμενον παιδευτῇ καὶ ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ibidem : Σολέμνια, τὰ ὑπὸ Βασιλέως ἐν ἐκκλησίαις διδόμενα χάριν μνήμης, ἤτοι ἑορταστικά. Nov.128. Justiniani cap.16. ἐπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῆς πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς τῆς πόλεων, ἢ ἄλλοις οἵοις δήποτε σολεμνίοις ἢ σαλαρίοις ἀφορίσθησαν. Adde ejusdem edictum 13.18.21. Liber Leonis & Constantini Imp. tit.17. §.9. ἐπὶ δὲ τῆς λοιπῶν στρατευομένων, ὅσα ἐκ βασιλικῆς ῥόγας, ἀννόνων τε καὶ σολεμνίων τούτοις προσενεμήθησαν, τουτέστιν ἀξιωματικοῖς, καὶ λοιποῖς ἅπασι, κομιζομένοις ἀπὸ βασιλικῆς ῥόγας, &c. Novella Basilij Porphyrog. de Præscript. 40. annor. εἰ δὲ εἴς τινα τῆς αὐτῆς εὐκτηρίων σολέμνια παρὰ βασιλέως, ἢ φιλαψίαι γεγόνασιν, &c. Anonymus in Romano Lacapeno num. 50. ἀπέκειρε δὲ καὶ ἐκεῖσε μοναχοὺς ὀκτακοσίους, τυπώσας καὶ σολέμνια τῆς λαμβάνειν αὐτοὺς ὑπὲρ διατροφῆς αὐτῆς. Ubi perperam edit. σελέμνια. Synaxarium Maximi Cythærensis Episc.31. Aug. καὶ εὐφρανθέντες ἐθέσπισαν μὲ χρυσόβουλον λόγον νὰ δίδεται σολέμνιον καθὲ χρόνον εἰς τὸ τοιοῦτον λῶμα. Vide Gloss. med. Lat. in *Solemnia*.

ΣΟΛΗ', pro στολή. Theodosius Zygomalas in Epist. de Atheniensibus hordiernis : τὰ σῦκα σοῦκα λέγουσι, τὸν βάτραχον, Πακακᾶν, καὶ ἄλλα γελοῖα, ὡς καὶ τὸ στολὴν, σολήν. Item *Barba*. Symeon Cabasilas in Epist. τούτων δὲ ἁπασῶν (γλωσσῶν) ἡ τῆς Ἀθηναίων χειρίστη· βουλόμενοι γὰρ εἰπεῖν, ἴδε πίστις, ὕπνον, καὶ Ἑλλήνων δικαιοσύνη, λέγουσι ἀντὶ τούτων, Ἐπᾶ πίσι, ἐπᾶ σολὴ, ἐπᾶ ῥωμαϊκὴ κρίσι.

ΣΟΛΗΝΙ'ΤΗΣ. Vide in Σωληνωτός.

ΣΟ'ΛΙΑ, *Soli*, in Gloss. Gr. Lat. legendum fortè *Solia*.

ΣΟΛΟΜΩ'ΝΙΟΝ, *Elenium*. Lexicon MS. Reg. Cod.1843. Σολομώνιον, τὸ ἑλένιον λέγεται, καὶ ζιζανά.

ΣΟ'ΛΟΝ, pro εἰς ὅλον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλον τὸ Πριγκιπάτον.

Alter Anonymus de Amorib. Thesei :

Ἐγὼ να σόλον τὸ κερὸν χεράμενος σὸν κόσμον,
Οὐδέποτε τὴν δόξασε νὰ μὲν καληγορήσω.

Historia Apollonij Tyrij :

Σόλες τῆς χάρε τῆς καλαῖς, ἔτον εὐλογημένη.

Infrà :

Ἄτυχος ὁ μακάριος γιανὰν χαριτωμένος,
Σόλαις τῆς πράξαις τῆς καλαῖς καὶ βαθηλεημένος.

ΣΟΛΤΑ'ΤΟΣ, *Miles*, Ital. *Soldato*. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.709. καὶ οὕτως εὕγαλαν ἀρμάδαν κατέργων με σολτάτους πεζούς.

ΣΟ'ΜΙ, Ægyptiis, *Absynthium*, apud Interpol. Dioscor. c.431.

ΣΟΜΦΙΑ, Ægyptiis, *Veratrum album*, apud Interpol. Dioscor. c.732.

ΣΟΠΑ͂Ν, *Silere*, Σιωπᾶν. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

Καὶ λέγουσίν με, σόπασε, σαλὲ μὴν συντυχένης.

ΣΟΠΕ'ΔΙΟΝ, *Suppedaneum*. Concil. Florentinum pag.33. Edit. Labbei : ἐκαθέζοντο οὖ μετὰ θρόνων καὶ σοπεδίων, ἀλλ' ἐν τῷ παλώματι, &c. Occurrit rursum infrà. Sed & ibidem interdum ὑποπόδιον appellatur.

ΣΟΠΟ'ΛΙΟΝ, *Suburbium*. Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium, pag.99. de Atheniensibus : τὰ ἔξω τῆς πόλεως προαύλια, ἃ ἐξωπόλια ἔδει λέγειν, σοπόλια λέγουσιν.

ΣΟΠΡΑΒΕ'ΣΤΑ, *Vestis superior*, ἐπενδύτης. Italis, *Sopraveste*, Gallis *Surveste*. Historia Apollonij Tyrij :

Κ' ἔπαρ τὴν σοπραβέστα μου μετζορδινίαις ἐκείναις.

ΣΟ'ΡΔΙΟΝ, *Solidus*, moneta. Assisæ MSS. Regni

Regni Hierosolymitani: διότι πολλαῖς φοραῖς γίνεται τὸ νόμισμαν χεῖζη ς'. σόρδια, καὶ γίνεται πολλαῖς φοραῖς τὸ τῆ χεῖζη ι. σόρδια, &c. Vide Σόλδιον.

ΣΟΡΊΣ, *Saga*, *Venefica*. Achmes Onirocrit. cap.275. ἡ ὕαινα εἰς πρόσωπον φαύλης γυναικὸς κρίνεται, καὶ ϛριδὸς, καὶ φαρμακίστης, καὶ μαγδνεγία ἅμα. Fortè legendum σαγίδος.

ΣΌΡΜΠΑ, *Scorbum*, τὸ ὗον, ὄον.

ΣΟΡΤΙΆΖΕΙΝ, *Aptare*. Gall. *Assortir*. Glossæ Græcobarb. Ἁρμόζων, ἐκεῖνος ὅπου σορτιάζει, ἵνα μετ' ἄλλον.

ΣΟΣΤΌΣ, *Sufficiens*, *Idoneus*, ἱκανὸς, ἐπαρκής.

ΣΟΥΆΛΙΟΣ. Arithmetica adespota: τὸ σουαλίου καμπανοῦ, καὶ τὸ θαλασσίου, τὸ ῥίγλας.

ΣΟΥΒΑΔΙΟΥΒΟΣ, Συβαδιύβα, *Subadiuva*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Glossæ Basilic. Συβαΐυβος, ὁ τοῦ Βοηθοῦ βοηθός. Libellus Athanasij Presbyteri Alexandrini adversus Eutychem, in Concil. Calchedon. Act.3. διὰ τοῦ καθωσιωμένου Μαγιστριανοῦ Σεβήρου τοῦ γενομένου Συβαδιύβα τῆς σχολῆς τῶν καθωσιωμένων Μαγιστριανῶν. Chronicon Alexandrin. an. 3. Phocæ: Θεοδόσιος ὁ Συβαδιυβᾶ τοῦ Μαγίστρου. Ubi Theophanes an.5. Θεοδόσιον τὸν τὴν ἀδδιυμᾶν προκείμενον ἀξίαν. Alij Codd. habent αὐδιυμᾶν. Miscella lib.17. *Qui subdiva dignitate habebatur insignis*. Rectius Anastasius, *Subadjuva*. Vide Epistol.144. Synesij.

ΣΟΥΒΆΛΛΑ, *fluctuum collisio*. Eustathius Il. δ. pag.497. παρ' οἷς ἡ τῶν ὑδάτων σύρροια συμβολὴ λέγεται, βαρβαριζομένη μὲν κατ' ἐκείνους εἰπεῖν εἰς σουβάλλαν.

ΣΟΥΒΔΙΤΆΤΙΟ, Ἐνεχυριασμὸς, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. Glossæ Lat. Gr. *Subditatio*, Ἐνεχυριασμός. *Subdito*, Ἐνεχυριάζω.

ΣΟΥΒΊΤΗΣ, Gallis, *Hedera*, apud Interpolat. Dioscoridis cap.398.

ΣΟΥ͂ΒΛΑ, Σοῦβλι, Σουβλάκι, *Subula*, *Veru*, *Verutum*, ὀβελὸς, ὀβελίσκος. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. ὀβελὸς, καὶ ὀβελίσκος, ἡ σοῦβλα. Ita etiam auctor Etymologici in ὀβελίσκος, & in Epimerismis MSS. Herodiani. Vita MS. S. Artemij: κέλευε τοίνυν ἀπογυμνῶσαι τὸν μάρτυρα, καὶ σούβλας σιδηραῖς πεπυρακτωμένας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ διαπερονᾶσθαι, καὶ τὸν νῶτον αὐτοῦ τριβόλοις ὀξέσι καταχονδᾶσθαι καὶ διαρρήγνυσθαι. Martyrium MS. S. Mercurij: καὶ τοὺς μὲν πλήκτροις τισὶν ὀξυτάτοις τοῦτον κεντᾶν, τοὺς δὲ πεπυρωμένας σούβλας διαπερονᾶν ἑτέρους. Nectarius de Eleemosyna: φλογισμοὶ πυρὸς, πολυειδεῖς καὶ κακότεχνοι, ἐσχάραι καὶ λέβητες, σοῦβλαι τε καὶ τήγανα, καὶ ὅσα τότε ὄργανα θανάτου τοῖς Χριστιανοῖς ἐπιτίθεντο. Occurrunt passim ejusmodi *subulæ ignitæ* in Synaxariis, in S. Dada 29. Sept. in SS. Probo & Taracho 12. Oct. in Clemente 23. Janu. in S. Basilio Ancyrano 22. Martij, in S. Aquilina 12. Jun. &c. Theophanes in Rhinotmeto pag.316. καὶ ἑτέρους τεσσαράκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρώτους τῶν Χερσώνος εἰς σούβλας ξυλίνας προσπαρίσαντες, ἐπὶ πυρὸς ὤπτησαν. Adde Cedrenum p.441. Ptochoprodromus MS.

Καὶ δίδολο καὶ ἀγόρασα σουβλὶν ἀπὸ τζαγγάρου.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 74. τρύπα τὸ φυτὸν εἰς τὴν σοῦβλαν μὲ ῥοσμαρὶν, ἢ γαρόφαλα. Adde cap.159.

Σουβλίον, idem quod σοῦβλα. Glossæ Gr. Lat. Σουβλίον, *Subula*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. κεντήτειον, σουβλίον, σαννοράφιον, μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. Moschopulus: πεόνη, τὸ σουβλίον. Lexicon MS. Cyrilli: ὀβελίσκος, τὸ σουβλίον. Demetrius Constantinopolit. lib.1. Hieracosoph. cap.153. τρύπα κατὰ μέσον λεπτῷ σουβλίῳ. Menologium Basilij Imp. 10. April. in SS. XL. Martyrib. πρότερον γὰρ ἐτύφθησαν ἕως ἐφάνησαν τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔπειτα σουβλίοις πυρωθεῖσι τὰ ψύα διετρυπήθησαν. Et 4. Maij in S. Olbiano: ἐτύφθη σφοδρῶς, καὶ σουβλίοις πεπυρακτωμένοις τὴν κοιλίαν, καὶ τὰς πλευρὰς, καὶ τὰ σπλάγχνα καθεκεντήθη. Ita in Synaxariis in S. Terentio 10. April. Leo in Tactic. cap.6. n.2. ἐν δὲ τοῖς τοξαρίοις, ῥινία καὶ σουβλία. Adde cap.20. num. 80. Constantinum in Tacticis pag.14. & Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. ubi Edit. & Cod. Reg. 677. σουγλία præferunt. Eustathius Od. κ' σουβλίῳ τρυπᾶν, ἠπᾶν dici à quibusdam scribit.

Σουβλόπουλον, *Subula*. Glossæ Græcobarb. ἀκροπόρους, τοὺς ὀβελίσκους, σουβλόπουλα, σουγλόπουλα.

Ξυλόσουβλος, *Qui subulas ligneas conficit*. Joan. Tzetzes Chil. 11. v.223.

Πετρομαχασκοπάπουτζον, Τζαγγάρειον, ξυλόσουβλον.

Πετλάσουβλον. Eustathius Iliad. α. pag.136. de voce πεντώβολον. Καὶ δηλοῖ ἐργαλεῖόν τι μαγειρικὸν πενταδάκτυλον, καὶ ὡς ἄν τις ἰδιωτιζόμενος εἴπῃ, πετλάσουβλον.

Σουβλίζειν, *Subulis configere*. Glossæ MSS. Regiæ: πηρῶ, τὸ σουβλίζω. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. πεπρωμένος, σουβλιζόμενος. Moschopulus: περῶναι σουβλίσαι. Lexicon MS. Cyrilli: Παρεῖναι, παρυπάρχειν. παρῶναι δὲ ἀντὶ τοῦ σουβλίζεσθαι. Rursum: διαπείρεται, κεντᾶται, σουβλίζεται. Suidas: ἔπειρεν, ἐσούβλιζεν. Alibi: πέρω τὸ σουβλίζω. Scholiastes Oppiani lib.3. Halieut. v.193. πάροις, σούβλιζε. Et v.526. πεῖρεν, ἐσούβλισεν.

ΣΟΥΒΡΙ'ΚΙΟΝ, *Subricula*, in Glossis Græcolat. Cod. MS. habet Σουβαρίκιον, qua voce intelligi putat Salmasius ad Vopiscum, *Operimentum capitis muliebre*, *quod sub rica gestabant*: hincque emendandas Glossas Basilic. σουρφίκιον, τυαφικὸν, ubi legendum existimat, σουβρίκιον, τυφιακὸν, vel τουφιακὸν, ita ut *Rica* & *Tufa* idem fuerint.

ΣΟΥΒΣΕΈΛΛΙΟΝ, *Subsellium*. Glossæ Basilic. σουβσέλλια, σκαμνία, κλίναι, κἂν ὦσιν ἠργυρωμέναι, στρώματα, προσκεφάλαια. Occurrit in lib. 44. Basilic. tit. 23. cap.3. Vide Σέλλα & Σελλίον.

ΣΟΥΓΓΕΡΕΥΈΙΝ, *Suggerere*, apud Theophilum Antecessor. lib.1. tit.5. §.4. ubi Scholiastes: σουγγερευόντος, ἀναφέροντος.

Σουγέστιον, *Suggestio*, *Relatio*, ἀναφορὰ, in Glossis Basilic. Occurrit præterea in loco laudato Theophili.

ΣΟΥΓΛΑΆΡΙΟΝ, in Glossis Basilic. ἐργαλειοθήκη. *Sigillarium* vertit Meursius. Vel potius *Theca subulæ*. Nam Σούγλη, est *subula*. Vide Σοῦβλη.

ΣΟΥ΄ΓΛΗ, Σουγλόπουλον. Vide in Σοῦβλη.

ΣΟΥΓΛΊΟΝ. Lexic. MS. ad vet. testam. κρεάγρας. βέλους ἢ σουγλία, pro σουβλία, fortè. Vide in hac voce.

ΣΟΥ͂ΓΛΟΥ, *Succus*, *Sapor*, χυλός. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 115. ἔπαρε ἀσβέστην ἄσβυστον ψιλὸν, καὶ κοσκινισμένον, λίτρας ἕξ· βάλε τοῦ μέσα νερὸν ψυχρὸν ἀνακάτωσε τὸ· νὰ γένῃ ὡς τὸ ἀχαμνον σοῦγλου, ἤγουν χυλὸς, ἔπειτα βάλε δώδεκα λίτρας ἄθον δρύϊνον, ἢ ἀπὸ βελανιδέαν, &c.

Σουγλιταρία, vox ejusdem, ut videtur, notionis. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἐκεῖ βρακρέας καὶ ψίνασιν σουγλιταρίαν μέγα.

ΣΟΥ΄ΔΑ, *Fossa*, sed propriè *Fossa sudibus munita*, qua Castra muniri solent. Chronicon Alexandrinum pag.906. καὶ τὴν σοῦδαν ἣν ἐποίησεν ἤρξατο καλαχώνειν. Theophanes an.9. Nicephori Generalis: οἱ μὲν τοῦ τῆς σούδας πυρὶ, οἱ δὲ ξίφεσιν ὤλοντο σὺν αὐτοῦ. Auctor Incertus post eundem pag.435. & Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 11. ἤρξατο κλίζειν ἕτερον τεῖχος ἔξωθεν τάχους τῶν Βλαχερνῶν, κόψας καὶ τὴν σοῦδαν πλατεῖαν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 42.

τοῖς μίσγεται ἐν ᾧ καὶ σοῦδαν οἱ παλαιοὶ ποιησάμενοι διεβίβασαν τὴν θάλασσαν, &c. Mox: ἐκ δὲ τῶν πολλῶν ἐτῶν καλεχώσθη ἡ αὐτὴ σοῦδα, καὶ εἰς δάσος ἐγγύς πολύ. Idem in Tacticis pag.46. ὅταν ἀπληκεύσεις εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν, ποίησον γύροθεν σοῦδαν βαθεῖαν. pag.48. ὀφείλεις ἀσφαλίζεσθαι αὐτὸ, καὶ ἢ ὀρύγματα ποιεῖν, ἢ πάλους πήσσειν, ἢ σοῦδαν ὀρύσσειν, &c. pag. 49. ἔξωθεν δὲ τῆς σούδας ῥίπτε τριβόλια. pag. 50. ἔσωθεν δὲ τῆς σούδας, &c. Μεγάλη σοῦδα, locus sic dictus apud Scylitzem p.660. Hero in Parecbolis MSS. ὑπονόησας φύλακας ἔξω τῆς σούδας. Occurrit apud Leonem in Tacticis cap. 14. Joannem Cananum de Bello Constantinopolit. pag. 189. 190. 194. & Georgium Contarem lib.7. Hist. Athen. pag. 163. Scribit Symeon Logotheta in Michaele Balbo num.4. Agarenos Hispanos in Cretam insulam appulsos statim castra sua vallo muniisse, locumque inde χάρακα appellasse, ut & urbem χάνδακα ædificasse: ubi interpres rectè, opinor, conjectat χάρακα videri urbem, quæ nunc *Souda*: ut *Candacem*, quæ nunc *Candia*. Sed & ab hac voce nomen inditu σοῦδι Orontis fluvii ostio admodum probabile, quod per fossam manu factam eo in loco fortè egeratur. Vide Notas ad Alexiadem p.368. Neque fortè aliunde nomen sortita est σοῦδα, πόλις λίμνη οὖσα, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi pag. 1040. edit. Photij.

Σουδάτον, *Munimentum valli è sudibus fieri solitum.* Urbicius pag. mihi 73. & apud Mauricium pag. 368. βασαγαὶ παπυλαιώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων κατάπηξιν, φοσσάτων ἢ σουδάτων ἐργασίαι. Chronicon Alexandrinum pag.906. καὶ τῇ νυκτὶ ἔκαυσεν τὸ σουδάτον αὐτοῦ καὶ τοὺς πυργοκαστέλλους, &c.

ΣΟΥΔΆΡΙΟΝ, *Sudarium.* Moeris Atticista MS. Σουδάριον. Ἕρμιππος, τὸ ὑφ' ἡμῶν Σουδάειον. Glossæ Basilic. Σουδάριον εἶδος ὀθόνης δεχομένης ὑγρα, οἷον ἱδρῶτα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Lexicon Cyrilli MS. & Glossæ MSS. ex Cod. Reg.930. σουδάειον, λεπτόν τι σκέπασμα. Aliæ ex Cod. 2062. κεκρύφαλον, σουδάριον, κεφαλοδέσμιον. Aliæ ex Cod. 1673. κρήδεμνον, κεφαλῶδες σουδάειον. Scholiastes Aristophanis ad Plutum: ἡμιλύβιον ἀντὶ τοῦ σουδαρίου. Suidas: Κεκρύφαλον, σαβανάθιον, σουδάριον. Nonnus in Paraphr. Joan. cap.11.

> Σουδάειον τόπερ εἶπε Σύρων στόμα.

Et cap. 20.

> Σουδάριον τόπερ εἶπε Σύρων ἐπιδήμιος αὐδή.

Ubi de vocis etymo Hebraico consulendus Franciscus Nansius pag.135. Hesychius Presb. Hierosol. orat. in Dominic. Resurrect. p.753. ἀλλὰ καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Germanus Patr. Constantinop. orat. in Dormitionem Deiparæ pag. 113. Πέτρος καὶ Ἰωάννης δραμόντες τὰ ὀθόνια, καὶ τὸ σουδάριον εὑρόντες, ἐπίστευσαν τῶν Χριστὸν ἐξαναστῆναι. Joannes Damascenus in Synodica Oriental. pag. 116. τὸ ἐκμαγεῖον τῆς ἁγίας μορφῆς αὐτοῦ ἐν σουδαρίῳ ἀπομαξάμενος. Adde eundem lib. 1. & 3. de Imag. pag.27. & 151. edit. Rom. Ducas hist. cap. 39. τοὺς μὲν ἄῤῥενας σὺν καλωδίοις, τὰς δὲ γυναῖκας σὺν τοῖς σουδαρίοις αὐτῶν. Synaxarium festi Paschalis in Pentecostario: ἥ τε σινδόνος ἄπλετον καὶ σουδαρίου. Utuntur præterea Julius Pollux lib.2. cap.16. Athanasius in Homil. in S. Parasceven, Eusebius Monach. in Vita S. Philippi Presb. num. 16.30. Menæa 11. Martij in S.Trophimo, Synaxaria 23. Octobr. in S.Nicephoro, Symeon Thessalonicensis de Templo pag.221. & alij. Vide Σιμικίνθιον.

ΣΟΥΖΕ, pro *Vade*, πορεύου, Athenienses hodiernos dicere observat Symeon Cabasilas apud Crusium pag.462.

ΣΟΥΚ, κράμβη, λότος λέγεται, ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Alibi: Σοὺκ, κάρδαμα. Matthæus Silvaticus: *Suc*, *Such*, *Arab. Græcè socum*; *& Latinè Gallia muscata.* Vide Σοῦχ.

ΣΟΥΚΑΝΙΆ, *Genus vestis muliebris.* Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

> Λατινικὰ τὰ ῥοῦχα τῆς ἦσαν τῆς ὡραϊσμένης,
> Ἐπάνω χρυσοκόκκινα ἐφόρει σουκανίαν,
> Μακρέα εἰς γῆν σύρνεται λαμπροχρωμαλισμένη.

Nescio an inde vox *Soukenille* apud nos orta fuerit.

ΣΟΥΚΕΝΣΟΣ, *Successus.* Vide Salmasium de Militia p.38.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ, *Succinum.* Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap 5. σούκινοι δὲ ἐλεφάντινοι, καὶ ὅσοι δακτύλιοι γίνονται γυναιξὶ μόναις συμφέρουσι. Ab eo hausit Suidas quæ habet in Σούκινον.

ΣΟΥΚΙΝΟΣ, ὁ εὐνοῦχος, in Glossis Basilic. *Eunuchus*, *Succisus*, unde fortè leg. Σουκισός.

ΣΟΥΚΚΑΙ', ἄκανθα λέγεται. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Infrà: Σουκκαὶ, λευκάκανθα, ἢ ἄκανθα.

ΣΟΥ̃ΚΟΝ, pro Σῦκον, *Ficus.* Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium pag.99. de Atheniensibus hodiernis: τὰ σῦκα σοῦκα λέγουσιν, τὸ βάτραχον παπακάν.

ΣΟΥ̃ΚΟΣ, *Succus.* Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 1047. ὀποβάλσαμος, ἡ ἐστὶ σοῦκος βαλσάμου.

Σοῦκος ῥοζάρος, *Succus rosaceus*, seu *saccarum rosaceum.* Nicolaus Myrepsus sect.1. cap.150. ex Cod. Reg. σκευασία ἀντίδοτος ἡ διὰ ῥοδοζουλάπου καθαρτική, ἣ καὶ παρ' Ἰταλοῖς λεγομένη σούκῳ ῥοσάρῳ. Adde cap. 152. 443. & vide Fuchsium ad cap.449.

ΣΟΥΚΌΤΑΧΟΣ, *Helxine*, apud Interpol. Dioscor. cap.621.667.

ΣΟΥΛΑΆΝΗ, *Brevem visum habens*, *Lusico*, Μύωψ.

ΣΟΥΛΔΑΤΟΣ, Σουλδάδος, *Miles*, ex Ital. *Soldato.* Glossæ Græcobarb. ἀλλότριος, πολέμιος, πολεμικός, ξένος ἤγουν σολδάτος μισθωτός. Malaxus in Hist. Patr. καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν Νεπετζίδες, τουτέστι Γενίτζαροι, Φραγγικὰ λέγονται Σουλδάδοι. Ex his emendandæ Glossæ Basilic. Κολεδάτος, στρατιώτης. Legendum enim Σολεδάτος.

ΣΟΥ̓ΛΔΙΟΝ. Vide in Σόλδαος.

ΣΟΥΛΤΆΝΟΣ, Σολδάνος, *Sultanus*, Turcorum Princeps ita vulgò appellatus. Nicephorus Briennius lib.1. num.9. καὶ Σαρακηνοὶ αὐτοὶ κύριοι τῆς Περσίδος γεγόνασι, Σουλτάνον τὸν Στραγγολίπιδα σημαίνοντες, ὅπερ σημαίνει παρ' αὐτοῖς, Βασιλεὺς Βασιλέων, καὶ παντοκράτωρ. Zonaras in Basilio: καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἑάλω, Σουλδάνος καλούμενος. Joannes Cinnamus lib.1. cap.6. Μαχουμὲτ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καταστὰς διάφορος τῷ Φυλάρχῳ τῆς Ἰκονίου γένοιτο πόλεως, ὃν δὴ Σουλτὰν τῶν ἄλλων ὑπερτιθέντας, ὀνομάζουσι Πέρσαι. Occurrit passim, ut & Σολδάνος. Sed de hac voce consule, si tanti est, Dissertat. 16. ad Joinvillam, ubi nos plura.

Σουλτάνα, *Regina*, *Imperatrix.* Sic Deiparam appellat Cyrillus Lucaris nuperus Patr. Constantinopol. in Homilia in Dormitionem ejusdem Deiparæ, τὴν μεγάλην βασίλισσαν, τὴν μεγάλην Σουλτάναν τὴν παναγίαν μας, τὴν κυρίαν μας, τὴν ἰδίαν τοῦ (Χριστοῦ) μητέρα.

Σουλτανίκιον, *Dignitas Sultani.* Anna Comnena lib. 6. pag.169. καὶ προσελθὼν τῷ Ἀμὴρ Σολυμᾶ, διεγείρει τοῦτον εἰς πολιορκίαν τῆς Ἀντιοχείας, τὴν τοῦ Σουλτανικίου τηλικαῦτα περιβεβλημένον ἀξίαν. Ita pag.171. τὴν τοῦ Σουλτανικίου ἀξίαν περιζώσασθαι οἰόμενος. Adde pag.179. Σουλτανικὸν ἀξίωμα, lib.9. p.250.

Σελτανίκιον, *Sedes & Palatium Sultani.* Eadem Anna Comnena lib.3. p.95. τ̃ Σολυμᾶ τ̃ ἑώας ἁπάσης ἐξουσιάζοντος, καὶ περὶ τὴν Νικαίαν αὐλιζομένου, ὃ καὶ Σελτανίκιον ἦν, ὅπερ ἂν ἡμεῖς Βασίλειον ὀνομάσαιμεν. Et lib. 15. pag.460. ἐσκόπει καὶ αὐτὸς μέχρι τ̃ Ἰκονίου στρατεῦσαι, καὶ καρτερώτατον τ̃ μετ' αὐτοῦ συναρράξαι πόλεμον· καθὸ γὰρ τὸ Σελτανίκιον τοῦ Κλιτζιασθλᾶν ἀπομεμέριστο.

ΣΟΥΛΗΝΑ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Καὶ μὴ σὸν γόμον, Δέσποτα, τὰ κλένια, τας σελήνας,
Καὶ φαβατίτζην ἄλεστον, ὀρίζην, μεταμέλιν.

ΣΟΥΛΗΝΑΡΙΟΝ. Vide Σωληνάριον.

ΣΟΥΛΥΜΑ. Vide Agapium in Geopon. c.159.

ΣΟΥΛΦΑΡΑ, *Sulphur*, θεῖον, occurrit apud Myrepsum lib.de Antidot. cap.304.in MS.Reg.298. Σούλφαρον, eâdem notione apud Portium: nisi legendum sit σούλφαρον.

ΣΟΥΜ, *Vitex*, Ægyptiis, ἄγνος, Interpolatori Dioscorid. cap.136. *Sum*, Arabibus, *Toxicum*, sonat. Vide Matth. Silvaticum. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σοῦμ, τὰ θέρμια.

ΣΟΥΜΑΚΙ, Σούμακα, *Rhus*, seu *Rhos syriacus.* Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod.Reg.190. ῥοῦ μαγειρικόν, τὸ σουμάκι. Aliæ Glossæ ex Cod. 1047. ἀπαγοῦσα ἡ ἐστι σουμάκα. Aliæ ex Cod.1177. ῥοῦ Συριακοῦ, τὸ σουμακίν. Glossæ aliæ Jatricæ MSS. ex eodem Cod.190. Ῥοῦ Συριακόν, τὸ ῥοῦδιν. Ῥοῦ βυρσοδεψικόν, τὸ σουμάκιν. Ῥοῦ σκυτέως, τὸ ῥοῦδι. Occurrit apud Nicol. Myrepsum sect. 1. cap. 157. in Cod. Reg. & 155. edit Fuchsij. Vide Matthæum Silvaticum in *Sumach*, & ejus Commentatorem, Ruellium lib.1. cap. 125. P. Belon. lib.1. observ. cap.52. & infra in Ῥοῦδιν.

ΣΟΥΜΒΟΥΛ, *Sumbul*, *Spina nardi*, apud Matth. Silvaticum. Anonymus de Oxymelite: καὶ χαπὴ, βιλσὸν, καὶ σούμβουλ, καὶ ἀνζαρούτ, καὶ κρόκου ἀνὰ δύο ταρία σταθμόν.

ΣΟΥΜΜΑ, Σοῦμα. *Summa*, *Certa quantitas pecuniæ.* Glossæ Basilic. Σοῦμα, Κεφαλαίωσις. Anonymus in Arithmetica Practica MS. καὶ τὸ ὁμαδιάσαι, ἤγουν τὸ σοῦμα. Vide Ὁμαδιάζειν. Joannicius Cartanus serm. 5. κάμνουν μίαν σοῦμαν τ̃ σταμένων, καὶ λέγουν κατὰ λόγον, τόρα σου, ἐδάνεισα ἕνα δουκάτο, καὶ ἤθελες νὰ μοῦ τὸ δώσῃς καὶ τὸ κράσι τόρα καλεῖται τὸ σταμνὶ δέκα ἄσπρα, &c.

Σουμμάριοι, *Summarij*, *Milites cohortis Comitianæ*, de quibus in Gloss.med.Lat.sic dicti ab æstimationibus faciendis, inquit Cujacius. Justinianus in Nov. 30. cap.1. §.1. καὶ πάντες ὁπόσοι τ̃ προτέραν Κομιτιανῆς εἰσὶ τάξεως, Σουμμάριοί τε φαμὲν, εἴτε τοιοῦτον ἕτερόν ἐστι, κατακύσονται τούτου. Adde c.7. & Nov.64.

ΣΟΥΜΜΟΣ, *Summus*, *Locus*, *seu linea in Tabula lusoria sic appellata.* Agathias in Tabulam Zenonis lib.1. Anthol. pag.86. edit. Henr.Steph.

Ἑπτὰ μὲν ἐκτὸς ἔχεν, μίαν ἔνδοθεν, αὐτὰρ ὁ Σοῦμμος
Διασὰς ἀμφιέπων ἴσον ἔλεν δεκάτῳ.

Vide in Δίβος.

ΣΟΥΜΟΥΝ, οἱ θερμοὶ, in Lexico MS.ex Cod. Reg. 1843. Vide Σοῦμ.

ΣΟΥΜΠΕΡΙΟΝ, *Suspirium*, *Malleus*, Morbus jumentorum. Absyrtus in Hippiatricis lib. 1. cap.2. ἔστι δὲ τὸ πάθος, ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ κατάῤῥουν, Ῥωμαϊστὶ δὲ σουμπέριον· ἔστι δὲ ἡ ἀρθρῖτις. Ubi Ruellius, *Romani suspirium vocant*: proinde legendum σουσπέριον. Vegetius lib. 1. Mulomed. cap.4. ubi de malleo arido: *Hunc suspirium vocant*, &c.

ΣΟΥΜΠΟΥΛ, τὸ στάχος, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΣΟΥΝΑ. Confectio atramenti, sive σκευασία τ̃ μέλανος describitur in Cod. Reg. sign. 2732. fol.272. v. λαβὼν ὕδωρ ὄμβριμον λίτραν μίαν, λαχὰν καθαρὸν τετριμμένον οὐγγίαν μίαν, καὶ σουάν ςΓ. δ. ἔψησον πρῶτον τ̃ σουάν, καὶ διυλίσας, ἤτοι σακελίσας, ἔισαξον τ̃ ζωμὸν εἰς τζουκάλι γανωτόν, &c.

ΣΟΥΝΑΡΕΙΝ, *Sonare*, *Canere.* Historia Apollonij Tyrij:

Ἐκράτησεν εἰς τὴν χέραν της μίαν ἅρπα, καὶ σουνάρη.

Eadem pag.

Τὴν ἅρπαν εἰς τὸ χέρι τ̃ δίδει νὰ σουνάρη.

Rursum:

Εἰς τὸ σουνάρε παρ' αὐτὴν καλῶς κρατεῖς καὶ νάσε.

ΣΟΥΝΕΤΙΣΜΟΣ. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.841. καὶ γυμνωμένης συνόδου Ἀρχιερέων, ἱερέων, καὶ παντὸς λαοῦ, εὑρῆκαν οἱ ἄθεοι κληρικοὶ, καὶ τ̃ ἤλεγχαν ὅτι ἔναι σουνετισμός.

ΣΟΥΝΙΝ. Sguropulus in Hist.Concilij Florentini sect. 4. cap. 8. ἕως μὲν οὖν ὁ ἄνεμος τ̃ ναυσὶν ἐπ' εὐθείας ἐνεδίδου φέρεσθαι, — ὧν μεταξὺ καὶ τὸ λεγόμενον σοῦνιν, τὸ τὴν κεραίαν κατέχων, τέμνεσθαι ἤρξατο, &c.

ΣΟΥΠΑΣΙΣ. Vide in Μπασίας.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΟΝ, Ὑπερῷον, in Glossis Basilic. *Superficies.* Σουπερφικιάριος, *Superficiarius*, ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει, in iisdem Glossis, ubi alia.

ΣΟΥΠΙΑ, *Sepia*, Σηπία, apud Agapium in Geoponic. cap. 139. 159.

ΣΟΥΠΠΕΔΙΟΝ, *Suppedaneum*, *Scabellum cui pedes sedentis insistunt.* Nicetas in Alexio Man. F. num.7. ἐπί τινος μετεώρου σουππεδίου κατὰ τ̃ Μάκρωνα παρακαθεζόμενος, &c. ubi Cod. ed. συμποδίσκου. In Isaacio Angelo: οὐχ οὗτοι δὲ γόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ γένος παρ' ἐκείνοις, ἐπειδή μοι παρειλημμένων σουππεδίων τοῖς Βασιλεῦσι συνήδριζον ἅπαντες. Idem in Isaacio & Alexio num. 1. καὶ σουπεδίων χρυσῶν περιτιθέντων, συνεκάθηντο μετὰ τῶν Βασιλέων. Et de Reb. post excid. Urb. num. 5. extr. τὰ δὲ τ̃ Χριστοῦ καὶ τ̃ ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς ποδαρέλια καὶ σουππέδια κατεσκεύαζον. Ubi Cod. alter, εἰς ἕδρας καὶ ποδῶν σανίδας παρῆγον. Utitur præterea Codinus de Offic. Palat. cap.7. num.32. ubi Codd. alij ἰσοπέδιον præferunt. Cæterum hic observandum in ea imagine, in qua Manuel Palæologus cum uxore & filiis effinguntur, & quam delineari curavimus in Familiis Byzantinis, eas figuras omnes insistere σουπεδίοις ejusmodi.

Σωπέδιον. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.4. cap. 22. εἶχε καθημένους τοὺς Καρδιναλίους ἐν καθέδραις ἴσαις κατὰ πάντα, καὶ ὁμοίαις τῷ ὑποποδίῳ τ̃ Πάπα, ὧν τὸ ὕψος ἴσον ἐστὶ τοῖς παρ' ἡμῖν σωπεδίοις. Et cap.30.de Exocatacœlis: διὸ καὶ πρὸ τ̃ Ἀρχιερέων ἐκάθηντο, καὶ προκαθήμενοι τ̃ συνόδου ἐπευφημίζοντο, ἐν σωπεδίοις ἴσως καθήμενοι, τ̃ Ἀρχιερέων μόνον ἐν σκάμνοις θρονοειδέσι καθημένων.

ΣΟΥΡΑ, Σούροψις, *Mendacium*, vel *prætextus*, Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Κουρίσκει χίλιες ἀφορμαῖς μεθόματα καὶ σοῦρες,
Καὶ ἂν τὴν ἔπῃς διὰ ψωμὶν, λέγει σουλοῦρες.

Rursum:

Ἐσύ με ξεφανέρωσες, καὶ κόλυσέ με σοῦρα.

Σουρεύγειν, *Detrahere*, Διασύρειν.

ΣΟΥΡΑΤΙΣΤΟΝ, ἥμισυ, in Glossis Basilic.

ΣΟΥΡΑΥΛΙΟΝ, *Instrumentum musicum.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.11. de Pallade:

Ἔβλεπαν τὰ ζωγραφιστὰ, σουραύλια νὰ σημαίνουν,
Τὰ ὁποῖα κεῖνη ἀπ' ἀρχῆς ἤθερεν καὶ σήμαινέτα.

Ita editum, non σουρβλιον, uti descripsit Meursius: Unde conficitur vocem confictam ex αὐλή, *Tibia.* Sed & observat Goarus etiamnum Græcos σουραύλια appellare ejusmodi instrumenta musica, quæ nos *cornets à bouquin* vulgò dicimus: ut & Dervisios ejusmodi instrumenta pulsantes,

Σαυρολιςαὶ, seu Συρυλιςαὶ, quomodo sanè legi debuit apud Codinum de Offic.Palat. cap.6. n.19. ἱςανται πάντες οἱ λεγόμενοι Παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βυκκινάτορες, ἀνακαριςαὶ καὶ συρυλιςαὶ.

Συρλάδες, idem quod Συραύλια. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

> Καὶ τότες ἀρχίνισασι σουμπέτες, καὶ παιγνίδια,
> Συρλάδες, κιάλλα τύμπανα, &c.

ΣΟΥΡΒΟΝ, *Sorbum*, οὖον. Lexicon Cyrilli MS. μιμαίκυλον, τὸ σοῦρβον. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1047. ὀροςαφὶς, τὰ σοῦβρα. Occurrit apud Agapium Cretensem in Geoponico cap.43. 126.

Συρβιά, *Sorbus*, arbor, apud eundem Agapium cap. 170.

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ. Vide Συργούνιδες.

ΣΟΥΡΔΟΥΛΑ, *Pestis*. Vox Macedonica, ut scribit Romanus Nicephorus in Grammatica linguæ Græcæ vulgaris inedita. Vide Συρδοῦλα.

Σοῦρος, *Suber*, φελλός. Ex Ital. *Surro*. Agapius in in Geoponico cap.201. τῆς ὁποίας ἔνδυσε ἀπὸ μέσα, μὲ τὸ φελὸν, ἤγουν σοῦρον, καὶ ῥίψετον, &c. Infrà: καὶ τότε ἂν πέσῃς εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἀπὸ φουρτοῦναν, ἢ ἀλλὴν περίςασιν, δέν σε ἀφίνει ὁ σοῦρος νὰ βυλήσῃς καὶ γλυτώνεις τὴν ζωήν σου.

ΣΟΥΡΟΥΜΑΛΙΖΕΙΝ, *Comam dispergere*, τὴν κόμην διασκεδάννυσθαι.

ΣΟΥΡΦΙΚΟΝ, τεαφικὸν, in Glossis Juris MSS. & in Glossis Basilic. *Sulfureum*. In Lexico MS. ex Cod.Reg. 1843. Σούρφανον, ἡ τεάφη.

ΣΟΥΣΑΡΙΖΕΙΝ, *Narium sordes emungere*, ἐναπομύττειν τὴν ῥῖνα. Σουσαρίων vetustissimi Comici meminit Diomedes lib.3.

ΣΟΥΣΕΝΕ, ἡ ἶρις, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod.Reg.190. In alio Lexico MS. σουσὴν scribitur: *Lilium*, *Iris*, Σοῦσον, unde ἔλαιον σούσινον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. Σούσινον, μύρον ὃ ἢ οὕτως, σούσινον μύρον, ὁ καὶ κρίνον. Passim apud Galenum in Lexico Hippocratis. Vide præterea librum Coeranidis MS. l.1. Matth. Silvaticus: *Susanum*, Arab. *Stel*, *lilium*, *inde oleum Susinum*. Vide Auctorem Etymologici in Σούνιον, Salmasium ad Plinium pag.1224. & mox in Σοῦσον.

ΣΟΥΣΟΝ, *Vestis genus*. Joannes Tzetzes Chil. 1. cap.29. de vestimento Antistenis Sybaritæ:

> Τοιοῦτον τὸ ἱμάτιον ὑπῆρχεν Ἀντισθένους.
> Ἦν σοῦσον ἁλουργὲς πεντεκαιδεκαπηχυαῖον,
> Ἔχον μὲν ζῶδα, καὶ θεοὺς, καὶ Περσικὰ, καὶ σοῦσα,
> Μαργάροις ἠσκημένα τε, καὶ λίθοις τιμαλφέσι.

Aliàs, Σοῦσον, est, τὸ κρίνον, seu *lilium*, κατὰ Φρύγας, ut est in Lexico MS. Cyrilli. Vide supra in Σούσινε.

Σουσάνιον, Σωσάνιον, *Lorica*. Vox, ut videtur deducta ex priori. Moschopulus: Θώραξ, μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ φολιδωτὸν ὅπλον, καὶ τὸ ἐξ ἁλύσεων, ὃ κοινῶς ἀπὸ τῆς τῶν Λατίνων γλώσσης, σουσάνιον καὶ λωρίκιον λέγεται. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: ποῖον γὰρ οὐ θώρακα· σουσάνιον. Joannes Diaconus ad Scutum Hesiodi: θῆκε δὲ εἰς τοὺς ὤμους αὐτοῦ σωσάνιον, καὶ τοξοθήκην ἐκρέμασεν εἰς τὰ ςήθη αὐτοῦ. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. θώρηκας δ' ἔχον, &c. σωσάνια. Vide Gloss. med.Lat. in *Boanosa*.

ΣΟΥΣΟΥΜΟΙΑΖΕΙΝ, Σουσουμιάζειν, *Assimilare*, εἰκάζειν. Σουσουμίασμα, *similitudo*, ὁμοιότης. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Τὴν φυλακὴν μουφαίνεται πάλιν να σουσουμοιάσω,
> Ωσὰν τὸ πυργαλέιον, &c.

ΣΟΥΣΟΥΝΙ, *Papaver*, Μήκων.

Σουσοῦνι, τὸ κορμὶ μιᾶς κολόνας, *Scapus*, Στῦλος. Portius.

ΣΟΥΣΟΥΡΑΔΑ, *Culicilega*, Κνιπολόγος, avis sic dicta Cretensibus, ut testatur Belonius lib.1. observ.cap.9. Gerasimo Ulacco Cretensi, *Avicula*, Σουσοῦρα dicitur.

ΣΟΥΤΕΜΕΡΙΑΙ, κιπέριν ἐγίπτιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Matthæus Silvaticus: *Piper Æthiopum*, *i. Enigrum*, *i. Habelzalin*.

ΣΟΥΦΑΩ, Ægyptiis, *Stœchas*, apud Interpol. Dioscor. c.436.

ΣΟΥΦΡΑ, *Ruga*, Ῥυτίς. Hypatus de Partibus corporis, MS. ex Cod. Reg.2216. pag.206. ἐπισκύνιον, ἡ τῶν μετώπων ῥυτίς, ἤγουν ἡ σοῦφρα.

Σουφρώνειν. *Corrugare*, *Crispare*, *Cogere*, θλᾶν, ῥυτιδοῦν, κυρτοῦν.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ, *Suffragines*. Absyrthus in Hippiatric. lib.1. cap.52. ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τοὺς πόδας, ἃ τινες ἄπον σεῖρας, ἕτεροι δὲ χεράματα, Ῥωμαῖοι δὲ λέγεται σουφράγινα.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ, *Suffragium*, quod pro adipiscenda dignitate datur, δόσις, ψῆφος. Glossæ Basilic. σουφράγιον, ἀποςροφή. Σουφράγιον, βοηθὸς, ὅθεν καὶ τὰ παρεχόμενα ἐπὶ τὸ βοηθῆναι, Σουφράγια καλεῖται Justinianus in Nov. 8. in procem. §.1. οὐδ' ὅτιοῦν διδόντες οὐδὲ προφάσει τῶν καλουμένων σουφραγίων. Adde Nov: 29. c. 2. &c. præterea Gloss. med. Lat. in *Suffragium*, & infrà in ψῆφος.

ΣΟΥΧ, τὸ ἀβρότανον, in Glossis MSS. ex Cod. Reg.190. Vide Σοὺκ, & Σόχ.

ΣΟΦΙΑ ὀρθοὶ, Acclamatio Diaconi in sacra Liturgia, post lectum Evangelium, qua plebs admonetur τῷ Θεῷ καὶ τοῖς μυςηρίοις ἐντυγχάνειν, ut ait Cabasilas cap.9. & ut ὀρθῇ τῇ διανοίᾳ σὺν τοῖς ἔργοις σῶμα μεταλαβόντες, ut est apud Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagogia pag. 178. Symeon Thessalonicensis de Templo p.222. μικρὸν πρότερον τῆς διακόνου μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τὸ εὐαγγέλιον κατέχοντος, ἐκφωνοῦντος τὸ, Σοφία ὀρθοὶ, ἡ Ἀνάςασις καὶ Ἀνάληψις σημαίνεται τοῦ Σωτῆρος. Liturgia Chrysostomi: καὶ τῆς τελευταίας δὲ προπαρίου πληρωθέντος, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ ςὰς ἔμπροσθεν τοῦ Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως, Σοφία, ὀρθοί. Id etiam acclamabatur in aliis officiis, ut colligere est ex Philotheo Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag.4.

ΣΟΦΙΛΛΙΑΖΕΙΝ, *Aptare*, Ἁρμόττειν. Σοφιλλίασις, *Compago*, ἁρμὴ, γόμφωσις.

ΣΟΦΙΣΜΑΤΕΥΟΝΤΕΣ, in Glossis Basilic: Κυροῦντες, ςερεοῦντες.

ΣΟΦΟΕΦ, Ægyptiis, *Aristolochia sarmentaria*, apud Interpol. Dioscor.c.411.& Apul.c.19.

ΣΟΦΟΥΡΟΣ. Vide in Τράχηλε, & in χουρπή.

ΣΟΧ. Stephani Magnetis Empirica MSS. ςρύχνος, καὶ τὸ λεγόμενον σόχ, σὺν χυλῷ καλάμου ὁμοίως. Idem forte quod Σοὺχ, *Abrotanum*. Vide supra.

ΣΠΑΓΜΑ. Agapius Cretensis in Geoponico cap.186. διὰ τοῦτο δὲν καθομαι νὰ πειράζωμαι ἑρμηνεύων ἄλλα ςα σπάσματα.

ΣΠΑΓΟΣ, *Resticula*, *spartum*, σχοινίον, σπαρτίον. Ex Ital. *Spago*. Agapius in Geoponico cap.184. μερικοὶ ἄνθρωποι τὰ εὐγάνου ἀπὸ τὴν κοῦρπαν, ἀφοῦ ἐργάσου, καὶ τὰ δένου μὲ σπάγον, καὶ τὰ κρεμνοῦσι, νὰ ςεγνώζου. Maximus Cythærensis Episc.4.Aug. καὶ ἐνδύοντές την, τὴν ἐκολοπάνησαν γυμνὴν μὲ τὰ καλάμια, καὶ συσφίγγοντές τα μὲ λεπτοὺς σπάγους δυνατὰ, τοὺς ἔμπηξαν εἰς ὅλα της τὰ μέλη.

ΣΠΑΓΟΥΛΕ, *Spargula*, herba, apud Myrepsum de unguentis cap.46.

ΣΠΑΖΙΜΑΡΕΙΝ, Σπασμάρειν, *Membrorum convulsione laborare*. Italis *spasimare*.

ΣΠΑΘΑ, *Spatha*, *major gladius*, Vegetio lib.2. cap.15.

cap.15. Georgius Acropolita in Chron. cap.87. de de ense Balduini Imper. Constantinopolit. καὶ σπάθη σπελικὸν κοκκυβαφὲς ἐνδεδυμένη περικάλυμμα. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Spatha*.

Μακροσπαθὴς, *Qui longo ense utitur*, apud Luithprandum lib.2. cap.10.

Σπαθιόν. Chronicon Veneto-Byzant. ἐπῆρεν ὁ Σπανίας τὴν Γένυβαν ἀπὸ σπαθίου.

Σπαθάκι, *Gladiolus*, ξιφίδιον.

Σπαθίον, *Minor spatha*. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2. σπαθία, περιτραχήλια στρογγύλα κατὰ τὸ τῶν Ἀβάρων σχῆμα. Apud eundem lib.12. cap.4. σπαθία Ἐρουλίσκια. *Herulorum spathæ*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 51. ἀναλαβόμενοι τὰ σκουτάρια καὶ σπαθία αὐτῶν, &c. Leo in Tactic. cap.5. §.3. σκουτάρια, καὶ ἕτερα σκουτάρια μεγάλα, ἅπερ λέγονται θυρεοὶ, ἕτερα σκουτάρια τὰ ποτὲ λεγόμενα πέλται, ἕτερα σκουτάρια σιδηρᾶ στρογγύλα σεσαμιωμένα. c.6. §.2. ἔχειν δὲ σπαθία ἀποκρεμάμενα τῶν ὤμων αὐτῶν τὴν Ῥωμαϊκὴν τάξιν, καὶ ἕτερα παραμήρια, ἤτοι μαχαίρας διεζωσμένους.

Σπαθίν, pro σπαθίον. Theophanes an.17. Heraclij: ἐπῆρεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ σπαθίν ὁλόχρυσον. Infrà: σπαθία ὁλόχρυσα. Epistola Sultani Ægyptij apud Cantacuzenum lib.4. Hist. cap. 14. καὶ τὸ σπαθίν σου εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου φοβερὸν νὰ τὸ ποιήσῃ.

Σπαθίζειν, *Gladio cædere*. Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amor. Rhodant. cap.4.

Ἐκσπαθώνειν, *Gladium è vagina educere*.

Σπαθομάχαιρον, *Spiculum*, *contus brevior instar Spathæ*. Lexic. Gr. MS. Reg. ex Cod. 930. Ἀκινάκης, μικρὸν δόρυ, ἤγουν κοντάριον, ἢ σπαθομάχαιρον Περσικόν. Vide Ῥικτάριον.

Σπαθᾶς, *Qui gladios & spathas facit*. Glossæ Græcobarb. ξιφιστής, σπαθᾶς, μαχαιροποιός.

Σπαθάτος, *Spathatus*, *Spatha armatus*: seu ut est apud Ennodium, *Spatha cinctus*. Julius Aphricanus de Apparatu bellico cap.66. μαχόμενοι δὲ ὅτε μὲν ἐπιδιώκουσι εἰσὶν ἔμπροσθεν οἱ Κοντάρατοι, ἔπειτα οἱ Σπαθάτοι, καὶ οἱ Ῥιπταρισταί. Idem etiam qui *Spatharius*, *Armiger*. Leo in Tacticis cap.7. §.55. εἰ δὲ τοῦρμα γυμνάζεται, μηδένα ἔμπροσθεν περιπατεῖν, εἰ μὴ Τουρμάρχην καβαλλάριον μετὰ Μανδατόρων δύο, Καμπιδουκτόρων δύο, Στράτορος ἑνὸς, καὶ Σπαθάτου ἑνὸς, ἤτοι τὰ ὅπλα τοῦ Ἄρχοντος φέροντος. Perperam in Cod. MS. apud Rigaltium legitur σπαθίου.

Σπαθάριος, *Spatharius*, *Armiger*. Cedreno in Julio, ὁ Σωματοφύλαξ. Μαχαιροφόρος βασιλικὸς, & Βασίλειος ξιφηφόρος, apud Menandrum Protector. p.100. Σπαθάριος τοῦ βασιλέως, in Apophthegm. Patr. in Pœmene num.14. Chronicon Alexandrin. in Juliano: καὶ ἀνέστησαν οἱ Κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι καὶ Σπαθάριοι. an. 5. Justiniani: Ναρσῆς ὁ Κουβικουλάριος καὶ Σπαθάριος. Theophanes an.17. Heraclij: καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἐπῆρεν ζῶντας κϛʹ. ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Σπαθάριος τοῦ Ῥαζάτου. Vita S. Theophanis Conf. num. 10. ὑψηλοτέρῳ δὲ βαθμῷ, ἤτοι τῷ Σπαθαρίων καταλόγῳ ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμηθείς. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. Σπαθάριος τὴν ἀξίαν καθεστώς. Vita S. Lucæ Junioris pag.1001. Φίλιππος, κοσμικὸς ὢν, καὶ κοσμικῷ ἀξιώματι τιμώμενος· Σπαθαρίους αὐτοὺς συνήθως καλοῦμεν. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. τότε οἱ αἴροντες γυμνὰ τὰ ὅπλα τοῦ Βασιλέως οἱ λεγόμενοι Σπαθάριοι, ἀπέτεμον τὰς τῶν δύο θυγατέρων τῆς ἁγίας. Leo in Tacticis cap.14. §. 81. πλὴν τῶν Τουρμαρχῶν, καβαλλαρίων, καὶ Μανδατόρων δύο, καὶ Καμπιδουκτόρων δύο, καὶ Στράτορος ἑνὸς, καὶ Σπαθαρίου ἑνὸς, &c. Mauricius lib.1. Strateg. cap.9. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ (στρατηγοῦ) εὐθὺς τοὺς Σπαθαρίους, καὶ μετ' αὐτοὺς Βουκελλαρίους. Vide Nilum lib.1. Epist. 227. Zachariam Pap. lib.3. cap.6. & Notas ad Alexiadem p.259.

Ἀσπαθάριος. Vide in Α.

Σπαθαροκανδιδάτος, *Spatharocandidatus*, dignitas supra dignitatem *Spatharij*, cui scilicet adjuncta erat *Candidati* dignitas. Constantinus de Adm. cap. 51. γέγονεν ὁ Θεόδωρος ἐκεῖνος Πρωτοκάραβος, τῷ τότε καιρῷ προτελάτης ὤν, τιμηθεὶς κατὰ διαφόρους καιροὺς Κανδιδάτος, Στράτωρ, Σπαθάριος, Σπαθαροκανδιδάτος, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ τῆς Φιάλης. Infrà: οὐδὲ γὰρ ἀπὸ παλαιοῦ ἐγεγόνει ἢ ἐτιμήθη Πρωτοκάραβος τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οὐδὲ Σπαθαροκανδιδάτος, ἀλλ' ἢ Κανδιδάτος, ἢ Στράτωρ, ἢ τὸ πολὺ Σπαθάριος. Rursum: ἐτιμήθη Σπαθάριος, καὶ μετὰ ταῦτα Σπαθαροκανδιδάτος. Ita cap.52. Occurrunt præterea alij hac dignitate donati apud eundem Constantinum cap.42. 50. Photium in Epist.30.147.151. Gregorium II. Pap. in Epist. 1. ad Leonem Isaurum initio, Luithprandum lib.3. cap.7. Continuatorem Theophanis lib.3. num. 28. Anonymum Combefisianum in Romano Juniore num. 1. Eustratium Patr. Constantinop. in Jure Græcorom. pag. 268. &c. Vide Scholiastem Basilic. ad lib.25. p.26.

Σπαθαροκουβικουλάριος, *Spatharius simul & cubicularius*. Concil. VIII. Act.4. init. ἀπὸ δὲ τῆς συγκλήτου Γρηγόριος Σπαθαροκουβικουλάριος. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Θεοδώρητος ὁ τῷ τῶν Σπαθαροκουβικουλαρίων διαπρέπων τάγματι.

Πρωτοσπαθαράτος, in Decreto quodam Augustæ, inter opuscula Pselli in Cod. Reg. fol. 42. ubi pluries occurrit.

Πρωτοσπαθάριος, *Protospatharius*. Codinus de Offic. Palat. cap.5. num.55. ὁ Πρωτοσπαθάριος λέγεται, ὅτι ἦν κατὰ μὲν τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν Σπαθαρίων παραμονῶν. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Πρωτοσπαθάριος τε γὰρ ἦν, ὡς συνήθες ὀνομάζειν, ἐπὶ τοῦ μαγκλαβίου. Infrà: Κατάλογος τῶν Πρωτοσπαθαρίων. Nicephorus Presbyter M. Eccles. Constantinopol. in Vita S. Andreæ cogn. διὰ Χριστὸν Σαλοῦ. Ἦν τις ἀνὴρ ΚΠ. ὄνομα αὐτῷ Θεόγνωστος, τῇ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου τετιμημένος ἀξίᾳ παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως, &c. Anonymus Combefisianus in Leone Philos. num.15. ὁ δὲ τοῦτον παρελθὼν τῇ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου τιμῇ ἠξίωσεν, καὶ οἰκεῖον ἑαυτῷ καθιστήσατο. Joannes Cameniata de Excidio Thessalon. cap.9. Πετρωνᾶς δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο, τῷ καταλόγῳ τῶν Πρωτοσπαθαρίων ἐναριθμούμενος. *Protospathariorum* præterea mentio occurrit apud Theophanem an.5. Leonis Chazari, an. 9. Nicephori Generalis, Nicetam Paphlag. in Vita Ignatij Patr. Constantinop. p.1197. Photium Epist. 16.22.85. &c. Atque ij Primæ olim dignitatis censiti: unde inviti in testimonium vocari non poterant, ut est apud Michaëlem Attaliat. tit.16. ἐξουσιεύονται δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ Πρωτοσπαθάριοι, καὶ οἱ μείζονος ἀξιώματος, ὥστε μὴ μαρτυρεῖν ἄκοντας. Adde Mich. Psellum in Synopsi legum v.935. & Eclog. Leonis & Constantini tit. 10. §.10. ubi μεγαλοπρεπεῖς indigitantur, & cum Patriciis junguntur. Idem Psellus v. 1257.

> Εἰ μὴ Πρωτοσπαθάριος, ἢ πλέον τις τυγχάνει.

Et v.1402.

> Ἐπεὶ δὲ νόμον εὕρατε τοὺς Πρωτοσπαθαρίους,
> Καὶ τοὺς ἄνω συγκλητικοὺς, &c.

Atque inde docemur cur in Glossis Basilic. ἰλλούστριοι exponantur Πρωτοσπαθάριοι. Erant enim postremi ex illustrium ordine. Harmenopulus lib.4. tit.2. δεῖ τοὺς ἐν ἀξιώματι μέχρι καὶ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου γάμους μὴ συναλλάσσειν, εἰ καὶ μὴ προικῷα συγγράψαιεν συμβόλαια. Adde Scholiastem Basilic. ad lib. 21. pag. 536. & Gloss. med. Lat. in *Protospatharius*.

Σπαθαρὸς, *Ensium fabricator*, ξιφοποιός.

ΣΠΑΘΕΑ, Σπαθεῖα, Σπαθία. Rude seu *bacillo ictus inflictus*; nam Σπάθα, Græcis est *rudis*, *baculus*. Theophanes an. 17. Heraclij: πολλὰς δὲ καὶ σπαθίας

θίας ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν. Achmes Onirocrit. cap. 119. εἰ δὲ πάλιν ἴδῃ Βασιλεὺς, ἢ ἕτερός τις, ὅτι ἔλαβε δῶλῳ σπαθεῖαν, ἐν ὀρθότητι δουλεύσει. Mox: γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἔλαβε σπαθίαν, ἢ ἔδωκε δίκην, &c. Utitur rursum cap.249. extr.

Σπαθίζειν, *Fustigare.* Martyrium SS. Alexandri & Antoninæ num.6. καὶ πολλὰ διαπορήσας ἐν ἑαυτῷ ὁ ἡγεμὼν, ἐκέλευσεν κρεμασθῆναι, καὶ σπαθισθῆναι. Et num.9. καὶ κρεμάσας αὐτὴν κρεμασθῆναι, ἐπέτρεψε σπαθισθῆναι. Ita num. 10. Menologium 18. Junij: τὸν ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκλιμηθῆναι.

ΣΠΑΘΗ͂ΤΟΣ οἶνος, vinum passum; Πατητὸς, apud Myrepsum sect.41. cap.78. & Aëtium.

ΣΠΑΘΟΒΌΤΑΝΟΝ, *Gladiolus*, fortè. Stephani Magnetis Empirica MSS. σπαθοβότανον λείωσον ὁμοίως.

ΣΠΑΘΟΦΟΊΝΙΞ, *Fructus Palmæ adhuc florentis involucrum*, apud Nicolaum Myrepsum sect. 16. cap.42.

ΣΠΆΛΑ, Σπάλλα, *Dorsum*, *Humerus*, Νῶτον. Σπαλλάτος, *qui habet latos humeros*: Italis, *Spallato.* Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part.1. p.122.

ΣΠΆΛΑΞ, pro ἀσπάλαξ, *Talpa.* Lexicon MS. Reg.Cod.1843. Σίφνες, ὡς οἶμαι σημαίνει τὸν σπάλακα. Σκάλοψ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρ' Ἀττικοῖς. Vide Phavorinum.

ΣΠΑΛΊΩΝ, Παλίων, *Pluteus.* Suidas: Παλίωνες, πλέγματα μηχανικά. Agathias lib.3. extr. οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῆς διώξεως ἐπανελθόντες, τούς τε σπαλίωνας ἐνέπρησαν, καὶ ὁπόσα ἄλλα Περσικὰ μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τεῖχος ἐκλέλειπτο.

ΣΠΑ͂Ν, vel Σπῶν, idem quod Σχίζειν. Vide in hac voce.

ΣΠΆΝΑ, mensura quæ Græcis σπιθαμὴ dicitur. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἐχέτω δὲ τὸ Π... — αὐτῆς τὸ ὕψος σπάνας μίας πρὸς τὸν τοῖχον. Vide supra in Οὔρβα, & Gloss. med. Lat. in *Spanna.*

ΣΠΑΝΆΚΙ, *Lingulatum blitum*, ὀνόβλιτον. Vide Agapij Geoponica cap.91. 93. 100.

ΣΠΑΝΟΔΡΌΜΟΣ. Palladius in Hist. Lausiaca cap.16. ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, πατρὸς ἐμπόρου Σπανοδρόμου. Ubi interpres, *Patre mercatore.* Fronto Ducæus addidit *Hispanico.* Meursius cursorem vel mercatorem designari putat, qui in Hispaniam negotiandi gratia excurrit. Nam σπανίαν, Hispaniam tunc vocabant, ut in Epist. Constantini M. apud Theodoritum lib.1. Hist. Eccl. cap.10. scribitur. In Excerptis Rosveidi, σπανοδρόμος, *qui pergebat in urbem Panos* exponitur. Ea fuit patria Nonni Poëtæ Christiani.

ΣΠΑΝΌΣ, *Cui rara est barba*, Σπανοπώγων.

ΣΠΑΝΎΔΡΙΟΝ, *Locus siccus*, *in quo aqua defecit.* Vita S.Nili Junioris pag.148. εὑρὼν ἐν τοῖς τῆς Γαΐτας μέρεσι τοπάριον, ἀληθῶς δ' εἰπεῖν σπανύδριον. Ubi editum σπανίδριον.

ΣΠΑΝΤΊΟΝ, *Species quædam.* Achmes in introduct. in Astrolog. δηλοῖ χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ κοκκία δριμέα, σπαντίον τε καὶ πέπερι, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΠΑΟΓΛΆΝΟΙ, nobiles adolescentes. Leunclavius in Onomast. Turc. *Spahoglan Aga*, *Tribunus equitum.* Ordo officiorum Portæ Othomanicæ MS. ἔχει δὲ ἐς πρώτην τάξιν ὀνόματι Σπαογλάνες, ἤγουν ἀρχοντόπουλα ἑξακοσίους, οἵτινες ἐπαγαίνουν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀμηρᾶ καβαλάροι. Infrà: οἱ Σπαόγλανοι, ἔχουν τὴν ἡμέραν ἀλοφάν ἀπὸ δέκα ἄσπρα ἕως πέντε, ὁ καλίτερός τονε ἄμε τὸ καθολικόν το ἔναι ἀπὸ ἄσπρα κ'. ἢ κέ. τὴν ἡμέραν.

ΣΠΑΡΆΓΓΙ, *Asparagus*, Ἀσπάραγος. Vide Alypij Geoponica cap.92.

ΣΠΆΡΑΓΧΝΑ, *Branca*, *Fauces piscium.* Schol. Oppiani lib.1. Hal. ad v.160.

Ὅσσοι τε βράγχη, σόμαλος πλύχας ἀμφὶς ἔχουσιν, Βράγχη, βρόχια, σπάραγχνα. Damascenus Hieromon. serm.4. βλέπει καὶ εὗ τὸ δακτυλίδιν τοῦ εἰς τὰ σπάραγχνα (τοῦ ψαρίου) seu piscis.

ΣΠΑΡΜΌΣ, Σπαρμένο, *Seges*, Λήϊον. Georgius Contares lib.2. Hist. Athenarum: ἀκόμι ὁ Πεισίστρατος νὰ πλερώνουσι τὸ δέκατον εἰς τοὺς σπαρμοὺς, καὶ εἰς ὅλα τὰ πράγματα, &c. Σπαρμένος, *Seminatus*, Σπαρτός.

ΣΠΆΡΡΑ, *Inaures.*

ΣΠΑΡΤΖΆΜΙΑ. Nicetas in Manuele lib.6.n.4. ὁπλισμοῖς τε γὰρ ἐκπρεπέσιν ἐκάζοντο, καὶ τοὺς ἵππους ἠσκημένους εἶχον, ἀλλοῖς τε κόσμοις λαμπροτάτοις, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπαυχενίοις ἀγλαΐσμασιν, ἐκ τριχῶν συγκειμένοις ἱππείων ἐς ἱκανὸν καθειμένων, καὶ περιηρτημένους ἔχουσῶν ἠχητικοὺς κώδωνας. Ubi Codex Barbarogr. habet σπαρτζάμια μετὰ κωδώνων. Meursius σπάρτους, sive *lineas*, interpretatur. Quin potius ita videtur ita appellatum equinum ornamentum, quod σπαρτζίου instar esset. Est autem

ΣΠΑΡΤΖΊΟΝ, *Sparta*, Scopulæ species ex spartis confecta, qua sordes corporis è balneis eluuntur. Eustathius Odyss. θ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πάλαι χρηστῶν λεκτῶν παρέφθαρται, ὧν ἐστι καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σπαρτζίον· σπαρτίον ὀφεῖλον λέγεσθαι κατὰ τὴν ἀνέκαθεν χρεῖαν· εὑρέθη γὰρ ποτὲ τοῖς λουομένοις ἀντὶ σπόγγων πλέγμα τι ἀπὸ σπάρτων, ὡς εἰκός. Alibi: καὶ τῇ σπάρτῳ, ἐξ ἧς παρέφθαρται χυδαϊζόμενον τὸ πλεκτὸν σπαρτίον, ὃ σωμάτων ῥύπους ἐκτρίβει ἐν λουτροῖς. Idem Il. γ. pag. 421. καὶ τὸ σπάρτιον δὲ καὶ τὸ σχοινίον, ὡς καὶ προεγράφη, ἐκ παλαιοῦ ἔργου κραίει λέγεσθαι, παρώνυμα ὄντα φυτοῖς ἐξ ὧν ἐγίνοντο, ἤγουν τῇ φυομένῃ σχοίνῳ ἐν τόποις ὑγροῖς, καὶ τῇ σπάρτῳ, ἐξ ἧς παρέφθαρται τὸ χυδαϊζόμενον τὸ πλεκτὸν σπαρτίον, ὃ σωμάτων ῥύπους ἐκτρίβει ἐν λουτροῖς. Ubi leg. σπαρτζίον.

ΣΠΑΡΤΊΝΑ, *Restis piscatorum.* Eustathius Iliad. β. pag.191. λέγει δὲ πῶς καὶ γλῶσσα σπαρτοφόρον ὁ Γεωγράφος· καὶ σχοινοπλοκικὴν σπάρτον, καὶ μέχρι δὲ νῦν εἶδός τι σχοινίου οἱ ἰχθυοβόλοι σπαρτίναν ὀνομάζουσι.

ΣΠΑΣΙΜΆΡΕΙΝ, Σπασμάρειν, *Spasmo* vel *hernia laborare*, σπασμῷ καλέχεσθαι.

ΣΠΑΣΟΥ͂ΡΑ, *Vestiaria scopula*, *Penicillus*, κορήθριον, καλλύντρον.

Σπασυρίζειν, *Vestes detergere*, ἐκκαθαίρειν τὰς ἐσθῆτας.

ΣΠΆΣΤΡΑ, Σπαστριά, Σπαστροσύνη, *Munditiès*, Καθαρότης.

Σπαστρεύειν, Σπαστρεύγειν, Σπαστρίζειν, *Verrere*, *Comere.* Glossæ Græcobarb. μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται, μηδὲ σπαστρεύεται. Rursum: ἀκαλλώπιστος, ἀσάρωτος, ἀσπάστρευτος. Alexij Comneni Monita ad Spaneam, MSS.

Δουλεύει καὶ σπαστρεύει σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τις.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλες ἐδῶ σπαστρέυεσθε, ὅλες εὐμορφοθᾶτε.

Jatrosophium MS. ὡς ἐμπάσει τὸ φαρφιόνι εἰς καινὴν σπαστρικόν. Prochoprodromus MS. in Hegumenum:

Καὶ γὰρ λεπτοκοπᾶσιν τὸ ὡς οἱ χαβιαροπῶλοι,
Καὶ λέγουν μας, σπαστρίσθαι, Πατέρες, μὴ βλαβῆτε.

Σπαστρικὸς, *Mundus*, *Detersus.* Maximus Cythærensis Episc. in Synax. 11. Aug. ἔπειτα βάνοντάς την (εἰκόνα) εἰς σπαστρικὸν σκρίνιον, τὴν ἐσφάλισε.

Ἀσπαστρία, *Detersionis incuria.* Orneosophium p. 242. ἡ βλάβη τοῦ ὀρνέου γίνεται διὰ τρεῖς αἰτίας· διὰ πολυφαγίαν, διὰ ἀσπαστρίαν τοῦ παραβάλματος, καὶ διὰ χολὴν, ἤτοι κόπον.

ΣΠΑΤΑΛΟΧΡΟΜΥΊΔΗΣ, *Qui* κρόμμυα, seu *cepas*, *pro deliciis habet*, *vel manducat.* Prochopro-

dromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. MS. Καὶ οἱ πάντες να με κράζουσιν, ὁ σπαθαλοκρομίδης.

ΣΠΑΤΙΟΝ, *Spatium*, in Chronico Alexandrino p.264. ubi perperam editum σπάθιον, rectius apud Cedrenum pag.147. & Joannem Antiochensem: τὰ ἑπτὰ σπάτια τοῦ δρόμου ἑπτὰ πλανήτων. Philemon in Lexico Technologico MS. Στάθμη, σπάτιον ἐστὶ λεπτὸν, ὁ μίλτῳ κεχρισμένον, ἢ ἑτέρῳ χρώματι γραμμὰς ἄγει τῇ ἑκατέρωθεν τάσει, δι' ὧν τὰ ξύλα εὐθύνονται.

ΣΠΑΦΗ, pro Σπάθη, *Spatha*, occurrit in Turcogræcia Crusij.

ΣΠΑΧΙΔΕΣ, *Filij principum in aula Turcica ministrantes*, qui Sultanum cum peregrè proficiscitur, ad dextram velut protectores comitantur; *Questi giovani*, inquit Meneuinus, *sono la maggior parte di quello ch'escono fuori del serraglio.* Laonicus Chalcondyl. lib.5. τούτων δ' αὖθις ἔχοντες οἱ Σπάχιδες καλούμενοι ἀμφὶ τοὺς διακοσίους: οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ τῶν Αρχόντων παῖδες, ὧν τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος ἐκβαλὼν εἰς ταύτην αὐτοὺς καθίστησι χώραν, τοὺς δὲ ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν ἔχει ὡς ἀνδρῶν παῖδας ἀγαθῶν γινομένους. Ita lib.8. extr. Historia Politica: μετὰ στρατευμάτων, Γενιτζάρων, Σπαχίδων, καὶ πεζῶν τοξότων. Σπαΐδες dicuntur Malaxo in Hist. Patr. Constantinop. Ἀγάδας, Φλαμπουράρεοι, Σπαΐδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Nec quicquam hic emendandum; nam & *Spahi* & *Spachi* promiscuè dicuntur, ut est apud Menavinum de Orig. Turc. p.42.v. apud Sansovinum, ubi de eorum officio, plura. Leunclavius in Onomast. ad Hist. Musulm. *Ispahileri, Equites Prætoriani. Vocantur & Spahileri. Ispahi meidan, locus spatiosus, Ispahilerum, vel equitum area, ludicris scilicet exercitiis eorum equestribus destinata.*

Σπαχογλάνος, *Spachidum Capitaneus: Spaioglan*, Menevino, loco laudato. Leunclavius in Onomast. *Spahoglan-Aga*, *Tribunus equitum*, Græcis antiquioribus στρατηλάτης. Laonicus Chalcondyles lib.9. pag.264. τὴν δὲ Τραπεζοῦντα ἐς μοίρας διελόμενος, τὸ μὲν παρ' ἑαυτοῦ κατεκράτησε, ποιήσας Σιλικτάριους, καὶ Σπαχογλάνους, ὕστερον εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ. Codex Reg. habet Σπαθοχλάνους.

ΣΠΕΔΟΥΜΝΟΝ, ξύλλον, in Glossis MSS. ex Cod. Reg.1673.

ΣΠΕΙΡΑΤΟΙ αἰγὸς, ὁ κόπρος τῆς αἰγὸς, in Glossis Jatricis MSS. Neophiti: *Fimus, Stercus capræ.*

ΣΠΕΚΛΟΝ, *Speculum*, in Gloss. Græcolat. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 930. σπέκλον, ὁ ὕαλος. In aliis est σπέκελον. Suidas: ὑέλιον, τὸ σπέκλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. σπέκλον, ὁ ὕελος. Michaël Psellus de Operat. Dæmon. pag. 50. καθάπερ γὰρ ἀκτῖνος οὔσης οὗτοι χρώματα καὶ μορφὰς λαμβάνων εἰς τὰ πεφυκότα δέχεσθαι διαδίδωσιν, ὡς ἐπὶ τῶν ἐσόπτρων καὶ τῶν σπέκλων ὁρᾶν ἐστιν, &c. Basilic. Eclog. 44. ὥσπερ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀργυρέων σκευῶν, καὶ τὰ σπέκλα τοῦ οἴκου, &c. Scholiast. Basilic. ad lib.20. p.461. εὗρες ἔρημον τὸν οἶκον θυρίδων, σπέκλων, καὶ ἑτέρων τινῶν.

Σπεκλοποιὸς, *Specularius*, in Gloss. Gr. Lat.

Σπέτλον, pro σπέκλον. Dorotheus Doctr. 3. ὥσπερ λύχνος φαίνων διὰ σπέτλων. Joan. Moschus in Limon. cap.148. οὕτως διάγων ἐκ πάσιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ αὐτοῦ, οὐ θύραν, οὐ θυρίδα, οὐ σπέτλον, οὐ κανδήλαν, οὐ πίνακα.

Σπεκλάριον, *Specular.* Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: διαφανὲς, γύψου ὅμοιον, ὃ καλεῖται Σπεκλάριον. Glossæ aliæ habent Σφεκλάριον. Rursum Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg.618. Σπεκλάριον, οἱ δὲ διὰ τοῦ Σφεκάριον, ὃ τινες ἀντὶ σφέκλων ἐν τῇ θυρίσι χρῶνται, διὸ καὶ διαφανὲς προσαγορεύεται, γυψῶδες ὑπάρχον τὴν οὐσίαν, &c. Quæ quidem sumpta sunt ex Paulo Ægineta lib.7. Galenus lib. 4. de Composit. medic. pag.360. edit. Basil. καὶ τὸ διαφανὲς δὲ καλούμενον, ὃ σπεκλάριον ὀνομάζουσι Ῥωμαῖοι. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 190. διαφανές ἐστι τὸ καλούμενον σπεκλάριον, κεκαυμένον καὶ λειοτριβόμενον, &c. Infrà: Τὸ σπεκλάριον γυψῶδές ἐστιν τῇ οὐσίᾳ. S. Basilius in Homil.3. in Hexaëmeron pag.1330. ἡ τοῦ σπεκλαρίου φύσις ἐν μετάλλοις συνισταμένη λίθος, &c. Ubi aliquot Codd. habent σπέκλου, uti monet Fronto Ducæus. Vetus Inscriptio, in Roma subterran. lib.3. cap.2. p.244. ET SCAMNA TRAS SPECLARA, &c. *Specularia.*

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ, *Speculator*, *Carnifex*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Suidas: Σπεκουλάτωρος, ὁ δορυφόρος. Glossæ Græcobarb. MSS. ex Reg. Cod.2062. Σπεκουλάτωρ, ὁ δήμιος. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Σπεκουλάτωρ, Ἀποκεφαλιστής. S. Athanasius in Apol.2. de Fuga sua: πῶς δὲ συνόδον ὀνομάζειν τόλμης, ἧς Κόμης προεκάθητο, καὶ παρῆν σπεκουλάτωρ, καὶ Κομεντάριος ἡμᾶς εἰσῆγεν ἀντὶ διακόνων τῆς ἐκκλησίας. Rursum pag.800. ὁ μὲν γὰρ γράψας αὐτὰ, Ῥοῦφός ἐστιν, ὁ νῦν ἐν τῇ Αὐγουσταλιανῇ Σπεκουλάτωρ, καὶ δύναται μαρτυρῆσαι. Martyrium S. Georgij ex Cod. Cæsareo: καὶ προσελθὼν ὁ σπεκουλάτωρ, ἀπέτεμεν τὸν γενναῖον αὐτοῦ αὐχένα. Martyrium S. Irenæi Episc. Sirmij in Pannonia: καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ μακάριος Εἰρηναῖος, πληγεὶς τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ σπεκουλάτωρος, ἐρρίφη εἰς τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Σαον, τὸν ὄντα ἐν τῷ Σιρμίῳ. Martyrium S. Acyndini & Socior. MS. καὶ ἀπέτεμεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ σπεκουλάτωρ. Martyrium S. Marinæ MS. καὶ εἶπεν τῷ σπεκουλάτωρι, ἆρον τὴν μάχαιραν, καὶ ἀποκεφάλισόν με. Sed in hac Vita legitur σπερκουλάτωρ crebrius, ut in Vita S. Joannis Baptistæ conscripta, ut fert titulus, à Joanne seu Marco ejus discipulo, apocrypha. Martyrium S. Samonæ MS. τῷ δὲ σπεκουλάτωρι καλεύει τοὺς μάρτυρας παραλαβεῖν. Martyrium S. Æcatherinæ ab Athanasio illius servo conscriptum: προσελθὼν δὲ ὁ σπεκουλάτωρ, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὸν αὐχένα. Syntipas MS. ἐφίσανται τῷ τοῦ βασιλέως σκεκουλάτωρι, ἤδη τὴν σπάθην πρὸς τὴν σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἑτοίμην φέρονλι. Ducas Hist. cap.40. extr. καὶ λέγει τῷ σπεκουλάτορι, Ποίησον τὸ κελευθέν. Occurrit præterea apud Marcum cap.4. in Martyrio SS. Maximi, Dadæ, & Quintiliani num.9. in Martyrio S. Basiliei num.14. in Passione SS. Tarachi, Probi & Andronici cap.1. in Martyrio MS. S. Procopij, in Vita S. Bacchi jun. pag.114. apud Theodorum Iconiensem Episc. in Martyrio SS. Cyrici & Julittæ, Joannem Phocam in descript. T. S. cap.12. in Synaxar. in S. Babyla 4. Sept. &c.

Neque porrò alij sunt *Speculatores* vel *Spiculatores* ab iis, quos *Scurrones* appellat vetus Martyrologium in S. Victore: *Amputatum est caput ejus ab scurrone.* Infrà: *Fecit eas incendi ante se ab scurrone.* Glossæ Isidori: *Scurra*, *Parasitus*, *Buccellarius.* Quæ postrema vox *Satellitem* etiam significat, seu *Confectorem.* Glossæ Basilic. Βουκελλάριος, ὁ ἀποστελλόμενος, καὶ φῶν τινά. Atque adeo scurræ & scurrones iidem videntur, quos S. Athanasius in Epist. ad Solitar. p.868. δημίους τῆς τάξεως vocat. Sed de hac voce consulendum Gloss. med. Lat.

ΣΠΕΚΤΑΒΙΛΙΣ, *Spectabilis*, Περίβλεπτος, in Glossis Basilic. Titulus honorarius, de quo agimus in V. Περίβλεπτος. Σπεκταβίλιοι, in Nov.20. Justiniani in præfat. & in Nov.25. cap.4. Scholiastes Juliani Antecess. cap. 63. *Spectabiles dicuntur Comites Consistoriani.*

Σπεκταβιλία, *Spectabilis titulus & dignitas*, in Nov. ejusdem Justiniani 21. cap. 5. Nov.26. cap.5. Nov. 28. cap.5. in edicto 4. cap.1.

ΣΠΕΚΤΟΥΣ, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. Διόπτρα ῥέϊθρου, εἴτουν ὀχετοῦ ὕδατος, δι' ἧς ἐφορᾶται τὸ ὕδωρ. Σπέκτα, τὰ ἀντιθέματα τοῦ προύσεως ἐντομαῖς καὶ ἀρχαῖς

ἀρχαῖς τ̃ ὀχετ̃ εξ οἰασδήτινος ὕλης εἰς τὸ ἰθύνειν τὸ ὕδωρ, καὶ ἢ ἀφιέναι, ἢ συνέχειν, ἢ μεταφέρειν. *Specus*, *per specum aquam ducere*, apud Cujacium lib. 16. observ. cap. 17. vel certè quod *Regard* dicimus, adeo ut vox à Latina *Spectare* deducatur.

ΣΠΕΛΕΦΡΕ'Ν, *Palafredus*, *Equus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Εἶτον ἀπάνω σπελεφρὲν ὁλόλευκον ὡς χιόνι,
Καὶ τὰ σκυλία τὸ γύρα της, βάκινο τὸ πλευρόν της.

Pro εἰς πελεφρὲν.

ΣΠΕ'ΛΗΞ, vestis muliebris species. Suidas: Σπέληξ, ἡμιδιπλοΐδιον, γυναικεῖον ἱμάτιον. *Palla*.

ΣΠΕ'ΛΤΟΝ, ζέα, in Lexico MS. Nicomedis Jatrosophistæ, *Spelta*, *Far*. Vide Gloss. med. Lat. in *Spelta*.

ΣΠΕ'ΡΑ, pro ἑσπέρα. Corona pretiosa: Καλὴ σπέπερα, *Bonus vesper*, Καλὴ ἑσπέρα.

ΣΠΕΡΜΑΤΟΘΗ'ΚΗ, *Seminarium*. Michaël Psellus in Synopsi legum:

Ἔπιτε χρησιμότητι ἀγρῶ σπερματοθήκας.

ΣΠΕΡΜΟΛΟ'ΓΟΣ, *Grus*. Etymolog. MS. γέρανος, — ὅστις καὶ σπερμολόγος· καλεῖται ὅτι γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει, καὶ οὗ ψωννύει αὐτὰ, ἐκεῖνος συλλέγων ἐσθίει.

ΣΠΕ'ΡΝΕΙΝ, pro Σπείρειν, *Seminare*. Stephanus Sachlecces in versibus Politic. MSS.

Καὶ φέρετέ μου σπέρνω τὰ λόγια μου σ' τὸν ἄμμον.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ὑγεία σου ἰάνυη, κακία σου σπέρνω. Anonymi Doctrinæ MSS. καὶ ἴδη τ̃ γεωργὸν πῶς σηρίζει τ̃ ὀφθαλμόν του εἰς καιροσπορίαν καὶ πρῶτον, εἶτα σπέρνει, μὴ βροχὴν, μὴ χίονα μηδ' ὅλως λογιζόμενος. Georgius Contares lib 1. Hist. Athenarum: εἰς τ̃ ὁποῖον τ̃ καιρὸν ηὗρον πρῶτον τὰ ἀμάξια, καὶ μάλιστα πῶς νὰ σπέρνουσι τοὺς καρποὺς.

ΣΠΕ'ΣΟΣ, *Spissus*, *Opacus*. Vide in Τζελεστρῖνος.

ΣΠΕΤΖΙ'ΑΙΣ, Σπέτζαις, *Species*, *Aromata*, Ἀρώματα. Portolanus MS. καὶ τ̃ σπέτζες εὑρίσκεις.

Σπλέτζαις, eâdem notione. Agapius in Geoponico cap. 63. εἰ δὲ τρώγει τὴν μὲ ὀψάριον, βάνε καὶ πιπέρι, ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. Et cap. 81. μὲ σπλέτζαις καὶ ἄλλα ἀρώματα. Ita cap. 131.

Σπλετζιαρειὸ, & Σπλετζερία, *Speciaria*, *Officina aromatariorum*, Ἀρωματοπωλεῖον,

Σπλετζίειος, *Aromatarius*, apud eundem Agapium cap. 199. Depingitur in Cod. Reg. Nicolai Myrepsi qui est 1177. tabella, in qua exhibetur Medicus in cathedra sedens, hoc titulo, ὁ ἰατρὸς, deinde æger, cum hoc lemmate, ὁ ἀσθενὴς, denique Apothecarius, sive Μυρεψικὸς, cum sua apotheca, hoc titulo, ὁ σπεσιάλος.

Σπετζερικὰ, Aromata, eidem Agapio cap. 130. & Theophylacto Hierodiacono Homil. 6. pag. 102.

ΣΠΕΤΖΙΑ'ΛΙΟΣ, *Specialis*. Glossæ Basilic. αὐτὴ ἁρμόζει δύο μεριδικοῖς δεσπόταις ἀναλόγως τῷ ἑκάσῳ ἁρμόζον διεκδικοῦσα· διὰ τ̃ σπετζιαλίας ἰν ῥὲμ διάσιξιν.

ΣΠΕ'ΤΛΟΝ. Vide in Σπέκλον.

ΣΠΗΓΩ, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 27. cap. 11. Vox ignota Fuchsio, in cujus Cod. legebatur σπίγω.

ΣΠΗ'ΛΑΙΟΝ, *Monasteriolum in speleo*, seu *antro*, *ædificatum*. Martyrium SS. XX. Patrum Sabaitarum num. 47. ἡ μὲν θεόκτισος αὐτὴ ἐκκλησία σπήλαιον ὑπάρχει εὐρύχωρον, θέσιν ἀπὸ τ̃ προνοίας τοιαύτην λαχὼν, ὡς τύπον ἐκκλησίας ἔχουσαν, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν δεξάμενον. Martyrium S. Niconis num. 9. καὶ δὴ τούτων οὕτως τελεσθέντων, πεποίηκεν ἐν τῇ μονῇ ἐκείνη τ̃ σπηλαίῳ τ̃ ἐν τῷ ὄρει ἔτη τρία. Vide num. 8. Nilum Monachum Narrat. 5. pag. 70. præterea Dissertationem nostram de Capite S. Joannis Baptistæ cap. 3. num. 8. ubi observavimus, primis Christianismi sæculis antra & spelæa elegisse monachos, ubi & habitarent, & ædiculas sacras erigerent, quæ postmodum evasere in monasteria. *Quæsiverunt*, inquit Gislebertus Abbas Svvinshetensis, *antiqui patres loca horrida & arida, ut exercendæ haberent abstinentiæ materiam, & distendendi per solitudines non haberent causam*. S. Paulinus Carm. ult. de reditu Nicetæ ad Natal. S. Felicis:

O vices rerum, bene versa forma,
Invij montes prius, & cruenti,
Nunc tegunt versos monachis latrones,
Pacis alumno.
Sanguinis quondam, modo terra vitæ est,
Vertitur cœlo pia vis latronum,
Et favet Christus supera occupanti
Regna rapinæ.
Mos ubi quondam fuerat ferarum,
Nunc ibi ritus viget Angelorum,
Et latet justus, quibus ipse latro
Vixit in antris.

Spectavit ista Isaiæ, 35. *In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & junci, & erit ibi semita, & via sancta vocabitur.* Meminit Theophylactus Hieromon. Monasterij in Morea Μεγάλου σπηλαίου dicti, in Homil. 1. p. 31.

Σπηλάδιον, *Parva spelunca*. Vide in Προσκεφαλάδιον.

Σπηλάειον, *Parvum speleum*, seu *Monasteriolum*. Vita S. Nili Jun. pag. 42. ἐν τῷ μικρῷ τῷ ὑπ' αὐτοῦ λελατομημένῳ σπηλαρίῳ.

ΣΠΙ'ΘΑ, Σπίνθα, *Scintilla*. Σπίθες, *Scintilla*, Σπιθῆρες. Σπιθίζειν, *Scintillare*, Σπιθηρίζειν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ κτὸν ἐρῶ ἐξέβηκε τὰ μάτια τύχαν σπίθες,

Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 315. ἀπὸ τὰ κάρβουνα εὐγαίνουν οἱ σπίνθαις.

Σπιθοβολεῖν, *Scintillare*, *Scintillas emittere*. Maximus Cythereus in Synaxar. 4. Sept. καὶ ἐκκαίοντας ἕνα τηγάνι, ὥστε ὀποῦ ἀσπιθοβόλα, ἔρριψεν ἐκεῖ τὴν ἁγίαν γυμνήν.

ΣΠΙ'Κ, species quædam, *Spica* nomine, cujusmodi plures recensentur in Pandectario Matthæi Silvatici. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὸ δικέομαν τ̃ σπὶκ κελεύει τὸ δικεον νὰ πάρῃ εἰς τὰ ρ....

ΣΠΗ'ΤΙΟΝ, Σπίτιον, Σπῆτες, Σπηταλεῖον. Vide Ὀσπήτιον.

ΣΠΙΝΑ'ΚΙΟΝ, *Spinaceum*, Seutlomalachon, de quo Ruellius lib. 2. cap. 147. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ φόρτονέ με λάχανα, σέλινα, καὶ αὐτίδια,
Σπινάκια, καὶ μαρούλια, ῥάπανα καὶ κρεμμύδια.

ΣΠΙ'ΝΘΑ. Vide in Σπίθα.

ΣΠΙΝΤΑ'ΤΖΗ, τὸ ψιμύθιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. *Cerussa*.

ΣΠΙΟ'ΛΗΣ, *Babylonicum*, in Gloss. sancti Benedicti.

ΣΠΙ'ΡΗ, *Granum*, Κόκκος, in Corona pretiosa. Sic dictum quia rotundum, speræ, seu sphærulæ speciem habet. Vide Gloss. med. Lat. in *Spera*.

ΣΠΙΚΑ'ΤΟΝ, *Spicatum*, genus *unguenti*. Aetius: ἔστι δὲ καὶ ἕτερον μύρον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) ὃ καλοῦσι σπικάτον.

ΣΠΙ'ΡΟΣ, *Satelles*, Δορυφόρος, Italis, *Sbirro*.

ΣΠΙ'ΤΗ, Σπίτι, Σπίτικος. Vide in Ὀσπίτιον.

ΣΠΛΑ'ΧΝΟΝ, βρίον ὀποῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ δένδρα, in

in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Musius.*

ΣΠΛΕΤΖΑΙΣ. Vide in Σπέτζαις.

ΣΠΛΗΝΑ, *Lien*, Σπλὴν, in Corona pretiosa. Interpolator Dioscoridis in libr. 2. cap. 65. καὶ τὴν σπλῆναν τοῦ βοὸς κρέμασον εἰς τὸν καπνόν. Utitur rursum infrà. Liber botanicus ex Cod. MS. Reg. 1673. ὅταν ἔνι πρησμένη ἡ σπλῆνα.

ΣΠΛΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ, herba cujus meminit Myrepsus sect. 8. cap. 82. ubi Fuchsius *Asplenon* intelligi putat. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. σπληνοδάπανον, χρυσοκέφαλον.

ΣΠΟΓΓΑΡΙ, *Spongia*, Σπόγγος. Glossæ Lat. Gr. *Penicillum*, Σπογγίον, Σπογγάριον. Joannes Jatrosophista MS. cap. 13. ζεμάτιζε πίτυρα καὶ βλισκούνιν καὶ σάκλισε αὐτά, βρέχον σπογγάριν, καὶ πυρίαζε τὸν τόπον, &c.

ΣΠΟΓΓΙΤΗΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum, & Psellum de lapidibus pag. 346. edit. Maussaci.

ΣΠΟΓΓΟΣ, seu ἅγιος σπόγγος, *Sacra spongia* in sacris Liturgiis à Græcis adhiberi solita, qua non modo sacram Mensam interdum detergunt, ut est in Euchologio in officio de Ablutione sanctæ Mensæ magna Feria quinta pag. 627. sed præsertim calicem post dominicum sanguinem à Sacerdote diligenter delibatum, ipsumque sanctum discum, particulis sancti panis in eo contentis in unum collectis, & in sacrum calicem demissis. Ejusmodi spongiam μοῦσαν etiam vocant, de qua voce, supra. Liturgia Chrysostomi: καὶ μετὰ τὴν μετάληψιν, σφογγίζει τῷ καλύμματι τὸ ἅγιον ποτήριον. Infrà: τότε λαβὼν τὸ ἅγιον δίσκον ὁ διάκονος ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ ἅγιον ποτήριον τῷ καλύμματι. Typicum S. Sabæ cap. 41. ἵσταται ὁ προεστὼς ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου βήματος, βαστάζων τὸ ἀποσπόγγισμα τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ φιλεῖ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς, &c.

Σπογγοτραπέζιον, *Penicillum*, seu *Spongia*, qua mensa abstergitur: occurrit apud Crusium in Turcogræcia p. 255. Ἀρτοσπογγίτης, in Lexico Stephani. Vide Cujacium lib. 13. observ. cap. 13.

Σπογγιάριον, apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij p. 76.

Σπόγγος θαλάττιος, in Glossis Chymicis MSS. ἤτοι καδμία, καὶ χρυσόλιθος, καὶ ἱερὸς λίθος, τὸ ἀπόκρυφον μυστήριον, τὸ αὐτὸ καὶ σποδὸς ἀχύρου, καὶ σμάραγδος, καὶ πυρίτης.

Σπόγγος, *Nerium*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 664.

ΣΠΟΔΙΟΝ, *Cyprium atramentum*, quod Galeno in Lexico, μέλαν τὸ Κύπριον, ἡ κυπρία σποδός, dicitur. Lexicon Jatricum: Κυπρία σποδὸς, τὸ λεγόμενον σπόδιον· τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι τὴν τῶν ὀστῶν ἐλεφαντίνων σποδόν. Vide Salmasium de Saccharo p. 86.

ΣΠΟΝΖΑ, *Sponsalia*. Theophanes an. 29. Copronymi: ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Φάρου ἐγένετο τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν Εἰρήνην τοῦ βασιλέως Λέοντος σπόνζα.

ΣΠΟΡΤΑ, *Sporta*, Σπυρίς. Cedrenus pag. 169. ἰσπόρτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, (Ῥωμαίοις) ἡ σπυρὶς, ἡ καὶ φίσκος καλεῖται, κἂν διαφέρωσι τῷ φίσκον μὲν καλεῖσθαι τὴν ῥάβδῳ τὴν πλεκτάνην ἰσπόρτην δὲ φλοιώδη. Ubi fortè leg. ἡ σπόρτα. Synaxarium Maximi Cythær. ἔκαμνε δὲ πολὺ μὲν σπόρτας, ποτὲ δὲ μικρὰν ζωὴν, ῥίπτωντας εἰς αὐτὴν σπέρματα.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΟΝ, Σπόρτουλλον, *Sportula*. Glossæ Lat. Gr. *Concessiones*, Σπόρτουλλα: malè editum, *Concussiones*. Glossæ Basilic. Σπόρτουλα, χρήματα. Δημόσια, τὰ ἐν σπυρίδι διδόμενα ξένια. Σπόρτουλα, ἐκβιβαστικά, ἐφόδια, συνήθεια. Item, τὰ διδόμενα τοῖς ἐκβιβασταῖς, σαλάρια δὲ τὰ διδόμενα τοῖς συνηγόροις. Σπόρτουλα, δῶρα ἐστὶ παντων διδόμενα παῤῥησίᾳ, ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις καλούμενα Πρυτανεῖα. Scholiastes Aristophan. ad Nubes, & Phavorinus: Πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλλα. Concilium Calchedonense act. 10. pag. 651. ὅτι παρὰ τὸ ἐμπιπτόντων Ἑλλήνων ἁμαρτιθυσίας λαμβάνων Δανιὴλ ὁ Ἐπίσκοπος σπόρτουλα, ἀφίησι τὸ ἐκκλημάτος, &c. Novella Heraclij Imp. de Episcop. τὸ τοῖς εὐσεβέσιν ἡμῶν νόμοις διωρισμένων ἐπί τε τῆς δικαστικαῖς ἀσφαλείαις, ἐπί τε τῷ μέτρῳ τῶν σπορτούλων αὐτοῖς φυλαττομένων ἀτρώτων. Infrà: ἐπί τε τῆ σπορτούλων ποσότητι, &c. Occurrit præterea in Nov. 8. Justin. cap. 6. in Nov. 75. cap. 6. Nov. 112. lib. 6. Basilic. tit. 3. cap. 6. apud Photium in Nomocan. tit. 9. c. 1. &c.

ΣΠΟΥΡΓΗΤΗΣ, Σπουργίτης, *Passer*, στρουθὸς, pro πυργίτης. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Στρουθὸς, Σπουργήτας. Ita etiam in Corona pretiosa. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

> Τόσες ἀπάνω σὸν ναὸν ἄδε νὰ ξαπλῶσι,
> Σπουργήταις περιστέρια, πολλὰ νὰ περπατοῦσι.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ὅλα τὰ πουλιὰ διαβαίνουν, καὶ οἱ σπουργίταις ἀπομένουν. Michael Psellus de Medicina, MS. lib. 1.

> Κίχλα καὶ κόττυφος, ἡ δὲ πυργίτης,
> Τὰ πάνθ' ὅμοια τοῖς προηριθμημένοις,
> Σκληρὰν δ' ἔχουσι σάρκα καὶ τῶν ἄλλων πλέον.

Vide P. Belon. lib. 1. observ. cap. 11. & supra in ξουρος.

ΣΠΟΥΡΔΑ, *Pharetra*, Φαρέτρα.

ΣΠΟΥΡΙΟΣ, *Spurius*. Eudemus in Lexico MS. Σπούριοι, οἱ ἐκ πορνείας, καὶ συγκεχυμένης μίξεως γινόμενοι. Glossæ Basilic. Σπούριος, Νόθος. Σπούριος, πορνογεννητος. Σπουρίους, συρφετώδεις, περισσευμένους.

ΣΠΡΙΖΕΙΝ. Vide in Ἀσπρίζειν.

ΣΠΡΟΖΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum, idem quod Σπρώχνειν, *pellere*.

> Ποτὲ θέλω νὰ σε ἰδῶ τὸ πῶς τὸ θέλεις σύρειν,
> Καὶ σπρόσεις καὶ λακτίσῃς τὸ ἔξωθεν τοῦ πυλῶνος.

ΣΠΡΩΚΝΕΙΝ, *Pellere*, *Impellere*, ὠθεῖν, Ἐλαύνειν. Σπόρχνειν habet Damascenus Studita Hom. 14. Infrà, σπρόχνειν. Ἅρπαξαν τὸ ἅγιον ἀπὸ τὸ βωμὸν, καὶ δέρνοντας καὶ σπρόχνοντας, εὔγαλάν τον ἔξω. Ita Homil. 18. pag. 356. Vide Σπρόζειν.

ΣΡΟΡΔΟΝ, *Allium*, Σκόροδον, apud Romanum Nicephor. in Grammat. inedita.

ΣΣΑΡΑΝΤΑ. Vide in Σάραντα.

Σσαρακοστή. Vide Σαρακοστή.

ΣΣΟΦΟΡΙΝ, *Peplus muliebris*, Μαφόριον, vel potius ἐσωφόριον. Glossæ Græcobarb. ἀναχαλῶσα τὸ πέπλον, καὶ τὸ μασθὸν δεικνύουσα. ἐκείνη ὅπου σύρει ἀπάνω τὸ ῥοῦχον της, ἡ ὅπου σύρνει τὸ σσοφόριν της, καὶ δείχνει τὰ βυζιά της.

ΣΤΑ, pro εἰς τά. Passim occurrit. Hinc Σταμπουλ Turcæ Constantinopolim: Σταλιμένη, urbem Μιτυλήνην. Στάνκω, urbem Κῶ vocant, quod Græci εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν Μιτυλήνην, εἰς τὴν Κῶ dicerent. Vide Belon. lib. 2. cap. 12.

ΣΤΑΒΑΡΑ, *Valli*, *Pali*, *Paxilli*, *quibus castra & oppida muniuntur.* Vox formata ex σταυρὸς, quæ apud Thucydidem non uno loco munimentum ex vallis & sudibus significat: unde σταυροῦν apud eundem, *vallum seu palum depangere*: σταύρωμα, *plures valli seu pali in terram depacti*, & σταύρωσις, *palorum defixio.* Eustathius Il. ν. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι σκόλοπες καὶ σταυροὶ, παρὰ τὸ ἵστασθαι κατ' εὖρος. Mox: ὡς δὲ τοὺς τοιούτους σταυροὺς οἱ ἀπερίσκεπτοι κατὰ παραφθορὰν λαλοῦντες στάβαρα καλοῦσι, δῆλόν ἐστι. Idem Eustathius Il. ω. σταυροὶ, οἱ σκόλοπες, καὶ ὡς ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, τὰ κατὰ φθορὰν λεγόμενα Σταύαρα, εἰς ὅσα καὶ ἑρκίῳ τοίχου αὐλὴ φράττεται.

φράτ]ετ). Et in Odyss. ξ. ϛαυροὶ, ὀρθὰ καὶ ἀποξυμμθύα ξύλα, τὰ καὶ ϛαύαρα περὶ τοῖς μὴ λαλοῦσιν εὐχῶς. Hesychius: ϛαυροὶ, οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες, χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἑϛῶτα ξύλα, ἀπὸ τοῦ ἑϛάναι ϛαυροὶ, &c. Hero in παρεκβολ. MSS. καὶ φοσάτων σχήματα, ἤτοι τῶν ἀπλήκτων, πῶς δεῖ ταῦτα περιλαβεῖν διὰ τῶν ὀρυγμάτων, ἢ ϛαβάρων. Ubi perperam scriptum ταβάρων. Julius Aphricanus de Appar. bellico cap.69. ἔσωθεν δὲ τῆς τάφου, εἰ μὲν εἰσιν ἅμαξαι, ἢ ϛάβαρα, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἐπισκιάζεσθαι. Nicetas in Alexio lib.3. num. 10. ex Cod. Barbarogr. μετὰ ξύλων καὶ ϛαυρωμάτων τὴν χάρακα αὐτοῦ περιγυρίσαντες. Adde Scylitzem pag. 643. Zonaram to.2. Annal. pag.41. 1. Edit. & Isaacium in Lycophronem p.56. Rursum Nicetas: ὅτε εἶχεν ἀπληκεῦσαι, τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸ ἄπληκτον φερούσας, τὰς μὲν ἀπέσκαπτε, τὰς δὲ ϛαβάροις ἀπέφραττε. Vide Auctor. Etymologici in Κελέοντες, & in Σταυρός.

Σταβαροῦν, *Vallis munire*, Σταυροῦν. Leo in Tactic. cap.11. §. 8. ἔχε δὲ καὶ βίγλας ἔξωθεν, ἀλλὰ καὶ ἁμάξας ἢ χαρακώσεις, ἐὰν εἰσὶ, λίαν δυνατὸν, ἢ καταπήξεις, ὃ λέγεται ϛαβαρῶσαι. Constantinus in Tact. pag. 48. εἰ δὲ εἰσιν ἅμαξαι, καὶ ϛήσεις αὐτὰς γύρωθεν τοῦ ἀπλήκτου, πολὺ ἐστιν ὀχυρόν· ἢ κόψον δένδρα, καὶ ϛαβάρωσον αὐτὸ, ἢ μετὰ τῶν τοιούτων δένδρων, ἢ μετὰ ξύλων μεγάλων.

ΣΤΆΒΛΟΣ, Σταβλίον. Vide in Σταῦλον.

ΣΤΆΓΓΑ, *Vectis*, μοχλός. Italis *Stanga*, *Sbarra da appontellare*.

ΣΤΆΓΓΟΣ, *Stannum*, Κασσίτερος, in Corona pretiosa. Vide Gloss. med. Lat. in *Stagnum*.

ΣΤΆΓΙΟΝ, idem quod Ἑξάγιον, quod scilicet ita vocem contraherent descriptores, cum ϛ. ἑξ significet: quod pridem observatum à Scaligero in lib. de Re nummaria, & aliis. Oribasius MS. de de Mensuris & ponderibus: ἡ οὐγκία ἔχει ϛάγια ϛ'. Mox: τὸ ϛάγιον ἔχει ἐξάγιον α'. ὁ Στατὴρ ἔχει ἐξάγια γ'. &c. Rursum: τὸ ϛάγιον ἔχει κεράτια κδ'. Expositio ponderum & mensurarum subjecta Nicandro Gorræi: τὸ ἀσσάριον, δηνάριον, ἤτοι ϛάγιον ἓν ἥμισυ. Occurrit ibi pluries.

ΣΤΆΓΜΑ, *Aqua*: unde Ῥοδόϛαγμα, *Aqua rosacea*. Nonus de Morbor. Curat. cap.118. Τρίψας σὺν ἐλαίῳ, διάχριε, ἢ ἔψημα μετὰ ϛάγματος διάκλυζε.

ΣΤΆΓΝΟ, *Stannum*, apud Crusium in Turcogræc.

ΣΤΆΓΝΟΝ, *Stagnum*. Procopius lib.1. Vandalic. τὸ δὲ ϛάγνον ἐφαίνετο σφίσιν ἐν καλῷ κεῖσθαι μέτρῳ γὰρ τεσσαράκοντα ϛαδίων Καρχηδόνος διέχει.

ΣΤΆΔΙΟΝ, *Statio* seu *locus in choro monachis assignatus*. Triodium Fer. 2. primæ Hebdom. τῶν νηϛειῶν· καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς ϛαδίοις ἡμῶν, ὡς συνήθως. Ita *Stadium* usurpatum à scriptoribus ævi inferioris observatum à nobis in Gloss. med. Latin.

ΣΤΑΚΌΣ, *Piscis ex aspratilibus*. Prochoprodromus contra Hieromonachum ex Cod. Reg. de Xerophagia Monachorum:

> Ἰχθύων γὰρ οὐκ ἐσθίουσιν, Ἄναξ, πόσως ἐνδῶσι,
> Εἰ μὴ ψωμίτζιν, καὶ κρασίν, ϛακοὺς, καὶ ὄρια παϛέρια.

ΣΤΆΚΤΗ, *Cinis*, τέφρα, σποδός, in Corona pretiosa. Glossæ Botanicæ seu Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 848. Κονία, ἤτοι ἡ ϛάκτη. Alibi: Μολυβδένα, ἤτοι μολυβδόϛακτον. Zacharias Pap. lib.1. Dialog. cap.11. ἤδη δὲ λοιπὸν ἐν τῇ ἀνθρακιᾷ ὑπὸ τῆς ϛάκτης ὁ αὐτὸς ἄρτος ἐκρύπτετο. Syntipas MS. εὗρε τόπον τινὰ μονάζον, καὶ σύναξε ϛάκτιν, καὶ κονιορτὸν τῆς γῆς πολλήν, &c. Demetrius Constantinopol. lib.2. Hieracosophii cap.18. καὶ οὕτως καθαρίσεις τὸν ἱέρακα μετὰ ϛάκτης ἀπὸ κληματίδων. Et cap. 54. ἀξούγγιν χοίρειον, καὶ ϛάκτην κλημαλίδων μίξον, &c. Agapius in Geoponico cap. 144. ἔπειτα ψῆσαι καὶ σκόρδον εἰς τὴν ϛάκτην. cap.158. ἔπαρε ϛάκτην, ἤγουν ἄθον ἀπὸ τὴν παρασίαν, &c. Ita cap.49. &c. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. cap.10.

Στάκτην pro Lixivio etiam usurpant, quod, inquit Ruellius lib. 1. cap. 98. extr. cineris elotio sit, ita ut addant vel subaudiant κονίαν, quomodo legitur apud Nonum de morbor. curat. cap.255. ubi perperam editum ϛακτῆς κονίας, pro ϛακτῆς. De stacte Græcorum, vide Commentatores in Mesuæ Antidot. pag.180.

Στακτώνεσθαι, *Cinere conspergi*, apud eundem Richardum pag.336.

Στακτιμόλυβδον, *Stannum*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Σταχτιμόλυβδον, τὸ κασσίτερον.

Καταϛαλάκτη, pro καταϛάκτη. Anonymus de Remediis subjectus Moschioni: ἤτε καταϛαλάκται τῆς σάπωνος εὐχηϛὸς ἐϛί. Lib. 2. Hieracosophij cap.16. εἰ οὖν πληθεῖ ἐκ τοῦ συμβάντος, καταϛαλάκτην διυλισμένην δὸς αὐτῷ πιεῖν. Idem cap.18. καὶ οὕτως καθαρίσεις τὸν ἱέρακα μετὰ ϛάκτης ἀπὸ κληματίδων γινομένης· καὶ θέρμανε τὴν αὐτὴν καταϛαλάκτην ὅσον ἡ χείρ σου τὴν θερμὴν βαϛάζει. Et cap.55. καὶ οὕτως περιποιήσας καταϛαλάκτην ἐκ κληματίδων, δὸς αὐτῷ ἵνα πιεῖ, καὶ ἰαθήσεται.

ΣΤΆΛΑΓΜΑ, vox Chymicorum, quibus esse dicitur, ἀπὸ τῆς ἀτμίδος τῆς ὑγρότητος, καὶ τῆς τοῦ ἀγγείου ἀναπνοῆς, ut scribit Petrus Theoctonicus in lib. MS. de Archemia.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙᾺ, seu Σταλαμαλίδα, ut est in Geoponico cap.141. καὶ τότε ἔπερνε ἀπ' ἐκείνας τὰς ϛαλαμαλίας. Georgius Contares lib. 1. Hist. Athenar. ἐπρόϛαξε τοὺς ἱερεῖς, νὰ μὴ βρέξωσιν εἰς τὴν γῆν οὔτε μίαν ϛαλαϛματιὰν ὕδωρ.

Σταλαμαλίζειν, *Stillare*. Eædem Glossæ Græcobarb. ϛάζουσιν, ἢ ϛαλάζουσιν, ἢ ϛαλαματίζουσιν.

Σταλαϛμαπούλα, *Guttula*, ψεκάδιον.

Σταλαϛμὸς, *Stillicidium*, apud J C. Græc.

ΣΤΆΛΗ, *Stabulum* Ital. *Stallo*. Hesychius: Στάλη, ταμεῖον κλινῶν.

ΣΤΑΛΊΚΙ, *Terminus*, *Limes*, *Finis*, ὅρος, ὁροθεσία. Ex Gr. ϛάλιξ, *Paxillus*, qui fixus limitem designat.

Σταλικιάζειν, *Terminare*, *Limitare*, *Fines statuere*, ὁρίζειν, περιορίζειν.

ΣΤΆΜΑ, *Sedes*, *Statio*, ϛάσις. Glossæ Græcobarb. οἱ ϛάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες, ἐκεῖνοι ὅπου δὲν ἔχουν ϛασιμὸν, ἢ ϛάμαν καὶ κατοικίαν. Pars Circi ita dicta, Theophani an. 27. Copronymi, ubi de Hippodromo: ἐνέγκαντες δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ϛάμα, ἔρριψαν αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄνου. Et Codinus in Orig. Constantinop. num. 17. ἐπὶ δὲ τῶν Ἱππικαρίων ἡμέρᾳ διέταξεν ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους τὴν αὐτοῦ ϛήλην ὁρᾶσθαι μετὰ τῆς εἰρημένης τιμῆς, ἱππικοῦ ἀγομένου, τῷ κατὰ καιρὸν βασιλεύοντι, καὶ τῷ δήμῳ, καὶ ἀνέρχεσθαι μέχρι τοῦ ϛάματος. num.45. τύχη τῆς πόλεως εἰς τὸ ϛάμα εἰσῆει. Στάμα verò Cancellis oppositum erat. Idem Codinus num. 68. ἤγουν ἕως τοῦ ϛάματος ἀπὸ τῶν καγκέλλων. Denique num. 87. καραβίτζιν ἀγαγόντες μετὰ ἁμμένου, καὶ ἐπάνω τοῦ τροχῶν τῆς ἁμάξης θήσαντες, εἷλκον ἀπὸ τῶν καγκέλλων μέχρι τοῦ βασιλικοῦ ϛάματος, καὶ ϛήσαντες ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἐπεβόων, &c. Ex quibus colligitur hanc Circi partem ita appellatam, vel quod equi è cancellis educti, peracto cursu, in ea tandem starent & consisterent, vel potius quod in ea Circi regione Imperatoris κάθισμα (de quo supra) seu sedes ac thronus consisteret.

Στάμα, *Quies*, *Cessatio*. Theophanes an.17. Heraclij, pag. 266. οὐχ ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν ϛάμα ὁ πόλεμος.

Σταματίζειν, Σταματεῖν, Σταματοῦν, *Sistere Consistere*, *Morari*, Ἐφίϛασθαι, προσδιατρίβειν. Ἐπέχειν. Testamentum MS. Salomonis: καὶ τὴν μὲν ὥραν ϛοχαζομένη

ζομβὴν σαματίζω. Codex Reg. MS. 618. fol. 287. τό-πυ σαμαλισης ὑδραργύρυ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἤρχιζεν, ἐσαμάτιζεν με τ Θεῦ τὴν χέραν.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἐγύριζεν τὰ δῶ, καὶ κεῖ σάν τὴν ἐσαμάτιζαν.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. ζ.

Καὶ εὐθὺς ἐσαματισαν, πάλιν ἢ ὁ Ἀγαμέμνων.

Et lib. θ.

Κ' ἐκατέβηκε σὺν Ἴδαν εἰς τὸ ὑψηλὸν τὸ ὄρος,
Πλησιον ἐκεῖ τὴν Τρείαν, ὅπυ εἶτον εἰς ναὸς τ,
Κ' ἐσαμάτιζε τὺς ἵππυς ὁ πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

Idem de Excidio Troiano:

Καὶ τὰ σαματίζω ἔμπρος της, καὶ ἀχόρτατος νὰ μένω.

Agapius in Geopon. cap. 83. de ovis: καθαρίζυσιν τὴν φωνὴν, καὶ σαμαθῦσι τὸ πλύσμα τ αἵματος. Vide Panagiotam p. 36.

Σταμάτεσιν, *Cessatio*. Idem Georgillas:

Καὶ τὸ σπάθιν τ χάροντος νάχη σαμάτεσιν.

Σταμάτικος, *Consistens*, *Stans*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σταμάτικος εἰς μιξαν ὅλυς με τα κονδάρια.

ΣΤΑ'ΜΕΝΟ, *Pecunia*, *Nummus*, Νόμισμα, Κέρμα. Corona pretiosa: σάμενο, *Nummus*, Νόμισμα. Glossæ Græcobarb. ἀσάεια. ὀβολοὶ, νομίσματα. σάμενα. Alibi: ἀπὸ σάμενα, ἢ ἀπὸ σόλδια, ἢ ἀπὸ καρτζά. Romanus Nicephorus in Grammat. τὸ σάμενα *in utroque casu significant pecunias multas, à Græco* ἐσάμενα. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Πατὲρ, δυόδεκα σάμενα κρατῦν με λοκοτὴν.

Idem infrà:

Ἀν δώσῃ σάμενον ποτὲ τ χρόνον νὰ ψυνίσυν.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὁμοίως πάλι ἐσκόπησε σάμενα γιαναδώτη.

Joannicius Cartanus serm. 5. de avaritia: καὶ θέλεις τινὰς πλυσίυς ὅπυ δίδυν τ ἐπλωχῶν διὰ ὀζῦρα, καὶ ὁπόταν τὺς μετρῦν τὰ σάμενα, τὰ μετρῦν δύο καὶ τρεῖς φοραῖς διὰ νὰ μὴν λαθαθῦν· καὶ ὁπόταν οἱ πλωχοὶ τὺς φέρνυν τὰ σάμενα, καὶ τ τόκον ἁρπάζυντα καὶ μετρῦντα ἐτῦτυς, &c. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 334. ὅτι διὰ σάμενα τὸ κάμνυσιν. Ubi Gr. Cod. ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τῦτο ποιῦσιν. Historia Belisarij MS.

Δίδει των σάμενα πολλὰ, καὶ ἀμετρίτο λογάειν.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ σάμενα τ ἔβαλε εἰς τὴν κασελοπύλα.

Rursum:

Ἀσπρὰ καλὸς τὰ σάμενα περὶ νὰ μεγελάσῃ.

Vide in χαρτία, Fr. Richardum part. 1. pag. 286. Salmasium de Usuris pag. 581. & Gloss. med. Lat. in *Stamma*.

Σταμενάρεα, *Moneta*. Idem Ptochoprodromus ex Cod. Reg. MS.

Φέρε καὶ Βλαχικὸν τυρὸν, ἄλλην σαμεναρέαν
Καὶ δός με νὰ προσειδωμαι καὶ τό τε να πετζόνω.

Τὰ ΣΤΑΜΕ'ΝΙΑ, *Fenestra valvula*, αἱ τ θυρίδος δίκλιδες.

ΣΤΑΜΙΝΑ'ΡΙΑ, *Statumina*, *seu tabulata navis*, *ligna erecta circa Peritonum navis*, σαμῖνες. Eustathius Od. ε. p. 1533. οἱ ἢ φασιν ὅτι σαμῖνες τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐξέχοντα τὰ ὀρθὰ ξύλα τ κατὰ τὸ περίτονον τόπυ· καὶ φέρεται ἡ λέξις μέχρι καὶ νῦν ἐν Λυκίᾳ, ἔνθα σαμινάρια τὰ τοιαῦτα λέγονται. Vide Στημονάριον.

ΣΤΑΜΙΟ'Ν, pro Στάμνος. *Urna*, *Hydria*. Glossæ Græcobarb. τὰ κεραμικὰ ἀγγεῖα, ἤγυν σάμια, κοφίτια, λαγίνια, πιθάρια. Occurrit in Typico S. Sabæ cap. 2. pag. 3. v.

ΣΤΑΜΠΙΝΟΣ, *Impressus*, Ital. σαμπάτο. Occurrit non semel in indice MS. Bibl. Monasterij S. Trinitatis insulæ Chalces.

ΣΤΑΝΙΚΟ'Σ, *Violentus*, *Coactus*, *Invitus*, Malaxus in Hist. Patr. p. 167. ἀμὴ τῦτο ὅπυ ἐκάμαμεν, ἔγινε σανικός μας.

Στανικῶς, *Coactè*, *invitè*, *vi*, ἀκυσίως, παρὰ γνώμην. Glossæ Græcobarb. δυνασικῶς, σανικῶς, idem Malaxus, de Gennadio Scholario: καὶ σανικῶς αὐτὸ ἔκαμαν αὐτὸ Πατριάρχην. Et in Chron. MS. pag. 1023. ὅπυ τὺς ἐπερναν σανικῶς ἀπὸ τὸ μέρος τ Μαύρης θαλάσσης.

Στανιὸ. Στανειὸ, idem quod Στανικῶς. Fabulæ Æsopi Græcobarb. p. 77. ἀμὴ ὅσοι εἶναι πλύσιοι σανιὸ τὺς σέκυν, καὶ πίπλυσιν εἰς τὰ χέρια τ ἐχθρῶν. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτονε διὰ τὸ θέλημα νὰ φύσῃ τὸ δικότης,
Καὶ τὸ θέλεν ὁ κύρις της, νὰ κάμῃ καὶ σανιό της.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Καὶ πῶς σανιὸ μυ πολεμῶ, κ' ἤμε πολλὰ θλιμμένος.

Ibidem:

Θέλει ὐθέλει πήρελον κυπᾷ με τὸ σανιό τυ.

Σταννιάρειν, *Sistere*, ἱσασθαι.

ΣΤΑ'ΝΝΙΟΝ, *Stannum*, κασσίτερος. Στάνιο, apud Agapium in Geoponico cap. 204. Σταννιάζει, Σταννιάρειν, *Stanno illinere*, κασσιτερῦν.

ΣΤΑ'ΟΛΑ. Anonymus de Locis Hierosolym. pag. 81. ὑπάρχυν καὶ κολόναις μαρμαρέναις ὀκτὼ, καὶ ποδάεια ὄξω ἐξ ἀπὲ τὰ σάολα· καὶ κάτω ἔδαφος ἔναι κολόναις ιε. Ubi Interpres: *Sunt & columnæ marmoreæ octo extra stationes, & in pavimento columnæ sedecim.*

ΣΤΑΟΥ, τὸ νεροσέλινον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΤΑ'ΠΑΡΟΣ. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ἄλας ἀμμωνιακὸν, ὅπερ ἔχυν οἱ σάπαροι, ἄλλοι ἢ λέγυν ὅτι τὸ νίτρον ἐστίν.

ΣΤΑΠΙ'Σ, pro σαφίς. Jatrosophium MS. ἀρολυσήκην, ἀμίγδαλον, σαπίδας μαύρας, &c. Hermas Medicus in Mathematicis MSS. κόκκος Κνίδιος, νίτρον, σαπὶς ἀγρία, ἄσιος λίθος, &c.

ΣΤΑΠΥΔΙ'ΤΖΑ, fortè *Staphys*, seu *pedicularia*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μηλίτζια ἢ καὶ φοίνικας, ἰσχάδας καὶ καρύδια,
Καὶ σαπυδίτζας χιωτικὰς, καὶ ἀπὸ τὸ διακύτρυ.

ΣΤΑ'ΡΙ, Στάρη. Vide Σιτάρι.

ΣΤΑΣΙΑ'ΡΙΣ, *Refractarius equus*, Gallis *restif*, qui scilicet resistit equitanti, & cum urgetur, *stat*, nec movetur. Anonymus in Rhetoricam Aristotelis p. 36. ἢ ἢ δέδωκέ μοι τ ἵππον, εἰδὼς ἂν τ φαῦλον, ἢ σασιάριν, ἤτοι ἄλλο πάθος ἔχοντα.

ΣΤΑΣΙ'ΔΙΑ, *Sedes*, *Cathedra*, in *Ecclesia*, *Patriarchæ*, *Hegumeni & Monachorum*. Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὁ ἢ Πατριάρχης κατερχόμενος, εἰ μὲν ψάλλυσιν τ ὄρθρον, φορέσει ἔμπροσθεν τ σασιδίυ αὐτῦ, &c. Philotheus Patr. Constantinopolit. in Ordine sacri ministerij, pag. 4. καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ σασίδιον τ προεσῶτος, &c. Typicum S. Sabæ cap. 5. μετὰ ἢ τὸ πληρῶσαι τ θυμιᾶν, βαλὼν μετάνοιαν ἔμπροσθεν τ ἁγίων θυρῶν, καὶ εἰς τὺς χορὺς, ὡς συνήθες, ἀπέρχεται ἐν τῷ σασιδίῳ αὐτῦ. Infra pag. 5. de Monacho, qui serius venit in Ecclesiam: εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ σασίδιον αὐτῦ, ποιῶν μετάνοιαν τοῖς ἀδελφοῖς. cap. 10. καὶ ἀπερχόμενον εἰς τὰ ἑαυτῶν σασίδια, ψάλλομεν &c. cap. 30. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς σασιδίοις ἡμῶν συνήθως. Marcus Hieromon. de dubiis Typic. cap. 100. πρότερον ποιεῖν μετάνοιαν ἐν τῷ σασιδίῳ τ προεσῶτος. Ita denique Pachymeres lib. 8. cap. 15. σασίδιον, Patriarchæ Cathedram vocat. Euchologium ex Edit. Veneta: καὶ προσκυνήσας ὁ ἀδελφὸς τρὶς, ἀσπάζεται αὐτὸ, (τὸ εὐαγγέλιον) εἶτα τ ἱερέα, καὶ τ προεσῶτα, καὶ καθεξῆς τὺς ἀδελφὺς ἐν τοῖς σασιδίοις αὐτῶν. Vide Goarum ad Euchotog. pag. 19. 31.

ΣΤΆΣΙΣ, *Iejunium.* Vide Petavium ad Epiphanium pag. 356. & Gloss. med. Lat. in *Statio.*

Στάσις, Stylitarum Vitæ ratio V. Nicol. Uran. in Vita S. Symeonis Styl. n. 28. 72. 115. 248.

Στάσεις, *Divisiones* καθισμάτων *in Psalmis*, sic dictæ, quod *Stationes* stantes recitent Græci, vel quod Lectionem finientes stent, & quasi respirent. Ita Allatius in Dissert. 1. de libr. Eccl. Græcor. p. 55. Phavorinus: σάσιμον τὸ μέλος τοῦ χοροῦ· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον διατίθηται τι μελῶν ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἂν εἰκότως σάσιμον λέγοιτο. Geronticon, apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. serm. 29. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὸ Ἑξάψαλμον, καὶ εἰπεῖν τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἠρξάμεθα τοὺς ψαλμοὺς ἀνετῶς, καὶ εἰπόντες τὴν πρώτην σάσιν τοῦ ν΄. ψαλμοῦ, ἤρξατο ὁ γέρων τὸ Πάτερ ἡμῶν, &c. Triodium: ψάλλεται δὲ καὶ ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο σὺν τοῖς εὐλογιταρίοις, &c. Et Fer. 2. hebd. 1. Jejun. in Lychnico: ὁσαύτως καὶ τοὺς ἑτέρους ψαλμοὺς τῶν ἀποδείπνων εἰς τὸ ἀλληλούϊα, μετάνοιαι γ΄. καὶ αὖθις ἀρχόμεθα τῆς ἑτέρας στάσεως, τὸ Πρός σε, κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο ψαλμοὺς, &c. Sabbato 2. hebd. εἶτα τὸν Ἄμωμον, ποιοῦντες αὐτοῦ στάσεις β΄. Sabbato sancto: εἶτα συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἐκφώνησις εἰς τὴν πρώτην στάσιν, Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, — καὶ θυμιάσας ἄρχεται δευτέρας στάσεως. Mox: στάσις δευτέρα· ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς &c. Rursum: καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως, θυμιῶντος τοῦ ἱερέως· στάσις τρίτη, ἄρχεται αὖθις μετὰ μέλους ὁ δεξιὸς, ἤγουν ὁ πρῶτος χορὸς εἰς ἦχον γ΄. Typicum S. Sabæ cap. 6. ποιοῦντες τὸ κάθισμα στάσεις β΄. Vide Horologium initio.

Sed & singulos Psalmos longiores in στάσεις pariter dividunt Græci. Describitur in Euchologio μεσονυκτικὸν, in quo tres Psalmi decantantur, ac primo, quinquagesimus, post quem scribitur, στάσις πρώτη. Deinde sequitur Psalmus 118. qui dividitur in duas στάσεις Nam post versic. 72. dicitur, δόξα καὶ νῦν, &c. Deinde scribitur, δευτέρα στάσις, sequiturque versicul. 73. usque ad versicul. 94. ubi scribitur μέση, fortè quod sit media pars τῆς στάσεων. Post versic. 131. dicitur δόξα &c. Deinde subit στάσις γ΄. complectens reliquum psalmum. Vide pag. 527. 546. & Horologium sub initium. Antiphonas etiam εἰς στάσεις pariter dividunt versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Αἱ τρεῖς στάσεις σημαίνουσιν... τῶν ἀντιφώνων
Τόν γε τριακοντάχρονον τοῦ Θεανθρώπου Λόγου,
Ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως μέχρι τῆς κολυμβήθρας,
Ἐν τρισὶ διαιρούμενον τελείαις τῆς δεκάσιν,
Ὡς προδηλοῖ καὶ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας τρόπος,
Τὸ γὰρ πρῶτον παρίσταται τῆς Μητρὸς ταῖς πρεσβείαις,
Τὸ δεύτερον ἀνάγεται πρεσβείαις τῶν ἁγίων,
Ὁ δ᾽ ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς τὸ τρίτον προσεισάγει.

Στάσις, sumitur etiam pro quovis intervallo. Euchológ. pag. 545. ὑπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας, ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ, ποιῶν στάσεις τρεῖς. Typicum S. Sabæ cap. 5. ἀποσκεπαζόμεθα δὲ εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, εἰς τὸν χερουβικὸν ὕμνον, εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὃ καὶ ποιοῦμεν στάσεις ζ΄. καὶ εἰς τὸ, Πληρωθήτω τὸ στόμα σου. Adde cap. 5. &c. Typicum Casulense cap. 6. ἡ δὲ πρώτη ὥρα συνάπτεται μετὰ τοῦ ὄρθρου πάντοτε, εἰ μὴ περικόψει μεγάλη δοξολογία, ποιοῦντες ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν. Adde cap. 24.

Στάσις ἱερατικὴ, *Ordo Sacerdotalis, munus Sacerdotis.* Nomocanon Photij tit. 9. cap. 19. πότε τὶς καθέδρας μετὰ, ἡ στάσεως ἱερατικῆς μετέχει, οὐκ ἐνεργεῖ δὲ τι τῶν λοιπῶν.

ΣΤΑΤΑΡΊΟΣ, *Statarius, Stans.* Glossæ Græcobarb. ἀμαξὶς, τῶν σαφύλης, ἀπὸ ἀναδενδράδος, τῶν σαφυλίου, ὅπου ἐστὶ, ἡ γινίσκεται εἰς τὴν κλημαδέρην, ἤγουν σαταρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΑ, Στατέρη, *Statera,* Σταθμός, Πλάστιγξ, in Corona pretiosa, & apud Portium.

ΣΤΑΤΊΩΝ, *Statio.* Glossæ Lat. Gr. *Officina,* Συνέργιον, ἐργαστήριον, στατήσιον, στατίων, περιποίησις. Hesychius: συνέδρα, ἡ στάσις, ἣν νῦν στατίωνα λέγουσ. Glossæ Basilic. Στατίονες, στάσεως. Στατίων, ἡ λιμήν. Στατίο, ὁ τόπος τῆς ἀσφαλεστέρας τῶν πλοίμων προσορμήσεως. Στατίονες, τὰ πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν. Lib. 24. Basilic. tit. 10. c. 25. ὁ δημόσιος ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις ἔχει τοὺς πραγμάτων, διοικητὰς καὶ λέγεται ἑκάστη φροντὶς Στατίων, ex l. 1. Cod. de compensat. Occurrit apud Justinian. in Nov. 44. cap. 1. §. 1. 2. Balsamon. ad Photij Nomocan. tit. 13. cap. 2. pag. 142. 1. Edit. &c.

Στατιονάριοι, *Stationarij*, in Basilic. lib. 60. tit. 7. cap. 1. ubi Scholiastes: Στατίζοντες λέγονται, οἵτινες ἐν τόπῳ ἐτάχθησαν εἶναι καὶ καταμένειν, καὶ στάσιν ἔχειν ἵνα φυλάττωσιν.

ΣΤΑΤΟΥΤΟΝ, *Statutum, numerus statutus.* Justin in Nov. 3. cap. 2. §. 1. καὶ εἰ μὲν οὔπω τὸ τοῦ Κληρικῶν ἠλαττώθη μέτρον, ἀλλ᾽ ἔτι πλεονάζουσιν, ὧν πρὸς τὸ ἄνωθεν ὡρισμένον, καὶ τὸ καλούμενον στατοῦτον, μηδεμίαν γίνεσθαι αὐτῶν χειροτονίαν, μέχρις ἂν ἀριθμὸς εἰς ἑαυτὸν ἀποκατασταίη. Ita lib. 3. Basilic. tit. 1. cap. 49. nam editio Scrimgeri habet *Statutum,* scriptum Latino charactere. Adde Nov. 16. cap. 1. ubi στατοῦτον etiam scribitur.

ΣΤΑΤΏΡΙΟΣ, *Obliquus, distortus.* Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. Στατώριος, σκόλιος.

ΣΤΑΥΆΡΟΝ. Vide in Στάβαρον.

ΣΤΑΥΛΟΝ, Σταῦλος, Στάβλος, *Stabulum,* Ἔπαυλις, σαθμός. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: Σταθμοὶ, καὶ οἱ οἶκοι ἔνθα ἑστήκασιν οἱ ἵπποι, ἢ βόες, ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι σαῦλοι. Rursum: Ἔστι δὲ σαθμὸς ἡ θύρα καὶ αἱ παραστάδες, καὶ κοινῶς ὁ σαῦλος. Eustathius Odyss. ω. παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον, ἁμαξῶν καὶ ζευγῶν ἐστι δεκτικὸν, ὃ λέγεται τοὺς Ῥωμαίους παρὰ τὴν στάσιν σαῦλον καλεῖν. Thomas Magister habet παραστάδες. Infrà: Σταῦλος, ἐν ᾧ ἵστανται ἵπποι, καὶ ὄνοι, καὶ ἕτερα κτήνη, καὶ ἐστι καθολικὸν ὄνομα. Apophthegmata Patrum in Antonio num. 18. ἡ αὐλὴ αὐτῶν οὐκ ἔχει θύραν, καὶ ὁ θέλων εἰσέρχεται εἰς τὸν σαῦλον, καὶ λύει τὸν ὄνον. Occurrit præterea apud Theophanem an. 23. Justiniani, an. 8. Leonis magni, an. 8. Justini Jun. an 2. Irenes, Cedrenum an. 23. Constantij, Leonem Grammatic. in Michaële Theophili F. pag. 463. Codinum in Orig. Constantinop. num. 46. 88. Scholiastem Basilic. ad libr. 20. p. 456. in Hist. Apollonij Tyrij, &c.

Σταυλίζειν *Stabulari.* Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 11. σαυλίζων βόας χιλιάδας δέκα. Adde Auctorem Incertum post Theophanem p. 434. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἐκεῖνοι τὰ σαυλίζοντες ἐκ τὸ φαγεῖν καθώραν.

Σταυλισιανὸς, *Stabularius.* Octava Synodus act. 9. βελονάδες, σαυλισιανοὶ, ἱππιατροὶ, καὶ ἕτεροι ὅμοιοι. Ubi Anastasius: *Multi enim ex iis & stabularij & equorum medici sunt.*

Σταυλάρης, *Mulio.* Zacharias in Dialog. Greg. M. lib. 3. cap. 8. κλαίοντες δὲ ἠρώτουν αὐτὸν, λέγοντες, Τίνα μετὰ σε, πάτερ, ποιμένα ἐσχηκέναι μέλλομεν; πρὸς οὓς διὰ τὸ τῆς προφητείας πνεύματος ἀπεκρίθη, λέγων, Μετὰ Κωνστάντιον σαυλάρην, κναφέα. Infrà: ὅς τις ποτὲ τῆς στρατιωτικῶν βερέδων τοὺς σαύλους τῶν ἵππων ἐφύλαττε.

Σταυλοκόμης, *Comes stabuli.* Anonymus de Castramet. μετὰ δὲ τὴν στάσιν τοῦ τῆς σαύλου ἄρχοντος, καὶ τῶν Σταυλοκομήτων, ἡ μεγάλη Ἑταιρεία πρὸς ἀνατολὰς ἀπληκεύετω. Idem alibi: ἔμπροσθεν δὲ καὶ ταύτης (σκηνῆς) οἱ τοῦ σαύλου ἄρχοντες σὺν τοῖς βασιλικοῖς ἵπποις ἱστάθωσαν. Vide Κόμης τοῦ σαύλου.

Στάβλος, idem quod Σταῦλον. Hesychius: Καρυοστάσιον, στάβλος ὅπου τὸ κάρυον ἵσταται. Auctor Vitæ S. Hypatij, qui Arcadij Imp. ævo vixit: πλησίον τῆς

μονῆς σάβλος ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ εἰσιν οἱ ἵπποι τοῦ δρόμου. Theomnestus in Hippiatr. lib. 1. cap. 34. ἔστησα αὐτὸν ἐν σάβλῳ μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτοῦ περιέκαυσα ἄκαπνα. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 44. καὶ ξενοδοχεῖον καθίδρυσεν εἰς τὰ Μαυελανοῦ, καὶ σάβλους ποιήσας καὶ ὀσπήτια κάλλιστα. Idem in Constantino Porphyrog. num. 19. περὶ τοῦ μελασκλαδεύτου σάβλου εἰς γηροκομεῖον. Occurrit etiam in Basilic. lib. 16. tit. 1. cap. 13.

Σταβλίον, eâdem notione. Florentinus in Geoponic. lib. 15. τοῦ γὰρ σαβλίου χωρὸν τὸν ἀέρα μὴ λαμβάνοντος ὥσπερ πνιγμῷ διόλλυνται.

Σταβουλάριος, *Stabularius*, *Caupo*. Glossæ Basilic. Σταβουλάριος, ὁ τὸ σάβλον, ἤγουν καπηλεῖον ἐγχυμνάζων.

ΣΤΑΥΡΊΔΙΝ, *Perdicium*, *Helxine*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. περδίκιον, σαυρίδιν, ὕαυπον, οἱ δὲ περιστερεῶνα ὀρθὴν.

ΣΤΑΥΡΊΟΝ, *Crux*, *Crucicula*. Concilium Calchedonense Act. 10. σαυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Concil. Constantinopolit. sub Mena Act. 5. ubi plebs exclamat: τὸ σαυρίον δὸς ἡμῖν, τὸν σαυρὸν ἐλίθασαν καὶ ἀνέφραξαν. Ubi vetus Interpres: *Cruciferum da nobis*, &c. Id est, qui crucem in processibus Ecclesiasticis nobis præferat, cum seditiosi cruciferum prostrassent, & crucem lapidibus impetiissent. Theophanes an. 7. Justini Jun. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὰς δύο ἀψῖδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ, καὶ ἐποίησε τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σαυρίου. Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Philos. in Mauricio: οὗτος κτίζει καὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα ὄντα πλησίον τοῦ σαυρίου. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 34. καθ' ἕκαστον δὲ σάββατον καὶ σαυρία ὀφείλουσι προσκομίζεσθαι ὑπὲρ τῶν προκεκοιμημένων γονέων, &c. Infrà: καὶ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἕτερα σαυρία ἐπίσης τοῖς κεκοιμημένοις προσκομίζονται. Ubi σαυρία, videntur esse processiones Ecclesiasticæ, ut & in Vita MS. S. Theodori Syceotæ: λιτανευόντων δὲ τῶν λαῶν, ἤρξαντο κλονεῖσθαι τὰ σαυρία, καὶ σασιάζειν, θεάματι φοβερῷ καὶ ἐλεεινῷ ἐπιδεικνύμενα. Infrà: τῶ σαυρίων σεισμὸς πολλὰ σημαίνει ἡμῖν δύσωρα. Nicephorus Presb. in Vita S. Andreæ Sali, MS. κατεχόντων βαΐα καὶ σαυρία ἀστραπῆς διαύγειαν ἐκπέμποντα. Rursum: ἐκεῖθεν δὲ ἀπέρχεται δρομαίως ἐν τῷ σαυρίῳ, &c. Vita MS. S. Stephani Junioris: ἦν δὲ οὗτος οἰκῶν πρὸ τὸ τῆς βασιλικῆς δημοσίας λεωφόρου πρανὲς, ἐν ᾧ ἵδρυται καὶ ἐπιλέγεται τὸ σαυρίον, ἐξ οὗ πρὸς τὸ κάταντες μέρος εἰσὶν εὐμεγέθεις οἰκεῖαι προσαγορευόμεναι τὰ Κώνσα. Adde Theophanem an. 6. Copronymi. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Crux*, ubi processionem significat.

ΣΤΑΥΡΟΒΟΤΑΝΟΝ. Vide in Σταυρόειζον.

ΣΤΑΥΡΟΓΑΘΑΝΑ. Vide in Γαϊτάνιον.

ΣΤΑΥΡΟΔΟΧΟΝ. Vita S. Theodori Archimandritæ Syceorum, in Concilio Nicæno II. Act. 4. ἀπήγαγον δὲ αὐτὸν ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ χωρίου, καὶ ἀνέκλιναν πρὸς τὰ ἔνδα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐπάνωθεν δὲ αὐτοῦ, ἐν τῷ σαυροδόχῳ ἵσατο εἰκὼν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ubi Interpres: *Porrò super illud in receptaculo crucis stabat imago Salvatoris &c.* Id est in loco ubi Crux collocari solet.

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, nempe Τροπάριον, vel σαυροθεοτόκιος κανὼν, *Crucis & Deiparæ junctas laudes*, vel *saltem mixtam utriusque mentionem complectens*. Triodium in Dominica Tyrophagi: Κανόνες τῆς ὀκταήχου, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ σαυροθεοτόκιος τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ, καὶ τῆς τριῳδίου εἰς ς. ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασηκρίτου. Euchologium p. 188. θεοτόκιον, ἢ σαυροθεοτόκιον.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΑΙ. Vide in Σταυρός.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, *Equuleus*. Martyrium MS. S. Marini: ὁ δὲ βασιλεὺς ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τὸ σαυροπήγιον, καὶ ἀπαχθῆναι τὸν μακάριον παῖδα Μαρῖνον, καὶ ἐπαίρεσθαι ἐπὶ τοῦ σαυροπηγίου. Infrà: ἐκέλευσεν αὐτὸν καθαιρεθῆναι ἀπὸ τοῦ σαυροπηγίου. Rursum: ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπαρθῆναι ἐπὶ τοῦ σαυροπηγίου, καὶ ξεόμενον λόγον διδόναι.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, *Ius figendæ crucis*, seu *Crucis defixionem in loco sacro*, cum scilicet ædificatur & consecratur, propriè significat, juxta illud quod præcipitur in Justiniani Nov. 5. §. 1. (quod etiam refertur in lib. 4. Basil. tit. 1. cap. 1. & in Nov. 67. cap. 1.) Episcopum, πηξάμενον ἐν αὐτῷ τὸ τῆς ἡμετέρας σύμβολον σωτηρίας, ædificationem inchoare debere: ubi Basilic. Eclog. 4. τὸν οἰκοδομεῖν βουλόμενον μοναστήριον, προσκαλεῖν δεῖν φασὶν τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ποιεῖν σαυροπήγιον. Vide Euchologium Goari pag. 607. 608. Chrysostomus Homil. in Baia: ποία πόλις ἡ μὴ ἔχουσα τὴν βακτηρίαν καὶ τὸν σαυρὸν; ποία ἐκκλησία ἡ μὴ τῷ σαυρῷ τετειχισμένη, Balsamon ad Can. 7. septimæ Synodi: ἡ μὲν πῆξις τοῦ θεμελίου διὰ εὐχῆς μόνης καὶ σαυροπηγίου τοῦ κατὰ χώραν Ἐπισκόπου· ἡ δὲ καθιέρωσις μετὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τοῦ ναοῦ, ὅτι τελοῦνται τὰ ἀνοίξια καὶ ὁ ἐνθρονισμός. Adde eundem ad Can. 1. Pseudosynodi Photianæ pag. 332. edit. Oxon.

At posterioribus sæculis alia notione usurpatam hanc vocem observare est, scilicet pro eo jure, quod Patriarchæ competebat, in quacunque Diœcesi Episcopali Ecclesiam dedicandi & consecrandi, defixa in ea, quam in hunc finem mittebat, lignea cruce, in concha, retro altare, cum inscriptione continente annum & diem, aliosque characteres temporis defixæ eo in loco Crucis: cujus ritus vi, ipsa Ecclesia jam non Episcoporum, in quorum Diœcesi extructa fuerat, jurisdictionis erat, sed tota Patriarchæ, adeo ut visitatores in eam mitteret, illiusque solius ἀναφορὰ, seu in sacris Liturgiis commemoratio, fieret. Quæ quidem ab ordinario exemptio, σαυροπήγιον Πατριαρχικὸν appellatur. Atque inde percipere est quæ fuerint monasteria illa Πατριαρχικὰ, de quibus quædam attigimus in Gloss. med. Lat. in V. *Abbas*, & *Monasterium*.

Hæc paulo latius explicanda: ac primo quidem delibanda quæ in Euchologio pag. 609. cap. περὶ σαυροπηγίου, habentur: τὸ δὲ σαυροπήγιον γίνεται οὕτως· ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρός τινα τῶν ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν ναὸν τελεσθῆναι ἐπὶ σαυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. Addit deinde Notarium Patriarchæ hæcce verba Cruci inscribere, in parte altera, Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τοῦ δε, ἐν τῇ θεοσώσῳ πόλει τῇ δε, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ δε, ἐν τῷ ἰδίῳ θέματι, παρὰ τοῦ δε τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου. Et in altera: ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡμῶν τοῦ δε, κατὰ μῆνα τὸν δε, ἐν ἔτει τῷ δε. Missa à Patriarcha in hunc modum cruce, is ad quem mittitur, factis primum in fundamentis extruendis fieri solitis precibus, quæ in eodem Euchologio describuntur pag. 606. cum ædem consecrat, hanc crucem retro Sacram mensam defigit, ita ut supra emineat, facta ad id oratione, ibidem descripta.

Jam verò Patriarchæ solius esse jus, ut σαυροπήγιον dare possit in quavis Provincia, modo jam Ecclesia non sit ædificata, aut dedicata, sed in ædificanda, docet inprimis Matthæus Blastares in litt. π. cap. 8. τῷ δὲ Κωνσαντινουπόλεως προέδρῳ ἔξεστι καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων ἐνορίαις, ἐν αἷς οὐκ ἔστι προκαθιέρωσις ναῶν, σαυροπήγια διδόναι οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις θρόνοις γινομένας ἀμφισβητήσεις ἐπιλύειν, καὶ διορθοῦσθαι, καὶ πέρα

πέρας ἐπιθεῖναι τῆ κρίσεσιν, ὡσαύτως καὶ μετανοίας, καὶ ἐπιστροφῆς ἁμαρτημάτων, καὶ αἱρέσεων αὐτὸς καὶ μόνος καθίςαται διαιτητής τε καὶ γνώμων. Similia habet cap.9. ut & Balsamon ad Can. 12. Concilij Sardicensis, & Eclogæ Leonis & Constantini tit.3. §.10.

Sed id ægrè semper tulere Episcopi, ut docet idem Balsamon ad Can.31.Apost.Extat in Jure Græcorum. lib.3. Sancitum Germani Patr. Constantinopolit. pag.232. in quo queritur Artæ Episcopus monasterium extructum à suo Metropolitano in Artensi Diœcesi, ἐπὶ ςαυροπηγίῳ ejusdem Metropolitani: præterea quod dejecerit τὰ ἐκκλησιαςικὰ ςαυροπήγια à suis monasteriis, (ea scilicet quæ fiunt ab Episcopis cum consecrantur Ecclesiæ) cùm τὸ προνόμιον τῆ παρ' ἐνορίαν ςαυροπηγίων μόνῃ τῇ Πατριαρχικῇ μεγαλειότητι, τῷ δὲ Μητροπολίτῃ οὐδενὶ competat. Presbytero etiam ex mandato Episcopi Stauropegium facere licet. Nicephorus Homologeta Can.30. κατ' ἐπιτροπὴν τῆ ἐπισκόπε ποιεῖ ςαυροπήγιον καὶ πρεσβύτερος.

In iis ςαυροπηγίοις, seu Monasteriis Patriarchalibus, solius Patriarchæ nomen in sacris Liturgiis recitatur. Sancitum aliud ejusdem Germani Patr. Constantinop. quo id privilegij uni Patriarchæ asseritur: ὥςε ἀναφορὰν τῆ Πατριαρχικῆ ὀνόματος ἐν ἐκείνοις μόνοις καὶ κρατεῖν καὶ ἐκπεφωνεῖσθαι τρανότερον, ἐν οἷς ἡ ἀνέγερσις διὰ ςαυροπηγίων Πατριαρχικῶν ἐγεγόνει, κἂν μοναςήρια ὦσι, κἂν ἐκκλησίαι καθολικαὶ, κἂν εὐκτήριοι οἶκοι. Ita ut Diœcesis antistiti in iis sacram Liturgiam celebrare, vel Abbatem benedicere, aut aliud quippiam quod ad spiritualem jurisdictionem pertinet, exequi non liceat. Sed & qui Abbates in iis præficiuntur, Πατριαρχικοὶ habentur, & appellantur, eoque nomine Exarchi Monasteriorum jurisdictioni subditi. Quo in Sancito pag. 237. 238. ejusmodi monasteria, μοναὶ Πατριαρχικαὶ, vel ἐπὶ ςαυροπηγίοις Πατριαρχικοῖς συνῳκισθεῖσαι dicuntur: de quibus præterea extant sancita Manuelis Charitopuli, Alexij & Georgij Xiphilini Patr. Constantinopolit. pag.242. 255. 283. quibus addenda Theophylacti Bulgariæ Archiep. Epist. 27. pag. 40. edit. Meursij, & quæ habet Crusius in Turcogræcia lib 4. Epist.16 17.18. denique Balsamon in Medit. de Chartophylace: διὰ τοῦτο καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην σχεδὸν Πατριαρχικὰ καταγράφεται καὶ δίδωσι ςαυροπήγια. Ea verò describit ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, ut est in Catalogo officiorum Allatiano & Medoniano: γράφει τὰ ἀντιμίνσια καὶ τὰ ςαυροπήγια.

Sed Patriarchale istud privilegium abrogavit Michael Palæologus Imp. ea Novella, quam attigit Pachymeres lib.6. cap.11. ὅπως βασιλικὴ νεαρὰ προβαίνει ἐπὶ τοῖς ςαυροπηγίοις. Deinde: προβαίνει γὰρ νεαρὰ βασιλέως, ἄλλα τε πλεῖςα διορίζομένη καὶ ταῦτα, καὶ τὸ, τὰ ὁπουδήποτε ὄντα Πατριαρχικὰ, ὅσα ἐν χώραις καὶ μοναῖς, ὑπὸ τοὺς ἐπισκόπους, ὧν αἱ ἐνορίαι, τελεῖν. ἔγκλημα γὰρ ἐφαίνετο, καὶ παρὰ κανόνας ἐκ παλαιοῦ γινόμενον, ὑπερόριον κεκτῆσθαι τὸν Κωνςαντινουπόλεως δίκαιον· μηδὲ τοῦτ' εἰδότος, τὸ λέγοντος, ὡς κωλύει τῷ Πατριάρχῃ τὸ οἰκουμενικὸν, ἐντὸς αὐτῆ περιορίζων τῆ Κωνςαντίνου, μηδ' ἐνορίαν ὅσα καὶ τῆ τυχόντος ἐπισκόπου, προσνέμων. Vide cap.10. extr. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgiis pag.342. Synodalia statuta de Stauropegiis sub an.1192. ab Eustathio Chandreno Magnæ Ecclesiæ Chartophylace subscripta apud Manuelem Malaxum in Nomocanone, communi Græcorum lingua conscripto, cap.483. De Stauropegiis scripsere præterea Meursius in Gloss.Gretzerus tom.1. de Cruce lib.2. cap.8. & in Apolog. pro S. Cruce cap.8. Goarus ad Euchalog. Morinus de Ordinat. p. 2510. Possinus ad Pachymerem in Gloss. tom.1. Altaserra in asceticis pag. 396. &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΎΝΗΣΙΣ. Ita appellatur *Dominica tertia* τῶν Νηςειῶν, seu Quadragesimæ, in qua celebrant Græci S.Crucis adorationem. Hujusce instituti rationem describit Synaxarium Triodij, hac die, ubi & Adorationis ritum pluribus prosequitur idem Triodium & Anthologium, ut & Methodius Novarum Patrarum Episcopus. Evagrius lib. 4. cap. 26. ἄρας ὁ Θωμᾶς ἄμφω τὰ χεῖρε, τὸ τῆς ἀρχαίας καθάρας ἐξαλειπτήριον τῆ ςαυροῦ ξύλον ἐπεδείκνυ, πάντη τῆ θείου ἀνακτόρου περινοςῶν, ὥσπερ ἐν τῆ κυριακῆ τῆς προσκυνήσεως ἡμέραις εἴθιςο. Theophylactus Bulgariæ Archiep. Homil. in Adorat. S.Crucis in media jejuniorum Hebdomada: τὸ δ' ἐν τῇ μεσότητι τῶν νηςίμων ἡμερῶν προτεθεῖσθαι κοινῶς εἰς προσκύνησιν (τὸν ςαυρόν.) &c. Infrà: ἐν δὲ τῷ μέσῳ νομοθετηθῆναι πάνδημον τὴν προσκύνησιν. Idem Triodium sabbato 3. Hebdom. jejun. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, &c. 4. Feria ejusdem Hebdom. ἡ δὲ ςαυροπροσκύνησις γίνεται ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ προγραφέντα τροπάρια. Κυριακὴ τῆς Προσκυνήσεως, apud Theophanem Cerameum Homil. 22. Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect.12. cap.1. & Codinum de Off. cap.9. num. 1. Descripsit Gretzerus in libris de Cruce varias Homilias, atque in iis Homiliam Philothei Patr.Constantinopol. εἰς τρίτην τῶν νηςειῶν Κυριακὴν, ἢ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Laudatur alia Macarij Chrysocephali eodem pene titulo, εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν νηςειῶν, ἐν ᾗ κατ' ἐξαίρετον ἡ τῆ τιμίου ςαυροῦ τελεῖται προσκύνησις. Vide Ὕψωσις.

ΣΤΑΥΡΟΣΗΜΕΙΩΤΑΊ, *Cruce signati*, scilicet ad expeditiones sacras, apud Interpretem Concilij Lateran. an.1215.

ΣΤΑΥΡΌΡΙΞΟΝ, *Alisma*, *Damasonium*, de quo præ cæteris Ruellius lib.3. cap.73. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Δαμασώνιον, οἱ δὲ τινες ςαυρόειξον. leg. videtur ςαυρόριζον, quod ejus radix crucis figuram efficiat. In aliis,

Σταυροβότανον, Δαμαζόνιον. Anonymus MS. de Avibus: ἦγουν ξυλόκυκας γ'. καὶ βόλάνης ἠριγκὶς κάρας ζ'. ἤγουν ςαυροβοτάνε κεφαλας, &c.

ΣΤΑΥΡΌΣ, *Crux*, dicitur *longior ille Bacillus aureus in crucem supernè desinens*, quem Imperator in dextra semper portat, instar sceptri. Codinus de Offic. Palat. cap.6. num.37. τῇ δὲ γε ςαυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρει αἰεί, ἐν δὲ τῇ ἀριςερᾷ βλάτιον κώδικι ἐοικὸς, δεδεμένον μετὰ μανδυλίε, ὁ βλάτιον ἔχει χῶμα ἐντὸς, καὶ καλεῖται Ἀκακία. Et cap. 17. num.34. de Imp. καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατέχει τὸν ςαυρὸν, ὡς συνήθες ἐςὶ κρατεῖν τὸν Βασιλέα, ὅταν τὸ ςέμμα φορεῖ· τῇ δὲ ἀριςερᾷ κατέχει νάρθηκα. Vide Dissertat. de Impp. Constantinopolit. Nomismatibus. n. 13.

Σταυρὸς, *Nota musica hodierna*, apud Rutgersium lib.2. Var. lect.c.11. extr.

ΣΤΑΥΡΟΥ͂Σ ποιεῖν, *Cruce subscribere*, de quo more egimus in Gloss. med.Lat. in V. *Crux*. Leonis Nov. 72. κἂν τε τῆ συμφωνηθεῖσι ἰδιόχειρος ἐνέργεια τὸν θεῖον ςαυρὸν ἐντάξῃ τοῖς γράμμασι. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. βίᾳ τῆς τῆ ἁγίου χειρὸς ὁ Μωροθεόδωρος κρατήσας, καὶ χάρτην λαβὼν, ἔπηξεν ὡς δι' αὐτοῦ ςαυρὸν, &c. Nicetas Episc. Thessalonic.in Respons. pag.347. εἴ τις ἱερωμένος, ἢ καὶ λαϊκὸς φωραθείη κατὰ τῆ οἰκείου ἐπισκόπου, ἢ καὶ ἄρχοντος, ἢ καὶ ἰδιώτου ἁπλῶς, καὶ τῆ τυχόντος ἀνθρώπου, ςαυροὺς ἐν χάρτῃ οἰκειοχείρως ποιῶν, ἢ καὶ συσκευὰς κατ' αὐτῶν, ἢ καὶ λαοσυναξίας ἐκμελετῶν, τινὶ ἐπιτιμίῳ ὑπόκειται. Leo Grammaticus pag.465. & Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num.40. καὶ τῆ Πατριάρχου ἔχοντος τὸ τίμιον σῶμα καὶ αἷμα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ, χαίροντες ὅτι Βασιλεὺς καὶ Βασίλεια τοὺς τιμίους ὑπέγραψαν ςαυροὺς, &c. Scribit Nicephorus Gregoras lib. 9.

pag.202. 1. edit. ab Andronico Palæologo seniore, cum imperio à nepote dejectus, cucullum induere coactus fuisset, sacramentum exegisse Synadenum Protostratorem, quo se imperatoriam potestatem nunquam quæsiturum polliceretur, illudque subscripsisse, licet invitum: & quia cæcus erat, ὑφ' ἑτέρου τὴν χεῖρα χειραγωγούμενος, ἄνω μὲν ἐρυθρὸν προύθηκε τὸν τοῦ θείου σταυροῦ τύπον, κάτω δὲ μέλανα, subscripsit, nempe ut Imperator & Monachus. Laudatur præterea à Lambecio lib.5. ex bibliotheca Cæsarea, Professio Theodoræ viduæ Imperatoris Andronici Palæologi senioris ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, ἥνπερ διὰ οἰκειοχείρου σταυροῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐπιστώσατο. Alios locos laudavimus in Gloss. Lat. id duntaxat addimus ex Nov. Basilij Macedonis in Jure Græco-Rom. tom. 2. pag. 138. eos potissimum qui literas nesciebant, cruce subsignasse: εἰ δὲ ἀγράμματοί εἰσι, ποιείτωσαν τοὺς τιμίους σταυρούς, καὶ τὰ λοιπὰ γραφέτωσαν διὰ τῶν χειροχρήστων. In Concilio Constantinopolit. sub Mena Act.5. pag.136. Sabbatius Presbyter & Hegumenus monasterij Hypatij, eidem Concilio subscribit, hac formula: ὑπογράψας διὰ χειρὸς Ἰωάννου διακόνου τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, διὰ τὸ ἐμὲ γράμματα μὴ εἰδέναι. Sed tum propria manu crucem effingebat ille, subscribebat verò alter, ejus mandato. In eod. Concil. Act.1. pag. 33. Stephanus Presbyter & Hegumenus Monasterij Constantis, subscribit hac formula: χειρὶ διακόνου Ἰακώβου, κατ' ἐπιτροπὴν ἐμὴν γράψαντος, προτάξας τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ τὸν τίμιον σταυρόν. Ita pag.36. Zoticus Presbyter & Hegumenus Monasterij S. Andreæ: χειρὶ Μάρκου πρεσβυτέρου καὶ δευτεραρίου, ἐμοῦ προτάξαντος τὸν τίμιον σταυρόν. Incertum verò an ij aliena manu subscripserint, quod nescirent litteras: id constat pleraque vetera ex Latinis diplomata, quæ testium crucibus insigniuntur, non ipsorum testium iis adscripta eorum manu nomina, sed notariorum, hæc formula, *signum talis*: unde una eademque manu hæcce scripta leguntur: quemadmodum notarij hodierni eorum signaturis, qui scribere nesciunt, addunt, *Signatura*, vel *signum talis, qui scribere se non didicisse professus est.*

Σταυροπάτης, *Perjurus*, *Qui fidem scripto consignatam, ac cruce firmatam mentitur:* παραβάτης τῶν ἰδίων σταυρῶν, in Synodica ad Theophilum Imp. quomodo ὁρκοπατεῖν dixit Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ὁρκοπατῶ τὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ, ἀρνοῦμαι οὐδὲν τὸ λέγω.

Appendix ad Synodum VIII. Ἐντεῦθεν δείκνυνται πολλάκις (leg. ποσάκις) οἱ σταυροπάται τοὺς ἰδίους σταυροὺς ἠθέτησαν. Infrà: καὶ οὕτως ἠθέτησαν τοὺς οἰκείους σταυρούς. τοῦτο δὲ πέπραχθαι μέχρι ἐσχάτης ἀθετήσεως τῶν οἰκείων ἰδιοχείρων, ἃ ἐποίησαν διὰ προταγῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Μοναχοί, καὶ ὁ κοινὸς λαὸς ἐκ βίας. Anonymus in Pœnitentiali apud Morinum pag.119. ἐσταυροπάτησάς ποτε διὰ πορνείαν, εἴτε δι' ἄλλον τρόπον. Alter Pœnitentialis MS. Joannis Chrysostomi falsò nomen præferens: ὁ σταυροπάτης ἀφοριζέσθω ἔτη γ'. Alibi: ἐάν τις ὀμόσῃ παρθένον, οὐκ ἔχει ὁ κανὼν ἵνα χωρισθῶσιν διὰ τὸ μὴ πατήσουν τὸν ζωοποιὸν σταυρόν. Nicetas Paphlago in Vita S. Ignatij Patr. Constantinopolit. καὶ πάντα μὲν Ἀποστολικὸν κανόνα, πᾶσαν δὲ παράδοσιν ἐκκλησιαστικὴν καταπεπατηκὼς, καὶ πάντας μὲν τῶν οἰκείων ὁμολογιῶν χειρογράφων ἀθετήσας, πάντας δὲ σταυροπάτας, εἶναι ἐκεῖνος, γίνεσθαι καταναγκάζων, &c. Infrà: τῷ μυριάκις τὸν τίμιον τοῦ Χριστοῦ καταπεπατηκότι σταυρόν. Ex his emendandus Auctor Incertus post Theophan. p.435. de Leone Armenio: καὶ ἐπιλαθόμενος τὸ ἰδιόχειρον, καὶ ἐποίησεν καὶ τὸν σταυρὸν, ὃν ἔπηξεν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Ubi legendum videtur ἐπάτησεν. Idem pag.436. καὶ ἀθετήσας τὸν σταυρὸν, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἣν ἐποίησεν, ἐστράφη εἰς τὸ ἐναντίον μέρος. Et pag.439. ποιήσαντες σταυροὺς καὶ ἔγγραφα εἰς ἀλλήλους τοῦ μὴ χωρίζεσθαι. Rursum pag.440. καὶ πήξαντες σταυροὺς, σχεδὸν πάντες ἐστράφησαν εἰς τὸ ἐναντίον. Denique pag.441. καί τινας ἐπισκόπους ἀσεβεῖς παρεσκεύασεν πῆξαι σταυροὺς κατὰ τῆς ἀληθείας. Scylitzes pag. 750. ἡμεῖς σταυροπάτην Καλαφάτην Βασιλέα οὐ θέλομεν.

Σταυροπατία, *Perjurium*, *Fides mentita.* Simon Byzantius in Epist. ad Joan. Nomophylacem: καὶ αὐτός εἰς ἀσέβειαν ἀποκλίνει, καὶ πάντας σχεδὸν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐπὶ τρίβους κατασύρει σκολιὰς, καὶ τῆς καθαρᾶς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἀποβουκολίσει, καὶ εἰς σταυροπατίαν καταστήσει, καὶ καταφρονητὰς τῶν ἱερῶν κανόνων ποιήσει, &c. Ubi perperam Allatius, *& in adulterinum crucis cultum compellet*, vertit.

ΣΤΑΥΡΟΦΑΝΕΊΑ, *Inventio S. Crucis.* Chronicon Alexandrinum in Constantino M. Dalmatio & Ancio Paulino Coss. τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μακαρίου τοῦ ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιζ. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ σταυροφανεία. Est etiam

Στροφανεία, *Processio Ecclesiastica cum cruce prælata.* Alexander Monachus in Encomio MS. S. Barnabæ. συνήγαγεν ἅπαντα τὸν ἱερὸν Κλῆρον, καὶ τὸν φιλόχριστον λαὸν, καὶ ἐξῆλθεν μετὰ σταυροφανείας εἰς τὸν τόπον τὸν δειχθέντα αὐτῷ. Martyrium S. Anastasij Persæ: κἀκεῖθεν μετὰ σταυρῶν καὶ λιτῆς ὑπήντησαν τῷ ἁγίῳ λειψάνῳ. Hic porro observare licet à Græcis in præliis, maximè contra paganos, prælatam Crucem. Leo Diaconus MS. lib.1. ubi de prælio contra Agarenos, sub Romano Porphyrogenueta filio: ὁ δὲ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς Νικηφόρος τριχῆ τὴν φάλαγγα διατάξας, —— καὶ τὸ ἐνυάλιον παιωνίσας, τό τε σταυρικὸν ἐγκελευσάμενος προπορεύεσθαι τρόπαιον, ἀντιμέτωπος τοῖς βαρβάροις ἐπῄει. Et lib.8. in Joanne Tzimisce: τῆς δὲ χειμερινῆς κατηφείας εἰς ἐαρινὴν αἰθρίαν μεταβαλούσης, τὸ σταυρικὸν σημεῖον εὐθὺς ἄρας ὁ Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ταυροσκύθων ἠπείγετο.

ΣΤΑΥΡΟΦΌΡΟΙ, apud Græcos dicuntur *præcipuæ ac primariæ in Ecclesia Sophiana dignitates*, quinario primum, deinde senario numero comprehensæ, quod qui his donantur, crucem in capite, scilicet in Pileo, gerendi prærogativam habeant. Symeon Thessalon. lib. de Sacramentis: τινὲς δὲ τῶν πρώτων πρεσβυτέρων, ἤτοι οἱ σταυροφόροι τῶν ἀρχιμανδριτῶν δέ τινες καὶ ἐπιγονάτια ἔχουσι· τοῦτο δὲ κατὰ δωρεάν ἐστι ἀρχιερατικὴν, ὡς ὁ σταυρὸς, οὐδεὶς γὰρ πλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοὺς σταυρούς τε ἐν τῷ φαινωλίῳ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐπιγονάτιον φέρειν δύναται· τούτοις δὲ ὅμως διὰ τοὺς πρώτους τῶν ἄλλων χειροτονεῖσθαι, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχειν σταυρὸν μόνον, καὶ ἐπιγονάτιον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ φέρειν δίδοται, ἐπεὶ μετὰ τῆς ἱερωσύνης καὶ κριτοῦ χειροτονίαν οἱ μὲν ἔχουσι, καὶ διακονίας μεγίστης ἐκκλησιαστικῆς τινος· οἱ δὲ ποιμένες ψυχῶν καὶ οἰκονόμοι καθίστανται, καὶ σημεῖά τινα φέρουσι τοῦ πρώτου ποιμένος ὡσὰν ἐκεῖνον καὶ ἐκμιμοῦνται. Rursum cap.3. τοὺς ἐκκρίτους τῶν διακόνων τάξιν τιθέασι, καὶ σταυροὺς μὲν ἔχουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, κριταὶ δὲ τελοῦσι. Atque ij sunt, Magnus Oeconomus, Magnus Saccellarius, Magnus Scævophylax, Chartophylax, Præfectus Saccelli, & Protecdicus. Adde caput 5. extr. Historia Concilij Florentini præfixa eidem Concilio pag.17. εἶτα ἐκάθισαν οἱ σταυροφόροι ἄρχοντες κύκλῳ τοῦ Πατριάρχου. Sguropulus in Hist. ejusdem Concilij sect.2. cap.22. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν παλατιανὴν, συνάγει ἐκεῖσε ὀλίγους τινὰς ἔκ τε τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν σταυροφόρων, καὶ δημηγορεῖ. Occurrunt ij rursum cap.25. 27. sect.3. cap. 6. sect.4. cap.21. & 30. quo quidem capite eosdem esse cum *Exocatacœlis* docet. Joann. Plusiadenus pro eod. Concil. Florent. pag. 601. Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, ἡγούμενοι, σταυροφόροι, ἱερομόναχοι, ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Ubi observandum post Hegumenos recenseri, ut & pag. seq. Id juris postea sibi

arrogarunt

arrogarunt aliarum Ecclesiarum Officiales præcipui, extremis sæculis, Certè in Thessalonicensi, Joanne Cantacuzeno imperante, οἱ πρῶτοι τῶν Θεσσαλονικέων ἐκκλησιαστικῶν, ἔβαλον τοὺς σταυροὺς ἐν τοῖς σκιαδίοις αὐτῶν, ut est in Salutat Epist. Pontif. apud Habertum & Goarum. Vide Allatium in Creygtonum p.29. & supra in Ἐξωκατάκοιλοι.

ΣΤΑΥΡΟΦΥΛΑΞ, *Custos Crucis*, quæ scilicet Hierosolymis asservabatur: Clericus, vel Presbyter, cui illius servandæ cura incumbebat. Joannes Moschus in Limonar. cap.49. ubi de æde S.Anastaseos Hierosol. ὁ δὲ φόβῳ μεγάλῳ παρεχόμενος, ἐπὶ τὰ ὀπίσω ἀνεπόδισεν, τῷ δὲ παρεστῶτι Σταυροφύλακι Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς παρεστῶσι φραγγελίταις, λέγουσιν αὐτῷ, &c. Theophanes an. 21. Anastasij: καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ἀπὸ Σταυροφυλάκων. Victor Tunnunensis de eodem Joanne: *Elias Episcopus Hierosolymitanus—— exilio traditur, & pro eo Ioannes Crucis Custos Episcopus ordinatur.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Euthymij num.57. Ἰουβενάλιος δὲ (Patr. Hierosol.) τὸν ἐκ Μελιτηνῆς Στέφανον Ἐπίσκοπον Ἰαμνείας χειροτονεῖ, Κοσμᾶν δὲ τὸν Καππαδόκην τῷ κλήρῳ τῶν Πρεσβυτέρων ἐγκρίνει, καὶ τὴν φυλακὴν αὐτῷ τῶν σταυρῶν ἀνατίθησι. Et num. 60.74. eundem σταυροφύλακα appellat. Idem num.103. Κοσμᾶς μὲν ὁ Σταυροφύλαξ Ἐπίσκοπος ἀντ' ἐκείνου χειροτονεῖται· Χρύσιππος δὲ τὴν τοῦ Σταυροφύλακος ἐγχειρίζεται λειτουργίαν. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos Crucis*.

ΣΤΑΥΡΟΝΕΙΝ, *Crucifigere*, ἀνασταυροῦν. Item *Cruce signare*. Catalogus Officior. M. Eccl. Allatianus: καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὰς εὐχάς· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς σταυρώνει τὸ ὕδωρ, &c.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟΣ ἡμέρα, dicitur *Festum exaltationis S. Crucis*, τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ, in Nomocanone Coteleriano num. 418.

Σταυρώσιμοι ἡμέραι præterea dicuntur dies Passionis Christi memoriæ dicati, seu Majoris Hebdomadæ. Psellus de Operat. dæmon. pag.62. κατὰ γὰρ τὰς σταυρωσίμους τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὴν τὴν παρ' ἡμᾶς σεπτὴν ἀνάστασιν, &c.

Σταυρώσιμα, *Troparia, vel Canones in honorem S. Crucis*. Triodium Fer.6. hebd.1. jejun. τῇ παρασκευῇ τῆς α'. ἑβδομάδος, εἰς τὸν ὄρθρον τὰ τριαδικὰ, μετὰ δὲ τὴν πρώτην στιχολογίαν λέγομεν καθίσματα σταυρώσιμα τῆς ὀκτωήχου, καὶ Θεοτόκιον. Ita Feria 2. Hebd.2. & alibi, ac præsertim Feria 2. Hebdom. 5. ubi complura exarantur ejusmodi σταυρώσιμα.

Σταυροαναστάσιμα, *Canones*, vel *Troparia in honorem S. Crucis & S. Resurrectionis*. Typicum S. Sabæ cap.2. ἰστέον ὅτε ἐορτάζεται ὁ ἅγιος τῆς μονῆς, καταλιμπάνεται ὁ σταυροαναστάσιμος κανὼν τῆς ὀκτωήχου. Vide Euch† log. pag. 156. & Allatium de libr. Eccl. Græcor. pag.65.

ΣΤΑΥΡΩΤΟΙ, ναοὶ, vel Σταυροειδῶς ædificatæ sacræ ædes dicuntur, quæ intus in structura, crucis formam exhibent, πλευραῖς σταυροτύποις τέτραχα τεμνόμεναι, ut est apud Gregorium Nazianzenum Carm. 9.de Somnio Anastasiæ: κατὰ σταυρίον, ut est apud Theophanem & Cedrenum an.7. Justini Junioris, ubi de Ecclesia Blachernæa, de qua ita Zonaras: καὶ τὰς ἁψῖδας ἄμφω τοῦ ναοῦ ἐν Βλαχέρναις προσέθετο ἐκκαινής, ὡς εἶναι τοῦτο σταυροειδῆ: ubi Cedrenus: καὶ ἐποίησεν αὐτὴν σταυρωτήν. Evagrius de Templo S. Symeonis Stylitæ ad Antiochiam: ἡ δὲ τοῦ νεὼ οἰκοδομία σύγκειται μὲν σταυροῦ δίκην, ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν στοαῖς κοσμουμένη. Vita S. Lucæ Junioris pag.1009. καὶ εἰς ἱερὸν εὐκτήριον ἐν σταυρικῷ τῷ σχήματι παγκάλως μεταποιῆσαι. Phocas cap. 27. καὶ ναὸς ἐπὶ τοῖς τῶν σπηλαίου νώτοις ἐπικαθήμενος, βλέπεται στιμήκης καὶ παμμέγας σταυροειδῶς, ἐξ ἀσήπτων ξύλων σκεπόμενος. Ethelvvolfus de Abbatib. Lindisfarnens. cap. 22.

—— *patuerunt septa sacelli,*
Quæ Crucis in speciem pulcrè fabricata manebant.

Σταυροθολοκλισμένος, *Tholus in modum Crucis efformatus*, apud Anonymum de Locis Hierosol. cap.7. καὶ ὁ Γολγοθᾶς σταυροθολοκλισμένος. Infrà: καὶ σταυρόθολος ἐστὶ, καὶ καμάραις εἰς τὸν ναὸν λ'.

ΣΤΑΥΡΩΜΑ. Vide in Στάβρον.

ΣΤΑΦΙΔΑ, *Uva passa*, Σταφὶς. Σταφιδιάζειν, *Uvam sole durare*, Σταφιδοῦν.

Σταφιδίχνοτος, *Ex uvis passis fœtens*. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

> Δός με ὀλίγον ἔντερον, δός με δαμιὼν μαστάρην,
> Λαπάραν ἐκτὴν λαπάραν σὺ ἐξ αὐτὴν τὸ βαστάζεις,
> Τὴν ἐνδαρμένην πάντοτε, καὶ μὴ παχυωομένην
> Τὴν ὅσαν σταφιδόχνοτον, τὴν ἀκροσαχνισμένην.

Vide Χνότος.

ΣΤΑΦΥΛΑΡΜΙΑ, *Uvæ muriâ seu salsugine condita*, apud Agapium in Geopon. cap.186.

ΣΤΑΦΥΛΙΣ. Vide Πατζιναελον.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ, *Instrumenti genus*, quo *uva* in Gurgulio attollitur. Nonus de Morbor.curat. cap.122. ξηρᾷ δὲ διὰ σταφυλοπάστου ποιοῦσιν.

ΣΤΑΧΕΙΤΖΗΣ. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. ὅτε ἔλθη ὁ σταχείτζης, καὶ σιώπησιν τὰ πλάγια τὰ.

ΣΤΑΧΟΣ, *Nardus Indica, Syriaca*. Glossæ Jatricæ MSS. Νάρδιον Συριακὸν, τὸ στάχος. Rursum: Νάρδος Ἰνδικὴ, τὸ στάχος. Alibi: Νάρδος Συελακὴ, Ναρδόσταχος. Neophytus Monachus MS. Νάρδος Συριακὴ, τὸ στάχος. Vide Salmasium ad Plin. p. 1060.

ΣΤΑΧΥΣ, *Lumbus*. Eustathius: ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἰατρικῷ βιβλίῳ καὶ ὁ σταχὺς ἐπὶ μέρους σώματος εὑρέθη κείμενος, ὃ καὶ παρὰ πολλοῖς εἰσέτι νῦν φέρεται, οἱ ψυοὶ, ἢ προσκάτω σταχὺν φασὶ τὰ περὶ τὰς ψίας. Vide Pollucem & al.

ΣΤΑΧΩΝΕΙΝ, *Librum compingere*, καταπηγνύειν γραφεῖον; apud Galenum de libris suis. Agapius in Geopon. cap.198. νὰ κάμης πανὺ δυνατὸ, νὰ σταχώνεις βιβλία χωρὶς σανίδα.

Σταχωτάδες, *Compactores*, seu ut vulgo dicimus, *Religatores librorum*. Idem Agapius cap. 227. βάλε εἰς τὸ νερὸν τὰ ἄκραις τὸ ἑβραϊνὸ χαρτὶ, ἤγουν ἐκεῖνα ὅπου ῥίπτουν οἱ σταχωτάδες τῶν βιβλίων.

ΣΤΕΑΤΟΝ, pro Στέαρ, *Adeps*. Zosimus Panopolita, seu Anonymus MS. de rotundandis margaritis: καὶ ἔμβαλον στέατον ἔσω εἰς βολβὸν ῥίζης.

ΣΤΕΓΑΙ, *Contignationes*, *Tabulata*: vox frequens in libris J C. Græcor. Hinc τρίστεγον, *domus triplici contignatione constans*, apud Theophan. an. 40.Theodosij jun. Ita πεντάστεγον, an.8. Justini Thracis: δίστεγον, apud alios.

ΣΤΕΓΝΑΤΟΝ, *Patina*. Anonymus de Oxymelle: καὶ μετὰ ταῦτα σίρωσον τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ καθεζόμενον κάτω εἰς τὸ κόλον τοῦ στεγνάτου, λαβὼν ἔχε εἰς φύλαξιν.

ΣΤΕΓΟΝΟΜΙΟΝ, in Glossis Basilic. τὸ ἐνοίκιον, *Pretium conducta domus*. Nov. 88. Justin. c.1. ὠνίκα μέλλοιεν τὰ στεγονόμια παρὰ τῶν οἰκούντων λαμβάνειν. Eustathius Odyss. ξ. καὶ τὸ στεγονόμιον, ὃ δηλοῖ, φασὶ, παρ' ἡμῖν μὲν τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσθίωνται, παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχέως. Auctor MS. Vitæ S. Marciani Oeconomi: ἦν ὁ οἶκος τῶν ἀρχαιοζήλων καὶ μεγαλοπρεπῶν, καὶ τῶν ὑπὸ τῆς μεγάλης φημὶ Κωνσταντίνου τὴν οἰκονομίαν ἐκ μακροῦ λαχόντων, ἀφθόνως τε τοῖς στεγονομίοις καὶ τῶν δι' ἔτους προσόδοις ἐνδιαιτωμένος. Occurrit præterea in Basilic. to.2. pag. 214. 436. apud Harmenopul. lib.2. tit. 1. §.12. tit.3. tit.8. §.68. &c. Vide Cujacium lib.6. observ. cap. 6. & supra in στέγαι. Lycophron pag. 169. στεγανόμους ὄρνιθας gallinas vocat, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας.

ΣΤΕΓΩΣΤΙΑ

ΣΤΕΓΩΣΤΙ'Α. Maximus Cythær. in Synaxar. 3. Julij : ἐβίαζέ τον νὰ κατασκευάζῃ εἰς τὸ καλλιώτερον τὴν καμάραν τῆς στεγωσίας, ὅπου ἦτον τὰ ἐσώτερα μέρη.

ΣΤΕΙΛΑ'ΡΙΟΝ, *Foramen securis per quod manubrium inseritur.* Eustathius Odyss. ε. pag. 1531. Στειλειον, ὀξυτόνως, τὸ ἐνιέμενον ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγομένην στειλειάν, ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου· καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ νῦν ἡ λέξις, Στειλάειον λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς. ἣν στειλειάν, ἤγουν ὀπήν, οἱ μὲν παλαιοὶ, καὶ τρῆμα ἑρμηνεύουσι. Damascenus Hieromon. serm. 3. ἐκεῖ κόπτοντας τὰ ξύλα. ἔπεσεν ἀπὸ ἕνος στειλιάρι τὸ σίδερον τοῦ πελεκίου. Vide Στέλεος. & Στήλειος.

ΣΤΕ'ΚΕΙΝ, Στέκεσθαι, *Stare, versari, commorari*, ἑστήκειν, διάγειν, ὑφίστασθαι. Glossæ Græcobarb. Ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος· τὸ θυσιαστήριον ὅπου στέκει ὀμπρὸς τῆς ξωπορτίας εἰς σχῆμα τοῦ κιονίου. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Opinat. Græcor. n. 12. ἄλλη φορὰ τὸ βλέπουν εἰς στράταν, καὶ περιπατεῖ, ἢ στέκεται. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἐστέκεσαν οἱ ἄθλιοι ἐκεῖ ἀποστωσμένοι.

Historia Apollonij Tyrij :

Κ' εἶναι κλεισμένα στέκεται εἰς τὰ δικά του χέρια.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ :

στέκει σ' ἐκεῖνον τὸν κριτὴν, ὅπου μας θέλει κρίνει.

Στήκειν, eâdem notione semel occurrit in Epistolis S.Pauli, quæ ex vocibus vulgaribus, quibus passim scatet Novum Testamentum, censetur. Olympiodorus pag. 196. apud Photium, de Joanne Tyranno : ἐφ' οὗ καὶ τῆς ἀναῤῥήσεως γινομένης, ἐῤῥήθη ὥσπερ ἀπό τινος προσρήσεως πραχθὲν, Πίπτει, οὐ στήκει. καὶ τὸ πλῆθος ὥσπερ ἀναλύοντες τὸ ῥῆμα, ἀναφωνοῦσι, Στήκει, οὐ πίπτει. Testamentum Salomonis MS καὶ ἰδοὺ στήκεται πρὸ τῶν θυρῶν τῆς βασιλείας σου. Auctor Incertus post Theophanem pag. 420. ἐταλαιπώρησαν ἐν τῷ καύσωνι στήκοντες τοῦ θέρους. Catalogus Offic M.Eccl. Medonianus : ὁ μέγας Οἰκονόμος φορῶν τὸ στιχάριον αὐτοῦ, καὶ στήκεται ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς ἁγίας τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ. Vide Theophan. an. 2. Constantis filij Heraclij.

Ἱστέκειν. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ὅταν παγαίνουν, καὶ ἔρχονται, καὶ βάθουν πῶς ἱστέκει.

Infrà :

Καὶ γοῦν θωρῶντες πῶς στρώγουν, καὶ ὡσὰν βυθὸς ἱστέκω.

ΣΤΕΚΟΥ'ΤΑΙ, *Consolida major*, Σύμφυτον. Vide Petr.Belon. lib.1. obs. cap.18.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ, Στέλναν, *Mittere*, Στέλλειν, occurrit non semel in Epistolis Græcorum recentiorum in Turcogr. Crusij.

ΣΤΕΛΕΟ'Σ, *Manubrium securis*, apud Auctor. Etymologici. Martyrium MS. S. Hieronis : ταχέως ἀγροικικῶς, ὡς εἶχε, τὸ στελεὸν τὸ μετὰ χεῖρας δικέλλης ἐκβαλὼν, τούτῳ τοὺς ἐπιόντας ἠμύνατο.

Στηλεὸς, eâdem notione. Codinus de Offic.Palat. cap.4. n.58. φέρει δὲ ἀντὶ δικανικίου, ὃ ἰδιωτικῶς καλοῦσι Ματζοῦκα, ἀργυρᾶν, κεχρυσωμένην, ἧς ὁ στηλεὸς ἐνδεδυμένος βλαττίῳ κοκκίνῳ. Vide Στειλάειον.

ΣΤΕΛΛΙΟΝΑ'ΤΟΥΣ, *Stellionatus*, Ἐπίθεσις, κακουργία, in Glossis Basilic. Occurrit apud Harmenopul. lib.6. tit.15. & in Basilicis.

ΣΤΕ'ΜΜΑ, ita appellabant Græci Byzantini Camelaucium illud constantinianeum, quo deinceps Augusti caput redimiti cernuntur, tum in eorum nomismatibus, tum in eorum figuris : & cujusmodi describitur ab Anna Comnena lib.3. Alexiad. loco in V. στέφανος, allato. Codinus de Offic. Palat. cap.6. num.33. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅπερ καλεῖται νῦν Στέμμα, ὠνομάζετο πάλαι Διάδημα· τοῦτο δὲ ἦν βλάττιον μετὰ λίθων καὶ μαργάρων, κατὰ τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσωπον κείμενον μὲν, δεδεμένον δ' ὄπισθεν περὶ τὸν ἐγκέφαλον, (διὸ καὶ ἐκαλεῖτο Διάδημα) ὅπερ ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν ἀμειφθὲν, ἐγένετο οἷον ὁρᾶται τὴν σήμερον, καὶ ὀνομάζεται Στέμμα. Idem cap.10. num. 6. εἶτα ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς εἰ παρατύχοι, ὃς δηλ. εἰ ἐστεμμένος ἐστί, φορεῖ στέμμα καὶ οὗτος, ὡς ὁ πατήρ, &c. Adde cap.17. num.19. 27.34.52. De ea coronæ Imperatoriæ specie intelligendus Theophanes an.19. Mauricij : Σοφία Αὐγοῦστα ἡ γυνὴ Ἰουστίνου ἅμα Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίου στέμμα κατασκευάσασαι ὑπέρτιμον, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγον. ὁ δὲ Βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τῷ Θεῷ τοῦτο προσήγαγεν, καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἁγίας τραπέζης διὰ διχαλάγου ἁλυσιδίου διαλίθου καὶ χρυσοῦ. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 15. τὰς βασιλικὰς στολὰς, καὶ τὰ ἐκπάλαι στέμματα. καὶ διαδήματα φθαρέντα εἰς ἀνακαίνισιν διωρθώσατο. Michael Psellus in Hist.MS. ubi de Isaacio Comneno, Cæsare appellato : ἀλλὰ καὶ στεφάνῃ φορείτω λαμπροτέρῳ, στέμματι, ἀλλ' οὐ στεφάνῃ τὴν κεφαλὴν ἀναδούμενος, εἰ καὶ μὴ τὸ τοιοῦτον τὸ σχῆμα τοῦ Καίσαρος. Constantinus Manasses :

Τί μοι ἐσθὴς πολύχρυσος, ποῦ τὰ στεμμάτων κάλλη.

Achmes cap.247. τὸ στέμμα εἰς πρόσωπον Βασιλέως κρίνεται καθόλου· ὁ δὲ στέφανος εἰς δεύτερον ἀπὸ Βασιλέως. Adde cap.248. 260.

Στεμματογύριον : ita appellat coronam Despotarum Codinus cap.18. num.4. à quo sic describitur : ἀναστάντος οὖν ὁ Βασιλεὺς περιτίθησιν οἰκειοχείρως τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ στέφανον διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονηθεὶς Βασιλέως υἱός ἐστιν· εἰ δὲ γαμβρὸς τύχοι ὢν, ἔμπροσθεν μόνον· ὃς δὴ στέφανος καλεῖται καὶ στεμματογύριον. De hac corona Despotica, sic Georg. Acropolita in Chron. cap.77. ubi de Michaele Palæologo Despota creato : καὶ πρῶτα μὲν ἐν τῷ δεσποτικῷ τοῦτον ἀνήγαγον ἀξιώματι, καὶ ταινίαν δεσποτικὴν τῇ τούτου περιτιθέασι κεφαλῇ. Vide infra in Στέφανος & Dissertat.24. ad Joinvillam.

ΣΤΕΜΦΥ', Prophetis, *Polygonum*, apud Apul. c.18. & Interpol. Dioscor.cap.586.

ΣΤΕΝΑ'ΔΑ, *Semita*, *Via angustior*. Portius : Στενάδα, Στενόστρατον, *Divorticulum*, Καλαγώγιον, πάροδος, ἀτραπός, παρατροπή. Vide Στράτα.

ΣΤΕΝΙ'ΤΑΙ, qui circa Στενὸν seu Fretum, quod Byzantium inter & Pontum interjacet, habitant, & quod τὸν αὐχένα τοῦ Εὐξείνου vocat Constantinus in Basilio num. 93 ed. Comb. Joannes Damascenus lib. 2. Orthod. fid.c.25. εἶτα ἡ Προποντὶς λήγουσα εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενὰ, ἀφ' ὧν ὁ Πόντος ἄρχεται. Concil. Constantinop. IV. pag.1404. τὸ Φώτιον ἐκ τοῦ καλουμένου στενοῦ ἀνεκαλέσατο πρὸς τὰ βασίλεια. Στενίται πλώιμοι, nautæ qui in in Steno navigant, apud Constantin. de Adm. Imp. cap.51. Vide Nostram Constantinopolim. Christ. lib.4. sect.10.num.1.

ΣΤΕ'ΝΟΔΟΙ, *Angustiæ itinerum*, *clusura*, apud Theophanem an.25. Heraclij.

ΣΤΕΝΟΡΥ'ΜΙΟΣ, *Angiportus*, in Basilicis to. 6. p.788.

ΣΤΕ'ΡΑ, *Uterus*, Ὑστέρα. Glossæ Græcobarb. εὐγάλλει ἔξω ἀπὸ τὴν στεράν, ἤτοι τὴν μάναν. Alibi : Ἀμφικας, ὑστέρας, στέρας.

ΣΤΕ'ΡΓΩ cum τὸ, solo, vel cum τὸ & νὰ, vel cum νὰ solo, *contentus sum de hoc*, vel *de illo*, ut στέργω τὸ νὰ ἔρθω, vel νὰ ἔρθω μετ' ἐσένα, *contentus sum venire tecum.* At cum accusativo personæ, vel rei, significat *volo*, ut ἔστεξξα τὸν Πέτρον, *volo Petrum.* Ἐγὼ δὲν στέργω τὸ νερὸν, 'ς τὸ κρασί, *ego volo aquam in vino.* Ita Romanus Nicephorus in Grammatica inedita. Priori significatione, nempe pro *contentum esse*, vel pro *approbare*, usurpat Pactum Boëmundi cum Alexio Imp. apud Annam Comnenam lib. 13. pag. 410.

καὶ

καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ ἐγγεγραμμένα στέργωσιν ἀκριβέστατα. Rursum : καὶ στέργω καὶ τοῖς τε διδομένοις καὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις ὡσαύτως, &c. Ita pag. 415. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 22. καὶ ἔστερξαν γενέσθαι τ' ἀνάντια ὧν εἶπον ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου. cap. 2. καὶ ἔστερξαν οἱ συνοδικοὶ ἵνα ποιήσωσι πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ. Utitur cap. 25. & alibi non semel, ut & Codinus de offic. cap. 16. num. 3. cap. 17. num. 4. Vide lib. 8. Basilic. tit. 1. c. 19.

Pro *velle*, *decernere*, usurpat Sigillum seu Diploma Rogerij Comitis Siciliæ apud Ughellum to. 1. Italiæ sacræ : καὶ στέργω εἰς τὴν αὐτὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν ἔχειν ἀταλάντην ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων υπηκόων, &c. Mox : ἔτι δίδω, στέργω, καὶ ἐντέλλομαι, &c. Rursum : στέργω καὶ θέλω &c. Infrà : ταῦτα πάντα παρ' ἐμοῦ δοθέντα, στερχθέντα, στερεωθέντα, καὶ κυρωθέντα, &c. Theophanes an. 15. Mauricij : καὶ οὕτως ἐν μοίραις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλότα σκῦλα ἀναλαβόντες, στέργουσι τὴν εἰρήνην.

ΣΤΕΡΕΎΕΙΝ, *Privare*, Στερᾶν, ἀποστερεῖν. Item *Tardare*, *Morari*, ex ὑστερεύειν. Glossæ Græcobarb. ὑστερίζουσας, βραδυνούσας, ἐκεῖνος ὁποῦ στερεύονται τὸν καιρόν.

Στερεύγειν, *Privare*, *Auferre*. Eædem Glossæ : ἀφαιρεῖται, λαμβάνει, στερεύει, στερεύγει, πέρνει, πιάννει.

Στερεμὸς, Στερέψιμον, *Privatio*. Eædem Glossæ: ἀποστέρησις μισθοῦ, στερεμὸς, ἢ στερέψιμον τοῦ πληρώματος. Rursum : ἀφαίρεσις, ἤγουν στερέψιμον τινὸς πράγματος.

ΣΤΕΡΈΩΜΑ, *Firmamentum*, *Cælum*, Genesis cap. 1. Zonaras lib. 1. cap. 1. Στερέωμα δὲ ἐκλήθη, ὅτι στέγανον τὸ σῶμα τοῦτον, καὶ οὐ λεπτὴν οὐδ' ἀραιὰν τὴν φύσιν ἔχει, καὶ τὰ ὕδατα, ἐξ ὧν τὴν σύστασιν ἔσχηκεν, ὁ οὐρανὸς ὀνομάσθη. Symeon Logoth. in Chron. MS. στερέωμα δὲ ἐλέχθη, διὰ τὸ τὴν φύσιν τῶν ὑπερκειμένων, ἢ ὑποκειμένων ὑδάτων λεπτὴν οὖσαν καὶ ἀραιάν. Vox frequens in libris sacris.

ΣΤΕΡΙΆ, *Continens terra*, Στερεὰ, ἤπειρος.

ΣΤΈΡΙΟΝ, *Stella*, Ἀστὴρ, Ἀστέριον.

ΣΤΕΡΊΣ, *Lychnis agrestis*, apud Interpol. Dioscor. c. 521.

ΣΤΈΡΝΑ, *Cisterna*. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. εἰ δὲ ἐμπέσοι ἐν τῷ τοιούτῳ φρέατι, ἢ ἐν τῇ στέρνᾳ, ἢ λίμνῃ, &c. Vide Κιστέρνα.

ΣΤΈΡΝΟΝ, Στέρνιον. Hæ voces sæpius ab Alexandro Tralliano usurpantur, ac interdum ponuntur inter genera piscium testacea cute præditorum, ut lib. 7. cap. 1. 10. & 15. interdum inter carnis species, ut lib. 7. cap. 3. sed & lib. 2. inter duriores pisces etiam recensentur. Gonpylus verò ad eundem scriptorem observat ab homine doctissimo se accepisse, recentioribus Græcis, has voces significare ὀστρακοδέρμου εἶδος. Vide Guinterij observationes ad pag. 297. edit. Basil.

ΣΤΕΡΟΔΈΡΜΑΤΟΣ, *Testa opertus*. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. ὀστρακόδερμοι, στεροδέρματοι. Vide supra στέρνον.

ΣΤΕΎΜΑΤΑ. Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν σκευῶν χιλίας μία, ἐνδυτὰς διὰ λίθων σωληνωτὰς, τ'. στεύματα ἑκατὸν, ἵνα ἔχωσι μία ἑκάστη ἑορτὴ ἴδια πολυποκαλύμματα, δισκοκαλύμματα ὁλόχρυσα διὰ μαργαριταρίων καὶ λίθων τιμίων χιλιάδος μιᾶς. Ita hæc interpungenda : nam στεύματα non referuntur ad πολυποκαλύμματα, legendumque indubiè στέμματα, ut intelligantur *coronæ* quæ altaribus imminebant, uti docuimus in Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 43.

ΣΤΕΦΆΓΝΑ, *Circulus*, in Turcogr. Crusij p. 255. pro στεφάνωμα.

ΣΤΕΦΑΝΈΑ πέτρα, Στεφαναία, *Marmoris species* in Originib. Constantinopol. apud Combefisium pag. 248. & apud Codinum in Orig. n. 137. Eustathius Il. ν. στεφάνην, ἢ τὴν τοῦ ὄρους ἐξοχὴν φησιν, ἢ κατά τινας, τὴν πλατύτητα, ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ φράσις στεφαναίαν τινα πέτραν λέγει.

ΣΤΕΦΆΝΗ, *Corona*, seu Tonsura Clericorum. Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 14. στεφάνην καὶ ἐπικουρίδα κεφαλῆς ἐχέτωσαν ἐνδεχομένην. Ubi Lat. *Coronam & Tonsuram habeant congruentem*. De voce στεφάνη, consule Eustathium in Homerum tom. 1. p. 1166. 1175.

Στεφανίτης, *Coronatus*, *Corona clericali donatus*, *Clericus*. Theophanes an. 25. Copronymi de Constantino Patriarcha Constantinopol. καὶ τοῦτον παραυτὰ στεφανίτην ἀντὶ μοναχοῦ ἔπεισε γενέσθαι, καὶ κρεῶν μεταλαμβάνειν. Eadem habet Cedrenus p. 465. Auctor Incertus post eundem Theophanem pag. 441. αὐτὸν δὲ τὸν Θεόδοτον Σπαθαροκανδιδάτον ὄντα συνθέμενον τῷ δόγματι αὐτοῦ ἐκήρυσσεν στεφανίτην, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν Πατριάρχην. Ex his patet falsam esse Goari sententiam ad Cedrenum, per στεφανίτην hic indicari *Conjugatum* existimantis, quasi Copronymus Constantino ψευδοπατριάρχῃ uxorem ducere suaserit : immò, cum ex ordine Monachorum ad hanc dignitatem evectus esset à Copronymo, statim ille ei suasit, ut dimisso habitu monachico, clericalem indueret, & clericorum instar carnibus deinceps vesceretur, cum Monachi, etiam in dignitate constituti, ab iis, ex vitæ instituto, abstinerent. Vide Gloss. med. Lat. in *Coronatus*.

Στεφάνη, *Sertum*, Στέφος, in Corona pretiosa. Vide Auctor. Etymologici. Στεφάνη τοῦ τείχους, *Cortina*, apud Theophanem an. 5. Mauricij.

Στεφάνη, Ægyptiis, *Thymus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 449.

Στεφάνη Ἀλεξάνδρου, *Laurus Alexandrina*; *Laurago*, apud Apul. c. 58.

ΣΤΕΦΑΝΙΤΙΚΌΣ κανὼν, *Auri Coronarij collatio*, de qua egimus in Gloss. med. Latin. apud Photium in Nomocanone tit. 12.

ΣΤΕΦΑΝΏΝΕΙΝ, *Coronare*, Στεφανοῦν. Glossæ Græcobarb. Ἀστέπτει, στέφει, στεφανώννει.

ΣΤΈΦΑΝΟΣ, recentioribus Græcis non semper sumitur pro diademate augustali, & pro quavis corona : sed interdum pro serto aureo, quo caput cingebant qui infra dignitatem imperatoriam erant. Nam imperatorum & Augustarum coronas στέμματα vocabant, cæterorum vero, quibus jus etiam erat coronæ, στεφάνους, quod quidem discrimen observat Achmes Onirocritic. cap. 247. τὸ στέμμα, εἰς πρόσωπον Βασιλέως καθόλου κρίνεται· ὁ δὲ στέφανος εἰς δεύτερον ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς πιστοῦ ἀνδρὸς μαρτύριον τῆς πίστεως. Infrà : ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐτέθη ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ (στέμμα) ἐκ τιμίων λίθων καὶ μαργαριτῶν, ἀναλόγως τοῦ κόσμου καὶ τοῦ κάλλους τοῦ στεφάνου, ὅσος ἂν εἴη, εὑρήσει πλοῦτον, καὶ ὕψος, καὶ δόξαν. Ita apud Codinum cap. 17. num. 16. uxor Imperatoris στέμμα dicitur ferre, junioris vero Imperatoris, seu filij Imperatoris, in Imperatorem pariter coronati, uxor, στέφανον duntaxat : ἡ μὲν οὖν προεστεμμένη, καὶ μήτηρ τοῦ ἀναγορευομένου φέρουσα καὶ τὸ ἑαυτῆς στέμμα, ἡ δὲ νέα Βασιλὶς φοροῦσα στέφανον. Ita in cap. 18. quod inscribitur, περὶ προβλήσεως τοῦ Δεσπότου, num. 4. ἀναστάντος οὖν, ὁ Βασιλεὺς περιτίθησιν οἰκειοχείρως τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ στέφανον διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονηθεὶς Βασιλέως υἱός ἐστιν· εἰ δὲ γαμβρὸς τύχοι ὤν, ἔμπροσθεν μόνον, ὃ δὴ Στέφανος καλεῖται καὶ Στεμματογύριον. Adde cap. 19. num. 1. ubi στέφανον Sebastoratoris & Cæsaris pariter describit : nam iis solis jus στεφάνου erat.

Sed id in primis discrimen advertere est ex Hist. MS. Michaëlis Pselli, ubi de Isaacio Comneno Cæsare

appellato : ἀλλὰ καὶ στεφάνην φορείτω λαμπροτέραν, στέμματι, ἀλλ᾽ ἡ στεφάνη τὴν κεφαλὴν ἀναδεδεμένος, εἰ καὶ μὴ τοιοῦτον τὸ σχῆμα τοῦ Καίσαρος. Et ex Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag.78. quo loco describit, ut Alexius parens fratrem natu majorem Isaacium nova, & à se tum primùm inventa, Sebastrocatoris dignitate, & ut circulo aureo, quem στέφανον, ut Imperatoriam coronam, διάδημα vocat, donaverit : τὸ μὲν γὰρ διάδημα βασιλικὸν καθάπερ ἡμισφαίριον εὔγυρον, τὴν κεφαλὴν διαδεῖ πανταχόθεν, μαργάροις κοσμούμενον, τοῖς μὲν ἐγκειμένοις, τοῖς δὲ ἐξηρτημένοις· ἑκατέρωθεν γὰρ τῶν κροτάφων ὁρμαθοί τινες ἀπαιωροῦνται διὰ μαργάρων καὶ τὰς παρειὰς ἐπιξέουσι· καὶ ἔστι τοῦτο ἐξῃρημένον τι χρῆμα τοῖς βασιλεῦσι στολῆς, οἱ δὲ τῶν Σεβαστοκρατόρων καὶ τῶν Καισάρων στέφανοι, σποράδην ἔστιν ὅπου τῶν μαργάρων καὶ λίθων μετέχοντες ἄνευ τοῦ σφαιρώματος. Vide imagines à nobis descriptas in Familiis Byzantinis Michaelis & Manuelis Palæologorum, & Gloss. med. Lat. in *Circulus*.

Στέφανος Ἀφροδίτης, *Sisymbrium*, apud Apul.c.105.

Στέφανος γῆς, *Chamæcissus*, apud Interp.Diosc.c.708.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ, vel Στέφανα τοῦ γάμου, *coronæ nuptiales*, quibus scilicet inter benedictionem nuptialem sponsus & sponsa à sacerdote donantur. Exactis enim aliquot precibus, quæ in Euchologio leguntur, in Officio seu ἀκολουθίᾳ τοῦ στεφανώματος, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν νυμφίον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· εἶτα στέφει καὶ τὴν νύμφην, λέγων, Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ εἰς ὄνομα τοῦ Πατρὸς. &c. εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς τρὶς, λέγων ἐκ τρίτου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς. Ubi coronatio præcedit benedictionem nuptialem Euchologium Bessarionis paulò aliter hæc effert : στέφει ἀμφοτέρους λέγων ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· ἐπὶ δὲ τῇ γυναικὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτήν· καὶ συμπλέξας ἀλλήλων τὰς δεξιὰς, λέγει, &c. Codex verò Barberinus : εἶτα ἐπαίρει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀπαρχὰς, καὶ στέφει αὐτοὺς, λέγων, Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ὁ δεῖνα, στέφανον ἀφθαρσίας εἰς ὄνομα τοῦ Πατρὸς, &c. ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ στέφεται, παραδίδει τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν τῆς νύμφης πρὸς τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν τοῦ νυμφίου.

Ejusmodi Corollas nuptiales hodie ex olivæ ramo, candida purpureaque seta circundato, apud Græcos vulgò componi observat Goarus: istius vero ritus occurrit passim mentio apud scriptores. Chrysostomus in Homil. 3. in cap. 3. 1. ad Timoth. διὰ τοῦτο στέφανοι ταῖς κεφαλαῖς ἐπιτίθενται σύμβολον τῆς νίκης, ὅτι ἀήττητοι γενόμενοι οὕτω προσέρχονται τῇ εὐνῇ, &c. Theophanes an.1. Heraclij : καὶ ἔλαβον ἀμφότεροι παρὰ Σεργίου τοῦ Πατριάρχου τοὺς στεφάνους τοῦ γάμου, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ Αὐτοκράτωρ καὶ νυμφίος ἀναδείκνυται, & an.29. Copronymi : ἐστέφθη ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ Αὐγουστέως ἡ Βασίλισσα Εἰρήνη, καὶ ἀπελθοῦσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Δάφνῃ ἔλαβεν τὰ τοῦ γάμου στέφανα σὺν τῷ κυρίῳ υἱῷ Λέοντι τῷ βασιλεῖ. Leo Gram. in Constantino Leonis F. p.506. Ῥωμανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ υἱῷ Στεφάνῳ γυναῖκα ἠγάγετο θυγατέρα οὖσαν Γαβαλᾶ, — ἅμα δὲ τῷ νυμφικῷ στεφάνῳ καὶ ὁ τῆς βασιλείας στέφανος ἐπετέθη. Ita etiam Scylitzes p.629. Anonymus in Lacapeno n.23. καὶ ηὐλόγησεν Πέτρον τε καὶ Μαρίαν, καὶ τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ταῖς αὐτῶν ἐπέθηκε κεφαλαῖς. Scholiastes Epitomes Canon. Harmenopuli : ἀνέκδοτον φησὶ Μοναχὸν δέχεσθαι παιδία ἀπὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ κρατεῖν στεφάνους γάμων, καὶ ἀδελφοποιίας ποιεῖν. Theophanes Cerameus Homil. 6. καὶ τὸν στέφανον ὀνειροπολεῖ, καὶ τὴν παστάδα, καὶ τὸν ὑμέναιον. Novella 5. Alexij Comneni, lib.2. Juris Græcorom.p.137. πρὸ τῆς εὐλογίας τοῦ γάμου, καὶ πρὸ τῶν στεφάνων. Historia Bertrandi Romani MS.

Καὶ τὸν Πατριάρχην φέρνουσι διὰ νὰ τοὺς εὐλογήσῃ.
Ἤλθασιν εἰς τὰ στέφανα, καθὼς τὸ δίδει τάξις,
Ὁ ῥήγας τοῦ Βελθάνδρου δὲ ἐπίανε τὰ στεφάνια,
Χρυσάντζα πάλιν ἐπίασε στεφάνη Φαιδροκάζας,
Ἐποίκαν καὶ ξεφάντωσιν, ἔπαιξαν, ἐχόρευσαν.

Vide Vitam S. Tarasij Patr. Constantinop. num.35. & Theodorum Studitam lib.1 Epist. 25. apud Baronium an.802. num. 26. & alibi.

Στεφανοῦν, Στεφανοῦσθαι, *Matrimonio conjungere*, vel *conjungi*. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. διὸ συζευγνύουσιν αὐτῷ Εὐδοκίαν τὴν τοῦ Δεκαπολίτου, μεθ᾽ ἧς στεφανοῦται ἐν τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ. Ita Symeon Logotheta in eod. Michaele n.9. Idem Leo in Constantino Leonis F. p.495. δίδονται ἀρραβῶνες γαμικῶν συναλλαγμάτων παρὰ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ἑλένῃ τῇ θυγατρὶ Ῥωμανοῦ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ Πάσχα, τῇ λεγομένῃ τῆς Γαλιλαίας, εὐλογοῦνται καὶ στεφανοῦνται ἅμα αὐτῇ παρὰ Νικολάου Πατριάρχου. Adde Symeonem Logoth. in Theophilo n.1. in Michaele n.9. & Anonymum Combefisianum in Lacapeno n.23 36. Novella Basilij Maced. lib. 2. juris Græcorom. p. 87. μηδὲ ὡς μυστικῶς στεφανούσθω, ἀλλὰ παρόντων πλειόνων. Ejusmodi porrò nuptiæ clandestinæ dicuntur ἀστεφάνωτα καὶ ἀνύμνευτα νυμφεύματα, apud Nicetam de Statu urbis Constantinop. n.3. extr. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Nicephoro Botaniata : ἔλαβε δὲ γυναῖκα Μαρίαν, τὴν πρώην Βασιλέως Μιχαὴλ, καὶ ἐστεφανώθη αὐτήν. Vide Epist.5. Photij ex Additis.

Primitus Bigami & trigami non coronabantur S. Niceph. Homologeta in Canonib. δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλ᾽ ἔχει ἐπιτίμιον τὸ μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Nomocan. Cotelerianus n.456. τοὺς διγαμήσαντας ὁρίζομεν μὴ εὐλογεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην συνοικεσίαν, ἀλλ᾽ ὄπισθεν τοῦ ἄμβωνος, οὔτε μὴ στεφανοῦσθαι κατ᾽ ἐκείνους. Pœnitentialis MS. ex Cod. Colberteo : οἱ δὲ τρίγαμοι οὐκ εὐλογοῦνται ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀλλ᾽ ἐν οἰκοστασίῳ, ἄνευ στεφάνων.

Sed successu temporis id immutatum, ex quo Copronymus Eudociam in tertiam uxorem sibi adscivit, ut autor est Theodorus Studita in Epist. ad Naucratium, scribens, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνου, τὴν συνήθειαν τοῦ διγαμικοῦ στεφανώματος, ἐκ τοῦ κατ᾽ αὐτὸν τριγαμήματος obtinuisse. Hinc Nicetas Metropolita Heracleensis in Responsis : ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς διγάμους οὐκ οἶδε στεφανοῦν· ἡ δὲ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς διγάμοις τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἐπιθήσει. Idem Theodorus Studita in Vita S. Platonis : ὁ γὰρ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ τῆς φιλοχρίστου Εἰρήνης υἱὸς, τὴν ἑαυτοῦ σύμβιον ἐξώσας, καὶ ἀποκείρας ἄκουσαν, καὶ μὴ βουλομένην, ἑτέραν ἀντ᾽ αὐτῆς ἠγάγετο, καὶ ὁ μὲν Ταράσιος (Patr. Constantinop.) ὅλως εἰς τοῦτο οὐ συνευδόκησεν, ἀλλὰ πρεσβύτερός τις ἐκκλησίας, ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐστεφάνωσεν αὐτούς. Scribit Allatius etiamnum, Græcos omnes digamos ubique sine ulla hæsitatione coronare, tametsi id Ecclesiæ statutis contrarium sit : ὁ γὰρ στέφανος, ut ait idem Studita in Epist. ad Theophilum, τίθεται ἐπὶ τῷ νικῶντι τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὸ τῆς παρθενίας κλέος ἀπενεγκαμένῳ· ἡ δὲ διγάμων πρὸ τὸ μὴ ἀξίους εἶναι στεφανωθῆναι, καὶ ἐπιτιμίοις ὑποβάλλεται κανονικοῖς. Sed & in Euchologio p.495. in officio seu ἀκολουθίᾳ εἰς διγάμους, coronari dicuntur sponsus & sponsa.

Octava denique post benedictionem nuptialem die detrahuntur corollæ à Sacerdote, præmissa ad hoc oratione, quæ habetur in eodem Euchologio p.399. diciturque, εὐχὴ ἐπὶ λύσιν στεφάνων τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. Adde Synesium Epist.3. Cæterum corollarum in nuptiis ritum à veteribut observatum, annotarunt Carolus Paschalius lib.2. de Coronis cap.16.17. Brissonius de Ritu Nuptiar. Pantinus ad Basilium Seleuciensem de Vita S. Theclæ p.56. & alij. Tantum addo in Gloss. Gr. Lat. παστὸν ἐπὶ νύμφης, exponi *Obtentum, Coronationem, Thalamum*. Vide Gloss. med. Lat. in *Corona*.

Στεφάνωμα, *Nuptiæ, Matrimonium*. Astrampsychus in Cælo Pythagorico, MS. pag.86. καὶ εἰ ἔστι ἡ ἐρώτησις περὶ στεφανώματος, ἰσχυρόν ἐστι. Infra : δηλοῖ στεφάνωμα τυχηρόν,

τυχηρὸν, καὶ καλὸν ἀπὸ γυναικὸς καὶ μεγάλων ἀνθρώπων.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ͂Ν, pro *Adornare*, *Exornare*: Vetus inscriptio Hierapolitana apud Jacob. Sponium tom.3. Itinerarij pag. 150. τοῦτο τὸ ἡρῷον στεφανοῖ ἡ ἐργασία τῶν βαφέων. Theophylactus Simocatta lib.1. cap.10. de nuptiarum Mauricij solemnitate: ἡ δὲ πόλις ἐπανηγύριζεν ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, ἀργυρέοις τε ἐστεφανοῦτο σκεύεσι. Id est, ubique ad ædium fenestras exponebantur vasa argentea. Georgius Hamartolus in Chron. MS. & Theophanes in Constantino M. τὴν πόλιν στεφανώσαντες, εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον, nempe appendebantur corollæ in plateis in quibus publicus fiebat Processus. Gregorius Nazianzenus 2. in Julianum pag. 129. μηδὲ ἄνθεσι στέφωμεν ἀγυιάς, μηδὲ μύρων αἰσχύναις τραπέζας, &c. Socrates lib. 3. Hist. Eccl. cap.1. ubi de Juliano Imp. εἰς ἓν τῶν πολιχνίων εἰσελθόντος αὐτοῦ, στέφανος, ἐφ' ὧν τὰς πόλεις κοσμοῦσιν, ἐν μέσῳ τῶν κιόνων ἐκ καλωδίων ἠρτημένος, τῇ κεφαλῇ κατενεχθεὶς ἥρμοσεν. Ubi Epiphanius Scholasticus *Coronam lauream* interpretatur. Zonaras in Nerone: ὁ δὲ δῆμος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ὑπερέχαιρον, καὶ τὴν πόλιν στεφανωμάτων ἐπλήρωσαν. Dio ubi de Severi Imp. in urbem ingressu, & ex eo idem Zonaras & Xiphilinus: ἥ τε γὰρ πόλις πᾶσα ἄνθεσί τε καὶ δάφναις ἐστεφάνωτο. Marcus Diaconus Gazensis in Vita S. Porphyrij apud Baron. an.401. num.28. *Erat vero coronata & ornata universa civitas holoserico & auro & omni alio ornamento*, &c. Isidorus Pelusiota, in Concil. Nicæno II. Act.1. ναοῦ λόγος οὐδείς, ὃν οὐ στέφει ἄγαλμα. Sed maxime ædium postibus affixas corollas testatur præ cæteris Rutilius Numatianus lib.1.

Festa dies, pridemque meos dignata penates
Poste coronato vota secnnda colat.

S.Ephrem Homil. in S. Crucem: οὕτως οὖν τιμήσωμεν τὰς τοῦ κυρίου ἑορτὰς, μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως· μὴ πρόθυρα στεφανώσωμεν, μὴ χοροὺς συστησόμεθα ἀνάστες, μὴ κοσμήσωμεν ἀγορὰς, &c. Infrà: ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς στεφανώσωμεν πρόθυρα, ὡς Χριστιανοί· καὶ μὴ ὡς Ἕλληνες δάφναις καὶ ἄνθεσι, ἢ ἑτέρᾳ ὕλῃ, ὅπερ ἐστὶν Ἑλλήνων ἢ Ἰουδαίων. Pandulfus Pisanus in Vita Gelasij II Papæ *Tunc sanctus Papa levatur, niveum ascendit caballum, coronatur, & tota civitas cum eo coronatur.* Alia vide in Gloss. med. Lat. in *Coronari*.

ΣΤΕΦΕΛΙ, *Circulus*, στέφος. Agapius in Geopon. cap.28. κάμε ἕνα στεφέλι μολύβενιον, καὶ ζῶσε τὸ δένδρον ἕνα ποδάρι ἀπὸ τὴν γῆν ψηλότερα.

ΣΤΕΨΙΜΟΝ, *Coronationis cerimonia, dies qua quis Imperator inauguratur*. Chronicon MS. Georgij Hamartoli: φιλοτιμησάμενος ὑπὲρ πάντας ἐν τοῖς στεψίμοις. Continuator Theophanis lib.2. num.1. Συμβαλὼν δὲ κατὰ τὸ στέψιμον μελωνομασθέντι Κωνσταντίνῳ, &c. Auctor incertus post eundem Theophanem pag. 428. Μιχαὴλ ὁ Βασιλεὺς — ἔστεψεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφύλακτον, προελθούσης καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Προκοπίας, καὶ παρασταθείσης ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἰδούσης τὸ στέψιμον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Adde Symeonem Logothetam in Leone Armenio n.14.

ΣΤΗΒΑΝΙ͂, *Cothurnus*, Ἐμβάς. Italis *Stivalli*. Vide Gloss. med. Lat. in *Æstivales*.

ΣΤΗΘΆΡΙΟΝ, *Imago pectore tenus*, quam Latini *Thoracidam* vocant. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. n.66. διηγήσατο ἡμῖν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, λέγων, ὅτι, ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς σπάθην μοι δέδωκέν τις ἔχουσαν στηθάρια τῶν δύο Ἰουστίνου καὶ Σοφίας τῆς αὐτοῦ συζύγου. Chronicon Alexandrinum pag. 258. ubi de Romulo: καὶ ποιήσας τῆς εἰκόνος τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ ἐκτύπωμα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ χρυσοῦν στηθάριον, στήλην ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἐν ᾧ ἐκάθητο. pag.260. καὶ ἔπεμπεν εἰς ἑκάστην πόλιν ὑπὸ Ῥωμαίους οὖσαν στηθάρια ὁλόχρυσα αὐτοῦ, &c. Idem an. 6. Theodosij Jun. αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερώθησαν στηθάρια γ'. ἐν τῇ συγκλήτῳ Ὀνωρίου καὶ Θεοδοσίου Αὐγούστων, καὶ Πουλχερίας Αὐγούστης, &c. Idem an. 5. Justini: χρυσοῦν βασιλικὸν ταβλίν, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στηθάριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου. Theophanes an.7. Justini Jun. δεξάμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθάριον τοῦ βασιλέως. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Constantino M. καὶ παραχρῆμα κελεύσας ὁ Ἐπίσκοπος τῷ ἰδίῳ διακόνῳ ἐπενεγκεῖν τὰ στηθάρια τῶν ὁμοιωμάτων αὐτῶν ἐν σανίσι, &c. scilicet SS. Petri & Pauli.

ΣΤΗΘΆΡΙΟΝ, *Pectorale*, munimentum Pectoris equi bellici. Leo Imp. in Tacticis cap. 5. n.4. πέδικλα σελλωνᾶ σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, ῥινία, συβλία, προμετώπια ἵππων, ἢ ἀπὸ κενδούκλων, περιτραχήλια ἵππων ὁμοίως. Constantinus in Tacticis pag.11. μετώπια ἱππαρίων, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδούκλων. Ita pag.15. ex quibus emendandus Mauricius in Strateg. lib.1. cap.2. pag.22. ubi perperam Editum στηθιστήρια. Vide Gloss. med. Lat. in *Pectorale*.

ΣΤΗΘΟΚΌΡΥΖΑ. Vide in Λαιθροκόρυζα.

ΣΤΗΘΌΠΑΝΟΝ, *Pectorale*, Στηθόδεσμον. Vide in Πάνον.

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, seu potius Στήθεα, Columellæ ordinatim dispositæ, Epistelio supernè junctæ, quæ cancelli intercurrentis vicem præstant, ita dictæ quod ad pectus duntaxat pertingant. *Pectoralia*, in gestis Innocentij III. Papæ, ut monuimus in Gloss. med. Latin. Lexicon MS. ex Cod. Colberteo 6076. θωρακίοις, προμαχῶσι, δρυφάκτοις, λορικίοις, στήθοις. Supra: Θώραξ, πύργος, τεῖχος, στῆθος. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. κιόνια, ἤτοι τὰ στήθεα διαχωρίζοντα τὸ βῆμα ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ναοῦ, καὶ κάγκελλα, &c. Theophanes an.1. Leonis Isauri: περιχαρακώσαντες δὲ τὸ χερσαῖον τεῖχος, ὤρυξαν φοσσᾶν μεγάλην, καὶ ἐπάνω αὐτῆς περιτείχισμα στηθέαν διὰ ξηρολίθου ἐποίησαν. Leo Grammaticus in Michaële Theophili F. pag. 467. & Symeon Logotheta num.45. τὴν δὲ λάρνακα τοῦ Κοπρωνύμου πράσινον οὖσαν καὶ θαυμαστὴν διαπρίσας, ἐποίησεν στήθεα ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι ναῷ ἐν τῷ παλατίῳ. Idem Leo in Porphyrog pag. 507. & Symeon Logoth. num.49. οἱ λεγόμενοι ἐν τῷ ἱππικῷ δῆμοι κατέπεσον, — καὶ συνέτριψαν τὰ ὑποκάτωθεν μάρμαρα, καὶ στήθεα λεγόμενα. Ubi Scylitzes p.631. συνέτριψαν τὰ κάτωθεν αὐτῶν βάθρα, καὶ τὰ στήθεα. Anonymus Combefisianus, in Lacapeno num.47. habet στηθαῖα. Codinus in Orig. Constantinop. num.62. καὶ τὸ περιπάτων οἱ κίονες μετὰ τῶν κεφαλῶν καὶ ποδίσκων αὐτῶν, καὶ τὸ ἐν σφενδόναις στηθέων, καὶ συστημμάτων, καὶ σκαλίων, &c. Idem n.134. κιονάς τε, καὶ συστημάτια, στήθεά τε καὶ ἀβάκια. Rursum num.145. ἐποίησε δὲ καὶ κιβώριον, καὶ τοὺς κίονας, καὶ τὰ στήθεα, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξ ἀργύρου.

Στηθαῖον eâdem notione. Moschopulus: γεῖσον, καὶ γείσωμα, τὸ προῦχον τοῦ ὑπερθύρου, ἤγουν τὸ κοινῶς Στηθαῖον. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num.47. καὶ συνέτριψαν τά τε ὑποκάτωθεν αὐτῶν βάθρα, καὶ τὰ στηθαῖα λεγόμενα.

ΣΤΗ͂ΘΟΣ. Ἀπὸ τοῦ στήθους, Ἐκ στήθους, *Memoriter*. Eustathius ad Iliad. ξ. pag.974. ἐκστηθίζειν τὰ τραγικὰ, ὃ δὴ καὶ ἀπὸ μεμβράνας, ἢ ἀπὸ βιβλίου. Vita S.Pachomij num.6. καὶ ἠρχόμενος ἀναγινώσκειν, ἢ μελετᾶν τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ ἀπὸ στήθους, &c. Socrates lib.7. cap.22. de Theodosio Juniore: καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἀπὸ στήθους ἀπήγγειλεν.

Ἀποστηθίζειν, *Memoriter dicere, recitare*, ἀποστοματίζειν, de qua voce Consulendus Suidas. Philemon in Lexico Technologico MS. ἀπαγγέλλω, τὸ τὰ ἑτέρων εἰρημένα ἢ γεγραμμένα ἀπὸ στόματος λέγω. Nicephorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ cap. 5. de Patriarcha

triarcha Isidoro: δημοσίᾳ δίνει παντ' ἀπὸ σόματος ἀποτάδλω ὥσπερ ἀπὸ βιβλίε, &c. Eustathius Il. β. laudans Porphyrium: ἱςορῶν καὶ ὅτι νόμως τινὲς ἐξέθεντο, ἀποςοματίζειν τὲς παῖδας ἀνομάσας τὸ Ὁμήρε κατάλογον. Glossæ Lat. Gr. Αποςήθισις, ἀπὸ σόματος. S. Athanasius in in Vita S. Antonij: ἀποςηθίζειν τὰ ἐν τῇ γραφαῖς παραγγέλματα. Apophthegmata Patrum in Macario n. 3. λέγει αὐτῷ ὁ Γέρων, Νήςευε ἕως ὀψὲ, καὶ ἄσκει, καὶ ἀποςήθιζε τὸ Εὐαγγελίε, καὶ τὸ ἄλλων γραφῶν. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 160. καὶ τὰς γραφὰς ἀπεςήθιζεν. Palladius in Hist. Lausiaca in Ammonio: παλαιὰν δὲ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπεςήθιζεν. Vide eundem in Marco, ubi semel ac iterum hac voce utitur. Nicon in Pandecte MS. lib. 1. serm. 28. μετὰ τὲς ψαλμὲς καθέζονται εἰς ἐργόχειρον, καὶ εἴτις θέλει, ἀποςηθίζει, &c. passim ibi, ut & apud alios scriptores, Theosteriçtum in Vita S. Nicetæ Confess. num. 13. Paulum Mon. lib. 1. Collect. Anonymos in Martyrio SS. XX. Patrum Sabaitarum n. 73. in Vita S. Nili Junior. pag. 144. in Vita MS. S. Theodori Syceotæ, & in Concil. Nicæno II. Act. 4. pag. 281. &c.

Αποςηθισμὸς, *Recitatio ex memoria*, apud Epiphanium de Fide pag. 466.

Ἐκ σήθες λέγειν. *Memoriter dicere.* Joan. Carpathi Episcop. de Anachoret. MS. οἱ πρόφηται τὰ βιβλία ἐποίησαν, καὶ ἦλθον οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ εἰργάσαντο αὐτὰ, οἱ δὲ μετ' αὐτὲς ἐξέλαβον αὐτὰ ἐκ σήθες, ἦλθεν δὲ ἡ γενεὰ αὕτη καὶ ἔγραψεν αὐτὰ, καὶ ἔθηκεν εἰς πυξίδας ἀργά. Joannes Tzetzes Chil. 1. v. 277.

Οἶδας δὲ πάντας ἀκριβῶς πῶς πᾶσαν οἶδα βίβλον,
Ἐκ σήθες τε καὶ σόματος ὕτως ἑτοίμως λέγειν.

Bessarion in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: ἐξ ἅπαντος ἂς μαθὲν ὁ καθεὶς ἀπαύτες ἐκ σήθες ἕνα προφώνημα τὸ πλέον μικρὸν εἰς τὸ Πάπαν, &c. Hinc

Ἐκςηθίζειν, eâdem notione. Paralipomena de S. Pachomio num. 29. ἐκ ἅπλων λύχνον ἔπλεκεν τὰ σχοινία, ἀλλ' ἐν τῇ σκοτίᾳ καθήμενος, καὶ ἐκςηθίζων τὰς γραφάς. Occurrit rursum num. 35. (Ubi utrobique perperam editum ἐκθηλίζειν,) & apud Gregorium Alexandrinum in Vita Chrysostomi semel ac iterum.

ΣΤΗΚΕΙΝ. Vide in Στέκειν.

ΣΤΗΛΕΙΟΣ. Vide Στελεός.

ΣΤΗΛΗ, *Statua*, sed ea propriè quæ columnæ est imposita. Malchus initio Hist. τάς τε Ζήνωνος σήλας καταβάλλεσι πάσας. Constantinus Manasses p. 11.

Σερὲχ δὲ πρῶτος ἤρξατο κεχρῆσθαι γλυπτοῖς καὶ σήλαις.

Vide Suidam in σήλη, & in Βερίνη. Continuator. Theophan. lib. 4. n. 34. Anonymum Combefis. in Lacapeno n. 21. &c. Occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Pro quavis effigie usurpat Codinus de offic. Palat. cap. 6. num. 25. καὶ ἕτερον δὲ (φλάμμελον) τὴν τὸ βασιλέως ἔχον σήλην ἔφιππον.

Στηλογράφημα, *Imago in Statua expressa.* Constant. Manasses pag. 97. καὶ τὰ σηλογραφήματα τὸ ἱερῶν προσώπων.

ΣΤΗΜΟΝΑΡΙΟΝ, *Funis.* Anonymus Tacticus MS. de Tuenda urbe obsessa: καὶ ἀπολιθεῖς ἐν τοῖς πρεμαχῶσι λίθες μέλανας, καὶ μικρὲς, καὶ βαρεῖς, καὶ δοκὲς, καὶ σημονάρια παχέα, καὶ πολλὰ σιδηρᾶ κατὰ τὰς ἄκρας ὀξέα.

Στημονάριον, instrumentum architectonicum. Eustathius Od. ε. pag. 1533. δῆλον δὲ ὅτι τοῖς ὀρθοῖς ἰκρίοις, οἷα καὶ τισι κρόκαις, περιτιθέμεναι πυκναὶ σαμῖνες, ἐκτὸς δίκην σημόνων, ἁρμόττεσι τὴν ναῦν· δοκεῖσι γὰρ αἱ σαμῖνες παρὰ τὴν σάσιν καὶ σύςασιν γίνεσθαι, ἀφ' ἧς καὶ οἱ σήμονες ἀπὸ δὲ τὸ Ομηρικῶν τέτων σαμίνων, καὶ τὰ τεκτονικὰ φαίνεται παρῆχθαι σημονάρια, ὡς εἴ τις εἴποι σαμινάρια.

ΣΤΗΛΙΤΕΥΕΙΝ, *Infamare*, *Publicare*, tametsi interdum in bonam partem usurpetur, ut observatum à Grammaticis. Vox veteribus scriptoribus fere ignota. Glossæ MSS. Εςηλιτευμένος, ἀναγεγραμμένος. Lexicon MS. Cyrilli: Θριαμβεύσας, σηλιτεύσας, δημοσιεύσας. Rursum: Στηλιτεύσας, δημοσιεύσας, παραδειγματίσας, ὡς ἐπὶ τὸ ξύλων δημοσίᾳ προςιθεμένων. Scheda Basilica: Στηλιτεύω, ὅπερ κυρίως ἐπὶ κατηγορίας λέγεται. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios: τὸ μὲν εὐσεβῆ πίςιν κηρύττοντες, τὴν δὲ Αρειανὴν αἵρεσιν ἀναθεματίζοντες, καὶ τὴν μετάνοιαν Ουρσακίε καὶ Οὐάλεντος σηλιτεύοντες. Theodoritus lib. 4. Hæretic. fabul. ὁ δὲ πάντων ἄεισος Αμφιλόχιος, ὁ τὸ Ἰκονίε τὴν ἐκκλησίαν ἰθύνας, ἀκριβέςερον τὴν αἵρεσιν (τὸ Ενθυσιασῶν) ἐςηλίτευσε. Pantaleon Byzantiorum Hegumenus in Exaltat. S. Crucis: σηλιτεύονται δαίμονες, καὶ τὰ πνευματικὰ τὸ πονηρίας φυγαδεύονται σιφη. Vox passim obvia.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, *Tituli inscriptio*, apud S. Maximum in Psalmum 59. p. 335.

ΣΤΗΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Æstimare.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Εἶχε πε σημαρίζεσθαι εἰς τέχνην καὶ εἰς βάρος,
Πενήκοντα καὶ ἑκατὸ φλωρία διακόσια εἰς θάρος.

Infrà:

Τρίαντα ναξίζεσι φλέρια να τὰ σημάρης δίκια.

Στημιάζειν, Στιμιάζειν, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄξιον ἡγεμένος, ἤγεν ὅπε λογίζεται, ἢ λογιάζει, ἢ λογαριάζει, ἢ νομίζει, ἢ ψηφίζει, ἢ σημιάζει ἄξιον. Alibi: θέλει με ψηφίζειν, ἢ θέλει με σιμιάζειν προτιμοτέραν ἀπὸ τὰ ἄλλας.

Στημιασάδες, *Æstimatores*, ἀπολιμνταὶ, in iisdem Glossis.

ΣΤΗΜΟΝΙΖΩΝ, de veste rasa, cujus *stamina* apparent: *dont on voit les cordes*, ut vulgò dicimus. Eustathius Od. ξ. ἔςι δὲ, φασὶ, ῥάκος μὲν τὸ διεῤῥυγὸς, τρίβων δὲ τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας, ὃ καὶ σημονίζων οἱ ἰδιῶται φασίν. Est igitur σημονίζειν ἀποβάλλειν τὰς κροκύδας.

ΣΤΗΥΓΕΙΝ, Στήφειν, *Maculare*, Μιαίνειν, ῥυπαίνειν. Στῆμμα, *Macula*, *Labes*, Στίγμα, μόλυσμα.

ΣΤΗΣΙΟΝ, *Staphis agria*, apud Interpol. Dioscor. c. 638.

ΣΤΙΑ, *Focus*, Ἑςία, ἐσχάρα. Glossæ Græcobarb. τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ σίασαι... νὰ σαθῇ μοναχὰ κοιλά εἰς λαμπρὸν, ἢ εἰς τὴν σίαν, ἢ νισίαν, ἤγεν ἑςίαν. Agapius in Geopon. cap. 141. τὸ ὁποῖον ἀντάμα μὲ τὸ ἄνωθεν νερὸν βράσε ὥραν πολλὴν μὲ ὀλίγην σίαν.

Παρασία, idem quod σία. Joan. Canabutzes MS. fol. 59. ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ ὁ τόπος ἐκεῖνος Εςία καλεῖται, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἑςίας λέγεται· ἢ γὰρ λεγομένη βαρβαρικῶς Παρασία, παρὰ δὲ τινῶν πυρασία, αὐτὸ τοῦτο σημαίνει ὅπερ εἴποι ἄνωθεν· πῦρ γὰρ ἑςίας ὀφείλον λέγεσθαι, βαρβαρωθὲν Πυροσία λέγεται. Idem Agapius c. 158. ἔπαρε σάκτην ἤγεν ἄθον ἀπὸ τὴν παρασίαν. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 338. κικῶνεται ἀπὸ τὸ τραπέζι, πάγει εἰς τὴν παρασιὰν, καὶ βάνοντας τὸ σακτὴν ἀπάνω σὴν κεφαλὴν τε, &c.

ΣΤΙΑΤΑ, *Ossa*, Οςεα. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ τ' ἄλλα σίατα πε εἶναι αὐτὸ δὲν εἶναι ὀκτὰ κορμία τες.

Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag. 208.

ΣΤΙΒΑΖΕΙΝ, *Accommodare*, Αρμόζεσθαι.

ΣΤΙΒΑΛΙΑ, *Ocreæ*, *Æstivalia*. Ita Portius. Vide Gloss. med. Lat. in postrema voce.

ΣΤΙΒΙΔΕ,

ΣΤΙΒΙ´ΔΕΣ, *Stiba*, Στιβάδες.

ΣΤΙΛΒΩ´ΝΕΙΝ, Στιλβόννειν, Στλιβόννειν, *Lævigare*, *Polire*, Στίλβειν, λεαίνειν, λιαίνειν. Glossæ Græcobarb. Στίλβει, λάμπει, σιλβόννει, σλιβόννει, ἢ σιλβόννει.

ΣΤΙΛΙΠΙΠΙ´Σ, *Passer troglodytes*, apud Myrepsum sect.1. cap.60.

ΣΤΙΛΛΟ´ΝΕΙΝ, *Erigere*, *Attollere*. Glossæ Græcobarb. Ἀγεσίφρων, ὁ ἐπαίρων τὰς ὀφρῦς· ὅπε ψιλόννει τὰ φρύδιά τε, ἢ ὅπε τὰ σιλλόννει, ἢ ὅπε τὰ σικοννει.

ΣΤΙ´ΜΗ, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod.Reg. 848. χοχλίος θαλάσσιος, ὁ λεγόμενος πορφύρεος. In al. Cod. πορφύρα. meminit Aëtius l.1. Vide Τζιτάειον.

ΣΤΙ´ΝΝΕΙΝ, pro ἱςάναι. Glossæ Græcobarb. τὰ λίνα ἃ ἱςᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων ἤγεν τὰ νήματα, ὅπε ςίννεσιν νὰ κυνηγήσεν, καὶ νὰ πιάσεν τὲς λέοντες.

ΣΤΙΟ´ΞΥΛΛΟΝ, *Lignum cremium* Stamatius in Epist. in Turcogr. Crusij: σέλνω τὴν ἀφεντία σε διὰ ὥραν σιόξυλλα τζεκία πέντε μὲ τῶν παρὸν καραβοκύρη.

ΣΤΙΠΟ´ΥΛΟΝ, *Firmum*. Glossæ Basilic. ςίπελον, ἰσχυρόν. Ex Paulo lib.5. sentent. ubi *stipulationes* ait *appellatas*, *quod per eas firmitas obligationum constringatur. Stipulum enim veteres firmum appellaverunt.* Ita etiam in Institut. Justiniani lib.3.

ΣΤΙΡΑ´ΚΙ, *Torcular*, Ληνὸς, Πιεςήρ.

ΣΤΙΤΙΚΟ´Σ, *Astrictorius*, Στυπτικός. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἐρόλα πῶ νὰ εὕρη νερὸ, νὰ πίνει ἀπὸ γισέρνα,
Διοτι ἔνει ςίτικὸν, καὶ ςλὺς τὴν κιλήαν.

ΣΤΙΧΑ´ΔΑ, Herbæ species. Στιχὰς fortè Dioscoridis. Anonymus Botanicus MS. ἡ ςιχάδα φύεται ἐπὶ πετρώδεσι βενοῖς, βολάνη ξυλώδη, &c.

ΣΤΙΧΑ´ΡΙΟΝ, Στοιχάειον, *Sticharium*. Glossæ Gr. Lat. Στιχάριον, *Tunica*. Gloss. Lat. Gr. *Strictoria*, Σ ιχάριον. Vox formata ex Στίχιον, *Tunica*. Hesychius: Ἀβολον, ὄνομα ςιχίε, ubi perperam editum ςοιχίε. Glossæ Isidori: *Stigium*, *genus vestimenti*. *Stigia*, *Tunica*, pro *Stichium* & *Stichia*. Glossæ Lat. Gr. *Palleatus*, Στιχολόγος. In Basilic. lib. 20. tit. 4. cap.25. *Tunica*, ςιχάειον exponitur. S.Athanasius in Apol. 2. pag.604. καὶ πλάτλοντες πρώτην κατηγορίαν περὶ ςιχαρίων λινῶν, &c. Testamentum Gregorij Nazianzeni: βέλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμασον α. ςιχάριον α. παλλία β. Liber Apocryphus de Martyrio SS. Petri & Pauli: ςιχάειον ναυκληρικὸν φορέσας. Vita MS. S. Martiniani: ἐπικάμησόν μοι βηρὶν καὶ ςιχάριν τρίχινον. Concilium Constantinopol. sub Mena act.5. ἐν τῷ φωτιςηρίῳ ὄντες εἰς κατήχησιν τῶν νεοφωτίςων, ἀποςιχαρίων καὶ ἀνυποδέτων ὄντων, ἐπιορκιζόντων αὐτὰς τῶν Διακόνων, &c. Occurrit passim. Vita MS. S.Pauli Thebani: τότε καὶ ὁ θεῖος Ἀντώνιος τὸ τῶ μακαρίε Παύλε λαβὼν ςιχάειον, γνήσιος ὥσπερ υἱὸς τῆς σολῆς καὶ τῆς ἀρετῆς κληρονόμος, ὅπερ ἐκεῖνος ἐκ βαΐων φοινίκων ὑπῆρχε καλασκευάσας, ἐπὶ τὸ μοναςήριόν τε ἀπέρχεται. Occurrit passim, apud Moschum in Limon. cap. 55. & in edit. Coteleriana cap. 87. 106. 171. Palladium in Hist. Lausiaca cap.135. in Chronico Alexandrino an.4. Justini Thracis, apud Theophanem an.5. ejusdem Augusti, Pseudo Eustochium in Vita S. Eusignij, Zachariam Pap. lib.3. Dial.cap. 15. extr. (ubi *tunicam*, ςοιχάριον vertit) in Vita S. Eupraxiæ Virg. n.28. in Vita S.Eudociæ Mart.n.27. 30. in Vita S.Maximi Confess.n.31.in ejusdem Actis pag.59. (ubi ςιχάριν scribitur,) apud Gregorium in Vita S. Basilij junior. num.47. (ubi ςοιχάριον pariter scribitur) & alios. Adde Bollandum ad Vitam S.Auxentij cap. 1. & Salmasium ad Hist. Aug. p.398. & ad Solinum p.1061. Vide in Παλλίον.

Στιχάριον appellatur præterea *vestis strictior Ecclesiastica*, quæ est Antistitum, Presbyterorum, Diaconorum & Subdiaconorum propria. Ac de Antistibus & Presbyteris, testatur id in primis Symeon Thessalonic. lib. de Templo pag. 218. ubi de Presbytero: τὴν ςολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυόμενος, πρότερον τὸ ςιχάριον περιβάλλεται, &c. Liturgia S. Joannis Chrysostomi p.59. edit. Goari: ὁ ἱερεὺς λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ ςοιχάριον, εὐλογεῖ αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος ἐνδύεται, &c. Gregorius Protosyncellus in Respons. ad argumenta Marci Ephesij: ἀλλ᾽ ἅμα τῷ παραγγεῖλαι τὲς τοποτηρητὰς τῶ Πάπα, καὶ τῷ Φωτίῳ κομίσαι τὰ ςαλένια, τότε ὠμοφόριον, καὶ τὸ ςιχάριον, καὶ τὰ σανδάλια, &c. Matth. Blastares lit. K. cap.32. μετὰ ςιχαρίων τὰ ἅγια μεταχειριζομένων. *Sticharia* Patriarcharum & Antistitum ornata sunt quibusdam segmentis, quæ πολαμοὶ dicuntur, & trigonis & gammis, ut est apud Balsamonem in Meditat. pag.449. qui & pag.447. ea vocat τὰ μετὰ πολαμῶν ςιχάρια. Vide in Γάμμα, & Ποταμός.

Στιχάριον Diaconis perinde adscribit Liturgia Chrysostomi: εἶτα ἀποχωρεῖ ὁ Διάκονος καθ᾽ ἑαυτὸν εἰς ἓν μέρος τῶ ἱερατείε, καὶ ἐνδύεται τὸ ςιχάριον, ςοιχόμενος ὕτως, &c. & Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag.2. & 3. καὶ λαβὼν τὸ ςοιχάριον ὁ Διάκονος, καὶ τὸ ὠράριον &c. pag.8. καὶ εὐλογήσαντος τῶ ἱερέως τὸ ςοιχάριον, ἐνδύεται τῦτο ὁ Διάκονος συνήθως, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον. Codinus de offic. cap.9. n.2. de Archidiacono: φέρων μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ ςιχάριον. In Catalogo offic. M. Eccl. Medoniano, Magnus Oeconomus ex ordine Diaconorum, dicitur φορεῖν τὸ ςιχάριον αὐτῶ, & ςήκεσθαι ἐν τῇ δεξιᾷ μερεᾷ τῆς ἁγίας τραπέζης, ὅταν λειτυργεῖ ὁ ἀρχιερεύς. Idem habetur de M. Sacellario.

Στιχάριον, præterea est vestis Monachica. Vide Euchologium Goari p.484.

Στιχάριον, Subdiaconorum etiam est. Sed Goarus ad Euchologium p.247. ςιχάριον Subdiaconi differre ait à Sticharío Diaconi, cùm Subdiaconorum *strictior & brevior tunica* sit, Zona subcincta, quomodo apud Latinos Subdiaconorum *subtilis & stricta tunica* dicitur. Idem Euchologium ubi de Ordinatione Subdiaconi: κελεύει ὁ Ἀρχιερεὺς τῦτον τὸ φαινόλιον, ἢ τὸ μανδύον, καὶ ἐνδύσασθαι ςοιχάριον, καὶ ζωσθῆναι.

Sticharìorum Ecclesiasticorum color albus est. Germanus Patr. Constantinop. in Hist. Eccl. ubi de Diaconis: πρῶτον μὲν τὸ ςιχάριον λευκὸν ὄν, τῆς θεότητος τὴν αἴγλην ἐμφαίνει, καὶ τῆς ἱερέως τὴν λαμπρὰν πολιτείαν. Simeon Thessalonicensis de Sacris ordinat. cap. 3. τὸ λευκὸν ςιχάριον, τὴν καθαρότητα τῆς δόξης τῶ Θεῶ περιβολὴν ἀπαθῆ ἐμφαίνον ἐνδύεται. At in Quadragesima, excepto festo Annuntiationis Deiparæ, Palmarum, & Magno Sabbato, purpureum Sticharium gestant. Codinus de Offic. Palat. cap.9.7. εἰδέναι δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοςῆς, οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ Διάκονοι πορφυρᾶ ςιχάρια καὶ φελῶνας φορῦσι, πλὴν τῆς τῶ Εὐαγγελισμῶ ἑορτῆς, καὶ τῶν Βαΐων, καὶ τῶ μεγάλε Σαββάτε. Is nempe color signum est luctus, ut ait Demetrius Chomatenus in Resp. ubi de sacco & stichario: πένθες εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ ταῦτα τὰ ἐσθήματα. Symeon Thessalonic. lib. de Sacram. ad Quæst. 71. τί δηλῦσι τὰ λευκὰ ἐνδύματα τῶ Ἀρχιερέως, καὶ τὰ τί ἐρυθρὰ κατὰ τὴν πεντηκοςήν; ita reponit: λευκὰ ταῦτα διὰ τὸ καθαρὸν χάριτος τε καὶ φωτεινόν· πολλάκις δὲ καὶ πορφυρᾶ κατὰ τῶ καιρὸν τῶν Νηςειῶν, διὰ τὸ πενθεῖν ἡμᾶς ἁμαρτήσαντας, καὶ διὰ τῶ σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν Ἰησῶν Χριςόν.

Stichario Phenolium superinducitur. Euchologin Ordinat. Subdiaconi: προσφέρεται ὁ χειροτονέμενος ἐνδεδυμένος ςιχάριον, καὶ ἐπάνωθεν περιβεβλημένος φαινόλιον. Et Codinus de Offic. Palat. cap.9. num. 2. περὶ

τὸ τέλος φέρει τὸν σαυρὸν ἀπὸ τῆς Παλατίου ἐκκλησίας μετὰ τοῦ ψαλτοῦ ὁ Ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ συνήθες αὐτοῦ σιχάριον, φερῶν δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελώνιον. Lucas Patr. in Sancito: λέγων ἀνένδεκτον εἶναι τοὺς μετὰ φαινολίων καὶ σιχαρίων τὰ ἅγια μεταχειριζομένους κοσμικὰς σολὰς ἐνδιδύσκεσθαι.

ΣΤΙΧΗΜΑ, *Sponsio*, *Certatio pignoratitia*, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμολογία. Βάζειν σίχημα, *deposito pignore spondere*. Damascenus Studita Hom. 24. ἔλατε νὰ βάλωμεν σίχημαν εἰς μέσον μας, &c. Agapius in Geoponico cap. 189. καὶ κερδαίνεις τὸ σίχημα. Vide Στοιχεῖν.

ΣΤΙΧΗΡΟΝ, *Versus paulò longior ab Hymnographo Ecclesiastico conscriptus*. Vide Goarum ad Eucholog p. 32. 206. Vox inde videtur deducta, quod sancti Patres singulos sacræ scripturæ libros σιχηρὰς βίβλους vocarent, ut Gregorius Nazianzen. Carm. 33. & Amphilochius Iconiensis in Carm. Jambico ad Seleucum: σιχήρεις verò Epiphanius lib. de Ponderib. & Joan. Damascenus lib. 4. Orth. fid. cap. 18. σιχηρὰ βιβλία Polychronius in Prolegom. in Job. σιχηρὰ denique, nudè, S. Cyrillus in Catech. 4. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag. 5. καὶ ψαλλομένων τῶν ἀπὸ σίχου σιχηρῶν, προπορευομένων λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ ναῷ. Mox pag. 6. πληρωθέντων τῶν ἀπὸ σίχου σιχηρῶν, λέγεται &c. Infrà: μετὰ τὴν ἀπὸ σίχου σιχηρῶν συμπλήρωσιν, ὁ μὲν ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἁγίου βήματος. Continuator Theophanis lib. 3. num. 16. καὶ τὸ σιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν Βαϊοφόρον, Ἐξέλθετε ἔθνη, &c. Ita Scylitzes & Zonaras. Constantinus Acropol. in Serm. de S. Joan. Damasceno num. 63. κοσμεῖ μὲν οὖν τὰ πρῶτα τοῖς σιχηροῖς αὐτοῦ μελῳδήμασι τὴν τοῦ Σωτῆρος φαιδρὰν ἐξανάστασιν. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων, cap. 4. καὶ τροπάρια, καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάρια. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 128. ex Cod. Reg. de Icasia: κανόνας πολλοὺς καὶ σιχηρὰ, καὶ ἄλλα τινα ἀξιοθαύματα ποιήσασα. Synodus Hierosolymitana an. 1672. pag. 329. τὰ τῆς γραφῆς ἀεὶ ψάλλομεν ἐν ἑκάσῳ τῶν ὕμνων λεγομένῳ τροπαρίῳ εἰ δὲ καὶ Στιχηρὰ, καὶ ἄλλας τοῖς πάλαι πατράσι πονηθείσας εὐχὰς ψάλλομεν καὶ αναγινώσκομεν, &c. ubi perperam edit. Θηκαρᾶ. Laudatur ex Bibl. Augustana Hesychij Presbyteri Hierosolymitani σιχηρὸν τῶν ιβ'. Προφητῶν, καὶ τῶν ἑξῆς, ἔχον ἐν παραθέσεσιν τὰς τῶν δυσχερεσέρων ἑρμηνείας. Habetur præterea in Bibl. Colbertea Codex sign. 837. in quo describuntur σίχηρα, cum notis musicis, quæ canuntur singulis annis in festis in cujus fine σιχηρὰ ἀνατολικὰ, προσόμοια, κατ' ἀλφάβητον, &c. describuntur, ut & in Paracletico pag. 35 47. 58. 154. &c. σιχηρὰ verò ἀνασάσιμα, in Anthologio Arcudij part. 1. pag. 179. & seqq. σιχηρὰ Θεοτόκια, p. 150. Vide Eustathium Iliad. α. p. 12.

Στιχεράριον, liber in quo describuntur *Sticharia*, apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 238.

ΣΤΙΧΙΣ, *Umbilicus Veneris*, apud Interpol. Dioscor. cap. 694.

ΣΤΙΧΟΣ, & σίχοι, *Versus* è Psalmis Davidicis, vel è sacra Scriptura excerpti: proinde differt à σιχηρῷ, versu scilicet qui ab hymnographo Ecclesiastico, licet prolixiori sententia, ad longiuscularum etiam periodorum normam composito: Ita ut σίχος *versiculus*, σιχηρὸν *versus* reddi possit. Ita Goarus ad Eucholog. p. 32. 206. Idem Euchologium in Liturgia Præsanctificatorum; καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ μαρτυρικὸν, καὶ τὰ τρία προσόμοια τῆς τριῳδίου, καὶ τῆς μηναίου τὰ τρία, εἰς σίχους δ'. &c. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij: καὶ πάλιν ἵσαται ἐν ᾧ τόπῳ πρότερον ἵσατο, περιμένων τὴν τῶν σίχων ἐκπλήρωσιν. Horologium: τέλος τῶν Τριαδικῶν ὕμνων. Εἶτα ἡ σιχολογία τοῦ ψαλτηρίου καὶ τὰ καθίσματα εἰς τὴν ταξιν αὐτῶν. καὶ μετὰ τούτων λέγομεν τὸν πεντηκοσὸν ψαλμὸν, καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα τῶν ᾠδῶν. Typicum Casulense cap. 19. χρὴ γινώσκειν ὅτι εἰς ἕκασον ὄρθρον δέκα σίχους ἱσῶμεν μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τῆς Δόξα καὶ νῦν, &c. Prochoptodromus in Hegumenum, ex Cod. MS.

> Τὸ πῶς ἦτον εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἂς τὸν ἐκβάλλουν ἔξω,
> Τὸν σίχον βάλε ἀπὸ ψυχῆς, καὶ φώναζε μεγάλως.

Vide Codin. de offic. cap. 6. num. 43. cap. 14. n. 2. & Suicerum in Thesauro Ecclesiastico.

Πεντάσιχος, *Collecta quinque constans versibus*. Euchologium pag. 429. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν ἕκτην ᾠδὴν ὁ ἱερεὺς τὴν τρίτην εὐχὴν, καὶ ἕτερος τὸν πεντάσιχον, καθὼς προγέγραπται.

Ἀποσιχὶς, Ἀπόσιχος. Triodium. τῇ τρίτῃ τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ σιχηρὸν τῶν Μηναίων, ὡς συνήθως· ἀποσιχὶς τὸ ἰδιόμελον· ἦχος, α'. Paracleticum pag. 22. τῇ παρασκευῇ πρωῒ, ἀπόσιχος, τῶν αἴνων, σιχηρὰ σαυρώσιμα, ἦχος α'. Anthologium 24. Febr. εἰ μὲν ἐστὶ μ'. ψάλλομεν ἀπόσιχα γὰρ προσόμοια.

Στιχολογεῖν, *Psalmos per versus recitare*, *decantare*. Concilium Oecumenicum VIII. Act. 2. extr. ἔσω τὸ ἐπιτίμιον—τὸ Κύριε συγχώρησόν μοι, κράζειν ρ'. καὶ σιχολογεῖν τῶν ς'. ψαλμὸν, &c. Triodium in Dominica Tyrophagi: μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, σιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Feria 2. hebd. 1. jejun. εἶτα σιχολογοῦμεν ἓν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Infrà: εἰς τὴν τρίτην ὥραν, οὐ σιχολογοῦμεν· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας σιχολογοῦμεν, καὶ ποιοῦμεν καθ' ἓν ἀντίφωνον μετανοίας γ'. Philotheus Patr. Constantinopol. pag. 10. καὶ σιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. serm. 43. καὶ σιχολογήσας ἀκαταπαύσως τὸ ψαλτήριον. Gregorius Decapolita de Visione Saraceni in æde sacra S. Georgij num. 47. ἔμαθε καὶ τὸ ψαλτήριον, καὶ ἀπεσιχολόγει αὐτὸ καθ' ἑκάςην. Vide Joannem Moschum in Limon. cap. 106. 160. Occurrit passim in libris Ecclesiasticis Græcorum.

Στιχολογία, *Psalmorum secundum singulos σίχους*, seu *versus*, *recitatio*, seu *decantatio quæ fit in Ecclesia*. Triodium: ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν συνήθως σιχολογίαν τοῦ πρώτου καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου, ψάλλομεν, &c. Horologium: εἶτα ἡ σιχολογία τοῦ ψαλτηρίου, καὶ τὰ καθίσματα, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Philotheus Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij: εἰ δ' οὐκ ἐςὶ σιχολογία, ἐνδύεται, &c. Vita S. Lucæ Junioris p. 1001. κατακλιθῆναι αὖθις ἐπέτρεπεν, ἄχρι γοῦν καὶ τέλους τῶν προοιμιακῶν ὕμνων, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης σιχολογίας. Joan. Moschus in Limon. cap. 25. εἶπεν τὴν προσκομιδὴν ὡς ἐν τάξει τῆς σιχολογίας.

Στιχομετρία, ita inscribitur *laterculus in quo exposita est mensura versuum universorum operum veteris ac novi Testamenti*. Vide Salmasium in Præfat. ad Plinium.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ. Apomasar in Mysteriis: καλοσυνίαν γυναικῶν, εὐνούχων, σιχοπλόκων, καὶ παιγνιστῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Et mox: εὐεξίαν τῶν σιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνδρῶν. *Ornatrices* hic fortè intelliguntur, quæ capillos discriminant, ordinant, & in lineas dividunt.

ΣΤΙΨΥ, *Alumen*, Στυπτηρία.

ΣΤΛΙΒΙΤΖΗΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Στλιβίτζης ὁ ταλαίπωρος καλόγηρος πολλάκις
> Ὁ λεγόμενος ἀπέμεινα διὰ τὰς ὀνειδισίας.

ΣΤΛΙΒΩΝΝΕΙΝ. Vide in Στιλβώνειν.

ΣΤΟΑ, *Musculus*, Vegetio: recentioribus Latinis scriptoribus, *Catus*, de qua machina & ejus usu pluribus egimus in Gloss. med. Lat. & in Notis ad Joinvillam pag. 68. Sic porro dicta machina, quod in modum porticus compingatur. Procopius lib. 2. de Bello Gotth. cap. 19. τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ ἀπὸ τῶν ῥάβδων ἐπάγειν σοὰν· οὕτω γὰρ καλεῖν τὴν μηχανὴν νενομίκασιν ταύτην. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑποδῦντες

ἐβάδιζο

ἐβάδιζον τε, καὶ τὴν στοὰν ἐφέλκον, τοὺς πολεμίους λανθάνοντες. Biton in Mechanicis MSS. οὔτ' ἂν γεῤῥοχελώνη, οὔτ' ἂν στοά, οὔτε χελώνη ῥαδίως προσαχθείη. Philon in Belopœecis MSS. τὰ δὲ μηχανήματα ὑπορύγια καὶ περίακτα σκευάζειν, καὶ φοινικὰς σανίδας ἔχοντας, ἵνα μὴ συντρίβωνται, καὶ τὰς στοὰς οἰκοδομεῖν, καὶ τοὺς ἐπιτηδείους ὑπορύττειν. Anonymus Tacticus MS. de Tuenda urbe obsessa: οἱ προεστῶτες τῶν πολιορκουμένων ὀρυττέτωσαν τάφρον ἔσωθεν ἐνεργῶς παράλληλον τῇ πόλει, καὶ τῇ στοᾷ τῇ τῶν πύργων.

Στοΐδιον, eâdem notione. Athenæus de Machinis bellic. περὶ δὲ τῶν ὑπορύξεων καὶ στοϊδίων κατασκευῆς, καὶ τῶν περὶ αὐτὰ πραγματείας, ὃν τρόπον δεῖ γίνεσθαι, γεγραφότος Πύῤῥου ἐν τοῖς Πολιορκητικοῖς, οὐκ ἔκρινα τοῖς καλῶς εἰρημένοις ὑπ' αὐτοῦ ἀντιλέγειν.

ΣΤΟΙΧΑ'ΡΙΟΝ. Vide in Στιχάριον.

ΣΤΟΙΧΕΙΑΤΑΙ'. Orig. Constantinopolit. ineditæ: ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἡ Ἀρκαδιανὴ παρὰ Ἀρκαδίου ἐκτίσθη, ἐπιλεξαμένου καὶ ἐκ τῶν πολιτικῶν στοιχειατῶν ς'. εἰς ὀφίκιον αὐτοῦ, ἢ εἰς τὰ πρόκενσα, &c. ubi Codinus habet ἐκ τῶν πολιτῶν, nudè. Vide Constantinopolim Christianam lib. 4. p. 114.

ΣΤΟΙΧΕΙ͂Ν, *Pacisci, Convenire.* Theophanes in Phoca an. 7. στοιχήσαντες ἵνα ὅς τις προλάβοι καὶ νικήσοι τὸν τύραννον, βασιλεύσῃ. Idem an. 10. Heraclij: καὶ στοιχήσαντες πάντα ὑπέστρεψαν. Et pag. 324. οἱ δὲ ἔφασκον, Στοίχησον τὴν εἰρήνην, καὶ τότε ἀναχωροῦμεν. pag. 385. καὶ ἐβιάσθησαν ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρήνην, καὶ ἐποιήσαντο ἀλλήλοις ἥτε Αὐγοῦστα καὶ ὁ Ἀαρὼν ξένια πολλά, στοιχήσαντες καὶ κατὰ καιρὸν τελεῖν αὐτοῖς. Et pag. 407. καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν, ἐστοίχησαν εἰρήνην. Adde pag. 282 & 285. Στοιχηθὲν, *Pactum*, apud Harmenopul. lib. 1. tit. 8. §. 1. Στοίχημα, *Pactum*, *Conventio* Theophanes an. 25. Heraclij: ἀποστέλλει Κῦρον προσπεῖσαι αὐτοὺς ἀναχωρῆσαι τῆς Αἰγύπτου, τῷ πρώτῳ στοιχήματι. Occurrit præterea an. 25. Constantis, an. 9. Pogonati, &c. apud Arsenium in synopsi Canonum pag. 777. & in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani passim. Vide Στίχημα, & Salmasium ad Solinum pag. 1072.

ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ, *Dæmon*: existimabant enim Platonici καθ' ἕκαστον τῶν στοιχείων in æthere, igne, aëre & aqua, esse spiritus, aliàs invisibiles, ut auctor est Alcinous de doctrina Platonis cap. 5. Testamentum MS. Salomonis: καὶ ἐκέλευσα παρεῖναί μοι ἕτερον δαίμονα, καὶ εἰσήλθεσαν πνεύματα συνδεδεμένα εὔμορφα τῷ εἴδει, κἀγὼ Σαλομὼν ταῦτα ἐθαύμασα, καὶ ἐπηρώτησα, λέγων, Καὶ ὑμεῖς τίνες ἐστέ; οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἔφησαν μιᾷ φωνῇ, καὶ εἶπον, Ἡμεῖς ἐσμὲν τὰ λεγόμενα στοιχεῖα, οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τούτου, Ἀπάτη, Ἔρις, Κλώθων, Ζάλη. &c.

Στοιχεῖα præterea appellabant solem ac lunam, & reliquos planetas, ut ex Chrysostomo Homil. 2. observat Henric. Valesius ad Euseb. lib. 3. Hist. cap. 31. Eustathius Odyss. λ. ἀναστοιχεῖν ἢ στοιχεῖν πρὸς οὐρανὸν ἥλιος λέγεται, διὰ τὴν κατὰ στοῖχον, ὅ ἐστι τάξιν, πορίαν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ στοιχεῖον τῆς τις μεγάλων ἡμερῶν λέγει αὐτοῦ. Sed & cœlum ipsum, ut Theophanes Cerameus in Homil. 18. & 41. Vita S. Acepsimæ & soc. num. 4. ὁ δὲ, Ἀνόσια δρᾶν ἡμᾶς λέγειν τολμᾷς, ἔφη, τηλικούτῳ προσκυνοῦντας στοιχείῳ καὶ ζωογόνῳ ἡλίῳ; Nicetas in Man. lib. 7. num. 6. ex Cod. barbarogr. ὅτι καὶ στοιχεῖα τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἓν συναχθήσονται. Hinc

Στοιχεῖον, pro eo quod Τέλεσμα vocant Græci, usurpant alij, quod principia vitæ hominum ac fortunæ in planetis & signis Zodiaci posita esse existimarent. Lexicon MS. Cyrilli: Στοιχεῖον, οὐσία ἁπλῆ, κτίσεως τέρας, ἢ μοῖρα, &c. Leo Grammaticus in Alexandro: οἱ καὶ πεπείκασιν αὐτὸν ὡς τὸ τοῦ ὀνάγρου στοιχεῖον τὸ ἐν τῷ ἱππικῷ σοὶ καὶ τῇ σῇ ζωῇ προσανάκειται. Ita Anonymus Combefisianus in eodem Alexandro num. 4 Symeon Logotheta num. 1. Zonaras, Scylitzes p. 608. & Glycas pag. 375. Codinus in Orig. Constantinop. num. 46. ὑποκάτω δὲ κίονος τοῦ φόρου ἐτέθη καὶ τὸ Παλλάδιον στοιχεῖον, καὶ ἕτερα σημειοφορικὰ πολλά. Idem num. 64. ᾔτησε τὸν Βασιλέα θεάσασθαι τὰ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ στοιχεῖα, &c.

Στοιχειοῦν, *Magicis præstigiis initiare, Consecrare,* Apollonius Mathematicus ἐν νυχθημέρῳ, de secunda hora: στοιχειοῦσιν οἱ ἰχθύες τοῦ θεοῦ· καὶ τὸ τοῦ πυρὸς βάθος, ἐν ᾗ ὀφείλει στοιχειοῦσθαι ἀποτελέσματα εἰς δράκοντας καὶ τὰ πῦρ. Cedrenus in Claudio pag. 197. de Apollonio Tyanæo: οὗτος ἐν Βυζαντίῳ ἐλθὼν παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων, ἐστοιχείωσεν ὄφεις μὲν καὶ σκορπίους μὴ πλήττειν, κώνωπας δὲ μὴ παρεῖναι, ἵππους μὴ καλωφρυάσθαι, μήτε μὴν ἀγριαίνεσθαι κατ' ἀλλήλων, ἢ καὶ κατά τινος· καὶ λύκον δὲ τὸν ποταμὸν ἐστοιχείωσεν, ὥστε μὴ πλημμυρήσαντα τὸ Βυζάντιον καταλυμαίνεσθαι. Codinus in Orig. Constantinop. num. 39. μέσον δὲ τῶν στοῶν ἡ τύχη τῆς πόλεως, καλήνιον κλειδούμενον καὶ ἐστοιχειωμένον, &c. Idem num. 62. de eodem Apollonio Tyaneo: ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάσης τῆς πόλεως τὰ ἀγάλματα ἐστοιχείωσατο. Ita num. 77. ubi de eodem Apollonio. Apud Juvenalis Interpretem sat. 15. *Statua Memnonis magice consecrata, id est præcantationibus consecrata.* Vide Zonaram in Lacapeno pag. 152. 1. edit. Sed & huc referenda quæ scribit Isaacius Tzetzes in Lycophronem, ubi de Palladio: Ἀσιός τις μαθηματικὸς ὡροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς, τοῦτο κατεσκεύασεν, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν, τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν ὅθεν διὰ τὴν ὡροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

Στοιχείωσις, *Incantatio*, *verba magica*, apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 7. Symeon. Logoth. in Michaele Theophili F. num. 2. Scylitzem pag. 537. Vide Gloss. med. Lat. in *Elementum*, & quæ de hac voce observat Suicerus.

Στοιχειωματικὸς, *Præstigiator*, *qui magicis artibus mira operatur.* Cedrenus in Claudio pag. 159. ἐπὶ τούτου καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἦν φιλόσοφος Πυθαγόρειος στοιχειωματικός.

Στοιχειωτικοὶ λόγοι, *Magica carmina*, *Susurri magici*, apud Scylitzem in Michaele Theophili F. pag. 537.

ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΝ, in Musica recentiorum Græcorum, idem est quòd Πνεῦμα. Sunt autem Πνεύματα quatuor. Hagiopolites, seu liber MS. de Musica Ecclesiastica: τῶν δεκαπέντε τούτων τόνων συναριθμουμένων, καὶ τῶν τεσσάρων πνευμάτων λεγομένων στοιχείων, τῶν δύο φωνηέντων, καὶ τῶν δύο βαρυνομένων, συμπληροῦται ὁ ἐννέα καὶ δέκατος ἀριθμός. Rursum: ὥσπερ σῶμα πολλὰ ἔχοντα μέλη ἀνενέργητά εἰσι, εἰ μὴ διὰ τῶν στοιχείων ἐνεργοῦνται, οὕτω καὶ οἱ τόνοι εἰς μέλη πολλὰ σώματα ποιηθῆναι θέλουσι, ὅτε μέλλουσιν ἐνεργεῖν, ἐν οἷς ἐπινοηθήσαντο ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὧν τὰ μὲν δύο φωνητικά, τὰ δὲ δύο βαρυνόμενα, ἵν' ἐν τούτοις ἐνεργοῦσι μὲν καὶ αὐτά, πλὴν νεκρά ἐστιν ἡ τούτων ἐνέργεια, &c.

ΣΤΟΛΗ', *Stola*, vestis Pontificalis & Sacerdotalis, quæ περιβόλαιον τῆς ἱεροσύνης appellatur in Concilio Calchedonensi act. 11. pag. 690. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. ἡ στολὴ τοῦ ἱερέως ὑπάρχει κατὰ τὸν ποδήρη Ἀαρών, τουτέστιν ἱμάτιον, ὅ ἐστιν ἱερατικὸν ἔνδυμα τὸ μέχρι τῶν ποδῶν τὸ τιμιώτατον· ἐστὶ δὲ πυροειδής, &c Patriarcha Hierosol. in Epist, ad S. Ignatium Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopolit. IV. act. 1. στείλαμεν τὸν ποδήρη, καὶ τὴν ἐπωμίδα σὺν τῇ μίτρᾳ, τὴν ἱεραρχικὴν στολὴν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου τῇ σῇ περιποθήτῳ κεφαλῇ, cum qua idem S. Ignatius sepeliri voluit, ut narrat Nicetas Paphlago in illius vita. Vide Gloss. med. Lat. in *Stola*, & Tabellam IX. & X. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΣΤΟ'ΜΑΝ,

ΣΤΟΜΑΝ, *Os*, Στόμα. Glossæ Græcobarb. νὰ πέρνει ὀπνὰν ἀπὸ τὸ στόμαν.

Στομαλάκι, *Os exile*, Στόμιον.

ΣΤΟΜΑΧΗ, Στομάχι, *Stomachus*, Στόμαχος.

ΣΤΟΜΙΟΝ, Græcis est ἐκβολὴ ποταμοῦ εἰς θάλασσαν. At in Sylloge Historica edita à Scaligero, & à Cedreno usurpatur pro aggere: αὕτη διὰ ῥεύματα τοῖς ποταμοῖς προέβαλε στόμια. Vide eundem Scaligerum ad Eusebij Chron. p. 16.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μανικόν.

ΣΤΟΝ, pro εἰς τὸν, ut Στὴν, pro εἰς τὴν. Στὸ, pro εἰς τὸ. Passim occurrit.

ΣΤΟΡΙΑ, Ἱστορία. Vide in Ἱστορεῖν.

ΣΤΟΥΠΗ, Στουπὶ, Στούππα, *Stuppa*, Στυπὴ, στυππίον. Historia Apollonij Tyrij:

Καί τις καὶ λέγω μὲ στουπὴ τὴν ἐκαλαφάτησαν.

Στουπίον, Στουππίον. Anonymus Medicus MS. de Urinis: καὶ ἐπίθες στουπία ζεστὰ, καὶ δῆσον αὐτὰ μετὰ τὸ μανδήλιον καλῶς. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. pag. 197. ἄλλαι δὲ (γυναῖκες) ἐκρατοῦσαν ὠὰ καὶ στουππία, καὶ τοὺς λαβωμένους ἰάτρευον.

Στουπὶ, Στουπαῖον, *Ellychnium*, quod & ἄπτειον, & corruptè τουβὶν, sive τουβίον dicitur, inquit Goarus ad Euchologium p. 431.

Στούππα. Vita MS. S. Auxentij: ἦλθεν φέρουσα ἐπὶ ζώοις πεφορτωμένοις ἔλαιον, οἶνον, ἄρτους, τυρὸν, ὄσπρια, στούππαν, κηροὺς, &c.

Στουπώνειν, Στουμπώνειν, *Obturare*, *Oppilare*, Περιφράττειν, καταστύφειν. Cosmas Hieromonachus MS. de Arte auri conficiendi: εἶτα δύρων πινάκια δύο, ὥστε πομμώνεσθαι ἡρμοσμένα. Infrà: καὶ στάμπωνε τὴν τρίπαν τοῦ καυκίου, &c.

Στουπίζειν, eâdem notione, apud Agapium in Geoponico cap. 123. στουπιζέται μὲ τὸ σκόρδον. Et cap. 155. ἔπειτα στούπισε, καὶ τὴ λιξέ την εἰς τὰ ὁποῖα βάλε καμπόσον λάδι.

Στουμπομύτης, *Valde nasutus*, cujus nasus vice esse potest obturamenti. Vide Μύτη.

ΣΤΟΥΠΟΣ, pro στόμωμα, poni apud Myrepsum de Antidotis cap. 304. putat Fuchsius, ubi σιδήρου στούπου meminit.

ΣΤΟΥΠΤΡΟΝ, ποινή. Στοῦπτρος, διακυρωθὲν, in Glossis Basilic.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ, *Pampinus*, *Corymbus*. Moschopulus: Ἕλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὸ κατὰ κύκλον στρεφόμενον, ὡς τὰ κοινῶς στουράκια ἕλικες λέγονται.

ΣΤΟΥΧΟΣ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀποὺλ, τὸ στοῦχος.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ, *Luscitio*, vitium oculorum. Vox formata ex στράβος. Glossæ Græcobarb. ἀλαοσκοπιὴ, τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, στραβάρα τῶν ἀμματιῶν. Alio loco: τυφλάραν, στραβάραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΡΟΣ. Vide in Καμπούρης.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ, *Nugari*, *Ineptire*. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Τί τζαμπουνίζεις, γάδαρε, καὶ τι στραβοκολίζεις;

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΗΣ. Vide in Ὀμμάτι.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΣ. Vide in Μύτη.

ΣΤΡΑΒΟΜΥΤΗΣ. Vide in Μύτη.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ. Glossæ Græcobarb. Ἀμφιμήτρια, τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα στραβόξυλα.

ΣΤΡΑΒΟΠΕΦΤΕΙΝ, *Dormire collo obtorto*, vel *malè locato*, apud Hieron. Germanum.

ΣΤΑΒΟΠΟΔΑΡΟΣ, *Varus*, *Valgus*, *cui pedes sunt obliqui*, Βλαισὸς, ῥαιβοσκελής.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ. Vide in Χέρα.

ΣΤΡΑΓΑΛΙΝΟΣ, *Carduelis*, avis, nostris *Chardoneret* dicta, Cretensibus sic appellata, ut scribit Petrus Belonius lib. 1. observ. cap. 11.

ΣΤΡΑΓΓΙΛΙΟΝ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτον ἀφέντης φίλος του, στραγγίλιον τὸ λέσι,
Ὡς τά μαθε για λόγου του, ἦλθε νὰ τὸ καλέσῃ.

ΣΤΡΑΓΧΙΖΕΙΝ, *Exprimere*, Στραγγίζειν.

ΣΤΡΑΓΛΙΟΝ, *Stragulum*, lib. 2. Basilic. tit. de verbor. signific. cap. 45. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα· τῷ δὲ ὀνόματι τῆς τροφῆς, ἡ ἐσθὴς, οὐ μὴν τὰ στραγλία περιέχεται. Ubi Glossæ Labbei habent, στραγαλία, in v. στρωμνή.

Στραγλομαλωτάριον, *Stragulum*, *Lecti coopertorium*. Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 9. λαβόντες καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἀρμενιατικὰ στραγλομαλωτάρια, καὶ τακοτάπητα ἀνώτερα, καὶ ἱματισμὸν πολὺν, &c. ubi *Stragula Armenia* ea interpretor, quæ ex Armeniacis pellibus, quas inde *Erminas* vulgò dicimus, confecta erant. Eadem habet Auctor incertus post Theophanem pag. 434. apud quem malè editum στραγλομαλάρια. Vide Gloss. med. Lat. in *coopertorium*.

ΣΤΡΑΜΠΟΥΛΙΖΕΙΝ, *Luxare*, *Eximere*, *Demere*, *Ejicere*, λορδαίνειν, μεθίστασθαι. Στραπούλισμα, *Ossis luxatio*, ἐξάρθρημα.

Ἐξστραμβουλίζειν, eâdem notione. Nicetas barbarogr. MS. in Isaacio & Alexio n. 3. μετ' ἐκείνου καὶ τὸ Τριγλιανὸν καὶ Σάμιον κρασὶν πίνοντες μετ' αὐτοῦ ἀκράτως, τὰς ἐξστραβουλισμένας χεῖρας ἐκείνου τὰς ἀθροιτικὰς κρατοῦντες καὶ καταφιλοῦντες, ubi Cod. edit. τὰς ἐξηρτρωμένας.

ΣΤΡΑΝΕΥΩ, *Morosus sum*, Δυστροπεύω.

ΣΤΡΑΠΗ, *Fulgur*, Ἀστραπὴ, in Gloss. Græcobarb. & στράπτειν, & στράφτειν, pro ἀστράπτειν, in iisdem Glossis: ἀστεροπητὴς, ὅπου ἀστράπτει, ἢ στράπτει, ἢ στράφτει.

Στραποπελέκιν, *Anceps securis*, quod fulguris cadentis formam referat, eædem Glossæ Græcobarb. ἀμφῆκες, στραποπελέκιν, ἢ σπαθὴν, ἤγουν μάχαιρα. Item pro fulmine. Eadem Glossæ: ἀργὴς, ὁ κεραυνὸς, τὸ στραβοπελέκιν. Vide Ἀστροπελέκη.

ΣΤΡΑΤΑ, *Via*, *Trames*, ὁδὸς, ex Italico & Latino *Strata*, & *Strada*. Vide Gloss. med. Latin. Lexicon MS. Cyrilli: Βαμβάκτης, ὁδὸς, στράτα. Alibi: ὁδὸς, ἡ στράτα, καὶ ὁ βίος. Procopius lib. 1. de Bello Pers. cap. 1. στράτα γὰρ ἡ ἐστρωμένη ὁδὸς τῇ Λατίνων καλεῖται φωνῇ. Theophanes an. 20. Mauricij p. 240. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στράτας τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Ubi Anastasius & Miscella: *Petrus autem viginti millibus procul ab exercitu morabatur*. Unde conjicit Combefisius legisse τοῦ στρατοῦ, *à castris*. Nicetas Barbarogr. in Joanne n. 11. ἀλλὰ πάλιν τῆς πρὸς Συρίαν στράτας ἐφέρετο. Et in Manuele lib. 3. num. 2. οὐδὲ αἱ ἄμφοδοι ἦσαν ἀδιασκόπητοι. Ubi Cod. Barbarogr. ῥῦμαι, στράται, habet: utitur etiam in Isaacio & Alexio num. 1. 2. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ὁ Δεσποτάτος περιπατῶν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, καθαρίζει τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν στράταν. Nomocanon laudatus ab Allatio lib. de Opinat. Græcor. num. 12. ἄλλη φορὰ τὸ βλέπουν εἰς στράταν, καὶ περιπατεῖ, ἢ στέκεται. Prochoprodromus MS.

Τὴν στράτην ἠρχούμεν ποτὲ μὲ πεῖναν καὶ μὲ δίψαν.

Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὡς δ' εἶχεν ἀπαραίτητον τῆς ξενητίας τὴν στράτα.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτῇ σεκείνην τὴν σκληρία τὴν στράτα τὸ ὁδεύει.

Occurrit ibi pluries. Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 5.

Ὁδήγησε τὴν στράτα μου, ὡς ἐποίκες ἐκείνη.

Occurrit

Occurrit præterea semel ac iterum apud Astrampsychum in Pythagorico λαξῶν. Ex his emendare licet Glossas Basilic. ἴντερ, ἀναμέσον, τυτέςι ςράτα. Legendum, ἴτερ, τυτέςι ςράτα. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 2. tit. 3. ὁδὸς, ἐλασία, ςράτα.

Est etiam *ratio rei conficiendæ*: Historia Apollonij Tyrij:

Στίω ςράταν πυ τ ἔδωκε νὰ τίωὺ δασκαλεύγῃ.

Alibi:

Μὰ βύλομαι γιαυασκέπτω κ̀ ςράτα να γυρέψω.

Στράτευειν, *Deducere*, *Ducere*, Ἄγειν, Ἡγεμονεύειν.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ, *Viator*, ὁδοιπόρος. Στρατοκοπία, *Iter, peregrinatio*. Glossæ Græcobarb. ἀλλος διαβάτης, ἀλλος ςρατοκόπος. Syntipas MS. ςρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὁρᾷς. Fabulæ Æsopi Græcobarb. p. 58. Στατοκόπος ἐπερπάτα. Ubi Cod. Gr. ὁδοιπόρος πολλὴν ἀνύσας ὁδὸν, &c. Adde pag. 131. Occurrit etiam apud Georgium Contarem in Hist. Athenar. p. 251. & Panagiotam p. 75.

Διςράτον, *Bivium*, *Compitum*, ἄμφοδον, δίβαμον, Portio, quasi *duplex strata*, seu via. Glossæ Græcobarbaræ, ἄμφοδα, δίοδα, διςράτα, ζαρόπια.

Μερόςρατον, *Via*, *iter unius Diei*. Synaxar. Maximi Cythær. 26. Nov. in S. Jacobo: ὑπάγε εἰς τὸ μερόςρατα ἐκεῖνον τ ὑπηρέτίω. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Ἀκύει, βλέπῃ κ̀ μακρὰ σάραντα μερόςρατα.

Vide Μέρος.

Τρίςρατον, *Trivium*, Τρίοδος.

Παραςρατα, *Quidquid est extra viam, stratam.* Epiphanius de Locis SS. p. 51. κ̀ νότινὸν μέρος τ ἁγίας πόλεως ὡς ἀπὸ μιλίων δύο, παράςρατα, ὅπ Ῥαχὴλ ὁ τάφος.

Παραςρατεύειν. Παραςρατίζειν, *Deviare*, *à via deflectere:* Historia Apollonij Tyrij:

Ἐκεῖ πο κάτεχε καλὰ, κ̀ δὲν παραςρατίζει.

Alibi:

Καὶ ὅλοι παραςρατίζυσι ταφέντι νὰ περάση.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

——— Θύελε τίω μπυσυλά σύ

Νὰ μὴ παραςρατήτομε, &c.

Ἀςράτευτος, *Invius*. Glossæ Græcobarb. Ἀςράτευτος, Ἄπορος, ὅπυ δὲν ἔχει ςράταν, ἤγυν ὁδόν.

ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ. *Dux exercitus*. Corona pretiosa: Στρατάρχης, *Ductor exercitus*. Nicephorus Bryennius in Præfat. ad Histor. num. 8. ἅτε κ̀ ὑπ' αὐτῷ ςρατάρχῃ πολλὰς ἀνδραγαθίας διαπραξάμενος. Theodorus Prodromus Carm. εἰς φιλίαν.

Καὶ τ πρωτολοίποις αὔλαις ςρατραρχίαις.

Στρατίαρχος apud Anonymum in Porphyrog. n. 17. Historia Belisarij MS.

Νάνεν αὐθέντης, ςρατηγὸς, ςρατάρχης, κ̀ κρατάρχης.

Occurrit non semel apud Constantinum Manassem, Joan. Cananum de Bello Constantinopolit. & al. Vide Στρατηγάρχης.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ, Στρατιὰ, *Militia*, *Munus quodvis*, quomodo hanc vocem sumi apud scriptores Latinos indicavimus in Gloss. med. Lat. Στρατεία σχολάζων, in Can. 83. Apost. ubi consulendi Zonaras & Balsamon. & ad Can. 7. Concilij Calchedonensis. Dorotheus Doctr. 12. τίω σύγκλητον, τὺς Πατρικίυς, Στρατηλάτας, Ὑπάρχυς, Σιλεντιαρίυς· εἰσὶ γὸ αὗται πολύτιμοι ςρατιαί. Concilium Calchedonense act. 1. pag. 275. κ̀ οἷς ἕκαςος ἐκοσμεῖτο ἀξιώμασί τε, κ̀ διαφόροις ςρατείαις. Act. 3 pag. 398. in libello Theodori Diaconi Alexandrinæ Ecclesiæ, qui prius in Schola Magisterianorum militaverat: ςρατείας τοσούτυ χρόνυ καταφρονήσας, μείζονα τίω τ ἱερωσύνης τάξιν ἡγησάμενος. Ibidem, parte 3. cap. 3. εἰ δὲ ςρατείᾳ κοσμούμενος τίω ζώνίω ἀφαιρεθήσεται, &c. Concil. VI. Oecumen. act. 15 pag. 951. ἅμα κ̀ τοῖς ἐν ἀξίαις ἢ ςρατείαις διαλάμπυσιν. Epistola Nicolai Pap. cap. 1. in Concilio VIII. Oecumenico act. 7. Φώτιος ὁ ἀπὸ κοσμικῆς ὑπηρεσίας, κ̀ ςρατείας, κ̀ ἐκ τ ἀγορᾶς αἰφνιδίως καρείς, &c. Ita passim usurpatur in Novell. Justin. 6. cap. 6. 8. Nov. 8. cap. 6. Nov. 15. init. Nov. 27. cap. 1. Nov. 43. cap. 1. Nov. 53. cap. 5. Nov. 117. cap. 4. 11. & alibi non semel. Alia vero est ἔνοπλος ςρατεία, in Nov. 117. cap. 11. in edicto 9. cap. 6. lib. 9. Basilic. tit. 3. l. 6. &c. Στράτευμα, eâdem notione apud Theophylactum Simocattam lib. 8. cap. 9. Hinc

Στρατεύεσθαι, *Militare*, *officio aliquo* vel *dignitate fungi*. Concilium Calchedon. act. 6. ὁ δὲ ςρατευόμενος περὶ τ ἑαυτῦ ςρατείας, κ̀ ὁ Κληρικὸς περὶ τ ἰδίυ βαθμῦ κινδυνευέτω. Ibid. pag. 839. μηδεὶς ἢ Κληρικὸς, ἤγυν ςρατευόμενος, ἤγυν ἑτέρας αἱρέσεως οἵας δήποτε, &c. Vide Justiniani Nov. 8. cap. 2. Socratem lib. 2 cap. 2. lib. 3. cap. 9. lib. 7. cap. 12. Sozomenum lib. 2. cap. 3. &c. Apud Ammianum, *Notarius militans inter primos*. Hinc ςρατόπεδον, *Palatinus*, *Regius Comitatus*.

Στρατιὰ, *Militia cohortalis* præsertim, officialium & Apparitorum dicta, ut observat Henric. Valesius ad Ammianum Marcellin. & ad Philostorgium lib. 3. cap. 15.

Στρατεῖαι. *Militiæ*, inter onera vel tributa recensentur in Novella Manuelis Comneni, lib. 2. Juris Græcorom. pag. 153. εἴτε περὶ κλασμάτων, εἴτε περὶ συμπαθειῶν, εἴτε περὶ τ ἀπὸ ταπεινῶν ςίχων, εἴτε περὶ τ ὑποκειμένων τ χαραγαῖς, εἴτε περὶ ςρατειῶν συμπαθημένων, κἂν μὴ ἀνλισηκώσεως τύτων ἐγένετο. Et Nov. 4. pag 158. ἢ ἐκκοπίωαί τινα τελέσματα, ἢ ςρατικά, ἢ ςρατεῖαι, ἢ δημόσια.

ΣΤΡΑΤΕΛΑΤΗΣ. Vide in Στράτα.

ΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΙ, Sic appellati è Numeris militaribus, qui tributorum exactioni inserviebant. Zonaras in Nicephoro Phoca: ἐ διέλιπον ἐν τ χώραις ἁπάσαις, αὐτῦ βασιλεύοντος, ἀπογραφεῖς ςελλόμενοι, Ἐπόπται τε κ̀ Στρατευτικοὶ, κ̀ οἱ κεκλημένοι Πρωτονοτάριοι, οἳ παντοίαις κακώσεσιν ἐξεπίεζον τὸ ὑπήκοον.

ΣΤΡΑΤΗΓΑΡΧΗΣ, qui Nicephoro Bryennio ςρατάρχης, vel *qui cæteris exercituum ducibus imperat*. S. Basilius in cap. 6. proverb. τίς ἔταξε ταῦτα; ἐγὼ νομίζω κ̀ τὺς ταξιάρχας, τὺς ςρατηγάρχας, ἐντεῦθεν λαμβάνοντας τὰ ταχτικὰ μεταπιθέναι ἐπὶ τίω τ ἀνθρώπων εὐταξίαν.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΝ, pro *Prætorio* usurpari à veteribus nemo nescit. Philon in Belopœecis MSS. καταλαμβάνει δ' ἐν τ ἁλώσεσι μάλιςα δὴ τὰ τείχη, κ̀ τίω ἀγορὰν, κ̀ τὸ ςρατήγιον. Adde Synesium Epist. 109.

Στρατήγιον βάλλειν. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 1. ex Cod. Reg τὸ δὲ λοιπὸν ὅσον δηλονότι ναυτικὸν ἐτήρει τίω πόλιν τ Θετταλῶν, ὑδ' ὕτως ὄντες ὁμοθυμαδὸν οἱ Ῥωμαῖοι κ̀ βάλλοντες ἐν ςρατήγιον, ἑνί τινι συμπλακίωαι ἀπεθάρρησεν τμήματι. Ita etiam Cod. edit. In indice, lego, ςρατήγιον διακριδὸν βάλλειν, loco non indicato. Ubi ςρατήγιον βάλλειν, videtur idem esse quod βάλλειν χάρακα. vel *Castra metari*. Nam pro Castris à Sophocle usurpari observatum à Grammaticis.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, *Prætor*, in Gloss. Lat. Gr. & Basilic. *Strategus*, *Rector provinciæ*, vel *urbis*, apud Modestinum in l. 15. §. 9. D. de Excusat. ὁ τ πόλεως ἄρχων, τυτέςι ὁ ςρατηγός. Justinianus in Nov. 29. cap. 2. κ̀ καλέσεις μὲν, καθάπερ εἴποντες ἔφημεν, τ ἐπὶ ταύτης ἡγούμενον Πραίτωρα Παφλαγόνιας Ἰυςινιανὸν· ἔξεςι δὲ αὐτ Ἑλλάδι γλώττῃ κ̀ Στρατηγὸν καλεῖν. Theophanes an 2. Leonis

Leonis Isauri : Σέργιος ὁ Πρωτοσπαθάριος καὶ Στρατηγὸς Σικελίας. Ita Strategius Patricius eadem dignitate donatur an.25. Copronymi. Apud Cedrenum pag.442. Στρατηγὸς Ἀφρικῆς. Apud Scylitzem pag. 656. Στρατηγὸς τοῦ Μαύρου ὄρους. Apud Nicetam Paphlagon. in Vita S. Ignatij Patr. Constantinopol. Στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, & in edicto 13. Justiniani c.2. Στρατηγὸς τῶν Πραισενταλίων ἀνδρειότατοι τοῦ θείου Πραισέντου, in Concil.Constantinop.sub Mena, act.5.p.233.Leo Ostiensis lib.1. cap.52. *hic Symbaticius cum esset Imperatoris Protospatharius , & στρατηγὸς , id est Dux Macedoniæ, Thraciæ , Cephaloniæ , atque Longobardiæ* . &c. Vide Gloss. med.Lat. in *Strategus*.

Στρατηγοὶ præterea dicti *municipales Magistratus*, seu *Duumviri* in Nov.46. Leonis Imp.in Basilic.lib.7. tit.6.c.16.tit.7.c.1.lib.8.tit.2. c.106.lib.38. tit.1. c.6. &c. lib.60.tit.21.c.13. &c. Glossæ Gr.Lat. Στρατηγὸς. *Magistratus* , *Duumvir*. Στρατηγία , *Magistratus*. πολιτικοὶ ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ , apud Sozomenum lib. 5. cap.3. Vide Fabrotum ad Theophilum Antecess. lib.1. tit.20. §. 4. & Henricum Valesium ad lib. 31. Ammiani, & ad Eusebij Histor. Eccl. lib.7. cap.12. & ad Evagrium lib.1.cap.18.

Στρατηγὸς ἑκατέρας δυνάμεως , *Magister utriusque militiæ* , apud Olympiodorum.

Στρατηγοὶ dicti qui postea Κόμητες , apud Constantin. lib.1. them.1.

Ὑποστράτηγος, in Concilio Constantinopol. III. act.3. initio.

Πρωτοστράτηγος τοῦ Ὀψικίου , apud Theophanem & Cedrenum in Philipico.

Στρατηγία , *Pratura* , in Gloss. Lat. Gr.

Στρατηγάτον, ut Δουκάτον , *Præfectura* στρατηγοῦ, seu *Prætoris provincialis*. Anna Comnena in pacto Boëmundi cum Alexio Imp. lib.13.pag.412. τὸ στρατηγάτον Παγρᾶς. τὸ στρατηγάτον Γαλατζά. Occurrit pag. seq. ubi promiscuè

Στρατηγὶς etiam scribitur , ut & pag. 412. ὁ ἅγιος Ἠλίας ἡ στρατηγίς μετὰ τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ πολυχνίων , ἡ στρατηγὶς τὸ Βορζὲ , καὶ τὰ ὑπὸ ταύτην πολίχνια, ἡ περὶ τὴν στρατηγίδα τὸ Σέσερ ἅπασα χώρα, — καὶ τὸ Ἀρτὰχ καὶ τὸ Τελοὺχ αἱ στρατηγίδες μετὰ τῆς ἑκάστης περιοχῆς , &c. Constantinus lib.1. de Themat. cap. 9. καὶ ἐπλατύνθη τόπος , καὶ ἐγένετο εἰς ὄνομα στρατηγίδος. Idem lib. de Adm. Imp. cap.50. ἰστέον ὅτι ἡ τῆς Καππαδοκίας στρατηγὶς τὸ παλαιὸν τοῦρμα ἦν τῆς τῶν ἀνατολικῶν στρατηγίδος. Infrà Καλαβρίας στρατηγὶς , &c. Ita in Justin. Nov. 158. init. & apud Continuatorem Theophan.lib.2. num.22.& alibi. Vide Gloss. med. Lat.

Στρατηγὶς , *Præfectura* , *dignitas* στρατηγοῦ , in Nov. 84. Leonis Imp. Constantinus in Basilio num.19. ed. Combef. ὃς κατὰ τὸ Ὀψίκιον ἡγεῖτο στρατηγίδος.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΑΙ, *Magistri militum* , quibus scilicet exercituum in singulis provinciis cura demandabatur. Glossæ Gr. Lat. Στρατηλάτης , *Magister militum*. Damascenus Studita Homil.19.initio : στρατηλάτης δὲ ὀνομάζεται ὁ πρῶτος τῶν στρατιωτῶν τοῦ Βασιλέως, αὐτὸ ὅπου λέγομεν ἡμεῖς τουρκικότερα Γιανιτζάραγα. In provinciis enim Præsidum alteri politicarum , alteri militarium rerum cura demandata erat. Constantinus lib.1. de Themat. pag. 10. καὶ ἄλλος μὲν τῶν δημοσίων πραγμάτων ἦρχεν , ἄλλος δὲ τῶν στρατιωτικῶν. Scholiastes Basilic. ad lib.60.tit.35. τοῦ στρατηλάτη. Ἑκάστη γὰρ ἐπαρχία δύο ἄρχοντες προΐστανται , ὁ μὲν πολιτικὸς , ὁ δὲ στρατιωτικός· ἐπὶ μὲν τὸ ἀπαιτῆσαι τὰ δημόσια τέλη ὁ στρατιωτικός· ἐπὶ δὲ τὸ δικάζειν τὰς ἀναφυομένας δίκας ὁ πολιτικός. Eunapius in Maximo : Οὗτος δὲ τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν ἄρχοντος· Ῥωμαίου δὲ τοὺς κατ᾽ Αἴγυπτον στρατιώτας πεπιστευμένου . &c. Vide Ἄρχων στρατιωτικός. Scribit Zosimus Constantinum instituisse Στρατηλάτην τὸν μὲν ἱππέων, τὸν δὲ πεζῶν. Macarius Homil.16. ἄλλος ἐστὶν ὁ στρατηλάτης ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Βασιλέα , καὶ ἄλλος ἐστὶν ὁ Ἡγεμών. Socrates lib.6. cap.6. στρατηλάτης Ῥωμαίων ἱππικῆς καὶ πεζικῆς ἀναδείκνυται , *Magister utriusque militiæ*. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. εἴποτε δὲ Βασιλεὺς , ἢ Στρατηλάτης , ἢ ἄλλος δικαστὴς ἀπέστελλε &c. In Concilio Calchedon. act. 1. Anatolius dicitur μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος Στρατηλάτης , καὶ ἀπὸ Ὑπάτων Πατρίκιος. Damascius in excerptis Photianis : μετὰ ταῦτα ὁ μέγας τῆς ἕω Στρατηλάτης ἐπεχείρησεν. Chronicon Alexandrin. an.2. Leonis M. Ἄσπαρ ὁ Στρατηλάτης. an. 12. ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγάστου τοῦ Στρατηλάτου Θράκης. an. 4. Zenonis : ἔπεμψεν Ἀρμάτον τὸν Στρατηλάτην τοῦ Πραισέντου. Ita an. 10. ejusdem Zenonis. Idem Chronicon. an. 1. Justiniani meminit Petri Στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ Νοταρίων, & Diogeniani & Loxeni ἀπὸ Στρατηλάτων, ut an.5. Belisarij τοῦ Στρατηλάτου. Menologium Basilij 25.April. in S.Saba Duce : τὴν Στρατηλάτου ἐπέχων ἀρχὴν ἐν Ῥώμῃ τῇ πόλει. Theophanes an. 6. Justini Thracis : καὶ προεβάλετο τὸν Πατρίκιον Ὑπάτιον Στρατηλάτην Ἀνατολῆς. Vide eundem anno 13.Leonis M. & an. 1. ejusd. Justini. Rursum an.1. Justiniani : προεβάλετο δὲ ὁ Βασιλεὺς Στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν, ἄνδρα πολεμικὸν καὶ ἱκανώτατον· οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία Στρατηλάτην , ἀλλὰ Δοῦκας καὶ Κόμητας. Vide eundem an.2. & 12.ejusdem Justiniani , Dorotheum Doctr. 12. Porphyrog. lib.1. Them.1. pag. 8. lib.6.Basilic.tit.1. cap.36.&c. Neque alij sunt Στρατηλάται ab iis qui interdum Στρατηγοὶ appellantur. Id evincit locus Theophanis an. 6. Zenonis : ἐποίησεν αὐτὸν Στρατηγὸν τῆς ἑώας πάσης , δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν ὥστε καὶ Δοῦκας ποιεῖν. Sed & in ejusdem scriptoris Codicib. MSS. sæpe στρατηγὸς vocem occurrere , ubi alij στρατηλάτης habent, monet Goarus.

Στρατηλατιανὸς , officialis τοῦ στρατηλάτου , *Agens in rebus* , *Magistrianus*. Apud Theodoritum Epist. 79. occurrit ὁ Καθοσιωμένος Εὐφρόνιος ὁ Στρατηλατιανός.

Στρατηλάτης τοῦ βασιλικοῦ ὀψικίου , in Concilio VI. Oecumenico act. 14. pag. 982. idem qui Κόμης τοῦ ὀψικίου.

Στρατηλάται , Tacticis , dicti etiam qui aliis Μεράρχαι. Leo in Tactic. cap.4. §.43. Μεράρχαι οἱ λεγόμενοι ποτε Στρατηλάται , νῦν δὲ τῇ συνηθείᾳ καλούμενοι Τουρμάρχαι. Et §. 65. Τουτέστιν εἰς δεξιὸν οὗ ἄρχει ὁ δεξιὸς Μεράρχης , ἤτοι Στρατηλάτης , ὃν τουρμάρχην καλοῦμεν. Ita etiam Mauricius lib.2. cap.4.

Στρατηλασία , *Præfectoria*. Justinianus in Nov.39. in procem. §. 3. τὰς γὰρ διὰ μόνην τιμὴν διδομένας τοιαύτας ἀξίας (τὰς Πραιφεκτωρίας φαμέν· ταυτὸ δὲ ἐστιν εἰπεῖν καὶ Στρατηλασίας) οὐκ ἐξαιρεῖν τοῦ βουλευτικοῦ λευκώματος τούτων τυχόντας ἐθεσπίσαμεν. Adde Nov. 70. in procem.

Στρατηλατία , *Magisteria militum*, apud Theophanem an.3. Zenonis.

Στρατηλατίκια. Ita vocabant quædam in vestibus Imperatorum ornamenta,quæ Στρατηλάταις olim fuisse peculiaria vero simile est. Codinus de Offic.Palat. cap.3. num.3. τὸ κόκκινον ἱμάτιον , ἤως τὸ ῥοῦχον αὐτοῦ (Δεσπότου) ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν , μετὰ ῥιζῶν ἄνευ στρατηλατικίων.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ , videntur quibusdam milites ita speciatim appellati inter Imperatoris custodes , ex hoc Gregoræ loco lib. 8. Hist. τῶν περὶ τὸν Βασιλέα Πελεκυφόρων , καὶ Στρατιωτῶν , καὶ Ξιφιφόρων καταδαρθάνειν μελλόντων. Et ex Codino de Offic. Palat. cap.5. num. 46. ἐν τῇ αὐλῇ παλατίου Στρατιῶται ὀνομαζόμενοι οὕτω Παραμοναὶ , ἔχοντες ἄλογα , ἐφ᾽ ὧν καὶ Ἀλαγάτωρ , καὶ μετ᾽ αὐτοὺς ἕτεροι, Παραμοναὶ μὲν καὶ οὗτοι , πλὴν ἄνευ ἀλόγων, &c. Sed ex his locis non clarè evincitur *Stratiotas*

fuisse

fuisse peculiare custodum Palatij genus. Certè *Stradiots* Albanos nostris militantes vulgò appellant, quod ij se se στρατιώτας indigitarent, voce patria. Sed an extrema Græcia in Imperatorio excubitu fuerint, haud planè constat.

Στρατιώτης, *Officialis, vel qui in aliquo actu est*, quomodo vox *Miles* usurpatur à scriptoribus med. ætat. uti in Gloss. med. Lat. docuimus. Nomocanon Cotelerianus num.63. εἴ τις ἐπίσκοπος καταλαλήσει ἕτερον ἐπίσκοπον τοῦ λαβεῖν τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, ἢ ἡγούμενος τοῦ λαβεῖν ἑτέρου τὸ μοναστήριον, ἢ ἱερεὺς τοῦ λαβεῖν ἑτέρου στρατιώτου οἰκονομίαν, χωρὶς πταισμοῦ τινὸς, &c. Et n. 105. κἂν τε ἐπίσκοπος, ἤτε ἡγούμενος, ἤτε στρατιώτης. Denique num.113. ἥτις ἱερεὺς δεσμεύσει στρατιώτην ἀξιωματικὸν, καὶ ὁ στρατιώτης περιζωσάμενος τὰ ὅπλα αὐτοῦ, ἀντιδεσμεύσει τὸν ἱερέα, &c. Vide Στρατιά.

Στρατιώτιδες, uxores militum. Canon Pœnitentialis MS. στρατιώτιδες καὶ αἱ τῶν ἀνδρῶν ὄντων γαμηθεῖσαι, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ. Scylitzes in Theophilo pag.528. προσέπεσε δὲ καὶ Γεωργίῳ τῷ Στρατιωτικῷ τὸν καλεινηφότα αὐτοῦ θάνατον ἐν τῇ σφενδόνῃ. Ubi Continuator Theophanis lib.3 num.27.& Symeon Magister n.14. καὶ Γεωργίῳ δὲ τῷ τὰς στρατιωτικὰς δέλτους ἐπειλημμένῳ. &c. Ita igitur appellabatur qui militares Catalogos servabat: vel is qui *Præpositus Tabular. rationis Castrensis* dicitur in vet. Inscript. apud Reinesium pag.559. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num.1. ἔπαρχον πόλεως τὸν Πατρίκιον Θεόδωρον τὸν ἀπὸ Στρατιωτικῶν, τὸν λεγόμενον Δαφνοπάτην, ἐποίησεν.

Στρατιωτικοὶ, in Ægypto appellati Hæretici *Gnostici*, ut est apud scriptorem de initiis hæreseon num. 26. Illorum meminit VI. Synodus act.11. ut & Epiphan. hær.25. n.2.& hær.26. n.3.4.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΣ, dictus Ægyptiis *Scriniarius Augustalis*. Justinianus in edicto 13. cap.13. διὰ Σκρινιαρίου τῆς σῆς ὑπεροχῆς, ὃν ἐκ τῆς στρατιωτικὰ διοικεῖν, Στρατιωτὸν καλοῦσιν Αἰγύπτιοι. Eundem quidam censent qui Στρατηγός dicitur in eodem edicto cap.15.16.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ. Vide in Στράτα.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ, *Comitatus*, *Domus* seu *familia Regia*. Zonaras ad Can.7. Concil.Sardic. στρατοπέδου δὲ ἐμνήσθη, ὅτι ὡς ἐπίπολυ οἱ βασιλεῖς στρατεία ἐσχόλαζον. Epistola Constantini M.apud S.Athanasium in Apol.2. de Fuga sua pag. 787. ἵνα τοίνυν καὶ ὧν ἐπιθυμεῖς τετύχηκέναι δοκοίης, ἐπιτρέψαι σοι δεῖν ᾠήθην ὄχημα ἐπιβῆναι δημόσιον, καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ἐμῆς ἡμερότητος σπεῦσαι. Idem Athanasius in Apol. ad Constantium p.675. ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας, οὐκ εἰς στρατόπεδον ἀδελφοῦ σου, &c. Utitur præterea in Epist. ad Solitarios p.834. 839. Concil. Sardicense Can. 7. πολλοὶ γὰρ τῶν ἐπισκόπων οὐ διαλείπουσιν εἰς τὸ στρατόπεδον φερόμενοι. Ita Can. 8. 9. 20. ubi Dionysius exiguus & Isidorus Mercator *Comitatum* vertunt. Epistola Theodosij & Valentiniani Impp. in Concilio Ephesino part.1. cap.35. ἢ καὶ τὸ θεῖον ἡμῶν στρατόπεδον καταλαβεῖν βουλόμενον, ἢ ἀλλαχοῦ ἀφικνεῖσθαι προῃρημένον, &c. Utuntur passim scriptores, Julianus Imp. in Epist. 31. S.Basilius in Epist.59. 234. 242. 264. 331. 394. 406. 421. Liturgia ejusdem Basilij & Chrysostomi, Socrates lib.1. cap.25. 34. Sozomenus lib.4. cap.22. lib. 6. cap.4. Evagrius lib.2. cap. 5. 9. Isidorus Pelusiota lib.1. Epist.483. 490. Palladius in Vita Chrysostomi pag.58. 61. 98. 145. 147. 161. Macarius in Homil. 15. p.212. &c.

Est etiam στρατόπεδον statio militum circa palatium Imperatoris, *Prætoriani*: atque ita usurpat Dio, & ex eo Zonaras in Nerone, in Galba, in Pertinace, & alibi. Unde apud Herodianum, στρατοπέδων ἔπαρχος, est Præfectus Prætorio. Meminit Balsamon de Chartophyl. Σκευοφύλακος τοῦ βασιλικοῦ στρατοπέδου. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Castra*.

Qui porrò erant in Palatio, seu qui ex domo regia, vel denique ex regiis officialibus, quos Latini *Castrenses*, & *Castrensianos* vocant, Στρατοπεδευόμενοι dicuntur apud Socratem lib.2. Hist. cap.2. lib.3 cap.9. lib.7. cap.12. & Sozomenum lib. 2. cap. 3. & lib.4. cap.20.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ, *Præfectus Castrorum*, in Gloss. Lat. Gr. *Castris*, vel *Copiis præfectus*. Juvenalis sat. 11.

> *Cognatorum aliqui titulo ter Consulis, atque*
> *Castrorum Imperiis, & Dictatoris honore*
> *Functus*, &c.

Ubi vetus Scholiastes, *Dux*, *Magister exercitus*. Concil. Calchedonense act.4. καὶ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον Στρατοπεδάρχην τῆς ἕω. Ubi vetus Interpres: *ad Magnificentissimum & gloriosissimum Præfectum exercituum Orientis*. Eunapius in Præoresio: ὁ δὲ καὶ ταῦτα ἔδωκεν, καὶ προσετίθηκε τὸ μέγιστον τῶν ἀξιωμάτων, στρατοπεδάρχην ἐπιτρέψας καλεῖσθαι. Vide eundem in Ædesio pag. 50. Zonaras in Nicephoro Phoca pag.163. Πέτρον ἐκτομίαν, δραστήριον δὲ γε καὶ ἐμβριθῆ, καὶ ἄρχειν εἰδότα στρατιωτῶν, Στρατοπεδάρχην ὀνομάσας, κατέλιπεν, ἵν' ἐν Κιλικίᾳ δοίη χώραν τῇ στρατιᾷ τῶν χειμαδίων διαιτᾶσθαι. Ita etiam Scylitzes pag.656. Anna Comnena lib.8. δεῖν ἔγνω Ἀλέξιος τὰ κατὰ τὴν Κύπρον ἀσφαλίσασθαι, καὶ τὸν Φιλοκάλην Εὐμάθιον τὴν ταύτης ἀναθέμενος φρουρὰν, Στρατοπεδάρχην προεχειρίσατο, ναῦς πολεμικὰς δεδωκὼς αὐτῷ καὶ ἱππότας, ἐφ' ᾧ τὰ κατὰ τὴν Κύπρον διά τε θαλάσσης καὶ ἠπείρου ἀσφαλίζεσθαι. Et lib. 12. de Aspiete: στρατοπεδάρχην τετιμηκώς. Supra: στρατοπεδάρχην αὐτὸν ἠξίωκει πάσης ἀνατολῆς.

Στρατοπεδαρχία, *Stratopedarchæ dignitas*, apud Scylitzem in Theodora p.791.

Μέγας Στρατοπεδάρχης, dignitas Palatina ordine nona, apud Codin. de Offic. Palat. cap.19. num. 9. cujus munus ita describit cap. 5. num. 20. ὁ Μέγας Στρατοπεδάρχης ἐστὶν ἐπιμελητὴς τῆς τοῦ στρατοῦ ἐπιτηδείων, ἤτοι τροφίμων, ποτῶν, καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν. Ejus vestes & insignia idem recenset cap. 4. num. 12. ut & Matthæus Monachus, scribens ex iis fuisse quibus concessum erat uti Pileo rubeo:

> ——— ὧν ἐρυθρὰ τὰ πῖλα
> Διάχρυσον ἐμφέροντα τὸ μέρος ἄνω μόνον.

Ita etiam Anonymus ex Bibl. Mazarina:

> Στρατοπεδάρχης ὁ μέγας ἐπὶ τούτοις
> Τούτων ὀρθαῖς ἐν χρυσοῦ τῶν καλύπτραις
> Ὁρᾷς κεφαλὰς ἀεὶ κεκοσμημένας.

Occurrit præterea ejusce dignitatis mentio apud Georgium Acropolitam in Chron. cap.60. Pachymerem lib. 2. cap.13. lib.5. cap. 26. Nicephor. Gregoram lib.7. & Cantacuzenum lib.1. cap.18. 53. lib. 2. cap.25. lib.3. cap.36. 76. Erant & inter Palatinas dignitates Στρατοπεδάρχαι alij, scilicet τῶν Μουρτάτων, τῶν Τζακόνων, τῶν Μονοκαβάλλων, & τῶν Τζαγγρατόρων, de quibus singulis agimus in his vocibus.

ὁ ΣΤΡΑΤΟΥ, Ὁ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ, dignitas in Palatio Constantinopolitano, apud Codinum cap.5. num.40. & in Catalogo officior. Palatij MS. in Cod. Reg.5. ubi recensetur post Πρωτασηκρήτην, ut & apud Matthæum Monachum de Offic. Palatij Constantinop. Anonymus de ejusdem offic.

> Ὅρα καὶ στρατοῦ τὸν καλὸν ἐπιστάτην.

Illius munus sic describit idem Codinus cap. 16. n. 3. ὀπλικὰ δεῖσαι πεζεῦσαι τὸ φοσάτον, προαπέρχεται ὁ Ἐπὶ στρατοῦ, καὶ ἐκλέγεται ὃ ἂν αὐτὸς διακρίνοι καλὸν ἀπληκτον. Designabat igitur locum figendis tentoriis idoneum.

ΣΤΡΆΤΩΡ, *Strator*, *Equorum curator*. Glossæ MS. Reg. Πωλοδάμνης, ὁ στράτωρ, ὁ τοὺς πώλους δαμάζων. Vetus Inscriptio, 1161. 2. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΩΡΟΣ ΚΑΙ ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ. Constantinus in Basilio num. 11. edit. Combef. αὐτὸ ἀνέλαβέ τε καὶ εἰς βασιλικοὺς κατέταξε Στράτωρας. Theophanes an. 10. Leonis Isauri: Κωνσταντῖνος δὲ τις Στράτωρ Ἀρταβάσδου, &c. Idem an. 1. Leonis Chazari: ὡς ἐπιβουλὴν σκευάζων κατ᾽ αὐτοῦ μετὰ Σπαθαρίων τινῶν καὶ Στρατώρων, καὶ βασιλικῶν ἀνθρώπων. Atque ij inter viles habiti: Vita S. Theophanis Confess. num. 9. ἦν γὰρ καὶ βασιλικοῦ ἀξιώματος, οὐ τοῦ ἐν τέλει, ἀλλ᾽ ὑπηρέτης τῶν βασιλικῶν κεκοσμημένων ἵππων, οὓς δὲ Στράτωρας καλεῖν ἡ τάξις εἴθισται. Idem testatur Pachymeres lib. 5. cap. 23. καὶ εὐθὺς ζῆλος εἰσέδυ τοὺς ἱερέας· Καὶ τί δὲ, φησι, καὶ ἀπὸ τινῶν Ἀρχιερέας τῶν ἄξιον, ἢ μαγείρους, ἢ Στράτωρας, οὓς ὑποκλίνειν ἀνάγκη, κἂν ὅτι πέλοιτε; Lexicon MS. ad Schedographiam:

Οἰκονόμος δὲ ἐστιν ὁ Στράτωρ τοῦ τοιούτου.

Δομέστικος τῶν στρατώρων, apud Theophanem pag. 325.

Στράτωρες, *Stratores militares*, de quibus pluribus egimus in Notis ad Cinnamum pag. 474. & in Gloss. med. Lat. Leo in Tacticis cap. 14. §. 81. μηδὲ ἐν καιρῷ μάχης ἔμπροσθεν τῆς παρατάξεως περιπατεῖν, πλὴν τοῦ τουρμάρχου, Καβαλλαρίων, καὶ Μανδατόρων δύο καὶ Καμπιδουκτόρων δύο, Στράτωρος ἑνὸς καὶ Σπαθαρίου ἑνός, &c.

Στρατωρίκιον, *Stratoris* dignitas. Vita MS. S. Stephani Jun. εἰς βαθμὸν προανεβίβασε στρατωρικοῦ ἀξίας.

Πρωτοστράτωρ, *qui Stratoribus praerat*: ὃς τοῖς βασιλικοῖς τὴν ἱπποκομίαν ἐφεστὼς ἦν, Πρωτοστράτωρα καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ λειτούργημα inquit Cinnamus lib. 3. cui concinit Continuator Theophanis lib. 3. num. 19. & ex eo Scylitzes pag. 523. ἱπποκόμων ὁ πρῶτος γενόμενος, Πρωτοστράτορα τοῦτόν φασι. Et Zonaras p. 132. τοῖς οἰκείοις ἱπποκόμοις ἐπέστησε, Πρωτοστράτορα τοῦτον οἶδεν ὀνομάζειν ἡ διάλεκτος κοινή. Theophan. an. 25. Copronymi: Κωνσταντῖνος Σπαθάριος καὶ βασιλικὸς Πρωτοστράτωρ. Πρωτοστράτωρ τοῦ ὀψικίου, apud eundem an. 2. Philippici. Continuator Theophan. lib. 1. n. 9. de Michaele Balbo: ἐπιμελητὴς τῶν τοῦ Λέοντος ἵππων τυγχάνων. Et num. 12. πρωτοστράτωρ appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 12. καὶ κτένουσι μετὰ ἐν πρώτοις τὸν αὐτοῦ Πρωτοστράτορα, &c. Cinnamus lib. 4. num. 4. Ἀλέξιον τοίνυν. ὃς τὸ τοῦ Πρωτοστράτορος ἀνεζώννυτο τότε λειτούργημα. Adde Constantinum in Basilio num. 7. edit. Allatij, & 14. Combefisij.

Ea porrò dignitas inter illustriores semper habita. Nicephorus Bryennius lib. 2. num. 2. θάτερος δὲ τούτου υἱέων ὁ Κωνσταντῖνος ἔμενε παρὰ τῷ Βασιλεῖ· πρεσβέβλητο γὰρ πρὸς αὐτοῦ Πρωτοστράτωρ. τοῦτο δὲ τὸ ὀφίκιον μέγα ἦν ἀεὶ παρὰ βασιλεῦσι, καὶ μεγίστοις ἐδίδοτο. Et Zonaras in Michaele Theophili F. καὶ προϊὼν καὶ Πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν· ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐπισήμων, καὶ τῶν οἰκειουμένων τῷ Βασιλεῖ. Apud Codinum de Offic. Palat. cap. 2. octava esse dicitur dignitas, tertia nempe in secunda Pentade: Catalogus Offic. Palatij ex Cod. Reg.

Καὶ τρίτος αὐτοῖς Πρωτοστράτωρ ἀξίαν.

Et Matthæus Monachus:

Τῆς δὲ δευτέρας Δούξ, μέγας Δομέστικός τε,
Ὁ Πρωτοστράτωρ πέφυκεν, &c.

Protostratoris munus varium fuit: neque enim equili duntaxat Imperatorio præerat, sed & cum Imperator equum ascensurus erat, apprehenso fræno huc adducebat usque ad quartam vel quintam Palatij partem: tum succedebat Chartularius, equo usque ad portam adducto. Idem observabatur cùm Imperator in Regiam redibat: tum enim Chartularius à porta Palatij equum ducebat ad locum ubi Protostrator solebat succedere, adducto ab eo perinde equo ad locum ubi solebat descendere Imperator: ita Codinus cap. 5. num. 5. & 6. Id etiam muneris Protostratori adscribit Nicetas in Alexio lib. 1. n. 2. ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ, καὶ μέλλων ἐπιβῆναι τοῦ ὀχήματος, ὁ μὲν ἵππος προσάγεται παρὰ τοῦ Πρωτοστράτορος, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἑλκυσθείς. Addit denique Codinus eodem n. 5. Protostratorem absente magno Domestico deferre Imperatoris Spatham: ὁ Πρωτοστράτωρ τοῦ μεγάλου Δομεστίκου ἀπόντος φέρει τὴν τοῦ Βασιλέως σπάθην. Ferebat etiam Imperatoris βαρδούκιον, clavam scilicet seu venabulum, si quando ad venationem exiret. Scylitzes p. 564. κυνηγεσίας δὲ τότε γινομένης κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, προεπορεύετο τούτου ὁ Πρωτοστράτωρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον.

Sed & militare Protostratoris munus fuit: nam ut ait Codinus in laudato cap. 5. num. 16. in bellicis expeditionibus defensor erat eorum qui excursiones faciebant: ὁ Πρωτοστράτωρ ἔτι καὶ διεφένσωρ τῶν κουρσευόντων· τούτων γὰρ μήτε τάξιν ἐχόντων, μήτε φλάμουλον ἴδιον, ἀλλ᾽ ἀτάκτως οὕτως ἀπολυομένων, ὁ Πρωτοστράτωρ ὄπισθεν τούτων εὑρισκόμενος διεφενδεύει τούτους, ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Deinde subdit Protostratorem appellatum, διὰ τὸ προηγεῖσθαι παντὸς τοῦ στρατοῦ, quo in etymo hallucinari Codinum pridem observavimus in Notis ad Cinnamum pag. 475. cum Protostrator militaris appellatus fuerit, quod Stratoribus militaribus præfectus esset, de quibus ibi pluribus egimus.

Jam verò excursores tutatum, docemur præterea ex Anna Comnena lib. 5. Alexiad. pag. 142. ὁ δὲ γε Πρωτοστράτωρ θεασάμενος τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν κατὰ μικρὸν ἐκρέοντας, καὶ εἰσερχομένους διὰ τῆς στομίου, εἰσῆλθε καὶ αὐτός. Agitur enim hoc loco de velitationibus bellicis inter Latinos & Græcos. Adde pag. 196. & 229.

Neque prorsus omnino diversum fuit apud Latinos Marescalli munus, ut ex Fleta alibi docuimus, cum is *cum foratoribus*, *vexillo explicato*, *singulis diebus ire debeat in protectionem*. Unde non mirum si Nicetas in Balduino ubi de Gaufrido de Villaharduini Campaniæ Marescallo agit hæc ait: Μαρίσχαλκος ἦν τ᾽ ἀξίωμα ὁ ἀνήρ· δηλοῖ καθ᾽ Ἕλληνας ἡ φωνὴ τὸν Πρωτοστράτορα. Neque alia notione hanc vocem usurpavit Anonymus MS. de Bello sacro, de eodem Gaufrido:

Μισὲρ Τζεφρὲ τὸ ἔλεγαν, Βαλλαρδουὴν τὸ ἐπίκλην,
Καὶ μέγας πρωτοστράτορας ἦτον εἰς τὴν Τζαμπανίαν.

Alibi:

Τοῦ μεγαπρωτοστράτορος Μιζὲρ Νικολᾶ ἐκείνου.

Cæterum istius apud Constantinopolitanos dignitatis insignia describit idem Codinus cap. 4. num. 10. ubi & de illius *Dicanicio*, quod Πρωτοστρατορικὴν βακτηρίαν vocat Gregoras lib. 7. p. 120. Protostratorum vero passim occurrit mentio, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. epist. 29. Scylitzem p. 756. Georgium Acropolitam in Chron. cap. 24. 77. Nicephor. Gregor. non uno loco, Cantacuzen. lib. 2. cap. 15. 26. Phranzem lib. 1. cap. 9. lib. 2. cap. 8. 18. &c.

Στρατορίκιον, *Locus in Palatio*, *ubi Imperator à stratore in equum tollebatur*, ut Gretzero: vel, *locus ubi consistebant stratores*, ut Goaro placet. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. οὕτω καβαλλικεύει, ἀπερχόμενος ἀλλαχοῦ μὲν οὐδαμῶς, ἕως δὲ καὶ μόνον τοῦ στρατορικίου.

Στρατεῖα, *Stragula* quibus equi insternuntur: *Stratoria*, in Vita S. Benedicti Anianensis num. 28. *Straturæ*, apud Fredegar. Scholast. cap. 38. Cyrillus in Lexico: Σάγματα, στρατεῖα ἀλόγων.

ΣΤΡΆΦΤΕΙΝ. Vide in Στραπή.

ΣΤΡΑΧΥΣ,

ΣΤΡΑΧΥ'Σ, Στραχύδιον, *Arista*, *Spica*. Glossæ Græcobarb. τὸ εἰς τ̃ σαχυῶ τ̃ σίτε ἄνω ὡς κέντρον· ἐκεῖνον ὅπε ςέκεῖ) ἀπάνω τ̃ ςραχυδίε τ̃ σιταρίε ὡσὰν κέντρον, ἤγεν σκιθθὶν. Alibi: ἐπὶ τ̃ ἀςαχύων, εἰς τὰ ςραχύδια. Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de formica: εἰς τ̃ σῖτον εἰσέρχε), ἢ κυνία συνάγει, κὴ ςραχυδῶν, &c.

ΣΤΡΕ'ΜΑ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Κύρα με τ̃ πάτέρα μυ σ' ἀφλῶο ριακαρέπη,
Ὥςε καιρὸς τὸ ςρέμαμυ ἐκεῖθο νὰ τὸ φέρει.

Idem lib. 4.

Τὸ ςρέμα τυ ἐκ τ̃ Θησίον θάνατον πειρμβύη.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὀπήσω ςρέμαν ἔπικαν ἐκεῖ πρὸς ταῖς καλύβαις.

Vide Στειμός, & Στρομαν.

ΣΤΡΕ'ΜΦΥΛΟΝ, pro ςέμφυλον, *Vinacea*. Moschopulus: Στέμφυλα, τὰ κοινῶς ςρέμφυλα.

ΣΤΡΕΠΤΑ'ΡΙΟΝ. Glossæ MSS. ad Hippocratem: ςρύβλιω, ςρεπτάειόν τι. Ubi Galenus in Lexico Hippocr. habet ςρεπτός.

ΣΤΡΕΠΤΟ'Ν, *Tortile*, in Gloss. Lat. Gr. Rursum: *Torques*, Στρεπτοὶ, Μανιάκεις. Themistius in Orat. 14. pag. 338. τιάρα ἐ ποιεῖ βασιλέα, ὐδὲ κάνδυς, ὐδὲ μανδύη, ὐδὲ ἀκινάκης χρυσῶς, ὐδὲ ςρεπτοὶ τε κὴ ψέλλια. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 34. οἱ τύραννοι φρῶτον ἀφήρυν τ̃ ζώνης, κὴ τ̃ ςρεπτὲ, τὰς τ̃ Μαρτύρων ἐνίμες τ̃ χριςὸν ὁμολογῦντας, ἐπειδὴ παρεδίδυν τύτες βασανιςαῖς· ςρεπτ̃ ἢ ἐςὶν ἐληλαμθύ χρυσὸς, ἐκ τειῶν πεπλεγμθύ καθάπερ σχοίνιον, ὅπερ ἐφόρυν ἐπὶ τραχήλε. Adde num. 48.

ΣΤΡΕΥΛΟ'ΤΗΣ, pro ςρεβλότης, apud Zachariam Pap. lib. 2. Dialog. cap. 3.

ΣΤΡΕΦΟΓΥΡΙ'ΖΕΙΝ, *Torquere*, *Contorquere*, Περιάγειν, συςρέφειν.

ΣΤΡΕΨΙΜΟΝ, *Restitutio*, *redditio*, Ἀπόδοσις, ἀποκατάςασις.

ΣΤΡΙ'ΓΓΑ, *Ligula astrictoria*, Σφαιρωτήρ.

ΣΤΡΙΓΓΙΑ', *Rupicapræ tergus*, vel *Corium*, τὸ τ̃ ἀγρίας αἰγὸς δέρμα.

ΣΤΡΙΓΓΙ'ΖΕΙΝ, *Clamare*, *Vocare*. Hieracosophium pag. 121. ἀλλὰ μζ βίας ἀπορομβίζει ςριγίζων. Nomocanon Cotelerianus num. 124. ἱερεὺς ἐὰν κζ τυχὸν βοΐδιον θνήσκον ἐν ἀπόρῳ τόπῳ, ὀφείλει ςελγίσαι, Οὐκ ἔνι ἄνθρωπ σφάξαι τ̃ βῦν. Anonymus de Amorib. Callimachi:

Κράζει δοκῶ Καλλίμαχον, Καλλίμαχον ςριγίζει.

Alius MS. de Amorib. Lybystri & Rhodamnes:

Ἐςρύγισα εἰς τ̃ ἐρανὸν, ἢ ἐλάλυν εἰς τὰ νέφη,
Εἰς γλῶ κατεμαρτύρυντο, ἢ εἰς ἀέρα ἔλεγά το.

Rursum:

Περδίκιω εἰς τὰ ὀνύχιά τυ κόκκινεν νὰ κραῖεῖ)
Καὶ εἰς ἐρανὸν ἐπέτο, κὴ ἐςρύγιζεν τὸ περδίκιω.

Ἀναςριγίζειν. Idem Nomocanon Cotelerianus n. 213. ἐὰν εὑρεθῇ ἄνθρωπ ποιμθύα βόσκοντα τ̃ χώρας αὐτῆ, ἢ τ̃ κήπε, ἢ τ̃ ἀμπελῶνο, κὴ ἀναςριγίσῃ, αὐτὸ, ἢ δόσῃ τιὼ ῥάβδον αὐτῆ ἐπὶ τιὼ γλῶ, ἢ τυχὸν πεσῇ κὴ ἀποθάνῃ, &c. τῦτο γδ δαιμονικόν ἐςι, κὴ εὕρεμα διαβόλε.

ΣΤΡΙ'ΓΓΛΑ, *Striglis*, ξυςρίς. Στρίγλισμα, *Strigmentum*, ξύσμα.

ΣΤΡΙ'ΓΛΟΣ, Præstigiator, Γόης. Στρίγλα, *Strix*, *malefica*. Στριγλίαι, *magia*, apud Fr. Richardum in scuto fidei part. 1. pag. 209. Vide Allatium de Opinat. Græcor. pag. 116. 128.

ΣΤΡΙΚΤΟ'Σ, *Strictus*. Suidas: Στρικτὸν, ὕτω καλεῖ) παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐςενωμθύον κὴ ἁπλατὲς ἐπὶ παντὸς εἴδες, κυρίως ἢ ἐπὶ ὑποδήματ. Glossæ Basilic. ςρικτὰ, ςερέα, ἀναμφίβολ.

ΣΤΡΙΜΟ'Σ. *Arboris species*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἀλλ' ἐ διαφεύγευθηκεν ἐκ τὸ κακὸν ἐκεῖνον,
Ὀξία σφεντά μη κὴ ὀςρία, πυξὸς, ςριμὸς, ἢ λεύκη,
Τὰ κυπαρίσσια τάμορφα, &c.

ΣΤΡΙΜΩ'ΝΕΙΝ, *Movere*, *pellere*, *impellere*. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 653. ἢ ἐςράφτηκε τὸ μυλάει ἀπὸ τ̃ τεῖχον, κὴ ἐςειμώθηκε τὸ σχοινὴ, κὴ ἐκλύπησεν ἡ καμπάνα, &c. Id est, *mulus ad murum stetit*, *& motus est funis*, *campanaque sonum edidit*. Damascenus Studita Homil. 27. de S. Maria Ægyptiaca: ἔβλεπα ἢ ἀνθρώπυς τιὼ νύκτα ὅπε ἐπήγαιναν εἰς τιὼ ἐκκλησίαν, — ὅθεν ἢ ἐςριμώνναν νὰ σέβω εἰς τιὼ θύραν, μὲ ἐςρίμωνναν ἄλλοι, κὴ δὲν μὲ ἀφλῶαν νὰ σέβω. Ubi vita edita n. 22. πάλιν ἐμαυτιὼ ἑτέροις ἐγκαταμίξασα ἐβιαζόμιω ὡς οἷόν τε παραςκονιζομθύη, ἢ ἐμαυτιὼ εἰσωθῦσα.

ΣΤΡΙΝ. Anonymus MS. de Matellis, seu de urinis: ἐὰν ἐςὶν κλόκιον καθαρὸν ἔχον μικρὺς ἀφρὺς ὡς φύσκας μικρὰς, ἐκ τ̃ ἀριςερῦ μέρυς ἦλθεν τὸ νόσημα, τῦτο γδ ἐςὶν τὸ νόσημα ἀπὸ τ̃ ςρινός. Fortè, ex renibus.

ΣΤΡΙΝΙΑ'ΖΕΙΝ. Physiologus de Natura animalium, MS. πάλιν κᾶτ, ἤγεν ψάειον, αὐτὸς πολλάκις εἰς τιὼ γλῶ εἰς τ̃ ἄμμον εὑγθύη, ἢ πέζη μζ ἄλογα τ̃ γῆς, κὴ ὅταν ςρινιάσωσιν τὰ ψάεια τ̃ θάλασσαν, πορεύον) τ̃ ὕδρωπα ἐκ νότε κὴ βορέως, αἱ θηλὺ πᾶσιν ἔμπροσθεν, αἱ ἄῤῥενες ὀπίσω, &c.

ΣΤΡΙ'ΣΠΑΙ *Teredines*. Glossæ Botanicæ Colberteæ MSS. τεειδόναι, αἱ ςρίσπαι. Fortè pro τρύπαι.

ΣΤΡΙΦΟΚΑ'ΜΗΛΟΣ, *Struthio*, Στρυθὸς, in Corona pretiosa.

ΣΤΡΙΦΟΚΕ'ΡΙ, *Ovis* species, apud Cretenses, quarum cornua recta, non vero incurva, sunt Petro Belon. lib. 1. observ. cap. 13. 14. ubi etiam appellatur ςρεψίκερ.

ΣΤΡΟ'ΒΑ, *Rhombus*, quem pueri ludentes torquent. Eustathius Il. ξ. ἕτεροι ἢ τιὼ παιζομένιω βέμβικα, ἣν κὴ ςρόβαν βύλον) λέγειν οἱ ἰδιωτίζοντες. Vide Στρόμβα. & Ῥόμβα.

ΣΤΡΟΒΙ'ΛΟΝ, *Nux pinea*. Moschopulus: ςρόβιλοι, παρὰ μθὺ τῇ πολλῇ χρήσει οἱ κοινῶς λεγόμθυοι τροβίλα, κὴ τὸ ποιῦν αὐτιὼ δένδρον.

ΣΤΡΟΒΗ'ΛΙΟΝ, seu potius ςροβίλιον, vas in modum nucis pineæ effictum, apud Continuat. Theophanis lib. 3. num. 43. Nicetas Paphlago in Vita S. Ignatij Patr. Constantinop. ἀλλὰ ἢ τ̃ τετραπλεύρε μονολίθε κίον ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ τὸ ἐπὶ τ̃ κορυφῆς ἐςηλωμθύον χαλκῦν ςροβίλιον βαρύτατον ὃν ὡς πορρωτάτω συνετρίβη πεσόν. Constanstinus in Basilio num. 84. edit. Combefisij, ubi describit Phialam Novæ ædis: ἧς διάτρητ ἀνέςηκε ςρόβιλ.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ'ΣΤΕΓΟΣ ναὸς, *In rotundum tecta ædes sacra*. Codin. in Orig. Constantinopolit. n. 116. ὁ ἢ Πρόδρομ ὁ ςρογγυλόςεγ. Ubi Codex Reg. addit, ὁ ἔχων τὰς κόγχας.

ΣΤΡΟΓΛΑΙ', *Fissura*. Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri num. 8. ἐν τοῖς ὅροις τοῖς ἐκεῖσε τόπ ἐπῴκει), — ἐν ᾧ πνευμάτων ἀκαθάρτων τοπικὴ μετάβασις γέγονεν, ἀπὸ Ἱερυσαλὴμ μζ τιὼ αἰχμαλωσίαν τ̃ πόλεως, εἰσελθόντ τ̃ Ναβυκοδονόσωρ ἐν τῇ πόλει, κὴ καταῤῥάξαντων τὰς πύλας τ̃ ναῦ εὕρωσαν αὐτὺς ἐν σκεύεσιν χαλκοῖς ἀποκεκλεισμένυς· ὑπολαβόντες ἢ ὅτι χρήματά εἰσιν, λύσαντες αὐτὺς, ἢ παραυτίκα ἐξέδρασαν ἐκ τ̃ ἐκεῖσε, ἢ κατοικῦσιν ἐν ςρογλαῖς πετρῶν ἐν τῷ προειρημένῳ τόπῳ τ̃ Ἀργυρίε, ἄντικρυς τ̃ ὄρυς ἐπιλεγομένυ Αἴτνη. Martyrium apocryphum S. Theodori Tyronis MS. ὁ ἢ τόπ ὅπε ἣν ἡ πηγὴ ἐςὶν φρικτὴ ἢ φοβερὰ, ἔχυσα ςρογλὰς κὴ σχίσματα, εἰσόδυς τε ἢ ἐξόδυς. Vide Στρυγαί.

ΣΤΡΟΜΑΝ, pro ςρῶμα. Stephanus Sachlicc-

in versib. Politic. MSS. ἀμὴ ὅπε νεφρόνιμος τὸ στρόμαν τ̃ κοιμᾶται.

ΣΤΡΟΠΙΤΖΑ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Τὸν πάτον γὰρ ἐσκέπασαν ἀπὸ κλαδία κλημάτων,
Καὶ με στροπίτζες ἔμορφαις, ἐκ τ̃ δένδρων τὰς κλόνες,
Χοντρὲς μεγάλαις καὶ ψηλαῖς τὸ ἔργον ἐπλήρωσαν.

ΣΤΡΟΥΓΑΙ', Bulgarica lingua, dicuntur *Fossa, stagna, vivaria, in quibus delitescunt pisces.* Ita autem propriè appellabantur paludes circa Achridam, è quibus magnus piscium proventus eruebatur. Theophylactus Bulgar. Archiep. in Epist.41. καὶ γὰρ ἐπίτε τοῖς μύλοις διπλασίω οἱ Κληρικοὶ, ἢ οἱ λαϊκοὶ ὑπετέλεσαν, καὶ ἐπὶ τ̃ Βυλγάρων μὲν γλώτῖαις λεγομένας στρυγαῖς, (Ἑλλίω δ' ἀνὴρ διώρυχας ταύτας ἂν ἐρεῖ) ἰχθύων ἄγρας προξενέσαις, καὶ ἐπὶ ταύταις δὲ πολλαπλασίω τ̃ τ̃ κοινε̃ πλήθυς ἐζημιώθησαν. Anna Comnena lib.3. pag. 135. καὶ ὅτως ἀμετρήτυς καὶ μεγίςυς διεκφυγὼν κινδύνυς, αὖθις σώζεται διὰ τ̃ στρυγῶν διελθὼν εἰς Ἀχρίδας. Joannes Phocas in Descript. Terræ sanctæ num. 20. ἔχει γὰρ σχῆμα ὁ πᾶσα ἔρημος καὶ ὁ Ἰορδάνης ἅμα τῇ Νεκρᾷ τ̃ Σοδόμων θαλάσσῃ κατὰ τ̃ ἡμέτερον στοχασμὸν τ̃ τ̃ θεάματος θέσεως Ἀχίδος, ἐν τύτῳ τίω ἐναλλαγίω μόνίω φαινομένίω ἐν τῷ ἀπὸ μέσε τ̃ λίμνης Ἀχίδος ἐξέρχεσθαι ὕδωρ εἰς διαφόρυς τ̃ γῆς πεελιμναζόμενον φάραγξας, ἃς στρυγας οἱ τ̃ ἐκεῖσε γῆς οἰκήτορες ὀνομάζυσιν, ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἰορδάνης ἐπιχωρίζει τίω λίμνίω. Vide Notas nostras ad Alexiadem p.296. & supra in στρόγλαι.

ΣΤΡΟΥΓΑΙ'ΤΗΣ, *Passer*, Τρωγλίτης. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. τὰ νεφρὰ, καὶ τὰ βάσαρα, χαλκίωνα ὅμοιον, ψιμμίθιον, φοινία, σύκα, σαφύλα. στρυγλίτίω, δορκάδα, &c. Vide in Ξεῦρον.

ΣΤΡΟΥΘΙ'ΟΝ non modo pro *passerculo*, ut apud Græcos veteres, sed etiam pro qualibet *avicula* usurpari observat Moschopulus. Postquam enim dixit, τρώγλη ἡ τρύπα. ἀφ' ὃ τρωγλίτης, ὃς καὶ στρυθὸς λέγεται, ad neutram illam vocem veniens, addit, στρυθία δὲ καθόλυ, πάντα τὰ μικρὰ τ̃ ὀρνίθων. Unde Henr. Stephanus in Dial. de parum fidis Græcæ linguæ magistris, hanc significationem aptari posse existimat Matthæi loco cap. 5. ὐχὶ δύο στρυθία ἀσσαρίε πωλεῖται; ubi vetus Interpres, *nonne duo passeres asse vaneunt?* Ita ut vertendum fuerit *avicula*.

ΣΤΡΟΥΘΟΠΙΑΣΤΗ'Σ, *Auceps*. Etymologic. MS. ἰξευτὴς, ἰξευτικὸς, στρυθοπιαςής. Vide Πιάσειν.

ΣΤΡΟΥ'ΚΤΟΝ, *Instructum*, vox JC. Scholiastes Theophili Antecess. lib.2. tit.20. §. 17. Στρεκτον, κυρίως ἐςὶν ἡ εὐτρέπισις, τὸ αὐτὸ δὲ ἐςὶ ἰνςρυμέντον.

ΣΤΡΟΥ'ΚΤΩΡ, ὁ τὰ ὦτα σύνόπλων. Ita Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. sed videtur legendum, ὁ τὰ ὅπλα συνάπίων, quæ vis est vocis *Structor* apud Latinos, de qua egimus in Gloss.med. Latin. Vetus Inscriptio apud Reinesium p. 233. C. MEMMIVS THEODORVS SEVERI AVG. STRVCTOR. Adde p. 584.

ΣΤΡΟΥ'ΜΒΑ, Στρύμπα, *Trochus*, *Rhombus*. Lexicon MS. ex Cod.Reg.1708. Στρόμβον, τίω στρύμβαν. Scholiastes Pindari ad Olymp. Od. 13. ῥόμβος, ἡ κοινῶς στρύμπα, ἥτις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ στρόμβος. Lacapenus in Schedis Grammaticis: ἐλαύνει τ̃ στρόμβον, ἤτοι τίω, λέγειν, στρύμπαν ἐπὶ παιδιᾷ.

ΣΤΡΟΥΜΕΝΤΑ'ΡΙΟΣ, *Instrumentarius*, *Instrumentorum*, seu *chartarum custos*. Lexicon MS. Cyrilli: στρυμενλάριος, χαρτοφύλαξ. Vide Gloss.med. Lat. in *Strumentum*.

ΣΤΡΟΥΠΤΟΝ, *Stuprum*. Mich. Psellus in Opusc. MS περὶ διαφόρων νομίμων. Περὶ μοιχείας ἢ στρύπτυ. Glossæ Basil. σέμπτρον, ποινή. σέπρον, μοιχεία, ὃ ἐςὶ ποινή.

ΣΤΡΟΥΦΙ'ΖΕΙΝ, Στρυφνίζειν, Στρυφογυρίζειν, *Voluere*, *Volutare*, *Involuere*, *Tegere*, συςρέφειν, ἀνελίτῖειν. Physiologus de Natura animalium MS. de Basilisco: στρυφνίζει τίω ἐρὰν τυ ὥσπερ τὸ σύρμα ὁ χρυσοχὸς. Agapius Cretensis in Geopon. cap.58. καὶ ὅταν ὑπάγης νὰ κοιμηθῆς, μὴ στρυφογυρίζεις ζερβὰ, μὴ δεξιά. Idem cap. 172. καὶ μὴ βιδαιὰ στρυφίζη ςινὰ ἀς εἶναι τὸ χέετυ.

Στρυφνισμα. Glossæ Græcobarb. στρυφνίσματα, καὶ στεφανώματα, καὶ ἰσάματα.

ΣΤΡΟΥΦΟΚΑ'ΜΗΛΟΣ, pro στρυθοκάμηλος, in Physiologo MS. de Natura animalium, semel ac iterum.

ΣΤΡΟΦΗ', & Ἐκτροφή, καῦσις καὶ λέωσις, in Glossis Chymicis MSS. Vide in his vocibus.

ΣΤΡΟΦΙ'ΟΛΟΣ. Heronis Isagogæ περὶ Εὐθυμετρικῶν, MS. Εὐθυμετρικὸν μὲν ὃν ἐςι πᾶν τὸ κατὰ μῆκος μόνον μετρέμενον, ὥσπερ ἐν τ̃ σκυτλώσεσιν οἱ στροφιολοι, καὶ ἐν τοῖς ξυλικοῖς τὰ κυμάτια, καὶ ὅσα πρὸς μῆκος μόνον μετρεῖται. Ex Lat. *Strophiolum*.

ΣΤΡΟΦΙ'ΓΔΙ, *Cardo*, Στρόφιγξ.

ΣΤΡΩΓΝΟ'Σ, *Halicacabus*, Interpolatori Dioscoridis, pro στριχνός.

ΣΤΡΩ'ΝΕΙΝ, pro Στρωννύειν, *Sternere*, *instruere*, *tendere*, *expandere*, καλαςορεῖν, ἐπιςρώννυσθαι, σκλωεῖν. ξεςρωμένος, *expassus*, ἐκλασθεὶς, ἐξηπλωμένος.

ΣΤΡΩ'ΣΙΑ. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. n.7. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἔθος ἐςὶ καθ' ἑκάςίω ἑτοίμυς εἶναι ἵππυς ἑπλὰ, οἱ καλῦνται Στρώσια, ἐκδεχομένυς τ̃ Βασιλέα καβαλλικεῦσαι, ὅτε ἂν ἐκ τύτων βέλοιτο· οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολυθῦσιν, οἳ καὶ καλῦνται Συρλά. Ita igitur appellabant *equos sagis instratos*, quos scriptores mediæ Latinitatis, *Vestitos*, *Palliatos*, *Coopertos* vocabant *Stratos* Anselmus Havesbergensis, uti docuimus, in Gloss.med.Lat. in V. *Equus*. S.Basilius Homil. εἰς Πλυτῦντας, de equis: τάπηλες ἁλυργοὶ κοσμῦντες τὺς ἵππυς, ὥσπερ νυμφίυς. Theodorus Prodromus Carm. εἰς Πρόνοιαν:

Ἵππων δὲ γαυρῶν ἀγέλας ὅλας τρέφει,
Ἐκ Θετῖαλῆς γῆς, καὶ πέδων Ἀρραβίας,
Χρυσοῖς δὲ τύτυς ἐςολίζει φαλάροις.

Apud Constantinum de Adm. Imp. cap.51. extr. ἱππάρια ἐςρωμένα καὶ χαλινωμένα. Vide Notas nostras ad Villharduinum num. 83. & ad Alexiadem p. 227.

ΣΤΡΩΤΗ', in Glossis Græcolat. *Strata*. Sellam equestrem hic interpretatur Meursius ex Gloss. Lat. Gr. *Strata*, Ἐπίππιον.

Στρωληρίδιον. Cyrillus in Lexico MS. Γερράδια, στρωτηρίδια.

ΣΤΥΒΑ'ΔΙΟΝ, *Pheos spina*, Græcis Στοιβή. Neophytus Monachus MS. Στοιβὴ, οἱ δὲ στοιβίον, οἱ δὲ στοιβίδα, οἱ δὲ στυβάδιον, Ῥωμαῖοι σίπαν γνώριμον.

ΣΤΥΒΗ' ξύλων, *Congeries lignorum*, *rogus*. Zacharias Papa lib.4. dialog. cap. 32. ἔλεγε γὰρ ὅτι μεγίςη στυβὴ ξύλων ἑτοίμη ὑπῆρχεν. Ubi Gregorius M. *Paratus fuerat rogus ingens.* Mox: ἑτέρα δὲ στυβὴ ξύλων ἑτοιμάζετο, *alius autem parabatur rogus.* Vide Gloss. med. Lat. in *Stuba*.

ΣΤΥ'ΒΗΣ, *Stuppa*. Glossæ Latin. Gr. *Stuppa*, Κάνναβις, σύβης, ἄςαθα.

ΣΤΥΛΙ'ΤΗΣ, *Stylita*, *Monachus qui in columna vitam exigit*: cujus instituti autor fuit S. Symeon cogn. Stylita. Theodorus Lector Ecl. 1. Συμεὼν, ἀπὸ κώμης ὢν Σιζὰν καὶ πρῶτος τ̃ κιόνων ἐπιτήδευμα ἐπενόησεν. Evagrius lib. 1. cap. 13. de eodem S. Symeone: πρῶτος τίω ἐπὶ κίονος ςάσιν ἐπιτηδεύσας δίπηχυ μόλις ἐνδιαίτημα τὸ περίμετρον. Adde lib. 5. cap. 23. Vita MS. Sancti Theodosij Cœnobiarchæ,

Cœnobiarchæ, de eod. Συμεὼνην τοῦ στύλου πρῶτον. Nilus Monach. lib.2. Epist.114. ad Nicandrum στυλίτην. Σὺ δὲ μηδὲν κατορθώσας ἐπαινούμενον, καὶ ὑψώσας σεαυτὸν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ τοῦ στύλου, καὶ βουλῇ μεγίστων τυγχάνειν εὐφημιῶν. Et Epist.115. ἄτοπον ἂν εἴη ἐφ᾽ ὑψηλοῦ μὲν τοῦ κίονος ἱστάμενος τοῖς πᾶσι φαινόμενος ἔνδοξος, κάτω δὲ τοῖς λογισμοῖς σύρεσθαι. Vita S. Lucæ Junioris pag. 980. ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας στυλίτης ἠκούετο βίου μεταποιούμενος ὑψηλοτέρου. Vide Joan. Moschum in Limon. cap. 28. 29. 36. 118. 129. & alios passim.

ΣΤΥΛΟΜΑΧΊΑ, *Invectiva*, Στηλιτευσις. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἐξάφες τὰ στυλομαχία, καὶ τὰς ἀδρολαλίας.

Vide στηλιτεύειν.

ΣΤΥΠΤΗΡΊΑ, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν θεῖον λευκὸν καὶ ἄσκιος χαλκός.

ΣΤΎΡΑΤΡΑΞ, *Cuspis lanceæ*, Στύραξ. Vide in Οὐρίσχυος.

ΣΤΥΦΩΝΊΑ, *Stœchas*, apud Interpol. Dioscor. cap. 436.

ΣΤΥΡΆΚΙΟΝ, *Columella, instar hastilis*, quæ vis est vocis Græcæ. Codinus in Orig. Constantinop. num. 129. ἡ δὲ γυναικοειδὴς στήλη ἡ ἱσταμένη εἰς τὴν φιάλην τοῦ ἱπποδρομίου, εἰς τὸ στυράκιον, Εἰρήνης ἐστὶ τῆς Ἀθηναίας. Idem num. 132. τὸν Σωτῆρα εἰς τὴν χαλκῆν Ῥωμανὸς ὁ γέρων ἀνήγειρεν, ὑπὸ στυρακίων μικρῶν δύο, &c. Ubi Cod. Reg. ὑπὸ στυλῶν δύο μικρῶν. Antiquitates Constantinopolit. ἐν δὲ τῇ πρὸς βορρᾶν πόρτῃ τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἵσταλο στυράκιον ἠχμώδη καὶ στήλη γυναικεία δικέφαλος. Ubi fortè leg. αἰχμώδη, *acutum*. Vide Menologium Basilij 29. Martij in SS. Jona & Barachesio.

ΣΥΆΞ, *Piscis genus*, apud Nicetam in Manuele lib. 1. num. 3. καὶ τὰ πεμπόμενα πολλάκις τῶν ἐδωδίμων ἀνέπεμπεν εἰς τὸ πωλητήριον, καὶ δεῖγμα, ὡς ἰχθύας, σύακα καὶ λάβρακα, &c.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΈΑ. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. num. 21. τοῦ δὲ δικαινικίου, αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσοῦς τὸ δὲ ἐφεξῆς συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. num. 36. τὸ δὲ δικανίκιον αὐτοῦ χρυσοκέρανον συβαλταρέα, ὥσπερ τὸ τοῦ Πρωτοβεστιαρίου, χρυσοκόκκινον. Vox adverbialiter sumpta, quam per *subalterna*, id est, *alternatim*, explicat Meursius: Goarus vero à συμβάλλειν deductam putat, ita ut συβαλταρέος sit in storeæ modum commissus ac complexus: sed potior videtur Meursij conjectura.

ΣΥΒΆΛΤΗ. Constantinus in Tacticis pag. 12. πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας, συβάλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις.

ΣΎΒΒΑΛΜΑ, *Vestis*. Glossæ Græcobarb. ἀλλῆκα, χλαμύδα, οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου. Χιτὼν ἢ χλαμὺς πορφυρᾶ, ἢ ἱμάτιον χαμαιεινόν, ῥοῦχον κόκκινον, ἄλλοι σύββαλμα τοῦ κοκκίνου. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀμὴ ἔτζη τὰ συββάλματα ὑπὰν τοῦ κόσμου τούτου.

Vide Σήβαλμα.

ΣΎΒΛΑ, *Fibula*. Eudemus MS. περόνη, σύβλα, ἢ κόσμος τίς. Vide Σοῦβλα.

ΣΥΒΟΥΚΊΖΕΣΘΑΙ, submurmurare intra *buccam*. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἐγὼ δ᾽ ὡς εὗρον κείμενον τὸ σύμπλευρον ἀπάνω,
Ἠρξάμην συβουκίζεσθαι, καὶ εἰς τὸν νοῦν μου λέγω.
Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ τὸν ἔλεγαν οὐ διάβη εἰς λάρυγγά σου.

ΣΥΓΑΡΆΤΗΣ. Constantinus in Tacticis pag. 6. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τοξεύειν συντόμως ἐπάνω ἱππαρίου τρέχοντος, καθὼς εἴρηται, καὶ ῥίπτειν συγαράτηταν μίαν, καὶ δύο σαγίτας, &c. Fortè τζαγγράτηταν. Vide Τζάγγρα.

ΣΎΓΓΑΜΒΡΟΣ, *Congener*, in Glossis Græco-Lat. Hesychius: Ἀέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες, ἤγουν σύγγαμβροι. Auctor Incertus post Theophanem pag. 441. συγγάμβρου ὄντος Κωνσταντίνου τοῦ καβαλλίνου κατὰ τὴν τρίτην αὐτοῦ γυναῖκα. Vide Sisinnij Patr. Constantinopol. Sancitum in jure Græcorom. pag. 199. & Responsum Basilij Achriden. pag. 309. præterea Petr. Arcudium de Concord. lib. 7. cap. 30. Notas ad Alexiadem pag. 274. & Gloss. med. Lat. in *Congeneri*.

ΣΥΓΓΈΝΕΙΝ, *Coire, rem habere cum muliere*. Anonymus in Pœnitentiali, apud Morinum: συνελθὼν γυναῖκα ἀβάπτιστον; συνελθὼν μοναστρίᾳ.

ΣΎΓΓΙΛΙΝ, pro σιγίλλιον, *Sigillum, Pactum, Diploma*. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 902. ποιοῦμεν σύγγιλιν πρὸς τὸν Σάλβαρον. Macarius Hieromonachus in Epist. apud Crusium lib. 4. Turcogr. Ep. 18. extr. καὶ ἔχομεν καὶ ἕτερα πλεῖστα εἰς τὴν μονὴν μετὰ χρυσοβούλλων, καὶ ἑτέρων ἁγίων Πατριαρχῶν συγγίλια. Vide Σιγίλλιον.

ΣΥΓΓΝΏΜΗΝ αἰτεῖν, voces Monachorum, cum ab invicem discedunt. Vita MS. S. Theoctistæ Lesbiæ: τοῖς ποσὶ προσπεσόντες ἤτουν μὲν εὐχὴν καὶ συγγνώμην· ὁ δὲ καὶ ηὔξατο, καὶ παρακλήσεως προέτεινε λόγους, καὶ προσέχειν ἐκέλευσεν αὐτοῖς, καὶ μὴ ἀθυμεῖν. Vita S. Bartholomæi Junioris: συγγνώμην τε αἰτήσας καὶ λαβών, οἴκαδε χαίρων ὑπέστρεψε. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Venia*.

ΣΥΓΓΡΟΥΛΊΖΕΙΝ, *Pulsare tympana, aut instrumenta musica*, pro συγκρούειν. Sic auguror apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS.

Καὶ πρώτην ὡς τὸ κόκαλον διατί τὴν συγγρουλίζει.

Συγγρουλίστρες, *quæ instrumenta musica pulsant*. Idem Sachleces:

Καὶ εἰς τὴν ἀντίπερα μερίαν ἐκάτζαν οἱ μαυλίστρες,
Ὅπου κατέχουν τὰ πολλά, ἔνε καὶ συγγρουλίστρες.

ΣΥΓΚΆΘΕΔΡΟΣ, *Collega*, ve[t]eri Interpreti, apud Modestinum in l. 10. §. 6. D. de Excusat. *Adsessor*, Antonio Augustino, & in utroque Glossario. Adde Harmenopul. lib. 4. tit. 2. §. 11.

ΣΥΓΚΑΤΆΘΕΣΙΣ, vox Asceticorum, quæ sic definitur à Joanne Climaco, νεῦσις ἐνήδονος τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ὀφθὲν γινομένη.

ΣΎΓΚΕΛΛΟΣ, *Concellaneus, Domesticus, qui in eadem cella habitat, tanquam socij vitæ testis*: quod obtinuit maximè in Monachis & Episcopis, uti pluribus docuimus in Gloss. med. Lat. in V. *Syncellus*, de quo more præter ibi allata, præmittendus S. Basilius in Epist. 79. ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐκλήθημεν εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐκκλησίας, τοὺς μὲν παραδοθέντας ἡμῖν φύλακας καὶ σκοπεύοντας τοῦ βίου ἐν προσποιήσει δῆθεν βοηθείας καὶ κοινωνίας ἀγαπητικῆς, &c. Idem de Monachis, in Epist. 295. πολλὴ γὰρ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἰδεῖν ὑμᾶς συνηγμένους, ὅτι οὐχὶ τὸν ἀμάρτυρον ἀγαπᾶτε βίον, ἀλλὰ μᾶλλον καταδέχεσθε πάντες, φύλακες τῆς ἀλλήλων ἀκριβείας εἶναι, καὶ μάρτυρες τῶν κατορθουμένων. Supplicatio Basilij Diaconi, in Concilio Ephesino parte 1. cap. 30. §. 4. οὐ μόνον δὲ τοὺς αὐτοῦ δῆθεν κληρικούς, ἢ συγκέλλους, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔξωθεν παροικιῶν προσεβάλετό τινας, &c. Concilium Constantinop. sub Flaviano act. 6. εἰσὶν δὲ οἱ ἐπιζητούμενοι παρ᾽ ἐμοῦ Ναρσῆς ὁ πρεσβύτερος καὶ σύγκελλος αὐτοῦ, Μάξιμος Ἀρχιμανδρίτης ὁ φίλος αὐτοῦ, καὶ Κωνσταντῖνος Διάκονος καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ αὐτοῦ Εὐτυχοῦς. Libellus Ischyrionis Diaconi Alexandrini, sub fin. in Concilio Calchedon. act. 3. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τῶν ἐκδοθέντων παρ᾽ ἐμοῦ μαρτύρων, συγκέλλων αὐτοῦ ὄντων, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ μέχρι καὶ νῦν ὄντων καὶ παραφερομένων. Adde libellos Ischyrionis & Sophronij sub fin. in ead. act. 3. & Joannem Moschum in Limon. cap. 127.

Σύγκελλος, & Σύγγελλος, (promiscuè enim hæc vox, tametsi pravè postrema, scribitur) Dignitas Ecclesiastica. Glossæ MSS. Σύγκελος, ἀξίωμα. Ita præsertim appellabantur Patriarcharum Metropolitarum, & Episcoporum Concellanei, velut eorum Vitæ testes. Horum dignitas magna, ut qui ex eorum ordine Patriarcharum & Metropolitanorum successores, plerumque, neque tamen semper, deligerentur, quod præ cæteris testantur Scylitzes pag. 775. & Zonaras pag. 204. scribentes, Seriphos apud Saracenos eundem obtinuisse apud Chalyphas gradum, quem Syncelli apud Patriarcham: ὡς γὰρ σύγκελλος τοῦ Πατριάρχου θανόντος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀντικαθίσταται, οὕτω καὶ ὁ Σερίφης τοῦ χαλιφᾶ φθαρέντος τοῦ τελευτήσαντος διαδέχεται. Leo Diaconus lib. 10 Hist. MS. de Patr. Antiocheno, qui antea Syncellus fuerat: οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶν τοῦ προσόντος αὐτῷ ἀξιώματος πορίζόμενος· τοῦ τοῦ συγκέλου γὰρ τὸ πρότερον ἐτιμᾶτο ἀξιώματι. Unde apud Zonaram pag. 152. Romanus Lacapenus Theophylacto filio natu minimo τὸν θρόνον τὸν Ἀρχιερατικὸν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων μνηστευόμενος, hunc ἀπέκειρε κληρικὸν διὰ τοῦ Πατριάρχου προχειρισθέντος, καὶ σύγκελον. Syncellorum ejusmodi crebra occurrit mentio apud Scriptores, Anonymum in Chronico Alexandrino pag. 886. 900. Nicetam Paphlag. in Vita S. Ignatij Patr. Constantinopol. pag. 1229. Theophanem an. 23. Theodosij Jun. an. 13. Leonis Isauri, an. 5. Constantini filij Irenes, in Concilio Nicæno II. act. 4. pag. 324. in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 203. &c.

Syncellorum porrò dignitas magna fuit, adeo ut sub Romano Argyro consessus prærogativam in sacris Liturgiis supra Metropolitas sibi arrogare ausi fuerint. Scylitzes pag. 723. ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ταραχὴ, διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν Μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τοὺς Συγκέλλους ἐν τῷ συνθρόνῳ. Erant quippe hac una & simul dignitate plures donati, ita ut horum numerum ad duos in singulis Ecclesiis reduxerit Heraclius in Constitut. descripta in jure Græcorom. Cum igitur plures essent hac donati dignitate, qui inter eos primas obtinebat, dictus

Πρωτοσύγκελλος, *Primus inter Syncellos*. Liturgia Chrysostomi: εἶτα τὸ ἐπιγονάτιον λαβὼν, εἰ ἔστι Πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τὶς ἔχων ἀξιότητά τινα, &c. Balsamon in Medit. de Chartophylace: κἂν τύχῃ τοῦτον καὶ βασιλικὸν ἔχειν ἀξίωμα, Ὑπερτίμου, ἢ Πρωτοσυγκέλλου τυχόν, &c. In jure Græco-Rom. pag. 206. & 210. fit mentio Nicetæ τοῦ ὁσιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Michael Psellus in Carmine de S. Gregorio Thaumaturgo ad Protosyncellum:

Σύγγελος ὡς σύνοικος, ἀλλὰ τοῦ Λόγου,
Καὶ πρῶτος ὡς πρόεδρος, ἀλλὰ τοῦ πόλου,
Πῶς οὖν τὶς αὐτὸν Πρωτοσύγγελον λέγε,
Ὡς οὐρανοῦ πρόεδρον, ὡς Θεοῦ φίλον.

Apud Zonaram in Michaele Stratiotico, Leo qui nudè primùm Σύγκελλος, infrà Πρωτοσύγκελλος appellatur, ut & à Scylitze pag. 796. Meminit denique Protosyncellorum Codinus de Offic. Palat. cap. 20. num. 16. οἱ δὲ Ἀρχιμανδρῖται, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ δὴ καὶ καθηγούμενοι τῶν ἐντίμων μοναστηρίων, &c. Adde Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsar. pag. 45. Quinetiam neque is unicus fuit, sed plures perinde fuere interdum *Protosyncelli*, quorum primus

Πρωτοπρόεδρος τῶν Πρωτοσυγκέλλων deinceps appellatus est, quod in Syncellorum & Protosyncellorum consessibus, primas partes haberet. Nec nupera hæc dignitas, cum illius meminerit Scylitzes in Michaele Parapinacio pag. 845. προσελάβετο δὲ διὰ τοῦτο τὸν Σίδης Μητροπολίτην εἰς τὸ τὰ κοινὰ διοικεῖν, εὐνοῦχον μὲν τὴν φύσιν, δραστήριον δὲ καὶ ἀμφιδέξιον, Πρωτοπρόεδρον τῶν Πρωτοσυγκέλλων τυγχάνοντα, ἄνδρα πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς στεμνυνόμενον. Laudatur præterea à Lambecio ex Bibliotheca Cæsarea Νικολάου τῆς ΚΠόλεως τῆς Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Πατριαρχικοῦ Νοταρίου, καὶ Πρωτοπροέδρου τῶν Συγκέλλων, καὶ Νομοφύλακος τῶν Ῥωμαίων Βασιλείας τοῦ Δοξαπατρὶ, Ἐξήγησις τῶν Τετραστίχων ἰαμβικῶν Παραινετικοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Atque is denique videtur appellatus, extrema Græcia,

Μέγας Πρωτοσύγκελλος. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 19. ἐξελέξατο δὲ ἀντ' ἐκείνου τοῦ πρώτως ἀπιόντος εἰς τὸν Μαρτῖνον, Ἡγούμενον τοῦ προδρόμου, καὶ μέγαν Πρωτοσύγκελλον. & sect. 7. cap. 14. εὐεργέτησεν οὖν αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς τὸ τοῦ μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου ὀφφίκιον. Meminit etiam Phranzes *Magni Protosyncelli* lib. 2. cap. 9. Vide Morinum de Ordinat. pag. 247. & quæ de Syncellis observavimus in Gloss. med. Lat.

Συγκέλλων dignitas & nomenclatura ad ipsos postmodum Pontifices transiit, atque adeo etiam Metropolitas. Nec id omnino nuperum: nam apud Scylitzem in Basilio & Constantino, occurrit ὁ Σύγκελλος Στέφανος καὶ τῆς Νικομηδείας Πρόεδρος. Idem in Romano Argyro pag. 723. ἐτίμησε δὲ Συγκέλλους μητροπολίτας τρεῖς, τὸν Ἐφέσου Κυριακὸν, ὡς τοῦ Πατριάρχου ὁμαίμονα, Δημήτριον τὸν Κυζίκου, ὡς λίαν αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πεφιλημένον, καὶ Μιχαὴλ τὸν τῶν Εὐχαΐτων καθ' αἷμα τούτῳ ἐγγίζοντα. Inter Epistolas Pselli MSS. 188. inscribitur τῷ μητροπολίτῃ Κυζίκου τῷ συγκέλλῳ κυρίῳ Ῥωμανῷ. Habetur in eod. Cod. ejusdem Pselli ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν θεοσεβέστατον μητροπολίτην Εὐχαΐτων, καὶ Πρωτοσύγκελλον. In Edicto Michaelis Cerularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allatium de libris Eccl. Græcor. pag. 161. & 171. Theophanes Cyzici, Nicetas Calchedonis, Laurentius Dyrrachij, Leo Athenarum, Michael Sylæi, & Nicolaus Euchaneæ ἐπίσκοποι & Σύγκελλοι indigitantur. Sed & aliquot Præsulibus Italicis eandem dignitatem attributam docuimus in Gloss. med. Lat. qui *Pontificales* & *Augustales* Syncelli inscribuntur. Ex quibus emendandus Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 292. ubi sic, *Antidotus alia Michaëlis Angeli regij*, legendum enim ex MS. Reg. *Syngeli*, seu συγγέλου βασιλικοῦ. Jam vero Præsulibus Syncellorum dignitatem attributam par est existimare, ut in publicis & Ecclesiasticis consessibus Patriarchales Syncellos præcederent, duplici donati dignitate, cum Syncelli, ut supra attigimus, ipsos præsules antecederent, vel certe ex hac Syncellorum dignitate ante cæteros etiam metropolitas & Episcopos.

Σύγκελλοι denique iidem qui *Episcopi suffraganei*. Vvillelmus Tyrius in Notitia Ecclesiæ Antiochenæ: *Et quoniam iterum eundem Patriarcham oportebat habere præter supra dictos Metropolitanos, familiares suffraganeos, quos Græci Cyncellos vocant, subtraxerunt prædictis Metropolitanis quosdam Episcopos, & quosdam de novo creaverunt usque ad viginti quinque*, &c.

ΣΥΓΚΕΡΑΣΤΌΝ, *Vinum aqua dilutum*. Apophtegmata patrum in Petro Pionita num. 1. οἶνον οὐκ ἔπινον, ὅτε οὖν ἔβρασεν, ἐποίουν οἱ ἀδελφοὶ μικρὸν συγκερασὸν, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ δέξασθαι, καὶ ἔλεγε, θαρσεῖτέ μοι, ὅτι ὡς κονδῖτον αὐτὸ ἐγὼ καὶ ἐκεῖνον ἰαυτὸν εἰς τὸ συγκερασόν. Ubi Codd. alij habent συγκερασμόν.

ΣΥΓΚΑΊΩΨ, *Stœchas*, apud Interpol. Dioscor. cap. 436.

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΊ, *Senatores*, *Proceres*, apud Modestinum in l. 15. §. 3. de Excusat. & alios, ubi Consulendus

Consulendus Ant. Augustinus. Gloss. Gr. Lat. Συγκλητικὸς, *Senatorius*, *Senator*. Συγκλητικὸς ἀνὴρ, ὁ ἔχων πορφύραν, *Penulatus*. Theophanes an. 9. Arcadij: ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν. Adde eundem an 6. Zenonis, &c. ejusmodi συγκλητικοῖς habentur scriptæ aliquot Epistolæ apud Nilum Monach. lib. 1. Epist. 1. 8. 184. 316. 320. Occurrit etiam passim in Libr. JC. Græc.

Συγκλητικῶς, *more procerum*, *Senatorum*. Nicetas in Alexio Man. F. συγκλητικῶς ἐξυφασμένον τὸ κεφαλῆς κάλυμμα.

ΣΥΓΚΟΜΑ ἰταλικὸν, apud Nonum de morbor. curat. cap. 184. vide in ἀθερίνα.

ΣΥΓΚΟΠΗ, *Opus tessellatum*. Continuator Theophanis lib. 3. num. 7. ἐκ συγκοπῶν δὲ καὶ διαφόρων λίθων τὸ ἔδαφος πᾶν. Codinus in Orig. Constantinop. num. 19. ἐπάτωσε δὲ τοὺς αὐτοὺς περιπάτους μετὰ συγκοπῆς. Vide Μουσικός.

ΣΥΓΚΟΥΡΙΟΝ, *Avis venatica genus*. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum, pag. 245. τὰ συγκέεια τὰ Μιλυλωαια κρέττονα τῶν ἄλλων.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ, *Cucumis silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c. 736.

ΣΥΓΚΡΙΤΗΣ, *Adsessor judicis*. Synaxarium 8 Martij in S. Theophylacto Episcopo Nicomediensi: εἰς ΚΠολιν δὲ ἐλθὼν, ἐδέχθη Ταρασίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ τότε πρώτῳ Συγκρίτῃ ὑπάρχοντι· ἐπεὶ δὲ Πατριάρχης προεχειρίσθη, &c.

ΣΥΓΚΤΗΣΙΑ, *Massa*. Glossæ Lat. Gr. *Saltus*, Σύγκτησις. In aliis, *compossessio* exponitur. Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 56. ἑκάστῳ Ἐπισκόπῳ τὸ πρέπον ἐφυλάχθη, ἵνα ἐκ τῆς συγκλησίας τῶν παροικιῶν μηδὲν ἀποσπασθείη πρὸς τὸ ἴδιον κλῆσασθαι Ἐπίσκοπον, &c. Ubi interpr. *Ut ex massa diœcesium nulla carperetur*, *&c.*

ΣΥΓΛΑ, *Urna*, Ἀντλία. Italis, *Secchio*. Vide Σίγλα.

ΣΥΓΝΟΦΟ, *Nubes*, Νεφέλη, in Corona pretiosa. Συννεφιὰ, *Caligo*, ζόφος, ἀχλύ. Σύννεφος, Συννεφιασμένος, *Caliginosus*, Γνοφώδης. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, ὅπου σχεδὸν ἐφαίνετο νὰ ἦτον νύκτα, χωρὶς νὰ εἶναι σύννεφα νὰ τὸ ἐμποδίζουν, &c. Vide Σιώνεφον.

ΣΥΓΟΥΡΟΣ, *Securus*, ex Ital. *Sigouro*. Vide in Σεγοῦρος.

ΣΥΓΧΑΡΙΑΡΙΑ, *Præmia nuntiatæ lætitiæ*. In lib. 56. Basilic. tit. 17. ita concipitur: περὶ φροντιστῶν δημοσίων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιζόντων, καὶ περὶ συγχαειαρίων. Rursum ibidem ex l. 1. C. publ. lætit. οἱ τὰς δημοσίας ἱλαρίας, εἴτ' οὖν χαρμόσυνα ἐπιφερόμενοι, μηδὲν παντελῶς ὑπὲρ ἐπαρχιωτῶν λαμβανέτωσαν, &c.

Συγχαρίκια, eadem notione. Theophanes an. 22. Heraclij: ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρίκια τῷ Ἡρακλείῳ ἐν τῇ Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. Ubi Miscella: *Munera congratulatoria*: quo loco Cedrenus habet συγχάρια. Historia MS. Bertrandi Romani:

Δίδουν πρὸς τὸν Ῥοδόφιλον ἔκλαμπρα συγχαρίκια.

Anonymus de Amoribus Callimachi & Callirrhoes:

Ὡς εἶδον ἀνέλωτα τὸν τοῦ Δεσπόινης ὕπνον,
Οἱ πρώτιστοι τοῦ Βασιλέως, καὶ φύλακες τῆς κόρης,
Καὶ τὴν τῶν θρήνων καὶ κλαυθμῶν κατάπαυσιν ἐκείνων,
Τὸ συγχαρίκιν γράφουσιν ὡς πρὸς τὸν Βασιλέα,

Πέμπουσι ταύτην τὴν γραφὴν μετὰ σπουδῆς μεγάλης.

ΣΥΓΧΑΟΣ. *Herbæ genus*. Demetrius Constantinopol. lib. 1. Hieracosophij cap. 171. λαβὼν βοτάνην Σύγχλον καλούμενον, καὶ ζέσας τῷ ὕδατι, καλάντει τοὺς τόπους τοῦ κλάσματος ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά.

ΣΥΓΧΥΤΙΚΟΙ, Hæretici, μίαν φύσιν δοξάζοντες ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, μετὰ τὴν ἕνωσιν τῆς διττῆς φύσεων, inquit Zonaras in Anastasio. Vide quæ ibi adnotamus.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ, *Venia*, *Absolutio*. Glossæ Gr. Lat. Συγχώρησις, *Indulgentia*, *Concedentia*, *Remissio*, *Indicia*. Liturgia Chrysostomi: καὶ προσελθὼν ὁ διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς, αἰτῶν συγχώρησιν. Triodium fer. 2. hebd. 1. jejun. ἰστέον ὅτι τοῦ προεστῶτος τὸ εἶχον λέγοντος, ἡμεῖς τὸ Εὐλόγησον ἀποκρινόμεθα, λαβόντες τὴν συγχώρησιν καὶ παράθεσιν. Horologium: ὁ προεστὼς, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων· καὶ λαμβανόμεθα οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ προεστῶτος. Symeon Thessalonicensis lib. de Sacram. μετ' εὐλογίας καὶ συγχωρήσεως, καὶ μεθ' ὑποταγῆς τε καὶ εἰρήνης, τὸ τῆς διακονίας ἐκτελέσαι ἕκαστος ἔρχεται. Vita S. Nili Junioris pag. 70. οἱ δὲ καταπλαγέντες, ἐπὶ τῷ θαύματι, ἔβαλον μετάνοιαν, καὶ συγχώρησιν ἐζήτησαν. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrog. num. 4. τῶν δὲ μοναχῶν κραζόντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ δακρυρροούντων, ἐνὶ ἑκάστῳ βαλὼν μετάνοιαν, συγχώρησιν ᾔτει. Nicephorus Gregoras lib. 4. hist. ineditæ cap. 30. ἔγγραφον ὁ Πατριάρχης Ἰωσὴφ Ἰσίδωρος ἐπ' ἄμβωνος ἀναβεβηκὼς, διεξῆλθε συγχώρησιν Georgius Pachymeres lib. 5. Hist. cap. 7. ἀντεῖχεν ὡς λέγοιτο ἐκείνου διά τε τὴν ἀπ' ἐκείνου συγχώρησιν. Historia Apollonij Tyrij:

Ἀπλὴν ἐσαθηκεν καιρὸν ἐσώθη ἡγούμενον,
Συγχώρησιν ἐκάλεσε, καὶ τότες ἀπεθάνει.

Istius porro συγχωρήσεως habetur formula in eadem Chrysostomi Liturgia apud Goarum pag. 98. ubi Sacerdos ad Diaconum: ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ, συγχώρησόν μοι ἁμαρτωλῷ. Et infrà de Diacono: καὶ βαλὼν μετάνοιαν, τῷ ἱερεῖ λέγει, Εὐλόγησον, δέσποτα, &c. Occurrit hæc formula non semel, apud Dorotheum doctr. 11. pag. 816. Joannem Moschum in Limon. cap. 98. & in Apophthegm. patrum passim. Vide Scylitzem pag. 637.

Συγχώρεσον, Συγχώρεσις, Συγχώρεμα, eâdem notione apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. cap. 5. ubi de Indulgentiis Pontificiis.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΝ, *Ignosce*: Formula familiaris: qualis illa hodie apud nos, *Pardonnez-moy*. Vita MS. S. Xenes: ὁρῶ γὰρ ἐγὼ πρόσχημα ἔχοντα Ἐπισκόπου· ἔφη αὐτῇ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, Συγχώρησόν μοι, ἀδελφὴ, ἄνθρωπος εἰμὶ ἁμαρτωλός. Apophthegmata Patrum in Arsenio num. 24. καὶ ἔβαλεν αὐτῷ μετάνοιαν, λέγων, Συγχώρησόν μοι, ἐγὼ ἤμην &c. Occurrit ibi sæpe, apud Joan. Moschum, Pelagium, Palladium in Vita Chrysostomi pag. 40. in Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num. 3. in colloquiis Zosimæ pag. 292. 294. &c. Quam quidem formulam fortè spectavit auctor Glossarij Gr. Lat. Σύγγνωθι, *Ignosce*.

Κύριε, συγχώρεσόν μοι, precatiuncula indicta in ἐπιτίμιον. Concilium Constantinopolit. IV. act. 2. extr. ubi de pœnitentiis impositis Photij sectatoribus Episcopis: ποιεῖν τε γονυκλισίας καθ' ἡμέραν ν'. καὶ τὸ, Κύριε, συγχώρησόν μοι ν'.

ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΝ σύμφωνον, *Pactum de remittendo & non petendo*, apud Harmenop. lib. 5. tit. 9. §. 29.

ΣΥΓΧΩΡΟΧΑΡΤΙΟΝ, *Venia*, *Remissio*, *Indulgentia*, *absolutio à peccatis*: ἡ τῶν ἁμαρτημάτων ἀρχιερατικὴ ἄνεσις. Συγχωρητικὰ γράμματα, in Epistola Hieremiæ Patr. Constantinopol. apud Crusium lib. 4. Turcogr. Epist. 9. Nicephorus Gregoras lib. 4. enarrans ut Michael Palæologus Imp. ob perjurium, & excæcatum Juniorem Lascarim veniam à Germano Patr. Constantinopolit. expetierit & impetraverit: πρῶτος μὲν οὖν ὁ Πατριάρχης ἐπιστὰς αὐτῷ κειμένῳ, συγχωρήσεως ἔγγραφόν τινα διεξῄει λόγον, καὶ μετ' αὐτὸ

αὐτὸν ἕκαςος τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τὴν ἑκάςῳ προσήκουσαν τάξιν διαδεχόμενος, ἀνέγνωσαν ἅπαντες ἐφεξῆς ἐπ' αὐτῷ τὸν εἰρημένον τῆς συγχωρήσεως λόγον. Idem lib. 9. τῷ μὲν οὖν λαῷ τῷ τε ζῶντι καὶ τῷ τεθνεῶτι, συγχώρησιν ἔγγραφον ἐπ' ἄμβωνος ἀνέγνωκε τὴν ἱερατικὴν περιβαλόμενος ςολὴν ἐν ὥρᾳ τῆς μυςαγωγίας ὁ Πατριάρχης.

Arcudius de Concordia lib.4.pag.373.scribit Græcos Patriarchas solere ejusmodi diplomata, instar indulgentiarum vel Jubilæi, concedere, hacque de causa ea appellare Συγχωροχάρτια, quasi dixeris *Condonatitias literas*. Concedunt autem tum his qui apud eos confitentur, si postulant, tum aliis quos jam supponunt confessos fuisse: cujus etiam confessionis auricularis mentionem in literis faciunt. Sed Jacobus Goarus in Euchologio pag.680.tradit quosvis pontifices, præsertim Episcopali dignitate superiores, diplomata quædam à Pœnis & Canonibus non plenè impletis pœnitentes eximentia, maximè circa decessum ex hac vita, extra sacramenti susceptionem, ut fiant παντὶ τρόπῳ συγκεχωρημένοι, concedere: & hæc Συγχωροχάρτια, seu Chartas condonatitias, indulgentiarum vicem apud Græcos obtinere. Descripsit Crusius in Turcogræcia pag. 104. ejusmodi συγχωρητικὴν, concessam Theodosio Zygomalæ à Michaele Patriarcha Antiocheno, hoc titulo: Συγχωρητικὴ εὐχὴ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Μιχαὴλ, ἣν ἀνέγνωσε ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ εἰς αὐτὸν ἐξομολογηθέντος, φέρων καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν ςολὴν, καὶ ἐπενδυόμενος τὰ σωτήρια, καὶ νουθετῶν ἐκκλίνειν ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιεῖν ἀγαθόν. Sequitur deinde ejusdem Michaelis diploma, ex quo cujusmodi sit τῆς συγχωρητικῆς formula, lector percipere potest. Alias describit Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 2. cap. 5. §. 4. pag. 130. 131. ut & Arcudius pag.371.

ΣΥΔΟΡΟΚΕΦΑΛΟΝ, *Sudarium*, Nomocanon Cotelerianus num.251. ἐὰν ἀνδρόγυνοι, ἀλλήλους ἔγωσαν εἰς μίαν σάρκα, καὶ οὐδὲν τεκνοποιήσουσιν, ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, μερίζουν οὕτως· γαμβρῷ καὶ νύμφης τὰ συδοροκέφαλα αὐτῶν, τὰ δὲ προσφερόμενα, ἤγουν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακληθέντα μεριζέσθωσαν ἐν μέσῳ, &c.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ. Aristophanis Scholiastes ad Ranas: σύκον. εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος, ὅ φασιν ἰδιωτικῶς Συκάμινον.

ΣΥΚΟΤΙΝΑ, pro σικοτρίνη, *Succotricitrina*, apud Myrepsum sect.32.cap.17.quæ ita appellatur, inquit Fuchsius, ob nimiam aloës copiam: hodie *Sucitrina* dicta. At in Cod. Reg. Συκοτρίνα legitur.

ΣΥΚΩΤΟΝ, *Ficatum*, *Iecur*, Recentioribus Græcis. Vide Salmasium ad Solinum p.1319.

ΣΥΚΟΤΟΚΥΛΟΝ. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. n.38. ait eundem Patr. accusatum ab inimicis, ὅτι συκοτόκυλα ὀρνιθίων ἔφαγεν, καὶ ὅτι πολλὰς ὥρας γονυκλισίας ποιῶν ηὔχετο. Fortè legendum συκοτόχυλα, *succos jecorum*, vel συκοτόπυλα. Vide Σικότι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ἐναγωγὴ, *Actio calumniæ*, in Basilicis & libris JC.

Συκοφαντικὸν, *Sacramentum*, seu *juramentum de calumnia*, vox etiam Jurisconsultorum Græc. Nicetas Metropolita Heracleæ in Respons. τὰ ἐγκλήματα οὐ διὰ συκοφαντικοῦ καὶ τελείως λύονται. Occurrit in jure Græcorom. p.119. 120. &c.

ΣΥΚΟΦΑΣ, *Ficedula*, Συκαλίς.

ΣΥΚΟΝΕΙΝ. Vide in Σικόνειν.

ΣΥΛΕΜ, τῆς ἔρας τὸ ἄλευρον, in Glossis Jatricis MS. ex Cod. Reg. 190. τῆς ἤρας, in Cod. 1843. Farinal olij, αἴρας. Matthæus Silvaticus: *Silem est herba nascens inter frumentum, cum est tempus pluviosum, & est gramen.*

ΣΥΛΗΓΟΥΔΙΝ. Vide in Τοιχοβαύσης.

ΣΥΛΙΓΟΥΡΔΟΝ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. de Medicis Imperatoris:

Λέγουσι, ποιοῦσι τὰ καὶ τὰ, καὶ ἂς γένη τόδε τόδε,
Καὶ ἂς φέρουσι συλίγουρδον, καὶ ἂς βάλλουσιν ἀπάνω.

Vide Συλλιγοῦδι.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ, inter excubitores aulæ Turcicæ recensentur à Laonico Chalcondila lib.5. Hist. pag. 122. μετὰ δὲ Συλικτάριδες εἰσι τοῦ Βασιλέως θυρῶν ἀμφὶ τοὺς τριακοσίων, οἱ ἱππεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν νεηλύδων ἐπὶ ταύτην παραγίνονται τὴν χώραν. Apud eundem in fine libri 8. scribitur Σελιχτάριδες, in libro verò 9.

Σιλικτάριοι. Videntur intelligi ij de quibus Menavinus apud Sansovinum de Reb. Turcic. pag. 37. cap. *De servitori continovi del palazzo. Il terzo è saftar, che porta l'arco & la saette, & la sua spada: & questi sono i piu propinqui al signore, & hanno per provisione dieci ducati d'oro il mese per ciascuno, & sono due volte l'anno vestiti del broccato d'oro, & quando sono d'età d'anni 24. gli togliono da qual servigio, & mettongli in magior grado, &c.*

ΣΥΛΙΤΡΑ, *Dulcis radix*, γλυκύῤῥιζα, apud Interpol.Dioscorid. c.412.

ΣΥΛΛΑΒΑΙ, *Apices*, in Gloss. Gr.Lat. *Literæ, sacri affatus*, *Rescripta principum.* Vox apud JC. Græcos passim obvia.

ΣΥΛΛΕΓΕΙΝ, *Collectam agere*, *in sacram ædem coire*, quomodo, *colligere*, usurpant scriptores Latini, ut in Gloss.med.Lat. docuimus. Joan.Chrysost. Homil. in Cœmeterij nomen: ἔξωθεν οὖν διὰ τοῦτο συλλεγόμεθα· τίνος δὲ ἕνεκεν τοῦ μαρτυρίου τούτου, καὶ οὐχὶ ἐν ἑτέρῳ; utitur mox, & alibi.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ, *Lectoris missæ inservientis ministeria*; quo nomine inscribitur liber Ecclesiasticus Græcorum Edit. Venetiis an. 1635. hoc nempe titulo, ἀκολουθία τοῦ ἀναγνώςου, ἤγουν τὰ Συλλειτουργικά. Deinde in ipso libri initio: εἴδησις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ. μετὰ τὸ εὐλογητὸν, ὁ ἀναγνώςης λέγει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, οὕτως ἡσύχως καὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, &c. In Liturgia Chrysostomi apud Goarum ad Euchologium pag. 98. Sacerdos sic Diaconum compellat: ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ, συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Pachymeres lib.11. cap. 20. ἡ δ' οἰκονομία οὕτω πως ἦν· Πατριάρχην μὲν αὐτὸν μὴ λειτουργεῖν ὅλως, ὡς ἂν μὴ συλλειτουργοῦντων κατὰ τὸ εἰκὸς διακόνων. Vide eundem Goarum ad Euchologium p.12.

ΣΥΛΛΗΒΑΡΙ, *Frænum*, κημὸς, ἡνία. Συλληβαρώνειν, *Frænare*, ἀναχαιτίζειν. Vide Σαληβάρι.

ΣΥΛΛΗΓΟΥΔΙΑ, *Angina*, Συνάγχη, ἄγχόνη.

ΣΥΛΛΙΓΟΥΔΙ, *Lacertus*, Σαυρός. Vide Συλίγουρδον, & Τοιχοβαύσης.

ΣΥΛΛΟΓΗ, apud Suidam, ὄνομα ἀρχῆς, nomen dignitatis, *Collector* scilicet tributorum. Procopius in Anecdot. τότε λῃςὴς ἔννομος ὄνομα τὴν Συλλογὴν, τῆς ἐπὶ τοῖς τιμήμασι τῆς ἀρχῆς καταβαλλομένων χρημάτων οὐκ ἐχούσης τινὰ ἐλπίδα τῆς τῶν ἁμαρτανομένων ἐπιςροφῆς.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ, *Contractus.* Vox JC. familiaris, cujus vim sic explicat Scholiastes Basilic. scribens τὸ μίγμα τῶν βουλημάτων τῶν συμβαλλόντων προσώπων, συμβολὴν λέγεσθαι· διὸ, inquit, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔγγραφον σύνταγμα Συμβολὴ καλεῖται, οἷα ὑπόμνημα τῆς συμφωνηθέντων μεταξὺ τῶν συμβαλλόντων, ἤτοι συμμιξάντων καὶ συναινεσάντων, καὶ εἰς ταυτὸ τὰς ἰδίας ἀγαγόντων γνώμας. Lexicon MS. Cyrilli: Συμβόλαιον, τὸ γραμματεῖον, ἀφ' οὗ καὶ Συμβολαιογράφος. Quæ postrema vox occurrit in Nov. Justiniani 7.44. &c. Idem Lexicon: χειρόγραφον, συμβόλαιον, γραμματεῖον. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de Bello & pace:

Pace : συμβόλαιά εἰσι τὰ ἐπὶ γάμου γινόμενα γράμματα.

ΣΥΜΑ', Συμάιαν, Συμαζώνειν. Vide in Σιμά.

ΣΥ'ΜΒΑΣΜΑ, *Transactio*. Συμβασης, *Transactor*, Διαλλάκτης.

ΣΥ'ΜΒΟΛΟΝ, *Sacra cæna, Divina Eucharistia.* Palladius in Vita Chrysostomi pag. 66. de Libellis accusationis adversus eundem Chrysostomum : ἔχοντας μὲν ἀληθὲς οὐδὲν, πλὴν τούτου, ὅτι παρέχει πᾶσι, μετὰ τὴν κοινωνίαν ἀποῤῥύπτεσθαι ὕδατι καὶ παστίλε, ἵνα μὴ ἀκουσίως τῷ σιέλῳ, ἢ τῷ φλέγματι, συνεκπτύσωσί τι τοῦ συμβόλου.

Σύμβολον, *Symbolum Apostolorum, brevis fidei confessio Religionis continens elementa*, inquit Euthymius Zigabenus in Panoplia, initio. Theodorus Lector & Cedrenus an. 23. Constantij, de Petro Fullone Antiocheno Patr. καὶ ἐπὶ πάσῃ συνάξει τὸ σύμβολον λέγεσθαι, præcepit, πρότερον τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ καὶ μόνον λεγόμενον. Passim.

Σύμβολα, *Codicilli datorum officiorum*, apud Justinian. in Nov.81. Vide Cujacium ad Nov.8.

Σύμβολα τοῦ ἀριθμοῦ, in Nov. 118. Justin. cap.1. Galli *Chiffres* vocant. Vide Cujacium lib.1. observ. cap.3. & lib.12. cap. ult.

Σύμβολον, *Signum*, *Campana*. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap.35. καὶ τὰ τῆς Ἐννάτης ὥρας μεσώρια ἐν τῷ κοιμητηρίῳ ὑμῶν ψάλλεσθαι βουλόμεθα, τοῦ μικροῦ συμβόλου κρουομένου. Typicum S. Sabæ cap.40. ὅτε δὲ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς τοῦ ἑσπερινοῦ, κρουομένου τοῦ συμβόλου, συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Cap.41. περὶ δὲ ὥραν ἕκτην, κρουομένου τοῦ συμβόλου, συναγόμεθα ἐν τῷ νάρθηκι. Cap.45. αἱ λοιπαὶ λιταὶ ψάλλονται ὁμοίως ἐν τῷ νάρθηκι μετὰ τὸ κλύπων τοῦ συμβόλου κρουομένου καθ' ὥραν ς'. Vide Gloss.med. Lat. in *Signum*.

ΣΥΜΒΟΥΛΑ'ΤΩΡ, *Consiliarius*, *Assessor*, πάρεδρος, Σύμβουλος. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὸν ἐς ἐκ τους οἰδίας του καὶ συμβουλάτωράς του.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. ϑ'.

Ἔμεινε μόνος ὁ Νέστωρ συμβουλάτωρ τῶν Ἑλλήνων.

ΣΥΜΒΟΥ'ΛΙΟΝ, *Consilium*, in Gloss. Gr. Lat. & Lat. Gr. *Concilium*, Συνέδριον, Συμβούλιον. Alibi : *Collegium*, Συμβούλιον. S. Athanasius de Synod. Arimin. pag.878. εἰς τὸ συμβούλιον ἡμῶν κατήγαγον ἑαυτούς. Theophanes an.34. Justiniani : περὶ ὥραν δὲ ἐννάτην συμβούλιον ἐποίησε, καὶ ἔπεμψεν τὸν Ὕπαρχον, &c. Martyrium S. Procopij : συμβούλιον ποιήσαντες, ἔστησαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ &c. Vita S. Eudociæ Mart. num.35. συμβούλιον ποιήσαντες ἀπέστειλαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν προειρημένον βασιλέα μετὰ τῆς μακαρίας Εὐδοκίας.

Συμβούλιον maximè in malam partem sumitur, cùm de aliquo opprimendo consilium initur. Vita S. Maximi Confess. num.26. συμβούλιον δὲ ποιησάμενοι βασιλεὺς ἅμα καὶ Πατριάρχης, οὐδὲν ἧττον ἢ Πιλάτος ἢ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τῷ ἐμῷ Ἰησοῦ, &c. In ejusdem Actis pag.40. συμβούλιον ποιήσαντες οἱ τῆς ἐκκλησίας, ἔπεισαν τὸν βασιλέα ταύτην αὐτοὺς κατακρῖναι τὴν πικρὰν καὶ ἀπάνθρωπον ἐξορίαν. S. Joannis Theologi Commentarius apocryphus de Jesu-Christo, MS. συμβούλιον δὲ ἐποίησαν Ἄννας καὶ Καϊάφας. Pseudo Eustochius in Vita S. Eusignij : συμβούλιον δὲ ποιησάμενος μετὰ τῆς συγκλήτου, φησίν, ζητήσατέ μοι παῖδα εὔμορφον καὶ φρόνιμον, &c. Ubi συμβούλιον ποιεῖν, idem valet quod apud Latinos inferioris ætatis, *Consiliari*, pro *conspirationem moliri*. Utitur præterea Symeon Logotheta in Leone Philosopho n.4. Occurrit etiam non semel apud Matthæum & Marcum.

ΣΥ'ΜΜΕΤΡΟΣ. Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : δύο πραγματευταὶ ἦσαν φίλοι, ὁ εἷς πλούσιος, ἕτερος σύμμετρος. Id est *modicè dives*.

ΣΥΜΠΑ'ΘΕΙΑ, *Venia*, *Absolutio*, *Remissio*. Glossæ MSS. ἐπιχώρησις, συμπάθεια, παραχώρησις. Corona pretiosa : συμπάθιο, *Indulgentia*, Συγχώρησις. Συμπάθιον, Portio, συμπάθειον, Hieron. Germano. Bulla aurea Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. pag.85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις ῥογῶν, καὶ προσθήκας δόσεων, καὶ συμπαθείας τῶν λεγομένων συνηθειῶν, καὶ σχιδευμοὺς καὶ ἀποσχιδευμούς, &c. Paulò ante : συμπαθείας δημοσιακῶν ὀφλημάτων. Novella 2. Manuelis Comneni Imp. lib.2. Juris Græcorom. πᾶσα δὲ πρόσταξις γεγονυῖα εἴτε περὶ τῶν προαφωρισμένων, εἴτε περὶ κλασμάτων, εἴτε περὶ συμπαθειῶν, εἴτε περὶ τῶν ἀπὸ ταπεινῶν στίχων, εἴτε περὶ τῶν ὑποκειμένων ταῖς χαραγαῖς, εἴτε περὶ στρατιῶν συμπεπαθημένων, κἂν μὴ ἀντισήκωσις ἐγένετο, &c. Idem Jus Græcorom. lib.2. pag.104. καὶ πολλάκις μὲν ὅρκοις διαβεβαιοῦντα καὶ ὑποσχόμενον δοῦναι τῷ βασιλεῖ τὸ τῶν ἐπιτιμίων συμπαθείαν. Codinus in Orig. Constantinop. num.149. ἠπλώτησεν αὐτῷ ἐκεῖσε, αἰτῶν λόγον συμπαθείας τοῦ μὴ φονευθῆναι. Damascenus Studita Homil. 20. καὶ ἐζήτα συμπάθιον.

Συμπαθεῖν, *Crimen condonare*. Epistola Sultani Ægyptij apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. ἀλλὰ ἐφύλαξες τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐσυνεπάθησες τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ ἐχάρημεν εἰς τοῦτο πολλά.

ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ', *Collusio*. Vox Jurisconsultorum in Basilicis, &c.

ΣΥ'ΜΠΑΜΟΣ, *Accidens*, Σύμβαμα. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 269. ἐὰν γένῃ τὸ ἀπὸ κάνενα σύμπαμον οὐ διὰ κανένα κακὸν, &c. Ubi versio Veneta : *Per alcuna mala sorte*.

ΣΥΜΠΕ'ΝΘΕΡΟΣ, *Consocer*. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag.484. ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γρηγορᾶν Δομέστικον τῶν σχολῶν τὸν λεγόμενον Ἰβηρίτζην, συμπένθερον ὄντα Ἀνδρονίκου, καταπολεμῆσαι αὐτόν. Idem in Porphyrogenito p.494. Νικήτας δὲ Πατρίκιος ὁ συμπένθερος Ῥωμανοῦ, &c. Adde Anonymum in eod. Porph. n. 12. & in Lacapeno n.22.

Συμπενθέρα, *Socrus*, Πενθέρα, apud Portium. Συμπενθερία, affinitas inter duos, ex filiorum vel filiarum nuptiis, sic ut uterque socer dicatur, hic quidem respectu nurus, alter respectu generi. Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. συμπενθερίας μετὰ τοὺς Τούρκους, καὶ ἀγάπας ἔχοντες. Balsamon interrog.43. ἡ συμπενθερία τῶν συντέκνων μέχρι πόσου βαθμοῦ κωλύεται. Adde Nomocanon. Cotelerianum n. 492.

Συμπενθεριάζειν, *Affinitatem contrahere per matrimonia liberorum*. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap.13. εἰ — ἀτίμων βορείων ἐθνῶν αἰτήσεται συμπενθεριάσαι μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ ἢ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς νύμφην λαβεῖν, ἢ ἐπιδοῦναι οἰκείαν θυγατέρα, &c. Occurrit ibi rursum semel ac iterum. Vide Notata ad Alexiadem Anneam p.233.281. & Gloss.med.Lat. in *Consocer*.

ΣΥΜΠΕΣΜΑ, *Accidens*. Anonymus de Nuptiis Thesei :

Γιατὸ λεεινὸ τὸ σύμπεσμα ἀθλίου τοῦ Ἀρκήτα
Ἡ νύκτα ἐκαλέβαλεν, ἐκρίβελον ἡμέρα.

Vide Σύβασμα, & Συμπαμός.

ΣΥΜΠΕ'ΦΤΕΙΝ, *Concordare*, *Convenire*, Ὁμογνωμονεῖν, συμφωνεῖν.

ΣΥΜΠΙΣΤΕ'ΝΕ, *Sebesten*, Myrepso de Antidotis cap.99. Actuario, & aliis. *Mixa*, & *Mixaria*.

ΣΥ'ΜΠΛΕΥΡΟΝ, *Perna*. Ptochoprodromus MS. lib.1.

Σύμπλευρον ἐμαγείρευον σύλλαρδον ἐκ ταξεύρης.

Infrà :

Ἐγὼ δ' ὡς ηὗρα κείμενον σύμπλευρον τὸ ἀπάκιν.

Vide in Ἀπάκιν.

ΣΥ'ΜΠΛΙΟΝ, *Proximè*. Anonymus de Locis Hierosol.

Hierosol. num. 4. αὐτῦ σύμπλιον ἐναι τὸ σπήλαιον, ὅπε ἦτεν ὁ Χειςὸς μὲ τὲς ἁγίες Ἀποςόλες κεκρυμμένος. Et num. 12. αὐτῦ σύμπλιον ἐναι ὁ οἶκος τοῦ Ἰωακείμ.

ΣΥ'ΜΠΟΝΟΣ, *Assessor judicis*, in Basilicis. Glossæ Lat. Gr. Assessor, Σύμπονος.

ΣΥΦΑ'ΜΙΛΟΣ. Vide in Φαμιλία.

ΣΥ'ΜΦΕΡΜΑ, *Symbolum, collatio.* Alexij Comneni monita MSS. ad Spaneam nepotem:

Καὶ λίψυν τὰ χαρίσματα, καὶ τὰ συμφέρματά σε.

ΣΥΜΦΑΙΡΟΥ', Ægyptiis, *Lilium*, apud Interpol. Dioscorid. c. 522.

ΣΥΜΦΕ'ΡΝΕΙΝ, *Assimilare*, *Comparare*, Παραβάλλειν, εἰκάζειν.

ΣΥ'ΜΦΟΓΝΑ, *Cicada.* Vide Petr. Belonium lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΥΜΦΩ'ΝΗΣΙΣ, *Pactum*, *Contractus.* Catalogus offic M. Eccl. Allatianus, de Protonotario: στεψάμενος δὲ καὶ συμφωνήσεις, πράσεις, διαθήκας, &c. Liuthprandus in Legat. *Symphona*, *id est consonantia scripta juramento firmata sunt.*

ΣΥΜΦΟΝΗΤΗ'Σ, *Socius*, *Sodalis.* Apophthegmata Patrum in Petro Pionita num. 3. ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Πέτρε καὶ τοῦ ἀββᾶ Ἐπιμάχε, ὅτι συμφωνηταὶ ἦσαν εἰς Ῥαϊθῦ. Ita in Sereno num. 1.

ΣΥΜΨΕ'ΛΛΙΟΝ, *Subsellium.* S. Athanasius in Epist. ad Solitar. οἱ Χειςόμαχοι, τοῦτο καὶ Κόμης καὶ ὁ Καθολικὸς παρήγγελλον, ἁρπάσαντες τὰ συμψέλλια, καὶ τὸν θρόνον, καὶ τὴν τράπεζαν. Epiphanius hæresi 58. num. 1. ἀλλὰ πολλάκις καὶ ξένους παρερχομένους, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐπιξενωθέντας ταύτῃ δίθεντο τῇ διαγωγῇ, ὡς πολὺς περὶ τούτου θρυλλεῖται λόγος ἁρπάζουσι γὰρ τοὺς τοιούτους ἔνδον, καὶ ἐπὶ συμψελίοις δήσαντες, μετ' ἀνάγκης τὸ χερότεινκτον ἐργάζονται ἀπὸ τῶν μελῶν ἀφαιρέσεως. Hanc vocem non intellexit Petavius. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamnum.*

ΣΥ'ΜΨΗΦΟΙ, Græcis dictis, *qui populi clerique suffragiis simul ad Episcopatum eliguntur*, seu *proponuntur.* Nam, ut fieri solet in ejusmodi electionibus, alij alium postulant, ἄλλοι ἄλλον ἐπιζητοῦσι, ut ait Socrates lib. 5. cap. 2. lib. 6. cap. 11. tanquam τοὺς ἐπισκοπεῖν ἐπιτηδείους, ἢ προσδοκωμένους, ut loquitur Sozomenus lib. 7. cap. 3. donec conspirantibus omnium suffragiis, unus eligatur, vel è tribus ad Principem delatis, horum unus ad Episcopatum provehatur: quod postremum obtinuit extremis saltem Græciæ sæculis, cui in Patriarchæ Constantinopolitani electione id competiisse juris constat: immò etiam prioribus, ut testatur idem Sozomenus lib. 7. cap. 8. Quippe, ut scribit Nicephorus Gregoras lib. 9. p. 201. 1. edit. ut Imperatores olim Ecclesiæ privilegia concesserant, sic δίδωκε δ' αὖ ἡ ἐκκλησία τῇ βασιλείᾳ, τὸ Πατριάρχην, ὃν ἂν ἐθέλοι τῶν ψηφισθέντων προβάλλεσθαι. Theodorus Lector Ecl. 1. Ἀνατολίε τελευτήσαντος, Γεννάδιος προχειρίζεται πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας, Ἀκακίε τοῦ Ὀρφανοτρόφε σύμψηφε γενομένε. Theophanes pag. 116. ubi de electione Palladij Episcopi Antiocheni: συνεψηφίσθη δὲ καὶ Παλλαδίῳ καὶ Ἰωάννης ὁ Κωνςαντίνε, καὶ Ἀναςάσιος Σιλεντιάριος ὁ κακὸς βασιλεύσας. Ubi observandum tres ibi συμψήφους appellari, licet plures fortean essent, quod ex iis unum Princeps, vel certè Metropolita seligeret pro arbitrio: quippe, uti docemur ex Novella 138. Justiniani cap. 2. mortuo Episcopo, coibant κληρικοὶ καὶ πρῶτοι τῆς πόλεως, iique propositis sanctis Evangeliis ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψήφισμα faciebant, seu *decretum*, ὡς ἐκ τῶν ψηφιζομένων τοιῶν προσώπων ὁ βέλτιων χειροτονηθῇ τῇ ἐπιλογῇ καὶ τῷ κρίματι τοῦ χειροτονοῦντος, qui quidem tres electi invicem σύμψηφοι appellabantur, interdum etiam ὑπόψηφοι, ut apud eundem Socratem lib. 5. c. 5. συναγαγόντες τοὺς ὑποψήφους εἰς ἐπισκοπὴν, εὑρίσκουσι τοὺς πάντας τὸν ἀριθμὸν ἕξ.

ΣΥ'ΜΨΥΧΑ, Συμψύχως. Vide in Ψυχή.

ΣΥΝΑ'ΓΕΙΝ, *Synaxin celebrare*, *in Ecclesiam coire*, ἐκκλησιάζειν. Vide in hac voce. S. Athanasius in Apol. ad Constantium p. 683. ὁ γὰρ μακαρίτης Ἀλέξανδρος, στενῶν ὄντων τῶν ἄλλων τόπων, καὶ οἰκοδομῶν τὴν τότε μείζονα νομιζομένην ἐκκλησίαν τὴν καλουμένην Θεωνᾶ, συνῆγεν ἐκεῖ διὰ τὸ πλῆθος, καὶ συνάγων οὐκ ἠμέλει τῆς οἰκοδομῆς. Infrà: ἀλλὰ καὶ ὁ μακαρίτης σε ἀδελφὸς ἐν Ἀκυληΐᾳ τοιαύτης οὔσης συνάξεως, συνήχθη, οὕτω κἀγὼ πεποίηκα, καὶ γέγονεν οὐκ ἐγκαίνια, ἀλλὰ σύναξις εὐχῆς. Et in Apol. 2. de Fuga sua pag. 747. διαβεβαιωμένων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μηδὲ ὅλως αὐτὸν πρεσβύτερον γεγενῆσθαί ποτε ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μηδὲ συναχθῆναι αὐτόν ποτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς πρεσβύτερον. Vide Sozomen. lib. 8. cap. 3. & observata ab Henrico Valesio ad Euseb. lib. 3. de Vita Const. cap. 65. 67.

Σύναξις μεγάλη. Joan. Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoret. ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, ἐποίησεν μεγάλην σύναξιν· καὶ εἶπεν, Καταλυόμενοι δι' ὑμᾶς, ὅτι ἀπὸ κόπε ἐςε. Infrà: καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους ξηροὺς καὶ ἅλας, εἰπὼν, ὅτι, Χρεία ἐςὶ δι' ὑμᾶς ἑορτὴν ποιῆσαι, καὶ ἔβαλεν ὀλίγον ὄξος εἰς τὸ ἅλας, καὶ ἀναςάντες ἔβαλον σύναξιν ἕως πρωΐ.

Σύναξις, *Collecta.* Acclamationes in Concil. Constantinopol. sub Mena act. 5. Κήρυξον τὴν σύναξιν, ἀγωμεν, εἰσέλθωμεν ἔσω εἰς τὴν Θεοτόκον. ποιεῖν συνάξεις, apud Socratem lib. 5. cap. 22. & alios passim.

Παρασύναξις, *Illegitima collecta*, *conventus Schismaticorum.* Idem Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 1. παραδέδωκε τοῖς σχισματικοῖς τὸ εὐκτήριον οἶκον τῆς Θεοτόκου καθεςῶτα τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐκκλησίαν ἐν αὐτῷ τολμήσας, καὶ παρασυνάξεις καὶ παραφωτίσματα πληρῶσαι. Ita etiam act. 1. pag. 13. Utuntur prætera S. Basilius in Epist. ad Amphilochium, & Socrates lib. 4. cap. 29.

Παρασυναγωγὴ, *Conventiculum*, in Hist. Concilij Nicæni II. cap. 6. Aristenus ad Can. 1. Epist. 1. S. Basilij: οἱ μὴ κοινωνοῦντες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς τρία διαιροῦνται, εἰς αἱρετικοὺς, εἰς σχισματικοὺς, εἰς παρασυναγωγούς. Deinde: Παρασυνάγωγοι δέ εἰσιν οἱ καταχριθέντες ἐπί τισι πλαίσμασιν Ἐπίσκοποι, ἢ πρεσβύτεροι, καὶ μὴ ἀκινηθέντες τῆς λειτεργίας, καὶ μὴ ὑποκύψαντες τοῖς κανόσιν, ἀλλ' ἑαυτοὺς αὐθεντικῶς ἐκδικήσαντες τὴν προεδρίαν καὶ τὴν λειτεργίαν, καὶ θυσιαςήριον πηξάμενοι ἕτερον, καὶ τῇ γνώμῃ αὐτῶν ἀχθῆναι τινὰς παραπείσαντες, ὥςε συνακολουθῆσαι αὐτοῖς, καὶ τὴν καθολικὴν καταλιπεῖν ἐκκλησίαν.

Ἀποσυνάκτος, *Qui à Synaxi seu Collecta abstinet*, apud S. Cyrillum in Epist. ad Celestinum Papam.

Σύναξις τῶν Μαρτύρων, in Concilio Gangrensi Can. 20. *Concilium Martyrum*, de quo egimus in Gloss. med. Lat. Epistola ejusdem Concilij de Eustathianis: καὶ τὰς συνάξεις τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν ἐκεῖ συνερχομένων καὶ τῶν λειτεργούντων καταγινώσκοντες. Ubi Balsamon, ἐν μνήμαις ἁγίων μαρτύρων ἐγίνοντο συνάξεις καὶ πανηγύρεις ἔν τισι ναοῖς, &c. Et Zonaras: κατεφρόνουν γὰρ τῶν τόπων ἐν οἷς μαρτύρων ἀπέκειντο λείψανα.

ΣΥΝΑΓΡΙ'Σ, *Vermis species*, in Oratione S. Thryphonis. Vide in Ῥιζοφυλλήτης.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ', *Oratorium Iudæorum*, locus ubi simul coëunt. Socrates lib. 7. cap. 13. ἐφ' ᾧ κινηθεὶς ὁ Κύριλλος σὺν πολλῷ πλήθει ἐπὶ τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων παραγενόμενος, οὕτω γὰρ τοὺς εὐκτηρίους αὐτῶν ὀνομάζουσι τόπους, τὰς μὲν ἀφαιρεῖται, τοὺς δὲ ἐξελαύνει τῆς πόλεως.

ΣΥΝΑ'ΔΕΛΦΟΙ, *Ejusdem artis*, *ejusdem professionis ac muneris*, quomodo *Confreres* vulgò dicimus. Nomocanon Coteleriarus num. 475. οἱ τεχνῖται οἱ ψέγοντες τὰς τεχνας τῶν συναδελφῶν αὐτῶν.

ΣΥΝΑ'ΖΕΙΝ, pro Συνάγειν, colligere. Theophylactus

phylactus Hierodiac. Homil.13. pag. 252. ὅτι συνάζει μαθητὰς καὶ πλῆθος λαοῦ.

ΣΥΝΑΚΟΜΒΙΖΕΙΝ. Vide in Ἀκουμβίζειν.

ΣΥΝΑΚΤΗΡΙΟΝ, *Conventiculum*, *Conciliabulum*, apud Theophanem an.38. Juſtiniani.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΙΟΝ, *Pactum*, *Contractus*. Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 13. συνεστήσατο γὰρ μετὰ τοῦ Χαγάνου Χαζαρίας γαμικὸν συνάλλαγιον, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα ἐδέξατο.

ΣΥΝΑΛΛΑΤΤΕΙΝ, *Coire*. Ita hanc vocem Interpretantur Zonaras & Balſamon ad Can. 69. Epiſt. S.Baſilij ad Amphilochium.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ. ita vocant Græci *Vitas Sanctorum in compendium redactas*, & ſuccinctas expoſitiones ſolemnitatis de qua agitur: quæ quidem in Menæis aliiſque Eccleſiaſticis libris inſertæ paſſim leguntur. Circumferuntur porro Synaxaria præſertim Nicephori Calliſti Xanthopuli, qui vixit ſub Andronico ſeniore, quæ variis ſubinde hæreſibus ſcatere oſtenſtit Leo Allatius in Diſſert. 2. de libris Eccleſiaſticis Græcorum, ubi de Triodio, in quo eorum lemma ita concipitur: Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου συναξάρεια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦ τριωδίου μίαν ἑκάστην αὐτῶν αἰτιολογοῦντα, πῶς ποτὲ κατ' ἀρχὰς γέγονε, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν οὕτω νῦν ἔχουσι, καὶ παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἐτάχθησαν μετά τινων ἐπιστάσεων μερικῶν, &c, Ejuſdem etiam Synaxaria alia in Pentecoſtario & alibi aſſuuntur. Utraque vero & Triodij & Pentecoſtarij Synaxaria ejuſdem Xanthopuli in linguam Græcam vulgarem converſa tum à Matthæo Cigala Cyprio, tum à Maximo Cytherenſi Epiſcopo ſeorſim edita ſunt Venetiis an. 1637. & 1649. in 4. Xanthopuli Synaxariorum meminit præ cæteris Gennadius cap.2. de Azymo, ubi ea legi Conſtantinopoli non fuiſſe ſolita annotat, ſed etiam ſuggillat ut ſchiſmatica.

Varia extant in Bibliothecis ejuſmodi Synaxaria, quorum quædam hunc titulum præferunt, Συναξάριον τῆς συνόψεως τῶν ἁγίων τοῦ ὅλου χρόνου, ὅθεν ἕκαστος, καὶ ἐκ τινῶν ἔφυ, καὶ ἐν οἷς χρόνοις, καὶ εἴτε τῆς διὰ μαρτυρίου, εἴτε τῆς δι' ἀσκήσεως ἐδέξατο θάνατον. Atque illud quidem quod legi, duobus voluminibus continetur. Laudantur etiam in Typico S.Sabæ cap.21. pag. 48. alia & antiquiora Synaxaria: καὶ γὰρ τῷ τυπικῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀκολουθήσαντες, καὶ ἀκριβεστέροις συναξαρίοις ἐντυχόντες, τῆς τε ἀοιδίμου μονῆς τῶν Στουδίων, καὶ λοιπῶν, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, &c. Infrà ead. pag. ἀλλ' οὖν εὕρομεν ἐν τῷ συναξαρίῳ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς τοὺς εὐκτηρίους οἴκους τῆς Θεοτόκου γίνεσθαι προσκομιδὴν, καὶ τελείαν λειτουργίαν. Sed hic non tam vitarum SS. compendia, quam τυπικὰ intelliguntur.

Συναξαριστὴς, *Synaxariorum ſcriptor*, apud Fr.Richardum in Scuto fidei part.1. p.104. & Theophylactum Hierodiac. pag. 154. Index MS. Bibliothecæ Monaſt. S. Trinitatis inſulæ Chalces: συναξαριστὴς μῆνας ἔχων ἕξ. Infrà: Συναξαριστὴς χειμερινός.

ΣΥΝΑΞΙΣ. Vide in Συνάγειν.

ΣΥΝΑΠΤΕΙΝ, *Conjungere*, *Connectere*. Vox Liturgica, cùm ſcilicet Horæ Eccleſiaſticæ invicem convertuntur, & nullo temporis interſtitio alia poſt aliam decantatur. Pentecoſtarium: καὶ εὐθὺς συνάπτομεν τὴν πρώτην ὥραν τρίψαλμον κατὰ τὸ σύνηθες. Triodium 2. Feria 1. hebd. Jejunior. καὶ συνάπτομεν τὴν πρώτην ὥραν, καὶ πληρουμένου τοῦ τρίτου ψαλμοῦ, λέγομεν, &c. Ita Sabbato ejuſdem hebdom. Rurſum Feria 5. Magni Canonis: συνάπτεται δὲ καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἄνευ στιχολογίας. Codinus de Offic. Palat. cap.14.num.27. ψάλλεται ἔξω περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ τρικλίνου τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὄρθρου, εἶτα συνημμένως ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ἐπισυνάπτειν, eâdem notione. Triodium Feria 6. hebd. ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν θ'. ὥραν. Infrà: ψαλμὸς τε ἐπισυνάπτεται. Liturgia Chryſoſtomi pag.75. καὶ ὁ διάκονος περιπτύσσεται τὸ ὠράριον αὐτοῦ, καὶ προσκυνεῖ τρὶς, καὶ ἐπισυνάπτει ἐκφώνως, Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν. Vide Can.17. Concilij Laodiceni.

Συναπτὴ, Græcis dicitur, quod Latini ſcriptores Eccleſiaſtici *Collectam* vocant: quandam ſcilicet orationẽ quæ inter Pſalmos, aut alias quaſvis prolixiores preces, à Diacono, ut plurimùm, pronuntiatur, & Pſalmos invicem connectit, idque ex veteri inſtituto: nam in Concilio Laodiceno Can.17. μὴ δεῖν ἐπισυνάπτειν ἐν ταῖς συνάξεσι τοὺς ψαλμοὺς, ἀλλὰ διὰ μέσου καθ' ἕκαστον ψαλμὸν γίνεσθαι ἀνάγνωσιν ſtatuitur: quæ quidem verba ſic vertit Dionyſius Exiguus: *Quod in Conventu fidelium nequaquam Pſalmos continuare conveniat, ſed per intervallum, id eſt per Pſalmos ſingulos, recenſeri debeant lectiones.* At Iſidorus mercator alio protſus & minus idoneo ſenſu hæc eſt interpretatus. Typicum S. Sabæ cap.2. εἶτα ποιεῖ συναπτὴν καὶ ἐκφωνεῖ, &c. Triodium: ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται οἱ πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες, &c. Idem Feria 5. Magnæ hebd. μετὰ δὲ τὸν παροιμιακὸν ψαλμὸν γίνεται συναπτὴ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florentini ſect. 4. cap. 5. κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ Ἑσπερινοῦ ὕμνου παρεγενόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὁ οὖν τὴν συνήθη συναπτὴν λέγων Διάκονος. Quinetiam αἱ προσευχαὶ καὶ δεήσεις συνάπτουσιν ἡμᾶς τῷ Θεῷ, ut ait Anonymus in Homil. MS. in Dominic. τῆς διακαινησίμου. Collectarum verò aliæ ampliores, aliæ contractiores. Ampliores.

Μεγάλαι συναπταὶ dicuntur. Typicum S.Sabæ cap. 2. πληρουμένου δὲ τοῦ ψαλμοῦ, γίνεται συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου. Pentecoſtarium: εἰσερχομένου δὲ τοῦ Ἱερέως, ἐν τῷ Βήματι, ποιεῖ μεγάλην συναπτὴν, μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα. Philotheus Patr. Conſtantinopol. in Ordine ſacri miniſterij: καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει μεγάλην συναπτήν. Adde Euchοlog. pag.766.

Συναπταὶ μικραὶ, appellantur contractiores collectæ, eæque propriè ſunt quæ ad Tertiam, Sextam, & Nonam dicuntur. Triodium 2. Fer.1. hebd. Jejunior. & Typicum cap. 2. ὅταν δὲ γίνεται ἡ προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ἐν ἑκάστῳ ἀντιφώνῳ τῆς στιχολογίας μικρὰν συναπτὴν, Pentecoſtarium: γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος συναπτὴ μικρὰ ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ. Eſt &

Συναπτὴ αἰτήσεως, collecta ſcilicet in qua crebrius τοῦ κυρίου δεηθῶμεν repetitur, vel παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Pentecoſtarium: καὶ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως πληρωθείσης, ψάλλομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, γ. καὶ γίνεται ἡ ἐκτενής, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ, εἶτα ἡ συναπτὴ τῆς αἰτήσεως. Sed de Synaptis videndi Goarus ad Euchοlog. pag. 46. 47. Morinus de Sacris ordinat. pag. 227. & alij.

ΣΥΝΑΠΤΗ. *Sacra Liturgia*, Σύναξις. Pachymeres lib.3. cap.2. extr. μὴ ἤμην δ' οὐκ ἦν τὸ σύνολον Ἰωάννου, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τῷ Καίσαρι Ἀλεξίῳ προτεπιφιλοτίμητο, ὡς δι' αὐτοῦ ἁλούσης τῆς πόλεως, τὸ μετά τε τοὺς βασιλεῖς καὶ τοῦ Πατριάρχην ἐν τῇ συναπτῇ μνημονεύεσθαι.

ΣΥΝΑΡΠΑΓΗ, *obreptio*, vox JC. in Baſilicis. Vide Cujacium ad Nov. 13.

ΣΥΝΑΦΕΙΑ, *Coitus*, apud Moſchionem de Morbis mulierum, cap.25.

ΣΥΝΑΧΙ, *Catarrhus*, Κατάρρους. fortè pro συνάγχη, *Angina*.

ΣΥΝΔΙΜΑΝ, Συνδεσμος, in Gloſſis Græcobarb.

ΣΥΝΔΟΥΧΙΟΝ. Vide in Σενδούκιν.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ΄Σ, Asceticis quod sit, ita docet Joan. Climacus Grad. 18. ubi ait, esse, τὸ συλλαλῆσαι τῷ πανέλι κατὰ παθὸς, ἢ ἀπαθῶς.

ΣΥ΄ΝΕΔΡΟΣ, *Assessor*, in Basilicis, &c.

ΣΥΝΕΙ΄ΣΑΚΤΟΙ, *Extraneæ*, *subintroductæ mulieres*, quarum consortia interdicuntur clericis. Vox Antiochenorum, ut testatur Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30. τὰς δὲ συνεισάκτυς αὐτῦ γυναῖκας, ὡς οἱ Ἀντιοχεῖς ὀνομάζυσι. Synodus Nicæna Can. 3. ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε Ἐπισκόπῳ, μήτε Πρεσβυτέρῳ, μήτε Διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ ἐν Κλήρῳ, ἐξεῖναι συνείσακτον ἔχειν. Ad quem locum consulendi Zonaras & Balsamon, ubi de hac voce plura habent. Palladius in Vita S. Joannis Chrysostomi pag. 47. κατὰ τῆς ἀσχήμυ κακοζωΐας περὶ τῶν καλυμένων συνεισάκτων, (καταλέγει τὸν λόγον) Georgius Alexandrinus in Vita ejusdem Chrysost. ὁ μέγας Χρυσόστομος παραυτίκα τὰς ἔχοντας συνεισάκτυς τῷ ἔθυς ἐξέκοψε. Epiphanius contra Origenem: καθηγορῦσι δὲ δῆθεν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς Ἀγαπητὰς λεγομένας συνεισάκτυς γυναῖκας κεκτημένων. Vide Matth. Blastarem litt. Γ. tit. 19. Petr. Arcudium lib. 6. de Concord. cap. 10. Jacob. Billium lib. 1. observ. sacr. cap. 39. Langum ad Niceph Call. lib. 6. cap. 30. Rhenanum ad lib. 7. Rufinij, Suicerum, & Gloss. med. Lat. Sed & συνεισάκτυς, spurios & ex illegitimo concubitu natos liberos videtur appellare Eudocia Augusta in Joniis MS. ubi de Nereidibus: εἰσὶν οἵ φασιν διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας, τῶν τῦ Νήρεως θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· πιθανὸν ὖν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων ὔσας, Νήρεως θυγατέρας λέγεσθαι, Νηρεΐδας δὲ τὰς συνεισάκτυς.

Παρείσακτος, eadem notione, apud auctorem de initiis hæreseon num. 100. Glossæ Gr. Lat. παρείσακτος, *abinductus*. Lexicon MS. Cyrilli: Παρεισάκτυς, ἀλλοτρίυς.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ΄, *Collatio bonorum*, apud Harmenopul. & al JC.

ΣΥΝΕΚΚΛΗΤΙΚΑΙ΄ *Epistolæ accusatoriæ, criminatoriæ*: est enim ἐκκλητεύειν, *vocare in jus*. Synodicon adversus tragædiam Irenæi cap. 95. *Sed deliberavimus potius ego & sanctissimus Andreas Episcopus, non Synecclticis litteris, sed amicabilibus, hac tua innotescere sanctitati.*

ΣΥΝΕ΄ΛΕΥΣΙΣ, *Consultatio*, in Basilicis to. 1. p. 477. *Consolidatio*, vox IC. ita Schol. MS. Theophili Antecess. instit. de usufructu.

ΣΥΝΕ΄ΡΓΙΟΝ, *Officina*, in Gloss. Gr. Lat.

ΣΥ΄ΝΕΡΓΟΝ, *Instrumentum quodvis.* Vide in τζιμπεῖν.

ΣΥ΄ΝΕΣΙΣ, *Prudentia*, titulus compellatorius in epistolis, apud S. Basilium & alios.

ΣΥΝΕΣΤΙΑ΄ΤΩΡ, *Conviva*, Συμβιωτὴς, in Gloss. Lat. Gr. pro Συνέστιος.

ΣΥΝΕΣΤΟ΄ΤΕΣ. Vide in Σύστασις.

ΣΥ΄ΝΕΦΟΝ, *Nubes*, Νεφέλη, Νέφος. Συννεφάκι, *Nubecula*, Νεφέλιον. Συννεφιά, *Nubilum*, Σκότεινον νέφος. Hesychius: Συννεφὲς, σκότεινον. Occurrit in Genesi cap. 19. Manuel Malaxus in Chron. MS. p. 402. τότε ἐφάνησαν καὶ εἰς τὰ σύννεφα ὥσπερ ἄνδρες ἁρματωμένοι. Vide Σύννεφο.

ΣΥΝΗ΄ΒΑΣΜΑ, *Conspiratio*, συνωμοσία. In Corona pretiosa, συνηβασμὸς, exponitur, *Pactum*, συνθήκη, Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ὅσοι καὶ ἀνηξεύρασι τὰ συνηβάσματά τυς.

Ἀσυνηβασία, *Discordia*. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἐκεῖ τῆς ἀσυνηβασίας, μὲ τῆς διαφωνίαις.

ΣΥΝΗ΄ΓΟΡΟΣ, *Advocatus*, *Patronus causæ*, in Gloss. S. Bened. Scholiastes Basilic. lib. 8. tit. 1. Συνήγορός ἐστιν ὁ τῇ δίκῃ παραγινόμενος, ὐ μὴν ὁ πρακταίζων· Συνήγορος τῦ ταμείυ, *Advocatus fisci*, apud S. Basilium in Epist. 84. Συνήγορος τῆς ἐκκλησίας, *Advocatus Ecclesiæ*, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis Can. 45. Συνηγορία, *Advocatio*. Συνηγορατος, *Patronatus*, *Advocati officicium*, in lib. 8. Basilic. tit. 1. cap. 24. Συνηγορεῖν, *Postulare*, in iisdem Basilic. eod. lib. cap. 1. Συνηγορεῖν, ἐστὶ τὸ προθεῖναι τὴν οἰκείαν ἐν δικαστηρίῳ θέλησιν, ἢ τὴν τῦ φίλυ περὶ τῷ ἔχοντι δικαιοδοσίαν, ἢ τῇ ἑτέρυ θελήσει ἀντιλέπειν. Scholiastes eorumdem Basilic. ad lib. 21. pag. 560. συνηγορῆσαί ἐστι τὸ ἐν δικαστηρίῳ παραθέσθαι οἰκείαν, ἢ τῦ φίλυ θέλησιν περὶ τῷ ἔχοντι δικαιοδοσίαν, ἢ τῇ ἑτέρυ θελήσει ἀντιλέπειν. Συνηγόρων verò σύστημα, seu collegium erat sub dispositione Primicerij. Balsamon ad Nomocan. tit. 8. cap. 13. ἀλλ᾽ εἰς τὺς τότε συνηγόρυς τὺς τελυμένυς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καὶ λαμβάνοντας βασιλικὰ σιτηρέσια, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίυς ὄντας, καὶ σφραγιζομένυς ὑπὸ κοσμικῶν ἀρχόντων, &c. Mox: ὅτι δὲ τὸ συνηγορεῖν ὀφφίκιον ἦν ποτε κοσμικὸν, καὶ σιτηρέσια ἐλάμβανον δημοσιακὰ οἱ τελύμενοι συνήγοροι, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίων ἦσαν δῆλόν ἐστιν ἀπὸ πολλῶν. Deinde addit illos σφραγίζεσθαι à Præfecto. Vide 86. Novellam Leonis Imp.

ΣΥΝΗ΄ΘΕΙΑ, *Consuetudo*, *Tributum*, *Vectigal*. Κέρδη, ἃ δοκεῖν εἶναι νόμιμα πεποίηκεν ἡ συνήθεια, apud Synesium Epist. 62. Novella Leonis & Alexandri in Jure Græcorom. lib. 2. καὶ παράσχειν τὸ τελύμενον ἐμφυτευτικὸν τέλος, καὶ τὴν συνήθειαν. Idem Leo in Tacticis cap. 19. §. 18. παραγγέλλεις καὶ τοῖς ἄρχυσι, μηδένα τῶν ὑπ᾽ αὐτοῖς στρατιωτῶν ἀδικεῖν, ἢ τὸ οἱονῦν δῶρον παρ᾽ αὐτῶν λαμβάνειν, ἢ τὰς λεγομένας συνηθείας. Extant præterea in eodem jure Græcorom. pag. 120. 123. Novellæ aliæ Isaacij & Alexij Comneni περὶ τῶν ὑπὲρ χειροτονίας διδομένων συνηθειῶν, καὶ περὶ τῦ κανονικῦ. Mandatum datum Exarchis Monasteriorum in eodem jure Græcorom lib. 6. & apud Habertum in Archierat. pag. 572. καὶ πρός γε τύτοις ἐκ πάσης δωροληψίας καθαρὰν αὐτὴν καὶ ἀμόλυντον διατηρήσει, καὶ μήτε τὰς λεγομένας συνηθείας, ὅπως δήποτε ἀποσκευάζει τῷ ὀνόματος. Aliud mandatum datum Metropolitano, in eodem Jure Gr. Rom. pag. 430. μηδὲ σεμνῷ ὀνόματι συνηθείας ἐπισκιάζειν τὴν τῆς ἁρπαγῆς καὶ τυραννίδος ἀπηγορευμένην πρᾶξιν. Anna Comnena lib. 3. pag. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις ῥογῶν, καὶ προσθήκας δόσεων, συμπαθείας τῶν λεγομένων συνηθειῶν, &c. Utuntur alij, Justinianus in Nov. 30. cap. 7. Nov. 112. cap. 3. & in aliis passim, Eclogæ Leonis & Constantini tit. 5. §. 6. lib. 7. Basilic. tit. 4. §. 2. &c.

Συνηθείαι, *Stipendia*. Glossæ Lat. Gr. *Salarium*, ὀψώνιον, παροχὴ, συνήθεια, ἁλατικὸν. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. καὶ ἔχειν ταῦτα πάντας μὲν ἀναλόγως πρός τε τὴν ἑκάστυ ποιότητα, καὶ τὰς χορηγυμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας. Id est stipendia in pecunia numerata, quæ infrà vocat χρυσικὴν ῥόγαν. Ita συνηθείαι salaria judicum & scribarum dicuntur in Novella Constantini Porph. περὶ συνηθειῶν, & περὶ συνηθειῶν τῆς σκρίβα. Vide Gloss. med. Lat. in *Consuetudo*.

ΣΥΝΗΘΕΙ΄Α, τὰ Σύνηθα, *Menstrua mulierum*, ἔμμηνα, in Canonario Joannis Monachi pag. 112. in Pœnitentiali Anonymi apud Morinum pag. 120. & in Nomocanone Coteleriano, locis indicatis in Gloss. med. Lat. in V. *Consuetudo*. Theophilus, aliis Timotheus, Patr. Alexandr. in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ ἴδῃ τὸ κατ᾽ ἔθος τῶν γυναικῶν αὐτῆς, &c. Formula loquendi ipsis mulieribus familiaris in quibusdam provinciis: qua etiam utitur Theophylactus Simocatta lib. 5. cap. 14. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Σύρα τὸ εἰθισμένον τῶν γυναιξὶν ὐκ ᾔδει. Ab eo hausit Evagrius lib. 6. cap. 20. Vide Βλέπειν. Gregorius M. ad Augustinum: *Quippe eum & sine partus causa*, *cum* in

n consuetis menstruis detinentur, viris suis commisceri prohibeantur. Solinus: *quamdiu sunt in lege sua.*

ΣΥΝΗΘΗΣ, *Familiaris.* Hesychius, συνήθεις, ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τετραμμένους. Nicetas de Statu urb.Constantinopol. num.2. ὡς ἐν ἐμοίτις συνήθης κ) συνέςιος ἐκ τ̃ Βενετίκων γένους, &c. Et num.3. ὡς δὴ ἱκανοὶ συνήθεις κ) συγγενεῖς, &c.

ΣΥΝΘΕΝΕΙΝ, *Componere, Constituere*, συνίςασθαι.

ΣΥΝΘΗΚΑΡΙΟΣ, Συνθηκίζειν. Populares acclamationes, in Concilio Const. sub Mena act. 5. ἔξω βάλε τ̃ συνθηκάριον καὶ Μανιχαῖον· ὁ Ῥωμαϊκὸς δόλιος ἐνὶ, τ̃ Ῥωμαϊκὸν ἔξω βάλε, τ̃ Μανιχαῖον ἔξω βάλε. καθαίρεσον τὰς ἐκκλησίας, μετὰ σου ἐςὶ, καὶ συνθηκίζει τοὺς ἐπισκόπους. Editio Binij habet συνθηκάριον, quæ vox, *conjuratorem* significat, seu eum qui cum altero pactum inivit ut alium opprimat; Galli dicunt, *complotter*. Pachymeres lib.3.cap.10. ὅρκος δ᾽ ἐκεῖνος, κ) συνθεσίαι, καὶ ἐμπεδώσεις φρικταὶ, &c. Utitur etiam lib.11. cap. 22. Manethon apotelesmaticus MS. λωπόχους, κοιλιςὰς, συνθηκαρίους, ἀθέους, &c. Vide Gloss. med.Lat. in *Sinthicia*, & infrà in Συνθηκίζειν.

ΣΥΝΘΗΚΗ, *Pactum, professio monachica*: vox Patribus Græcis familiaris, uti à nobis observatum in Gloss. med. Lat. in *Pactum*. S.Basilius in Epist. ad Virgin. lapsam: αὐτὰς ἀπαρνῆ τὰς πρὸς τ̃ ἀληθινὸν νυμφίον συνθήκας, ὅτε εἶναι παρθένος, ὅτε ὑποσχέσθαι ποτὲ βοῶσα. S. Ephremius in lib. MS. de Perfectione vitæ Monasticæ: σὺ μὴ ἀποπηδήσης ἀπὸ τ̃ συνθηκῶν, ὧν συνέθου χάριν τ̃ αἰωνίου ζωῆς. Mandatum datum Exarchis Monasteriorum, in jure Græcorom. §. 9. pag. 435. δεῖ τὴν σὴν εὐλάβειαν τοῖς ἡγουμένοις ἐν ἑτέροις μοναςηρίοις τάς τε συνθήκας καὶ ἐξαγορεύσεις ποιουμένους ἄνευ γνώμης τ̃ ἀποκείραντος μὴ προσδέχεσθαι. Aristenus ad Can.16. Concilij Calched. ὅτοι τ̃ ἐπαγγελίας αὐτῶν ἀθετήσαντες, ἀκοινωνησίᾳ ὑπόκεινται. Theodorus Balsamon in Resp.27. οἱ θεῖοι κανόνες τ̃ ἐν τῷ ναῷ τ̃ ἁγίων Ἀποςόλων συςάσης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τ̃ λεγομένης α. καὶ β. διορίζονται κατὰ τὸ ἀπαραίτητον εἰς μοναςήρια τὰς ἀποκάρσεις γίνεσθαι, καὶ ὑπὸ ἀναδόχων τὰς συνθήκας τ̃ ἀποκειρομένων δέχεσθαι. In officio Parvi habitus in Euchologio pag. 475. Abbas sic Novitium alloquitur: βλέπε, τέκνον, οἵας συνθήκας δίδως τῷ δεσπότη Χριςῷ. Joannes Climacus: ψυχὴ δὲ μὴ φυλάξασα συνθήκην, ἐμίανε πνεῦμα. Laudatur Homilia Symeonis Hegumeni S. Mamantis, περὶ τ̃ ὅτι χρὴ καλῶς ὑπολαμβάνειν, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι τ̃ συνθηκῶν, ὧν πρὸς Θεὸν συνθέμεθα. Eustathius Il. ε, de voce συνθεσία. λαμβάνεται δὲ πολὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τ̃ κοινῶς λεγομένων συνθηκῶν, ἤτοι συμφωνιῶν. Vide Theodorum Edessenum in capitulis practicis num. 43.

ΣΥΝΘΗΚΙΖΕΙΝ, *Pignore deposito certare*: Gallis *Gager*. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 13. cap.29. ὡσαύτως οὐδὲ τὸ συνθηκίζειν τοὺς πλουσίους μέχρις ἑνὸς νομίσματος. Infrà: καὶ ἐπὶ τῷ πέμπτῳ δὲ παιγνίῳ τ̃ ἐπιτετραμμένων. συνθηκίζειν καθὼς τοῖς μέρεσι δόξει, κ) ὅ μέχρι νομίσματος ἑνὸς κατὰ τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν. Vide suprà in Συνθηκάριος.

ΣΥΝΘΗΜΑ, *Evectio*, in Gloss. Gr.Lat. Palladius in Vita Chrysostomi pag.31. καὶ ὑπομνηςικὸν τ̃ συνόδου πάσης δύσεως δημοσίοις συνθήμασιν ἀπεςάλησαν εἰς Κωνςαντινούπολιν. Extat formula *Evectionis* apud S. Athanasium Apol.2. de Fuga sua, pag. 787. Vide eundem in Epist. ad Solit. pag 821. Gregorius Nazianzen. contra Julianum sic vocat literas *Formatas*: ἐν ἐπιςημαίοις συνθήμασιν. οἷς ἡμεῖς ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος τοὺς χρήζοντας παραπέμπομεν. Vide Gloss.med. Lat. *in Evectio*.

ΣΥΝΘΡΟΝΟΝ. Vide in Θρόνος.

ΣΥΝΙΠΠΙΑ, in Gloss. Gr. Lat. Ἀγέλη ἵππων, *Equicium.*

ΣΥΝΟΔΙΚΑΡΙΟΣ, *Qui ad Synodum proficiscitur Episcopus*, vel *Episcopi Vicarius.* VI. Synodus act.18. ἀντίγραφον θείας, σάκρας τ̃ βασιλέως πρὸς Λέοντα Πάπαν τ̃ πρεσβυτέρας Ῥώμης, ςαλεῖσα διὰ τ̃ ἐκεῖθεν ἀποςαλέντων συνοδικαρίων ᾗ περιόντος Ἀγάθωνος τ̃ τ̃ ὁσίας μνήμης, pag. 213. 216. edit. 1618. Extat in operibus S.Maximi tom.2. pag.116. ἀπορία Θεοδώρου Διακόνου Βυζαντίου Ῥήτορος καὶ Συνοδικαρίου Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ, Συνοδικὸν, Epistola à Patribus Synodi, ad Summum Pontificem, vel alios Episcopos, missa, qua Decretorum in Concilio ratio & series exponitur. Interdum etiam ita appellatur Epistola à recens electis Episcopis de Fide sua ad Summum Pontificem aut Metropolitam missa. Codex Canonum Ecclesiæ Afric. cap.90. ἐπεὶ καὶ τὴν συνοδικὴν τ̃ ὑμετέρας ἁγιωσύνης τῷ ἁγιωτάτῳ γέροντι Βαθίππῳ ὡς ἀνήγαγον, &c. Concilium Ephesinum parte 1.cap.14. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ καίτοι βουληθεὶς συνοδικῷ γράμματι φανερὸν αὐτῷ καταςῆσαι, ὅτι ταῦτα λέγοντι καὶ φρονοῦντι κοινωνεῖν ὅ δυνάμεθα. PhotiusTyri Episcopus in Epist. ad Marcianum Imp. in Concil. Calchedonensi act.5. τοσαύτη δὲ ὁ μνημονευθεὶς ὁσιώτατος ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δίκαια ἐνςάσει ἐχρήσατο, ὡς κ) συνοδικὸν πρός με παρασκευάσαι ἐκπεμφθῆναι, καθαίρεσιν ἀπειλοῦν, εἰ μή γε τοιούτων ἐπισημαίνωμαι χάριν. Idem Concil. Act.10. καὶ συνοδικὰ ποιήσας — ἀπέςειλε κ) τῇ δὲ πόλει, κ) τοῖς ἐπισκόποις. Et Act.11. καὶ ἐποίησε συνοδικὰ γράμματα, καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτ̃ ἔταξεν. Agatho Diacon. de VI. Synodo: ἅτινα (acta Synodi) κ) μετὰ τ̃ ἐξ ἔθους συνοδικῶν γραμμάτων ἐξαπεςάλησαν. Cyrillus Scythopol. in Vita MS.S.Sabæ c.56. ἀποςέλλει δὲ ἑαυτ̃ συνοδικὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἠλίᾳ, cap.50. Theophanes an 15.Zenon. κ) φθασάντων τ̃ Ἀποκρισιαρίων Φραυίτα μετὰ τ̃ συνοδικῶν, ἀτίμως τούτους ὁ Φίλιξ ἀπεπέμψεν. Et an. 17. ejusdem Zenonis: τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐφημίου Φίλιξ ἐπεδέξατο, κ) ὡς ὀρθόδοξον αὐτῷ προσείληφεν. Idem an. 21. Anastasij: Ἰωάννην δὲ τ̃ Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε, κ) συνοδικὰ πρὸς αὐτ̃ ἔγραψεν. An.5.Constantini Irenes filij: ἐχειροτονήθη ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ταράσιος Πατριάρχης ΚΠ. καὶ ἀποςείλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτ̃, ἀπεδέχθη ᾗ τ̃ Πάπα Ἀδριαν̃. An.1.Michaëlis Curopal. κ) Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἀπέςειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Λέοντα τ̃ ἁγιώτατον Πάπαν Ῥώμης. Vide Gloss.med.Lat. in *Synodica.*

Συνοδικὸς τόμος. Novella Constantini Porph. in Apostatas, seu defectionum auctores: Νεαρά — ἡ καὶ τάξιν τόμου συνοδικ̃ ἐπέχοντα. Leo Grammaticus pag.506. χειροτονεῖται δὲ Πατριάρχης ὁ προρρηθεὶς τ̃ βασιλέως υἱὸς Θεοφύλακτος, — τοποτηρητῶν ἐκ Ῥώμης ἀνελθόντων, κ) τόμον συνοδικὸν ἐπιφερομένων περὶ τ̃ αὐτ̃ χειροτονίας διαγορεύοντα.

Συνοδικὸν denique peculiari appellatione donatur Synodalis illa sententia promulgata in Concilio Constantinopolitano contra Iconomachos, Theodora & Michaele filio Imperantibus, quod deinceps legi quotannis decretum prima Dominica Jejuniorum, quæ ob restitutionem cultus imaginum, *Orthodoxia* nomenclatura donata est. Typicum S. Sabæ cap.12. ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ συνοδικόν. Similia habent Triodium in 1. Dominica Quadragesimæ, & Codinus de Offic.Palat. cap.15. Legi autem consuevit à Chartophylace. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ἴςέον δὲ κ) τοῦτο, ὅτι τὸ Συνοδικὸν καὶ ἡ ἀνάγνωσις ἅπασα, ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει αὐτά· εἰ δὲ οὐκ ἔςι ὁ Χαρτοφύλαξ, εἷς τῶν πρώτων τ̃ ἀξιωμάτων.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΊ & Συνοδῖται, dicti Catholici qui Synodum Calchedonensem admittebant. Apophthegmata patrum in Phoca. num. 1. καὶ εὐθέως σὺν τῷ λόγῳ διέβη πρὸ τῆς θυρῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξων τῆς συνοδικῶν. Leontius de sectis act. 5. Ἰουστινιανὸς βασιλεύσας, καὶ τῆς συνοδιτῶν ὄντος. Infrà: ὀφείλων ἢ πᾶσαν χρείας συνοδίτην, ἢ καθελεῖν αὐτόν.

ΣΥΝΟΔΊΤΑΙ, *Conventuales*, alij à Monachis, ut sunt in Ecclesia Latina *Patres oratorij*, & similes οἱ ἐν συνοδίᾳ ζῶντες, apud Symeonem Magistrum in collectaneis. Collectio constitut. Eccl. lib. 1. Cod. Just. in Paratitl. ad tit. 3. pag. 1266. μηδεὶς κληρικὸς, ἢ μοναχὸς, ἢ καλούμενος Συνοδίτης ἁρπαζέτω, ἢ καλείτω τῆς κατάκειται. Ita fere pag. 1270. 1273.

ΣΥΝΟΙΚΈΣΙΟΝ, *Contubernium*, in Gloss. L. G. *Matrimonium*, γάμος, in Concil. Calchedon. Can. 27. in Concil. Quinisexto Can. 3. 53. 92. in Nov. Justiniani 14. in Nov. 1. Basilij Macedonis, in Nov. Leonis 89, in Nov. Basilij & Romani senioris, & alibi non semel. Glossæ Gr. Lat. Συνοικέσιον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *Conjugium, Matrimonium*. Notum illud Greg. Nazianzeni: τὸ πρῶτον συνοικέσιον, νόμος· τὸ δεύτερον, συγχώρησις· τὸ τρίτον, παρανομία. τὸ τέταρτον, χοιρώδης βίος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Ἀλλ' ἦσεν διὰ γιαμαρτυρία ἐνώπιον γὰς πάντας,
Πῶς γὰρ τὸ συνοικέσιον τοῦτο, ὡς ἤθελάτο.

Vide Photij Bibl pag. 1013.

ΣΥΝΟΠΟΝ, τὸ συνάπιν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Synapi*.

ΣΥΝΟΡΙΣΤΙΚΑ, *Certatim*, ἐφαμίλως, φιλοτίμως.

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΊ, Apollinaristæ Hæretici, contra quos scripsere Theodorus Episcopus Antiochenus ad Heraclidem, & S. Cyrillus Episcopus Alexandrinus.

ΣΥΝΟΧΗ, ὁ φυλακισμὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΝΟΨΊΖΕΙΝ, *In conspectum alicujus venire*: εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι, apud Leonem Grammaticum in Theophilo pag. 452. Theophanes an. 6. Apsimari: ἠτήσατο τῷ τῆς χαζάρων χαγάνῳ συνοψισθῆναι. Utitur rursum an. 24. Copronymi. Idem Leo Grammaticus in Basilio pag. 473. Φώτιος δὲ τοῦτον Βασιλέα βασιλεῖ μεσιτεύει, καὶ συνοψίζει. Id est *in conspectum admittit*. ἀπὸ τῆς ὄψεως ποιεῖν, *conspectu privari*, apud eundem p. 473.

Ἀποσυνοψίζειν, *In conspectum alicujus redire*. Idem scriptor in eodem Basilio pag. 473. de Leone ejus filio: ἐποίησεν δὲ ἀπὸ ὄψεως μῆνας τρεῖς θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος, καὶ διὰ ἐπιστολῶν πολλὰ δυσωπῶν τὸν Βασιλέα· μεγάλην δὲ πίστιν τῆς Βασιλέως ἔχοντος εἰς ἅγιον Ἠλίαν, ἀποσυνοψίζει Λεὼν ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ τῆς ἁγίου Ἠλίου μνήμῃ. Idem in Leone pag. 483. ἤθελεν γὰρ ὁ Βασιλεὺς ἀποσυνοψισθῆναι αὐτῷ. Infrà: ἐποίησε Σαμωνᾶς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Βάρδα· ἀπισυνόψισεν δὲ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῆς Βασιλέως. Ubi Anonymus: ἐποίησε Σαμωνᾶς ἀπὸ ὄψεως μῆνας τέσσαρας ἐν τῷ Καίσαρος καθήμενος· καὶ μετὰ ταῦτα τῆς βασιλικῆς ὄψεως καὶ ὁμιλίας κατηξιώθη.

Συνοψιασμός. Vide Typicum S. Sabæ pag. 70.

Συνοψίζειν, *In synopsin redigere, breviare*. Passim apud Balsamonem in Nomocanonem Photij.

ΣΥΝΣΤΡΑΤΙΏΤΗΣ, *Commilito*, apud Modestinum in l. 9. §. 11. D. de Excusat. Glossæ Lat. Gr. *Commilitat*, Συστρατεύεται.

ΣΥΝΤΑΓΗ, *Constitutio*. Συνταγὴ μετὰ παραγγελίας, *Condictio*, in Gloss. Gr. Lat. Ita Lat. Gr. *Condictio*, Συνταγή. Vox J C.

ΣΥΝΤΆΣΣΕΣΘΑΙ, apud Hesychium exponitur ἀσπάσασθαι, *Vale dicere*, seu ut vulgò loquimur, *prendre congé de quelqu'un*. Concilium Calchedon. act. 1. καὶ ἡμεῖς συνταξάμενοι, ἐξήλθομεν. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Euthymij num. 54. ἐπειδὴ μέντοι συνταξάμενος αὐτῷ, καὶ Συνόδιος ἀπαίρει τῆς Λαύρας, &c. Adde n. 57. 84. 101. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: Συνταξάμενοι δὲ αὐτῷ, καὶ τὸ τέλειον τακτήριον ἀπὸ δὲ, ἀπέλυσεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, &c. Joannes Colobus in Vita MS. S. Païsij: καὶ συνταξάμενος ἐπανῆλθεν χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. Zonaras in Michaele Theophili F. ὁ Καῖσαρ πρὸς τὸν Θεῖον ναὸν, τὸν τῆς Ὁδηγῶν καλούμενον, ἀπῆλθε τῇ Θεομήτορι συνταξάμενος. Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 3. ἀλλήλοις συνταξάμενοι, *vale invicem dicto*. Hinc

Συντακτήριον, in Vita laudata S. Dalmati, pro *Valedictione*. Theophanes Cerameus Homil. 6. καὶ μόλις ἐπισκήπτοντα τῇ μητρὶ τὰ τελευταῖα καὶ συντακτήρια. Συντακτικὸς λόγος, *Oratio qua quis vale dicit*. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ ex Cod. Reg. 930. συντακτήριοι, οἱ ἐν ἐξόδοις τῆς τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς ἀρχόντων ἀποχαιρετισμὸς, οἷος ὁ τῆς μεγάλου Γρηγορίου τῆς Θεολόγου. Inter Epistolas MSS. Pselli, 94. inscribitur συντακτήριος πρὸς τὸν Βασιλέα. Vide Scilitzem p. 835. 842. Francisc. Scorsum ad eundem Theophanem, Henr. Valesium ad Eusebij lib. 1. de Vita Constantini cap. 21. lib. 3. cap. 21. & ad Evagrij lib. 4. cap. 40. & Suicerum in Thesauro Eccles.

ΣΎΝΤΑΞΙΣ, *Mandatum*. Passio S. Basilei Episcopi Amaseæ num. 18. καὶ Ἐλπιδηφόρος, Ὑμεῖς, ἔφη, τὸν κόπον καὶ τὴν σύνταξιν πεπληρώκατε.

Σύνταξις, *Comitatus*, *Obsequium*. Vide in Τάξις.

ΣΎΝΤΕΚΝΟΣ, *Compater*, *Pater spiritualis*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 26. ὕστερον δὲ τῆς Βερεγέρη ἀπελθόντος εἰς Βερόναν, ἀπέκτεινεν αὐτὸν Φαλάμβαρτος ὁ σύντεκνος αὐτοῦ. Cap. 32. εἰρήνευσε δὲ καὶ μετὰ Συμεὼν τῆς ἄρχοντος Βουλγαρίας, ὥστε καὶ σύντεκνον αὐτὸν ἐποίησε. Leo Grammaticus in Michaele Theophili filio pag. 457. ἐξελαύνει τε τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πόλεως τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην σύντεκνον αὐτοῦ ὄντα. Continuator Theophanis lib. 3. num. 26. & Scylitzes pag. 527. ὅθεν καὶ Μάγιστρος τιμᾶται, καὶ σύντεκνος ἔκτοτε χρηματίζει αὐτοῦ, καὶ Δομέστικος προβιβάζεται τῆς σχολῶν. Nomocanon Cotelerianus num. 54. ὅτι ὁ πρῶτος σύντεκνος ὁ ἱερεύς ἐστιν. Adde num. 159. 182. 301. 303. Symeonem Logoth. in Michaele & Theodora num. 1. Balsamonem in Can. 53. Trull. Joannem Episc. Citri in Resp. pag. 326. &c.

Συντέκνισσα, *Commater*. Joannes Monach. in Canonario: ἔστι δὲ ἡ πνευματικὴ ἡ αἱμομιξία εἰς δύο διῃρημένη, εἰς ἣν τις ἐδέξατο θυγατέρα, καὶ εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἰδίαν συντέκνισσαν. Anonymi Pœnitentialis: ἔπεσες εἰς συντέκνισσάν σου.

Συντεκνία, *Compaternitas*, *Affinitas spiritualis*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 32. δόλῳ οὖν ἐπελθόντες οἱ Βούλγαροι, καὶ συντεκνίαν μετὰ αὐτοῦ ποιησάμενοι, καὶ ὅρκῳ βεβαιώσαντες μὴ παθεῖν τι παρ' αὐτῶν ἐναντίον, ἠπάτησαν αὐτόν. Mandatum ad Archimandritas in Jure Græcorom. & apud Habertum in Archieratico pag. 575. διακωλύειν τὰς ἐν τῆς πόλεσι προόδους, πᾶσάν τε προσπάθειαν συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ τὰς λεγομένας συντεκνίας τελέον ἐκκόπτειν. Nicephorus Chartophylax in Epist. ad Theodosium Inclusum: συντεκνίας δὲ ἢ ἀδελφοποιήσεις ποιεῖν μοναχοὺς κεκωλυμένον ἐστί. Occurrit præterea apud Scylitzem pag. 649. Vide Cujac. lib. 6. observat. cap. 6. & Gloss. med. Lat. in *Compater*.

Σύντεκνος, *Conciliator nuptiarum*, *Paranymphus*, πληρωτὴς τῆς γάμου, in indice ad Nicetam: ὁ τῆς σωφροσύνης καὶ ὁμονοίας ἀνάδοχος, apud Symeonem Thessalonicensem. Euchologium pag. 382. εἶτα ἀλλάσσουσιν οἱ παράνυμφοι, ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι Σύντεκνοι, τὰ δακτυλίδια τῆς νεονύμφων. Adde pag. 392. 404. 405. Nomocanon Cotelerianus num. 197. στέφανοι σύντεκνος κ

χόντες,

χόνυς ς. μέλανοίας ρν'. Ita autem appellari παράνυμφον ait Goarus, p.398. à spe prolis e conjugio, quod promoveat, concepta.

ΣΥΝΤΕΛΕΙ'Α, Συντελεία κοσμικὴ, Συντελεία τ̃ αἰῶνος, *Mundi consummatio & finis*, apud Matthæum Evang. Paulum Apost. &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ'Σ, *Oblator*, in Gloss. Lat.Gr. Alibi: *Conlatoribus*, (ita leg.pro *Condatoribus*) συντελεςαῖς. Gloss.Gr.Lat. Συντελεςαὶ, *Tributarij*: iidem qui Evagrio lib.5.cap.13. δασμολογίαν συντελῦντες, dicuntur: Συντελεῖς, nudè, eod. lib. cap. 8. lib.3. c.42. & in Constitutione Anastasij apud Cujacium ad leg. 8. Cod. de Exact. tribut. Glossæ Lat.Gr. *Funguntur*, Διατελῦσιν, συντελῦσιν. Συντελῦντες, apud Synesium Epist. 79. nos *contribuables aux tailles* vulgò appellamus. Ejusmodi Συντελεςαὶ occurrunt passim, in Chronico Alexandrino an. 20. Constantini M. apud Leonem in Tactic. cap. 19. §. 35. Rufum in legib. militarib. §. 23. & Mauricium lib.1. strateg. cap.7. apud quos perperam Janus Rutgersius lib.2. Variar. Lect. cap. 11. *Caculam militarem*, & Leunclavius *Collectorem*, interpretantur præterea apud Socratem lib.4. Hist.Eccl.cap.24.in Nov.Justiniani 7.cap. 10.Nov.17. cap.9. Nov.128.cap.5.Nov.Romani Senioris de Potentib. &c. in Basilicis to.2. pag.230. & alibi, &c.

Συντελέιαι δημοσίαι, *Fiscalium tributorum præstationes*, in Nov.Just. 17. cap.8. Nov.128. cap.12. Τὰς συντελείας κυφίσας αὐτοῖς, apud Socratem loco laudato. Καιρὸς συντελείας, apud Theophyl.Bulgar.Archiep. Epist. 41. Συντελεία, *Capitatio*, in lib.19. Basilic. tit. 8.17. Glossæ Lat. Gr. *Pensionum*, τ̃ Συντελειῶν. *Pensitatio*, Συντελεία. Glossæ Lat. Gr. *Conlatio*, Συνεισφορὰ, Συνεισένεξις. Συντελείαι βοῶν, apud Cedrenum pag. 367. Ἀπαιτήσεις τ̃ δημοσίων συντελειῶν, apud Balsamon. Can.21. Apost. Vide Scylitz. pag. 367.

ΣΥ'ΝΤΖΕ, σπόρος ςαμψύχυ, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΥΝΤΖΕΛΕ'ΤΗ, *Relatio ad judicem*, *Libellus supplex*, Ἀναφορὰ, Theodosio Zygomalæ. Vox Turcica. Malaxus in Hist. Patr. pag.165. καὶ ἐσυνάξαν τὺς ἀρχιερεῖς αὐτὺς ὅλυς, καὶ συντζελέτη τὺς ἔκαμναν εἰς τ̃ Καδδῆ.

ΣΥ'ΝΤΖΕΦΛΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Καὶ πιάσω καὶ συντζίψω τα, κ̀ σφίξω τὺς ὀδόντας,
Καὶ σύντζεφλον λαφύξω τ̃ καθάπερ ἄρνα λέων.

ΣΥΝΤΖΗΑ'ΖΕΙΝ, *Cingere*, *Circumsedere*, *Obsidere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἀπήλθασιν τὰ κάτεργα ὅλορθα εἰς τὰ Ἀνάπλι,
Τὸ κάςρον ἐσυντζήασαν ἐκ μέρος τ̃ θαλάσσης,
Καὶ ὁ Πρηγκίπας ἐκ τὴν ςερεὰν μετ̃ φυσᾶτο ὅλα.

ΣΥΝΤΟΝΑ'ΡΙΟΣ, *Pedicularius*, in Gloss. Gr. Lat.

ΣΥΝΤΟΠΙ'ΤΗΣ, *Compatriota*, *Conterraneus*, Συμπατριώτης, ὁμοπάτειος.

ΣΥΝΤΡΕ'ΧΕΙΝ, pro Συμβαίνειν, passim usurpat Moschion de Morbis mulierum.

ΣΥΝΤΡΙΒΗ', *Contritio*, *Devotio*. Euchologium pag. 624. ψαλλόντων ἐν συντειβῇ ἀνετῶς τ̃ ν'. ἤγυν, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ΣΥΝΤΡΙΜΟ'Σ, pro σύντριψις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.11.

Κρότος καὶ μέγας συντριμὸς ἐγίνετον σεκείνυς.

ΣΥ'ΝΤΡΟΦΟΣ, *Socius*, *Comes itineris*, *Contubernalis*, ὁμόςοιχος, ἑταῖρος. Corona pretiosa: Σύντροφος, *Comes*, Συνοπαδός. Zacharias Papa lib.3. Dialog. cap.24. σύντροφε, διὰ τί τοσῦτον ταχίον ἀνέςης; Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ ὁρίζει συντρόφυς τυ, καὶ εὐγαῖνῦντο τὴν ὥρα.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ὁ σύντροφος ἀπέθανε, ὑαὶ κ̀ πῶς να ποίσω.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 1.

Μεταξὺ δ̀ ἐπανεςράφη Ὀδυσσεὺς μὲ τὺς συντρόφυς.

Vide Nomocanonem Cotelerianum num.521.

Συντροφία, *Societas*, *Comitatus*, ἑταιρία, συνοδία. Glossæ Græcobarb. κυςωδία, συντροφία ξένων. Anonymus de Nuptij Thesei eodem lib.5.

Με τὴν καχλὴν της συντροφία ἤξεύρονΤο οἱ πάντες.

Historia Apollonij Tyrij:

Τὴν συντροφία τυ ἐμάζοξεν, ἐμίσεψεν τὴν ὥρα.

Vide Crusium lib.4. Turcogr. Epist.37.

Συντροφιάζειν, *Comitari*, παρομαρτεῖν. Eadem Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ ὅλοι τ̃ συντροφιάζυσιν, καὶ ὀπίσω ἐςράφηκαν.

Rursum:

μαζὴ κ' ἡ θυγατέρατης τὰ δύο συντροφιασμένα.
Εἶχεν τὰ ἐκεῖνα τὰ παιδία ἔμορφας ὀλισμένα.

Συντροφεύειν, eâdem notione. Anonymus Astronomus MS. καλὸν συντροφεῦσαι, πραγματεύσασθαι. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ μὲ μεγάλην τὴν χαρὰν Θήσεον συντρόφδυσαν.

Ἀσυντροφιαςος, *Insociabilis*, *Incomitatus*, ἀνακόλυθος. Portius.

ΣΥΝΤΥΓΧΑ'ΝΕΙΝ, *Loqui*: ut, ὁ δυλδυτὴς μὲ ἐσυντυχεν διὰ τ̃ ἀνέψιόν τυ ἂν θέλω νὰ θέλω νὰ τ̃ πάρω, *servus meus locutus est mihi de nepote suo si volo illum accipere*. Συντύχαινε πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, *loquere semper veritatem*. Ita quidem in continente Græci: at Cretenses μιλεῖν pro *loqui* usurpant. Romanus Nicephor. in Grammat. MS. Canon Pœnitentialis MS. S. Joannis Chrysostomi nomen præferens: ὅςτις συντυχάνῃ ἐν τῷ καιρῷ τ̃ λατυργίας, ἔςι ἐπικατάρατος. Prochoprodromus MS. de sua paupertate,

Καὶ λέγυσίν με, Σόμασε, σαλὲ, μὴ συντυχένης.

Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes;

Καὶ πρὸς τ̃ εὐνυχόπολόν της σύντυχεν ὀκάτι.

Manuel Malaxus in Chron MS. pag.628. ἡ δ̀ ἀδελφὴ τ̃ Βασιλέως ἀκυε ὅτι βλασφημᾶ ὁ κόσμος τ̃ Βασιλέαν, καὶ ἐλυπᾶτο. ὅμως ἐσύντυχε πρὸς αὐτ̃.

ΣΥΝΩΝΗ', pro *Annona*, occurrit semel atque iterum apud Procopium in Hist. arcana, ubi Alemanus restituendum putat ἀννώνη. Hunc vide pag.99. 100. edit.1. Nov. Justini de Sacris domib. cap. 6. εἰ —συνωνὴν τινα εἰδῶν γίνεσθαι συμβαίνη. Ita pro comparatione frumenti vel specierum hæc vox usurpatur in Basilicis lib.56.tit.9.Glossæ Gr. Lat. Συνωνὴ, *Comparatio*, *Commercium*. Gloss. Lat. Gr. *Comparare*. Συνωνήσασθαι. Vide Cujacium lib.1.observ.c.35.

ΣΥ'Ρ, *Dominus*: ex Gallico *Sire*. Pachymeres lib.4. cap.31. ἐκεῖσε τοίνυν τ̃ Μέγαν κύειον καταλαμβάνει ὁμονυμῦντα οἱ, Σὺρ Ἰωάννης γδ̀ κτ̃ γλῶσσαν ἐλέγετο. Ducas hist. cap.44. Σὺρ Νικόλαος Γατελῦζος. Σὺρ γιάννης apud Joannem Cantacuzenum lib. 1. cap. 2. *Sire Jean*: ut in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap.213. σὺρ τζύαν, non semel. Historia Apollonij Tyrij:

Σύρε, νὰ φύγης ὑποδῶ πλέον, καὶ μὴν ἀργήσης.

ΣΥΡΑΥ'ΛΙΟΝ. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. κύπελον, ποτήριον μετ̃ συραυλίυ, κιαςίμιον.

ΣΥΡΓΕ'ΝΤΗΣ. Vide in Σεργῦντης.

ΣΥ'ΡΕΙΝ, *Ire*, *Proficisci*, quomodo nos dicimus, *tirer en quelque part*, aliquò proficisci. Corona pretiosa: Σύρε ἐκεῖ, *Vade illuc*, Ἄπελθε ἐκεῖσε.

Infrà: Σύρε, *Abi*, Ἄπελθε. Σύρε τὰ κοιμηθῆς, *Abi dormitum*, ἴθι κοιμηθησόμενος.

ΣΥΡΕΜΒΟΛΟΣ, Συρεγέμβολος. Vide in Ἔμβολος.

ΣΥΡΕΠΟΥΛΟΝ, *Serpyllum*, apud Nicolaum Myrepsum le Antidot. cap.90.

ΣΥΡΗΜΗ, Συρῆμα *Corrigia*, *calcei ligula*, *lorum*, ἱμὰς, ῥινός.

ΣΥΡΙ, *Mustum*. Glossæ botanicæ: Γλεῦκος, τὸ σύρι. Σύρεον, τὸ ἕψημα, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Sapa*, *Defrutum*, Σίραιον, apud Galenum. Matthæus Silvaticus: *Sireum*, *id est vinum coctum*, *epsima*, *vel decoctio ficuum*. Vide Gorræum in Definit. Medic.

ΣΥΡΙΑΡΧΗΣ, *Sacerdos provinciæ Syriæ*. Συριαρχία, Dignitas Συριάρχου, apud Scholiast. Basilic. ad lib.38. pag.28.29. Acta Martyrij SS.Tarachi, Probi & Andronici cap.10. ἐκέλευσεν λίαν τὴν ἀποςαλεῖσαν αὐτῷ παρὰ Ηρώδου τοῦ Ἀντιοχέως Συριάρχου ἀφεθῆναι, &c. Vide Jacob. Gottofredum ad leg. 1. Cod.Theod. de Præd. Senator.

ΣΥΡΙΚΟΝ, *Sandix*. *Syricum* verò dicitur *pigmentum quod Phœnices in Rubri maris littoribus colligunt*, inquit Isidorus lib.19. cap. 17. *Rubri coloris pigmentum* exponitur in Gloss. Arabicolat. Neophytus Monachus MS Σῶρι, καὶ τὸ Συρικὸν, ὃ καὶ Σάνδυξ λέγεται. Alibi: ὃ παρὰ τοῖς ζωγράφοις συρικὸν, τοῦτο τοῖς ἰατροῖς Σάνδιξ λέγεται. S. Joannes Damascenus orat. in Constantinum Caballinum pag.675. συρικὸν colorem etiam facit, quem μέλανι opponit. Vide Ζαχὰλ.

ΣΥΡΥΓΓΙΤΗΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΥΡΙΣ. Ægyptiis, *Saponaria*, ςρούθιον, apud Interpol.Dioscorid. c.381.

ΣΥΡΜΑ, unus è 19. tonis musicæ Græcanicæ. Vide in Φωνή.

ΣΥΡΜΑ, *Aurum* vel *argentum ductile*, vel in fila deductum. Zosimus Panopolita MS. de Rotundandis margaritis: ἐχέτω δὲ ἑκάςη σύρμα ἀργύρεον, καὶ δέχου ταύτην ἐκδέξιον δι' αὐτοῦ. Infrà: ποίησον δὲ ὀπὰς λεπτὰς ἐν αὐτῷ, καὶ πήγνυε ἀπὸ τοῦ ἔνδοθεν μέρους τοῦ τοιαύταις ὀπαῖς τὰ συρμάτια. Eustathius ad Odyss. κ. pag. 1645. ὡς τοῦ ἀργυρέου μίτου, ὃ σύρμα φασὶν οἱ ἰδιωτίζοντες, σφιγκτότερον πιέζοντος, ἤπερ ὁ σχοῖνος, καὶ βαθύτερον. Physiologus de Natura animalium, MS. ubi de Basilico: ςραφτίζει τὴν οὐράν του, ὥσπερ τὸ σύρμα χρυσοχόος.

Sed maximè hæc vox sumitur pro quovis filo aureo vel argenteo etiam molis tuso, quo serica fila circumvestiuntur, ex quibus panni, quos aureos vel argenteos dicimus, (*Draps d'or ou d'argent*) confici solent. Nicetas in Manuele lib.6. n.5. ex Cod. Barbarogr. ἰδὼν δὲ καὶ ἐπανωκλίβανον, ὃ ὁ Βασιλεὺς ἐπάνω τῶν ἁρμάτων ἐφόρει, ὁλόχρυσον ὄντα μετὰ σύρματος, &c. Ubi Cod. alter: θεασάμενος δὲ Γαβρᾶς ἣν εἶχε ςολάδα ἐπὶ τοῦ θώρακος Βασιλεὺς, &c. Idem in Isaacio & Alexio num.3. καὶ τὰ ἅγια σκεπάσματα τὰ πολύτιμα τὰ ἐκ σύρματος χρυσοῦ ὄντα. Ita in Cod. MS. ubi perperam emendat Salmasius, σύρματος καὶ χρυσοῦ, quasi σύρμα non etiam diceretur de argento, ut de auro, quod satis firmat locus Eustathij allatus. Codinus cap.6.num. 47. ἅπερ εἰσὶ μαργέλλια μετὰ σύρματος. cap.4.num.15. τὰ τοῦ Πρωτοσεβάςου φορέματα, οἷα τὰ τοῦ μεγάλου Κοντοςαύλου, πλὴν τὸ σύρμα τοῦτο (al. οὐ τὸ) βλάτιον. Raimundus Montanerius in Chron. Catalanico cap.212. describens vestes Rogerij Cæsaris: *E el Cesar porta capell llau, e totes ses robes blaves, ab fres dor estret.* Quibus verbis expressit ista Codini cap.3. num.21. τὸ τοῦ Καίσαρος σκιάδιον συρματένιον χρυσοκόκκινον. Id est cum fimbriis ex auro *ductili*: nam *fres*, apud Montanerium, *Phrygium* interpretor, quod *frenges* dicimus.

Συρμεογραφεῖν, pro *aureas aut argenteas literas in Codicibus exarare*, videtur dixisse Theodorus Studita in Vita S. Platonis Hegumeni num.16. ποία γὰρ χεὶρ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς μουσικώτερον ἐσυρμαιογράφησεν, ἥτις ἐπιπονώτερον τῆς ἐκείνου προθυμίας ἐσπουδαιογράφησεν; ubi Interpres: *Quæ enim manus elegantius quam illius dextera literarum formabat tractu?* Et Auctor Vitæ S.Nicolai Studitæ pag.901. ἀλλ' ἦν τῇ χερσὶ κοπιῶν, καὶ δέλτους ἄριςα συρμεογραφῶν, εἰ καί ἄλλος. Ubi Combefisius, συρμεογραφεῖν, longo literarum ductu seu uncialibus literis scribere esse observat. Sed & huc referri posse videtur quod habet Anonymus in Arithmetica practica MS. οἱ γράφουσιν ἄνωθεν, ὅπου εἰσὶν τὰ ψηφία μὲ τὰ σύρματα.

Χρυσόσυρμα, *Filum auro ductili vestitum*, vel *pannus ex filis ejusmodi textus*. Pachymeres lib.5.cap. 1. κοινὴν ἄλλως ἐκ χρυσοσύρματος καλύπτραν ἐθέμενος. Ubi loquitur de Joanne Despota, dignitatis pileum deponente, qui ἐκ χρυσοσύρματος erat, id est χρυσοκόκκινος συρματένιος, ut est apud Codinum.

Συρμάτειος, *Ex auro ductili*. Nicetas in Murtzuphlo n.3. τὰς συρματείας πεδίλας καὶ χρυσᾶς. Ubi Cod. al. τὰ παιαγῆ σκεύη καὶ ἔπιπλα.

Συρματένιος, Συρμάτινος, eodem significatu. Codinus de Offic. Palat. cap.3. num.1. de sciadio Despotæ: ὁ ἀπ' αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τοῦ φορεῖν αὐτό, χρυσοκλαβαρικὸν συρματένιον. Ita num.15. & cap.6. num.47. Συρματένια φορεῖ..., cap.7. n.3. Idem Codinus cap.3. n.17. de Sebastocratoris calceis n.17. τὰ ὑποδήματα ἱεράκεια, ἔχοντα αὐτοὺς συρματένους εἰς ἀέρα κόκκινον. Georgius Acropolita in Chron.n.82.extr. ἐν τούτοις δὲ τὰ τῶν Σεβαςοκρατόρων διέφερον, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφος τοῦ Βασιλέως τοῖς κυανοῖς πεδίλοις ἐγκεκολλημένους εἶχε, καὶ χρυσοϋφεῖς αετοὺς, ὁ δὲ Τορνίκιος γυμνὰ τούτων τὰ πέδιλα ὑπεδέδυτο. Nicephorus Gregoras id ipsum enarrans lib.4. statim initio: ἐποίει δ' ἐπίσημον τὴν ἐκ τοῦ πενθεροῦ διαφορὰν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις, καὶ χρυσοϋφεῖς αὐτῷ ἐνηρμόζοντο αετοί. Ubi observandum voces συρματένους & χρυσοϋφεῖς, apud hosce scriptores, esse synonymas, proindeque σύρμα non esse aurum vel argentum ductile solidum, quod vult Goarus. Matthæus Monachus de Offic. Palatij Constantinop.

Τρίτη μὲν τοι πενιλὰς χρυσῶν τε πίλοις συρματίνοις.

Συρματηρὸς, eâdem notione. Catalog.Offic. Pal. ex Cod.Reg. τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια φοροῦσιν οἱ ἀπὸ τοῦ Πανυπερσεβάςου μέχρι τοῦ μεγάλου Στρατοπεδάρχου· τὰ δὲ συρματηρὰ, οἱ ἀπὸ τοῦ μεγάλου Πριμμικηρίου μέχρι τοῦ Κουροπαλάτου.

Σύρτη. Harmenopulus lib.2. tit.4. §.63. αὐτὸς δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἀσφαλιζέτω οἰκήματα, καὶ ἀθεώρητα φυλαττέτω, εἴτε διὰ τῆς ἀνοικτοῦ καλυμμάτων καγγέλων, εἴτε διὰ τῆς συρτῆς. Ubi interpres, *vel sapibus*: quin potius σύρται videntur esse fila ex metallo quovis: unde &

Συρβάειον, appellatur instrumentum quo metalla in fila diducuntur. Cod. Reg. MS. 618. καὶ ἔκτοτε σύρε (σύρε) νήμαν ἐν τῷ σηρλαρίῳ. Locum integrum vide in Κλαπωτός. Et in pag.286. hæc lego: περὶ τοῦ ποιῆσαι σύρμαν κούφιον. Ἔπαρον ἀσήμιν φίνο, σφήρισον καὶ καλάκοψον, καὶ γύρε το εἰς σίδηρον ςρόγγυλον, ἔπειτα βάλε το εἰς τὸ σύρτιν, καὶ σύρε το μίαν φορὰν κόπτε με ῥίνη, καὶ ποίει βάκιτον, καὶ βάλετο ςεφάνιν, καὶ βάλε ἄνωθεν ὕελον θέλεις ἄσπρον, καὶ κόλλησον. Eod. fol. περὶ τῶν συρμάτων τῆς χρυσοχοϊκῆς τέχνης. Infrà: καὶ ποίησε τὸ νῆμαν ὑψηλὸν εἰς τὸ σύρτιν.

ΣΥΡΝΕΙΝ, *Trahere*, Σύρειν. Glossæ Græcobarb. ἐξαπλώνει, ταυρίζει, σύρει, σύρνει. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Ἄλλοι

Ἄλλοι γεράκια βάςαζαν, ἄλλοι σκυλία ἔσυρναν.

Lib.9.

Τῶν ἵππων πυ ἐσύρνασι τ̃ θρίαμβον ἐκεῖνον.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ πρὸς τ̃ ἄδlω μὲ σπυδlὼ μας σύρνυσιν οἱ χρόνοι.

Anonymus MS. de Amoribus Lybiſtri:

Πεζένω ἀπὸ τὸ ἄλογον, ἢ σύρνω τὸ σπαθίν μυ.

Ptochoprodromus de ſua Paupertate, MS.

Καὶ τὸ τραπέζlω μέθηκεν, ἢ σύρνει μὲ μανδύλυ.

Vide Fabulas Æſopi Gr. barb. pag.133. & ſupra in Γεύλίκια.

Ἀποσύρνειν, pro ἀποσύρειν, *Retrahere*. Ἀποσύρνεϑαι, *Recedere*, *Retrogredi*.

Κολοσύρνειν. Hiſtoria MS. Apollonij Tyrij: οἱ δὲ ταρσιαζῆτησαν τ̃ διςιχlὼ τ̃ γέρον, πέμπτη, καὶ κολοσύρνυν τ̃ κόπlυν τlὼ κεφαλlὼ τυ. Maximus Cythærenſis Epiſcop. in Synaxar. 3. Nov. in S.Atbdemonide: ἀκόμι δὲ καὶ ἀπὸ τὰ φορέματα, ἐπρόςαξε νὰ τ̃ κολοσύρνυν γυμνὸν τ̃ φοσάτυ τὰ καμύλια, φορῶντα μόνον διάζωσμα.

ΣΥΡΌΠΙΟΝ, *Syrupus*, in Geoponico Agapij cap.95.

ΣΥΡΠΕΝΤΊΝΑ, *Serpentina*, Machinæ bellicæ manualis ſpecies, noſtris olim nota. Hiſt. MS.Beliſarij:

Σκέυη ἢ πυμπαρδlέριδες, τομφάκια, συρπεντlίνας.

ΣΥΡΤΆ, *per vim trahendo*. Auctor Incertus poſt Theophanem pag.440. παρασκευάζει— σύρλὰ καταβάσαι αὐτόν.

ΣΥ'ΡΤΗ. Vide in Σύρμα.

ΣΥ'ΡΤΗΣ, apud Mechanicos quid ſit docet Apollodorus in Polioreticis MSS. ὁ δὲ σύρlης ἐςὶν κάρυον μέγα ἐπίμηκες τροχιλίσκον.

Σύρτης, *Calcipes* Ὑποδηλικὴ ἱμάς.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΙΆ, *Laqueus*, *Pedica*, ἀγχόνη βρόχος, πάγη. Gloſſæ Græcobarbaræ: ὅπυ κάμνει συρτοθηλεὰν, ἤγυν βρόχον, καὶ πνίγει. Vox confecta, ut videtur, ex Σύρτης, quæ χαλινὸς exponitur apud Heſychium.

ΣΥΡΤΌΝ, *Equus*, *qui manu trahitur*, *ducitur*, *Dextrarius*; ἐπισυρόμϑυος ἵππος, apud Nicephorum Calliſt. lib.18. cap.18. qui πάροχος Evagrio, uti in hac voce docemus. Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 13. ὁρᾷ τ̃ ἱπποκόμων ἕνα τ̃ Βρυεννίυ ἵππον τινα τ̃ βασιλικῶν ἐπισυρόμϑυον, τῇ τε ἀλύργῳ ἐφεςρίδι κεκοσμημϑύον, ἢ καλαχρυσα τὰ φαλαρα ἔχοντα. Auctor Incertus poſt Theophanem pag. 440. παρασκευάζει λάθρα διὰ τινῶν τὺς ςρατιώτας ἀνελθεῖν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἢ συρlὰ καταβάσαι αὐτ̃. Conſtantinus in Tacticis pag. 44. καὶ τὰ σαγμάεια δὲ, καὶ τlὼ λοιπlὼ ἀποσκευlὼ, καὶ τὰ συρτὰ, ἵνα καταλιμπάνεις μετ̃ τ̃ τέλδυ καὶ γὸ μϑὺ εἰς τὰ κάςρα, καὶ τὰς ἄλλας ἐπιδρομὰς, ἔχυσιν οἱ ςρατιῶται τὰ συρτὰ μετ' αὐτῶν μέχρι καὶ αὐτ̃ τυχὸν τ̃ ἡμέρας τ̃ πολέμυ, ποιῶντες εἰς αὐτὰ γύρωθεν πολλlὼ ἀσφάλειαν. Infrà: εἴτε δὲ, ἵνα ἔλθωσιν εἰς τ̃ ςρατ̃, ἀποκινῶσιν ἀπὸ τ̃ τέλδυ πρὸς τ̃ πόλεμον οἱ ςρατιῶται, ὀφείλυσι βαςάζειν εἰς τὰ συρτὰ, ἢ τένδας μικρὰς, ἢ σαγία διπλᾶ, πρὸς τὸ ἔχειν ἓν εἰς τένδαν, καὶ τὸ ἄλλο σκεπάζεϑαι. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chryſorrhoes:

Καὶ μετ̃ τ̃ ἀλόγων μας, καὶ τ̃ συρτῶν μας μόνον,
Ὡς ἄνδρες ἀναδράμωμϑυ δεινοπετςοβύνιν.

Habebant autem Imperatores ejuſmodi aliquot συρτὰ, ſeu *dextrarios veſtitos*, id eſt ſtragulis inſtructos, quos etiam ςρώσια recentiores Græci vocabant, ut eſſent ad manum, cum is equitaturus erat, ex iis delecto quem vellet. Cujus quidem inſtituti Theophilum Imperatorem auctorem facit Manuel Malaxus in Chron. MS. loco allato in voce Γεύλίκια. Codinus de Offic cap.5. num.7. Σημάνωσαι διά τι οἱ συρτοὶ ἵπποι τ̃ Βασιλέως, ἢ διὰ τlὼ αἰτίαν. Deinde: δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἔθος ἐςὶ καθ' ἑκάςlω ἑτοίμυς εἶ) ἵππυς ἑπlὰ, οἱ καὶ καλῶν) Στρώσια, ἐκδεχομϑύυς τ̃ Βασιλέα καβαλλικεῦσαι, οὓς ἂν τύτων βύλοιτο· οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολυθῦσι, οἳ ἢ καλῶν) Συρlά. Quæ poſtrema verba abſunt à Cod. Reg. Ejuſmodi eſt equus Bryennianus, cujus ſupra mentio eſt in allato Annæ loco. Vide Ἀδίςρατα, & Πάροχος, & Gloſſ. med. Lat. in *Dextrarius*.

Παρασυρlάτοι, *Famuli qui συρτὰ*, ſeu *equos illos ducebant*. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap.11. ἀναλαμβάνεϑαι τ̃ λαὸν αὐτ̃, καὶ τὺς παρασυρτάτυς, ἢ ὁρμᾷν πρὸς τlὼ ὁδὸν καθ' lὼ οἱ πολέμιοι διέρχον).

ΣΥ'ΡΩΜΑ, ſeu Σίρωμα, *Aqua* vel *ſuccus opobalſami*. Aëtius: σύρώμαδος, τυτέςι τὸ ὕδωρ τ̃ ὀποβαλσαμυ. Myrepſus ſect.16. cap.34. ex Cod. Reg. συρώματος, τὸ ὕδωρ τ̃ ὀποβαλσάμυ. Cod. Fuchſij habuit, τ̃ ὕδατος.

ΣΥ'Σ ΓΟΥΔΟΝ. Vide in Κίθαργος.

ΣΥΣΚΑ͂Ν. Leo Grammaticus in Baſilio p.474. ἐλθὼν δὲ Συσκᾶν κτ̃ τ̃ Βασιλέως μετὰ τ̃ Ἰωάννυ τ̃ Κυρκύα, &c. Ubi Interpres, *Conjuratio*, vertit. Quo loco Symeon Logotheta num.22. habet μελετᾶ) ἀνταρσία κτ̃ τ̃, &c. Fortè legendum συσκευὴ, ut pag. ſeq.

ΣΥ'ΣΚΟΥΤΟΝ, *Scutorum conjunctio*. Leo in Tactic. cap.18. ἢ μετ̃ τ̃ βαλλομϑύων κατ' αὐτῶν καταπλήρωσιν τὰ σύσκυτα ποιῶντα καρlερῶσι. & cap.19. μήποτε οἱ ἐναντίοι σύσκυτα ποιήσαντες, καὶ τὰς βολὰς ὅπωσῦν δεξάμϑυοι, εἶτα τύτων πληρωθέντων, ἢ τ̃ βαλλόντων ἀποκαμόντων, ἀθρόοι ἀναςάντες τ̃ σπάθαις καὶ τοῖς μϑναύλοις ἀμυνῶνται. Mauricius lib. 12. c.10. pag. 381. καὶ ἴσ ᾶν σύσκυτα ἔμπροσθεν ἀλλήλοις ἁρμοζομϑύων ἢ συσφιγγομένων αὐτοῖς κτ̃ τὰ ἄκρα ἢ τ̃ ἄλλων μερῶν.

ΣΥ'ΣΣΗΜΟΝ, *Signum*, vox quam ab Atticis nuſquam uſurpatam contendit Phrynichus, Menandrum incuſans. Uſus etiam Hedylus poëta:

Θὶς μόνον ἢ ζώνlω, ἢ ςρώτιον, ἤτι τοιῦτον
Σύασημον, &c.

Atque inde deinceps alij: Marcus cap. 14. de Juda, δεδώκει δὲ σύασημον αὐτοῖς, λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐςιν. S.Cyrillus in Catech. 6. διὰ συαςήμων μόνον δηλῶσθω. Vita MS. S.Euphroſynes: τῷ μϑὺ κυκυλλίῳ κατεκάλυψεν τὸ αὐτ̃ πρόσωπον, ἵνα μὴ διὰ συαςήμυ τινὸς ἀναγνωρίσθη αὐτῷ. Auctor Incertus poſt Theophanem pag.432. καὶ καλέκρυψαν αὐτὺς ἐν δωματίοις τισὶ τ̃ Γάλλης, ἔξωθεν τ̃ πόρτης τ̃ Βλαχερνῶν, δώσαντες αὐτοῖς σύσσημον. Mox: σημεῖον appellat. Eadem voce utuntur Symeon Logotheta in Leone Armenio num.8. Æneas in Polioreeticis MSS. cap. περὶ συσσήμων, Leo Imp. in Tactic. cap. 17. §. 112. Georgius Acropolita in Chron. cap.9. Auctor Etymologici in Συνθημα, & alij. Vide Salmaſium de Modo uſurarum, pag. 449. 584.

ΣΥ'ΣΤΑΜΝΑ, Ægyptiis, *Ricinus*, Σίκις, apud Interpol. Dioſcor. c.746.

ΣΥ'ΣΤΑΣΙΣ, Quartus gradus Pœnitentium: cùm ſcilicet ij cum fidelibus admittebantur ad κοινωνίαν τ̃ εὐχῶν, ſed χωρὶς προσφορᾶς, ut eſt in Concilio Ancyrano Can.4. & 5. S.Baſilius de Pœnarum locis: Σύςασίς ἐςιν ἡ μέχρι συμπληρώσεως τ̃ θείας μυςαγωγίας μετ̃ τ̃ πιςῶν ςάσις· σωίςα) μϑὺ γὸ, ὐκ ἀξιῦ) δὲ τ̃ κοινωνίας, ἕως πληρώσῃ τ̃ ὁρισμϑύον χρόνον. Idem in Epiſt. ad Amphilochium cap. 4. ἀλλ' ἀκροάσεως αὐτὺς ἀξιῶν ἐν δύο πυ ἔτεσιν, ἢ τρισὶ καὶ μετ̃ ταῦτα ἐπιτρέπειν συςήκειν μϑὺ, τ̃ δὲ κοινωνίας τ̃ ἀγαθῦ ἀπέχεϑαι. Adde Can. 56. 57. 58. 61. 64. 75. 77. 81. 82. 33. Canones S.Gregorij Thaumaturgi Can.11. ἡ σύςασις, ἵνα σωίςα) τοῖς πιςοῖς, ἢ μὴ ἐξέρχη) μετ̃ τ̃ καληχημϑύων. Idem Concilium Ancyranum Can.25. οἱ συνειδότες

νειδότες ἐκελεύθησαν ἐν δεκαδίᾳ δεχθῆναι εἰς τὰς συνεςῶτας, καὶ τὰς ὡρισμένας βαθμάς. Alia & plura vide apud Allatium de Narthece pag. 85.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ', *Commendatitiæ litteræ.* Glossæ MSS. συςατικαὶ. ἐπιςολαὶ αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς καὶ λαϊκοῖς ἀφωρισμένοις, ἢ ἀναγνώςαις ἐν ἑτέρᾳ χώρᾳ ἀπιοῦσιν. Scholion ad Can. 33. Apost. Συςατικὴ ἐπιςολή ἐςιν ἡ κινηθεισῶν τινων κατηγοριῶν, καὶ εἰς συκοφαντίαν ἀπελεγχθεισῶν, τὸ ἀνεπίληπτον τοῦ ἐπιφερομένου προσμαρτυροῦσα. Εἰρηνικὴ δὲ ἐςιν ἡ ἄνευ σκανδάλου τινὸς τοῦ ἐπικομιζομένου ἐγχειριζομένη ὑπὸ τοῦ προέχοντος πρός τινας ἀποφέρεσθαι. Scholion ad Harmenopuli Epitom. Canon. in jure Græco Rom. συςατικαὶ δέ εἰσιν ἐπιςολαὶ, αἱ διδόμεναι παρὰ ἐπισκόπου κληρικοῖς ἢ ἱερωμένοις, εἰς ἑτέραν πόλιν ἀπιοῦσι, καὶ συνιςῶσαι τούτους τῷ ἐκεῖ ἐπισκόπῳ, ὡς παντάπασιν ἀναιτίους. Alibi: συςατικαὶ δέ εἰσιν αἱ διδόμεναι τοῖς ὑπὸ ἐπιτίμιον εἰς ἄφεσιν, ἑτέρῳ αὐτοὺς ἐπισκόπῳ συνιςῶσαι πρὸς κοινωνίαν. Adde Zonaram, Aristenum, & Balsamonem ad Canon. 11. Concilij Calchedon. & Matth. Blastarem in Syntagm. juris Canon. Synodus Sardicensis Can. 9. παρέχων αὐτῷ καὶ συςατικὰς ἐπιςολάς, &c. Adde Concil. Calchedon. Can. 11 13. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 1. pag. 20. ταύτας τὰς δικαίας ἡμῶν αἰτήσεις προσδεξάμενος ὁ εἰρημένος ὁ ὅσιος ἀνήρ, ἐν μὲν συςατικοῖς γράμμασι γινομένοις, &c. Michaël Anchiali Patriarcha Constantinopol. in Dial. cum Manuele Comneno Imp. πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συμπατριάρχας συςατικὰς ἐκπέμπει ἐπιςολὰς ἐγκυκλίας, δι' ὧν τῆς οἰκουμένης ἀπαλλαχῇ τὴν οἰκείαν διαπρεσβεύουσιν εὐσέβειαν. Vide S. Basilium Epist. 11. Petrum Antiochen. Patr. in Epist. ad Dominic. Grad. Episc. n. 26. &c.

Συςατικὸν, eadem notione, in Nov. 6. Justin. cap. 3. in Jure Græcorom. pag. 228. 252. & in Euchologio pag. 935. ubi ejus formula describitur. Glossæ Lat. Græc. *Commendatitiæ* litteræ, Συςατικά. Συςατικὰ γράμματα, in Concilio Constantinopol. sub Mena Act. 1. Συςατικὰ, in Nomocanone Coteleriano num. 295. Συςατικὰ, *Literæ patentes*, Hieron Germano. Describitur apud Anonymum MS. de Arte Notaria fol. 169. Συςατικὸν ἱερέως ὃ ποιεῖ ἐπίσκοπος. Vide Cujac. ad Nov. 6. & Gloss. med. Lat. in *Commendatitiæ*.

ΣΥΣΤΗ. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, — ἄλλοι δὲ τζόκας, καὶ ἕτεροι πῦρ. Infra: ἄλλοι δὲ ἐτρυποῦσαν με συςαῖς τοὺς πύργους. *Trabes* vertit Allatius: sed quo fundamento, incertum.

ΣΥΣΤΗΜΑ, *Collegium*, *Corpus.* Σύςημα ἑταιρικὸν, in Basilicis. Vide Cujac. lib. 7. obser. cap. 30. & Eustathium Iliad. β. pag. 239.

Συςηματικοὶ, *Collegiati*, de quibus in Cod. Theodorus Balsamon in Responsis: οἱ γοῦν τολμήσαντες κληρικοὶ, πολλῷ δὲ πλέον οἱ τοῦ βήματος, δημοσιακῶν ἐνέργειαν ἀναδέξασθαι, ἢ συςηματικῶν πολιτείαν καὶ μεταχειρίσειν ἐμπορεύεσθαι, καταλλάκται τυχὸν γινόμενοι, ἢ πρανδιοπράται, ἢ οἰνοπράται, &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ'ΤΙΟΝ, ædis pars in qua complures simul stant columnæ. Symeon Logotheta in Basilio num. 5. αὐτὸς δὲ ὁ φιλόσοφος εἰς κίονα ὑπὸ συςαματίου ςαθεὶς μετὰ καὶ ἑτέρων δύο ἐσώθη. Leo Grammaticus habet ὑπὸ συςημάτων. Codinus in Orig. Constantinop. num. 77. συςημάτια δὲ ἵςανται μέσον τοῦ φόρου ἔνζωδα ἐπὶ κιόνων, ἐν οἷς δηλοῦνται ἐν ἱςορίαις τὰ μέλλοντα γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει, &c. Idem num. 134. κιονάς τε, καὶ συςημάτια, ςήθεά τε καὶ ἀββάκια, καγκελθύρια. Quibus locis Interpres συςημάτια ἔνζωδα, *compages* vertit, seu *coagmenta compactitia*, quibus vel figuræ insculptæ, vel impositæ fuerunt: nam ζώδια passim *figuras* & *statuas* appellat Codinus.

ΣΥ'ΤΡΑΖ, Σάμψυχον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΦΑΙΟΝ. Diploma ex Græca Lingua in Latinam versa, apud Rocchum Pirrhum in Notitia Archimandritatus Messanensis pag. 56. *Dono Monasterio ornamenta altaris octo ex serico: quatuor alba syphæa aurea habentia, duo quadragesimalia, & reliqua duo rubea Græca habentia eminentias aureas.*

ΣΥ'Χ, τὸ ἀβρότονον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΧΑΙ'ΝΕΣΘΑΙ, *Abominari*, *Abhorrere*, *Detestari*, βδελλύττεσθαι, καταπτύειν. Σύχαμα, Σύχαμος, Συχασμὸς, *Abominatio*, *Execratio*, *Nausea*, μύσος, βδέλυγμα, ἄτη. Συχάρης, Συκαδιάρης, *stomachosus*, Ἀγακτικός, ἀηδής.

ΣΥ'ΧΑΡΟΣ, *Hilaris*, *Lætus*, *Alacer*, Ἱλαρὸς, φαιδρὸς. εὔθυμος.

ΣΥΧΕ'Μ, τὸ ἀρκολάχανον, ἤγουν ἡ δρακοντία, in Lexico MS. ex Cod. Reg 1843.

ΣΥ'ΧΛΙΟΣ, *Humidus*, *Tepidus*, Χλιαρὸς. Vide in Χλιός.

ΣΥΧΟΥ'ΜΟ. Agapius in Geoponico cap. 184. διὰ νὰ πίπτῃ τὸ συχέμο μέσα νὰ μὴ χάνεται, &c. Infrà: καὶ ἀφῆ τὰ ςοιβιάσῃς εἰς τὸ ἀγγεῖον ἐπιμελῶς, τότε βάλε μέσα καὶ τὸ συχέμιον, ὅπου ἐςράγγιζεν ἀπὸ ταῦτα.

ΣΥΨΕ'ΛΙΟΝ, *Subsellium.* Vetus Epigramma:

Καίρετ' Ἀριςείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταὶ
Τέσσαρες οἱ τοῖχοι, καὶ τρία συψέλια.

Vide Συμψέλιον.

ΣΦΑΓΗ, *Plaga*, apud S. Athanasium de Imagine Berytensi. Locum vide in Βῆσα.

ΣΦΑΓΙ'Σ, Σφαγίον, *Culter Macellarij.* Glossæ Lat. Gr. *Cultra*, Μαγείρου σφαγίον. *Cultrus*, Σφαγίς. *Jugulat*, Σφάζει. Σφάκται, *jugulatores.* Hinc Σφάγιον, *Victima.*

ΣΦΑ'ΓΝΟΝ, μάλατρον ὅπου βάλλεται εἰς τὰ βυνᾶ, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. *Muscus arboreus*, Aëtio appellatur. Vide Ruellium lib. 1. cap 66.

ΣΦΑΓΙ'ΖΕΙΝ. Vide in Τζυκανίζειν.

ΣΦΑΙΡΙ'ΤΗΣ, in Glossis Botanicis MSS. ὁ κυπάρισσος, *Cupressus.* Occurrit apud Aëtium. Vide Ruellium lib. 2. cap. 94.

ΣΦΑΙΡΙ'Α, *Tragemata* fortè in sphærularum speciem, quas vulgò *dragées* dicimus. Vita MS. S. Symeonis Sali: σιλίγνια, καὶ σφαρία, καὶ ὀξάρια, καὶ οἶνον διάφορον, καὶ ψαθύρια, καὶ γλυκιὼ, &c.

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, *Digitus medius.* Scholia inedita in Æschyli Prometheum vinctum: Σφάκελος, νόσος, καὶ σφακελισμὸς, ἡ παραπληξία., καὶ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος, λέγεται καὶ ὁ σφιγμός. Σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀςέων, καὶ σφακελῆσαι τὸ ἀνασαπῆναι. Σφάκελος, καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων. Nicolaus Malaxus περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑνομένων δακτύλων τῆς χειρὸς ἱέρεως ἐν τῷ εὐλογεῖν, &c. Τὸ μὲν ὄρθιον τοῦ λιχανοῦ, καὶ τὸ ἐπικαμπὲς τοῦ μέσου, τοῦ καὶ σφακέλου λεγομένου, τὸ Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει. Vide in Φάκελος.

Σφάκλος, eâdem notione. Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Σφάκλος ὁ τρίτος δάκτυλος, τέταρτος ἐπιβάτης.

ΣΦΑΚΤΟ', Σφακτὸν, *Capra*, *Pecus*, Αἶξ, Κτῆνος, Βόσκημα, θρέμμα. Glossæ Græcobarb. Αἶγες, Σφακτά. Alibi: Ἀμέλγει, ἐπισπᾶται τὸ γάλα, σύρει τὸ γάλαν ἀπὸ τὸ βυζὶν τοῦ σφακτοῦ, ἤγουν τῆς αἰγὸς, ἢ αἰγάς.

Ἀγριόσφακτον, *Rupricapra.* Eædem Glossæ: Αἴγαγρον, Αἶγα ἄγριον, Ἀγριόσφακτον.

ΣΦΑΛΑΓΧΙ

ΣΦΑΛΑΆΓΚΙ, *Talpa*, Ἀσπάλαξ. Fabulæ Æsopi Græcobarb. τὸ σφαλάγκι εἶναι ζῶον τυφλόν.

Σφαλάγκη, *Aranea*, Ἀράχνης, in Corona pretiosa.

ΣΦΑΛΙΑΖΕΙΝ, *Errare, falli, delinquere*, pro σφάλλειν.

ΣΦΑΛΙΖΕΙΝ, Græcis antiquis, est *vincire, ligare*: at recentiores usurpant pro ἀσφαλίζειν, ἀποκλείειν, ut Latini sequioris ætatis, *Firmare*, nos *fermer*, Corona pretiosa: νὰ σφαλίσει, *Claudere*, Κλύειν. Orneosophium pag. 250. τῆς φασιάσμαλου — ξηροῦ εἰσὶ σημεῖα ταῦτα· ἀνοίγει καὶ σφαλίζει τὸ στόμα αὐτοῦ συχνὰ διὰ τὴν ξενοχωρίαν ἣν ἔχει. Id est *Claudit*. Malaxus in Hist. Patr. in Gennadio: καὶ ἀφῆκε τὸν ναὸν ἐκεῖνον σφαλισμένον. Rursum pag. 135. ἵνα βάλλουν αὐτὸ τὸ λείψανον, εἰς ἕνα τόπον, νὰ τὸ σφαλίσουν, καὶ τὸ βουλώσουν. Vide Hist. Athenarum Georgij Contaris pag. 156. & Fr. Richardum part. 2. pag. 181.

Σφάλισμα, Σφαλιστῆρι, *Claustrum*, Κλεῖστρον.

ΣΦΑΜΟΣ, *Ingulatio, Trucidatio*, σφαγή. Σφαμένος, *Interfectus*. Glossæ Græcobarb. σκοτωμένοι, ἢ θανατωμένοι, ἢ φονευμένοι, ἢ σφαμένοι.

ΣΦΑΝΤΑΖΕΙΝ, φαντάζειν, *Ostentare, inspiciendum se dare*, φαντιάν, ἐπικομπάζειν.

ΣΦΑΡΑΓΓΙ, *Asparagus*, Ἀσπάραγος.

ΣΦΑΧΤΗΣ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

> Ἄν τις ψωμὶν τὸ δρόλικον, ἄν τις φαγὴν τὸ σφάχτην.

ΣΦΕΚΛΑΡΙΟΝ. Vide in Σπέκλον.

ΣΦΕΚΛΗ, Σφέκλος, Σφέτλη. Vide in Φίκλη.

ΣΦΕΝΔΑΚΗ, lignum ex quo conficitur Græcorum in Ecclesiis σήμαντρον, corruptè, inquit Allatius in Dissertat. de Rec. Græcor. templis, quod non aliud fuerit, ut ipse existimat, quam σφένδαμνος Theophrasti, & *acer* Plinij. Vide Σφενδάμη.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ, *Annuli pala*. Etymologicum MS. σφενδόνη, τὸ σφενδόβολον, τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ, *Fundibulum*, Machina bellica, de qua egimus in Gloss. med. Lat. Constantinus in Tacticis pag. 4. εἴτε οἱ τοξεύοντες, ἢ ῥιπταρίζοντες, ἢ λίθους ῥίπτοντες, τοὺς μὲν διὰ χειρὸς, τοὺς δὲ διὰ σφενδοβόλων. Rursum pag. 6. καὶ εἰς τὸ ῥίπτειν ἀπὸ μακρόθεν ῥιπτάρεια καὶ σφενδοβόλον. Pag. 11. σφενδοβόλα μεγάλα. Adde pag. 18. 19. Mauricium lib. 12. & Leonem cap. 6. num. 26.

Σφενδοβολιστής, *Fundibularius*. Idem Constantinus in Tacticis pag. 8. ἔχει δὲ καὶ ψιλοὺς, ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστάς. Infra: τοὺς δὲ ψιλοὺς, ἤγουν τοὺς τοξότας, καὶ ῥιπταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, διὰ τὸ εἶναι ἐλαφροὺς καὶ γοργοὺς, προΐστασθαι ἰδίως, ἢ ἔμπροσθεν εἰς τὸ διῶξαι τοὺς ἐχθροὺς ἂν τραπῶσιν, &c. Adde pag. 42.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, *Pars circi extrema in fundæ formam flexa*, Σκάμματι, *opposita*, quam Καμπτὸν vocat Chronicon Alexandrium an. 25. Constantini: καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα τὸ ἄνω καμπτὸν, καὶ ἔρχεσθαι ἕως τὸ σκάμμα, καθέναντι τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. Sed de Sphendone, vide quæ congessimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 1. num. 9.

ΣΦΕΝΔΥΛΗ, *Vertebra*, Σπόνδυλος.

ΣΦΕΝΤΑΜΗ, *Acer*, Arboris species. Σφένδαμνος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

> ἀλλ' οὐ διαφεντεύθηκεν ἐκ τὸ κακὸν ἐκεῖνον
> Ὄξια, σφεντάμη καὶ ὀστρία, πύξος, στριμὸς, καὶ λεύκη,
> Τὰ κυπαρίσσια τάμορφα, μετὰ τὴν μυροδίαν τους.

Vide Σφενδάκη.

ΣΦΕΝΤΙΑΛΙ, *Harpax*, Ἅρπαξ.

ΣΦΕΝΤΟΝΑ, *Balista*, Σφενδόνη.

ΣΦΕΡΔΟΚΛΟΣ, ostrei species, quam Græci τεθίαν, Latini *Vertibulam* vocant. Petr. Belon. lib. 2. de Piscibus pag. 433.

ΣΦΕΡΙΑ, τὰ κυπαρισσόμηλα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè leg. σφαίρια.

ΣΦΕΤΕΡΙΖΕΣΘΑΙ, *Peculari*. Σφετερισμὸς, *usurpatio*. Σφετερισμὸς δημοσίων χρημάτων, *Peculatus*, in Gloss. Gr. Lat. Voces Jurisconsultorum.

ΣΦΗΓΓΑ, Σφήκα, Σφίκα, *Vespa*, Σφήξ.

ΣΦΙΖΕΙΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 127. εἰ μάρτυρες οὐδὲν πρέπει νὰ τοὺς σφίξουν, νὰ φέρουν μαρτυρίαν εἰς τὴν αὐλὴν διὰ κανέναν πρᾶγμαν. cap. 208. τὸ δίκαιον κελεύει τὸ εὐγενικὸς οὐδὲ πρέπει νὰ τὴν σφίξουν νὰ ἁμαρτήσῃ μετὰ του.

ΣΦΙΚΤΟΥΡΙΟΝ, *Strictorium*. Glossæ Lat. Gr. *Strictoria*, Στιχάρεια. Recentiores Græci, inquit Salmasius ad Lampridium, appellarunt hoc genus vestimenti, quod nulla parte apertum esset, sed totum corpus includeret & stringeret. Hesychius: Σφιγτὴρ, χιτὼν, Ταραντῖνοι. Joannes Tzetzes ad Hesiod. ἔργ. β' χλαῖνα δὲ καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον σφικτούριον, καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Achmes cap. 232. εἰ δὲ κοιλὰ, καὶ ὑψηλὰ δίδειν σφικτουρίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως. Ubi leg σφιγκτουρίων. Catalogus offic. M. Ecclesiæ Allatianus: οἱ δύο Δομέστικοι ἵστανται ἐν τοῖς δύο χοροῖς, καὶ ψάλλοντες φοροῦσι σφικτούρια, ὡς Πρωτοψάλτης. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 148. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. καὶ τὸ ὑποκαμίσοβράκιον, καὶ τὸ σφικτούριον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν, σωζουσιν αὐτά.

ΣΦΙΚΤΡΑ, *Vis, Necessitas*. Glossæ Græcobarb. ἐξ ἀνάγκης, ἀπὸ βίαν, ἀπὸ σφίκτραν. Iterum: ἀνάγκη, βία, σφίκτρα.

ΣΦΙΡΙΖΕΙΝ, *Sibilare*, Συρίσμα, *Sibilus*, Συρισμός.

ΣΦΛΑΓΓΟΥΝΑΣ, Σφλυγγούνας, *Pulmo*, Πνεύμων.

ΣΦΟΝΤΥΛΙΝ, pro σφονδύλιον, *Verticillus*, bis occurrit apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 219. 220. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 226. καὶ διὰ τοῦτο εὐγαίνει ἀπὸ τὸ ἴκον του, καὶ προφέβετε ἔξω, καὶ τζακίζει τὸ σφοντιλόν του, &c. Σφονδύλιον in Nomocanone Coteleriano num. 407. Σφονδύλα, eadem notione habet Gerasimus Ulaccus.

ΣΦΟΡΑ, pro Σφόδρα, *Vehementer*, apud Myrepsum sect. de Salibus cap. 5.

ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ, *Spongia*, Σπόγγος, apud Agapium in Geoponico cap. 176. 212. &c. Cod. Reg. MS. 618. fol. 288. γύψον γοῦν τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ με σφουγκάριν. Damascenus Studita serm. 9. ζωόφυτα δὲ λέγονται ὥσὰν τὰ σφουγγάρια, ὅπου ἔχουσι μόνον αἴσθησιν, &c.

Σφουγγίζειν, *Abstergere, Spongia detergere*, ἀποσπογγίζειν, ἐκμάσσειν. Canon Pœnitentialis Chrysostomi nomen falso præferens: ἐάν τις γυνὴ λάβῃ ζύμην, καὶ ἀποσφουγγίσῃ τὸ σῶμα αὐτῆς, ἔσω ἀκοινώνητος ἔτη ζ'. &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

> Καὶ μετὰ τὰς χεῖρας τὰς λευκὰς ἐκατεσφούγγιζε τὴν.

Rursum:

> Τὸν ὕδρωταν σφουγγίζουσι μὲ δυναστεία μεγάλη.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 582. καὶ ἐπιάσε ἔπαρεν ἕνα μανδήλιον, καὶ ἐσφουγγίσθη, &c. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 260.

Σφουγκάριον, *Spongia*. Stamatius in Epist. ad Theodos. Zygomalam: ἔλαβα καὶ τὸ ζυνάρι, ὅπου μας ἀπέστειλες, καὶ τουκλαπώδη, καὶ τὰ σφουκάρια, &c. Vide Menæa 23. April. in S. Georgij Miraculis: & in Αμύχλη, in Addit.

ΣΦΟΥΓΓΑΤΟ, *Oua frixa*, τὸ τηγανιστὸν ὠὸν. Damascenus Studita Homil. 14. καὶ λέγει, Ἅγιε Γεώργιε, βοήθησέ με νὰ νικήσω, καὶ ἐγὼ νὰ σὲ φέρω ἕνα σφουγγάτον καλόν.

καλόν· τὸ δὲ σφουγγάτον ἠξεύρεις τί ἐστι αὖγα συντριμμένα καὶ τηγανισμένα μὲ κρομίδια καὶ ἄλλα μυροδικά. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Ἐξάφες τὰ προζύμαστα, καὶ τὰ διπλοσφουγγάτα.

Alibi:

Καὶ πρῶτον μίζον ἔκζεστον, δεύτερον τὸ σφουγγάτον.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ἤπιαν καὶ ἐγεύθησα σὺν δύο τὸ σφογκάτον.

ΣΦΟΥΝΙΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 181. σφαλίζει τότες τὸ χέρι του νεκρὸς, καὶ τρεῖς τάξες μόνον ἀπὸ τὸ βρωμοκαύστερον τοῦ σάπημα ἀποσφουνίζει, καὶ ῥίκτοντας τὸ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συντρόφου τοῦ, στουπᾷ τοῦ τὸ μέτωπον.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Signaculum*, vel *sigillum* quod imponitur rebus mobilibus, ut *titulus* immobilibus. Nov. Justiniani 164. τοῖς μὲν κινητοῖς πράγμασι σφραγῖδας ἐπιβάλλοντες, τοῖς δὲ ἀκινήτοις σανίδας ἐπιθέντες. Vide Σανίς.

Σφραγὶς, *Syngrapha*. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἔρχεταί τις φέρων σφραγῖδα πεντακοσίων νομισμάτων, καὶ λέγει αὐτῷ, Λάβε τὴν σφραγῖδα ταύτην, καὶ ὅτε χρείαν σχῶ, παρέσχες μοι κατὰ μέρος,

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Suffragium*, quomodo hanc vocem usurpat Ecclesia pro orationibus quibus Dei clementia invocatur per Sanctorum preces. Paulus Silentiariua in Descript. ædis Sophianæ part. 2. v. 565. ubi de Patr. Constantinopol.

Σῇ μὲν ὑπὸ σφρηγῖδι φυλάσσεται εὐχὸς Ἀνάκτων.

Vide Gloss. med. Lat. in *Suffragium*.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Signum Crucis*: Σφραγὶς τοῦ σταυροῦ, apud Nilum lib. 3. Epist. 98. 278. τὸ σημεῖον τοῦ κυριακοῦ σταυροῦ, apud S. Athanasium in lib. de Virginitate, & Gregorium Nazianz. orat. in Julian. Apostat. Rationem nominis indicat Chrysostomus in Homil. de Adorat. S. Crucis: διὸ Σφραγὶς κέκληται, ὅτι πάσας τοῦ Θεοῦ τὰς παρακαταθήκας, ὅσας ἂν λάβωμεν, τούτῳ καθάπερ τινὶ σημαντῆρι βασιλικῷ καὶ δακτυλίῳ σφραγιζόμεθα, &c. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. ἡ σφραγὶς, ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς εἴωθε ποιεῖν ἐν τῷ τέλει τῆς τρισαγίου, &c. Quomodo verò signum Crucis faciant Græci, accipe ex Panagiota in Catechismo Russorum, seu Græcorum pag. 73. πῶς χρεωστοῦμεν νὰ σημειωνώμεθαν μὲ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα πρέπει νὰ κάμνῃς τὸν σταυρὸν, βάνοντας εἰς τὸ μέτωπόν σου τὰ τρία μεγάλα δάκτυλα, καὶ νὰ λέγεις, Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τότε καταβάζῃς τὸ χέρι εἰς τὸν θώρακα, καὶ τοῦ Υἱοῦ· καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα, λέγοντας, Καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, παγαίνοντας ἕως εἰς τὸ ἀρίστερον· καὶ ἀφ' οὗ σημειώσῃς τὸν ἑαυτόν σου μὲ τὸ ἅγιον τοῦτο σημεῖον τοῦ σταυροῦ, πρέπει νὰ τελειώσῃς μὲ τὸν λόγον τοῦτον, Ἀμήν. ἢ καὶ ἑτέραν κάμνῃς τὸν σταυρόν σου, ἠμπορεῖς νὰ λέγεις, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀμήν. Adde Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. cap. 2. pag. 52.

Σφραγίζειν, *Signare*, *Crucis signo munire*. S. Athanasius de Virginitate: καὶ ὅταν καθεσθῇς ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔρχῃ κλάσαι τὸν ἄρτον, σφραγίσασα αὐτὸν τρίτον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὕτως εὐχαριστοῦσα, λέγε, &c. Idem in Vita S. Antonij pag. mihi 49. σφραγίζετε δὲ μᾶλλον ἑαυτοὺς, καὶ τὸν οἶκον, εὔχεσθε. S. Cyrillus in Catech. 4. μὴ τοίνυν ἐπαισχυνθῶμεν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ κἂν ἄλλος ἀποκρύβῃ, σὺ φανερῶς ἐπὶ μετώπῳ σφραγίζου, ἵνα οἱ δαίμονες τὸ σημεῖον ἰδόντες τὸ βασιλικὸν, μακρὰν φύγωσι τρέμοντες. ποίει δὲ τοῦτο τὸ σημεῖον, ἐσθίων καὶ πίνων, καθήμενος, κοιταζόμενος, ἐξανιστάμενος, λαλῶν, περιπατῶν. ἁπαξαπλῶς ἐν παντὶ πράγματι. Vita S. Eliæ Junioris pag. 198. καὶ σφραγιζομένους τῷ σημείῳ τοῦ τὸ πρόσωπον, &c. Liturgia S. Basilij: καὶ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν λαὸν ἐπιστρεφόμενος, σφραγίζει τρίτον εἰς τὸ μέσον, εἰς τὸ ἀρίστερον, καὶ εἰς τὸ δεξιόν. Occurrit passim. Vide Morinum de Sacris Ordinat. exercit. 14. cap. 4. ubi locos alios veterum Patrum collegit.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Baptismus*. Scholiastes MS. Joannis Climaci ad cap. 107. τὴν σφραγῖδα, τὸ βάπτισμα. Σφραγὶς τοῦ Κυρίου, Eusebio lib. 3. Hist. Eccl. cap. 23. Σφραγὶς δωρεᾶς πνεύματος ἁγίου, in Euchologio pag. 359. Σφραγὶς ἐν Χριστῷ, in Vita S. Basilij Cæsareæ Archiep. S. Athanasius orat. in Pascha pag. 545. edit. Combefisij: σήμερον ἀποδύεσθε τὴν φορουμένην ἐσθῆτα, ἀλλὰ μὴ ἀποθεσθε τὴν κεκρυμμένην σφραγῖδα. Gregorius Nazianzenus orat. 40. de Baptismo: Δῶρον καλοῦμεν, Χαρισμα, Βάπτισμα, Χρίσμα, Φώτισμα, Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, Λουτρὸν παλιγγενεσίας, Σφραγῖδα, πᾶν ὅτι τίμιον. Synodus Constantinopolitana I. Can. 7. καὶ σφραγιζομένους ἤτοι χριομένους πρῶτον τῷ ἁγίῳ μύρῳ τό τε μέτοπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντες αὐτοὺς, λέγομεν, Σφραγὶς δωρεᾶς πνεύματος ἁγίου. Concil. Constantinop. sub Mena, Act. 5. pag. 229. ἐλθόντα αὐτὸν ἐν τῷ φωτιστηρίῳ τῆς αὐτῆς ἁγίας τῆς Θεοτόκου Μαρίας, διαλεγομένῳ γυναικί τινι, μήπω μετόχῳ γενομένῃ, οὐ λέγω τῶν ἁγίων μυστηρίων, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἁγίας σφραγῖδος, &c. S. Hippolytus de Antichristo pag. 904. οἱ τὴν σφραγῖδα τῆς πίστεως ἄθραυστον διαφυλάξαντες. Vita S. Eudociæ Mart. num. 7. πρῶτον μὲν λάβε τὸ λουτρὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδος. Vita S. Mauritij ex Metaphraste, n. 19. πρότερον τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα παρὰ τοῦ ἁγίου δεξάμενον. Elogium S. Pantaleonis:

Ὁμοῦ δὲ θᾶττον αὖθις εἰς τὴν οἰκίαν
Τοῦ πρεσβύτου προὔβησαν, οὗ τὴν φωσφόρον
Σφραγῖδα σεπτὴν εἰς τρισήλιον φάος
Ἔθηκε πιστεύοντι, &c.

Σφραγὶς τοῦ Βαπτίσματος, apud Joan. Moschum cap. 198. & Cyrillum Scythopolit. in Vita S. Euthymij num. 39. φωτεινὴ σφραγὶς, in Periodo & Martyrio S. Philippi Apostoli MS. Joannes Climacus: ἐπειδὰν αὐτὸν τὴν σφραγῖδα λαβόντα θεάσονται, (dæmones) ubi Scholiastes MS. τὴν σφραγῖδα τὸ βάπτισμά φησι. τὴν τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδα φοροῦντες, apud Basilium Seleuc. in Homil. in Olympia, ubi malè edit. φρονοῦντες. Infrà: τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδι τετιμημένοι. Eundem vide in S. Thecla pag. 68. 90. 108. 122. & ibi Pantinum pag. 230. Vita Sancti Neoti Abbat. num. 2. apud eruditum Joan. Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. *Salutari traditur à parentibus lavacro regenerandus, sicque expurgato in eo veteri fermento massa corruptibilis, factus est nova conspersio, sigillum accipiens supernæ hæreditatis.* Adde præterea Theodoritum lib. 4. Hist. Eccl. cap. 18. Arcudium lib. 2. de Concord. cap. 8. Morinum de Pœnitent. lib. 8. cap. 16. num. 9. 10. 11. & Combefisium tom. 1. Auctarij Bibl. Patr. pag. 991. 992. ubi observant Σφραγῖδα sæpe usurpari pro Confirmationis sacramento, quod conferebatur statim post Baptismum. Vide Τελείωσις.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Electio*, *Designatio*, *ordinatio*, *Benedictio*, quæ fit Crucis signatione. Periodus S. Bernabæ MS. οὗτος λεπρὸς ὢν ἐκαθαρίσθη ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὃν καὶ ἐσφράγισαν ὁ Παῦλος καὶ Βαρνάβας εἰς Ἐπίσκοπον. Quæ quidem vox pro ordinatione usurpari solet in Lectoribus, Subdiaconis, & Diaconis. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus; χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ ὅμοια ὀφφίκια καὶ κληρικάτα δίδονται εἰς τρεῖς σφραγῖδας ταύτας· καὶ εἴ τις ἂν δ' ἔχει ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν σφραγίδων, ἀναβιβάζεται εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρικῶν. Alter Catalogus apud Goarum ad Eucholog. pag. 275. οὐκ ὀφείλει γὰρ εἶναι ἱερέα κληρικόν. Euchologium in Ordinatione Lectoris: καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus de Hieromnemone: σφραγίζει δὲ καὶ Ἀναγνώστας. Theodorus

dorus Balsamon ad Can.14. Syn.VII. οὐδὲ γὰρ τὴν ἡγουμένην προστετέθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τὸ εἶναι πάντως ἱερεῖς τοὺς ἡγουμένους, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀναγνώστου σφραγῖδα ὡς δυνατοῦ μὴ ὄντος παρὰ ἀνιεροῦ καθισταμένους ἀναγνώστου σφραγισθῆναι. Idem ad Can. 51. Epist. S. Basilij ad Amphil. κἄν τε διὰ μόνης σφραγῖδος ἐνέργειαν ἔχωσιν ἱερατικὴν, ὡς οἱ ἀναγνῶσται, καὶ ψάλται, καὶ οἱ θυρωροὶ, καὶ οἱ ὅμοιοι. Utitur rursum infrà, ut & ad Nomocanonem Photij tit.1.cap.35. Sancitum Lucæ Patr. Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorom. pag. 236. καὶ αὐτοῦ (ἐπισκόπου) ἐστὶ ἡ ἀναφορὰ, ἡ σφραγὶς, ἡ ἐξέτασις, ἡ πρόσοδος τῶν κανονικῶν, αἱ χειροτονίαι, &c. Joannes Episc. Citri in Respons. p.327. αἱ τούτων (ἀρχοντικίων) σφραγῖδες τοῦ θελήματος τῶν Ἀρχιερέων ἐξήρτηνται. Vide Codinum de Off. cap.20.num.16.

Σφραγὶς μικρὰ, quid sit, hisce docet idem Codinus cap.20. num.13. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Ἀρχιερεῖς χειροτονοῦνται σφραγιζόμενοι ἐκ δευτέρου· τὴν μὲν πρώτην σφραγῖδα καλοῦσι μικρὰν, τὴν δὲ δευτέραν μεγάλην, ἥτις ἐστὶ χειροτονία· ὁ δὲ Πατριάρχης χειροτονεῖται μόνον, ἐπεὶ ἡ τοῦ Βασιλέως πρόβλησις ἀντὶ τῆς μικρᾶς λογίζεται. *Pittacium quod mittit electus.* Apud Habertum in Archierat. pag. 559. ἐπεὶ —— ἐψηφίσθημεν εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν, ἣν καὶ κατεδεξάμεθα διὰ τοῦ ἀσπασμοῦ, καὶ τῇ τελεταρχικῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, εἰς ποιμένα ὑμῶν καὶ διδάσκαλον ἐτελέσθημεν διὰ τῆς χειροτονίας, καὶ ἐδεξάμεθα καὶ τὴν μικρὰν σφραγῖδα, δῆλον καθιστῶμεν τοῦτο τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν γραφῆς.

Σφραγίζειν, *Ordinare.* Sancitum Germani Patr. Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorom. pag.233. καὶ ἐσφράγισε ἐν ταύτῃ (μονῇ) ἡγούμενον. Balsamon in Canon. Apost.36. διακόνους χειροτονεῖσθαι μὲν, τουτέστι σφραγίζεσθαι ἐμάθομεν. Codinus de Offic. Palat. cap.9. num.5. ὅταν οὖν ὁ Πατριάρχης σφραγίζει τοὺς τοιούτους Ἐξωκατακοίλους, &c. Adde cap.20. num. 13. Martyrium S. Aretæ & socior. MS. ἐπεὶ τῷ σφραγίσματι παρθενίας, καὶ τὸ εὐαγὲς πρόσχημα τῶν ἀγγέλων περιβλήμεθα αἱ ἀνάξιαι. Hinc

Σφραγίζειν vox usurpata etiam in civilibus promotionibus: Blastares lit. K. cap. 32. τοὺς συνηγόρους φησὶν ἡ πς'. νεαρὰ τοῦ Βασιλέως Λέοντος τοὺς ἐν πολιτικοῖς τεταγμένους δικαστηρίοις, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίοις ὄντας, καὶ ὑπὸ κοσμικῶν ἀρχόντων σφραγιζομένους, &c. Sancitum Lucæ Patriarchæ Constantinopol. lib.3. Juris Græcorom. pag.225. Τὸ δὲ συνηγορῆσαι κληρικὸν, ὡς οἱ κοσμικοὶ ὀφφικιάλιοι, καὶ δέξασθαι σφραγῖδα λαϊκοῦ, μισεῖται καὶ κολάζεται. Ita etiam Balsamon ad Nomocanonem Photij. Locum damus in Συνήγορος.

Ἀσφράγιστος, *Inordinatus*, absque ullo charactere clericali. Interrogationes Monachorum extra urbem in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno: ὁ κανὼν οὐ παραχωρεῖ ἐπ' ἄμβωνος ψάλλειν ἢ ἀναγινώσκειν ἀσφράγιστόν τινα, ἢ μοναχὸν, &c.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Corona clericalis*, seu potius Benedictio Pontificalis, cum ea fit. Symeon Thessalon. de Sacram. ἐπάνω τῆς σφραγῖδος σφραγίζεται ὁ Ἀναγνώστης, θεμένου τὴν χεῖρα ἐπὶ τῇ σφραγῖδι δι' ἱεράρχου. Balsamon ad Can. 62. Apost. οἱ σφραγῖδα ἐπικηρίδος λαβόντες, &c. Zonaras ad Can.33. Concilij Trull. ὃς οὐ κατὰ τὴν ἱερατικὴν συνήθειαν τὴν κόμην κέκαρται, ὑπὸ τοῦ οἰκείου ποιμένος εὐλογηθεὶς κανονικῶς, ἤγουν τὴν συνήθη σφραγῖδα δεξάμενος. Idem Balsamon ad Can.77. Synodi Trull. ἀσκηταὶ δὲ οἱ μοναχοὶ ὅσοι οὐκ ἐπισκοπικὴν σφραγῖδα δέξασθε, ἀλλὰ μόνην ἐπικηρίδα μοναχικήν· οἱ γὰρ σφραγῖδα δεξάμενοι ἐπισκοπικὴν μοναχοὶ, κληρικοὶ λέγονται. Vide eundem ad Can.15. Concilij Laodiceni, & Goarum ad Eucholog. pag. 242.

ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ, vocant recentiores Græci, quod alij, προσφορὰς, scilicet panum oblatorum particulas, quæ decerpuntur ad sacrificium, præterea in honorem Deiparæ, S. Joannis Baptistæ, &c. quod hæ particulæ in ipso pane sanctæ Crucis signum impressum habeant. Liturgia Chrysostomi: εἶτα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν προσφορὰν, ἐν δὲ δεξιᾷ τὴν ἁγίαν λόγχην, καὶ σφραγίζων σὺν αὐτῇ ἐπάνω τῆς σφραγῖδος τῆς προσφορᾶς, τρὶς λέγει, &c. Infrà: καὶ εὐθὺς πήγνυσι τὴν ἁγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγῖδος, &c. Liturgia προηγιασμένων pag.190. καὶ εἰσφέρει τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐπιστίζει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ ἄρτῳ σταυροειδῶς, ἐν τῷ μέρει ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ σταυρὸς ὑπὸ τὴν λόγχην καὶ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ ἀρτοφορίῳ. Nam ut observat Arcudius lib.3. cap.17. apud Græcos, in Prothesi plures panes à populo oblati apponuntur, quandoque unus, à quo particulas omnes sumunt. Cum plures offerunt, è primò majorem hostiam: è secundo particulam in honorem Dei matris: ex alio particulam in honorem S.Joannis Baptistæ: & è singulis aliis singulas particulas. Cunctique hi panes προσφοραὶ appellantur in Liturgia S. Joannis Chrysostomi, quos auctor rubricarum Euchologij ultimò editi σφραγῖδας vocat. Idem Euchologium: ὁ δὲ διάκονος λαβὼν καὶ αὐτὸς σφραγῖδα, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, μνημονεύει ὧν βούλεται τεθνεώτων. Sed de ejusmodi *signaculis* audiendus præterea Allatius lib.3. de utriusque Ecclesiæ Consens. c.15.§.18. Σφραγὶς, inquit, est pars illa panis, signaculo crucis pro more Græcorum, aut quadrato aut circulari obsignata: in quo est signum crucis cum literis Græcis Ἰησοῦς Χριστὸς abbreviatis, IC XC NIKA, *Iesus-Christus vincit.* Græci etenim cum panem ad sacrificandum conficiunt, ut plurimum non rotundant, sed in quatuor ramos ad modum crucis extendunt; postea sigillum jam dictum imprimunt in medio crucis, & in ramorum extremitatibus. Sacerdos celebraturus, in Prothesi acceptum panem in partes dividit, ita tamen ut singulæ partes sigillum integrum habeant, vocanturque illæ partes σφραγῖδες, *signacula.* Quotiescumque itaque dicitur accipere signaculum, intelligitur sumendam esse novam partem panis sic assignatam, ex quo excidendæ sunt, quas ipse dicit, particulæ: & si unus panis non sufficit, accipiunt alium. Hæc tamen non ita religiosè servantur, ut, si non ita sint, neque ipsi celebrent, neque alios celebrare sinant: sæpè enim pane rotundo, nullo signato sigillo, utuntur, & partes illius licet sigillo careant, σφραγῖδας nuncupant, & particulas ab iis pro sacrificio excidunt. Ipsam vero Eucharistiam σφράγισμα πνεύματος vocat Ducas Hist. c. 37. pag. 147.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ Σολομῶντος, *Signacula Salomonis.* Signa scilicet impressa annulis ex præscripto testamenti Solomonis, in quo ea describuntur in Cod. Reg. nunc signato 1843. ubi hæc habentur: ἐδόθη μοι παρὰ κυρίου Σαβαώθ, διὰ Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου δακτύλιον ἔχον σφραγῖδας γλυφῆς λίθου τιμίου, &c. Liber MS. Phylacteriorum: διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου, καὶ τὴν σφραγῖδα, ἣν ἐδωρήσω Σολομῶντος. Aliud Phylacterium: εἰς τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τούτου, οὗ εἰς χεῖρας ἐδωρήσω παρὰ θεοῦ κατεστάς, καὶ διὰ τῶν ἐπικειμένων σφραγίδων Σολομῶντος, ἃ συντόμως εἴπονται, &c. Vide Gloss.med.Lat. in *Signum Salomonis*.

ΣΦΥΡΝΑ, Piscis quem σφύραιναν Græci vocant, sic dictus Mitylenæis, ut auctor est Belonius lib.1. cap.4.

ΣΧΑΔΑ, Σχάδιον, *Carica*, *Ficus arida*, ἰσχάς. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S Joannis Solitarij n.25. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν λαβὼν ὁ ἅγιος οὗτος γέρων σπέρμα ἑνὸς σχαδίου. Mox: καὶ τοῦτο εἰπὼν, προσέπλασε τῇ ἀρρήκτῳ ἐκείνῃ πέτρᾳ τῆς σχάδαν—Infrà: καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, τῷ χρόνῳ ἰδοὺ τρία σῦκα ἐκαρποφόρησεν. Vide Χάδιον.

ΣΧΑΙΩ'ΜΑΤΑ, Ornamenta equi Imperatoris circa collum & ponè sellam. Codinus de Offic. palat. ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τοῦ Βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τὸν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τὸ σέλας ἐπάνω τοῦ σκαπουλίου, ἅπερ ὀνομάζεται Σχαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα.

ΣΧΑ'ΛΑ. Vide in Σκάλα.

ΣΧΑΝΤΖΟ'ΧΟΙΡΟΣ, *Echinus terrestris*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. χερσαῖος ἐχῖνος, ὃς καὶ ἀκανθίας ἐπίγειος λέγεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος σχαντζόχοιρος.

ΣΧΑ'ΡΑ, pro Ἐσχάρα, *Focus*, *Ignis*. Vita S. Pachomij n. 50. εἶχε γὰρ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ σχάριν σφόδρα, pro σχάρα. Martyrium SS. Alphij, Philadelphi, & Cyrini num. 43. ἄπελθὼν ἄγαγε ἡμῖν τὴν σχάραν καὶ τὸ τήγανον, καὶ τοὺς ὀβελίσκους, ἃ ἐπελάξαμεν εἰς ἀπώλειαν αὐτῶν. Occurrit præterea n. 44.

ΣΧΑΡΙ'ΟΝ, sive Σκαρίον, pro ἐσχάρειον, *Basis*. Nam ἐσχάρα *Basim* significat, ut testatur Vitruvius lib. 10. cap. 16. & 22. Athenæus de Machin. Bell. γίνεται τὸ μὲν μῆκος τοῦ σχαρίου πηχῶν μβ΄. πλάτος δὲ, κή. τὰ δὲ σκέλη τὰ ἐπὶ τοῦ σχαρίου πηγνύμενα δ΄. τίθενται. Occurrit illic pluries. Apollodorus in Poliorcet. κατὰ δὲ τοὺς ὀρθοστάτας ἀπὸ τῶν διπλῶν ἐπὶ τὰ διπλᾶ ἐπιτίθενται ἕτερα ξύλα τετραγωνίζοντα τὸ σχῆμα, καὶ τὸ σχαρίον συμπληροῦται.

Σκαρίον, *Machina qua recens exstructæ naves in mare devehuntur & pertrahuntur*. Eustathius ad Odyss. ή. Ἀθηναῖος δὲ καὶ ἐσχάρειον παραγωγῶς οἶδε, δι' οὗ καθέλκονται νῆες εἰς θάλασσαν· ὅθεν ἡ ἀπερίεργος γλῶσσα παραφθείρουσα, τὸ καινὸν πλοῖον ἀπὸ σκαρίου εἶναι φασὶ, βουλομένη πάντως ἀπὸ ἐσχαρίου εἰπεῖν. Vide Henric. Stephan. in Thesauro, & Bernaldinum Baldum de Verbor. Vitruvianor significat.

ΣΧΑ'ΤΗΣ. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 26. καὶ ἀποστασιάζει οὗτος πρὸς τὸν Εὐλόγιον, καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ δύσφημα, ὡς καὶ λοιδορίαις λοιπὸν πλυνεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ, Σχάτα, γλεύτων, φυγοκύειε, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας. Ubi viri docti legendum censent σκατογλεύτων, quod idem esse volunt quod apud Aristophanem, σκατοφάγος, *Stercorivorus*. Non videntur tamen jungi debere voces, cum singulæ suum convitium ferant, siquidem pro σχάτα, legendum sit σκάτα, *stercus*: vel si jungendæ sint, legi posset σκατογλεύτων, *insignis glutto*, ut σκατόγερως, usurpatur in Ecclesiaste, pro ἐσκατόγερως, *senex capularis*.

ΣΧΕΔΑ'ΡΙΟΝ, Σχιδάριον, *Schedula*, vel *Armarium reponendis schedis proprium*. Glossæ MSS. Cod. Reg. 2062. Δέλτος, πινακίδιον, σχεδάριον. Suidas addit τιλάριον. Glossæ Basilic. & MSS. Σχιδάριον, ψμάριον. Eustathius Il. ν. καὶ ἡ σχεδία ναῦς, καὶ ὁ σχέδιος λόγος, καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον σχεδάριον, ὃ σχεδίων λόγων ἐστὶν ἐδάφιον, δὶς κεῖται διὰ τὸ καίριον. Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 100. ἐπαναγνωσθέντος τοῦ σχεδαρίου, ὅπερ προσήνεγκε Πλάκεντιος. Ubi vetus Interpres, *cum lecta fuisset scheda*. Concil. Calchedon. act. 1. ἀπὸ σχεδαρίου — ἀνέγνω θεῖον γράμμα. Acta Synodi Ephesinæ: τὸ σχεδάριον τῆς δεήσεως τὸ ἀποσταλὲν παρ' ἡμῶν. Adde S. Athanasium Dial. 1. contra Macedon. pag. 261. & Leontium mechanic. de Sphæra Arati p. 128. edit. Morelli, &c.

Σχεδάριον, Jurisconsultis Græcis, dicitur *Exemplum Prototypi*. Scholiastes Basilic. ad lib. 22. p. 51. τὸ σχεδάριον γὰρ ἴσον ἐστὶ, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παρεκβληθὲν· ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ἢ ὃ παρεκβληθῇ οὐκ ἀπὸ σχεδαρίου, ἀλλὰ τοῦ κώδικος, ἤτοι τῆς θέσεως τοῦ Σεκρέτου. τοῦτο γὰρ πρωτότυπόν ἐστι. Adde pag. 78. & to. 1. pag. 809.

ΣΧΕ'ΔΟΣ, artis Grammaticæ pars ea dicta quam Latini inferioris ævi *Partes* appellant: qua scilicet docentur pueri orationem per *partes* ac verba singula examinare. Glossæ MSS. Reg. Cod. 930 Σχέδος, τὸ διαχωρίζον τὰς λέξεις. Ita Basilius de Exercitat. Grammat. Σχεδογραφεῖν, πόθεν γίνεται, ἐκ τοῦ σχέδους, καὶ τοῦ γράφω· τὸ δὲ σχέδος, παρὰ τὸ χέω, χέδος & σχέδος, οἱονεὶ τὸ διαχέον καὶ διαχωρίζον τὰς λέξεις ἀπ' ἀλλήλων· ἢ παρὰ τὸ σκεδάζω, σκεδάσω· σκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις, καὶ οἱονεὶ μεριζόμεναι, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται. Eadem habent Phavorinus & Auctor Etymologici. Novitium ac suæ ætatis inventum esse scribit Anna Comnena lib. 15. pag. 485. τὸ δὲ σχέδους ἡ τέχνη εὕρημα τῶν νεωτέρων ἐστὶ, καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν γενεᾶς. Deinde subdit illius usum inductum à nescio quibus Longobardis: quibus verbis intelligit quendam hoc nomine appellatum, cujus liber de Schedographia laudatur in indice bibliothecæ, in Cod. Colbertæo, & in indice MS. libror. Græcor. Bibl. Vaticanæ, hoc titulo: Λογγιβάρδου τοῦ σοφοῦ παρεκβόλαιον τῆς σχεδογραφίας. Neque alius videtur à Joanne Longobardo, in quem describitur in Cod. Reg. Pselli oratio Encomiastica, hoc titulo: Εἰς τὸν Λογγίβαρδον Ἰωάννην Ἐπαινετικός. Verum id in dubium vocari potest, cum ejusmodi extent 12 primorum versuum Æneidis Virgilianæ à Prisciano editæ partitiones. Vide Gloss. med Lat. in *Partes edere*.

Σχεδογράφος, *primorum Græcæ linguæ Elementorum Præceptor*, quem sic designat Anna loco laudato: κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν τοῦ μεγάλου τεμένους παιδευτήριον ἔθηκε τῶν Γραμματικῶν παισὶν ὀρφανοῖς ἐκ παντοδαποῦ γένους συνειλεγμένοις, ἐν ᾧ παιδευτής τις προκάθηται, καὶ παῖδες περὶ αὐτὸν ἑστᾶσιν, οἱ μὲν περὶ ἐρωτήσεις ἐπτοημένοι γραμματικὰς, οἱ δὲ ξυγγραφεῖς τῶν λεγομένων σχεδῶν. Joannes Euchaitorum Metropolitanus pag. 25.

> Τὸ γὰρ σαφές τε καὶ πρόδηλον λόγοις,
> Λογογράφοις ἥδιστον, οὐ σχεδογράφοις,
> Καὶ ταῦτα κλῆσιν τὸ σχέδην κεκτημένοις.
> Γρίφους δὲ ἐστι πλέκοντι τοὺς ἐν τῷ σχέδει,
> Ἐπαχθές ἐστι πᾶν πρόχειρον, καὶ σχέδην.

Alludit ad vocem σχέδην, *Pedetentim*, *sensim*.

Σχεδογραφεῖν, *Edere partes*. Σχεδογραφία, pars hæc Grammatices. Scholiastes ineditus Hesiodi, ubi affert rationem discendæ Grammatices, quæ suo tempore (& multò etiam ante fortasse) in usu erat: τυχόν τις ἐθέλει γραμματικὴν ἐπικτήσασθαι ἀρετὴν, καὶ οὐκ εὐθέως αὐτῆς γίνεται μέτοχος· ἀλλὰ πρότερον ἐνδίδωσιν αὐτὸν τοῖς στοιχειώδεσι γράμμασιν, εἶτα ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ προτερείᾳ, ἔπειτα τῇ Διονυσίου βίβλῳ προσέχει, καὶ τοῖς Θεοδοσίου κανόσι, καὶ Ποιηταῖς· εἶτα σχεδογραφίας ἀπάρχεται, καὶ πολλοῖς μογήσας τοῖς χρόνοις, μόλις τὴν γραμματικὴν ἀρετὴν ἐπικτᾶται. Basilius de Exercit. Grammat. τοῦ νῦν ἀρξαμένου τοῦ σχεδογραφεῖν, καὶ τὴν ἀρχὴν Εὐλόγησον τοῦ σχέδους. Horum porrò vocabulorum Σχέδος, & Σχεδογραφεῖν vim & notionem multis expendit Henricus Stephanus in Dial. de Bene instituendis linguæ Græcæ studiis pag. 7. 8. &c. 23. 24. ubi vidisse se ait Moschopuli scriptum exemplar, quod multò plura, quam leguntur in excusis habebat, & de eo opere judicium suum prodit. Vide Indic. Auctorum.

Σχέδος. Extant Senarij Jambici apud eundem Joannem Euchaitorum Metropolitanum pag. 50. quos ut αἴνιγμα, lectoribus propono: cum ejus interpretationem se non assecutum profiteatur Matthæus Bustius editor:

> Τεσσαράκοντα συμμάχους θείους ἔχω,
> Τεσσαράκοντα φράσσομαι παραστάταις.
> Τίς πρὸς τοσούτους χεῖρας ὁπλίτας ἄροι;
> Τίς πρὸς φάλαγγα μαρτύρων στήσει μάχην;
> Ὅρα σχιδευτὰ πρὸς τινάς μοι συμπλέκῃ,
> Πόσῳ στρατῷ δὲ συμβαλεῖν τολμᾷς μάχην.

Verùm, ni fallor, hic intelligitur scriptum, vel

Chirographum.

Chirographum 40 testium Ecclesiasticorum signis & subscriptionibus munitum ; adeo ut nemo sit σχίσάντης, & *infractor* tam audax, qui illud σχίζειν seu *infringere* audeat.

ΣΧΕ'ΣΙΣ, Σχετικὴ, *ita dicitur affectiva imaginum adoratio*, quarum cultus in Prototypum transit : est autem Σχέσις, quivis affectus. Michael Psellus in Synopsi legum, v. 79.

Συλλήψεως, γεννήσεως, σχέσεως, συναφείας.

Anonymus MS. de Cultu imaginum, ex Cod. Reg. 1595. ἡ εἰκὼν σχέσιν ἔχει πρὸς ἀρχέτυπον, &c. Mox : Σχέσις δὲ ἐστιν δύναμις φύσεως συνδετικὴ τῶν ὁμοειδῶν· λέγεται δὲ σχέσις, ὅταν διάφορα πράγματα κατά τι κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις, &c. Theophorus Episcopus Myrorum, in Concilio Nicæno II. τὰς εἰκόνας δέχομαι καὶ προσκυνῶ, οὐχ ὡς θεοὺς, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν σχέσιν καὶ τὸν πόθον ψυχῆς μου, ὃν εἶχον πρὸς αὐτοὺς τὸ πρῶτον, &c. Tarasius Patr. Constantinopol. in eod. Concilio, act. 2. καὶ ταύτας σχετικῷ πόθῳ προσκυνοῦμεν. Synaxarium 10. Octobr. ἤρξατο δὲ διαλέγεσθαι περὶ τιμῆς καὶ σχέσεως τῶν σεβασμίων καὶ ἁγίων εἰκόνων. S. Joannes Damascenus orat. in Constantin. Caballinum pag. 669. ἀσπάζονται αὐτὰς (εἰκόνας) οὐχ ὡς θεοὺς, ἀλλ' ὡς πρέπον, διὰ πόθον καὶ τὴν σχέσιν αὐτῶν. Constantinus Manasses in Theodora :

Καὶ τοῖς ἀπεικονίσμασι Χριστοῦ καὶ τῶν μαρτύρων,
Τοῖς ἀπονέμουσι αὐτοῖς τὸ κατὰ σχέσιν σέβας.

Cæsarius de Usu Imaginum : ἔστι δὲ καὶ σχετικὴ καὶ ἀσπαστικὴ προσκυνήσις ἐκ φιλικῆς διαθέσεως καὶ εὐγνώμονος, εἰκέωσιν καὶ εὔνοιαν τοῖς ἠγαπημένοις ἐπαγγελλομένη. Theophanes an. 10. Leonis Isauri : οὐ μόνον γὰρ περὶ τὴν σχετικὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσσεβὴς ἐσφάλλετο προσκυνήσιν, &c. Demetrius Chomatenus in Responsis pag. 321. καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς τιμωμένοις ἁγίοις τὴν σχετικὴν προσκυνήσιν καὶ τιμὴν ἀπονέμουσι.

Σχετικῶς, *Affectivè*, *Relativè*. Gregorius II. Papa in Epist. 1. ad Leonem Isaurum Imp. ταύτας (εἰκόνας) προσεκυνήσαν, οὐ λατρευτικῶς, ἀλλὰ σχετικῶς. Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confessoris num. 26. κατὰ τὸ ἡμέτερον νῦν διαφορὰν προσκυνήσεων οἶδεν ὁ λόγος, τὴν μὲν κατὰ λατρείαν, ἣν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ θείας φύσεως ποιεῖν ἐδιδάχθημεν, τὴν δὲ σχετικῶς καὶ ἀναγωγικῶς, ὡς καὶ ὁ μέγας Διονύσιος φησιν. Vita S. Theophanis Confessoris num. 16. εἰ οὖν αἱ προλαβοῦσαι ἓξ ἅγιαι σύνοδοι προσκυνεῖσθαι τὰς ἁγίας εἰκόνας σχετικῶς οὐκ ἀπεκήρυξαν, (σοφώτερος τούτων εἶ;) Vita S. Nicolai Studitæ p. 908. οἱ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα σχετικῶς σεβαζόμενοι. Continuator Theophanis lib. 4. n. 10. ἀνέλαμψαν δὲ αἱ τῶν ἁγίων εἰκόνων μορφαὶ, οὐ θεϊκῶς ἡμῖν λατρευόμεναί τε καὶ τυπούμεναι, σχετικῶς δὲ καὶ σεβασμίως τὴν διὰ αὐτῶν πρὸς τὰ πρωτότυπα ἡμῖν τιμὴν πως διαπορθμεύουσαι. Ita apud Theophanem Cerameum Homil. 20. in Menologio Basilij 13. Maij in S. Sergio, &c. Michael Psellus περὶ δόγματος, ubi de Christo:

Καὶ φύσιν ἀνελάβετο τὴν ἡμῶν ἐκ παρθένου,
Οὐσιωδῶς καὶ σχετικῶς, φύσει, οὐ φαντασίᾳ.

Vide Davidem Chytræum de Statu Ecclesiar. Orient. p. 131. & Notas notas nostras ad Alexiadem p. 293. De alia verò hujus vocis notione, consule Frontonē Ducæum ad Epist. Dionysii Alexandrini Archiep.

ΣΧΗ̃ΜΑ, *Quævis hominis conditio, vel quivis status*, præsertim *Ecclesiasticus*. Justinianus in Nov. 6. c. 6. de Diaconissis : ὥστε κἂν εἰ χειροτονηθεῖη, καὶ τί τοιοῦτο πράξειε, καὶ συνοικοίη τινι μετὰ τὸ ῥηθέντος ὀνόματος ἢ σχήματος, εἰς ἰδιωτικὴν διαγωγὴν μεταχηματίζεσθαι. in Nov 123. c. 10. καὶ διακόνοις καὶ ὑποδιακόνοις, καὶ ἀναγνώσταις, καὶ πᾶσι ἄλλοις οὐδέποτε εὐαγοῦς τάγματος ἢ σχήματος καθεστῶτι, &c. In Leonis Nov. 7. τὸ κληρικὸν, καὶ λαϊκὸν σχῆμα.

Σχῆμα, *Habitus Magistratus*. Chronicon Alexandr. an. 11. Theodosij Jun. εἰσελθόντος Ἀετίου Ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, &c.

ΣΧΗ̃ΜΑ præterea interdum pro *habitu Monachico* usurpatur, quem ἅγιον σχῆμα vocant Theosterictus in S. Niceta n. 19. Moschus in Limon. cap. 144. 146. Nomocanon Cotelerianus n. 445. &c. Ἀγγελικὸν σχῆμα. Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. & alij quos laudamus in v. Ἀγγελικὸς βίος. Vita MS. S. Joannicij: τὸ τοίνυν τοιγαροῦν τῶν μοναζόντων σχῆμα ἐνδὺς ὁ μονάζων καὶ πρὸ τοῦ σχήματος. Vita MS. S. Galactionis: τὸ σχῆμα μοναχὸς, τὸν τρόπον ἀγαθός. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ & Theophanes p 415. καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ἱερὸν σχῆμα, τὸ τῆς κατὰ Θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. Florentius in Martyrio SS. Senatoris & Soc καὶ ἐνεδύσατο τὸ ἅγιον σχῆμα τοῦ μονήρους βίου. Josephus Episc. Methonensis in Respons. ad libellum Marci Ephesij pag. 697. Ἰωάννης ὁ τῷ σχήματι τοῦ ἁγίου Δομινίκου ἔπαρχος. Apophthegmata Patrum in Dioscoro n. 3. μεγάλη αἰσχύνη ἡμῖν μετὰ τοιοῦτον χρόνον φοροῦντας ἡμᾶς τὸ σχῆμα, εὑρεθῆναι ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης μὴ ἔχοντας τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου. Ita in Epiphanio n. 4. in Theodoro Phermensi n. 2. in Joanne Cœnobita, & in Pœmene n. 11. 182. Μοναδικὸν σχῆμα, in Serapione n. 4. & apud Theodorum Studitam in Testamento. Idem in Epist. ad Gregorium filium : τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα παρθενίας ἐστὶ ἐπάγγελμα, καὶ μυστήριον ἐστὶ μοναχικῆς τελειώσεως. Sic etiam apud Moschum c. 78. 118. & alibi non semel, Justinianum in Nov. 5. cap. 2. 4. Nov. 6. c. 6. Nov. 123. c. 35. Cantacuzenū lib. 1. Hist. c. 31. 52. lib. 2. cap. 14. in Euchologio p. 471. 483. 484. &c. Τῆς μοναχικῆς πολιτείας σχῆμα, apud Zachariā Pap. lib. 3. Dial. c. 21. Observare porro hic licet Jobum Monachum τὸ ἅγιον σχῆμα inter septem Ecclesiæ sacramenta recensere, ut & Damascenum Hieromon. serm. 3. hisce verbis : ἑκτὸν (μυστήριον) ἡ καλογερικὴ, ἤγουν τὸ μέγα σχῆμα. Aliud porro fuit σχῆμα monachorum, aliud Anachoretarum. Joan. Episc. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : αὐτοὶ εἰσιν μοναχοὶ τῶν κωμῶν· ἄλλο δὲ σχῆμα ἔχουσιν οὗτοι, καὶ οἱ ἐρημῖται ἄλλο.

Duplex autem, vel potius triplex est apud Græcos τῶν μοναχῶν σχῆμα, vel certè monachorum tres sunt gradus : Ἀρχαρίων, seu *Novitiorum*, quorum vestes sunt ῥάσον, seu *tunica*, ζώνη & Καμηλαύχιον, seu *Cingulum & Pileus* : Μικροσχήμων, eorum scilicet qui votis perpetuis Monachicæ vitæ sese obligarunt, quorum vestis est Μανδύας, seu *Pallium* : Μεγαλοσχήμων denique, seu eorum qui ad summam perfectionis apicem pervenerunt, & severiorem vitæ rationem inierunt, quorum est Κουκούλλιον, ut habetur in Euchologio, ubi de exequiis Monachorum : περιβάλλεται αὐτὸ κουκούλλιον. εἰ μεγαλόσχημός ἐστι. Extant in eodem Euchologio p. 473. & 499. utriusque habitus Ἀκολουθίαι. Ac prioris quidem inscribitur Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος, ἤτοι τοῦ μανδύου. Alterius verò, Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος. Utriusque habitus non semel mentio occurrit apud Græcos scriptores : ac de Magno, ita Anonymus in Vita S Lucæ Junioris p. 973. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ τοῦ θείου καὶ μεγάλου σχήματος τελειωτικῆς χάριτος οὔπω τετυχὼς ἦν, &c. Nicetas Barbarogr. ex Cod. Reg. in Isaacio & Alexio n. 3. καὶ οἱ ἐπικατάρατοι τῶν μοναχῶν, οἱ μακρὰ γένεια ἔχοντες, καὶ εἰς ἐπιτροπὴν αὐτῶν τὸ μέγα καὶ θεῖον σχῆμα φοροῦντες. Synaxaria 17. Decembr. in S. Donale : καὶ τὸ μέγα σχῆμα παρὰ τοῦ πατριαρχοῦντος ἀμφιασάμενος. Joannes Cantacuzenus lib. 3. c. 50. ἱμάτια μοναχῶν ἐνδύσαντες, καὶ τὸ λεγόμενον μέγα σχῆμα ἐπιθέντες, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 11. cap. 1. initio, de Metrophane Cyziceno Metropolitano : ὅτε τοίνυν παρεσκευάζετο καὶ οὗτος ἐξελθεῖν ἐκ τῆς Φλωρεντίας μετὰ καὶ ἑτέρων ἀρχιερέων, εἶχε μὲν τὸ μέγα σχῆμα ὃ περιέθετο ἀπηωρημένον αἰωθεν τῆς ἰδίας κοινωνίας. &c. Damascenus Hieromonachus Thessalonicensis Homil. in Epiphan. ἡ καλογερικὴ, ἤγουν τὸ μέγα σχῆμα. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ δέχω μεγαλοσχήμην, καὶ μιάζω σὰν γυμνόν.

Hinc μεγαλοσχημεῖν, *Magnum habitum induere*. Philippus

lippus Cyprius in Catalogo Patr. Constantinop. p. 14. κἀκεῖσε παρελθούσας καὶ μεγαλοσχημήσας, ἐτελεύτησεν. & pag. 15. καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ μεγαλοσχημήσας, ἐκεῖσε προσέμεινε. De parvo vero habitu, Nomocanon Cotelerianus num. 148. Μοναχὸς μικρόσχημος ἐὰν πορνεύσῃ, &c. Vide Matth. Blastarem lit. E, cap. 29.

Neque tamen semper post exactos in vita monastica aliquot annos, ad illud perfectioris vitæ genus perveniebatur, sed statim, saltem morituri, Angelicum illum habitum induebant, *Monachi ad succurrendum*, Latinis, vocati. Phranzes de se ipso lib. 3. cap. 30. *in tam gravem morbum, quod non putaram, incidi, ut perfectè Monachus* μεγάλου σχήματος *factus sim.* Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 164. de Hieremia Patr. Constantinop. ἐγένετο δὲ εἰς τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ μεγαλόσχημος. καὶ ἐμετωνομάσθη Ἰωάννης.

In Pœnitentiali Joannis Jejunatoris Patr. Constantinop. p. 79. stuprum in Monacha Magni habitus, tanquam in conjugata; in Monacha parvi habitus, tanquam in meretrice perpetratum, in pœnitentiarum judiciis æquatur: αἱ γὰρ μικρόσχημοι, ὡς πόρναι κρίνονται· αἱ δὲ μεγαλόσχημοι, ὡς ὕπανδροι. Adde p. 87. 93. præterea Joannis Monachi Canonarium p. 106. 108. Id porro discrimen Magni & parvi habitus improbatum olim à Theodoro Studita in Epist. ad Nicolaum discipulum, scribenti, quemadmodum in Ecclesia est unus Baptismus, ita & unum esse debere habitum Monachorum: οὐ δώσεις ὅπερ λέγουσι μικρὸν σχῆμα, εἶτα μετὰ χρόνους ἕτερον ὡς μέγα· ἓν γὰρ τὸ σχῆμα, ὥσπερ καὶ τὸ βάπτισμα, καθὼς οἱ ἅγιοι πατέρες ἐχρήσαντο. Qui quidem Studitæ locus affertur à Gregorio Palama Archiep. Thessalonicensi in Epist. MS. πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος. Ubi hæc de ejusmodi Monachorum strictiori vita: δεῖ δὲ συνετοὺς ὄντας, κεχαρισμένους, μὴ σχημάτων ἁπλῶς ὑπαλλαγὴν, ἀλλὰ πολιτείας βελτίωσιν τὴν λυσιτελοῦσαν εἰδέναι· τίς δὲ πολιτεία; τίς δὲ ταύτης ἐπαγγελία; τίνα δὲ βίου τελειοτέρου τὰ σύμβολα ἐν τοῖς τάφοις κειμένοις, ἢ τοῖς ἀπολείπουσιν ἤδη τὸν βίον, καὶ πρὸς ἐκφορὰν οὖσιν ἑτοιμοτάτοις.

Ἀποσχηματίζειν, *habitum monachicum* detrahere. Apophthegm. Patrum in Cronio num. 5. ὅτι δοῦλος εἰμί τινος μεγάλου τῶν ἐκεῖ, καὶ ἐὰν γνωρίσῃ με, ἀποσχηματίζει με, καὶ φέρει πάλιν εἰς τὸ δουλεύειν αὐτῷ.

Σχηματολόγιον, *Liber continens* ἀκολουθίαν *dandi sancti habitus.* Ita inscribitur liber MS. in Bibliotheca Scoriacensi: Σχηματολόγιον περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου σχήματος. Euchologium p. 477. ubi de Officio parvi habitus: τίθησιν ὁ ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ Σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς ὑπήκοον, &c. Ubi perperam interpres vertit, *totius monastici congeriem.* Canones S. Nicephori Patr. Constantin. MSS. δεῖ τοὺς ἀθετήσαντας τὸ τῶν μοναχῶν ἅγιον σχῆμα, καὶ πάλιν ἐπιστρέψαντας νουθετεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐχόντων πεῖραν καὶ γνῶσιν, οὐ μὴν δὲ ἐκ τῆς τοῦ σχηματολογίου κατηχήσεων, ψάλλειν δὲ τὸν κανόνα ἐν τῷ ναῷ, &c.

Πρόσχηματα, *vestes quibus induitur Novitius monachus.* Habetur in Euchologio p. 469. ἀκολουθία τῶν προσχημάτων τοῦ ἀρχαρίου. Ubi Barberinum: εὐχὴ ἐπὶ τοῦ λαμβάνειν μέλλοντος σχῆμα μοναχοῦ. Venetum: τάξις γινομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον, καὶ καμηλαύχιον.

ΣΧΗΜΑΤΑ, Tacticis, dicuntur varij exercituum ac copiarum motus, Κινήσεις, cum sese scilicet explicant in diversas formas. Ἐναλλαγὴ σχήματος, apud Anonymum MS. de Tactica. Σχημάτων μεταβολὴ, apud Continuator. Theophanis lib. 3. n. 25. Leo in Tacticis c. 7. §. 67. γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς διαφόρους ἀνακυπτούσας αἰτίας. Cap. 17. §. 92. τοσαύτης τοίνυν διαφορᾶς οὔσης εἴς τε τὰς τάξεις, καὶ εἰς τὰ σχήματα, &c. & § 113. οὐκ ἄτοπον δὲ, ἀλλὰ καὶ σχήματα καὶ μανδάτα διδόναι, καὶ ἐν ἔθει γίνεσθαι τὴν φυλάττειν. Denique c. 18. §. 9. εἰσὶν οὖν διαφοραὶ τῆς τάξεως τὸ κατὰ σχῆμα γινομένων τρεῖς, &c. Vide Mauricium lib. 12. Strateg. c. 14. Hinc, Μετασχηματίζειν, apud eundem Leonem c. 7. §. 39. ἀσύμφωνα σχηματίζεσθαι, apud Mauricium lib. 11. c. 4. ἡ τοῦ σχηματισμοῦ γυμνασία, apud Julium Africanum MS. de Apparatu bellico cap. 67. Et c. 69. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ φωσάτου οὐ δεῖ εἶναι στρογγύλον διὰ τὸ εὐχερῶς ὑπὸ τῶν πολεμίων κυκλόθεν καταπολεμεῖσθαι. Vide Rutgersium in Var. lect. p. 130.

ΣΧΗΜΑ, in Nov. Justiniani 46. c. 2. dicitur *titulus pro soluto*: εἰ μὲν οὖν ἰδιώτης τις ὀφειλόμενος εἴη, δυνάσθω καὶ τὸ *pro soluto* σχῆμα, λαμβάνειν ἀκινήτους κτήσεις, &c.

ΣΧΗΝΟΚΟΛΑ, πρόπολος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1261.

ΣΧΙΔΑΡΙΟΝ, Ἀρμάριον, *Armarium*, in Gloss. Basilic. Vide in Σχεδάριον.

ΣΧΙΔΕΥΜΟΣ, *Rescissio stipendiorum, vel donativorum*, in Bulla aurea Alexij Comneni apud Annā filiam lib. 3. p. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις ῥογῶν, καὶ προσθήκας δόσεων, καὶ συμπαθείας τῶν λεγομένων Συνηθειῶν, καὶ σχιδευμοὺς καὶ ἀποσχιδευμοὺς, &c. Vide ibi notas nostras p. 270.

ΣΧΙΖΙΟΝ, *Frustum.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 24. δέδωκεν Ἀγαπητῷ τὸ μηλωτάριον δέκα ἔχον σχιζία ἄρτου ξηροῦ, ὡς ἀπὸ δέκα οὐγγίων σταθμὸν ἔχοντα. Occurrit rursum infrà cap.

ΣΧΙΝΗ, *Laqueus*, Ἀρπεδόνη, in Corona pretiosa. Alibi scribitur Σχοινή.

ΣΧΙΝΟΠΟΥΛΛΟΝ, *Turdus*, Gr. κίχλα, apud Petrum Belonium lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΧΙΝΟΣΤΡΟΦΟΣ, *Cannabis sativa*, apud Interpol. Dioscor. cap. 572.

ΣΧΙΣΜΑΔΑ, Σχιμάδα, *Segmentum.* Phortius de Re militari:

Καὶ ποίσε σχισμάδαν μίαν,
Νὰ ἦν κεντὸς μακρέαν.

Syntipas MS. εἰς τὴν σχιμάδα τοῦ δένδρου εἰσῆλθε.

ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΙ, *Schismatici.* Zonaras ad Can. 33. Concil. Laodiceni: Σχισματικοὶ δὲ οἱ περὶ μὲν τὴν πίστιν καὶ τὰ δόγματα ὑγιῶς ἔχοντες, διὰ τινὰς δ' αἰτίας ἀποσχίζοντες καὶ ἀντισυνάγοντες. S. Athanasius in Vita S. Antonij p. 116. μὴ ἐσχίζετο δὲ Μελετιανοῖς τοῖς σχισματικοῖς. Concilium Constantinopolit. I. Can. 6. πρὸς δὲ τούτοις (τοῖς αἱρετικοῖς) καὶ τοὺς τὴν πίστιν μὲν ὑγιῆ προσποιουμένους ὁμολογεῖν, ἀποσχίσαντας δὲ καὶ ἀντισυνάγοντας τοῖς κανονικοῖς ἡμῶν ἐπισκόποις. S. Basilius in Epist. 1. ad Amphiloch. Can. 1. σχίσμα δὲ τὸ περὶ τῆς μετανοίας διαφόρως ἔχειν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ubi consulendus Aristenus. Idem Epist. 62. οἱ σχίσμασι καὶ κατατομαῖς ἐφηδόμενοι, καὶ μὴ τὴν συνάφειαν τῶν μελῶν τοῦ σώματος Χριστοῦ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τιθέμενοι.

Σχισματάρις, eadē notione. Palladius in Vita S. Joan. Chrysost. p. 151. Ἐπιφάνιον γὰρ τὸν μακάριον τῆς Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπον——δυσφημίσας ὡς αἱρετικὸν καὶ σχισματάριν.

ΣΧΙΣΤΑ. Theophanes an. 7. Justini Jun. κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει σχιστὰ διὰ μαργαριτῶν τιμίων, καὶ ἐν τοῖς βραχίοσι ἀνὰ πέντε κλαβίων, &c. Ubi Miscella lib. 16. *Circa ventrem verò portabat vestimenta scissa cum margaritis.* Pollux lib. 7. cap. 2. ὁ δὲ σχιστὸς χιτὼν περόναις κατὰ τοὺς ὤμους δέδετο. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 6. ex Cod. Barbarogr. φορῶν ῥοῦχον σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. Ubi Cod. al. ἐνδεδυμένον ἀμπεχόνην ἐς γλουτοὺς ἀμφισχιδῆ καταβαίνουσαν. Et de rebus post excid. urb. gest. num. 4. τὰ χάρβαζα ταῦτα καὶ ἐσχισμένα ῥοῦχα. Sed an apud Theophanem vox Σχιστὰ, vestimenta scissa, aut fissa, significet, non plane constat. Paulus Ægineta lib. 7. pag. 245. Aëtius lib. 1. & M. Psellus in lib. de Lapidib. inter pretiosos lapillos Σχιστοὺς memorant. Apud Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 16. Occurrit Anastasius Σακελλάριος καὶ ἄρχων τοῦ χρυσοσχιστοῦ, locus, seu ædes

ædes fuerit ubi conficiebantur, vel servabantur Σχίσα. At apud Leonem Grammaticum vocatur Ἄρχων χρυσοχόυ pag. 497. Vide V. C. Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri p. 143.

ΣΧΟΙΝΗ, *Funis*, Κάλως, in Corona pretiosa. Σχοινίον. Vide Σχινη.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΟΚΙΟΝ, *Funiculus plexus*. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. num. 1. ὁ δὲ τέταρτος καὶ τὸ δεύτερον ἐντετυλιγμένος σχοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ. Adde num. 9. Anonymus alter Interpres MS. Rhamplij: εἰ δὲ... ὄνομα ἔχει Ῥωμαϊκὸν, καὶ τάξιν ταλαλάτυ, ἢ σχοινοπλόκυ.

ΣΧΟΛΑΙ', *Scholæ Palatinæ, Cohortes ad custodiam Imperatoris vel palatij destinatæ*, de qua voce pluribus egimus in Gloss. med. Lat. αἱ περὶ τὰ βασίλεια σχολαὶ, apud Palladium in Vita Chrysostomi p. 197. Procopius: οἱ περὶ τὰ τῆς παλατίυ φυλακῆς λόχοι, ὥσπερ σχολὰς ὀνομάζυσι, Theophan. in Just. αἱ σχολαὶ, καὶ οἱ προτίκτορες, καὶ οἱ ἀριθμοί. An. 1. Leonis Isauri: ὀψικευομένη διὰ τῶν σκήπτρων ὑπὸ τῶν σχολῶν. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 8. καὶ ὑλίμυς γίνεσθαι τῶν ἀρχομένων ὑπ' αὐτῶν, ἤτοι σχολῶν ἐν αἷς ἀναφέρονται. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. καὶ αἱ τῶν στρατευμάτων σχολαὶ θεὺς αὐτὺς ἀπεκάλυν. Vita MS. S. Stephani Junior. ἐν ταύτῃ δὲ ἡμέρᾳ πρώϊθεν συνκαθίσας ἐπὶ τὰς τῶν σχολῶν στοὰς, &c. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 17. καὶ τὴν θόλον τὸ ἐπιλαλύχιυ, ἢ καὶ μέχρι τῦ νῦν σώζεται ἔσωθεν τῶν σχολῶν. Idem num. 100. ex Cod. Vatic. αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγματα.

Erant porro scholæ variæ. Primæ Cyrillus Scythopolitanus, secundæ Vita S. Dalmati, sextæ vero meminit Chronicon Alexandr. an. 3. Gordiani, ubi ait *Candidatos* ab eo institutos ἐκ τῆς ἕκτης σχολῆς fuisse: septimæ, idem Chronicon an. 5. Philippi, scribens Candidatos Juniores ab eo institutos, ἐκ τῆς ἑβδόμης σχολῆς fuisse. Agatho Bibliothecarius M. Ecclesiæ, de Bardæ tyrannide: τῷ μὲν ἀπὸ χρόνων ἀνατεθεῖσαν εἰκόνα τῆς αὐτῆς ἁγίας ἕξης συνόδυ πλησίον καὶ μέταξυ τῆς τετάρτης καὶ ἕκτης σχολῆς, ἐν τοῖς προαυλίοις τῦ βασιλικῦ παλατίυ, καθενεχθῆναι προσέταξε. Vide Nov. 128. Justin. cap. 17. Theophanem an. 32. Justiniani, &c.

Σχολάριοι, *Scholarij, Custodes Palatij vel Imperatoris*: *Qui in scholis Palatinis militant*. Glossæ Basilic. Σχολάριοι, εἶδος φυλάκων. Agathias lib. 5. p. 159. ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκείνων, οἱ ἐς τὸ διημερεύειν τε καὶ διανυκτερεύειν ἐν τῇ αὐλῇ ἀποκέκρινται, ὓς δὲ Σχολαρίυς ἀποκαλῦσιν· ὗτοι δὲ στρατιῶται μὲν ὠνομάζονται καὶ ἐγγεγράφαται τοῖς τῶν καταλόγων βιβλίοις. Mitto reliqua, ubi militiam hanc pluribus perstringit, ut venalem, & ex Urbanis ac splendidè vestitis, ad Processuum publicorum pompam duntaxat conflatam, cujusmodi sunt hodiernæ ad Principum custodiam militiæ. Concil. Calchedonense Act. 3. κωλύομαι ὑπὸ τῶν καθωσιωμένων Μαγιστριανῶν καὶ Σχολαρίων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 38. Ἰωάννης δὲ τῇ κλήσει ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν Σχολαρίων σχολῆς, &c. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: ὗτος ὁ ὅσιος Δαλματὸς Σχολάριος ὑπῆρχεν, στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ τῶν Σχολαρίων, ἐπὶ Θεοδοσίυ τῦ Βασιλέως. Procopius in Anecdot. pag. 106. 1. edit. ἕτεροι στρατιῶται ὄχ ἧσσυς ἢ πεντακόσιοι καὶ τρισχίλιοι, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φυλακῇ τῦ Παλατίυ κατέστησαν, ὥσπερ Σχολαρίυς καλῦσιν. Auctor Chronici Alexandrini. an. 3. Gordiani, ait eundem Augustum *Candidatorum* cohortem instituisse, hancque selegisse potissimùm ἀπὸ τῦ τάγματος τῶν λεγομένων Σχολαρίων. Eundem vide an. 5. Philippi. Idem an. 5. Justiniani: Πόρτιτος τῶν Σχολαρίων καὶ τῶν Προτικτόρων, καὶ τῶν Κανδιδάτων. Vide Theophanem an. 6. Zenonis, an. 32. & 35. Justiniani, an. 25. Copronymi, an. 6. Constantini filij Irenes, an. 3. ejusdem Irenes, Leonem Grammaticum pag. 454. Symeonem Logothetam in Theophilo num. 17. Nilum monachum lib. 1. Epist. 226. Justinianum in Nov. 30. cap. 7. §. 2. Concilium Nicænum II. pag. 37. edit. Labbei, Moschum in Limon. cap. 25. Agathiam lib. 6. pag. 154. 1. edit. &c.

Scholariorum militia, τῶν στρατιωτῶν vulgarium militiam dignitate superabat, ut est in Novella Constantini Porpyr. περὶ δυνατῶν, &c. εἰ δὲ ἐκ τῶν περιφανεστέρων τῦ ὁμάδος πρὸς ἴσυς, ἢ ὀλίγον ἀποβεβηκότας ἐν ἀξιώμασι, τυχὸν σχολαρίων πρὸς στρατιώτας, &c. & in Novella Basilij Porphyrog. de præscript. 40. annor. ubi de Romano Lacapeno: ὗτος γὰρ αὐτὺς τὺς σχολαρίυς ὠνόμασεν. Id est, potentibus viris hos accensuit. Vide lib. 6. Basil. tit. 1. §. 33. Vita S. Nicolai Studitæ pag. 920. ἐν τῇ τῶν Σχολαρίων στρατείᾳ καταλεγόμενος.

ΣΧΟΛΑ'ΖΟΥΣΑ ἐκκλησία, Σχολάζων Ἐπίσκοπος, *vacans Ecclesia, vacans Episcopus*. Zonaras ad Can. 16. Concilij Antiocheni: Σχολάζων ἐστὶν ἐπίσκοπος ὁ μὴ ἔχων ἐκκλησίαν, ἢ ὑπὸ ἐθνῶν κρατυμένην, ἢ ὑπὸ τῦ λαῦ τῆς πόλεως ἐν ᾗ ἐχειροτονήθη μὴ δεχθείς, ὐκ αὐτῦ δόντος αἰτίαν, ἀλλ' ἀταχθήσαντος τῦ λαῦ. Σχολάζυσα δὲ ἐστὶν ἐκκλησία, ἡ μὴ ἔχυσα ἐπίσκοπον. Vide Ἐπίσκοπος.

ΣΧΟΛΑΡΙ'ΚΙΟΝ, *Inauris*. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 202. ἐνώτιον, σχολαρίκιον. Suidas in Etymologico: ἐλλόβια, τὰ ἐνώτια, ὅ ἐστι σχολαρίκια. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. & Moschopulus: ἐνώτια, κόσμος γυναικεῖος, ἤγυν τὸ κοινῶς σχολαρίκια. al. σκυλαρίκια. Synopsis legum MS. ex Cod. Colberteo: ἐὰν κλάσω κιβωτὸν ἐπὶ τῷ κλέψαι ἐνώτια ἐκεῖ κείμενα. Ubi ibi in margine scriptum, σχολαρίκια. Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. extr. ἀνελάβετο καὶ τεσσαράκοντα λίτρας, καὶ τὴν ζυγὴν τὰ σχολαρίκια, τὴν τραπέζιν τὸ ἀνάγλυφον, καὶ διάχυσον ἀσήμιν, &c. Nicetas Græcobarb. in Alexio lib. 1. n. 8. γυναῖκες ἐψιμυθιωμέναι, καὶ κοχλωμέναι, καὶ σκολαρίκια φορῦσαι. Ubi Cod. edit. ἐπιπλεῖον γυναιξὶν ἐμπορπισμάτων καὶ σολισμάτων. Nicolaus Lucanus in Iliade Barbarogræc. ι.

Κ' ἔβαλε κολάρικια μὲ ἀδαμάντας τριγόνυς.

Vide Σκυλλαρίκια.

Σχολαρίκιον, longè alia notione usurpat Geronticon, apud Niconem in Pandecte MS. lib. 2. serm. 45. διηγῦνται ποτέ τινες, ὅτι ὁ Ἀββᾶς Ποιμὴν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ εἰργάζοντο σχολαρίκια, ὐ προσεχώρει διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτῦ ἀγοράσαι λινάρια. καί τις αὐτῶν Ἀγαπητὸς διηγήσατό τινι πραγματευτῇ πιστῷ τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ ἀββᾶς Ποιμὴν ὐκ ἤθελε λαβεῖν παρά τινος τίποτε, διὰ τὴν ὄχλησιν· ὁ δὲ πραγματευτὴς θέλων ποιῆσαι ἔργον τῷ γέροντι, προεφασίσατο χρείαν ἔχειν τῶν σχολαρικίων, καὶ ἐπῆρε τὺς καμήλυς, καὶ ἔλαβεν αὐτά, &c.

ΣΧΟΛΑ'ΡΧΑΙ, *Professores*, in Gloss. Lat. Gr. Σοφισταὶ, καθηγηταί.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟ'Σ, *Disertus, Eloquens, Facundus*. Zonaras ad Canon. 10. Concil. Sardic. κἂν σχολαστικὸς, τυτέστι περὶ λόγυς σχολάζων. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 26. ὗτος ὁ Εὐλόγιος σχολαστικὸς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων. Macarius in Homil. 26. εἰς χωρίον ἐάν τις ἀπέλθῃ, ὀλίγα γράμματα εἰδὼς, ὅπυ εἰσὶν ἰδιῶται, δοξάζεται ὑπ' αὐτῶν σχολαστικὸς, ἐπειδὴ χωρικοί εἰσιν ὁλοτελῶς, μὴ εἰδότες δοκιμάσαι· αὐτὸς δὲ ὗτος ὁ τὰ ὀλίγα εἰδὼς γράμματα ἐὰν ἀπέλθῃ εἰς πόλιν, ὅπυ εἰσὶ ῥήτορες καὶ σχολαστικοὶ, ὐ τολμᾷ παραφανῆναι αὐτοῖς, ὔτε λαλῆσαι ὡς χωρικὸς γὰρ κρίνεται ὑπὸ τῶν σχολαστικῶν. Vide Synesium Epist. 105.

Σχολαστικοὶ præterea interdum appellati Gentiles, respectu Christianorum ὑπὸ φιλοτιμίας λόγων κομπάζοντες, ut est apud Sozomenum lib. 1. c. 8. Colloquium

Joviani Imp. cum Arianis, tom.2. operum S.Athanasij pag.29. ἕτερός τις σχολαστικὸς Παλλαδᾶς εἶπε, Κατηγορίαν ἔχω κατ' Ἀθανασίε· ὁ βασιλεὺς εἶπε, Καὶ σὺ τί κοινὸν ἔχεις πρὸς Χριστιανὲς, Ἕλλlυ ὤν; ita paulo suprà simili sensu hæc vox usurpatur.

Σχολαστικὸς, *Advocatus*. Synodus Sardicensis Can. 10. ὥστε ἐάν τις πλέσιος, ἢ σχολαστικὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀξιοῖτο ἐπίσκοπος γίνεσθαι, &c. Eadem habentur in Synodo VIII. Constantinopolit. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap.97. αἰτήσωσιν ἀπὸ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, ὥστε ἐκδικῆσαι ἄδειαν τῆς καταστῆσαι ἐκδίκους σχολαστικὸς, οἵ τινες αὐτὸ τῦτο τὸ λειτέργημα τῆς ἐκδικεῖν τὰ πράγματα ἐπιδέδομα ἔχεσιν, &c. Macarius Homil. 15. pag.225. ἀπέρχεται πρὸς τὴν σχολὴν τῆς γραμμάτων, καὶ ἐστι πάλιν ἐκεῖ ὅλων ἔσχατος καὶ ἀρχάριος· εἶτα ὅταν γίνηται σχολαστικὸς, ὅλων τῆς δικολόγων ἀρχάριος καὶ ἔσχατός ἐστι· πάλιν ὅταν ἐκεῖ γίνηται πρῶτος, τότε γίνεται ἡγεμὼν, &c. Nilus Monach. lib. 1. Epist. 76. ad Ruffinum Scholasticum: ἀπὸ σοῦ τοῖς νόμοις τοῖς δημοσίοις καὶ τὴν θέαν μεταχειρίζῃ γραφὴν, ὅπερ ἐν πολυμαθίας ὑπάρχει τεκμήριον, &c. Habentur apud eundem Nilum complures Epistolæ scriptæ ejusmodi Scholasticis, ut & apud Synesium Epist.155. 156. Adde Epist. 105. extr. Theophanes an 23. Theodosij Jun. Εὐσέβιός τις σχολαστικὸς τῆς βασιλίδος Κωνσταντινεπόλεως. Ubi Cedrenus pag. 338. habet σχολαστικὸς τῆς βασιλίσσης. Sed legendum Βασιλικῆς, de qua copiosè egimus in Constantinopoli Christiana lib.2. Extat apud S.Marcum Eremitam, ejusdem Ἀντιβολὴ πρὸς σχολαστικὸν, qui mox τὶς τῆς ἐν λόγοις δικανικῶν, & alibi nudè δικανικὸς dicitur: ita hanc vocem usurpant præterea Leontius de Sphæra Arati init. Zacharias Episcopus Mitylen. in lib.de mundi opificio, initio, Suidas in Agathia, &c. Apud Photium Cod. 75. Joannes Patr. Constantinop. qui vixit sub Justino Jun. dicitur ἀπὸ σχολαστικῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Scholasticus*.

ΣΧΟΛΕΩΣ, seu σχολαίως, *Lentè*. Typicum S.Sabæ c.2. εἶτα ἀνέρχεται ὁ κρέει τὰς βαρέας σχολέως. Cap.5. εἰς δὲ τὸ ὄρθρον κρέει ὁ κανδηλάπτης τὰς βαρέας πρῶτον σχολαιότερον, ἄχρι τῆς ν'. Vide Auctorem Etymologici in Σχολή.

ΣΧΟΛΗ, *Festum*, *Festivitas*, Εορτή. Μεγάλαις σχόλαις, Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, *Festa mobilia*, *Dominica*.

ΣΧΟΛΗ, *Fel*, χολή.

ΣΧΟΛΙΟΓΡΑΦΕΙΝ, apud Eusebium lib. 6. cap.25. est brevibus scholiis illustrare, quod fit cum obscuras voces aliis vocibus magis usitatis explicamus. Ita Henricus Valesius. Auctor Etymologici: σχόλιον εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῆς δυσνοήτων ῥημάτων. Constantinus Porph. lib.1. de Themat. cap.17. καθὼς φασιν οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιάσαντες. Ubi Cod.Reg. σχολιογραφήσαντες. Versus præfixi Joan. Tzetzæ Scholiis in Hesiodum in edit.Basileensi, de eodem Tzetze:

> Τὴν Ἀσκραϊκὴν ἡμερῶν ταύτην βίβλον
> Σχολιόγραφῶν, ἐκ νοὸς καταρτύει.

Σχολικὴ σύνοψις, inscribitur liber Arethæ in Apocalypsin.

ΣΧΟΛΙΟΝ, *Schola*. Lexicon MS.ex Cod.Reg. 1078. Λογεῖον, τὸ μαθεῖον, καὶ τὸ σχολεῖον. Alibi: Μεσεῖον, τὸ σχολεῖον. Lexicon MS. Cyrilli: διδασκαλεῖον, παίδευσις, καὶ τὸ σχόλιον. Historia de Judæo Constantinop. ex Cod. Reg.973. τὸν δὲ υἱὸν αὐτῦ παρέδωκεν εἰς σχόλιον μανθάνειν τὰ γράμματα. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: καὶ εἰσερχόμενος διὰ τῆς πόρτης ὅπε πλησίον ἐστὶ τὸ σχολεῖον τῆς παίδων. Infrà σχολεῖον scribitur. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus, de Didascalo: κρατεῖ καὶ τὰ σχόλια τῆς Επισκοπῆς. Vide Σχόλιον.

ΣΧΟΥΡΝΟΥΚΑ, Piscis species, cujus meminit Petr. Belonius lib.1. observ. cap.53.

ΣΩΒΑΡΙΟΝ, *Supparium*, *Abolla*. Achmes Onirocrit. cap. 158. εἰ δὲ ἴδη ὅτι φορεῖ ἀναβόλιον, ἤτοι σωβάελον, εὑρήσει γυναῖκα κατὰ τὸ κάλλος, καὶ τὴν πῆξιν αὐτῦ. Puto leg. σωδάριον.

ΣΩΔΟΝΕΣ, in Vita MS.S.Andreæ Sali cap.22. ubi de Medicis. Vox incertæ notionis.

ΣΩΖΕΙΝ, *Ire*, *Pergere*. Anonymus de Nuptiis Thesei in prologo:

> Λοιπὸν ἀφ' ὧν ἐσώσασι τὴν πόλιν τὴν Ἀθήνα,
> Στὴν φυλακὴν τὲς ἔβαλαν με δίψαν καὶ με πῖνα.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib.1.

> Εἰς τὸν ἑαυτῦ πατέρα ἔσωσε κ' ἡ Θέτις τότε.

Historia Apollonij Tyrij:

> Καὶ μεθ' ἡμέρας ἔσωσεν εἰς τὴν Ἀντιοχίαν.

Mox:

> Ὁ ῥύγας βαρέθηκε, γιατὶ δὲν τὸν ἐσῶσαν.
> Πῶς ἐγυρέψασιν κακὰ, δὲν τὸν ἐσκηλῶσαν.

Rursum:

> Ἀπὴν ςὴν ταύλαν ἔσωσεν, κοντὰ ςὴν ἀφεντία τε.

Epist.22. apud Crusium lib.4. Turcogr. ἔσωσα μὲ τὴν δύναμιν τῆς Θεῦ εἰς τὴν πατρίδα με, &c. Vide Διασώζειν.

ΣΩΖΟΥΣΑ, *Artemisia*, apud Interpol.Dioscor. cap.534. & Apul.cap.10.

ΣΩΘΙΑ, Σωθικὰ, *Interanea*, *Viscera*, Ἔντερα, pro ἐσώθικα, vel ἐσώτικα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.10.

> Δεῖχνη πῶς κεῖν τὰ σώθιά με, ὁ φόβος κ' ἡ ὁρμή τε.

Georgius Contares lib.3. Hist. Athenar. καὶ τῦτο τὸ μικρότατον καὶ ἀδυναμώτατον πάθος τῆς φθόνε νὰ μὴν ἔχῃ ὀλίγην δύναμιν νὰ τὸ καταπονέσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀφίνῃ νὰ θρέφεται τρώγοντας μέσα τὰ σωτικά τε. Scribitur etiam Σωτικὰ, cum T. ut apud Crusium σωτικὰ, eâdem notione.

ΣΩΚΟΣ, *Laquei* species: undè Σοκεύειν, & Σοκίζειν, *Laqueo irretire*, quemadmodum *retiarij* apud Romanos solebant. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Theodosio Juniore: πρῶτος ὁ Πέρσης ὁρμήσας δορυφόρος δὲ Γότθος δεξιὸν πλαγιασθεὶς, ἐσόκευσεν αὐτὸν κατὰ τὸ Γοτθικὸν ἔθος, καὶ τῦτον ἐκ τῆς ἵππε καταστρώσας αὐτίκα ἔσφαξε. Theophanes an. 12. Justiniani: καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὲς μετὰ χαρᾶς, ὑπήντησαν αὐτὲς ἄλλοι Βυλγάροι, καὶ ἐσώκισαν αὐτὲς φεύγοντας, Κωνστάντιον καὶ τὸν Ἀκὲμ καὶ Γοδίλλαν. καὶ ὁ μὲν Γοδίλλας μετὰ τῆς παραμηρίε αὐτῦ κόψας τὸν σῶκον, ἐξήλασεν. Eudocia Macrembolitissa in Joniis MSS. de Pittaco Mitylinæo: καὶ Φρυνώνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολιορκῦντα ὑπὲρ τῆς Σιγείε μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν.

Σωκάριον, *Mensuræ agrariæ species*: *Funiculus*, cujus passim mentio in libris sacris. Hero in Geodæsia MS. εἰσὶ δὲ καὶ μέτρα τάδε, δάκτυλος, κόνδυλος, παλαιστὴ, διχὰς, σπιθαμὴ, πὲς, πῆχυς, βῆμα, ὀργυιά, σωκάριον, πλέθρον, ἰύγερον, &c. Infrà: τὸ σωκάριον τῆς σπορίμε γῆς ἰ. ὀργυιὰς ὀφείλει. Vide Οὐργιά.

ΣΩΡΟΣ, in Vita MS. S. Andreæ Sali cap.22.

ΣΩΛΑΡΙΟΝ, *Solarium*. Suidas in Etymolog. & Glossæ Basilic. Σωλάριον, Ἡλιακόν. Eædem Glossæ: Σωλάριον, ἐξοχὴ τῆς ἐξάτε. Lex 12. quæ est Zenonis Imp. Cod.de ædific. privat. ἔτι δὲ θεσπίζομεν τὰ καλέμενα σωλάρια μετὰ τὸν παρόντα νόμον, μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι. lib.58. Basilic. tit. 2. cap.2. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τῆς γείτονος, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον.

Σωλάριον, *Tributum quod pro solo pendebant qui in publico ædificassent*. Eadem Basilica: εἰ δὲ μὴ βλάπτει τὸ κτίσθεν, φόρον ἐπιτίθησιν αὐτῷ, ὁ λέγεται ἀπὸ τῆς ἐδάφες σωλάριον.

ΣΩΛΕΑΣ, Σωλέα, Pars templi quæ Bemati obversatur

versatur, quæ uno aut altero gradu ædis sacræ pavimento eductior est: cujusmodi est solea ædis Sophianæ etiamnum binis gradibus inter utramque pilam orientalem elevatior, uti scribit Gelotius in Descriptione ejusdem ædis, quam ex Ichnographia nostra, suppresso nostro nomine, adornavit, pag. 147. ubi tradit hos gradus Turcos versus *Koble*, seu Mahumetanorum altare, postmodum obliquè detorsisse. Lexicon MS. Cyrilli: κιγκλὶς, τὸ τῆ δικαςηρίε κάγκελον, ἢ ἡ τῆ ἱερῦ σωλαία, quia scilicet in solea erat Cancellus Bematis. Theophanes an. 27. Copronymi: ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν εἰς φορεῖον βαςαχθῆναι, καὶ ἀπελθόντα καθίσαι ἐν τῇ σωλαίᾳ τῆ μεγάλης ἐκκλησίας, &c. Georgius Monachus in Leone Armenio num. 21. οἵ τε θεῖοι κίονες, καὶ αἱ Σωλαῖαι αἱ καλέμεναι, αἳ τὸ σεβάσμιον τῆ ἱερῦ διαλεχίζεσι θυσιαςηρίε. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 481. & Symeon Logotheta num. 11. τῆ βασιλέως ἀπελθόντος εἰς τὸν ἅγιον Μώκιον, καὶ εἰσοδεύοντος, ὅτε ἦλθεν πλησίον τῆ σωλέας, ἐξελθών τις ἐξ ἄμβωνος, &c. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Anastasio: καὶ τῆ Βασιλέως τῇ σωλαίᾳ πλησιάσαντος, &c. Ita apud Georgium Monach. in Theophilo num. 8. Pachymeres lib. 3. cap. 2. τό τε βῆμα, καὶ ἄμβωνα, καὶ σωλέαν, καὶ ἄλλα τὰ βασιλικαῖς ἐξόδοις ἀνῳκοδόμει. Euchologium in Ordinat. Diaconi: ἐξελθόντες δύο διάκονοι ἐκ τῆ ἁγίε βήματος, λαμβάνεσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι διάκονον ἔσωτα ἐν τῇ σολέᾳ. Idem in Ordin. Presbyteri pag. 292. μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν χερεβικὸν ὕμνον, ἵςαται ἐν τῇ σωλέᾳ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι πρεσβύτερος, καὶ ἐξαρχόμενοι δύο διάκονοι, λαμβάνεσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρε μέρες, καὶ φέρεσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν ἁγίων θυρῶν. Idem Euchology. pag. 482. τέτε δὲ ψαλλομένε, ἔρχεται ἐν τῷ σωλέᾳ, ἤτοι ἐν τῷ μέσῳ τῆ ναῦ. Demetrius Gemistus MS. de Ordinationib. ὅτε Πρωτοπάπας καὶ ὁ Δευτερεύων τῶν ἱερέων διερχόμενοι διὰ τῆ θύρας τῆ διακονικῆ, προπορευομένε τῆ Ἐπὶ τῆ εὐταξίας, διέρχονται διὰ τῆ σωλίας, μέχρις ἂν φθάσωσι εἰς τὰς ἁγίας θύρας. Σωλέα, in Eucholog. pag. 931. Symeon Thessalon. de Sacris Ordinat. cap. 7. pag. 158. παρακρατῆντε δύο πρεσβυτέρων διὰ τῆ δεξιῦ μέρες τῆ ναῦ καὶ τῆ σωλέως ἄχρι τῆ βήματος ἔρχεται. Alia vide de Solea apud Allatium in syntagmate de eadem Solea to. 2. Symmictor. & nostram Constantinopolim Christ. lib. 3. sect. 73. ubi docuimus Clericos & Psaltas seu Cantores extra Bema constitisse. Proinde ea videtur ædis sacræ pars, de qua loquitur S. Athanasius lib. de Synodo Ariminensi pag. 887. ἐπέβαινεν ἂν εἰς τὰς μὴ ἐξὸν αὐτῷ τόπες ὁ πάντα τολμηρὸς, καὶ εἰς τὸν τῶν Κληρικῶν τόπον καθεζόμενος, ἀνεγίνωσκε τὰ συνταγματα. Vide Tabellam I. & II. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ, *Tubus*, *Tubulus*, Σωλὴν. Lexicon MS. Cyrilli: ὀχετὸς, ῥύαξ, σωληνάριον. Glossæ Basilic. Τέβελα, σωληνάρια. Suidas: Σωλὴν, τὸ παρ' ἡμῖν Σωληνάριον. Moschopulus: Σωλὴν τὸ σωληνάριον. ita etiam in Epimerismis MSS. Herodiani. Hero Alexandrin. in Pneumaticis MSS. ἐπὶ δὲ τῆ ὕδατος ἐπινηχέσθω λεβητάριον, τὸ δ' ἔχον ὀρθὸν σωληνάριον, &c. Utitur ibi non semel. Alexander Trallianus lib. 11. cap. ult. καὶ ἐνδύσας εἰς νεῦρα γεράνε, εἶτα ὅμοιον τῷ πετάλῳ σωληνάριον ποιήσας. Infrà: καὶ ποιήσας σωληνάρια, χαλάκλεε. Harmenopulus lib. 2. tit. 4. §. 95. ἐάν τις γένηται χρεία ὑπαλλαγῆς ὀςράκων καὶ σωληναρίων τῶν καθεδρίων, &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 152. αἷμα ἀπὸ τὸ ςόμα αὐτῆ, καὶ κάτω ἀπὸ τὸν πάτον ἔτρεχε καθὼς τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ σωληνάρι. Damascenus Studita serm. 30. de Cisterna: διά τι εἶχεν πέντε καμάρας, καὶ πέντε σωληνάρια, &c. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 149.

Σωληνάριον, apud Tacticos maximè sumitur pro *sagittarum theca*, *in modum tubuli confecta*. Leo cap. 5. §. 4. σωληνάρια μετὰ μικρῶν σαγίτων, καὶ κεκύρων αὐτῶν & cap. 6. num. 26. σωληνάρια ξύλινα μετὰ μικρῶν σαγίτων, κεκύρων μικρῶν, ἅπερ καὶ ἐπὶ πολὺ διάςημα ῥίπτονται διὰ τῶν τοξαρίων. Similia habent Constantinus in Tactic. pag. 11. 19. & Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 4. Pigafetta in notis Italicis ad Leonem pag. 64. *Che cosa siano* σωληνάρια, *cioe solinari, veramente in fino adhora non ho potuto sapere: mà secondo il giudicio di dotti Greci, è una maniera di ferro da porre nelle lunate saette che non si possa cavar piu della carne, ò rigittare contra l'aversario*, &c.

Συληνάριον, idem quod Σωληνάριον, *Tubus*. Damascenus Studita Homil. 18. ὅτι τὰ κάμνεσι συληνάρια μεγάλα, καὶ νὰ σκάψεσι τὴν γῆν βαθέα, ἔπειτα νὰ χώσεν τὰ συληνάρια, νὰ ἔρχονται τὸ νερὸν εἰς τὸ μοναςήριον. Utitur rursum Homil. 32.

ΣΩΛΗΝΩΤΟΣ. Cedrenus an. 1. Tiberij Thracis: ἐχρεθλίε δὲ ἱππικῆ γενομένε, καὶ τῶν Μερῶν φορέντων σολὰς σωληνωτὰς ἀπὸ βλατίε ὀξέως, καὶ χλαμύδας παραπλησίας τῆ βασιλικῆ, ἔπαυσε ταύτας, &c. *Imbricatas* vertit Xylander, quæ scilicet sua amplitudine σωλήνων, tubulorum, vel imbricum figuram demissæ conficiunt. Verùm hac voce aliud significari indicat Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν σκευῶν χιλίας μία· ἐνδύτας διὰ λίθων σωληνωτὰς τ. &c. Ubi Combefisius *interulas*, *vaginasque tubi in morem lapillis interstinctas* vertit. Atqui ἐνδύται non sunt interulæ, sed altaris pepla, vel etiam ædium sacrarum aulæa, uti in hac voce observamus. Goarus censet Σωληνωτὰς dici vestes multifido tæniolarum textilium ordine variegatas: directis scilicet, vel obliquis interdum canaliculis distinctas. Manuel Malaxus in Chron. MS. eadem ex Anonymo enarrans pag. 500. ita habet: ἔκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὰ σκεύη τῶν ιβ'. ἑορτῶν, — καὶ ςέματα, ἤγεν τέμπλα τῶν δώδεκα ἑορτῶν ἀνὰ ιβ'. ὁμῦ φορέματα τῶν ἱερέων ἑκατὸν σάρανται τέσαρα, σωληνίτας τριακοσίας, ποδηροκαλύμματα καὶ αέρας χρυσοϋφάντες διὰ λίθων μαργάρων χιλιάδας γ'. Vide Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri pagina 190.

ΣΩΛΙΝΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Μετὰ τῶν ἄλλων, Δέσποτα, κλίνια, καὶ τὰς σωλίνας.

Vide in Ξηροφαγεῖν.

ΣΩΜΑ, *Homo*, *Persona*. Eclogæ legum Mosis. περὶ τῶν ἐλεύθερα κλεπόντων σώματα, καὶ κλεπέντων σώματα, καὶ πιπρασκόντων. Ibid. περὶ τῆ ἀγοράζοντος ἐλεύθερον σῶμα. Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 2. χρὴ τὸν ἑκάςε τάγματος ἄρχοντα προκαθιςᾶν τὰ κοντεβέρνια, καὶ αναπληρῦν τὰ λείποντα σώματα. Sozomenus lib. 1. Hist. cap. 9. καθότι ὃ πρὸ πολλῦ τῶν νόμων ἔτυχεν ἀποβαλόντες τὰ σώματα ἐν ἐμφυλίοις πολέμοις. Quæ sic vertit Epiphanius Scholasticus: *Quia non multum ante has leges plurimos in civilibus bellis amiserant.*

Σώματα, τὰ δῦλα σώματα, *Mancipia*. Vox veteribus nota, & à recentioribus etiam usurpata, de qua Maussacus & Henric. Valesius ad Harpocrationem pag. 258. Theophanes an. 8. Nicephori Generalis: τὰς ἐκ πάππων ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαιρεθέντας, ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἐξαναδιδόναι τῷ δημοσίῳ τὰς τέντας, καὶ τὰς ὠνησαμένες ἔξω τῆ Ἀβύδε σώματα οἰκετικὰ ἀνὰ δύο νομίσματα τελέσαι ἐπέταξεν. Idem an. 4. Tiberij: ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγοράσας σώματα ἐθνικῶν, καθίςησεν ςράτευμα εἰς ὄνομα ἴδιον, &c. Constantinus Porph. in Basilio num. 62. edit. Combef. καὶ πολλὰ σώματα λαμβάνων αἰχμάλωτα. Adde num. 76. Ita Leo in Tactic. cap. 16. §. 10. Cedrenus pag. 394. & alij. Vide Stuckium ad Arrianum in Periplo matis Erythæi pag. 23.

Σωματεμπόραι, Mancipiorum mangones. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 57. καὶ προσετάγησαν οἱ σωματεμπόραι

σωματοπρά⌉ ἐκεῖσε πιπράσκειν τὰ οἰκετικὰ πρόσωπα. Plutarcho, Straboni, & aliis σωματέμποροι dicuntur, ut & in Basilic.lib.2. tit. de verbor. signific.cap.207. in Gloss.Gr. Lat. &c. Suidas, Ἀνδραποδοκάπηλος, ὁ Σωματέμπορος. Vide Artemidorum lib.3. cap.17. σωματεμπορεῖν, apud Strabon. lib. 14.

Ἀντίσωμον. Zacharias Papa lib.3. dialog. cap.1. ἰδοὺ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸ ἀντίσωμον ὑπὲρ αὐτοῦ παρέχω. Ubi Gregorius M. *Ecce hunc hominem pro eo vicarium prebeo.* Servum scilicet pro servo.

ΣΩ͂ΜΑ, *Corpus*, *Codex*, *Liber compactus*, qua voce usus est Cicero in Epist. ad Atticum. Concil. VI. Oecumenicum act.10. λαβὼν ὁ Πέτρος — τὸ αὐθεντικὸν βιβλίον τοῦ σκευοφυλακίου ὑπάρχον τῆς ἐνταῦθα ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας ἐν σώμασιν ἀργυρένδετον. Act.14. εὑρόντες τὰ αὐτὰ δύο ἐν σώμασι βιβλία, καὶ τὸ χαρτῷον εἰλητάριον τῆς ἑβδόμης πράξεως συμφωνοῦντα μετὰ αὐτοῖς, &c. Ubi σῶμα & εἰλητάριον opponuntur: aliud enim est *Codex* compactus, quem σῶμα vocant, aliud *volumen*, quod εἰλητάριον. Occurrit pluries in hoc Concilio. Vide Salmasium ad Hist. Aug. & ad Solinum.

Σωμάτιον, in Glossis Gr. Lat. *Membrana* & *Corpus*, exponitur, id est *membraneus Codex*, uti censet Salmasius de Modo usurar. pag.405. Glossæ Lat. Gr. *Membrana*, Διφθέρα, Σωμάτια. Epistola Constantini M. apud Theodoritum lib.1. Hist. Eccl. cap. 16. πρέπον γὰρ κατεφάνη δηλῶσαι τοῦτο τῇ σῇ συνέσει, ὅπως ἂν πεντήκοντα σωμάτια ἐν διφθέραις ἐγκατασκεύοις εὐανάγνωστά τε καὶ πρὸς τὴν χρῆσιν εὐπαρακόμιστα, &c. S. Basilius in Epist.395. τὸ περὶ τοῦ πνεύματος βιβλίον γέγραπται μὲν ἡμῖν καὶ ἐξείργασται, ὡς αὐτὸς οἶδας· ἀποστεῖλαι δὲ ἐν χάρτῃ γεγραμμένον ἐκώλυσάν με οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί, εἰπόντες παρὰ τῆς εὐγενείας σου ἐντολὰς ἔχειν ἐν σωματίῳ γράψαι. Macarius in Homil.26. pag.340. ὥσπερ σωμάτιον γραφόμενόν ἐστι, διαφόρως θελήσας ἔγραψας, πάλιν ἀπαλείψας· δέχεται γὰρ τὸ σωμάτιον πᾶσαν γραφήν.

Σωμάτινον, *Corporinum*, in Gloss. S.Benedicti, cap. de Laneis.

Σώματα, ἐστὶν ἡ σύνθεσις, καλοῦνται χαμαιλέων. Ita Glossæ Chymicæ MSS.

ΣΩΜΑΤΕΙ͂ΟΝ, *Corpus*, *Collegium*. lib.2. Basilic. tit.5. cap.27. πραγματικὸς δὲ θεῖος τύπος μὴ ἐκφωνείσθω πρὸς ἰδιωτικὴν τινὸς ἰδιωτικοῦ πράγματος δέησιν, ἀλλὰ μόνον πρὸς σωματεῖον, ἢ ἕτερον σύστημα, ἢ πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν, &c. Adde cap.8. lib.7. tit.8. cap.11. tit.11. cap.20. Biblioth. Juris Canonici pag.129. &c.

Fr. Richardus in Clypeo Fidei part.1. pag.323. σώνουν τὰ κακά, ὅπου διὰ τῆς ἁμαρτίας μας, μᾶς ἐπλάκωσαν, &c.

Ἀποσώνειν, *Pervenire*, Ἀφικνεῖσθαι, περιΐστασθαι. Vide Σώζειν.

ΣΩΠΑ͂Ν, & Σωπαίνειν, pro Σιωπαίνειν, *Silere*, Σιωπᾷν. Glossæ Græcobarb. σωπᾷ, μουλλώνει, Σωπαίνει. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysorrhoes.

Σώπα τῇ λέγει, Βασιλεῦ, ἄπαρτι μὴ μερίμνα.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀφ' οὗ ἔπαυσε ὁ Θησέος, καὶ σώπασε τοὺς λόγους.

ΣΩΠΑ'ΔΙΟΝ. Vide in Συπαίδιον.

ΣΩΡΑΝΘΙ'Σ, *Solastrum*, Ἀνθυλλίς, apud Interpol. Dioscor. cap.559.

ΣΩΡΕΥ'ΓΕΙΝ, *Cumulare*, Συνάγειν, σωρεύειν, in Gloss. Græcobarb.

ΣΩ'ΣΑΝΔΡΟΝ, *Delphinium*, apud Interpolat. Dioscor. cap.489.

ΣΩΣΤΟ'Σ, *Integer*, *plenus*, *salvus*. Historia MS. Belisarij:

Καὶ τρεῖς ἡμέρας ἔποικε σωστὰς πεπληρωμένας,
Μή τε φαγὶν καὶ ποτοῦ μή τε ὕπνου προσψαῦσαι.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Εσὺ ἔχεις ὅλασου σωστά, πάντα σου τα πεδέξια.

Vide Fr.Richardum in Clypeo fidei part.1. pag.379. & alibi.

ΣΩΣΑ'ΝΙΟΝ. Vide in Σοῦβλ.

ΣΩΤΗ'ΡΑΣ, *Servator*, Σωτήρ, in Corona pretiosa.

ΣΩΤΗ'ΡΙΑ, *Latrina*. Ita appellabantur Smyrnæ latrinæ publicæ, in quas habentur Agathiæ & aliorum epigrammata lib. 4. Anthol. cap. 28. pag. 371. 372. cum hoc lemmate, εἰς σωτήρια ἐν Σμύρνῃ. Constantinus Acropolita in sermone de S. Joanne Damasc. num.48. ὅλην τὴν λαύραν περιελθέτω, καὶ τὰ τῶν οἰκιδίων, ἃ δὴ καλοῦμεν σωτήρια, σαροσάτω τὰ λύματα. Ubi Joannes Hierosol. Patr. num. 30. πᾶσαν διελθεῖν τὴν τῆς λαύρας περιοχήν, καὶ δι' ἑαυτοῦ ἐκκαθᾶραι τὰ ἐν τοῖς κέλλαις τῶν μοναχῶν τῶν ῥυπισμάτων οἰκίδια. Neque aliter hanc vocem usurpat Suidas: Ἀφεδρών, ἀπὸ τῶν ἑδρῶν· ἕδραι γὰρ λέγονται αἱ σέλλαι· Σελλάρια, σωτήρια. Rursum: ἕδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήριαι. Ubi Phavorinus: ἕδραι λέγονται αἱ σέλλαι, καὶ σελλάρια σωτήρια. Quo loco vox σωτήρια effertur ut apud Acropolitam. Idem Suidas alibi: σέλλαι, σελλάρια, σωτήριαι, ἕδραι. Idem Phavorinus: Ἀφεδρῶνες, σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια,

T.

ΤΑΒΕ΄ΛΛΑΙΣ, *Vari*, ἴονθοι, ἀκναί.

ΤΑΒΕΛΛΑ΄ΡΙΟΣ, *Tabellarius*, in Glossis Basil. ὁ ἐν σανίσι γράφων, τάβελλα γὰρ ἡ σανίς. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 27. καὶ Εὐσταθίου Κοαίστορος καὶ Ταβελλαρίου.

ΤΑΒΕΛΛΙ΄ΩΝ, *Tabellio*, Suidæ, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. Hisce addunt Glossæ Basilic. ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῆς πολιτείας γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι. Quæ postrema verba sunt Procopij in Historia arcana pag.124. 1. edit. ἡνίκα ὁ Μαμμιανὸς περιῆν, δόξαντι πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπιτέλει τὰ τῆς πολιτείας γραμματεῖα, ἕκαστον οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασιν, ὅνπερ Ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Eadem verba laudat Suidas in Πρίσκος. Nicetas in Isaacio lib.2. num.6. Βασιλεὺς δὲ χολωθείς, ἀντὶ μὲν τῆς Κριτῶν τῆς Βήλου, ταβελλίωνας ἀπέστειλεν ὄψιδας. Occurrit apud IC. non semel. Glossæ juris MSS. ταβελλίωνος ταβουλαρίου.

ΤΑΒΕ΄ΡΝΑ, *Taberna*. Lexicon MS. Cyrilli: Ταβερνῶν, πανδοχείων. Glossæ MSS. ex Cod.Reg.202. ταβερνῶν, καπηλείων. Glossæ Basilic. ταβέρνα, ἐργαστήριον. S.Lucas Act.cap.28. ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου, καὶ τριῶν ταβερνῶν. Ab eo Euthalius de Peregrinat.S.Pauli: κἀκεῖθεν ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς Ἀππίου φόρον, καὶ Τρεῖς ταβέρνας. Ubi Theophylactus cap.28. τὸ δὲ τῶν ταβερνῶν, πανδοχείων τινῶν, ἢ καπηλείων χρῆσιν αἰνίττονται, τῇ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ οὕτω ὀνομαζομένων. Scævola in l. 34. de Pignorib. & Hypoth. οἶδας γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δοῦλοι μου οὐδενὶ κατέχονται.

Ταβέρνιον. Lexicon MS. adespoton, & Suidas: ταβέρνια, καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Pseudo-Eustochius in Vita S. Eusignij: καὶ κατέλυσαν ὁμοίως κἀκεῖνοι ἐν τῷ πανδοχείῳ πρὸς τὴν Ἑλένην· προσδήσαντες οὖν τοὺς ἵππους αὐτῶν ἔξω τοῦ ταβερνίου, καὶ εἰσελθόντες ἔσω, &c.

Ταβερνεῖον. Glossæ MSS.ex Cod.Reg.930. ταβερνεῖα. καπηλεῖα.

Ταβερναῖος, *Tabernarius*, *Caupo*. Theodorus Prodromus in Lexico: Τεβερναῖοι, οἱ κάπηλοι.

Ταβερνάρης, eâdem notione. Ταβερνάρησσα, *Tabernaria*, *Cauponis uxor*, apud Portium. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Δωνεῖα ἔχετε πολλά, δῶτε τῷ ταβερνάρῃ,
Ἐπάρατε πολὺ κρασί, καὶ πίνετε μετ' αὐτούς.

ΤΑ΄ΒΛΑ, *Tabula lusoria*. Suidas: τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. Glossæ Gr.Lat. τάβλα, *Tabula*. Rursum: Μονόχωρος, ἐν τάβλᾳ. Apollonius contra Cataphrygas, apud Eusebium lib. 5. Hist. Eccl. cap. 18. εἰπέ μοι, βάπτεται; προφήτης στιβίζεται; προφήτης φιλοκοσμεῖ; προφήτης τάβλαις καὶ κύβοις παίζει; Ex eo Sophronius in versione libri S. Hieron. de Scriptoribus Eccles. in Apollonio: τάβλαις καὶ βολίοις παίζει.

Ταβλίον, idem quod Τάβλα. Vita MS. S.Symeonis Sali: ἔστρεψε τὰ ταβλία τῶν πλακουνταρίων. Nicetas in Isaacio & Alexio num.3. ex Cod. Barbarogr. καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία καὶ ζάρια.

Ταβλίζειν, *Tabula ludere*. Hesychius: Κυβεῦσαι, Ταβλίσαι. Glossæ Gr.MSS. ex Cod.Reg.2062. πεττοὶ καὶ πεσσοί, τὰ βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι. Glossæ aliæ ex Cod. 930. Πέττουσιν, Ταβλίζουσιν.

Ταβλιστής, ταβλοπάροχος, in veteribus Glossis: qui scilicet tabulam lusoriam exhibet, porrigit.

Ταβλοδόχος, & Ταυλοδόχος, eâdem notione, apud Scholiastem Basilic.ad lib.60. tit.8. ὁ παρέχων τοῖς κότταις βουλομένοις κοττίσαι, ταβλοδόχος λέγεται. Infrà, ταυλοδόχος scribitur.

Ταβλιόπη, *Dea Aleatorum*. Ita dicta per lusum. Palladas in Anthol lib.2.

Πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐστι,
Σοῦ δὲ Καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται.

Ταβλία, *Tabulæ*, *Clavi*, *quibus vestes ornari solebant*: *Tabulæ & orbiculi*, Anastasio in vitis Paparum non semel Chronicon Alexandrinum pag. 274. in Numa: οὗτος ὁ Νουμᾶς, ὁ καὶ Πομπήλιος, δεξάμενος πρεσβευτὰς ἐκ τῆς χώρας τῶν λεγομένων Πελασγῶν φορούντων χλαμύδας ἔχοντας ταβλία ῥούσαια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας χώρας, καὶ τερφθεὶς τοῦ σχήματος, ἐπενόησεν πρῶτος ἐν Ῥώμῃ χλαμύδας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφύρας ἐχούσας ταβλία χρυσᾶ, τὰς δὲ τῶν συγκλητικῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἀξίαις καὶ στρατείας χλαμύδας, σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ ἀξίαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, &c. Similia habet Cedrenus pag.19.

Ταῦλις, eâdem notione. Idem Chronicon Alexandrinum an.4. Justiniani, de Lazorum Rege: φορέσας στεφανὸν Ῥωμαίων, καὶ χλαμύδιν ὁλοσήρικον, ἔχων ἀντὶ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν ταῦλιν, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στηθάριον ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου. Quibus quidem verbis nescio an intelligatur segmentum illud aureum, quod vestibus circa pectus non tam assutum, quam depictum cernitur, in Græcorum imaginibus aliquot: verbi gratiâ in vetustissima imagine Theodosij M. Imp. in qua exprimitur Synodus secunda contra Macedonium, in Cod. Reg. S. Gregorij Theologi: præterea in alio Cod. Reg. ejusdem Sancti Gregorij 2296. fol. 59. in Sancti Cypriani, fol.194. v. in Sancti Basilij, fol.409. & in S.Athanasij Imaginibus: in priori vero Cod. in imagine Cæsarij, Patris ejusdem Sancti Theologi, quam in nostra Constantinopoli lib. 3. pag. 77. & lib. 4. pag. 125. descripsimus, & in effigie mulieris, quæ ad sinistram Consulis stat, in Diptycho Consulari, quod dedimus in Dissertat. de Nomismat. Imperatorum Constantinopolit. cujus quidem moris (nam in aliis similibus ἐκτύποις non semel observare licet) rationem nondum sum assecutus: nec scio an eò spectarit Achmes in Onirocriticis c.258. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ ὡς χρῶμα χρυσοῦν, εὑρήσει θλῖψιν καὶ στένωσιν καὶ νόσον.

Ταυολέτα, *Pugillares*, in Turcogræcia Crusij pag.208.

Ταύλα, *Tabula*, *Mensa*, *Tabula lusoria*. Corona pretiosa: Ταυλίς, *Tabula*, Σανίδες. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.12.

Σταῖς ταύλαις ἐκαθίσασι, ὅλο χαρὰ γεμάτοι.

Isaacius Porphyrogenitus, in Characteribus Græcor.

cor. & Trojanor. ubi de Palamede : ὡρίσατο τὴν ταύλαν, ἤτοι τὸ πίνακα τῆς παιγνίης, &c. Cedrenus de eodem Palamede : οὗτός ἐστι Παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταύλαν ἐφευρών. Ismenius : τῇ λεγομένῃ ταύλα Βασιλεὺς ἐδέχετο τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάστας. Agathias lib. 1. Anthol. pag. 87. edit. H. Steph.

Ταύλην φεύγετε πάντες, ἐπὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
Κάππεσε τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

Historia Apollonij Tyrij :

Εἶπεν τοὺς καὶ τὰ βύκινα, νὰ παίζουν νὰ σχολάσουν νάσουν.
Καὶ ἄλλως σοπήτην ἔθεξε τῆς ταύλαις παρδυνάσουν

Joannes Cananus de Bello Constantinopol. p. 196. τὰς ταύλας ὅπου ἐτρώγουν, &c.

Ταυλίον, *Tabula lusoria*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. & Basilius de Exercit. Grammat. Κύβος, τὸ ταυλίον. Corona pretiosa : ταυλὴ, *Fritillus*, ταυλίον. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. pag. 62. ἔχει κοινωνίαν πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἀγαθαῖς εὐτυχοῦς, καὶ παίγνια, καὶ ζατρίκια, καὶ ταυλία, καὶ ἕτερα. Nicetas barbarogr. in Isaacio & Alexio n. 1. οὐδὲ κενούμενον καὶ ἐξοδιάζειν (ἐλεγίζοντο) εἰς τρυφὰς καὶ ταυλία καὶ ζάρια πλειστότερον τούτων.

Ταυλίζειν, idem quod Ταβλίζειν. Auctor Etymologici : Πεττεύειν, τὸ ταυλίζειν. Isaacius Porphyrogen. loco laudato : ὁ δὲ δὴ πρῶτος τὸ ταυλίζειν, ἤτοι κυβεύειν ἐξεύρηται. Moschopulus : ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐπίσημα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Eadem habet Thomas Magister, ubi in edit. Rom. pag. 59. recte edit. ταυλίζοντες, contra quam in posteriori, ταυλίζοντες. Auctor Etymologici : Πεττεύειν, τὸ ταυλίζειν. Ita Eustath. Od. α. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Πεττοὶ, καὶ πεσσοὶ τὰ βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσιν. Nov. Justiniani 123. cap. 10. Ἀπαγορεύομεν τοῖς ὁσιωτάτοις Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις, — ταυλίζειν, ἢ τῶν τοιαῦτα παιζόντων κοινωνίας ἢ θεωρίας χάριν παραγίνεσθαι.

Ταυλώματα, *Tabulamenta, Tabulata*. Scholiastes Aristophanis ad Equites : τοὺς δρυφάκτους, τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα. Idem ad vespas : ταυλώματα τοῦ δικαστηρίου.

Ταυλώσεις, *Tabulationes*. Callisthenes in Vita MS. Alexandri : ἐξῆλθον αἱ ταυλώσεις τῶν ἵππων, ὥρμησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν καγκέλλων, προσεπήδησαν πάντες, ὀξέα ἅρματι χρησάμενοι.

Ταυλωτὸν, *Tabulatum*. Scholiastes Aristophanis ad Vespas, & Suidas : δρύφακτοι, ξυλινοὶ θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιθριγχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταυλωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα.

Ταυλάδο, eâdem notione, in Corona pretiosa, ἵκειον.

ΤΑΒΑΙ῍Σ, *Vannus*, in Glossis Servij laudatis à Meursio ; sed vereor ne legendum sit, *Pannus*, ut ταβλίδες fuerint *Panni segmenta*, seu *clavi*. Vide supra Ταβλίον.

ΤΑΒΟΥΛΑ'ΡΙΟΣ, Ταβουλλάριος, *Tabularius*, de quo vide Henric. Valesium ad lib. 28. Ammiani. Glossæ Basilic. ταβουλλάριοι, Δημόσιοι. Scholiastes Basilic. ad lib. 60. tit. 9. καὶ ὁ ταβουλλάριος δὲ, τουτέστιν ὁ λογογράφος. Eusebius de Martyrib. Palæstinæ cap. 9. τοὺς ἐν ἁπάσαις πόλεσι λογιστὰς ἅμα στρατηγοῖς καὶ ταβουλλαρίοις ἐπέσπερχον. Al. Ταβουλαρίοις. Concil. Ephesinum part. 2. act. 4. ὡς δὲ ἐπέμψαμεν ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἔφησαν, ὅτι καὶ ἐπὶ ταβουλαρίων ταῦτα οὐ παραιτούμεθα εἰπεῖν. Infrà : κληρικοί ἐσμεν, καὶ οὐ ταβουλάριοι. Synodica Hadriani II. Papæ in Synodo VIII. part. 3. cap. 10. Φώτιον τὸν ἀγοραῖον, τὸν βουλευτικὸν καὶ ταβουλλάριον, &c. Chronicon Alexandrinum pag. 918. καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτοῦ Εὐστάθιον τὸν μεγαλοπρεπέστατον ταβουλάριον. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 26. §. 7. ἐν μαρτυρίῳ μὴ πιστευέτω ταβουλάριος. Joannes Botaniata de versib. Jambicis, MS.

Τὰ βουλεύματα ταῦτα Ταβουλαρίῳ.
Βλανιάτας Ἰσιδώρῳ φιλτάτῳ,
Βλαστῷ Χίου, Κρὴς εὐτελὴς Ἰωάννης.

Occurrit præterea in aliquot veteribus inscriptionibus apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 96. & Gruternm 595. 11. apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 214. in Nov. 75. Justin. cap. 8. Nov. 112. c. 2. & apud Jurisconsultos.

ΤΑΒΟΥ'ΛΙΟΝ, *Tympanum* quod nostri *Tabour* olim, nunc *Tambour* vocant. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8. initio :

Ἅρματα, βούκινα, φωναῖς, ταβούλια καὶ τρουμπέτοις.

ΤΑΒΡΙΣΜΟ'Σ. Vide in Ταυρίζειν.

ΤΑΓΑΙ', *Quidquid ad victum, equi præsertim, τάττεται, ordinatur, decernitur* : Latinis sequioris ætatis, *Prabenda equi*. Nam ταγὴ, Græcis, est *commeatus, & comparatio rerum necessariarum*. Leo in Tacticis cap. 20. §. 82. ἡνίκα Θεὸς παράσχῃ σοι μαχομένῳ τρέψασθαι τοὺς ἐχθροὺς, μὴ ἐάσεις τοὺς στρατιώτας λύσαντας τὴν ταγὴν διαρπάζειν, ἢ τὰ ὅπλα, ἢ τὰ σκεύη τῶν πολεμίων, &c. Anonymus de Castrametat. τῶν μέν τοι τούλδων ἀποδιαχωριζομένων, ἀναλαμβάνειν σε δεῖ ἐπὶ σιτισμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ταγὰς τῶν ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βασταζομένας εἰς ταχεῖς ἡμιόνους, &c. Nicephorus περὶ παραδρ. πολέμου, cap. 22. καὶ τοὺς μὲν παραπεμπομένους, καὶ τὰς ταγὰς τῶν ἵππων ἐπιφερομένους, μήκοθεν ἀποστέλλειν ἐν ὀχυρῷ τόπῳ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 102. ἐκοσκίνιζεν ὁ αἱρετικὸς ταγὶ, διὰ νὰ φάγῃ τὸ ζῷ, &c. Hinc

Ταγίζειν, *Pascere, Cibare*, in Glossis Græcobarbaris : πρόβατον γεγεννημένον πόας, πρόβατον ταγισμένον βότανα. Theophanes an. 17. Heraclij : οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα αὐτῶν. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. c. 15. n. 6. λέγει οὕτως· Ἄρχοντες, ἑτοιμάσθητε, δειπνήσατε, καὶ δότε τροφὴν τοῖς ἵπποις. Ubi Cod. Reg. ταγίσατε τὰ ἄλογα. Agapius in Geoponico cap. 174. βράσε τὸ βρωμάρι ἢ κριθάρι, ἢ ἔτι ἄλλο ταγίζεις τὰς ὄρνιθας, μὲ τὸν σπόρον τοῦ ἀτζικνίδας, &c.

Ταὴ, idem quod ταγὴ, *Cibus, Pastus*.

Ταΐζειν, pro Ταγίζειν, *Cibare*, Σιτίζειν, τρέφειν.

Ἐκταγιάζειν, *Damnare in expensas, in sumptus*. Ἐνταλμα πρακτικὸν, apud Anonymum de Arte notaria, MS. κρίνειν τε παρεμπιπτούσας ὑποθέσεις, παρουσίᾳ τῶν διεγκαλοῦντος καὶ διεγκαλουμένου, καὶ μονομερῶς καὶ ἀπὸ εἰσηγήσεως καὶ τὸν ἀφανιζόμενον ὑπαίτιον παιδεύειν καὶ ἐκταγιάζειν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ πλάσμα.

Ἐκταγὴ, *Sportula*. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes : τὰ πρυτανεῖα, τὰς ἐκταγάς. Infra : ἄπειμι καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῴην ἐγὼ τοῖς δικασταῖς κατὰ ἐκταγάς. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosoph. in Pogonato : καὶ ἐκ τῶν οἰκητόρων τῆς πόλεως ἀπαιτήσεις καὶ ἐκταγὰς ἀπροφασίστους ποιούμενος μισητὸν τῷ βασιλέα τῇ πόλει πεποίηκεν.

Ἐκταγιατικὰ, vel Ἐκταγιαστικὰ, *Sportulæ*, quæ judicibus dantur, sic dictæ non ἀπὸ τῆς ἐκταγῆς, *à delegatione*, uti hæc vox redditur in Gloss. Gr. Lat. ut censet Carol. Labbeus ad Novellam 8. Constantini Porphyrog. περὶ ἐκταγιατικῶν, sed ex voce ταγὴ, quæ *commeatum*, & res ad victum necessarias denotat, quidquid scilicet cuique ad victum decernitur, quomodo ταγὰς equorum & jumentorum *præbendas*, seu victum quotidianum, appellari diximus. Eadem Novella : μὴ ὑπερβαινέτω ἡ ἀπαίτησις τῶν ἐκταγιατικῶν τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Et Nov. 9. φυλαττέσθω τε ἐξκουσσείας,

ggggg

καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοι, ἐχέτωσαν καὶ τὰ τῶν ἐκταγιατικῶν. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Species*.

Ταγιστήειον, *Mensura annonæ prabendaria ad equos*, *Præbendarium*. Ducas Hist. cap. 45. περὶ τοῦ δεσπόζοντος τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας, καὶ γειτνιάζοντος τοῖς Κόλχοις Οὐσὰν Χασὰν, αὐτὸν παρ' αὐτοῦ τινὸς παραφρονήσεως πράγματα, λέγων κεχρεωστῆσθαι αὐτοῦ τέλος ἐπέκεινα ἐτῶν ξ΄. τοῦ δοῦναι κατ' ἔτος χίλια σαγίσματα διὰ τοὺς ἵππους αὐτοῦ, καὶ χίλια ταγιστήεια, καὶ χίλια κεφαλόδεσμια. ubi perperam tapetes vertit eruditus Interpres, quasi legisset ταπηστήεια. Vide Gloss. med. Lat. in *Prabendarius*.

Τάγιστρον, eâdem notione. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 2. extr. ὁ δὲ Βαστραλίτης τηειδίῳ τὴν τοῦ Βαλάτζη κεφαλὴν ἐνθέμενος, εὔζωνος ἐπανῆκεν εἰς Βασιλέα. Ubi Cod. Barbarogr. habet ταγίστρῳ. Vvolfius τηρίδιον, *Capsulam* vertit.

Ἐνταγιστράτοι, *qui pabulum equorum parant in exercitibus*, *Pabulatores*, *Fodrarii*. Nicephorus περὶ παραδρ. πολέμου, cap. 15. τοὺς Παειππαριάτους καὶ Ἐνλαγιστράτους διαχωρίζων ἐξ αὐτοῦ, εἰς ὀχυρώματα, ἤτοι κάστρα ἀποστέλλων, εἰ τύχῃ πλησίον. Et cap. 22. καὶ τοὺς μὲν παριππαριάτους, καὶ τὰς ταγὰς τῶν ἵππων ἐπιφερομένους, &c.

Ταγάειον, *Cribrum*, quo fortè ταγαὶ equorum seu avenæ excernuntur. Zosimus Panapolita MS. de Rotundandis margaritis: καὶ λαβὼν κόσκινον, ὃ ταγάριον καλοῦσι, ποίησον ὀπὰς λεπτὰς ἐν αὐτῷ. Occurrit ibi rursum mox.

ΤΑΓΕΟΝ, καὶ ταύγεον, διώνυμον μὲν, τὸ φρύγιον ἅλας. Ita Neophytus in Glossis Jatricis MSS. *Sal Phrygium*.

ΤΑΓΥΝΟΝ, *Sartago*, *Patella*, Τήγανον. Glossæ Græcobarb. Καθέδραν, καθίσιν, κάθισμα, σκαμνίν, τάγηνα, τηγάνια. Vide Ταγή.

ΤΑΓΙΝΑΡΙ, *Attagen*, avis sic dicta Cretensibus. Petr. Bellonius lib. 1. observ. cap. 9.

ΤΑΓΜΑΤΑ, *Numeri militares*. Sozomenus lib. 1. cap. 8. ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ τὰ Ῥωμαίων τάγματα, ἃ νῦν ἀριθμοὺς καλοῦσιν, ἕκαστοι ἰδίαν σκηνὴν κατεσκευάσαντο. Apud Eusebium lib. 4. de Vita Constantini cap. 51. στρατευμάτων τάγματα παντοῖα. Ita cap. 2. & ibi non semel. Πεζικὰ τάγματα, apud Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 43. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Leone Chazaro: καὶ ὤμοσαν οἵτε τῶν θεμάτων ἔσω ταγμάτων, καὶ τῶν πολιτῶν πάντων, &c. In Constantino & Irene: τῶν δὲ ταγμάτων καὶ τῶν θεμάτων ἐν τῇ πόλει ἐπισυναχθέντων, &c. Passim.

Ταγματάρχης, Ταγμάταρχος, *Tribunus numeri militaris*, vel etiam *Dux exercitus*. Glossæ vett. ταγματος ἡγούμενος, *Factionarius*. Theophylactus Simocatta lib. 3. cap. 1. οἱ ταγματάρχοι ἀπιόντων τοῦ στρατηγοῦ, &c. Theophanes an. 3. Mauricij: χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν καθηγεῖσθαι λαῶν, καὶ Στέφανον Ταγματάρχην προστησάμενος. Constantinus Manasses pag. 86.

Πατρίκιος καθίσταται καὶ Μέγας Ταγματάρχης.

Rursum:

Καὶ ταγματάρχας ἰσχυροὺς, καὶ κραταιοὺς ταγματάρχας.

Pachymeres lib. 4. cap. 26. οἱ δ' ὑπὸ ἐκείνῳ πολλοί τε ὄντες καὶ μέγιστοι εἰς λοχαγοὺς καὶ Ταγματάρχας, καὶ Κόμητας, καὶ Ναυάρχους ἐτάττοντο. Ducas Hist. cap. 16. παρετάξατο πάντας τοὺς Ταγματάρχας καὶ χιλιάρχας.

Σωματοταγματάρχαι, apud Sozomen. lib. 8. cap. 4. ubi consulendus Henr. Valesius.

Ταγματικοί, *Numeri militares*. Iidem qui τακτικοὶ, in Glossis Basilic. Scylitz. pag. 610. τὸν Ῥαίκτωρα Ἰωάννην ἅμα Λέοντι καὶ Πόθῳ τοῖς Ἀργυροῖς ἐκπέμπει μετὰ πλήθους ἱκανοῦ, ἔκ τε τῆς βασιλικῆς Ἑταιρείας, καὶ τῶν ταγματικῶν. In Novella Constant. Porphyrog. cap. de Fundis Armeniac. ἄρχοντες θεματικοὶ καὶ ταγματικοί. Ita apud Zonaram in Alexio p. 236. ταγματικοὶ ἄρχοντες. Leo Grammaticus p. 498. πλῆθος ἔκ τε τῶν βασιλικῶν, καὶ τῆς τῆς Ἑταιρίας, καὶ τῶν ταγματικῶν. Vide Βανδοφόρος, in Appendice.

Ταγματοφύλαξ, dignitas, cujus meminit Alexius Comnenus in Nov. de Testibus.

ΤΑΔΕΠΟΙΟΣ, *Talis*, Τοῖος, Τοιοῦτος.

ΤΑΖΑΝ. Jatrosophium MS. fol. 375. Cod. Reg. καὶ ἂς ἐπάρῃ τὴν χολὴν τοῦ ταζὰν, καὶ ἂς τὴν ζυλίσῃ.

ΤΑΖΕΙΝ, *Vovere*, *Votum facere*, *polliceri*, εὔχεσθαι, ὑπισχνεῖσθαι. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἐδῶ τὰ ἐρωτιδόπουλα, καὶ ἐπάνω τάζω διὰ ταῦτα.

Historia Apollonij Tyrij:

Τάζω καὶ νὰ σ' εὐγάλω ἐγὼ κηλαχέρια τῆς ῥαφιάνου.

Vide Georgium Contarem lib. 6. Histor. Athenar. pag. 158.

Τασιμὸν, Τάμμα, *Votum*, Εὐχὴ, Ἀρά. Eadem Historia Apollonij:

Τὸ τάσιμον ὀπόκησεν, ἐχάρην ἡ καρδιάτης.

Vide Τάξιμα.

Ταμμένος, *Votivus*, εὐκτικός.

Ἀποτάζειν, *Adipisci*, *Acquirere*, ἐπιτυγχάνειν, περιποιεῖσθαι.

Τάξιμον, *Pollicitatio*, *Votum*.

ΤΑΗΝ μαχτέμ, Λημνίαν σφραγῖδα, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Terra sigillata*, *Lemnia*, de qua præ cæteris Martinus Rulandus in Lexico Chymico.

ΤΑΙΖΕΙΝ. Vide in Ταγαί.

ΤΑΙΤΗΣ, Lapidis species. Cœranis MS. lib. 1. ταίτης λίθος ἐστὶν εὐανθὴς ποικίλος, ὅμοιος τῷ ταῶνι, ὁ καὶ Παύλους καλούμενος· οὕτος ἀνήκει τῷ ταῶνι, διὰ τὸ πολύχρωμον, ὡς καθεὶς καὶ ὁ ταών.

ΤΑΚΑ, *Stigma*, *Macula*, *Labes*, στίγμα, κηλὶς, λώβη. Ex Gall. *Tache*.

ΤΑΚΙΣ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 132. καὶ νὰ εἴπει, Λάβε, κίρι, τὸ αὐτὸ χάρτι, στέλλει σας τε ὁ Βισκόντης τις τάκις, καὶ ἐὰν κριλάδες, καὶ μίνε σας νὰ πιστεύσετε τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ χάρτι νὰ λάλῃ ὁ Βισκόντης, καὶ ἐὰν κριλάδες τις τάκις φέρνουν μαρτυρίαν τῆς μάρτυρος, οὐ (vel) τῆς τζύαν τὸ πὸς ὁ τζίραρτ ἐμολόγισεν ἔμπορος τοὺς τόπους τε, &c. cap. 298. περὶ πάντας τοὺς χωριάτους, ὅτι καλίκουσι εἰς τὴν ἐξκσίαν μας, τελέσιν μέτηχι εἰς τὴν ἐπισκοπὴν τῆς τάκις, &c. Cap. 299. ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τῆς χόρατος τὸ φέρνουν ἀπὸ τὴν Σαρακινίαν εἰς τὴν τάκιν, κελέβι τὸ δίκεον, &c.

ΤΑΚΤΙΚΑ, *Acta publica*, *Commentarij publici*. Vide in Τάξις. Balsamon de Incens. pag. 471. ἀλλὰ μεμβράναι βίβλων ἱστορικῶν, καὶ συγγραφαὶ τακτικῶν ἀνακτορικῶν κεκράξονται κατὰ Στέντορα, &c. Nilus Doxapatrius de V. Patriarchatib. καὶ εἰσὶν ἀναγεγραμμέναι καὶ αὐταὶ αἱ ἐκκλησίαι ἐν τοῖς τακτικοῖς τοῦ Νομοκανόνος ἐν τοῖς θρόνοις ΚΠόλεως. Infrà: διὸ καὶ οὐδὲ ἔχει ἐπισκοπὰς ὑφ' ἑαυτὴν, πλὴν ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμεῖται, καὶ αὐτὴ ἐν τοῖς θρόνοις ΚΠόλεως.

Τακτικὰ, libri quos *Ceremoniales* dicimus. Continuator Theophanis lib. 3. num. 53. ὡς καὶ τὰ τακτικὰ διαγορεύουσιν. Sic etiam dicuntur libri Ecclesiastici, qui apud Latinos *Ordinarij* vulgò appellantur, in quibus *ordo* & regula divinorum officiorum continentur, & quid singulis diebus in rebus sacris peragendis præstandum sit præscribitur: hos Græci præterea τυπικὰ appellant. Apud Panagiotam in Catechismo Russorum seu Græcorum pag. 131. τὰ ἀρχιερατικὰ εὐχολόγια τὰ λεγόμενα τακτικὰ dicuntur, quæ unà cum Orationibus in Ecclesia recitari solitis Ecclesiasticum ordinem seu ritum continent. Ea etiam Typica vocant, quæ varia interdum fuere in variis Ecclesiis. Unde Gregorius Protosyncellus & Patr. in Apologia adversus Marci Ephesij Epistolam:

καὶ γδ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν τῆς ψαλμῳδίαις ἄλλω τάξιν ἔχει, καὶ ἄλλω αἱ μεγάλαι μοναί.

Τακτικὸς, *Miles*, ςρατιώτης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. Philemon in Lexico Technologico MS. τακτικὰ, τὰ ςρατιωτικὰ καὶ πολεμικά. S. Cyrillus de Recta in Christum fide num. 3. ὑδὲ τῆ τακτικῶν ἐμπειρίας τῆ ὑπὸ χεῖρα λαῶ μῦρος, &c. Constantinus in Basilio num. 36. Ed. Combef. de militibus: γυμνάσας τέτυς τῆ τακτικαῖς μελέταις, &c. apud Eustathium Il. δ. Menestheus & Nestor τακτικώτατοι dicuntur. V. Danielem cap. 6.

Τακτικὰ denique dicuntur *libri de re militari conscripti*: περὶ τέχνης τακτικῆς, seu τακτικοὶ λόγοι, uti inscribitur liber Arriani à Scheffero primùm editus: περὶ τακτικῆς θεωρίας, περὶ τακτικῆς ἐπιςήμης, uti aliorum Tacticorum libri, apud Ælianum cap. 1. qui suos de hac arte libros περὶ ςρατηγικῶν τάξεων Ἑλληνικῶν inscripsit, ubi videndus Sixtus Arcerius. Τακτικὰ συγγράμματα, apud Constantin. in Basilio num. 35. Apud Eudociam Augustam in Joniis MSS. Polyænus Macedo Rhetor dicitur scripsisse τακτικῶν βιβλία τρία, ut Damocritus Historicus, τακτικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις. Sed ςρατηγικὰ Ducem potissimum spectare, Τακτικὰ verò milites, ex inscriptione lib. 7. Mauricij, rectè observat idem Schefferus, quomodo ςρατηγικὰ, libros suos appellarunt Polyænus & Frontinus, quod ii *artem imperatoriam*, uti vocatur à Fabio lib. 11. cap. 17. duntaxat spectent. Et certè ita Τακτικὰ usurpavit Scylitzes pag. 491. ἐκπέμπεται παρὰ βασιλέως τακτικὰ διδάσκειν τὸν ὑπὸ χεῖρα λαὸν, id est milites. Neque aliter S. Chrysostomus in homil. 3. ad Epist. 3. S. Pauli ad Thessalon. μετὰ τῶν διδασκάλων τῶν τὰ τακτικὰ διδασκόντων αὐτὰς, & Gregorius Nyssen. orat. Catechet 35. ὥσπερ γδ παρὰ τῶν πεπαιδευμένων τὰ τακτικὰ πρὸς τὴν ὁπλιτικὴν ἐμπειρίαν ἀνάγονται, δι' ὧν βλέπουσιν οἱ πρὸς τὴν εὔρυθμόν τε καὶ ἔνοπλον κίνησιν παιδευόμενοι.

Τακτικὰ, *Exercitus*. Nicephor. Constantinopol. in Brev. pag. 160. 1. edit. καὶ τὰ τακτικὰ διαλύεται.

Τακτικὸς κριτὴς, *Iudex ordinarius*. Ἐξωτακτικὸς, *extraordinarius*, apud Græcum interpretem Concilij Lateran. cap. 38.

ΤΑΛΑΓΟΥ͂ΡΙ, *Quadra*, *Orbiculus*, Πίναξ, Τετράγωνον. Vide Ταλιέρι.

ΤΆΛΑΝΤΟΝ, *Talentum*, *centum viginti libræ*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. Pro centenario, seu centum auri signati libris usurpat Theophanes an. 9. Nicephori gener. τάλαντα δὲ ἦν ιγ'. γινόμεναι λίτραι χίλιαι τριακόσιαι. Hac voce alibi non semel utitur idem Theophan. an. 2. Justiniani M. an. 4. Focæ an. 16. Leonis Isauri, an. 24. Copronymi, an. 1. 22. Michaëlis Curopal. Zonaras pag. 179. &c. Sed an in hisce locis semper centenarium sonet, nolim asserere, cum Anna Comnena pro libra auri Talentum usurpet, uti monuimus ad Alexiadem Annæam pag. 400.

ΤΑΛΙΈΡΗ, ex Italico *Tagliere*, *Orbis*, *Orbiculus mensarius*, in quo scinduntur dapes: nostris *Taillo*ı*r*. *Talhadorium*, in Monarchia Lusitana Brandaonis tom. 5. pag. 304. *Scissorium*, aliis de qua voce nos in Gloss. med. Lat. Corona pretiosa: Ταλιέρη, *Orbis ligneus*, κύκλος ξύλινος.

Ταλιέριον, eâdem notione. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 6. cap. 2. καὶ τῆ ἀσημογράφου καθημένου ἐφ' ὑψηλᾶ, καὶ γράφοντος τὰ σκεύη, ἐπεὶ πάντα ἦσαν ἀργύρεα μέχρι καὶ τῆ ταλιερίων.

ΤΑΛΙΚΟ΄Σ, *Fragilis*, εὔθραυςος. Ταλικοσύνη, *Fragilitas*, *delitia*, *mollities*, *cultus mollitia*.

ΤΕΜΑΡΕ΄ΝΤΙ, *Acida palmula*, vulgò *Tamarindi*. Lexicon Græcobarb. post Apsyrti Hippiatrica, in Cod. Reg. ὀξοφινίκια, ταμαρόντι τὸ λέγων Πρῶνα Δαμασκηνά. Τελαρχένη, in Glossis Græco-Arabicis MSS. τὸ ὀξυφοίνικον.

ΤΑΜΕΙ͂ΟΝ θεῖον, *Sacrum ærarium*, *Cellarium*, seu *Cubiculum sacrum*, uti interpretatur Cujacius ad Nov 30. & 149. cap. 1. τῆ ταμεία ἡγέμενος, apud Procopium lib. 1. Vandal. cap. 10. βασίλειον ταμεῖον, in Concil. Constantinopol. sub Mena act. 1. pag. 44. apud Nicetam in Man. lib. 4. 2. 7. extr. &c. τῆ βασιλικῶν θησαυρῶν ταμεῖα, apud Theophanem an. 9. Valentiniani. Vide Scylitz. pag. 641. Phavorinus: Πρυτανεῖον, τὸ κοινὸν ταμεῖον, καὶ οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅθεν αἱ κοιναὶ εὐεργεσίαι καὶ σιτήσεις ἐδίδοντο.

Ταμειακὰ, *Possessiones*, *Patrimonium Principis*. Scholiastes Juliani Antecessor. ad cap 83. *Tamiaca*, *id est Fiscalia*. *Nam* Ταμεῖον *appellant Græci ærarium*. *Ergo Tamiaca ad fiscum pertinentia*. Justinianus in Nov. 30. cap. 1. de Cæsarea Cappadociæ: καὶ μεμερισμένα δὲ τὰ τῆς πόλεως ὄντι τὸ μέν τι ταμειακόν ἐστιν αὐτῆ· Ἐλευθεριακὸν δὲ καλοῦσι θάτερον, καὶ μία μὲν ἐστιν ἡ πόλις τῷ περιβόλῳ. Et cap. 5. §. 1. προσεχέτω δὲ τὰ μάλιςα τῆ νῦν τῇ τῆ ταμειακῶν διοικήσει πραγμάτων. Cap. 7. ταμειακὴ κτῆσις. Adde Nov. 68. hinc fortè emendandus Manethon in Apotelesmatis ascendentium MSS. καὶ ποιεῖ ἄρχοντας πλουσίους ἀπαμιακῶν πραγμάτων μετέχοντας. Legendum enim videtur ταμιακῶν. Ταμειακαὶ ψῆφοι, *Fiscales rationes*, apud Palladium in Vita S. Chrysostomi pag. 28.

Ταμειακοὶ, *Qui tractant patrimonium Principis*, in eadem Nov. 30. cap. 1. §. 1. Eorum officium ταμειακὴ ζώνη dicitur cap. 7. Scholiastes Juliani Antecess. cap. 83. *Tamiacum cingulum*, *id est*, *si Palatinus sit vel Apparitor Comitianus*, *is est qui ante Comes domorum dicebatur*.

ΤΆΜΜΑ. Vide in Τάξει.

ΤΑΜΟΥ͂ΤΖΑ, *Simia*, in Turcogræcia Crusij pag. 208.

ΤΆΜΠΑΚΟΣ, *Exactor reliquorum*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Καὶ τότε καὶ ἀνήρχετο ὁ σκύλος μοναχός του,
> Ἄμ ἤρχετον καὶ ἔφερνε μὲ τοὺς ἀγροίκους ταμπάκους
> Σκύλερες καὶ παιδόπουλα, Λουμπάρδους καὶ Γτυδέσκους.

Ταμπάκια, *Reliqua*, Gallis, *arrerages*. Diploma Græcanici Antistitis MS. Communicatum à V. C. Ulrico Obrechto Argentinensi: μετὰ τὴν κοίμησιν τῆ κυρίε Λεοντίε, δέδωκα αὐτῆ τὸν τόπον, ὡς ἐκέλευσεν ἡ παναγιώτης σε μὲ τοιῦτον τρόπον, ὅτι νὰ συνάξωμεν ἡμεῖς τόμπακι (sic) διὰ τὸ χαράτζιον. Infrà: καὶ ἐξαπέςειλα καὶ Ἐξάρχους μετ' αὐτῆ ὁμοῦ ἐκεῖσε, νὰ συνάξουν ταμπάκια τῆ κυρίε Λεοντίε. Patriarchicon Exarchicon, quo Hieremias Patr. Constantinopolit. an. Mundi 7085. Chr. 1577. potestatem concedit suis Exarchis, exigendi ab Antistibus & Presbyteris Græcis tributum, quod quotannis pendi solet Sultano, ab eodem viro doctissimo communicatum: εἴ τινες πρῶτον μὲν ὀφείλουσι, καὶ πᾶσαν ἄδειαν ἔχουσι συνάξαι καὶ παραλαβεῖν τὰ αὐθεντικὰ χαράτζια, καὶ τὰ ἄλλα δικαιώματα ἡμῶν, κατὰ τὸ δοθὲν αὐτοῖς Πατριαρχικὸν καλάσιχον, τῆ δὲ καὶ .... τὰ τεμπάκια (sic,) ἤτοι τὰ ὀφειλόμενα ἐκ πολλῶ.

Ταμπάκιδες, *Librorum compactores* videntur appellari ab Agapio Cretensi in Geoponico cap. 229. fortè ex *reliquiis* pergameni ab iis projectis: ἐπαρε ἀπὸ τοὺς ταμπάκιδες, ὁποῦ γράφουσι τὰ πετζὰ καὶ δερμάτια τῆ βοδιῶν καὶ τράγων, καὶ ἄλλων ζώων, τὰ ἄκρα ὁποῦ ῥίπτουσιν ὡς ἄχρηςα τὰ ὁποῖα ἂς ἦναι ὠμά, &c.

ΤΑΜΠΆΡΙΟΝ, *Chlamydis*, vel *Sagi militaris* species, Italis *Tabarro*, Gallis & Anglis *Tabars*. Nicetas

Nicetas in Manuele lib.4. num.2. καὶ τοῦ μὲν ταμπαρίου τοῦ σώματος περιεῖλησε τὸν λύγον, τὸν δ' ἐπὶ κρατὸς πῖλον ἐπέθηκεν ἄνωθεν. Ubi Cod. al. χλαμύδα habet. Codinus de Offic. Aulæ Constantinopol. cap. 3. num. 4. τὸ ταμπάριον αὐτοῦ κόκκινον, μετὰ μαργελλίων. Adde n. 16. Chlamydis verò Imperatoriæ mentio est præterea in Euchologio Goari pag.925. ubi de Imperatoris inauguratione: μετὰ τὸ φορέσαι τὸν μέλλοντα σὺν Θεῷ βασιλεύειν πάντα τὰ βασιλικὰ ἱμάτια ἄνευ τῆς χλαμύδος, τοῦ στέμματος, καὶ φίβλας. Infrà: καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἐπαίρει τὸ χλαμύδιον ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτὸ τοῖς βεστίτορσι καὶ τὴν φίβλαν. Quo loco idem Goarus ejusmodi Chlamydis figuram ex Codd. MSS. descripsit. Vide Gloss. med. Lat. in *Tabardum*.

ΤΑΜΠΟΥΡΛΟ, *Tympanum*. Ταμπουρλίζειν, *Tympanizare*. Ex Ital. *Tamburlo*.

ΤΑΝΑ, *Navis pars interior*, Italis *Tana*, nostris *Tane*, vel *Dane*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὅταν τὴν θάλασσα φθάσῃ, καὶ σέβηκε τῆς τάνας.

Alius de Vulpe & Lupo:

——Τὰ πάμε εἰς τὴν τάνα,
Καὶ θέλη να ἡ πλόει μας μέσα στὴν τρεμοντάνα.

ΤΑΝΑΛΙΑ, *Forceps*, πυράγρα, in Corona pretiosa. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Πυράγραν, τὴν τανάλια. Ex Ital. *Tanaglia*.

ΤΑΝΑΧΙΟΝ, *Coniza major*, apud Interpol. Dioscor. c.541.

ΤΑΝΕΒΑΣ, Clypeus, quem *Talevas* nostri appellabant, de quo egimus in Gloss. med. Lat. in *Talevacium*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.255. καὶ νὰ τοῦ δίδῃ εἰ αὐλὴ τὸ ἔνδυμα κόκινον, καὶ εἰ κλατζες κόκιναι, καὶ τὸ τάνεβας, καὶ τὸ ῥαβδίν. Ubi versio Veneta cap.236. *& la corte li deve dar li vestimenti vermigli, & le calce rosse, & le targe, & bastoni.* Rursum cap. 157. καὶ ἐνέχετε νὰ ἔνι τὰ σκεύαια τὰ λεγόμενα τάνεβας κόκινα.

ΤΑΝΗΚΑΡ, ἡ μπυράνα, in Lexico MS ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΝΤΖΑ, *Chorea*: ex Ital. *Danza*, & Gall. *Dance*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πιάνει ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ ἀρχίνησε τὴν τάντζα.

ΤΑΞΑΤΙΟΝ. Vide in Τάξις.

ΤΑΞΑΤΟΙ, *Milites quivis*, à voce τάξις, nisi quis malit sic appellatos, quòd iis taxetur certa in stipendium pecuniæ summa. Vita S.Symeonis Montis mirabilis: ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν Γαβάλοις, κατὰ τὸ σύνηθες ταξάτοι τῶν Ἀγαρηνῶν κατῆλθον εἰς τὴν παραθαλασσίαν. Theophanes an. 17. Heraclij: ἐδήλωσέν μοι, ἵνα τῇ κγ'. τοῦ Μαρτίου μηνὸς λάβω ταξάτας νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποντογεφύραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ὑπαντήσω αὐτῷ. Codd. alii habent ταξάτως. Ubi Miscella ταξάτας, *Iuniores* interpretatur. Sed

Ταξάτοι, maximè dicuntur *Milites Præsidiarij*, seu *qui in Castrorum præsidia inducuntur*. Constantinus Porph. in Basilio num.70. edit. Combefisii, & 49. edit. Allatij: τινὲς τῶν διαδράντων τὸν ὄλεθρον ἀπὸ τῶν κατὰ Πελοπόννησον Μαρδαϊτῶν καὶ Ταξάτων τυγχάνοντες, &c. & in lib. de Adm. Imp. καὶ ὁ κύρις Ῥωμανὸς καὶ αὐτὴ ἡ Βασίλισσα ἐπεζήτησε τὸ κάστρον τὸ Κετζέον τοῦ ἀναλαβέσθαι αὐτὸ, καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτους. Theophanes an. 2. Artemij: ἐπιλεξάμενος αὐτοῦ οἰκείου στόλου τὰ εὔδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτας ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, &c. Ubi Miscella, *misit taxatos ex themate Opsicio*. Ita usurpat pag.322. 324. 326. 376. 377. 410. &c. ubi Θεμάτων ταξάτοι, non semel memorantur, milites scilicet ex iis qui in Provinciarum præsidia seligebantur.

Ταξατεύειν, *Præsidium imponere*. Constantinus de Adm.Imp.cap.46. καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ ὁ βασιλεὺς βοήθειαν τοῦ ταξατεῦσαι τὸ κάστρον.

Ταξατιὼν, *Præsidium militare*. Vox Tacticorum. Theophanes an.3. Leontij: τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἄραβες τὴν Ἀφρικὴν, καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξατιῶνα ἐν ταύτῃ κατέστησαν. Ubi Miscella: *& ex proprio exercitu taxatos in ea quosdam constituerunt.* Mox: ἅπαντα τὰ τῆς Ἀφρικῆς κάστρα ἠλευθέρωσεν, καὶ καταλιπὼν ταξατιῶνα ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀνήγαγεν. & an. 1. Michaelis Curopalatæ: οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων, καὶ ὅτι πλούμενοι τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ταξατιῶνα ἀτακτοῦσι, πλέον κατισχύσαν Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας. Leo Imp. in Tactic. c.8. §.4. ἐάν τις τολμήσῃ βαγεῦσαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τοῦ κομεάτου, ἤγουν τῆς ἀπολύσεως τῶν στρατιωτῶν, εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους, εἰς δίκαιον ταξατιῶνα καταχριθῇ. Constantinus Porph. de Adm.Imp. cap.22. καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξατιῶνα ἐν αὐτῇ (πόλει) κατέστησεν. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F.pag 460. καὶ ληϊζομένων τὰ τοιαῦτα θέματα, ἡ Θεοδώρα ταξατιῶνα ἐποίησε. Ubi Symeon Logoth num.12. ἡ Θεοδώρα ταξατιῶνα πέμψασα, τούτους τῆς ῥύμης ἔστησεν.

Ταξατίων, *Taxatio*. Vox Jurisconsultorum. Glossæ Basilic. Ταξατίων, ἡ δικαία διατίμησις· ἡ φαινομένη ποσότης τοῦ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς δαπανηθέντων· ἐφ' οἷς καὶ ὁ ὅρκος ἐπιλεσιουργήθη. Liber 7. Basilic. tit. 1. cap.13. εἴπερ ὅρκον ἐπαγάγοι περὶ τῶν δαπανημάτων ὁ δικαστὴς τῷ νενικηκότι, δηλαδὴ μετὰ τῆς φαινομένης αὐτῷ ὀρθῶς ἔχειν ποσότητος, ἣν δὴ ταξατίωνα καλοῦσιν οἱ νόμοι, &c. Vide Nov. 53. cap. 2.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ, ταξίδιον, *Expeditio bellica*. Philemon in Lexico Technologico MS. in Κλινίδιον. ὅσα — ταξείδιον, δαμαλείδιον, &c. Agatho Diaconus de Actis VI. Synodi: τῶν ὑπ' αὐτῷ ἐν διαφόροις ταξειδίοις ἀποσταλέντος διὰ θαλάσσης. Inter Epistolas MSS.Pselli, 13.75. & 76. inscribuntur Alexio Comneno Imp. ἐν ταξειδίῳ ὄντι. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 29. τοῦ δὲ Πατρικίου Βασιλείου Ἐξεμηλάτου καὶ στρατηγοῦ τῶν Κιβυραιωτῶν ταξείδιον χρὴ διηγήσασθαι. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. pag. 466. ἐπεφώνει, Καλὸν ταξίδιον ἐποίησας, ὦ Βασιλεῦ. Adde pag. 465. Utuntur passim scriptores, Leo & Constantinus in Eclog. tit. 26. §. 8. Idem Constantinus de Adm. Imp.cap.30. 40. 51. 52.53. in Tacticis pag. 13. in Nov. tom.2. Juris Gr. Rom. pag.166. Basilius Porph. in Nov. Simeon Logotheta in Michaele num. 40. 42. Scylitzes pag. 658. Nicetas Barbarogr. in Alexio lib.2. num.2. Achmes Onirocrit.cap.158. 160.165. 172. 235. 263. Jus Gr.Rom. in Patr.Constantinopol. pag. 303. Joannes Mon. in Canonario pag.111.114. Euchologium Goari pag.865. Nomocanon Cotelerianus num 340. Synaxaria in S. Domna 28. Decemb. Ducas Hist. cap. 43. Codinus in Orig.Constantinop. num.100. 102. 132. Manuel Palæologus in Onirocritico MS.&c.Cujacius ad Nov. 43. ait apud Cedrenum, ταξίδιον esse locum in quo acta & insinuationes fiebant: sed aliud sonat locus à me ex Scylitze indicatus.

Ταξιδεύειν, *Expeditionem bellicam suscipere*, *in expeditionem pergere*, vel *in expeditione esse*. Glossæ Græcobarb. ἀπεδήμησεν, ἐπερεύθη, ἐταξίδευσεν. Constantinus in Tacticis pag.13. δεῖ ἐξοπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, καὶ ἑτοιμάζειν τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν καιρὸν, ἄν τε παραχειμάσαι μέλλῃ τις τὸ φοσσάτον, εἴτε ταξιδεῦσαι. Idem pag.27. τοῦτο γὰρ ὁ ἡμέτερος πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐποίησεν, ὅτε κατὰ Γερμανικείας ἐν Συρίᾳ ἐταξιδεύσαμεν. Idem lib. de Adm. Imp.cap.51. διὰ τὸ τάγμα τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον ἐπικρατήσαν μετὰ τοῦ Δομεστίκου τῶν σχολῶν ταξιδεύειν, &c. & sub finem capitis: ᾐρετίσαντο οἱ αὐτοὶ Πελοποννήσιοι μὴ ταξιδεῦσαι, ἀλλὰ δοῦναι ἱππάρια χίλια ἐστρωμένα καὶ χαλινωμένα. Anonymus de Castrametat.

ὅπως γνωθῶσιν ὅτι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι σύνεσιν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Βασιλείᾳ. Achmes Onirocrit.cap.158. ἀπόδημος ἔσαι, ταξιδεύων, ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον ἐῤῥυπώθη. Cap. 161. εἰς τὸν πλοῦτον ἑαυτοῦ θαῤῥῶν ταξιδεύει. Adde cap. 213. Ptochoprodromus inversibus Politicis de sua paupertate lib.1. extr.

> Τοὺς τέσσαρας προβάλλομαι, Θεόσεπτε, μεσίτας,
> τοὺς μαρτυρήσαντας σεπτῶς ὑπὲρ Χριστοῦ σωτῆρος,
> Γεώργιον, Δημήτριον, Τήρωνα, Στρατηλάτην,
> Οἱ καὶ ταξιδεύοιεν ἐν πᾶσι ταξιδίοις,
> καὶ συνοδοιπορῶσι σοῦ τῷ τρισκρατίστῳ κράτει.

Συνταξιδεύειν. Constantinus de adm. Imp. cap.45. τοῦ βασιλέως Ηρακλείου κατὰ Περσίδος ἐκστρατεύσαντος, ἐλώθησαν καὶ συνταξιδεῦσαι αὐτῷ. Infrà: ὁ δὲ Μάγιστρος Παγκράτιος συνταξιδεύσας τῷ αὐτῷ Μαγίστρῳ ἐν Θεοδοσιουπόλει, &c. Utitur rursum cap.50. pag.178. ut & Balsamon ad Can. 4. Concilij Constantinopol. sub Photio.

Ταξιδεύειν, *Navigare*, *Navigio iter facere*, ἀποπλεῖν, διαπλεῖν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

> Ο Πέρσης ἐταξίδευσεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.60. ἔτυχε καὶ ἦτον γαλλώνη μεγάλη· λοιπὸν ἐπεθύμησε να ταξιδεύσῃ ὡς πραγματευτής. Ubi Cod.Gr. ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar.p.79.

Ταξιδευτικὸς, *Navigabilis*, ναυσίπορος.

Ταξίδι, *Navigatio*, πλοῦς, ναυτιλία. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 46. ἐὰν ὅτι τὸ ναύτης συμπάνβων μὲ τὸ καραβοκύρι, νὰ πίσω ἕνα ταξίδιν, &c. Historia Apollonij Tyrij:

> Νὰ ἔγιατὸ ταξίδι σου, καὶ γιατὴν συντροφία σου.

Rursum:

> Μήπως ὁ Απολώνιος ἀφήσῃ τὴν καὶ πιάσῃ
> Εἰς τὸ ταξίδι τὸ μακρὺ, ὅπου τὸν ἀναμένει.

Αταξίδευτος, *Innavigabilis*, Απλωτος.

Ταξεϊδάριος, Idem qui Ταξάτος, *Miles gregarius*. Apomasar in Mysteriis: πλῆθος κλεπτῶν καὶ λῃστῶν, κυρσος ταξειδαρίων. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ δολιότητας τῶν χαραγμάτων, καὶ τῆς χημίας, φόβον ταξειδαρίων, πολλὴν ὄχλησιν, καὶ πολέμους. Scribit Nicolaus Alemannus in Notis ad Anecdota Procopij, in diversis antiquis monumentis Ταξιδάειν, *Ordinarium* vocatum Justinum Thracem Imp. quemadmodum & alios Imperatores, Julianum, Jovinianum, Valentinianum, Valentem, Theodosium, qui militari deposito sago purpuram induerunt.

Ταξεῶται, *Apparitores*, *Cohortales*, *Officiales judicum*. Glossæ Gr. Lat. Ταξεώτης, *Apparitor*, *Officialis*: ταξεωτικὸς ῥαβδοῦχος, apud Eustathium Iliad. α. pag.104. Concilium Constantinop. sub Flaviano Act. 7. μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν, καὶ ταξεωτῶν τῶν μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου Επάρχου τῶν Πραιτωρίων. Suprà Επαρχικοὶ appellantur. Palladius in Hist. Lausiaca cap.63. γυναῖκα εὔμορφον ἀνδρῶν φυγαδευθεῖσαν ὑπὸ τῶν ταξεωτῶν Αρχοντος, καὶ τῶν Βουλευτῶν, ἔξω κεῖσθαι δημόσιον ἀνδρικὸν, &c. Adde cap.67. Macarius in Homil.15. καὶ τοῦτον οἱ διάκονοι τοῦ Αρχοντος, καὶ οἱ ταξεῶται ἁρπάσωσιν πρὸς ἑαυτὸν, &c. Occurrit passim apud Scriptores, Justinian. in Nov.5. cap.1.4. Nov.15. cap.3. Nov.30. cap.10. in Edicto 10. & alibi sæpe: in lib.6. Basilic. tit.1. cap.58. lib.7. tit.3. cap.27. tit.15. cap.20. lib.9. tit.3. 69. &c. in Chron. Alexandrino an.8. Phocæ, in Martyrio S. Bonifacij pag.322. in Anonymi Narrat. apud Combefisium to.2. auctarij Bibl. Patr. pag.324. apud Joelem in Chron. in Philippico, Socratem lib. 7. Hist. Eccl. cap.14. Porph. in Nov. 11. de Scribis, Aristænum ad Can. 80. Apost. Codinum in Orig. Constantinop.num.40.76. &c.

Ταξεῶται, *Milites Præsidiarij*. Constantinus de Adm. Imp. cap.30. ἐπεὶ οὖν οἱ ταξεῶται ἀπεστάλησαν ἀπὸ Σαλῶνος. Occurrit rursum infra. Idem cap.45. μέχρι τοῦ Σάρκελ τοῦ τῶν Χαζάρων κάστρου, ἐν ᾧ ταξεῶται καθέζονται, τὰ κατὰ χρόνον ἐναλλασσόμενοι. Continuator Theophanis lib.2. num.11. ἐντεῦθεν καὶ δοῦλοι κατὰ δεσποτῶν, καὶ στρατιώτης κατὰ ταξεώτου, καὶ λοχαγὸς κατὰ στρατηγέτου τὴν χεῖρα φονῶσαν καθώπλισεν. Adde lib. 3. num. 28. ubi Ταξεώτης quendam militarem gradum supra milites gregarios videtur denotare.

ΤΑΞΙΆΡΧΟΣ, Ταξιάρχης, *Dux manipuli militaris*: *Centurio*, Εκατόνταρχης, Suidæ. Glossæ Basilic. ταξίαρχος, ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης. Glossæ Gr. Lat. ταξιάρχης, *Ordinarius*: Manipularius in aliis, *Evocatus* exponitur. Theophanes an.15. Mauricij: ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς ταξιάρχους τῶν προεξεχόντων χαλεπῶς ἐμαστίγωσεν. Idem an. 20. pag.241. μεθιστάμενος δὲ τοὺς ταξιάρχας τοῦ λαοῦ, &c. Ubi λαὸς pro *exercitu* sumitur. Anonymus MS. de Castrametatione: εἰ δὲ ιβ´. ταξιαρχίαι ὦσιν ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ, καὶ τούτων ἑκάστη τοὺς ἀνὰ πεντακοσίους ὁπλίτας ἔχει, &c. Utuntur alij, S.Basilius in cap.6. proverb. pag. 34. edit. Cotelerianæ, Acta Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici cap.1. Synesius Epist.62. Eusebius lib.4. de Vita Constantini cap.51. Porphyrogenit. lib.1. de Themat. cap.1. in avi Vita cap.42. edit. Combefisij, Sancitum Eustratij Patr. Constantinop. lib.4. Juris Græcorom. p. 268. &c. Vide Salmasium ad Vopiscum pag.473. & Eustathium Iliad. α. pag.80.

Ταξιάρχης, Epitheton S.Michaëli vulgò attributum, quod sit *Dux & Capitaneus cælestis militiæ*, & ἀρχιστράτηγος. Hirmologium: ἔχω σε προστάτην καὶ βοηθὸν, φύλακα, καὶ σκέπην τῆς ψυχῆς μου ταπεινῆς, Μιχαὴλ πρωτάρχα καὶ μέγα Ταξιάρχα, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου σύ μοι βοήθησον. In Anthologio 9. Novembr. ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ, πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων. Apud Nicetam Paphlagonem in Vita S.Ignatij Patriarchæ Constantinop. τῆς μεγάλου Ταξιάρχου μονῆς. Ducas cap.34. τοῦ ναοῦ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ. Adde Anonymum de Locis Hierosol. cap.8. Laudatur Macarij Chrysocephali λόγος εἰς τὰ ἐννέα τάγματα τῶν ἀΰλων δυνάμεων, καὶ εἰς τὸν παμμέγαν Ταξιάρχην Μιχαὴλ τὸν Αρχιστράτηγον. Et alter, εἰς τοὺς δύο Ταξιάρχας καὶ πρωτοστάτας τῶν ἀγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Οὐράνιοι ταξιάρχαι, apud Zonaram pag.14. 2. edit. id enim Epitheti S. Gabrieli etiam adscribitur in eodem Hirmologio: δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς Μιχαὴλ τὸν μέγαν, καὶ Γαβριὴλ τὸν θεῖον, τοὺς δύο Ταξιάρχας τοῦ παντοκράτορος. Vide Anthologium 8. Novembr. & I. Sponium tom. 2. Itiner. pag. 284.

Ταξιάρχης, in Monasteriis, idem qui ὁ εὐταξίας, de quo officio egimus supra. Illud potissimum describunt subjecti Jambi ex Cod. MS. Thuaneo.

> Εἰς τὸν Ταξιάρχην.
> Τοῦ Ταξιαρχεῖν τὸν λόγον δεδεγμένος,
> Ως Ταξίαρχος τοῦ λεὼ τοῦ Κυρίου,
> Τάξιν φύλαττε παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ,
> Εν εἰσόδοις ὁμοῦ τε καὶ διεξόδοις,
> Εν τῇ ὑπαντῇ ὕψεων τῶν ἐξόχων,
> Εν τοῖς ἀθροισμοῖς τοῦ ναοῦ δεσπότου,
> Χρυσοστατῶν ἅπαντας εἱρμῷ καὶ λόγῳ,
> Τηρῶν ἑκάστου τὴν τεταγμένην στάσιν,
> Στολὴν ἀπαιτῶν, καὶ βάδισμα τὸ πρέπον,
> Εἰ ταῦτα ποιῇς ἐμφρόνως καὶ συντόνως,
> Θεοπρεπῶς τε, πραέως, κεκριμένως,
> Εξεις χάριν καὶ μισθὸν ἐκ Θεοῦ μέγαν.

ΤΑΞΙΜΑ, *Votum*. Ex voce Τάζειν, de qua supra. Panagiota in Catechismo Russorum pagina 241.

na 241. ubi de tertio mandato, & quid doceat, *Non accipies nomen Domini in vanum:* τέταρτον, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπε κάνουσι τὰ τάξιματα, νὰ τὰ ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ νὰ τὰ πληρώνουσι, καθὼς ἡ γραφὴ παραγγέλλει, λέγουσα, Ἐὰν εὔξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, &c.

ΤΑ'ΞΙΜΟΝ, *Pars.* Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ἡ τάξιμον, ἡ ςάμνα τὴν αὐθεντίαν να δόσει.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 59. καὶ τὰ τζακίσματα τὰ ἔδωκαν εἰς τὸ τάξιμόν του, &c. Vide Τάσσα, & Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 330.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Manipulus militum.* Ælianus in Tactic. cap. 9. αἱ δύο Τετραρχίαι καλοῦνται Τάξις, ἀνδρῶν ρκ'. λόχων ἡ καὶ ὁ τούτων ἀφηγούμενος καλεῖται Ταξίαρχος. Ubi Suidas addit, νῦν δὲ Ἑκατοντάρχης. Lexicon Cyrilli MS. Τάξις, τὸ ςρατιωτικὸν σύνταγμα, ἐξ οὗ καὶ ταξεῶται, καὶ ταξεῶτιν.

Τάξις, *Apparitor, Officium:* Militaris scilicet manipulus ad summorum magistratuum custodiam, ut fuit *Cohors Consulis*, aut *Prætoris*, apud Tullium variis in locis. Glossæ Græcolat. Τάξις ἀρχόντων, *Apparitio.* Ἀξιωμάτων τάξεις, apud Eusebium lib. 1. de Vita Constantini cap. 54. Ἐπαρχικὴ τάξις, *Officium Præfecti prætorio*, apud eundem lib. 2. de Vita eiusdem Constantini cap. 46. & Theodoritum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 15. Μεγίςη τάξις, in Concilio Calchedon. act. 3. pag. 414. Epistola Ecclesiæ Alexandrinæ apud Athanasium ad solit. pag. 868. καὶ γὰρ πολλάκις ἀπέςειλε τὸν τῆς τάξεως δήμιον, καὶ τὸν ςρατηγὸν, θέλων αὐτὰ ἆραι. Ubi δήμιος τῆς τάξεως, est qui *scurro* apud Liberatum Diaconum dicitur. Passio SS. XLII. Martyrum num. 2. Ἀρεανὸς εἶπεν τῇ τάξει, Καλέσατε Φιλήμονα τὸν χοραύλην μετὰ τῶν αὐλῶν. Mox: ἅπασα δὲ σχεδὸν περιελθοῦσα ἡ τάξις τὸν δῆμον ἅπαντα, &c. Martyrium SS. Theodoræ & Didymi num. 1. προκαθίσας δὲ ὁ ἄρχων ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρέων πόλεως, εἶπεν πρὸς τὴν τάξιν. Martyrium MS. S. Mercurij: ἡ δὲ τάξις ἦγε τὸν ἅγιον. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 63. οὕτως ἡ τάξις βάλλει αὐτοὺς εἰς δεσμωτήριον.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Satellites Regij, Comitatus Regius, Imperatorius, Obsequium.* Τάξεις τῶν πομπῶν, apud Gregorium II. Pap. Epist. 2. ad Leonem Isaurum. Anonymus apud Basilium in Grammat. ἐκάθισεν μὲν ὁ τύραννος μετὰ βραβείου τοῦ φρονήματος, καὶ πλησίον αὐτοῦ αἱ δορυφόροι τάξεις. Disputatio Gregentij: πάσης τε τῆς τάξεως ἀθροισθείσης παρούσης, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, παρεγένετο ὁ βασιλεὺς, &c. Theophanes an. 7. Constantini filij Irenes: καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς θερμοῖς σὺν τῇ βασιλικῇ τάξει, καὶ τοῖς ἄρχουσιν, &c. ubi Miscella, *unà cum ordine regio universo atque Principibus.* Rectius Goarus, *cum omni Imperatorio comitatu.* Continuator Theophanis lib. 3. num. 4. παραγινόμενος παρὰ τὴν πρύμναν ἔςη τῆς νεὼς, ἀκολουθούσης τῆς τάξεως. Lib. 3. num. 43. καὶ τὸ πολίτευμα μετὰ τῶν περατικῶν τὴν τάξιν ἐπλήρουν τὴν βασιλικήν. Apud Nicetam Barbarogr. in Manuele lib. 1. τάξις, exponitur δορυφορία. Vide Continuat. Theophanis lib. 3. num. 4. Zonaram tom. 3. pag. 191. 1. edit. Novell. Justiniani, Martyrium S. Acacij num. 4. 10. Leonem Imp. Homil. 6. pag. 365. lib. 1. Basilic. cap. 16. lib. 50. tit. 18. cap. 20. & alibi, Cujac. lib. 7. observat. cap. 6. & supra Ἄρχων.

Παράταξις, eâdem notione. Chronicon Alexandr. & Theophanes an. 20. Constantij: ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνςάντιος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παραλάξεως. Idem Chronicon in eodem Constantio: τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Κωνςαντῖνον ἐν τοσαύτῃ παραλάξει, καὶ δόξῃ βασιλικῆς προόδου, &c.

Σύνταξις, simili notione. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 22. de Magno Primicerio: εὑρίσκεται καὶ εἰς τὸ φωσάτον κεφαλὴ τῆς βασιλικῆς συντάξεως. Et n. 58. οἱ μεγάλοι τζαούσιοι εὑρίσκονται εὐτακτοῦντες τὴν τοῦ Βασιλέως σύνταξιν, ὑπὸ τὸν μέγαν Πριμμικήριον ὄντες. Ita num. 74. cap. 6. num. 26.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Curia.* Ταξεώτης, *Curialis, Curiæ obnoxius.* Justinianus in Nov. 123. c. 1. ἀλλ' οὐδὲ βουλευτὴν τινὰ τῶν ψηφιζομένων εἶναι γινώσκουσι. Et cap. 11. μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν καὶ δουλικῆς καὶ ἐναπογράφου τύχης τοὺς ἐπισκόπους ἐλευθέρους εἶναι κελεύομεν· εἰ μὴ ταξεώτης παρὰ τὴν προειρημένην παραθήρησιν χειροτονηθείη· τοὺς τοιούτους τῆς ἐπισκοπῆς ἀποκινουμένους, τῇ τάξει ἀποκαθίςασθαι κελεύομεν. Et cap. 15. ἀλλὰ μηδὲ ταξεώτας κληρικοὺς γίνεσθαι ἵνα μήτις ἐκ τούτου τῷ εὐαγεῖ οἴκῳ ὕβρις προσγένηται. Theognostus Archimandrita de causa Ignatij Patr. Constantinopol. ubi de Photio: ταξεώτης ὢν, καὶ ἐκ λαϊκοῦ τάγματος. Et Nicolaus Papa de eodem Photio: νεόφυτος, καὶ ἐκ ταξιωτικοῦ καὶ λαϊκοῦ τάγματος προήχθη. Synodica Hadriani II. Papæ: Φώτιον τὸν ἀγοραῖον, τὸν βουλευτικὸν, καὶ ταβουλλάριον, τὸν νεόφυτον, &c.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Acta publica*, libri seu commentarij publici in quibus actarum rerum series & *ordo* continetur. S. Athanasius in Apol. 2. de Fuga sua, pag. 774. Ταῦτα γράψας, ἐκέλευσε καὶ τὰ πρότερον παρ' αὐτοῦ γραφέντα κατ' ἐμοῦ ἐκ διαβολῆς τοῦ περὶ Εὐσέβιον, ἀναιρεθῆναι καὶ ἀφανισθῆναι ἀπὸ τῶν τάξεων τότε Δουκὸς, καὶ τοῦ Ἐπάρχου, καὶ Αἰγύπτου καὶ ἀποςαλεὶς Εὐσέβιος ὁ Δεκουρίων, ἔλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τῶν τάξεων. Vide supra in Τακτικά.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Ordo Ecclesiasticus, Officium Ecclesiasticum.* Isaac in invectiva 2. in Armenios: οἱ δὲ αἱρετικοὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν φώτων ψάλλουσι τάξιν εὐαγγελισμοῦ. Infrà: ἀκολουθίαν vocat. Vide Goarum ad Euchotog. p. 11.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Ordo monasticus.* S. Ephrem in lib. περὶ τελειότητος τῆς Μοναχικῆς πολιτείας· ὁ τῶν μοναχῶν βίος ἀγγέλοις ἔοικε, καὶ ἡ τάξις αὐτῶν θείας λειτουργίας πεπλήρωται, &c. Gregorij Papæ confessio fidei Latinorum ad Germanum Patr. Constantinopolit. sic clauditur, apud Combefis. tom. 2. operum S. Maximi pag. 693. ταύτην τὴν πίςιν ὁ ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν Κηρύκων, τοῦ Κυρίου Πάπα Γρηγορίου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπισκόπου Ἀποκρισιάριος ὑπογράφω, καὶ οὕτως πιςεύω. Occurrit ibi rursum. Cantacuzen. lib. 3. cap. 82. καὶ πέμπουσι δύο τινὰς τῶν τῆς Μεισρίων τάξεως μοναχούς. Alia vide in Πρεδίκατωρ.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Sacramentum ordinis.* Joannes Palæologus Imp. Andronici Junioris filius, in Professione fidei: ἄλλο ἐςὶ τὸ μυςήριον τῆς τάξεως, ἤτοι τῆς χειροτονίας. Vide Leonem Allatium lib. 3. de Consens. c. 16. n. 4.

ΤΑΠΕΓΝΟΙ', *Pauperes*, apud Modestinum, ut observat Anton. Augustin. pag. 332.

ΤΑΠΕΙΝΟ'ΤΗΣ, *Humilitas*, titulus quo utuntur Patriarchæ, ut est apud Ignatium Diaconum in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopol. num. 68. & alios: sed & Metropolitæ cum ad magistratus & plebem scribunt, ut est in salutat. Epistol. Pontif. apud Habertum & Goarum. Archimandritæ institutio apud eundem Habertum pag. 570. λεγόμενος τοῦ Πατριάρχου, Ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἢ τοῦ ἀρχιερέως, Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν. Charta Landerici Episcopi Parisiensis pro Monasterio S. Dionysij: *quod Domnus Gloriosissimus Cludovicus Francorum Rex divino irradiatus lumine humilitatis nostræ extremitatem poposcit, ut &c.* paulò aliter Bertefridus Episcopus Ambianensis in privilegio pro Corbeiensi Monasterio: *Sancto igitur amore succensi nostræ vilitatis extremitatem petierunt, ut &c.*

ΤΑΠΕΙΝΟ'ΝΝΕΙΝ, *Humiliare*, ταπεινοῦν. Glossæ Græcobarb. Μαλάσσουσι, μαλακτιονίσκουσι, ταπεινώνουσι.

ΤΆΠΙΟΝ, *Tapes*, τάπης. Theophanes an. 17. Heraclij: τινὲς δὲ καὶ ἄσημον (εὗρον) καὶ ὁλοσηρικὰ ἱμάτια, νακοτάπητάτε καὶ τάπια ἀπὸ βελόνης. Ubi quidam Codd. habent ταπήτια.

Ταπέτον, eâdem notione. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 10.

Κὰς τὲς θρόνες τὲς καθίζει μὲ τὰ πορφυρὰ ταπέτα.

ΤΆΠΛΑΡΑ. Rhuzanus in Paraphr. Vaticin. ὅτι ἔλθη ὁ σαχάτζης, καὶ συντρίψει τάπλαρά του. *Tabularia* hic Meursius interpretatur.

ΤΑΠΗ, ῥὲς μαγειρικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 2843.

ΤΆΠΥΡΑ, vel Τάπυροι. Nicetas in Isaacio. lib. 1. num. 10. extr. εἰ γὰρ οἴνῳ προσαπειληφθῶσιν οἱ ταπύρων οἰνοβαρέστεροι, οἱ τῶν σμήλαις καὶ τῶν ῥαφίσι προσανέχοντες, &c. Videntur esse ista animacula quæ se in vasa vinaria immittunt.

ΤΑΡΑΒΕΙ͂ΝΑ. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. τὸ δακτύλιον κρίνεται εἰς ταραβεῖνας εὐτελὲς ὑπὸ θέσεως. εἰ δὲ διαρραγῆ, δηλοῖ παρασάλευσιν τοῦ ὑπισχνουμένου πράγματος τῆς συμφωνίας.

ΤΑΡΑΖΕΙΝ *Turbare*, Ταράσσειν.

ΤΑΡΑΣΟΥΚΤΗΝ. χαλκὰ κεκαυμένον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Æs ustum.*

ΤΑΡΔΗΛΟΤΆΡΙΟΝ, *Plantago minor*, apud Interpol. Dioscor. cap. 340.

ΤΆΡΔΕΙΛΟΝ, τὸ Κρητικὸν σέσελι, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. *Seseli Creticum.*

ΤΆΡΓΑ, *Pelta, Cetra*, ἀσπὶς, πέλτη. Glossæ Græcobarb. ἀσπίδων, ἤγουν σκουταρίων, ἢ ὅπλων, ἢ ἁρμάτων, ἢ τάργων. Alibi: τὸ μασίκιν τῶν σκουταρίων, ἤγουν τάργας. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ταργουοσπαθοκόνταρον, καὶ σκλίμας ἀγαπήσου.

Vox confecta ex τάργα, σπάθη, & κοντάριον. Extat liber Francisci Richardi Soc. Jesu inscriptus, Τάργα τῆς πίστεως τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν διαφένδευσιν τῆς ὀρθοδοξίας. edit. Paris. an. 1658. Vide Gloss. med. Lat. in *Targa*.

Ταργικὰ, *Clypeatim.* Glossæ Græcobarb. ἀσπιδὸν, ταργικὰ, μὲ τὰς τάργας.

Ταργοποῦλα. *Parva pelta*, Πελτάριον.

Ταργοφορεμένος, *Peltasta, Cetratus*, Πελτασής.

ΤΆΡΔΟΣ, *Iaculum*, Gall. *Dard.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ξιτάρδους καὶ δοξάρια, σαΐτες καὶ λατζόνια.

Vide Gloss. med. Lat. in *Dardum*.

ΤΑΡΘΟΥ͂ΝΙΟΝ. Ptochoprodromus in versibus Politic. MSS. de sua paupertate:

Καὶ τζίκια γέμισαν πολλὴν ταρθούνια μου τὴν στράταν.

Vide Νταρδούνη.

ΤΑΡΊΔΕΣ, Ταρίδαι, *Naves contractæ Longitudinis*, uti eas describit Pachymeres lib. 5. cap. 30. καὶ καλῶς τόλμων αὐτῷ (Εὐξείνου πόντου) καὶ μέσου χειμῶνος ἐν συνεσταλμέναις κατὰ μῆκος ναυσὶν, ἃς ἐκεῖνοι Ταρίτας λέγουσι, πλέοντες. Nicetæ in Alexio lib. 3. num. 9. ταρίδες, δρόμωνες dicuntur. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Εἰς κάτεργα ἐσέβησαν, καράβια καὶ ταρίταις.

Infrà:

Ἔζωσαν κάτεργα ἦλθασιν, καράβη, καὶ ταρίταις,

Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1275. *duæ galeæ Ianuensium circa Messanam unam Venetorum taridam capiunt.* Vide Gloss. med. Lat. in *Tarida*.

ΤΆΡΙΟΝ, ponderis apud Medicos species. Anonymus de Oxymelle: καὶ ἀνζαρὸν καὶ κρόκου ἀνὰ δύο τάρια σταθμὸν καὶ χύλον παπαρίνας ἐψημένης, &c. Fuchsius apud Myrepsum sect. 10. cap. 94. quale sit pondus ignorare se fatetur: ῥόδων ξηρῶν, καρποβαλσάμου ἀνὰ ταρὶν α. σμύρνης ταρία β΄. Ad Sect. 1. c. 193. pro σιτάριον usurpari putat: apud Nicandri verò Scholiastem σιτάρια quatuor faciunt κεράτιον, seu siliquam. At idem videtur quod *Tarenus* apud Matthæum Silvaticum, qui appendere dicitur 20. grana: nam *Tarinus*, dicitur etiam *Taris* Italis, uti monemus in Gloss. med. Lat. in voce *Tarenus*, de qua moneta pluribus ibi agimus. Vita S. Nili Junior. pag. 121. ἀγαγὼν τὰς μοναχὰς καὶ φιλοφρονησάμενος προσόντως, καταισχών τε διὰ ὑπόμνησιν καὶ καύχημα τὸ βορδόνιον, ἀπέλυσεν αὐτὰς σὺν τοῖς ταρίοις. Hinc fortè orta vox *Tariffe* apud Gallos & Italos.

ΤΑΡΙΧΕΙ͂Α, Ταριχεία, *Ars Chymiæ.* Zosimus Panopolita MS. de Lapide Philosophor. ταριχεία δὲ εἴρηται ἐκ τῶν τὰ ῥυπαρὰ χέειν, καὶ ἀνάπλειν, καὶ ἐπισυμπαγνύειν τοῖς πλωκεσι διλύσεις, &c. Alibi: τόπος ἀσκήσεως τῆς λεγομένης ταριχείας. Olympiodorus Philosophus MS. in eundem Zosimum: ἐπειδὴ δὲ ἡ ταριχεία περὶ τῆς πηλώδους γῆς μέχρις ἂν τὸ πηλῶδες ἐξέλθη, καὶ εἰς ψάμμον καταλήξει, ὅτι ἡ τέχνη αὐτὴ διὰ πυρὸς ὑπάρχει. Infrà: τίς ἡ ταριχεία, καὶ τίς ἡ πλύσις, καὶ τίς ἡ ξήρανσις, &c.

ΤΑΡΙ͂ΧΙΝ, *Salsamentum*, τάριχος, in Apophthegm. Patr. in Romano num. 1.

ΤΑΡΚΆΣΙΟΝ, Ταρχάσιον, *Pharetra*, Italis *Tarcasso*, sive *Carcasso*, nostris *Carquois*. Glossæ ad Iliad. Græcobarb. φαρέτρα, τὸ ταρκάσι Corona pretiosa. Ταρκάσι, *Pharetra*, Φαρέτρα. Glossæ Græcobarb. ἄρδις πληθυντικῶς φαρέτρας, ταρκάσια, ἰσοδόκας, βελοθήκας. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ δύσεως πάσης δέδωκε τούτων ἑκάστη ἀπὸ δέκα ἕως εἴκοσι σαγίττας τῶν τόξων, ἀλλὰ καὶ πλείονας τούτων ἐδέξαντο τῆς πολέμου τὴν ὥραν, ὁμοίως τὸ ἁρμαλοφυλάκιον εἶχε τῆς Τούρκου, καὶ τὰ ταρχάσια τῆς φουσάτου. Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib. 5.

Κ' εἰς τὸ πλευρόν της ἔσεκεν ὁλόχρυσον ταρκάσι,
Σαΐτες χρυσοπλέρυγες ἦτον νε γὰρ γεμάτο.

Et lib. 6.

Ταρκάσια πλουσιοκάμωτα ἦτον ὁ νίος ζωσμένος.

Lib. 7.

Καὶ τὰ ταρκάσια σήμαναν τῆς ἔμορφης Διάνας.

Et lib. 9.

Ταρκάσιά του ἔδωκεν ἔμορφα καμωμένα.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ τὰ ταρκάσια ἐβάσταζεν, τὸ πελαλίκη ἐκράτει.

Ταρκασοδόξαρον, *Pharetra cum arcu.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἄλλοι ταρκασοδόξαρα γεμάτα τῆς σαΐταις.

Vide Δοξάρι.

ΤΆΡΜΕ, *Terminus*, ex Gallico *terme.* Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 68. ἐὰν ἔνι τὸ εἰς ἄνθρωπος ἔχει τὸ χειροφελέτιν, καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸ τῆς εἰς τὸ κερὸν τὸ λέγεται εἰς τὸ ταρμε, καὶ ζῆτα τοῦτον βίον του, &c. Vide in voce Ἀμαχὶ.

ΤΑΡΟΥ͂, ὁ κισσὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΆΡΠΗ. Pachymeres lib. 11. cap. 13 Cod. Reg. Γενοίτο δὲ αὐτόθεν κατὰ Ἰταλοὺς βοῦτζοις, καὶ τάρπαις, καὶ σανίσιν ἀσφαλισθεῖσιν κύκλῳ, &c. Ita etiam editio Romana cap. 14. ubi Possinus, fortè, inquit, τάργαις. Sed aliud hic sonat à *targa*, seu Clypeo. Vide Hesych. Gloss. med. Lat. in *Tarpetum* & Add. in Ταρπίον.

ΤΆΡΤΑΡΟΝ, *Tartarum*, fæx vini indurata, & doliis adhærens, apud Myrepsum de Antidotis c. 76. & Petrum Theoctonicum de Archemia, MS. ubi ejus virtutes exponuntur.

ΤΑΡΤΖΗΝΗ, & Ταρσινὴ, Κιννάμωμον. in Glossis Jatricis Græcobarb. MS. In aliis ex Cod. Reg. Ταρτζίνη,

ταρτζλὼν, τὸ κιννάμωμον. In aliis ex Cod.1237. Τερσενὴ, τὸ κινάμωμον.

ΤΑΡΤΕΜΠΕΛΙ'ΤΗΣ, τὸ μακροπέπερι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Longum piper.*

ΤΑΡΤΕΡΟ'Ν, pro Τέταρτον, de qua voce infra. Ptochoprodromus MS. lib.1.

Καὶ τέως ὁ κάπυ λώρικα τὸ ταρτερὸν τὸ λέγυν.

Infrà :

Μετὰ βελόνης, ταρτερῦ καὶ ῥάμματος σαμβύκ.

Idem lib. 2.

Καὶ σὺ πόλι ἐκ ἠγόρασες κἂν ταρτερῦ καβιάριον.

ΤΑ'ΡΦΕ, μυρίκης τὰ φύλλα, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Myrices*, seu *Tamarices folia.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ταρφὲτ, ἡ μυρσίνη. Matthæus Silvaticus : *Tarafa & Tarfe, Tamariscus.* Rursum : *Tarfa, Tarmezit, Arab. id est Tamariscus.* Vide Ruellium lib. 1. cap. 91.

ΤΑΡΧΑ'Ν, Dignitas apud Persas, de qua Menander Protector in excerptis de Legat. pag. 154. edit. Reg.

ΤΑ͂Σ. Vide in Ταλᾶς.

ΤΑ'ΣΙ, vox Italica, inquit Nicolaus Myrepsus sect.8. cap.42. Pro thapso usurpari putat Fuchsius. At Italis *Taso*, est *tartarum.*

ΤΑΣΙΝΑΡΙ'ΑΙ, ita appellati viri quidam ob fortitudinem illustres, apud Armenios. Anonymus de Castrametat. & Nicephorus περὶ παραδρ. cap.5. ἀλλ' ἐπεὶ ἐδὲ αὐτοὶ οἱ μετὰ μισθῦ καὶ ἀννόνας Ἀρμένιοι ὄντες, καλῶς τὴν τῶν βιγλῶν ὑπηρετῶσι δύλειαν ἀπὸ τῶν ἀποστελλομένων καλασκόπων, χρὴ τὰς κινήσεις τῶν φοσσάτων ἀναμανθάνειν καὶ Τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γυναῖκας καὶ ἄνδρας, ὡς οἱ Ἀρμένιοι Τασιναρίας καλῦσι· καὶ ἐκ ματρικίυ ἀπογράφεσθαι, καὶ ἀρχηγὸς ἐν αὐτοῖς ἐφιστάναι. Alibi : τὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τὰ σινάκια, καὶ καλασκόπυς πλείσυς. Ita etiam apud Nicephor.cap.10.sed emendat Meursius, Τασιναρίας.

ΤΑΣΙΜΑ'ΝΗΣ, qui Leunclavio in Historia Musulmanica *Talismanus*, qui scilicet apud Turcos Meschitis & precibus præest. Gregorius Palama Archiepiscopus Thessalonicensis in Epist.MS.ad Thessalonicenses, de sua captivitate, ubi funus Turcicum describit : καὶ τὸ κιβώτιον σινδόσιν ἐσαλμένον λευκαῖς ὃ τὸν νεκρὸν ἔνδον ἔφερε συναράμενοι πλείυς ἐπὶ τῶν κύβων κοσμίως ἔθεντο· εἶτα περιστάντες αὐτὸ, μέσον εἶχον παρ' αὐτοῖς τασιμάνην ἕνα· καλεῖν δὲ εἰώθασιν ὅτω τὺς ἀνακειμένυς τῷ κατ' αὐτὺς ἱερῷ, &c. Occurrunt ii ibi pluries.

ΤΑΣΚΟΔΡΟΥ'ΓΟΙ, Hæretici, qui & Montanistæ & Cataphrygæ : sic dicti à τάσκος, Phrygio idiomate, *Paxillus*, & δρῦγγος, *nasus*, quia solebant, quo tempore Deum precabantur, naso medium supponere digitum : hoc nimirum signo se ad justitiam ultro amplexandam paratos esse significantes. Timotheus Presb. κατὰ τῦτον ὖν τὸν τρόπον λέγονται Γαλαλισὶ Τασκοδρῦγοι, ὅπερ ἑρμηνεύεται Πασσαλορυγχῖται. De iis agunt præterea Synod. VI. act. 11. Theodorit. contra hæretic. serm. 1. Epiphanius hæresi 48. Nicetas in Thesauro fidei Cathol. lib. 4. pag. 193. Scholiastes Basilic. ad lib.21. p.581. &c.

ΤΑ'ΣΣΑ, τασσάρισμα, *Taxatio*, *æstimatio*, τίμησις. Ex Ital. *Tassa*. Τασσάρειν, *Taxare*, *Æstimare*, τιμᾶν, ἀπολογίζεσθαι.

ΤΑ'ΤΑΡΟΣ, *Centaurus.* Glossæ MSS. ad Batrachom. Homeri : εἶδος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται· ὥσπερ ταττάρων φοσσάτον. Nisi Tartari intelligantur, quos Græci posterioris ævi *Tataros* vocant.

ΤΑΤΑ͂Σ, τῆς αὐλῆς, 36 officium aulæ Palatinæ, cujus munus ignotum postremis sæculis, testatur Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. cap.5. num. 57. Sed cum τατᾶς, *Pædagogum* significarit, uti docemur ex Duca in Hist. Byzant. cap.35. fuit ille fortè filiorum Imperatoris adhuc impuberum nutritius ac Pædagogus : quæ est etiam sententia Possini. Acropolita in Chron. cap. 66. de Theodoro Lascari Imp. ἀφῆκε Θεόδωρον Καλαμπάκην, ὃν καὶ τατᾶν τῆς αὐλῆς κατωνόμαζον. Pachymeres lib.4. cap.29. καὶ τὸν τρίτον τὸν ἐκ Χριστυπόλεως Τζαμπλάκωνα Τατᾶν τῆς αὐλῆς ἐγκατιστῶσιν. Idem lib.6. cap.32. τὸν Ἀνδρόνικον ἐκτομίαν Τατᾶν τῆς αὐλῆς ὄντα τῷ πότε. Τατᾶ τῆς αὐλῆς, in Codice Reg. Codini dicitur : Τατ αὐλῆς, in Catalogo Offic. Constantinopol. ex Bibl. Mazarina : Τᾶς verò Matthæo Monacho. Vide Gloss.med.Lat. in *Tatas.*

ΤΑΥ'ΛΑ, Ταῦλις, Ταυλίζειν, &c. Vide in Τάβλα.

ΤΑΥΡΑΙΑ͂, *Tuba species qua tauri mugitum efferebat.* Est enim ταυρέη, φωνὴ τῦ ταύρυ, Suidæ. Mauricius lib.12. c.16. γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς ταύτας, φωνῆ αἰτίας ἤτοι νεύματι διά σημείυ τινὸς, κινῦσι καὶ ἵστανται· καὶ ὅτε θέλει κινῆσαι, σημαίνει βυκίνῳ, ἢ τῇ ταυραίᾳ ὁ Καμπιδύκτωρ, ἢ τῇ φωνῇ, καὶ κινῦσιν· εἰ δὲ στῆναι, ἢ τῇ τύβᾳ, ἢ τῇ φωνῇ, καὶ κινῦσιν. Leo cap.7. §.31. ὅταν δὲ θέλη στῆναι, τὸ σημεῖον ἢ τῇ φωνῇ σε, ἢ τῷ ἤχῳ τῦ σκυλαρίυ, ἤτοι τύβᾳ, ἣν λέγυσιν οἱ νῦν βύκινον, ἢ τῇ ταυραίᾳ. Idem §.68. φωνῆς τοίνυν ἢ νεύματος διὰ σημείυ τινὸς κινῦσι καὶ ἵστανται· ὅτε δὲ θέλῃ κινῆσαι, σημαίνει ἢ βυκίνῳ, ἢ ταυραίᾳ ὁ Καμπιδύκτωρ. Frustra Meursius *Tympanum è pelle taurina*, & Schefferus *Tauream souticam* interpretantur. Procopius lib. 2. de Bello Gothico cap.23. duas tubarum fuisse species docet, alteram æream, qua in equitatu, alteram ex corio, lignoque tenuissimo, ἐκ βύρσης τε καὶ ξύλυ ὑπεράγαν λεπτῦ qua in peditatu utebantur : postremam ταυραίαν dictam putem. Sed & de hac tuba forte intelligendus Eustathius recensens varias tubarum species, Il. σ'. τέταρτη ἡ Παφλαγονικὴ, ἧς ὁ κώδων βοὸς ἦν προτομὴ, βαρύφωνος, ἀναφυσηθεὶ καλεῖται δὲ, φασὶ, βοΐνος. Vide Gloss. med.Lat.in *Taurea.*

ΤΑΥΡΙ'Α, ταυρέα, *Scutica*, *Taurea* : βοεία, Sozomeno lib.6. cap.19. lib.8. cap.24. S.Athanasius in Epist. ad Solitar. καὶ ποιήσαντες εἰς τὰ νῶτα ταυρίαις ἴσα θανάτῳ κατακοπῆναι, &c. Palladius in Hist. Lausiaca cap.18. παραγίνεται ὁ δαίμων ἐν νυκτὶ, ταυρέαν κατέχων, ὥσπερ οἱ δήμιοι, σχῆμα ἔχων στρατιώτυ ῥακκοδυλέντος, ψόφυς ἐργαζόμενος τῇ ταυρέᾳ.

ΤΑΥΡΙΑ'ΡΙΟΣ, *Taurearius* : Glossæ Lat. Gr. *Pila*, ταυριάριοι, ταυροκαθάπται.

ΤΑΥΡΙ'ΖΕΙΝ, *Trahere, vim inferre.* Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Ἀνέλκειν, Ταυρίζει. Rursum, Ἕλκει, Ἐταύεισε. Glossæ Græcobarb. Τάνει, ἐξαπλοῖ, ἐξαπλώνει, ταυρίζει, σύρει, σύρνει. Anonymus Medicus ex Cod. Reg.945. pag.100. εἰς δὲ τὸν κόμπον δήσεις τὸ ῥάμμα, καὶ ὅτε μέλει, ἔκβαλε, ἵνα ταυρίσεις τὸ ῥάμμα. Cananus de Bello Constantinopolit. πύργυς ξυλίνυς μεγίστυς μὲ πόδυς σιδηροδεσμομένυς πολλὺς ἐποιήσαντο τότε, ὧν τὸ ὕψος τῶν πύργων τῆς πόλεως μᾶλλον καὶ ὑπερέχον ἐκείνυς, καὶ ζεύγη βοῶν καὶ βυβαλίων ἀπείρων εἶχασιν ἐξ ἑτοίμυ, ἵνα τὺς πύργυς ταυρίσωσι μετὰ σχοινίων, καὶ πλησίον τῆς στέρας φέρωσιν. Thomas Magister in Scholiis MSS. ad Nubes Aristophan. σκορινιᾶν, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν σκορδινᾶσθαι ἔλεγον, ἢ ἀποταυρίζειν. Joannicius Cartanus in serm. de Avaritia : καὶ ὁπόταν οἱ πτωχοὶ τὰς φέρνυν τὰ σάμβυα, καὶ τὸν τόκον, ἁρπάζυντα καὶ μετρῦντα ἀτοίτυς, καὶ μετρῦντα ἀτοίτυς, καὶ ταυρίζοντα γλήγορα, ὥσπερ λύκοι ἀνήμεροι καὶ ἄγριοι, ὅταν ἁρπάζυν τίποτες θήραμα. Historia Apollonij Tyrij :

Ἐδιάβηκε σὸ μνῆμα της, ἀπανεθιό ἐστάθη,
Καὶ τὰ μαλλιά τυ ἐταύεισε, καὶ σὰν γυναῖκα ἐδάρθη.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.8.

Ἀπὸ τὸ ἵππον ταυρίζειν κάτω να τὸ ἐρίζκ.

Ταβεισμὸς, pro Ταυρισμὸς, *Raptus.* Nicetas in Murtzuphlo

zuphlo num. 4. ἀνδρῶν οἰμωγαὶ, γυναικῶν ὀλολυγαὶ, ταβρισμοὶ, διαχωρισμοὶ, ἑλκυσμοὶ, ἀνδραποδισμοί.

ΤΑΥΡΟΚΕΡΩΣ, *Tribulus marinus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 597.

ΤΑΥΡΟΚΟΛΛΑ, in Glossis Botanicis Colberteis MSS. ἡ ἀπὸ τῶν βύρσων κόλλα, *Gluten ex coriis*.

ΤΑΥΡΟΥΡΑ, *Cauda Tauri*, Constellatio: ταύρου κέρκος, Gemino in elementis Astronomicis. Theophanes pag. 316. καὶ ἐν τῷ πελάγει φθασθέντος ἐν τῇ τοῦ ἄστρου ἐπιτολῇ, τοῦ λεγομένου ταυρουρᾶ.

ΤΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑ, Talionis pœna, in Concilio Nicæno II. Can. 4. in Basilicis, & apud Michaelem Psellum in Synopsi leg. v. 864. & Harmenopulum non semel. Vide Balsamon. ad Concil. VII. Can. 4.

ΤΑΦΑΤΑ, Pannus sericus, in Turcogr. Crusij, pag. 188. Gallis, *Tafetas*.

ΤΑΦΙ, *Catinus argenteus*, vel ex quovis metallo. Σουζακίζω τὰ ἄβγα μέσα στὸ σκουτελίδι, vel στὸ τάφι, vel στὸ πινάκι, vel στὴν λεκάνην, διὰ νὰ τηγανίσω στὸ τηγάνι μὲ τὸ βούτυρον ἢ μὲ τὸ λάδι. *Contero ova in scutella, vel in catino argenteo, vel catino ligneo, vel in pelui, ut ea frigantur cum butyro vel cum oleo.* Ex Romano Nicephoro in Grammatica inedita. Hinc fortè docemur quid sit.

Ταφίω, in Glossis Basilic. quæ vox exponitur τὸ ἔνδον τοῦ πεπραμένης οἰκίας κείμενον, κεκρυμμένον, καὶ τεθησαυρισμένον. Ubi leg. fortè, ταφίαιον, ut sint vasa argentea *recondita*, *defossa*, vel *pecunia sepulta*.

ΤΑΦΘΕΙΝ, *Tumulare*, θάπτειν. Vide Ταῦθειν.

ΤΑΦΙΑΡΙΟΝ, *Ligonis species*, qua fossæ, vel sepulcra effodiuntur. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 388. καὶ τοῦτον βίος ἐμαζώχθη, ὅτι τὰ τζαπία καὶ ταφιάρια, τὰ μυστρία τῶν μαστόρων τὰ ἔκαμαν ἀγυρά.

ΤΑΧΑ, vox præmitti solita à Græculis nomini dignitatis, in demissi animi ac humilitatis argumentum. Verbi gratiâ in Georgij Phranzæ historiæ titulo: οἰκτρὸς Γεώργιος ὁ Φραντζῆς Πρωτοβεστιάριος, καὶ Γρηγόριος, τάχα μοναχὸς, ταῦτα ἔγραψεν ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τινῶν μερικῶν γεγονότων, ἐν τῷ τῆς ἀθλίας αὐτοῦ ζωῆς χρόνῳ. Theodulus Trapezuntius Episcopus: ἐγράφησαν αἱ βίβλοι αὗται — διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τάχα δὲ καὶ ἀναξίου ἐπισκόπου τοῦ Θεοδούλου τοῦ ποτὲ Τραπεζοῦντος, &c. Et ad calcem Typici in Cod. Vatic. 784. χειρὶ ἁμαρτωλοῦ γραφέως Νείλου, τάχα Ἱερομονάχου, γραφεῖσα, &c. Ad calcem Cod. Reg. in quo continentur Dialogi S. Gregorij à Zacharia in linguam Græcam conversi, habentur hi Jambi:

> Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος,
> Τληπαθοῦς ἔργον καὶ τάχα θύτου.

Vide Allatium de Symeonibus pag. 181.

ΤΑΧΙ, species quædam. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὲ τὴν τάχι, τὸ δέκατον. Apud Matthæum Silvaticum, *Tachie*, est *Ebulus*. *Tachir* verò, *Papaver*.

ΤΑΧΥ, *Manè matutino tempore*, ἕωθεν, πρωΐ. Achmes in Præfat. MS. Onirocrit. καὶ ἄλλα τῶν ὀνειράτων ταχέως, καὶ ἄλλα βραδέως γίνονται. Damascenus Studita Hom. 18. καὶ τὸ ταχὺ ἐσηκώθη ὁ Κανδηλάπτης, καὶ ὕπηγε νὰ ἀνάψῃ τὰ καντήλια τῆς ἐκκλησίας. Et Homil 27. καὶ τὸ ταχὺ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκατέβηκα κάτω εἰς τὸν ποταμόν.

Ταχιὰ, eâdem notione, in Glossis Græcobarb.

Ταχιούτζικα *sub matutinum tempus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

> Ἕνα πύργον ταχιούτζικα ἐγέβηκεν ἡ κόρη.

Eodem lib.

> Κάθε πύργου ταχιούτζικα ποτὲ τις οὐδὲν σφάλῃ.

Alio loco:

> Ἀρχύτας καὶ ὁ Παλαμὼν κάθε πύργου πορχέτον
> Ταχιούτζικα μὲ τὴν αὐγὴν τοὺς λογισμοὺς γεμάτοι.

Ταχινὴ, *Matutinum tempus*, ὄρθρος. Agapius in Geoponico cap. 152. καὶ πίνε τὴν ὁμοίως τρεῖς ταχυναῖς, &c.

Ταχινὸς, *Matutinus*, ἑωθινός.

ΤΑΨΙ, *Patera*, Italis *Tassa*, Gallis *Tasse*. Manuel Malaxus in Hist. Patr. pag. 126. καὶ ἔβαλε μέσα εἰς ἕνα ταψὶν ἀργυρὸν φλωρία χιλιάδας δύο. Mox: τὴν ἐρώτησεν, ὅτι τί εἶναι ταῦτα τὰ φλωρία μετὸ ἀργυρὸν ταψίν. Theophylactus Hierodiac. Homil. 5. pag. 61. ἔκραξε γοῦν τὸν χρυσοχόον, καὶ ἐπαγγειλέν τον, ὅτι νὰ μὲ κάμῃς δύο ταψία ἀσήμενα, &c. Et serm. 6. pag. 89. καὶ τὰ ἔκαμαν ταψία καὶ μαστραπάδες.

ΤΑΨΙΑ, ἡ θαψία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΑΦΗ, Τεάφιν, *Sulphur*, pro θέαφος, vel θεάφιον, ut habet Joannes Tzetzes Chil. 11. v. 750. Lexicon MS. Reg. θεῖον, ἡ θεάφη. Moschopulus pag. 112. θεῖον δὲ ἄπυρον, ἡ κοινῶς τεάφη. Glossæ Biblicæ MSS. ναῦται, θεάφην, θεῖον. Glossæ aliæ MSS. θεῖον, τὸ θεάφιον. Glossæ aliæ ex Codd. Reg. 848. & 1177. θεῖον ἄπυρον, τεάφιν ἄβραστον. Michael Psellus in Grammat. MS.

> Θαμάλωπες, ἡμίφεκτοι τεάφιν, θεῖοις ἴσος.

Synaxaria 3. Sept. ἔβαλον πίσσαν, καὶ ἄσφαλτον, καὶ τεάφον. Orneosophium cap. 23. ὅταν ἀφοδεύει τεάφιν, — ἐὰν κόπτωνται τὰ πτερὰ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πτερύγων, καὶ ἐπὶ τῶν μελαφρενῶν αὐτοῦ πτερὰ στήκωσι καὶ ἀφοδεύῃ ὡς τεάφιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμαυρίαει, &c. Adde cap. 43. Ducas Hist. cap. 30. ἐξ ὄπισθεν οὖν τῆς χαλκῆς καλάμου βολάνης σκευάσια ἐκ νίτρου τεάφης καὶ καρβούνου ἰτέας πλήρης. Ita Τέαφιν usurpat Nicolaus Myrepsus sect. 12. cap. 27.

Θειάφι etiam in Dictionariis Græcobarb. Glossæ Gr. Lat. Θειάφιον, *Sulphurium*.

Τεαφικὸς *Sulphureus*. Glossæ Basilic. σουρφίκιον, τεαφικὸν, τεαφικόν.

Τιάφη. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

> Τὸ χρῶμα της ὁλόχλομον σὰν νὰ τοῦ ἀπὸ τιάφη.

Et lib. 9.

> Καὶ ὅποι ἀπεῦ ξελαμπρον, λαμπρὸν ἀπὲ τὸ τιάφη.

Τιάφι, apud Agapium in Geoponico cap. 183. βράσε ἀπύελ, ἤγουν τιάφι μὲ νερόν.

Θεαφοκέει, *Solfanello*, apud Hieronymum Germanum.

ΤΕΓΟΣ, *Lupanar*, apud Clementem Alexandr. lib. 3. Stromat. Chrysostomum in Orat. de S. Babyla contra Gentiles, & Eusebium lib. 2. Hist. Eccl. cap. 13. ut observatum ab Henrico Valesio.

ΤΕΙΧΟΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Κάστρον.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΟΝ, *Machina bellica diruendis muris*. Nicetas in Andronico lib. 1. num. 2. τειχομάχια ἴσων, βελοστάσιά τε, καὶ ὀρυκτῆρας ἐπιτεχνώμενος. Apud eundem in Manuele lib. 6. num. 2. τειχομάχοι μηχαναί.

ΤΕΙΩΣ, *Saltem*, Τέως.

ΤΕΚΕΝΔΕΤ, τὸ πύρεθρον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. scribitur τεκενδέτ. De Pyrethro, vide Ruellium lib. 3. cap. 49.

ΤΕΚΝΑ & Παῖδες, *Liberi*: Filij υἱοὶ dicuntur Modestino. Vide Anton. Augustin. ad eundem pag. 297. 362. & Nicol. Fullerum lib. 2. Miscell. sacr. cap. 20. Gloss. Lat. Gr. *Liberi*, τέκνα. Ita in Gloss. Gr. Latin.

Τεκνοποιΐα, υἱοθεσία, *Adoptio*. in Gloss. Lat. Gr. τεκνοποίημα,

τεκνοποίημα, in Gloss. Basilic. Theophanes an. 7. Mauricij, τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσρόῃ τῷ βασιλέα Περσῶν.

ΤΕΚΝΑΔΕΛΦΟΣ, *Filius fratris, ex fratre nepos*, in Apophthegm. Patrum, in Arsenionum. 34.

ΤΕΛΕΙΑ. Vide in Τέλεσμα.

ΤΕΛΕΙΟΙ, *Perfecti*, dicti qui Baptismum jam consecuti erant, in Clementina epitome de gestis S. Petri n. 34.

ΤΕΛΕΙΟΝ *consequi*, dicebantur Pœnitentes, qui exactis pœnitentiæ βαθμοῖς, seu *gradibus*, ad Sacramentorum participationem, τῶν ἁγιασμάτων μετοχὴν, admittebantur. *Perfectionem consequi*, dixit Concilium Triburiense Can. ult. *Ad Perfectum suscipi*, Ordo Romanus cap. 6. Concilium Ancyranum Can. 4. ἔδοξεν ἐνιαυτὸν ἀκροάσθαι, ὑποπεσεῖν δὲ τρία ἔτη, εὐχῆς δὲ μόνης κοινωνῆσαι ἔτη δύο, καὶ τότε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον. Et Can. 5. εἰ μὴ ἔφαγον, δύο ὑποπεσόντες ἔτη, τῷ τρίτῳ κοινωνησάτωσαν χωρὶς προσφορᾶς, ἵνα τῇ τετραετίᾳ τὸ τέλειον λάβωσι. Adde Can. 6. 9. 20. 22. Id Can. 16. τυγχάνειν τῆς προσφορᾶς vocat.

ΤΕΛΕΙΩΝΝΕΙΝ, *Perficere, Absolvere*. Glossæ Græcobarb. ἀληθὴ ὄντα, ἀκαλάπαυσιν, ὅπου δὲ καλαπαύει, ἤγουν δὲν τελειώνει.

Τελειοῦν, *vitam finire, præsertim martyrio*. Eusebius lib. 7. hist. Eccl. c. 16. παρὼν πολλάκις τελειωμένῳ τῷ μάρτυρι. Apophthegmata Patrum in Besarione n. 4. καὶ ὡς εἰσήλθομεν, εὕρομεν αὐτὸν τελειωθέντα. S. Ephrem de Miraculo in puero facto &c. de S. Clemente: καὶ τῆς ἡμέρας τῆς μαρτυρίας τελειώσεως μεταχωρηκότος. Clemens Alexandr. lib. 4. Stromat. pag. 206. αὐτίκα τελείωσιν τὸ μαρτύριον καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο. Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 6. οἱ γὰρ τελειούμενοι διὰ ποικίλων κολάσεων, τούτων τὰ σώματα κυσὶν ἐρρίπτοντο πρὸς ἀνάλωσιν. Chronicon Alexandrinum an. 5. Constantini M. Αἰγύπτιοι δὲ Πηλεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκοποι μεθ' ἑτέρων διὰ πυρὸς τελειωθέντες. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 76. Edit. Coteleriana: ἀποστείλας ἐπὶ τὴν Λαύραν πρὸς τὸ ἐν κελλίῳ τελειωθῆναι. Apud Balsamonem de Rasophoris num. 2. τελειωθῆναι διὰ ἀποκάρσεως. num. 15. τελειωποιεῖν διὰ ἀποκαρσεως. num. 17. τελειοποιοῦσα ἀπόκαρσις. Utuntur Zacharias Papa lib. 2. dial. cap. 24. 35. lib. 4. cap. 9. Leo Imp. in Nov. 87. & alij passim. Vide Hœschelium ad S. Athanasium in Vita S. Antonij pag. 137.

ΤΕΛΕΙΩΣΙΣ, vox usurpata à Patribus Græcis pro Baptismo, ut multis probat Henricus Valesius ad Euseb. lib. 4. de Vita Constant. cap. 62. & ad Theodorit. lib. 4. cap. 3. vel pro Sacramento Confirmationis, ut Petr. Arcudius lib. 2. de Concordia cap. 1. quia scilicet Confirmatio, præsertim apud Græcos, in Baptismo exhibetur, cui Confirmationis effectus sæpe tribuunt scriptores, cùm tamen per unctionem in baptismate non accipiatur Spiritus sanctus, siquidem quæ antecedit Catechumenorum est. Clementina Epitome de gestis S. Petri num. 18. & num. 141. τελειωθῆναι διὰ βαπτίσματος. Martyrium S. Polyeucti MS. μέλλων γὰρ ἤδη τελειοῦσθαι, καὶ διὰ τοῦ αἵματός σου τοῦ ἱεροῦ, τὸ θεῖον βάπτισμα, καὶ τὴν ἐν Χειστῷ σφραγῖδα λαμβάνειν, &c. Vita MS. S. Hilarionis: καὶ τῆς μακαρίας τούτου χερσὶ, τὸ μέτωπον ὡς εἶχεν ἔθους ὑποσχὼν, σφραγισθῆναι τῇ τοῦ Χειστοῦ σφραγῖδι, καὶ τελειωθῆναι διὰ τοῦ βαπτίσματος. Michael Psellus in Epist. MS. ad Neophotistum: ἡμέρα δὲ σοι τῆς τελειώσεως ἀφώρισται, ἡ μετὰ τὴν πανήγυριν τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων κυριακή. Constant. Manasses pag. 59.

Ἀπάγουσι, καὶ λυτρῷ τῷ Θεῷ τελοῦσι.

Ita apud Continuator. Theophanis lib. 4. num. 12. & Scylitzem pag. 539. Locos vide in Μύρον. Joannes Cyparissiotus de Palamitis cap. 2. τὸ μέγα τῆς ἡμέρας τελειώσεως μύρον.

Τελειοποιεῖν, *Baptizare*. Geronticon apud Niconem Monachum in Pandectis MS. lib. 1. serm 29. Ὑποδιάκονος δὲ καὶ Διάκονος διὰ τὸ διακονεῖν τῷ θυσιαστηρίῳ, πρεσβύτερος δὲ διὰ τὸ ἱερουργεῖν, καὶ τελειοποιεῖν, καὶ βαπτίζειν.

ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ, *Integritas*, Titulus Compellatorius, in Epistolis S. Basilii, & Photii 191.

ΤΕΛΕΣΜΑΤΑ vocant J C. Græci *Completiones instrumentorum*. Prius enim solent tabelliones contractus scribere in scedulis, deinde complere in mundo. Justinianus in Nov. 73. τὰ συμβόλαια τὰ ἐπ' ἀγορᾶς συντελούμενα, καὶ τὴν τοῦ συμβολαιογράφου ἔχοι πλήρωσιν, προσλαμβανέτω καὶ αὐτὰ πρὸ τοῦ τελέσματος, τὴν ἐν γράμμασι τῶν μαρτύρων, ὡς εἴρηται, παρουσίαν.

ΤΕΛΕΣΜΑΤΑ, *Operationes diabolicæ*. Andreas Cretensis in S. Patapio pag. 206. ἐσείσθη δὲ αὐτῆς τὰ χαροποιητὰ, καὶ πάντα τῶν δαιμόνων τὰ μυσαρὰ τελέσματα καταλέλυται. Præsertim vero ac peculiari notione, ita appellantur *Magicæ consecrationes*, statuarum videlicet, vel aliarum rerum quarumvis, ad hostium transitus aut superventus prohibendos, vel morborum ingruentium aut bestiarum incursum avertendum. Ejusmodi porrò statuas τετελεσμένας vocant Græci: unde *Talisman* dicuntur Arabibus. Ἀπολλωνίου τελέσματα, apud Justinum Martyr. quæst. 24. Olympiodorus: περὶ ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Infrà: ἱερὸν τοῦ τόπου ἦν, καὶ ἐξ ἀρχαίας τελετῆς ἀνδριάντας ἐν αὐτῷ ἀφιερῶσθαι. Chronicon Alexandrinum: ἐπὶ τούτων τῶν Ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἤκμαζεν, περιπολεύων πανταχοῦ, καὶ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας. Idem Chronicon, ubi de Perseo & Medusa: καὶ κρατήσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, ᾧ ἐβάσταζεν λοξοδρεπάνῳ ξίφει, ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ λαβὼν αὐτὸς ὁ Περσεὺς, εὐθέως ἐτέλεσε τὴν κάραν μυστικῶς, καθὼς ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός. Symeon Logotheta in Chronico MS. τὸ Παλλάδιον λεγόμενον, ξυλινὸν ὑπῆρχεν εἴδωλον τῆς Παλλάδος· τοῦτο ἔλεγον τετελεσμένον ἀῤῥήτοις τισὶ δαιμονιώδεσι τελεστηρίοις, ἤτοι μυσαροῖς μυστηρίοις ἐστοιχειωμένον. &c. Scriptor alius: παλλάδιον τοῦτο τὸ ζώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον ἦν τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας. Aliis verbis Joannes Antiochensis περὶ ἀρχαιολογίας. Τὸ ἐν Τροίᾳ Παλλάδιον ζώδιον ἦν μικρὸν ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου κατασκευασθὲν εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως. Hunc porro Ἄσιον, τελεστὴν vocat Suidas: ut Laium Philosophum, τελεστὴν & μυστικὸν, Tzetzes: & Libanium quendam, τελεστικὸν, Olympiodorus. Meminit Scholiastes Aristophanis Eudami cujusdam Pharmacopolæ, φυσικοὺς δακτυλίους ποιοῦντος πρὸς δαίμονας καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. Agunt etiam de hisce magicis consecrationibus scriptores Latini, atque in his Spartianus in Heliogabalo: *Dictum est à quibusdam per Chaldæos & Magos Antoninum Marcum id egisse, ut Marcomanni P. R. devoti semper essent, atque amici, idque factis carminibus, & consecratione: cum quæreret quæ illa essent, aut ubi esset, suppressum est. Constabat enim illum ob hoc consecrationem quærere, u eam dissiparet spe belli concitandi.* Et Vopiscus in Aureliano: *In illo autem timore, quo Marcomanni cuncta vastabant, ingentes Romæ seditiones motæ sunt, paventibus*

 tibus

tibus ne eodem qua sub Gallieno fuerant provenirent. Quare etiam libri Sibyllini noti beneficiis publicis inspecti sunt, inventumque, ut in certis locis sacrificia fierent, qua barbari transire non possent. Ita apud laudatum Olympiodorum mentio fit statuæ consecratæ in Sicilia, ἀγάλματος τετελεσμένου, ad ignem Ætnæ compescendum, καὶ πρὸς κώλυσιν παρόδου διὰ θαλάττης βαρβάρων. Vide Στοιχεῖον, & Epistolam Joannis Tzetzæ ad Patrarum Metropolitanum Chiliadibus subditam.

Τελέα, eadem ferme notione. Chronicon MS. Georgii Hamartoli in Leone Isauro: καὶ δὴ τοῦ Λέοντος ἀναβαλλομένου καὶ διαπορουμένου, πρὸς τὸ ἀκρόπολιν τοῦ ἑαυτοῦ τελέας ἀφορῶντος, &c.

ΤΕΛΕΤΡΟΝ, pro Τέρετρον, *Terebella.* Philemon in Lexico technologico MS. Τέρετρον, τὸ τρύπανον. ὁ δέλετρον καὶ τέλετρον Ἀσιανή τις γλῶσσα φησὶ παραφθείρουσα. Paullò aliter Eustathius Odyss. ε. τὸ δὲ τέρετρον ὁ δέλετρον καὶ τέλετρον Ἀσιανή τις γλῶσσα φησὶ παραφθείρουσα. Vide Δέλετρον.

ΤΕΛΗ, *Intestina.* Epiphanius de Ario, Hær. 69. num. 10. οὕτως πέπληται ἐν τῷ δυσώδει τόπῳ ἀπόδους αὐτοῦ τὰ τέλη.

ΤΕΛΑΜΑ. Vide Adamantium Sylburgij ad pag. 188.7. 234.7.

ΤΕΛΩΝΟΥ καὶ Φαρισαίου Κυριακὴ, Dominica quæ Latinis *Tertia post Epiphaniam*, sic dicta à Græcis quod in ea Evangelium S Lucæ de Publicano & Pharisæo legatur. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 9. & Allatium de Domin. & Hebdomad. Græc. n. 8.

ΤΕΛΩΝΙΑ, τὰ τοῦ ἀέρος δαιμόνια, apud Maximum Mazari Monach. in Canone MS. Anonymus Astronomus in Cod. Reg. sign. 3004. τὰ φαινόμενα ἄστρα καὶ πίπτουσιν· τινὲς λέγουσιν ὅτι ἀστέρες εἰσὶ ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι τελώνιά εἰσιν πονηρά. οὔτε ἀστέρες εἰσὶν οὔτε τελώνια, ἀλλὰ ἀποκόμματά εἰσι τοῦ οὐρανίου πυρός. Infrà: ἀστέρες δὲ οὐδέποτε πίπτουσιν, εἰ μὴ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ παρουσίᾳ τότε γὰρ καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται, ὁμοίως καὶ τὰ τελώνια πνεύματα τότε πεσοῦνται ἐν τῷ πυρὶ αἰωνίῳ. Damascenus Hierodiac. serm. 3. καὶ ἄλλοι ἐστάθησαν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἄλλοι εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἄλλοι ἐστάθησαν εἰς τὸν ἀέρα, αὐτοὶ ὅπου λέγουνται ἐναέρια Τελώνια. Eadem, φορολόγα πνεύματα, vocat Maximus Cythærensis Episcop. 18. Novemb. fol. 97. v. βάνω καθημερινὸν εἰς τὸν νοῦν μου τὴν κρίσιν, καὶ τὰς καταδρομὰς τῶν φορολόγων πνευμάτων. Georgius Hamartolus in Chronico MS. in Constantino Heraclii filio: καὶ ἀναφερόμενοι εὑρίσκουσι τελώνια φυλάττοντα μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὴν ἄνοδον, καὶ κωλύοντα τὰς ἀνερχομένας ψυχὰς, καὶ λογοθετοῦντα καθ' ἕκαστον τελώνιον τὴν οἰκείαν ἁμαρτίαν, τὸ μὲν τοῦ ψεύδους, τὸ δὲ τοῦ φθόνου, τὸ δὲ τῆς λοιδορίας, καὶ ἁπλῶς οὕτω καθ' ἑξῆς ἕκαστον πάθος ἰδίους τελώνας ἔχει καὶ διαλόγους, &c. Mox: καὶ πρὸς τὴν πύλην τοῦ κραίου φθασάντων ἡμῶν ἐν ᾗ τὸ τελώνιον τῆς προνοίας ἦν, &c. Rursum in eodem Augusto: καὶ τοὺς ὁδοστάτας τοῦ ἀέρος, καὶ δικολόγους, οὓς τελώνας καὶ φορολόγους ἡ θεία γραφὴ προσαγορεύει. Non quidem sacra Scriptura, sed illius interpretes ad illum locum Lucæ cap. 12. v. 20. ubi Christus, ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ. Vide Theophylactum ad hunc locum. S. Cyrillus, de dæmonibus: οἱ τελωνάρχαι, λογοθέται, καὶ πρακτοψηφισταί. Anastasius Sinaita orat. in defunctos: οἱ δεινοὶ τελῶναι, καὶ λογοθέτες. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 22. πικρότερον ἀπαιτήσουσιν οἱ πράκτορες ἄγγελοι. Sed & ἐμπόρους in Apocalypsi appellari δυνάμεις θείας, ἢ δαίμονας, observat Arethas cap. 55. Euchologium in officio agentis animam: ἐλεήσατέ με, ἄγγελοι πανάγιοι Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθέ με τελωνίων πάντων πονηρῶν. οὐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀντισταθμίζειν τῷ ζυγῷ τῶν φαύλων πράξεων. De iis dæmonibus rursum initio: ἰδοὺ ἐφέστηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν πνευμάτων κατέχοντες τὰς ἐμῶν ἁμαρτιῶν ἐγγραφὰς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. Ejusmodi porro exacti à Dæmonibus ægrum Monachum sub vitæ exitum circumstantibus λογοθεσίου historiam narrat Joannes Scholasticus, seu Climacus, grad. 7.

ΤΕΜΑΡΧΕΝΤΙ, τὸ ὀξυφοίνικον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΜΑΧΙΟΝ, *Frustum panis*, Nicephorus Monachus de Custodia cordis pag. 423. τὰ δὲ πάντα ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν, ὡς ἄν τις εἴποι ἄρτον, καὶ τὸ τεμάχιον, καὶ τὸ βουκίον.

ΤΕΜΠΗ, dicti quivis *Montium* στενωποὶ, quos Κλεισούρας vocant Græci ævi sequioris. Lexicon Herodoti: Τέμπεα, τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν, καὶ οἱ συνδενδροι τόποι. Τέμπη τῆς Κιλικίας, apud Nicephor. Bryennium lib. 1. num. 21. τέμπη τοῦ Αἵμου, apud Annam conjugem lib. 7. Solinus in Pontico:

Vos quoque qui resono colitis cava tempea cætu.

Aliàs τέμπη Hesychio & aliis, dicuntur σύνδενδρα χωρία. Vide Auctorem Etymologici, & Notas nostras ad Historiam Comnenicam pag. 206. 328.

ΤΕΜΠΛΟΝ, Pars ædis sacræ: sed quæ illa sit non liquido constat ex scriptoribus. Theodorus Studita in Jambis, εἰς τὸ τέμπλον.

Θείας τραπέζης πρὸ προσώπου σου βλέπων,
Λιθοῦ τὸ στεπτὸν, καὶ ὅλως στῆθι φόβῳ.

Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri n. 7. ubi de ejus adventu Romam: ἐξελθὼν Φίλιππος ἅμα Εὐσεβίῳ τῷ μοναχῷ, ἔρχεται ὁμοθυμαδὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. (S. Petri) καὶ στάντων ἀμφοτέρων ἐπὶ τὰ εὐώνυμα τοῦ ναοῦ, ἔνθα τὸ Τέμπλον τῆς ἐκκλησίας ἐστιν, αὖθις κατὰ θείαν οἰκονομίαν ἀποκαλύπτεται τῷ Πάπᾳ καὶ ἀποστέλλας ἕνα τῶν διακόνων, λέγει αὐτῷ, ἄπελθε ἐπὶ τὰ εὐώνυμα τοῦ ναοῦ, καὶ εὑρήσεις ἕνα τῶν διακόνων φέροντα φελόνιον, σὺν ἑτέρῳ μοναχῷ, &c. Ecce in sinistra S. Petri ædis sacræ parte *Templum* statuitur: quippe perperam vertit Eruditus Interpretes: *Constiteruntque in læva templi parte.* Ita enim vertendum fuit: *constiteruntque in læva ædis sacræ parte, in qua est templum Ecclesiæ.* Proinde *Templum* pars fuit ædis sacræ. Id præterea exertè indicat Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης, cap. 59. κηρία δὲ πληνθώσωσι μετὰ βαμβακηροῦ τημάτος ἐν τε τῶν λαμπάσι τῶν τέμπλων, καὶ τῶν προσκυνήσεων. Cap. 60. ἐν δὲ ἑορτῇ τῆς γεννήσεως τῆς Θεοτόκου ἐφέλκουσιν ἅπτεσθαι ἀπὸ τῶν ἱσταμένων κηρίων ἐν τοῖς δωδεκαφωτίοις ἀνὰ ἕξ, εἰς τὸ Τέμπλον ἕξ. Eadem habentur cap. 62. 66. 67. 68. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὥρισεν καὶ παρήγγειλεν ἀφότου ἀπέθανη
Μὴ παραπεράσει ὁ καιρὸς ἐκεῖνος καὶ ὁ χρόνος,
Τὰ ὀστέα τὰ μοναχὰ νὰ θέσουν εἰς στηθίκιν,
Στὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀνδραβίδαν,
Στὴν ἐκκλησίαν τὴν ἔπικεν, ὃ ἔδωκεν στὸ τέμπλος,
Τὸ κιβούριν ὅπου ἔπικεν, ὅπου ἦτον ὁ πατήρ του.

Ubi monendus Lector per Κιβούριν, hoc sepulcrum intelligi, uti in hac voce docemus. Proinde sepulcrum extructum est in Templo. Sguropulus in Historia Concilij Florentini sect. 4. cap. 16. ubi de Joanne Palæologo Imp. Venetias appulso: ἀπῆλθε πρῶτον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Μάρκου, καὶ τὰ ἐκεῖσε ἱερὰ κειμήλια ἐθεάσατο πολύολβα ὄντα καὶ πολυτάλαντα. Mox: ἔνθα δὴ καὶ τὰς

τὰς τοῦ ἱεροῦ καλυμμάτων Τέμπλου θείας εἰκονογραφίας κατάσδομεν τῇ αἴγλῃ τοῦ χρυσοῦ μαρμαιρούσας, &c. Deinde eas imagines olim ablatas è *Templo* Ecclesiæ Sophianæ Constantinopol. cum urbs à Francis & Venetis est expugnata, se accepisse tradit: πλὴν εἰ καὶ ἐκ τοῦ Τέμπλου τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας ἠκούσαμεν εἶναι ταύτας, &c. Ubi observare licet, Τέμπλον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, peculiari appellatione, dici, ita ut *Templum* aliud fuerit ab ipsa æde sacra, & illius duntaxat pars quædam. Neque alia notione hanc vocem usurpasse videtur Malaxus in Historia Patr. pag. 180. ubi de Hieremia Patr. Constantinop. à quo ædes sacra Deiparæ τῆς Παμμακαρίστου instaurata est & adornata: καὶ ἐν τῷ ἅμα ὅλον τὸ Τέμπλον, με τὰ ἅγια θύρη, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, τὸ σεσαθρωμένον, τὸ εὔγαλε καὶ ἔκαμεν αὐτὸ νέον, ὅλον γλυπτὸν μὲ καθαρὸν χρυσάφη, καὶ τὰς θύρας τοῦ βήματος. Deinde scribit supra Templum stetisse crucem, cui affixus erat mundi Salvator: τὴν δὲ τρίτην (κανδήλαν) ἄνωθεν τοῦ Τέμπλου τοῦ χρυσοῦ, ὅπου εἶναι ὁ σταυρὸς με τὸ χρυσάφη, καὶ εἶναι σταυρωμένος εἰς αὐτὸν ὁ κύριος καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου αὐτὸς ὁ Χριστὸς, τὴν δὲ τετάρτην ἐκρέμασεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ λέγω δὲ εἰς τὸν χόρον. Et infrà p. 184. ἔχει δὲ αὐτὸς ὁ ναὸς τῆς Παμμακαρίστου ἀντὶ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου τὸ ὡραιότατον καὶ λαμπρότατον χρυσὸν Τέμπλον, ἀπάνω μέσα τοῦ ζωοποιοῦ χρυσοῦ σταυροῦ, ὅπου εἶναι εἰς αὐτὸν ἐσταυρωμένος ὁ Κύριος καὶ σωτὴρ παντὸς τοῦ ἀνθρωπείνου γένους, καὶ αἱ εἰκόναι τῶν ιβ΄. δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ κάτωθεν τοῦ Τέμπλου, ἡ εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεγάλη καὶ λαμπροτάτη, &c. Exornatum igitur erat Templum cereis, & variis imaginibus duodecim Festorum, quæ Græci Dominica appellabant: quod idem Malaxus observat in Chronico MS. in Justiniano pag. 500. ἔκαμε δὲ ὁ Βασιλεὺς — καὶ στέμματα, ἤγουν Τέμπλα τῶν δώδεκα ἑορτῶν. Sed præsertim in apice crux eminebat, ut scribit Malaxus: unde licet conjicere *Templum* nihil aliud esse quam *Ciborium*, cui crucem imponi solitam docuimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 3. cap. 61. Sed & Ciborium Ecclesiæ S. Marci Venetiis variis adornatum imaginibus & candelabris habent Sansovinus & Stringa lib. 1. Descript. Venet. cap. 41. 42. Enimvero *Templum* appellatur, quod ædis cujusdam à cætera æde discretæ figuram exhibeat: unde Chrysostomus exponens ναοὺς ἀργυροῦς, in Actis Apostol. ἴσως κιβώρια μικρὰ dixit, quod ciboria quatuor altioribus columnis innixa Templi revera formam referant: quæ quidem, cum altari superimposita illud tegant, cælum exhibere dixit Germanus Patr. Constantinop. in Mystagogia: quò referri possunt quæ scribit Sallustius Philosophus in libro de Diis & mundo c. 15. οἱ μὲν ναοὶ τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ βωμοὶ μιμοῦνται τὴν γῆν. Denique *Templum* seu *Ciborium* Sophianum, urbe expugnata à Francis & Venetis, Venetias translatum scribit pariter Malaxus in eodem Chronico MS. pag. 790. ubi de Capta à nostris Constantinopoli agit: καὶ ἐσυνάξαν ὅλλα τὰ ἅγια λείψανα καὶ τὰ ἱεπάρια, καὶ εἰκονίσματα, τρανὰ καὶ μικρὰ ποτήρια ἐγκοσμημένα, βημόθυρα, Τέμπλα, ποδίαις, ἀέραις, καλύμματα ἐκλεκτὰ μετὰ μαργάρων, τὰ πολύτιμα Τέμπλα τῆς ἁγίας Σοφίας, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἕως τὴν σήμερον εἰς τὸ τρεζόρε τῆς τῆς Βενετίας. Mox: ἐπῆραν δὲ καὶ τὰ θυμιάματα τὰ μαλαματένια, — ὁμοίως καὶ τοῦ Τέμπλου ὁ ὁποῖος ἦτον ὅλος ἀργυροδιάχρυσος, πολύτιμος, γλυπτὸς, μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ἱεραρχῶν, Μαρτύρων, ὁσίων, ἔχων ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν Δέσποιναν Θεοτόκον μετὰ τοῦ Προδρόμου. Idem scribit Anonymus in Epistola ad Innocentium III. Papam edita ab erudito Cotelerio tom. 3. monument. Eccl. Gr. Præallatis addere lubet diploma Scholarii Abbatis S. Pantaleonis ex Gr. Lat. versum à Constantino Lascari, apud Rocchum Pirrhum in Archimandritatu Messanensi pag. 56. *Item dono imagines perpulcras, & coopertas auro, & Templum pulcrum: his omnibus intra ornatur Monasterium.* Ubi perperam Pirrhus ædem sacram Monasterij ibi innui existimavit.

ΤΈΜΠΛΟΝ, *Templum*, seu ordo *Templariorum equitum.* Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Μητροπολίτας, Ἀρχιερεῖς, τὸ Τέμπλο, τὸ Σπιτάλη.

Alibi:

Στὴν ἐκκλησίαν τὴν ἔπικεν, καὶ ἔδωκεν στὸ Τέμπλος.

Τεμπλομαΐστωρ, *Magister-Templi: toti Templariorum ordini præfectus.* Joan. Cinnamus lib. 4. n. 21. τὸ Σαγέλη τελευτὴν υἱέα, ἄνδρα Ἰταλὸν, καὶ τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ ἐφεστῶτα ἱππεῦσιν, ὃν Τεμπλομαΐστορα Λατῖνοι ὀνομάζουσι. Vide Gloss. med. Lat. in *Templum*.

ΤΈΜΠΟΡΕΣ, *Quatuor tempora*, quibus jejunium indicitur. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: ἂν ἐνίστεψει τῆς νηστείαις τῆς ἐκκλησίας, ἄς τὴν σαρακοστὴν, τὰς τέμπορες.

TENA´NTION, *Fibula* qua quid tenetur, ex Gallico *Tenant*, aut Italico *Tenente*. Oratio in Festum τῆς ὀρθοδοξίας, seu restitutionis imaginum, pag. 723. βλέπει τὸ τοῦ ἐγκολπίου τενάντιον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ, τὴν ἁγίαν καὶ ἀπαράλλακτον εἰκόνα τοῦ ὑψίστου ἐμφέροντος. Infrà: καὶ δὴ τεθέντος τοῦ τεναντίου ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, &c. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 3. Χλαμύδα ἠσθημένος ἀστεροπέραν περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον περονημένην. Ubi Cod. Græcobarb. μετὰ τρεναντίου, ἤτοι βούκλας ἠσφαλισμένην. Sed legendum Τεναντίου. Vox deducta fortè à Τένας, de qua mox, quæ collum significat, quod ejusmodi encolpia collo aptarentur.

ΤΈΝΑΣ, pro Τένων, *Collum, Cervix.* Martyrium MS. S. Theodori Magistri militum: κελεύει ὁ Βασιλεὺς σφαίρας μολυβδίνας τὸν τένοντα αὐτοῦ τοῦ μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ τύπτεσθαι ἀνηλεῶς, καὶ ὄνυξι σιδηροῖς ἀποξέειν τὰς σάρκας αὐτοῦ. Occurrit eâdem notione in Vita MS. S. Andreæ Sali cap. 7. ἀπὸ τοῦ τένατος, &c.

ΤΈΝΔΑ, *Tentorium, Tabernaculum.* Suidas: Παπυλεῶνος, σκηνῆς, ἤτοι τένδας. Rursum: Τένδα, παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου. Glossæ Basilic. Τένδα τὸ σφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα τένδω γὰρ τὸ διατείνω. Theophanes an. 1. Theodosij M. καὶ ἐκτρέψαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν. Leo in Tactic. cap. 5. §. 9. ἑτοιμάσεις καὶ τὰς λεγομένας τένδας, καὶ ἀτιγέας μετὰ τῶν αὐτῶν ἐξοπλίσεως, αἵτινες καὶ βροχὰς καὶ καύματα ἀπαλλήξουσιν. Constantinus in Tactic. pag. 16. διὰ τὰ λωρίκια, καὶ τὰς τένδας. Adde pag. 12. 44. 45. 50.

Τέντα, eâdem notione, quomodo Galli *Tente* efferimus. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Κλισίας, τὰς τέντας. Idem Leo cap. 10. §. 12. τέντα διπλᾶ. Cap. 18. §. 54. τουρκικαὶ τένται. Occurrit præterea cap. 11. §. 16. 20. Julius Africanus MS. de Apparatu bellico c. 69. τῶν ἱππέων ταγῆναι τέντας. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. καλὸν δὲ εἶναι τὰς τέντας κατὰ τὸ σχῆμα τῶν Ἀβάρων, ἢ Τούρκων, γίνεσθαι, ὅτι καὶ κομπαὶ καὶ χρειώδεις εἰσί. Occurrit præterea infrà, lib. 5. cap. 3. lib. 11. cap. 3. lib. 12. cap. 22. 24. apud Leonem Grammat. in Michaele Theophili F. pag. 465. Georgium Monachum in eod. Michaele, Nicetam in Manuele lib. 3. num. 2. ex Cod. Barbarogr. & in Murtzuphlo, Anonymum de Locis Hierosol. num. 1. Codinum de Offic. Aulæ Constantinopol. cap. 3. num. 11. cap. 16. num. 1. Joannem Cananum de Bello Constantinopolit. & Ducam Hist. cap. 16.

Τεντώνειν, *Tabernacula figere.* Ducas Hist. cap. 17. κακεῖ τεντώσας ἐν τῷ πολιχνίῳ τῶν Φρυγίων, &c. Utitur rursum cap. 28. pag. 106. Malaxus in Hist. Patr. pag. 161. ὡσὰν ἤλθαμε μὲ τὰ φουσάτα ἐδῶ μὲ τὸν Συχλάνον,

ϛενὸσαμδυ ἔξω, καὶ ἐκαθίσαμεν, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ἐτζ' ὥρισε καὶ ἴένωσαν τῇ ἴένλαϰ ὁ Θησεύς.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Δὲν εἶναι αὐτοὶ ὀπȣ̃ τὸ συχνὸς εἰς ῒȣ̃ς κάμπȣς ϛενόναν.

Vide Historiam Athenarum Georgij Contaris p. 65.

Ντένϰα, in Chronico MS. ejusdem Malaxi pag. 838. αὐτοὶ ἦ ἐπήραν καὶ τῶ μετῶν ἰά ἄρματα, τὰς ντένϰας, τὸ βίον, &c.

ΤΕΝΙΑ'ΖΕΙΝ. Vide in Καϛιριάζειν.

ΤΕ'ΝΤΑΛΙ, apud Myrepsum de Unguentis c. 42. Vide in Ἀτάλι.

ΤΕΠΠΙΤΟΠΟ'ΤΙΟΥΜ, πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀγροὶ, in Glossis Basilic. Legendum videtur Τεῤῥιτόριυμ.

ΤΕ'ΡΑ, *Terra*. Pachymeres lib. 11. cap. 12. quo loco ait Carolum Comitem Vadensem, ducta Catharina Balduini II. Imp. Constantinopol filia, Imperatorem Constantinopolitanum à Papa solemni ritu coronatum: ὃν καὶ εἰς βασιλέα ϛέψας ὁ Πάπας, καὶ δίχα τέρας, ἤγουν γῆς, ἐπικηρύξας κράτορα &c. Quibus verbis innuit Carolum ea tempestate donatum eodem epitheto, quo Joannes Anglorum Rex, qui Regno pulsus & exactus, *Sine terra*, ab Anglis & Francis nostris cognominatus est.

ΤΕΡΑΓΝΟΥΠΗΛ, τὸ ὑδρόμελι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΑΡΕΙΑ. Vide in Τετραρεία.

ΤΕΡΒΕ'Τ, in Glossis Saracenicis MSS. ἡ λευκὴ ἀλυπία, *Alypia*, *Turbet album*, Aetio.

ΤΕΡΒΗΣΙΔΕΣ, *Dervij*, qui apud Turcos Calogeris Græcorum & Monachis nostris respondent, in Chronico Veneto-Byzantino an 1522. Vide Pandectem Turcic. Leunclavij num. 34. 64. 171. ubi de eorum institutis.

ΤΕΡΓΙΑ'ΖΕΙΝ, *Comparare*, *Consonare*, *Convenire*, *Concordare*, παραβάλλειν, &c. Glossæ Græcobarb. νὰ συμφωνίσυν, νὰ τεργιάσυν, νὰ ὁμοφωνήσυν. Τεργιαϛὸν, σύμφωνον, in iisdem Glossis. Ἀτεργιαϛὰ, ἄφωνα, ἀνάρμοϛα, ibidem.

ΤΕΡΕΜΠΕΠΟΥ'Λ, καὶ τὰ ῥαμφιφὶλ, τὸ πέπερι μακρὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΕΝΟΥΘΙΝ. Vide in Ὠίτης.

ΤΕ'ΡΙ, *Æqualis*, *Iugalis*, ἴσος, ὅμοιος. Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes, de turture:

Πάντως εἰς ὄρος πέτεται, καὶ εἰς ἀέραν ἐντρέχει,
Καὶ ἐὰν φονδυθῇ τὸ τέριν τȣ, καὶ λήψει ἀπὸ τῷ κόσμȣ,
Εἰς δένδρον ȣ̓ κατέζεται, &c.

Τεριάζειν, *Æquipare*, *Comparare*, Ἰσȣ̃ν, παραβάλλειν. Τερίασμα, comparatio, παραβολή. Paulus Lagnius in Enchiridio Orthodoxo pag. 48. κάμε καὶ μίαν ξηγορίαν ἀπ' ὅσα κρίματα ἔκαμες εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐξετάζοντας τὰ περσινὰ κρίματα, καὶ τεριάζοντας τὰ μετὰ ἐφέτινά.

Ἀτερίαϛος, *Impar*, *Incomparabilis*, *Dispar*, ἀσύμβλητος, ἄνισος, ἀνόμαλος, ἀπαράβλητος, ἀνόμοιος. Ἀτεριάϛα, adverbialiter, ἀνίσως, &c. Ἀτεριοσύνη, *Disparitas*, ἀνισότης.

ΤΕΡΜΕΝΤΙ'ΝΗ *Terebintina*, θέρμινθος, Dioscoridi occurrit apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 1. cap. 87. & alibi: Τερεμίνθη, in Euchologio pag. 658.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ, *Terminus*, Glossæ Basilic. τέρμινος, ὅρος. Alibi: πρόθεσμία ἡ ῥητὴ καὶ τελευταία ἡμέρα εἰς τὸ ἤ τι, ἤγουν συμπεφωνημένη, ἣ παρ' Ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον.

Τέρμενον. Innocentius IV. Papa in Constit. pro Cypriis: εἰ μὴ ἴσως ὅταν ἴδη τȣ̀ς Κληρικȣ̀ς ἀμελȣ̃ντας, καὶ μὴ βȣλομένȣς ἐκλέξασθαι Ἐπίσκοπον, ὀφείλει αὐτὸς, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς τέρμενον δύο καὶ τρεῖς φορὰς. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Δότε με μίαν τέρμενο, ὅπως διὰ να μιλῶ.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Τὸ τέρμενο πȣ̀ ἔϛησεν ἀφέντης ὁ Θησεύς.

Infrà:

Μέσα σε τȣ̃το κόντεβε τὸ τέρμενο κ' ἡμέρα.

Historia Apollonij Tyrij:

Σύρε νὰ φεύγῃς ἀπόδω πλέον καὶ μὴν ἀργήσῃς,
Καὶ τριάντα μέρες τέρμενα σȣ̃ δίνωνα γυρίσῃς.

Rursum:

Τὴν ὥραν δὲν ἔβλεπασι, τὰ τέρμενα νὰ σώσȣ.
Σανέσωσεν τὸ τέρμενον, ὁ ῥύγας τὸ ἐκράζει.

Vide Τάρμε.

ΤΕΡΜΟ'ΤΡΥΧΟΣ. Glossæ Basilic. τερμίπυλοι, τερμότρυχος. Nescio an huc referri debeant Glossæ Lat. Gr. *Margum*, τερματέχος ἐκχαλκȣ̃ν ἱππικός. Quæ verba mendo non carent.

ΤΕΡΝΕΜΕ'ΝΤΟΝ, *Torneamentum*, *Decursio militaris*, *Hastiludium*. Joannes Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 42. de Latinis: καὶ τὴν λεγομένην τζȣϛρίαν, καὶ τὰ τερνεμέντα αὐτοὶ πρῶτοι ἐδίδαξαν Ῥωμαίȣς, ὕπω πρότερον περὶ τοιȣ́των εἰδότας ȣ̓δέν. Vide Gloss. med. Lat. in *Tormentum*, & Dissertat. 6. ad Joinvillam.

ΤΕΡΟΝΑΤΖ, ἡ κεδρία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΡΠΩΝ. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: παραγίνονται σὺν γυναιξὶν καὶ τέκνοις, βαϛάζοντες φορτία μεγάλα τέρπονας ὡμαμπελίνων παραπλήσια. Et infrà: καὶ ἁρπάζȣσιν ἐπί τινας ἡμέρας, ὑποϛρώσαντες ἑαυτοῖς τὰς τέρπονας, καὶ ἀπαίρȣσιν εἰς τὰ ἴδια εἰς τȣ̀ς ἐσωτέρȣς τόπȣς.

ΤΕΡΣΕΝΗ'. Vide in Ταρσενή.

ΤΕΡΤΕΡΙΑ'ΖΕΙΝ. Orneosophium cap. 62. pag. 224. ἱέραξ ὅταν ἄρξηται τερτεριάζεσθαι ȣ̔́τως αὐτὸ ποιεῖ ποίησον. Nescio an hæc Glossarii Græco Lat. ex Cod. Reg. 85. huc spectent: Τετρίζω, *Biscanto*, *Facio tenorem*. In Cod. Reg. 1596. ubi voces animalium describuntur. Τερετίζειν dicuntur ἀηδόνες.

ΤΕΡΤΙ'Α, *Tertia*, ἡ τρίτη, Hesychio, apud quem ut & apud Phavorinum Τέρτα scribitur.

ΤΕΡΤΙΟΔΕΛΜΑ'ΤΑΙ, dicti *officiales ac Domestici Moderatoris Phœniciæ Libanicæ*, in edicto 4. Justiniani ubi τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρειοτάτων Τερτιοδελμάτων, legere est. In collatione septima Concilij V. in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 72. fit mentio *Tertiostabilisianorum*: ubi vox *tertio* præponitur, quod ii essent ex tertio numero legionum *Dalmaticarum*, & *Stabilisianorum*, & ut Δαλμάτας, ἀνδρειοτάτȣς Justinianus, ita *fortissimos* hos vocat idem Synodicon. Neque enim placet eorum sententia qui has voces à Syriaco accersunt.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗ'ΜΕΡΟΝ, *Iejunium quadragesimale ante Pascha*: ἡ κατὰ τὴν τεσσαρακονθήμερον νηϛεία, Balsamoni Idem in Responso 53. μία γὰρ τεσσαρακονθήμερος νηϛεία ἐϛὶν, ἡ τῆς ἁγίας καὶ τȣ̃ μεγάλȣ Πάσχα, cum aliæ scilicet νηϛεῖαι ἑπτάημεροι sint ex præscripto: nempe jejunia ante quatuor festa, ut SS. Apostolorum, Natalis Christi, Transfigurationis Christi, & Deiparæ Assumptionis: ita ut si jejunium SS. Apostolorum & Natalis Christi ultra septem dies protendatur, id sponte & ultro fiat, vel ἀπὸ κτητορικȣ̃ τυπικȣ̃, seu ex Monasterij libro ordinario. Ita Balsamon. Michaël Patriarcha Constantinopolitanus; ubi de Liturgia Præsanctificatorum: ἡ τοιαύτη γὰρ μυϛαγωγία ἐξ ἀνάγκης συνδρομὸς ἐϛὶ τῷ κηρύγματι, καὶ ἅμα τῷ τῆς τεσσαρακονθημέρȣ νηϛείας παραδόσει συνεξαπλώσασα, ἐάν τις τὰ αἴτια ἀναλέξηται

ἀναλέξηται διά τινα κεκώλυται αἱ ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ γίνεσθαι, &c. Sic etiam appellatur in Novella Manuelis Comneni de Feriis, ubi ait μεσότητας τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας feriatas & ἀπράκτους esse. Vide Epist. 2. Photij in Additis.

Τεσσαρακονθήμερον præterea dicitur *Iejunium quadraginta dierum*, quod *ante Christi Natalem* observant Græci, sed maximè Monachi. Nam postea, refrigescente paululum pietate, illud ut cætera alia ante Sanctorum festa jejunia, ad septem dies redigunt, adeo ut si ultra jejunium producatur, non ex necessitate, sed ex mera devotione fiat, aut ex præscripta monasterio lege. Qui porrò quadragenarium dierum numerum observant, jejunium auspicantur 15. die Novembr. ut scribit Goarus in Euchologio pag. 207. cui concinit Anthologium Arcudij, in quo dicitur is dies esse ἀρχὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Georgius Protosyncellus scribens contra Marcum Ephesium, qui Latinis in Concilio Florentino utriusque Ecclesiæ in ritibus dissonantiam objecerat, eandem in Græcis ipsis Constantinopolitanis sua etiamnum ætate rituum diversitatem obtinere aliquot exemplis ostendit, ac præsertim in Christi Nativitatis jejunio: quidam enim, inquit pag. 764. ἀπὸ τῆς δεκάτης τετάρτης τοῦ Νοεμβρίου ἄρχονται νηστεύειν τὸ Τεσσαρακονθήμερον, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς α΄. τοῦ Δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς. Ubi ἀπὸ, significat post 14. Novembris, à quo jejunium S. Philippi interdum appellatur. Nomocanon Cotelerianus num. 433. de hoc jejunio: καὶ τὴν τῆς Χριστοῦ γέννας, Τεσσαρακοθήμερον ἀπὸ τοῦ ἁγίου Φιλίππου· τετράδι, τῇ τρίτῃ ἑσπέρᾳ· εἰ δὲ παρασκευὴ, τῇ πέμπτῃ ἑσπέρᾳ· εἰ δὲ τῆς Χριστοῦ γεννῶν ἑορτὴν, ἢ τετράδι, ἢ παρασκευῇ, ἀκολύτως ἐσθίειν. A Festo porro S. Philippi, à quo initium ducit hæc quadragesima, τεσσαρακοστὴν τοῦ ἁγίου Φιλίππου interdum appellant Græci, ut est apud Arcudium 15. Nov. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 89. τὰς δὲ δύο τεσσαρακοστὰς, τοῦ δὲ ἁγίου Φιλίππου, καὶ τῶν ιβ΄. Ἀποστόλων, κρέατος μὲν μὴ μετέχειν τοὺς κοσμικοὺς ὁρίζομεν. Sua denique ætate ἑπταήμερον fuisse auctor est Balsamon Resp. 53. Vide Christophor. Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 6.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ, *Milites quorum stipendium erat aureorum quadraginta.* Scylitzes in Michaele Balbo pag. 511. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνήρ τις πολεμικὸς, καὶ φρονήσεως, καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἄπειρος, τὸ ἐπώνυμον Ὀρύφας, στρατόν τινα προσάξει ἀθροίσας βασιλικῇ, τεσσαρακοντάρειον τότε καλούμενον, ἐκ τοῦ διωνομασθῆναι αὐτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα χρυσίνους. Aliam nominis rationem videtur suggerere Symeon Logotheta in eodem Michaële num. 4. ubi de infausta in Cretenses Agarenos Oryphæ Ducis expeditione: καὶ ἐπὶ Κρήτης στρατεύσαντες, ἄπρακτοι ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεχώρησαν, οἱ πλεῖους ἐκεῖσε κατασφαγέντες, ὧν καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας Τεσσαρακοντάριους ὠνόμασαν. Nescio porrò an huc referri possit quod habet Synesius ἐν Καταστάσει, sive in Elogio Anysij: Οὐνιγάρδαι μετὰ Ἀνυσίου Ῥωμαϊκαὶ χεῖρές εἰσιν· ἀνδρῶν δὲ τούτων καὶ τοὺς τεσσαράκοντα τοὺς παρόντας ἐπαινῶν μὲν ἔχω τῆς ῥώμης, ἐγγυήσασθαι δὲ τῆς γνώμης οὐ βούλομαι.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ', quadragesimus dies à morte alicujus, quo officium defunctorum pro eo agitur. Clemens lib. 8. Constit. Apostol. cap. 42. ἐπιτελείσθω δὲ τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς καὶ ἀναγνώσεσι καὶ προσευχαῖς, —— ἔνατα εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ κεκοιμημένων· καὶ τεσσαρακοστὰ κατὰ τὸν παλαιὸν τύπον. Typicum S. Sabæ cap. 30. pag. 66. τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ. Vide Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. cap. 21. num. 3. & infrà in Τρίτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ', *Quadragesima*, *Quadragesimale jejunium*, quod & τεσσαρακονθήμερον appellatur. Cùm verò quatuor Quadragesimas celebrent Græci, ea quæ Paschatem præcedit, κατ' ἐξοχὴν, appellatur Μεγάλη. Symeon Thessalonicensis in Responso 57. καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον τῶν ἄλλων Μεγάλη λέγεται, ὅτι καὶ ἕτεραί εἰσιν, αὐτὴ δὲ τούτων ὑπερέχει. Phavorinus: τεσσαρακοστή ἐστι σύμβολον καθαρισμοῦ τῆς ἡμετέρου σώματος εἰς παρασκευασίαν δόξης τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ· τάφος γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἐστι, τὸ σῶμα τῶν λογικῶν· ἡ δὲ ἀνάστασις αὐτοῦ ζωὴ παντὸς ἀνθρώπου. Licet porro jejunium Quadragesimæ apud Græcos numerum 40. dierum excedat; ut quod septem hebdomadas contineat, Τεσσαρακοστῆς tamen appellationem semper servavit. Socrates lib. 5. cap. 22. οἱ δὲ ἐν Ἰλλυριοῖς, καὶ ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι, καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πρὸ ἑβδομάδων ἕξ, τὴν πρὸ τοῦ Πάσχα νηστεύουσι, Τεσσαρακοστὴν αὐτὴν ὀνομάζοντες.

Sed & jejunia septem aut plurium dierum ante festa Sanctorum observari solita eandem nomenclaturam obtinent. Vide Τεσσαρακοστὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, apud Joannem jejunatorem loco supra allato. Atque hæc quadragesima prima post festum Pentecostes septimana initium, finem verò die 29. Junij, hoc est in eodem festo SS. Petri & Pauli sortitur, ut scribit Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 6. Habetur in Paschalio MS. Nicephori Gregoræ caput hoc titulo: ὅπως δεῖ εὑρίσκειν τὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νηστείαν.

Sunt & duæ aliæ Quadragesimæ, quarum altera est quæ τεσσαρακονθήμερον dicitur, & observatur ante festum Nativitatis Christi, ut innuimus in hac voce: altera est quæ observatur ante festum Assumptionis Deiparæ, initiumque sumit à 1. die Augusti, ut habet idem Angelus cap. 7. qui cap. 8. discrimen inter harum trium Quadragesimarum jejunia esse scribit, quod in Quadragesimis festorum Nativitatis Christi & SS. Apostolorum, non solum pisces, sed etiam iterata vice de die: in quadragesima Virginis bis quidem de die, sed pisces nequaquam comedere liceat. Præterea observandum Græcorum majorem Quadragesimam, seu jejunium Quadragesimale in feriam sextam ante sabbatum Lazari, hoc est in diem Veneris ante festum Palmarum desinere. Ita exertè Theophylactus Homil. in Mediam jejuniorum hebdomaden p. 1501. sed & Anonymus in Tractatu contra Græcos apud Stevartium: *Nec Quadragesimam celebrant, cum Quadrasima sit jejunium quadraginta dierum. Ipsi verò majorem septimanam à numero Quadragesimæ secludentes, sex hebdomadis Quadragesimam claudunt, tot enim sunt à prima eorum septimana, usque ad sabbatum, quod Palmarum ramos præcedit, in quo universaliter ab illis cantatur: Qua anima utilis est complemus Quadragesimam.* Vide quæ in hanc rem commentatur Henricus Valesius ad Eusebij lib. 5. cap. 24.

Τεσσαρακοστίζειν, *Quadragesimam agere*, apud Theodorum in Epitaphio matris suæ MS.

ΤΕΣΣΑΡΑΝΤΟΛΥΤΟΥΡΓΗΜΑ, *Missa per 40. dies celebranda.* Vide Goarum ad Euchlog. p. 678. & in Σαράκοντα.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΙΤΑΙ, sic dicti quidam Hæretici in Asia, qui Pascha quarto decimo die observabant, licet in sabbatum incideret. De iis agunt Concil. Laodicen. Can. 7. Ephesinum act. 6. p. 674. 682. sexta Synod. act. 11. Trullana Can. 95. Socrates lib. 5. Hist. Eccl. cap. 22. lib. 6. c. 1. lib. 7. cap. 29. Sozomenus lib. 7. cap. 18. Theodoritus serm. 3. Contra hæres. Epiphanius pag. 182. Photius in Bibl. Cod. 115. Harmenopul. de sectis, Auctor de initiis hæreseon num. 50. Nicetas in Thesauro Orthod. fid. lib. 4. pag. 195. Matthæus Blastares pag. 9. & alij.

Adde novam Collectionem Conciliorum Baluzij pag. 651. & Petavium l. 2. de doctr. temp. c. 58.

ΤΕΣΣΑΡΟΚΑΝΤΟΥΝΟΣ, *Quadratus*, τετράγωνος. Τεσσαροκαντουνίζειν, *Quadrare, in quadram figurare*, τετραγωνίζειν.

ΤΕΣΣΑΡΟΣΤΡΑΤΟΝ, *Quadrivium*, Τετράοδος. Vide Στράτα.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ, *Tesserarius*. Plutarchus: ἐν δὲ τούτοις, Οὐετέλλιος καὶ Βάργιος, ὁ μὲν Ὀπτίων, ὁ δὲ Τεσσεράριος· οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ τὰς τῶν ὀπτήρων ὑπηρεσίας τελοῦντες. Vide Vegetium lib. 2. cap. 7.

ΤΕΣΤΑ, *Catinus testaceus*. Euchologium pag. 624. ὧν δὲ ψαλμῶν λεγομένων, κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ μύσας τε, καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα, καὶ τέστα ὁ λέγεται λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ, *Parvum mantile*, in Turcogræcia Crusij pag 188.

ΤΕΣΤΑΜΕΝΤΑΡΙΟΣ, *Testamentarius*, ὁ γραφεὺς εἰς διαθήκην, in Glossis juris MSS. Qui in Testamento scribitur.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ, Monetæ species tum primum cusa à Nicephoro Phoca Imp. Scylitzes pag. 658. ἐπλάττωσε δὲ καὶ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τεταρτηρὸν ἐπινοήσας. Vide Salmasium ad Lampridium pag. 217. 218. & quæ de hac moneta observamus in Dissertat. de inferioris ævi Nomismatibus n. 87. & in Gloss. med. Lat. in *Tartaron*.

ΤΕΤΑΡΤΙΑΖΕΙΝ, *Quadripertiri*, τετραχῶς μερίζειν.

ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ, *Hostiæ præsanctificatæ*, προηγιασμένα δῶρα, apud Pachymerem lib. 7. cap. 28. Euchologium in Liturgia Præsanctificatorum pag. 191. προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελειωμένη αὐτὴ ἡ θυσία. Chronicon Alexandrinum an. 5. Heraclij: ἰδοὺ θυσία τετελειωμένη δορυφορεῖται. Vide Τέλεσμα.

ΤΕΤΕΡΙΖΕΙΝ. Vide in Τερτεριάζειν.

ΤΕΤΙΟΣ, τέτοιος, τότοιος, *Talis*, τοιοῦτος. Historia Apollonij Tyrij:

Γυναῖκες, ἄνδρας, καὶ παιδία, να κάμνουν τέτιο κλάμα.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Εἰς τέτιον τρόπον ὁ Θησεὺς μιλῶντας πολλοὺς ἐσφάγη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΟΝ. Vide in Βῆλον.

ΤΕΤΡΑΒΗΟΝ, *Quadrivium*, ita dictum quoddam ædificium quatuor portis pervium Constantinopoli, quod postmodum τετράπυλον appellatum fuisse scribit Codinus in Origin. Constantinopol. num. 53. De eo pluribus egimus in nostra Constantinopoli.

ΤΕΤΡΑΒΟΛΟΣ. Auctor Incertus post Theophanem in Leone Armenio, pag. 434. πρὸς δὲ τούτοις παρασκευάζει διαφόρων ἑλεπόλεων ὄργανα τε καὶ μηχανήματα, καὶ μαγγανικὰ παμμεγέθη, τριβόλους δὲ, καὶ τετραβόλους, καὶ χελώνας. Vide Gloss. med. Lat. in *Tribulus*.

ΤΕΤΡΑΓΑΜΙΑ. Scylitzes in Basilio & Constantino, de Nicolao Chrysoberga Patr. Constantinop. ὅσης καὶ τοὺς διακρινομένους ἥνωσε διὰ τὴν τετραγαμίαν. Ita Meursius. Sed editio Regia pag. 702. rectè τετραγαμίαν præfert. Univit nempe eos qui ab Ecclesia se separaverant ob controversiam ortam sub Leone Philosopho Imp. de quartis nuptiis.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΥΡΟΝ. Vide in Ἀγγούριον.

ΤΕΤΡΑΓΚΑΝΘΟΝ, pro τραγάκανθον, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 96. 97. ex Cod. Reg. & alibi.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ, *Quadrangulus*. Phortius περὶ στρατηγ. στρατηγ. lib. 2.

Εὕρον φιλὸν κομαλάκη
Καθ' ὥσπερ τετραγωνάκη.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, *Quadriporticus*, in atriis Ecclesiarum Theophanes an. 8. Leonis M. τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τετράγωνον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τὸ ἁγιαστήριον. Ubi Cod. Palatinus τετράστωον præfert.

ΤΕΤΡΑΔΑ, τετράς, *Quarta feria hebdomadæ: Dies Mercurij*. Clemens Alexandrin. lib. 7. Strom. οἶδεν αὐτὸς καὶ τῆς νηστείας τὰ αἰνίγματα τῶν ἡμερῶν τούτων, τῆς τετράδος καὶ παρασκευῆς λέγω. Socrates lib. 7. cap. 22. de Theodosio Juniore: νηστεύειν τε τὰ πολλὰ, καὶ μάλιστα τὰς καλουμένας τετράδας καὶ παρασκευὰς ἡμέρας. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 88. καὶ μὴ τετράδα ἢ παρασκευὴν φυλάττειν ἐν τοιούτῃ. Petrus Alexandrinus in Epitome Canon. τετράδι γὰρ καὶ παρασκευῇ νηστευτέον, &c. Ita apud Philostorgium lib. 10. cap. 12. τετράδος καὶ παρασκευῆς νηστεία. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 44. καὶ τετράδην καὶ παρασκευὴν ἵνα δίδωται — ἵνα ἕκαστον ἄνθρωπον ἀνὰ φωλέας δεκαπέντε. Nicetas in Man. lib. 4. num. 6. τετράδα καὶ παρασκευὴν νηστίμους ἡμέρας vocat. Vide Nomocanon Cotelerianum num. 160. 279. Occurrit passim.

Τετραδοπαρασκευή, *Tertia & quinta feria hebdomadis*. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 88. δευτέραν μὲν, καὶ τετραδοπαρασκευὴν ἐσθίειν ἔλαιον καὶ ὄσπρεον μετὰ λαχάνων μόνον. Occurrit ibi non semel, & in Canonario Joannis Monachi pag. 113. apud Anonymum de Dissidio Græcorum & Latinorum; in Nomocanone Coteleriano num. 417. in Epist. 44. Joannis Zonaræ, quæ est 45. apud Lambecium lib. 3. Comment. de Bibl. Cæsar. p. 156. &c.

Τετραδῖται, Hæretici Sabbatiani, sic dicti, inquit Constantinus Harmenopulus de sect. cap. 15. ὅτι τὸ Πάσχα ἑορτάζοντες, οὐ καταλύειν, ἀλλὰ νηστεύειν αἱροῦνται, ὡς ἐν ταῖς τετράσιν ἡμᾶς. Interrogationes de Jejunio post Typicum pag. 131. κατὰ μὲν τοι τυροφάγον οἱ αἱρετικοὶ οἱ λεγόμενοι τετραδῖται μεγάλην νηστείαν παρατηροῦσιν. Horum præterea meminere Synodus Trullana Can. 95. Balsamon ad Concil. Constantinopol. Can. 7. Theophanes an. 1. Michaelis, Scholiastes Bibl. Photij ad p. 404. Nicephorus Callist. lib. 18. cap. 49. Matthæus Blastares p. 9. &c.

ΤΕΤΡΑΔΕΡΜΑ. Vide in Δέρμα.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ, *Excubiæ extra castra, quæ quatuor militibus constabant*: Gallis, *Garde avancée*. Anonymus MS. de Castrametatione: τὰ δὲ ἐξ ἔθους ἐξώβιγλα καὶ ἐσώβιγλα τὰ καὶ πλησιέστερον ἱστάμενα, δεῖ ποιεῖν ἀκοντιστῶν καὶ τοξοτῶν πεζῶν· τὸ ἐσώβιγλον ἐχέτω ἄνδρας ὀκτὼ, διϊστάμενα ἕκαστα ἀπὸ τοῦ χάρακος ὡσεὶ τόξου βολὴν, ἢ καὶ μικρόν τι πλέον. τὰ δὲ ἐξώβιγλα μακρότερον ἱστάσθωσαν ἀπέχοντα τῶν ἐσωβίγλων μὴ πλέον λιθοβολῆς· ταῦτα δὲ ἀπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν ἔστωσαν, ἅτινα καὶ καλοῦνται Τετράδια. Infrà: αἱ δὲ πορρώτερω γινόμεναι (βίγλαι) αἱ καὶ ἐξώβιγλα καλοῦνται τετράδια ἔστωσαν. Nicephorus περὶ παραδρ. πολέμ. c. 9. ἀποστέλλειν δὲ καὶ τέσσαρα ἕτερα Τετράδια ἱστάμενα, ἐφίππους καὶ αὐτοὺς, ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ φοσσάτου ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένα. Aliàs,

Τετράδιον στρατιωτῶν, apud S. Lucam Act. cap. 12. v. 4. & Nicetam in Man. lib. 1. est *quaternio quorumvis militum*.

ΤΕΤΡΑΔΙΣΙΟΣ, nempe λίθος, *lapis quadratus*, majoris magnitudinis. Codinus de Orig. Constantinop. pag. 21. ἔστησεν ἐκεῖσε δύο ἵππους κυκλόρους ἀντιζοκοπημένους, λιθίνους τετραδισίους σωσ... τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ. Rursum pag. 24. ὑπερθεν δὲ τῶν μεγάλων κιόνων τῶν τετραδισίων, &c. Atque inde fortè dictum Constantinopoli τετραδίσιον τὸ ὀκτάγωνον, juxta Chalcen, constans octo porticibus, in quo morabantur 12. Oecumenici Doctores, quos una cum ipsa æde ac libris igne consumpsit Leo Isaurus, quod illud ex lapidibus

lapidibus quadratis constructum esset. Vide eundem Codinum pag. 42.

Τετραδιαῖος, eâdem notione. Anonymus in Paraphrasi oraculor. Leonis Imp. pag. 277. πλατεῖα ὁδὸς καὶ λιθόστρωτος ἔχουσα λίθους ξεστοὺς καὶ τετραδιαίους. Vide Gloss. med. Lat. in *Quadratarii*, & infrà in Τετραπέδικος.

ΤΕΤΡΑΈΝΤΟΝ. Chronicon Alexandrin. ubi de Seditione Victoriatorum: καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα σὺν τοῖς φοβεροῖς καὶ θαυμασίοις κίοσι πᾶσι ἐκ τετραέντου κατελύθη. Paulò aliter Theophanes an. 5. Justiniani pag. 157. καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίοσι, καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου κατελύθη. Ubi Goarus Interpres: *Tota vero quadripartito in ruinam concidit*. Vide Τρίλιθος.

ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΈΛΙΟΝ. Vide in Εὐαγγέλιον.

ΤΕΤΡΑΚΆΝΘΗΛΟΣ. Vide in Κανθήλιος.

ΤΕΤΡΑΚΈΡΑΤΟΝ. Vide in Κεράτιον.

ΤΕΤΡΑΚΊΟΝΙΝ, *Quatuor columnæ*. Epiphanius Hagiopolita de locis SS. pag. 50. κάτωθεν δὲ τοῦ οἴκου ἐστὶ τετρακιόνιν, &c. Adde pag. 57.

ΤΕΤΡΆΜΕΡΟΝ, Τετραμήνιον. Vide in Μέρα.

ΤΕΤΡΆΝΣΙΤΟΝ. Anastasius Bibliothecarius in Collectaneis pag. 257. meminit *Plutini beatissimi Imperatorii Pistoris*, id est, *qui super omnes pistores publicos est, eorum videlicet qui annonas Scholarium omnium solvunt, quod appellatur Tetransiton*. Vox videtur formata ex τετράσιτος, *quadruplex annona*, ut monui in Gloss. med Lat.

ΤΕΤΡΑΝΥΜΦΟΝ ædes sic appellata Hierosolymis, quatuor Nymphis fortè dicata. Aut potius regio sic dicta à quatuor Nymphæis, seu aquarum receptaculis ibi extructis, de quibus videtur intelligendus Libanius in Monodia de Nicomedia terræ motu subversa: τὰ λουτρὰ Χαρίτων καὶ Νυμφῶν αὐτῶν, ὧν τὸ μέγιστον ὁμώνυμον βασιλεῖ τοῦ ἐκποιήσαντι, πόλεως ἀντάξιον. His enim verbis non balneas publicas, sed aquarum receptacula intelligit, Gratiis ac Nymphis dicata. Chronicon Alexandrin. an. 3. Hadriani: καὶ καθελὼν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις, ἔκτισε τὰ δύο δημόσια, καὶ τὸ θέατρον, καὶ τὸ τρικάμαρον, καὶ τὸ τετράνυμφον, καὶ τὸ δωδεκάπυλον, τὸ πρὶν ὀνομαζόμενον Ἀναβαθμοί, καὶ τὴν Κόδραν.

ΤΕΤΡΑΟΎΓΓΙΟΝ, *Triens*. Chronicon Alexandrin. an. 18. Aurelij Antonini: ἐπὶ τούτων ὑπάτων νόμος ἐτέθη, ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὰ πατέρα τὰ τέκνα, καὶ τῷ ἀχαρίστῳ δὲ παιδὶ τὸ τετραούγγιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

ΤΕΤΡΑΠΕΔΙΚΟΣ. Constantin. de Adm. Imp. cap. 29. αὐτὸ κάστρον οὔτε ἀπὸ βησάλων ἐστὶν ἐκτισμένον, οὔτε ἀπὸ ἐγχωρίου, ἀλλ' ἀπὸ λίθων τετραπεδίκων ἐχόντων εἰς μῆκος ἀνὰ ὀργυιὰς α', πολλάκις καὶ ἀνὰ δύο, καὶ τὸ πλάτος ἀνὰ ὀργυιᾶς μιᾶς, &c. Ubi Meursius *lapides quadratos*: putabant legendum τετραδισίων, de qua voce egimus supra.

ΤΕΤΡΆΠΕΖΟΝ, *Cœnaculum*, Τρικλίνιον, in Corona pretiosa.

ΤΕΤΡΑΠΛΑΤΕΊΑ, *Quadrivium*, vel *quadriporticus*, seu potius *forum quaterna porticu cinctum*. Chronicon Alexandrinum an. 10. Hadriani: Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ καὶ ἀγορὰς ἐποίησε, καὶ τετραπλατείας, καὶ τὰ τείχη. Interpres *quatuor regiones* vertit.

ΤΕΤΡΑΠΛΗ *Quadrupla*, exactio inducta fortè sub Constantio, vel sub Juliano. S. Basilius Epist. 373. οὐδὲ γὰρ οἱ Πυθαγόρειοι τοσοῦτον προσετίμησαν τὴν Τετρακτὺν, ὅσον οἱ νῦν ἐκλέγοντες τὰ δημόσια τὴν Τετραπλῆν· καίτοιγε ἴσως τὸ ἐναντίον εἰκὸς ἦν, ὅτι ἐστὶν ὅλα, καὶ εὐπορεῖν λόγων τοσούτων, αὐτὴ ἡμῖν εἰς τὴν τῆς τετραπλασίων ἔκτισιν ὑπόκεισθαι.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ, *Mensa quævis*, sed maximè illa in qua vasa ad ornatum reponuntur: *Abacus*. Martyrium S. Placidæ, seu S. Eustathij, ex Cod. Cæsareo: ὑπερβάλλων πάντας τοὺς ἐνδόξους, ἔν τε κτήμασιν, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τετραποδίοις, καὶ τῇ λοιπῇ περιουσίᾳ.

Τετραπόδιον, *Mensa quadrupes*, in qua panis cum frumento, vinum, & oleum benedicenda offeruntur, quæ interdum in Analogio reponuntur, ut in voce Ἀναλόγιον observatum: vel etiam ad alios usus Ecclesiasticos. Philotheus Patr. Constantinopol. de Ordine sacri Ministerii pag. 6. καὶ τὰ μὲν μανουάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τοῦ προσυντεθέντος τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου, καὶ πέντε ἄρτων, δίσκος &c. Adde Euchologion pag. 625. 898. Typicum S. Sabæ cap. 11. καὶ οὕτως εἰσοδεύει μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ ὅλος ὑποστρωμένης τετραποδίου, τίθεται ὁ τίμιος σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ.

ΤΕΤΡΆΠΟΡΤΟΣ. Vide in Πόρτα.

ΤΕΤΡΆΠΥΛΟΝ, *ædificium quatuor portis pervium*. Joannes Carpathi Episcopus, in Narrat. MSS. de Anachoretis: σὺ τετράπυλος εἶ, καὶ ὁ θέλων εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται. Vide Martyrium S. Anastasii & Sophronium Patr. Hierosl. de SS. Cyri & Joan. miraculis, in act. 4. Concilij Nicæni II. pag. 216. 215. & Constantinopolim Christ. lib. 2. pag. 178. 179. τετράπυλον τῆς Ἀντιοχείας meminit Theophanes an. 1. Joviani.

ΤΕΤΡΑΡΕΊΑ, *Petraria*, Λιθοβόλος. Ita tùm efferebant, pro Πετραρέα. Parecbolæ Heronis: οἱ δὲ μηχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινητὰ ἔργα, οἷον τετραρέας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας. Similia habet Anonymus MS. de urbe obsessa. Leo in Tacticis cap. 15. §. 27. πέμπε καὶ ἐμπύρευε ὕλην πυρὸς προσδεομένη τῇ ἀγίτῃ διὰ τῶν πετροβόλων μαγγανικῶν τῶν λεγομένων ἀλακατίων, ἢ τετραρέων τῶν πετρῶν πυρὸς πεπληρωμένων δι' ὕλης, καὶ βαλλομένων κατὰ τῶν ἐμπρησθῶν οἴκων, &c. ubi Pigafetta, *co' difici detti petrarii*, rectè vertit: Apud Nicetam in Manuele lib. 5. num. 7. ex Cod. Barb. MS. τετραρέαι καὶ μαγγανικὰ ξύλα. Ubi alter, ἑλεπόλεις. & in Alexio lib. 3. num. 10. λίθους μετ' αὐτῶν τετραρέων ῥίπτοντες. In Balduino num. 2. ex eodem Cod. MS. ἵνα στήσῃ τετρασέας ὅπως ἐκφοβήσει τοὺς εὑρισκομένους ἐντός. Infrà: ἀπὸ τετραρέας τῶν λόγων πνευματικῶν.

Τεραραία, perperam, ni fallor, pro τετραρέα, apud Theophanem an. 1. Artemii: κτίσας τοξοβολίστρας καὶ τεραραίας εἰς τοὺς πύργους, καὶ μαγγανικά. Ubi Miscella: *Sistens arcobalistas, & magnas in turribus, & argumentosas alias machinas*. Cod. al. habet τεραρέας. Vide Gloss. med. Lat. in *Petraria*.

ΤΕΤΡΆΡΧΗΣ, vox Tacticorum, quam sic explicat Leo in Tacticis cap. 4. num. 13. Τετράρχης ἐστὶν ὁ καὶ Φύλαξ, ὁ λεγόμενος Οὐραγὸς καὶ τελευταῖος ἱστάμενος τῆς ἀκίας.

ΤΕΤΡΑΣ, Τετράδιον, Τετραδίσκιον, *Quaternio*; Quaterna folia simul juncta. Glossæ Basilic. ἰστέον δὲ ὅτι μὲν ἐν σχήματι τετράδος ἐξ οἱασδήποτε ὕλης συντεθέμενον καὶ δεχόμενον τὴν διαθήκην, τάβουλα λέγεται· τὰ δὲ ἐξαλήμματα χάρτης, αὐτὸ χάρτης καλεῖται. S. Cyrillus in Epist. ad Clericos Constantinopolit. ἐν δὲ ὡς ἐν σχήματι τετράδος ἀλλόκοτον ἔχει τὴν ἐπιγραφήν. Basilius Seleuciensis lib. 2. de Miracul. S Theclæ cap. 16. καὶ ἀφαιρεῖσθαι μου τῆς χειρὸς τὴν τετράδα, ἐν ᾗπερ καὶ ταῦτα ἐκ τῆς δέλτου μετεγραφόμην. Nilus Monachus de Octo vitiis, ubi de deside lectore: πάλιν ἀναστρέψας αὐτὸν μικρὸν καὶ ἀναπτύσσων, τὰ τέλη τῶν λόγων περιεργάζεται, ἀριθμεῖ τὰ φύλλα, καὶ τετράδας ἐπιψηφίζει. His similia habet S. Antiochus in Homil. de Acedia. Concilium Ephesinum part. 1. cap. 1. cap. 17. δεξάμενος —— τετράδας ἐξηγήσεων παρ' αὐτοῦ Νεστορίου δι' Ἀντιόχου, &c. Synodus VI. Constantinopolit. act. 14. ἀλλ' ἐν προθήκῃ μὲν εἶναι τὰς τρεῖς τετράδας τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς

ἁγίας

ἁγίας πέμπτης ὠδῆς. Adde Synesium Epist. 141.

Τετράδιον, eâdem notione. Idem Synesius Epist. 143. ἐν τετραδίῳ τῶν ἰαμβείων εὗρον ἐπὶ τέλους τοὺς δώδεκα σίχους γραφέντας ἅμα, ὡς ἐπίγραμμα. Joannes Tzetzes Ch l.9. v.291.

Λαβὼν δέ τι τετράδιον μέγισον, ἐγεγράφειν,
Τρισταγισμοὺς ἐν σιχισμοῖς τετράδια ὡς δέκα.

Laudantur non semel in Concilio Ephesino act.1. Τετράδια Νεσορίου Patr. Constantinopolit.

Τετραδίσκιον. Idem Tzetzes Chil.9. v.284.

Ἀνθ' οὗ γράφων ἐξήγησιν Ὁμήρου τῇ Αὐγούσῃ,
Ἔχυσα καὶ μετάφρασιν ἡμαξευμένοις σίχοις,
Πρῶτον μὲν τετραδίσκια τῶν σμικρολάτων γράφων.

Vide Τετράδα.

ΤΕΤΡΑΣΈΡΟΝ. Vide in Σέρα.

ΤΕΤΡΑΣΣΑΡΟΝ. Vide in Ἀσάρειον.

ΤΕΤΡΆΦΥΛΛΟΝ, *Corona Imperatoriæ species*, è qua emergunt quatuor folia aurea, cujusmodi fuere, quas Latini *Hetruscas* appellatas scribit Plinius, sicque describit Tertullianus de Corona milit. *Præferuntur etiam illis* (Magistratibus) *Hetrusca: hoc vocabulum est Coronarum, quas gemmis & foliis ex auro quercinis ob Iovem insignes, ad deducendas thensas cum palmatis togis sumunt.* Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.6. num.18. de Imp. φορεῖ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ δοκοῦν αὐτῷ φόρεμα, ἤως ἢ κελυνωνίαν, ἢ τετράφυλλον, ἤτι ἕτερον ὅμοιον τούτοις.

ΤΕΤΡΑΏΔΙΟΝ, *Canon quatuor odis constans*, in Sabbatis, Quadragesimæ præsertim, cani solitus. Triodium in Sabbato 2. Hebdom. jejunior. ἀπὸ δὲ τῆς ϛ'. ὥρας εἰσέρχονται τὰ τετραώδια καὶ καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῆς ἁγίας τῆς μονῆς. In sabbato mediæ Hebdom. ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Μηναίου, καὶ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ παρόντα τετραώδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Ex his Tetraodiis Canonibus, extat ille qui in Sabbato sancto canitur, à Cosma Monacho, Majumensi Episcopo, inter Melodos præcipuo, primùm compositum, deinde auctus & completus à Marco perinde Monacho, Episcopo Hydruntino, Leonis Philosophi Imp. suasionibus. Leo Grammaticus in eodem Leone p.482. μετὰ δὲ τινα καιρὸν ἀνῆλθεν Μάρκος ὁ φιλοσοφώτατος Οἰκονόμος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ὤν, ὃς καὶ ἀναπληρώσας τῆς μεγάλου σαββάτου τετραώδιον τῆς κυρίου Κοσμᾶ. Similia habent Anonymus Combefisianus in eod. Leone num. 19. Scylitzes, Symeon Logotheta & Zonaras pag.144. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgiis pag. 419. Gregorij seu Georgij Metropolitæ Corinthi in Cosinæ Monachi Canones expositiones, in quibus una est, quæ sic inscribitur: εἰς τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου σαββάτου, ποίημα Μάρκου μοναχοῦ, ἄχρι τῆς πέμπτης ὠδῆς καὶ αὐτῆς· τὰ δὲ ἑξῆς ὠδῶν Κοσμᾶ μοναχοῦ. Canonis autem istius principium est,

Προσάββατόν τε σάββατον μέλπω μέγα.

Sed de hoc Tetraodio, consulendus omnino supralaudatus Allatius in Dissertat. 1. de libris Eccles. Græcor. p.72.73.74.76.77. præsertim ex Theodoro Prodromo, Nicephoro Callisto, & aliis. Vide Typicum S. Sabæ p.73.78.

ΤΈΤΤΑΝΟΣ, pro *Calx*, occurrit non semel apud Nicolaum Myrepsum. Vide sect.9. cap.71.

ΤΕΤΥΠΟΜΈΝΗ, *Formata*, *Epistola τύπῳ, seu sigillo Episcopi munita.* Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap.23. εἰ μὴ ἀπ' αὐτοῦ Πρωτεύοντος κατεξαίρετον λάβῃ τὴν, ἥτις λέγεται ἀπολυτικὴ, τετυπωμένην ἤτοι παράθεσιν. Ubi Concil. Carthaginense III. c.28. habet *formatam*. Vide in Τύπος, & Gloss. med. Lat. in *Formata*.

ΤΕΎΞΙΝΟΝ. *Aristolochia longa*, apud Interpol. Dioscor. cap.410.

ΤΕΥΤΕΡΤΈΡΗΣ, ita *Quæstor* dictus apud Turcos. Malaxus in Hist. Patr. pag.129. καὶ ἔδωκαν εἰς τὴν πόρτα τοῦ Συλτάνου πεσκέσιον τα χίλια φλωρία, — καὶ ὁ Τευτερτέρης δὲν τοὺς ἐδέχθη τελείως. Sic pag. 141. 168. 178.

ΤΕΥΤΡΙΟΝ, τὸ Πόλιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΥΧΟΣ, *Volumen*, in Gloss. Gr. Lat. & apud Harmenopul. lib.1. tit.1. §.11. Moeris Atticista MS. Τεῦχος, τὸ ἀγγεῖον τὸ δὲ βιβλίον λέγουσι Ἕλληνες. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap.77. τετράδια τεύχη.

ΤΕΦΈΣ, ἄγριον πήγανον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΦΈΣΙΑ, τὸ κασόρειον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. Aliæ ex Cod. 190. τεφεσία, τὸ ἄγριον πήγανον.

ΤΕΦΛΌΤΙ, Τεφλίτι, serpentis species, apud Cretenses. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 18. extr & cap.31.

ΤΈΦΡΑ, *Rogus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Μετὰ μεγάλης τῆς τιμῆς μνημόσυνόν του ποίκε,
Καὶς τέφραν ἐκατόρθωσεν ἐκείνου τὸ κόρμιν του.

Infrà:

Μνημμέρια νὰ τοὺς κάμουσι, καὶ τέφρα τοὺς ποίσουν.

ΤΕΦΡΑΤΊΤΖΗΝ, *Panis in cinere coctus*, vel *cinereus.* Ptochoprodromus de sua Paupertate, ex Cod. Reg.

Ὅρμησα τάχα καὶ ἐγὼ τῆς να γλυψῶ τζαγκάρης,
Ἵνα χορτάσης τὸ ψωμὶν τὸ λέγουν τεφρατίτζιν,
Ἀλλὰ τὸ μεσοκάθαρον τὸ λέγουν κιβαρίτιν.

ΤΕΧΝΙΚΟΊ, & Τεχνολόγοι, *Grammatici*, seu *Grammaticæ artis doctores*, ut est apud Eustathium, Iliad. α. pag.14. 22. & alibi passim: quomodo *Artigraphi* apud Latinos sequioris ætatis dicuntur. Idem Eustathius Il. β. pag. 368. ait τεχνικὸν nudè Herodianum Grammaticum appellatum. Apud Stephanum de Urbib. & Auctorem Etymologici, Apollonius Alexandrinus cognomento Dyscolus, Grammaticus insignis, Τεχνικὸς indigitatur: ut & Georgius Chœroboscus, in arte Grammatica sua ætate pariter singularis, apud Allatium in Syntagm. de Georgiis pag. 320. & ex quo Phavorinus Camers pleraque in sua cornucopia collegit. Laudatur in eodem syntagmate pag. 363. Georgii Lecapeni Τεχνολογία τῆς Γραμματικῆς. Denique Manuel Phile in Carm. in obitum Georgii Pachymeris:

Ὁ γὰρ καλά σε τεχνικὸς διδάσκαλος
Ἄρισον ἐκλήσατο, καὶ φίλον τέλος
Ἀναλυτικῶς ἐκδοθεὶς τοῖς πατράσιν.

Psellus in Synopsi disciplinarum MS.

Ὁ τεχνικὸς μὲν τίθησι ψιλὰ καὶ δασέα.

Et Joannes Tzetzes Chil.6. v. 406.

Οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, ῥήτορες, λογογράφοι,
Ἱσορικοὶ καὶ χρονικοὶ, καὶ τεχνικοὶ παλαιοί.

Ubi perperam Interpres Τεχνικὸς *artifices* vertit. Adde Chil.9. v.376. Idem rursum Chil.13. v.560. Τέχνην pro Grammatica usurpat:

Πᾶς δὲ κανόνων ἐργασῆς, καὶ τέχνης ζυγοσάτης.

Apud Eudociam in Joniis MSS. & Suidam, idem Apollonius Dyscolus, dicitur pater Herodiani τοῦ τεχνογράφου, cujus scilicet extat Grammatica.

Τέχνιον, *Artificium*, in Gloss. Græc. Latin. τέχνη τοῦ Γεωργίου, laudatur ab Eustath o Il. α. pag.107. Chœrobosci, fortè, quem sæpius laudat. Τεχνικὴ γλῶσσα, apud eundem pag. 140. Ptochoprodromus MS. de sua paupertate:

Ἀφ' οὗ δὲ τάχα γέγονα γραμματικὸς τεχνίτης.

Vide Gloss. med. Lat. in V. *Ars.*

Τζ, pro Σ, usurpant passim recentiores Græci scriptores. Eustathius in Dionysii περιήγησιν pag 100. edit. Henr. Steph. Τούτους νῦν Σάννους φασὶ, ἰδιωτικώτερον δὲ τζάνους, ὡς τὴν Κελσολὴν, Κελτζολήν· καὶ τὴν χώραν δὲ τῶν Σάννων Τζανικὴν λέγουσιν οἱ τὴν φράσιν ἰδιωτεύοντες. Vide Casaubonum ad Hist. Aug. pag 343.

ΤΖΑΒΑΡ σισχυλὶ, κέρχος ἰνδικὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΑΒΟΥΣΗΡ, τὸ ὀποπάναξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΑΓΑΝΟΣ, *Cancer*, ex Hispanico *Zangano*, Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 280. καρκῖνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοί.

ΤΖΑΓΓΑΙ, Τζάγγια, *Calcei*, seu potius *Cothurni*, cum crura & pedes tegerent: *Soccos* vocat Liuthprandus lib. 1. cap. 3. Glossæ Basilic. Τζάγγα, τὸ ὑπόδημα. Ita vero præsertim dicti Imperatorum coccinei coloris Cothurni, qui, tacito licet Tzangarum nomine, ita describuntur à Procopio lib. 3. de Ædific. Justiniani cap. 1. ὑποδήματα μέχρι ἐς γόνυ φοινικοῦ χρώματος, ἃ δὴ βασιλέα μόνον Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν ὑποδεῖσθαι θέμις. Leo Diacon. hist. MS. lib. 3. de Nicephoro Phoca: ὁ δὲ καταδέχεται τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ἐρυθρὸν πέδιλον, ὃ τῆς βασιλείας παράσημον μέγιστον πέφυκεν, ὑποδύεται. Eæ autem Tzangæ quas Sycioniis calceis similes fuisse innuit idem Liuthprandus in Legat. ubi Nicephorum Phocam Imp. describit *Sycioniis calceamentis calceatum*, asservabantur in Vestiario Regio cum vestes cæteræ essent in Ruchario. Aquilis ex margaritis & lapillis interstinguebantur, saltem extremis sæculis, ut est apud Codinum de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 5. num. 14. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἶδος ὑποδημάτων, ἃ καλοῦνται τζάγγια, ἔχοντα ἐκ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας καὶ ἐπὶ ταρσῶν ἀετοὺς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἅτινα καὶ φορεῖ ὁ Βασιλεὺς εἴς τε τοὺς περιπάτους καὶ τὰς προκύψεις· καὶ ὁ ταῦτα ποιῶν οὐ Τζαγγάριος, ἤγουν σκυτεὺς, ὡς οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ Τζαγγᾶς ὀνομάζεται. Addere debuerat colorem Tzancharum Imperatoriarum, Rubeum scilicet seu purpureum, uti passim ii cothurni describuntur ab auctoribus à nobis laudatis ad Villharduinum, & in Gloss. med. Latin. in V. *Tzancha*, ubi multa de Cothurnis istis annotavimus, quibus addi possunt quæ habent Scylitzes pag. 485. Theophylactus Bulgar. Archiep. de Institut. Reg. part. 2. cap. 27. Contin. Theophanis lib. 1. num. 24. Zonaras pag. 134. 172. Nicetas non uno loco, Constantinus in Avi vita num. 25. ed. Combefisii, Pachymeres lib. 2. cap. 4. 24. lib. 6. cap. 34. Cantacuzenus lib. 3. cap. 27. lib. 4. cap. 37. & alii sine numero.

At cùm ejusmodi Tzangæ Imperatoriæ ex *pellibus rubricatis*, ut ait Liuthprandus lib. 3. cap. 9. quas *Parthicas* vocat Pollio in Claudio, confectæ dicantur, quid hac voce intelligatur dubitari potest: tametsi in Gloss. med. Lat. ubi de *Parthicis pellibus* egimus, à Parthis populis, apud quos reperiebantur, dictas fuisse innuerim. Sed hujusce sententiæ, ne quid dissimulem, videntur refragari, quæ habet Mandevilla in Itinerario, si tamen fidem aliquam meretur autor meo judicio cæterà futilissimus. Is enim ubi Tartarorum Chami aulam describit, animalia ita fuisse appellata docet. Sic ille porrò: *Les murs d'entour sont couvers de peaux rouges qu'ils font de bestes qu'on appelle Patres, qu'ils font bien fort odorans, tellement que pour la bonne odeurs des peaux nul mauvais aër ne puet entrer au palais, & sont les peaux aussi rouges que sang, & luisent si fort contre le souleil, que a tres grant peine les peut t'en regarder, & plusieurs gens adorent ces bestes, quand il les voient, pour la grand & bonne odeur qu'elles ont, & prisent plus les peaulx, qu'ils ne feroient plates de fin or.* Atque hinc discere est, si, inquam, fides adhibenda huicce scriptori, quæ fuerint *Parthicæ pelles:* nam Paulus Venetus lib. 2. cap. 20. parietes tentorii Regii, non ejusmodi pellibus coccineis, sed Armellinis & Zebellinis vestitas fuisse scribit. Nescio tamen an ad has pelles coccineas & rubro tinctas colore, quibus ædium parietes exornabant, referri debeat quod scribit Lactantius in libro de Mortibus persecutorum num. 4. Decio Imperatori à Sapore Persarum Rege *exutam visceribus pellem, infectam rubro colore, ut in templo barbarorum Deorum ad memoriam clarissimi triumphi poneretur.* Sed & Ammianus lib. 23. scribit Persas pellibus solum stravisse, in quas expuisse nefas. Thephanes an. 2. Michaëlis Curopalatæ meminit pariter κοκκίνων δερμάτων. Utcumque sit, constat primitus Imperatorum calceos ex corio rubeo confectos, quod an sequioribus sæculis obtinuerit dubitari potest. Synesius in Orat. de Regno pag. 16. οὐ γὰρ βασιλικὸν ἡγεῖσθε, μὴ οὐχὶ καὶ τοῖς σκύτεσι τῶν ὑποδημάτων τρυφᾶν. Et suprà, calceos ejusmodi Augustorum margaritis exornatos fuisse innuit. Scribit Anna Comnena lib. 3 Alexiad. pag. 79. acto in ordinem Michaële Duca Imp. à Nicephora Botaviata Constantino Porphyrogenito illius filio, ut certis in locis cothurnorum color intermisceretur coccineus indulsisse, cum ut planè rubris uteretur non concederet: τὰ μὲν μέλανα ἐκεῖνον ἀποβαλεῖν διωρίσατο, ἐκ ποικίλων δὲ σηρικῶν ὑφασμάτων ὑποδήματα προσέταττε περιδεῖσθαι, ὥσπερ τὸν νεανίσκον ἐπαισχυνόμενος, καὶ τοῦ κάλλους ὁμοῦ καὶ τοῦ γένους ἀγάμενος· τὸ μὲν κόκκινον δι' ὅλου ἀπαστράπτειν αὐτὸ τῶν πεδίλων ἐφθόνει, τὸ δὲ τινας τόπους ἐκ τῶν ὑφασμάτων ἀνθεῖν τὸ κόκκινον ὑπεδίδου.

Summarum deinde dignatum Fastigia per Tzangarum colores & ornamenta distinguebantur. Eæ porro erant, Despota, Sebastocrator, Cæsar, Panhypersebastus, & Protovestiarius. Anonymi Catalogus postquam hos recensuit:

Οὗτοι καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς πεδίλοις
Τὴν πρώτην ἐσχήκασι ἐν τέλει τάξιν.

Despotæ, Sebastocratoris, & Cæsaris Tzangæ aquilarum figuris interstinctæ micabant. Matthæus Monachus in Catalogo Offic. Palatii Constantinopol. de iisdem:

Σὺν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κεκοσμημένον μαργάροις.
Τῶν δ' ἀετῶν τοῖς σχήμασιν αἱ τῶν ποδῶν ἐμβάδες.

At licet aquilis ejusmodi exornarentur, harum dignitatum Tzangæ, erat tamen color diversus. Despotæ quippe τὰ ὑποδήματα erant διβολέα, seu duplicis coloris, χρώματος ὀξέως καὶ λευκοῦ, violacei & albi: ἔχοντα ἀετοὺς μαργαριταράτους ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἤτοι ἐπάνω τῶν ὑποδημάτων τῶν μουζακίων. Ita describuntur à Codino cap. 3. num. 5.

Despotam excipit Sebastocrator, cujus erant τὰ ὑποδήματα κυανέα, ἔχοντα ἀετοὺς συρματένους εἰς ἀέρα κόκκινον, ἐφ' ὧν εἴρηται τόπων τῶν τοῦ Δεσπότου. Ita Codinus eodem cap. num. 17. ex quo discimus ea coloris fuisse aërii seu cyanei, interstincta aquilis auro ductili adornatis in campo rubeo. Acropolita in Chron. num. 82. extr. ἐν τούτοις δὲ τὰ τῶν Σεβαστοκρατόρων διέφερον, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφος τοῦ βασιλέως τοῖς κυανοῖς πεδίλοις ἐγκεκολλημένους εἶχε, καὶ χρυσοϋφεῖς ἀετοὺς, ὁ δὲ Τορνίκιος γυμνὰ τούτων τὰ πέδιλα ἐπεδέδυτο.

Cæsaris Tzangas κυανέου coloris pariter extitisse scribit idem Codinus num. 23. in eo tamen differebant à Despoticis, quod aquilas non haberent. Nicephorus Gregoras lib. 4. init. ὁ δὲ μέγας Δομέστικος

ἐς τὸ τ͂ Σεβαςοκράτορ☉· ἐποίει δ' ἐπίσημον τὴν ἐκ τ͂ πενθερȣ͂ διαφοράν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις καὶ χρυσοϕαῆς αὐτῷ ἐνήρμοζον τὰ ἀετοί.

Post Cæsarem erat Πανυπερσέβαςος, cujus τὰ ὑποδήματα erant κίτρινα, ut habet Codinus cap. 4. num. 4. Scribit Nicephorus Gregoras lib. 7. Panhypersebasti dignitatem Theodoro Metochitæ Logothetæ cursus publici datam, angustiorem, quàm prius fuerat, effecisse Andronicum Palæologum Seniorem, concessis vestimentis, calceis, & equi ornamentis coloris lutei. καὶ τῷ τ͂ Πανυπερσεβάςȣ ἀξιώματι, ὃ νῦν καὶ αὐτὸ, διὰ τὴν πρὸς αὐτ͂ ςοργὴν, ἐνδοξότερον ἢ πρότερον εἶχε, πολλῷ κατεςήσατο ἐνδύμασι γὰρ καὶ πεδίλοις αὐτȣ͂, καὶ ὅσα τ͂ ἵππον τȣ́τȣ κοσμεῖ, κιῤῥοῖς τοῖς ἅπασι χρῆσθαι κεχάριςαι.

Protovestiarii verò ὑποδήματα erant πράσινα, secundum eundem Codinum num. 5. quomodo etiam ea describit Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. ἀμέλει καὶ τὰ ἐν τῇ σκηνῇ δηλούμενοι, ἐν οἷς ἦν καὶ τὰ βατράχια τὸ χρῶμα πέδιλα τ͂ Πρωτοβεςιαρίȣ. Et in Isaacio & Alexio num. 5. ἦν γὰρ ᾠκειωμένος αὐτῷ ὑπὲρ ἅπαντας, Πρωτοβεςιάριος ὢν, καὶ πράσινα φορῶν ὑποδήματα. Utriusque porrò Tzangas sic pariter attigit Matthæus Monachus:

Ὁ Πρωτοβεςιάριος, ὁ Πανυπερσέβαςός τε,
Οἱ σκιαδίοις ἐρυθροῖς χρυσῷ καθυφασμένοις,
Ἐξ ἀμφοτέρων τ͂ μερῶν χρῶνται νομίμως μόνοι,
Πρασίνοις δ' ὑποδήμασιν ὁ μὲν, ὁ δὲ κιτρίνοις.

Enimvero cæterorum ex plebe, vel etiam eorum qui dignitatibus Palatinis fulgebant μέλανα erant ὑποδήματα, ut est apud Theophanem an. 1. Nicephori general. Annam Comnenam lib. 3. pag. 79. Nicetam in Andronico lib. 2. & alios. Georgius Hamartolus. & ex eo Cedrenus de Heraclio: καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μέλανα ὑποδήματα περιβαλλόμενος ηὔξατο ὃν ἰδὼν ὁ Γεώργιος ὁ Πισίδης μετὰ τ͂ τοιαύτης ταπεινώσεως, ἔφη, ὦ Βασιλεῦ:

Μελαμβαφὲς πέδιλον εἰλήφας ποδὸς,
Βάψας ἐρυθρὸν Περσικῶν ἐξ αἱμάτων.

Leo Diaconus lib. 7. Hist. MS. de Phoca Tyranno sub Tzimisce: ἐρεσαί τε τοῖς πεδίλοις τ͂ ὀφθαλμὸν ἐρείσαντι δὲ φαντασίαν χρῆσθαι ἀλλόκοτον δόξαι γὰρ ἐκ ἐρυθρᾶ ταῦτα τυγχάνειν, ἀκραιφνῶς δὲ μελεμβαφῆ, &c. mox ea vocat ἰδιωτικὰ πέδιλα. Vide Tabell. IV. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Τζαγγίον. Chronicon Alexandrinum an. 4. Justini Thracis: τὰ γὰρ τζάγγια αὐτȣ͂ ἀπὸ τ͂ χώρας αὐτȣ͂ ῥȣσαῖα Περσικῷ σχήματι ἔχοντα μαργαρίτας. Ita etiam Theophanes an. 5. ejusdem Justini. Idem Theophanes an. 15. Heraclij: ἐκ γὰρ τ͂ ἀληθινῶν τζαγγίων ἐγνωρίζετο. Et an. 2. Constantini & Irenes: καὶ περιθέντες ςέφανον καὶ τζαγγίον. Leo Grammaticus pag. 466. καὶ οἱ Πραιπόσιτοι ἐνέγκαντες ςεμίσιον καὶ τζαγγία ἐνέδυσαν Βασίλειον. Adde pag. 468. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Σὺ παρατρέχεις τὴν ὁδὸν πεζὸς μετὰ τζαγγίων.

Historia Belisarii MS.

Πρῶτα φιλῆ τὰ χώματα, ἔπειτα τὸ τζάγγιν τȣ.

Vide Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. n. 47. Codinum de Offic. cap. 5. n. 14. &c.

Τζαγγάριος, *Calceolarius*, *Sutor calcearius*, σκυτεὺς, qui ὑποδηματοράφος, Constantino Porph. in Basilio n. 36. edit. Combef. dicitur. Moschopulus: σκυτοτόμος, παρ' Ἀττικοῖς, σκυτεὺς, ἤγȣν ὁ κοινῶς τζαγγάριος. Anonymus Tacticus MS. de Urbe obsessa, &c. οἷον ἁρματοποιὸς, μηχανοποιὸς, τζαγγαρίȣς, ῥάπτας, &c. Joan. Tzetzes Chil. 11. v. 223.

Πετρομαχασκοπάπȣτζον, τζαγγάριον, ξυλόσȣβλον.

Occurrit præterea apud Zachariam Pap. lib. 4. dialog. cap. 38. Auctorem incertum post Theophanem p. 436. Symeonem Logothetam in Leone Armenio n. 4. & Codinum de Offic. aulæ Constantinop. c. 5. n. 14. &c.

Τζαγκάρης, eâdem notione. Corona pretiosa: Τζαγκάρης, *Cerdo*, σκυτεὺς. Alibi, *Coriarius*. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σκυτοτόμος, ὁ Τζαγκάρης. Σκυτοδέψης, τὸ αὐτό. Prochoprodromus de sua paupertate:

Νὰ τ͂ εἰπῶ τίμαθε τὸ τζαγγάριν τὸ παιδίν σȣ,
Ἤτονεν ἔχω πετζοτὴν τάχα ψευδοτζαγγάριν.

Maximus Cythær. 13. Febr. ἦτον τζαγκάρης εἰς τ͂ τέχνην, Fabulæ Æsopi Græcobarb. καὶ ἔδωσεν πάντων τ͂ τεχνιτῶν, μόνον ὁ τζαγκάρης δὲν ἴσωσε νὰ πάρῃ. Infrà: καὶ διὰ τȣ͂το ἐσυνέβη ὅτι ὅλοι οἱ τεχνίταις εἶναι ψεύςαις, καὶ πλειότερον οἱ τζαγαράδες. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. Τζαγγάρης ἀξυπόλυτος, ῥαφτὴς πυραλυμένος. Galli dicimus, *il n'y a pas de plus mal chaussé que les cordonniers.*

Τζαγγαρος, Τζαγκάρος, eâdem notione. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. πραγματευταὶ καλαλάκηδες, μυρεψοὶ, καὶ τζαγγάροι. Nomocanon Cotelerianus n. 475. καθὼς καὶ οἱ τεχνῖται οἱ ψέγοντες τὰς τέχνας τ͂ συναδελφῶν αὐτῶν καὶ τ͂ μισθὸν αὐτȣ͂ κρατȣ͂σιν, ἤτε τζαγκάρȣ, ἢ ῥάπτȣ, ἢ παντὸς τεχνίτȣ, &c. Cœranis MS. ἱρεως ἰλλυλεκῆς γο... δ' μαυρῆ, τζαγκαρίȣ κοκκία δ'.

Σαγγάριος. Hesychius: σκυτεὺς, σαγγάριος, καλιγάριος. Nomocanon Cotelerianus num. 102. ἱερεὺς ὁ ἤξεύρων χειροτέχνας, κἂν τε ῥάπτης, κἂν τε σαγγάριος, &c.

Τζαγγᾶς, *Calcearius Imperatoris*, cum alij τζαγγάριοι dicerentur: ita Codinus cap. 5. n. 14. cujus verba supra descripsimus, & cap. 15. num. 20. cap. 18. n. 1. De ejus prærogativa, Vide in Διβέλλιον.

Τζαγγαρικὴ, *Ars sutoria*, apud Nicetam in Cod. Barbarogr. Τζαγγαρικὴ, καὶ ῥαπτικὴ, καὶ βαλμαδικὴ. Michael Patr. Constantinop. in epist. apud Crusium lib. 4. Turcogr. ep. 11. καὶ τζαγγαρικὴν τέχνην ἐπίςαται.

Τζαγγάρια, locus dictus Constantinopoli ubi habitabant τζαγγάριοι, apud Theophanem an. 5. Justiniani p. 155. ubi Cod. alter habet τζαγγαρεία.

Τζαγγότȣβος, *Qui tzangas & tibialia induit.* Ita cognominatus nescio quis apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 23. Vide Τȣβίον.

ΤΖΑΓΓΟΣ, *Sinister*, ex Italico *Zanco*, Occurrit in Scholiis ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑ, *Arcus Balistarius*, *balearis*, Græcis pridem incognitus, qui unde id nominis acceperint, non tradiderunt: alius proinde ab eo quem χειροβαλλίςραν vocant, cujus descriptionem habemus ex Herone Ctesibio. Heron alter in Parecbol. δεῖ μελετᾷν πάντα πῶς δεῖ ἠλίζειν (leg. ἀκοντίζειν) μετὰ τ͂ τοξοβαλιςρῶν, ἤτοι τ͂ τζαγγρῶν. Perperam scriptum in Cod. Colberteo τζαρχῶν. Anna Comnena lib. 10. Alexiad. pag. 291. βάλλει δὲ τις τοῦτον τ͂ Λατίνων διὰ τ͂ τζάγγρας κατὰ τ͂ κόμβος. ἡ δὲ τζάγρα τόξον μὲν ἐςὶ βαρβαρικὸν, καὶ Ἕλλησι παντελῶς ἀγνοούμενον. Deinde multis arcum hunc balearem describit, cujus verba omittimus, dum brevitati studemus. Nicetas in Manuele lib. 4. num. 3. ex Cod. barbarogr. μετὰ τζαγγρῶν καὶ ἑτέρων ὅπλων. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὰ τρȣμπέτζετα ἐσύρασιν, γήροθεν εἰς τȣ̀ς τείχȣς,
Ἡ τζάγγραις ἐκ ἀφιλάσιν ἄνθρωπον νὰ προκύψῃ.

Cantacuzenus lib. 1. Hist. c. 36. ὑπεράνω δὲ τ͂ οἰκήματος ξύλινον πύργον καταςρώματα ἔχοντα πέντε, ὡς ἐν ἑκάςῳ δὴ καταςρώματι τ͂ ἐκτοξων Λατινικῶν, τ͂ λεγομένων τζαγγρῶν, ἀφιέντων βέλη ἐςημένων ὀκτὼ. οἳ ἔμελλον τοὺς ἐπὶ τ͂ τείχȣς βάλλοντας ἀπωθεῖσθαι. Joan. Cananus de Bello Constantinop. καὶ πλοκωτὰς ἀπὸ βέργας ἔθηκαν ἔμπροσθεν τ͂ πασίας, ἵνα δέχονται τὰς σαγίτας τ͂ τοξων καὶ τ͂ τζαγγρῶν τ͂ Ῥωμαίων. pag. 189. μετὰ ζαγγρῶν τε καὶ τόξων. Vide quæ annotamus ad Alexiadem pag. 357.

Μαγγανότζαγγρα, apud Heronem in Belopœcis.

Τζαγγράτωρ,

Τζαγκράτωρ, *Arcubalustirius*. Nicetas in Manuele lib.2. num.2. Φραξάμενοι τε ὡς εἶχον τὰ τείχη τοξόταις καὶ ζαγκράτορσι. Pachymeres lib.11. cap.21. πέμπει τινὰ Σγοῦρον, στρατοπεδάρχην τῶν τζαγκρατόρων τετιμημένον. Meminit ejusdem dignitatis Codinus cap.2. num.68. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.2. cap.12. ἐρωτηθέντες δὲ περὶ τῆς ποσότητος τῶν ἐξόδων, ἐσκέψαντο, καὶ εἶπον ὅτι εἶναι χρεία τζαγκρατόρων τριακοσίων, καὶ κατέργων τριῶν, διὰ φυλακὴν τῆς πόλεως. Cap.23. καὶ ὁ μὲν εἰς ἐξ αὐτῶν γραφῇ πρὸς τὴν Βασιλείαν, καὶ οἰκονομήσῃ κάτεργα καὶ τζαγκράτορας, ἵνα ἐνδῶσι, &c. Adde sect. 3. cap.8. sect. 8. cap. 3. & idem Concilium Florentinum pag. 7. ult. edit. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

> Καὶ τζαγκρατόρους διακοσίους, ἐκλεκτοὺς γὰρ εἰς ἄκρον.

Rursum:

> Τοὺς τζαγκρατόρους ἔβαλαν, τὸν πόλεμον ἀρχῆσαν.

Ducas cap. 27. ἵνα λάβωσι γνῶσιν ὄντες οἶδος τούτων ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους φράγγους τζαγκρατόρους καὶ δορυπόμπους. Cap.39. εἰς ἢ τοξότης, ἢ τζαγκρότης, ἢ πετροβολιστής. Utitur etiam Phranzes lib. 2. cap. 14. Ex his emendandus Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap.18. μηδεὶς αὖ κληρικὸς τοξοτῶν, ἢ τζαγκρατόρων, ἢ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν αἱμάτων προηγείσθω. Ubi Lat. *Nullus quoque clericus Rottariis, aut hujusmodi viris sanguinum præponatur*. Perperam edit. τζαγαρίων.

Τζαγκροτοξόται, eâdem notione. Nicetas in Alexio τρισμύριοι, εἰς ὁπλίτας διῃρημένοι, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς καλουμένους τζαγκροτοξότας. Et num. 10. οἱ δὲ τειχεσιπλήκτην κριὸν κραδαίνοντες, καὶ τοὺς τζαγκροτοξότας πολλακῇ πειρασθέντες, καὶ ἀφ' ἑνὸς συνθέματος ποιοῦντες τὴν σύρρηξιν.

Τζαγκρόβελος, *Tzangra*, seu *Arcubalistæ spiculum*, quod describitur ab Anna loco supra laudato. Ducas hist. cap.7. καὶ βέλος ἀφιεὶς τζαγκρόβελος κατ' αὐτοῦ. Cap. 37. διὰ τζαγκροβολικῶν βελῶν. Infra: τὰ βέλη τῶν τζαγρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Quadrellus*.

Τζάκρες. Vide in Μπαρβοῦτα.

ΤΖΑΓΔΑΡΟΣ. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

> Χαλὴ τιμαῖς τῶν συγγενῶν, φίλους γὰρ καὶ γηδόνες,
> Τζάγδαρους καὶ λημαλικοὺς βουλὴ τῆς ἐβουλεύθη.

Alibi:

> Καὶ αὐτὸς να ἔνει ὡς τζάγδαρος, ἔρημος εἰς τὸν κόσμον.

ΤΖΑΓΙΟΣ, pro ἅγιος. Historia Apollonij Tyrij pag.2.

> Μ' αὐτὸς ἐκείνην τὴν φορὰν Θεοῦ δὲν ἐθυμά τον,
> Γιὰ τὴν κακίαν τῆς ὀρέξιν ὅλους τζαγίους ἀρνάτον.

ΤΖΑΓΚΟΥΡΝΙΖΕΙΝ, *Unguibus lacerare*, καταξαίνειν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Ἀναντρανίζω βλέπω τιν, κ' ἦτον τζαγκουρνισμένη.

ΤΖΑΚΑΠΑΝ, φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843. Lens palustris.

ΤΖΑΚΙΖΕΙΝ, Τζακκίζειν, *Frangere*, *Confringere*, ἀναρρήγνυσθαι, συντρίβειν. Nicetas in man. lib.6. num.5. τῆς νηὸς τραυματισθείσης, ubi Cod. Barbarogr. habet, τζακισθείσης. Idem in Andron. lib.2.num.12. ἵνα τι κάλαμον συντετριμμένον προσεπικλᾶτε; ubi idem Cod. τζακίζητε. Chronicon Veneto-Byzant. an.1514. ἔδοκαν πόλεμον εἰς τὸν τόπον τὴν Σοφὴν, καὶ ἐτζάκησαν αὐτοῦ ὁ Σοφὴς, — καὶ ἐγύρισεν ὁ Σελήμης τζακισμένος. Rhuzanus in Paraphr. Vaticinior. ἔφαγε τὸ μικρὸν ποντίκιν τὸ μασάγιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζάκισεν ἡ κανδήλα. Ptochoprodromus MS.

> Καὶ βάνω τὸ χερίτζιν μου, συντρίβω, καὶ τζακίζω.

Monita MSS. Alexii Comneni ad Spaneam nepotem:

> Καὶ ὥσπερ χαλάζιν ἄμπελον ὅταν τὴν καλακρούει,
> Τζακίσει καὶ τὰ κλήματα, καὶ ῥίψει τοὺς καρποὺς τε.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. ἔπεσαν τὰ αὐγὰ ἀπὸ τὴν ποδίαν του, καὶ ἐτζακίσθησαν, occurrit passim.

Τζακὴ, *Fissura*. Glossæ Botanicæ MSS. Colberteæ: Ἀριστολοχία, τῆς κόρης τὸ τζακίν.

Τζάκκισμα, *Fractio*. Glossæ Græcobarb. Κάταγμα, τζάκκισμα, κλεψία. Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum: περὶ συνθλάσματος ἀπὸ ἐμπλαστῆς, ἤτοι τζακίσματος. In Fab. Æsopi pag.59. τζακίσματα ἀμυγδάλων, κέλυφαι dicuntur. Τζακισμὸς, eâdem notione in Synaxario Maximi Cythær. 2. Martii.

Κατατζάκκισμα, *Fissura*, *Præcipium*. Eædem Glossæ: αἱμωδεῖς, παραθραύσεις, θραύσεις, κατατζακκίσματα. Rursum: παραθραύσεις, κατατζακκίσματα, ἀπορρῶγες, κατασχίσματα.

Ζακίζειν, pro τζακίζειν, semper habet Romanus Nicephorus in Grammatica MS. Chronicon MS. Georgii Hamartoli in Justiniano Rhinotmeto: τοὺς μὲν γὰρ φανερῶς ἔσφαζεν, τοὺς δὲ νύκτος ἐζάκιζε.

ΤΖΑΚΟΣ, *Lorica*, Θώραξ. Vide in Τζόκος.

ΤΖΑΚΟΤΑΡΙΟΝ. Index MS. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis insulæ Chalces: Βιβλάδιον ἐν μεμβράναις μικρὸν, περιέχον τὰς Πτωχοπροδρόμου ἐξηγήσεις, καὶ ἐρωταποκρίσεις, ὃ δὴ καλῶς ἂν κληθείη τζακοτάριον. Idem fortè quod τζάκος.

ΤΖΑΚΩΜΑΝ. Anonymus alter interpres MS. Rhamplij: ἤτοι πρᾶγμα φανερὸν ἄσχημον, ἤτοι τζάκωμαν, κούπλην, καὶ πλήρωμαν τῶν ζηλευμένων ἔργων.

ΤΖΑΚΩΝΕΣ, dicti, extremis sæculis, qui prioribus *Lacones*, seu Peloponnesi, & Lacedemonii tractus incolæ: maximè qui 14. pagos inter Nauplium & Monembasiam seu Epidaurum inhabitant, qui, ait Gerlachius in Epist. ad Martinum Crusium in Turcogr. pag.489. antiqua Græcorum lingua, sed multifariam in Grammaticam peccante, utuntur: qui Grammaticè loquentem intelligunt, vulgarem verò linguam minimè. Hos quidam à monte, qui antiquis *Cronion* dicebatur, appellatos volunt, ex descript. Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta pag. 231. ubi hæc leguntur: Κρόνιον, τὸ τῆς νῦν Τζακονίας, quasi ita mons iste Τζακονίας appellatus fuerit, ut censuit Ortelius: imò *Mons Tzaconiæ* dictus fuit; quod in eo tractu, qui *Tzaconia* appellatur, situs sit, ab eoque nomen sit sortitus. Ex quibus situm *Tzaconiæ* percipere licet, quàm esse, quæ olim *Laconia* dicebatur, scribit Leunclavius in Pand. Turc. num. 120. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

> Ετριφιέτης ἐδόθησαν, νὰ ἔχῃ τὴν Τζακονίαν.

Alibi:

> Ἄρχησαν νὰ κουρσέβουν ὅλον τὸ μέρος Τζακονίας.

Portolanus MS. ἀπὸ τὰ ἀπλοι νὰ βάλῃ τὴν πλόεῖ τὸ ςώσπρια ςὸ σιρόκο. νὰ ἔλθῃς ἐλάργον μίλια τελάντα, νὰ ἦσε ἀνὰ μέσος τὴν Τζακονία, καὶ τῆς σπέτζες εὑρίσκεις φόντος καθάρο. Itinerarium MS. Theodosij Zygomalæ: ἀντικρὺ Ναυπλίου ἐν Τζακονίᾳ, μέσον Ναυπλίου καὶ Μονεμβασίας, &c.

Tzacones verò cum uxoribus & liberis, capta recens Constantinopoli, in urbem traduxit Michael Palæologus Imperator, ut exertè scribit Pachymeres lib. 4. cap. 26. ἄλλοι τε πλεῖστοι ἐκ τῶν Λακώνων, οὓς καὶ Τζάκωνας παραφθείροντες ἔλεγον, οὓς εἶχε Μωρέως καὶ τῶν δυσικῶν μερῶν, ἅμα μὲν πολλοὺς, ἅμα δὲ καὶ μαχίμους, ἅμα γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς Κωνσταντινούπολιν μετῴκιζεν ὁ Κρατῶν. Et Nicephorus Gregoras lib. 4. σὺν τούτοις δὲ (Γασμούλοις) καὶ στρατὸς ἐν τοῖς ὅπλοις θαλάττιος, Λάκωνες ἄρτι προσελθόντες ἐκ Πελοποννήσου τῷ Βασιλεῖ, οὓς ἡ κοινὴ γλῶττα Τζάκωνας μετωνόμασεν. Atque

 hr

hi audaces & fortes censebantur: quos non in militiam suam modò, sed & in custodiam Palatinam adscivit Michael, iis Præfecto Duce, qui Στρατοπέδαρχης τῶν Τζακόνων dicebatur, in officialium Palatinorum numerum relatus, ut ex Codino docemur cap.2. num.6. & cap.5. num. 47. 50. ubi πιλάτικια & καπάσια gessisse observat. Vide Leonem in Tact. c.7. num.88.

ΤΖΑΛΑΒΥΤΤΕΙ͂Ν, *supervadere*, διαπερᾷν.

ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΙ͂Ν, *Calcare*, *pedibus premere*, *Vadere*, Καταπατεῖν, διαπερᾷν, ποσὶ διαβαίνειν. Occurrit apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. pag.42.

ΤΖΑΛΟΠΕΡΙΠΆΤΗΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὥσπερ αὐτὸς ὁ λιγυρὸς, ὁ τζαλοπεριπάτης
Ὅπου λιτζάτζης ὁ χονδρὸς ὁ λεπρομυοτζόχος

ΤΖΑΜΑΝΔΑΣ, *Pera, in qua vestes includuntur*: nostris, *Portemanteau*, quasi *saccus* τῶν μανδύων. Thomas Magister pag.122. edit. Rom. φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν.

ΤΖΑΜΗΛΌΤΙΟΝ, & Τζαμπελώτο, *Capripilium*, pannus ex camelorum pilis confectus, *Ciambelloto*, Italis, nostris *Camelot*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μοῖραν ἀπαύτας να φορῦν βελοῦδα τζαμηλότια.

Idem sub extremum:

Πολλοὶ φορῦν μεταξωτὰ, βελοῦδα, τζαμηλότια.

Excerpta Jatrica MSS. in Cod. Reg. 1843. ἐὰν ἦ τὸ τζαμηλότιον, ἢ ἡ τζόχα, ἢ ἕτερόν τι βρέξης, &c.

ΤΖΑΜΠΕΡΛΑΝΑ, *Cambellana*, *Cameraria*, *Abra*, *ancilla honestior*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.86. ἐὰν εἰς ἄνθρωπος κρατίσι ενα σεργέντι, ἢ μίαν τζαμπερλάνα εἰς τὴν δούλεψίν του, &c. Ita non semel in Capitibus 87. 88. 89.

ΤΖΑΜΠΙ͂, Τζαμπίον, *Racemus uvæ*, βότρυς, *Pampinus*, in Lexico Cyrilli: ἐπιφυλλίδες, τὰ τζαμπία. Ex Italico *Zampa*.

Τζαμπουνίτζειν, *Tricari*, *nugari*, φλυαρεῖν, ληρεῖν, quod faciunt qui de acinis uvæ contendunt. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Τί τζαμπουνίτζεις, γάδαρε, καὶ τί σραβοκολίζεις;

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ὅσα καὶ αντετζαμπούνιζε τίποτε ὠφελᾶτε.

Τζαμπουνίσματα, *Nugæ*, φλυαρίαι. Τζαμπουνιστὴς, *Nugator*, φλυαρὸς, in Corona pretiosa. Vide mox τζαμπούρνα.

ΤΖΑΜΠΟΥ͂ΡΝΑ, Ἀσκοτζαμπούρνα, *Fistula*, Σύριγξ, αὐλὸς, ex Italico *Zampogna*.

ΤΖΆΜΠΡΑ, *Camera*, *Cubiculum*, ex Gall. *Chambre*. Lexicon Cyrilli: Θαλαμηπόλος, τζάμπρας δοῦλος. Rursum: Θάλαμος, ὁ κοιτὼν, ἡ τζάμπρα. Corona Pretiosa: Τζάμπρα, *Thalamus*, Θάλαμος. Anonymus MS. de Bellis Peloponnesiacis:

Ἐπίασαν κρεββάτιον του, ἐκεῖτον σὴν τζάμπραν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2. extr.

Εἰς τζάμπραν μίαν ὁλόχρυση, ἐκεῖ γὰρ τοὺς ἔκλεισαν.

Idem lib. 4.

Οἱ τζάμπρες οἱ ὁλόχρυσες, ὁπῦσαν μέσα ταῦτα.

Et lib.7.

Οὕτως ἐγράφη ἡ λυγρὴ, ὡς ἦτον μαθημένη,
Δειλοσκοποῦσα δυνατὰ σὴν τζάμπραν της ἀπέσω.

Infrà:

Ἀκόμη εἰς τὴν τζάμπραν του ἐσέβηκεν ἐκεῖνος.

Et lib.12.

Εὐγῆκαν ἐκ τῆς τζάμπρες τους, κύπαν εἰς τὸ παλάτι.

Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.264. φρέπι νὰ ἔχι κλέπτης ἔνοχος εἰς τὴν κέλλαν του, τὸ λέγουν τζάμπραν.

Τζαμπρελίανος, *Cambellanus*. Idem Anonymus MS. de Bellis Peloponnesiacis:

Νὰ τὸν δεχθεῖ εἰς τὸ κάστρον του μὰ ἦταν τζαμπρελίανον.

ΤΖΑΝΔΑΝΆΝ. Cosmas Indicopleustes, ubi de insula Taprobana: δέχεται μέταξιν, ἀλόην, καρυόφυλλον, ξυλοκαρυόφυλλον, τζανδανάν, καὶ ὅσα κατὰ χώραν εἰσὶ, &c.

ΤΖΑΝΝΌΣ, *Stultus*, ex Italico, *Zano*. Eustath. ad Odyss. ξ. οὐ τὸ εὐήθη ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα τζαννὸν καλεῖ. Vide Τζενιάζειν.

ΤΖΑΝΌΣ, *Ioannes*, ex Ital. *Iano*, apud Crusium in Turcogr. p.217. 218.

ΤΖΑΝΤΖΑΛΙΆΡΗΣ, Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἔλεισαν καλόγηρον ἐκ τῆς ῥυχοσωμάτιας,
Ἢ τζαντζαλιάρην τζέρυχον ἀπὸ τὸ δυμακέλλην.

ΤΖΆΝΤΖΑΛΟΝ, *Nugamentum*, φλυαρία, apud Portium: vel certè quidpiam vile ac tritum. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καβάδιν ἔχειν ςύπινον τζαντζαλο φορεμένον.

Rursum:

Καὶ φαίνονται καὶ οἱ σάρκες μου, καὶ ὁμοιάζω τυκλοκλέπτης,
Ξυραφιστὴς κακότυχος, ἀπορυχοσωμάχθης,
Καὶ τζαντζαλιαρυτζέρχος ἀπὸ τὸ δημοσίαν.

Demetrius Metropolitanus Cyzici de Jacobitis & Chatzizariis, ait Jacobitas dici à quodam Jacobo hæretico, qui διὰ τὴν ἄγαν εὐτέλειαν Τζάντζαλος vocatus est: propter nimiam *parsimoniam* nempe, non verò propter *prosperam fortunam*, ut vertit Interpres: unde colligitur τζάντζαλον, fuisse vile aliquid.

ΤΖΑΝΤΖΑΡΊΖΕΙΝ, *Iocari*, ex Ital. *Zanzeare*, *Zanzerare*, quasi muscas capere: est enim *Zanzera*, musca. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.MS.

Ἅπαξ τὸν χρόνον ἄλογον πολλάκις ἐνζήτησω,
Νὰ εὔγω νὰ ἴδω φίλον μου μικρὸν νὰ τζαντζαρίσω,
Καὶ τὰ φανῶς τοῖς γείτονας ὅτι με καβαλάεις.

Vide Τζαντζαλιάρις.

ΤΖΑΝΤΖΗ͂ΡΙΝ, Herba quæ Græcis εὔζωμος appellatur. Cœranis MS. lib.1. εὔζωμος βοτάνη, τζαντζήριν λεγομένη.

ΤΖΑΞΊΡΙ, *Ocrea*, in Turcogr. Crusij p.208. Τζάγγαι.

ΤΖΑΟΥΡΣΗ͂Ρ, & Τζευσὴρ, ὀποπάναξος, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS.

ΤΖΑΟΥ͂Σ, τὸ λεγόμενον μοσχοκαρίδας, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.1237. *Nux Myristica.* Lexicon MS. ex Cod.Reg.1843. Τζάους, τὰ μυριστικὰ κάρυα.

ΤΖΑΟΥ͂ΣΙΟΙ, *Zauzij*, Officiales Turcici, quorum opera Sultani in expediundis variis negotiis uti solent, ut est apud Busbequium in Legat. Asiat. Leunclavius in Onomastico ad Hist.Musulm. *Tzaus, Commissarius aulicus, hoc est cui varia res à Sultano & Veziribus committuntur, ut eas expediat: cujusmodi sunt diversa legationes, exterorum legatorum deductiones, aut quum literas ad Principes extraneos & alios proceres perferre jubentur.* His præest *Tzaus-Bassa, sub quo Tzausii plus minus 700. militant.* Vide eundem in Pand.Turc. num. 172. 228. Anonymus Astronomus ex Cod. MS. Colberteo 2079. καλὸν ποιῆσαι ζήτησιν ἀπὸ σωματοφυλάκων καὶ τζαουσίων. Occurrit rursum infrà. Σιαοὺς apud Annam Comnenam pag. 170. Τζαοῦσι, apud Malaxum in Hist. Patr.

Patr. pag. 134. & alibi, cui aliorum supremus, qui & *Vizirus* dicitur, Μέγας Τζαύση τ͂ Βασιλέως appellatur. Transiit à Turcis eadem appellatio, atque adeo dignitas, in Aulam Imperatorum Constantinopolitanorum. Nam (ut omittam Stylianum, cujus filiam Zoen in uxorem duxit Leo Philosophus, quem Στυλιανον Τζαύτζαν vocat Leo Grammaticus, ut & Codex Regius 2023. Ζαυτζᾶν Scylitzes & Zonaras, cùm incertum sit an cognomen fuerit Styliani, an verò nomen dignitatis) scribit Acropolita cap. 60. Constantinum quendam Margaritem seu potius *Margaritem*, id est Saracenum, ex Neocastris oriundum, in eo Themate primùm militiæ operam navasse, Τζαύσιον deinde factum, Joanni Vatatzæ Imperatori, ὡς ἐντρεχὴς erat, καὶ ὑπηρετεῖν ἱκανὸς ἐν τοῖς ἀνακτόροις, cognitum, indeque ab eo amotum, τζαύσιον τ͂ αὐτοῦ τάξεως, seu obsequij Palatini, (nam id sonat vox Τάξις) creatum, Magni exinde addita appellatione, quæ ad hæc tempora nemini concessa fuerat. Verba ejus sunt: Ἐκ Νεοκάστρων δὲ οὗτος ὥρμητο, καὶ ἐτέλει τὰ πρῶτα ἐν τῷ τ͂ Θέματος τούτου στρατιᾷ, εἶτα καὶ Τζαύσιος γέγονεν· δόξαν δὲ παρασχὼν τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ ὡς ἐντρεχὴς ἐστι, καὶ ὑπηρετεῖν ἱκανὸς ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐκεῖθεν ἐκβαλὼν, Τζαύσιον τ͂ αὐτοῦ πεποίηκε τάξεως· εἶτα αὐτῷ καὶ τὸ, Μέγας, προστέθειτο· ὁ δὲ Βασιλεὺς Θεόδωρος Ἄρχοντα τ͂ αὐτοῦ καλωνόμασε τάξεως, οὔπω μέχρις αὐτοῦ τὸ τοιοῦτον ἄν τινι γεγονός· ὁ δὲ καὶ τὸ Μέγας προσέγραφε τῷ ὀνόματι. Ex his discimus Margaritem illum in Neocastrensi legione militasse, in eaque postea τζαυσίου, id est *Mandatoris*, munus gessisse: inde amotum à Joanne Imp. factum Magnum Τζαύσιον obsequii Palatini, cui tandem præfectus est à Theodori Lascari Imp. μεγάλου ἄρχοντος τ͂ τάξεως dignitate donatus. Ex hinc Μεγάλου Τζαυσίου mentionem fieri videmus inter officia Palatina, præsertim apud Pachymerem lib. 7. cap. 1. lib. 12. cap. 30. lib. 13. cap. 22. & Codinum de Offic. cap. 2. num. 58. ubi ejus munus sic describitur: οἱ Μεγάλοι τζαύσιοι εὑρίσκονται εὐτακτοῦντες τὴν τ͂ Βασιλέως συνταξιν, ὑπὸ τ͂ Μέγαν Πριμμικήριον ὄντες. Sed pro συνταξιν, Cod. Reg. habet τάξιν, quomodo legitur apud Acropolitam. Cap. vero 4. num. 40. illius pileum, Cabbadium, & Scaranicum describit, additque hunc φέρειν ἀπὸ τ͂ ἀριστεροῦ μέρους τ͂ ζώνης αὐτοῦ Σειρομάστιν, ὃν κοινῶς καλοῦσι Σελίβαν. Quid sit vero Σαρομάστης & Σελίβα, alibi indicamus. Τζαυσίου præterea mentio fit in aurea bulla ex Cod. Reg. 1598. f. 3. & apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 6. pag. 102. 112. Vide Οὐσίας.

ΤΖΑ'ΠΑ, Τζάππα, Τζαπίον, *Ligo*, ex Ital. *Zappa*. Glossæ Græcobarb. δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον ἀργαλειὸν τοὺς γεωργοὺς, τζάππα.

Τζαπίον. Scholiastes Theocriti Idyll. 4. v. 10. σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β' pag. 100. κρατοῦν μακέλλην, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς τζαπίον. Hero in παρεκβολ. MSS. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι τ͂ στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, πλυάρια, τζόκους, &c. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 331. καὶ λαβὼν τζαπὶ μετὰ καὶ ἀρχόντων πολλῶν, ἔσκαπταν ἕως εἴκοσι πήχες. Et pag. 388. τὰ τζαπία, ἢ ἰαφιάρια, τὰ μυστρία τ͂ μαστόρων τὰ ἔκαμαν ἀργυρά. Fabulæ Æsopi Græcobarb. διὰ τοῦτο ἔλαβαν τὰ τζαπία καὶ δικέλλια, καὶ ἔσκαπταν τὸ ἀμπέλι, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Sapa*.

Τζαπαρικὸς, Τζαπυρίκιος, *Fossitius*. Rhases de Peste cap. 11. εἰσὶ τοίνυν νίτρον γαγγρανὸν, ἅλας τζαπαρικὸν, ἀδάρκη, καρκῖνος κεκαυμένος. *Sal Ammoniacum, Fossitium*. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: Ἅλας Ἀμωνιακὸν, τὸ τζαπαρικόν. Anonymus MS. περὶ Ἀτλωνυμιῶν βοτανῶν ἰατρικῶν· ἅλας Ἀρμονιακοῦ, τὸ τζαπυρίκιον. Zosimus Panopolita, seu Anonymus MS. de Rotundandis margaritis: καὶ ἀπὸ τ͂ οἰκονομηθέντος διὰ τ͂ ἀτρίστου τζαπαρικοῦ. Cosmas Hieromonachus MS. de Chrysopœa: εἶτα ἔνωσον τὸ μίγμα ἴσῳ καλῷ καὶ τζαπαρικῷ.

Τζαπαρικὸν, nudè, pro sale fossitio, non semel usurpatur in Cod. Reg. 618. f. 282. v. &c. Vide in Μελχαδαράνι.

Τζαπίτζειν, *Fodere, Suffodere*. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect. 7. cap. 2. καὶ τοι γε ὅταν τζαπίτζητε τὰ ἀμπέλια ὑμῶν, οὐ λέγετε, ὅτι τζαπίσατε ταῦτα ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ παραγγέλλετε σκάπτειν καλῶς καὶ ἐπιμελῶς.

ΤΖΑΠΙΟΥ'ΝΙ, *Campio*, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap. 255. editionis verò Venetæ 236.

ΤΖΑΠΟ'ΣΩ. Historia Apollonij Tyrij:

Ἔπιασε τὴν ἀγάπη της εἰς τὴν καρδία τζαπόσω.

ΤΖΑΠΩΤΟ'Σ, Idem videtur quod Κλαπωτὸς, de qua voce supra egimus: ὁλοτζάπωτος, apud Emmanuelem Georgillam de Mortalitate Rhodi, MS.

Τρίαντα ναζίζουσι φλωρία να τὰ στημάρης δίκια,
Διατὶ ἦταν ὁλοτζάπωτα χρυσοκλάβαρισμένα,
Μὲ λιθομαργαριτάρω τριγύρου στολισμένα.

Χρυσοτζάπωτος, in Hist. MB. Belisarii:

Σκάδια χρυσοτζάπωτα πολλὰ ὡραιομένα.

ΤΖΑΡΛΑΤΑ'ΝΟΣ, *Circulator*, ex Ital. *Ciarlatano*, ex Gallico *Charlatan*.

ΤΖΑΡΜΑΤΩ'ΝΕΙΝ. Vide in Ἄρμα.

ΤΖΑΡΟΥ'ΚΑΣ, *Gurgulio*, Γαργαρεών.

ΤΖΑΡΤΖΙ'ΡΗ, ἡ ῥόκα, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. Vide Ῥόκα, & Μπαζοῦρ.

ΤΖΑΣΜΑΖΑ'Ν, σπέρμα πλατῆ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΖΑ'ΡΙΖΕΙΝ. Occurrit in indice ad Nicetam, loco non indicato. *Zazzeare*, Italis, est *tempus malè collocare*. Vide Τζαντζαρίζειν.

ΤΖΑ'ΤΖΙΟΙ. Achmes in Introduct. in Astrolog. εἰ δὲ ἐστιν ὁ ἥλιος, δηλοῖ δύναμιν Βασιλέων, καὶ μεγιστάνων τ͂ ὑψηλῶν, ἀπώλειαν τ͂ κακῶν καὶ φθαροποιῶν, τζατζίων καὶ μυρεψῶν. Τζάτζων occurrit nescio quis apud Theophanem pag. 166.

ΤΖΑΤΗ'Ρ, τὸ χαλβάνη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΟΥ'ΝΙΝ, *Pannus sericeus*, quem *satin* appellamus. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Βελούδιν ἢ καὶ τζατουνὴν, ἢ καμουχὰ αὐτὴν μπίζαν,
Τὸ πλάτος πλέον πιθαμῆς νάχη τὴν κυρλαμπίζα.

ΤΖΑΝΟΥΧΕΙ', Osthani, *Buglossum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 710. *Tzanuchi*, apud Apul. cap. 41.

ΤΖΑΦΑΡΙ'Α, *Cohors*, Σπῶρα.

ΤΖΕΑ'ΝΑ, Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 272. οὐ σκωπάβι νὰ κλέψει, οὐ πεσκράτη ἀπ' ἐκεῖνο τὸ θέλει νὰ πληρώσει εἰς τ͂ φυλέναν οὐ ἂς τὴν τζεάναν, οὐ ἂν τὸ ποίη διὰ τ͂ ἄπιστον τ͂ γραψίμου, &c. Ubi Versio Veneta cap. 251. *ò retien dal haver che si da al fontego, ò al comerchio, & questo fa per il suo consiglio falsa, ò per sua scrittura falsa*, &c. Videtur per τζεάνα, intelligenda *Doana*, seu *Deana*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.

ΤΖΕΓΡΕΚΙ'Α, *Rhadachne Blitum*, herba de qua Botanici. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS. Ῥαδάχνη, ἡ τζεγρεκία, ἤτοι τὸ βλῆτ, ἕτεροι τὴν ἐγκλυστρίδα λέγουσι.

Τζετζινάια, eâdem notione, apud eundem Neophytum.

ΤΖΕΚΗ'ΝΙΟΝ, *Sequinus*, Monetæ species nota. Occurrit apud Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 141.

ΤΖΕΚΗΟΝ, pro ζυγίον. Stamaticus in Epist. ad Theodosium Zygomalam apud Crusium in Turcogr. pag. 226.

pag.226. ϛέλνω τlὼ ἀφιλία σε, διὰ τlὼ ὥραν, ϛιώζυλα τζεκία πέλε. μὲ τῆ πάρων καραβοκύρη. Ubi idem Zygomalas ζυγῶ ligna vendi Constantinopoli, seu ponderatione observat.

ΤΖΕΚΟΥΡΙΟΝ, Τζηκκέειον Τζινέειον, Τζεκκύριον, *Securis*. Anonymus de Nuptiis Thesei :

> Λειπὸν αὐτὸς μέσωπτζεφία τῆ ἀγρίε τῆ παρμβύε
> Βάεια τζεκέεια ἐπίασαι, καὶ μεθυμὸν μεγάλον.

Manuel Malaxus in Chron.MS. pag.488. ἔδραμαι μὲ τζεκέεια, καὶ μὲ ἄλλα ἄρμαλα, &c.

Τζηκκέριον Corona pretiosa : Τζηκκύρη, *Securis*, πέλεκυς. Constantinus in Tact. pag.6. ῥιπλάειον, καὶ σαλίβαι, ἢ τζηκκέριον.

Τζικέειον. Leo in Tact. cap.5. §. 3. τζικύρια, ἕτερα τζικυρια ἀμφίϛομα, ἐφ' ἑνὸς μέρυς οἱονεὶ σπαθίον, ἐπὶ δὲ ἕτερον, διὰ ξίφος κοντάριε. Cap. 6. §. 11. 25. & ex eo Constantinus pag.10. ῥιπλαρια τζικύρια, καὶ ἕτερα τζικύρια δίϛομα ἅπερ εἰσὶν εἰς μὲν τὸ ἓν μέρος ὡς σπαθιον, εἰς δὲ τὸ ἕτερον ὡς ξιφάριον κοντάριε. pag. 10. ἁρμόζει δὲ καὶ τῆ καβαλλάριον ϛραλιώτlω ἔχειν τζικύριον δίϛομον, &c. Adde pag. 18. & eundem Leonem cap.7.§.58. cap.14. §.69. πέλεκυς ἑτερόϛομος, apud Nicetam in Joanne n.4.

Τζυχύριον. Idem Nicetas in Alexio lib. 2. num.5. δίδωκε καὶ Τζυχύρια ἀνὰ χεῖρας, ὥϛε κόπλειν τὰ ξύλα, καὶ ἱϛίας ἅπλειν, καὶ θερμαίνεσθαι. Vide Notas ad Alexiadem p.257.

ΤΖΕΛΑΔΑ, *Galea*, Κόρυς. Ex Ital.& Gallico, *Salada*, *Salade*.

ΤΖΕΛΕΣΤΡΙΝΟΣ. *Cælestinus*, *Cæruleus*. Anonymus MS. Græcobarb. de lapidibus : Κυρκέζα, ὐδὲ ἄσπρι ὐδὲ πράσινη, εἶναι εἰς χλορὲ τζελεϛρίνα, καὶ εἶναι σπέσα, καὶ ὐδὲν λάμπη.

ΤΖΕΛΥΜΟΙ, *Solymi*. Eustath. ad Iliad. β'. pag. 369. δῆλον δὲ ὅτι μέχρι καὶ νῦν μέρος Λυκίας ὑποπλεύσι δὲ καὶ οἱ Σόλυμοι, ἐρυμνον μὲν χωρίον ἔχοντες, βαρβαρικώτερον δὲ Τζέλυμοι ὑπὸ τῆ ἐγχωρίων καλέμενοι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'. pag 611.

ΤΕΜΠΟΡΑΧ, ἡ ἀγρία μολοχὴ, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843. Malva Silvestris.

ΤΖΕΝΑΡΑΛ, ex Gallico *General*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

> Ὁ Δύκας δὲ τῆ Ἀθlωῶν, ἐκλώθ ὁ Γυλιάμος,
> Μπαΐλος βικάριος τζεναράλ ὅλε τῆ Πριγκιπάτε.

Vicarius Generalis. Τζεναράλις, in Chronico MS. Manuelis Malaxi p.887.

ΤΖΕΝΚΑΡΗ, τὸ ἰάριν, *Æs*, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΖΕΝΙΟΝ, *Sannium*, *Subsannatio*, Italis. *Zane*, & *Zani*, circulatorem, scurram, ludionem sonat. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

> Καὶ κάμνη καὶ τὰ τζένια τις σὰν εἶναι μαθημένη.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

> Καὶ ἄλλα τζένια περισσὰ κανεὶς να μὴ κονλεύγη.

Τζενιάζειν, *Illudere*, *Subsannare*, *Decipere*. Glossæ Græcobarb. ἀπατῶ, γελῶ, τζενιάζω.

Τζενιαςής, *Planus*, *Sannio*, *Impostor*. Eædem Glossæ : ἀπατεών, γελαςὴς, πλάνος, τζενιαςής. Vide Salmasium ad Hist. Aug p.283 & supra, Τζάννος.

ΤΖΕΝΤΖΑΒΡΟΥ, *Zinziber*. Glossæ Botanicæ MSS ex Cod.Reg 2690. ζιζίβερ λέγεται τζεντζάβρη.

ΤΖΕΝΤΖΕΡΙ, Τζέντζερον, *Zinziber*, Ζιγγίβερ. Ital. *Zenzero*, & *Zenzenero*.

ΤΖΕΝΤΖΙΔΕΣ Chonicon MS. Manuelis Malaxi pag.857. ubi de Turcis : ὁ δὲ ἀζίτης ἔκαμε μάχlω μὲ τῆ Τζεντζίδων, καὶ ἐπολεμᾶ εἰς τlὼ Καραμανίαν εἰς τὰ Ἀτσετα. Nescio an sit nomen proprium Gentis.

ΤΖΕΝΤΟΓΑΛΗ, *Centrum gallinæ*, vulgò *Salvia silvestris*. Occurrit apud Myrepsum sect. de Unguentis cap. 62.

ΤΖΕΟΥΣΗ, ὀποπάναξ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.1237. Vide Τζηβεούση.

ΤΖΕΠΠΗ, Τζέπη *Vidulus*, *Crumena*, Πήρα.

ΤΖΕΠΟΥΝΗ, *Sagum*, διπλοΐς, in Corona pretiosa, ex Ital. *Giuppone*.

ΤΖΕΡΒΙΝΑ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Ἀτήγλωσσον ἢ ἐςὶν τζερβίνα πλατίνα.

ΤΖΕΡΒΟΥΛΙΑΝΟΙ. Vide in Σέρβυλα.

ΤΖΕΡΓΗ. Apomasar in Mysteriis : δηλώσει τῆ ἐνοικέντων εἰς τὰς τζέργας καὶ χαρκάδας τῶν τε Ταρτάρων καὶ Τέρκων. Meursius Gallicum *Charge* interpretatur, quomodo dicimus, *charger quelqu'un*, impetum facere in aliquem.

ΤΖΕΡΔΕΛΑ, *Sardinia*, Piscis : ex Ital. *Sardella*. Prochoprodromus contra H. gumenum, ex Cod. Reg.

> Τοπῶς νὰ ζήσω ἐξαπορῶ μηδὲν αὐτὰς τὰς τζερδέλας.

ΤΖΕΡΕΜΠΟΥΛΟΝ. Vide in Ἐμβολος.

ΤΖΕΡΙΜΟΝΙΑ, *Cerimonia*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag.34. & alibi.

ΤΖΕΡΚΗ, Τζέρκι, Τζέρκυλο, *Circulus doliaris*. Hinc fortè *Zercola* dictum capitis è filtro tegumentum apud Turcos, latam auream fimbriam habens, (instar circuli) qua parte capiti imponitur. Vide Leunclav. in Pand.Turc. num.21.

ΤΖΕΡΜΑ vitii vel morbi genus in avibus, de quo in Orneosophio pag 248. est caput, hoc titulo, περὶ τζέρματος.

ΤΖΕΡΟΝ. *Serum*. Agapius in Geoponico c.226. ἔπαρε ἄλας Αρμονιακὸν, ἀνακάτωσέ το μὲ ξύδι, νὰ γένη ὡσὰν τ' ζερόν. Vide Τζίρος.

ΤΖΕΡΟΥΠΟΣ. Synodicon Pappi MS. cap.67. μάλιϛα τῆ Χρυσάφιον τῆ Τζέρπον ἐπιλεγόμενον Πραιπόσιτον χρηματίζοντα, καὶ δι' αὐτῆ ὡς μεγάλα ἰσχύοντος Θεοδόσιον.

ΤΖΕΡΤΟΣ & ἴντζερτος, *Certus* & *Incertus*, apud Michaelem Psellum in Synopsi legum v.144.

ΤΖΕΣΜΕΖΕ τὸ λεγόμενον μαυροκόκκιν Ἰνδικὸν, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΤΖΕΣΤΟΥΑΡΙΑ, *Zedoaria*, apud Myrepsum sect.1. cap.1.36. 38. &c.

ΤΖΕΣΤΟΣ, *Cestus*, Κεςός. Glossæ Græcobarb. αἰγυλίς, λυγὸς, φυλὸν ἱμαντῶδες, ἴσως τὸ πλόκιν, ὅπε πλέκεν μετὰ τὺς κέςυς, ἤγεν τζέςυς.

ΤΖΕΤΑΡΙΟΙ, *Prædones variis ex locis coacti*. Joannes Anagnosta de Excidio Thessalonicæ num.7. ὡς δ' ἀνέβημεν διημερεύειν ἐκεῖσε καὶ διανυκτερεύειν συνθέμενοι, καὶ διέκριναν ὑμᾶς οἱ κρατῦντες τῆ πόλεως, Λατίνυς καὶ Ῥωμαίυς, καὶ τὺς τlὼ λῃςείαν μετερχομένυς ἀναμὶξ ςήσαντες· ὐ γδ πιςεύειν ἡμῖν καθαρῶς εἶχον, καὶ θάνατον τοῖς φρονήσασιν φροδοσίαν ἠπείλησαν, τὺς Τζεταρίυς, ὡς ἡ κοινὴ φωνὴ τέτυς ἐκάλει, (λῃςαὶ δ' ἦσαν ὗτοι σύνταγμα ἐκ διαφόρων τόπων συναθροισθέντες) φύλακας εἰς τῦτ' ἐπιςήσαντες. Horum præterea mentio occurrit num. 13. extr. Vide Gloss. med.Lat. in *Zeta* & *Zetarius*.

ΤΖΕΤΖΕΝΙΚΙΑ. Glossæ Jatricæ, MSS. Neophyti : Ἀδράχνη, ἡ ἐγκλυσρις, ἡ τζετζενίκια, καὶ ἀγραύλη λέγεται.

ΤΖΕΤΖΗΣ, *Cæcus*. Ita Joannem & Isaacium Tzetzes, fratres, ac scriptores recentioris Græciæ sat notos, appellant Theodorus Gaza in lib.de Mensib. Aldus Manutius, & Leonicus Thomæus in libris variarum Historiarum. Verba Gazæ sunt ex cap.5. Κὲκος δὲ Πρόκλυ χλευάζων, &c.

ΤΖΕΥΔΟΣ, *Balbus*, ψελλός. Τζευδίζειν, *Balbutire*, ψελλίζειν. Τζεύδισμα, Τζευδισμὸς, *Balbuties*, ψελλισμός. Nicetas in Isaacio Angelo lib. 3. num.1. ὡς κόμlω διευθετίζειν κατὰ τlὼ ἐκείνε ὑποξανθίζεσαν, καὶ

καὶ τὸ τῆς γλώττης τοῦ παιδὸς καὶ Βασιλέως σχηματίζεσθαι τζίνδισμόν. Ubi Cod. al. ψελλισμὸν præfert.

ΤΖΕΦΕ'Σ, αἷμα νυκτερίδος, *Sanguis noctuæ*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Τζηφές.

ΤΖΕΦΕΤΟ'Ν. Vide in Ζαπέτιον.

ΤΖΕΦΛΙ'Ν. Petrus Theoctonicus de Archemia, MS. καὶ τρίψον αὐτὸ καλῶς, καὶ κάυσον αὐτὸ εἰς τζέφλιν, ἕως ἂν μαυρίση.

ΤΖΕΦΛΟ'Σ. Vide Σωύτζεφλος.

ΤΖΕ'ΧΟΙ, *Bohemi*, sic dicti à Zecho, seu Zechio primo eorum Duce, de quo Æneas Sylvius in Hist Bohem. cap.4. & Luccarius in Annal. Ragusin. lib.1. Laonicus lib. 5. Hist. μετὰ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Βοεμίους τζέχους καλουμένους ἐπὶ συχνόν τινα χρόνον τὸν πόλεμον διαφέροντες μεγάλα κακὰ ἐποίουν ἀλλήλοις.

ΤΖΗΒΗ'Τ, τὸ λυλάκιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΖΗΒΟΥΣΗ'Ρ, τὸ ὀποπάνακας, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Opopanax*, *Succus panacis*. Vide Τζευσή.

ΤΖΗΓΑΡΙ'ΖΕΙΝ, *Incantare more sagarum.* Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Διατί τὸ βάλ' ἡ φυλακὴ πολλὰ τὸ τζηγαρίζη,
Ἀμὴ ὅπου ἔμπη καὶ μάθῃ ὅλως ἀνατριχιάζη.

Rursum:

Ὁποῖον πιάση πολιτικὴ πολλὰ τὸ τζηγαρίζη.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.4.

Τόσω ἐλύπηνε πολλά, τόσω ἐτζηγαρίση
Εἰς τὸν καιρὸν τὸ δολερὸν ἐκεῖνον τὸ θλιμμένον.

Alter Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Τὸ πόσα με ἐτζηγάρισεν οὐκ ἔλαβέ σε ὁ πόθος.

Alius Anonymus de Amorib. Callimachi:

Ἀνάθεμα καὶ τὸν καιρόν, ἀνάθεμα τὴν ὥραν,
Ὅταν αὐτὴν τὴν δέσποιναν εἰς τοῦτο τὸ παλάτιν
Ἀπήρασιν, ἐφέρασιν τὰ μαγικὰ τῆς γραίας,
Αὐτὴν ἐξετζηγάρισεν, ἡμᾶς ἀγανακτοῦμεν.

Τζυγαρίζειν, cum υ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἔχει τὸ ὄνομα καλὸν παράξενον ὀκάτι,
Καὶ τζυγαρίζεται κἂν εἰς ὡς τὸ νὰ τοπίζη.

Infrà:

Ἐδὲ κεφάλιν σκορδαψὸς ὀκάτι ἐγὼ ἐμαγεύθην.

Rursum:

Ἴδε τὸ βρῶμον τοῦ ἐκεῖνο καὶ γὼ τζυγαριζόμην.

Τζυγαρισμὸς, *Incantatio.* Idem Anonymus de Amoribus Lybistri:

Καὶ πάλιν βάνεις με εἰς τζυγαρισμὸν τὸν πόθου τὸν ἰδικοῦ σου,

Ταῦτα μυελοτζυγαριζόμενος διὰ τὴν ὑπόσχεσίν σου.

Τζυγάρισις. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.89. ἀσίζα ὁρίζει τὸ ὁ ἐργόλαβον ἀνεδέχθη τί ποτε εἰς τὸ φίτσιμάν του ἐδίκου του, καὶ χρόσι του τὴν τζιγάρισίν του, δίκεον ἔνι νὰ δόθη ἐκεῖνος ὅπου χάνι τὸ πράγμα πάντα ὅσα χρόσι διὰ τὸ αὐτὸ ῥέχνην.

Τζηγαρᾶς, *Incantator.* Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. pag. 360.

ΤΖΗ'ΓΚΟΥΝΑΣ, *Scaturigo*, Κρουνός. Τζηγκουνίζειν, *Scaturire*, ἰκμάζειν.

ΤΖΗΚΑ'ΛΗ. Vide in Τζικάλη.

ΤΖΗΚΝΙ'ΔΑ, *Urtica*, Glossæ Jatricæ MSS. Græcobarb. Πεζορονίτζυρα, τὸ σπέρμαν τῆς ἀκαλήφης. Aliæ: Πετζαρὸν τζὺρ, τζηκνίδας σπέρμα.

ΤΖΗΚΟΥΔΑ, *Cortices uvæ*, Στύμφυλα.

ΤΖΗΚΟΥΡΕ'Α, *Cicorea.* Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg.1673. μυελόζωλον, τζηκυρέα.

ΤΖΗΚΟΥ'ΡΙΟΝ. Vide in Τζεκούριον.

ΤΖΗΛΑ, *Pruritus, impetigo.* Apud Constantinum Ascecretis MS. caput 137. inscribitur, περὶ τὸ λεπτοπυρώδους κνησμονῆς λεγομένης παρὰ τὸ ἰδιωτοῦ τζήλα.

ΤΖΗΛΗΠΟΥΡΔΕΙ'Ν, *Iocari*, *Ludere*, *Nugari.* Anonymus de Mulo, Lupo, & Vulpe:

Οἱ σκύλοι σαν γρικήσουσι, τζηλιπουρδῶ καὶ φεύγω,
Καὶ δὲν τοὺς χρίζω τίποτες μὰ τρέχοντας χορεύγω.

Mox:

Κ' εἰς τὰ τζηλιπουρδίσματα, κ' εἰς τὴν πιδεξιοσιούνη.

Rursum:

Συχνὰ πηδὰ τζηλοπουρδᾷ, καὶ τὴν ὥραν σικόνει.

Vide Gloss. med.Lat. in *Burdare*.

ΤΖΗΜΟΛΕ'Α, ἡ οὖσα ἐν ταίρα τε πανία, in Glossis Jatricis Græcobarb. ex Cod. Reg. 1047. *Cimolea*, *quæ est in terra Hispania.*

ΤΖΗΜΟΥ'ΡΙΑ. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1047. Κρεάτινες, τὰ τζημούρια.

ΤΖΗΜΠΛΕΙ'Ν, *Lippire.* Lexicon MS. Cyrilli: Λημῶ, τὸ τζημπλῶ. Vide Τζίμπλα.

ΤΖΗΜΠΛΟ'ΤΙΝ, ἰγλαμάν, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΖΗΜΠΑΓΟ'Σ, *Gemellus*, Δίδυμος. Τζημπαγώνειν, *Geminare*, Διπλασιάζειν.

ΤΖΗΝΙ'Α. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 739. ubi de Theophylacto Patr. Constantinopol. ἔκαμε ἕνα ἀχύρι με τζηνία, καὶ τὰ ἔβαλε μέσα.

ΤΖΗ'ΝΤΖΙΚΑΣ, *Cicada*, τέττιξ, in Corona pretiosa. Portius habet τζίντζικας, Fabulæ vero Æsopi vernaculæ pag.150. τζίτζικας. Ita etiam Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. τζίτζικας ἐλάλησε, μαύρη φόρα ὑάλισε. Italis *Zinziculare*, idem sonat quod Gallis *Gazouiller.*, fortè, more cicadarum.

ΤΖΗ'ΝΤΖΗΦΑ. Anonymus Philosophus Græcobarb. MS. de ciborum facultate, ubi de plantis: περὶ τζιντζίφων· κακόχυμα εἰσὶν καὶ χολώδη, καὶ δύσπεπτα, κραπικὰ τῆς κοιλίας.

ΤΖΗΝΤΟΥΑΡ, vulgatum, *Zedoaria.* Demetrius Pepagomenus de Podagra cap.33. ἀριστολοχίας, ἀγαρικοῦ, σίου, τζιντουάρος, ἀνὰ γραμμάτια ς'.

ΤΖΗ'ΠΑ, Τζίπα, Τζύπα, *Membrana*, *Vena*, *Musculus*, *Pellicula.* Glossæ Botanicæ MSS. καπιτόνας, τὰς τζίπας. Alibi: Μύες, οἱ τζῆπες. Glossæ aliæ ex Cod.Reg.1673. ὑμὴν, ἡ τζύπα τοῦ μυελοῦ. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: τὸ τέταρτον ἐὰν ἔναι ξανθόν, καὶ ἔχῃ ἐπάνω τζήπαν, ὥσπερ ἐλάδιν, πρόσεξαι ὅτι ἔναι ἀπὸ τῆς χολῆς ξανθῆς. Infrà: εἰ δὲ οὐκ ἔχει νέφος μαῦρον, καὶ ἔχῃ τζῆπαν ἐκ πλαγίου, ὥσπερ ἔναι ἀπὸ τῆς χολῆς, &c. Anonymus MS. de Avibus: ὁ δὲ ὑμὴν, ἤγουν τζίπα πεποίηται πρὸς χείλη διερρωγότα καὶ τραχεῖαν καὶ γλῶτταν. Anonymus Medicus in Cod. Reg. 945. τὸ φινικίου τὸ ὀστοῦν ἔχει ὀσὰν τζύπα, ταυτην ἔπαρον καὶ κολήτον εἰς τὰ χείλη. Alter Anonymus ex Cod.1595. ὥσπερ τὸ ὠὸν ἐν τῇ μέσῃ αὐτοῦ τὸν κρόκον ἔχει, κύκλοθεν τοῦ κρόκου δὲ τζύπα κυκλοῖ, μετὰ δὲ τὴν τζύπαν τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ ἔνει, &c.

Ἀποτζυπιάζειν, *Membranam auferre*, vel *pelliculam.* Idem Anonymus Medicus: καὶ βαλὼν ὕδωρ ὀσὰν λίτραν μίαν, καὶ ἀποτζυπιάσας, δὸς πίειν τρεῖς πρωΐας. Ἀποτζηπιοῦν, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag.338. & part. 2. pag.81. pro *expellere.*

ΤΖΗΡΙ'ΤΗΣ, Herbæ species, cujus mentio est in lib.MS. Coeranidis l.2.

ΤΖΗΡΑ'ΚΙΣ. Manuel Paleæologus in Onirocritico MS. c.10. ἐὰν δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἤσθιεν ἄρτους καθαρούς, εὑρίσει κέρδος ἀρκετὸν πρὸς ζωαρχίαν, εἰ δὲ ζέοντα, ἀσθενήσει, εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἑτέρους ἄρτους κυβαρούς, ἢ ἐδέξατο αὐτοὺς παρά τινος, καὶ μετέδωκεν πρὸς ἄλλους, μέλλει εὑρεῖν κίνδυνον καὶ ὀργίαν, καὶ ἀπονέκρωσιν, καὶ καταβολὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ αἰχμαλωσίαν ἅπερ συναρίθμηται τῷ στρατιωτικῷ καταλόγῳ, ὅσον Τζηρακις ἐκεῖνος ὁ μεσωθχνιάτης, καὶ ὁ Λεοντόπαρδος ὁ Πρωτοσπαθάριος ὅστις ὁ Τζηράκις αἰχμαλωτισθεὶς παρὰ τῶν πολεμίων ἐδεσμεύθη καιρὸν ἱκανόν ὁ δὲ λεον

ὁ Λεοντόπαρδος κοντάρεαν δεξάμενος κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Videtur esse nomen proprium.

ΤΖΗ͂ΡΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Σκόρδα κεφάλια δώδεκα, καὶ τζήρους δεκαπέντε.

Italis *Ziro*, est amphora olei, seu vas olearium.

ΤΖΗΤΖ, ἀναγάλλιδος, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Anagallis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τζητζὴ, τὸ ἔλαιον τοῦ ἀναγαλλίδος.

ΤΖΗΤΖΟΥ΄ΝΙΟΝ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ καύχου τις κάμνη μῦτον τζητζούνια,
Κ' ἡ μάνα τις μαλόνη του ὡς διαναφέρνη φώνια.

ΤΖΟΥΛΟΥΝΑ΄Ρ, Βαλαύστιον. Βαλαύστιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Balaustium*, *Flos punica*.

ΤΖΗΦΕ΄Σ, τὸ αἷμα τοῦ νυκτερίδος, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sanguis noctua*. Vide Τζεφέτ.

ΤΖΙ΄Α, *Tibia*. Demetrius Zenus in Batrochomach.

Κυκία κλορὰ ἐσχίσασι, καὶ σκέπαζαν τὰ τζία τους.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ἡ βαρελοποῦλα τρέχοντα τὰ τζίατις ἐκλυποῦσα.

ΤΖΙΑΒΟΥ΄ΣΙΔΕΣ, ita appellantur Temiris regiæ viri præcipui. Ducas Hist. cap.16. ἤρξατο οὖν ὁ Παγιαζὴτ ἀδολεσχῶν καὶ ὑβρίζων τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τοὺς τζιαβούσιδας ἀποβιβάζων ἐκ δέρων, ὡς οὐ καλῶς τὸν πόλεμον ἀντιτίθεται.

ΤΖΙΑΚΝΙ΄ΑΣ, Avis species. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: ἐμίσκος, ὄρνεον, ὁ τζιακνίας. Vide Τζικνέα.

ΤΖΙΑ΄ΡΙΟΝ. Acta Concilij Florentini sess. 16. ἵππους γὰρ ὠκονόμησαν λευκοὺς δώδεκα μετὰ τζιαρίων καὶ ἐνδυμάτων λαμπρῶν. Ubi Cariophyllus, *Equos albos 12. phaleris & operimentis superbis ornatos paraverant*.

ΤΖΙΒΕ΄ΛΙΣ, *Civilis*, in Glossis Basilic.

ΤΖΙΒΙ΄ΚΙΟΝ. Vide Τριβίκιον.

ΤΖΙΓΑΡΙ΄ΖΕΙΝ. Vide in Τζηγαρίζειν.

ΤΖΙΓΚΙΣΜΟ΄Σ. Theodorus Studita in Catechesi MS. καὶ ἕτερος, ὁ οἶνος τζιγκισμὸν ἔχει, φασὶ, καὶ τὸ ἔψημα ἀνάλατον.

ΤΖΙΕ΄ΡΜΙΠΟΣ. Vide in Ῥαζοῦρα.

ΤΖΗΚΑ΄ΡΙΑ, ἡ ἐστὶ μέλισσιν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 1047.

ΤΖΙΚΗ΄ΤΖΙΠΗ, vox incertæ notionis apud Myrepsum sect.7. cap.23.

ΤΖΙ΄ΚΝΑ, Τζύκνα, *Fumigatio*, καπνισμὸς, Portio. *Cinerem* exponunt Glossæ Græcobarb. Τζίκρα, κόνις, τέφρα, κονιορτός. *Odorem ex cibis* intelligere videtur Prochoprodromus MS.

Καὶ πῶς ἀπὸ τα κρέατα μοσχομυρίζη τζίκνα.

Rursum:

Καὶ τζίκναν φέρουσι πολλὴν ὡς ἀπὸ τῶν βρομάτων.

Infrà:

Καὶ τζίκνα γέμισαν πολλὴν ταρθένια μου στὴν στράταν.

Deinde:

Τὴν τζίκνην ἠκολούθησα, κ' εἰς μακέλιον μὲ πάγει.

Alibi:

Καὶ πῶς πολλάκις τῶν κρεῶν ἀπολυόντων τζύκναν.

Τζικνώνειν, *Ustulare*, *torrere*, καυτηριάζειν, ὀπτᾷν. *Odorem ex cibis haurire*. Idem Prochoprodromus:

Καὶ γὼ τζικνώνω διὰ φωμὴν, καὶ οὐκ ἔχω τι νὰ φάγω.

ΤΖΙΝΕ΄Α, & Ζυκνέα, *Cygnus*, Κύκνος. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum, pag.244. τοὺς γηλαύρους, τὰ τζικνέαν, τὴν αἴθυιαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὀφείλεις ἵνα προσέχῃς αὐτά. Et pag.254. τζυκνέα σάρκας, ἢ πελαργοῦ, ἢ γηλαύρου, ἢ αἰθυίας μὴ πολὺ παραβάλλῃς ὀρνέω. Anonymus MS. de Avibus: τὸ δὲ ὠὸν τῆς ἴβεως, ἤγουν τῆς τζικνίας, διώκει θηρία.

ΤΖΙ΄ΚΟΥΔΟΝ, *Bacca*, Ἀκρόδρυον, στέμφυλον. Τζικουδάκι, *Baccula*, Κοκκίδιον.

ΤΖΙΚΟΥ΄ΡΙΟΝ. Vide in Τζικούριον.

ΤΖΙΚΟΥ΄ΤΑ, *Cicuta*, Κώνειον, apud Agapium in Geoponico cap.171.

ΤΖΙΛΙΑΚΟ΄Ν, *Ventris profluvium*, κοιλιολυσία. Τζιλιάρης, *Qui ventris profluvio laborat*, ὑγρόκοιλος.

ΤΖΙ΄ΜΒΛΑ, Τζίμβλος. Vide in Τζίμπλα.

ΤΖΙΜΙΑΔΑ΄ΡΙΟΣ. Vide in Ἀμμυδάειος. Hic tantum moneo in Cod. Reg. Harmenopuli sign. 558. nunc 2522. legi, ἡ τῶν ἀμμυδαρίων, καὶ ἡ τῶν καπήλων τέχνη.

ΤΖΙΜΙΣΚΗ͂Σ, *Adolescentulus*, Armeniorum lingua. Leo Diaconus MS. lib. 4. Sub finem, de Joanne Tzimisce Imp. ὃς κατεπίκλην Τζιμισκὴς ἐκαλεῖτο· τοῦτο δὲ τὸ τῆς Ἀρμενίων διαλέκτου πρόσρημα ὂν, εἰς τὴν Ἑλλάδα μεθερμηνευόμενον μουζακίτζην δηλοῖ. βραχύτατος γὰρ τὴν ἡλικίαν τελῶν, ἐπωνυμίαν ταύτην ἐκλήσατο. Sed legendum μοιρακίτζην docent Excerpta historica MSS. ex Cod. Reg.1334. ubi de eodem Joanne: τὸ τζιμισκὴς πρόσρημα, τῇ τῶν Ἀρμενίων διαλέκτῳ, μεθερμηνευόμενον, μοιρακίτζην δηλοῖ· ἐπεκλήθη δὲ οὗτος διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Constantinus Manasses:

Τῷ τζιμισχῇ δὲ κλῆσις ἦν βρεφόθεν Ἰωάννης.

ΤΖΙΜΜΙ΄ΖΕΙΝ. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἔστιν ὅτε ἔβαλλον τὰς χεῖρας αὐτοῦ τὰ ἄσεμνα δῶσαι εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐσίαινον αὐτῆς, καὶ ἐκόλαζον, καὶ ἐτζίμμιζον αὐτῆς.

ΤΖΙΜΟΥ΄ΡΙΟΝ, *Ricinus*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Κρότονες, τζημούρια. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. Κρότων, τὸ τζιμοῦριν, καὶ τὸ σκυλάκιον. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. Κρότων, τὸ τζυμούριον, ὁ καὶ κρολώνιον λέγεται. Vide in Ζαδόαρ, & Ruellium lib.3. de Nat. stirp. cap.144. Nonus de Curat. morbor. cap.43. ἀνασπάσας ταύτας, πρῶτον τζιμουρίου αἷμα ἐπίχεε.

ΤΖΙΜΠΕΙ͂Ν, *Extremis digitis carpere*, *rostro impetere*. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Πάλιν ἐξαναπιάνω τὴν, μαλάσσω καὶ τζιμπῶ τὴν.

Τζίμπημα, *Rostro perstrictio*.

Τζιμπίδιον, *Ungula*. Damascenus Studita Homil. 25. βαστοῦσιν εἰς τὰ χέρια τους παιδευτικὰ σύνεργα· ἄλλος σπαθίον, ἄλλος μαχαίριον, ἄλλος βίτζαν, ἄλλος τζιμπίδιον, καὶ ἄλλος φερώτατα ὄργανα.

ΤΖΙ΄ΜΠΛΑ, Τζίμπλα, Τζύμβλα, Τζιμπλιά. *Lippitudo*, λήμη, ξεροφθαλμία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Λήμη, τὸ τζίμπλη. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Λήμη, λακὸν ὑγρὸν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ συναγόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἡ τζίμπλα. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ποῖος παινᾷ τὴν νύφη μας, παρὰ ἡ τζίμπλα ἡ πάνα της.

Τζιμπλεῖν, *Lippire*, λημᾷν, in laudatis Glossis. Lexicon MS. Cyrilli: γλάμων, ὁ λημῶν, ἤτοι τζιμπλῶν τοὺς ὀφθαλμούς. Glossæ MSS. ex Cod. Colberteo 2218. Λημῶ, τὸ τζιμπλῶ. Aliud Lexic. MS. Λημμᾷν, τὸ τζημπλῶτιεν.

Τζημπλιάζειν, eâdem notione. Τζιμπλιάρης, *Lippus*, Λημῶν, γλάμυρος.

Τζίμβλα. Suidas in Etymolog. λήμη, ἡ τζίμβλα.

Τζίμβλος, *Lippus*. Idem Suidas: Λημαλέος. Τζίμβλος. Rursum: Πηλὸς, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις, τζίμβλος. Lexicon Stephani: πηλὸς, τζίμβλος.

Τζύμβλα,

Τζύμβλα, τζύμπλα. Moschopulus: Λήμη, ἡ κοινῶς τζύμβλα, ἀφ' ἧ λημᾷν, τὸ τζυμβλώτλειν. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 2. Hieracosoph. caput 75. inscribitur εἰς τζύμπλας. τζυμβλώτλειν, apud Phavorinum, λημᾷν pariter exponitur. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes: εἰ μὴ λημᾷς κολοκυνθαις. Τζυμβλώτλας.

Τζημπλότιν, ἰγλαμάν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΊΝΑ, *Fraus.* Glossæ Græcobarb. δέλεαρ, δόλος, ἀπάτη, τζίνα.

ΤΖΙΝΆΜΩΜΟΝ, *Cinnamomum.* Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Cod. Reg. 1047. Κιλιηρέης δρόμος, τηκοιατότας μι ἔςι τζιναμώμον το λέγυν κανέλαν ρομενικα τριφύλλω.

ΤΖΙΝΖΕΎΡΟ, *Gingiber*, in Corona pretiosa, ex Ital. *Zenzevero.*

ΤΖΙΝΤΖΊΒΑ, *Gingiva*, Ἔνυλον.

ΤΖΙΝΤΖΊΚΑΣ, *Cicada*, Τέτιξ. Vide in Τζίντζικας.

ΤΖΙΝΤΖΙΛΟΎΚΙΟΣ, ita cognominatus quidam Cosmas Monachus, apud Joëlem in Zoe.

ΤΖΙΝΤΖΊΦΟ, τζινζίφφον, *Zizipha*, ζίζιφον. Joannes Iatrosophista MS. cap. 140. καὶ σύελκος, ἤτοι τζίντζιφα.

Τζιντζιφοζέλαπον, *Iulepon ex ziziphis.* Anonymus MS. de Methodo urinarum: καὶ πότιζον αὐτ τζιντζιφοζέλαπον, καὶ σαλάπλωον, καὶ χλὶν μέλιν, καὶ κατὰ Θεὸν ἰᾶται.

ΤΖΊΝΤΟΣ, *Cingulum*, Ital. *Cinto.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Σπαθία σας καὶ μπενιάλα σας, καὶ τζίντες χρυσωμένες.

ΤΖΙΠΆΤΑ. Heronis Parecbolæ: ἐπὶ τούτοις κατασκευάζειν καὶ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν ταφρῶν. Vide Τζήπα.

ΤΖΊΠΟΤΟΣ, Ἀποτζίποτος, Ἀποτζιπομένος, *Temerarius.*

ΤΖΊΠΟΥΡΑ, Τζιπυρίτης, *Vinacea, flores*, Στέμφυλα, περιπίσματα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. γίγαρτα, τὰ κοινῶς λεγόμενα τζίπυρα.

ΤΖΙΠΟΥ͂ΡΕΣ, Piscium species. Theodosii Zygomalæ itinerarium MS. εἰσὶ κῶμαι καὶ χωρία πολλὰ κείμενα ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς ἰχθυώδους καὶ θαυμασίας, τῆς πλυθούσης ὀψάρια πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, λεγόμενα ἐκεῖ κατὰ τόπον τζιποῦρες.

ΤΖΊΠΠΑ. Glossæ Græcobarb. τὰ πονήματα ὅπου ἔρχονται ὑποκάτω τοῦ λευκοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ οὕτως τὰ λέγουσιν, ἤγουν τζίππαι.

ΤΖΙΡΕΜΒΟΛΟΣ. Vide in Ἔμβολος.

ΤΖΊΡΟΣ, *Serum lactis*, ὀρὸς, ὀῤῥὸς γάλακτος. Vide in Τζερὸν, & Τζυρός.

ΤΖΙΤΆΡΙΟΝ, pro σιτάριον, *Frumentum.* Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 91. in Cod. MS. al. 93. καφορὰν σκόρπελον ά. τζιταρίυ σίμου, καὶ ζυλάπλω τῶν ῥόδων τὸ ἀρκοῦν. Fuchsius legendum putat κιτζίυ σάλμα. Sed videtur indicari *cochlea frumenti.* Vide in Στίμη.

ΤΖΊΤΖΗΣ. Vide Τζίτζιρος.

ΤΖΙΤΖΙΛΙΆΝΟΣ, *Siculus*, ex Ital. *Siciliano.* Glossæ Græcobarb. οἱ Σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι. Τζητζήλια, *Sicilia* insula, in Chron. MS. Manuel. Malaxi pag. 574. &c.

ΤΖΙΤΖΙΝΙΚΊΑ, *Portulaca*, ἀνδράχνη. Neophytus in Lexico Jatrico MS. Ἀνδράχνη, ἡ ἔγκλυσρις, καὶ τζετζινικία, καὶ τραύλη λέγεται.

ΤΖΙΤΖΙΡΊΖΕΙΝ, *Stridere*, τρίζειν, βρύχειν.

ΤΖΙΤΖΊΠΕΡ, *Gingiber.* Anonymus MS. in Methodo de Urinis: ἔπαρε γαρεόφαλον, μοσχοκάριδον, τζιτζίπερ, κανέλαν, καὶ κίμινον.

ΤΖΊΤΖΙΡΟΣ, *Nudus.* Glossæ Græcobarb. ἀνείμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια· ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἔχει ῥοῦχα, γυμνοὶ τζίτζιροι. Prochoprodromus contra Hegumenum MS.

Ὁ πελυτζίτης ὁ πτωχὸς ὁλοῤῥαμμενοςόλης.

ΤΖΙΤΡΆΚΟΥΛΑ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. ex Cod. Reg. 1047. ὀξισιτζιλόμιλης, τζηὶ σῦκες τε τζιτράκουλα.

ΤΖΙΤΟΥΛΑ, *Cithara*, Κίνυρα, φόρμιγξ.

ΤΖΊΤΤΑ, *Civitas*, ex Ital. *Citta.* Constantin. de Adm. Imp. cap. 27. ἐξ οὗ ὀνομάζεται τζίτλα νόβα, τουτέστι νεόκαστρον. Adde cap. 28. extr.

ΤΖΙΦΕΣ, καὶ ετ, καὶ υατ, ὅ ἐστι τὸ αὐτὸ, ἐςι τὸ αἷμα τῆς νυκτερίδος. Ita Glossæ Saracenicæ MSS. *Sanguis noctuæ.*

ΤΖΊΦΡΑ, *Nota numeri, Cifra*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. ubi ex Valla indorum nomen esse docuimus, quod & innuit Maximus Planudes in Psephophoria Indorum MS. τιθέασι δὲ καὶ ἕτερον σχῆμα, ὃ καλοῦσι τζίφραν. Infrà: εἰ δὲ δεκάμονα, γράφε τζίφραν, ἥτις σημαίνει οὐδέν. Scholion MS. Neophyti Monachi ad Characteres Numerorum Indicorum: τζύμφρα δὲ καὶ λέγεται τὸ ἐπάνω ἑκάστῳ τῶν στοιχείων ἀπὸ τῶν δέκα, καὶ τῶν καθεξῆς ἀριθμῶν κείμενον, ὡς ο μικρόν. σημαίνει δὲ διὰ ταύτης τῆς Ἰνδικῆς φωνῆς τὸ τοιοῦτον τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀριθμῶν.

ΤΖΊΧΛΑ, *Turdus*, Κίχλα, in Corona pretiosa & apud Portium.

ΤΖΌΓΕΣ, τζόγιον, *Res*, ex Gall. *Chose*, inquit Meursius. Glossæ Græcobarb. τὰ πράγματα, ἤγουν τζόγες. Alibi: νικητήρια, τζόγες, βραβεῖα. Rursum: ἀειθαλὴς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον· ἢ τζόγια τῆς νίκης. ὅπου θάλλει πάντοτε. Vide τζόχα.

ΤΖΟΙΜΑΡΌΛΚΟΣ. Portolanus MS. ἡ Μέλος ἔνιαι νησὶ μεγάλο, καὶ ἔχει βόνα τρία τζοιμαρόλκα, τὸ μεσινὰ ἐς ὑψιλὸ, &c.

ΤΖΌΚΑΡΑ, *Soccus, Calceus ligneus*, ξύλινον ὑπόδημα. Ital. *Zoccolo.*

ΤΖΌΚΟΣ, *Stipes, Truncus*, Ital. *Zocco.* Heronis παρεκβολαὶ MSS. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι τῷ στρατηγὸν τζαπία καὶ ἀξινορύγια, καὶ πτυάρια δι' ἐργασίαν σύδας, ὁμοίως καὶ τζόκους διὰ τὰς κατὰ σύγκρισιν εὑρισκομένας πέτρας ἐν τῇ γῇ. Rursum: συναγαγεῖν πλῆθος λαοῦ ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ ἀξινῶν, καὶ τζαπίων, καὶ τζάκων. Ubi leg. τζόκων. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, —— ἄλλοι δὲ τζόκους, καὶ ἕτεροι συγάς, καὶ ἕτεροι πῦρ μετὰ μαγαλάδων, &c. Infrà: ἄλλοι δὲ ἐτζυπῦσαν με συγὰς τοὺς πύργους, ἄλλοι ἐχαλάσανε με τζόκους τὸ κάστρον. Ubi Allatius *Stipites* interpretatur. Vide Gloss. med. Lat. in *Zoccus*, & infra hic in τζόχα.

ΤΖΌΜΑΧΟΣ, pro Στόμαχος, *Stomachus.* Liber de Antidotis ex Cod. MS. Reg. 1673. καὶ ἐνδυνάμη τὸ τζόμαχον. Occurrit ibi pluries. Κακοτζομαχία, *Dolor stomachi*, ibidem.

ΤΖΟΝΑΡΊΣ, *Dulciarium.* Apud Constantinum Meletiniotem MS. de Medicamentis Persicis hæc vox passim occurrit in capit. cujus titulus ita concipitur: ἀρχὴ τῶν γλυκισμάτων, ἤως τζοναρισίων. In contextu semper scribitur τζοναρὶς, adjunctis variis specierum nominibus Persicis.

ΤΖΟΝΝΊΖΕΙΝ, *Siphone instillare*, τὸ σίφων ψεκάζειν.

ΤΖΟΠΈΛΟΥΣ, Græci hodierni vocant eos qui semper utuntur τζ. sive τζίλα, id est talibus verbis quæ sic incipiunt aut desinunt. Crusius in Turcogr. p. 209.

ΤΖΟΥΒΆΧΑ. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS. ubi de Meretricibus:

Καὶ ἀνυλοῦ καὶ ἀνοίξη τοῦ ναπη ἐγελασέν τὴν τάχα,
Καὶ τάσπιλο εἰς ἀνδραγαθίαν εἰς τὴν παλαιὰν τζουβάχα.

ΤΖΟΥ͂ΒΛΑΟΝ, *Stola Persica.* Nicetas in Man lib. 6. n. 8. ἦσαν τζούβαλα καὶ πῆρας ἐντὸς οἷς πυγεσίμαλλος. Ubi Cod. edit. στολαὶ Περσικαί.

ΤΖΟΥΒΆΡΙΝ. Achmes in introd. in Astrolog. δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πομπὴν εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ τζουβάειν, ἔννοιαν εἰς τὰς καρδίας παίδων.

ΤΟΥΓΚΡΙΑΝΙΖΕΙΝ, *Scabere*, *unguibus radere*, κνίζειν, ἐπιξέειν.

ΤΖΟΥΖΕΙΝ, *Exugere*, *Sugere*, Ἐκπιπίζειν, Ἐκθηλάζειν. Pro *Fulgere*, usurpat Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Κόκκινα λυχνιτάρια νὰ τζούζουν ὡς ἡ φλόγα.

ΤΖΟΥΊΖΑ, *Iudicium*, *judicium Dei*, seu purgatio Canonica per duellum, vel perferrum candens; vel per sacramentum: *Iuisum*, scriptoribus Latinis inferioris ævi, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 125. ἐὰν γίνεται τὸ εἷς ἄνθρωπος πούλισι παρθενίαν κορασίου, καὶ οὐδὲν ἐμποροῦν νὰ τὸν κρατισοῦν ἔνοχον μελιοῦντες μάρτιρες, καθ' ὁ νόμος καὶ οἱ ἀσίζα ἐθέσπισαν, ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλον κρίσιμον κακῖνος ἔσονται εἰς τὴν φύλακιν, λάλη, οὐ ἀφίνει τινὰν νὰ πίδι διὰ λόγου ἔμπροσθεν τοῦ Βισκοῦντου, καὶ ἔμπροσθεν τῆς κριτάδα τὸ θέλι να ἐν πίστιν τζουίζαν τὸ οὐδὲν ἔπικεν αὐτὸ τὸ κάμωμαν τις κοπέλλας, τὸ κίμενον ὁρίζει τὸ πρέπει νὰ βάλι εἰς τὴν τζουίζαν νὰ μίνι, καὶ ἀποφγαλμένος, καὶ ἀπὸ κείνου τὴν κακοεργίαν μὲ τὸ κίμενον τὸ ἐπάνω τοῦ ὅρκου καὶ τὶν μαρτιρίαν τοῦ Θεοῦ, &c. Et cap. 248. ἂν θελίσει νὰ βαστάζι καμίαν τζουίζαν, &c. Ubi Editio Veneta cap. 229. *& alcun d'essi volo portar el judicio per monstrar che non l'ha ferito*, &c. Adde cap. 249. Denique cap. 251. πρέπι νὰ δυναστέψουν τινὰν να βαστάζουν ὀρκομοτικὸν λεγόμενον τζουίζαν. Ita cap. 267. 268. De hac formula pluribus agimus in Gloss. laudato.

ΤΖΟΎΚΑ. Ptochoprodromus MS.

Στενάζω καὶ λυπούμενος ἄλλην ἔδωκα ῥύμην,
Ἐὰν ἤμουν ὀξυγαλαλὰς ὀξύγαλον νὰ πώλουν,
Τὸν τζοῦκαν γὰρ τοῦ ὀξύγαλον εἰς τὸν ὦμον μου ἐκράτουν.

Rursum:

Καὶ ἀνακομβόματα πολλὰ καὶ βλέπε τότε ἀγούρους
Αἱ τζοῦκα ὅπου τὰ ἐχώρεσες καὶ παρ' οὐδὲν ἐσχίσθης
Ἐκείνη βαπτιστῆρα ἦτον ἐκείνη τζοῦκα οὐκ ἦτον.

ΤΖΟΥΚΆΛΙ, τζηκάλη, τζυκάλη, *Olla fictilis*, κεραμοῦν ἀγγεῖον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Λοπὰς ἡ χύτρα καλεῖται, ὅπερ ἐστὶ τζυκάλι.

Liber Chymicus MS. ex Cod. Reg. 930. λαβὼν ὑγράργυρον ὅσον θετὸν, βάλλον τοῦτο εἰς τζουκάλιν κενούργιον. Joannes Jatrosophista MS, cap. 16. βάλε ὕδωρ εἰς τζουκάλιν, καὶ ἀγριοκορέαν, καὶ τὰ μικρὰ λουπινάρια. Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδ' ἄλλα ὅσα φαγητά που βράζουν μετζυκάλια.

Alibi:

Μαντηλοφόρος ἔφθασεν ὁ ἐμπατζουκάλης.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 34. βάλε ἕνα τζουκάλιον ἄνω κάτω. Adde cap. 81. &c. τζουκαλάκι, *Testula*, ὀστράκιον.

Τζουκαλάς, *Figulus*, Κεραμεύς. Emmanuel Georgillas MS. de Mortalitate Rhodi:

Ἂν ἴσως καὶ ὁ τζουκαλὴς ἔχει μεγάλην ἄδειαν,
Καὶ κάμνει ἄγγεια εὔμορφα χυτὰ μετὰ σημάδια.

Syntipas MS. σινίατρον ἤτοι κόσκινον ἀντὶ τζουκαλίου ἐκόμισε.

Τζουκαλολάγηνον, *Olla facta instar lagenæ*. Nicetas Græcobarb. in Man. lib. 4. ἔτυχε γοῦν ἀπὸ μετεώρου τῶν βασιλείων βλέπων εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤγετο γὰρ ἁλιὰς τζουκαλολαγηνοφόρος τὰ ἀγώγιμα.

Τζουκαλοῦδα. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκείνη βαπτιστῆρα τοῦ οὐκ ἦτον τζουκαλοῦδα.

Τζουκαλόπουλον, *Ollula*. Joannes Jatrosophista MS. cap. 133. ὅταν ἐκβάλλης γὰρ ἔξω τὸ τζουκαλόπουλον ὅπου ἔχει τὸ μέλι.

Τζηκάλη, *Olla*, χύτρα in Corona pretiosa. Anonymus in Canonico Mathematico: τὸ τζηκάλιν· ἢ τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψει.

Τζυκάλι', τζυκάλιον. Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: κοσμοῦντες χύτρας, στολίζοντες τζουκάλια. Glossæ MSS. Colberteæ: χύτρα, τὸ τζυκάλιον. In Epimerismis MSS. Herodiani, τζικάλιον scribitur. Vide Ὀλλάρια.

Τζυκκαλάριος, *Ollarum artifex*. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 24. καὶ διήρχετο εἰς τοὺς πλεκτοὺς κίονας τῶν τζυκκαλαρίων. Idem n. 77. meminit, τῶν τζυκαλαρίων τῆς χαλκῆς.

ΤΖΟΥΚΑΝΙΣΤΉΡΙΟΝ. Vide τζυκανιστήριον.

ΤΖΟΥΚΛΙΆΖΕΙΝ. Vide Παρατζουκλιάζειν.

ΤΖΟΥΚΝΊΑ, τζουκνάδα *Fumigatio*, *Vaporatio*, Κνίσσα, ἀτμισμός.

ΤΖΟΥΚΝΊΔΑ, *Urtica*, ἀκαλήφη, in Corona pretiosa, & apud Portium. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. 2. vers. 429. τὴν κνίδα, ἣν τινες τζουκνίδα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀκαλήφη, ἡ τζουκνίδα ἡ ἥμερος. Vide Ἀτζικίδα.

Τζουκνοῦν, *Pungere*, *Urticare*. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 141. τὸ ὁποῖον ἄντλημα καὶ τὸ ἄνωθεν τὸ νερὸν βράστε ὥραν πολλὴν μὲ ὀλίγην στίαν, νὰ μὴ τὸ τζουκνώσῃς, καὶ ἀνακατωνέτο μὲ ἕνα ξύλον ὅσην ὥραν τὸ βράζεις.

Τζούκνισμα, *Punctura*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2062. μύγματα ξύσματα, τζουκνίσματα. Lexicon MS. Cyrilli omittit vocem ξύσματα.

Τζύκνιον, eâdem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Ἀκμὴν οὐδὲν ἐνέμπλεξες εἰς τζούκνια τῆς Τύχης.

ΤΖΟΥΛΑΝΆΡ, *Balaustium*. Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843. τζουλουιάρ, τὰ βαλαύστια. Constantinus Asecretis in Viatico MS. lib. 1. cap. 50. δεῖ πίνειν ξηραντικὰ φάρμακα καὶ κολλητικὰ ἤγουν ῥόδα τζουλανάρ, ἀκακίαν, τραγακάνθην, &c. Infrà: λάβε τζουλανὰρ ῥόδα ἀνὰ οὐγκίας β. &c. Vide Τζουλουράρ.

ΤΖΟΥΛΈΒΗ, *Iulepum*. Constantinus Asecretis in Viatico: πιέτω τῆς ὀμφακίνης σταφύλης ζουλάπην κατὰ σάκχαρ, ἢ τζουλέβην, ἢ ὑδρομέλι.

ΤΖΟΥΛΟΎΚΩΝΕΣ, *Calones*. Georgius Acropolita in Chron. cap. 43. τοὺς ἐπὶ μισθῷ τοῖς στρατιώταις δουλεύοντας, οὓς καὶ τζουλούκωνας ἡ χυδαία γλῶττα καλεῖν ὀνομάζει, συναθροίσας.

ΤΖΟΥΛΟΥΡΝΆΡ, τὸ βαλαύστιον, in Glossis Saracenicis. Τζουλουνὰρ, τὰ βαλαύστια, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Vide Τζουλανάρ.

ΤΖΟΥΚΟΎΦΙ, *Antiæ*, *Apex*, *Frontis capillitium*, προκόμιον, ex Ital. *Ciuffo*.

ΤΖΟΥΛΤΖΟΥΛΈΝΗΝ, σήσαμον κεκαυμένον, in Glossis Jatricis Græcobarb. *Sesamum ustum*.

ΤΖΟΥΝΊΠΕΡΙΝ, *Iuniperus*, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 1. cap. 36.

ΤΖΟΎΝΕΙΝ, Hieronymo Germano, *Sghizzare*, *Saltare qualche liquore*. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. p. 181. ὦ κακορίζικα, τζουνᾷς ἀκόμι, καὶ δὲν θὲς νὰ σώσῃς τὴν ψυχήν σου.

ΤΖΟΥΡΆΚΙΟΝ, Avis venaticæ species. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum p. 245. τὰ τζουράκια ὀφείλουσιν εἶναι κοντόψια, τετράγωνα, πλατυκέφαλα. Mox: κρείττονα γὰρ τζουράκια τὰ μελενικιώτικα καὶ μεσιωτικά. Anonymi Hieracosophium ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib 7. hoc titulo: Ἱερακοσόφιον εἰς ἰατρείαν ὀρνέων, καὶ εἰς κοπὰς καὶ χρῶμα, ἐστὶ ζαγάνων, φαλκονίων, πετριτῶν, ἱερακίων, τζουρακίων, καὶ ὀξυπτερύγων.

ΤΖΟΥΡΗ, Herbæ species. Jatrosophium MS. Πρὸς μίρμιγκας, τζούρης τὴν ῥίζαν ἑψήσας, δῶς πίνειν, καὶ ὑγιαίνει.

ΤΖΟΥΡΙΧΗΝ

ΤΖΟΥΡΊΧΗΝ. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. λαχάνιν. τετράδια μαδιναία, γόνατα καὶ νεῦρα, ὑδράργυρος, ἀσβέστος, φάβα, καὶ ὅμοιον, κανναβόσπορον, τζουρίχλω, καὶ μονττρον.

ΤΖΟΥΡΙΧΟΣ. Joannes Tzetzes Epist. 57. ex MSS. ἐπόπλαις, ἐπιτηρητ᾽, Πρωτοκαβελλαρίοις, μανδάτωρσι, δομεστικοῖς, καὶ πάσῃ τάξει τῆς τ᾽ ἐπάρχων· οἱ δὲ ῥηθέντες ἦτοι τζούριχοι, καὶ τζουριχοχειροτόνητοι ἅγιοι ἀνδ᾽ βάρους τοιούτου, &c.

Τζουριχοάγιος, *Irrisor sacrorum*, fortè, quasi συνεισὴς τ᾽ ἁγίων. Idem Tzetzes Chil. 9. v. 276.

> Τηρεῖν, μὴ ὑποκλέπτεσθαι, καὶ ἀπαλᾶσθαι δόλοις,
> Τοῖς τ᾽ κλεπτοαγίων τε καὶ τζουριχοαγίων.

Et vers. 369.

> Εἰ λίτρας κλεπταζῶσι τε καὶ τζουριχοαγίοις,
> Ἐπὶ ἑνὶ τῷ μήλῳ τε δωρεῖσθαι, καὶ τῇ ῥοᾷ.

ΤΖΟΥΡΊΖΕΙΝ, τζουρλεῖν, *Circumvolvere*, περιελίσσειν.

ΤΖΟΥΡΟΣ, *Serum lactis*, ὀρὸς, ὀρρὸς γάλακτος. Agapius in Geoponico cap. 184. ὅπου ἔχῃ τ᾽ ὀρὸν, ἤγουν τ᾽ χυμὰν, ἢ τζοῦρον τ᾽ γάλακτος. Portius habet τζίρος eâdem notione. Ptochoprodromus de sua paupertate MS.

> Νὰ ἄνοιγα ἀρμάρλω μου νὰ τὸ βρίσκω γεμάτον,
> Ψωμὶν, κρασὶν πληθυσμικὸν, καὶ θυννομαγερίαν,
> Καὶ παλαμιδοκόμματα, καὶ τζίρους, καὶ σκουμπρία.

Sed hoc loco Τζίρος sumitur pro pisce. V. Τζύρος.

ΤΖΟΥΡΟΥΧΟΣ. Vide in Τζαντζαλιάρης.

ΤΖΟΥΡΤΖΟΥΝΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Καὶ κείνη ὅπου γλύτωσεν ἐκ τῶν ὡρῶν τ᾽ ἀγγέλου,
> Κ᾽ ἡ γιάκνμα τ᾽ τζουρτζουνᾶ, ὅπου καλὸν τὸ θέλουν.

ΤΖΟΥΣΤΡΑ, Τζουστρία, *Monomachia ludicra, Hastiludium singulare.* Nicephorus Gregoras lib. 10. pag. 339. edit. Genev. οὕτω καὶ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἳ δὴ τοῖς Λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τ᾽ πολεμικῶν· τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχῃ, καὶ Τζοῦστρα παρὰ Λατίνοις καλεῖται. Joannes Cantacuzenus lib. 1. hist. cap. 42. de Latinis: καὶ τὴν λεγομένην τζουστρίαν, καὶ τὰ τερνεμέντα αὐτοὶ πρῶτοι ἐδίδαξαν Ῥωμαίους, οὕπω πρότερον περὶ τοιούτων εἰδότας. Historia Apollonij Tyrij:

> Ναρθῶν μεγάλοι καὶ μικροὶ ςὴν χώρα μου νὰ σώσουν,
> Καὶ νάμπουσιν εἰς ὀρδινία τὴν τζοῦστρα γιαναδώσουν.

Infrà:

> Στὴν τζοῦστραν ὅπου γίνεται, σύρε, καὶ σὺ νὰ κάμεις.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

> Κονδάρια ἐκ εἴχασι οἱ δύο καλοὶ ςραλιῶται,
> Γιατοῦτο ἐκ ἐδώκασι ὡς τζοῦστρα ςὰ κονδάρια.

Et lib 6.

> Ἐκάμναν τζοῦστραις ἔμορφαις πολὺ χάραις μεγάλαις.

Τζουςρίζειν, *Hastiludio singulari certare, contendere.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6. extr.

> Τὸν πλήνον καιρὸν οἱ νιότεροι ἔπαιζαν, ἐτζουςρίζαν,
> Εἰς πεειβόλια χαίροντας μὲ ἔμορφα κοράσια.

Τζουςράρειν, eâdem notione. Historia Apollonij Tyrij:

> Καὶ τότες Ἀπολώνιος θελ᾽ ἔλθη ναττζουςράρη,
> Καὶ θέλομεν ἴδει καλὰ ἀνέννε παλικάρη.

Vide Dissertat. 6. ad Joinvillam.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΙΟΝ. Vide in τζουκούριον.

ΤΖΟΦΕΣ, ἤτοι ἰκτηρίδας. in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Ἴκτερος, Græcis *Galbulam* avim, & *morbum ictericum* sonat. Sed an idem valeat ἰκτηρὶς, hoc loco, alij disquirent.

ΤΖΟΦΑΙ, τζόφλιον, *Cortex, Cutis, Liber*, φλοιὸς, λέπισμα, δέρμα. Item, *Limacis concha.*

ΤΖΟΧΑ, *Pannus ex filis & lana animalium contextus*: unde Illyrici, inquit Allatius in Creyghton. pag. 671. τζόχας vocant *indumenta ex panno laneo ad talos usque demissa.* Portius: τζόχα, *Pannus*, ῥάκος, πάνιον, ὕφασμα. Italis, *zocca*, est *floccus.* Codex Reg. MS. 1299. ad calcem: τζόχαν πράσινον πήχεις ςρʹ. ἕτερον τζόχον βιολέτων πήχεις δς. Thomæ Israelitæ lib. Apocryphus de Infantia Christi: πορευόμενος δὲ τ᾽ Ἰησοῦ ἴδε τινα ἐργαςήριον, καί τινα νεανίσκον βάπτοντα εἰς λέβητα ἱμάτια καὶ τζόχας τινὰς διαφόρους φαιάς, &c. Syropulus in Hist. Concilii Florentini sect. 4. cap. 12. ὑπερθεν δὲ τούτων κισκλίτι κοκκοβαφέσι κυλινδρικῶς διεσκεύασαι εἰς ὕψος ἱκανὸν ἐπηρμέναις, ἐφ᾽ ὧν ἐπίβλημα περιτέθεισι ἐκ κοκκίνων τζοχῶν, χρέαν σκέπης ἐκ ἄνευ τέρψεως ἐκπληρῶν. & sect. 6 cap. 16. τὸ δὲ ἔδαφος ἅπαν κατεςρωμένον ἦν τζόχαις πρασίναις. Vide Τζαμηλότιον, & Τζόγες.

Τζοχαρικὴ, *res Pannaria.* Diploma Andronici pro Monembasiotis, apud Phranzem: διὰ προσφαγίων, πασῶν, ἢ πετζίων, ἢ πανίου, ἢ λινοκόκκου, ἢ τζοχαρικῆς, ἢ τετραπόδων, &c.

Τζόχα. Joan. Tzetzes Chil. 12. v. 165.

> Ἡσίοδος ὁ πρότερος, κατά τινας, Ὁμήρου,
> Κατά τινας δ᾽ ἰσόχρονος, ὕςερος καθ᾽ ἑτέρους,
> Κατὰ ἡμᾶς τ᾽ τζέτζην δὲ, τὰς τζόχασμε τὰς μίας,
> Ὀλίγον ὑςερώτερος χρόνοις τετρακοσίοις.

Ubi Meursius Τζόχας, *Calculos* interpretatur.

ΤΖΌΧΗΝΟΣ. Vide in Καβάδιν, in Append.

ΤΖΥΓΑΡΊΖΕΙΝ. Vide in τζιγαρίζειν.

ΤΖΥΚΆΛΗ. Vide in Τζουκάλι.

ΤΖΥΚΆΝΙΟΝ, *Ludus pilæ in equis*, de quo dissertationem instituimus ad Joinvillam, quæ est 8. Nicephorus Blemmides in libro MS. cujus titulus, ὁποῖον δεῖ εἶναι βασιλεύς. Ποτὲ μὲν ἐν τῇ δεξιᾷ, ποτὲ δὴ ἐν τῇ ἀριςερᾷ ἐν τῷ μετεωρίζειν εἰς ὕψος διὰ τ᾽ δίνου τὴν σφαῖραν, ὃ δὴ κοινῶς ὀνομάζεται τζυκάνιον. Meminit Michael Psellus in Hist. MS. ἵππων τ᾽ πρὸς τὴν σφαῖραν ἐπιτηδείων.

Τζυκανίζειν, *Pila in equis ludere.* Achmes Oniro. cap. 156. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἔφιππος ἅμα τῷ Βασιλεῖ αὐτοῦ, ἤτοι μεγίςῳ, ἐλαύνει τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζει, εὑρήσει χάραν καὶ δόξαν παρ᾽ αὐτοῦ ἀναλόγως τ᾽ ἐπιτυχίας τ᾽ σφαίρας, καὶ τ᾽ εὐθύτητος τ᾽ ἵππου. Rursum: ἐὰν ἴδῃ ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκάνιζεν, εὑρήσει ὀρθότητα.

Τζυκανιςήριον, *Locus in quo Pila ludebant in equis*, *Zucanistrium*, Luithprando lib. 5. cap. 9. Βασιλικὴ αὐλὴ, καθ᾽ ἣν μεθ᾽ ἵππου σφαιρίζειν Βασιλεῦσιν, καὶ τοῖς εὐδαιμόνων παισὶ καθέςηκε συνήθες, ut ait Constantinus in Basilii vita cap. 55. edit. Allatii, & 85. edit. Combefisij. Theophanes an. 30 Copronymi: πάντα μοναχὸν καὶ μοναςρίαν τοὺς ἀπὸ τ᾽ θεμάτων τ᾽ θρακησίων ὄντας συνάξεν εἰς Ἔφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζυκανιςήριον, ἔφη πρὸς αὐτοὺς, &c. Ita etiam scribit ejusdem Continuator lib. 3. num. 43. pag. 89. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. ὁ δὲ τούτου φραγμὸς τοσοῦτον ἐςι ςενὸς, ὅσον τὸ πλάτος τ᾽ τζυκανιςηρίου. Καταβάσεις τ᾽ τζυκανιςηρίου, apud Leonem Grammaticum p. 480. Τρικύμβαλον τ᾽ τζυκανιςηρίου, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 4. Idem in Romano Juniore num. 5. καὶ τῇ δείλῃ ἐν τζυκανιςηρίῳ σφαιρίσας μετὰ τ᾽ δοκίμων καὶ ἐμπείρων, καὶ πολλάκις νικήσας, &c. Vide Scylitzem pag. 751. præterea Constantinopolim Christianam lib. 2. sect. 4. num. 30.

ΤΖΥΚΝΑ. Vide in Τζίκνα.

ΤΖΥΚΝΕΆ. Vide in Τζικνέα.

ΤΖΥΜΒΑΑ, Τζυμβλωτίον. Vide in Τζίμπλα.

ΤΖΥΜΦΡΑ. Vide in Τζίφρα.

ΤΖΥΠΑ. Vide in Τζίπα.

ΤΖΥΡΈΜΒΟΛΟΣ. Vide in Ἔμβολος.

ΤΖΥΡΟΣ, Τζηρὸς. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Σκυμπρία πασα μθρ ἐικοσι, ϗ τζύρυς δεκαέξη.

Alibi:

Καὶ παλαμηδοκόμαία, ϗ τζήρυς, ϗ σκυμπρία.

ΤΗΒΕΝΝΑ, Τήβεννος, *Toga*, vestis Romana, cujus mentio apud Polybium, Plutarchum, Synesium, Artemidorum lib. 2. cap. 3. & alios. Auctor Etymologici: Τήβεννα, ἱμάτιον, ἢ χλαμὺς, ἣν φορῦσι τύραννοι. Lexicon MS. Cyrilli: Τήβεννα, μανδύας, ϗ πόλις. Eunapius in Juliano sub fin. ἐπένδυσεν ὁ ἀνθύπατος ἐκ τ̃ θρόνυ, ϗ τὴν περιπορφύραν ἀναστείων ἐσθῆτα, Τήβεννον αὐτὴν Ῥωμαῖοι καλῦσιν, &c. Justinianus in Nov. 103. cap. 1. κοσμεῖται ἢ ϗ τῇ σεμνῇ ϗ ἀρχαίᾳ τηβέννῳ, (φαμὲν ἢ τῇ περιπορφύρᾳ σολῇ) ἐν τ̃ ἱερομηνίας αὐτὴν περιθέμενος. Περιπόρφυρος τήβεννα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. in Institut. Reg. cap. 3. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 4. ὁ ἢ τηβεννοφορεῖ τιῶ, ϗ διαδεῖ ἀρχικῷ σεφανώματι. Joannes Cantacuzenus lib. 3. Hist. cap. 81. Βασιλέα ἢ τ̃ πατέρα τήβεννον ἔχοντα, ϗ χιτῶνα, περιπόρφυρα. Τηβεννοφόρος, *togatus*, in utroque Gloss. Vide Cujacium ad Nov. 103. & Petrum Fabrum lib. 2. semestr. cap. 10.

ΤΗΓΑΝΑΡΙΟΝ, Avis species. Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: τὸ γῶος ἁπάντων τ̃ πηλῶν ὀρνίθων, ὀλιγότροφον, τ̃ ϗ τετραπόδων εὐπεπτότερα ἢ ἢ τ̃ πηλῶν, ϗ μάλιςα πέρδικος, τηγαναρίυ, περιςέρας ϗ ὀρνιθίυ· ξηρότερον ἢ τύτων κίχλαι κοτζηφοί, ϗ τὰ μικρὰ ςρυθία, &c.

ΤΗΓΑΝΟΣΤΡΟΦΟΝ. Phavorinus: Λιτρίον τὸ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγόμενον τηγανόςροφον· οἱ ἢ μέτρον τι μεθ᾽ ὃ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον ἐπιχεῦσι.

ΤΗΚΕΑ, Τήκεννα. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 2062. τήκεα & τήκεννα, τὰ κατίλικια.

ΤΗΛ ἀμμῶν. ὁ ἀμμώνιος βόλος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΗΛΙΓΕΙΝ, Τηλύγειν, *Involvere*, ἐλυλίτιειν. Τηλιμένος, *Involutus*, ἐνειλημένος. Τηλικίδαι, *Involucrum*, ἐνέλημα.

Τηλυγάδιον, *Involucrum*. Index MS. Bibl. Monasterij S. Trinitatis insulæ Chalces: τηλυγάδια πλεῖςα περιέχοντα λειτυργίας χρυσόσομυ, Βασιλείυ, ϗ τὴν προηγιασμένην, &c.

ΤΗΝ, τὰ σύκα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ficus*.

ΤΗΝΙΟΛΙ᾽Α, *Tineola*. In Orneosophio caput 13. pag. 185. inscribitur, εἰς τραῦμα τηνιόλας. Infrà: ὅταν ἴδῃς τ᾽ ἱέρακα ὅτι τὴν κοιλίαν αὐτῦ μαδίζει, ϗ τὸ κῶλον αὐτῦ, ἤδη δεῖ σε ἰοεῖν, ὅτι τηνιόλας ἔχει.

ΤΥΡΒΕΤ, ἡ ἀλωπία, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ aliæ Græcobarb. MSS. τερβέθ, ἀλλωπιαν, ἤτι τύρπεται. *Alypia*, quæ Actuario *turpet candidum* appellatur.

ΤΗΡΗΤΗΣ, *Custos, qui servorum operis invigilat*. Apophthegmata Patrum in Romano num. 1. ϗ ἐπηρώτησεν αὐτ̃, λέγων, Πόιας χώρας εἶ; ϗ λέγει Αἰγύπτιος. — ϗ λέγει τί ἦν ἔργον σε εἰς τὴν κώμην σε, ϗ λέγει Τηρητής. In Macario num. 31. ἀββᾶ, ἄρα ὅταν ἦ καμηλίτης, ϗ ἔκλεπτες νίτρον, ἢ ἐπώλεις αὐτὸ, ὐκ ἔδερόν σε οἱ Τηρηταί;

ΤΗΡΙ᾽ΔΙΟΝ. Vide in Ταγηςήελον.

ΤΗΡΩΝ. Vide in Τιρων.

ΤΗΦΩΝΙΟΝ, Zoroastri, *Hioscyamus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 651.

ΤΙΑΛΟΣ, *Lilium*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 522.

ΤΙΑ᾽ΦΙ. Vide in Τεάφι.

ΤΙΒΑ᾽ΠΥΡΙ, apud Myrepsum sect. 1. cap. 295. Cod. MS. editi vero, 301. pro θεῖον ἄπυρον, id est *sulphure ignem non experto*, seu *sulphure vivo*, sumi putat Fuchsius. At capite 296. τιμάπυρι scribitur. Vide Τιμαρτυρι.

ΤΙΒΕΡΙ᾽ΑΣ, ϗ Περδίκιον, τὸ ἄγριον κάρδαμον, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Cardamum*, Herba de qua Botanici.

ΤΙΒΟΤΑΣ. Vide in Τίπολ.

ΤΙΓΓΑΒΑΡΙ᾽ΝΟΣ, *Color*. Damascius in Vita Isidori Philosophi, apud Photium: ϗ γράμματα ἀνέδειξεν ἡμῖν ἐν τῷ λίθῳ γεγραμμένα, χρώματι τῷ καλυμένῳ τιγγαβαρίνῳ καλακεχρωσμένα. Legendum fortè κινναβαρίνῳ.

ΤΙ᾽ΓΚΑ, *Tinca*, Piscis, ψύλων.

ΤΙ᾽ΓΝΟΝ, *Tignum*. Lexicon MS. adespoton, Suidas & Hesychius: Πέταυρα, τίγνα Glossæ Basilic. τίγνον, λίθος, βήσαλον, καταχρηςικῶς, πᾶσα ὕλη. Ex Theophilo de rer. divis. ἀλλὰ γδ ϗ εἰ λίθον ἢ βήσαλον, ἢ κίονα, τῇ γδ τ̃ τίγνυ προσηγορίᾳ ἅπασα ὕλη σημαίνεται.

ΤΙΕΑΤΙ᾽ΤΖΕ. Vox incognita Fuchsio apud Myrepsum sect. 1. cap. 314. Cod. MS. editi vero 320.

ΤΙΘΟΜΑΛΟΝ, *Tithymallus*, Herba: Τιθύμαλος, apud Agapium in Geoponico cap. 172.

ΤΙΚΟΛΙΘΟΣ, apud Myrepsum sect. 1. cap. 427. in Cod. Reg. in edito vero 433. ubi Fuchsii Codex prætulit τηκόλιθος, quem *Iudaïcum lapidem* vocari observat à Paulo Ægineta lib. 7.

ΤΙΜΑΡΙΟΝ, *Honorarium*. Damascenus Studita Homil. 17. in Martyrio S. Theodori, scribit, Tribuno militum, virtutis & rerum fortiter gestarum nomine, à Licinio Augusto datum, vice τιμαρίυ, castrum Heracleæ: quam vocem retinuere Turci, quibus etiamnum *Timar* dicitur pensio, vel stipendium, vel reditus assignatus in prædiis, & possessionibus castrorum, oppidorum, pagorum, agrorum, vel in percipiendis decimis aliisque fructibus. Duo enim sunt stipendiorum genera apud Turcos, quorum alterum vocatur *Ulefe*, estque illud quod more nostro militibus vel aulicis solvitur à Rationalibus vel Quæstoribus, apud nos menstruum vel annum, apud Turcos, in singulos dies. Hi *Ulefedzii* dicuntur. Hæc ferè Leunclavius in Pandecte Turcico num. 186. prius vero ῥόγα Græcis appellatur, qui ut & Romani olim & Franci etiam nostri, militibus interdum agros, vel in ipsum stipendium, vel in laboris bellici mercedem, assignare soliti erant. De postremis Imperatoribus Constantinopolitanis, id testatur Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 33. Vide dissertat. 17. ad Joinvillam. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli, de Mahumeto II.

Ῥόγες δίδει παράξενες, δόξες τιμῆς, τιμάρεια,
Καὶ καθ᾽ ἡμέρα δίδει δὲ, λαμβάνυσι τ̃ ῥόγες.

Idem Damascenus Homil. 17. loco laudato à Leunclavio: ἄξιος τόπος ἐςὶ δίχα τιμαρείυ τυ. Et serm. 25. ἡμεῖς, κράτιςε Βασιλεῦ, μηδὲ βίον σε γυρεύομεν, μήτε τιμαῖς, &c.

Τιμαράτοι, *Timariota*, vocantur ejusmodi apud Turcos Τιμαρίοις donati. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulman. *Timarati*, *qui Timariis fruuntur*, *iidem & Timariota dicuntur*. Laonicus lib. 8. extr. ὕπαρχοί τε ϗ ὀρχέλιες, ϗ ςρατηγοὶ, ϗ Τιμαράτοι καλύμενοι, μεγίςην ἐπιφέρυσι τὴν πρόσοδον. Idem Leunclavius: *Timarchana*, *Græcis* νοσοκομεῖον, *locus ubi pascuntur & curantur ægri certis è reditibus ad hanc piam causam ædificio collatis*.

ΤΙΜΑ᾽ΡΤΥΡΙ. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 148. in Cod. Reg. καρδαμάμυ ἀνὰ ἐξάγ. γ΄. τιμάρτυρι ἐλκ. δ. ubi Cod. Fuchsij τιμάρτιρι prætulit, cui hæc vox incognita. Vide Τιβάπυρι.

ΤΙΜΑΣΙ᾽Α, *Opprobrium*, pro ἀτιμασία, ἀτιμία. Glossæ Græcobarb. ὀνειδος, ἀτιμία, ἀτιμασία, τιμασία.

ΤΙΜΗ᾽Ρ,

ΤΙΜΗ'Ρ, τὰ φοινίκια, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΙΜΗΤΗΣ, *Censor*, παρὰ Ῥωμαίοις, ἀρχὴ φροντισμάτων, in Gloss. Græc. Lat. Vide Suidam in Ἀππία ὁδός.

ΤΙΜΙΟ'ΤΗΣ, *Veneratio*, *Reverentia*, *Dignitas*: titulus compellatorius, apud Joannem Patr. Hierosol. in Vita S. Joannis Damasceni, ubi illius pater sic Monachum alloquitur, num. 10. τοῦτο δὲ μόνον πρὸς τῆς σῆς αὐτοῦ τιμιότητος, &c. Ita etiam in Epistolis S. Basilii, & aliorum non semel.

ΤΙΜΟ'ΝΗ, Τιμόνι, *Gubernaculum*, πηδάλιον, in Corona pretiosa, & apud Portium: ex Italico *Timone*, & Gall. *Timon*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πρὸς τάξη μερώματα, ἐχάσαν τὸ τιμόνη.

Damascenus Studita Homil. 20. ἐφάνη ὁ μέγας Νικόλαος εἰς τὴν πρύμνην τοῦ καραβίου, καὶ ἐπίασεν τὸ τιμόνιν, &c. Agapius in Geoponico cap. 60. ὁ μεθυσμένος εἶναι ὡσὰν ἕνα καράβι χωρὶς τιμόνι εἰς τὸ μέσον τοῦ πελάγου.

Τιμονεύειν, *Clavum tenere*, *Regere*, οἰακίζειν.

Τέμων. in Glossis Basilic. αὐχένα πλοίου· καὶ ἔνθεν τέμωνος ἀνάγκη, ἢ τῆς γυβερνήσεως, ἤγουν ἀναπληρώσεως. *Temonum præstatio*, in l. maximar. C. de Excusat. muner. l. 4. C. de dignitat. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Temonaticum*.

ΤΙΜΩΝΙ'ΤΗΣ, judicis pedanei species apud Byzantios, cujus non semel meminit Theodorus Hermopolites MS. locis allatis in V. Ἀλωπάς.

ΤΙ'ΜΩΡΟΣ, *Cicuta*, apud Interpol. Dioscor. cap. 661.

ΤΙΝΑ', *Aliquis*, pro τίς. Glossæ Græcobarb. νὰ παραλογίζη τινάν.

ΤΙ'ΝΑ, *Cupa*, *vas balnearium*. Alexander Trallianus lib. 12. διόπερ οὐδὲ τοὺς ἔχοντας ἀσθενῆ πάνυ τὴν δύναμιν δεῖ σκαφολουτρεῖν, ὅ ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις, Τίναν ἐμβαλεῖν. Prochoprodromus in Hegumenum, ex MS.

Τίναν λάχεν κἂν δερμὲς δὲ πάλιν τίναν,
Καὶ τὸ παραβατὸν, καὶ τίναν τὸ τῆς πρόβας.

Vide Gloss. med. Lat. in *Tina*.

ΤΙΝΑ'ΖΕΙΝ, *Agitare*, *Quassare*, κραδαίνειν.

ΤΙΝΑ'ΡΙΟΝ. Anonymus Interpres MS. Rhamplii: σημεῖόν ἐστι δυνασταῖς καὶ πλουσίοις, τοῖς δὲ μέσοις, καλὸν τινάρειον συνέλθη, οἱ δὲ πτωχοὶ καὶ πένητες δεκάδας δηλοῦσιν· εἰ δὲ..... καλὰ τινάρεια δηλοῖ, ἢ δεκάδας.

ΤΙ'ΠΟΤΑ, Τίποτε, Τίποτες, *Nihil*, οὐδὲν, μηδέν. Glossæ Græcobarb. οἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες, ὅπου κάνουν τίποτες ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τους. Cosmas Hieromonachus MS. de Chrysopœa: ὅστις ἐφόδιον καὶ τίποτες μικρὸν ἐκ ταύτης τέχνασμα. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 34. καὶ ἔκραξεν ἰατρὸν, καὶ ἐσιάσθη νὰ τὴν γιάνη, καὶ νὰ τοῦ δόσει τέλον· καὶ ἀδὲν ἤθελε τὴν γιάνη, νὰ μὴν τοῦ δόση τίποτες.

Τίβοτας, eâdem notione. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἀμὴ ἂν ἔχῃ καὶ τίβοτας πρᾶγμα να τὸ πουλήσει.

ΤΙΡΙΚΤΑ', Afris, Herba quæ Græcis γιγγίδιον. Interpolat. Dioscorid. cap. 355.

ΤΙ'ΡΩΝ, Τήρων, Τύρων, *Tyro*.

Τίρων. Macarius in Homil. 43. ὥσπερ δὲ ἐν φαινομένοις πολέμοις συγκροτουμένοις, οὐκ ἀπέρχονται οἱ σοφοὶ καὶ μεγιστᾶνες ἐκεῖ, ἀλλὰ φοβούμενοι τὸν θάνατον ὑπομένουσι λοιπὸν προβάλλονται οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πένητες, καὶ οἱ ἰδιῶται, &c. Vita S. Pachomij, num. 2. de Constantino M. καὶ πρός τινα τύραννον πολεμοῦντος, ἐκέλευσεν λοιπὸν πολλοὺς τίρωνας συναναλαβεῖν, &c. Triodium: ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ τιρωνικοῦ τάγματος Τίρωνα ἐπονομαζόμενον.

Τήρων. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 2062. τήρων, ὁ νέος στρατιώτης, ὁ νεόλεκτος στρατός. Nicetas Paphlago in laudat. S. Eustachij pag. 69. καὶ τούτους εἰς τήρωνας ἅτε ξένους εὐθὺς οἱ κωμῆται προεβάλοντο.

Τύρων. Menologium: ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρίγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη. Acta S Eustachii pag. 29. καὶ ἐγράφησαν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην τῆς Ῥωμανίας πεμφθῆναι εἰς τύρωνας. Theophanes an. 7. Phocæ: εἰς τὸ κονδάειν, εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τύρωνες.

Τιρωνάτον, *Rudimen*, *Exercitus ex Tironibus conscriptus*, νεολεκτοστράτευμα in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap. 90. ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς Νουμιδίας τοποτηρηταὶ πεμφθῆναι οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἀκμὴν τῷ θορύβῳ τοῦ τιρωνάτου οἱ ἐπίσκοποι ἰδίαις ἀνάγκαις ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπασχολοῦνται ἐμποδιζόμενοι. Infrà: ἀπελογήσατο δι' οἰκείων γραμμάτων περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τιρώνων ἐμποδισμοῦ. Vide l. 21. Cod. Th. de Tironib. ubi *Tironatus*, sumitur pro eo tempore quo tirones militiam exercent.

Τιρονικὸν, *Stipendium quod in Tironum stipendium exigebatur*. Synesius in Epist. 79. ad Anastasium: ὃν ἐπὶ τῶν δεσμωτηρίων ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου Τιρωνικοῦ, καὶ συνῆψε τὰ Αὐλωναῖα.

ΤΙ'Σ, Ægyptiis, *Mentha*, apud Interpol. Dioscor. c. 446.

ΤΙΣΑ'ΝΗ, *Tisana*, in Gloss. Gr. Lat. πτισάνη, vel πτισσάνη.

ΤΙΤΑ'ΝΙΣ, εως, pro τίτανος, apud Alexandrum Trallianum lib. 10. cap. 1. & apud recentiores rei medicæ scriptores, sæpe poni, observavit Jacobus Goupylus ad eundem Trallianum.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν ἄσβεστος ὡς.

ΤΙΤΖΗΝΗ'. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀρεβὰν, τιτζήνη, τὸ ῥέον.

ΤΙ'ΤΛΟΣ, *Titulus*, in Gloss. Gr. Lat. in Lexico MS. Cyrilli, ἀβάκιον, σανίδιον; in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. ἡ τῆς διακαδοχῆς αἰτία: Hesychio, πτυχίον, ἐπίγραμμα: Moschopulo, ἡ ἐπιγραφή: Cedreno, κυρίως, ἐπιγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων. Psellus in Glossis Juris MSS. τίτλος, ἡ προγραφὴ τοῦ ἀξιώματος. Nonnus Panopolitan. in Joan. cap. 19.

Καὶ Πιλάτος θηητοῦ ἐπέγραφε μάρτυρι γόμφῳ
Γράμμα, τόπερ καλέουσι λατινίδι τίτλον ἰωνῇ.

Michaël Psellus in Nomocanonem Photii:

Πάντας εἰς ἓν συνήγαγεν ὥσπερ ὑπὸ τίτλους.

Martyrium S. Euphemiæ MS. τίτλους γραμμάτων ἐμφόβων κατὰ τοὺς ἐπισήμους προέθηκε. Theophanes in Canone Theodori Grapti: τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. Apud Justinianum in Nov. 29. cap. 4. τὸ μὴ συγχωρεῖν τίτλους ἐπιτιθέναι χωρίοις τισὶν, ἀναγεγραμμένους εἰς τινὸς ὄνομα, &c. Occurrit præterea in Cod. Canon. Eccl. Africanæ cap. 33. in Martyrio S. Glyceriæ num. 1. apud Joan. Damascenum orat. in Constantin. Cabalinum pag. 671. Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. interpretem Gr. Concilii Lateran. Can. 54. Xanthopulum in Synopsi Evangel. in Synopsi Basilic. lib. 7. tit. 10. & alibi passim.

Τιτλάειον. Lexicon Cyrilli MS. πίναξ, πινακίδιον, τιτλάειον, σχεδάειον. Eadem ferè Suidas & Phavorinus. Arrianus ad Epictetum lib. 3. cap. 22. ἄγε πρὸς γραμματιστὴν ἀπόστειλαι πινακίδια ἔχοντα γραφεῖα, τιτλάρια, καὶ τοῖς κραββάτιον ἑτοίμασαι.

Δωδεκάτιτλος, ita inscribitur S. Athanasii Στοιχείωσις, de qua Petrus Morellus in Parergo ad Nicetæ Thesaurum Orthodoxæ fidei pag. 273.

Παράτιτλα, *Appendices titulorum*, seu *collectio* *corum*

eorum quæ ad certum titulum spectant, quibus scilicet supplentur ea quæ ad titulum pertinere videntur. Atque ita hanc vocem interpretantur Janus à Costa, Franciscus Florens, Fabrotus, & novissimè V. Cl. Ægid. Menagius in Amœnitatibus juris cap. 15. Matthæus Blastares in Præfat. διὸ πάλιν ὡρίσθη καὶ ἐγράφη τὰ λεγόμενα παράτιτλα, καθ' ἕκαστον τίτλον ἀναπληρώσεις ἔχοντα τῶν παραλελειμμένων χρησίμων. Justinianus in Epist. ad Tribonianum, seu præfatio de Conceptio-Digestor. *Sufficiat per indices tantummodo, & titulorum subtilitatem, quæ* Παράτιτλα *nuncupantur, quædam admonitoria ejus facere.* Ita in alia ad Senatum. Scholiastes Basilic. ad lib. 22. pag. 53. σημείωσαι δὲ τὸ περὶ γάμου παράτιτλον, ὅτι καὶ ἀγράφως συνίσταται γάμος. Adde eundem Schol. ad lib. 41. pag. 521. Laudatur Theodori Balsamonis Diaconi collectio Græca Constitutionum Ecclesiasticarum, ex titulis lib. 1. Cod. Justinianei, quæ perperam à Leunclavio inscribitur παράτιτλα, cum MS. Cod. συλλογὴ præferat, additis Paratitlis in singulos titulos, cum hac inscriptione, Ὅσα παράτιτλα, quibus ex reliquis titulis supplentur ea quæ ad titulum pertinere videntur. Laudatur præterea liber Photii Patr. Constantinop. Παράτιτλος ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγάρων ἐπιστολῆς, περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων. In editione Justelli post Nomocanonem, deest vox παράτιτλος. In Codice Colberteo 582. describuntur Canones Africani, & aliorum Conciliorum: deinde subduntur sequentia: ἐκ τῶν μετὰ τὸν Κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τῆς τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συνᾴδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τὴν οἰκείαν ἰσχὺν νέμουσαι, οἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπεθήκαμεν πρὸς σύντονον εὕρεσιν τῶν ἐπιζητουμένων κεφαλαίων, διὰ τὸ, ὡς εἴρηται, ἐκ διαφόρων διαλέξεων εἶναι τὰ συναχθέντα ὡς ὑποτέτακται τῆς ἐγκειμένης μετὰ τοὺς κανόνας τῶν συνόδων διαλέξεως τὰ κεφάλαια. In fine ejusce collectionis, adduntur καὶ ὅσα παράτιτλα, quæ desumuntur ex variis libris Codicis.

Τιτλοῦν, Προτιτλοῦν, *Titulare*, *Titulum inscribere*. Eusthatius ad Iliad. *ι.* initio: ὅτι λιταὶ ἡ ῥαψῳδία ἐπιγράφεται αὐτή, ἀπὸ μιᾶς ταύτης τιτλουμένη λέξεως. Idem Il. *μ.* ἄλλως δὲ διὰ μιᾶς λέξεως ἐπιγράφεται τειχομαχία δέ, οὕτω προτιτλωσάντων τῶν παλαιῶν.

Ὑποτιτλοῦν. Michaël Psellus in Synopsi legum v. 47.

Διακρινοῦν ὑποτιτλοῦν οἰκείως καὶ δικαίως.

Τίτλωμα, ἡ ἐπιγραφή, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708.

ΤΙΚΕΡΆ, *Fortuitò*, *Commodùm*, τυχερῶς. Demetrius Raules Cabaces in Epist. ad Manuelem filium: ἀλλὰ τιχερὰ καὶ ἀπὸ διηγήσεων ἐκαλέρωθεν ἀκουν.

ΤΛΆΩΝ. Jatrosophium MS. τλάων ὁ ἀφοδεύματα σὺν ὄξει λειώσας, &c.

ΤΌΒΙΟΝ, *Scabiosa*, Στοιβὴ, apud Interpol. Dioscor. c. 594.

ΤΌΓΑ, *Toga*. Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodosii Jun. ἔκρυσεν αὐτῷ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος στῆθος, ὥστε τὸ παλλίον αὐτοῦ, καὶ τὴν τόγαν τεθλῶσαι.

ΤΟΙΧΟΒΑΥΣΤΗΣ, τοιχοβάτης, *Lacertus*. Simeon Magister de Quadrupedibus, MS. ξυλόβατός ἐστι ζῶον, ὃ τινες τοιχοβαύστην καλοῦσιν. Ubi ad marginem, ἢ τοιχοβάτην, ὃ οἱ πολλοὶ συνήθως Σκαμαμύθιον λέγουσιν, ἕτεροι Συληγοῦδιν. Vide Συλλιγοῦδι.

ΤΟΙΧΑΡΜΆΡΙΟΝ, *Armarium ad parietem positum*. Leo Philosophus de Regno, MS. cap. 50. εἰ μὲν ÷ ἐστὶν συνδέκιον ἐστὶ τὸ κλαπὲν, ἢ εἰς τοιχαρμάριον, εἰς σκεβροσάβακιν. Anonymus de Amorib. Callimachi:

Καὶ τὸ κλειδὶν ἀναλαβὼν ἀπὸ τῶν προσκεφάλων,
Ἐκεῖνο τὸ τοῦ δράκοντος βλέπεις τὸ τοιχαρμάριν,
Τὸ τοιχαρμάριν ἄνοιξε, &c.

ΤΟΙΧΟΔΑΊΜΩΝ, in Glossis Botanicis Colbert. MSS. στρουθίον μικρὸν, *Passerculus*.

ΤΟΙΧΌΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Κάστρον.

ΤΟΚΑΡΎΔΙΟΝ, *Usurula*, in Gloss. Gr. Lat.

ΤΟΚΟΛΉΠΤΗΣ, *Usurarius*, Δανειστής.

ΤΌΛΛΑΜΠΡΟΝ. Vide in Λαμπρόν.

ΤΟΛΜΩ͂Ν, Τολμηρῶς, Τολμήσας, voces usurpatæ in epistolis, quæ ad Imperatorem, vel ad Despotam Imperatoris filium scribebantur à Patriarchis, Metropolitis, & aliis, hac formula: Τολμῶν ὁ δοῦλος καὶ εὐχέτης τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σου, Δέσποτά μου ἅγιε. Et in fine: τολμήσας ἀνέφερον. Michaël Glycas in Epist. 39. MS. ad Manuelem Comnenum Imp. τολμῶν ὑπομιμνήσκω τὸ προγεγονὸς γράμμα τῆς βασιλείας σου, &c. Vel τολμηρῶς ἀναφέρω τῇ βασιλείᾳ σου, Πανευτυχέστατε Δέσποτα. In Jure Græcorom. lib. 2. pag. 132. suggestio Joannis Thracesii Curopalatæ ad Alexium Comnenum Imp. sic clauditur: ὡς δοῦλος ἀνάξιος τολμήσας ἀνήνεγκα. Prochoprodromus in versibus politicis MSS. contra Hegumenum:

Τολμήσας ἀναφέρω σοι τῷ κραταιῷ δεσπότῃ,
Τῷ νικοποιῷ, κραταιῷ, στεφανηφόρῳ.

Nec recens hæc formula. Epistola Epiphanij Episcopi Cypri ad Ignatium Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopol. IV. Τολμῶν ὁ ἀνάξιος καὶ παντελῶς τοῦ πανιέρου καὶ ἰσαγγέλου δεσπότου μου δοῦλος γράφω. Vide Epistolam Eugenij Episcopi & Abbatis Montis Sina, apud Davidem Chytræum de Statu Eccles. Oriental. pag. 79.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΙΝ, pro τὸ λοιπόν. Glossæ Græcobarb. λοιπὸν, τολοιπὸν, τολοιπονίν.

ΤΟΛΟΎΤΕΓΟΝ, vox tactica apud veteres Gallos, cujus vim ac significationem prodit Arrianus in Tacticis pag. 67.

ΤΟΜΆΡΗ, Τομάρι, *Scortum*, *Corium*, *Pellis*, σκῦτος, δέρμα. Corona pretiosa: Τομάρη, *Cutis*, Δέρμα. Malaxus in Hist. Patr. pag. 128. ὅλοι ἐξεπλάγησαν καὶ ἐθαύμασαν, διότι δὲν ἦτον σαρκὸς σημεῖον εἰς αὐτὸν, ἤγουν τὸ αὐλοῦ, εἰμὴ μόνον ὀλίγον κομάτι τομάρη. Id est, μέρος δέρματος, ut ibi interpretatur Zygomalas. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὸν ἔδωκες καὶ ἔγινετον λάφη μὲ τὸ τομάρη.

Occurrit apud Agapium in Geoponico cap. 226.

Τομαρένιος, *Pelliceus*, *Coriaceus*, σκύτινος, δερμάτινος. Glossæ Græcobarb. σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, ἤγουν τὰ τομαρένα σκεπάσματα.

ΤΟΜΟΣ, *Membrana explicata*, *Libellus*, *Epistola*. Constantinus in Basilio num. 58. edit. Allatii: ubi de liberorum ejus imaginibus in æde Sacra: ὧν οἱ μὲν ἄρρενες τόμους ἐπιφερόμενοι δείκνυνται τὰς θείας ἐντολὰς, αἷς στοιχεῖν ἐπαιδεύοντο περιέχοντας· τὸ δὲ θηλυγενὲς καὶ αὐτὸ βίβλους τινὰς κατέχον ὁρᾶται, νόμων θείων ἐχούσας περιοχήν. Joannes Cinnamus lib. 2. ἐδόκει τοίνυν αὐτῷ τόμους ἐς Βυζάντιον ἐκπέμψαι, καθοσιῶσαι δῆθεν τοὺς ἄνδρας καθυποβάλλοντας, &c. Ita τόμον habet Codex edit. Nicetæ in Isaacio lib. 3. num. 5. & de urbis statu num. 1. ubi Barbarogr. γραμμάτιον & χάρτην præfert.

Τομάριον, eâdem notione. Concil. Constantinopolit. III. act. 14 pag. 978. εἰσὶ τὰ δύο τεύχη τὰ φέροντα τὰ πεπραγμένα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς πέμπτης συνόδου, καὶ τομάριον τῆς ἑβδόμης αὐθεντικῆς πράξεως τῆς αὐτῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου.

Τόμος, *Libellus*, *acta & decreta synodi & totum illud*, *quod fidei professionem & expositionem continet*, *complectens*, indeque interdum *ipsa dogmata*: ut Tomus Leonis Papæ contra Eutichen dicitur ipsum dogma Ecclesiæ contra eundem hæreticum: cur autem Τόμος dicatur ejusmodi libellus, sic explicat

explicat Philotheus Patr. lib.2. contra Nicephorum Gregoram: τομογραφεῖν, ἐςὶ τὸ συντετμημένως ἐκδιδόναι, καὶ ὅσα ὁρίζεται τὰ διὰ μακρῶν διαλαληθέντα, καὶ γραφέντα πολλάκις. Diurnus Romanus cap. 3. tit. 6. *Sanctæ & beatæ recordationis Leonis Apostolicæ sedis Antistitis Epistolam ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum datam, quæ & Tomus appellatur, &c.* Et pag.40. de Concilio VI. *Cui Apostolicæ recordationis Agatho Papa per Legatos suos & Responsales præfuit, cujus venerabilem Tomum celebriter exequentes*, &c. Ubi *Tomus* nihil aliud est quam *fidei juxta concilia professio.* Ita passim in Conciliis & in Hist. Eccles. τόμος περὶ πίςεως, apud Zonaram in Marciano: τόμος συνοδικὸς, apud Harmenopul. lib. 4. tit.6. §.30. Vide Cantacuzen. lib.2. Hist.cap.40. Georgium Monachum in Theophilo num.7. & alios laudatos scriptores in Gloss. med. Lat. in V. *Tomus.*

Τόμος, *Decretum*, seu Epistola cleri & populi, qua quempiam in Episcopum electum esse Metropolitano significatur: vel etiam commune suffragium scripto exaratum. Pachymeres lib.4. c. 13. ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἑορτῇ. ὑπὸ τόμῳ κοινῷ γεγονότι, Πατριάρχης ἐπικηρύττεται. Hinc

Τομογραφεῖν, *Decretum Synodale conscribere, electionem Decreto firmare*, apud eundem lib.6. cap.29. ubi de Andronici Imp. coronatione.

ΤΟΝΑΔΙΟΝ, instrumenti musici species. Vide in Χαρόργανον.

ΤΟΞΑΡΙΟΝ, *Arcus*, τόξον. Constantinus in Tacticis: οἱ δὲ ἔρριπτον μετὰ τῶν τοξαρίων, οὓς ἔλεγον ἱπποτοξότας. Adde pag 6. Mauricium lib. 1. cap. 2. Leonem cap.5. §.3. cap 6. §.2. 6. 23. 28. Chronicon Veneto Byzant. τὸ ὁποῖον ἔπνιξεν με τὴν χόρδαν τοῦ τοξαρίου.

Τοξάτωρ, *Arcarius.* Hist. MS. Belisarij:

Τζαγγάρας καὶ μπαλαςρερίδες, τόξα καὶ τοξάτορας.

ΤΟΞΗΤΗΣΙΑ, *Artemisia*, apud Interpol. Dioscor. cap. 534.

ΤΟΞΙΚΗ, *Fenestra quævis*: sed propriè *Fenestricula oblongior & strictior in urbium & castrorum muris, per quam sagittæ emittuntur in hostes*: τοξικὴ φωταγωγὸς, Constantino de Adm.Imp. cap.29. τοξικὴ, nudè, Harmenopulo & aliis. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης, cap. 73. οὐδὲ ἐν τοιούτῳ τοίχῳ βούλομαι ὅλως ἀνοιγῆναι πόρταν τινὲ, ἢ παραπόρτιον, εἴτε θύραν τὴν οἱανοῦν ἢ θυρίδα, ἢ τοξικὴν, ἤτε μικρὰν ὀπὴν οἱανδήτινα. Vide Cujac. lib.13. observat. cap.30. Fullerum lib.6. Miscellan. cap.13. & Gloss. med.Lat. in *Archeria.*

ΤΟΞΟΒΟΛΙΣΤΡΑ, vel τοξοβαλλίςρα, *Machina quæ sagittas plures unà emittit.* Theophanes an.1. Artemij: καὶ τὰ παράλια δὲ ἀνεκαίνισε τείχη, ὡσαύτως καὶ τὰ χερσαῖα, κλίσας τοξοβολίςρας, καὶ τεραραίας εἰς τοὺς πύργους, καὶ μαγγανικά. Leo in Tacticis cap.5. §. 7. ἑτέρας ἁμάξας ἐχούσας τοξοβαλλίςρας, μαγγανικὰ ἀλακάτια ἑ. cap. 6. §.27. ἑτέρας ἁμάξας ἐχούσας τοξοβολίςρας καὶ σαγίτας αὐτῶν, καὶ βαλίςρας, ἤτοι μαγγανικὰ τὰ λεγόμενα ἀλακάτια, &c. Et cap.14. §. 83. τὰς δὲ βαλίςρας. Adde cap.15.§.61.cap.19. §.53. Constantinum in Tacticis pag. 11. & in Basilio num. 59. edit. Combef.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ, *Zonæ è quibus arcus pendent.* Mauricius lib.2. Strateg. cap.2. ἐν τοῖς τοξοζωνίοις ῥινία καὶ σκέλια. Eadem habet Leo cap.6. §.2. ubi perperam in edit. Meursij τοξαρίοις editur.

ΤΟΞΟΝ, *Arcus celestis, Iris*, nostris *Arc-en Ciel.* Hesychius: Ἶρις, ἡ τοῦ ἡλίου ἐν τοῖς νεφέλαις χροὰ, τὸ λεγόμενον τόξον. Lexicon MS ex Cod.Colberteo 6076. Ἶρις, νέφος ὑγρὸν κατὰ ἀντίλαμψιν, ἢ ἡλίου πεποικιλμένος, ὁ καλεῖται τόξον. Infrà: Ἶρις, τόξον, ζώνη περὶ τοῦ οὐρανοῦ Scholiastes MS. Joannis Climaci ad cap. 324. Ἶρις ἐςὶ τὸ τεινόμενον ἐν τῇ νεφέλῃ τόξον. Alibi: τὸ πολύχροον μετὰ τὸ ὄμβρον ἐν νέφει τόξον, Ἶρις λέγεται. Vide Genes. cap.9. Aretham in Apocal.cap.10. &c.

ΤΟΞΟΦΑΡΕΤΡΟΝ. *Arcus cum Pharetra.* Mauricius lib.1. Strateg. cap. 2. χρὴ πάντας τοὺς νεωτέρους Ῥωμαίους δίχα τῶν ἐθνικῶν τοὺς μέχρι τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ἀναγκάζεσθαι, εἴτε κατὰ λόγον οἴδασι τοξεῦσαι εἴτε καὶ μετρίως τοὺς πάντας τοξοφάρετρα φορεῖν. Lib. 12. cap. 5. τοξοφάρετρα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναβασταζόμενα, ἔχοντα κούκρα μεγάλα χωροῦντα ἀπὸ τριάκοντα, ἢ καὶ τεσσαράκοντα σαγίτας. Cap.20. pag.337. τοὺς δὲ ψιλοὺς σκουταρίοις μικροτέροις, καὶ ἐλαφροτέροις τοξοφαρέτροις, &c. Adde Leonem in Tactic. cap.6. §. 5. & Constantinum in Tacticis pag.14. 18.

ΤΟΠΑΡΧΗΣ, *Toparcha.* Procopius lib.1.de Bello Gotthico cap.12. Αὔγαρος ἦν τις ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις Ἐδέσης τοπάρχης, οὕτω γὰρ τοὺς κατὰ ἔθνος βασιλεῖς τηνικαῦτα ἐκάλουν.

Τοπάρχαι, *Urbium ac civitatum præfecti vel judices.* Nov. Justin. 128. cap.21. κελεύομεν δὲ πάντας τοπάρχας, τοῦτο μὲν ςρατιωτικοὺς, τοῦτο δὲ καὶ πολιτικοὺς, δι' ἑαυτῶν ἀναζητεῖν τὰς λῃςείας, &c. Supra cap.20. ἄρχοντας πολιτικοὺς τε καὶ ςρατιωτικοὺς appellavit.

Τοπαρχία, *Pagus*, in Gloss. Græc. Latin. & in Lat.Gr.

ΤΟΠΑΤΖΗ, *Topasius.* Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus, τοπάτζη ἔνε πέτρα κίτρινη, εἰς τὸ χλόειν τοῦ ἀλεφαντίνου, ἔλαμπρι, &c.

ΤΟΠΗΤΕΣ, *Loci incolæ.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.4.

Ἀγρίμια, λάφια καὶ λαγοὺς, πλατόνια, μυζομήτες,
Ἐπίασαν μετὰ δίκτυα καὶ μὲ σκυλιὰ τοπήτες.

Vide Τοπικοί.

ΤΟΠΙΑΤΙΚΟΝ, *Locarium*, uti à Varrone dicitur merces quæ datur ab eo qui locum quo consisteret conduxit in taberna, vel in stabulo: sic autem appellatur à recentioribus Jurisconsultis προθυρίου κέρδος, lucrum ἐξ ἐποχῶν, seu ex *Tranis*, de quo Cujacius lib.14. obser.c.1. ubi hæc de iis affert: πλὴν καὶ ὁ πρότερος τοῦ προθύρου δεσπότης λαμβάνει ὑπὲρ τοῦ προθύρου τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπιατικὸν, ὃ καὶ κέρδος προθυρίου ὀνομάζεται, ὡς ὑπὲρ τοῦ προθύρου διδόμενον. Quo loco Michaël Attaliotes in Synopsi tit.95. τοπικὸν habet: πλὴν μηδὲ τοῦ δεσπότην ὑςερεῖσθαι τοῦ προθυρίου κέρδους, ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπικόν. In Leonis Imp.Nov.56. dicitur ἡ ὑπὲρ τοῦ τόπου πρόσοδος. Michael Psellus in Synopsi legum:

Δεῖ κατὰ τὴν συνήθειαν τὴν πάλαι τυπωθεῖσαν
Τὰς ἐποχὰς ἐφίςασθαι ἀλλήλων ἐν θαλάσσῃ
Ταῖς ἀκριβέσιν ὀργυιαῖς, καὶ προδιαλαχθείσαις
Πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα καὶ τριακοσίαις,
Ὡς εἶναι τὸ μὲν ἥμισυ τούτου παντὸς τοῦ μέτρου,
Ἐκ τῶν ὁρίων, Δέσποτα, τῶν γε θατέρου μέρους,
Μέχρι τοῦ γειτονεύσαντος τοῦ λοιποῦ τελουμένου.

ΤΟΠΙΚΗ, Vectigalis species: idem fortè quod τοπιατικὸν, *Locarium.* Joannes Cantacuzenus lib 2.c.1. καὶ ἐπ' αὐτῷ εἶναι ὅ, τι ἂν κελεύῃ ποιεῖν, καὶ ἀναλωμάτων ἕνεκα αὐτῷ τε τοῦ οἰκετικοῦ, ἀπό τε τῶν δημοσίων φόρων τὴν λεγομένην παρέχετο τοπικὴν, φέρουσαν ἐπ' ἐνιαυτὸν δισχιλίους ἐπὶ μυρίοις χρυσοὺς, &c. Et lib.4. cap.42. καὶ ἐκ τῶν ἐν Βυζαντίῳ δημοσίων φόρων τὴν τοπικὴν ὠνομασμένην, μυρίων χρυσῶν ὀλίγῳ πλείους ἐτησίως φέρουσαν. Nescio an quis probet conjecturas Gretzeri & Pontani ad hunc locum pag.1058.

ΤΟΠΙΚΟΙ, *Loci incolæ, qui in loco habitant*, Ἐντόπιοι. Clemens lib.2. Constitut Apostol. cap. 9. οὐχ οἱ πόρρωθεν οἰκοῦντες. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. καὶ

καὶ τὰς ςτόλας ὡς ἀποδήσατο. Ubi Cod. Barbarogr. οἱ τοπικοί. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τινὰς ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἀλλ᾽ οὐδὲ ἀπετοὺς ξένους.

Occurrit etiam in epistola Sultani Ægyptii apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. pag. 757. Vide Τοπίτες.

ΤΟΠΙΌΝ, pro τόπος, sed non tam *Locus*, quam *ager*, *Prædium*. Glossæ Basilic. ὁ τόπος, μέρος ἀγροῦ ἐστιν· ὁ δὲ ἀγρὸς, ὁλόκληρός ἐστι, καὶ ὡς ἐπίπαν χωρὶς τῶν οἰκημάτων. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 41. πολλὰς γὰρ καὶ πλείςας πόλεις, κάςρα, καὶ χώρας, καὶ καςέλλια, καὶ τοπία τῶν Ἀγαρηνῶν ἐχειρώσατο. Idem in Porphyrogenito num. 15. καὶ ἐξωνησαμένους ἢ δωρησαμένους, καὶ κατακρατήσαντας τοπία ἢ ἀγροὺς ἢ χωρία, &c. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 9. καὶ μόνος τῇ εὐχῇ ἑαυτὸν ἐπικλίνας, τῷ ποταμῷ ἐκέλευσεν, ἵνα ἀκολουθήσῃ αὐτῷ διὰ τοπία, ὡς αὐτὸς σημειῶσε, τῷ σκαλιδίῳ τὴν γῆν παρασύρων. Ubi Gregorius, *ut sequeretur per loca quæque ei visa sunt.* Et cap. 10. de fluvio qui agros Ecclesiæ inundaverat: παρελθὼν τῆς ἐκκλησίας ἀνέςειλεν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὑποςρέψας ἐξελθεῖν τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ τοπία τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἐτόλμησεν. Extat Novella Constantini Porphyrog. περὶ ςρατιωτικῶν τοπίων, *de militaribus fundis*, ad quam consulendus omnino Carolus Labbeus, qui horum prædiorum eandem fuisse conditionem observat, quæ fuit apud nostros *feudorum*, quæ militantibus primùm attributa constat. Novella Romani Lacapeni de Potentibus §. 8. περὶ τοῦ λαβεῖν, τὰ μοναςήρια τῶν ὑπὲρ ἀπολαγῆς διδομένων τοπίων τὰς τιμὰς, καὶ οὐ τοὺς τόπους. In Novella 1. & 2. Phocæ iidem fundi militares, τόποι pariter dicuntur. Novella 4 Manuelis Comneni, lib. 2. juris Græcorom. pag. 159. ὅτι ὁ ἀναγραφεὺς δ᾽ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐπέκεινα τοῦ περιορισμοῦ κατέχει ἡ μονὴ τοπία, ἢ παροίκους, ἢ ἕτερον δίκαιον. Infra: εἴτε πάροικοι εἶεν εἴτε τόποι, εἴτε αὐτούργια. Eustathius de Tempor. intervall. οἱ ἄπορα κρατοῦντες τοπία, &c.

Τοπαράκι, *Prædiolum* Maximus Cythærensis Episc. in Synax. 13. Oct. in S. Niceta: μισεύοντες λοιπὸν ἀπ᾽ ἐκεῖ, ἐπῆγαν εἰς κατισιαν, καὶ εὑρίσκοντας μικρὸν τοπαράκι, τὸ ἠγόρασεν, καὶ κτίζοντας ἕνα ναὸν, &c.

ΤΟΠΙΤΖΙΝ, *Locus*, τόπος. Anonymus de Anonyribus Callimachi & Chrysorrhoes:

Εἰς τὸ ἀφρόδιτον καλλὸν τοπίτζιν ἐκοιμᾶτο.

ΤΟΠΟΘΕΣΊΑ. Anonymus Combefisianus in Leone Phil. num 32. γέγονε δὲ καὶ ἐμπρησμὸς εἰς τὰ κηρυλάδεια, κατέναν τοποθεσιῶν καὶ χαρτοθεσίων τοῦ Πατριαρχικοῦ σακέλλης. Vox τοποθεσιῶν abest à Scylitze: sed legendum λογοθεσιῶν. Vide in hac voce.

ΤΟΠΟΤΕΝΕΙΝ, *Collocare*, *Locare*, καθιςᾶν, ἐγκαθεδρεύειν.

ΤΌΠΟΣ, *Sepulcrum.* Vetus Inscriptio apud Aringhum lib. 4. cap. 37. τόπος ἀναπαύσεως Ἀμμοίου καὶ Εὐτυχέως θρεπτοῦ. Quomodo *locus* usurpatur passim in inscriptionibus Latinis apud Reinesium pag. 901. 905. 911. 915. 921. 922. 932. 933. 937. 940. 946. &c.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΉΣ, *Vicarius*, *Loci servator*, *Locum tenens*: τόπον ἐπέχων, in Concil. Calchedon. act. 1. & Nicæno II. act. 3. &c. Gloss. Gr. Lat. Τοποτηρητὴς, *Vicarius*. Balsamon ad Can. 21. Concilij Carthag. τοποτηρηταὶ δὲ οὕτως λέγονται, διὰ τὸ τὸν τόπον τηρεῖν ἤγουν ἐπέχειν, καὶ ἀναπληροῦν τῶν ἀποςειλάντων αὐτούς. Justinianus in Nov. 8. cap. 4. οὐδενὶ δὲ Ἄρχοντι παντελῶς ἐξέςω, εἴτε πολιτικῶ, εἴτε ςρατιωτικῶ ἐκπέμπειν ἐν τῇ πόλεσι τῆς ἐπαρχίας, ἧς ἄρχει, τοὺς καλουμένους τοποτηρητὰς, &c. Adde Nov. 128. cap. 19. Concilium Calchedonense act. 1. καθεσθέντων τῶν ὁσιωτάτων τοποτηρητῶν τοῦ θεοφυλάκτου καὶ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος. Joan. Moschus in Limon. cap. 186. ἀποκατέςησέν με εἰς τόπον μου, ποιήσας με καὶ τοποτηρητήν. Chronicon Alexandrinum an. 5. Justiniani: καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου ὁ Πατρίκιος Βασιλίδης ὁ ποιῶν τὸν τόπον τοῦ Μαγίςρου Ἑρμογένους ἐν ΚΠ. Infra, de eodem: τὸν Πατρίκιον Βασιλίδην Κυαίςωρα, τὸν τοποτηροῦντα τὸν Μάγιςρον, ὡς προείρηται. Vide Theophanem an. 41. Theodosij jun. an. 1. Leonis Isauri, Leonem Grammatiam in Porphyrogen. pag. 497. 506. Continuatorem ejusdem Theophanis lib. 4. num. 32. Anonymum Combefisian. in Porphyr. num. 4. in Lacapeno n. 5. Vitam S. Theophanis num. 10. 13. & alios scriptores laudatos in Notis ad Alexiadem pag. 273. & in Gloss. med. Lat. in V. *Loci servator.*

Τοποτηρητὴς τῶν βασιλικῶν πλωΐμων, *Vicarius* dromonum & agrariorum Imperatoriorum, de qua dignitate, Constantinus de Adm. Imp. cap. 51.

Τοποτηρητὴς τῶν σχολῶν, apud Anonymum de Castrametatione, MS.

Τοποτηρησία, *Vicariatus.* Scribit Porphyrogenitus lib. 1. de Themat. cap. 16. ςρατηγίδας, seu Thematum & Provinciarum Præfecturas, divisas fuisse εἰς Τούρμας, Turmas verò εἰς βάνδα ἤτοι τοποτηρησίας, de quibus rursum agit in lib. de Adm. Imp. cap. 50. ἀπὸ τοῦ θέματος τῶν Βουκελλαρίων εἰς τὸ Καππαδοκῶν θέμα μετέθησαν ταῦτα τὰ βάνδα, ἤτοι ἡ τοποτηρησία Βαρέτας, ἡ τοποτηρησία Βαλβαδῶνος, ἡ τοποτηρησία Ἀσπόνας &c.

Τοποτηρησία, *Legatio.* Codex Canon Eccl. Afric. cap. 14. ὁμοίως ἤρεσεν ἀπὸ Τριπόλεως, διὰ τὴν τῆς χώρας ἔνδειαν, ἵνα ἐπίσκοπον εἰς τοποτηρησίαν ἐλθεῖν, καὶ ἵνα ὁ πρεσβύτερος ἐκεῖσε ἀπὸ πέντε ἀκούηται ἐπισκόπων, &c. Adde Can. 94.

ΤΌΡΑ, *Abacus*, Ἄβαξ, Πινακίς.

ΤΌΡΑ, Τῶρα, *Nunc*, νῦν. Τόρα, τόρα, *Jam, jam.* Τόρα ἀπὸ καιρὸν, *Iamdiu.* Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: καὶ τόρα λέγεις, οὐκ οἶδα αὐτόν. Joannicius Cartanus serm. 5. καὶ τὸ κράσιν τόρα πωλεῖται τὸ ςάμνιν δέκα ἄσπρα. Demetrius Raules Cabaces in Epist. ad Manuelem filium: λοιπὸν τόρα ἐφάνη καὶ ἐμὲ καλὸν, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν πραγμάτων τούτους πρὸς τὸ νὰ σὲ φέρωμεν ἐνταῦθα. Occurrit passim.

Τωρα, in Epistola Sultani Ægyptii apud Cantacuzenum lib. 14. pag. 756. eâdem notione, & apud alios scribitur.

Τοράτζι, pro Τόρα ἔρατζη, *Ita nunc.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τοράτζι ἐν οὐκ ἠμπορεῖ ὀπίσω νὰ διαγύρῃ,
Εἴτι καὶ ἂν ἐγίνετο λοιπὸν εἰς τέτιον τρόπον.

Ἀπὸ τώρα, *Ab hinc*, ἀπὸ τοῦδε, ἐνθένδε.

Τωρινὸς, *Hodiernus*, *hujusce ævi.* Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 383. ὅλοι οἱ τωρινοὶ Γραικοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ τὰ μὴν ἐδοξολογοῦσαν τῶν αἱρετικῶν καὶ βλασφήμων Παλαμᾶν.

ΤΟΡΑΚΈΤΟ. Vide in Παπαςάς.

ΤΟΡΑΠΑΛΗ, *Caseus*, *Colastrum.* Moeris Atticista MS. Τροφαλὶς, Ἀττικοί, Τοραπάλη, Ἕλληνες.

ΤΌΡΜΗ. Vide in Τέρμα.

ΤΌΡΜΟΣ, vox quæ crebro occurrit apud Heronem in Belop. & de Chirobalistra, pag. 9. 16. 22. 23. 25. &c. 66. &c. Ubi Bernardinus Baldus Interpres, *Cardinem* vertit. διτορμία, *Duplex cardo*, pag. 20. 24. Ἀντίτορμος, pag. 24.

ΤΟΡΝΑ, *Diverte*, *Deflecte*, vox hac notione à Tacticis usurpata: Galli dicerent, *Tournez.* Vox, ut videtur, traducta ex Græco τορνοῦν, & τόρνος, de quibus vocibus agunt Eustathius Odyss. ε. p. 1533. & alii. Mauricius lib. 3. cap. 5. κράζει πάλιν, Τόρνα μίνα, καὶ αἰθυποςρέφουσιν, ὡσανεὶ κατὰ τῶν ἐναντίων. Nescio an

an ab Avaribus & Pannonibus hauserint, quibus olim in usu fuit. Theophanes an. 5. Mauricii: ἑνὸς γὰρ ζώου τὸν φόρτον διασρεψαντος, ἑτέρου τὸν δεσπότην τοῦ ζώου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώσασθαι τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, Τόρνα, τόρνα, φράτρε, μεγίσαις φωναῖς ἀνακράζοντες· καὶ ὁ μὲν κύριος τοῦ ἡμιόνου τῆς φωνῆς οὐκ ᾔσθετο· οἱ δὲ λαοὶ ἀκούσαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ὑπονοήσαντες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν, τόρνα, τόρνα, μεγίσαις φωναῖς ἀνακράζοντες.

Ρετόρνα, Gallis, *Retournez, Redite*. Theophylactus Simocatta lib. 2 cap. 15. de iisdem Avaribus: ἐπιχωρίῳ τε γλώττῃ εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι ἄλλος ἄλλῳ προσέταττε, Ρετόρνα, μετὰ μεγίστου ταραχοῦ φθεγγόμενος. Vide Gloss. med. Lat. in *Tornare* & *Retornare*.

ΤΟΡΝΕ, *Torneamentum*, *Hastiludium*, ex Gallico *Tournoi*. Nicephorus Gregoras lib. 10. pag. 339. edit. Geneu. εἶτα καὶ ἀγῶνας ἐξέθεσαν δύο, οἱ δὴ τοῖς Λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τῶν πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, καὶ τζούστρα παρὰ Λατίνοις καλεῖται, ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἀγώνων Τόρνε προσαγορεύεται.

Τουρνέσειν, pro *Hastiludio contendere*, in Cod. Barbarogr. Nicetæ reperiri aiunt. Galli *Tournoier*, dicunt. Vide supra in Τέρνεμεντα.

ΤΟΡΝΕΜΕΝΟΣ, pro τετορνευμένος. Glossæ Græcobarb. ποτήριον τετορνευμένον. ποτήρεον τορνεμένον.

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ, Minutior moneta, nostris *Turonensis*, Gallicè *Tournois*, dicta, de qua pluribus egimus in Gloss. med. Lat. *Semiassis*: vel etiam Pondus apud Medicos. Glossæ Græcobarb. χρήματα, ἢ σάμμα, ἢ τορνέσια, ἢ χαρτζά. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Καὶ σύ ποτε οὐκ ἠγόρασες κἂν τορνεσίου χαβιάριν.

Joannes Jatrosophista MS. cap. 292. τρεῖς χιλιάρας μέλι καὶ βουτύρου οὐγκίας α. καὶ κηρὶν τριῶν τορνεσίων. Theonas Paronaxiæ Metropol. in Epist. ad Theodosium Zygomalam, in Turcogr. pag. 268. στέλλουσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἡμετέρων καλογήρων βόλδας ι. ἅτινα εἰσὶ πολιτικὰ τορνέσια ς' καὶ κριθῆς πίνακα β'. Bessarion in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: καὶ οὐ μόνον καταγινώσκονται τὰ ἃ μὴ οὐδὲ βούλονται νὰ ἐξοδιάζωσιν ἕνα τορνέσιν πλέον. Oribasius de ponderibus & mensuris, ex Cod. Reg. 1177. τὸ σκρόπουλον, ἔχει τουρνέσιον α'. Myrepsus sect. 8. cap. 116. datur vero Rheubarbarum, ὅσον κάμπανον Ἰσριεσίου ἑνός.

ΤΟΡΤΑ. Vide in Τούρτα.

ΤΟΡΤΖΑ, *Fax*, ex Gall. *Torches*, & Ital. *Torchio*. Theodosius Zygomalas in Turcogr. Crusij: τόρτζαι, φῶς ποιοῦσαι, κηροὶ τέσσαρες ἅμα κεκολλημένοι.

ΤΟΣΙΤΖΟΝ, *Toxicum*, apud Myrepsum sect. 1. cap. 89. Vide Βιτζιτότζι.

ΤΟΣΟΣ, εἰς τὰς τόσας, familiaris loquendi formula apud Græcos hodiernos, cùm mensis dierum numerum incertum exprimunt. Epitaphium Similis Præfecti Prætorio sub Hadriano Imp. apud Xiphilinum & Zonaram: Σίμιλις ἐνταῦθα κεῖται, βιοὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἑπτά. Ubi Cedrenus pag. 249. βιώσας μὲν ἔτη ζ'. &c. Apud Joannem Gazensem περὶ ἀρχαιολογίας laudatum à Salmasio ad Spartianum, habetur, βιοὺς μὲν ἔτη ν'. At Leunclavius ex relatione Theodosij Zygomalæ, in antiquo ejusdem Cedreni Codice legi ait, Σίμιλις ἐνταῦθα κεῖται, βιοὺς μὲν ἔτη ος'. ζήσας δὲ ἔτη ἑπτά. Verum quidquid sit de scriptura Cedreni, apud Dionem, ut dixi, & Zonaram τόσα rectè legitur, licet mendum inesse putet Leunclavius, cùm iis vitæ anni incerti essent, quod Græcorum vulgus voce τόσος exprimere solebat. Ita apud Codinum de Offic. cap. 16. num. 6. μετὰ μῆνα τὸν δὲ, εἰς τὰς τόσας, (supple ἡμέρας) ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἰνδικτιῶνι τῇδε τοῦδε τοῦ ἔτους. Theodorus Studita in Catechesi MS. πάλιν ἄλλος (φησὶ) εἰ μὴ ἔχω τόσα βαλωδέλεα, ἢ καὶ προσκεφάλαιον, ἢ καὶ ἄλλαγμα καταπλυτόν, οὐ ἀναπαύομαι. Vide in Τρικέφαλον.

ΤΟΥΒΑ, *Tuba*. Leo in Tactic. cap. 7. §. 31. ὅταν δὲ θέλῃ σημᾶναι, τὸ σημεῖον ἢ τῇ φωνῇ σου, ἢ τῷ ἤχῳ τοῦ σκουταρίου, ἤτοι τούβα, ἣν λέγουσιν οἱ νῦν βούκινον, ἢ τῇ ταυραίᾳ, καὶ αὐτὴ μὲν μιὰ κίνησις. Mauricius lib. 3. c. 5. καὶ τῇ χειρὶ νεύει, ἤτοι τούβα. Lib. 7. cap. 10. δοθῆναι δὲ μανδάτα τοῖς παλλικαρίοις, καὶ σημεῖα ἐν ὑψηλοτέροις καὶ διαφόροις τόποις καθισαμένους, ἢ τούβας βαλλομένης, τουτέστι τὸ ἀνακλητικὸν σημαινούσης. Utitur alibi non semel.

Τουβάκιον, *Minor tuba*. Historia MS. Belisarij:

Τρουμπέτες, ὄργανα, τουβάκια, ἀνακαράδες.

Τουβάτωρ, *Tubicen*, *Tubator*. Mauricius lib. 12. cap. 11. καὶ προπορευομένου τοῦ ἄρχοντος ἅμα τῷ βανδοφόρῳ, καὶ μανδάτορι, καὶ καμπιδουκτόρι, ἐπακολουθοῦσιν ὡς ὡρίσθησαν οἱ λοχαγοί. Et cap. 22. δεῖ δὲ τὸν στρατηγὸν περὶ αὐτοῦ ἔχειν τουβάτωρας καὶ βουκινάτωρας, &c.

ΤΟΥΒΙΟΝ, *Tibiale*. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi in Boristenitico: ἀναξυρίδας, τὰ Αἰολικῶς ἐπικρατήσαντα βρακία λέγεσθαι, ἀπὸ τοῦ ῥάκια πλεονάζοντων Αἰολέων τὸ β. τοῖς ἀπὸ τοῦ ρ. ἀρχομένοις τῶν ὀνομάτων. νῦν μὲν τοι ἀναξυρίδας, τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ φησὶ τουβία. Leo Grammaticus in Basilio pag. 473. κατηγορήθη δὲ Λέων ὁ βασιλεὺς παρὰ Σανταβαρηνοῦ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὡς ὅτι μαχαίριον ἐπιφέρεται βουλόμενος ἀνελεῖν σε μετ' αὐτοῦ· ὅπερ αὐτὸ μαχαίριον διὰ δολίας συμβουλῆς ἐποίησε Λέοντα κατασκευάσασαι ἐν τῷ τουβίῳ αὐτοῦ. Ita etiam Georgius Monachus num. 24. Achmes Oniroctit. cap. 244. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἔβαλε τουβία νέα, δύσηται νέαν χαράν, διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν σκελῶν· εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐρυθρὰ ἦν τὰ τουβία, ἔσται ἡ χαρὰ διαφιλεστέρα. Occurrit illic pluries. Rursum cap. 268. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει τουβία, ἢ ὑποδήματα γυναικός, &c.

Τουβία præterea appellabant segmenta serici panni, quæ ad pedum, seu tibiæ articulos, equorum Imperatoris, ornamenti gratia, aptabantur: cujusmodi videre est in Bulla Balduini II. Imperatoris, quam ad Villharduinum, & Alexiadem, præterea in Familiis Augustis Byzantinis, & in tabella V. ex iis quas initio Glossarij describi curavimus. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 17. num. 47. ubi varios equi Imperatoris ornatus refert: μικρὸν δ' ἄνωθεν (ἔχει) τῶν ἀστραγάλων περιδεδεμένας μετάξας ἐρυθράς, ἅπερ ὀνομάζονται τουβία. Additque, licet ij quos describit ornatus sua ætate desierint, adhuc tamen τὸ τῶν τουβίων γίνεσθαι. Idem videtur quod

Ημιτούβιον. Damascius in Vita Isidori Philosophi pag. 1063. edit. Photij: κρήδεμνον, φωσώνιον, ὀράριον, τὸ προσώπου ἐκμαγεῖον, ἡμιτούβιον. Scholiastes Aristophan. ἡμιτύβιον exponit δίκρωσσον φακεώλιον & σουδάριον. ἡμιτούβιον habet eâdem notione Hippocrates de Morb. lib. 2. & alibi, ubi Galenus in Lexico Hippocr. Ημιτύβιον, μέρος ὀθονίου παχέος. Psellus in Grammatica MS.

Τὸ δίκρωσσον ἐξύφασμα ἡμιτούβιον λέγε.

Τουβιάζειν, *Tibiale induere*. Theodorus Studita in Catechesi MS. σφίγγει με καλίκιον, καὶ οὐ πάρεστί μοι ἀλλαγὴ ὀρλαρίων ἑτέρων, καὶ τετουβιασμένος ὡς ὁ ἄλλος ὀφείλων εἶναι, καὶ ἅπερ, φησιν, ἔχω, οὐκ εἰσὶ πρόσβολα.

Τζαγγότουβος. Vide in Τζάγγη.

Χαλκότουβον, *Æneum tibiale*. Constantinus in Tacticis pag. 4. κλιβάνια, καὶ κασίδας, καὶ μανικέλλια, καὶ χαλκότουβα, καὶ κονδάρια μακρότερα. Idem pag. 18. ἐχέτωσαν δὲ καὶ χειρομάνικα, ἤγουν χειρόψελλα σιδηρᾶ καὶ ξύλινα, καὶ ποδόψελλα, ἤγουν χαλκότουβα. Adde Leonem cap. 6. n. 25. & 36. cap. 7. n. 75. Apud Scylitzem pag. 739. occurrit nescio quis Leo χαλκοτούβης cognominatus.

ΤΟΥΒΙΝ, *Ellychnium*. Vox formata ex στυπεῖον seu στυππεῖον. Euchologium ex Cod. Barbarino p. 428. ubi de Officio sancti Olei: καὶ λέγων τὴν εὐχήν, ἅπτει τὸ τουβὶν τὸ ἴδιον, ποιῶν τύπον σταυροῦ. Pag. 429. καὶ ἁπλῶς ἕκαστος τῶν ἱερέων ποιῶν, μετὰ τὸ τουβὶν ποιεῖ σταυροὺς τρεῖς, καὶ ἅπτει αὐτό. Denique pag. 430. καὶ σβεννύουσι τὸ τουβὶν αὐτοῦ ἕκαστος. Hinc

Ἀπρότουβον, seu potius ἀπότουβον, eâdem notione apud Nicephorum Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἑτοίμασόν μοι κανδήλαν, καὶ ἔλαιον, καὶ ἀπρότουβον, καὶ ζώνην, καὶ πῦρ. Mox: λαβὼν τὸ ἔλαιον, ὑποψιθυρίζων καὶ ἐπικαλούμενος, ἐν τῇ κανδήλῃ ἔθηκε, καὶ ἅπαξ τὸ ἀπρότουβον, ἧψεν αὐτήν. Occurrit rursum infra.

ΤΟΥΒΛΟΝ, *Later*, *later coctilis*, πλίνθος. Moschopulus in Lexico Philostrati: ὀπτὴ λίθος, τὸ τοῦβλον. γράφεται δὲ καὶ χοῦς ὀστράκων, τὸ αὐτό. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 2. πύργος δὲ οὗτος ἦν ἐκ πλίνθου ἅπας ὀπτῆς. Ubi Codex Barbarogr. ἐκ τούβλων. & in Isaacio & Alexio num. 2. ἐκ τούβλων κλιθεῖσαι καμάραι. Agapius in Geoponico cap. 212. ἔπαρε——κομάτι σφουγγάρι, κάμε το ὡσὰν τοῦβλο, καὶ βρέξε το εἰς αὐτὸ τὸ λάδι, &c. Damascenus Studita Homil. 25. ἔκλισεν ἀπομπροστὰ τὸν τόπον μὲ τοῦβλα καὶ ἀσβέστην.

Τουβλώνειν, *Pavimentum struere*, τὸ ἔδαφος κατασκευάζειν τοῖς λίθοις. Τούβλωμα, *Pavimentum lapidibus stratum*. Τουβλᾶς, *Laterarius*, πλινθουργός.

Τούβουλον, idem quod τοῦβλον. Malaxus in Hist. Patr. pag. 169. ὅλον τὸν περιφραγμὸν τοῦ Πατριαρχείου ὅπου ἦτον γύροθεν μὲ παλαιὰ πίταυρα στερεωμένα, ἔῤῥηξεν αὐτά, καὶ ἤφερεν ἀσβέστην, καὶ λιθάρια, καὶ κεραμίδες, καὶ τούβουλα, καὶ ἔκλισεν αὐτὸ γύροθεν.

Τούβουλον, alia notione, *Tubulus*, *Sipho*. Glossæ Basil. Τούβουλα, σωληνάρια.

ΤΟΥΔΟΥΝΟΙ, Turcis, *Locum tenentes*, *vicarij*. Etymologicum MS. τούδουνοι, οἱ τοποτηρηταὶ παρὰ τούρκοις. Phavorinus rectiùs, τοποτηρηταί.

ΤΟΥΛΒΗΛΑ, *Centaurium minus*, Dacis, apud Interpol. Dioscor. cap. 414. *Stirsozila*, apud Apul. cap. 35. perperam scribitur.

ΤΟΥΛΚΑΤΗΡΙΔΕΣ, *Phrygiæ majoris* incolæ, quam *Durgutili* Turcæ vocant. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 851. ὅτι ἦλθαν οἱ Βαρσάκιδες, καὶ οἱ Τουλκατήριδες, καὶ οἱ Καραμανοὶ νὰ τοῦ κάμουν αὐθεντίαν. Vide Onomasticon Turcicum Leunclavij in *Durgutilli*, & in *Turgaturius*.

ΤΟΥΛΔΟΝ, τοῦλδος, *Sarcina militares*, *impedimenta*, Gallis *Toudis*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ἀποσκευή, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν τοῦλδον. τὰ σαγμάρια, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὴν μετακομιδὴν ἐπιτηδείων. Vide præterea Glossas Basilic. Theophylactus Simocatta lib. 2. Hist. Mauricii cap. 4. τήν τε Περσικὴν ἐχειρώσατο, ἣν συνήθως Ῥωμαίοις τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τοῦλδον ἀποκαλεῖν. Theophanes an. 3. Tiberii: παραλαμβάνει καὶ τὸ τῶν Περσῶν τοῦλδον, καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευήν. Idem an. 4. Mauricii: καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. Ita an. 7. ejusdem Imp. an. 14. & 17. Heraclij: & pag. 215. 400. 410. 426. Leo in Tacticis in præfat. περί τε τοῦ λεγομένου τούλδου καὶ ἀπλήκτων. cap 4. §. 29. καὶ τοῦλδόν ἐστιν ἡ ἀποσκευή, καὶ χρεία πᾶσα τῶν στρατιωτῶν, τουτ' ἔστι παῖδές τε καὶ ὑποζύγια, καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, καὶ ἔτι ἕτερον πρᾶγμα πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ φοσσάτου ἐπισυρέται, (eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 3.) Adde §. 52. cap. 6. §. 15. cap. 8. §. 20. cap. 9. §. 36. 46. 58. 60. cap. 10. §. 1. c. 16. §. 6. cap. 17. §. 33. 60. Constantinum in Tacticis pag. 16. 31. 43. 44. 46 & Mauricium cap. 5. Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 9. συγχύσεως δὲ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας γινομένης τῶν τάξεων, ἅτε τοῦ περὶ τὸ τοῦλδον Ῥωμαίοις καλούμενον, εἰς αὐτὰς καταφευγόντων διὰ τὴν τῶν Σκυθῶν, &c.

Τουλδοφύλαξ, *Impedimentis militaribus custodiendis præfectus*. Mauricius lib. 3. Strateg. c. 7. βάνδον τουλδοφύλακος ὅταν συνάγει. Lib. 7. part. 2. cap. 17. καὶ χρὴ τουλδοφύλακα ἐκ τῶν παλαιοτέρων καὶ τετελεσμένων ἕνα στρατιώτην ἀφορίζεσθαι. Idem ὁ ἐπάνω τοῦ τούλδου dicitur lib. 5. cap. 3. ὁ ἐν τοῖς τούλδοις φύλαξ καταλειπόμενος, apud Harmenopul. lib. 2. tit. 6. §. 8. uti emendat Cujacius lib. 9. observ. cap. 1. pro τύλφοις, uti duos MSS. Codd. præferre, præter editos, monet Fabrotus. Anonymus de Castrametat. τοὺς εἰς φυλακὴν τοῦ τούλδου τῶν πολεμίων ἐν τοῖς χωρίοις μὴ ἐξερχόμενος.

ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ, *Turbanus*, Turcicus pileus, apud Crusium in Turcogræcia pag. 188.

ΤΟΥΛΦΟΣ. Vide in Τοῦλδον.

ΤΟΥΜ, τὰ θερμά, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΤΟΥΜΠΕΣ, *Tumba*, *Tumuli*, *Colles*. Glossæ Græcobarb. ἀνώμαλον, τραχεῖαν, σκληράν. τὴν γῆν ὅπου δὲν ἔνι ἴση, παρὰ μερικὸν ψηλή, καὶ μερικὸν χαμηλή, ἤγουν τοῦμπες καὶ λαξιές. Vide Gloss. med. Lat. in *Tumba*.

ΤΟΥΜΠΙ, *Tympanum*, Τύμπανον, τυμπάκιον, diminut. Historia MS. Belisarii:

Παίζουν τουμπίτες, ὄργανα, τυμπάκια, ἀνακαράδες.

Vide Τοῦβα.

ΤΥΜΠΙΚΕΣ, Suidæ: οἱ Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων. Quid sibi hæc velint minime liquet Meursio & aliis.

ΤΟΥΤΕΣΚΟΣ, *Theuto*, ex Ital. *Tudesco*, *Alemanus*, *Germanus*, in Corona pretiosa.

ΤΟΥΡΔΑΤΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἔγχεσον ψισόπουλον τουρδάτον.

ΤΟΥΡΗ, *Turris*, Πύργος, in Gloss. ad Iliad. Græcobar.

ΤΟΥΡΙΤΖ, μῆλον ἰνδικόν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΡΚΟΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. Vide in Καλόγηρος.

ΤΟΥΡΚΟΠΕΡΣΑΙ. *Turci Iconienses*, apud Ducam Hist. cap. 21. quos scriptores alij Byzantini nudè πέρσας ferè semper vocant.

ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΟΙ, *Turcopuli*, *Milites levis armaturæ*, de quibus pluribus egimus in Gloss. med Lat. Niceph. Gregoras lib. 7. καὶ ὅσαι τῶν τουρκοπούλων φάλαγγες ἦσαν. Adde pag. 111. 1. edit.

ΤΟΥΡΚΟΣ, *Ægyptiis*, *Caprifolium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 596.

ΤΟΥΡΛΑ. Vide in Τρούλλα.

ΤΟΥΡΜΠΗΤ. Vide in Τουρμέτ.

ΤΟΥΡΜΑ, *Turma*, Leo in Tacticis cap. 4. §. 9. μέρος γὰρ ἐστιν ἡ Τούρμα, ἐκ τριῶν μοιρῶν, ἤγουν δρούγγων συγκείμενον ἄθροισμα. Μοῖρα δὲ ἐστιν, ἤτοι δροῦγγος, τὸ ἐκ ταγμάτων, ἤτοι ἀριθμῶν τῶν λεγομένων Κομήτων συγκείμενον πλῆθος. Adde §. 44. 45. 47. c. 7. §. 55. c. 9. §. 5. 6. c. 13. §. 1. c. 16. Leo Grammat. in Theophilo p. 450. τούτῳ Θεοφίλῳ προσέφυγεν Θεόφοβος Πέρσης ἅμα τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ Περσῶν χιλιάδων ιδ'. οὓς διένειμεν οὗτος ἐν τοῖς θέμασι κατασκηνώσας, καὶ εἰς τούρμας ἀποκαταστήσας, οἱ μέχρι τοῦ νῦν λέγονται Τοῦρμαι Περσῶν. Adde Symeonem Logoth. n. 3. & Chr. MS. Georgii Harmartoli. Continuator Theophanis lib. 3. n. 29. ἀλλὰ καλῶς σκεψάμενος, ἑκάστῳ θέματι χιλιάδας δύο ἀπέσταλκεν, ὑπὸ χεῖρα τελεῖν τοῖς εἰς στρατηγίαν τεταγμένοις· ἐφ' ὧν καὶ Τουρμάρχας ἐπιστῆσαι ἐξέθετο, ὅθεν ἄχρις ἡμῶν τὴν προσηγορίαν Περσῶν αἱ τῶν θεμάτων τοῦρμαι κεκλήρωνται, ἐφ' οἷς διεσπάρησαν.

Τοῦρμα, pars θέματος, vel στρατηγίδος: nam Provinciarum præfecturæ distinguebantur εἰς τούρμας, *Turmæ* verò εἰς βάνδα, seu τοποτηρησίας. Sic autem propterea appellatæ, quod ejusmodi militares Turmæ in præsidiis essent in statis regionibus provinciarum. Constantinus lib. 1. de Themat. c. 7. διῄρηται δὲ τὸ θέμα τῆς Σάμου εἰς τούρμας δύο, μίαν μὲν Ἐφέσιον, ἑτέραν δὲ Ἀτραμυττηνήν. Idem de Adm. Imp. c. 47. ὁ οὖν Δαβὶδ ὁ μέγας τῆς ἑαυτοῦ χώρας οὐκ ἐδίδου τῇ βασιλείᾳ, κἂν τάχα συνορῇ τὴν τούρμαν τοῦ Ἀκαμψῆ καὶ τῇ Μουργούλῃ. cap. 50. ἡ τῆς Καππαδοκίας στρατηγὶς τὸ παλαιὸν τούρμα ἦν τῆς τῶν ἀνατολικῶν στρατηγίδος. Occurrit ibi non semel eodem significatu. Rectè igitur τόρμας, seu τούρμας, *regiones* esse dixit Eustathius ad Iliad. ω. καὶ τόποι Λιβυκοὶ Νόμοι ἐγχωρίως λέγονται, κατά τις ἂν εἴποι ῥητορεύων, ἢ τόρμαι, ἢ μᾶλλον ἐνορίαι.

Τουρμάρχης, *Turmarcha*, qui turmæ militari præst, qui olim ὑποστράτηγος, deinde Μεράρχης. Vel etiam qui *Turmæ*, seu regioni vel tractui alicujus θέματος seu

seu Provinciæ præfectus erat. Leonis Tactica cap.4. §.7. νυῦ δὲ Ὑποστράτηγος οὐ γνωρίζεται, εἰ μὴ ὁ καλούμενος Μεράρχης· καὶ Τουρμάρχης ἐστὶν ὁ ποτὲ καλούμενος Μεράρχης, ἤτοι ὁ τοῦ μέρους τὴν ἀρχὴν ἐμπεπιστευμένος. Et §. 42. τὰς δὲ μοίρας ταύτας, ἤτοι τοὺς δρούγγους, συντάξεις εἰς μέρη, ἤγουν τούρμας, καὶ ἐπιστήσονται αὐτοῖς γνώμῃ τῆς βασιλείας ἡμῶν Μεράρχαι, οἱ λεγόμενοι πάλαι Στρατηλάται, νυῦ δὲ τῇ συνηθείᾳ καλούμενοι Τουρμάρχαι. Adde §. 65. cap.7. §.55. cap.12.§.61.cap.13. §.3. cap.17. §.52.54. Constantinus Porphyrog. lib. 1. de Themat. cap.1. οἱ δὲ λεγόμενοι Τουρμάρχαι εἰς ὑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν· σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτοῦ στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους, καὶ πελτασὰς τριακοσίους, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Idem de Adm. Imp. cap. 46. καὶ ἀναλαβόμενοι τουρμάρχας γνησίους, καὶ ἄρχοντας, καὶ λαὸν μέχρι τ'. &c. Adde cap.45. pag.154. & ejus Tactica p.9.17. Theophanes an.17. Heraclii: πίπτει οὖν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμάρχαι τῶν Περσῶν. Idem in Rhinotmeto p.317. καὶ Χριστοφόρον τουρμάρχην τῶν Θρακησίων. Adde pag.325.326.339.396. Leo Grammaticus pag. 495. τουρμάρχαι ὄντες ἀμφότεροι. Vide Continuator. Theophanis lib.3. num.5. 29. Symeon. Logoth. in Porphyrogen.14. Zonaram in Leone Armenio, &c.

Τουρμαρχᾶτον, *Præfectura Turmarchæ*, in Themate, seu Provincia. Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. ἐκράτησε δὲ καὶ τὸ Συμπόσιον, ποιήσας αὐτὸ τουρμαρχᾶτον.

ΤΟΥΡΤΟΙ. Nicephorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ c. 10. ubi Genuensium cum Græcis prælium circa Constantinopolim enarrat, καὶ ἅμα εὐώνυμον τῶν ἱππέων πιεζόμενον ἔξωθεν ὑπὸ τῶν ἐλαφρῶν ἐκείνων τουρτῶν, τὰς ψυχὰς θορυβεῖσθαι. leg. fortè τουρμῶν.

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ. *Turma*, Constantinus in Tacticis pag.16. προστάσσομεν δὲ ἵνα ἕκαστον τουρμένιον ἔχῃ καὶ δρέπανα καὶ ἀξινάρια, διὰ τὸ ἐξ ἀναγκαίου εἶναι τὴν χρείαν αὐτῶν.

ΤΟΥΡΜΗ, ὁ θέρμος, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΟΥΝΕΣΣΕΙΝ. Vide in Τόρνε.

ΤΟΥΡΝΕΥΕΙΝ, *Tornare*, *Torno elaborare*. Historia Bertrandi Romani MS.

Ὅτινα εἶπες ἐκ παντὸς ὅτι ῥυκανοτέχνων
Ἐρρυκανοτορνεύσε, σταθμήσας ἐπῆξέν τα.

Τουρνεῦμα. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἀπάνω εἰς τὰ τραχήλια τῶν εἰς τὰ τουρνεύματά των.
Χρυσὰ να ἔχουν γυρζέεια μέχρι καὶ τὰ βιζιάτων.

ΤΟΥΡΩΝ. Leo in Tacticis cap. 6. §.10. καὶ τουφία δὲ (ἐχέτω) εἰς τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρα, καὶ κορυφάδιον τοῦ ἵππου τυρὸν, καὶ ὑπογένειον ὁμοίως. Hanc vocem non habet in versione sua Checus: sed Pigafetta legisse videtur τουφίον: *Habbiamo nelle coperte delle groppe quatro tuphi, cioe pertuggi, ò buchi, per metterui i flamuli, overo penoncelli, ò di altro ornamento, & in cima della testa del cavallo, un altro tuphio, e sotto il mento parimente.* Certè ita præfert Cod. Reg. laudatus à Rigaltio: τουφία εἰς τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρα, κορυφάδιν, καὶ ὑπογένειον τουφίν. Vide in Τουφίον, & in Νευρίον.

ΤΟΥΡΟΥΠΙΝΑΣ, *Ciconia*, Πελαργός.

ΤΟΥΡΠ, ἡ ῥαφανὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1743.

ΤΟΥΡΠΑΙΝΑ, *Turpena*, apud Alexandrum Trallianum lib.11. pag.197. edit. H.Stephani.

ΤΟΥΡΠΕΤ, τουρπίτη, *Alipia*, herba quæ Actuario dicitur *Turpet album*. Ἀλήπιαν, τουρπίτη, in Glossis Jatricis Græcobarb.MSS. Aliæ ex Cod.Reg.1237. τουρπὲτ τὸ τουρπὲτ. Aliæ ex Cod.190. Πιτύουσα, τὸ τούρμπητ. Interpolat. Dioscorid.cap.740. τὸ τούρπετ θερμὸν ἐστὶ ξηρὸν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. Vox Afrorum. Vide Ruellium lib.3. cap.132.

ΤΟΥΡΣΑ, τὸ λάπαθον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΟΥΡΤΑ, Τόρτα, *Placenta*, Gall. *Tourte*. Corona pretiosa: τόρτα, *Placenta*, Πλακοῦς. Erotianus in Lexico Hippocratis: Ἄρτον ἐγκρυφίαν παρ' Ἀττικοῖς οὕτως ὀνομάζεται ὁ συντιθέμενος ἔκ τε φοινικῶν λιπαρῶν καὶ ἀλεύρου καὶ ὕδατος· εἰκὸς δὲ λέγειν τὸν ἐν θερμοσποδιᾷ ἐγκρυβέντα, ὀπτηθῆναι, ὃν τοῦρταν καλοῦσι. Ab eo hausit Neophytus in Glossis Jatricis MSS. At de loco Erotiani ita sentit Hieron. Mercurialis lib. 2. var. lect. cap.5. ut Glossema sit temerè in textum immissum. Vide Commentatores Mesuæ in Antidot. p.463. & Gloss. med.Lat.in *Torta*.

ΤΟΥΡΤΟΥΡΙΖΕΙΝ, *Algore inhorrere*. Gall. *Frissonner*. Prochoprodromus in versibus politicis MSS. de sua paupertate:

Τάρταρον τὸ τουρτουρισμὸν τὸ τουρτουρίζω τόρα,
Ὡς ἐκ χειμῶνος παγετοῦ, καὶ τι φορεῖν οὐκ ἔχω,
Καὶ γὰρ οὐκ ἔχων τὸ φορεῖν, μεγάλως τουρτουρίζω.

ΤΟΥΤ, καὶ Τία, τὰ μόρα, ita Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΟΥΤΔΟΥΜΠΑΝ, τὸ θυμάκιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΟΥΤΙΑ, *Tutia*, cujus passim mentio in libris recentiorum Medicorum. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 848. τουτία, εἶδος μυκεφικόν. Glossæ aliæ Jatricæ MSS. ex Cod. 1334. Καδμία λεπτὴ, ἡ τουτία. Lexicon Nicomedis MS. Καδμία, τουτία. Glossæ Jatricæ MSS. Neophyti: Καδμία, ἡ κυπρία, ἡ καὶ βοτρυίτης, καὶ τουτία λέγεται. Rursum: Καδμία λεπτὴ, ἡ τουτία. Hinc emendanda Joannis Garlandii Synonyma: *Cadima, id est tucia* Legendum enim, *Cadmia*, *Katimia, i. tutia*. Zosimo Panopolitano θουτία dicitur. Myrepsus de Unguentis cap. 69. *recipit aloes flavæ; succi lycii, caphuræ*, τουτίας, *sing.drach.2.* Rhazes lib.de peste cap.11. ἐβένου τμῆμα, μαμηρᾶ, τουτία, αἱματίτης. Diodorus Euchyon Polychemiæ lib.1. c.2. *plumbi, stanni, acachymia argenti & auri, tutia, storacis non liquida.* Ubi Meursio nihil aliud est quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hispanico. Dictionarium Medicum Hispanicum: *Tutia, la atutia, medizina para los ojos, adonde reduxeron algunos el Ponfolia, spodio que es sucudus de Avicena, y otros hollines.*

Τουτζία, apud Agapium Cretensem in Geoponico cap.159. Τουτζία, ἥτις λέγεται Ἑλληνικὰ πομφόλυξ. Adde cap.143.

ΤΟΥΤΟΥΜΑΛΟΥ, *Tithymallus*. Vide Γαλατζίδα.

ΤΟΥΤΡΑΣΤΡΑ, Dacis, *Cucurbita silvatica*, apud Interpol. Dioscor. cap.757.

ΤΟΥΦΑ, *Tufa*, *Apex cassidis* ex indicorum boum caudis, ut tradit Cosmas Indicopleustes: ἀγριόβους ἐστὶ μέγας τῆς Ἰνδικῆς τοῦτο τὸ ζῶον, ἐξ οὗ ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦφα, ἣ κοσμοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ βάνδα οἱ ἄρχοντες εἰς τοὺς κάμπους. Φασὶ δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐὰν ἀντιλαβῆται δένδρου τῆς οὐρᾶς, οὐκ ἔτι κλίνεται, ἀλλ' ἵσταται μὴ θέλων ἐάσαι μίαν τρίχα ἐξ αὐτῆς. λοιπὸν ἔρχονται οἱ ἐγχώριοι καὶ κόπτουσι τὴν οὐρὰν, καὶ τότε φεύγει, τὸ πᾶν τῆς οὐρᾶς ἀπολέσας. αὕτη ἡ φύσις τοῦ ζώου. Huc spectant ista Scholiastæ Homeri MS. Iliad. μ'. τριφαλείας ἱπποκόμους λέγει τὰς περικεφαλαίας, ἐχούσας ἄνωθεν περὶ τὸ μέσον τῆς κορυφῆς ἐμπεπηγμένας τῇ τέχνῃ τρίχας οὐραίους ἵππων. Sic potissimum dictus ille qui Justiniani Galeæ, seu potius Camelaucio imminebat, in ejus statua Equestri, quæ Constantinopoli stetit in Augustæo. Georgius Hamartolus in Chronico MS. & Leo Grammaticus

in Theophilo pag.456. ἐπὶ αὐτοῦ ἔπεσεν ἡ χρυσῆ τοῦφα Ἰουστινιανοῦ, τοῦ λεγομένου Αὐγουστέως. Eadem habet Symeon Logotheta num. 25. apud quem expungendæ voces τοῦ φαιοῦ. Joan. Tzetzes Chil.8. cap.184.

> Τιάρα σκέπη κεφαλῆς ὑπῆρχε παρὰ Πέρσαις,
> Ὕστερον ἐν τοῖς νίκαις δὲ ἡμῖν οἱ στεφηφόροι
> Σφαῖς κεφαλαῖς ἐπίθεντο τιάρας, ἤτοι τύφας,
> Οἵαν ἔφιππος φορεῖ ὁ ἀνδριὰς ἐκεῖνος
> Ὁ Ἰουστινιάνειος τοῦ κίονος ἐπάνω.

Ubi videtur legendum τοῦφας. Zonaras in Basilio Porphyrog. τιάρα ταινιωθεὶς ὀρθίᾳ, ἣν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημώδης, καὶ πολὺς ἄνθρωπος, τύφον οἶμαι ὀνομασμένην, ὡς τετυφῶσθαι ποιοῦσαν τοὺς ταύτῃ ἀναδουμένους. Nicetas in Man.lib.3. num.3. καὶ πῖλον ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς κατὰ τιάραν ἐπικλινῆ. Ubi Codex barbarogr. pro τιάραν, habet τοῦφαν. Vide in Φοῦλα, præterea Dissertat. 24. ad Joinvillam pag.292. & Gloss. med. Lat. in *Tufa*.

Τουφίον, eâdem notione Leo in Tacticis cap.6.§.2. & ex eo Constantinus in Tactic. pag.13. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κασίδας σιδηρᾶς στεσαμιωμένας, λαμπρὰς πάντοτε, ἐχούσας ἄνω εἰς τὰς κορυφὰς τουφία μικρά, ἤγουν λιβρία. Pag.14. ἐχέτωσαν δὲ καὶ τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρας, καὶ εἰς τὸ κορυφάελον τοῦ ἱππαρίου τουφίον, καὶ εἰς τὸ ὑπογένειον ὁμοίως. Adde pag.18. & Leonem d. cap.6. §.10.Mauricius lib.1.Strateg. cap.2. κασσίδας ἐχούσας ἄνωθεν τουφία μικρά. Lib. 12. cap.4. κασσίδια ἔχοντα τουφία μικρὰ καὶ φλάμουλα μετὰ τῶν μήλων. Nescio cur Pigafetta ad cap.6. Leonis, §.2.& 10. *Foramina* interpretetur, in casside scilicet, cui infigi possit *Plumatile*, seu quodvis aliud ornamentum, cum sit ipsum ornamentum. Vide in Τουρόν.

ΤΟΥΦΕ'ΚΙ, τουφέκιον, *Sclopus*, *Tormentum bellicum minus*, *quod manu gestatur*, Καλαπέλτης διάπυρος, Portio, nostris, *Mousquet*. Historia Politica pag.41. εἶχον γὰρ μπομπάρδας καὶ τουφέκια πολλά, καὶ ῥίπτοντες πάντα, ἐγένετο καπνός. Manuel Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag.16. καὶ ἀπὸ τοῦ λουμπάρδας, καὶ ἀπὸ τὰ τουφέκια, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ, ἐσκοτείνιασεν ὁ κόσμος. Infrà: καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς Ῥωμαίους πολλὴν κάμαστιν ἐκάμαμεν εἰς αὐτοὺς μὲ τοῦ λουμπάρδαις, καὶ μὲ τὰ τουφέκια. Anonymus de Vulpe & Lupo:

> Λουμπάρδες ναχὲ μπρούτζινες, τουφέκια γεμισμένα.

Agapius in Geoponico cap.173. καὶ τότε τὴν κάμε κομάτια, καὶ ῥίξε τα τριγύρου ἐκεῖ ὅπου εἶσαι κρυμμένος μὲ τὸ τουφέκι. Adde cap. 175. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib.5. pag. 126. ὅθεν οἱ παλαιοὶ τουκια ποτὲ δὲν ἐπιχειρίζοντο, &c. Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 201. ait vocem τουφέκιον formatam ex sono τουφ, ut Bombardæ ex sono βομ. Hinc apud Turcos mansit vox *Top*, pro tormento bellico, & *Topschi*, seu *Topgibassi*, Præfecto munitionum bellicarum: & *Topcapisi*, Portæ bombardicæ, Constantinopoli, de qua Leunclavius in Pand. Turc. num.220.

Τουμφάκιον, eâdem notione in Hist. MS. Belisarij:

> Σκεύη καὶ πουμπαρδιέριδες, τομφάκια, συρπετίνας.

Ντουφέκιον, crebro in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag.866. &c.

ΤΟ'ΧΑ, pro τάχα, *Fortè*. Historia Apollonij Tyrij:

> Καὶ ἂν τόχα ξεύρω, ἄτυχος δὲ ἤθελα σαφήσει,
> Τὸν κόσμον ὅλον ἀνήμελα, τὸ ἤθελα γυρίσει.

Vide Τάχα.

ΤΟ'ΧΜΕ ΧΑΡΠΟΥΖΑ', σπόρος πέπονος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Τοχμὲ κικιρὶς, σπόρος εὐζώμου, in eod. Lexico.

Τόχμε καχοῦ, σπόρος θρίδακος, in eod. Lexico.

Τόχμε κάνλανα, σπόρος πράσου, in eod. Lexico.

Τόχμη σαζὰτ, σπόρος πηγάνου, in eod. Lexico.

ΤΡΑ'ΒΑ, *Trabs*, Δοκὸς, Ital. *Trava*. Τραβοσιὰ, *Tectum*, *Contignatio*, Δόκωσις. Τραβώνειν, *Tegere*, &c.

ΤΡΑΒΑΖΑ'ΡΕΙΝ, *In aliud vas refundere*, ex Ital. *Travasare*. Agapius in Geopon. cap.48. πρέπει νὰ μεταγγίζῃς τὸ οἶνον, ἤγουν νὰ τὸ τραβαζάρῃς, νὰ μὴ χαλάσῃ.

ΤΡΑΒΕ'Α, τραβαῖα, *Trabea*. Suidas: τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες, παρὰ Ῥωμαίοις. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopol. num. 31. τραβέαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Joannes Lydus lib. de Mensibus: τραβέα δὲ εἴρηται ὡσανεὶ τρίβαφος ἐκ τριῶν γὰρ ἀποτελεῖται χρωμάτων, πορφύρας, κόκκου, καὶ τοῦ λεγομένης ἰσάτιδος βοτάνης. Pæanius seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropii lib.1. ἐνέδυε τὸ σχῆμα, τραβέαν τόγαν αὐτὴν ὀνομάζουσιν, ἐκ τοῦ ὁπλίσεως τοῦ Ῥωμύλου μετενεχθεῖσαν εἰς φάρος. Vide Gloss. med.Lat.in *Atrebatica*.

ΤΡΑΒΙ'ΖΕΙΝ, τραβᾶν, *Trahere*, *Attrahere*, ἕλκειν, σύρειν. Τράβισμα, *attractio*, ἕλκυσις. Damascenus Studita in Homil.21. καὶ τραβίζοντες τὰ μάλλια τους &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.8.

> Τόσω τοὺς ἐτραβήξασι τάλογα καὶ τοὺς δύο.

Portius: *Moneris*, ἕνα καράβι μ' ἕναν ἄνθρωπον, ὅπου τραβᾷ τὸ κουπὶ σὲ κάθε πάγκο. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. pag. 652. καὶ ἐπίασε τὸ σχοινίον τοῦ καμπάνας, καὶ τὸ ἐτράβα, καὶ ἔκρουεν ἡ καμπάνα. Rursum pag. 595. ἐτράβιξαν τὴν σκάλαν ὅπου ἐστέκετο. Georgius Contares lib.5.Hist. Athenar. pag. 120. καὶ τραβίζοντάς τα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σαγιτ, ἐφόνευσαν. Γλυκοτραβίζειν, *dulciter attrahere*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part.1. pag.50. A voce Latina, *Trahere*, deducit Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΤΡΑΓΑΝΟ'Σ, *Citus*, *velox*. Nicetas in Murtzuphlo num.4. ἡ ἄοργος γνώμη, ἡ τορὴ καὶ τροχαλὴ λαλιά, καὶ μόνον οὐκ ἐπορχουμένη τοῖς χείλεσι. Ubi Codex Barbarogr. ἡ τεθορωμένη καὶ τραγανὴ συντυχία, præfert. In Gloss. Gr. Lat. τραγανὸν, *Callosum* exponitur. In Gloss. S. Bened. *Cartilago*.

ΤΡΑΓΟΔΙ῀ΝΟΣ. Vide in Ἀστραγαλῖνος.

ΤΡΑΓΟ'ΚΕΡΑΣ, *Cornulaca*, τραγίον, & τράγος, apud Interpolat. Dioscor. cap. 632. Vide Ruellium lib.3. cap.99. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843. τραγόκερως, ἡ ἀλόη.

ΤΡΑΓΟ'ΛΑΣ, *Stragula*. Suidas: τραγόλας, ὅπλον ᾧ χρησάμενος ὁ Κότλας οὕτω βίαιον ἔφηγε πληγὴν, ὥστε τὸ βληθέντα διὰ τοῦ θώρακος, καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι. Vide eundem in Κότλας.

ΤΡΑΓΟ'ΝΑΤΟΝ, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. c.521.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΙ῀Ν, *Canere*, *cantum edere*, *modulari*, Ἀείδειν, ᾄδειν, μέλπειν, λιγυρίζειν, ex τραγῳδεῖν. Nicetas Barbarogr.MS.in Murtzuphlo num.4. καθήσασα σώφρονον, ἐτραγώδει καὶ ὀρχεῖτο. Ubi Cod. edit. κεκλασμένον ἀφῆκε μέλος. Achmes Onirocrit. cap.254. εἰ δὲ ἐτραγώδει καὶ μόνον αὐτὸς ἡδυφώνως, &c. Historia Apollonij Tyrij:

> Νὰ τραγοῦδη γιανὰ κλυπὰ νὰ τὴν ἐδιακονοῦσι.

Alibi:

> Μόνο νὰ ποῦν τοῦ Ταρσίας ναρθῇ νὰ τραγουδήσῃ.

Mox:

> Καὶ τραγουδοῦ τὸ ἡ ἄτυχος μὲ τέλιαν μελοδία.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.97. ἀπὸ μίαν θυρίδα ἐκρέματον ἕνα πετζόνι, ἤγουν γρύλλος, καὶ ἐτραγούδει, καὶ ἡ νυκτερίδα τὸ ἐρώτησε διὰ τί αἰτία τὴν ἡμέρα ἡσυχάζει, τὴν δὲ νύκτα τραγουδεῖ.

Τραγοῦδι, *Cantilena*, ᾠδὴ, in Corona pretiosa: Glossæ

Glossæ Græcobarb. τὰ τραγούδια, καὶ ὕμνοι, καὶ δοξολογήματα. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τότε μὲ λόγια δοξικὰ, καὶ μὲ γλυκύα τραγούδια,
Ἀλλάζαν τῆς φωνίτζαις τοὺς, &c.

Et lib. 6.

Ἦμαν τραγούδια καὶ χαραῖς, παιγνίδια νὰ σημαίνουν.

Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ὅπου ναὶ λείπει τοῦ χοροῦ, πολλὰ τραγούδια ξεύρει. Apud Panagiotam, pag. 248. τὰ ἄσεμνα τραγούδια.

Τραγώδημα, eâdem notione. Luithprandus lib. 1. cap. 11. *post nonnulla inutilia* τραγωδήματα, *id est cantilenas, somno sese dedere.*

Τραγουδακάκι, *Cantiuncula.*

Τραγωδιστὴς, & τραγουδιστὴς, *Cantor, Cantator*, ἀοιδός. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. συρίκτην λέγει, ἢ τὸν κοινῶς τραγωδιστήν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 103. δίκαια ἔπαθα, ὅτι ἐστόντας νὰ εἶμαι μάγειρος, δὲν ἔπρεπε νὰ γένω τραγουδιστής. Et pag. 105. τραγουδιστὴς κακόφωνος ἐτραγούδει συχνὰ εἰς ἕνα σπίτι θολοσκέπαστον. Stephanus Sachleces in versibus Politicis:

Τραγουδιστάδες περπατοῦν, παίγνησες κατάκρυσιν.

Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 849. ἔμαθε δὲ ὅτι οἱ Ρωμαῖοι γράφουν τὴν φωνὰν τοῦ ψαλτοῦ, καὶ τοῦ τραγουδιστάδων, &c.

ΤΡΑΓΟΥΛΛΟΣ, *Caper, Hircus*, ἡ αἶγα, in Glossis Græcobarb.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ, *Tradere*, vox frequens apud J C. Græcos. Responsum de Nudis pactis, in jure Græcorom. tom. 2. pag. 193. ἐμὲ γάρ τις, φησὶ, τραδιτεύων ἀγρὸν αὐτοῦ· τραδιτεύω σοι τὸν ἀγρὸν, &c. Utitur præterea Scholiastes Basilic. lib. 2. pag. 99.

ΤΡΑΪΤΟΥΡΗΣ, *Proditor, Traditor*, προδότης. Τραϊτορία, *Insidia, Proditio*, ἐνέδρα, προδοσία. Τραϊτορεύειν, *Prodere.* Historia MS. Belisarii:

Αὐτὴν καὶ γῶ πραξα ποτὲ δόλον δημηγερσίας;
Ἂν ἐτραϊτορεύτικα τὸν μέγα Βασιλέα.

ΤΡΑΚΑΔΑ, *Strues lignorum*, apud Crusium in Turcogræcia pag. 255.

ΤΡΑΚΤΑΪΖΕΙΝ, *Tractare.* Glossæ MSS. τρακταϊσεία, σκοπισεία. Glossæ Basilic. τρακταΐζεται, ψηλαφᾶται. Τρακταΐζουσι, ἀνακοινοῦσι. Τρακταΐσαι, σκοπῆσαι, ἐξετάσαι. Codex Canon. Eccl. Afric. καθὼς ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη παρ' ἑαυτῇ τρακταΐζει. Et Can. 56. ἅπερ οὖν πάντα νομίζω εἶναι τετρακταϊσμένα, &c. Menander in Legat. τὰ περὶ τῆς εἰρήνης κοινῶς ἐλάλησαν καὶ ἐτρακταΐσαν τὴν εἰρήνην πεντήκοντα ἐνιαυτῶν. Chronicon Alexandr. an. 5. Justiniani: καὶ λοιπὸν τρακταΐσαντες οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ὄντες, ἔλαβον τὴν εὑρεθεῖσαν ἴσω βοήθειαν. Sic ibi legendum. Photius in Bibl. Cod. 18. ἀνεγνώσθη πρακτικὰ τῆς ἐ. συνόδου, ἐν οἷς τὰ λεγόμενα τρία κεφάλαια ἐτρακταΐσθη περὶ δόγματος. Nicetas Nicænus, ubi de Canonibus Synodi Trullanæ: ἅ τινες οὐδὲ φαίνονται δέχεσθαι παρὰ Ρωμαίων, ἢ τρακταΐσθηναι. Occurrit præterea, in Basilicis lib. 8. tit. 1. cap. 17. 38. & alibi non semel, in jure Græcorom. lib. 3. pag. 217. apud Theophilum Antecess. lib. 2. tit. 22. Harmenopulum lib. 2. tit. 3. §. 9. &c. Vide Τράκτον.

Τρακταϊσμὸς, *Tractatus.* Græcus Interpres Concilii Lateranensis an. 1215. cap. 12. τοῦτο δὲ τὸ καπίτουλον τισὶ ῥητῆ ἡμέραις συνεχῶς, κατὰ τὸ ἔθος τῆς Κιστέλκης, ἐπιτελείσθω, ἐν ᾧ ἀκριβὴς πραττέσθω τρακταϊσμὸς περὶ ἀναλυπώσεως τῆς τάξεως καὶ φυλάξεως κανονικῆς.

Τρακτεύειν, idem quod Τρακταΐζειν. Apophthegmata Patrum in Nisteroo, num. 5. καὶ οὕτως τρακτεύοντες ἑαυτοὺς τὴν πᾶσαν ζωήν. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num. 27. καὶ ἦν τὸ ὅραμα κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἑτέρων, ἡ δὲ χεὶρ Ἀβεσσαλὼμ ἡ τοῦτο τρακτεύουσα. Mauricius lib. 2. Strateg. c. 7. οὐ γὰρ δυνατόν ἐστι δι' ὄντως τρακτεύειν τινα τόξον ἐπάνω ἵππου ἐν τῇ ἀριστερᾷ σκελαρίου καλεχομένου καὶ τόξου. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ δὴ κατελθόντων αὐτῶν ἀμφοτέρων ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὴν μονομαχίαν, καὶ τρακτευόντων ἑαυτοὺς, &c.

Τρακτευτὴς, *Tractator.* Lexicon MS. Cyrilli: τοῖς τρακτευταῖς, τοῖς τὰ τοῦ δημοσίου πράγματα διοικοῦσι. Τρακτευτὴς τοῦ Ἐπάρχου, apud S. Basilium Epist. 420.

Τρακτευταὶ τῶν δημοσίων φόρων, in Nov. 28 Justiniani cap. 84. Nov. 147. cap. 2. & in edicto 13. cap. 12. Horum nomen ut odiosum abolevit idem Justinianus Nov. 30. cap. 2. 3. Eustathius in Vita S. Eutychii Patr. Constantinopol. num. 68. συνέβη πάντας τοὺς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πόντου διοικοῦντας, τρακτευτὰς φημὶ καὶ αὐτὰς τῶν δημοσίων, ἔτι γε μὴν τὰ τῆς Μοσχεραιανῆς τάξεως ἐμπεπιστευμένους, ὁρμᾶσθαι πάντας ἐκ τῆς Ἀραβισσηνῶν πόλεως, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 54. οἱ κατὰ καιρὸν Τρακτευταὶ, καὶ Βίνδικες τῶν κατὰ Παλαιστίνην δημοσίων, ἑκατὸν χρυσίου λίτρας ἐξ ἀπόρων προσώπων καὶ δυσπράκτων ἀνυσθῆναι μὴ δυναμένας εἰσπραττόμενοι ἠναγκάσθησαν ἐπιρρίψαι τὴν τούτων εἴσπραξιν τοῖς κατὰ Ἱεροσόλυμα συντελεσταῖς κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἑκάστου δυνάμεως. Et cap. 73. κελεύσας τοῖς τρακτευταῖς Παλαιστίνης χρυσίον ὑπηρετῆσαι εἰς τὴν οἰκοδομήν.

Τρακτευτικὰ, quæ ab ejusmodi tractatoribus seu exactoribus, præter consuetum tributum exigebantur, in eadem Nov. 30. c. 3. Vide Ἀσπαστικὸν, & Gloss. med. Lat. in *Tractatores.*

Τρακτάτον, *Tractatus.* Glossar. Lat. Gr. *Tractatibus*, (sic leg.) τοῖς τρακτάτοις, καὶ δικαιολογίαις. Glossæ Basilic. Τρακτάτους, Ἀνακάθαρσις, Σύνοψις, Ἐπιτομή. Psellus in Gloss. MSS. eadem habet, nisi quod τράκτατον præfert. Codex Canonum Eccl. Afric. cap. 47. al. 51. περὶ τῆς πίστεως γὰρ τοῦ ἐν Νικαίᾳ τρακτάτου ἠκούσαμεν. Ubi Balsamon: ἐν τῷ περὶ τῆς πίστεως τρακτάτῳ, ἤγουν ἐν τῇ καλεξετάσει τῆς πίστεως· τρακτάτον γάρ ἐστι κατὰ Λατίνους ἡ δοκιμασία. Vide Gloss. med. Lat. in *Tractatus.*

ΤΡΑΚΤΕ κακκυμπεάν, δένδρον τῆς σφόρου ἠλέκτρου. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΑΚΤΟΝ, *Cera alba.* Glossæ Iatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. κηρὸς τρακτὸς, ὁ λευκός. Neophytus in Glossis Iatricis MSS. κηρὸς τηκτὸς, τὸ τράκτον. Auctor Etymologici, & ex eo Phavorinus: τρακταΐζω, τὸ λευκαίνω, καὶ καλασκευάζω, ἐξ οὗ τὸ τρακτὸν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός. Glossæ MSS. habent post καλασκευάζω, ἀπὸ τοῦ τρακτοῦ κηροῦ. Orneosophium cap. 46. pag. 214. κηρίον τρακτοῦ καὶ μάρμαρον καλῶς κεκοπανισμένον, καὶ κοχλίας, καὶ τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ μίξας καὶ κοπανίσας εἰς τὸ κλάσμα ἐπίθες, καὶ ἰαθήσεται. Ubi Interpres Gyllius *Ceram albam* vertit. Liber Iatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. κηροῦ τράκτου, βίτιλην τετριμμένην, πρόπολιν, &c. Sic apud Paulum Æginetam lib. 4. cap. 21. ubi Cornarius ita ceram albam appellari censet, quia tractu & tractionem eò devenit, ut alba evadat, quo modo fieri docet Dioscorid. lib. 2. cap. 105. viderique vocem à Latinis sumptam esse, & à Græcis usurpatam: quæ est etiam sententia Ant. Saraceni ad eundem Dioscoridem. De *Tracta* veterum vide Hieron. Mercurial. lib. 1. var. lect. cap. 12.

Τράκτωμα, *Emplastrum quod ex cera alba*, & aliis speciebus, confici solet. Liber Iatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. τράκτωμα εἰς ἰσχίου πόνον. Occurrit apud Apsyrtum, & Demetrium Constantinopolit. in Hieracosophio pag. 146. 147. & Medicos recentiores.

ΤΡΑΚΤΩΡΙΑ, Τρακτωρεία, *Tractoria*, de qua voce diximus in Gloss. med. Latin. Glossæ Basilic. τρακτωρία, κέλευσις Ἐπάρχου, καὶ κομβίνα, ἤτοι σύνθημα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. Eustathius Antecessor de Tempor. intervall. τρακτωρέαι ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν Ἐπάρχων προφάσει ζώων δρομικῶν γινόμεναι.

ΤΡΑΜΙΟΝ. Vide in Δράμα & in Φατζαλκούσιον.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΑ, *Trabucha*, Machinæ bellicæ species, de qua pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.1.

Καὶ παρευθὺς γὰρ ὅρισε ξυλόκαστρα νὰ ποίσουν,
Καὶ μαγγάνελαις φοβεραῖς, καὶ πύργους, καὶ τραμποῦκα.

ΤΡΑ'ΝΑ, *Trana*, Maris ἐποχαὶ, in quibus *Piscatoria* fiunt, de quibus egimus in Gloss. med. Lat. Michaël Attaliates in Synopsi tit.95. καὶ ἐτυπώθη τὸ ἐν μέσῳ διάστημα ἀπὸ τράνας ἕως τράνας ὀργυιῶν τξέ.

ΤΡΑΝΣΛΑΤΕΥΕΙΝ, *Transferre*. Glossæ Basilic. τρανσλατευόμενον, μετατιθέμενον. Vide Gloss. med. Lat. in *Translatare*.

ΤΡΑΝΤΑ, Τραντάεια. Vide in Τρίαντα.

ΤΡΑΠΑ. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.4. cap. 21. de Patriarcha: ἐκεῖσε δὲ ἀποβάντος καὶ αὐτοῦ, ἀνήλθομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ διελθόντες τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ πύλῃ ὑπηρέτας τοῦ Πάπα τοὺς τὰς ἀργυρέας τράπας κατέχοντας ὑπὲρ εἴκοσιν ὄντας, εἰσήλθομεν εἰς τὸ τρίκλινον. Idem sect.16. c. 15. προηγεῖτο δὲ αὐτοῦ (τοῦ Πάπα) σταυρὸς, καὶ κανονικοὶ, καὶ οἱ πρωτονοτάριοι, καὶ οἱ τὰς ἀργυρέας τράπας κατέχοντες, &c. Hos *servientes armorum cum argenteis baculis* vocat ceremoniale Romanum pag. mihi 120.

ΤΡΑΠΕΖΑ ἱερὰ, *Altare*, *Mensa sacra quæ in Bemate consistit, in qua sacrificium conficitur.* ἡ θεία, καὶ ἱερὰ, καὶ λειτουργικὴ τράπεζα, apud Basilium Seleuciensem lib.1. de Vita S.Theclæ pag.122. τράπεζαι τῶν ἀναιμάκτων θυσιῶν, apud Theophanem an. 12. Heraclii. Vide eundem an.32. Justiniani: πανανγὴς καὶ θυωρὸς τράπεζα, apud Nicetam in Isaacio lib. 3. num.1. extr. Versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Ἡ δ' ἁγία τράπεζα τὴν φάτνην προμηνύει,
Ἐν ᾗ Χριστὸς κατέκειτο γεννηθεὶς ἐκ παρθένου.

Vide in hanc sententiam S.Maximum & Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagog. Palladius in Vita S. Chrysostomi pag.51. δίδωσι χιλίους χρυσίνους, ὁρκώσασα αὐτὸν κατὰ τῆς τοῦ σωτῆρος τραπέζης, &c. Idem Theophanes an.3. Leontij: προδοσία γέγονε διὰ τῶν μονολάχους ὑπὸ ἐξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς κλεῖς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὅρκους φρικτῶν ἐκ τῆς ἁγίας τραπέζης ἐμπιστευθέντων. Theophanes Cerameus Homil. 55. ἡ δὲ θεία τράπεζα τῷ ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτουσα καταπλήττει τὸν θεατήν. Constantinus Manasses:

Καὶ τράπεζαν τὴν μυστικὴν καλαφυγὴν ποιεῖται.

Pachymeres lib.7. cap.17. εἴργεται τὰ ἄδυτα τοῦ ναοῦ, καὶ ὡς ἱερᾷ ἀσυλίᾳ τῇ μυστικῇ τραπέζῃ χρώμενος, ἐκεῖθεν ἀντιπέμπειν τοὺς ἀπειροῦντας μὴ ἐξελθεῖν, μήτε μὴν ἀφικέσθαι, κἂν ὅτι καὶ πράττοιεν. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib.3.num.53.54.55. & Gloss. med.Lat. in *Mensa*. præterea Symeonem Logothetam in Basilio num. 9. Tabellam I. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Nec Bematis τράπεζα duntaxat ἱερὰ appellata, sed & illa quæ in Diaconico stabat. Euchologium Goari pag.245. τοῦ ἀρχιερέως ἱσταμένου πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τῆς ἐν τῷ διακονικῷ, &c. nimirum priusquam μεγάλη εἴσοδος sacræ Liturgiæ fiat, in ea disponuntur panis & vinum ad sacrificium, quæ quidem τῶν ἁγίων nomine donant, licet nondum consecrata, ut ex Liturgiis passim docemur.

Τράπεζα, *sacra Eucharistiæ participatio*. Synesius Epist. 66. ἐκκλησίας μὲν οὐκ ἐξέβαλον αὐτὸν, οὐδὲ τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap.3. *Sermo Nestorii Constantinopolitani Episcopi, quem dixit dum tardius intrasset ad mensas, eo quod necessitates poposcissent in secretario.* Id est ad celebrandam sacram Liturgiam, & cap.133. *nec patris senectam miseratus, nec communionem mensæ formidans, nec naturam reveritus, &c.* Vide Παρατραπέζιον.

Τράπεζα, *Mensa*: dicitur interdum quidquid ad mensam, seu ad victum, infertur à collatoribus, vel in specie, vel in adæratione, (ἐξαργυρισμῷ) Præsidibus, judicibus, atque adeo militibus. Illa autem erat duplex, altera δημοσία, altera ἰδική. Utriusque meminit Edictum 13. Justiniani cap. 6. 21. ubi dicuntur inferri εἰς ἀποτροφὴν τῶν ἀρχόντων, καὶ τῆς τάξεως, τάς τε στρατιωτικὰς, τάς τε τῶν βλεμνίων. Unde colligere licet ἰδικὴν τράπεζαν videri appellari, quæ Præsides spectabat: δημοσίαν verò, quæ milites vel donativa. Adde cap.23. §.2. & lib. 56. Basilic. tit. 17. §.19. & Gloss. med. Lat. in *Mensa*. Atque ita intelligendus Synesius Epist. 127. ubi de Rufino Præfecto Prætorio: τάττει δὲ στρατιώτας ἐκ τῶν ὑπηρετῶν, ὡς ᾤετο, τοὺς ἀνδρειοτάτους, καὶ εὐνουστάτους, ἐφ' ᾧ σὺν βίᾳ πράξαντας τὸ χρυσίον ἀνακομίσαι πιστῶς, εἰς τὴν τράπεζαν τὴν αὐτοῦ.

Apud Codinum, caput 7. inscribitur περὶ τῆς τοῦ Βασιλέως τραπέζης. Et cap. 14. num.24. γίνεσθαι τράπεζαν dicitur, cum Imperator in Festis solemnioribus publicè convivabatur cum Proceribus. Vide Gloss. med. Lat. in *Mensa*.

Ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης, *Præfectus mensæ Imperatoris*. Acta S. Maximi Conf. num.6. pag. 36. καὶ Σέργιος ὁ Εὐκρατᾶς ὁ Ἐπὶ τῆς τραπέζης βασιλικῆς. Leo Grammaticus in Basilio pag.472. Νικήτας δὲ τοῦ Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ξυλινίτου κατηγορηθέντος, &c. pag.476. ἀπέστειλεν Κωνσταντῖνον τὸν τῆς τραπέζης, &c. pag. 5. Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Βονλᾶ ὁ τραπέζης. Ita de eodem Constantino Anonymus in Leone Philosopho num.2. & Symeon Logotheta num.6. Apud Annam Comnenam lib.13. Alexiad. pag. 377. occurrit alter Constantinus ἐκτομίας Ἐπὶ τραπέζης, qui pag. seq. dicitur ὁ Ἐπὶ τῆς τραπέζης. Georgius Acropolita in Chron. cap.36. Ταρχανειώτης Νικηφόρος, ὃς Ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Βασιλέως ὑπῆρχε τότε, μέγας Δομέστικος τετίμηται ὕστερον. Adde cap. 40. 68. Joannes Cantacuzenus lib.1. cap.41. διακονεῖται δὲ αὐτοῖς ὁ Ἐπὶ τῆς βασιλικῆς τεταγμένος τραπέζης. Pachymeres lib.4. cap.29. τὸν μὲν Λιβαδάριον Πιγκέρνην ἀποκαθίστησι, τὸν δὲ Βρυέννιον Ἐπὶ τῆς τραπέζης τιμᾷ. Ita lib.11. cap. 15. huic præterea primitus incumbebat cura agrariorum vel Dromonum Imperatoris, ut τῷ Ἐπὶ τραπέζης Augustæ cura τῶν ἀγραρίων vel δρομωνίων Αὐγουστιακῶν, ut scribit Porphyrogenitus lib de Administr. Imp. cap.51. sed hæc postea translata ad Præfectum Phialæ, τὸν τῆς Φιάλης. Scribit seu potius fingit, Gregoras lib.7. jam inde à Constantini M. temporibus Russiæ Principem habuisse τοῦ Ἐπὶ τραπέζης dignitatem.

ΤΡΑΠΕΖΑ'ΡΗΣ, exponitur à Goaro ad Euchologium pag.867. *Refectorarius*, cui, uti scribit, in Monasteriis Refectorii & mensæ sternendæ cura incumbit.

Τραπεζαρία, idem munus & officium in monasteriis Puellarum. Typicum MS. Monasterij Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης cap.25. προχειρίζεται ἡ Ἡγουμένη καὶ Τραπεζαρίαν, διακονοῦσαν μὲν καὶ τἄλλα ὅσαπερ ἡ Κελλαρέα αὐτῇ ἐπιτρέψειε, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ ἑστιάσει περιέρχεσθαι τὴν τράπεζαν ἡσυχῇ καὶ ἠρεμαίως ὀφείλουσαν· καὶ εἴ τινας ἴδοι τῶν ἀδελφῶν διοχλούσας καὶ ταραττομένας ἢ ψιθυριζούσας, ἠρέμα ταύτας ἡσυχίας ὑπομιμνήσκειν, καὶ συμβουλεύειν αὐταῖς ψάλλειν κατὰ νοῦν, καὶ ὁμιλίας ἀπέχεσθαι, καὶ προσέτι μελέτη ταύτῃ καὶ ἡ τῶν ἀδελφῶν ἀκριβολογία, καὶ τὸ μὴ ἀγνοῆσαι τίς μὲν αὐτῶν οὐ παρῆν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ, τίς δὲ ἀπελείφθη εἰς τὴν ἑστίασιν, καὶ περὶ ἑκάστης ἀναγγέλλειν τῇ προεστώσῃ. Adde c.47. Ejusmodi porro Refectorariorum munus

Τραπεζαρεῖον

Τραπεζαρεῖον videtur appellari à Paulo Monacho lib. 1. Collectan. μετὰ γοῦν τὸ παρελθεῖν τὸν καιρὸν τοῦ τρυγητοῦ, παραδίδοται δουλεύειν εἰς τὸ τραπεζαρεῖον.

ΤΡΑΠΕΖΙΑΤΙΚΟΝ, *Sumptus pro mensa*, seu *pro quotidiano victu*. Typicum MS. Monasterii Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης cap. 7. Δωρεὰν δὲ προσλαμβάνεσθαι καὶ ἀποκείρεσθαι, τὰς προσιούσας βουλόμεθα, καὶ τῇ ῥηθείσῃ τῶν ἀδελφῶν καταριθμεῖσθαι ποσότητι δόσεως ἄνευ τινός· οὔτε γὰρ ἀποταγὴν παρέξει τις, οὔτε συνήθειαν, οὔτε προσενέξιν ἐπιζητήσεται, οὔτε τὸ λεγόμενον τραπεζιατικὸν, οὔτ' ἄλλο τι ὁποίῳ δήποτε ὀνόματι κατονομαζόμενον. Vide Gloss. med. Lat. in *Cœnaticum*.

ΤΡΑΠΕΖΊΤΑΙ. Vide supra in Τασιναρίαι.

ΤΡΑΠΕΖΟΓΙΓΑΝΤΕΣ, *Summi helluones*, in invectiva in Constantem ac Maximi judices.

ΤΡΑΠΕΖΟΚΡΆΒΒΑΤΟΝ. Vide in Κράββατος.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΆΝΔΗΛΟΝ. Vide in Μανδύας.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΌΣ, *Structor*, *Infertor*. Hesychio, ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος. Similia habet Auctor Etymologici. Synesius de Regno pag. 15. Σκυθικὸν ἔχει τὸ δοῦλον, καὶ ὁ τραπεζοποιὸς, καὶ ὁ περὶ τὸν ἰπνὸν, καὶ ὁ ἀμφορεαφόρος.

ΤΡΑΠΕΖΌΦΟΡΟΣ, *Trapezophorus*, apud Paulum JC. in l. 3. D. de supellectile leg. quam vocem variè interpretes vertunt. Quibusdam enim dicitur mensa, in qua vasa potoria reponuntur, quam ita recenti significatione appellatam sua ætate scribit Julius Pollux. Glossæ Gr. Lat. Τραπεζόφορον, *Caliclare*. Hac etiam voce utitur Artemidorus lib. 1. Onirocrit. cap. 76. Alij τραπεζόφορα columellas esse volunt, quibus mensa ipsa sustentatur. Vide Auctorem Etymologici. At si recentior spectetur ætas,

Τραπεζόφορον, erit Mappa quæ mensæ sacræ insternitur: nam ita *Pallam altaris*, quæ alteri, quam Κατασάρκα vocant, insterni solet, & quæ interdum ἅπλωμα dicitur, uti in hac voce docemus, appellant. Symeon Thessalonic. lib. de Templo pag. 216. κατασάρκα δὲ τὸ λεγόμενον εὐθὺς καὶ μετ' αὐτὸ, τραπεζόφορον κέκληται, ὅτι τάφος ἐστὶ καὶ θρόνος τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τὸ μὲν ἐστιν ὡς σινδὼν ἣ περιειλήθη νεκρὸς· τὸ δὲ ὡς δόξης περιβολή. Et lib. de Sacrament. Κατασάρκα τίθεται, ὃ δηλοῖ τὴν σινδόνα ἐπὶ τῷ νεκρωθέντι δι' ἡμᾶς θείῳ σώματι. εἶτα τὸ τραπεζόφορον, ὅπερ λαμπρότερον, ὃ εἰς τύπον τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, ὅτι καθέδρα Θεοῦ τὸ θυσιαστήριον. Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 9. καὶ τὰ σκεύη τῆς διακονίας, καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν διακόνων, καὶ τὰ τραπεζόφορα, &c. Ubi Lat. *Vasa ministerij & vestimenta ministrorum, ac pallas altaris*, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 17. τίς ἡ χρεία τῶν τοσούτων ἱερῶν σκευῶν; ἢ ἐν ποίας τραπέζης μεγέθει ἁπλωθήσονται τὰ τοιαῦτα ἱερὰ τραπεζόφορα.

ΤΡΑΠΕΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τῶν παπάδων ὁλονῶν καὶ κάμνουσι τραπέλα.

ΤΡΑΠΗΔΑ͂Ν, τραπηδᾶν, *Tripedare*, τριποδίζειν, ut est in Glossis Græcolat. Glossæ Græcobarb. ἀγκωλιάζω, ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. τραπηδόντα μὲ τὸ ἕναν ποδίν. Alibi: Ἀθυρεύεσθαι, παίζειν, σκιρτᾶν. νὰ παίζειν, νὰ σμίγγω, νὰ τραππηδᾶ. Vide Salmasium ad Hist. aug. pag. 244.

ΤΡΑΠΠΑΓΑ. Navigij barbarici species. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: τούτου χάριν περὶ αὐτὸν τὸν εἴσπλουν βασιλικοὶ ἁλιεῖς ἐντόπιοι πληρώμασι μακρῶν πλοίων, ἃ λέγεται Τράππαγα καὶ Κότυμβα, πρὸς ἀπάντησιν ἐξέρχονται.

ΤΡΑΤΕΡΕΙΝ, *Tractare*, ex Ital. *Trattare*, *agere*. Theodosius Zygomalas Epist. 6. apud Crusium in Turcogr. ἐχθὲς τὸ ταχὺ εἶχα ἔννοιαν μεγάλην διὰ λόγου σου, πῶς νά με τρατάρεις. Et Epist. 36. σὺ δὲ δὲν ἠξεύρω πῶς με τρατάρεις, ὁποῦ οὐδὲ καμίαν γραφὴν σου ἔλαβα.

ΤΡΆΦΟΣ, *Fossa*, *Vallum*, τάφρος. Corona pretiosa: Τράφος, *Fovea*, Βόθυνος. Herodiani Epimerismi MSS. Σήραγξ, ὁ τράφος. Glossæ Basilic. μεθὸ τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν πολεμίων γῆν εἰσελθὸν ἄρξεται ποιεῖν τράφον, ἤτοι παρεμβολὴν, &c. Scholiastes Hermogenis: τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, ἐὰν τὴν ταφρον τράφον εἴπῃς, ἢ τὴν καρδίαν, ἄρτον κεγχρίδιον. Adde Eustathium Il ε. pag. 582. & Il. θ. pag. 706. Leo in Tacticis cap. 11. n. 8. ἀσφαλίζεσθαι ἢ ὀρύγμασιν, ἢ πάλαις. (al. πάλιν sed leg. πάλοις) ἢ ὁλοκλήρῳ τράφῳ, ὃ λέγουσι φόσσα. Et cap. 20. §. 2. εἴτε τράφους ὀρύσσεις, εἴτε τράφους προσχωννύεις. Julius Africanus MS. de Apparatu Bell. cap. 69. ἔσωθεν δὲ τοῦ τράφου, μὲν εἰσιν ἅμαξαι, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἐπισκευάζεσθαι. Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. in Homil. de Publicano: καὶ ἂν ἔλθῃ κλέπτης, ὑλακτεῖ ὁ κύων, καὶ ἀπὸ τὸ τράφον τὸν διωχνεύει. Ubi, ut & infrà, sumitur pro septo seu vallo quo muniuntur oves à lupis. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ ἔκαμναν χαντάκια μεγάλα, καὶ τράφους, &c. Vide Theophylact. Hierodiac. in Homil. p. 6.

ΤΡΑΧΑΪ́Α, *Bellaria*, Gallis *Dragées*, δραγήματα. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1323.

ΤΡΆΧΑΛΟΣ, pro τράχηλος, *Torques*, seu *collum indusii*, apud Crusium in Turcogr. pag. 188. est etiam idem quod τράχηλος, *Collum*. Eustathius: τὸ ἀπὸ τραχάλου μέχρις αἰδοίων κύτος τοῦ σώματος δίχα τῶν χειρῶν, καὶ θώρακά τινες καλοῦσιν.

Τραχαλᾶς, *qui est crasso collo*. Symeon Logotheta in Chronico MS. & ex eo Cedrenus de Constantino M. pag. 269. εὐρύτερος τοὺς ὤμους, καὶ παχὺς τὸν αὐχένα, ὅθεν καὶ τραχηλᾶν αὐτὸν ἐπωνόμαζον. Aurelius Victor in Epitome, ubi de eodem Augusto: *Irrisor potius quam blandus; unde proverbio vulgari, Trachala, decem annis Præstantissimus, duodecim sequentibus latro, decem novissimis pupillus, ob profusiones immodicas nominatus.* Solent porrò Græci scurrilia ista vocabula fere per ᾶς semper efferre, ut φαγᾶς, apud Procopium, Δακνᾶς, apud Agathiam, φακᾶς, apud Eudociam & Suidam in Dioscoride, Κεφαλᾶς, apud Symeonem Logothetam & Joelem in Michaele Theophili F. num. 11. Τζαρᾶς, num. 42. Βουκεφαλᾶς, apud Zonaram MS. & Manassem pag. 170. qui aliis *Bucephalus dicitur*, &c. Apud Polemonem in Physiognomon. τράχηλος, παχὺς ἅμα καὶ εὐμήκης θυμικὸν ἄνδρα καὶ μεγάλαυχον καὶ αὐθάδη σημαίνει. Ita etiam apud Adamantium lib. 2. Physiogn.

ΤΡΆΧΑΝΑ, condimenti species. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 59. lib. 2. cap. 7.

ΤΡΑΧΗΛΆΓΧΗ, *Funis collo injectus* quo quis strangulatur, apud Eunapium in Maximo pag. 113.

ΤΡΑΧΗΛΈΟΝ, apud Nicetam Græcobar. in Isaacio lib. 3. n. 7. init. ubi editus habet περιδέῤῥαιον. *Monilia, torques.*

ΤΡΑΧΥ͂Σ, *Asper*: vox Monetariorum. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. ex Cod. Reg. MS. ἐπὶ δὲ ἀπαιτήσει τῶν νομισμάτων τὸ τραχὺ παλαιὸν ἐν ἀπαιτεῖται βαρείαν ἐλογίζοντο τὴν ἀπαίτησιν. Rursum; καὶ διὰ σεβάστης προσέταξε λύσεως τὸ μὲν χάραγμα διὰ τραχέων ἄσπρων νομισμάτων ἀπαιτεῖσθαι, τὰ δὲ λεπτὰ ψηφία διὰ νουμίων χαλκῶν, &c. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 59. ψωμίων μὲν μοδίων τριῶν, νουμμία δὲ νομισμάτων τραχέων ἓξ παρεχέσθω. Occurrit ibi pluries. Vide Gloss. med. Lat. in *Asperi*.

ΤΡΑΧΌΝ, Herba ignota Dioscoridi, & aliis, nuperque inventa, de qua vide Geoponicum Agapij cap. 96.

ΤΡΈΒΑ,

ΤΡΈΒΑ Τρεύα, *Induciæ*, Gall. *Treve*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Στὸ κάστρον ἐπλησίασαν, καὶ τρέβαν ἐζήτησαν.

Alibi:

Τραίβαν ἐπῆκεν με ταυτ', ἀγάπην χρόνον ἕνα.

Codinus de Offic.aulæ Constantinopol. cap.14.n.12. οὐκ ἐποίησε διὰ τοῦτο ἀγάπην τελείαν, ἀλλὰ τρεύαν μέχρι τινὸς ὀλίγου καιροῦ. Ubi Cod. Reg. τρέβαν præfert.

Τριβά. Pachymeres lib.13. cap.34. ὅθεν καὶ τὰ κατ' ἀναλογίαν, ὅσα ἐς τριβὰς ἐτίθει, ὡς αὐτίκα ἐφεξόμενος ἰδίων, ἣν γε ἐπιεικῶς ὁρμήσειε. Vide Gloss. med. Latin. in *Treva*.

ΤΡΕΖΆΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei part.2. pag.167. πῶς ἐτρεζάζηκε καὶ ἔγραψε μέσα εἰς τὸ αὐτὸ συνοζάει.

ΤΡΕΖΟΥΡΙΈΡΗΣ, *Thesaurarius*, ex Ital. *Tresoriere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Πρωτοβεστιάριον ἔβαλον, ὁμοίως, καὶ τρεζουριέρην.

Suprà:

Πρωτοβεστιάριον ἄλλαξεν, ὁμοίως τριζουρίερην,

Τοὺς προβεδόρους τοῦ κάστρου, τοὺς καστελάνους ὅλους.

Ubi leg. Τρεζουρέρην.

ΤΡΕΚΛΟΣ, *Mutilus*, *mancus*.

ΤΡΕΛΟΣ Τρελλὸς, pro στρεβλὸς, *Vesanus*, *Stolidus*, Ἀνόητος ἠλίθιος. Τρελλότης, *Delirium*, Παραλήρησις. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.141. καὶ πολλὰ μοῦ φαίνεται νὰ εἶσαι τρελὸς καὶ ἄγνωστος. Ubi Gr. Cod. στρεβλὸς ὑπάρχεις, ὥστε εἶμαι, καὶ ἀγνώμων. Portius: *Contremisco*, τρέμω, Εἶμαι τρελός.

Τρελάς. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Andronico tyranno, pag.705. καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπήκασεν τρελὰς, ὅτι γυρεύουν καλογερικαῖς, καὶ τοὺς εἶπεν, &c.

Τρελάδα, *Vesania*, *Vacordia*, *Stupor*, ἀφροσύνη, ἀνοησία, &c. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.33. ὦ κύρα μαϊμοῦ, τέτοιαν τρελάδαν ἔχεις, καὶ θέλεις νὰ γίνῃς βασιλεὺς τῶν ζώων. Ubi Gr.Cod. τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων. Manuel Malaxus in Chron.MS. pag.401. καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐγίνετο παράφρων, καὶ ἀπὸ τὴν τρελάδαν ὕπαγε εἰς τὸ χαλκιωμα τοῦ λουτροῦ, ὅπου ἔβραζε.

ΤΡΕΜΑΝΤΊΝΗ, *Terebinthus*, apud Myrepsum sect.3. cap.15. & alibi passim, pro Τερεβινθίνη.

ΤΡΕΜΟΥΛΙΆΡΗΣ, *Humeris & capite subsiliens*, *Tremulus*. Ita Goarus ad Cedrenum p.46. Vide Τρεμουχιάζειν.

ΤΡΕΜΟΜΥΤΆΝΑ, *Boreas*, *Aquilo*, *Septentrio*, ex Ital. *Tramontana*. Portolanus MS. ἡ Σαπιέντζα ἔνε νησὶ καὶ στὴν μερίαν τοῦ τρεμουντάνας. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Καὶ κάθεν μὲ τὸ βόρισμα, καὶ μὲ τὴν τρεμουντάνα,

Ἀπὸ τοῦ τόπου μήστευσαν ὁλόχαροι τοὺς ὅλοι.

Alius de Vulpe & Lupo:

——Τὰ πᾶ με εἰς τὴν τάνα

Καὶ θέλη νὰ ἡ πλόει μας μέσα τὴν τρεμουντάνα.

ΤΡΕΜΟΥΧΙΆΖΕΙΝ, *Tremere*. Glossæ Græcobarb. νὰ τρέμει, νὰ τρεμουχιάζει. Alio loco: πεφρίκασιν. Nostri *Tremousser* dicunt. Τρεμουχίασμα, *Tremor*. Eædem Glossæ: ἀτρέμας, ἠρέμα, ἡσύχως, χωρὶς τρεμουχίασμα.

ΤΡΕΝΆΝΤΙΟΝ. Vide in Τινάντιον.

ΤΡΕΝΣΙΈΡΑ, *Vallum*, ex Ital. *Trinciera*. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib.2.

Τὰ τείχους νὰ σημειώσῃς,

Τρενσιέρας νὰ ἑτοιμάσῃς.

Rursum:

Ποίησε καὶ τρενσιέρας,

Μετὰ τὰς λομβαρδιέρας.

ΤΡΈΞΗΜΑ, Τρέξιμον, *Cursus*, Δρόμος. Glossæ Græcobarb. ἀγάρρων, ἄγαν ῥοώδη, ὅπου ἔχει δυνατὸν ῥεῦμα, ἢ τρέξιμον. Rursum: τὰς χαράξεις τοῦ τροχῶν, καὶ ὁμοδρομίας· τὰ σημαδεύματα τοῦ τρεξημάτων· τὰ τρεξήματα ὅπου ἔτρεξαν ἅλματα.

ΤΡΈΣΠΙ, *Tripes*, τρίπους, τρισκελής. Gallis, *Trespié*.

ΤΡΕΎΑ. Vide in Τρέβα.

ΤΡΈΧΑΤΑ, *Cursim*, *Curriculo*, Δρομαίως, δρομάδην.

ΤΡΈΧΩΝ, *Argentum vivum*, sic dictum quod hinc inde currat & moveatur, nec stabile maneat. Nicolaus Myrepsus MS. sect.3. cap.97. τρέχων, ἤτοι ἀρτζένιο βίβον ἐξάγ. β'. Ita alibi non semel.

ΤΡΗΓΥΡΕΐΝ. Vide in Γυρεύειν.

ΤΡΙΑΔΙΚΆ, τροπάρια, vel στιχηρὰ, in honorem S. Trinitatis in sacris Liturgiis decantari solita, maximè in μεσονυκτίῳ, seu μεσονυκτικοῦ mediæ scilicet noctis, officio, ut ait Allatius. Hinc in Octoëcho: τῇ κυριακῇ, εἰς τὸ μεσονυκτικὸν, κανὼν τριαδικός. Triodium: καὶ ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ τὰ εἰς τὸν ἦχον, &c. Feria 5. Tyrophagi: τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου. 2.Feria 1. hebdom. Jejun. καὶ ψάλλομεν τὸ τριαδικὸν τροπάριον τοῦ τριωδίου. Describuntur porrò ὕμνοι isti τριαδικοὶ integri in eodem Triodio in officio vespertino sabbati sancti, & in Horologio.

ΤΡΙΆΝΤΑ, *Triginta*, τριάκοντα. Lexicon MS. adespoton: Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, στάδια τριάκοντα. Anonymus de locis Hierosol. cap.8. πάρεκει μίλια τράντα ἔναι ἡ ἁγία μονὴ τοῦ ἁγίου χαρίτωνος. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τριάντα μέραις τέρμενο σοῦ δίδω νὰ γυρίσῃς.

Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ὀπρὸς ὀπίσω ἐξέβησαν πρὸς εἴκοσι καὶ τριάντα.

Τράντα etiam dicunt, ex Ital. *Trenta*, & Gall. *Trente*. Hinc τρανταρία, *Tricenarius*, τριακάς. Glossæ Græcobarb. τριακάδες δέκα, τρανταρίας.

Τριαντάφυλλον, τραντάφυλλον, τριακοντάφυλλον, *Rosa*, ῥόδον. Glossæ Botanicæ MSS. Colberteæ: Ῥόδα, τὰ τριανταφύλλα. Corona pretiosa: τριαντάφυλο, *Rosa* Ῥόδον, *Rosa alba*, Ulacco. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἀληθινὸν τριαντάφυλλον εἰς τὸ χαίειν της ἐβάστα.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Καὶ ὡς καθὼς ἐβλέπομε τριαντάφυλλον καὶ ῥόδον.

Τραντάφυλλον. Glossæ Græcobarb. ἄβαινα, ῥόδα, τρανταφύλλα. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Αὐτὴ ἐμιάζε αὐγερινοῦ, ἔλαμπεν ὡς ἀστέρας,

Καὶ τοῦ Μαΐου τραντάφυλον, καὶ ῥόδον μυρισμένον.

Ita lib.3. & alibi. Vide Σαρακοσ'.

Τριακοντάφυλλον, eâdem notione. Moschopulus περὶ σχεδῶν pag.199. ῥόδον, τὸ κοινῶς τριακοντάφυλλον, Joannes Jatrosophista MS. cap.130. τριακονταφύλλων σπόρον κοπάνισον, καὶ ψιλὸν ποιήσας, μίξε τὸ μετὰ μέλι, καὶ ἄλειφε τὸν ὄγκον. Joannes Tzetzes Chil.3. v.218.

Τοῦ δυσοσμίας γέμοντος τοῦ τριακονταφύλλου.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 80. καὶ τὰ εὑρεθέντα ἐπάνω τοῦ σταυροῦ κρίνα τε καὶ φύλλα, καὶ βασιλικὰ, καὶ τριακοντάφυλλα, καὶ κῶσους, καὶ σαμψυχα, καὶ βάλσαμα ἐφύτευσεν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Καὶ εἰς τὸ ἐν τὸ χαίριν της τριακοντάφυλλον ἐκράτει.

Vide Joan. Tzetzem Chil.3. cap.70. sub fin.

ΤΡΊΒΑ. Vide in Τρέυα.

ΤΡΙΒΑΐΑ, *Ptisana*. Lexicon MS. Cyrilli: Πτισάνη, ἡ τριβαία, ἡ τὸ πίτυρον.

ΤΡΙΒΑΚΌΣ, *Pannosus*, in Glossis Græcolat. Alibi:

Alibi: Τειβακά, *Trita.* Hinc Τριβακὸν, nudè, ἱμάτιον exponitur apud Hesychium, ut Τριβακά, apud Suidam, κατατετριμμένα ὀθόνια. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. v. 17. Τριβακὸν ἱμάτιον, ὃ ἐστι παλαιόν. Ubi perperam editum Τειβαλόν. Ἡμιτριβακὸς, *Semitritus.* Regula S. Pachomii num. 29. δύο λεβιτωνάρια, καὶ ἡμιτρίβακον στρῶμα, δέρμα, μηλωτή. Vide Gloss. med. Lat. in *Trebax.*

ΤΡΙΒΓΕΙΝ, *Terere*, τρίβειν. Glossæ Græcobarb. ἄτμα, σιώτριμμα, πράγμα ὅπε τρίβεται μὲ ἄλλον πρᾶγμα, ὅπε τρίβεται σμικρὸν μὲ ἄλλον.

ΤΡΙΒΕΛΙΟΝ, *Terebellum*, Ital. *Trevella, Trevellino.* Agapius in Geoponico cap. 35. μὲ ἕνα χοντρὸν τειβέλιον ὅσον εἶ τὸ κλῆμα, καὶ περάσετο ἀπὸ τὴν τρύπαν τῦ δένδρυ, &c.

ΤΡΙΒΗ, *Satureia*, herba Græcis Θύμβρα dicta.

ΤΡΙΒΗΚΟΝ, vas Chymicum, cujus confectio describitur in Cod. Reg. 618. fol. 81. vox formata ex βίκος, de qua supra.

ΤΡΙΒΙΚΙΟΝ, *Ricinus.* Didymus seu Anonymus ad Homeri Odyss. 17. τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται Κυνοραϊσταὶ ῥαίνουσι γὰρ τὰς κυνὰς πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν, εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλούμενα τριβίκια. Ita editiones an. 1530. & 1539. Meursius legit Τζιβίκια.

ΤΡΙΒΟΛΙΟΝ, *Murex ferreus*, τρίβολος. Constantinus in Tacticis pag. 11. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πριόνια, σκέπαρνα, τριβόλια ἀποδεδεμένα μετὰ σφηκωμάτων. pag. 19. τριβόλια ἀποδεδεμένα μετὰ λεπτῶν σφηκωμάτων εἰς ἥλαιον σιδηρῶν, διὰ τὸ εὐκόλως σωμάζεσθαι αὐτά. Denique Pag. 49. ἔξωθεν δὲ τῆς σύδας ῥίπτε τριβόλια, ἢ καὶ ὀρύατε λάκκυς μικρὺς, καὶ πῆσον πάλυς ἔσωθεν αὐτῶν. Aliud porrò est à murice vox ista.

Τρίβολος, apud Anonymum post Theophanem pag. 434. ubi pro Machinæ bellicæ specie usurpatur. Vide Gloss. med. Lat. in *Tribulus.*

ΤΡΙΒΟΛΟΚΡΑΤΗΛΑ, σκληρά, in Lexico MS. *Dura.*

ΤΡΙΒΟΛΟΝ. Metaphrastes in S. Demetrio in Synaxario 26 Octob. ἐπεισιόντες μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔξωθεν· πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον τρίβολον γενόμενος· ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸ τοῦ ναὸν εἰσόδου. Ita Cod. MS. Colberteus, & Maximus Cythærensis Episcop. Sed videtur legendum περίβολον. Vide in hac voce.

ΤΡΙΒΟΥΔΑ. Historia politica pag. 10. καὶ ἀφέντες σκιδῶν Λομβάρδαν (Μπομπάρδαν) λεγομένην, ἐκ τῶν κατέργων, ἐβύλησαν τὴν τριβῦδαν, καὶ ἀπονίγησαν οἱ θαύμαστοι νέοι ἐκεῖνοι, καὶ ἐν ὕδασιν ἐπνίγησαν. Ubi Crusius, *Celocem submerserunt.* Meursius malè legit τζιβῦδαν.

ΤΡΙΒΟΥΝΑΛΙΟΝ, *Tribunal.* Psellus in Glossis Juris MSS. Τριβυνάλιον, δικαστήριον. Philostorgius lib. 11. cap. 3. ἐν τῷ λεγομένῳ Τριβυναλίῳ πρὸς αὐτοῖς τοῖς τῦ βασιλέως ποσὶ τῇ μαχαίραις κατεκόπησαν. Theophanes an. 21. Constantij: καὶ ἐποίησεν ιδ'. ἡμέρας ἐν τῇ Ῥώμῃ· ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ τριβυναλίῳ κάμπῳ, καὶ στὰς ἐφ' ὕψυς, συμπαρόντος αὐτῷ τῦ στρατοπέδυ, καὶ τῦ Βρετανίωνος, ἐδημηγόρει, πειθὼν τὸν λαὸν, &c. Chronicon Paschale an. 5. Theodosii: ἐπὶ τύτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος αὔγυστος ἐν ΚΠ. ἐν τῷ τριβυναλίῳ τῦ Ἑβδόμυ ὑπὸ τῦ πατρὸς αὐτῦ τῦ Θεοδοσίυ τῦ Αὐγύστυ ἀνηγορεύθη. An. 7. Arcadii: ἐπήρθη Θεοδόσιος νέος αὔγυστος ἐν ΚΠ. εἰς τὸ Ἕβδομον ἐν τῷ τριβυναλίῳ. Euchologium pag. 811. τάξις γινομένη ἐν τῷ τριβυναλίῳ ἐν τῇ ἐξ ἔθυς ἀπερχομένας ἑκάστε λιτ. De his processionibus ut & de Tribunali, pluribus egimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 6. pag. 135.

Τριβωνάλιον, in Martyrio S. Eupli num. 1. τότε ἐκέλευσεν ὁ Καλβισιανὸς τὸ τριβωνάλιον αὐτῦ τεθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ Ἀχιλλίῳ.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ, *Tribunus*, in Glossis Græc. Latin. ὁ χιλίαρχος aliis Leo in Tacticis cap. 8. §. 150. Πεντηκοντάρχαι δὲ καὶ οἱ Τριβῦνοι λεγόμενοι. Theodorus Lector Ecl. 1. Μαυρίκιος τὸ γένος, τριβῦνος ὤν, &c. Basilius Epist. 208. Λαῦσος περιβλεπτός σε Τριβῦνος. Constantinus *Tribunus ordinis primi* fuisse dicitur apud Lactantium de Mortib. persecutor. num. 18. Martyrium S. Petri Patr. Alexandrini pag. 190. ἄνδρας ἀπολεξάμενος πέντε τὸν ἀριθμὸν. Τριβύνυς τύτυς ἡ τάξις ἐκάλει. Eustathius in Vita S Eutychii Patr. Constantinopol. num. 67. τριβῦνός τις τῦ καθεζομένυ ἀριθμῦ ἐν Ἀμασείᾳ. Martyrium S. Mauricii num. 3. τριβῦνος ἐχρημάτισεν ἐπισημοτάτυ νυμέρυ.

Τριβῦνος ἀριθμῦ, apud Zonaram de Valentiniano: Ammiano, *Protector Domesticus*, qui Theophani χιλίαρχος dicitur. Sub tempora Alexii Comneni Imp. hoc est circa an. 1100. Tribuni videntur habuisse curam Aquæductuum. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 69. ubi de aqua in idem Monasterium inducenda: ἐπεὶ δὲ γίνεται κλάσμα ἐν τῷ ἀγωγῷ τῷ εἰσάγοντι τὸ τοιῦτον ὕδωρ, ὀφείλει γίνεσθαι πρακτικὸν παρά τινος τῶν τριβύνων, καὶ δίδοσθαι τὴν ἔξοδον ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν μοναστηρίων.

Τειβῦνος θυμέλης, in Actis S. Maximi Conf. n. 12. pag. 38. qui *Tribunus voluptatum*, Latinis, de quo in Gloss. med. Lat.

Τριβυνονοτάριος, *Tribunus Notarius*, conjunctim, quomodo habetur passim in Nov. 8. Justin. cap. 15. Theodorus Iconiensis de Martyrio SS Cyrici & Julittæ pag. 233. Μαρκιανὸς τοιγαρῦν φιλόχριστος τριβυνονοτάριος καὶ κατκελλάριος γενόμενος Ἰυστινιανῦ τῦ βασιλέως. Apud Isidorum Pelusiotam lib. 2 Epistola 292. inscribitur Sereno τειβύνῳ Νοταρίῳ. Vide Gloss. med. Lat. in *Notarius.*

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ, *Tributum*, φόρος, τέλος, in Gloss. Basilic.

ΤΡΙΓΕΝΕΙΑ, *Tertius consanguinitatis gradus*, apud Harmenopulum lib. 6. tit. 6. §. 17.

ΤΡΙΓΑΙΤΗΣ, Lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de virtutibus lapidum.

ΤΡΙΓΟΝΟΠΟΥΛΟΝ, *Turturella.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Καὶ τότε τριγονόπυλα ἤφεραν, καὶ σφάξε τα.

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ, *Circundare.* Nicetas Barbarogr. in Alexio lib. 3. num. 10. μετὰ ξύλων σταυρωμάτων τὸν χάρακα αὐτῶν τριγυρίσαντες. Vide Γύρευειν.

ΤΡΙΔΑΚΤΥΛΟΣ, *Vitex*, Ἄγνος, Interpolatori Dioscoridis cap. 136.

ΤΡΙΕΙΟΝ. Thomas Magister in Scholiis MSS. in Nubes Aristophanis: θρυαλλὶς, τὸ κοινῶς λεγόμενον φυτίλιον· εἴρηται δὲ ἀπὸ φύσεν τρίειον. Occurrit vox τρίειος, non semel apud Constantinum in Tacticis, & τρίειν. Ubi Meursius emendat τέλειος & τελεῖν. Pag. 13. καὶ τὸ τρίειν εἰς τὸν καιρὸν τῦ πολέμυ. Eadem pag. λωρίκια τρίεια μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Et pag. 18. ἐξόπλιζον τὸν πεζὸν σκυλάρατον, ὥστε ἔχειν σπαθίον κοντάριν, σκυτάριον, ὅταν μὲν ἡ χρεία ἐπίμακρον μετὰ ὅπερ λέγεται θυρεὸς· εἰ δὲ μὴ, στρογγύλον τρίειον. Pag. 43. ὁ γὰρ φρόνιμος ἀνὴρ σπυδάζει ἵνα μήτε ἐκεῖνος βλαβῇ, καὶ κερδήσῃ μᾶλλον τὰ τῦ ἐχθρῦ· ἂν δὲ ὑποπτεύῃ βλαβὴν, ἢ τριείως φιλεῖ τὸν πόλεμον, &c.

ΤΡΙΖΟΜΑΝΙΑ, *Stridor, stridor dentium*, Βρυγμὸς, τρισμός.

ΤΡΙΘΕΙΤΑΙ, Hæretici, qui τὰς τελείας τρισκατάρατοι πρόμαχοι, in Concil. Trullano act. 11. dicuntur, qui ex sententia Joannis Philoponi, ὑσίας καὶ φύσεις τρεῖς μερικὰς ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος admittunt, &c.

Ita Leontius de sectis pag. 474. Photius in Bibl. Cod.24. Nicetas Byzantius pro Concilio Calched. pag. 715. Timotheus Presbyter de iis qui accedunt ad Ecclesiam, Victor Tunnunensis in Chron. Niceph. Calist. lib.18. cap. 45. 45. 46. 49. &c.

ΤΡΙΘΕΈΚΤΗ, τεθέκτη, *Tertium & sextum canticum Canonis in Matutinis horis cantati.* Duo verò illa cantica seliguntur præ aliis in Liturgia cantanda, eo quod inter tertiam & sextam horam, & post tertiam & ante sextam Officij, illa celebratur. Ita Goarus ad Euchолog. pag. 124. 625. liturgia Chrysostomi pag 67. ἐνταῦθα χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριθέκτην. Triodium Fer.6. quartæ hebdom. jejunior. μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὡρῶν, καὶ αἴρεται ὁ τίμιος σταυρὸς εἰς τὴν τριθέκτην. Typicum cap.21. ἡ δὲ τριθέκτη γίνεται εἰς τὴν τάξιν αὐτῆς, ὡς συνήθως. Pentecostarium: ἰστέον ὅτι ὅτε οὐκ ἔχομεν λειτουργίαν, ψάλλομεν τὴν τριθέκτην ὥραν ἐν τῷ ναῷ, καὶ ψάλλομεν τυπικά.

ΤΡΊΘΥΡΟΝ, *Triforium.* Macarius in Homil. 27. pag.384. ὁ γὰρ πολύπλοκος διάβολος ἔχων μάγγανα, καὶ τρίθυρα, καὶ ποικιλίαν πολλὴν, κατέχει τὰς νομὰς τῆς ψυχῆς. Vide Gloss. med. Lat. in *Triforium.*

ΤΡΙΚΆΒΑΛΛΟΣ. Vide in Κάβαλλος.

ΤΡΙΚΆΜΑΡΟΝ, idem quod Τρίκογχον, *Ædificium tribus cameris vel conchis constans.* Vide in Τετράσυμφον.

ΤΡΊΚΕΑ, μέσπιλα, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΡΙΚΈΦΑΛΟΝ, *Nummus trino capite insignitus*, uti hanc vocem interpretati sumus in Dissert. de inferioris ævi nomismatibus n. 72. Liber in Bibl. Reg. inscriptus, Τύπος τέχνης τῶν γραμματέων. ἠριθμήθησαν καὶ κατεβλήθησαν ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν εἰς τὰς χεῖράς μου τόσα νομίσματα τρικέφαλα. Rursum: ἐπὶ τιμήματι ὑπερπύρων τρικεφάλων τόσων, καθὼς ἀμφότεροι συνηρέσθημεν, καὶ τὰ τοιαῦτα τόσα χαράγματα τρικέφαλα χειροδότως ἅμα καὶ μετρητῶς ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν λαβόντες, &c. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. p.56. καὶ περὶ ἀπωλείας πραγμάτων, δηλονότι ἄσπρων, ἢ τρικεφάλων, καὶ τῶν ὁμοίων. Ex his lucem mutuatur Balsamon de Incensis Patriarchæ, die Catecheseos, pag.473. ῥητέον ὅπως καὶ διά τι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν μετὰ τὴν κατήχησιν θυμιάματα δίδονται, κατὰ τὴν Βαϊφόρον σταυροὶ, καὶ αὖθις κατὰ μεγάλην τετράδα κηρία, καὶ κατὰ τὸ ἅγιον Πάσχα ἀσπασμοὶ καὶ τρικέφαλα. Leges MSS. Cypriorum Græcor. sub Latinis: ἑξήκοντα σόρδια τουρνέσια, ἢ τὴν ὁ μάδα τρικέφαλον. Gloss. MSS. Τρικέφαλος, τρικάρηνος.

ΤΡΊΚΗ, *Trica*, *Fraus*, Gallis *Tricherie.* Synaxarium vitæ S. Joannis τοῦ νέου, 18. April. in Anthologio: οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ ἐν τρίκῃ αὐτοῦ ἐξωμοσάμενος. Infrà: οὐδέ γε ἐξωμοσάμην ἔγωγε ἄλλοτε, οὔτ' ἐν τρίκῃ, οὔτ' ἀλλαχοῦ, μὴ δὲ μοι γένοιτο τοῦτο.

ΤΡΙΚΗΡΙΟΝ. Vide in Κηρός.

ΤΡΙΚΛΙΏΝ, *Triclinium*, Τρικλίνιον, apud Anonymum de Nuptiis Thesei lib.6.

Οἱ ῥίμνες καὶ τὰ ξόστεγα, καὶ οἱ ψιλοὶ τρικλίωνες.

Idem lib. 4.

Τὰ παραθύρια τάμορφα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

Eustathius Odyss. η. καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος ἀνδρὼν, ἀνδρεὼν κεῖται παρ' Ἡροδότῳ· οἶκος καὶ αὐτός μέγας, ὁ παρ' ἄλλοις ἀνδροδρόμος, ἢ τρίκλινος.

ΤΡΙΚΡΙΆΝΙ, Tridens, fuscina, Τρίαινα. Τρικριανοβάστακτος, τριαινοφόρος.

ΤΡΙΛΆΤΟΝ, *Regulus, Regaliolus*, avis, Cretensibus, apud Petr. Belon. lib.1. observ. c.10. & Portium.

ΤΡΊΛΙΘΟΣ, quid sit in Chronico Alexandrino anno 1. Theodosij M. quærunt viri eruditi: κατέλυσε καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τοῦ Βαλανίου τὸ μέγα, καὶ περιβόητον, καὶ τὸ τρίλιθον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ἐκκλησίαν Χριστιανῶν. Reinesius lib. 1. Var. lect. cap. 25. πολυθρύλλητον legendum censet. Holstenius vero triplex lapidum genus hanc vocem significare putat, ita ut Heliopolitanum templum ex triplici lapidum genere constructum fuerit. Possit etiam existimari τρίλιθον fuisse marmor triplicis coloris, sic ut triplex marmor effinxerit, atque adeo τρίλιθον appellatum fuerit. Sed rem ni fallor, aliter explicare videtur Lampridius in Alexandro Severo: *Alexandrinum opus marmoris de duobus marmoribus, hoc est Porphyretico & Lacedæmonio primus instituit, Palatio exornato hoc genere marmorandi.* Ubi observare est marmorationem hanc rectè τρίλιθον posse appellari, ut quæ ex tribus marmoribus constiterit, Alexandrino primario, deinde Porphyretico & Lacedæmonio, quibus Alexandrinum marmor incrustatum fuit. Nam ut ex Plinio lib.35. cap.1. docemur, duæ sunt ψηφοβολίας seu vermiculationis species: altera quæ crustis marmorum varij coloris, animalium, aut rerum quarumvis aliarum species referret: altera, quæ marmoris alterius coloris maculas alteri marmori insereret, crustas scilicet vel orbiculatas vel ovatas. Ita enim ille de hac postrema marmorationis specie, postquam de priori egit: *Neronis vero* (principatu inventum) *maculas, quæ non essent, in crustis inserendo unitatem variare, ut ovatus esset Numidicus, ut purpura distingueretur Sinnadicus, qualiter illos nasci optarent delitiæ.* Quò hæc referunt viri docti ex Seneca Epist.87. *Pauper sibi videtur ac sordidus, nisi parietes magnis ac pretiosis orbibus refulserint: nisi Alexandrina marmora Numidicis crustis distincta sint.* Ecce Alexandrinum marmor de alio marmore incrustatum, ac de *unitate* variatum: proinde, inquit Casaubonus, ejusmodi marmorationis inventor Alexander Severus censeri non debet, siquidem ejus repertor dicitur Nero. Quod ita conciliat, ut Alexander fortasse nova aliqua è Porphyretico & Lacedæmonio inventa incrustatione illius auctor haberi debeat. Ut ut res sit, eâdem ratione, non aliud fuerit, ἑκατοντάλιθος, quam marmor distinctum multis ac variis crustis: hic enim centenarius numerus pro multiplici sumitur. Symeon Thessalonicensis in Chron. MS. de Philippico Imp. ὁ δὲ Θεοδόσιος ἀβλαβῆ τοῦτον τηρήσας, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν· ἀνεκομίσθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ Λέοντος, καὶ ἐτέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν ἑκατονταλίθῳ λάρνακι, ἣν Κοχλαυίτην λέγουσι. Origines, seu Πάτρια Constantinopoleos à nobis ex MSS. laudata lib. 3. Constantinopol. Christ. pag.110. ubi de sepulcris Imperatorum: ἑτέρα λάρναξ ἑκατοντάλιθος, ἐν ᾗ ἀπόκειται Κώνστας ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου. Infrà: ἵσταται λάρναξ ἀπὸ λίθου ἑκατοντάλιθου, ἐν ᾗ ἀπόκειται Κωνσταντίνα ἡ τοῦ Μαυρικίου γυνή. Quod vero istiusmodi lapidem Κοχλαυίτην vocet Logotheta, id fortè causæ fuerit, quod crustæ illæ cochlearum, ut aliæ apud Plinium, ovorum & orbium, figuram expresserint. Nescio porro an ex hisce annotatis emendari posse locum alterum auctoris ejusdem Chronici Paschalis anno 5. Justiniani quispiam existimet, ubi ait, in seditione Victoriatorum, μεγάλην ἐκκλησίαν πᾶσαν σὺν τοῖς φοβεροῖς καὶ θαυμαστοῖς κίοσι πᾶσι ἐκ τετραέντου κατενεχθῆναι, cujus vocis ἐκ τετραέντου notionem nemo, opinor, est assecutus: tametsi eandem hoc loco usurpet Theophanes, auctorem Chronici, ut videtur, secutus. Ita enim ille: καὶ τὴν μεγάλην. ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις (ita legit, pro φοβεροῖς) κίοσι, καὶ πᾶσα ἐκτετραέντου κατηνέχθη. Ubi legendum, κίοσι πᾶσι ἐκ τετραέντου. Quæquidem postrema vox, cum nihil sani significet, scribendum censebam, facili & prona emendatione,

tione, ἐκ τέτραλίθε, ita ut columnæ istæ stupendæ ex marmore fuerint crustis triplicis marmoris distinctæ, quod inde τετράλιθον appellatum fuerit. Videat tamen lector an hanc conjecturam probet, vel potiorem proferat, cui lubens manus dederim.

ΤΡΙ'ΜΕΡΟΝ, *Triduum*, Τριήμερον. Vide Μέρα.

ΤΡΙ'ΜΗΝΑ, quæ ærario publico tertio quoque mense Principi præbentur. Scholiastes Synopseos Basilic. apud Car. Labbeum: τρεῖς εἰσὶ τάξεις τῶν βασιλικῶν κλήσεων, μία μὲν, αἱ Λαργιτίονες, τελέσιν, ὅταν αἱ δημοσίαι εἴσοδοι εἰς δημοσίας ἀναλίσκονται χρείας καὶ τῆς κοινῆς, αἵπερ Δαψίλεια λέγονται, καὶ Παροχαὶ, αἱ δὲ λέγονται Πριβάτα, ὅταν αἱ δημοσίαι εἰσφοραὶ εἰς ἰδικὰς τοῦ Βασιλέως παρέχονται χρείας, οἷά εἰσι τὰ διδόμενα Τρίμηνα τῷ Βασιλεῖ, ἅτινα εἰς ἕτερον οὐ μεταφέρονται· αἱ δὲ λέγονται Πατριμόνιαται, αἵτινες μεταφέρονται, οἷον τὰ ἴδια κτήματα καὶ προάστεια τοῦ Βασιλέως.

ΤΡΙΜΗ'ΠΗΛΟΝ, τὴν ἰνρὲμ, ὁποῖον δήποτε κτῆμα. Τριμίπηλον, τερμότρυχος. Ita Glossæ Basilic.

ΤΡΙΜΙ'ΣΙΟΝ, Τριμήσιον, *Tremissis*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 81. καὶ παρεῖχον ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ κόπου τὸ κατὰ καιρὸν οἰκονόμῳ τριμίσιν ἐν ὑπὲρ εὐχαριστίας. Leontius Episc. Neapoleos Cypri in Vita MS. S. Joan. Eleemonis: δός μοι ἕνα τριμίσιν. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: δὸς δέ μοι ἓν τριμήσιον τοῦ διανεῖμαι τοῖς πένησιν ὑπὲρ ψυχῆς σου σωτηρίας. Theophanes an. 27. Copronymi: καὶ οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπαίθαν τριμίσια, καὶ σιμίσια καὶ νομίσματα καινούργια, ἕως τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Leo Grammatic. in Porphyrog. pag. 504. Anonymus in Lacapeno num. 27. & Logoth. num. 38. διέταξατο καὶ τὰ μηνιαῖα τριμίσια ἐν τῇ ἐκκλησίαις τοῖς πένησι διανέμεσθαι. Vetus Inscriptio Romana apud Reinesium p. 964. QVEM SE VIVO COMPARAVIT SOL. TRIS ET TRIMISSE. Vide Dissertat. nostram de Nomismatibus Impp. Constantinop. num. 86.

ΤΡΙ'ΜΟΣΙ, Τρίμοξη. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

> Στὴν τρίμοσι ἐσέβηκεν διὰ τὸ ἀδελφόν του.

Infrà:

> Ἐκεῖ που τρίμοξη βλέπον ὅλη τὴν ἀναδέβαν.

ΤΡΙ'ΜΠΟΥΛΟΝ μαρίνον, *Tribulum marinum*, apud Myrepsum MS. sect. 3. cap. 43.

ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΕ'ΤΟΝ, Machinæ bellicæ species, quæ Latinis inferioris ævi Scriptoribus *Trebuchetum* dicitur. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Τὰ τριμπουτζέτα ἔστησαν κατὰ πάντα τρηγύρου.

Alibi:

> Ἔδοσαν τὰ σαλπίγγια, τὸν πόλεμον ἀρχῆσαν,
> Τὰ τριμπουτζέτα ἐσύρασιν γυρόθεν εἰς τοὺς τοίχους.

Occurrit non semel apud hunc Scriptorem.

ΤΡΙΜΦΑΛΙ'ΤΗΣ, *Cyclaminus*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 382.

ΤΡΙΟ'ΚΟΚΑ, *Mespila*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. τριόκοκκα, μέσπιλα.

ΤΡΙ'ΞΕΛΛΑΣ, *Grillus*, in Gloss. Gr. Lat. ubi leg. τρωξαλλὶς, ut in aliis.

ΤΡΙ'ΞΙΣ, *Ricinus*, κίκις, apud Interpolat. Dioscor. c. 746.

ΤΡΙΟ'ΦΘΑΛΜΟΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de lapidum virtutibus.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΟΡΙ'Α, *Triumviratus*, in Chronico Alexandrino. p. 438. 456. 1. edit. ubi de Julio Cæsare.

ΤΡΙΟΥΓΓΙΟΝ. Vide Διούγγιον.

ΤΡΙ'ΟΥΛΟΝ; ἡ ἀσφάλτη. in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1261. *Asphaltion*, vel *asphaltites*, Trifolii species.

ΤΡΙ'ΠΑ, *Foramen*, pro τρύπα. Corona pretiosa: τρίπα, *Foramen*, ὀπή. Glossæ Græcobarb. αἱ τρίπαι ἤγουν τρῖπες τοὺς ἄλωπους. Liber Chymiæ Orphei & Cleopatræ MS. ποίησον δὲ ἐπάνω τρίπαν μικρὴν, οἷον βελόνην.

ΤΡΙΠΑ'ΓΙΝΟΝ. Vide in Πηγάνη.

ΤΡΙΠΕ'ΔΙΚΛΟΝ, *Marrubium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 525.

ΤΡΙΠΛΑ͂ νηστεύειν. Vide in Διπλᾶ, in Additionibus.

ΤΡΙ'ΠΟΔΟΝ, *Incessus equi moderatus & ordinarius*, nostris, *le trot*, à pedum strepitu. Leo in Tact. cap. 7. §. 35. μετὰ τῶν σκουλαρίων ἐπελαύνειν εὐτάκτως τριπόδῳ μόνῳ, ἤγουν κινήματι συμμέτρῳ τῷ λεγομένῳ κάλπα, καὶ μὴ βιαίως. Pelagonius lib. 1. Hippiatr. cap. 34. 128. καὶ ἀναβάτην ἐπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ διὰ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζειν, *Trepidare*, in Gloss. Gr. Lat. Vide Salmasium ad Capitolinum pag. 145. & supra in Κάλπα.

ΤΡΙΠΟΚΑΡΙ'ΔΗΣ, τρογλοδύτης, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Græcis τρωγλοδύτης, est *Passer*. Sed an hic herba aliqua intelligatur, nescire me fateor

ΤΡΙΠΟΥΛΙ'Α, *Casus*, *Lapsus*. Phortius lib. 2. de Re militari:

> Μόνον ἐκ τὴν τριπουλίαν,
> Ὡς τὴν ὁμοιβραδύαν.

Τριπουλίτζα. Idem Phortius lib. laudato:

> Καὶ ποίσε τοὺς μίαν κάτω
> Τριπουλίτζαν εἰς τὸ πάτον.

ΤΡΙ'ΠΩΛΑ, *Triga*, in Gloss. Gr. Lat.

ΤΡΙΣΑ'ΓΙΟΝ, *Hymnus, sic dictus à ter repetita voce*, ἅγιος: nempe Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς, qui τῆς τρισαγίου δοξολογία, & τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς θείας ὑμνολογίας ἐκβόησις dicitur S. Maximo in Mystagogia cap. 19. Versus Politici MSS. de sacra Liturgia, ex Cod. Reg.

> Ὁ δ' ὕμνος ὁ Τρισάγιος δηλοῖ τὰς ὑποστάσεις
> Τότε Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου,
> Κἂν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τριῶν ἁρμόζει παραδόξως,
> Καὶ γὰρ ἕκαστος ἅγιος, καὶ ἰσχυρὸς ὑπάρχει,
> Καὶ σὺν τούτοις ἀθάνατος, ὡς θεὸς καὶ δεσπότης.

Atque hac quidem oratione nulla frequentior, ac majoris dignationis apud Græcos, quam non modo in sacris Liturgiis adhibent, sed è lecto surgentes, in Ecclesiarum ingressu, atque adeo morituri pronuntiare amant. Ac de Missæ solemniis, ita Jovius lib. 6. cap. 25. apud Photium: καὶ ἅμα τῷ πρὸς τὸ θυσιαστήριον εἰσιέναι τοὺς ἱερεῖς, ὁ ἱεροψάλτης ἄνωθεν ἀναβοᾷ τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος. ἣν τινα ὑμνολογίαν συγκεῖσθαί φησιν ἐκ τῆς τῶν Σεραφὴμ φερικῆς ὁμολογίας. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 185. ubi de sacra Liturgia: ἐπὶ πολλὴν δὲ ὥραν ἀντιφωνούντων ἑκατέρων τῶν μερῶν, καὶ ψαλλόντων τὴν ψαλμῳδίαν, ταύτην οἱ ψάλται, ἐπεσχάπησαν ἀνελθόντες εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ αὐτῶν ἀρξαμένων, πᾶς ὁ λαὸς ἐπαύσατο καὶ ὑπήκουσε τοῦ Τρισαγίου, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εὐαγγελίου, ἐξ ἔθους τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτελουμένης, καὶ τῶν θυρῶν κλεισθεισῶν, καὶ τοῦ ἁγίου Μαθήματος κατὰ τὸ σύνηθες λεχθέντος, &c. Adde Cyrillum in Vita S. Euthymij c 78.

Hunc hymnum tum primum cani in Ecclesia cœptum aiunt, Theodosio Juniore imperante, atque hunc edoctum δι' ἀποκαλύψεως, uti scribit idem Jovius, Proclum Patriarcham Constantinopolitanum. Quippe sub an. 30. ejusdem Theodosii terræ motu quatuor mensium spatio urbem Constantinopolitanam concutiente, Byzantios terrore consternatos, in campum urbi vicinum secessisse ferunt, dies noctesque orationibus & supplicationibus cum Proclo Antistite vacantes: accidisseque ut quodam die,

terra violentius agitata, populoque universim Κύριε ἐλέησον conclamante, sub omnium conspectu, circa horam diei tertiam, puer in aërem sublatus, divinam vocem audierit sibi præcipientem, ut Episcopo plebique nuntiaret, λιτανεύειν οὕτω, καὶ λέγειν, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας, quo facto, cessaverit terræ motus, indeque Pulcheriam ac Theodosium, per universum orbem hunc hymnum decantari præcepisse: καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβεν πᾶσαι ἐκκλησίαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ. Ita Theophanes, ut perinde alii, Felix Papa, Acacius Patriarcha Constantinopol. Quintianu & Justinianus Episcopi in Epistolis ad Petrum Cnaphæum, Joannes Damascenus lib. 3. de Fide orthodoxa, idem Jovius loco laudato, Auctor Narrationis de recta fide Armeniorum apud Combefisium pag. 273. Alexander Monachus in laudatione S. Barnabæ, Cedrenus, &c. Id porrò πρὸ τῆς ἀναστάσεως accidisse testantur Menæa, unde in die Parasceves hunc hymnum cani solitum apud Latinos quidam volunt.

Enimverò cum Petrus Fullo Antiochenus Episcopus Trisagio hæc verba addidisset, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, eo postmodum pulso, Calandio Catholicus ejus successor, eidem Trisagio hæcce verba interseruit, Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Petrus verò Fullo, pulso Calandione, eandem Antiochenam sedem rursum adeptus, verba, Χριστὲ βασιλεῦ sustulit. Rem ita narrat Theophanes sub an. 16. Zenonis, postquam de Fullione recepta sede quædam præmisit: πρότερον δὲ τῷ Τρισαγίῳ προσέθηκεν, Χριστὲ βασιλεῦ ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· Πέτρος δὲ πάλιν ἐλθὼν, περιεῖλεν τὸ, Χριστὲ βασιλεῦ. Ubi ex Theodoro Lectore Ecl. 2. & Nicephoro Call. lib. 15. cap. 28. post πρότερον, omissam vocem, Καλανδίων, observat Henricus Valesius: neque enim hæc de Petro Fullone dici, ut qui reversus ex exilio sententiam mutaverit. Ita porrò Lector: Καλάνδιωνα λέγει προσθεῖναι τῷ τρισαγίῳ, Χριστὲ βασιλεῦ, διὰ τοὺς προστιθέντας, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Quippe Fullo hæc verba longè antea Trisagio addiderat, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, factusque Antiochenus Episcopus, à sede statim ejectus fuerat, uti narrat idem Theophanes an. 7. Leonis. Quò igitur dissidia ex his additamentis in urbe Antiochena enata sedaret Calandion, omnique dubietate sublata, hæc de secunda persona intelligi debere doceret, hæc verba Fullonianis addiderat, Χριστὲ βασιλεῦ, tametsi longè alia mens fuerit Petri Fullonis, cum προσθήκην illam adjecit, ut qui non Filium in mente haberet, sed Deum crucifixum adstruere cum Theopaschitis satageret: quod maximè ex eo colligitur, quod Antiochiam reversus, addita à Calandione verba statim sustulerit. Nam constat veteres omnes Trisagium hymnum nunquam de Filio solo accepisse, sed de Deo trino, quem τριαδικὸν ὕμνον ea de causa nuncupant.

Quinetiam Τρισάγιον pro sancta Trinitate usurpatum legere est apud Theophylactum Simocattam lib. 1. cap. 2. Σταυρωθεὶς porro se addidisse profitebatur Petrus Fullo propter Nestorium, διὰ τὸ αὐτὸν παρεξωθέντα ἐν τούτῳ τὴν θεότητα καὶ ἐν τῷ σταυρωθέντι αὐτὸν, ut est apud Asclepiadem Episcopum Trallium in Epist. ad eundem Petrum. Sed quod παθητὴν τὴν ἀπαθῆ τοῦ Θεοῦ θεότητα conficeret, in eum insurrexere Catholici, à quibus ille & ejus sectatores θεοπασχῖται, habiti sunt: in iisque S. Joannes, ut est in ejus synaxario 12. Nov. πρῶτος τὴν ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκην κολούσας, προστιθέντων γνώμῃ κακίστῃ τινῶν, τὸ Ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Subsequuti deinde alii, atque in primis Felix III. Papa, Acacius P. Constantinopolit. Quintianus Episcopus Acullianarum, Justinus in Sicilia Episcopus, Antheon Arsinoes Episcopus, Faustus Apolloniadis Episcopus, Pamphilus Abydarum Episcopus, Asclepiades Trallium Episcopus, & alii quorum Epistolæ ad eundem Petrum Antiochenum describuntur in Conciliorum Collectione. Vide Suidam in V. ἅγιος.

Hanc postea hæresim fovit amplexusque est Anastasius Imperator, & in Ecclesia, Trisagio dum caneretur, eadem verba, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, addi præcepit reluctante licèt populo, & seditionem excitante, ut habent Cyrillus Scythopol. in Vita S. Sabæ cap. 32. Idem Theophanes anno 20. & 22. ejusdem Anastasij, Marcellinus Comes, Victor Tunnonensis, Evagrius lib. 3. cap. 44. Constantinus Manasses, Cedrenus, & alii. Sed & sub Justiniano eandem additionem adhuc Trisagio insertam observare est ex Chronici Alexandrini auctore sub an. 6. ejusdem Imperatoris, scribente, in quodam Terræ motu, πᾶσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν φόρον τοῦ Κωνσταντίνου secedentem, supplicasse, & dixisse, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. Perstitit porro hæc hæresis apud Syros Monophysitas, ut Theophanes an. 5. Copronymi, & apud Armenios, ut Nicon de Relig. Armenior. scribunt. Sed tandem proscripta, præsertim in Synodo Trullana Can. 8. Ephræmius Patr. Antiochenus, apud Photium Cod. 228. hæc videtur velle conciliare: φησὶ δὲ ὁ Ἐφραίμιος τοὺς τοιαύτην ὑμνολογίαν τοὺς μὲν τὴν ἀνατολὴν οἰκοῦντας, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀναφέρειν, καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν ἐξαμαρτάνειν, ἐπισυνάπτοντας τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· τοὺς δὲ τὸ Βυζάντιόν τε καὶ τὴν ἑσπερίαν νεμομένους, εἰς τὴν ὑπερτάτην καὶ παντέρον πηγὴν τῆς ἀγαθότητος, τὴν ὁμοούσιον τριάδα, τὴν δοξολογίαν ἀνάπτειν, διὸ μηδ' ἀνέχεσθαι τούτους ἐπισυνάπτειν τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθος τῇ Τριάδι περιάψωσιν· ἐν πολλαῖς δὲ ἐπαρχίαις ἀντὶ τοῦ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸ Ἁγία Τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς ἐπάγειν. Tum addit rectè utrosque facere, neque ullam reperire rationem cur alterutra sententia reprehendatur, vel in disquisitionem revocetur. Ita sanè, modo constet de Filio hæc dici, ut ait Sirmondus ad Epist. 3. Aviti Viennensis.

Sed an ante Petrum Fullonem hæc verba, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, Trisagio Patripassiani olim addiderint, subdubitant plerique. Certè id videtur innuere Theophanes, scribens Puerum in aërem sublatum nuntiasse Proclo Episcopo Constantinopolitano, ita hunc hymnum decantare in posterum debere Catholicos, cum nullo alio additamento, μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. Et Zonaras pag. 37. de eodem puero, λέγων μνησθῆναι, μὴ δεῖν προστίθεσθαι τῷ τρισαγίῳ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Præterea Constantinus Manasses:

> Ἐν μέσοις ἐξεβόησε πῶς χρὴ τὸν ὕμνον πλέκειν,
> Ἦσαν γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ πρὸς τοῦτον ἐσφαλμένοι.

Denique Codinus in Orig. Constantinop. num. 25. historiam eandem enarrans, ait id potissimum evenisse, cum Amalechitæ & χατζιντζάριοι in urbe habitantes, in Trisagium blasphemarent. Sed Jovius loco laudato tum primùm sub Proclo ab Angelis decantatum hymnum hunc scribit, eundemque deinceps cani præcepisse: λέγει δὲ τὸν αὐτὸν ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦτο αὐτὸν ἐκδιδάξασθαι, καθὰ καὶ ἑτέροις ἐξιστόρηται, ὡς τῷ μακαρίῳ Πρόκλῳ (ΚΠόλεως δὲ πρόεδρος ἦν) ἐν τῷ εἰρημένῳ μεγάλῳ σεισμῷ δι' ἀποκαλύψεως ἐμυήθη συνθέσεις· ἀγγέλων μὲν τὴν ἱερολογίαν ταύτην ἀναμελπόντων, ἐκείνου δὲ τὴν μύησιν πρώτου ἐκεῖθεν ἐκδεξαμένου.

Alij contra sentire videntur, longéque ante Proclum in Ecclesia Trisagium hymnum decantatum volunt, tum quod in sacris Liturgiis, Jacobi, Marci, Basilij, & Chrysostomi, passim reperiatur (quibus alij

alij post Proclum insertum putant) tum etiam quod hymnus Cherubicus, qui non alius est à Trisagio, etiam ante Christum obtinuerit, uti ait Nicephorus Call. lib. 18. cap. 51. & pluribus probat Leo Allatius in Dissertat. de Liturgia S. Jacobi num. 16. 17. 18. Sed tametsi vox ἅγιος in Cherubico ter, ut in Trisagio, occurrat, in eo tamen quæ in Trisagio dicuntur verba non habentur, quorum aliàs mysticam significationem variè tradunt Jovius loco laudato, Joannes Damascenus de Orthodoxa fide cap. 57. S. Maximus in Mystagog. cap. 24. & Germanus Patr. Constantinopol. in Theoria pag. 157. edit. Morelli, qui præterea observat λέγεσθαι ἐκ τρίτου τὸ Τρισάγιον ἐπεὶ ἁρμόττει καὶ ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν τριῶν προσώπων τῆς μιᾶς θεότητος, τὰ τρία ταῦτα ἅγια· ἕκαστος γὰρ τούτων καὶ ἅγιός ἐστι, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ ἀθάνατος.

Trisagium præterea efferri vel cani à militibus solitum in castris, monent Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 22. & Leo Imp. in Tactic. cap. 11. num. 21. scilicet vespere adveniente, ubi cœnassent: δεῖ τὸ στράτευμα περὶ αὐτὸ ἔχειν τουβάτωρας τε καὶ βουκινάτωρας, καὶ τῆς τούβης τριςάκις σημαινούσης περὶ ἑσπέραν παύεσθαι τῶν πόνων, καὶ δειπνοῦντας ψάλλειν τὸ Τρισάγιον ὕμνον. Ita rursum idem Leo cap. 12. num. 115. & Porphyrogenitus in Tacticis pag. 51. Scribit Eustathius Il. β. pag. 258. ex Ælio Dionysio, ὅτι καὶ ἐν ἱεροποιΐαις καὶ ἄλλαις πράξεσι, τὸ Θεὸς, Θεὸς, ἐπελέγετο, quod & ex alio scriptore rursum tradit.

In morborum curationibus etiam τρισάγιον dicebatur. Vide Myrepsum sect. 21. cap. 1.

Τρισάγιον ποιεῖν, *Trisagium dicere*. Joannes Jejunator in Ordine Confessionis: ποιήσας οὖν τρισάγιον, καὶ τὸ προγεγραμμένῳ τρόπῳ αὖθις εἰπὼν, &c.

Εὐχὴ τρισαγίου, dicitur ea oratio quam Pontifex sacra faciens, μυστικῶς, seu secretò dicit, dum chorus Trisagium hymnum canit, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ τρισάγιον, ut est in Liturgia Chrysostomi pag. 68. edit. Goari, ubi illa describitur, ut in Liturgia Basilij pag. 160. in qua præ cæteris Pontifex hæc orat: αὐτὸς, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ Τρισάγιον ὕμνον, &c. Qua quidem expleta oratione, ψάλλουσιν καὶ αὐτοὶ, ὅτε ἱερεὺς καὶ Διάκονος τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. Aliam in eandem ferme sententiam orationem descripsit ex Cod. Barberino idem Goarus pag. 98. Euchologij, in qua hæc pariter habentur: αὐτὸς, φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ Τρισάγιον ὕμνον προσφερόμενον παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου. Apud Balsamon. ad Concil. Constantinop. sub Photio Can. 5. semel ac iterum, οἱ μετὰ τρισαγίου ῥασοφορήσαντες ad laicalem habitum redire non sinuntur, οὐ παραχωρηθήσονται μετασχηματισθῆναι εἰς λαϊκούς.

ΤΡΙΣΚΕΛΛΙΟΝ. Vide in Δισκέλλιον.

ΤΡΙΣΟΥΡΟΣ, *Thesaurus*, ex Gall. *Tresor*. Epistola Solimi Sultani ad Venetos, apud Crusium lib. 4. Turcogr. Epist. 60. μήτε ἡ ἐλπίδα τοῦ τρισούρου σας.

ΤΡΙΣΠΕΡΜΟΝ. Nonus de Morb. curat. c. 182. καταπλάττοντα μετὰ τοῦ τρισπέρμου μετὰ τηλίνης, μάννης, πίσσης, &c.

ΤΡΙΣΤΑΤΑΙ, in Lexico MS. Cyrilli, τρίτης μοίρας ἄρχοντες. Lexicon aliud MS. Colberteum, & Hesychius: τριστάτας, τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως τοὺς ἔχοντας λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. Gloss. Græc. Lat. MS. τριστάτας, *ternes ferratores*. Sic Cod. Reg. Occurrit in Exodo, apud Arrianum in Indic. Zonaram lib. 2. Annal. num. 17. Manassem in Heraclio, Eustathium Iliad. δ. &c. Vide Henr. Valesium ad Euseb. lib. 9. cap. 4. & Gloss. med. Lat. in *Tristatæ*.

ΤΡΙΣΤΡΑΤΟΝ, *Trivium*, Τρίοδος. Vide in Στράτα.

ΤΡΙΣΩΜΟΝ, Sepulcrum quod tria duntaxat corpora capiebat, in quo plura condere fas non erat: *neque* enim *licet mortuum super mortuum poni*, ut est in Concilio Antisiodorensi Can. 26. Hujusce instituti rationem videtur aperire Ammonius de SS. Monachis Sinaitis pag. 129. ὅν τινα πάλιν βαστάζοντες, ἔθαψαν, οὐ μετὰ τῶν ἁγίων, ἀλλὰ χωρὶς εἰς ἕνα τόπον πλησίον αὐτῶν, ἵνα μὴ πάλιν ἀνοίξωμεν τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ ὄχλησιν ποιήσωμεν τοῖς ἁγίοις καὶ Μάρτυσιν τοῦ Χριστοῦ. Hinc formula in illa in quodam Epitaphio apud Aringum lib. 1. Romæ subterraneæ cap. 26. pag. 89. SI QVIS ALTERVM OMINE SVPERPOSVERIT ANATHEMA ABEAS DA TRICENTI DECEM ET OCTO PATRIARCHÆ QVI CANONES EXPOSVERVNT ET DA SCA XRI QVATVOR EVANGELIA. Extat Joannis Euchaitorum Metropolitani Epigramma in ejusmodi Trisomum, cum simili fere anathemate, hoc titulo:

Εἰς τάφον.

Κοινὸς τριῶν εἷς φιλτάτων οὗτος τάφος,
Μηδεὶς δὲ τέταρτον ἄλλον ἐμβάλοι,
Ἕξει γὰρ οὗτος, ὅστις ἂν τις καὶ τύχοι,
Τολμῆς ἀμοιβὴν τὴν Θεοῦ φρικτὴν δίκην.

Trisomi vero *Bisomi*, & *Quadrisomi*, non semel mentio habetur in inscriptionibus Christianis, apud eundem Aringhum, & apud Reinesium in inscript. pag. 964. 976. 982. 999. Jacob. Sponium in Itinerario, &c. Vide Gregorium M. lib. 3. Dialog. cap. 23. & Gloss. med. Lat. in his vocibus.

ΤΡΙΤΑ, *Officium Ecclesiasticum pro defuncto, tertio ab ejus obitu die celebratum.* Clemens lib. 8. Constit. Apostolic. cap. 42. ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσεσι, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν τριῶν ἡμερῶν ἐγερθέντα· καὶ Ἔννατα εἰς ὑπόμνησιν τῶν περιόντων καὶ κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ κατὰ τὸν παλαιὸν τόπον, &c. Synaxarium in Triodio, ubi de mortuis: τρίτα δὲ ποιοῦμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιοῦται τὴν ὄψιν. Ἔννατα δὲ, πᾶσα τότε διαῤῥεῖ ἡ πλάσις, σωζομένης τῆς καρδίας μόνης· τεσσαρακοστὰ δὲ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ καρδία τότε ἀπόλλυται· καὶ γὰρ γέννησις οὕτω προβαίνει· τῇ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ζωγραφεῖται ἡ καρδία· τῇ δὲ ἐννάτῃ, πήγνυται εἰς σάρκα ἡ καρδία· τῇ δὲ ἐννάτῃ, πήγνυται εἰς σάρκα, τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ, εἰς τέλειον ὄψιν διατυποῦται· διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τῶν ψυχῶν μνείαν ποιούμεθα. Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: ἐκέλευσε ὁ πατὴρ πάντα ἐπ' αὐτῷ ποιεῖν, ὅσα νόμος ἐν τεθνεῶσιν ἐστὶ, τρίτα φημὶ, καὶ ἔννατα, καὶ ἀκολούθως δὴ τεσσαρακοστά. Extat apud Philippum Solitarium lib. 4. Dioptræ, caput περὶ τοῦ πῶς ἐπιτελοῦμεν Τρίτα, Ἔννατα, καὶ Τεσσαρακοστὰ, cujus capitis verba delibantur apud Crusium in Turcogr. pag. 203. integra vero describuntur ab eruditissimo Cotelerio ad Constitut. Apostol. pag. 324. ubi doctè, ut solet, de hoc ritu. Idem Triodium in Dominica Tyrophagi: ἐὰν γένηται ἀδελφῶν ἐκδημῆσαι πρὸς κύριον ἐν ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις διὰ μέσης ἑβδομάδος, παννυχὶς οὐ γίνεται τῶν Τρίτων αὐτοῦ ἕως τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, — τὸ δὲ ἐπιὸν σάββατον γίνονται τὰ ἔννατα αὐτοῦ, — τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ. Adde Typicum S. Sabæ cap. 30. pag. 66. Palladius in Hist. Lausiaca in Eulogio: καὶ συνέβη τὸν μὲν μακαρίου Εὐλογίου τὰ τεσσαρακοστὰ ἐπιτελέσας, τὸν δὲ λειπόμενον τὸ σῶμα τὰ τρίτα παρὰ τῆς ἀδελφότητος. Joannes Damascenus de iis qui in fide mortui sunt pag. 147. edit. Veronensis: οὐ γὰρ ἂν ἡμῖν ἀφορμὴν ἐδεδώκει τὸ μνήμην ἐπὶ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας ποιῆσαι τῶν προλαβόντων, καὶ πάλιν τρίτα, καὶ ἔννατα, καὶ

τεσσαρακοστὰ, καὶ τὰς ἐτησίους μνήμας, καὶ τελετάς. Vita S. Lucæ Junioris pag. 977. δάκρυά τε αὐτοῦ πολλὰ κατασπείσας, καὶ τρίτα, καὶ ἔννατα, καὶ τεσσαρακοστὰ τούτου πολυτελῶς ἐκτελέσας. Vide Gloss. med. Lat. in *Tertius dies*.

Τριτεννάται, id est, Τρίτα καὶ Ἔννατα. Typicum S. Sabæ cap. 30. παύονται δὲ καὶ αἱ περὶ τὰς διατυπώσεις τῶν πεντήτων ἐγγραφόμεναι μοῖραι, καὶ σὺν ταύταις αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι ὑμνῳδίαι τε, καὶ ψαλμῳδίαι, τεσσαρακοστὰ σὺν τριτεννάταις, καὶ ἐτήσιοι μνῆμαι, καὶ τελεταὶ, αἵτινες οὐκ ἐς μάτην ἐπεποίηντο.

ΤΡΙΤΆΚΙΟΝ, *Spissior Charta*, quam vulgò *carte* dicimus. Euchologium pag. 611. & 616. λαμβάνουσι οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι χαρτία ἀπὸ τριτακίου. Ita enim in plerisque MSS. legi monet Goarus, pro πιττακίου. Et pag. 832. in offic. dedicationis Templi: ζώνας τρεῖς, τάπητα ἤγουν ἐπιδαχὴν χάρτην χόρτινον, ἢ καὶ τριτάκιον, πρὸς τὸ πάχος τῶν ὑπεριδόντων κιόνων τῆς τραπέζης. Adde pag. seq.

ΤΡΙΤΖΕΙΝ, *Terere*, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. Locum vide in Ὀλεσίκαρπος.

ΤΡΙΤΖΈΡΙΟΝ, *Triremis*. Moschopulus: τριήρης, ἡ τρεῖς ἐρεσίας ἔχουσα ναῦς, ἤγουν τὸ κοινῶς τριτζέριον. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 1. κάτεργα διτζέρια, καὶ τριτζέρια πηξάμενος. Ubi Cod. al. νῆας δικρότους καὶ τρικρότους, &c. Vide Διτζέριον.

ΤΡΙΤΖΕΡΊΖΕΙΝ, *Stridere*, Τρίζειν.

ΤΡΙΤΖΌΝΙ *Bubo*. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 97. ἀπὸ μίαν θυρίδα ἐκρέματον ἕνα τριτζόνι, ἤγουν γρύλλος καὶ ἐτραγούδια. Ubi Gr. Cod. habet βουβαλίς.

ΤΡΊΤΖΟΥΛΟΣ, *Mentula*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS. ubi de concessu meretricum:

> Ἡ Μαργαρίτα πέσωσε τὸ πολυτικαδάκιν,
> Ὀποῦκαμε με τὸ κύρτον τρίτζουλον τὸ παιδάκιν.

ΤΡΊΤΗ, *Tertia*, Officium Ecclesiasticum quod hora tertia decantatur. Joan. Moschus in Limon. cap. 136. ἐν μιᾷ τῶν εἰς τὸ σπήλαιόν μου πλησίον τοῦ ἁγίου Ἰορδάνου· καὶ ὡς ἔψαλον τὴν τρίτην, ἰδοὺ Σαρακηνίσσα ἐλθοῦσα, &c. Vide Achmetem in Onirocrit. cap. 72. & Gloss. med. Lat. in *Tertia*, & suprà Τριθέκτη.

Τρίτη μεγάλη, Feria tertia Majoris Hebdomadis, apud Zonaram in Nicephoro Botaniata, initio, & alios.

ΤΡΙΤΆΠΕΖΟΝ, *Cœnaculum*, Τρικλίνιον, in Corona pretiosa.

ΤΡΊΥΓΕΙΝ, *Terere*, Τρίβειν. Agapius in Geoponico cap. 142. καὶ καμίαν φορὰν πάλιν τὰ τρίυγε μὲ ψυχὰν ψωμίου.

ΤΡΊΦΘΙ, *Tyrocnestis*, in Turcogræcia Crusij.

ΤΡΙΦΙΛΌΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ τριφιλόν με λέγουσι ἀδδήφαγον, γουλάειν.

ΤΡΊΦΛΙΟΝ. Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de Struthocamelo: κάμνουν χολὰ οἷα ἄνθρωπος διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τους, καὶ βάλουν τριφλιῶν ὠὰ στρουθοκαμήλου.

ΤΡΊΦΤΕΙΝ, pro Τρίβειν, *Morari*. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 653. καὶ ἐκεῖ ἐτρίφτηκε τὸ μουλάρι ἀπὸ τὸ τεῖχον.

ΤΡΙΦΤΌΝΤΖΙΚΟΣ. Ptochoprodromus ex Cod Reg. MS.

> Λέγω, κύρα μαγκίπησα, τὸ πῶς ἀκοεῖς οὐκ εἶδα,
> Δὸς καὶ μέναν τριφτόντζικον δαμὴν νὰ ῥουκανήσω.

ΤΡΊΦΥΛΛΟΝ, *Herba pedicularia*, apud Interpol. Dioscor. cap. 738.

ΤΡΊΦΩΤΟΝ, *Lychnus tribus cereis*, aut *lucernis olearius instructus*, in honorem S. Trinitatis. Symeon Thessalonic. lib. de Templo, quærit, τί τὰ πολύφωτα, καὶ δωδεκάφωτα, καὶ τρίφωτα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναπτόμενα ἐν ἐκκλησίᾳ; & Mox: τὰ μὲν τριλαμπῆ διὰ τὴν Τριάδα, ὡς καὶ Τρικήρια. Vide Τρικήριον.

ΤΡΊΧΑ, *Pilus*, Θρὶξ, in Corona pretiosa.

Τριχαράτος, *Crinosus*, εὐπλόκαμος. Ptochoprodromus MS.

> Καὶ τόρα καλοκτίνιστος, καὶ μακροτριχαράτος.

Vide Κεισάται.

Σταβοτριχάρης, quidam cognominatus apud Scylitzen p. 739.

ΤΡΙΧΑΪ͂ΟΣ, *Scarabei species*. Scholiastes Oppiani lib. 3. Halieut. v. 339. ad illud:

> ——— Ἀγαθὸς δ' οἱ ἐπέσσεται ἰχθὺς
> Κάνθαρος, ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ, λεπρῇσι μέμηλε.

Ἀγαθὸς γὰρ εἰς τὸ ἀγρεύεσθαι τῷ ἁλιεῖ οὕτω ποιοῦντι κάνθαρος· δύο δὲ εἰσὶ γένη κανθάρων, τὸ μὲν ἓν ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ Τριχαῖος· τὸ δὲ ἕτερον γομφαρίοις ὅμοιον.

ΤΡΊΧΑΠΤΟΝ, *Vestis bombacina*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Τρίχαπτον, βαμβάκινον ἱμάτιον. Pollux lib. 1. Τρίχαπτον δὲ φασι πλέγμα ἐκ τριχῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Gambeso*.

ΤΡΙΧΑΡΑΣΣΟΜΕΝΟΣ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

> Ὅταν γὰρ ἴδῃ τὴν αὐγὴν τριχαρασσομένην.

ΤΡΙΧΑΡΑΤΟΣ. Vide in Τρίχα.

ΤΡΙΧΑΡΊΚΙΑ. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 945. τὸ διακαλαμινθίν, τὸ διαπρασίου, καὶ σὺν τούτοις κοκκία τὰ λεγόμενα τριχαρίκια.

ΤΡΊΧΕΣ κυνοκεφάλου, Prophetis, *Anethum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 472.

ΤΡΙΧΗΛΆΒΟΣ, *Volsella*, *Forpex*. Marcellus Sidetes in Jatricis p. 7.

> Ἧπαρ δ' αὖτε χολή τε φιλοσκοπέλου θύννοιο,
> Οὐκ ἐᾷ ὄρνυσθαι θαμινὰς τρίχας ἐν βλεφάροισι,
> Νύσσουσας εὖτ' ἄν κε τριχηλάβῳ ἐξερύσειας.

In Glossis Philoxeni & Benedicti, Τριχολαβὶς scribitur, & τριχολάβιον apud Aetium.

ΤΡΊΧΙΝΑ, *Vestis monachorum ex pilis camelorum contexta*. S. Ephrem in Actis SS. Abramii & Mariæ num. 24. ἐν γὰρ τοῖς πεντήκοντα ἔτεσιν τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ, ἅπερ ἐνεδιδύσκετο τρίχινα, οὕτως διαρκῶς ὑπηρέτησαν, ὡς καὶ ἑτέρους καταξιωθῆναι τῶν παλαιωθέντων παρ' αὐτοῦ ὑπουργῆσαι. Idem num. 27. χιτὼν τρίχινος. Vita S. Eupraxiæ num. 6. ἦν δὲ καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῆς χειλόνια τρίχινα ἑκάστη καταλυκαλύπτοντα τῶν ποδῶν τὰ ἄκρα. Et num. 14. ἐκέλευσεν καὶ λίθους κομίζεσθαι, καὶ τιθέναι ὑπὸ τὴν κοίτην τῆς ἀδελφῆς ὑπὸ τὸν σάκκον, καὶ τέφραν ἐπάνω τοῦ τριχίνου καταραίνεσθαι. S. Dorotheus Doctr. 3. ἔχει τρίχινον, εἶθ' ὅτε καὶ θέλει ἀλλάξαι αὐτὸ, καὶ λαβεῖν ἄλλο, ἢ νέον, ἢ εὔμορφον, &c. Nicon MS. lib. 2. f. 768. αἱρετικοί τινες μονάζοντες τριχινοφόροι, &c. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ μοναστήριον ἅγιον γυναικῶν ἐποίησεν Τριχιναρείας τοῦτο ἐπωνομάσας, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ τόπου καὶ δύσβατον, ἢ καὶ διὰ τὴν τῶν ἐνδυμάτων ἀκανθώδη καὶ σκληρὰν τραχύτητα καὶ ἐπένδυσιν. Herodiani Epimerismi MSS. τρίχινον, ῥάκος τὸ τραχύ. Vide Vitam Sancti Maximi Confess. num. 5. Ammonium Mon. de SS. Monachis Sinaitis pag. 117. 126. Menologium Basilij Imp. 20. April. in S. Theodoro Trichino. Continuatorem Theophanis lib. 1. num. 3. Hoeschelium ad S. Athanasium in Vita S Antonij pag. 138. 151. & Notas ad Cinnamum p. 456. 457.

ΤΡΙΧΟΒΑΠΤΑΙ & Τριχοπλάσται, Balsamoni ad Can. 96. Synodi Trullanæ dicuntur, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενοι κομᾶν, καὶ γυναικώδεις φέρειν βοστρύχους μέχρι ζωστῆρος καθιεμένους, εἰ δυνατὸν, —— καὶ βάπτονται δὲ ἵν' εἶεν ξανθαὶ καὶ χρυσίζουσαι, καὶ ὕδατι τὴν τρίχα τῆς

κεφαλῆς

κεφαλῆς ποιοῦσι διάβροχον, εἰληθερεῖσθαι ταύτην ἐν ἀκμῇ θέρους ἀνέχονται, ἵν' αὐτοῖς τὸ μέλαν μεταβληθείη τὸ τῆς τριχῶν· εἰσὶ δ' οἱ καὶ νόθους πλοκάμους περιτιθέασιν ἑαυτοῖς, τὴν ἐγγυὴν καὶ ξυμφυῆ ξυρώμενοι τρίχωσιν. Vide præterea Zonaram ad hunc Can. & Matthæum Blastarem lit. T cap.9. Cæterum mitto quæ in hanc rem habent criticorum filij.

ΤΡΙΧΟΒΕΛΟ´ΝΑΣ, *Discerniculum*, Καλαμίς.. Vide Gloss. med. Lat. in *Discrimen.*

ΤΡΙΧΟΒΟ´ΤΑΝΟΝ, *Adiantum*, Herba de qua Botanici. Glossæ MSS. Botanicæ: ἀδίαντον, τὸ τριχοβότανον. Glossæ Jatricæ MSS. Neophyti: Ἀδίαντον καὶ καλλίτριχον, τὸ τριχοβότανον. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: λαβὼν τριχοβότανον, καὶ σέλινον, καὶ καλάμινθον, καὶ μέλιν, καὶ ῥεβίνθια μαῦρα, &c.

ΤΡΙΧΟ´ΔΕΣΜΟΣ, *Fascia qua crines religantur & continentur.* Glossæ Græcobarb. Ἄμπυξ, Χαλινὸς, Τριχόδεσμος.

ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙ´Α, *Prima capillorum detonsio, quæ fit in Ecclesia, cum orationibus à Sacerdote recitatis*, quæ habentur in Euchologio pag. 375. Sacerdos verò κείρει τὴν κόμην τετραμερῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος. Ubi consulendus Goarus. Vide etiam Dissertat. 22. ad Joinvillam, & suprà in κουρόσωμα.

ΤΡΙΧΟΛΑΥ´ΔΗ. Cod. Reg. MS. 3178. f. 285. cap. περὶ τῆς συρμάτων τῆς χρυσοχοϊκῆς τέχνης. Infrà: θὲς τὸ ἐν τῷ πυρὶ, καὶ ἀνάδησον καλῶς, ὥστε να γένη κόλλα, ἔπειτα ἔπαρον τριχολαύδην, καὶ ἔπαρον πρὸς ἕνα σύρμαν, &c.

ΤΡΙΧΟΡΑΧΑ´ΤΑΙ. Vide in Κεσάτη.

ΤΡΙ´ΧΩΡΟΣ, *Trichorus*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 968. SIBI SARCOPHAGVM ET PANTHEVM CVM TRICORO DISPOSVIT AC PERFECIT.

ΤΡΙ´ΨΑΛΜΟΣ, *Tres Psalmi Davidici*, 3. 6. & 62. qui in libris Ecclesiasticis Græcorum nudè τρεῖς ψαλμοὶ dicuntur, ut in Euchologio Goari pag. 48. & in statis officiis decantantur. Triodium 2. Feria Magnæ hebdom. ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἡ ἐννάτη στιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος, ἡ δὲ τριθέκτη στιχολογεῖται. Typicum cap.15. συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν τὰς τρεῖς ὥρας τριψάλμους, ἤγουν εὐλογητὸς τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ τρισάγιον, εἶτα τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρὶς, καὶ στιχολογοῦμεν ψαλμοὺς τρεῖς. Cap.ult. ψάλλοντες τὴν τρίτην ὥραν τρίψαλμον. Infrà: συνημμένως δὲ ψάλλομεν καὶ τὴν ς'. ὥραν, καὶ αὐτὴν τρίψαλμον. Marcus Hieronom. de dubiis Typicis cap.41. & 42. ψάλλομεν τὰς τρεῖς ὥρας τριψάλμους ἐν τῷ νάρθηκι.

ΤΡΙΨΗ´ΔΙΝ, τὸ κινάμωμον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Cinamomum.* Gloss. Botan. MS. ex Cod. Reg. 2690. ξυλοκινάμωμον, καὶ κινάμωμον, κοινῶς τὸ τριψίδιν. Glossæ aliæ Jatricæ Græcobarb. ex Cod. 1047. ξυλοκινάμωμον, καὶ κοινὸν τριψίδειον, ξανθὸν ὑπὲρ στύραξ. Τριψίδιν, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 410. in Cod. Reg. MS. in edito vero 416. ubi Fuchsio vox ignota. Ptochoprodromus. MS. contra Hegumenum:

Ἔχουσι στάχος, σύγκυδον, καρυόφαλον, τριψίδιν.

Vide in Βαβαλίζειν.

ΤΡΙ´ΨΙΜΟΝ, *Intritum, farcimen.* Glossæ Græcobarb. ἐπίτριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν, Τρύψιμον ἀπὸ πολλὰ κρέατα.

ΤΡΙΩ´ΔΙΟΝ, *Triodium*, Τριώδι, recentioribus Græcis. Hæc vox duplici significatione sumitur apud Græcos: est enim *Triodium*, ut ait Allatius in Dissertat. de Georgiis pag. 417. Canon omnibus diebus jejuniorum, præterquam in Dominicis & in celebriori aliqua solemnitate, usitatissimus: Quare liber ille in quo jejuniorum officia, à Dominica nempe septuagesimæ ad diem Paschatis continentur, Triodium dicitur. Idem de libris Ecclesiast. Græcor. *Triodium appellatur liber Græcorum Ecclesiasticus, in eorum Ecclesiis recitari solitus, à Dominica septuagesima, quam ipsi vocant, Publicani & Pharisæi, ad sabbatum sanctum continetur: quod cum Canones & hymni in solemnitates D. N. Iesu Christi, & B. Mariæ Virginis, & aliorum Sanctorum, qui in eo describuntur, novem habeant strophas, ᾠδὰς nuncupatas, liber canones hujusmodi, ternas, ut plurimum, non excedentes ᾠδὰς, complectatur.* Hæc autem Dominica τοῦ Τελώνου, seu Septuagesimæ, à qua Græci νηστείας, seu jejunia sua, auspicantur, Triodia, inde nudè interdum vocatur Τριώδιον, ut in Paschaliis passim hac formula usurpatur: Τριώδιον ἄρχεται—τοῦ Ἰανουαρίου. Nicephorus Xanthopulus Callist. in Synaxario istius diei: κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν σὺν Θεῷ καὶ τοῦ τριωδίου ἀρχόμεθα. Typicum S. Sabæ cap. 15. ἀρχόμεθα οὖν ἀπὸ τοῦδε ψάλλειν τριώδια ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ἦχος β'. Idem Xanthopulus de primis Triodij inventoribus hæc subdit de eadem Dominica: πρῶτος δὲ πάντων τὰ τ' ἐπιτόνησεν, τὰ τρεῖς φημὶ τῶν ᾠδῶν, εἰς τύπον, οἶμαι, τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, ὁ μέγας ποιητὴς Κοσμᾶς, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ ἁγίᾳ τῶν παθῶν τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑβδομάδι, κατὰ τὴν ὀνομασίαν σχεδὸν ἑκάστης ἡμέρας, διὰ τῶν ἀκροστιχίδων ἐπινοήσας τὰ μέλη· ἐξ ὧνπερ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν πατέρων, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, Θεόδωρος καὶ Ἰωσὴφ οἱ Στουδῖται, κατὰ ζῆλον ἐκείνου καὶ ταῖς λοιπαῖς ἑβδομάσι τῆς ἁγίας μεγάλης τεσσαρακοστῆς συνταξάμενοι, τῇ αὐτῶν μονῇ τῶν Στουδίου πρῶτον παραδεδώκασιν, ἐπὶ μᾶλλον τὰς ᾠδὰς καταλλάξαντες καὶ ῥυθμίσαντες, καὶ τ' ἄλλα τοῦ βιβλίου, ὅθεν δήποτε παρὰ τῶν πατέρων ἀθροίσαντες, καὶ ἐρανισάμενοι. Ut porro singulæ Triodij odæ singulis jejuniorum Hebdomadis diebus recitentur, sic idem Nicephorus: ἐπεὶ οὖν τὴν πρώτην τῶν ἡμερῶν ἡ κυριακὴ περικλεὴς, ὡς ἀναστάσιμος πρώτη τε οὖσα, καὶ ὀγδόη καὶ τελευταία, ἀρίστως διαπρατόμενοι, τῇ δευτέρᾳ τῶν ἡμερῶν τὴν πρώτην ἀνέθεντο τῶν ᾠδῶν· τῇ δ' αὖγε τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, τῶν ᾠδῶν τὴν δευτέραν· καὶ τῇ τετάρτῃ τὴν τρίτην· καὶ τῇ πέμπτῃ τὴν τετάρτην, καὶ τῇ ἕκτῃ τὴν πέμπτην, τῇ δὲ ἑβδόμῃ, τῷ σαββάτῳ δηλαδὴ, αὐτήν τε τὴν ἕκτην, καὶ ἑβδόμην, καὶ τὰς λοιπὰς δύο, ἃς ἐπικοίνως τῶν ἡμερῶν, ὡς κυριωτέρας ἔχουσιν, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ θεῖος Κοσμᾶς ἐν τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ τέθεικε, τετραῴδιον ἐκεῖσε πεποιηκώς, κἂν ὑστερον ὁ σοφώτατος βασιλεὺς Λέων κελεύσας εἰς τέλειον κανόνα διὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἰδρυντος τοῦ μοναχοῦ Μάρκου εἰργάσατο· καλλιγηνικῶς δὲ Τριῴδιον ὀνομάζεται, οὐ γὰρ ἀεὶ τριῴδια ἔχει, ἀλλ' οἶμαι ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν, ἢ διὰ τὰ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, ὡς εἴρηται, πρώτως γινόμενα. Triodij porrò σύνοψιν, versibus Jambicis conscripsit supra laudatus Nicephorus sub finem carminum Basileæ an. 1536. editorum. Vide Τετραῴδιον, ubi de Cosma Triodii autore quædam attigimus, & Allatium de Georgiis pag. 419. ubi laudat Gregorij Metropolitæ Corinthi expositiones in Troparia & Canones.

ΤΡΟΓΙΑ´ΝΟΣ, *Trojanus.* Glossæ Græcobarb. παρὰ Φρυξὶν, κοινὰ εἰς τοὺς Τρογιάνους.

ΤΡΟΓΙ´ΖΕΣΘΑΙ, *Tabescere*, Συντήκεσθαι.

ΤΡΟΔΗΛΟ´ΣΠΕΡΜΑΝ, apud Myrepsum sect. 1. cap. 405. in Cod. MS. ubi Fuchsius cap. 411. pro τορδιλίου σπέρμα poni censet.

ΤΡΟΜΑ´ΡΑ, *Tremor*, *Pavor.* Threnus de capta à Turcis Constantinopoli MS.

Μετὰ τρομάραν τὴν πολλὴν, μεθρυλισμὸν καρδίας.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἔμπρὸς σὸν Δοῦκα προσκυνᾷ με τὴν πολλὴν τρομάραν.

ΤΡΟ´ΜΥΞΟΝ.

ΤΡΟΜΥΞΟΝ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 848. τὸ ἀγριομάρουλον. *Lactuca silvestris.*

ΤΡΟΞΑΛΛΙΔΑ, pro Τρωξαλλίς. Glossæ Græcobarb. ἀδίγορ, τρωξαλλίς, τροξαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΪΚΟΝ, *Victoriatus*, Moneta. Hero, seu Africanus apud Scaligerum de Re nummaria: διαιρεῖται δὲ ἐκ πτεινσίας καὶ τὸ δηνάρειον κατὰ Ῥωμαίους εἰς μέρη αργυρ. ἔχει γὰρ τροπαϊκὰ β. νούμους δ΄. ἀσσάρια ιϛ΄.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ, *Coronæ Imperatoriæ species.* Codinus de offic. aulæ Constantinopol. cap. 6. n. 36. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φορέματα διάφορα (φορεῖ) ποτὲ μὲν τὸ ὀνομαζόμενον τροπαιουχίαν, ποτὲ δὲ ἰουστινιάνειον, &c.

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ, Epitheton unicè ferè S. Georgio à Græcis attributum. Joannes Euchaitorum Metropolita p. 23.

> Αὐτόν τε τὸν σύμμαχον καὶ πρεσβάτην,
> Ὦ τὰ τρόπαια κλῆσιν ἀξίαν ἔθου.

Idem pag. 51. Carm. εἰς Τροπαιοφόρον.

> Τὸ πρός σε φίλτρον, οἷς ἐν ψυχῇ φέρω,
> Ἔργοις ἔδειξα, λαμπρὲ τροπαιοφόρε.

Adde pag. 69.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ, vox generica, & canticis in Ecclesia Græca receptis communis: *modulum* semper vertit, & Antiphonis Latinorum quadantenus respondere observat Goarus ad Euch```olog. pag. 32. cui concinit Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 36. ὃς ἀντιφωνῶν τὸ τροπάριον αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ ὑπέλαβε, λέγων, Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Ubi Gregorius M. *quibus tamen antiphonam ipse per semetipsum de semetipso imposuit, dicens, &c.* Allatius in Diatriba de Georgiis pag. 418. *Canones*, inquit, in *Odas* dividuntur: *Odæ* in *Troparia* ex quibus componuntur. Singulæ namque Troparia continent aut plura aut pauciora, cum eorum numerus determinatus non sit. Troparia quandoque libera ac vaga relinquuntur, quandoque primis literis, quasi annulis in verbis veluti catenula inseruntur, quam Acrostichida autores vocant, &c. Vide in Ἀκροστιχίς.

Unde porrò dicta Troparia, indicat Zonaras ad Canon. Anastasim. Joan. Damasceni: τροπάρια δὲ λέγονται ὡς πρὸς τοὺς εἱρμοὺς τρεπόμενα, καὶ τὴν ἀναφορὰν τῶν μελῶν πρὸς ἐκείνους ποιούμενα, ἢ καὶ ὡς τρέποντα τὴν φωνὴν τῶν ᾀδόντων πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν εἱρμῶν· εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἐκείνους ὁ τῶν αὐτὰ ψαλλόντων φθόγγος εὐθύνοιτο, οὐκ εὔρυθμον ἔσται τὸ μέλος, οὐδὲ ἐναρμόνιον, οὐδὲ μέλος λέγοιτο, ἀλλ' ἀπηχὲς, καὶ ἀνάρμοστον, καὶ ἄρρυθμον φώνημα. Tropariorum verò scriptores varij recensentur, atque in his Josephus & Nicodemus à Germano Patr. Constantinopol. in Theoria pag. mihi 155. præterea Anthimus & Theocles, qui Leone Macela imperante vixere, ut est apud Theodorum Lectorem Ecl. 1. Theophanem & Cedrenum an. 8. ejusdem Augusti. Joannes Hierosol. Patr. in Vita S. Joannis Damasceni pag. 260. edit. Rom. δυσωπεῖ δὲ τοῦτον ὁ πενθῶν καί τι αὐτῷ μελουργῆσαι τροπάριον ἐκλιπαρεῖ, παρηγοροῦν τὸ πένθος καὶ τὴν ψυχὴν καταψῶν. Vita S. Nili Jun. pag. 143. πολλάκις γὰρ ἅπτω ἠυεισκε χρῆσιν, ἢ γνώμην, εἴτε τροπάριον ἐκ τῶν κανόνων, καλῶς θεωσιν ἤχους διδάσκοντα, &c. Vita MS. S. Auxentij: τινὰ οὖν τροπάρια ἀπὸ δύο ῥητῶν ἢ τριῶν λίαν τερπνὰ καὶ ἐπωφελῆ μετ' ἤχου ἁπλουστέρου καὶ ἀπεριέργου διατυπώσας, &c. Joannes Archiep. Nicænus de Christi Nativitate pag. 310. ὡσαύτως καὶ νῦν τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων καὶ τοῦ βαπτίσματος ἑορτάζομεν, ἑκάστην τελουμένην ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ μετὰ τελείων ἀναγνωσμάτων, τροπαρίων καὶ κανόνων τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τροπάρια τῶν κανόνων, apud Joannem Plusiadenum pro Concil. Florent. p. 643. Vide Cedren. pag. 371. Horologium: τροπάρια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα μετὰ τὸν Ἄμωμον ἐν ταῖς κυριακαῖς τοῦ ὅλου χρόνου.

ΤΡΟΠΙΚΗ, pars ædificij. Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

> Τὰ πρῶτα εἰσέβην τὴν τροπικὴν, καὶ εἶτον ὁ πάτος ὅλος
> Ἀπὸ χρυσολιθόματος ἱστορισμένος.

Infrà:

> Καὶ εἶχον ἀπάνω ἱστορισμένην τῆς τροπικῆς τὸ γῦρος.

Continuator Theophanis lib. 3. num. 43. κατὰ τὴν εἰρημένην μαρμάρινον τροπικήν. Anonymus Combefisianus in Porphyrogenito num. 4. ἐνδυσάσα αὐτὸν ἡ Θεοδώρα, εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τροπικήν.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΕΝΟΣ, *Versutus, Callidus.* Glossæ Græcobarb. πανοῦργος, πολύτροπος, τροποδεμένος, παράβουλος.

ΤΡΟΠΩΣΕΙΣ, in Glossis Basilic. αἱ τῶν τρόπων γνώσεις.

ΤΡΟΥΓΑΝΙΣΜΟΣ, *Stridor, crepitus dentium*, βρυγμὸς, τῶν ὀδόντων ψόφος.

ΤΡΟΥΓΑΝΟΝ τοῦ αὐτίου, ἢ τῆς μύτης, *Cartilago auris vel nasi*, χόνδρος, λοπός.

ΤΡΟΥΔΑΤΟΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἔχζεστον ψισίπουλον τρουδάτον.

Vide in Βαβαλίζειν.

ΤΡΟΥΛΑ, Τρουλίον, Τροῦλλα, Τρουλλίον, Τρυλλίον, *Trulla*: vas de quo Cujacius lib. 11. observat. cap. 7. & alij. Glossæ Gr. Lat. τροῦλλα, *Trulla.* Olympiodorus apud Photium pag. 189. οἱ Οὐάνδαλοι τοὺς Γότθους Τρούλους καλοῦσι, διὰ τὸ λιμῷ πιεζομένους αὐτοὺς, τρούλαν σίτου παρὰ τῶν Οὐανδάλων ἀγοράζειν ἑνὸς χρυσοῦ· ἡ δὲ τρούλα οὐδὲ τρίτον ξέστου χωρεῖ. Liber 44. Basilic. tit. 13. cap. 3. κανδηλάβρα, λύχνοι, τρούλλαι, χαλκᾶ σκεύη.

Τρουλίον, Τρουλλίον. Lexicon MS. adespoton: ἐπαρυστρίδες, ἐλαιόχυτοι εἰσι δὲ μικρὰ τρουλλία ἐν τοῖς λυχνίαις. Glossæ MSS. in lib. Job: ἐξάλειπτρον, ἐνάλειπτρον, τρουλλίον ἐντελές. Hierocles lib. 2. Veterin. c. 74. καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ τρουλίον, ἐπίβαλλε τὴν ἄσφαλτον, καὶ κινῶν αὐτὴν, &c.

Τρυλλίον. Olympiodorus in Psalmum 106. pag. 596. τὸ ἐξάλειπτρον, τρυλλίον μύρου.

ΤΡΟΥΛΛΑ, Τροῦλλος, *Testudo* orbiculata, Græcis θόλος, sic dicta quod *Trullæ* fundum seu imum specie sua referat. Ita porrò appellant vulgò scriptores Byzantini Hemisphæria in medio ædium sacrarum, ut est etiamnum Trulla, seu Trullus ædis Sophianæ Constantinopoli, & S. Petri Romæ. At ex iis paulò antiquiores scriptores hanc vocem masculino, posteriores verò feminino genere efferre solent.

Τροῦλλος. Metrodorus in Martyrio S. Dionysij: τόπον εὔθετον ὀφείλοντα φυλάττειν τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ καλεζήτησε, καὶ εὑροῦσα μέγα τροῦλλον, οἰκοδομὴν ἐσφράγισεν. Theophanes an. 32. Justiniani: ἐτρύπησαν τοὺς πινσοὺς τοὺς βαστάζοντας τὸν τροῦλλον. Mox: ἤγειρεν ἄλλους πινσοὺς, καὶ ἐδέξατο τὸ τροῦλλον. An. 10. Pogonati: γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ βατὰν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης. Leo Grammaticus in Theophilo: οἴκημα ἐκ λίθων λαξευτῶν κατασκευάσας, ὃ Τροῦλλος μέχρι τοῦ νῦν ὀνομάζεται. Ubi Symeon Logotheta num. 13. habet τροῦλος, ut & Georgius Hamartholus in Chr. MS. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. Δαλίσανδος, ἐν ᾗ τὸ σκευάριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου ἐν τῷ τρούλλῳ ναοῦ αὐτοῦ ἀποκρέμαται. Adde cæteros scriptores quos laudamus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 33. & 35. ubi de Trullo Sophiano, & in lib. 2. sect. 4. n. 20. ubi de Triclinio Magni Palatii, quod τροῦλλον vocabant, in quo habita Quinisexta Synodus, *Trullana* inde appellata.

Τρούλλα

Τροῦλλα, eâdem notione. Anonymus de locis Hierosol. num. 1. ὁ μὲν ναὸς τοῦ ἁγίου Τάφου ὑπάρχει στρογγυλοειδὴς, ἔστιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔχει τρούλλας δύο. Occurrit ibi pluries. Idem n. 12. εἶναι καὶ ὁ ναὸς μέγας στρογγυλοειδὴς, καὶ μὲ τρούλλα μολιβδοσκεπάστη ἰσοελασμένη ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν μετὰ μωσαϊκοῦ. Adde num. 14. Sed & Codinus de Offic. cap 4. num. 31. sciadij ambitum τρούλλαν vocat. Crusius pag. 208. ait τροῦλλαν ναοῦ, *Campanile* Græcis dici.

Τοῦρλα, pro τροῦλλα, usurpat semper Manuel Malaxus in Chron. MS. ἡ δὲ μία τοῦρλα ὁποῦ εἶναι ἀπάνω τοῦ ἁγίου τάφου. Ita alibi passim. Vide Tabellam I. & III. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Τρουλλωτὸς, *in Trulli formam ædificatus*, θολωτός. Joannes Phocas in Descript. T. S. num. 12. ὑπάρχει δὲ ὁ ναὸς τῆς τοιαύτης μονῆς τρουλλωτός. num. 14. ὑπάρχει δὲ ὁ τοιοῦτος ναὸς τετρακαμάρος τρουλλωτός. Infrà: ὁ δὲ τοιοῦτος ναὸς ἔστι πάνυ περικαλλέστατος, τρουλλωτὸν ἔχων τὴν ὀροφήν. Codinus in Orig. Constantinop. num. 88. τὸ δὲ σταῦλον τὸ τρουλλωτὸν ἔκτισε Μιχαὴλ, &c. Ex his emendare licet Gregentij disputationem cum Herbano Judæo, quæ facta dicitur ἐν τῷ ϑρελλίτῳ, pro τρουλλωτῷ. Vide Lambecium lib 3. comment. de Bibl. Cæsar. pag. 129.

Τρούλωτον, *Lignorum struem* interpretatur Portius.

Τρουλοῦν, *In trulli formam ædificare*. Codinus in Orig Constantinop. num. 144. καὶ ἐποίουν ὀπὰς, βάλλοντες διάφορα λείψανα ἁγίων πάντων, ἕως ἂν τρουλωθῇ ὁ τροῦλος.

Ξυλότρουλλος, *Trullus ligneus, ex ligno confectus.* Michael Glycas in Chron. pag. 269. ἡ δὲ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκκλησία δρομικὴ ξυλότρουλλος ἐκλίθη τὸ πρότερον παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 95. πρώην γὰρ εὐκτήριον μικρὸν ἦν ἡ ἁγία Ἀνάστασις καὶ ξυλότρουλλος. Idem num. 128. ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ πλησίον τοῦ Ταύρου ἐκκλησία ἦν μεγάλη ξυλότρουλλος. Adde n. 149.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ, *Tuba*, Σάλπιγξ. Ital. *Trombetta*, Gall. *Trompete*. Historia Belisarij MS.

Παίζουν τρουμπέτες, ὄργανα, τουμπάκια, ἀνακαράδες.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ τότες ἀρχινήσασι τρομπέτες καὶ πεϊνίδια.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 1023. ἔπειτα ἐκτύπησαν τὰ τύμπανα, καὶ αἱ τρουμπέτες. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 155. μόνον αὐτὴν τὴν τρουμπέτα λαλῶ. Occurrit etiam apud Contarem in Hist. Athenar. lib. 11. pag. 293. Dorotheum Monembas. in Synopsi Histor. non semel. Theophylact. Hierodiac. Hom. 7. pag 143. &c.

Τρουμπετάρης, *Tubicen*, σαλπιστής, in Corona pretiosa, τρουμπετάδες, in laudatis Fabul. Æsopi Græcobarb. ubi Gr. σαλπιγκτής. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Κῆρυξ, σημαίνει ὅλον τρουμπετάειν.

ΤΡΟΥΠΗΤΗΝ, *Turpetum*, apud Nicol. Myrepsum MS. sect. 1. cap. 30. 31. &c.

ΤΡΟΥΖ, τὸ ῥεπανόσπερμον, in Glossis MSS. Jatricis ex Cod. Reg. *semen raphani*: in Lexico ex Cod. Reg. 1843. ὁ ῥέπανος.

ΤΡΟΥΝΤΖΟΥΘΑΡΙΟΝ. Astrampsychus MS. in cælo Pythagorico: χρυσίον, μάργαρος, λυχνίτης, λαζούριον, τρουντζουθάριον, τρυγὼν, κοζᾶν, &c.

ΤΡΟΧΑΛΟΣ, *Currax*, in Basilicis lib. 19. tit. 10. c. 5. Glossæ Gr. Lat. τροχαλὸς, *Velox*, *Loquax*. Τροχαλῶς, ἐπὶ δρόμου, *Cursim*. Nicetas in Murtzuphlo, num. 4. ἡ ἄστοργος γνώμη, ἡ τορὴ καὶ τροχαλὴ λαλιά. Ubi Cod. Barbarogr. ἡ τραχεῖα ὁμιλία.

ΤΡΟΧΑΝ, *Acuere*, *Exacuere*. Fabulæ Æsopi Græcobarb. εἷς ἀγριόχοιρος ἔστεκε εἰς ἕνα δένδρον κάτωθεν, καὶ ἐτρόχα τὰ δόντιά του. Ubi Cod. Gr. τοὺς ὀδόντας ἐθήγει. Infrà: διὰ τροχᾶς τὰ δόντια σου, ubi Gr. τί τοὺς ὀδόντας θήγεις.

ΤΡΟΧΟΣ, pro Τροχίσκος, *Pastillus*, usurpat Nonus de curat. morbor. cap. 120. 132. 161. 167. & 168.

ΤΡΥΓΓΥΡΙΖΕΙΝ. Vide Τριγυρίζειν.

ΤΡΥΑΛΑ, *Trulla*, vas, apud Myrepsum sect. 9. cap. 71. Ita Codex Fuchsij, at Regius habet βάλλε εἰς τροῦλλαν. Vide Τροῦλλα.

ΤΡΥΠΑ, *Præfurnium*, *os furni*, in Turcogræcia Crusij. Est & *foramen*. Syntypas MS. ἡ περιστερὰ ἀκολουθοῦσα ὄπισθεν τῶν θεριστῶν συνάγουσα τὸν σῖτον, καὶ ἐσθίουσα: ὡς δὲ ἐχόρτασε, τὸ περισσὸν σιτάρι ἐσώριαζεν εἴς τινα τρύπαν τοῦ τοίχου, &c.

ΤΡΥΦΕΡΙΜΑΝΝΑ, Herbæ species, quam ita describunt Stephani Magnetis Empirica MSS. ὁμοίως πότιζε καὶ τὴν τρυφεριμάνναν λεγομένην βοτάνην, τὴν διὰ τῶν πετρῶν φυομένην, καὶ τεμνομένην βλύζουσαν γάλα, μετὰ γάλακτος βοείου.

ΤΡΥΚΕΡΟΤΗΤΑ, *Mollities*, Τρυφερότης. Vide in Μαλακοκοπία.

ΤΡΩΑΥΝΗ κερμάκ, ὕσωπον κυνὸς ὁ πλυνοῦσιν τὰ ἱμάτια. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΩΓΑΛΙΑ. Vita MS. sancti Symeonis propter Christum Sali: τουτέστι τὰ φάβατα, καὶ τὴν φακὴν καὶ τὰ τρωγάλλια.

ΤΡΩΓΑΝΙΖΕΙΝ, *Crepare*, *Crepitare*, *Crepare dentibus*, ἐπιψοφεῖν, ἀποκροτεῖν.

ΤΡΩΓΑΙΤΗΣ, *Passer*. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: στρουθὸς δὲ κυρίως ὁ λεγόμενος τρωγλίτης. Similia habet Eustathius ad Iliad. β΄ διαζωγραφεῖ τὸν στρουθόν· ἔοικεν αὐτὴ εἶναι ὁ λεγόμενος ἰδιωτικώτερον τρωγλίτης.

Τρωγλῖται, & τρωγλοδύται dicti Eunomiani & Aëtiani hæretici, ὡς ἐν οἰκίαις λανθανούσαις τὰς συνόδους ποιούμενοι, inquit, Theodoritus lib. 4. Hæreticar. fabul.

ΤΡΩΓΟΠΩΓΩΝ, in Glossis Botanicis Colbert. MSS. τὸ λάδανον. *Ladanum.*

ΤΡΩΚΤΑ καὶ ποτὰ, *Edulia & Potus* offerri solita in Festis Sanctorum & in exequiis mortuorum, apud Græcos Balsamon in Respons. τὰ δὲ τρωκτὰ καὶ ποτὰ συνήθως ἐν μνήμαις ἁγίων, καὶ ὑπὲρ μνημοσύνων κατοιχομένων εἰσκομιζόμενα τῷ ναῷ, καὶ τὰ ὑπὲρ ψυχικῶν διαδόσεων τῆς ἐκκλησίαις παρά τινων προσφερόμενα, τοῖς Ἐπισκόποις δίδοσθαι κεκανόνισται.

ΤΡΩΚΤΟΣ. Mauricius lib. 12. Strateg. p. 178. τὰ πλεῖστα δὲ τῶν ἀλόγων, καὶ τὴν περιττὴν ἀποσκευὴν ἐν τοῖς ἰδίοις καταλιμπάνειν ἐν ἀσφαλεστέρῳ τόπῳ, μετὰ μετρίας παραφυλακῆς καὶ ἄρχοντος· τοὺς δὲ δρόμωνας καταστῆσαι ἐν τοῖς τρωκτοῖς τοῖς ἀναγκαίοις. Schefferus legendum opinatur τρακτοῖς, ut sit à Latino *tractus*, id est χώρα, quod vix putem.

ΤΡΩΝΝΕΙΝ, *Vulnerare*. Glossæ Græcobarb. ἄτρωτος, ὁποῦ δὲν τρώννεται, ἢ πληγώνεται.

ΤΡΩΞΙΜΑ, *Acetaria*, in Glossis Lat. Gr. μαρούλιον, seu *Lactuca*, in Glossis Botanicis. Glossæ aliæ: Τρώξιμα, λάχανον, *Acetaria*. Glossæ S. Benedicti: *Escaria*, Τρώξιμα. Geoponica ex Didymo: Σέρεις, τουτέστι τρώξιμα ἐν ὄξει βαπτόμενα καὶ ἐσθιόμενα, στομάχῳ κατάλληλα.

ΤΥΒΙΟΝ. Vide in Τυβίον.

ΤΥΒΟΥΣ, Ægyptiis, *Stratiotes*, apud Interpol. Dioscorid. c. 684.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 70. καὶ τύμβολοι Ἑλλήνων καὶ Ἀρειανῶν ὑπῆρχον ἐν τῷ πάτῳ. Ita perperam legi in aliquot MSS. observat Lambecius, seu potius Holstenius, ubi meliores præferunt, καὶ τύμβοι δὲ πολλοὶ. &c. Unde Meursius *Tumulum* vocem τύβολος expressisse putavit.

ΤΥΜΒΟΡΑ. Jatrosophium MS. ex Cod. Reg.

φλεβοτομούμενοι μερῶν μὲ τετράτεσσαρα ἐκ τῶν ὠτίων ἐξ αὐτῆς λογίας, τελέσιν ὕδωρ τυμβορά διὰ τὴν πρόσχυσιν τῶν ὀφθαλμῶν.

ΤΥΜΠΑΝΟΝ, *Fustis*, Suidæ, Damascio in Vita Isidori apud Phot. p. 1060. unde τυμπανίζειν & ἀποτυμπανίζειν, *fustibus cædere*, apud S. Paulum, de quibus vocibus vide Scaliger. ad fragm. veterum Græc. post libros de emendat. temp. pag. 15. & Suicerum.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ, *Pilei mulierum Constantinopolitanarum, in formam tympani*, cujusmodi videre est in Theodoræ Michaelis Palæologi Imp. & Helenæ Manuelis Palæologi Imp. uxorum figuris, quas delineavimus in familiis Augustis Byzantinis, in syntagmate de inferioris ævi Impp. nomismatibus, & in Tabella VI. ex his quæ initio hujusce operis delineantur. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 3. προεκάθητο λαμπρῶς διεσκευασμένη λίθοις τε καὶ μαργάροις τὸ τυμπάνιον ἀναδεῖσα. Idem de Reb. gest. post excidium Urbis num. 5. τὰ δὲ γυναικεῖα, καὶ τὰ τῶν ὅλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἐπικράτεια καθέματα, τοῖς ἵπποις περιέθεσαν. Strabo quoque lib. 3. ait mulieres Hispanas, τυμπάνιον περιχεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερές, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον.

Τυμπάνιον. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. ἄλλοι δὲ μετὰ ξιφῶν καὶ κοντaρίων, ἕτεροι δὲ ἐξ αὐτῶν εὐπορῆσαι, ἀλλὰ τὰς ταύλας ὅπου ἔτρωγαν, καὶ τὰ τυμπάνια τῶν βουτζίων ἔδησαν με σχοινία, καὶ ἐβάσταζαν ἀντὶ σκουταρίων. *Asseres quibus compinguntur dolia.*

ΤΥΜΠΑΝΙΤΑΙ dicuntur Græcis recentioribus qui in excommunicatione mortem obierunt, & quorum cadavera post obitum ad *tympani morem Turgentia*, nigra, deformia apparent, eaque incorrupta, & quæ tum resolvuntur, postquam excommunicationis & interdicti à Sacerdote data est absolutio. Vide Christoph. Angelum de Hodierno Græc. statu cap. 25. Goarum ad Euchologium pag. 688. 689. & Allatium de Opinationibus Græcor. Portius: *Tympanites*, ὅταν ἡ κοιλία εἶναι ἔτζι φουσκωμένη, καὶ κορδισμένη, ὁποῦ σημαίνει σὰν ἕνα τυμπί. Gregorius Protosyncellus Patr. Constantinopol. pag. 432. εἰ γὰρ ἁπλῶς ἀφορισμὸν ἐπισκόπου δεξάμενός τις, τυμπανιαῖος ὁρᾶται, ὡς καὶ νῦν ἔδειμεν, καὶ τῇ συγχωρήσει τοῦ Ἀρχιερέως διαλύεται. Malaxus in Hist. Patr. pag. 133. ἡ γῆς δὲν λύει τὸ κορμὶ ἐκείνου τοῦ ἀφορισμένου, ἀμὴ μένουν ὡσὰν τύμπανα. Et pag. 151. de excommunicato: καὶ εὑρέθη μετὰ καιρὸν αὐτοῦ κορμὴ μαῦρον καὶ τυμπανιαῖον. Ita pag. 165.

ΤΥΠΑΡΙΟΝ, *Figura seu τύπος in Moneta*, ἀρχέτυπον σφραγιστήριον. Glossæ Basilic. Μονίτα, τὸ τυπάριον νομίσματος. Sic leg. pro μονίτατος. Cod. Reg. MS. 618. f. 283. περὶ τοῦ ποιῆσαι φόρμας. Deinde: ποίησον χύμαι ἐκ τὰ μέταλλα, ἢ ἀλκίμην, καὶ χύσον αὐτὰ εἰς τυπάρια, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 475. Vide Gloss. med. Lat. in *Typarium*.

ΤΥΠΟΙ, *Decreta, Constitutiones Principum, Forma, Decreta de fide*. Concil. Calchedonense act. 13. μήτε τοὺς τῆς εὐσεβείας ὑμῶν ἐντρεπόμενος, συγχέειν καὶ καταρράσσειν ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ παρὰ τοὺς κρατήσαντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ βασιλικοὺς τε καὶ κανονικοὺς τύπους. Balsamon ad Synod. Trull. Can. 38. δέον γάρ ἐστιν ἀκολουθεῖν τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις, ἤτοι τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι. Cedrenus in Zenone: τοῦτον ὁ Βασιλίσκος μετὰ τύπου εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐξέπεμψε. Θεῖοι τύποι, θεῖαι κελεύσεις, in Nov. 113. 152. Justiniani. τύποι πραγματικοί. Vide Πραγματικόν. Adde Theophan. an. 2. Zenonis, &c.

Τυποῦν, *Decernere*. Nicetas in Man. lib. 3. num. 1. γράμμα ἐρυθροσήμαντον — τυποῦν αὐτοῖς ἀργύρεα ἐτήσια κέρματα. Ubi Cod. al. τάττον.

Τυπώνειν, *Formare, Effingere*. Glossæ Græcobarb. τυπώνει καὶ εἰκονίζει τὴν δόξαν.

Τετυπωμένη, *Formata*. Codex Canon. Eccl. Afric. c. 23. ubi vetatur Episcopus trans mare proficisci, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ Πρωτεύοντος κατ' ἐξαίρετον λάβῃ τὴν, ἥτις λέγεται ἀπολυτική, τετυπωμένην, ἤτοι παράθεσιν. Adde Can. 73. & Gloss. med. Lat. in *Forma*, & in *Typus*.

Τυπικὸν, *Edictum, Præceptio*. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. ὅτι τὸ τυπικὸν αὐτοῦ (Regis Bulgarorum) βασιλεὺς παρεβλέψατο. Ubi Cod. Barbarogr. διάταξιν præfert. Τυπικὸν χρυσόβουλλον, & τυπικὸν, nudè in Novella 1. Alexij Comneni de Canonico, &c.

ΤΥΠΙΚΟΝ, Liber Græcorum Ecclesiasticus, in quo, ait Allatius, à primo die anni singulis diebus, quid inter missarum solemnia, quid ad vesperas, quid ad Horas, quid ad Matutinum, quid denique ad reliqua divina officia, sive dies illi feriales sint, sive festi, recitandum, quid psallendum aut legendum sit, quibus diebus jejunandum, quibus & quomodo solvendum jejunium, verbis clarissimis ac facillima methodo præscribitur, variisque est distinctum pro materiæ varietate capitibus. *Ordinarium* ejusmodi librum Ecclesia Latina vocat: qui scilicet *ordinem recitandi officij* complectitur, sic dictus porrò, quod sit τύπος, seu forma ac norma officii recitandi, & Ecclesiasticarum cerimoniarum. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Constantino & Irene: τῇ δὲ δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πάσχα, ἀπελθοῦσα ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τῇ κατὰ τύπον γινομένῃ προελεύσει εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, &c. Habebant autem Ecclesiæ ferè omnes sua τυπικά, quomodo apud nos suos *Ordinarios*. Sed præsertim obtinuit illud quod S. Sabæ nomen præfert, & quod S. Saba Monachis suis Hierosolymis præscripsit à SS. Euthymio & Theoctisto acceptum, à Sophronio Patr. Constantinopol. & Joanne Damasceno restitutum ac renovatum, cum illud scilicet barbarorum incursione excidisset, ut auctor est Symeon Thessalonicensis in Dial. contra hæreses, & in Responsis ad Quæstiones Gabrielis Pentapolitani Metropolitæ, à quo etiam ἱεροσολυμιτικὸν τυπικὸν interdum appellatur: ut & à Theodoro Balsamone in Epist. de jejuniis num. 5. Ita porrò inscribitur: τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καὶ ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα τοῦ ἡγιασμένου. Ἐκκλησιαστικὸς κανὼν dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Theodosij Archimandritæ.

Varia denique pro varietate Ecclesiarum & quandoque in eadem Ecclesia, fuisse Typica, docemur ex ipso Typico S. Sabæ: ταῦτα πάντα πατέρες καὶ ἀδελφοὶ οὐχ ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχεν, ἐτίθησαν παρ' ἡμῖν, ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ἀλλὰ διαφόροις ἐντυχόντες τυπικοῖς τὴν πραγματείαν τοῦ λόγου. Nicon in Pandecte MS. Serm. 57. τοῦτο δὲ ἕτερον λογισμὸν ἡμῖν ἐντίθησι πάλιν· καὶ γὰρ τῶν Ἱεροσολύμων μὲν τὸ τυπικὸν ἡμέρας ὀκτὼ ἑορτάζει· τῶν δὲ Στουδίων τέσσαρας, τῆς δὲ μεγάλης ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἤτοι τοῦ Πατριάρχου ὁ τύπος μίαν ἡμέραν ἑορτάζει. Apud Scylitzem pag. 635. τυπικαὶ προσελεύσεις, quæ in typicis præscribuntur. Ejusmodi fuere τυπικὸν τῆς Λαύρας, apud Joannem Euchaitorum Metropolitam pag. 37. & aliquot alia quæ in Bibliotheca Barberina asservari num. 75. & 76. observat Allatius. In indice MS. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis laudatur τυπικὸν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. Scribit Pachymeres lib. 12. Athanasium Patr. Constantinop. sub Andronico seniore Palæologo τὰ μονῶν τυπικὰ immutasse. τυπικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας meminit Symeon Thessalonicensis Respon so 57. Meminit etiam ibidem τυπικοῦ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ, quod non aliud est à Typico S. Sabæ, ut diximus: ut Balsamon loco laudato, Studiani. Ejusmodi est etiam Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης, Constantinopoli

stantinopoli ab Irene Ducena Alexii Comneni Imp. conjuge exstructi, quod asservatur in Bibliotheca Regia: quod non modo Officij Ecclesiastici ordinem, sed etiam Regulas monasticas sanctimonialium continet. Agit pariter de Fundatorum Typicis Balsamon ad Canon. 1. Concil. Constantinopol. sub Photio ἠρώθησεν ἔν τις, πῶς περὶ τὴν τούτου (Ἐπισκόπου) περίληψιν οἱ τῶν μοναστηρίων δομήτορες τυπικά τε ἐκτίθεασι, καὶ οὐ μόνον ἡγουμένους, ἀλλὰ καὶ ἐφόρους ἐν αὐτοῖς καθιστῶσι, καὶ ἔστιν ὅτε ἀπολύουσι σὺν ἑτέροις ἀκανονίστως τισι, καὶ τὸ μὴ ἔχειν πάροδον ἐν αὐτῇ τὸν κατὰ χώραν Ἐπίσκοπον. De iisdem præterea agit ad Nomocanonem Photii tit. 2. cap. 1. Atque ea.

Τυπικὰ, κτητορικὰ proprio nomine appellabantur, ut quæ à Monasteriorum conditoribus & institutoribus fuerant exarata. Scholion in sect. 2. tit. 6. sacrorum Canonum Constantini Harmenopuli, & Balsamon in Responso 53. εἰ δὲ τις καὶ πλέον τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς τούτων, ἢ ἀπὸ κτητορικοῦ τυπικοῦ συνωθούμενος νηστεύσει, οὐ καταισχυνθήσεται. Idem ad interrogationes Monachorum, &c. Interrog. 3. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κτητορικῶν τυπικῶν συνωθούμενοι μοναχοὶ, νηστεύειν ἐπὶ πλέον, —— καὶ ἄκοντες ἀναγκασθήσονται τοῖς κτητορικοῖς αὐτῶν τυπικοῖς ἀκολουθεῖν, ὅτι τοῦτο κανονικὸν καὶ σωτηριῶδές ἐστιν, &c. Titulus Typici quod in Barberina Bibliotheca asservatur: Τυπικὸν σὺν Θεῷ τοῦ ὅλου χρόνου ἔχον τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἁπασῶν τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶν ἐπισήμων ἁγίων, καὶ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων πατέρων τοῦτε ἁγίου Σάββα, καὶ τοῦ Στουδίτου, καὶ τὸ πλεῖστον Ἁγίου ὄρους· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς παραδόσεως τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ κτήτορος τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Κασούλων. Typici κτητορικοῦ meminit etiam Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Τὸ τυπικὸν τοῦ κτήτορος βλέπω ἠμελημένον.

Rursum:

Τὸ τυπικὸν τοῦ κτήτορος ἰσχύουσιν ἀνύσαι.

Infrà:

Τὸ τυπικὸν φυλάσσοντες, καὶ νόμους τῶν πατέρων.

Τυπικὰ præterea dicuntur versuum ex Psalmis hinc inde congestorum, & ad solemnitatis arcana exponenda aptiorum eclogæ: quæ quidem in Festis Christo & B. Mariæ dicatis, quæ Δεσποτικὰ vocant, recitantur, variè pro solemnitatum diversitate concinnata, cum aliis diebus Dominicis non dicantur; sed loco eorum Psalmus, qui Græcis Ἄμωμος nuncupatur. Ejusmodi porro Typicorum duo sunt genera, alterum quod in precibus dum Vigiliæ, quod eam noctem insomnes traducant, recitari aut cani solet, in festis scilicet Dominicis quæ sola vigilias habent. Alterum Typicorum genus est, quod inter Missarum solemnia diebus etsi non omnibus dicuntur, eaque sunt πρῶτα & δεύτερα, quæ non alia sunt à Psalmo 102. qui πρῶτα, & 145. qui δεύτερα dicuntur. Quandò vero ea dicuntur, docet Typicon S. Sabæ: ἰστέον ὡς ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς, ἕως τῶν Ἁγίων πάντων Ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ οὐ τυπικά. ὁμοίως καὶ τῷ δωδεκαημέρῳ, τῇ Δεσποτικαῖν ἑορτῇ, καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἃς ἑορτάζομεν, τὰ Ἀντίφωνα ψάλλομεν· τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τοῦ χρόνου ψάλλομεν τυπικά. De iis Typicis agit etiam Liturgia S. Basilii: μετὰ τὰ εἰρηνικὰ, ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, εἰ ἔστι κυριακὴ, &c. Vita S. Lucæ Junioris pag. 985. καὶ θυμίαμα καύσας, τοὺς τῶν τυπικῶν ψαλμοὺς, ἢ τὸ τρισάγιον ἐπάδων μετὰ τοῦ συμβόλου πίστεως. Vide Goarum ad Euchologium pag. 124. 186.

ΤΥΠΟΣ. Stephanus Alexandrinus Philosophus in Apotelesmatis MSS. ἀνὴρ διμοιραῖος, τυπὸς, λασιόθριξ, &c.

ΤΥΡΑΓΝΙΖΕΙΝ, pro Τυραννίζειν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Ἐκείνους που ἀπέθαναν, πολλὰ τυράγνισέ τους.

Utitur non semel.

Τυραγνισμὸς, *Tyrannis*. Idem Anonymus lib. 10.

Νὰ σέβω εἰς τυραγνισμὸν γιατὶν γλυκύτατέ μου.

Et lib. 4.

Παρηναζῶ τέτιαν ζωὴν πολλὰ τυραγνισμένη.

Τυραγνία, eâdem notione. Idem Anonymus lib. 1.

Φόβον μόνον καὶ κόλασι καὶ τυραγνία μεγάλη,
Θησεὺς ἔχει ἐπ' αὐτὴν, λέγω τὴν κορασίδες.

ΤΥΡΕΥΕΙΝ, pro *Moliri*, *struere*, usurpari observat Eustathius ad Iliad. λ. Concilium Calched. Can. 18. ἢ φρατριάζοντας, ἢ κατασκευὰς τυρεύοντας ἐπισκόποις. Ubi Balsamon: καὶ τινὰ μηχανώμενοι, τοῦτο γὰρ τὸ τυρεύοντες, ἀντὶ τοῦ σκληρὰ καὶ πονηρὰ κατασκευάζοντες, κατὰ τὸ, καὶ ἐτυρώθη ἡ καρδία αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ, ἐσκληρύνθη. Constantinus Manasses pag. 91.

Τυρεύει τὴν ἐπιβουλὴν, φεῦ· κατὰ τοῦ φιλτάτου.

ΤΥΡΗ, Τυρίτζη, *Caseus*, Τυρὸς. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Αὐγὰ καὶ δεκατέσσαρα καὶ Κρητικὸν τυρίτζην.

Supra, Creticum caseum etiam commendat:

Καὶ τὸ τυρὴν τὸ Κρητικὸν να γδάρη τὸ λεμόν σου.

Commendat etiam Blachicum. Vide Ἀθότυρον.

ΤΥΡΙΝΗ. Vide in Τυροφάγος.

ΤΥΡΟΒΟΛΟΝ, *Fiscella*, *Calathus vimineus*. Glossæ MSS. ad Aristophanis Ranas: ταλαροῖς, τυροβόλοις. Apud Scholiastem Theocriti Idill. 11. v. 37. τυροβόλλιον scribitur. Ταρσοὶ, τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. Vide Τυροπήκτης.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ, *Serum lactis*. Moschopulus: ὀῤῥὸς, τὸ κοινῶς καλούμενον τυρόγαλον.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ, *Hebdomada quæ subsequitur Dominicam τῆς ἀποκρέω*, sic appellata à Dominica quæ hanc perinde excipit, cui *Tyrophago*, à casei esu nomen est, ut τυροφάγος nominetur: quæ quidem Hebdomada Latinis *Quinquagesima* appellatur, qua scilicet Græci caseo ac ovis, quando jam præterita Dominica carnibus vescendis finem imponunt, vescuntur. Symeon Thessalonicensis in Responso 57. scribit, etsi in Magna Quadragesima cum προηγιασμένοις sacra Liturgia celebratur, exceptis Sabbato & Dominica, in ea tamen Hebdomade quæ τυροφάγου appellatur, Feria quarta & sexta, τελείαν λειτουργίαν confici: hancque rationem addit, ἐπεὶ καὶ ἡ τυροφάγος ἑβδομὰς διὰ τοῦτο νενομοθέτηται εἰς προκάθαρσιν ἡμῶν, καὶ πρὸς τὴν εἰς ἁγίαν νηστείαν ἑτοιμασίαν· ἵνα προκαθαρθέντες τῇ νηστείᾳ προσέλθωμεν, καὶ ἀπὸ βρωμάτων λιπαρῶν τῶν καὶ σαρκωδῶν πρὸς ὀλίγον ἐγκρατευόμενοι, τῆς νηστείας ἀψώμεθα καθαροὶ τῆς καθαρωτάτης, καὶ ἅγιοι τῆς ἁγνῆς· διὸ καὶ πρότερον μὲν οἱ πατέρες τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρουσιν ἑβδομάσιν εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος τὰ περὶ τῆς νηστείας κηρύττοντες τοῖς εὐαγγελικοῖς τοῦ σωτῆρος ῥήμασι πρὸς μετάνοιαν καὶ τὴν κάθαρσιν ἡμᾶς ἐκκαλούμενοι. Laudat Lambecius lib. 8. Bibl. Cæsar. pag. 451. excerptum ἐκ τῶν ὅρων τοῦ ὁσίου πατρὸς Θεοδώρου καὶ ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς Τυροφάγου· Ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυροῦ, ἀναθέματι καθυποβάλλονται. Hebdomadam τῆς τυροφάγου institutam ab Heraclio Imp. nescio an verè, prodit Synaxarium in Triodio: περὶ μὲν τοι τῆς τυροφάγου φασί τινες τὸν βασιλέα Ἡράκλειον ταύτην ἐντάξαι, κρεοφάγιον οὖσαν τὸ πρότερον. Κατὰ Χοσρόου γὰρ καὶ Περσῶν ἐπὶ ἕξ ἔτεσιν ἐκστρατεύσας, ηὔξατο τῷ Θεῷ, εἰ κατ' ἐκείνων ἰσχύσει, ταύτην μεταμεῖψαι, καὶ μεταξὺ νηστείας καὶ τρυφῆς καταστῆσαι, ὃ καὶ ἐποίησεν· ἐγὼ δὲ οἶμαι καὶ τούτου συμβάντος ἴσως, τοῖς ἁγίοις ἐπινοηθῆναι καὶ ταύτην πατράσι διὰ προκάθαρσίν τινα, ὡς ἂν μὴ ἐκ κρεῶν καὶ ἀδδηφαγίας αὐτίκα εἰς ἀσιτίαν ἀγόμενοι δυσχεραίνωμεν. Idem Triodium, ex Nicephori

Patr. Constantinopol. Canone: δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῇ δ'. καὶ τῇ ς'. τῆς τυροφάγου καὶ μετὰ τὴν τῆς προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠά, ὅπως ἂν ἀθρεθῶσιν. ἀνατρέπεται γὰρ οὗτος ὁ κανὼν τὸ δόγμα τῶν Ἰακωβιτῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν. Κυριακὴ τῆς τυροφάγου, apud Theophanem an. 5. Leonis Chazari. Anna Comn. lib. 8. Alexiad. pag. 221. κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγου. Adde pag. 224. Pachymeres lib. 11. cap. 3. τὰ γὰρ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐφειστήκει εἰσόδια, καὶ τυροφαγίας ἦσαν ἡμέραι. Vide præterea Nomocanonem Cotelerianum num. 288. 299.

Τυρινὴ, eâdem Dominica & Hebdomada, quæ τυροφάγος. Michael Cerularius Patr. Constantinopol. in Epist. ad Petrum Anthiochenum num. 12. καὶ τὸ κατὰ τὴν ἁγίαν νηστειῶν ἑβδομάδα, καὶ τὴν ἀπὸ τὴν πρώτην τὴν ἁγίαν νηστειῶν ἑβδομάδα, καὶ τὴν ἀποκρεῶν ἐν ταύτῃ, καὶ τὴν τυρινὴν ἐκτελεῖν. Isaac Catholicus in invectiva 2. in Armenios: ὅτι τὴν τυρινὴν, ἣν παρέλαβεν ἡ τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησία, — καταφρονοῦσι. Τὸ σάββατον τῆς τυρινῆς, apud Annam Comnenam lib. 2 Alexiad. pag. 51. ἑβδομὰς τῆς τορινῆς, in Triodio. Pachymeres lib. 7. cap. 28. ἡμέρα μὲν ἦν τῆς τυρινῆς κυριώνυμος τοτ' ἐφίσαλο. Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu cap. 11. ἡ ὀγδόη Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάσχα καλεῖται τυρινὴ, διὰ τὸ ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠά, πᾶν ἄλειμμα, καὶ χαίρειν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖσιν τῇ ἡμέρᾳ τῆς στελλώκ ἄρχονται νηστεύειν. Adde Nomocanon. Cotelerianum num. 417. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1391. &c.

Τυροαπόθεσις, septimana qua Græci à caseo abstinere incipiunt, quæ est post Dominicam τῆς τυροφάγου. Laudatur à Lambecio lib. 5. Commentar. de Bibl. Cæsarea Clementis ἀπόδειξις de Paschate, hoc initio: γίνωσκε εἶναι τὴν ἀρχὴν τῆς τεσσαρακοστῆς ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς τυροαποθέσεως, ἕως τῆς παρασκευῆς τῶν Βαΐων, &c.

Ἀπολύρωσις, eâdem notione. Extat Damasceni Studitæ Homil. 16. dicta τῇ κυριακῇ ἑσπέρας τῆς ἀποτυρώσεως.

ΤΥΡΟΨΥΚΤΗΣ. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: ταρσὸς, ἐπὶ χειρὸς λαμβάνεται· λέγεται καὶ ὁ τυροψύκτης. Vide Τυροβόλιον.

ΤΥΡΡΙΔΙΟΝ, *Turricula.* Vetus inscriptio Messanæ apud Gruterum 213. ΑΧΡΙ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΡΕΙΝΑ ΤΑΝ ΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΤΥΡΡΙΔΙΟΥ. &c.

ΤΥΡΧΗ, *Furca*, in Gloss. Gr. Lat. Puto legendum φύρκη. Vide φύρκα.

ΤΥΡΩΝ. Vide in Τίρων.

ΤΥΦΑ. Vide in Τύφα.

ΤΥΦΛΑΡΑ, *Cecitas.* Glossæ Græcobarb. σρέψιμον τῶν ὀμματίων, τυφλάραι, σραβάραι. Τυφλάγρα, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 290.

ΤΥΦΛΟΚΩΜΕΙΟΝ, in Miraculis S. Anastasij Persæ Mart. c. 12. *Hospitium cæcorum.*

ΤΥΦΛΟΠΑΝΙΑΖΕΙΝ, *Colaphum impingere.* Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. κολαφίζειν, πυγμῇ παίειν, τύπτειν, ἀποκωλύειν τὸ φῶς, ἢ τὸ τυφλοπανιάζειν. Vox formata videtur ex Τυφλοπάνιον, id est, Pannus qui cœci oculis aptatur, ut alapa præstet quod τυφλοπάνιον.

ΤΥΦΛΩΝΕΙΝ, pro τυφλοῦν, *Excæcare.* Glossæ Græcobarb. σχίζει, σπαράσσει, ἢ ὅπως τυφλώνει. Theophanes an. 27. Copronymi: τυφλώνων, ῥινοκοπῶν, μαστίζων, ξαίνων, &c.

ΤΥΦΟΝΙΟΝ, Zoroastri, *Hyoscyamus*, apud Apuleium cap. 4. *Draconteа*, c. 14.

ΤΥΧΗ, *Status.* Περὶ τῆς τύχης ζήτησις, *Quæstio de statu*, in Basilicis.

ΤΥΧΟΔΑΙΜΩΝ. Nonus de Curat. morb. cap. 274. πρὸς λίθους λαβὼν τυχοδαίμονα, καὶ καρκίνους ποταμίους καῦσον ἐν χύτρᾳ.

ΤΩΘΟΣ, pro τωθασμός. Vita S. Bartholomæi Junioris Cryptoferratensis: οὐ γὰρ παιδείας τὴν σχολάζων καὶ ἀθύρμασιν, οὐδὲ τώθοις, καὶ δρόμοις, καὶ ἅλμασιν, οἷς ἡ τὰ πολλὰ ἡ νεότης φιλεῖ τέρπεσθαι, &c.

ΤΩΡΑ. Vide Τόρα.

ΤΩΣ, pro τοὺς, seu αὐτοὺς, Idiotismus Thessalorum hodiernorum. Verbi gratiâ apud Georgium Contarem in Hist. Athenarum lib. 3. ἐνίκησαν μὲ τὴν μεγάλην τως φρόνεσιν καὶ μεγαλοψυχίαν τοὺς πλέον δυνατοὺς αὐτοκράτορας ἢ ἀκόμη καὶ δημοκρατείας. Sic apud hunc scriptorem passim, ubi alij τοὺς scriberent.

ΤΩΤΟΙ, pro τοίνυν, *Igitur.* Nicetas in Man. lib. 6. num. 1. τῶτοι καὶ ἀλλήλοις ἀντενεκάλουν τι καὶ προσέπιπτον. Ubi Cod. barbar. Gr. τοίνυν.

Υ.

ΥΑΙΝΟΨΟΛΟΝ, *Ocimastrum*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 610.

ΥΑΛΗ, *Vas vitreum colli angustioris*, nostris inde *Fiole.* Interpolator Dioscoridis lib. 1. Parabil. cap. 170. πύρετρον καὶ γαλαγγὰν ἀνὰ Lγ, τρίψας, ἔνωσον μετὰ ζαμβακος, Γο. γ, βαλὼν αὐτὸ εἰς ὑαλὴν, καὶ κρέμασον εἰς ἥλιον ἡμέρας λ. &c.

Ὑάλιον, *Speculum.* Damascenus Studita Homil. 25. ἐκύταζα εἰς τὸ ὑάλιον τὸ πρόσωπόν μου, &c. Vide Ὑέλιον.

ΥΒΡΙΣΣΙΑ, *Injuria*, ὕβρις, in Corona pretiosa.

ΥΓΕΙΑ, Ædes sic dicta Alexandriæ. Vide in Γασις.

ΥΓΡΑ, vox incertæ notionis Fuchsio, apud Myrepsum de Antidotis cap. 403.

ΥΓΡΟΠΙΣΣΗΝ, Ὑγροπίσσιον, *Pix liquida.* Anonymus MS. περὶ ἀντωνομιῶν βοτανῶν ἰατρικῶν. Κεφαλῶν, τὸ ὑγροπίσσιν. Infrà: Σισάγρα, τὸ ὑγροπίσσην. Scholiastes Nicandri ad Alexipharm. ἂν ἡ μὲν ὀσμὴ ὁμοία ἐστὶ πίσσῃ χυτῇ, τῷ ὑγροπίσσῳ· ἡ δὲ γεῦσις, κεδρίσι. Demetrius Constantinopol. lib. 2. Hieracosoph. cap. 8. ὑγρόπισσον καθαρὸν μετὰ μέλιτος αὐτοῦ δώσεις πιεῖν ὀφὰς τρεῖς. Cap. 11. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸν ἱέρακα ἀντλήσεις, ἢ ἀπὸ ὑγροπισσίου ἀλείψας. Alibi: ὑγρόπισσιν scribitur.

ΥΓΡΟΣΑΙΤΗΣ. Vide in Σαΐτης.

ΥΔΑΤΟΣΤΑΤΟΣ. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ μὴ ἔχων τι εἰσπράξασθαι, εὑρίσκον πηλὸν ὑδόστατον ἐπὶ τῆς λεωφόρου, ὡς ἀπὸ ὑετοῦ γεγονότα, &c. Vide Ὑδροσάσιον.

ΥΔΡΑΓΩΓΙΟΝ, *Ius aquæ rivo ducendæ*, apud Harmenopulum lib. 2. tit. 4. §. 122. 125. Glossæ Lat. Gr. *Aquarium*, ὑδραγώγιον.

ΥΔΡΑΓΩΓΟΣ, *Laureola mas*, Δαφνοειδὴς, apud Interpol. Dioscor. cap. 731. & Apul. c. 27.

ΥΔΡΑΣΤΙΝΑ, *Cannabis*, apud Interpol. Dioscor. cap. 571.

ΥΔΡΕΓΟΝ,

ΥʹΔΡΕΙ͂ΟΝ, *Aquarum receptaculum*, apud Theophanem an. 36. Justiniani: propriè, *Nymphæum*, ut docuimus in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Nymphæis. Chron. MS. Simeonis Logothetæ in Leone Isauro, ubi de Crumo Bulgarorum Rege, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τοῦ ἱππικοῦ σὺν ἄρκῳ καὶ τῷ δράκοντι τοῦ ὑδρείου, καὶ μαρμάροις ἐπιλέκτοις ἐν ἁμάξαις, ὑπέστρεψε. Ubi apud eundem Theophanem perperam editum ὑδρίου, quam vocem non videtur intellexisse interpres.

ΥʹΔΡΟΜΙΚΤΑΙ͂, *Caupones qui aquam vino miscent*, apud Joannem Jejunatorem serm. de Confess. & pœnitent. pag. 93. ubi Anonymi Pœnitentialis, apud Morinum: ἔβαλες ὕδωρ εἰς οἶνον, καὶ ἐπώλησας;

ΥʹΔΡΟΜΥʹΛΗ, *Aqua mulina*, in Gloss. Gr. Lat. seu *Aquimola*: ὑδρομύλιον, in Basilicis lib. 58. tit. 19. cap. 10. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. de Constantino M. εἰργάζετο δὲ ὑδρομύλους καὶ λοῦτρα μέχρι τὸ τέως μὴ γνωριζόμενα. Vide Gloss. med. Lat. in *Aquimola*.

ΥʹΔΡΟΜΥʹΣΤΗΣ. Habetur Epistola Synesij 121. inscripta Ἀναστασίῳ Ὑδρομύστῃ. Meursius eum censet qui aquæ lustrali in vestibulo Templi præfectus, ineuntes exeuntesque aspergebat: quasi vero is obtinuerit unquam ritus, qui nusquam legitur. Sed indulgendum Heterodoxo, cui mores nostri Ecclesiastici minimè noti fuere. Alii legunt Ὑδροκομιστῇ.

ΥʹΔΡΟΠΑΡΑΣΤΑ΄ΤΑΙ, *Aquarij*, Hæretici qui & Ἀκουαρίοι, voce hybride, ex Latina, *Aqua*, & φέρειν Gr. qui scilicet aquam offerebant in sacrificio: οἱ ἀντὶ οἴνου μόνῳ τῷ ὕδατι ἐν τῇ οἰκείᾳ θυσίᾳ κέχρηνται, ut est in Synodo Trullana can. 32. Agunt de iis Synod. VI. act. 11. Theodoritus serm. 1. de Hæretic. S. Basilius in Epist. 1. ad Amphilochium can. 1. Timotheus Presbyter, S. Augustinus hæresi 64. ubi Danæus: Aristenus, Balsamon & Zonaras ad Canon. 32. Concil. Trull. Matthæus Blastares pag. 8. & 152. &c.

ΥʹΔΡΟΠΙ΄ΠΕΡΟΝ, *Persicaria*, herba, juxta quosdam, licet contra sentiat Ruellius lib. 2. de Natura Stirpium cap. 92. Agapius in Geoponico c. 144. ἔπαρε ἕνα χόρτον ὁποῦ τὸ λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ Περσικάρια, καὶ ἡμεῖς Ὑδροπίπερον.

ΥʹΔΡΟΣΑ΄ΤΟΝ, Ὑδροροσάτον, *Aqua rosacea*. Joannes Jatrosophista MS. cap. 143. πότιζε δὲ τοὺς τοιούτους, ὑδροσάτον, τὸ λεγόμενον ζουλάπιν μετὰ ὕδατος ψυχροῦ. Occurrit passim apud Alexandrum Trallianum, Nonum, Symeonem Sethi, & alios medicos.

Δροσάτον, contractè, vox Nicolao Myrepso peculiaris, inquit Fuchsius ad eundem, sect. de Antidotis cap. 12. 97. & sect. 8. quæ est περὶ δροσάτων, pro *serapio*, seu uti hodie loquimur, *sirupo*. Utitur etiam Demetrius Constantinopolit. Hieracosophij lib. 1. cap. 87. apud quem interdum ὑδροσάτον, & ὑδροροσάτον scribitur, *Aqua rosacea*: item Orneosophium pag. 186. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Ὁ μὲν τὸ σακχαρόθερμον, ἄλλος δὲ τὸ δροσάτον.

ΥʹΔΡΟΣΤΑ΄ΣΙΟΝ, *Stagnum*, *Lacum*, in Gloss. Gr. Lat. *Stillicidium*, in Lat. Gr. Glossæ Basilic. ὄρυγμα ὑδροστάσιν καὶ λίμνης διαφέρει. Λίμνη γάρ ἐστιν ἡ διηνεκῶς ἔχουσα ὕδωρ. Ὑδροστάσιον, τὸ πρὸς καιρὸν, καὶ ὡς ἐπίπαν ἐν χειμῶνι συναγόμενον. Ὄρυγμα δὲ, δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον. Suidas: Ὑδροστάσιον, λίμνη μικρά. Παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο εἰς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός. Verba sunt Menandri Protectoris in legat. pag. 109. qui supra λίμνην vocat, quod postea ὑδροστάσιον. Occurrit præterea in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 10. lib. 58. tit. 21. cap. 1.

ΥʹΔΡΟΣΤΑ΄ΤΗΣ, *Tubus*, *canalis*, *quo aqua ad restinguenda incendia ejicitur*. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ εἰσδραμόντες πρὸς τοὺς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἱσταμένους ὑδροστάτας τοῦ ἐμπορισμοῦ, ὥσπερ Σίφωνας καλοῦσιν, καὶ ἐξ ἑνὸς τούτων μεγάλου λαβόμενος, ὅπερ ἀντίον λέγουσιν, ὀργίλως ἀνακλάσας, —— καὶ κατὰ τοῦ μυώνος κρούσας, δίκην κυνὸς παραυτὰ τὸν ἅγιον πεφόνευκεν.

ΥʹΔΩΡ, *Aqua potus ac refectio*, extra prandium, apud Græcos Monachos. Typicum S. Sabæ cap. 10. extr. χρὴ εἰδέναι ὅτι παρελάβομεν, ὅλον τὸν χρόνον, μετὰ τὸ ἀριστῆσαι ἐν τῇ τραπέζῃ, μὴ πίνειν ὕδωρ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἑσπερινοῦ· παρελάβομεν δὲ καὶ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλειν κανόνας παρακλητικοὺς τῆς ἁγίας Θεοτόκου. εἰς δὲ τὴν ϛ'. ἐπιδίδωσιν ὁ κανδηλάπτης ὕδωρ τοῖς ἀδελφοῖς. Cap. 41. διακλυόμεθα δὲ οἱ μεταλαμβάνοντες ὕδωρ, ὡς ἐν τῇ τετάρτῃ, ποιοῦντες οὕτως καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν ἐν τοῖς προηγιασμένοις. Similia ferè occurrunt alibi semel ac iterum. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcorum Statu cap. 34. & supra in Διακλύειν.

Ὕδωρ ζέον. Vide in Ζέον.

Ὕδωρ θεῖον, in Glossis Chymicis MSS. ἀθικτόν ἐστι, ὑδράργυρος πεπηγμένη μετὰ ἁλῶν. Illius confectio describitur in Cod. Reg. 618. fol. 83. Stephanus Chymicus MS. μετὰ οὖν τὸ ὀπτηθῆναι τῷ θείῳ ὑγρῷ, ὃ καλοῦσιν ὕδωρ θεῖον τὸ ἀπολυόμενον ἔλαιον. Alibi: ὑγρὰ δὲ ἐκάλεσεν, ὡς οὕτως αὐτὰ διὰ ὑγρῶν ἀποκαθίσταται, τελέσι διὰ ὕδατος θείου. τί οὖν ἄρα ἐστὶ τὸ θεῖον ὕδωρ τοῦτο, καὶ διὰ τί αὐτὸ θεῖον ἐκάλεσα; μέγα ὄνομα, καὶ ἄξιον τοῦτο ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπά. Mitto cætera nugacis scriptoris. Habetur præterea apud Christianum Chymicum MS. cap. hoc tit. περὶ τοῦ θείου ὕδατος, καὶ πόσα τὰ εἴδη τοῦ χυμικοῦ καὶ θείου ὕδατος, &c. Rursum: Ὕδωρ θεῖον, ἀπὸ ὑδραργύρου, λέγεται δὲ μετρίως καὶ δράκοντος χολή. Mox: Ὕδωρ θεῖον, πεπηγμένον μεταβολὴ ὑδραργύρου ἐστὶ ἡ ἀπὸ... τελέσι ἡ τετρασωμία.

Ὕδωρ πιστῆς οἰκονομίας, cujus confectio describitur in eod. Cod. fol. 289.

Ὕδωρ λευκὸν, ἀρχαῖοι ὄμβριον ὕδωρ ἐκάλεσαν, in eod. Cod. fol. 290.

Ὕδωρ Σκυθικὸν, ἐστὶ ἀρσενικὸν, in iisdem Glossis Chymicis MSS.

Ὕδωρ μολύβδου, καὶ ὕδωρ χαλκοῦ, καὶ ὕδωρ πύρινον, καὶ ὕδωρ ὑάλου, καὶ ὕδωρ ἀργύρου, καὶ ὕδωρ ἀρσενικοῦ, καὶ ὕδωρ ποτάμιον, ἡ νεφέλη ἐστὶν, ibid. Vide in postrema voce.

Ὕδωρ θείου, ἐστὶ θεῖον, ibid.

Ὕδωρ ὑδραργύρου, λευκὴ βαφική ἐστιν ἡ ἀπὸ Θ... γινομένη ἡ νεφέλη, ibid.

Ὕδωρ χαλκοῦ, καὶ νίτρου, καὶ ἀργύρου, καὶ ὕδωρ ποτάμιον, ἐστὶν ὕδωρ θεῖον, τὸ εἰς τὸ λευκὸν σύνθεμα ἀπερχόμενον, ibid.

Ὕδωρ ἁπλοῦν τῶν τριῶν θείων συνθέτων διὰ ἀσβέστου, ibid.

Ὕδωρ τὸ ἀπὸ ἀσήμου, λέγεται ἀφρὸς καὶ δρόσος καὶ ἀφρόνιτρον ὑγρὸν, ibid.

Ὕδωρ κοινοῦ, τὸ ὕδωρ τοῦ θείου τὸ ἄθικτον.

Hisce addo quæ habet Nicephorus Blemydes de Chymia, MS. τοῦτο λέγεται ὕδωρ θεῖον, καὶ ὕδωρ θαλάσσιον, καὶ ὄξος, καὶ λιθάργυρος, καὶ γάλα παρθένου, καὶ οὖρον παιδὸς ἀφθόρου, καὶ ὕδωρ συντηρίας, καὶ ὕδωρ σποδοκράμβης, καὶ ὕδωρ νίτρου, καὶ ὕδωρ πρωτοστάκτου, καὶ ἕτερα ὀνόματα, τοῦτο ὑπάρχει τὸ θεῖον ὕδωρ, διὰ οὗ λευκαίνει τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας.

ΥʹΕΛΛΟΝ, *Vitrum*. Georgius Lecapenus de Syntaxi pag. 114. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος διὰ μέσου ὑέλλου, ἡ ὕαλος τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει τὸ φῶς.

Ὑέλλιον. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 73. ἀλλὰ κἂν ἄχει ἑνὸς ὑελλίου ἡ μείωσις γένηται.

ΥʹΕΛΙΟΝ, *Urina*, vel *Color urinæ in scypho vitreo*. Habetur in Cod. Reg. 957. διαλύπωσις ὑελίων τῆς ὕρης, περί τε χρωμάτων ὑποστάσεως αὐτῆς, καὶ αἰτίας ὅθεν συνέβη, καὶ ἐφεξῆς θεραπείας αὐτῆς, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ Κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. Deinde sequitur: λευκὸν ὑέλιον δηλοῖ ψυχρότητα καὶ πόνον νεφρῶν, &c. Describitur præterea in Cod. Colberteo Anonymi μέθοδος τῶν ὑελίων Γαληνοῦ φιλοσόφου, in quo tractatur de coloribus urinarum. Mox: καὶ βλέπε ὅτι ἔχῃ διασκέψιν, καὶ ἐὰν ἔχεις καὶ πιάσεις τρία ὕελια καὶ ἔξιν τὰ τρία ὅμοια, δηλινὸν θάνατον σημαίνει. Prochoprodromus contra Hegumenum ex MS. ubi de Medicis Manuëlis Comneni Imp.

Ἔχονται, βλέπουσιν εὐθὺς, κρατοῦσι τὸν σφιγμόν του,
Θωροῦσι καὶ τὰ σκύβαλα, μετὰ τῶν ὑελίων.

Id est inspiciunt excrementa cum urinis, neque enim hæc ad specilla spectant.

Υʹέλια, *Monilia*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Κλάσεια, ὑέλια βραχιόνων.

Υʹέλιος, ὑέλιος, *Vitreus*, seu *pellucens ut vitrum*, vel *encaustico opere confectus*, *adornatus*. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 4. num. 5. τὸ διαχαϊκιον τοῦ Πρωτοβεστιαρίου χρυσοπράσινον, χρυσοχόϊνον, ὑποϋέλιον. Cod. al. habet ὑπὸ ἐλίου. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Theophilo: καὶ τὰ δύο μέγιστα ὄργανα ὁλόχρυσα διαφόροις λίθοις καὶ ὑελίοις κατακαλλωπὰς αὐτά. Ita apud Georgium Monachum in eod. Theophilo num. 5. ubi perperam Interpres ἐλίοις edidit. Vide Gloss. med. Latin. in *Limogia*, & *Smaltum*.

ΥʹΕΛΟΠΗ, vitium in Accipitribus, cum scilicet *oculos* quasi *vitreos* habent. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij, cap. 62. inscribitur, εἰς ὑελόπην ὀφθαλμοῦ.

Υʹελοπίζειν, *hoc vitio laborare*. Ibid. ἐὰν ὁ ἱέραξ ὑελοπίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, οὕτως αὐτὸν νοσήσεις.

ΥʹΙΟΘΕΤΕΙ͂Ν, *Adrogare*. Υἱοθεσία, *Adrogatio*, υἱοθετησάμενος, *Adrogator*, in Basilicis tom. 1. pag. 153. apud Harmenopul. &c. Vide Glossas Basil. in Ἀδοπτίων, Glossæ Gr. Lat. υἱοθεσία, *Adrogatio*, *Adoptio*. Scylitzes in Stratiotico pag 803. αὐτὸν μὲν υἱοθετῆσαι παρὰ τοῦ Βασιλέως, &c. υἱοποιεῖν, apud Constantinum in Basilio n. 18. edit. Combef. Cedrenum an. 10. Justini Jun. &c.

Υἱοθεσίας, seu *Adoptionis in filium*, ritum apud Græcos ita describit Euchologium pag. 706. ἵσαται ὁ μέλλων ἀναγνωρίζεσθαι υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ἔσωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, καὶ ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφότεροι κηροὺς κατέχοντες ἀπτομένους, tum Presbyter quasdam orationes præmittit ibi descriptas, quibus exactis, λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων, Σήμερον υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. καὶ ἀνιστᾶ αὐτὸν, εἶτα ἀσπάζονται ἀλλήλους· ὁ δὲ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν, καὶ εὐλογεῖ αὐτοὺς, καὶ διδάσκει αὐτούς. In aliis Euchologiis alio ritu ad optiones fiunt: quippe post lectum Evangelium, adoptans Bema ingreditur; tum facta à Sacerdote oratione, adoptandus manus protendit ad δίασυλα, seu ad cancellos altaris, & salutato Sacerdote, ab eo in Bema inducitur, & ad sanctam mensam, quam ille adorat. Tum κυκλεῖ τὸν ἤδη ταχθέντα πατέρα τρὶς, designatum sibi patrem ter circuit, pedesque illius osculatur. Deinde Sacerdos orationem dicit, quæ describitur in Euchologio pag. 708. Ejusmodi adoptiones ante Bematis cancellos factas testatur præterea Michael Psellus lib. 4. hist. MS. de Zoe Augusta Michaelem adoptante: ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν τοῦ θείου προθύρων βήματος εἰς υἱοῦ τάξιν ἀναλαμβάνει. Alios ritus adoptionis apud Græcos, vide in Dissertat. 22. & 23. ad Joinvillam.

Υʹιοθεσία præterea dicitur *Adoptio per baptismum*. Hesychius: υἱοθεσία, ὅταν τὶς θετὸν υἱὸν λαμβάνει, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα. Ubi Salmasius reponit κατά. Alij nihil mutandum volunt. Sanctus Maximus ad calcem computi Eccl. ἐν ἔτει ιέ τῆς βασιλείας Τιβερίου ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτίζεται (Χριστὸς) καὶ τὴν ἐν πνεύματι ἁγίῳ τοῖς πιστεύουσιν υἱοθεσίαν χαρίζεται. Procopius in Anecdot. initio: τοῦτον ἡνίκα ἐς Λιβύην ἀποπλεῖν ἔμελλεν, ἔλουσε μὲν ὁ Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρὸν, καὶ χερσὶν ἐνθένδε ἀνελόμενος οἰκείαις, εἰσποιητὸν ἐποιήσατο σὺν τῇ γυναικὶ παῖδα. Continuator Theophanis lib. 1. num. 12. τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ θείου λουτροῦ υἱοποιησάμενος. Ita rursum lib. 2. num. 7. lib. 4. num. 21. S. Nicephorus in Breviario pag. 35. 1. edit. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες τοὺς Οὐννικοὺς ἄρχοντας, καὶ τὰς ἐκείνων γαμετὰς αἱ τούτων αὐτοὺς τῷ θείῳ λουτρῷ ἐτεκνώσαντο σύζυγοι. Ita alibi, Photius Epist. 97. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 7. in Michaele Theophili F. num. 14. & alij à nobis laudati in Dissert. 22. ad Joinvillam. Vide Gloss. med. Lat. in *Adoptio*.

ΥʹΙΟΠΑΤΟΡΙʹΑ, Patris & Filij eadem persona: hæresis Sabellianorum. Synodus Constantinopolitana I. Can. 7. καὶ Μοντανιστὰς, τοὺς ἐνταῦθα λεγομένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς υἱοπατορίαν διδάσκοντας. S. Cyrillus Catech. 11. ἀπέστησαν γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῆς ὀρθῆς πίστεως· καὶ οἱ μὲν υἱοπατορίαν καταγγέλλουσιν, οἱ δὲ τὸν Χριστὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρενεχθέντα λέγειν τολμῶσι. Adde Gregor. Nyssen. orat. 12. contra Eunomium pag. 733. & al.

ΥʹΙΟʹΤΗΣ, *Filiatio*, titulus honorarius, quo Episcopos compellare solent summi Pontifices. Basilius Achridenus in Epist. ad Hadrianum Papam τί οὖν πρὸς ἡμᾶς ἡ παραβολὴ τοῦ πλανηθέντος προβάτου, Ἁγιώτατε Πάπα; τί δὲ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολωλυίας δραχμῆς; ἡμεῖς γὰρ οὔτε ἐκπεσόντας ἑαυτοὺς τῶν σῶν κόλπων φαμὲν, οὔτε τὴν υἱότητα, ἢ τὴν ποιμαντικὴν ἀποφεύγομεν, ἵνα καὶ οὕτως ὀνειδιζώμεθα. Vide Luithprandum lib. 5. cap. 11. & Gloss. med. Lat. in *Filiatio*.

ΥʹΛΙΑΣ. Auctor Incertus post Theophanem p. 435. de quodam Joanne: ὅντινα Ὑλιλᾶν ἐπωνόμαζον, ὥς τινές φασιν, ἑρμηνευόμενον Ἑβραϊστὶ λέγεται Πρόδρομος καὶ συνεργὸς τοῦ διαβόλου.

ΥʹΛΙΣΜΟΣ, *Fusio*, Εἰσφορὰ δημοσίων, in Gloss. Lat. Gr. Rursum: *Fusiones*, Ὑλισμοὶ, Συντέλειαι, Εἰσφοραὶ. *Fusionaticum*, Ὑλικόν. Vide Gloss. med. Lat.

ΥʹΛΟΓΡΑΦΙʹΑ. Vide in Κηρόχυτος γραφή.

ΥʹΜΝΟΣ, *Hymnus*. Gregorius Nazianzenus in Definitionibus:

Ὁ δ' ὕμνος, αἶνος ἐμμελὴς, ὡς οἴομαι.

Vide Gloss. med. Lat.

Υʹμνος Αγγελικὸς, *Angelicus Hymnus*, *Gloria in Excelsis Deo*, de quo pluribus egimus in eodem Gloss.

Υʹμνος Αγγελικὸς, sic etiam appellatum *Trisagium*, *Sanctus*, *Sanctus*, *Sanctus*, *&c.* Nomenclaturæ rationem, ita aperit Nicolaus Cabasilas in exposit. missæ cap. 20. de Hymno Angelico, seu Trisagio: ὁ δὲ ὕμνος οὗτος εἴληπται μὲν ἀπὸ τῶν ἀγγέλων· εἴληπται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν ἱερῶν τοῦ Προφήτου ψαλμῶν· συνῆφθαι δὲ παρὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἀνετέθη τῇ Τριάδι· τὸ μὲν γὰρ Ἅγιος τρισσῶς ᾀδόμενον, τῶν Ἀγγέλων· τὸ δὲ, Θεὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀθάνατος, τοῦ μακαρίου Δαβὶδ, ἐν οἷς φησὶ, Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα, &c. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 6. pag. 152. εἶτα τὸν τρισάγιον ὕμνον τῶν ἀγγέλων ὑμνήσαντες. Cap. 7. μετὰ γὰρ τὸν τρισάγιον ὕμνον, τὴν τῶν ἀγγέλων ᾠδὴν, &c.

Υʹμνος Σεραφικὸς, idem supradictus Hymnus appellatur ab aliis, ἡ ἐκ τῶν Σεραφὶμ θεολογία, apud S. Cyrillum in Catech. myst. 5. ὁ τρισάγιος τῶν Σεραφὶμ ὕμνος,

ὕμνος, apud Aretham in Apocal. cap. 1. Narratio de Rebus Armeniæ pag. 273. τῷ ιε ἔτει τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐγένετο ἡ τρίτη σύνοδος τῶν σ. πατέρων, οἵ τινες ἀνεθεμάτισαν τὸν Νεςόριον, καὶ μετὰ ταῦτα ἠμνόδη τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πρόκλου τοῦ Ἐπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως, ὑπὲρ τὸ εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφορὰν τοῦ σεισμοῦ· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβεν ἡ ἐκκλησία τὸν ὕμνον τοῦ Τρισάγιον, κατὰ τὴν δοξολογίαν τῶν Σεραφίμ, ἣν καὶ παρὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου μεμαθήκαμεν. Infrà pag. 366. τῶν ἁγίων πατέρων συμφώνως τὸν Τρισάγιον ὕμνον εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα Σεραφικῶς καὶ εὐαγγελικῶς ἀναπεμπόντων, &c.

Ὕμνος Κερουβικὸς, idem Hymnus interdum etiam dictus. Photius in Bibl. Cod. 228. in Ephræmio Antiocheno Patr. τὸν γὰρ Τελάδος θεολογίας ὕμνον εἶναι τὸ θεολόγημα· ἐπεὶ καὶ ὁ χερουβικὸς ὕμνος ἐν τῇ Τριαδικῇ φωνῇ τῆς ἁγιότητος προερχόμενος, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπὲρ πᾶσαν ἁγιότητα καὶ ἀγαθότητα Τριάδος μελῴδημα ἐγνωρίζετο. Liturgia S. Chrysostomi: καὶ οἱ μὲν ψάλται ψάλλουσιν τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Alia editio: οἱ τὰ χερουβὶμ μυςικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον ᾄδοντες, &c. Euchologium Goari pag. 106. οἱ τὰ Χερουβὶμ μυςικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον ᾄδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν εἰς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξάμενοι τοῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν, Ἀλληλούια. Tum verò cani primitus cœptus Justino Juniore Imperante. Cedrenus an. 9. ἐτυπώθη ψάλλεσθαι καὶ ὁ Χερουβικὸς ὕμνος. Hymni finem declarat Germanus Patr. Constantinopolit. in mystagogia: ὁ δὲ χερουβικὸς ὕμνος ἀδόμενος παρακελεύεται πάντας ἐντεῦθεν καὶ μέχρι τέλους τῆς ἱερουργίας προσεκτικώτερον ἔχειν τὸν νοῦν, πᾶσαν βιωτικὴν μέριμναν κάτωθεν ἀφιεμένους, ὡς βασιλέα μέγαν μέλλοντες ὑποδέχεσθαι διὰ τῆς κοινωνίας. Decantatur quippe in sacra Liturgia post Catechumenorum missam, ut est in Liturgia S. Joannis Chrysostomi. Vide eumdem Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagog. pag. 168. edit. Morelli.

Ὕμνος ἐπινίκιος, dictus denique idem Hymnus. Liturgia S Chrysostomi: Ἐκφώνως, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. Ὁ χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κύριος Σαβαώθ, &c. Vide Simeonem Thessalonic. de Templo pag. 227. & Goarum ad Euchology p. 135.

Ὕμνος Ἐπιλύχνιος, Psalmus 140. qui post παροιμιακὸν canitur in ea Liturgia quam Λυχνικὸν vocant. Vide Goarum ad Euchologium pag. 30. & supra in Ἑσπερινόν.

Ὕμνος ἑωθινὸς, *Matutinum officium.* Scylitzes pag. 714. ἄρτι δὲ τελεσθέντος τοῦ ἑωθινοῦ ὕμνου, &c.

Ὕμνος μυςικὸς. Ordo officij in Ordinatione Presbyteri, apud Morinum de sacris Ordinat. pag. 77. καὶ ἵςαται ὄπισθεν τοῦ Πατριάρχου ἀναμένων πληρωθέντα τὸν μυςικὸν ὕμνον, &c. Id est fortè qui secretò à Sacerdote dicitur, seu μυςικῶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ, Hymni octo in honorem S. Trinitatis, qui ἐν ὄρθρῳ decantantur. Describuntur ij in Horologio.

Ἐφύμνιον, *Replica Antiphoni*, Goaro ad Euchologium p. 124. versus scilicet qui Antiphono seu Psalmo subditur, ac respondetur. Vide eundem p. 123. Joannes Damascenus in Dormitionem Deiparæ: μὴ μέν τις οὖν εὐθυνέτω εἰ ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσι λόγοις καὶ τὸ παρὸν ἐποιησάμην ἐφύμνιον τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ μου, ὥσπερ δῶρον ἐξόδιον, &c. Idem in Jambis de Christi nativitate:

Εὐεπίης μελέεσιν ἐφύμνια, &c.

Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. συντέτακται δὲ τῷ τέλει τοῦ πρώτου Ἀντιφώνου, τὸ, Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς· τινὸς χάριν ἢ πάντως βεβαιοῦν τὰ πρότερον εἰρημένα, περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀειπαρθένου, ὡς τῆς αὐτῆς αὐτὴν προνοηθῆναι διακονίας, καὶ ἀληθοῦς οἰκονομίας· τοῦ δευτέρου δὲ τὸ Ἐφύμνιον, Ταῖς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, &c. Adde Symeonem Thessalonicensem de Templo pag. 2. Theophanes Monachus in Vita MS. S. Josephi Hymnograhi: ὁ μεγαλόφρων Ἰωσὴφ ἀπαρξάμενος τὰ ἐφύμνια, εἰς πέρας ῥᾷςα ταῦτα προῆνεγκεν. Ἐφυμνεῖν voce, hac fere notione, usus est Arrianus in Epictetum lib. 1. cap. 16. ταῦτα ἐφ' ἑκάςου ἐφυμνεῖν ἔδει, καὶ τὸν μέγιςον καὶ θειότατον ὕμνον ἐφυμνεῖν, ὅτι τὴν δύναμιν ἔδωκε τὴν παρακολουθητικὴν τούτων καὶ ὁδῷ χρηςικήν.

ΥΠΑΓΟΡΕΥΕΙΝ. Vide in Ὑπεκκλησίων.

ΥΜΠΟΡΕΙΝ. Vide in Ἐμπορεῖν.

ΥΠΑΚΟΗ, Hymnus in Ecclesia Græcanica sic dictus, de cujus appellationis ratione haud benè constat, etiam apud ipsos Græcos, quorum sententias refert Goarus ad Euchologium pag. 57. Typicum S. Sabæ cap. 2. τροπάριον ἀναςάσιμον, ἦχος πλ, α, τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, καὶ τὰ λοιπά· ἡ ὑπακοὴ, καὶ ὑπακοὴ, καὶ ἡ ἀνάγνωσις. Horologium: τῇ δὲ κυριακῇ λεγομένη τὴν ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος ἤχου. Marcus Hieromon. de Dubiis Typicis cap. 10. ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. Occurrit ferè semper hæc vox post ἄμωμος, ita ut statim post hunc Psalmum dicatur. Paracleticum pag. 29. v. μετὰ τὸν Ἄμωμον ἡ ὑπακοὴ, ἦχος β'. Deinde illa describitur. Anthologium pag. 122. v. ἰςέον ὅτι ὅτε λέγεται ὑπακοὴ, κάθισμα οὐ λέγεται, ὡς ἔν τισι τυπικοῖς εὕρομεν. Describuntur porrò aliquot ejusmodi ὑπακοαὶ, ibid. pag. 100. 155. 229. &c. & in Paracletico δ. 3. v.

Ὑπακουςικὸν, eâdem notione, in Martyrio S. Clementis num. 21. τηνικαῦτα ὁ ἅγιος πάντων ἀγαλλιωμένων, ὑπακουςικὸν εἶπε, Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

ΥΠΑΚΟΥΤΕΡΟΣ, Ὑπηκούτερος, *Obediens, Obsequens*, Εὐπειθὴς, Πιθανὸς, ὑπήκοος.

ΥΠΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ, idem quod Ἀναγνωςικὸν, *Commonitorium*, in sexta Synodo Act. 12. Vide in Ἀναγνωςικόν.

ΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Maritata*, in Gloss. Græc. Lat. Glossæ Nomicæ Vaticanæ: Μαριτάτα, Γεγαμημένη, Ὕπανδρος. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ὅς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἣν πορνεύσας εἰς ὕπανδρον.

Ὑπανδρία, *Matrimonium, Conjugium.* Nomocanon Cotelerianus num. 332. ὅτε καὶ οὐ πάρη αὐτὴν, καὶ ἀποτύχῃ τῆς ὑπανδρίας, &c. num. 452. ἐὰν ἀνδρόγυνον συμμιχθῇ, καὶ εἰσὶν καθαροὶ, μετὰ τῆς ὑπανδρίας, &c.

Ὑπανδρεμάτον, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ὥραν γάμου, καιρὸν ἐπιτήδειον τοῦ ὑπανδρεμάτου καὶ ἁρμασίας.

Ὑπανδρεύειν, *Conjugio illigare, Nuptui dare*, Γαμίζειν, Ἐγγαμίζειν. Ὕπανδρος γυνὴ, *Mulier subjecta viro*, in Epist. 7. ad Rom. & apud Clementem lib. 2. Constit. Apost. cap 58. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Τρεῖς ἀδελφάδες ὕπανδρες, κ' ἠκαθεμία παιδία.

Nomocanon Cotelerianus num. 334. εἰ τινῶν τέκνα ἀγαπηθῶσιν τοῦ ἐπάραι ἀλλήλους, καὶ ἔςαι τὸ ἓν μέρος πλούσιον, ἢ εὐγενικότερον, καὶ οὐ θέλουσιν οἱ τούτου γονεῖς τοῦ ποιῆσαι ἄλις, καὶ ὑπανδρευθῇ τὸ ἓν μέρος, καὶ τὸ ἕτερον ἀποτύχῃ, &c. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὴν προτὴν γὰρ ἠπάνδρεσαν ὀποῦ τὸν κληρονόμον,
Με ἀδελφὸν τοῦ δεύτερον του Ῥήγες δὲ τῆς Φράντζας.

Infrà:

Καὶ ἀφῶ του γὰρ ὑπάνδρευσεν ὁ Κόντος τῆς Πρεβέντζα,
Ταῖς θυγατέραις τούταις τρεῖς, καθὼς τὸ ἀριςάμαι.

Πανδρεύειν, & Παντρεύειν, eâdem notione. Παντρεύεσθαι,

ἔϑαι, *Nuptias inire*, γαμεῖσϑαι. Πανδρεμμένος, *Conjugio illigatus*, συνεζευγμένος. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 124. ὁ δὲν εἶν' ἄξιος νὰ πανδρεύτη. Historia Apollonij Tyrij:

Διατὶ ἀνὴν καὶ πανδρευτῆ θέλωμε ἀπολογιάσει.

Alibi:

Ὡς τε νὰ βρίσκονται μαζῆ ποτὲ δὲν τὴν πανδρεύης.

Joan. Glycas de Vanitate vitæ:

Παιδία καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτζια, πανδρεμμένες.

Πανδριά, Πανδρεία, Πανδριγιά, *Nuptiæ*, *Matrimonium*, *Conjugium*, Ὑπανδρία. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Λοιπόναι χρεία καὶ πρέπει μὲ γιανδίνη νὰ σκοπήσω,
Γιατὶ καιρὸς της δίδηλο καίναι τῆς ὑπανδρείας.

Idem lib.7.

Νὰ ἦμε εἰς ὑπόλαξιν κ' εἰς νόμον ὑπανδρίας.

ὙΠΑΝΤΗ', & Ὑπαπαντὴ, Festum *Purificationis B. Mariæ*, & *occursus*, seu obviationis tunc factæ à Sene Symeone & Anna vidua. Nicolaus Patr. Constantinopolit. ad Anastasium Hegumenum:

Ἡ τούτου αὖθις ἔλευσις, εἰς ναόν τε καὶ τὸ Θεῖον,
Ἣν πάντες ὀνομάζουσιν Ὑπαπαντὴν κυρίου.

Theophanes an.15. Justiniani: καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ὑπαπαντὴ κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Justiniano: καὶ ἡ ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἑορτάζεσθαι Φεβρουαρίου δευτέρα, γινομένη πρότερον τῇ ιδ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ἣ τις οὐκ ἔστιν ἐναρίθμιος τῶν δεσποτικαῖς ἑορτῶν. Adde Nicephorum Callist. lib.17. cap. 28. Chronicon Joëlis, &c. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Hypapanti*.

ὙΠΑ'ΡΧΟΝΤΑ, *Bona*, *Fortuna*, in Gloss. Gr. Latin.

ὝΠΑΡΧΟΣ, *Præfectus*, in Gloss. Gr. Lat. qua de voce vide supra in Ἔπαρχος.

Ὕπαρχος τοῦ στρατοπέδου, *Quæstor exercitus*. Procopius lib.1. de Bello Vandal. c.11. ἐστέλλετο δὲ καὶ Ἀρχέλαος, ἀνὴρ ἐς Πατρικίους τελῶν, ἤδη μὲν τῆς αὐλῆς Ὕπαρχος ἔν τε Βυζαντίῳ καὶ Ἰλλυρικοῖς γεγονὼς, τότε δὲ τοῦ στρατοπέδου καταστὰς Ὕπαρχος· οὕτω γὰρ ὁ τῆς δαπάνης χορηγὸς ὀνομάζεται.

ὙΠΑΤΑ'ΡΙΑ, *Fasti Consulares*. Chronicon Paschale an.7. Phocæ: πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ Πασχαλίῳ, καὶ τοῖς Ὑπαταρίοις ἐντυχὼν, ὕστερον τὴν ψηφοφόριαν ταύτην συνάδουσαν. Vide ibi nostram Præfat. n.41.

ὙΠΑΤΕΙ'Α, *Missilia*, seu *sparsiones Consulum & Imperatorum in populum*, cum procedebant. Theophanes an.1. Tiberij: καὶ ἔστεψεν αὐτὴν Αὔγουσταν, καὶ ἔρριψεν ὑπατείαν πολλήν. Idem an.1. Justiniani: τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ, ἀ. τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος, ἐποίησεν ὁ Βασιλεὺς ὑπατίαν, καὶ τοσαῦτα ἔδωκεν χρήματα, ὅσα οὐδεὶς Βασιλεὺς ὑπατεύσας. An.2. Justini Jun. ἐποίησεν δὲ ὑπατείαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα πολλὰ, ὥστε πολλοὺς πλουτῆσαι. Et an. 2. Phocæ: προῆλθεν Φωκᾶς ἐν τῇ ἑορτῇ, ῥίψας ὑπατείαν πολλήν. Ita an.1. Tiberij, an.3. Leonis Isauri, an. 28. Copronymi, & an. 2. Irenes, & Leo Grammaticus in Michaele pag. 462. & in Basilio pag.470. Nicephorus Constantinopol. in Breviario, sub fin. προόδου κατὰ τὸ ἔθος ἐπὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν γενομένης, ἐποίησαν, καὶ τοῖς παρελθοῦσι χρήματα διέσπειραν, ἐκ τοῦ παλατίου μέχρι τῆς ἐκκλησίας τοῦτο ἐπιτελοῦντες. Ita Cedrenus an.7. Justiniani. Adde Antiquitates Constantinopol. pag.28. edit. Combefisij. Ὑπάτεια ποιεῖν, dixit Codinus in Orig. Constantinop. num. 146. ubi de Justiniano post confectam ædem Sophianam: καὶ ἐποίησεν ὑπάτια, καὶ ἔδωκε κεντινάρια τῷ λαῷ διὰ Στρατηγίου Μαγίστρου. Hinc *Consulatus dare*, in veteri Chronico laudato à Lambecio. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Consulatus*, cui hæc addenda ex libello Episcoporum Arelatensis Provinciæ oblato Leoni Papæ: *in hac urbe quicunque intra Gallias ex tempore prædictorum ostentare voluit insignia dignitatis, consulatum suscepit & dedit*. Quæ quidem formula occurrit etiam apud Marium Aventicensem, ubi de Belisario Consule: *Hoc Consule, eo anno quo Consulatum dedit, Siciliam ingressus, eam Imperio Romano restituit*. Occurrit præterea crebrius in excerptis Chronologicis ex Eusebio, Africano, & aliis, editis à Scaligero post Eusebium, quæ in veterrimo Codice Regio, olim Puteano, Georgio Episcopo Ambianensi, vel Victori Episcopo Turonensis litera paulò recentiori, videntur adscribi: ac primò quidem ubi de Julio Cæsare: *Hic & Consulatum unum quemque annum fieri instituit*. Deinde, *& sumpsit Imperium Octavianus qui & Augustus annos 56. & dedit Consulatus 13.* quoties scilicet Consul fuit. De Tiberio: *Dedit Consulatus 7.* atqui Consulatum quinquies tantum gessit. De Caligula: *Dedit Consulatus 4.* De Nerone: *Dedit Consulatus 14.* quartum verò tantùm Consul fuit. De Vespasiano: *Dedit Consulatus 9.* quoties etiam Consul fuit. De Tito: *Dedit Consulatus 2.* sed pro II. scribendum fuit VII. nam septies Consulatum gessit. De Domitiano: *Dedit Consulatus 9.* totidem enim Consul fuit. De Valentiniano & Valente: *Dedit autem Valentinianus Consulatus 4. & Valens Consulatus 6.* quæ quidem quadrant cum eorum Consulari dignitate, ut quæ habentur de Theodosio: *Dedit Consulatus 3.* ex quibus confici videtur apud Socratem lib.2. cap.29. & lib.6. cap.2. ὑπατείαν ἐπιτελεῖν, idem sonare quod *Consulatum dare*, tametsi vir doctissimus *Circenses dare* interpretetur; nam & Consulatum suscipere & dare dicebantur Consules, cum unà & simul Consulari dignitate donarentur, & munus in populum spargerent, quod ὑπατείαν vocabant. Quæ superius sunt allata ex Chronologicis excerptis, à Græcis scriptoribus sunt desumpta, quæ ὑπατείαν ἐπιτελεῖν indubiè habuerunt, quorum auctor *Consulatum dare* vertit. Ita rursum

Ὑπατεύειν, *Est munus* seu ὑπατείαν *in publicum spargere*. Theophanes in Justiniano pag. 170. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τῶν θριάμβων ὑπάτευσεν, καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυζαντίου ἀπήλαυσεν, ὅσα οὐδέποτε. Constantinus Porphyrog. in Basilio num.23. edit. Allatii: & 29. Combefisij: πρόοδον οὖν ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τὸν μέγαν τοῦ Θεοῦ ναὸν, τὸν τῆς ἐκείνου Σοφίας ἐπώνυμον, ποιησάμενος, καὶ τὰς περὶ πάντων ὁμοῦ εὐχαριστίας αὐτῷ ἀποδοὺς, ἐν τῷ ὑποστρέφειν ὑπάτευσεν, καὶ χρήματα πολλὰ, οὐκ ἐκ τῶν δημοσίων, οὐδὲ γὰρ ἦν, ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων ἃ ἐκεῖθεν πρότερον, τοῖς ὑπηκόοις διένειμεν. Vide Procopium lib. 1. de Bello Gotthico cap. 5. extr. & Cujacium ad Nov.105.

Ὑπατίας χωρία βασιλικὰ, apud Scilitzem pag 835.

ὙΠΑΤΙΚΟ'Σ, *Consularis*. Occurrit sæpius in Actis Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici, apud Socratem lib.7. cap. 12. Cyrillum Scythopolit. in Vita MS. S Sabæ cap. 56. & alios.

ὝΠΑΤΟΙ, sequiori ætate, interdum & crebrius ἀπὸ ὑπάτων, dicebantur *Consules codicillares*, seu *honorarii*, uti observat Nicolaus Alemannus ad Procopij hist. arcan. ubi Belisarius ad Photium: ἐστὶ ὑπάτων ἀξίωμα ἥκεις, &c. Qui quidem Photius in Fastis Consularibus non legitur. In Synodo VI. act. 11. sub finem nominantur Constantinus & Anastasius Πατρίκιοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀπὸ ὑπάτων, anno scilicet Chr. 680. & Act. 18. καθεσθέντων τε τῶν τε ἐνδοξοτάτων Πατρικίων καὶ ὑπάτων, &c. Qui quidem ii sunt qui ἀπὸ ὑπάτων supra indigitantur.

Senescente

Senescente denique Græcia, consularis dignitas, qua μεῖζον οὐδὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ fuerat, ut ait Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 25. omnino viluit, ἐκ τῆς πρὶν δόξης καὶ μεγαλότητος πρὸς ταπεινὸν μεταστησαμένη σχῆμα, ut loquitur Leo Imp. in Nov. 94. Passim tamen viris primariis concessa ab Imperatoribus legitur, maximè urbium ac Civitatum Præfectis, quod aliquot exemplis firmavimus in Gloss. med. Latin. V. *Hypatus*. Theophanes an. 1. Theodosij III. πέμπει πρὸς αὐτὸν δύο Ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, &c. *Consules* vertit Miscella. Vita MS. S. Joannicij, qui vixit sub Leone Armenio: Κωνσταντῖνός τις ὕπατος χαρτζωνηθείς. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. in Præfat. pag. 80. τοὺς ἐνδοξοτάτους Ὑπάτους καὶ ἀντιγραφεῖς. Apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 101. ΣΤΕΦΑΝΩ ΥΠΑΤΩ S. ΒΑΣΙΛΙΚΩ ΣΠΑΘΑΡΙΩ. Ejusmodi sunt perinde Paulus & Theodosius Ὕπατοι missi ad S. Maximum, in Narratione de gestis in ejus exilio, & in illius vita num. 27. 31. 32. & Leo Ὕπατος in Synodo VIII. act. 9. Descripsit Laurentius Schraderus in monumentis Italiæ hocce epitaphium, quod legitur Neapoli in Ecclesia SS. Joannis & Pauli: Θεόδωρος ὕπατος καὶ δοὺξ ἀπὸ θεμελίων τὸν ναὸν οἰκοδομήσας καὶ τὴν διακονίαν ἐκ νέου ἀνύσας ἐν ἰνδικτ. τετάρτη τῆς βασιλείας ἔοντος καὶ Κωνσταντίνου τῶν θεοφίλων καὶ τῶν βασιλέων σεμνῶς βιώσας ἐν πίστει καὶ τρόπῳ ἔκτῳ μηνὸς ὀκτωβρίου ἔνθαδε βιώσας Χριστῷ ἔτη ϛθ.

Ὕπατοι, denique dicuntur *Viri primarii*, *Proceres*, apud Theophanem an. 1. Joviani, & an. 6. Theodosii M. An verò Consulatus apud Arabes viguerit, quod vult vir doctissimus, supra examinavimus in V. Πρωτοσύμβουλος.

Ὕπατοι δηλωθησόμενοι. Formula literis vel actis adscribi solita, cum scilicet hoc anno quo scribuntur, an Consules creati erant ignoraretur, de qua sat multis egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Consul*, ex scriptoribus præsertim Latinis. Id porrò ex Græcis rursum nobis probandum incumbit. Apud Athanasium ad Solitarios pag. 860. Epistola Ecclesiæ Alexandrinæ sic clauditur: τοῖς μετὰ τὴν ὑπατείαν Ἀρβαιτίωνος καὶ Λολλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων ἀποδειχθησομένοις ὑπάτοις, Μεσχὶρ ιζ΄. ἥτις ἐστὶ πρὸ μιᾶς εἰδῶν φεβρουαρίων. Hoc est anno 355. quo tum tempore qui designati vel designandi essent Consules, Alexandriæ ignorabatur, quia fortè necdum erant creati. Sed & accidit, cum divisum ac partitum esset Imperium, ut qui Romæ imperabat alterum Consulem, qui Constantinopoli alterum perinde renuntiaret, diversis interdum temporibus. Procopius in Anecdotis pag. 114. 1. edit. ὕπατοι Ῥωμαίων ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐγινέσθην δύο, ἅτερος μὲν ἐν Ῥώμῃ, ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐν Βυζαντίῳ. Hinc Synesius Epist. 132. χθὲς καὶ πρώην ἐπὶ τῶν ἐναγχος ὑπάτων, ὧν ἅτερός ἐστιν Ἀερσαίνετος· τὸν γὰρ συνάρχοντα ἀγνοῶ. Apud Polemium Silvium (cujus nominis extitit Consul an. 338.) in laterculo: *Ab urbis exordio mille & ducentis annis, Posthumiano & Zenone Consulibus, Asterio Consule tanquam primus annus incipit.* Ubi Bolandus in Præfat. ad Tom. 1. cap. 4. §. 3. rectè conjectat Protogenem, qui designatus est Consul cum Asterio, an. 449. hic non adscribi, quod necdum Romæ, ubi Polemius scribebat, qui Constantinopoli Consul designatus fuisset sciretur. Vicissim sub diem 6. Id April. eodem anno Constantinopoli Protogenes designatus ac creatus erat Consul, cum quis esset ejus collega adhuc nesciretur: quod exertè docet subscriptio quæ habetur in Concilio Constantinopolitano sub Flaviano act. 7. pag. 235. edit. Labbei: φλαβίου Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου πρὸ ἓξ εἰδῶν Ἀπριλλίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, at sub mensem junium, Protogenis Consulatus notus erat Romæ. Nam Epistola Leonis Papæ ad Flavianum Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopol. ita subscribitur: ἐδόθη εἰδοῖς Ἰουνίαις, ὑπατείας Ἀστερίου καὶ Πρωτογένους τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων. Describitur præterea in eodem Concilio Calchedonensi act. 1. Epistola Imp. ad Dioscorum Alexandrinum Patr. cum hac subscriptione: ἐδόθη εἰδοῖς Μαΐαις ἐν Θηράλλῳ ὑπατείᾳ Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Extat in eodem Concilio Epistola Valentiniani & Marciani Impp. ad Anatolium Patr. Constantinop. data πρὸ δεκαέξ Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν ΚΠ. ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Anno scilicet Christi. Ita idem Concilium Calchedonense cœptum dicitur, ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὀκτὼ ἰδῶν ὀκτωβρίων. Proinde Adelphius necdum creatus erat Consul mense Octobri, vel potius ignorabatur ejus creatio, quæ ante mensem Julium facta erat, nisi mendosa sit subscriptio Epistolæ Leonis Papæ in eodem Concilio pag. 73. nam Græca consulem non habent, sed tantum diem. Anno seq. 452. Constantinopoli mense Julio ignorabatur Consulatus Herculani, collegæ Sphoracij: quippe Epistola Valentiniani & Marciani ad Palladium Præfectum Prætorio Orientis, in eodem Concilio Calchedonensi, sic clauditur: ἐδόθη πρὸ μιᾶς Νονῶν Ἰουλίων ἐν ΚΠ. ὑπατείᾳ Σφωρακίου τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Denique cum Concilium Ephesi cœptum est an. 431. 10. Kal. Julij, nulli adhuc erant designati Consules: tertio verò Kal. ejusdem mensis, unicus tantum Consul designatus erat Antiochus: quod docet Epistola Theodosii & Valentiniani Impp. ad Patres Synodi, in Actis adversus Cyrillum, quæ sic clauditur: ἐδόθη τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίων ὑπάτου Φλαβίου Ἀντιόχου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Quo tempore necdum Anicius Bassus designatus erat Consul, vel certè ejus creatio haud nota erat Constantinopoli. Idem Polemius vulgò suffectos Consules, & Prætores designari solitos 5. Non. Januarii scribit.

Ὕπατος τοῦ ἀερικοῦ. Inter Epistolas MSS. Theodori Studitæ in Cod. Segueriano habetur una inscripta Σεργίῳ τῷ Ὑπάτῳ τοῦ ἀερικοῦ. De hac dignitate nulla aliàs quod sciam occurrit mentio. Quid verò sit Ἀερικὸν, diximus supra in hac voce.

ὙΠΑΤΟΣ τῶν φιλοσόφων, *Supremus Philosophorum*, dignitas Palatina: recensetur in Catalogo Reg. vicesimus nonus inter officiales Palatij. Sed quæ fuerit illius functio, non planè constat; nam licet dicatur Καθηγητὴς τῶν φιλοσόφων, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 10. ac proinde Professoribus publicis accensendus videatur, præter quod dignitas in Palatio fuisse dicitur, Philosophi inter Professores apud Græcos ejusce ævi non habebantur, ut testatur Michael Attaliata in Synopsi tit. 49. οἱ δὲ Φιλόσοφοι οὐ παιδευταῖς συναριθμοῦνται· τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμά ἐστιν ἱερόν· καταφρονεῖν δὲ τῶν χρημάτων ὀφείλουσιν. Videtur tamen magnifica illa & illustris nomenclatura spectasse viros eruditione & sapientia conspicuos: est enim ὕπατος, apud Scholiast. Homeri ad Iliad. τ. πρῶτος, μέγιστος, & in Lexico MS. Colberteo, ἐξοχώτατος, μέγιστος. Atque id causæ fuit, ut eorum nomina subinde legendo annotarim, quæ hic subjungam: ac primus quidem mihi occurrit

Constantinus Eparchus Protospatharius & Mysticus, de quo ita laudatus Anonymus in Porphyrogenito: καὶ ἀντ᾽ αὐτοῦ προεχειρίσατο Ἔπαρχον Κωνσταντῖνον Πρωτοσπαθάριον τὸν τηνικαῦθα Μυστικὸν καὶ Καθηγητὴν τῶν Φιλοσόφων, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀξιέπαινον. Hunc excipiunt

Constans Vestarcha, sub Constantino Monoma-

cho

cho, in Edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constantinop. de projecto pittacio, apud Allatium in Dissertat. de libris Eccl. Græcor. pag. 169.

Ioannes Italus, apud Annam Comnenam lib. 5. Alexiad. pag. 144. cujus Encomium scripsit Michaël Psellus, de quo quædam attigimus in Not. ad eandem Alexiadem, sed plura congessit Eruditus Cotelerius tom. 1. Monument. Eccl. Græc. vixit autem ille sub Michaële Duca. Illius varia laudantur in indice MS. libror. Græcor. Bibl. Vaticanæ, hoc titulo, Ἰωάννου ὑπάτου καὶ διδασκάλου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ἰταλοῦ, &c. ut & in Codd. MSS. apud Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 148. 257.

Constantinus Psellus Hypertimus sub Stratiotico & Romano Diogene, apud Scylitzem pag. 803. 835. 843. 846. quem Zonaras pag. 225. & 229. Michaëlem vocat, qui non alius est à Michaële Psello sub eodem Duca, de quo Allatius in Dissert. de Psellis pag. 44 & qui in Cod. Reg. in quo illius opusculum de Grammatica continetur Ὑπέρτιμος, & Πρόεδρος τῶν Φιλοσόφων, inscribitur.

Amyrnaeus, sub Alexio Comneno Imp. apud Theophylactum Archiep. Bulgar. Epist. 40. cui dicitur τῶν ἐν Φιλοσόφοις Χριστιανῶν, ἢ τῶν ἐν Χριστιανοῖς φιλοσόφων Ὕπατος, ubi legendum fortem *Smyrnaeus*, ut sit

Theodorus Smyrnaeus, hac dignitate donatus in Cod. Cæsareo apud eundem Lambecium lib. 3. pag. 115. ubi ejus scripta laudantur.

Michaël Curcuas, qui & Anchiali cognominabatur, postea Patriarcha Constantinopolit. sub Manuele Comneno, in Jure Græcorom. p. 6. 227. & apud Balsamon. ad Can. 65. Synodi Trullanæ, & in Præfat. ad Nomocanonem Photij.

Theodorus Irenicus, deinde Patr. Constantinopolit. sub Theodoro Lascari, apud Ephræmium, & in jure Græcorom. pag. 307.

Cyprianus, sub Andronico Palæologo Seniore, ad quem extat Epistola 42. Nicephori, seu Nathanaëlis Chumni, Præfecti Canicleo, in Cod. Reg. 1751.

Ioannes Diaconus, cognom. *Pediasimus*, Primæ Justinianæ & totius Bulgariæ Chartophylax, cujus extant Scholia in Hesiodum, & in Cleomedis sphæram, sub Andronico Palæologo Juniore. Denique

Emparis Magnus Chartophylax, in Pseudosynodo Palamitarum, sub Joanne Cantacuzeno, is, ni fallor, cujus meminit Demetrius Cydonius adversus Palamam pag. 414.

ὙΠΕΙΣΕΡΧΕΣΘΑΙ, *Adire hereditatem*. Ὑπεισέλευσις, *Aditio*, in Glossis Basilic.

ὙΠΕΚΚΛΗΣΙΏΝ, qui vices Imperatoris ἐν ἐκκλησίαις, seu in *Silentiis* publicis, seu consessibus fungebatur, ejusque nomine orabat: non verò ut Meursius, qui Imperatoris partes in Ecclesiasticis rebus obibat. Neque enim ullam partem habuit Imperator in rebus Ecclesiasticis, ut hodie Principes apud Heterodoxos. Quò spectant ista Cinnami lib. 6. num. 13. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ τὸ σιλέντιον ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς ξυντετάξατο λόγων, οὐχ ὥσπερ εἴθιστο, τοῦ Ἀσηκρῆτις αὐτὸ ἐκ Βασιλέως δῆθεν ὑπαγορεύσαντος, ubi consulere licet quæ ad hunc Cinnami locum annotavimus. Est igitur ὑπεκκλησιῶν, qui pro Imperatore orabat, ἐγχειρισθεὶς βασιλικὸν ἐπιφώνημα, ut est apud Ignatium Diaconum in Vita Nicephori Patr. Constantinopol. Disputatio Gregentij pag. 201. ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνε, Ὑπεκκλησιῶνα αὐτοῦ ποιήσας, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι Πατρίκιον καὶ Κανικλείονα προσαγορεύουσι.

ὙΠΈΝ, τὸ μολίβιν κεκαυμένον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Plumbum ustum*, seu *scoria & recrementum plumbi*.

ὙΠΕΞΟΥΣΙΟΣ, *Filius-familias*, Ὑπεξουσιότητος δίκαιον, *Ius-patria* potestatis: λύσις, *emancipatio*, passim in libr. JC. Glossæ Gr. Lat. ἐν ὑπεξουσιότητι, *in sacris*, (paternis.)

ὙΠΕΡΑΠΑΙΤΗΣΙΣ, *Plus petitio*, vox JC. quæ in Basilicis non semel occurrit.

ὙΠΕΡΒΕΡΕΤΑῖΟΣ, *October mensis*, apud Macedones. Vide Suidam & alios passim.

ὙΠΕΡΗΜΕΡΟΣ, *Qui ultra diem distulit*, apud Harmenopul. lib. 3. tit. 5. §. 66. in Gloss. Græc. Lat. ὑπερήμερος, ὑπερημερία, nulla addita explicatione.

ὙΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ, *Licitatio*, ἡ ἐπαύξησις τοῦ τιμήματος τῆς πράσεως, in Basilicis to. 2. p. 31. 50. 381. &c. & in Gloss. Gr. Lat. Πληστηριασμὸς, ὁ ὑπερθεματισμὸς, *Licitatio*. Alibi: Πρᾶσις κατὰ ὑπερθεματισμὸν, *Auctio, Asta*. Rursum: ὑπερθεματίζω, *Licitor, Liceor*. ὑπερθεματιστὴς, *Licitator*. ὑπερθεματισμὸς, *Licitatio, Adjectio*. Utitur hisce vocibus Harmenopulus non uno loco.

ὙΠΕΡΘΕΣΙΣ, *Dilatio, Mora*, in Basilic. apud Harmenopulum, &c. Vide Glossar. Græc. Latin.

Ὑπέρθεσις, *Superpositio jejunii*, de qua egimus in Glossario mediæ Lat. in hac voce. Dionysius Patr. Alexandrinus in Epist. ad Basilidem Can. 1. ἐπεὶ μηδὲ τὰς ἓξ τῶν νηστειῶν ἡμέρας ἴσως μηδὲ ὁμοίως πάντες διαμένουσιν· ἀλλ' οἱ μὲν καὶ πάσας ὑπερτιθέασιν ἄσιτοι διατελοῦντες· οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ τέσσαρες, οἱ δὲ οὐδεμίαν· καὶ τοῖς μὲν πάνυ διαπονηθεῖσιν ἐν ταῖς ὑπερθέσεσιν εἶτα ἀποκάμνουσι, καὶ μονονοῦ ἐκλείπουσι, συγγνώμη τῆς ταχυτέρας γεύσεως. Evagrius lib. 1. cap. 21. οἱ πολλάκις μὲν τὰς καλουμένας ὑπερθεσίμους πράττουσι, διήμεροι καὶ τριήμεροι τὰς νηστείας ἐκτελοῦντες, &c. Epiphanius in Epilogo libri de Hæresib. καὶ οἱ σπουδαῖοι διπλᾶς καὶ τριπλᾶς καὶ τετραπλᾶς ὑπερτίθενται. Ammon Episcopus de Vita & conversatione SS. Pachomii & Theodori num. 13. de quodam monacho qui furtim comederat: καὶ νῦν ἐν μέσῳ τῶν μοναζόντων κάθηται ὁ κλέπτης, παραβάτης τῆς οἰκείας προθέσεως γενόμενος, ὡς μετ' αὐτῶν ὑπερθέμενος. Vide Δύο δύο. Sed hæc pluribus sumus prosequuti in laudato opere, ubi hæc addi velim ex Cumeano Abbate de Mensura pœnitentiarum cap. 1. *qui dederit aliquos liquores, in quibus fuerit mustella, miluus*, (l. f. viva) *vel mortua inveniatur, tribus superpositionibus pœniteat: qui non noverit, postea quod talis visus est, potum superponat*. Idem cap. 2. *veniam omni hora roget, superpositionem faciat in unaquaque hebdomada, exceptis quinquagesimus diebus: post superpositionem pane sine mensura utatur, & ferculo aliquatenus butyro impinguato, hoc est quadrante, & die Dominica sic vivat*. De linguæ seu silentij superpositione agit eod. cap. 1. *Qui psallere non potest, in lingua superponat*. Et cap. 5. *Mendax vero per ignorantiam, & non nocuit, confiteatur ei cui mentitus est, & Sacerdoti, & hora tacendi damnetur, vel 12. Psalmos cantet: si vero de industria, tribus diebus tacendi, vel 30. Psalmos, si praeest.* Cap. 9. *Si vero verbositatem diligens fratri deroget, uno die, vel 2. dies tacens pœniteat.*

Ὑπέρθεσις, *Superstitio*. ὑπέρθεσις τῶν ἀρχαίων, apud Moschionem de Morbis mulierum cap. 65. ita vetus Interpres vertit.

ὙΠΕΡΘΥΡΟΝ, superlimen, in vett. Gloss. apud Harmenopulum lib. 2. tit. 3. §. 59. & alios. Constantinus in Basilij vita num. 83. edit. Combefisij: καὶ αἱ τῶν ἐκτὸς διείργουσαι τὰ θυσιαστήρια κιγκλίδες, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς περίστυλα, καὶ τὰ ἄνωθεν τῶν ὑπέρθυρα χρηματίζοντα.

ὙΠΕΡΙΛΑΜΠΡΟΣ, dignitas in aula Constantinopolitana,

stantinopolitana, Inventa ab Alexio Comneno Imp. qua ab eo donatus Scaliarius, Turcicus Satrapa, apud Annam Comnenam lib. 6. Alexiad. pag. 180. Vide in Λαμπρός.

Υ'ΠΕΡΙ'ΣΤΗΣ, *Æditus*. Glossæ Biblicæ MSS. in Act. Apost. Νεωκόρος, κοσμήτωρ ναοῦ, ὑπερίστης. Idem qui *Superista* apud Anastasium Biblioth. de qua voce vide Gloss. med. Latinit.

Υ'ΠΕΡΟΧΗ', *Excellentia*, titulus Compellatorius summarum potestatum, verbi gratiâ Magistri officiorum, &c. in Concilio Constantinop. sub Mena act. 5. pag. 233. In Nov. 19. Justiniani ad Joannem Præfectum Prætorio, ἡ σὴ ὑπεροχὴ, ubi vetus Interpres, *tua Sublimitas*: in Nov. verò 25. cap. 5. vertit, *Excellentia*: in Nov. 21. in Procem. *Celsitudo*.

Υ'ΠΕΡΠΑΣΙ'ΔΙΟΝ, *Passus*, Angustiæ & claustra itinerum & montium, seu potius, quæ *ultra passus* sunt regiones. Constantinus in Tacticis pag. 30. ὅταν δὲ μέλλῃς λαμβάνειν μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς ὀρεινοὺς τόπους καὶ στενοὺς, καὶ δύσκολον χώραν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα προπέμπῃς μέρος ἐκ τοῦ στρατεύματος, καὶ κρατῇ τὰ ὑπερπασίδια καὶ κλεισούρας, πρὸς τὸ μὴ προλαβεῖν τοὺς πολεμίους. Vide Gloss. med. Lat. in *Passus*.

Υ'ΠΕΡΠΛΕΟΝ, *Residuum alicujus majoris summæ*: quod summam aliquam excedit, Gallis, *Surplus*: tributi genus inventum & exactum ab Alexio Comneno. Zonaras in eodem Augusto pag. 237. ἐντεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐξέπεμπον κλήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν ὀνομάτων ἐπινενόητο, τὰ Υ'πέρτιμα λέγω, καὶ τὰ Υ'πέρπλεα, καὶ ἄλλοι ἄλλοι τρόποι ἐπηρειῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο. Hausit à Zonara Glycas pag. 332. Novella 4. Manuelis Imp. lib. 2. Juris Græcorom. pag. 159. οὐκ ἐξέσται οὖν ἀντιγραφεῖ — τὰ τῶν μοναστηρίων ἀκίνητα ἀναγράφεσθαι, ἢ καπνολογεῖν, ἢ ἀναζυγεῖν μέτρα γῆς, ἢ παροίκων ποσότητα, ἢ γῆς τὸ Υ'πέρτιμον, ἢ τὸ ἀδίκως καλεχόμενον ἐξετάζειν. Vide Gloss. med. Lat. in *Superplus*.

Υ'ΠΕ'ΡΠΥΡΟΝ, *Aurea moneta Imperatorum Constantinopolitan.* de qua copiosè egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Hyperperum*: & in syntagmate de inferioris ævi Nomismatibus n. 80. Theorianus in Legat. Armen. ἔσωσαν ὡς ἐν ὑποθήκῃ ἐνταῦθα ὑπέρπυρα τρία, μιᾶς ὄντα φύσεως, χρυσοῦ δηλονότι. Mox: τόσα νῦν εἰσὶ ταῦτα τὰ ὑπέρπυρα. Balsamon ad Concil. Nicænum Can. 24. κἂν γὰρ, φησὶν, οὐκ ἀπαιτεῖ ὁ κληρικὸς ἑκατοστιαίους τόκους βαρύτατους, ἤτοι ὑπὲρ ἑκάστης ὑπέρπυρα νομίσματα δώδεκα, &c. Vide eundem ad Can. 85. Synodi Trull. Liber MS. Reg. cui titulus, τύπος τέχνης τῶν γραμματέων. Ἀλλὰ χωρὶς λόγου καὶ ἀμφιβολίας τινὸς καθυπισχνοῦμαι, ἀποπληταίζειν τὰ κεκρατημένα σοι παρ' ἐμοῦ τόσα ὑπέρπυρα, διὰ σῖτον καὶ οἶνον μέσου, &c. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὸν τόπον τοῦ ἰσιμάδωσαν, ὑπέρπυρα ἐδανήστην.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλοι τὰ πράγματα ἀγάπουν, τὰ ὑπέρπυρα σκοποῦσιν.

Historia MS. Belisarij:

Τί με ὠφελοῦν τὰ ὑπέρπυρα, τίμε φελᾶ ὁ πλοῦτος.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 117. δέδωκε τῷ κομίσαντι ὑπέρπυρα ἑκατόν. Ubi Cod. alius, νομίσματα. Idem n. 136. ὃς ἀπελήφθη εἰς ὑπέρπυρα λίτρας ν'. Ita idem Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 5. num. 22. Scholiastes Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §. 3. & alij.

Υ'περπυράκιος, ab Hyperperis cognominatus nescio quis occurrit apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 69.

Πέρπερον, truncatè. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Αὐτὸς ψηφίζει πέρπερα, καὶ γράφει καὶ στρεϋύλια.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Με πέρπυρα καὶ χρήματα ἐξαγοράσασιν τον.

Vide Histor. Corcyrensem pag. 245.

Περπυρίνες, *Cambitrices*. Idem Sachleces:

Οἱ Περπυρίνες ἦλθασι ὅλη ἀδελφοσιών,

Ἐσμίξαν οἱ κηράδενες με πᾶσα καλοσιών.

Υ'ΠΕΡΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, *Malva terrestris*, Ἀνάγυρις, apud Interpol. Dioscor. cap. 573.

Υ'ΠΕ'ΡΤΕΡΟΝ, *Calyptra Imperatoria* species. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. num. 36. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φορέματα διάφορα, πολὺ δὲ ὀνομαζόμενον Τροπαιρχίου, ποτὲ δὲ Ἰουστινιάνειον, ἐν ἄλλοις δὲ Υ'πέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἑκάστων οὐκ ἔστι νῦν κατὰ μέρος λέγειν.

Υ'ΠΕ'ΡΤΙΜΟΝ, Tributi genus ab Alexio Comneno Imp. institutum, ut scribunt Zonaras & Glycas. Vide in Υ'πέρπλεον.

Υ'ΠΕ'ΡΤΙΜΟΣ, titulus Metropolitanis attributus: sed à quo & quando juventus, non omnino constat. Illius certè mentio occurrit circa tempora Alexij Comneni: tradit quippe Anna filia eo donasse Patriarcham Venetorum: Υ'πέρτιμον δὲ καὶ τὸν Πατριάρχην σφῶν (Βενετικῶν) ἠξίωσε μετὰ τῆς ἀναλόγου ῥόγας. Ex hinc Dyrrachinus Antistes & Metropolita sic appellatur in jure Græcorom. pag. 285. sub Joanne Camatero Patr. Constantinop. Denique in notitia Episcopatuum exarata sub Andronico seniore, observare est generaliter omnes Metropolitas Υ'πέρτίμους μόνον γράφεσθαι. Nam alij sunt Metropolitæ qui non modo Υ'πέρτιμοι, sed & Ἔξαρχοι, Provinciarum scilicet sibi subditarum appellantur: verbi gratiâ, in Synodico Dominica Orthodoxiæ recitari solito Niphon, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος τῆς Θετταλίας dicitur. Erant & alij, qui suprà Hypertimos & Exarchos erant, atque in iis Metropolitanus Cæsareæ Cappodociæ, qui Υ'πέρτιμος τῶν Υ'πέρτίμων, καὶ Ἔξαρχος πάσης Ἀνατολῆς, dicitur Theodosius Zygomalas in Itinerario MS. ὁ δὲ Καισαρείας Υ'πέρτιμος τῶν ὑπερτίμων, τελεῖς Πρωτοκάθεδρος καὶ πρῶτος ἐν τιμῇ τῶν Υ'περτίμων, τελεῖς τῶν ἀρχιεπισκοπατῶν, οἱ τιμῶνται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν, καὶ παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἄλλων. Ephesinus verò Υ'πέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας, inscribitur in eadem notitia, ut Heracleensis Metropolita, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων καὶ Ἔξαρχος πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini sect. 7. cap. 9. ὡς τοποτηρητῇ τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὡς προέδρῳ τῶν Υ'περτίμων, καὶ πρώτῳ Μητροπολίτῃ. Is etiam in Concilio Lugdunensi Præsul Honoratorum appellatur. Idem Zygomalas: Πρόεδρος λέγεται ὁ Ηρακλείας, ὅτι ἡ καθέδρα ΚΠόλεως ἐπισκοπὴ ἦν αὐτῆς, ὅθεν καὶ ὑπερτίμων Πρόεδρος λέγεται. Eorum verò qui Υ'πέρτιμοι & Ἔξαρχοι erant, nomina eadem notitia recenset, ubi hæc subdit: οἱ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι οὐ γράφονται Υ'πέρτιμοι Neque porrò Metropolitis duntaxat is titulus concessus: nam in Jure Græcoromano lib. 4. pag. 284. Joannis Xiphilini Patr. Constantinopol. Sancitum an. 1197. subscribit Ἰωάννης Χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ Υ'πέρτιμος ὁ Καματηρὸς, qui scilicet postmodum Patriarcha Constantinop. extitit. Ita Aristænus Magnus Chartophylax ὑπέρτιμος appellatur à Balsamone ad Can. 6. Apost. & ad Can. 37. Concil. Trull. &c. Vide Joan. Morinum lib. 1. exercit. 10. & subscriptiones Pseudosynodi Palamitarum pag. 170.

Sed & Υ'περτίμου titulo donatus passim legitur Michael Psellus, apud Cedrenum sub initium Annalium, Zonaram in Romano Diogene, Theophylactum Archiep. Bulgar. Epist. 15. qui de Psello verba faciens tum extincto, τρισμακαριώτατον Υ'πέρτιμον καὶ παράμιλλον τὴν γλῶτταν vocat, & in ipsius Pselli opusculis editis & ineditis. Verùm id Epitheti ipsi-

met superstiti ob eruditionis amplitudinem vulgò indultum constat, adeo ut plurimorum suæ ætatis ipsi invidiam conflarit: quod testatur illius oratiuncula: πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ τῆς αὐτοῦ ὑπερτίμου τιμῆς, qui inter varia ejus opera habetur in Cod. MS. Reg. fol. 64. ubi ob doctrinæ præstantiam illud sese adeptum innuit, hisce potissimum verbis: καὶ ἵνα συλλήψας ἐρῶ, ἴδει δραμεῖν ὑμῶν πλέον δεδράμηκα· πυγμὴ πρόκειτο, καὶ πυκνικώτερος τῶν ἄλλων ἐγὼ δίσκου βολὴ, καὶ ἀνέρριψα ὑμῶν ὑψηλότερον, &c.

ΥΠΕΡΤΟΝΟΝ. Eustathius Il. β. pag. 249. λέγεται δὲ μέλαθρον μὲν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ ὁ ὄροφος, ἢ τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον, ὅ φασι καλεῖται ὑπέρτονον.

ΥΠΕΡΦΥΗΣ, & Ὑπερφυεστάτη, titulus datus Senatui Constantinop. Ὑπερφυεστάτη Σύγκλητος, in Concilio Constantinopol. & Calchedon. act. 1. Ὑπερφυὴς σύγκλητος, in eodem Concil. pag. 61. 97. 155. &c. Ὑπερφυέστατοι πατρίκιοι, in Synodo VII. act. 1. pag. 161. in Leonis Nov. 19. &c. Stylianus Magister officiorum ὑπερφυέστατος, qui in Nov. 1. περιφανέστατος, indigitatur. Sed & Ὑπερφυὴς appellatur Joannes Zonaras à Balsamone in Can. 36. Apost. & Matthæo Blastare litt. E, cap. 11. fortè ob obitas dignitates, antequam monachum induisset.

ΥΠΕΡΩΟΝ, *Superficies soli*, τὸ ἄνωθεν κατασκευασθὲν τοῦ μισθωθέντος ἐδάφους οἴκημα, in Glossis Basil. quas vide in Συμπερφίκιον, ut & Harmenopulum. Glossæ S. Benedicti, *Cœnaculum*, ὑπερῷον.

Ὑπερῷον, *Batillus*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ὄλβος ἐν ᾧ πτήσουσι τὰς κριθὰς, καὶ τὰ τῶν μυρεψικῶν· τὸ δὲ τύπιον, ὑπερῷον λέγεται.

ΥΠΗΚΟΥΤΕΡΟΣ. Vide in Ὑπακούτερος.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ, *Famulitium*, *Familia*. Eusebius lib. 4. de Vita Constant. cap. 43. παρῆν δὲ τούτοις ἅπασι βασιλική τις ὑπηρεσία. Petrus Patricius in excerpt. pag. 27. μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς τὸ ἄδηλον τοῦ πολέμου ἀποβλέπων, ἅμα τε καὶ ὅτι οἱ τοῦ Λικινίου ἐφόδῳ λανθανούσῃ χρησάμενοι, τὴν βαστάγην αὐτοῦ μετὰ τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας κατέσχον, δέχεται αὐτόν. Ubi Valesius. τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν, *Supellectilem regiam* interpretatur. Malim, *famulitium* hic intelligere, & *obsequium*, ut interpretatur apud Eusebium. Theophanes an. 3. Copronymi: καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμμουλα, καὶ ἡ ὑπηρεσία. Nicephorus Bryennius lib. 1. num. 2. ἔθος γὰρ τοῦτο βασιλεῦσι Ῥωμαίων τοὺς τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν παῖδας, καὶ τῶν εὖ γεγονότων, τῇ σφῶν αὐτῶν ὑπηρεσίᾳ συγκαταλέγειν. Nos dicimus, *estre au service de quelqu'un*. In Basilicis lib 9. tit. 4. cap. 6. *opera*, ὑπηρεσίαι, exponuntur, ut & lib. 16. tit. 7. Vide Ὑπουργία.

Ὑπηρεσία, *Ministerium*, vasa sacra & Ecclesiastica. Concil. Calchedonense act. 10. καὶ ταῦτα ἐταράχθη τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν τῆς ὑπηρεσίας ἰδόντος. Ubi vetus Interpres: *Conscio eo qui potestatem ministeriorum habebat*. Vide Glossar. med. Lat. in *Ministerium*.

ΥΠΗΡΕΤΑΙ, *Subdiaconi*, qui & *Ministri* Latinis interdum dicti. Concil. Laodicenum Can. 21. οὐ δεῖ ὑπηρέτας ἔχειν χώραν ἐν τῷ διακονικῷ, καὶ ἅπτεσθαι δεσποτικῶν σκευῶν. Adde can. 22. 25. 43. & Gloss. med. Lat. in V. *Minister*.

Ὑπηρέται ἄρχοντες. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 14. num. 1. ἐξέρχεται ὁ Πρωτοπαπᾶς τῆς ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ τινῶν τῶν Ἀναγνωστῶν, καὶ δίδωσι λαμπάδα τῷ βασιλεῖ, καὶ οἱ Ὑπηρέται ἄρχοντες, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν, διδόασι πᾶσι τοῖς Ἄρχουσιν, ὡς καὶ ἐν τῇ προρρηθείσῃ ἑορτῇ, κηρούς. De iisdem cap. 8. num. 2. δίδονται δὲ παρὰ μὲν τοῦ Πατριάρχου τῷ Βασιλεῖ λαμπάς· παρὰ δὲ τῶν προρρηθέντων ὑπηρετῶν, τοῖς ἀξιώμασι, καὶ πᾶσι τοῖς τε ἐντὸς τῆς παραστάσεως Ἄρχουσι. Goarus Lectores & Canonarchas intelligi censet, de quibus idem Codinus cap. 6. num. 2. 3. atque appellari ὑπηρέτας, quod Protopapæ sint subditi: ἄρχοντας verò, quia Palatini. Malim hic intelligi eos è clero qui dignitates Ecclesiasticas possidebant, quas Ἀρχοντίκια appellabant, de quibus supra in hac voce.

ΥΠΝΙΧΟΝ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. μανδραγόρα. *Mandragora*.

ΥΠΟΒΟΛΕΥΣ, in Gloss. Gr. Lat. *Subjector*, *Submissor*. Socrates lib. 5. Hist. Eccl. cap. 22. ἐν τῇ αὐτῇ δὲ Ἀλεξανδρείᾳ ἀναγνῶσται, καὶ ὑποβολεῖς ἀδιάφορον, εἴτε κατηχούμενοί εἰσιν, εἴτε πιστοὶ, τῶν πανταχοῦ ἐκκλησιῶν πιστοὺς εἰς τὸ τάγμα τοῦτο προβαλλομένων. Quam vocem ὑποβολεῖς Musculus & Christophorsonus, *Interpretes* verterunt. Nicephorus Callistus pro ὑποβολεῖς, legit ὑπογραφεῖς, id est *Notarios*, quos idem ferè muneris objisse in Ecclesia quod ἀναγνῶσται, *Lectores*, probare conatur Henricus Valesius, quem consule, si lubet. Goarus ad Euchologi. pag. 30. eum esse ait, qui Canones Hymnosque per membra concisos suggerit, decantandaque cuncta edicit, & voce præit, Κανονάρχης hodie, *Canonum dux & incœptor*, non præfectus nuncupatur. Vide Cujacium ad Nov. 3. Justiniani, & Arcudium de concordia pag. 465.

ΥΠΟΒΟΛΟΝ, apud auctorem Etymologici, exponitur ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον. Eustathius Thessalonicensis Odyss. α. pag. 1405. ἔνθεν καὶ ὑπόβολον, οὐ μόνον παρὰ τοῖς νομικοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημένον, ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, εἴτε ἀγρὸς, εἴτε οἶκος, εἴτε ἄλλο τι. Φερεκράτης, Οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυλίωνος κειμένην ὑπόβολον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἕτερον ἦν ὑπόβολον ἐκτείνον τὴν προπαραλήγουσαν, καὶ δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολιμαίῳ τόκῳ, τοῦτο μέν τοι, ἐκ ὑπὸ τῆς βολῆς, ἢ τῆς βόλου, ἀλλὰ ἐκ τῆς ὀβολοῦ. Sed Recentioribus Jurisconsultis Ὑπόβολον dicitur incrementum dotis, vel quod mortuo marito uxori superstiti redditur supra dotem; ἀπὸ τοῦ ὑποβάλλειν, quod est majori rei vel summæ minorem adjicere, ut censet Cujacius lib. 5. observ. cap. 4. vel eadem planè res, quæ Gallis *doarii*, hoc est *dotarii* nomine nuncupatur, ut vult Salmasius. Suidas, ὑπόβολον, δακτυλίδιον interpretatur, annulum scilicet pronubum. Eclogæ Leonis & Constantini, Ἀρραβῶνα. Rectius Glossæ Basilic. Ὑπόβολόν ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰς πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς προικός. Georgius Phorbenus Dicæophylax Thessalonic. in Tract. περὶ ὑποβόλου. Τὸ ὑπόβολον, ὃ καὶ προγαμιαία καλεῖται δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐστιν, ὥσπερ καρπὸς τῆς προικὸς συμφωνούμενος ἀπαιτεῖσθαι, διὸ καὶ ὑπόβολον λέγεται· ἔχει δὲ τοῦτο προνόμιον. θανόντος γὰρ τοῦ ἀνδρὸς, ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν τῆς προικὸς ποσότητα, καὶ εἰ μὲν συμφωνηθῇ, τὸ ἥμισυ τῆς εἰρημένης προικὸς δίδοται· καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρὸ γάμου δωρεὰ, διότι πρὸ τοῦ γάμου συμφωνεῖται. Et Eustathius Magister Romanus in tractatu MS. de Hypobolo: ἰστέον ὅτι μὲν τὸ παλαιὸν ἰσότης ἦν ὑποβόλου καὶ προικός· καὶ ὑπὲρ ἡ προὶξ εἰς ρ. λίτρας ἦν ὑπέβαλε ἀνὴρ λίτρας ρ. ἐκ γὰρ τοῦ ὑποβάλλειν αὐτὸν τὰ ἴδια, ἐκλήθη τὸ ὑπόβολον· γέγονε δὲ ὕστερον Νεαρὰ ἔλαττον γίνεσθαι τὸ ὑπόβολον τῆς προικός· τοῦτο δὲ ἡ πατήρ ἐστιν ὁ προικίζων ἐκ τῶν ἰδίων, καθὼς ἔχει βουλῆς καὶ γνώμης συμφωνεῖ, καὶ δοκεῖ περιγραφεῖν τῇ θυγατρί. Mitto reliqua quæ ibi de Hypobolo suggerit idem Eustathius. Aliud igitur fuit à dote vel donatione propter nuptias: quippe ad constituendum in bona viri tale mulieri hypobolum, ratio habebatur quantitatis ipsius dotis, quam mulier afferebat. Verbi gratiâ si nongentos aureos in dote haberet, Hypobolum in trecentis constituebatur, ut constat ex libro cui titulus, Μικρὸν κατὰ στοιχεῖον. ὅτι, inquit, ἂν μία λίτρα ὑπάρχῃ ἡ προὶξ, τὸ τρίτον τῆς λίτρας, ὅπερ ἐστὶ νομίσματα κδ', καὶ τοῦτο μὲν παρὰ τοῖς νέοις ὡς ἄρτι κρατεῖ, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ ὑπόβολον ἕως τοῦ ἡμίσεως τῆς προικὸς ἐψηφίζετο. Ubi & dicitur

tur locum habere, si vir prior decesserit, quod & scribit Demetrius, Chartophylax Archiepiscopus Bulgariæ quæst. 55. ut & Harmenopulus & alij. Atque ita vocem hanc usurpant J C. Græci, idem Harmenopulus lib. 2 tit. 10. §. 14. lib. 4. §. 7. lib. 5. tit. 9. §. 22. Michael Attaliates in Pragmat. tit. 27. & alij. Sed de Hypobolo consulendi iidem Eustathius, Phorbenus, Cujacius loco laudato, & Salmasius de Modo usurar. pag. 150. 151. 585. 586.

Ὑποβολοθεώρητρον. Anonymus MS. in Formulario Notariorum: εἰ δὲ αὐτὸς πρὸ αὐτῆς ἅπαξ καὶ ἀδιαθέτως φθάσῃ, ἀποθανεῖν, ἵνα λαμβάνῃ αὐτὴ χάριν ὑποβολοθεωρήτρου αὐτῆς τὸ τρίτον τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῷ μερίδος ἐκ γονικῆς κληρονομίας. Ubi mirari licet cur hic ὑποβολοθεώρητρον junctis vocibus efferatur, cum diversa fuerint θεώρητρον & ὑπόβολον: nam viduæ ὑπόβολον tantum accipiebant, virgines ὑπόβολον, & θεώρητρον, quod ultimum ob pretium virginitatis ipsis competebat. Vide in hac voce.

ΥʹΠΟΓΕΝΕΙΟΝ, *Submentum*, ornamentum equi, quod ejus γενείοις supponitur. Constantinus in Tactic. pag. 15. ἐχέτωσαν δὲ καὶ τυφία εἰς τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρα, καὶ εἰς τὸ κορυφαῖον τοῦ ἱππαρίου τυφίον, καὶ εἰς τὸ ὑπογένειον ὁμοίως. Ejusmodi ornamenta intelligit Nicetas de statu urbis Constantinopol. num. 4. τὰς αἰγίδας περιθέσαν, καὶ τὰς ὀθονοσκεπεῖς περικρανίους καλύπτρας τῆς κορυφαῖς τῶν ὀχημάτων περιθέντες, καὶ τὰ κατὰ νῶτα λευκόλινα τῆς ἱππείαις γένυσιν αὐτῶν περιδέοντες, ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς πόλεως ἐπιφάζοντο.

ΥʹΠΟΓΛΩ΄ΣΣΙΟΝ, *Laurus*, Δάφνη, apud Interpolat. Dioscor. cap. 729.

ΥʹΠΟΓΟΝΑ΄ΤΙΟΝ, & Ἐπιγονάτιον, *Mappula*, cujus vicem fortè obtinuit, vel ornamenti species, Episcoporum apud Græcos propria. Figura est quadrangula, latitudinis sesquipalmi, vel circiter, à zona dependens, & super femur ad usque genu fluitans, nullo inferius loco constricta, rhombi formam efficiens: inde vocis Etymon. Atque hanc quidem mappulam in veterum è Græcia Episcoporum imaginibus licet passim observare, ac præsertim in iis quas in æs incidi curavimus in Dissertatione de inferioris ævi nomismatibus, & in Constantinopoli Christiana. Liturgia Chrysostomi: εἶτα ὑπογονάτιον λαβών, εἰ ἔστι Πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει, &c. Euchologium in Ordinatione Episcopi pag. 310. καὶ εὐθὺς ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετ' αὐτοῦ. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν φορεῖ τῷ ὑποψηφίῳ τὸ ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονεῖται παρὰ ἁπάντων ὁ ἐπίσκοπος ὁ χειροτονούμενος. Adde Morinum de sacris ordinat. pag. 124. Symeon Thessalonicensis lib. de Templo pag. 219. ἐν τῇ ζώνῃ τὸ λεγόμενον ὑπογονάτιον ὁ ἱεράρχης περιτίθεται ἐξαρτήσας, διὸ τὴν κατὰ τοῦ θανάτου νίκην, καὶ τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἡμετέρας φύσεως, καὶ τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ ἰσχύος κατὰ τοῦ πονηροῦ τυραννίδος ἐμφαίνει· διὸ καὶ σχῆμα ῥομφαίας ἔχει, καὶ ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἐκκρέμαται, ἔνθα τὸ δύνασθαι ἄνθρωπον εἶναι φασί. Idem de sacris Ordinat. cap. 7. ubi de Episcopi ordinatione: ὁ ὑποψήφιος δὲ ἐν τῷ διακονικῷ φορήσας, καὶ ἐπιγονάτιον περιθέμενος, ἤδη γὰρ καὶ αὐτὸς τὸν ἀρραβῶνα ἔσχε τῆς καθαρωτάτης νύμφης τῆς ἐκκλησίας, τὸ σημεῖον διὰ σταυροῦ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι νίκης καὶ ἀναστάσεως τοῦ ὡραίου νυμφίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ταῦτα γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπιγονάτιον, ὡς ῥομφαία κατὰ τὴν ζώνην ἐκκρεμάμενον, τόν τε σταυρὸν ἐκλύπτει, καὶ τὴν ἀνάστασιν γεγραμμένην ἔχον, τὸ κατὰ τοῦ θανάτου κράτος δηλοῦν. Similia habet in lib. de Templo p. 219. Sed & Nicolaus Cabasilas de Veste sacra, καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περιζώννυσιν αὐτῷ τὸ λεγόμενον Γονάτιον, ὃ πρὸς σχῆμα ξίφους ἐσχημάτισται. Ubi γονάτιον vocat, quod alij ἐπιγονάτιον. Theodorus Balsamon in Responso 37. ἢ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερολατῶν ἐνδυμάτια μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Infrà: τὸ δὲ ἐπιγονάτιον εἰς τύπον τοῦ λεντίου ἐστὶν, ὃ ὁ κύριος ἐνεδύσατο, καὶ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ἔνιψεν. Idem in Medit. de Patr. τῶν γονατίων τὰ ἐπιβλήματα, τὸ λέντιον τὸ ἐγχειρίδιον, δι' οὗ τοὺς πόδας ὁ κύριος τῶν ἀποστόλων ἀπέσμηξεν. Mappulæ speciem referre, reveraque primitus Mappulam fuisse supra observavimus, idque firmat Petrus Antiochenus Patr. in Epist. ad Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolit. χρυσοφορεῖμεν καὶ αὐτοὶ ἐγχείρια, καὶ ἐπιμανίκια, καὶ ἐπιτραχήλια περιβεβλημένοι χρυσόπαστα. Ubi ἐγχειρίων vocabulo intelliguntur Ὑπογονάτια. Vide ἐγχείριον.

Ἐπὶ τῶν γονάτων, Dignitas Ecclesiastica: qui Pontifici sacra facturo, ἐπιγονάτιον seu ὑπογονάτιον zonæ ejus alligat. Catalogus Officiorum M. Ecclesiæ Medonianus: ὁ Ἐπὶ γονάτων, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, αὐτός τὸ ὑπογονάτιον αὐτοῦ φορέσει. Demetrius Gemistus de Sacra Patriarchæ Liturgia, ex Cod. MS. ὁ δὲ Ἐπὶ τῶν γονάτων λαβὼν τὸ ἐπιγονάτιον, ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην, ὃς εὐλογεῖ καὶ ἀσπάζεται τοῦτο· καὶ περιτίθησιν αὐτὸ ὁ Ἐπὶ τῶν γονάτων κάτωθεν τῆς ζώνης ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων, Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρῶν, εὐδυνάτε, &c.

ΥʹΠΟΓΡΑΜΜΟ΄Ν, *Exemplum*, *Exemplar*. 1. Petr. 1. ὅτι Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν. Paralipomena de S. Pachomio num. 2. οὕτως ἠγωνίσατο πάσῃ αὐτοῦ, ὥστε αὐτὸν ὑπογραμμὸν γενέσθαι εἰς πᾶσαν ἀρετὴν θεοσεβείας πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. Utitur præterea Ammon Episcopus in Epist. de Vita & conversat. ejusdem S. Pachomii & S. Theodori num. 15. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. ὥσπερ ὑπέρ τινος ὑπογραμμοῦ καὶ τύπου.

ΥʹΠΟΓΡΑΦΕΥ΄Σ, *Descriptor*, *Tributorum exactor*. Vita MS S. Joannicij: ὑπογράφουσι καὶ πράκτορσι πᾶσαν ὁμοῦ κώμην διαλαμβάνει. Vide Gloss. med. Lat. in *Descriptor*.

ΥʹΠΟΔΕ΄ΚΤΗΣ, *Susceptor*, in Gloss. Gr. Lat. *Exactor*, *Coactor tributorum*. S. Athanasius in Epist. ad Solit. pag. 861. νῦν δὲ πάλιν Γεώργιόν τινα Καππαδόκην ἄνθρωπον ὑποδέκτην ἐν Κωνσταντινουπόλει ταμιακῶν γενόμενον, &c. Idem de Synodo Arimin. pag. 881. καὶ τῶν ἀπὸ Ὑποδεκτῶν Γεώργιον. Vide Justin. in Nov. 163. cap. 2. Basilic. lib. 56. tit. 11. cap. 12. lib. 60. tit. 27. & Harmenopulum lib. 2. tit. 6. § 2. Χρυσυποδέκτης, *Susceptor aurarius*, in Gloss. Gr. Lat. Ὑποδέκτης χρυσοῦ, in Lat. Gr. Ἀργυρυποδέκτης, *Argenti susceptor*, in iisdem Gloss.

ΥʹΠΟ΄ΔΗΜΑ, pro *Calciario*, uti hæc vox sumitur in Digestis, usurpatur in Basilicis lib. 11. leg. 8. §. 7. Vide Gloss. med. Lat. in *Calciarium*.

ΥʹΠΟΔΗΜΑΤΑ΄ΡΙΟΣ, *Calceamentarius*, *Caligarius*, in Glossis Græcolat.

ΥʹΠΟΔΗ΄ΣΙΑ, *Calcei*, Ὑποδήματα, in Glossis Græcobarb. Vide in Πόδημα.

ΥʹΠΟΔΙΑ΄ΚΟΝΟΣ, *Subdiaconus*. Leo Grammaticus in Porphyrogenito pag. 502. ἀλλὰ καὶ Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ Πατριάρχης ἀπέκειρεν κληρικὸν, χειροτονήσας Ὑποδιάκονον, &c. Passim.

Ὑποδιακονικὸν, *Ædicula Ecclesiæ adjuncta, in qua consistebant subdiaconi*, ut Διακονικὸν, in qua Diaconi. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 5. pag. 227. καὶ ἦλθεν ὁ παραμονάριος καὶ ὁ πρεσβύτερος Ῥωμανὸς, λέγων οὕτως, (τῷ διακόνῳ μεταδιδόντι ἐν τῷ φωτιστηρίῳ) Σὺ ἔπαρον τὴν κοινωνίαν, καὶ ἄπελθε, μετάδος εἰς τὸ Ὑποδιακονικόν.

ΥʹΠΟΔΟΧΑ΄ΡΙΟΙ, appellati *milites qui alios à pugna redeuntes excipiebant*: vel *qui in subsidium servabantur*. Lexicon MS. Cyrilli: Δεκτῆρες, ὑποδοχεῖς. Nicephorus περὶ παραδρ. πολεμ. cap. 11. ἐὰν οὐκ ἐορ-

 εσειν

σοσιν ἐκεῖσε αὐτ᾽, ἀλλ᾽ ὑποδοχαρίυς παρ' αὐτῷ καταλειφθέντας. Mox: εἰς ἑτέρυς πάλιν ἀγαγὼν ὑποδοχαρίυς, τῷ στρατηγῷ ἴσως πάλιν μὴ κινήσαντ⊗. Et cap.21. καταλιμπανέτω δὲ ἐν ᾧ τόπῳ ηὐλίζετο ἓξ ἄνδρας, ἢ ὀκτὼ, τὺς ὑποδοχαρίυς καλυμμένυς, μετὰ καὶ τιν⊗ ἄρχοντ⊗ τῶν χωρίων.

ΥʹΠΟʹΘΕΣΙΣ, *Negotium*, *Materia*, *Lis*, *Actio*, Ὕλη, Ὑποκείμενον. Synodus Calchedonensis Can. 9. ἄτις κληρικὸς πρὸς τὸν κληρικὸν πρᾶγμα ἔχοι, μὴ ἐγκαταλιμπανέτω τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικαστήρια κατατρεχέτω, ἀλλὰ πρότερον τὴν ὑπόθεσιν γυμναζέτω παρὰ τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ, &c. Codinus de Offic. cap.1. num. 5. de Chartophylace: κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν. Num.7. de Protecdico: καὶ κριτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων. Ita δημοσιακαὶ καὶ ἀρχοντικαὶ ὑποθέσεις, num.9. Adde cap.5. n.72.

Ὑπόθεσις, *Praeceptum*, *Constitutio Imperatoris*. Nicetas in Manuele lib.1. n. 3. initio: μελετῶντι δὲ μετιόντα καὶ τὰ οἰκείων ὑποδρηστῆρα διαταγμάτων. Ubi Cod. al. habet ὑποθέσεων.

Ὑποθέσεις, *Preces quæ fini hymnorum subjecta adduntur*. Vide in Παράθεσις.

ΥʹΠΟʹΘΕΤΟΝ, seu βάλαν⊗, *Suppositorium*, apud Paulum Æginetam lib.7. cap. 12. Myrepsum sect.6. cap. 1. &c. Vox medicis nota. Damascenus Studita Hom. 18. ὁ δὲ ἰατρὸς ἔδωκέν τινι τὰ λεγόμενα ὑπόθετα.

ΥʹΠΟΘΗʹΚΗ, *Ypotheca*, *Obligatus*, *Obligatio*, *Fiducia*. Ὑποθηκημαῖ⊗, *Fiduciarius*, in Gloss. Græc. Latin.

Ὑποθηκαρία, *Rescissoria*, ἀναλυτικὴ, in Gloss. Basilic.

Ὑποθῆκαι, *Mandata* quæ dantur his qui extra ordinem in Provincias mittuntur. Vide Cujac. ad Nov. 17.

ΥʹΠΟΘΗΣΙΑʹΡΙΟΣ, *Subditus*. Michael Balsamon, ubi de Synodo Florentina: καὶ τρίτον ὅτι κριτὴν ἔχομεν τὸν ἀπαθῶς καὶ ἀμφοτέρων τὺς λόγυς ἀκυσόμενον, καὶ τὴν δικαίαν ἀποδώσοντα ψῆφον, ἀλλ᾽ ἐσμὲν ὑποθησιάριοι πάντες. Allatius vertit, *sed sumus omnes Hypothesiarij*. Locum integrum dedit lib.3. de utriusque Eccles. Consens. cap.2. num.4.

ΥʹΠΟΚΑʹΜΙΣΟΝ. Vide in Καμίσιον.

ΥʹΠΟΚΑΤΑʹΣΤΑΣΙΣ, *Substitutio*, in Gloss. Gr. Lat. ἡ ἐξ ἀπολυχίας τῷ πρώτυ κληρονόμυ ἐπὶ ἕτερον τῆς κληρονομίας καταθεσις· ὡς ὅταν εἴποι ὁ κληροδότης, Ἔστω μοι ὁ δεῖνα κληρονόμ⊗, εἰ δὲ μὴ, ἔστω ὁ δεῖνα. ita Glossæ Basilic. Vide Blastarem lit. K. cap. 38. & Cujac. in Præfat.ad lib.60. Basilic.

Ὑποκατάστατ⊗, *Substitutus*, in iisdem Basilic.tom. 1. pag.509.542.&c. Item *subrogatus Iudex*, in Gloss. Gr. Lat.

ΥʹΠΟʹΛΗΨΙΣ. Concilium Calchedon. Can.11. διὰ τὸ τὰς συςατικὰς ἐπιςολὰς προσήκειν τοῖς ἐσιμένοις ἐν ὑπολήψει παρέχεσθαι προσώποις. Ubi Dionysius: *propterea quod commendatitias literas honoratioribus tantummodo personis præstari conveniat*. Isidorus verò Mercator, *qui in opere sunt clariores*, vel *in opinione*, ut Codices alij præferunt. Zonaras denique & Balsamon hic *personas suspectas* interpretantur, quam postremam interpretationem amplectuntur Cujacius ad Nov. 6. Bernardinus Ferrarius de Epist. Canon. Hervetus & alij. Sed Isidori & Mercatoris longè veri similiorem contendit Albaspinæus, eamque esse, ὑπόληψις, vocis vim variis veterum scriptorum auctoritatibus probat: quibus certè omissis, Albaspinei conjecturam firmat omnino locus insignis rescripti Valentiniani & Marciani in eodem Concilio part.3. cap.11. ὑδέποτε δόξα τῶν θανάτῳ τῶν ἐνδόξων ἀπόλλυται, ὑδὲ συναποθνήσκυσι τοῖς τελευτῶσιν αἱ ἀρεταὶ· μᾶλλον δὲ τῶν ἀγαθῶν ἡ ὑπόληψις αὔξεται τῇ τελευτῇ, ἐπειδήπερ ἅπας ὁ κατὰ τῶν τελευτώντων ἐκποδὼν γέγονε φθόν⊗. Ubi vetus Interpres, *existimatio augetur proborum hominum*. Alios locos ex veteribus Græcis affert Henricus Stephanus in Thesauro, quibus unicum addam ex Nov. 3. Justiniani: παραγίνεσθαι μάρτυρας τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ἀξιοπίστων, καὶ κεκτημένων ὐσίαν, καὶ ἐπὶ χρηστῆς ὑπολήψεως ὄντων, &c. Pro existimatione & bona fama utitur etiam Zonaras in Annalib. tom.2. Annal. pag.12. 1. edit, ut & Michael Psellus in Hist.MS. lib. 5. ἐπισημότατ⊗ δὲ παρὰ πᾶσιν ὢν ἀξιώματ⊗ ἕνεκα, καὶ τῆς κρείττον⊗ ὑπολήψεως.

ΥʹΠΟΛΟʹΓΙΟΣ. Vide in Λόγ⊗.

ΥʹΠΟΜΑΝΙʹΚΙΟΝ. Vide Ἐπιμανίκιον.

ΥʹΠΟΜΑʹΣΧΑΛΟΝ. Liber Miraculor.SS.Cosmæ & Damiani: καὶ ὁ ἀνὴρ εἰς ἀνάμνησιν ἐλθὼν τῷ διηγήματ⊗, ὃ εἶχεν ἐν τῷ ὑπομασχάλῳ αὐτῷ τὸ τῶν ἁγίων ἐν εἰκονιδίῳ ἐκτύπωμα, &c. Ubi vetus Interpres in Synodo VII. act.4. *sub axilla sua*, sed malè, ut opinor: nam hic ὑπομάσχαλον, arcam, aut quid simile significat. Videtur etiam usurpari pro *Pera* seu *Mantica ad vestes viatorias sub alis equi succincta*, in Narratione de uxore Constantini Laodicensis MS. εἶχεν ἐν τῷ ὑπομασχάλῳ αὐτῷ τὸ τῶν ἁγίων εἰκόνισμα. Vide Ἀβέρτα, & Budæum in Pand. part.2.

ΥʹΠΟΜΗΝΙʹΣΚΕΙΝ, *Ferre*, *Tolerare*, Ὑπομένειν. Glossæ Græcobarb. ἐκεῖν⊗ ὅπυ ὑποφέρει, καὶ ὑποφέρει, καὶ ὑπομένει, καὶ ὑπομνίσκει, ἢ ὑπομυνίσκει.

ΥʹΠΟΜΙΜΝΗʹΣΚΩΝ, *Monitor*, *Suggestor*, Dignitas in Ecclesia Constantinopol. apud Codinum cap.1. à quo statuitur Prima quartæ Pentadis, num.18. ejusque officium sic describitur: ὁ Ὑπομιμνήσκων, εἰς τὸ εὐθυμίζειν τὸν Ἀρχιερέα μυστικῶς. In Regio Cod. is primus tertiæ Pentadis ponitur, hisce verbis: ὁ Ὑπομιμνήσκων, ἀσχολύμεν⊗ τῷ Πατριάρχῃ ἐν τῇ λειτυργίᾳ τὰς εὐχὰς καθ᾽ ἑκάστην ὑπομιμνήσκων. Longè porrò aliud huicce dignitati officium adscribit Codex Allatianus: ὁ Ὑπομιμνήσκων, δεχόμεν⊗ τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων τῶν ἐρχομένων ἐν τῇ κρίσει, καὶ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ καὶ τῷ Κλήρῳ. Ἐπιμιμνήσκων dicitur in Catalogo Reg. additurque, εἰς τὸ ῥυθμίζειν τὸν Ἀρχιερέα μυστικῶς. Istius dignitatis meminit preterea Michael Psellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

> Ὀστιαρίοις, ὑπομιμνήσκυσί τε
> Κλητοῖς, ἀκλήτοις, γνωρίμοις, ἀνωνύμοις, &c.

ΥʹΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑʹΦΟΣ, *Actuarius*, *Memoralius*, in Gloss. Græc. Latin. Dignitas Ecclesiastica, apud Codinum cap. 1. num. 12. ubi ejus munus sic describit: Ὑπομνηματογράφων, εἰς τὸ γράφειν τὰ ὑπομνήματα. Codex Allatianus: ὁ ὑπομνηματογράφ⊗ καθεζόμεν⊗ εἰς ψήφυς ἐπισκόπων, καὶ γράφει, ἅ τι τῶν ὁρίσωσιν ἀληθῶς. Joannes Episcop. Citri in Resp. lib.5. Juris Græcorum. νεσῦντ⊗ μὲν τοι τῷ Χαρτοφύλακ⊗, ἢ ἀποδημῦντ⊗, ἀντ᾽ ἐκείνυ τῷ Ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τῷ χαρτοφυλακικῷ σεκρέτυ ὑπομνηματισμῶν. Michaël Cerularius Patr. Constantinopol. in edicto de projecto Pittacio: διὰ ἀποκρίσεως τῷ πανευλαβεστάτυ Μαΐστρυ, καὶ Ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ τῷ θεοφιλεστάτυ Χαρτοφύλακ⊗, καὶ τῷ Ὑπομνηματογράφυ, &c. Euchologium pag.623. ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ καὶ τῷ Ἱερομνήμονι. Nicephorus Call.lib.14. cap.7. Ἰωάννης, εἰς τῶν τὰ ὑπομνήματα βασιλεῖ γραφόντων.

Ὑπομνηματογράφ⊗, *Commentariensis*, *Custos carceris*, in lib. 60. Basilic. tit.35. c.20. 21.

ΥʹΠΟΜΝΗΣΤΙΚΟʹΝ, *Commonitorium*, in Gloss.

Gloss. Græc. Lat. Glossæ Basilic. πιτίτιον, ζήτημα, ἤτοι τὸ ὑπομνηστικόν. Glossæ Lat. Gr. *Commentarium*, Ὑπόμνηστικόν. Concil. Calchedonense Act. 1. Συκρηλάειος τῆ θεῖᾳ κονσιστωρίῳ ἀπὸ τῆ αὐτῆ κώδικος ἀνέγνω θεῖον ὑπομνηστικὸν δοθὲν Ἐλπιδίῳ Κόμητι. Adde Act. 10. pag. 638. Concilium Constantinopol. sub Flaviano Patr. ἀποδεδωκαμένων —— Εὐτυχεῖ τὸ γραφὲν αὐτῷ ὑπομνηστικόν. Occurrit passim in Conciliis Gr. apud Basil. Epist. 58. 59. Palladium in Vita Chrysostomi pag. 31. in Chronico Alexandr. pag. 912. 916. apud Theophanem an. 21. & 22. Anastasij, in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap 93 &c.

Ὑ'ΠΟΝΟΡΙΟΝ. Hero in παρεκβολ. τῆ δὲ λαῦ κατὰ τῆ ἐχθρῶν ἐξορμῶντος, εἴτε διὰ παραπορτίων, εἴτε διὰ τῆ ὑπονορίων. Videtur legendum ὑπονομίων.

Ὑ'ΠΟΝΥΜΦΙΣ, *Paranympha*. Suidas, & Scholiastes Aristophanis in equitibus: δημιέργυς ἐκάλυν τὰς νῦν λεγομένας Ὑπονυμφίδας, τυτέσι τὰς παρεςῶσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας. V. Hesych. in δημιυργός.

Ὑ'ΠΟΠΑΤΡΙΟΣ, *Filius-familias* in Glossis Græc. Lat.

Ὑ'ΠΟΠΤΩΣΙΣ, tertius gradus Pœnitentium, qui scilicet ἐντὸς τῆ ἐκκλησίας ἵςανται ὄπισθεν τῆ ἄμβωνος, καὶ μετὰ τῆ κατηχυμένων ἐξέρχονται, ut est apud Scholiastem Epitomes Canonum cap. 58. & Matth. Blastarem. S. Basilius de pœnarum locis: ὑπόπτωσίς ἐστιν ἡ ἔσω τῆ περιβολαίῳ τῆ ἐκκλησίας ἐν τῷ ὀπισθίῳ μέρει τῆ ἄμβωνος στάσις· ὁ γὰρ ὑποπίπτων συνίςαται μὲν ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἀξιῦται δὲ τῆ κοινωνίας, ἕως πληρώσει τῆ ὁρισμένον χρόνον. Theorianus in legat. Armen. ἅτε τι φησὶν ὁ κανὼν Καὶ ἑπτὰ ἔτη πεσεῖται· τῦτο δέ ἐστιν ἐντὸς μὲν ἐκκλησίας εἰσέρχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν μέρος τῆ ἄμβωνος ἵςασθαι, καὶ ἐξιέναι μετὰ τῆ κατηχυμένων. Canones S. Gregorij Thaumaturgi, Can. 11. ἡ δὲ ὑπόπτωσις, ἵνα ἔσωθεν τῆ πύλης τῆ ναῦ ἱςάμενος, μετὰ τῆ κατηχυμένων ἐξέρχηται. Concilium Ancyranum Can. 1. ἔδοξεν ἐνιαυτὸν ἀκροᾶσθαι, ὑποπεσεῖν δὲ τρία ἔτη, εὐχῆς δὲ μόνης κοινωνῆσαι ἔτη δύο, καὶ τότε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Τέλειον. Ita Can. 5. 6. 8. 16. 22. Laodicen. Can. 5. 6. 15. & alia Concilia, S. Basilius in Epist. ad Amphilochium Can. 56. 57. 58. 59. 61. 64. 75. 77. 80. 81. 82. &c. Gregorius Nyssenus in Epist. ad Letoium: ἐν τελεσὶ μὲν ἔτεσι καθόλυ τῆ εὐχῆς ἀποβλήτυς εἶναι, ἐν τρισὶ δὲ τῆ ἀκροάσεως μετέχειν μόνης· ἐν ἄλλοις δὲ τρισὶν μετὰ τῆ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ὑποπιπτόντων προσέρχεσθαι, καὶ τότε μετέχειν τῆ ἁγιασμάτων. Vide Allatium de Narthece, pag. 81. & Joan. Morinum lib. 4. de Pœnit. cap. 7. 8.

Ὑπόπτωσιν verò non nudam fuisse genuum flexionem, quod vult Allatius, monuimus in Gloss. med. Lat. in V. *Prostratus*. Quò præterea referri potest, quod tradit Socrates lib. 3 Hist. Eccl. cap. 13. de Ecebolio Sophista, qui ejurato Christianismo, ut Juliani Parabatæ gratiam demereretur, eo mortuo, rursum Christianus factus fuerat: καὶ αὖθις μετὰ Ἰυλιανὸν Χριστιανίζειν ἤθελε· ῥίψας γὰρ ἑαυτὸν πρηνῆ πρὸ τῆ πύλης τῆ εὐκτηρίυ οἴκυ, Πατήσατέ με, ἐβόα, τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον. Sed & Sozomenus lib. 7. cap. 16. ait in Ecclesia Romana ἔκδηλον εἶναι τὸν τόπον τῆ ἐν μετανοίᾳ ὄντων, in quo ἑςᾶσι κατηφεῖς, καὶ οἱονεὶ πενθῦντες, ἤδη δὲ πληρωθείσης τῆ Θεῦ λειτυργίας, μὴ μετασχόντες ὧν μύσαις θέμις, σὺν οἰμωγῇ καὶ ὀδυρμῷ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς ῥίπτυσι σφᾶς· ἀντιπρόσωπος δὲ δακρύων ὁ Ἐπίσκοπος ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἐδάφυς πίπτει σὺν ὀλολυγῇ, καὶ τὸ πᾶν τῆ ἐκκλησίας πλῆθος δακρύων ἐμπίπλαται. μετὰ τῦτο δὲ πρῶτος ὁ Ἐπίσκοπος ἐξανίςαται, καὶ τὺς κειμένυς ἐξανίςησι. &c.

Ὑ'ΠΟΡΘΩΜΑΤΑ, *Vitium pedamenta*, in Basilic. lib. 16. tit. 1. §. 10.

Ὑ'ΠΟΡΡΙΝΙΟΝ, μύςαξ, Moschopulo. Glossæ Lat. Gr. *Infranares*, μύςαξ.

Ὑ'ΠΟΣΕΛΛΙΑΚΟΣ. Vide in Σέλλα.

Ὑ'ΠΟΣΗΜΑΊΝΕΙΝ, *Subscribere*, ut notat Cujacius lib. 6. observ. cap. 6. & ad Nov. 82. Glossæ Basilic. ὑποσημανθεὶς, τὸ ὑφ' ἑτέρυ ὑπογραφόμενον· οἱ γὰρ παλαιοὶ τῷ ὑποσημαιώσεως ὀνόματι, ἀντὶ τῆ ὑπογραφῆς χρῆσθαι εἰώθασιν. Glossæ Gr. Lat. ὑποσημειῦμαι, *Adumbro*, *Designo*. Vide Σημείωσις.

Ὑ'ΠΟΣΤΑΣΙΣ, apud Favorinum, ἐστὶν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγυν ὁ χαρακτὴρ, κατὰ φησὶν ὁ Ἀπόστολος, καὶ χαρακτὴρ τῆ ὑποστάσεως αὐτῦ, τυτέσι πρόσωπον ὁμόσιον τῆ χαρακτῆρος, καὶ τῆ ὑποστάσεως αὐτῦ τῆ Πατρός. Πρόσωπα δὲ λέγομεν ἐπὶ Θεῦ, ἀσώματος καὶ ἀπερίγραπτος, καὶ ἀσχηματιστος ὑπόστασις ἐστιν, ἐσία μὲν ἰδιωμάτων, &c. Vox Christianis scriptoribus passim usurpata in S. Trinitate. Epiphanius hæresi 73. n. 17. καὶ μὴ ταρασσέτω τὸ τῆ ὑποστάσεων ὄνομα τινάς· διὰ τῦτο γὰρ ὑποστάσεις οἱ ἀνατολικοὶ λέγυσιν, ἵνα τὰς ἰδιότητας τῆ προσώπων ὑφεςώσας καὶ ὑπαρχύσας γνωρίσωσιν.

Ὑ'ΠΟΣΤΑΤΙΚΆ, *Bona*, *Substantiæ*, *Hæreditas*, χωρία πατρικά, Portio: Ὑπάρχοντα Græcis. Glossæ Lat. Gr. *Prædiator*, ὠνητὴς ὑπαρχόντων, ὑποστασεις, apud Theophanem an. 29. & 35. Justiniani. Nicetas in Balduino num. 1. ex Cod. barb. Gr. ὅσυς ἔμαθε πλυσίυς εἶναι, καὶ γονικὰ ὑποστατικὰ πολλὰ ἔχοντας. Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. p. 244. τέκνα, ὑποστατικὰ, καὶ ἄλλα ὅσα πράγματα εἶχαν εἰς τὴν χώραν τως.

Ὑ'ΠΟΣΤΕΓΟΝ, *Suggrunda*, in Gloss. S. Benedicti.

Ὑ'ΠΟΣΤΡΟΦΗ͂Σ ΔΊΚΑΙΟΝ, *Ius Postliminij*, in Basilic. tom. 1. pag. 714. apud Harmenopul. lib. 2. tit. 7. §. 1. lib. 5. tit. 8. §. 50. &c.

Ὑ'ΠΟΣΤΡΩΜΑ, *Stragulum quod equi sellæ substernitur*. Anna lib. 4 Alexiad. καὶ μὴν καὶ ἡ τῆ μύωπος ἀκμὴ τῆ ἀριστερῦ ποδὸς ἐνδακῦσα τὸ ἄκρον τῆ ἐφεστρίδος, ὁ ὑπόστρωμα λέγυσιν, ἀκλινέστερον τὸ ἵππον ἐποίει. Vide Στρῶσιον.

Ὑ'ΠΟΤΑΓΆΤΟΣ, *Subjectitius*, *Subditus*. Germanus Patr Constantinop. in Epist. ad Cyprios n. 8. κρεῖττον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι καλαμόνας, ἢ ἐν ἐκκλησίαις συνάγεσθαι μετὰ τῆ Λατινοφρόνων ὑποταγατῶν.

Ὑ'ΠΟΤΑΚΤΙΤΑΙ, *Subditi*, quæ quidem vox non semel occurrit in legibus Cypriorum hodiernorum MSS.

Ὑ'ΠΟΤΑΡΓΑΤΗΣ. Monita MSS. Salomonis ad filium Roboam MSS. υἱέ μυ, ἀνέχεις μυςραγὸν, εἴτε ὑποτεργάτην, καὶ συντάγῃς τῆ τίποτε, βλέπε μὴ τῆ κογχπώσῃς τὸ χάρισμα, τὴν ῥόγαν τυ, καὶ τὴν φιλοτιμίαν τυ, καὶ ἔχεις κρίμαν ἐκ Θεῦ, καὶ φλασμίαν μεγάλην. Quæ quidem nescio an ita interpretari liceat: *Fili, dimitte diaboium, illiusque consortium devita: vide ne hunc tibi adjungas, ejusque munera ac dona & honores accipias: quod si feceris, in Deum peccabis & in opprobrium magnum incurres.* Nam hic videtur innui *Dagon*, qui & Ἀταργάτης dicitur, de quibus vocibus consulendus præ cæteris Seldenus de Dîs Syris synt. 2. c. 3.

Ὑ'ΠΟΤΟΜΗ σελήνης, Compotistis Græcis; *Saltus lunæ*, Latinis. Vide Petavium lib. 8. dissertat. ad auctor. oper. de doctr. temp. c. 14.

Ὑ'ΠΟΤΟΝΟΝ, *Tabecula mediana tectum intersecans*. Scholiastes MS. Oppiani ad lib. 2. Halieut. μέλαθρα, οἰκήματα. μέλαθρον κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆ στέγης ξύλον, τὸ ὑπότονον λεγόμενον, ἀπὸ τῆ μελαίνεσθαι ὑπὸ τῆ καπνῦ.

Ὑ'ΠΟΤΥΡΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ὠὰ καὶ δεκατέσσαρα, καὶ Κρητικὸν τυρίτζιν,
> Ὑπότυρα καὶ δώδεκα, καὶ Βλαχικὸν τετάρτιν.

Καὶ

Καὶ λίτραι μίαν ἔλαιον, πεπερὶν, φύκζα μίαν.
Athenæus ὑπόλυρίδα, Edulium ex lacte & melle vocat.

ὙΠΟΥΈΛΙΟΣ. Vide in Διαγέλασος.

ὙΠΟΥΡΓΊΑ, *Ministerium*, *Officium*, seu *officiales minores domus regiæ*: qui scilicet in variis ministeriis subserviunt, ὑπυργῦσι, quomodo hanc vocem usurpat Porphyrogenitus in Novella 8. & Harmenopulus lib.1. tit.5. §.3. Ita δυλείας Palatina officia vocat Nicetas in Alexio lib.3. num.2. μεγάλας δυλείας τ̃ βασιλείας ποιῶν. Ubi Cod. al. χαρίζων μεγίςας ἀρχάς. Theophanes pag. 327. πειλυχων ἢ τ̃ Θεοδόσιον υἱὸν, χειρῦται τῦτον μετὰ πάσης τ̃ βασιλικῆς ὑπυργίας, καὶ τ̃ ἐν τέλει ἀνδρῶν τ̃ παλατίυ, & pag.390. ἐξῆλθε πᾶσα ἡ ὑπυργία καὶ ἡ κόρτις ἕως τ̃ Μαλαγίνων. Adde pag. 270. 395. Leo Grammaticus pag. 496. & 497. & Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num.16. & in Lacapeno num.5. mentionem agunt Theocleti Νοταρίυ τ̃ ὑπυργίας. Ubi Notarius idem videtur qui in Palatio Regum nostrorum *Clericus* dictus Ejusmodi ministris præerat Domesticus, qui Δομέςικος τ̃ ὑπυργίας dicebatur. Idem Porphyrogenitus de Adm. Imp. cap.43. ἐξαπεςάλη αὐτ' αὐτῦ Κωνςαντῖνος ὁ Δομέςικος τ̃ ὑπεργίας, τ̃ Λιβὸς, ὁ τῦ Ἀνθυπάτος, Πατρίκιος καὶ Μέγας Ἑταιρειάρχης. Quæ quidem ita capienda videntur, ut is Constantinus filius fuerit Constantini Libis, conditoris Monasterij *Libis* dicti, de quo pluribus egimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 4. pag. 92. Sed de voce ὑπυργία, vide præterea Joannem Euchaitorum Metropolitam p.70. & Chronicon Alexandrinum pag. 916. Vide etiam supra in ὑπηρεσία.

ὙΠΟΦΩΝΗΤΗΣ, *Succentor*. Epistola interpolata S.Ignatij ad Philadelph. num.4. extr. τίς γάρ εἰμι ἐγὼ, ἢ τίς ὁ οἶκός μυ, ἵνα ἰσότιμον ἐμαυτ ἐκείνων εἴπω, ἀλλ' ὡς συςρατιώτης ὑμῶν, ὑποφωνῦ τάξιν ἐπέχων.

ὙΠΟΧΆΡΤΗΣ, Ὑποχάρτωσις, *Opus tectorium*. Glossæ Græcolat. Ὑποχάρτωσις, *Tectoria*. Polychronius in Canticum Canticor. pag. 88. εὔρυθμός τις καὶ καὶ δίγλυφος πῆξις τὸ τ̃ ὀροφῆς κάλλος διαποικίλλυσα, ὁ λέγεται ὑποχάρτης. Anonymus in Exaltat. S. Crucis pag.1285. ἥλιος ἐσκολίζετο, καὶ ἐκ τῦ ἰδέσθαι τ̃ ὑρανὸν, καὶ τὸ φαινόμενον ςερέω, τ̃ κόσμυ περίβολον, τ̃ κλίσεως ὄροφον, τὴν τ̃ πανδήμυ οἰκίας κεράμωσιν, τὴν ἀπαλαιωτ̃ ςέγην, τὴν ὑδροπαγῆ καμάραν, τὴν κρυςάλλινον φιάλην, τὴν ὁμαλὴν ὑποχάρτωσιν, τὴν χρυσογράμματον βίβλον, &c. Epistola Hadriani Papæ ad Carolum M. *de Camarado autem quod est Hypocartosa*, &c. Prior vox occurrit in Vet. Inscriptione apud Reinesium pag.1031. DVM AEDICVLA MEDIAM PART.... QVAE EST SVB SECVND. ASCENS.. CAMARATVM EMIT MLX. Vide Gloss.med.Lat. in *Camaradum*.

ὙΠΟΧΕΊΡΙΟΙ, *Famuli*, *Subditi*. Pactum Boemundi cum Alexio Imp. apud Annam lib. 13. Alexiad. ὥςε λίζιον γενέσθαι τ̃ σκήπτρυ συ ἄνθρωπον, καὶ ἵνα σαφέςερον εἴποιμι καὶ φανερώτερον, οἰκέτην καὶ ὑποχείριον. Infrà: καὶ τ̃ βασιλικῆς ῥάβδυ (δῆλον ὅτι) καὶ λίζιον ὑποχείριον.) Nicetas barbarogr.in Manuele lib.6. num.2. τὰ σαγμάρια, καὶ καμῆλαι, καὶ οἱ ὑποχείριοι, αἵ τε ἄμαξαι. Ita Leo Grammaticus in Theophilo pag. 452.

Ὑποχείριος, *Captivus*. Glycas in Annal. pag.334. ὁ δὲ βασιλεὺς διὰ τόπων δυσβάτων, καὶ τὴν παρεμβολὴν αὐτῦ καταλαβὼν, ὑποχείρια ποιεῖται. Ubi Cod. al. ὑπὸ χεῖρα præfert. Vide Theophanem an.18. Copronymi, & Eustathium Odyss. ό. p.1788.

ὙΠΟΨΗΦΟΣ, Ὑποψήφιος, *Cleri ac populi* ψήφοις, *seu calculis electus in Episcopum, vel etiam in Abbatem*: nec dum confirmatus & consecratus. Ψηφίζεσθαι quippe dicebantur qui ad Episcopalem dignitatem eligebantur. Pachymeres lib 8. cap.13. καὶ δὴ ψηφίζονται τρεῖς γε κατὰ τὸ συνήθες· πρῶτον μὲν Γεννάδιον, ὃς δὴ καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ Ἰυςινιανῦ ψηφισθεὶς, καὶ τὴν ψῆφον δεξάμενος, ἐπιδημήσας καὶ ἐγχρονίσας, ἔπειτα παρῃτεῖτο, &c. Sed & ψήφυς ipsas Episcoporum electiones vocat lib. 10. cap.11 Idem scriptor lib 6. cap.5. γέγονε ταῦτα καὶ ὡς ὑποψήφιος ἐντεῦθεν προσφερόμενος ὁ Κρατερὸς, τὰ φιλικά τι ἐπέςελλε. Georgius Corcyrensis in Tractatu de communione: οἱ τῦτον ἀγόντες ὑπῆρχον ὁ Ἀλβανίας ἐπίσκοπος, καὶ ὁ τ̃ Βηθλεὲμ ὑποψήφιος. Ephræmius in Chronico:

Σωθήριχός τις Παντεύγενος τῦπίκλην,
Τελῶν ὑποψήφιος Ἀντιοχείας.

Codinus de Offic. Palat. cap.20. num.4. de Patriarcha Electo: ἔρχεται ὁ ὑπόψηφος Πατριάρχης, (ὑπόψηφος γὰρ μέχρι τότε λέγεται) καὶ καθίζει ἐπ' αὐτῦ (θρόνυ.) Ita vocem hanc usurpant passim scriptores, Isaacius Angelus in Nov.2. descripta in jure Græcorom Euchologium apud Goarum pag. 305. & seqq. 490. & apud Morinum pag. 117. 119. Symeon Thessalonicensis in dialogo de Hæresibus, Ignatius Patr. Antiochenus in Tomo contra Isidorum Patr. Constantinopol. Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag.154. &c.

Sed & vox ὑποψήφιος usurpatur in dignitatibus politicis & Palatinis, apud eundem Codinum c.18. num.2. ubi de Despota creato, necdum solenni ritu inaugurato, Dorotheus Monembasiota, de Theodoro Lascari Imp. καὶ ἔτζη ἐπῆραν αὐτ̃ τ̃ ὑποψήφιον Βασιλέα, καὶ ἐπῆγαν τον τῇ μητροπόλει Φιλαδελφίας, ὅτι εἶχαμαν τ̃ θρόνον τ̃ Βασιλέως.

Ὑποψήφιοι & Ὑπόψηφοι præterea dicebantur qui ad dignitatem Episcopalem eligebantur, seu proponebantur, cum ex iis tamen eam unus duntaxat consequeretur. Ita usurpant Socrates lib 5. cap.5. & Sozomenus lib.2. cap.20. lib.7. cap.8. præterea Pachymeres d. lib.8. cap.13.

ὙΠΏΠΙΟΝ, *Ferulago*, *Thapsia*, apud Interpol.Dioscorid. c.739.

ὝΠΩΡΟΝ, *Fructus*, ὀπώρα. Georgius Contares lib. 7. Hist. Athenar. ubi de hortis: καὶ νὰ μὴν ἐμποδίζυν ὑδένα ἀπὸ ὅσυς ἤθελαν νὰ πηγαίνει μέσα, καὶ νὰ τρώγυν ἀπὸ τὰ ὕπωρα.

ὝΣΚΑ, *Fomes*, *Ignitabulum*, Hispanis, *Hiesca*. Suidas: Ὕσκα, ὀψάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Guido II. in statutis Ord. Cartusiensis cap. 38. §.5. *Ad ignem, focile, esca, lapis ignitus, ligna, securis*. Leo in Tactic. cap.5. §.4. ςελλοπύγια μεγάλα, πυρέκβολα, καὶ ὕσκας. Sic enim rectè legit Interpres, pro ἴσακας, uti præfert Meursij editio, nisi quod *Iscas*, vertit: Pigafatta verò *Focili* & *Esca*. Sed & ὕσκας legere est apud Constantinum in Tacticis pag. 11. ubi eadem verba habet quæ Leo. Vide Ἴσκα.

ὝΣΚΑ, Suidæ, ὀψάριον, id est Piscis. *Sturjonem* apud Symeonem Sethi de Aliment. interpretatur Martinus Bogdanus: ὁ ἰχθὺς ὁ κοινῶς Ὕσκα ὀνομαζόμενος φλεγματικὸν ἀπογεννᾷ χυμὸν, &c. Certè ab hac notione non abludit Michael Psellus de facultatibus aliment. MS. οἱ ἰχθύες κοινῶς ὕσκαι ὀνομαζόμενοι, φλεγματικὸν ἀπογεννῶσι χυμὸν κακοχυμον δὲ ἐςι, διὰ τ̃ ἡδέως σχεδὸν ἅπαντας τῦτο προσφέρεσθαι, ὡς οἰκειοτητά τινα ἐχόντας τ̃ σαρκὸς αὐτῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν, οἶμαι δὲ ὅτι διὰ τ̃ μεταλῆψαι τὸ ὄνομα αὐτῦ ἀπὸ τ̃ ὗς, ὃ σημαίνει τ̃ χοῖρον, &c.

ὙΣΌΡΟΠΟΣ, τὸ λινόσπερμα, in Lexico Botanico MS. ex Cod.Reg.2147. *Semen lini*.

ὙΣΤΕΡΝΟΣ, Ὕςερος, *Supremus*, *Ultimus*, ὕςατος, ἔσχατος. Ὕςερα, Ὑςερνά, *Supremò*, *ultimò*, ἐσχάτως.

ἐσχάτας, ὕστατον. Ὑστερουτζικὸς, *Posterior*, Joannes Tzetzes Chil. 1.

Ὀλίγον δ' ὑστερουτζικὸς χρόνοις τετρακοσίοις.

ΥΣΣΩΠΟΣ, Ὕσωπος, *Hyssopus*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Ὕσωπον, ἡ βοτάνη, καὶ ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων τῶν προβάτων. Nempe recentioribus Græcis dicitur id quod veteribus οἴσυπος, *Lana succida* simpliciter appellatur. Ita usurpant Aretæus lib. 1. de curat. Acut. cap. 7. Paulus Ægineta lib. 4. cap. 28. Nicolaus Myrepsus de Unguentis cap. 2. 25. ubi Fuchsius. Hinc Ὕσωπον, in Glossis Chymicis MSS. dicitur esse ἀπόβρεγμα τῶν ῥυπαρῶν ἐρίων.

ΥΦΑΔΙΟΝ, *Textum*, ὑφή. Glossæ interlin. MSS. ad Homeri Batrachom. κεκοσμημένην γὰρ ὑφήν· δανεισαμένην ὑφάδιον.

ΥΦΑΝΤΗΣ, *Aranea*. Aetius lib. 1. ex Cod. Reg. de Arachne, ὃ καὶ περὶ τῆς ἰδιωτείας καλεῖται ὑφάντης, διὰ τὸ μιμεῖσθαι τὴν τῆς ὑφαντικῆς τέχνην, ἀποτελῶν ἱστόν, ὃ λέγεται ἱστὸς ἀράχνης.

ΥΦΟΣ, *Textus Evangeliorum*, seu liber Evangeliorum cujusque Evangelistæ. Verbi Gratiâ in Præfat. ad Evangelistarium: ἰστέον ὅτι τὸ ὕφος τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου ἀναγινώσκεται, &c. Pentecostarium pag. 76. v. 125. v. 149. 172. εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τοῦ ὕφους. Sic non semel in libris Ecclesiast. Græcor. ubi ὕφος intelligitur ipsum Evangelistarium, in quo describuntur undecim Evangelia ἑωθινά. Τὸ τῆς δεσποτικῆς εὐχῆς ὕφος, in Vita S. Nili Junioris pag. 22. Ita ὕφος pro ipsis Notariorum scripturis usurpat Martyrium SS. Maximi & Dadæ num. 4. Μαγνιλλιανὸς ὁ Νοτάριος ἀπεκρίθη, Ἐὰν κελεύει ἡ ἐξουσία ὑμῶν, ἀναγνωσθήσεται τὸ ὕφος.

ΥΨΗΛΗ, unus è quatuor spiritibus, seu Pneumatibus, in Musica Græcanica. Vide in Φωνή.

ΥΨΗΛΟΝΕΙΝ, Ὑψώνειν, *Sustollere*, *Evehere*, ἐπαίρειν, ὑψοῦν. Glossæ Græcobarb. ἄρας, κουφίσας, ὑψώνοντας, ψηλώνοντας.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΙ, *Heretici*, qui, ut ait Hesychius, τὸν ὕψιστον σέβουσι. Etymologicum MS. Ὑψιστάριοι, αἵρεσις αὕτη· ἄνθρωποι γάρ τινες αἱρετικοὶ οὔτε πατέρα, οὔτε υἱὸν ὁμολογοῦντες, εἰ μὴ μόνον ὕψιστον, quo nomine vulgo donabatur Deus Judæorum, ut est apud Philonem in Legat ad Caium, de quo scribens, διελάξατο ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων ἀνάγεσθαι θυσίας ἐντελεῖς τῷ Ὑψίστῳ θεῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Quomodo etiam reperire est in ejusdem Caligulæ edictis appellari, quia in eorum libris ita ferè semper indigitantur. Gregorius Presbyter in Vita Sancti Gregorii Nazianzeni: καὶ τὴν τῶν Ὑψισταρίων ἀποσεισάμενος δεισιδαιμονίαν καὶ πλάνην, γνήσιος μύστης ἀνεφάνη τῆς χάριτος. Ipse Nazianzenus in Orat. funebri in Patrem: Ὑψιστάριοι τοῖς ταπεινοῖς ὄνομα. Eorum rursum meminit in Orat. contra Eunomium, ubi malè edit. Ὑψιστιανοῖς, pro Ὑψισταρίοις, observarunt viri docti.

ΥΨΟΣ, *Gypsus*, Γύψος.

ΥΨΩΜΑ. Vide in Παναγία.

ΥΨΩΣΙΣ, nempe τοῦ σταυροῦ, Festum Exaltationis S. Crucis, 14. Sept. Theophanes an. 22. Anastasij: διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. Typicum S. Sabæ cap. 12. pag. 13. v. σαββάτῳ μετὰ τὴν ὕψωσιν. Mox: κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν, ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν τῆς ς'. συνόδου, &c. Infrà: δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς β', ἥτις κυριακὴ μετὰ τὴν ὕψωσίν ἐστιν, ἄρχεται ἀναγινώσκεσθαι, &c. Alibi dicitur ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ. Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: τόπος δὲ τοῦτο τῆς καθέδρας ἐστίν, ὁ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσιν ἀναστῆσαι λόγος· καθ' ὃν δὴ καὶ ἔτους ἑκάστου τὸ τίμιον ὑψοῦσθαι σταυρὸν ἔθος ἐκ παλαιοῦ σωτηρίως ἔχον. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num. 33. Φωτίου τὸ τίμιον σταυρὸν εἰς τὴν ἑορτὴν ὑψοῦντος, &c. Nicephorus Constantinopol. in Brev. pag. 67. 1. edit. de S. Cruce ab Hierusalem in urbem ab Heraclio allata: καὶ πρὸς τὴν μεγίστην ἐκκλησίαν ἀγαγὼν ταῦτα ἀνύψωσε. Hinc festum Exaltaionis S. Crucis initium cepit. Vide Bedam de Locis sanctis cap. 20. Luithprandus in Legat. *Post biduum*, *decimo octavo scilicet Kal. Octobr. pretiis muneribusque effeci*, *ut vivificum atque salutiferum adorarem lignum*, *&c.* dum scilicet Constantinopoli moraretur. Vide Euchologium pag. 828. Chron. Alexandr. an. 4. Heraclij, Scylitzem pag. 729. Vitam S. Mariæ Ægyptiacæ num. 19. 24. & suprà in σταυροπροσκυνήσις.

Ὕψωσις ἁγία, in Liturgia Chrysostomi, *Sacra hostia elevatio* in sacra Liturgia, quæ apud Græcos fit longè post orationem dominicam & paulò ante ante communionem juxta Jacobi, Basilij & Chrysostomi Liturgias: tum enim Dominicum corpus, non ita tamen ut à populo conspiciatur, elevat Græcus Sacerdos. Ita Goarus ad Eucholog. pag. 145. eadem Liturgia Chrysostomi: ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, &c. Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. ἐν μιᾷ συνάξει τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτελουμένης, ἐν τῷ ὑψῶσαι μέλλειν τὸν ἀρχιερέα τὴν μυστικὴν καὶ ἁγίαν ἀναίμακτον ἀναφοράν, &c. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 4. σταθεὶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτε ἔμελλεν ὁ Πρεσβύτερος ὑψώσειν τὸν θεῖον καὶ ἅγιον ἄρτον, &c. Apud Codinum cap. 17. num. 41. ὕψωσις τοῦ δεσποτικοῦ καὶ ἁγίου σώματος. Adde num. 42. & Catalogum offic. M. Eccl. Allatianum ubi de Protonotario.

Est & alia ὕψωσις τῶν ἁγίων, quæ fit in fine Lychnici, tempore quadragesimali, quo τὰ προηγιασμένα conficiuntur: tum enim quæ in sacra pyxide ad eiusmodi sacrificia reservantur, sub exitum λυχνικοῦ, à populo adoranda à Sacerdote elevantur & proponuntur. Nicetas Pectoratus, & ex eo Joannes Claudiæ Metropolitanus de Azymis & suffocatis: οὕτω τοίνυν παραλαβόντες ἡμεῖς, Σαββάτῳ λειτουργοῦμεν, καὶ κυριακῇ, κατὰ τὴν τρίτην τῆς ἡμέρας, (sacrificio scilicet perfecto) ὅτι εἰς τοὺς θείους Ἀποστόλους κατῆλθε τὸ ἅγιον πνεῦμα· διὸ καὶ προσκομίζοντες ἐν αὐτῇ ἁγιάζομεν τὰ δῶρα, ἐξ ὧν ἀρκοῦντως ἔχομεν τῇ ἑβδομάδι ὅλῃ, καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ συμπεράναντες πᾶσαν ὑμνολογίαν ἐν τῷ πληρώματι τοῦ Λυχνικοῦ, ἐπόντες τὰς τυπωμένας μετὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εὐχάς, ὑψοῦμεν τὰ Ἅγια, λέγοντες, Πρόσχωμεν, τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις. καὶ τούτῳ τελειοῦται ἡ τάξις τῶν Θείων ἱεροτελεστιῶν &c. Vide Allatium in Dissertat. de Missa Præsanctificat. num. 16. 20. In Euchologio Allatiano apud Goarum pag. 641. hæc leguntur: ἡ δὲ τῆς ὑψώσεως τελετὴ ἄρχεται ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν τετάρτην τῆς νηστειῶν ἑβδομάδα· κατὰ γὰρ τὴν παρασκευήν, καθ' ἣν ἄνωθεν ἡ τῶν τιμίων ἄρτος ζητεῖσθαι, &c. Quæ quidem verba de elevatione τῶν προηγιασμένων capienda esse arbitror.

Ὑψωθείσης κλάσματα, Panis ex quo desumpta est hostia, quæ supersunt, in Ecclesia à fidelibus edi solita. Responsa ad Monachos in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno: τὰ μὲν τῆς ὑψωθείσης κλάσματα οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνῃ ἐσθίειν, εἰς τὸ ἂν ἅπαντα δαπανήσωσι· τὰ δὲ περιττὰ τῶν ἄλλων μὴ μετὰ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ ὠῶν καὶ ἰχθύων, ἀλλ' ἀποτεταγμένως καὶ ἰδιαζόντως.

Φ.

ΦΑ΄ΒΑ, *Faba*, in Glossis Servij. Neophytus & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ε΄τν@, τὸ φάβα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 184. ἔτν@, εἶδ@ ὀσπρίε, ὑδετέρως, ὃ νιῶ φάβα οἱ ἰδιῶται καταχρηστικῶς, ἢ ἀγροικοὶ καλοῦσιν. Auctor Etymologici: ἔτν@, οὐδετέρως, νιῶ φάβα ἢ ἰδιῶται ἢ ἄγροικοι ὀνομάζουσιν. Hesychius: Φάβα, μέγας φόβ@, ἢ τὸ συνήθες ὄσπριον. Glossæ MSS. ad Batrochom. Homeri: Κυάμυς, φάβαζα. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Ε΄τν@ τὸ φάβα γίνωσκε, ταῦτα ψιλογραφοῦνται.

Anonymus MS. de Alimentis ad Imp. Pogonatum: σῖτ@ ἑφθὸς, φάβα, αὖχ@, λοβοὶ τῶν φασυλίων. Leo Philosophus in *Carcinis*. Ἀβὰ φαγε μέγα φάβα. Hippiatrica: φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ λέωσον μετὰ μέλιτ@. Vide pag. 31. 79. 68. 185. Ordo Monasterij Casulorum: τῇ πέμπτῃ τῆς πρώτης ἑβδομάδ@ μετὰ τὴν λειτυργίαν τῶν προηγιασμένων ἐσθίομεν ἄρτον, καὶ φάβα βρεκτὸν, καὶ οὐδέν τι ἄλλο. Ubi observare licet vocem φάβα, neutro genere efferri, ut in Glossis laudatis & in Gloss. Lat. Gr. ubi *Fabatrum*, φάβαζος κόκκ@, exponitur, ut & in Orneosophio pag. 100. καὶ κόκκον φάβαζος μετὰ ἅλατ@. Ita in Orneosophio Michaëlis Imp. pag. 247. 248. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Codic. MS.

Καὶ ψηφίζεις φάβαζα, ἢ γράφεις κοντδάτα.

Vita MS. S. Symeonis Sali: τέτεςι τὰ φάβαζα, ἢ, τρωγάλλια, &c. Anonymus MS. de ciborum facultate: τὰ φάβαζα τὰ καρυβαρικὰ, κακοςόμαχα, ἢ ὀνείρυς ἐργάζεται.

Φάβαζα βεβρεγμένα, apud Anonymum MS. de Tuenda urbe obsessa. Feminino gen. usurpat Christophorus Angelus de hodierno Græcorum statu cap. 34. ἢ ἐσθίυσι φάβας μετὰ ζωμῦ. Utitur etiam Moschion de Morbis mulierum cap. 158.

Φαβαλίτζη, diminutivum ex φάβα. Idem Ptochoprodromus:

Καὶ φαβατίτζιν ἄλιςον, ὀρίζω μετὰ μέλι.

Φαβάτον, *Puls fabaria*, quæ *Fabatia* dicitur Apicio: φαβάτιον ἄλευρον, Paulo Æginetæ pag. mihi 126. Phæmon in Cynosophio cap. 14. pag. 271. φαβάτυ λευκῦ ξέςην α΄. ἀξεγγίε ἀλέςε τὸ ἴσον. Anonymus MS. de Matellis, seu de Urinis: ἐὰν ἔςι κλόκιον χλορὸν ὡς βιςακίζοντα, ἢ ἔχῃ φυσκία ὡς φαβάτε ζωμὸν, &c. Vide Salmasium ad Lampridium p. 187.

ΦΑ΄ΒΡΙΞ, *Fabrica armorum*. S Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 820. ἢ πεποιήκασιν ἀπὸ τῆς ἐκεῖ καλυμένης Φάβρικ@ δίκην λαϊκῶν ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλάς. Justinianus in Nov. 85. cap. 2. συνάδομεν τὸ τῆς ὁπλοποιίας ἔργον μηδένα μὲν ἰδιώτην ἐργάζεσθαι, μόνυς δὲ ἐκείνυς τὰ ὅπλα καταςκευάζειν τὺς ἐν ταῖς δημοσίαις καλυμένας φάβριξι. Mox: ἐν τῷ σκευίῳ τιθέμενος τῶν φαβρίκων.

Φαυελικὴ. Anastasius Sinaita in Hodego: καθ᾽ ἑτέραν καθόδον συνήχθησαν εἰς διάλεξιν ὁμοίως ἐν τῇ φαυελικῇ τῇ δημοσίᾳ.

Φαβελικίσιοι, φαυελικίσιοι, *Fabricenses*. Cedrenus pag. 168. οἱ φαυελικίσιοι, οἱ τῶν ὅπλων δημιυργοί. Justinianus in Nov. 75. cap. 2. ἅτινες φανῶσιν ἢ Δεπυλάτοι, ἢ φαβελικίσιοι διαπιςεύσκοντες, προνοήσυσιν οἱ κατὰ τόπον ἄρχοντες τιμωρίας τὺς τοιύτυς ὑποβάλλειν. Φαυρικένσιοι, apud Scholiast. Basilic. ad lib. 45. tit. 1.

ΦΑΓΑ΄Σ, *Helluo, Edax, vorax*, φάγ@, ἀδδηφάγ@, λαίμαργ@, &c. Portio. Procopius in Hist. arcana: καὶ Ἰωάννης, ὅνπερ ἐπίκλησιν Φαγᾶν ἐκάλυν. Apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. pag. 213. πλυσιοφαγὰς dicitur *dives avarus* Evangelij. Vide Τραχηλᾶς.

ΦΑΓΕ΄ΝΗ, *Dolium*, apud Crusium in Turcogræcia p. 255.

ΦΑΓΗ, φαγὶ, *Cibus, Edulium, Opsonium*, βρῶσις, τροφὴ, ἔδεσμα. Corona pretiosa: φαγὴ, *Pabulum*, βορά.

Φαγητὸν, idem quòd φαγή. Occurrit non semel in Geoponico Agapij Cretensis, apud Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 126. Richard. & alios.

Φαγεῖον, eâdem notione. Vita S. Pachomij num. 40. ἢ λέγει αὐτῷ, Τί τῦτο ποιεῖς, πάτερ, ὡς ἢ τῷ φαγείῳ; ἀπεκρίθη αὐτῷ, Τὸ φαγεῖον, ἵνα μὴ ἔχω ἡδονὴν ἐν τῷ φαγεῖν.

Φαγίον, simili significatu. Lexicon MS. adespoton: ἐδέσματα φαγία. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: σύγγνωθί μοι, ἀδελφὲ, ὅτι ὐκ οἶδα ἀρτύειν καλῶς, ἢ ἴσως ὐκ ἐθεραπεύθης ἐπὶ τῷ φαγίῳ. Apophtegmata patrum in Sisoë num. 52. ἢ ἄρτον ἔχω μεταλαβεῖν, ὅσα ἐποιήσατε φαγία. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ορίζει ταύλαις, τένυσιν φαγία, ποτὰ, καὶ φέρει.

Historia MS. Belisarij:

Μήτε φαγίε καὶ ποτῦ, μήτε ὕπνυ προσψαῦσαι.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Καὶ τὰ φαγία ἅς σιωπῶ ὅτι σαν τόσω πλῆθ@.

Vide in Δελικάτ@.

Φαγοπότιον, *Cibus & potus*. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Συμφάμιλοι τὰ τρέχυσι μὲ φαγοπότια ὅλοι.

Occurrit apud Theophylactum Hieromon. serm. 1. p. 8. serm. 18. pag. 351.

Φαγοκύρι@. *Ciborum dominus*, *Helluo*, vel ut interpretatur Salmasius ad Vopiscum, *Magister Comedo*. Palladius in Historia Lausiaca in Eulogio: ἢ ἤρξατο λέγειν κατ᾽ αὐτῦ δύσφημα, ὡς λοιπὸν πλωσιν τῶν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ, σκαλογλύπτον, φαγοκύρει, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας. Quem verò σκαλογλύπτον hic compellat, Aristophanes in Pluto p. mihi 74. σκατοφάγον *Merdivorum* vocat.

Φαγοπόλι@, *Canis vorax*. Collatio S. Maximi: κακέσχατε, φαγοπόλι. Colloquia Zosimæ, ἐκεῖνυ δὲ μαινομένυ ἢ λέγοντ@ ναὶ φαῦλε φαγοπόλι, ταῦτα λέγεις ἵνα δόξης σοφὸς φαίνεσθαι.

Φαγλὼ, *Mensa in qua cibus exponitur*. Glossæ Græcobarb. τράπεζα, ταῦλα, φαγλώ.

Ἀποφαγλὼ, ἀποφαγίε, *Quidquid à mensa vel cibo sumpto remanet*. Roman. Nicephor. in Gram.

Ἀποφάγια, *Tragemata*, Τραγήματα.

Προσφάγι, προσφάγιον, *Stipendium*, σιτηρέσιον, Portio. At pro *Pulmento & Pulmentario*, usurpant Glossæ Lat. Gr. & Gr. Lat. ut & Herodianus in Epimerismis MSS. ὄψον, τὸ προσφάγιον. Hieronymus Dalmata in Historia MS. Sanctorum Ægypti fol. 161. ἄρτον ἢ ἐλαίας, ἢ τι τῶν παρακειμένων ἀπλάσμενοι, ἢ ἑκάςυ προσφαγίε

φαγία ἅπαξ γευσάμενοι. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 14. ἀπέλθετε, καὶ τ̃ ἐργάταις ἡμῶν προσφάγιον ἑψήσατε. Ubi Gregorius M. *Ite, & operariis nostris pulmentum coquite.* Critodemus in Apotelesmatis MSS. ἰχθυϊνά δὲ τινα προσφάγια ἑτοιμάσετε. Moschion de Morbis mulierum cap. 55. ἁπλᾶς δὲ τροφάς, τουτέστιν ἄρτον καὶ ὕδωρ, ἢ προσφάγια καὶ ὠὰ ῥοφητὰ δώσεις. Utitur præterea cap. 86. 115. 116. ubi vetus interpres *Pultes* vertit. Diploma Andronici Jun. pro Monembasiotis: εἴτε διὰ οἴνε ἐὰν ἐξ οἵας δήποτε χώρας διακομίσωσι τούτοις, ἢ διὰ προσφαγίων, πασῶν, ἤτοι μερίων, ἢ παντὸς, &c. Glossæ laudatæ: τρίμμα προσφαγίε, *Infusura.*

Ὀψηφάγια, *Condimentum.* Lexicon MS. Colberteum: Καρύκια, ἀρτυσία, ἢ ἡδύτης τ̃ ζωμῶν, ὀψηφάγια.

ΦΑΓΓΊΛΙΟΝ, Φαγύλιον, Φαγήλιον, *Marsupium, Uber, Sumen.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 2062. Φαγίλιον, μαρσίπιον. Codex alius Reg. 1673. habet φαγήλιον, Suidas verò φαγύλιον. Hesychius: Φάκυλλοι, θαλλοὶ, Μάρσιπποι. Glossæ Isidori: *Phacullа, Perna, Petazo.*

ΦΑΓΚΡΊ, *Phagrus*, Piscis, φάγρος, apud Agapium in Geoponico cap. 138.

ΦΑΓΟΠΟΤΙΟΝ, *Cibus & potus.* Emanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi:

Συμφάμιλοι να τρέχουσι με φαγοπότια ὅλοι.

ΦΑΓΌΣ, *Vorax.* Moschopulus: τρῶκται, παρὰ Φιλοστράτῳ, οἱ πολλὰ ἐσθίοντες, ἤγουν οἱ κοινῶς φαγοί. Anonymus de Nævis corporis: ἐὰν εἰς τὴν κοιλίαν, φαγοὶ ἀμφότεροι ἔσονται.

ΦΑΓΟΥ͂ΡΑ, *Pruritus, Prurigo*, Κνησμός. Φαγώνειν, *Pruritum movere*, Κνήθειν. φαγώνεσθαι, *Prurire*, κνήθεσθαι.

ΦΆΓΟΥΣΑ, *Cancer*, Γάγγραινα, καρκίνωμα. Agapius in Geoponico cap. 206. σύπισον τὰ φύλλα, βάλλε τα εἰς τὴν φάγουσαν, ἢ ἄλλην πληγὴν, &c.

ΦΑΓΏΝΕΙΝ, *Polire, Limare, Dolare.* φαγώνω τὸ παλοῦκι μὲ τ̃ ξυλοφάγι διὰ νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν τρύπαν τ̃ σιδήρε, *polio palum cum lima, ut ponam illum in foramine ferri.* Τὸ σχοινὶ φαγόνει τὴν πέτραν τ̃ πηγαδίε, *Funis rodit lapidem putei.* Et ἡ σταλαμαδία πέτρονίας συχνὰ φαγόνει τὴν πέτραν, *gutta cadens sæpe cavat lapidem.* Ex Romani Nicephori Grammatica MS.

ΦΆΔΙ, *Trama*, Κρόκη, πλωίον. Φαδιάζειν, *Texere.*

ΦΑΖΌΣ, Coloris nomen, forte pro φαιός. Agapius in Geoponico cap. 119. τὰ ἄσπρα (σῦκα) εἰσὶ καλλίτερα, δεύτερα τὰ φαζὰ, καὶ τὰ μαῦρα ὕστερα.

ΦΘΟΡΆ, in musica quid sit, docet Hagiopolites MS. ἔστι δὲ καὶ ἡ λεγομένη φθορὰ, ἡ ἀπὸ τ̃ κεινήματος καὶ τ̃ ψιλῆς ἔχουσα τὴν ἀπόρροιαν, καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὴ μόνη ἐνεργεῖ, ἀλλὰ μετ' ὀξείας· ἢ δὲ καὶ δύο, ἢ καὶ τριῶν ὀξειῶν, ἢ καὶ δύο ἀποστρόφων, καὶ ὀξείας, ἀποτελεῖ κεινήματος δύναμιν· ὅτε δὲ ἐπάνω, πληροῖ δύναμιν ὑψηλῆς, εἰ καὶ μὴ δι' ὅλε. Rursum: φθοραὶ δὲ ὠνομάσθησαν ὅτι ἐκ τ̃ ἰδίων ἤχων ἀπάρχονται· τελειοῦνται δὲ εἰς ἑτέρων ἤχων φθογγὰς αἱ θέσεις αὐτῶν καὶ ἀποτελέσματα. De iis agit ibi pluribus. Vide Μέσοι ἦχοι.

ΦΑΪΛΑΖΑΧΑΡΆΤ, τὸ λύχιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΪΔΡΑ, *Equisetum*, ἵππουρις, apud Interpol. Dioscor. cap. 628.

ΦΑΪΚΙΣΕΝ, καστόριον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Castorium.*

ΦΑΙΝΟΥΚΛΟΝ, *Fœniculum.* Suidas in Etymologico: Μάραθρον, Ῥωμαῖοι λέγουσιν αὐτὸ φαίνυκλον, παρ' ὅτι φαιὸν ποιεῖ τ̃ ὄκλον, ἤγουν τ̃ ὀφθαλμόν. Ubi ridere licet de ineptia etymi.

ΦΑΙΝΊΔ. Constantinus à secretis MS. cap. 91. μακροπίπερι, λινόσπερμα ἀνα γο. α'. φαρίδ, ἀμύγδαλα, &c.

ΦΑΙΝΌΛΗΣ, Φαινόλιον, Φενόλιον, Φελώνης, Φελόνιον, &c. voces unius ejusdemque significationis, quarum Etymon videtur peti à φαινώλης, vocabulo quo utitur Athenæus lib. 3. qui κενὸν καὶ ὁδ' ἔπω ἐν χρείᾳ γεγονμένον scribit: unde Lucianus in Lexiphane, illud barbaris accenset, fortè quia à Latinis acceptum, quibus *Pænula* idem sonat. Gloss. Lat. Gr. *Penula* φενόλης. Est autem φελόνης, seu φενόλιον, vestis Sacerdotum propria, absque manicis, talaris, & totum corpus ambiens, ita ut Latinorum casulæ antiquæ omnino respondeat: quæ quidem in Presbyteris est purpurea, ut testantur Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. & Symeon Thessalonic. in lib. de Templo. Sed licet φαινόλιον, propria sit vestis Sacerdotum, ea tamen utuntur *Exocatacœli*, seu præcipui in Ecclesia ἄρχοντες, quibus id peculiari privilegio ob dignitatis excellentiam conceditur, ut & Archidiacono Cleri Palatini in Festo adorationis S. Crucis, uti pluribus tradit Codinus de Offic. Palat. cap. 9. num. 2. 4. 5. 6.

Φαινόλης, τὸ φελόνιον, *Penula.* Glossæ MSS ex Cod. Reg. 930. φαινόλις, χιτὼν οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. Aliæ ex Cod. 1708. & 2062. Φαινόλης, χιτὼν ἱεραρχικός· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. ἢ φαινόλης, ὁ ἀπατεών, καὶ φαιλόνιον, ἱμάτιον, ἢ ἀρχιερατικὸς χιτών. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Τόγα, οἱονεὶ σκέπασμα, ἣν δὲ φαινόλης λευκὸς ποδήρης, ἀπὸ τ̃ ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι τ̃ ποδῶν πορφυροῖς ὑφάσμασι καλυπτόμενος. Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap. 3. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ λεγόμενος φαινόλης. Eustathius ad Od. T. Περσικὸν ὄνομα καὶ μανδύας· ἔοικε δὲ, φησὶν, φαινόλη. Maximè verò sumitur pro indumento proprio Sacerdotum & Episcoporum, quo cæteri è Clero carent, ut ex variis auctorum locis colligere est.

Φελώνης. Theophylactus Simocatta lib. 7. cap. 6. scribit post mortem Joannis Jejunatoris Patr. Constantinopol. nihil inventum aliud in ejus æde, præter σκίμποδα ξύλινον, καὶ σισύραν ἐξ ἐρίε ἐς τὲ μάλιστα εὐτελεῖ, φαινώλην τε ἀκαλλῆ. Lucas Patr. Constantinopol. in Sancito 13. lib. 3 Juris Græcorom. τοὺς μετὰ φαινολίων καὶ στιχαρίων τὰ ἅγια μεταχειριζομένους, κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι, &c. Symeon Thessalonic. de Sacris ordinat. c. 2. ubi de Lectore: προσάγεται πάλιν ἤδη ἀναλαβὼν διὰ αὐτ' κηρὰς, καὶ φαινολίε εὐλογημένε, ἤτοι καμισίε, ὅπερ τ̃ ἱερῶν ἐνδυμάτων ἐστὶν ἀπαρχή. Cap. 5. ubi de Ordinat. Sacerdot. φαινόλιον περιβάλλεται, ὅπερ ἔνδυμα λευκὸν ἐστι, δίχα μανικίων, ὅλον τὸ σῶμα περιστέλλον· λευκὸν μὲν διὰ τὴν καθαρότητα καὶ ἁγιοσύνην, καὶ τ̃ θείας δόξης περιβολὴν, —— οὐκ ἔχον δὲ μανίκια, ἐκλυποῦν τ̃ σάκκον, ὃν ὁ Σωτὴρ ἐπιπαιζόμενος ἐνεδύσατο· περιστέλλον δὲ τὸ σῶμα, ἄχρι καὶ τ̃ ποδῶν ἀπὸ κεφαλῆς, &c. Vide eundem lib. de Templo pag. 210. Quæritur apud Demetrium Chomatenum pag. 318. an consentaneum sit ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τοὺς πολαμὸς, καὶ ἐν τῷ φαινολίῳ σαυρὸς ponere. Erant enim *Phænolia* crucibus ubique interstincta. Balsamon de Privileg. Patr. ubi de ejus vestib. pag. 447. τὰ δὲ πολυσαυρίων φαινόλια, τ̃ τιμίε σαυρε τὴν παγκόσμιον δόξαν καὶ δύναμιν significare scribit.

Φελόνης, Φελώνης, idem quod φαινόλης, unde detorta vox, ut volunt plerique. At Salmasius ad Spartianum pag. 7. contra censet, atque vocem formatam ex Lat. *Penula.* Glossæ S. Benedicti: φαιλόνης, *Penula.* Sed quicquid hac de re sit, constat idem sonare apud posteriores Græcos, quod φαινώλης. Methodius Patr. Constantinopol. in Miraculis S. Nicolai ex Cod. MS. καὶ τ̃ φελόνιον ἐξαπλώσας ὃν φορῶν καλυπτεύεται, σκεπάσας δὲ τοῦτον διὰ τ̃ βυθε περιπατοῦντα, &c. Constantinus Porphyrogenitus in Basilio n. 21. edit. Combefisii: τοῖς ὤμοις τοὺς φελώνας μεθωρίσαντες.

Utitur praeterea S. Paulus ad Timoth. 2. cap. 4. v. 13. Vide Πενόλης. Inde

Φελόνιον, Φελώνιον. liber 20. Basilic. tit. 4. cap. 25. ὥσπερ ἐὰν δώσω φελώνιον, ἐπὶ τὸ λαβεῖν στιχάριον. Ubi Jurisconsultus: *Sicuti si penulam dederint, ut tunicam acciperent.* Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ δὲ ἀπεζωσμένους τοὺς ἱερεῖς περιπατεῖν φελωνίοις, δείκνυσιν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ ἀπερχόμενος, οὕτως ἦν βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Infrà: τὸ φελώνιον ἐμφαίνει τὴν ἀπὸ κοκκίνου πορφύραν, ἣν περ τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες ἀσεβεῖς ἐφόρεσαν· ἔστι δὲ καὶ ἡ στολὴ τοῦ Βαπτίσματος. Theognostus Archimandrita de causa Ignatij Patr. Constantinopol. κατὰ γὰρ τὴν Ῥαίδεστον αὐτὰ ἀπλωτήκασιν ἱμάτιά τε καὶ φελώνια καὶ ἐγκόλπια. Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone Armenio: ὡς οἱ ἱερεῖς μετὰ φελωνίων εἰσῆλθον, τοῦ δὲ βασιλέως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσελθόντος, &c. Symeon Logotheta in eod. Leone n. 14. οἱ δὲ συναχθέντες, καὶ φελόνια ὡς ἱερεῖς φορέσαντες. Philotheus Patr. Constantinop. in ordine sacri ministerij pag. 2. ἀλλ᾽ ὁ ἱερεύς μόνος προσκυνεῖ, καὶ μόνος ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον. Et pag. 4. καὶ ὁ ἱερεὺς κεχαλασμένον ἔχων τὸ φελώνιον. Pag. 7. ὁ δὲ ἱερεὺς ἀνοίξας τὰ ἅγια θυρία, χαλάσας τε τὸ φελώνιον, ἱσταμένου τοῦ διακόνου ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, &c. Pag. 9. ὁ δὲ ἱερεὺς χαλάσας τὸ φελώνιον, καὶ βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, ἐξέρχεται, &c. Adde Euchologium pag. 233. 236. 294. 295. 246. 607. Eusebius Monach. in Vita S. Philippi Presbyt. num. 7. καὶ εὑρήσεις διάκονον φοροῦντα φελόνιον, &c. Ita num. 24. Isaac Catholicus in invectiva 2. in Armenios pag. 413. ὅτι τὸ φελώνιον τὸ κυκλοῦν ὥσπερ τεῖχος πάντα τὰ μέλη ἔνδοθεν ἀποκλείει, καὶ εἰκονίζει μετὰ φόβου Θεοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἔνδοθεν τοῦ νοὸς οἰκητήριον, καὶ ἐκεῖσε ὁμιλῆσαι Θεῷ, nempe καταφρονοῦσι. Vide Bolandum ad cap. 1. Vitae S. Auxentij 14. Febr. & Tabellam VIII. ex his quae initio hujusce operis delineantur.

Φαιλώνιον, apud Sguropulum in Hist. Concil. Florent. sect. 10. cap. 4. Malaxum in Hist. Patr. pag. 183. & in Euchologio ex Cod. Reg. apud Goarum p. 233. & 244. Est etiam

Φαιλόνης, *Volumen chartaceum.* Lexicon MS. Cyrilli: φαιλόνης, εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ καὶ χιτώνιον. Similia fere habent Auctor Etymologici, & Glossae MSS. ex Cod. Reg. 930.

ΦΑΪΤΟΝ, *Cibus*, Ἔδεσμα, σιτίον, pro φαγητόν. Vide in Φαγή.

ΦΑΚΑΡΙΣ, *Fulica*, λάρος, in Glossis Lat. Gr.

ΦΑΚΕΩΛΙΟΝ, Φακιόλιον, Φακεόλιον, & Φακεωλίς. *Fascia qua caput involuebant olim Saraceni*, atque adeo Graeci ipsi Byzantini, ut hodie Turci: ita enim hanc vocem usurpatam pro fasciola, instita seu loro, indeque acceptam opinatur Salmasius ad Vopiscum, Nonnosi apud Photium auctoritate praesertim fultus, cujus haec sunt: ὅτι τὰ σανδάλια νυνὶ λεγόμενα ἀρβύλας ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ φακιόλιον, φασκιόλην. Sic quippe emendat, pro φασώλην, qua certè notione usurpasse videtur Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagogia pag. 150. περιτραχήλιόν ἐστι τὸ φακεώλιον, μεθ᾽ οὗ ἐπιφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως δεδεμένος καὶ συρόμενος ἐπὶ τὸ πρόσθεν. Grammatici verò omnes φακεώλιον, *capitis tegumentum*, interpretantur. Suidas: Φάκελλος, τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Θέριστρον, τὸ δρέπανον, καὶ τὸ φακεόλιον. Glossae MSS. ad Plutum Aristophanis: ἡμιτύβιον, λινοῦν τι φακιόλιον. Scholiastes MS. Joannis Climaci gradu 15. τῷ θεριστρῳ, ἤτοι φακιολίῳ. *Theristrum* autem interdum sumi pro capitis tegumento, observamus in Gloss. med. Lat. Scholiastes ineditus Aeschyli in Prometheo vincto: διαφέρει δὲ σφάκελος φακελίου· σφάκελος γὰρ μέν ἐστιν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς· φάκελος δὲ ὁ δεσμὸς, ἀφ᾽ οὗ καὶ φακιόλιον· φάκελοι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά. Glossae Basilic. σιμικίνθια, φακιόλια, ἢ ζωνάρια. Denique Scholiastes Aristophanis in Pluto: ἡμιτύβιον, ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβές· λινοῦντι, οἱ δὲ ἐκμαγεῖον· καὶ Σαπφὼ, ἡμιτύβιον σταλάσσον, ἢ δίκροσσον φακιώλιον. Licèt porrò hic pro mappula, seu orario, videatur sumi, non obstat tamen quin φακιώλιον fuerit capitis Καλύπτρα, complicatum scilicet, seu potius circa caput convolutum: quippe explicatum mappulae seu orarii vicem praebebat. Joannes Moschus in Limon cap. 196. οἱ δὲ τοῖς, οἷς ἔφερον, ἐρρίπιζον. Et Anastasius Sinaita in Psalm. 61. καὶ τῷ ἰδίῳ φακιολίῳ τὰ δάκρυα ἐκμάσσων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Infrà: ὄντως τὸ φακιόλιον τῶν δακρύων αὐτοῦ ἦν. Idem, τῆς κεφαλῆς περικάλυμμα pag 972. Commentarius S. Joannis Theologi de JC. apochryphus MS. καὶ ἐκβαλὼν τὸ φακεόλιον αὐτοῦ ἥπλωσεν χαμαί.

Ea verò mappula, rursum εἰς φακιόλον, seu φάκελον, *in fascem*, quodammodo convoluebatur, circa caput: unde fortè vocis arcessendum etymon potius quam à *fascia*, vel *faciali*. Nam φακιόλους pro *fascibus* usurpat Nicetas in Alexio Man. F. num. 13. Codinus de Offic. aulae Constantinop. cap. 6. n. 46. 47. ejusmodi Calyptras à Medis & Persis fluxisse innuit; apud quos, κριταὶ ἐφόρουν ἐπιλούρικα, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς φακεώλια· ἐν οὖν φακεωλίῳ ἑκάστῳ, addit ille, κρέματαί τε κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος μαργέλλιον συρματεῖνον, καὶ ἕτερον τοῦ φοροῦντος τῶν ὤτων καλύπτον· δηλοῦν ὡς τὸ ἀσκεπὲς τῶν ἐγκαλούντων ἐστὶ, τὸ δὲ σκεπόμενον οὖς, τῶν κατηγορουμένων μὲν, μὴ παρόντων δέ. Regi Homeritarum, qui Persis vicini erant, φακιόλιον pariter adscribit Theophanes an. 7. Justini Jun. ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λινόχρυσον φακιόλιον ἐσφενδονισμένον — ἐφόρει. Ubi videre licet φακιόλιον nihil aliud esse quam *fasciolam* circa caput convolutam. Sed & Saracenorum pariter fuit. Vita S. Nili Junioris p. 156. de iisdem Saracenis: καὶ ἰδοὺ ἤρχοντο ὡσεὶ δέκα καβαλλάριοι, ἐνδύματα, καὶ ὅπλα, καὶ φακιόλια, ὅλον τὸ σχῆμα ἔχοντες τῶν Σαρακηνῶν.

A Saracenis ad Turcos transiit. Leunclavius in Pand. num. 240. *Tulipantum est lineum illud tegmen, quo capita Turci candidis involvere spiris solent. Graeci nunc* φακιόλιον. Atque in his Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. ubi de Chaichosroe Iconiensium Turcorum Sultano: φακεόλην χρυσοῦν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων. Ubi Cod. edit. κυρβασίαν praefert. Et Ducas Hist. cap. 37. de Turcis hodiernis: κρειττότερόν ἐστιν εἰδέναι ἐν μέσῃ τῇ πόλει φακιόλιον βασιλεῦον Τούρκων, ἢ καλύπτραν Λατινικήν.

A Saracenis denique φακιόλια accepere Graeci, quo, jam ab ipsis Justiniani temporibus, utebantur Byzantij, si qua hac in re fides praestanda Codino in Orig. Constantinop. num. 148. ubi de quodam Architecto: καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ σφικτούριον, καὶ τὸ φακιώλιον αὐτοῦ λαβὼν, συνέδησεν αὐτὰ, &c. Liuthprandus in legat. teristratos Graecos non semel depingit: *Mihi mandavit fas non esse quempiam, ubi Imperator esset, pileatum, sed teristratum incedere.* Mox: *manicati enim, fasciati, fibulati, criniti, talari tunica induti pedes incedunt, equitant, mensae assident: & quod nobis omnibus turpe videtur, ipsi soli capite aperto Imperatores nostros deosculantur.* Quae postrema verba potissimum observanda. Rursum: *Graecorum Rex crinitus, tunicatus, manicatus, teristratus*, &c. Denique *molles, effeminatos, manicatos, tiaratos, teristratos*, eosdem vocat in Hist. lib. 3. cap. 5. *Qui cum eodem pervenisset, inter caetera quae Imperatori Romano Rex Hugo miserat munera, duxit duos canes, quales in eadem patria non sunt alicui visi. Qui cum ante ejus praesentiam adducti fuissent, nisi multorum brachiis constricti fuissent, eum protinus morsibus laniassent.*

laniassent. Puto enim quod dum hunc Græcorum more theristro opertum, habituque insolito viderunt indutum, non hominem, sed monstrum aliquod putaverint. Michaël Psellus lib.7. Hist. MS. de Græcis: ἀναδεσμοῦνται ταινίαις τὰς κεφαλάς. Certè ejusmodi theristris seu calyptris usos etiam Byzantios sub Michaele Stratioco videtur innuere Scylitzes pag.793. scribens hunc Augustum veteres Consuetudines reduxisse: & præ cæteris statuisse, τὰς τῶν πολιτῶν κεφαλὰς σκέπεσθαι, μὴ διὰ γραμμάτων, ὡς νῦν, ἀλλὰ διὰ μεγαλογράμμων ὀθονίων ἐκ βύσσου πορφύρας ἐξυφασμένων. (Vide in Γράμμα.) Sed & ejusmodi fasciolis utebantur, cum Franci nostri Urbem expugnarunt, ut testatur Nicetas de Statu vrb. Constantinopol. num.5. τὰς ἀγυιὰς περιήεσαν, καὶ τὰς ὀθονοσκεπεῖς περικρανίους καλύπτρας ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀχημάτων περιθέντες, καὶ τὰ κατὰ νώτου λευκόλινα ταῖς ἱππείοις γένυσιν αὐτῶν περιδέοντες, ἄλλη καὶ ἄλλη τῆς πόλεως ἐξιππάζοντο. Ubi Codex Barbarogr. τὰ χρυσόϋφαντα στεφάνια, σάβανα, καὶ προσόψια. Idem in Alexio Man. F. num.18. τὰ συγκλητικῶς ἐξυφασμένα τῶν κεφαλῶν ἐξενεγκόντες καλύμματα, καὶ τὰ κατὰ νώτου λευκολίνων λαβόμενοι, διεῖλον αὐτὰ ὡς σφαίρας, χοροστατοῦντες τοῖς ἐκ τριόδων. Logothetæ cursus φακεωλίδα, καὶ ἐπιλουρίκιον tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.4. num. 30. atque adeo ipsi Imperatori, cap.6. num.35. ὁτὲ γοῦν ὁ Βασιλεὺς τὸ στέμμα φορεῖ, ἕτερόν τι ἔνδυμα οὐ φορεῖ, εἰ μὴ τὸν σάκκον καὶ τὸ διάδημα· καὶ ὁτὲ μὲν ταῦτα, ὁτὲ δὲ ἐπιλουρίκιον καὶ φακεωλίδα φορεῖ, ἄλλοτε καββάδιον καὶ φυαλίν. Immò omnibus Archontibus: οἱ δὲ ἄρχοντες φοροῦσι σκαράνικα, φακεώλια, καββάδια. Denique Phaceolia Græcos gestasse testatur præterea Nomocanon Cotelerianus num. 500. εἴτις τοῦ πλησίον αὐτοῦ, φακαιόλιον, ἤτε μανδήλιον, ἤτε νῆμα, ἢ ἕτερόν τι τῶν βίου ἀποκλέψῃ, &c. Ita porro Græcanica ista Calyptra describitur à Coresio Chiensi apud Goarum: Φακεωλὶς *tiara est, & militum pileus, propriè, inquam, capisis* καλύπτρα, *Turcicæ persimilis, qua caput velut zona vel cingulo circumcingitur.* In hoc tamen à Turcica differebat quod teniæ illius caput circumducentis extrema ad aures dependerent, quemndmodum Codinus ait fuisse Medorum seu Persarum Phaceolia. Quippe ita effinguntur in *Vineolis* editionis Regiæ Historicorum Byzantinorum, ubi Josephi Patriarchæ Constantinopol. in urbem Romam ingressus, & illius cum Summo Pontifice colloquium effinguntur. Vide Tabellam V. ex his quæ initio huiusce operis delineantur. Præallatis addo quæ habet Achmes Onirocrit. cap.226. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρεσε φακεώλιον, εὑρήσει ἀξίωμα στρατηγικὸν μέγιστον, ἀναλόγως τοῦ τῆς ἐκ μήκους κυκλώσεως τοῦ φακεωλίου. Sed & quidam existimant. Timotheum Patriarcham Alexandrinum, qui in ea dignitate Proterio successit, dictum Σαλαφακίολον, quod *albo faciali* caput tegeret: Nam *Salaphaciolus* sive *Albus* dicitur apud Liberatum Diacon. cap.16. Σαλοφακίαλος nuncupatur ab Evagrio lib.2.c.12. quod si ita est, Σαλὸς Ægyptiis *albus* fuerit. Theophanes an.3. Leonis M. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ἐπίκλην λευκὸς, καὶ ὁ Σαλοφακίαλος.

ΦΑΚΖῊ. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles lib.7. initio: καὶ Ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φακζὴν, τοὺς Βιλάξιδας καλουμένους, ἐπῄει ἐπὶ τὸν τῆς Ἀσίας στρατηγόν. Ita utraque editio: unde nescio cur Meursius legerit φάκρην. Fabrotus monet in uno è Regiis Codd. legi *Factionem*.

ΦΆΚΗΤΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ αἷμα τῆς φάσσης, *Sanguis columba*, exponitur.

ΦΑΚΙΆΛΙΟΝ, *Facialis*, vel *Faciale*, *Orarium*. Palladius in Hist. Lausiaca cap.1. οὗτος ὁ ἅγιος μέχρις αὐτῆς τῆς τελευτῆς ἐκ ὀθόνην ἐφόρησεν, ἐκτὸς φακιαλίου. Vide Gloss. med. Lat. in *Facialis*.

ΦΆΚΛΑ, *Verbascum*, arbor. Vide in Κόκλαστον.

ΦΑΚΛΑΡΊΖΕΙΝ. Ptochoprodromus de sua Paupertate ex Cod. MS.

> Καὶ βλέπω τὴν ἰστίαστων πῶς συχνοφακλαρίζει
> Καὶ πῶς ἀπὸ τὰ κρέατα μοσχομυρίζει τζύκνα.

ΦΆΚΛΗ, *Facula*, διὰ τὸ φαίνειν, apud Suidam in Etymologico.

ΦΆΚΟΨΙΣ, *Lentiginosus*, *sparso ore*, in Gloss. Gr. Lat.

ΦΆΚΡΑΣΙΣ, *Vino crapulatus*, ex κρασὶ, *vinum*. Ptochoprodromus MS. Contra Hegumenum:

> Καὶ φακρασὶν με λέγουσιν, καὶ ἐγὼ οὐ μυεισμένος,
> Καὶ μεθυστὴν τὸν ἐκ νεροῦ νῦν ὑδροπικιασμένον.

ΦΆΚΤΟΝ, *Factum*, ἔργον, ποίησις, ἀρίθμησις, πρᾶγμα, in Glossis Basilic. Leo I. Papa in Epist. ad Flavian. Patriarch. Constantinop. in Concil. Calched. part.1. προσέχοντες τῇ αἰσίᾳ, θέλομεν τοῦ σοῦ φάκτω τὸν λογισμὸν μαθεῖν. Balsamon in Resp.72. ὁ μὲν φάκτον ἀγνοήσας, οἷος ἂν καί ἐστιν, ἀξιοῦται κατὰ νόμους συγγνώμης. Νόμου καὶ φάκτου ἄγνοια, in Formulario MS. Notariorum. ἡ τοῦ φάκτου ζήτησις, apud Photium in Nomoc.tit.9.cap.38. Vide Zonaram ad Can.69. Epist. S. Basilij ad Amphiloch.

ΦΑΚΤΟΝΆΡΗΣ, *Factionarius*, quivis ex Circi factionibus. Glossæ Basilic. Φακτονάριοι, ποιηταὶ, τεχνῖται. Meursius legit φακτουάριοι, contra editi fidem. Leo Grammaticus in Theophilo pag. 453. ἱππικὸν ποιήσας, καὶ τὸ πρῶτον βαΐον παίξας, ἅρματι λευκῷ ἐποχησάμενος, χρώματι δὲ τοῦ Βενέτου ἀμφιασάμενος, καὶ νικήσας ἐστεφανώθη, τῶν δήμων ἐπιβοώντων, Καλῶς ἦλθες ἀσύγκριτε φακτονάρη. Eadem habent Symeon Logotheta n. 11. extr. & Georgius Hamartolus in Chron. MS.

ΦΆΛΑΓΓΕΣ, *Ædes ligneæ*, à voce Φαλάγγια, quæ Græcis ξύλα significat. Eustathius Iliad. δ. pag. 469. διὸ φασὶ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα φάλαγγας καλοῦμεν· καὶ μή ποτε διὰ τοῦτο, καὶ τὰ ἐν τοῖς δοκοῖς τῶν οἴκων τεχνουργοῦντα ἀράχνια, φαλάγγια λέγεται, ἴσως δὲ καὶ τὰ τοῖς πλοίοις ὑποτιθέμενα ἕρματα ἐντεῦθεν οἱ πολλοὶ φαλάγγια λέγουσιν. Ita Iliad. α. pag. 140. Inde *Phalanges* dictæ. Idem Eustathius ad Iliad. δ. ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες, ἐπεὶ ξύλοις οἱ πάλαι καὶ ῥοπάλοις καὶ κορύναις ἐμάχοντο, διὸ φασὶ καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα φάλαγγας καλοῦμεν.

ΦΑΛΆΓΓΗΝ, ἤτοι ἀράχνης ὠά, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg 848. *Ova aranea.*

ΦΑΛΑΝΤΖΑΜΈΤ, σπέρμα βασιλικοῦ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΆΛΒΑΣ. Theophanes pag.266. de equo Heraclij Imp. ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ βασιλέως ἵππος, λεγόμενος Φάλβας, ὁ καὶ Δόρκων. Si Φάλβας & δόρκων, idem sonant Φαλβάς capream significaverit: si verò binis nominibus vocatus fuerit equus Heraclij, Φαλβὰς dici potuit à colore fulvo, quem *Fauve* dicimus, & Procopius lib.1. Gotthic. cap.18. φάλιον appellat, id est, ut ipse interpretatur, φαιόν. Tametsi τὸ φάλιον, τὸ λευκὸν esse dicat Eustathius Il. γ. Hinc fortè Βουκέφαλος, equus Alexandri celeberrimus, quem Zonaras tom.1. pag.136. 1. edit. Βουκεφαλᾶν semper vocat, licet à bovino capite appellatum communis sit sententia, ut bovi fulvo similis fuerit. Vide supra in Βάλαν & Gloss. med. Lat. in *Bagus*.

ΦΆΛΕΙΑ, pro ἀσφάλεια. Stephanus Sachleces MS.

> Δι' αὐτὸ ἂς τὸ διαλαλήσωμεν, καὶ φάλειαν νὰ μὴ ἔχουν.

ΦΑΛΕΡΑΊ. Joannes Moschus in Limon. cap.85. συνήθεια ἦν κατὰ μεγάλην ἁγίαν πέμπτην ἔρχεσθαι ἐνταῦθα τοὺς πτωχοὺς, καὶ ὀρφανοὺς τῆς ταύτης χώρας, καὶ λαμβάνειν

αὐτῆς ἀπὸ ἡμίσεως μοδίου σῖτον, ἤτοι καὶ ἀπὸ πέντε εὐλογιῶν, καὶ ἀπὸ φαλερῶν ε. καὶ ἀπὸ ξεστίου οἶνον, καὶ ἀπὸ ἡμίσεως ξεστίου μέλιτος. Quam vocem omisit interpres.

ΦΑ'ΛΕΩΣ, *Brassica canina*, *Apocynon*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 663.

ΦΑ'ΛΗ. Myrepsus sect. 36. cap. 82. ταρίχου κεκαυμένης, φάλης κεκαυμένης. Vox Fuchsio incognita. Vide an non legendum φάβης.

ΦΑ'ΛΙ, *Umbilicus*, *venterculus*, ὄμφαλος, γαστρίδιον. Agapius in Geoponico cap. 149. καὶ ἔνοσον αὐτὰ μὲ κομάτι ψύχαν ψωμίου ζεστὴν, καὶ βάλετέ τα εἰς τὸ φάλι. Ita cap. 217.

ΦΑΛΙΑ', Φάλσα, *Error*. Glossæ Græcobarb. Ἀμαρτία, σφάλμα, φαλιά. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Δι' αὐτὸ ἂς τὸ διαλαλήσωμεν, καὶ φάλεσαι να μὴ ἔχῃ.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἀνεύρη τέριν νὰν πιστὸν ὀλίγην ἡ φαλία.

Φαλιάζειν, Φαλιᾶν, *Fallere*. Eædem Glossæ: ἐφαλίασε, ἔσφαλε. Alibi: νὰ φαλιᾶ, νὰ σφάλλει. Φαλίασμαν, *Error*, *Peccatum*. Eædem Glossæ: ἀβλεμα, φαλίασμαν, ἁμάρτημα, σφάλμα.

ΦΑ'ΛΙΟΣ. Vide in Φάλβας.

ΦΑ'ΛΚΑ, *Falx*, *Falcastrum*, genus armorum, de quo in Gloss. med. Latin. in eadem voce *Falcastrum*. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. p. 194. ἄλλοι δὲ σιδηρὰ μάχιμα ὅπλα δρεπανηφόρα μετὰ κονταρίων μακρέων, τὰ ἐπονομαζόμενα φάλκας. Infrà pag. 197. καὶ τοὺς μὲν ἀναβαίνοντας μετὰ τῶν φάλκας ἐπάνω τῶν ἐξωκάστρου τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμον τούτων.

Φαλκιὸς, ὁ κόπτων, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρεπάνου, in Gloss. Basilic.

Φαλκιδία, *Falcidia*, vox J C. τὸ τέταρτον τῆς καθαρᾶς περιουσίας, ἀπὸ τοῦ φάλκους ὁ δηλοῖ τὴν δρεπάνην, ut est in iisdem Glossis. Hinc φαλκιδεύεσθαι, *Falcidia subjacere*, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 3. ubi perperam οὐ φαδικεύεται scriptum in prima edit.

Φαλκίον, idem quod φάλκα. Leo in Tacticis, cap. 6. n. 27. κοφίνια, κιλίκια, φαλκία, τζικούρια.

Φάλκος, eâdem notione. Glossæ Basilic. & Scholiastes Harmenopuli lib. 5. tit. 10. §. 2. ubi de lege Falcidia: ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκὴ, δοκεῖ τισὶν ἀπὸ τοῦ φάλκους, ὁ δηλοῖ τὴν δρεπάνην, καὶ τὴν τομὴν τὴν ἀπὸ τῆς δρεπάνης, παράγεσθαι.

Φαλκίδιον, *Falcula*. Suidas in Etymologico: φαλκίδιον, δρεπάνιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 216. Φαρκὶς, τὸ φαλκίδιον. Leo in Tacticis cap. 5. num. 5. ἀξίνας, φαλκίδια, πελέκεις, σκέπαρνα, &c. Constantinus in Tactic. pag. 10. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πελέκια. Pag. 19. πτυάρια δύο, κόφινον κιλίκιον, φαλκίδιον, τζικούρια. Eadem habet Mauricius lib. 12. cap. 6. nisi quod scribit φαλκίδιν, & κιλίκιν.

ΦΑΛΚΙΝΗΝΟΝ. Absyrtus in Hippiatr. lib. 2. cap. 96. περιττώματα δὲ λέγεται, ἃ Ῥωμαϊκῶς καλοῦσι φαλκίνηνα· εἰσὶ δὲ ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὅμοιαι δοθιῆσι, καὶ μείζονες, καὶ πυοῦνται, καὶ ἔκρηξιν λαμβάνουσιν αὐτόμαται. Ubi Ruellius Interpres: *Cum tubercula prosiliunt, quæ Romano sermone falcinina nominantur*. At Meursius φαλκίμηνον emendat, ex Vegetio lib. 1. artis Veterinar. cap. 7. qui *Farciminum* vocat.

ΦΑ'ΛΚΩΝ, *Falco*. Suidas: Φάλκων, Φάλκωνος, ὄνομα καὶ εἶδος ἱέρακος. Achmes Onirocrit. cap. 287. ὁ ἱέραξ, καὶ ὁ φάλκων, εἰς δευτέραν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ Βασιλέως κρίνεται. Sidonius in Panegyr. Aviti:

Quid volucrum studium, dat quas natura rapaces
In vulgus prope cognatum? quis doctior isto
Instituit varias per nubila jungere lites?
Alter vincit aves, celerique per æthera plausu
Hoc nulli melius pugnator militat unguis.

Sed præ cæteris hoc genus aucupij præclare describit Michaël Psellus in Isaacio Comneno lib. 7. hist. MS. περὶ δὲ τὴν τῶν γεράνων θήραν καὶ μᾶλλον ἐστρέφετο, καὶ τὸ γένος αἰθεροδρομέας ἐκ ἀπεγίνωσκεν, ἀλλὰ καθῄρει τοῦ ὕψους· καὶ ἦν ὡς ἀληθῶς ἡδονὴ μιγνυμένη θαύματι τὸ μὲν γὰρ θαῦμα, ὅτι παμμέγεθες ὅτω ζῶον τοῖς ποσὶν διὰ δόρασι χρώμενον, καὶ τοῖς νέφεσι ἤδη κρυπτόμενον, ὑπὸ βραχυτέρου ἡλίσκετο· τὴν δὲ ἡδονὴν ἡ πτῶσις ἐδίδου ἑωρᾶτο γὰρ ἡ γέρανος ἐπορχουμένη τὸν θάνατον, καὶ νῦν μὲν τὰ πρανῆ, νῦν δὲ δεικνῦσα τὰ ὕπτια. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

Φαλκόνιον, *Iunior Falco*, vel etiam *Falco adultus*. Leo Philosophus de Regno MS. cap. 50. εἰς τὸ περὶ φαλκονίων, ἱεράκων, λακωνικῶν, πάρδων, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 32. καὶ ἐκεῖνοι ἀντέδωκαν αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχάρια δύο, φαλκώνια δύο, σκυλλία δύο, &c. Otneosophium pag. 244. τὰ φαλκώνια ἐξωπίασα κρείττονα, παρ' ὃ τὰ πωλόπτερα. Historia Bertrandi Romani MS.

Ηὗρε παραῦτα λαγωὸν, κ' ἔλυσαν τὸ φαλκόνιν.

Φαρκόνι, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap. 242. locum vide in Σάκρε.

Φαλκόνιον, Machina bellica, quam vulgo *Fauconneau* appellamus. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. pag. 190. ἀλλὰ καὶ φαλκόνια ἐποιήσαντο, καὶ χελώνας, καὶ ἀφενδάμαξα, καὶ ἄλλα πολλὰ ξύλινα καὶ μηχανικώτατα ἔργα, καὶ ἑλεπόλεις κατασκεύασαν. Historia MS. Belisarij:

Καὶ καῦτες ὄντως να εἰπῇς φάλκονες καὶ πετρίτες,
Τζαγίτας καὶ μπαλαιστρερίδες, τόξα καὶ τοξαδόρους.

ΦΑ'ΛΣΟΜΑΝ, *Falsus paries*, ut videtur. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Γήτωνας ἔχω κοσκινᾶν, φάλσομαν μας χωρίζει
Ἀπ' αὐτὺς, ὅπου σπίγωσιν κατὰ κάμπον ματζύκης.

ΦΑ'ΛΣΟΝ, *Falsum*, ψεῦδος, in Gloss. Græcobarb. Synodus VI. Constantinopol. act. 12. περιττὴ ἡ τοῦ παρόντος λόγου ἀνάγνωσις καθέστηκεν, ἐπεὶ πλαστὸς καὶ φάλσος ἐστί.

Φαλσία, *Falsitas*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τὰ κρυφὰ τὰ σίδερα ἄδε δημηγερσίας,
Καὶ τῆς φαλσίας του γίνονται, καὶ μόιαζον δικαιοσυνῆς.

Idem lib. 4.

Τοῦ παιγνιδίου ἂν τέχνημα γεμάτον τῆς φαλσίας.

Φαλσεύειν, *Falsare*. Sexta Synodus Constantinopolit. act. 3. ἐφαλσεύθη καὶ αὐτὴ ἡ βίβλος, &c. Et act. 14. τοὺς δὲ φαλσεύσαντας τὰ εἰρημένα δύο βιβλία. Occurrit ibi non semel. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ φαλσώσας τοῦ χοσρόου ἐπιστολὴν, &c.

Φαλσεύτης, Φαλσογράφος, *Falsator*. In Pseudosynodo contra imagines acclamatum Γεωργίῳ Φαλσεύτῃ τῶν πατρικῶν διδασκαλιῶν, ἀνάθεμα. τῷ εἰκονολάτρῃ καὶ φαλσογράφῳ Μανσοὺρ, ἀνάθεμα.

ΦΑ'ΜΑ, *Textum*, Ὕφασμα.

ΦΑΜΑΙ'ΖΑ, *Masa*, *Polenta*. Glossæ MS. interlin. ad Theocritum: καλὰ δαίσαιτο μαίδας. ἔφαγε φαμαίζας, ἀπαξιμάδια.

ΦΑΜΗΛΙ'Α, Φαμιλία, *Familia*, λαός. Item περιουσία ἡ συνέχουσα καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλα πολλὰ, in Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. φαμηλίας, οἰκετῶν ἀνδραπόδων. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 900. καὶ σώσατε ἑαυτοὺς καὶ τὰς φαμιλίας ὑμῶν. Theophanes an. 1. Philippici: φαμηλιῶν καὶ κτηνῶν ἀμετρήτων ἅλωσιν ποιησάμενοι. Adde pag. 326. 330. 390. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 19. καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς φαμιλίας. num. 20. καὶ λαβόντες τὰς φαμιλίας τῶν συγκλητικῶν. Adde num. 21. occurrit præterea apud

apud Theophanem pag. 326. Diophanem in Geopon. lib. 2. Zachariam Papam lib. 4. Dial. cap. 32. 40. 41. in Novellis Constantini Porph. apud eundem lib. de Adm. Imp. pag. 66. 77. 123. 200. 203. Simocattam lib. 6. cap. 5. Mauricium lib. 11. Strateg. cap. 5. Achmetem Onirocrit. cap. 79. 83. 104. 113. 130. 142. 149. 159. 299. apud Jureconsultos, & alios passim.

Φαμελία, hodie. Ducas Hist. cap. 42. αὐτὸς δὲ καταστρέψας φαμελίας, &c. cap. ult. μετῴκισας ἐκ τῆς Πελοποννήσου φαμελίας δισχιλίας.

Φαμελίτης, *Domesticus*.

Φαμιλιαρικὸν, quidquid alendis *Familiaribus*, seu famulis, militibus datur & subministratur. Mauricius lib. 1. cap. 2. pag. 24. Δεῖ ἀναγκάζεσθαι τοὺς στρατιώτας, καὶ μάλιστα τοὺς τὰ φαμιλιαρικὰ λαμβάνοντας, πάντας, πάντως παῖδας ἑαυτοῖς ἐπινοεῖν, ἢ δούλους, ἐλευθέρους κατὰ τὴν γενομένην διατύπωσιν.

Φαμιλικῶς. Cedrenus in Rhinotmeto pag. 447. τοὺς μὲν πρωτεύοντας Χερσῶνος, τεσσαράκοντα δύο ὄντας, φαμιλικῶς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαπέστειλεν. Id est *cum suis familiis*, quidquid contra censeat Meursius.

Φαμίλιος, *Famulus*. Φαμεύγειν, *Famulari*.

Συμφάμιλος. Theophanes an. 15. Copronymi: ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει ὀλιγωθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τῆς θανατικοῦ, μετῴκισεν συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος, καὶ τῶν κατωτικῶν μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν, καὶ κατεπύκνωσεν αὐτήν. Ubi alij Codd. habent συμφαμήλου, & συμφαμίλους. Miscella verò vertit, *cum familiis*. Emanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

> Να πᾶν ναξεφαντόνουσι πᾶσα ἑορτὴ καὶ σκόλη,
> Συμφάμηλοι να τρέχουσι με φασοπότια ὅλοι.

ΦΆΜΩΣΣΟΝ, φάμουσον, *Famosus libellus*: φλυαρία, nudè, apud Harmenopulum lib. 5. tit. 1. §. 24. lib. 6. tit. 9. §. 5. 6. 7. Glossæ Basilic. φάμουσα, λίβελλος περὶ ἀνωνύμων βιβλίων τῶν δηλούντων φλυαρίας. Rursum: φάμουσον λέγεται τὸ γραφέν. Alibi: καὶ διὰ (ἡ κοινουμελία) καὶ προθέσει, καὶ φαμώσῳ, ἤγουν γραφῇ. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 489.

> Φάμουσα δέ μοι λεγέσθω τοῖς νομογράφοις νόει,
> Τὰ ἔγγραφα ληρήματα κατὰ τῶν ὑπερόχων,
> Ἅπερ λατραίως καὶ κρυφῇ τῆς ἀγοραῖς ῥιπτοῦνται,
> Εἴτε καὶ μέσως τοῖς, εἴτ' οὖν ἑτέροις τόποις,
> Οἱ νόμοι τιμωροῦνται δὲ τοὺς ταῦτα γεγραφότας.

Joannes Antiochenus in Chron. MS. & apud Suidam in Ἰοβιανός. Ἀνέσκοπτεν οὖν αὐτὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις, καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις, διὰ τὴν τῆς Νισίβιδος προδοσίαν. Basilic. lib. 35. ὁ ἄσωτος οὔτε διατίθεται, οὔτε μαρτυρεῖν ἐν διαθήκῃ δύναται, οὔτε ὁ διὰ φάμωσσον καταδικασθείς. Anna Comnena lib. 13. pag. 377. φάμουσά τινα γράψαντες, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως ἔρριπτον σκηνήν. — δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὰ φάμουσα, λοιδορήματά τινα ἔγγραφα. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap. 36. περὶ τῶν ὑβριζόντων, ἢ τυπτόντων, ἢ ποιούντων φάμωσα. Pachymeres lib. 6. hist. cap. 24. ἐκκεκομμένης τοίνυν τῆς παρρησίας τοῖς ἐλευθέροις ὑπὸ σκότον φάμουσα ἐρρίπτοντο, τὴν τῆς ἀρχῆς παραβασίαν ἐλέγχοντα. lib. 9. cap. 22. σφάκελος γοῦν γραμμάτων καὶ τόμος, ὃ δὴ λέγεται φάμουσος, εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως γίνεται. Adde lib. 13. cap. 5.

ΦΆΝΑ, *Myricæ* species, de qua Consulendus Petr. Belonius lib. 1. observ. cap. 53.

ΦΑΝΆΡΗ, Φανὸς, *Laterna*, λαμπτὴρ, in Corona pretiosa, & apud Crusium pag. 208. Agapius in Geoponico cap. 172. κάμε ἕνα φαναρι μὲ γιαλιὰ, κρύσταλλα, &c. Vide Galenum in Lexico Hippocrat. in Λαμπτήρ.

Φαναρᾶς, *Laternarius*, *Laternarum opifex*, λυχνοποιός.

ΦΑΝΆΡΙΟΝ, *Speculum*. Eustathius Odyss. τ. καὶ τὸ φανίον δὲ ἐκ τοῦ φανοῦ παρήχηται, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ· ὁ φανὸς, τὸ ἀποκόρισμα παράγει καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον φανάριον. Moschopulus in Lexico Philostrati: Κάτοπτρον, ὁ Λατινικῶς λεγόμενος Καθρέπτης ἔσοπτρον δὲ τὸ κοινῶς φανάριον. In descriptione Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta: τροιζὴν πόλις, φανάριον.

Item *Furnus*, *Caminus*. Scholiastes Oppiani lib 5. Halieut. v. 430. ἰπνοῦ, διὰ φαναρίου.

ΦΆΝΕΙΝ, pro φάγειν, crebrò usurpat Fr. Richardus in Clypeo fidei.

ΦΑΝΕΡΏΝΝΕΙΝ, *Manifestare*, Φανερῶν. Glossæ Græcobarb. ἀναφαίνειν, λέγειν, νὰ φανερώννειν.

ΦΑΝΕΡΏΣΕΟΣ δικαστήριον, *Iudicium de tabulis exhibendis*, in Basilicis.

ΦΑΝΈΡΩΣΙΣ, cum Christus primo se manifestavit. Euthymius Zygabenus in Præfat. ad Psalmos: πρῶτον θεοῦ σύλληψις, εἶτα γέννησις, εἶτα κλῆσις καὶ περιτομή, καὶ προσαγωγὴ πρὸς τὸν ναὸν, καὶ ὑπάντησις, εἶτα μετὰ τριάκοντα χρόνους ἡ βάπτισις, ἡ φανέρωσις, ἡ διδασκαλία, τὰ θαύματα, καὶ πάντων ἔσχατον ἡ ἀνάστασις. Infrà: ὁρᾷς ὅση τῶν μὲν ἑορτῶν ἡ ὑπόστασις; τῶν δὲ ἡμερῶν ἡ συνάφεια, πάλιν ἀνάληψις, μεταμόρφωσις, εἶθ' ἡ γέννησις, εἶτα πάντων ἔσχατον ἡ φανέρωσις.

ΦΑΝΙΖΕΙΝ, *Apparere*. Gregorius Hieromonachus in Synopsi Ecclesiastic. dogmat. cap. 4. de Spiritu Sancto: καθὼς ἐφάνικεν καὶ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐν εἴδει περιστερᾶς εἰς αὐτόν.

ΦΆΝΙΟΝ, *Facula*. Anonymus MS. de œconomia belli: ἐπὶ δοράτων ἀνηρτημένα φάνια κατέχοντες. Ubi describuntur ejusmodi Faculæ militares, ut & apud Annam Comnenam in Alexiade.

ΦΑΝΤΑΣΊΑ, *Pompa*, *Apparatus*. φαντασία βασιλική, *Pompa regia*, apud Nilum lib. 3. Epist. 14. S. Lucas Act. cap. 25. τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. ἐκ παλατίου μετὰ στρατιωτικῆς ἐξουσίας καὶ φαντασίας ἀπεστάλη. Adde pag. 861. S. Proclus orat. 9. οὐ τὴν λοιπὴν φαντασίαν ἣν εἰώθασιν οἱ πρόσκαιροι Βασιλεῖς ἐν ταῖς προόδοις ἐπιδείκνυσθαι. Gregorius in Vita S. Basilij Junioris num. 16. μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν μετὰ πολλῆς φαντασίας τοῦ Σαρωνείτου ἀπερχομένου εἰς τὸ παλάτιον, &c. Martyrium S. Basilei num. 3. ἦλθεν μετὰ μεγάλης φαντασίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Νικομήδειαν. Vita S. Nili Jun. pag. 91. καταλαβόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἐπάρσεως καὶ φαντασίας, &c. Acta S. Maximi Conf. p. 60. ἐξέρχονται πρὸς αὐτὸν — οἱ Πατρίκιοι μετὰ πολλῆς περιβολῆς καὶ φαντασίας. Chronicon Alexandrinum an. 20. Constantij: Κωνστάντιος αὔγουστος τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ, &c. Similia habet Theophanes pag. 37. ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ Κωνστάντιος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως, &c. Adde pag. 100. Vide Salmasium ad Lampridium p. 210. Fronton. Ducæum ad S. Basil. pag. 30. & Gloss. med. Lat. in *Phantasia*.

Φαντασία, *Somnus venereus*. Apud Petrum Chartophylacem quæritur, an ἱερεὺς ἐὰν ἐν σωματικῇ φαντασίᾳ γένηται, λατουργήσῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ κοσμικὸς μεταλήψεται.

ΦΑΝΤΑΣΙΑΣΤΑΊ. Hæretici qui Christi corpus incorruptibile esse, id est naturales affectiones in Christo non reipsa, sed specie & apparentia fuisse, seu τὰ τῆς οἰκονομίας ἅπαντα φαντασίαν εἶναι, asserebant, de quibus Liberatus Diacon. cap. 9. 19. 20. Synod. VII. act. 5. Chronicon Alexandrinum pag. 279. Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45. &c. Vide Concil. Nicænum II. act. 5. p. 361.

Φαντασιοδοκηταὶ, iidem dicuntur apud Theophylactum in cap. 4. Joan. p. 605.

ΦΑΝΤΖΑΚΟΥ̃ΣΤ, τὸ πεντάφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΖΗ̃, ἡ ῥαφανίς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΙ΄ΖΕΣΘΑΙ, *Somniare*, *Somnio deludi*. Theodorus Patriarcha in Responsis MSS. λαϊκὸς ἐὰν φαντασθῇ ἀξιωθεὶς αὐθήμερον τῆς τῶν θείων ἁγιασμάτων μεθέξεως ἢ οὔ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

> Ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στήκεται, ἐρώτα τὴν,
> Πῶς ἐφαντάσθην, διάτι ἦτον τὸ ἐφαντάσθην,
> Καὶ ἡ κόρη ὁμολόγησεν ὄνειρον ὡς ἦτον.

ΦΑΝΤΙ΄ΝΑ, *Virgo*, *Puella*, ex Italico *Fantina*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1. extr.

> Εἶπεν τὸ πῶς ἐν ἀδελφὴ κυρὰς γὰρ τῆς Ῥηγίνας,
> Ἐμίλια λέγουν τοὔνομα ἐκείνης τῆς φαντίνης.

Et lib. 3.

> Καὶ πρὸς τὴν Τζάμπρα κίνησε ἡ ἔμορφη φαντίνα.

ΦΆΡ, *Far*, apud Aretæum lib. 2. de curat. Acut. cap. 2. ubi φὰρ τὸ τυῤῥηνικὸν, *Far tyrrhenum* commendat. Adde pag. 144. Vide Φάρος.

Φάρα, eâdem notione. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ζέα, τὸ ἐπιλεγόμενον Ἰταλίᾳ γλώττῃ φάρα, &c.

ΦΑΡΑΓΓΙ΄ΖΕΙΝ, *Præcipitare*, *in vallem detrudere*. Glossæ Græcobarb. Ἐκβαλεῖν, ὠθῆσαι, φαραγγίσαι.

ΦΑΡΑΚΛΟ΄Σ, pro Φαλακρὸς, *Calvus*. Lexic. MS. ἔρανος τῶν λέξεων Ἀνάσιλλος, ὁ ἀναφαλαντιὰς, (sic) φαρακλός. Ita occurrit in Chronico MS. ab Adam ad Leonem sapientem, nescio an errore antiquarii.

Φαράκλωμα, pro Φαλάκρωμα. Glossæ Græcobarb. Φαλακρώματι, εἰς τὸ φαλάκρωμα, ἢ φαράκλωμα.

ΦΆΡΑΣ, Φαρίον, Φάρης, *Equus Arabicus*, & *quivis equus sella instructus*, de qua voce pluribus egimus in Notis ad Alexiadem pag. 408. & in Gloss. med. Lat. in V. *Farius*: quem quidem à Pharaone sic appellatum videtur innuere Achmes Onirocritic. cap. 1. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐκάθησεν ἐπὶ ἵππῳ τῷ Φαραὼ, ἤτοι στελλάτῳ, &c. Idem cap. 152. ἐάν τις ἴδῃ ἐποχούμενος τῆς φάρας τάξει διήρχετο ὑπήκοος τῶν ἵππων, &c. & cap. 152. εἶδον κατ' ὄναρ φάραν ξανθὸν ἄχρι μιλίου ἐποχούμενον ἐμὲ ἐκεῖνον, &c. Adde cap. 233. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num. 14. Χασδὰς ἐχειροῦτο, σαθεὶς καὶ ὀκλάσαντος τῆς φάρα, οὗτινος, ἐπέβαινεν, εἰ μὴ ὁ μαγαρίτης Ἰωάννης ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ κρατηθέντος, καὶ τῆς ἀλάζονος περισωθέντος. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 2. θέλων γοῦν ὁ Καῖσαρ τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἀνακαλέσασθαι, ἡρμάτωθη, καὶ ἐκαβαλίκευσεν Ἀραβικὸν φάραν. Ubi Cod. edit. ἵππῳ Ἀραβικῷ ἐποχος.

Φάρης. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

> Φάρην ἐκαβαλίκευε μέγα, χοντρὸν, ὡραῖον.

Rursum:

> Ἦτον ἀπάνω σε φάρην ἔμορφον καὶ μεγάλον.

Ibidem:

> Εἰς χαλκηδονικὸν φάρη ἦτον κυβερνισμένο.

Mox:

> Εἰς φάρην μέγα θαυμαστὸν μαύρης τρίχας ὡραῖον.

Φαρίον. Leo Imp. In Tacticis cap. 18. §. 137. de Saracenis: οὕτω γὰρ τῶν ἵππων αὐτῶν τοξευομένων, τῶν λεγομένων φαρίων, καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἄλλων τοξοτῶν αὐτῶν, &c. Historia MS. Bertrandi Romani:

> Λέγει τὰ φάρια σας στρώστε τα οἱ πάντες.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Εἶχεν Φλαμίγγους ἑξακοσίους, καὶ τριακοσίους Φράγγους,
> Ὅπου ἦσαν ἔκλεκτοι ἐπάνω εἰς τὰ φαρία.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

> Φαρία ἐκαβαλίκευαν, καὶ πολὺ παλαφαρία.

Hæc vox passim pro quovis equo usurpatur, præsertim Generoso, apud Poetastros Græculos.

ΦΑΡΆΣΙΟΝ, τὸ πράσιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΡΔΥ΄Σ, *Latus*, *Largus*. Leo in Tacticis cap. 5. num. 4. κέντουκλα φαρδέα ἐνδυμόντα τῆς στρατιώτην μετὰ τῶν ὅπλων. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. χρὴ κενία, (leg. γωνία) ἤγουν νδιεικὰ ἀπὸ κεντούκλων πλατέα, πάνυ, ἔχοντα μανίκια φαρδέα ἐπινοῆσαι αὐτοῖς. Ubi Porphyrogenitus habet κέντουκλα εὐρύχωρα. Absyrtus lib. 2. Hippiatr. cap. 15. δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον, μακρὸν τράχηλον, μακρόν κορμὶν, καὶ μακροὺς πόδας, φαρδὺ στῆθος, φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδέας ὤμους. Orneosophium pag. 245. φαρδέα τὰ ῥωθώνια αὐτοῦ, τὸ στόμα μέγα, ἡ γλῶσσα μαύρη. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

> Πολλοὶ φοροῦν μεταξωτὰ, βελοῦδα, τζαμηλότια,
> Πᾶσα λογὴς καλάκοπτα, φαρδία τὰ μανικότια.

Φαρδαίνειν, *Ampliare*, *Dilatare*, μεγεθύνειν, πλατύνειν. Vide Philipp. Pigafettam ad Leonis Tactic. lib. 5. pag. 66.

Φαρδος, *Latitudo*, apud Petrum Theoctonicum de Archemia, MS.

Φαρδυρώθωνος, *Qui habet latas nares*. Idem Orneosophium pag. 244. μεγαλόμματος, μεγαλόστομος, φαρδυρώθωνος, φαρδυρώθωνος. Et pag. 245. τετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα.

ΦΑΡΊΖΕΙΝ. Vide Δυσφαρίζειν.

ΦΑΡΚΌΝΙ. Vide in Φάλκων.

ΦΑΡΧΟΥ͂Σ. Hesychius in ἄλλην· καὶ ἐπὶ φαρκοῦντος κροκόπην, ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης.

ΦΆΡΜΑΚΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν αἰθάλη σωστεθεῖσα διὰ τῆς οἰκονομίας.

ΦΑΡΟΓΑΜΗΜΕ΄ΝΟΣ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Τὴν ἀνεχιάν τις ἔσυρνε τὴν φαρογαμημένην.

ΦΆΡΟΣ, *Far*, ζεά. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. ἡ ζέα λέγεται καὶ φάρος. Myrepsus sect. 42. cap. 18. in Cod. MS. ζέας, ὅπερ φάρον οἱ Λατῖνοι λέγουσιν. Aëtius lib. 9. τὸ δὲ λεγόμενον Ῥωμαϊστὶ φὰρ ἐν τοῖς τῆς Ῥώμης μέρεσι σκευάζεται οὕτως, &c. Asclepiades apud Galenum lib. 7. & 9. Κατὰ τόπους, meminit ejusmodi φαρὸς. Vide J. Sponij Itinerar. to. 2. p. 390. & supra in Φάρ.

ΦΆΡΣΩΜΑΝ. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

> Γιτόναν ἔχω κόσκινον φάρσωμαν μας χωρίζει.

ΦΑΡΤΖΑΓΚΟΥ΄ΣΙΟΝ, Stirpis species. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. φαρτζαγκουσίου ἄνθη τράμια ιέ. φαρφιονι τράμιν ά. γερὸν βροχῆς οὐγγίας ά. &c. Jatrosophium MS. περὶ κυφωμὸν αὐτίυ. φαρτζαγκουσίυ ἄνθη τραύματα, μετὰ ιέ. φαρφιόνι, &c.

ΦΑΡΦΙΌΝΙ. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. καὶ ὅταν τὸ καταβάσεις, ἄς τὸ ἀλήσει εἰς πάνιον, καὶ ἀπεκεῖ ἄς ἐμπάσει τὸ φαρφιόνι τρίμμενον λίαν εἰς καύκην σπαστικόν. Occurrit paulò supra, Jatrosophium MS. περὶ κυφωμὸν αὐτίυ· φαρτζαγκουσίυ ἄνθη τραμία ιά. μετὰ ιέ φαρβιόνι, &c. Pro καρφίον, seu κάρφος fortè usurpatur.

ΦΑΣΙ΄ΑΣΜΑ, morbus quidam Accipitris. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum p. 250. τὰ φασιάσματά εἰσι γένη δύο· τὸ μὲν ἓν ξηρὸν, τὸ δὲ ἕτερον ὑγρὸν, &c.

ΦΑΣΙ΄Ν, *Phasiolus*. Φασιολοῦ, apud Nicolaum Myrepsum sect. de Antidotis cap. 430.

ΦΆΣΙΟΝ

ΦΆΣΙΟΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.ult. ἀπὸ τ̃ φάσιες· τὸ δίκαιομαν τ̃ φασίε καὶ τ̃ σέλλα, τὰ εὐγάνων ἔξω τῆς χώρας, &c.

ΦΆΣΧΑ, *Pascha Iudæorum.* Vox frequens in Paschaliis & computis Eccles.Græcorum. Damascenus Hieromon. serm. 8. τὸ Πάσχα ὅπερ λέγομεν ἡμεῖς, οἱ Ἑβραῖοι τὸ λέγουσιν Φάσχα· δηλοῖ δὲ Φάσχα τὴν διάβασιν, ἤγουν πῶς ἀπέρασαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὅταν ἔκαμαν τὸ Πάσχα αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι. Vide Πάσχα.

ΦΑΣΚΊΑ, *Fascia.* Glossæ Gr. Lat. φασκία, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ταινία, *Fascia.* Eustathius ad Dionysium pag.43. οἷόν τις ταινία, ἤτοι φασκία. Adde pag.15. Scholiastes Aristophan. in Pluto: ταινία δὲ ξενόν τι καὶ ἐπίμηκες ὕφασμα, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασκία. Moschopulus: κειρία, ὁ νηπίων δεσμὸς, ἤγουν ἡ κοινῶς φασκία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1703. Κειρία, ἡ λεγομένη φασκία. Rursum: Κειρία, οἱ δεσμοὶ, τὰ σχοινία. Auctor Etymologici: λέγονται αἱ πρῶται φασκίαι σπαργανώματα, ἔνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. Vide eundem in Μίτρα, & in Ταινία, & Phavorinum. S. Basilius in Epist. ad Monach. lapsum: καὶ φασκίας μὲν ἁπαλῆς τὴν χρῆσιν ἀπηρνήσω. Hippiatrica pag.93. καὶ ἐπίδησον μετὰ φασκίας. Ita lib.2.cap.77. Moschion de Morb. mulier. cap.34. καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα, εἰ τῷ βάρει πλέον κρέμαται, φασκίαις ἐπιμελῶς ἐσφιγμένην παραδέχεσθαι. Adde cap. 68. 100. Phavorinus: Πόδιοι, ἐνειλήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκίαι.

Φασκέα scribitur apud Nicetam de excid. urb. n. 3. ex Cod. Barb. gr. μετὰ φασκέας βυζάνον κρατεῖν.

Φασκίδιον, *Fasciola.* Lexicon MS. Colberteum: μίτρα, διάδημα κεφαλῆς, φασκίδιον, ζώνη, χαλκῆ λεπίς. Joannes Episcop.Carpathi in Narrat. MSS. de Monachis: λέγει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ, Ἔνδυσον ἐπάνω ὧν ἐφόρει· ἐφόρει δὲ φασκίδιον σιβίνινον ἔσωθεν καὶ κεντώνιον.

Φασκιόνειν, *Fasciis involuere*, *alligare*, Σπαργανίζειν. Theophanes an.2. Leonis Isauri: αὐτὸς δὲ τὸν μὲν Βασίλειον σὺν τῷ μονοστρατήγῳ αὐτοῦ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιώσας, τῷ βασιλεῖ διὰ Σπαθαρίων ἀπέστειλεν. Vide in Φῶσα. Moschion de morb muliebr. cap. 62. καὶ κατ' ὀλίγον σφιγκτότερον τῇ χειρὶ αὐτοὺς τοὺς μαστοὺς φασκιόνειν ἀρχόμεθα. Ubi vetus Interpres *Fasciare* vertit. Adde cap. 68. 89. 102. 107. 138. Liber Jatricus MS. ex Cod.Reg.1673. χρῖσμα ποιήσας, ἐπάλειφε μέλλων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συνάπτων, καὶ πέπερ συντετριμμένον, καὶ μάρμαρον, καὶ φασκίωσον.

ΦΑΣΧΟΜΗΛΙΆ, *Lens*, *Lenticula*: aliis, *Salvia.* σφάκος. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 54. βράτον φασκομηλίαν, ἤγουν φακὸν, καὶ δενδρολίβανον, &c. Adde cap.56. 159.

ΦΑΣΚΏΛΙΟΝ, *Crumena*, *Marsupium.* Hesychius: Φασκώλιον, βαλλάντιον δερμάτινον· φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Scholiastes Homeri Od. θ. θυλάκοις, φασκωλίοις. Scholiastes Dionis Chrysost. orat.7. φασκώλια, ταινιώδη βαλάντια ἐξ ὑφασμάτων λινέων. Hinc liquet vocem deductam à Latina *Fascia.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. φασκώλιον, ἱμάτιον, ἢ σακκίον. Nicetas in Manuële lib.7. num.2. τὰ φασκώλια σφραγίδι διασημαίνεται. Ubi Cod. Barbarogr. habet σακκούλια. Theodorus Prodromus in Testratichis, εἰς τὴν τ̃ κλώσης ἀπόδοσιν.

Ἰχθὺς τὸ φασκώλιόν ἐστι τῷ Λόγῳ,
Ἄγκιστρον αἱ κλᾶς, εἰς σωτὴρ τὸ χρυσίον.

Occurrit præterea apud Hieroclem in Facetiis MSS. laudatum à Salmasio ad Jus Atticum pag. 35. & apud Photium in Bibl. pag. 4. ex Cod. Margunij, ubi alij habent φασώλων, &c. Adde Suidam, Auctorem Etymologici, & quæ observat Henr. Valesius ad Harpocrationem pag.194.

ΦΑΣΟΣΤΉΘΟΣ, *Qui palumbi pectus habet.* Orneosophium: ὁ Περίτης ὀφείλει εἶναι κοντόποδης, μακροδάκτυλος, μακροκέφαλος, μεγαλόμματος, μεγαλόσομος, φασόστηθος.

ΦΆΣΟΥΛΟΝ, Φασούλιον, genus leguminis, φασίολος Dioscoridi lib.2. cap.130. Vide Ruellium lib. 2. cap.37. initio, & lib.3. cap.136. extr. Glossæ Botanicæ MSS. Colberteæ: Δολιχοὶ, οἱ φάσουλοι. Lexicon MS. Cyrilli: Δολοχὸν, λόβιον, φασοῦλιν. Lexicon MS. adespoton: λῶβος, ἐπὶ τ̃ ὀσπρίε, τὸ φασουλῶδες. Rhazes de peste cap.12. ἄλευρον κυάμου καὶ ἐρεβίνθης, καὶ φασούλου. Symeon Sethi de Alimentis: οἱ φάσουλοι θερμοὶ εἰσιν καὶ ὑγροὶ κατὰ τὴν α. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod.Reg.

Φασόλιν ἐξοφθαλμιστον, ἐλαίας, καὶ χωριαρίτζιν.

Anonymus MS de Alimentis ad Imp. Pogonatum: φάβα, αὐχὸς, λοβοὶ τ̃ φασουλίων, καὶ αὐτὰ λαθήεις. Anonymus Philosophus MS. de Ciborum facultate: λαμπινάελα, φασούλια, συσάμιν, βαλάνια, &c. Agapius Cretensis in Geoponico c.59. τυρὸν παλαιὸν, κικία, φασούλια, φυλάδες, &c. Adde cap.88. Jatrosophium MS. φασούλια ἐξοφθαλμίσας, μετὰ ὄξους ἑψήσας, ἐπίχεε, &c.

Ὀροφάσουλον, *Phasiolum montanum.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S.Andreæ Sali: αὐτὸς ἐκεῖνος ἔψει μικρῷ κυθριδίῳ, τὸ λεγόμενον ὀροφάσουλον.

ΦΆΣΦΑΣΑ. Constantinus à Secretis MS. cap.91. σπέρμα εὐζώμου καὶ ἀγελοδαύκου, σπέρμα φάσφασα, ἄμμι, ἢ νάνυχα.

ΦΑΤΕΙΆΖΕΙΝ, *Deferre*, *Accusare.* Antiquit. Constantinopol. spectac.4. τὸ δεύτερον φατειασθεὶς ὁ αὐτὸς Γαλλωὸς παρὰ τ̃ Καλλιστράτου, τοσούτους ἐμπαιγμοὺς ἐπ' ἐνιαυτ̃, καὶ βολίδας ὑπέμεινεν, ὥστε, &c. Vide Φατριάρχαι.

ΦΑΤΑΛΊΟΝ, *Candela, Cereus.* Constantinus Porph. in Basilio n.22. edit. Allatij, & 27. edit. Combef. καὶ ψόφον ἀκόλαστον ἀπὸ τ̃ μιαρᾶς ἀφεὶς γαστρὸς οὕτως βαρὺν, καὶ σφοδρῶς καταιγίζοντα, ὥστε καὶ τὸ φαῖνον φατλίον ἀποσβεσθῆναι. Ubi Allatius: *ut apparens phatlium dimoveretur.* Combefisius verò *ut lucentem faculam flatu extinxerit.* Φυλλίον, id ipsum enarrans, habet Continuator Theophanis lib. 4. num.21. ἄλλως αἰσχρολογοῦντι κατὰ τὴν τράπεζαν, καὶ ψόφον ἐκ τ̃ βεβύσε αὐτῦ γαστρὸς κατὰ πρόσωπον τ̃ Βασιλέως καὶ τ̃ συνδειπνούντων ἀφιέντι, ὡς καὶ τὸ φυτλίον τὸ τούτους φωταγωγοῦν ἐκ τ̃ τηλικούτου ψόφου κατασβέσαι, &c. At Simeon Logoth. num. 14. Φυλλίον præfert. Ex quibus exertè docemur φατλίον seu φυτλίον, nihil aliud fuisse quam *candelam*: quod præterea firmant quæ habent Leo Grammaticus p. 485. & Anonym. Combefisianus in Leone Philos. n.26. Symeon Logotha n.22. συνεβουλεύσαντο δὲ τινες τῷ βασιλεῖ φιλοφρονεῖσθαι τινα τ̃ τ̃ Πραιτωρίε Σαρακηνῶν, καὶ ἀποσταλῆναι ἐν Συρίᾳ μετὰ λόγου ἐνυπογράφου. τοῦτο δὴ καὶ πεποίηκεν ὁ βασιλεὺς, γράψας διὰ κινναβάρεως, καὶ ἀποστείλας μετὰ Χρυσοβουλλίου ἔνδοθεν φατλίου βραχέως τρακτοῦ. Ubi quod ij φατλίον, Scylitzes pag. 603. & Zonaras, κηρὸν λαμπάδι προσεοικότα, habent. Vide in Τραῦλος, & Φιτίλη. Simile quid legitur in Vita MS. Dalmati Archimandritæ: δήσαντες γὰρ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ ἐνθέντες ἔσω καλάμου, &c. Eadem habentur in Concilio Ephesino p.752.

ΦΑΤΡΙΆΡΧΑΙ, dicti interdum Patriarchæ Hæretici, vel pravis moribus, tanquam seditionum & conjurationum auctores. Vita MS. S.Stephani Jun. Φατριάρχης γὰρ ὑπὲρ Πατριάρχης ἐξέφαινεν, αὐτοῦ τ̃ τυράννου ἐκφωνήσαντος, ἄξιος. Vide Vitam S.Theophanis Confess. n.13. Symeon. Logothetam in Michaële & Theodora n. 1. &c.

ΦΑΥΛΑΤΆΣ, *Nugator*, *Garrulus*, Σπερμολόγος, Ματαιολόγος. Φαυλατίζειν, *Tricari*, *Nugari*, φλυαρεῖν. Φαυλάτισμα, *Nugæ*, *Garrulitas*, φλυαρία, πολυλογία.

ΦΑΥΡΙΚΟΊ, Φαβρικήσιοι. Vide in Φάβριξ.

ΦΆΧΗΤΕ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ αἷμα τ̃ φάσσης. *Sanguis columbæ.*

ΦΕΓΓΆΡΙΟΝ. Vide in Φέγγος.

ΦΕΓΓΕΙΝ, cum accusativo, *Illuminare*, Gallis *Esclairer*, γιὰ ὅπȢ φεγγᾶ, *jam illucescit*. Ex Grammatica MS. Romani Nicephori.

ΦΕΓΓΕΙ͂ΟΝ, *Nimbus*, qui Sanctorum capita circumdare solet in eorum imaginibus. Symeon Thessalonicensis de Ordinationibus: διὸ καὶ φεγγεῖον ἔχει ὁ ἀετὸς, ὡς τὸ θεολογικὸν καὶ κεχαριτωμένον δηλῶν. Demetrius Gemistus de sacra Liturgia Patriarchæ, MS. ζωγραφεῖ ὁ Ἐπὶ τῆς εὐταξίας ἀετὸν μετὰ τὸ φεγγῖον. Vide in Ἀετός.

ΦΕΓΓΙ͂ΤΑΙ, *Perspicilia*, Διόπτρα. *Occhiali*. Neophytus in Gloss. Jatricis MSS. Σπέκλον, τὸ τῆς φεγγίτȢ ὑέλιον. Isaacius Tzetzes in Lycophronem p. 22. σαλάμβαι δὲ οἱ φανόπται, ἤτοι οἱ φεγγῖται ἰδιωτικῶς, διὰ τὸ σέλας δι᾽ αὐτῶν βαίνειν.

ΦΈΓΓΟΣ, *Luna*. Hesychius: Φέγγος, φῶς ἡμέρας, φέγγος. Herodiani Epimerismi MSS. Σελήνη, τὸ φέγγος. Lexicon MS. Cyrilli: Σελήνη, τὸ φέγγος, ἥ τις μετὰ τῶν ἄστρων ἐτάχθη φωτίζειν τὴν νύκτα. Mauricius lib. 9. Strateg. cap. 2. ἐν δὲ νυξὶ τοίαις δὲ χρὴ ἐπιδιδεύειν, τελέσιν ἢ ἐν πανσελήνῳ, ἢ ἐπαρκοῦντος τοῦ φέγγους τῷ διαστήματι τῆς ὅλης πορείας. Vide Leonem in Tacticis cap. 17. §. 22.

Φεγγίζειν, *Lucere*, φέγγειν.

Φεγγάρη, Φεγγάρι, *Luna*, σελήνη, seu *prima luna visio, luna corniculata*. Glossæ Græcobarb. ἀΐδης, ἡ σελήνη, παρὰ Χαλδαίοις, τὸ φεγγάριν. Andreas Hierosolymitanus in computo paschali: εἰ θέλῃ εὑρεῖν τὸ θεμέλιον τῆς φεγγάρις, ὁπότε λήθη ἐστὶ, &c. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. τὴν ἐκρυφιαζομένην τῷ στεφάνῳ πρότερον φάλακραν ὡς πλησίφωτον σελήνην τότε καλυπτόντες. Ubi Cod. Græcobarb. φεγγάριον. Idem in Isaacio & Alexio num. 5. ex eod. Cod. MS. καθὼς καὶ τὸ φεγγάριν, ὅταν ἔχει τὴν αὐτȢ ἀπόχυσιν. Isidorus Metropolita Thessalon. in Ephemeridib. σκόπει οὖν ἀκριβῶς, ὅταν περάσȢν χρόνοι δύο, καὶ μῆνες ἑπτὰ, τελεοῖ ἡ σελήνη φεγγάριν ἕν. Joannicius Cartanus in serm. de Avaritia: καὶ τοῦτος ὁ Ἰωσὴφ εἶδεν ἕνα ὄνειρον, πῶς τὸ ἐπροσκυνοῦσαν ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάριν, καὶ ἕνδεκα ἄστρα. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum pag. 254. μετὰ τὴν ἀπόχυσιν τοῦ φεγγαρίου, δὸς αὐτῷ θηλειακὴν, &c. Threnus Captæ Constantinopol. MS.

Νάχε χαθῇ ὁ ἥλιος, τ᾽ ἄστροι καὶ τὸ φεγγάρη,

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ σκοτεινίασεν ὁ καιρὸς, τ᾽ ἄστρα καὶ τὸ φεγκάρη.

Alibi:

Καὶ ἄστραυτεν στὴν μέσην τῆς, καὶ λάμπει σα φεγκάρη.

Φεγκάριν. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ πως ἐσιγχοναίρομȢ εἰς ἥλιον καὶ φεγκάριν.

Alter de Amoribus Lybistri & Rhodamnes, MS.

Πολλὰ ἦσαν τὰ εὔμορφα σα εἰς ἐκεῖνα τὸ φεγκάριν.

Rursum:

Ἦλθεν ἡ νὺξ, ἐσκότησεν, ἐφάνη τὸ φεγγάριν.

Vide Scaligerum de emendat. tempor. pag. 9. 377. & in Canonib. Isagogic. pag. 245. 283. 313. 2. edit.

Φεγγαράκι, *Lunula*, μηνίσκος, σεληνίδιον.

Φεγγαριάρης, *Lunaticus*, σεληνιαζόμενος.

Φεγγαριάζειν, *in cornutam lunam effingere*, ἀγκυλοῦν.

ΦΕΔΟΎΛΑ, *Puella*, fortè ex Italico *Fedele*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ μὲ ταυτίνην ἔρχεται μία ξελάμπρη φεδȢλα,
Ἐμηλία ὀνομάζεται, &c. Lib. 3.
Ἡ νέα πȢ τȢ χερικὴ ἡ ἔμορφα φεδȢλα.

Et lib. 7.

Καὶ δίχως φόβον τίποτες ἡ ἔμορφα φεδȢλα,
Ἀπὸ θωρεῖ τὴν τράπεζαν ἀπάνω.

ΦεδȢλα, eâdem notione. Anonymus MS. de Amorib. Libystri & Rhodamnes:

Καὶ κάνειν τύχη κατ᾽ ἐμȢ νὰ ἐργάζεται φεδȢλα.

Occurrit ibi pluries.

ΦΕΔΟΥ͂ΡΑ, *Vas ligneum*, apud Crusium in Turcogr. pag. 255.

ΦΕΙΤΙΦΑΝ, vox Turcica, νόμον, καὶ ἐρώτησιν, significans, uti exponit Theodosius Zygomalas apud Malaxum in Hist. Patr. pag. 156. καὶ εὐγάλασι φετιφᾶν, ὅτι ὁποῖον κάστρον ἐπάρθη μετὰ τὸ σπαθὴ, χωρὶς νὰ προσκυνήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον ἐκκλησία Ῥωμαϊκὴ νὰ μὴ δὲν ψάλλεται, οὐδὲ νὰ εἶναι μόνον νὰ τὰς χαλάσȢν ἐκ βάθρων γῆς. εἶχον δὲ τοῦτον τὸ φετιφᾶν οἱ ΤȢρκοι κεκρυμμένον. Occurrit rursum pag. 164.

ΦΈΚΛΑ, Φέκλη, *Facula*, *Fax*. Glossæ Chymicæ MSS. φέκλη, τρυγία οἴνȢ, ἢ εἰς τὰς πορφύρας προχωροῦσα ἄσβεστος. Julius Africanus de Apparatu bell. μίαν τε ἀψινθίȢ καὶ τρυγὸν ὀπτὴν, ἣν φέκλαν καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Nicolaus Myrepsus sect. 9. cap. 71. ex Cod. MS. σάπωνος Γαλλικȣ̃, τιτάνου ζώσης, φέκλης ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος. Infrà: καὶ τὴν τιτάνην μετὰ καὶ τῆς φέκλης, &c. Stephanus Chymicus MS. καὶ ἡ ἄσβεστος, καὶ ἡ γύψος, ἢ ἡ φέκλη καλουμένη.

Φήκλη, Suidæ, Τρὺξ κεκαυμένη.

Σφέκλη, eâdem notione. Alexander Trallianus lib. 11. σφέκλης, τουτέστι τρυγίας οἴνȢ κεκαυμένης. Ita etiam scribitur apud Paulum Æginetam.

Σφέκλη, in Glossis Chymicis MSS. ἔστιν ἀφρὸς ἀργύρου, καὶ σχιστὴ στυπτηρία.

Σφέκλος, ὁ κεκαυμένος τρύγος οἴνος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

Σφέτλιν, idem quod Σφέκλη. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 177. σφέτλιν, ἤτοι τρυγίαν οἴνȢ κεκαυμένου. Pseudodioscorides de Pharmacis simplicibus ex Cod. MS. sect. 15. cap. 3. ἔχει ἄσβεστον ζῶσαν, σφέτλιν δρυίνην, occurrit ibi rursum. Vide Ant. Saracenum ad Dioscor. lib. 5. cap. 132.

ΦΕΚΟΎΛΗ, *Furca tricuspis*, in Crusij Turcogræcia.

ΦΈΛΕΤΡΟΝ. Vide in Ἀφέλετρον.

ΦΕΛΙΆΖΕΙΝ, *Congruere*, *Convenire*. Ex ὀφέλειν. Glossæ Græcobarb. ἄρηρε, εὐήρμοσε, ἐτεργίασεν, ἐφελίασεν.

Φελιαστὸς, *Conveniens*. Eædem Glossæ: ἀρηρὸς, ἐσάρμοσον, καλοτεργίαστον, φελιαστόν.

ΦΕΛΛΌΣ, *Crepida*, Italis *Pantafola*, ἐμβάς. Φελλᾶς, *Crepidarius*.

ΦΕΛΛΟΥΡΊΑ. Lexicon Botanicum MS. Reg. Βαλάβαθρον, ἡ φελλȣρία. Ubi legendum fortè vel intelligendum μαλάβαθρον, nam est in serie litt. M.

ΦΕΛΌΝΗ, Φελόνιον. Vide in Φαινόλης.

ΦΕΛΌΣ, *Suber*, φελλός. Phortius de re militari:

Εὗρον φελὸν κομμάτι,
Καθ᾽ ὥσπερ τετράγωνον.

Vide in Σῦρος.

ΦΕΛΌΣ, pro ὄφελος, *Emolumentum*, *Lucrum*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS

Ῥοῦχα, δημαίρια, καὶ φελὸς, καὶ φόνια εἰς τ᾽ ἀρμάρη,
Καὶ ὅταν εὕρῃ ἀκρόνεον, κάμνει τὸ ἀφορμάρη.

Infrà:

Δίδει τὴν ῥοῦχα, καὶ φελὸς, δημαίρια ναξοδιάζη.

ΦΕΛΤΕΡΆ, *Centaurium magnum*, apud Interpol. Dioscorid. c. 413.

ΦΈΛΤΖΑΙ. Constantinus à secretis MS. cap. 69. ὡς τὸ σύρτȢ οἱ μὲν καλοῦσι σιλοτὸ σάρτζε, οἱ δὲ φέλτζαι, καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον ὕσπε, ἢ τὸ ἀβρότονο, ἢ τὸ ἠδύοσμον.

ΦΕΛΟΥΡΆ, *Falcula*, nostris, *Sarpe*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐκεῖσε γὰρ ἐκόψασι τὰ φελȣραῖς τὰ τόσαις,
Ὅπȣ ἐκ τὰ κλοναριά τȣς ὀντάνι ἐξιφομένα.

ΦΕΛΏΝΙΟΝ. Vide Φαινώλιον.

ΦΕΜΈΛΙΟ,

ΦΕΜΈΛΙΟ, *Fundamentum*, θεμέλιον, in Turcogr. Crusij.

ΦΈΜΠΡΕ. Nota marginalis ad marginem Cedreni in Cod. quo usus est Xilander, ubi de mense Februario: καὶ τὰ περὶ τ μίμως τύτε ἄλλως εὗρον ἐγὼ ἐν ἑτέροις ἰσοειδοῖς, ἅπερ διὰ τὸ ἀπείρατον γράφειν ὠ δυνάμαι ἀρκέσει δὲ τῦτο μόνον, ὅτι Ῥωμαῖοι φέμπρε τὸ πολὺ ψύχος λέγυσι, τ δὲ μῆνα τῦτον, ὡς ψυχρότατον Φεβρυάριον ἐκάλεσαν. Febrim forte intelligit.

ΦΕΝΟΥΛΙΝ, *Fœniculum*, ex Gall. *Fenoüil*, apud Myrepsum sect. de Antidot. cap.37. 77. 492.

ΦΕΝΤΙ´Α, Φέντζα. Vide in Ἀφέντης.

ΦΕΡΑΙΌΛΑ, Φεραγιόλο, Φεραγιολι, Φιραγιόλι, *Penula*, *Pallium*, Φαινόλη, μανδύας, ex Ital. *Ferraiuolo*.

ΦΕΡΑ´ΚΛΑ. Cœranis MS. lib. 1. εἰ γάρ τις αὐτ καταστρέψει, καὶ μίξας ἐλαίῳ φεράκλας, περιχρίσῃ, &c.

ΦΕΡΓΑ´ΔΑ, navicula, quam *Fregate*. dicimus. Georgius Contares lib.2. Hist. Athenar. pag.37. ὅθεν ἔστειλαν μίαν φεργάδα καλὰ ἁρματωμένην διὰ νὰ ἔβγῃ ἔξω πρὸς τὸ πέλαγος, νὰ μάθῃ τι ἀπογίνηκεν ἀρμάδα τ Ἀθηναίων. Utitur rursum lib.4. pag. 88. lib.9. pag. 232. &c.

ΦΈΡΕΙΝ, *Ducere*, *Adducere*. Eustathius Il. α. pag. 57. ubi de vocibus φέρειν & ἄγειν· ὅμως ἔστιν ὅτε ἀδιαφορῦσιν, ὡς ἀντὶ ἀλλήλων λαμβάνεσθαι, καὶ ἐπὶ ἑτέρων δὲ τινων σημαινομένων τίθεσθαι, ὡς πολλαχῦ φανήσεται καὶ μάλιστα περὶ τοῖς ὕστερον, οἱ καὶ τὸ προσφέρειν καὶ τὸ προσάγειν ἀδιαφορεῖν οἴδασιν. S.Athanasius tom. 2. p 667. μετὰ ὧν τὸ λυθῆναι τ πῶλον ὑπὸ τ μαθητῶν, φέρυσιν αὐτ πρὸς τ Ἰησῦν, χαίρυσιν χαρὰν μεγάλην. Vita MS. S.Dalmati Archimandritæ: τὺς ἀδελφὺς τὺς ἐρχομένυς ἀπὸ τ ἁγίας Ἀναλήψεως ἕνα ἕνα φέρε μοι ὧδε. Synodus Sidæ habita contra Massalianos apud Photium Cod.52. ἔφη, Φέρε μίαν κόρην πρὸς ἐμὲ καλήν, καὶ δείξω σοι ἁγιωσύνην. Moschus ex edit. Cotelerij cap. 139. ὅτι πολλὺς ἐπισκόπυς καὶ πρεσβυτέρυς καὶ ἄλλυς τινας ἔφερε πρὸς ὑμᾶς, &c. Testamentum Abraæ MS. ἀπέλθατε εἰς τὴν ἀγέλην τ ἵππων, καὶ ἐνέγκατε δύο ἵππυς, εὐθέτυς δὲ καὶ ἡμέρυς. Zacharias Papa lib. 1. Dial.cap.4. ἐν τῇ τ Ῥωμαίων πόλει ἐνεχθῆναι ἐκέλευσεν. Ubi Gregor. M. *Ut ad Romam urbem duci debuisset*. Occurrit passim, apud Evangelistas, Joan. Damascen. in Cabalin.p.685.Theoph. an.23. Justiniani, an.2. Phocæ, &c. Codinum cap.5.num.6. cap. 12. n. 4. cap.17. num.47. cap.20.num.6. in Concilio Nicæno II. act. 2. in Vita S. Bartholomei Junioris pag.453. in actis S.Maximi Confess.num.29.30.in Euchologio p.292. 294. &c. Προσφέρειν, apud Morinum de sacris Ordinat. p.117. 119. &c.

Φορεῖν, eodem significatu. Codinus cap. 17. n. 47. τὴν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τ τ Βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τράχηλον, &c.

Φέρνειν, idem. Glossæ Græcobarb. ἀγάγας, ἀγαγῶν, Φέροντα, φέρνοντα. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

> Καὶ ἄλλα καὶ ἂν μας τὺς φέρνυσιν ἐκεῖ ὀπῦ κάλοικῦμεν.

ΦΕΡΕΤΖΈ, *Vestis*, *Cyclas*, Κυκλάς. Vestis exterior Tzaucij Turcici dicitur in Turcogræcia Crusij, ubi φερεζὲ scribitur.

ΦΈΡΙΟΣ, *Dies feriatus*. Sententia lata, post Alexij Comneni Imp.Novellam 1. tom.2. Juris Græcorom. pag.184. τὸ ἐντὸς τ τριμήνυ καὶ τὰς ιε. ἡμέρας ὑπεμφαινόντων, ἐν αἷς ἡ παράστασις τ μαρτύρων γίνεται, ἐκ τ τὰς φερίες, ἤγυν ἑορτασίμυς ἡμέρας καὶ ἀπράκτυς ἐντὸς τ καιρῦ τ λογίζεσθαι.

ΦΕΡΙΠΌΝΙΟΝ, Syris, *Vetonica*, apud Anton. Musam cap. 1.

ΦΈΡΜΠΙΟΝ, τὸ εὐφόρβιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Euphorbium*.

ΦΕΡΜΟΥ´ΛΑΑ, τύπον, in Glossis Basil. edit. & MSS. *Formula*.

ΦΈΡΟΜΒΡΟΣ, *Cucumis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. cap.736.

ΦΈΡΟΥΛΑΑ, *Ferula*, ἡ κρύσσα, in Suidæ Etymologico, & in Glossis Basilic.

ΦΕΡΟΥ´ΜΒΡΟΣ, *Lactuca silvestris*, Zoroastri, apud Interpol. Dioscor. cap. 354. Vide φέρομβρος.

ΦΕΡΟΥΣΑ, *Carduus*, Σκόλυμος, apud Interpol. Dioscor. cap.421. Apud Moschionem de morbis mulierum cap. 82. Φέρυσαν, *Cinerem* vertit vetus Interpres.

ΦΈΡΣΙΜΟΝ, *Tolerantia*. Maximus Cythærensis Episc. in synax.19. Nov. οἱ ὁποῖοι τυ ἐμπόδιζαν ἀπὸ τὸ φέρσιμον τ τιμωριῶν, ἐπίστευσαν εἰς τ Χριστόν.

ΦΕΣΚΈΤΙΟΝ, Ἀσπροφεσκέτιον. Goarus ad Codinum de Offic. cap. 4. vocem esse ait Tinctorum Græcorum, & significare φλογόλευκον, *Flammeum colorem in album declinantem*.

ΦΕΣΤΑ, *Festum*, ex Ital. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

> Γενιῦ εἴκοσι τέσσαρες, ἡ τ Προδρόμυ φέστα.

ΦΈΤΖΑ, *Fex*, Τρύξ. Ex Ital. *Feccia*.

ΦΈΤΟΣ, pro ἐφέτος, *Hornus*, *anniculus*, ἐτειος, ἐπέτειος.

ΦΕΥΓΑ´ΤΟΣ, Φυγὸς, *Fugitivus*, *Perfuga*, *Transfuga*, πρόσφυξ, αὐτόμολος.

ΦΕΥΓΙΟΝ, *Fuga*, *Exilium*. Glossæ Græcobarb. ἀποφυγία, τὸ ἀεὶ φυγαδεύεσθαι, τὸ παντοτινὸν φεύγιον. Alibi: συστροφὴν, φυγὴν, φεύγιον, στρέψιμον, στρέμμα.

ΦΕΥΚΤΗΝ, ἀληθινὴν, in Glossis Chymicis MSS.

ΦΕΥΣΑΣΠΙ´ΔΙΟΝ, *Polium montanum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap 530.

ΦΈΧΙΤΖΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ καστόρειον. *Castorium*, herba de qua Botanici.

ΦΗΚΑ´ΡΙ, Φικάρι & Φηκάρι, *Theca*, *Vagina*, Θήκη. κύλεος. Glossæ Græcobarb. ἀργυρὶς θήκη, ἀργυρὸν φηκάριν, ἡ θηκάριν. Alibi: ἐκεῖνα ὀπῦ τὸ ἀνασηκόννυν ἀπάνω οἱ κρίκοι τ θήκης, ἢ τὰ κρικέλια, ἢ κιρκέλια τ φικαρίυ. Occurrit præterea in Turcogræcia Crusij.

ΦΗ´ΚΛΗ. Vide Φέκλη.

ΦΗΚΡΑ´ΤΟΝ, Φικράτον, Φυκράτον. Historia Apollonij Tyrij:

> Ἄρχησεν τ ἀθλοῦν ὁ ξένος καὶ διγάτον.
> Ὁ ῥύγας μὲ τ λυπηρὴν ἔστεκε καὶ φυκράτον.

Alibi φηκράτεν scribitur:

> Ἦλθα λέγω ἡ Τάρσια, νὰ στέκει να φηκάτε.

Rursum:

> Καὶ μετ' αὐτ ἐγράφηκεν στὴν χώραν καὶ διγάτον,
> Τὰ πάθη ὀπῦ τ σέβησαν ὁ γέρος καὶ φικράτον.

ΦΗ´ΜΗ, pro εὐφημία, *Acclamatio*, *& vita diuturnioris, seu* πολυχρονίυ *adprecatio*. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap.10. μετὰ τὴν εἴσοδον δὲ ἡ φήμη κάτω ὠ γίνεται, ἀλλ' ὡς ἐν ἀρχιερέως χειροτονίᾳ ἐν συνθρόνῳ. Infrà: καὶ τότε ἡ φήμη γίνεται.

ΦΗΜΙΝΑ´ΛΙΑ, Φιμινάλια, *Feminalia*. Lexicon MS. ad Schedographiam:

> Καὶ φιμινάλιόν ἐστι, φίλε μυ, τὸ βρακίον.

Endemus MS. περισκελῆ, βρακία, φημινάλια. Glossæ MSS. φιμινάλια, βρακία, περίσκελα. Glossæ Græcobarb. βρακωμένος, ὀπῦ φορεῖ φημινάλια, ἤγυν βρακία. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidas: Ἀναξυρίδες, φιμινάλια, βρακία. Glossæ Lat. Gr. *Vastrapes*, Φιμινάλια. Auctor Etymologici: Ἀναξυρίδας, φημινάλια βρακίας. Ita variè hæc vox scribitur.

ΦΗ´ΝΗ τὸ ὄρνεον, apud Arcadium in Grammatica MS.

ΦΗΤΙΛΙΝ, *Ellychnium.* Canonicum Mathemat. adespot. τ̃ λιχνάρη τὸ φητίλιν ἐὰν κλιπᾶ. Φοῦλιλι dicitur Portio.

Φυτίλιον, eâdem notione. Thomas Magister in Scholiis MSS. in Nubes Aristophanis: θρυαλλὶς, τὸ κοινῶς λεγόμενον· ᾗ δὲ ἀπὸ φύσιν τρίτον. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 17. ἀπὸ δὲ τ̃ κυρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τ̃ Πρωτοστράτορα. Ubi Codd. Reg. habent, ἀπὸ τ̃ ζώων κυρσευομένων, *ex animalibus præda abactis.* Goarus ad hunc locum, hæc verba sic interpretatur, *ex animalibus præda captis, quacumque pili colore sunt varia,* id enim ποικίλα sonare ait: ita porrò hanc prædarum partem, quæ Protostratori cedit, φυτίλια appellari, ex voce, quæ hodie apud Græcos, ut *Fitil*, apud Turcos, *Funem pyritem*, nostris, *méche d'arquebuse* significat, familiari apud eos loquendi formula, quasi in levem officii sui mercedem.

Φιλυλόγλωσσος, Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum pag. 245. τὰ τζυράκια ὀφείλουσιν εἶναι κοντόψια, τετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα, φιλυλόγλωσσα. Id est quæ habeant linguam instar Ellychnij. Vox videtur formata, à φύτλιον, de qua vide in Φάτλιον.

ΦΘΑΖΕΙΝ, pro Φθάνειν, in Antiquitatib. Constantinop. spectac. 7. φθαζόμενοι δὲ τῷ δρόμῳ τῷ βασιλικῷ, &c. Et Constantinus de Adm. Imp. καὶ φθάζει ἕως τ̃ Ἄλυος ποταμοῦ.

ΦΘΑΙΣΙΜΟΝ, Φθαῖσμα, *Culpa*, Αἰτία, ἔγκλημα, αἰτίασις.

ΦΘΑΡΘΟΛΑΤΡΑΙ appellati Orthodoxi ab Hæreticis Aphtartodocetis, ut scribit Eusebius Thessalonicensis Episcopus apud Photium Cod. 162. vide Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45.

ΦΘΕΙΡΑ, *Pediculus*, φθεὶρ. Joan. Carpathi Episcop. cap. 95. μηδὲ εἴπης τινὶ, ἆραι φθεῖραν ἀπὸ τ̃ πώγωνος. Vide Φθῆρα.

Φθειράριος, *Peduculosus.* Φθειράριος, ἐπὶ ἀλόγου ζώου, *Ricinosus*, in Gloss. Gr. Lat.

ΦΘΕΙΡΟΚΤΟΝΟΣ, Φθείριον, *Staphys agria*, apud Interpol. Dioscorid. c. 738.

ΦΘΗΝΑ, *Ubertim, abundè*, Ἀφθόνως. Φθηνιά, *Ubertas, Abundantia*, Ἀφθονία, εὐπορία.

ΦΘΗΡΑ, *Pediculus.* Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων· οἱ κοινῶς λεγόμενοι φθῆραι. Vide Φθεῖρα.

ΦΘΙΣΙ, Prophetis seu Chymicis, *Pæonia*, apud Interpol. Dioscor. c. 563.

ΦΘΟΡΑ, *Stuprum*, κυρίως ἐπὶ τ̃ παρθένου λέγεται. καὶ ἐπὶ τ̃ ἀνήβου, ait Balsamon ad Can. 25. Epist. 1. S. Basilij ad Amphiloch. Glossæ Basilic. τί διαφέρει φθορὰ τ̃ μοιχείας; ὅτι ἡ μοιχεία, ὥς τινες δοξάζουσιν, εἰς τὴν γεγαμμένην· ἡ δὲ φθορὰ εἰς τὴν χήραν πλημμελεῖται· ὁ δὲ περὶ μοιχείας λόγος ἀδιαφόρως τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται. Item *Stuprum in vidua vel sanctimoniali.* Theodorus Hermopolites MS. καὶ πρὸς παρθένον, καὶ ποιεῖται φθορὰν, ἐφ' ἧς ἡ φθορὰ κυρίως λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ φθορὰ λέγεται πλημμελεῖσθαι καὶ ἐπὶ χήρας, ἢ πρὸς ἱερωμένην, ἤτοι μοναχήν, &c. Vide Cotelerium ad lib. 7. constitut. Apostol. cap. 3.

ΦΘΟΡΙΟΝ, in Concilio Ancyrano Can. 21. dicitur ἅπαν φάρμακον φθόριον τὸ ἐγκυμονούμενον, *omne medicamentum, quod in utero conceptum perimit*, ut ait Balsamon. Vide Nomocan. Photij tit. 13. cap. 10.

ΦΙΑΓΚΟ, *Difficultas urinæ*, δυσουρία. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 97. ἀμὴ ὁποῖος τὸ πολυτρώγη, κινδυνεύει νὰ κάμη φιάγκο. Idem cap. 107. de raphanis: ἔτι δὲ ὠφελοῦσιν εἰς τὸ φιάγκο, &c. Φυάγκο scribitur cap. 127. & cap. 120. καὶ ὅσοι ἔχουσι δυσουρίαν, ἤγουν φυάγκο, &c. Ita cap. 152.

ΦΙΑΙ, Φίον, *Feudum*, seu ut efferebant, *Fevum*: ex Gallico *Fié*. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἔκαμε καβαλάρην μὲ τοῦτο, καὶ δώδεκα σεργέντας,
Καὶ ὅσοι κρατοῦν καὶ ἔχουσιν ἄνω φίαι τέσσαρων,
Να δίδουν καὶ αὐτὰ ἐπλήρουν εἰς τὸ καθένα φίαι,
Σεργέντας δύο εἰς ἄλογα ἢ ἕναν καβαλάρην,
Οἱ καβαλάροι ὅπου κρατοῦν πρὸς ἕνα φίαι καθαίνας,
Ουτός τοῦ ἔφελη καὶ χρεωστῆ δουλεύειν διὰ τὸ φίε του.

Φίον, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 45. Φίω, apud eundem Anonymum de Bellis Peloponnesiacis, sub finem:

Καὶ ἔδωκαν τ̃ εἰς γονικὸν τ̃ Μορέας τὸ φέω.

Φιῶται, *Feudatarii*, apud eundem Interpretem eod. cap. Vide Gloss. med. Lat. in *Feudum.*

ΦΙΑΛΗ, *Phiala, Fons*, seu *Receptaculum aquarum*, in locis publicis ad civium utilitatem. Theophanes an. 9. Copronymi: θέλων ἐν τῷ τόπῳ ποιῆσαι φιάλην, καὶ βάθρα κλῖσαι τ̃ δήμου τ̃ Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχονται τ̃ Βασιλέα. Ubi Cedrenus: πλησίον δὲ τ̃ παλατίου βουλόμενος βάθρα τ̃ Βενέτων καὶ φιάλην κλῖσαι, εἰς τὸ τελεῖσθαι ἐκεῖ τὸ Σαξιμοδέξιμον. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 24. καὶ πορφυρᾶν φιάλην ἔμπροσθεν τ̃ κοιτῶνος αὐτοῦ ἐδείματο, δοχεῖον ὑδάτων δημιουργήσας. Michael Psellus lib. 5. hist. MS. ubi de æde S. Georgij à Monomacho ædificata: ὑδάτων δὲ ἀγωγὴ, καὶ φιάλαι ἐκεῖθεν πληρούμεναι. Codinus in Orig. Constantinop. num. 43. ἐν ᾧ (οἴκῳ) καὶ ἀετοὶ λιθινοὶ, καὶ φιάλαι, καὶ βαθμοὶ, καὶ βωμοὶ τετράγωνοι εἰς διακοσμησιν τ̃ πόλεως ἵσαντο. Vide Gregorium in Vita S. Basilii Jun. n. 38.

Ita etiam appellabantur labra seu fontes in ædium Sacrarum atriis, unde perennes saliebant aquæ, in medio τ̃ τετραςοῶν. Extat in Euchologio Goari pag. 449. εὐχὴ εἰς τὸ ὕδωρ τ̃ ἁγίων βαπτισμάτων τ̃ ἁγίων Θεοφανείων ἐν τῇ φιάλῃ τ̃ μεσιαύλου τ̃ ἐκκλησίας. Pag. verò 465. in Cod. Barberino λουτὴρ τ̃ μεσιαύλου dicitur. Constantinus Porph. in Basilio num. 55. edit. Allatij, & 84. Combefisij: πρὸς ἑσπέραν μὲν κατ' αὐτὰ τ̃ ναοῦ τὰ προαύλια φιάλαι δύο ἑστήκασιν, &c. Mitto reliqua, quibus eæ pluribus describuntur. Continuator Theophanis lib. 3. num. 43. ἐκ δὲ τούτου ὑπαιθρόντι καὶ ἑξάεδρον κέχυται, μέσον μὲν φιάλην ἔχον χαλκῆν, ἐξ ἀργύρου τὸ χεῖλος ἔχουσαν ἐστεμμένον. Typicum MS. Monasterij τ̃ Κεχαριτωμένης cap. 72. ubi de Mandato Feriæ 5. majoris hebdomadis: ἐν τῷ νάρθηκι,— ἐν ᾧ καὶ φιάλη ἵσαται. Balsamon ad Can. 76. Synodi Trull. οὐ μὴν τὰς φιάλας, καὶ τὰ ἕτερα μέχρι τ̃ θείων ναῶν, &c. Pachymeres lib. 7. cap. 7. καὶ δὴ τελεσθέντων τ̃ ὕμνων, ἐπεὶ ἔδει καὶ τὴν τ̃ ἁγιάσματος γίνεσθαι τελετὴν, συνέρχονται μὲν ἀμφὶ τὴν φιάλην τ̃ ἐκκλησίας. Vide nostram Constantinopolim Christ. lib. 2. sect. 13. num. 6. & lib. 3. num. 6. & lib. 3. num. 22. & tabellam I. initio hujusce operis. Sed & quadriporticus ante ædes sacras, & Phialas scitè describit Alexander Monach. in Encomio MS. S. Barnabæ, ubi de ejus templo: κατὰ δὲ τὸ κλίτος τ̃ ναοῦ πρὸς λίβα, ἐποίησαν αὐλὴν μεγάλην τέσσαρας στοὰς ἔχουσαν, καὶ οἰκίσκους ἔνθεν καὶ ἔνθεν τ̃ αὐλῆς οἰκοδομήσας, καὶ μόνον ἐν αὐτοῖς προσέταξεν τοὺς τὰς θείας ἐν τῷ ναῷ λειτουργίας ἐπιτελοῦντας μοναχοὺς· τ̃ δὲ ὕδρα γωγὸν ἐλέγξας ἀπὸ μακρόθεν πλουσίως ἀναβλύσαι πεποίηκεν ἐν μέσῳ τ̃ αὐλῆς, ὑδροχεῖον κάλλιστον οἰκοδομήσας, ὅπως οἱ παροικοῦντες ἐν τῷ τόπῳ καὶ οἱ ξένοι ἔχουσιν ἄφθονον τὴν τ̃ ναμάτων ἀπόλαυσιν.

Φιαλὶς, idem quod φιάλα. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἔρχεται εἰς τ̃ ἅγιον Ἀγαθόνικον καὶ

καὶ πλησίον τ̃ αὐτοῦ τῆς φιαλέως καθεσθέντες διὰ τὸ ἥσυχον τ̃ τόπου, ἤρξαντο πάλιν ἐρωτᾷν αὐτόν.

Φιάλη, dictus Alexandriæ locus ubi recondebatur publicum frumentum, apud Procopium lib. 5. de Ædif. Justin. cap. 1.

ΦΙΑ'ΛΗ, Φυάλιον, Georgio Coresio Chiensi, apud Goarum ad Codinum, dicitur esse πολυχρώματον ὑφασμένη καὶ πεπλεγμένη κάλυπτρα. Meursius *velum* hac voce designari contendit, cui assentitur Gretzerus, scribens etiamnum Germanis *ein Vuiil, Vuail,* seu *Vueil*, id significari. Hanc conjecturam firmat Hesychius, ἄρμενον, φιάλιον exponens: & Theophilus Protospatharius lib. 2. de Humani corp. fabr. ἔοικε δὲ τῷ μυώδει πλάτυσμα γυναικείῳ φιαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ σιλομομανικίῳ. Certè ex his licet conjicere calyptram illam veli speciem fuisse, qua caput cingebant Græcorum primarij, quibus illud potissimum adscribit Georgius Acropolita in Hist. num. 11. ἐντεῦθεν ἐφυσιώθη τὸ τ̃ Βουλγάρων φῦλον ἅπαν· λείαν πολλὴν ἐκ τ̃ Ῥωμαίων κερδήσαν· ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τ̃ βασιλικῶν παρασήμων τὰ τιμιώτερα· τάς τε γὰρ τ̃ βασιλέως πυραμίδας ἀνελάβοντο, καὶ φιάλας τ̃ ἐπισήμων, καὶ σχῆμα εἰς πλῆθος, καὶ αὐτὸ δὴ τ̃ βασιλικὸν σαυρόν. Quæ quidem perperam Interpretes Dousa & Allatius verterunt. Φυαλὶν vocat cum, υ, & Imperatori tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 6. n. 35. καὶ ὅτε μὲν ταῦτα, καὶ ὅτε δὲ ἐπιλωρίκιον καὶ φακεωλίδα φορεῖ, ἄλλοτε καβάδιον καὶ φυαλίν. & num. 40. εἰ δὲ μὴ, τὸ συνήθες ἱμάτιον αὐτοῦ, ἤως ἔνδυμα, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὸ λεγόμενον φυαλίν. Cap. 10. num. 6. εἰ δὲ μὴ, σέφανον καὶ φυαλὶν, ὡς προείπομεν. Goarus putat sic appellatam hanc calyptram à Fialæ figura posse existimari. Apud Cosmam Hieromonachum MS. de Chymia occurrit φυαλόβωμος, & βωμὸς φυαλοειδής.

ΦΙΑΜΕΤΑ, *Flammula*, ex Italico *Fiametta.* Anonymus de Nuptiis Thesei in prologo:

Τυτίεναι κείνη ἡ εὔμορφη καὶ ξελάμπρη φιαμέτα,
Ποῦ τὴν καρδίτζαμου σφάζει μὲ τ̃ χρυσὴν σαΐτα.

ΦΙΑΜΠΟ'ΛΙ, *Tibia*, *Fistula*, αὐλός.

ΦΙ'ΒΛΑ, *Fibula.* Hesychius, & ex eo Phavorinus: Φίβλα, πόρπη, φιβλίον, περόνη. Suidas: πόρπη, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. Glossæ Græcolat. φίβλα, *Fibula.* Adde Auctorem Etymologici in Περόνη. Chronicon Alexandrinum pag. 102. οἱ μὲν περιβόλαια, οἱ δὲ φίβλας, καὶ μανδύα ἐπενόησαν ἑαυτοῖς πορφυραῖα ἢ ῥουσαῖα, βάπτοντες τὰ ἀπὸ βόλαιων. Euchologium pag. 925. ubi de Imperatoris inauguratione: μετὰ τὸ φορέσαι τ̃ μέλλοντα σὺν Θεῷ βασιλεύειν πάντα τὰ βασιλικὰ ἱμάτια, ἄνευ τ̃ χλαμύδος, τ̃ σέμματος, καὶ τ̃ φίβλας. Infrà: καὶ μετὰ τὸ ἀμὴν, ἐπαίρει τὸ χλαμύδιον ὁ Πατριάρχης, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτὸ τοῖς βεστίτορσι, καὶ τ̃ φίβλαν. Ubi videtur designari vestis Imperatoriæ species, atque eadem, quam

Φιβλατόριον, *Fibulatorium*, vocat Suidas, aitque esse περιβόλαιον Περσικόν. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Φίβλα, περόνη, ἐντεῦθεν δὲ καὶ φιβλατόριον, ὁ διὰ περόνης συνεχόμενος μανδύας ἐπὶ τ̃ ὤμων. Martyrium S. Acyndini & Sociorum, MS. κατασχὼν τὸ φιβλατόριον ἑαυτ̃, εἰς τὸ ἔδαφος αὐτὸ κατέβαλεν. Vide conjecturam Goari ad locum Euchologij, præterea Salmasium ad Pollionem pag. 302. & Gloss. med. Lat. in *Fibulatorium.*

Φιβλίον, *Fibula*: πόρπη, in Gloss. Lat. Gr.

Φιβλοῦν, *Fibulare.* Suidas: Πορπῶσαι, φιβλῶσαι. Hesychius: ἐμπορπῆσαι, φιβλῶσαι. Palladius in Hist. Lausiaca, in Eulogio: συνέβη δὲ τ̃ ἄλλην ἡμέραν ἐλθεῖν τ̃ μέγαν ἑσπέραν βαθεῖαν, ὡς Χριστὸς διηγήσατο, ἐμπεφιβλωμένον χλαμύδα δερματίνην.

Φιμβλῶσαι. Lexicon MS. Cyrilli: ἐμπεμπῆσαι φιμβλῶσαι. Ubi leg. ἐμπορπῆσαι.

Φιβλατώρα, *Fibulatura.* Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. παρέχομεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς ἀνδριάντα χρυσοῦν, μετὰ καὶ χλαμύδος βασιλικῆς, καὶ φιβλατώρας, καὶ σέφανον χρυσοῦν.

Φίλβα, pro Φίβλα, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 21. pag. 602.

ΦΙΓΟ'ΣΤΑΛΟΣ, *Equile*, in Turcogræcia Crusij.

ΦΙΔΔΙ'ΕΝ. Anonymus de Oxymelite pag. 884. Ἀκλήμιαν, φιδδίεν, καὶ δίκτιεν, καὶ κόραλλον ῥύσιον, &c. In Lexico Chymico Joan. Garlandij *Fedeum*, est *Crocus.*

ΦΙΔΕΪΚΟ'ΜΙΣΣΟΣ, *Fideicommissum*: vox Jurisconsultorum. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. & Hesychius: Φειδικόμισσος, ὁ διὰ μαρτύρων πίστις. Suidas: Φιδεϊκόμισσα, παρὰ Ῥωμαίοις, τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τ̃ μέλλοντος τελευτᾷν. Glossæ Basilic. Φιδικόμισον, τὸ τῇ πίστει τ̃ κληρονόμου κείμενον. Gregorius Nazianzenus in Testamento: πλὴν ὧν ἂν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου τισὶν ἰδικῶς καταλίπω λεγάτου, ἢ φειδικομίσσου χάριν. Vide lib. 1. Basil. tit. 1. c. 33. Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. &c.

Φιδεϊκομισσάριος, *Fideicommissarius*, ὁ τὴν πίστιν ἔχων, in Glossis Basilic. ἐπισολαὶ φιδικομισσαρίαι, lib 1. Basilic. cap. 23. φιδεικομισσαρία ἐλευθερία lib. 45. tit. 1. cap. 14. & alibi passim.

ΦΙΔΕΡΑ'ΤΟΙ. Vide Φοιδεράτοι.

ΦΙΔΗ'ΙΟΝ, τὸ σόμα τ̃ ὑσέρου, apud Psellum MS. de Morborum nominibus. *Os secundarum.*

ΦΙ'ΔΙ, Φιδὴ, Φίδιον, *Anguis*, *Serpens*, ὄφις, ὀφίδιον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Καὶ σὰν ἡ ξεύρης πάντοτες τὸ δέρνη τ̃ φιδίου,
Πρῶτα δαγκάνη κάτζουναι μικρὰ δαγκωματία, &c.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 153. εἰς γεωργοῦ πρόθυρα ἐφώλευε φίδι, καὶ ἐδάγκασε τὸ παιδὶ τ̃ γεωργοῦ. In tit. ὀφίδιον.

Φιδόδαρμα, Φιδόδαρμα, *Serpentis exuviæ*, λεβηρὶς, σύφαρ.

ΦΙΘΟΦΘΕΘΕΛΑ', Dacis, *Adiantum*, apud Interpol. Dioscor. c. 718.

ΦΙΚΟΠΕΤΡΟΣ, cognominatus quidam Gennadius apud Theophanem an. 18. Anastasij.

ΦΙΛΑ'ΝΘΡΩΠΟΣ, *Xanthium.* Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ξάνθιον, ὁ φιλάνθρωπος. Suprà: Ἀπαρίνη, ἡ φιλάνθρωπος.

ΦΙ'Α, τὸ σάρτζες, ἢ δὲ τὸ σώρτζους. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS.

ΦΙΛΑ', *Fibula*, φιλὸ, *oculus cui fibula inseritur*, in Turcogræcia Crusii. Vide Φίβλα.

ΦΙΛΑ'ΚΟΤΟΝ, Ægyptiis, *Ambuxus*, *Clematis*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 761.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙ'Α, pro Θεομηνία, seu ira divina, usurpant Theodorus Lector, Chronicon Paschale & Theophanes an. 17. Leonis M. & idem Chronicon ad an. 2. Justiniani.

ΦΙ'ΛΕΝΑ, *Amasia*, *Amica*, Ἑταίρα, παλλακίς.

ΦΙΛΕΤΑΙ'ΡΙΟΣ, *Pes Philetarius*, mensuræ agrariæ species. Theonis Isagogæ, περὶ ὀρθομετρικῶν, MS. ὁ ποὺς ὁ μὲν βασιλικὸς, καὶ φιλεταίρειος λεγόμενος, ἔχει πόδας δ'. δακτύλους ις' ὁ δὲ Ἰταλικὸς ποὺς ἔχει δακτύλους ιγ'.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ, *Amicè excipere.* Glossæ Græcobarb. νὰ φιλοξενῇ, νὰ φιλεύγῃ, νὰ ὑποδέχεται.

ΦΙΛΙΤΟΥ'ΚΑ. Vide in Ῥάμα.

ΦΙ'ΛΗΜΑ, *Insuum*, Ἐμφυλλισμός.

Φίλημα τ̃ μνησευομένων, de quo Zonaras ad Can. 98. Synodi Nicænæ, & nos in Gloss. med. Lat. in V. *Osculum.*

ΦΙΛΙΚΑ' ΣΥΜΠΟ'ΣΙΑ, ea dicuntur convivia

quæ ad parentum & affinium sepulcra fieri solebant, de quibus Epiphanius in Ancorato cap.87. nos etiam in Gloss.med. Lat. in V. *Festum epularum.* Chronicon Paschale in Romulo : ὅθεν καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συνερχομένων εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ πάντα παρατίθεται, καὶ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

ΦΙΛΙΚΑΛΆ, βότανον ὅταν ξηραθῇ γέρνηλος τῷ μαραθραίῳ. Ita Glossæ Jatricæ MSS. Græcobarb. *Filicula*, seu *Polypodium.* Vide Ruellium lib.3. cap.155.

ΦΙΛΙΚΌΝ, mercedis species data Navicularii Alexandrinis, *quasi amicale*, *& quod datur amicè*, inquit Cujacius. Lex 4. Cod. de Navicular. lib.11. *Solatiis pro mercedula præstitis ex tributariæ pensionis immunitate, & eo quod vocatur* φιλικόν. Glossæ Lat. Gr. *Salarium*, (sic leg. pro *Salialium*,) Στρατιωτικόν, φιλάνθρωπον. Vide Chron. Alexandr.p.268.

ΦΙΛΙΠΈΔΟΥΛΑ, *Filipendula*, apud Myrepsum de Antidot. cap. 40. Herba de qua Fuchsius to. 1. Commentar. de Stirpib. & Ruellius lib. 2. de Natura Stirp. cap.142.

ΦΙΛΙΤΟΎΜΑΣ, *Æs Damascenum.* Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.297. τὸ δικαίωμαν τοῦ ῥαματος τοῦ Δαμασκηνοῦ, λεγομένου, φιλιτούμας, δικαίωμαν ὅσον.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΪ͂Ν, *Exornare*, *Verrere*, *Everrere*, παρασαρῶν, ἐκκαθαίρειν. *Munditias facere*, ut Monachi loquuntur. Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoretis : ἄνθρωπος τις εἶχεν χωρίον, καὶ ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ ἐχερσώθη, καὶ ἐπληρώθη δρύων καὶ ἀκανθῶν· ἔδοξεν δὲ αὐτῷ φιλοκαλεῖσθαι, &c. Alibi : ἐπανελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἤρξατο φιλοκαλεῖν ἀγρόν, καὶ ἑτέραν κλίσιν. Lexicon MS. Reg.Cod.1843. Σαίρω, τὸ φιλοκαλῶ. Theophanes an.32. Justiniani : φιλοκαλουμένου τοῦ τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, &c. ubi Miscella lib. 16. *ædificatus est trullus magnæ Ecclesiæ*, &c. Apud Nicetam, σεσαρωμένη, exponitur φιλοκαλουμένη. Catalogus offic.Ecclesiæ ex Cod. Allatiano : ὁ καλαγοριάρης, φιλοκαλῶν τὴν ἐκκλησίαν, ἅπτει καὶ τὰς κανδήλας, φέρει δὲ καὶ λαμπρόν.

Φλοκαλεῖν, Φρυκαλεῖν, *truncatè*, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται. ἤγουν φλοκαλεῖται, ἢ φρυκαλεῖται, ἢ φυρκαλεῖται. Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag.210.

Φλοκάλι, Φροκάλι, *Everriculum*, *Scopa*, σάρωθρον, καλλωντρον. Occurrit apud Crusium ibidem. Φλόκαλα, Φρόκαλα, *Purgamenta*, τὰ σάρματα.

ΦΙΛΟ'ΑΒΙΟΝ. Vide in Φόλβιον.

ΦΙΛΟΜΗΔΕΙΟΝ, *Chelidonium magnum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap.399.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ, *Philomela*, Piscis. *Cuculus*, de quo Aristot. lib.4. de Animal. Lexicon MS. Cyrilli : φιλομήλα, ὄνομα ἰχθύος. Glossa MS. interlinaris ad excerpta Oppiani : Κόκκυγες, φιλομῆλαι. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

> Αὐτὸς φονοίζει πάντοτε λαυράκια, φιλομήλας.

Infrà :

> Καὶ μέσα κεῖται κόκκυγος μεγάλη φιλομῆλα.
> Καὶ κέφαλος τριπίθαμος αὐγάτος ἐκ τὸ ῥυγλῶν.

Rursum :

> Φιλομηλίτζας τρυφεράς, κοβίδια, γαλέας.

ΦΙΛΟΠΆΤΙΟΝ, locus sic appellatus juxta & intra Constantinopolim, arboribus consitus, & venationi idoneus : nam bina φιλοπάτια recensent scriptores Byzantini. Leo Grammaticus in Basilio pag. 470. ὁ μετὰ Γακωβίτζης κυνηγῶν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Φιλοπατίῳ, &c. Constantinus Porph. in cod. Basilio n.14. edit. Combef. κυνηγεσίου καταγγελθέντος εἰς τὸ λεγόμενον φιλοπάτιον. Vide nostram Constantinopolim Christianam, & Notas nostras ad Villharduinum.

ΦΙΛΟΣΟΦΊΑ, *Vita Monachica.* Φιλοσοφία μοναχική, apud Isidorum Pelusiotam Epist. 1. Sozomenum lib 3. cap.14.16.lib.6. cap.32. 34. lib.7. cap.28. lib.8. cap. 19. Theodorit. lib.4. Hist. cap. 27. Justinian. in Nov. 5. cap. 3. Joan. Anthiochenum de Charisticariis num.14. &c. Θεία φιλοσοφία, apud eundem Isidorum Epist. 260. & Theophanem pag.66. Φιλοσοφία πνευματική, apud Nilum Monach. lib. 3. Epist.72. eundem Theophanem pag 425. τῆς κατὰ Θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον, apud Joannem Patr. Hierosol.in Vita Joan. Damasceni num. 8. Φιλοσοφία φιλόθεος, in Vita S. Pauli Eremitæ. Ἀσκητικὴ φιλόσοφος ἀγωγή, in Vita MS. S. Marcelli Archimandritæ Acœmetensis, & in Vita MS. S. Abramij. Nicephorus seu Nathanael Chumnus opusc.12 MS. ad Thessalonicenses, ubi de eorum urbe : μονάζοντων ἐκεῖθεν ἄθροει τὰς ὁμηγύρεις, ὁρᾷς ὁπόσαι : καὶ τὴν ἐκείνων σκόπει φιλοσοφίαν, καὶ τὸν ἀγγελικὸν βίον, καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια μίμησιν. Joannes Tzetzes Chil.10. v.198.

> Φιλοσοφία μὲν ψιλῆς, ἡ λόγοις ὀγκωμένη,
> Ὄντως φιλοσοφία δὲ τῶν μοναστῶν τῶν ὄντως,
> Αὐτὴ θανάτου μάθησις, καὶ νέκρωσις σαρκικὴ, &c.

Φιλόσοφος, *Monachus.* In Cod. Cæsareo Isaaci Syri Episcopi Ninevitæ sermones Ascetici dicuntur inventi ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων τοῦ Ἀββᾶ Πατρικίου, καὶ τοῦ Ἀββᾶ Ἀβραμίου, τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν, ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Σάββα. Apud Sozomenum lib.6. cap.38. ἐκκλησιαστικοὶ φιλόσοφοι Monachi dicuntur.

Φιλοσοφεῖν, *Monachicam vitam profiteri.* Philo περὶ βίου θεωρητικοῦ, ubi de Essæis : τὰς μὲν οὖν ἓξ ἡμέρας χωρὶς ἕκαστοι μονούμενοι παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς λεχθεῖσι μοναστηρίοις φιλοσοφοῦσι. Apud Diadochum cap. de Perfectione spirituali, ἀκηδιαστῆς νοῦς, dicitur ὁ τοῦ φιλοσοφῆσαι, ἢ τοῦ ψαλμῳδεῖν ἀμελεῖν. Nilus Mon. in Ascetico cap.1. Φιλοσοφεῖν ἐπιθυμήσαντες μὲν καὶ Ἕλληνες πολλοὶ, καὶ Ἰουδαίων δὲ οὐκ ὀλίγοι, μόνοι δὲ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν ἐζήλωσαν οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταί, &c. Socrates lib. 6. Hist. cap.7. ἐλυμαίνοντο δὲ ὅμως, ὅτι μὴ ἐφιλοσόφουν ὡς ἤθελον, τῇ ἀσκήσει προσκείμενοι. Leo Grammaticus in Theophilo, ubi de Icasia : μονὴν κατεσκεύασαν, εἰς ἣν ἀποκειραμένη ἀσκοῦσα καὶ φιλοσοφοῦσα, καὶ Θεῷ μόνῳ ζῶσα διετέλεσεν. Θεῷ φιλοσοφεῖν, apud Sanctum Basilium in Epist. ad Monachum lapsum. Ἐν Χριστιανισμῷ φιλοσοφεῖν, apud Sozomenum lib. 6. cap.34. 35. Ἄκρως φιλοσοφεῖν, lib. 8. cap. 2. Φιλοσοφεῖν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας θεσμὸν, cap. 9. Νόμῳ Χριστιανῶν φιλοσοφεῖν, lib. 9. cap. 1. Vita & Martyrium Sancti Gregorij Archiep. magnæ Armeniæ, MS. παραγινόμενοι τοίνυν οὗτοι, καὶ τὴν μὲν ἐκκλησιάζοντα καταλαβόντες, τὴν δὲ ἐρημίαν φιλοσοφοῦντα, &c. Michael Psellus lib. 4. hist.MS. οἶδα δὲ καὶ τὸν ἄνδρα — καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι προσκείμενον, καὶ ὑπερφυῶς θεραπεύοντα. Φιλοσόφους δέ φημι, οὐ τοὺς τὰς οὐσίας τῶν ὄντων διερευνησαμένους, οὐδὲ τὰς ἀρχὰς μὲν τοῦ κόσμου ζητήσαντας, τῆς δὲ ἀρχῶν τῆς οἰκείας σωτηρίας καταμελήσαντας· ἀλλὰ τοὺς κόσμου καταφρονήσαντας, καὶ μετὰ τῶν ὑπερκοσμίων ζήσαντας. Vide eundem Sozomenum lib. 1. cap.12. 13. lib.5. cap.10. 16. lib.6. cap.15. 27. 28. 29. Photium Epist. 191. Vitam S.Maximi Confess. num. 5. Vitam S. Nili Junioris pag. 164. Cantacuzenum lib.4. Hist. cap.16. &c. Luithprand. lib.5.cap. 9.10. præterea Henric. Valesium ad lib.1. Eusebij cap. 17. lib.7. cap.31. & Gloss. med. Lat. in *Philosophia.*

ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ, appellant Græci hodierni munus, quo Patriarcham donant, cum quarto aut quinto quoque anno cum suis comitibus Metropoles Ecclesiæ Græcanicæ subjectas lustrat ac circumit. Ita Crusius in Turcogræcia pag.502.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΆ, vox nota veteribus. Vide Suidam in φροτίνειν, ubi eadem verba recitantur ab Eudocia Augusta in Joniis MSS. præterquam quod sub finem illa ita scribit: καὶ ἐκαλεῖτο αὐτὸ τοῦτο φροτίνειν, ὅπερ ἡμεῖς λεγόμεν φιλοτησίαν. Suidas verò, ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία.

ΦΙΛΌΦΑΡΕΣ, *Marrubium*, Πράσιον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 525.

ΦΊΛΤΖΑ, Φίλχα. Vide in Σάρτζες.

ΦΙΛΤΡΟΠΟΣΙΜΟΝ, *Potio amatoria.* Liber Coeranidis MS. lib. 1. ἔχει δὲ καὶ ἄλλας ἐνεργείας πρὸς φιλτροπόσιμα.

ΦΙΜΒΛΟΎΣΘΑΙ. Vide in Φίβλα.

ΦΙΜΙΝΆΛΙΑ. Vide in Φημινάλια.

ΦΊΝΑΙ. Anonymus in Descript. S. Sophiæ pag. 261. edit. Combefisij; de Justiniano: τὰς γὰρ τέσσαρας φίνας τοῦ ναοῦ ὠνόμασε τοὺς δ΄. ποτάμους ἐξερχομένους ἐκ τοῦ παραδείσου, καὶ ἔδωκεν νόμον, ἵνα κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἵστασθαι ἐν αὐτοῖς ἕνα ἕκαστον ἀφορίζομένους. Ab eo hausit quæ habet pag. 502. Manuel Malaxus in Chron. MS. ubi φήναις scribitur. Per φίνας verò Nartheces, seu porticus exteriores ad ædis Sophianæ aditum videntur intelligi, cum in iis consisterent pœnitentes. Hanc vocem, licet alia forsan notione, usurpat etiam Historia Apollonij Tyrij:

> Βάλε καὶ ἀποτζαρμαλωσίαις, καὶ διάλεξε τὰς φίνας.

ΦΙΝΙΒΙΚΙΝΙΟΥΜ, ὁρογειτόνιον, ἀγρογειτόνιον, οἵτινες περὶ ὅρων ἔχουσι φιλονεικίαν, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. *Finivicinium*, seu *actio finium regundorum.*

ΦΊΝΟΣ, *Merus*, *Excellens*, *Præstans.* Codex MS. Reg. 618. f. 284. ἀσήμην φίνον κοσσάνισον ὑψηλά, &c. Historia Apollonij Tyrij:

> Μονέδαν ὀπυβρίσμενον, χρυσάφη κ᾽ ἦτον φίνον.

Portius: *Percautus*, πολλὰ προσεκτικός, φῖνος. Emmanuel Georgillas MS.

> Καὶ ἐξάλειψεν ὁ Θεὸς τὸν ἄτυχον τὸν φίνον.

Idem sub finem:

> Ἀλλὰ καὶ Ὀρειβάσιος ὁ ἰατρὸς ὁ φίνος.

Vide Gloss. med. Lat. in *Finus.*

ΦΙΌΛΑ, *Ampulla*, φιάλη, Corona pretiosa, nostris *Fiole.* Vide Γέλιον, & Φιάλαι.

ΦΊΟΝ. Vide in Φίαι.

ΦΙΡΜΕΝΟΣ, *Attonitus*, ἐκστατικός, ἀπόπληκτος.

ΦΙΣΚΊΝΑ, *Piscina*, Fons in hortis *aquas emittens.* Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

> Καὶ μόνοι νὰ ἀφηγήθωμαι τὴν κάνστρου τὴν φισκίναν.

Mox:

> Καὶ μέσα εἰς αὐτὸ κάτε τον ὑαλόκτιστος φισκίνα.

Rursum:

> Εἰς τὴν φισκίναν γύρωθεν ὑπέκοντο ζώδια.

Infrà non semel βισκίνα scribitur.

ΦΙΣΚΊΟΝ, pro σφηκίον, nisi mendum subsit, apud Michaēlē Psellum de Grammatica, in Cod. MS.

> Δάπηδες, ὑποστρώματα. Δέλιθες, τὰ φισκία.

Ita Codex Regius. Varinus: Δέλιθες, τὰ σφηκία. Hesychius: Δέλιθες, σφῆκες, ἢ ζῶον ὅμοιον μελίσσῃ. Vide Φίσκος.

ΦΊΣΚΟΣ, *Fiscus*, *Sporta.* Cedrenus in Julio: ἡ σπόρτα παρὰ τοῖς αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) ἡ σπυρίς, ἢ καὶ φίσκος καλεῖται. κἂν διαφέρωσι, τὸν φίσκον μὲν καλοῦσι τὴν ῥαβδωτὴν πλεκτάνην, ἡ σπόρτη δὲ τὴν φλοιώδη. Item *Fiscus publicus.* Glossæ Basilic. φίσκος, ὁ δημόσιος. Glossæ MSS. φίσκος, δημόσιον. Addunt aliæ, ut & Auctor Etymologici, Ταμεῖον, ut & Glossæ Basilic. Cod. Reg. 2023. φίσκος, κόφινος ἐστὶ, ἐν ᾧ τὰ τῶν δημευομένων ἐτίθετο χρήματα. μετὰ ταῦτα δὲ ταμεῖον γέγονε Καίσαρος ἐν ὅπερ φυλάττεται τὰ φισκάλια χρήματα, καὶ ἐγένετο ταμιακά, ἅτινα τὸ παλαιὸν ὄντα τοῦ δήμου, μετενέχθησαν τῇ τοῦ βασιλέων οὐσίᾳ. Vetus Inscriptio apud Eruditum Sponium: Ο ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ ΤΟΛΜΗΣΑΣ Η ΒΙΑΣΑΜΕΝΟΣ ΔΩΣΕΙ ΕΙΣ ΜΕΝ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΦΙΣΚΟΝ ΔΗΝΑΡΙΑ ΧΕΙΛΙΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ. Alia apud Gruter. 749. 4. ΕΙ ΔΕ ΤΙC ΕΚΒΑΛΗ ΤΗΝ ΜΥΡΤΑΛΗΝ ΔΩCΕΙ ΤΩ ΦΙCΚΩ.... In indice MS. Bibliothecæ nescio cujus ex Cod. Colberteo, Zosimus Κόμης καὶ ἀπὸ φίσκου συνήγορος indigitatur. Ita φίσκου συνήγορος, *Advocatus fisci*, apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 178. qui unica voce dicitur φισκοσυνήγορος, apud Hesychium, ubi exponitur ὁ ταμείων συνήγορος. Hinc emendandæ Glossæ Græcolat. φίσκου συνήγορος, *Fisci A.* Id est advocatus. Occurrit passim apud JC.

Φισκίον, eâdem notione. Lexicon MS. Cyrilli: φισκίον, δημόσιον ταμεῖον.

Φισκοῦν, *Confiscare.* Balsamon ad tit. 3. Nomocanon. Photij cap. 10. φισκοῦσθαι, ἤτοι δημοσιεύεσθαι. Interpres Gr. Concilij Lateranensis Can. 3. οὕτως ἵνα τὰ ἀγαθὰ τῶν τοιούτων καταχρίτων, ἐὰν λαϊκοὶ ὦσιν, φισκωθῶσι, εἰ δὲ κληρικοὶ, προσκυρωθῶσι τῆς ἐκκλησίας, παρ᾽ ὧν τὰ ὀψώνια ἐδέξαντο. Dositheus sentent. lib. 3. διὰ τὸ βιβλίδιον λέγοντός τινος πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι.

ΦΙΣΤΟΥΚΙΟΝ, *Fistuca.* Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὸ δικέομαν τοῦ φιστουκίου, καὶ τοῦ σίλου τοῦ κορβελίων, &c.

ΦΙΣΤΟΥΛΑ, *Fistula.* Κασίας φίστυλα, apud Myrepsum sect. de Unguent. cap. 2. 10. In Stephani Magnetis Empiricis MSS. extat caput περὶ φυστούλας, ubi *Fistula* est morbi species, seu potius vulneris.

ΦΙΤΕΝΕΙΝ, *Defodere.* Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 266. τὸ δίκεον κρίνει τὸ πὰν τοῦ ἐκείνου ὅπου εἴσαν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν, ἐντέχεται νὰ τοὺς φιτέψουν ὁλοζοντάνους ἀπακάτω τῆς γῆς τὴν κεφαλὴν κάτω, καὶ τοὺς πόδας ἄνω, &c. Ubi editio Veneta cap. 246. *Debessi esser piantati interi cosi vivi, la testa sotto, & li piedi sopro suor del semiterio.*

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΔΟΝ. Anonymus de Nuptiis Thesei:

> Οὔτε τὸ φιτζοπαίγνιδον ἀπὸ τὸ δάφνης κλώνους,
> Ἢ ἐκ τὸ σελινόμορφον στέφανη τοὺς Νεμέους.

ΦΙΤΟΓΛΩΣΣΟΣ. Vide in Φιλίλιν.

ΦΙΩΤΗΣ. Vide in Φίον.

ΦΚΕΡΕΙΝ, Φκερέννειν, *Stillare*, *Fluere.* Glossæ Græcobarb. σαλάσσειν, ἢ σταλαμαλίζουσιν, καὶ φκερῶσι, καὶ φκερέννουσι. Alibi: ἀένναος, διαρρῆς ἀεὶ, ὅπου τρέχει πάντοτε, καὶ δὲν στέκει, ἢ δὲν φκερέννει. Rursum: ἀποπατεῖ, νὰ φκερέννει, ἢ νὰ ἀφίννει.

ΦΛΆΒΑ. Demetrius Constantinop. lib. 2. Hieracosophij cap. 64. τὰς μὲν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ γινομένας φλάβας θεραπεύσεις ῥαδίως. Recentioribus Latinis, *Flava*, est ἴκτερος, morbus regius. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce.

ΦΛΑΒΕΛΛΙΟΝ, *Flabellum.* Athenæus lib. 14. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ κοσκίνια, φλαβελλίοις καινοῖς χρῶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται.

ΦΛΑΒΙΟΝΕΣ, *Flavi.* Sic dicti Franci nostri à Græcis scriptoribus ævi inferioris, uti docuimus in Gloss. med. Lat. Nicetas in Isaacio & Alexio n. 2. Τινὲς τῶν φραγγίσκων, (οἱ καὶ φλαβιόνες ὀνομαζόμενοι,) Πισσαίων καὶ Βενετικῶν μοῖραι λαβόντες, &c. Ubi Codex ed. habet φλαμιόνες. Id est *Flandrienses*, quos *Flamens* dicimus.

ΦΛΑΓΕΛΛΙΟΝ, *Flagellum.* Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. σκυτάλη, τὸ φλαγέλλιον. Hesychius: σκυτάλαι, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱππικαὶ ἶλαι, καὶ ὄφιεν εἰσι φλαγέλλια, λῶροι. Occurrit apud Zachariam Papam lib. 1. dialog. cap. 2. lib. 3. cap. 1.

Φλαγελλώνιον.

Φλαγελλώνειν, Φλαγελλεῦν, *Flagellare*, *flagris cædere*, μαςίζειν, καταπαίειν. Metaphrastes in Vita S.Theclæ: τ̀ μὲν Παῦλον φλαγελλώσας, ἐκβάλλει τ̃ πόλεως. Vide Φραγέλλιον.

ΦΛΑΓΓΙΟΝ, *Latus*, Gall. *Flanc*. Glossæ Græcobarb. μέρος τι τ̃ ἥπατος, μεριλικόν τι τ̃ φλαγγίε, ἤγεν σικόλιε.

ΦΛΑΓΚΙΑ, *Latera*, Ital. *Fianci*, Gallis *Flancs*. Glossæ Græcobarb. ἀκρῶα, σπλάγχνα, φλάγκια, ἔντερα. Vide Φιάγκο.

ΦΛΑΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Flammas emittere*. Ptochoprodromus MS. lib.1.

Ὅταν ἔκβεν καὶ τρέχεσιν αἱ δύο αἱ καρῦχαι,
Καὶ βλέπω τὴν ἑςίαν πῶς συχνοφλαμαρίζει,
Καὶ πῶς πολλάκις τ̃ κρεῶν ἀπολυόντων τζύκναν.

ΦΛΑΜΟΝΑΡΗΣ. Vide Φλαμουλάριος.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ, Φλάμπερον, &c. *Flammulum*, *Vexillum*. *Flammeum vexillum*, Ammiano lib. 20. Glossæ MSS. & Basilic. σημαία, τὸ φλάμουλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Σιώθημα, γνώρισμα, σημεῖον, βάνδον, φλάμουλον. Theophanes an.7. Rhinotmeti: τ̀ τ̃ εἰρήνης ἔγγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄρας ἀντὶ φλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κτ̀ τ̃ Ῥωμαίων ὥρμησαν. Ubi Cedrenus, ἐπὶ φλαμούλε. Constantinus de Adm. Imp. cap.29. καὶ ἀναλαβόμενοι τά τε ὅπλα αὐτῶν, καὶ τὰ φλάμουλα, καὶ τὰ λοιπὰ πολεμικὰ σημεῖα, &c. Idem cap.46. ὁ δὲ Πατρίκιος Κώνςας εἶχε παρ' ἑαυτοῦ φλάμουλα, καὶ ἐπεδέδωκε τῷ Πατρικίῳ Ἀσωτίῳ τῷ καὶ Κισκάσῃ· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ, εἰς κοντάριον περιέθηκε, καὶ ἐπιδέδωκε τῷ Πατρικίῳ Κωνςαντίνῳ, εἰπὼν, ὅτι Ἐπίςευσον ἄνωθεν εἰς τὸ τεῖχος, ἵνα γνῶσι πάντες τ̃ Βασιλέως εἶναι ἀπὸ τ̃ σήμερον ἡμέρας τὸ τοιοῦτον κάςρον. Adde cap. 30. 49. Mauricius lib.1. Strateg. cap. 2. χρὴ τὰς μὲν κεφαλὰς τ̃ βάνδων ἑκάςε μέρες ὁμοχρόες γίνεσθαι, τὰ δὲ φλάμουλα ἑκάςης μοίρας ἰδιόχροα εἶναι. Eadem habet Leo cap.6. num.18. Eundem vide cap.7. num.31. Nicetas in Isaacio lib.1. num.10. ἡρπάσθησαν παρὰ τ̃ βαρβάρων —— τὰ φλάμουλα, ἅτινα καὶ ἐνεδύσαντο ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀσὰν προπορευόμενοι ἔμπροσθεν τ̃ ςρατ̃ αὐτῶν. In Alexio lib.1. n.4. φλάμουλον κρεμάμενον. Laudatur ab Allatio in Dissert. de Psellis Carmen εἰς τὸ φλάμουλον τ̃ Μονομάχε ἔχον ἱςορισμένες τ̀ ἅγιον Γεώργιον, τ̀ βασιλέα ἔφιππον, φέροντα λόγχην, καὶ τὰς βαρβάρες διώκοντα. Occurrit passim apud Scriptores. Vide Gloss. med. Latin. in *Flammulum*.

Φλαμουλίσκιον, dicebatur Panni segmentum, quod humeris militum, vel etiam hastis ipsis aptabatur, διὰ τ̀ κόμπον τ̃ παρατάξεως, ut ait Leo in Tactic. cap.12. num.55. Ac ad humeros quidem: idem Leo cap.6. num.3. καὶ φλάμουλα μικρὰ ἐπάνω τ̃ ζαβῶν κτ̀ τ̀ ὦμον. Eadem habet Mauricius lib.1. cap. 2. Rursum Leo num.25. κτ̀ δὲ τὰς ὤμες τ̃ ζάβας φλαμουλίσκια μικρά. Constantinus in Tacticis pag.18. καὶ εἰς τὰς τ̃ λωρικίων φλαμουλίσκια μικρά. De Flammulis hastarum, idem Leo cap. 5. num. 5. & Constantinus pag. 11. ὁμοίως φλάμουλα μεγάλα, φλαμουλίσκια τ̃ κονταρίων. Ea verò, si prælium ingrueret, deponebantur. Idem Leo cap. 12. num.55. ἀλλὰ μὲν διὰ τ̀ κόμπον τ̃ παρατάξεως, ὥςε φαίνεσθαι μακρόθεν ἔχειν μὲ τὰ φλάμουλα εἰς τὰ κοντάρια, ἕως ἂν οἱ ἐχθροὶ φθάσωσιν ἀπὸ μιλίε ἑνὸς, ἀπὸ τότε δὲ ἵνα συςέλλωσιν αὐτὰ, καὶ ἐν τοῖς θηκαρίοις αὐτῶν ἀποτιθῶσιν. Et §. 118. τὰ δὲ φλάμουλα τ̃ κονταρίων ἐν τῷ καιρῷ πολέμε μὴ ἀφιέναι, ὡς εἴρηται, εἰς τὰ κοντάρια, ἵνα μὴ τοῖς ὄπισθεν καὶ αὐτοῖς ἔχεσιν κοντάρια ἐμποδίζωσιν. Mauricius lib.2. cap.9. φλάμμουλα δὲ ἐν καιρῷ μάχης τὰ κοντάρια ἔχειν ἐ συμβουλευόμεθα· ὅσον γὰρ εἰς ἁρμοςατιόνα καὶ πολιςρκίαν, ἤτοι ἐπίδειξιν καὶ κόμπον ἀναγκαῖά εἰσι, τοσοῦτον ἐν τ̃ μάχαις ἀχρεῖα ἦσαν. Similia habet idem Leo c. 12. num.54.

Φλαμουλάριος, *Vexillifer*. Glossæ MSS. φλαμουλάριοι, ὧν ἐπὶ τ̃ ἄκρας τ̃ δόρατος φοινικᾶ ῥάκη ἐξήρτηνται. Glossæ Basil. habent φλαμβουλάριοι.

Φλάμουρον. Moschopulus περὶ σχεδῶν pag.54. σημαία, τὸ φλάμουρον. Theophanes an.33. Copron. καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμουρα, καὶ ὑπηρεσία. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Νὰ ἠκολουθεῖν τὰ φλάμουρα τ̃ Μεγαπρωτοςράτωρ,

Rursum:

Οὔτε φλάμουρα ἐςήμωσαν, ἐ πόλεμον ἔδωκαν.

Historia MS. Belisarij:

Ἔρραξε τὸ καράκι, ἔςησαν φλάμμουρα πολλά.

Rursum:

Συκονοῦσι τὰ φλάμουρα τ̃ βασιλέων τότε καταξαμήτε
Ταῦτα δὲ μετὰ κορδουνίων, &c.

Φλαμουράριος, *Vexillifer*. Damascenus Studita serm. 14. καὶ μετὰ τὴν ςρατιωτικὴν τάξιν ἔγινε φλαμουράρης. Ita leg. serm. 35. ubi perperam editum Φαμονάρης. Maximè & fere semper pro eo qui apud nos *Miles banneretus* seu *Baro*, appellatur, usurpat idem Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Οἱ δὲ ἄλλοι φλαμουριάροι εἰσὰν καὶ πλούσιοι ἄνθρωποι.

Rursum:

Ἀρχιερεῖς, φλαμουράριες, καὶ εἰς τὰς καβαλάρες.

Alio loco:

Ὁσαύτως οἱ φλαμουριαροὶ, καὶ οἱ πρῶτοι τ̃ φοσάτε.

Passim toto libro.

Φλαμπουριάρον, *Baronatus*. Idem scriptor:

Τὸ δὲ πλῆθος τ̃ λαοῦ, καὶ τ̀ φλαμπουριάρον,
Οὐκ ἠμπορῶ νὰ το εἴπω διὰ τὴν πολυγραφίαν.

Φλάμπουλον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σημαία τε τ̃ φλαμπούλε, καὶ Σηλιμβρία τόπος.

Φλάμπουρον. Corona pretiosa: φλάμπουρον, *Vexillum*, Σημαία. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.5. num.4. καὶ οἱ μὲν εἰς τὰ ἕτερα εὑρισκόμενοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαὶ, ἱςῶσι το σύνηθες βασιλικὸν φλάμπουρον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Μπενίτος πε τὸ φλάμπουρον εἶχε σε φύλαξιν τε.

Infrà:

Φλάμπουρον εἶχε καθεὶς σημάδιν ἴδιόν τε.

Anonymus Græcobarb. λοιπὸν αὐτοὶ Χριςιανοὶ ἀκαρτερῦν νὰ δῦσιν σημάδιν μέγα φλάμπουρον, τ̀ ςαυρὸν τ̃ κυρίε. Hist. MS. Apollonij Tyrij:

Καὶ ὁρίζει τὰ ἔμπεν χωρὶς σιμαδίων φλάμπουρον
Ὅλον μαυροβοτζοῦσαν, &c.

Georg. Contares lib.9. Hist. Athenar. καὶ φλάμπουρα εἶχω μέσα εἰς ἐκεῖνα τὰ κάτεργα. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Histor. καὶ τότε ἐμπῆκαν τὰ ςοχάτα τὰ ἄλλα, καὶ ἔβαλαν πανιέρες ἤτοι φλάμπουρα εἰς τὰ τοιχεῖα.

Φλαμπουριάρις, *Flamularius*, Vexillifer. Damascenus Studita serm.33. ὁ ὀπίσω ἤτον φλαμπουράρης ὅλης τ̃ ἀνατολῆς. Chronicon Veneto-Byzantinum an.1522. καὶ ἐποίσεν αὐτ̀ Σουλτάνον, ἐ ἀδελφὸς τὴν φλαμπουριάρις εἰς τ̀ Μωραίαν, quo loco *Sangiacum* rectè interpretatur Bulialdus. Quippe, ut scribit Leunclavius in Pandecte Turcico cap. 2. *Sangiac*, dissyllabum, vexillum significat, à quibus quidem signis dicti *Sangiacbegi*, Provinciarum scilicet Præsides, qui cùm ad expeditiones suscipiendas mandaro Sultani evocantur, curant ante se vexillum, cujusmodi ibi describit, cum strepitu tympanorum & aliorum instrumentorum, quibus utuntur, gestari. Mox addit, Turcicum illud *Sanzac*, *Flambarum & Flambulum* Græcos appellare: *Sanzacos* autem, *Flambulares*. Ita Anonymus de Nuptiis Thesei lib.8.

Ἐμβλαςράφη ςὸν Δριὰν ὀπῦ τ̀ φλαμπουριάρης.

Et

Et Malaxus in Hist. Patriarch. pag. 161. ἀγάδες, φλαμπυράριοι, παῖδες καὶ ἄλλοι πολλοί. Historia MS. Belisarii :

Πεζοῦ καὶ γινωμοῦ τυφλὸς, καὶ σὺ ἦσο φλαμπυριάρης.

S. Demetrius Martyr φλαμπουράρης ac præses Thessaliæ nuncupatur etiamnum apud Græcos. Φλαμπυλαρέοι, apud Crusium in Turcogræcia Crusii pag. 201.

ΦΛΑΡΙΆ, *Nugæ*, φλυαρία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μὴ ναύρη τὸ συμπάθιόν τοῦ εἰς τὰ κρίματα τὰ ποίκεν,
Καὶ τῆς λολίαις, καὶ τῆς φλαρίαις παντάπασι ναφῆκεν.

ΦΛΆΣΚΗ, φλάσκι, in Corona pretiosa, *œnophorum*, οἰνοφόρον.

Φλασκίον. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1078. & 2062. Κιβώσιον, Φλασκίον. Glossæ aliæ : πυθὴν, φλασκίον. Vita S. Marci Atheniensis num. 3. τότε ἔβαλον εἰς φλασκίον ὕδωρ. Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 18. ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς μετὰ ἀνθρώπου αὐτοῦ φλασκία δύο. Leo Imp. in Tacticis cap. 12. §. 53. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι τοὺς λεγομένους Δεπολάτους εἰς φλασκία ὕδωρ βαστάζειν διὰ τοὺς πολλάκις λειποθυμοῦντας τραυματίας. §. 123. χρὴ οὖν καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ἕκαστον στρατιώτην ἐν τῆς σέλλαις αὐτοῦ ἐπιφέρεσθαι ὕδωρ εἰς τὰ λεγόμενα φλασκία. cap. 13. §. 11 ἔχειν δὲ καὶ φλασκὶν μικρὸν ἐν τῇ ἀγραβία ὕδατος γέμον. Adde Mauricium lib. 2. cap. 8. extr. lib. 7. cap. 11. Leonardus Phortius περὶ στρατ. πραγματ. φλασκία γεμίσεις μουσκάτιν ἀρτελαρία. Rursum lib. 2. ξέστας ἔτι καὶ φλασκία πηλινὰ μέσα καὶ ρογία. Vide Agapij Geoponicon cap. 206.

Φλασκάκι, *Laguncula*, λαγήνιον.

Φλάσκων. Galli *Flacon* dicunt. Hesychius : ἀρυβάσσαλον, κοτύλη, ἡ φλάσκων· φλάσκων δὲ εἶδος ποτηρίου. Ita emendat Meursius, pro φάσκων. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Ὃν βίκονα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.

Φλασκόψαρον. Vide in ὄψαρον. Vide Gloss. med. Lat. in *Flasca*.

ΦΛΑΣΚΟΜΗΛΙΆ, *Salvia sativa & agrestis*, Ἐλελίσφακος, Φάκος.

ΦΛΑΣΜΊΑ, pro βλασφημία. Monita MSS. Salomonis ad Roboam filium :

Καὶ ἔχεις κρίμαν ἐκ Θεοῦ καὶ φλασμίαν μεγάλην.

ΦΛΈΒΑ, *Vena*, φλέψ, in Corona pretiosa. Item *Fodina* μέταλλον.

Φλέγα, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. Αἱματίτης, ἡ φλέψ, ἡ φλέβα, ἡ φλέγα. Ita etiam Portius.

ΦΛΕΒΆΡΗΣ, *Februarius mensis*, Φεβρουάριος.

ΦΛΈΓΑ. Vide in Φλέβα.

ΦΛΕΜΜΌΝΙ, *Pulmo*, πνεύμων, Πλεύμων. Agapius in Geoponico cap. 169. ἡ φάγε Φλεμμόνι τῆς αἶγας ψημμένον. Vide Πνέμονας.

ΦΛΕΜΟΥΝΌΣΤΕΡΑ, *Fumus terræ*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλεμουνόστερα, λέγεται ὁ καπνὸς τῆς γῆς. Vox ex Lat. formata, ac malè à Græculis elata.

ΦΛΕΣΣΆΔΑ, apud Zacinthios, *Stragulum*.

ΦΛΕΥΟΤΟΜΊΑ, pro Φλεβοτομία, in Methodo MS. Anonymi de Urinis : καὶ βλέπε ἕως τρεῖς ἡμέρας νὰ ποιήσεις φλεβοτομίαν.

ΦΛΈΒΑΡΑ, pro βλέφαρα, in Cod. Jatrico Reg. 945. nunc 3177. fol. 336.

ΦΛΙΜΈΛΙΟΝ, *Flemen*, *Flegmen*. Apsyrtus in Hippiatricis lib. 1. cap. 51. ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο εἰδέναι, ῥεύματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπίπτοντα, ἅτινα Ῥωμαῖοι λέγονται φλιμέλια, οὐ δεῖ τέμνειν. Et Hierocles, in eod. cap. ἐμπίπτει τῷ γόνατι ῥεῦμα· καλοῦσι δὲ αὐτὸ Ῥωμαῖοι φλιμέλιον, ὃ οὐ δεῖ τέμνειν. Ubi Ruellius *Flimelia* vertit.

ΦΛΙΣΚΗ'ΝΑ, *Piscina*. Historia MS. Bertrandi Romani :

Λοιπὸν παρέζω τοῦ λουτροῦ ἐκεῖνο ἡ φλισκῆνα
Ὡραῖα, πανεξαιρέτη, ὅλη λιθαρωμένη.

Mox :

Τῆς δὲ φλισκήνας κάτωθεν, κακὰ τῆς ζωδιῶν ἐκείνων,
Ἔβρυε βρύση καθαρὰ πολλὰ διαδεστάτη.

Vide Φισκῖνα.

ΦΛΙΣΚΟΎΝΗ, Φλισκούνιον. Anonymus Philosophus Græcobarb. de ciborum facultate MS. ἰσχάδια —— βλαβερὰ καθάπερ καὶ τὰ σῦκα, καθὼς πλεῦτα τὰ γλυκαῖα, ἐμπεφραγμένα δὲ καὶ σκληρυμένα, ἤγουν τὰ σπλάγχνα μετὰ ἰσώπου, ἡ φλισκουνὶς ἐσθιώμενα, μεγάλως ὀφελοῦσιν. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Ψυχίτζας ζεματίσονται μικρὰς εἰς τὸ πινάκιν,
Καὶ ψήσε τε μικρούτζικον κεφάλιν κρομμιδίτζιν,
Καὶ βάλετε λιγούτζικον ἐλάδιν νὰ μυρίσῃ,
Καὶ φλισκουνίτζιν ὀλίγον διὰ τὴν εὐωδίαν,
Εἰ δὲ δεινήσει δότε τὸ νερούτζικον ὀλίγον.

ΦΛΙΣΚΥΣΙΝΙΆ. Vide in Πιννία.

ΦΛΌΓΑ, *Flamma*, Φλόξ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes :

Εἴπατον καὶ εὐγάνατο ἦτον ὡς δακτυλίδιν,
Αὐτόφυον, αὐτοκάματον, κόκκινον ὡς ἡ φλόγα.

ΦΛΟΓΙΝΌΣ, *Color igneus*. Joannes Prisdianorum Episcopus de Urinis MS. αὖθις δὲ τὸ ἐρυθρὸν γινόμενον ἀπὸ ἰχωροειδοῦς αἵματος, ὡς τὸ ἐκ λευκοῦ χρώματος λαμπρὸν προελθὸν, ὃ καὶ οἱ βαφεῖς φλογινὸν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ περὶ τὸν Γαληνὸν φοινικοῦν καλοῦσι.

ΦΛΟΓΟΤΟΜΊΖΕΙΝ, pro φλεβοτομίζειν, occurrit non semel in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 225.

ΦΛΟΚΑΛΕΙ͂Ν. Vide in Φιλοκαλεῖν.

ΦΛΟΚΤΊΣ, *Pustula*, *Papula pusilla*, *Pessula*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Græcobarb. φουκταίνας, καψίματα, φλοκτίδες.

ΦΛΟΜΌΝΕΙΝ, *Inficere*, *Corrumpere*. Prætetea *Taxare*, *rei pretium imponere*, μολύνειν, τιμᾶν. Historia Apollonij Tyrij :

Κ' εὐγῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, σὰν φλομωμένο ψάρι,
Πουδὲν ἠξέβρη τὴν ὁδὸν, τῆς σωτηρίας νὰ πάρη.

ΦΛΟΜΟΝΊΔΙΟΝ, *Symphytum* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Φλομονίδιον, τὸ σύμφυτον.

ΦΛΟΜΌΣ ἰδαῖος, *Helenium*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 27.

ΦΛΌΡΟΙ, Cretensibus, aves quas ἄντυς Græci, nostri *Bruans* vocant. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΛΟΥ͂ΔΑ, Φλοῦδι, *Cortex*, φλοιός. Φλουδάκι, *Corticula*, φλοιάριον, seu ut est in Lexico MS. Cyrilli, τὸ φλοῦδιν. Joannes Jatrosophista MS. ὅταν κνίφονται οἱ ὀφθαλμοὶ, ἔπαρον φλοῦδιν ῥοΐδιον ὀξινοῦ, καὶ φρύξε τὸ εἰς τὸν ἥλιον, &c. Demetrius Zenus in Batrachom.

Χλορῶν ῥεβίθων εἴχασι φλοῦδες εἰς τὰ κεφάλια.

Agapius Monach. in Geoponico cap. 15. ὅσα κλαρία ἔχουσιν τὴν φλοῦδα κοντρὴν καὶ ζυμερὴν, αὐτὰ κεντρονονται εἰς τὴν φλοῦδα. Passim apud hunc scriptorem. Φλουδάκι, Φλουδαράκι, *Corticula*, Φλοΐδιον. Φλουδερὸς, *Corticosus*, Λεπώδης.

ΦΛΟΥ͂ΜΠΑ, Φλουμπέτα, *Fibula*, Πόρπη, Περόνη. Φλουπωδένειν, *Fibulare*.

ΦΛΟΥ͂ΡΗ, Φλουρίον. Vide in Φλωρίον.

ΦΛΟΥ͂ΡΟΣ. Anonymus Jatricus ex Cod. Reg. 945. φλοῦρε χολὴν μῖξον μετὰ μέλιτος τὸ λεγόμενον ἀκάπνον, &c.

ΦΛΟΥ͂ΣΣΟΣ, *Ventris fluxus*, κοιλίας ῥύσις. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 65. χοντραίνει τὸ αἷμα, ἀργεῖ νὰ χωνευθῆ, καὶ κάμνει φλοῦσσον τοῦ σώματος. Adde cap. 133. 150.

ΦΛΟΥ´ΣΤΡΟΝ, *Putamen*. Lexicum MS. Jatricum: σίδια φλῦςρα ῥοϊδίων. Vide Ruellium lib. 1. de Plant. cap. 122. extr. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. φλῦςρα ῥοϊδιών. Vide in Σίδια.

ΦΛΥΑΡΙ´ΑΙ, *Famosi libelli*, in lib. 6. Basil. tit. 21. & tit. 60. Glossæ: φάμυσα, λιβέλλοις, περὶ ἀνωνύμων βιβλίων δηλῦνων φλυαρίας. Vide Cujac. lib. 6. observ. cap. 6.

ΦΛΥΣΚΥ´ΝΙ. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 86. ἀμὴ ὅταν τὰ βράσης μὲ ῥοσμαέι, ἢ σκόρδον, ἢ ῥίζας πετροσελίνυ, ἢ μὲ φλυσκῦνι, &c.

ΦΛΩΡΙ´ΟΝ, *Florenus*, Moneta aurea, de qua egimus in Gloss. med. Lat. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 12. καὶ ποσῦν ταῦτα εἰς φλωρία χιλιάδας σὲ, cap. 13. ὅτι ὑμεῖς νομίζετε ὡς ὄντως ἔχομθμ τὰ φλωρία περισσά, &c. Adde cap. 18. 23. sect. 3. cap. 12.

Φλυρὶ, Φλυρὴ, Φλυρίον, Φλυρίνιον, eâdem notione. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἔχῃ πῦ ςημαρίζεσθαι εἰς τέχνlω κ εἰς βάρ☉.
Πενήκοντα καὶ ἑκατῦ φλυρία διακόσια εἰς θάρ☉.

Infrà:

Τρίαντα ναξίζυσι φλυρία να τὰ ςημάρης δίκια.

Joannicius Cartanus in serm. de avaritia: ὅπῦ θέλεις νὰ μῦ δώσης εἴκοσι μέτρα κρασὴ ἀπὸ καιρῦ, καὶ μετὰ ἕνα τὸ φλυρὴ ὅπῦ ἔδωσε τῦ ἐπίλωχῦ τῦ πέρνη εἴκοσι μέτρα κρασὴ, ὅπῦ ἄξιζεν δεκαπέντε φλυρία. Anonymus in Arithmetica practica MS. τόρα γῦν ηὑρέθη εἰς τlω πῦλησιν ὡς καθὼς τῦ ἐπρόςαξα, ὅτι ἔχει κέρδ☉ φλυρίνια γ', καὶ ἦναι τρίτον τῦ αὐτῦ. Occurrit ibi plures.

ΦΝΙΑ´ΖΕΙΝ, Φυηδιάζειν, *Luxare*, *detorquere*, λορδαίνειν, ἐξαρθρῦν. Vide Auctorem Etymologici in Φνεί.

ΦΟΒΕ´ΡΑ *Mina*, *Terror*. Glossæ Græcobarb. Ἀπειλὴ, ὀργὴ, θυμὸς, φοβέρα, φοβέρισμα.

Φοβερίζειν, *Minari*, *Deterrere*, in Gloss. Lat. Gr. Ἀπειλεῖν. Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: Ἀπειλήσαντες, φοβερίσαντες. Vita S. Pachomij num. 65. τὸ ἔνδυμα αὐτῦ συνάξας εἰς μέσον τῆς μονῆς ἔκαυσεν, φοβερίζων πάντας μὴ καταφρονεῖν τῆς ζωῆς αὐτῦ. Paralipomena de eodem S. Pachomio: φοβερίζων αὐτὺς ἐπὶ τῇ τῆς πόλε ἐνοικύντων ἀπωλείᾳ. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ὅσοι τὰς γυναῖκας τῆ ὅλας τῆ φοβερίζη.

Alter Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Πάντα ὑπάσlω λέγοντα τὺς Φράγκυς φοβερίζων.

Stephanus Sachleces MS.

Νὰ μηδὲν πάθη τίβοτας, κ ἄλλυς νὰ φοβερίζει.

Φοβέεισμα, Φοβερισμὸς, *Mina*, *Terror*. Chron. MS. Malaxi pag. 662. τὺς φοβεεισμὺς τῦ Θεῦ ὅπῦ ἔβλεπε. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ὅλ☉ ὁ τόπ☉ ἔδειχνε, ἄγει☉ καὶ χολιασμθμ☉.
Ἀγρίυς γὰρ φοβεεισμὺς, κ ὁμδάτlω μανέαν.

Utitur etiam Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

ΦΟΒΕΡΟ´Σ, Φοβερόβαφ☉. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ ἴδε ἐκ παντοίων ἀνθέων πεπλεγμθμ☉ σέφαν☉· ἀλλὰ κ ὑποδήματα ἐπὶ τῶν ποδῶν μετὰ ζώνlω ἣ ἦν διεζωσμθμ☉ ὡς κόκκινον φοβερόβαφον τὸ χρῶμα ἔχυσαν. Infra: καὶ ἴδε ἐκεῖσε φοβερὸν καταπέτασμα, ὡς ἤλεκτρ☉ ὑπέρλαμπρον καὶ σφόδρα καθαρώτατον. Videtur esse intentior rubeus color, cujusmodi est in vultu minitantium.

ΦΟΒΗ´ΤΖΑΡΟΣ, *Timidus*, *Meticulosus*, Δειλὸς, ἔμφοβ☉, apud Agapium in Geopon. cap. 177. Φοβητζιάρης, apud Portium: Φοβικιάρης, apud Hieron. Germanum. Glossæ Græcobarb. Ἄβλεμης, δειλὸς, φοβικιάρης, ἄχαρ☉, χαμιλοπίεισμέν☉, κακὸς. Φοβιτζιάεικ☉, eâdem notione. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἰςῶντας νὰ ἰδῦ ὁ λαγὼς ἕνα ζῶον τόσον φοβητζιάεικον, &c. Φοβητζιαεικὰ, *Timidè*, Δειλῶς. Φοβικίασμα, *Timor*. Eædem Glossæ: ἡ δειλία, ἡ φόβ☉ ἡ φοβικίασμα.

ΦΟΓΑ´ΤΖΑ, *Panis subcinericius*, ex Ital. *Focacia*. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 53. ἢ κάμε μίαν πίταν, ἤγυν φογάτζα κέκριμη, βάλε τlω εἰς τὸ κράσι. Et cap. 85. κ μάλιςα ἐκεῖνο ὅπῦ ἔχῃ τlω ἴραν καὶ ἡ ποτάτζα, ἤγυν λεμψάνια, ὅπῦ ψήνυν εἰς τlω αἰθάλlω. Fortè leg. Φογάτζα. Vide Gloss. med. Latin. in *Focacia*.

ΦΟ´ΔΕΡΑ, *Pellitium*, ex Ital. *Fodra*, *Forura*. Φοδραρίζειν, Φοραρίζειν, *Foderare*. Vide Gloss. med. Lat. in *Fodera*.

ΦΟΔΕ´ΡΑΙ, ὀρύξαι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. ex Lat. *Fodere*, ubi Psellum laudat.

ΦΟ´ΔΕΡΑ, seu potius φοίδερα, *Fœdera*. Mich. Psellus in Grammatica MS.

Φάτνωμα, τὸ σανίδωμα. Φόδερα κ συνθῆκαι.

Cod. al. habet φύδερα.

ΦΟ´ΔΟΣ, *Stercus*, ἄφοδ☉. Nonus de curat. morb. cap. 124. φόδον χοίρυ λειώσας μετὰ μέλιτ☉, &c.

ΦΟΙΒΕΡΑ´ΤΟΙ, apud Scylitzem pag. 477. 500. 755. alij sunt à *Fœderatis* de quibus mox, si Goaro credimus: sed *non ego credulus illi*. Scribendum enim utrobique Φοιδεράτοι.

ΦΟΙΔΕΡΑ´ΤΟΙ, *Fœderati*. Scholiastes Basilic. ad lib. 22. pag. 23. τὸ γὰρ ἔθν☉ τὸ μθμ παλαιὸν ὕτως ἐθεματίζετο· ἦσάν τινες οἱ συμμάχυς Ῥωμαίων ἐπέγραφον ἑαυτὺς. ἦσαν γὰρ ὗτοι Φοιδεράτοι, καὶ διὰ τῦτο πολλὰ παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον προνόμια, &c.

Φοιδεράτοι, *Fœderati*, ita appellati Gotthi asciti à Romanis in Fœderatos, uti pluribus monuimus in Gloss. med. Lat. quibus qui præerat, Κόμης Φοιδεράτων dicitur Theophani pag. 134. Cedreno pag. 341. & aliis: τυρμάρχης, Zonaræ pag. 104. unde videntur emendandæ Glossæ Basilic. Φοιδεράτοι, οἱ ὑπόσπονδοι τῶν Σκυθῶν. Legendum enim videtur Γότθων, nisi per Scythas Gotthi intelligantur. Emendationem adstruit Malchus in Ecl. de legat. ἐπὶ Ζήνων☉ πρέσβεις ἦλθον ἐκ Θρᾴκης τῶν ὑποσπόνδων Γότθων, ὓς δὴ κ Φοιδεράτυς οἱ Ῥωμαῖοι καλῦσιν. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Φοιδεράτ☉, ἀξίωμα. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. βυκελλαρίυς καὶ Φοιδεράτυς. Horum præterea meminit lib. 2. cap. 5. 10. lib. 3. cap. 6. ut & Olympiodorus apud Photium pag. 179. Procopius locis alibi laudatis, Justinianus in Nov. 103. 116. 117. Continuator Theophanis lib. 1. num. 3. 4. 12. 21. lib. 2. num. 11. Cedrenus pag. 487. Scylitz. pag. 755. Harmenopulus lib. 4. tit. 12. §. 28. &c. Habetur denique apud Nilum Monachum Epistola 284. lib. 1. inscripta *Iulio* Φοιδεράτῳ.

Φοιδηρατικὰ, *Fœderatorum cohortes*, apud Laudatum Mauricium lib. 2. cap. 5. Φοιδερατικαὶ *discussiones*, in Nov. Justiniani 147. cap. 2. Nov. 149. cap. 2.

ΦΟΙΚΑ´ΡΙΝΟΝ ὄξ☉, apud Myrepsum sect. 38. cap. 123. in Cod. MS. & 125. in edito. Vox ignota Fuchsio.

ΦΟΙ´ΝΙΚΕΣ, Φοινίκια, Extremæ vittarum aut tæniarum quarumvis partes, unionibus aliquot in dactylorum, atque adeo uvarum, speciem quodammodo dispositis, adornatæ, cujusmodi videre est in vittis Calyptrarum posteriorum Imperatorum, in nummis & figuris à nobis delineatis. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 3. num. 2. de calyptra Despotæ: τὰ Σέα, εἶτα τὰ βασιλικὰ, πλlω τῦ κόμβυ τῶ φοινίκων. Infrà num. 9. ubi de equo ejusdem: ἐπὶ τῷ μετώπῳ τῆ κεφαλαρέας τῦ χαλιναρίυ, διβολέας καὶ αὐτὸ, ἀπηώρηται τὸ γράμμα μετὰ φοινικίων, εἶτα καὶ ἐπὶ τῶ βασιλικῦ, ὃ μlω ἦ καὶ κόμπωσιν.

ΦΟΙΘΗ´ΛΑΙ

ΦΟΙΤΉΛΙ. Vide in φυ̃λλιν.

ΦΌΛΑ, Φόλλα, Φόλης, Φόλλις, *Follis*, *Obolus*.

Φόλα. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορβὴ δὲ ἐστιν ἡ τροφή. Φολάς τε καὶ ἡ φόλη.

Petrus Theodonicus de Archemia, MS. λαβὼν τὰ ἄνωθεν εἰρημένα, τί μοι αὐτὰ οἰωνεῖα φόλας. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod.Reg.

Αὐτός μετὰ φόλλου οὐ δὲν ἔχεις, νὰ δὸς διὰ τῆς ψυχῆς σου.

Φόλλα. Glossæ Græcobarb. ὁμοίως ὀβολὸς, ὁμοιαστὴ φόλλα.

Φόλις, Moschopulus pag. 43. Epimerismi MSS. Herodiani, & Basilius in Grammat. φόλις, ὁ ὀβολός. Lexicon MS. Cyrilli : ὀβελισμὸς, ὀβολὸς, ἡ φόλις. Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num. 26. ἐξερχομένην δὲ τις ἑωρακώς με, ἐπιδίδωσίν μοι τρεῖς φόλεις, δέξαι ταύτας, Ἀμμὰ μου, εἰπών. Joan. Moschus in Limon. cap.134. ἐλάμβανεν ἡμερήσιον φόλεις πέντε. Et cap.185. νομίζουσα ἢ ε. ἢ ι. φόλεων αὐτοῦ πεπρακέναι. Ita scribitur apud Theophanem an. 24. Anastasii, Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 44. in Chronico Alexandrino an. 6. Leonis M. Symeonem Logoth. in Theophilo num. 20. &c. Vide varias lect. ad Theophanis pag.147.

Φόλλις, cum duplici λ. Cedrenus : Κέρατα δὲ αἱ δώδεκα φόλλεις ὀνομάσθησαν. Chronicon Alexandr. an. 16. Heraclij : ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ Σεισμὸς γ´ φόλλεων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου, αὐτὸς ἡ φόλλεων αὐτὸ ἠβουλήθη ποιῆσαι. Theophanes An. 7. Justini Thracis : γυρεύουσα τὰς πόλεις, ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φόλλιν μίαν. Eustathius Iliad. α. pag.136. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι ἐπιπέδους ἐποίησαν ὀβολοὺς τοὺς λεγομένους φόλλεις. Syntipas MS. θέλω ἵνα μοι δώσῃς ἐν τῷ πίνακι φόλλεις ὅσους ἔχεις. Sed & hujus vocis mentio passim occurrit apud scriptores, Eusebium lib.10. hist. Eccl. cap. 6. Epiphanium de Ponderib. Procopium in Hist. arcana, Achmetem Onirocrit. cap. 257. Zonaram tom. 3. pag.86. Constantinum Manassem pag. 63. edit. Reg. Harmenopulum in legib. Georgic. lib. 6. tit. 2. §. 1. 10. &c. Apud Hispanos obtinet etiamnum minutissima moneta *Follaz* dicta, quæ tertia pars est Denarij Turonensis.

Erat & φόλλις majoris pretij, de quo ex Zosimo lib. 2. & Hesychio Milesio quædam attigimus in Gloss.med.Lat. & in Dissertat.de Nomismatib.Impp. Constantinopolit. Sed de Follibus consulendi inprimis qui de re Nummaria commentarios ediderunt, Hotomanus, Scaliger, Casaubonus, Salmasius, Petavius, Bolandus ad cap.1. Vitæ S.Auxentij, & alii.

Φόλερα, Φόλλερα, *Follera*, *Folleralis*, *Follis æreus*. Geronticum apud Niconem in Pandecte MS. lib.1. serm. 45. ποίησόν οὖν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ φόλλερα νομίσματα τρία. Moschus in Limon. cap.61. ex edit.Coteleriana, ἐτίθει ἔμπροσθεν αὐτοῦ — τὰ φολερά ; κἀκεῖθεν ἐλάμβανεν αὐτὰ ὁ πτωχός. Cap.111. λέγει οὖν μοι ὁ ἀββᾶς Σωφρόνιος, Δός μοι φόλερα, καὶ θεωρεῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἐρχομένου δίδωμι αὐτῷ πέντε φόλλεις, ὁ δὲ λαβὼν δίδωσι τῷ φαινομένῳ σαλῷ, &c. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali : ὁ δὲ σκορπίζων τὰ φόλερα, ἐχῆπτο φυγῆ. Supra : καὶ ἀπήρχετο ἐκεῖ κατέχων τὰ φόλερα, ὡς δῆθεν παίζων. Vide Gloss.med. Lat.

Δικεράτιοεξάφολλον. Vide in Κεράτιον.

Ἑξάφολλον, *superindictum sex follium*, inventum ac impositum ab Leone Isauro : Rationale Peræquatorum sub Cæsare Augusto MS. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι Ἑξάφολλον προσθήκη ἐγένετο Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.

ΦΌΛΑΒΙΟΝ. Vide in Ἐφόλβιον.

ΦΟΛΈΑ, Nidus, Καλιά, in Coronopretio sa. Φωλεός.

ΦΟΛΈΑ, *Bombarda*. seu *Bombarda canalis*. Ducas Hist. cap.38. pag.153. εἶχε γὰρ ἐν πλαγίοις φολέας δύο κατασκευασμένας, χωρούσας πέτρας ὡς λιτρῶν.... αὐτοφυῶς τεχνασμένας. Infrà : pag.156. ἄλλον λίθον καὶ αὐτοῦ παμμεγέθη τῇ φολέᾳ τοῦ χωνείας ἐνήρμοσαν.

ΦΌΛΕΡΑ. Vide in Φόλα.

ΦΟΛΊΣ, *Follis*, *Saccus*. Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Φολὶς ἐστιν ὁ στόμαχος, ἤτοι καρδίας τόπος.

Nescio an stomachum vel pulmonem intelligat Agapius Cretensis in Geoponico cap.62. de aceto : ἀμὴ βλάπτει τοὺς χολερικοὺς, τὰ νεῦρα, τὰς φόλισες, καὶ τὸ στόμαχον. Vide Φόλα.

ΦΟΛΚΌΣ, *Strabo*. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορκὸς, ὁ καλαβίσκος. Φολκὸς καὶ ὁ στραβός τε.

Moschopulus : φολκὸς, ὁ παράβλωψ. Vide Hesychium, &c.

ΦΟΛΌΝΙΑ. Vide in Ζικζινάειν.

ΦΟΝΔΏΜΑΤΑ, *Fundi*, in Turcogræcia Crusii pag.255.

ΦΟΝΈΑΣ, *Eupatorium*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Εὐπατώριον, ὁ κοινῶς φονέας.

ΦΟΝΕΜΈΝΟΣ, *Interfectus*. Glossæ Græcobarb. σκοτωμένοι, ἡ θανατωμένοι, ἡ φονεμένοι.

ΦΟΝΙΆΔΕΣ, *Homicidæ*, Ἀνδροφόνοι, in Glossis Græcobarb.

ΦΌΝΙΣΚΟΣ, *Homicida*. Stephanus Sachlekes in versibus politic. MSS.

Τὴν νύκτα πόρνοι περπατοῦν καὶ κλέπτουν καὶ φονίσκοι.

ΦΟΝΟΚΌΠΙΟΝ, *Cædes*. Theophanes an. 36. Justiniani M. τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ γέγονε λεῖψις ὕδατος, ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρὰ, καὶ γίνεσθαι φονοκόπια εἰς τὰ ὑδρεῖα. Ubi Cod. Barberin. habet φονοκοπεῖα.

ΦΟΡΑ͂Ι, ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγὴ, apud Auctorem Etymologici : recentioribus, *vices*. Corona pretiosa : μία φορὰ, *semel*, ἅπαξ. Rursum : πόσαις φοραῖς, *quoties*, ποσάκις. Glossæ Græcobarb. ἀγρίμιον, ἐπιδήμιος, ὅπου θυσιάζει μίαν φορὰν τοῦ μῆνα. Theophanes an. 20. Heraclij : καὶ τῇ πρώτῃ φορᾷ πλώσεις τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατ. *Prima vice*. Leo in Tacticis cap.6.num. 30. πάλαι γὰρ τοῖς ἀρχαίοις τὴν μὲν ἱππικὴν τάξιν εἰς δύο φορὰς ὁπλίσεως ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ, μίαν μὲν κατάφρακτον λεγομένην, καὶ τὴν ἑτέραν οὐ κατάφρακτον. Menologium Basilii Imp. 8.April. in S. Pausilypo : καὶ τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς τριακοντάκις φοραῖς. Græcus Interpres Concilij Lateran. cap.24. τῇ αὐτῇ φορᾷ τῆς ἐκλογῆς κύριος στερηθήσεται, *ea vice*. Nomocanon Cotelerianus n. 46. ἱερεὺς ἐὰν βαπτίσει παιδίον δύο φορὰς, &c. *Bis*. Nicolaus Myrepsus MS. de Antidotis cap.511. ἐπιστρεφόντων ὅσον φοραῖς δ´. ἢ καὶ πέντε. Idem sect.8. cap.7. φορὰς τρεῖς, *Ter*. Occurrit passim.

ΦΟΡΆΔΑ, φοράδιον, *Iumentum*, ἡ ἵππος, apud Leonem in Tactic. cap.18. §.53. Hesychius : φοράδες, αἱ θήλειαι ἵππων. Moschopulus pag.43. φορβὰς, τὸ φοράδιον. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορβὰς δὲ τὸ φοράδιον, Φοσάτον ὁ στρατός.

ΦΟΡΑΚΊΔΕΣ. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni : καὶ οἱ μὲν μουσικοὶ κροῦσι τὰς μουσικὰς, οἱ δὲ φορακίδες ὀρχοῦνται ἀσκεπεῖς κύκλοι· καὶ οἱ κοσμικοὶ, καὶ οἱ λαϊκοὶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῶν κροῦσι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, καὶ ἀναιδῶς φωνάζουσι, καὶ οἱ κύκλοι ὀρχοῦνται, καὶ οὕτως καλαπίπτουσιν.

ΦΟΡΑ͂ΣΑΙ, *Conjicere*, *Conjecturare*, Στοχάζειν. φορασιά, *Conjectura*, Στοχασμός.

ΦΟΡΕΙ͂Ν, *Venire*, *Accedere*, *Adesse*, quomodo

sese aliquo transferre Latini dicunt: qua notione vocem hanc passim usurpat Sguropulus in Historia Concilij Florentini: sect. 10. cap. 6. ὁρίζει οὖν ἵνα ὑπογράψῃ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὑμεῖς, καὶ φορέσῃ αὔριον καὶ εἰς τὴν ἕνωσιν. Infrà: καὶ πάλιν μαθέτω ὁ βασιλεὺς ὅτι οὔτε ὑπογράψομεν, οὔτε φορέσομεν. Ita φορεῖν, & συμφορεῖν eadem sect. sub finem, sect. 7. initio, & cap. 4. 10. sect. 11. cap. 4. sect. 12. cap. 5.

Φορᾶν, *Adducere.* Vide in Φέρειν.

ΦΟΡΕΙ͂Ν, Φορένειν, *Vestem induere, amictum gestare, veste uti*, ἀμφιέννυσθαι τὸν χιτῶνα. Eustathius Il. δ. τὸ δὲ, ἐφόρει, δηλοῖ μὲν τὸ ἔφερε· κατὰ δὲ κοινότερον καὶ ἐπὶ ἐνδύσεως, φορεῖ γοῦν ἱμάτιον, &c. S. Athanasius Orat. illud Lucæ, *Eunte autem illo*, &c. Εὔα, γυνὴ Μαρία, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος ὁ Ἀδὰμ, ἄνθρωπος ὃν ἐφόρεσεν ὁ Χριστός. Joan. Moschus in Limon. cap. 134. δός μοι σακκομάχλιν, ἵνα φορέσω· ἰδοὺ γὰρ γυμνός. Et cap. 168. ex edit. Coteleriana: φαγεῖν καὶ πιεῖν πολλὰ, καὶ φορέσαι καλῶς δυνάμεθα. Apophthegmata Patrum in Panephio num. 1. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κέλλαν, καὶ ἐφόρεσεν ἱμάτια ἐπαιτικὰ, καὶ ἐξελθὼν ἐπέρασεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ πάλιν εἰσελθὼν, ἐφόρεσε τὰ ἴδια ἱμάτια. Theorianus in legat. pag. 192. πορήσῃ τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν Πατριάρχην φορέσαι τὰ ἱερατικὰ αὐτοῦ, ὅσα φορεῖν εἴωθε τὴν θείαν ἐπιτελῶν λειτουργίαν. Symeon Thessalon. de sacris Ordinat. cap. 7. pag. 157. ὁ ὑποψήφιος δὲ ἐν τῷ διακονικῷ φορήσας, καὶ ἐπιγονάτιον περιθέμενος, &c. Vide Philotheum Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag. 3. litteras Pontific. apud Habertum in Archierat. pag. 561. &c.

Φορεμένος, *Vestitus*, ἐνδεδυμένος, apud Portium: φορεμένοι πάντες, *omnes cum sacris vestibus*, in Concilio Florentino sess. 16. & in Euchologio Goari pag. 667.

Φορένειν, *Induere.* Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὅταν τοίνυν ἄρξηται φορένειν ὁ Πατριάρχης, &c. Catalogus Offic. Eccl. Constantinop. ex Cod. Reg. Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων φορένων τῷ Πατριάρχῃ τὸ ἐπιγονάτιον. Euchologium Allatianum apud Goarum pag. 284. καὶ φορένει αὐτὸν τὰ ὑπομάνικα, καὶ λέγει, &c. Adde pag. 607.

Φόρεμα, *Vestis, Vestitus*, ἐσθὴς, ἔνδυμα. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Εἵματας, ῥοῦχα καὶ φορέματα. Glossæ Basil. τραβέξτα, τὸ φόρεμα Ῥωμαϊκόν. Apophthegmata Patrum in Josepho Panephio num. 1. μὴ ἠλλάγην ἀπὸ τοῦ ἀτίμου φορέματος. Nicetas in Manuele lib. 6. n. 8. γυναικείαν στολὴν περικείμενον. Ubi Codex Græcobarb. φόρεμα præfert. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Opinat. Græcor. num. 12. καὶ ἐπειδὴ δὲ ἔχουν καθαρὰν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν μετασχηματίζεται διάβολος, καὶ ἐνδύεται ἤγουν φορένει ὡσὰν φόρεμα τοῦ ἀπεθαμένου ἐκείνου σώματος. Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat. cap. 5. extr. τοίνυν οἱ διάκονοι καὶ ἱερεῖς ὅμοια ἱματίοις ἄνωθεν ἐνδύονται ἀμφία, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, καὶ λοιπὰ συνήθη φορέματα, &c. Utuntur præterea, Acta Concilij Florentini pag. 8. edit. Labbei, Codinus de Offic. cap. 4. num. 15. cap. 6. num. 29. 31. 36. 37. cap. 11. num. 2. &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 158. Demetrius Zenus in Batrachom. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 135. &c.

Παμφόρεμα, *Tota vestis, Vestes omnes*, apud Crusium in Turcogr.

Φορεσιά, *Forma habitus, vestimenti.* Corona pretiosa: φορεσία, *habitus*, σχῆμα. Chronicon Alexandrinum pag. 274. σήμαντρον τῆς βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ ἄξιαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας. Theophanes an. 31. Justiniani, de Avaribus: ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοία τῶν λοιπῶν Οὔννων. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. p. 134. εἰς στρατιωτικὴν ἐξόπλισιν, εἰς ἅπαντα αὐτοῦ, καὶ εἰς φορεσίαν, &c. Joannes Antiochenus pag. 825. & ex eo Suidas in Ἀλωνῖνος· ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ τῆς σώματος φρουρὰς, καὶ τὰς φορεσίας αὐτῶν χλᾶθαι. Mauricius lib. 11. Strateg. cap. 8. de ocreis: ὡς τούτων ἐν τῇ ὁδοιπορίαις οὐκ ἐπιτηδείων ὄντων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν φορεσίαν βραδέων. Et in Præfat. pag. 5. λιτόν τε καὶ ἁπλοῦν περὶ τὴν δίαιταν καὶ φορεσίαν, καὶ μὴ ποικίλον καὶ κομπὸν περὶ τὴν εἰς ἑαυτὸν θεράπειαν. Anonymus Astronomus MS. Colberteus: ὥσπερ χροῖδα φορεσία αὐτοῦ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ σὲ στολίσω φορεσίες πολλὰ μαργαριτάρεια.

Alibi:

Καὶ γιατὴν μάβρην φορεσιὰν στέκουν καὶ ἀνεριωθοῦνται.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Πολλοὶ χαν τέτιαν φορέσιαν ἀπετοὺς ἐδικούς του.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μίαν εἴχασι τὴν φορεσίαν Φραγκήσες καὶ Ῥωμιέσες.

Vide Cedrenum pag. 19. Nomocanonem Photij tit. 3. cap. 1. 10. &c.

Φορέσιν, apud Codinum de Off. Palat. cap. 6. num. 31. ex Cod. Reg.

ΦΟΡΙΑΜΟ͂Σ, τὸ κιβώτιον, in Lexico MS.

ΦΟΡΊΜΗ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ὑγρὰ στυπτηρία, *Alumen liquidum.*

ΦΟΡΚΊΑ, apud Paulum Æginetam lib. 3. cap. 18. *Forceps*, ut quidam volunt.

ΦΟΡΜΆΡΙΑ, *Formula, sententia mortis.* Suidas: Φορμάρια, παρὰ Ῥωμαίοις, ἀπόφασις θανάτου. Ammianus lib. 14. *ablato pretioso Reginæ monili id assecuta est, ut ad Honoratum tum Comitem Orientis, Formula missa, lethali odio, scelere nullo contactus idem Clematius, nec hiscere, nec loqui permissus, occideretur.*

ΦΟΡΜΊΖΕΙΝ, *Exulcerare.* Maximus Cythærensis in Synax. 4. Sept. ταῦτα τὰ λόγια ἐξεφόρμισαν τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

ΦΟΡΌΛΟΓΑ πνεύματα. Vide in Τελώνια.

ΦΌΡΟΙ, *Imagines Imperatorum.* Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 337. τὸ ἀχεις Ἀππίου φόρου, καὶ Τριῶν ταβερνῶν τῷ Λουκᾷ ἐν τῇ τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν εἰρημένον, τόπους τινὰς σημαίνει πρὸ τῆς Ῥώμης, τὸν μὲν εἰκόνα τινὰ Ἀππίου ἔχοντα, ὡς εἰκὸς, καὶ φόρον ἐκείνου καλούμενον, ὡς μέχρι νῦν αἱ τῶν βασιλέων εἰκόνες τοῦδε φόροι προσαγορεύονται. Eadem habent Oecumenius in Acta Apost. cap. 40. & Theophylactus in eadem Acta cap. 28. Sed unde orta hæc vox, alij fortè indicabunt: in Glossis Basilic. φόρος, αἱματαπόδειξις.

ΦΟΡΟΛΌΓΟΙ. Vide in Τελώνιον.

ΦΌΡΟΣ, *Forum*, Ἀγορὰ, in Glossis Græcolat. Suidas: Φόρος, τὸ πωλητήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. Scholiastes Oppiani lib. 2. Halieut. Ἀγορὰ, τὸ πλῆθος, ὁ τόπος εἰς ὃν καθέζονται, ὁ φόρος. Olympiodorus: ἱππόδρομον, καὶ φόρους, καὶ ναοὺς, καὶ πηγὰς, &c. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 2. tit. 1. §. 40. εἰς τὸν φόρον καὶ εἰς τὸν Αὐγούστεον. Justinus Apol. 2. ἐν τῷ φόρῳ τοῦ Τραιανοῦ. Chronicon Alexandr. in Constantino M. ubi de Constantinopoli: κτίσας καὶ φόρον μέγαν. Acta S. Maximi Confess. pag. 65. εἰσάγομέν σε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἱστῶμεν εἰς τὸν φόρον δεδεμένον, &c. Constantinus Porph. in Basilio num. 91. edit. Combef. κατὰ τὴν ἀγορὰν, ἣ φόρος προσαγορεύεται. Utuntur passim scriptores ac præsertim Byzantini, Evagrius lib. 18. Anna Comnena pag. 52. 68. Zacharias Papa lib. 3. Dialog. cap. 7. & alij à nobis laudati in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Foris urbis.

Item *Forum juridicum.* Phebamon Sophista de Figuris Rhetoricis, MS. ὡς ἂν εἴπω, ὁ δεῖνα ὁ σχολαστικὸς ἦλθε, καὶ ὅλος ὁ φόρος. Auctor innominatus: ὡς ὑπεναντίον τοῖς νόμοις τοῖς διοριζομένων τῷ φόρῳ τοὺς ἐναγομένω

γομβύων τῷ φόρῳ τοὺς ἐνάγοντας ἔπεσθαι. Φόρου παραγραφὴ, *Fori præscriptio*, in basilicis tom. 1. p. 750.

Ἀντιφορος, *Locus ante Forum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐν μιᾷ οὖν τῇ ἡμέρᾳ παίζων ὁ ὅσιος ἐν τῷ ἀντιφόρῳ, &c.

ΦΟΡΤΙΚΟ͂Σ, *Coactus*, Βεβιασμένος, in Corona pretiosa.

ΦΟΡΤΟΥ͂ΝΑ, Φουρτοῦνα, *Tempestas, maris æstus*, Ζάλη, Πλημμυρὶς, Ἀνέμων ἐμβολή. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Τρικυμία, Φουρτοῦνα. Chronicon Manuelis Malaxi MS. pag. 567. ἀπέστειλε κάτεργα πολλὰ νὰ φέρουν τὴν γυναῖκαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Χαζαρίας, καὶ ὑπάγουν τὰ κάτεργα τὰ ηὗρε φορτοῦνα μεγάλην, καὶ ἐχάθησαν ὁμοῦ μετὰ ἀνθρώπους. Dorotheus Monembasiota in in Synopsi histor. ὅταν κάμνη φουρτοῦνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνη νύκτα φουρτοῦνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνη νύκτα φοβεράν. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 61. λοιπὸν ὅσον τύχη νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ νερὸν ἀπὸ φουρτοῦνας, καὶ χιόνας, καὶ ταραχὰς στοιχείων τοιοῦτον εἶναι βλαβερώτερον. Idem in Præfat. καὶ τὰ θαλάσσια (ζῶα) ἐγνωρίζουσιν ὅταν θέλη νὰ ἀλλάξη ὁ καιρὸς, νὰ γένη φορτοῦνα. Adde cap. 202. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἀμὴ ἐστῶντας νὰ ἐσυκώθη μία φορτοῦνα μεγάλη καὶ χαλάζι ὁμοῦ, &c. Vide pag. 96. 113. Maxim. Cythær. 28. April. &c.

ΦΟΡΤΩ͂ΝΕΙΝ, *Onerare*, *Onus imponere*, Βαρύνειν, φορτίζειν, φόρτον ἐπιτιθέναι. Corona pretiosa: Φορτωμένος, *Onustus*, φορτιζόμενος Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. πλείστας καμήλους φορτώσαντες κηρὸν καὶ ἔλαιον. Theodorus Episcopus Paphensis in Vita MS. S. Spiridonis: φορτώσας τὰ ἄλογα, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν ἅγιον τάφον, &c. Anonymus post Theophanem pag. 434. λαβόντες δὲ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, — ἐφόρτωσαν πάντα εἰς τὰς ἁμάξας. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 3. εἰσῆγεν τὰ ζῶα πρὸς τὸ φορτώνειν αὐτὰ μέχρι καὶ τοῦ ἄμβωνος. Anonymi Doctrinæ MSS. τὸν ἐπαίρνει εἰς τὸν ἐφόρτωσαν τὸν σταυρὸν ὡς καταδικον, &c. Historia Apollonij Tyrij:

> Εἰς σὲ καράβιν ἔβαλε, καὶ φόρτωσε μὲ τρόμον
> Σιτάριν ὅσον πέπερνε, καὶ κίνησε τὸν δρόμον.

Alibi:

> Τρέχει περιλαμβάνει την με δάκρυα φορτωμένος.

Vide Theophanem an. 12. Constantis, Simeon. Logothet. in Leone Armenio n. 10. &c.

Φόρτωμα, *Onus*, *Sarcina*, ἄχθος, φορτίον.

ΦΟ͂ΣΣΑ, *Fossa*. Glossæ Basilic. κάστρον, τουτέστι Φόσσαν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν κατοῦναν. Julius Africanus de Apparatu Bell. ἔξωθεν δὲ τοιούτου τάφρου καταςπείρειν τριβόλους συνδεμένους, ἢ φόσσας μικρὰς ἐχούσας ἔνδοθεν σκόλοπας, ποδάγρας, ἢ ποδοκλάστας. Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 3. τοὺς πλείστους τῶν ἐχθρῶν ἀπώλεσαν, τοὺς μὲν ὡς ἐμπεσόντας ἐν τῇ φόσσῃ, τοὺς δὲ ὡς τραπέντας ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ συμπτώματι. Adde lib. 10. cap. 4. Leonem in Tact. cap. 11. §. 8. cap. 14. §. 43. cap. 20. §. 40.

Φοῦσα. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: ὤρυξαν φοῦσαν μεγάλην, &c. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. φόσαι, ὀρύξαι exponitur.

Φοσσίον. Scholiast. Demosth. in Orat. Cherson. σιροὺς ἐκάλουν οἱ Θρᾶκες καὶ οἱ Λίβυες, ἃ νῦν φοσσία ἰδιωτικῶς.

Φοσσᾶν, *Fossam facere*. Apomasar in Myster. θεμελιατέον, ἐφοπλιστέον, φοσσατέον, iterum: κυνηγητέον, Φοσσατέον. ἑτοιμαστέον.

Φοσσεύειν, eâdem notione, apud Mauricium lib. 8. Strateg. cap. 1. ποταμοῦ διάβασις ἀκώλυτος, τὸ φοσσεῦσαι περὶ τὸν ποταμὸν, καὶ βαθεῖαν ὀρύξαι τάφρον, &c.

ΦΩΣΣΆΤΟΝ, *Fossatum*, *Fossa*. Procopius Gazæus in lib. 1. Regum cap. 20. παρὰ μὲν Ἕλλησι τάφρον, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις, φοσσάτον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1727. Ἀματαρὶ, τὸ καλούμενον παρ' Ἕλλησι τάφρος, καὶ παρὰ Ῥωμαίοις φοσσάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἀματταρί.

Φοσσάτον, Φεσσάτον, Φωσσάτον, Φουσσάτον, *Castra fossis circunducta*, atque adeo ipse *exercitus*. Glossæ Basilic. Φόσσα ἐστὶ δοχεῖον ὕδατος χειροποίητον, ἐξ οὗ καὶ φοσσάτον ὀφείλει καλεῖν, μεθ' ὃ τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν τῶν πόλεων γῆν εἰσελθὸν ἄρξεται ποιεῖν τάφον, ἤτοι παρεμβολήν. ἤγουν κάστρον, τουτέστι φόσσαν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν κατοῦναν. Eædem Glossæ: κάστρον, ἤγουν φοσσάτον. Basilius in exercitat. Grammat. φοσσάτον, ὁ στρατός. Maximus Mazari Monachus in Canone MS. φοσσάτον, τὸ πλῆθος τοῦ στρατεύματος. Chrysostomus Homil. 23. in Epist. ad Ephes. ὁ παρὼν βίος ὁδός τις ἐστὶ καὶ στρατιὰ, καὶ ὡς ἂν εἴποιτις, τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς φοσσάτον. Leo in Tactic. cap. 17. §. 19. καὶ ὀλίγον διάστημα τὸ φοσσάτον, ἤγουν τὸ ἄπληκτον, μεταστήσεις. Idem cap. 20. §. 40. ὑπὸ χάρακός ποτε ἢ φοσσάτου φρουρούμενος. Mauricius lib. 12. Strateg cap. 22. πῶς δεῖ ἄπληκτα γίνεσθαι, ἤτοι φοσάτα. Urbicius: βασταγαὶ παπυλεώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων κατάπηξιν, φοσσάτων ἢ σουδάτων ἐργασίαι. Constantinus de Adm. Imp. cap. 46. καὶ βιαζόμενος κινῆσαι ἔχομεν φοσσάτον κατά τε τοῦ κάστρου Ἀδρανουτζίου, καὶ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ αὐτῆς τῆς Ῥωμανίας. Anna Comnena lib. 11. pag. 312. καὶ τὸ ἀπειρόπληθες τοῦ Φραγκικοῦ φοσσάτου. Pag. 330. τὸ τῶν Νορμάνων φοσάτον κατέλαβεν. Pag. 340. μετὰ τοῦ ἱππικοῦ φοσσάτου παραλαμβάνει τὴν Λογγινιάδα. Meminit denique Procopius lib. 3. de ædific. Justiniani, castri quod Λογγίνου φοσσάτον appellabatur. Occurrit passim apud Tacticos, aliosque Scriptores, Cedrenum an. 32. Justiniani, Michaëlem Attaliatam tit. 56. Achmet. cap. 300. in Actis S. Maximi n. 1. 31. &c.

Φωσσάτον, φωσάτον, cum, ω, interdum habent, & sæpe scriptores: Chronicon Alexandrin. pag. 906. 914. &c. Theophanes pag. 329. Harmenopulus lib. 1. tit. 16. §. 8. Martyrium SS. XL. Patrum Sabaitarum num. 9. 12. Vita S Bacchi Junior. pag. 101. Ducas Hist. pag. 33. 108. 115. 122. Joannes Cananus de Bello Constantinop. &c.

Φουσάτον. Glossæ Græcobarb. ἀγορος, ἄθροισις, σύρδυσις, στρατος, φουσάτον. στρατία. Theophanes pag. 198. καὶ ἐποιήσατο φουσάτον, καὶ ἤρξατο πιέζειν τινὰς ἐξ αὐτῶν, &c. pag. 424. στρατοπεδεύσας δὲ εἰς Βερσινικίαν ὡς ἀπὸ σημείων τριάκοντα τοῦ βασιλικοῦ φουσάτου. Ilias Græcobarb. Nicolai Lucani lib. 3. initio:

> Ἀφ' οὗ μὲν τὰ δύο φουσάτα εὐτρεπίσθησαν εἰς μάχην.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

> Ὅπουναι ἀξίαις νὰ κρατοῦν, φουσάτα νὰ δηγέβουν.

Occurrit etiam apud Leonem in Tactic. cap. 8. n. 24. in Hist. Politica, &c.

Φοσσατεύειν, Φουσατεύειν, *Metari*, *Castra locare*, eaque *fossa circumducere*. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ σὺν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τῶν Σκυθῶν ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐφουσάτευσεν. Theophanes an. 7. Justiniani: Βελισάριος δὲ ἐς Δέκιμον ὢν, οὐδὲν τούτων ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα περιβαλὼν, ἐφωσσάτευσεν, an. 7. Constantini & Irenes: καὶ πλασαμένη φωσατεύειν μέλλειν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἰδόντες ὁ λαὸς τὸν Μεχαμὲτ νικήσαντα, ἐμαζόθη πολὺς λαὸς. καὶ ἐφουσάτευσεν ἐκ νέου ὁ Μουχαμὲτ κατεπάνω τους. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

> Βουλὴν ἐζήτησεν ὁλῶν, τόπον να φοσσατεύσῃ.

Παραφωσσεύειν, *Iuxta castra metari*. Theophanes anno 24. Heraclii: κἀκεῖ παρὰ τὸν Βαρδανάσιον ποταμὸν παραφοσσεύει. Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an. 3. Carini: καὶ παραφωδεύσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον, &c. Legendum enim παραφωσσεύοντες: nisi hæc vox, *declinantes*, vel *secedentes à via*, significet, legendumque sit παραφοδεύοντες.

Φοσσατικῶς, *Cum exercitu*, Galli dicunt, *en corps d'armée*. Theophanes an. 3. Leontij: καὶ εἰς περίδρομον λιτὸν εἶδον παραλαβὼν, ἔξωθεν φοσσατικῶς ἠπλήκευσεν.

Et an. 15 Copronymi: ἐξῆλθον φοσσατικῶς, καὶ ἦλθον ἕως τ̃ μακρȣ̃ τείχȣς. Ubi Miscella, *exierunt hostiliter*. Vide Gloss. med. Latin. in hac voce. Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. 91. ἀπῆραν πάντες φοσσατικῶς, καὶ κατὰ τὴν Σαλόναν ὥρμισαν. Concilium Nicænum II. pag. 40. edit. Labbei: ὅτι τὸ ἔθνος τ̃ Ἀγαρηνῶν φοσσατικῶς ἐξέρχεται.

ΦΟΡΤΆΖΕΙΝ, *Onerare*, pro φορτίζειν, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 20. pag. 472.

Φορτώνειν, eâdem notione, in lib 60. eorund. Basilic. tit. 3. pag. 53. & apud Theophanem in Leone Armenio pag. 427. Scylitzem in Romano Argyro pag. 727. &c.

ΦΟΤΕΊΑ, *Ignis*, πῦρ, in Corona pretiosa. Vide infrà Φωτιά.

ΦΟΤΙΝΓΈΣΤΗ, *Plagiola*, in Gloss. Lat. Gr.

ΦΟΥ̃, ὁ Κόπρος κόστος, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Vide Ruellium lib. 1. cap. 32.

ΦΟΥΓΑΆΡΟΝ, *Focularis*, *Ignitabulum*, Πυρεῖον.

ΦΟΥΔΟΥΛΙΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ βράκιν σȣ ἐφαίνετο ἀπὸ τ̃ φȣδȣλίας.

ΦΟΥ̃ΓΝΑ, *Gena*. Auctor Etymologici: παρειάς, παρὰ τὸ πεφυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθȣς, ἤγȣν τὰς παρειάς, αἳ καὶ φοῦγναι λέγονται.

ΦΟΥΔΟΥ̃ΛΑ, Vide in Φιδȣ̃λα.

ΦΟΥ̃ΕΝ, τὴν ῥυσίαν τ̃ βαφέον. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Aliæ: Φȣσία, φȣέ τ̃ βασέως, *Phu*, *Nardus creticus*, de quo Ruellius lib. 2. cap. 9.

ΦΟΥΙΑΚΆΧ. Constantinus à Secretis MS. lib. 4. σχοινάνθη, ἡ λεγομένη φȣϊακὰχ, &c. *Flos schœni*. Lexicon MS. Botanicum ex Cod. Reg. 1845. φȣ̃κκαα, τὸ σκινάνθη.

ΦΟΥΚΑΪ́ΤΑ, φάκȣ ἄσα, οἰωνεὶ πυρόκλυπος, in Etymologico Suidæ.

ΦΟΥ̃ΚΑΡΟΝ, Φȣκάειον, *Fucus mulierum*. Hesychius: Ἄγχȣσα, ῥίζα ἧ φυκοῦνται τὰ γυναῖα. Rursum: Ἀγχȣσίζεται, ἐντρίβεται τ̃ παρειαῖς, οἰωνεὶ φȣκάρῳ. Vide Φυκάει.

ΦΟΥΚΑ̃Σ, *Camum*, cervisiæ species, quæ φȣ̃σκα dicitur Paulo Æginetæ, & φυσικά. Alexandro Tralliano lib. 7. cap. 5. in edit. Rob. Stephani, p. 109. πȣ̃σκα, in edit. Guinterij. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: ζῦθος, φȣκᾶς πινόμενος. Glossæ Botanicæ Colberteæ MSS. ζύθος, τὸ φȣκάδι. Symeon Sethi de Facultat. cibor. ὁ λεγόμενος φȣκᾶς, ἁπλῶς μὲν κατασκευαζόμενος, ψυχρός ἐστι, σὺν δὲ ἀρώμασι θερμὸς γίνεται. Matthæus Sylvaticus: *Fuca*, *vel Fucach*, *vox Arabica*, *est potus factus ex ordeo & aliis rebus calidis*, *ut zinziber*, *& similia*, *quæ ponuntur in vasis parvis terreis*, *& bene obturantur. Cum aperiuntur*, *salit in altum*, *& vocatur cervisia*. Rursum: *Fuchala*, *Fulchalia*, *potus qui fit de ordeo & aqua*, *Fucadion*, *Gr.* 1. *Focha*. Vide eundem in *Camum*, Cujacium lib. 24. observat. cap. 39. Ruellium lib. 2. de Natura stirp. cap. 18. & infrà in φȣκάδιον.

ΦΟΥΚΆΧ, ἰδιχχὶρ, τὸ σχινάνθη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΥ̃ΚΙΟΝ, ἤτοι βρύον θαλάσσης, in Glossis Botanicis ex Cod. Reg. MS. 848. *Alga*, φῦκος. Vide Salmasium ad Plinium pag. 1146.

ΦΟΥΚΙ̃Σ, forte pro φυκὸς, seu *Phycos*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 120. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ λαχανίτζιν ὡς φȣκὶν, μετ' ὀσπριδομιδίτζια.

Vide in Ξηροφαγεῖν.

ΦΟΥ̃ΚΤΑ, Δράξ Κόνδυλος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7. extr.

Καὶ εἰς τὴν φȣ̃κταν τ̃ σπαθίȣ πάντα τ̃ χέραν τȣ̃χεν.

Fr. Richardus in Scuto fidei, part. 1. pag. 30. καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ ἄλλο, παρὰ πῶς ἢ μὲ τὴν φȣ̃κτάν τȣ, ἢ μὲ ἄλλο τίποτες ἔπερνεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νερὸν, &c. Adde part. 2. pag. 182.

Item Mensuræ genus, δεσμὴ, quantum manu capi potest. Atithmetica adespota: ὁ θαλάσσιος μόδιος ὀφείλει χωρεῖν σίτȣ καθαρȣ̃ καὶ ἀπόρȣ λίτρας μ'. ἢ φȣ́κτας κα. ἢ γὰρ φȣ̃κτα, ἢ κόμβος, ἢ λεγόμενον ἀύλητη, ἴσησι λίτρας, &c. Alexander Trallianus lib. 4. cap. 1. πιτύρȣ σίτȣ φȣ́κτην μίαν, ῥόδα ξηρὰ ὀλίγα, νικολάȣς φοίνικας πέντε. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Καὶ λίτραν μίαν ἔλαιον, πυπέριν φȣ̃κταν μίαν.

Occurrit præterea apud Michaelem in Synopsi medicinæ, & alios.

ΦΟΥΤΙΆ, *Unguis animalis*, Hieronymo Germano: *Pugio*, Portio, ξιφίδιον.

ΦΟΥΚΧΆ, ἰδιχὺρ τ̃ σχίνȣ τὰ ἄνθη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Flos schœni*, vel *schini*, seu *lentisci*. Glossæ aliæ Græcobarb. φȣκκάα, τὸ σκινάνθη. Ibid. φȣκκχ' ἴδχιρ, κινάνθη.

ΦΟΥΛΊΑ, *Antrum*, *nidus*, Φωλεός. Physiologus MS. de Natura animalium: ἡ πέρδικα ὅπȣ ἔχασεν τὰ ὠὰ ἐκ τ̃ φȣλίας τ̃, τρέχει εἰς τὰ ὄρη, τὰ βȣνὰ, εἰς τὰς νάπας, εἰς τὰ λαγκάδια.

ΦΟΥΛΊΑΤΟΝ, *Foliatum*, unguenti species. Aëtius: φȣλίατον, εἶδος μύρȣ ἐστὶν, ȣ̃τω παρὰ Ῥωμαίοις καλȣ́μενον· χρῶνται δὲ τȣ́τῳ παρ' αὐτοῖς αἱ πλȣσίαι τ̃ γυναικῶν. Ex eo habet Neophytus. Joannes Jatrosophista MS. cap. 125. κασόριον ψιλὸν μίξε μὲ τὸ ἔλαιον λεγόμενον φȣλιάτον.

ΦΟΥ̃ΛΚΑ, φȣλκίζειν. Vide in Φȣ́ρκα.

ΦΟΥ̃ΛΚΟΝ, *Cuneus militum*. Theophanes an. 17. Heraclij: ὁ δὲ Ῥαζάτης καταλαβὼν καὶ αὐτὸς παρετάξατο τρισὶ φȣ́λκοις, καὶ κατὰ τ̃ βασιλέως, ἐχώρησεν. Ubi Miscella pag. 555. *Razates verò cum pervenisset illuc*, *& ipse prælium dirigit*, *in cuneis tribus contra Imperatorem procedit*. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrogenito num. 41. καὶ ἦν ἰδεῖν θάμβος καὶ ἔμπληξιν τοῖς ὁρῶσιν τ̃ Νικητὴν Νικηφόρον τὰς παρατάξεις καὶ δυνάμεις καὶ τὰ φȣ̃λκα τ̃ ἀθέȣ Χάββαδα συγκόπτοντα καὶ ἀπορριπίζοντα. Anonymus Tacticus MS. de Tuenda urbe obsessa: δεῖ καταστοχάζεσθαι τ̃ καιρȣ̃ καὶ τ̃ ὥρας, καὶ φȣ̃λκα προεξάγειν τ̃ κάστρȣ μήποτε προαισθόμενοι τȣ̃το, οἱ πολέμιοι, ὑπὸ γῆν ὀρύσσȣσι βόθρȣς. Anonymus. οἱ δὲ ἄλλοι εἰς φυλακὴν καὶ ἐκδίκησιν καὶ βοήθειαν αὐτῶν ἴσωσαν, καὶ εἰ μύχη, φȣ̃λκον ἔξω τ̃ φοσσάτȣ τ̃ πολεμίων ἱστάμενον. Nicephorus περὶ Παραδρ. πολ. cap. 11. ὑποστρεφόντων πρὸς τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ φȣ̃λκα τȣ́τȣς φυλάττοντα. Anonymus de Castramet. MS. εἰ δὲ καὶ εἰς φȣ̃λκον τὸ εἰς φυλακὴν τ̃ διασκορπιζομένων πρὸς λείαν πολεμίαν ὑπάρχον συναθήσει ὁ στρατηγὸς, &c. Rursum: εἰς τὸ φȣ̃λκον ἱστάμενοι πολέμιοι. Leo Imp. in Tacticis cap. 7. §. 66. ἐθίζεσθαι δὲ αὐτȣ̀ς δέον πρὸς ταῦτα φωνῇ, ἢ νεύματι, διὰ σημείȣ τινὸς, ὥστε κινεῖν καὶ ἵστασθαι τὸ βάθος τ̃ ἀκιῶν, φȣ́λκῳ πειράσθαι ἴσως συντεταγμένȣς ἐπὶ στόμα, ἤγȣν ἐπ' εὐθείας, καὶ κατὰ κοίλȣς τόπȣς, καὶ διαφόρȣς πυκνȣ̃σθαι, ἤτοι σφίγγεσθαι κατὰ βάθος καὶ νῖκος φȣ́λκῳ πειρᾶσθαι, συμβάλλων ὡς ἐν τάξει μετὰ σχήματος. Idem §. 74. φȣ́λκῳ δὲ πειρᾶσθαι λέγεται, ὅταν ἐγγίζωσι τ̃ παρατάξεων τ̃ τε ἡμετέρας καὶ τ̃ τ̃ ἐναντίων, μέλλει ἄρχεσθαι ἡ τοξεία γίνεσθαι. Hæc paulo aliter efferuntur apud Mauricium lib. 12. cap. 16. φȣ́λκῳ περιπατȣ̃σιν, ὅτ' ἂν ἐγγίζωσιν τ̃ παρατάξεων τ̃ τε ἡμέρας, καὶ τ̃ ἐναντίων μέλλει ἄρχεσθαι ἡ τοξεία γίνεσθαι, καὶ ȣ̓ φορȣ̃σιν οἱ ἐν τοῖς μετώποις τεταγμένοι ζάβας, ἢ γονυκλάεια, παραγγέλλει, Ἀδεφȣ́λκῳ· καὶ τ̃ ἔμπροσθεν κατὰ τὸ πυκνȣ̃νται τὰ σκȣ́ταρια αὐτῶν μέχρι τ̃ ἐγγίζειν τοῖς βȣκόλοις καταστέποντες προσπεπλασμένως τὰς γαστέρας αὐτῶν μέχρι τ̃ κνήμης. Idem Mauricius

Mauricius eod. cap. 1. καὶ τὸ μὲν α'. καὶ β'. καὶ τρίτον ἑκάστης ἀκίας εἰς φοῦλκον καθίςασθαι, τουτέστιν, ἐφ' ἓν σκεπάζειν, καὶ τὰ κοντάρια αὐτῶν ἔξω τῶν σκουταρίων ὄρθια προβάλλοντας ἀντερίζειν γωνιαίως τῇ γῇ, &c. cap. 24. ubi de mandatis: φοῦλκῳ περιπατεῖν, καὶ παραγγέλλειν, *Amifulco*, ubi leg. *ad Fulcum*.

Ex quibus percipimus φοῦλκον, esse turbam condensatam, maximè, militum, quæ vis est vocis Germanicæ *Folk*. Quod omnino testatur Mauricius, cum ait mandatum *Ad Fulcum*, idem sonare quod πύκνωσον, *densa*, *addensa*: quod faciunt milites cum se addensant ac constipant, scutis ita junctis, ut se totos tegant, nihilque nisi scuta cerni faciant. Codex Regius Leonis ad d. §. 67. φοῦλκῳ περιπατεῖν, ἤγουν τοὺς ὀπίσω σκέποντας τῶν ἔμπροσθεν κεφαλὰς τοῖς σκουταρίοις, καὶ οἱονεὶ κεραμωθέντας περιπατεῖν. Id est *Fulco ambulare*, est cum milites ita procedunt, ut qui in primo sunt ordine, sua ipsorum capita, atque adeo eos qui retro sunt tegant suis scutis, quæ vicem tecti præstent.

Sed nescio an huc pertineat, quod habet auctor Saracenicorum, quem Macarium Xinum vocat Meursius, pag. 24. ubi de Mahometico Alcorano: εἰσάγει τὸν Θεὸν αὐτοῦ τοιοῦτον ὅρκον ὀμνύοντα, Μὰ φουλκὶ τῶν φουλκῶν, καὶ προθισμάτα τῶν προθισμάτων. Ubi Sylburgius in Ind. Gr. *Si* φέλκι, *legatur, significabit circulum circulorum, id est cœlum celestes spheras ambiens, &c.*

ΦΟΥΛΛΕΥΕΙΝ, *Ferire*, *Obterere*, *Calcare*, è Gallico *Fouller*. Glossæ Græcobarb. νὰ πληγώσῃ, νὰ κρούσῃ, νὰ σαρώσῃ, νὰ φουλλεύσῃ.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fama*, *Gloria*, φήμη. Historia MS. Belisarii:

> Ἀνατολῆς καὶ δύσεως κύριε Αὐτοκράτωρ,
> Καὶ τῶν Ῥωμαίων ὁ φρουρὸς, Χεισιανῶν τὸ φοῦμος.

Φουμίζειν, *Celebrare*, *Laudare*. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

> Καὶ πάντα ἐμπρὸς καὶ πίσω του φουμίζει καὶ παινᾷ τον.

Alibi:

> Καὶ οὐδὲ γυναῖκας συντρέπεται νὰ παν' ἀποφημίσει.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

> Τόσα καὶ πλέα καὶ πλεότερα νὰ με ὑπερνικήσουν,
> Ἀμεταχαλουράκιαμου τώρα ἂς τὸ φουμίσουν.

Infrà:

> Ταργόχαρα τὰ κάμνασιν πολλὰ νὰ χεν φουμίσῃ.

Φουμιστὸς, Φουμιςὸς, *Famosus*, *Celebris*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

> Οὐχὶ γιαυτὸ ὁ εὐγενὴς καὶ φουμιστὸς Ἀρκήτας.

Eodem lib.

> Καὶ ὡς καλὸς καὶ κιαπόκολος, καὶ φουμιςὸς σρατιώτης.

Laudatur à Lambecio lib. 5. ex Cod. Cæsareo, liber Græcobarb. hoc titulo: Διήγησις τῆς φουμιςῆς Βενετίας.

Φουμισμένος, eâdem notione: φημισμένος. Idem Anonymus lib. 7.

> Ἀρχίλοχος ὁ θαυμαςὸς, Νήςος ὁ φουμισμένος.

Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

> Ὦ Φράτζα τιμιωτάτη καὶ πολυφημισμένη.

ΦΟΥΜΙΤΕΡΑ, ἤτοι κάπνιον, apud Nicol. Myrepsum sect. 3. cap. 57. *Fumus terræ*, *Fumaria*, herba de qua Ruellius lib. 3. cap. 124.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fumus*. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἕως τε νὰ εἴδῃς ὅτι εὐγαίνει φοῦμος ἐρυθρός.

Φούμωσος, *Fumosus*. Athenæus lib. 3. ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποτάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄλειςον διὰ τῷ φουμώσῳ τυρῷ.

ΦΟΥΝΔΑ, *Funda*, *Marsupium*. Glossar. Lat. Gr. *Ventralis*, κοιλιόδεσμος, φοῦνδα. Item: *Ventrile*, φοῦνδαν. Scholiastes Dionis Chrysost. orat. 7. φασκώλια, ταινιῶδη βαλάντια ἐξ ὑφασμάτων λινέων, ἃ καὶ τοῖς βραχίοσιν, ἐσθ' ὅτε καὶ τῇ ζώναις περιαπτοῦσι· καὶ δὴ καλοῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον φούνδας.

Φοῦνδαξ, *Funda*, *emporium*, Belgis, *Bourse*: Latinis mediæ ætatis, *Fundacus*. Scylitzes in Michaele Duca pag. 850. φοῦνδακα ἐν τῇ Ῥαιδεςῷ καὶ μονοπωλεῖον συνεςήσατο, κωλύσας καὶ ἀπείρξας τοὺς πωλοῦντας ἅπαντας τὸ βασιλικὸν δὲ πραπήσιον ἐμηχανήσατο. Michaël Glycas in eodem Michaële Parapinacio: αὐτὸς δὲ μόνος περὶ τὸ Ῥαιδεςὸν φούνδακα καὶ μονοπωλεῖον ςησάμενος. Vide Gloss. med. Lat. in *Funda*.

Φούντικα, *Funda*, *Fundicus*, seu ædes in quam exportantur merces aliunde in portum aut civitatem advectæ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὰ δικαιώματα τὰ ἀρχέα, καὶ λέγουσιν νὰ λάβουν εἰς τὸ φούντικον. Occurrit ibi pluries.

ΦΟΥΝΔΑΓΙΤΑΙ, Φουνδαΐται, Φουνδαγιαγῖται, Hæretici Massaliani & Bogomili, sic appellati in Anathematismis ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib. 3. pag. 170. 171. lib. 5. p. 38.

ΦΟΥΝΤΑ, Portio, & Ulacco, *Panniculа*, *Apex*, *Floccus*, κύτταρος, ἀθήλη, κολοφών, Κροκίς. Alibi: *Antia*, Τζουλοῦφι φοῦντα, πρόκοιμον. Codinus de offic. aulæ Constantinop. cap. 4. num. 53. τὸ σκαράνικον αὐτοῦ ἐνδεδυμένον χασδίῳ, ἔχον ἐπὶ κορυφῆς μικρὰν φοῦνταν κοκκίνην. Ita Codex Regius & Colberteus. Ubi editus habet τοῦφαν. Et cap. 5. num. 10. τὰς σέλας μετὰ τῶν κομπωσίων, καὶ τοὺς χαλινοὺς οὕτω μετὰ τῶν φουντῶν. Ita iidem Codd. ubi edit. τουφῶν. Junius legit φουντῶν. Vide Gretzerum ad eundem Codinum lib. 2. cap. 4. num. 9.

ΦΟΥΝΤΑΝΕΛΑ, *Cauterium*, Καυτήριον. Vox Italica.

ΦΟΥΝΤΗΣ, *Fundus dolii*. Vide in Βουτζίον.

ΦΟΥΝΤΙΚΑ. Vide in Φοῦνδα.

ΦΟΥΝΤΟΣ, *Fundus*, *Ima pars maris*, nostris *Fond*. Portolanus MS. ἐκεῖ πιάνουν τὰ πλωρίσια τοῦ μικροκαράβου, ῥάζουν εἰς φοῦντος ὀργυίας ἕνα. Occurrit ibi pluries.

ΦΟΥΡΔΟΥΛΛΗΣΙΝ. Glossæ Græcobarb. ἄνθος μαῦρος καὶ μαλακὸς, ἴσως φουρδουλλήσιν. Meursius putat hic exprimi Gallicam vocem, *Fleurs de lys*, cujus vim ignoraverit hic Grammaticus, qui nigrum florem esse putaverit.

ΦΟΥΡΙΑΖΕΙΝ, *Furere*, *Agitari*. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 345. de *Agnis Dei*: μαρτυροῦσιν οἱ ναῦται, ὅτι ῥίπτοντας εἰς τὴν θάλασσαν φουριασμένην ἕνα κομμάτι ἀγιοκέρι, πολλαῖς φοραῖς θαυμασοῦ τρόπου ἐγαλήνητε. Infrà: διὰ τοῦτο φουριάζει ὁ δαίμονας, &c.

ΦΟΥΡΚΑ, *Furca*, *Patibulum*, ςαυρὸς, ἴκριον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. & Phavorinus: ἴκριον, ςαυρὸς, φοῦρκα, ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξέονται. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: de Antichristo: τὸ δὲ ςαυρὸν φοῦρκαν ὀνομάζει. Synaxarium Colberteum MS. in S. Anna, Euphemiano dicta, 29. Octobr. τῷ ξύλῳ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς ἐν ἀγχόνῃ ἀποπνιγεῖσα τῷ ἐγχωρίῳ οὕτω λεγομένῳ φούρκῃ. In edito legitur φούργῃ. Apud Achmetem MS. in Onirocrit. caput inscribitur περὶ φοῦρκα. Ubi in ipso contextu habetur ἀνασκολόπισις. Constantinus Porph. in Basilio num. 62. φούρκας ςῆναι προσέταξε, καὶ τοὺς ὡς ἐξάρχους τῆς φυγῆς πεμφθέντας ἀνεσκολόπισεν. lib. 48. Basil. & Rufus in legib. militarib. §. 63. ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀποφυγὼν, καὶ ἀποςρέψας, βασανίζεται, καὶ θηρίοις παραδίδοται, ἢ εἰς φούρκαν καταδικάζεται. Ducas Hist. cap. 21. καὶ ἦν ἰδεῖν γυμνόθεν τὴν πᾶσαν νῆσον ὡς ἀμπέλους τὰς φούρκας, καὶ ὡς βότρυας τοὺς ἐν αὐτῇ κρεμαμένους. Anonymus apud Suidam in Ἴλλυςος: Εὐρὼν δὲ Ἴλλυςον φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου, τουτέςι εἰς φούρκαν. Vide Harmenopulum lib. 6. tit. 8. §. 2.

Φουρκίζειν,

Φυρκίον, *Furcilla*, δίκρ☉, apud Auctorem Etymologici in Μικκ☉.

Φυρκάτα, *Furcata*, *Furcarum* seu *palorum series*, *vallus*. Portius περὶ ϛρατ. πραγμ. lib. 2.

Ἔτι τὰ ὀρδινιάσεις,
φυρκάτας τὰ ἑτοιμάσεις.

Φυρκίζειν, *In patibulo suspendere*, ἀπαγχονίζειν. Historia de Judæo Constantinopolit. cujus meminit Evagrius lib. 4. cap. 36. ex Cod. Colberteo 973. καὶ προτρέπεται αὐτὸν γενέσθαι Χριστιανόν· αὐτοῦ δὲ μὴ πειθομένου, κελεύει αὐτὸν φυρκισθῆναι. Vita MS. S. Symeonis Sali: καὶ ἐψηφίσθη ἵνα φυρκισθῇ ὁ κύρις Ἰωάννης. Utuntur passim scriptores, Moschus in Limon. cap. 74. Theophanes an. 5. Justiniani pag. 156. an. 29. ejusdem Imp. an. 1. Pogonati, an. 1. Rhinotmeti restituti, an. 24. Leonis Isauri, an. 4. & 21. Copronymi, Nicetas de Statu Constantinop. num. 3. Gregorius in Vita S. Basilij jun. num. 13. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 28. §. 31. Leges militares Rufi §. 60. to. 2. Basilic. pag. 622. tom. 7. pag. 833. Harmenopulus lib. 6. tit. 6. §. 25. & in Georgicis tit. 9. §. 2. Stephanus Sachleces MS. p. 86. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 59. &c.

Φύρκισις, seu Φύρκισις, *Furca supplicium*. Apud Achmetem caput 88. inscribitur, Περὶ ἀνασκολοπήσεως, ἤτοι φυρκίσεως.

Φοῦλκα, idem quod φοῦρκα, *Furca*, non verò *laqueus*, ut contendit Meursius, ut rectè observat Lambecius, seu potius Holstenius, ad Codini orig. pag. 190. Cyrilli MSS. & Gloss. Gr. MSS. Reg. Cod. 2062. ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ἢ ὁ σαυρὸς, ἢ ἡ φοῦλκα, ἢ σανιδώματα τῆς νηὸς, καὶ τὰ τῶν θεάτρων. Cyrillus in Lexico MS. ἀγχόνη, βρόχος, καὶ πνιγμονὴ, ἢ διὰ σχοινίου, ὡς φοῦλκα. Alibi: ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ὁ σαυρὸς, ἢ φοῦλκα, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι κρεμοῦνται.

Φουλκίζειν, *In Furcam agere*, ut φυρκίζειν. Lexicon Cyrilli: ἀπήγξατο, διὰ σχοινίου ἐφουλκίσθη. Cedrenus an. 29. Justiniani: ὡς ὁ βασιλεὺς διὰ Ἀδάμαντος ἐφούλκισε, καὶ ἀπεκεφάλισε, καὶ ἄλλους ἐξώρισε, πάντας δὲ ἠφάνισε. Et an. 1. Pogonati: καὶ ἀποστείλας ἐκράτησε τοὺς πρώτους αὐτῶν, καὶ ἐφούλκισεν ἐν Συκαῖς. Ita an. 24. Leonis Isauri. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap. 25. τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ περιέχεται, καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποτέμνεσθαι, καὶ τὸ φουλκίζεσθαι. Codinus in Orig. Constantinopol. n. 91. καὶ κρατήσας τινὰς τῶν τοιούτων λῃστῶν, ἀνεσκολόπισεν ἐκεῖσε αὐτοὺς, ἤγουν ἐφούλκισεν, ὅθεν καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη Φουλκόλιστος.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙ͂Ν, *Scopare*, *Verrere*, *Purgare*. Glossæ Græcobarb. μηδὲ καλλωπίζεται, σαρώνεται, ἤγουν φλοκαλεῖται, ἢ φουρκαλεῖται. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 284. κατὰ τὰ εἰ γνορίζετε τὸ εἰ κρίτις παντὸς οὐδὲ πέρνι δικέομαν τὰ ζ΄. σόρδια τοῦ φουρκαλίματος τῶν ϛενῶν διότι ὁ Ρὲ Μπατούϊν, ἔβαλεν αὐτὸ τὸ θέσπισμα, &c. Ubi versio Veneta cap. 263. *Ben sapete chel Visconte non prende miga con rason li sette solidi & mezo da li scovatori de le rive chel Re Baduin fece questo statuto &c.* Vide Φλοκαλεῖν.

ΦΟΥ͂ΡΜΑ, *Forma*. In Cod. Reg. MS. 618. fol. 282. v. περὶ τοῦ ποιῆσαι φοῦρμαν. Id est Τυπάριον, uti infrà exponitur. Vide in hac voce. Anonymi opus Chymicum, ex Cod. Cæsareo: εἰ θέλεις ποιῆσαι φοῦρμας, καὶ τόλυς ἀπὸ βροντησίου, ποίει οὕτως· λαβὼν νόμισμα ὅσον θέλεις, &c. Anonymus MS. de Tinctura lapidum ex Cod. Reg. 311. φοῦρμας β αρ αφ. φοῦρμας δύο μ΄. &c. Occurrit ibi pluries. Supra, ἐλαίου τῆς φούρμας χδ΄.

ΦΟΥ͂ΡΝΑΞ, *Fornax*. Epiphanius contra Ebionæos: καμίνους τινὰς ἔξωθεν τῆς πόλεως πολλὰς προσέταξε γενέσθαι τάχα τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ, φούρνακας δὲ ἐπιχωρίως ταύτας καλοῦσιν. Mox: καὶ ῥαίνει ἑκάστῳ φούρνακι ἐκ τοῦ ὕδατος.

Φουρνάριος, qui *Fornacarius*, in l. 27. D. ad leg. Juliam, apud Harmenopul. lib. 3. tit. 8. §. 40.

ΦΟΥ͂ΡΝΟΣ, *Furnus*, Κλίβανος, ἰπνός. Erotianus in Lexico Hippocratis: ἰπνοῦ, καμίνου, οἱ δὲ φούρνου· καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἰπνὸς λέγεται. Lexicon MS. Cyrilli: ἰπνὸς, φοῦρνος, ἢ κάμινος, ἢ φανός. Aliud Lexicon ex Cod. Reg. 1708. ἰπνός, ἢ ἰπνός, ὁ φοῦρνος, κυρίως ἡ κάμινος, καταχρηστικῶς δὲ ἐσχάρα, &c. Glossæ aliæ MSS. ἰπνοῦ αἰθάλη, καπνὸς φούρνου· ἰπνία, τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ φούρνου. Adde Auctorem Etymologici in ἰπνός & in Πνιγεύς. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: ἐν ὥρᾳ χαμόνος ἁπλώσας τὰ ἑαυτοῦ βρεχθέντα ἱμάτια εἴσω ἐν τῇ θέρμῃ τοῦ φούρνου. Scylitzes in Isaacio Comneno pag. 808. de Patriarcha: καὶ τῆς βασιλείας ἔκπτωσιν ἀπειλούμενος, (Isaacio) τὸ δημῶδες τοῦτο καὶ καθημαξευμένον ἐπιλέγων, Ἐγὼ σε ἔκτισα, φοῦρνε, ἐγὼ, ἵνα σε χαλάσω. Constantinus à secretis in Viatico MS. ἡ τέφρας φούρνου μετ' ὄξους. Utuntur passim Scriptores, Athenæus lib. 3. Joannes Moschus cap. 92, 184. Harmenopulus lib. 2. tit. 4. §. 26. tit. 42. §. 4. 82. Achmes cap. 159. Joan. Tzetzes Chil. 6. v. 800. Vita S. Eupraxiæ num. 16. 18. 32. Vita S. Nili Junior. pag. 31. Martyrium S. Zoes n. 8. Martyrolog. Basilij 2. Maij in S. Hespero, Hippiatrica pag. 24. 92. Orneosophium pag. 223. Scholiastes MS. S. Joannis Climaci ad cap. 58. Matth. Blastares lit. K. cap. 3. &c.

Φουρνάκιον, *Minor fornax*. Zosimus Panopolita MS. de Rotundandis margaritis: ἔχε δὲ ἡτοιμασμένον ἐπὶ τούτῳ φουρνάκιον μικρὸν, &c.

Φουρνόπυλον, eâdem notione, apud Cosmam Hieromonachum in Chrysopœa MS.

Φουρνέλιον, *Fornaculus*, nostris, *Fourneau*. Codex Reg. MS. 618. fol. 281. v. εἶτα βάλε ἐν τῷ γλύμματι, θὲς αὐτὸ ἐν τῇ πύρᾳ ἐν φουρνελίῳ σιδηροῦν, καλῶς καὶ τὴν ἐγκαψίαν ἐν φουρνελίῳ.

Φουρνικὸς ἄρτος, *Panis in furno coctus*, apud eundem Athenæum, & Eustathium Illiad. ν.

Φουρνάρης, φουρνάριος, *Furnarius*, *Pistor*, ἀρτοποιός, in Corona pretiosa: ὁ φουρνάρις δοῦλος, in lib. 60. Basilic. tit. 3. cap. 27. Occurrit in Synaxario Maximi Cythær. 20. Jan. in S. Petro Telona.

Φουρνεύτρι, *Pala Furnacea*, πάλετρον, τράπεζ.

Φουρνιάζειν, *Furnire*, *Prabere*, *Instruere*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἦλθα μὲν εἰς τὰ Γάδειρα, καὶ θέλω να σχολάσω,
Καὶ τ' ἄρμενα, καὶ τὰ κτηνία θέλω να τὰ φουρνιάσω.

Vide Gloss. med. Latin. in *Furnire*.

Φουρνίζειν, *In furnum immittere*, εἰς κλίβανον ἐμβάλλειν. Proverbia Græcobarb. MSS. ὧδε μένω, καὶ ἄλλου φουρνίζω.

Φουρνικὸς, *Textus in modum furni*, seu ut ait Leunclavius in Pand. Turc. num. 210. *Habens formam furni, hoc est rotundam, non in longum porrectam*, θόλωτον. Alii *Fornicatum*, interpretantur, in hoc loco Cedreni in Juliano: ἡ τροῦλλα τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας φουρνικὴ οὖσα ἔπεσε. Vide Allatium in Dissertat. 2. de Recentiorum Græcor. templis.

Φουρνίκιος, *Furno coctus*. Eustathius Iliad. π. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόπῳ καὶ φοῦρνον ἐκεῖνος φησὶ κοινότερον, ἐν παρωνύμον ἱστορεῖ φουρνίκιον ἄρτον, κατὰ τοῦ κλιβάνου, τὸ κλιβανίκιον. Hausit ex Athenæo.

Φουρνιτεῖον, *Panis fermentatus*, *furno excoctus*, quo utuntur Græci ad sacrificium, ut & aqua calida, contra quam Latini, atque adeo ipsi Armenii. Anonymus de Rebus Ecclesiasticis Armeniæ, pag. 281. διὸ προσέταξε πάντας τοὺς ἐπισκόπους, καὶ τὸν Καθολικὸν Μωσῆν σὺν τοῖς ϛρατεύμασι τὸν παραγενέσθαι εἰς Κωνσταντινούπολιν.

πελιν· ὁ δὲ Καθολικὸς Μωσῆς ἐ προσέχετο τοῖς προσαχθεῖσι, λέγων, Οὐ μὴ γδ παρέλθω τ̃ ποταμὸν Ἀζὰτ, ἐδὲ μὴ φάγω φουρνιτζεῖν, ἐδὲ μὴ πίω θερμόν.

Προφύρνιον, *Præfurnium.* Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἂν ἢ μυνπαραζημωτὴς, ἢ δυλδύτης μαζκίπε,
Προφύρνια νὰ χορτένα, κ̀ νὰ καλοπαθέμλυ.
Καὶ γδ διέβενα προχθὲς πλησίον μαγκιπίε.

Φουρνιλάρης. Inter Epistolas Eustathij Metropolitæ Thessalonicensis, quæ in Pselliano Cod. MS. Reg. describuntur, habetur una fol.245. inscripta τῷ Δισυπάτῳ κ̀ φουρνιλάρη, dignitas ne, quæve illa, alii docebunt.

ΦΟΥΡΤΟΥ͂ΝΑ. Vide in Φορδῦνα.

ΦΟΥ͂ΣΚΑ, *Vesica*, Κύστις, Φύση. Φυσκοπῦλα, *Vesicula*, Κυστίδιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. & Moschopulus: Φύσκη, ἡ κοινῶς φῦσκα. Corona pretiosa: Φῦσκα, *Vesica*, Κίστη. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Φύσκη ἡ φῦσκα λέγε), Φύραμα κ̀ ἡ ζύμη.

Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 945. Κύστιν, ἤγεν φῦσκεν αιγὸς, ἢ προβάτε, καύσας κ̀ λυώσας, &c. Agapius Cretensis in Geoponico cap.86. κ̀ βλάπτουσι τὰ νεφρὰ, τλὺ φῦσκα, κ̀ ὅλα τὰ ἐντόσθια. Adde cap. 159. & 174. Zosimus Panopolita MS. de rotundandis Margaritis: κ̀ ἔξελὼν τὰς τοιέτους ἰχθύας ἀπὸ τ̃ φουρνακίε, ἔαζον χλιανθῆναι, κ̀ ἕτως ἔκβαλε ἐξ αὐτῆ φύσκας. Suprà, dixit φῦσκας. Anonymus MS. de Matellis, seu de Urinis: ἐὰν ἔστιν κλόκιον καθαρὸν ἔχον μικρὰς ἀφρὰς, ὡς φῦσκας μικρὰς ἐκ τ̃ ἀριστερῦ μέρους, &c. Infrà: κ̀ ἔχε φυσκία ὡς φαβάτε ζωμόν.

Φυσκαλίζειν, *Ebullire*, Ἀναβλύζειν, ἐμφυσᾶσθαι.

Φυσκώνειν, *Tumefacere*, *Inflare*, Ἐμφυσᾶν. Glossæ Græcobarb. ἀπ' ἔσω, ἢ ἀπὸ μέσα καμένος, ἢ φυσκομένος. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Χεισὲ μενα τλὺ ἐπίασα, σὰν ἦτον φυσκομένη.

Joannes Jatrosophista MS. cap.167. ἆρθα, ἐνὶ ὅταν τ̃ ἀνθρώπε τὸ σῶμα φυσκόνει ἀπίσω τὰ ὄλη, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.6.

Ὅταν φύσινη ἄνεμος, κ̀ θάλασσα φυσκόνη.

Et lib.8.

Ἂν ἡ σκληρία κ̀ ὁ θυμὸς, ἀνλάρα τε κ̀ τὸ κρότος,
Τῆς φυσκομένης θαλάσσης, ὅταν τλὺ ἐφυσκόνη.

Stephanus Sachleces in versibus politicis MSS.

Καὶ τ̃ πατρός σε ἡ φιλία φυσκόνη με να κλάψω.

Adde Rharturum Doctr.7. Historiam Apollonij Tyrij, Agapium in Geoponico cap 207. Maximum Cythæreum 5.Oct. 2.April. &c.

Φύσκωσις, *Superbia*, *Inflatio*. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

Φύσκωσις ἀνατολῆς ἐπέρασι τλὺ πόλιν.

ΦΟΥ͂ΣΚΑ, *Pusca*. Phæmon in Cynosophio pag. 264. Φῦσκα δέ ἐστιν ὄξος κ̀ ὕδωρ θερμὸν, κ̀ ὠὰ δύο. Adde pag.273. 277. Paulus Ægineta lib.3. cap. 45. ἤτε νεφρίλικη φῦσκα, κ̀ τὰ πρὸς τῦτο συνθέμενα κονδῖτα. Idem lib.7. pag.260. φῦσκα καθαρλική. Adde pag.271. Alexander Trallianus lib. 11. παρέχε δὲ αὐτῷ πρὸ ἡμέρας εὐπέπλω ὄξει, ἢ εἰς ῥοσάτον, ἢ εἰς φῦσκαν. Vide Gloss. med. Lat. in *Fusca*, & suprà in Φῦκας.

Φυσκάειος, *Puscarius*, *Pusca confector*: maximè verò pro *vini venditore*, Vita MS. S.Symeonis propter Christum Sali: θεωρεῖ αὐτὸν ὁ φυσκάειος, Infrà: λέγει ἡ γυνὴ τ̃ φυσκαρίε. Infrà: ἐπάρας εὐθέως τλὺ χύτραν τ̃ φῦσκας τ̃ ζέσης, ἔκαυσε τὰ χείλη τ̃ δύο, ἵνα μὴ δυνηθῶσι λαλῆσαι τότε εἶπεν αὐτοῖς· ἔλαβεν ὡς ἐὼ εἰς τὸ φυσκάειον τὸ αὐτὸ ἐν μιᾷ πανδήρι, κ̀ ἤρξατο αὐλεῖν, &c. Ubi φυσκάριον, est *officina Puscarij*, seu potius vini venditoris. Infrà: ἄνοιξον φυσκάριον ἐφέτος, κ̀ συμφέρει σοι. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: εἰσῆλθεν ἐν φυσκαρίῳ, κ̀ καθεσθέντες, οἶνον πριάμενοι, ἔπινον. Occurrit rursum infrà.

ΦΟΥΣΚΙ'ΖΕΙΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 246. ἂν ἐκεῖνος ἔχει μάρτυρας καλὰς ἀνθρώπους τὸ πῶς ἐκεῖνον ἐτίμασέν τον, ἐ ἐφύσκισέν τον καλὰ, ἐ ἐλακτοπάτησέν τον. Ubi Versio Veneta cap.226. *& havendo testimoni che li ha ditto villania, o dato pugni, o calzi*. Videtur vox deducta à φῦσκα, ut φυσκίζειν sit *alapis inflare alterius genas*. Ut φυσκισμὸς, *Ictus* quem *orbum* Latini inferioris ætatis vocant, ut docuimus in Gloss.med.Lat. Neque fortè aliud sonat.

Φυσκιάζειν, apud Theophanem an.2. Leonis Isauri: αὐτὸς δὲ τ̃ μὲ Βασίλειον σιω̃ τῷ μονοστρατήγῳ αὐτῦ ἀπεκεφάλισεν, κ̀ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φυσκιάσας, τῷ Βασιλεῖ διὰ τ̃ Σπαθαρίων ἀπέστειλεν. Ita Cod. Barberinus. Ubi alii φασκιάσας, & φυρκίσας. Ita si prior spectetur lectio, horum capita pugnis cæsa, ad Imperatorem missa fuere.

ΦΟΥ͂ΣΚΙΞ, *Rana terrestris*. Nicolaus Myrepsus Sect.3.cap.59.ex Cod.MS. βατράχε τ̃ χερσαίε τὰς ὀφθαλμὰς, ἤτοι φύσκικος λεγομένε.

ΦΟΥΣΚΟΛΟ'ΓΟΙ. Glossæ Græcobarb. Κάλλογοροι, καταλαλητάδες, ἢ φυσκολόγοι, ἢ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑ'ΡΙΟΝ. Anonymus alter Interpres MS Rhamplij: ἢ εἰς μαγέριον, ἢ εἰς πεζύλιον, ἐκλισμένον, κ̀ εἰς τόπον ὅμοιον φυσκυλάριε, εἰ εἰς ἄλλω φλίαν, ἢ εἰς τόπον. Vide Φυσκάριος.

ΦΟΥΣΚΩΛΑ'ΤΗΣ. Vide in Καμπανὸς.

ΦΟΥΣΚΏΝΕΙΝ. Vide in Φῦσκα.

ΦΟΥΣΟΥ'ΓΡΕΣΤΙΣ, *Atractylis*, apud Interpolat. Dioscor. cap.513.

ΦΟΥΣΣΑ'ΤΟΝ. Vide Φοσάτον.

ΦΟΥ͂ΣΤΑ, Φῦστα, *Minor Biremis*, *Fustis*, διήρης, vulgò *Fuste*. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1522. κ̀ στόλον διακοσίες ἑβδομήκοντα ἄρμενα, κάτεργα, καράβας, κ̀ φῦστες, &c. an.1523. μὲ κατέργων κ̀ φῦστων. Malaxus in Hist. Patriarch. Constantinop. pag.137. κ̀ ἀρμάδα ἔκαμε, κάτεργα κ̀ φῦστες διακόσια πένλωτα. Damascenus Studita serm.35. εἰς δὲ τλὺ στράταν ἀπὸ παρασμὸν τ̃ δαίμονος, φῦσταις ἐπίασαν τὸ καράβιν ἐκεῖνο, κ̀ ἐπῆραν τὰς ἀνθρώπες αἰχμαλώτες. Vide Gloss. med. Lat. in *Fustis*.

Φυστάριδες, *Prædones maritimi*, *Piratæ*, *Cursarii*. οἱ φυστάριδες, vel οἱ κυρσάριδα ἐπίασαν τ̃ ἀνέψιον με σκλάβον. *Piratæ ceperunt nepotem meum captivum*. Romanus Nicephor.in Grammat. MS.Idem Damascenus serm.14. κ̀ οἱ Κρητικοὶ φυστάροι ἐβάλασιν βυλλω̃ νὰ αἰχμαλωλίσεν τλὺ Μιλητίνλω.

ΦΟΥΣΤΑ'ΝΗ, *Fustana*, Panni species, de qua in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.3.

Μὲ φυστανάκηζάμηλον για περιδία βασίτης.

Demetrius Zenus in Batrochom.

Καὶ φόρεμα ἐποίησα καλάλυκο φυστάνη.

Φυστὲχ, τὰ φυστέκια, in Lexico MS.Reg.Cod.1843. Vide in Πιστὲχ.

ΦΟΥΤΑ'Σ, *Sudarium tersorium*, ὠμόλινον. Vide Φῦντα.

ΦΟΥΤΡΕΙ'Σ, Φυτρὴς, *Carnifex*, Δήμιος, in Corona pretiosa, & apud Portium. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ να τλὺ δέρνη κ̀ ὁ φυτρὴς δικαίχει μέγα βάρος.

ΦΟΥ'ΦΕΛ. Constantin. à secret. MS. φύφελ, στάχυς, καρυόφυλλον, κόσον, σχοίνε ἄνθος, &c.

ΦΟΥΦΟΥΔΟΤΟ'Σ. Vide in Φύδα, in addit.

ΦΟΥ͂ΧΤΑ, Φυχτιὰ, *Pugillus*, *Pugnus*, *Manipulus*, δρὰξ, δράγμα. *Manubrium*. Glossæ Græcobarb. κώπη, λαβὴ τ̃ ξίφους, τὸ πιάσιμον, ἤγεν ἡ φῦχτα τ̃ σπαθίε. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ εἰς τλὺ φῦχταν τ̃ σπαθίε πανλα τλὺ χέραν τέχει.

Damascenus Studita serm. 32. ἐπῆγα ὡς ἐκεῖ καὶ μόνον ὅτι ἔχουσα μίαν φοῦκταν νερὸν εἰς τὸ πρόσωπόν μου.

ΦΟΥΨΑΛΟΣ. Anonymus MS. in Naturali theoria de terræ motu, in Cod. Reg. 1843. τέλος δὲ ῥαγέντος τοῦ λόφου, ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα πολλὸν, καὶ φοῦψαλον καὶ τὴν τέφραν ἀνήγαγεν.

ΦΡΑ, *Frater*, ex Ital. *Fra*. Monachus. Gennadius in orat. de Spiritu sancto: δειλιάσας ἐξέκλινε, τὸν μὲν προσδιαλεγόμενον Φρὰ Ἰωάννου βοηθὸς, Φέρεῖε τοῦ Εφέσου ἀδε. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρᾶ Πέρον δε Αβυσσοὺ, καὶ μέγα Γαρδιωάλιν.

Frater Petrus de Aubussone M. Magister ord. Hospital. occurrit non semel apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini cap. 23. 28. & alibi sæpe. Apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 20. καὶ Καβαλλάριν Φραμπέριν τεμπινιὸλ, id est Gallicè *Frere Pierre Chevalier du temple*, Frater Petrus vel Perrinus Eques templarius. Vide Φρέριος, & Κήρυξ.

ΦΡΑΓΕΛΛΙΟΝ, Φραγγέλλιον, *Flagellum*. Mœris Atticista MS. Σκυτάλη, βακτηρία ἀκροπαχὴς, ἢ φραγέλλιον. Scholiastes Antholog. lib. 1. cap. 1. pag. 3. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. & Auctor Etymologici: ὑσπληγξ, φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον. Lexicon MS. Cyrilli: Φραγέλλιον, σειρὰ ἐκ σχοινίου πεπλεγμένη, ἢ καλεῖται μάστιξ. Eudemus MS. φραγγέλιον, Ῥωμαϊκὸν ἐστι. ἔστι δὲ μάστιξ ἡ νῦν καλουμένη βίτζα. Michael Psellus MS. de Grammatica:

Σκυτάλη τὸ φραγγέλλιον, Στύβη ψῦχος καὶ πάχνη.

Idem in Glossis Juris MSS. Φραγέλλιον, ὁ ἐπιπεπλεγμένος ἱμάς. Theophylactus Hierodiac. serm. 13. pag. 261. τὸ φραγέλλιον λέγουσιν οὗτοι τὸ τιμωρητικὸν ὄργανον, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ λωρὶ, ἢ σχοῖνον πεπλεγμένον, καὶ δαίρουσι τοὺς κακούργους, ὥσπερ αὐτὸ ὀπού λεγόμενον ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινὴν γλῶσσαν, βίτζαν. S. Joannes Evang. cap. 2. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Chrysostomus in Orat. de circo: λάβε καὶ τὴν κασσίδα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ φραγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: καὶ δοὺς τῷ ἁγίῳ φραγέλλιον, παρεκάλει φοβῆσαι τὸ παῖδα, καὶ ἐξελάσαι τὸ δαιμόνιον. Paradisus Patrum MS. εἶπε δὲ αὐτῷ λαβεῖν φραγέλλιον, καὶ βόσκειν χοίρους. Utuntur passim Scriptores, Gregorius Nazianz. orat. in S. Athanasium, Palladius in Vita Chrysostomi pag. 226. Chronicon Paschale an. 11. Heraclii, Martyrium S. Sabæ Gotthi num. 4. Vita S. Germani Hegumeni num. 19. Basilica lib. 57. tit. 17. cap. 1. Menæa 7. Aug. in S. Donato. Zonaras in Can. 27. Apost. Balsamon de Privileg. Patr. pag. 477. Suidas in Ἀγορανομίας, Theodorus Prodrom. in Tetrastic. in S. Matthæum, &c. Sed & locum Φραγέλλιον appellatum Hierapoli scribit auctor MS. Vitæ S. Abercij Episcopi Hierapolitani.

Φραγέλλη. Vita MS. S. Isaacii Confess. καὶ τοῖς φραγέλλαις ἐμάστιξαν αὐτόν. Vide in Βέργα.

Φραγγελοῦν, *Flagellare*. Glossæ MSS. Colberteæ: Φραγγελωθείς, μαστιχθείς. S. Matthæus Evang. cap. 27. τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλώσας, παρέδωκε ἵνα σταυρωθῇ. Adde S. Marcum cap. 15. Basilic. lib. 7. tit. 8. τί γὰρ ὅτι ὕβρεως ὕβρισεν ὁ πάτρων τὸν ἀπελεύθερον, τυχὸν φραγελλώσας. Vide Menæa in S. Mercurio 25. Novemb. Maximum Planudem in Orat. de Sepulc. Dom. Auctorem Etymologici in Φραγγελῶ. & Theophylactum Hieromon. Hom. 13. p. 260.

Φραγελλίζειν, eâdem notione, in lib. 16. Basil. tit. 1. cap. 23. lib. 60. tit. 51. cap. 10. Epiphanius Hagiopolita p. 50. καὶ πλησίον αὐτοῦ ἵσταται ὁ λίθος ἐν ᾧ ἐφραγέλλισαν τὸν Χριστόν.

Φραγγελισμὸς, *Flagellatio*. Index capitum Historiæ Michaëlis Glycæ: περὶ φραγελισμοῦ, καὶ περὶ τοῦ Πιλάτου, καὶ περὶ κρίσεως.

Φραγγελίτης, *Lictor*, Ῥαβδοῦχος. Joannes Moschus in Limon. cap. 49. τῷ δὲ παρεστῶτι σταυροφύλακι Ἀζαρίᾳ, καὶ τοῖς παρεστῶσι φραγγελίταις, &c. Georgius Alexandrinus in Vita Chrysostomi: ἀνελθὼν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, κελεύει ἀσφαλισθῆναι τὰς θύρας αὐτοῦ, καὶ τηρηθῆναι ταύτας ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν καὶ φραγελιτῶν τῆς ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΓΙΑΤΑ, *Tugurium*, Καλύβη. Vide Φράκτα.

ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ. Vide in Ποιουλκός.

ΦΡΑΖΕΙΝ, *Munire*, *Sepire*, φράττειν. Φράζω τὸ ἀμπέλι, *sepio vineam*. Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΦΡΑΚΤΑ, Φράχθη, *Sepes*, φραγμὸς, in Corona pretiosa: φράχτη, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 19. ἀλεπού ἀνέβαινεν εἰς ἕνα φράχτην. At pag. 61. φράκτη scribitur. Ænigmata MSS. Leonis sapientis: τρέχει καὶ διαβαίνει καὶ τὸ τράφον, καὶ τὸ φράκτην καταλύτει. Angelophorus in versibus politicis MSS. de Constantinopoli:

Καὶ ἄπεκεῖ ἔρχεται τὸ ἀρκοῦδιν, νανασπάσουν τὰ παλούκια,
Καὶ τὸ φράκτην νὰ τὸ κάψῃ, καὶ τὸ τράφον νὰ ἀφανίσῃ.

Procopius lib. 2. de ædific. Justin. cap. 3. ubi aggerem describit, quo amnis, duos scopulos interluentis, cursus aversus est: τοῦτο δὲ τὸ ἔργον οἱ περὶ ταῦτα σοφοὶ φράκτα ἢ ἀρίδα καλοῦσιν. Hinc fortè φρακτικοὶ dicti δορυφόροι, & satellites, apud Athenæum lib. 5. quod latus principis obsepiant.

ΦΡΑΜΟΣ, *Sepes*, φραγμός. Glossæ Græcobarb. Αἱμασιές, φραγμοί, φραμοί. Vide Φράζειν.

ΦΡΑΝΤΖΑΖΕΙΝ, *Scabie Francicâ laborare*. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ δὲν μου λέγεις κήσευε πούλανα, καὶ μεθύστρα,
Καὶ φραντζασμένη, καὶ λωβή, καὶ μία κακὴ μαυλίστρα.

ΦΡΑΟΥΛΕ, pro φράγουλε, *Fragaria*, apud Myrepsum de unguentis cap. 46.

ΦΡΑΤΖΑ, *Francia*. Φρατζόρζιδες, *Franci*. Threnus MS. de Capta Constantinopoli:

Ὦ Φράτζα τιμιωτάτη καὶ πολυφημισμένη
Φρατζορζίδες πολεμισταὶ, ἄνδρες μου στρατιῶται.

Infrà:

Φραζζέζους καὶ Ουγλεζηδες, Σπανιόλους, Αλαμάνους.

ΦΡΑΤΖΑΤΟΣ. Vide Φρουντζάτος.

ΦΡΑΤΗΡ, *Frater*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. φράτορες, διδάσκαλοι, ἢ πατέρες, ἢ συγγενεῖς, παρὰ Ῥωμαίοις. Φράτηρ, παρὰ τὸ φράτωρ, ὁ σημαίνει τὸν ἀδελφόν. Theophanes an. 5. Mauricii pag. 218. ubi ita Avares loquentes inducit, Τόρνα, τόρνα, φράτρε, quo loco Codd. alii habent, φράτερ.

ΦΡΑΤΗΡ, ὁ συγγενής, in Lexico Grammatico MS. Gloss. vetus nomicum: λέγονται δὲ κατ' Ἕλληνας αἱ κυρίαι, καὶ φρατρίαι, παρὰ τὸ τοὺς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέπτως καὶ ἀφόβως τὰ ἴδια βουλήματα, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥωμαϊκῆς κατωνομάσθη λέξεως τοῦ φράτερ, ὁ δηλοῖ τὸν ἀδελφόν.

ΦΡΑΤΟΜΕΝΟΥΡΙΟΣ. Vide in Μενοῦλος.

ΦΡΑΧΘΗ. Vide in Φράκτα.

ΦΡΕΑΡ. Theophanes an. 22. Constantii: κατήγαγον τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν ἅγιον Ακάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων Αποστόλων, πτῶσιν προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντος, φόνος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ, καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ μαρτυρίου, αἱμάτων, καὶ τὰς παρακειμένας πλατείας, &c. Ita etiam Cedrenus. Ubi αὐλὴ, est atrium seu quadriporticus ante ipsam ædem sacram: πλατεῖαι, porticus ipsæ, ac denique φρέαρ, fons in medio atrii, seu Phiala, de qua pluribus egimus in Constantinopoli Christiana lib. 3. n. 22. ejusmodi vero porticus, στοαὶ φρεατικαὶ dicuntur, quod φρέας ambirent, apud Anonymum in Descript. ædis Sophianæ.

Φρέαρ

Φρέαρ, *Puteus*, apud Athenienses, ut monet J. Sponius.

ΦΡΕΓΓΙΆΤΑ, φρίντζα, *Umbraculum, Tugurium, Pergula*, σκιάδιον, σκηνή. Vide Φραγγιάτα, & Φρυντζάτος.

ΦΡΈΝΑ, *Phrenesis*, φρενῖτις. Φρενιάζειν, *Phrenesi laborare*, Φρενιτιᾷν.

ΦΡΈΝΕΣΙΣ, pro Φρόνησις, *Prudentia*. Glossæ Græcobarb. ἐπινόησιν, ἢ γνῶσιν, ἢ σύνεσιν, ἢ φρόνησιν, φρένεσιν.

Φρένιμος, *Prudens*, Φρόνιμος. Eædem Glossæ: συνετὸς, φράνισμος, Φρένιμος.

ΦΡΕΝΌΝΗ; *Crassum cribrum*, in Turcogræcia Crusi pag. 255.

ΦΡΈΡΙΟΣ, *Frater*, maximè ex Ordine Minorum vel Prædicatorum, ex Gall. *Frere*. Nicephorus Gregoras lib. 5. pag. 95. edit. Geneu. τὸ εὐδόκιμον εἰληφότες τῶν Φρερίων τινὲς ἐλειτούργησαν, ἅπαξ ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν διὰ χειροτονίαν τινὸς τῶν οἰκείων. Pachymeres lib. 5. cap. 8. ἐςὶ δ' ἐνίοτε καὶ οὓς Φρερίους αὐτοὶ λέγουσιν, ἀδελφοὺς δῆθεν, ὑπερχόμενος καὶ θωπεύων, &c. Idem lib. 7. cap. 6. τοῖς δὲ γ. Ἀρχιδιακόνοις, τῷ τε Μελιτηνιώτῃ, φημὶ, καὶ τῷ Μετοχίτῃ, ὅτι πρέσβεις ἐκπεμφθέντες πρὸς Βασιλέως ξυνῆλθον τῷ Πάπᾳ λειτουργοῦντι, καί γε συνίςαντο ἐπείπερ καὶ ἐνθάδε ὡς ἀμφὶ τὸν Παράςρον Ἰωάννην, Φρέριοι, καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Πάπαν κατὰ πρεσβείαν ςαλέντες. Et lib. 9. cap. 20. ὃς δὴ καὶ κατὰ Φρερίους Ἰταλοὺς δίηγε. Ita lib. 13. cap. 23. Laudatur ab Allatio lib. 2. de utriusque Eccl. Consens. cap. 12. num. 1. Michaelis Anchiali Patr. Constantinopolit. Dialogus, in cujus titulo, — ὅτι πολλοὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπὸ τοῦ Πάπα, καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Φρερίων εἰς τὴν Κωνςαντινούπολιν κατέλαβον. Vide Φρὰ & Μινόρεος.

Φράροι, eâdem notione. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ἐπάνω Θεὸν σοὺς ἑκατὸν ἦσαν καὶ πέντε φράροι.

Φρέριοι præterea, ac præsertim, dicti *Fratres* seu *Milites Templi*, vel *Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani*. Nicetas in Andronico lib. 1 num. 4. ὀψὲ δὲ πρὸς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν λυθεὶς, οὓς Φρερίους φασίν, &c. Cinnamus lib. 1. num. 8. καὶ αἱ λοιπαὶ Λατίνων δυνάμεις Βασιλεῖ προσεχώρησαν, οἵτε παρ' αὐτοῖς Φρέριοι λεγόμενοι, καὶ οἳ τὴν χώραν περιοικοῦσι. Pachymeres lib. 11. cap. 12. οὗτος τῇ κατὰ Συρίαν Πτολεμαΐδι ὅτ' ἐν τοῖς οὖσιν ἦν, καὶ τὸ περίπυςον ἐν πόλεσιν εἶχε. τῷ Τέμπλῳ κατὰ Φρέριους ἐνήσκητο. Cantacuzenus lib. 2. Hist. cap. 12. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν Λατίνων Ἀρχιερέως, ὃς τὴν τῆς Χίου παρὰ τοῦ Πάπα ἐπιτέτραπτο ἐπισκοπὴν, καὶ φρερίων τινῶν καθ' ἱςορίαν, &c. Ducas Hist. cap. 17. ἐν τῷ πολιχνίῳ τῶν Φρερίων. Idem cap. 22. ἀπαρτίσας οὖν καλῶς τὸ φρούριον, καὶ πύργους ἀεροβάμους ἁρμόσας, καὶ Φρερίους ἔνδον φύλακας ἐγκαταςήσας, ἐπανῆκεν εἰς Ῥόδον. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ, μικροί τε καὶ μεγάλοι,
Καὶ ἐσοῖς αὐθέντες Φρερίδες, ὀπίσθεν τὸ κεφαλή.

Φρέριοι Ῥόδου, in Chronico Veneto Byzant. an. 1404. Vide Notas ad locum laudatum Cinnami.

ΦΡΈΣΚΟΣ, *Novus, recens*, ex Ital. *Fresco*, apud Agapium in Geoponico cap. 56. & alibi. Vide in Νοπός.

ΦΡΙΓΓΙΛΛΆΡΙ, Cretensibus dicta *Fringilla*, avis, nostris, *Pinson*. Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΡΙΓΉΤΗΣ, τὸ σκολοπένδριον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. mox: φιλτροδότης, τὸ σκολοπένδριον, τὸ ἐπὶ τῶν πέτρων. *Scolopendra*.

ΦΡΊΔΗ. Vide Φρύδη.

ΦΡΙΚΤΟΤΡΟΜΙΣΜΈΝΑ, *Cum formidine & tremore*, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 326.

ΦΡΊΝΤΖΑ, *Tugurium, Umbraculum*, καλύβη σκηνή. Vide Φρεγγιάτα.

ΦΡΟΚΑΛΙΔΑ, herba, quam Σαρκόφαγον vocant Lemnii & alii insularum Ægei Pelagi incolæ. Vide Petr. Belon. lib. 1. obs. cap. 26.

ΦΡΟΝΗΜΕΎΕΙΝ, *Sapere, Prudentia pollere*, φρονεῖν. Φρονηματίζεσθαι, eâdem notione. Scylitzes. pag. 808. ὁ δὲ Πατριάρχης τῇ τοῦ Βασιλέως ἀπλήςῳ εὐνοίᾳ θαρρήσας, ἐφρονηματίσατο κατ' αὐτοῦ, οὐκ αἰτήσεσι καὶ παραινέσει, χρώμενος, &c.

Φρονημάδα, Φρονιμάδα, Φρονιμὰ, *Prudentia*, σύνεσις. Corona pretiosa: Φρονημάδα, *Prudentia*, φρόνησις. Φρόνιμα. Φρένιμα, *Prudenter*, ἐμφρόνως.

ΦΡΟΝΟΣ, pro Θρόνος, in Turcogræcia Crusij.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΉΡΙΟΝ, *Monasterium*, Ædes Monachorum, qui Ἀσκηταὶ καὶ τῆς ἀρετῆς φροντιςαὶ dicuntur Basilio M. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: Φροντιςήρια, τὰ διδασκαλεῖα τῶν φιλοσόφων· λέγονται δ' ἂν οὕτω καὶ τὰ παρ' ἡμῖν μοναςήρια. Ψυχῶν φροντιςήρια dicuntur in Synaxariis 26. Decembris in Constantino Judaeo. Ita Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 30. παλαιοῦ ἀσκητήρια, παλαιοῦ ψυχῶν φροντιςήρια. Et Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: καὶ ναὸς ἀνηγέρθη, καὶ φροντιςήριον ἐπροκοδομεῖτο, φροντιςήριον ἀρετῆς μᾶλλον εἰπεῖν καταγώγιον ἤ σκηνὴ ἀτεχνῶς ἐπὶ γῆς περίγειος καὶ οὐρανιος. Et Constantinus Manasses pag. 95.

Καὶ φροντιςήρια ψυχῶν ἃ κατ' ἀγγέλους ἔζων.

Hauserunt ab Aristophane in Nubibus:

Ὁρᾷς τὸ θυρίδιον τοῦτο, καὶ τῳκίδιον.
Ὁρῶ, τί οὖν τοῦτ' ἐςιν ἐτεὸν, ὦ Πατερ,
Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐςὶ φροντιςήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, &c.

Sic hanc vocem pro schola usurpat Zacharias Scholast. de Mundo pag. 460. 464. Utuntur passim Scriptores hac voce pro Monasterio, Gregorius Nazianzenus orat in S. Athanasium S. Basilius Epist. 23. Palladius in Vita Chrysost. pag. 96. Theodoritus lib. 3. Hist. Eccl. cap. 24. Evagrius lib. 1. cap. 21. lib. 4. cap. 7. 38. lib. 6. cap. 23. Nilus Monach. lib. 3. Epist. 98. Gregorius in Vita S. Gregorij, Zacharias Papa lib. 2. Dialog. cap. 21. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num. 25. Joannes Diacon. in S. Josepho Hymnographo num. 7. 24. Photius Epist. 191. Vita S. Maximi Confess num. . Simocatta lib. 1. Hist. cap. 14. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 49. in Romano Jun. num. 3. Simeon Logotheta in Theophilo num. 14. Anna Comnena lib. 15. pag. 482. 485. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 2. Cantacuzen. lib. 1. cap. 22. Jus Græcorom. pag. 434 tom. 2. pag 159. Archieraticum Haberti pag. 572. 576. 588. Perdiccas Ephesius in Themat. Hierosol. Auctor Etymologici, &c.

Φροντιςήριον, *Tribunal iuridicum*. Martyrium Sancti Adriani, MS. καὶ ὡς ἤγγισαν τῷ κριτηρίῳ, ἀνήγγειλε τῷ Βασιλεῖ ὁ ἐπιτεταγμένος τὰς δίκας, λέγων, Ἔςησαν πρὸ τοῦ φροντιςηρίου οἱ κατάδικοι ἐκεῖνοι.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΉΣ, *Curator, Procurator*, in Gloss. Gr. Lat. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: ἐπίτροπος, ὁ φροντιςής. Lib. 2. Basil. tit. de Regul. Jur. cap. 2. de feminis: οὐ δικάζουσιν, οὐκ ἄρχουσιν, οὐ παρεμβάλλουσιν, ὑπὲρ ἄλλων, οὐ γίνονται φροντιςαί. *Nec procuratores fiunt*, in l. 2. D. eod. ita lib. 7. tit. 7. cap. 1. Vide Epistol. S. Ignatij ad Polycarpum num. 4. & Clementinas homil. 12. num. 10. In Vita S. Bonifacij Martyrio, Φροντιςὴς exponitur *Procurator*, ubi de Aglaë nobili Romana: εἶχεν δὲ ὑφ' ἑαυτὴν ἑβδομήκοντα τρεῖς φροντιςὰς εἰς τὴν κτῆσιν αὐτῆς, καὶ ἕνα μειζότερον ἐπάνω αὐτῶν, ὀνόματι Βονιφάτιον, ubi versio vetus: *Habens*

bens sub se septuaginta tres procuratores, qui curas agebant in possessionibus ejus, &c. Metaphrastes in eodem Martyrio: διὰ ταῦτα τε καὶ ἐρώτων ἀκρατῶς ἔχουσα τινὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς, ἔστιν φροντιστῇ τῶν κτημάτων, &c.

Præsertim vero dicti φροντισταὶ *Fisci procuratores.* Vetus Inscriptio 125. 1. Η ΟΙ ΧΑΛΚΟΛΟΓΟΙ Ο ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ, &c. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 24. εἰ δὲ τις ἐκ τῶν φροντιστῶν, χαρτουλαρίων, &c. Φροντισταὶ τῆς δημοσίου, in Nov. Manuelis de Monaster. ad Urb. Theodorus Balsamon in Resp. 26. ἀκινδύνως ἐπίσκοποι, μοναχοί τε καὶ κληρικοὶ γίνονται φροντισταὶ δημοσίων ὀφφικίων καὶ κηδεμόνες πραγμάτων ἀρχοντικῶν. Nicetas in Manuele lib. 1. num. 3. initio: ἐμέλησε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ Βασιλεῖ τῷ δὲ πράξεων, καὶ τῆς μὲν δημοσίων εἰσφορῶν φροντιστὴν καὶ Λογιστὴν μέγιστον τὸν ἐκ Πέντζης Ἰωάννην προβάλλεται καὶ αὐτὸς, &c. Extat apud Nilum Monach Epistola 185. lib. 2. inscripta Capitani Φροντιστῇ, qua eum monet ne se exaltet beatumque prædicet, quod per manus suas & domum propriam, & plerosque alios nebulones atque infames sustentet, ἀγύρτας καὶ φαύλους. In Epistola vero 178. eodem libro, scripta Tauriano ex Præfecto, queritur quod is τοὺς εἰς σηκὸν Πλάτωνος τοῦ καλλινίκου μάρτυρος καταφυγόντας φροντιστὰς τελολμικῶς & ἀφορήτῳ βίᾳ rapuerit, & in carcerem conjecerit: ex quo quidem loco, ut id obiter adnotem, patet ædem S.Platonis, si Constantinopolitana intelligatur, longè ante Anastasium, qui ejus conditor dicitur, in urbe stetisse. Scylitzes in Stratiotico p.793. καὶ δημοσίους φροντιστὰς οὐ συγκλητικοὺς προεβάλλετο, ἀλλά τινας τῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀρχείων ἐναυξηθέντων ταχυγράφων. Vide Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 78. & Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 17.

ΦΡΟΥ͂ΜΑ. Cod. MS. Reg. 618. f. 293. v. Βίβλος μεταλλικὴ, χυμευτικὴ, περὶ χρυσοποιίας, ἀργυροποιίας, καὶ ὑδραργύρου πήξεως, ἔχων αἰθάλας, βαφὰς, καὶ φρούμας ἀπὸ βρουτισίου, &c. Vide φοῦρμα. Ubi βρουτίσιον, est æs, quod *Bronze* appellamus.

ΦΡΟΥΜΕΝΤΑ΄ΡΙΟΙ, dicti *Milites qui ad investigandos reos, & ad colligendos rumores per provincias mittebantur.* Joannes Lydus lib. de Mensibus, ubi de Magistro: ἐπάθετο δὲ αὐτῷ τάξις τις πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν, οἱ Φρουμεντάριοι καὶ Κουριῶσοι προσηγορεύοντο, ὧν οἱ μὲν σιτῶναι καὶ περίεργοι· καὶ οἱ μὲν σιτῶναι τῆς εὐθηνίας τῆς ἐν παλατίῳ ἀντείχοντο· οἱ δὲ περίεργοι ἡγοῦντο τοῦ δημοσίου δρόμου. Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 11. Σαβῖνος αὐτῇ ὥρας φρουμεντάριον ἔπεμψεν εἰς ἀναζήτησίν μου. Vide Gloss. med. Lat. in *Frumentarii.*

ΦΡΟΝΤΖΑ΄ΤΟΝ, φρεντζάτον, Φρατζάτον, *Ramata, locus Frondosus, opacus, arboribus consitus*, ex Ital. *Frondata*, vel *Fronduto*, *Frondosus.* Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysorrh.

Φρεντζάτον θέλω ἔμορφον νὰ ποίσετε εἰς τὸ κῆπον,
Καὶ τὸ ἱερὸν ἐκ μηχανῆς τριγύρου τοῦ φροντζάτου,
Καὶ κορλινήτζαν γύροθεν, καὶ δενδρύτας ὀλίγους.

Et alibi:

Τοῦτος ὁ τόπος τὸ δένδρον, καὶ τὸ φρεντζάτον τοῦτο,
Καὶ τὸ νερολουβάλισμαν ἔπαυσεν ἀπὸ τότε.

Occurrit ibi plures, scribiturque promiscuè φρεντζάτον.

Φρατζάτον, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Λέγοντες, ποίσετε μοναῖς, καὶ τέντες, καὶ φρατζάτους.

Vide infrà Φρεγγάτα, & Gloss. med. Lat. in *Frondare.*

ΦΡΟΥ΄Ξ λιμένος, *Custos Portus* Constantinopolitani, dignitas cujus meminit Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocæ. λιμένος φυλάκτορες, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos Portuum.*

ΦΡΟΥ΄ΣΤΡΟΝ, *Frustum.* Nicephorus Blemydas de Chymia, MS. ὀφείλει δὲ λαμβάνειν ἕτερα φροῦστρα καυστά.... καὶ τρίψαι καλῶς.

ΦΡΥΑΡΙ΄Α, Herbæ genus. Orneosophium pag. 210. βοτάνην τὴν λεγομένην φρυαρίαν τρίψας καὶ μίξας μετὰ οἴνου παλαιοῦ, καὶ ἐμβάψας κρέας χοίρειον ζεστὸν, δώσεις τῷ ἱέρακι.

ΦΡΥΓΙ΄Α, Φρυγῖτις, *Asplenum*, apud Interpol. Dioscorid. cap. 557.

ΦΡΥΓΙΟΝ, in Epimerismis MSS. Herodiani, φυῦ, καὶ τὸ βασιλικὸν φακιόλιον. Vide Gloss. med. Lat. in *Phrygium.*

ΦΡΥ΄ΔΙ, φρύδιον, φρίδι, *Supercilium*, ὀφρὺς, ὀφρύδιον. Glossæ Græcobarb. ἀβρύδες, ὀφρῦς, φρύδια. Alibi: Ἀγεσίφρων, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων, ὅπου ψηλώνει τὰ φρύδια. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 4.

Τὰ φρίδια τοῦ λα μαλιαρὰ ἐμίαζαν ἀγριανθρώπου.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρύδια ξενοχάραγα, ὡραιοτικὰ μαλάκια.

Φρύδι. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 9.

Ἄγρια πολλὰ τὴν ἔδειχνεν στὰ μάτια καὶ τὰ φρύδια.

Ὀμματόφρυδον, *Supercilium.* Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Ταρσὸν τὸ ὀμματόφρυδον, νεῖλον, κοίλας, τοὺς λάκκους.

Vide in Ὀμμάτι.

ΦΡΥ΄ΞΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. θεῖον ἄπυρον, ἢ ξάνθωσον.

ΦΡΥ΄ΟΝ, *Olus album.* Agapius in Geoponico 186. κάμνουσι καὶ μὲ ἅρμην μόνον τὰ ἄσπρα λάχανα, ἤγουν φρύα, καὶ τὰ λέγουσι λαχανάρμια.

ΦΤΑΙ΄ΓΕΙΝ, Φταίειν, *Delinquere*, *Peccare*, παραπταίειν, πλημμελεῖν. Φταίσιμον, Φταίσιμον, *culpa*, *noxa*, πταῖσμα, πλημμέλημα. Φταίστης, *Reus*, αἴτιος, ὑπεύθυνος. Damascenus Studita Homil. 20. ἄδικα ὥρισεν νὰ φονεύσουν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς ἄνδρας, χωρὶς νὰ φταίσουν. Homil. 22. νὰ μου συγχωρέσῃ τὸ φταίσιμόν μου. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 153. 336.

ΦΤΑΙΡΝΙΖΕΣΘΑΙ, *Sternutare*, Πταρνύσθαι. Φταίρνισμα, *Sternatatio*, Πταρμός.

ΦΤΕΛΗ΄, *Ulmus*, Πτελέα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib 11.

Ταῖς φοινικαῖς τὲς ἔμορφαις ὅλαις τὲς ἀφανίζουν,
Φτελαῖς ὅπου τὰ κλήματα πολλάκις ἀγαπήζουν.

Φτηλία, eâdem notione. Agapius in Geopon. cap. 160. βράσαι τὴν φλοῦδα τῆς πτελέας, ἤγουν φτηλίας, *Cioe ulmo.*

ΦΤΕΝΟ΄Σ, *Tenuis*, ἰσχνὸς, ψιλός. Agapius in Geoponico cap. 175. ἔπαρε καιρὶ καινούριον φτενὸν ὡσὰν μαχαῖρι, &c. Φτενά, *Tenuiter*, λιτῶς, λεπτῶς. Φτενουτζικὸς, *Subtenuis*, ὑπόλεπτος. Φτεναίνειν, *Tenuare*, *Extenuare*, λεπτύνειν.

ΦΤΕ΄ΡΝΑ, *Perna*, Πτέρνη, in Corona pretiosa & apud Portium. Item *Calcaneus*, Πτέρνα.

Φτερνιστήρ, *Calcar*, πτερνιστήρ, in Corona pretiosa: Prochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὸς δὲ καβαλάριος διδυσεκῶς, ὀδεύει,
Βουλλωμένας τοῖς ποσὶν φέρων τὰς φτερνιστῆρας.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὰ φτερνιστήρια τὰ χρυσὰ ὁ Πόλος καὶ ὁ Κάστωρ
Τ' Ἀρχήτα τὰ φορέσασι μετὰ καλῆς καρδίας.

Idem Prochoprodromus:

Καὶ τόρα βλέπεις γέγονε χρυσοφτερνιστηράτος.

Φτερνιστηρίζειν, *Calcaribus premere*, πτερνίζειν.

ΦΤΕΡΟ΄, Φτερὸν, Φτεροῦγα, *Penna*, *Ala*, πτερόν. Corona pretiosa: Φτεροῦγες, *Alæ*, Πτέρυγες. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ὅταν ὀργισθῇ ὁ Θεὸς τὴν μέρμηγκα, τῆς δίνει φτερὰ, καὶ πετᾷ.

ΦΤΗΝΙΑ', Φτινιά, *Copia*, *Abundantia*, εὐθηνία, εὐπορία.

ΦΤΗΛΊΑ. Vide in Φθέλη.

ΦΘΊΑ, *Hecticus morbus.* Joannes Jatrosophista MS. cap. 140. ἂς τόσον τὸ λέγουσιν φθίαν οἱ χωρικοὶ, οἱ δὲ οἱ ἰατροὶ λέγουσιν αὐτὴν ἑκτικὸν νόσημα.

ΦΤΙΑΝΕΙΝ, Φτιάνειν, Φτιάζειν, *Facere*, exponitur in Glossis Græcobarb. ποιεῖ, ἢ κάμνει, ἢ πράσσει, ἢ πράττει, ἢ φτιάνει, ἢ φτιάζει. Rursum: Ἄβλης, νεοργὸς, νεοστὰ φτιασμένος. In Corona pretiosa, exponitur *Preparare*, Καλασκευάζειν. Prochoprodromus Contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Ἄπελθε, φτίασε τὸ θερμὸν, δός νῆμαν τοῖς πατεράσιν.

Apud Portium denique *Fucare*, Φυκοῦν, & Ulaccum, Φτιακίζειν. Ut Φτίασις, Φτιασίδι, Φτιασμὸς, *Fucus*, *Cerussa*, φῦκος, φτιακισμὸς, ψιμμύθιον.

Φτίασμα, *Opus.* Malaxus in Chron. MS. pag. 678. καὶ ἔκαμε δύο λεοντάρια, καὶ ὄρνεα μεγάλα, καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα ὁλόχρυσα εἰς τὸ σφορὶ καὶ ἀμώνι φτιασμὰ ὅλα καλέμη.

ΦΤΙΑ'ΡΙ, *Pala ferrea*, Hieronymo Germano.

ΦΤΙΌΝ, *Auris*, Ὠτίον. Glossæ Græcobarb. ἀνήκοον, ἄνευ ἀκοῆς, χωρὶς ἀκολὴν, καὶ φτία, ἤγουν ὦτα. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀνηκουστὴ γὰρ εἰς τὰ φτία τ' ἀφέντη τοῦ Θησέως.

ΦΤΥ'ΕΙΝ, pro πτύειν, *Spuere*, Φτύμα, φτύσμα, *Sputum*, Πτύσμα.

ΦΤΩΧΌΣ, *Pauper*, πτωχός. Historia Apollonij Tyrij:

Ὅς σὰν αὐτὸς σ' τὴν χώρα μας φτωχότερος νὰ εὕρη.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. τόσο ἔχει ὁ φτωχὸς τὴν ὄρνιθά του, ὥσὰν ὁ ἄρχος τὸ βόδι του.

Φτωχαίνειν, pro Πτωχαίνειν, &c.

ΦΤΆΓΚΟ. Vide in Φιάσκο.

ΦΤΆΛΙΝ. Vide in Φιάλη.

ΦΥΓΟΔΙΚΕΪΝ, *Tergiversari*, *Iudicium detrectare*, in Basilic. Glossæ Gr. Lat. φυγοδικία, *Tergiversatio.* Φυγοδικῶ, *Tergiversor.* Ita in Lat. Gr. Voces JC. Utitur Demosthenes. Vide Pollucem p. 395.

ΦΥΓΟΚΎΡΙΟΣ, *Fugitivus*, *qui à domino fugit.* Palladius cap. 26. ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ δύσφημα, — ἐπιλέγων αὐτῷ, σχάτα, γλύπτων, φυγοκύριε, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας. Ubi Meursius legit, φαγοκύρε. Sed Paschasius & alij Interpretes in Vitis Patrum, habent *Fugitive.*

ΦΥΓΟΜΑΧΕΪΝ, *Fugiendo* vel *simulata fuga pugnare.* Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 11. διὸ χρὴ ἀνάγκης καὶ περιστάσεως χωρίς, μετὰ δυνάμεως ἴσης μὴ ἐπιτηδεύειν κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας φανερῶς συμβαλεῖν ἐκ παρατάξεως, ἀλλὰ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ σπουδάζειν, χειροσκοποῦντα αἰφνιδιάζειν, καὶ τὸ λεγόμενον, φυγομαχεῖν, μέχρι τῆς ἐν λήθῃ τῆς δειλίας ἐκείνης γινόμενος ὁ στρατὸς, πάλιν ἀναρρωσθῇ. Utitur Polyænus.

ΦΟΓΟΠΌΛΕΜΟΣ, *Imbellis.* Theophanes an. 2. Valentis: οἱ δὲ Βυζάντιοι ὕβριζον αὐτὸν, ὡς ἄνανδρον καὶ φυγοπόλεμον.

ΦΥΓΟΥΡΆΔΟ. Codex Cæsareus, apud Lambecium lib. 5. pag. 259. καὶ τὸ χαρτὶ ἦτε βιβάκινο φυγουράδο. Id est, ni fallor, *erat charta bombacina figurata.*

ΦΥΚΆΡΙΟΝ, *Alga*, φύκος, in Epimerismis MSS. Herodiani. Lexicon MS. Cyrilli: φύκος, τὸ φύκος, τὸ φυκάριον, καὶ τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

ΦΥ'ΚΑΡΙΣ, vox ignota Fuschsio apud Myrepsum sect. 36. cap. 52. in Cod. Reg. MS. & 53. in edito. Idem fortè quod φυκάριον.

ΦΥ'ΧΙΡ, *Fucus.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. φύμη, ὃ τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φύκια βρύα.

ΦΥ'ΚΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. Κάρα βάμμα ἔξωθεν καὶ φαεινόν.

ΦΥΛΆΓΕΙΝ, pro φυλάσσειν, *Conservare*, *Custodire*, *Cavere.* Glossæ Græcobarb. αὐλίζεται, φυλάττει, ἢ φυλάττεται, ἢ φυλάγεται. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: φύλαγε μὴ ἀποστρέψῃ τὴν αἰδῶ τῆς ἀναστροφῆς, καὶ φονεύσω σε. Fabulæ Æsopi Barbarogr. p. 50. ἄπιν, ὦ καλὲ, σὺ ὅπου καὶ ἄν σε ἰδῶ, θέλω σε φυλάγωμαι. Gr. Cod. φυλάξομαί σε. Ita non semel in Hist. Athenar. Georgij Contaris pag. 33. &c. Ubi & φυλακώνειν eâdem notione habetur p. 146. Cyrillus Chius in Sarantario:

Γιατὶ φυλάσει τὴν ζωὴν
Ἐκεῖ τοῦ πνεύματος μας.

ΦΥΛΆΔΕΣ, *Folia*, φύλλα. Agapius in Geoponico cap. 187. τὰ κράμβια, ἤγουν φυλάδες, καὶ καρμποτλάχανα, &c.

ΦΥΛΑΚΆΡΗΣ, *Commentariensis*, *Custos carceris.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ ὁρισμὸν ἐποίησε ἐκεῖ τοῦ φυλακάρη,
Ἄπαν τοὺς νάχουσι τιμὴν καλὰ νὰ τοὺς φυλάγῃ.

Rursum:

Ὁμοίως πάλι ἐσκόπησε στάμενα γιαναδώση
Τῶν φυλακάρων πέχασι ἐκεῖνον νὰ φυλάγουν.

ΦΥΛΑΚΆΡΙΟΝ, *Amuletum*, φυλακτήριον. Ordo de Hebræo ad Christianismum recipiendo, in Euchologio Goari pag. 344. ἀποτάσσομαι — καὶ τοῖς σάββασι, καὶ τῇ γενεαλογίᾳ, καὶ ἐπῳδαῖς, καὶ τοῖς περιάμμασι, καὶ τοῖς φυλακαρίοις, καὶ τῇ συναγωγῇ, &c.

ΦΥΛΑΚΆΤΟΡΕΣ, *Custodes*, in Chron. MS. Manuëlis Malaxi pag. 684. apud Portium in Narrationibus MSS. Stephani Sachlecis, apud Maximum Cythær. 16. Aug. &c.

ΦΥΛΑΚΗ, *Pera Pastoricia.* Item id in quo quid recondi solet, *Cellarium:* Colloquia Zosimæ n. 13. λαβὼν δὲ λαβὼν αὐτὰ ὁ γέρων, ἵνα ἐλθὼν εἰς τὴν φυλακὴν ποιήσῃ παράκλησιν τῷ ἀδελφῷ.

Φυλακαὶ, *Captivi*, *in carcere & in φυλακαῖς detenti.* Concilium Calchedonense act. 10. ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀφορισμένων μερῶν εἰς ἀνάλωμα τῶν φυλακῶν, εἰς τὰς οἰκίας τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἀναλίσκει. Ubi vetus Interpres, *in expensas captivorum.* Palladius in Hist. Lausiaca cap. 15. ὁ μὲν γὰρ πάντα διασκορπίσας, ἔδωκεν ἀσκητηρίοις, καὶ ἐκκλησίαις, καὶ φυλακαῖς. Cap. 39. ἐκ τῶν περιουσιῶν ἀτων οἰκονομοῦντες καὶ τὰ τῶν γυναικῶν μοναστήρια καὶ φυλακάς. Adde cap. 144. Ejusmodi φυλακαῖς præerat Ecclesiæ officialis, qui Ἐπὶ τῶν φυλακῶν dicitur in Concilio Constantinopol. sub Mena act. 3. Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος Πρεσβύτερος Ἐκκλησιέκδικος, καὶ Ἐπὶ τῶν φυλακῶν, εἶπε. Ubi vetus Interpres: *Ecclesiæ advocatus*, *& super custodias.* Chronicon Alexandrinum an. 23. Constantii: καὶ φυλακῶν σιτομέτριον προσθήκεν πλείονος μέτρου, ὑπὲρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἐχαρίσατο.

ΦΥΛΑΚΕΪΑ vocabant Alexandrini τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν, ut scribit Damascius in Vita Isidori. Vide Suidam in hac voce.

Φυλακᾶν, *in carcerem conjicere*, in *carcere detinere.* Concilium Calchedonense act. 10. φυλακήσας καὶ τῷ ἄρχοντι παραδοὺς τοὺς καλαβοήσαντας. Φυλακιάζειν, & φυλακώνειν, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ μέσα τὸ στερξ ἀληθῶς τοῦ νὰ τοὺς φυλακώσῃ.
Εἰς φυλακὴν πανθλινὴ, &c.

Nomocanon Photij tit. 9. c. 5. ex Cod. MS. οἱ δὲ ἐπισκό

ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ δεῖ τύπτεσθαι ἢ φυλακίζεσθαι Ἐπισκόπης.

ΦΥΛΑΚΙΟΝ, *Carcer.* Hesychius: ἐκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις, ᾧ προσδεσμεύοντες τοὺς κακούργους ἐμαστίγουν.

ΦΥΛΑΚΙΤΗΣ, *qui in carcere detinetur.* Clemens lib.4. Constitut. Apostolic. cap.2. διψῶσι ποτὸν, γυμνοῖς ἔνδυμα, νοσοῦσι θέαν, φυλακίταις βοήθειαν. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num.44. ἵνα δίδωται — τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ πάντας τοὺς φυλακίτας ἀνὰ νομίσματος ἑνός. Nicetas in Andronico lib.2. num. 2. ἐπὶ τοῖς τοῖς διατλῶσι τὰς κλεῖς καὶ τοὺς ὀχέας τῶν δημοσίων φρουρῶν, καὶ τοῖς φυλακίταις τιθέασι τὴν ἔξοδον ἄνετον.

Φυλακίτης, *Carcerarius, carceris custos.* Glossæ Gr. Lat. φυλακίτης, *carcerarius.* Glossæ Lat. Gr. habent φυλακίτης. Occurrit apud Moschum in Limon. cap. 189.

Φυλακάτωρ, eâdem notione apud Damascenum Studitam Homil.14.

ΦΥΛΑΚΤΑΔΕΣ, *Custodes.* Glossæ Græcobarb. Γωργοὺς, ἢ φύλακας ἢ φυλακτάδες.

ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΑ, in veteri lege, secundum Chrysostomum, λέγονται τὰ μικρὰ βιβλιδάρια, ἐν οἷς ἀπεγράφοντο τὰ δὲ γινόμενα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτοὺς ἀγαθὰ, καὶ τὰς καθ' ἑκάστην εὐεργεσίας καὶ χάριτας, διὰ τὸ ἐνθυμεῖσθαι καὶ μνημονεύειν τούτων ἀεὶ καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν φυλακτήρια, ὅτι ἐφύλαττον τὴν μνήμην τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ ἀναγεγραμμένην καὶ ἀνεξάλειπτον.

Φυλακτήριον, *Amuletum ad arcendos & depellendos morbos.* Glossæ Lat.Gr. *Amoletum*, φυλακτήριον. Concil. Laodicenum Can.36. οὐ δεῖ τοὺς ἱερατικοὺς ἢ κληρικοὺς μάγους ἢ ἐπαοιδοὺς εἶναι, ἢ Μαθηματικοὺς, ἢ ἀστρολόγους, ἢ ποιεῖν τὰ λεγόμενα φυλακτήρια, ἅτινά ἐστι δεσμωτήρια τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Vide Horapollinem cap.24. & alios. passim. Describuntur complura ejusmodi Phylacteria in Cod.Reg.945. pag.313. 345. 427.

Φυλακτήριοι, qui ejusmodi vetita Phylacteria distribuunt, in Synodo Trullana Can.61.

Φυλακτήριον, *Phylacterium*, Ἐγκόλπιον. Vide in hac postrema voce. Nicephorus Patr. Constantinopolit. Antirrhetico tertio: τὰ γὰρ ἀρχῆθεν καὶ παρὰ Χριστιανῶν ἔντε χρυσώμασιν κατεσκευασμένα καὶ καλούμενα φυλακτήρια, ἃ δὴ καὶ κατ' αὐχένος ἐκκρεμαννύμενα, καὶ πρὸς τὸ στέρνον κατιέμενα φέρομεν, Χριστιανοὶ πρὸς φυλακὴν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τε καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτοὶ καὶ τοὔνομα ἐπικέκληνται, πρὸς ἰατρείαν τε παθῶν, καὶ ἀποτροπὴν δὲ τῶν ἀκαθάρτων δαιμονίων προσβολῆς ταῦτα κεκτῆσθαι πιστεύοντες· ἐν οἷς δὴ καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ, καὶ τὰ θαύματα, καὶ ἡ ζωοποιὸς ἀνάστασις, ὡς τὰ πολλὰ εἰκονιζόμενα δείκνυται· καὶ τούτων πλῆθος ἄπειρον παρὰ Χριστιανοῖς εὑρίσκεται. Gregorius in Vita S.Basilii Junioris num.11. πρὸς πίστωσιν δὲ καὶ τὰ ἴδια φυλακτήρια ἐξαπέστειλα. Adde num. 28. Theophanes an. 31. Copronymi: καὶ εἴπου λείψανον ἁγίου ἐφάνη τις ἔχων εἰς φυλακτήριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρεδίδετο. Nicetas in Andronico lib.2. num.11. καί τε ἀρχαῖον αὐτῷ περιφύλαγμα τὸν σταυρὸν θεοβλαβῶς ἀποτραχηλισάμενος ἐκεῖ που, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Phylacterium.*

Φυλακτήριον, Prophetis, *Artemesia*, apud Apul. cap. 10.

Φυλακτὸν, idem quod φυλακτήριον, *Amuletum ad arcendos, vel pellendos morbos.* Germanus Patr. Constantinopol. in Antirrhetico 3. τί ταῦτα παρὰ τοῖς ἐναντίοις λελόγισται; βδελυκτὰ τὰ φυλακτὰ τὰ αἱρετὰ ἡγήσατο. Vita MS. Sancti Symeonis Sali: καὶ οὐκ ἔτι δυνηθῇ ποιῆσαί τινι οὐδὲ μαγείαν, οὐδὲ φυλακτόν. Vita S. Nili Junioris pag.4 ὅθεν καὶ ὑπῆρξεν αὐτῷ τὸ μισοπόνηρον εἶναι, καὶ ἀποστρέφεσθαι τὰς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀρχόντων διατριβὰς, μισεῖν τε καὶ ἀποβδελύττεσθαι πᾶσαν περιεργίαν, καὶ ἐξουθενεῖν τὰ λεγόμενα φυλακτὰ, καὶ τοὺς λεγομένους ἐξορκισμούς. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit.28. §.25. οἱ ποιοῦντες φυλακτὰ, τὸ δοκεῖν ἐπ' ὠφελείας ἀνθρώπων, &c. Harmenopulus lib.6. tit.10. §.3. φυλακτὰ ἐπὶ φιλίᾳ, φίλτρα τῆς φιλίας ποιητικὰ appellat, §.8. Apud Panagiotam pag.236. ὅπου βαστοῦσι φυλακτά.

Φυλακτογράφοι, qui Latinis sequioris ætatis *Caragi.* Nicon Monachus in Pandecte MS. lib. 2. serm. 49. Ὅτι ἴδης λαὸν ἐπισυντρέχοντα πρὸς τοὺς μυθολόγους, καὶ φυλακτογράφους, καὶ γενεαλογίας προσέχοντας.

ΦΥΛΑΚΤΟΝ, *Theca sanctorum reliquias continens, quam collo appendebant.* Anastasius Sinaita in Psalm.6. Ἀκούσας ὁ θειότατος Βασιλεὺς Μαυρίκιος, διά τινος νεανίσκου παιδὸς, τὰ ἴδια φυλακτὰ ἀπέστειλε τῷ ἀρχιληστῇ, &c. Theophanes pag.318. εὗρεν τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ τῇ ἑτέρᾳ τὰ τίμια ξύλα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτὰ. Infrà: καὶ τὰ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξῆψεν τράχηλον. Georgius Hamartolus MS. & Leo Grammaticus in Theophilo p.451. καὶ δοὺς τὸ ἴδιον φυλακτὸν, ἀπέστειλεν εἰς Σικελίαν δοῦναι λόγον ἀπαθείας Ἀλεξίῳ. Adde pag. 452. Symeon Logotheta in eodem Thephilo num.11. καὶ δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐνυπόγραφον λόγον, καὶ τὸ φυλακτὸν τοῦ Βασιλέως. Ita supra num. 9. & in Michaele ejusdem Theophili F. num. 31. & Georgius Monachus in eod. Theophilo n.8.11.

ΦΥΛΑΚΩΝΕΙΝ, pro φυλάττειν. Georgius Contares lib.6. Hist. Athenar. καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν χωρὶς καμίαν ἐξέτασιν, διὰ νὰ χαθῇ ἐκεῖ φυλακωμένος, ὡς παρήκοος τῆς πατρίδος του.

ΦΥΛΑΞ, *Ærarium Principis.* Constantinus in Vita Basilij num.27. edit.Combefisij: ἑβδομήκοντα γὰρ καὶ ἐννακόσια κεντηνάρια κεχαραγμένου χρυσοῦ, χωρὶς ἀργύρου τούτου ἀσήμου καὶ ἐπισήμου καταλιπόντος Θεοφίλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ φύλακι τηρούμενα τῷ βασιλικῷ, &c. & num. 28. προσκαλεσάμενος δὲ αὐτίκα τοὺς τῆς γερουσίας προύχοντας, μετ' αὐτῶν τῶν βασιλείων θησαυρῶν ἀνέῳξε φύλακα, &c.

ΦΥΛΑΞ Ἀποστολικοῦ θρόνου dicitur Paschasinus Episcopus primus inter Leonis I. Pap. Vicarios seu Legatos in Concilio Calched. Act. 1. infrà: Πασχασῖνος — ἐπέχων τὸν Ἀποστολικὸν θρόνον. Act. 5. τοποτηρητὴς Ἀποστολικοῦ θρόνου. Anonymus de Rebus Armeniæ pag.290. δέδωκε δὲ αὐτοῖς ἀνθ' ἑαυτοῦ τὸν μακάριον Μαστιτζὴν φύλακα τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos.*

ΦΥΛΑΞΙΣ, *Custodia*, seu *custodes castrorum, Prasidiarij.* Gallis, *Garde*, *Garnison.* Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.5. num.88. ὁ Στρατοπεδάρχης τῶν τζακόνων, ἐπιμελεῖται τῆς εἰς τὰ κάστρα εὑρισκομένων φυλάξεων, οἵ τινες τζάκονες ὀνομάζονται. Apud Nicetam in Man. lib.6. num.8. præsidiarij εἰς πόλεως φύλαξιν τεταγμένοι dicuntur. Chronicon Veneto—Byzant. an.1467. ἔκτισεν τὸν πύργον τοῦ Ἄργους, καὶ ἔβαλεν φύλαξιν, καὶ ἐκράτησεν αὐτό.

ΦΥΛΑΡΧΟΙ, veteribus Græcis, dicti οἱ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχοντες, ὑποτεταγμένοι τῷ ἱππάρχῳ, ut est apud Auctorem Etymologici; de iis Gruterus 457. 1. 490.1. Recentioribus verò ita appellati ut plurimum Saracenorum Principes: ii quippe divisi erant in Tribus, quæ suos habebant Phylarchos, ut scribit Sozomenus lib.6. cap. 38. extr. Apud Ammianum lib. 24. occurrit quidam Phylarchus Saracenorum Assanitarum. Procopius lib. 1. Persic. cap.17. Σαρακηνῶν ἡγούμενοι, οἱ φύλαρχοι ἐπικαλοῦνται. Malchus Rhetor in excerpt. de legat. ἐπεθύμει Ῥωμαίοις ὑπόσπονδος γενέσθαι, καὶ Φύλαρχος τῶν ὑπὸ Πατραίαν ὑπὸ Ῥωμαίων ὄντων Σαρακηνῶν. Nonnosus in Hist. Φύλαρχος δὲ τῶν Σαρακηνῶν ἐχρημάτιζε Καϊσος. Joan.

Moschus

Moschus in Limon. cap. 155. Ναμὴς ὁ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος. Ita de eodem Evagrius lib. 6. cap. 22. Vita MS. S. Symeonis Stylitæ: φύλαρχος ἕτερος Σαρακηνῶν δὲ καὶ αὐτὸς ἄρχων. Infrà: ἄλλος δέ τις φυλῆς μετὰ Σαρακηνῶν ἐξηγούμενος. Vita S. Nili Jun. p. 120. ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν Πανόρμῳ, γράψας ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Νόλαιον τὸν ἐκεῖσε φυλάρχου. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Euthymii num. 18. ἦν τις παρὰ Πέρσαις Ἕλλην, Ασπέβετος ὄνομα, Σαρακηνῶν φυλῆς ἄρχων γεγενημένος. Adde num. 143. Theophanem an. 7. & 14. Anastasii, an. 4. Mauricii, & alios passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Phylarchus*.

Sed & id nominis tribuitur interdum promiscuè aliis Principibus vel Toparchis. Φύλαρχοι Balogritarum, apud Synesium Epist. 104. Olympiodorus apud Photium pag. 183. καὶ Γουλιαρίυ, ὃς φύλαρχος ἐχρημάτιζε τῶν Βυρξωντιόνων. Et pag. 189. ὃς τῶν Γότθων ἐχρημάτιζε φύλαρχος. Eunapius in excerptis de legat. pag. 21. de Scythis: ἀπεβάλλοντο τῶν φυλῶν ἡγεμόνες. Justinianus in edicto 4. cap. 2. καὶ μὴ συγχωρεῖν μήτε τοῖς περὶ βλέπτοις Δουξὶ, μήτε τοῖς λαμπροτάτοις φυλάρχοις. Ubi vetus Interpres *Tribunos* vertit. S. Chrysostomus Homil. 26. in Epist. 2. ad Corinth. γλυκὺ θέαμα χρυσοφοροῦντα Βασιλέα, καὶ ἐστεφανωμένον ἰδεῖν, καὶ παρεστῶτας στρατηγοὺς, ἄρχοντας, Ταξιάρχους, Φυλάρχους, Ὑπάρχους. Constantinus Manasses pag. 174. edit. Meursii de Carolo M.

Ἦν δὲ Φράγγων φύλαρχος ὁ Κάρουλλος ἐκεῖνος.

Vide Cotelerium ad tom. 2. Monument. Eccl. Gr. pag. 612.

Φυλαρχία, *Dignitas*, vel *Districtus Phylarchi*, in Vita S. Euthymii num. 18. Constantinus Manasses in Justiniano:

Πᾶσαν κατετροπώσατο Λιβύων φυλαρχίαν.

Vide Theophanem in eod. Justiniano an. 37.

ΦΥΛΆΣΣΕΙΝ, *Festum* vel *jejunium observare*. Typicum S. Sabæ cap. 14. χρὴ γινώσκειν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ νηστείᾳ τῆς αὐτῆς τεσσαρακοστῆς, (ante Chisti nativitatem) φυλάττομεν ἐν ἑκάστῃ ἑβδομάδι τὰς τρεῖς ἡμέρας, δευτέραν, τετράδα, καὶ παρασκευὴν τοῦ οἴνου καὶ τὸ ἔλαιον, εἰ μὴ τύχῃ μεγάλου ἁγίου μνήμη τότε γὰρ καταλύομεν, καὶ ποιοῦμεν ἀγάπην διὰ τὸν ἅγιον. Vide Gloss. med. Lat. in *Custodire*.

ΦΥΛΆΤΤΕΙΝ. Vide Φυλάγειν.

ΦΥΛΑΧΤΟΚΎΛΑΡΟ, *Theca cochlearia*, in Turcogræcia Crusii.

ΦΥΛΛΕΡΕΆ, *Tilia*, Φίλυρα. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 20. ὁ δὲ κοντὸς ἔστω ἐκ φυλλερέας μήτε λίαν παχὺς, μήτε λίαν λεπτός.

ΦΎΛΛΟΝ, *Folium libri*. Chronicon Paschale an. 27. Anastasii, βαστάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτύξας φύλλα τοῦ κώδικος, &c. Nilus Monach. de octo Vitiis, de Lectore deside: πάλιν ἐπιστρέψας ἀνέγνω μικρὸν, καὶ ἀναπτύσσων, τὰ τέλη τῶν λόγων περιεργάζεται, ἀριθμεῖ τὰ φύλλα, καὶ τετράδας ἐπιψηφίζει, &c. Vide Joann. Tzetzem Chil. 13. v. 485. & alios passim.

Φυλλοκρίνειν, *singula folia evoluere*. Utitur Pachymeres lib. 8. cap. 2. 16. Vide Possinum in Gloss. to. 2.

ΦΥΛΛΟΡΎΗ, exitus autumni, cum frondes ex arboribus decidunt. Achmes in prologo MS. Onirocrit. εἰ δὲ ἐν φθινοπώρῳ, καὶ ἐν φυλλορυῇ, εἰς ἐναντίον ἡ ἔκβασις. Vide Pollucem.

ΦΥΛΛΌΦΑΡΕΣ, *Marrubium*, πράσιον, apud Interpol. Dioscorid. cap. 525. & Apul. c. 45.

ΦΎΛΟΝ, pro φύλλον, *Folium*. Phortius περὶ στρατοπέδου.

Πάντοτε καὶ ἀπὸ ξύλον,
Λάμπει δὲ ψιλὴν ὡς φύλον.

ΦΎΡΝΕΙΝ, *Complicare*, Συμπλέκειν.

ΦΎΣΑ, *Matula*. Auctor Etymologici in Κύστις. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην φύσαν, Vide Moschionem de Morbis mulierum cap. 3. edit. Wolphii.

ΦΎΣΕΙ, adverbialiter, *certè*, *re vera*. Apophthegmata Patrum in Arsenio num. 25. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ γέρων, φύσει, ἐὰν κάθηται τις ἐν ἡσυχίᾳ, ἀκούσει δὲ φωνὴν στρουθίου, οὐκ ἔχει ἡ καρδία τὴν αὐτὴν ἡσυχίαν. Et num. 360. λέγει καὶ αὐτὸς Φύσει, οὐ βλέπουσι τὸ πρόσωπον Ἀρσενίου, &c. Ita num. 34.

Φύσει, *Sponte*, in Clementin. homil. 12. n. 24.

ΦΎΣΗΜΑ, *Resina picea*. Galenus lib. 7. de compos. medicam. ἡ πιτυίνη καλοῦσι δ' αὐτὴν ἰδίως φύσημα. Utitur Myrepsus sect. 10. cap. 59.

ΦΥΣΙΓΝΑΘΟΝ, ὁ βάθραχος ὁ χερσαῖος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Rana* sic dicta, quod in Poëmate Homerico βατραχομυομαχία inscripto, Ranarum Rex ita indigitetur:

Εἰ μὲν δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
Τιμῶμαι, &c.

ΦΥΣΊΖΟΝ. Vide in Κρυζοκάνθαρον.

ΦΥΣΙΘΕΣΊΤΑΙ dicti *Itali* hæretici sectatores, eo quod circa has voces, φύσις, & θέσις, argutarentur, dum adstruere nitebantur, quod à verbo divino assumptum est, fuisse factum natura Deum, ut est in Anathematismo ejusdem Itali, in Triodio. Scholion ad S. Maximum tom. 1. pag. 233. βλέπε τὸ μυστήριον, βλέπε τὴν ἀγχόνην τῶν φυσιθεσιτῶν, βλέπε τοῦ Ἰταλοῦ καὶ τοῦ Νάλου τὸν θάνατον.

ΦΥΣΙΚΕΎΕΙΝ, *Pronuntiare more augurum*; Latinis ævi paulò inferioris, *Physiculare*, φυσιολογεῖν. Leontius de Sphæræ constructione pag. 155. ὁ γὰρ Ἡσίοδος φυσικευόμενος φησὶν,

Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ δ' εἰς γαῖαν ἵκοιτο.

Glossæ MSS. ad Nubes Aristophan. δι' ἐντερευμάτων τῶν φυσικευμάτων τῆς ἑρμηνείας. Ubi Thomas Magister MS. τῶν ἐρωτήματος τῶν διὰ τῶν ἐντέρων, τῶν ἐπινοήματος. Vide Gloss. mediæ æt. in *Physiculatus*.

ΦΥΣΙΚΆ. Vide in Φυκάς.

ΦΥΣΙΚΌΜΑΣ. Historia MS. Bertrandi Romani:

Κἂν δὲ καὶ βασιλεὺς, κἂν δὲ καὶ αὐθεντίας,
Κἂν καὶ αὐτὸ ὁ λέγομεν, τὸ φυσικόμας στέμμα.

ΦΎΣΙΜΑΝ, pro φύσημα. Glossæ Græcobarb. πνεῦμα, φύσιμαν, ἄνεμον.

ΦΎΣΙΣ, *Natura*, *Virilia*, αἰδοῖον. Epistola S. Ignatii ad Philippenses num. 6. τί δὲ κακίζεις τὴν φύσιν τῆς παρθένου, καὶ τὰ μόρια ἀποκαλεῖς αἰσχρὰ, &c. Theophanes an. 7. Phocæ: καὶ ἀποσφάζουσιν Αναστάσιον τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Utitur etiam Moschion de Morbis mulierum cap. 3. & 47. ubi vetus Interpres *Sexum* vertit, τὸ φυσικὸν, apud Anonymum de Nævis corporis. Adde Suidam in Καπρίας, & Vide Gloss. med. Lat. in *Natura*.

ΦΥΣΚΊΝΑ. Vide in Πισκίνα.

ΦΥΣΟΎΝΙ, *Follis*, φῦσα, κώρυκος. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Φύσας, τὰ φυσούνια. Vide Φύσκα.

ΦΎΣΣΑ, *Matula*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. κύστις ἀπὸ τοῦ κεῖθεν τὸ οὖρον σημαίνει δὲ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην φύσσαν.

ΦΥΤΊΑΙΟΝ. Vide in Φιτίλιν.

ΦΥΤΑΊΟΝ. Vide in Φατλίον.

ΦΥΤΟΒΑΣΊΛΑ, *Leontopodium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 713.

ΦΥΤΌΡΙΟΝ, apud Anonymum MS. περὶ γεωργικῶν,

γικῶν, dicitur esse ἐν ᾧ τὰ φυτὰ τὰ μετὰ φυτεύεσθαι μέλλοντα μετατίθεται *Plantarium*, φυτευτήριον. Occurrit non semel in Geoponicis.

ΦΥΤΡΩΝΕΙΝ, *Emergere*, *Evadere*. Nicetas in Isaacio lib.3. n.2. καὶ ἄλλοι ἄλλοτε πάλιν καὶ πάλιν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁσάκις εἰπεῖν, ἐπανέστησαν, ἢ καὶ ὡς σπαρτοὶ ἐφυτρώτησαν γίγαντες. Ubi Cod. alius ἀνεδώθησαν. Agapius Cretensis in Geoponico c.81. de Lepore: ὁμοίως καὶ τὰ βρέφη ὅταν φυτρώνουν τὰ ὀδόντιά τους, &c. & c.96. ὅθεν ἐφύτρωσε τοιοῦτον χορτάριον, &c. Adde c. 161. Theophylactum Hierodiac. Homil.8. p.148. &c.

ΦΧΑΡΙΣΤΕΙ͂Ν, pro Ευχαριστεῖν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Καινὴς νὰ μὴν εὑρέθηκε τόσα φχαριστημένος.

ΦΩΚΑ΄ΔΙΟΝ, *Myrotheca*. Glossæ Græcobarb. ἀλάβαστρον, φωκάδιον, μυροθήκη, καννίον, καννίν. At φωκάδιον, Græcis hodiernis, *Camum*, cervisiæ speciem, vocari, scribit Cujacius lib.24. observat.c.39. Vide in Φουκᾶς.

ΦΩΚΙ΄ΟΝ, instrumentum ferendis prunis vel ollis idoneum. Stephanus in etymologico: πύραυνος, ὁ χυτρόπους, τὸ λεγόμενον φακίον.

ΦΩΚΙΟ΄ΣΚΑΤΟΝ, ἀλκιώνιον, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΦΩΛΗ΄ΤΖΑ, *Nidus*, φωλεός. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

Ἔβλεπέ που ἐκτίζασι φωλήτζες τὰ πουλία.

ΦΩΝΑ΄ΞΙΜΟΝ, *Strepitus*, *Clamor*. Glossæ Græcobarb. ἀνειμένη βοὴ, ψηλωμένη βοὴ, ἢ κραυγὴ ἀπολελυμένη, ἤγουν φωνάξιμον μεγάλον.

ΦΩΝΕΙ͂Ν, *Vocare*, *Accire*. Gloss. Lat. Gr. *Arcessit*, μετεκαλέσατο, μετεπέμψατο, ἐφώνησεν. Leontius Presbyter in Vita MS. S. Gregorii Agrigentini: καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου φωνήσας αὐτὸν, εἰπὼν, Γρηγόριε, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap.20. καὶ φωνεῖ τὸν Χρύσιππον Οἰκονόμον ὄντα τῆς Λαύρας. Vita MS. S. Stephani Jun. τὸν Θεοστήρικτον μόνον Μαρῖνον Φωνήσας, &c. Visio cujusdam Monachi MS. πάλιν οἱ εὐνοῦχοι προκύψαντες, καὶ τοὺς γηραιοὺς φωνήσαντες, Ὑποστρέψατε, &c. Vita MS. S. Sampsonis: εἶτα καὶ τὸν σύνοικον φωνήσας, &c. Joannes Episcopus Carpathi MS. λέγει οὖν ὁ γέρων τῷ μαθητῇ αὐτοῦ, Φώνησόν μοι τὴν ἡγουμένην εὐφυῶς. Ita usurpant Palladius in Hist. Lausiaca cap.42. Moschus in prato spirit. cap.76.146. & alii non semel. Vide Gloss. med. Latin. in *Clamare*.

ΦΩΝΗ΄, *Suffragium*, *Decretum*. Concilium Calchedon. act.1. de Dioscoro: φωνὴν οὐκ ἔχει, ἐπὶ πάσης τῆς συνόδου καθῃρήσθω. & Act.11. ἐπειδὴ κατὰ τὰς φωνὰς τῆς ἁγίας συνόδου, οὔτε Βασσιανὸς, οὔτε Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι, ἄξιοί εἰσιν ἐπίσκοποι εἶναι. Occurrit ibi non semel. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 1. pag.21. edit. Labbei: ὁ ἁγιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἐνδημοῦσα ἁγία σύνοδος εἶπεν, Οἱ πατέρες — ὅσα περὶ τούτων ἴσασι δῆλα ποιεῖν ἀξιούτωσαν· καὶ ἀνέγνω φωνὴν Μηνᾶς ὁ θεοσεβέστατος ἀναγνώστης τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, &c. Deinde sequitur Decretum Synodi. Alibi: καὶ ἀνέγνω — τὴν τοῦ ἀναγνωσθήσης διὰ Ῥωμαϊκῶν λέξεων φωνῆς ἑρμηνείαν, οὕτως, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Vox*.

ΦΩΝΗ΄, *Testimonium*, quomodo, *Vox*, accipi à scriptoribus recentioribus observavimus in Gloss. med. Lat. Concilium Calchedonense act.10. οὐ δεχόμεθα τὴν τῶν παραγγελλομένων παρ' ὑμῶν τριῶν μαρτύρων φωνήν. Chronicon Paschale in Leone M. an. 10. de Isocasio Quæstore accusato: παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι — τῷ Ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Id est testium depositiones. Michaël Psellus in Synopsi legum v. 944.

Ἀρκοῦσιν εἰς καταβολὴν δύο φωναὶ μαρτύρων.

Lactantius de Mortibus Persecutor. n. 13. de Christianis: *non de rebus ablatis agere possent, libertatem denique ac vocem non haberent. Nam servis testimonium interdicitur.*

ΦΟΝΗ΄, *Tessera militaris*, apud Continuator. Theophanis lib.3. n.25. Vide Gloss.med.Lat.in *Vox*.

ΦΩΝΗ΄, *Tonus*, in Musica Græcanica, in qua φωναὶ, seu *toni* 19. recensentur. Hagiopolites, seu liber MS. de Musica Ecclesiastica Græcor. καὶ αἱ τῶν φωνῶν ἰδιώτητες τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ παραδεδομένων, προσᾴδεσθαι τῷ Θεῷ εἰσὶν, οἱ δέκα ἐννέα ποσούμενοι μετὰ τῶν τεσσάρων πνευμάτων καὶ στοιχείων λεγομένων, ὧν καὶ τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα, Ἴσον, Ὀλίγον, Ὀξεῖα, Πεταστὴ, Κοῦφισμα, Βαρεῖα, Ἀπόστροφον, Κατάβασμα, Κύλισμα, Ἀνατρίχισμα, Ἀπόδερμα, Ἀντικένωμα, ξηρὸν, κλάσμα, Κράτημα, Σύρμα, σὺν αὐτοῖς τὰ τέσσαρα Πνεύματα, Κέντημα, Ὑψηλὴ, Χαμηλὸν, καὶ Ἐλαφρὸν, ὁμοῦ δέκα ἐννέα, καὶ ἡ μίτονα τρία, Σεῖσμα, Κλάσμα μικρὸν, καὶ Παρακλητική· ταῦτα ὀρθῶς, εἴ τις ἐπισκοπήσει, ἐρεῖ ἐκ τῶν τῆς Μουσικῆς τόνων. De hisce tonis, & eorum notis, quædam attigit ex Græculi relatione Rutgersius lib.2. variar. lect. c.11. extr. De iis vero qui de Musica recentiorum Græcorum scripserunt videndus Philippus Labbeus in nova Bibl. MSS. librorum p.181. 182.

ΦΩΝΗ΄, gemina licet notione, sæpe reperitur in libris Ecclesiasticis Græcorum cum variis adjunctis. Quippe non unico ac simili tono peraguntur sacræ Liturgiæ, sed diverso, prout exigunt recepti in orationibus ac precibus recitandis ritus. Quædam enim alta quædam submissa voce dicuntur: quæ quidem tonorum diversitas variis vocabulis exprimi solet, secundùm eorum varietates. Nam etsi, verbi gratiâ, alta voce quid dicatur, non tamen eodem tono & eadem vocis inflexione pronuntiatur. Atque ut ab altiori voce ordiamur, prima occurrit quæ

Ἐκφώνησις dicitur, cum scilicet Sacerdos contentiori voce quidpiam ad populum pronuntiat: quod quidem tum demum peragit, cum orationem concludit. Sæpissimè enim Græci preces Ecclesiasticas submissa recitant, sed conclusio semper alta & sonora voce profertur. Hinc passim in libris Ecclesiasticis, ἐκφωνεῖν, vel ἐκφώνως pronuntiare dicitur Sacerdos Scholiast. Juvenal. sat.2. ἐκφωνὴ, *Ciceroni*, *proclamatio*. Philotheus Patr. Constantinop. in ordine sacri ministerii: καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τὸ, Κύριε εὐλόγησον. Typicum S. Sabæ cap.2. μετὰ ταῦτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς εἰς ὑπήκοον πάντων, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, &c. Triodium in Sabbato sancto: εἶτα συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἐκφώνησις εἰς τὴν πρώτην στάσιν Ὅτι εὐλόγηταί σου ὄνομα, — καὶ θυμιάσας ἄρχεται τῆς δευτέρας στάσεως. Rursum: εἶτα συναπτὴ μικρὰ, ἐκφώνησις, εἰς τὴν δευτέραν στάσιν, &c. Occurrit passim in libris Eccles. Græcorum. Joan. Moschus, in Limon. cap. 196. ἐπεὶ δὲ ἔν τισι τόποις ἐκφωνεῖν μεγάλως εἰώθασιν οἱ πρεσβύτεροι, &c. Codinus de Offic. Palat. cap.17. num.17. καὶ ἀναγινώσκει οὗτος τὰς ἐπὶ χειροτονίᾳ Βασιλέων συντεθειμένας εὐχὰς, τὰς μὲν μυστικῶς, τὰς δὲ ἐκφωνῶν. Symeon Logotheta in Michaële Theophili F. num. 18. τάς τε ἐκφωνήσεις ἀνέτῳ φορᾷ καὶ διαπρυσίῳ ἐξεπλήρουν ἐκφώνως. In Eucholog. pag. 360. 391. 449. 456. ἐκφωνητικῶς, pag. 449. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de Æschylo: ὅτι μετὰ μέλους προῆγον τὰ τραγικά· δοκεῖ δέ μοι οὐχὶ ψαλμεῖν μέλει, ἀλλά τινος τόνου φωνῆς, οἷα τανῦν ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἁγίαις ἐκκλησίαις τὰ ἐν τῷ ἄμβωνι ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἱερέων ἐκφωνούμενα.

Προσφώνησις, idem quod ἐκφώνησις, in Concilio Laodiceno Can.19 καὶ τούτων ὑποχωρησάντων, οὕτως τῶν πιστῶν τὰς εὐχὰς γίνεσθαι τρεῖς· μίαν μὲν πρώτην διὰ σιωπῆς, τὴν δὲ δευτέραν καὶ τρίτην διὰ προσφωνήσεως πληροῦσθαι.

Γεγωνοτέρα

Γεγωνοτέρᾳ φωνῇ, *Alta voce.* Liturgia Chrysostomi apud Goarum ad Euchol. p.96. καὶ βαλὼν μετ' εὐλαβείας μετανοίας, φησὶ γεγωνοτέρᾳ φωνῇ, Εὐλόγησον δέσποτα, sic pag.98.458. Syllitupgica lectoris: δόξα καὶ νῦν, γεγωνοτέρᾳ φωνῇ, Typicum S. Sabæ c.2. ὁ δὲ Κανονάρχης ἐκφωνεῖ, Κελεύσατε, γεγωνοτέρᾳ φωνῇ. Ita cap.5. 46. & Euchologium Goari pag.526.

Μεγαλοφώνως, in Euchologio p.387.456.754. Μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς. Philotheus Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag.6. ψαλλομένων οὖν τῶν τελευταίων ἀπολυτικίων μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, ὁ Διάκονος, &c. Adde pag. 10. μεγάλῃ φωνῇ, apud Codin.de offic. cap.17.§.30. Διαπρυσίᾳ καὶ μεγάλῃ φωνῇ εἰς ὑπήκοον πάντων, τὸ δεύτερον λίβελλον ζώσῃ φωνῇ ἀναγινώσκει, in Euchol. pag.306.

Λαμπρᾷ φωνῇ, simili notione in eodem Euchologio pag.361. ἕως ὧδε μυστικῶς, καὶ λοιπὸν ἄρχεται λαμπρᾷ φωνῇ, Μέγας εἶ, Κύριε. Archelaus Philosophus MS. de sacra arte:

> Καὶ λαμπρᾷ φωνῇ προσκαλεῖται κείμενον
> Τὸ σῶμα, &c.

Joannes Hierosol. Patr. in Vita S.Joannis Damasc. n.20. ὁ δὲ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ μεγάλῃ κήρυξ τοῦ θαύματος γίνεται. Anna Comnena lib.12.pag.347. Παζανὸν αὐτὸν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἀνακηρύττων. Philotheus Patr. Constantinop. lib.10. contra Gregoram: τῆς ἐκκλησίας φημὶ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ κηρυττομένους εὐαγγελικοὺς λόγους. Martyrium MS. S.Philemonis: λαμπρᾷ ὡς εἶχεν ἀνέκραγε τῇ φωνῇ, ὃν θύω, &c. Symeon Logoth. in Leone Armenio n.13. λαμπρᾷ φωνῇ καὶ καθαρᾷ. Adde Anonymum de cultu imaginum num. 3.

Φωνὴ λευκάς. Nomus Panopolit. cap.16.

> Ἴζομαι ἀγγέλλων ἑτερότροπα λευκάδι φωνῇ.

Ζώσῃ φωνῇ, *Viva voce, & elata.* Euchologium Goari pag.306. καὶ ὁ ὑποψήφιος διαπρυσίᾳ καὶ μεγάλῃ φωνῇ εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ δεύτερον λίβελλον ζώσῃ φωνῇ οὕτως ἀναγινώσκει. Theodorus Studita homil.in Nativit. S. Joannis Bapt. MS. ἔλαβε τοίνυν τὸ σήμερον ὁ Ζαχαρίας κατάλληλον τῷ πράγματι, σιωπὴν φθογγῆς λυομένης, πρὸς φωνὴν ζῶσαν, &c. Galenus lib.6.de compos. medicament. localium init. ἀληθὲς μὲν ἀμέλει, καὶ ὁ λεγόμενος ὑπὸ τῶν πλείστων τεχνιτῶν ἐστιν ὁ λόγος, ὡς οὐκ ἴσον, οὐδ' ὅμοιον εἴη παρὰ ζώσης φωνῆς μαθεῖν, ἢ ἐκ συγγράμματος ἀναλέξασθαι. Zonaras: ᾠδὴ δὲ οὐ δι' ὀργάνων γινομένη, ἀλλὰ διὰ ζώσης φωνῆς ἐναρμονίως τῷ Θεῷ. Theodosius Grammaticus in Grammatica MS. ζώσῃ φωνῇ τὴν φιλοσοφίαν πάλαι ἐπαιδεύοντο. Vide Theophanem an.9. Nicephori General. p 414.& alios passim.

Διαπρυσίῳ φωνῇ, Euchol. pag.642. ἐμμελεῖ τῇ διαπρυσίῳ φωνῇ εἰς ἐπήκοον πάντων, &c. *Sonora voce*, vertit Interpres.

Βοᾷν, *Clamare, alta voce pronuntiare.* Euchol. p.490. καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἡ θεία χάρις, &c. βοαὶ verò ἄτακτοι in psallendo vetantur in Synodo Trullana Can.75. ubi consulendi Balsamon & Zonaras.

Μελωδικῶς, μετὰ μέλους, *cum modulatione*, Anthologium p.147. ἰστέον ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς, καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν εἰς ἦχον πλ. ά. Vide Μέλος.

Χύμα, vox scriptoribus liturgicis frequens, cum psalmos scilicet, seu preces quasvis in Ecclesia decantari debere dicunt sine cantu ac modulatione, seu ἄνευ μέλους, quasi *fusa*, ac *liquida* voce. Ita Goarus ad Euchol. p.30. Horologium: εἶτα ἀπαρχόμεθα λέγειν τοὺς στίχους, οὐ μετὰ μέλους, ἀλλὰ χύμα, ἀργῶς, καὶ μεγάλῃ φωνῇ. Marcus Hieromon. de Dubiis Typicis cap.4. extr. καὶ τὸ Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, χύμα καὶ ἄνευ μέλους λέγομεν. Pentecostarium: λέγομεν τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, ἡσύχως, ἤγουν χύμα. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerii pag.3. λέγει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν χύμα. Triodium Fer.6. Magnæ hebdom. εἶτα Μακαρισμοὶ χύμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Fer.7. ἀλληλούϊα οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ θυσ. ὁ ψαλμὸς χύμα, τὸ στίχον, Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸν ψαλμὸν χύμα, Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Καὶ ὁ ψάλτης, Ἀνάστα ὁ Θεὸς, &c. Typicum S.Sabæ cap.5. εἰς τὸ, τί σε καλέσωμεν, μετανοίας γ'. Τὰ διαβήματα μου, χύμα, καὶ χωρὶς μετανοίας. Infra: εἰ δὲ τύχῃ Ἀλληλούϊα, ψάλλεται χύμα. Pag 6. ψάλλομεν τὰ τυπικὰ χύμα. Cap. 10. λέγοντες τὸ Μνήσθητι ἡμῶν κύριε, χύμα. Sic c.44. & alibi non semel. Adde c.39. 40. 41. 42. 43. Anthologium pag.148. &c. In Gloss. Gr. Lat. χύμα, *confusio, commixtio*, exponitur.

Σιωπῇ. Horologium: καὶ ἀρχόμεθα τὸν ἑξάψαλμον πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι.

Λιτῶς, idem quod χύμα. Typicum S.Sabæ c.45. καὶ αἱ λοιπαὶ λιταὶ ψάλλονται ὁμοῦ λιτῶς ἐν τῷ νάρθηκι μετὰ τῶν κλήπων τῶν συμβόλων κρουομένων καθ' ὥραν ς. cap.ult. ψάλλοντες τὴν τρίτην ὥραν τρίψαλμον. Κύριε ὁ τὸ πανάγιον πνεῦμα λιτῶς, καὶ οὐ μετὰ ἤχου, τὸ Θεοτόκιον. Infrà: ὁ ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, λιτῶς, de Tripsalmo.

Λιγυρὸς, *Stridula vox*, qua in sacræ hostiæ consecratione utuntur Sacerdotes. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F.n.18. καὶ τὰς ᾠδὰς ἐξεπλήρουν διὰ κιθάρων· καὶ τὰ μὲν μυστικὰ μιμούμενοι, λιγυρῶς ἐπήχουν. Adde continuat. Theophan. lib.4. num.38.

Ἀνέτως, *Remissè, lentè.* Euchol. p.624. ψαλλόντων ἐν συντριβῇ ἀνέτως τὸ ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib.1.serm. 29. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι τὸ Ἑξάψαλμον, καὶ εἰπεῖν τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἠρξάμεθα τοὺς ψαλμοὺς ἀνέτως. Infrà: καὶ ἀναστάντες ἠρξάμεθα τὰς ᾠδὰς ἀνέτως ἄνευ τροπαρίων.

Σχολαίως, *Lentè.* Typicum MS.Monasterii τῆς Κεχαριτωμένης cap. 39. μετὰ δὲ τὸ τελεσθῆναι τὸ Τρισάγιον, ἡ Ἐκκλησιάρχισσα τῆς Ἑξαψάλμου ἀπάρξεται, σχολαίως καὶ προσεκτικῶς ᾄδουσα αὐτὸ, καὶ ἡσύχῳ ὑπᾴδουσα τῇ φωνῇ, ἵν' ἔχοιεν ἀκολουθεῖν αὐτῇ αἱ λοιπαί.

Ἠρέμαια φωνῇ. Idem Typicum MS. cap.40. καὶ οὕτω τῆς συνήθους ἀρξαμένας ψαλμοὺς ἠρέμαια καὶ καθηκούσῃ τῇ φωνῇ. Codinus de Offic.Palat. cap.14. n.15. τῆς λειτουργίας δὲ, ὡς εἴρηται, ἠρέμα ψαλλομένης, ὥστε μὴ ἐξακούεσθαι ταύτην &c.

Λεπτῇ φωνῇ, *Submissa voce.* Euchologium p. 250. 252. 293. 295. 303. καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὥστε ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας διακόνους, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ διακονικὰ ταῦτα.

Ψιλὴ βοή. Vide in Βηματίκια.

Χθαμαλῇ φωνῇ. Triodium 2.feria 1. hebd. jejun. τὸ δὲ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Ἡσύχῳ καὶ πραείᾳ φωνῇ, cùm scilicet sacrum officium absque modulatione, ἄνευ μέλους, peragitur & cantatur. Triodium feria 2. Hebdom.1. jejun. λέγεται πραείᾳ φωνῇ, καὶ ἄνευ μετανοίας καὶ μέλους, Κύριε ἐλέησον. Philotheus Patr. Constantinopol. in ordine sacri ministerij p.7. καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ φωνῇ, Ὑπεραγία Θεοτόκε, — καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς ἡσύχως &c. Adde p.470. Euchologii. Apud Nicol.Cabasilam c.15. ἡσυχῇ καὶ καθ' ἑαυτὸν εὐχὴν ποιεῖ. Ita καθ' ἑαυτὸν, idem est quod ἡσυχῇ. Euchol. δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ τὸ Ἀμὴν, καθ' ἑαυτὸν λέγει. Neque alia est πραεῖα φωνὴ, apud Joannem Moschum in Limon. cap. 3. 129.

Μυστικῶς, *Secretò, Submissa voce*, ita tamen ut à proximis Sacerdos μυστικῶς pronuntians intelligatur. Triodium 2 Fer. 1.hebd. jejun. καὶ λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, &c. Typicum cap.2. καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς. Ita cap.19. & alibi. Euchologium pag.4. λέγει μυστικῶς ὥστε μόνον ἀκούειν τὸν ἱερέα, &c. Adde pag. 295. &c. Idem pag.361. καὶ ὁ

ἱερεὺς ἐν μυστηρίῳ τὴν εὐχὴν ταύτην (λέγει.) Infrà : ἕως ὧδε μυστικῶς, καὶ λοιπὸν ἄρχεται λαμπρᾷ φωνῇ. Hactenus de ejusmodi vocibus Ecclesiasticis.

Ἀπὸ ΦΩΝΗ͂Σ, Formula sat frequens in Codicibus MSS. de Libris, qui, ut plerique volunt, alio dictante, ex auctoris *voce* ab amanuensibus vel antiquariis exscripti sunt: quemadmodum apud Hieremiam Prophetam cap.36. v.4. legitur, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου. Qua simili ferme loquendi formula, ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, dixit S.Basilius Epist.45. τὸν δὲ αἰδεσιμώτατον ἀδελφὸν οὐδὲν ἠνεγκάσαμεν ἀπὸ γλώττης ἡμῶν, διότι οὐδὲ τὸ πρότερον μεμαρτυρημένον εἶχε τὸν λόγον ὑπὸ τῶν ἔργων. Sic Plato ἀπὸ τοῦ στόματος διηγεῖσθαι etiam dixit, cui phrasi opponit γράφειν Eustathius Il. ζ. pag. 631. Proinde ἀπὸ φωνῆς descripta censeri possunt, quæ ex ore vel docentis, vel conversantis, atque adeo dictantis, ab auditoribus vel à discipulis in Chartas referuntur, vel quæ jam olim ab iis relata sunt. Ita ex conversatione Ammonii Hermeæ Scholia Joannis Philoponi in librum Aristotelis de Anima dicuntur excerpta fuisse, in Codd. Regiis 2632. & 2636. his verbis: Ιωάννου Αλεξανδρέως εἰς τὴν περὶ ψυχῆς Αριστοτέλους Σχόλια, καὶ ἐπισημειώσεις, ἐκ τῶν συνουσιῶν Αμμωνίου τοῦ Ερμείου μετά τινων ἰδίων ἐπιστάσεων. Eudemus porro in Lexico MS. διαλέγεσθαι, τὸ συνουσιάζειν, interpretatur. In Codice vero 2611. habentur σχόλια εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ φυσικὰ Αριστοτέλους γινόμενα ὑπὸ Ασκληπιοῦ ἀπὸ φωνῆς ejusdem Αμμωνίου τοῦ Ερμείου. In Cod. 2640. fol.33. Ἐξήγησις τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου φιλοσόφου. In Cod. 2924. Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου ἡγουμένου καὶ φιλοσόφου περὶ αἱρέσεως Ἀρείου. In Cod.3092. fol.36. Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. Et fol.88. Σχόλια εἰς ά. τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν ἀπὸ φωνῆς Αμμωνίου. In Cod. 2759. Σχόλια εἰς τὴν διαίρεσιν, ἀπὸ φωνῆς τοῦ Γεωργίου τοῦ μόνου σοφιστοῦ Ἀλεξανδρείας, in Cod. 3231. τὸ πόσον τῆς ὀρθογραφίας κατὰ στοιχείων, ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου χοιροβόσκου Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου. In Cod. 3261. Επιμερισμοὶ τοῦ ψαλτηρίου ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου ἐπίκλην χοιροβόσκου. In Cod.3179. ἀρχὴ τῶν ὅρων ὑπὸ Μάγνου γραφέντων, ἀπὸ φωνῆς Φιλοθέου. In Cod. 3177. fol.194. περὶ σφυγμῶν, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. in Cod.1568. fol.132. Πυθαγόρου ὀκτάχορδος λύρα διάγραμμα, ἀπὸ φωνῆς Μιχαὴλ τοῦ Ψελοῦ. In Cod. 2701. Metaphrasis Israëlitæ Medici Arabis ἀπὸ φωνῆς Κώνσταντος Μεμφίτου Ἰατροῦ. In Cod.2732.pag.70.opus ἀπὸ φωνῆς Ουάλεντος. In Cod.Reg.2112. habentur Σχόλια εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Γοργίαν, & in Cod. D. Hautini, in ejusdem Αλκιβιάδην, ἀπὸ φωνῆς Ολυμπιοδώρου τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. In Codd. Colbert. 1758. & 3851. προθεωρία τοῦ Ευκλείδου Διδομένων, ἀπὸ φωνῆς Μαρίνου φιλοσόφου. In alio Cod. Colbert. continente indicem nescio cujus bibliothecæ, laudatur Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Ἐπιφανίου Επισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ. In alio Cod. Colb.1476. describitur Apollinarii Psalmorum Davidicorum Paraphrasis, cum Commentariis & Notis interlinearibus Cosmæ Indicopleustæ, in quorum fine describitur Μετάφρασις τῶν ᾠδῶν, ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου Γεωμέτρου. Habentur edita, & in Cod. Colb. 2225. Σχόλια εἰς Αριστοτέλους Κατηγορίας ἀπὸ φωνῆς Σιμπλικίου διδασκάλου μεγάλου. Laudantur in Catalogo MS. cujusdam Bibliothecæ, in Cod. Colb.2276. Σχόλαια (sic) τῆς ς'. ἐπιδημίας, ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου Σοφιστοῦ Τμήματα ὀκτω, ab Hodeschelio ex Bibliotheca Augustana, Codex inscriptus, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας Κυροῦ Θεοφυλάκτου ὑπόθεσις κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον. A Lambecio vero lib. 3. de Bibl. Cæsarea Codex alter, hoc titulo: Σχόλια ἀπὸ φωνῆς τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀββᾶ καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τήν τε θείαν καὶ ἐξωτικὴν φιλοσοφήσαντος γραφὴν, quæ quidem scholia sunt Leontii Byzantii de Sectis & hæresibus, edita à Leunclavio. Ab Allatio denique laudantur in lib. de Georgiis, ex Bibl. Reg. Cod. 1383. προλεγόμενα τῶν Θεοδοσίου κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Διακόνου οἰκουμενικοῦ διδασκάλου, & ex Bib. Vaticana, Σχόλια περὶ ὅρων Μάγνου, ἀπὸ φωνῆς Θεοφίλου, denique ab eodem Allatio in Diatriba de Psellis pag.44. παράφρασις τοῦ περὶ ἑρμηνείας ἀπὸ φωνῆς τοῦ κυροῦ Βεστάρχου καὶ Ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελοῦ. In Bibl. Reg. Cod. describitur liber de Terræ motu de variis apotelesmatis, in quo laudatur σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεὼν Μοναχοῦ τοῦ χρυσογράφου, & apud Theophilum MS. de mundialibus principiis, ex eadem Bibl. περὶ ὑετοῦ δόκιμον, ἀπὸ φωνῆς Συροῦ τινός. Inter opera S. Joannis Damasceni, describitur Εισαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης, ἀπὸ φωνῆς Ιωάννου τοῦ πρεσβυτέρου Μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ. Edita sunt Philostorgii excerpta, cum hac epigraphe: Ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Φιλοστοργίου ἐπιτομὴ, ἀπὸ φωνῆς φωτίου Πατριάρχου: ut & excerpta Theodori Lectoris, hoc titulo: Ἐκλογαὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιατικῆς ἱστορίας Θεοδώρου ἀναγνώστου, ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου. Apud Constantinum Asyncritum, seu à Secretis, laudantur quædam ἀπὸ φωνῆς Παύλου. ἰατροῦ. Habetur denique ἐγκώμιον τὸν βίον δηλοῦν τοῦ μακαρίου Παταπίου τέλειον, ἀπὸ φωνῆς Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης. Hactenus de hac Formula.

ΦΩΝΉΤΖΑ, *Vox*, φωνή. Φωνητζικὴ, φωνίδιον, *vocula*. Anonymus de nuptiis Thesei lib.3.

——— Καὶ με γλυκύα τραγούδια
Ἄλαξαν τὲς φωνήτζες τους, &c.

ΦΏΡΜΑ, ἀπόφασις, in Lexico MS. Colberteo, *Forma*, *Sententia*, Τύπος. Vide Gloss. med. Lat. in *Forma*, & supra in Φόρμα.

ΦΩΡΟΥ͂ΣΘΑΙ, *Suspicari*, *Suspectum habere*, ὑφορᾶσθαι, στοχάζεσθαι. Φωρασιὰ, φώρασις, *suspicio*, *conjectura*, ὑπόνοια, δόκησις. Φωρασιάρης, *suspicax*, ὑπόπτης.

ΦΩ͂Σ ἅγιον, *Sacrum lumen*, quo Sabbato sancto quotannis accendebantur lucernæ supra dominicum sepulcrum appensæ, de quo pluribus egimus in Gloss. med.Lat. in V. *Ignis sacer Hierosolymitanus*. Anonymus de Locis sanctis num.1. ἐκεῖθεν καταβαίνει καὶ τὸ ἅγιον φῶς τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ ὥρᾳ ἑσπερινοῦ, καὶ προσεγγίζει τοῦ ἁγίου τάφου τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐθὺς ἅπτουσιν αἱ κανδήλαις τοῦ ἁγίου τάφου. Quinetiam id modò etiam obtinere constans est apud Græcos tametsi falsa opinio. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag.888. ἠθέλησε γοῦν νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, νὰ προσκυνήσῃ τὸν ἅγιον τάφον, καὶ νὰ ἴδῃ καὶ τὸ ἅγιον φῶς. Vide Leonem Allatium de Opinat. Græcor. num.30. Christophorum Angelum de hodierno Græcorum statu cap. 42. & Francisc. Richardum de insula S. Irenes p.157. & in Clypeo Fidei part.1. cap.16. pag 405.406. Vide Φῶτα.

ΦΩ͂ΣΑ, Φωσάτον. Vide in Φόσσα.

ΦΩΣΤΗ͂ΡΕΣ, *Luminaria*, sol & luna. Gen.1. γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι. Chronicon Alexandrinum an.6.Heraclii: συνᾴδει δὲ ταῦτα καὶ τὰ πραττόμενα παρὰ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστήρων ψηφηφορίᾳ. Vide pag. 176. 464. 500. 510. Apollinarius Episcopus Hierapoleos de Paschate: προτάξωμεν δὲ τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ'. ἐτῶν τὴν κατὰ φύσιν ὀκτωκαιεικοσαετηρίδα τοῦ ἡλίου, ἥτις συναρξαμένη τῇ γενέσει τῶν φωστήρων εἰς ἑαυτὴν διὰ παντὸς ἀνακυκλουμένη, δηλοῖ τὰς ἐν ἑκάστῳ ἔτει ἐπακτὰς τοῦ ἡλίου, &c. Infrà: Ἰστέον ὅτι ἐν γενέσει τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως, τὸ πρῶτον ἔτος τῆς κατὰ φύσιν ή. καὶ κ'. ἐτηρίδος τοῦ ἡλίου ἐπάκτας οὐκ ἔχει.

ΦΩΣΏΝΙΟΝ. Damascius in Vita Isidori Philosophi apud Photium pag. 1063. κατεκοιμήθην ἐπὶ τῆ νηὸς, καὶ πως ἀφροδισιάζομαι τοῖς ὀνείρασι, κρήδεμνον, φωσώνιον, ὀράριον, τῆ προσώπε ἐκμαγεῖον, ἡμιλύβιον. Ubi Maximus Margunius existimat φωσώνιον, esse quod Græci σιχάριον vocant.

ΦΏΤΑ. Symeon Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 9. ubi de exequiis defuncti Patriarchæ: τῆ εὐχῆς ἐν, καὶ τῆ τριῶν φώτων, καὶ τῆ θυμιάματος, καὶ τῆ μνημοσύνε, καὶ τῆ ἀπολύσεως παρὰ τῆ πρώτε ἀρχιερέως τελεσθέντων, &c. Id est *exacta benedictione cum triplici cereo*. Vide Τεκνήριον, in Κηρός.

Φῶτα ποιεῖν, *curare candelas & lychnos olearios Ecclesiæ, eosque subministrare*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S.Sabæ cap.74. de quodam ægroto: ἐγὼ δὲ, φασὶν, εὐθέως ἐξῆλθον εἰς τὸ μαρτύριον τῆ ἁγίε Θεοδώρε, καὶ ἐποίησα ἐπὶ πέντε ἡμέρας τὰ φῶτα τῆ ναῦ ἐπὶ τῆ καγκέλλων τῆ θυσιαςηρίε, περὶ δὲ μεσονύκτιον, &c. Vide Φωταψία.

ΦΏΤΑ, *Festum Epiphaniæ*, S. Maximo in computo Eccl. cap. 32. Πάμφωτον καὶ ὑπέρφωτον τῆ Χριςῦ βάπτισμα, sic appellatum ut plerique censent, quod eo die festum φωτισμῦ, seu *Baptismi* Christi, tum etiam quod multis luminibus accensis celebretur, quemadmodum φῶτα appellatum solemne Encæniorum Machabæi scribit Josephus, quod per illos octo dies complures lucernæ accendantur, unde & Λυχνοκαίας festum vocatur. Neque enim diversa est τῆ ἐπιφανείων solemnitas à Festo τῆ φώτων, quod quidam volunt. Ecce exertè Georgius Alexandrinus in Vita Chrysostomi, ut alios omittam: τῆ ἑορτῆς τῆ ἁγίων ἐπιφανείων, τῆ λεγομένης Φώτων, καταλαβύσης. S. Asterius in homil. 5. in festum Kalendar. φῶτα πανήγυριν ἄγομεν, ἐπεὶ τῇ τῆ ἁμαρτημάτων ἀφέσει, δι' ἧς ἐκ σκοτεινῦ τινὸς δεσμωτηρίε τῆ προτέρε βίε πρὸς τῆ φωτεινὸν καὶ ἀνεύθυνον ἀναγόμεθα. Concil. Constantinop. sub Mena act. 5. συνάξεως ἐπιτελεμένης τῆ φώτων εἰς τὸ ἅγιον Στέφανον, &c. Theophanes an.17. Heraclij: ἐποίησεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ἑορτὴν τῆ φώτων ἐν Δασαγέρδ. Auctor incertus post eundem pag.439. φθασάσης δὲ καὶ τῆ ἑορτῆς τῆ φώτων, Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 483. ἐβαπτίσθη δὲ εἰς τὰ ἅγια φῶτα ὑπὸ Νικολάε τῆ Πατριάρχε. pag.496. ἡ τῆ ἁγίων φώτων ἡμέρα, ἡ τῆ φώτων πανήγυρις, apud Continuatorem Theophanis lib.2.n.7. Isaac in invectiva 2. in Armenios: ἐάν τις διαχωρίζη τὰ Χριςῦ γενα καὶ τὰ φῶτα, ἐπικαθάρατος ἔςι. Ita nugantur Armenii. Infrà ἐν τῇ παραμονῇ τῆ φώτων. Adde Joan.Tzetzem Chil.13. v.249. Georgium Acropolit. in Chr. cap. 60. Jacob. Billium lib. 1. observ. sacrar. cap.10. Gretzerum ad Codinum lib.3.cap.3.& Allatium de Dominic. & hebdom. Græcor. n.32.

Ἄρχων τῆ φώτων, dignitas in Ecclesia Constantinopolit. ἔχων τὴν ἐνοχλὴν τῆ νεοφωτίςων, in Catal. dignit. ejusdem Ecclesiæ.

ΦΩΤΊΖΕΙΝ, *Illuminare*, *Baptizare*, vox primùm usurpata hac notione à S.Paulo Epist. 6. ad Hebræos, à quo ad Græcos Patres passim promanavit. Concilium Neocæsariense Can. 6. περὶ κυοφορύσης, ὅτι δεῖ φωτίζεσθαι ὁπότε βέλεται. Adde Can.12. Concil. Laodicen.Can.46.48. &c.Timotheus Patr.Alexandr. in Responsis Canon. φωτισθῆναι ὀφείλει παρὰ θεῦ γὰρ κέκληται. Chronicon Alexandrinum an. 10. Leonis: καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτῦ. Idem an.4. Justiniani: καὶ δεχθεὶς ὁ Τζάθιος παρὰ τῆ αὐτῦ βασιλέως Ἰυςίνε, ἐφωτίσθη, καὶ Χριςιανὸς γενόμενος, ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίαν. Theophanes an.20. Constantini M. ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆ Κωνςαντίνε πλεῖςα μέρη τῆ ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν. an.1. Justiniani, de Hunnorum Rege: καὶ ἠξίωτο Χριςιανὸς, καὶ ἐφωτίσθη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βασιλεύς. Eundem vide an.5. Justini Thracis, & an. 16. ejusdem Justiniani, & Joan. Moschum in Limon cap. 165. Martyrium S.Pelagiæ n.8. ἐφώτισαν αὐτὴν εἰς ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῦ, καὶ τῆ ἁγίε Πνεύματος.

Φωτιςικὴ ἐσθὴς, *vestis alba quam induebant recens baptizati*. Vita S. Bacchi Junioris Mart. pag. 84. τῆ τελεσμένων ἡμερῶν τῆ ἑβδομάδος διελθυσῶν, καὶ τῆ φωτιςικῆς ἀφαιρεθείσης ἐσθῆτος, &c. Νεοφωτιςικὰ ἐνδύματα, apud Joan.Moschum in Limon. c.207.

Φώτισμα, φωτισμὸς, *Baptismus*. Concilium Laodicenum Can.45. ὐ δεῖ μετὰ δύο ἑβδομάδας τῆ τεσσαρακοςῆς δέχεσθαι εἰς τὸ φώτισμα. Adde Can. 47. & Concil.Trullan. Can.59. Palladius in Vita Chrysostomi pag.140. ταῦτα δὲ πάντα ἔπραξεν ὐ πρὸ τῆ εἰς Χριςὸν μυςαγωγίας, ἀλλὰ μετὰ τὸ φώτισμα. Hieronymus de Baptismate. καὶ μάλιςα τῷ καιρῷ τῆ ἑορτῆς καὶ συνάξεων, καὶ φωτισμάτων ἐπιδημένου τῆ ἁγίε πνεύματος συσκιρτᾷ ἡ χάρις αὐτῦ ἡ κατοικῦσα ἐν τῇ ψυχῇ τῆ ἀνθρώπε. Petrus Chartophylax M. Ecclesiæ in Resp. pag. 396. τὰ τῆ θείων φωτισμάτων ἄγρια μόνοις τοῖς φωτίσμασιν ἀφορίζεσθωσαν. Theophanes Cerameus Homil.22. ἐπεὶ καὶ τὰ βαπτιζόμενα νήπια διὰ τὴν τῆ προσαγόντων πίςιν τὸ φωτισμὸν τῆ πνεύματος δέχονται.

Παραφώτισμα, *pravus baptismus*. Concil.Constantinopol. sub Mena act.5. τολμήσας καὶ παρασυνάξεις, καὶ παραφωτίσματα πληρῶσαι. Alibi, παραβάπτισμα habetur.

Προφωτίσματα, videntur appellari ritus, observari soliti in Quadragesima circa μελλοφωτίςυς, laudantur Procli Patr.Constantinopol. & Leontii λόγοι εἰς τὰ προφωτίσματα, εἰς τὰ Βάϊα, καὶ εἰς τὴν ἔγερσιν τῆ Λαζάρε.

Φώτισμα, *Baptisterium*, apud Moschum in Limonario cap.214. 215. edit. Cotelerian. tom.2. Monumentor.Eccl.Gr.

Φωτιςήριον, *Baptisterium*. Vita MS. S. Marciani Oeconomi: κατασκευάσαντος αὐτῷ παγκάλε φωτιςηρίε, ὃ δὴ καὶ βαπτιςῆρα καλεῖν εἰώθαμεν. Vita MS.S.Stephani Junioris: τὸ φωτιςήριον τῆ ἁγιωτάτης τῆ μεγάλης ἐκκλησίας κατέλαβον τῇ τῆ ἁγίε σαββάτε ὀψὲ, καὶ τῆ ἱερὸν νεαρίαν προσφέρυσιν πρὸς τὸ λυτρὸν τῆ παλιγγενεσίας. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. Ἐμεσινὴν Μαρίαν—εἰσήγαγον ἐν τῷ ἁγίῳ φωτιςηρίῳ. Chronicon Alexandr. an.4. Zenonis ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν—εἰς τὸ μέγα φωτιςήριον. Synodicon Nectarii Patr. Constantinop.lib.4. Juris Græcorom. ἐν τῷ φωτιςηρίῳ τῆ κατὰ Κωνςαντίνε πόλιν ἁγιωτάτης καθολικῆς ἐκκλησίας. Vide Palladium in Vita S.Joannis Chrysostomi p.128. Joan.Moschum in Limon. cap.207. &c.

Ἀφώτιςος, *Non baptizatus*, apud Chrysostom.Homil.19.in Acta, Severus in catena in cap.3. Joan. & in Euchologio. pag.90.

Μελλοφώτιςοι, *Baptizandi*, οἱ πρὸς τὸ φώτισμα ἑτοιμαζόμενοι καὶ κατηχύμενοι, apud Balsam. ad Can.78.Synodi Trull.Scholion ad Can.5.Synodi Neocæsar. Κατηχυμένυς λέγει πιςὺς βαπτίζεσθαι μέλλοντας. Φωτιζόμενοι, apud Clementem lib.8.constitut.Apost.c.7.8.35.Concilium Constantinop. sub Mena act. 5. καὶ ὅμως τύτων κρατύντων ὕτως, ὐκ ὄκνησεν ἀπώσεσθαι μέν τινας μελλοφωτίςυς.

Νεοφώτιςοι, *recens baptizati*, apud Clementem in Constit.Apost.lib.2.c.10.lib.5.c.6.Concil.Constantinop.sub Mena act.5. ἐν τῷ φωτιςηρίῳ ὄντες εἰς κατήχησιν τῆ νεοφωτίςων ἀπὸ σιχαρίων καὶ ἀνυποδύτων ὄντων, ἐπιορκιζόντων αὐτὺς τῆ διακόνων, &c.Vide Photium Epist.2.n.35. Codin.cap.1. n.26. EuchＯlog. &c.

Ἐμφώτιον, *Alba amictus*, qualis esse solet Baptizatorum, seu τῆ φωτιζομένων. Continuator Theophanis lib.4. num.12. de Zelicis hæreticis: ἐθεραπεύθη, τε καὶ πρὸς Θεοσέβειαν μεθωνέχθη ἐν προόδῳ βασιλικῇ, τῆ τῆ μύρε μόνε μετὰ καινῶν ἐμφωτίων τε καὶ ἐσθημάτων καταξιωθέντων χρίσεως τῆ ἀντιποιεμένων αὐτῆς, καὶ τελεσθέντων λαμπρῶς. Eadem habet Symeon Logotheta in Michaële Theophili F. n.6.

ΦΩΤΑΓΩΓΑ'ΡΙΑ, Φωταγωγικὰ, *Preces vespertinæ*, seu *quæ in vespertinis officiis canuntur*, cujusmodi habentur complures in Horologio F. 3. edit. 1535. ut & in Triodio, in officio vespertino Sabbati sancti, quibus clauduntur Τριαδικὰ, seu ὕμνοι τριαδικοὶ, hacce formula, vel simili: ὁ τὸ φῶς ἀναλέλλων κύριε, τὴν ψυχὴν μακάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με, &c. Aliud: τὸ φῶς σου ἀΐδιον ἐξαπόστειλον κύριε ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, &c. Rursum: Φωτοδότα ὁ κύριε ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου. Ita in plerisque vox τὸ φῶς reperitur, unde & φωταγωγικὰ appellantur. Describuntur etiam sub finem Paracletici pag. 186. v. τὰ φωταγωγικὰ τῆς ὅλης ἑβδομάδος καθ' ἦχον, quæ eadem sunt cum Photagogicis Triodii. Triodium 5. Feria Tyrinæ: εἶτα τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, &c. Feria 1. hebdom. jejunior. μετάνοιαν μίαν, καὶ τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, εἰς τοὺς αἴνους, εἰς τὸ, Πᾶσα πνοή. Typicum S. Sabæ c. 5. ψάλλει τοίνυν καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, — ὡσαύτως καὶ τὸ φωταγωγικὸν, ὅτε ὑπάρχει Ἀλληλούϊα. Horologium: λέγε τὰ φωταγωγάρια ταῦτα κατὰ τὴν ὀκτώηχον. Alibi: εἰ δὲ ἐστὶ τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ φωταγωγικὰ εἰς τὸν τυχόντα ἦχον. Vide Anthologiam Arcudii part. 1. pag. 124.

ΦΩΤΑΓΩΓΟ'Σ, *Lucerna*, *Lampas*: ὁ τὸ φῶς φέρων, Hesychio: *Luminarium* in Gloss. Gr. Lat. Cyrillus Scythopolitanus, seu Metaphrastes in S. Euthymii Vita num. 147. σὺν ἐλαίῳ τοῦ φωταγωγοῦ πίνουσα. Typicum MS. Monasterii τῆς Κεχαριτωμένης cap. 38. καὶ τὰς τοῦ ναοῦ φωταγωγοὺς ἀναπλήσεις, &c. Vita MS. S. Pauli Latrensis: καὶ φωταγωγὸν ἀνάψας ἐν ὀνόματι τῷ ἐμῷ, &c. Pachymeres lib. 11. cap. ult. τοῦ φωταγωγοῦ ἐλαίῳ χρισθείς, τὸ φωταγωγεῖν, apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 21. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 27. πάσας τὰς τῆς πόλεως ἐκκλησίας πέπλοις διαφανέσι, καὶ φωταγωγίαις λαμπρῶς κατακόσμει καὶ κατεφαίδρυνεν. Idem num. 48. τῆς συγκλήτου πάσης προπορευομένης, καὶ φωταγωγίας μεγίστης προαγούσης.

Φωταγωγὸς, *Fenestra*. Theodoritus serm. 4. ad Græc. ubi de Atomis: ἃ διὰ τῶν φωταγωγῶν ἐσβάλλων ὁ ἥλιος, &c. φωταγωγοὶ, in lib. 58. Basilic. tit. 11. ubi differunt ab iis quæ θυρίδες παρακυπτικαὶ dicuntur. Adde Novell. Zenonis.

ΦΩΤΑΨΙ'ΑΙ, *Sumptus in lumina Ecclesiæ*, seu *ad luminaria concinnanda*. Novella Basilii Porphyrog. de Præscript. 40. an. εἰ δὲ ὥς τινα τῶν εὐκτηρίων σολέμνια παρὰ Βασιλέως, ἢ φωταψίαι γεγόνασιν, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Luminaria*.

ΦΩΤΙΑ', *Focus*, *Ignis*, *Lux*, ἑστία, πῦρ. Item, *Incendium*. Hesychius: φωτία, λαμπρία, καὶ ὄμματα. Nomocanon laudatus ab Allatio lib. de Opination. Græcor. num. 12. καὶ μαζόνουν ξύλα, καὶ βάνουν φωτιὰ, καὶ καίγουν ἐκεῖνο τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀφανίζουν παντελῶς. Historia Belisarii MS.

Καὶ ὅταν οὕτως γένηται, κινώσουσι τὰ ξύλα,
Τότε να βάλλουσι φωτία, καὶ ὅλα να τὰ καύσουν.

Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Φωτίαις. να νάπτουσι πολλαῖς πάντα εἰς τὸν αἰῶνα.

Rursum:

Καὶ τότε μετὰ χέρια της ἄναψε τὴν φωτίαν,
Καὶ κόνιν κατέβρεξεν μὲ οἶνον καὶ μεγάλα.

Vide Hist. Athenar. pag. 126. Panagiota in Catechismo Russorum seu Græcorum pag. 162. ὡς ἂν εἶναι σπάναι, θανατικὸν πόλεμος, φωτιὰ, καὶ ἄλλα ὅμοια.

Φωτινὸς, *Igneus*, Πυρώδης.

Φοτεία, *Ignis*, Πῦρ, in Corona pretiosa.

X.

X. Literæ sonus scripturâ nequit ostendi, inquit Portius in Grammatica: qui tamen Florentinorum C. noverit ejusdem literæ pronuntiationem non ignorabit, quamvis non tam asperè sit edenda. Sanè si *Chi* Gallicum careret sibilo, & Italicum *Sci*, non longè distarent à Græco χ. Hæc præmittenda fuere, ut Lector percipiat, cur eadem verba in libris recentiorum Græcorum interdum per κ. interdum per χ. efferantur: nam secundùm varias eorum dialectos, id fieri solere observat Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 99. cum ex iis quidam sint, verbi gratiâ, Athenienses hodierni, qui quæ alii in κ. in χ. efferre soleant, quod prioris literæ pronuntiationem respuant, vel quod potius assequi nequeant: οὐ γὰρ, ait ille, δύνανται ὅλως λέγειν τὸ κα, adeo ut pro Καρακάξα, dicere soleant χαρακάξα, proindeque ἀντὶ τούτου ἐν πάσῃ λέξει τὸ χα χρῶνται.

X. Hæc litera, inquit Scaliger ad Eusebium, frequentissima est in Scholiis Pindari & Aristophanis, ubi aliquid à Poëta novè usurpatur. Significabat enim Χρηστὸν, vel χρήσιμον, quando apposita margini notabilem locum, aut sententiam ostendebat, ut Eclogarius haberet paratam, quam usus postularet. Unde & sententias selectas χρηστομαθείας Græci, Latini *Laudabilia* dixerunt. Vide Χρήσιμον.

ΧΑΒΑΛΑ'ΔΑΙ. Apomasar in Mysteriis: δύναμιν Χαβαλαδῶν καὶ ἐμφόβων ἀνθρώπων.

ΧΑ'ΒΑΡ, ἡ ἄγρια σταφίδα, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843.

ΧΑ'ΒΒ ἐζζελὲμ, τὰ κουκουνάρια, *Nuces pineæ*, in Lexico botanico MS. Reg. 1843. in aliis χαβιβαλζεμ, scribitur.

ΧΑΒΕΛΛΑΡΟΥ'Μ, Μάραθρον, in Glossis Jatricis MSS. *Marathrum*, *Fœniculum*.

ΧΑΒΕΡΑ'Σ, ἡ ἀγριοσταφίδα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Labrusca*. Aliæ habent χαροῦρας.

ΧΑΒΙΑ'ΡΙ, *Garum*, γάρος, Gallis, *caviart*, Italis, *caviale*. Salsamentum quoddam, seu τάριχος nigri coloris è piscibus, quod in deliciis, in Peloponneso præsertim, habetur. Arsenius Coronæ Episcopus in Epist. ad Theodos. Zygomalam, lib. 4. Turcogræciæ Crusii: τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἔδοσες τοῦ Γιακόμου τοῦ Καλαφάτα, ἐλάβαμέτο, καὶ εὐχαριστόμεθα περισσά. Ptochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὸς ψοινίζει πάντοτε λαυράκια φιλομήλης,
Καὶ σὺ πότε οὐκ ἠγόρασες κἂν τορνεσίου χαβιάριν.

Idem scriptor:

Καρδαμαρίου παιδὰν ποτὲ χαβιαροκατελύτον.

Rursum:

Καὶ μόλις νὰ μᾶς φοροῦσιν θυννόκομαν δαμάκιν
Ἄσπρον, ἄξιστον, σαχλὸν, ἀνάλατον, βρωμάριν
Καὶ γὰρ λεπτοκοποῦσιν το ὡς χαβιαρόπουλοι.

Infrà:

Φασόλιν ἐξοφθάλμιστον, ἐλάιας καὶ χαβιαρίτζιν.

Occurrit

Occurrit apud Francisc. Richardum in Scuto fidei parte 2. pag. 386.

ΧΑ'ΒΟΣ, *Capistrum*, *Frænum*. Scholiastes Aristophanis ad equit. Κημὸς, ὁ χάβος, ὁ περιθέμενος τοῖς ἵπποις. Moschopulus: Κημὸς, ὁ κοινῶς χάβος, ὁ περιτιθέμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Rursum: φιμὸς, ὁ λεγόμενος κημὸς, ἤγουν, ὁ κοινῶς χάβος.

ΧΑΓΑ'ΝΟΣ, *Chaganus*. Ita indigitabatur Rex Avarum, Hunnorum, & vicinarum gentium. Menander Protector in excerptis pag. 117. ὁ παρὰ τοῖς Οὔννοις λεγόμενος χαγάνος. Nicephorus Constantinopol. in Breviario pag. 123. 1. edit. αἰτεῖ δὲ Χάζαρον ἡγεμόνα, χαγάνους δὲ τούτους αὐτοὶ καλοῦσιν. Constantinus de Admin. Imper. cap. 38. ὁ δὲ χαγάνος ἄρχων Χαζαρίας, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 3. vers. 237. occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Vide Gloss. med. Latin. in *Caganus*.

ΧΑ'ΔΙ, *Gestus*, *actio*, *corporis motus*, νεῦμα, σχῆμα· ὅσοις ἔχει πολλὰ χάδια, *gestuosus*, ὁ πολλῶν σχημάτων ὑποκριτικός. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 316. & Paulum Lagnium in Enchiridio Orthodoxo pag. 174.

ΧΑΖΑΝΑ', *Thesaurus*, *Fiscus Regius*. Vox Turcica, apud Malaxum in Hist. Patriarch. pag. 178. à quo πλοῦτος exponitur.

ΧΑ'ΖΕΙΝ, *Amittere*. Corona pretiosa: νὰ χάσῃ, *Amittere*, ἀπολέσαι. Versus flebiles Adami & Paradisi MSS.

Μακροθυμίας μίμησε, καὶ χάσον τὴν ὀργήν σου.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Καὶ ἀπὸ τὴν θλίψιν τὴν πολλὴν ἔχασα τὸ κεφάλι.

Alexius Comnenus in versibus Politicis MSS. ad Spaneam nepotem, de Roboamo:

Τὰ δέκα σκῆπτρα ἔχασεν διὰ κακοβουλίαν.

Occurrit præterea in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 104. 147. 160. Græcis, χάζειν, est *recedere*, unde fortè ea significatio: nam quidquid recedit, non comparet amplius.

Χαϊμὸς, χαμὸς, *Iactura*, ζημία, apud Fr. Richardum in scuto fidei part. 2. pag. 181. Χαμὸς ἡλίου, *defectus*, *eclipsis solis*, apud Georg. Contaren. in Hist. Athenarum pag. 87. Χάσις τοῦ φεγγαρίου, *defectus lunæ*, cùm luna non lucet, apud Agapium in Geoponico cap. 151.

ΧΑΪΔΕΥ'ΕΙΝ, *Blandiri*, ὑποκορίζεσθαι. Χαΐδεμα, *Blanditia*, θωπεία.

ΧΑΪΜΕ'ΝΟΣ, *Attonitus*, ἐμβρόντητος. Vide Χάζειν.

ΧΑΙΡΕΤΙ'ΖΕΙΝ, *Salutare*, *Consalutare*, ἀσπάζεσθαι, δεξιοῦσθαι. Corona pretiosa: νὰ χαιρετίσῃς, *Salutare*, ἀσπάσασθαι. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἐμὲ γάρ τις οὐ προσέπε, οὐ Χαίροις, εἶπε ἐχαιρέτισε. Amphilochius de non desperando: τῷ δὲ πρωῒ παραγινόμενος ὡς ἄνθρωπος θρηνῶν σφοδρῶς, καὶ χαιρετίζων τὸν γέροντα, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni pag. 347. εἶτα χαιρέτιζε ἐκ τῆς δεξιᾶς αἴρων λέγων, Εἰρήνη ὑμῖν. Occurrit non semel.

Χαιρετᾷν, eadem significatione. Anonymus de nuptiis Thesei:

Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Θησέως ὅλους τοὺς χαιρετοῦσι.

Nicolaus Lucanus de excidio Troiæ:

——— Ὁ δὲ Πρίαμος ὁ γέρων
Χαιρετᾷ τὸν Ἀχιλλέα, λέγει πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαιρέτισμα, *Salutatio*. Scholiastes Libanii ad Prosphonet. Juliani Imp. οἱ προσφωνητικοὶ λόγοι μικροὶ ἀεὶ λίαν. γράφονται δὲ ὅταν ἔξωθεν τις ἂν εἰς ἡμᾶς ἔλθοι, ἢ βασιλεὺς, ἢ μέγας στρατηγὸς καὶ εἰσιν ὥσπερ χαιρέτισμα ὑπὸ τῆς καταικούντων τὴν πόλιν.

Χαιρετισμὸς, eâdem notione, *data redditaque vicissim salutatio*, ἀσπασμός. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 26. ἀπαντώμενοι οὖν ἐκεῖσε τοὺς ἁρμοδίους χαιρετισμούς. Vide Codin. de Offic. c. 17. num. 37.

Χαιρετισμὸς, Festum Annuntiationis Deiparæ, passim apud Scriptores, quod Αγγελοχαιρετισμος appellatur apud Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 381.

Χαιρετισμοὶ præterea dicuntur Hymni in Laudem Deiparæ, quorum odæ singulæ incipiunt à voce Χαῖρε, cujusmodi describuntur in Cod. Reg. 2216. fol. 50. & seqq. quemadmodum etiam Hymni ij elegiaco carmine à Joanne Geometra compositi non semel editi, quorum initium, χαῖρε κόρη χαρίεσσα, &c.

Ἀποχαιρετισμός. Lexicon Anonymi συντακτήριοι λόγοι, οἱ ἐν ἐξόδοις ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετισμοί, οἷος καὶ ὁ τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συντακτήριος.

ΧΑΙΩ'ΜΑΤΑ, ornamenta circa equi collum, cujusmodi inspicere licet in Balduini II. Imp. Constantinopolit. bulla aurea à nobis descripta in Famil. Byzant. pag. 216. & in Tabella præfixa huic Glossario. Codinus de Offic. Palat. cap. 17. num. 47. ὁ δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φωνεῖν τῶν τοῦ Βασιλέως ἵππων ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει, καὶ ὄπισθεν τὸ σέλας, ἐπάνω τῶν σκαπουλίων, ὅπερ ὀνομάζεται χαιώματα ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα. Vocis Etymon, ut solet, ab Hebræo accersit Junius: sed cum vox χαῖον, Callimacho, baculum incurvum significet, videri possunt inde appellata ejusmodi equorum ornamenta, quod circa collum, & alias equi partes incurventur, & circumvolvantur. Nisi quis malit sic dicta quod fuerint argentea: nam χαῖον *argentum* sonat, ut est apud Grammaticos. Sed vix in animum inducam, priscis istis vocabulis usos fuisse recentiores Græcos. Ut ut sit, nescio an huc spectent ista Anonymi de Amorib. Lybistri & Rhodamnes. πολὺ ἔξυπνον παιδόπουλον στρώνει μου τὸ φάριν μου λαμπρὸν, σελλοχαλίνωτον μετὰ λαμπρῶν μαργάρων, καὶ ἡ χαιτή τοῦ μου τὴν χαίτην βαμμένην. Sed & vestigium hujus vocis videtur haberi in Hieracosophio Demetrii Constantinopol. pag. 11. ἐν τοῖς ὄνυξι δοκοῦσιν οἷα χαράγματα, ἤγουν εἰς τὰ χιώματα, λεπίδας, ὡς καλούμενος κυπρῖνος ἰχθὺς, καὶ ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσην τῶν περδίκων. Nisi legendum sit σκιώματα. Cæterum equorum circa collum & crines ornatus præclarè & eleganter describit Libanius, in ἐκφράσει 4. apud Allatium, ubi de equis cataphractis in Processu publico Regis Babylonici: τρίχες δὲ τῶν ἵππων ὅλαι διαπλέκονται καθάπερ πλόκαμοι γυναικῶν, καὶ διαδοῦνται, καὶ περισφίγγονται πορφυραῖς τε καὶ ποικίλαις ζώναις· αἱ δὲ ἐν τῇ ἱπποσοφίας ἔνθεν καὶ ἔνθεν αἰωροῦνται, καὶ καθίενται κατὰ τῶν αὐχένων, αἱ μὲν ἁπαλαὶ, αἱ δὲ ὀρθαὶ, αἱ δὲ ὅλαι, αἱ μὲν φύσει πεφυκυῖαι, αἱ δὲ διὰ τέχνης ἠναγκασμέναι.

ΧΑΚΟ'Σ, pro Χαλκός. Anonymus de Oxymelle: ῥίνισμα χακοῦ καὶ κασσιτέρου, καὶ ἄλπερης, καὶ χάρτας ἐλχαρκοῦς, καὶ λεώσας, ἀλσφι.

ΚΑΛΑ'ΒΡΑ, *Ruina*, Καταστροφή.

ΧΑΛΑ'ΔΡΙΟΝ, Χαλάνδρειον. Vide in Χαράδριον.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, *Margarita*, sic dicta quod grandinei globuli formam referat: vel uti censet Salmasius ad Plinium, à suillis granis, quæ Græcis χάλαζαι dicuntur. Eustathius ad Il. λ. ἰστέον δὲ, φασὶν, ἐν σαρκὶ ὀρεῖς καθὰ ἐν ὑείοις κρέασιν αἱ χάλαζαι, ἀφ' ὧν ῥῆμα τὸ χαλαζᾷν· ἃς δὴ χαλάζας ὀρόβους οἱ ἰδιῶται φασι, διαφέρει δὲ, φασὶν, εἰς διαύγειαν καὶ καθαρότητα καὶ μέγεθος ὁ ἐκ τῆς ἐμβυθίου μάργαρος ὡς δὲ καὶ ἑτεροῖον ὄστρακον χαλαζᾷ, κατὰ τὸν Κωμικὸν εἰπεῖν, χαλάζαις τοιαύταις, καὶ ὅτι βέρβερι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐκεῖνο καλεῖται. Idem Salmasius Græculum Anonymum laudat, hoc titulo: Μέθοδος δι

δι' ἧς ἀποτελεῖται σφαιροειδὴς χάλαζα, καλασκευασθεῖσα παρὰ τῆ ἐν τεχνουργίᾳ περιβοήτου Ἄραβος τῆ Σαλμανᾶ. ubi, inquit ille, χάλαζα vocatur *margaritum*. Is porro habetur in Bibl. Reg. Cod. 618. fol. 141. ubi deinde hæc leguntur: λαβὼν λεπίδας χαλάζας, μίβαλε αὐτὰς ἐν ὑέλῳ, &c.

ΧΑΛΑΖΕΙΝ, *Destruere*, *Evertere*. Græci χαλάζεσθαι, *Pessum ire*, dicunt, à χάλαζα, *Grando*. Scylitzes pag. 808. σὺ ἔκτισα, φῦρνε, ἐγώ σε χαλάσω. Nicetas in Manuele lib. 6. num. 1. ἔςι δ' ὅτε τὰ μὲν τέχη Μεδιολάνου ὑπ' Ἀλαμανῶν καλαςράφησαν. Ubi Cod. Græcobarb. ἐχαλάσησαν. In Isaacio lib. 3. ex eodem Cod. Græcobarb. πολλὰς ναῦς περὶ τὸν αἰγιαλὸν ἱςαμένας ἀπρομηθεύτως ἐχάλασε. Anonymus de locis Hierosol. c. 5. αὐτὸ ἦτον, καὶ ἐχάλασεν. Anonymus in orat. contra Gregorium Palamam: τὰ τείχη καλεχαλάσθησαν, αἱ ἐπάλξεις ἠφανίσθησαν. Joannes Cananus de Bello Constantinop. ἔςησαν περιέργως εἰς τόπον ἐν ᾧ οὐδὲν ἐκ ἔχεν ὁμοῖαν οὐδῶν τῆ ἑτέρων, ἀλλὰ κεχαλασμένη ὑπῆρχεν, καὶ ἐκπάλαι γέμουσαν χῶμαν. Adde pag. 190. 191. 196. Chronicon Veneto-Byzant. ἐχάλασαν πλεῖςα ὀσπήτια, &c. Utitur alibi non semel. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ χῶρες ἐχαλάσασι, βασίλεια ἐκάθηκα.

Χαλᾶν, eâdem notione. Nicetas M S. in Isaacio lib. 3. num. 9. τὰ ἔξωθεν τῆ κάςρυ ὀσπήτια χαλᾶν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 83. τότε γυρίζειν καταπάνω τους, καὶ χαλᾶσι τους.

Χαλνᾶν, pro χαλᾶν. Georgius Contares lib. 8. Hist. Athen. pag. 192. ὡς ἤκουσαν οἱ Πελοποννήσιοι πῶς ἐπῆγε ἡ ἀρμάδα τῆ Ἀθηναίων, καὶ ἐκαῦσε χάλνα τοὺς τόπους τους, καὶ ταῖς χώραις εἰς τοιοῦτον τρόπον, &c. Utitur alibi non semel pag. 206. 207. &c.

Χαλασμὸς, & χάλασμα, *Strages*, *destructio*, *eversio*, ὄλεθρος, ἐξώλεια. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. ex Cod. barbarogr. εἰ ἐξ ἑτοίμε εἴχομεν τὰ πρὸς τὸν χαλασμὸν τῆ τείχους ἐπιτήδεια ὅπλα. Cantacuzenus lib. 4. Hist. cap. 14. ὅτι χάλασμα ἦν τῆ παλαιᾶς ἐκκλησίας.

Χαλάςρα, eâdem notione. Catalog. Impp. Constantinopol. post Codinum: ὃς καὶ ἀπεκάυθη τότε παρ' αὐτῆ ἐν τῇ γινομένῃ χαλάςρᾳ. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag 824. καὶ ἐφύλαγαν νὰ μὴ δὲν ἔμπουν οἱ τῦρκοι, καὶ μετὰ ἀπεκένωσαν τὴν χαλάςραν ὅπου ἐχάλασεν ἡ λουμβάρδα.

Χαλαςρία, simili pariter notione in Historia Politica p. 9. 10.

Χαλαςήριον, *Machina qua muros evertit*. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. οὐ μόνον δὲ οἱ ἐξ ἀφετηρίων ἀποσφενδονώμενοι σφαιρωτοὶ λίθοι κακῶς ἐτίθουν τὸ ςράτευμα, &c. Ubi Cod. al. χαλαςηρίων præfert. Idem in Murtzuphlo, in Cod. MS. habet χαλαςάειον· Καὶ τὰ ἱςάμενα δὲ χαλαςάεια εἰς τοὺς πύργους, &c.

ΧΑΛΑΙ', pro Χηλαὶ, *Portuum moles*, quomodo eas vocari observat Scholiastes Thucydidis lib. 1. pag. mihi 20. Chronicon Paschale in Heraclio an. 15. περιέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς τὸν χαγάνον, ἐν τῷ ἀντιπεραν αὐτοὺς διὰ χαλῶν ἐπὶ Χρυσόπολιν εἰς τοὺς ἡμετέρους χαράβους. Infrà: ἀπῆλθεν δὲ αὐτῇ τῇ κυριακῇ ὁ χαγάνος εἰς χαλὰς, καὶ ἔβαλεν εἰς θάλασσαν μονόξυλα, &c. Vide Notas nostras ad hoc Chronicon, & ad Alexiadem pag. 314.

ΧΑΛΑΙ'Α, *Stillicidium*. Joan. Carpathi Episcop. MS. τὸ μέλος τ' αὐτὸ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὃν τρόπον τὸ βαυκαλίων ἔχει τὸ μάσθιον, εἰς τὸ προχωρεῖν τὸ ὕδωρ ἢ καὶ χαλαιὰ παραπέμπει τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆ σώματος, &c.

ΧΑΛΒΑΝΙ'Ν, *Galbanum*. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. χαλβάνη, ὀπὸς ἐςὶ τῆ ἐν Αἰγύπτῳ νάρθηκος. Joannes Jatrosophista MS. cap. 133. κοπάνισον χαλβάνιν, καὶ ποίησε τὸ ψιλὸν πολλά, &c.

ΧΑΛΕΥ'ΕΙΝ, *Scrutari*, ἀνασχαλεύειν, διερευνᾶν.

ΧΑΛΙ'ΚΙ, Χαλίκιν, *Silex*. Glossæ MSS. in lib. Job: χάλικες, ψηφίδες. Item *cæmentum*, χάλιξ. Gloss. Lat. Gr. *cæmenta*, χάλικες. Vox Græcis hac notione etiam nota. Epiphanius de Locis SS. pag. 49. καὶ ἐπάνω τῆ πύλης ἐςὶ τὸ ἱερὸν, ἔνθα κεῖται τὸ ποτήριον ὅπερ ἔπιεν ὁ Χριςὸς τὸ ὄξος καὶ τὴν χολήν. ἔςι δὲ ὡς χαλίκιν πράσινον ἐνδεδυμένον ἀσίμιν.

Χαλικολόγος, *Cæmentorum cophinus*, ὁ τῶν χαλίκων κόφινος.

Χαλίκωμαλα, *Cæmenta*, in Gloss. Gr. Lat. item *maceria*, *ædificii reliqua*. Glossæ Basilic. περιπῖνα δὲ ἐςὶ κἂν γὰρ ὁ οἶκος διὰ τῆ χρόνε φθαρῇ τῆ κλήσαλος· θεῖον γὰρ καὶ τὸ ἔδαφος ἀλλότριον· ὅμως τὰ καθ' ἕκαςον χαλικώματα διὰ κλήσεως ὁ δεσπόζονται, εἰς τὰ διλιωκὰς γὰρ περὶ τούτων κινεῖ ὁ δεσπότης· ὁ γὰρ νεμόμενος τὸν οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐνέμελο, τουτέςι τὸ καθ' ἕκαςον τῶν χαλικωμάτων. In Basilicis lib. 15. tit. 1. c. 23. lib. 26. tit. 6. cap. 13. *Cæmentum* exponitur.

Μεσοχάλικον. Nicetas in alexio lib. 2. num. 4. ὡς σφῆνάς τινας καὶ μεσοχάλικα τοὺς ἑαυτῆ κασιγνήτους ἐνέβυσε τῇ ἀρχῇ. Ubi Cod. ed. βλῆτρα, id est *pessulos*, *clavos*, uti vocem hanc interpretatur Suidas. Sed malim existimare, hic debuisse verti ab interpolatore *cæmentum medium*, quod lapidariæ materiæ in structuris inseritur.

ΧΑΛΙΛΑ', τὰ ξανθὰ μυροβάλανα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΛΙΝΑ'ΡΙΟΝ, Χαλινάρι, *Frænum*, ἡνία, χαλινός. Lexicon MS. Cyrilli: ἐνώπια, εὔθια, χαλινάρια. Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ πατὴρ τῆ ἵππου, καὶ προσθεὶς αὐτῷ μετὰ τῆ σάλλας, καὶ τὸ χαλινάριον, &c. Occurrit apud Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. Leonem in Tacticis cap. 6. num. 9. Zachariam Pap. lib. 1. dial. cap. 2. 4. auctorem etymologici in Παρήιον. Nicetam in Man. lib. 3. n. 2. In fabul. Æsopi Græcobarb. pag. 133. &c.

Χαλιναριον, *Equus ephippiarius*, qui fræno regitur. Cod. Reg. 3497. fol. 82. 83. τῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἀπὸ πρωῒ τῆ α ὥρας τῆ ἡμέρας, ἄχρι τῆ τρίτης ὥρας, ὀφείλεις λαβεῖν τὸ χαλινάριον ὁ καβαλλικεύεις, καὶ ἀπελθεῖν εἰς χαλκέα, καὶ κοψάτω ὁ χαλκεὺς ἀπὸ τῆ ἄκρας τῆ λύκε τῆ χαλιναρίε ὀλίγον, καὶ κατὰ τὴν πρώτην σφύραν ὅτε τέλεις κόψαι, λέγε &c. Infra: εἰ τάχα καὶ ἕτερα χαλινάρια καβαλλικεύεις. Vide Codin. cap. 3. n. 9.

ΧΑΛΙΦΑ͂Σ, *Chalifa*. Ita appellabant Saraceni supremum gentis suæ Principem, quæ vox passim occurrit apud Scriptores Græcos & Latinos mediæ ætatis, & de qua quædam sumus commentati in Notis ad Cinnami Histor. pag. 491. & in Gloss. med. Lat. Cantacuzenus contra Mahumetum orat. 1. cap. 6. ὅτι εἷς Χαλιφᾶς τὸ ἀξίωμα, τουτέςιν ἄκρος διδάσκαλος, ἐγένετο Χριςιανός. Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni, pag. 422. καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἀποσαάκρης Χαλιφάτης ἀντὶ τῆ Μωχαμέτ. Ita alibi non semel.

ΧΑΛΚΕΥ͂Σ, *Faber ferrarius*, Gall. *Mareschal*. Cod. Reg. 3497. fol. 83. καὶ ἀπελθεῖν εἰς χαλκέα, καὶ κοψάτω ὁ χαλκεὺς ἀπὸ τῆ ἄκρας τῆ λύκε τῆ χαλιναρίε ὀλίγον. &c. Cod. alio 3502. fol. 228. ἄκμων χαλκέως λυθήσεται ῥᾷςα τραγείῳ χριόμενος αἵματι, &c. aliàs, χαλκεὺς, Hesychio πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος, καὶ ὁ χρυσοχόος exponitur.

ΧΑ'ΛΚΟΜΑΝ, pro Χάλκωμα, *Æs*. Cosmas Hieromonachus Chymicus MS. καὶ εἰ δὲ γὰρ τὸ χάλκομαν, καὶ μετὰ τοιοῦτον ὅταν τρίβεται ὥσπερ ἅλας. Codex Reg. MS. 618. f. 282. λαβὼν χάλκομαν κόκινον, καὶ πουλικοφάρμακον κόκινον, &c.

ΧΑΛΚΟΜΑΝΙΚΑ'ΡΙΟΝ, *Æreum manubrium*, λαβὴ χαλκῆ. Nicolaus Myrepsus sect. 36. c. 21. ex

ex Cod. Reg. λαβὼν χαλκομαινικάελον, καὶ παῖδιυ ὕρον ὡς ἐπλῦς. ἢ ή, πύρωσον τὸ χαλκὸν ἐπὶ ἀνθράκων ἐυτόνως, καὶ καλάσβεσον, &c. Perperàm Fuchsius *as quod manibus tractatur* hîc intelligi putat. Vide Μανίκιον, & Χάλκωμα.

ΧΑΛΚΕΟΞΕΣΤΟΝ. Idem quod Χερνιβόξεστον, de qua vox infra. Euchologium Cryptoferratense apud Goarum p.227. & Vaticanum apud Morinum de sacris ordin. pag. 97. καὶ κελένει ὁ ἱερεὺς—κομιθῆναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ χαλκόξεστον, καὶ μάζηλον, καὶ μανδήλιον.

ΧΑΛΚΟΠΡΟΣΩΠΟΥΣ, vocabant *homines impudentes*, quemadmodum hodie dicimus, *qui ont le front d'airain*, qui nulla re moventur: quibus *os* est *ferreum*, ut loquitur Suetonius in Nerone: seu *os durum*, ut Terentius in Eunuch. S. Chrysostomus adversus Judæos: καὶ τὸ μέτωπόν σου χάλκεον, τοῦτ᾽ ἔστι ἀναίσχυντον· οὕτω γοῦν καὶ ἡμῖν ἔθος πολλάκις τοὺς ἐρυθριᾷν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους καλεῖν. Vide Artemidorum, cap.24.

ΧΑΛΚΟΠΥΡΙΤΗΣ βροντησινὸς, θεῖον ἐπὶ ὑδραργύρου, in Glossis Chymicis MSS.

ΚΑΛΚΟΦΩΝΟΠΟΥΛΟΝ, *Tubicen*, *qui Tubam æream inflat*. Anonymus de Amoribus Lybistri & Rhodamnes, MS.

Ἦλθασιν ἄλλοι μου, καὶ ἀναπειῶ τὴν τένταν μου τριγύρου,
Καὶ εἶχα φαλκοφονόπουλα παιδόπουλά μου δύο.

ΧΑΛΚΩΜΑ, *Quævis materia ærea.* Historia Apollonij Tyrij:

Σάνευε πλέα διάφορα τὸ ἐκεῖν ἀπὸ τ᾽ ἄλω,
Τὰ σήμη ἀπὸ τὸ χάλκωμα ἀπὸ νὲ πλία μεγάλον.

Propriè, *Ahenum*, κρεοδόχον ἀγγεῖον, Κάκαβος. Agapius in Geoponico cap.170. βράσε ἀπ᾽ ἐκεῖνο τὸ ἴδιον καμπόδιν, ἤγουν πέντε χαλκώματα. Occurrit sæpe apud hunc scriptorem. Maximus Cythær. 24. April. καὶ βάνεται εἰς ἕνα χάλκωμα πυρομένον γεμάτον πίσσαν. Ita 31. Maij.

Χαλκοματένιος, *Æneus*, Χάλκεος.

Χαλκιάς, Χαλκωματάς, *Faber ferrarius, vel ærarius*, χαλκεύς.

ΧΑΛΑΙΡΡΥΤΟΝ, Prophetis seu Chymicis, *Struthium*, apud Interpolat. Dioscor. 381.

ΧΑΛΟΥΜΙΟΝ, *Calamus*. Gall. *chalumeau*. Agapius in Geoponico cap.184. διὰ νὰ κάμης χαλούμια, ἤγουν γλῶσσαις ἀπὸ τυρί. Ibidem: ὅτι ἐὰν ἐμολύνθη χαλοῦσι τὰ χαλούμια, καὶ βρωμίζουσιν.

ΧΑΜΑΙΔΙΚΑΣΤΑΙ, *Pedanei judices*, qui & *Dativi*, & ἐξ ἐπιπέδου, seu *de plano* judicant, nec tribunal habent in Basilicis lib.8.tit.1. pag. 408. Glossæ Gr.Lat. χαμαιδικαστὴς, *Pedaneus judex*, *Arbiter*. Vide Cujacium ad Nov.42.

ΧΑΜΑΙΔΥΟΣΜΟΣ, *Rosmarinus*, ζέα, apud Apuleium cap.79.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΟΝ, instrumenti musici species. Nicetas in Manuele lib.3. num.4. ex Cod. Barbarogr. τοιοῦτος δ᾽ ὢν, ἀεὶ ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαιζικίοις προσέβαλλε, καὶ ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ εὐαπόδεκτος. Ubi Codex alter: διώκων δὲ τὰ συμπόσια, οὐ βασιλεῖ μόνον πλεῖστα κεχάρισο, &c. Rursum lib.7. num.4. ἔχαιρε καρυκείαις βρωμάτων, καὶ τοῖς πρὸς λύρειον καὶ κιθάραν καὶ χαμαιζίκιον ᾠδῶν ἦχουσιν οὐκ ἀπήχθάνετο. Ubi Codex alter, συμφωνίαν ᾠδῶν.

ΧΑΜΑΙΙΟΝ, *Viola nigra*. Neophytus Monachus in Glossis Jatricis MSS. ἴον πορφυροῦν οἱ δὲ δασυπόδιον, οἱ δὲ ἴον ἄγριον, κοινῶς δὲ χαμαίιον. Hinc fortè nostrum *Camayeu*.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ, *Suboles cerasi*, apud Myrepsum sect. de Drosatis cap.81.

ΧΑΜΑΙΠΑΤΙΟΝ. Vide in Παλήτιον.

ΧΑΜΑΙΠΙΔΙΑ, Herba quam Græci Ἄπιον vocant. Petr. Belon. lib.1. observ. cap.42.

ΧΑΜΑΙΠΛΙΟΝ, τὸ ἐρύσιμον, Neophyto in Glossis Jatricis MSS. *Erysimon*, herba de qua Botanici.

ΧΑΜΑΙΡΙΦΗΣ, *Collectitius*, σύλλεκτος, in Gloss. Lat.Gr. infans expositus.

ΧΑΜΑΙΤΡΙΚΛΙΝΟΝ, *Triclinium inferius*. Vita MS. S. Auxentii: ἀσήγαγον αὐτὸν ἐν χαμαιτρικλίνῳ.

ΧΑΜΑΡΑ, vel Χάμαρες, *Erysipelatis species ex flava bile orta.* Constantinus à secretis MS.cap.125. ubi de erysipelate: εἰ δὲ ἐστὶν ἡ γέννησις τοῦ οἰδήματος ἀπὸ ξανθῆς χολῆς, ὅπερ καλεῖται χάμαρα, &c. & cap. 126. περὶ ἐρυσιπέλατος, ὃ λέγεται Σαρακινιστὶ χάμαρες.

ΧΑΜΕΥΝΗ, *Cubile Monachorum*. Ita *hanc vocem* interpretatur Cujacius in Justiniani Nov.5. c.3. ἀλλὰ κοινῇ μὲν αὐτοὺς ἐσθίειν ἅπαντας, ἐν κοινῷ ἕκαστον μὲν ἐπί τινος ἰδιαζούσης χαμεύνης κειμένους. Χαμεῦναι καὶ Γυμνόποδες τῶν μοναχῶν, apud Nicetam in Isaacio lib.1. n. 7. Constantinus Manasses ex Cod. Allatij pag. 119.

Εὑρίσκουσιν ἐν ταπεινῷ κάμβμον χαμευνίῳ.

Ubi Cod. al. habet ψιαθίῳ. Vide Hoeschelium in Vita S. Antonii pag.129. & ad Philonis opuscula p. 251. præterea Casaubonum ad Capitolinum in Marco ubi de χαμεύνια Philosophorum.

ΧΑΜΕΥΡΕΤΟΙ, *Infantes expositi*, *collecti*, in Novella Justiniani 153.

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΙ, Portio Καμοκυλάδι, *Corydalus*, Κορυδαλός. Nicetas in Isaacio Angelo lib.3. num. 3. ex Cod.barb. Gr. ὁ μὲν τὰ μίμηλα τῶν στρουθίων, ἤγουν κίσσας, χαμικηλάδας, ψιτλακοὺς, καὶ ἕτερα κρατήσας. Ubi Cod. al. ᾠδικῶν ὀρνιθῶν συλλογὴν habet.

ΧΑΜΙΛΟΣ, Καμηλὸς, *Humilis*, *Vilis*, *Ignobilis*, οὐδαῖος, χυδαῖος, φαῦλος, ex χθαμαλός. Lexicon MS. ad S.Athanasium: χθαμαλοῖς, χαμηλοῖς. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Καὶ μὴ φορῇς τὰ χαμηλὰ μὲ τὰς Μακριμμάτας.

Vide Auctorem Incertum post Theophanem pag. 437. 440.

Χαμηλώνειν, *Deprimere*, καταβιβάζειν. Anonymus de nuptiis Thesei lib.2.

Ἀλαζονία ἡ πολλὴ θέλη προσχαμηλώσῃ.

Lib.4.

Πῶς χαμηλόνης τὸ ψηλὸν αἷμα τῶν βασιλέων.

Καμήλωμα, Καμήλωσις, Χαμηλοσύνη, *Ignobilitas*, *Vilitas*, ἀγένεια, φαυλότης, ταπεινότης.

Χαμιλοπτερασμένος, timidus, de ave quæ alas humi dejicit, in Glossis Græcobarb. δειλὸς, φοβιτζιάρης, ἄχαρος, χαμιλοπτεριασμένος.

Χαμιλάς, *Locus depressus*, *humilis*, in Portonacio MS.

Χαμηλὸν, unum è quatuor Pneumatibus, in Musica Græcanica. Vide in Φωνή.

ΧΑΜΜΑΜΑ, περιστερεῶν, in Lexico MS.ex Cod. Reg.1843.

ΧΑΜΝΗΣΤΕΥΕΙΝ, *Insurgere*, *Aggredi*, *Invadere*. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 8.

Μετὸ καλὸν τοῦ τὸ φάρη, βαστόντα τὸ σπάθιν του,
Ὅλος ἐξαχαμνήστηκεν ἀπάνω τοῦ Ἀρκήταν.

Mox:

Τὸν ἵππον του ἐλάκτησε, καὶ μὲ θυμοῦ μεγάλου
Ἀπάνω του χαμνήστηκεν με τὸ σπάθη τὴν χέρα.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΗ, Χαμοβούνιον, *Collis humilior*. Anonymus de nuptiis Thesei:

Ποῦ κοντὰ εἶναι θάλασσαν σε χαμοβούνια πάνυ.

Alibi:

Ἄλλοι ἐδιωχμόσασι τὸ χαμοβούνη κάνο.

ΧΑΜΟΒΙΟΛΕΤΑ, *Viola*, Ἴον.

ΧΑΜΟΓΑ

ΧΑΜΌΓΑΙΟΝ, *Planities*, ἐπίπεδον, ἰσόπεδον, apud Hesychium.

ΧΑΜΟΓΕΛΑ͂Ν, *Subridere*, *Arridere*, Προσγελᾷν, Υ᾿πομειδιᾷν. Anonymus de nuptiis Thesei :

Σὰν ὁ Θησεὺς ἐγρίκησε ἐκεῖνο τὸ πιτλάκη,
Στὺς ἄρχοντάς τυ γύρησε, χαμογελῶντας λέγει.

ΧΆΜΟΣ, *Chamus*, Κημὸς, *Capistrum*, *Franum* Martyrium SS. Timothei & Mauræ num 2. ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπεν, Λύσαλε αὐτὸν ἀπὸ τῆ τρόχυ, καὶ δήσαντας αὐτῆ τὰς χεῖρας, χάμον περίθετε αὐτῷ, κρεμάσαντες κατὰ κεφαλῆς, &c. & N. 4. αὐτὸς δὲ ἀποκρίνασθαι ἐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ πιεζεῖσθαι αὐτῷ τῷ χάμον. Vide Χάβος.

ΧΑΜΟΣ, *Iactura*. Vide in Χάζαν.

ΧΑΜΟΥΧΑ͂Σ. Vide in Καμυχᾶς.

ΧΑΜΟΧΙΛΆΔΙ, *Alauda*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΧΑΜΠΈΛ, τὰ μαυροβάλανα, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΧΑΜΠΕΣΊΑ, *Æthiopia*, apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 239. unde,

Χαμπέσιδες Hæretici, apud Theodosium Zygomalam MS. de Statu Ecclesiarum Orientalium, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Χαμπέσιδες, οἵτινες ἔχοντες ἐκ τῶν δυσσεβιῶν τύτων. Mox: ποιῶσιν ὗτοι οἱ Χαμπέσιδες καὶ σίγματα διὰ σιδήρυ τῆ τῆ θεῖυ σαυρῦ τύπον ἐγχαράττοντες.

ΧΆΝ, suprema dignitas apud Tartaros. Apud Ducam Hist. cap. 15. ὁ μέγας χὰν Τεμὺρ, qui vulgo *Tamberlanus*. Vide Gloss. med. Lat. in *Caganus*.

ΧΑΝΑΡΆΓΓΗΣ, Dignitas apud Persas: *Dux exercitus*. Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 5. παρελθὼν δὲ τῆ τις ἐν Πέρσαις λογίμων, ὄνομα μὲν Γυσαναστάδης, Χαναράγγης δὲ τὸ ἀξίωμα, ἐπεὶ δ' ἂν ἐν Πέρσαις σρατηγὸς τῦτό γε.

ΧΆΝΔΑΞ, Χανδάκιον, Χαντάκιον, *Fossa*, *vallum*, χάραξ. Scylitzes pag. 509. ubi de expugnata ab Agarenis Creta insula: τάφρον μὲν ἤγειραν πρῶτον βαθεῖαν, καὶ χάρακας ἐν ταύτῃ καταπήξαντες, ἔνθα καὶ νῦν λαβὼν τὴν ἐπωνυμίαν ὁ τόπος σώζει τὴν προσηγορίαν, Χάνδαξ ὀνομαζόμενος, ἐκεῖσε διενυκτέρευον, & pag. 643. καὶ τὴν πασῶν ὀχυρωτέραν πόλιν, ἣν ἐγχώειος χάνδακα ἐκάλυν, πεπορθηκώς. Quibus locis loquitur de urbe ejusdem insulæ, quam inde *Candiam* hodie vocant, à quâ toti insulæ nomen deinceps mansit. Vide præterea Continuator. Theophanis lib. 2. num. 21. 23. & Symeonem Logothetam in Michaele Balbo, &c.

Χαντάκιον, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. τὰ βάθη καὶ χαντάκια. Alibi: λαρνάκιν ξύλινον, ἤγυν χαντάκιν, ἢ σενάκιν. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 7. τὰ τῆ κήπων ὑπεισδῦντες ταφρεύματα καὶ διωρυγάς. Ubi Cod. alter, χαντάκια. Et in Alexio lib. 3. num. 7. τετράπλευρον συντίθησι, μηχανὴν ἴσην τῆ χαντακίῳ συμμηκιζομένην τῷ εὔρει τῆ τάφρυ. Idem in Balduino num. 6. ex Cod. MS. βαλὼν χάρακα, καὶ μέγαν χαντάκιν γύροθεν τῆ σρατῦ αὐτῆ ποιήσας. Infrà: μετὰ ὖν κόπυ καὶ μάχης τὸ χάντακα ἐκράτησεν. Occurrit rursum mox. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 846. οἱ δὲ Ροδίται ἔκαμαν μέσα ἀπὸ τῆ χαλάσρας χαντάκια, καὶ κάρφωσαν κοντάρια καὶ ἄλλα ἄρματα. Et pag 871. ἐπροσκυνησαν τὸ, καὶ ἔπαν ὅλα τὰ καμώματα, καὶ ἔδειξάν τυ τὰ χαντάκια. Leonis sapientis ænigmata MSS. οἱ κυκύτζη θαρσαλέυν, ἔχυ ὕργιον τὸ ἄνα, εἰς τῆ χάντακα πάλιν, &c. Vide Theophylactum Hierodiacon. serm. 1. pag. 6. & Damascenum Studitam Hom. 18.

ΧΆΝΕΙΝ, *Perdere*, Απόλλυσθαι, διαφθείρειν. Nomocanon Cotelerianus n. 410. ὅτι ἀπὸ συμπλοκῆς αὐτῆς χάνει τὴν ἀκολυθίαν αὐτυ. N. 524. χάνει τὸ αὐτῷ μισθάριον. Historia Apollonij Tyrij:

Ὁ γιανὰ χάνει τὸ καιρὸν, νὰ σέκει νὰ διγάτι.

Alibi:

Καὶ τ' ἐργασήρη ναξαργὺν νὰ χάνω τὸ δικό μυ.

Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Ψυχὴ γὰρ ἐρωτότρωτος ὅσε ψυχοπονέσει,
Χάνει τὺς πόνυς, ἂν γλυκιῶ μάθη τῆ πόθυ λόγον.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Αλήθεια κράτημα σφικτὰ, μὴ πέσῃς καὶ σε χάσω.

Physiologus MS. de Perdice: ἐκεῖνος χάσκει ἐδῶ καὶ κεῖ, χάνει τὰ λογικατυ. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Απολεσῶσι, νὰ χαθῦσι. Leges Cypriorum MS. εἰ δὲ ὁ δέδωκε ἐμπόδισιν τὸ γάμον, χάννη ὅς δέδωκεν ἀῤῥαβῶνας. In Codice Regio 1334. hæc legimus:

Εν ἐμβόλοις θρῆς, καὶ βοῇ τῆ, Μὴ λάβῃς.
Εν τοῖς δυνάσαις καὶ τὸ, Δός μοι πλεισάκις.
Καὶ τὸ πλέον, Δὸς πρὸς τὸ λοιπὸν τῆ βίυ,
Πῶς ζήσεταί τις, πῶς βιώσεται πένης.
Χάνων ταναῶ γῆ, τὺς πενεσέρυς δέχυ,
Κῦρος γὰρ ὐδὲν ἐν βίῳ ζοῆς ἔτι.
Τὸν οἶνον οἶδα τῆ φρενῶν ἀναιρέτην,
Οδοσαλῦντα τῆ σκελῶν τὰς τε βάσεις,
Τὸν ὗ μιτηντὸν, τῆ μάχης τὸ ἐργάτην.

Deinde additur hic Κάρκινος, seu retrogradus versus:

Νόσον ἔβαλεν ὁ λιμὸς, ὃ ὅμιλον ἔλαβεν ὅσον.

Χάνειν, eâdem notione. Anonymus in Miraculo S. Georgii Mart. num. 2. λέγει τῇ συμβίῳ αὐτῆ· Γυναι, ἐχαύσαμεν τὰ ζεύγη τῆ βοῶν· ἡ δὲ λέγει, Πῶς ἐχάυσατε ταῦτα, &c. Ubi fortè legendum ἐχάσαμεν, & ἐχάσατε. Vide Χαῦν.

ΧΑΝΙΆΖΕΙΝ, *Diducere*, *Aperire*. Orneosophium jussu Michaelis Imp. scriptum pag. 246. καὶ χανιάσας τὸ ὄρνεον, βάλε τὸ βαμβάκιν. Pag. 247. κάθισον αὐτὸ ἵνα πίῃ νερὸν, καὶ ἔκτοτε χανίασον αὐτὸ, καὶ βάλλε κάτλιον κομμάτια δύο. Infrà: καὶ χανιάσας τὸ ὄρνεον, βάλλε αὐτὸ μετὰ τῆ δακτύλυ συ, καὶ ἔσαι ἀνόρεκτον. Pag. 248. γάγγρινον ἅλας ὅσον φάβατος μέγεθος βάλε εἰς τὸ σόμα αὐτῆ, καὶ μετὰ ὥραν ἱκανὴν χανίασον πάλιν αὐτὸ, καὶ βάλε κάτλιον ἰσόποσον τῆ ἅλατος. Pag. 251. βύτυρον ἄπαστον μετὰ σαχάριτος χανιάσας τὸ ὄρνεον, βάλε εἰς τὸ σόμα αὐτῆ. Occurrit ibi pluries.

ΧΑΝΤΑΚΙ'ΟΝ. Vide in Χάνδαξ.

ΧΆΝΤΑΡ, ἄκανθα Αἰγυπτία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΆΝΤΡΩΣΙΣ, *Circumferentia dolii*, fortè pro κέντρωσις. Joannes Canabutzes MS. τινὰ κύκλον ἐκεῖνοι λέγυσι χάντρωσιν, καὶ μετὰ τῆ ἔχῃ τύτυ περιγράφυσι καὶ ποιῦσι φέντλην ἴσον καὶ κατὰ πάντα ἁρμόδιον εἰς τὴν τῆ βυτζίυ περιφέρειαν, ἢ ὡς ἐκεῖνοι λέγυσι, χάντρωσιν, εἰ μὴ ἐδιδάχθησαν τῦτο παρὰ τῆ ἀσφαλῆ καὶ ἀπταίσυ γεωμετρίας. Vide Βυτζίον.

ΧΑΝΤΕΡΗ͂Σ, Ελχάντεεις. Anonymus de Oxymelite: λαβὼν μόλιβδον κεκαυμένον, καὶ βῶλον Αρμενίαν, καὶ χαντερῆς, μάλαασε ὁμῦ, καὶ χρίε. Suprà: μόλιβδον καὶ λιθοδαιμόνον, ἐλχάντερις, λύσας μεθ' ὕδατος, ἄλειφε μετὰ τὸ ξηραιθῆναι. Apud Matth. Silvaticum, *Alchandaro*, *Thus* exponitur. Alibi, *Canthar*, *Libanus*. Vide Αρτζερίτης.

ΧΆΝΤΡΕΣ, *Murenulæ cum margaritis*, apud Crusium in Turcogr. pag. 188.

ΧΑΟΥ͂Ν, *Miscere*, *confundere*, *evertere*, *absorbere*, quasi *in chaos convertere*. Theophanes an. 9. Justiniani: ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ἀπὸ τῆ σεισμῦ, καὶ ἐχάωθη τὸ ἥμισυ τῆ πόλεως μετὰ τῆ οἰκητόρων. Nicetas in Manuele lib. 1. num. 5. γυρεύων τὰ χαωθέντα πράγματα. Ubi Cod. alius, ἐξέτασιν περὶ τῆ ἀπολωλότων χρημάτων ποιύμενος. Idem in Isaacio lib. 1. num. 1. ἐκ ἀποδιδὺς μόνον, εἴ τι τῆ πάλαι προσόντων αὐτοῖς ἐκ ἠφάνιστο. Ubi Cod. al. ἐχάωτο. Et in Alexio lib. 2. num. 5. ἄλλα γὰρ ἄλλοις καὶ πανθ' ὁμῦ διεσκέδασο καὶ ἠφάνιστο. Cod. al. ἐχάωτο. Et suprà num. 4. εἰς χάος ἐλήλαται καὶ διέσπασαι. Anonymus MS. de significationibus astrorum: ἐν δεξιῷ

δεῖξιν ποιεῖ εἰς ἐπανάστασιν ἀνατολικῆς βασιλείας κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν σατράπων αὐτοῦ χαωθήσονται, *in chaos detrudentur, peribunt.* Occurrit præterea apud Achmetem non ſemel, & in Turcogræcia Cruſii.

ΧΑ'ΠΤΕΙΝ, pro Κάπτειν, *Vorare, comedere.* Euſtathius ad Od. δ. κάπη δὲ ἡ φάτνη, παρὰ τὸ κάπτω, τὸ χανδὸν ἐσθίω, ὅθεν καὶ τὸ, ἀνέκαψε, παρὰ τῷ Κωμικῷ, ἀφ' οὗ ἔγκαφος, ὁ ψωμὸς, ἤτοι βλωμος, ὡς Εὔπολις· οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν, οὐδ' ἔγκαφος· οἱ χυδαῖοι δὲ τὸ τοιοῦτον κάπτω, χάπτω φασί. Idem ad Od. ρ. χρῆσις δὲ τοῦ ἐγκάψαι, ὅ ἐστι φαγεῖν, καὶ ἰδιωτικῶς, εἰπεῖν, χάψαι.

ΧΑΡΑ', *Os Galli gallinacei ad pectus appoſitum* Cod.Reg.1497.fol.61. v. τοῦ ἀλέκτορος τὸ δίκρανον ὀστοῦν τὸ περὶ το στῆθος, ὃ καὶ χαρὰν λέγουσιν, ἐπίθες εἰς τὴν καρδίαν, &c.

ΧΑ'ΡΑΓΜΑ, *Pecunia, moneta ſignata.* Theophanes an. 6. Rhinotmeti, & ex eo Cedrenus: καὶ τὸ σταλὲν χάραγμα παρὰ Ἀβιμέλεχ νεοφανὲς ὂν, καὶ μηδέποτε γεγονὸς, οὐ προσεδέξατο. Mox, μονήτα appellatur. Rationale peræquatorum Alexij Comneni Imp. ex Cod. MS.Reg. προσέταξεν ἡ βασιλεία μου τὸ διὰ χαλκῶν νουμίων ἀπαιτεῖσθαι τὰ λεπτὰ ψηφία τῶν τελουμένων δημοσίων· καὶ πάλιν οὕτως ἰδοὺ διορίζεται ἀπαιτεῖσθαι τὸ μὲν χάραγμα διὰ νομισμάτων, τὰ δὲ λεπτὰ ψηφία, ὡς εἴρηται, διὰ νουμίων, &c. Rurſum: τοῦτο γὰρ προσέταξεν ἡ βασιλεία μου τὸ μὲν χάραγμα νόμισμα διὰ τραχέων ἄσπρων νομισμάτων ἀπαιτεῖσθαι, &c. Ibidem: καὶ τὸ μὲν χάραγμα διὰ νομισμάτων ἀπαιτοῦντες, τὰ δὲ λεπτὰ ψηφία ἐπὶ τῶν β'. μιλιαρησίων τῷ νομίσματι συμποσοῦντων. Alibi: ἐλαττικὸν φόλλεις ιη. ἤτοι ιι κδ. καὶ τὸ μὲν χάραγμα, ἤτοι τὸ ἐν ιι. μετὰ τῶν δικερατοεξαφόλλου ἐστὶ τοῦ δημοσίου. Anna Comnena lib.13.pag.354. Ἀναλαβομένη τοίνυν ὁπόσον διὰ χρυσοῦ καὶ ἄλλης ποιότητος προσῆν αὐτῇ χάραγμα, καὶ ἕτερά τινα τῶν χρημάτων, ἔξεισι τῆς πόλεως. Adde lib.5. pag.128. Nicetas in Man. lib 3. num. 6. ἦν δὲ ταῦτα χρυσός τε καὶ ἄργυρος κεκομμένος εἰς νόμισμα. Ubi Cod. alter, εἰς χάραγμα. Achmes cap. 88. εὑρήσει διὰ χαράγματος χρυσοῦν νόμισμα κατὰ τὸ μέτρον τῶν φλυκτίδων. Ita cap. 105. 125. 206. 208. 220. 257. & apud Ducam Hiſt. cap. 43. Codinum in Orig. Conſtantinopol. num. 141. 142. &c. Vide Innoc. Cironium lib.3. obſerv. juris Canon. cap.2.

Χαραγὴ, eâdem notione. Manuel Malaxus in Chron. MS. p.477. καὶ ἔκαμαν νέαν χαραγὴν, ἤγουν μονέδα χρυσὴ καὶ ἀργυρή. Vide Χαράττειν.

ΧΑΡΑ'ΔΡΙΟΝ, *Matta*, vel *Pellis in qua cubabant monachi,* Vita S. Syncletices num. 53. ἀλλὰ θαυμάζεις ἑαυτὴν ὅτι ἐν χαραδρίῳ καθεύδεις καὶ ἐν τριχίνῃ στρώμνῃ; ἄλλοι δὲ χαμευνοῦσι διηνεκῶς. Paradiſus ſeu liber SS. Senum MS. & Apophthegmata Patrum in Patri. Romano num.1. βλέπει δὲ αὐτὸν ὁ Αἰγύπτιος φοροῦντα ἱμάτια τρυφερὰ, καὶ χαράδριον, καὶ δέρμα ὑποκάτω αὐτοῦ, καὶ προσκεφάλαιον μικρόν. Infrà: πάλιν ἐμὲ ὃν βλέπεις, κραββάτους εἶχον ὁλοχρύσους ἔχοντας πολυτίμους στρωμνὰς, καὶ ἀντ' αὐτῶν δέδωκέ μοι ὁ Θεὸς τὸ χαράδριον τοῦτο, καὶ τὸ δέρμα. Ita in Siſoë. num. 50.

Χαλάδριον, eâdem notione. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Sabæ cap.44. οὐκ ἐκτήσατό ποτε χύτραν, ἢ μαγειρεῖον, ἢ χαλάδριον, οὐ μετέλαβεν οἴνου ἢ εὐκρατος. Apophthegmata patrum in Arſenio num.36. καὶ ἤνεγκεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς χαλάδειον μικρὸν προσκεφάλαιον πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν γερόντων ἐλθὼν ἐπισκέψασθαι αὐτὸν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἰς τὸ χαλάδειον, καὶ τὸ προσκεφάλαιον ὑποκάτω αὐτοῦ, ἐσκανδαλίσθη λέγων· οὗτός ἐστιν Ἀββᾶς Ἀρσένιος, καὶ εἰς ταῦτα ἀνάκειται, &c. Ubi Joannes Geometra de eodem Arſenio:

Μέμφεται Ἀρσένιόν τις ἰδὼν ἐπὶ κώεσιν ὕπτα,

Id eſt *in Pelle jacentem*: qua notione χαλάδειον videtur uſurpari. Acta S.Maximi Confeſſ. n.39. καὶ εἴς τι χαλάδριον βέργεσι πεπλεγμένον τοῦτον ἐνθέμενοι, μόλις καὶ κόπῳ διαβιβάζοντες, τὴν μακρὰν ὁδὸν ἐκείνην ἀπήγαγον.

Χαλάνδριον. Vita apocrypha MS. S.Alexii: καὶ προσέταξεν ποιῆσαι εἰς τὸν νάρθηκα αὐτοῦ χαλάνδριον, ἵνα εἰσπορευομένους αὐτοῦ, καὶ ἐκπορευομένους αὐτοῦ θεωρεῖν αὐτήν. Ædiculam ſcilicet ad domus atrium & portam.

ΧΑΡΑΚΗΝΟ'Σ, *Miles gregarius*, à Χάραξ.

ΧΑΡΑΚΟΠΙ'ΖΕΙΝ, *Deliciari*, χλιδᾶν, in Corona pretioſa.

ΧΑΡΑΚΤΑΙ', *Monetarii*, in lib. 54. Baſilic. ubi titulus 16. inſcribitur, Περὶ μονηταρίων, ἤτοι χαρακτῶν, &c. Vide Theodor. Hermopolitem MS. lib. 6. tit.1.

ΧΑΡΑΜΑ'ΔΑ, *Rima, hiatus*, Ῥῆγμα, σχίσμα. Nicolaus Lucanus de excidio Troiano:

Καὶ ἐφαίνετο οὐδ' ὅλως χαραμάδα, οὐδὲ σχίσμα.

ΧΑΡΑ'ΤΖΙ, Χαράτζιον, *Pecunia*, idem quod χάραγμα, de qua voce ſupra: proprie vero vectigal, ſeu tributum, quod in pecunia exſolvitur, τέλος, δασμός. Πλερώνειν χαράτζι, *Tributum pendere*, δασμοφορεῖν. Μαζώνειν χαράτζι, *vectigal exigere*, φορολογεῖν. Eleutherius Zebelenus de ſignific. eclipſ. δηλοῖ καῦμά τε τῶν χωραφίων, καὶ στενοχωρίαν ἀνθρώπων, ζήτησίν τε χαρατζίου παρὰ βασιλέως. Synaxarium Maximi Cythær. 10. Jan. νὰ δίδῃ καὶ τέλος, ἤγουν χαράτζι τῶν Ῥωμαίων. Hiſtoria Politica pag.24. τελειωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ μὴ δυνηθέντος δοῦναι τὸ χαράτζιον, οὐδενὸς ὄντος τοῦ βοηθέντος αὐτῷ. &c. Ita pag. 39 & alibi paſſim apud Cruſium, Theophylactum Hieromonach. homil. 10. pag.195. Contarem in Hiſt. Athen. pag. 113. &c.

Χαρατζιάρης, Χαράτζαρος, *Exactor, coactor tributorum*, φορολόγος. Threnus de Capta Conſtantinopol. MS.

Ἐγρίκησα πολλὲς φορὲς ἀπὸ τοὺς χαρατζάρους,
Ὅτι ὁρίζει ὁ ἄπιστος Χριστιανοὺς ὀρθοδόξους.

Χαρατζομένος, *Tributarius*, ὑποτελής. Χαρατζομαζώνειν, *tributa exigere*. Χαρατζοπλέρωσις, *Penſio tributi.* Vide Χαράττειν.

ΧΑΡΑ'ΤΤΕΙΝ, *Fulgere, oriri.* Anonymus MS. de amorib. Lybiſtri & Rhodamnes:

Τῆς νύκτας ὅλης ὁ καιρὸς ἐδιέβηκεν ἐκεῖνος,
Ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ, καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα.

Χάραγμα, *Aurora.* Hiſt. MS. Bertrandi Romani:

Ἤμεσθα γοῦν ἀμφότεροι μέχρι μεσονυκτίου,
Καὶ χάραγμαν ἀνατολῆς ἐξέβην ἀπεμείνα.

Χαραματῆς, vel τὸ χαραματῆς ἡμέρα, vel ὥσαν ἐχάραζεν, *hoc manè*, Gall. *ce matin.* Roman. Nicephorus in Grammat. linguæ Græcæ vulgat. inedita.

ΧΑ'ΡΒΑΚ, ὁ ἐλέβορος λευκὸς, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. 190. in aliis χάρπακ, legitur. Matthæus Silvaticus: *Carbatum*, id eſt, *eleborus.*

ΧΑ'ΡΒΑΛΟΝ, *Pannus vilior; craſſior, rugoſior.* Nicetas de excidio Urbis num.4. ex Cod.barb. græc. τὰ χάρβαλα ταῦτα καὶ ἐσχισμένα ῥοῦχα. Ubi alius Cod. τὰ ῥικνὰ ταῦτα ῥάκη, καὶ μηδὲ τοῦ παντὸς ἐξικνούμενα σώματος. Ptochoprodromus lib.1. de ſua paupertate, MS.

Κάπα μου, πάλιν κάπα μου παλαιὸ χαρβαλωμένη.

ΧΑΡΒΑ'ΣΙΟΣ, *Carbaſeus.* Theophanes an. 17. Heraclii: εὗρον δὲ καὶ εἴδη ἀπομείναντα, ἀλόην πολλὴν — καὶ μέταξαν πολλὴν, πίπερ, καὶ χαρβάσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ubi Miſcella, *Calbaſias camiſias multas.*

ΧΑΡΕ'Κ, ὑπερόας λέγεται. Ita Gloſſæ Jatricæ Græcobarb. MSS. *Palatum* fortè, ὑπερῴα.

ΧΑΡΈΡΙΟΝ. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 6. βλαττία, πράνδια, χαρέρια, σήμαντα, πέπερι. Ita in MS. ubi emendat Meursius, χερέλεια, ut sint *armillæ*, sed esse *pannum rariorem* docet Zosimus Panopolita MS. de rotundandis margaritis: ἔςω δὲ ἡ τοιαύτη ὀπὴ ἐσκεπασμένη μετὰ πανίου ἀραιοῦ ἐπιλεγομένου χαρερίου.

ΧΑΡΖΆΝΙΟΝ, Χαρτζάνιον, *Scartanea*, *Lorum*, Leo in Tacticis cap. 7. n. 18. ubi de exercitatione militum: ἐὰν δὲ βώλους ἔχῃ ἡ γῆ ἐν ᾗ γυμνάζονται, τούτους βάλλειν κέλευε κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ γυμνασίᾳ τῆς συμβολῆς, ποτὲ δὲ καὶ τὰ λεγόμενα χαρζάνια, ἢ τούτοις ὅμοια χρήσθωσαν ἐν τῇ μάχῃ. Ubi Onosander cap. 10. εἰ δέ τινα καὶ βεβωλασμένα πεδία εἴη, βώλους κελεύειν αἴροντας βάλλειν, ὄντων δὲ καὶ ἱμάντων ἐκ ταυρείων, χρῆσθαι ἐπὶ τῆς μάχης. Est igitur χαρζάνιον idem quod ἱμάς. Achmes cap. 221. ἐὰν αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ Βασιλεὺς ἔτυψέ τινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτοῦ περίφημον καὶ μέγιςον ἀξίωμα, ὑπὲρ καύχημα. Et cap. 249. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε Χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τοῦ μαγκλαβίου. Meminit Scylitzes pag. 536. familiæ Constantinopolitanæ, Μοροχαρζανίων, ex qua ortum sumebat Joannes Patriarcha Theophilo imperante. At Continuator Theophanis lib. 4. num. 6. habet Μοροχαρζαμίων.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ, in Glossis Basilic. εὐχαὶ ἐπινίκιοι εὐχαριςηρίαν ἔχουσαι. Glossæ Gr. Lat. χαριςήριον, *Amatorium*. Aliæ, *Donum*, *Donatum*. Rursum, χαριςήρια, *donaria*.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΆΡΙΟΣ, *Præbendarius*, *qui præbendam accipit à Monasterio*: nam apud Græcos monachorum alii sunt τοῦ μεγάλου σχήματος, perfectiori nimirum vitæ addicti: alii τοῦ μικροῦ, qui & μικρόσχημοι: & hi quidem cœnobiaci sunt, sed & alii sunt ἰδιόρρυθμοι, id est qui suo more vivunt, & ut illis collibitum est: quippe antequam habitum induant, certa pecunia corrogata, ad sui necessarios usus per monasterium subministrandos cellam obtinent, & quotidie panem & vinum, quæ aliis etiam tradi solent à cellario, ad victum accipiunt, reliqua sibi ipsis provident, & sic ab oneribus monasterii immunes, sua peragunt, & negotiis operam dant. Cum placet, & placet fere semper, dummodo in Monasterio commorentur, ne aliis obloquendi causa sit, ad officia celebranda cum aliis conveniunt. Hæc fere ex Allatio lib. 3. de utriusque Eccl. Consensione cap. 8. §. 3. ubi alia etiam de ejusmodi Præbendariorum bonis edisserit. Ex quibus non alii vel diversi videntur ab iis qui *Præbendarij*, aut *oblati cœnobiorum* apud nos dicuntur: de quibus copiosè egimus in Gloss. med. Lat. Balsamon de jure Patriarchico in Monasteria, lib. 2. juris Græcorom. pag. 141. καὶ ὁ ἐφορισκόμενος λαμβάνων, ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μὲν ἔςιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται τῆς ἡγουμενείας. εἰ δὲ χαριςικάριος, ἐκδιωχθήσεται ἀπὸ τῆς μονῆς. Infrà: ἔξεςι γὰρ ἀκώλυτον ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης τὸ τάσσειν μᾶλλον ἤπερ οἱ χαριςικάριοι, κἂν ὑπομνήματα ἔχωσι. Sancitum Alexii Patr. Constantinop. ibid. p. 254. ἀναιτιῶς δὲ καὶ ἀνεγκλήτως, καὶ διὰ μόνην ἐπήρειαν, οὐδένα πιςεύομεν τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ λοιπῶν Ἀρχιερέων, χαριςικάριον ἐξωθῆσαι μονῆς· εἰ μή τις ἀναξίως ἑαυτοῦ βούλοιτο πολιτεύεσθαι, καὶ τὴν ἀδικίαν ἀσπάζεσθαι. Nec scio an de iis accipiendus sit. Anonymus MS. de arte Notaria: μνημονευόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς καθ' ἑκάςην ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ἐγγεγραμμένοι ὄντες ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις μετὰ τῶν λοιπῶν χαριςικαρίων μετὰ τὴν ἡμῶν τελευτὴν εἰς τὸ διηνεκές. De ejusmodi charisticariis copiosè egit Joannes Patr. Antiochenus, orat. εἰς τὰ μοναςήρια διὰ δωρεῶν λαμβάνοντας n. 13. & 14. ubi de nomine: περὶ δὲ τὰς δωρεὰς ταύτας λαμβανόντων, ὡς ἡ πονηρὰ συνήθεια Χαριςικαρίους ὠνόμασεν, ἀναγκαῖον εἰπεῖν.

Χαριςικὴ, verò dicitur ejusmodi *Præbenda monachica*, vel certè quodvis *Donativum*. Achmes cap. 125 ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι χαριςικὰς ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως, εὑρήσει πλοῦτον καὶ σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡΙΤΗΣΙΑ, *Philtra amatoria*. Interpres Irenæi in carpocrationis hæresi: *Artes etiam magicas operantur & ipsi, & incantationes: Philtra quoque & Charitesia, Paredros, oniropompos, & reliquas malignationes*. Ubi Epiphanius in eadem hæresi: ἐπῳδάς τε διαφόρους πρὸς πᾶσαν μηχανὴν ἀφηυράσθαι πρὸς φίλτρα καὶ ἀγώγιμα. Ubi postrema vox idem sonat quod *Charitesia* apud Ireneum. qui priore etiam ista voce utitur lib. 1. cap. 30.

ΧΑΡΚΆΔΑ, *Onus*, Ital. *carica*, nostris, *charge*, Belgico-Gallis *carque*, Apomasar in Mysteriis: δυνάμιν τῶν ἐνοικούντων εἰς τοὺς τζέργας καὶ χαρκάδας τῶν τε Ταρτάρων καὶ τούρκων. Mox: δηλοσώλην πραγματευτῶν, ταξειδαρίων, φόβον τῆς ὁδοῦ, δυνάμιν τῶν εἰς τὰς χαρκάδας. Vide Gloss. med. Lat. in *Carricare*.

ΧΆΡΚΟΥΣΙΝ, vel Κάρκουσιν, τὸ χαλκὸν τὸ κεκαυμένον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. in aliis Græcobarb. χάλκωμαν καμένον. *Æs ustum*.

ΧΆΡΧΩΜΑ, pro Χάλκωμα, in Arithmetica practica MS. & in Cod. Reg. 945. fol. 340. v.

ΧΆΡΜΑ, in Glossis Reg MSS. exponitur κατάρα. Vocem Syriacam *Cherma* contendit Gaumianus ad Psellum de operat. dæm.

ΧΑΡΟΎΜΕΝΑ, adverbialiter, *Eia*, Ital. *Allegramente*, Gall. *Courage*, dum adduntur animi. Roman. Nicephorus in Grammat. inedita.

ΧΑΡΟΥΡΓΊΤΑΙ, secta apud Arabes, Theophanes an. 19. constantis pag. 289. τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι χαρουργῖται, &c.

ΧΑΡΠΈΛ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τὸ Ακανθόχοιρον, χαρπὲλ, καὶ καῖφαρ.

ΧΑΡΠΟΔΆ, ὁ ἀκανθόχοιρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΡΤΆΡΙΟΝ, *Scutulum quadratum*, seu alia figura, ex Gallico *cartier*, uti censent Junius & Meursius. Certè *quartarius panis*, est *quadra panis*, in Adalardi statutis Corbeiensibus lib. 1. cap. 4. Codinus de Offic. cap. 3. num. 19. ἡ τένδα αὐτοῦ λευκὴ, ἔχουσα χαρτάρια μετὰ ῥαφῆς ἱεράκεια. Et num. 24. καὶ ἡ τένδα αὐτοῦ ὅμοια, οἷα καὶ ἡ τοῦ Σεβαςοκράτορος, μετὰ χαρτίων ἱερακείων, ἄνευ ἀετῶν. Ubi Codex Reg. habet χαρταρίων.

ΧΑΡΤΆΣ, *Bibliopola*, Βιβλιοπώλης.

ΧΆΡΤΖΑ, *Moneta*, *Pecunia*, χάραγμα. Glossæ Græcobarb. χρήματα, ἢ ςάμενα, ἢ τορνέσια, ἢ χαρτζα. Vide Καρτζα.

ΚΆΡΤΗΣ, *Volumen chartaceum* Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. ἰςέον ὅτι τὸ μὲν ἐν σχήματι τετράδος ἐξ οἵας δήποτε ὕλης συντιθεμένων καὶ δεχομένων τὴν διαθήκην, Τάβουλλα λέγεται· τὸ δὲ ἐξ εἰλήματος χάρτου, αὐτὸ τοῦτο χάρτης λέγεται.

ΧΑΡΤΊΑ, *Ludus chartarum*, Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ τὰ ταυλία, καὶ τὰ χαρτία, καὶ ζάρια κατακαύσουν.

Hinc patet id genus ludi notum saltem an. 1498. quo hæc mortalitas contigit, cujus origo aliàs incerta. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 789. καὶ ἔπαιζεν τὰ χαρτία, καὶ ἄλλας μαργιολίας ἔκαμνεν.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΌΝ, *Tributum pro chartis*, impositum à Nicephoro Logotheta Imp. *quasi pro chartis officialibus*, sicut *cerarium*, pro cera, apud Tullium, ut ait Cujacius lib. 4. observ. capite 18. ubi præterea monet vocem *Chartiaticum* haberi apud Ulpianum in L. Divus,

vus, D. de bonor. damnat. in Pandectis Florentinis: Theophanes in eodem Nicephoro pag.411. & ex eo Cedrenus : τρίτlω κακόνοιαν ἐποπλεύεσθαι πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικῶν ἕνεκα ἀνὰ κεραλίων δύο. Ubi Codd. alii, χαρτιακῶν præferunt. Similia habet Zonaras : ἐπόπτας προβάλλεσθαι ἐπισκήπτων ἐπαύξειν σφᾶς τὰ δημόσια, ἀπαιτεῖσθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ ἐπὶ τῷ νομίσματι δύο κεράτια. Vide Novellam 8. Justiniani cap.1.

ΧΑΡΤΟΘΕΣΙΑ, *Rationum scrinia*, in quibus asservantur chartæ. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ Can.86. περὶ τῶν χαρτοθεσίων καὶ ματρικίου τῆς Νουμιδίας. In Canone vero, τὸ ματρίκιον καὶ ἀρχέτυπον τῆς Νουμιδίας, legitur. Theophanes an.19. Copronymi: τούτῳ τῷ ἔτει φθόνῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκώλυσαν Ἄραβες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσίων πρὸς ὀλίγον χρόνον, &c. Leo Grammaticus in Leone sapiente pag.486. γέγονε δὲ καὶ ἐμπρησμὸς εἰς τὰ κηρυλάεια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καιέντων τῶν χαρτοθεσίων πάντων καὶ τῆς σακέλλης. Ubi Anonymus Combefisianus in eodem Leone num. 32. καιέντων τῶν τοποθεσίων καὶ χαρτοθεσίων τῆς πατριαρχικῆς σακέλλης. Proinde locus seu ædes intelligitur, ubi reponebantur & asservabantur Patriarchicæ chartæ.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΔΙ, *Chartarum ludus*. Vide Χάρτια.

ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΛΟΝ, *Chartula*. Harmenopulus lib.5. tit.7. §.1. καὶ λέγεται τοῦτο κωδίκελλος, ἤγουν μικρὸν χαρτόπουλλον, ἢ βιβλίδιον.

ΧΑΡΤΟΣΑΚΟΥΛΟΝ, sacculus in quo reponuntur chartæ vel instrumenta domestica. Ptochoprodromus MS. lib.1.

Καὶ βλέπω χαρτοσάκουλα γεμάτα τὰ χαρτία,
Καὶ ἀνοίγω καὶ τὴν ἄρκλαν μου νὰ εὕρω ψωμὶν καὶ φαγίν.

Mox :

Καὶ εὑρίσκω ἐκεῖσε κάμψα πολλὰ πολλὰ χαρτία.

ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΣ, *Chartularius*, *Scriniarius*, qui chartulas servat, κομμενταρήσιος, in Lexico MS. Cyrilli, & in Gloss. Basilic. χαρτογράφος, χαρτοφύλαξ, in Gloss. Gr. Lat. Eædem Glossæ Basilic. χαρτουλάριος, ὁ τὰς δικαζομένων διαλύων δίκας, ὡς τῷ Στρατηγῷ ἔν τισιν ὑποτάσσεσθαι δεῖ. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 17. §. 6. κληρικοὶ καὶ χαρτουλάριοι, καὶ ἕτεροί τινες ἐκ γονικῆς στρατευόμενοι ὑποστάσεως. Vide Nilum Monach. lib. 2. Epist. 275. lib. 3. Epist. 105. & quæ adnotamus ad Cinnamum pag.452.

Χαρτουλάριος τῶν θείων κοιτώνων, *Chartularius sacri cubiculi*, seu Thesauri Imperatorii, in Novella 8. Justiniani. cap.7. παρόντος δὲ τοῦ κατὰ καιρὸν μεγαλοπρεπεστάτου χαρτουλαρίου τῶν θείων ἡμῶν κοιτώνων, τοῖς συμβόλοις τούτοις τοῖς παρ' ἡμῖν ὑπηρετουμένους, tres fuisse simul indicat Notitia consuetudinum eidem novellæ subjuncta : τοῖς τρισὶ χαρτουλαρίοις τοῦ θείου ἡμῶν κουβικλείου νομίσματα ἐννέα. Idem Justinianus Nov.25. δεῖ δὲ αὐτὸ παρέχειν προφάσει συμβόλων οὕτως, τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλαρίοις τρισὶ τοῦ θείου κουβικλείου νομίσματα ὀκτώ. Vide Κοιτών.

Μέγας χαρτουλάριος, *Magnus Chartularius*, Dignitas in Aula Constantinopolitana, apud Codinum cap.2. num.26. & cap.4. num.28. ubi ejus vestes describit, munus verò cap.5. num.6; quo loco ait Imperatori peregre profecturo Protostratorem postquam Imperator equum conscendit, apprehenso fræno equum ducere usque ad quartam vel quintam palatii partem : postea subeuntem ejus locum chartularium, fræno pariter ducere usque ad portam : idem porro facere cum Imperator ex equo desilire paratus est, adducere enim equum usque ad locum ubi Imperator descendere solet, tum ei succedere Protostratorem : quo absente, ea omnia præstare Magnum Chartularium. Ex quibus conficitur ejus munus circa Imperatoris equile potissimùm versatum, proindeque eum esse qui Nicetæ in Isaacio lib. 3. num.2. χαρτουλάριος τῶν ἱπποστάσιων dicitur : & de quo Zonaras in Leone Isauro pag.83. Παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἵππων ἐπιστατοῦντα, (χαρτουλάριον ἡ Ῥωμαΐς οἶδε τοῦτον λέγειν φωνή) Πατρίκιον τιμήσας, &c. Ubi Theophanes an.2. ejusdem Augusti : ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστέλλει Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον, ex quibus elicitur Basilium Zizilucem, qui Nicetæ in Manuele lib.1. num.1. & lib. 3. num. 1. ejusdem Augusti χαρτουλάριος dicitur hanc obiisse & obtinuisse dignitatem : ut & alterum apud Cinnamum lib. 2. n.13. & Andronicum Lampardam, lib. 6. num. 7. ὃς χαρτουλάριος Βασιλεῖ ἦν. Meminit etiam hujusce dignitatis Georgius Acropolita in Chron. c.40. ὁ Πετραλίφας ὁ μέγας χαρτουλάριος ὀνομαζόμενος. Adde c.45. meminit etiam Metaphrastes in S. Demetrio μεγαλοδοξοτάτου Δουκὸς Θεσσαλονίκης καὶ χαρτουλαρίου κύρου Βασιλείου, sub Manuele Comneno Imp. Hinc hodiernis Græcis χαρτουλάρης, *equiso*, vel *strator* dicitur. Romanus Nicephorus in Grammatica MS. ὁ ἐδικός μας ὁ καρτουλάρης ἐκακόπεσεν ἐτοῦτlω τὴν νύκτα, καὶ διὰ τοῦτο τώρα εἶναι ἄρρωστος, *noster curator equorum malè cubavit hac nocte, & ideo nunc est ægrotus*.

Χαρτουλάριος τοῦ ὀξέως δρόμου, apud Constantinum de admin. Imp. cap. 43. *Chartularius publici cursus*. Vide Δρόμος.

Χαρτουλάριος τῆς ἐξαρτήσεως, apud Joannem Damascenum in Synodica ad Theophilum Imp. p.130. *Chartularius Armamentorum navium*. Vide Ἐξάρτησις.

Χαρτουλάριος τοῦ Θέματος, Leoni in Tacticis cap. 4. §. 31. ἔστι πρὸς τὴν τοῦ στρατοῦ καταγραφὴν τε καὶ ἀναζήτησιν. Ejusmodi chartulariorum meminit Harmenopulus lib.4. tit.12. n.28.

Χαρτουλάριος τῶν πλωΐμων, *Chartularius classis*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali : ἦν γὰρ χαρτουλάριος τῶν πλωΐμων, ὁρμώμενος ἀπὸ Ἀμάστρας.

Χαρτουλάριος τῶν δημοσίων φόρων, apud Theophanem an. 2. Copronymi, *Chartularius vectigalium*. Apud Turcos, Imperii redituum ac vectigalium receptor, μέγας χαρτουλάριος τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἡγεμονίας appellatur à Duca Hist. cap.30.

Χαρτουλάριοι μεγάλου Σκευοφύλακος. Horum meminit Euchologium Goari pag. 641. 642. ut & Balsamon in Meditato de Chartophylace & Protecdico p.457. Aliorum vero Chartulariorum Ecclesiasticorum, Justinianus in Nov. 120. c. 6. §. 1. & Harmenopulus lib.3. tit.4. §.10.

Χαρτουλάριοι τῆς μεγάλης σακέλλης, καὶ τοῦ σκευοφυλακίου, dignitates Ecclesiasticæ ex ordine Lectorum, apud Joan.Episcop.Citri in Responsf.p.318. & in Catalogo Allatiano p.273.

Χαρτουλάριος τοῦ ναοῦ, in Synaxario Colberteo 8. Sept. in S.Artemidoro.

Χαρτουλαράτον ἐκκλησιαστικόν, *Munus ejusmodi* chartulariorum, apud Balsamonem ad Epist. S.Basilii ad Amphiloch. can.51.

Χαρτουλάριον, *Locus recondendis chartis*, *scrinium*, χαρτοφυλάκιον. Nicetas in Alexio lib.2. num.4. καὶ παρέντα τινὰ τῷ τόμῳ προσθεὶς αἰτιάματα, ἐκ τῶν δήπουθεν ἀναμφηρίστου πάσης ἱερᾶς ἀποξενοῦντα λειτουργίας, ἃ τούτοις ἄλογα τῷ χαρτουλαρίῳ ἀποτίθησιν. Ubi Cod.al. χαρτοφυλακίῳ.

ΧΑΡΤΟΥΛΗ, *Chartula*, in Catalogo offic.Eccl. Constantinopol. ex Cod.Allatii. Locum vide in Χαρτοφύλαξ.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, *Notarius*, *qui instrumenta publica servat* : nostris, *Gardenotes*. Asterius in

 Homil.

Homil. 2. in Psalm. 5. καὶ τοὺς δημοσίους χαρτοφύλακας ἐπερωτᾶς, &c. & Homil. 3. in eundem Psalm. ὁ Ἰουδαῖος ὡς χαρτοφύλαξ τὰς διαθήκας ἐφύλαξεν, καὶ ὁ Χριστιανὸς, ὡς υἱὸς, ἐκληρονόμησεν.

Χαρτοφύλαξ τῆς οἰκονομείας dicitur Joannes Patriarcha Constantinop. in catalogo Patr. antequam Patriarchalem dignitatem esset consecutus.

Χαρτοφύλαξ τῶν Ὁρμίσδου, *Chartophylax Palatii Hormisda*, Constantinopoli, apud Theophanem ann. 5. Phocæ. Vide nostram Constantinopolim Christian. lib. 2. sect. 4. num. 5.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, *Archivi & chartarum Ecclesia custos*, dignitas inter eas, quas Ἐξωκατακοίλων vocant, quinta, apud Codinum de offic. Eccl. Constantinopol. cap. 1. ubi illius munus sic describitur: ὁ χαρτοφύλαξ, κρατεῖ τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῷα δικαιώματα, κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις· ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος, ὡς δεξιὰ τοῦ Ἀρχιερέως χείρ. Catalogus officiorum magnæ Ecclesiæ Constantinopol. ex Cod. Reg. ὁ μέγας χαρτοφύλαξ κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων, ὡς δεξιὰ τοῦ Ἀρχιερέως χείρ. In alio Cod. ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, εἰς τὸ μεσάζειν, καὶ εἰς τὰς σημειώσεις. Rursum in alio, ἐπισκοπικῶν δικαίων φροντιστὴς, καὶ οἱονεὶ δίκαιος τῶν ἀνηκόντων τῷ Πατριάρχῃ. Denique in Cod. Allatiano: ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, ὅταν λειτουργεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται πλησίον τῶν ἁγίων μυστηρίων· λέγει ὁ αὐτὸς Ἀρχιδιάκονος, Προσέλθετε τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις τὰς εἰσερχομένας ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως διδόναι παρ' αὐτῷ τὰς ἀποφάσεις πάσας· ἔχων δὲ καὶ τὰς ἱερολογίας τῶν μνηστειῶν, ἱερολογῶν αὐτὰς, καὶ ἀποστέλλων τῷ ἱερεῖ τοῦ ναοῦ τοῦ δεῖνος, εὐλογεῖν αὐτάς. (Quod quidem perperam accepisse interpretem monuimus in V. ἱερολογεῖν) ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ χειροτονίᾳ τῶν Ἀρχιερέων, προσφέρειν τὸν χειροτονούμενον Ἀρχιερέα· ἔχων δὲ αὐτὸς χαρτῦλιν ἀναγράφει τὰς τῶν ἐπισκόπων ἀποφάσεις, καὶ αὐτὰς τῷ Ἀρχιερεῖ ἀναφέρει. Quæ postrema verba male etiam ita vertit eruditus Interpres: *Habet sub se chartularium, & Episcoporum sententias recenset, easque ad Patriarcham defert.* Quinimmo dicitur, chartophylacem adducere Patriarcham ut consecretur, habereque chartulam, in qua scribit Episcoporum sententias, easque ad Patriarcham referre. Neque enim aliud hic sonat vox χαρτοῦλιν, ex Latino formata: quæ autem illa sit chartula, indicat Euchologium, ubi de Episcoporum ordinatione agit: καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαρόντων τριῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους (τῆς ἁγίας τραπέζης.) Ὁ δὲ χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα· ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων πρεσβυτέρων. Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα· ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων πρεσβυτέρων, ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται ὁ δεῖνα τὸν θεοφιλέστατον πρεσβύτερον εἰς Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου πόλεως τῆς δε· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος. Denique Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. cap. 13. ita Chartophylacis munus describit: ὁ δὲ τὰ τῶν ἱερέων ἐπιστάτει, εὐτακτεῖ τούτους, καὶ ἀνερευνᾷ τὰ περὶ αὐτῶν, προαγομένους τε ἐξετάζει, καὶ πρὸς τὸ ἱερᾶσθαι προσάγει, καὶ τὰ τῶν γάμων νομίμως φροντίζει, ἐξυπηρετῶν διοικεῖ μετὰ γνώμης τοῦ ἱεράρχου, καὶ τὰ ὑπομνήματα φυλάττει, καὶ χεὶρ ὅλως ἐστὶ τῷ Ἀρχιερεῖ δεξιά. Eundem vide præterea cap. 4. pag. 134. & cap. 6. pag. 151.

Neque Patriarchalium chartarum duntaxat custos fuit, sed & bibliothecæ Patriarchii, quod potissimum docemur ex Concilio VI. Oecumenico act. 1. καὶ πρὸς βραχὺ ὑπεξελθὼν Γεώργιος ὁ εὐσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ, καὶ παραγενόμενος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Πατριαρχείου, προσεκόμισε τὰ βιβλία τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων. Ita in Act. 8. pag. 752. edit. Labbei, & alibi non semel.

Sed præ cæteris Charthophylacis dignitatis prærogativas multis prosecutus est Balsamon in Meditato de duobus illis officiis, Chartophylacis & Protecdici lib. 7. Juris Græcorom. pag. 453. ac nomen quidem ei impositum scribit, ἐκ τοῦ φυλάττειν μεμβράνας, ἤτοι κωδίκια, Patriarchæ scilicet, esseque ἐπισκοπικῶν δικαίων φροντιστήν: ejus præterea βουλλωτήριον παρὰ τῷ ἔθει ἀπηωρημένον deferre: sed & ἐγχειρίζειν τούτῳ χρυσοῦν δακτύλιον: denique appellari τοῦ Πατριάρχου στόμα καὶ χεῖρα.

Alias deinde dignitatis istius prærogativas prosequitur: ait quippe, ut & ad Canon. 18. Concilii Nicæni, quantumvis sit ex ordine Diaconorum, sedere tamen ante Episcopos, licet ὑπέρτιμοι sint, vel πρωτοσύγκελλοι, quod quidem Alexii Comneni Imp. quod affert, decreto firmatum observat, seu Manuelis Alexii nepotis, ut scribit Matthæus Blastares lit. A. tit. 4.

Quinetiam olim tiaram auream in sacris Liturgiis, & in processibus publicis gestasse testatur, tametsi sua tempestate morem hunc desiisse scribat. Unde Crygton & Suicerus in thesauro Ecclesiastico, per vocem χρυσοκέφαλος, chartularium designari censent apud Sguropulum in Hist. Concilii Florentini sect. 3. cap. 20. & sect. 4. cap. 29. ubi tamen longè alii probabilius putant his locis nomen esse proprium viri, cum prætereà constet hac tempestate tiaram auream non gestasse Chartophylacem, siquidem ævo Balsamonis hanc gestare desierant Chartophylaces. de hac porro tiara agit idem Balsamon ad Photii Nomocan. tit. 8. cap. 1. ὁ δὲ κατὰ καιροὺς Χαρτοφύλαξ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἐξέπεσε καβαλικεύειν κατὰ τὴν λιτὴν τῶν ἁγίων Νοταρίων τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ὀθονίου λευκοῦ· εἶτα δὲ τὴν κεφαλὴν ὡς καβαλλαρίου Πατριαρχικοῦ σκέπεσθαι μετὰ χρυσῆς τιάρας, ἥτις καὶ ἐν Χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται.

Quoad verò Chartophylacis jurisdictionem attinet, multa congerit in eodem Meditato Balsamon, deque illius Tribunali, de quo quædam attigimus in nostra Constantinopoli Christ. ubi egimus de secretis Ecclesiasticis. Sed & ait ἐπιτρέπειν ἱερατεύουσι μοναχοῖς ἀνθρώπων δέχεσθαι λογισμοὺς, καὶ διαρρήσσειν ἁμαρτημάτων χειρόγραφα.

Sed præsertim, ac præ cæteris, Chartophylacis dignitas in eo præclara censetur, quod ἐνεργεῖ δικαίῳ τοῦ κατὰ καιροὺς ἁγιωτάτου Πατριάρχου πάντα τὰ τούτῳ ἀνήκοντα, ὡς ἐπισκόπῳ· ἀφορίζει γὰρ, διορθοῦται ψυχικὰ σφάλματα, διακόνους καὶ ἱερέας ἐπιτρέπει χειροτονεῖσθαι, τὰ τῶν ἱεροτελεστιῶν πιττάκια ἐκτίθεται, καὶ ἄλλα τοιαῦτά τινα, καλῶς ἐπισκοπεῖον κληθήσεται τὸ χαρτοφυλάκιον. Ita idem Balsamon ad Can. 9. Concil. VII.

Is porro ad Can. 58. Concil. Carthagin. Michaelis Patr. Constantinopol. Synodicon describit, quo indicatur, neminem sacerdotali dignitate eo inconsulto donari: ἐπειδὴ τοίνυν ἀνηγγέλθη τῇ ἡμῶν μετριότητι παρὰ τοῦ ἡμετέρου θεοφιλεστάτου χαρτοφύλακος πολλούς τινας τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐνορίας παρὰ γνώμην αὐτοῦ πρὸς τὰς πέριξ ταυτησὶ τῆς μεγαλοπόλεως ἀπερχομένους ἐπισκόπους τε καὶ Ἀρχιεπισκόπους ἱερατικοῦ παρ' αὐτῶν ἀξιοῦσθαι χαρίσματος. Atque ex eo statum Canonicum Cartophylaci pensitabatur, à Presbyteris initiatis. Matth. Blastares lit. χ. cap. 17. ubi de eodem Synodico: δίδοσθαι δὲ κελεύει τοῖς τῆς ἐπισκοπῆς ὑπηρέταις, καὶ τῷ χαρτοφύλακι παρὰ τῶν χειροτονουμένων τὰ ἐξ ἔθους ἀρχαίου τετυπωμένα. Ubi ὑπηρέται τῆς ἐπισκοπῆς,

κοπῆς, videntur esse qui Ἐπισκοπειανοὶ appellantur, de quibus supra egimus.

Jam vero etsi Chartophylax sit ex ordine Diaconorum, observare tamen licet, interdum Presbyteri gradum habuisse. Nam in Catalogo Patriarcharum Constantinopolit. post Thomam, qui Diaconus & Chartophylax M. Ecclesiæ fuerat, hanc dignitatem obtinuisse legitur Joannes πρεσβύτερος καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας.

Quod autem supra notavimus ex Codino & aliis catalogis ad Chartophylacem pertinere, matrimoniales omnes causas, id firmant præterea sancitum Joannis Xiphilini Patr. Constantinopol. lib. 4. Juris Græcorom. pag. 466. & Pachymeres lib. 3. cap. 24.

Sed de Cartophylace & ejus munere ac prærogativis, qui plura volet, consulat Allatium lib. 3. de consensu utriusque Ecclesiæ cap. 8. §. 6. Joan. Morinum de sacris ordinat. part. 3. exercit. 16. cap. 4. Goarum ad Codinum & ad Euchologi. & Glossar. nostrum med. Lat. in V. *Chartophylax*.

Χαρτοφυλάκιον, *Chartophylacium, scrinium chartophylacis*. Balsamon in Can. 9. Concil. VII καὶ ἰδικῶς δὲ ὡρίσθησαν τῷ Σεκρέτῳ τοῦ Χαρτοφυλακίου τὰ Ἐπισκοπικὰ δίκαια. Sancitum Sisinnii Patr. Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorom. διὸ καὶ τὰ ὡρισμένα ἐνταῦθα ἐξέθη, καὶ σφραγισθέντα τῷ Χαρτοφυλακίῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας εἰς ὑπόμνησιν τοῖς ἐσομένοις, ἐφυλάχθη, &c. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. καὶ παρένθα τινὰ τῷ τόμῳ προσθεὶς αἰτιάματα, ἐκ τοῦ δῆθεν ἀναμφηρίστου πάσης τῆς ἱερᾶς ἀποξενοῦντα λατρείας τοὺς τούτοις ἁλόντα τῷ χαρτοφυλακείῳ ἀποτίθησιν. Ubi Cod. al. habet Χαρτουλαρίῳ. In Chartophylaciis depositas Episcoporum fidei professiones cum consecrantur, docet Concilium VIII. Oecumenicum, act. 3. init. τὸ τῆς πίστεως ἡμῶν σύμβολον, ὃ ἀπόκειται ἐν τῷ Χαρτοφυλακίῳ ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἡμῶν.

ΧΑΡΤΩΝΕΙΝ, *Pactum inire per chartam, contrahere cum aliquo, per chartam obligari*: propriè *despondere mulierem per chartam*. In Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 151. titulus ita concipitur: αὐτὶς λέγεται ἐν πια ὄπλι ἄνθρωπος ἐντέχεται γυναῖκαν νὰ χαρτόθῃ, καὶ νὰ ὅρμασι, καὶ πια ὁρμασία ἀξιάζει, καὶ πια οὐδὲ ἀξιάζει, ἢ πόλαπον ἐπιτίμιον νὰ δόσῃ τῆς ἐκκλησίας ἐκεῖνος, ὁ ἐκεῖνος περὶ τοὺς πίως μένει ὁ γάμος ἀτέλιωτος. Tractatur porrò in hoc capite, ut titulus indicat, ut & sequenti, de eo qui mulierem per chartam seu contractum nuptialem despondit, & si à pacto recedere velit, in quam pœnam tenetur. Epigramma Palladæ lib. 2. Anthol.

> Οὐ δύναμαι δ' ἄλοχον τῆς Ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν,
> Εἴργει χάρτης, γὰρ καὶ νόμος Αὐσόνιος.

Χάρτωμα, *Obligatio* seu *desponsio per chartam*, in iisdem Assisis cap. 152.

ΧΑΣΔΙΟΝ, *Villosum sericum*, Gallis *Veloux*. Achmes Onirocrit. cap. 158. ἐὰν δ' ἴδῃ τις τὸ τοιοῦτον (ἱμάτιον) ὅτι χάσδιον ἦν, &c. cap. 226. εἰ δὲ ἴδῃ τὸ φακεώλιον ἀπὸ χασδίου ἦν εὑρήσει πλοῦτον πλείονα. Occurrit illic pluries, & cap. 228. 232. 249. ex quibus emendare licet cap. 220. ubi perperam χασέδιον editum, pro χάσδιον. Concil. Florentin. pag. 11. edit. Labbei: ἐκαθέζετο ἐφ' ἵππου ὡραιοτάτου μέλανος καὶ ἐνδεδυμένος μετ' ἐρυθροῦ καὶ χρυσοϋφάντου χασδίου. Infrà: καὶ ἕτερος ἵππος λευκὸς ὡραιότατος, ἐνδεδυμένος καὶ αὐτὸς ὁμοίως, καὶ χρυσοῦς ἀετοὺς ἔχων ἐπὶ χασδίου, pag. 15. ἡτοίμασαν τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως μετὰ ἐρυθροῦ, καὶ χρυσοϋφάντου χασδίου. Sguropulus in Hist. ejusdem Concilii sect. 4. cap. 22. εἰς ἑτέρου δὲ τοῦ τρικλίνου πύλην ἐλθόντες, εὕρομεν ἐν αὐτῷ ἄρχοντας πλείους, οἶμαι, τοὺς δέκα, ῥάβδους κατέχοντας πενθεσιβαμιαίας, χασδίοις κοκκίνοις ἐνδεδυμένας, καὶ μέσον ἀργυροδιαχρύσοις κεκοσμημένας μεσεμβολήμασι. Idem sect. 6. cap. 16. κατεντικρὺ τοῦ ἀλταρίου σελλίον ἐθέτη ὑψηλὸν Χρυσοκοκκίνῳ χασδίῳ περικεκαλυμμένον πάντοθεν, καὶ προσκεφάλαιον ἐπικείμενον ἔχον ἦν. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 1.

> Ἀπετὸν πᾶσα τὰς μερία στολαῖς μεγάλαις ἄχον,
> Μὲ χάσδια χρυσοραύτιστα, πλοῦσια ὑπὲρ μετρον.

Idem lib. 2.

> Χάσδια χρυσὰ κιολάργυρα, καὶ ἀπὸ πλοῦτοι ἄλλα.

Lib. 6.

> Εἰς σὲ δέρματη λεονταρίου, χάσδιον ἐντιμένον
> Ἦλθεν Κρομῆς θηρίκεος ἔμορφα στολισμένος.

Et lib. 7.

> Καὶ τὸ ναὸν πασρέψασι, καὶ κατεστόλη σάντον
> Μὲ χάσδια χρυσοραύτιστα, κάνθους καὶ τῆς ὥρας.

Lib. 11.

> Μὲ χασδίον ὁλόχρυσον ἐστόλισεν ἐκεῖνον.

Adde Codin. de Offic. Palat. cap. 4. num. 53.

Σχάδιον, eâdem notione. Achmes MS. Reg. loco laudato, cap. 26. pro ἀπὸ χασδίου, habet ἀπὸ σκαδίου. Historia MS. Belisarii:

> Γεματες νάτε τὰ φλουρία τὰ κοκκινοχρυσία
> Σχάδια χρυσιζάπωλα πολλὰ ὡραιομένα,
> Λιθάεια ἀτίμητα, τράνα μαργαριτάρια.

ΧΑΣΕ, ὁ θύμος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Thymus*.

ΧΑΣΕΚ, in Glossis MSS. Saracenicis, τὸ τριβόλιον βοτάνιν. *Tribolium, lotus*, herba de qua Ruellius & Botanici.

ΧΑΣΚΑΧΙΑΖΕΙΝ, *Hiare*, pro Χασκάζειν. Glossæ Græcobarb. διακεχυμένως γελᾷν, νὰ γελᾷ κασκοχιασμένα, ἤγουν χασκεύμενος.

ΧΑΣΚΟΤΣΑ, σατύριον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Satyrium*, herba de qua Botanici.

ΧΑΣΜΟΥΡΓΕΣΘΑΙ, *Oscitare*, χασμᾶσθαι, in Corona pretiosa.

ΧΑΣΝΑΤΑΡΙΣ, *Ærarii Præfectus*, apud Turcos. Historia politica pag. 33. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ, ἵνα ζῶν οὐδὲν ᾠκονόμησεν, ἐπῆρέ το αὐθεντικοῦ, γινώσκοντος τοῦ Χασναταρ Αγαρλυνῶν, ὅτι κληρονόμον οὐκ ἄχει. Occurrit mox iterum.

Χασναταρπάσης, *Chasnatar Bassa*, apud Malaxum in Hist. Patriarch. p. 140. ubi Theodosius Zygomalas, Ταμίας πρῶτος, χασνατάρει δὲ, δεύτερος.

ΧΑΣΤΟΥΚΙ, *Colaphus*, Ῥάπισμα. Χαστουκίζειν, *Alapis percutere*, Κολαφίζειν.

ΧΑΣΧΕΙΝ, *Vagari*, *Hiascere*. Epistola Bessarionis ad pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: τὸ βλέμμα τοὺς προσεκτικὸν, νὰ μηδὲν χάσχωσιν ἐδῶθεν κακεῖθεν. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Κλαίσας οἱ ῥύμαις ἄμαυρα, καὶ τὰ στενὰ θρηνῶσι,
> Καὶ χάσχουσι καὶ ἀχαρτερῶν τάχανα σὰς ἰδοῦσι.

ΧΑΤΖΙΖΑΡΙΟΙ, Hæretici, de quibus ita Anonymus in criminat. in Latinos num. 59. χατζίζαριοι δὲ λέγονται οἱ σταυρολάτραι. Χατζὶ γὰρ, παρ' αὐτοῖς, ὁ σταυρὸς καὶ δοξάζουσι τὸν σταυρὸν δυνατώτερον τοῦ Χριστοῦ. Vide Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 54. à quo Χατζιτζάριοι appellantur, ut & à Codino de Orig. Constantinopol. n. 25. An ab hac voce χατζὶ, dictus Leo quidam χατζιλίκιος, apud Leonem Grammaticum in Leone sapiente, incertum.

ΧΑΤΜΗ, ἡ ἀλθαία, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Vide Ορόθυει.

ΧΑΤΜΠΑ, ἡ χαρδοῦν, ζῶον ἐστι παρόμοιον κροκοδείλῳ. Ita Lexic. Reg. Cod. 1843.

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ. Achmes in introd. in Astrolog. τὰ περὶ τῶν καθυνάδων, παιγνιωτῶν τε καὶ εὐνούχων, ἐκ τῆς Ἀφροδίτης. Vide Καδοῦνα.

ΧΑΤΤΟΣ. Anonymus de Oxymelle: ῥίνισμα χαλκοῦ, (forte χαλκοῦ) καὶ κασσιτέρου, καὶ ἀνθέρικος, καὶ χάττου ἐλχαρκοῦς, καὶ λειώσας ἄλειφε, καὶ γίνεται γεράνιον.

ΧΑΤΈΙΝ. Vide in Χάτειν.

ΧΑΤΙΑ'ΡΙ. Vide in Χαβίαρι.

ΧΑΤΩ'ΝΑ, vox Hebræa, ut quidam volunt. Hieremias, cap. 7. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. Ubi editores monent hanc vocem varie efferri, Χαμῶδας, & Καυῶνας. Sed χαυῶνας legit S. Hieronymus ad hunc locum: *Et mulieres conspergunt adipem cum farina, ut faciant* χαυῶνας, *quas nos Placentas interpretati sumus, sive præparationes.* Synodus VIII. Oecumenica act. 6. καὶ γὰρ οἱ τὰ Ἑλλήνων φρονοῦντες, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἴδωλα κατεσκεύασαν, καὶ σπονδὰς ἐξ οἴνου ἔσπενδον, καὶ ἐξ ἀλεύρου χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ οἱ τῶν Ἑβραίων εἰδωλολατρήσαντες προσέφερον. Ubi vetus Interpres *Lagana* habet. Ad oram annotatur alios Codd. habere χαυλῶας, & χυῶνας.

ΧΑΦΙ'ΖΕΙΝ. Joannicius Cartanus Hom. in avaritiam: τότες ἐκεῖνος ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἐχάφισεν τὰ τὰ μυρία τάλαντα, &c.

ΧΑΧΑ'ΛΗ, pro Μασχάλη. Maximus Cythær. in Synaxario 19. Jan. ηὑρέθησα μία ἀσπίδα τοῦ ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χαίρι, οὗτος δὲ πιάνων τὰς τὴν μετὰ δύο τοῦ χαίρια ἀπὸ τῆς χαχάλαις, τὴν ἔσχισε.

ΧΑΧΑΝΙ'ΖΕΙΝ, Χαχαρίζειν, *Cachinnari in risum effundi, effusè ridere*, καγχάζειν. Stephanus Sachleces in narrat. MSS.

Καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ δάχνουσιν τάχα καὶ κλαίουσίν τον,
Καὶ κεῖνοι χαχανίζουσιν εἰς τῆς καρδίας τὸ μέσα.

Rursum:

Καὶ κλαίσι τὰ παιδάκιά τις, καὶ κείνη χαχανίζει.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ἀργεῖ καὶ παίζη, τριπηδᾷ με χάχχα καὶ γέλια.

Χαχατηρίζειν, eâdem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Νὰ ἔπες χαχατηρίζουσι, συχνοπυκνογελοῦσιν.

Χαχλαδόντης, *Sanna*, χαυλίδους.

Χαχανογελᾶν, eâdem notione. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ αὐτὴν χαράν τους τὴν πολλὴν ἐχαχανογελοῦσαν.

ΧΕΑΣΑΜΠΑ'Ρ, ἡ κασία μελάνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΛΟΠΟ'ΤΑΜΟΝ, *Ripa*, *Littus*. Historia MS. Bertrand. Romani:

Οὗτος τὸ χειλοπόταμον περιενέτρεχόν το.

ΧΕΙΛΟΥ'ΡΙΟΝ, *Labrum*, Χεῖλος. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ὅτι καὶ τὰ χειλούριά μου χαλάνε πικραμένα,
Ἀπὸ γυναῖκα καὶ παιδία ἀλύκριμα σπμένα.

Rursum:

Ἄμε τὰ χειλουράκια μου, τώρα ἂς τὰ φυμίσουν.

ΧΕΙΜΑΖΟ'ΜΕΝΟΙ qui dicantur, nondum omnino quispiam definivit, in hoc Canone 17. Synodi Ancyranæ: τοὺς ἀλογευσαμένους, καὶ λεπροὺς ὄντας, ἤγουν λεπρώσαντας, τούτους προσέταξεν ἡ ἁγία σύνοδος εἰς τοὺς χειμαζομένους εὔχεσθαι. Variæ enim in hac explicanda voce sententiæ producuntur; atque ut à vetustioribus initium ducam, audiendi præsertim primi Canonum interpretes, quorum alter Dionysius exiguus hunc sic vertit: *eos qui irrationabiliter vixerint, & lepra injusti criminis alios polluerint, præcipit sancta Synodus inter eos orare qui spiritu periclitantur immundo.* Ubi λεπροὶ, & λεπρώσαντες, non sunt *leprosi & qui alios lepra inficiunt*, sed ita appellantur Bestiarii qui non modo ἀλογεύουσι, sed & alios idem agere aut docent, aut suadent: ac proinde, ut graviori pœna puniendi, ad χειμαζομένους amandantur, quos ille esse ait *qui spiritu periclitantur immundo.* Neque aliter sensisse videtur veterum interpretum alter Isidorus Mercator: *Hos eosdem sanè non solum leprosos crimine hujusmodi factos, sed & alios isto suo morbo replentes, placuit inter eos orare, qui tempestate jactantur, qui à nobis Energumeni appellantur.* Codex vero Justelli paulò aliter hæc effert: *pro his qui in animalibus, ut animalia fraciscunt, vel in masculis leprosi efficiuntur, de his præceptum est, ut cum eis qui tempestatem patiuntur, orent.* Quo loco ἀλογευσάμενοι alij sunt à leprosis, quo vocabulo παιδερασταὶ seu Pædicones, juxta Mercatorem intelliguntur. Deinde ex his confici videtur quod in alia editione habetur, *qui à nobis energumeni appellantur*, glossema esse, temerè postmodum in textum immissum: licet ea fuerit interpretum sententia, ut χειμαζομένων nomenclaturâ *Dæmoniaci & Arreptitii* intelligantur, δαιμονιῶντες, ἐνεργούμενοι, & ὑπὸ πονηροῦ πνεύματος κατεχόμενοι, præsertim S. Maximi in Scholiis in Dionys. Areopag. de Eccl. Hierarch. cap. 6. Alexii Aristeni in eundem Canonem Ancyranum, & Scholiastæ Harmenopuli in Epit. Canon. sect. 3. tit. 3.

Sed hanc inprimis firmat Clemens lib. 8. constitut. Apostol. cap. 35. & 37. quatuor ordines statuens eorum qui extra Ecclesiam sunt, seu qui Fidelibus ἐκκλησιάζουσι non accensentur, scilicet Κατηχουμένων, χειμαζομένων, φωτιζομένων, καὶ τῶν ἐν μετανοίᾳ, qui ab Ecclesia educuntur à Diacono, cùm sacra Liturgia peragitur ubi φωτιζόμενοι rectè *Competentes* vertuntur, cum & ita appellentur à S. Cyrillo in Catechesib. qui à S. Chrysostomo dicuntur οἱ μέλλοντες φωτίζεσθαι, qui verò ii sint χειμαζόμενοι, indicat Clemens eodem lib. cap. 12. ἔτι παρακαλοῦμέν σε ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὑπὲρ τῶν χειμαζομένων ὑπὸ τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν μετανοίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὅπως τοὺς μὲν τελειώσῃς ἐν τῇ πίστει, τοὺς δὲ καθαρίσῃς ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ, τῶν δὲ τὴν μετάνοιαν προσδέξῃ, καὶ συγχωρήσῃς καὶ αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν. Ubi exertè χειμαζόμενοι, Dæmoniaci intelliguntur, nec desunt etiam ex recentioribus qui hanc interpretationem amplectuntur, in quibus est Salmasius de modo usurar. pag. 788. est enim χειμάζεσθαι, & ἐπιχειμάζεσθαι, *vexari, cruciari*, quomodo observat Phrynichus Alexandrinos vulgò hanc vocem usurpare. Anonymus de similibus & diversis vocibus: χειμάζειν, οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν, ὡς Μένανδρος ἐν Ηνιόχῳ. Apud Euseb. lib. 9. Hist. Eccl. cap. 1. οἱ τὰς ψυχὰς κεχειμασμένοι. Cedrenus an. 6. Justiniani: ὁ δὲ Γελίμερ ἐλεεινῶς χειμαζόμενος. Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 11. ὅστις ἐν ὅσῳ τῇ τοῦ σώματος ἐχειμάζετο μάστιγι. Ubi Gregor. M. qui cum flagello fatigaretur corporis. Idem lib. 1. cap. 10. de dæmoniaca: δεόμενος αὐτοῦ βοηθῆσαι τῇ χειμαζομένῃ. Neque aliter Theophanes an. 1. Valentis: ἡνίκα καὶ Γαλάτης Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χειμασθεὶς ἀπέθανεν. Ubi Cedrenus: ὅτε καὶ Γαλάτης, υἱὸς Οὐάλεντος, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα, νόσῳ χαλεπῇ ἐχειμάσθη. Proinde videtur de dæmoniacis intelligendus S. Chrysostomus in Homilia de pœnitentia: οἱ τῶν καταπονουμένων ἀντιλήπτορες, οἱ τῶν θλιβομένων προστάται, οἱ τῶν χειμαζομένων πάρεδροι, οἱ τῶν δεομένων ἔμφοροι, οἱ τῶν ἀπηλπισμένων παρήγοροι, &c.

Sed an hac voce intelligantur omnino in laudato Canone dæmoniaci, subdubitant Zonaras & Balsamon, tametsi τοὺς δαιμονιῶντας χειμαζομένους quidem, inquiunt, appellent: cum iis, si lucidis gauderent intervallis, Eucharistia præberi posset, ex Timothei Alexandrini Can. 3. Martinus vero Braccarensis revera existimat χειμαζομένους esse Dæmoniacos, iisque assignatum olim motum ab Ecclesia, & à Narthece in quo consistebant pœnitentes, locum, ubi, cum vexarentur, orare possent: atque adeo sceleratos illos & perditos in eum amandatos, ut cum energumenis ac dæmoniacis consisterent, & peccata sua deflerent. Neque plerisque probatur ejusdem

dem Balsamonis sententia, qui sic dictos putat τὰς ἐν τῷ νάρθηκι ἱσαμένας καὶ ἀκροωμένας τῶν ἁγίων γραφῶν τόπον ἐπέχοντας τῶν χειμαζομένων, καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν λιμένα τῆς σωτηρίας εισελθεῖν μὴ παραχωρεμένων. Sed & minus arridet sententia Allatij lib. de Narthece, qui ita appellari putat eos qui variis voluptatum ac deliciarum fluctibus à vero bono ad inanes istos & varios mortiferarum delectationum vortices animum advertunt vere χειμαζόμενοι, & in continua semper hyeme ac periculosa tempestate fluctuantes.

Jam vero dæmoniacos extra Ecclesiam omnino constitisse, testatur in primis Theodorus Petræorum Episcopus in Vita S. Theodosii Cœnobiarchæ: τὸ δὲ ἐπὶ τέτοις εἰς μίαν πάντας πλὴν τῶν δαιμονιώντων τὴν μεγάλην δὴ τῶν Ἑλλωισῶν ἐκκλησίαν ἀθροίζεσθαι.

Alii χειμαζομένες, hoc loco, interpretantur eos ex ordine Pœnitentium, qui ob graviora delicta extra Narthecem consistere & orare jubebantur, pluviæ, hyemi, cæterisque aëris incommodis obnoxii, in quos tempestates & injuriæ omnes depluerent. Ejusmodi verò esse pœnitentes qui extra Narthecem & Ecclesiæ limina amandarentur, videtur indicare Tertullianus lib. de pudicitia: *reliquas autem libidinum furias impias, & in corpora, & in sexus, ultra jus naturæ, non modo limine, verum omni Ecclesiæ tecto submovemus, quia non sunt delicta, sed monstra.* Quæ quidem supra allata Isidori Mercatoris interpretationi prorsus concinunt, in qua & bestiarios & pædicones sub leprosorum nomine comprehendit. Unde non est cur quærat Albaspinæus, quare hi *leprosi* gravius puniantur, quam alij, cùm hac voce pædicones intelligantur.

Jam vero graviorum delictorum reos extra Nartheces constitisse testatur omnino Gregorius Thaumaturgus Can. 11. ubi ait τὰς Προσκλαίοντας ἔξω τῆς πύλης τῆς εὐκτηρίε, stetisse, ἀκροῶντας verò & Ὑποπίπτοντας, ἔνδοθι τῆς πύλης ἐν τῷ Νάρθηκι. Unde ejusmodi προσκλαίοντες, qui est primus gradus Pœnitentium, *ejecti* dicebantur, ut qui omni ad Ecclesiam ejusque limina accessu prohiberentur, ut in U. πρόσκλαυσις observamus, proindeque omnibus aëris injuriis exponerentur, iis vexati ac χειμαζόμενοι, qua notione non vocem hanc usurpat S. Basilius in Epist. 154. ad Libanium: ἐγὼ δὲ, εἰ μὴ σὺ παράσχης, ὕπαιθρ@ διαχειμάσω. Idem in Epist. 69. ubi temporis sui calamitates ob hæreticorum sævitiam describit: οἱ λαοὶ σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶ, καὶ αὐτοῖς τοῖς πρεσβύταις, πρὸ τῶν πυλῶν ἐκχυθέντες, ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τελᾶσι τὰς προσευχὰς, φέροντες πάσας τὰς ἐκ τῆς ἀέρ@ κακοπαθείας σὺν πολλῇ μακροθυμίᾳ, τὴν παρὰ τῆς Κυρίε ἀντίληψιν ἀναμένοντες. Et in Epist. 338. λαοὶ τῶν εὐκτηρίων οἴκων ἐξελαθέντες ἐν τῷ ὑπαίθρῳ πρὸς τὸν ἐν τοῖς ἐρανοῖς δεσπότην τὰς χεῖρας αἴρεσι. Vide præterea opuscula Petri de Marca pag. 436. & Morinum de Pœnit. cap. 2. n. 7.

ΧΕΙ'ΜΑΡΡΟΣ, pro Χίμαρ@, *Hircus*, Τράγ@, occurrit in Martyrio MS. S. Adriani sub initium.

ΧΕΙΜΩ̃ΝΑΣ, *Hyems*, χειμών. Χειμωνιάζειν, *Hyemare*, *Hybernare*, Χειμάζειν, Παραχειμάζειν. Χειμωνικὸς, χειμωνιάτικος, *Hybernus*, χειμερινός. Τὰ χειμωνιατικὰ σπίτια, *Hyberna tentoria*, τὰ χειμάδια. Glossæ Græcobarb. ἱμάτιον χειμερικὸν, μανδύασμα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικόν.

ΧΕΙΜΩΝΙΚΌΝ, *Annona Hyberna*, seu quæ Hyeme seri solet, *Hybernagium*, de qua voce in Gloss. med. Latin. Nomocanon Cotelerianus num. 516. οἱ λαμβάνοντες βοΐδιον ἐν καμάτῳ δι' ὅλε τῆς χρόνε, καὶ ἔχῃ αὐτὸ ἐξεσίαν ἐν καιρῷ τῆς θέρες, ἐὰν ε' συνδράμῃ ὁ τὸ βοΐδιον ἔχων, διδέτω τὸ ἓν μόδιον ἀπὸ τὸ χειμωνικὸν, καὶ ἀπὸ τὸ ὄψιμον. δ'. εἰ δὲ τῷ συνδράμῃ τῷ θέρει, καὶ αγωνισθῇ, διδέτω ἀπὸ τὸ πρώϊμον καὶ ὄψιμον τὸ τέταρτον ἀπὸ δὲ νεάματος κοῖραν ἐκ ἔχῃ. Ubi ὄψιμον opponitur χειμωνικῷ & πρωΐμῳ, quod *trimense triticum* vocat Isidorus. Vide idem Gloss. in *Tremisum*.

Χειμονικὸν & χειμονιάτικον, *Melo hybernus*. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 111. ἡ ἀγγέρας, ἤγεν τὰ χειμονικὰ, ἢ τὰ ἄβλαβα.

ΧΕΙ'Ρ, *Manus*, *Subscriptio*. Epistola Ischyræ, apud S. Athanasium in Apol. 2. de fuga sua pag. 782. ἐπιδέδωκα δὲ τὴν δὲ μὲ τὴν χεῖρά σοι τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ ἐπὶ παρυσίᾳ τῶν πρεσβυτέρων. In Nov. 18. Justiniani titulus cap. 8. concipitur, εἴ τις ἑαυτῇ χεῖρα προφερομένην ἐξαρνεῖτο. Vide Gloss. med. Lat. in U. *Manus*.

Χεὶρ, *Dipsacus*, apud Interpol. Dioscor. c. 418.

ΧΕΙ'ΡΑ, *Manus*, χείρ. Leo Imp. in Tacticis cap. 18. §. 144. ἐπὶ τέτοις ςήσεις καὶ τὰ λεγόμενα κέρατα κατὰ χεῖραν, καὶ ἔμπροσθεν τῆς πρώτης τάξεως. Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 10. καὶ γὰρ τῷ ἀνδρὶ τέτω καὶ ἄμφω ἦσιν καλὼ καὶ γυναίω, καὶ τά γε εἰς χεῖραν καὶ πεῖραν ἴσω, ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνης ἱσάμενοι. Ita quidem editio Hoescheliana, sed Possini χεῖρας præfert. Vide Χέρα.

ΧΕΙΡΆΦΕΤΟΣ, *Emancipatus*. Χειραφίεσθαι, *Emancipare*. Χειραφεσία, *Emancipatio*, in Glossis Gr. Latin.

ΧΕΙΡΕΚΡΆΓΙΟΝ, *Marra*, in Glossis Gr. Lat. *Manus fissura*, *disruptio*. Vide Gloss. med. Lat. in *Marra*.

ΧΕΙΡΕΜΒΟΛΟΝ, apud Ulpianum in l. 1. D. Naut. caup. stab. & lib. 53. Basil. tit. 1. nauticorum vox vulgaris, apud quos χειρέμβολον facere dicitur exercitor aut Magister navis, si traditam sibi rem aut mercem statim dederit in manum custodis, aut dictarii, quasi avertens à se custodiæ periculum, idque in illum omne transferens. Vide Cujac. observ. lib. 27. c. 31. & Alciati Parerga.

ΧΕΙ'ΡΕΡΓΟΝ, *Opus manuale*. Moschus in Limon. cap. 130. νυνὶ δὲ πρᾶτλω ἐπὶ ἡμῶν χύτρα, καὶ χέιρεργον. Vide Synesium in Dione p. 46. ubi de opere manuali Monachorum.

ΧΕΙΡΟΒΙ'ΩΤΟΣ, *labore manuum victitans*. Constantinus Manasses pag. 106.

Ἀλλ' αὐτυργοὶ καὶ πένητες, καὶ τῶν χειροβιώτων.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙ'ΣΤΡΑ, Machinæ bellicæ seu *ballista* species. Glossæ Gr. Lat. χειροβαλίςρα, *Falarica*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ κατασκευάσαντες ἅρματα πολεμικὰ, καὶ ἐνθέντες ἐν αὐτοῖς τὰς λεγομένας βολίςρας, παρεγένοντο κατὰ τῶν Βοσποριανῶν πόλιν. Mox: ἐπεκμήρασθο φυγεῖν, μὴ προσδεξάντες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι κατασκευασμένας χειροβολίςρας. Occurrit ibi rursum pag. 204. & 209. Vide Salmasium de Militia pag. 224.

ΧΕΙΡΟ'ΒΟΛΟΝ, *Manipulus*. Lexicon Cyrilli: δράγματα, χειρόβολα, δεμάτια. Moschopulus: ἔτι δὲ τὸ δράγμα, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Isaac. Tzetzes ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: μικρὸν χειρόβολον τῶν ςαχύων τῇ σῇ χειρὶ κρατῇ. Idem ad Lycophronem: ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν ἀςαχύων. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. πηλε δράκα, χειρόβολον. Joannicius Cartanus in serm. de invidia: καὶ ἐθέριζαν σιτάριν, καὶ τὰ χειρόβολα τῶν ἀδελφῶν τε, &c.

Χερβολιά, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. δράγμαλα, δέσμη τῶν ἀςαχύων, ἀγκάλη, χερβόλια.

Χερβολιάζειν, *Manipulos conficere*, *in fasces congerere*. Eædem Glossæ: τὸ σώρευμα, ἢ σώρευμα, ἢ σύνομαι, ἢ συνάρομαι, ἢ συνάζειν τῶν χερβολιῶν, ἤγεν τῶν δραγμάτων, ὅπε πιάνει τὰ χέρη, καὶ χερβολιάζει.

ΧΕΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, ἡ ἀνδράχνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΜΜΑ, *Syngrapha*, χειρόγραφον. Χειρογραφεῖν, *in chirographum redigere*. Eudemus in Lexico MS. χειρόγραφον, συμβόλαιον, γραμματεῖον χρέους ὁμολογητικόν. Vide Συμβόλαιον.

ΧΕΙΡΟΔΟΣΙΑ, *fides dextra*, *data præstita per hominium*. Germanus Patr. Constantinopol. in Epist. 1. ad Cyprios num. 17. de Latinis: ἴσως γὰρ πληρώσαντες χρημάτων τὰς χεῖρας, ἀπολύουσι τούτους τῆς τοῦ χειροδοσίας ζητήματος. De iisdem Latinis num. 12. χερσὶ χεῖρας ἐμβαλεῖν ἀπαιτοῦσι τὰς ἡμετέρας τῆς ἑαυτῶν.

Χειροδόσιον, *Manupretium*, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ, ferè semper sumitur pro ea manus impositione quæ χειροτονία aliis dicitur: χειροτοθεσία, Eusebio lib. 6. Hist. Eccl. cap. 42. Zonaras ad Can. 4. Concilii Nicæni: χειροτονίαν τὴν καθιέρωσιν καὶ χειροθεσίαν ὀνομάζει. Vita S. Maximi Confess. cap. 21. τὸ ὁρίζεσθαι περὶ δογμάτων καὶ ζητεῖν, ἱερέων μᾶλλον ἢ βασιλέων ἐστί, ἐπεὶ καὶ τούτοις ἀνάκειται χρίειν καὶ χειροθετεῖν, καὶ τὸν ἄρτον προσφέρειν, &c. At Tarasius Patr. Constantin. in act. 1. Concilij Nicæni II. χειροθεσίαν ἀπὸ τῆς χειροτονίας distinguit, illamque pro Ecclesiastica benedictione, hanc pro sacro ordine intelligendam innuit. Unde rectè Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. discrimen statuit inter χειροτονίαν, χειροθεσίαν, & σφραγίδα, ac χειροτονίαν quidem Presbyterorum & Diaconorum ordinationem spectare ait: χειροθεσίαν, Subdiaconorum: σφραγίδα denique Lectoris propriam esse, ejus verba sunt: Αναγνώστου ἐστὶν σφραγὶς, Υποδιακόνου χειροθεσία, Διακόνου χειροτονία καὶ Πρεσβυτέρου. Idem cap. 1. δύο μέν εἰσι χειροθεσίαι ἔξω τοῦ βήματος, ἡ τοῦ Αναγνώστου καὶ τοῦ Υποδιακόνου, — ἐξαίρετοι δὲ χειροτονίαι ἐντὸς τοῦ βήματος, καὶ ἐν τῇ ἱερωτάτῃ τραπέζῃ εἰς τύπον τῆς τριάδος τρεῖς, περὶ ὧν καὶ ὁ ἱερὸς φησὶν Διονύσιος, ἡ τοῦ Διακόνου, ἡ τοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ ἡ τοῦ Επισκόπου. Vide cap. 13. pag. 189. ubi ritum χειροθεσίας quæ fit extra bema pluribus describit. Unde conficitur, inquit Goarus, χειροθεσίαν in Subdiaconis non esse formam sacramenti effectivam, quibus manus ita imponitur, ut sit duntaxat benedictionis impertiendæ comes, & σκεπαστικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ut idem Symeon loquitur: quod secus est in Diaconi & Presbyteri χειροτονίᾳ, ij enim caput dexteræ Episcopi supponunt, ἢ δεικνύει τὸ ἐπισκιάζον τῆς χάριτος, καὶ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μετάδοσιν. Et certè Subdiacono manus impositio denegatur, benedict o tantum sine manus attactu conceditur. Simili notione intelligi debet.

Χειροθεσία, quæ in fine Lychnici fit, cum scilicet priusquam populus dimittatur, post εὐχαριστίαν ἐπιλύχνιον, seu orationem gratiarum actionem continentem ab Episcopo pronuntiatam, dicit Diaconus, Κλίνατε τῇ χειροθεσίᾳ, quo dicto, Episcopus oratione alia, populo κάμψαντι αὐχένα, benedictionem impertit, hacque expleta, idem Diaconus ait, προέλθετε ἐν εἰρήνῃ, *exite in pace*. Hæc fusius haurire licet ex Clemente lib. 8. constitut. Apostol. cap. 37. & 39. Neque aliæ sunt χειρῶν ἐπιθέσεις, in Synodo Carthagin. can. 106. juxta Alexii Aristævi sententiam, qui ait intelligi debere τὰς γινομένας πρὸς τὸν λαὸν εὐλογίας τῇ ἐπισκόπου χειρί. At Zonaras aliter.

Χειροθεσία, in conjugibus, de qua Michael Psellus lib. 5. hist. MS. de Patriarcha: αὐτὸς δὲ τὴν χεῖρα τοῖς στεφανουμένοις οὐκ ἐπιτίθησι, συζυγῆτας δὲ καὶ στεφανωθέντας ἀσπάζεται. Vide Euchologi.

ΧΕΙΡΟΚΤΙ. Vide in Χειρόρτια.

ΧΕΙΡΟΛΑΒΗ, *Manubrium*. Hero Ctesibius de chirobalistra: καὶ τετρήσθω ἡ α. β. γ. δ. χειρολάβη. Mox: κατὰ δὲ τὸ ξ. παραλληλογράμμως, καὶ οὕτως εὐτρυπάσθω ἡ χειρολάβη, ὥστε περόνην διὰ τοῦ μυ. διωθῆναι, &c.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ, Machinæ bellicæ manualis genus. Hero in Parecbol. καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μανίκιον.

ΧΕΙΡΟΜΕΡΙ, *Perna*, Πτέρνα, Πέλασων. Pro χειρομερίς.

ΧΕΙΡΟΜΗΡΙΟΝ. Phavorinus: Ρυκάνη, ἀθλητήριον, χειρομήκιον, ἀμωλήκιον, τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

ΧΕΙΡΟΜΙΣΘΙΟΝ, *Manupretium*. Glossæ Gr. Lat. Μισθὸς χειρῶν, *Manupretium*. Scholiastes Basilic. ad lib. 20. pag 472. ἐμίσθωσα σοι οἶκον ποιητέον, συμφώνησας, ὥστε μέχρις οὗ χρεία γένηται λίθου ἐν τῷ ἔργῳ, ὑπὲρ τοῦ λίθου καὶ τοῦ λεγομένου χειρομισθοῦ, τελέσι μισθοῦ τῆς ἐργασίας ὥστε με διδόναι σοι τῷ ἐργολάβῳ καθ' ἕκαστον πόδα νομίσματα ζ'.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ, *Mola manuelis*, in Gloss. Gr. Lat. Syntipas MS. χειρόμυλον πλησίον τοῦ ψιττακοῦ θεῖσα συνέστρεφε, ἐξ οὗ κτύπος ἐκεῖνο ὡς βροντή. Constantinus in Tactic. pag. 11. συνάγε δὲ καὶ πριόνια, καὶ ὀρύγια, σφυρὰς, πτυάρια, &c. pag. 19. βαστάζετο δὲ μία ἑκάστη ἅμαξα χειρόμυλον, ἀξίνην, &c. Adde Leonem cap. 5. num. 6. 27.

Χερόμυλος, apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS.

Καὶ φάνησαν οἱ κόλοι τις μεγάλοι χειρομύλοι.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΕΙΝ. Cedrenus in Theophilo, & Continuator Theophanis lib. 3. num. 16. de eodem Augusto: φέρεται δὲ καί τις λόγος, ὡς ἔρωτι τοῦ μέλους βαλλόμενος, κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐν φαιδραῖς πανηγύρεσιν, οὐ παρῃτήσατο τὸ χειρονομεῖν. Ubi Goarus, ad Euchelog. vox porrò χειρονομεῖν, non est simpliciter, elata depressaque ad numerum manu modulandi moram normamque præscribere: sed Græcis ad pulpita cantaturis minimè convenire solitis, est, post κόμματα τροπαρίων à Canonarcha è libro suggesta, cantus moderatorem in omnium conspectu, variis manus dextræ motibus & gestibus, erectis nimirum, depressis, extensis, contractis, aut combinatis digitis, diversas cantus figuras, & vocum inflexiones characterum musicorum vice designare: atque ita hunc cantus ducem reliqui attentè respicientes, velut totius modulationis regulam sequuntur. Brevius, est quod nos dicimus, *battre la mesure*. Ptochoprodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

Εκεῖνος ἂν Πρωτοπαπᾶς, καὶ σύσε Καλονάρχος,
Εκεῖνος ἂν Δομέστικος, καὶ σὺ Παρακλησιάρχης,
Εκεῖνος ἂν Λογαειαστὴς, σὺ δὲ ἦσε Θερμοδότης,
Εκεῖνος Δοχιάειος, σὺ δὲ Κρομυδοφύλαξ,
Εκεῖνος ἂν Γραμματικὸς τεχνίτης, χερονόμος, &c.

Infrà:

Αὐτὸς ἐστὶν καλόφωνος τεχνίτης χερονόμος,
Σὺ δὲ τυγχάνεις πάρηχος, καὶ ψάλλειν οὐκ ἰσχύεις.

ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΙ, *Manicæ*. Vox formata, uti vult Eustathius ad Iliad. α. ex hisce Aristophanis, ἔχει ἐπὶ χειρὸς πέδην. Theophanes an. 2. Focæ: χειροπέδας σιδηραῖς ἀτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει. Idem an. 4. Heraclij: ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἐδεσμήθησαν. Constantinus Manasses ex Cod. Reg. pag. 173. edit. Reg.

Ζωγρεῖται μὲν ὁ τύραννος, δεσμεῖται χειροπέδαις.

Et pag. 59.

Εκεῖθεν ἀφαρπάσαντες αὐτὸν σὺν χειροπέδαις.

Vita MS. S. Stephani Jun. κελεύει τὴν τοῦ ἁγίου Στεφάνου θυγατέρα ἐν τῇ πανσόφῳ εἱρκτῇ φυλαχθῆναι ἐν χειροπέδαις.

ΧΕΙΡΟΠΙΑΣΘΕΙΣ. Vide in Πιάνειν.

ΧΕΙΡΟΡΓΑΝΟΝ, instrumenti musici species. Anonymus Philosophus Chymicus MS. τὸ καλούμενον μέγιστον ὄργανον ψαλτήριον, καὶ χειρόργανον, καὶ καθιθακάνθιον ἑπτὰ δακτύλων, καὶ πανδοῦριον, τονάδιόν τε, καὶ σάλπιγξ,

σάλπιγξ, καὶ κόρνικες. ἄνδυ χαλκοῦ δὲ μονοκάλαμον, δικάλαμον, πολυκάλαμον, καὶ ῥὰξ τετρώρεον καὶ τὸ πλάγιον ναυςᾶ δὲ καλέμμα, ἢ κύμβαλα χειρῶν, ἢ ποδῶν, ὀξύβαφά τε χαλκᾶ καὶ ὑελινά, &c. Ubi leg. τονάειον, pro τονάδιον.

ΧΕΙΡΟ΄ΡΤΙΑ, Χερόρτια, *Chirotheca*. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. χειροθήκας, τὰ χειρόρτια. Anonymi criminationes adversus Latinos, de Episcopis: φορῶσι καὶ χειρόρτιας ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ ἱερουργοῦντες. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. ἡ δ' αὐτὴ καὶ χειρόρτιον χρυσόπαστον ἔχουσα διεσχισμένην εἰς δάκτυλον κωνήλινον εἶχεν ὄρνιθα. Ubi Codex alius habet: ἡ δ' αὐτὴ καὶ δοράν χρυσόπαστον ἰσχέλειον ἔχουσα. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. cap. 4. de Protoieracario: φέρει δὲ ἐπὶ ζώνης χειρόρτιον ἀριστερὸν, ἔχον περὶ τὴν τῆς εἰσόδου ἄκραν ἐρραμμένον μαργέλλιον ὑφαντὸν, ἔχον ἀετοὺς ὀξέας. Adde cap. 5. num. 69. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Ευγάνει τὸ χερόρτην του, μὲ αὐτὸν τὴν ῥεβεςόζει.

Idem alibi:

> Εἰς τοῦτο εὐθὺς ὁ Πρήγγιπας ἐπέρνει διὰ τὸ χερρόρτην,
> Ἔςειλον τῷ Σὲρ Γαλεράν μπάϊλον τοῦ Πρηγγιπάτου.

Ubi observanda, per Chirothecam investituræ formula, de qua in Gloss. med. Lat. Agapius in Geoponico c. 226. ἔπειτα τὸ ἄπλωσε εἰσὲ κομάτι τομάει ἀπὸ χειρόκλι.

ΧΕΙΡΟΣΗΜΑΝΤΡΟΝ. Vide in Σήμαντρον.

ΧΕΙΡΟΣΙ΄ΦΩΝΑ, *Tubuli manuales*, seu *qui manu tenebantur: quibus ignem Græcum in hostes ejaculabantur milites*, à Leone Philosopho Imp. adinventi. Leo in Tacticis cap. 19. §. 58. χρήσασθαι δὲ καὶ ἄλλῃ μεθόδῳ τῇ διὰ χειρὸς βαλλομένων μικρῶν σιφόνων ὄπισθεν τῶν σιδηρῶν σκουταρίων παρὰ τῶν στρατιωτῶν κρατουμένων, ἅπερ χειρόσιφωνα λέγεται, παρὰ τῆς ὑμῶν βασιλείας ἄρτι κατασκευασμένα. ῥίψουσι γὰρ καὶ αὐτὰ ἐσκευασμένους πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πολεμίων. Anonymus Tacticus MS. de tuenda urbe obsessa: εἰ δὲ καὶ μηχανὰς οἱ ἐχθροὶ κατεσκεύασαν, προδυστείζειν δεῖ δᾶδας καὶ στυπεῖον, καὶ πίσσαν, καὶ χειροσίφωνα, καὶ διαιρεῖν τὸν λαὸν εἰς πλείονα μέρη. Vide Σιφωνάτωρ.

ΧΕΙΡΟΤΕΡΙ΄ΖΕΙΝ, *Pejus facere*, &c.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΑ΄ΡΙΟΣ, pro Χειρότεχνης, *Opifex*. Uti exponitur in Gloss. Gr. Lat. Erotianus: χειρονάκται, χειροτέχναι. Moschopulus in sylloge vocum Atticar. ἐργαστήρια, οἱ οἶκοι ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι. Prochoprodromus MS. lib. 1.

> Ἀλλὰ τί τοῦτο ὅτι ἐπαινῶ τοὺς χειροτεχναρίους.

Alio loco:

> Καὶ οὐ ζηλεύω πάντοτε τοὺς χειροτεχναρίους
> Ἐὰν ἔμαθον τὴν ῥαπτικὴν ἐντέχνως ἐπιςήμην.

Τὸ χειροτεχνικὸν τῆς πόλεως, apud Nicetam in Isaacio lib. 1. n. 10. ubi Cod. edit. χειρωνακτικόν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙ΄Α, pro quavis *electione*, & *inauguratione*, vox frequens apud veteres Scriptores, & recentiores in rebus secularibus. At in Ecclesiasticis varia & diversa notione sæpe accipitur: interdum enim pro *electione*, ut apud Paulum in Epist. 2. ad Corinth. cap. 8. in Nicæna Synodo Can. 4. Antioch. Can. 18. Laodic. Can. 5. Calched. c. 15. & alibi passim. Rursum pro ipsa *ordinatione* & *consecratione*, quæ fit à Præsule legitimis & statis adhibitis ceremoniis & precationibus, seu cū *manuum impositione*, quam etiam χειροθεσίαν vocant, ut in Canonib. Apostol. Can. 1. &c. Tertiò χειροτονία sumitur pro utraque simul, *electione* nimirum & *ordinatione*, ita Habertus in Archieratico pag. 492. Vide Zonaram ad can. 1. Apost. ad can. 4. Concilij Nicæni. Balsam. ad can. 36. Apost. & ad can. 5. Concil. Laodic. & ad can. 13. Concil. Carthag. & infra in χειροθεσία.

Αναχειροτόνησις, *Reordinatio*, in Canonibus Eccl. Africanæ can. 48.

Ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν. Vide in Σακελλάριος.

ΧΕΙΡΟ΄ΤΜΗΜΑ. Olympiodorus Philosophus Alexandrinus MS. in Zozimum Panopolitam: ἡ γὰρ καλουμένη θεία τέχνη, τουτέστιν ἡ δογματική, περὶ ἣν ἀσχολοῦνται ἅπαντες οἱ ζητοῦντες τὰ χειροτμήματα ἅπαντα, καὶ τὰς τιμίας τέχνας, τὰς τέσσαρας φημὶ δοκοῦσιν τι ποιεῖν, &c.

ΧΕΙΡΟΤΡΟ΄ΦΙΟΝ, in Epimerismis MSS. Herodiani, τιμωρητικὸν ὄργανον, exponitur.

ΧΕΙΡΟΧΡΗΣΤΟΙ, *Qui scribere sciunt*. Novella Basilii Macedonis in jure Græcorom. to. 2. pag. 138. εἰ δὲ ἀγράμματοί εἰσι, ποιείτωσαν τοὺς τιμίους σταυροὺς, καὶ τὰ λοιπὰ γραφέτωσαν διὰ τῶν χειροχρήστων.

ΧΕΙΡΟ΄ΨΕΛΛΟΝ, idem quod χειρομάνικον, *Manica ferrea militis*, sic dicta quod ψελλίων πλατέων περὶ τοὺς καρποὺς χειρῶν, ut est apud Xenophontem lib. 6. instit. Cyri, speciem quodammodo referat. Basilius in Naumachicis: δόρατά τε καὶ δρέπανα, καὶ χειρόψελλα. Constantinus in Tacticis pag. 4. οὔτε γὰρ κλιβάνια, οὔτε λωρίκια, οὔτε ποδόψελα, οὔτε χειρόψελλα ἢ θυρεοὺς ἢ σκουτάρια εἶχον. Et pag. 18. ἐχέτωσαν δὲ καὶ χειρομάνικα, ἤγουν χειρόψελλα σιδηρᾶ καὶ ξύλινα, &c. Adde p. 11. Alia vide in Χειρομάνικον, & apud Leonem in Tactic. cap. 118. §. 116.

ΧΕΙΣΓΑ΄ΡΙΟΝ. Etymologicum MS. Σκαφεῖον σημαίνει δὲ τὸ χεισγάρειον σκαφεῖον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον.

ΧΕΛΑ΄ΝΔΙΟΝ, *Chelandium*, Navigii species, de qua multis egimus in Gloss. med. Lat. Theophanes in Rhinotmeto p. 316. πᾶσαν ναυῶν δρομόνων ιέ. καὶ τριηρῶν, μυριοβόλων, καὶ ἁλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων. Vide eundem pag. 333. 364. 368. 374. 376 378. 398. 405. 432. Vita S. Nili Junioris p. 102. ἐλογίσατο γὰρ ἐφ' ἑκάστῃ τῇ τῆς Καλαβρίας πόλεων κατασκευάσαι τὰ λεγόμενα χελάνδια, &c. Utuntur passim scriptores Bizantini, Constantinus de Adm. Imp. cap. 8. 39. 41. 51. Continuator Theophanis lib. 3. num. 28. Auctor incertus post eundem Theophanem p. 432. 6. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 8. Cedrenus pag. 466. Euchologium pag. 870. Codinus de Orig. Constantinopol. num. 130. & alii à nobis laudati in eodem Glossario, id duntaxat observare licet, videri posse emendari Eustathium, ubi hæc habet: οἱ δὲ τριηροειδὲς τὸ πότηριον εἶναι φασὶν, καὶ ἰδιωτικῶς εἰπεῖν χελωνοειδὲς, ἐπεὶ καὶ ἄκατος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φιάλα πλοιοειδής, &c. legendum enim videtur χελανδοειδὲς.

Χελανδρος. Idem Theophanes in Rhinotmeto pag. 416. ἄλλους δὲ εἴκοσιν ἐξάγκωνα δήσαντες, καὶ εἰς χελάνδρους προσδήσαντες, καὶ λίθοις τοῦτο γεμίσαντες, εἰς βυθὸν κατεπόντισαν. Sed legendum forsan χελανδοπρώρους, sic enim videtur legisse Miscella: *alios etiam 20. post tergum horum vinctis brachiis ad proram navis alligantes, & lapidibus hanc implentes, in profundum miserunt.*

ΧΕΝΟ΄ΝΝΕΙΝ, *Fundere*, Glossæ Græcobarb. χώνευσιν, ἢ χενόννευσιν.

ΧΕ΄ΡΑ, Χέρι, Χάρι, *Manus*, χείρ. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7. extr.

> Καὶ εἰς τὴν φοῦχλαν τῆς σπαθίας πάντα τὴν χέραν τοῦχε.

Χεράκιον, diminutiv. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

> Τὰ κάμναν τὰ χερακιά των, καὶ τὰ εὐμορφοφωνίες.

Χέριον, eâdem notione. Macarius Hieromon. in Epist. apud Crusium: καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ὑπῆρχον ἐκ τοῦ μητροπολίτης εἰς τὰ χέρια τῆς ζωῆς, ἔλαβε αὐτά. Joannes Glycas de vanitate vitæ:

> Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια μας τὴν δύναμιν ἐχάσαν.

Anonymus MS. de amoribus Lybistri:

> Φρίτλω, εἰς τὸ πῦρ το, βαςάζει εἰς τὰ χάριά του.

Anonymus de nuptiis Thesei lib. 5.

> Με τὰ σπαθία τὰ χέρια τους ἐσήμωσαν οἱ δύο.

Passim.

Χειριά, *Manipulus*, χειρόβολον. Item *Lapillus*, ψηφίς. Idem Anonymus de nuptiis Thesei lib 7.

Καὶ ὁ ναὸς ἐφαίνετον ὅλος ἰσοριζόμενος

Ἐκ χειρία πολλὰ, ψηλὰ, ἀπάνω, καὶ τριγύρω.

Ænigmata vulgaria MSS. ὅσον ἂν καυχῶμαι, χερία μερὸν πνίγει με. Ubi Interpres:

Χερία πνίγει με νερὸν, ἄλλος τις ὅτος λόγος,
Τίς ὅτος ὁ Πνιγόμενος εἰς ὕδωρ δράκα μίαν,
Καὶ τί τὸ πολύδαμον ὕδωρ τῆς παροιμίας, &c.

Ἐγχειράζειν, *in manus tradere.* Nicetas Chartophylax Nicææ, de Schismatum Eccl. Latinæ & Græcæ causis, MS. ἐφ' ᾧ καὶ γράμματα ἐγχειράζει ὁ Πάπας τῷ Ανατολίῳ κἂν ὅδ' ὀφέλησεν.

Χερβολιὰ, Χερβολιάζειν. Vide in Χειρόβολον.

ΧΕΡΑ'ΒΙΝ, *Pugillus.* Synopsis de urinis ex arte medica Persarum, MS. ἐνδέχεται ὅν ἵνα γένηται καθάρσεις μετὰ μυροβαλάνων τῶν ξανθῶν, καὶ τὸ χεράβιν τῶν δαμασκηνῶν καὶ τῶν ῥόδων, καὶ τὸ χεράβιν τῶν ῥοδοσταγμάτος. Suprà: καὶ τὰς βιόλας τὰς συνθέτους, ἢ τὸ χεράβιν τῶν βιόλων. Rursum: καὶ τὸ χεράβιν τῆς βουγλώσσου, καὶ τῆς καπνοῦ τῆς γῆς. Constantinus à secretis MS. lib. 3. καὶ ἔψησον ἕως γένη εἰς σύστασιν χεραβίου. Infrà: πιέτω μετὰ χεραβίου τούτου.

Χερικὸν, *Principium*, cum scilicet operi manus admovetur.

Χειροκόπος, *Manu truncus.* Ptochoprodromus ex Cod. MS.

Πλὴν ἔνι καλοφοννιστὴς, ἔνι καὶ χειροκόπος.

Χερόκτι, χερόφτι, *Chirotheca*, χειροθήκη. Vide in Χειρόφτιον.

Χερολάκας, *Puteus in mari effossus*, *manu factus.*

Χερομάντιλον. Vide in Μανδύας.

Χερομάχος, *Agricola*, Γεωργός. Χερομαχικὴ, *Agricultura*, Γεωργία.

Χεροπριόνι, χεροπρίωνον, *Serra manubrium.*

Χεροῦλι, *Manubrium*, in Turcogræcia Crusij pag. 255.

Στραβοχέρας, *qui habet curvas manus*, ἀγκυλόχειρ, in Glossis Græcobarb.

Μακροχέρης, *Longimanus.* Ita quidam Paulus indigitatur apud Sguropulum in Hist. Concilii Florent. sect. 3. cap. 2.

Χρυσοχέρης, apud Theophanem an. 3. Constantini filii Irenes, quidam sic cognominatus, & alius apud Photium Ep. 33. 134.

Μονοχεράρης, dictus quidam Saracenus Ameras apud Petrum Siculum de Manichæis pag. 70. *Unimanus.*

Προχεράρης, *Opifex*, *Artifex*, *Manuoperarius*, *qui manibus suis operatur.* Prochoprodromus in versib. polit. MSS. de sua paupertate:

Ἔκβαλε τὰ παπαδικὰ, καὶ γίνου προχεράρης,
Φόρει καὶ τὸ καὶ πρόσοψιν σου, καὶ τὸ πηλόν σου βάσου.
Καὶ τὰ χαλίκια σωίασε, νὰ πέρνῃς τὸ μισθόν σου.

Mox:

Καὶ πίστευσον, βαρέμαι νὰ γένω προχεράρης.

Vide Προχειράριος.

ΧΕΡΒΑ', ὁ κρότων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕ'ΡΝΙΒΟΝ, *Pelubrum*: Χερνιβόνιπτρον. Athenæus lib. 9. pag. 408. καὶ πάλιν ὁ Ουλπιανὸς ἐζήτει, εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Deinde subdit Homerum in Iliade hac usum voce, nempe Il. ω. v. 304. & in Odyss. Didymus, seu alius Scholiastes Homeri Il. α. λέβητος· τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου. Vide præterea quæ de hac voce commentantur Pollux lib. 6. cap. 14. Harpocration, Psellus, auctor etymologici in Λέβης, & Eustathius pag. 1351. 1400. 1401. 1460. Synesius vero in Epist. 121. χέρνιβα vocat vasa ad ædium sacrarum vestibula, in quibus erat aqua lustralis, ut videre est in Justinianeo musivo Ravennensi, quod ex Rubeo descripsimus in Familiis Augustis Byzantinis: ὡς ἔστι γε τὸ δημόσιον ξίφος οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα, πόλεως καθαρτήριον. Vide Chrysostom. orat. 6. de Pœnitentia.

Χερνιβόξεστον, *Aquimanile cum urceolo.* Vox conflata ex χέρνιβον, seu χερνίβη, (uti effertur à Symeone Sethi) *Malluvium*, & ξέστης, *vas aqua fundenda*, de qua supra, ac proinde utrumque significans. Glossæ Lat. Gr. *Trulleum*, *& Guttum*, *& Aquiminale*, χέρνιβον, ξέστον. Scylitzes in Theophilo: δέδωκε δὲ καὶ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτελῶν κατασκευασμένα, καὶ χερνιβόξεστα πτερεφόρον. Continuator Theophanis lib. 3. num. 9. διὸ καὶ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτελῶν τὴν σύστασιν ἔχοντα, ἃ ἡ κοινὴ γλῶττα καὶ μὴ καθαρὰ καλεῖ χερνιβόξεστα, αὐτῷ ἐπιδέδωκεν. Adde Zonaram pag. 117. 1. edit. Nicetas in Isaacio lib. 3. num. 7. καὶ εἰς χέρνιβα χειρῶν ὑδροχόοιο πτερεφέροντο. Ubi Cod. barbarogræcus χερνιβόξεστον præfert. Euchologium in Ordinatione lectoris pag. 236. εἶτα λαβὼν ὁ χειροτονηθεὶς χερνιβόξεστον καὶ μανδύλιον, ἐπιδίδει τῷ Αρχιερεῖ νίψασθαι. Eadem habentur in Ordinatione Subdiaconi pag. 244. & apud Morinum pag. 84. 92. ubi Symeon Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 3. de Episcopo Subdiaconum ordinante: τῷ δὲ χερσὶ χέρνιβον καὶ ξέστην παρέχει. Quo loco obiter observandum in his vocibus quæ statim sequuntur, nullum esse mendum, quod putavit Morinus, si vox τόνιμα, in τὸ νίμα, vel τὸ νίμμα, id est, *ablutionem*, efferatur: ὁ ἱεράρχης δὲ ἐφαπλοῖ τὰς χεῖρας, καὶ τὸ νίμα δέχεται. Idem porrò Symeon c. 4. p. 140. χερνιβόξεστον dixit. Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. edit. Combefisij: ἐποίησε δὲ καὶ σκεύη ὁλόχρυσα τῶν δώδεκα ἑορτῶν, ἄλλα καὶ ἄλλα, ὑπὸ τῶν εὐαγγελίων ἱερῶν, χερνιβοξέστων, ὁρκιολίων, δισκοποτηρίων, δίσκων. Occurrit præterea in lib. 44. Basilic. tit. 13. cap. 3. Vide Cujacium lib. 9. observ. cap. 13.

ΧΕΡΟ'ΝΙΟΝ, Piscis species, cujus meminit Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 53.

ΧΗΒΑ'ΔΙΟΝ, Χυβάδιον, Χιβάδιον, Ostrei species, de qua Atheneus lib. 3. Moschopulus: Χήμη, εἶδος ὀστρέου, ἤγουν τὸ κοινῶς χηβάδιον. Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 137. Χήμησι, ὁμοδίοις, χυβαδίοις, χιβαδίοις. Infrà v. 330. στρόμβων, χηβάδων. Apud Crusium pag. 208. χηβάδι, κυδάλι, *Cochlear.* Codex Chymicus MS. Reg. 618. fol. 280. v. καὶ βάλε ὕδωρ εἰς χηβάδιον, καὶ ἆρον αὐτὸ, καὶ πλύνε καλῶς ἐν τῇ χειρί σου.

ΧΗΛΑΜΟ'Σ, pro Χηραμὸς, *Rupes.* Eustathius ad Il. φ. καὶ ὅρα ὅτι χηραμὸς, ἡ κοίλη πέτρα, κατὰ ὁ ποιητὴς ἐξηγεῖται καὶ μέχρι δὲ ἄρτι πολλοὶ τῶν Ἑλλαδικῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ Πελοπόννησον χηλαμὺς τὰς περὶ θάλασσαν ῥωγάδας πέτρας φασὶ κατά τινα παραφθοράν. Et ad Od. β. ἐξ οὗ ὁ χηραμὸς, ὃν οἱ τῶν Δωριέων γῆς ἄρτι χηλαμὸν φασὶν ἰδιωτικῶς. Vide eundem Odyss. ε. pag. 1449.

ΧΗΜΑ͂, Χημεία. Vide in Χυμεία.

ΧΗΜΕ'ΝΗ. Vide Χυμένη.

ΧΗΜΙ'Σ, Ægyptiis, *Elaphoboscum*, apud Interpolat. Dioscorid. c. 485.

ΧΗΜΩ'Ν, *Humor*, χυμός. Anonymus MS. de Matellis, seu de urinis: ἐὰν ἐστὶν κλόκιον μέλανον, ἡ νόσος ἀνίατος ἐστὶν, ἀπὸ μελαγχολικοῦ χημοῦ ἦλθεν ἡ νόσος.

ΧΗ͂ΝΑ, *Anser*, χλὼ, in Corona pretiosa. Χλωάειον, in Epimerismis MSS. Herodiani.

ΧΗΝΑ'ΙΑ

ΧΗΝΑΙΑ, Χλωΐα, Herbæ ſpecies: Salmaſio, *liguſtrum orientale*, quod Arabibus *Alchanna*, vel *henna* dicitur, Latinis, *botrus cypri*. Vide Matthæum Silvaticum in *Alchanna*. Neophytus in Gloſſis Jatricis MSS. κύπρη, εἶδός ἐστι δένδρυ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἄνθος αὐτοῦ ἐστὶ τὸ λεγόμενον χλωΐαια· ἕτεροι δὲ φασὶ τὴν ζιζυφαίαν. Symeon Sethi de Facultat. cibor. καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω εἰ εὐθὺς οὖρον μεταδίδωσι τῆς ἰδίας ποιότητος ἰδοὺ ἡ λεγομένη χλωΐα ἐρυθρὰ οὖσα, καὶ τῆς χερσὶν ἐπιτιθεμένη, μεταβάλλει τὸ οὖρον εἰς τὸ ἴδιον χρῶμα. Anonymus MS. de amoribus Lybiſtri & Rhodamnes ubi de equo:

Λαμπρὸν σελινοχαλίνωτον μετὰ λαμπρῶν μαργάρων,
Καὶ ἡ χαίτη του με τὴν χλωαίαν βαμμένη.

Vide Χαλχάνα.

ΧΗΝΑΡΗ, *Anſer*. Anonymi Arithmetica practica MS. εἷς ἄνθρωπός μου ἔδωσεν σολδία ρ', καὶ θελεῖ με νὰ ἀγοράσω ὀρτίκια γ. εἰς τὸ σολδὶν καὶ ια σολδία εἰς τὸ χηνάρι. Infrà: καὶ λέγει, δύο χηνάρεια καὶ λ'. ὀρτίκια εἰσὶν πουλία λβ'. κβ. σολδία τὰ β'. χηνάρεια, καὶ ι. σολδία τὰ λ'. ὀρτίκια, ὁ μοῦ λβ'. σολδία καὶ λβ'. πουλία. λείπουν σολδία ξη', πῶς τὰ ρ'. καὶ ἀγόρασον περδίκια ξη'.

ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΟΝ. Vide in Πλῦμα.

ΧΗΝΩ, Ægyptiis, *Atractylis*, apud Interpol. Dioſcor. c. 513.

ΧΗΡΑΙ, *Viduæ*, quæ ſervandæ viduitatis profeſſionem coram Epiſcopo emittebant, impoſita ab eo veſte viduali: de quibus agimus in Gloſſ. med. Lat. in U. *Vidua*. Palladius in Vita Chryſoſtomi pag. 47. μετὰ τοῦτο προκαλεῖται τὸ τῶν χηρῶν τάγμα, ἐμπεσόντων ἐν αὐταῖς τὰς οὐκ ὀρθῶς ἀναστρεφομένας, παραινεῖ ἢ νηστείαν ἀναλαβεῖν, ἀπεχομένας βαλανείων, καὶ περιέργων ἱματίων, ἢ θᾶττον χωρεῖν ἐπὶ δεύτερον γάμον, ἵνα μὴ ὑβρίζηται ὁ νόμος τοῦ κυρίου. Vide Clementem lib. 3. Conſtitut. Apoſtol. cap. 1. 2. 3. &c. à quo præterea.

Χηρικὸν, *Viduarum ordo*, ſeu *gradus* appellatur eod. cap. 1. εἰ δὲ νεωτέραν καλέσητε εἰς χηρικὸν, &c. Et cap. 2. αἱ δὲ νεώτεραι χῆραι εἰς χηρικὸν μὲν μὴ ἐγκαταστάθωσαν. Ita lib. 8. cap. 25. Clementina, Homil. 11. num. 36. καὶ πρεσβύτερας δώδεκα ὁρίσας, καὶ διακόνους δείξας, καὶ χηρικὰ συστησάμενος. Denique S. Ignatius ad Philipp. num. 15. ἀσπάζομαι τὸ σύστημα τῶν παρθένων, τὸ τάγμα τῶν χηρῶν. Sed & Viduæ ejuſmodi, Virgines appellabantur, ob continentiam. Idem S. Ignatius in Epiſt ad Smyrnæos: ἀσπάζομαι τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τὰς παρθένους τὰς λεγομένας χήρας. Niſi legendum ſit, καὶ τὰς λεγομένας, &c.

Χηρεῖον, *Ædes viduarum*, ſeu viduis pauperibus receptandis ac alendis addictæ. Extat Gregorii Nazianzeni Epigramma εἰς τὸ μαρτύριον Ἠλίου, τὸ καλούμενον Χηρεῖον, à Joachimo Zehnero primùm editum, ex quo docemur ejuſmodi ædes vulgò S. Eliæ dicatas, ob viduam Sidonienſem. En Epigramma:

Αὐτὴ, ξεῖνε, Σαρεφθὰ τῆς Σιδονίας,
Οὗτος δὲ χήρας πύργος, ἡ φιλοξένως
Θεοῦ Προφήτην Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην,
Ἣ καὶ μικρὸν ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ
Καὶ δρὰξ ἀλεύρων ὑδρίᾳ κεκρυμμένων
Τούτων ἀφειδῶς μεταδιδοῦσα τῷ ξένῳ
Πηγὴν τρέφουσαν οἶκον εὗρε τὴν δόσιν.

Meminit iſtius ædis quæ Sidone extitit, S. Hieronymus in Epitaphio Paulæ matris, quam *Elia Turriculam* vocat. Quod vero Gregorius Χηρεῖον.

Χηροκωμεῖον vocat Leo Imp. in Nov. 13.

Χηρεμὸς, *Viduitas*, χηρεία. Χηρεμένος, *Viduus*, χῆρος.

ΧΙΑΡΣΑΜΒΕΡ, in Lexico Græco-Arabico, ἡ κασία Μέλαινα, *Siliqua Ægyptia* quam vulgò *caſſiam* dicimus.

ΧΙΔΟΝΟΠΟΥΛΟΝ, *Parvula hirundo*, χελιδόνιον. Excerpta Jatrica MSS. Melanii Cocini: τὰ χιλδονόπουλα, ἀετόπουλα, &c.

ΧΙΛΙΑΣ, *Milliare*, *Mille paſſus*, Μίλιον. Chronicon Paſchale an. 16. Heraclii: κατέλαβε πρόκυρσος τῆς θεομισήτου χαγάνου ἄχρι χιλιάδων τριάκοντα. Infrà: μετ' οὐ πολὺ δὲ τινων ἐχθρῶν ἄχρι μιᾶς χιλιάδος ἐλθόντων.

ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ dicti hæretici, qui in priori reſurrectione mille nos annorum ſpatium iiſdem in vitæ inſtitutis, quibus nunc utimur eſſe confecturos ſentiebant, &c. Vide Epiphanium hæreſi 77. n. 26.

ΧΙΛΙΜΙΝΤΡΩΝΕΙΝ. Maximus Cythær. in ſynaxar. 11. Nov. in S. Mena: παρευθὺς γὰρ χιλιμιντρῶντας μεγάλα καὶ πυκνὰ ἔκαμε, καὶ ἐυγῆκαν ἔξω οἱ πολλοὶ νὰ ἴδουσι, &c.

ΧΙΛΙΟΝΤΑΣ, *Millenarius numerus*, χίλιοστύς. Andreas Hieroſol. de rat. inven. circuli ſolar. κρατεῖ τὰ κάτω τῶν χιλιοντάδων καὶ ἑκατοντάδων τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Occurrit mox iterum.

ΧΙΟΝΑΔΗΣ, *Legis doctor*, apud Perſas, ſeu Turcos. Georgius Chryſococcas in expoſit: MS. ſyntaxeos ſeu conſtructionis Perſarum: ἔλεγε τοίνυν ἐκεῖνος, ὅτι χιονάδης τις ἐν ΚΠόλει τραφεὶς, &c. Infrà: Προστάγματι γὰρ βασιλικῷ τοὺς διδασκάλους συναγαγὼν, ἐν ὀλίγῳ μέγας ἐν Περσίδι χιονάδης ἐφάνετο. Neque alij ſunt χιονάδαι, ab iis qui χιόνες dicuntur apud Gregorium Palamam Archiepiſcopum Theſſalonicenſem in Epiſt. MS. ad Theſſalonicenſes de ſua captivitate: παραυτὰ πέμπει μετασειλάμενος τοὺς χιόνας, ἀνθρώπους μηδὲν ἄλλο μελετήσαντας, καὶ τὸ τῆς Σατανᾶ διδαχθέντας βλασφημίαν καὶ ἀναισχυντίαν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν. Sequitur hanc Epiſtolam ejuſdem Gregorii πρὸς τοὺς ἀθέους χιόνας διάλεξις.

ΧΙΟΝΙ, *Nix*, χιὼν, in Corona pretioſa.

ΧΙΟΝΙΟΝ, *Columna marmorea*, apud Græcos continentis, apud Inſulanos verò Κολῶννα. Ita Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΧΙΟΥΧΑΣ, *Aquila*. Gloſſæ Græcobarb. ἄνταρ, ἀετὸς, ἀτὸς, ἡ χιοῦχας.

ΧΙΤΩΝ, *Tunica oculi*. Euſtath. ad Od. τ. ἡ δὲ συνήθεια καὶ χιτῶνά τινα κερατοειδῆ τοῦ ὀφθαλμοῦ λέγει. Infrà: ἐπεὶ κερατοειδὴς ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΧΙΤΩΝΙΑ, *Veſtitus*. Anonymus de nævis corporis: ἐὰν εἰς τὸν ἀστράγαλον ὁ ἀνὴρ (τὴν γυναῖκα) ἀπρόσωπον ποιεῖ ἀπὸ τῆς χιτωνίας, ἡ δὲ γυνὴ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

ΧΙΦΩΝΑ, ἔλαιον δακτύλου, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oleum ex dactylis*.

ΧΙΧΙΕΝΤΕΡΑ, *Vermes*, σκώληκες. Apud Aetium lib. 2. habetur caput, Περὶ τῶν τῆς γῆς ἐντέρων, τὰ καὶ λεγόμενα χιχιέντερα.

ΧΙΩΜΑΤΑ. Vide Χαμώματα.

ΧΙΩΤΙΚΟΝ, *Vinum chium*, de quo Conſulendus Dioſcorides. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐκεῖνοι κοτζόνουσιν τὸ χιωτικὸν εἰς κόρον.

Infrà:

Ἐκεῖνοι πάντα πίνουσιν τὸ χιωτικὸν εἰς κόρον.

ΧΛΗΜΗΤΡΙΖΕΙΝ, pro Χρεμετίζειν, *Hinnire*. Anonymus de nuptiis Theſei lib. 6.

Ἐφρίμαζε καὶ ξάγρονε τὴν χύτην χλημιντρόντας
Ἐδῶ καὶ κεῖ τοὺς πόδας του χάμος τὴν γῆν λακτίζει.

Idem lib. 7.

Μὲ τὸ φάρην τὸ θαυμαστὸν πάντοτε χλημιντρόντας.

Idem lib. 8.

Οὐδὲν ἐχλημιντρίζασι τὰ ἄλογα, ὡς πρέπει.

Χλημιντισμός. Idem ſcriptor lib. 6.

Εἰς φάρην μέγα θαυμαστὸν, μαύρης τρίχας ὡραῖον,
Χάρη ἀνάπαυσι ποτὲ ἐκ τοῦ χλημιντρισμόν του.

Lib. 7.

Ἐγρίκας πεδολακτισμὸν, χλημιντρισμὸν μεγάλον.

ΧΛΙΑΝΙΣΚΕΙΝ, pro Χλιαίνειν. Glossæ Græcobarb. ἀναφλύει, ἀνάζει, ἀξαναβράζει, ἢ χλιανίσκει.

ΧΛΙΑΡ, καὶ χλιαρὰ, τὸ μαυρόσκυρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΛΙΑΡΟΨΥΧΙΟΝ, *Tepidarium*, in Glossis Gr. Lat.

ΧΛΙΔΩΝΕΣ, *Armillæ*. Lexicon. MS. ex Schedis Combefisii: Βραχιόλια, ἃ παρ' ἡμῖν χλιδῶνες καλοῦνται. Suidas legit χλιδόναι.

ΧΛΩΜΟΣ, Χλομὸς, *Pallidus*, χλωρὸς. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 4.

Ἀλήθεια γίνετον χλομὴ καμπόσον ἡ προσωψής του.

Idem lib. 7.

Τὸ χρῶμα τὸ ὁλόχλομον σὰν νὰ τον ἀπὸ τιάφη.

Χλωμιάζειν, Χλομιαίνειν, *Pallescere*, χλωρίζειν. Idem Anonymus lib. 4.

Τίγαρη μόνον ἔσειχνα τὴν ὄψιν χλομιασμένο.

Et lib. 7.

Κατά τι Φοῖβος χλομιάνειν πολλάκις εἰς τὸν ἥλιον.

Χλωμάδα, Χλωμία, *Pallor*, χλωρίασις.

Λόχλομος, pro ὁλόχλομος. Idem Anonymus lib. 7.

Τὸν φόβον εἶδε λόχλομον ἐκεῖσε σμίαν μερια.

ΧΛΩΡΑ. Arethas in Apocal. cap. 16. ὁ χλωρὸς ἵππος, ὀργῆς σύμβολον· καὶ οὕτως ἡ χλόη ἡ ὑπὸ ἰατρῶν καλουμένη χλωρά. Vide Gorræum.

ΧΛΩΡΟΚΟΥΚΙ, *Faba fresa*.

ΧΛΩΡΟΣΑΥΡΑ, *Lacerta*. Scholiastes Theocriti Id. 2. σαῦραν τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. Et Id. 7. καὶ ὁ σαῦρος, ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαῦρα. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 54. χλωροσαύρας ζώσας, ἤτοι μύστρις, ἢ σαβάθιν, ἢ ποντικοὺς, ἢ πελαργὸν, ἢ τρυγόνα δώσεις αὐτῷ διὰ τριῶν ἡμερῶν.

ΧΛΩΤΟΡΙΠΑ, Ægyptiis, *Blitum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 331.

ΧΝΑΡΟΝ, Χναριὸν, Χνάει, *Planta pedis*, *Vestigium*, ἰχνάειον, ἰχνίον. Glossæ Græcobarb. ἀκροβηματίζει, ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵσασι, εἰς τὰ ἀκρόχναρά σου στάτου, ἢ εἰς τὰ ἄκρα των ἰχνίων σου, ἤγουν χναρίων σου στάσου. Anonymus de locis Sanctis n. 5. ἔναι ὁ τάφος τῆς ἁγίας Πελαγίας, καὶ λείπει ὁ τάφος ἀπὸ τὸ τοῖχον ἡμισὺν χνάειον ἀνθρώπου. Agapius in Geoponico cap. 217. κάψαι τὰ χλωρὰ φλούδια τῶν καρυδίων, καὶ χνάει ἀπὸ παλιοπάπουτζο, &c.

Παλιόχναρα, *Vetus solea*. Agapius ibidem: τότε βάλε ἀπὸ τὴν στάκτην ἀπὸ τὸ ἄνωθεν καρυδόφλουδα, καὶ παλιόχναρα, καὶ ἰᾶται.

Χνόποδα, *Pedis vestigia*, ἴχνη τῶν ποδῶν.

ΧΝΟΤΟΣ, *Putor*, *Fœtor*, δυσοσμία. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Τὴν ἔσαν σταφιδίχνοτον, τὴν ἀκροσαχνισμένην.

Χνοτίζειν, Χνοτᾶν, *Fœtere*, *Putere*, Ὑπόζειν, Δυσωδεῖν.

ΧΝΟΥΔΙΝ, pro Χνοῦς. Glossæ Græcobarb. ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων, τὸ χνοῦδιν, καὶ τὸ ὑψηλότατον τῶν καρβούνων.

ΧΟΒΟΛΗ, *Mortarium*. Nicolaus Myrepsus ex Cod. MS. sect. 9. cap. 48. καὶ πομάσας μετὰ ζύμης ἀσφαλῶς, χῶσον εἰς χοβόλην, ὥστε τεφρωθῆ ὁ κάλαμος. Ubi Fuchsius: *Probeque cum fermento obturatum, sensim assato, donec calamus in cinerem redigatur.* Aliis verbis utitur cap. 47. καὶ πομάσας καλῶς μετὰ ζύμης ὁλόκληρον, ὄχωσον ἐν θυΐα, ἕως οὗ τεφρωθῆ τὸ καλάμιον. Et cap. 46. καὶ ὀχώσας ἐν θερμοσποδία, &c.

ΧΟΙΡΕΜΠΟΡΟΙ, *Suarii*, in Basilicis, ad Tit. *de Suariis*, Cod. lib. 11.

ΧΟΙΡΝΟΣ, *Porcinus*, χοιρινός. Χοιρνὸν, χοιρόπαστον, *Caro suilla salita*.

ΧΟΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, *Portulaca*, Ἀνδράχνη, in Lexico Jatrico MS. Nicomedis, & in Grammatica MS. Pselli.

ΧΟΙΡΟΓΡΥΛΛΙΟΣ, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, *Erinacius*, in Gloss. Gr. Lat. Anastasius Monachus de Patribus Sinaitis MS. καὶ ἤρχοντο οἱ χοιρογρύλλιοι, καὶ ἤσθιεν καὶ ἠρήμουν αὐτὰ (κοδίμωτα.) Infrà: χοιρογρύλια. Joannes Episcopus Carpathi MS. ἐλθὼν δὲ εἰς ὀψὲ ὁ γείτων αὐτοῦ ἀδελφὸς ὅτι τὰ χοιρογρύλλια ἠφάνισαν τὸν κῆπον, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Cirogrillus*.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ, *Suila*. Basilius de exercit. Grammat. & Moschopulus: συφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 5. ἀλλ' ὡς εἰς συφεὸν οἱ συφορβοὶ τὰς σῦς ἀπαξαπάσας εἰσελῶσιν εἰς ἕνα σταθμὸν, &c. Ubi Codex Græcobarb. εἰς χοιρομάνδριον.

ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ, *Perna*, *Petaso*. Vide Χοιρομέρι.

ΧΟΛΑΝ, *Stibium*. Eustathius Il. Θ. εἴτε καὶ τὸ στίμμι ὁ δηλοῖ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ παρὰ τοῖς ἄρτι δὲ χολὰν, ὃν κόχλον ἡ γυναικεία γλῶσσα φιλεῖ καλεῖν.

ΧΟΛΕΔΡΑ. Philon in Belopœecis MSS. φράξας τὸ φοινικαῖς σανίσι, καὶ σιδηραῖς λεπίσι, καὶ μαλάγμασι, καὶ χολέδραις ἄνωθεν κατασκευάσας, καὶ τοὺς πετροβόλους καὶ τοὺς ὀξυβελεῖς ἐπιστήσας. Vide mox, Χόλερα.

ΧΟΛΕΡΑ. Apollodorus in Poliorceticis MSS. ubi de scalis: καὶ κρεμάσθω κάμαξ μακρὸς, μύουρος ἐκκεκολαμμένος μετὰ ἡμικυκλίου, χολέρας τὸ σχῆμα ὅμοιον, ποδῶν μὴ ἔλαττον λ'.

ΧΟΛΙΑΖΕΣΘΑΙ, *Irasci*, ὀργίζεσθαι, in Corona pretiosa.

ΧΟΛΟΒΑΦΟΣ, Χολοβάφινος, *Fulvus color*, qui *bilis* colorem refert. ξανθόχολοι, *Biliosi* dicuntur Medicis. Hesychius: χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Rursum: χολοβάφιον τοῦτο λέγεται ἅμα μὲν ὅτι τὰ φαύλως βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Constantinus Manasses pag. 97.

Καὶ χρῶμα χολοβάφινον βάμματι πορφυρέῳ.

Nicetas in Manuele lib. 6. num. 5. θεασάμενος δὲ Γαβρὰς τὴν ἔχε στολάδα ἐπὶ τὸ θώρακος Βασιλεὺς, τὴν χροιὰν χολοβάφινον, &c. Liber Chymicus MS. χολοβάφινος κατίτερος ὁ χρυσίζων ἀπὸ τῆς λεγομένης κοινῶς χρυσαλοιφῆς. Vide responsionem Salmasij ad Cloppenburgium pag. 18.

ΧΟΛΟΚΟΚΚΑ, *Lathyridis grana bilem expurgandi vim habentia*. Glossæ Jatricæ Nicomedis MSS. Λαθυρίδες, χολόκοκκα. Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843. κρότονες, τὰ χολόκοκκα. Alii: *Ricini grana*, quæ eadem virtute pollent, interpretantur. Lexicon Neophyti: κίκεες καὶ κρότονες, τὰ χολόκοκκα, ἐξ ὧν ἔλαιον τὸ κόκκινον. Glossæ aliæ Jatricæ ex Cod. Reg. 190. κροτῶνα, τά... χολόκοκκα, ὅπου εἶναι ὅμοια τζημοῦ ῥίσα. Alibi: κίκια, ἢ χολοκουκία. Vita MS. S. Theodosij Sycecotæ Episcopi Anastasiopoleos: ἐκβαλοῦσα ἐκ τοῦ ἰσχειριδίου αὐτῆς ὡς χολόκοκκα τρία, ἔδωκεν αὐτῷ, ἅ τινα ἔνθεν φαγὼν, ἀνέστη εὐθὺς καὶ γέγονεν ὑγιής. Ubi Interpres Zinus: *è manu sua tria illi colococca dedit.* *Grana mali punici* hic intelligi perperam putant viri docti. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Καὶ καλαπένω πάντοτε χολόκοκκα πικρέας.

Infrà:

Ἐκεῖνοι τὰ γλυκύσματα μετὰ τὰ δύο καρύων,
Ἡμεῖς δὲ χολόκοκκα καθ' ὥραν μετὰ μόδου.

Historia MS. Belisarii:

Καὶ πάλιν κεῖνοι ἄρχοντες ὅπου τὸ ἐφθονοῦσι,
Βάλλουν διπλοῦν ζιζάνια εἰς ὦτα βασιλέως,
Πέρνουν χολόκοκκα πικρὰ πλήρης φαρμακωμένα.

Rursum:

Καὶ τὰ πικρὰ χολόκοκκα τὰ δίδει καθ' ἡμέραν.

Vide in Κίκις.

Χολοκοκαία

Χολοκοκαία, eâdem notione, apud Myrepsum de Unguentis cap. 95. ubi perperam Fuchsius κολοκασίαν significari putat.

ΧΟΛΟΜΑΝΙΖΕΙΝ, Χολομανᾶν, *Succensere*, *Ægrè ferre*, Νεμεσᾶν, Ἀγανακτεῖν, Δυσχεραίνειν.

ΧΟΛΟΠΟΙΟΝ, *Abrotonum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap.434.

ΧΟΜΟΚΗΛΑΔΙ, *Cassita*, *Alauda*, Κορυδαλός.

ΧΟΝΔΡΙΛΛΑ, Herbæ species, de qua Petr.Belon. lib.1. observ. cap.31.

ΧΟΝΔΡΟΒΟΛΙΑΣ, *Pavimentum*, ἔδαφος, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΟΝΔΡΟΣ. Vide in Χοντρός.

ΧΟΝΤΡΟΣ, Χοντρίτης, *Stupidus*, *ineptus*, *rudis*, εὐήθης, ἀπαίδευτος, ἀνάρμοστος. Nicetas Stethatus in præfat. in sacras laudes: ταῦτα καὶ ἡμεῖς ὡς αὐτοὶ μαθηταὶ θέντες, καὶ τὸ ὕψος, καὶ βάθος, καὶ πλάτος τῆς αὐτοῦ σοφίας εἰδότες διὰ τῶν εἰρημένων καὶ τῆς παρόντος λόγου τῶν πάντη χοντρῶν καὶ ἀμύστων διαστέλλομεν, &c. Præsertim verò pro *crassus* sumitur. Phranzes lib. 3.cap.9. ἐλέπολιν — μετὰ ξύλων χοντρῶν κατεσκεύασε. Joannes Jatrosophista MS. 36. ἔπαρον πανὶν χοντρὸν παχὺ, καὶ βρέχε τὸ εἰς τ' ὀξίδιν, &c. Anonymus de nuptiis Thesei lib.7.

Κολόναις ἦσαν σιδηρὲς, πολλὰ χοντρὲς μεγάλαις.

Et lib.12.

Εἶχε βραχιόνες ἔμορφες, χοντρὲς καὶ ἁπλωμένες.

Anonymus de locis Hierosol. num.1. κιόνιον χοντρὸ, *crassa columna*.

Χοντρουτζικὸς, *Subrusticus*, *subagrestis*, ὑπάγροικος.

Χοντρὰ, χοντρικὰ, *ineptè*, *incompositè*, ἀφρόνως, ἀναρμόστως.

Χοντρώνειν, *Crassitudinem accipere*, παχύνεσθαι.

Χοντροσύνη, *Ruditas*, *rusticitas*, *crassitudo*, ἀμαθία, ἀγροικία, παχύτης.

Χοτρὸς, pro χοντρὸς. Physiologus de natura animalium, MS. λαμβάνει σιδερὸν χοτρὸν, αὔξη τὸ εἰς τὴν μήτην.

Χοντρικὸς. Georg. Contares lib.9.hist.Athen. ἔτρωγεν ἀκομὴ καὶ χοντρικὰ φαγητὰ, ὡς ἂν νὰ ἦτον ἦτον τὴν εὐγενικὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων γεννημένος.

Χονδρὸς, idem quod χοντρὸς, *Crassus*. Nicetas in Isaacio lib.1. num.8. μὴ φορῶν ἐν σιδήρῳ ἅρματι, πανίον δὲ χονδρὸν ἀφεῖσαλον ἔχον διπλᾶς ἰή. Myrepsus sect.37. cap. 49. ex Cod.MS. δύσας ἀσφαλῶς χονδρῷ ὀθονίῳ, &c. Anonymus de Oxymelite: καὶ τὸ ἐναπομένον εἰς τὸ πανίον χονδρὸν ῥῖψον αὐτό. Anonymus de nuptiis Thesei lib.7.

Θόας ὁ μέγας καὶ χονδρὸς, ὁμιάζε γιγάντα.

Joannes Cananus de bello Constantinopolit. καὶ ἦν δὲ πᾶσα στερεὰ καὶ ὀχυρωτάτη ἀπὸ ξύλων μεγίστων, καὶ χονδρῶν σανίδων.

Χονδρόγιλος. Ptochoprodromus MS.

Ἐκεῖνοι τὸ ἀφράτόδιστον ἀεὶ μὲ τὸ σισάμιν,

Ἡμεῖς δὲ τὸ χονδρόγιλον καὶ σαπλοκυλισμένον.

ΧΟΝΙ, ita vocant Græci recentiores (rectius fortè, χωνεῖον,) locum excavatum sub altari, aquæ quâ in missa Sacerdos abluitur, omnique alii post expurgata vasa sacra eluviei recipiendæ dispositum, quem θαλασσίδιον τῆς ἁγίας τραπέζης vocat alicubi Euchologium. Ita Goarus. Vide Θάλασσα.

ΧΟΝΙΚΙΣ, *Modiolus Rotæ*. Vide in Ῥάνδη.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ, *Ratio*, ex Italico *Conto*, seu potius *contezzo* vel *contzeto*, Gallis *comptereau*. Hieremias Patr. Constantinopolit. apud Crusium lib.4. Turcogr. Epist.7. καὶ ἔκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον τῶν δύο ἀμπελίων, ἅτινα ἠγόρασεν αὐτός. Infrà: ὅθεν ἀποφαινόμεθα, παραγγέλλομεν αὐτῇ, δοῦναι τὸ χοντζέτιον αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Smaragda in Epist. apud eundem Crusium: ὅπου ἠθέλα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι μὲ χοντζέτιον τῆς τότε καδῆ.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ, *Præceptor*, Turcis. Hist. Politica: τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ οὐκ ἔλαβεν, ἀλλ' ἔδωκεν πρὸς τῆς χοντζίας αὐτοῦ.

ΧΟΡΑ, ἡ σχιστὴ ἡ κεκαυμένη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. apud Matth. Silvaticum, *Coras*, *est species yperikon*.

ΧΟΡΑΣΕΝ, τὸ μάννα, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΟΡΑΥΛΗΣ, *Quivis tibicen*. Martyrium MS. S. Philemonis: τὴν τέχνην αὐλητὴς, ὃς διὰ ταύτην ἐκαλεῖτο μετὰ τοῖς ἐπιχωρίοις χοραύλης. Vide Balsamon ad Concil. Constantinopol. can.4.

ΧΟΡΑΦΗ, *Ager*, *Campus*, χωράφιον.

ΧΟΡΔΑΙ, instrumenta musica, quibus in bellis utebantur Græci. Scylitzes in Theophilo. pag. 524. διὸ νυκτὸς ἐπιγινομένης, καθοπλίσας τοὺς Σαρακηνοὺς ὁ Θεόφοβος, τοῖς στρατιώταις ἐγκελευσάμενος κροτοῖς τε καὶ ἀλαλαγμοῖς χρῆσθαι, κινύραις τε καὶ χορδαῖς, καὶ σαλπίγγων φωναῖς, ὡς τάχα βοηθείας ἑτέρας προσγινομένης αὐτοῖς. Vide Conjecturam Goari ad hunc locum.

ΧΟΡΔΟΚΟΙΛΟΝ, edulii species. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod.Reg.

Νὰ τὸ παιδίν μου ἀγόρασε χορδόκοιλα δυνατόν.

Infrà:

Ἀφ' οὗ δὲ φθάνει τὸ τυρὸν, καὶ τὰ χορδοκοιλίτζια,

Rursum:

Εὐθὺς ἂν βράσῃ τὸ θερμὸν, λέγει πρὸς τὸ παιδίν του,

Καὶ νὰ παιδὶν μου γάμβρον εἰς τὸ χορδοκοιλίτζιν,

Καὶ φέρω με καὶ Βλαχικὸν τυρὶν γαμβραραῖον.

Χορδοκοιλίστρα, *ejusmodi edulii venditrix*. Idem Ptochoprodromus:

Τὸ μακελάρη τὴν γυνὴ ἠρξάμην κολακεύειν,

Κυρὰ, Κυρὰ μαστόεσσα, Κυρὰ χορδοκοιλίστρα, &c.

ΧΟΡΕΥΓΕΙΝ, *Tripudiare*, *saltare*, χορεύειν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. εἰς μίαν μάζωξιν τῶν ἀλόγων ζώων, ἐχόρευσεν ἡ μαιμοῦ. Ubi Cod. Gr. ὠρχήσατο.

ΧΟΡΗΣ, pro χωρὶς, apud Anonymum de nuptiis Thesei.

ΧΟΡΙΑ, seorsim. Stephanus Sachleces, in Narrat. MSS.

Ἐκάτζαν χορία εἰς τὴν βουλὴν οἱ κοπελιὲς οἱ κλύστρες,

Καὶ χορία ἐκάτζασι ὅλες οἱ κριθαρίστρες.

ΧΟΡΙΓΗ, Vox incertæ notionis Fuschsio apud Nicol. Myrepsum sect. 9. cap.86. quæ abest à MS Regio.

ΧΟΡΙΟΝ, totam matricis compositionem vocat Moschion de Morbis mulierum cap. 6. nominis rationem describit cap.37.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ. Apomasar in Mysteriis: μεγαλεῖον τῶν κακῶν τῶν μὴ, ἐχόντων χορμάτια τῆς αὐθεντίας. Vide Κορμάτιον.

ΧΟΡΜΠΕΡΑΪΤ, καὶ Λυπαξὴ, τὸ μόλοχον, in Lexico MS. Reg. Cod.1843.

ΧΟΡΟΔΑΝΟΝ, *Spondylium*, apud Interpolat. Dioscorid. c.495.

ΧΟΡΟΣ, *Chorus*. Suidas: χορός ἐστι τὸ σύσθημα τῶν ᾀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς Δαβιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες, ὥσπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον εἰς πάντα προῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Quæ quidem hausit à Theodorito lib.2. Hist. Eccl.cap.24.

Dividebantur porrò χοροὶ in δεξιὸν, dextrum, & ἀρίστερον, sinistrum. Triodium in Sabbato sancto: ἄρχεται αὖθις μετὰ μέλους ὁ δεξιὸς, ἤγουν ὁ πρῶτος χορός. In quo quidem dextro ac primo choro consistit Sacerdos qui sacræ Liturgiæ præest. Philotheus Patr. Constantinopolit. pag.9. τῶν μετὰ κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν

Ιερεὺς ἐξέρχεται, καὶ ἵσαται ἐν τῷ δεξιῷ χορῷ εἰς τὴν συνήθη τόπον. Typicum S. Sabæ cap. 5. βαλὼν μετάνοιαν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ εἰς τοὺς χορὺς, ὡς σύνηθες, ἀπέρχεται ἐν τῷ σασιδίῳ αὐτῦ.

Χοροςασίαι, sedes in choro: Ordo officiorum Ecclesiæ ex Cod. Reg. MS. οἱ δύο Δομέςικοι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας χοροςασίας.

Χορὸς ἀφροδισίας, ἄκορος, *Acorus*, *Veneria*, apud Interpol. Dioscor. c. 2.

ΧΌΡΤΑ, Χορτάρι, *Herba*, χόρτος, βοτάνη. Maximus Cythær. in Synaxario 10. Febr. τὸ δὲ ςρῶματε ἦτον ἕνα δέματι χόρτα ςρωμένον μὲ πέτραις. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 4.

Ὁπόπερ εἶχαν τὸ γύροθεν ἀπάνω κλὰ χορτάδια.

Χορταράκι, *Herbula*, βοτάνιον. Idem Anonymus:

Εἰς χορταράκια τρυφερὰ, εἰς δένδρον ὑποκάτω.

Χορταρόπυλον, eâdem notione. Idem Anonymus lib. 4.

Ἀπάνω χορταρόπυλα, καὶ δένδρον ὑποκάτω.

ΧΟΡΤΑΊΝΕΙΝ, Χορτάννειν, Χορτένειν, *Implere*, *Saturare*, pro Χορτάζειν. Glossæ Græcobarb. πληρῦσαι, νὰ γεμίζῃ νὰ γεμώννῃ, νὰ χορτένῃ, νὰ χορτάννῃ. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐγὼ δὲ τρέχω ςὸ νερὸν, καὶ σκίφτω καὶ χορτένω.

Rursum:

Ἐκεῖνοι χορτένουσιν τὰ πρῶτα τῶν ἰχθύων.

Historia Apollonij Tyrij:

Ἡ Ἀρχιςράτα χαίρεται, γιατὶ τὴν ἀνημένει,

Στέκει καὶ καμαρώνηλον, καὶ δὲν ἐχορτένει.

Fabulæ Æsopi Barbarogr. καὶ τὸ ἀηδόνι λέγει πρὸς τὸ γεράκι, Μὴ με φάγῃς, ὅτι εἰμὶ πολλὰ μικρὸν, καὶ δὲν σε θέλω χορτάσει τὴν κοιλίαν.

Χόρτατος, *Plenus*, *repletus*. Maximus Cythær. 3. Julij: ἔγινε χόρτατος ἀπὸ τὰ μαθήματα, &c.

ΧΌΡΤΙΝΟΣ, Χάρτης, Græcis dicitur *Charta ex lino vel cannabe confecta*, ad discrimen ξυλοχάρτου, seu chartæ ex *papyro* confectæ, de qua in hac voce egimus, tametsi χόρτινον utramque hodie vocent, ad discrimen duntaxat pergamenæ. Euchologium Goari pag. 832. in Ordine & officio Dedicationis Templi, ubi de his quæ parantur ad hanc ceremoniam: ταπήτια, ἤγουν ἐνδυτήν, καὶ προσκεφάλαιον, χάρτην χόρτινον, ἢ καὶ τελάκιον πρὸς τὸ πάχος τῶν ὑπερειδόντων κιόνων τῆς τραπέζης.

ΧΟΡΤΌΒΟΛΟΝ, *Fenilium*, in Gloss. Gr. Lat. Χορτοβολὼν, apud Cedrenum an. 1. Juliani.

ΧΟΡΤΟΚΌΠΙΟΝ, *Fenile*, *Fenisecium*, in Glossis Gr. Lat. in aliis *Pratum* exponitur.

ΧΟΡΤΟΚΟΡΌΝΗ, Herba cujus mentio est apud Pseudodioscoridem MS. lib. de Pharmacis simplicib. sect. 1. cap. 35. φύλλα τῆς βοτάνης τῆς λεγομένης χορτοκορόνης.

ΧΟΡΤΌΠΛΙΝΘΟΝ, *Cespes*, in Glossis Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. *Cespes*, χορτόπλινθος, χορτόβολος, πλίνθος.

ΧΌΡΧΟΡΟΣ, *Anagallis*, apud Interpol. Dioscor. cap. 397.

ΧΟΣΒΑΙΤΗΣ, in Lexico MS. Cyrilli, & in Cod. Reg. 1708. exponitur Βεςιαρίτης. Vide in hac postrema voce.

ΧΟΣΙΆΡΙΟΙ, Glossæ Basilic. Ἴσαυροι, ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάρειοι. In alio Cod. legitur χοσάριοι, ut monet Carolus Labbeus. Harmenopulus lib. 1. tit. 4. §. 9. ἡ διάταξις βούλεται τοὺς λῃςὰς, καὶ τοὺς Ἰσαύρους, ἅρπαγας, φονεῖς, (καὶ οὓς χοσιαρίους φασὶ,) καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοςῇ, καὶ ἐν οἱαδήποτε ἡμέρα τῆς Πάσχα ἐξετάζεσθαι, καὶ βασάνοις ὑποβάλλεσθαι. Sed unde inclusa hauserit Meursius, non planè video, cum absint ab editione Gottofredi, & à lib. 7. Basilic. tit. 17. c. 25. & Synopsi, unde sua hausit Harmenopulus. Sic porro dictos putat idem Meursius *effossores parietum*, à χόσις, *effossio*, & χόειν, *pervium facere*. Sed cùm proximè homicidis jungantur, in animum ferè induxerint eosdem hic intelligi, quos *Assasinos* appellamus, ab *Assasinis* populis Phœniciæ, de quorum fiducia & temeritate in quibusvis occidendis, apud Rerum Hierosolymitanarum scriptores crebra est mentio, & quos χασίους, Persica seu Saracenica lingua vocant Anna Comnena lib. 6. Alexiad. pag. 178. & Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 6. & in Alexio lib. 3. num. 6. & χασουσίους, Phocas in Descript. T. S. cap. 3. ita ut legendum sit χασιάρειοι. Vide Notas nostras ad Alexiadem pag. 325. & Gloss. med. Lat. in *Assasini*.

ΧΟΤΖΑ͂Σ, *Tripes*. Joannes Diaconus ad Ἀσπίδα Hesiodi: ἔςι δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὃ νῦν βαρβάρως λέγομεν χοτζᾶς.

ΧΟΤΡΌΣ. Vide in Χουτρός.

ΧΟΥΖΊΟΝ. Mauricius lib. 10 Strateg. cap. 1. εἰ δὲ καὶ οἶκοι εἰσὶν ἐν αὐτῷ ἐπιτήδειοι πρὸς τὸ καῆναι, διὰ πυρφόρων σαγιττῶν συνεχῶν, διὰ πολλῶν τόπων, ἀνέμου μάλιςα σφοδροῦ κινουμένου πέμπειν, καὶ διὰ τῶν λεγομένων χουζίων ἀπὸ πετροβόλων, καὶ αὐτῶν προσπεπληρωμένων, καὶ τὰς σκάλας, ἤτοι κλίμαξιν, εἰ ἐπιδέχεται ὁ τόπος ἐπιβαίνειν, ἐν ὅσῳ εἰς τὴν τοῦ πυρὸς ἐνοχλοῦνται κατάσχεσιν. Vox videtur formata ex Latino *Excussio*: Germani *Chuts* dicunt, ut autor est Schefferus.

ΧΟΥΛΙΆΡΙ, Κυτάλη, *Cochlear*, *Cochleare*, κοχλιάριον. Gallis, *Cueillere*. Joannes Jatrosophista MS. cap. 292. τρεῖς χουλίαρας μέλι, καὶ βουτύρου οὐγκίας α. καὶ κηρὶν τριῶν τορνεσίων, &c. Theophanes Hieromonachus in Epist. ad Theodos. Zygomalam lib. 4. Turcogr. Epist. 47. διὰ μικρὰ δὲ ἐνθυμισι σέλλω σοι χουλιάρα τριάντα. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 63. τὸ δὲ ὄξος φύλαττε ἀκριβὰ, καὶ πίνε πᾶσαν ταχύμερον ὀλίγον εἰς ἕνα χουλιάρι. Adde cap. 164. 206.

Κουτζιάρι, eâdem notione, in Corona pretiosa, ex Italico, *Cucciaro*. Constantinus Asecretis MS. καὶ σόρδιζον τὸ ἔλαιον μετὰ σῆς παλάμης, ἢ μετὰ κυκλιαρίου, καὶ θὲς εἰς βυκίον ὑέλινον.

ΧΟΥΜΑ͂, *Serum lactis*, ὀῤῥὸς γάλακτος, fortè pro χυμός. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 65. ὅταν οὖν ἔχῃ τὸ γάλα πολὺ χουμᾶν, εἶναι ἀβλαβον. Suprà: τὸ γάλα ἔχει τρεῖς ὑποςάσεις· ἡ πρώτη τὸ ὑδάλον, ἤγουν ὁ χουμᾶς, ὅπου εἶναι νερόν. Et cap. 184. ὅπου ἔχει τὸ ὀρὸν, ἤγουν τὸν χουμᾶν, ἢ τζύρον τοῦ γάλακτος.

ΧΟΥΜΠΑΤΟΥ μπαρὶ, τὸ ἄγριον μόλοχον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΜΈΛΙ, τὸ ἄμωμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Alibi κουμέμαι, & κουμένις scribitur. *Amomum*. Zonaras ad Canon. Apost. 3. σικέρα δὲ ἐςι πᾶν τὸ ἄνευ οἴνου μέθην ἐμποιοῦν, οἷά εἰσιν ἃ ἐπιτηδεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χουμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται. Vide observata à Guillelmo Beveregio.

ΧΟΥΝΗ͂Ν. Anonymus Medicus Græcobarb. ex Cod. Reg. 945. ἐπίθεται αὐτὰ εἰς τὰ κάρβουνα, καὶ ἂς καίονται, ἐπίθες ἐπάνω αὐτῶν χουνὶν κυπὸν, ὥςε ἐμπνέῃ ὁ καπνὸς τούτων εἰς τὸ χουνὶν, καὶ καλάπιε τὸν καπνὸν, καὶ ὑγιαίνεις.

ΧΟΧΛΆΖΕΙΝ, *Ebullire*, *Fervere*. Glossæ Græcobarb. ἀναβεβρασμένη, ἀνακεκινημένη, ἀνακαλωμένη, χοχλασμένη. Alibi: ἀνέζεννεν, ἀνέβραζεν, ἐχόχλαζεν. Chronicon Paschale p. 225. edit. Reg. ἀνεκάχλασαν τὰ ὕδατα, ὥσπερ κεκεράσμενον ὕδωρ.

Χοχλάσις, *Bulla quæ ex aqua bullientis motu conficitur*. Eædem Glossæ: μέλαιναι καὶ πομφόλυγες, μαῦρες καὶ χοχλάσες, ὅπου νὰ σικόνουσιν ἀπάνω φλοκτίδες.

ΧΟΧΛΑΙΌΣ, *Limax*, Κοχλίας, in Corona pretiosa.

ΧΟΧΛΟΣ.

ΧΟΎΧΛΟΣ. Glossæ Botanicæ MSS.Colbert. ψαλκὸς κεκαυμθμ︦ος, ὁ λεγόμθμος χόχλος. Sed leg. χαλκὸς, *Æs ustum.*

ΧΡΑΒΌΤΡΙΟΣ. Vide in Αγριομάνυβιν, & in Βυβλίνη.

ΧΡΆΔΙΟΝ, *Color*, χρῶμα. Glossæ Græcobarb. χρωμάτων κρίσις, χώρισμα τ̃ χραδίων. Alibi : τὰ χρώματα, χράδια. Historia Apollonij Tyrij :

> Καρδιὰ μυημθύρη κάμνουσι ὄμορφα σολισμθμα,
> Μὲ χράδια κ) μὲ μέλαμα ἤτοννε χρυσωμθμα.

ΧΡΑ͂ΣΘΑΙ, pro Χρῆσθαι, & cum accusativo, non semel usurpat Moschion de morbis mulierum.

ΧΡΕΊΑΙ, *Latrina.* Glossæ Gr.Lat. χρέαι, ἐν αἷς ἀποπατοῦμθμ. Hesychius : θακεύειν, καθῆσθαι ἐπὶ τὰς χρέας. Joann. Moschus in Limon. cap. 43. κ) εὗρον αὐτὸν τὴν μθμ κεφαλὴν αὐτοῦ εἰς τ̃ σωλῆνα τ̃ χρεῶν, Epiphanius hær.68. num.5. εἰσελθὼν ὁ Αρειος εἰς θᾶκον πρὸς τὰς αὐτοῦ χρέας. S. Athanasius in Epist. ad Serapionem de eodem Ario : εἰσῆλθεν εἰς θάκας, ὡς διὰ χρείαν τ̃ γαστρός. Et Mellitus in brevi temporum expositione MS. ex Bibl. Colbert. de ipso Ario: *divertens per forum Constantini ad necessariam causam, viscera ejus repente simul cum vita effusa sunt*, & Gilbertus Episcopus Londinensis in cantica cantic. de eodem Ario : *& ex necessitate ad publica purgatoria pervenisset*, &c. Vita S. Basilii, falsò, Amphilochio adscripta cap.12. κ) λέγει αὐτῷ, Ανοιξον τὴν θύραν· ὁ δὲ εἶπε, Μὴ, ἅγιε θεοῦ, μὴ κελεύσης εἰσελθεῖν, ὅτι χρεία ἐστὶ τ̃ οἴκου. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ propter Christum Sali : ὀπίσω καθαροπόλιν τὴν σωματικὴν χρείαν ποιούμθμ. In statutis Mediolanensibus part.2. caput 268. inscribitur, *de necessariis in æstate non spatiandis*, id est non exportandis. Alia vide in Gloss. med. Lat. in U. *Necessaria.*

ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΑΙ. Vide in Χρία.

ΧΡΕΙΑΚΌΣ, *Qui usui est, Minister.* Arrianus in Periplo maris Erythræi : εἰς αὐτὴν ἐφόλκια τὰ πλεῖονα κυβερνήταις. κ) χρειακοῖς Αραψι χρώμθμοι τοῖς κτ̃ συνήθειαν κ) ἐπιγαμβρίαν ἔχουσιν, ἐμπείροις τε οὖσιν τ̃ τοιούτων κ) τ̃ φωνῆς αὐτῶν. Vide Χρία.

ΧΡΕΙΑΣΊΔΙ, *Utensile, Supellex.* Synaxarium Maximi Cythær. 27. Nov. ἢ να σοῦ δίδω ἐπιτίμιον, ὦ τέκνον, μὴν μη δώσης τὸ χρειασίδι. Francisc. Richardus in clypeo fidei part. pag.340. καθὼς ἡ σάλη χρήζει διὰ νὰ πασρέψη τὰ μολισμθμα πανιὰ, κ) ἄλλα ἄπαστρα χρειασίδια, &c.

ΚΡΕΊΟΣ, *Debitum*, χρέος. Χρεωμθμος, *Debitor*, ὀφειλέτης, χρεωφειλέτης. Χρεωνεῖσθαι, *Debere, alienum æs habere*, ὀφείλειν.

Χρειάρης, *Indigus, Pauper.* Historia MS. Belisarij :

> Νάχα τὸ φῶς μου νὰ βλέπω κ) ἂς ἤμουν ὅλα χρειάρης.

ΧΡΗΜΑΤΊΖΕΙΝ, *Appellare, Vocare.* Chronicon Paschale pag.220. edit. Reg. de Pontio Pilato : κ) ὡς ἀπὸ τ̃ πατρίδος Πόντιος Πιλάτος ἐχρημάτισεν.

Item, *esse*, semel ac iterum apud Codinum in Origin. Constantinopol.

Χρηματισμὸς, *Nomen proprium.* Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. Νόμθμ, χρηματισμός. Liber 35. Basilic. tit.2. cap.4. ἐὰν περὶ τὸ κύριον ὄνομα, ἢ περὶ τ̃ χρηματισμὸν, κ) τὴν πατρωνυμίαν, ἢ τὴν προσηγορίαν τ̃ κληρονόμου γίνηται πλάνη, &c. ex l.4. Cod. de Testam. *si in nomine, vel prænomine, seu cognomine, seu agnomine testator erraverit, &c.* Ubi Scholiastes : χρηματισμὸς μθμ κύριον ὄνομα. Πατρωνυμία δὲ, τὸ τ̃ πρόγόνου τ̃ ἰδίου· προσηγορία δὲ τὸ ἐπώνυμον. Ἄλλως. Τίνες φασὶν ὄνομα τὸ κύριον, χρηματισμὸν τὸ πατρῶον, ἐπώνυμον τὸ ἐκ συμβεβηκότος, οἷον εἰπεῖν ὁ Γραμματικὸς, ἢ ῥάπτης, ἢ χωλός. Idem ad lib. 60. tit.60. ἔστι δὲ χρηματισμὸς μθμ ὡς ὅταν λέγομθμ Παῦλος Αιμίλιος, ἢ Αἴλιος Σέξτιος· οὗτω γδ ἔθος ἦν Βηρυλίοις κ) Τυρίοις πατρωνυμία δὲ, τὸ ἀπὸ πατρῶων δηλοῦσθαι, ὡς εἰώθασί τινες προστάττειν τὰ ὀνόματα τ̃ ἰδίων πατέρων τ̃ οἰκίας προσηγορίας. Cedrenus in Mauricio pag. 402. ἐσκανδαλίζετο δὲ κ) εἰς Φιλιππικὸν τ̃ γαμβρὸν αὐτοῦ, ὡς τὸ, φ, ἔχειν εἰς χρηματισμὸν τ̃ τοῦτον ἀναιρήσοντα. Adde Theophilum tit. de legat. §. si quis, & Anton. Augustin. lib.3. emendat. cap.8.

Χρηματισμὸς, *Epoche annorum*, maximè Antiochenorum, ut quidam volunt, tametsi hæc eadem vox in aliarum gentium Epochis usurpata interdum legatur. Hinc σχηματισμός Αντιοχέων, apud Evagrium lib.2. cap.12. Chronicon Paschale in Julio Cæsare : χρηματίζει οὖν τ̃ μεγάλης Αντιοχείας εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἔτος α. Et an. 1. Anastasij : ἔτους χρηματίζοντος κτ̃ Αντιόχειαν μεγάλην, &c. Ita anno 1. Justini Thracis, & alibi. Collectio historiarum à Scaligero edita cum Eusebii Chronico : ἐντεῦθεν ἀριθμοῦνται τ̃ Καίσαρος αὐταρχίας χρόνοι, κ) ὁ τ̃ Αντιοχέων χρηματισμὸς ἄρχεται. Vide eundem Scaligerum ad Græca Eusebii pag. 430. & in canonibus Isagogic. pag.172. 2. edit. Petavium.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ͂ ζήτησις, *Civilis actio, disceptatio*, in Basilicis. Sacra Theodosij & Valentiniani Impp. in Concilio Ephesino parte 1. cap.35. χρηματικὴ ἢ ἐγκληματικὴ αἰτίασις.

ΧΡΗ͂ΣΑΣΘΑΙ, manu designare. Eustathius Odyss. κ. Χρησάμθμος δὲ λέγει μαντευόμθμος ὅθεν κ) ὁ χρησμὸς, κ) τὸ χρηματίζεσθαι: χρήσασθαι, τὸ χειρὶ δείξασθαι ὑστερογενής ἐστι λέξις.

ΧΡΗ͂ΣΙΜΟΝ, vox frequens in Codd. MSS. Græcis, quæ ut plurimum breviari solet hac ratione χ. vel per Christi, uti effertur, monogramma, qua utuntur fere semper antiquarii, cum apud scriptorem sententia aliqua, quam vulgò χρῆσιν vocant, notatu digna occurrit : quam quidem vocem in χρήσιμον detorserunt posteriores sive Græci, sive Latini. Χρηστὸν etiam dicebant : unde apud Senatorem ἄχρηστον repudiatione signabantur loca quæ contra regulas patrum dicta erant. Vide Petr. Pithoeum lib.1. advers. cap. 3. & infrà in Χρῆσις.

Χρηστομαθεῖαι, selectæ ex autoribus sententiæ, cujusmodi sunt Helladii Chrestomathiæ apud Photium. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 120. 2. edit.

ΧΡΗ͂ΣΙΜΟΣ, *Probus, Bonus, Magnanimus, Præstans.* ἄρχοντες χρήσιμοι, apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 64. χρήσιμοι τ̃ Τειβούνων apud Mauricium in Strateg.p.351. Luithprandus lib.3.c.6. *Imperante quoque Leone Constantini hujus genitore, Romanus iste Imperator, quamquam* πτωχὸς, *id est pauper, ab omnibus tamen* χρήσιμος, *id est utilis habebatur.* Mox : *qui cum sæpius & iterum* εἰς τ̃ μάχην, *id est in pugna, nonnulla* χρήματα, *id est utilia, faceret, &c.* leg. χρήσιμα. Vide Gloss. med. Lat. in *Utilis.*

ΧΡΗ͂ΣΙΣ, *Testimonium sumptum ex auctoribus.* Phavorinus Camers : Χρῆσις, παρὰ τὸ χρήω, χρήσω. διαφέρει δὲ παραδόσεως· χρῆσις μθμ γδ λέγεται ἡ τ̃ ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία· Παράδοσις δὲ, ἡ τ̃ γραμματικῶν, οἷον τὰ μθμ Ομήρου καλοῦνται χρήσεις· τὰ δὲ Αριστάρχου γραμματικοῦ, Παράδοσις. Nicetas in Gregorii Nazianzeni orat. 16. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις ἐκ τ̃ ἐκλαβίβλου τ̃ ἀποστολικῶν διατάξεων, &c. Theophanes an. 1. Constantii οὗ κ) τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογεῖται Ευσεβίου ἐπιδείξων δεῖξαι ὅτι ἐκ ἦν Αρειανόφρων. Auctor incertus post Theophanem pag.436. ἤρξαντο κ) ἐν τοῖς βίβλοις εὑρίσκειν τὰς χρήσεις, ἃς περ αὐτοὶ ἄφρονας κ) ἀνοήτως προέφερον, σημάδια βάλλοντες εἰς τοὺς τόπους. Et p. 477.

οἵ τινες ἀσφαλῶς ἕυρον ἐν τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις χρήσεις ἀποτρεπέσας προσκυνεῖσθαι τὰς εἰκόνας. Et pag. 438. καὶ ἀνεγίνωσκον πάσας τὰς χρήσεις τῶν πατέρων, &c. Occurrit passim in Chronico Paschali locis indicatis in indice verborum, apud Georgium Syncellum in Chronico pag. 27. 28. & alios.

Χρῆσις, vel χρῆσις καρπῶν, *Ususfructus*, *Usucapio.* Vide lib. 16. Basilic. tit. 1.

ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΝ, *Quicquid necessarium est ad vitam.* Clemens lib. 2. Constitut. Apostol. cap. 4. εἰ γὰρ χήρα τις ὑπάρχουσα ἡ δυναμένη ἐπαρκεῖν ἐν τῷ βίῳ τὰ χρηστήρια, &c. Vide in Νεροχύτης.

ΧΡΙΆ, pro Χρεία, *Necessitas*, *Indigentia.* Historia Apollonij Tyrij:

Ἡ στία μεταλλωόξυλα, ἄτονε χρία νὰ νάψη.

Χριάζεσθαι, Χρεάζεσθαι, *Egere*, *Indigere*, ἀπορεῖν. Eadem Historia Apollonij Tyrij:

Ἄυτὸν ὡς χριαζόμενος τ' ἄκουσεν ἐπεθύμα.

Χρεαζόμενος, *Indigens*, *Pauper*, Πτωχός. Item, *utilis.* Glossæ Græcobarb. χρήσιμος, χριαζόμενος.

Χρεαζόμενα, *Utensilia*, τὰ Ἔπιπλα, χρειώδη.

ΧΡΊΖΕΙΝ, pro Χρίειν, *Ungere.*

ΧΡΊΣΑΝ. Nicetas in Manuele lib. 7. num. 7. de lapide purpureo in quo Christus fasciis involutus conditus fuisse dicebatur: ὁ δὲ Βασιλεὺς τοῦτον διακομίσας ἐκεῖθεν, καὶ οἱ τὸν νῶτον ὑποστρώσας, ὡς ὁμόθεν σῶμα, καὶ γεγονὸς ὅπερ τὸ χρίσαν βαστάσαντι, &c. Ubi Wolphius ait hæc verba, ὅπερ τὸ χρίσαν, se non intelligere: sed hic τὸ χρίσαν dicitur pro τὸ Χριστόν. Vide infra in Χριστός.

ΧΡΊΣΜΑ, apud Christianos, est *sacri olei consecratio.* Zonaras ad can. 6. Concilij Carthag. χρίσματος ποίησις, ἡ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ μύρῳ ἐστὶ τελετή. Vide Μύρον.

ΧΡΙΣΘΑΊ. Theophanes an. 26. Copronymi, sub fin. ἀπὸ Ἀσίας καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους, καὶ χριστὰς διακοσίους· καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ νήσων ὀστρακαρίους πεντακοσίους, &c. Ubi Miscella lib. 22. *linitores* vertit.

ΧΡΙΣΤΕΜΠΟΡΟΙ, appellati hæretici Iconoclastæ, in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem sapientem in Copronymo, ubi de Synodo Blachernea. Michael Psellus in Orat. MS. πρός τινα κάπηλον μεγάλαυχον καὶ φιλοσοφοῦντα διάκενα· ἐρεῖς διά τι, κἀγὼ σοι ἀνταποκρίνομαι, ὦ τῶν χριστεμπόρων ἔξαρχων, &c.

ΧΡΙΣΤΗΡΙΟΝ, Χρηστήριον, *Lavacrum*, *Unctorium.* Leges Cypriorum MSS. fol. 96. τοὺς ὑπονομιαίους κεράμους οὕτω δεῖ καθαίρειν καὶ ἐπανορθοῦν, ἀρχόμενος ἕκαστος ἀπὸ τῶν ἰδίων τόπων, μέχρι ἂν φθάσωσιν ἕτερον νεροδεσπότου τόπον, ἕως χρηστηρίων, κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀνωθέρω ῥηθέντων. Vide Harmenopulum lib. 2. tit. 4. §. 92. & 96. & supra in Νεροχύτης.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, *Christiani*, sic Christi cultores primùm appellari cœpêre Antiochiæ, ut est in Act. Apostol. Basilius Seleuciensis lib. 1. de vita S. Theclæ pag. 68. Ἀντιοχείας δὲ λέγω Σύρων, τῆς καλῆς καὶ μεγίστης, καὶ πρῶτον τὸ καλὸν καὶ μακάριον ὄνομα τὸ καλεῖσθαι Χριστιανοὺς κληρωσαμένης, &c. Vide Epiphan. hær. 29. n. 1. 4. & alios passim. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Χριστιανὸς ἀληθινὸς, οἶκος Χριστοῦ δι' ἔργων ἀγαθῶν, καὶ δογμάτων εὐσεβῶν συνιστάμενος· ἢ ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν, καὶ εὐσεβῶς, καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος· ἢ ὁ τὸ σῶμα διὰ Χριστὸν σταυρῶν σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ τῆς ἐπιθυμίαις. Liber 1. Basil. tit. 1. cap. 1. χριστιανός ἐστιν ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα ἐν ἴσῃ ἐξουσίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὁ δὲ παρὰ τὰ εἰρημένα δοξάζων, αἱρετικός ἐστι.

Χριστιανοί, deinde propriè dicti Fideles post susceptum Confirmationis sacramentum. S. Cyrillus homil. 3. ad Neophytos: τούτου τοῦ ἁγίου χρίσματος καταξιωθέντες καλεῖσθε Χριστιανοί, ἐπαληθεύοντες τῇ ἀναγεννήσει καὶ τὸ ὄνομα· πρὸ γὰρ τοῦ καταξιωθῆναι ὑμᾶς ταύτης τῆς χάριτος, ταύτης τῆς προσηγορίας κυρίως οὐκ ἦτε ἄξιοι, ἀλλ' ὁδεύοντες προβαίνετε εἰς τὸ εἶναι Χριστιανοί. Vide Eruditum Cotelerium ad Clementis Constitut. Apostol. lib. 7. cap. 39.

Χριστιανοί deinde dicti Baptizandi, cum priusquam baptizentur, unguntur Chrismate sancto à Sacerdote, in pectore, & scapulis, & fronte. Ordo servandus pro Manichæis ad fidem Christianam conversis: μετὰ δὲ τὸ, Ἀμήν, σφραγίζων αὐτὸν ἀπολύει, καὶ λοιπὸν ὁ ἀναθεματίσας γίνεται Χριστιανὸς, εἴτ' οὖν λογίζεται ὡς Χριστιανὸς ἀβάπτιστος, οἷα τυχὸν εἰσὶ παιδία τὰ μέλλοντα βαπτίζεσθαι. Epistola missa Constantinopoli ad Martyrium Antiochiæ Episcop. de recipiendis in Ecclesiam Catholicis, in jure Græcorum. πάντας τοὺς ἀπ' αὐτῶν (αἱρέσεων) θέλοντας προστίθεσθαι τῇ ἀληθείᾳ, ὡς Ἕλληνας δεχόμεθα, καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτοὺς Χριστιανοὺς, εἶτα τὴν τρίτην ἐξορκίζομεν αὐτοὺς, μετὰ τὸ ἐμφυσᾷν τρίτον εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὰ ὦτα, καὶ οὕτω κατηχοῦμεν αὐτοὺς, καὶ ποιοῦμεν χρονίζειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροᾶσθαι τῶν γραφῶν, καὶ τότε αὐτοὺς βαπτίζομεν. Habetur in Missali Gotthico pag. 332. *Oratio ad Christianum faciendum*, cujus collecta hisce verbis concipitur: *Accipe signaculum Christi, suscipe verba divina, illuminare verbum Domini, quia hodie confessus es Christo.* Alia, ibid. *Signo te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: oculos, ut videas claritatem Dei: aures, ut audias vocem Domini: nares, ut odores suavitatem Christi: conversus, ut confitearis Patrem & Filium & Spiritum sanctum: cor, ut credas Trinitatem inseparabilem. Pax tecum.*

Χριστιανίζειν, *Christo nomen dare*, Fidem Christianam amplecti, in Concilio Nicæno II. can. 8. Theophanes an. 12. Constantii: ὁμοίως ἡμῖν χριστιανίζειν ἐπαγγειλάμενοι. Liber de Synodis: Ἴβηρες δὲ τότε ἐχριστιάνισαν. Chronicon Paschale pag. 237. edit. Reg. οἱ χριστιανίζειν μὲν δοκοῦντες, &c. Passim.

Χριστιανισμός, *Christianismus*, in Glossis MSS. dicitur esse πίστις ἀπερίεργος, ἡ Θεοῦ ὁμοίωσις, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ δόγμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, &c. Evagrius Monachus in sermonibus practicis MSS. Χριστιανισμός ἐστι δόγμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐκ πρακτικῆς, καὶ φυσικῆς, καὶ θεολογικῆς συνεστώς. Χριστιανοσυνη, apud Damascenum Hieromon. serm. 3.

Χριστιανοκατήγοροι, sic dicti Iconoclastæ, quod Christianos accusarent, tanquam sacras imagines ut deos colerent. Vide Histor. Concilij Nicæni II. cap. 6. pag. 57. & act. 1. pag. 61. act. 5. pag. 389. & alibi non semel. Auctorem de initiis hæreseon num. 102. Joannem Hierosolymitanum monachum de ortu hæresis Iconoclastar. num. 1. Josephum Thessalonicensem Archiepiscopum homil. in S. Crucem pag. 1205. Tractatum de Synodis Oecumenicis in Synodo VII. &c. χριστιανοκατηγορικὴ τῶν εἰκονομαχούντων αἵρεσις, apud Nicetam Paphlagonem in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. p. 1183.

ΧΡΙΣΤΙΦΑΓΟΣ, piscis species, de qua sic Joannes Bruyerinus lib. 20. de re cibaria cap. 20. *Faber, sive Zeus, auctore Plinio & Columella, rotundæ modo rotundus est. Antipolitani* Rode *vocant: Massilienses* Truie, *Hoc est suem, grunniunt enim porcorum more:* Piscis sancti Petri, *Romæ dicitur, & citula, ut censent eruditi: Aquitani quidam Iau,* id est, *Gallum, alii* Dorée, *Hispani* Gal, *Græci hodie* χριστόφαγον, *à Divo Christophoro, qui Christum humeris impositum tulisse fertur, & hunc piscem manibus complexum, vestigia digitorum impressa reliquisse.* Verùm legendum indubiè apud Bruyerium χριστόψαρος, de qua voce agimus in U. ὀψάριον, dictumque

ctumque à Græcis hunc piscem longè potius existimem, quod unus fuerit ex quinque piscibus, quibus Christus multitudinem pavit in deserto.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕ'ΝΝΑ, *Festum nativitatis Christi*, apud Codinum de Offic.cap.6.num.1.Cap.11.num.1. Cap. 13. num.1. & alios passim, præsertim vero in Paschalibus, & libris Ecclesiasticis Græcorum.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, *Servus Christi*. Vita MS. S.Babylæ Archiep.Antiochiæ: μετακαλεῖται καὶ τὴν μητέρα ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως αὐτὴ καλεῖτο, καὶ ἡ μήτηρ ἐκείνων εἴη ἀποκρίνασθαι κελεύει· ἡ δὲ, Χριστοδούλη μὲν ἐμοὶ φησὶν, ὄνομα. Joannes Cantacuzenus imperio cedere coactus, ac monachus factus, sumpto nomine Joasaphi, scribendis libris animum adjecit, quorum plerosque sub Χριστοδούλου nomine edidit:ac historiam præsertim, & libros contra Judæos. Vide Pontanum in Præfat.ad eandem histor. Vide Gloss.med.Lat.in *Servus Christi*.

ΧΡΙΣΤΟΛΥ'ΤΑΙ, Hæretici, λέγοντες τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τὸ ἔμψυχον σῶμα αὐτοῦ κάτω λελοιπέναι, καὶ γυμνῇ τῇ Θεότητι ἀνεληλυθέναι εἰς τοὺς οὐρανούς. Ita Auctor de initiis hæreseon num.93. De iis agit etiam Nicetas in Thesauro fidei Catholicæ lib.4. pag.252.

ΧΡΙΣΤΟΜΑ'ΧΟΙ dicti Arriani, apud S. Athanasium in Epist.de Synodo Nicæna,& in Vita S.Antonij p.117. 1.edit. Iconoclastæ, in Epist. Theodori Studitæ, apud Baron.an.814. num. 60. & in Chron. MS. Georgij Hamartoli & in Leone Armenio,&c.

Χριστομάχοι præterea dicuntur Judæi apud Andream Cretensem homil. in Baia, pag.96.

ΧΡΙΣΤΟ'Σ, *Christus*. Lexicon MS. Cyrilli: Χριστὸς, τὸ συναμφότερον, ἤτοι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος τὸ Ἰησοῦς ἐνανθρωπήσεως, τὸ δὲ κύριος, δηλωτικὸν τῆς Θεότητος. Sed & cur ita Dei filius dicatur, docent SS.Patres.Theophylact. in 23.cap. Lucæ: τὸ Χριστὸς. ὄνομα ἐν ἑαυτῷ ἐμφαίνει καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὸ χρίσμα, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸν χρισθέντα υἱόν. Gregorius Nazianz. χριστὸς διὰ τὴν θεότητα· χρίσις γὰρ αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος, οὐκ ἐνεργείᾳ, κατὰ τοὺς ἄλλους Χριστοὺς, ἁγιάζουσα· παρουσίᾳ δὲ ὅλου τοῦ χρίοντος, ἧς ἔργον ἄνθρωπον ἀκοῦσαι τὸ χρῖον, καὶ ποιῆσαι θεὸν τὸ χριόμενον. S.Athanasius: Χριστὸς διὰ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος, δίκην ἐλαίου ἐπ' αὐτῷ γενομένην οὐρανόθεν ἔκχυσιν. Extat Homilia Macarij 43. διά τι Χριστὸς ἐπεκλήθη. Sed & cæteri ex Patribus id argumenti prosecuti sunt. Georgius Trapezuntius in Epistola MS.ad quendam Nicolaum: τὸ Χριστὸς, ὄνομα λέγεται παρ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἐπὶ τοῦ θεανθρώπου Λόγου, καὶ τὸ αὐτὸ δύναται ὅπερ Μεσσίας. Consule virum Eruditissimum Petrum Danielem Huëtium in Demonstrat.Evangelica proposit.3.n.12.

ΧΡΙΣΤΟΦΟ'ΡΟΙ, dicti quidam sancti, quomodo θεοφόροι, ut S. Paulus apud S. Athanasium in orat.contra gentes,orat.de Incarnat. Dom. & de Passione Dom. cui interdum χριστοφόρος ἀνὴρ appellatur: S.Maria Magdalena, apud Theophanem Cerameum homil. 34.&c. S.Cyrillus in Catech. 4. mystagog. Χριστοφόρους eos vocat, qui corpus & sanguinem Christi in Eucharistia accipiunt.

ΧΡΟΑΚΟ'Σ, pro Χροιακὸς, *Coloreus*. Cyrillus Scythopolit. in Vita MS. S. Euthymii cap.20. σκόπει γὰρ ὅτι χροακὰ ἱμάτια φορεῖ. Vide Gloss. med. Latin. in *Coloreus*.

ΧΡΟΝΙ'ΤΑΙ, appellati ab Aëtio & Eunomianis Orthodoxi, apud S.Athanasium in Dial. 2. de S.Trinit. pag.192. quasi novam & intra breve tempus extinguendam doctrinam habuissent, quod infrà indicat p. 193. Idem Aëtius in opusc. apud Epiphanium hær.76.n.10. ἐπειδὴ ἐν καιρῷ τοῦ ἐπενεχθέντος ἡμῖν διωγμοῦ ὑπὸ τῶν χρονιτῶν, &c. Cur vero ita Catholicos insectatus sit Aëtius, videtur etiam indicare idem Epiphanius in confutatione ejusdem opusculi num.1. dum χρονιτῶν vocabulum in ipsos retorquet Anomæos, aitque Catholicam Ecclesiam temporalem dici non posse, quod ab æterno fuerit, illorum vero fides nova esset ac nupera. Vide Petavium.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΕΙ͂ΟΝ, *Chronicon*, *Annales*, in Procemio Theophanis, ubi alii Codd. χρονογράφιον præferunt. Adde Varias lectiones ad pag.121.

ΧΡΟΝΟΣ, *Annus*. Cyrillus Scythopolitanus in S.Joanne Solitario n.4. τούτου τοίνυν τοῦ θεσπεσίου Ἰωάννου ἐννέα χρόνους ἐν τῇ ἐπισκοπῇ διατελέσαντος, &c. Evagrius lib.4. cap.29. οὐ πρόσω τούτων δύο χρόνων. Anna Comnena lib.14. pag.446. τὰ δὲ ἔξωθεν καὶ ὅσα μοι συμπεπτώκει οὔπω τὸν ὄγδοον ὑπερελασάσῃ χρόνον. Michael Psellus in Synopsi legum:

Πᾶσα γυνὴ χηρεύουσα πενθήτω μόνον χρόνον.

Apud eundem μονόχρονος, *annus*, v.931. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ἕνα χρόνον ἄκλαδο, πέντε χρόνους ἔρημο. Occurrit passim apud Pachymerem lib.1. cap.13. lib.4. c.21. lib.5. c.20. lib.6. c.10. lib.8. c.6.25. lib.10. c.9.&c. Et alios Scriptores recentiores.

Χρόνιον. Alexii Comneni Monita MSS.ad Spaneam nepotem:

Μακροβιεῖ καὶ χαίρεται, αὐξάνει ταῦτα χρόνια.

Χρονικὸς & χρονιαρικὸς, *Annus*, ἐνιαύσιος. Nicetas in Manuele lib.4. num.7. extr. καὶ εἰς τὸ βασίλειων ταμεῖον χρονικὰ ξυμφέρουσι χρήματα. Ubi Cod.al. ἐτήσια.

Χρονικὸν, *Salarium annuum*, quod cujusque Ecclesiæ Sacerdotibus certæ domus ab iis deputatæ solvunt: in Turcogræcia Crusij.

Χρόνιον, *Annuale*, *Anniversarium*, officium scilicet pro defunctis. Vide Gloss.med.Latin. Nomocanon Cotelerianus num. 286. χρὴ καὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων θυσίας ἀναιμάκτους ἐκτελεῖν, ἤγουν τρίτα, ἔνατα, σαράκοστα, καὶ τριμηναῖα, ἑξαμηναῖα, καὶ χρόνια.

Ἐγχρονεία, *Anni designatio*, *Data*. Euchólog.p.611. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου κυρίου τοῦ δεῖνος Παλαιολόγου, ἐν μηνὶ τῷ δεῖνι, τῆς ἐγχρονείας, καὶ ἰνδικτιῶνος τόσης.

ΧΡΟΥΣΟ'ΜΙΟΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.ult. ἀπὲ τὰ ἀθασία, καὶ καρίδια, καὶ χρυσόμια παστὰ, κελεύει τὸ δίκεον, &c. Apud Matthæum Silvaticum *Chrisimum*, *Rubus* esse dicitur: nescio an huc specter, ut & Ἀθασία, sit *Athanasia*, artemisiæ species.

ΧΡΟΥ'ΤΗ, Χρουτίον. Ptochoprodromus lib.1.

Ἀφ' οὗ δὲ φάγει τὸ τυρὸν, καὶ τὰ χορδόκοιλά του,
Κἂν τέσσαρα τὰ δίδωσιν μὲ τὸ τζανόν μου χρούτην,
Καὶ πίνει τὰ καὶ ῥεύγεται κιρνοῦν τον ἄλλον ἕνα,
Καὶ παρευθὺς ὑπόδημαν ἐγείρει καὶ πετζόνει.

Rursum:

Αὐτὸς κοτζόνει τὸ γλυκὺν εἰς τὸ τζανὸν μου χρούτην.

Alibi:

Καὶ χιλικὸν νὰ ἐκιότζοσα κἂν τέσσαρά μου χρουτία.

ΧΡΥΣΑΧΟ'ΝΙΟΝ, *Lapis lydius*: quo aurum examinatur. Moschopulus: Λυδία, καὶ ἡ διακριτικὴ τοῦ χρυσοῦ λίθος, ἢ καὶ βάσανος λέγεται, καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς χρυσακόνιον.

ΧΡΥΣΑΚΤΙΚΟ'Ν. Nonus de morbor. curat. cap. 189. δίδου δὲ καὶ τὸ σπέρμα τοῦ χρυσολαχάνου ὅσον δραγμ. α΄. μετὰ ὀρρογάλακτος ἢ χρυσακτικοῦ.

ΧΡΥΣΑΛΟΙΦΗ', *Deauratura*. Vide in Χολόβαφος.

ΧΡΥ'ΣΑΜΜΟΣ, *Balluca*, in l. 1. Cod. de Metallar.lib.11. Glossæ Lat. Gr. *Balluca*, ἀχώνευτος γῆ ἡ χρυσώδης. Glossæ Gr. Lat. χρυσίου γήδιον ἀκαθάριστον, *Valluca*. Vide Cujacium ad legem laudatam.

ΧΡΥΣΑ'ΡΓΥΡΟΝ, *Lustralis auri collatio*, in Basilicis lib. 56. tit. 12. de qua audiendus inprimis Cujacius ad titul. *de lustralis auri collat.* lib.11. Cod. Justin. lustrale aurum, inquit, χρυσάργυρον dicebatur, cujus auctorem Magnum Constantinum facit Zosimus. Id Evagrius & Zonaras describunt eleganter, & quarto quoque anno pendi solitum narrant, (unde τετραετηρικὸν dicitur Cedreno pag.457.) Onus erat negotiatorum, & mercatorum: & ob id *aurum ne-*

gotiatorum à Lampridio dicitur in Alexandro, quorum appellatione etiam tenuiores continebantur, qui quid corrogata stipe sibi comparabant, meritoriæ puellæ, & lenones, & fœneratores, non tamen qui vernacula distrahebant, vel qui manu sibi victum adquirebant. Erant & res quædam huic muneri obnoxiæ, ex lege testatoris vel fisci, ut constat ex L. ult. Cod. Th. de lustr. conlat. & ex constitut. Anastasii. Erant & propria quædam pensitationis scrinia, Præfectorum scilicet Prætorio, ut indicat Evagrius. Hactenus Cujacius, cujus verba præmittenda fuere, ut universim sciatur quid χρυσαργύρου voce intelligi debeat, antequam idem argumentum fusiori observatione prosequamur.

Atque ut à laudato Zosimo ordiamur, is lib. 2. ita loquitur, ubi de Constantino: οὗτος καὶ τὴν εἰσφορὰν ἐπήγαγε χρυσίου τε καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς μετιοῦσι τὰς ἐμπορίας καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι Πανωνίας προτιθεῖσι, μέχρι καὶ τῶν εὐτελεστάτων· οὐδὲ δυστυχεῖς ἑταίρας ἔξω ταύτης ἐάσας τῆς φθορᾶς, ὥστε ἦν ἰδεῖν, μέλλοντος τοῦ τετραετοῦς ἐνίστασθαι χρόνου, καθ' ὃν ἔδει τοῦτο τὸ τέλος εἰσφέρεσθαι, θρήνους ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὀδυρμούς, ἐνστάντος δὲ μάστιγας καὶ βασάνους ἐπιφερομένας τοῖς σώμασι τῶν διὰ πενίας ἐσχάτης ζημίαν ὑπενεγκεῖν μὴ δυναμένων, ἤδη δὲ καὶ μητέρες ἀπέδοντο τοὺς παῖδας, καὶ πατέρες ἐπὶ πορνεῖον θυγατέρας ἐστήσαντο, ἐκ τῆς τούτων ἐργασίας ἀργύριον τοῖς τοῦ χρυσαργύρου πράκτορσιν εἰσενεγκεῖν ἐπειγόμενοι.

Ex quibus Zosimi verbis non elicitur Chrysargyrum ex lenonibus aut meretricibus, eorumque turpi commercio exactum: sed ad id necessitatis adactos ejusmodi pensitationi obnoxios, ut auro & argento quod pendere tenebantur conficiendo Patres filios suos in Ephebiis, matres vero filias suas in prostibulis exponere cogerentur. Quo fit ut existimem perperam hæc verba Zosimi accepisse Evagrium lib. 3. cap. 39. ubi quale fuerit Chrysargyrum sic exponit: ἐπέκειτο δὲ ἑτέροις τε πολλοῖς ἐξ ἐράνου τὴν τροφὴν πορίζουσι, καὶ τοῖς ἀπεμπωλούσαις τὴν ὥραν τοῦ σώματος, καὶ χύδην πορνείαις ἐπὶ τοῖς κεκρυμμένοις καὶ λανθάνουσι τῆς πόλεως τόποις ἐπὶ χαμαιτυπείοις ἐκδιδομέναις, καὶ πρόσγε τοῖς ἡταιρηκόσι, καὶ μὴ μόνον τὴν φύσιν, καὶ τὸ πολίτευμα καθυβρίζουσιν· ὡς ἀντὶ νόμου τινὸς τὴν εἰσκομιδὴν βοᾶν, ἐπ' ἀδείας εἶναι τὴν τοιαύτην ἀθεμιτουργίαν τοῖς βουλομένοις. Deinde addit, καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἀθροιζόμενον ἀνόσιόν τε καὶ ἐναγῆ πόρον, ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ κορυφαίαν ἐσῆγον τῶν ἀρχῶν ἀνὰ τετραετηρίδα οἱ τοῦτον ἑκασταχοῦ συλλέγοντες &c.

Neque tamen dissimulandum longè ante Constantinum lenonum vectigal, & meretricum ac exoletorum Romæ viguisse, ex Suetonio in Caligula, & Lampridio in Alexandro. Verum aliud fuit Chrysargyrum, ut pote iis duntaxat impositum, qui ex mercaturis quæstum faciebant: tametsi fieri potuerit, ut ad alios, crescente auri siti, sensim propagatum fuerit, quomodo describitur à Zonara in Anastasio: ἦν δὲ ὁ χρυσαργύρου δασμὸς τοιοῦτος· ἅπαντες καὶ προσαῖται καὶ πένητες, καὶ πᾶσα πόρνη, καὶ ξύμπαντες ἀπελεύθεροι ἐν ἀγροῖς τε καὶ πόλεσι διατρίβοντες, εἰσφέρειν ἠναγκάζοντο τῷ δημοσίῳ τέλος ἐτήσιον, καὶ ὑπὲρ ἵππων, καὶ ἡμιόνων, καὶ βοῶν τε καὶ κυνῶν ἐπράττετο φορολόγημα, ὑπὲρ ἑκάστου μὲν ἀνθρώπου νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑπὲρ ἵππου, ἡμιόνου τε καὶ βοός, ὑπὲρ ὄνου δὲ φόλεις ἕξ, ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ κυνός. Ut porro à Zosimo & Evagrio Zonaras, ita à Zonara, & fortè ab aliis relata Michaël Glycas & Constantinus Manasses exaggerant, dum addunt σκυβάλων κοπρινῶν, προσέτι καὶ οὔρων nomine argenteum etiam fisco illatum. Unde abunde conficitur, quæ fides hac in re adhibenda sit Græcis scriptoribus, qui quæ à Zosimo primum acceperant, aut certè accipere debuerant, susque deque invertunt, cum is mercatoribus duntaxat, & iis qui ex quæstu vitam agebant istiusmodi impositum vectigal expressè tradat: neque illud in annos singulos, ut recentiores isti scriptores volunt, sed singulis quadrienniis ac lustris, unde *lustralis auri collatio* appellabatur, exigeretur: cujusmodi fortè fuit aurum illud ab Antiochenis exactum à Theodosio M. cujus occasione excitatam famosam illam in ea urbe ob ejusdem Principis dejectas statuas seditionem scribit præ cæteris Libanius in orat. in eundem Theodosium: ἧκε τὰ περὶ τοῦ χρυσίου γράμματα, πρᾶγμα πάλαι φοβερόν, &c. Jure igitur hac in re Zonaræ fidem elevat Baronius an. 330. num. 38. 39. &c.

Enimvero à Constantino M. inventum Chrysargyrum negat omnino Evagrius, hacque in re, ut & in aliis ejusdem Augusti carptis à Zozimo gentili, eóque Christiani Principis hoste gestis calumniæ scriptorem hunc insimulat. Et sane lustralis auri longe ante Constantinum obtinuisse præstationem in confesso est, hancque à decessoribus acceptam abolere in animo habuisse scribit Anonymus in Narratione de Synodis, ubi de Constantino M. ἐβούλετο δὲ καὶ τὴν τοῦ λεγομένου χρυσαργύρου συντέλειαν ἐκκόψαι, ἣν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἡ πόλις μετέλαβε, καὶ τὴν τελουμένην βολὴν ὑπὸ τῶν ἐξ ἀνάγκης τὴν τοῦ Πραίτωρος ὑποσειόντων ἀξίαν, εἰ μὴ τοῦτον τάχυον τέλος τοῦ βίου κατέλαβεν.

Sed quod in animo duntaxat habuerat Magnus ac Christianus Princeps, absolvit tandem Anastasius anno 10. Imperii, ut tradunt Theodorus Lector Ecl. 2. & ex eo Theophanes, μοναχοὺς ἄνδρας εὐλαβηθεὶς ἐντεύξεις ποιησαμένους πρὸς αὐτόν, ait Glycas: quod in annum Christi 501. incidit, qui fuit decimus imperij Anastasij. Quibus quidem scriptoribus concinit omnino Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 54. scribens ab Anastasio abolitam περιασοπρακτίαν indictione 5. cum annis 13 antea Chrysargyrum extinxisset. Rem porro fusius describit Cedrenus: πρέσβεις τοίνυν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις μοναχῶν, καὶ Τιμοθέου τοῦ Γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα σοφοῦ, τραγῳδίαν ποιησαμένου ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ περίβλεπτον φιλοτιμίαν τῆς πολυταλάντου καὶ πανώλου εἰσφορᾶς τοῦ καλουμένου τετραετηρικοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλεύς, καὶ πυρὶ ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ ἐναντίον πάντων τὰ τοιᾶσδε συντελείας κατάγραφα.

Quantam vero in conquirendis Chrysargyri chartis diligentiam adhibuerit Anastasius, pluribus describit Evagrius. Cæterum meminit istius Timothei Gazæi tragœdiæ in illius vita Suidas. Extat etiam ejusdem Anastasij constitutionis de extincto & abolito Chrysargyro Epitome in Basilicis lib. 56. tit. 12.

Neque tamen ex suprà allatis patescit omnino nomenclaturæ ratio. Nam cum Latinis *lustrale aurum* duntaxat dicatur, cur argentum auro additum fuerit à Græcis vix constat: nisi dicamus ejusmodi præstationes tum in auro tum in argento factas, συντελεστῶν, seu tributariorum arbitrio. At cum ab Anastasio abolitum fuerit, nescio cur adhuc Justiniano imperante viguisse scribere videatur Ephræmius, ubi de eodem Augusto:

Σωροὺς ἀπείρων χρημάτων χρυσαργύρου
Ἐκ παντοδαπῶν ἠρανισμένων τρόπων,
Ταῦτ' ἀφειδῶς ἐκκενῶν ὁσημέραι
Εἰς βαρβάρων ἄμυναν, εἰς κτίσεις δόμων.

Verum aut vox, χρυσαργύρου, hic junctim aurũ & argentum sonat, quomodo duo simul vocabula jungere persæpe solent Græci recentiores: aut si revera χρυσάργυρον, de quo agimus, intellexit, illud fortè acceperit pro περιασοπρακτεία, quam idem Anastasius ex parte, Justinianus deinde omnino extinxit, ut narrat supra laudatus Cyrillus. Ad Chrysargyrum porrò referri posse videtur quod habent Glossæ Gr. Lat. quæ χρυσαργύριον, *aurariam* scilicet functionem interpretantur.

ΧΡΥΣΑ'ΣΠΡΟΣ. Vide in Ἄσπρος.

ΧΡΥΣΑΦΗ

ΧΡΥΣΑΦΗ, Χρυσάφιον, Χρυσάφι, *Aurum*, χρυσός. Corona pretiosa: χρυσάφι, *Aurum*, χρυσός. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καλὸς ἐν ὁ Λιβάνιος, ἂν ἔχῃ καὶ χρυσάφιν.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. ὐδενὸς ἔκλεψα χρυσάφη, ὔτε ἀσήμι. Adde pag. 75. ubi χρυσάφι scribitur. Hist. Belisarii MS.

Λ. θομαργαεῖλάεια, ἀσήμιν, καὶ χρυσάφιν.

Anna Comnena lib. 3. p. 94. ἀστροπελέκιον δεδεμένον μετὰ χρυσαφίυ, Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. ex Cod. barbarogr. ἀντὶ τῶν βλαδίων, καὶ τῶν ἀπήμυ, καὶ χρυσαφίυ, καὶ ἑτέρας ὕλης. Adde Codinum de Offic. cap. 4. n. 61. & alios passim; præterea Eustathium Il. δ. pag. 492.

Ασημοχρύσαφα, *Argentea & aurea supellex*, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. pag. 42. ρῦχα, φορέματα, σημάδια, ἀσημοχρύσαφα, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Χρυσάφιος, *Aureus*, apud Codinum de offic. cap. 7. num. 31. ex Cod. Reg.

Χρυσαφωτὸς, *Auratus*, *Aureus*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ τὰ μαλία χρυσαφωτὰ ἴσα τῶν ἡλικιαις των.

Historia MS. Belisarij:

Ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν να στέκυν δύο παῖδες,
Τῦ Βασιλεὼς παιδόπυλα ὡς εἰκοσὸν τὸ ἔτος,
Τὸ ἔνδυμα χρυσαφωτὸν, καὶ χρυσοκεφαλάδες.

ΧΡΥΣΕΤΗΣΙΟΣ λίθος, in Glossis Chymicis MSS. ὁ αἱματίτης. Vide Ἐτήσιος.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ, *Fornax, in qua aurum coquitur & conflatur*. Suidas: χρυσοεψητεῖον, ἔνθα χωνεύυσι καὶ ἕψυσι τὸν χρυσόν. Item, *tributum auro flando impositum*. Glossæ: χρυσεψής, *Auricoctor*. Georgius Acropolita in Chronico compendiario edit. Allatij n. 79. ἀλλ' εἴπερ τὴν ἐξ ἐμῦ λαβεῖν θέλετε εἰρήνην, ἐθέλω τὺς ἐν Κωνσαντίνυ Λατίνυς πρὸς τὴν Ῥωμαίων τελεῖν ἀρχὴν, μερίδα μὲν ἐκ τῶ κομερκίυ ἡμίσειαν, καὶ τῶ χρυσεψητείυ ὡσαύτως· εἰδ' ὖν ἀλλ' ἔσω μάχη. Aliis verbis eadem habentur in editione Douzæ: sed in ejusdem auctiori Acropolitæ historia, hæc vox desideratur.

ΧΡΥΣΙΑΣΜΟΣ, *Morbus ictericus*: Gall. *la jaunisse*. Joannes Jatrosophista MS. cap. 184. πρὸς πρόσωπον, ὅταν γένηται κίτρινον, ὅπερ παρὰ τῶν ἰατρῶν καλεῖται ἴκτερος τὸ τοιῦτον πάθος, παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν, Χρυσιασμός. Cod. Reg. 3178. fol. 348. πρὸς ἴκτερον ὃ λέγυσιν οἱ χωρικοὶ χρυσιασμόν.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ, *Aureus*, *Solidus*, in Glossis, Gr. Lat. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: χρύσινος, σατὴρ δηλονότι, ἢ τοιῦτό τι ἐκ χρυσῦ. Mox: τὸ δὲ χρύσινος μόνον ἀεὶ λέγεται, καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσῦ. Eusebius in Canone Chronico: Λιμὸς ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, ὡς πραθῆναι μόδιον χρυσίνυς κζ'. Concilium Calchedonense Act. 12. extr. τροφῆς ἕνεκα καὶ παραμυθίας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀνὰ διακοσίυς χρυσίνυς λαμβανέτωσαν. Dositheus lib. 3. ex MS. Goldasti: εἰς χρυσίνυς ἐξ αὐτῆς ἡμερῶν ἀποστελεῖν. Synesius Epist. 129. ἐδεξάμην χρυσίνυς ἑξήκοντα. Utuntur passim alii, Palladius in Vita Chrysostomi p. 51. 53. Socrates lib. 7. c. 25. Theodorit. lib. 2. hist. c. 13. Palladius in hist. Lausiaca c. 63. 65. 83. Apophthegmata Patrũ in Joanne Persa n. 2. Gregorius Patriarcha in Vita S. Lazari Galesii, Vita S. Nili Junior. pag. 120. 122. Vita S. Germani Hegumeni n. 18. 20. Menologium Basilii 7. Martij in S. Calliopio, Vita S. Eudociæ Mart. num. 25. Anna Comnena lib. 11. pag. 319. Joan. Cinnamus p. 73. Constantinus Manasses p. 101. 224. edit Meursij. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 287. Balsamon in Meditat. p. 472. B silica to. 3. pag. 27. Pachymeres lib. 7. cap. 35. extr. Niceph. Callist. lib. 11. Hist. cap. 48. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 13. & alii sine numero.

Ημιχρύσινος, *Dimidius aureus*, apud Michaelem Apostolium Epist. 56. ad Quirinum. δωρῦμαί σοι γε ὅμως τὸ ἡμιχρύσινον ἄσημον, καὶ τὺς Πατριάρχυ σαΐηρας.

ΧΡΥΣΙΣΠΕΡΜΟΝ, *Sempervivum*, ἀείζωον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 671.

ΧΡΥΣΙΤΗΣ, in Glossis Chymicis, ἐστι τὸ σώθεμα τῶ αἰθαλῶν.

ΧΡΥΣΙΣΚΗΠΤΡΟΝ, *Chamæleon albus*, apud Interpol. Dioscor. c. 415.

ΧΡΥΣΙΩΝ, *Aurificina*. Theophanes an. 5. Constantini filii Irenes: βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης ἀνηρέθη μέρος τῶ βασιλικῦ ἐργοδόσιυ τῶ χρυσοκλαβαρίων. κὶ τῶ χρυσίωνα.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΑ, *Myrobalanus*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. χρυσόβαλα, τὰ μυροβάλανα ταῦτα.

ΧΡΥΣΟΕΛΑΙΑ, *Ziziphus*, arbor quæ folia habet non dissimilia olivæ, Neophytus: χρυσοελαία, ἡ Ζιζυφαία. Ita etiam in Lexico MS. Cod. Reg. 1843.

ΧΡΥΣΟΖΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. καὶ ἐλίδριον, καὶ χρυσοκοσχύλιον, καὶ ἰὸς ἀσκίας ὁ, τὸ θεῖον λευκὸν ἐστι, καὶ ὑδράργυρος πᾶσα μετὰ λευκῦ συντεθέμενος.

ΧΡΥΣΟΗΡΑΝΟΣ. Vide in Ηράνιος.

ΧΡΥΣΟΚΑΛΙΣ, Chamæmelon, apud Apuleium de virtutib. Herbar. c. 23.

ΧΡΥΣΟΛΟΛΟΥΔΟΝ, apud Nicolaum Myrepsum sect. 38. cap. 113. in Cod. MS. & 115 in edito, ubi Cod. Fuchsii prætulit χρυσόλυδον. Unde fortè legendum χρυσολόλυδον. Vide Λόλυδον.

ΧΡΥΣΟΛΩΡΟΣ. Vide in Λῶρος.

ΧΡΥΣΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. ὅλαι αἱ ψωμαί εἰσι, καὶ τὰ πέταλα τὰ ξανθωθέντα καὶ τελειωθέντα.

Χρυσὸν ῥίνισμα, καὶ χρυσόκολλα, καὶ χρυσῦ ἄνθος, καὶ χρυσοζώμιον, καὶ χρυσίτης, καὶ χρυσοκοσχύλιον, ἰὸς ἐστι, καὶ θεῖον, καὶ ὑδράργυρον. Ibid.

Χρυσῦ σφαῖρα, Κρόκος Κιλίκιος. Ibid.

Χρυσὸς λέγεται τὸ λευκὸν, τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ ξανθὸν, καὶ χρυσωτὰ ποιῦντα ἀφεύκτας τὰς βαφάς. Ibid.

ΧΡΥΣΟΣΑΥΡΑ, *Viridis lacerta*, χλωροσαύρα.

ΧΡΥΣΟΣΠΕΡΜΟΝ, *Atriplex*, χρυσόγονον, apud Interpol. Dioscor. cap. 638.

ΧΡΥΣΟΠΙΣΘΙΟΝ. Astrampsychus MS. in cœlo Pythagorico: τῦτο τὸ σρατὸν δηλοῖ εἰς γυναῖκας, καὶ χρυσοπισθίυ φακὴν, καὶ κοχλὸς, καὶ ἔτι ὅμοια, &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΙΚΤΑΙ, Artifices qui auro opera intersting unt, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 22. idem n. 20. καὶ ταύτας (δένδρων ἰδέας) χρυσῷ περιῤῥαντίσας, &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΥΛΑ, τὰ χρυσολόρυντα, in Lexico MS.

ΧΡΥΣΟΣΥΡΜΑ. Vide in Σύρμα.

ΧΡΥΣΟΣΧΕΣΤΟΝ. Vide in Σχιστά.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΔΟΝ, *Crumena auro repleta*, locus sic dictus Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον χρυσίυ λίτρας ἑκατὸν ἔχον. Vide Codinum in Orig. Constantinopol. num. 101.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ. Vide in Βύλλα.

ΧΡΥΣΟΓΑΙΤΑΝΟΝ. Vide in Γαΐτανον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΙ, *Scriptores aurearum literarum*, quibus libri complures, maximè Evangeliorum ac Ecclesiastici, exarati habentur in Bibliothecis, qui χρυσογράμματοι βίβλοι dicitur apud Anonymum de Exaltat. S. Crucis apud Gretzerum pag. 1285. vel qui aureas illas literas, quibus manuscriptorum Codicum tituli, vel capitum aut librorum initia adornantur, effingebant. Cedrenus de Theodosio Attamitteno Imp. pag. 450. ἦν δὲ οὗτος ἦν καὶ χρυσογράφος. Symeon Logotheta de Artemio Imp. τῦτον φασιν οἱ ἱστοριογράφοι καὶ χρυσογραφέα εἶναι Ita etiam Joeles in eodem Theodosio. In Cod. Reg. 2137. fol. 5. v. laudantur Scholia ἀπὸ φωνῆς Συμεων μοναχῦ τῶ χρυσογράφυ περὶ στιγμῶν. Dexippus in legat. p. 8. ubi de Aureliano Imp. καλόντων δὲ βασιλέως τὰ σήματα ἃ τῶ ἐπιλέκτυ σρατιᾶς· τὰ δὲ ἦσαν ἀετοὶ χρυσοῖ, καὶ εἰκόνες βασίλειοι, καὶ σρατοπέδων κατάλογοι γράμμασι χρυσοῖς δηλύμενοι, ἃ δὴ σύμπαντα ἀνατεταμένα προὐφαίνετο. Hinc,

Χρυσογραφία, apud Aristeam Eudocia Augusta in Ioniis MSS. ubi de vellere aureo: καὶ Χάραξ δὲ αὐτὸς μῦθόν φησιν εἶναι λέγει χρυσογραφίας μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν ὡς λόγου ἀξίαν, τὴν τῆς Ἀργοῦς κατασκευασθῆναι στόλον φησί. Laudatur à Lambecio lib.7. Comment. Bibl. Cæsar. pag.95. Codex MS. in quo exaratur καλασκευὴ τῆς χρυσογραφίας, nescio an alia ab ea quæ habetur in Cod. Reg.MS. 618. fol.283. hoc titulo, Περὶ χρυσογραμμίας, quam hic apponam, tum præsertim cum prisca illa characteres istos aureos, cujusmodi habentur in Codicibus MSS.effingendi ars,nostrâ tempestate minus nota sit. Ea autem est: τρίψον βόλον ὥσπερ κινναβάρην, ἔπειτα ἔπαρον το ὠὸ τὸ λευκὸν, καὶ θὲς εἰς ἀγγεῖον, καὶ βάλε ὕδωρ, τάραξον καλῶς, καὶ ἐξάφρισον, ὥστε νὰ εὔγη ὁ ἀφρὸς ὅλος· ἔπειτα βαλὼν ἀπὸ τὸ ὕδωρ τοῦ ὠοῦ, καὶ μίξον μὲ τὸ βόλον ἐκεῖ οὕτω θὲς πάλιν ἐπάνω εἰς τὸν βόλον ἀπὸ τοῦ ὠοῦ τὸ λοιπὸν, καὶ θὲς τὸ ἀέρα τὸ χρυσὸν, καὶ ἀφότης ξηρανθῇ ἐπάνω τρίβε, καὶ θλίβον μὲ τὸ παρακόνην. Deinde sequitur caput aliud hoc titulo: Περὶ τοῦ ποιῆσαι κεφάλαια ἐν βιβλίοις. Et fol. 287. v. περὶ τοῦ ποιῆσαι γραμματα χρυσᾶ. Describitur præterea in alio Cod. Reg.signato 3004. fol.77. ejusmodi Græcas litteras in libris effingendi methodus, istis barbarogræcis: ὡγὶ ἀναβάλης χρυσάφιν εἰς τὸ χαρτίν. Ἔπαρε γύψον, ἀφρογιψία τριμμένον ψιλὸν μὲ τὸ νερον, καὶ μαῦρον, καὶ κιναβαρην· καὶ τρίψε τὰ μὲ τὸ νερὸν, καὶ ἀπόκις ἄφες τὰ νὰ στεγνώσουν εἰς βισάλλιν, καὶ ὅταν στεγνώσουν, τρίψε τὰ ὅλλα μὲ πετζοκόλα πολλυκερισμένην ὁ μηδὲν ἔνε πολλὰ δυνατὸ, καὶ ἀπέκη τὰ στίριστε μὲ πινέλιν λιμόν ψιλὸν, καὶ τότε βάνης καὶ ὀλίγον ζαχάριν, καὶ ἀπέκη ἀλήψις το ὅπου θέλης, καὶ ὅσον στέγνωσι πάλιν τοξίς μὲ τὸ μαχαιροπύλη, πηλίδια ὅταν τὸ ἠ κόνισμα καὶ ἀβαλίεις το πολλὰ ἔμορφα, καὶ ἀπέκις βάνης τὸ χρυσάφιν, καὶ πλακόνις τὸ μὲ τὸ βαμπάκιν, καὶ ἀπέκη τὸ μπυρνίεις, καὶ ἔνε ἔμορφος. Ita scribunt Græcobarbari hodierni quibus barbarolatina etiam addere lubet quæ habet vetus scriptor de Architectura sub nomine Palladij Burdegalæ editus, ex recensione Petri Pithoei: *Quomodo scribatur ex auro & cupro. Aurum vel cuprum cum cote teritur: & tritum scifo, id est bacinno, excipitur, quod cautè lavatur, quia melius cum aqua interdum projicitur: & idcirco ipsa aqua frequentius in diversis vasculis recipitur. Postea parato lucidissimo ex pergamenis glutine, in hypogais aut calidis locis convenit scribere. Deinde limpidissima petra, id est onychino, aut simili re, convenit scripta detergere: quia sic & soliditatem accipient & colorem.* Alia in hanc rem vide in Gloss. med.Lat. U. *Aurigraphus.*

ΧΡΥΣΟΖΩΜΙΌΣ, Chymistis, *Sulfur album.* Glossæ Chymicæ MSS. χρυσοζώμιος, καὶ χρυσοκογχύλη, καὶ ἰὸς ἄσκιαστος, θεῖον λευκόν ἐστιν.

ΧΡΥΣΟΚΆΝΘΑΡΟΝ. Thomas Magister in Scholiis MSS. ad Aristophanis nubes: ὥσπερ μηλολόνθην τινὲς λέγουσιν ζῶον εἶναί ἐστι δὲ φυσίζον, ὁ λαμβανόμενοι οἱ παῖδες δεσμοῦσι καὶ ἐκτείνουσι τὸ κοινῶς λεγόμενον χρυσοκάνθαρον. τοῦτο οὖν, ὡς εἶπον, λαμβάνοντες οἱ παῖδες τῆς πατρίδα, δεσμοῦντες λίνον διὰ τοῦ ἀέρος ἀπαιωροῦσιν. Quibus verbis,ni fallor,expressit *cervum volantem* puerorum nostratium, qui serpentem papyraceum in aërem funi longiori alligatum, agitante vento in aërem sustollunt. In Glossis verò MSS. ex Cod. Colberteo 2218. μηλάνθη καὶ μηλολόνθη, εἴδη βοτανῶν, exponuntur.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΣ, *Auroclavus*, *Auroclavatus.* Vita S. Eudociæ Mart. num. 24. ἐσθῆτος χρυσοκλάβου κάμπτρας ρξ. Mox: ξύλα σηρικὰ αὐροκλάβα λιτζῶν ρλβ. Vide Gloss. med. Lat. in *Auroclavus.*

Χρυσοκλαβάριοι, *Phrygiones.* Theophanes an.3.Constantini filij Irenes: βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γινομένης, ἀνήρέθη μέρος τοῦ βασιλικοῦ ἐργοδοσίου τῶν χρυσοκλαβαρίων κατὰ τὸ Χουσιωνα. Is porrò locus, dicebatur

Χρυσοκλάβος, ut est apud Codinum in Origin.Constantinopol. n. 18. &

Χρυσοκλαβάειν, *Officina* scilicet *Phrygionum.* Lexicon Cyrilli: Ἰσεργικὸν, χρυσοκλαβάειν.

Χρυσοκλαβαρίζειν, *opere Phrygio variegare, intexere.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Νὰ χρυσοκλαβαρίζουσιν μ' ἀσύμιν καὶ χρυσάφιν.

Rursum:

Δεατ' ἦσαν ὁλοτζάπολα, χρυσοκλαβαρισμένα,
Μὲ λιθομαργαρίτερων τριγύρους σολισμένα.

Χρυσοκλαβαρισταὶ, *Phrygiones.*

Χρυσοκλαβαρικὸς, Idem quod χρυσοκλάβος. Codin.de offic. aulæ Constantinopol. cap.3. ὁ ἀὴρ αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τὸ φορεῖον αὐτὸ χρυσοκλαβαρικόν, συρμαλέινον. Et cap.4. num. 26. τὸ δὲ τοῦ σκαρανικοῦ αὐτοῦ βλάτιον χρυσοκίτρινον, χρυσοκλαβαρικὸν συρμαλέινον. Quibus locis, editio Fr. Junij, & Codd. Reg. & Colbert. 3558. & 3938. χρυσοκλαβαρικά præferunt: quam lectionem amplectitur Goarus, ut sit pannus aureus ramusculorum figuris distinctus & variegatus, quem nos *Ouvrage à ramage* dicimus.

ΧΡΥΣΟΚΌΚΚΙΝΟΣ, *Pannus coccineus auro textus.* Catalogus offic. Palat. ex Cod.Reg. τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια, φοροῦσιν οἱ ἀπὸ τοῦ Πανυπερσεβάστου μέχρι τοῦ μεγάλου Στρατοπεδάρχου. Quæ quidem ita expressit Matthæus Monachus:

Οἱ σκιαδίοις ἐρυθροῖς χρυσῷ καθυφασμένοις
Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν χρῶνται νομίμως μόνοι.

Codinus cap.4. num.1. τὸ σκιάδιον τοῦ μεγάλου Δομεστίκου χρυσοκόκκινον, κλαπωτὸν, &c. Ita alibi non semel.

ΧΡΥΣΟΚΌΛΛΑ, καὶ Χρυσοχαλκεῖον, in Glossis Chymicis MSS. ὕδωρ ἐστὶν ὁ μόλυβδος, καὶ ὁ χαλκός. Rursum: χρυσοκόλλα, ὁ μολιβδόχαλκος, τουτέστι ὅλον τὸ σώθημα. Anonymus sub nomine Palladii à Vineto editus: *Chrysocolla à Macedonia venit, fodiatur ex metallis ærariis argentum & indicum ab ipsis ostenditur quibus in locis nascitur.* Ita præferunt Schedæ Petri Pithœi ex MSS. Codd.

ΧΡΥΣΟΚΟΓΧΥΛΗ, *Sulfur album*, Chymistis. Vide in Χρυσοζώμιος.

ΧΡΥΣΌΞΥΛΟΝ, *Thapsia.* Scholiastes Aristophanis ad Vespas: Θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Sholiastes Theocriti Id 2. v. 88. καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγίνετο θάψῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. Et infrà v.88. Θάψος γάρ ἐστι ξύλον τι ὃ καλεῖται Σκυθέλειον, ἤγουν Σκυθικὸν ξύλον· τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν· ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. Quam facultate, inquit Goupylus ad Alexandrum Trallianum, ubi hunc locum laudat, thapsiæ inesse nemo adhuc comperit. Vide Salmasium ad Plinium pag.1163.

ΧΡΥΣΟΠΕΡΣΙΚΌΣ, *Persicus color auro variegatus.* Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num. 42. & Leo Grammaticus pag. 465. αὔριον, ὦ Δέσποτα, περιβαλοῦ τὸ χρυσοπερσικόν σου χιτωνίσκον. καὶ ὄψονται τοῖς ἐχθροῖς σου ἀπὸ προσώπου σου φεύξονται. Vide Gloss. med. Lat. in *Persus.*

ΧΡΥΣΟΠΕΤΖΑ. Vide in Πέτζι.

ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ, *Color viridis auro interstinctus.* Index MS. Bibliothecæ Monasterij S. Trinitatis in insula Chalces εὐαγγέλιον ἐν μεμβράναις ἐνειλημένον χρυσοπρασίνῳ σηρικῷ ὑφάσματι.

ΧΡΥΣΟΠΤΑ, in Glossis Chymicis, αἱ αἰθάλαι αἱ ξανθαί.

ΧΡΥΣΟΠΌΛΗ, Χρυσόπολις, Herbæ species, cujus meminit Plutarchus de fluminibus, in Pactolo: γεννᾶται δὲ βοτάνη πορφυράνθεμος, καλουμένη χρυσοπόλη πρὸς αὐτὴν γὰρ αἱ ἀστυγείτονες πόλεις τὸν ἀκέραιον χρυσὸν δοκιμάζονται· ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι, ἅπτουσι τὴν βοτάνην, καὶ ἐὰν μὲν ἀνόθευτον τὸ χρυσίον ᾖ, τὰ φύλλα χρυσοῦται, &c. Ex eo desumpsit quæ habet in hanc rem Joannes Tzetzes, à quo χρυσόπολις appellatur, ut & ab

Aristæneto

Aristæneto lib.1. Epist.10. extr. ὥσπερ δὲ χρυσόπολις ἡ πόα τῷ χρυσῷ μείρακι συνήπλετο προσφυῶς.

ΧΡΥΣΟΡΌΑΣ, Epitheton quo donatur S. Joannes Damascenus in Chron. MS. Georgij Hamartoli in Copronymo: Ἰωάννην δὲ τὸν Δαμασκηνὸν, ὃν χρυσορόαν ἐκάλουν, διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ σοφίαν. Ita etiam Theophanes sub an.745. hunc indigitat, ut & Chron. MS. ab Adamo ad Leonē sap. in eodem Copronymo.

ΧΡΥΣΟΤΕΛΕΙΑ, Pensitationis genus inductum ab Anastasio Imp. post abolitum ab eo antea Chrysargyrum. Evagrius lib.3. Hist. cap.42. & ex eo Nicephor. lib.16. c.44. πέπραχε δὲ τούτων οὐκ ἄξια, τήν τε καλουμένην χρυσοτέλειαν ἐπινοήσας, &c. Ubi Valesius existimat χρυσοτέλειαν nihil aliud fuisse quam præstationem auri, quam pro tributaria functione à Provincialibus exigi primus instituerit Anastasius, cùm tributa in ipsis speciebus inferri consuevissent, puta in tritico, hordeo, vino & oleo: ex quibus in horrea publica convectis, annona militaris & civica erogabatur: sanctionibusque Imperatorum vetitum esset, ne pro speciebus aurum à provincialibus exigeretur, ex l.4. & 5. Cod. Theod. tributa in ipsis specieb. inferri. Habetur in Typico MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης indiculus, hoc titulo: χρυσοτελεια τῆς μονῆς ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης τοιάυτη εἰς τὴν αὐλὴν ἡμῶν. Deinde recensentur variæ ædes cum adscripta pecuniæ summa.

Χρυσοτελεῖς, *Auricolæ*, in Gloss. Philoxeni.

ΧΡΥΣΟΧΌΟΣ, *Aurifer*, *Aurarius*. χρυσοχοεῖον, *Aurificina*, in Gloss. vet. Apud Leonem Grammatic. pag. 497. occurrit Anastasius Sacellarius καὶ ἄρχων χρυσοχόος. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Theophilo: κατεσκεύασε διὰ τοῦ ἄρχοντος χρυσοχόου λογιωτάτου πάνυ ὄντος, καὶ συγγενοῦς Ἀντωνίου Πατριάρχου, τότε Πενταπύργιον, καὶ τὰ δύο μέγιστα ὄργανα ὁλόχρυσα, &c. Ita etiam Chronic. MS. ab Adamo ad Leon. sapient. Vide Constantinum in Basilio n.86. edit. Combefisij, & supra in Σχιστά præterea Harpocrationē in χρυσοχοεῖον.

Χρυσοχοϊκόν. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. c.3. n.13. σκαράνικον χρυσοχοϊκόν, λιθάρια καὶ μαργαριτάρια ἔχον τὰ λεγόμενα περίχυτα. Idem c.4. n.7. τὸ δὲ σκαράνικον αὐτοῦ ἀργυροῦν, χρυσοχοϊκὸν, γραμμάτιζον ἄνωθεν. *Ex auro vel argento fusili*, interpretatur Gretzerus. Sed quid est *Scaranicum*, seu vestis ex auro fusili? Immò, ni fallor hæc vox *Purpureus*, sonat: nam Græcis hodiernis, ut auctor est Hieronymus Germanus,

Χρυσόκωμα, est *purpureus color*, Italis, *porporina*. Nihil tamen temerè definio.

Χρυσογονοποίησις. Vox Chymistarum. Comarius Philosophus MS. μεταξὺ λευκώσεως καὶ ξανθώσεως ἐστὶν ἡ χρυσογονοποίησις.

ΧΡΥΣΩ͂ΝΕΣ, *Aurarii Monetarii*, in edicto 11. Justiniani cap.2. χρυσῶν vero *ergasterium*, *& officina Aurariorum*, apud Theophanem an.3. Constantini filij Irenes.

ΧΡΥΣΌΝΙΚΟΣ, *Hedera nigra*. Glossæ botanicæ MSS. ex Cod. Reg.2690. χρυσόνικος, κισσὸς μέλας.

ΧΡΏΜΑΤΑ *Factiones Circensium*, quæ coloribus distinguebantur, de quibus Cedrenus p. 147. auctor Chronici Paschalis, & alij passim. Nicephorus Constantinopolit. in Brev. pag.215. 1. edit. in Foca: ὡς δὴ παρυβρισμένος ὑπ' ἐκείνου τυγχάνων, τῆς οἰκείας εἰκότως καθαιρέσεως ἕνεκεν, ἣν πρὸ οἱ τῆς ἀντίθετον χρώματος δημοτῶν τῇ τοῦ Φωκᾶ συμπαρέγραψαν εἰσόδῳ, δόλῳ αὐτὸν μετήρχετο. Ita is non semel. Vide supra in Βασᾶν, & Gloss. med. Lat. in *Colores*.

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙ͂Ν, *Coloribus depingere*. Synaxarium S. Styliani, in officio ejusdem seorsim edito: τὸ τοῦ ἁγίου ὄνομα αἱ μητέρες ἐπικαλούμεναι καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργοῦσαι εἰκόνισμα, πρὸς τεκνογονίαν αὖθις μητεκνάζονται.

ΧΥΒΑ͂ΔΙΟΝ. Vide in Κυβάδιον.

ΧΥΔΑΪ́ΖΕΙΝ, more vulgari ac populari loqui, utitur passim Eustathius.

ΧΥΔΙΆΖΕΙΝ, *Cum vulgo nugari*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἕτεροι δὲ ἀσέμνως ὀρχούμενοι, κρότον καὶ ψόφον ταῖς χερσὶν ἀποτελοῦντες γελῶντες καὶ χυδιάζοντες ἀσώτως.

ΧΥΔΡΩ͂ΝΑ, τὸ ἔλαιον τῆς πενταφύλλου, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΥΛΑΡΙΟΝ, in Lexico MS. Cyrilli, τὸ ὑδαρῶδες. *Humidum*, *aquaticum*.

ΧΥΛΌΠΙΤΑ. Vide in Πίτα.

ΧΥΛΟΥ͂ΣΘΑΙ, *Imbre madefieri*. Eustathius Od. ζ. κοινῶς γὰρ καὶ μέχρι καὶ τὸ ἄρτι χυλοῦσθαι, τὸ ἐξ ὑετοῦ τυχὸν ὑγραίνεσθαι, καὶ ὁλοχυλος, ὁ λίαν τοῦτο παθὼν MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΥ͂ΜΑ, χύμμα, *Aqua*, *Liquor*, *Fusio*, χύσις, ὕδωρ. Nomocanon Coteleriani n.127. ἐὰν οὐ δυνάσαι ὁ ἱερεὺς φυλάττειν ἁγίασμα, εἰς ἄγιον βάπτισον εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια χύμα, ἤτε ἅλας, καὶ φύλαξον αὐτὸν εἰς ἐπισήμους ἑορτάς.

Χύμα, ponderis species, apud Medicos. Oribasius de Ponderibus: ἡ χύμα ἔχει στάγια β. κεράτια ς'.

Χύμα, alia notione, vide in Φωνή.

ΧΥΜΕΙ͂Α, Χημεία, Χαμεία, *Auri conficiendi ars*, quam vulgò *chimiam* dicimus: variè enim hæc vox scribitur, de cujus etiam etymo dissentiunt scriptores, quam in rem multa contulit Petrus Lambecius lib.6. Comment. de Bibl. Cæsar. p.174. Quædam etiam attigit Samuel Bochartus in Phaleco lib.4. cap.1. Illa porro ars χημευτικὴ dicitur Zosimo Panopolitæ; de illius porro repertoribus varia varii scripsere. Hanc quippe homines docuisse pravos angelos, seu dæmones, scribit idem Zosimus, cujus verba exscripsit Georgius Syncellus in Chronico p.13. ἐξ αὐτῶν φάσκουσιν αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τοὺς γίγαντας γεγενῆσθαι· ἔστιν οὖν αὐτῶν ἡ πρώτη παράδοσις χῆμα περὶ τούτων τῶν τεχνῶν· ἐκάλεσαν δὲ ταύτην τὴν βίβλον χημᾶ, ἔνθεν καὶ ἡ τέχνη χημία καλεῖται. Alij eò vellus aureum toties decantatum referunt. Anonymus περὶ ἀπίστων cap.3. edit. ab Allatio: τὸ ἐν Κόλχοις φυλασσόμενον οὐκ ἦν δέρας ἀληθῶς χρυσοῦν· τοῦτο γὰρ ποιητικευόμενόν ἐστιν, ἀλλὰ βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν. Similia habet Eudocia Augusta in Ioniis MSS. καὶ δέρας χρυσόμαλλον, οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν. Hæc porro Eudocia, ut & Suidas, hausisse videntur à Joanne Antiocheno περὶ ἀρχαιολογ. Qui quidem in excerptis Valesianis, ubi de Diocletiano agit, hanc artem, quam ἱερὰν τέχνην vulgo vocant Chymistæ, τὴν κεκρυμμένην τέχνην τῆς χυμείας, Olympiodorus Alexandrinus MS. Ægyptiorum propriam fuisse subindicat, hisce verbis: καὶ τὰ περὶ χημείας ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης περιγίνεσθαι τέχνης, μήτε χρημάτων αὐτοὺς θαρρῶντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. Unde percipitur hanc artem potissimum cultam apud Ægyptios, ab iis quos προφήτας vocabant, ut in hac voce docemus. Μεγάλην τέχνην appellat Physiologus MS. de natura animal. ubi de gallina: τὰ ἔργια τῆς εὐγάλης μὲ τὴν χολήν, με μεγάλην τέχνην καὶ σοφίαν τὴν ἐποίκεν, τὸ χύμαν, καὶ τὸ χάλκωμαν, καὶ κασσύτερον, χρυσὰ τὰ ὅλα ἔκαμνεν με τέχνην καὶ σοφίαν.

Χυμευτής, *Chymista*. Theophanes an.16. Anastasij: τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμευτὴς ὑπάρχων, &c. Cedrenus an.14. ejusdem Augusti: ἀνήρ τις χειμευτὴς, ἐκ τῆς χείμης τεχνῶν εὐφυὴς ὢν τὰς ἀπάτας ὀφθαλμοπλανῆσαι, &c. Anastasius Sinaïta in lib. ἀναγωγῶν· οὐ γὰρ δεῖ χρυσοχόους ἡμᾶς καὶ λιθουργοὺς καὶ χειμευτὰς χρυσοκολλήτων λίθων ἀπεργάσασθαι, ἡ γραφὴ βουλομένη καὶ παιδεύουσα ταῦτα φησίν. Anonymus Philos. Chymicus MS. ἄκουσον πρῶτος κιμμευτῶν, &c.

Χύμδυσις. Eustathius: τὰς δὲ κασσιτερίνας ὄσμυς, σιδηρὸν νοθέον ἀλειφόμενον κασσιτέρῳ εἰς ἀργυρῦ σχῆμα, ὡς καὶ τὰς κυανέας ἔγκαυσιν ἐχέσας, ἢ χύμδυσιν μέλαιναν τὴν διὰ κυανῦ. Joan. Tzetzes in Scutum Herculis Hesiodi: Ορείχαλκος, εἶδος ὕλης ὕτω καλυμμένης, ἥτις νῦν ὑρίσκεται· ἄλλοι δὲ λέγυσιν ὅτι χύμδυσίς ἐστι χαλκῦ τῦ νῦν ὑρισκομένῳ. Vide Etymolog. in ὀρείχαλκος. Stephanus Alexandrinus in Apotelesmatis MSS. τὰς μυσικὰς ἐπαναλήψεις, τῆς χημευτικῆς ἀλληγορίας, καὶ δυσευρέτυς νοήσεις, &c. Joannes Canabutzes MS. ἡ δὲ δημιυργικὴ μυσικὴ καὶ ἀπόκρυφος τέχνη τῆς χυμίας τινὸς ἐστιν ἀποτέλεσμα, εἰ μὴ τῆς ὑψηλῆς καὶ θεωρητικῆς τῆς φύσεως τῶν ὄντων φιλοσοφίας; λεγομένη δὲ χυμίαν, ἣν τινες τῶν Λατίνων βαρβαρίζοντες λέγυσιν Αρχυμίαν, ὀφείλοντες λέγειν ἀρτεχυμία, ἤτοι τέχνη τῆς χυμίας· διότι δὲ τὰ μέταλλα πάντα διαλύει, καὶ ὡς ὕδωρ διακεχυμένον ποιεῖ ἄνευ πυρὸς καὶ χωνεύσεως, διὰ τῦτο χυμία λέγεται.

ΧΥΜΕ'ΝΗ, Χυμένιον, Χημένη, Recentioribus Græcis, herba dicitur ex qua conficitur luteus vel suppallidus color. Scholion ad Theophilum de Urinis: χυμένη, ἐστὶν εἶδος βολάνης, ᾗ οἱ βαφεῖς χρῶνται· ἡ δὲ βαφὴ αὐτῆς ἐστὶν ὕποχρος, ὑδαλώδης. Ad ista: τὸ λευκὸν ὑγρὸν κατὰ μὲν πρῶτον λόγον ὕπωχρον γίνεται ὡς ἀφέψημα χημένης χρωμάτων τῶν ὕρων. Eadem habentur apud Joannem Prisdryanorum Episcopum in lib. MS. de urinis. Vide Salmasium ad Plinium pag. 1162. 1163. 1358.

ΧΥ'ΝΝΕΙΝ, *Fundere*, *Liquare*, χέειν. Nomocanon Cotelerianus n. 292. ὁ ἐσθίων αἷμα, τυτέςιν τὴν ψυχὴν τῦ ζώυ, τὴν σάρκα μὴ ἐσθίειν· ὁ τὴν σάρκα, μὴ ἐσθιέν· τὸ αἷμα, χυύειν.

Χυύοντας, *Fusim*, Χύδην, Ρυδόν.

ΧΥΟ'ΤΑ, *Ventris flatus*. πίνω τὰ χυότα συ, *bibo flatus ventris tui*. Romanus Nicephorus in Gramm. MS.

ΧΥΡΑ'Σ, *Tumor præter naturam durus & doloris expers*: σκίῤῥος. Leo Philosophus lib. 7. Synopseos Jatricæ MS. σκῆρός ἐστιν ὄγκος σκληρὸς μέλας ἄνευ ὀδύνης γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ· ὅταν δὲ γένηται ἐν τῷ τραχήλῳ, λέγεται χυράς.

ΧΥ'ΡΩΝΑ', τὸ ἔλαιον τῦ πενταφύλλυ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΧΥ'ΣΙΣ ΑʹΣΤΕΡΟΝ. Scylitzes p. 730. ὥρα β'. τῆς νυκτὸς, ἀςέρος ἐγένετο χύσις ἐκ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον. Ita rursum pag. 735. Cedrenus an. 5. Justiniani: τῷ αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἀςέρων δρόμος πολὺς, ὥςε πάντας ἐκπλήττεσθαι, καὶ λέγειν, ὅτι, Ἰδὲ οἱ ἀςέρες πίπτυσιν, τί ἄρα ἔςαι ἐκ σίδαμόν. Similia habet anno 31. ejusdem Justiniani. Eundem vide præterea an. 23. Copronymi. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. pag. 391. περὶ ἐκχύσεως τῶν ἀςέρων, ὡς ἡ σαγίτα. Ovidius Metamorph.

——Ut interdum de cælo stella sereno.

Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.

ΧΥΤΡΟΤΡΟΦΟΝ, ἡ βετλονίκη, *Betonica*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΧΙΒΙΗΖΑ'Ν, καὶ Χχιελασπαράτ, τὸ λευκόιον, in eodem Lexico MS.

ΧΩ̃ΜΑ, Græcis hodiernis, inquit Goarus, est *terra frugifera, satis & plantis idonea*. Quinetiam pro humo & terra nude usurpant. Suidas: χῶμα χῦν. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. c. 6. n. 37. de *Acacia* Imperatorum: ὁ βλάτιον ἔχει χῶμα ἐντὸς, καὶ καλεῖται Ακακία. Historia Apollonij Tyrij:

Αυτὸς τὸ εἶχε σφάξοιτα καὶ εἰς χῶμαν ἀποκάτω.

Anonymus Astronomus MS. ex Cod. Reg. καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ τῦ χώματος, &c. Nicetas de statu urbis n. 4. ἐγὼ δὲ ῥίψας ἐμαυτὸν ὡς εἶχον εἰς τὸ ἔδαφος, μόνον ὐκ ἐμεμψιμόιρυν τοῖς τάχεσιν, ὡς μόνοις ἀπαθέσι, μηδὲ καταχῦσι δάκρυα, μήτε μὴν εἰς χῶμα κειμένοις, ἀλλ' ὄρθιαν εἰσέτι σάσιν ἔχυσιν. Joan. Cananus de Bello Constantinop. ἔςησαν πιτελέργυς χάμοτα εἰς τόπον ἐν ᾧ σῦδαν ὐκ εἶχεν ὁμόιαν σεδῶν τῶν ἑτέρων, ἀλλὰ κεχολασομένην ἐπῆρχεν, καὶ ἐκπάλαι γέμυσαν χῦμαν. Histor. Belisarij MS.

Πάραυτα Βελισάριος ἔκλινε τὸ κεφάλι,
Πίπτει εἰς γῆν, καὶ προσκυνᾷ τὸ μέγα βασιλέα,
Πρῶτα φιλεῖ τὰ χώματα, ἔπειτα τὸ τζάγγιν τυ.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ ἐκδίνεται κακότυχος νανάπαύτη ςὸ ςρῶμα,
Νὰ πες ὅτι ἔςρωσαν τὸ ἀκάιθες σὰν τὸ χῶμα.

Vide Παράχωμα, & Notas nostras ad Alexiadem pag. 273.

ΧΩΜΑΤΟ'ΒΟΥΝΟΣ, *Tumulus*, *Tumba*, *Sepulcrum*. Scholiastes Dionis Chrysostomi in Rhodiaca: ὁ μὲν ὖν τάφος ὐκ ἐστι σημεῖον ἀρετῆς· ἤγυν ὁ χωματόβυνος, ὃν οἱ παλαιοὶ Τύμβον καὶ μνημεῖον ἐκάλυν, ὡς μνήμην φέροντα τῦ τεθνεῶτος ἐκάιυ.

ΧΩΝΕΙ'Α, Χωνία, *Bombarda*, ex ære scilicet *fusili* confecta. Ita non semel vocatur à Duca, Hist. c. 38. pag. 153. 154. 156.

ΧΩ'ΝΕΙΝ, pro Χωννύειν, *Obruere*, *Abscondere*.

ΧΩΝΕΥ'ΕΙΝ, Χωνδεύειν, *Digerere*, *Concoquere*, πέπτειν, καταπέπτειν. Orneosophium pag. 247. καὶ μετὰ τὸ χωνεῦσαι τὸ αὐγον, παράβαλε αὐτῷ ὀρνιθόπτυλον. Et pag. 252. Τρώγει πολλὰ, καὶ χωνίυει συντομον.

Χωνευτὸς, Καλοχώνευτος, *Digestibilis*, εὔπεπτος. Κακοχώνευτος, Αργοχώνευτος, Δυσχολοχώνευτος, *Indigestibilis, qui agrè digeritur*. Χωνεψιὰ, χώνεψις, *Digestio*, πέψις. Occurrunt hæ voces passim apud Agapium in Geoponico.

Χωνέυειν, alia notione. Acta S. Maximi Confess. n. 30. pag. 63. καὶ πάντας ὑμᾶς χωνέυομεν ἕκαςον ἐν τῷ ἐπιτηδείῳ αὐτῦ τόπῳ, ὡς ἐχωνεύθη Μαρτῖνος (Papa) aliud videtur hoc loco vox χωνεύειν sonare, quàm conflare: minatur enim judex eandem pœnam inflicturum se Maximo, quam subierat S. Martinus Pontifex.

ΧΩΝΗ', *Infundibulum*, in Turcogræcia Crusij pag. 255. pro χοάνη. Portius: *Urceus*, *Urceolus*, Χωνὶ, Τζυκάλι, Κεράμιον, Κέραμος.

Χώνη, & Χωνίον, *Vas in quo liquantur metalla*, χώανον. Maximus Cithærensis Episc. in Synaxario 22. Martij: ἐπρόςαξε νὰ καλασκευάσῃ μία χώνη μεγάλη, νὰ βαλθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ ὁμάδι μετ' αὐταῖς χάλκωμα πολὺ, &c. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. χωάνοις, τὰ χωνία, ὅπυ ἀναλῦσι τὰ μέταλα. Zosimus Panopolita MS. de conficienda crystallo: τὰ δὲ ὄςρακα σὺν τῶν ὑμμένων τρίψας, καὶ βαλλὼν εἰς δύο χώνια, καὶ χρίσας πηλῷ ἐνδρίχῳ, &c. Cosmas Hieromonachus de conficiendo auro, MS. εἶτα χρίσον αὐτὰ μετὰ πηλῦ ἐξ ὗ ποιῦσι τὰ χώνια.

ΧΩΝΝΟΥΒΑΡΙΑΣΜΟ'Σ. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyr. n. 8 χωννεβαριασμὸς γέγονεν ἐν τῷ οἴκῳ τῦ Μαγίςρυ Ἰωάννυ τῦ Κυρκύα τῦ Αποδομεςίκυ τῶν σχολῶν, καὶ εἰς τὸν τῦ Μαγίςρυ Ρωμανῦ Σαρωνίτυ, καὶ εἰς διαφόρυς οἴκυς, καὶ διαρπαγὴν καὶ πλαχέας αὐτοῖς προυξένησαν, &c. Ubi Interpres *terræ hiatum* interpretatur. Sed hic deprædatio publica aliquot ædium urbis intelligitur, quam nos *curvari* dicimus Kero in Glossis: *Scandala*, *Zuruvarida*. *Scandalorum*, *Zuruvaridono*.

ΧΩ'ΡΑ, Χωρίον, *Pagus*, qui nostris, vulgo, *Village*, ut κάςρον *Urbs*, apud Græcos in continente. At Cretenses & Insulani χώραν & κάςρον pro urbe: χωρίον verò pro pago seu villa usurpant. Ita Romanus Nicephorus in Grammatica MS. Constantinus Porphyr. in Basilio n. 37. edit. Combefisij: πυρπολῶν πάσας τὰς ἔσω τῆς χερσόνησα χώρας καὶ κωμοπόλεις. Scylitzes pag. 844. δι' ἐκείνων τῶν κωμῶν καὶ τῶν χωρῶν, *per illos vicos & urbes iter habebat*. Ita vertendum contendit Goarus, qui χώραν urbem appellari etiam observat. Manuel Malaxus in Chron. MS. fol. 809. κυρσέυοντα τὰ κάςρη καὶ τὰς χώρας τῆς Βυλγαρίας.

ΧΩΡΑ'ΡΧΑΙ, *Provinciarum Præsides*. Michael Glycas in Annal. ἀλλὰ τοῖς χωράρχαις γνωρισθεὶς, κἀντεῦθεν τὸ τολμηροκάρδιον ἐκφήνας, &c.

ΧΩΡΑΦΑ'ΚΙ *Cobites*, Piscis ex apuarũ genere, Κωβίτης.

ΧΩΡΑ'ΦΙΟΝ,

ΧΩΡΑ'ΦΙΟΝ, *Prædium, ager cultus, arvum:* χωραφίαιος ἀγρὸς, in Epimerismis MSS. Herodiani. Glossæ MSS. Colberteæ & Moschopulus, in Lexico Philostrati: Ἀήιον, χωράφιον, ἢ σιτοφόρον πεδίον. Ita etiam Lexicon MS. Cyrilli. Aliud Lexicon MS. Ἀήιον, ὁμαλὸν χωράφιον. Glossæ MSS. ad Iliad. Homeri: Ἀρθρας, χωράφια. Scholiastes MS. Homeri Iliad. ψ. fol. 340. MS. Reg. ἀλδήσκοντος καὶ πολιζομένης τῆς ληίης ἤτοι χωραφίου. Scholiastes MS. Æschyli in Prometheo Vincto, ubi de Nilo flu. Μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ χωράφια συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες, φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. Nilus Monachus lib. 3. Epist. 153. οὐκ οἶδε δὲ τοὺς πόνους τῶν τὰ χωράφια φιλοκαλούντων καὶ ἀροτριώντων. Astrampsychus in Theoria astrorum MS. καλὸν ἰδεῖν φιλοσόφους, αὐθέντας, ἀροτριάσαι χωράφια. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. καὶ μὴ διὰ χωραφίων ἢ ἀμπελώνων διελεύσασθαι. Ubi Cod. al. δι' ἀγρῶν. Liber ποινάλιος, seu *Pœnalis*, MS. εἰ δέ τις τὴν καλάμην τοῦ ἰδίου χωραφίου, ἢ τὰς ἀκάνθας βουλόμενος καῦσαι, &c. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. κβ.

Ἄλλοι γὰρ τοῦ θέλουν παρη τὰ χωράφια τοῦ πατρός μου.

Utuntur passim alii, Leo in Tactic. cap. 9. §. 15. Eclogæ ejusdem Leonis & Constantini tit. 28. §. 35. Harmenopulus lib. 3. tit. 3. §. 24. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem pag. 31. 51. Scholiastes Theocriti, sigillum Rogerii Siciliæ Comitis apud Ughellum to. 1. p. 1020. Syntipas MS. Euchologium p. 696. &c.

Χωραφάκι, *Prædiolum*, apud Maximum Cythereum in Synaxario 10. Octobr.

Χωραφόβρυσις, *Fons rurestris.* Glossæ Græcobarb. ἀγροπηγὴ, χωραφόβρυσις, βρύσις τοῦ χωραφίου.

ΧΩΡΕΠΙ'ΣΚΟΠΟΣ, *Chorepiscopus*, de qua voce multa congessimus in Gloss. med. Lat. Synodus Hierosolymitana apud S. Athanasium in Apol. 2. de Fuga sua pag. 802. ὁ Μαρεώτις, καθὰ προείπομεν, χώρα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐστὶ, καὶ οὐδέποτε ἐν τῇ χώρᾳ γέγονεν ἐπίσκοπος οὐδὲ χωρεπίσκοπος. Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, ubi de S. Basilio à quo Sazimorum Episcopus dictus fuerat:

> Τούτοις (*Sasimis*) μ' ὁ πεντήκοντα χωρεπισκόπεις
> Στενούμενος δίδωσι.

Cyrillus Scythopol. in Vita MS. S. Euthymij cap. 13. ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Πασαρίωνα τὸν ἐν ἁγίοις ὄντα τῷ τηνικαῦτα χωρεπίσκοπον, καὶ τῶν μοναχῶν Ἀρχιμανδρίτην.

ΧΩΡΙΑ', Χωριστὰ, *Separatim*, Κατὰ μόνας, κεχωρισμένως.

ΧΩΡΙ'ΟΝ, *Pagus*, ut scribit Goarus ad Scylitzem. Vide Χώρα.

ΧΩΡΙΣΤΗ'ΡΙ, *Discriminale*, quo crines capitis dividuntur. Χωρίστρια, *linea qua crines dividit & discriminat.*

ΧΩΡΙ'ΟΝ, *Pagus*, hodiernis Græcis. Scylitzes pag. 762. πάντα ἔχειν ἐν βεβαίῳ δεσποτικῶς τὰ φρούρια καὶ χωρία. Vide in Χώρα.

Χωριόπουλον, *Minor pagus*, κωμάριον, ἀγρίδιον, χωρίον, in Glossis Græcobarb.

ΧΩΡΙ'ΤΑΙ, Χωρῖται, *Rustici.* Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 40. ἀπήντα τις τῶν χωριτῶν. Vox à Luciano etiam usurpata, & deinceps ab Evagrio, Theophylacto, Michaële Psello, Anna Comnena, Duca, & aliis. Vide Henr. Valesium ad Harpocrat. p. 188.

Χωριτικοὶ, & Χωριτικοὶ, apud Theodoritum serm. 5. ad Græc. καὶ οὐ μόνον ἀστοὶ, ἀλλὰ καὶ χωριτικοί. Et serm. 9. οὐκ ἀστὸν, οὐ χωριτικόν. Ita apud Balsamon. ad Canon. 86. Concil. Carthagin.

ΧΩΡΙΑ'ΤΗΣ, eâdem notione: Nicetas in Andronico lib. 2. n. 5. δικάσας ὂν μετὰ τῶν ἀγροίκων ἐκεῖνον. Ubi Cod. barbarogr. τῶν χωριατῶν. Idem de excidio Urb. n. 4. ex eod. Cod. οἱ δὲ Σηλυμβρίας δὲ χωριάται καὶ χυδαῖοι. Ubi Cod. al. οἱ δ' ἀγροῖκοι. Anonymus de Bellis Francor. in Morea MS.

Ὅρισεν εἰς ὅλα τὰ χωρία, ἦλθασιν ἢ χωριάταις.

Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Χωριάτες ἐσυνάχθησαν στὸ φλάμπουρα ἀπὸ κάτω.

Alter de mulo, lupo & vulpe.

Μηδὲν ξυλοσοφῆς πολλὰ ὅτι χωριάτης ἦσε.

Occurrit etiam pluries in Historia Apollonij Tyrij.

Χωριάτησσα, *Rustica*, χωρῖτις. Χωριατιὰ, *mores agrestes*, κακοήθεια. Χωριατοσύνη, eâdem notione, *rusticitas.* Glossæ Græcobarb. ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλήρης, γέματος χωριατοσύνης.

Χωριάτικος, *Rusticus.* Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. ἔβγαλε τὰ βασιλικὰ φορέματα, καὶ ἐνεδύτικεν ἄλλα πενιχρὰ, καὶ χωριάτικα.

Χωριατεύτζικος, *Subrusticus*, ὑπάγροικος.

Χωριάτικα, *Rusticè.* Anonymus de nuptiis Thesei lib. 10.

Γιατὶ οὐ θέλω πρὸς αὐτὸν χωριατικὰ νὰ ποίσω.

ΧΩΡΓΙΑ'ΤΗΣ, idem quod χωριάτης. Glossæ Græcobarb. ἀγριεὺς, ἀγροῖκος, χωργιάτης. Rursum: χωρικὸς, χοργιάτης, ἐργάτης.

Χωρικοὶ, *Rustici*, in Gloss. Gr. Lat. Anonymus in Rhetoricam Aristotel. pag. 42. οἱ ἀπαίδευτοι καὶ χωρικοί. Sinodus Calchedon. μετὰ φάλαγγος ληστρικῆς χωρικῶν τε καὶ ἑτέρων τινῶν. Synodus VI. Constantinopolit. act. 8. ἐγὼ, δέσποτα, ἄνθρωπος εἰμὶ χωρικός. Chronicon Paschale de Remo & Romulo: καὶ ηὗρεν τοὺς αὐτοὺς παῖδας χωρική τις βόσκουσα πρόβατα. Mox: εἰς δὲ τὴν χώραν ἐκείνην Λυκαίνας καλοῦσιν ἕως νῦν τὰς χωρικὰς, τὰς βοσκούσας τὰ πρόβατα. Utitur etiam Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 40. in Codd. MSS. uti monet Valesius, ut & Macarius Homil. 26. pag. 352. 353 Theophanes an. 26. Anastasij, Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 31. &c. χωρικῶς, *Rusticè*, apud Synesium Epist. 4. pag. 184.

Χωρικεία, *Rusticitas.* Liber Pœnitentialis MS. ex Cod. Colberteo: εἰ δὲ βλέποντες εἰς πλῆθος ἁμαρτημάτων, ἤγουν εἰς τὸ πολλὰ ἐν πολλοῖς πεσεῖν, καὶ λογίσασθαι ἢ διὰ φύσιν, ἢ χωρικείαν, ἢ καὶ διαφόρους τρόπους. &c.

Χωρικοβοηθεία. Theophanes p. 315. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς δύο στρατηγοὺς — μετὰ στρατοῦ, καὶ γεωργικοῦ λαοῦ χωρικοβοηθείας, πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐκδιῶξαι αὐτούς. Ubi Miscella: *cum exercitu & agresti populo rusticam operam datur.*

ΧΩΡΙ'ΖΕΙΝ, *Excommunicare*, sed propriè *à consortio fratrum segregare*, apud Monachos. Vide Apophthegmata Patrum in Macario n. 21. Χωρισμὸν ἀπὸ Θεοῦ ἐκφωνῆσαι, *Anathema pronuntiare*, apud Cantacuzenum lib. 1. hist. cap. 19.

ΧΩΡΟΔΟ'ΤΗΣ, *Qui fundum colendum dedit*, cui opponitur Μορτίτης, colonus *partiarius*, in Georgicis Harmenopuli tit. 1. §. 20. 21.

ΧΩΡΟΚΩ'ΜΗ, *Pagus.* Georgius Nicomediensis Episcopus in Encomio MS. S. Barbaræ: ἀπὸ γὰρ τῆς τῆς Εὐχαΐτων πόλεως σταδίων δέκα δύο ἐν χωροκώμῃ, ἣν ἐπατείδας ὁ Διόσκορος. Vide Χώρα.

ΧΩΡΟ'ΠΟΛΙΣ, *Oppidum.* Constantinus de Administr. Imp. cap. 46. τὸ κάστρον τὸ Ἀδρανούτζιν ὀχυρόν ἐστι πάνυ· ἔχει δὲ καὶ ῥαπάτον, ὡς χωρόπολιν. Vide Κωμόπολις.

ΧΩ'ΡΟΣ. Joannes Climacus: εἰς ἐν πάσῃ τῇ κτίσει χῶρος, ἅπαξ τεθέαται ἥλιον. Ubi Scholiastes MS. ἡ φανεῖσα γῆ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῇ διαβάσει τοῦ Ἰσραήλ.

ΧΩΣΤΑ', *Clam*, χωστὰ μου, *Clam me.*

ΧΟΣΤΑΙ', Χωστοὶ, *Monachi, qui seorsim, vel in speluncis vitam ducebant.* Theodorus Studita in Catechesi MS. 64. ὅσιον χωστὴν βιώσειεν, &c. Joannes Tzetzes Chil. 9. v. 329.

> Μὴ διὰ θύρας βαίνειν δὲ λέγω τοὺς κλεπταβάδας,
> Χωστοὺς, ἐγκλείστους, ἕλκοντας θηρία, στηλοβάτας.

Ψ.

ΨΆΘΑ, Ψαθίον, Ψάτα, pro Ψίαθος, seu ψιάθιον, *Storea*, *Matta*, *Teges*. Portius: ψάθα, *Canna*, *Cannarium*, Κάννα, δόναξ, κάλαμος. Idem alibi: *Gerra*, καλαμώνια, σκάρα, ἢ ψάτα ἀπὸ βούλον, τζαμπουνίσματα. Triodium 2. Feria 1. hebdom. jejun. δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς ψαθίοις ἡμῶν. Ita utraque editio: at infra eod. die: ἀφ' οὕτως αἰνουμένων τῶν δύο χορῶν, ἐν τοῖς ψιαθίοις λεγομένων, &c. Synaxarium Maximi Cythær. 16. Decembr. ἔκαμνε τὴν ἀνάπαυσιν τῆς εἰς μίαν ψάθην καὶ εἰς ῥάσα τρίχινα. Utitur rursum 5. Jan. Bessarion Donatus in Vita MS. S Antonij: διαστρόμα εὐχαριστοῦντα σε μία ψάθα. Ubi Athanasius pag. 13. 1. edit. εἰς δὲ τὸν ὕπνον ἤρκειτο ψιάθιον.

ΨΑΘΥΡΙΟΝ, Placentæ species, de qua Eustathius Odyss. 1. pag. 1635. Galenus de cibor. facult. lib. 1. p. 324. & alii. Vita MS. S. Symeonis Sali: σιλίγνια καὶ πλακιστὴ, καὶ ὀψάρια, καὶ οἶνον διάφορον, καὶ ψαθύρια, καὶ γλυκὺ. &c.

Ψαθυριανοὶ, Hæretici Ariani, Constantinopoli, qui patrem semper fuisse patrem asseverabant, etiam cum filius non existeret: ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι Ψαθυριανοὶ, ὅτι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης, Σύρος τὸ γένος, διαπύριος τῷ λόγῳ τῷ δὲ συνίσταντο, ait Socrates lib. 5. hist. Eccl. cap. 23. Sozomenus lib. 7. c. 17. ἐπωνομάζοντο δὲ ψαθυριανοὶ, ἤτοι τῶν Γότθων· τὸ μὲν, ὅτι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης, ποπάνου δὲ τοῦτο εἶδος, προθύμως ταύτῃ τῇ δόξῃ συνίσταντο, de his vero hæreticis agit præterea lib. 7. c. 6. Theodoritus lib. 4. hæreticarum fabularum, Suidas in Ἀρειανοί. Et Nicephor. Call. lib. 12. c. 30. ubi & Γοτθιανοὺς appellatos ait.

ΨΑΙΣΤΑ', apud Psellum de Morborum nominibus MS. σπλάγχνα κατακεκαυμένα. Vide Grammaticos in Ψαιστός.

ΨΑΛΙΔΑ, Ψαλίδι, Ψαλιδάκι, *Forficula*, ψαλίδιον.

Ψαλίτης, *Vermiculus*, cujus cornua forficulæ speciē referunt, in Euchologio p. 697. Vide Παραψαλισταί.

Ψαλίδες, *Pampini*, *Capreoli*. Moschopulus in Sylloge vocum Atticarum: ἕλικες, αἱ τῆς ἀμπέλου ψαλίδες, καὶ ἁπλῶς περιπλοκάδες. Joan. Diacon. ad Hesiodi scutum Herculis: ἕλιξ δέ ἐστιν ἡ λεγομένη τοῦ κλήματος ψαλίς. Ibidem: ἑλίκεσσιν, ἤγουν ψαλίσιν. Rursum: ἐν φύλλοις ἀργυροῖς ἕλιξιν, ἃς ψαλίδας φαμὲν ἰδιωτικῶς. Joan. Archiater MS. c. 531. κοπάνιζον τὰς λεγομένας ψαλίδας παρὰ τῶν ἰδιωτῶν, παρὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, ἕλικας ἀμπέλων. Vide Κακλίδιον.

ΨΑΛΜΟ'Σ, *Psalmus*, Vox nota. Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalmos, ut cæteros prætercam: ψαλμὸς δὲ τὸ ποιημάτιον καὶ τὸ μέλος. Infra: ἀλλὰ ψαλμὸς μὲν κυρίως, ὁ μετὰ ὀργανικοῦ ψαλτηρίου ἐμμελῶς ἐκφωνούμενος. De variis vero Psalmorum appellationibus, vide in Ἄμωμος, Ἀνάβαθμος, Ἑξάψαλμος, Προοιμιακός, &c.

Ψαλμικῶς. Macarius Chrysocephalus Archiep. Philadelphiensis de Exaltat. S. Crucis: συνδράμετε δὲ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, καὶ ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσαντες, πνευματικῶς τὰς φρένας ὑψώσατε. Ubi Gretzerus, *ex Psalmistæ monitis*, vertit.

ΨΑΛΤΗ'Ρ, Ψαλτήριον, *Psalterium*, liber Ecclesiasticus Græcorum, continens Psalmos Davidicos eo ordine quo habentur in sacris libris, in certas tamen classes, seu sectiones, quas Καθίσματα vocant, quasi diceres *Sessiones*, distributos. Quod quidem *Psalterium* πάντως γινώσκειν, id est *memoriter tenere* debebant, qui ad Episcopatum promovebantur, ut est in Synodo VII. can. 2. Euthymius Zygabenus in præfat. in Psalmos: καταχρηστικῶς γὰρ λέγεται αὐτὴ (ἡ βίβλος τῶν ψαλμῶν) Ψαλτήριον, ὅτι ψαλτήριον ὀργάνου εἶδος Ναῦλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον ἐκ τοῦ ψάλλειν, ὡς εὐκτήριον ἐκ τοῦ εὔχεσθαι· μετωνέχθη δὲ καὶ ἐπὶ τὴν βίβλον ἡ κλῆσις ἄλλως, ἐκ τοῦ τηρεῖν τοὺς ψαλμούς. Porrò,

Ψαλτὴρ, pro Ψαλτήριον, non semel occurrit, ut in Chronico Paschali pag. 85. 86. 87. edit. Reg. in Euchologio p. 666. apud Alexium Aristænum in can. 2. Concilii Nicæni II. Nicephorum Blemmidem, cujus laudatur ἐξήγησις τοῦ ψαλτῆρος, & alibi passim. Aliàs,

Ψαλτήριον, eidem Blemmidæ, ut & Euthymio, κυρίως, ὀργάνου εἶδός ἐστι μουσικὸν, Ναῦλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον. Anonymus Philosophus Chymicus MS. ὄργανα μὲν κιθαρικὰ τὰ πολλὰ τοῖς εἴδεσι διαφέροντα, πλινθίον τὸ διὰ λβ'. λύρα ἡ διὰ τῆς ἐννέα, Ἀχιλλιακὸν τὸ διὰ καὶ ἐπαγωγῆς, ψαλτήριον τὸ διὰ τῆς ι'. ἢ ἔλαττον, ἢ λ'. ἢ μ'. ἢ πλεῖον τὸ ἀπὸ γ'. ἢ. ε'. &c.

Ψαλτήριον νοητὸν, in Lexico MS. Cyrilli, νοῦς καθαρὸς ὑπὸ πνευματικῆς κινούμενος γνώσεως.

ΨΆΛΤΗΣ, *Cantor*. Concilium Laodicenum can. 15. περὶ τοῦ μὴ δεῖν πλέον τῶν κανονικῶν ψαλτῶν· τῶν ἐπὶ τὸν ἄμβωνα ἀναβαινόντων, καὶ ἀπὸ διφθέρας ψαλλόντων, ἑτέρους τινὰς ψάλλειν ἐν ἐκκλησίᾳ. Adde Can. 23. 24. erant porro cantores in Magna Ecclesia Constantinop. complures. Justinianus Nov. 3. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, ἀναγνώστας δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. Vide Gloss. med. Lat. in *Cantor*.

Ἱεροψάλται, Sacerdotes qui cantorum etiam officio funguntur, in Synodo Quinisexta can. 33. Jovius lib. 6. apud Photium: καὶ ἅμα τῷ πρὸς θυσιαστήριον εἰσιέναι τοὺς ἱερεῖς, ὁ Ἱεροψάλτης ἀναβοᾷ τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς. &c. Laudatur à Lambecio lib. 5. comment. de bibl. Cæsarea p. 294. Manuelis Peloponnesij Λόγος πρὸς τὸν Ἱεροψάλτην κυρὸν Γεράσιμον Ἱερομόναχον, &c.

Ψαλταναγνώστης, qui simul & *Psaltæ* & *Lectoris* gradum in Ecclesia obtinet. Jus Græcorom. lib. 4. p. 291. εἴτε πρεσβύτεροι, εἴτε διάκονοι, εἴτε ὑποδιάκονοι, εἴτε ψαλταναγνῶσται. Sozomenus lib. 4. cap. 3. ὁ δὲ Μαρκιανὸς (ἦν) ψάλτης καὶ ἀναγνώστης τῶν θείων γραφῶν.

Πρωτοψάλτης, *Primicerius cantorum*, qui dictus etiam Δομέστικος τῶν ψαλτῶν, uti docet Joannes Episcopus Citri in Respons. p. 328. à quo in ordine lectorum recensetur: ὁ Δομέστικος τῶν ψαλτῶν, ὁ παρά τισιν λεγόμενος Πρωτοψάλτης. Nempe inquit Codinus cap. 17. n. 39. Ecclesiæ Catholicæ non habebant *Protopsaltas*, sed *Domesticos cantorum*, cum *Protopsalta* propriè essent cleri Palatini: οὐδὲ Πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ Δομέστικον, ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος, καὶ ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν Πρωτοψάλτης τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχος κλήρου, ὁ δὲ Δομέστικος τοῦ Δεσποινικοῦ. De Protopsalta Palatino agit Zonaras in Leone Armenio: ἠγρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτὸς Θεόδοτος, καὶ ὁ τῶν τῷ Βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων τηνικαῦτα ὡς χορολέκτης ἢ χοράρχης, ὃν Πρωτοψάλτην παρέλαβε καλεῖν ἡ συνήθεια, idem apud Continuat. Theophan. lib. 1. n. 20. τοῦ ἱεροῦ συστήματός τε καὶ κλήρου τῶν βασιλικῶν οἴκων ἀρχηγὸς, dicitur. Anonymus ex Cod. Mazarino describens clerum Imperatorium, duos habuisse Protopsaltas ait:

Καὶ τῶν μελωδῶν οἱ Πρωτοψάλται δύο.

Vide in Κλῆρος. Verùm idem Codinus c. 1. in septima Pentade officiorum M. Ecclesiæ Protopsaltem, & duos Domesticos primi & secundi chori statuit: sed is

Domesticus

Domesticus nudè primùm dictus. Eundem vide cap.7. n.24. Illius munus sic describit in Catalogo Allatiano: ὁ Πρωτοψάλτης ἵσαται μέσον τῶν δύο χορῶν, δεξιῶν τε καὶ εὐωνύμων· ἄρχεται δὲ καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς ψαλμωδίας· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ψάλται ὅλοι· φορεῖ δὲ καὶ σφικτήριον.

ΨΑΛΤΙΚΟΝ, *Merces quæ pro cantu exsolvitur.* Vide Goarum ad Euchologium p.287.

ΨΑΜΑΘΙΑ, pro Ψάμαθος, *Arena.* Descriptio Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta: Καίνηπόλης, ὅπου ὁ ψαμαθίας λιμήν. Auctor Vitæ S.Isaacii Confess. MS. ὁμοίως καὶ Οὐΐκτωρ αὐτὸς ἐκέκλητο ἐν τῷ παραθαλασσίῳ μέρει τῆς πόλεως πλησίον Ἑλληνιανῶν εἰς τὴν καλουμένην ψαμαθίαν. Ita quippe dictus tractus Constantinopoli ab Arenis, de quo vide nostram Constantinopolim Christ. lib.1. sect.16. n.3. & Eustathium in Homer. pag.140. & 584. ubi de voce ψάμαθος.

ΨΑΠΙΗ. Synopsis de urinis ex arte medica Persarum MS. ἐνδέχεται οὖν ψαπὶν τὴν θεοδάρητον, καὶ τὴν λογαδίου, καὶ τὸ μοναχικὸν, καὶ τὴν εὐλογίαν, καὶ τὸ χεράβιν τῆς βουγλώσσου, καὶ τῆς καπνοῦ τῆς γῆς.

ΨΑΡΗ, Ψάρι, Ψάρας. Vide in Ὀψάριον.

ΨΑΡΟΣ, *Canus, albus,* Πολιός. Ψαράδα, *Canities,* Πολιά. Ψαροὶ ἵπποι, cap.5. lib.1. Zachariæ.

ΨΑΤΑ. Vide Ψάθα.

ΨΑΧΝΕΙΝ, *Palpando aliquid quærere*, vox formata ex ψαύειν, apud Rom. Nicephor. in Grammat. MS. Fr.Richardus in Scuto fidei part.1.p.143. γυρίζει ὅλην τὴν χώραν, κλαίοντας καὶ λυπηρῶς μοιρολογοῦντας, ψάχει παντοῦ, καὶ ἐρωτᾶ τρεῖς ἡμέρας περὶ τὸ παιδί της.

ΨΑΧΝΙΟΝ, vestis summorum Pontificum & Patriarch. propria. Vide Gloss.med.Lat.in *Psachnion.*

ΨΑΧΝΟΝ, *Pulpa, Pulpa carnis,* Μυών. Agapius Cretensis in Geoponico c.131. ῥίπτουσι τὰ κόκαλα, καὶ τὸ ψαχνὸν κοπανίζουν μὲ πολυπόδιον, καὶ σένας ἱερόν. Ita c.190.

ΨΕΓΑΔΙ, *Defectus, Imperfectio,* Ἔνδεια. Ψεγαδιάζειν, *Vituperare,* ψέγειν.

ΨΕΜΑ, *Mendacium,* ψεῦμα. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ ἔλεγαν τους τα ψέματα, τα οὐκ ἦσαν γε ἀλήθεια.

Alter Anonymus de nuptiis Thesei lib.11.

Γίαν τον τὰ ῥίκτη ςὴν ἰσίαν χωρὶς κανένα ψέμα.

Alexius Comnenus in versibus politicis MSS. ad Spaneam nepotem:

Λόγον τῆς ξεύρεις ἀληθινὸν, μὴ τῆς ποιήσεις ψέμα.

Malaxus in Hist.Patr. p.128. δὲν ἔχει τίνα κάμη διὰ νὰ φανῇ ἡ ἀλήθεια, καὶ πῶς αὐτοὶ λέγουν ψέματα.

Ψεματάρης, *Mendax,* ψεύστης, in Glossis Græcobarb. Anonymus de Bellis Francor. in Morea:

Ου πρέπει νὰ ἔνι εὐγενὴς ἄνθρωπος ψευματάρης.

Idem Alexius Comnenus:

Μὴ ἦσαι καὶ διπρόσωπος, μὴ ἔσαι ψευματάρειν.

Rursum:

Φανεὶς καὶ ἀνυπόληπτος, ἔχουν σε καὶ ψεματάρειν.

Ψεματαρινὸς, eâdem notione. Idem Anonymus de Bellis Francor. in Morea:

———Νὰ τῆς καταπατήσει

Διὰ λόγους ψεματαρινοὺς, &c.

Ψεματάκι, *Mendaciolum,* ψευδύλλιον.

Ψεματεύειν, *Mentiri,* ψευδολογεῖν.

Ψεματινὸς, *Falsus, Vanus, Fictus,* ψευδής. Glossæ Græcobarb. πολὺ, μεγάλον βαρετὸν, ἀνεχάρειςον ψεματινόν.

Ψεματάρειος. Assisæ MSS. Regni Hierosol. c.251. ὅταν λέγει αὐτὸ, ἡ κρίσις ἔνι ψεματαρία καὶ ἄδικα. Infrà: διὰ νὰ μηδὲν ἐμπρόσει τὴν αὐλὴν νὰ κράξει ψεματαρία. Vide Gloss.med.Lat. in *Falsare judicium.*

Ψεματινά, *Falsò,* ψευδῶς.

Ψόμα, idem quod ψέμα. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Χάνη ψυχὴν καὶ τὸ κορμὴν, καὶ τοῦτο οὐδὲν ἔνι ψόμα.

Rursum:

Ὁ ζαριςὴς οὐδὲν ψυφᾷ, ἀνὴν καὶ ὁ μώσει ψόμα.

Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ οὐδὲν ἔνι ψόματα, καὶ οὐδὲν ἔνι ὡς τὸ γράφω.

Ψωμαδάειος, *Falsus,* apud Fr.Richardum in Scuto fidei passim.

ΨΕΜΕΝΟ, *Tostum,* Ὀπτημένον, in Corona pretiosa. Ψήσιμον, *Coctio,* πέψις, ἕψησις.

ΨΕΝΕΙΝ. Vide Ψώνειν.

ΨΕΥΔΑΒΒΑΣ. Vide in Ἀββᾶς.

ΨΕΥΔΟΒΟΥΝΙΟΝ, Plantæ species apud Aëtium lib.1. παραπλήσιον ὑπάρχειν βουνίῳ τὴν ἰδέαν.

ΨΕΥΔΟΚΑΣΤΕΛΛΟΝ. Vide in Κάστελλον.

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΑΣ, φοῦ, *Phu,* de quo Botanici, in Lexico Iatrico MS.

ΨΕΥΔΟΚΟΓΧΥΛΙΟΝ, *Fucus.* Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τὰ εἰσερχόμενά εἰσι ταῦτα φῦκος ὁ καλοῦσι ψευδοκογχύλιον, καὶ κόκκον, καὶ ἄνθος θαλάσσιον, λωδικίνην, κρημνὸς, ἐρυθρόδανον, &c. Vide Φῦκος.

ΨΕΥΔΟΜΕΛΙ, *Venenum.* Balsamon de Rasosophoris n.3. ἐν σκολομηλῇ τοξάζουσι, τὰ βέλη ψευδομέλιτι χρίοντες.

ΨΕΥΔΟΠΑΘΕΣ, Herba *pedicularia,* apud Interpol. Dioscor. cap.738.

ΨΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ. Vide in Πάτος.

ΨΕΥΔΟΣΕΛΙΝΟΝ, *Quinquefolium,* apud Interpol. Dioscor. cap. 624. & Apuleium cap.2.

ΨΕΥΔΟΤΑΦΙΟΝ, *Cœnotaphium.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. p.66. ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάζει, θρηνοῦσα τὰ ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι αὐτοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν.

ΨΕΥΔΟΤΡΟΦΙΟΝ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Sabæ c.44. τὰ δὲ περισσόμενα ἑψητὰ, εἴτε λάχανον, εἴτε ὄσπρεον, ἢ ψευδοτρόφιον, ταῦτα λαμβάνων ἀπέθετο μεμιγμένα εἰς μίαν λεκάνην.

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ, *Falsæ fores,* ψευδόθυρον. Gallis, *Fausse porte.* Vide Gloss.med.Lat. in *Pseudoforum.*

ΨΕΥΣΤΗΣ, *Tyrannus.* Theophanes an.14. Pogonati: τούτῳ τῷ ἔτει Μιχὰρ ὁ ψεύστης τυραννήσας, ἐπικρατὴς γέγονε τῆς Περσίδος. Et an.1. Rhinotmeti: πέμπει Ἀβιμελὲχ Σίανδον τὸν ἀδελφὸν Μαβίου εἰς Περσίδα κατὰ Μιχὰρ τοῦ ψεύστου καὶ τυράννου. *Mendacem* vertit Miscella.

ΨΕΨΙΜΟΝ, *Vituperatio, accusatio,* ψόγος, ψέγμα.

ΨΗΚΤΡΙΟΝ. Lexic.Gr.MS.Reg.Cod.2062. & Phavorinus ξύστρον, τὸ παρ' ἡμῖν ψήκτριον. Hesychius: ψῆκτρα, ξύστρα, σπάθη.

ΨΗΛΟΣ, *Altus,* pro Ὑψηλός. Glossæ Græcobarb. τὴν γλῶσσαν ὅπου δὲν ἔνι ἴση, παροῦ μαρτικὸν ψηλὴ, καὶ μαρτικὸν χαμάλη. Anonymus de nuptiis Thesei lib.3.

Αρκήτας ἤτονας ψηλὸς, λιγνὸς εἰς τὸ κόρμη του.

Et lib.4.

Πῆναι τὰ σπήτια τ' ἄμορφα, καὶ τὰ ψηλὰ παλάτια.

Ψηλὰ, *Altè, Sublatè,* Ἐπηρμένως.

Ψηλώνειν, *Efferre, Attollere,* Ἐπαίρειν. Glossæ Græcobarb. ὑψοῦται, ψηλώνεται. Alibi: ὁ τὰς ὄφρυς ἐπαίρων, ὅπου ψηλώνει τὰ φρύδια του.

Ψήλωμα, *Elatio,* Μετεωρισμός. Eædem Glossæ: ὕψωμα, ἤγουν καύχημα, ψήλωμα.

Ψηλωσύνη, *Sublimitas, Altitudo,* Ὑψηλότης.

ΨΗΜΙΘΙΝ, *Cerussa,* ψιμμίθιον, apud Myrepsum sect.1. c.381. in Cod.Reg.ubi Cod.Fuschsij.cap.387. ψιμίνθη præfert.

ΨΗΝΕΙΝ, Ψώνειν, *Coquere, torrere,* ἕψειν, ὀπτᾶν. Glossæ Græcobarb. βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος, ἑψημένον, μαγίρευμαν ὅπου ψώνεται μὲ τὸ σιτάριν καὶ τὸ γάλα. Alibi: ἐνοιάσῃν, καὶ ηὗρεν τῆς φοῦρνον διὰ νὰ ψώνουν τὰ ψώμια. Agapius Cretensis in Geoponico c. 85. καὶ ἡ πογάτζα, ἤγουν λαγόπιτα, ὁ ποῦ ψώνεται εἰς τὴν ἀθάλην.

Ψημένος, *Coctus,* Ἑψηθείς. Idem Agapius c. 71. τὸ γιοῦμα τρώγε μαγερευτὸν, καὶ εἰς τὸ δεῖπνον τὸ ψημμένον.

Ψώνιτον, *Decoctum.* Ψένειν, idem quod ψώνειν. Joannes Glycas de vanitate vitæ:

Κακεῖ ὅπου ψένει τὸ ψωμὶν ὁ ἥλιος, ὡς ἂν τὸ λέγουν. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1059.

ΨΗΡΑ, *Pediculus*, φθείρ. Ψηριάρης, *Pediculosus*, φθειριάων.

ΨΗΣΙΟΝ, *Passer*, Piscis, Græcis ψῆττα & ψῆσσα. Schol. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 99. πλατύνροι, ψησία. Et v. 105. ψῆττα, ψησία. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Καὶ μίαν φορὰς τοὺς βατραχοὺς, τὰς ἴσχας, τὰ ψησία.

Alibi:

Σπουδάζουσι νὰ εὔρωσιν ψησόπουλα καὶ βάτους,
Φιλομηλίτζας τζυφερὰν, κοβιάδια καὶ γαλέας,
Γοργὸν νὰ μαγειρεύουσιν σὺν πάσαις ἐξυνίαις.

Ψησόπουλον. Idem Prochoprodromus:

Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἔγλεσον ψισόπουλον τυρδάτον.

ΨΗΦΑΣ, *Circulator, Præstigiator*, nostris *Joueur de gobelets*. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἐθεάτριζον ποτὲ μίμοι εἰς τὸ θέατρον· ἦν δὲ ἐξ αὐτῶν ψηφᾶς. Infrà: καὶ ὡς εἶδε τὸν ψηφᾶν ἀρξάμενον ποιεῖν ἀθέμιτα πράγματα, ῥίπτει λίθον μικρὸν πάνυ, &c. Rursum: καὶ ἔλεγεν ὅτι ὥσπερ ὁ ψηφᾶς ποιεῖ ὀφθαλμοφανίαν, οὕτως καὶ οὗτος ἐποίησεν. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. p. 224. καὶ τὴν γαμετὴν στρατιώτου τινὸς τὸ ἐπίκλην Ψηφᾶ, &c. Extat inter Epistolas Michaelis Pselli MSS. Epistola 201. inscripta τῷ Ψηφᾷ. Iidem videntur cum his quos Atheneus ψηφοκλέπτας, alij ψηφοπαίκτας vocant. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2373. θριοβόλοι, ἀπὸ ψήφου μαντείας. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de virtute: πολλῶν δὲ θαυματοποιῶν θαύματα ἐπιδεικνυόντων τοὺς ψηφοπαίκτας φησί. Inferior vero ætas apud Latinos, *Calculatores* dixit, qui calculis & globulis videntium oculos fallunt. Vide Gloss. med. Lat. in *Cauculatores*.

ΨΗΦΗΦΟΡΕΙΟΝ, locus in quo suffragia dantur pro electione Patriarchæ. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. c. 20. n. 1. ubi de electione & inauguratione Patriarchæ Constantinopol. κάθηνται ἐν τῷ ψηφηφορείῳ ἐξ ἀνάγκης ὅσοι ἂν εὑρεθῶσι, καὶ ἐκλέγονται εἰς Πατριάρχην πρόσωπα τρία, &c.

ΨΗΦΗΦΟΡΙΚΟΝ, *Electionis decretum*, ψήφισμα, Justiniano in Nov. 137. c. 2. Novella Isaacij Angeli Imp. lib. 2. Juris Græcorom. p. 172. ubi de electionibus Episcoporum: καὶ οὕτω τῶν μηνυθέντων ἢ αὐτοπροσώπως παρουσιαζόντων, ἢ διὰ γραμμάτων ὁμοψήφων γινομένων, ἢ καὶ ἀντιγνωμονούντων, δήλης πάντως γινομένης τῷ ψηφηφορικῷ τῆς ἐγγράφου γνώμης αὐτῶν, &c. Infrà: καὶ ἐξήτει προκομισθῆναι καὶ τὸ ψηφηφορικὸν, καὶ ἀναθεωρηθῆναι τοῦτο, εἰ ἄρα εὕρηται ἐγγεγραμμένα τὰ παρὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ προτεινόμενα.

ΨΗΦΙΖΕΙΝ, *Eligere Episcopum* est autem ψῆφος, suffragium Episcoporum ad electionem alterius Episcopi. Zonaras in Nicephoro Phoca: εἶτα τῶν τότε ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἀρχιποιμένος Πολυεύκτου διαφερομένων περὶ τῶν ψήφων, καὶ τῶν μὲν εἰς ἑαυτοὺς ἑλκόντων τὴν ἄδειαν τοῦ ψηφίζεσθαι οὓς ἂν ἐγκρίνοιεν, τῶν δὲ τὰς ψήφους αἰτιωμένων, ὡς οὐκ ἀπαθῶς γινομένας, οὐδὲ κατὰ γνώμης εὐθύτητος, &c. Vide Scylitzem pag. 658. & 809.

Ψήφισμα, idem quod μήνυμα, *Decretum Episcoporum*, quo electio alicujus in Episcopum indicatur, apud Codinum c. 20. n. 2. Novella 137. Justiniani: θεσπίζομεν ὁσάκις χρεία γίνηται ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι, καὶ προκειμένων τῶν ἁγίων εὐαγγελίων ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψήφισμα ποιεῖν, &c. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 1. c. 23. hæc addit: τὸ δὲ ἐπὶ τρισὶ προσώποις γίνεσθαι τὰς ψήφους παρὰ τῶν ἐπισκόπων, τὴν σήμερον, ὡς νομίζω, ἀπὸ τῆς παρρησίας παρᾶς ἠλατησμένον ἐστί. Vide Μήνυμα.

ΨΗΦΟΒΟΛΟΝ. Apud Cedrenum p. 125. Palamedem τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία, invenisse dicitur. Suidas ψηφίβολον habet. Xylander Pyrgum vel turriculam, qua calculi mittuntur in tabulæ lusoriæ alveum intelligi putat.

ΨΗΦΙΝ. Ψηφίον, *Rostrum avis*. Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum pag. 243. κεφαλὴν μικρὸν καὶ πλατὺ ἢ μίτην αὐτοῦ λεπτὴν, χρῶμα δὲ μαῦρον, ἢ καὶ ξανθὸν, ἔχοι ψηφίον λεπτὸν, τὸ κρεῖττον· τὸ δὲ κόκκινον καὶ κιχλάτον τὸ ψηφὶν, ἀδόκιμον. Et pag. 246. μαύρη ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, τὸ ψηφὶν λεπτόν.

ΨΗΦΙΟΝ, τὸ λιθάριδιον, *Gemma*, in Gloss. Gr. Lat. Vide Λιπτόν. Scribit Evagrius lib. 1. c. 18. Antiochiæ extitisse ædificium ψηφίον ὀνομαζόμενον, fortè quod in eo lapilli pretiosiores, vel certè ψηφῖδες ad opus Musivarium distraherentur.

Ψηφίον, *Numerus*. Vide in Ψῆφος.

ΨΗΦΙΣ, Ψηφῖδες, *Lapilli ad opus Musivum conficiendum*, seu ad ψήφωσιν, uti illud appellatur ab Harmenopulo lib. 2. tit. 4. §. 52. Gregorius Nazianzenus orat. 16. pag. 248. ἡμεῖς δὲ οἰκήσομεν οἰκίας ὑπερλάμπρους, λίθοις παντοίοις διηνθισμένας, καὶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ διαστραπτούσας, καὶ ψηφῖδος λεπτῆς διαθέσει, καὶ ποικιλίᾳ γραφῆς, &c. Et in orat. 32. σὺ δέ μοι περιεργοῦ τῶν τοίχων καὶ τῶν πλακῶν, καὶ τῆς κομψευομένης ψηφῖδος. Anonymus in miraculis S. Symeonis Montis mirabilis: ἰδὼν εἰκόνα ἐκ ψηφίδων ἐν τῷ τοίχῳ, &c. Synodus VII. act. 1. ἁγίας εἰκόνας τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψηφῖδος, &c. Epiphanius hær. 31. num. 44. ὅνπερ τρόπον εἴ τις βασιλέως εἰκόνος καλῆς κατεσκευασμένης ἐκ ψηφίδων ἐπισήμων ὑπὸ σοφοῦ τεχνίτου, &c. Leo Grammat. in Basilio pag. 472. πολλὰ δὲ μάρμαρα καὶ ψηφῖδας ἐκ πολλῶν ἐκκλησιῶν ἀνέλαβεν ὁ Βασιλεὺς λόγου τῆς Νέας ἐκκλησίας. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 33. πολυανθῆ τινα καὶ εὔοδμον ῥοδωνιὰν εἶναι, τῶν πολυχρόων λίθων, καὶ λεπτοτάτων διαφόρων ψηφίδων, λίθων ἀξιεφυῶν χροίας μιμουμένων. Joannes Phocas in descript. Terræ sanctæ num. 14. ποικίλοις μαρμάροις καὶ ψηφίσιν ἐγκαλλωπιζόμενος. Et num. 21. καὶ ψηφῖσι κεχρυσωμένοις ὅλον τὸν ναὸν καλλικόσμησεν. Vita MS. S. Marciani Presbyteri: τὴν ὀροφὴν θόλοις καθαμετρήσας, καὶ χρυσαῖς ψηφῖσι τὰ ἐκείνης πάντα κοσμήσας. Ψηφῖδες μουσουργικαί. Apud Joannem Damascenum in Synodica. Χρυσαυγῶν ψηφίδων συνθέσεις, apud Sophronium Patr. Hierosol. in Vita SS. Cyri & Joannis. Ψηφίδων λεπταὶ ἐπιθέσεις, apud Nicetam in Alexio Man. F. num. 6. ψηφίδων χρυσῶν ἐπιθέσεις, in Man. l. 3. num. 3. Vide eundem in Isaacio lib. 3. num. 1. Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 3. 43. Symeon. Logoth. in Basilio n. 12. Theophanem Cerameum Homil 55. & alios passim laudatos in Gloss. med. Lat. in *Musivum*.

Ψηφοθέτης, *Tessellarius, Tessellator*: ψηφολογία, *Tessellatus, Pavimentum*: ψήφωσις, *Pavimentum*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. *Pavimentum*, ψηφολόγημα. *Pavimentum*, ψηφολογητὸν ἔδαφος.

Ψηφῶσαι, *Pavimenta*, seu potius *opus tessellatum conficere*, in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 7.

Ψηφᾶ, locus sic dictus Constantinopoli, ἔνθα ψηφῖδας ἔθος ἦν πωλεῖν, lapillos scilicet Musivo operi Idoneos.

ΨΗΦΟΣ, *Nota numeri*. Theophanes in Rhinotmeto p. 314. ἐκώλυσε γράφεσθαι Ἑλληνιστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοθεσίων κώδικας, ἀλλ' Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, χωρὶς τῶν ψήφων.

Ψηφεῦν, vel Ψηφώνειν, *Numerare, calculare*. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. τῶν δὲ Ἑλλήνων ἦσαν μοναχὰ τριακόσια, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ποσῶς τοὺς ἐψήφησαν τοὺς Ἕλληνας.

Ψηφιστής, *Numerarius*, dignitas seu officium, de quo in Gloss. med. Lat. Sozomenus lib. 4. cap. 27. ὃς ἀπὸ ψηφιστοῦ δημοσίου τῶν ὑπὸ τοὺς Ὑπάρχους στρατιωτῶν, πλεῖστον πολὺ συλλέξας, &c. S. Basilius in Epist. 250. τῷ διαψηφιστῇ τῆς τάξεως τῶν Ἐπάρχων δέδωκα τὴν ἐπιστολήν.

ΨΗΦΟΣ, *Suffragium*, seu *pecunia quæ pro suffragio vel promotione in quodpiam munus Iudici aut Præsidi datur*. Justinianus Nov. 8. cap. 7. περὶ τῶν τοῖς προστάταις διδομένου ὅρκου, ὅτι μηδέποτε τῷ τῶν ψήφων ὀνόματι χρήματα δεδώκασι. In ipso verò Novellæ contextu

textu, σφφράγιον, & δόσις promiscuè dicitur. Ibidem titulus cap. 1. περὶ τ̃ ἐπιλογᾶθαι τοὺς ἄρχοντας ἀψήφως. Vide Gloss. med. Lat. in *Suffragium*.

Ψῆφος, *Electionis decretum*, in Concilio Nicæno II. act. 1. pag. 52.

Ψῆφος, in Basilicis, *Sententia*. Ψηφίζειν, *sententiam dicere*. Vide Cujac. ad l. 17. Cod. de Dignitat. lib. 12. & Anton. Augustinum ad Modestinum p. 366.

Ψῆφος, *Arithmetica*. Nicephorus Presbyter Constantinop. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκεῖνος δὲ ὢν παῖς ἐν τάχει ἐξέμαθε καὶ τὰς ψήφους, καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα.

ΨΙΑΘΙΟΝ, *Matta, Storea, Teges ex junco aut papyro confecta*, in qua cubabant & considebant Monachi & Eremitæ. Mœris Atticista MS. Χαμεύνη, Ἀττικοί. Ψίαθος, Ἕλληνες. Philemon in Lexico Technologico MS. χαμεῦναι, καὶ χαμευνάδες, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ψίαθοι καὶ στιβάδες. Lexicon MS. Cyrilli: ἐπιρριπτὶς, ἐπὶ ψιαθίω. Glossæ Lat. Gr. *Teges*, ψίαθος, σκέπασμα. S. Ephrem in Vita S. Abramii num. 20. καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ψάλλων τὸ μεσονύκτιον ὁρᾷ τὸ ψιάθιον αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἑστὼς ἔψαλλεν καιόμενον σφοδρῶς. Idem n. 36. ὁ εἰς τὰ ν'. ἔτη τ̃ ἀσκήσεως ἐν ἑνὶ ψιαθίῳ καθευδήσας, μεθ' ὅσης προθυμίας ἐκάθισας ἐπὶ κλίνης; Palladius in Hist. Lausiaca cap. 2. ἀναγκάζοντος δέ μου ποτὲ τοῦτον τ̃ ἅγιον μικρὸν ἐπὶ τ̃ ψιάθου πεσεῖν, &c. cap. 20. ὡς καὶ τ̃ ψιαθον ἐφ' ὃν ἐστήκειν πυρὶ καταφλεγῆναι. Vita MS. S. Abramij: οὐδὲν ἕτερον ἔχειν ἠνέχετο, πλὴν μόνων τ̃ ἀναγκαίως ἐχόντων τῷ σώματι τὰ δὲ ἦν παλλίον, καὶ ῥάκος τρίχινον ἀπειρίκειτο, ψιάθιόν τε πρὸς κατάκλισιν βραχεῖαν. Vita S. Eudociæ Mart. num. 32. θεασάμενος δὲ ὁ Φιλόστρατος τὴν δούλην τ̃ θεοῦ Εὐδοκίαν ἐν τοιούτῳ σχήματι οὖσαν τ̃ ταπεινοφροσύνης, καὶ κοίτην ἐπὶ τ̃ ἐδάφους, ψιαθίῳ τε καὶ κιλικίῳ τ̃ ὕπνον διατελοῦσαν, &c. Vita S. Theophanis num. 12. ἦν δὲ αὐτῷ τὸ διαρκοῦν εἰς κοίτην ψιάθιον εὐτελὲς, καὶ τρίχινον ἐπικάλυμμα, καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ λίθος. Typicum S. Sabæ cap. 5. εἰ μέλλοι εἶπεν Ἀλληλούϊα, ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'. ἱστάμεθα δὲ ἀνὰ μέσον τ̃ ἐκκλησίας, στιχηρὸν ἐπὶ ψιαθίου ἐστορέντος, ἀπάντων ἐν τῷ ἅμα κλινόντων τὸ γόνυ καὶ κεφαλὴν, καὶ ἀνισταμένων. Rursum: καὶ πάλιν ἀπερχόμενοι ἐν τοῖς ψιαθίοις, καὶ ἱστάμενοι μετὰ τὴν προτέραν τάξιν, λέγοντες, &c. Adde cap. 10. init. Euchologium p. 561. Vitam S. Pachomij num. 15. &c. Vide Ψάθιον, & Gloss. med. Lat. in *Psiathium*.

Ψίαθος, apud Mechanicos. Apollodorus in Poliorceticis MSS. ἵνα οὖν ὁλόκληρος ἡ διάβασις γένηται δεῖ τετρημένας καὶ καλωδίοις ἡρμοσμένας τὰς καλυμμένας ψιάθους, ἐκ μικρῶν ξύλων ὑφασμένας, σημόνια ἐχούσας, &c.

ΨΩΛΙ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 124. τὸ δίκαιον ὁρίζει καὶ τὸ κρίμενον ὅτι ἐκεῖνος τοῦτος ὅς γίον, καὶ ἂν ἔνι κατε καβαλλάρις κάτη βυργέσις, ἐντέχετε νὰ τ̃ κόψουν τὴν ψόλιν μὲ ὅλον τάλλωμπα, καὶ ἐντέχετε νὰ τ̃ ἐξορίσουν ἔξο τῆς χόρας ἐκίνης, &c.

ΨΩΜΑ. Vide in Ψέμα.

ΨΟΝΨΟΥΡΙΖΕΙΝ, Ψωφυρίζειν, *Mussitare, obmurmurare*. Lexicon MS. ad S. Athanasij voces: Ψιθυρίζει, ψωφυρίζει. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Μὴ ψονψυρίζης, πρόσεχε κἂν ὅλως τ̃ οὐδένα.

ΨΟΥΜΙΟΝ, pro ψωμίον, *Panis*: & Ψωμοπωλίον, *locus in quo panes venduntur, Macellum*, ἀρτοπωλεῖον. Glossæ Græcobarb. ἀρτοπώλιον, ἔνι ὁ τόπος ὅπου πουλοῦνται τὰ ψωμία, ἤγουν ψωμοπωλίον. Ψωμόπουλλον, *Panis exiguus*. Eædem Glossæ: ἀρτίδιον, μικρὸς ἄρτος, μικρὸν ψωμίον, ἢ ψωμὶν, ψωμόπουλλον.

ΨΟΥΝΙ, Ψωνὶ, *Victus, Quotidianus victus*, ὀψώνιον, ὄψον, τὰ σιτία, βίος, &c. Italis, *Companatico*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Κ' ἡ μάνα τις μαλόνη του, ὡς διαναφέρνη ψώνια.

Ψωνίζειν, *Victitare, Victum quærere*, ὀψωνίζειν σιτοῦσθαι, διαιτᾶσθαι. Emmanuel Georgillas MS.

Κρατοπουλία, ψαροπουλία, ψωνίζειν σέτιον μόδον.

Ψώνισμα, *Expensa*, Δαπάνη. Ψωνιστὴς, ψωνιστὴς, *Promus, Cellarius*, ὁ ἐκ τ̃ ταμείου προφέρων, ὀψωνιστής.

ΨΟΥΨΟΥΡΙΖΕΙΝ, *Susurrare*, Ψιθυρίζειν. Ptochoprodromus MSS. lib. 2.

Μὴ τρίβεσαι, μὴ κνίθεσαι, μὴ περιψουψυρίζης.

Rursum:

Ἂς ἔνι καὶ ὀλιγώτερον καὶ μὴ νὰ ψουψυρίσῃ,
Καὶ μουρμουρίσῃ τίποτε καὶ ὁρμίσῃ νὰ τὸ σρέψῃ.

ΨΟΦΕΙΝ, *Mori*, ἀποθνήσκειν, de animalibus potissimum dicitur. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 653. καὶ τὸ μουλάρι ἐπίσχασε, καὶ ἐψόφησε, καὶ ἐπέρπασιν ἀπὸ τὰ παζάρια, καὶ ἐψόφα ἀπὸ τὴν πεῖναν. Infrà: διατὶ τὸ ἀφέντης καὶ περισσῆ τ̃ κακοῦ καὶ ψοφάς. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib. 1. pag. 39. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν γεωργοὶ ἐψοφοῦσαν τ̃ πεῖνης. Assisæ MSS. regni Hierosol. cap. 95. καὶ τὸ κτῆνον ψοφᾷ, &c. Adde cap. 224.

Ψοφύζειν occidere animal. Ptochoprodromus MS: contra Hegumenum:

Ψοφισμένον πέπειε κιῶα νὰ σε δαγκασῃ.

Ψόφος, *Morbus lethalis*. Jatrosophium MS. περὶ ἀλόγον, ὅταν πέσει εἰς ψόφον.

Ψόφιον, *Cadaver*. Damascenus Hieromon. serm. 3. καὶ ὁ κόραξ ὡσὰν ὕπηγε, καὶ ηὗρε τὰ ψόφια ἀπὸ τὰ ζῶα. Et serm. 12. τόσο ἐλίμαξαν, ὅσο καὶ κρέατα ἀνθρώπινα ἐτρώγασι καὶ ζῶα ψόφια. Georg. Contares in Hist. Athenar. pag. 437. οἱ ἐναντίοι πολεμοῦντας ἀνὰ μέταξυ τως δὲ ποτλικὸν ὅπου ηὗραν ψόφιον εἰς τὸ σπῆτι τως, ἐλίγον ἔλλειψε νὰ φονευθῶσιν.

ΨΥΚΤΗΡ, *Poculum majus & latum*, ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ, apud Psellum MS. de morborum nominibus.

ΨΥΛΛΙΤΗΣ, pro Ψύλλα, *Pulex*, Euchologium pag. 697. in Orat. pro hortis, agris, & vineis: μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΣ, *Plagiarius*, Ἀνδραποδιστὴς, in Gloss. Lat. Gr. & Basilic.

Ψυχαγωγία, *Animi oblectatio*, apud Harmenopul. lib. 2. tit. 4. §. 60. Glossæ Gr. Lat. Ψυχαγωγῶ, *Animo, Delecto*. Ψυχαγούμενος, *Animatus*.

Ψυχαγωγίαι, *notæ interlineares*, quæ in Codd. MSS. crebrius occurrunt, appellantur in indice librorum MSS. ex Cod. Reg. verbi gratiâ ubi de Sophocle: μετὰ τινῶν σχολίων ἐν τῷ μαργέλῳ καὶ ψυχαγωγιῶν.

ΨΥΧΑΝΑΤΡΕΦΕΙΝ, Ψυχανατρέχειν, *Adoptare*. Ψυχανάτρεφτος, Ψυχοπαῖδι, *Filius adoptivus*, υἱοποιητὸς, θετός. Ψυχανατρέπτης, *Adoptator*.

ΨΥΧΑΡΑΚΙ, Ψυχοῦλα, *Animula, Animulus*, ψυχάριον.

ΨΥΧΑΡΙΟΝ, *Mancipium*. Constantinus Porphyrog. Nov. 5. περὶ φυγῶν ψυχαρίων, καὶ ἀπολωλότων κτηνῶν. Idem de Adm. Imp. cap. 9. τὰ ψυχάρια μετὰ τ̃ ἁλύσεων διὰ τ̃ ξηροῦ αὐτὰ διαβιβάζουσι. Et cap. 32. καὶ ἐκεῖνοι ἀντέδωκαν αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχάρια δύο, φαλκώνια δύο, &c. Idem in Basilio num. 76. ed. Combef. διενεμήθη δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταύτης κτήματα, καὶ χρήματα, καὶ ψυχάρια, ὡς ἐκείνη κατὰ τὴν διαθήκην αὐτ̃ διωρίσατο. Supra, οἰκετικὰ ἀνδράποδα, dixit, Anonymus de arte Persica: ἡ θλίψις σημαίνει δουλαίους, ψυχάρια, μαύρους, καὶ λοιπούς. Extat. in Cod. Reg. Novella Joannis Comneni περὶ κομερκίου τ̃ ἁλωσίμων ψυχαρίων. Apud Hesychium, ψυχέμποροι dicuntur οἱ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζοντες καὶ πωλοῦντες. Describitur in Formulario Notariorum MS. ex Cod. Reg. 1904. fol. 161. formula manumissionis mancipii, hoc titulo, Ἀκτὴ ἐλευθερίας ψυχαρίου.

Ψυχάρια, δαιμονόληπτοι, exponuntur in indice ad Nicetam.

ΨΥ'ΧΕΣ, *Medulla* seu *partes interiores arborum*, Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati, & Phavorinus : ἐντεριῶναι, καρπῶν καὶ δένδρων λέγονται τὰ ἐντὸς ἐκ στερεοῦ ὄντα, ἤγουν αἱ λεγόμεναι ψύχες.

ΨΥΧΗ, *Homo*. Joannes Damascenus lib. 3. de Orthod. fide cap.65. ἰστέον ὡς παρὰ τῇ ἁγίᾳ γραφῇ ποτὲ μὲν ψυχὴ λέγεται ἄνθρωπος, &c. Chronicon Paschale can.20. Mauricij : εἶτα τοὺς αἰχμαλώτους ἀναλαβὼν ὁ βάρβαρος χαγάνος, ᾐτήσατο αὐτὸν τὸ ἥμισυ νόμισμα ἑκάστης ψυχῆς λαβεῖν. Ita apud Theophanem eod.an.& p.317. S.Ephrem.in Vita S.Abramij n.13. ἐβάπτισεν αὐτοὺς— ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ἕως χιλίων ψυχῶν.Constantinus de Adm.Imp.c.53. εἰσαγαγὼν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄχρις σ'. ψυχῶν ἐνόπλων. Chronicon Veneto-Byzant.an.1522. ἐπῆρεν ὁ Σπανίας τὴν Γένουβαν ἀπὸ σπαθίου, καὶ ἔκοψεν ἐν αὐτῇ ψυχὰς λέ. χιλιάδας.Vide Gloss.med.Lat.in *Anima*.

Σύμψυχα. Theophanes & Cedrenus an.5. Pogonati : πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας, τὰ τῶν Ἀράβων σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. Ubi Miscella, *una cum animalibus incendit*. Rectiùs Goarus, *cum ipsis hominibus*. Et pag.314. καὶ πολλὰ σκάφη ἐποντίσθησαν σύμψυχα. Alibi pag. 331. de navibus : αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὔτανδροι κατεποντίσθησαν, quod idem sonat.

Σάββατον ψυχῶν, sabbatum quo pro mortuis officium celebratur. Marcus Hieromonach.de dubiis Typicis c.15. ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, &c. Adde c.23.

ΨΥΧΗ'ΤΖΑ, pro Ψυχή. Anonymus de nuptiis Thesei :

Καὶ τότες ἡ ψυχήτζα του ἐξέβη μὲ πικρία.

ΨΥΧΙ'Α. Ita appellari scribit Goarus ad Euchog. p.209.partem hostiæ,seu panis oblati ad Eucharistiam conficiendam, & cui lancea crucem imprimit Sacerdos immolans, τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ σταυρός, ut est in Missa præsanctificatorum.

ΨΥΧΙΚΟ'Ν, *Eleemosyna*, *stips collata*, vel *quod humanitatis causa cuipiam præbetur* & conceditur pro animæ salute. Ptochoprodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

Αὐτὸς δὲ κἂν δέκα κέκτηται λίτρας χρυσὰς λογάριν,
Καὶ σύ φόλαν οὐδὲν ἔχεις νὰ δὸς διὰ τὴν ψυχήν σου.

Vita MS. S.Andreæ Sali : παρεῖχον αὐτῷ χρήματα, τοῦ διανεῖμαι τοῖς πένησιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Harmenopulus lib. 1. tit.18. §.20. δίδοται δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς ὑποστάσεως εἰς ψυχικὸν ἐκ συνηθείας. Eadem habentur lib. 5. tit.8. §.91. Novella Alexii de ætate officialium apud Balsamonem ad Nomocan. Photii tit. 1. c. 28. ἵνα οὓς ἂν λάβῃ ἀξίωμα ἢ ὀφφίκιον, εἴτε διὰ προσαγγελίαν, εἴτε δι' ἔννοιαν, εἴτε κατὰ ἐναλλαγήν, εἴτε δωρεάν, καὶ φιλοτιμίαν τῆς Βασιλείας μου, ἢ ψυχικὸν αὐτῆς, μὴ δεχέσθω πρόσωπον τὸ τιμώμενον ἔλαττον τῶν εἴκοσι χρόνων. Joannes Antioch. Patr. de Charisticariis num. 14. τοῖς δὲ θείοις ναοῖς τε καὶ Μοναχοῖς ἀπόμοιράν τινα σμικροτάτην ἐκ πάσης τῆς προσόδου ἀπένειμε, κἀκείνην ὡς ἴδιον ψυχικόν, μετὰ πολλῶν αἰτήσεων αὐτοῖς παρεχόμενος. Leo Grammatic.pag.480. Anonymus Combefisianus in Leone Philosopho n. 15. Georgius Mon.n.20. Scylitzes p.598. καὶ παρελθὼν μὲν προσκαλεσάμενος Βασίλειον, δέδωκεν μιλιαρίσια χιλιάδας εἴκοσι, ὡς δῆθεν ψυχικὰ τῆς αὐτοῦ θείας Ζώης ὁρισθέντα, καὶ ἀπέστειλεν ἐν Μακεδονίᾳ, ubi Ψυχικα sunt eleemosynæ in animæ Zoes demortuæ levamentum. Ψυχικαὶ οἰκονομίαι, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 2. c.1. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect. 9. c.2. μόλις δὲ ποτὲ ἐδόθη καὶ τὸ στηρέσιον, εἰπόντος τοῦ Καμαρερίου, ὡς ἠκούσαμεν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ὅτι δοθήτω καὶ τοῦτο τὸ ψυχικὸν τοῦ Πάπα. Ptochoprodromus MS.contra Hegumenum :

Ἂν δόσῃ τὸ ψυχικὸν ἀπὸ τῶν φιλοχρίστων.

Historia MS. Belisarii :

Δότε μοι πάλιν ψυχικὸν, Ἄρχοντες, ὅβολόντε.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἔδωκεν εἰς τὰ πτωχὰ ψυχικὰ λεμοσύνες.

Historia Apollonij Tyrij.

Τὸ μοναστῆρι ἀνέστησε νάνε γιὰ ψυχικόν της.

Adde Malaxum in Hist.Patr. pag.162.

Ψυχικάρης, *Beneficus erga inopes*, φιλόπτωχος, Ἐπιδότης. Fr.Richardus in Clypeo fidei part.1. p.299. ἐλεήμονες, φιλοχοδόχοι, καὶ ψυχικαρίδες.

ΨΥΧΙΚΟ'Ν ἁμάρτημα, *Peccatum mortale*. Harmenopulus in Epitome Canonum in jure Græcorom. εἰ καί τις αὐτῶν ἐλεγχθείη μετὰ τὴν χειροτονίαν ψυχικὸν κεκτημένος ἁμάρτημα, καθαιρείσθω. Ubi Scholiastes : ἢ πᾶν ἁμάρτημα ψυχικὸν λέγεται διὰ τὸ εἰς ψυχὴν φέρειν τὴν βλάβην, &c. Alius Scholiastes pag.37. ad illud S.Basilii, Κληρικὸς τὴν πρὸς θάνατον ἁμάρτων, &c. Πρὸς θάνατον ἁμαρτία ἡ ψυχικὴ δηλαδὴ, ἡ καὶ μέχρι πράξεως χωρήσασα, ὡς ἤγε μέχρι τοῦ βουληθῆναι μόνον, καὶ συγκατατεθῆναι, οὐ πρὸς θάνατον. Nicon in Pandectæ MS. lib.1. serm.18. in Scholio ad alium locum S. Basilii : ψυχικὰ πάθη καλεῖ κενοδοξίαν, ὀργὴν, λύπην, ὑπερηφανίαν, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα, &c. Ψυχικὸς θάνατος, apud Theophanem an.24. Leonis Isauri : quod aliis verbis extulit an.13. Copronymi : τέθνηκεν τῇ ψυχῇ σὺν τῷ σώματι. In Sancito 2.Germani Patr.Constantinopol. ψυχικῶν σφαλμάτων ἀνάκρισις. Novella 1. Alexii Comneni lib. 2. Juris Græcorom. p. 124. & apud Balsamonem ad VII. Synod. Can.19. τὰ μέν τοι ψυχικὰ ἅπαντα, καὶ αὐτὰ δὴ συνοικέσια παρὰ τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ὀφείλουσι κρίνεσθαι καὶ ἐκβιβάζεσθαι. Ibid. pag.141. ψυχικὰ σφάλματα. Inscriptio Corcyrensis apud Andream Marmoram in Historia Corcyrensi lib.3. τοῦτον (ναὸν) κατεκόσμησεν ὁ κλεινὸς θυηπόλος εἰς λύσιν αὐτοῦ ψυχικῶν ὀφλημάτων. Ψυχικὴ βλάβη, apud eundem Balsamonem ad Nomocanon. pag.138. 1.edit.

At cum ψυχικὸν ἁμάρτημα aliud sit ab eo quod σωματικὸν dicitur, jure quærunt viri docti quale sit istud discrimen. Idem Balsamon in Can.1. Concilij Nicæni, ψυχικὸν ἁμάρτημα censet illud esse,quod perniciem affert animæ & interitum,ἐπάγον τῇ ψυχῇ βλάβην,quæ quidem nodum non solvunt. Alij, ut ait Zonaras,σωματικὸν ἁμάρτημα esse volunt,quod facultate corporea exercetur, καὶ ἐκ σωματικῆς ὀρέξεως δεξάμενον τὴν ἀρχὴν, à corporis enascitur concupiscentia. ψυχικὸν verò,τὸ ἐκ ψυχικῶν παθῶν τικτόμενον,οἷον ἐξ οἰήσεως, ἐξ ἀνηκοΐας, καὶ ἑτέρων τοιούτων τικτόμενον,*ex animi passionibus, ut est superbia & inobedientia, & aliis huiusmodi*, ut ex Nicone attigimus.

Nicephorus Presbyter in Vita MS.S.Andreæ Sali, ad quæsitum istud, τί λέγει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι πᾶσα ἁμαρτία ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει, Andream sic reponentem inducit : πᾶσα ἄλλη ἁμαρτία ψυχική ἐστιν, ἡ δὲ πορνεία, σωματικὴ &c.

Euchologium pag.685. λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου δεῖνα, τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος.

Theophanes an.1. Michaëlis : εἰ μὲν γὰρ Πέτρος ὁ κορυφαῖος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύματι μόνῳ τεθανάτωκεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ, ὅτι τοιαῦτα πράσσοντες, ἄξιοι θανάτου εἰσὶν· καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνης ἁμαρτίας, πῶς οὐκ ἐνάντιοι αὐτῶν εἶεν οἱ τοὺς πάσης ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέους, καὶ δαιμόνων λατρείαις ὑπάρχοντας λυτρούμενος τοῦ ξίφους. In Lexico MS. Colbert. ψυχικῶς, exponitur σωματικῶς. Quod si hæ voces Idem sonant, cessabit dubitatio & controversia. In expositione fidei MS, ψυχικὸς ἄνθρωπος, exponitur ὁ θυμῷ καὶ ἐπιθυμίᾳ παρὰ τὸ δέον χρώμενος.

ΨΥΧΟΑΝΑΠΑ'ΣΤΡΙΑ. Vide in Πάστρα.

ΨΥΧΩΠΟΝΕΙ͂Ν, *Animo deficere*. Threnus de capta Constantinopoli MS.

Ὅλοι ψυχοπονέσετε, κλαύσατε λυπημένα.

ΨΥΧΟ'ΤΡΟΦΟΝ, ἤτοι βελόνικα, in Lexico botanico MS. ex Cod. Reg.1847. *Betonica*.

ΨΥΧΗ'Ν, ῥότανον γινόμενον εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ὥσπερ

ὥσπερ πόλιον, in Lexico botanico MS.Cod.Reg.1845. *Herba quæ ad maris extrema nascitur, Polio similis.*

ΨΥΧΟΜΑΧΕΙ͂Ν, *Extremum spiritum emittere, Agonizare*, Ἀγωνίζεσθαι. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Πατὴρ, ὡς λέγουν ἐκ παιδὸς, ψυχομαχεῖ ἀδελφός μου.

Stephanus Sachleces MS.

Ὁ πλοῦσιος ἂν ψυχομαχῇ, πολλοὶ τὸ παρεστέκασι.

Ψυχομαχισμὸς, *Animam exhalantis extremum certamen.* Glossæ Gr. Lat. ψυχομαχία, *Iurgium.* Vide Fr.Richardum in Clypeo fidei part.1. p.79.340.

ΨΥΧΟΠΙΤΤΑ, Panis qui offerri solet pro defunctis, solent enim Græci panem in fragmenta longiora concisum, vinoque tinctum transeunti cuilibet, & degustare non detrectanti, offerre, ut eo sumpto repensam orationis vicem mortuis parentibus suis accipiant, desiderata ac voce audita, ὁ Θεὸς μακαρίσῃ τοὺς, id est *Beatos illos faciat*: panemque ita oblatum sic vocant, quasi *placentam animarum nomine* oraturis, pro eis oblatam. Hæc Goarus ad Euch元olog. p.66. Vide Πίτλα.

ΨΥΧΟΥΛΟΝ, *Mica, Fragmentum panis vel cibi.* Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ ἂν τα πιάσης, Φρατζήσκη, τὰ λόγια τὰ σε γράφω,
Ἐβάλης τὴν ψυχοῦλα σου αὐτὸ ἰνφέρνου τὸ ταφον.

Vide Ψυχαράκι.

ΨΥΧΡΟΤΡΟΦΟΝ, ἡ βετονίκη in Glossis Iatricis MSS. Neophyti. Anton. Musa de Vetonica : *Cestron vocatur etiam & Psychrotrophon* (ita leg. pro *Psychotrophon*) *siquidem frigidis reperitur in locis.*

ΨΥΧΡΟΦΟΡΟΝ, *Frigidarium*, in Glossis Gr. Latin.

ΨΥΧΩΤΡΙΟΣ, Ψυχότριος, *Vivus, anima praditus.* Constantinus Manasses p.98.

Οὕτως ἀνθρώπων τεχνουργοὶ πολυμηχάνων χεῖρες
Ἀντιφερίζουσι μακρῷ τῇ ψυχωτρίᾳ φύσει.

ΨΩΜΑ, *Mendacium*, Ψεῦδος. Vide in Ψέμα.

ΨΩΜΑΤΑΡΙΟΣ. Vide in Ψέμα.

ΨΩΜΗ, Ψωμὶ, Ψωμίον, *Panis*, Ἄρτος.

Ψωμή. Historia Apollonij Tyrij :

Ἐπίασαν δίχως τὸ ψωμὴ, καὶ φάραν τὸ ψαράκι.

Anonymus de vulpe & Lupo :

Ὅσου ψωμὴ δὲν βρίσκεται, οὐδέναι οὐδὲ βρύση.

Ψωμὶ, Paradisus, seu liber SS.Senum MS. καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ καῦμα, καὶ ἔβαλον ψωμὶν εἰς τὸ στόμα μετὰ τοῦ ἀλατος. Ψωμὶ ἀγάπης, apud Crusium in Turcogr. pag.203. Proverbia Græcobarb. MSS. ὁ κακὸς εἰς τὸ ψωμὶν τοῦ μακραν οὐκ ἔχει. Alexius Rharturus doctr.14. τὰ μὴ σὰς τὰ κλέψῃ ὁ ἐχθρὸς, διότι τὸ ψωμὶ ἕως εἶναι εἰς τὸ συντύκιον, κινδυνεύει καὶ ἀπὸ κλέπτην, καὶ ἀπὸ ποντικούς.

Ψωμίον. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymij cap.13. ἀπελθὼν οὖν ὁ Δομετιανὸς εἰς τὴν μικρὰν κέλλαν, τὴν παρά τισι καλουμένην ἀρτοθήκην, ἔνθα ὀλίγα ἔκειντο ψωμία, &c. Ioan. Moschus cap.92. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἀδελφῶν ποιούντων ψωμία, ὑπέκαμεν τὸ φύραμα ὁ ἀδελφὸς Γεώργιος. Chronicon Paschale an.16. Heraclij : ὁ γὰρ λεχθεὶς Ἰωάννης ὁ Σεισμὸς γ. φολλέων πιπρασκομένου τοῦ ψωμίου, αὐτὸς ή. φολλέων αὐτὸ ἠθέλησε ποιῆσαι. Anonymus Combefisianus in Romano Lacapeno n.44. διωρίσατο ἵνα καθεκάστην ἡμέραν δίδονται ψωμία μυριάδες γ'. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap.59. διαδιδόσθω δὲ καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐν τῷ πυλῶνι τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν πένησι ψωμία μετὰ μοδίων τριῶν, νομμία δὲ νομισμάτων τραχέων ἕξ, &c. Vita S. Basilij Jun. n.33. κατέχων δὲ αὐτὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχόροδον χλωρὸν, σὺν ψωμῷ ἤσθιε.

Ψωμίζειν, *cibare.* Theophanes an.1. Zenonis ἐψώμισας τοὺς ἐχθροὺς σου, ὦ Πάππα. ὁ δὲ ἀντεφώνει, Ναὶ, οὕτως ἐψώμισα.

Ψωμόγαρον, cibus cum garo seu adipe. Constantinus à secretis MS. lib.1. τραφεῖτο δὲ σὺν τοῖς ἐψημάτων τοῖς δεχομένοις ψωμόγαρον.

Ψωμοζητεῖν, *Mendicare*, Ἐπαιτεῖν, ἀρτοζητεῖν. Fr. Richardus in Scuto fidei part.2. p.191. ὅπου ψωμοζητᾷ εἰς πόρτας μου. Ψωμοζήτης, *Mendicus*, Ἀρτοζήτης. Ψωμοζήτια, *Mendicitas*, Πτωχεία. Ψωμόπιτα, *Artolaganus.* Symeon Sethi de alimentis : περὶ ψωμίων ἤ τῶν ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς, &c.

Ψομιτζὴ, *Frustulum panis.* Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Εἰ μὴ ψωμίτζην καὶ κρασὶν, σακὺς, καὶ θεῖα παγέριας

Ψωμόπυλον, eâdem notione, apud Agapium in Geoponico cap.170.

ΨΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis, ἡ τέφρα, ὕδασι φυραθεῖσα, ἥτις ἀποστρώννυται τῇ καμίνῳ δακτύλου πάχος ἑνός.

ΨΩΜΟΣ, in iisdem Gloss. ἡ τὰ μεταλλευόντα τὰ εἴδη.

ΨΩΝΙΖΕΙΝ, *Victitare*, Σιτεῖσθαι. Vide Ψονίζειν.

ΨΩΡΑΡΙΟΣ, ψωρὸς, *Scabiosus, scaber*, in Gloss. Gr. Lat.

ΨΩΦΑΝ. Vide in Ψοφᾶν.

ΨΩΦΙΑΡΙΚΟΣ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum :

Σκύλον πολὺ ψωφιαρικὸν, να γέρθη, να σε δάκη.

Vide in Ψοφᾶν.

ΨΩΦΟΥΡΙΖΕΙΝ. Vide in Ψοφυρίζειν.

Ω.

Ω. seu ω, cum ρ. transverso, hac figura ῥ, crebro occurrit in MSS. Codd. ad margines, pro ὡραῖον, qua loci elegantia indicatur.

ΩΑΝ, πῆχυ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου ἔσω περὶ τὸ στόμιον. Ita Eudemus MS. Græcis, ᾤα, vestis limbum sonat.

ΩΑΤΟΣ, Ὠοτὸς, Ὠάτος, ita appellatum Triclinium magni Palatij Constantinopolitani, quod & τροῦλλος dicebatur, in quo celebratum Concilium, inde Trullanum nuncupatum, quod conditum esset, in speciem Trulli seu tholi, ovatam in superiori parte figuram referentis. Vide quæ de hoc Triclinio congessimus in Constantinopoli Christiana lib.2. sect.4. num.20. laudatur præterea à Lambecio lib.5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag.107. Germani Patr. Constantinopol. Synodicum, quod actum dicitur συνοδικῶς προκαθημένου οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Γερμανοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μητρόπολιν Νικαίας θόλῳ τῷ ὠατῷ, &c. Et in Synaxario MS. Colberteo 14. Octob. de Synodo Trullana : ἥτις συνηθροίσθη ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ παλατίου, τῷ λεγομένῳ ὠάτῳ. Joeles in Chron. in Anastasio : ἐν ἑνὶ τῶν κοιτωνίσκων, Ὠατὸν δὲ ἐλέγετο. Georgius Hamartolus in eodem Augusto : καὶ τοῦ βασιλέως μονωθέντος καταλειφθέντος, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐν ἑνὶ τῶν κοιτωνίσκων τῶν λεγομένων ὠατῶν, κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, &c. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. MS. ἴσον τοῦ ἀπομηνύσεων ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτας ἐξενεχθεισῶν προσκυνητῶν

νηπῦ βασιλικῶν λύσεων, καὶ παρεκβληθεισῶν ἀπὸ τῆς ἐναποκειμένης ἐν τῷ θολωτῷ ὑπάτῳ τῆς μεγάλης παλατίου ἀρχαίας σεκρέτικης θέσεως τῆς ῥηθέντος Σπαθοπούλου, &c. Observat Eustathius Il. π. Lacædomonios vocitasse ὦα, τὰ μετέωρα τῆς οἰκημάτων· ὅθεν ὑπερῷον, τὸ οἷον εἰπεῖν, ὑπερύψηλον. Vide Ωοτός.

ΩΔΗ', *Canticum*, Zonaræ definitur, οὐ διὰ ὀργάνων γινομένη, ἀλλὰ διὰ ζώσης φωνῆς ἐναρμονίως ᾀδομένη τῷ Θεῷ. Eustathius ad Iliad. α. pag. 9. ᾠδὴ, ὁ μεμελισμένος λόγος. Euthymius Zygabenus in Præfat in Psalmos: ᾠδὴ δέ φωνή τις μουσική τε καὶ ἐναρμόνιος ἀπὸ μόνου στόματος· καταχρηστικώτερον δέ λέγεται κακεῖνος ᾠδὴ καὶ αὐτὴ ψαλμὸς, ἀρχαιότερον δὲ ἡ ᾠδὴ, καὶ γὰρ Μωυσῆς ἦρξε ταύτης, καὶ διηνεκὲς ἕως Δαβίδ. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. serm. 29. καὶ ἀναστάντες, ἠρξάμεθα τὰς ᾠδὰς ἄνευ τῶν τροπαρίων. Horologium: καὶ λεγόμενον τὸν ν' ψαλμὸν, καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα τῶν ᾠδῶν. ᾠδὴ α'.

Ἅρμα τὴν βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει.

Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· στίχοι, &c. Ubi novem odæ describuntur ex veteri & novo Testamento desumptæ. Vide Allatium in Dissert. 1. de lib. Eccles. Græcor. edit. 1. p. 62. & Goarum ad Euchologium p 434. 435.

Μεσῴδιον, Μεσῶδιον, *Medium canticum*. Euchologium p 522. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ὅτε τὸ σχῆμα δίδοται, μεσῴδιον ἦχος βαρὺς, Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων. Geronticon supra laudatum: ἠρξάμεθα τὰς ᾠδὰς ἄνευ τῶν τροπαρίων, καὶ ὅτε εἰς τὰ τριῴδια, ὅτε εἰς τὴν ἕκτην ἐποίησε μεσῴδια. Infra: καὶ εἰς τὰ προοίμια τῆς κανόνος, καὶ εἰς τὰ μεσῴδια τῆς ὕμνων τῆς τριῶν παίδων, &c.

ΩΙ'ΜΕ'. Ὠίμενα, *Hei mihi*, οἴμοι, Ex Italico *Oime* Glossæ Gr. Lat. ὤμοι, Σχετλιαστικὸν, *Ve mihi*. Historia Apollonij Tyrij:

Ὠιμὲ, παιδί μου, θάρος μου, μάτια μου, τὸ φῶς μου.

Alibi:

Ὠημένα, θυγατέρα μου, θάρος μου, καὶ ψυχή μου.

ΩΙ'ΤΗΣ λίθος, in Glossis Chymicis MSS. λεγόμενος καὶ τερεβίνθιν, καὶ χρυσόκολλα.

ΩΊΚΑ. Vide in Ἄσω, & Eustathium Il. α. p. 86.

ΩΚΙ'Σ, ἡ μαινὶς, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti *Halec*.

ΩΛΕ'ΝΗ, *Acus crinaria*. Auctor Etymologici: καλαμίδας, τὰς νῦν λεγομένας ὠλένας. Alias Græcis Ὠλένη, est *ulna*.

ΩΜΑ'ΡΙΟΝ, *Humerus*, ὦμος. Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij cap. 4. πρὸς τὸ πλευρὸν, ἢ πρὸς τὸ Ὠμάριον.

ΩΜΗ, in Glossis Chymicis MSS. ὑδράργυρος ἡ ἀπὸ μαγνησίας γινομένη. Vide Μαγνησία.

ΩΜΟΚΟ'ΠΗΝ, *Dorsum* Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Τὸ ὠμοκόπην λέγουσι μετάφρενα τ' ὄπισθεν.

ΩΜΟ'ΛΙΝΟΝ, *Mantile tergendis manibus*. Eustathius Od. υ. χειρόμακτρον ᾧ δηλαδὴ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο· τοῦτο δὲ ὠμόλινον ἄλλοι φασί. Vide Lexicographos.

ΩΜΟΦΟ'ΡΙΟΝ, *Velum* quo caput & humeros tegebant mulieres. Lexicon MS. ex Reg. Cod. 2062. ὠμόλινον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ὠμοφόριον. Lexicon MS. Cyrilli. Ὠμοφόριον, ὠμόλινον ἐπὶ τῶν ὤμων. Palladius in Hist. Lausiaca c. 138. de quadam virgine: ἱμάτιον καινὸν, ἢ ὠμοφόριον, ἢ ὑπόδημα οὐδέποτε λαβεῖν ἠθέλησεν. Codinus in Orig. Constantinop. num. 104. de S. Anna: ἀλλὰ καὶ τὸ ἅγιον αὐτῆς σῶμα, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἐπὶ τούτου (ναοῦ) ἤκει. Leo Grammaticus in Michaele pag. 463. εἶτα μεθ' ὑμνῳδίας τὸ ἅγιον ἐξαγαγόντες τῆς Θεοτόκου ὠμοφόριον, τῇ θαλάσσῃ ἄκρῳ ποσὶ βαλεῖν, &c. Reconditum porrò erat Deiparæ Omophorium ἐν ἁγίᾳ σορῷ, unde ædi Blacherneæ inditum nomen τῆς ἁγίας σοροῦ, apud eundem p. 499 500. sed de his, pluribus egimus in Notis ad Alexiadem pag. 329.

Ὠμοφόριον, Ὠμόφορον, *Humerale*, ornamentum non Archiepiscopis modò, sed & omnibus Episcopis Græcis peculiare: longa scilicet fascia collum primò involvens, deinde à collo per medium dorsum & pectus longè infra genua descendens, crucibus intexta. Petrus Comestor in Hist. Scholiast. c. 64. Exod. *Secunda vestis erat Ephot, similis superhumerali Græcorum.* Tradit Luithprandus in legatione ad Nicephorum Phocam Imp. id Juris ac prærogativæ indultum Theophylacto Patriarchæ Constantinopolit. Romani Lacapeni Imp. filio, à Joanne XI. Papa seu potius illius nomine, ab Alberico Romano Tyranno, ut deinceps Patriarchæ Constant. absque Paparum permissu Palliis uterëtur: *ex quo, inquit, turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non solum Patriarcha, sed etiam totius Græciæ Episcopi palliis utantur.* Dignitatem iniit Theophylactus an. 933. Verùm longè antea Episcopos orientis Omophorium detulisse videntur innuere scriptores, ac inprimis, Isidorus Pelusiota, qui vixit sub Theodosio Jun. lib. 1. Epist. 136. τὸ δὲ Ἐπισκόπου ὠμοφόριον ἐξ ἐρέας ὂν, ἀλλ' οὐ λίνου, τὴν τοῦ προβάτου δορὰν σημαίνει, ὅπερ πλανηθὲν ζητήσας ὁ Κύριος, ἐπὶ τῶν οἰκείων ὤμων ἀνέλαβεν. Ita etiam describitur à Symeone Thessalon. lib. de sacris Ordinat. c. 7. p. 164. ubi de Omophorio: διὸ καὶ τοὺς σταυροὺς περιφέρει, καὶ ἐξ ἐρίου ἐστὶ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ Ἀρχιερέως τοῖς ὤμοις τίθεται, μᾶλλον δὲ κατὰ χαιρὸν καὶ κύκλῳ τῶν ὤμων, καὶ ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν ἐν τῷ τραχήλῳ λαμβάνει. Similia habet in lib. de Templo pag. 220. 224. 228.

Quod verò Omophorium ait Pelusiota designare ovem perditam, de qua Evangelium, id etiam traditur à Theodoro Patriarcha in Responsis MSS. μετὰ δὲ ταύτην τῆς ἀναιμάκτου θυσίας ἀνοίγονται τὰ προαύλια, ἐπιτρέποντα καὶ τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὸ μὲν ἐπωμάδιον ὠμοφόριον τὸ εἰς τύπον τοῦ ἀμνοῦ καλλιεχυνθὲν ἀποτίθεσθαι· μεταχειρίζεσθαι δὲ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ζωοποιοῦ ἀμνοῦ τὸ μυστήριον, εἰ μὲν οἱ ἐκκλησιάζοντες, εὐθὺς μετὰ τὰ ἅγια εὐαγγέλια αὐθαιρέτως ὑποχωρήσουσιν, οὐκ αἰτιαθήσονται. Idem etiam scribitur à Balsamone Resp. 16. & à Joannicio Cartano Hieromonacho in libro qui Ἄνθος inscribitur. At Germanus Patriarcha in Theoria pag. 150. edit. Morelli, aliud ait significare in Patriarcha vel Metropolita, aliud in Episcopo: ac in Episcopo quidem eandem ovem deperditam; ὠμοφόριον verò τοῦ Ἀρχιερέως, exhibere στολὴν τοῦ Ἀαρὼν, ἣν περ ἐφόρουν οἱ ἐν νόμῳ Ἀρχιερεῖς σουδαρίοις μακροῖς τοῦ εὐώνυμον ὦμον περιτιθέντες, κατὰ τοῦ ζυγὸν τῆς ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Addit deinde cur cruces in eo effingantur, quod scilicet Episcopi ac Præsules, Christi crucem humeris deferre se profiteantur, ὅ ἐστιν ἡ κακοπάθεια· σύμβολον γὰρ τῆς κακοπαθείας ὁ σταυρός. Alias Omophori significationes tradunt idem Balsamon de privileg. Patriarch. & Nicolaus Cabasilas lib. de Veste sacra.

De Patriarcharum verò omophoris agunt passim scriptores. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 54. de Theophilo Patr. Alexandr. ἐκέλευε τῷ Ἀμμωνίῳ ἀνδρὶ ἡλικιώτῃ (Monacho) τὸ ὠμοφόριον ἐν τῷ τραχήλῳ οἰκείαις χερσὶ, καὶ πληγὰς τῆς σιαγόσι αὐτοῦ ἐμφορήσας, &c. Cedrenus in Constantino an. 21. de Paulo Patr. Constantinopol. παρελθὼν τῆς πόλεως τὸν Παῦλον ἐξορίζει ἐν Κουκουσῷ, κακεῖ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν τῷ ἰδίῳ ὠμοφόρῳ ἀποπνίγεται. Theophanes an. 6. Anastasij de Euphemio Patr. Constantinop. εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βαπτιστηρίῳ, ἀφελὼν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὠμοφόριον τῷ Ἀρχιδιακόνῳ προσέταξεν. Vide eundem an. 7. Copronymi. Concilium Constantinop. III. act. 8. p. 759. de Macario Patr. Antiocheno: γυμνούσθω τοῦ περικειμένου αὐτῷ ὠμοφορίου. Idem Cedrenus p. 456. Γερμανὸν μὲν ἐκβάλλει τοῦ θρόνου, ὃν τὸ ὠμόφορον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας θεὶς, ἀπειπάμενος τῇ ἱεροσύνῃ, καὶ ὑπεχώρησεν. Synodus VIII. act. 2. ἔλαβεν ὁ Πατριάρχης τὰ ὠμόφορα τῶν ἐπισκόπων, καὶ δέδωκεν τούτοις. Eadem Synodus act. 9. Λαϊκοὶ καὶ συγκλητικοὶ φοροῦσιν ὠμόφορα, καὶ ποιοῦσι τὸ δοκεῖν τὰ τῶν Ἀρχιερέων. Eadem Synodus Can. 14. θεσπίζομεν τοὺς ὁρισθέντας ὠμοφορεῖν ἐπισκόπους ἐπὶ τισὶ καιροῖς ἀποκεκληρωμένοις,

νοις, &c. Euchologium p. 292. de Ordinatione Sacerdotis: καὶ ὁ χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γονὺ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ ὠμοφορίου. Adde p.304. Martyrium S.Anastasij Persæ MS. ὁρᾷ τινὰς λευχειμονοῦντας, ὠμοφόριά τε περικειμένους, καὶ ὅσα τῆς ἱερᾶς στολῆς, καὶ τοῦ σεμνοῦ τοῦ Ἀρχιερέων ἐνδύματος, &c. De Episcoporum Omophoriis intelligendus Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. sub fin. ὠμοφόρια δὲ καὶ ὠράρια ὡνόμασται, καὶ ὅσα τῆς ἱερατικῆς σύμβολα χρηματίζει τελειώσεως, &c. Alibi: οὗτος πρῶτος ἀναιρούμενος τὸ ὠμοφόριον, καὶ τὴν λοιπὴν ἐσθῆτα, &c. Vide Joannem Moschum in Limon. c.36.139. Constantinum in Basilio n. 19. & alios passim, præterea Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ὨΝΕΑΚΟ'Ν. *Venditionis instrumentum*, in Basilicis lib.11.tit.2.c.38.& apud Scholiast.l.22.p.85.Adde p.11.

ὨΝΙΟΙ, τὰ ἐν τοῖς ὑδρίαις ζῶα, in Glossis Jatricis MSS. ex Codd. Reg. 848. & 1177.

ὨΌΝ. Ova ignita, vel certè calidissima, ad Martyrum cruciatus interdum adhibita ex Erchenfrido in vita S.Colomanni, observavimus in Gloss.med.Lat. Idem testatur Socrates lib.2.c.38.ubi de Arianis: ἄλλων δὲ γυναικῶν τὰ αὐτὰ μόρια, τοῦτο μὲν σιδήρῳ, τοῦτο δὲ ὠοῖς εἰς ἄκρον θερμανθεῖσι προσφέροντες ἔκαιον· ξένη τε καὶ παρὰ τὰς Ἑλλήνων τιμωρίας, αὕτη ἡ ἀπὸ τῶν χριστιανίζειν λεγόντων ἐγίνετο.

Ὠὸν, apud Chymicos, οἱ μὲν λίθον χάλκιον, οἱ δὲ λίθον Ἀρμένιον, ἄλλοι λίθον ἐγκέφαλον ἀλήτιον, λίθον Αἰγύπτιον, λίθον τὸν οὐ λίθον ἕτεροι δὲ τὸ τοῦ κόσμου μίμημα. Ita Anonymus post Glossas Chymicas, ubi mystica multa de ovi partibus pariter commentatur.

ὨΟΤΌΣ. Corona pretiosissima, quam ex ovorum proventu confectam Ireni conjugi dedit Imperator Joannes Vatatzes Nicephorus Gregoras lib. 1. pag. 31.edit. Geneu. οἱ τῶν τῶν ὀρνίθων ἀγέλας ἐπιστάντες ὁπόσα τίκτοιεν ἂν τὰ ὠὰ πᾶν συναθροίσαντες ἔτος ἐπίπρασκον, ὡς ὀλίγων χρόνων πρὸς τῶν συναχθέντων εὐθὺς χρημάτων στέφανον κατασκευασθῆναι τῇ Βασιλίδι λίθοις καὶ μαργάροις πολυτελέσι διηνθισμένον, ὃν καὶ Ὠοτὸν Βασιλεὺς ἐπωνόμασε, διὰ τὸ ἐκ τῆς τῶν ὠῶν πράσεως κατασκευάσθαι αὐτόν. Vide Ὠάτος.

ὨΡΑ, *Horologium Arenaceum*.

ὨΡΑ μαΐ, *Iam*, ex Ital. *Hor mai* Theodosius Zygomalas Themato Epist.36. apud Crusium: οὐδὲ καμίαν γραφὴν σου ἔλαβα ὥρα μαΐ ἕναν χρόνον.

ὨΡΑΙ, *Horæ canonicæ*, seu officia Ecclesiastica, quæ statis horis in Ecclesia peraguntur, de pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Synodus Sidæ habita,apud Photium.Cod.51. καὶ ὅτι τὰς τὰς ὥρας ψάλλοντας ἐξεμυκτήριζε καὶ διέσυρεν. Vita S.Theodoræ Alexandrinæ MSS. δέον — ψάλλειν τι συνήθως, καὶ τὴν ἑσπερινὴν ὁσημέραι, καὶ ὀρθρινὴν δοξολογίαν ἐπιτελεῖν· πρὸς δὲ καὶ τῶν καλουμένων ὡρῶν μίαν μὴ παραλιμπάνειν. Nicon in Pandecte MS.lib.1.serm.28. σπούδαζε οὖν ποιεῖν τὸν κανόνα σου, καὶ τὰς ὥρας, Τρίτην, Ἕκτην, καὶ Ἐννάτην, &c. Amphilochius de non desperando: ὅτι οὐκ ἐᾷ με ψάλλειν τὰς ὥρας, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς κωλύει με νηστεῦσαι διπλῶς. Achmes Onirocrit.c.72. ὁ μέγας τῶν δακτύλων, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ ὄρθρου· ὁ δεύτερος, ἤτοι ὁ λειχανὸς κρίνεται εἰς τῆς Τρίτης ὥρας τὴν εὐχήν. Ὁ μέσος, τῆς ἕκτης ὥρας· ὁ ἀπ' αὐτοῦ, ἤτοι ὁ τέταρτος, τῆς ἐννάτης ὥρας· ὁ ἐλάχιστος, τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Eæ porro Horæ cum *Mesoriis* describuntur in Horologio. Adde Codin.de offic.aulæ Constantinopol.c.6.12.c.13. n.1.& Nomocanonem Coteleriianum n.37.53. 131.257. Extat Διασάφησις τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν, διὰ τί οὕτω τετυπωμένας αὐτὰς ψάλλομεν,edita post Liturgiam S.Marci à Joanne à S.Andrea. Vide Clementem lib.8. cap. 34.

Μεσώρια, *media hora*, quæ post Primam,Tertiam,Sextam & Nonam à Græcis decantantur: quarum ea quæ post primam canitur, μεσώριον τῆς Πρώτης dicitur,quæ post Tertiam, Μεσώριον τῆς Τρίτης, & sic deinceps, ea describuntur in Horologio,c.1.v.edit.1535. Triodium in Dominica τῆς ἀποκρέω· σχολάζουσι δὲ ἐν τῇ τοιαύταις ἑβδομάσι τῆς ἀποκρέω, καὶ τῆς τυρινῆς, τὰ μεσώρια τῶν ὡρῶν. Typicum S. Sabæ c.5. καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν τὴν θ. ὥραν, μετὰ τοῦ μεσωρίου αὐτ. Et cap... περὶ δὲ τῶν μεσωρίων ὡς ἐκάστοτε μὴ ταλτομένων, δέον ἐστὶ δηλῶσαι. Rursum: τὰ δὲ μεσώρια τῆς γ. ὥρας, καὶ ς'. πάντοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλονται, ἄνευ τῶν ἀγρυπνιῶν, καὶ τῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς γίνονται δοξολογίαι. Cap.12.Sept.22. ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ μεσώρια καὶ τοὺς ἱκετηρίους κανόνας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Cap.27. ἀπὸ τὴν σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν σὺν ταῖς ὥραις, καὶ τὰ τούτων μεσώρια ἐν τῷ νάρθηκι, ἤγουν τριθέκτης· τὸ δὲ μεσώριον τῆς ά. ὥρας, καὶ τῆς θ'. ψάλλομεν κατὰ τὸν παρακολουθήσαντα τύπον ἐν τοῖς κελλίοις. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap.33. καὶ καταλαμβανούσης δὲ τῆς προσηκούσης ὥρας, κρουσθήσεται τὸ ξύλον, κἀκεῖσε ψαλάτε τὰ μεσώρια τῆς Πρώτης, τήν τε Τρίτην καὶ Ἕκτην ὥραν μετὰ τῶν μεσωρίων, τῶν εὐχῶν, καὶ τῶν μετανοιῶν.

ὨΡΑΙ̃ΑΙ πύλαι. Vide in Πύλη.

ὨΡΆΡΙΟΝ, *Orarium*, χειρόμακτρον, ἐγχείριον. Glossæ Basilic. Ὀθονάρια, καὶ ὀθόνια, ὑφάσματα ἐπιμήκη, ἃ καὶ Ὠράρια παρά τινων λέγεται· ταῦτα δὲ οἱ παλαιοὶ εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι, ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπεμύττοντο, καὶ ἀπέπτυον. Ex quo loco liceat interim observare,quod in addit.ad Dissert. de Impp.Constantinopol.nummis notavimus ex Theophylacto,id quod manu gestant Consulum vel Senatorum Romanorum imagines in modum chartæ complicatæ, nihil aliud esse quam mappulam,seu orarium.Auctor Etymologici in Φάσων, Προσώπου ἐκμαγεῖον· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται Ὠράριον. Vide eundem in Μίτραι. Metaphrastes in Vita MS.S. Demetrij: τῆς ἐπωμίδος λαβὼν, ὃ συνήθως ὠράριον ὀνομάζειν. At

Ὠράριον, in Liturgicis,dicitur *Stola Diaconorum*,quam ij in humero sinistro deferunt, & in quo ter repetita vox ἍΓΙΟΣ descripta,quæque interdicitur Subdiaconis, Lectoribus, & Cantoribus in Synodo Laodicena can. 21.23.Germanus Patr.Constantinop.in Mystag.οἱ δὲ Διάκονοι εἰς τύπον τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων τῶν λεπτῶν τῶν λεπτῶν ὠραρίων πτέρυξιν, ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, Quæ quidem hausit à S Chrysostomo orat. de Filio prodigo: ἐοίκασι τῇ πνευματικὴν εὐφροσύνην οἱ ταύτης γευσάμενοι τῶν φρικτῶν μυστηρίων, καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς θείας λειτουργίας, τῶν μιμουμένων τὰς τῶν ἀγγέλων πτέρυγας, τῶν λεπταῖς ὀθόναις ἐπὶ τῶν ἀριστερῶν ὤμων κειμένας, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προστρεχόντων. Euchologium de Ordinat. Diaconi: καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, περιτίθησι τὸ ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων, Ἄξιος, καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον, Ἄξιος, παρὰ τῶν Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν.

Oraria vero in sacris Liturgiis manibus tenent Diaconi, eaque expandunt. Liturgia Chrysostomi,de Diacono: κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον αὐτοῦ ἐν τῇ δεξιᾷ. Rursum: κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, &c. Et p.69.edit. Goari: κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον σὺν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἄκροις τοῖς δακτύλοις. Adde p.67.79. At p.96. ὁ δὲ καλεῖχε καὶ τοῖς δυσὶ δακτύλοις τὸ ὠράριον, ὑποδεικνύων αὐτῷ πρὸς ἀνατολάς. Philotheus Patr.Constantinop.in Ordine sacri ministerij p.4. ἵσταται δὲ καὶ ὁ διάκονος ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου, καὶ κύψας μικρὸν, κρατῶν καὶ τὸ ὠράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυστικῶς, &c. Ita pag. seq. sub fin.6.7.11. quæ quidem observandum duxi, ut inde colligatur Diaconos intelligi in Tabella Caroli Calvi, Codici Evangeliorum præfixa, quam ad capitularia Regum Franciæ delineari curavit Steph. Baluzius.

Cur verò interdum summis digitis attollant Oraria Diaconi, indicat Matthæus Blastares in Synopsi Canonum: ὠράριον ἐξαρτῶντες Διάκονοι τοῖς ἱερουργοῦσι παριστάμενοι, καὶ τὰς τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἐπιτηροῦντες εὐχὰς, καὶ τῷ ὠραρίῳ τοῖς ἐν Ἄμβωνι σημαίνουσι Διακόνοις τὸν καιρὸν τῆς ὀφειλούσης γίνεσθαι ἐκφωνήσεως τῶν τε Κατηχουμένων, καὶ τῶν Πιστῶν. Iis consona scribit Chrysostomus in Homil.17.in Epist.ad Hebræos.

Enim vero Orarium quod ad humerum sinistrum gestat Diaconus, Presbyteri Collum utrimque ambit. Ordinatio Presbyteri apud Morinum p.111. καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ φέρει ὄπισθεν τῆς ὠραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν

ἔμπροσθεν τ̃ δεξιοῦ μέρους, λέγων, ἄξιος. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap.4.p.141. ubi de Diaconi orario: ὁ δὲ περιθήσιν αὐτῷ τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ, ἐπεὶ τ̃ ἐλάττονος ἔτι ὁ οὗτος τυγχάνει καὶ ὑφαμένης τάξεως, ὁ Διάκονος, καὶ τ̃ ἑνὸς ἔργου, ὁ μόνου τ̃ λειτουργεῖν, καὶ διακονεῖν ἐστὶν ὑπηρέτης· ὅτι δὲ τελεσθῇ πρεσβύτερος, τότε καὶ ἀπὸ τ̃ δεξιοῦ ὤμου τοῦτο λήψεται, ὡς καὶ διακονεῖν, ὁ τὰς τελείας ἐνεργεῖν λαβών. Et c.5. p.144. 145. ait tum fieri & appellari Ἐπιτραχήλιον, orarium istud collum amplectens. Ita etiam in lib. de Templo p.218. unde Codinus de Offic.aulæ Constantinop. c.9. §.2.ubi de Archidiacono, ait illum ferre τὸ συνήθες αὐτῷ στιχάριον, φέρειν δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ φελώνην, οὐ μὴν καὶ Ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον, quia scilicet Archidiaconus, etsi habeat jus deferendi sticharium,quod Presbyterorum est, non tamen epitrachelium deferre ei licebat. Quod verò subdit idem Thessalonicensis c. 4. ὠράριον appellari, διὰ τὸ ὡραΐζειν αὐτὸν τῇ χάριτι, καὶ τ̃ δόξης Θεοῦ τῷ κάλλει περικοσμεῖν, jure exploditur.

Neque tamen soli Presbyteri hac ratione orarium circa collum aptant, sed etiam Diaconissæ, cum ordinantur. Euchologium,ubi de earum ordinatione p.263. καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, περιτίθησι τῷ τραχήλῳ αὐτῆς ὑποκάτω τ̃ μαφορίου τὸ Διακονικὸν ὠράριον, φέρων ἔμπροσθεν τὰς δύο ἀρχάς. Cæterum de orario quædam habent Germanus Patr. Constantinop.Symeon Thessalonicensis, Zonaras,Balsamon, & alij, quæ consultò omittimus, habent etiam multa de orario Joannes Morinus de sacris Ordinat. p.212.& seq.Goarus ad Euchologium p.110.160.& alij qui de rebus Liturgicis Commentarios ediderunt, nos etiam quædam attigimus in Gloss.med. Latin.

Οὐράριον. Liber apocryphus de Martyrio SS.Petri & Pauli MS. δός μοι τὸ οὐράριόν σου. Mox φακιόλιον appellat. Vide Tabell. IX. & X. ex his quæ hujusce operis initio delineantur.

ΩΡΕΙΟΝ, Ὡρεῖον, Ὥριον, *Horreum.* Porphyrius MS. de Regulis spirituum: ὠρῶ, τὸ φυλάσσω, ἀφ' οὗ καὶ ὡρεῖον. Lexicon MS. ex Codd. Reg. 1708. & 2062. & Moschopulus: ὡρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον. περιέχει γὰρ τὰ ὥρια κάρπιμα. Ita in etymis nugantur passim Græculi. Glossæ servij: *Penus*, ὡρεῖον. Anonymus Tacticus de tuenda urbe obsessa, MS. χρὴ μὲν τ̃ σῖτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ πᾶν εἶδος ὀσπρίου ἐν τ̃ ἀποθήκαις ὁμοῦ τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς πλουσίοις ἀπομετρεῖν, καὶ ὡρείοις ἀποτιθέναι. Theophanes an. 17. Anastasij: καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίας, καὶ ὡρεῖα ἀπέθετο σίτου. Ubi Cod. alter, ὅρια habet. Idem an. 1. Artemij: χρήματά τε πλεῖστα εἰς τὰ βασιλικὰ ὡρεῖα ἀπέθετο. Ubi Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem: καὶ χρημάτων τὰ ὡρεῖα ἐπλήρωσεν. Eudocia Macrembolitissa Augusta in Ioniis MSS. ubi de Pyramidibus Ægypti: ἅς τινας Χριστιανοὶ μὲν λεγομένα εἶναι τὰ ὡρεῖα τ̃ Ἰωσήφ. Adde Auctorem Etymologici in Πυραμίς, Achmetem Onirocrit. cap.299. Codin. in Orig. Constantinopol. n. 74. lib.6. Basilic. tit.18. cap.6.&c.

Ὡρεῖον. Glossæ Gr.Lat. ὡρεῖον, *Horreum.* Eustathius in Vita S. Eutychij Patr.Constantinopol.num.17.λιμοῦ γὰρ βαρυτάτου καταλαβόντος τηνικαῦτα τὴν χώραν, κίνδυνος ἦν οὐ μικρὸς καὶ διὰ τ̃ σίτου παντελῶς ἐκφορηθέντος ἐκ τ̃ ὡρείου, ὅπερ ὡρεῖον καὶ μέχρις τ̃ σήμερον, &c. Occurrit etiam apud Theophilum Antecessor. lib.2. tit.1. §.45.

Ὥριον. Socrates lib.7. c.39. πολὺ γὰρ μέρος τ̃ πόλεως τὸ πῦρ καταλώλωσεν, ὡς καὶ τὰ μέγιστα τ̃ ὡρίων ἀπολέσθαι.

Ὅριον. Hesychius: σιτοβολῶνες, ὅρια. Phlegon de Mirabilibus sub fin. de Hippocentauro: τ̃ δὲ πεμφθέντα εἰς Ῥώμην, εἴ τις ἀπιστεῖ, δύναται ἱστορῆσαι· ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὁρίοις τ̃ Αὐτοκράτορος τεταριχευμένος. Joannes Moschus in Limon.cap.28. ὁ δὲ ὡς ἀπὸ ὀργῆς λαβὼν τὰ κλείδια τ̃ ὁρίου, ἀπῆλθεν. Mox: σιτοβολῶνα vocat, utitur etiam autor Chronici Paschalis an.15. Theodosij Jun. an.7. Anastasij, & an. 10. Justiniani.

Ὄρρεον. Zacharias lib.1. Dialog. Gregorij M. c.9. εἰς τὸ ὄρρεον εἰσελθοῦσα, σχεδὸν ὅλον τ̃ σῖτον εὗρε τ̃ υἱοῦ τοῖς πτωχοῖς δοθέντα.

Ὡρειάριος, *Horrearius*, cui horrei cura incumbit, in veteri inscript. apud Reinesium pag.460. &c. Eustathius in Vita S.Eutychij loco laudato: μὴ φέρων δὲ τὴν ἀπηνῆ ἐξ ἐνδείας ἐπίτασιν ὁ τηνικάδε ὁ ὡρειάριος, &c. Infrà: λέγει τῷ ὡρειαρίῳ, Λάβε τὰς κλεῖς, &c. lib. 6. Basilic. περὶ ὡρειαρίων καὶ ὑποδεκτῶν καλουμένων. Adde to. 2. pag 439. 485. to.6. pag.733. to.7. pag.119.

Ὡρειαρία, *Horrearia*, in Sanctimonialium Monasteriis, cujus officium describitur in Typico Monasterij τ̃ Κεχαριτωμένης MS. cap.23.

ΩΡΕΙΧΑΛΚΟΣ, καὶ ὁ νικαηνός, ὁ διὰ καδμίας γενόμενος, in Glossis Jatricis MSS. De confectione Orichalci quædam habentur in Cod. Reg. 3178. fol. 288.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ, sic dictus liber Ecclesiasticus Græcorum quod Horas diurnas & officia contineat, Horas nempe & Mesoria, & alia quæ singulis officiis necessariò dicuntur, ut Troparia, Psalmos, Preces varias,& Canones aliquot,cum ex SS Patribus excerptis orationibus. Hujusce libri binæ habentur editiones Venetæ, prior anni 1535. cum hoc lemmate: Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ ἔχον ἅπασαν ἀκολουθίαν. Altera an. 1632.

Ὡρολογόπουλον, *Parvum* nempe *Horologium*, quod ex majori contractum est, continetque, *postquam Christianus è lecto surrexit gratiarum actionem; officium media nocte & vesperis singulis diebus dici solitum; novem Cantica: Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam Horas: Typica, parvum Apodipnum, Exapostilaria, & Apolyticia totius hebdomadis, Preces in mensa, Preces brevissimas dicendas singulis diei horis, Menologium brevissimum, Paschalium annorum decem.* Editum illud Venetiis an. 1641. in 32. habetur in Cod. Reg. 3458. ejusmodi συνοπτικὸν Ὡρολόγιον, continens Μεσονυκτικὸν, Ἑξάψαλμον, Ἀπολυτίκια καὶ Θεοτόκια τ̃ ὅλης ἑβδομάδος, Τριαδικὰ, Τροπάρια, Ἐξαποστειλάρια, μεγάλην Δοξολογίαν, Μακαρισμοὺς, Ἀκολουθίαν τ̃ τραπέζης, εὐχὰς τ̃ πνευματικοῦ ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς τ̃ μέλλοντος κοινωνῆσαι, Ἑσπερινὸν Ἀπόδειπνον, Λιτανίαν, καὶ Πασχάλιον. Codex autem scriptus Romæ an.1478. manu Joannis Rosi Sacerdotis Cretensis.

ΩΣ, *Usque*, Ἕως, Μέχρι. Ὡσκαθὼς, *Ut*, *velut*, *quemadmodum*, ὡς, ὥσπερ. Ὡς ἐδῶ, Ὡς τώρα, *in hanc usque horam*, Ἕως τ̃ νῦν. Ὡς νά., Ὥστε νά, *Donec*, *usquedum*, *tantisper*, Ἕως ἄν, Μέχρι ἄν. Ὥς πότε, *Usquequò*, Ἕως πότε. Ὥστε ὅπου, *Quamobrem*, διὸ. Ὡς τόσον, *Interim*, ἐν τούτῳ, &c. Ὡσάν, Σάν, Σά, idem significat quod Latinè *cum*, vel *postquam*, & postulat subjunctivum. Ὥσγιον, *Veluti*, *quemadmodum*. Glossæ Græcobarb. οἱονεὶ, ὥσγιον, ὥσπερ.

ΩΤΙΟΝ σκεύους, *Ansa*, in Basilic lib.50. tit.1. cap. 25. Gloss. Lat.Gr. Ansa, ἴσκλος, ὠτίον σκεύους. Occurrit etiam in Gloss. Gr. Lat. ut ὠτάριον σκεύους, apud Demophilum in similitud. Vide Αὐτί.

ΩΧΕΙ, *Atriplex*, Atreplexum, Ægyptiis,apud Interpol. Dioscor. cap. 133.

ΩΧΡΑ Ἀττική, in Glossis Chymicis MSS. ἐστὶν ὁ κρόκος τ̃ ὠοῦ· λέγεται καὶ τὸ ἀρσενικόν.

Ὦχρα διὰ οἰνελαίου, λέγονται βάσκανοι, in iisdem Glossis Chymicis.

OMISSA

OMISSA ET ADDENDA
IN GLOSSARIO
MEDIÆ ET INFIMÆ
GRÆCITATIS.

NOTUM illud Davidicum, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει
γνῶσιν, cui quidem sententiæ, id scitè possit aptari, quod legendo in dies doctiores evadimus,
καινότερα ἀεὶ μανθάνοντες ἐκ τῶν καινοτέροις ἐντυγχάνειν ἀεὶ, ut scribit Gregorius Cyprius
Patriarcha Constantinopolitanus in Maris encomio. Quippe cum nondum lectos libros
evolvimus, iisque ut par est subinde incumbimus, novæ plerumque nobis succedunt ejus-
modi γνώσεις, quæ inobservata, vel ignota suppeditant. Ea est in singulis disciplinis studiorum ratio,
ut horum unica progressus prodat non modo in iis assiduitas, sed labens etiam sensim ætas: adeo ut
tempori adscribendum sit, quod aliquid semper addiscere liceat, ac proinde non omnino pro certo haberi,
debeat quod ait Artemidorus lib. 1. cap. LV. παιδαγωγῶδες esse τὸ μανθάνειν. Ecce in Glossarium nostrum
sat multa hactenus congesta, nedum tamen omnia quibus illustrari potuerit, quod nemo quantumli-
bet eruditus sibi unquam audeat polliceri. Interim enim dum sudant operæ, & editos inspicimus, vel ma-
nu descriptos evolvimus Codices, vel denique è memoria elapsa revocamus, non modica sese offerunt
quibus adaugeri potest quod in manus sumpsimus argumentum. Ea qualiacumque sunt, in Additamen-
ta retulimus, ut vel inde Lector inventis non defraudetur, eique liceat in vocabulis insolentibus, si non
genuinam omnino eorum significationem, saltem quidpiam in ea investiganda luminis expiscari. In illis por-
ro complura inveniet, quæ rem Botanicam dumtaxat spectant, eaque fere Arabica ac Saracenica, vel
Turcica, quæ minimè posthabenda duximus, quandoquidem ipsimet Grammatici Græci ea in sua Lexi-
ca retulere, cùm Græcos ipsos Medicos, recentioris scilicet ætatis, atque adeo non paucos ex illis qui ele-
gantiam & munditiam orationis profitentur, iis passim usos scirent, quantumvis insulsis & prorsus barbaris,
sed à vulgo, in cujus gratiam proinde scribebant, receptis. Id præ cæteris, ut alios omittam, testatur Scriptor
Anonymus ex Cod. Reg. 3496. (qui in Cod. 3502. Theophanes videtur appellari) in libris de Dieta,
quos Constantini Porphyrogeniti Imperatoris præcepto conscripsit, eique nuncupavit, ut ex ipso Operis ini-
tio percipitur. Ita enim ille lib. 1. ἐπιτιμήσει δὲ ἡμῖν οὐδὲ εἷς τῶν καὶ μικρὰ λογίζεσθαι δυναμένων, ἐν δὲ
τῷ παρόντι πονήματι ὀνόμασί τε καὶ ῥήμασι τῶν ἐξ ἀγορᾶς καὶ τριόδου διειλημμένων κεχρημένοις ὁρῶν· οὐ
γὰρ ἀγνοίᾳ λέξεων τῶν καλλίστων καὶ συνηθεστάτων τοῖς Ἕλλησι βαρβάροις ὀνόμασι καὶ διεφθαρμένοις ἐστὶν ὅπη
κεχρήμεθα. Ἄτοπον γὰρ κομιδῇ μέτρια παιδευθέντας, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μηδὲν διαπεσεῖν καὶ ἀγνοηθῆναι τῷ μὴ παν-
τοδαπῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς μετασχόντι, συνηθεστάτῃ λέξει καὶ καθωμιλημένῃ τοῦτο διέγνωμεν παραδοῦναι
τὴν εἴδησιν καὶ κατάληψιν τοῦ προκειμένου σκοποῦ. Rursum libro II. πειρατέον οὖν σὺν Θεῷ τὴν περὶ
σκοποῦ ἐχομένοις, τῆς ἰδιωτικῆς φημὶ καὶ ἀγροικοτέρας ἐκδόσεως, διὰ τὸ μηδένα γνῶσιν ὑπολειφθῆναι τοῖς ἰδιώ-
ταις καὶ πάντη ἀγεύστοις παιδείας Ἑλληνικῆς διὰ βραχυτάτων ἢ περὶ τούτων διαλαβεῖν. Et infra: δεῖ γὰρ
οὕτως κοινολεκτεῖν, καθὼς ὑπεσχόμεθα, σαφοῦς ἕνεκα διδασκαλίας. Barbara vero, ut est in alio Cod.
Reg. 1334. appellabant præsertim τὰ ἔχοντα ἐπὶ τέλους, β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ξ. π. τ. φ. χ. Ex iis
omissa potissimum in priori Glossarij parte hîc exhibentur, quod cum Lexicon, ex quo desumpta sunt, in
manus venit, penes Typographum Lugduni illa haberetur, cæteris, quæ alteram spectant suam in se-
riem relatis. In illis porro vocabulis Botanicis explicandis scrupulosius immorari non visum est pretium
operæ, cum Ruellium imprimis, & alios qui rem Botanicam accuratè pertractarunt, consulere cuivis li-
ceat, & satis sit ea indicasse.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

PAG. II. *lin.* 27. *lege* Solone.

Pag. III. *in fine sect.* III. *adde.* Tatianus contra Græcos pag. 161. de iisdem: νῦν δὲ μόνοις ὑμῖν ἀποβέβηκε, μηδὲ ἐν ταῖς ὁμιλίαις ὁμοφωνεῖν· Δωριέων μὲν γὰρ οὐχ ἡ αὐτὴ λέξις τοῖς μὲν ἀπὸ τῆς Ἀτθικῆς. Αἰολεῖς τε οὐχ ὁμοίως τοῖς Ἴωσι φθέγγονται· στάσεως δὲ οὔσης τοσαύτης παρ᾽ οἷς ἥκιστα ἐχρῆν, ἀπορῶ τίνα με δεῖ καλεῖν Ἕλληνα· καὶ γὰρ τὸ ἁπάντων ἀτοπώτατον, τὰς μὴ συγγενεῖς ὑμῶν ἑρμηνείας τετιμήκατε, βαρβαρικαῖς τε φωναῖς ἔσθ᾽ ὅτε καταχρώμενοι, συμφυρδὴν ὑμῶν πεποιήκατε τὴν διάλεκτον· *nunc vero vobis contigit solis ne colloquio quidem convenire. Alius enim Doricus, alius est Atticus sermo: & Æoles non loquuntur ut Iones. Enimvero cum dissidij tantum sit apud illos ubi minimè decet, quem potissimum præ cæteris Græcum appellem, dubito. Quod namque absurdissimum est, dictiones minime nativas colitis, & barbaris aliquando vocibus abutentes, promiscuam linguam vestram efficitis.*

Pag. V. *In fine sect.* V. *adde.*

Theodorus Gaza in libro de Mensibus cap. VII. ait, translato in Græciam Romanorum Imperio, mensium nomina à Græcis veteribus, usurpata desiisse recenseri, eorum vice Latinis admissis: περὶ γὰρ τὸ ἄρχειν ἑτέρων, καὶ τὸ τῆς φωνῆς τὸ καθαρὸν καὶ κομψὸν Ἕλληνες ἀπολωλεκότες, πρὸς τὴν τῶν ἀρχόντων φωνὴν, ἢ φιλεῖ γίνεσθαι, ἐξίσταντο, καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ταῖς τῶν μηνῶν προσηγορίαις ταῖς σφετέροις ἀναμιγνύντες ἐχρῶντο· δεξάμενοί τε ἀποικίας Ῥωμαίων, αὐτούς τε ἄχρι καὶ νῦν Ῥωμαίους ἀντὶ Ἑλλήνων καλοῦσι, καὶ ὥσπερ οἰκείαις, ταῖς τῶν Ῥωμαίων ἀμφὶ τοὺς μῆνας χρῶνται ὀνομασίαις. *Ad imperium externum, puritate elegantiaque sermonis amissa, Græci, ut fere fit, ad imperitantium Linguam transierunt, & Latina nomina cum aliis multis, tum in mensium vocabulis permiscentes, in usum suum verterunt: acceptisque Romanorum Coloniis, se etiamnum Romanos, non Hellenes vocant, & nominibus mensium Romanis tanquam suis utuntur.*

Pag. XI. *lin.* 31. *post*, obtineret. *adde.* Id autem adstruit imprimis Themistius in Philadelphis sub initium, ubi τὴν διάλεκτον τὴν κρατοῦσαν, Latinam Linguam vocat, cui πάτριον καὶ Ἑλληνικὴν opponit, cum altera esset Principum, altera vulgi seu Græcorum: Et in Oratione ad Valentem de Pace, quem sic compellat: καὶ τόγε ἔτι θαυμαστότερον, ὅτι καὶ τῶν λόγων αὐτῶν προτιμοτέρους ἄγεις τοὺς ἡμετέρους τῶν ὁμογλώττων: *Et quod eo admirabilius est, ex orationibus ipsis nostras atque peregrinas vernaculis ac tuis anteponis.* Ubi ὁμογλώττους λόγους Romanam seu Latinam linguam appellat.

Pag. XII. *sub finem n.* XVI. *adde.* Hanc linguæ mutationem paulo ante contigisse, nempè sub tempora Tiberij Thracis, ac proinde Græcanicæ originis, adscribit Gregorius Abulpharaiius in Historia Dynastiarum ex versione EdWardi Pocockij pag. 95. *à tempore Augusti Cæsaris, donec imperaret Tiberius Cæsar* (Justini junioris successor) *spatio circiter annorum sexcentorum fuerunt Imperatores Constantinopolitani Patricii, & præcipua exercitus pars Romani, id est Franci, extra quod Consiliarij, Scribæ, & Populus omnes Græci fuerunt, deinde regnum etiam Græcanicum factum est: Cujus causa fuit quod Iustinianus* (Justinus) *ultimus, cum morbo gravi cruciaretur, & de vita desperaret, neminem è domesticis suis, aut necessitudine conjunctis vidit, qui idoneus esset imperio moderando, præter Consiliarium suum Tiberium, qui vir Græcus erat. Illum igitur Cæsarem renuntiavit, diademate ipsi in manus tradito, atque ab eo tempore fuit Imperium Constantinopolis Græcanicum, donec ipsum recuperarent Franci anno Alexandri MDXV.* Heiræ DC. &c.

Pag. XVII. *lin.* 7. *post*, sed qui, *adde.* instar illius Heraclyti, quem σκοτεινὸν appellabant.

Ead. pag. lin. 12. *post*, usurpatis, *adde.* ἐλικτὰ κωτίλλοντες δυσφράστως ἔπη, ut ait Lycophron.

Ead. pag. lin. ult. post est, &c. *adde.* neque enim, ut ait Tullius in Bruto, debet esse *scurrilis lepos, sed loquendi accurata & sine molestia diligens elegantia.*

ADDENDA IN GLOSSARIO

MEDIÆ ET INFIMÆ Græcitatis.

A.

A LITTERA A, præposita nominibus dignitatum, πρῶτος, significat: verbi gratia in Chron. MS. Symeonis Logothetæ fol. 261. v. καὶ νυκτὸς διὰ πατζαμουλίδος εἰσελθὼν τοῦ α Βεστιαρίου Μιχαὴλ οὔσης, &c. Mox: ὁ μετὰ ταῦτα α Νοτάριος γεγονώς. *Adde* pag. 271. &c. Id pluribus docemus in V. Σπαθάριος. Vide V. C. Stephan. Le Moine tom. 2. Var. Sacror. pag. 6090.

ΑΑΛΙΆΝ, καὶ Ἀσίρτη φερὰ, τὸ ἄνθεμις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Anthemis.*

ΑΒΒΑ͂Σ. *Ante locum Theophanis, adde.* Petrus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 70. de Michaële Rhangabe Imp. Monacho facto: ἰδὼν δὲ Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ὁ Ἀββᾶς, καὶ Λέων ὁ μετ᾽ αὐτὸν βασιλεύσας, &c. *Post locum Tzetzæ, adde.* Idem Tzetzes Epist. 57. ex MSS. καὶ μετὰ δυστήνου καλογραϊδίου ὠχροῦ, ἢ κλεπταββαδιτζίου τινὸς, &c.

ΑΒΕΝΆΔΕΙΝ. Anonymus MS. de virtutibus lapidum: Καντζετουνὴ, ἔνε πέτρα ἀβενάδη εἰς πωλὶ χλόρι &c. Id est, ni fallor, *habet venas plurium colorum.*

ἌΒΗΝΑ, In Lexico MS. τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως πάγμα.

ABI BABOY

ΑΒΙΒΑΒΟΥ'. Vide Αντικάνθαρον.

Α'ΒΙΟΙ, *post hanc vocem adde*, Homero dicti οἱ γυναιξὶ μὴ συνοικοῦντες, qui χωρὶς γυναικῶν vitam ducebant: ἡμιτελὴς γὰρ χῆρος βίος, ut observat Eustathius Il. β. Posterioribus verò Ita appellati.

ΑΒΟΥΚΑ'ΤΟΣ. *Post vocem*, advocatus. *adde* Leges Cypriorum MSS. εἰ δὲ καὶ ἔλθῃ, ἀσαθῇ ὁ ἀβουκάτος με τὸ κοράσιον, καὶ ἂς παλαλέγει τὸ ἀγκάλεμαν.

ΑΒΡΑΣΑ'Ξ, vox Basilidianorum hæreticorum, qua vim quandam rerum ac principium denotant, cujus vocis literæ numerum 365 efficiunt. Vide Epiphanium Hær. 24. n. 7. & alios: præterea Chiffletium de gemmis sculptis.

ΑΓΑΘΟΧΑ'ΡΤΙ, dictam *membranam* observat Nicolaus Erythræus ad Virgilium, *in voce Pergama*.

Α'ΓΑΑΑΚ, ἀβδελαν, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843. Vide Αβδέλα.

ΑΓΑΝΑΚΤΕΙ'Ν. *In fine subde*. Αγανακτεῖσθαι, *in offensionem alicujus incidere*. Theophanes an. 34. Justiniani: ζηλωθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως, καὶ μὴ ἀποδειχθείσης ἠγανακτήθη ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐδημεύθη ὁ οἶκος αὐτοῦ. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Cod. Justiniano: καὶ ἀκούσας Βελισάριος, μεγάλως ἐλυπήθη, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκτησιν τοῦ Βασιλέως.

ΑΓΑΠΗ, *eleemosyna. adde*. Syntipas MS. ὑπρότερον ἀγάπην τέλῳ πεποίηκεν, ἄχεις οὐ ἐκεῖνος πολλὴν ἔξοδον καλλωπισμοῦ ἐκ χρυσοῦ ταύτῃ ἐχαρίσατο· ἅμα δὲ καὶ ἱμάτια, &c.

ΑΓΑΠΗΤΟ'Σ, *pag.* 7. *l.* 3. *post*, 78. *adde*. S. Athanasius in Syntagmate doctrinæ: μὴ ἔχειν γυναῖκα συνείσακτον, καθάπερ τινὲς Αγαπητὰς ἐπέθεντο αὐταῖς ὄνομα.

Α'ΓΑΣ, *Aga*, dignitas Turcica, Tribunus, Colonellus: ex *Aga*, baculo, sceptro, officii & dignitatis indicio, inquit Leunclavius in Onomastico Turcico. Ordo MS. officiorum Aulæ Turcicæ: ὁ Αγᾶς Γιανιτζάρων, ὁποῖος εἶναι εἰς μόνος, εἶναι μεγαλήτερος ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις, τοὺς πρώτους Αγάδες.

Α'ΓΑΘΟΝ, *In fine subde*.

Α'γαθὰ, *Bona*, substantia. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. τοῦ γάμου λυομένου, ἂς στρέφονται τὰ παιδία ἀπέτα ἀγαθὰ τὰ πατρικὰ, ἐὰν ἔχουν οἱ γονεῖς τὸ ἐμπόριον.

Α'ΓΓΑΘΟΣ, *vitis pedamentum*, Κάμαξ. Eustathius Il. σ. ὅτι δὲ καὶ ἄγγαθος βαρβαρικῶς ἐκαλεῖτο, δηλοῖ ὁ εἰπὼν, Α'γγαθος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον, &c.

ΑΓΓΑΡΕ'ΙΑ. *Post hanc vocem, adde*, ἡ ἀκούσιος καὶ ἐκ βίας γινομένη ὑπηρεσία, in Lexico MS. cujus titulus, Ε'ρανος τῶν λέξεων.

ΑΓΓΑΣΤΑ'ΡΑ, *vasculum*. Franc. Richardus in Scuto fidei part. 1. pag. 330. καὶ εὐπρεπέστερον νὰ τὸ φυλάξουν εἰς μίαν ἀγγαστάραν, ἢ κανένα ἄλλο σκεῦος καλὰ βουλωμένον. Vide Γάστρα.

ΑΓΓΕΛΙΚΟ'Σ ΒΙ'ΟΣ. *Post locum Theodori Studitæ, adde*. Novella inedita Nicephori Phocæ Imp. τὸν βίον ἐρημιτῶν, θείων πατέρων ἐν Αἰγύπτῳ φημὶ, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ, τῶν ἐν Αλεξανδρείᾳ, τῶν ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ γῆς λαμψάντων, καὶ τέλον οὕτω λιτὸν εὑρήσεις καὶ ἀπέριττον, ὡς σχεδὸν μόνην ψυχὴν ζῶντας αὐτοὺς, ὑποφαίνειν, καὶ τῆς τῶν ἀγγέλων ὥσπερ ψαύοντας αὐλίας. *Post loc. Sozomen. adde*. ἄνδρες ἐν γῇ μὲν ὄντες, ἐν οὐρανοῖς δὲ τὸ πολίτευμα κεκτημένοι, καὶ τὰ τὸν ἐξ Αἰγύπτου Πλωτῖνον, ὅτι σωμάτων σφίσι προσῆκεν αἰσχυνόμενοι, apud Theodulum in Epist. MS. ad Joan. Philosoph.

ΑΓΓΟΠΤΑ'Ν καὶ Ασάλ, μέλι τὸ ἐκ στρουθίων. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΓΓΟΥ'ΡΙΟΝ. *In fine subde*. Κιτράγγουρο Constantinus à secretis MS. lib. 4. λαβὼν σπέρμα κιτραγγούρου, καὶ ἀγγουρίου, καὶ ἀνδράχνης, &c.

ΑΓΓΟΥΡΟΥΜΠΑ'Ν, καὶ Αναπισαλάπ, ὁ στρύχνος ὅπου ἔχει τὰ σταφύλια. Ita Lexicon MS. ex cod. Reg. 1843. *Solanum*.

ΑΓΓΥ'ΣΤΡΗ, pro ἄγκιστρον. Vide in Σαλιβάρη, in Addit.

ΑΓΕΙΤΟ'ΝΕΥΤΟΣ, *absque vicino*. Eustathius in Od. ξ. ἔνθα ἡ αὐλὴ ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι, ἤγουν περιοδευομένη ἀγειτόνευτος, &c.

ΑΓΙ'ΑΣΜΑ, *post locum Naucratij, adde*. Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Styl. n. 153. ἐγλίχοιτο μὲν οἱ τύπον τυγχάνοντες χερσὶν ἐκείναις τῶν ἁγιασμάτων μεταλαμβάνειν, δι' ὧν καὶ τὰ θαύματα.

ΑΓΙ'ΑΣΜΑ, Aqua benedicta. *Lin.* 5. *post* denotet. *Adde*. Dorotheus doctr. 11. καὶ κατέχοντα ὡς τρυλλίον τι ἔχον ἁγίασμα, καὶ μίαν μύλην, καὶ ἔβαπτε τὴν μύλην ἐκείνην ἐκ τοῦ τρυλλίου, καὶ περιήρχετο ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς κατασφραγίζων ἕκαστον αὐτῶν. *In fine adde*. & Nicephorum Constantinop. in Epist. Synod. Interrog. 11.

ΑΓΙΟΚΕ'ΡΙΑ, Vide in Κερί.

ΑΓΙΟΡΙ'ΤΑΙ, *Adde in fine*. Enimvero Montis Athos egregia descriptio habetur apud Nicephorum Gregoram lib. 2. cap. 12. secundæ partis Historiæ hactenus ineditæ.

ΑΓΚΑ'ΘΙ, *in fine, adde*. Maximus Cythær. 15. Nov. τὸ ὁποῖον εἶχε καρφωμένα ἐπάνω τοῦ σιδηρᾶ ἀγκάθια.

ΑΓΚΑΡΕ'ΙΑ, pro ἀγγαρεία, apud Artemidorum lib. 5. pag. 255.

Α'ΓΚΙΚΤΟΣ, pro ἄθικτος, *Intactus*. Maximus Cythær. 16. Nov. in S. Matthæo: καὶ προστάσσει νὰ βαλθῇ εἰς αὐτὴν (κλίνην) τὸ λείψανον τὸ ἀνακομηθὲν ἄγκικτον ἀπὸ τὴν φωτίαν.

ΑΓΚΟΥ'Ρ, καὶ Αμάτ, ἡ σταφύλη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Uva*.

Α'ΓΚΥ'ΝΟΣ, ἀγριοβασίλικον, in Lexico Botan. ex Cod. Reg. 184. Α'κονος, ead. notione ibid. *Basilicum silvestre*.

Α'ΓΚΥΡ, τὸ ἄκορον. *Acorum*, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843.

ΑΓΝΑΝΤΙΑ'. *In fine, adde*.

Αγναντεύειν, *Ex adverso se collocare*. Damascenus Studita Homil. 18. μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ὑπῆγε τὸ παλλικάριον εἰς ἐκεῖνον τὸν ξύλον, καὶ ἀγνάντευσε ποῦ κλωσᾷ ὁ ἴσκιος τοῦ ξύλου, &c.

ΑΓΝΟΗ'ΤΑΙ. *Post locum Eulogij, adde*. & Timotheus Presb. Edit. Coteleriani.

ΑΓΝΟ'ΚΟΚΑ, ἀλυγαιόκοκα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. λυγαιόκοκα, in Lex. Nicomedis.

Α'ΓΝΟΣ, Pentaphylli species, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 91. ἐκάλουν δὲ τὸ πεντάφυλλον τοῦτο ἄγνον· παρήχθη δὲ αὐτὴ ἡ κλῆσις ἀπὸ τῆς τῶν Σύρων διαλέκτου, τουτέστι τὸ δένδρον τοῦ Αβραάμ, ὅτι καθαρὸν ἐστὶ καὶ ἁγνὸν, καὶ συνεργεῖ πρὸς ἁγνείαν.

ΑΓΟΡΗ'ΤΑΙ, *Litigantes*. Anonymus MS. de significationibus astrorum: καὶ εἰς τὰ πίνακα ὁμοίως, καὶ ἀνὰ μέσον ἀρχιερέων καὶ γραματέων μάχαι, καὶ ζημία ἀγορητῶν, &c.

ΑΓΡΙ'Α. *Adde in fine*. Adde Eustathium Odyss. ζ. pag. 1553.

ΑΓΡΙΑ'ΔΙΑ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. αὗθη ἀμπελικὴ, τὰ ἀγριάδια, ἢ τὰ ἀπο-

τρίμματα τῆς ἀγρίας ἀμπέλου.

ΑΓΡΙΑΜΑΝΟΥΒΙΝ. *Artemisia unicaulis*, de qua Ruellius lib.3. c 61. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. βεβλίνη, καὶ ἡ χραβότριχος, ἡ ἀρτεμίσια μονόκλονος, τὸ ἀγριαμανέβιν.

ΑΓΡΙΑΝΟΣ, *Rusticus, agrestis*. Chronicon Alexandrinum in Romulo: καὶ πλῆθος ἦν ἐν τῇ Ρώμῃ ἀγριανῶν.

ΑΓΡΟΙΚΙΑ, *Prædium rusticum*. Joan. Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib.2. κώμη. οὐχ ἡ πόλις, ἀλλ' ἡ μείζων ἀγροικία, ἤγουν τὸ μέγιστον χωρίον.

ΑΓΡΥΠΝΙΑΙ. *Post locum Basilij, scribe.* ἄϋπνος δοξολογία, apud Nicephorum Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali.

Post locum Allatij, adde. Epiphanius in Exposit. fidei n.22. ἐν τισὶ δὲ τόποις ἐπὶ μετὰ τὴν πέμπτην ἀγρύπνησιν ἐπιφώσκουσαν εἰς τὸ σάββατον, καὶ τὴν κυριακὴν μόνας.

ΑΓΥΡΟΥΣΑΚΡΥ. *Lapis Lingurius.* Liber Cœranidis MS. lib.1. λίθος λίγυρος, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Λίγγουρ ὀνομαζόμενος· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν Αγυρουσάκρυν.

ΑΓΩΝ. *Post locum Modestini, adde.* Zonaras lib.7. num.17. εὐθὺς οἱ τοῦ πλήθους εἰς ἀγῶνα κατέστησαν.

ΑΔΕΛΗ. Etymologicum MS. γαλόω, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ. *Post lin.ult.* Sed & ad Nomocan. tit.10. c.1 agit rursum de iisdem ἀδελφάτοις. Unde colligere licet ea fere semper concessa viris potentioribus.

ΑΔΕΛΦΙΔΗ, *Neptis.* Balsamon ad Can.19. Apost. Ἀδελφιδῆ λέγεται καὶ ἡ ἀνεψιά.

ΑΔΗΚΕΡΔΙΤΑΙ, *Adecerditæ*, Hæretici sic dicti, propter lucrum salutis in inferno. Vide Prædestinatum Sirmondi hæresi 79.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. *P.27. lin.19. ante Leonis locum adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib.7. tit. 17. ἀλλ' ἐν ἀδνούμια στρατιωτικά, καὶ γυμνάσια γίνονται. In *fine post locum Codini, adde.* In Cod. Reg. 2794. fol. 243. v. mentio fit nescio cujus μεγάλου Ἀδνάμιαστοῦ.

ΑΕΙΔΑΡΟΣ. *Lin.2. post* cædatur, *adde.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 11. ὄνος γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ, καὶ τὸ περικόπτω· ἀείδαρος δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ πολὺ πλῆθος παρὰ τοῦ ἐλαύνοντος αὐτὸν δαπανώτερον. Ibidem *l.26. post*, 2062. *adde.* Etymologicum MS. γαϊδάρειν, διὰ τὸ τὴν γαῖαν δέρειν τοῖς ποσί. Infra: γαείδαρος, παρὰ τὸ τὴν γαῖαν δέρειν, εἴτε παρὰ τὸ ἀεὶ δερόμενος, λέγεται γαείδαρος, καὶ ἀείδαρος. Damascenus Studita Hom.25. καὶ ἔβωσκεν τὰ γαϊδούρια τοῦ τόπου ἐκείνου. Ibidem, *post locum Bellonij, adde.* Lexicon Botanicon MS. Reg. ἄκανθα Αἰγυπτία, τὸ ἀειδαράκανθον.

ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΙ. *Post locum Eusebij, adde,* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Juliano: ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθένους ἀναιροῦντες ἀνέπλυσαν τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, &c.

ΑΕΙΠΟΤΕΣΥΝΟΣ, *sempiternus.* Crebrò utitur Damascenus Studita in Homiliis.

ΑΕΛΑΡ, *Turbo.* Lexicon MS. Ex Cod. Reg. 1843. Αελάρ, ἡ κοινῶς ἀνεμοζάλη. Vide in hac postrema voce.

ΑΕΡΙΚΟΝ. In fine adde. Inter Epistolas ineditas Theodori Studitæ, una habetur inscripta Σεργίῳ τῷ ὑπάτῳ τοῦ ἀερικοῦ.

ΑΕΡΙΤΗΝ, καὶ Αἰρίτην, καὶ Αἷμα ὀφελίμου, καὶ Αντέρα, ἡ ἀναγαλλίς, *Anagallis*, in Lexico MS. Ex Cod. Reg. 1843.

ΑΖΑΝΙΤΑΙ, ita dicti *Diaconi* apud Judæos. Vide Epiphan. in Hæresi Ebionitar. 30. numer.11.

ΑΖΑΡΑΚ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. λαβὼν εὐφόρβιον, καὶ βδέλλιον γλαυκὸν, ἤγουν ἄζαρακ, &c. Matth. Silvaticus: *Asaray, vel asaragi, 1. virga pastoris.*

ΑΖΑΡΙ. L.3. *post*, πτελέα, *adde.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: πόρναις καὶ κύβοισι προσβεβλημένος, γυναιξὶ καὶ ἀζαρίοις προσθέμενος.

ΑΖΑΡΙΤ, ὁ ἠριγέρων, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843. *Erigeron.*

ΑΖΟΝΤΟΡΙ. Vide Ανθόφορος.

ΑΖΟΥΤΡΙΩΝ. Eunapius in Proæresio, de quodam Anatolio Berytensi: οἱ δὲ βασκαίνοντες αὐτῷ, καὶ Αζουτρίωνα ἐπίκλησιν ἔθεντο· καὶ ὅ τι μὲν τὸ ὄνομα σημαίνειν βούλεται, ὁ κακοδαίμων ἴστω τῶν θυμελικῶν χορός. Hic se torquent viri eruditi, Vossius, Tanaquillus Faber, & alij, quorum omissis sententiis, ne Lectorem diu detineam, Scriptoris doctissimi Stephani *Le Moine* conjectura vero proximior videtur, qui ἱστρίωνα legendum vel intelligendum putat, seu *Histrionem.* Ubi fortè, α voci præpositum, πρῶτον significaverit: ita ut is primus inter histriones & mimos appellatus fuerit: nisi revera ejusce ævi famosus quidam histrio, vel mimus, ita appellatus fuerit, ut *Harlequinus* hodie apud nos.

ΑΗΡ. *Post locum Triodij, scribe.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν ἁγίων δώρων, πληρουμένου δηλαδὴ τοῦ, Νῦν αἱ δυνάμεις, μετανοίας ποιοῦμεν γὰρ ἀσκεπεῖς ὄντες· ὁ δὲ ἱερεὺς αἴρει ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν, ἤτοι τὸν ἀέρα· οὕτως γὰρ εἰώθασι καλεῖν αὐτὴν ἐν τοῖς τῶν Ιεροσολύμων μέρεσιν· ὅταν δὲ μέλλει ὑψῶσαι τὸν ἄρτον, ἐκφωνεῖ, τὰ προηγιασμένα, ἅγια τοῖς ἁγίοις.

ΑΗΡ, *Sciadium. Subde in fine.*

Αἠρ, pro parte balnei usurpatur à Galeno, ut pridem observatum à Grammaticis. Utitur etiam Epiphanius Hæresi 30.n.7.

ΑΘΑΝΑΤΟΝ, θεῖον ἄπυρον, in Lexico Nicomedis MS. *Calx viva.*

ΑΘΑΝΑΤΟΙ. *Post locum Scylitzæ. adde.* At Leo Diacon. lib. 6. Hist. MS. hos ait fuisse institutos à Joanne Zimisce: εὐθὺς οὖν ἴλην γενναίων καὶ νεανικῶν ἀνδρῶν ἐκλεξάμενος, Αθανάτους τε τούτους κατονομάσας, περὶ αὐτὸν εἶναι διεκελεύσατο.

ΑΘΕΡΙΝΑ, Cibi species. Ptochoprodromus MS.lib. 2.

Κομμάτια, συγκόμματα, τριγλία μουστακάτα,
Καὶ διπλοτήγανον παχὺν μεγάλης ἀθερίνας,
Καὶ κίθαρον ὀπτετζικὸς ἀκέραιος με τὸ γάρος,
Τὸ καρναβάδιν ἄνωθεν πασμένον ἕως κάτω,
Καὶ πάλιν ἀπολάκτισμα μεγάλου λαυρακίου.

ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ. *Adde in fine.* Sic porro appellantur quod se tangi à quoquam homine non sinerent, ut est apud eundem Timotheum Edit. Coteleriana.

ΑΘΜΕΤ, ὁ κόχλος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΘΟΤΥΡΟΝ. *In fine adde.* Ita primò augurabar. Sed legendum vel intelligendum αἰθότυρον docent Glossæ MSS. Reg. αἰθότυρος, μυζίθρα, &c. Est autem μυζίτρα, vel μιζίθρα, urbs Lacedæmon, unde probi casei. Vide in hac voce.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΗΣ. Olympiodorus in Platonis Gorgiam cap.42. ὁ ἰατρὸς ἔχει τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτῷ, οἷον καπήλους διὰ καλὸν οἶνον, καὶ αἰγειοπράτας διὰ τὸ

τὸ κελεύειν θάλπεσθαι τὸ σῶμα. Pellium Caprinarum mercatores videntur intelligi.

Αἶγες, juxta Artemidorum lib. 2. cap. 12. κατὰ συνήθειαν, τὰ μεγάλα κύματα dicuntur.

Αἰγικόν. *Adde in fine*, Lexicon MS. Reg. Αἰγικὸν, καὶ ἀμαξότην, καὶ ἀνεψιὸ, καὶ ἀπλέρεμ, καὶ ἀπαρεία, ἡ ἄγχωσις.

Αἰγινάς, καὶ Ἀπολίγυσα, καὶ Ἀμαύρωπις, καὶ Ἄφρων, καὶ Ἄβίωτον, καὶ Ἀγκόμορον, καὶ Ἀπεμφὺ, τὸ κώνειον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αἰγιόμαλλον, *Pellis Caprina*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ταχέως τῇ κλίνῃ ἐπισὰς, τοῖς αἰγομάλλοις κατεκρύπτετο.

Αἰγλυττέρα, *Anglia*, gall. *Angleterre*. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonij sub finem: εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ εἰς τὴν Αἰγλυπτέραν, καὶ εἰς τὴν Ρώμην, καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, &c.

Αἰγυπτιακόν, κωνάμε αἰγυπτίε τραχὺς κόκκος, in Lexico MS. Nicomedis.

Αἰγυπτόσπερμα, κρίθαι, in Lexico Nicomedis MS. *Hordeum*.

Αἰθιόπισσα, *mulier Æthiops*. Eustathius ad Od. δ. ἰσέον δὲ καὶ ὅτι τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ, ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθιόπισσα. Ita nostris *Aithiopienne*.

Αἰλουρον καὶ Ἄφθιτος, τὸ βέφθαλμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Buphthalmus*.

Αἷμα. *Adde sub fin.*

Αἷμα ἰσῶνος, ἡ βαλωτὴ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αἱματίδοτος, καὶ ἀρὸν, τὸ σκόδιον, Ibid.

Αἷμα ταύρε, καὶ ἀφεδρος, γόνος ὄνε. Ibid.

Αἷμα πυρετοῦ, τὸ κικίτο λεγόμενον, κρότων. Ibid.

Αἷμα χῶν, καὶ νιαμ, Ibid.

Αἷμα δρακόντων, χυν αἰτιισά, ibid.

Αἱματερός. *In fine subde*.

Ἁματρία, *sanguinis fluxus*. Cod. Iatricus MS. καθέρνει τὴν αἱματρίαν.

Αἰζόνυχον, τὸ λιθόσπερμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lithospermon*.

Αἶρε, *Abi; hinc egredere*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ταλαίπωρε κύων, αἶρε ἐντεῦθεν. Utitur alio loco.

Αἶρος, *Pauper, Egenus*, quomodo vulgò, *un pauvre aire* dicimus. Vox supra Sinopem habitantibus olim familiaris, qua *Irum* expressisse vult Eustathius ad Odyss. σ. ἰσέον δὲ καὶ ὅτι τὸ τοῦ Ἴρε ὄνομα φέρεται μέχρι καὶ νῦν παρὰ τοῖς ὕπερθεν Σινώπης, οἱ τὸν λίαν πτωχὸν, ὑποβαρβαρίζοντες, πτωχὸν αἶρον λέγουσιν. Lexicon MS. ἶρος, πτωχὸς, πένης.

Αἴτησις. Post locum gemisti, *scribe*. Officium quadragesimæ in Horologio MS. Reg. τῶν δὲ πληρωμένων, λέγονται αἱ αἰτήσεις παρὰ τοῦ ἱερέως ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν.

Αἰφνιδιάζειν. *In fine adde*. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. ἀπέρχεται πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἀδελφὸν τὸν ὑποκρινόμενον τὴν μωρίαν, καὶ μὴ κρούσας, ἀλλ᾽ ἠρέμα ἀνοίξας τὸ σπήλαιον, αἰφνιδιάσας τὸν ἀδελφὸν, εὑρίσκει αὐτὸν καθεζόμενον εἰς τὸ κάθισμα; &c.

Αἰχμαλωσία, vox Asceticorum, quæ definitur à Joann n Climaco, βιαία καὶ ἀκούσιος τῆς καρδίας ἀπαγωγὴ, ἡ ἐπίμονος συνουσία πρὸς τὸ τυχὸν, καὶ τῆς ἀρίσης ἡμῶν καταςάσεως ἀφανισμός.

Αἰῶνες, dicti Angeli, SS. Patribus Græcis: *Sæcula*, Latinis interdum. Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 312. De Valentinianorum verò hæreticorum Æonibus, multa habent Epiphanius, & ex eo Petavius, Ioan. Croius in observat. ad eundem Epiphanium, idem Cotelerius p. 365. & alii.

Ἀκανθόχοιρος. *In fine adde*. Isaac. Tzetzes in Lycophronem p. 168. ὁ ἐχῖνος ζῶόν ἐστι πανοῦργον, ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, &c. Lexicon MS. ad vet. Testam. χοιρογρύλλιον, ἐχῖνον, θηρίον ὅ ἐστιν ἀκανθόχοιρος. Etymologicum MS. τὸ δὲ ἐχῖνος, πολλὰ σημαίνει, τὸν θαλάσσιον, ἐχῖνον καὶ τὸν χερσαῖον τὸν λεγόμενον ἀκανθόχοιρον, &c.

Ἄκαπνον. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἀμανίδαιν, ὄξος τε, καὶ μέλιν εἰς τὸ ἄκαπνον.

Ἀκαρτερεῖν. *In fine adde*. Syntipas MS. ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε.

Ἀκηδία, *post hanc vocem adde*. Juxta Asceticos, apud Ioannem Climacum, ἐστὶ πάρεσις ψυχῆς, καὶ νοὸς ἔκλυσις, ὀλιγωρία ἀσκήσεως, μῖσος τοῦ ἐπαγγέλματος, κοσμικῶν μακαριστεία, Θεοῦ διαβλήτωρ ὡς ἀσπλάγχνου καὶ ἀφιλανθρώπου, ἀτονία ψαλμῳδίας, ἐν προσευχῇ ἀτενοῦσα, ἐν διακονίᾳ σιδηρᾶ, ἐν ἐργοχείρῳ ἄοκνος, ἐν ὑπακοῇ δόκιμος.

Ἀκιδοῦκτος. *Post vocem*, aquæductus, *adde*: Glossæ nomicæ: ἀκεδοῦκτος, τὸ ἕλκειν μὲν ὕδωρ δι᾽ ἀλλοτρίου ἀγροῦ.

Ἀκκαοφόροι. *Adde in fine*. Verum hi in edit. Timothei Coteleriana, Σακκοφόροι appellantur.

Ἀκκεοῦμ, καὶ Ἀγρίσεμ; σῦκος ἀγρία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ficus agrestris*.

Ἀκλιμελίκ, τὸ μελίλωτον, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843. *Melilotum*.

Ἄκνα, *Varus, tumor parvus in faciei cute*, ἴονθος. Aetius lib. 8. cap. 24. περὶ ἴονθων ἐν προσώπῳ. τινὲς δὲ ἰατροὶ ἄκνας καλοῦσιν, διδασκαλία Αετίου, Sic cod. Reg. At Gorreus ἄκμην apud eundem legit.

Ἀκοή, ita dicta *Echo* Nicomediensis, in quam extat opusculum, seu declamatio Michaëlis Pselli in Cod. MS. Bibl. Reg. cujus initium hisce verbis concipitur: θαυμάζουσι οἱ πολλοὶ τὸ ἐν Νικομηδείᾳ ἠχεῖον, ὃ δὲ καὶ Ἀκοὴν ὀνομάζουσι, &c.

Ἀκοίμητα. *Post vocem* ardent, *scribe*. Pantaleon de Miracul. S. Michaëlis, MS. λαβὼν ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου τοῦ Ἀσωμάτου, &c.

Ἀκοίμητοι. *Adde in fine* Ægyptius Monachus in Paradiso de Oxyrynchitis Monachis: qui in ea Thebaidis urbe ad quinquies mille erant: καὶ οὐκ ἦν ὥρα ἡμερινὴ οὐδὲ νυκτερινὴ ἐν ᾗ τὰς λατρείας οὐκ ἐπετέλουν τῷ Θεῷ.

Ἀκολουθία. pag. 41. *l.* 15. *adde*. Damascenus Studita Serm. 27. de S. Maria Ægyptiaca: ἔφθασεν ἡ ὥρα νὰ διαβάσῃ τὴν ἀκολουθίαν σου.

Ἀκόμι. *In fine adde*. Syntipas MS. ἔλεγε γὰρ ὅτι οὐκ ἀκόμι ἐχόρτασα. Schedæ parvæ MSS. σημαίνει δὲ οὕτω ποτὲ οὐδαμῶς, καθόλου, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ἀκόμην.

Ἀκονίστρα, *Examen per cotem*. Balsamon de Rasophoris. num. 3. χρὴ τοίνυν τοὺς πολεμουμένους ὑπ᾽ ἀοράτων ἐχθρῶν ἐφ᾽ ἱκανὸν καὶ διακονίστρας μακρᾶς δοκιμάζεσθαι.

Ἀκοῦβαι, *Impetigo*, *Mentagra*, λειχήν. Constantinus à secretis MS. & pag. 131. περὶ λειχῆνος καὶ ἀκουβείων φυμάτων. Ἀκοῦβαι, δύω εἰσὶ εἴδη ἐξ αὐτῶν, τουτέστιν τῶν φυμάτων· ὑπάρχει ἴσον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σωματος ἡ γέννησις αὐτῶν, &c.

Ἀκουμβίζειν. *post locos ex Glossis*, *adde*. Ioannis Hierosol. Archiepiscopi Synodicon MS. quod sub S. Damasceni nomine editum est à Combefisio in Hist. Monothelitarum, ex Cod. Reg. 2951. fol. 244. v. οἱ δὲ ἐπίσκοποι τῆς γενεᾶς ταύτης οὐδὲν ἄλλο μεριμνῶσιν, εἰ μή ποτε ἀκουμβήσωσιν. ubi editio Combefisij, p. 691. καὶ παραβλέπουσι καθ᾽ ἡμέραν τὰς τραπέζας τὰς Συβαριτικὰς, &c. Vita MS. S. Stephani

Iun. καὶ τῶν ἱματίων τῆ περιβάτε ἐπιλαβόμενοι ἀνακυμβῶσιν αὐτόν. *Post locum Athanasij, adde.* Acta Acta spuria S. Meletij num. 62. ἐκέλευσεν οὖν ὁ ἄνομος Μαξιμος ἑτοιμασθῆναι ἐδέσματα παντοῖα, λευκὴν τε καὶ ἄλλην ἐντίκην, καὶ ἀκύβιτον ἑτοιμασθῆναι καὶ ἐδέσματα παντοῖα μεμιασμένα, &c.

ΑΚΟΝΙΖΕ'Α. Liber iatricus ex Cod. Reg. 3177. fol. 335. περὶ πέισμα ποδῶν· ἔπαρον ἀκονίζίαν, καὶ βράσον, καὶ κατὰ πλάσον αὐτῷ τὸ πάθος, καὶ ἴαται.

Α'ΚΟΥ'ΦΙΟΝ, gladij species, quem sic describit Leo Diaconus lib. 5. Hist. nondum editæ, ubi de cæde Nicephori Imp. οἱ δὲ κατεσπάθιζον αὐτὸν ἀνηλεῶς. καὶ τις ἀκουφίῳ τὸ μὲν μεταφρενον αὐτῦ πλήξας διαμπερὲς ἐπὶ τὰ στέρνα διήλασε· τὸ δὲ τοιῦτον ὅπλον σιδήρεον ἐπίμηκες πέφυκεν, ἐροδίῳ ῥάμφει προσεικῶς ἀπηχῶς.

ΑΚΓΑΡΟΥΦΑ'Τ, τὸ πυκνόκαμον, Πονπικοχρομμυνδιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pycnecomani.*

ΑΚΡΙΒΟ'Σ, *in fine adde.* Damascenus Studita Hom. 24. de Mercatore avaro: διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν ὠνόμασαν Ἀκρίβον.

ΑΚΡΟΚΙΟ'ΝΙΟΝ, *capitellum columnæ.* Lexicon MS. vet. Test. τῷ χωθαρ'. τὸ ἀκροκιόνιον, τὸ ἐπίθεμα.

ΑΚΡΟΞΟ'ΝΙΟΝ, *Modiolus rotæ*, πλήμνη. Ioannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis: Πλήμνη, ἡ τῦ τροχῦ τρύπη ἡ πληρυμένη ὑπὸ τῶν ἀξονίων· ἢ πλήμναι αὐτὰ τὰ ἀκροξόνια.

ΑΚΡΟΧΕ'ΡΙΟΝ. Priscianus lib. 5. *Spinter, quod* ἀκροχέιρον, *aut fibulam in humeris, aut armillam significat.*

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ. *Adde post locum Pachymeris.* Habetur inter Opuscula Pselli in Cod. Reg. fol. 102. μονωδία εἰς τὴν Ἀκτυαρίυ ἀδελφήν· Ὀκτιάριον vocat Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Εἶδες πανάριστον ἰατρὸν, εἶδες τεχνίτην μέγαν,
> Δίεβη τὸν Ὀκτιάριον, ἢ καὶ τὸν Κανικλείυ,
> Διέβη καὶ τὸν Γαληνὸν, καὶ τὸν Ἀρισοτέλην.

Α'ΛΑ. Apud Eustathium ad Il. ζ. p. 665. proverbium vulgare esse dicitur, ἄνεμος ποιμένων, ἄλα. Id est, ni fallor, *Solis ardor Pastoribus venti vice est.* nam *hasle* ardorem nostri dicunt.

ΑΛΑΛΑΗ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ε'κεῖνοι τὰ λαλάγγια συχνάκις μὲ τὸ μέλι,
> Η'μεῖς δὲ τὸ ἀλαλάην τὰς συχνὰς μὲ τὸ φαρμάκυ.

ΑΛΑΠΑ'ΤΩΡ, *Alapista*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Balsamon ad Can. 49. Concil. Carthag. ubi de Scenicis: ἀλλὰ οἱ παιγνιῶται, οἱ δύλυς καὶ στρατιώτας, καὶ γυναῖκας, καὶ ἕτερα πρόσωπα μιμύμενοι, καὶ κατὰ κόρρης τυπτόμενοι. & Zonaras: τὺς δὲ ἐν πανηγυρίσεσι, καὶ δήμων ἀλλαις συνάξεσιν ἐπιδεικνυμένυς τοιαῦτα, καὶ γέλωτα τοῖς ὁρῶσι κινῦντας τοῖς ὑποκεῖσθαι, καὶ τοῖς κατὰ κόρρης ῥαπίσμασι καὶ ψοφήμασιν, ἀτίμυς ἡγῦνται.

Α'ΛΑΣ, Acetarium, Legumina cum sale & aceto. Nostris inde *salade*, S. Athanasius in Vita S. Antonii: καὶ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας. Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. τὰς δὲ ἡμέρας τῦ Πάσχα ἐν ξηροφαγίᾳ διατελῦσι πάντες οἱ λαοὶ, φημὶ δὲ ἄρτῳ, καὶ ἁλὶ, καὶ ὕδατι τότε χρώμενοι πρὸς ἑσπέραν. Ioan. Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoret. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτυς ξηρὺς καὶ ἅλας, εἰπὼν, ὅτι χρεία ἐςὶν δὲ ὑμᾶς ἑορτὴν ποιῆσαι· καὶ ἔβαλεν ὀλίγον ὄξος εἰς τὸ ἅλας. Alibi: ὁ δεῖνα ὁ ἀδελφὸς ἤσθιεν ἔψημα, φέρε αὐτῷ ἅλας. Occurrit non semel apud hunc Scriptorem. Ioan. Colobus in vita MS. S. Paisij: διὰ τῆς ἑβδομάδος ὅλης ἄρτον ὐκ ἤσθιεν. διὰ δὲ τῦ σαββάτυ, ἄρτος καὶ ἅλας αὐτῷ ἡ τροφὴ ἦν. Alibi: τῆς προλαβύσης μετὰ χειροτροφῆς ἄρτυ βραχέως σὺν ἅλατι. Nicephorus Vranus in Vita S. Symeonis Stylitæ jun. n. 4. μὴ μόνον ἄρτυ καὶ ὕδατος καὶ ἁλῶν γινομένη, & n. 5. κρεῶν ἢ οἴνυ ὐ μεταλήψεται, ἀλλ' ἄρτος ἡ τροφὴ καὶ ὕδωρ αὐτῷ, καὶ μέλι καὶ ἅλες. Adde num. 186. Ejusmodi edulia in ascetis seu monachis improbat Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica, MS. τινὲς τὸ ἅλας καὶ τὸν ἄρτον ποιῦνται, ἀγνοῦντες, οἶμαι, ὅτι γονιμότεροι πάντων καὶ σπέρματος οἱ ἅλες γεννητικοὶ, ἀφ' ὅσον δὲ ἐν ἡμῶν ὑπόκειται σπέρμα, κατὰ τοσῦτον ἐν δυσὶ ὀχλεῖν τὸ πάθος τῆς ἡδονῆς τὴν ἔκκρισιν τῦ ὑποκειμένυ ζητῦν. διόπερ ἀναγκαῖον παραιτεῖσθαι τὸ ἅλας μάλιστα τὰ πολλὰ, &c. βρῶμα τοίνυν ἀσκηταῖς κατάλληλον ἐςιν ἄρτος καὶ ὕδωρ, ἢ καὶ λεπτὰ τῶν λαχάνων ὠμά.

Α'ΛΑΣ ἄνθιον. *Subde in fine.*

Α'λας Καππαδοκικὸν, τὸ θυμίαμα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Suffitus.*

Α'λας αὐτόρυκτον, ἡ ἁλισάχνη, in Lexico Botanico MS. Reg.

Α'λας πεχυτὸν, τὸ θαλάσσιον. Α'λας Καππαδοκίας, τὸ Αρμενικόν. Α'λας Αμμωνιακὸν, τὸ νίτρον, In Lexico Botanico cod. Reg. 2147.

ΑΛΒΟΥ'ΚΙΟΜ. Vide Ανθίφορος.

ΑΛΕ'ΒΡΙ, *Farina*, ἄλευρον, apud Anonymum medicum MS.

ΑΛΕΚΤΟΡΙ'Σ, *Gallina.* Symeon Sethi de animalibus, MS. ὄρνις κατοικιδία, &c. ad marg. Cod. Reg. ἡ λεγομένη ἀλεκτορίς.

ΑΛΕΞΑ'ΝΔΡΑ, in Lexico MS. Botanico, ἡ χαμαιδάφνη, ἢ ἡ πικρὰ, ἐξ ὗ καὶ περσάδια λέγεται. *Chamedaphne.*

ΑΛΕΠΟΥ. *In fine adde.* Vide in Πορτάρειν.

ΑΛΗΘΙΝΟ'Σ. *post locum Anonymi, adde.* Protevangelium S. Jacobi: *Sericum & Iacynthum, & Coccinum, & veram purpuram.* Græca ἀληθινὴν prætulerunt.

Α'ΛΙ, Vox exclamationis. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 315. Αλὶ; τί γίνεται ἐκεῖ, ὅπῦ ἡ γυναῖκα εἰς τὴν συνυσίαν ἔχει θάρρος;

ΑΛΙΑ', τὸ δυμάκιν, in Lexico MS. ex cod. Reg. vide Δυμάκιν.

ΑΛΙ'ΑΣΤΡΟΝ, *Olea silvestris.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Μέντον ἀγριέλαιον, λέγεται ἀλίαστρον.

ΑΛΙ'ΕΦΟΣ, *Pæonia* Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. Αλίεφος, ἡ παιωνία.

ΑΛΙΚΡΟΥ'ΔΑ. Lege ἄπυρος. *In fine adde.* Hausit ex Eudemi Lexico.

Α'ΛΙΜΑ. *in fine adde.* vide Απχά.

ΑΛΗ'ΜΩΝ, ἡ ἀλόη, in Lexico Botanico MS. Reg. *Aloë.*

ΑΛΚΑΛΗ', Matthæo Silvatico, est *Alumen:* Rulando vero in Lexico Chymico, *Alcali*, *dicitur esse principium Chymicorum symbolorum.* Tum addit, *Est sal ex omnium rerum cineribus sine calcibus corporum extractum, idque omnibus rebus inest proprium, sive liquida sint, sive calida.* Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: τὸ δὲ τὸ ἀλκαλὴ ἐςιν χρειῶδες εἰς τὴν παρῦσαν τέχνην, &c. Vide præterea Petrum Belonium lib. 3. de admirabili Operum antiquorum structura cap. 11. ubi multa de alcali, sive sale Chymistico commentatur, &c. & Bernardinum Gomesium lib. 2. de sale cap. 6.

ΑΛΚΕ'Α, ἡ ἀγρία μαλάχη, *Malva silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἈΛΚΕΙΒΕΑΙΟΝ, καὶ Ἀλκιβιάδιον, ἡ ἄγχουσα, *Anchusa*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΛΑΓΗ'. *Post locum vitæ S. Nili Iun. adde*, Vita S. Basilij jun. καὶ χιονώδεις ἔχοντα τὸ πρόσωπον, καὶ ἀλλαγὴν πραιποσίτου ἠμφιασμένον. Ibidem, *in* Ἀλλαξίματα. *sub. fin. adde*. Cæterum ejusmodi mutatoria, ex Homero, ἀμοιβάδας χλαίνας, ἐξημοιβοὺς χιτῶνας, καὶ τὰ ἐξημοιβὰ εἵματα, vocat Eustathius ad Odyss. ξ. p. 1771.

ΑΛΛΑΓΗ', mutatio. *Post locum Anonymi, adde*. Cod. Reg. 3502. fol. 114. ἡ παρ' ἡμῖν ἐπινενοημένη εἰς ὑπουργίαν τῆς βασιλικῆς προστάξεως ἀλλαγὴ διὰ τῶν κοντάρων, μίλια ς'. πῶς σταδία μή.

Ἄ'ΛΛΑΣ, pro Ἄλας, de qua voce supra. Belisarion Donatus in vita MS. S. Antonij: καὶ τὸ φαγὴ του ἦτον ψωμὴ καὶ ἄλλας μοναχοὶ, καὶ τὸ ποτόν νερό, ubi Athanasius: καὶ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας.

ΑΛΛΙΑ', τὸ σκουμάκιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Σκουμάκιν.

ἈΛΛΟΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ἡ κάππαρις, *Capparis* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἄ'ΛΟΓΟΙ. *adde in fine*. Vide Epiphanium Hæresi 51.

ΑΛΟ'Η Γαλλικὴ, *Gentiana*, herba de qua Botanici. Neophytus in Lexico MS. Γεντιανὴ λέγεται καὶ ἀλόη γαλλικὴ, καὶ ῥίζα κενταυρίου.

ΑΛΟΥ', καὶ Ἀνζιάς, τὰ δαμάσκηνα, καὶ Ἀλουτζ, τὰ αὐτὰ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pruna Damascena*.

ΑΛΟΥΔΕΛ'. Petrus Theoctonicus In Lib. MS. de Archemia: ἕωσου δὲ ἀνοίξας τὸ λαμπίκον, τὸ μὲν ζωντανὸν εὑρίσεις τοῦ ἀλουδὲλ, Joanni Garlandio in Lexico Chymico, *Aludel* est vas fictile: Martino Rulando, *vitrum sublimatorium*.

ΑΛΟΥΦΑ'ΤΖΗΔΕΣ. *In fine adde*. Ordo officiorum Portæ Otomanicæ MS. τρίτη τάξις ἔχει Ἀλουφάτζηδες, ἤγουν προσοδιάροι ἑπτακόσιοι, καὶ αὐτοὶ καβαλάροι, ἔχον δυὸ κάβους μέσον αὐτῶν.

ΑΛΥ'ΠΗΝ. Vide Ἄμμος.

Ἄ'ΣΕΛΑΜ. Vide Ἀρτεμάιν.

ΑΛΦΑΣΤΡΙΚΟ'Σ. Constantinus à secretis MS. Lib. 4. ὥστε συχνῶς χρᾶσθαι ἄκυμον εἶναι, τοῦτο ἀλφαστρικόν ἐστιν.

ΑΛΧΑ'ΝΙΑ, τὴν κύπερον, *Cyperus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΧΑΡΑ'ΝΙΟΣ, *Herba Iovis*. Liber iatricus MS. ex Cod. Reg. 3177. fol. 337. τοῦ δὲ Διὸς ἡ βοτάνη Ἀλχαράνιος· ταύτη ἡ ῥίζα βουβῶνας ἰᾶται.

ΑΛΩΠΑ'Σ, Ἀλωπὸς, Judicis pedanei species, apud Byzantios. Theodorus Hermopolites MS. Lib. 7. tit. 3. οὐκ ὀφείλει προσέχεσθαι ἁπλῶς δικαστῇ, οἷός ἐστιν ὁ Ἀλωπὰς, ὁ Σερβλίας, καὶ ὁ τιμωνίτης, ἀλλὰ τῷ ἔχοντι δικαιοδοσίαν καὶ κράτος, τῷ Δρουγγαρίῳ, ἢ τῷ Κοιαίστωρι· οὗτοι δίδωσι διακατοχάς· Infra: ἅπαντα οἱ μικροὶ δικασταὶ, ἤγουν οἱ ἐλάττονες, οὐ δύνανται ποιεῖν οἴκοθεν, οἷοι εἰσιν οἱ κριταὶ ὁ Αὐτωρειανὸς, ὁ Ἀλωπὸς, καὶ οἱ Σερβλίαι, καὶ ὁ τιμωνίτης· οὗτοι γὰρ πάντες ὑπὸ δικαστὰς δύνανται δοῦναι, οὐ τε εἰς νομὴν πέμψαι. Infra: οἷον ὁ μέγας Δρουγγάριος, ὁ Κοιαίστωρ, ὁ Ἔπαρχος, οὐ μὴν ὁ Ἀλωπὸς, ἢ ὁ Σερβλίας Rursum: ἐνετάλετο τῷ κριτῇ τυχὸν τῷ Αὐτωρειανῷ. & mox: ὥστε ζητῆσαι δικαστὴν τὸν δὲ τυχὸν τὸν Σερβλίαν, ἢ τὸν Ἀλωπὸν, καὶ κριθῆναι παρ' αὐτοῦ, ὀφείλομεν προσελθεῖν καὶ ζητῆσαι δοθῆναι ἡμῖν δικαστὴν, οὐχὶ τῷ κριτῇ τῷ Αὐτωρειανῷ, ἢ τῷ τιμωνίτῃ· οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσιν ἄρχοντες, τουτέστι προκαθημένοι δικασταὶ καὶ ὀφφικιάλιοι, ἀλλ' ἁπλῶς κριταί. Eod. lib. tit. 6. δίδωσι δικαστὴν ὁ ἄρχων, ἤτοι ὁ μέγας Δρουγγάριος τὸν Σερβλίαν τυχὸν, ἐντειλάμενος αὐτῷ δικάσαι τὸν Πέτρον καὶ τὸν Παῦλον, ἀναγκάζεται ὁ Σερβλίας αὐτὸς δικάσαι καὶ ἀποφήνασθαι, καὶ οὐ δύναται τὴν ὑπόθεσιν παραπέμπειν πρὸς ἕτερον δικαστὴν, τυχὸν τὸν τιμωνίτην, ἢ τὸν Αὐτωρειανὸν, διὰ τί; διότι ὁ Σερβλίας οὐκ ἐστιν ἄρχων καὶ προκαθήμενος δικαστὴς καὶ ἔχων δικαιοδοσίαν. In Cod. MS. Epistolarum Joannis Tzetzæ, 44. inscribitur τῷ Ἀλωπῷ κυρίῳ Γεωργίῳ. Hæc porro, licèt fortè prolixiora, descripsimus, ut aliis pedaneis Judicibus, quorum hîc mentio agitur, inserviant.

ἈΜΑΝΙ'ΤΗΣ. *In fine adde*, Photius Epist. 25. ad Zosimum Monachum & Anachoretam: ὡραῖά σοι τὰ δῶρα, κάστανα, καὶ ἀμανῖται, ἀλλὰ βασιλικῆς πολυτελείας τὸ πλῆθος. Eustathius ad Il. β. p. 290. πολυσήμαντος δὲ ἡ τοῦ μύκητος λέξις· λεγομένη οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐκ γῆς φυομένου ἐδωδίμου φυτώματος, ὃ δὴ ἀμανίτην φαμὲν κοινότερον. Thomas Magister in sylloge vocum Atticar. μύκης, μύκητος, οὐκ ἀμανίτης.

ΑΜΑΞΙ'ΔΕΣ, *Carruca*. Joan. Tzetzes ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: πρὸς πορείαν κινοῦν ἁμαξίδας καὶ κλινιδίοις, καὶ λοιποῖς τοιούτοις ὑποτρόχοις, &c.

ΑΜΑΞΙ'ΝΗ. Vide Ἀσουεία.

Ἄ'ΜΑΤ'. Vide Ἀγκοῦρ.

ΑΜΒΡΩΣΙ'ΑΝ, καὶ Ὠνιον, καὶ Ἀείχρυσον, τὸ ἀείζωον τὸ μέγα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sempervivum majus*.

Ἄ'ΜΒΥΞ. *In fine adde*, Vide Gloss. med. Lat. In *Ambix*.

ΑΜΕΙΛΑΑΑΑ', τὸ ἄγριον πήγανον, *Ruta silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἄ'ΜΙ, species Cimini, vel Juniperi, Matthæo Silvatico. Constantinus à Secretis Lib. 4. καὶ ἄμι, τουτέστι νανοῦχα.

Ἄ'ΜΗ ἔλαιον, τὰ ζαβακουλία τῶν λευκῶν ἴων, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. Vide Ζαβακόν.

ΑΜΛΑΑ', καὶ Ἀμλατζ, το νάσκαφθον, in Cod. Reg. 1843. *Nascaphtum*.

Ἄ'ΜΜΑ. *Post locum Vlpiani, adde*. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 84. καὶ ἀποστείλαντες εἰς διαφόρους τόπους, καὶ συναγαγόντες ὀρυκτῆρας, καὶ ἄμμας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς καταστροφῆς ὄργανα, &c.

ΑΜΜΟΣ, ἀλόη χλώρα, ἡ λεγομένη ἀλύπην, in Lexico MS. Nicomedis. *Aloe viridis*.

ΑΜΟΥ'ΧΑΗ, *Nebula*, seu *aër nubilus*, vel *densa caligo*, ὁμίχλη. Astronomus Græcobarb. ex Cod. Reg. 1595. cap. περὶ νεφελῶν. Κύκλωθεν δὲ τῆς γῆς ὅλης εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔνι ἡ γῆ σφουγγαρώδης, χάυνη καὶ ἁπαλὴ, καὶ ἀπέκει εὐγένη ἡ πνοὴ τῆς γῆς, ὥσπερ ἀμούχλη, αὐτὴ λοιπὸν ἡ πνοὴ, &c. Infra: ὥσπερ ἐπάνω νεφέλη, οὕτως δὲ ἀμούχλη γίνεται. Vide in Πάγος.

ΑΜΟΥΡΓΙ'Σ. Etymologicum MS. ἀμουργὶς, πρῶτος σύμβουλος· λέγεται καὶ ἀμερμουμνίς. Legendum forte ἀμοὺρ μνίς. Vide in postrema voce, & in Ἀμβραχάειοι.

Ἄ'ΜΠΑΝΟΣ, καὶ Ἀμπὰν, ὕβελος in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè *Hiberis*.

Ἄ'ΜΠΑΡ. *In fine subde*.

Ἀμπαράτον, *Potio ambrata*. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: καὶ πράγματος αὐτοῦ μεγάλην τιμὴν, καὶ κράτησιν ψυχροῦ, καὶ ἀμπαράτον, καὶ ξυλαλόην, &c.

ΑΜΠΑ'ΡΙΑ, pro, *tamen*, usurpat, ni fallor Damascenus Studita Hom. 27. ἵνα γοῦν νὰ ἴδετε εἰς τὰ πουλία ὁποῦ πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, πῶς μηδὲ σπέρνουν, μηδὲ θερίζουν, μηδὲ μαζώνουν εἰς ἀποθήκες, ἀμπάρια καὶ ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ ὅλον ὢν τὰ τρέφει καὶ αὐτά.

ΑΜΠΕΛΑ'Σ, *Cultor vinearum*, *Vinitor*. Leo Diacon. lib. 6. hist MS. ὃς γεωργὸς ἀμπέλων καθεστηκὼς, ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῆς τὸ ἐπώνυμον εἴληφεν, Ἀμπελὰς καλονομασθείς.

ΑΜΠΕΛΙ'ΚΗ,

ΑΜΠΕΛΙ'ΚΗ, *Vva silvestrium vitium cum florent.* Anonymus Botanicus MS. ἀμπελίκη ἐστὶ αἱ τῶν ἀγρίων κλημάτων σαφυλαὶ, ὅταν ἀνθῶν.

Α'ΜΠΕΛΟΣ. Vide in Πάσσον.

ΑΜΠΗ' τὸ κυδώνιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cydonium.*

ΑΜΠΕΛΟΥΚΙΑΜ'. Vide Ανθηφόρ☉.

Α'ΜΠΗΝΑ, ὕελ☉, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vitrum.*

ΑΜΠΟΣΤΩ'ΝΕΙΝ. Synaxar. Maximi Cytharensis Episcopi 8. Jan. καὶ πιάνωντας ἕνα κοντάρι, καὶ ἀμπόσθωνιας τὰ κατὰ τῆς ἁγίε πλευρᾶς, τὲ ἔδωκεν θάνατον.

Α'ΜΠΟΥΛΑ. *Lin.* 2. *post*, &c. *adde.* Idem c. 101. ἀγγεῖον ὑέλινον, ἣν ἔνιοι ἀμπελλὴν καλοῦσιν. Ita Cod. Reg.

ΑΜΠΡΟΣΣΑΝΑ'Μ, Μανδραγόρας, ῥίζη ἐστίν, Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *Radix Mandragoræ.*

ΑΜΡΟΥ'Τ, τὰ ἄπια, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyra.*

ΑΜΠΟΥΣΑΛΑΤΗΝ, οἱ λαθυρίδες, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cicercula.*

Α'ΜΥΡΟΝ, καὶ Αφεδρ☉, ἡ Ατρακτυλὶς, *Atractilis*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΜΦΑ'ΚΙΟΝ, τὸ φάβα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Faba.*

ΑΜΦΙ'ΒΑΛΛΟΝ. *Post vocem* ἀμφίμαλλον. *adde.* Lexicon MS. seu Ερανος τῶν λέξεων. Αμφίβαλλον, ἀμφοτέρωθεν φαλλοὺς ἔχουσα· φαλλοὶ δὲ, οἱ ἀσπίδισκοι.

ΑΜΦΙ'ΔΕΑ, *armillæ.* Lexicon MS. Εραν☉ τῶν λέξεων· ἀμφίδεα, ψέλια, βραχιόνια.

Αμφιτακόειs, herbæ species. Hermas medicus in Mathematicis MSS. οἷον σρύχν☉ κοπυλίδων, ἰσοεὶ, κόμβει, ἀμφιτακόεις, σίεις, &c.

ΑΜΩ'ΖΕΙΝ, *Iurare.* Paulus Lagnius in Enchyridio orthodoxo: ἂν ἔβαλες, ἢ ἔσφιγξες κανένα εἰς τὸ νὰ ἀμώσῃ χωρὶς ἀνάγκην; passim ibid.

ΑΝΑΒΑ'ΓΙΟΝ, *Induciæ.* Georgius Contares lib. 8. hist. Athenar. p. 207. καὶ διὰ τοῦτο ἐβουλήθησαν ἀναμεταξύτως καὶ τὰ δυὸ μέρη νὰ κάμωσιν ἀγάπην εἰς μεικὸν καιρὸν, διὰ νὰ εἰρηνεύσουν ἀπὸ τὰ ἀναβάγια.

ΑΝΑΒΑ'Η, τιτζύνη, τὸ ῥέον, in Lexico Botanico Reg. Cod. 190. *Rheon*, de quo Botanici.

ΑΝΑ'ΒΑΘΜΟΙ. *Post postremum locum S. Germani*: Nicetas Paphlago MS. in Tetrasticha S. Gregorii Theologi: οὕτω δὴ καὶ ὁ πρὸς τὸν θεὸν τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διατιθέμεν☉.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ', in Etymologico MS. Cod. Reg. 1751. & apud Suidam, αἱ ἀναβάσεις· λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶν☉ τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον.

Alia notione usurpat Euthymius Zygabenus in Præfat. ad Psalmos: ἐνθέντοι πολλαὶ ᾠδαὶ, καὶ ὅπου ἀναβαθμὸς, οὐδαμοῦ ψαλμὸς, ὅτι μεθ' ἐπιτολοκῆς ᾠδῆς, ἐν γὰρ ταῖς ἀναβάσεσιν οἱ ἅγιοι πρὸς μόνῳ τῷ Θεῷ εἰσίν.

ΑΝΑΒΑΛΙ'Σ, ἡ σφαῖρα, apud Arcadium in Grammatica MS. *Globus.*

ΑΝΑΒΑΠΤΙ'ΖΕΙΝ. *adde in fine.* Eustathius ad Iliad. α p. 80. ἡ δὲ, ἀνὰ, πρόθεσις, δευτέρωμά τι δηλοῖ, ὡς ἐν τῷ ἀναβαπτίζειν, φαίνεται, καὶ ἀνακρίνειν, &c. Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ἐπίσκοπος ἀναβαπτίσας τὸν βαπτισθέντα εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματ☉, ἐκβάλλεται τῆς ἱερωσύνης· ἐκεῖνοι γὰρ ἀναβαπτίζονται οἱ μὴ βαπτισθέντες.

ΑΝΑΒΑ'ΣΕΙΣ, *Angeli dicti*, Apud Gregorium Nazianzenum orat. 34. extr. Vide V. C. Cotelerium ad Constitut. Apostol. p. 312.

ΑΝΑΒΑΤΙΑΝΟΣ, sic dictus apud Caianitas Sectarios liber, quod contineret ἃ εἶδεν ὁ Παῦλ☉, καθ' ὃν ἀνέβη καιρὸν εἰς τρίτον οὐρανόν. Glycas lib. 2. annal. statim initio, ubi plura.

ΑΝΑ'ΒΑΤΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de dieta, lib. 2. ubi de Pane: ὁ δὲ ἀλευρίτης καὶ καθαρὸς καὶ μὴ λιπανάβατ☉, πρὸς ὑγείαν ἐπιτήδει☉ Habetur apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. c. 12. §. 5. ejusmodi quæstio Græci discipuli: διὰ τί τὸ εὐλογημένον ψωμὶ Ανάβατον κράζεται ἀπὸ τοὺς Φράγκους, καὶ Αντίδωρον ἀπὸ τοὺς Γραικούς; deinde: διὰ τοῦτην τὴν ἀφορμὴν ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς φράγκους Εὔζυμον, διὰ νὰ χωρίσωμεν τὴν διαφορὰν τῆς προσφορᾶς ὁποῦ ἱερουργεῖται εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀπὸ τὸ ἀντίδωρον ὁποῦ μοιράζεται μετὰ τὴν λειτουργίαν, &c.

ΑΝΑ'ΓΓΕΛΟΣ, ἡ ἀγρία μυρσίνη, *Myrtus silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑ'ΓΚΑΙ, *Demonstrationes Logicæ, Geometricæ.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. διὰ ταῦτα ἀεὶ θαμῶν τι μεθόδοις ἑαυτὸν ἐντείνας, καὶ γεωμετρίκας ἀποδείξεις ἀναλαμβάνων, ἃς ἀνάγκας τινὲς ὀνομάζουσιν, &c. Bessarion Cardinalis in Epist. MS. ad Michaelem Byzantium: οὐ γὰρ λοιδορίαις τοῦ ἀντιδίκου ἀλλ' ἀποδείξεσι καὶ λογικαῖς ἀνάγκαις τῷ φίλῳ συνηγορητέον, τὸν δὲ ἐχθρὸν ἀμυντέον.

Α'ΝΑΓΝΩ'ΣΤΑΙ. *Post locum Theodoriti, adde.* S. Epiphanius in Exposit. fidei cathol. n. 21. καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἱεροσύνην λοιπὸν Αναγνωστῶν τάγμα ἐξ ὅλων τῶν ταγμάτων, τουτέστι παρθένων, καὶ μοναζόντων, καὶ ἐγκρατευομένων, καὶ χηρευσάντων, καὶ τῶν ἔτι ἐν σεμνῷ γάμῳ· εἰ δὲ εἴη ἀνάγκη, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ θάνατον τῆς πρώτης γυναικὸς δευτέρᾳ συναφθέντων· καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἱερεὺς ὁ Αναγνώστης, ἀλλ' ὡς γραμματεὺς τοῦ λόγου· Ex quibus patet ad Lectorum munus fuisse quosvis fere admissos.

Α'ΝΑΓΡΑΦΕΙ'Σ. *Lin.* 2, *post*, exactores. *adde.* Scholiastes MS. Gregorij Theologi in Julianum Peræquatorem: ἐξισωτὴν, ἤγουν ἀναγραφέα καὶ τῶν δημοσίων φόρων διορθωτὴν. Infra: ἰουλιανός τις, οὐχ ὁ παραβάτης, ἀλλ' ἕτερ☉ ἀποσταλεὶς παρὰ βασιλέως εἰς ἐξίσωσιν τῆς ἑκάστου γῆς, καὶ τοῦ ἐπιβάλλοντ☉ αὐτῇ τέλους, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἀναγραφέα, &c.

Α'ΝΑΚΑΚΑΒΕ'Α, λωτὸς τὸ δένδρον, *Lotus arbor*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑΚΛΑΣΤΑ'ΡΙ. Constantinus à Secretis MS. αὕτη δὲ ἡ σύνθεσις τὸ λεγόμενον ἀνακλαστάρι παρὰ τοῦ κοινοῦ λαοῦ.

ΑΝΑΚΤΙ'ΤΗΣ, Lapis qui γαλακτίτης Græcis dicitur. Anonymus MS. de virtute lapidum: λίθ☉ γαλακτίτης, ὁ καὶ ἀνακτίτης, καὶ ἄνθ☉ λέγεται οὗτ☉. Ex quibus licet percipere quid sit *Anax* & *Anacteus*, apud Scriptores lat. de quibus egimus in Gloss. med. Lat.

ΑΝΑ'ΛΑΒΟΣ. *Post locum Evagrij, adde.* Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. MS. de Anachoretis: ἔλεγον οἱ γέροντες, ὅτι τὸ κουκούλιον σημεῖόν ἐστι τῆς ἀκακίας· ὁ ἀνάλαβ☉ τοῦ σαυροῦ· ἡ δὲ ζώνη τῆς ἀνδρείας. Vita MS. S. Stephani Junioris: τὸν δὲ χιτῶνα εἶχεν δερμάτινον καὶ μόνον, τότε ἅγιον κουκούλιον, καὶ τὸν σαυροφόρον ἀνάλαβον. Infra: τὸν σαυροῦ τύπον ἀνάλαβον ἐξέβαλλεν.

ΑΝΑΜΝΗ'ΣΕΙΣ. *Post locum Agathiæ, adde.* Vita MS. S. Joannitii: ὁ δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ τὴν τῆς σρατείας ἐδίδασκε τάξιν, καὶ ὁ βασιλεὺς παραυτὰ εὐθὺς, ὡς ἂν μὴ τὴν μνήμην αὐτοῦ διαφύγοι, γράμμασιν ἐκτίθεσθαι τῷ ὑπογραφεῖ κελεύει. Huc etiam spectant quæ habentur in lib. Esther cap. 6. de Mardochæo.

ΑΝΑ'ΠΕΜΠΤΟΣ. Anonymus contra Latinos n. 35. οὐδὲ γράφουσιν εἰκόνας ἁγίων, πλὴν τῆς σαυρώσεως τοῦ Χεισοῦ, καὶ ταύτην οὐ διὰ λειογραφίας, ἀλλ' ἀναπέμπτην, ὥσπερ τι τῶν γλυπτῶν, totidem verbis scriptor alius: *Historias Sanctorum præter passionem Christi in Ecclesiis suis non designant, & ipsam non pictura,* *sed*

sed opere plumario in similitudine sculptilium, & in terra similium faciunt. Est igitur ἀνάπεμπτον, *opus plumarium*; quod quale fuerit, in utroque Glossario attigimus. Idem porro valet hæc vox quod ἀντίπεμπτον, in locis allatis in Gloss. med. Lat. in *Antipempton.*

Ἀναπιδύειν, *Scaturire.* Eustathius in Il. ρ. δηλοῖ καὶ ἡ βρύσις, ἧς πρωτότυπον τὸ βρύω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀναβέβρυκεν, ὃ καὶ ἀναπιδύειν λέγεται κοινότερον. Infrà: ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐπὶ πηγῆς ἀναπιδυούσης. In Il. σ. ἡ δὲ πολλὴ χύσις τῆς Ὁμηρικῆς λογιότητος ἔχει καὶ ἄλλα οὕτως ἀναπιδύοντά που σχήματι εἰς ψυχαγωγίαν τοῖς φιλοκάλοις. In Il. ω. πέτρα δηλαδὴ, ἀφ' ἧς ὕδωρ ἐκπιδύον φέρεται. Denique Il. α. ἐξ οὗ πηγαί τινες ἑκατὸν ἀναπιδύουσαι, &c.

Ἀνάρ, ἡ ῥοία. In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Malus punica.*

Ἀνάριον. *Imago cerea* quam *Agnum Dei* vocant. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 343. ἄλλοτε ὅταν ἀνάρια τὰ ἐχάριζαν οἱ ἀξιομακάριστοι πάπαδες.

Ἀνατολικόν, τὸ περικλύμενον, *Periclymenum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ανίκητον.

Ἀναφαλαντίας. *Adde in fine.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ ἰδοὺ γέρων τις μεγαλόφθαλμος καὶ ἀνάφαλος. Vide etiam Cedrenum in Mauricio an. 1.

Ἀνάφηστος. Vide Ἀσκληΐδα.

Ἀναφορὰ, *oblatio. Post locum Palladii, adde.* Joannes Episcop. Carpathi MS. ζητήσαντος τὸν πρεσβύτερον τοῦ χωρίου, ἵνα κομίσῃ τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν τῶν ἁγίων μυστηρίων.

Ἀναφορὰ, *relatio ad Principem. Ante locum Codini, scribe.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 54. πλὴν ὅτι μέρος μὲν αὐτῆς συνεχωρήθη ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰουστίνου, ἀναφορᾶς γενομένης ὑπό τε τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ ἐρήμου ἡγουμένων.

Ἀναφωτίδες, *Fenestra in ipso tecto.* S. Epiphanius de mensur. & pond. de LXXII. Senioribus: ἀλλ' οὐδὲ θυρίδας τοῖς οἰκίσκοις ἐκείνοις ἐκ τῶν τοίχων ἐποίησεν, ἀλλ' ἄνωθεν ἐκ τῶν δωμάτων τὰς καλουμένας ἀναφωτίδας ἀνέῳξεν.

Ἀνάσκαφος, *è tumulo eruendus*, nefarius, cujus ossa projicienda sunt. Ita hanc vocem usurpat Chron. Alexandr. anno 8. Focæ, & 18. Heraclii.

Ἀνδιδάν, τὸ σέριφον, ὁ πλατυκύμινος, ἔστι δὲ λευκὸς καὶ μέλας. Ita Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Serifum.*

Ἀνδρειότατος, *Strenuissimus*, titulus Magistrorum Præsentis utriusque militiæ, in Concilio CPolit. sub Mena act. 5. pag. 236. καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις στρατηγοῖς τοῦ θείου Πραισέντου ἑκατέρων δυνάμεων.

Ἀνδριαντάριον *Subde in fine.* Scholiastes Dionis Chrysostomi, in Rhodiaca: τὰ παρὰ τῶν κοροπλάθων, λέγεται πλαττόμενα γύψινα ἀνδριαντάρια.

Ἀνδρολαλία, *Rumor, fama.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐξάψας τὰ στιβώματα, καὶ τὰς ἀνδρολαλίας.

Ἀνδρόγυνον. *Post locum Camaldulensis, adde.* Epiphanius 38 hæresi num. 7. ἀνδρόγυνα γὰρ ἐκεῖσε λούονται. De ejusmodi balneis utrique sexui promiscuis, diximus in Constantinopoli Christ. ubi de balneis: de iis etiam agit Petavius ad hunc locum Epiphanii.

Ἀνδρόσαιμον, τὸ ὑπερικὸν, *Hypericum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Occurrit apud Aëtium.

Ἀνέγλητος. *Adde in fine*: Emmanuel Georgillas MS. de Mortalitate Rhodi:

Καὶ πίκρανε τοὺς γέροντας, καὶ θλίψειν ταῖς μανάδες,
Ταῖς κόρες ταῖς ἀνέγλυτες, καὶ ταῖς οἰκοκυράδες.

Ἀνεμώνη, ἡ κουτζωνάδα, in Gloss. MS.

Ἀνεμοπύρωμαν. *In fine, adde.* Alius Medicus MS. ὁ ζωμὸς πιπώμενος μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου ἐξηβάννηται ἀνέμους ἀπὸ τὰ ὠτία· τὰ φύλλα τῆς βοτάνης βαίνεται εἰς ἀνεμοπύρωμαν, καὶ ὑγιαίνει.

Ἀνεμοστρόφυλλον, *Turbo, ventus vehementior.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 12. φορτοῦνα μεγάλη ἐσηκώθη μὲ ἄνεμον δυνατὸν, καὶ ἀνεμοστρόφυλλον, καὶ ἐσύντριψε τὰ μονόξυλά τους.

Ἀνεμοῦρα. *Post lin. 3. scribe.* Etymologicon MS. ex Cod. Reg. 2751. ἀνεμούριον, καὶ οὐκ ἀνεμοδούριον, παρὰ τὸ ἄνεμος καὶ τὸ οὖρος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό.

Ἀνεμόχορτον, *Parthenium.* Lex. Botanicum ex Cod. Reg. 1847. παρθένια, τὰ ἀνεμόχορτα ὀνομαζόμενα.

Ἀνεψιός. *Post locum Pselli, scribe.* Eustathius ad Il. ι. ἀνεψιοὶ δὲ οἱ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐξάδελφοι. Et ad Il. ξ. οἱ ἀνεψιοὶ καὶ αὐτανέψιοι οἱ αὐτοὶ, δηλοῦντες τοὺς ἐξαδέλφους.

Ἄνζειν. *Adolescere*, ἀκμάζειν, νεωτερίζειν, &c. in Glossis Græcobarb. Vide Ἀξαναπαιδιώνειν.

Ἄνθεμα, Ζωροάστρου διάδημα, ἡ μαλάχη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Malva.*

Ἀνθεοφόρος, pro ἀνθηρὸς, *Floridus.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκβάλλει τοῦ κόλπου αὐτοῦ εἶδός τι τῇ θέᾳ πύρινον καὶ εὐειδέστατον, καὶ ἀνθεοφόρον τῷ χρώματι.

Ἀνθερινός, Ἀνθερινός. Iatrosophium MS. βάλε εἰς τζουκάλιν ἄγανον δαδὶν ἀνθερινὸν, καὶ γάλα ἕψησε ἕως που ἀποτελεσθῇ, &c. Hierophilus Sophista de alimentis MS. ἐκ δὲ τῶν ἰχθύων σκορπίας, πέργας, κεφάλους ἀνθερίνους ἀνθερίνας καὶ μελανούρους τηγάνου.

Ἀνθηβολή. Vide Ἀνθιβολή.

Ἀνθήρορος, Αζοιπεὶ, Ασφὴ, Ασαλοτεὶ, Αλβούκιυ, Αμπλυκιάμ καὶ Ασίερφι, τὸ ἄλιμον. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *Alimen.*

Ἄνθος. *In fine subde.*

Ἄνθος λύκου, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 3169. ἡ πιπωμέλη. Leg. fortè πιπομέλι.

Ἄνθος θαλάσσης, ὁ σπόγγος. *Ibidem.*

Ἀνθότυρος. Vide in Ἀθότυρον.

Ἀνθρήμη, εἶδος μελίττης, apud Arcadium in Grammatica MS. *Apis species.*

Ἀνθρωπολάτραι. *In fine, ante, &c. adde.* Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ c. 57.

Ἀνθύπατος. *Ante locum Leonis Grammatici, scribe.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 5. ubi de majoribus Judicibus: ὡσαύτως καὶ τῷ Ἀνθυπάτῳ. ἀξίωμα δὲ ἐστι τοῦτο παλαιὸν καὶ μέγα, τοσοῦτον ὅτι καὶ ὁ λεγάτης αὐτοῦ, ἤ ὁ ἐκ προσώπου, εἶχεν ἐκκεχωρημένον ἀπὸ τῶν νόμων δικάζειν καὶ διδόναι καὶ δικαστὰς τοῖς αἰτοῦσιν, &c. *Ibid. pag.* 79. *l.* 8. *post*, inscribitur, *adde.* Ita passim alii Augusti. Vide Casaubonum in Capitolin. pag. 49. & 104. 2. ed.

Ἀνίκητον, καὶ Ανατολικὸν, ἡ σμίλαξ ἡ τραχεῖα, *smilax aspera*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἀνίκητον καὶ ασαφος, καὶ ἄνηθυμ, τὸ ἄνισον, *Anisum*, in Lex. MS. ex Cod. Reg 1843.

Ἀνιορσιζὲ, ἡ ὀνοβρυχὶς, *Onobrychis*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἀνισοῦν, τὸ ἄνισον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. *Anisum.*

Ἀνκκιδάν, σέριφον, ὁ πλατυκύμινος, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843 *Absynthium.*

Ἀνοητοὶ, *Hæretici*, qui Joannis Evangelium & Apocalypsin rejiciebant: de his agit Epiphanius hær. 51.

Α'ΝΟΙ'ΞΙΑ. *Post locos ex Theophane, adde.* Nicephori CP. Epistola Canonica: πτύπωται δὲ ἐνταῦθα, ὑπὸ σεσωσμένη ἐπισκόπου, ἢ ἱερέως τὰ ἀνοίξια τῆς ἐκκλησίας γίνεσθαι ὑποφωνουμένης εὐχῆς, ὥστε εἰ τοῦτο γένοιτο, καὶ τὸ λειτουργεῖν ἐκεῖσε ἐκ ἀπᾴδον.

Α'ΝΟΙΞΙΣ. *Post* aperitur, *adde.* Theophylactus Herodiac. Hom. 12. ἐπολεμοῦσαι δὲ αἰείποτε συχνὰ μὲ τοὺς πολίτας ἀπὸ τὴν ἄνοιξιν, ἕως καὶ τὸ φθινόπωρον.

Ibid. in fine adde. Constantinus Porph. de Admin. Imp. c. 9. init. εἰς τὰ ὄρη αὐτῶν κόπτουσι τὰ μονόξυλα ἐν τῷ τοῦ χειμῶνος καιρῷ, καὶ καταρτήσαντες αὐτῶν, τοῦ καιροῦ ἀνοιγομένου, ἡνίκα λυθῇ ὁ παγετὸς, εἰς τὰς πλησίον οὔσας λίμνας εἰσάγουσιν αὐτά. Quibus verbis illa indicatur anni tempestas, quâ *maria aperiri* dicuntur apud Hieron. in ep. ad Eustochium & in Antholog. epigr. Græcor. p. 123. quemadmodum, *Claudi ex die 3. Id. Novemb.* apud Vegetium lib. 4. cap. 29. Virgil. 1. Georg.

Candidus auratis aperit cum cornibus annum
Taurus.

Ubi Servius: *aperit autem, ideo ait, aut quia Aprili mense Sol in Tauro est, quo cuncta aperiuntur: & aliud est aperire annum, aliud inchoari; nam nullus dubitat Martio mense (ut suprà diximus) annum inchoari, &c.* quo postremo sensu dixit Statius de XVII. Consulatu Domitiani:

Insignemque aperit Germanicus annum.

ΑΝΟΥ'ΒΙΑΣ, ἡ κονίζα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Coniza.*

ΑΝΣΗ'ΤΖ, ῥάμνε φύλλα, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Folia spinæ albæ.*

Α'ΝΤΕΜΩΝΙΑΜ'. Vide Αρπμαίν.

Α"ΝΤΖΑ. *Post locos Laonici, adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3167. σφυρὰ, τὸ ἀντζίον, *Ibid. post* πάλαι, *adde.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 8. οἱ καὶ ἄντζες τῶν ποδαρίων τῆς ἦτον σιδερένιες. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Plutum: παχύκνημοι. παχέας ἄντζας ἔχοντες.

ΑΝΤΖΑΣΙΦΑΝΤ', πόδες εἰαρι. . . . . . πευκέδανος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1483. *Peucedanum*

ΑΝΤΖΗΡΑ', ὁ κνίδος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cnidium.*

ΑΝΤΖΙΑΣ'. Vide in Αλοῦ.

ΑΝΤΙ'ΘΕΟΣ, *Diabolus.* Andreæ Cretensi orat. 2. in S. Patapium p. 222. Contrà Poëtis veteribus, apud Clementem Alexandr. lib. 4. Stromat. ἀντίθεοι dicuntur *electi Dei.*

ΑΝΤΙΘΕΣΙ'ΟΝ, τὸ ξάνθιον, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. *Xanthium.*

ΑΝΤΙΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ. *Adde in fine.* Est autem propriè κάνθαρος ἔκπωμα κερατοειδὲς μὲν, ἄνωθεν δὲ ὁμοίως πώματι ἐπισκεπασμένον· σωμάτιῳ συμμέτρῳ κατὰ μέσον ἀνερραγὸς, ἄκρῳ τῆς περιφερείας περιχοῖδι, ἀφ' ἧς πίνειν ἐπὶ διοιγόμενον. Ita Excerpta MS. S. Sylburgiana ad Clementem Alexandr.

ΑΝΤΙΚΛΕΙ'Σ, *falsa clavis.* Clemens Alex. lib. 7. Strom. extr. ἀλλ' ἐδὲ τὴν κλεῖν ἔχοντες, αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ψευδῆ δέ τινα, ὡς φησὶν ἡ συνήθεια, ἀντικλεῖδα, &c.

ΑΝΤΙΚΥ'ΡΙΚΟΝ, τὸ σησαμοειδὲς, *Sesamis,* in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΤΙ'ΛΗΨΙΣ, apud Asceticos, & Joannem Climacum, ἐπὶ ψυχῆς ἀνανέωσις κατανύξεως λύπη, τὸ ἀνώδυνον δάκρυον, εἰς ἀνώδυνον θαυμασίως μετασκευάζουσα.

ΑΝΤΙΜΙ'ΝΣΙΟΝ. *Lin. 4. post* alii, *adde.* Nisi legendum sit θυσιαστηρίου, ut sit mensa ad quam Fideles communicabant, ut mox dicemus.

Ibid. pag. 87. lin. 12. post loc. Joann. Citri, *adde.* Sed longè probabilius id nominis à *mensa* deduci, quòd Αντιμίνσιον vicem præstiterit *sacræ mensæ,* in qua sacrificium conficitur: in eam vero afferri Fidelibus communicandum.

ΑΝΤΙΝΑ'ΡΘΑΡΟΝ, καὶ Αβλάβαβε, τὸ ἡμεροκαλλὲς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Hemerocalles.*

ΑΝΤΙΡΑΔΑΡΟΣ, ὄρχις ἄρκε, in Lex. Botanico MS. Reg. *Testiculus ursi,* plantæ species.

ΑΝΤΙΤΑΚΤΙΚΟΙ'. *Lin. 2. post,* agunt, *adde.* Clemens Alexandr. lib. 3. Strom. Augustinus lib. de hæres. cap. 18.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ'. *Post locum Theophanis, adde.* Extat epistola Joannis Tzetzæ, quæ est 71. in Cod. Reg. inscripta τῷ μεγαλοεπιφανεστάτῳ ἀναχαφεῖ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Αντιφωνητοῦ Ιωάννῃ τῷ ἰσμηνιώτῃ.

ΑΝΤΟΥΡΑ. Vide Αιείτης.

ΑΝΤΟ'ΦΑΛΙ. *Lin. 2. scribe.* Aëtius lib. 10. c. 5. χαρόφαλα τὰ μεγάλα, τὰ ἐπονομαζόμενα ἰταλίᾳ γλώττῃ ἀντόφαλι.

ΑΝΩΓΙΝ, ἀνώγαιον, *Cœnaculum.* Vide in πατρώα.

Α"ΝΩΘΕΝ. *In fine adde.* Can. 47. Apost. ἐὰν ἄνωθεν βαπτίσῃ, &c. ubi Zonaras: ἤγουν ἐξ ἀρχῆς, καὶ πλείας. Alia notione vocem hanc usurpat Theophanes an. 21. Copronymi: καὶ πέμψας ὁ Σαλὴμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλου, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. Id est, *contra illos,* quomodo dicimus, *venir sur quelqu'un,* pro *invadere, aggredi.*

ΑΞΑΝΕΛΟΥΑΡΤ', τὸ τρέμιε τὸ ἄνθος, *flos candicis,* in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΞΙΝΑ'ΡΙΟΝ. *In fine, adde.* Eustath. ad Il. β. p. 217. ζημιόνι, ὅτι τὸ σκαφεῖον ὅτι ἀξινάρεοι, οἱ δὲ δίκελλαι.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟ'Ν. *In fine, adde.* Nomocanon Photii tit. 8. c. 7. οἱ πυκόμενοι αἱρετικοὶ ἐ λαμβάνουσι τὰ λεγόμενα Αξιωματικὰ ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν ἐκκλησιῶν. Vide lib. 1. Basil. tit. 5. c. 8. Est etiam Αξιωματικὸν, *ordo Nobilium,* in Synodico cap. 88.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ'. *P. 94. lin. 8. post,* &c. Sed qui extrema Græcia ii dicti fuerint, docet inprimis Theodorus Hermopolites MS. l. 6. tit. 1. ἰλλουστρίους δέ τινες λέγουσι τοὺς περιπατουμένους, καὶ τοὺς ὑπερβεβηκότας αὐτοὺς, καὶ ὅτι μόνοι δύνανται ἐν συγκλήτῳ λέγειν καὶ συμβουλεύειν καὶ νομοθετεῖν, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἀξιωματικοί εἰσιν.

ΑΟΡΙΠΙΜΕ'ΝΤΟΝ, *Auripigmentum.* Petrus Theoctonicus de Archemia, MS. τὸ ἀοριπιμέντον, ἐστὶν λίθος κίτρινος, καὶ ἔσω γίνεται κοπρίε τῆς γῆς, &c.

ΑΟΥΒΙΟΣ', τὸ χελιδόνιον τὸ μέγα, *Chelidonium majus,* in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΑΙΤΙΤΗ'Σ. *L. 1. post,* exactores, *adde.* Lex. MS. ad vet. Testam. φορολόγου, πράκτορος, ἀπαιτητοῦ.

Post locum ex Gloss. adde. Leges Cypriæ MSS. τελώνης λέγεται ὁ ἀπαιτητὴς, ἢ διδὼν τῷ δημοσίῳ δημόσιον τέλος, καὶ ἁπλῶς παρὰ τοῦ δημοσίου ὅτι δήποτε μισθούμενος.

ΑΠΑΛΑΡΕ'Α. *In fine subde.* Rursum:

Ἐκεῖνοι τὰ γλυκάσματα μετὰ τῆς ἁπαλαρεᾶς.
Ἡμεῖς δὲ τὰ χολόκοκκα μετὰ καὶ πολλῆς πικρίας.

ΑΠΑΛΑΑ', τὸ σατύριον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Satyrium.*

ΑΠΑΛΥΔΑ'ΤΟΝ, *Edulium quoddam delicatius,* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ καρυδάτον ὀλίγον, καὶ κυδωνάτον χύτραι,
Γρανάτα σαχαράτα, καὶ ἔπι ἀπαλωδάτον.

ΑΠΑΝΤΑ'Ν, *venire. Adde.* Vox veteribus haud incognita hoc significatu. Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. ἀπαντᾶν σημαίνει δύο· λέγεται γὰρ ἀπαντᾶν ἀντὶ τοῦ ἀφικνεῖσθαι καὶ ἐμβάλλειν, οἷον, ἀπήντησα ἀγορᾷ, ἐπὶ τῷ τὰ ἐπιτήδεια ὠνήσασθαι. καὶ Δημοσθένης· καὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ τοὺς πεντακοσίους ἀπήντησα, ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος.

Α'ΠΑΣΤΡΟΣ. (*sic leg.* pro ἄπασος) *adde in fin.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ἐπιθυμίαν γυναικὸς, ἢ ἄλλην ἄπαστρον ἡδονὴν, &c. ubi Athanasius, καὶ ἄλλης ῥυπαρᾶς ἡδονῆς.

Ἀπατ. Vide Ασυεία.

Ἀπγανά, ὁ γάρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Liquamen piscium*, *&c.*

Ἀπελλαῖος. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Jun. Stylitæ nu. 25. Ἀπηλέου δὲ μηνὸς ὕστερον, ὃς Δεκέμβριος ἡμετέρα διαλέκτῳ καλεῖται.

Ἀπέξω, *Nympha montana.* Joan. Canabutzes MS. fol. 48. ubi de Nymphis: τὰς μὲν γὰρ λέγουσιν Ορεστιάδας, αἵτινες κατοικοῦσιν εἰς τὰ ὄρη, διὰ τοῦτο καὶ Ορεστιάδες ἀπὸ τοῦ ὄρους λέγονται. ταύτας αἱ σήμερον γυναῖκες καλοῦσιν τὰς Ἀπέξω, ἀπὸ παραδόσεως Ἑλληνικῆς. ἔτι γὰρ οἱ χειστιανοὶ ἀπόζουσι καὶ μείζουσιν ἑλληνικῆς ἀσχημοσύνης. διὰ τοῦτο γὰρ λέγουσιν ταύτας Απέξω, ἤγουν ὡς κατοικούσας ἔξω ἐς τὰ ὄρη καὶ τοὺς βουνούς.

Ἀπέσω, *Hinc.* Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Ἀπίσω τὰ μανικιά σου, ἀπίσω ἡ πραχηλέα σου,
Ἐξάφες τὸ τὰ κάθισαι ποσῶς εἰς τὸν πυλῶνα.

Ἀπευλογίας. *In fine*, *post* pluries, *adde.* Responsiones Synodales sub Nicolao Patriarcha Constantinopolitano, ubi de Sancti Basilii μικροῖς ἐπιτιμίοις. Ἐκκλησιαστικαὶ εὐλογίαι εἰσὶ, τὰ παρὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἱερέων ἐπ' ἐκκλησίας γινόμενα, ἢ διδόμενα πάντα εἰς ὄχλον καὶ σπείγμον τοῦ κοινοῦ λαοῦ. ἕκαστος γοῦν κατ' ἀναλογίαν τοῦ οἰκείου σφάλματος, στερηθείη τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐλογίας.

Ἀπαλάτιον, ἀνάγαλις. In Lexico Nicomedis MS.

Ἀπληκεύειν. *Post*, diversor. *Adde.* Lexicon MS. Ερμηνεία τῶν λέξεων. Απληκεύω, μένω.

Ἀπαλήτιον, ἄκορον, ἀφροδισιάς. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Acorum.*

Ἀπαλή. Liturgia Sancti Jacobi: καὶ εὐθέως ἄρχεται μελίζειν, καὶ περὶ πάντων δίδοται εἰς ἕκαστον κρατῆρα ἁπλῶν. Infra: καὶ ὅταν δίδω μερίδα ἁπλῶν, εἰς ἕκαστον κρατῆρα, λέγε, Μερὶς ἁγία, πλήρης χάριτος, &c.

Ἀπλοῦς, *Simplex Monachus*, *idiota*, σαλός. Joannes Episcopus Carpathi in Narratione MS. de Anachoretis: διηγήσατο ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἁπλοῦς, ὅτι ἔχων μαθητὴν, &c. Vide Gloss. med. Lat. In *Simplex.*

Ἄπλωμα. *Adde in fine.* Glossæ MSS. in Prophetas: περιπετάσματα, παραπλώματα. Joannes Carpathi Episcopus cap. 43. μὴ κτήσῃ ἄπλωμα πολύτιμον ἐν τῷ μεσοκοινήματί σου. Præsertim verò *Mappa altaris*, &c.

Ἀποζωννύειν, *Exauctorare*, Magistratu privare, quomodo *discingere* Latini scriptores usurpant. Chron. Alexandr. ann. 10. Leonis M. ἀποζωσθεὶς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, &c.

Ἀποθέτης. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ num. 50. ἐπιτάξας λατρέως Θεοδώρῳ τῷ Αποθέτῃ, ἑνὶ τῶν οἰκοδόμων, &c.

Ἀπόκαρσις, *Tonsura Monachica.* Apud Theodorum Balsamonem de Rasophoris, non semel occurrit hæc formula, πληρωθῆναι δι' ἀποκάρσεως.

Ἀποκαύματα, *ulcera ex hiberno frigore*, nostris, *brusture.* Isaac Tzetzes in Lycophron. pag. 190. χίμετλα τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν· τοιοῦτα γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ παρὰ Μαιώτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα ἤτοι ἀποκαύματα γίνεσθαι ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν.

Ἀπόκοπος. *Post locum Gloss. adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀπόκοπος, ἐκτομίας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦς κεῖται. *Ibidem*, *post locum Athanasii*, *adde.* Et S. Epiphanius hæresi 58. num. 1. hæresi 69. n. 5.

Ἀπόκρεω. *Lin.* 15. *post*, ἀμηλουία, *adde.* Ubi Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν ἀποκρέων.

Ἀπόκρισις. *Ante locum Moschi*, *scribe.* Joannes Episcopus Carpathi MS. ἄλλος πάλιν ἀποκρισιάριος κοινοβίου μεγάλου ἦν, καὶ ἐν τῷ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖν αὐτὸν τοῦ κοινοβίου, συνέβη, &c. Alibi: ἐπέμπετο εἰς ἀποκρίσεις τοῦ κοινοβίου. Dorotheus doctr. 9. εὐθέως γὰρ μετὰ τὸ ἀπολύσαι τὴν ἀγρυπνίαν ἔπεμψέ με ὁ οἰκονόμος εἰς τὴν δὲ τὴν ἀπόκρισιν. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 49. καὶ ὅτι ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς ἀπόκρισιν, &c.

Ἀπολάκτισμα. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πάλιν ἀπολάκτισμαν μεγάλου λαυρακίου.

Ἀπολελυμένως, *Absolutè.* Nomocanon Photii tit. 1. cap. 33. περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι κληρικοὺς ἀπολελυμένως, ἀλλὰ πάντας εἰς ἐκκλησίαν ἢ μοναστήριον. Ex Synodo Chalcedon cap. 6. Vide Glossarium mediæ Latinitatis in voce *Titulus*, pro Ecclesia.

Ἀπολούσια. *Lin.* 23. *post*, ἀπόλουτον, *adde.* Huc etiam spectant quæ habet Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Junior. Stylitæ num. 4. ἐβάσταζεν σάββατα ἐκ τῆς τοῦ περιβολαίου αὐτῆς, καὶ ἐπεδίδου τοῖς φωτίζουσι ἀγροίκοις τὰ παιδία ἑαυτῶν ἀπορούσι ἐνδόνων, ὥστε ἐν αὐτοῖς δέξασθαι αὐτὰ ἐκ τῆς ἁγίας ἀπολύσεως, καὶ μὴ ἐν τοῖς περιβολαίοις αὐτῶν.

Ἀπόλυσις. *Post locum Sancti Athanasii*, *adde.* Epiphanius in expositione fidei num. 22. ἐν ποιᾷ δὲ τόποις λατρεία οἰκονομίας ἐν τῇ πέμπτῃ γίνεται ὥρᾳ ἐνάτῃ, καὶ οὕτως ἀπολύει μηδόντων ἐν τῇ ξηροφαγίᾳ. ἐν ἄλλοις δὲ τόποις οὐ γίνεται λατρεία τῆς οἰκονομίας, οὐ μόνον ἐπιφωσκούσης τῆς κυριακῆς, ὅτι ἀπολύει περὶ τὴν τῶν ἀλεκτρύων κλαγγὴν, &c. Cyrillus Scythopolit. in Vita Sancti Sabæ cap. 60. ἀπὸ μὲν τῆς τῶν λυχνικῶν ἀπολύσεως, ἕως ὥρας ἐνάτης, &c.

In fine adde. ἀπόλυσις τῶν κατηχουμένων, *Missa Catechumenorum.* Joan. Cassianus de pravis cogitationibus, MS. καὶ ἑαυτὸν χειροτονοῦντος Διάκονον, καὶ τοῖς κατηχουμένοις ἀπόλυσιν παρέχοντος.

Ἀπολυτίκιον. *Lin.* 1. *post* στιχηρὸν, *adde.* εὐχὴ ἀπολυτικὴ, in Liturgia S Jacobi.

Ἀπόμοιρα, in Etymologico MS. Codicis Regii n. 2751. ὁ ἀπὸ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν, καὶ εἰς μοναστήριον, καὶ εἰς γηροκομεῖον. Vide Glossarium mediæ Lat. in v. *Intestatus.*

Ἀπομονάρια, *Reliquiæ*, *Reliqua.* Maximus Cythærensis Episcopus in Synaxi 29. Octobris, in Sancta Anna, Euphemiano dicta: ἀποθνήσκοντας τὰ παιδία της, κλαίουσα πολλὰ δὲ αὐτὰ, καὶ διδοῦσα ἐκεῖνα ὅπου ἦσαν ἀπομονάρια εἰς πτωχοὺς, ἐπήγαινε τρέχει εἰς ταῖς ἐκκλησίαις, &c. Idem 8. Decembris, in Sancto Eugrapho: καὶ τὰ βαλθῇ ἐπάνω εἰς μίαν ἐγάρεαν πυρὸς, καὶ τὸ ἀπομονάρει ὁ σῶμα νὰ ῥιφθῇ εἰς τὸν ποταμόν.

Ἀπονευματίζειν, *Recalcitrare.* Eustathius Od. 30. τοιοῦτον δὲ καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ τὸ, Ἀπιποδέχεσθαι· λέξις δὲ αὐτὴ οὐ σεμνὴ, δηλοῦσα ἢ τὸ λὰξ ποδὶ, καθ' Ὅμηρον, Εκθορεῖν ἰσχύω ἀφειδῶσιν, ἢ τὸ ἀπονευματίσαι ἄραντα τὸν πόδα.

Ἀπονηστίζεσθαι. *In fine adde.* Vide quæ de hac voce congessit vir doctissimus Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. p. 965.

Ἀπορμυδούμενος. Joan. Diaconus in Hesiodi scutum Herculis pag. 212. ex edit. Heinsii: οἱ μὲν οὖν ἐκείνων ἐν δρεπάναις ὀξείαις εἰθεῖζον τὰ πέταλα, ἤγουν τὰς καλάμας ἀπορμυδουμένας διὰ τὴν ἄσταχυν. Videtur leg. ἀπομυδρωμένας, *siccatas.* Sic

tamen prior editio, ut Manilius *torridam spicam* dixit.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ, *Reconditorium*. Vide Miracula SS. Cyri & Joannis num. 32. apud Bollandum.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ. *Adde in fine*. Præter Epiphanium hær. 61.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ, qui dicantur apud Judæos, docet Scholion adscriptum Epistolæ S. Pauli ad Romanos, apud Oecumenium: Ἀπόστολους δὲ εἰς ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν Ἰουδαίοις ὀνομάζειν τοὺς ἐγκύκλια γράμματα παρὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐπικομιζομένους. Et Epiphanius hæresi 30. num. 4. ὅτι γὰρ Ἰώσηπος τῶν παρ' αὐτοῖς ἀξιωματικῶν ἀνδρῶν ἐναρίθμιος ἦν· εἰσὶ δὲ οὗτοι μετὰ τὸν Πατριάρχην Ἀπόστολοι καλούμενοι· προσεδρεύουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ σὺν αὐτῷ πολλάκις καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ συνεχῶς διάγουσι διὰ τὸ συμβουλεύειν, καὶ ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν νόμον. Infra, num. 11. Ἀποστολὴ, dignitas Apostolatus. De iis etiam agunt Lex 14 Cod. Theod. de Judæis, Justinus in Triphon. & alii.

ΑΠΟΣΤΟΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Memoriter dicere*. Eudemus in Lexico MS. ἀποστομάτισε, ἀπεφθέγξατο. Alibi, ἀπὸ μνήμης λέγειν exponit. Eustathius ad Il. β. pag. 263. ἱστοροῦσι ὅτι νόμος ἦν τις ἐξέθετο ἀποστοματίζειν τοὺς παιδευομένους τὸν Ὁμήρου κατάλογον. Vide eundem Eustathium Il. 3. pag. 632. & Ἀποστηθίζειν, in Στῆθος.

ΑΠΟΣΧΙΣΤΑΙ. *Post locum Cyrilli, adde.* & in Vita S. Sabæ cap 30. 36. 37. 57. 72.

ΑΠΟΤΑΓΗ. *post locum Paralipom. adde.* Cassianus de Monachis Ægypt. MS. ἡ ἀποταγὴ οὐ οὐδὲν ἄλλο καθέστηκεν, εἰ μὴ σταυροῦ καὶ θανάτου ἐπαγγελία, &c.

Ibid. post ult. lin. Adde.

Ἀποταγὴ, *Resignatio beneficii*, uti vulgò efferimus. Scholium ad Can. Synodi Nicænæ 11. σημείωσαι τὸ παρόντα κανόνα διὰ τοὺς διδόντας τὰς λεγομένας ἀποταγὰς, ἢ πωλοῦντας, ἢ ἀγοράζοντας ἀδελφᾶτα, καὶ διὰ τοὺς εἰσαγομένους εἰς τὰ μοναστήρια μετὰ δόσεως νομισμάτων.

Ibidem post locum Ammonis, adde. Theophanes, & ex eo Symeon Logotheta in Chron. MS an. 6. Leonis M. Γεράσιμος τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς χρυσῆς πόρτης ἔκτισε, καὶ ἀπετάξατο ἐν αὐτῷ.

ΑΠΟΤΑΚΤΙΤΑΙ. *In fine adde.* Horum etiam meminit Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 19. Epiphanius hæresi 61. & Timotheus de receptione hæreticorum, edit. Coteleriana.

ΑΠΟΥΑ, τὸ στῦχος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΟΥΡΙΟΣ, *Asphaltites, trifolii species*. Vide λισσομάμωδον.

ΑΠΟΧΗ. *In fine adde.* Vide Artemidorum lib. 4. cap. 82.

ΑΠΟΧΙΑ, retis genus, quod ἀποχαὶ Græci vocant. Scholiastes ineditus Oppiani lib. 3. Halieut. ἀποχαὶ, τὰ κοινῶς λεγόμενα ἀπόχια.

ΑΠΟΧΥΜΑ, in Lexico MS. Botanico, τὸ ἀπόξυσμα τῶν πλοίων, ἡ παλαία πίσσα exponitur; *Pix vetus*. Lexic. MS. Neophyti. ζω...... τὸ ἐκ τῶν πλοίων ξυόμενον ῥητινῶδες μετὰ κηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν καλοῦσιν ἀπόχυμα. ἄλλοι τὴν πιτυΐνην ῥητίνην ἐκάλεσαν ἀπόχυμα.

ΑΠΡΟΚΟΠΟΣ. *Sub finem adde.* Paulus Alexandrinus in Introductione MS. ad Apotelesmaticen pag. 103. Cod. Reg. γενέσεως τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων ἐν παρόχοις μὲν τὰς πράξεις ἀποπλεῖ. δυσπράκτους δὲ καὶ δυσαπαλλακτήτους, καὶ ἀπροκόπους, καὶ ἀδρανεῖς, καὶ δυσγάμους, καὶ ἀπαιδοτόκους, &c.

ΑΠΡΟΤΟΥΒΟΝ. Vide in του βὶν.

ΑΠΡΟΥΣ, ἡ ξυρὶς, *Xyris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium l. 3. cap 87.

ΑΠΣΑΛΑΑ, τὸ σατύριον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Satyrium*.

ΑΠΤΕΡΟΝ, ἡ νυκτερίδα, *Noctua*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΧΑ, καὶ ἄλμα, τὰ ὕδατα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aquæ*.

ΑΡΑΒΙΚΟΣ, ὁ λίβανος, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Thus*.

ΑΡΑΒΙΟΣ λίθος, ὀποπάναξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Opopanax*, seu *succus Panacis Heraclii*. Vide Ruellium lib. 3. c. 12.

ΑΡΑΔΑ. *In fine subde.*

Ἀραδικῶς, *continuò*. Theophylactus Hierodiac. Homil. 11. ἑπτὰ γοῦν χρόνους ἀραδικῶς οὕτως ἐπολεμοῦσαν.

ΑΡΑΚ. *In fine adde.*

Ἀρὰκ, ἡ ἄσβεστος exponitur in Lexico MS. Reg. Cod. 1843 *Sulfur*.

ΑΡΑΜΠΙΚΟΝ, Αμβάμπικον, & Λαμπίκον, *Alambicum*, promiscuè legitur in lib. MS. Petri Theoctonici de Archemia.

ΑΡΑΠΙΔΕΣ. *Adde in fine.* Damascenus Studita Homil. 21. ἰδὲν εἰς τὸν ὕπνον σου ὡσὰν ὅταν ἦλθαν πολλοὶ κατάμαυροι ἀράπιδες μὲ ἄπειρα χαρτία, &c. Eadem ferè verba habentur Homil. 24. Idem Homil. 25. ἐπέρασεν ἀπέκει ἕνας ἀράπης πηγαίνοντος εἰς τὸ σπίτι του, &c. & Homil. 25. ἐκεῖ ἰδὲν πολλοὺς ἀράπιδας. Sic dæmones vocat.

ΑΡΑΡΑ, ῥίζα ἀριστολοχία ἡ στρογγύλη, in Lexico Botanico MS. *Aristolochia rotunda*, de qua Ruelleus & alii.

ΑΡΑΤΡΙΦΑΓΙΑ, τὸ ἄγνου σπέρμα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Agni semen*. Matth. Silvatic. *Aratrifagi*, i. *Canicularia*.

ΑΡΑΦΟΣ. Vide Αἰκινητον.

ΑΡΑΧ, ῥίζα τοῦ κισσοῦ, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Radix Hederæ*.

ΑΡΑΧΘΕΙΝ. Damascenus Studita serm. 30. καὶ ἐπέρασεν τὸ νερὸν ὅποιος οὐ ἐθρωπεύθηκεν ἀφότης ἤθελεν ἀραχθῆν τὸ νερόν.

ΑΡΑΧΝΙΟΝ, velum tenue, vel nigrum, quo altare, eique imposita supellex contegitur. Joannes Diaconus in Vita S. Josephi Hymnographi num. 25. τὸ ἱερὸν τῆς τραπέζης ὁ φανεὶς ἀνακαλύψας ἀράχνιον, αἴρει μὲν τὸ πυκτίον τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων Χριστοῦ, &c. Vide conjecturam Papebrochii, & suprà, Ἀραχνιάζειν.

ΑΡΓΑ. *In fine adde.* Joan. Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἔγραψεν αὐτὰ, καὶ ἔθηκεν εἰς θυρίδας ἀργά.

ΑΡΓΑΔΙΝΗ. Damascenus Studita Homil. 22. εἰς δὲ ταῖς ἡμέραις τῆς ἀσθενείας του, μίαν ἀργαδινὴν ἔπιεν πολὺν καιρὸν, &c.

ΑΡΓΕΛΑΙΟΝ, *Juglans Indica major*, apud Cosmam Indicopleustem, ἐκ τῶν μεγάλων καρύων Ινδικῶν. Vulgò *Cocos* appellant.

ΑΡΓΙΛΑΑ, *argilla*, seu *terra cimolia*. Constantinus à Secretis MS. lib. 4. δεῖ τὸ λαβεῖν κιμωλίαν, πυτίσιν καὶ ἀργίλλαν, &c.

ΑΡΓΥΡΟΠΡΑΤΗΣ. *l. pen. post*, &c. *adde*. Glossæ MSS. in Dramate de Christi Passione, Gregorii Theologi: ἀργυροπράτης, τοῦ συνειδότι τοῦ λόγου. ubi Glossator: ἀργυροπράτην, ἐν ποίᾳ καταστάσει τῶν λογισμῶν καὶ τῆς συνειδήσεως ἵσασι.

ΑΡΓΥΡΟΣ, καὶ ἀργιτελὶς, καὶ ἀφλοφὶ, ὁ λινοζώστης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Linozostis*.

ΑΡΔΗ γῆ, ἣν οἱ γναφεῖς χρῶνται, apud Aëtium

lib. 11. cap. 116. *Terra qua fullones utuntur.*

Α'ΡΔΟΣ, *Columna* vel *statua lapidea.* Arcadius in Grammatica MS. ἄρδος, στήλη λιθίνη.

ΑΡΕΒΑ'Ν. Vide in πτζινή.

ΑΡΕΤΖΗ'ΝΗ, *Resina.* Anonymus medicus ex Cod. Reg. 3167. λαβὲ χολὴν βοείαν, ἢ προβάτου, καὶ ἀρρετζήνην ς'. ά μαστίχη, λίβανον, &c. Vide ῥετζίνη.

Α'ΡΖΗΣ, ὁ κασσίτηρος, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *stannum.*

ΑΡΖΟΥ'ΡΟΥΜ, fortè *Azurum* Petrus Theoctonicus de Archemia MS. τὸ ἀρζούρουμ, καὶ κάνεις ταύτην τὴν ἐπιστήμην, ἐκ ἔστι ἐν χρεία, &c.

Α'ΡΗΚΟΝ', *Fulmen.* Joannes Canabutzes MS. fol. 51. ὁ γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ιάσος ἀπέθανεν εἰς τὴν Σαμοθράκην ὑπὸ κεραυνοῦ· κεραυνὸς δὲ ἐστιν ὅπερ ἰδιῶται λέγουσιν ἀρηκόν.

ΑΡΗΝ'Α. *In fine, post,* ludos, *adde.* Acta vetustiora S. Thalelæi num. 7. πίονται γυμνωθῆναι ἀρήναι ταμμιγέσθαι, καὶ ἀνεχθῆναι θήελα παντοδαπὰ, καὶ ἐμβάλωμεν αὐτὸν, ἵνα θηριομαχεῖ.

Α'ΡΙ'ΔΑΝ, καὶ Αλκυβιαδειον, τὸ ἔχιον, *Echium,* in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΡΙΘΜΟΣ'. *In fine adde.* Et Theodor. Marsilium ad Suetonii Vespasianum cap. 5.

ΑΡΙΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *lin.* 2. *post,* solebant, *adde. Dieta, sive cœnatiuncula,* apud Sidonium lib. 2. Epist. 2. *Pransorium,* de qua voce vide Gloss. med. Lat.

ΑΡΙΣΤΗΤΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde.* Ita etiam apud Joannem Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ λαβοῦσα τὸν γέροντα, εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀριστήριον, καὶ ἐποίησεν δεῖπνον τοῖς ἀδελφοῖς.

ΑΡΙΣΤΟ'ΔΕΙ'ΠΝΟΝ. *Adde in fine.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. in Justiniano M. καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἀεισόδειπνα τῶ δωδεκαημέρε ἐκ ἐπλεσεν, ubi Agathias συμπόσια, Theophanes ἄεισα, Cedrenus denique κληπήρια habent.

Α'ΡΚΛΑ. *post locum Suidæ, adde.* Etymologicum MS δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες, ἢ τὰ κάγκελλα, ἢ αἱ λεγόμεναι παρ' ἡμῖν ἄρκλαι. *Ibidem post locum Zachariæ, adde.* Apophtegmata Patrum, ex edit. Possini, in Joanne Colobo: ὑπὸ δὲ τῶν ἐλαχίστων καὶ οὐδαμινῶν σκνιπῶν γεγόνασι δαιμόνων ἐπίχαρμα, διὰ τὸ περιτυπώσασθαι αὐτοὺς πίθεας καὶ ἄρκλας, ἐχούσας ἐν αὐταῖς ὀπώρας καὶ τραγήματα, &c.

Ibidem post locum Ptochoprodromi, adde. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ὅμως δὲν θάπτει μόνον τὰ βάνουσι εἰς εὔμορφες ἄρκλες, καὶ τὰ φυλάττουσι εἰς τὰ σπίτια. Vide Athanasium pag. 115. 1. edit. *Post locum Nicetæ, adde.* Occurrit apud Leonem Diacon lib. 4. Hist. MS. Castrum Ἀρκα, in Syria appellatum, eadem fortè ratione.

Ibidem post, numero 27. *adde.* Vide libr. quartum Regum.

Ibidem in fine, adde.

Αρκλάεια. Anastasius Patriarcha Antiochenus de Synodo Episcoporum Orientalium coacta in Perside. fol. 236 Cod. MS. Reg. καὶ ταῦτα κέλευσε τοῖς ἀρκλαείαις ἀποτίθεσθαι, μόρτωσι ἰδίοις καὶ τοῖς θέλουσιν ἴσα λαμβάνειν. Narratio fabulosa MS. de tribus Magis, ex Cod. Reg. ὡς γὰρ ἐν ταῖς χρυσαῖς ἀρκλαείαις κεῖνται ἐν τοῖς ἱεροῖς βίβλοις, λέξω, &c.

Α'ΡΚΟΣ. *Post locum Suidæ, adde.* Eustathius ad Odyss. ε. οὐ μόνον ἄρκτος τὸ ζῶον λέγεται σὺν τ. ἀλλὰ καὶ ἄρκος διὰ μόνου τοῦ κ. διέλιπται καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ὡς τὸ ἀπ' αὐτῆς, δίχα τοῦ τ. ἐν πολλοῖς εὕρηται δι' εὐφωνίαν. *Post locum Leunclavii, adde.* Basilographe MS. ἔρχεται καὶ ὁ μέγας δράκων, καὶ ὁ μέγας λέων, καὶ ὁ βασιλικὸς, καὶ ἡ ἀρκούδαια, καὶ ἡ ἀλουπῦ, &c. *pag.* 120. *lin.* 2. *post* ursi, *adde.* In aliis μυριόφυλλον exponitur.

ΑΡΚΟ'ΦΥΤΟΝ. *In fine adde.* Anonymus Botanicus MS. Βοτάνη ἐν πετρώδεσι τόποις γίνεται, τὸ πλαγίοις ὅμοια τὰ φύλλα ἀρκόφθη, πλατύτερα δὲ καὶ ἁδρά.

ΑΡΚΥΜΙ'Α. Vide χυμιά.

ΑΡΛΙ'Α. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo pag. 146. ἂν ἔκαμες τόπους μὲ ἀρλίαν, πιστεύοντας εἰς τοῦτα καὶ ἐκεῖνα ὅτι εἶναι φυσικὰ πράγματα, ὡσὰν νὰ ἦταν, ἤγουν μὲ μαγίαν. Videtur legendum ἀργίαν.

ΑΡΜΑ'ΑΙ, ἢ Αρμὰλ, εἶδος ἐστὶ χόρτου βοζώμου. Ita Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Vide Matth. Silvaticum in *Armech,* & *Armation.*

ΑΡΜΑ'ΡΙ. *lin.* 1. *post* armarium, *adde.* Manuël Moschopulus in Collect. MS. vocabulor. Atticor. τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἁρμάρεια, ἑρμάρεια ὀφείλουσι λέγεσθαι. ἑρμαῖ γὰρ οἱ Ελληνες ἐκάλουν λίθους τινὰς διακένους θύρας ἔχοντας, ἐν οἷς ἀγάλματα Θεῶν ἐτίθουν, ὧν τὸ ὑποκοριστικὸν ἑρμάρειον.

ΑΡΜΑΤΟΥ'Ν. *Post locum ex Glossis ad Iliad. adde,* Glossæ MS. interlin. ad ejusdem Homeri Batrachom. ἀνέπιοι καθοπλίζεσθαι ἅπαντας. κατέπιοι ἁρματώνεσθαι.

ΑΡΜΕ'ΓΕΙΝ. *Sub finem adde.* Iatrosophium MS. γάλακτος ἱερὸν ἁρμεγόμενον κράτησον εἰς τὸ σόμα, &c.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ. *lin.* 2. *post,* Lat. *adde.* Etymologicum MS. ἁρμηλάυσιον, παρὰ τὸ ἅρματος, ἐπάνω τῶν ὅπλων

Α'ΡΜΕΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 131. συντηεῖαν, ἀγίαν σαφίδα, βέβερη, ἄρμεν, &c.

Α'ΡΜΙΑΛΑ. *Adde in fine.* Synaxar. Maximi Cythærensis 28. Oct. καὶ λαμπυρούμενοι ὀξύδι μὲ ἀρμύλαν, &c.

ΑΡΜΠΕ'ΡΓΑ, *Arberga.* Domus, familia. Joan. Canabutzes MS. fol. 61. οἱ γὰρ Αθηναῖοι ἦσαν μεμερισμένοι εἰς δήμους, ὥσπερ Γένοηται εἰς τὰ καλούμενα παρ' αὐτοῖς ἀρμπέργα. Vide Glossarium med. Lat. in *Heriberga.*

ΑΡΟΝ καὶ ἀρμίαντι, ἡ δρακοντία, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843 *Dracontea.*

ΑΡΟΥΚΑ, *Eruca.* Lexicon MS. Nicomedis: εὔζωμον, ἀρούκα, ἡ ῥόκα.

ΑΡΟΥ'ΛΛΑ. *Adde in fine.* Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, εἶδα ἦν ἡ ἀρούλλα μεστὴ ἀνθράκων, &c. Infra: εἶχε δὲ καὶ τὸν δεξιὸν βραχίονα ἀνακεκαλυμμένον, κατέχοντα τὴν χλαμύδα, καὶ τὸ χυθεῖσον παράσοντα. καὶ ὅλως ἦν ἐν τῇ ἀρούλλῃ ὠχαλούμενος. Anastasius Patr. Antiochenus de Synodo coacta in Perside Episcoporum Orientis, MS. fol. 228. Cod. Reg. οἱ ἐπίσκοποι εἶπον, Τῷ κινδύνῳ σου ὃ θέλεις ποίει. ἤνεγκε πίνων ἀρούλλαν πεπληρωμένην ἀνθράκων, προσῆν μὴ μοχοῦς ἐπέθη, εἶτα καὶ βιοσία ἔῤῥιπτε εἰς τὸ πῦρ, ὥστε καὶ πολλὰς ὑποχωρεῖν.

ΑΡΟΥΡΗΤΑΙ, qui dicti sint apud Arabes, docet Theophanes ann. 26. Copronymi: οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς ἀρουρῆται, ὁ ἑρμηνεύεται ζηλωταὶ, κατὰ τὴν Παλμυρινὴν ἐπολέμησαν ἔρημον. Horum præterea meminit an. 7. ejusdem Imp. Vide ζηλωτής.

Α'ΡΟΥ'ΣΙΟΝ Vide Αὐγούσιον.

ΑΡΣΕΝΟ'ΤΗ, ἡ ἀγία σαφῆς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *uva silvestris.*

ΑΡΡΑΒΩΝΙΖΕΣΘΑΙ. *Post locum Portii, adde.* Theodorus Balsamon in Responsis: ἠῤῥαβωνίσατο τις γυναῖκα, καὶ ἐπλεύτησε πρὸ τοῦ ἱερολογηθῆναι μετ' αὐτῆς, ὡς νενόμισται, &c. *In fine adde.* Belissarion Donatus in Vita S. Antonii MS. καὶ πόσαις παρθέναις ἀῤῥαβωνιασμένες βλέποντας τὸν μόνον νὰ φθινοῦν ἀπομιμνισκαῖ με τὸν χεισὸν παρθένες. Ubi Athanasius

pag. 113. 1. edit. πόσαι δὲ καὶ μνησῆρες ἔχουσαι παρθένοι, &c.

Αρ'ρ'ενογονι'α, *Agnatio*: cui opponitur θηλυγενία, *cognatio*, apud Theodorum Hermopolitam MS. lib. 7. tit. 8. Theophilum Antecess. &c.

Αρ'ρ'ε'υστωσις τοῦ μολύβδου, apud Chymicos. Vide in Γέλεβ.

Αρσανα', *Navale*, nostris, *Arsenal*. Damascenus Studita Homil. 18. de SS. Archangel. Mirac. 43. ἔπειτα ἀπῆγαν καὶ ἔκρυψαν τὸν (θησαυρὸν) ἔξω τοῦ μοναστηρίου, καὶ αὐτὸ ἔμειναν εἰς τὸν ἀρσανᾶν κάτω. Vide Αρσανάλης.

Αρσενοκοῖται. *Lin. 6. post*, Empirico, *adde*. Glossæ interlineares MSS. ad ejusdem Phocilidis versus argenteos: ἄρσενες δὲ καὶ· ἡ ἀρσενοκοιτία.

Αρτεμο'νη, καὶ Αλιπαλαμ', καὶ Αιπμωνισμ', ἡ ἀργεμώνη, *Argemone*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αρτζε'ντο. *Subde in fine*.

Αρτζεντο'νερον, *Aqua argenti*. Joannes Archiater MS. βρέχε μὲ ἀρτζεντόνερον τὸ ποιῶν αἱ γυναῖκες μὲ τὸν ἄργυρον.

Αρτζι'νη, *Resina*. Synaxar. Maximi Cythærensis. 8. Nov. in S. Gemello: καὶ ῥίπτεται μέσα εἰς ἕνα πηγάνι γεμάτον ἀπὸ ὀξύγγι, καὶ ἀρτζίνην, καὶ λάδι τὸ ὁποῖον ἦτον δυνατὰ καυμένον.

Αρτζουρη'της. Iatrosophium MS. λάβε ἀρτζουρήτην λευκὸν, καὶ πιζὴρ χαλκιτοῦ ἄσπρον, καὶ νοπατζία χάρτην, καὶ χαντιρὴ ἕνα τὰ λεγόμενα τζίας, ὁ ἔχον χρώματα ὀξύν, ὀφείλει πείψαι αὐτὰ, &c.

Α'ρτος. *In fine*, *adde*.

Α'ρτος τῆς μεγάλης πέμπτης, panis quintæ feriæ majoris Hebdomadis, quem Sacerdotes comedere faciebant, ἐφ' ᾧ τὰ συλληφθέντα εὑρεθῆναι, ἐκ τοῦ μὴ ῥαδίως τοῦτον καταπιεῖν. Vide Gloss. med. Lat. *In Corsned*.

Α'ρυ, τὸ δρακόντιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Dracontea*.

Αρχαιογενεῖς. Theophanes an 2. Philippici: ἔδοξε τῷ βασιλεῖ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀρισῆσαι. Ubi Miscella, *cum civibus prosapia antiqua prandere*.

Αρχα'ραιος, *Princeps*, *Primus*. Damascenus Studita Homil. 24. ἕνας δὲ ἀπ' ἐκείνους τοὺς πτωχοὺς, ὡς ἀρχαραῖος εἰς τὴν ζήτην, &c. Infra dicitur ἄρχων τῶν πτωχῶν.

Αρχα'ριος. *Post locum Palladii*, *adde*. Cassianus de Monachis Ægypt. MS. μεγίστην ἔκπληξιν τοῖς θεωροῦσι παρεῖχεν, διότι τοῦτο πεποίηκεν ἀνθρώπῳ, ὃς παρ' αὐτοῖς εἰς ἀρχάριος, οὐ πρὸ πολλοῦ τὸν κόσμον καταλείψας.

Αρχε'θυρον, *Principalis porta*. Eudemus in Lexico MS. ἀφετηρία, ἀρχέθυρα τοῦ ἱπποδρομίου. Suidas habet, ἀρχὴ, θύρα. Ita etiam Cod. Reg. Suidæ. Vide Salmasium ad Solin. p. 925.

Αρχερα'ς, καὶ Αρκοαπόδιον, ἡ κατανάγκη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Catanance*.

Αρχε'ζωστριν, ἡ βρυωνία. In Lex. Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Bryonia*.

Αρχιευνοῦχος. *Adde in fine*. Sed quandoquidem in hac voce versamur, unde ortum ut Eunuchorum duntaxat Monasteria apud Græcos extiterint, de quibus quædam attigimus in CPoli Christiana, hîc liceat observare ex Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Sabæ cap. 63. quo loco ait, Juliana Patricia Areobindi uxore CPoli extincta, venisse Hierosolymam ejus Eunuchos, rogantes in ejusdem Sabæ admitti consortium, quo sibi liceret cum eo ἡσυχάζειν. Sabam verò, qui nullum hactenus in Laura imberbem aut eunuchum recipere decreverat, ut qui nequaquam ferre posset faciem muliebrem in Monasteriis suis, præcipuè verò in Laura, quia tamen sibi noti erant, hos Theodosio Archimandritæ commendasse: à quo vitam monachicam edocti, ab Archiepiscopo Hierosolymitano locum sibi dari petierunt πρὸς τὸ ἡσυχάσαι, à quo ad Alexandrum Abbatem missi sunt, ut ad paucos dies in suum Monasterium admitteret. At is posthabito Antistitis mandato, ἔστειλε τὰ μοναστήρια, καὶ ἀπὸ τότε διαρεθὲν μοναστήριον τῶν Ευνούχων ἐπωνυμίαν ἐδέξατο.

Αρχι'μηνος, *Initium mensis*, *Kalendæ*. Joan. Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. μέχρι τῆς τοῦ μηνὸς ἕνης καὶ νέας, ἤτοι τῆς ἀρχιμήνου.

Αρχιπα'τριοι, *Magnates*, *Proceres*, in Vita S. Symeonis Stylitæ ab Antonio ejus discipulo scripta n 16.

Αρχι'πεζος, in Vita S. Siræ num. 24. & 25. ubi Interpres, *præfectum peditum* interpretatur.

Α'ρχοντες. *Pag.* 132. *lin.* 11. *ante*, Liber. *scribe*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. ἄρχων ἐστὶν ὁ πρωκαθήμενος δικαστηρίου, ὡς ὁ ἀρχιγγέλιος ὁ δικαιοδότης, καὶ ὁ Επαρχος καὶ οἱ λοιποὶ ἔχοντες ὀφφίκια, καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες. *Ibidem pag.* 134. *post lin.* 16. *adde*. Zonaras in Alexio, de Nicolao Patr. CP. εἶτα ἕτερον εἰς τὸν θρόνον τὸν πατριαρχικὸν εἰσαχθῆναι, ἕνα μὲν τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τῶν διακόνων δὲ γε βαθμοῦ, καὶ τοῖς Πατριαρχικοῖς σεπτοῖς συνάρχουσι ἀρχόντων. Ex Exocatacœlis scilicet, qui ex ordine Diaconorum erant. *Ibidem*, *pag.* 134. *lin.* 21. *ante*, Joannes. *adde*. Idem ad Nomocan. Photii tit. 1. cap. 31. τὰ δὲ τῆς ΚΠόλεως καὶ μόνοι ἀρχοντικὰ ἀπολύουσι τῆς ὑπεξουσιότητος τοὺς κληρικούς. Et ad cap. 36. ὅθεν καὶ ἀνενδοιάστως φημὶ ἀξιωματικοὺς εἶναι τοὺς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἄρχοντας, καὶ ὀφείλειν αὐτοὺς τιμᾶσθαι ὡς τῆς ἱερᾶς συγκλήτου λογάδας, &c. *Ibid. pag.* 135. *lin.* 48. *Post*, *num.* 3. *adde*. In Concilio Nicæno II. act. 4. Leo Presbyter Magnæ Ecclesiæ, καὶ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, καὶ Εκδικος τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας subscribit.

Ibidem lin. 59. *post* habebat. *adde*. Nicephorus CPol. in Breviario pag. 172 1. edit. καὶ Νικήταν ἐπίκλην Ανθεακα, Αρχοντα τειχῶν. Theophanes in Leone Isauro an. 3. habet τοῦ τείχους.

Αρχοντικοι'. *In fine adde*. Ut & Epiphanius hæresi 40.

Αρχοντο'πουλον. *Lin.* 2. *post locum Histor. Apollonii Tyrii*, *adde*. Leges Cypriorum MSS. fol. 29. οἱ συγκλητικοὶ μὴ ἀγαγέσθωσαν ἀπειρημένως γυναῖκας, τουτέστι τὰ ἀρχοντόπουλα, ἢ οἱ ἔχοντες ἐξουσίαν μηδὲν ἐπάρουσι γυναῖκας ἀναξίας ἐκείνους, ὧν δοῦλον ἢ θυγατέρα δούλης, &c.

Α'ρχων τῶν τειχῶν. *Adde in fine*. Longè alii sunt τοίχαρχοι, de quibus ita Cod. Reg. ἔοικεν ἡ ἐκκλησία νηΐ. ὁ μὲν κυβερνήτης ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ δὲ πρωρεὺς ὁ ἐπίσκοπος. οἱ ναῦται, οἱ πρεσβύτεροι· οἱ τοίχαρχοι οἱ διάκονοι· οἱ ναυτολόγοι τὸ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ὑπηρετῶν τάγμα. Sunt autem Polluci τοίχαρχοι, qui lateri navis imperant.

Ας, *Ut*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αν δ' ἀρρωστήσῃ τις ἡμῶν, ἢ πόνος τὸν πιάσῃ,
Γίνεται ὁ ἡγούμενος ἰατρὸς, καὶ ταῦτα παραγγέλει,
Ημέρας τρεῖς ἂς κείτεται, καὶ νηστικὸς ἂς διάβῃ.

Occurrit passim apud hunc scriptorem.

Ασα', καὶ ἀρκόφυλλον, τὸ βήχιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Tussilago*.

Ασαλοηρι'. Vide Ανθήφορος.

ΑΣΑΡΑ'ΦΙ. Vide Ανθήφορος.

'ΑΣΒΕΣΤΟΣ. *Lin.* 2. *post*, Calx, *adde*. Galenus de Composit. medicament. gener. lib. 4. p. 366. edit. Basil. ἐν ᾗ τῇ τοῦ Ανδρομάχου βίβλῳ παραλέλειπται μὲν ἡ τῆς ὑπτῆς ἑρμηνεία, τὸ δὲ τῆς ἀσβέστου μόνον ὄνομα γέγραπται, πολλὰ καὶ ἄλλα τῶν ἰατρῶν ἕνεκα συωτόμου λέξεως οὕτως ἑρμηνευόντων. *Post locum Symeonis Thessal. adde*. Eustathius pag. 332. ὕπτανοι δὲ κυρίως τὴν κονίαν φαμὲν, τὸ ἰδιωτικῶς ἄσβεστον τὸ ἐν λίθοις κεκαυμένοις χνοῶδες λευκόν.

ΑΣΗ'ΜΙΝ. *Post locum* Cyrilli, *adde*. Etymologicum MS. ἀργύρεον, ἐκ τοῦ ἄργυρος· τὸ δὲ ἄργυρος παρὰ τὸ ἀργὸς, ὃ σημαίνει τὸ λευκόν· λέγεται δὲ καὶ ἀσήμιος, ἀτύπωτος, καὶ ἀργός.

Ibidem, in Ασημόχαρος, *adde in fine*. Certi sunt apud veteres ministri *argento præpositi*, de quibus Africanus J C. & Servi *ab argento potorio*, & *Præpositi auri escarii*, in veteribus inscriptionibus, apud Laurentium Pignorium in Comment. de servis.

Ibidem in fine, scribe.

ΑΣΗΜΟΠΟΙΙ'Α, *Argenti confectio Chymica*. Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum: καὶ ἔργον αὐτῷ οὐδὲν, ἢ τὰ τῆς ἀσημοποιίας συνθήματα.

ΑΣΙΡΤΗΦΕΡΩ'. Vide Αλλίαν.

ΑΣΚΑΛΑΒΩ'ΤΗΣ, ἡ κολοσαύρα, in Cod Reg. 1843.

ΑΣΚΑΗ'ΔΑ, καὶ Ανάφισος, ὁ ἐλέβορος ὁ λευκὸς, *elleborus albus*. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΣΚΛΗ'ΠΙΟΝ, *Hæmorrhoïs*. Leo Philosophus lib. 5. Synopseos Iatricæ, MS. cap. 10. αἱμοῤῥοΐς ἐστιν ὅταν ἐκ τοῦ δακτυλίου κενοῦται αἷμα, ἀναστομουμένης φλεβὸς διὰ μυῶς, καὶ διὰ δύο μυῶν, ὅπερ οἱ ἰδιῶται καλοῦσιν Ασκλήπιον.

ΑΣΟΥΤΡΙ'Μ, τὸ εὔζωμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Euzomum*.

ΑΣΠΑΙΟΣ, τὸ ψύλλιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Psyllium*. Vide Α'σπαντος.

ΑΣΠΑ'ΛΑΝΘΟΣ, ὁ ἀσπάλαθος ὁ γινόμενος ἐκ Κρήτης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aspalatus Cretensis*.

Α'ΣΠΑΝΤΟΣ, τὸ ψύλλιον, In Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Psillium*.

ΑΣΠΑΣΜΟ'Σ. *In fine, subde*.

Ασπασμὸς, *osculum* sponsorum, de qua voce egimus in Glossario mediæ Lat. Leges Cypriorum MS. fol. 14. ἐὰν ἔτι ζῶν ὁ πατὴρ ἐμνηστεύσατο τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, μετὰ εὐχὴν καὶ ἀσπασμὸν, οὐδὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ ἐπίτροπος μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἀναστρέψαι τὰ μνῆστρα, &c. passim ibidem.

ΑΣΠΑ'ΣΤΙΚΟ'Σ οἶκος. *Adde in fine*. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag 229. κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑρμηνείας γινομένης ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἡμῶν ἐπισκοπείου, &c. Infrà: ὅτι εἰς ἑρμηνείαν ἀνήλθομεν τῇ νέᾳ κυριακῇ τοῦ δευτέρου πάσχα, &c. Pag. 232. παρῆμεν κἀγὼ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῇ γινομένῃ ἐν τῷ ἡμῶν ἐπισκοπείῳ, &c.

ΑΣΠΙΔΟΧΕΛΩ'ΝΗ, *Cetus*. Petrus Siculus in Hist. Manich pag. 46. φησί τινες ὅτι θαλάσσιον κῆτος ἀσπιδοχελώνη λέγεται, &c.

'ΑΣΠΡΟ'Σ. *Post locum ex Concil. Constantinopolit. adde*. Cyrillus Scythopolit. in Vita MS. S. Euthymii cap. 20. ἄσπρα ἱμάτια ἐνδιδύσκω αὐτοὶ φοροῦντα.

ΑΣΣΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Cedreni, scribe*. Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolit. ὁ δὲ κογχύλιον, ἢ ἀσσάριον, ἢ ἀργυροῦν κότυφον, ἢ χρυσοῦν μελαγκόρυφον, &c. Nicetas ad ista Gregorii Nazianzeni ex orat. 16. Πέτρος ἀσσαρίου θέρμοις τρεφόμενος. Ο' ἐκ θέρμων μόνων τρυφῶν ἀσσαρίου ὠνουμένων, ἤγουν ἱκανοῦ μου, τοῦτο δὲ ἐκ τινὸς μὴ ἐκκλησιαζομένων βίβλων ἀνείληπται.

ΑΣΣΥΡΙ'Α, καὶ Αμαξίνη, καὶ Απάπ, μελξίνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Helxine*.

ΑΣΤΑΤΟΙ, sic dicti quidam è sectariis Sergii Manichæi, apud Petrum Siculum de Manichæis, pag. 70.

ΑΣΤΕΡΙ'ΣΚΟΣ, καὶ Ασέρι, ὁ Αστὴρ, Αττικῶς, *Asterium*, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΑΣΤΡΑΠΟΥ'ΦΑΝΤΟΣ, *lapillis fulgurantibus contextus*. Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: χιτὼν δέ μοι περιεῖτο ἀστραπούφαντος, ὡς χρυσοειδὴς διάλιθος. Infrà: ἀστραπομόρφοις ὑποδήμασι διακεχύσεις λώροις ἀναδεδεμένη.

ΑΣΤΡΙ'ΤΩΣΙΣ τοῦ κατόπτρου, apud Chymicos. Vide in Γέλεβ.

ΑΣΤΡΟΤΟΞΙ'Α. *Post vocem* δηλοῦς, *adde*. Et διάττοντας, ut observat Glycas in Annalib. pag. 30.

ΑΣΦΗ'. Vide Ανθήφορος.

ΑΣΦΟΔΗ'ΛΗ, ὁ Ασφόδελος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Asphodelus*.

ΑΣΦΩ, καὶ Αρχεα, τὸ κυκλάμινον, in Lex. MS. ex Cod. Reg 1843. *Cyclaminum*.

ΑΣΩ'ΜΑΤΟΙ, *Angeli*. Παρθένια, τῶν ἀσωμάτων φύσεων σύνδρομος, apud Amphilochium in Hypapantem. Theodorus Studita in Nativit. S. Joan. Bapt. MS. οὐχ ὑπαραιέστηκα τῶν φλογερῶν καὶ ἀσωμάτων δυνάμεων. Ναὸς τῶν ἀσωμάτων, apud Joannem Euchaitor. Metropol. Ασωμάτων πύλη, apud Cantacuzen. lib. 3. cap. 88. Αγγελικὴ ἀσαρκία, apud Andream Cretensem orat. in S. Nicolaum. Vide Constantinopolim Christ. l. 4. sect. 3. n. 10. sect. 15. n. 35.

ΑΤΑ'ΕΙ, in Lexico Saracenico MS. τὰ ἀποκρουστικὰ καὶ ξηραντικὰ εἴδη λέγουσιν. *Species repellentes & desiccantes*.

ΑΤΑΙ'Μ, ὁ ῥάμνος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *spina alba*.

ΑΤΖΕΜΗΡΟΝ, *Lagocuminum*. Lexicon Botanicum MS. Reg. Α'μμος, ὁ σπόρος τοῦ ἀτζεμήρου, ὅ ἐστι λαγοκύμινον.

ΑΤΡΑΒΑΤΙΚΑΙ'. *In fine adde*. Eudemus in Lexico MS. ἀτραβατικαὶ στολαὶ, ἱμάτια, ἃ ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς ἐπινικίοις ἑορταῖς.

ΑΤΡΙΠΛΕ'ΚΕΜ, ἡ ἀτράφαξις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Atriplex*.

ΑΥΓΑΤΕΙ'Ν, *Augere*. Theophylactus Hierodiac. Homil. 7. de Constantinopoli. ὕστερον δὲ ὁ μέγας Κωνσαντῖνος τὸ (κάστρον) αὐγάτησεν εἰς τὴν θέαν ὅπου φαίνεται τώρα. Αὐγατίζειν apud eundem, Homil. 24.

ΑΥΓΗ'. *Aurora* Theophanes ann. 1. Leonis Chazari: ὥρᾳ αὐγῆς ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς, &c.

Α'ΥΓΟ'. *In fine subde*.

Αὐγοβούτυρον, *ova cum butyro*. Anonymus Medicus ex Codice Regio 3496. ἐὰν δέξηται τὸ ὠτίον ἔξω φλεγμονὴν, ποίησον αὐγορόδινον, ἢ αὐγοσούσινον, ἢ αὐγοβούτυρον, καὶ ἐπιθεὶς, δὶς ἐπάνω συντηρῶν, &c.

Α'ΥΓΟΤΑ'ΡΑΧΟ, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part 1. pag. 386. 387. exponitur, *ova mixta*, vulgo nostris, *eumelete*.

ΑΥΓΟΥ'ΙΟΝ, καὶ Αρεύσιον, ἡ ἰσάτις, *Isatis*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΥΓΟΥ'ΣΤΕΑ, τὸ λευκόϊον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *viola alba*.

Α'ΥΓΟΥ'ΣΤΕΙΟΙ, dicti qui *laudes* quæ Im-

peratori dici solebant, primi incipiebant. Dio apud Xiphilinum in Nerone: ἦν τι καὶ ἴδιον αὐτοῦ σύστημα εἰς πεντακισχιλίους στρατιώτας παρεσκευασμένον. Αὐγούστειοι δὲ ὀνομάζοντο, καὶ ἐξῆρχον τῶν ἐπαίνων. Vide Sueton. in eodem Nerone cap. 20. & infrà in εὐφημεῖν.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΙ. *In fine, subde*. Idem Porphyrogenitus in Basilio num. 29. edit. Combefisii: καὶ ἔπειτα τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης χρυσωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ τὰς βασιλικάς τε καὶ αὐγουστιατικὰς στολὰς, καὶ τὰς ἄρχουσι μεγάλοις ἁρμοζούσας ἐσθῆτας, &c. Adde Cedrenum pag. 568.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. *Lin. 1. post*, Imperator, *adde*. De qua inducta voce, sic præ cæteris Paul. Orosius lib. 6. cap. 20. *Cæsar victor ab Oriente rediens 8. Id. Januar. urbem triplici triumpho ingressus est, ac tum primum ipse Jani portas, sopitis omnibus, finitisque bellis civilibus clausit: hoc die primùm Augustus consalutatus est: quod nomen cunctis antea inviolatum, & usque ad nunc cæteris inausum dominis, tantum orbis licitè usurpatum apicem declarat imperii*. S. Chrysostomus Homil. in *Exiit edictum*, de Augusto: καὶ τοσοῦτον ἐτιμήθη ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ γενέσθαι προσηγορίαν τοῦ ἀξιώματος.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, *post locum Cantácuzeni, adde*. Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ἀφεντάδες τοῦ τόπου. Paulò infrà: καὶ ἀφεντικὸς ἄνθρωπος νὰ κατέβη.

ΑΥΛΗ *P. 155. lin. 27. post*, dicta, *adde*. Mœris Atticista MS. μέσαυλος, ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος, καὶ τῆς γυναικωνίτιδος, θύρα μέσαυλος, Ἕλληνες. *In fine subde*.

Αὐλὴ, *tentorium*. Theophanes ann. 9. Nicephori gener. pag. 415. καὶ τὴν λεγομένην αὐλὴν τοῦ Κρούμου (Regis Bulgarorum) ἐνέπρησεν. Meminit rursum an. 7. p. 410.

ΑΥΡΑΞ, τὸ νίτρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Nitrum*.

ΑΥΤΟΓΕΝΕΣ, ὁ Νάρκισσος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Narcissus*.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *Post lin. 1. adde*. Scribit Eustathius ad Il. π. hanc vocem formasse Græcos videri, ex eo quod Homerus αὐτομέδοντα Imperatorem appellavit, quam Imperatores, neglectu βασιλέως appellatione, affectabant. Synesius de Regno: ὑμεῖς δὲ εἴτε εἰδότες, εἴτε μὴ, συνηθείᾳ δὲ συγχωροῦντες, τὸν ὄγκον τῆς προσηγορίας ἀναδυομένοις ἐοίκατε. οὐκοῦν οὔτε πρὸς πόλιν, οὔτε πρὸς ἰδιώτην, οὔτε πρὸς ὕπαρχον γράφοντες, οὔτε πρὸς ἄρχοντα βάρβαρον ἐκκαλλωπίσασθε τῷ βασιλέως ὀνόματι, ἀλλ' αὐτοκράτορες εἶναι ποιεῖσθε· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ, ὄνομα στρατηγίας ἐπὶ πάντα ποιεῖν ἐπιστάσης. Eudemus in Lexico MS. & ex eo Suidas: Αὐτοκράτωρ, δεσπότης, ἄρχων. Αὐτοκράτωρ, ἑλληνικὴ φωνή. τέτακται δὲ αὐτὴ περί τε τοῦ κατὰ πολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων· καὶ ἦν κοινῶς πρόσρημα ἐπὶ τε στρατηγῶν καὶ ὑπάτων.

Pag. 18. post, αὐτοῦ *adde*. Meminit Galenus lib. 2. de composit. gener. cujusdam Menecratis Medici libri, hoc titulo, Αὐτοκράτωρ ὁλογράμματος ἀξιολόγων φαρμάκων.

ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΤΑΙ. Ita Athei, seu potiùs qui suam sibi religionem conficiunt, apellati. Extat in Cod. MS. V. C. D. Renaudoti, Gennadii Scholarii λόγος περὶ τοῦ ἑνὸς ἐν τριάδι θεοῦ, καὶ πάντων ὄντων δημιουργοῦ, καὶ κατὰ ἀθέων, ἤτοι αὐτοματιστῶν, ἢ κατὰ πολυθέων.

ΑΥΤΟΠΡΑΚΤΟΙ. Vide Gloss. med. Lat. in Autopracti.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΙ. *Post lin. 10*. Zonaras de Justino Thrace: αὐτὸς τὸ πρότερον αὐτουργῶν, ἢ βουκόλος τυγχάνων καὶ συφορβός. Wolfius perperam *operarius* verterat, nos *agricola* reposuimus. *In fine subde*.

Αὐτουργεῖν, *terram colere*. Georgius Syncellus p. 345. ἐν διατιμήσει γῆς πλέθρων λθ'. μόνων, ἐξ ὧν καὶ τοὺς φόρους ἀναφέρειν, καὶ αὐτοὺς αὐτουργοῦντας διατρέφεσθαι.

ΑΥΧΟΣ. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3495. fol 121. περὶ φασούλου καὶ αὔχου. Ita etiam semel & iterum apud Anonymum de Diæta ad Imp. Constaatinum, MS. lib. 1.

ΑΥΤΟΡΕΙΑΝΟΣ, *judicis pedanei species* apud Byzantios, cujus non semel meminit Theodorus Hermopolita MS. locis indicatis in v. Ἀλωπάς. Id verò muneris videtur obiisse Michaël Autorianus Patriarcha Constantinopolit. sub Theodoro Lascari, apud Georgium Logothetam: qui perperam Σαυειανὸς appellatur in Catalogo Patr. in Jure Græco-Rom. ubi alter præterea recensetur triarcha Constantinopol. hoc cognomine, Arsenius scilicet ὁ Αὐτωρειανὸς, quem Pachymeres lib. 2. cap. 32. τὸν ἐξ Αὐτωρειανῶν πατριάρχην vocat. Vide Ἐξατωρεία. Inter epistolas MS. Joannis Tzetzæ, 33. inscribitur Theodosio Αὐτωρειανῷ.

ΑΥΤΡΑ. Vide in Γαστρίζειν.

ΑΦΑΡΙ, *statim, protinus*. Eustathius ad Il. α. p. 158. τὸ δὲ ἄφαρ, ὁ μέχρι καὶ ἐς ἄρτι περιφέρεται παρὰ τοῖς λέγουσιν ἀφαρὶ, τὸ αὐτίκα.

ΑΦΕΔΡΟΣ. Vide Ἄμυρον.

ΑΦΘΑΣΤΟΝ, τὸ ἠρύγγιον, *Iringium*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΦΘΙΤΟΣ. Vide Αἴλουρον.

ΑΦΘΡΑ, *ulcera in ore* ex nimio calore: Græcis ἄφθαι. Constantinus à secretis MS. στήλη θεραπείας εἰς τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα τὰ καλούμενα ἄφθρα, τῶν ὄντων ἐν τῷ στόματι ἀπὸ θερμότητος.

ΑΦΙΚΛΑ. Vide Ἀρχιερεύς.

ΑΦΙΚΡΩΝΕΙΝ, *Audire, auditu excipere*. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 27. τοῦ οἱ ἀκροώμενοι εἰς τὸ ἔνδον τῆς θύρας τοῦ ναοῦ διὰ νὰ ἀφικρῶνται τοὺς ὕμνους, καὶ τὴν τῶν θείων γραφῶν ἀνάγνωσιν καὶ διδασκαλίαν. Part. 2. pag. 175. ἀφικρᾶσθε τὰ ἔγραψεν ὁ Φιλάστηρ, &c. Idem part. 1. p. 344. μετὰ χαρᾶς ἀφικροῦ.

ΑΦΙΟΝ, τὸ ὄπιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Opium*.

ΑΦΑΛΟΦΡΟΝΤΙΔΑΝ, ἡ παιωνία, in Lex. MS. Reg. 1843. *Peonia*.

ΑΦΟΥΡΑ. Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andreæ Sali: ὁρᾷ τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς πλῆθος δαιμόνων Αἰθιόπων περιτρεχομένων, καὶ τὸ, οὐαὶ σφοδρότερον τῶν ψαλλόντων, κραζόντων, καὶ ταῖς χερσὶν ἀσκοὺς μεστοὺς ἀφούρας καὶ σποδοῦ κατεχόντων, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ῥαινόντων.

ΑΦΟΥΣΙΑ. *In fine, adde*. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. ἀφουσία, τὸ τοῦ σιδήρου ἀποσφύρισμα, τὸ δὲ τοῦ χαλκοῦ, χαλκὸς κεκαυμένος λέγεται, καὶ λεπίδες χαλκοῦ.

ΑΦΡΑΤΟΔΙΣΤΟΝ, *genus potus*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνοι τὸ ἀφρατόδιστον ἀεὶ με τὸ σιστάριν,
Ἡμεῖς δὲ τὸν χονδρόγαλον, καὶ σακτοκυλισμένον,
Ἐκεῖνοι τὰ λαλάγια συχνάκις με τὸ μέλι,
Ἡμεῖς δὲ τὸ ἀλαλάζειν τοὺς συχνῶς με τὸ φαρμάκου.

ΑΦΡΑΤΟΝΤΖΙΚΟΝ. *In fine adde*. Alibi:

Μὴ νὰ χορτάσω τὸ ψωμὶν τὸ λέγουν ἀφρατίτζιν,
Ἢ ἀπὸ μεσοκάθαρον τὸ λέγουν τῆς πτωχείας.

ΑΦΡΟΔΙΣΤΑΚΟΝ χρῶμα, μυρσίνη, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Myrtus*.

ΑΦΥΠΝΙΣΤΗΣ. *In fine, adde*. Officium

Quadragesimæ

Quadrageſimæ in Horologio MS. Reg. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς παρόντος καὶ ὁ ταχθεὶς μοναχὸς ἀφωτίζει τοὺς ἀδελφοὺς καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν μ'. διέρχεται δὲ ἡσύχως, καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ἐπιουῶντας, καὶ διεγείρει ὡς τὴν ἀκρόασιν, κατὰ τὸν παρακολουθήσαντα τύπον.

ἌΦΥΣΑ, τὸ κύμινον, καὶ τὰ ὅμοια, *Cyminum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἈΧΑ'Κ, ἡ ἄσβεστος, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843. *Calx viva.*

ἈΧΑΝΤΙΟΝ, *ſpinula*. Euſtathius ad Il. δ. pag. 468. τὸ κιθῶν, καὶ βάτραχος, καὶ ἔπεα, δηλοῦσι δὲ καὶ πολλὰ τῶν κοινῶν καὶ ἰδιωτικῶν. τὰ γοῦν ἀκάνθια, ἀχάντια τινές φασιν ἐώων ἀνδρῶν. Ita rurſum Il. ι. pag 746.

ἈΧΕ'ΤΛΩΣΙΣ, *Alba Brionia*. Lexicon MS. ad Hippocratem: ἀχέτλωσις, ἡ λευκὴ βρυωνία.

ἈΧΙΛΛΕΥ'Σ, τὸ μυριόφυλλον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Millefolium.*

ἈΧΚΛΗΜΙ'Α, ἡ καδμία, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cadmia.*

ἈΧΝΗΝ πυρὸς, καὶ Ἀκνηστον, ἡ θυμελαία, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Thymelea.*

ἈΧΡΑ'Σ, εἶδος ἀπίου, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyri ſpecies.*

ἈΧΧΗ'Ν, ὁ σίδηρος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ferrum.*

B.

BΑΒΑ'ΘΗ, τὸ κώνειον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cicuta.*

ΒΑΒΑΛΙ'ΖΕΙΝ. Ptochoprodomus MS. contra Hegumenum:

> Πρῶτον σιγαβένδη τὸ ἔκζεστον φισίπουλον ϖεϱσυλάτον,
> Καὶ ἔπι παρέχυμαν μαζὸς βαβαλισμένος,
> Καὶ τρίτον ὀξυμέγλυκες, κροκάτη μαγειρία.
> Ἔχουσι στάχυς, σύσγυδον, καριόφαλον, πιπέρης,
> Ἀμανιτάριν, ὄξος τε καὶ μέλιν εἰς τὸ ἄκαπνον.

ΒΑΒΙΒΥΡΟΥ'. *In fine adde.* Botan. MS. Reg. Cod. 1843. βαβιβυροῦ, ὁ σταφυλῖνος. Ita etiam in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Paſtinaca agreſtis.*

ΒΑΒΟΥΤΖΙ'ΑΣ. *Poſt locum Suidæ, adde.* Eudemus in Lex. MS. ἐφιάλτης ὁ ἰδιωτικῶς λεγόμενος βαβουτζικάριος.

ΒΑΘΜΟ'Σ. *In fine, adde.*

Βαθμὸς, *gradus Eccleſiaſticus*. Scholion ad Can. 34. Concil. Carthag. σημείωσαι τῆς ἑρμηνείας τοῦ παρόντος κανόνος διδάσκουσαν ἀναγκαῖα πολλὰ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχοντικίων. μὴ ξενισθῇς δὲ, ὅτι βαθμοὺς ὀνομάσαμεν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχοντίκια. ἐν γὰρ τῷ ιζ'. καὶ ιη'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων εὑρήσομεν καταχρηστικῶς λέγεσθαι ταῦτα βαθμούς. Κυρίως γὰρ βαθμοὶ τὰ κληρικάτα λέγονται, ἤγουν οἱ ἱερεῖς, διάκονοι, ὑποδιάκονοι, καὶ ἀναγνῶσται. Vide Ὀφφίκιον.

ΒΑΘΥΝΟ'Σ. *Poſt locum Heſychii, adde.* Eudemus in Lex. MS. μιλαίνη, βαθεῖα.

ΒΑΙ'ΖΕΙΝ, *latrare*, ὑλακτεῖν. Gall. *abaier.* Gloſſæ MSS. interlineares ad Theocriti Idyll. 8. ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ, βαΐζει.

ΒΑΙ'ΟΝ. *Pag. 166. poſt locum Ammonii, ſcribe.* Vita MS. S. Hilarionis: σπεῖρας δὲ δίαπλέκων ἐκ τῶν βαΐων.

Ibidem pag. 168. *ſub finem, adde.* Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an. 5. Valentiniani: καὶ περιῆλθεν τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ ἡ γυνὴ τῷ βαΐῳ περί, ubi legendum περὶ τῶν.

ΒΑΙΟΥ'ΛΟΣ. *Poſt locum Scholiaſtæ Oppiani, adde.* Scholiaſtes Homeri MS. Il. ι. ὁ βαΐουλος νῦν τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Φοῖνιξ ὡρὸς τῆς ἐν δίαλεγόμενος λέγει. Ita rurſum ad Il. ψ. fol. 335. v. MS. Reg. Phœnicem βαΐουλον Achillis vocat.

Ibid. poſt locum Theophanis, ſcribe. Epiſtola 11. Joannis Tzetzæ MS. inſcribitur τῷ Γαλλωρῷ Δουκὶ Θεσσαλονίκης, ὡς ἀπὸ τινος Δρούγγου βαΐουλου Πορφυρογεννήτου.

ΒΑΙ'Σ. *Lin. 2. poſt*, βαΐον, *adde.* Gloſſæ MSS. interlineares in Dionyſii περιήγησιν: ἀκρόκομοι φοίνικες, ὑψίκομοι, ἤγουν βαΐα.

ΒΑ'ΚΑΣ, τὰ δαφνόκοκκα, in Lex. Botanico MS. Reg. *Bacca lauri.* Matth. Silvaticus: *Baca, vel bacca, vel bacha, vel bachag, fructus olivæ, vel lauri, vel hederæ, & ſunt fructus vel grana rotunda.*

ΒΑ'ΚΙΝΟΣ καὶ βαβάκινος, εἶδος χύτρας, in Lexico MS. ex Schedis Combefiſii.

ΒΑ'ΚΛΟΝ. *In fine, adde.* Leges Cypr. MSS. fol. 107. ὁ τὴν γυναῖκα μαστίζας ἢ βακλίσας χωρὶς αἰτίας, &c.

ΒΑ'ΚΟΣ, τὸ ὑάκινθον, in Lexico MS. ex Cod. Reg 1843. *Hyacinthus.*

ΒΑΚΤΡΟΠΕΡΗ'ΤΑΙ. *In fine adde.* Herodianus lib. 1. ἀνὴρ φιλοσόφου σχῆμα, βάκτρον γὰρ ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ἡμίγυμνῳ αὐτῷ ἐκκρεμὴς πήρα, &c. Tatianus contra Græcos, ubi de Philoſophis Gentilibus: καὶ λέγοντες μὲν δεῖσθαι μηδενός, κατὰ δὲ τὸν Πρωτέα σκυτοδέψου μὲν χρήζοντες διὰ τὴν πήραν, ὑφάντου δὲ διὰ τὸ ἱμάτιον, καὶ διὰ τὸ ξύλον δρυοτόμου, &c.

ΒΑΛΑΝΙ'ΔΙΝ, τὸ βαλαύστιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Flos punica.*

ΒΑΛΙΟ'Σ, *Fulvus, Cervinus color.* Michaël Pſellus in Hiſt. MS. in Michaële Duca: ἐπιθωΐζει τι κυνί, καὶ καταδιώκει βαλιὰν ἔλαφον. Vide in Βάλας.

ΒΑΛΛΑ'ΝΙΟΝ, καὶ βαμβάκεια, ἡ λυχνίς, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lychnis.*

ΒΑ'ΛΛΕΙΝ. *In fine adde.*

Βάλλειν τὴν εὐχὴν, σύναξιν, ψαλμοὺς, ὄρθρινα, &c. apud Joan. Carpathi Epiſcopum in Narrat. MSS. de Anachoretis fol. 144. Cod. Reg. Βάλλειν μετανοίας. Vide in Μετάνοια. Dorotheus doctr. 11. ὡς ἔβαλλον ἀρχὴν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ψάλλειν, &c.

ΒΑΛΛΙ'ΖΕΙΝ. *Poſt locum Suidæ, adde.* Euſtathius ad Il. π. p. 1051. εἰ δὲ καὶ τὸ βαλλίζειν, ἤγουν κωμάζειν, ἢ χορεύειν, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ βαλλισμός, οὐ παράφθορά τις βαλλίζειν, ἐκ τοῦ βάλλειν παρῆκται καὶ αὐτό, οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο σαφῶς.

ΒΑ'ΛΛΙΣ, εἶδος ἄνθους, apud Arcadium in Grammatica MS. *Floris ſpecies.*

ΒΑ'ΛΤΑ. Lex. Botan. MS. Ἅλς, Ἅλας, ἀκάρου ῥίζα τὴν ἀγριοσταφύλας, ὁ ἐστιν εἰς τὰ βάλτα.

ΒΑ'ΜΒΑΞ. *L. 10. poſt* notione, *adde:* Eudemus in Lex. MS. πάμβαξ καὶ παμβακίς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. Idem Achmes, *& dele* ſcriptor. *Ibidem, in fine ſubde.*

Βαμβίκιον. Eudemus in Lex. MS. Τείχαπτον, τὸ βαμβίκιον ὕφασμα, ἱμάτιον πολύτιμον, pro βαμβάκιον.

ΒΑΜΒΙ'ΚΙΝΟΣ. Theodorus Balſamon in Reſponſis: οὔτε γὰρ οἱ μετὰ τῶν αὐτοκρατόρων ἐπίμονοι κληρικοὶ εἰς πεδιάδας καὶ ἐρήμους ἱερουργεῖν δικαιοῦνται, κατὰ μόνον τὸ εἰς ἐκκλησίαν ἀφοσιωθὲν βασιλικὸν βαμβίκινον οἰκοσκήνιον.

ΒΑ'ΝΔΟΝ. *Lin. 1. poſt* vexillum, *adde.* Lexicon MS. ex Schedis Combefiſii: Βάνδα, οἱ Ἰταλοὶ βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα, ἀκοντίοις ἠρτημένα αὐτῶν, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσματα, ποικίλως καὶ παράσημως κατάστικτα. ἑκάστην τὴν τάξιν παραδηλοῦντα. ἐπὶ μόνον γὰρ ἑπομένων ἴσασι τίνων, περὶ τὸ πᾶσι καταδηλα εἶναι. *Ibidem pag. 174. lin. 14. adde.* In Codd. Reg. 3111. & 3147. Meletius Monachus, qui de natura hominis ſcripſit, dicitur fuiſſe ἐκ θέματος τοῦ ὀψικίου, βάνδου τοῦ βηροκοῦ, χωρίου Τιβεριουπόλεως, &c.

ΒΑΝΔΟΦΟ'ΡΟΣ. *Adde in fine.* Novella MS. Joannis Imp. de Mancipiis. διατάζομεν πληροῦν ἵνα ἀεὶ τις ἐκ τῶν στρατιωτῶν δρουγγάριος, ἢ βανδοφόρος, εἴ τι κό-

μης εἴτ᾽ χολάελος, ἢ ἕτερος οἷος δήποτε ςρατιώτης, μικρὸς ἢ μέγας, ῥωμαϊκὸς καὶ θηματικὸς διαπωλήσῃ ψυχάρια, ἢ ἀποχαρίσηται ἔκ τινων τῶν συνωρεξειδαείων αὐτῷ, &c. perperam scriptum Καισόφόρος.

ΒΑ'ΝΝΑΣ. *In fine adde.* Sed videtur legendum Βαλλῆνα, ex Eustathio ad Odyss. ρ. λέγει δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐθνικώτερον, καὶ οὐ κατὰ Ἀττικοὺς βαλλῆνα, τὸν βασιλέα, ἐν τῷ, βαλλήν. ἀρχαῖος βαλλήν, ὅθεν καὶ βαλιναῖον ὄρος, παρὰ Πλουτάρχῳ περὶ ποταμῶν, ἀντὶ τοῦ βασιλικόν.

ΒΑΡΑ'ΒΑΤΟΝ. Ptochodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἵνα τὸ βαράβατον, καὶ ἵνα τὸ τῆς περόβας.

ΒΑ'ΡΑΓΓΟΙ. *Post locum Cantacuzeni, adde.* Hos sic innuit Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. μεθ᾽ ἃ ξιφηφόροι τινὲς καὶ ῥαβδοῦχοι, καὶ οἱ τοῖς πελέκεις ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ σείοντες ὤμου, &c. Et lib. 7. ἀλλ᾽ οἱ μὲν ξίφη περιεζώννυνται οἱ δ᾽ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥομφαίας βαρυσιδήρους ἐπέσειον. Infrà: οὕτω πυκνοῦν τὸν κύκλον τῆς ἀσπίδος ἐπλήρουν, ἐπιμήκη τε δόρατα φέροντες, καὶ ἀξίνας ἑτεροστόμους. ἀλλ᾽ ἐκείνας μὲν, τοῖς ὤμοις ἐπηρτηκότες.

ΒΑΡΑ'ΔΙΟΝ. *In fine adde.* Syntipas MS. μετὰ δὲ τὸ διακομισθῆναι τὸ μελίσσιον ἐκεῖνο βαράδιον. Priùs dixerat, διὰ μόνου μελισσίου κηρίου, *alveare.* Mox: ὀρεκτικῶς εἶχεν ἀγρεῦσαι τὸ μελίσσιον σὺν κηρίῳ. Deinde: ἔλεγεν ἐγνωκέναι τὸ μέλι καὶ τὸ βαράδιον.

ΒΑΡΒΑ'ΡΟΥΣ, Judæos & Christianos non modò à Gentilibus appellatos fuisse, sed & ipsos Judæos atque Christianos eo se nomine donasse, ex veteribus scriptoribus, doctè, ut solet, observat Cotelerius ad Homil. 3. ex Clementin.

ΒΑΡΒΥ'ΛΑΗ καὶ Βιρύλλος, ἡ ἀνεμώνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Anemone.*

ΒΑ'ΡΓΕΙΝ. *Adde in fine.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: τὸ λοιπὸν, παιδία, ἂς μὴ βαργηνούμεθαν, καὶ ἂς κοπιάζωμεν εἰς τὴν ἄσκησιν, &c. ubi Athanasius pag. 28. 1. ed. ἐχώμεθα οὖν τέκνα, τῆς ἀσκήσεως, καὶ μὴ ἀκηδιῶμεν.

ΒΑΡΕ'ΛΙΟΝ. *Post, baril, adde.* Gregorius Protosyncellus & Patr. adversus Marcum Ephesium pag. 805. ὁ δὲ δεξάμενος τὸ οὐκ ἄμεινον παράκλησιν, τὸ ἀπὸ τοῦ ἁγίου, τὸ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου μετὰ ὀυσίοπως ὀνομαζομένου βαρελίου, λόγον ἐποίησε, &c.

ΒΑΡΙΑ'ΔΩΝ, τὸ καρδάμωμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cardamomum.*

ΒΑΡΝΕΩΤΙΚΟ'Ν, vinum ex regione circa *Varnam*, urbem Mœsiæ inferioris. Ptochoprodomus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνοι πάντα πίνουσι τὸ χιωτικὸν εἰς κόρον,
Ἡμεῖς δὲ τὸ Βαρνεωτικὸν τὸ νεροκοπημένον.
Ἐκεῖνοι πάντα τὸ γλυκὺ μετὰ τῶν κουτρουβίων,
Ἡμεῖς δὲ τὸ νερουτζικὸν μετὰ τοῦ πινακίου.

ΒΑΡΣΑΜΕ'ΛΑΙΟΝ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. quod Aëtius βαλσαμέλαιον vocat, de quo consulendus Ruellius lib. 1. cap. 35.

ΒΑΡΥ'ΔΙΟΝ, *Perpendiculum.* Joannes Canabutzes MS. ἐὰν γὰρ ἐρωτήσῃ τοὺς οἰκοδόμους, ἤτοι τοὺς λεπτουργοὺς, ἢ τοὺς ξέοντας τοὺς λίθους, διὰ ἵνα αἰτίαν τὸ γνώμονα ποιεῖται γωνίας ἴσας, καὶ τὸ βαρύδιον ἰσάζει τὸν τοῖχον, ἐρῶσιν, &c.

ΒΑΣΙΑΔΟ'Σ, ἡ γιλιανὴ, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Gentiana.*

ΒΑΣΙΛΕ'ΙΑ. *Pag.* 180. *post lin.* 1. *scribe.* Sic etiam in Epistolis MSS. Jacobi Monachi ad Irenem Sebastocratorissam, Isaacii Comneni Sebastocratoris uxorem, ille semper Βασιλείας titulo compellatur: ut Theodorus Prodromus in Erotematis MSS. Sebastocratorissam, cui ea inscribit, eodem titulo semper donat.

Ibidem in fine, post pag. 83. *adde,* ut & apud Theophanem p. 88. 100. 109. 295. 297.

ΒΑΣΙ'ΛΕΙΟΝ. *Lin.* 1. *post,* Imperium, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Zenone: ἔστι δὲ τὸ βασίλειον ἡμέτερόν ἐστι. Occurrit præterea.

ΒΑΣΙΛΕΥ'ΕΙΝ. *Post locum Zonaræ, adde.* Occurrit non semel in libris Regum. *Post locum ex Vita S. Lucæ jun adde.* Vide Zonaram lib. 4. Annal. n. 18.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ'Ι. *Post locum Nazianzeni, adde.* Petrus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 44. ὁ γὰρ βασιλεὺς οὐκ οἶδ᾽ ὅπως μαθὼν τὰ κατ᾽ αὐτὸν ἀποστέλλει βασιλικόν τινα, Συμεῶνα καλούμενον, παραγγείλας αὐτῷ λιθοβολῆσαι τὸν τῆς κακίας ἐργάτην. Ubi *Palatinus* perperam vertitur.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ'Σ. *Post locum Tzetzæ, adde.* Eudocia Augusta in Ioniis MSS. & Suidas, de Synesio: ἔγραψε βιβλία διάφορα, καὶ λόγους βασιλικοὺς πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ'Ν, libri Basilicωn. Hos ita semper appellat Theodorus Hermopolites MS. v. g. lib. 2. tit. 1. καὶ αὐτὴ ἡ παρεμβολὴ σύνοψίς ἐστι τοῦ μγ΄. τοῦ κεφαλαίου τοῦ κειμένου ἐν τῷ Βασιλικῷ.

ΒΑΣΙΛΟΓΡΑΦΕΙ'ΟΝ. *Adde in fine.* Describitur in Cod. Reg. 2980. Libellus nugax, Βασιλογραφεῖον inscriptus, continens nescio quas Prophetias de Imperatoribus, cujusmodi sunt illæ, quæ *Danielis* nomen præferebant.

ΒΑΤΖΕ'ΑΙ. *In fine adde.* Petrus Theoctonicus de Archemia MS. καὶ βάλε αὐτὸ εἰς ἄγγος γινόμενον εἰς ὁμοίωμα βατζιλίου.

ΒΑ'ΤΙΝΟΝ, *Rubi fructus.* Galenus lib. 2. de alimentis. τῶν βάτων καρπὸν ὀνομάζουσι οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἄνθρωποι βάτινον. Et lib. 6. de Composit. medic. local. pag. 241. μιγνυμένου δὲ τῶν βάτων καρπὸν, ὃν ἔνιοι μὲν ἀπὸ τοῦ φυτοῦ παρονομάζουσι βάτινα προσαγορεύοντες.

ΒΑΤΡΑ'ΧΙΟΣ. *Adde in fine.* Eudemus in Lex. MS. βατράχιον, εἶδος χρώματος, ἀπὸ τοῦ τῆς βατράχου ἱμάτιον, ὁμοίως τὸ ὄνομα ἔχοντος καὶ τὸ χρῶμα.

ΒΑΤΡΑΧΟΒΟ'ΤΑΝΟΝ, in Lex. Neophyti MS. βατράχιον, *Batrachium, Ranunculus,* vel *Chrysanthemon.* Vide Botanicos.

ΒΑΤΤΑΡΙ'ΤΗΣ, Radicis species, de qua sic Symeon Logotheta, & ex eo Cedrenus in Juliano: φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐν τῇ βορειοτάτῃ θέσει τοῦ φάραγγος, ῥίζαν γίνεσθαι φλογοειδῆ ἣν καλοῦσι Βατταρίτην, ἀφ᾽ ἧς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐξαστράπτει φῶς ἀστροπλάστον εἶναι καὶ ἀπρόσιτον, διὰ τὸ παραχρῆμα τὸν ἐγγίζοντα θανατοῦν. Mitto cætera.

ΒΑΥ'ΚΗ. *Post locum Philostorgii, adde.* Sed & Alexandriæ, Ecclesiam cui præfuit Arius, Βαυκάλιν, vel Βαυκάλην dictam scribit Epiphanius hæresi 68. n. 4. hæresi 69. n. 1. 2.

ΒΑΥΚΑ'ΛΙΟΝ. *Post locum Moschi, scribe.* Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. de Anachoret. MS. καὶ λαβοῦσα βαυκάλιον, ἔφερεν ταῖς ἀδελφαῖς.

ΒΕΒΕΑΣΑ'Ρ, τὸ καρπήσιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Carpesium,* de quo Ruellius lib. 3. cap. 136.

Β'ΕΒΡΑΚ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. δεῖ ἀποπλῦναι τὸ ἀσβεστον μετὰ βέβρακ καὶ νίτρου. Idem lib. 2. λάβε βέβρακ ἐρυθρὸν κάλλιστον, καὶ τρίβε σὺν ἐλαίῳ.

ΒΕΔΙΕ'Ζ, τὸ σανδαλον, *Far,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΒΕΔΟΝ, τὸ ἐλελίσφακον, λέγεται σαλβία. in Lex. Botanico MS. Reg. *Salvia.*

ΒΕΖΗΡΗ'ΔΕΣ. *Adde in fine.* Cæterùm non desunt qui locum hunc ex Procopio l. 1. Persic. ad Veziros referunt: καὶ στρατηγὸν ἄνδρα Πέρσην, Οὐαριζὴν μὲν τὸ ἀξίωμα, &c.

ΒΕΙΣΙ'ΤΑΛΟΣ, *Romipeta.* Vide Gloss. med. Lat. in *Romipeta.*

ΒΕ'ΚΟΣ, *Panis*, Phrygibus. Galen. lib. 2. de differ. pulsuum.

ΒΕΛΩ'ΝΙΟΝ, *acus pyxidis magnetica.* Joannes Canabutzes MS. πόθεν γινώσκουσιν οἱ ναῦται εἴπερ καὶ γινώσκουσι, ὅτι ἡ λίθος αὐτὴ ἣν εἰρήκαμεν, ἡ μαγνῆτις, ἔχει τινὰ φιλίαν καὶ ἀντιπάθειαν, μετὰ τοῦ ἀστέρος ἐκείνου τῆς τραμουντάνας, καὶ προσεγγίζουσι ταύτην καὶ κολλῶσι τῷ ὑποκάτω τοῦ σημείου τῆς τραμουντάνας ἐν τῷ παρ' αὐτοῖς καλουμένῳ βελωνίῳ σιδηρῷ, ὥστε μεταλαβεῖν τὸ σιδήρειον δύναμιν ἀπὸ τῆς λίθου, καὶ ἵστασθαι κατευθὺ τοῦ ἠγαπημένου ἀστέρος τῷ λίθῳ, &c.

ΒΕ'ΜΒΡΑ, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς σκευασία ἡ προσαγορευομένη βεμβραφία, in Lexico MS. Regii Codicis 1843. *Mana*, *Halecula*, Cœranis MS. l. 1. ὤμως θαλασσία, ἡ ἐστιν βεμβρὰς, ἄλλως δὲ λίμβρος λεπτὸν ζῶον ἐσθιόμενον, ὃ καλοῦσιν μαινίδαν.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟ'Σ. *Adde in fine.* Capitolinus in Vero: *Multas à Venetianis passus est injurias.* Porro Βαινέτους Galenus appellat lib. 7. Therapeut, quos alii Βενέτους. οἱ περὶ βαινέτον καὶ πράσινον ἐσπουδακότες, ὀσφραίνονται τὰς κόπρους τῶν ἵππων, ἕνεκα τοῦ γνῶναι πῶς κατεργάζονται τὰς τροφάς.

ΒΕΝΘΙΣΙ'ΤΗΣ, θρίδαξ, Cypriis, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lactuca.*

ΒΕΝΤΖΙ'ΟΝ. Anonymus Medicus Barbarogr. ex Cod. Reg. 2147. καὶ ἄλλασε λάδι τοῦ βεντζίου, ἢ ῥοδέμελιν, &c.

ΒΕΝΤΡΙ'ΟΛΟΝ, *Vitriolum.* βεντρέολον ῥωμανὸν non semel in Cod. Reg. 1843.

ΒΕ'ΝΤΖ, τὸ σαγαπηνὸν, in Lex. MS. ex Cod. Reg 1843. *Sagapenum.*

ΒΕΡΒΕΡΙΣ. *Adde in fine.* Aëtius lib. 9. σκευασία τοῦ διὰ ἀκάνθης Αἰγυπτίας. ἤτοι βέρβεεις, &c. Aliud est.

Βέρβεει, *Margarita Indica*, de qua sic Eustathius ad Iliad. 1. pag. 759. ex Cratino: ὁμοίως ὄστρακον φέρει τὸν θαυμαζόμενον μαργαρίτην λίθον, ὃ καλοῦσιν Ἰνδοὶ βέρβεει, &c. Adde eundem pag. 853. & Scaligerum ad Manilium pag. 440. Vide χάλαζα.

ΒΕΡΒΕΡΙ'ΖΕΙΝ, *Balbutire.* Scholiastes Dionis Chrysostomi orat. 11. βαλβαρίζειν, τὸ ἐπισεσυρμένως φωνεῖν, ἢ συγκεχυμένως, ὃ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασί.

ΒΕ'ΡΓΑ. *Lin.* 3. *post* λόγον, *adde.* Nicetas in Fest. omn. Apostol. βέργαις τὰς σάρκας ξαινόμεναι. Joan. Episcop. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἐπιτρέχει μοι ὁ Ὁσπάριος, καὶ δίδωσίν μοι βέργας, ἕως οὗ κατέπασεν ὅλον τὸ σῶμά μου. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 16. κρυστήτω λεκάνη μετὰ βεργίν.

ΒΕΡΖΙ'ΤΙΚΑ *post locum Tzetza*, *adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Γλυκοὺς καλοὺς κἂν εἴκοσι ἀπάκια βερζίτικα.

ΒΕΡΙΑ'ΔΑ, τὸ ἀγριοκάρδαμον, in Lex. Botan. MS. Reg. *Cardamum sylvestre.*

ΒΕΡΙΔΑ'ΡΙΟΝ, *sub fin. adde.* Maximus Cythæreus in Synax. 13. Octob. in S. Niceta: τὴν σεβασμίαν εἰκόνα ὡς μυσαρός τι τὴν ἔρριψεν ἀτίμως εἰς τὸ βεριδάριόν του.

ΒΕΡΙΚΟ'ΚΚΙΑ. *In fine*, *adde.*

Πρεκόκκιον, idem quod Βερικόκκιον. Galenus lib. 2. de Facultat. aliment laudato cap. περὶ ἀρμενιακῶν καὶ πρεκοκκίων προσηγορίαι. Οἱ μὲν δὲ φεύγουσι τὸ τῶν πρεκοκκίων Αρμενιακὰ μῆλα καλοῦσιν ἀμφότερα. τινὲς δὲ Αρμένια διὰ τεσσάρων συλλαβῶν, οὐ διὰ πέντε. Idem lib. 1. p. 305. edit. Basil. βρεκόκκια vocat, nisi mendum sit typothetæ.

ΒΕΡΟΝΙ'ΚΗ. *Pag.* 192. *lin.* 4. *post* 190. *adde.* Lexicon Neophyti: βερνικάειον, τὸ πυῤῥὸν νίτρον. *Ibidem in fine.* Βερονικὸς, color electrinus. Zosimus MS de ratione confectionis crystallorum: καὶ εὑρήσεις κύπτειν ὕελον τὸν λεγόμενον βερωνικόν.

ΒΕΣΑ'Σ, ὁ κασσίτερος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Stannum.*

ΒΕ'ΣΠΟΥΛΑ, *Mespila.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Μούσπουλα, λέγεται βέσπουλα.

ΒΕ'ΤΕΚΑ, τὸ κυνόγλωσσον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Cynoglossum*, *limonium.* Matth. Silvatic. *Betheta*, i. *melin.*

ΒΕ'ΤΙΟΝ, τὸ δίκταμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Dictamum.*

Β'ΕΩΝ. Epiphanius in hæres. 90. num. 3. ὑπερβήσομαι δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἐμφύσημα τοῦ βέωνος, εἴτουν φυσαλοῦ ὄφεως, διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως ἐπισφραγισάμενος, &c. Hîc hæret Petavius.

ΒΗΜΑΤΙ'ΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Constantinus Manasses pag. 130. ex Cod. Allatii:

Καὶ χωλεύων βηματισμοῖς χωλαίοις βραδυπόροις.

p. 106.

Ἐπὶ τὸ προτιμώμενον συντόμως βηματίζει.

ΒΗΜΟ'ΘΥΡΟΝ. *In fine*, *adde.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 14. pag. 2 9. ἀναμέσον γοῦν τῶν δύο τούτων μερῶν, ἤτοι βημόθυρον μέγα ἁπλωμένον, καὶ ἐχώριζε τὸ ἐπίλοιπον ναὸν ἀπὸ μέρος τοῦ βήματος, &c. Vide Καταπέτασμα.

ΒΗ'ΡΑΣΣΑ, τὸ μῶλυ, in Lexico Botanico MS. Reg. *Molix.*

ΒΗ'ΣΑ. *Post locos Cleopatræ*, *scribe.* Epiphanius de mensur. & ponder. Ἀλάβαστρον, βυκίν ἐστι στρογγυλοειδὲς, χωροῦν λίτρας μίαν, ἤγουν μίναν. *Ibid. pag.* 197. *l.* 6. *ante* hæ, *scribe.* Anastasius Patr. Antiochen. de Synodo coacta in Perside Episcopor. Orientis, MS. ἤνεγκε πίναν ἀρουλλαν πεπληρωμένην ἀνθράκων, πρῶτον μὲν μόσχον ἐπέθηκε, εἶτα καὶ βυστίνα ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ. &c. Ex supra allatis emendandum fortè testamentum Ermentrudis Matronæ, editum nuper à doctissimo Mabillonio lib. de Missa Gallicana pag. 463. *Item dulcissimo nepoti meo Bertegisilo Ichriario argenteo, & mancipia, &c.* ut legendum sit *Bichejario*, ex βικιάειον.

ΒΗ'ΣΑΛΟΝ, *post locum Gregorii M. adde.* Excerpta MSS. ex Nicephori Patr. Constantinopol. Chronologia, in Justiniano: ἀπέστειλε δὲ ὁ βασιλεὺς Τρώιλον Σπαθοκουβουκλάριον καὶ Θεόδωρον Ἔπαρχον, καὶ βασιλικὴν Κοιαίστορα ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ῥόδου, καὶ ἔκαμναν ἐκεῖσε βήσαλα μετὰ τοῦ πηλοῦ τῆς ῥοδίας ἰσοπλάτει ἰσομήκη καὶ ἰσόσταθμα. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. καὶ βήσαλον ἀπὸ κλιβάνου παλαιὸν κεκαυμένον κόψας καὶ σείσας, &c.

ΒΗΣΑΠΑ'ΓΟΥΡΟΣ, ὁ τζαγανὸς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cancer marinus.*

ΒΙΑΣΜΟ'Σ, *Tenesmus*, continua desidendi cupiditas. Leo Philosophus lib. 5. synopseos iatricæ MS. cap. 11. τεινεσμός, ἐστιν φλεγμονὴ τοῦ ἀπευθυσμένου, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται βιασμοὺς, &c. Cod. Reg. 3497. fol. 125. verso, εἰς βιασμοὺς καὶ πόνους ἕδρας πυρία.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ, *Epistola.* Eudemus in Lex MS. βιβλίον, ἐπιστολή. βιβλιαφόρος, γραμματοφόρος.

ΒΙ'ΓΚΑΣ. *In fine*, *adde.* Socrates lib. 11. cap. 32. τὴν συνήθη τοῖς βασιλεῦσιν εὐφημίαν ἐπιβοῆσαι βουλόμενοι, &c. ubi Epiphanius Scholasticus: *Clamaverunt omnes*, *Constanti Auguste*, *tu vincas.*

ΒΙΓΡΙ'ΝΟΣ, *Magus*, *incantator.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὑποβάλλει οὖν αὐτῇ γυνή τις βιγρῖνον ἄνδρα τινὰ δυνάμενον ποιῆσαι πάντα τὰ αὐτῇ καταθύμια. Mox narrat ut incantationes

suas exegerit. Infrà: ὁ δὲ ἔφη, βιχῖνος ὁ φαρμακὸς καὶ μάγος, &c.

ΒΙΔΕΟΥΑ'ΡΑ, vulgò *Bedouar*. Constantinus à secretis MS. lib. 3. καὶ ἐπίθυμον, καὶ σουκᾶν, καὶ βιδεουάρα, καὶ μάργαρείτην τοῦ κόχλου.

ΒΙΖΑ'ΚΙΟΝ. *In fine adde*. Dositheus doctr. 4. ὥσπερ ἐπὶ πίτυος, ὅτι μικρὸν βιζάκιον ἐὰν ἐγγίσῃ εὐθέως ποιεῖ τραῦμα, καὶ σήπεται.

ΒΙΚΙ'Α. *L.* 2. *post* vicia, *adde*. Galenus l. 1. de aliment. sub fin. τὸ γυμνὸν ὄνομα τοῦ βικίου παρ' ἡμῖν μὲν συνηθές ἐστι, καὶ μόνως γε ὀνομάζεται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ὄραχος (al. ἄρακος) καὶ κύαμος ἐκαλεῖτο.

ΒΙΛΑ'ΝΕΝΑ, *villana*. Emmanuël Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Καὶ τὸ λέγω γυναῖκα μία ςεφάνια ἔξη καὶ πλέα,
> Ἔβαλεν ἡ βιλάνενα, ἡ κοῦσα, ἡ νέα.

ΒΙ'ΛΛΙΝ, *pars qua viri sumus*, vox haud abludens ab usurpata apud nos. Arcadius in Grammatica MS. τὸ σίμος, καὶ βίμος, τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βίλλιν, παρὰ Ἐφεσίοις βαρύνεται.

ΒΙΟ'ΛΑ. *In fine adde*. Ita etiam Eudemus in Lex. MS. Anonymus MS. de virtute lapidum: πανίσια, ἤγουν εἰς τὸ κλόρε τῆς βιόλας, ὅπου τὸ λέγουσι φεαγκικὰ βιολατζέτα. Constantinus à secretis MS. lib. 1. βιόλας πίνουν πλουδέρλυν, καὶ ζύμωσον &c.

ΒΙΟΛΟ'ΓΟΙ. *In fine subde*. Ex his emendare licet Eudociam Augustam in Ioniis MSS. & Suidam in Philistione: ἔγραψε κωμῳδίας βαιολογικάς. Ita utrobique scriptum, sed legendum βιολογικάς.

ΒΙ'ΟΣ. *pag*. 203. *lin*. 37. *post* 1. *adde*, Georgium Welherum in Itiner. pag. 402. 429. 438.

ΒΙΟ'ΤΙΚΟΣ. *Post locum S. Pauli scribe*. Joan. Episc. Carpathi, de Anachoretis, MS. ἀδελφός τις βιωτικὸς ἔχων παιδία τρία, &c.

ΒΙ'ΣΣΑ, βίσα, Herba quæ Græcis βράθυς dicitur. Cœranis MS. lib. 1. βίσσα, ὅ ἐστιν κέραθος θνόγνωστος δενδρικὴ ὁμοίων κυπαρίσσῳ. θνόγνωστος γὰρ ὀνομάσῃ ἡ βράθυς. Rursum βίσα ἐστὶν κέραθος θαλασσία. καλεῖται δὲ βίσα, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν βισάλων.

ΒΙ'ΣΣΑΣΑ, *Ruta silvestris*. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μῶλυ, ἡ βίσασα, ἣν τινες ἄγριον πήγανον ὀνομάζουσιν, &c. Idem lib. 10. cap. 25. βίσασα σπέρμα, ὅ τινες ἁρμαλὸν καλοῦσιν, τινὲς δὲ ἀγρίου πηγάνου σπέρμα. Ita etiam cap. 26.

ΒΙ'ΤΖΑ. *Post vocem* Meursius, *scribe*. Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἀδελφοὶ ἐν Σκήτει ἐκάθισαν καθαρίσαι σπυρίδα, καί τις ἐξ αὐτῶν ἀσθενῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως, καὶ βίσσαν ἀνέφερεν πλέγματα, καὶ μὴ θέλοντος αὐτοῦ ἀπήρχετο ἀπὸ τοῦ φύσματος ἐπαίω τινὸς ἀδελφοῦ, &c. ubi pariter leg. βιτζῶν. Theophylactus Hierodiac. Hom. 13. pag. 261. ubi de voce φεγγίλιον. ὥσπερ αὐτὸ ὅπου λέγομεν ἡμεῖς κατὰ τὴν κοινὴν γλῶσσαν, βίτζαν.

ΒΛΑΡΙ'Α, morbi species, quam sic describit Leo Philosophus lib. 5. Synopseos Iatricæ MS. cap. 5. Ἅσις λέγεται ὅπερ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται βλαρίας, ὅταν ἀθυμεῖ τις, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἀθυμεῖ.

ΒΛΑΣΤΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde*. Meletius Monachus MS. de urinis:

> Ἔσω καὶ ὀκτάπωυν τι καὶ βλαςαρείων σπέρμα.

Joannes Archiater MS. χίτου βλαςάρεια τρυφερὰ κοπάισον, &c. Idem: ἄκανθα ἡ λεγομένη ῥάμνος, ταύτης τὰ φύλλα καὶ τὰ τρυφερὰ βλαςάρεια ἑψηθέντα ἄρρωγη, &c.

ΒΛΑ'ΣΤΕΟΝ, *Sarmentum*, pro βλαςίον ex βλάςη. Galenus: ἕλιξι λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου ἰουλῶδες ἔκφυμα ὁ περιλαμβάνομεν τοῦ χάρακος τὸ παρ' ἡμῖν βλάςειον καλούμενον.

ΒΛΕΠΑΡΙΠΑ'Ξ. Occurrit apud Arcadium in Grammatica MS.

ΒΛΕΠΟ'ΜΙΟΝ. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Leone Armenio: καὶ καθάπερ τὴν εἰδεχθῆ καὶ δυσέντευκτος, καὶ τὴν θέαν αἰχρόπρος εἰ γὰρ καὶ λεόντιον πιθήκειον, πιῶμα τὸ βλεπόμιον, γίνεται, ἀλλὰ φαυλότερος τὸν τρόπον, &c.

ΒΛΗΣΚΟΥ'ΝΗ. *Post locum Iatrosophistæ, adde*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Λέγουσι τὰ ποιήσεται καὶ αἱ σφύνται καὶ τάδε,
> Ἄς φέρωσιν συλίγουρδα, καὶ αἱ βάλωσι βλησκούνην,
> Καὶ σιώπιμον αἱ σφύνται πιαῦται ἰατρεῖαι.

Infrà:

> Καὶ βλικοτίτζαι περισσὴν διὰ πλείοτα μυρωδίαν.

Constantinus à secretis MS. cap. 119. λαβὼν καλαμίνθην ποταμίαν, καὶ ὀειλὸν, ἤτοι βλισκούνην, &c. Vide βληχώνιον.

ΒΛΙ'ΚΑΣ, φύλλον συκῆς, in Lex. MS. Reg. *folium ficulneum*.

ΒΛΙ'ΤΗΡΙ. *Adde in fine*. Alii βλίτυει scribunt. Galenus lib. 3. de differ. pulsuum: καί που καὶ βλιτυειζόμενον ἐρῶ σφυγμὸν, καὶ σκινδαψιζόμενον, εἰ χρὴ λέγειν ὀνόματα μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ βλίτυει, φασὶ, καὶ τὸ σκίνδαψος ἄσημα παντελῶς ἐστί. Eudemus in Lex. MS. βλίτωροι, χορδῆς μίμημα. Vide in Σκίνδαψος.

ΒΛΙΧΩ'ΝΙΟΝ, *Pulegium*, βλήχων. Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: καὶ γλάχων ἀνθεῦσα. τὸ κοινῶς βληχώνιον. Vide βλησκούνη.

ΒΛΟΧΟΝ', τὸ βδέλλιον, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843.

ΒΟΑΝΘΕ'ΜΗΤΟΝ, τὸ τῆλεος ἄλευρον, in Lex. MS. Botanico Reg.

ΒΟ'ΒΙΛΟΣ, ὁ πύξ, in Lex. Botanico MS. Reg. legendum fortè βόμβυλος. πύξ, *Cicada*.

ΒΟ'ΔΙΟΝ. *Adde in fine*.

Βοδοχάλκωμα, *Bos aneus*. Damascenus Studita Homil. 22. ὁ δὲ Μανασσῆς ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν ἀπὸ μέσα τοῦ βοδοχαλκώματος ἐκείνου, &c.

ΒΟΘΡΙ'ΖΕΙΝ, *in foveam conjicere*. Utitur Amphilochius de non desperando.

ΒΟΘΡΥ'ΔΙΑ. *Adde sub fin*. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 20. κοιλότητας γὰρ ὀκταγώνους συνέθηκεν, καὶ ταύτας ὀπαῖς καὶ σχήμασι ποικίλοις διαγλύφοις κακοσμήκας, εἰς ἀμπέλων ἕλικας, καὶ φύλλα, καὶ δένδρων ἰδέας σχηματιζόμενος, καὶ ταύτας χρυσῷ περιρράνας, τὸ πῶν εὐπρεπὲς παρέσχεν, ὡς ἐξίσταθαι τοὺς πρὸς θεωρίαν ὁρῶντας. Adde num. 33. Eustathius ad Od. δ'. ἡ δὲ τῶν Περσῶν βασιλέως (περιαδομένη ἄμπελος) λιθοκόλλητος χρυσῆ τὸ βασιλικὸν ἐκόσμει κοιτῶνα, ὑπὲρ τῆς αὐτῆς φησὶ κλίνης οὖσα, ἔχουσα καὶ βότρυας ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, λίαν πάνυ πολὺ καπηλοῦντι τὸ ὑπερήφανον.

ΒΟΛΑ'ΡΙΟΝ. Iatrosophium MS. βάλε ἅμας βολάρια εἰς ὕσίαν. Id est, *mitte in ignem salis pugillatam*.

ΒΟΛΕΤΟ'Σ. *Post locum* Contaris, *adde*. Theophylactus Hierodiac. serm. 1. pag. 6. διότι τόσον ἦτο ὁ τόπος βολετὸς, καὶ εἶχε καὶ πολλὴν κατήφορον τὸ νερόν. Et serm. 6. pag. 68. καὶ ἦτον βολετὸν νὰ ἔχῃ τρία καὶ τέσσαρα κοπίλια, &c.

ΒΟΛΙ'. *Pag*. 220. *l*. 16. *post* ἀγύρτης, *adde*. Etymologicum MS. παιοῦσι, τοῖς κύβοις, ἀπὸ τοῦ παίζειν ἐσχημάτισται, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν βολίοις, τὸ παιπῖν, παιοσὶ δὲ αἱ ψῆφοι.

In fine adde. Eudemus in Lex. MS. πιττὸς, τὸ ταβλίον. πιτοὶ, βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσι.

ΒΟΛΙ'ΤΑΙ. Vide in Συμμοκρόμμιον.

ΒΟΜΒΟ'ΧΥΛΟΝ, ἡ μανδράγορα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Mandragora*.

ΒΟΝΙΆΔΕΣ, τὸ ἡδύοσμον, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Mentha.*

ΒΌΠΟΛΟΝ, τὸ μέσπιλον, in Lexico Botanico MS. Reg. exponitur. *Fructus Mespili.*

ΒΟΡΆΔΗΝ, τὸ σελινόσπορον, in Lex. Botanico MS. Reg. *Semen apii.*

ΒΟΡΆΤΗ, κέδρος μεγάλη, ἢ ἀγρία κυπάρισσος, in Lex. Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 11. ἦν γὰρ περὶ τὸν τόπον χόρτος πολὺς, καὶ δένδρα ἐσωτάτω ἀρκεύθινα καὶ βοράτινα.

ΒΟΡΒΟΡΙΑΝΟΊ. *Post locum Theodoreti, adde.* Epiphanius.

ΒΌΡΔΩΝ. *Lin. 1. post, asinus. scribe.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: βόρδων, παρὰ τὸ τὰ βαρεία διώκειν.

Ibid. post locum Achmetis, adde. Symeon Sethi de animalibus, MS. εἰ ὡς γνωρίζει ψυχρὸν καὶ καταῤῥόων, καὶ κόρυζαν, καὶ ἀνάστασις βέρδονος ῥῖνας, ἰασθήσεται. Ibidem in βορδονάριος. *Post locum* Moschi, *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 44. Ἀφροδίσιος τὴν τῶν βορδωνίων διακονίαν ἐγχειρισθείς. Anonymus Astronomus ex Cod. Reg. 2733. fol. 18. verso. ἐὰν δ' ὅτι καὶ ἰσόψηφα λέγοντας, τὰ δὲ νυκτὰ, πλανήτας, βορδοναρίους, ὁδοιπόρους, πραγματευτὰς, ὑδραγωγοὺς, βαλανεῖς, &c. Chronicon Alexandr. pag. 266. ἔμπροσθεν ἱππικοὶ συνεχάψαντο τὸ πρῶτον ἱπποδρόμιον ἐπιπλεσθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις εἰς βουρδῶνας.

ΒΟΡΙ'Ν, ἔλιμον, in Lex. Botanico MS. Reg. Vide Ruellium lib. 3. cap. 124.

ΒΟΡΎΚΝΙΟΝ, τὸ ἀλικάκαβον, ἤτοι τὸ πύρεθρον, ὃ καὶ στρύχνον λέγεται, in Lex. Botan. ex Cod. Reg. 3118 *Halicacabus, Pyretrum.*

ΒΌΣΚΕΟΣ, *Pastoralis*, à βοσκὸς, νομεύς. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὁ διερχόμενος δὲ καὶ ὡς ἕτερος ἀναιδὴς ἀπηχιωμένον ἔχων τὸ ἦθος, χειροσάμενος καὶ αὐτὸς βόσκεον ῥαῦδον, &c. Vide βοσκός.

ΒΟΣΚΟΊ. *Adde in fine.* Et in Vita S. Sabæ, cap. 16.

ΒΌΤΑΝΟΝ, pro βοτάνη. Syntipas MS. βότανον ὃ δέδωκεν ὁ διδάσκαλος, ὥστε διὰ τοῦ βοτάνου στερεώτερον διαβῆναι τῆς διδασκαλίας ἐν αὐτῷ, καὶ σχαζόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ βοτάνου ἐκείνου ἐδιορμεύθη.

ΒΟΤΑΡΕΆ. Anastasius Bibl. in Constantino PP. p. 65. *Imaginem quam Græci votaream vocant, sex continentem sanctas ac universales Synodos, in Ecclesia B. Petri erexerunt.* Ad marg. scriptum *Pancarea.* Vide Gloss. mediæ Latinit. infrà in βωταρεῖον.

ΒΟΤΖΙ'ΟΝ, *tumor.* Gallis, *bosse.* Joannes Archiater MS. cap. 540. πρὸς ἥλους, ἢ τὰ λεγόμενα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἃ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται βότζια. Infrà, εἰς τοὺς ἥλους, ἤτοι τὰ λεγόμενα βότζια παρὰ τῶν χωρικῶν.

ΒΟΥΒΑΛΗΤΖΙΑ, τὸ πτερωτὸν κοχλίδιον. Sic in Lex. Botan. MS. Reg. fortè, πικρόν.

ΒΟΎΒΑΛΛΟΣ, βουβάλιον. Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἦν ὡς ἀναχωρητὴς ἐν τῇ ἐρήμῳ βοσκόμενος μετὰ τῶν βουβάλων, καὶ ἔθνοαι ταχέως οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ πάσαν βουβάλια, καὶ ἐπιάσθη ὁ γέρων μετὰ τῶν βουβάλων. *An bubali?*

ΒΟΥΒΑΙ'ΝΗ. *Artemisia unicaulis.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. βουβαίνη καὶ ἡ χαβότριος, ἡ ἀρτεμισία μονόκλωνος, τὸ ἄγρια μαρούλιν.

ΒΟΎΒΟΥ, ἡ σκύλα, in Lex. Botan. MS. Reg. *Scylla*, herba de qua Botanici.

ΒΟΥΔΙ'ΡΙΖ, species quædam anomatica. Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ τὰ εἴδη τὰ λεγόμενα Σαρακηνισὶ βουδίριζ, ῥοῦσον, καὶ ἀστροὶ, &c.

ΒΟΥΖΙΑ, Plantæ species Cod. MS. Iatricus Reg. χυλοῦ τῆς ῥίζας τῆς βούζιας ἢ. ς. &c. βουζέα, apud Aëtium lib. 10. cap. 54.

ΒΟΥΙΝΕΣΑ'Θ, ἡ ἄγχουσα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843 *Anchusa.*

ΒΟΥΚΕΛΛΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Ab ejusmodi *Buccellariis* dicta Gallogræcia. Eudemus in Lex. MS. Γαλλογραικία, ἤτοι βουκελλαρίων χώρα. Vide Constantinum Porphyrogen. lib. 1 de Themat. c. 6. & quæ observamus in Gloss. med. Lat.

ΒΟΥΚΕΛΛΑ'ΤΟΝ. *In fine adde.* Βουκελλάτος καθαρικὸς, apud Paulum Æginetam lib. 7. p. 260.

ΒΟΥΚΙΝΟΙΚΟΜΆΡΙΚΟΝ *Murex, Buccinanum*, Plinio lib. 9. cap. 37. κήρυξ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κρίσα, κήλυκες, οἱ λεγόμενοι πορφυρεῖται, λέγεται βουκινοιμάρικον.

ΒΟΎΚΙΝΑ. *In fine subde.* Βουκινίζειν. Eustathius in Il. ψ. καὶ ὁ μελοποιὸς ἴβυκος, ἐξ οὗ παρεφθάρται τοῖς πεζικοῖς δοκεῖ τὸ βουκινίζειν.

ΒΟΥΚΙ'ΟΝ. *In fine, adde.* Vide infrà in τιμάχον.

ΒΟΥΚΟΥΡΜΈΡΙΟΜ, ἀψίνθιον, in Lex. Botan. ex Cod. Reg. 1843.

ΒΟΥΚΡΑΝΙ'Α, herbæ species. Lexicon MS. ad Hippocratem: Ἀρτεμίσια, πόα ἐστὶ, ἣν καὶ βουκρανίον καλοῦσι καὶ λυχνάριον.

ΒΟΥΛΒΑΛΗΤΖΙΑ, τὰ πυρώδη κοχλίδια, ita Lexicum MS. ex Codice Regius 1843. *Cochlea ignita.*

ΒΟΥΛΓΑ'ΡΕ, *vulgare*, seu liber quivis scriptus lingua Græca vulgari. In Indice Librorum Græcor. ex Cod. Reg. βουλγάρι, τὸ ἥμισυ τῶν λέξεων. Alibi fol. 14. βουλγάρε, ἔστι δέ τις ἱστορία κοινῶς περὶ Θήσεως φασὶ καὶ Ἀμαζόνων. Rursum: στίχοι ὧντις χυδαῖοι, ἤγουν βουλγάρε, &c. Infrà: ἰατρικὸν βουλγάρε. Vide Cod. Reg. 2569.

ΒΟΥΛΙ'ΑΙΖ, Plantæ species. Constantinus à secretis MS. λαβὼν τὸ φλοιὸν τοῦ μοροβαλάνου τοῦ ξανθοῦ, καὶ τοῦ ἡδυόσμου, κέβουλι, καὶ βουλίαιζ, καὶ τὸ ἔλμβουζ, &c.

ΒΟΥΛΚΟ'ΛΑΚΑ. *In fine subde.*

Βουρκολακιάζειν, ejusmodi fascino mortuorum cadavera infestare dicuntur dæmones apud eumdem Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. cap. 8. §. 3. ubi multa de Burcolacis, ut & part. 1. pag. 335.

ΒΟΎΛΛΑ, pag. 220. lib. 2. *post* imprimitur, *adde.* Etymologicum MS. τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γέγονε τύπος, ὥσπερ εἰς τὸ βουλλωτήριον τυπούμενος ὁ μόλιβδος εἰκόνα ἀποτελεῖ, οὕτως καὶ ὁ τύπος εἰκόνισμα ἀποτελεῖ.

ΒΟΥΛΛΩΤΗ'ΡΙΟΝ. *Post locum Harmenopuli, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 11. ἐκλυπῶσαι μὲν ἔστι τὸ διὰ δακτυλίου ἢ τοῦ βουλλωτηρίου αὐτὸ σφραγίσαι ἐν τῷ κηρῷ.

ΒΟΥΜΠΑ'ΡΔΑ. In λυμβάρδα. *Adde post* σκεῦη σκεῦη. Epimerismi MSS. Herodiani: ἑλέπολις, τὸ τειχομαχικὸν ὄργανον, ἡ λυμβάρδα.

ΒΟΥΝΙ'Ν, *carnis bubula*, hodiernis Græcis, ut auctor est Goarus ad Cedrenum p. 42.

ΒΟΥΝΙΑ', *stercus boum*, Hieron. Germano.

ΒΟΥΝΟΤΟ'ΠΗ, *collis.* Hist. MS. Bertrandi Romani:

Κ' εἰς ἕνα τόπον ὑψηλὸν, εἰς ἕνα βουνοτόπιν.

ΒΟΎΡΚΑ, *post locum Allatii, adde.* Synaxarium Maximi Cithærensis Episc. 4. Jan. καὶ βαπτεται καὶ εἰς ἕνα λέβητα γεμάτον ἀπὸ βοῦρκον ὅπου ἔβραζεν. Et 28. April. καὶ εἶδα τὸ σῶμα ὡσὰν πηλὸν καὶ βοῦρκον. *In fine subde.*

Βυρκολακιάζειν. Vide in βυλκόλακα.

ΒΟΥ'Σ, *fructus lauri*. Anonymus Medicus MS. βȣ̃ς, τȣτέϛι καρπȣ̀ς δάφνης. τȣ̃ ξύλȣ, βάλε εἰς χύτραν, &c.

ΒΟΥ'ΤΑ. *Post lin. 2. subde*. βούττη. Joann. Archiater MS. pag. 202. μάλιϛα δὲ οἰνίνοις τοῖς συνεληλυθόσι λουθȣ̃ν, εἰ παρείη, εἰ δὲ μὴ ἐν σκάφῃ, ἢ τῇ καλουμένῃ βούτῃ ἐμβιβαζόμενος.

ΒΟΥΤΤΙ'ΖΕΙΝ. *Post locos Agapii, scribe*. Anonymus MS. de forma Baptismi: καὶ βαπτίζεις τὸ (παιδὶ) εἰς τρεῖς καταδύσεις, ἤγȣν εἰς τρία βουτήματα, &c. Infrà: καὶ καταβάζεις τὸ εἰς κολυμβήθραν, καὶ βουτᾷς τὸ, ἤγȣν βρέχεις τὸ ὅλον, &c. Fr. Richardus in scuto fidei part. 1. pag 344. τȣ̃το τὸ κηρὶ βουτίζεται μάλιϛα εἰς τὸ καθαρώτατον νερὸν τȣ̃ βρυσιȣ̃. *Ibidem, lin. 48. post*, &c. *adde*. Joannes Canabutzes Magister, de Samothrace insula, MS. οἱ δὲ πίκτονες οἱ τὰ λατινικῶς λεγόμενα βουτζία ποιοῦντες, ποτὲ γινώσκουσι ὅταν βούλονται ποιῆσαι ὃν αὐτοὶ λέγουσι φουῶτην, καὶ λαμβάνουσι δὲ μετὰ τῆς λεγομένης σέτας, κοινῶς δὲ σπείχας, τὸ ἕκτον τȣ̃ κύκλου αὐτοῦ βουτζίου, ὃν ἵνα κύκλον λέγουσι χώτρωσι, καὶ μετὰ τȣ̃ ἕκτου τούτου περιγράφουσι καὶ ποιοῦσι φουῶτην ἴσον καὶ κατὰ πάντα ἁρμόδιον, &c.

Ibid. in fine, adde. Totidem habentur in Etymologico MS.

ΒΟΥ'ΧΟΡ. Lexicon MS. Botanicum Saracenicum: βουχουρμέελουμ, ἀψινθίαι, hausit à Constantino à secretis MS. lib. 4. λαβὼν τὸ καλούμενον βούχορ, μιελῶμ, ἀψινθίας, &c.

ΒΡΑΒΕΙ'Α. Glossæ MSS. ad Herodotum: ἀναξυρίδες, τὰ βαρέα καὶ βασιλικὰ τῶν ὑποδημάτων, τὰ νῦν βραβεῖα λεγόμενα. Sed videtur legendum βρακεῖα. Vide in Βράκα.

ΒΡΑ'ΒΥΛΑ, τὰ δαμάσκηνα, in Lex. Botan. MS. *Pruna Damascena*. Sed leg. βράβυλα.

ΒΡΑ'ΔΥ. *In fine, post* βραδιάζειν, *adde*. Maximus Cythær. Episcop in Synax. 14. Nov. in S. Philippo: βραδιάζοντας ἢ ἡμίεχα, ἐδιέλθε προσευχόμενος.

ΒΡΑ'ΚΑ. *Lin. 1. post* femorale, *adde*. Eustathius ad Il. β. τὸ δὲ ἃ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, περιφραστικῶς εἶπεν. οὐ γὰρ εἶχε μία λέξις δηλωτικὴ τοῦ καλύμματος τῆς αἰδοῦς, ὅπερ οἱ Ρωμαῖοι μὲν βράκας φασὶν, ἕτεροι δὲ ἀναξυρίδας, ἐκ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Antipas MS. ἔλυε τὴν ζώνην τοῦ βρακίου τοῦ ἀνακλιθῆναι τῇ κλίνῃ. *Pag. 225. lin. 7. post*, cap. 268. *adde*. De braccis, & quando iis uti cœperint Romani, multa commentatur Casaubonus ad Sueton. in August. cap. 82. Vide Ἰουβίον.

ΒΡΑΚΙΑΛΩ'ΡΙΟΝ. Anonymi Criminationes in Latinos num. 70. ἐξ ὕλης ἱερῶν σκευῶν κατασκευάσαι ἑαυτοῖς ζώνας, καὶ τὰ καπολεκτούμενα βρακιλώρια, καὶ περιτιτέρια, καὶ ταῖς ἑαυτῶν ἐπιμείσι δακτυλίους καὶ ψέλλια καὶ ὠτία. An expressit vocem, *bracelets*, an verò *braccarum lora* vel *cingula*, vel quid ejusmodi?

ΒΡΑΧΙΑ'ΖΕΙΝ, pro βραχεῖν, *strepere*. Theodorus Prodromus de Mure, MS. ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ἐβράχιασα κράζων, &c.

ΒΡΑΧΙΟ'ΛΙΟΝ. *Pag. 226. post lin. 2. scribe*. Theodosius Monachus de expugnatione Syracusarum apud Rocchum Pirrum ex vers. Lat. *Jam enim unius atque alterius portus quibus interjacent Syracusæ, per vim hostes potiti fuerant, cum antea arces, quæ Brachiolia dicebantur, & ab ingressu portuum hostes arcebant, solo funditus adæquassent*. *Pag. 226. lin. 5. post*, &c. *adde*. Casaubonus ad Polybium pag. 179. 180. hanc vocem à *Brachiis* Latinorum deducit, quibus ita dicuntur munitiones quæ castra jungebant ad implendum orbem circumvallationis, ex Hirtio, & Frontino.

ΒΡΑΧΙΟΝΙΣΤΗ'Σ, *Bracchiale*, βραχιόνιον. Utitur Zonaras lib. 7. Annal. n. 3.

ΒΡΕ'ΔΟΝ, ἔλαφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου. Ita Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *cervus*, *vel cervi caput*.

ΒΡΕΚΤΟ'Ν. *In fine, adde*. Sed propriè dicitur, *panis vetus aquâ tinctus*: cibus Anachoretarum. Joan. Episcop. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ παρέθηκεν τῷ γέροντι κανκίον ἔχον βρεκτά. Et alibi: εὗρον εἰς τὸ κελλίον ὀλίγα παξαμάδια καὶ βρεκτά. Rursum: καὶ βρέξας τοὺς ἄρτους ἐκάθισεν φαγεῖν. Idem alio loco: ποίησον ἡμῖν μικρὸν φακὸν, καὶ ἐποίησεν, καὶ βρέξον μοι ἄρτους, καὶ ἔβρεξεν. Basilius Maleinus Monachus de Vita Ascetica MS. ἀπηρνηκότος δὲ τοῦ σωματικοῦ κἂν τούτοις ἐπὶ τῇ τῶν ἑφθῶν σπερμάτων χρήσει ἱέναι. ἔστι ὅτε καὶ τῶν βρεκτῶν, ἐλαίου, καὶ ἄρτου χωρεῖς. Vide Nicephor. Uranum in Vita S. Danielis jun. Styl. n. 14.

ΒΡΙΑΝΟ'Σ. Stephanus Alexandrinus Philosophus in Apotelesmatis MSS. ἀνὴρ βριανὸς, παγμένα ἔχων τὰ ὄμματα, &c. an leg. βειαρός?

ΒΡΙ'ΖΑ. *Adde in fine*. Galenus lib. 1. de Facult. aliment. pag. 312. Edit. Basil. observat sua ætate in Macedonia ita appellatam segetem τίφῃ spica & culmo simillimam, de qua Ruellius lib. 2. cap. 23.

ΒΡΟΜΟ'ΚΟΛΛΙΝ, ἤτοι ὀψαρόκολλιν ὀνομαζομένη. In Lex. MS. Cod. Reg. 1847. *Gluten ex piscibus*. Vide ὀψαρόκολλον.

ΒΡΟΝΤΟΛΟ'ΓΙΟΝ. *Ante locum Nicetæ, scribe*. Describitur ad calcem Cod. Reg. Operum S. Dionysii Areopag. 2267. Βροντολόγιον τῶν ιβ. ζῳδίων, συνταχθὲν ὑπὸ Ἡρακλείου Βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρώας κινήσεως, sed in fine mutilum. Habetur etiam aliud inter Opera Bedæ.

ΒΡΟΣΙ'ΤΗΣ, ἡ κορώνη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cornix*.

ΒΡΟΧΙ'ΟΝ. *In fine adde*. Polemon in Physiognomicis lib. 1. φάρυξ τραχεῖα, κουφόνουν σημαίνει, εἰ δὲ ἐκτὸς τοῦ βρόχου ἀσύνδετον ἐξέχοι, &c. Melampus de Palpitationibus, βρηχὸν eadem fortè notione usurpat: νεανίσκος ἀλλόμενος βρηχὸς ἐὰν ἅλληται, &c.

ΒΡΟΥ'ΛΟΝ. *Post locum* Tzetzæ, *scribe*. Etymologicum MS. χοινίον σημαίνει δὲ βροῦλον. Glossæ interlin. MSS. ad Homeri Batrach. ἔγχος δ᾽ ὀξύσχοινος. ὀξύβρυλον. Eustathius ad Iliad. β. pag. 191. σχοῖνος ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς σχοίνου λέγεται, ἐπὶ τὸ παλαιὸν ἐκ φυτῶν σχοίνων ἐπλέκοντο τὰ τοιαῦτα, ὃ καὶ νῦν ἔτι πολλαχοῦ γινόμενον, ἐν γοῦν Πελοποννήσῳ πολλοὶ οὕτω ποιοῦντες, ἐπιλέγουσι καιρὸν ἐπιτήδειον τῇ τοῦ τοιούτου σχοίνου τομῇ, λέγοντες, Μαΐου βροῦλον, πόντια κάλαθος.

Infrà in βρουλία. *In fine adde*. Joan. Climacus gradu 15. τῷ καταδύσαντι βρουλίῳ, ubi Scholiastes MS. ἤγουν ἀναρρήπῳ.

ΒΡΟΥΜΑ'ΛΙΑ. *Lin. 4. post*, Can. 62. *adde*. Geoponica lib. 1. cap. 2. ἡ δὲ τῶν βρουμῶν ἑορτὴ ἐπὶ τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Δεκεμβρίων. Adde cap. 5. Psellus de verbis Latinis Juris, ex Cod. MS. βρουμάλια, καλκάρεοι ἑορταὶ, ubi fortè legendum Καλάνδιοι. Chronicon MS. Georgii Hamartoli, in Romulo: ὅπως οὖν Ρῶμος καὶ τὰ λεγόμενα Βρουμάλια ἐπενόησε διά τινα τὴν αἰτίαν. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διδύμους ἐκ πορνείας τεχθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ἐν ἀλσώδει τόπῳ, καὶ ὑπὸ τινος ἀγροικῆς γυναικὸς συλλεγέντας τεμενίσης ἀνευρεθέντας ἀνατραφῆναι. Ὄνειδος δὲ ὑπῆρχεν παρὰ Ρωμαίοις τὸ ἐξ ἀλλοτρίων ἐκτρέφεσθαί τινα, διὸ καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις ἕκαστος τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα κομίζων, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ ταῦτα παρατιθέμενοι ἤσθιεν, τὸ ὄνειδος ἐκφεύγοντες μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγοι. οὐ δὴ χάριν ἐπινόησε Ρῶμος τὰ Βρουμάλια εἰρηκὼς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν Βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον, ὡς οὔσιμος ἐν τῷ χειμῶνι, ὅταν ἠρέμουσιν ἐκ τοῦ πολέμου. καὶ ἤρξατο καλεῖν τοὺς ἀπὸ ἄλφα ἔχοντας

ὄνομα, καὶ ἀκολούθως ἕως τὸ 32. κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τὸ αὐτὸ σχῆμα, καὶ ἐκτρέφειν τὸ στράτον ἅπαντα. ὅτι οἱ στρατιῶται εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλεσάντων αὐτοὺς ἐπ' ἄριστον, ἀφ' ἑαυτέρας ἤνλουν καὶ ἐχόρευον, πρὸς τὸ γνῶναι πάντας ὅτι παρ' αὐτῷ αὐ. ειον τραφήσονται. τοῦτο οὖν πεποίηκε ὁ Ρῶμος, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως αὐτῶν, καλέσαι τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀρίστου ἐκείνου Βρουμάλιουμ, ὅ ἐστι Ρωμαϊστὶ, ἐκ τῶν ἀλλοτρείων τραφῆναι. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ἐπιτελεῖ δὲ καὶ τὰ καλούμενα Βρουμάλια, καθάπερ οἱ γεωργοὶ μετὰ ζώων γηπονίαν ἀναπαυσάμενοι, ἀμοιβαδὸν ἑαυτοῖς ἀντέστρεφον, πανηγυρίζοντες καὶ ἀγραυλοῦντες ἐπὶ τοῖς ἀλλήλων ὀνόμασιν.

ΒΡΟΥΤΙΔΕΣ. *Lin. 2. post locum ex Lex. MS. adde.* Suidas: βρουλίδες, γυναῖκες οὕτως καλούμεναι, ὅθεν αἱ σίβυλλαι, ἢ προφήτιδες. πάσας δὲ τὰς ἐνθουσιώσας σιβύλλας ἐκάλουν.

ΒΡΕΤΤΙΑ, μέλαινα πίσσα, in Lex. MS. Reg. *Pix nigra.*

ΒΡΕΦΟΝΙΑ, ἢ Βρεφόκτονον, ἡ κόνυζα, in Lex. Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Culex.* Herba, de qua Ruellius lib. 3. cap. 63.

ΒΡΥΝ, *vinum.* Lex. MS. Neophyti: φρῦνος, ὁ χερσαῖος βάτραχος. βρῦν δὲ ὁ οἶνος. Apud Aristophan. pueri balbi βρῦν dicunt pro πιεῖν.

ΒΡΥΣΙΣ. *Post locum Georgillæ, adde.* Joan. Canabutzes MS. αἱ δὲ λέγονται ὑδριάδες, ὅσαι κατοικοῦσιν εἰς τὰ φρέατα, ἤγουν τὰ πηγάδια, εἰς τὰς βρύσας, εἰς τὰς λίμνας, καὶ εἰς τοὺς ποταμούς. *In fine subde.*

Βρύσιον. Evagrius lib. 6. cap. 8. ubi de terræmotu Antiocheno: πέπτωκε δὲ καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλουμένης Οσραΐνης, καὶ ὁ προάστειον ἔφαμεν ψηφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλούμενα Βρύσια. An locus fontibus scatens, ædificiisque ornatus?

ΒΡΥΣΙΣ, *Cornix.* Cœranis MS. lib. 1 Βρύσις, κοινὸν ἐστι ζῶον κορώνη.

ΒΡΥΧΙΟΝ, & Βρούχιον, Regio, seu Κλίμα τῆς πόλεως Alexandriæ, in qua existit μουσεῖον, cujus mentio fit apud Epiphanium lib. de Ponder. & mensur. & in Menæis in S. Hilarione, ubi βρούχιον scribitur: quam vocem ex πυρουχεῖον corruptam notat Scaliger ad Eusebium, & Casaubonus ad Spartianum, quæ integra habetur apud Eusebium lib. 7. Hist. Eccl. cap. 32. ubi consulendus Henricus Valesius: de Musæo verò Alexandrino Casaubonus ad Sueton. in Claudio cap. 42.

ΒΡΥΩΝΙΑ, *Bryonia, vitis nigra.* Cœranis MS. ἡ δὲ ἄμπελος μέλαινα καλεῖται, ἣν καί τινες Βρυώνιαν καλοῦσιν, οἱ δὲ χοιρώνιον. Vide Ruellium lib. 3. cap. 65. 163.

ΒΥΝΗΤΟΣ, apud Arcadium in Grammatica MS. fol. 245. verso, εἶδος ἱματίου Αἰγυπτίοις. vestis species apud Ægyptios.

ΒΥΣΣΟΣ, *Byssus.* Arethas in Apocal. cap. 57. ἡ βύσσος, φλοιὸν δένδρου Ἰνδικοῦ, εἰς λίνον κατειργασμένη.

ΒΩΛΟΣ, *Globus*, Gallis *boule.* Anonymus MS. de Confectione Horologii Persici: εἰς τὴν μέσην δὲ τούτου κατασκεύασαι κάναλος διὰ χαλκοῦ, εἰς ὃν ἐμβάλλονται οἱ βῶλοι. οἱ δὲ βῶλοι, ιέ. ἕκαστος δὲ βῶλος ἀναπληροῖ ὥραν μίαν.

ΒΥΣΤΑΠΑΓΟΥΡΟΣ. *In fine adde.* Lexicon aliud Botanicum MS. habet Βυσταπάγυρος, ὁ ἱεραγαρός.

Γ.

ΓΑΓΓΑΙΑ. *Alde in fine.* Vox Medicor. Vide Aëtium lib. 7. cap. 85. & Gorreum.

ΓΑΖΕΛΙΟΝ, Animalis species, *Gazela.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. δορκάδων τὰ κρέα, τῶν καὶ γαζελίων λεγομένων εὐχυμότερά εἰσιν, &c.

ΓΑΙΟΣ. *In fine adde.* Eustathius ad Il. β. pag. 188. γαῖος, παρὰ Ἰταλιώταις καὶ Ταραντίνοις, ὁ μίσθιος. ἔστι δὲ ὅτι καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος.

ΓΑΙΣΟΣ. *In fine adde.* Eudemus in Lex. MS. γαισός, μακροκέντης, ἢ κοντός, εἶδος ἀμυντηρίου.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ. *Post locum ex Cyrillo, adde.* Galenus lib. 13. Therapeut. extr. γεγένηνται δ' οἱ πιοῦντες τῶν βρόχων ἐξ ὕλης δυσλύτου. τοιαύτη δ' ἐστὶν ἐν Ρώμῃ μὲν ἡ τῶν γαϊτανίων ὀνομαζομένων, ἐν μὲν τῇ τῶν Κελτῶν χώρας κομιζομένων.

ΓΑΛΑΝΤΙΚΟΣ. *Dele.* Lacteus, albus, & *scribe, Festivus, amœnus, elegans:* ex Gallico, *galant.*

In fine, adde. Paulò antè:

> Ποῦ ἔνει ἡ σάρκες, ἡ λευκές, καὶ ἡ εὐμορφοσιαῖς,
> Οἱ φαιτὰς οἱ πολλὲς καὶ οἱ γαλαντορισιαῖς.

Expressit nostrum, *galanterie.*

ΓΑΛΑΤΖΙΔΑΙ, *Tithymallus.* Glossæ Botanicæ MS. ex Cod. Reg. 2690. τιθύμαλλον, αἱ γαλατζίδαι καὶ πέπλων, λέγεται ἰατυμάλου.

ΓΑΛΗΓΗΝΗ, κύπειρος, in Lex. MS. Nicomedis, *Cyperus.*

ΓΑΛΙΑ, ὁ ζαπίλης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 843. Vide Γάλλιον, Ζαπίτης.

ΓΑΛΙΑΡΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 276. Ρωμαῖοι γάλλων μυριάδας δ'. πρὸς τοῖς τετρακοσίοις ἀνεῖλον. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους αὐτῶν κατεδουλώσαντο, γαλιαρίους καλέσαντες αὐτούς. Vide Scaliger. ad Eusebii Chronic. & Goarum ad Georg. Syncell. p. 69.

ΓΑΛΙΨ, Planta urticæ similis, apud Aëtium lib. 1.

ΓΑΛΛΑ, pro γάλα, *Lac.* Stephanus Sachleres MS.

> Καὶ τ' ἄδικο ἐγίνετο ἀσπρὸν ὥσαν τὸ γάλλα.

ΓΑΛΛΙΩΤΗΣ. Anonymus MS. contra Latinos: αὐτοῖς δὲ μὴ ἀποκρίθητι, ἄρα γε εἶπερ ὁ σφέτερος πάπας ἢ πάπας ἀποφαίνοιτο περί τινος πράγματος, καὶ οἱ αὐτοῦ σύνεδροι καὶ σοφοί, ὡς καλῶς δόξαν αὐτοῖς περὶ τούτου, εἶτα ἐλθὼν τις τῶν πολλῶν καὶ ἀνθρώπων ἡμῶν, καὶ ὃν ἡ Λατίνων διάλεκτος φάσκει γαλλιώτην, ἀνασκευάζειν πειρῶνται τὰ τοῖς σοφοῖς ἐκείνοις καλῶς δόξαντα καὶ αὐτῷ Πάπα, ἄρα δεκτέος σοι ὁ ἀμαθὴς οὗτος γαλλιώτης, ἢ ἀπόπεμπτος ἐκ παντός, ἐπειδὴ ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ὁ λόγος, &c. An Legatum Apostolicum intelligit, qui navi vectus, quam *Galliotam* vocant, ad Græcos mittebatur? Vide Κάτπ.

ΓΑΛΟΧΟΡΤΟΝ, *Tithymalus spinosus*, apud eruditum Sponium tom. 2. Itiner. p. 227.

ΓΑΜΒΡΟΣ. *In fine adde.* Vide Eustathium ad Il. έ. pag. 572.

ΓΑΜΠΗΕΡΕΣ, *crurium munimenta*, Ital. *Gambieri.* Ordo MS. officiorum aulæ Turcicæ: ὅταν εἰδοῦν μεγάλην ἀνάγκην, ὅλους τῆς πόρτας ἀρματώνου, θέλον μὴ θέλον, οἱ πεζοὶ γαμπιέρες, καὶ οἱ καβαλάροι μὲ γαμπιέραις, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Gamberia.*

ΓΑΝΑ, τὰ κωνάρια, in Lex. Botan. MS. Cod. Reg. 1843. *Nuces pineæ.*

ΓΑΝΔΟΥΜΙΟΝ, *Cinericius panis.* Eudemus in Lex. MS. κόλλιξ, τὸ γανδούμιον. Hesychius: γανδῶμα, πυροί. Legendum fortè γάνδουμα.

ΓΑΡΟΣ. *In fine adde.* Artemidorus lib. 1. cap. 68. ἔστι γὰρ οὐδὲν ἄλλο γάρος, ἢ σηπεδών. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ πίνω καὶ τὸ γάρισμαν αὐτὸ τὸ ξηρισμένον.

ΓΑΡΟΦΑΛΑ. *In fine, post, 223. adde.* Constantinus à secretis MS. lib. 6. καὶ καρύοφυλλα Σαρακηνιστί, γαρύμφηλ.

ΓΑΣΤΡΑ. *Post locum Cosmæ, scribe.* Cœra-

nis MS. lib. I. λαβὼν σπέρμα ἰείγγων, καὶ γῆν ὧν ἡ φύονται, βάλε εἰς γάσραν τὴν γῆν, &c. *In fine, scribe.*

Γάσρα, *Fundus navis*, quod illius sit quasi venter. Eustathius ad Odyss. ι. ἔδαφος δὲ νηὸς, τὸ κατώτατο περὶ αὐτὴν γῆν, ὅπερ ἰδιωτικῶς πλεῖστα λέγεται καὶ γάσρα, περὶ ἣν καὶ τὸ ἄντλον συῤῥεῖ.

ΓΑΣΤΡΙΖΕΙΝ, pro ἀχωρίζειν, *equos gramine pascere.* Gall. *mettre les chevaux au verd.* Hipposophium MS. δεῖ γασρίζειν τοὺς ἵππους ἐπὶ τὸ Απρίλλιον μῆνα. ὅταν δὲ μέλλεις γασρίζειν, πρὶν ἄρξασθαι ἐσθίειν τὴν χασὴν φλεβοτομεῖν αὐτοὺς ἐκ τοῦ σήθους, καὶ οὕτως γασρίζειν. ἐν ἀρχῇ κριθὰς μὴ δίδου φαγεῖν ἄχρις ἡμερῶν ἕξ, καὶ ἄλας ἐσθίειν, ἵνα μὴ αὐτοὺς πιάσῃ, τυτέσι σηχίασῃ. Vide χασίζειν.

ΓΑΥΓΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Steph. Sachleres MS. γαμεῖτε Κονταρίσια, καὶ ὁ σκύλος ὡς γαυγίζει.

ΓΑΥΔΙΟΝ, terræ mensura, apud Indos. Cosmas Indicopleustes, ubi de Taprobana insula: ἔχει δὲ ἡ νῆσος μεγάλη, καθὼς φασὶν οἱ ἐγχώριοι, γαύδια τριακόσια, εἰς τὸ μῆκος ὁμοίως καὶ πλάτος, τυτέσι μίλια ἐννακόσια.

ΓΑΦΕΤ. *In fine, adde.* Constantinus à secretis MS. cap. 79 σὺν τοῖς ἐροχόσκοις τῷ εὐπατορίῳ, ὃ καλεῖται Σαρακηνισὶ γάφετ.

ΓΔΟΝΤΑ, pro ὀγδοήκοντα. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Εἰς τρεῖς ὥρες τὸ ἔκοψεν ὁ ἄγγελος ἀνθρώπους,
> Χιλιάδες γδόντα τέσσαρες, κ' εὑρέθη τοὺς τόπους.

ΓΕΛΕΒ, vox Chymicorum. Michaël Psellus in Orat. MS. ad Synodum: ὁ χρυσὸς κεχυμένος ἄργυρός τε καὶ ἡ σανδαράχη, καὶ ἡ μαγνῆτις λίθος, καὶ τὰ πνεύματα σώματα, τό, τε κόμμι, καὶ τὸ ῥεφάνινον ἔλαιον, σύσματα ἐκείνῳ λαμπρὰ καὶ ὑπέρσεμνα, ἀντὶ τῶν πρώτων θεωρημάτων, ἀντὶ συλλογισμῶν, ἀντὶ ἀποδείξεων. τὰ μὲν γὰρ ἐβάπτιζε, τὰ δὲ μετέβαλλε, τὰ δὲ ἐζήτει, ὡς μὲν ἡ τῷ χαλκῷ ἐξίωσις, ὡς δὲ ἡ τῷ σιδήρῳ μάλαξις, καὶ ἡ τῷ μολύβδῳ ἀρρένωσις, καὶ ἡ τῷ κασσιτέρῳ ἀσκρίνωσις, ὡς δὲ τὸ γέλεβ, πῶς δὲ ἡ ξάνθωσις, &c. Arabibus *geleb alatiche*, est *corium vetus*, apud Matth. Silvaticum.

ΓΕΝΝΗΜΑ. *Post locum Theophanis, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: καὶ γεννημάτων τὰ ὡρεῖα ἐπλήρωσε.

ΓΕΜΑΤΟΣ. *Post locum Corona pret. adde.* Syntipas MS. ὅσις ἦτον γεμάτος τῇ φρονήσει καὶ νοήμασι σὺν τοῖς παισὶν ἐκείνοις.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ. *In fine adde.*

Γενεαλογία, *Liber Geneseos*, in Chronico Alexandrino p. 50.

ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ. *Lin. 1. post*, Natale, *adde.* Eudemus in Lex. MS. γενέθλια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη, γενέσια, ἑορτὴ, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη.

ΓΕΝΝΑ. *Pag. 244. post lin. 2. scribe.* Theophylactus Hierodiac. Hom. 14. pag. 276. ἡ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου γίνεται ὅταν εἶναι σύνοδος, ἤγουν γέννα τῆς σελήνης.

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ. *Lin. 2. post*, legumina, *adde.* Lactantius de moribus persecutor. num. 31. *Unde igitur hoc, dementissime tyranne, præstabo, cùm omnes fructus auferas, universa nascentia violenter eripias?* S. Athanasius in Syntagm. doctrinæ: ἐὰν γὰρ ἔχῃς γεννήματα, ἢ ἀργύριον, καὶ ζητῇ τις δανείσασθαι παρὰ σοῦ, &c. Chron. Alexandr. pag. 896. ἐπηλθον σρατιῶται μετὰ πολεμικαρίων, ὀφείλοντες ὡς ἀπὸ δέκα μιλίων θερῆσαι ὀλίγα γεννήματα.

ΓΑΡΑΚΑΝΤΑ κὺκ, ὁ λωτὸς, ἢ τρίφυλλον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *lotus*, sive *trifolium.*

ΓΕΡΑΚΗ. *Adde in fine.*

Γερακάριοι, *Falconarii.* Ordo MS. Officiorum aulæ Turcicæ. ἔχει δὲ Γερακάριους. εἰσὶ καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ὀσπίτι τῶν Αλυφατζήδων, ὀλίγους πολλὰ παρὰ τοὺς εἶχεν ὁ πατήρ του ὁ Αμυράτμπεϊς.

ΓΕΡΓΙΡ, *Euzomum, eruca.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ διαχοαπίζομεν εὔζωμον, τυτέσι γεργὶρ, καὶ τῆς κνίδης, &c. Matth. Silvaticus: *gergir, Euzomum, Arab. gergirum, id est eruca vel ozimum.*

ΓΕΡΩΝ. *Post locum Seldeni, adde.* Dicti etiam ἀρχιγέροντες, Primates Artificum, seu ἐργασηρείων, in L. 1. Cod. Th. de Alexandr. pleb. primat.

ΓΕΡΑΤΙΟΝ, &

ΓΗΡΑΤΙΟΝ, *senectus*, apud Maximum Cythær. in Synaxar. 23. Febr.

ΓΕΝΕΣΘΑΙ. *Post locum Homologetæ, adde.* Et Cyrillum Scythopolit in Vita S. Sabæ cap. 60.

ΓΕΥΜΑ. *Post locum Eustathii, adde.* Joan. Tzetzes in lib. 2. ἔργ. Hesiodi: δεῖπνός ἐστι τὸ πρόγευμα· ἄεισον τὸ γεῦμα, δόρπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος δεῖπνος.

ΓΕΥΜΑΤΙΖΕΙΝ. *In fine, adde.* Libellus de singulis diebus lunæ MS. οἶνον γευματίζειν, οἶκον θεμελιῶς ἐπιτήδεια, &c.

ΓΕΥΣΙΡ, ὀπωπίαξ, in Lexico Botanico Saracen. MS.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ, Agriculturæ opus. S. Athanasius in Syntagm. doctrinæ: εἰ μὲν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων οἰκεῖς, καὶ ἔχεις χωρίον, ἤτοι γεώργιον ἐργάζεσθαι, &c.

ΓΖΟΥΛΛΟΥΝΑΡ. Constantinus à secretis MS. lib. 4. ῥόδιον λευκὸν, καὶ γζουλουνάρ. Occurrit ibi hæc vox crebriùs.

ΓΗ Κρητικὴ, ὁ γύψος, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ΓΗΡΑΣ ὄφεως. *Adde in fine.* Vide Moschopulum in sylloge vocum Atticarum.

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ. *Post locum Vitæ S. Theodosii, adde.* Zonaras in Alexio: ὥσπερ ὁ βασιλεὺς τῷ ὀρφανοτροφείῳ ἐγκεκλακότος, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων γηροκομείων πολλῶν, ταῖς πάσας κτήσεις τοῦ ὀρφανοτροφείου προσνείμας, καὶ αὐτοῖς ἑτέρας προσαφελούσας, ἀναγκαῖα τε αὐτοῖς, καὶ ἀπεῖλε πολλοῖς ἀναλώμασι, καὶ πλῆθος γηροκομουμένων αὐτοῖς ἐγκατέστησεν.

ΓΗΡΥΑΓΣ, τὸ ἀμπελόπρασον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Porrum agreste.*

ΓΗΤΕΙΑΙ. *Post vocem*, detorta, *adde.* Eudocia Augusta in Ioniis MSS. διαφέρει δὲ μαγεία γοητείας, καὶ γοητεία φαρμακείας. ὅτι ἡ μὲν μαγεία ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Απολλωνίου Τυανέως θεάσματα δι' ἀγαθὸν γεγόνασι. Γοητεία δὲ ἐστὶν ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους εἰλυμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν. γοητεία δὲ ἤκουσεν ἀπὸ τῶν γοῶν καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων· φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου δοθῇ τινι πρός φίλτρον, ἢ καὶ ἄλλως πῶς διὰ σώματος. *In fine adde.*

Γητευτεία, *Magia.* Balsamon ad Can. 72. Epist. S. Basilii ad Amphil. λέγει ὅτι διαφορά ἐστι μαντειῶν, γοητευτειῶν, καὶ γητευτειῶν χρᾶν διὰ ἐπασμάτων τοὺς ἀπλουστέρους ἀπατώντων.

ΓΙΑΡΙΝ, *ærugo*, Gallis, *verd de gris.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. γιάριν, ὁ λέγεται ἰὸς χαλκοῦ, καὶ λέγεται βερδέραμε. Vide ἰάριν.

ΓΙΑΜΠΡΟΥΤΖ, Γιαμπρούτζ, τῆς μανδραγόρας ἡ ῥίζα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Radix Mandragoræ.*

ΓΙΑΦΕΤ, τὸ εὐπατόριον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Eupatorium.*

ΓΙΖΗ, *Ephemerum*, de quo Botanici. Constantinus à secretis MS. lib. 7. καὶ λίνυμα, καὶ γάρκιων,

κιωτον, καὶ τὸ γίζη, καὶ τὰ ὅμοια. Alibi: ἡ τὸ τοῦ ἐφημέρου γίζη. Idem lib. 1. ὡς τὸ ἐφήμερον καλούμενον γίζη. Eodem libro: μετὰ ἐλαίου τοῦ ἐφημέρου, ὃ λέγεται ἐλγίζη.

ΓΙΖΗ'Ρ. *Adde in fine.* Galenus lib. 1. de remed. pag. 433. edit. Basil. ἡ δ' ὅλη τῆς οὐσίας αὐτοῦ φύσις παραπλησία πως ἐστὶν ἀείσῃ κασσίᾳ, καλουμένῃ μὲν ὑπὸ τῶν κομιζόντων αὐτὴν ὀνόματι βαρβαρικῷ διουμάβω, τὴν μὲν προτέραν συλλαβὴν ἐκ τοῦ γ. καὶ ι. ἔχουσι, τὴν δὲ δευτέραν ἐκ τοῦ ζ. καὶ ι. Ex quibus non γιζὴρ, sed γιζὶ tum appellatam cassiam colligitur.

ΓΙ'ΛΩΨ, pro αἰγίλωψ, occurrit non semel apud Medicos Græcobarbaros.

ΓΙ'ΜΕ. Glossæ MSS. Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. γίμε, τὸ προζύμι, λέγεται λοβάτου. Vide Προζύμη.

ΓΙΟΓΓΑ'ΡΙΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. ἢ λαβὼν γιογγάριν, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ, θὲς εἰς τὸ ὠπίον αὐτοῦ ἐκτός.

ΓΙΟΥΔΙ'ΤΖΙΟΝ, *Judicium.* Vide in Πλάτης.

ΓΛΑΝΑΙ'ΟΣ, *Piscis species.* Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3497. fol. 126. v. χολὴν ἰχθύος τοῦ γλαναίου σὺν ὀποβαλσάμῳ, &c.

ΓΛΑΙΣΤΡΟΥ'Ν. *Post locum hist. Apoll. adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ ἐξεγλυστρῶν ἐξέρχομαι γοργὸν εἰς τὸν πυλῶνα.

ΓΛΟΥΤΤΩΝ. *In fine adde.* Stephanus Sachleces MS.

> Ἡ Ἰακουμίνα πέσωσε με τὸ ξανθὸν τειχάρειν,
> Τοῦ γλυτζωνὶ τοῦ μεθυστῆ ὅπου ἔχει ἄλλην χάριν.

ΓΛΥΚΕ'Α. *Adde in fine.* Nonus de morborum curat. cap. 95. πηγάνου φύλλα δραχ. δ'. σὺν μυρσίνῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει λειώσας, χρῶ, καὶ πρὸς γλυκεία λεγόμενα. Apud Constantinum à secretis MS. lib. 1. extat caput hoc titulo: περὶ τῆς ἀῤῥωσίας τῆς καλουμένης μελιτώδης, παρὰ δὲ τοῦ κοινοῦ καλουμένη γλυκεία. Mox: συμβαίνει ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς τραύματα, καὶ ἔχειν ὀπὰς μικράς· ἐξέρχεται ἐξ αὐτῶν ὑγρότης παχεῖα γλίσχρα ὁμοία τοῦ μέλιτος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη αὐτὴ ἡ νόσος μελιτώδης.

ΓΛΥΚΟ'ΦΩΣ. *Post vocem* Eustathius, *adde.* ad Iliad. ή. ὅτι ἀμφιλύκη νὺξ, τὸ παρ' ἡμῖν ἰδιωτικώτερον λεγόμενον λυκόφως, ὅπερ οὐδὲ ἡμέρα ἤδη ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ νὺξ ἐστὶν ἁπλῶς, νὺξ δὲ ἀμφιλύκη.

ΓΛΥ'ΝΚΟΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Γλυύκοις καλοὺς, κᾂν εἴκοσι ἀπάκια βρζηνίκου.

ΓΛΥΚΥ'. *Adde in fine.* Ptochoprodromus contra Hegumenum:

> Κρασὶν γλυκὺν Γανίτικον, καὶ Κρητικὸν, καὶ ἐκ Σάμου,
> Ἕνα χυμοὺς ἐκβάλωσιν ἐκ τῆς γλυκοποσίας.

ΓΛΥΚΥΣΙ'Α, ἡ παιωνία, in Lexico Botanico MS. Reg. *Pæonia.*

ΓΛΥ'ΝΑ. *Post hanc vocem scribe.* Liber Iatricus MS. ex Cod. Reg 3177. fol. 336. μολόχης τὰ φύλλα καὶ χοιρινὴν γλυῶαν καὶ ῥιτζήνην, &c. Occurrit ibi rursum.

ΓΛΥ'ΟΣ. Constantinus à secretis MS. l. 7. λαμβανέτωσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς προσόδου τὸ γλύον τοῦ ψιλίου μετ' ὕδατος, &c.

ΓΛΩΣΣΙ'ΔΙΟΝ. Proclus in lib. 2. Hesiodi ἔργ. δῆλον οὖν ὅτι ταῖς ϛ'. παλαισταῖς ἀναλῶσαι εἰς τὰ λεγόμενα γλωσσίδια ἑκάστης ἁψῖδος τῆς ἁρμόσεως τῆς εἰς ἀλλήλας.

ΓΛΩΣΣΟΣΤΡΟΥΘΙ'Α, *Lingua avis*, planta de qua Botanici. Constantinus à secretis MS. cap. 91. ὁ σπέρμα ῥιζώμου, ἢ εἶδος βοτάνης τὸ λεγόμενον γλωσστρουθίαν. Suprà, γλῶσσαι στρουθίου vocat.

ΓΝΙΑ'ΖΕΙΝ. Hist. MS. Belisarii:

> Καὶ πᾶς Γραικὸς να μὴ γνιασῇ, να φύγῃ, να γλυτώσῃ.

ΓΟΓΓΙΑ'ΡΙΟΝ, *Congiarium.* Georgius Syncellus, de Numa: ὁ αὐτὸς γογγιάριον ἔδωκεν, ἀσσάρια ξύλινα, καὶ σκύτινα, καὶ ὀστράκινα. Vide Κογγιάριον.

ΓΟΛΥΤΑ', τὸ σπήλαιον, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΓΟΜΑ'ΡΙ. *Post lin. 2. scribe.* Glossæ MSS. ad Aristophanis Plutum: τὸ φορτίον, τὸ βάρος, γομάριον.

ΓΟΜΦΗ'ΤΗ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. Reg. γομφήτη, τὸ ἀμμωνιακόν.

ΓΟ'ΜΦΟΣ. *In fine adde.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. pag. 109. ἐν χοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὸ καλὸν ἄχαι τῶν κεστρέων καὶ γομφαρίων· γόμφοις δὲ ἰχθῦσιν εἰκάζει Ὀδυσσεὺς φίλους, &c.

ΓΟΝΑ'ΤΙΟΝ, *Norma*, quòd genuflexi figuram referat, Gallis, *Esquierre.* Joannes Canabutzes MS. οἱ γοῦν κτίσται λεγόμενοι καὶ λιθουργοὶ, καὶ λιθόξοοι πόθεν ἔλαβον τὸν γνώμονα, ὅπερ ἐκεῖνοι λέγουσι γονάτιον, δι' οὗ ξέουσι καὶ ἰσάζουσι εἰς γωνίας καὶ σχήματα ποικίλα τοὺς λίθους εἰ μὴ παρὰ τῆς γεωμετρίας, &c. Vide Βαρύδιον.

Γονάτιον, *Dentale*, pars aratri. Proclus in lib. 2. Hesiodi ἔργ. pag. 102. γύην τὸ λεγόμενον γονάτιον τοῦ ἀρότρου. Ita etiam Moschopulus ibid. p. 100. edit. Heinsii.

ΓΟΝΕΙ'Α, εἶδος ὀρνέου, in Etymologico MS.

ΓΟΝΙΚΟ'Ν. *Post locum Choniatæ, adde.* Vita S. Sabæ cap. 3. παραθέντων πολλάκις τοῦ μοναστηρίου αὐτὸν ἀποστῆσαι, πρὸς τὸ, φησὶν, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἑαυτοῦ γονικῶν χωρίων, &c. Suprà, γονικὰ αὐτοῦ πράγματα. Ita c. 9. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: δηλοῖ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀπὸ πάθους καὶ γονικοῦ. Alius Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 221. v. καλὸν τὰ ζεύδιον ποιῆσαι, ἐργάσασθαι τὰ ἴδια γονικά. Infrà: καλὸν ἐξαλάβοις καὶ γονικὰ ἐξωνήσασθαι. Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni p. 412. ἄπελθε εἰς χώραν Μάρδα εἰς τὰ γονικὰ τοῦ πάππου σου, &c.

ΓΟΝΥΚΛΙΣΙ'ΑΙ. *Pag. 259. lin. 10. post* vetitum, *adde.* Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. δίχα μόνης τῆς Πεντηκοστῆς ὅλης τῶν ν'. ἡμερῶν, ἐν αἷς οὔτε γονυκλισίαι γίνονται, οὔτε νηστεία προστέτακται. Basilius Maleinus Monachus de vita monastica MS. ἐργασίαι δὲ τῷ ἀγρυπνεῖν σπουδὴν, εὐχὴ καὶ κατάστασις ἀκλινὴς καὶ * ἀρελίβασος, στιχολογία, γονυκλισιῶν πλῆθος, ἔρευνα τῶν λογισμῶν, καὶ ἀλέτησις, δακρύων χύσις ἀπό τε συνειδήσεως προθύμως, &c. Concilium CP. IV. act 2. extr. ποιεῖν τε γονυκλισίας καθ' ἡμέραν ν'. καὶ τὸ, Κύριε συγχώρησόν μοι, κράζειν ν'.

Ibidem post locum ex vita S. Pauli, scribe. Vita S. Bacchi Jun. τὰς κατὰ δύναμιν γονυκλισίας ἐπαδολεσχεῖν.

Ibidem pag. 259. lin. 10. post vetitum, *adde.* S. Athanasius in Syntagmate doctrinæ: μὴ ἔστω σε πλανήσῃ ἐν κυριακῇ νηστεύειν τὸ παράπαν, μήτε γονυπετεῖν τὸ παράπαν, μήτε ἐν Πεντηκοστῇ· οὐ γὰρ ἐστὶ θεσμὸς ἐκκλησίας.

ΓΟΡ'ΔΗΛΟΝ, τὸ σεσέλι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Seseli.* Vide Ruellium l. 3. c. 32. extr.

ΓΟΡΟ'ΤΖΙΑ, *Vitis alba.* Glossæ Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. βρυωνία, ἄμπελος λευκή, λέγεται γορότζια.

ΓΟΥΒΑ'ΝΗΝ, *Cista aperta.* Lexicon MS. ad ad Vet. Test. κυψέλην (sic) κυβερτὴν, ὃ λέγεται ἰχωρείως γουβάνην.

ΓΟΥ'ΛΑ. *Adde in fine.*

Γουλάρης, *Gulosus.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ τειφιλὲν με λέγουσι ἀδελφὸν γουλάριν.

ΓΟΥΛΑ', *Turris. In fine post vocem* etymon,

adde. Theophylactus Hierodiac. Homil. 7. p. 129. κὴ ναὸν δὲ θαυμαστὸν ἤγειρεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κυρίας Θεοτόκου εἰς γουλᾶν τοῦ κάστρου. Et Homil. 12. p. 238. κὴ ἔσκαψαν τὰ καπεργάτις εἰς τὸ μέρος τῶν ἑπτὰ γουλάδων.

ΓΟΥΜΟΥΚΑ, *Gummi.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κομίδιν, λέγεται γουμοῦκα.

ΓΟΥ͂ΝΑ. *Lin. 2. post* Latin. *adde.* Eudemus in Lexico MS. διφθέρα, ποιμενικὸν περιβόλαιον, ἐκ δερμάτων, γοῦνα. Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 425. κὴ γοῦνα καπούδιν φορῶν μὴ δύχεται.

ΓΟΥ͂ΝΙ'Ν, *Herbæ species.* Hermas Medicus in Mathematicis MSS. μύρον ἴελινον, κινάμωμον, γουνὶν, σάμψυχον, ναρκίσσιν, ἥλιον, νάρδιν, &c.

ΓΟΥΡΙΑ'ΖΕΙΝ. *Post hanc vocem adde.* Idem quod γουργιάζειν, *strepere, clangere*, de qua voce suprà in Γυργός.

ΓΟΥ'ΡΝΑ. *Adde in fine.* Charta Rogerii Regis Siciliæ ex Gr. in Lat. versa, apud Rocchum Pirrhum in Archimandritatu Messanensi pag. 96. *Donamus quoque causâ condimenti mensæ Monachorum in territorio Phari à Salina gurnas sive cassectas quinquaginta.*

ΓΟΥΦΑ'ΡΟΝ, γουφάριον, *Piscis species.* Symeon Sethi de piscibus MS. γόμφος, ἰχθὺς θαλάσσιος, &c. ad marg. Cod. Reg. τὸ γουφάρον. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Ἐκεῖνοι τὰ γοφάρια, ταῖς ἴσας, τὰ ψησία.

Alibi:

Ἀκρόπαστα κἂν πόσα ἔχω, γοφάρια ἓξ κὴ μεγάλα.

ΓΟΦΑ'ΡΙΟΝ. Vide Γουφάρον.

ΓΡΑ'ΒΙΑ. Observat Casaubonus ad Suetonium in Julio, ita appellari in Commentariis Græcorum, peculiares in usum viatorum faces solitas incidi è ligno querno vel iligno, quæ γράβια vocabant.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ. *Post locum Hesychii, scribe.* Psellus de verbis Latinis Juris MS. Γραικὸς, ὁ Χαλδαῖος, Ἕλλην.

ΓΡΑΜΜΑ'ΡΙΟΝ, *pondus trium obolorum.* Apud Adamantinum MS. de ponderibus & mensuris: τὸ γραμμάριον ἐστὶ τριῶν ὀβολῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙ͂ΟΝ. *Post locum Hesychii, adde.* Scholion ascriptum Epistolæ 13. Joannis Tzetzæ MS. γραμματεῖον, ὁ χάρτης, ἤγουν τὸ πιττάκιον· γραμματεῖον δὲ ἡ γραφή. Moschopulus in Schedographia MS. διδασκαλεῖον τὸ σχολεῖον, κὴ γραμματεῖον τὸ συμβόλαιον, κὴ θωρακεῖον, τὸ τεῖχος, — ὁ γραμμάτιον τὸ γράμμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ'Σ. *Ante locum Codini, scribe.* Eudemus in Lexico MS. γραμματικὸς, ὁ ποταπὸς γραμματικὸς ἐλέγετο.

ΓΡΑΜΜΙΣΤΟ'Σ, *depictus, descriptus, variegatus.* Eustathius in Iliad. λ. ἐκ δὲ τοῦ γράφειν, κὴ ἅμα μετασχηματίζεται, — σὺν ἐκείνοις δὲ κὴ ὁ καταγραπτος, ἤγουν ὡς ἡ κοινὴ λαλία λαλεῖ, γραμμιστὸς, &c.

ΓΡΑΝΟ'ΚΟΚΚΑ, τὰ ἀμύγδαλα, in Lexico MS. Neophyti. *Amygdala.*

ΓΡΑ'ΝΟΝ, ὁ καρπὸς τοῦ στροβίλου, in Lexico Botanico MS Reg. *Fructus nucis pineæ.* Lexicon aliud MS. ex Cod. Reg. 1843. γράνα, τὰ κουκουνάρια.

ΓΡΑΣΣΟΝΙ'Α, *Fœtor alarum.* Aëtius lib. 8. cap. 10. ex Cod. Reg. πρὸς ταῖς τοῦ παντὸς σώματος δυσωδίας, κὴ ταῖς καλουμέναις γρασσονίας. Vide Suidam in Γράσος.

ΓΡΑΣΤΗ', *Gramen.* Vide Γαστίζειν.

ΓΡΑ'ΤΖΙΑ, *Gratia.* Steph. Sachleces in versibus politicis MSS.

Καὶ φαίνεταί που κὴ ἔκαμα πολλὰ μεγάλην γράτζια.

ΓΡΑΦΕΙ͂Α, *Hagiographa* appellari, ex Epist. 1. Clementis cap. 28. S. Epiphanio hæresi 29. c. 7. & S. Hieronymo in Prologo galeato, docet Cotelerius ad eandem Epist.

ΓΡΑΦΙΚΟ'Ν. *In fine adde.* Cyrillus Scythopol. in vita S. Euthymii cap. 26. διὸ κἀμοὶ ἁμαρτωλῷ ἐπῆλθεν ἐν θαύματι γεγονότι εἰπεῖν τὸ γραφικὸν ἐκεῖνο, &c. Occurrit præterea in Concilio CP. sub Mena act. 5. p. 224. edit. Labbei.

ΓΡΑ'ΨΙΜΟΝ, *Scriptura.* Colloquia Zosimæ n. 12. ὑπέταξα βιβλία ἵνα καλλιγράφῳ ἀδελφῷ, κὴ μετὰ τὸ πλέσαι τὰ γράψιμα, &c.

ΓΡΩ'ΣΙΟΝ, *Grossus*, moneta minutior, de qua egimus in Glossar. med. Lat. Theophylactus Hierodiac. serm. 13. p. 257. ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς λέγει ὅτι πῶς ἦσαν ἀσημένια νομίσματα, ὥσπερ αὐτὰ ὅπου λέγουσι τὸ σήμερον ἡμεῖς γρώσια. Loquitur de Argenteis Judæ proditoris.

ΓΥΓΑΙ'Α. Lexicon Botanic. ex Cod. Reg. 2147. ἄγνος, ἡ γυγαία. An *vitex* vel *rhamnus*, Græcis ἄγνος?

ΓΥ'ΖΗ, τὸ ἐφήμερον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ephemerum.*

ΓΥΛΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Syntipas MS. αὐτὴ τρεφομένη πρὸς τὸ ὀσπίτιον, ῥίπτει κατὰ τὸ τοῦ ἀρότρου σκαφίου ἐν γυλαρίῳ, ἀλλ' οὐδὲ δύο, ἕως ὅπου ἐγέμισεν ὅλα. Rursum: ὀψάρια, γυλάρια λέγει μοι. Mox: κὴ οὐχ εὗρον τὰ γυλάρια, κὴ κομίσας δέδωκε τῇ γυναικί.

ΓΥΜΝΑ'ΣΙΟΝ. *Lin. 2. post* corpora, *adde.* Eudemus in Lexico MS. γυμνάσια, ἀλειπτήρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λουτρὰ, ἢ ἱππικὰ, ἢ κυνήγια. Herodianus lib. 1. μέγιστον δὲ γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς. Acta S. Meletii n. 2. οἱ μὲν περιεμένοντες ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῷ ἐπιλεγομένῳ Γυμνασίῳ, &c. Adde n. 5.

ΓΥΜΝΟΚΡΙ'ΘΗ. *Adde in fine.* Πτισάνη exponitur in Lexico Botanico MS. *Ptisana.* Meletius Monachus de Urinis MS.

Τὸ κεκτημένον γυμνόκριθον ζίζυφα μετ' αὐτόν.

ΓΥΝΑΙ'ΚΙΑ, *Menstrua mulierum*, Græcis γυναικεῖα. Joannes Archiater MS. cap. 535. τὰ λεγόμενα παρὰ τῶν ἰατρῶν ἔμμηνα, κὴ καταμήνια, ὁ συνήθεια, κὴ παρὰ τῶν γυναικῶν καλοῦνται γυναίκια.

ΓΥΝΑΙΚΩΝΙ'ΤΙΣ. *Post vocem* semel, *adde.* Eustathius ad Iliad. ζ. θάλαμοι δὲ παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον αἱ γυναικωνίτιδες. Schedæ parvæ MSS. γυναικωνίτης, τὸ σύστημα τῶν γυναικῶν.

ΓΥΠΝΑ'ΠΙΑ. Nonus de curat. morb. c. 175. ἡ δὲ δίαιτα λεπτὴ κὴ ξηρὰ, κὴ χρῆσις αὐτοφυῶν θερμῶν συπτηριωδῶν ὁ νιτρωδῶν κὴ γυπνάπια. Videtur legendum γυμνασία, ut cap. 188.

ΓΥΡΕΥ'ΕΙΝ *Post locum Nicetæ, adde.* Tetrasticha Persica MSS.

Ψάρεαν ἀνέχης, ἄνθρωπε, γυρεύης θεραπείας,
Καὶ πειγηρήσῃς εἰς ἰατροὺς τὰ λάθης θεραπείας.

Ibidem pag. 270. post lin. 21. subde.
Γοργογυρεύειν. Hist. MS. Bertrandi:

Ἐπήρισμέ σε πιστὸν γοργογυρεύσομέ σε.

ΓΩΝΙΑΚΟ'Ν, *Cuneus*, γόμφος, Gallis *un Coin.* Glossæ interlinear. MSS. in Aristophanis Plutum: ἵνα γὰρ μόνον γόμφιον φορεῖ, γωνιακόν.

ΓΩΝΙΔΑ'ΤΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κομάτιον βλέπω ἀπίδιρες καλὸν κὴ γωνιδάτον,
Καὶ μαγειρείαν πεπίτακον, ὁ τρία κομμάτια θεῖος.

Δ.

ΔΑΙΜΟΝΑ'ΡΙΟΣ. *Post lin.* 8. *subde.* Δαιμοναρία, *Demoniaca.* Leges Cypriorum MSS. fol. 20. verso: ἀναγκαζέσθω ὁ ἀνὴρ πᾶσαν ἐκ φύσεως νομίμου ἐπιδείξαι ποιεῖν τῆς γυναικὸς τῆς δαιμοναραίας, καὶ ἐγγίζειν, καὶ πνίγειν, καὶ ὠθεῖν, καὶ μηδὲν καταλύῃ τὴν περίκα αὐτῆς κακὸν, &c. Ibid. fol. 23. ὁ δαιμοναραίας ὁ γαμὸς μένῃ στερέως.

ΔΑΙΜΟΝΙΖΟ'ΜΕΝΟΣ. *In fine adde.* Leo Philosophus lib. 2. Synopseos medicæ MS. cap. 6. ἐπιληψία, ἔστιν ὅταν ποσὸν ὡς ἐξαίφνης ἀπάτηται καὶ ἀφείζῃ, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται δαίμονα καὶ σεληνιασμόν.

ΔΑΚΡΥ'ΔΗΝ, ἡ ἀσκαμωνέα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Ascamonea.*

ΔΑΜΝΑΜΕ'ΝΗ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. Δαμναμένη, βότανον τὸ γέρνη τὸ σπέρμα ἄγνου κάστου, *Planta ex qua enascitur semen agni casti.*

ΔΑ'ΠΟΣ, *quadrupedis species*, de qua sic Constantinus à secretis MS. lib. 1. ἔστι δὲ ὁ δάπος ζῶον ὡς κύων· ἄλλοι δὲ ὡς λύκος· καὶ κρεμάσαι τὸν τοῦ δάπου ὀδόντα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, μεγάλως ὠφελεῖ τοὺς ἔχοντας λήθην καὶ ἀμνημοσύνην. ἰδίωμα γάρ ἐστι τοῦ τοιούτου ὀδόντος ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, διότι καὶ τὸν νοῦν καθαίρει, καὶ τὴν λήθην διώκει.

ΔΑ'Ρ, nomen magnæ dignitatis apud Persas in Martyrio S. Syræ n. 13. 14. 18. 23. Hinc fortè Darii nomen.

ΔΑΡΜΑΚΩ'Ν, τὸ βαφεῖον, apud Arcadium in Grammat. MS. fol. 94.

ΔΑΡΣΙ'ΝΗ. Constantinus à secretis lib. 4. καὶ λεπτοκινάμωμον, πυπέρι δαρσίνη, μαστίχην, καὶ δαδοῦξαν, καὶ κάρυον Ἰνδικὸν, καὶ ἄμυ, πυπέρι γαντζα. Matthæus Silvatic. *Darsanum scribit Steph. pro darseni, & idem sunt, & est prima species cinnamomi*, &c. ubi multa.

ΔΑΦΟΥΦΕ'Ρ, τὸ πίπερι τὸ μέλαν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Piper nigrum.* Matth. Silvat. *Darfulfei. Arabicè longum piper.*

ΔΑΤΟ'Ν. *Post vocem* Suidas *adde.* Ex Eudemo in Lexico MS.

ΔΑΥΛΟ'Σ. *Adde post locum Anonymi.* Occurrit in Synaxario Maximi Cythær. 28. Nov. in Stephano jun.

ΔΕ'Δ. *Lin.* 2. *post MSS. adde.* Lexicon aliud ex Cod. Reg. 1843. Δέδ, τὸ δάδιον.

ΔΕ'ΔΩΡΟΝ, τὸ ἐρύσιμον, in Lex. Botanico MS. Reg. *Erysimum.*

ΔΕΗ'ΣΕΙΣ. *In fine, pag.* 275. *scribe.* Inter Epistolas MSS. Pselli, 92. inscribitur τῷ Ἐπὶ τῶν δεήσεων κυρίῳ Λέοντι τοῦ Πατριάρχου.

ΔΕΙΔΙ'Α, *Nox.* Eustathius Odyss. μ. ἄλλως γὰρ ἡμερός ἐστιν, εἶτα καὶ τὸ κατάστημα, ὁ ὑπὲρ γῆς ποιεῖ (ἥλιος) ἡμέρα λέγεται, διὰ τὴν τοιαῦτα ἐν ᾧ πάντη ἡμερότητα τὴν ἀπειθοῦσαν τῇ νυκτὶ, ἣν μάλιστα διὰ τὸ δεινὸν δειδίασι φασὶν.

ΔΕΚΑ'ΔΑ. *In fine adde.* Non possum porro hoc loco, licèt fortè extra rem, omittere locum insignem ex Zonaræ lib. 6. Annal. n. 16. ex quo non nuperam esse Curionum nostrorum querelam colligere liceat, de decimis sibi debitis ab Antistitibus contra fas usurpatis vel retentis, dum ipsi interim soli animarum saluti invigilantes ad egestatem rediguntur: εἰς τοσοῦτον δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἠναιδεύσαντο, ὡς καὶ πέμπειν ἐπὶ τὰς ἅλωνας, καὶ βίᾳ λαμβάνειν τὰς ἐπὶ ἱερεῦσιν ὀφειλομένας δεκάτας, ὥστε οἱ ἄποροι τῶν ἱερέων ὑπ' ἐνδείας ἀπέθνησκον.

ΔΕΚΑΝΟΙ'. *Lin.* 15. *post* sunt, *adde.* Catalogus MS. Ecclesiæ Cypriæ, paulò aliter Decani munus describit: ὁ Δεκανὸς, ὅταν λείπῃ ὁ Δεσπότης, ἔνι εἰς τὸν τόπον τυ. ἔστι δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐν τοῖς προκειμένοις δικαίοις τῶν κληρικῶν καὶ ἱερέων. *In fine post* dictum vult, *scribe.*

Δεκανοί. *In fine adde.* Galenus lib. 6. de simplic. medicam. facult. ὡς γράφοντες ἐπῳδὰς, καὶ μεταμορφώσεις τῶν βοτανῶν, καὶ δαιμόνων ἱερὰς βοτάνας ἀνάγουσιν; Rhetorius de duodecim Signis Zodiaci MS. fol. 118. τὸ ζῳδιακὸς κύκλος εἰς ιβ΄. τμήματα τεμνομένου, τούτοις εἰς ιβ΄. ζῴδια, ἔπειτα τμήματα λς΄. ὑπέθεντο οἱ παλαιοὶ, ἃ περ ἐκάλεσαν Δεκανοὺς, καὶ τούτοις κατωνόμασαν. ἑκάστῳ ζῳδίῳ ἀπονείμαντες δεκανοὺς γ΄. ἕκαστος δὲ δεκανὸς κατὰ ζῴδιον . . . . ἔχει, διὸ καὶ δεκανὸς καλεῖται. ὑπόκεινται δὲ τούτοις τοῖς δεκανοῖς οἱ προειρημένοι κύκλοι παραπέμποντες. ἔχουσι δὲ καὶ πρόσωπα τῶν ζ΄. ἀστέρων, ἄλλα συμπάθειαν ἔχουσι πρὸς τοὺς εἰρημένους ἢ ἐπικειμένους αὐτοῖς ἀστέρας, &c. De his ita præ cæteris Joannes Camaterus Canicleo Præfectus in Poëmate de Zodiaco & Astrologia MS. cap. περὶ δεκανῶν.

> Τοὺς δ' αὖ Δεκανοὺς εἰ μαθεῖν αὖθις θέλεις,
> Τρεῖς ἴσθι καθ' ἕκαστον ἐν τῶν ζῳδίων,
> Ἐξ Ἄρεος δὲ τὴν καταρχὴν λαμβάνον,
> Τρεῖς τοῦ κριοῦ δὲ, καὶ καθεξῆς αὖ νέμε,
> Τοῖς ζῳδίοις ἅπασιν ἀνὰ τρεῖς ἅμα,
> Ὅταν φθάσῃς γὰρ πρὸς σελήνης ἀστέρα,
> Ἐξ ἀνακύκλου πρὸς καταρχὴν τὸν χρόνον,
> Ἐπὶ δὲ μάθης οἰκοδεσποτῶν λόγους,
> Ὑψωμάτων δὲ καὶ περιγαίων κυρίους,
> Καὶ τῶν θείων σὺν δεκανοῖς ζῳδίων.

ΔΕΚΑΡΙΑ', pro δεκαί, apud Fr. Rosserium in Advocato Purgatorii pag. 173. 174.

ΔΕΚΑΤΙΣΜΟΙ', *Decimæ Ecclesiasticæ*, non semel in Legibus Cypriorum MSS. initio: τὸν αὐτὸν δὲ Λευκωσίας Ἀρχιεπίσκοπον ἅπαντα καὶ τὰ ὅμοια ἐξουσίαν ἀνίνοχον ἐπάνω τῶν Γραικῶν, καὶ ἐπάνω εἰς δεκατισμοὺς, καὶ ἔπειτα δίκαια. Infrà: πόσαρες ἀρχιεπισκοπὴ Λατίνων καθέδραι ἐκλελεγμέναι, ὧν οἱ ἀρχιερεῖς εἰς δεκατισμὸν καὶ ἔπειτα δίκαια ἐκκλησιαστικὰ, &c.

ΔΕΝΔΡΑ'ΧΑΤΟΣ, *lapidis pretiosi species.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: λίθος ἀχάταλος, ὁ καὶ δενδράχατης, δεσμούμενος ἐν τοῖς κέρασι τῶν βοῶν ὑπὸ τὸ σπόρου καιροῦ, ἢ κατὰ τὸν ἀροτρεῖος, ὠφέλειαν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐργάζεται καὶ πολυκαρπίαν.

ΔΕΝΔΡΙ'ΤΗΣ. *Adde in fine.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. δενδρίτης θαλασσία, ἤτοι κοράλλιον.

ΔΕΝΔΡΟ'ΛΙΜΝΟΝ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κάχρυς, τὸ δενδρόλιμνον. Græcis κάχρυς, est *semen rorismarini.*

ΔΕΝΔΡΟΡΟ'ΔΟΝ, *Rhododaphne.* Lex. Botanicon MS. ex Reg. Cod. 3118. νήριον τὸ καλούμενον ἄνθος δενδροροδίου, ἢ ροδοδένδρου, ἢ ροδοδάφνης.

ΔΕΞΙΑΙ'. *In fine subde.* Δεξιὰ βασιλέως, δεξιὰ ἀρχῆς, apud Epiphanium hæresi 73. n. 23. Vide Glossar. med. Latin. in *Brachium Regis invocare.*

ΔΕΡΜΟΚΟΥΚΟΥ'ΛΛΙΟΝ. *In fine adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Junioris Stylitæ n. 117. εὐλογήσας δὲ τοὺς μαθητὰς, καὶ Θεῷ παραθέμενος, ἐκδύσας τὸ συνήθως ἔπω λεγόμενον δερμακούκουλον, αὐτοὺς ἐπέταξε.

ΔΕ'ΞΙΜΟΝ. *Lin.* 2. *post*, redibat, *adde.* Theophanes an. 2. Philippici: ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ ἑββδόματι τὸ ζ΄. καθίσαι δεξίμον μετὰ δόξης καὶ ὀργάνων εἰσελθεῖν. Ubi Miscella, *cum susceptione & organis.*

ΔΕ'ΞΙΟΣ. *In fine subde.* Vide Petavium ad Themistii Orat. 24. edit. Reg.

ΔΕΡΙ'ΓΕΝ. Constantinus à secretis MS. cap.

34. λαμβανέτω ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ διὰ τῶν εὐόσμων ἑτοιμασθῆναι μέρος, &c.

ΔΕΣΔΟΥΞΕ', τὸ μάκρ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΕΥΤΕΡΕ'ΝΓΗΔΕΣ, *Officiales quidam aulæ Turcicæ.* Ordo MS. Officiorum aulæ Turcicæ: ὁμοίως οἱ δύο Μπασάδες καὶ οἱ δύο Δευτερένγηδες, καὶ ὁ Κατηλισκάρης. αὐτοὶ εἰσὶν ταῖπης μὲ τὴν μπόρταν, ὅθεν ἐστὶν ὁ Αμηρᾶς ἀπαρέτητος.

ΔΕΥΤΕΡΟ'ΛΕΠΤΟΝ. *Semiminuta.* Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. λέγω δὴ καιροὺς, μῆνας, ἑβδομάδας, ἡμερόνυκτα, ὥρας, λεπτὰ, δευτερόλεπτα.

ΔΕΥΤΕΡΟΠΡΩ'ΤΗ. *Adde in fine.* Petavium ad Epiphanium pag. 61. 62. Casaubonum in Baronium p. 307. & alios passim.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ'. *In fine ante* Vide, *adde.* De hisce traditionibus sic Epiphanius hæresi 33. n. 9. αἱ γὰρ παραδόσεις τῶν πρεσβυτέρων δευτερώσεις παρὰ τοῖς Ιουδαίοις λέγονται. εἰσὶ δὲ αὗται τέσσαρες· μία μὲν εἰς ὄνομα Μωυσέως φερομένη· δευτέρα δὲ εἰς τὸν καλούμενον Ραββὶ Ακιβὰ· τρίτη, Αδδὰ, ἤτοι Ιούδα· τετάρτη δὲ τῶν υἱῶν Ασαμωναίου.

ΔΕ'ΦΕΙΝ. Artemidorus lib. 1. cap. 80. οἶδα δέ τινα δοῦλον, ὃς ἔδοξε τὸν δεσπότην αὐτοῦ δέφειν, καὶ ἐγένετο τῶν παίδων αὐτοῦ παιδαγωγὸς καὶ τροφός. Ubi interpres *virilia tractare* vertit.

ΔΕΧΠΗ'ΙΒΝ. Vox ignota apud Anonymum de Oxymelle p. 884.

ΔΕ'ΨΙΟΝ, *Officina coriaria, fullonica*, apud Harmenopulum lib. 2. tit. 4. §. 31.

ΔΗΓΕΙ͂Ν, pro ὁδηγεῖν. Glossæ Græcobarbaræ: ἄγαγε, ὁδήγησον, δήγησε, δήγα, φέρε.

ΔΗ'ΓΜΑ, *buccea, frustum panis*, quomodo, *un morseau de pain* dicimus. Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. ὀκτάβλωμον, ὀκτὼ δήγματα ἔχοντα, ἤ τὸν ὅλον τετράκλασον ἄρτον. — βλωμὸς γὰρ τὸ δῆγμα. Adde pag. 103. edit. Heinsii.

ΔΗΛΑ'ΤΩΡ. *Lin.* 3. *post* Hesychius, *adde.* Scholiastes Demosthenis ex Cod. Reg. 2771. fol. 195. vers. προσαγωγεῖ, ἀντὶ τοῦ δηλάτει.

ΔΗΛΗΓΑΤΙ'ΩΝ, apud Suidam, κατὰ Ρωμαίους, ἡ ἐκλογὴ τῆς στρατιᾶς, καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν μετακομιδή.

ΔΗΛΗΓΑ'ΤΩΡ, *Delegator.* Etymologicum MS. δηφενζίων, ῥώμης γὰρ δεφενσίων, οὕτω καὶ δηληγάτωρ, ῥώμης γὰρ δηλεγάτωρ.

ΔΗΛΙ'ΚΙΑ. *Post locum Plutarchi, adde.* Interpres Gr. Hieronymi de Script. Eccl. τῶν δὲ Αντινόου ὧν μεταξὺ τῶν δηλικίων ἐγκεῖται Αδριανὸν τινες συγγράφονται. Hieron. *in deliciis.*

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙ'Α. Chronicon Alexandr. in Heraclio: καὶ τῶν ἡμετέρων κατὰ Θεοῦ δημιουργίαν ἐκ τῆς περιγενόντος ἀποσεσωσμένων, &c. Infrà: κατὰ δημιουργίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλοικτίρμονος Θεοῦ παρέπεσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι, *Dei nutu ac providentiâ.*

ΔΗ'ΜΟΙ. *Post locum Procopii, adde.* Lib. 5. Antholog. πολλάκις δήμοις ἤλλαξαν, *diversarum sæpe factionum fuit.* Δῆμοι τῶν πόλεων, pro *factionibus*, in Nov. 17.

ΔΗ'ΜΑΡΧΟΣ, *Factionum princeps*, *adde.* seu ut est apud Lampridium in Commodo, *Factionum dominus.*

In fine adde. Apud Neapolitanos Δήμαρχος olim ordinarius Magistratus vocabatur, ut docent Strabo lib. 5. & Spartianus in Hadriano.

ΔΗΜΟ'ΣΙΟΣ. *Post locos Constantini, adde.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. ἦν δ' ἄρα καὶ οὗτος εὐδαιμόνων καὶ πολυχρύσων, καὶ ὁ εἰσαγγέλων τῶν ἀπαραιτήτων· βασιλικὸν γὰρ ἦν ταμεῖον καὶ ὁ δημόσιος.

Ibidem lin. 23. *post* λόγου, *adde.* Suetonius in Vespasiano c. 1. *Publicum Quadragesimæ in Asia egit.*

ΔΗΜΟΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *Carcer*, δεσμωτήριον. Epistola Theodosii Monachi de Expugnatione Syracusarum, ex versione Latina, nam Græca hactenus inedita: *Tandem in Demosterium conjicimur. id autem locus est quatuor supra decem gradibus, depressum habens pavimentum, adeò ut illi ostiolum pro fenestra esset.*

ΔΗΜΟ'ΤΑΙ. *In fine scribe.* Adde Chronicon Alex. anno 5. Justiniani p. 778. 784. & anno 9. Heraclii.

ΔΗΝΑΔΙ'ΠΡΑ. Eudemus in Lexico MS. δηναδίτρα, κατὰ Ρωμαίους, δωρεὰ βασιλική. Non agnosco vocem Romanam seu Latinam.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Hesychii:* Epiphanius de mens. & ponder. δηνάρια, διακόσια πεντήκοντα λίτραι. Infrà: δηνάριον, ἀπόκειται ἀσάρια ὑπάρχει, ὃ δὲ ἀργυροῦς, δηνάρια. S. Amphilochius Hom. in S. Deiparam: χαίροις καμμήτορι τοῦ παρθενικοῦ δηναρίου. *In fine subde:*

Δηναρισμὸς, *redactio monetæ ad denarios.* S. Epiphanius de mensuris & pond. καὶ φόλεις δύο λεπτοὶ κατὰ τὸν δηναρισμὸν, ἀλλ' οὐ κατὰ ἀργυρισμόν.

ΔΗΡΙ'ΡΕΝ. Constantinus à secretis lib. 2. εἰ δὲ συμβῇ ἐν τῷ ῥίσιν ἐμφράξεις, λαμβανέτω διὰ τούτου ἀπὸ τοῦ δηρίρεν εὔοσμον οὖσαν ἑτοιμασθῆσαι μέρος, &c.

ΔΙΑΒΑ'ΖΕΙΝ. *Post locum Malaxi, adde.* Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 199. οὗτος ὁ Ροδιὸς, ὁποῖος μετήλλαξε τὴν εὐχὴν, ὅπου διαβάζεται εἰς πολλοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς πνευματικοὺς Γραικούς, &c. Belissario Donatus in vita MS. S. Antonii: καί ποτε ἐκεῖνον ὅπου ἐδιάβαζε, ἔβανε τὸ φῶτον, καὶ ἄκουε. Infrà: καὶ πάλιν ὅταν διαβάζομεν, πάσαυτα ἐκεῖνοι μὲ φωνὴν μεγάλην λέγουσι, &c. Rursum: καὶ ὁ Βαλάκιος διαβάζοντας τὴν ἐπιστολὴν, ἐγέλασε.

ΔΙΑΒΑΣΜΟ'Σ, *ambulacrum, transitus.* Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ τὴν ἄβυσσον ὡς τόπον περιδιαβασμοῦ. Ubi Athanasius: ἐλογίσατο ἄβυσσον, ὡς περίπατον.

ΔΙΑ'ΒΟΛΟΣ, *Diabolus, Dæmon.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὁ Σατανᾶς κατὰ τὴν Εβραίων φωνὴν ἀποστάτης λέγεται, διάβολος δὲ, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντήσας εἴρηται.

ΔΙΑΔΕ'ΤΗΣ, *Circinus*, διαβήτης. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Nubes: εἶτα διαβήτην λαβὼν, ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο. διαβήτην.

ΔΙΑΔΕ'ΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore misso, vel mittendo.* ἀποχειροτονεῖν apud Simocattam lib. 3. cap. 11. ἀποπαύεσθαι apud Theophanem anno 9. Justini jun. παύειν τῆς ἀρχῆς apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cæsare: καὶ διαδέχθεὶς τῆς ὑπατείας, &c. In Valentiniano M. anno 1. διεδέξατο τὸν Επαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ ὑπὸ ἐγγύης αὐτὸν ποιήσας, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ εὐθέως διεδέξατο τὸν Επαρχον τῶν πραιτωρίων Ιωάννην, καὶ ἐποίησεν ἀντ' αὐτοῦ Επαρχον τῶν πραιτωρίων τὸν Πατρίκιον Φωκᾶν. Ita anno 10. Mauricii. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Tiberio: περὶ δὲ Τιβερίου φασὶν ὅτι ῥᾳδίως τοὺς ἄρχοντας διεδέχετο φειδοῖ τῶν ὑπηκόων. Herodianus lib. 7. τότε Ιούνιον ἐν τῷ τῆς βασιλείας γενόμενος ὀνόματι, διάδοχόν τε ἔπεμψε, καὶ τοῖς ἔθνεσι ἐκέλευσεν ἐκεῖνον. Capitolinus in Clodio Albino: *Quæ Commodum in Albinum exasperavit, statimque successorem misit Junium Severum*, &c. Lampridius in Alexandro: *Si unquam alicui Præsentium successorem dedit, semper illud addidit, Gratias tibi agit Respublica.* Ita Spartianus in Adriano pag. 5. & Pollio in Gallienis p. 181. edit. Salmasii, ut verbi invidiam mollirent.

ΔΙΑ'ΔΡΟΜΟΣ. Eustathius Od. φ. ὄχης δὲ φασὶν,

οὐ τοὺς ἔνδον μοχλοὺς, ἢ δύο τυχὸν ὄντας, ἢ ἕνα μὲν, ἐσχηματισμένον δὲ πληθυντικῶς κατὰ σχῆμα ποιητικὸν, ἀλλὰ τὰς λεγομένας βαλάνους ἐν τῷ χελωνίῳ καταντικρὺ τῆς κλειδὸς, αἳ ἐπελάζονται φασὶ καὶ ἀνοίγονται· δοκοῦσι δὲ αὗται εἶναι, ἃς νῦν διαδρόμους φαμέν.

ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ. *Post vocem* repudium, *adde.* Eustathius ad Iliad. μ΄. διαζύγιον φαμὲν τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνωτικοῦ κατὰ γάμον ζυγοῦ διασμόν.

ΔΙΑΚΙΤΡΙΟΝ. *Post locum Sethi, adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μηλίτζιά τι καὶ φοίνικας, ἰσχάδας, καὶ καρύδια,
Καὶ σταπυδίτζας χιωτικὰς, καὶ ἀπὸ τὸ διακύτρον.

ΔΙΑΚΟΝΙΑ. *In fine adde.* Διακονία videtur usurpari pro ergasterio seu officina, à Symeone Logotheta in Chron. MS. anno 34. Justiniani: καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὰς διακονίας διαφωνούσης κυριακῆς, καὶ ἥρπασον τὰς ὑποστάσεις. Ubi Theophanes habet, εἰς τὰς γειτονίας.

ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑΙ, in Διάκων. *Pag.* 297. *lin.* 7. *post* describit, *adde.* Epiphanius in Expositione fidei Catholicæ n. 21. καὶ διακόνισσαι δὲ καθίστανται εἰς ὑπηρεσίαν γυναικῶν μόνον, διὰ τὴν σεμνότητα, ἂν χρεία κατεστάη λουτροῦ ἕνεκα, ἢ ἐπισκέψεως σωμάτων· καὶ αὗται δὲ μονόγαμοι ἐγκρατευσάμεναι, ἢ χηρεύσασαι ἀπὸ μονογαμίας, ἢ ἀειπάρθενοι οὖσαι. *Post locum Balsamonis, adde.* Idem Balsamon ad Can. 15. Concil. Calched. διακόνισσα σήμερον οὐ χειροτονεῖται, κἂν καταχρηστικῶς τινες τῶν ἀσκητριῶν διακόνισσαι.

ΔΙΑΚΟΣ, *diaconus*, διάκων, occurrit non semel apud Neophytum Rhodinum lib. de Sacramentis.

ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ. *Adde in fine.* & Combefisium in Manipul. pag. 59.

ΔΙΑΙΤΑ, *domicilium*. Balsamon ad Can. 20. VII. Synodi: τὸ ὄνομα δὲ τῆς διαίτης οὐκ ἐκλαμβάνεται εἰς εὐωχίαν, κατὰ τοὺς γραμματικοὺς, ἀλλ᾽ εἰς κατοίκησιν· δίαιτα γὰρ παρὰ τοῖς νομικοῖς, ἡ κατοικία ἐστί.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ. *In fine adde.* Luithprandus in Legat. *Romanus enim Clericus, postmodum universalis Papa Gregorius, qui à vobis appellatus est Dialogus, Eutychium Constantinopolitanum Patriarcham ab ejusmodi hæresi liberavit.*

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΣΘΑΙ. *Adde in fine.* Cyrillus Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 57. δέησιν ἤτοι διαμαρτυρίαν γράψαντες τῷ βασιλεῖ, &c.

ΔΙΑΜΥΡΑΖΕΙΝ, pro διαμερίζειν seu διαμείζειν, Gregorius Hierodiacon. in Synopsi dogmat. Eccl ἡ χάρις Θεοῦ, ἡ ὁποῖα διαμυρίζεται εἰς ἑπτὰ μέρας. Ita alibi.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΙΟΣ, *sacra vigilia*, quæ in Ecclesia peraguntur. Andreas Cretensis in S. Patapio pag. 224. διανυκτερείου δὲ γινομένης ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ, &c. Infrà, ἱερὰν παννυχίδα vocat.

ΔΙΑΡΙΟΝ. *In fine adde.* & Sponium in Misc. antiq. sect. 10. n. 99.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ. *Lin.* 2. *post* præstare, *adde.* seu *cum defensione deducere*, ut loquitur Orosius lib. 7. cap. 39.

ΔΙΑΤΟΜΙΤΑΙ. *In fine adde.* Chrysostomus Homil. in Matth. 21. ex edit. Coteleriana: ἐμοὶ ἕστηκεν ἐῤῥωμένον τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας, καὶ παντὶ τρόπῳ, ὅτι ὅπου ὁ μόνος διαλέγεται Πατὴρ, συμπαρείληπται καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὅπου Υἱὸς διαλέγεται Πατρὸς αὐθεντία· ὅπου Πατὴρ αὐθεντεῖ, Υἱοῦ ἐξουσία· ὅπου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργεῖ, τοῦ Πατρὸς ἡ ἐνέργεια. οὐ τέμνεται τῆς ἁγίας Τριάδος ἡ δόξα, ἐπειδὴ οὐ τέμνεται τὸ δόγμα τῆς ἀληθείας. S. Proclus Patr. CP. orat. 1. μὴ μαθητευσάσης Ἀρείῳ· ἐκεῖνος γὰρ ἀσεβῶς τὴν οὐσίαν τέμνει, &c. S. Gregorius Nazianzenus de vita sua, ubi de Ario: τεμὼν ἀνίσως τὴν ἀμέριστον οὐσίαν. Infrà de Arianis: οἱ τῆς ἀτμήτου φύσεως διαιρέται. Avitus Viennensis in fragmento edito à Baluzio lib. 1. Miscellan. pag. 362. *Nec tamen, ut nuper habita conlocutione tractavimus, scinditur una personarum discretione divinitas.* Ita auctor de initiis hæreseon Arianos Κόπτας vocat.

ΔΙΑΤΑΚΤΩΡ, *Dictator.* Isaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 92. κοίρανος ὁ Διατάκτωρ λέγεται· τύραννος δὲ ὁ βίαιος μονάρχης· βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν. Psellus in Grammatica MS. Δικτάτωρ, ὁ Διοίκητης.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ. Cedrenus pag. 569. in Basilio: λέγεται δ᾽ ὅτι καταλθόντος αὐτοῦ εἰς τὴν εἰρημένην διατριβὴν, ὡς οὐδεὶς ἔτυχεν ἐγκαλῶν, &c. Constantinus in avi vita n. 24. habet, εἰς τὴν τοιαύτην διατριβήν. Xylander Cedreni interpres addidit loci nomen esse, in quo judicia exercebantur: Allatius, *ad eundem auditorii locum*; Combefisius verò n. 31. *ad eum judicii locum atque palæstram* vertunt. Sed hîc διατριβὴ nihil aliud est quàm *occupatio, exercitium*, seu judicia exercendi mos sibi consuetus.

ΔΙΑΦΑΥΜΑ, *aurora*, nostris *le point du jour.* Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐκάθητο λαλῶν αὐτοῦ περὶ σωτηρίας μετὰ πολλῶν δακρύων ἕως τὸ διάφαυμα. Occurrit rursum semel ac iterum. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 17. καὶ διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ ἕως τοῦ διαφαύματος, ἀνέβη, &c. Ita cap. 67.

ΔΙΑΦΟΡΙΤΑΙ, *Acephalorum hæreticorum secta*, de qua Timotheus Presbyter edit. Cotelerianæ p. 397.

ΔΙΑΨΑΛΜΑ. *Post locum Hesychii adde.* Sanctus Chrysostomus in Psalm. 139. τὸ γὰρ διάψαλμα δηλοῖ πανταχοῦ· καὶ Ἑβραϊστὶ δὲ Σελ εἴρηται τὸ διάψαλμα, ὅπερ ἐστὶν ἀεί. Euthymius Zygabenus in Psalmos: τὸ μέν τοι διάψαλμα, μεταβολὴν σημαίνει νοήματος, ἢ μέλους, ἢ ἀναβολήν τινα κρούματος, ἢ τηνικαῦτα θείου πνεύματος ἔλλαμψιν εἰς τοὺς ψάλλοντας· ἀπεγράφοντο γὰρ ταῦτα πάντα διὰ τὴν ἀκρίβειαν.

ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ. *Pag.* 305. *lin.* 14. *post* interpretarentur, *adde.* Ut eorum *adjutores*, quomodo ejusmodi concionatores delecti à Prælatis appellantur ab Alcuino epist. 23. ex Mabillonianis. *Eâdem pag. lin.* 28. *post* Homiliæ, *adde.* Cyrillus Scythopolit. in vita MS. S. Euthymii cap. 13. καὶ τὸν πρωτισάμενον Ἡσύχιον τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον — ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ. Vide Theophanem p. 75.

ΔΙΔΟΝΑΙ. *Post locum ex vita S. Pachomii, adde.* Chronicon Alexandrinum anno 8. Leonis M. καὶ λαβὼν εἷς Γότθος λίθον, ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, &c. Et anno 8. Focæ: καὶ ἔτι πνέοντος αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ τις μετὰ ξύλου, &c.

ΔΙΕΣΙΟΝ, *divortium*, apud Balsamonem ad Nomocan. Photii tit. 13 c. 30. Vide Διαίσιον.

ΔΙΚΑΙΑ. *Lin.* 3. *post* dicunt, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Juliano: ἀφείλετο δὲ καὶ τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν Καισάρειαν. Idem in Anastasio, ubi de Anastasiapoli: ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρὰ, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαια πόλεως.

ΔΙΚΑΙΟΣ. *In fine, adde.*

Δίκαιοι, *Sadducæi hæretici* sic dicti. Ecthesis de Judæis ad Christianismum accedentibus ex edit. Coteleriana: Σαδδουκαίους, τοὺς λεγομένους Δικαίους, οἳ τινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, &c. Vide eundem Cotelerium ad Recognit. Clement. p. 357.

ΔΙΚΑΙΟΙ. *Post vocem* indigitari, *scribe.* Damascenus Studita Homil. 12. ὡσαύτως δὲ ἤκουσαν ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἀπὸ τοὺς διαδόχους τῶν Ἀποστόλων, παράδοσις ἄλλοι μὲν ἔγιναν μάρτυρες, ἄλλοι ἀσκηταὶ, ἄλλοι ὁμολογηταὶ, ἄλλοι δίκαιοι, ἄλλοι διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς, &c.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙ'Α. *Lin.* 2. *ante* Schol. *adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. ταῖς ἀρχῶν προκαθήμενος καὶ ἔχων ἀρχὴν, ἔχει καὶ δικαιοδοσίαν καὶ κρίσεις. προκάθηνται δὲ δικαστηρίων οἱ ὀφφικιάλιοι, ὡς ὁ μέγας Δρουγγάριος, ὡς ὁ Δικαιοδότης, ὡσαύτως καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες καὶ ἔχουσι καὶ δικαιοδοσίαν, τουτέστι δύνανται διδόναι δικαστὰς τοῖς ἔχουσι δίκας.

ΔΙΚΑΙΟΥ͂Ν, *aequum censere*, δίκαιον κρίνειν. Ita hanc vocem interpretantur Zonaras & Balsamon ad Can. 17. Nicaen. ad Can. 4. & 5. Concil. CP. ad Can. 1. Concil. Calched.

ΔΙΚΑΙΟΤΗ'ΡΙΟΝ, *Tribunal juridicum*, apud Maximum Cythaer. in Synaxar. 4. Febr. καὶ πέμπεται εἰς τὰ ἐκεῖ δικαιωτήρια, &c.

ΔΙΚΑΙΩ'ΜΑΤΑ. *Pag.* 309. *post* Scylitz. *scribe.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Justiniano: ἡ τε μεγάλη ἐκκλησία, καὶ τὰ χαρτῷα δικαιώματα incensa sunt.

ΔΙΚΑΝΙ'ΚΙΟΝ. *Post locum Asterii*, *scribe.* Damascenus Studita Homil. 32. καὶ ἀκουμβῶντας μὲ τὸ δικανίκιν, &c. Ita alibi semel ac iterum.

ΔΙΚΑ'ΤΩΡ, *Dictator.* Georgius Syncellus p. 237. μεθ' οὓς λοιποὶ ὕπατοι, — εἶτα δήμαρχοι καὶ δικάτορες. Ita rursum p. 248. & 251. Vide Δικτάτωρ.

ΔΙΚΤΑ'ΤΩΡ. *Post locum ex Hesychio*, *adde.* Zonaras lib. 17. n. 5. γίνεται αὖθις Λέων ὁ πρωτοβεστιάριος ἄκρατον ἐξουσίαν ἐμπιστευθεὶς, καὶ πάντα πράττειν ὅσα καὶ βασιλεῦσιν ἀνεῖται ἄδειαν εἰληφὼς, εἴποιεν ἄν τις τῇ Λατίνων φωνῇ τὸν ἄνδρα δικτάτορα. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Julio: οὗτος καὶ δικτάτωρ ἐκλήθη, ὅ ἐστι μονάρχης· δικτατωρεία δὲ ἐστιν ἀρχὴ ἀνεύθυνος.

ΔΙΜΟΙΡΙ'ΤΑΙ. *In fine adde.* De iis copiosè agit Epiphanius haeresi 77.

ΔΙΟΙΚΗΤΗ'Σ. *In fine*, *subde.*

Ἀντιδιοικηταὶ, qui διοικητῶν actionibus invigilant, quomodo ii quos vulgò *Contrôleurs* vocamus. Leo Philosophus ex Cod. Reg. fol. 70. verso: περὶ ἀρχόντων λαμβανόντων δούλους κριτῶν, καπναίω, ἀντιδιοικητῶν, ἐπισκεπτητῶν, καὶ τῶν λοιπῶν.

ΔΙΟ'ΡΘΙΜΟΙ, *adde*, pro ἰδιόρυθμοι, *& in fine adde*, & ἰδιόρυθμοι.

ΔΙ'ΟΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Stylitae n. 81. Δίου μηνὸς, ὃν ἡ παρ' ἡμῖν γλῶττα Νοέμβριον καλεῖν οἶδεν.

ΔΙΠΛΑ'ΣΜΑΤΑ. Scholion ad Can. 75. Concilii Trullani ex Cod. Bodleiano: σημείωσαι τὸν παρόντα κανόνα κωλύοντα τὰς θυμελικὰς ψαλμῳδίας, καὶ τὰ λεγόμενα Διπλάσματα, καὶ θαύμασον πῶς ἀναιδῶς γίνεται ἡ τούτων καταφρόνησις.

ΔΙΠΛΗ', *Biduana.* *Lin.* 2. *post* jejunare, *scribe.* Amphilochius de Non desperando p. 265. καὶ τὸ χαλεπώτερον, ὅτι οὐκ ἐᾷ με ψάλλειν τὰς ὥρας, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς κωλύει με νηστεῦσαι διπλῶς. Infrà: τὸ δὲ διπλᾶ νηστεύειν, μόνοις τοῖς ἀναχωρηταῖς ἁρμόζει. Rursum: τὸ μοναστήριον ἡμῶν, πάτερ, οὔτε ἄρτον, οὔτε ἔλαιον, οὔτε ἰχθύας ἤσθιε· νηστεύομεν δὲ διπλᾶ. Mox: τί σοι λέγω σοι, τέκνον, οἱ νηστεύοντες διπλᾶ, ἐσθίουσι τετραπλᾶ, καὶ κοιμῶνται τετραπλᾶ. Ibidem: εἰ δὲ νηστεύομεν διπλᾶ, καὶ τρώγομεν διπλᾶ, καὶ κοιμώμεθα τετραπλᾶ, &c. *In fine subde.*

Διπλαῖ, *Diplomata quavis.* Apollonius Tyaneus in epist. ad Euphratem: ἐπειδὴ ἐθεις ἔθη, τὰ μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ Συρίας ἀρξάμενος, ἐπιδείκνυς σαυτὸν ἐν τῷ τοῦ βασιλέως λεγομέναις διπλαῖς.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΟΝ, *Cantici Ecclesiastici species*, iterata fortè precatio pro Catechumenis. Officium Quadragesimae in Horologio MS. Reg. δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ διακονικὰ, καὶ τὰ διπλοκατηχούμενα, καὶ ἡ εὐχὴ ἀπὸ τῆς τετάρτης ἄρχεται τῆς μεσονηστίμου, καὶ λέγονται μέχρι τῆς μεγάλης τετάρτης. Infrà: καὶ ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἄρχεται ὁ ἱερεὺς τῶν αἰτήσεων τῶν διπλοκατηχουμένων, καὶ τῆς εὐχῆς· λέγονται δὲ καθὼς προτέτακται, οὐ μόνον ἐν ταῖς προηγιασμέναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς τοῖς σαββάτοις, καὶ ταῖς κυριακαῖς, ἐν οἷς τοῦ Χρυσοστόμου δηλονότι λειτουργία καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου μέχρι τῆς μεγάλης δ'.

ΔΙ'ΠΛΩΜΑ, *Litera Principum signis obsignata*, *diploma.* Scholiastes MS. ad Philostrati imagines: πτύχες, αἱ θύραι, καὶ κοινῶς διπλώματα. Vox à Latinis mediae aetatis passim usurpata. Vide Budaeum ad Pandect. part. 2.

Δίπλωμα, *Evectio*, *tractoria*, *combina*, de quibus vocibus egimus in Glossar. mediae Latinit. Capitolinus in Pertinace: *quod sine diplomatibus cursum usurpaverat*, *pedibus ab Antiochia ad legationem suam ire jussus est.*

ΔΙ'Σ, pro ἓξ, in Laterculo Paschali Hippolyti Episcopi, *Bissextus.* Vide Scaligerum lib. 7. de emendat. temp. p. 730.

ΔΙΣΑ'ΚΙΟΝ. *Post locum Zachariae*, *adde.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ ἔθηκεν τὴν ῥάβδον ἐν τῷ δισακίῳ ἐπάνω τοῦ ὄνου.

ΔΙ'ΣΕΚΤΟΣ. *Adde in fine.* Poëma Iambicum MS. Michaëlis Pselli περὶ Καλανδῶν, Νοννῶν καὶ Εἰδῶν:

> Εἰ δ' ἦν ὁ μὴν ὁ πρέσβυς ἔντια φέρων,
> Δὶς τὸ πρὸ ἓξ σώφρον ὡς πρὸς τὸν χρόνον,
> Ὅπερ βίσεξτον γλῶσσα Ῥωμαίων λέγει,
> Δίσεξτον ὃν μάλιστα φωνῇ γνωρίμῳ.

ΔΙΣΚΕΥ'Σ, *species Cometae*, quam sic describit Anonymus MS. de terraemotu & diversis apotelesmatis, ubi de variis Cometis: ὁ δὲ δισκεὺς ὀνομαζόμενος τῷ . . . ἐστὶ στρογγύλος καὶ ὅμοιον ἔχει χρώματα . . . ἠλέκτρῳ ἀμφότερος. περὶ δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἀκτῖνες περικέχυνται ὁμοίως διακείμενος.

ΔΙΤΑ'ΡΙΟΣ, in Glossis Basilic. πλυντήριος.

ΔΙ'ΥΟΣ, *Divus*, in Nummo veteri, in quo scriptum, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΔΙΥΟΣ, apud Gisbertum Cuperum in Explic. Nomismat. antiq. p. 243.

ΔΙΦΡΥΓΕ'Σ, τὸ συρικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sandix.*

ΔΙΩΓΜΙ'ΤΑΙ. *Post locum ex Epist. adde.* Metaphrastes in vita S. Athanasii: ζημίαν ζωῆς ὑφέξειν τοὺς διωγμίτας, εἰ μὴ τὸν Ἀθανάσιον ζῶντα παραστήσωσι.

ΔΟ'ΔΟΡΟΣ, τὸ ἐρύσιμον, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843. *Erysimum.*

ΔΟΞΑ'ΡΙΟΝ, *Gloriola. In fine scribe.* Marcus Ephesius Archiep. in Georgium Scholarium MS. ἀλλὰ κατέχει σε τὸ καιρὸν δοξάριον, καὶ ὁ ψευδώνυμος πλοῦτος.

ΔΟ'ΜΝΑ. *In fine adde.* & Scaligerum ad Eusebii Chronicon pag. 230.

ΔΟΡΥΦΟ'ΡΟΙ, *Praetoriani milites*: unde Δορυφορικοὶ apud Herodianum, Dionem, & alios, *Praetoriana cohortes.* Vide Πραιτωριανός.

ΔΟΣΟΛΗΨΙ'Α, διδόναι καὶ λαμβάνειν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΟΥΒΕ'Ι, *stirpis species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. οἱ κόκκοι τοῦ δουβεὶ οἱ πλέοι ὠφέλιμοι εἰς τὴν νοῦσον τῶν ὤμων.

ΔΟΥΚΑ'ΤΩΡ. *Adde in fine.* In notitia Imp. occurrunt *Equites Ducatores Illyriciani*, *primi Ducatores Amidae*, sub disposit. Ducis Mesopotamiae.

ΔΟΥΚΗΝΑ'ΡΙΟΙ. *In fine adde.* Vide Sponium in Miscellan. antiq. sect. 10. n. 51.

ΔΟΥΛΕ'ΒΕΙΝ, pro δουλεύειν. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ περιπάτει, ἐμπυρέπε, καὶ δούλευε τοὺς πάντας.

ΔΟΥΛΕΙ'Α. *Post locum Constantini*, *adde.* Idem cap. 51. ὅτι δὲ ὑπέστρεψεν ἐκ τοῦ ταξιδίου, πάλιν ἦσαν εἰς τὴν

ἰδίαν δουλείαν καθὼς καὶ πρότερον. Petrus Siculus lib. 1. hist. Manich. ἐπειδὴ δουλείας υἱὸς βασιλικῆς ἕνεκεν ἐκεῖσε παραγινόμενος, &c. Infrà: ἡ δὲ δουλεία ἡμῶν αἰχμαλώτων τὴν ὑπαλλαγήν.

ΔΟΥΛΕΚΔΟΥΛΟΙ, *Ex servis nati.* Eustathius ad Iliad. ο. pag. 1024. ubi περὶ δουλικῶν ὀνομάτων· καὶ οἱ σύνδρωνες, οἱ κοινῶς δουλέκδουλοι.

ΔΟΥΞ. *Pag.* 328. *lin.* 5. *post* haberent, *adde.* Tributa ac vectigalia exigerent, & militum causas dijudicarent. Theodorus Hermopolites MS. lib. 2. tit. 1. τὸ γὰρ παλαιὸν δύο ἄρχοντες ἀπεστέλλοντο εἰς τὸ καθὲν θέμα, ὁ μὲν χάριν τοῦ κρίνειν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἤτοι ἰδιωτικὰς, ὁ λεγόμενος καὶ Κριτής· ὁ δὲ Δοὺξ, καὶ τοὺς στρατιώτας ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἀπαίτησιν ποιῶν. Idem lib. 9. tit. 1. τὸ παλαιὸν εἰς ἓν ἕκαστον θέμα ἀπεστέλλοντο δύο ἄρχοντες, εἰς στρατιώτης, ἤτοι ὁ Δοὺξ, καὶ ἕτερος Κριτής. καὶ ὁ μὲν Δοὺξ τὴν ἀρχὴν τῶν στρατιωτῶν, καὶ κρίνων αὐτοὺς περὶ στρατιωτικῶν πραγμάτων, ἤτοι τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων. Zosimus lib. 2. ἀλλὰ καὶ τῶν λεγομένων Δουκῶν, οἱ στρατηγῶν ἐν ἑκάστῳ τόπῳ τάξιν ἐπεῖχον. *Ibidem lin.* 45. *post* &c. *adde.* Procopius lib. 2. Persic. cap. 1. de Summo Duce Palæstinæ: καὶ Σουμμῳ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ στρατιωτῶν ἡγησαμένῳ.

ΔΟΥΡΡΟΥΝΙΖ. Constantinus à secretis MS. lib. 3. λαβὼν στάχος Ἰνδικὸν, καὶ λεπτοκινάμωμον, καὶ ζουρουμβέτ, καὶ δουρρουνίζ, &c.

ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Vide Damascenum Studitam Hom. 18. de SS. Archangelis, mirac. 43.

ΔΡΑΓΑΣΙΑ. Damascenus Studita in Homil. 19. de S. Eustathio: βλέποντες δὲ τοὺς στρατιώτας ὅτι ἐγγίζουσιν, ἐκατέβη ἀπὸ τὴν δραγασίαν του. Ubi vita ejusdem Sancti edita à Combefisio pag. 21. θεασάμενος δὲ τοὺς στρατιώτας ἐγγίζοντας αὐτοῦ καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου οὐ ἐκαθέζετο, ἔστη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀντικρὺς αὐτῶν. Ex quibus videtur legendum ἀγγαρείαν. Vide in hac voce.

ΔΡΑΓΑΤΗΣ. *Post locum Stephani, scribe.* Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει ὁ δραγάτης χωρικὸς, καὶ πάντως ἔχει ἐν τῷ τείχει αὐτὸν δεσμῆσαι. Infrà: καὶ φησὶ, τί ἐστι, ἔξηχε, εἶδες τὸν δραγάτην πῶς φυλάσσει τὸν ἀμπελῶνα κυρίου; πῶς διώκει τοὺς κόρακας καὶ τὰς κορώνας; Basilographe MS. καὶ ἦλθα, καὶ ἰδοὺ νὰ ἦμαι δραγάτης νὰ τὸ βλέπω τὸ ἀμπέλιον, &c.

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ. *Lin. penult. post* Draco, *adde.* Parthis etiam dracones pro vexillis attribuit Lucianus in lib. de conscribenda historia, quos verorum draconum simulacra fuisse ait, ea arte expressa ad terrorem hostibus inferendum.

ΔΡΑΚΟΣ, *Draco*, Δράκων. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Ἐρρέφισι τοὺς Χελσιώους ὡς δράκος πινασμένος.

ΔΡΙΜΑΛΙΔΑ, ἡ λάπαθος, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lapathum.*

ΔΡΟΜΩΝ. *Post locos Theophanis, adde.* Michaël Psellus in hist. MS. lib. 1. ἀλλὰ καὶ τὰς ναῦς ἐπῆγον, ὁπόσαι εἰς τὸ πομπικὸν ἐτύγχανον ἱκαναί.

ΔΡΟΤΖΙΛΑΙΣ, *Prurigo.* Constantinus à secretis MS. cap. 136. περὶ τῶν λεπτοπυρώδεις κνισμάρας, καὶ τῆς λεγομένης τῶν ἰδιωτῶν δροτζίλαις. Infrà: καὶ ἀπαναβάλλει εἰς δροτζίλαις, καὶ ψωρίασιν, καὶ κνισμόν.

ΔΡΟΥΒΑΝΙΣΤΟΣ. Ptochoprodromus MS.

Ἐπαίρεται δρυβανιστὸν ὀξύγαλον γυναῖκα.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* De Drungarii tribunali non semel etiam agit Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 1. ὁ κυρίως δικαστὴς, οἷοί εἰσιν οἱ δώδεκα κριταὶ, καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων προκαθήμενοι, οἷον ὁ Δρουγγάριος, ὁ Δικαιοδότης. Tit. 3. ἅμα τῷ μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ ἢ τῷ Δικαιοδότῃ ἐπεὶ γάρ εἰσιν ἄρχοντες, καὶ προκάθηνται βήματος, καὶ δύνανται διδόναι δικαστὰς τοῖς ζητοῦσι. Infrà: κρίνει ὡς Δρουγγάριος ὁ ἱκανός. Occurrit rursum. Ibidem tit. 5. ἔμαθες ὅτι τοῖς κληρικοῖς προσφορός ἐστι δικαστὴς ὁ πατριάρχης· τοῖς δὲ λαϊκοῖς τοῖς μήτε συγκλητικοῖς μήτε ἀξιωματικοῖς, ὁ Δρουγγάριος.

ΔΡΟΥΓΓΟΣ. *In fine subde.*

Δροῦγγος, vox Cataphrygum, quibus *nasum* sonat, ut est apud Epiphanium hæresi 48. n. 14. qui à Græco ῥύγχος detortam putat; unde globos, seu cuneos militum, *drungos* appellatos censet Petavius.

ΔΥΝΑΜΕΡΟΝ. *In fine adde.* Δυνάμερον Nicolai laudat Aëtius lib. 10. cap. 27. ejusdem scilicet Myrepsi.

ΔΥΟ ΔΥΟ. *Post locum ex Paradiso, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anochoretis: ἦσαν δὲ διὰ δύο, ἢ διὰ τρία οὕτως ἐπὶ εἴκοσι ἔτη. Joannes Colobus in vita MS. S. Païsii: τῇ τετάρτῃ ἑβδομάδι ἔπεσεν προσηδὴς, καὶ δύο δύο νηστεύει. *Post locum Moschi, adde.* Athanasius in vita S. Antonii pag. 13. 1. edit. ἤσθιεν ἅπαξ τῆς ἡμέρας μετὰ δύσιν ἡλίου· ἦν δὲ ὅτε καὶ διὰ δύο, πολλάκις δὲ διὰ τεσσάρων μετελάμβανε. Nilus de octo vitiis, ex edit. Coteleriana, de gula: τὴν δὲ καθημερινὴν νηστείαν ἐδοκίμασαν ὠφελιμωτέραν εἶναι τῆς ἐν δυσὶν, ἢ τρισὶν, ἢ τέτταρσιν, ἢ καὶ μέχρις ἑβδομάδος παρελκομένης.

Ibidem in fine, adde. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. πάτερ, ἐνήστευσα διακοσίας κυριακὰς ἐξ ἔξ.

ΔΥΣΩΠΗΣΙΜΟΣ, *Reverendus.* Palladius in hist. Lausiaca apud V. Cl. Coteler:um in Ov: λαμπρὸς ἄγαν καὶ φαιδρὸς τῷ προσώπῳ, ὡς καὶ ὁρώμενον μόνον, δυσωπήσιμον εἶναι τὸν ἄνδρα.

ΔΥΣΩΦΡΙΔΗΣ. Leges Cypriorum MSS. fol. 13. ἐὰν οὐδὲ ἔνε οἱ μάρτυρες ἄξιοι, ἀνὲν καὶ ἔνι πλαχοὶ, να μὴ δεν ἀξιάζει τὸ ἰδικὸν τῶν 11. ν'. χελωὰ, ἐὰν ἔνι περισκοὶ, ἐὰν ἔνι δυσωφρίδης, ἐὰν ἔνι ζαριστίδης, ἐὰν ἐφάνησαν εἰς ἄλλον τόπον ἐπίορκοι, &c. ubi legendum fortè δυσοφρύδης, *superciliosus.*

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ. *Post locum Anonymi, scribe.* Maximus Cythær. in Synaxar. 18. April. in S. Athanasia: διότι ποτὲ δὲν ηγγίζε ψωμὶ ἢ ψάρι, παρὰ τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ τὰς ἡμέραις τοῦ Δωδεκαημέρου.

ΔΩΜΕΘΑ. Vide in Στιχεῖν, in Addit.

ΔΩΡΟΝ, in Ἀντίδωρον. *Post locum Portii, adde.* Anonymus MS. contra Latinos: εἶτα αἴρει τὸν ἐσφραγισμένον τύπον τοῦ ἄρτου, καὶ ποιεῖ μετὰ εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον ἐμβάλλει, ἐπιλέγων καὶ τὰς εἰωθυίας εὐχάς· τὸν δὲ λοιπὸν ἔξω τοῦ βήματος πᾶσιν εἰς κοινωνίαν καὶ μετὰ τὸν ἁγιασμοῦ ἐπιδίδωσι, ὃς καὶ ἀντίδωρον λέγεται.

E.

EΑΣΦΑΤ, ὁ ἐλλέβορος ὁ μέλας, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Elleborus niger.*

ΕΒΔΟΜΑΣ. *Post locum Clementis, adde.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 99. ἡ τοῦ θείου Πάσχα λάμπουσα φαιδρὸν ἑβδομὰς, τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν πανηγυρίζουσα. *In fine subde.*

Ἑβδομὰς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, quæ festum Pentecosten sequitur, in Pœnitentiali à Morino edito. Observationem porro hebdomadum quæ hodie obtinet, ante tempora Theodosii vulgò non receptam fuisse annotat Casaubonus ad Suetonium in Tiberio cap. 32. tametsi Græci & Latini imitatione Judæorum septimum diem atque adeò Sabbatum quodammodo observarint.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ. *Post locum ex vita S. Pachomii, adde.* Balsamon ad Canon. 13 in Trullo:

οἱ ἐν ἑφημερίᾳ αὐτῶν λειτουργοῦντες· οἱ ἑβδομαδικῶς λειτουργοῦντες.

ἘΒΟΔΙΆ. *Ante locum hist. Apollonii, scribe.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Εἰσῆλθεν, ὢ τῶ θαύματος, κὴ τὸ μονοκυθρίτζιν
> Τραθμίζων ὀλιγὸν, κὴ πέμπων ἐβοδίαν.

ἘΒΟΥΑ, *Sabina*, herba, de qua Ruellius lib. 1. cap. 59. & alibi. Constantinus à secretis MS. lib. 4. τὸ δὲ ἔβυλ, τουτέστι σαβίνα, κτείνει τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ἘΓΓΑΣΤΡΩΝΕΙΝ. *Post locum vitæ S. Symeonis, adde.* Syntipas MS. παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα ἐτύγχανον, κὴ σὺ γοῦν ἄρτι ἐν γαστρὶ ἔχεις· πῶς ἐγὼ ἐγγαστρωμένος γενήσομαι;

ἘΓΓΡΑΦΟΝ. *Lin.* 12. *post* deponebant, *adde.* ὁμολογίαν, & ὁμολογίαν ἔγγραφον vocat Theodorus Lector in Anastasio.

ἘΓΓΩΝ. *In fine adde.* Ita Petrus Siculus in hist. Manichæorum pag. 40. 44.

ἘΓΓΩΝ, pro ἔγγονος, *Nepos*. Utitur Theophanes anno 1. Heracleonæ, an. 6. Rhinotmeti p. 318. & alibi non semel.

ἘΓΚΑΙΝΙΑ. *Post locum Lactantii, adde.* Lampridius in Heliogabalo: *Lavacrum quod Antoninus Caracallus dedicaverat.* Vopiscus in Tacito: *Dedicatæ autem sunt solæ argenteæ (statuæ.*

ἘΓΚΑΥΣΤΟΝ, *Atramentum*. Joannes Carpathi Episcopus MS. ἐφαίνοντο γὰρ ὡς ἀπὸ ἐγκαύστου μέλανος.

ἘΓΚΛΕΙΣΤΟΙ. *Post locum Cyrilli Scyth. adde.* Andreas Cretensis orat. 2. in S. Patapium p. 223. ἦν γὰρ ὁ τόπος τῶ ἀρχαίου ἐγκλειστείου ἡσυχαζούσης μιᾶς ἐν αὐτῷ. Suprà, κελλίον appellavit. Rursum infrà: ἠπίστατο ἀδελφὰς περὶ ἣ ἀποδοῦναι τὸ πνεῦμα, ὅπως κὴ αὐτὴν ἐμβάλωσιν εἰς τὴν ἔγκλεισραν, κὴ ἐκεῖ τῆ πλοῦτης ἀξιωθῇ.

ἘΓΚΛΕΙΣΤΡΑ. *Post locum Theophanis, adde.* Joannes Tzetzes Epist. 14. MS. παῦσον τὸ τῆ ἀνδρῶν κακομήχανον· ἔγκλεισον ταῖς ἐγκλείστραις πλείως φροντιστηρίων φρουραῖς, κὴ κοινοβίοις τούτοις ὑπόβαλε. αἱ γὰρ ἔγκλειστραι γεγόνασιν ἀνθρωποχοιροβοσκεῖα, ἢ συμποσίων κὴ μοιχείας καταγώγια.

ἘΓΚΟΙΜΙΣΜΑ, *Velum, vel Pallium, quo sepulcra teguntur.* Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni pag. 363. ubi de sepulcro Mahometi: σὺ ἔχεις τάφον ἔχοντα ἢ ἔξωθεν ἐγκοίμισμα πάνυ θαυμαστὸν ἀπὸ χρυσίου κὴ μαργάρων, ἔσωθεν δὲ δυσωδίας κὴ σκωλήκων γέμει.

ἘΓΚΟΛΦΗ, *Encolpium*. Anonymus Astronomus MS. ἐγκόλφιν ὡς φορεῖ τὴν πρὸς Θεοτόκον, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆ ποιεῖσθ. Infrà: ὡς φορῇ τῆ τίμιον σταυρὸν ἐγκόλφιν, κὴ μὴ δαχθῇ παρὰ τῶ σκορπίου, &c.

ἘΓΚΟΡΦΙΟΝ, *Amuletum ad sinum pendens*, ἐγκόλπιον. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Ἀμὲ τὰ γκόρφια τὰ χρυσᾶ ποῦ κρεμοῦνται σὰ σήθη.

Vide Κόρφος.

ἘΓΚΡΑΤΙΤΑΙ. *Post locum Basilii, adde.* Epiphanius hæresi 47.

ἘΓΚΡΑΥΛΟΠΑΣΤΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Σκυμβροπαλαμιδόπαστος, ἐγκραυλοπαστοφάγος.

ἘΓΚΡΙΣΜΑ, μύρον, in Lexico Nicomedis MS. *Unguentum*.

ἘΓΚΥΛΙΣΜΑ, *vox nautica*. Epiphanius in hæresi Apostolicor. n. 3. ubi de navi: ταῖς δὲ ἀγκύραις ἐπίρων, πεδήπιά τι κὴ σωλῆας, κὴ τὰ ἐγκυλίσματά τι, ἢ μέρη πρύμνης, κὴ τοίχων, κὴ ζυγωμάτων, &c.

ἘΓΝΕΙΑ. *In fine adde.* Bellissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: κὴ εἰς τοῦτο ἔγνια τῆ μοναχῶν.

ἘΓΡΗΓΟΡΟΙ, dicti Angeli, qui, ut est Genes. cap. 6. assumptis filiabus hominum, ex iis gigantes procrearunt, de quibus in primis Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædagog. cap. 9. Georgius Syncellus ex libro Enoch apocrypho, & ex Syncello Cedrenus, & alii: ex recentioribus verò Scaliger in Notis ad Græca Eusebii pag. 404. 2. edit. & Goarus ad Syncellum pag. 6.

ἘΓΧΕΙΡΙΟΝ. *Post locum Germani, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi cap. 42. ex MS. ἐγχείριον μὴ κρεμάσῃς ἐπὶ τῆ ζώνης, &c. Nicephorus Uranus in vita S. Danielis Stylitæ Jun. n. 6. μικρὸν ἢ μέρος (τῶ μύρω) ὑπολειφθὲν, ὃ ἀνὰ χεῖρα περιέδησεν ἐγχειρίῳ. Metaphrastes in S. Basilio: κὴ λύσας αὐτὸ τὸ ἐγχείριον ἔδωκε τὴν ἀνδραχνίαν ζῶσαν ὥσπερ ἦν τὸ πρότερον.

ἘΘΜΕΤ, ὁ κόχλος, in Lexico MS. ex Codice Regio. Vide Αθμέτ.

ἘΘΝΗ. *Adde in fine.* Arethas in Apocalypsin cap. 52. ait, sacram Scripturam, τῶ Ισραὴλ χωρὶς, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἔθνη προσαγορεύειν consuevisse. Michaël Psellus in Synopsi legum:

> Νόμιμον ἐθνικὸν ἐστι, οὐχὶ τὸ βαρβαρῶδες,
> Τὸ μὲν γὰρ τῆ ἔθνους ὄνομα νομικῶς εἰρημένον,
> Γενῶν συλληπτικὸν ἐστι νομοῖς ὑποκειμένων.

ΕἸΛΗΤΑΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Arethas in Apocalypsin cap. 18. εἰλητάριον ὁ Ἑβραῖος αὐτὸ τῆ παρ' ἡμῖν βιβλίων ὠνόμαζεν.

ΕἸΡΗΝΕΥΕΙΝ. *Pag.* 355. *post locum Socratis, scribe.* Joannes Carpathi Episc. de Anachoretis, MS. κὴ ἔκρουσεν ὥστε εἰσελθεῖν, κὴ εἰρηνεῦσαι αὐτοὺς.

ΕἸΡΗΝΗ. *Post locum Symeonis Thessalon. adde.* Huc porro pertinent ista Meletii Antiochiæ Episcopi, apud Epiphanium hæresi 73. n. 29 ἵνα δὲ ἀν ἧς τῶ λόγου τῶ πρὸς ἡμᾶς ἀρχὴν ποιήσωμαι; ἢ δῆλον ὡς ταύτης ἀρχόμενος κὴ λόγου κὴ ἔργου, προσθήκη τὴν εἰρήνην ἀρχὴν ποιεῖσθαι, κὴ τέλος, κὴ ἀπ' αὐτῆς ἀρχομένοις, ἢ εἰς αὐτὴν καταλήγειν· τοῦτο γὰρ φησιν ὁ Ἀπόστολος ἀποδείκνυσθαι εἰς σωτηρίαν διὰ τῆ ἡμῶν δεήσεως, κὴ ἐπιχορηγίας τῶ πνεύματος, ὁ δίδωσιν Ιησοῦς τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν.

In fine adde. Paradisus ubi de Oxyryncho civitate: ἀλλ' οὐδὲ εἷς ἦν οἰκήτωρ αἱρετικὸς, οὐδὲ ἐθνικὸς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ πάντες ὁμοῦ οἱ πολῖται πιστοὶ κὴ κατηχούμενοι, ὡς δύνασθαι δοῦναι τῆ ἐπίσκοπον ἐν τῇ πλατείᾳ εἰρήνην τῷ λαῷ.

ΕἸΡΗΝΙΚΑΙ. *Post locum Sozomeni, adde.* Epiphanius hæresi 70. n. 9. ἔν τισι χρόνοις Πολυκάρπου κὴ Βίκτωρος, ὡς ἡ ἀνατολὴ πρὸς τῆ δύσιν διαφερομένη, εἰρηνικὰ παρ' ἀλλήλων οὐκ ἐδέχοντο.

ΕἸΡΜΟΣ. *Lin.* 35. *post* φρόνημα, *adde.* Anonymus Poëta de Animalibus, de Cygno:

> Καὶ τοῦ φυσικοῦ τῶ τραχήλου βαρβίτου
> Κινεῖ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν ὁ τεχνίτης.

ΕἿΣ, *quidam*, quomodo *un homme* Galli dicunt: εἷς Γότθος, in Chronico Alexandrino in Leone; εἷς πρεσβύτης, in Theodosio Jun. sic alibi non semel. Ita hanc vocem usurpasse Aristidem quidam volunt, loco non indicato. In Novo Testamento crebriùs occurrit, sed ferè semper cum adjuncto genitivo: εἷς τῶν μαθητῶν, εἷς τῆ γραμματέων, &c. *quidam ex discipulis*, &c.

ΕἸΣΑΓΟΜΕΝΟΙ, *Novitii monachi*. Joannes Colobus in vita MS. S. Païsii: ἦν γάρ τις τῶν εἰσαγομένων ἀνὴρ κατὰ μόνας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκῶν. Infrà, νέον μοναχὸν, & εἰσαγωγικὸν ἀρχάριον vocat.

ΕἼΣΟΔΟΣ, *Ingressus*, &c. *Post locum Anonymi, scribe.* Versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Η εἴσοδος

Ἡ εἴσοδος φανέρωσιν δηλοῖ τῆς τοῦ Κυρίου,
Ἐν Ἰορδάνῃ ἀμείβεται καὶ τὴν ἔλευσιν πάντως,
Ὡς συμφωνοῦσι τε ψαλμοὶ τῶν ἁγίων οἱ λόγοι.

In Εἴσοδος μικρὰ, *lin.* 1. *post* qui est, *adde.* εἴσοδος τῆς ἐνάρξεως, in Liturgia S. Jacobi,

In Εἴσοδος μεγάλη, *lin.* 1. *post* quæ, *adde*, Εἴσοδος τῆς συνάξεως, in Liturgia S Jacobi, &

Ibid. post, Nomocanonem Cotelerianum n. 25. *adde.* Εἴσοδος ἐσχάτη videtur appellari in Liturgia S. Jacobi, cùm communicato populo Pontifex redit ad altare.

ἘΚΑΤΟΝΤΑ'ΛΙΘΟΣ, *Lapidis, vel marmoris, seu marmorationis species*, de qua in v. Τείλιθος.

ἘΚΔΟΣΙΣ quid sit, docet Balsamon ad Can. 12. VII. Synodi: ἔκδοσις δὲ, ἡ ἐπὶ προθεσμίαις ἢ χρόνοις ὡρισμένοις παραχώρησις.

Ἔκδοσις, *Liber de Chymia.* Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patriarcham CP. ubi de Chymia: ἐνταῦθα εἶναι μόνον Ζώσιμοι τι αὐτῷ ἐσπουδάζοντο καὶ Θεόφρασοι, καὶ ἡ κατ' ἐνέργειαν ἐζητεῖτο ἔκδοσις· οὕτω γὰρ ἐπιγράφεται τὰ βιβλία.

ἘΚΔΟΥ'ΡΙΣ, *Decorticatus, absque pelle*, seu δορᾶ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Φθειραρικὸν, κονιορτικὸν, πλωχὸν καὶ ἀπωλεσμένον,
Ἐκδοῦριν, παλαιοκάλιγον, ὀρνίθιον, κοιλιάριον.

ἘΚΘΕΣΙΣ. *Lin.* 1. *post* fidei, *adde.* Epistola Valentiniani & Marciani Impp. ταύτης συνήγεσαι τῇ ἐκθέσει, καθὼς ἡ ἀλήθεια ἀπήτησε.

ἘΚΚΕΚΑΡΔΑΣΙΚΑ'Ν, τὸ δρακόντιον αἷμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΚΛΕΚΤΟΙ. *Post vocem* de quibus, *scribe.* Epiphanius hær. 66. n. 30. &

ἘΚΚΗΚΑΡΔΑΣΙΚΑ'Ν, τὸ δρακόντιον αἷμα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΚΚΛΗ'Α, τὸ δενδρολίβανον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ἘΚΚΛΗΣΙ'Α. *Post locum Procopii, adde.* Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 14. ἀσφαλίσαντες ἐκκλησίαν ἐκάπροι, καὶ βουλλώσαντες, καὶ δόντες φύλακας, &c. Ubi idem sonat quod ναός.

Lin. 25. *post* κλίματος, *adde.* Hincmarus Remensis tom. 2. edit. Sirmondi, pag. 466. *Lege gesta Synodi Chalcedonensis, & Breviarium de duabus hæresibus Nestorianorum & Eutychianorum collectum à sancto Liberato Archidiacono Ecclesiæ Carthaginis regionis sextæ.*

ἘΚΚΛΗΣΙΑ'ΖΕΣΘΑΙ dicuntur *Libri qui ab Ecclesia admittuntur* Chrysostomus in Matth. XXI. 23. ex edit. Coteleriana nupera: de 1. S. Joannis Epist. τῶν γὰρ ἐκκλησιαζομένων, οὐ τῶν ἀποκρύφων μὲν ἡ προτέρα ἐπιστολή. Josephus Christianus Hypomnestici c. 158. πεντακισχιλίας παροιμίας ὑπὸ Σολομῶντος ἐκδεδόσθαι φησὶν ἡ τῶν παραλειπομένων γραφὴ, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ νῦν ἢ μόναι αἱ ἐκκλησιάζουσαι. Nicetas in Gregor. Naz. τοῦτο δὲ ἐκ τινος τῶν μὴ ἐκκλησιαζομένων βιβλίων ἀνείληπται.

ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *Templum*, ὁ ναὸς, apud S. Isidorum Pelusiotam, ut observat Zonaras ad Can. 6. Concilii Gangrensis

ἘΚΚΛΗΤΟΣ. *Post locum Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ἔκκλητος, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ἐπὶ τὸ μεῖζον δικαστήριον φυγὴ δὲ μετάθεσις. καλεῖται δὲ καὶ ἔγκλητος, τὸ παρὰ τὸ ἐγκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ πρότερον καὶ ἔλαττον δικαστήριον. Sed legendum ἔκκλητος.

Ibidem in fine adde. Ea porro tribunalia, ad quæ provocare licebat, ἐκκλητικὰ δικαστήρια dicuntur apud Theodorum Hermopolit. lib. 9. tit. 2. Vide Balsamonem ad Can. 12. Concil. Antiocheni.

ἘΚΚΛΗΤΟΠΟΙΗΘΗΤΟΝ παιδίον, *Fœtus appellatorius.* Balsamon ibid. ἡ μὲν γὰρ ἐκκλησιαστικὴ ζήτησις ἐκ ὠδῖνος, φασὶ παιδίον ἐκκλητοποιηθητὸν, id est, *causa ecclesiastica non parit appellationem.*

ἘΚΚΛΗ'ΤΩΡ, *Appellans.* Extat Pselli Epistola 12. in Cod. MS. Reg. hoc titulo: προσφωνητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν περὶ τῶν πολιτῶν ἐκκλητόρων. In ipsa verò Epistola: τούτους σοι προσάγω ἱκέτας ὁμοῦ (πολίτας) καὶ φιλτάτους, &c.

ἘΚΛΙ'Α. Constantinus à secretis MS. lib. 2. τὸ ὑποκλίναι τὴν ὄψιν αὐτοῦ μετὰ ὕδατος ἐκείνου ἑψομένου, χαμαίμηλον καὶ ἐκλὶλ, τε ἄνηθον, &c. Idem lib. 1. καὶ ἄνηθον, καὶ σάμψυχον, τε ἐκλὶλ ἐλμίλικ.

ἘΧΟΥ φαρικοῦ, λέγεται τὸ κεδρέλαιον, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. *Oleum cedrinum.*

ἘΚΠΙΓΓΑ'ΤΟΣ. *In fine adde.* Eruditus Cotelerius ἐπιγνώσεως legendum conjicit.

ἘΚΠΟΙ'ΗΣΙΣ, *Translatio dominii in alium.* Balsamon ad Can. 12. VII. Synodi: γίνωσκε δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν νόμων κυρίως ἡ ἐκποίησις μὲν λέγεται, ἡ μετάθεσις τῆς δεσποτείας.

ἘΚΤΑΓΗ', Ἐκταγαϊκά. Vide Ταγή.

ἘΚΤΗ'ΤΩΡ, pro Κτήτωρ, non semel occurrit in Typico MS. in quo Monasterii Fundatorum, & eorum familiæ imagines effinguntur, verbi gratiâ Ἰω. Κομνηνὸς Δούκας Συναδηνὸς ὁ μέγας Κονσταῦλος καὶ υἱὸς ἐκτητόρων. Interdum etiam vox κτήτωρ habetur. Κτήτορας verò Græci vocant, quos nostri *Fundatores*, seu Conditores ac Dotatores Ecclesiarum.

ἘΚΤΕΝΗ'. *Post locum Symeonis Thessalon. adde.* Epiphanius in Exposit. fidei cathol. n. 23. εὐχαὶ δὲ ἐνδελεχῶς προσάγονται μετὰ πάσης πυκνότητος, τε ἐκτενείας, καὶ γονυκλισίας ἐν ταῖς πλαγιμέναις ἡμέραις, &c.

Pag. 368. *lin.* 17. *post* habet, *scribe.* Petrus Arcudius lib. 1. cap. 16. sub finem, ἐκτενὴ, subauditur προσευχὴ, id est, prolixa oratio, quòd Græci soleant iterare preces, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. *Ibidem post locum ex Liturgia S. Basilii, adde.* Officium Quadragesimale in Horologio MS. Reg. εἶτα ἱερεὺς τὴν ἐκτενὴ ἱκεσίαν.

ἘΛΑΙΟΝ. *Post locum Sophronii pag.* 371. *adde.* Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. λαβὼν ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου τοῦ ἀσωμάτου, &c. *Pag.* 370. *lin.* 23. *post* consulat, *adde.* Gregorium Hieromonach. in Synopsi dogmatum Ecclesiæ pag. 85. & 159. Neophytum Rhodinum de divinis Ecclesiæ Mysteriis lib. 1. cap. 8.

ἘΛΕΖΗ'Ρ, quod vulgò *Elixir* Chymistæ vocant. Petrus Theoctonicus de Archemia MS. de oleo: ἡ φύσις αὐτοῦ ἐστι θερμὴ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἐστι πνεῦμα λεπτὸν εἰς τὸ ἐλεζὴρ, δι' ὅτι χωρὶς αὐτοῦ οὐ δύναται ἀναλύσαι, μηδὲ εἰσελθεῖν.

ἘΛΕΜΟΥ'ΡΟΥΔ, *Cyclaminus.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ ἡ ἀρτανῖθα χυλὸς ἐλμόυρουδ, τουτέστι ὁ κυκλάμινος.

ἘΛΕΥΘΕΡΑ, *Scortum, Meretrix.* Moschopulus in Collect. vocum Attic. ἑταιρὶς, ἡ προκειμένη πᾶσι τοῖς πορνεύειν βουλομένοις, ἤγουν ἡ κοινῶς ἐλευθέρα.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, *Lepra.* Gregorius Cyprius orat. MS. in S. Euthymium: ἐπὶ δὲ κάκιστος ἐλέφαντι συνεχέθη, καὶ ὅλος λελέπρωτο, &c. Vide Artemidorum lib. 3. cap. 47. & Grammaticos, & infrà in Κελεφός.

ἘΛΙ'ΔΡΙΟΝ, *Sulfur album.* Vide in Χρυσοζώμιος.

ἘΛΙΚΤΟ'Ν, *Eclegma.* Nonus de morb. cur. c. 129. ἀπὸ δὲ τῆς ἑπτὰ ἡμέρας δοτέον ἐλικτὸν δι' ἀμυγδάλων καὶ κνίδης σπέρματος, &c. Infrà, ἔλιγμα dicitur.

ἘΛΚΟΥ'ΛΗ, ὀρχίσκος τοῦ λαγῶ, in Lexico Botanico Reg 1845. Vide Ἐλκούλ.

ἘΛΚΥΣΜΑ, *Scoria argenti.* Lex. MS. Neophyti: ἔγκαυσμα, ἡ τοῦ ἀργυρίου σκωρία, ἥτις καὶ ἔλκυσμα λέγεται.

ἘΛΛΑΜΨΙΣ, apud Asceticos, & Joannem Climacum, ἐστὶν ἄῤῥητος ἐνέργεια νοουμένη ἀγνώστως, καὶ ὁρωμένη ἀοράτως.

ἘΛΛΟΥ'ΦΗ, *Stirpis species*. Constantinus à secretis MS. lib. 4. φαγέτω δὲ ὁ νοσῶν εἰς τὸ διλωικὲς ῥίζαν ἐλλούφων μετὰ μέλιτος.

ἘΛΜΟΥΚΟΚΩ', ἡ μῶλυα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Moly*.

ἘΛΜΟΥ'ΚΟΛ. Constantinus à secretis MS. lib. 1. λαβὼν ἀλώλω ἡπάπδα, καὶ βδέλλιον ἐλμούκολ, καὶ κολοκυνθίδων ἐντεριώνην, &c.

ἘΛΟΥΑ'Ρ, *Rosa*, Saracenis. Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 1845. τριέμιον, τὸ ῥόδον, λέγεται Σαρακηνιστὶ ἐλουάρ.

ἘΛΠΒΕ'Ν. Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ πλαρείτω δὲ μετὰ μοχλαίω, Ἀῤῥαβηνιστὶ ἐλπβέν.

ἘΛΣΙ'ΤΖΗ, τὸ ἔλαιον τοῦ ἐφημέρου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ἐλτζήζα.

ἘΛΤΙΖΑ'ΜΙΟΝ. Diploma MS. Græci Antistitis communicatum à v. cl. Ulrico Obrechto Argentinensi: εἰ δὲ ἐκ τοῦ Γρηγορείου τοῦ Ματζοῦκι πολλαῖς συγχύσεις καὶ σκάνδαλα μὲ ἀπαιτήσεις, ἐλτζάμια, ἀναβάσεις, καὶ ἀδικίαις, ὅς ἐκ ἔχω νὰ χαρῆσαι. Infrà: καὶ ἐποίησεν ἐξακόσια φλορία τῶν ἀδελφῶν ἐλτζάμιον ὁμοῦ μετ' αὐτῶν τῶν ἀνιέρων ὁ προεχάραμαι.

ἘΛΧΟΥ'Α, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ μελίλωτον, *Melilotum*.

ἘΜΒΑ. *In fine adde*. Sed & hæc vox nota veteribus. Eustathius ad Iliad. υ. τὸ ἔμβηθι, ἔμβα λέγει ὁ Κωμικὸς· καθὰ καὶ τὸ κατάβηθι, κατάβα.

ἘΜΒΑΔΟΝ. *In fine adde*. Cassius Iatrosophista Probl. 1. μικρὰ μὲν φαίνεται τῇ περιοχῇ· οὐ τοιαῦτα δ' ἐστιν, ἀλλ' ἔχει τῇ δυνάμει μείζονα τὰ ἔμβαδα ἤπερ φαίνεται. Ubi interpres, *majora spatia*.

ἘΜΡΑΣΙ'Α, idem quod ἔμβολος, *Porticus*. Synaxarium Maximi Cythær. 10. Jan. ἔκτισε δὲ ἀκόμη καὶ τὸ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, (ναὸν) ὅπου εἶναι εἰς ταῖς ἐμβασίαις τοῦ Δομνίνου. Occurrit rursum 25. ejusdem mensis, & 21. Febr. Sumitur etiam pro ingressu. Vide nostram Constantinopolim.

ἘΜΒΟΛΗ', *Additamentum*, quod scripto inseritur, de qua notione egimus in Gloss. med. Lat. in v. *Embolis*. Occurrit porro hæc vox passim apud Nicetam in Collectione rei Chirurgicæ MS. ubi post descriptos auctorum locos, figuras operationum Chirurgicarum proponit: verbi gratiâ, ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος καὶ τῶν ἐνίσκων καὶ τοῦ μόχλου γινομένη. Quarum quidem figurarum delineatarum ita meminit in Iambis Codici præfixis:

> Καὶ τοῖς μὲν αὐτοῖ δακτύλοις τοῦ ζωγράφου
> Μορφαῖς ἀνιστόρησεν ὡς κατ' εἰκόνα.

ἘΜΒΟΛΟΙ. *Post locum ex Glossis Colb. adde*. Eustathius Od. χ. ὅπου οἱ ἂν πιαῦται λαῦραι, καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει λεγόμενοι ἔμβολοι. Vide Λαῦρα. Idem Odyss. α ὅς καὶ ἔμβολος λέγεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐμβόλου τῆς νηός. *Infrà*, *in* Τζυρέμπουλον, *adde in fine*. At τζυρέμβολος scribit Eustathius ad Il. ζ. p. 664. ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐν τοῖς φρουρίοις συνειγμένον, συρέμβολον, ὅν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, ἡ ἀγροίκοτος ὁμιλία τζυρέμβολον παραλαλεῖ. Ita ferè ad Il. τ. pag. 1189.

ἘΜΒΡΥ'ΜΙΟΝ. *In fine adde*. Hujus vocis etymon se nescire fatetur Scaliger in Serrarium c. 26.

ἘΜΙ'ΣΚΟΣ, ὄρνεον, ὁ τζιακνίας, in Lexico MS. Nicomedis.

ἘΜΛΕΓΖ, *Damasonium* Saracenis. Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ δαμασώνιον τὸ λεγόμενον Σαρακηνιστὶ ἐμλεγζ.

Ἐμλάχ scribitur in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΜΠΑ ΜΠΟΥΖΙ'Α, ἡ ἴζογκα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΜΠΑΣΙ'Α, *Introïtus*, *limen*. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. pag. 330. διὰ τὴν ὁποίαν (αἰτίαν) βάλλουσιν οἱ Φράγκοι τὸ ἁγίασμα εἰς τὴν ἐμπασίαν τῆς ἐκκλησίας; Vide Ἐμπαίνειν.

ἘΜΠΕΡΤΟΝ, τὸ καὶ ἐπίπεδον ὀνομαζόμενον, &c. apud Aëtium lib. 1. ex Cod. MS. Infrà: ἔμπετον ὁ περιοειδές ἐστι φάρμακον, &c.

ἘΜΠΛΑΣΤΡΙΚΑ', *Medicamenta quæ poris corporis illita tenaciter hærent*. Ita Gorræus, quem consule. Lexicon MS. Neophyti: ἐμπλαστρικὰ λέγονται ὅσα ἄμυλον, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μεταλλικῶν, οἷον πομφόλυξ, ψιμμίθιον, κιμωλία, σάμμιος ἀστήρ, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα ὡς γνῶσιν εἰσὶ ξηρά.

ἘΜΠΟ'ΡΓΕ. Michaël Chortacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: ὅπου τὴν ἐνεργεῖαν ἐμπόργε νὰ κατακρατοῦνται. Suprà: καὶ τῆς ἀναστάσεως τυ καθ' ἕνας ἐμπόργε νὰ τὸ ἐγγίζῃ. Lib. 2. πῶς ποτὲ δὲν ἐμπόργε νὰ ἀναζήσῃ δίχως τῆς δυνάμεων τῶν ἁγίων μυστηρίων, &c.

ἘΜΠΟΥΛΑ'Ν, in Lexico Saracenico MS. τὸ ὑέλινον βικίον, *vas vitreum*.

ἘΜΠΟΥΛΟΝ ἕτερος λέγεται Ἰταλίᾳ γλώσσῃ, Γραικιστὶ δὲ ἀκτῆς, apud Aëtium lib. 10. c. 20. *Ebulus*. Græcis ἀκτῆς, est *sambucus*.

ἘΜΠΡΟΧΑΨΑ'Ν. Vide Κάψα.

ἘΜΦΥΛΛΙ'ΖΕΙΝ. *Dele*, idem quod ἐγκεντρίζειν, *insere & scribe*. Ἐμφυλλισμὸς, *species insitionis*. Psellus περὶ γεωργικῶν, seu de agricultura, MS. τρεῖς ἔσονται εἰσὶ ἐγκεντρισμῶν, καὶ ὁ μὲν εἷς κυρίως καλεῖται ἐγκεντρισμὸς, ὁ δὲ ἕτερος ἐμφυλλισμὸς, καὶ ὁ τρίτος ἐνοφθαλμισμός· κρείττων δὲ τῶν ἑτέρων δυοῖν ὁ ἐγκεντρισμός. De tribus istis insitionum generibus agit Ruellius lib. 1. de natura stirpium cap. 19. Vide Κεντρίζειν.

ἘΝ, pro σὺν, crebrò usurpat Joannes Diaconus in Hesiodum: p. 199. edit. Heinsii, ubi de scuto, ὅλον γὰρ κύκλῳ λαμπρὸν ἦν ἐν γύψῳ καὶ ἐλέφαντος ὀστέοις.— ἦν ἐζωγραφισμένος δράκων εἰς τοὔπισω βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς πυρωποῖς. Ita alibi passim, pag. 159. 193. 204. 209. 210. 212.

ἘΝΝΑΤΙ'ΖΕΙΝ. *Ante locum Typici, scribe*. Idem S. Athanasius in Syntagm. doctrinæ: ἡ δὲ τετράδος καὶ παρασκευῆς ἕως ὥρας ἐννάτης νηστεία πεπαγμένη ἐστί.

ἘΝΝΑ'ΤΗΣ. *Post locum S. Athanasii, adde*. S. Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. ἐν νηστείᾳ ἕως ὥρας ἐνάτης. Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 35. ἡ νηστεία καθ' ἡμέραν ἡμῖν ἄχρις ἐννάτης παρατεινέσθω.

ἘΝΟΙΚΙΚΟ'Ν, *Locarium*. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi in Euboïco, in hæc verba: μηδὲ φαυλότερον τῶν δανειζόντων ἐπὶ τόκοις συχνοῖς, ἀφ' ὧν ἐστὶν ἐνοίκιον πείσεσθαι, ἃ νῦν ἐνοικικὰ φασίν.

ἘΝΟΧΟΣ. *Lin. 26. post* ὀχλῶ. *adde*. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. καλὸν ποιῆσαι ζήτησιν πράγματος ἀπὸ μεγιστάνων καὶ ἐνοχῆς. Infrà: ποιεῖν ζήτησιν ἀπὸ τῶν ἐνόχων, καὶ μεγάλων, &c.

ἘΝΤΖΗ'Ρ, τὰ σῦκα, *Ficus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΝΤΖΗ'Τ, τὸ πυτάφυμον, in Cod. Reg. 1843.

ἘΝΤΡΟΠΤΑ'ΡΗΣ. *In fine subde*.

Ἐντράπαλος, eâdem fortè notione. Salomonis Monita MSS. ad Rhoboam filium:

> Υἱέ μου ἂν εἶσαι ἐντράπαλος, βλέπε ἀσωτευχίνας.

Ἐντροπὴ, Græcis est *verecundia*.

ἘΝΤΥΧΙ'ΤΑΙ, *Hæretici quidam Simoniani*, quorum meminit Clemens Alexandr. lib. 7. Stromat.

ἘΝΥΠΝΙΑΖΟ'ΜΕΝΟΙ. *Adde in fine*. Vide Petavium ad Epiphanium hær. 26. n. 13.

ἘΞΑ'ΒΙΒΛΟΣ. *Lin. 7. post* testatur, *adde*. Michaël Psellus in Synopsi Legum:

Εἶτα συνοπτικώτερον τοῦ Λέοντος βιβλίον,
Τὸ πᾶν ἑξηκοντάβιβλον πάντας τοὺς νόμους ἔχον,
Τοὺς Κώδικας, τὰ Δίγεστα, τὰς Νεαρὰς συντόμως,
Τὰ σύμφυλα, τὰ σύμπνοα τῶν διαφόρων νόμων,
Διακρινοῦν ὑποῦπλοῦν οἰκείως καὶ γνησίως,
Ἀλλ' ἔστι δυσερμήνευτον, ἀλλ' ἀσαφὲς ἐσχάτως.

Neque tamen omnià habentur quæ in Digestis, Codice & Novellis complectitur, cùm ex eo quæ extra usum seu per desuetudinem extincta tum erant, resecata sunt. Idem v. 432.

Αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐτέθησαν τοῖς Λέοντος βιβλίοις,
Ὧν ἡ μὲν γνῶσις ἀσφαλὴς, Βασιλικὴ δ' ἡ κλῆσις,
Αἱ δ' εἰ καὶ κατεστρώθησαν ἐσχόλασαν σὺν χρόνῳ
Αἱ δ' ἤργησαν, ἀλλοίωσιν τοῦ βίου δεξαμένου.

Lin. 15. *adde.* Factam hanc compilationem Basilicων à Leone, cujusdam Sabbatii Protospatharii operâ uso, auctor est Matthæus Blastares: πλεῖστοις δὲ πάντων ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμος Λέων ὁ σοφὸς μίαν τὰ πάντα ποιησάμενος πραγματείαν διά τινος Σαββατίου Πρωτοσπαθαρίου, καὶ τὰ διέχοντα τῇ θέσει συνάψας εἰς ἕν, τά δὲ Δίγεστα καὶ τοὺς Κώδικας, καὶ πολλὰ τῶν Ινστιτούτων, καὶ αὐτὰς τὰς Ιουστινιανοῦ νεαρὰς ἐν βιβλίοις μὲν ἑξήκοντα, τεύχεσι δὲ ὀργάνωσεν ἕξ, πᾶν ἄχυμον καὶ τὴν χρῆσιν οὐ παρεχόμενον ἐν τοῖς πράγμασιν ἀποκρίνας καὶ ὑπεξελὼν, διὰ τὸ, ὡς εἰκὸς πολλὰ τῶν ἀρχαίων νομοθετηθέντων παραδοκιμασθῆναι τοῖς ὕστερον, &c. De hisce porro Basilicων libris parum æquum judicium fert Antonius Augustinus in Præfat. ad Constitutiones Græcas Justiniani hisce verbis: *Extant tamen aliquot Basiliorum libri, ex quibus tanquam ex unguibus, ut dici solet, leonem cognoscimus. Sed planè leonem, hoc est rationis expertem, feram, & quæ magis casu atque impetu in ea quæ sunt subjecta sensibus, feratur, quàm ut cogitatione disserat ac ratiocinetur: quæ tamen à me non ea de causa dicuntur ut inutiles eos libros esse contendam, perutiles enim esse arbitror, ut Græca præsertim cum Latinis conferantur, sed eos etiam multùm à perfectis abesse sentio.*

ἘΞΑΓΓΕΛΙ'Α. *In fine adde.* Dorotheus doctr. 5. εὗρεν μὴ θέλοντα ὁμολογῆσαι, εὗρεν αὐτὸν μὴ ἔχοντα συνήθειαν τοῦ ἐξαγγέλλειν.

ἘΞΑ'ΓΚΩΝΑ, *manibus retro vinctis.* Theophanes anno 3. Rhinotmeti post receptum imperium: ἄλλους δὲ εἴκοσιν ἐξάγκωνα δήσαντες, &c. Historia MS. Belisarii:

Σιδηρᾶ εἰς τοὺς πόδας των ἐξάγκωνα δεμένους.

Infrà:

Καὶ δένουσι τὰς χεῖρας του, καὶ ἐξαγκωνίζουσίν τον.

Ita ὀπισθάγκωνα passim usurpant scriptores Byzantini. Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni p. 403. καὶ δέσω αὐ ἐξ ἀγγώνων, καὶ φέρω πρὸς ὑμᾶς. Mox: ἦλθον πρός σε ἐξ ἀγγώνων δεδεμένον. Puto leg. ἐξάγγωνον.

ἘΞΑΓΟΡΕΥ'ΕΙΝ. *Lin.* 2. *post* alere, *adde.* Lexicon Iatricum MS. Ἐξαγορεύων, ἐξομολογούμενος, ἀπαγγέλλων. *Ibididem in fine subde.*

Ἐξαγόρευσις. Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica MS. ἐπιχειρήματα δὲ σωματικῶν ἀγώνων εἰσὶ νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχὴ, χαμευνία, ἀλουσία, γυμνότης, δίψα, ἡσυχία, σιωπὴ, μελέτη, φυγὴ τῶν χείρων, ἐξαγόρευσις καθαρὰ τῶν λογισμῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἑξῆς, ἄχρις καὶ τῶν παροραμάτων, καὶ πόσεως ὕδατος, &c.

ἘΞΑ'ΔΕΛΦΟΙ. *Adde post locum Phrynichi.* Schol. MS. Theophili Antecess. Instit. de Legit. agnator. success. *Consobrini*, ἐξάδελφοι. *Ibidem in fine, subde.*

Διεξάδελφος. Glossæ MSS. ad Aristophanem: ἀνεψιάδης, ὥσπερ ἀδελφιδοῦς, ὁ τοῦ ἀνεψιοῦ υἱὸς, καὶ ἀνεψιαδῆ ὁμοίως· ἐξανέψιοι δὲ, οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες, οὓς νῦν λέγομεν διεξαδέλφους.

ἘΞΑΝΕ'ΨΙΟΙ, qui dicantur, docet Eustathius ad Iliad. ε. ὅτι δὲ καὶ ἐξανέψιοι ἐλέγοντο, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλως ἀνεψιοί.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑ'ΡΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* habent, *adde.* Combefisius ad Andream Cretensem pag. 367. ita appellari conjicit, quasi sit *dimissorium*, vel *missa*.

ἘΞΑ'ΡΤΙΟΝ. *Lin.* 12. *post* instruo, *adde.* Etymologicum MS. ἐξαρτῶ, τὸ κρεμῶ, καὶ ἐξαρτήσαντες, τὸ κρεμάσαντες, ἐξ οὗ καὶ ἐξάρτια, τὰ βαστάζοντα τὰ σχοινία καὶ τὴν ὀθόνην τοῦ πλοίου.

ἘΞΑΡΧΟ'ΝΤΗΣ. Luithprandus in Legat. *Haud multò pòst Magistro Exarchonta occurrunt.*

ἜΞΑΡΧΟΣ μοναστηρίων. *Pag.* 398. *post locum Theophylacti, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 4. tit. 1. κεῖται γὰρ τοῖς ἡγουμένοις ἑνὸς ἑκάστου μοναστηρίου ἐπιτελεῖν τὴν τῶν ἐκεῖσε μοναζόντων ἐπιτήρησιν, καὶ τῶν σφαλμάτων διόρθωσιν ἐπιφέρειν, καὶ τὸν Εξαρχον τῶν μοναστηρίων, εἴπερ εἴη κατὰ τὸν τόπον, &c.

ἘΞΑ'ΣΤΕΡΟΝ. *Post locum Eustathii, adde.* Tzetzes in lib. 2. ἔργ. Hesiodi: αἱ Πλειάδες αἱ ἕξ, αἵτινες λέγονται καὶ κοινῶς ἑξάστρον.

ἘΞΕ'ΡΚΕΤΟΝ. *Post locum Schol. Theophili, scribe.* Acta spuria S. Meletii n. 13. στρατιὰν μεγάλην ἐν τῷ ἐξερκέτῳ ὑμῶν παρέχετο. Utuntur præterea n. 49. 50. 54. 62.

ἜΞΗΧΟΣ. *Post* appellatur, *scribe.* Nicephorus in vita MS. S. Andreæ Sali: ὡς ἔξηχον καὶ δαιμονιῶντα. Passim etiam apud hunc scriptorem. Vide Πάρηχος.

ἘΞΙΤΗ'ΡΙΑ. *Post* Phavorinus, *adde.* Ex Eudemi Lexico MS.

ἘΞΙΤΗ'ΡΙΟΣ. *Lin. pen. ante vocem* alia, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἐξιτηρίους εὐχὰς, ἐφοδίους τοῖς πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν, ἢ πρὸς θάνατον.

ἘΞΚΟΥΒΙ'ΤΩΡ. *Post locos Simocattæ, scribe.* Vita MS S Joannicii: τότε δὴ καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος τῷ τῶν ἐξκουβιτώρων ἀναπογράφεται τάγματι. *Ibidem adde in fine.* Ridere interim licet de vocis etymo quod habet Etymologicum MS. ἐξκούβιτα, (sic) ἐξ οὗ ἡ ζωή· βίτα γὰρ ἡ ζωή.

ἘΞΟ'ΔΙΟΝ. *Post locum ex Glossis, scribe.* Etymologicum ex Orione Thebano MS. ἐξόδιον, διὰ τὸ ἔξω ὂν βίου. Michaël Psellus iu Monodia in Joannem Patricium, MS. εἶτα τὰς ἐξοδίους εὐχὰς ᾄσας τῷ Θεῷ, γενναῖα καὶ ἱλαρᾷ τῇ ψυχῇ κλινοπετὴς πάλιν γενόμενος, καί τινα τῶν ἐπιτηδείων ἐξόδια προσφθεγξάμενος ῥήματα, — καὶ ἀκριβῶς συνδήσας τῷ σταυρικῷ σχήματι, ἀπέδωκας ἠρέμα τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, scribe. Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andreæ Sali: συνήντησεν αὐτῷ ἐξόδιον μεγιστάνου τινος πλουσίου πάνυ, καὶ πλῆθος λαοῦ ἀναρίθμητον περὶ αὐτόν.

ἜΞΟΔΟΣ. *Lin.* 2. *post* F. *adde.* Anonymus de natura animalium, de cygno:

Κινεῖ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν ὁ ποιητὴς,
Πανηγυριστὴς εὑρεθεὶς τῆς ἐξόδου.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, adde. Andreas Cretensis orat. 3. in Dormit. Deiparæ: ἔπρεπε γὰρ τῇ βασιλίδι τῆς φύσεως, τὰς θεοειδεῖς τῶν βεβιωκότων συμπαρεῖναι ψυχὰς, προοδοποιούσας τὴν ἔξοδον· ἡγεῖσθαί τε αὐτῆς, καὶ προπεμπεύειν, καὶ τὰ ἐξόδια προσεπᾴδειν ὑμνολογήματα.

ἘΞΟΜΠΛΙ'ΑΣΜΑ. Vide in Ξεμπλίασμα.

ἘΞΟΡΚΙΣΤΗ'Σ. *Post locum Nazianzeni, adde.* Vetus Epitaphium ex Puccinelio in Zodiaco Mediolan VALERIVS QVI VIXIT IN SECVLO AN. XL. MENS. X. DI. V. IANVARIVS EXORCISTA SIBI ET CONIVGI FECIT.

ἘΞΠΛΟΡΆΤΩΡ. *Post inscript. adde.* Epistola Marci Antonini Imp. apud Justinum Mart. post Apolog. 2. γνωσθέντων δὲ αὐτῶν ἐγγὺς ἡμῶν, ἐξπλοράτωρες ἐμηνύσαν ἡμῖν, &c.

ἘΞΤΗΛΙΟΣ, *Mensis Sextilis*, *Augustus*, in Chronico Alexandrino in Augusto pag. 456. Ita Ἕξτος, *Sextus*, effert Galenus in Prognostic.

ἘΞΥΠΤΕΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide Ξεπτέειον.

ἘΞΩ. *Post locos Chrysostomi, adde.* Cyrillus Scythopolit. in vita MS. S. Euthymii, sub finem: ὡς ἰδιώτης, καὶ μηδ᾽ ὅλως ἀχθεὶς διὰ παιδείας τῆς ἔξωθεν, καὶ ὡς ἄπειρος τῶν θείων λογίων, καὶ βραδύγλωσσος. *In fine adde.* οἱ ἔξω διαλεκτικοὶ, apud Epiphanium hæres. 76. pag. 960.

ἘΞΩΚΑΡΠΟΣ, *Palma manus.* Eustathius Od. 11. καρπὸς γὰρ καὶ μέρος, ἤτοι ἄρθρον χειρὸς μεταξὺ βραχίονος καὶ θέναρος, ἀφ᾽ οὗ παράγεται τὸ μετακάρπιον, καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος καρπόχειρ, καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἐξώκαρπος πάλιν.

ἘΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ. *In fine adde.* Jam verò Κατακοῖλοι, Consessus Patriarchalis partem inferiorem vocabant, quomodo *cavam vallem* Circi Claudianus de VI. Consulatu Honorii:

— *Flagrans studiis concordia vulgi,*
Consensuque cavæ sublatus in æthera vallis,
Plebis adoratæ reboat fragor.

Quo quidem *vallis* nomine, depressiores Circi gradus donant idem Claudianus lib. 2. de laudib. Stilichonis, & Lucanus lib. 4. Ovidius lib. 2. Fast.

Quaque jacent valles, maxime Circe, tuæ.

Hinc *cava scamna* Circi apud eundem:

Et cava sub tenerum scamna dedisse pedem.

Et *cavea* apud Servium in 8. Æneïd. *ubi populus spectat.* Vide infrà in Κοίλη.

ἙΟΡΤΗ. *Lin. 1. post* Paschatis, *adde.* Gregorius Nazianzenus in orat. de Baptismo: πάσχα Κυρίου, πάσχα καὶ πάλιν ἐρῶ, πάσχα τιμὴ τῆς Τριάδος, αὕτη ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν, καὶ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, τοσοῦτον ὑπεραίρουσα πάσας, οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χαμαὶ ἐρχομένας, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ τελουμένας, ὅσον ἀστέρας ἥλιος. Andreas Cretensis orat. in S. Gregorium: ἡ πασίφαμος καὶ πασῶν προηγουμένη παντέορτος ἑορτῶν ἑορτὴ, λέγω δὴ τοῦ Σωτηρίου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, &c.

Ἑορταὶ δεσποτικαί. *Post locum Nomocanon. adde.* Damascenus Studita Homil. 10. ποῖαι δὲ ἑορταὶ ὅσαι εἰσὶ δεσποτικαὶ καὶ εἰς ὅσας τιμᾶται ὁ Θεός· διότι μία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ εἶναι τῆς ἁγίας Τριάδος, κἂν γίνωσιν τοῦ Χριστοῦ ἑορτάζωμεν, συνδοξάζεται καὶ ὁ Πατὴρ καὶ τὸ Πνεῦμα, κἂν βάπτισιν τοῦ Υἱοῦ πανηγυρίζωμεν συμπροσκυνεῖται καὶ ὁ Πατὴρ, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἔτζη καὶ τὴν σημερινὴν ἑορτὴν, &c.

ἘΠΑΓΓΕΛΜΑ, *Professio monachica.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐὰν ἀρνεῖται τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μοναχοῦ. Theodorus Balsamon in Responsis: Μονοθελητὴς ἱερατικὸν ἔχων ἐπάγγελμα, διὰ μετανοίας ἐπιστρέψειν εἰς τὴν καθ᾽ ἡμᾶς ὀρθόδοξον πίστιν, &c.

ἘΠΑΙΡΕΙΝ, *Creare, inaugurare,* de Imperatore, quomodo scriptores Latini *levare* usurpant, quod revera in ipsa inauguratione in clypeum tollerentur. Chronicon Alexandrinum an. 12. Constantii: καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ιά. Καλανδῶν Μαρτίων. Utitur non semel, p. 698. 704. 712. 726. 738.

ἘΠΑΡΧΟΣ. *Lin. 20. subde.* Sed & hanc vocem pro quovis Præside interdum usurpari à scriptoribus rectè monet Combefisius ad Andream Cretensem pag. 339. ubi Andream Schottum carpit, quòd is apud Photium cod. 251. ubi de Epistola Sophronii, quam is missam ait ἐν Ῥώμῃ Ὡνωρίῳ τῷ ταύτης ἐπάρχοντι, *Honorio Romano Imperatori* verterit, pro *Pontifici*, seu Papæ Honorio.

Ibidem pag. 417. lin. 68 post &c. *adde.* Joannes Canabutzes MS. fol. 45. v. αἱ γὰρ ἐπαρχίαι ταύτην αἱ εἶπεν αἱ πρεσβυτερίαι ἄλλως ὀνομάζονται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν νεωτέρων. πάλιν μία μεγάλη ἐπαρχία ἔχει μέσον αὐτῆς καὶ μίαν καὶ δύο ἐπαρχίας μικρὰς, ὥσπερ Μακεδονία τὴν Θετταλίαν, καὶ Θρᾴκη τῆς Μακεδονίας, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἄλλας πολλάς.

In Ἐπαρχιώτης. *Post locum Schol. Theocriti, adde.* Epistola Hadriani Imp. post Apologiam 2. Justini Mart. ἂν οὖν σαφῶς εἰς ταύτην τὴν ἀξίωσιν οἱ ἐπαρχιῶται δύνωνται διισχυρίζεσθαι κατὰ τῶν Χριστιανῶν, &c.

ἘΠΕΞΕΡΓΑΣΤΗΣ, in Can. 123. Concil. Afric. exponitur à Balsamone, ἰσχύριος ἔξαρχος; à Zonara, ἄρχων τῆς χώρας, ὅστις ἐπεξεργάσασθαι δύναται τὴν ὑπόθεσιν.

ἘΠΕΥΧΙΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Eudemus in Lexico MS. τάπης, τάπητος, περιβόλαιον, ἢ σχῶμα, ἐπεύχιον.

ἘΠΙΒΑΣΙΣ, inquit Matthæus Blastares litt. A. tit. 9. ἐστιν ἡ κατ᾽ αὐτονομίαν, ἢ κατά τινα φαύλην οἰκονομίαν τοῦ χαλεπὴν ἄγοντες, ἢ καὶ ἔχοντας ἐκκλησίαν ἐπισκόπου πρὸς χηρεύουσαν ἐκκλησίαν παράλογος ἐπαγωγή.

ἘΠΙΒΛΗΤΡΟΣ, *Haustrum, Emunctorium.* Glossæ MSS. in Prophetas: αἱ ἐπαρυστρίδες, αἱ ἔχουσαι τὸ ἔλαιον, οἱ λεγόμενοι ἐπίβλητροι. Exodi 25.

ἘΠΙΚΛΗΣΙΣ. *In fine adde.* Georgius Hamartolus in Chron. MS. καὶ ἡ γὰρ μαγεία ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων. Mox: ἡ δὲ γοητεία ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους εἰλουμένων.

ἘΠΙΜΟΥΡΑ. Synaxarium Maximi Cythær. 21. Jan. in S. Valeriano: ἐπειδὴ δὲ οἱ δήμιοι καὶ κακοῦργοι ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ὅπου τοὺς ἐτιμωροῦσαν, ἔπεσον ἐπίμουρα. 26. ejusdem mensis: καὶ εἰσβαίνοντας μέσα εἰς τὸ σπήλαιον ὅπου ἐκρύφθη ποτὲ ὁ Μωυσῆς, πέφτοντας ἐπίμουρα, ἀποθνήσκοντας μὲ προσευχήν.

ἘΠΙΝΕΜΗΣΙΣ. *Lin. 6. post* Constans, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Nerone: ὅτι ἡ ἐπωνυμία τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου, ἡ μὲν ῥωμαΐζουσα φωνὴ τὸ μήνυμα σημαίνει· μηνύει γὰρ ἡ ἀρχὴ τῆς περιόδου, καὶ τὸ τέλος αὐτῆς ἐστιν ἰνδικτίων· ἡ δὲ Ἑλλὰς φρονοῦμεν ἔθηκε τὴν ἐπινέμησιν. οὐ γὰρ εἰς παράβασιν καὶ ὡρισμένον βάρος τὸ παλαιὸν οἱ φόροι τοῖς ὑπηκόοις ἐπετίθεντο, ἀλλ᾽ ἡ τῶν καρπῶν φύσις τὴν σύνταξιν αὐτοῖς φιλανθρωπεύσασα, ἀνισάζουσα γὰρ ἐλαφρωτέρων, εὐθύνουσα δὲ ἐκ βαρυτέρων, καὶ διένεμεν ἀλύπως τοῖς φορολογουμένοις τὸ ἀνάλογον, καὶ ὅτι χρεία ἐκάλει, μηδενὸς δὲ ὄντος τοῦ βιαζομένου, οὐδ᾽ ὅλως ὁ φόρος ἐπράττετο, ἀλλ᾽ ἐγένετο ὁ πόνος ὅλος τοῖς γεωργοῖς.

ἘΠΙΝΙΚΙΑ. *Post locum Palladii, adde.* Hinc formula in Fastis Idatii: *Victoria nuntiata sunt adversus Gothos, Alanos, & Hunos die 15. Kal. Decemb.* Rursum: *His Coss. victoria nuntiata sunt amborum Augustorum.* Chronic. Alexandr. an. 16.

ἘΠΙΟΥΜ, ὄπιον, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Opium.*

ἘΠΙΠΛΑ. *Post locum Cyrilli, scribe.* Lexicon MS. ex schedis Combefisii: ἔπιπλα, ἀμφίεσμα, ἱμάτια· κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς ναοῖς ἐξηρτημένα βλαία.

Ibidem post locum Nicetæ, scribe. Balsamon ad Can. 10. Concilii CP. sub Photio: καὶ τὰ περὶ τῶν ἱερῶν ἀφορούμενα ἔπιπλα.

ἘΠΙΣΚΕΠΤΙΤΗΣ. *In fine subde.* Item *Inspector.* Synodus Constantinopolitana Photiana apud Beveregium pag. 285. μετὰ γοῦν τὸ ὑπογράψαι πάντας, λαβὼν ὁ Θεοφιλέστατος καὶ Θεοσεβέστατος διάκονος καὶ ἐπισκεπτίτης ἀνέγνω. Leo Philosophus MS. ex Cod. Regio fol. 70. περὶ ἀρχόντων λαμβανόντων δούλοις κριτῶν, κα-

πτωχῶν, ἀνδροκτηνῶν, ἐπισκεπτηνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν.

ἘΠΙΣΚΟΠΕΙΑΝΟΊ. *Ante has voces*, unde colligitur, *scribe*. Epistola 14. Joan. Tzetzæ MS. ad Chartophylacem magnæ Ecclesiæ: σὺ δὲ, ὡς φασι, μετά τινος τῶν Ἐπισκοπειανῶν καλουμένων μόνου εἰς ἐκείνην αὐτὸν τοῦ κελλίου, ἵνα μὴ ἀπώλεσθῃ πολλοί, &c.

ἘΠΙΣΤΆΤΗΣ. *Post locum Theophanis, adde*. Ita hanc vocem usurpat Themistius in Decennali Valentis pag. 152. edit. Reg. ubi de operibus ejusdem Augusti: καὶ ἐπιστατεῖ ὁ Ἐπιστάτης.

ἘΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΙ. *Adde in fine*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 9. tit. 1. fol. 161. τὸ δὲ δικαζέσθω παρὰ δύο δικαστῶν ὑπηρετούντων καὶ ἐπιστολαρίων, ἤγουν ταξεωτῶν, &c.

ἘΠΙΣΤΟΛΕΎΣ. *In fine adde*. Item *Ab epistolis*, in vet. Inscript. apud V. C. Joannem Mabillonium tom. 4. Analect. pag. 503. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΕΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Galenus de Theriaca ad Pisonem. Ἀνδρόμαχος ὁ τὰς ἑλληνικὰς ἐπιστολὰς αὐτῶν (Impp.) πράττειν πεπιστευμένος. Vide Inscript. Gruteri.

ἘΠΙΤΊΜΙΟΝ. *Lin*. 2. *post* imposita, *adde*. Moschopulus in Sylloge vocum Atticar. ἐπιτίμιος ὁ ἐπιπληκτος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐπίπληξιν ἐπιτίμιον φαμέν.

Ἐπίτριτος, Ἐπιπέμπτος, Ἐπίπεμπτος, & Ἐφεκτος, voces Arithmeticorum, apud Zonaram ad Can. 17. Concilii Nicæni, quòd totum & præterea ejus dimidiam partem contineant isti numeri.

ἘΠΙΦΆΝΕΙΑ. *Post locum ex Chron. Alexand. adde*. Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. οὔτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐπιφανίων, ὅτε ἐγεννήθη ἐν σαρκὶ ὁ κύριος ἔξεστι νηστεύσαι. Georgius Syncellus pag. 18. — ἀριθμὸν ἐτῶν πεντακισχιλίων πεντακοσίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ θείου Λόγου, &c. *In fine subde*. De qua etiam agit Casaubonus in Baronium pag. 185. & seqq. De voce verò ἐπιφάνεια apud ethnicos scriptores, multa commentati sunt viri docti, ac in primis Stephanus le Moine tom. 2. var. sacror. pag. 279.

ἘΠΙΦΑΝΈΣΤΑΤΟΣ. *Ante locum Philostorgii, scribe*. S. Epiphanius de mens. & pond. καὶ Θεοδόσιος ὁ θεοφιλέστατος, καὶ Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ὀνώριος ἐπιφανέστατος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

ἘΠΙΦΟΡΕΙ͂Ν, *in utero ferre*, *concipere*, in Concilio Ancyrano Can. 25. ut interpretantur Balsamon & Zonaras.

ἘΠΙΦΩΣΚΕΙΝ, *Illucescere*, cùm Sol oritur, apud Matthæum c. 28. Lucam c. 23. & alios passim, de qua voce Petavius ad Epiphanium pag. 187.

ἘΠΙΧΕΆ, φύλλον ἡδύοσμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ἘΠΟΠΤΑΙ. *In fine subde*.

Ἐπολδεύεσθαι, *Peræquare*. Theophanes anno 8. Nicephori General. ἐπολδεύεσθαι πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, præcepit.

ἜΠΟΥΡΟΣ, Græcis hodiernis, Piscis qui veteribus ἧπατος dicebatur. Vide Joan. Bruyerinum lib. 19. de re cibaria cap. 22.

ἘΠΟΦΡΥΔΙΟΝ, *Supercilium*. Etymologicum MS. ἐπισκύνιον, παρὰ τὸ σκύλος, τὸ δέρμα, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων, ἐπισκίδιον. Sed leg. ἐποφρύδιον.

ἘΠΟΧΗ. *Lin*. 2. *post* 104. *scribe*. Lexicon MS. ex schedis Combefisii: Ἐποχή, Κατοχή, ἡ δίκτυα.

ἘΠΧΟΥΑ, *Sabina*, planta de qua Botanici. Constantinus à secretis MS. cap. 98. σχάδα, βράθυ, ξέβιαν τὸ καλουμένην ἔπχουλ.

ἘΠΤΑΛΟΦΟΣ. Gesta S. Amphilochii: καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἐθριάμβευσαν ἐν τῇ πόλει λέγοντες, ὅτι εἰσιν ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Χριστιανῶν· καὶ ἐπιβάντες αὐτοῖς εἰς τὸν ἑπτάλοφον, ἐξεδίωξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν. Vehiculi speciem putat interpres. Vide Constantinopolim Christ. lib. 1. sect. 8. tametsi nihil ad hunc locum faciat.

ἘΠΩΜΙΣ. *Lin*. 1. *post* Ἐπωμάδιον *scribe*. Eudemus in Lexico MS. ἐπιρωμίδα, τὸ περὶ τοῦ ὤμους ἄνω ἀρμόδιος τοῦ μηρου, ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. Propriè stola, &c.

ἘΡΑΓΙΔΕΣ, *Nereïdes*, *Nymphæ aquaticæ*. Jo. Canabutzes MS. ubi de Nymphis: αἱ θυγατέρες γυνῶν τούτων ὀνομάζονται Νηρηΐδες, ἀπὸ δὲ ὀνόματος αὐτοῦ, ἅς περ αἱ γυναῖκες βαρβαρίζουσαι Ἐραγίδας.

ἘΡΑΝΆΡΙΟΙ. *Pag*. 433. *lin*. 6. *post* adjunguntur, *adde*, quos viros *theatrales* vocat. Erchempertus cap. 56. *Ille verè suggerente hoc vel maximè Guaifario Colossense, ex abditis Græcos, Neapolites, unà cum theatralibus viris & deprædavit totam Capuam*.

ἘΡΓΑΣΙΟΤΆΡΙΟΙ, *Artifices* seu *Operarii*, in L. 1. Cod. Theod de Alexandr. pleb. Primat.

ἘΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΌΝ. *In fine adde*. Syntipas MS καὶ τὸ μανδύλιον παρέθετο πρὸς τὸ παιδίον τῷ ὑπηρετοῦντι τὸ ἐργαστήριον, καὶ αὐτίκα συνετέλεσε τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ ἐνδότερον οἴκημα τοῦ πληρῶσαι τὸ ποθούμενον ἐργαστηριακόν.

ἘΡΓΟΠΡΆΤΙΟΝ. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 86. καὶ ἐπειδὴ ὁ κατὰ τῶν εὐσεβῶν πόλεμος διελύθη, τὴν δὲ τὸ κλασθὲν σιδήριον τοῦ ἐργοπρατίου θύρεθος μέχρι τῆς σήμερον καταβοᾷ τῆς τῶν πολεμίων ἐκείνων ἀποτομίας.

ἘΡΓΌΧΕΙΡΟΝ. *Subde in fine*.

Ἐργοχειρασταὶ, *Opifices*. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ an. 3. Rhinotmeti post restitutum Imperium; ἀπό τε ἀρχόντων, συγκλητικῶν, ἐργαστηριακῶν, ἐργοχειραστῶν, καὶ παντὸς ἄλλου ὀφφικίου. Quæ vox abest à Theophane, à quo exscripsit, pag. 313.

ἘΡΙΆΔΕΣ, κανθαρίδες, in Lexico MS. Nicomedis.

ἘΡΊΒΟΛΟΣ, Græcis, *fertilis*, ut ἐρίβωλος, *glebosus*. Nescio an hac notione usurpaverit Maximus Cythærensis Episc. in Synaxario 13. Octob. in S. Niceta: συνοχωρηθεὶς ὁ ἅγιος, ἐγράφη εἰς τὴν ἐρίβολον, &c.

ἘΡΜΑΚΙΑ', *Maceria ex lapillis sine luto*, Græcis, αἱμασιά. Glossæ MSS. ad Herodoti hist. αἱμασιά, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τεῖχον, ὃ νῦν ἑρμακιὰς καλοῦσι. Vide Hesychium, Phavorinum, & alios in αἱμασιά.

ἙΡΜΗΝΕΥΤΑΙ', *Interpretes*, inter gradus Ecclesiasticos recensentur ab Epiphanio in Exposit. fidei n. 21. εἶτ' ἐξῆς τούτοις, ἐπορκισταί, καὶ ἑρμηνευταὶ γλώσσης εἰς γλῶσσαν, ἢ ἐν ταῖς ἀναγνώσεσιν, ἢ ἐν ταῖς προσομιλίαις.

ἘΡΜΊΓΓΙΟΝ, *Lumbricus*, ἕλμινς. Joannes Archiater MS. περὶ ἕλμινθας, τὰ λεγόμενα παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἑρμίγγια, &c.

ἘΡΜΟΥ ΒΑΙ'Ν. *In fine adde*. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. Ἑρμοβότανον, παρθένιον.

ἘΡΜΠΑ ΓΑΣΑΡ, τὸ ὑοσκύαμον ἔλαιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Herba Gasar*.

ἘΡΟΥΜ, τὸ βλίτον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Blitum*.

ἘΡΡΊΝΑΙΑ, ἡ ἀγρία συκῆ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Ficus silvestris*.

ἘΡΥΘΡΑΔΑ, *Rubor*, cùm cælum rubet. Anonymus MS. de significationibus astrorum: ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ἐρυθράδαν ἐπὶ ἀνατολῶν ἴδοιεν, &c. Occurrit ibi pluries.

ἘΡΥΘΡΙΔΗ, τὸ ἐρυθρόδανον, in Lexico Botanico MS. Regio, *Erythrodanum*, de quo Botanici passim.

ἜΡΧΟΜΟΣ. *In fine adde.* Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: διὰ τὸ πολλῶν ἐγίνοντο ὁ ἔρχομος τὸ εἰς ὀφέλειαν καὶ εἰς χάρισμα. Ubi Athanasius pag. 109. 1. edit. ἄφιξις αὐτοῦ.

ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ. *Post locum ex vita S. Nili, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi de Anachoretis, MS. σπούδαζε οὖν ποιεῖν τὸν κανόνα σου, καὶ τὰς ὥρας, πρώτην, ἕκτην, ἐννάτην, τὸ δὲ ἀναγκαῖον, τὰ ἑσπερινά.

ἙΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide librum 4. Regum cap. 24. v. 50. ex vers. LXX.

ἙΤΑΙΡΙΑ. *Lin.* 3. *post* custodiam, *adde.* Id porro institutum videtur Macedonum exemplo, apud quos erat cohors equitum, ex instituto Philippi Regis Macedonum, vel ut alii volunt, Alexandri, ut observat Henricus Valesius ad Polybii Excerpta pag. 6.

ἙΤΑΙΡΙΑΣΤΑΙ. *Adde in fine.* Interim emendare liceat Confutationem Muhamedis editam nuper à viro doctissimo pag. 445. ὀνειδίζων τοὺς Χριστιανούς, Αρνητὰς ὀνομάζει καὶ Επειςας. Legendum enim Εταιριαστάς.

ἙΤΑΙΡΙΣΤΡΙΑΙ γυναῖκες, *Meretrices*, apud Polemonem lib. 2. Physiognom.

ἙΤΕΡΟΦΘΑΛΜΙΑΙ, *Praestigiae.* Acta recentiora S. Thalelaei n. 10. καί φησι, Ποίαις ἑτεροφθαλμίαις τὰς ἀνθρωπίνους ἐθεράπευσε νόσους;

ἙΤΟΥΝΗ. Maximus Cythaer. in Synaxar. 3. April. ἡ κλίσις τῶν γονάτων, συχνοὶ ὕμνοι εἰς τὸ σῶμα τε, τὸ ἐργόχειρον καλλιγραφιῶν, ἡ παῦσις ἑτουνῆς, ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν. Infrà: μέτριος, ἁπλὸς, ἀκέραιος, καὶ τὰ ἀκόλουθα ἑτουνῶν, &c.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. *Post locum Procopii, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logoth. ἰστέον ὅτι διάφορα εὐαγγέλια γέγραπται, ἐξ ὧν τέσσαρα μόνα κέκριται τοῖς μακαρίοις Αποστόλοις ἐκκλησιάζεσθαι.

ΕΥΓΕΝΗΣ. *In fine adde.* Inscriptio Surrentina apud Sponium in Miscell. pag. 197. *Imp. Caesari Trajani Parthici F. D. Nervae nepoti Trajano Hadriano Aug. Pont. Max. T. P. V. optimo maximo Princ. Decuriones Municipesque statuam nobilitati ejus faciendam curavimus.* Vide pag. 198. & tom. 2. Miscell. Baluzii p. 236. 263. & Glossar. med. Lat. v. *Nobilitas.*

ΕΥΚΡΑΤΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Idem in vita S. Sabae cap. 60. τῇ κοινωνίᾳ μόνῃ καὶ τῷ εὐκράτῳ ἀρκούμενος, μικρὸν ἠρρώστησε.

ΕΥΛΟΓΙΑ. *Ante* εὐλογία, *benedictio Monachi, scribe.* Εὐλογία ἐκκλησιαστική. Balsamon ad Interrogationes Monachorum in Synodo CP. sub Alexio Comneno. ἐκκλησιαστικαὶ εὐλογίαι εἰσὶ τὰ παρὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἱερέων ἐπ' ἐκκλησίας γινόμενα, ἡ διδόμενα παῖδα εἰς εὐχὴν καὶ σημεῖον τοῦ κοινοῦ λαοῦ. ἕκαστος γοῦν κατ' ἀναλογίαν τοῦ οἰκείου σφάλματος στερηθείη τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐλογίας.

Ibidem pag. 448. *lin.* 4. *post* consecrata, *adde.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitae n. 121. ἵνα, φησὶ, τῶν τῆς εὐλογίας ἄρτων λαβών, ἀπέλθῃ, &c.

ΕΥΛΟΓΙΑ, *Potus species apud Monachos.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Απαξ τὸ χρόνον ἐὰν λυθῶ πολλάκις δι' ἀῤῥωστίαν,
Κανκλὴν κρασὶν οὐ δίδουν με, τὸ λέγουν εὐλογίαν.

ΕΥΝΟΣΤΟΣ. *Adde in fine.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ κουρταλίζουν εὔνοστα, καὶ παίζουν τὰ τὰς τίξεις.

id est, *festivè.*

ΕΥΟΗ, *Luscinia.* Coeranis MS. lib. 1. εὐόη, πτηνὸν ἐστὶν ἀηδών.

ΕΥΣΕΒΕΙΑ, Ludi praebiti ab Antonino Caesare in funere Adriani patris. Artemidorus lib. 1. cap. 28. εὐσέβεια τὰ ἐν Ιταλίᾳ ἀχθέντα ὑπὸ βασιλέως Αντωνίνου ἐπὶ τῷ πατρὶ Αδριανῷ. *Pialia*, de quibus Spartianus, ubi Casaubonus.

ΕΥΣΤΡΑ, *Hordeum montanum.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀμφικέφαλος, ἡ ὀρεινὴ κριθὴ, ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν.

ΕΥΤΑΚΤΕΙΝ. *Lin.* 9. *adde.* Glossae interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: κοσμιότης, ἡ εὐταξία.

ΕΥΦΗΜΕΙΝ. *Lin.* 31. *post* laudes, *adde.* modulatas fortè, uti vocantur à Suetonio in Nerone cap. 20.

ΕΥΦΗΜΙΤΑΙ. *Adde in fine.* Vide Epiphanium haer. 80. & ibi Petavium.

ΕΥΧΑΡΙΟΝ, *Thuribulum.* Psellus in Grammatica MS.

Τὸ δὲ θυμιατήριον εὐχάριον οὐ μοι καλεῖ.

ΕΥΧΗ. *Post locum S. Nicephori, adde.* Eo sensu fortè hanc vocem usurpat Joannes Tzetzes in Epist. 50. MS. ad Metropolitam Ephesi: εἰ γὰρ ἐκεῖνος τῇ ἐμῇ κεφαλῇ ἐμπεριστεφάνωσις, μὰ τὴν ἁγίαν εὐχήν σου, τὸ τοῦ μύθου ἐκεῖνο δράσω, &c. id est, *per tuam coronam*, ut Patres Latini loquuntur.

ἘΦΕΤΟΙ. Joannes Colobus in vita MS. S. Paisii: ἐκείνῳ φίλον εἶναι δοκεῖ τὸ κατὰ μόνας τῷ Θεῷ προσφέρειν τὰς εὐχάς, καὶ προσομιλεῖν, καὶ τῶν ἀκροτάτων ἐφετῶν οἰκειωθῆναι, καὶ προσεγγίζειν, διὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐλλάμψεων.

ἘΦΗΜΕΡΙΑ. *Post locum Anastasii, adde.* Pro *tempore gesti honoris* usurpat Demetrius Chomatenus Bulgariae Archiepiscopus, de nuptiis, &c. μετέπειτα κινοιδμένη καὶ ἡ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἁγία συνόδος ἐπὶ τῆς ἐφημερίας τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Θεοδοσίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου, &c. Et Balsamon ad Nomocanonem Photii tit. 13. cap. 2. p. 143. 1. edit. ὁ πρῶτος γὰρ ἐκωλύθη διὰ σημειώματος συνοδικοῦ ἐπὶ τῆς ἐφημερίας τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Οξείτου, &c. *Subde in fine.*

Εφημερίαι, apud Judaeos quae dictae fuerint, docet Scaliger lib. 3. Isagogic. p. 303. 304. 2. edit.

ἘΦΗΜΙΣΤΗΣ. Anonymus Interp. MS. Rhamplii: δηλοῖ δὲ — στιχοπλοκίαν τε καὶ ἐφημιστὰς ἀναιδεῖς καὶ ἀναισχύντους, &c. Vide Εὐφημῆται.

ἘΦΙΑΛΤΙΟΝ, ἡ ἐπιφάλτιον, ἀλόη, in Lexico MS. Nicomedis, *Aloe.*

ἜΧΕΙΝ. *Post locum Macarii, adde.* Theophanes an. 7. Constantini & Irenes: τοὺς λόγους οὓς ἔχεις μετ' ἐμοῦ, μηνύσαι ἔχω τῷ βασιλεῖ.

ἜΨΕΜΑ, *Edulium.* Joannes Carpathi Episcop. MS. ὁ δεῖνα ὁ ἀδελφὸς, ὃν ἔθετο ἕψεμα, φέρει αὐτῷ ἄλας. Idem cap. 29. ἐὰν ποιήσῃς αὐτῷ ἕψεμα, &c. Idem cap. 76. ὅτι πρώϊμα ἔλαιον, ἢ ἕψεμα, ἢ ὀψάριον, &c. Vide *Gorraeum.*

ἙΨΕΤΟΝ, ἑψητὸν, *Edulium*, idem quod ἕψεμα. Joannes Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐποίησε μικρὸν ἑψετὸν, καὶ ἤνεγκε αὐτῷ φαγεῖν. Alibi: καὶ ποιήσας ἑψητὸν, ἔφαγε.

Z.

Z pro Σ, cùm praeponitur, non semel occurrit. Ita in libro Coeranidis MS. lib. 1. ζμύλαξ, ζμάραγδος, lib. 2. ζμυρα, &c. Vide Eustathium ad Il. β. p. 217. 228 edit Rom. Vetus Inscriptio apud Mazochium fol. 121. D. M. TI. CLAUDIO ONESIMO VIATORI COLLEGI MAGNI CL. ZMYRNA CONIUX.

Z pro Ξ, ut ἐζόδος pro ἔξοδος in Canone Pas-

chali Hippolyti Episcopi semel ac iterum.

ΖΑΔΟΥΓΑ'ΡΑ, σμίλαξ, in Lexico MS. Nicomedis, *Taxus*. Vide Ruellium lib. 1. cap. 29.

ΖΑΖΙΑΝΑ'Τ, τὸ μάλαθρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Malathrum*.

ΖΑΚΑΙ'Α, τὸ πολύγονον, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Polygonum*.

ΖΑ'ΚΛΟΝ. *In fine adde*. Isaacius Tzetzes in Lycophr. pag. 141. τὸ ἢ δρέπανον παρὰ Σικελιοῖς ζάκλον καλεῖται.

ΖΑΚΟΥ'Ν, τὸ συκιόν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sandyx*.

ΖΑΜΒΑ'Κ, τὸ ἰασμέλαιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Matthæus Silvaticus: *Zambach, id est Sambucum, vel Jasminum*.

ΖΑΜΠΕ'ΤΗΣ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. Γαλλία ὁ ζαμπέτης. An *Galla*? Vide Γάλλιον.

ΖΑ'ΝΑΧ ΠΟΥΛΑΧΑ'Τ, ἡ ἵππουρις, in Lex. MS ex Cod. Reg. 1843. *Hippuris equisetum*.

ΖΑΝΖΑΦΗ'Λ, τὸ ζιγζίβερ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΠΕΛΗ'Σ. Vide in Γάλια.

ΖΑΡΑΒΑΝΙΤΖΙΝΗ', τὸ ῥέον βάρβαρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΡΚΟΥ'ΛΑΣ. *Adde in fine*. Ordo ad disciplinam Turcicæ militiæ, ubi de Spacharum servis: *qui quidem servi capita quibusdam, ut ipsi vocant, sarcolis limbo aureo cristaque pulcherrima exornatis obtegunt*.

ΖΑΡΜΟΖΑΙ'ΤΟΥ'Ν, κόμι ἔλαιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΡΟ'ΝΕΙΝ. *In fine adde*. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ἐν τῷ μεσοπύργῳ τῶν ῥυπῶν ὅσας ἔχει, ζαρομάδων.

ΖΑΡΟ'Ρ, Αραβιστὶ, τὰ μέσπιλα, in Lexico Botanico Saracenico MS. *Mespilum*. Matthæus Silvaticus: *Zaror, Arab. vel Zarota, trionum, trigonum, vel tricoctum, id est mespillum, vel anzarola*, &c. Ζιρρώρ, τὰ ὀξέα ῥόα, καὶ τὰ μεσύσπυλα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Mala punica violacea, & mespila*.

ΖΑΡΟΥ'Ρ καπίσρβον, λέγεται μηλοκόκκον, &c. in Lexico Botanico Reg. Cod. 1845.

ΖΑΤΑΤΖΑ'ΟΥ, ἡ χελιδωνία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Chelidonia*.

ΖΑΤΡΙ'ΚΙΟΝ. *Lin. 1. post scacchorum, adde*. Bochartus in Phalec lib. 2. c. 2. ita ludum hunc vocatum scribit, quasi Regis ludum, ex voce Persica *Shatrang*, qui Hispanis *Axadres* dicitur Persis enim *Shac*, Regem sonat: quo refert Σαχχῶν ἑορτὴν, de quo Dio Chrysostomus orat. 4. de Regno. Atque inde *Shac mat*, eâdem linguâ, *Regem mortuum esse* sonare ait, ut in Historia Saracenica Erpenii lib. 2. cap. 7. pag. 129. & apud Teixeram in Historia Regum Persiæ lib. 1. cap. 35. pag. 190.

ΖΑΦΗ'ΡΗ. *Adde in fine*. Historia MS. Bertrandi Romani:

> Ἦτο τὸ τείχλιον κύσμα ἀπὸ ζαφύρη λίθου.

Infrà:

> Κ' εἰς τὸ ζαφυροτείχλιον κατέλαβεν ὀπίσω.

ΖΑΦΡΑ'Σ. *In fine adde*. Onirocriticon MS. Græcobarbarum: χάφον αὐτὰ μετὰ ζαφράδος. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. κρόκος, ὅς καὶ ὀνομαζόμενος ζαφορᾶ.

ΖΑ'ΧΑΡΙΣ, *Saccharum*. Maletius Monachus de Urinis MS. καὶ ζιντζα τούτων ἅμα δίδου μετὰ ζαχάρεως πρώκη, &c.

ΖΕΜΖΕΝΕ'ΙΕ, *Medicinæ species*. Constantinus à secretis MS. καὶ τὴν ζεμζενέϊε, καὶ τὸ ῥόροδον, &c. Alibi: καὶ τὴν ζεμζενέϊε, καὶ λοιπαὶ ἀντιδότους τὰς ὁμοίας. Rursum alibi: πινέτω ἢ καθ' ὅλων τὰς ἡμέρας ἐν αἷς οὐ χέσται κινῶσι τὴν θειακλὴν, ἢ τὸ ἀσφαριπλὴμ, ἢ τὸ ζεμζένιε, ἢ τὴν διακάρδιον, ἢ τὰ ὅμοια.

ΖΕΛΑΙ'Α, ἡ ἀλόη, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Aloe*.

ΖΕΝΤΙΠΗ'Λ, ζιζίβερ, in Lexico Botanico Reg. Cod. 1845. *Zizimber*. In alio ζιτζιπὴλ scribitur.

ΖΕΝΤΖΙΑ'ΝΕ. *Infrà adde*. Ζεντζίανε, ἥτις ἐστὶν λέξις Φραγγικὰ, Γρηκιστὶ δὲ λέγεται .... apud Aëtium lib. 10. cap. 4.

ΖΕΥΓΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum ex vita S. Symeonis, scribe*. Joannes Carpathi Episcopus MS. καὶ ἤσθιον τρεῖς ἑβδομάδας ζευγάρια, καλὰ παρακαλῶ τὸ θεῖον ὑπέρ σου.

ΖΕΥ'ΜΑ, κριθὴ σαπρία, in Glossis Botanic. MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Hordeum putridum*.

ΖΕΥΣΙ'Ρ, *Opopanax*. Constantinus à secretis MS. lib. 1. λαβὼν — καὶ ὀποπάνακα, ζεύσιρ, καὶ ἀμμωνιακὸν, καὶ σκιβινὶτζ, καὶ ἀσπρὸν κιμιῦταις, &c. Infrà: καὶ ὀποπάνακα, ἤτοι ζεύσιρ.

ΖΗΖΑ'Ρ, κέγχρος Ινδικὸς, *Panicum Indicum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΗΖΑΡΑ', αἱ κανθαρίδες, in Lexico Botanico ex MS. Reg. Cod. 1843. *Canthariden*. Vide Ζιραλάλ.

ΖΗ'ΚΙΝΟΝ, βάλανος, in Lexico MS. Nicomedis, *Glans*.

ΖΗΛΕΥΤΗ'Σ. *In fine subde*.

Ζηλιάρης, eâdem notione. Salomonis Monita ad filium Rhoboam MSS.

> Cὐ κακὸς καὶ ὁ πονηρὸς πάντα ζηλιάρης εἶναι.

ΖΗΛΩΤΙΚΟ'Ν, κνίδη, in Lexico MS. Nicomedis, *Urtica*.

ΖΗΡΑ', ἱμάτιον Αἰγύπτιον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΖΗΡΑΡΑ'Α, αἱ κανθαρίδες, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cantharides*. Vide Ζηζαρά.

ΖΗ'ΤΟΣ, φούκας πιόμενοι, in Lexico MS. Nicomedis.

ΖΙΖΙ'. Constantinus à secretis MS. cap. 123. ὡς τὸ ἐφήμερον ἄλειμμα τὸ λεγόμενον ζιζὶ, ἢ τὸ σούσινον, ἢ τὰ τῶ μυὸς ὦτα.

ΖΙΚΖΙΝΕ'ΙΕΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. καταθύσαι συχνῶς τὴν φολονίαν, καὶ τὸ ζικζινέϊεν, ἢ τὴν θειακλὴν τοῖς ἀλγοῦσιν ὀδοῦσιν.

ΖΙΡΖΑ'ΝΑ, *Helenium*, Saracenis. ζίζανα, καὶ σαλομωνία, ἑλένιον, ita in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ γαλαγγᾶν, καὶ ἑλένιον τὸ λεγόμενον ζιρζάνα, καὶ Σαρακηνιστὶ καμοὺλ, &c.

ΖΟ'ΓΧΟΣ. *Adde in fine*. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3495. ζόγχους σωπείψας, ἀπὸ πάσας τὸ ζωμὸν χλιάνας πίνης.

ΖΟΡΑ'. *Adde in fine*. Constantinus à secretis MS. lib. 1. φαγέτω ἀλεκτρόπουλα, καὶ ὀρνίθια, καὶ ἀσπρουθιον τὸ λεγόμενον ζορφά. Vide Ζωρά.

ΖΟΥΔΑ'ΡΑΝ, ζεζουμπὴλ, in Lexico MS. Botanico ex Cod. Reg. 1845. Matthæus Silvaticus: *Zurumbet, id est Zodoaria, cujus herba est similis cypero, sed major & minus odorifera*, &c. Vide Ζεδουάρα.

ΖΟΥΖΟΥΜΠΕ'Δ. Vide Ζουδάραν.

ΖΟΥΜΠΡΟΣ, *Animalis species* apud Taurocythas, quod sic describitur à Niceta in Andronico lib. 2. n. 6. ζῶον ἢ ἐστὶ τὸ μέγεθος ὑπὲρ ἄρκτον μωθικὴν, καὶ παρδάλιν σκυλὴν, κατὰ τοὺς Ταυροσκύθας φυόμενον μάλιστα καὶ τρεφόμενον.

ΖΟΥ'ΝΤΖΑΣ, ὁ ὕελος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΟΥΡΟΥΝΙ'ΖΗ, τὸ ζαδῶρ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Zodoaria.*

ΖΟΧΑ'ΔΕΣ, pro ἐξοχάδες, occurrit apud Medicos Græcobarbaros.

ΖΟΧΙ'ΟΝ. *In fine adde.* Anonymus Medicus MS. lib. 1. de diæta: κακόχυμα δέ εἰσι ἐσχάτως διὰ ἄγρια λάχανα, ἤγουν ἀγριομάρουλον, καὶ ζοχία, καὶ πικρίδες, καὶ τὰ ὅμοια.

ΖΥ'ΓΓΙΟΝ, *Vulturis species.* Lib. MS. Cœranidis lib. 1. ζωκός ἐστι πτηνὸν, οἱ μὲν ζύγγιον καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄρπην· ἔστι δὲ εἶδος γυπός.

ΖΥΓΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. α. pag. 70. σταθμῆσαι μὲν, τὸ ζυγοστατῆσαι.

ΖΩΓΟ'ΡΗΤΟΣ, κολλακάνθη· ἐν ἄλλῳ, ζωγέειτος, βαλσάμου ὀπὸς, in Lexico MS. Nicomedis.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΟ'Ν, διφρυγὲς, in Lexico MS. Nicomedis. Vide Διφρυγές.

ΖΩ'ΔΙΟΝ. *Post locum Gregorii Nysseni, adde.* Codex MS. Reg. 3502. fol. 84. ἐν τοῖς ιϛ΄. ζωδίοις ἡ ὑποχαφὴ αὐτή· ζώδια δὲ νῦν λέγομεν τὰ ἱμάματα τὰ ζωδιακά. *Post locum Balsamon. adde.* Georgius Chrysococcas MS. de Persica disciplina cap. ult. καὶ τῶν ἀστέρων ἐνέργειαι, οὓς οἱ παρ᾽ ἡμῖν σοφοὶ πλανήτας τε, ἀπλανεῖς, καὶ ζώδια ὀνομάζουσιν.

Ibidem pag. 470. lin. 3. post ζῶδον, *adde.* Glossæ Biblicæ MSS. μαζουρώθ, τὸ σύστημα τῶν ἀστέρων λέγεται δὲ τὰ ζώδια.

ΖΩΝΤΙ'ΜΗΝ, *Vermis qui in ulceribus nascitur, & ossibus adhæret.* Anonymus Medicus MS. ζωντήμην οἱ ἰδιῶται λέγουσι σκώληκά τινα εἰς τραῦμα γινώμενον, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ὀστοῦν προσχωροῦντα. λέγεται δὲ ζωντήμην, οἶμαι, ἀπὸ τοῦ ζῆν ἐν ταύτῃ σαρκὶ νέμεσθαι· ποιεῖ δὲ εἰς τοῦτο, ὅπερ οἱ ἰδιῶται λέγουσι μαῦρας, τοῦτο οἱ ἄλλοι μουντζίν.

ΖΩΟΣΤΑ'ΣΙΟΝ. Eustathio ad Iliad. π. p. 531. σταθμὸς ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἡ ἔπαυλις, *Stabulum.*

ΖΩΠΗΣΣΑ'. *Lin. 3. post* mixta. *adde.*

Ζώπισσα, ῥητίνη ὑγρά, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Resina liquida.*

ΖΩΠΙ'Α, ῥητίνη ξηρά, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Resina sicca.*

ΖΩΡΑ', ἡ ζυρίζ, τὰ μικρὰ ἀλεκτορίδια, *Pulli gallinacei,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ζωρά.

ΖΩΣΤΗ'. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. β. pag. 258. ἐοίκασι δὲ φιλοτίμως αἱ πάλαι γυναῖκες ἔχειν τὸ ζώννυσθαι. αἰτύλαι γοῦν πάλιν φασὶν, ὡς ἱστορεῖ Ἀθήναιος, οὐ μακρὰν οὖσαι Ἀλεξανδρείας, φορολογεῖσθαι τοῖς ἐπὶ βασιλέων Αἰγυπτίοις τε καὶ Πέρσαις, εἰς ζώνας τῶν γυναικῶν. Locus Athenæi habetur lib. 1. pag. mihi 33. Vide Glossar. med. Lat. in *Zona Regina.*

ΖΩΣΤΗ'ΡΕΣ. *Ante locum Manassis, scribe.* Michaël Psellus lib. 7. hist. MS. ὥσπερ τινὰ φορτίδα ναῦν τὴν πολιτείαν καταλαβὼν, ἄχρι τοῦ πλευταίου ζωστῆρος τὸ φόρτον ἔχουσαν, &c.

ΖΩΧΙΝΟ'Ν, *Sonchus,* de qua Botanici. Lexicon MS. Neophyti: σόγχος, τὸ ζωχιόν.

H.

Η'ΕΡΑ'ΝΕΟΣ. *Post locum Ignatii, adde.* Quod verò ἠεράνεον hi vocant, hyacinthinum videtur appellare Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 4. secundæ partis Historiæ, MS. ubi de Patriarcha: ξένας ἔπειτα ἐποιεῖ τινὰς τῶν παρενθήκας τῇ πατριαρχικῇ δι᾽ αὐτοῦ στολῇ· αἱ δὲ ἦσαν, μήτ᾽ ἐν ὑποχαφαῖς, μήτ᾽ ἐν καλύπτρᾳ κεφαλῆς ἕπεσθαι τοῖς παλαιοῖς ἐθισμοῖς, μήτ᾽ ὑποδήμασι τοῖς ὁμοίοις ἔτι κεχρῆσθαι, ἀλλ᾽ ἐρυθροῖς μὲν αὐτοῖς, σηρικοῖς δὲ καὶ χρυσοῖς τὴν καλύπτραν ὑφάσμασι κεκοσμηκὼς· χρώματι δ᾽ ὑακινθίνῳ ταῖς τῶν ἐπιστολῶν καὶ ψηφισμάτων ἐγχαράττειν ἐπισημασίας. *Ibidem lin. 33. post* notione, *adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. κύανον, τὸ γερανόχροον.

Rursum, in Γεράνεος, *adde in fine.* Damascenus Subdiaconus Studita Homil. 10. καὶ ποτὲ φαίνεται λευκὸς, καὶ ποτὲ μαῦρος, ποτὲ γεράνιος.

Η'ΘΙΚΕΥ'ΕΣΘΑΙ, apud Zonaram in Præfat. ad Annales sect. 1. idem valet quod Latinis sequioris ætatis *moralizare*, γνωμολογεῖν καὶ ἠθικεύεσθαι. Hinc ἀνηθίκευτος, qui mores alicujus non effingit, apud Isaacum Tzetzem in Lycophron. pag. 4. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἔθη τῶν προσφερομένων? προσώπων, καὶ μὴ ἀνηθίκευτον εἶναι.

Η'ΛΙΚΙ'Α. *Post locum Eusebii, adde.* Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii: ἦν δὲ καὶ ὑποκόλοβος τὴν ἡλικίαν, καὶ ὁλοπόλιος.

Η'ΜΕΡΗ'ΣΙΟΝ, *Pensum vel lucrum unius diei.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis, de quodam latomo: κατέλυε ἐκ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἡμερήσιον ἓν κεράτιον νουμίων. Occurrit ibi semel ac iterum. Ita nos Galli dicimus *Journée.*

Η'ΜΙ'ΝΑ. *Post locum Æginetæ, adde.* Eustathius Odyss. ξ. εἶτ᾽ ἐπέβαλον μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίναν, καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. Epiphanius de mens. & pond. ὁ δὲ ξέστης διαιρεῖται κοτύλαις δυσὶν ἃς ἡμίνας καλοῦμεν. Infrà: ὁ δὲ ξέστης, ἡμίξεστα δύο, ἃ καὶ ἡμίνας προσαγορεύουσι.

Η'ΜΙΟΛΙ'ΑΙ. *Adde in fine.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. ἡμιολία, τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ἡμιόλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου. Eudemus in Lexico MS. ἡμιολίοις, πειρατικοῖς πλοίοις, ἡμιοβέλιον.

Η'ΜΙΟΝΙΚΟ'Ν, *Mulus* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ὀρικὸν ζεῦγος, τὸ κοινῶς ἡμιονικόν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ'. *Pag. 480. lin. 34. post*, initium, *adde.* qui iidem videntur, quos hodie Romæ, ubi ab Ecclesia exagitantur, *Quietistæ* appellantur. Vide Ομφαλόψυχοι.

Pag. 481. post locum Cyrilli, adde. Idem in vita S. Sabæ cap. 41. ὁ δὲ ἡγιασμένος Σάβας δέδωκεν αὐτῷ ἐντολὰς, ἡσυχάζειν τε εἰς τὸ ἴδιον κελλίον, καὶ μηδαμοῦ προϊέναι.

Η'ΧΟΣ. *Pag. 481. lin. ult. post 66. adde.* Extat Libellus editus Rotomagi in primis Typographiæ initiis, hoc titulo: *Utilissimum Gregorianæ Psalmodiæ Enchiridion, tenorum artem & regulas apertè demonstrans*, &c. ubi musica ista Ecclesiastica in octo pariter tonos distribuitur, quorum regulas hisce versibus complectitur.

Sunt in D *vel in* A *primus tonus atque secundus.*
Tertius & quartus in D *vel in* E *relocantur.*
Et quandoque per A *quartum finire videbis.*
Quintus in F *vel in* C, *nec sextus ab hoc removetur.*
Septimus, octavus G *sumpserunt sibi finem,*
Attamen in D *septem quandoque quiescit acuta.*

Infrà: *In quolibet ferè tono diversæ sunt differentiæ, non quidem auctoritate nostra, sed per artis musicæ moderationem, & similiter propter diversorum locorum diversos usus.*

Η'ΩΣ. *In fine adde.* Occurrit etiam non semel in Demetrii Triclinii Scholiis ad Sophoclem; ubi obiter notandus Henricus Stephanus in Præfat. ad editionem ejusdem Tragici, ubi carpit Turnebium, quòd in sua editione emendanda accuratam operam non impenderit, quod ex eo conjicit, *quòd fœdissimus quidam per totum librum* (Triclinii) *fuerit commissus error, nimirum* ἠώς pro ἤγουν; *idque*, inquit, *ex non intellecta, vel potiùs ex non bene lecta veteris codicis compendiaria nota. Atqui*, subdit.

subdit, ἠῶς *Græcum non est. ἠῶς autem retracto in posteriorem accentu, est Aurora, quæ quid commune habere potuit cum particula ἤγων, videlicet, aut id est significante?* Hæc describenda visa sunt, ut vel inde pateat viros in recentiori Græcitate plerumque cæcutire.

Θ.

Θ cum α' numerali subscripto, ita θ'. apud Constantinum Porphyrogenitum, tum editum à Meursio, tum in Cod. Reg. 2662. significare vocem Πρωτοπαπαθάειος, suprà monuimus initio litteræ A.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟ'ΡΦΥΡΟΣ, *Purpureus*. Eudemus in Lexico MS. ἀλυργὰ, θαλασσοπόρφυρα, αἱ μίτραι.

ΘΑΜΒΟΥ'ΡΙΟΝ, *Tympanum*, unde nostrum *tambour*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 16. εἰ δὲ ἐπὶ κρούσμα τῆς ὀκταχόρδου, ἢ τοῦ θαμβουρίου, καὶ τὰ εἴδη τῆς μουσουργίας, καὶ τῶν πρηπόντων, ἐστιν ἄμεινον.

ΘΑ'ΜΕΝΑ, *frequenter, crebrò*, Hesychio, θαμινὰ, & θαμινῶς, συνεχῶς, πυκνῶς. Mœris Atticista MS. θαμινὰ Ἀττικοὶ, πυκνὰ Ἕλληνες. Georgius Lapithes Cyprius in versibus politicis MSS. περὶ τοῦ ἀναγινώσκειν θαμινά. Ita titulus concipitur, deinde:

> Διέρχου μοι τὰς παλαιὰς περιθύμως ἱστορίας,
> Παρατηρῶν ἐπιμελῶς τὰς πράξεις καὶ τὰς τύχας.

ΘΑΜΠΩ'ΝΕΙΝ. *In fine subde*. θαμβώνειν scribit Anonymus MS. de significationibus astrorum: περὶ θαμβώσεως τοῦ ἀέρος, ἤτοι σκοτώσεως. ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ ὁ ἀὴρ θαμβώσῃ, ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς ἔνδιαν ὄμβρου.

ΘΑΝΗ'. *In fine adde*. Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 369. καὶ περὶ τοῦ ἀναληφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰπέ μοι, τί ἑορτάζεις, ἢ καὶ διὰ τὴν θανὴν αὐτοῦ.

ΘΑΥΜΑΣΙΩ'ΤΑΤΟΣ. *In fine adde*. Id epitheti non semel occurrit in Epistolis MSS. Pselli.

ΘΕΑ'ΓΓΕΛΟΣ, ὀσεία, ἱερὰ ἀγία, in Lexico MS. Nicomedis. Rursum: θεάγγελος, * ἠπροπών.

ΘΕΛΗΜΑΤΑ'ΡΙΟΙ. *In fine adde*. Vide Casaubonum ad Capitolinum in Marco pag. 73. 2. ed.

ΘΕ'ΜΑ, *Provincia. Post locum Tzetzæ, adde*. Luithprandus in Legat. *Imperii nostri themata sibi usurpat*. Infrà: *Et duo illa themata, quæ ultra mare habes, tibi prævalebunt auferre*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 1. οἱ σταλόμενοι ἄρχοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἢ εἰς τὰ θέματα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΑΚΟΙ', *Jurisconsulti qui Legum casus proponunt & solvunt*. Theodorus Hermopol. MS. fol. 24. κατὰ διαφόρους θεματικοὺς δυνατὸν ἑρμηνευθῆναι τὸ παρὸν κεφάλαιον. Infrà: οἱ περιγραφέντες θεματικοὶ εἰς τὸ ἑρμηνευθὲν παρ' ἡμῶν περὶ τύπου θέμα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΚΟ'Σ. Vide in Βαλδοφόρος, in Appendice.

ΘΕΟΓΕΝΕΣΙ'Α, τὸ βάπτισμα, in Lexico MS. Reg. 3183.

ΘΕΟΔΟ'ΧΟΣ. *Adde in fine*. Habetur alia simili titulo, Timothei Presbyteri Hierosolymitani, in Cod. V. C. D. Renaudoti, εἰς τὸν προφήτην Συμεὼν τὸν θεοδόχον, καὶ εἰς τὸ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

ΘΕΟΛΟΓΙ'Α. *Lin. 8. post* prosequuntur, *adde*. ut Θεολόγον ἐπιλεχθέντα Orpheum laudat Galenus lib. 2. de Remed. quòd de Diis & eorum genealogia scripserit.

ΘΕΟΛΟ'ΓΟΣ. *Post locum Josephi Methonensis, adde*. In Cod. Reg. extat liber Marci Ephesii hoc titulo: τοῦ ἐν ἁγίοις Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ νέου Θεολόγου, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ φωνῆς τῆς δεσποτικῆς ῥημάτων ἁγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

ΘΕΟΠΑ'ΤΩΡ, David appellatur in vita MS. S Joannicii, & à Georgio Syncello pag. 176.

ΘΕΟ'ΠΟΡΟΝ, ἀρτεμισία. in Lexico MS. Nicomedis, *Artemisia*, de qua Botanici.

ΘΕΟ'ΣΩΜΟΣ τάφος, *Sepulcrum Christi*. Habetur in Cod. Reg. 3066. Maximi Planudis Monachi λόγος εἰς τὸν θεόσωμον τάφον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν ἐπιτάφιον θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Habetur etiam edita Oratio S. Epiphanii Episcopi Cypri, εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου, &c.

ΘΕΟΤΟ'ΚΟΣ. *In fine adde*. Ejusmodi habetur ex Cod Reg. 3457. hoc titulo, βιβλίον σὺν Θεῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, περιέχον στιχηρὰ, προσόμοια, καὶ κανόνας .... ψαλλομένους καθ' ἡμέραν ἐν τοῖς ἀποδειπνίοις.

ΘΕΟΤΟ'ΚΕ βοήθει, *Formula invocationis Deiparæ in calamitatibus*. Theophanes anno 28. Copronymi: καὶ εἶπον ὡς συμπίπτων, ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀνῆκε φωνὴν, τὸ, Θεοτόκε βοήθει, &c. Vide Dissertationem nostram de Impp CP. Nomismatibus n. 30. & Notas nostras ad Zonaræ hist. p. 106.

ΘΕΟΦΑ'ΝΙΑ. *Lin. 4. post* dicitur, *adde*. Georgius Trapezuntinus in Epist. MS. ad quendam Nicolaum: ὀνομάζονται δὲ θεοφάνεια ἡ ιϛ' ἡμέρα τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσεως, διότι τότε τῇ πατρικῇ φωνῇ μαρτυρηθεὶς, καὶ τῷ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει περιστερᾶς καταβάσει ἐφανερώθη· τὰ ἐφάνη τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς, καὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἤρξατο. Λέγεται δὲ καὶ τὰ Χριστούγεννα, καὶ ὀνομάζεται θεοφάνεια, ἐπειδὴ Θεὸς ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις διὰ στρατιᾶς δοξολογησάντων ἀγγέλων, ἰδόντων ποιμένων, &c.

ΘΕΡΜΑΛΑΤΑΙ'Α. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ὁ δὲ γε καθηγούμενος καλεῖ θερμαλαταίαν
> Φησὶ μὴ καλῆς ἀγιόζουμεν διὰ τὴν ἐπωνυμίαν.

ΘΕ'ΣΙΣ, *Sepulcrum, tumulus*, in Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Styl. n. 32. 33. 40. 47. 48.

ΘΕΩΡΕΙ'Ν. *In fine subde*.

Θεωρεῖν, *Spectacula, Circenses edere*. Chronicon Paschale an. Chr. 416. καὶ ἐπληρώθη θέατρον, θεωρήσαντος Οὔρσου τοῦ Ἐπάρχου πόλεως.

ΘΕΩ'ΡΗΤΡΟΝ. *Post locum Moschopuli, adde*. Leges MSS. Rhodiorum Græcorum sub Regibus Latinis lib. 1. tit. 1. §. 37. τρία χαρίσματα λεγόμενα, ὅτι ποιεῖ ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν γυναῖκα, θεώρητρα, ὑπόβολα, καὶ γαμικὰ κέρδη. θεώρετρα τὰ διδόμενα πρὶν τῆς ὁρμασίας, ὑπόβολα, τὰ ποιεῖ ὁ γαμβρὸς μετὰ τὸ ὁρμασεῖν γαμικὰ κέρδη, τὰ μετὰ θάνατον, ἤγουν τὸ τέταρτον τῆς οὐσίας τοῦ ἀνθρώπου.

ΘΕΩ'ΡΙΑ. *In fine adde*. Glossæ MSS. θεωρεῖον, ὁ ἱππόδρομος. Hinc θεωρεῖν vox potissimum usurpata de editione Circensium in Chronico Paschali anno 5. Valentiniani: ἐποίησεν ζώκαυστον εἰς τὴν σφενδόνα τοῦ ἱππικοῦ, ὡς θεωρῇ τὸ ἱππικόν. Infrà: ἐκέλευσεν τῇ γυναικὶ προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρῇ τὸ ἱππικόν. Id est, dum Circenses eduntur. Ita an. 2. Gratiani, an. 8. Theodosii jun. & an. 4. Zenonis.

ΘΗΚΑ'ΡΙΟΝ. *Lin. 2. post* Thebaid. *adde*. Etymologicum MS. θηκάριον, θήκη.

ΘΗΛΕ'Α. *Adde in fine*. Georgius Lecapenus de Grammatica MS. λέγεται βρόχος ἡ κοινῶς λεγομένη θηλέα, ὡς Εὐριπίδης, Βρόχον κρεμαστὸν ἀρτάνης ἀνήψατο. *In fine adde*.

Θηκάριον, *Theca reliquiarum*. Vita S. Marthæ matris S Symeonis jun. Styl. n. 67. καὶ ποιήσας σταυρὸν χρυσοῦν, καὶ ἐγκλείσας ἐν μέσῳ αὐτοῦ μερίδα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ βαλὼν αὐτὸ ἐν θηκαρίῳ, δέδωκεν τῷ πρεσβυτέρῳ, &c.

ΘΗ'ΡΑΦΟΣ. Liber MS. Cœranidis lib. 2. θήραφος, ἢ φαλάγγιον, ἢ ἀράχνη· ἐστὶ δὲ ζωΰφιον μικρὸν ἑξάπουν· ἐστὶν ἐν τοίχοις ὑφαῖνον, καὶ γνώριμον δὲ τοῖς πᾶσιν, ὁ καλεῖται θήραφος, &c. Vide Θύραφος.

ΘΛΑ'ΣΠΙ, *Nasturtium silvestre*. Anonymus Botanicus MS. θλάσπι ἤ τὸ λεγόμενον ἀγειοκάρδαμον.

ΘΟΥ'ΡΙΤΟΣ, ἀσφόδιλος, in Lexico MS. Nicomedis, *Asphodelus*, planta, de qua Ruellius & alij.

ΘΡΙΑΜΒΕΥ'ΕΙΝ. *Ante locum Symeonis Logothetæ, adde.* Eudemus in Lexico MS. σηληπύω, ἀημοσθύω, θριαμβεύω. Zonaras in Copronymo: ἀμίλλης ἤ πλουσίων ἵππων, τ Αρταβάσδον κ̀ τοὺς παῖδας αὐτ͂ ἐν μέσῳ τ͂ θεάτρῳ διαγαγὼν ἐθριάμβευσεν. Mox: ὁμοίως οὕτω κ̀ αὐτὸν ἐθριάμβευσεν. In Michaële Rhangabe: κ̀ ὄνῳ ἐπικάσας, θριαμβεύει τ ἄϋμον θρίαμβον.

ΘΡΟ'ΝΟΣ. *Pag.* 497. *post lin. penult. subde.*

Θρόνος Ιακώβου, *Sedes Hierosolymitana*. Cyrillus Scythopolit. in vita S. Euthymii, MS. cap. 33. Αναςάσιος ἤ ὁ πολλάκις μνημονευθεὶς ψήφῳ τ͂ λαοῦ παντὸς εἰς τ Ιακώβου θρόνον ἀναγεται.

ΘΡΥ'ΑΛΛΑΙΟΝ. *Post locum Mœridis, adde.* Excerpta MSS. laudata à Sylburgio ad Clementem Alexandrinum: θηρίκλειοι, ἀπὸ Θηρικλέους τ͂ ἐφευρόντος· ἔκπωμα σφαιρικὸν τοῦ πυθμένος, τὸ ἐπικείμενον ἔχον κωνοειδὲς, ἀφ᾽ ἧ πιεῖν ἐπὶ αὐτοῖς.

ΘΡΥ'ΜΒΗ. *In fine adde.* θρύμβος habet Eustathius ad Odyss. ρ. ὁ ἤ, τ εὐτελῶς διαιτουμένων, ὡς θύμβροις ἀρκεῖσθαι, ἀφ᾽ ἧ ἡ χυδαία γλῶσσα θρύμβους λέγει.

θριμβόξυλον, *Lignum thymi*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ βάλλει κ̀ θριμβόξυλα ἵνα φθῆς μυρωδίας.

Nicephorus Blemides de Urinis, MS.

Μαλαθρίζα κ̀ θριμπόξυλα πίνειν δὲ, &c.

ΘΡΥ'ΜΠΟΣ, idem quod θρύμβη, *Thymus*. Etymologicum MS. θρύμπος, θρύον, εἶδος πόας.

ΘΥ'ΡΑΘΕΝ. *Lin.* 3. *post* extremi, *adde.* Scholiastes MS. Aristophanis ad Plutum: γυμνὸς θύραζε ἐξέπεσεν ἐν ἀγροῖς χόρτῳ. οἱ θύραθεν σοφοὶ, ἀπὸ τ͂, ἔξωθεν σοφοί. Andreas Cretensis in S. Patapio: τῆς μὲν τ͂ θύραθεν πτωχολόγου κομπευτικῆς περθείας τῶν δὲ τ λόγων ἀπορρήτως. &c. Idem in Dormitionem Deiparæ, de Dionysio Areopagita, MS. τ͂ δὲ δὲ σοφῶν καὶ τῆς θύραθεν κομώντων κομψείας ἐπιστημόνως.

ΘΥ'ΡΑΦΟΣ. *Post* aranea, *scribe.* In Lexico MS. Neophyti rectiùs scribitur θύραφος, ὁ ἀράχνης. Vide in hac voce.

ΘΥΡΩΡΟ'Σ. *In fine subde.*

Θυρώρειον. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymii: καὶ ταύτην ἤ τὴν πεδιάδα ὅτι πύργος ἐπίκειται, κ̀ τὸ τ͂ κοινοβίου ἐκβάλλει θυρώρειον.

ΘΥ'ΤΗΣ, *Presbyter*, *Sacerdos.* Versus descripti in calce Codicis Regii 2748.

Θεοδώρῳ τεῦχος καὶ τάχα θύτη,
Εὐχαῖς ἀμείβου, ὅπως τύχω ἐλέους.

Matthæus Monachus de Offic. Palatii CP.

Οἰκεῖον μοναχοῦ ταυτὶ Ματθαίου θύτου.

Ita rectè præfert Codex Cæsareus apud Lambecium, pro ἰάσου, uti edidit Goarus.

I.

Ι'ΑΣΙΣ, *Ædes balnearia*, sic dicta Alexandriæ. Chronicon MS. Symeonis Logoth. an. 5. Leonis M. τῷ αὐτῷ ἔτει ἐσφάνισαν Αλεξανδρεῖς ἄνδρας πεντακισχιλίους· κ̀ ὁ μέγας λάκκος ἐκλίσθη εἰς τὸ Ιωάννου, ἢ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ Υγεία, καὶ ἡ Ιασις· κ̀ ὁ ποταμὸς ὀρέχθη ἐν Αλεξανδρείᾳ ἀπὸ χέρσου ἕως τ͂ Κοπρεῶνος.

Ι'ΑΤΡΕΥΧΟΣ. Manuel Palælogus in Onirocritico MS. cap. de serpentibus: ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἰατρεύχοις κράζοντας, &c. An legendum βαθεράχοις?

ΙΑΤΡΙ'ΝΗ. *Post locos Basilic. adde.* Eustathius ad Il. λ. ait hanc vocem non agnovisse Græcos, tametsi apud Technicos seu Grammaticos reperiatur. Vide pag. 859.

Ι'ΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗ'Σ. *Post locum Theophili, adde.* De quo ita Joannes Prisdianorum Episc. lib. de Urinis MS. ἀκολούθως ἐπὶ τούτοις ἐπιλεγόμενος ὁ Μάγνος, ἰατρὸς μὲν τοῦ λόγου, ἄπειρος ἤ τ͂ πράγματι. Galenus de Theriaca ad Pisonem, de quodam Andromacho: ἁπλῶς πεπαιδευμένος τ τέχνην, μὴ μόνον τῇ πείρᾳ τ ἔργων, ἀλλὰ κ̀ τοῖς λόγοις τ ἐπ᾽ αὐτοῖς λογισμὸν ἀκριβῶς ἠσκημένος. Idem in Prognost. Hippocrat. lib. 3. ταῦτα γὸ ἐπὶ διακρίνειν, ἐκ ἰατρῶν, ἤ δία, περὶ δὲ τῆς τέχνης ἔργα σπουδαζόντων, ἀλλὰ σοφιςῶν λόγοις χολαζόντων, κ̀ διὰ τοῦτο περὶ μὲν τ͂ τοιούτων προβλημάτων ἐφ᾽ ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενοι, σεμνῶς πάνυ καταντλῶσι λόγοις οἱ πολλοὶ τοὺς μαθητὰς, ὅποιον δὲ τι γίνεται τῷ κάμνοντι μᾶλλον αὐτοὺς λέληθεν, ἢ τῆς θαλάττης χεῖς. Hos infrà λογιάτρους videtur appellare: ἕτεροι ἤ σοφιςαὶ καὶ λογίατροι, &c. ut & alibi tom. 4. pag. 126. & 362. edit. Basil. *Ibidem adde in fine.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Γίνεται πόσοι μακέλλιοι, κ̀ πόλλοι σαὶ σοφία,
Εκεῖ δεῖ ἐξουθένησαν ἰατρείας, ἡ ἰατροσοφία.

Ι'ΓΑΛΑΜΑ'Ν, τὸ τζιμπλέζιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΙΔΙΚΤΟΝ. *Lin.* 1. *post* &c. *adde.* Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. bis habet ἴνδικτιν, ut & an. 38. Justiniani, & alibi, ubi idem Theophanes ἴδικτον præfert.

Ι'ΕΡΑΚΙ'ΤΑΙ. Ιέρακες. *Post hanc vocem adde.* Manichæorum secta. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis MS. παρὰ αὐτὴν ἀπὸ τ ἀληθοῦς πίστεως, καὶ ἄγει αὐτὴν εἰς τὸ φρόνημα τ͂ λεγομένων Ιερακιτῶν, οἵτινες λέγουσι μὴ ἀνθρώπινον σῶμα ἀνειληφέναι τ Σωτῆρα, μήτε ἐγήγερθαι τὸ ἡμέτερον σῶμα ὃ περικείμεθα· καὶ ὅτι τρεῖς εἰσὶν ἀρχαὶ, Θεὸς, κ̀ Υλη, ἢ Κακία, ἐξ ὧν κατασκευάζεται, μηδὲ ἐνανθρωπηκέναι τ Λόγον, κ̀ πλεῖον ἀνειληφθέναι ἄνθρωπον, μήτε μὴν σώζεσθ, τὸ εἶναι ἵνα τ πάντων αἴτιον. Infrà, semel ac iterum Ιέρακας vocat. *Ibid. in fine, adde.* Quo loco Symeon Logoth. in Chron. MS. habet, Ιερακιτῶν.

ΙΕΡΑ'ΝΕΟΣ. *Pag.* 474 *post locum Hier. Germani, adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. βενετὸν, τὸ χρῶμα τὸ ἱεράνεον.

Ι'ΕΡΑΤΙΚΟΙ'. *Lin.* 3. *post* &c. *adde* ἱερεῖς ἱερατικοί, apud Andream Cretensem orat. in S. Nicolaum pag. 194.

Ι'ΕΡΑΤΙΚΟ'Ν, *Potionis medicæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. προτρέπομεν τ νοσοῦντα τ͂ πιεῖν τὰ ἱερατικὰ τὰ μεγάλα. Idem lib. 1. ἔπει ἤ ὅτι ἔςι ἀντὶ τ͂ λουτροῦ κ̀ ἀντὶ τ͂ ἱερατικῶν. Infrà: πολλάκις καὶ εἰς τὰς πρωίας πίνεται αὕτη ἡ ἱερά. Vide Πικρά.

Ι'Ε'ΡΕΟΙ, sic dicti apud Judæos, qui potiores erant Archisynagogis & Patribus Synagogarum, L. 4. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. qui distinguntur à Presbyteris ab Epiphanio in hæresi Ebionitar. 30. n. 11.

Ι'ΕΡΟΚΗ'ΡΥΞ. *Lin.* 5. *post* Κήρυξ, *adde.* Huc spectat quod narrat Glycas, S. Paulo in Hispania degente, vidisse quandam mulierem scriptum in illius fronte litteris aureis, Παῦλος ὁ τ͂ Χειστοῦ κήρυξ.

Ι'ΖΗΦΟΥ'Ρ, *Cinnabaris*, apud Theoctonic. MS.

Ι'ΚΑΝΑ'ΤΟΙ. *In fine adde.* Nisi ita appellentur, quòd qui in hanc militiam adscribebantur, suæ erga Principem fidelitatis ἱκανὰ δοῦναι tenerentur. Nescio an huc referri possit quod legitur apud Theodorum Hermopolitem MS. lib. 7. tit. 3. fol. 106. καὶ προσέταξεν ἐγγράφως ἵνα ἀπὸ τ πράξεως τ͂ Στ-

πλεϐείου μίνος τ̃ ς΄. Ινδικτιῶνος κρίνη ὡς Δρουγγάρειος ο ἱκανάτος, οὐ δυνάται ὁ ὢν νυνὶ μέγας Δρουγγάρειος, ἤτοι ὁ υἱὸς τ̃ Σεϐαστοκράτορος διδόναι δικασίω τ̃ Σϐλίαν, καὶ ἐντέλλεσθαι αὐτῷ δικάσαι τ̃ Πέτρ̃ καὶ Παῦλον· μετὰ τ̃ Αὔγουστον τῆς ε΄. Ινδικτιῶνος, διότι κατὰ τ̃ καιρὸν ἐκεῖνον εὑρίσκεται ἕτερος Δρουγγάρειος ἱκανάτος.

ΙΛΑΡΙΑ, *Festum solenne paganis.* S. Maximus in Scholiis ad Epist. 8. S. Dionysii Areopag. ἑορταὶ ἦσαν τινες ἡμέραι τοῖς εἰδωλολάτραις, αἱ ἱλαρείας ἐκάλουν, &c. Ita etiam appellatum Festum Matris deûm. Vide Casaubonum ad Lampridium in Alexandro Severo pag. 167. 2. edit.

ΙΛΑΡΩΔΕΙΝ. Vox quæ inter theatricas recensetur ab Athenæo lib. 14. Eustathius Odyss. ψ. ἔστι δὲ κατὰ τὴν νεωτέραν χρῆσιν, καί τις ἱλαρῳδία, εἰ καὶ ἕτερον ἄλλον, τὸ ἱλαρῳδεῖν τραγῳδοῖς οἰκειοῦται.

ΙΛΑΣΜΟΣ, *Oratio propitiatoria*, cujusmodi est εὐχὴ τ̃ ἱλασμοῦ, descripta in Liturgia S. Jacobi.

ΙΜΠΕΧΕΜ. *Adde in fine.* Constantinus à secretis MS. λαϐὼν — κάρυον Ινδικὸν, ἴμπεχεμ πεμπτί, λαγγῶν, ὑοσκυάμου σπέρμα, &c.

ΙΝΔΙΚΟΠΛΕΥΣΤΗΣ. *In fine adde.* Ita porro vocantur negotiatores, vel quivis alii in Indiam commeare soliti: de qua quidem navigatione sat pluribus egit Casaubonus ad Vopiscum in Quadriga Tyrannor. pag. 248. 2. edit.

ΙΝΔΙΚΤΟΝ. Vide in Ινδικτον.

ΙΟΥΓΕΡΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de mensuris agrariis: τὸ ἰούγερον ἔχει ἀμπέλους υπ΄ πλέθρα ν΄. ὀργυίας φλγ΄. πλέθρα β΄. ἀκαίνας σ΄. πήχεις ασ΄. πόδας βυ΄. &c.

ΙΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΙ, *Veredi.* Etymologicum MS. ex Cod. Reg. 2750. βερέδοις, ἱπποκοντούροις. Vide Κόντουρος.

ΙΠΠΟΣΤΑΣΙΣ. *Adde in fine.* Anonymus contra Latinos n. 62. ναοὺς καὶ λείψανα ἁγίων ναῶν ἐποίησε ἱπποστάσια.

ΙΡΙΚΗΝΗ, καλαμόκριτον, κυάνεον ἕλκεϛον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ΙΡΟΣ, *Miser*, instar Iri Homerici. Historia MS. Belisarii:

Διὰ τ̃ φθόνον τ̃ πολλῶ, ὂν εἶχαν εἰς τ̃ ἶρον.

Occurrit ibi non semel. Vide Αἶρος.

ΙΣΑΣΜΟΣ, *Compositio inter partes litigantes.* Bulla Innocentii PP. in Legibus Cyprior MSS. εἰς αὐτὴν δὲ ἰσασμὸν ὀρίζομεν, εἴ τις, &c. passim ibi.

ΙΣΑΥΡΙΚΑ. *Post locum Evagrii, adde.* Scribit Agathias lib. 5. pag. 159. tum primùm Isauros in scholas Palatinas admissos ab Zenone Isauro Imp. *Ibidem adde in fine.* Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ n. 3. τ̃ πατρὸς στρατευθέντος ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐν νουμέρῳ τῶν Ισαύρων προσαγορευομένων.

Ισαύροις porro pro lapicidis vulgò apud Nicephorum Uranum in vita S. Symeonis Stylitæ Jun. non semel usurpari observare est, quomodo Lemovices hodie dicimus, quòd ii huicce arti operam impenderent, n. 201. πλησίον τ̃ Αντιοχείας, ἐν τῇ λεγομένῃ Απάτῃ, Ισαύρων ἐργασίαν τινων ἐν τ̃ οἰκοδομίαις καὶ λατομίαις τῶν τῆς πόλεως τειχέων. Adde n. 225. Vita S. Marthæ matris ejusdem S. Symeonis n. 50. ὡς δὲ διεχάραττον αὐτὸν (ναὸν) ἰδοὺ πλῆθος τῶν οἰκοδόμων συνηθροίσθη ἐκ τε τῆς Ισαύρων χώρας, καὶ ἐξ ἑτέρων τόπων, &c.

ΙΣΜΟΣ, ἢ οἰσμὸς, Chymicis dicitur ἐκφώνησις ἀποσϐεννυμένου πυρός. Ex Cod. MS. Reg. 3185.

ΙΣΟΝ, Græcis recentioribus est, quod veteribus ἀντίγραφον, simile quodvis scripti exemplar. Vide Glossar. med. Lat. in *Paricla*.

ΙΣΧΑ, *Scintilla.* Syntipas MS. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ δὲ λίθου ψυχρότερον, ἀλλ᾽ οὖν ἐλαφρότερον ἴσχας τ̃ ἐκ ξύλου γεγονυῖας. πῦρ ἐκϐαλλόμενον δὲ τ̃ λίθου μετὰ σιδήρου καὶ ἴσχας φλόγα φυτεῦσιν. Vide Υσκα.

ΙΣΤΙΑ. *Lin.* 1. *post* ignis, *adde.* Joannes Canabutzes MS. fol. 93. v. ἀπὸ τ̃ αἰτίας ταύτης ἡμεῖς, λέγομεν τὸ πῦρ βαρϐαρίζοντες ἰστίαν, διότι εἰς τ̃ ναὸν τ̃ Εστίας ὑπῆρχεν ἀεί ποτε τὸ πῦρ ἄσϐεστον.

ΙΤΝΟΝ, *Tuber.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ὕδνα τὰ καὶ ἴτνα ὀνομαζόμενα, ψυχρὰ εἰσὶ καὶ ὑγρὰ, &c.

ΙΧΘΥΟΥ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ὕσκα, ἢ καὶ ἰχθύου καλουμένη, ἤγουν κοινὸς ἰχθὺς, &c.

ΙΩΒΗΛΑΙΑ, sic dictus apud Epiphanium hær. 39. n. 6. *Liber apocryphus*, quem μικρὰν γένεσιν alii vocant, de qua copiosè egit Cotelerius ad veteres Patres.

K.

ΚΑΒΑΔΗΣ. *Post locum Ptochoprodromi, adde.* Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: οἱ Γιανιτζάροι ἔχουσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τρία ἄσπρα ἕως πέντε, καὶ καϐάδιν τζόχινον τ̃ χρόνον, καὶ τοκάμισο, σωῦρον, καὶ ἄσπρα πέντε διὰ ὀξάριν.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ. *Pag.* 527. *lin. antepen. post* στράτευμα, *adde.* Scribit Symeon Logotheta in Chron. MS. Gallienum Imp. πρῶτον ἱππικὰ τάγματα instituisse, cùm antea πεζοὶ κατὰ τὸ παλαιὸν οἱ στρατιῶται τῶν Ρωμαίων essent.

ΚΑΒΗΛ, αἷμα δρακόντιον, in Lexico Botan. MS.

ΚΑΒΟΣ, *pro Congiario*, *in fine adde.* Apud Epiphanium de ponder. κάϐε inter pondera recensetur. Vide in Αλουφάτζιδες, & in Κάρναι.

ΚΑΔΕΝΑ. *Post* ἅλυσις, *adde.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Τὴν ἅλυσιν τ̃ ἀργυρὰν τ̃ μέσης τὴν καδένα.

ΚΑΘΑΡΑ. *Lin.* 4. *post*, docti, *dele reliqua, & scribe.* Perperam: nam per hanc vocem intelligitur *panis candidus*, seu *mundus*, qui *cibario*, quem *Tertiarium* vocat Bruyerius de Re Cibaria lib. 6. cap. 9. id est tertiæ notæ, opponitur; quod discrimen præsertim docent Ænigmata seu dicta vulgaria MSS. καθαρὰ καὶ κιϐαρὰ, ὅλα ἡ χάρις δέχεται. ubi interpres:

Καὶ καθαρὸν καὶ κιϐαρὸν δέχεται πᾶν ἡ χάρις,
Καὶ χάρις τῷ παντάνακτι Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ,
Κἂν γὰρ ἐκ ἔστιν καθαροῦ τις ἄρτος ἐφυράθη,
Ασμένως τοῦτον δέχεται, καὶ πάνυ φιλανθρώπως
Ως καθαρὰν τῷ καθαρῷ καλῶς προσαπεχθέντα,
αἱ ἐξ ἀλφίτων ῥυπαρῶν ἐπάγη καὶ συνέστη.

Glossæ MSS. in Proverbia Salomonis: κολύραι, ἄρτιδια μικρὰ καθαρά. Galenus de Cibis boni & mali succi: ἄρτοι δ᾽ εἰσὶν οἱ καθαροὶ κατειργασμένοι καλῶς, ὀπτηθέντες τῇ διὰ κριϐάνου, καὶ τῇ περὶ αὐτοὺς φυράσει, καὶ ζύμη συμμέτρῳ, καὶ ἁλῶν μίξει, &c. Lib. de Medic. p. 434. edit. Bas. ὅμοιόν τι ποιεῖν τοῖς κελεύουσι — ὅταν μὴ χωρῶμεν οἶνον φαλερῖνον πίνειν διπλάσιον πίνειν τ̃ προσκομιζομένου κατὰ τὰ καπηλεῖα, καὶ ἄρτου πεπεμμένου καθαροῦ, διπλάσιον ἐσθίειν τ̃ πιτυρίου καλουμένου. Καθαροὺς ἄρτους porro appellabant ex farina, quam τ̃ ἄλευρον vocabant, confectos: ἐπεὶ γὰρ πυροὶ πλεῖστον ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τὸ πίτυρον, οὓς ἀλεύρους ὀνομάζουσιν· ἔνιοι δὲ τὴν σεμίδαλιν, οὓς ἀλεύρους προσαγορεύουσιν. Ita idem Galenus lib. 2 Therapeut. ad Glaucon. pag. 216. quò spectant ista Artemidori lib. 1. cap. 71. de Panibus: κατάλληλοι μὲν γὰρ πένησι, οἱ ῥυπαροὶ πλουσίοις δὲ οἱ παντελῶς καθαροί. Hinc

Μεσοκάθαρος, *Panis medius*, id est cui aliquid furfuris admiscetur. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Νὰ μὴ χορτάσω τὸ ψωμὶν, τὸ λέγουν ἀφρατίτζιν,
Ἢ ἀπὸ μεσοκάθαρον, τὸ λέγουν τῆς πτωχείας,
Τὸ ἐπιθύμησαν χαμμακικοὶ καὶ καλοσιχοπλόκοι.

id eſt, cujuſmodi apponitur in Ptochiis ſeu Xenodochiis. Anonymus MS. de Diæta lib. 2. ἄρτος καθαρὸς καὶ καλῶς ἐσκευασμένος. Infrà: ὁ δὲ γὰρ μεσοκάθαρος πεσσαγρευόμενος, μέσος πῶς ἐστὶ κατὰ δύναμιν τοῦ καθαροῦ τε καὶ κυβαροῦ.

ΚΑΘΑΡΟΠΟἸΤΑΙ. *Dele*, qui vinum purum propinant, *& ſcribe*, qui panem candidum & potum vendunt. *Deinde ſubde in fine.*

Καθαροπόπιον, *Popina in qua panis & potus venduntur.* Nicephorus Preſbyt. in vita S. Andreæ Sali MS. συνέβη αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς ἓν τῶν καθαροποπίων, ἔνθα ἐσμυρνισμένον οἶνον ἔπινε. Infrà: εἰσελθόντες τοίνυν ἐν ἑνὶ τῶν καθαροποπίων, ὠνησεν τὸν ἄρτον καὶ οἶνον, καὶ ἰχθὺν, καὶ παρέθηκαν εἰς ἐσθίασιν. Rurſum: ἔρχεται μετ᾽ αὐτοῦ ἐν καθαροποπίῳ, καὶ ὠνησάμενος ὁ παῖς ἄρτον καὶ οἶνον, καθισθέντες ἤσθιον. Occurrit adhuc infrà, ut & Καθαροπότης.

ΚΑΘΕ'ΔΡΑΙ, *Latrina. Subde in fine.*

Καθίδρια. Leges Cypriorum MSS. fol. 96. ἐάν τις γένηται χρεία ἀνταλλαγῆς ὀστράκων ἐλλυχνείων τῶν καθιδρίων, ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἰδίου καθιδρίου ἀρχόμενος διορθούσθω μέχρι ἂν φθάσῃ ἑτέρου γείτονος καθίδριον.

Καθέδρα, *Podex.* Bartholomæus Edeſſenus in Elencho Agareni pag. 425. ἄλλος φησὶ, μὴ πρώτης χοιρείου. τῷ ἄλλῳ εἶπεν, βάλε τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὴν καθέδραν σου, καὶ πλῦνε ἑαυτὸν, καὶ ἔκβαλε τὸν δάκτυλόν σου, καὶ βάλε εἰς τὸ στόμα σου, &c. Infrà: καὶ δὶς τὸν ἕνα δάκτυλον τῆς χειρὸς αὐτοῦ εἰς τὸ ὠτίον, καὶ τὸ ἄλλο δάκτυλον τῆς ἑτέρας χειρὸς εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ, καὶ βοᾷ οὕτως, &c. Hinc

Καθιδράριον, *Locus Meſchais Turcicis adjunctus, in quo Muchemetani, priuſquam eas ingrediantur, podicem eluunt.* Id eruere licet ex ejuſdem ſcriptoris loco, qui non mendo caret, fol. 427. niſi fortè ita ex conjectura reſtituatur: τὸ δὲ μασγίδιον ὑμῶν ποιοῦ ἐστιν· ὅταν μέλλεις αὐτὸ θεμελιῶσαι, θεμελιοῖς σὺν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὴν καθέδραν σου (καθιδράριον) χρημαπῆσαι ἐπιμελον μέλλον (μέλλων·) ἔχεις καὶ ὕδωρ καὶ ὕδωρ, ὡς μετὰ τὰ καθιστῆναί σε (καθαειλθῶναί σε) ὀκπινὰς τὴν συνήθη σου καθέδραν, καὶ μετὰ ταῦτα εὔχου. ἔστι δὲ τὸ μασγίδιον ἐσρωμένον, ὥσπερ κλίνη, ἵνα μὴ μαίνεται περιπατοῦντος τοῦ ἀνθρώπου ἄνωθεν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ σανίδων ἐστὶ συσβασίας ἄνωθεν καὶ γύρωθεν τοῦ μασγιδίου, καὶ τὸ συνερόμενον αὐτοῦ καθεδράριον οὐ μιαίνουσιν.

ΚΑΘΙΕΡΟΥ͂ΣΘΑΙ, *Dedicare.* Chronicon Paſchale anno 6. Valentiniani: καθιερώθη ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει. Anno 6. Conſtantii: αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερώθησαν σηθάρια γ΄. ἐν τῇ συγκλήτῳ, &c. Anno 7. Theodoſii jun. καὶ ἀφιερώθη ἀνδριὰς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ, &c. Ita an. 13. Theodoſii M.

ΚΑ'ΘΙΣΜΑ, *Thronus. In fine adde.* Meminit Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 14. 29 & in vita S. Euthymii, τῆς τοῦ καθίσματος τῆς Θεοτόκου ἐκκλησίας, à quadam Icelia ædificatæ; cui etiam τοῦ καθίσματος ἐκκλησία nudè dicitur.

ΚΑΘΟ'Ν, pro καθὼς & καθὰ, *velut, ſicut*, occurrit non ſemel in Chronico Paſchali pag. 334. 386. 448. 450. 456. 616. edit. Raderi.

ΚΑΘΟΣΙΟΥ͂Ν. *Lin. 2. poſt* Can. 18. *adde.* Zonaras lib. 7. Annal. n. 15. ἵν᾽ ὅστις αὐτοῖς ἔργῳ ἢ λόγῳ προσκρούσῃ, κἂν ἰδιώτης ἦ, κἂν ἄρχων, ἱερὸς τῇ ἦ, καὶ τῷ ἀγεῖ ἐνέχηται· τὸ γὰρ ἱερὸν εἶναι, ἀπωλολέναι ἦν. οὕτω γὰρ πᾶν ὅπερ ἂν ὥσπερ τὸ θῦμα εἰς σφαγὴν καθιερώθῃ ὠνόμαστο. Ubi auctor Synopſeos ad marginem, πόθεν λέγεται, καθοσιώθη. *Adde in fine*: De hac voce multa commentatur Petavius ad Epiphan. pag. 79. & 453.

ΚΑΘΟΣΙΩΜΕ'ΝΟΣ. *In fine adde.* Vide Gotofredum ad L. 7. Cod. Th. de diverſ. reſcritpt.

ΚΑΘΡΕ'ΠΤΗΣ. *Poſt locum Moſchopuli, ſcribe.* Schedographia MS. in Agapetum: κάτοπτρον λέγεται ὁ κοινῶς καθρέπτης. Schedæ Regiæ MSS. κάτοπτρον, ὁ κοινῶς καθέπτρης. — ἔσοπτρον δὲ, τὸ κοινῶς φιλιάλειον. Syntipas MS. ἐμφερῶς δὲ τύπου καθρέπτην περικύκλου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ὄρνεως, ὡς δοκεῖν ἀστραπὰς ἀποπέμπειν. Beliſſarius Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ἔλεγε εἰς τὸν ἑαυτὸν τι, ὅτι πρέπει τὸν ἀσκητὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ μεγάλου ἡλίου, ὡς ἂν εἰς σε καθρέπτην νὰ διορθώνῃ τὴν ζωήν τε.

ΚΑΘΥΠΑΤΕΥ'ΕΙΝ, *Conſulatum dare*, ſeu munus in populum ſpargere, novè dictum. Leo Imp. Nov. 94. ὅσοι ἐς τὸ ὑπατεύειν καθίστανται ἦν ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτοὶ προέλαβον φιλοτιμίαν ἀντιδωρεῖσθαι τῇ πολιτείᾳ ἀξιοῦντες, φιλοτίμους δωρεὰς τοῖς πλήθεσιν καθυπάτευον.

ΚΑΙ'ΣΑΜΟΝ φασὶν εἶναι τὸν καρπὸν τοῦ βαλσάμου, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. *Fructus balſami.*

ΚΑΙ'ΣΑΡ. *Pag.* 542. *lin.* 2. *poſt* Ita enim, *adde.* Lucius Ælius Verus ab Hadriano adoptatus, *primus Cæſar eſt appellatus, & in eadem ſtatione conſtitutus periit*, ut eſt apud Capitolinum in Vero. Deinde Commodus *appellatus eſt Cæſar puer cum fratre ſuo Severo*, ut ſcribit Lampridius. Sed ut, &c.

ΚΑΙΣΑ'ΡΙΟΝ, in Καῖσαρ, *in fine poſt* Vide, *adde.* Epiphanium hæreſi 69. n. 2.

ΚΑΙΦΑ'Ρ, ὁ ἀκανθόχοιρος, *Echinus*, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843

ΚΑ'ΚΑΜΠΡΙ. *Adde in fine.* Aliter ni fallor. Aëtius lib. 10. cap. 27. κάκαμπρι, τὸ ἐπιλεγόμενον δροσοβόταιον, κουρέλιν ἐρυθρὸν, &c. Ita lib. 11. cap. 67.

ΚΑ'ΚΑΡΟΝ, *Cranium.* Euſtathius ad Odyſſ. π. ὅθεν μέχρι καὶ νῦν τινὲς τῶν μὴ κατὰ γλῶσσαν λογάδα ὁμιλούντων τὴν ἄπελον γῆν εἶναί φασιν, ὡς τὸ κάκαρον, ὃ κράνιον ἐκεῖνοι νοοῦσιν.

ΚΑΛΑ'ΝΔΑΙ. *Pag.* 548. *lin* 10. *ante* Vide, *adde.* Michaël Pſellus in Poëmate MS. de Calendis, Nonis & Idibus:

Η τῶν Καλανδῶν Ἰούλιος ἡμέρα,
Ἑλληνικῆς πρόσχημα χρηματίσας ἔφυ,
Καὶ λαμπρὸν ἀντίχημα τῆς σκηπιουχίας.
Ῥώμης μὲν οὖσα δόγμα τῆς παλαιτέρας,
Εὐάγγελον δ᾽ ἄθυρμα τῆς νεωτέρας,
Η δόξα καὶ γὰρ ἡ παλαιὰ Λατίνων
Τρεῖς οἶδε ταύτας ἡμέρας σκιρτησίμους,
Εἰδοὺς, Καλάνδας, πρὸς δὲ καὶ Νόννας, ἄναξ.
Νῦν δ᾽ ἀλλὰ χαιρέτωσαν Εἰδοὶ καὶ Νόνναι,
Τὰς γὰρ Καλάνδας οἶδεν ἡ Κωνσταντίνου·
Πρὸ τῶν θυρῶν δὲ συρρέουσι μυρίοι,
Σκιρτῶντες ἡδὺ, καὶ γελῶντες ἀθρόον,
Εὐάγγελον σκίρτημα τοῦ παντὸς χρόνου
Εὔηχον οἰώνισμα, κήρυγμα ξένον.

ΚΑΚΟ'ΣΧΟΛΟΙ, *Qui pravas ſcholas frequentarunt.* Apud Euſtathium ad Odyſſ. ι. pag. 1638. στρεψιμάλλους ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς περιλαλοῦντας καὶ κακοσχόλους φράζοντας. Lexicon MS. vocum Herodoti: σινάμωρον, κακόσχολον.

ΚΑΚΟΥΕ'Ν, ἔλαιον μακάρειον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. ἢ τρίτω τοὺς κόκκους τοῦ κακόϋε.

ΚΑΚΟΥ͂ΛΕ. *In fine adde.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. καὶ σαιδὰλ, καὶ ἄνισον, καὶ λάδανον, καὶ κακούλιν, καὶ κριθήν. Idem lib. 2. κακοῦλιν μεγάλην ἔξαγ. α΄.

ΚΑΚΟ'ΦΩΝΟΣ, *Avis Noctua ſimilis.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. σκώπς, ἐστὶ ζῶον σκῶψ λεγό-

μένον. κόβαλον δὲ καὶ μιμηλὸν τὸ ὄρνεον τινὲς δὲ κακόφωνοι αὐτὸ καλοῦσι. Vide Phavorinum ex Horo Milesio.

ΚΑΛΑΚΑΣΣΙΟΝ, *Cepa agrestis*. Vide in Σκιλλοκρόμμυον.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde*. Etymologicum MS. ex Orione Thebano: καλαμάειν, διὰ τὸ τοὺς καλάμους αἴρειν. *Post locum Scholiastæ Oppiani, adde*. Anonymus MS. de Diæta cap. 3. κοσχύλεια, σακοὶ, παγοῦροι, καρκίνοι, καραβίδια, ὀκτάποδα, σηπίαι, μοχίται, καλαμάρεια, βάτοι, μούβατοι, ῥῖναι, δρακοντίαι, κοκάγια, σκορπίδια, τρίγλαι, ὀρφὸς, φαγεία, &c. Occurrit rursum cap. 14. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Οκταποδίτζια καὶ σηπίαι, καὶ τὰ καλαμαρείτζια.

ΚΑΛΑΜΙΟΝ. *Post locum Eustathii, adde*. Scholiastes MS. in Aristophanis Plutum: ἀντικνήμια εἰσὶ τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα καλάμια τῶν ποδῶν. κνήμη δὲ ἡ λεγομένη ἄντζα.

ΚΑΛΑΜΙΤΑ. *In fine adde*. Joannes Canabutzes MS. πόθεν ἐξῆλθε, καὶ τις ἰδιώτης κατέγραψε ταῦτα, εἰ μὴ παλαιοὶ γεωγράφοι τε καὶ φιλόσοφοι, τὴν δὲ δύναμιν τῆς μαγνήτιδος λίθου, ἣν οἱ Λατῖνοι λέγουσι τριμοντικαλαμίτα; Adde fol. 10. verso Cod. MS. ubi τριμοντι est nostrum, *pierre de*, &c.

ΚΑΛΑΜΟΣ φραγμίτης, ἢ βούλεεις, in Lex. MS. Reg. 1843.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΟΝ. *In fine adde*. Describitur idem Καλανδολόγιον in alio Cod. Reg. 1497 fol. 111. hoc titulo: τοῦ προφήτου Εσδρα διάγνωσις περὶ τῶν ζ. ἡμερῶν.

ΚΑΛΑΝΘΡΩΠΟΣ, τὸ πράσιον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Marrubium*.

ΚΑΛΑΝΟΣ, *Fimus, sordes*. Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andreæ Sali: ταῦτά εἰσι τὰ ἔργα τῶν τοιούτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οἱ διὰ τῶν τοιούτων στιβάζουσιν ἑαυτοὺς κάλανον καὶ κόπρον. Καλανώδης. Idem alibi: καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τὰς κλίνας κύκλῳ διατρέχοντες, βόρβορον καὶ καλανῶδες ὕδωρ, ὡς εἴρηται, τῷ προσώπῳ τοῦ τε νεώτος ἀπέῤῥαινον.

ΚΑΛΑΣΤΡΟΥΘΙΝ, *Passer*. Glossæ Iatricæ ex Cod. Reg. 1334. στρουθίον τὸ καλαστροῦθιν.

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ. *Ante locum Zonaræ, adde*. Michaël Psellus in Hist. MS. de eodem Calaphata: οὐ δρυοτομῶν, οὐδ' ἀποξέων ἐκεῖθεν τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα, οὐδ' ἁρμόττων ταῦτα, καὶ συμπηγνύμενος, ἀλλ' ἐπειδὴ συμπῆξαιεν ἕτερος αὐτὸς εὖ μάλα συμπεπηγμένα τῇ πίσσῃ διέχειε.

ΚΑΛΕΙΝ. *Post lin. 2. scribe*. Chronicon Paschale in Romulo: ἐν τῷ καιρῷ τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ πολεμικὰ εἴδοσιν εἶχε, καὶ ἤρξατο πρῶτους καλεῖν καὶ τρέφειν τοὺς ἀπὸ τοῦ Α. ἔχοντας ὄνομα, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως ἕως τοῦ, &c. Mox: οἱ οὖν ἑκάστου ἀριθμοῦ παίδουροι ἀπὸ ἑαυτέρας εἰς τοὺς οἴκους ἀπιόντες τῶν καλουμένων, ὡς ἤθελον ἐπ' ἀείσω εἰς τὴν ἑξῆς κυκλοῦν πρὸς τὸ γνῶναι ἐκεῖνον, ὅτι παρ' αὐτοῦ τρέφονται αὔριον. Eustathius ad Odyss. λ. ὅρα δὲ καὶ τὸ, Πάντες καλέουσι, κοινότερον ῥηθὲν ἐπὶ τῆς εἰς δεῖπνον κλήσεως. Joannes Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἀδελφὸς εἰς τὰ κελλία ἤνεγκεν τὰ ψωμία αὐτοῦ ξηρά, καὶ ἐκάλεσεν μίαν τράπεζαν γερόντων. καὶ ὡς ἔφαγεν ἕκαστος, &c. Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ καθήμενος, καὶ τινῶν φιλοσόφων προσφιλῶν τῷ τούτου πατρὶ συγκεκλημένων, &c. Fr Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 115. ἐμποροῦσι τὴν κυριακὴν νὰ χαλάσουν τὰ καλέσματα, ταῖς ταβέρναις, τὰ ζάρια, τὰ χορία, τὰ μαλωσίματα, καὶ ἀνὰ παρόμοια.

ΚΑΛΙΓΑ. *Pag. 550. lin. 50. post γυρίζει, &c. adde*. Huc pertinet Inscriptio reperta Auximi in Piceno, nescio an edita: C. OPPIO C. F. VELINA BASSO PPPC. P. R. I D AVG. LEG. IIII. FL. FEL. ET LEG. II. TR. FOR. EVOC. AVG. AB. ACT. FOR. PR PR. MIL COH. II PR. ET COH. XIII. ET XIIII. VRB. OMNIBVS OFFICIIS IN CALIGA FVNCTO CENTVRIONES LEG. II. TRAIAN. FORTIS. Et alia Inscriptio apud Gruter. 279. 3. HONORATI ET DECVRIONES ET NVMERVS MILITVM CALIGATORVM.

ΚΑΛΙΚΕΡΕΑ. *Adde in fine*. Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3118. καλίκεεις, ἡ τῆλις, ἡ αὐτὴ καὶ αἰγίκερας λέγεται. *Fœnogræcum*. Aliud Lexicon MS. habet, καλικερέα τῆλη.

ΚΑΛΙΚΕΡΗΣ, ἡ τύλης, in Lexico Botan. MS Reg. Cod. 1843.

ΚΑΛΙΞΕΝΟΚΟΥ, ἡ τίτανος, *Calx*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΛΙΩΝΙΟΣ, *Piscis species*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀλιεσούελος, εἶδος ἰχθύος θαλάσσιον, ὃ τινὲς καταφημισμένοι καλιώνιον καλοῦσι. ἔστι δὲ τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον.

ΚΑΛΛΑΪΝΟΣ. *Post locos Etymolog. adde*. Vide Hesychium in Κάλλαιοι.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ. *Post locum Simocattæ, adde*. In Cod. Reg. 3497. fol. 156. v. describitur ἀλάτιον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, Δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως εἰς ἀμβλυωπίαν, ᾧ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται. *Ibid. post locum ex vita S. Marcelli, adde*. Epiphanius hær. 67. n. 3. de quodam Hieraca: φασὶ δὲ τινες περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὑπὲρ ἐνενήκοντα ἔτη βιώσας, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἐτελεύτα ἐκαλλιγράφει· καλλιγράφος γὰρ ἦν, ἔμενε γὰρ αὐτοῦ σωστὸς ὀφθαλμός. Joannes Episcopus Carpathi MS. εἶχεν δὲ ἐργόχειρον καλλιγραφικὸν, καὶ λάβω παρὰ τῶν ἀδελφῶν χάρτια.

ΚΑΛΛΙΚΕΡΕΑ. Vide Καλικερέα.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. *In fine subde*.

Καλοκαιρεία, *Felicitas, res secunda*. Melampus de Palpitationibus: ὀπισθομήνειον δεξιὸν ἀλλόμενον, ψόγον προσημαίνει, ἐν ἄλλοις καλοκαιρείαν δηλοῖ.

ΚΑΛΟΚΤΕΝΙΣΤΟΣ, *Pulcrè plexus*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πέρα ἔνι καλοκτένιστος καὶ καμαροτειχάρης.

ΚΑΛΟΚΥΜΙΝΑΙΑ, *Cumini species*. Aëtius lib. 11. cap. 54. λαβὼν τὴν πόαν τὴν καλουμένην παρ' Ἰταλοῖς ἥβα, Γραικοῖς δὲ καλοκυμιναία, &c.

ΚΑΛΟΛΕΩΝ. *Post hanc vocem adde*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κακάβιν ἔνι, δέσποτα, δυόπλην μέτρων τεσσάρων,
Καὶ ἕως ἄνω οἱ μάγειροι γεμίζουσιν τὸ ὕδωρ,
Καὶ βάλλουσι κρομμύδια εἴκοσι καλολέοντας,
Καὶ πῦρ ἐξάπτουσι πολὺ κατὰ τοῦ κακαβίου.

ΚΑΛΟΣΤΡΟΥΘΙΟΝ, αἰγίλωψ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aquila*.

ΚΑΛΟΥΕΝ, ἔλαιον μακάβιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190.

ΚΑΛΟΧΡΟΝΙΑ, *Prosperitas*. Anonymus MS. de significationibus astrorum: καρπὸν, καὶ ὀπώρας καὶ εὐθηνία, καὶ διάφορα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ καλοχρονίαν, εἰρήνην παντοίαν, &c.

ΚΑΛΠΑΣΟΣ, *Plantæ species*. Zosimus MS. de rotundandis margaritis: βάλε αὐτοὺς, καὶ ποίησον ὀπῷ συκῆς, ἢ τιθυμάλου, ἢ καλπάσου.

ΚΑΛΤΖΗΝΑΡΕΙΝ, *Calcinare*. Vox Chymicorum, apud Petrum Theocton de Archemia MS.

ΚΑΛΤΙΚΙΑ. *Lin. 2. post* Caligæ, *adde*. Symeon Logotheta in Chron. MS. de Anastasio Imp. λέγεται δὲ μετὰ πολὺ τὸ μνῆμα ἀνοιγῆναι, καὶ εὑρεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ πείνης φαγόντα τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ τὰ καλτίκια ἃ ἐφόρει, διὰ τὸ εἶναι αἱρετικὸν Ἀναστάσιον.

ΚΑΛΧΑ'ΝΑ, τὰ φύλλα τοῦ κυπέρου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Folia Cyperi.*

ΚΑΜΑΡΟΤΡΙΧΑ'ΡΗΣ, *in Camera speciem tonsus.* Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ πρᾶγμα ἔνι καλοκτένιστος καὶ καμαροτριχάρης.

ΚΑΜΑΣΙ'Α, *Labor.* Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. δηλοῖ — καὶ κατάλυμα τῆς δουλείας καὶ καμασίας, καὶ δικάσιμοι, &c. Alibi: καὶ ἔστιν ἡ ἐρώτησις περὶ δουλείας καὶ καμασίας. Rursum: δηλοῖ ἀγαθὴν εὐτυχίαν, καὶ ἄνοιξιν δουλείας καὶ καμασίας. Alio loco: καὶ δεσμὸν δουλείας καὶ καμασίας. Ita passim in hoc libro.

ΚΑ'ΜΑΣΟΣ. *In fine subde.*

Καμάσινος, *Camasinus.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 28. ὅτι ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος Συμεὼν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς θεωρεῖ λείψανον δικαίου, αὐτὸς τὸ καμασινῆς αὐτοῦ μηλωτῆς ἐκ δεξιῶν ἐπικρεμαμένον αὐτοῦ, &c. Adde n. 46. 56.

ΚΑΜΑΤΕΡΟ'Σ, *Laboriosus.* Proverbia seu dicta vulgaria MS. καμνεῖ ὁ κύων, καὶ ἀκούει ἡ κύων καματηρόν.

Καματηρή, *Aranea*, quòd interdiu & noctu in telis suis texendis operetur. Symeon Sethi de animalibus, MS. θέραφος, ὁ ἀράχνης, ὃς καὶ φαλάγγιον λέγεται, ὑπὸ δὲ τῶν πολλῶν καματηρή, παρ' ἐνίοις δὲ ἀλαμίνθη.

ΚΑΜΒΥ'Λ, τὸ σπέρμα τοῦ ἡλιοτροπίου, *Semen heliotropii*, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843. In aliis Lexicis scribitur καμὴλ & καμβὴλ.

ΚΑΜΗΛΑΥΚΑ'ΔΩΝ. οἱ κόχλοι οἱ μεγάλοι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, seu potiùs κάμιλος per ι, ut auctor est Scholiastes Aristophanis, & ex eo Suidas, *Funis crassior nauticus.* S. Cyrillus explicans illud Matthæi 19. *Facilius est camelum per foramen acus pertransire*, &c. κάμηλον ἐνταῦθά φησιν, οὐ τὸ ζῶον τὸ ἀχθοφόρον, ἀλλὰ τὸ παχὺ σχοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγκύρας οἱ ναῦται. Hinc fortè vox *Cable* nostris, quasi *Camle.* Vide Gloss. med. Lat. in *Cabulus.*

ΚΑΜΙΝΙ'ΤΗΣ, *Plumbum.* Glossæ Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. καμινίτης, τὸ μόλυβδον; & in Lexico MS. Neophyti: καμινίτης λιθάργυρος.

ΚΑΜΙ'ΣΙΟΝ. *In* Επικάμισον, *post locum* Τζέτζη, *adde* Eustathius in Iliad. χ. ἐν τούτοις γὰρ οἱ παλαιοὶ χιτῶνες ἐν ἂν εἶεν ἐπικάμισα, κατὰ τὴν κοινὴν παράφρασιν. Et in Odyss. α. σημείωσαι δὲ ἐνταῦθα ἐν τῷ, Ἐκδύς χιτῶνα, ὅτι εἰ μὲν χιτὼν ἐστὶ τὸ ἐπικάμισον, γυμνὸς ἄρα κατ' ἔθος ἀρχαῖον κοιμᾶται ὁ Τηλέμαχος. Theodorus Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Σὺ δὲ ἦλθες ἀνυπόδυτος, καὶ δίχα ἐπικαμίσου.

Ibidem lin. 42. *post* Υποκάμισον, *adde.* Etymologicum MS. χιτὼν, ὑποκάμισον, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἱμάτιον, &c.

ΚΑΜΠΑ'Τ, τὸ ἧπαρ, *Hepar*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΜΠΤΟ'Σ. *Post hanc vocem scribe.* Lexicon MS. Reg. βαθεῖς, βαθμὸς, ἡ βάσις, ἡ καμπτός.

Ibidem post locum Etymologici, adde. Eudemus in Lexico MS. βαλβὶς, βάσις ἱππικὴ, ἡ ἀφετηρία τοῦ καμπτοῦ. Scholiastes MS. Oppiani ad lib 3. Halieut. νύσσαν. τὴν ἀφετηρίαν, τὸ τέρμα. νύσσα, ὁ καμπτὸς, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ κάμπτω, ἢ τὸ πλήττω, ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι, &c. Extat Libanii μελέτη hoc titulo: παράσιτος ὅτι δεῖπνον κληθεὶς, βουλόμενος θᾶττον ἀπαντῆσαι, ἵππον ἐπιλαβὼν τὸν ἐξ ἱπποδρομίου, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κεκληκότος. βωμὸς δὲ ἦν περὶ τὸν αὔλειον θύρας· νομίσας δὲ καμπτὸν εἶναι τὸν βωμὸν, ὁ ἵππος ἔκαμψε, καὶ συνήρπασε τὸν παράσιτον, καὶ μείνας ἄδειπνος, τῇ ὑστεραίᾳ ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Theophilus Protospatharius de pulsibus MS. ἐπεὶ σαι οἱ τρέχοντες δύο, τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον ἐν οἷς πρεμοῦσιν οἱ τρέχοντες, δῆλον ὅτι ὁ ταχίον τρέχων ἤνυσε τὸ διάστημα πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρώτου καμπτοῦ μέχρι τοῦ δευτέρου, καὶ εἰ ἰδὼν ἐν τῷ δευτέρῳ καμπτῷ ἴσον χρόνον ἠρεμήσωσιν ἀμφότεροι, ἀνάγκη τὸ ταχίον τρέχοντα διανύειν, καὶ τὸ δεύτερον διάστημα πρότερον ἕως τοῦ πρώτου καμπτῆρος, &c.

ΚΑΜΥ'ΕΙΝ, pro καταμύειν, *inclinare, connivere.* Glossæ interlineares ad Batrachom. MSS. ὑπ' ὀλίγον καταμῦσαι. καμῦσαι.

ΚΑΜΦΟΥ'Τ, αἷμα χηνὸς, *Sanguis anseris*, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843.

ΚΑΜΨΑ'ΚΗΣ *Post locum Epiphanii, adde.* In lib. de pond. & mensur. ait, καμψάκην ὕδατος, ιϛ. ξέστων ὕδατος εἶναι τὸ μέτρον.

ΚΑΜΨΑ'ΡΙΟΣ. *Post locum Epiphanii, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 1. tit. 1. τὸ παρὸν κεφάλαιον διορίζεται τὰς ἐκκλησίας μὴ λειτουργεῖν ὑπὲρ τὰς λειτουργίας, ὅτι μὴ γίνεσθαι τοὺς κληρικοὺς ἀρτοκόπους ἢ καμψαρίους, ἢ δημοσίων ἀγρῶν μαστιγοφόρους.

ΚΑΝΑΑΝΖΗ'Ρ, ἡ ἀλύσσομος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΝΑΛΗΣ. *Post locum Cedreni, adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. rem eandem enarrans, habet, τοὺς καναλίους κεράμους κατασκευάσαι.

ΚΑΝΔΗ'ΛΑ. *Lin.* 12. *post* olearia, *adde.* Epiphanius hæresi 68. n. 6. καὶ ποτε Μελιτιανῶν συναχθέντων, γέγονεν ἐκ τοῦ πλήθους τὸν μετὰ Ἀθανασίου διάκονον ἵνα ἐπιπελθόντα, μετὰ καὶ ἑτέρων τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ καταῖξαι κανδήλαις ὡς ἔχει ὁ λόγος, καὶ μάχεσθαι ἔρχεσθαι. Infrà: εἰ κατήγοροι εἶεν προσελθεῖν τῷ βασιλεῖ, σκεῦος τι μυστήριον λέγοντες εἶναι ὅσπερ κανδήλαν ἱεροῖς ἐφαπτε, ἣν προείπον. Eustathius ad Odyss. κ. λέγει δὲ ὁ Ναυκρατίτης ῥήτωρ, καὶ ὅτι λυχνοκαυτίαν ἔφη Κηφισόδωρος, ἣν οἱ πολλοὶ λυχναψίαν κεῖται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ κανδήλας χρῆσις, ὅτι, Ἀσαελίου κανδήλας πρίω, ἤγουν ἐξώνησαι. Theodorus Prodromus de mure, MS. ὡς τὰς ἐλαιοδόχους κανδήλας ἐποικοῖ; *Post locum Theosterićti, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 39. 40. 43.

Κανδηλάπτης. *In fine ante* Vide, *scribe.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. εἰ δὲ ἔστιν ἔθος, καὶ μετανοίας, δίδοται ἡμῖν τὸ κατάκλαστον παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ὕδωρ παρὰ τοῦ κανδηλάπτου μετὰ ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας.

ΚΑΝΔΙΔΑ'ΤΟΣ. *Post locum Nicephori, scribe.* Vita MS. S. Hilarionis: καὶ γὰρ τῶν λεγομένων τινὶ κανδιδάτων, καὶ ᾧ μάλιστα ὁ βασιλεὺς ἥδετο καὶ προσεῖχεν, δαίμων τὶς ἐκ παιδικῆς ἔτι προσεδρεύων ἡλικίας, &c.

ΚΑΝΘΑΡΙ'Σ, τὰ λυσαμαύμουδα, in Lexico MS. Reg. 1843.

ΚΑΝΙ'ΚΛΕΙΟΝ. *Lin.* 25. *post* deducit, *adde.* Apud Clementem Alexandr. lib. 6. Strom. κανιὼν pro atramentario sumitur: ἔχων πτερὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βιβλίον τε ἐν χερσὶ, καὶ κανόνα, ἐν ᾧ τὸ γραφικὸν μέλαν, καὶ σχοῖνος ᾧ γράφουσι. Ubi fortè legendum κανίον. Ex his emendandus auctor Operis imperfecti ad Matth. cap. 25. v. 31. *Criminosas personas judex auditurus in publico, tribunal suum collocat in excelso, circa se constituit vexilla regalia, ante conspectum suum ponit super mensam calliculam, unde tribus digitis mortem hominum scribat aut vitam.* Ubi vir doctus f. *caliculum:* sed indubiè legendum *caniculum.*

ΚΑΝΙΣΚΟΥ'Τ, τὸ κανισκοῦδιν, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843.

ΚΑΝΟΝΑ'ΡΧΗΣ. *Pag.* 583. *post locum Dorothei, scribe.* Geronticon MS. ὡς δὲ ἔφθασε καιρὸς τῆς συνάξεως, εἰσελθὼν ὁ κανονάρχης βάλλειν τὸ θυμίαμα, εὗρε πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα.

ΚΑΝΟΝΙ'ΖΕΙΝ. *Pag.* 581. *post locum Zonaræ adde.* Balsamon ad Interrogationes Monachorum in Synodo CP. sub Alexio Comneno: εἰ χρὴ κατὰ τὸ κανονικὸν τοῦ Νηστευτοῦ κανονίζειν τινάς; τὸ τοιοῦτον κανονικὸν

πολλῇ συγκαταβάσει χρησάμενον, πολλοὺς ἀπώλεσε· διὸ οἱ ἐν γνώσει τοῦ καλοῦ ὄντες, καὶ ἐκ τοῦ σφαλλομένου ἐπανορθώσονται.

ΚΑΝΟΝΑ'ΡΧΗΣ. *Post locum S. Basilii, adde.* Chrysostomus homil. 36. in 1. ad Corinth. καὶ ὁ ψάλλων ψάλλει μόνος, κἂν πάντες ἀπηχῶσιν ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἡ φωνὴ φέρεται. Vide Philonem de vita contemplat. sub finem.

Κανοναρχεῖν. *Post locum Symeonis, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio Reg. MS. καὶ τὰ τελικὰ τοῦ ἤχου μετὰ μέλους καὶ ἀργῶς κανοναρχούμενα παρὰ τοῦ ταχθέντος μοναχοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ'. *Pag. 580. post locum S. Antiochi, scribe.* Joannes Carpathi Episcopus MS. μοναχὸς ὑπαντήσας κανονικαῖς κατὰ τὴν ὁδὸν, &c. Mox earum ἡγουμένης meminit.

ΚΑΝΟΥ'ΛΗΣ, *Canalis, Tubulus.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. χρὴ ἐπιτηδεύεσθαι, καὶ ποιεῖν κανούλην κατὰ τὸ ἴσον τοῦ ὠτίου, ἀπομάσσων διὰ τοῦ ἀέρος τὸ κανουλίου, &c.

ΚΑΝΣΑΛΙ'ΔΕΣ, τὸ νάρκισον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Narcissus.*

ΚΑΝΤΖΕΤΟΝΗ'. Anonymus MS. de virtutibus lapidum: καντζετονὴ, ἔνε πέτρα ἀσβεσάδη εἰς πολὺ κλόρε, καὶ πῶλες κὰν πιτζιονὲς, &c.

ΚΑ'ΝΤΙΟΝ. *In fine adde.* ἄνοιξον τὸ πεμίτζιν, καὶ γέμισον τὸ κάντιον, καὶ ἂς ἔχῃ τὴν κάρπιν τι μέσα, &c. Compositio atramenti ex Cod. Reg. καλαμάνθι ὀγγίας α΄. πιπέρι ἀλόν σάπρεκούτρε ἐξάγ. γ. βρβέραμα ἐξάγ. γ΄. πιπέρι γάρεως, κάντιον ἐξάγ. γ΄. ἄλας Ἀλεξανδρινὸν ἐξάγ. γ΄.

ΚΑΝΩ'Ν, *Liber pœnitentialis. Lin. 9. post* pœnitentia, *adde.* Quomodo usurpat etiam Vita S. Basilii Amphilochio falsò adscripta cap. 11. ἔκλεισεν αὐτὸν ἐν ἑνὶ τόπῳ, ἔσω τῶν ἱερῶν περιβόλων, καὶ δοὺς αὐτῷ κανόνα, καὶ συντάμων αὐτῷ τρεῖς ἡμέρας, ἐπισκέψασθαι αὐτὸν, &c.

ΚΑΠΑ'ΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Ubi Scholia MSS. in eundem Blemmidam: σκεύη ὀστράκινα, ἃ καλοῦνται κλωκία μετὰ καππασίων ὑελίνων· ἀλλὰ κλωκία ὑέλινα, — καὶ τὰ καππάσια αὐτῶν.

ΚΑΠΕΤΩ'ΛΙΟΝ. *Lin. 2. post* Capitolium, *adde.* Observat Casaubonus ad Polyb. Græcos hoc nomen bifariam scribere: quosdam enim, ut Plutarchum per καπιτώλιον, plures, ut Diodorum, Eusebium, Hesychium & alios per ε. καπετώλιον, haud dubiè, inquit, à voce Græca κάπετος, fossa, tumulus.

ΚΑΠΗΓΕΛΑΤΕΡΙ'ΔΕΣ, Officiales quidam Aulæ seu Portæ Turcicæ, qui *Capigi* dicuntur. Vide in Τζαύσιος & Καπίτζηδες.

ΚΑΠΗΛΟΜΑΓΗΡΕΙ'ΟΝ, *Officina assaria.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἐὰν γὰρ περιπατῶν δημοσίᾳ ἴδῃς καπηλομαγηρεῖον, καὶ πλησιάσας ἐν τῷ παρέχεσθαί σε μεταλάβῃς τῆς τῶν κρεῶν ἀναθυμιάσεως, &c.

ΚΑΠΗΝΙ'ΤΖ, τὸ σαγάπηνον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sagapenum.*

ΚΑΠΙ'ΣΤΡΙΟΝ. *Ante locum Portii scribe.* Eustathius ad Iliad. ε. pag. 539. ἡ φορβεία, τὸ καὶ περιστόμιον καὶ στόμιον, Ῥωμαϊκῶς δὲ εἰπεῖν, καπίστριον. Joannes Diaconus in Hesiodi scutum Herculis: χαλινὸς, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὴν ἴτα. φορβειὰ δὲ τὸ καπίστριον, τὸ τῇ φορβῇ τοῦ ἵππου ἁρμόζον.

ΚΑΠΙΤΑ'ΝΟΣ. *Post locum Duca, adde.* Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: ἐπειδὴ βλέπεται τοῦ λόγου σας ὁποῦ δὲν δύνασαι τὴν ζημίαν ὁ πεχίδου τοῦ σπητίου, ἡ τὸ καπιτανείου εἰς τὸ σπαζώτην.

ΚΑΠΙ'ΤΖΗΔΕΣ, *Ostiarii Aulæ Othomanicæ.* Leunclavius in Onomast. Turc. *Capitzi, vel Capitschii, Janitores, Ostiarii.* Ordo MS. Aulæ Turcicæ: ἐξ αὐτοῖς δὲ Γιαμιτζάροις, ἕως ὀγδοήκοντα εἰσὶν Καπιτζῆδες, ἤγουν πορτάροι τῆς αὐθεντικῆς πόρτας. His qui præest, *Capitziler*, vel *Capitzi Bassa*, vel *Aga* nominatur.

ΚΑΠΝΕ'ΛΑΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ νάφθα, *Naphta.*

ΚΑ'ΠΝΙΟΝ, τὸ χελιδόνιον λεγόμενον, apud Aëtium lib. 10. cap. 20. 25. & alibi.

ΚΑΠΟΥΚΑ'ΝΟΣ, *Pelecanus.* Scholion MS. ad Symeonem Sethi de animalibus: πλεκὰν, ὁ δρυοκολάπτης, ἤτοι ὁ δενδροκόλαφος, ἔπρος φασὶ πλεκανὸν τὸ καπουκάνον.

ΚΑ'ΠΤΡΟΝ. Isaacus Tzetzes in Lycophron. pag. 173. ταινίαις τι πλατείαις εἰσὶν ὑποζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσαι· θρόνοις δὲ τοῖς κάπτροις· τὰ γὰρ ῥάμματα φαρμακικά.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, *Cloaca*, ὀχετός. *Adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 96. εἰ δὲ καὶ κῆπον παρέχεται ὁ αὐτὸς ὑπονομαῖος κάραβος τὸ κύριον τοῦ κήπου, ὀρύσσειν τὴν ἀρδευομένην γῆν, καὶ ἀνακαθαίρειν τὴν νεμομένην τῆς μυροποιήσεως, ὀφείλουσι γενέσθαι ἐκ τοῦ νέμοντος τὸ ποιοῦντι κῆπον τῆς ἐπιφορίας ῥιπτομένης ἔξω τούτου κήπου. *Pag. 583. post lin. 18. subde.*

Καραβοσάσι, *Navale.* Etymologicum MS. νεωσοικὸς, τὸ καραβοσάσι.

ΚΑ'ΡΒΩΝ. *Post locum Phoca, adde.* Leo Philosophus lib. 6. Synopseos Iatricæ MS. cap. 19. Κίσσα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἡ γυνὴ περὶ τὴν δίωρον ἢ τρίτην μῆνα ὀρέγηται ἀπτῶν τινῶν, οἷον ὄστρακα, ἢ λίθους, ἢ κάρβωνας, &c.

ΚΑ'ΡΔΑΜΕ, in Glossis Botanicis Saracenicis MSS. τὸ ἤλεκτρον, *Electrum.*

ΚΑΡΔΑ'ΡΑ, *Mensuræ species.* Anonymus in Arithmetica practica MS. καρδάρα τὸ ἀλεύρι χρῶς ας ια΄. καὶ ... &c. Occurrit ibi pluries.

ΚΑ'ΡΔΟΣ, *Carduus.* Eustathius ad Odyss. ρ. ἡ δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα κινάρα, ἐπιρρόως ἔχ· ταύτην γάρ φασι κάκτον λεγομένην ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλεῖσθαι κάρδον, ὑπὸ Ἑλλήνων δὲ κινάραν.

ΚΑ'ΡΔΟΥΛΑ. Vide Κάρδιτζα.

ΚΑ'ΡΗΠ-ΓΗ'ΤΛΕΡΟΙ, ita dicti quidam Officiales Portæ Othomanicæ. Ordo MS. Officiorum Portæ Turcicæ: τετάρτη τάξις ὀνόματι Κάρηπ-γήτλεροι· εἰσὶ πεντακόσιοι, καὶ αὐτοὶ καβαλλάροι· ἔχουσι καὶ αὐτοὶ δύο κάβους μέσον αὐτῶν.

ΚΑ'ΡΚΙΝΟΣ. *In fine adde.* Quos verò Allatius Leoni Philosopho ascribit, Codex Regius 2809. fol. 51. partim Joanni Tzetzæ, partim Ptochoprodromo tribuit. Vide Antholog. Græc. lib. 6. c. 13.

ΚΑ'ΡΝΥΞ, *Tuba Celticæ species.* Eustathius ad Odyss. σ. ubi tubarum species recenset: τρίτη ἡ Γαλατική, χωνευτὴ, οὐ πάνυ μεγάλη, τὴν κώδωνα ἔχουσα θηριόμορφον τινα, καὶ αὐλὸν μολύβδινον, εἰς ὃν ἐμφυσῶσιν οἱ σαλπισταὶ, ἔστι δὲ ὀξύφωνος, καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Κελτῶν κάρνυξ.

ΚΑΡΟΜΦΙ'Λ, τὸ καρυόφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Caryophyllum.*

ΚΑΡΟΥ'ΧΑ. *Post locos Chron. Alexandr. adde.* Cosmas Vestitor de relat. corp. S. Chrysostomi MS. de Proclo Patr. CP. καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κόλποις περισφίγξας τὸ λείψανον, ἐπὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων λιπαινόμενος ἔσωζεν. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ σὺ ἐκαθίζες, καὶ ἔβλεπες πῶς τρέχουσιν αἱ καροῦχαι.

ΚΑΡΠΙΣΙΧ, εἶδος ἀρώματος, ἔοικε κολυάνδρῳ. Ita Lexicon Botanicum MS. Reg. *Species aromatis.* Vox Arabica.

ΚΑΡΠΟ'Ν, *Elleborus.* Anonymus Botan. MS ἐλλέβορος ἐστὶ τὸ καρπὸν. in aliis Glossis καρπὶν scribitur.

ΚΑΡΠΟΠΙ'ΣΙΟΝ, κιϐέϐι, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΚΑΡΤΑΝΑΝΟΓΑ', *Mappa mundi*, uti vocant, vel potiùs *Portolanus*. Joannes Canabutzes MS. εἰ μὴ ἡ καταγραφὴ τῶν παραθαλασσίων πόλεων καὶ τόπων, ἀκρωτηρίων τε καὶ λιμένων, καὶ κόλπων, καὶ τῶν τοιούτων, ἣν οἱ Λατῖνοι λέγουσι καρταναναγά.

ΚΑΡΤΖΑΜΙ'ΔΑ, μελίλωτα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Melilotus*.

ΚΑΡΣΕ'ΝΑΙ, τὸ ὀροϐάλευρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Farina eruina*.

ΚΑΡΥΔΑ'ΤΟΝ, *Nuces*, vel *Edulium ex nucibus*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ σταφιδίτζας Χιωτικὰς, καὶ ἀπὸ τὸ διακώδου,
> Καὶ καρυδάτον ὀλίγον, καὶ κυδωνάτον χύτραν.
> Γεμάτα σαχαρά τε, καὶ τότε ἀπαλωδάτον.

ΚΑ'ΡΦΗ. *Post locum Cyrilli*, *adde*. Eudemus in Lexico MS. ἧλος, καρφίον. Etymologicum MS. γόμφος, κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον.

Ibidem post locum Scholiorum Æschyli, *adde*. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ὥσπερ κοπίνῳ περιπατταλεύσω τουτωί. Καρφώσω. *Ibid. in fine subde*. Χρυσόκαρφος, χρυσήλατος, in iisdem Glossis.

ΚΑΡΦΟΥ'ΦΟΤΑ. *In fine adde*. In Lexico Botanico Saracenico legitur καρούφουλ.

ΚΑ'ΡΧΑΡΟΣ. *In fine adde*. Verùm καρχάρους vocant Græci animalia ferociora, & quæ dentibus quosvis mordent. Lexicon MS. ex Cod. Regio 2752. καρχαρόδοντες, τραχεῖς ὀδόντας ἔχοντες, ἢ ὀξεῖς. παρὰ χαράσσω, κάρχαρος, κατ' ἀναδίπλασιν· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκληρὸν χαράσσεται. Alius Codex Reg. 2647. fol. 228. ubi de speciebus animalium: καρχαρόδοντα δὲ ὅσα στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, καὶ ἐπαλλάσσοντας αὐτῶν, ὀδόντας ἔχει· οἷον λύκος, λέων, κύων, πάρδαλις, καὶ τὰ ὅμοια τούτων. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἰχθύων πᾶν γένος καρχαρόδουν, οἷς καὶ σαρκοφάγοις συμϐέϐηκεν εἶναι. Joannes Diaconus ad Hesiodi scutum: χαρχαρόδοντε κυνέ. χαυλιόδοντα μὲν λέγονται, ὅσα ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ἐξεστηκότας τοῦ στόματος, οἷον ἐλέφας καὶ ὁ χοῖρος· καρχαρόδοντα δὲ ὅσα ἔντος μὲν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας, ἀλλ' ὀξεῖς, καὶ οἷον κεχαραγμένους, οἷον λέων, πάρδαλις, λύκος, κύων. Eustathius ad Iliad. α. pag. 65. ἔστι δὲ λάπτειν κυρίως, τὸ ῥοφεῖν, ὀνοματοποιηθὲν καὶ κυριολεκτηθὲν ἐπί τε κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τοιούτων ζώων καρχάρων. Idem ad Iliad. β. pag. 308. στόμα δὲ τοῦ πολέμου πόθεν ἄλλοθεν ἀνέῳγε κατὰ τὴν ποίησιν, ἢ ἐκ τοῦ τῶν ζώων, καὶ μάλιστα τῶν καρχάρων. Phavorinus: κάρχαρον, τραχὺ, ἢ ὀξύ. Vide Suidam in Καρχαρώδης.

Καρχαρίας, Hesychio est θαλάττιος κύων. Epiphanius hæresi 33. n. 12. οὗτοι μὲν γὰρ συνείλκυσαν ἑαυτοῖς, ὡς ἀπὸ θαλάσσης ἀνελθὼν καρχαρίας, καὶ ἐχίδνας προσκαλούμενος, &c.

ΚΑΣΕΒΕΡΙ'ΔΕ, κάλαμος ἀρωματικὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè *Casia viridis*.

ΚΑΣΣΑΠΑΔΑΡΙΣΣΑ', ἤγουν ὠκίμου ἀγρίου σπέρμα, apud Anonymum Med. MS. ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. *Semen ocimi silvestris*.

ΚΑ'ΣΣΟΣ, vestimenti species, fortè *Casa*, *Casula*. Arcadius in Grammatica MS. fol. 142. τὸ δὲ κάσσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος τινὸς ἱματίου οὕτω καλουμένου. Vide Κασῆς.

ΚΑΣΤΟΥΡΙ', *Castor*. Cosmas Indicopleustes: καστουρὶ, τοῦτο τὸ ζῶον ἐστι μόσχος· καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ ἐγχώριοι καστουρί. διώκοντες δὲ αὐτὸ τοξεύουσι, καὶ τὸ συναγόμενον αἷμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν δεσμεύοντες κόπτουσι, καί ἐστι τοῦτο εὐῶδες πάνυ, ὃ μὲν ἡμεῖς λέγομεν μόσχος.

ΚΑ'ΣΤΕΛΛΟΝ. In καστελλάτης κάραϐος *Post vocem* Trullano, *adde*. Tzetzes ad Lycophr. p. 206. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους.

ΚΑΣΤΖΑΡΙ'Α, *Chamacedrus*. Glossæ Iatricæ ex Reg. Cod. 1334. χαμαίκεδρος λέγεται ἡ καστζαρία.

ΚΑ'ΣΤΡΟΝ. In Ξυλόκαστρον, *post vocem* Phavorinus, *adde*. Etymologicum MS. ἐρυσίπολις, οὐ τὸ ξυλόκαστρον, ἀλλ' ἡ σώζουσα καὶ ῥύουσα τὴν πόλιν.

ΚΑΤΑΒΑ'ΣΙΑ. *Post locum Hirmologii*, *adde*. Habentur etiam in Cod. Reg. 1334. Νικηφόρου Πατρικίου καὶ Αἰγυπτίου τοῦ Μιτυληναίου στίχοι καταϐάσιοι ιϐ. εἰς τὴν ποσότητα τῶν ιϐ. μηνῶν. Μὴν Σεπτέμϐριος, &c. qui quidem nihil aliud ferè continent quàm Sanctorum nomina singulorum mensium, nulla subdita oratione.

ΚΑΤΑ'ΒΑΤΟΝ. *Lin. 2. post* βιϐλίου, *adde*. Etymologicum MS. πτυχίον, κατάϐατον, βιϐλίου σελίς. Epimerismi MSS. ὅρα καὶ ἐν τοῖς μετωπίοις τῶν καταϐατῶν ἐπισημαινομένων τοὺς ἐπιμερισμούς.

ΚΑΤΑΒΟ'ΛΙΟΝ, quidquid à convivis in commune pro convivio confertur, *Symbola*. Joannes Tzetzes in 2. ἔργ. Hesiodi: ἐκ τῶν συσσιτίων καὶ εἰσφορῶν, καὶ ἐράνων, καὶ ἃ καλοῦμεν καταϐόλια, ὅταν κοινῶς διδόντες δαπάνην τινὲς συμποσιάζουσιν.

ΚΑΤΑ'ΒΟΛΟΝ, inquit Scholiastes Thucydidis, nunc vulgus vocat quodvis emporium, quod Græci ἐπίνειον. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem, in Nicephoro Logotheta, de Bardane: νυκτὸς λάθρα τοῦ λαοῦ ἦλθε πρὸς τὴν μονὴν Ἡρακλείου ἐν τῷ καταϐόλῳ, καὶ παρευθὺ γέγονε μοναχός. Ubi Scylitzes habet, ἐν τῷ καταϐολίῳ, Theophanes verò, κατῆλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, &c. Occurrunt urbes aliquot hoc nomine in Geographia Longobardica nuper à D. Placido Benedictino edita.

ΚΑΤΑ'ΔΥΣΙΣ. *Post locum Theophanis*, *adde*. Synodica Joannis Damasceni: πόθεν τὸ τρίτον βαπτίζειν, τουτέστι διὰ τριῶν καταδύσεων;

ΚΑΤΑΚΕ'ΦΑΛΑ. *Lin. 1. post* pronus, *adde*. Martyrium MS. S. Joannis Baptistæ apocryphum: τότε κελεύει αὐτὸν κρεμασθῆναι ἐπὶ ξύλου κατακέφαλα ἐπὶ ὥρας τετάρτην, &c.

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ'. *Post lin. 4. scribe*. Canones Nicephori CP. ubi de Monacho, qui abjecto habitu rursus ad monasterium admittitur: καὶ ψάλλειν τὸν κατανυκτικὸν κανόνα τοῦ πλαγίου ἤχου.

ΚΑΤΑΠΑ'ΝΩ. *Post hanc vocem scribe*. adversus, contra. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni p. 402. καὶ συνήχθησαν πλῆθος πολὺ, καὶ ἦλθον καταπάνω τῶν πιστευσάντων τοῦ Μωάμετ.

ΚΑΤΑΠΕ'ΛΤΗΣ. *Adde in fine*. Andreas Cretensis in decem Martyres MS. τὰ δὲ ἦν ξυστῆρες καὶ ἀκμαὶ σιδήρων, καὶ μάχαιραι, καὶ σοῦϐλαι, καὶ ὀϐελίσκοι, καὶ τήγανα, ἀρθρέμϐολά τε καὶ καταπέλται τροχοί τε καὶ τροχαντῆρες, καὶ ἄντυγες, καὶ ἰκρία, καὶ βόθροι, καὶ ῥόπαλα, κλίναι τε σιδηραῖ, καὶ κρηπῖδες ἥλοις πεπαρωμέναι, καὶ πῦρ ἀσφάλτῳ καὶ πίσσῃ καὶ θείῳ ἢ στυππίῳ τρεφόμενον, &c.

ΚΑΤΑΠΕ'ΤΑΣΜΑ. *Lin. 2. post* separant, *adde*. Lexicon MS. ad vetus Testam. καταπέτασμα, βῆλον, κατακάλυμμα.

Ibidem lin. 12. post θυσιαστηρίου, *adde*. Describitur in Liturgia S. Jacobi, εὐχὴ ejusmodi καταπετάσματος.

Ibid. post locum Moschi, *adde*. Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Styl. n. 148. τέσσαρές τε χεῖρες ἀνδρῶν οἱονεὶ σὺν ἐκπλήξει καὶ φόϐῳ πτέρυξιν ἐλαφραῖς διαπετομένων, καὶ ὥσπερ τι καταπέτασμα θυσιαστηρίου κατασκιόντων.

ΚΑΤΑΠΟΝΤΕΥ'Ν. *Adde in fine*. Καταποντισταὶ, *Piratæ*, apud Zonaram lib. 10. Annal. pag. 510. edit. Reg. Eudemus in Lexico MS. βίαιοι, καταποντισταί. Lexicon MS. ad vetus Testam. πειρατῶν, καταποντιστῶν, ἐν ὕδατι λῃστῶν. Vide Casaubonum ad Suetonium in Augusto cap. 68.

ΚΑΤΑ'ΡΑΧΑ, idem valet quod *κάτωμον*, *in dorso, in spina dorsi inflictus ictus*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ῥαβδέας καλὰς κατάραχα σολίζουν τ' κ᾽ ὑπάγῃ.

Infrà:

Ῥαβδέας πολλαὶς κατάραχα, κ᾽ δίωξε τ᾽ ἀπίσω.

Vide Gloſſar. med. Lat. in *Catomus*.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ'Σ. *In fine adde*. Κατασκευάζειν, *insidias comparare, conficere*; κατασκευασθῆναι, *insidiis appeti*, in Chron. Paſchali an. 5. Zenonis.

ΚΑΤΑ'ΣΤΑΣΙΣ, *Ordo legitimus. Poſt locum ex Concilio CP. adde*. Chronicon Paſchale anno 9. Juſtini ſenior. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν ΚΠόλει, πέμψας θείας σάκρας εἰς τὸ τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας. Theophilus Simocatta lib. 8. cap. 11. ἐπὶ τούτοις οἱ Βένετοι χαλεπαίνοντες κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξώθουν δημοσίαις βοαῖς, αἱ δὲ εἶπον ἐκεῖνα· ταῦτά γε (καλὸν γὰρ καὶ τῆς ἰδιώτιδος φωνῆς μνήμην ποιήσασθαι) Ὕπαγε, μάθε τὴν κατάστασιν, ὁ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν.

ΚΑΤΑ'ΣΤΙΧΟΝ. *Poſt hanc vocem, ſcribe. Scriptum quodvis*, vel *inſtrumentum*. Gloſſæ interlin. MSS. in Ariſtophanis Nubes: κἀκ φέρε τὸ γραμματεῖον, ἵν᾽ ἀναγνῶ λαβών, τὸ κατάστιχον.

ΚΑΤΑΦΥΓΗ'. Fragmentum ex Πατρίοις ΚΠ. editum in Conſtantinopoli Chriſt. lib. 4. pag. 110. ἐν δὲ τῇ καταφυγῇ τῆς αὐτῆς μονῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐξ ἀριστερᾶς, ἐν ᾗ ἵσταται λάρναξ, καὶ ἀπετέθη τὸ σῶμα Μαυρικίου σφαγέντος ὑπὸ Φωκᾶ.

ΚΑΤΑΦΥ'ΓΙΟΝ. *Lin*. 2. *poſt* hoſtes, *adde*. Gloſſæ MSS. ad Herodotum: κρησφύγετον, καταφυγή, ὀχύρωμα.

ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΣΜΟ'Σ, *Morbi ſpecies*, quam ſic deſcribit Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. ὁ μὲν καταχθονισμός ἐστιν τὸ ὑποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον μετὰ καταλύσεως ὀφθαλμῶν· καὶ τοῦτο γίνεται διὰ δύο προσώπων· ἢ ὅτι εἰς ὕπνον βαθὺν τρέπεται, καὶ δυσκόλως εἰς ἐγρήγορσιν ἐγείρεται· ἢ ἵνα ὑπάρχῃ ὁ ὕπνος αὐτοῦ κοῦφος, &c.

ΚΑΤΕΛΑΝΙΚΟ'Ν ἔλαιον, *Oleum Catelanicum, Sabinum*. Lexicon MS. Neophyti: ἔλαιον σάβινον, τὸ γλυκὺ καὶ λεπτομερὲς, οἷόν ἐστι τὸ κατελανικόν. Matthæus Silvaticus: *Oleum ſabinum, vel ſalinum, id eſt ſitionum*. Rurſum: *Oleum ſitionum, quod fit de cucumeribus agreſtibus*.

ΚΑΤΕΠΑ'ΝΩ. *Pag*. 617. *lin*. 4. *poſt* Εὐσταθίῳ, *adde*. Leo Philoſophus de Regno & Principibus, ex Cod. Reg. 2732. fol. 70. v. περὶ ἀρχόντων λαμβανόντων δούλους κριτῶν, κατεπάνω, ἀνθυποικητῶν, ἐπισκεπτητῶν, καὶ τῶν λοιπῶν.

ΚΑΤΖΑΡΑΙ'Α. *In fine ſubde*. In alio Lexico MS. κατζαρέα, ἄρκευθος, ſeu *Juniperus*, exponitur.

ΚΑΤΖΑΡΟ'Σ. *Adde in fine*. Codex Reg. 3497. fol. 84. ubi de tineis curandis: καρύας ῥίζαν μετὰ καὶ λυσιμαμούδου κοπάνισον, καὶ βάλε εἰς ἔλαιον κατζάρου.

ΚΑΤΖΟΥ'ΡΟΥ, ἡ κέδρος, in Lexico Saracenico MS. *Cedrus*.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ'ΡΗΣ. *Lin. penult. ante* Vide, *ſcribe*. In Catalogo MS. Eccleſiæ Cypriæ, κατηγοριάρις, ἤγουν εἰς τὸν τόπον τοῦ Πρεσβυτέρου.

ΚΑΤΗΛΙΣΚΑ'ΡΙΣ, Officium Turcicum, *Cadileſcher*, Judex major, aut Caſtrenſis, aut Exercituum Judex, inquit Leunclavius. Vide in Δικαιοπρέτζηδις, & in Κάδης.

ΚΑΤΗΡΑ', *Tetrancanthon*. Iatroſophium MS. καὶ τετράκανθον, ὅπερ λέγουσιν οἱ Τοῦρκοι Κατηρᾶ, &c.

ΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΟΙ. *Poſt locum Synodi CP. adde*. Petrus Siculus in hiſt. Manichæor pag. 28 οὐ γὰρ ἐθνικοῖς τὰ περὶ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος διηγούμεθα μυστήρια, οὐδὲ περὶ μυστηρίων ἐπὶ κατηχουμένων λαμπρῶς καλοῦμεν, ἀλλὰ πολλάκις λέγομεν ἐπικεκαλυμμένως, ἵνα οἱ γινώσκοντες νοήσωσι, καὶ οἱ μὴ εἰδότες μὴ βλαβῶσι. *Poſt locum Cabaſila, ſcribe*. Vita MS. S. Pelagiæ Antiochenæ: καὶ ταῦτα μέχρι τῶν κατηχουμένων παρὰ τοῦ ἱερέως προσκλήσεως.

ΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΑ. *Lin*. 5. *poſt* erant. *adde*. Vita S. Baſilii falsò adſcripta S. Amphilochio c. 9. βῆλά τι παρεσχημα ἐκέλευσε κρεμασθῆναι ἐν τοῖς κατηχουμένοις, διαστελλόμενος ταῖς γυναιξὶν, ὡς εἴ τις ἔξω τῶν βήλων ὀφθῇ διακύπτουσα, τῆς θείας λειτουργίας γινομένης, ἐξωθεῖσθαι τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀκοινώνητον μένειν. Paulus Epiſcopus Monembaſiæ de S. Martha Hegumena: συνέβη αὐτῇ αἱμοῤῥεῖν, καὶ διὰ τὴν αὐτῆς ἀσθένειαν ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἐσχόλαζεν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ.

ΚΑΤΟΓΥΡΙΑ'ΡΙΣ. Vide in Κατηγοριάρης.

ΚΑΤΟ'ΛΙΜΟΣ. Syneſius Chymicus MS. ὅτι καὶ κατόλιμος γίνεται τῆς οἰκονομίας ταῖς διὰ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ὑλῶν αὐτῆς.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΑ'ΤΑ. Vide in Πλάτος.

ΚΑ'ΤΟΣ. *Poſt locum Scholiaſtæ, ſcribe*. Cœranis MS. lib. 2. ἔλουρος, ἤτοι κάτλα πᾶσι γνωστή. *Poſt Gloſſ. Iatric. ſcribe*. Pſellus de verbis Latinis Juris ex Cod. MS. κάτλα, ὁ ἐπινίδιος αἴλουρος. Ubi perperam ſcriptum δάτλα.

ΚΑΥΚΑ'ΛΙΟΝ. *Poſt locum Achmetis, adde*. Alexander Aphrodiſienſis de dubiis medicis: διὰ τί τὰ λεγόμενα καυκάλια ἐν τῷ πληροῦσθαι ὕδατος ψόφον τινα ἀποτελεῖ, &c. Infrà γαυκάλιον vocat.

Ibidem poſt locum Palladii, adde. Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii cap. 18. ἡμίσεως τοῦ καυκάλιον ὕδατος, καὶ θέντος αὐτὸ χαμαὶ, ἐγράφη. Hippoſophium MS. σαφυλὴ ἐκπιασθεῖσα τὸν ζωμὸν καυκάλια β'. &c.

ΚΑΥ'ΧΟΣ. *Poſt locum Aſtrampſychi, adde*. Anonymus alter Interpres MS. Rhamplii: εἰ δὲ . . . ἀπὸ καύκας ἢ δούλης.

ΚΑΦΟΥ'ΡΑ. *Lin*. 3. *adde*. κάφορα, & κάφουρα, paſſim apud Conſtantinum à ſecretis MS. Vide Κάμφουρα.

ΚΕΒ'ΡΑΝ. Vide in Νιχέδωρ.

ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙ'ΟΝ. *In fine ſcribe*. Adde vitam S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 70.

ΚΕΙΣΣΑΠΑΡΑΔΙΣΣΑ', *Ocymi ſilveſtris ſemen*. Vide in Καπλιζέν.

ΚΕΚΕ'ΝΖ, ἁλικάκαβος, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Halicacabus*. Vide Κεκούτζ.

ΚΕΚΡΑΓΑ'ΡΙΟΝ. *Lin*. 3. *poſt* μου, *adde*. S. Chryſoſtomus in hunc Pſalmum: τούτου τοῦ ψαλμοῦ τὰ μὲν ῥήματα ἅπαντες, ὡς εἰπεῖν, ἴσασι, καὶ διὰ πάσης ἡλικίας διαπλοῦσι ψάλλοντες, τὴν δὲ διάνοιαν τῶν εἰρημένων ἀγνοοῦσι. Infrà ἑωθινὸν ψαλμὸν vocat.

Adde in fine. Codex Reg. 3502. fol. 92. v. ubi de vocibus animalium: σωματεῖον τούτοις καὶ τοῦ ἀνθρώπου φωνὴν, βοὴν, φώνημα, λαλιὰν, φθογγὴν, φθέγμα, κραυγὴν, κεκραγμὸν, λόγον, καὶ ἀπὸ κεκραγμοῦ κεκράκτης.

ΚΕΔΕΜΙΑ', ἡ καδμία, *Cadmia*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕ'ΛΕΥΣΙΣ, *Juſſio ſacra*. Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 73. πρὸ τοῦ μὲν γίνονται θεῖαι κελεύσεις πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Πέτρον, καὶ πρὸς τοὺς κατὰ Παλαιστίνην ἄρχοντας, θεσπίζουσαι, &c. Ita alibi non ſemel.

ΚΕΛΕΦΟ'Σ. *Lin*. 1. *poſt* leproſus. *adde* Epiphanius hær. 66. n. 10. καὶ εἴ τις, φησὶ, ἐγένετο ἄνθρωπος, μετὰ τὸ σώματος ἀπαλλαγὴν, αὖθις καταστρέφεσθαι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς κελεφοῦ σῶμα. Adde n. 28. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 7. εἰ μὴ ὁ κελεφὸς ὁ παῖς τῷ εἶπεν, ὅστις ἐν αὐτῷ κατοικεῖ ὁ ὄφις.

Κελεφία, *Lepra*. Epiphanius hær. 55. n. 8. φασὶ μὲν πρὸς τὴν ὥραν μηδὲν ἀδικεῖν τὸ ἀδικούμενον, χρήσω δέ τινι τὸ σῶμα ἀφανίζειν, καὶ εἰς λώβασιν κελεφίας ἕως ὅλων τῶν μελῶν ἄγειν τὸν ἐπιβουλευθέντα. In Anonymo Iatrico MS. ex

Cod. Reg. 945. fol. 68. habetur cap. περὶ κελεφίας. Apud Constantinum à secretis MS. lib. 7. extr. caput concipitur, περὶ ἐλεφαντιάσεως, τουτέστι λώβης καὶ κελεφίας. Idem alibi: ἡ διαφορὰ μέσον τῆς κελεφίας καὶ τῶν μελανῶν ἀλφῶν, ὅτι οἱ ἀλφοὶ εἰς ἓν μέλος γίνονται, ἡ δὲ κελεφία εἰς ἅπαν τὸ σῶμα. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. πάλιν ἐὰν συμβῆ τὸ ἐν προσώπῳ ἀπὸ ἀνδρογυνὸς, καὶ γίνεται κελεφὸς, διὰ τῆς κελεφείας οὐδὲ χωρίζουνται, ἀλλὰ μένουν οὕτως. Codex Iatricus MS. Reg. ἐλέφας λέγεται, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἄλλοι κελεφίασιν. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Η σάρξ μου ἐκελεφίασεν ἀπὸ τῆς ἀλουσίας.

ΚΕΛΛΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum ex Gloss. Basil. adde.* Etymologicum MS. πρυτάνιον, τὸ κελλάριον.

ΚΕΛΛΙ'ΤΗΣ. Moschopulus in Schedographia MS. ταμίας, ὁ κελλίτης, καὶ ταμιεὺς, καὶ ταμιεῖον τὸ κελλητζίν.

ΚΕ'ΛΠΗΣ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Codice Reg. 2690. κέλπης, τὸ σάχος.

ΚΕΝΑΟΥΠΕΡΙ', τὸ ἄγριον κάναβον, *Cannabis silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΝΗ'ΡΙΟΝ. *In fine adde*. Est autem ἠρίον, *sepulcrum*. Vide Grammaticos.

ΚΕΝΤΗΝΑ'ΡΙΟΝ. *In fine subde.*

Κεντηνάριον, appellatam magnam turrim Palatii Constantinopolitani habent scriptores Byzantini, quam inde dictam volunt, quòd in ea condenda impensum sit centenarium, auri fortè, ut indicamus in lib 2. CPol. Christ. sect. 4. n.31. *Basilicas centenarias* apud Capitolinum in Gordianis, à pedum mensura dictas contendit Casaubonus, ut *Porticum milliariam*, apud Sueton. in Nerone, quæ *miliarensis* dicitur Vopisco. Idem Capitolinus mox: *Instituerat porticum in Campo Martio sub colle pedum mille*, &c. Vide Eustathium ad Iliad. β. pag. 197. edit. Rom.

ΚΕΝΤΟ'ΚΟΥΡΑ, τὸ πόλιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Polium*.

ΚΕ'ΝΤΟΥΚΛΟΝ. *Adde in fine.*

Κεντοῦκλα, genere femin. idem quod κέντουκλον. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Προκύπτεται βηλαρικῶς, ἐπαίρεται κεντούκλας,
Καὶ τὰς ποδοπροτείπλας μου νὰ τρίβεται τοπίειν,
Καὶ ὡς καλοοικοδέσποιναι ὀκάποσαι κεράδαις,
Καὶ τὰς κεντούκλας νὰ ἔσυραν καὶ τὰς ποδοπροτείπλας.

Infrà:

Καὶ τὰς κεντούκλας νὰ ἔπηρον, καὶ τὸ ψωμὶν νὰ ἐζήτουν.

ΚΗΠΙ'ΝΗΤΖ, τὸ σαγάπηνον, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sagapenum*.

ΚΕΡΑ' αἰζάειον, ὁ ἠρίγερων, *Erigeron*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΡΑ'ΔΑ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Κεράδαις χειρομάχισσαις καλοοικοδεσποίναις μου.

Infrà:

Καὶ ὡς καλοοικοδέσποιναι ὀκάποσαι κεράδαις,
Καὶ τὰς κεντούκλας να ἔσυραν καὶ τὰς ποδοπροτείπλας.

ΚΕΡΑ'ΜΒΕΛΟΣ. Etymologicum MS. ἀγάλματα, ξόανα, ἀφομοιώματα, εἰκόνες, ἀνδριάντες, κεράμβελοι, κολοσσοί.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΙ'ΟΝ. *Lin. 1. post* figulina. *adde.* Historia MS. Imaginis Christi in sindone expressæ: καὶ γενόμενος κατὰ τινα τόπον πρὸς ἑσπέραν ἔμειναν ἔξω τῆς Ἱεραπόλεως ἐν κεραμαρίῳ, &c. Occurrit rursum infrà.

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, Cypriis, *Carcer*, δεσμωτήριον. Ita Eustathius ad Iliad. ε. pag. 560.

ΚΕΡΑΤΑΡΙΟΝ. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. ο. ὅθεν καὶ ἐπίκριον τὸ κέρας τοῦ ἱστοῦ, ὃ κοινότερον κερατάριον καλεῖται.

ΚΕΡΑ'ΤΙΟΝ. *Post locum ex Rationali, adde.* Fol. 17. μὴ τὸ ἐπακολουθοῦν ἐξ ἀρχῆς τῷ νομίσματι δικερατοτετράφολλον, ἤτοι φόλλεις τριάκοντα παρέχειν, ἀλλὰ μόνας φόλλεις ι. τὸ τρίτον δηλονότι τῶν τριάκοντα.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, τὸ πύρεθρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyrethrum*.

ΚΕΡΑΥΝΟΥ῀ΣΘΑΙ. Artemidorus lib. 2. cap. 8. τοὺς καταδικασθέντας ἐν τῇ συνηθείᾳ κεραυνοῦσθαι φαμέν.

ΚΕΡΕ'ΒΕ. Vide Καρποπίσιον.

ΚΕΡΚΕ'ΣΙΟΝ. *Post locum ex Cedreno, adde.* Symeon Logotheta in Chronico MS. de Romulo: οὗτος κτίζει πρῶτος ἱππικὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὃ Κερκέσιον Ῥωμαίων καλεῖται γλώσσῃ.

ΚΕ'ΡΚΕΤΑ. *In fine ante* Vide, *adde.* Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ δὴ συναντᾷ αὐτὸν τὸ κέρκετον, καὶ λαβόμενοι τούτους, δήσαντες ἔσυρον. Suprà βίγλαν appellavit, vigiles nocturnos.

ΚΕ'ΡΜΑ, *Pecunia.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἦλθεν γὰρ πρὸς αὐτὸν ἀδελφὸς θέλων χρήσασθαι κέρμα. Adamantinus MS. de ponderibus & mensuris: ὀβελίσκος χρώμενος νομίσμασι σιδηροῖς, ἐνίων δὲ χαλκοῦ, ἀφ' ὧν παραμένει τὸ πλῆθος ἔτι καὶ νῦν τῶν κερμάτων ὀβολοὺς καλεῖσθαι.

ΚΕΡΜΑΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, *Servus aut libertus simul cum debitore navigans, & pecuniam nauticam sua die cum usuris repetens.* Vox Jurisconsultorum Græcorum. Vide Cujacium lib. 5. Observat. cap. 38.

ΚΕ'ΡΟΜΑ, vox Chymicorum, fortè pro κήρωμα. Petrus Theoctonicus in lib. MS. de Archemia: κέρομαν δέ ἐστιν πράγματος στερεοῦ καὶ οὐ τρέχοντος· καὶ τοῦ μὲν στερεοῦ εἰς τὸ δύνασθαι ποιῆσαι ἀχαυνὸν καὶ ἀχαυνίζειν.

ΚΕΡΟ'Σ. *In fine subde.*

Σύγκερος. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 386. καὶ ἀναλαβοῦσα ἡ σκλάβα τὸν ὀρφανὸν παῖδα, ἤτοι τὸν Μουχαμὲτ, ἦλθεν εἰς τὸν σύγκερον, καὶ εὗρεν ἐκεῖσε τὸν ἀνδράδελφον αὐτῆς, &c. Ubi doctus interpres, *in locum amicum*, mallem, *in locum opportunum.*

ΚΕΤΑΝΤΟΠΗ'ΓΑΝ, τὸ ἀγριαπήγανον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, *Sors*, &c. *Post locum Thomæ Mag. adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν.

ΚΕΦΑΛΙ'ΔΕΣ, *Volumina.* Chronicon Paschale pag. 290. Ἱερεμίας ὁ προφήτης προστάσσεται παρὰ Κυρίου κεφαλίδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράψαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου. Ubi Hieremiæ cap. 36. λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου. Infrà idem Chronicon: καὶ ἔλαβεν ἑτέραν κεφαλίδα βιβλίου. Ubi Hierem. καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον. Interpr. *tolle volumen libri.* mox: *tulit volumen aliud.* Michaël Psellus in Orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. CP. ἀλλ' ὅτι ἐν διφθέραις ταῦτα ἐγγέγραπτο, ἢ ἐν εἰλητηρίοις τισὶν, ἃ δὴ κεφαλίδας βιβλίων ἔνιοί φασιν, ἀπηλύετό τι καὶ ἀπεπέμπετο. Vide Andream Hierosolymit. in Annuntiat. Deiparæ pag. 996.

ΚΕΦΑΛΟΥΡΓΙ'Α. Brontologium Lunare MS. καὶ εἰς τὸ β'. διαπληγαὶ, ἤγουν κεφαλουργίαι, καὶ οἱ δοῦλοι ἐπανίστανται.

ΚΕ'ΦΟΣ, pro κέπφος, *Avis marina levissima, & captu facilis*: item, *homo stolidus, levis.* Glossæ MSS. ad Aristophanem: κέπφος, ὁ εὐήθης, ἀπὸ κούφου τινὸς ὀρνιθαρίου θαλαττίου, ὡς Λυκόφρων ἐν Ἀλεξάνδρᾳ, Κέπφος ὡς ἀνήξατο· ὃν λέγουσιν οἱ ἰδιῶται Κέφος.

ΚΕΧΑ'Μ, vox Arabica notionis incertæ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. λαβὼν φούαν Αφελκίω, κεχάμ, χαύδελ, ὕελον Αἰγύπτιον, &c.

ΚΗ͂ΒΟΣ, *Simiæ species*, apud Damascium in vita Isidori pag. 1048.

ΚΗ'ΛΟΣ, *Canalis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. ὀχετηγὸς, ὑδραγωγὸς, ὀχετὸς ὁ καλούμενος κῆλος.

ΚΗ'ΡΚΕΟΣ, *Falco, Accipiter*, Κίρκος. Cœranis MS. λαβὼν οὖν ἱεράκιν, ὃν καλοῦσιν κήρκεον, &c.

ΚΗΡΟ'ΧΥΤΟΣ. *Pag.* 648. *lin.* 21. *post* ἀπέξυσε, *adde*. Procopius Diaconus εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, MS. καὶ ἄλλος τὴν κηρόχυτον ἠγαπημένης χαρὰν, ἐμβοᾷ, &c.

Ibid. lin. 23. *post* scriptores, *adde*. Agathias Scholast. in Anthol. cap. 5. de Thoma Pictore, qui scortum insigne pinxerat :

Δεικνὺς ὅσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν· ἶσα γὰρ αὐτῷ
Κηρῷ τηκομένῳ, τήκεται ἡ κραδίη.

Joannes Barbucallus Poëta in imaginem Socratis :

Ζωγράφε, τὰν μορφὰν ἀπομάξαο, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ,
Καὶ ψυχὰν ἐδύνω Σωκρατικὰν βαλέειν.

Pag. 649. *lin.* 38. *post* mixtura, *adde*. Eudemus in Lexico MS. ἀνδρείκελον, ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις.

Pag. 650. *lin.* 26. *post* ligno, *subde*. Justinianus Institut. de rer divisione §. 34. *Si quis in aliena tabula pinxerit, quidam putant tabulam picturæ cedere*, &c.

Pag. 651. *lin.* 24. *post* καθίσταται, *adde*. Alter Anonymus MS. de cultu imaginum : οὕτως οὖν καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὁμοίωμα, κἂν ἐν διαφόροις ὕλαις ἐκτυπωθῇ. Infrà : αἱ δὲ εἰκόνες ὗλαι μὲν καὶ αὐταὶ, ἡγιασμέναι δὲ, τοῖς ἀντιτυπουμένοις ὁμοιώμασι τῶν ἁγίων. Zacharias Mitylenæus Episcopus in Disput. ubi de templo Berytensi : καταπεποίκιλται γάρ φασιν ἀτεχνῶς ὕλαις παντοδαπαῖς καὶ δαιμονίαις, &c. Infrà : καὶ τὰ παντοδαπὰ κάλλη τῆς ζωγραφίας καὶ τῶν ὑλῶν τὸ εὔχαρι τε γλαφυρὸν, καὶ τὰς εὐχροίας

ΚΗΡΟΚΟΛΛΗ'ΡΙΟΝ, apud Cœranidem MS. lib. 2. *Collyrium ex cera, Ceroma.* Vide Κολούριον.

ΚΗΡΟΜΑΤΙ'ΤΗΣ, *Ceromatarius.* Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 45. εἶπεν ὁ Γερόντιος, καὶ οὕτως ἐκλάσθη, ὥστε ἐλθόντα τὸν κηρομαΐτην, τὴν αὐτὴν ἀπογνωσθεῖσαν θεραπείας.

ΚΙ'ΒΟΣ. In Κιβαρός. *Post locum Symeonis*, *adde*. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 10. εἰ δὲ ἴδῃς ὅτι ἐσθίεις ἄρτους κιβαροὺς, &c. ubi hos opponit καθαροῖς. Anonymus MS. de Diæta lib. 2. de pane : ὁ δὲ πιτυρίτης καὶ κιβαρὸς λεγόμενος, ἄτροφος καὶ μελαγχολικὸς, &c. Michaël Psellus de facultate alimentorum MS. καλοὶ μὲν εἰσι τῶν λοιπῶν ἄρτων οἱ κλιβανῖται, καθ' ὃν εἴρηται τρόπον ὀπτώμενοι καὶ περισκευασμένοι· ἐφεξῆς δὲ οἱ φουρνῖται, διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ὀπτᾶσθαι κατὰ βάθος τοῖς κλιβανίταις αὐτῶν ἀπολειπόντων· ὅσον δὲ ὅτι καθαρὸς ὁ ἄρτος, τοσοῦτον καὶ χρηστότερον αἷμα ἀπογεννᾷ καὶ τροφιμώτερον πέφυκεν. οἱ δὲ ῥυπαροὶ ἄρτοι καὶ κιβαροὶ ὀνομαζόμενοι ὀλιγοτροφοί εἰσι, καὶ ταχέως ὑπέρχονται, &c.

ΚΙΒΥΡ'ΡΑΙΩ͂ΤΑΙ. *In fine adde.* Symeon Logotheta in Chronico MS. Κιβύρρα δὲ, ἀπὸ Κιβύρρου ἀδελφοῦ Μαρκοῦ τε καὶ Κιδράμου τῶν ἀπὸ Σάρδεων πόλεως· ἥτις ἤδη πρότερον διηγόρευτο Πάειοι, ἀπὸ υἱοῦ τῆς Δημήτρας Παείου· ἀπὸ δὲ Σάρδου τὸ ἔσχατον τοῦ Πράδου υἱοῦ, ἀνελόντος τὴν βασιλέα Λυδῶν Ἕρμονα, ὁ χρόνος διέφθειρε, καὶ εἰς κώμης κατάστασιν ἤνεγκεν.

ΚΙ'ΔΑ, *Modiolus rotæ.* Etymologicum MS. πλήμνας σημαίνει τοῦ τροχοῦ τὰς σύριγγας, ἃς ἔνιοι κίδας καλοῦσι, εἰς ἃς ὁ ἄξων ἐνστρέφεται.

ΚΙΚΑΙ'ΔΙΟΝ, *Capreolus*, ἕλιξ. Joannes Archiater MS. ἀμπελόφυλλα χλωρὰ κοπάνισον, καὶ τὰς καλούσας παρὰ τοῖς ἰδιώταις κικαΐδια, ἢ ψαλίδες, παρὰ δὲ τῶν ἰατρῶν ἕλικας ἀμπέλου.

ΚΙΚΟ'ΜΗΛΟΝ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. δαμασώνιον, ἤτοι χαμαίκισσον, ἢ τὰ κικόμηλα λεγόμενα.

ΚΙΛΑ', ὕσσωπον τὸ ἑψητὸν, *Hyssopum edule*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΙΜΟΥ͂ΤΑΣ, σπέρμα κονίου, in Lexico Botanico MS.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙΣ. *Lin.* 2. *post* rubeus, *adde*. cujus primam confectionem seu ἐργασίαν invenisse dicitur quidam Callias Atheniensis, in collectione historiarum Scaligeriana pag. 323. 2. edit.

Pag. 656. *post lin.* 5. *adde*. Notat Dio lib. 40. nomina Imperatorum in vexillis inscribi Φοινικοῖς γράμμασι.

ΚΙ'ΡΚΟΣ. *Post vocem* Circus, *adde*. Cod. Reg. 3502. fol. 113. περὶ ἱπποδρομίου, ex quo exscripsit V. Cl. Stephanus *le Moine* : αὕτη οὖν ἡ Κίρκη διὰ κάλλους ὑπερβολὴν, τοῦ ἡλίου θυγάτηρ εἶναι ἐκόμπαζε, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ οἰκείου δῆθεν πατρὸς ἱππικὸν ἀγῶνα πρῶτον ἐν Ἰταλίᾳ ἐτέλεσεν· ὃς δὴ καὶ ἐξ αὐτῆς ὠνομάσθη Κίρκος.

ΚΙΤΑΡΑ'Κ, τὸ τετράκανθον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Tetracanthum.*

ΚΙΤΑ'ΡΙΟΝ. Lexicon Iatricum MS. κίδαρις, κράνος, περίθεμα κεφαλῆς, εὐκόσμιον καλόν. κίδαρις δὲ, εἶδος καμελαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάρειον λέγουσιν περικράνιον πίλινον. Vide Hesychium in Κίταρις.

ΚΙ'ΤΡΟΝ, *Malum citreum*, vulgò *Citron*. Eustathius ad Iliad. η. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ κιτρίον· ὃ δὴ κίτρον Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, ὥς φησι Πάμφιλος ἐν τῷ περὶ γλωσσῶν, λέγων ὅτι τὸ δένδρον αὐτοῦ φέρει τὰ μῆλα πᾶσαν τὴν ὥραν· τὰ μὲν γὰρ ἀφήρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπέπτει. Joannes Climacus : ἡ μὲν ἀκαρπία φύσει πρὸς ὕψος τοὺς τῶν λεγομένων κίτρων κλάδους πέφυκεν ἀνυψοῦν, &c.

ΚΙΤΤΑ'ΡΙΟΝ, ἡ κίτλη, in Lexico Botan. MS. Reg.

ΚΙ'ΧΩΡΑ, τὰ πικρὰ ἴντυβα, ἢ τὰ πικρομάρουλα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3176. κίχορα, οἱ πικρίδες.

ΚΛΑΠΩΤΟ'Σ. *Post locos Ptochoprodromi*, *adde*. Idem Ptochoprodromus lib. 1.

Γράμματα τὰ γραμματικῶν τοῖς κλαπωτοῖς προκρίνω.

Rursum :

Καὶ ἔμαθα τέχνην κλαπωτὴν, καὶ νὰ ζῶ ἀπ' ἐκείνης.

ΚΛΑ'ΡΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 247. ἐν Ῥώμῃ κλαρείων ἀγὼν ἑκατονταετὴς ἤχθη πρῶτος. Ubi Hieronymus in Chron. Eusebii : *Romæ clarior agon centenarius primus actus.* Sed vice σκουλαρείων hanc vocem positam rectè opinatur Goarus.

ΚΛΕΙΔΟΥ͂ΧΟΣ. *Lin.* 2. *post* Latinis, *adde*. κλειδοῦχος τῆς ἐκκλησίας, Petro Siculo in Hist. Manichæor. *Adde in fine.* Et in vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 52. ubi tamen ii appellantur qui infrà σταυροφύλακες, de qua voce agimus suo loco.

ΚΛΕΙ'ΖΕΙΝ. Eustathius ad Iliad. δ. pag. 449. κλύειν καὶ τὸ κλείειν, ὃ ἔστι κλείζειν καὶ δοξάζειν.

ΚΛΕΙ͂ΟΝ, pro κλέος, *Gloria, fama.* Anonymus MS. de significationibus astrorum : καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς κλεῖον ἀπαιτήσεως ἔσονται παρὰ τῶν βασιλέων ἐπαύξιον.

ΚΛΕΙΣΟΥ'ΡΑ. *Lin.* 4. *post* Suidam, *adde*. Eustathius ad Iliad. β. pag. 207. ὅπου ξυνοχὰς λέγει ὁδοῦ, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κλεισούρας καὶ στενότητας. Eudemus in Lexico MS. ἐμβολὴν, κλεισούραν, εἴσοδον, πληθὺν, ὁρμήν. Leo Diaconus lib. 8. hist. MS. ἀναμαθὼν τε περὶ τῶν

σκοπῶν, ὡς ἐπάγουσα εἰς τὴν τῶν Μουσῶν δυσέμβολα καὶ ἐσεινομένα, ἀτραπητοί, αἷς καὶ κλεισούρας, διὰ τὸ οἰονεὶ συγκεκλεῖσθαι, κατονομάζουσι, &c.

Κλεισουροειδῶς. Eustathius ad Iliad. ψ. στενωπὸς ὁδὸς ἤτοι στενὸς ὁδοῦ κλεισουροειδῶς ἐσφιγκται.

ΚΛΕΨΙ'Α, *Furtum*. Syntipas MS. μέγα κακὸν καὶ κλεψίαν ποιοῦσι. Infrà: οὐδὲ κἂν κλεψίαν ἐποίησε.

ΚΛΕΨΙΓΑ'ΜΕΙΝ. *In fine adde*. Leo Grammaticus Calabriæ Archiepisc. ὁ παρθένον κόρην ὁρμασάμενος, — καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν ταύτην ἐκπαρθενεύσαι βουλόμενος, οὐδὲν ἕτερον ἢ κλεψίγαμον ἑαυτὸν παρίστησι. Leges Cypriorum MSS. fol. 47. γυναῖκα κλεψιγαμοῦσα τοῦ ἀνδρὸς, τουτέστιν ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἐγίνετον πόρνη εἰς πάντας, &c. Infrà: διὸ τις ἐγένετο πόρνη, καὶ ἔκλεψεν τοὺς γάμους τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Eustathius ad Iliad. ρ. τὸ δὲ ἀναφανδὸν ὀπυίειν, τὴν νόμιμον ὁμιλίαν δηλοῖ· οὗ ἐναντίον μετ' ὀλίγα, τὸ παρελέξατο λάθρα, ὃ ταυτὸν ἐστι τὸ κλεψιγαμεῖν. S. Methodius de libero arbitrio pag. 359. edit. Combefisii: ἕτερος πρόσεισιν, ὃς τοῦ πλουσίου γυναῖκα παίζειν ἤθελε, λῃστεύων γάμον ἀλλότριον, &c. Protevangelium S. Jacobi: *virginem quam acceperat ex templo Domini fœdavit, & furatus est ejus nuptias*. Infrà: *suffuratus est ejus nuptias*. Lycophron v. 170. κλεψίνυμφον, *adulterum* vocat. Phocysides:

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ'. *Lin.* 1. *post* sunt, *adde*. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: οἱ μὲν τῷ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες Λευῖται κέκληνται· οἱ δὲ τῇ τῆς θείας χάριτος ἱερουργίᾳ κληρικοὶ προσαγορεύονται, διὰ τὸ γεγράφθαι· οὐκ ἔστι τοῖς Λευΐταις κλῆρος ἐν Ἰσραὴλ, ὁ γὰρ Κύριος μέρος αὐτῶν καὶ κλῆρος.

ΚΛΗ'ΣΕΙΣ, *Classes*. Dionysius Halycarnasseus lib. 4. ἐγένοντο δὲ συμμορίαι μὲν ἓξ, ἃς καλοῦσι Ῥωμαῖοι κλήσεις, κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπικλήσεις παρονομάσαντες.

ΚΛΗ'ΣΙΣ, *Festum Circumcisionis Christi*, dies scilicet à nativitate octavus, quo nomina imponebantur. Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalmos: πρῶτον Θεοῦ σύλληψις, εἶτα γέννησις, εἶτα κλῆσις καὶ περιτομὴ, καὶ προσαγωγὴ πρὸς τὸν ναὸν, καὶ ὑπάντησις, &c.

ΚΛΗΤΩ'ΡΙΟΝ. *Post locum Bartholomæi Mon. adde*. Perperam edit κτητόριον. Inscribitur Epistola 176. Pselli in Cod. MS. τῷ μαΐστωρι τῶν Χαλκοπρατείων, ὅταν ἀπεσύλησαν αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ τοῦ κλητωρίου, καὶ οὐ παρέλαβε αὐτὰ, διὰ τὸ ζητεῖν πλείονα. Georgius Monachus in Leone Philosopho n. 41. καὶ ἐνδύσας αὐτὸν κοσμικὰ, καὶ ἐκβαλὼν τῆς βασιλείας εἰς τὸ κλητώριον.

ΚΛΙΒΑΝΑ'ΡΙΟΣ. *In fine subde*. De Clibanariis pluribus etiam egit Samuel Bochartus in Phalec lib. 3. cap. 13.

ΚΛΙΜΑΚΤΗ'Ρ, quivis *morbus*, vel *difficultas, anxietas*, &c. Anonymus MS. de significationibus astrorum: εἰ ἐν τῇ ἀνατολῇ φανεῖται, κλιμακτῆρα καὶ ὄχλησιν ἀνθρώπων δηλοῖ. Alter Astronomus MS. ex eodem Cod. Reg. καὶ διὰ ὑπανδρον γυναικῶν ζημιωθῆ, κλιμακτῆρας λάβῃ εἰς τοὺς ιϛ. χρόνους, καὶ εἰς κʹ. καὶ εἰς κϛʹ. καὶ ἐὰν ταῦτα πάντα παρέλθοι, ζήσει ἔτη οʹ. καὶ διαμβαὶ, πλουτήσει εἰς τοὺς κινδύνους αὐτοῦ, &c. Infrà: πολλοὺς πολλὰς χρόνους κλιμακτῆρας ἔχει μέχρι καὶ λʹ. ἐτῶν· ἐὰν ταῦτα διέλθῃ, ζήσει ἔτη οϛ. &c. Occurrit hæc formula sæpius. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Probo: Βικτωρῖνος δὲ ἔφη ὑφ' ἑαυτοῦ τοῦτο γενέσθαι, αἰτησάμενος μηκέτι ἄρξαι τοῦ πράγματος· ἀρχὴ γὰρ πᾶσα, ἔφη, μετὰ κινδύνων καὶ κλιμακτήρων. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Tiberio: ἐρωτήσαντος δὲ Τιβερίου τὴν αἰτίαν, ἀπεκρίνατο (Mathematicus) αἰσθάνεσθαι κλιμακτῆρα ἐγγὺς αὐτοῦ.

ΚΛΙ'ΝΗ. In Κλινάριον. *Post locum Procopii, adde*. Epiphanius hæresi 76. n. 1. de Georgio Episcopo Alexandrino: καὶ κλίνας ἐπιτίθησι τοῖς σώμασι τῶν ἐξοδευόντων πωλῆσαι ἐν ἀριθμῷ τινι, καὶ ἄνευ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποπταζομένων οὐκ ἐξεκομίζετο σῶμα τῶν τελευτώντων, ἐπιπλεῖστον δὲ τῶν ξένων, οὐ διὰ ξενοφιλίαν, ἀλλὰ καθὼς ἔλεγον, διὰ πορισμὸν βιωτικόν. εἰ τις γὰρ ἔθαπτε δι' ἑαυτοῦ σῶμα, κίνδυνον ὑφίστατο. οὕτως δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἐκφερομένων κέρδος τι αὐτῷ προσεφέρετο.

ΚΛΙΝΟΚΑΘΕ'ΔΡΙΟΝ. *In fine adde*. Hesychius: κλιντὴς, δίφρος ἀνάκλιτος.

ΚΛΟΒΟ'Σ. *Pag.* 669. *post lin.* 3. *subde*. Κλουβομαχεῖν, de avibus quæ in cavea invicem dissident. Joannes Clymacus: ἤκουσα παρακαθημένων ἔξω κατά τινα χρείαν ἀνδρῶν ἡσυχαζόντων, ὡς περδίκων ἐν τῇ κέλλῃ ἐκ πικρίας καὶ θυμοῦ κλουβομαχούντων, &c.

ΚΛΩΒΟ'Σ. *In fine adde*. Syntipas MS. τὸ ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλών. Infrà: λαβοῦσα τὸν ψιττακὸν μετὰ τοῦ κλωβοῦ.

ΚΛΟΚΙ'ΟΝ. *Lin.* 1. *post* matula, *adde*. Etymologicum MS. ἀμὶς, οὐροδοχεῖον ἀγγεῖον, ἢ τὸ κλοκίον. Codex Chymicus MS. Reg. σκεῦη ὀστράκινα, ἃ καλοῦνται κλωκία μετὰ καππασίων ὑελίνων. ἄλλα κλωκία ὑέλινα τεία, &c. Nicephorus Blemmides de auri confectione MS. λαβὼν τὸ ἀόρατον λευκὸν, θὲς αὐτὸ ἐν κλωκίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι τοῦ κλωκίου ἐπίθες ἄγγος μαστωτὸν, ὅπερ λέγεται ἄμβυξ.

Ibid. post locum Anonymi, adde. Meletius de natura hominis MS. lib. 2. cap. 3. περὶ ὑελίων: ἐὰν ἔτι τὸ κλοκίον πυρὸν καὶ ὑπόξανθον, &c.

ΚΛΟ'ΡΟΣ, Κλόει, *Color*. Passim occurrit apud Anonymum MS. Græcobarbarum de virtute lapidum, ex Cod. Reg.

ΚΛΟΤΖΑ'Ν. *Post locum Demetrii Zeni, adde*. Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ αναγκάζασι τοὺς ἐθνικοὺς ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια νὰ σωρεύονται, καὶ ὅταν ἦσαν ἀπ᾽ ἔμα, ἐκάμνασι μὲ τὰ σκεύη ὡς ἤθελαν, τότε ἐγνωρίσαμεν ἐμεῖς ὅτι τὰ κλωτζίσματα ὁποῦ ἐφάνικαν, &c. Paulò antè: ἦτον ἐλομφυλάκεια ἐκλότζουσαι μέσα, καὶ ἄξεκτα ἀπιδῶντας, ἐγίνηκε πάτημα τῶν κτηνῶν. Ubi Athanasius p. 108. 1. edit. λακτίσματα.

ΚΚΟΤΖΑ'ΤΟΝ. *Post* notione, *adde*. Glossæ MSS. ad Aristophanem: ῥαθαπυγίζειν, τὸ σιμῷ τῷ ποδὶ τὸν γλουτὸν παίειν, ὡς εὕρηται ἐν ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνους, τὸ λεγόμενον παρὰ τοῖς ἰδιώταις κλοτζάτον.

ΚΝΗΜΙ'ΔΕΣ, *Pilæ lapideæ*, nostris *Jambages*. Proclus in Hesiodi lib. 2. ἔργ. pag. 102. ἔστι δὲ ἡ ἀψὶς, ἡ περιέχουσα τὰς λεγομένας κνημίδας, τὰς ἐκ τῶν ἀξόνος εἰς τὴν ἀψῖδα τινούσας.

ΚΝΙΣΜΑ'ΡΑ, pro Κνισμὸς, *Prurigo*. Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ τῆς λεπτοπυρώδους κνισμάρας.

ΚΝΙΣΣΑ'ΡΙΟΝ. *In fine dele* Vide, *&c. & scribe*. Eustathius ad Iliad. α. ἧς δὴ κνίσσης τὸ καὶ προχαφείσης ὄνομα σώζεται μέχρι καὶ νῦν παρὰ τοῖς κνισαρίου καλοῦσι αὐτήν.

ΚΝΥΣΜΟΥ'Ρ, ὁ κόστος ὁ πικρὸς, in Lexico Botanico MS. ex Cod. 1845. *Costus silvestris*. Vide Ruellium.

ΚΟ'ΓΧΗ. *Post locum vitæ S. Theodori Syceotæ, adde*. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 46. εὐκτηρίου τε σκάριφον ὑποδεικνύουσα τρεῖς κόγχας ἔχοντος, μίαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἑτέραν ἐκ δεξιῶν, καὶ ἄλλην ἐξ εὐωνύμων, &c. Et n. 49. ἐκέλευσεν διαχαραχθῆναι τὸ εὐτελέστερον οἶκον τρίκογχον, κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα αὐτῷ τύπον, &c. Infrà: ἀρξαμένων δὲ αὐτὴν οἰκοδομεῖν τὴν ἀνατολικὴν μεγάλην κόγχην, καὶ τὰς ἐξ ἑκατέρου μικρὰς δύο, &c.

ΚΟΓΧΥ'ΛΗ. *In fine adde*. Vide Chronicon Paschale pag. 100.

ΚΟΓΧΥΛΕΥΤΑΙ'. *Adde in fine*. Cæterùm extat apud Eudociam Macrembolitissam in Ioniis MS. caput περὶ πορφύρας διεξοδικώτερον κατὰ τὴν ἀλήθειαν

ἐποίειαν, ὅπως τὴν ἀρχὴν εὑρέθη, καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ Φοίνικες θηρεύωσι. Ubi postquam de purpuræ per canem inventione egit, hæc subdit de conchylegulis & murilegulis, atque adeò de muricis piscatione, quæ nescio an alius descripserit. Τὰ δὲ νῦν οἱ Φοίνικες ὧδε θηρῶσί τι τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἔσω χρώννυοντες ἀλιεύουσι, ὡς περὶ τὴν ὄψιν αἰσθεῖν. σχοίνοι πλεξάμμενοι πάμμικες ἰσχυρόν τι, καὶ καρπηρὸν, ὡς ἐνθαλαττεύειν δύνασθαι· τούτῳ συνεχεῖς ὥσπερ κώδωνας ἐξαρτῶσιν ἐκ μετρίων διαστημάτων, κυψέλας ἐκ σπάρτου τινὸς ἢ σχοίνου πλεξάμενοι. Δεισθαι δ' εἰσὶ κατὰ τὴν εἴσοδον· τὰ γὰρ τῶν σπάρτων, ἢ τῶν σχοίνων τέλη περὶ τοῖς στόμασι τῶν κυψέλων ἐξεπίτηδες ἀνέχειν ἐῶσιν, ὡς τοῦ μὴ παρεόντι ῥαδίως εἴκειν καὶ δέξασθαι, ἀναχωρήσιν δὲ εἰς τοὔμπαλιν μὴ δὲ ἀναστροφὴν τοῦ παρελθόντι ἐνδιδόναι. Ταύτας τὰς κυψέλας δελεάσαντες οἱ πορφυρεῖς, ἐν τοῖς πετρώδεσι καθιᾶσι, τὸ καλώδιον φελλῷ τινὸς ἐξάψαντες, ὡς ἀνέχειν τὸ σημεῖον. διαλιπόντες δὲ νύκτα καὶ ἐφημερεύσαντες, ὡς ἐπιπολὺ τὰς κυψέλας ἐμπλέως τῶν ζώων ἀνέλκουσιν· ἔπειτα κοψάμενοι τὸ ὄστρακον, ἐν τούτῳ καὶ τὴν σάρκα περιχύσαντες εἰς δυσοσμίαν ὕδατι τὴν ἄσιν ἀποκαθήραντες, ἀνεψοῦσιν ἐμπύρῳ λέβητι τὸ σήσαμα τὸ θαλάττιον, τὸ δὲ αἷμα ἐπειδ' ἂν πυρὶ ὁμιλήσῃ, χεῖταί τε καὶ ἐξωθεῖ· καὶ τὸ μὲν ξανθίζεται, τὸ δὲ κυανὸν αὐτῆς γίνεται, τὸ δ' ἄλλο εἰς ἄλλην χρόαν τρέπεται· τὰ οὖν ἂν καθεὶς πᾶν τὸ συλλεγόμενον τῷ αἵματι, πρὸς τὴν ἐκείνου χρόαν, μεταχρώννυται· χαίρει δὲ ἡλίῳ ὁμιλοῦσα ἡ πορφύρεας ἡ βαφὴ, καὶ ἡ ἀκτὶς αὐτὴν ἀναπυροῖ, καὶ πλείω ποιεῖ, τὰ φαιδρότεραν τὴν αὐγὴν ἐκφοινισσοτέραν ἐκ τοῦ ἄνω πυρός.

ΚΟΔΔΙΑΝΟΙ´. *Adde in fine.* Sic porro dictos scribit Epiphanius hær. 26. n. 3. à voce Syriaca *Codda*, id est parapsis aut catinus, quòd nemo cum illis cibum capere velit, sed peculiaris iis catinus apponeretur.

ΚΟΙ´ΔΟΣ, παρὰ Μακεδόσι, ὁ οἰκονόμος, apud Arcadium in Grammatica MS. *Oeconomus.*

ΚΟΙΝΟΛΑΙ´ΤΑΙ. *In fine adde.* Theodorus Balsamon in Responsis: τοὺς κοινολαΐτας, πραγματευτὰς, καὶ λοιποὺς, &c.

ΚΟΙΝΩΝΙ´Α. *Post locum S. Basilii, adde.* S. Amphilochius orat. de Pœnitentia: de diabolo, ἵνα δὲ εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ ζωοποιὸν κοινωνίαν παραφυλάξῃ ἀπιστεῖν, καὶ ἀναπεῖσαι τὰ ἀναβαίνειν, ψιλὸν ἄρτον ταύτην εἶναι λέγειν, καὶ ψιλὸν οἶνον, καὶ οὐθ' ἕτερον.

ΚΟΙΤΑΙ´Α. *Lin.* 2. *post* Homer. *adde.* Iliad. ο.

ΚΟΙΤΩ´Ν. *Post locum ex Lexico, adde.* Eustathius ad Iliad. ζ. τὸ βασιλικὸν ταμιεῖον, θάλαμον κοινῶς εἶπε λέγει.

ΚΟΙΤΩΝΙ´ΤΑΙ. *Lin.* 1. *post* Principis, *adde.* Vox serius apud Græcos recepta, ut testatur Galenus lib. de Prænotione pag. 455. edit. Basil. ἄνθρωπόν τινα χειλαμπιῶς, τῶν κοιτωνιτῶν μὲν, ὡς ἅπαντες οἱ νῦν Ἕλληνες ὀνομάζουσι, σωματοφύλακος δὲ, ὡς οἱ παλαιότερως ἀττικίζοντες, &c. Infrà meminit cujusdam Critolai κοιτωνίτου. Ita variè hæc vox scribitur.

Post locum ex Zonara, adde. Joannes Antioch. de Eutropio: ὁ τοῦ Ἀρκαδίου πρόκοιτος.

ΚΟ´ΚΑΛΟΝ. *In fine adde post* ὀστεϊνός. Cæterùm observat Eustathius ad Odyss. ρ. vocem hanc notam fuisse veteribus Græcis: ὅρα δ' ἐν τοῖς ῥηθεῖσι καὶ τὸ, κοκάλων, κοινὸν μὲν ὂν τῇ χρήσει, κείμενον δὲ ἰδοὺ καὶ παρὰ σοφοῖς παλαιοῖς. Ubi hæc laudat: ἡδέως ἂν χόνδρον φάγοι τῶν ὀστρακίδων καὶ τῶν κολάκων ἅλις ἔχοντα.

In fine subde. Gregorius Hieromon in Synopsi dogmatum Ecclesiæ pag. 130. καὶ ὁ Ἀδὰμ ἔκραξε τὴν Εὔα κόκκαλον τῆς πλευρᾶς του, &c.

ΚΟΚΚΙ´ΟΝ. *Adde in fine.* Κοκκία præterea vocant Medici *Pilulas*, de quibus describitur tractatus iatricus in Cod. Reg. 2147. fol. 49. verso, περὶ κοκκίων inscriptus, cujusmodi ad 41. refert.

ΚΟΚΚΟΝΑΡΙΟΝ. Hierophilus Sophista MS. de alimentis: ἐκ δὲ τῶν ὀπωρῶν, σταφίδας, ἀμύγδαλα, κοκκονάρια, πισάκια, καὶ μῆλα ὀπτά.

ΚΟΚΟΒΟΙ´Α. *In fine adde.* κοκκοβόας ὄρνις, Sophocli, apud Eustathium ad Odyss. δ. Vetus liber editus hoc titulo, *Mirabilia Romæ*, incerto anno: *super quam arborem quædam cucumagia sedebat, dulciterque canebat.* Occurrit rursum infrà.

ΚΟΛΗΤΖΙ´ΔΑ, *Xanthium.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. ξάνθιον, ἢ κοινῶς κολητζίδα.

ΚΟΛΙ´ΑΝΔΡΟΝ. *In fine adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κόελον, τὸ κολίανδρον, λέγεται κολίανδρον.

ΚΟΛΙΜΗ´ΣΤΗ, τὸ Αἰγύπτιον ῥόδον, in Lexico ex Cod. Reg. 1843. *Rosa Ægyptia.*

ΚΟΛΟΣΑ´ΦΡΑ. *In fine adde.* ἐὰν θέλεις νὰ ποιῆσαι ζῶνια, πίασον τὴν κολοσάφρα τῆς πρασίνης, &c.

ΚΟΛΛΕ´ΓΑΣ. *In fine adde.* Leonardus Aretinus de Republ. Florentina, MS. προσαγορεύουσι δὲ τούτους καὶ κολλέγας, ὡσανεὶ τις εἴποι συνέδρους.

ΚΟΛΛΕΚΤΑ´ΡΙΟΣ. *Lin.* 1. *post* Collectarius, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀρχειομαιδὸν, κολλεκτάριον.

ΚΟΛΛΟΥΝΑ´Ρ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. ὁ μετὰ ὄξος ἐψαθεὶς εἰς αὐτὸ ῥόδα καὶ κολλουνάρ.

ΚΟΛΛΥΡΙΔΙΑΝΟΙ´. *Lin.* 3. *post* ita, *scribe.* Epiphanius hær.

ΚΟΛΟ´ΒΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* Lat. *adde.* Etymologicum MS. χιτωνίσκος ἱματίου διαφέρει· χιτωνίσκος μὲν, ὁ κολοβῶν, ἱμάτιον δὲ, αὐτὸ τὸ ὠμοφόριον. Epiphanius hæresi 69. n. 3. de Ario: ἡμιφόριον γὰρ ὁ τοιοῦτος ἀεὶ καὶ κολόβιον ἐνδιδυσκόμενος, γλυκὺς μὲν τῇ προσηγορίᾳ. Cassianus de Monachis Ægyptiis MS. οὐδεὶς αὐτῶν ἄλλο τι κέκτηται, πλὴν κολοβίου καὶ ἱμαφορίου (sic) καὶ σανδαλίων, τὰ μηλωτῆς, καὶ ψιαθίου.

ΚΟ´ΛΛΥΒΟΝ. *Post locum Palladii, adde.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: κομίσω καταχύσματα. τὰ ῥαβίσματα τρυγάλια, κόλλυβα, καὶ ἄλλα τραγήματα. *Post locos ex Nomocanone, adde.* Extat in Cod. Reg. 2954. Commentarius Matthæi Hieromonachi hoc tit. *Quid sibi velit* κόλυβον *in memoriis Mortuorum, & in Sanctorum liturgiis.*

ΚΟΛΟΥΜΠΟΥ´Ν. *Adde in fine.* Historia MS. Bertrandi Romani:

> Εἰς τὸ βυθὸν τῆς λύμνης σα ἀπέσω κολυβοῦσι.

Stephanus Sachleces in versibus politicis MSS.

> Ολες ὥσαν τὸ κουλυμπητοῦ τὴν ῥῦται πλαλήσουν.

Infrà:

> Ακοῦται τὴν τὰ συμβολὴν, ἐπόρθωσεν ἡ φλύα,
> Τῆς κουλυμπίτις ἐμλούσεν, κ' ἦλθεν ἡ Βαγσαμίνα.

Rursum:

> Ηλθεν ἡ κουλυμπάδινα μετ' ἄσπρα μαλλία της.

ΚΟΛΟΥ´ΤΖΙΑ, τὸ γαλαγκαν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Galanga.*

ΚΟΜΑ´ΚΤΩΡ. *Lin.* 2. *post* Gr. *adde. Coactor*, κομάκτωρ, ἀπαίτης. Ubi Vulcanius, εἰσπράκτωρ, Theodorus Marsilius verò ἀργυροκόπος emendant. De Coactariis agit idem Marsilius ad Vespasianum Tranquilli.

ΚΟ´ΜΒΕΝΔΟΣ. *Lin.* 2. *post* &c. *adde.* Κόμβεντον dixit Symeon Logotheta in Chronico MS. ὅπως Μαλίου τι καὶ Καπιτωλίνου ἐν κομβέντῳ ποτὲ εἰσελθόντες, καὶ ἀγαθὰ συμβουλεύοντες, &c. Idem in Justino Thrace: καὶ δὲ ταῦτα Καβάδης, ἐκέλευσε κόμβεντα γενέσθαι, διὰ τὸ, φησὶ, ποιῆσαι τὸν υἱὸν βασιλέα.

ΚΟΜΒΩ´ΣΑΣΘΑΙ. *In fine subde.* Hesychius: ἐσσυμένη, δεσμὸς, ἀνάδεσμα, ἢ ἐγκόμβωμα. Suidas in hac voce, ἀνάδεσμος καὶ κόμβος τῶν χειλέων. Nicepho-

rus Presbyter in vita S. Andreæ Sali MS. καὶ ἦν ἐκεῖσε φοβερὸν καταπέτασμα, — ὅπερ ἀνακομβώσασα χεὶρ τε-ειvος, &c.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΗΣΙΟΣ. *Ante vocem* ejusmodi, *adde*. Martyrium MS. S. Platonis: Σωφρόνιος ὄνομα, τὴν ἀξίαν Κομενταρήσιος. Martyrium S. Samonæ & socior. MS. προστάττει τῷ κομενταρησίῳ παρασταθῆναι, &c. Habetur etiam in vita MS. S. Barbaræ.

ΚΟΜΗΣ τῆς ἰδικῆς οὐσίας. *Post locos Basilic. adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 2. καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Κόμητος τῶν ἀπανταχοῦ θείων ἰδιοκτήτων.

ΚΟΜΗΣ τοῦ σταύλου. *In fine adde.* Cæterùm præterea mentio fit istius dignitatis in Diptycho Consulari, quod servatur in scrinio viri eruditissimi Philiberti *de la Mare* Senatoris Divionensis, cujus ectypon nuper publicavit vir doctus; at cùm in eo descriptos characteres sibi esse ignotos is fateatur, horum explanationem hîc dabimus. Ii sunt:

EXC. SAC. STAB. ET. MM. P. OR. EXC. C. OR.

qui quidem hæc sonant: EXcomite. SACri. STAbuli. ET. Magister. Militum. Per. ORientem EXconsule. consul. ORdinarius. Ex quibus omnino colligitur Diptychon istud esse Stilichonis II. Consulis, cujus nomen in priori Diptychi parte descriptum fuit, uti fieri solitum colligimus ex Diptychis Bituricensi & Leodiensi à Wilthemio descriptis: Diptycha enim appellantur, quòd essent tabulæ binæ plicatiles. Hos autem Magistratus hîc recensitos gessisse Stilichonem, docet in primis eidem dicata inscriptio, apud Gruterum 412. 14.

BIS. CONSVLI. ORDINARIO. MAGISTRO VTRIVSQVE MILITIAE. COMITI. DOMESTICORVM. ET. STABVLI. SACRI.

Bis enim Consul fuit, ut hîc & in Diptycho indicatur, ac primùm solus anno Christi CCCC. secundùm cum Anthemio anno CCCCV. Magistri Militum per Orientem dignitatem (cujus præ cæteris meminit Notitia Imperii) obtinuisse cùm secundum Consulatum adeptus est, testatur Claudianus Panegyr. I. in laudes ejusdem Stilichonis:

Libya post prælia crimen
Concidit Eoum, rursusque Oriente subacto,
Consule defensæ surgunt Stilichone secures.

ΚΟΜΙΖΕΙΝ. *In fine subde.*

Κομίζεσθαι, *Quæstum ex re aliqua facere*, apud Epiphanium hæresi 66. n. 1. Galli *remporter* dicunt.

ΚΟΜΙΤΑΤΟΣ. *Post locum ex Concilio Ephesino, adde.* Epiphanius hæresi 30. n. 11. ἄνεισι δὲ ἐπὶ τὸ Κομιτάτον, καὶ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ φιλιοῦται. Ita hær. 68. n. 5. 6. 8. hær. 69. n. 11.

ΚΟΜΜΕΝΤΟΝ. *Post locum Scylitzæ, adde.* Leo Diaconus lib. 9. hist. MS. in Tzimisce: τὴν ἤδη διαγιγνούσης ἡμέρας, βουλὴν ὁ Σφενδοσθλάβος τῶν ἀρίστων ἐκάθισεν, ἣν καὶ Κομέντον τῇ σφετέρᾳ διαλέκτῳ φασίν.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΟΝ. Scholiastes MS. Theophili Antecess. Instit. de legatis: κομμερκιόν ἐστιν ἐφ' ᾧ τις πραγματεύεται.

ΚΟΜΠΕΠΕΡ. *In fine adde.* Aliter Constantinus à secretis MS. κομπίπερ, ὃ λέγεται καρπήσιον.

ΚΟΜΠΟΛΟΓΙ, precationis species, quam vulgò *Rosarium* appellamus. Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 164. τὸ κομπολόγι, ἤ τὸ δενπικὸν στεφάνιον τῆς Παναγίας. Pag. 170. ἢ διαβάσετε τὸ κομπολόγι τῶν νεκρῶν, λέγοντας ἀπάνω εἰς τὰ κοντρὰ κόμπια τὸ Πάτερ ἡμῶν, &c. Pag. 188. διὰ νὰ προσφέρῃ τῆς Παναγίας πεντακόσαις χιλιάδαις κορώναις, ἤ κομπολόγια.

ΚΟΜΠΟΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Syntipas MS. ἐπεὶ συνήθειά ἐστιν ὡς ἐπὶ πλεῖστον κινεῖσθαι τὰς γυναῖκας, καὶ κομπόνεσθαι, ὁπόταν ἴδωσι νεάνισκον εὔμορφον· ἡ γὰρ ὡραιότης τοῦ νέου ἀγρεύει τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν, ὡς ἀσθενεστέρας· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο ὅταν τύχωσιν οἱ δύο μόνοι λαλεῖν· ἔτι γὰρ ἐν μοναξίᾳ γαργαλίζειν ἡ γυνὴ πρὸς συνουσίαν, καὶ παρακινεῖ τὸν νέον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς.

ΚΟΜΦΕΚΤΩΡ. *Post locum Eusebii, adde.* Acta spuria S. Meletii n. 39. πλεονάζοντων δὲ αὐτῶν τὴν εὐχὴν, προσῆλθεν αὐτῷ ὁ κομφέκτωρ, κελεύσαντος τοῦ Μαξίμου ἀρθῆναι αὐτὸν, καὶ πρὶν ἢ ἅψηται αὐτοῦ ὁ κομφέκτωρ, κατῆλθεν νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐδέξατο αὐτοῦ τὴν ψυχήν.

ΚΟΝΔΟΣΤΟΛΟΣ. Etymologicum MS. Βενετικὸς, αἶγος γόνος, σφιγκτοπαρόπους, πειχνόθριξ, κονδόστολος, ὀλιγάλυθος, ἀπλησίαστος Χριστιανοῖς, οὐκ ἔχων βάσιν ἐν γῇ διάγειν, ἀλλ' οἰκῶν ἐν βορβόρῳ θαλάσσης, ἐκεῖσε κακῶς τὸν βίον ἔχει, καὶ τὸν θάνατον ἐξάγει. Sic scriptor ille Venetos perstringit, iis parùm, ut videtur, amicus, ut qui ex naviculis duntaxat, quas *Gondolas* vocant, classes suas componant. Vide Κουπλαί.

ΚΟΝΔΡΑΝΤΗΣ. Scholiastes MS. in Aristophanis Nubes: στατὴρ δὲ νομίσματα τρία, ὅ ἐστι δίδραχμα δύο, ὃ καλεῖται καὶ κονδράντης. Vide Κοδράντης.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ. *Post locum Georgillæ, adde.* Anonymus Interpres MS. Rhamplii: ἔπαρον δὲ μετὰ κονδυλίου βεβαμμένου ἐν μέλανι. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Λοιπὸν ἐξάφες τὴν ὀκνηρίαν, καὶ πιάσε τὸ κονδύλη.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ἐγὼ ποτὲ οὐκ ἤθελα να πιάσω τὸ κονδύλιν.

ΚΟΝΙΑ. *Adde in fine.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. κονία, ἤτοι ἡ στακτὴ ὀνομαζομένη. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. κονία ἐστὶν τὸ διήθημα τῶν τεφρωθέντων ὑλῶν, &c.

ΚΟΝΙΔΟΒΟΤΑΝΟΝ, ἡ σταφυλὴ ἀγρία, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Uva silvestris*; an quòd τὰς κονίδας, seu *lentes* curet?

ΚΟΝΤΑΞ. *In fine adde.* Apud Petrum Siculum in Hist. Manichæorum occurrit nescio quis Παρακονδάκης ἔξαρχος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ. *Lin. 8. post* fustis, *adde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τόμος, τὸ κοντάκιον. Theodorus Balsamon in Responsis: αἰτήματα ἔχοντες τῶν συνήθων ἁγίων εὐχῶν ἀπαράλλακτα, ὡς μεταγραφέντα ἐκ κοντακίων, &c.

ΚΟΝΤΟΒΟΛΟΝ. Eustathius ad Iliad. β. pag. 282. διττὴ ἡ τῶν δοράτων φησὶ χρῆσις· ἡ μὲν ἐκ χειρὸς ὅτε καὶ ἀγχέμαχα καὶ ὀρεκτὰ λέγονται· ἡ δὲ ὡς ἐν παλτοῖς καθὰ καὶ ὁ κοντὸς, ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδίδωσι συνάδειν, τι γὰρ καὶ κοντοβολούντων.

ΚΟΝΤΟΖΑΒΡΙΟΝ, θυμίαμα κοινὸν, in Lexico Botanico MS. Reg.

ΚΟΝΤΟΛΟΓΙΑ. *In fine adde.* Item *Missa privata* Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: λογιάζε ἂν ἤκουσες τὴν λειτουργίαν στὴν κυριακὴν ταῖς ἡμέραις, τῆς σχόλης, καὶ εἰς κοντολογίαν ταῖς ἡμέραις ὁποῦ εἶχες χρέος νὰ τὴν ἀκούσης.

ΚΟΝΤΟΥΡΟΝ, *Equus.* Epistola Pselli 127. ex MSS. ὅπερ διοείσονται καὶ στάσουσι κόντουρα εἰς τὰς ἀλλαγὰς τὰς πλησιαζούσας, &c. Vide Κουτόουρος.

ΚΟΝΤΡΙΑΡΙΚΟΣ. Vide in Εκδοῦσεις.

ΚΟΝΤΡΟΥ. Schedæ parvæ MSS. ξυστὸν, λέγεται τὸ κοινῶς κόντρου, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ξύω, ὃ καὶ ξέω λέγεται. Apud Grammaticos ξυστὸν, *hasta*, exponitur.

ΚΟΞΑ. *Post locum ex Glossis, adde.* Etymologicum MS. Cod. Reg. 2750. ἰγνύες, τὰ σκέλη, αἱ κόξαι, τὰ ὄπισθεν τῶν γονάτων, &c. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Τὰ δόντιά του ἐπέπασι, τὰ μάτια του θωλάνα,
> Καὶ σπείσασιν τὰ γόνια του, κ' ἡ κόξες του κυρταίνῳ.

ΚΟΠΑΝΙ'ΖΕΙΝ. *Lin.* 8. *post* pistillum. *adde.* Proclus in Hesiodi opera pag. 102. ὕπερον δὲ τὸ κόπανον. Moschopulus ibid. pag. 100. εἰς ὑπέρου δὲ κατασκευὴν, ἤγουν τοῦ κοινῶς κοπάνου. Rursum: ὕπερον, λάκτιν, ταγία, τριβεία, ἢ κόπανον. Vide Hesychium.

ΚΟ'ΡΑΚΑΣ. *Lin.* 3. *post* λεγομένης. *adde.* Nescio an huc pertineat quod habetur in Martyrio S. Philetæri n. 15. κέλευσον αὐτὸν ἐν τῇ καλουμένῃ Προικοννήσῳ ἐξορισθῆναι. ἐν γὰρ τῇ Προικοννήσῳ ἐκείνῃ ἐπινοήθη παρὰ τῶν παλαιῶν βασιλέων ἔργον ἄξιον καταδίκων, λίθους τέμνειν, καὶ κόρακα ἐπιθῆναι σιδήρων τῷ νώτῳ τῶν ἐξοριζομένων, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν τὰ τῶν κατακρίτων τέμνεσθαι μέλη.

ΚΟΡΑ'ΚΙΟΝ, Machina quam *Corvum* & *Gruem* vocat Vitruvius lib. 10. cap. 19. Eustathius ad Il. α. pag. 73. ἀπὸ τοῦ ζώου τῆς κορώνης ἀγκύλον ἐχούσης τὸν τράχηλον, ἡ τῶν θυρῶν κορώνη μετήνεχθαι· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ κόρακος, ὁ κόραξ, δηλαδὴ τὸ κοράκιον. Vide Bernaldinum Baldum, & suprà in Κόρακας.

ΚΟΡΑ'ΛΙΟΝ, *Jaspis.* Glossæ interlinear. MSS. in Dionysii Periegesin: ἠερόεσσαν ἴασπιν· ἤως τὸ λεγόμενον κοράλιον.

ΚΟ'ΡΙΟΝ, *Coriandrum.* Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 1847. κόριον, ἤτοι κολίανδρον λεγόμενον. Vide Ruellium lib. 3. cap. 74.

ΚΟΡΙΑΝΟ'Ν. *In fine adde.* κοριάν καὶ κορί, τὸ κολίανδρον, in Lexico Botanico MS. Reg. In alio, κοριανόν. Vide Ruellium lib. 3. cap. 45.

ΚΟΡΙΤΖΙΑ'ΡΗΣ, *Puellarius, mulierarius.* Vide in Εκδοῦλις, & suprà in Κοράσιον.

ΚΟ'ΡΚΟΜΟΝ, *Capistrum.* Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ ὥσπερ ὄρνιον τῷ κορκόμῳ σύρει σε δαίμων.

ΚΟΡΚΟ'ΝΙΛΟΣ. *Ante locum Malaxi, scribe.* Epiphanius de Prophetis: τῶν γὰρ ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μεμφῶτ, Ἕλληνες δὲ κορκοδύλους. Ubi Codex Reg. habet κορκονήλους. *Corcodilon*, in Ægypto habet Geographus Longobardus nuper editus à D. Placido Benedictino. Κορκονεῖλος scribitur in Chronico Alexandr. pag. 366. & apud Georgium Syncellum pag. 59. *In fine adde.* Ethici Cosmographia MS. interprete Hieronymo, liber fictitius & nullius frugis, ex Bibl. Dom. Hautini: *Strutionum vel Corcodillorum & Scorpionum genera sunt inter alias gentes.*

ΚΟΡΝΙΑΚΤΟ'Σ. *In fine adde.* Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: εἰς ὀλίγα λόγια ἐσήμωσε τόσον κορνιακτὸν λογισμῶν εἰς τὸν νοῦν του, &c.

ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde ante* Vide. Vetus inscriptio apud Sponium in Misc. p. 333.

> ΑΦΙΕΡΩΘΗ ΑΙΜΙΛΙω ΡΗΓΕΙΝω. Τω ΕΞ ΟΥΑΠΙΑC ΡΗΓΙΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝω ΕΤΗ ΙΕ ΒΟΗΘω ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑΡΙΩΝ ΕΤΗ ΜΕΧΡΙ ΠΑΝΗΜω....

Ubi videtur legendum μηνὶ πανέμῳ.

ΚΟΡΟΜΗΛΟΝ. *Adde in fine.* Prunum Damascenum esse docet Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. περὶ δαμασκίνων, ἤτοι κορομήλων, &c.

ΚΟΡΩΝΟ'ΠΟΥΣ, Planta, cujus meminit Aëtius lib. 10. cap. 31. κορωνοπόδιον vocat lib. 11. cap. 54.

ΚΟΡΟ'ΠΗ. Vide Κουρούπη.

ΚΟΡΟΥ'ΜΦΟΥΛ. *Caryophyllon.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ καρυόφυλλον, Σαρακηνιστὶ καρουμφούλ, καὶ μαυροπίπερον δαρφούλφουλ, &c.

ΚΟΡ'ΡΑ'Ν, *Alcoranum.* Cantacuzenus Orat. 1. contra Mahumetum cap. 2. ἔπειτα συνεγράψατο βιβλίον θείων προσταγμάτων, συναγωγὴν καλέσας αὐτὸ, Ἀῤῥαβιστὶ δὲ ὀνομαζόμενον Κοῤῥάν. Confutatio Mahumedis: ὁ οὖν νόμος τῶν Ισμαηλιτῶν ὁ ὀνομαζόμενος Κοῤῥάν, ὁ καὶ παρὰ τοῦ Μουχουμὲτ δοθεὶς, &c.

ΚΟΡ'ΡΗΓΙ'Α, *Corrigia.* Etymologicum MS. ἱμὰς, ἀνάδεσις, δέσις, ἡ σύνδεσις τῶν κοῤῥηγίων τοῦ ὑποδήματος.

ΚΟΡΣΙ'ΤΗΣ, *Lapidis species.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: λίθος κορσίτης, ποθόμενος μετὰ μέλιτος, καθαίρει τὰ ἐντὸς, &c.

ΚΟΡΤΙ'ΝΑ. *Post locum Cyrilli, adde.* Leo Philosophus de Regno & Principibus, ex Cod. Reg. fol. 158. ἐὰν ἐπιτραπῆς περὶ βασιλέως ἢ στρατηγοῦ περὶ τάξεως κορτίνης καὶ αὐλῶν, καὶ σκηνωμάτων εἰς παράταξιν πολέμου, ἢ εἰς προχώρησιν ἐκ τόπου εἰς τόπον, &c.

ΚΟΡΥΦΑΙ'ΟΣ. *Lin.* 9. *post* vocantur. *adde.* Chrysostomus de S. Petro: ἔκκριτος ἦν τῶν Ἀποστόλων, καὶ στόμα τῶν μαθητῶν, καὶ κορυφὴ τοῦ χοροῦ, &c.

ΚΟΣΚΙΝΟ'ΓΥΡΟΣ, *Cribri circulus.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ἡ περιφέρεια γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία, κοσκινόγυρος. Vide Scholiastem pag. 100.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ τὸ θηρίον, & ex eo factam antidotum commendat Aretæus, ut & Βισίμου antidotum (fortè Βησίνου, ut lib. 1. de curat chron cap. 5.) ubi incertum an κόσκινον sit *oniscus* seu *millepeda*, an verò *cicada* seu τέττιξ, quam cap. 9. commendat ad grumos sanguinis vesicæ.

ΚΟ'ΣΜΙΟΝ. *Post locum ex Leontio, adde.* Liber Enoch apocryphus: καὶ τὸ χρυσίον πῶς ἐργάζονται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς γυναιξὶν, καὶ τὸν ἄργυρον. *Lin. antepenult.* Apud Clementem Alexandrinum lib. 2. Pædag. κοροκόσμια, ejusmodi mundus muliebris vocatur.

ΚΟΣΜΟΚΡΑ'ΤΩΡ. *Post locum Oecumenii, adde.* Scholiastes MS. S Gregorii Nazianz. Orat. in Julianum Peræquator. φύγωμεν τὸν πλάνον κόσμον, τουτέστι τὴν πλανῶσαν ἡμᾶς κακίαν, ἀφ' ἧς καὶ ὁ διάβολος κοσμοκράτωρ λέγεται, οὐχ ὡς τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου κρατῶν, ἄπαγε, ἀλλ' ὡς τῆς κακίας ἄρχων, γνῶμεθα καθαρῶς τοῦ ποιήσαντος, τουτέστιν ἀκριβῶς, καὶ τελείως, καὶ ἀμιγῶς, μηδὲν ἐπιφερόμενος τῆς κοσμικῆς προσπαθείας, ἢ τῆς πρὸς τὸ πονηρὸν σχέσεως.

ΚΟΣΜΙΚΟΙ'. *Post* sæculares. *adde* κοσμόφρονες apud Amphilochium de non desperando p. 266.

ΚΟ'ΤΖΗ, *Coxa.* Hipposophium MS. αἷμα αἰταιρῶν ἐκ τῶν μέσων, κινῶν ἐκ τοῦ ἔσωθεν μέρους, ἢ ἐκ τοῦ ἔξωθεν. ἡ δὲ φλὲψ κεῖται ἄνωθεν τοῦ στροφιλίου ὑποκάτω τὸ κότζην· ταῦτα ψηλαφήσας, &c.

Κότζιον, eadem notione. Anonymus Medicus Græcobarbarus, ex Cod. Reg. 2147. fol 78. τὰ κότζια τοῦ λαγωοῦ τὸ ὀπίσθιν ποδάριον τῶν γονάτων κοπάνισον, &c.

ΚΟ'ΤΖΙΦΑΣ. *In fine subde.* Occurrit κότζιφος hac notione apud Anonymum Philosophum MS. de cibis.

ΚΟΤΖΟ'ΝΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

> Αλλ' ὅμως ἐκ ὑπήκουσιν ὅσα νὰ τὴν κοτζόσω.

Rursum:

> Εκεῖνοι νὰ κοτζεύουσιν τὸ χωπικὸν εἰς κόρον.

Alio loco:

> Αὐτὸς κοτζόνει τὸ γλυκὺν εἰς τὸ πρωινόν μου χοῦτιν.

ΚΟΤΖΟΥ'ΜΒΡΙΟΝ. Constantinus à secretis. MS. lib. 3. καὶ σύρακα, εἶδός ἐστι τοῦ κοτζουμβρίου.

ΚΟΤΡΑΦΙ'ΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Symeon Logotheta in Chron. MS. τούτῳ τῷ ἔτει Χαρμοσυνος ὁ Αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κυνηγίῳ, καὶ ἀπέθανε.

ΚΟΥΑΡΤΟΠΑ΄ΡΘΟΙ. *In fine adde.* Et certè non alii sunt ab Parthis illis equitibus, vel Clibanariis in diversos numeros partitis, ex quibus occurrunt in Notitia Imperii *Equites sagittarii Parthi seniores & juniores: Equites primi Clibanarii Parthi;* quemadmodum *primi, secundi, tertii & quarti Theodosiani, primi & quinti Constantiniani,* & sic de aliis. Hîc verò *Quartoparthi* dicuntur, quemadmodum *Sextodalmatæ*, unica voce, in eadem Notitia. Atque ex ejusmodi numeris Legionum vel Cohortium, *numeri* seu ἀριθμοῦ nomenclatura iis subinde indita. Vide eandem Not. Orient. cap. 152. 153. &c.

ΚΟΥΒΑΛΕΙ͂Ν. *Post locum Ptochoprodromi adde.* Rursum:

Καὶ φόρει τὸ προσώπιόν του, καὶ τὸν πηλὸν κουβάλει,
Καὶ τὰ χαλίκια σώριαζε, νὰ ἐπάρῃς τὸν μισθόν σου.

ΚΟΥΒΕΤΟ΄Σ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ λειχήνων ἢ κουβετῶν φυμάτων.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙ΄ΣΙΟΣ. *Post locum Juris Græcorum. adde.* Judicium Synodicum sub Alexio Patriarcha CP. ex Cod. Reg. παρέτη Ἰωάννης Κουβουκλείσιος ὁ ἐξ Εὐρίπου ὁρμώμενος Moschopulus in Schedographia MS. κανστρίσιος, ἀσηκρῆτις, — ταῦτα γὰρ ἔχουσι τὸ ἴσον, τὸ δὲ κουβουκλήσιος, &c.

ΚΟΥ΄ΓΧΟΥΛΑ. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 17. καὶ ἀπὸ τὸ καρουφούλης μέρος ἤτοι αὐτὰ εἰς χούτζουλας. Codex alter habet, χούχουλα, alius χούλχυτα.

ΚΟΥΔΟΥΜΕ΄ΝΤΟΝ, *Condimentum, Petroselinum Macedonicum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αὐτὸς ψηφίζει, πίπτεται, καὶ χάφει, τὰ στρογγύλι,
Σὺ δὲ ψηφίζεις φάβατα, καὶ χάφεις κουδουμέντα.

Vide κοδίμεντον.

ΚΟΥΔΟΥ΄ΝΙ. *Lin. 1. post* κώδων. *adde.* Lexicon MS. Reg. 1843. κώδων, τὸ κουδούνιον.

ΚΟΥΚΑΪ΄Ε, *Plantæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ ποιοῦμεν τὸ τοσοῦτο τὴν πικρὰν ἱερὰν, καὶ τὸ κουκάϊε πὶς κόκκους, τὰ τὸ μαστίχης, &c.

ΚΟΥΚΙ΄Α. *Post locum Lexici, adde.* Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: κύαμος τὰ λεγόμενα κουκία, αἱ μετὰ λεπτοτέρου χυλικὸν φυσῶδές δὲ ἔδεσμα.

ΚΟΥ΄ΚΟΥΛΟΣ, *Cucullus.* Isaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 70. κόκκυξ — ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κούκουλος καλεῖται. Vide Κουκούλιον.

ΚΟΥΚΟΥΡΗΙ΄Σ, *Verruca dolens, quæ sub cute coit durior & paulo asperior:* Gr. ἀκροχορδών. Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ ἀκροχορδόνων καὶ ἥλων, τὰ λεγόμενα παρὰ τοῦ λαοῦ κουκουρηίδος.

ΚΟΥΚΟΥΤΑ΄Σ, τοῦ κωνείου τὸ σπέρμα, in Lexico MS. Reg. ex Cod. Reg. 1843. *Semen cicutæ.*

ΚΟΥ΄ΚΟΥΤΖΟΝ. *Adde in fine.* Glossæ Iatricæ ex Cod. Reg. 1334. χοιράς ἐστι τὸ κοινῶς λεγόμενον κουκούτζιν.

ΚΟΥ΄ΚΟΥΦΟΣ. *Subde in fine.* Cœranis MS. lib. 1. ἔποψ, ὄρνεόν ἐστι λιβυκόν, — ὅπερ καλεῖται κούκουφα. Occurrit apud Horapollinem cap. 55.

ΚΟΥΛΑ΄. *Lin. 11. post* 368. *adde.* Simili notione hanc vocem usurpat Joan. Canabutzes MS. fol. 83. v. ὅπως ὁ Ἶλος ἐποίησε τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἰλίου, τὴν ἤγουν εἴπομεν κουλάν, &c.

ΚΟΥΛΗ΄ΚΙΟΝ, pro Κόλιξ, *Panis subcineritius.* Basilographe MS. ἔρχεται μάρμα ἐκτὸς μύλον, καὶ βάσα σάκκιν ἀλεύριν, καὶ δισάκκιν ἐγκυλισμένον, να ζυμόση τὰ κουλήκια τὸ γλυκόξυλον σπάρη, &c. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. τὸ κυλήκιον τὸ μέγα κρίνεται εἰς χρόνου ἑνὸς περιδρομὴν μετ' εὐπορίας, διὰ τὸ καθαρὸν, τὸ δὲ κηλίκιον, εἰς χρόνου ἑνός, ὀδύνην καὶ στενοχωρίαν· τὸ δὲ μικρὸν κυλήκιον εἰς ἑνὸς μηνὸς περιδρομὴν, καὶ ἡ καλήτζα μικρὴ εἰς ἑβδομάδαν ἐπίδειθμον δρόμον. Vide Σησαμάτον.

ΚΟΥΛΙΟΥ΄, *Testes*, ex Gall. *Couille.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Αρπράγαρος, ὄρχις ἄρκτου. λέγεται κουλιοῦ τοῦ ὕρσου.

ΚΟΥΛΟΥ΄ΚΗΣ. *Post lin. 2. scribe.* Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ὡς κῦμα σπουδαζόμενα τυφλὰ κουλούκια ἐγέννησεν.

ΚΟΥΛΟΥΤΖΙΑ΄, τὸ γαλάγκαν, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cyperus Babylonius.*

ΚΟΥ΄ΜΟΥΛΟΝ. *Post locos ex Glossis, adde.* Hinc apud Epiphanium lib. de mensuris & pond. pag. 178. σάτον ait esse μόδιον ὑπέργεμον. *Subde in fine.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 127. v. δίαυλος, ἴυλος, κούμουλος, ὕπουλος.

Κυμουλάτος. Epiphanius de mens. & pond. σάτον ἐστὶ μόδια κυμουλάτα, ὡς εἶναι μόδιον ἕν.

ΚΟΥΜΟΥ΄ΝΑ. Brontologium MS. ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας καὶ τῇ β΄. καὶ τῇ γ΄. φλεβοτομεῖν ἀπὸ εἰκαλῆς, ἤγουν κυμούνας, νήσις.

ΚΟΥ΄ΝΔΟΥΡΟΣ. *Post locum Etymologici, adde.* Eudemus in Lexico MS. κόθουρος, ὁ κουνδούρος παρὰ τὸ κόπτειν τὴν οὐράν, ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων.

ΚΟΥΝΤΟΥ΄ΡΑ. *Post* κρηπίδιον. *adde.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: τὰ ἐμβάδια. αἱ κουντοῦραι.

ΚΟΥ΄ΝΤΡΑ, *Contra.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ὡς ἔδειξε τὸ κύριον ἐποῖκε σαὶ τὸ φάειν,
Καὶ ὅπου κοινῶς τὴν κοῦντρα λέγει τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ξεύρω τὴν τὰ χάνει.

ΚΟΥ΄ΠΑ. *In fine post* πεντήκοντα. *adde.* Arithmetica practica MS. μία κοῦπα ὁποῖα εἶχεν γ΄. ἔργα, ὁ πάπος τῆς κούπας ἔνι εἰς κάμπανον τὸ τρίτον ὅλης τῆς κούπας, &c. Infrà: ἐκαμπανώθη ἡ κοῦπα ὅλη, καὶ ἔγινεν λίτραι β΄.

ΚΟΥΡΑ΄ΛΙΝ. *Post locum Arriani, adde.* Eustathius in Dionys. pag. 135.

ΚΟΥΡΑ΄Ν. *Post locum Cantacuzeni, adde.* Confutatio Mahumedis pag. 435. ταύτην τὴν νομοθεσίαν διδάξας τῷ λαῷ, καὶ κουρὰν ταύτην ἐκάλεσεν, τουτέστιν δηλαδὴ νομοθεσίαν.

ΚΟΥΡΑ΄ΤΩΡ, in Κουρατωρεία. *Post locum Balsamonis, adde.* Epistola 156. Pselli, ex Cod. MS. εἴθε καὶ τοῖς περὶ τὴν κουρατωρείαν πράγμασι μετὰ τῆς ἀκριβοῦς δικαιοσύνης ἐχρήσατο.

ΚΟΥ΄ΡΒΟΥΛΑ. *In fine adde.* Basilographe MS. τὰ παλούκια ῥίπτουν κάτω καὶ τὰς φράκτας καταλύουν τὰ κουρβούλια ἐξεριζώνουν τὸ κρασὶ ἀναπληρῶσιν. Infrà: καὶ τὸ φράκτον καταλύσει, καὶ τὰ κούρβουλα ἐξεριζώσει τὰ σαφίλια θέλει φάλω.

ΚΟΥΡΔΟΥ΄Μ, ὁ κνῖκος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cnicus, Cordum.*

ΚΟΥ΄ΡΙΚΟΣ, *Curruca, Carruca.* Epiphanius hæresi 79. n. 1. ἤτοι καμάκες κούρικόν ἤτοι κοσμοῦσαι, ἤτοι δίφρον τετράγωνον, &c.

ΚΟΥΡΚΕ΄ΖΑ, *Lapidis pretiosi species.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: κουρκέζα, εἰδὲ ἄσπει, εἰδὲ πρασίνη, ἔνι εἰς κλόρε τζελεσοίνα, &c.

ΚΟΥ΄ΡΚΟΥΜΟΝ. *Post locum Cyrilli, subde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. κημός, εἶδος χαλινοῦ, ἢ φιμός, καὶ τὸ κούρκουμον.

ΚΟΥΡΚΟΥ΄ΤΗΝ. *Post locum Neophyti, adde.* Scholion MS. in Aristophanis Plutum: ἀθάρα λέγεται ἰδιωτικῶς κουρκούτη. Anonymus Medicus MS. de Diæta lib. 1. cap. 30. ὄρυζα ἐπεὶ γαστέρα δυσαπιτότερον δέ ἐστι τοῦ χόνδρου, ὃ λέγουσιν οἱ ἀγροικοι κυρκούτην, καὶ ἀτροφώτερον.

ἀξζφόπτερον. Mox: περὶ χόνδρου. χόνδρος τὸ κουρκούτιν λεγόμενον παρὰ τοῖς ἀγελαίοις, &c.

ΚΟΥΡΟΣΥΝΑ. *Post locum Suidæ, adde.* Eudemus in Lexico MS. κουρόσυνα, ἡ ἐν χρῷ κουρεία τῆς ψιάδος.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ. *Post locum Agapii, adde.* Joannes Archiater MS. cap. 561. σμίξε τὸ μετὰ αἷμα βατράχου, ἢ τῆς κουρουνας, &c.

ΚΟΥΡΟΥΠΙ. *Post locum Constantini, adde.* Idem lib. 3. cap. 13. καὶ θὲς εἰς βικὸν, ἢ εἰς κουρούπι λεῖον. Codex alius: εἰς τὸ κορόπη λεῖον.

ΚΟΥΡΟΥΠΑΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ φύρασον σὺν μέλιτι ἀποαφεψημένον, καὶ ἀπόθες εἰς κουρούπλιον. Legend. κουρούπιον. Vide Κουρούπι.

ΚΟΥΡΣΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. σκῦλα, τὰ κοῦρσα. Eudemus in Lexico MS. ἀνδράγρια, σκῦλα ἐξ ἀνδρῶν, κοῦρσα.

ΚΟΥΣΕΒΑ, ἡ κλημάχη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΟΥΣΜΟΥΡ, ὁ κόστος ὁ πικρὸς, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΚΟΥΣΟΥΘΕ, *Plantæ species.* Matthæus Silvaticus: *Cuscute Romanum, id est absinthium.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ ἀψινθίας Ρωμαϊκῆς, καὶ σπέρμα κουσούθε, καὶ φύλλα καπνοῦ γῆς ξηρά. Infrà, κουσουθὲν scribitur. In alio cod. κουσούθ.

ΚΟΥΣΠΟΑ. *Adde in fine.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. κουσπουά, κάρκα μυελιστικά. Aliud Lexicon ex Cod. 1847. κουσπουά, τὸ μοσχάρυδον.

ΚΟΥΣΠΟΣ. *Post locum ex vita S. Luciani, adde.* Symeon Logotheta in Chronico MS. ἐν ξύλῳ τοὺς πόδας καθηλώσας, ὃ δὴ καὶ κοῦσπος λέγεται.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΝΟΝ. *In fine adde.* Etymologicum MS. ὄχνη, εἶδος δένδρου, καστάνου, κουστουμήνου, μήλου, ἀπιδίου. Extat apud Aëtium lib. 5. cap. 139. in MS. Cod. Reg. 2688. ὑδρομήλου καὶ κουστουμινάτου σκευασία.

ΚΟΥΤΑΛΗ, *Morbi species.* Habetur apud Joannem Archiatrum MS. caput 290. hoc titulo: περὶ κουτάλες τῶν ἀνθρώπων.

ΚΟΥΤΖΙΚΙΟΝ. *Morbi species.* Constantinus à secretis MS. ζυλάζειν τὸ καπνοῦ τῆς γῆς εἰς μελαγχολίας, καὶ ψώρας, καὶ κουτζίκια, καὶ ἐκλαμπρύνει τὸ σῶμα, &c.

ΚΟΥΤΖΟΣ. *Post locum Nomocan. adde.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 11. εἰ δὲ (οὐ καταβαλέσθαι ἴσως) χωλὸν καὶ κουτζὸν, καὶ δύσκολον, &c. Joannes Canabutzes MS. fol. 57. v. καὶ εὐθύνησιν υἱὸν κυλλὸν, ἤγουν τὸν ἰδιωτικῶς ὀνομαζόμενον κουτζὸν, Ἥφαιστον λεγόμενον.

ΚΟΥΤΖΟΥΓΑΛΑ, *Anemone.* Lexicon Botanicum MS. ἀνεμώνη, ἡ κουτζούγαλα.

ΚΟΥΤΖΟΥΜΒΕΡ, τὸ στυράκιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Styrax.*

ΚΟΥΤΖΟΥΡΑΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ χάσα τὸ ἡγεμονικὸν τὸ εἶχα εἰς τὴν νιότην,
Καὶ τώρα γίνηκα κούτζουρας ἀπὸ λαικαδιότην.

ΚΟΥΤΟΥΓΕΡΟΣ. Manuel M. Rhetor in Apolog. MS. adversus Franciscum Prædicatorem, de Papa: αὐτὸς δὲ ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἀλαζονείας τῆς ἑαυτοῦ— ἐν τοῖς ποσὶν ἐπιφέρει κατὰ τοὺς λεγομένους σαυροπάτας, οἵτινες κουτουγέροι ἐπονομάζονται κοινῶς.

ΚΟΥΦΟΚΑΡΙΔΟΝ, *Nucula.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Δι' ἕνα κουφοκαρίδιν να σφάξῃ μίαν χιλιάδα.

ΚΟΧΛΑΝΙΤΗΣ λίθος. Vide in Τέλλινος.

ΚΟΧΛΙΑΣ. *Lin. 1. post* cochleæ, *adde.* Lexicon MS. Grammatices: κοχλίας, ὁ στρογγύλος λίθος. Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 18. ἔνδον τῆς θεοκτίστου ἐκκλησίας ὥσπερ κοχλίαν εὗρων ἀπὸ τοῦ διακονικοῦ ἐπὶ τὸν πύργον, &c.

ΚΟΨΙΧΟΣ, pro Κόσσυφος, *Merula.* Eustathius ad Odyss. ζ. & ψ. ὁ κόψιχος, ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος.

ΚΡΑΒΒΑΤΟΣ. *In fine subde.*

Κραββατόπους, *Pes lecti.* Etymologicum MS. ἑρμῖς σημαίνει κραββατόποδα. Infrà, κλινόποδα.

Κράββατος, semel ac iterum habetur in vita S. Bartholomæi junioris pag. 439.

ΚΡΑΖΕΙΝ. *Post hanc vocem, adde.* Clamare, propriè in tumultu. Chronicon Paschale anno 42. Theodosii jun. καὶ ἔκραξαν αὐτοῦ τὰ μέρη εἰς τὸ ἱππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν. Ita anno 10. Leonis M. & alibi.

Item infrà in Κατακράζειν. *In fine scribe.* Chronicon Pasch. an. 16. Heraclii: καὶ κατέκραξαν Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Σεισμοῦ, ὡς θελήσαντος ἐπᾶραι τὰ ψωμία τῶν σχολῶν.

Pag. 751. post lin. 9. subde.

Κράζειν, pro εὐφημεῖν, *fausta adprecari*, πολυχρονίζειν. Chronicon Paschale pag. 732. καὶ ἔκραξαν αὐτῇ (Eudociæ Aug.) οἱ τῆς πόλεως. Ita pag. 736. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ τὰ μέρη εἰς τὸ ἱππικὸν, &c. Vide Casaubonum ad Vulcatium in Avidio Cassio pag. 89.

ΚΡΑΜΑ γλυκὺ, οἶνος μαγειρικὸς, ἕψημα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Vinum dilutum*, vel factitium. Vide Κράμμα.

ΚΡΑΜΒΗΤ. Vide in Νιχέδωρ.

ΚΡΑΞΙΜΟΝ, *Appellatio ad superiorem Judicem.* Leges Cypriorum MSS. καὶ τὸ ἀντίδικον μέρος, ἂν θέλει, ἔσω τῶν ι. ἡμερῶν ποιεῖ κράξιμον εἰς μεγαλόπρον κριτήν.

ΚΡΑΣΑΜΟΝ, βαλσάμου καρπὸς, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147.

ΚΡΑΤΑΠΑΛΛΟΣ, εἶδος νομίσματος, apud Arcadium in Grammatica MS. species nummi, nescio an apud veteres.

ΚΡΑΤΟΠΟΥΛΙΟΝ, pro ἀκρατοπώλιον, *Taberna.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ τὸ τι βλέπω τὸ καλὰ, καὶ γίνεται στὴν Ρόδον
Κρατοπουλία, ψαροπουλία, ψουνίζει σίτοι μόδον.

ΚΡΑΤΟΥΣΑ, Piscis, aspratilis fortè, species. Anonymus Philosophus MS. de Ciborum facult. κοχύλια, ὄστρακοι, καραβίδες, κρατοῦσαι, καὶ καρύδες, πῖναι, &c.

ΚΡΕΚΑ, idem quod κορυφαία, in Lexico Rhetorico laudato ab Eustathio ad Odyss. ε. Certè vulgus apud nos etiam *Creque* vocat galli gallinacei cristam, pro *creste*, crista.

ΚΡΕΥΑΛΙΟΝ, *Caro*, Suidæ. Michaël Psellus lib. 7. Hist. MS. ἀφειδὴς δὲ τῶν αἱμάτων, καὶ τῶν κρευλίων καταφρονοῦντης.

ΚΡΙΘΑΡΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, ubi de Prophetiis: ἄλλη δὲ δαιμονικὴ ἐν τοῖς τῶν δαιμόνων θεραπευταῖς ἐνεργουμένη· πολύτροπος δὲ αὕτη, οἷά εἰσιν οἱ ἀλευρομάντεις λεγόμενοι, καὶ κριθομάντεις, &c. Ita etiam appellantur à Clemente Alexandrino in Protreptico.

Κριθαρισία, *Maga.* Anonymus Astrologus MS. εἰς κριθαρισίαν μάντισσαν μὴ ἀπέλθῃ, &c. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ χόρεια ἐκάτζαν ὅλες αἱ κριθαρίσσες,
Καὶ εἰς τὸ ἀντίπρα μέσαις ἐκάτζαν οἱ μαυλίστρες.

ΚΡΙΤΟΛΟΓΟΙ, & Ζυγοστάται dicti in L. 1. Cod. Theod. de frum. Alex. qui excutiendo admetiendoque frumento CPolim convehendo præerant.

ΚΡΙΚΕΝΟΝ, τὸ κριθάλευρον, in Lex. Bot. MS. Reg. *Farina hordeacea.* Legend. fortè κρίμνον, quæ vox apud Dioscoridem crassiorem ex zea triticoque farinam sonat.

ΚΡΙΜΑ. *In fine adde.* Ita κρίμα pro peccato occurrit passim apud Joan. Carpathium Episcopum in

Narrat. MSS. de Anachoretis. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ἀπὸ κλέπτην κλέψας, καὶ κρίμαν οὐκ ἔχεις. Seu ut alius Codex præfert: κλέψον ἐκ κλέπτου, καὶ πάντως κρίμα οὐκ ἔχεις. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: τὸ περιπατεικὸν κρίμα εἶναι ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ἀφιούμεθα ἡμεῖς σὰν παιδία τῶν ἀνυπακόων γονέων. Ita non semel in hoc libro, ut κριματίζειν. peccare. ἀποκριμάτως, absque peccato, apud Balsamonem in Resp.

ΚΡΙΟ'Σ, *Cicer nigricans*. Lexicon MS. Neophyti: κριοὺς καὶ τράγους λέγουσι τὸν μέλαιναν ἐρέβινθον.

Επὶ τῶν ΚΡΙ'ΣΕΩΝ. *Post locum Balsamonis, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 5. ὡς τῷ μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ, τῷ Δικαιοδότῃ, τῷ ἐπὶ τῶν Κρίσεων ἐκ τῆς συνηθείας συγκεχώρηται διδόναι δικασλὼ, διὰ τὸ δικαιοδοσίαν ἣν ἔχουσιν ὡς ἄρχοντες.

ΚΡΙΤΗ'Σ τοῦ βήλου. *Post locum Nicetæ, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 7. οἷός ἐστιν ὁ κριτὴς τοῦ βήλου, ἢ τοῦ ἱπποδρόμου. *In fine subde.*

Κριταὶ κώμοι, dicuntur in Basilicis, οἱ τῶν δικαστηρίων προκαθήμενοι, iique duodecim esse dicuntur apud Theodorum Hermopol. MS. lib. 7. tit. 2. quemadmodum, inquit, ὁ Δρουγγάριος & ὁ Δικαιοδότης: tum addit, ut ab arbitris distinguat, τὸ μὲν οὖν κώμοι δικαστήριον τοιαύτην ἔχει δύναμιν· ἀναιρεῖ γὰρ τὸ ἤδη ῥηθεῖσαν δίκην, καὶ δίδωσιν ἀγωγὴν τὴν ἐνδικάπυ τῷ νικήσαντι.

Pag. 757. lin. 7. ante Vide, *adde.* Ita Gennadius Scholarius, postea Patr. CP. in Cod. Reg. inscribitur, καθολικὸς Σεκρετάριος τοῦ βασιλέως Ιωάννου, καὶ καθολικὸς Κριτὴς τῶν Ρωμαίων, καὶ διδάσκων ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ βασιλέως κατὰ προσταγὴν ἑκάστην παρούσης τῆς συγκλήτου, καὶ πλείστων τῆς πόλεως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΚΡΟ'ΚΑ, *Floccus*. Eustathius ad Odyss. ξ. τρίβων δὲ, τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας, εἴπων κρόκας.

ΚΡΟΚΟΤΤΑ. *In fine adde.* Κροκότα dicitur Agatharchidi lib. 5. cap. 40. quam Æthiopicam vocat.

ΚΡΟΝΟΚΟΛΑ'ΠΤΗΣ, Aranei species, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 119. τὸ δὲ ὁ κρονοκολάπτης ὑπόμηκές ἐστι καὶ χλωρὸν, κέντρον δὲ ἔχει περὶ τὸν τράχηλον, ὅθεν προσάπτων κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, πλήττει τινάς.

ΚΡΟ'ΤΕΣ. Glossæ Botanicæ MS. ex Cod. Reg. 2690. κρότες, τὰ τζημούελα. Vide Τζημούελον.

ΚΡΟΥ'ΣΜΑ. *In fine subde.*

Κροῦμα, *Signum*. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. de Anachoretis MS. ἦν δὲ ἰδεῖν αὐτὰς πάσας (Monachas) ὡς ἐπὶ λίθων ἀκινήτων ἀλλήλους· διὰ κρουσματος δὲ πᾶσα ἡ ἀπόκρισις αὐτῶν ἐγίνετο. Vide Glossar. med. Lat. in *Signum*.

ΚΡΟΥΣΤΕ'ΝΙΟΝ, *Os, ossa*. Symeon Logotheta in Chronico MS. ubi de Oreste, fol. 46. Cod. Reg. τὴν Πενθικὴν πόντου θάλασσαν διαπεράσαντος ὁρῶσιν ὡς μέλαντρα θεᾶς, καὶ ἔξωθεν ἀνθρώπων ὀστέα ἐρριμμένα, ἃ καὶ κρουστένια ἐγχώριος καλεῖ γλῶσσα, &c.

ΚΡΟΥΦΙ'ΚΙ, Vasis Chymici species. *Adde in fine.* Rursum: ἡ δὲ πῆξις γίνεται δι' ἀφροσέλινον, βάλε εἰς βολβὸν, ἢ εἰς κρυφίκιν, καὶ πρόσεχε τὰ πᾶσιν σεάπ ἀπῆνου, &c.

ΚΡΥΠΤΑΡΕΑ', *Latibulum, Caverna, Specus.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: εἶχεν δὲ ὁ γέρων κρυπταρέαν ἔσω τῆς κέλλης αὐτοῦ. Deinde: καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην, μαπιόνουν ἐξ ἀληθείας.

ΚΡΩΜΑΚΩΤΟ'Σ, *Petrosus, Asper*, pro κλωμακωτός. Eustathius ad Iliad. β. observat κλώμακας apud Lycophronem dici veteribus τόπους ἢ λόφους ὑψηλούς. Deinde addit: φυλάττεται δὲ ἡ λέξις εἰς ἔτι καὶ νῦν, εἰ καὶ μὴ ἀκραιφνὴς, ἀλλ' ὑποβάρβαρος περί που τὰς Παφλαγόνας οἱ κρωμακωτοὺς τόπους, τοὺς πετρώδεις, καὶ οὐ ῥᾳον ἀναβαινομένους φασί. *Dele reliqua.*

ΚΤΑ'ΡΑ, *Pisciculi species*. Eustathius ad Od. ψ. ἀναπλέσαντες δι' ἐστιν ἰχθύδιον, ὅπερ ἡ κλῆσις ἔκτυπ' ἐμφαίνει δὲ τὸ ἡ Βυζάντιος περιφορὰ, κτάρας τὰ τοιαῦτα λέγουσα.

ΚΤΑΣΜΟ'Σ. *Cædes, Homicidium*. Anonymus MS. de significationibus astrorum: καὶ ἐν Ρωμανίᾳ κτασμὸς, καὶ ἐν Βαβυλωνίᾳ ἀκαταστασία, &c. Occurrit pluries.

ΚΤΗ'ΜΑΤΑ. *In fine adde.*

Κτηματίζειν. Eustathius ad Iliad. ψ. κτέρας δίδου ἐπιτάφιον, καὶ ὡς εἰπεῖν, κτηματίζε.

ΚΥΑ'ΜΙΑ, *Testiculi*. Eustathius ad Iliad. ν. παρὰ τὸ κύειν δὲ αἷμα σύγκειται οἱ κύαμοι, ὧν ἡ κλῆσις ἔτι σώζεται πολλαχοῦ τῶν ἰδίων, οἱ κυάμια φασὶν, αὐτοὺς ὑποκοριζόντες.

ΚΥΒΑ'ΣΙΑ, *Terebinthus*. Iatrosophium MS. ἔπαρον τρέμβινθος, ἤγουν κυβάσια, καὶ ἄλεσε ταῦτα, &c.

ΚΥΒΙ'ΤΟΣ. *Scribe post locum Erotiani.* Eustathius ad Odyss. α. ὅτι κύβος, ὁ κυκλωθεὶν βάσιν ἔχων, — ὅθεν καὶ κύβιτον, τὸ σχῆμα, Ρωμαϊστί.

ΚΥΒΟΣΤΟΛΙ'ΤΗΣ χιτὼν, *Chlamys militaris quadrata*, quam vulgò *Cotte d'armes* dicimus. Theodorus Ptochoprodromus in Encomio MS. Joannis Comneni Imp.

> Οὐδ' ἔφθης ἀπολύσαντα τὸν τῆς Κιλίκων κόνιν,
> Οὐδὲ τοὺς κυβοστολίτας χιτῶνας ἐν Σαγγάρει.

ΚΥΒΩ'ΡΙΟΝ, τοῦ χλωροῦ κυάμου καρπὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Fructus fabæ viridis.*

ΚΥΔΩΝΑ'ΤΟΝ. *Post* Cydoniatum, *adde. Vinum fulvum.* κιρρὸς οἶνος, ὁ κυδωνάτης, in Lexico Botanico MS. Reg. Extat apud Aëtium lib. 5. cap. 140. κυδωνάτου σκευασία.

ΚΥΙΝΚΕΝΝΑ'ΛΙΑ, *Quinquennalia*, in Chronico Paschali anno Chr. 407.

ΚΥ'ΚΛΟΣ. *Subde in fine.*

Κύκλος, *Rota*: hinc τετράκυκλον apud Dionem in Hadriano, rheda quatuor rotis constans, τετράκυκλον ὄχημα apud Eunapium in Ædesio.

ΚΥΛΑ'ΚΙΟΝ. Vide in Τζημούελον.

ΚΥΜΙΝΟΘΕ'ΡΜΗΝ, *Calda cum cymino*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Τὴν δὲ δίψαν παύουσι μετὰ κυμινοθέρμην.

ΚΥΝΑΙ'Α, *Stercus caninum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: οἱ δὲ τῇ κλίνῃ τούτου προσπλάμενοι, κυναῖαι μετὰ ἄλλων εἰδῶν δυσωδεστάτων εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπερρίπτον· πολλὴ δὲ δυσωδία ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἐφαμμένου σκήνους ἐκείνου.

ΚΥΝΟ'ΚΑΥΜΑ. *Adde in fine.* Idem in Dionysii Perieg. p. 33. ὃ μέρος ὁ σείριος ἀστὴρ, — ὅτι ἀποπλεῦνται τὰ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν καθωμιλημένην γλῶτταν λεγόμενα κυνοκαύματα.

ΚΥ'ΝΑΣΤΡΟΝ. *Post locum Lexici, adde.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. p. 70. τοῦ ἀστρώου κυνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶται τὸ ὅλον κυνὸς ὄνομα κυνάστρον προσαγορεύουσι. Niceph. Blemydes in Geogr. Epitome MS. ἐν τῇ ἐπιπολῇ τοῦ κυνάστρου, ὅντινα καὶ σεῖριν οἱ ἐκεῖσε Αἰθίοπες ὀνομάζουσιν, &c.

ΚΥ'ΝΕ, τὸ χαλβάνιν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190. *Galbanum.*

ΚΥ'ΝΗ, τὰ σίδια, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Cortices mali granati.*

ΚΥΝΗ'ΓΙ. *Lin.* 1. *post* pretiosa, *adde.* Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. θήρα μὲν λέγεται τὸ κοινῶς λεγόμενον κυνήγιον· θήραμα μὲν, τὸ θηραθέν.

ΚΥΝΗΓΟΙ'. *Post locum Zonaræ, adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ὥσπερ ὁ στρατιώτης καὶ ὁ κυνηγὸς ἀπερχόμενοι εἰς τὸν ἀγῶνα, οὐ φροντίζουσιν εἰ πληγωθήσεται ἢ σώζεται ἄλλος, ἀλλ' ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ μόνου ἀγωνιᾷ, ὅπως χρὴ εἶναι τὸν μοναχόν.

ΚΥΠΡΙΑΝΑ'. *In fine adde.* Vide Casaubonum ad Capitolinum in Gordianis.

ΚΥΠΡΙΌΝ. *In fine adde.* Κύπρου & ἡμικύπρου meminit Pollux lib. 4. cap. 24. Hesychius: Κύπρος μέτρον σιτικὸν, ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Vide præterea Epiphanium de mens. & pond. sub finem.

ΚΥΡΑΝΊΔΕΣ, ita inscribuntur libri ἀποτελεσματικοὶ Georgius Syncellus pag. 35. ὡς ἐν τοῖς φυσικοῖς Ἑρμοῦ, καὶ ταῖς κυρανίσι φέρεται. Adde pag. 52. Extat Codex MS. in Bibliotheca Reg. hoc titulo: Βίβλος κοιρανὶς φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἀντισυμπαθικῶν . . . συντάγμα Κοιρανοῦ βασιλέως Περσῶν, τῆς . . . . . . τῶν κοιρανίδων, καὶ ἐκ τῶν Ἀρποκρατίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως πρὸς τὴν οἰκείαν αὐτοῦ θυγατέρα. Præmittitur alterius, ut videtur, scriptoris prologus, in quo titulus & nominis ratio exponitur, quam quidem vocem ab Arabico accersit Scaliger, quod improbat Goarus ad eundem Syncellum. Porro liber dudum Latinè versus, editus est ab Anonymo Medico in Germania an. 1638. de quo præ cæteris agunt, præter editorem, Maussacus ad Harpocrationem, Aldrouandus, à quo crebriùs laudatur, & Barthius lib. 11. Adverf. cap. 16. Vide nostrum Indicem Codd. MSS.

ΚΥΡΊΑ, *Uxor, Materfamilias.* Moschopulus in Sylloge MS. vocum Atticarum: δέσποινα λέγεται οὐ μόνον ἡ βασιλὶς, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ οἴκου δεσπότις, ἣν ἰδιωτικῶς κυρίαν φαμέν. Georgius Monachus in Michaële Theophili filio, ubi de Basilio Macedone: δίδωσι δὲ αὐτῷ Εὐδοκίαν τὴν Ἰγγερίναν, διορισάμενος αὐτῷ κυρίαν αὐτὴν ἔχειν. *Adde in fine.* Vide Cotelerium ad lib. 1. Hermæ initio.

ΚΥΡΙΑΚΉ. *Post locos Athanasii, adde.* Allocutio Theophili Alexandriæ Episcopi, de die Dominico: διὸ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς καὶ πρώτη κέκληται, ὡς ἀρχὴ ζωῆς ἡμῖν ὑπάρχουσα.

ΚΎΡΙΕ ἘΛΈΗΣΟΝ *Adde post locum Arriani.* Verùm an è Christianismi usu hæcce in Gentilismum recepta fuerint, addubitat Vossius in lib. 1. de Theologia Gentili cap. 2.

ΚΥΡΟΠΡΕΣΒΕΥΤΡΊΑ. Vide in Πρεσβεύειν.

ΚΎΣΤΙΝΟΙ, τὰ ἄνθη τῆς ῥοίδιας, in Lexico Botanico ex Cod. Reg 190. *Flores mali punici*

ΚΏΔΙΞ. *Post locum Symeonis Logotheta, adde.* Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 12. secundæ partis Historiæ, MS. ἐξαρρήνθη τὴν σφῶν ἐπιλυτὴν κανίαν τοῖς Πατριαρχικοῖς ἐγγεγραμμένος κώδιξι.

ΚΩΛΟΚΑΤΊΝΟΣ. Vide in Σπαμαλίζειν.

ΚΩΜΑΓΡΊΔΙΟΝ, *Vicus agrestis.* Martyrium S. Philetæri n. 19. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθόντες ἐν κωμαγριδίῳ τινι, πλησίον τυγχάνον τῆ πτωμοῦ, &c. Infrà rectiùs scribitur κωμαγρίδιον.

ΚΩ͂ΝΑ. *Adde in fine.* Hesychio κῶνα, ῥέμβηξ exponitur.

ΚΩ͂ΝΟΝ, ὁ κυκνωώδεα, in Lexico MS. ex Cod. Reg 1843. *Nux pinea.* Vide in Κῶνα.

ΚΩΤΟΚΟΥΡΑ. Constantinus à secretis MS. cap. 79. σάγος, πάλιον, ἢ κωτοκούραν, ῥέον ξυελακόν, &c.

Λ.

ΛΑΒΡΌΝΙΟΣ, apud Clementem Alexandrin. lib. 2. Pædag. cap. 3. ἀσπιδοειδὲς ἔκπωμα, ἀφ' οὗ δὴ λάβρως ἐμφορηθῆναι τὸν πίνοντα, definitur in Excerptis MSS. Sylburgii.

ΛΑΓΓΑΣ. Joannes Canabutzes MS. fol. 89. v. ἀπῆλθε ποτὲ εἰς μίαν φάραγγα, ἤγουν τὴν κοινῶς λεγομένην λαγκάδα, ἥτις ὑπῆρχε πλησίον τοῦ ναοῦ, &c.

ΛΑΖΟΦΟΡΔΑΤΟΣ. *Lin.* 4. *post* σκουτάριν, *adde.* Paullo aliter hæc aut similia verba describit Basilographe MS. ἦλθασιν δύο ἀνδριαμένοι νὰ τὴν θέλουσιν σηκώσει μετὰ τῆς σφενδονιστάτων καὶ Ἀλαμανικὸν κοντάρην, τὸ πτερὸν λαζοφορδάτων, καὶ μὲ βίτζαν σφηνωμένην.

ΛΑΙΜΊΟΝ, *Vas amplum & capax.* Eustathius in Iliad. ι. ἰστέον ὅτι ὁ λαιμὸς, ὁμωνύμως τῷ μέρει τοῦ σώματος λέγεται, καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον ἰδιωτικῶς φρέατος ζωγραφικῇ λαιμίον λεγόμενον.

ΛΑΚΈΝΤΙΝ. *In fine adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: παρεκάλεσε ὑπὸ τοῦ ἰδίου μαθητοῦ ὥστε ψωμίσαι αὐτῷ μικρὸν λακέντιν. ἀπελθὼν δὲ ἐποίησεν, καὶ εἰσῆκεν αὐτῷ φαγεῖν.

ΛΑΚΤΆΡΑ. *Post* ἴμερος *adde.* Franciscus Rosserius de Purgatorio pag. 133. εἰς τὸ νὰ πράξῃς μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ λακτάραν ταῖς ἑρμηνείαις, &c.

ΛΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ. Andreas Cretensis de humana vita pag. 235. ποῖος ἐν μήτρᾳ ζωγράφος εἰκόνας σκιογραφεῖ, καὶ χρωματουργεῖ ζῶον, καὶ χρόας ἀνθίζει, καὶ γράφαι ποιότητας ὃ λαμματίζει βάθη, καὶ χαρακτῆρα συνίσθησι. Sic MS. codicem præferre monet editor, qui in hac voce hæret. Videtur leg. βαμματίζει, *tingit.*

ΛΑΜΠΑΔΆΡΙΟΣ. *Post lin.* 5. *adde.* Qui porro hîc Lampadarii, Δᾳδοῦχοι videntur appellari in veteri inscriptione apud Sponium tom. 3. Itiner. part. 2. p. 18. ΠΡΟΝΟΙΑΙ ΦΛΑΒΙΟΥ ΠΟΜΠ. ΔΑΔΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΜΗΤΩΝ. Unde patet Lampadariorum dignitatem haud ex infimis fuisse, siquidem Comitibus interdum adscriberetur. Erant autem ii qui summis Magistratibus lampades præferebant, ut Consulibus. S. Chrysostomus homil. in Eutropium Eunuchum: ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς ὑπατείας περιβολή; ποῦ δὲ αἱ φαιδραὶ λαμπάδες; Sed de hocce more alia attigimus in Glossario med. Lat. ubi etiam observavimus excipi solitos fuisse cum lampadibus viros illustres; quod præterea testatur Petrus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 52. & Chronicon Alexandr. pag. 756. Vide quæ de hoc more annotat Casaubonus ad Sueton in Caligula n. 13.

ΛΑΜΠΉΝΗ. *Post locum Hesychii adde.* Lexicon MS. vet. Testam. λαμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἐστὶν, ἐν ᾗ ἐποχοῦνται οἱ ἀρχαῖοι, οἵως καρούχα λέγει.

ΛΑΜΠΡΑ ἡμέρα. *Lin.* 2. *post* Dominicæ, *adde.* Vita MS. S. Hilarionis: ἡ τοῦ σεβασμίου πάσχα ἐπιδημία, ἡ λαμπρὰ ἡμέρα αὐτῆς Ἀναστάσεως. Vide Ἡμέρα.

ΛΑΜΠΡΟΜΟΙΡΊΑΙ, *Partes lucidæ Zodiaci.* Vox recentiorum Astrologorum. Joannes Camaterus in Zodiaco MS cap. περὶ λαμπρομοιριῶν:

> Ἐπὶ δ' ἔνεστιν ἑκαστὶ τοῖς ζωδίοις
> Μοῖραι φαειναὶ, καὶ σκότοις πεπλησμέναι,
> Ὡς ταῖς μὲν αὐταῖς τῆς φαειναῖς ἀστέρος
> Παρεμπεσόντες, εἰ μὲν ἀγαθοὶ φύσει
> Ἐπιτυξάσειν μάλιστα τὰ καλὰ πλέον.
> Εἰ δ' αὖ κάκιστοι, πραΰνειν κακίαν, &c.

ΛΑΜΠΡΌΝ. *Post locos ex Glossis Græcobarbaris. adde.* Galenus lib. 2. de Composit. medic. local. p. 170. καὶ θεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ ἕψε, λαμπροτέρῳ τῷ πυρὶ χρώμενος. Cui mox μαλθακὸν πῦρ opponit. λάβρον πῦρ Democrati in Φιλιάτρῳ:

> Εἶτ' αὖ μίξας ἐπιπλέον ὑπὸ λάβρῳ πυρί.

Cui mox μέτριον opponit. Λαμπρὸν πῦρ, apud Eustathium ad Iliad. α. pag. 134. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 47. καὶ λέγει ὁ μακαρίτης Σάβας τῷ ξενοδόχῳ, Φέρε λαμπρὰ ἀγγεῖον, καὶ βάλε θυμίαμα. Philoponus de Mundi creat. ἡ συνήθεια λαμπρὸν αὐτὸ τὸ πῦρ ὀνομάζει. Chronic. Pasch. in Heraclio: εἰς τὰ περὶ τὸ τεῖχος βάλλοντες αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολλὰ πράσεια, &c.

ΛΑΜΠΡΌΣ. *Lin.* 1. *post* candidus, *adde.* Thomas Magister in Sylloge vocum Atticar. λαμπρὰ ἐσθὴς κάλλιον λέγειν, ἢ λευκή.

ΛΑ'ΝΤΖΟΥΡΟΝ. Cod. Reg. 1847. fol. 146. ἔπαρον λάντζουρον, καὶ ἰσόρησε τὴν βασίλισσαν.

ΛΑΠΑΡΙΜΑΓΟΝ, idem fortè quod λαπάρα, *Abdomen*. Ptrochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ τὸ ἄσπρον ἐμπεδόπιπυλον γεμάτο τὸ κρασίον,
Καὶ μονοκύθρι μαρηκὸν ὀκτὼ λαπαειμαγὰ,
Καὶ γὰρ ἐπὶ τὸ χόλας μαντὰ ὄπισθα τὸ λαπάειν.

ΛΑΡΔΥΣ. Theophylactus Symocatta lib. 8. cap. 13. de quodam Constantino Lardy à Phoca cum Mauricio interfecto: τὸν τε λεγόμενον παρὰ τῶν πλήθη Λάρδην, &c. Chronicon Paschale hunc vocat Λάρδιν.

ΛΑΣΑΝΟΝ, *Matella*, Scholiastæ Sophoclis in Ajace, & Moschopulo ad Hesiodum. Vide Πυρογάστης.

ΛΑΤΖΑΚΕΑ, ἡ κέδρος, in Lexico Botanico MS. Reg. *Cedrus*.

ΛΑΥΡΑ. *Post locum ex Eustathio, adde.* Idem Eustathius ad Od. χ. Λαύρας δὲ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ ἐν τῷ, Λαυρὰν ἀνασκολῦσαι, σῶλιω ἵνα ἔσαι, καὶ πλήθουσαν τὴν πρὸς ἀπόλαυσιν· ὅθεν δὲ ἂν τοιαῦται λαῦραι, αἱ ἐν τῇ πόλει λεγόμεναι ἔμβολοι.

ΛΑΦΡΟΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μὴ νὰ λαφρόσῃ ὁ σόμαχος ἐκ τῆς πολυφαγίας.

ΛΑΧΑΝΑΣ. *Lin.* 1. *post* olitor. *adde.* Joannes Episcopus Carpathi MS. καὶ ὁρᾷ ἄγγελον λέγοντα αὐτῷ· ὑπὸ ἐγὼ εἰμι κατὰ τὴν λαχανᾶν τοῦτον ἐν τῷδε τῷ τόπῳ;

ΛΑΧΑΣ. Vide in Λάκκα, Ινδικοπλάσης, & Ελκούλη.

ΛΕΒΗΤΩΝ. Joannes Carpathi Episcopus MS. διαῤῥήξας δὲ τὸν λεβητωνά μου, καὶ τὸ μέσον ἱματίου ἰάσεις.

ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ. *Lin.* 3. *post* Levitonarium. *adde.* Vita MS. S. Joannicii: ταῦτα προσαγορεύσαντος, οὔτε καὶ χιτῶνα, λεβητωνάριον αὐτὸν οἶδεν ἡ ἐγχώριος γλῶττα καλεῖν, ἐκ τριχῶν δὲ αὐτῷ ἡ συνήθεις, τῷ ἀνδρὶ ἐγχειρίσαντος, ἀπημφίασεν.

ΛΕΓΑΤΟΝ. *Post loc. ex Gloss. Basil. adde.* Etymologicum MS. λεγάτον, πεκούλιον, ἐκ τῶ λεγάρειν, ἤγουν δουλεύειν· διὰ γὰρ τὸ ἔτι ἱκανὰ δουλεῦσ ὁ λαμβανόμενος.

ΛΕΓΕΝΤΙΑ, in Lexico MS. κατὰ Ρωμαίους, ἀμνησία, βασιλικὴ χάρις. Sed legendum Ινδουλγεντία, licèt in ordine literæ Λ. vox inseratur. Vide Ινδουλγέντια.

ΛΕΓΕΩΝ. *In fine adde.* Sed & interdum usurpatur hæc vox pro ipso diabolo. Vita MS. S. Hilarionis: καὶ εὐχῇ τὴν ἵνα ἐπιπὼν, φυγαδεύει τε ἀθρόον τὸν πονηρὸν λεγεῶνα.

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΝ, pro Λειποταξία, occurrit in Actis recentioribus S. Thalelæi n. 12.

ΛΕΙΨΑΝΟΝ. *Post lin.* 1. *scribe.* Capitolinus in Pio: *Adriano apud Baias mortuo, reliquias ejus Romam pervexit.* Passim.

ΛΕΙΨΥΔΡΙΟΝ, *Aquæ defectus.* Vide Eustathium ad Iliad. Λ. pag. 461.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 30. καὶ ἦραν αὐτὴν, τὸ λεκτικαρίου δακτυλοδεικνύντες αὐτῆς, &c.

ΛΕΚΑΝΗ. *Adde in fine.* Aliud Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. λεκάνη, τὸ λιβανωτόν.

ΛΕΜΟΣΥΝΗ. *In fine adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Τὰ ἔδωκεν εἰς τὰ πτωχὰ ψυχικὰ, λεμοσυνὲς.

ΛΕΝΤΙΟΥ. *Post locum Arriani, adde.* S. Amphilochius orat. in Mulierem peccatricem: οἱ δὲ πλόκαμοι ἠπλωμένοι, τὸ λεντίου πληροῦντες σχῆμα.

ΛΕΟΝΤΟΓΑΛΑ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. Reg. λεοντόγαλα, τὸ ἀμμωνιακόν.

ΛΕΟΠΑΡΔΟΣ, *Leopardus*, apud S. Ignatium in Epist. ad Romanos cap. 5. Vox, inquit Bochardus, merè Latina, cùm Græci λεοπάρδαλις dicant, ut est in vita S. Antonii tom. 2. operum S. Athanasii pag. 458. Verba Ignatii sunt: ἐνδεδυμένοι δέκα λεοπάρδοις, ὅ ἐστι στρατιωτικὸν τάγμα.

ΛΕΠΤΟΝ. *Post locum Hesychii, adde.* Codex Regius 3502. ubi de mensuris: δηνάριον ἔχει τὰ ἑξήκοντα ἀσσάρια, ἃ καὶ λεπτὰ λέγονται. Rursum: λεπτὰ καλοῦνται τὰ ἀσσάρια, ἢ τὰ νουμμία. Apud Artemidorum lib. 2. cap. 63. λεπτὰ καὶ χάλκεα νομίσματα.

ΛΕΠΤΟΥΡΓΟΣ. *Lin.* 3. *ante locum Eustathii, adde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. τέκτων, κοινὸς τεχνίτης, ὁ λαοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων, ἤγουν ὁ λεπτουργός.

ΛΕΣΕΩΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 3. τὰ δὲ ὄργανα τῆς φωνῆς, ὁ λεγόμενος λεσεὼν, καὶ ὁ λάρυγξ, καὶ ὁ τράχηλος, &c.

ΛΕΤΕ, pro λέγει. Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 89. μὴ φοβᾶσθε, λέγουσιν οἱ ἀρχιστράτηγοι, ἀμμὴ καὶ λέτε τὸ Δούκα σας τοῦ Ευσεβίου τὸ, πῶς ἔπεμψέ μας ὁ Θεὸς διὰ νὰ τοῦ δώσωμεν βοήθειαν, &c. Pag. 96. ἂν τύχῃ ζητητὴς μὲ λέγει, καὶ ἀποτζηπωμένον διακονιάρη, καὶ τὴν ἀλήθειαν λέτε, ἀμμὴ δὲν εἶναι διὰ λόγου μου, &c. Ita pag. 86. 148. 183. δέτε pro ἴδετε.

ΛΕΥΚΟΓΡΑΦΙΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ὁ δὲ μόροχος, ὃν δὴ καὶ λευκογραφίδα καλοῦσιν, &c.

ΛΗΓΑΤΟΝ. *Post hanc vocem adde.* Legatum. Eudemus in Lexico MS. ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον, παρὰ Ρωμαίοις. ληγατάριος, εἶδος ἀρχῆς, παρὰ Ρωμαίοις.

ΛΗΞΙΑΡΙΧΟΣ. *In fine adde.* Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 138. διὰ τὸ εἶναι ἄτυχοι καταδουλεύονται τὰ ψυχικὰ εἰς τιμαῖς καὶ ληξιαῖς, τὰ σολίδια τοῦ κορμίου τους, καὶ τὰ ἐδικά τους, &c.

ΛΗΞΙΣ, *Memoria, recordatio.* Justinianus: Αδριανὸς ὁ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως. Chronicon Paschale anno 1. Mauricii: μετὰ ὑπατείαν Τιβερίου Κωνσταντίνου τῆς θείας λήξεως. Ita anno 1. Focæ, & alii.

ΛΗΣΤΑΡΧΕΙΟΝ, *Confugium latronum*, id est locus in quem sese recipiunt latrones. Joannes Canabutzes MS. fol. 19. καὶ τέλος ἀπὸ τῶν χρημάτων τῆς λῃστείας ἔκτισαν καὶ τὴν Ρώμην, ἵνα ἔχωσιν αὐτὴν λῃστεῖον, ἤγουν ὅπερ λέγουσιν οἱ κοινοὶ λῃσταρχεῖον.

ΛΗΣΤΟΔΙΩΚΤΑΙ. *Adde in fine.* & Miscellanea eruditæ Antiq. Sponii pag. 202.

ΛΙΒΑΣ pro Λίψ, *Ventus Africus*, in Cod. Reg. 2147. fol. 59. v. ὁ δὲ λίβας ἐκ τῶν πυρὸς θερμὸς καὶ ξηρός. &c. titul. περὶ λίβα.

ΛΙΒΕΛΛΙΣΙΟΣ. *Post locum Scylitzæ, adde.* Extat in Cod. Reg. MS. Pselli opusculum, hoc titulo: ἑρμηνεία περὶ τῶν εἴκοσι τεσσάρων στοιχείων συγγραφεῖσα καὶ ἐκτεθεῖσα πρὸς τὸν Βεσάρχην κύριον Ιωάννην τὸν Λιβελλίσιον, &c.

ΛΙΒΕΡΤΙΝΟΙ, *Libertini.* συναγωγὴ λεγομένη λιβερτίνων, Act. cap. 6. v. 9. Glossæ Basilic. λιβερτῖνος, ἀπελεύθερος.

ΛΙΓΓΑΒΙΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 11. c. 6. λιγγάβου, ἥπερ ἐστὶν λέξις Ιταλική, Γραικοὶ δὲ . . .

ΛΙΓΓΙΟΝ, *Pampinus*, ἕλιξ. Glossæ interlineares in Dionysii Periegesin MSS. fol. 63. v. ζωστῆρες δ' ἕλικές τε πολυγνάμπτοιο ἕλικος· ἢ τὰ λίγγια πολυστρόφου ἀμπέλου.

ΛΙΓΗΡΟΣ. Vide in Λιτζάτζης.

ΛΙΘΕΑ. *In fine adde.* Lexicon MS. ex Cod. 3183. ἤλεκτρος, χάλκωμα καθαρὸν, ἢ ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθέᾳ, ὅθεν ἦν κατεσκευασμένη ἡ τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα.

ΛΙΘΟΛΟΓΙΟΣ, *Fructuum custodis in horto adicula*, sic dicta, quòd is lapidibus collectis aves & fures abigat. Lexicon MS. vet. Testam. ὀπωρο-

φυλάκιον, λιθολόγιος, ὅπως ἐφ' ᾧ τῆ σκηνῆ ἔχῃ ὁ φυλάσσων ὀπώρας ταινίας.

ΛΙΘΡΙΔΙΟΝ, τὸ ἐρυθρόδανον, in Lexico MS. Neophyti. *Erythrodanum*.

ΛΙΜΗΤΑΝΕΟΣ. *Post locum Lexici adde*. Eudemus in Lexico MS. λιμητανέοι, οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις. Etymologicum MS. λιμητανέων, τῶν ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς φρούρια, λίμιτα Ῥωμαῖοι καλοῦσι, ταὶ κλεισούρας.

ΛΙΜΙΤΟΝ. *Post locum Procopii, adde*. Symeon Logotheta in Chron. MS. an. I. Justiniani: κελεύσας — ἀνανεῶσαι πόλιν τῆς Φοινίκης Λιβάνησιας εἰς τὸ λιμιτὸν τὸ ἐσώτερον, τὴν καλουμένην Παλμύραν. Idem infrà: λαβόντες τὴν πραῖδαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, διὰ τοῦ ἐσωτέρου λιμιτοῦ ἔφυγον. Mox: εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμιτόν.

ΛΙΜΙΤΑΤΟΣ. Leges Cypriæ MSS. fol. 168. λιμιτάτος ἀγρὸς ἐστιν ὁ ἀπὸ πολεμίων ληφθείς.

ΛΙΜΩΝΟΝ, τὸ βούγλωσσον λεγόμενον, apud Aëtium lib. 10. cap. 20.

ΛΙΝΤΦΙΚΟΝ. *In fine adde*. Cassianus MS. ἐγὼ ἐν κοινωνίᾳ τῆς Θηβαΐδος ἤμην ἔργον ἔχων τὸ λινυφικόν.

ΛΙΠΙΜΟΝ, κασταναίας ἄνθος, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Flos castanea*.

ΛΙΣΕΝ. *In fine subde*. Constantinus à secretis MS. ζουλάβιν τοῦ ἀρνογλώσσου, Σαρακηνιστὶ λισὲλ χαμὲλ, &c.

ΛΙΣΣΑΝΑΣΦΑΛ, idem quod παπαρουνα, apud Anonymum Medicum MS ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. vide παπαρούνα, & χαπλέν.

ΛΙΣΣΟΜΑΜΟΥΔΟΝ, *Asphaltites*, trifolii species. Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀσφαλτίτης, τὸ τρίφυλλον, ἢ λισσομάμουδον, ἢ ἀπτύελος. Vide Μάμουδον.

ΛΙΤΖΑΤΖΗΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ὥσπερ αὐτὸς ὁ λίγυρος ὁ τζαλοπετζιάτης,
> Ὅπου λιτζάτζης ὁ χονδρὸς ὁ λιπαρομυτζόχος.

ΛΙΤΡΑ, vox ex Lat. *Libra*, à Græcis confecta. Galenus lib. I. de Composit. medic. gen. καί τι θαυμάσιον ἄν τις, ὅπως ἐν Ῥώμῃ διατρίβων, ἀντὶ λιτρῶν αὐτόμαζε κοτύλας ἐπιχώρια γὰρ ταῦτα ὀνόματα, ὅτι τῆς λίτρας, καὶ τὸ τοῦ ξέστου, καὶ τὸ τῆς οὐγγίας. Et lib. 8. p. 397. γράψαντος τοῦ Ἀνδρομάχου μίγνυσθαι χιλίας τῆς κικέως, ὅπερ ἐστὶν ἐλαίου κικίνου· πόσων γὰρ οὐγγιῶν τὴν ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς λίτρας εἶναι βούλεται κοτύλην, οὐκ ἐδήλωσε, καὶ ἡ βέλτιον ἦν ἐν Ῥώμῃ βεβιωκότα λιτρῶν μὲν καὶ ξέστων καὶ οὐγγιῶν μεμνῆσθαι, παραλιπεῖν δὲ τὸ τῆς κοτύλης ὄνομα τοῖς ἔξω τῆς Ἰταλίας πόλεσιν Ἑλληνικαῖς ὑπάρχον ἐν χρήσει, &c. Denique lib. 4. de tuenda sanitate: καὶ τῶν κοτυλῶν Ἰταλῶν, ἃς δὴ καὶ λίτρας ὀνομάζουσι. Philostorgius lib. II. cap. 7. de quadam grandine: ἄχρι καὶ ὀκτὼ τῶν λεγομένων λιτρῶν ἕλκουσα βάρος.

ΛΙΤΡΙΔΟΣ, ut habent Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἀγγούρια μικρὰ, *parvi cucumeres*.

ΛΙΤΡΙΣΚΩΡΙΑ. Democritus in Physicis & Mysticis MSS. ἐλὼν εἰς λίτραν μίαν τρυφύρας διόβολον λιτεισκωρίας θλ'. εἰς ὕρου ξς'. ἐπίθες ἐπὶ πυρὰς, &c.

ΛΟΒΙΟΝ. *Lin. 2. post* &c. *adde*. Aëtius lib. 19. cap. 25. ὥσπερ ἡ κηπία σμίλαξ, ἣν καλοῦμεν λόβια τῶν φύλλων.

ΛΟΓΑΔΙΟΝ, *species medicamenti*. In Codice Reg. 2686. in Collectione medicamentorum ab Euphemio Siculo & Philippo Xero, eximiis, ut ibi dicuntur, Medicis confecta, fol. 457. ἀπὸ φωνῆς Φιλίππου ἰατροῦ τοῦ Ξηροῦ σκεύασις λογαδίου.

ΛΟΓΑΡΙΟΝ. *Post locum Typici, adde*. Salomonis Monita ad Roboam filium MSS.

> Τὸ πλοῦτος, τὸ λογάρι σου, ὡς ἄνεμος ὑπάγει.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ. *In fine subde*.

Λογοθεσία, *Dignitas Logotheta*, apud Theodorum Hermopolitem MS. lib. 7 tit. 12. fol. 127.

ΛΟΓΧΗ. *Post locos Germani, adde*. Anonymus MS. contra Latinos: καὶ οὕτως εἰπὼν, πήγνυσι τὴν ἁγίαν λόγχην ἐπὶ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ ἄρτου, ὡς εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν θείαν πλευρὰν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀπονύξας τοῦ ἐθνικοῦ στρατιώτου. ὁ μὲν γὰρ λογχεύει ἵνα ἄρῃ ἐκ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ λογχεύει ἵνα ζωὴν αὐτῆς καρπώσηται αἰώνιον.

ΛΟΓΧΙΑ. Leges Cypriorum MSS. fol. 78. γυναῖκες οὐ μαρτυροῦσιν, πλὴν ἐν βαλανείῳ καὶ λογχίας, ἔνθα ἄνδρες εἰσελθεῖν οὐ δύνανται· ἐκεῖσε γὰρ μόνοι αἱ γυναῖκες μαρτυροῦσι.

ΛΟΓΧΩΤΟΝ. *Adde in fine*. *Atramentum sutorium*.

ΛΟΚΤΟΠΑΤΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

> Ἐσκρέμισεν πρὶν ἄλογον, καὶ λοκτοπάτησέ τι.

Threnus MS. de capta Constantinopoli:

> Τὴν πίστιν τῶν τὴν σκυλικὴν νὰ τὴν λοκτοπατῆν.

ΛΟΥΕΤ, τὸ ἀνθοφέσωπον, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ΛΟΥΛΟΥΦΕΡΟΝ, τὸ νύφαρα, *Nymphea*, *Nenuphar*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΛΟΥΜΝΕ. Constantinus à secretis MS. lib. 4. τὸ κουτζούμβελι τὸ καθαρὸν, τὸ καλούμενον λουμνέ.

ΛΟΥΠΑ. *In fine adde*. Eadem verba habentur in Collectione Historiarum Scaligeriana pag. 383. 2. edit.

ΛΟΥΠΗΣ. *Post locum ex Herod. adde*. Etymologicum MS. ex Cod. Reg. 2750. ἴκτινος, εἶδος πτηνοῦ, ὁ λέγεται λούπης.

ΛΟΥΠΙΝΟΣ. *Post locum Noni, adde*. Meletius Monachus MS. de Urinis: πίνοντ ζουλάπιον μετὰ σελίνου ῥιζῶν λουπιναροχίχεμα, &c.

ΛΟΥΠΟΠΟΥΤΗ, *Upupa*, ἔποψ. Symeon Magister de quadrupedibus MS. ἐν δέρματι ἔποπος τοῦ ὀρνέου. Ad marginem Cod. Reg. ἤγουν τοῦ λουπούτη adscribitur.

ΛΟΥΣΤΡΟΝ. *Dele reliqua, & scribe*. Scribit Scaliger in Notis ad Eusebium pag. 224. & in Canonibus Isagogicis pag. 179. 2. edit. & in libris de Emend. Temp. id nominis per L. in nummis antiquis significare, ut LB vel LΓ. notent λοῦστρον δεύτερον, τρίτον: cui subscribere videtur Marshamus in Canone Chronico Ægyptiaco pag. 60. Sed hanc sententiam profligavit Petavius lib. II. de Doctr. Temp. cap. 20. ubi exemplis ex ipsis nummis petitis probat hanc literam Latinam, non Lustrum, sed aliud quidpiam designare quod annuum sit, nisi annus ipse intelligatur, inquit. Petavium sequuntur alii, atque in iis Spanhemius de Præstant. vet. Numismat. pag. 873. & Norisius in Nummo Licinii pag. 9. qui pariter aliorum opinionem de hoc charactere jure explodunt, qui censuere eo denotari vocem Λυκάβαντα, quæ apud Poëtas annum significat: quasi, ait Casaubonus ad Sueton. in Aug. cap. 87. voces poëticæ, & ab usu communi remotissimæ, in nummis qui omnium manibus teruntur, scriberentur; præterquam quod non effingitur ut litera Græca Λ, sed ut L Latinum. Is porro eo videtur concedere, ut hæc nota non litera sit, sed quod Grammatici *circumductionem* vocant, cùm scilicet ambitus non capiebat omnes literas, reliquæ infrà aut suprà, præmissâ notâ L rejiciuntur, quod etiamnum observatur. Id probare conatur aliquot exemplis, quibus expendendis vacare liceat Antiquariis.

ΛΟΥΤΡΑΚΙΖΕΙΝ. Nescio an idem quod λου-

πεικίζειν, de qua voce mox. Theodorus Ptochoprodromus MS. lib. 1.

> Καὶ πάλιν λυτρακίζεται πέτρω τὴν ἑβδομάδαν,
> Ο ὑλάπης τις βαρβέλιζειν φθίνεας ἀμυγδαλάτας,
> Καὶ πάλιν τὰ νομίσματα μετὰ μαγκηλάτα.

ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ. *In fine adde.* Syntipas MS. ἰδὼν δὲ αὐτῆς ταχὺ ἅμα καὶ εὐμηχάνης, ὡς ἐκ τοῦ πάχους μὴ καθαρεῦσαι τὸ πύτε αἰδοῖα. τότε θυσαρώμενος ὁ λουτράρης, ὡς κακοῦ ὄντος τῷ πάθους, ἔκλαυσε.

ΛΥΓΟΚΑΟΝ. Anonymus MS. de Diæta cap. 23. ῥεπάνια, γογγύλια, σινάπι, λυγόκαον, εἰ ὠθεῖται πολλάκις δι' ὕδατος, ἐδέσματα ξηραντικὰ γίνονται.

ΛΥΕΙΝ. *Post loc. ex Synodo Trull. adde.* Amphilochius de non desperando pag. 269. Αββᾶ, σήμερον ἐν τῇ τῶν ἁγίων ἑορτῇ, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐν τῇ μονῇ μου, λύσωμεν εἰς οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ ἰχθύας. *In fine, ante ult. lin subde.*

Πασχαλύσει. Epistola Dionysii Alexandrini Episcopi: πανδαισάμενος καθ' ἣν ὥραν ἀπονηστίζεσθαι δεῖ τῇ τοῦ πάσχα πασχαλύσει. Id est, *in solutione paschalis jejunii.*

ΛΥΚΟΣ, *Lupatum.* Vide in Χαλινάριον.

ΛΥΞΙΓΓΑΣ. *Post locum Iatrosophistæ, adde.* Codex Reg. 3175. fol. 352. περὶ ὅταν ἔχῃ ἄνθρωπος τὸ λεγόμενον παρὰ τῶν ἰατρῶν λυγμόν, παρὰ δὲ τῶν χωρικῶν τὸ λύξιγκας, οἵτινες δὲ λέγουσι τοῦτο τὸ πάθος κλόγξον. Adde fol. 359.

ΛΥΣΕΙΣ. *Lin. 2. post* Judicum: *adde. Decisiones* vocat Justinianus in L. 2. de Cod. confic. *Post locum Zonaræ, adde.* Theodorus Hermopol. MS. lib. 1. καὶ ἐπείσατο λύσιν ὁποῖα δέχεσθαι, τὸ ῥητῶς περιέχουσαν, &c. Eâdem pag. ἡ πατριαρχικὴ λύσις.

ΛΥΣΣΟΜΑΜΟΥΔΟΝ. Codex Regius 3492. fol. 83. v. ἀγκιστροφίδας περὶ φον, τὸ ὀπίσω, ἡ λυσσαμάμουδον, καὶ ἴαται.

ΛΥΧΝΙΑ, *Pharus, Candelabrum.* Eustathius ad Odyss. σ. ἰστέον δὲ ὅτι λαμπτῆρας λέγει, ἃς νῦν οἱ ἀγροικοὶ λυχνίας φασίν, ἐφ' ὧν δᾶδες κείμεναι κατὰ δόρπον ἀνάπτονται.

ΛΥΧΝΙΚΟΝ. *Post locum ex Actis S. Maximi, adde.* Epiphanius in Exposit. fidei n. 23. ἑωθινοὶ τε ὕμνοι ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ διηνεκεῖς γίνονται, λυχνικοί τε ἅμα ψαλμοὶ καὶ προσευχαί. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 250. μετὰ τὰς ἐπιλυχνίους ᾠδὰς καὶ τὰς συνήθεις δοξολογίας, καὶ τὴν, ὡς ἔθος, παρ' αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς τὴν διδομένην εἰρήνην, &c. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis junioris Stylitæ n. 3. ἐν ὀλίγοις δὲ τοῖς χρόνοις αὐτῆς λυχνικῶν καὶ ἑωθινῶν ἦν ἀπολιμπάνετο. *Ibidem pag.* 833. *lin. penult. post* Reg. *adde* & in Horologio Græcorum vocatur Antigenes Martyr, (is Clementis Alexandrini ævo vixit, ejusque ad calcem Protreptici extat etiam Hymnus in honorem D. N. J. C.) qui quidem, &c.

ΛΩΒΟΣ. *Post locum Zonaræ, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Hadriano, ubi de Hierosolymis Æliæ nomen indito: τοῦτο δὲ ἐποίησεν, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λωβὸν, ὅπως εὑρεθῇ ἴασιν.

Λώβη. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ ἐλεφαντιάσεως, ἢ λώβης.

Λωβοτροφεῖον. *Adde in fine.* Porro ut Xenodochiorum Oratoria S. Joanni Eleemoni, ita Lobotrophiorum S. Job videntur fuisse dicata, quantùm colligere licet ex Nicephoro Urano in Vita S. Symeonis jun. Styl. n. 76. παριὼν δὲ διὰ τῶν προαστείων τῆς Αντιόχου, καὶ τὸν ἐν τῷ ναῷ τοῦ δικαίου Ἰὼβ, ὃς παρὰ τῆς πόλεως ἵδρυτο, λελωβημένοις ἰδὼν, &c.

ΛΩΔΙΚΙΝΗ. Vide in Ψευδοκοιχύλιον.

ΛΩΡΙΚΑΤΙΩΝ. *Lin.* 1. *post* tectorium, *adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 1. fol. 17. λωρικατίωνες δὲ λέγονται χάρουσαι στοιβάς.

ΛΩΡΟΠΟΥΣ, *Loripes.* Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: κατεῖχον τινὰς ἐκεῖσε ὄντας λωροπόδας. Infrà: καὶ γὰρ καὶ αὐτῆς σὺ γοητὴς λωροποὺς παρέφθειρας.

ΛΩΡΟΣ. *Post locum Mauricii, adde.* Scholiastes MS. Homeri ad Iliad. ν. παρήϊον λέγει τὸ χαλινὸν ἀπηρτημένον λῶρον, καὶ κείμενον ἐν τῇ παρειᾷ τοῦ ἵππου. Et ad Iliad. ο. μαλάνδιον ἐστὶ φάσγανον τὸ τὴν λαβὴν ἔχον δεδεμένην ἐκ μέλανος λώρου τυχὸν, ἢ σιδήρου, &c. Leo Philosophus lib. 4. Synopseos iatricæ MS. cap. 8. ἱμὰς δὲ ὅταν λεχθῇ καὶ ἁπλῶς ὥσπερ ἱμάς, τουτέστιν λῶρος.

ΛΩΡΟΣ, *Vestis. Pag.* 838. *lin.* 3. *post* vocabant, *subde.* Huc etiam fortè pertinet locus Cassiodori lib. 5. Var. 25. ubi de Tribuno perpetuo: *habens in utroque quod tuam consoletur ætatem, lori commodum, & lætitiam voluptatum.*

M.

ΜΑΑΤΖΟΥΝ, vox Persica seu Turcica pro *medicamento* vel *antidoto*, passim occurrit apud Constantinum Meletiniotem MS. de medicamentis Persicis.

ΜΑΓΑΡΙ. *In fine adde.* Scaliger in Notis ad Fragmenta pag. 32. & 33. post libros de Emendat. Temporum, hanc vocem corruptam ex μακάριοι ait.

ΜΑΓΑΡΙΖΕΙΝ. *Post locum Leunclavii, adde.* & Scaligerum lib. 2. de Emend. Temp. pag. 111. ubi de vocis origine.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ. *In fine subde.*

Μάγγανον. Acta spuria S. Meletii n. 22. λαβόντες οἱ μαρεῖς τοὺς τεχνίτας, καὶ τὰ χαλκουργήματα, καὶ ποιήσαντες μάγγανα, καὶ μετὰ ὄχλου βασανίσαντες τὴν κεφαλὴν τῶν χαλκουργημάτων ἤγγισαν, &c.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ. *Post locum ex Menologio Basilii, adde.* Priscus Rhetor: πασῶν γὰρ τῶν βασιλέως βουλῶν ὁ μάγιστρος κοινωνός, διὰ τὸ τῶν ἀγγελιοφόρων, καὶ ἑρμηνέων, καὶ στρατιωτῶν ἀμφὶ τὴν βασιλείαν φυλακὴν ὑπ' αὐτῷ τετάχθαι.

Μαγισρίσσα. *Post* magistri, *adde.* Moschopulus in Schedographia MS. οἷον μαγίστρισσα, πατρικίισσα, στρατήγισσα, αὐτοκρατόρισσα, κουροπαλάτισσα, μαγίκισσα.

ΜΑΓΚΟΥΡΙΟΙ. *Adde in fine.* Leunclavius in Onomastico Turcico, *Mangur*, ait nummum esse æreum, quem Romani veteres *Assem* dicebant, Græci ἀσσάριον.

ΜΑΓΟΥΛΟΝ. *Post Gloss. Rutgersii, adde.* Eudemus in Lexico MS. μέτωπον, μάγουλον· μέτωπον δὲ νέος τὴν παρειάν.

ΜΑΓΥΔΑΡΙΣ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ῥίζα τοῦ σιλφίου, *Radix Laserpidii.*

ΜΑΔΔΑΚΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ βδέλλιον, *Bdellium.*

ΜΑΔΕΥΕΙΝ, idem fortè quod μαδεῖν. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

> Εἰς ἕνα μῆνα σύντομα ὅλοι να μαδευθοῦσι
> Μέσα στὴν Ανδριανούπολιν ἔμπροσθεν εἰς τὸν αὐθέντην.

ΜΑΔΙΝΑΙΑ. Astrampsychus in Cælo Pythagorico: λαζούρια, πετράδια, μαδιναίας, γόνατα καὶ ἴβεα, ὑδράργυρος, ἄσβεστος, φάβα, καὶ ὅμοιον.

ΜΑΖΙΖΑΝΙΟΝ. *In fine post* scribitur, *adde.* Anonymus MS. de Diæta lib. 1. cap. 18. δαμάσκηνα, ῥοδάκινα, μαζιζάνια, βερίκοκκα, ἐλαίων αἱ μαῦραι, λοπτοκάρυα, καὶ μάλιστα μεγάλα, &c. Ita cap. 24. Michaël Psellus MS. de Alimentorum facultate: τὸ λεγόμενον μαζιζάνιν θερμὸν ἐστὶ καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν. Anonymus MS de Ciborum facultate: ἡ ματζιζάνα ἀποδίδει χυμὸν, μέλαν χόλον καὶ ἀγριαν. Alius:

ῥοδάκινα, μαζιζάνια, βερίκοκα, &c. Aëtius ex Cod. Reg. τὸ δὲ ἄγριον μαζιτζάνιον, ὃν καὶ στρύχνον τινὲς καλοῦσι, μαζοματάρια, &c.

ΜΑΘΗΤΑΊ, *Monachi recèns ex novitiatu egressi.* Theodor. Balsamon in Responsis: τῶν γοῦν ἀρχιερέων μόνων μετὰ ἐμβελείας κανονικῆς ἐκ τῆς ἱερουργίας ἀποξενοθέντων, διὰ τὸ μετὰ τὴν ἀπόκρασιν εἰς τάξιν μαθητευόντων καὶ μετανοούντων ἐλθεῖν, κἀντεῦθεν ἀπαλλοτριωθῆναι τῆς διδασκάλου ἀξιώματος, πάντως οἱ ἱερεῖς καὶ ἁπλῶς οἱ τοῦ βήματος ἀπαρεμποδίστως καὶ μετὰ τὴν ἀπόκαρσιν, μαθηταὶ καὶ ὑποτακτικοὶ ἦσάν τε καὶ εἰσίν.

ΜΑΘΗΤΕΎΕΙΝ. (*Dele* docere.) *Discipulum agere, Doctorem sectari.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι μαθητεύσας ἀπὸ ιζ΄. χρόνου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

ΜΑΪ́ΣΤΩΡ, *Magister.* Eudemus in Lex. MS. μήστωρ, μαΐστωρ, βουλευτικὸς, ἔμπορος. Vide Μάγιστρος.

ΜΑΚΑ΄ΡΙΟΣ, ut habent Gloss. Botanicæ MSS ex Cod. Reg. 2690. ὁ ἰξὸς, *Viscum.*

ΜΑΚΕΔΟΝΊΣΙΟΝ. *Lin. antepenult. post* Vide, *adde.* Galenum lib. 1. de Remed. pag. 435. edit. Basil.

ΜΑ΄ΚΕΛΛΟΝ. *Post locum Damasceni Studitæ, adde.* Auctor Quæstionum ad Antioch. quæst. 93. ὥσπερ κύων μακελλικὸς ἐν βρόμῳ συνηθείας.

Μακελλάριος. *Post locum Suidæ, scribe.* Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi in Euboïco: μάγειροι γὰρ, ἤτοι μακελλάριοι τοῦτον ὠνήσαντο. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: δηλοῖ εἶναι τὸν ἄνθρωπον μακελλάριον καὶ μάγειρον.

ΜΑ΄ΚΕΛΛΗΣ. *Lin. 4. post* Patricium, *adde.* Capitolinus de Macrino: *In vernaculis vel aulicis tam impius, tam pertinax, tam asper, ut servi illum sui non Macrinum dicerent, sed Macellinum, quòd macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine vernularum.*

ΜΑΚΟΥ΄Λ, ἤγουν θρίμβος, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. *Thymus.* Vide Θρύμβη.

ΜΑΛΑ΄ΚΙΟΝ. *Post loc. Palladii, adde.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ ἐὰν ἐπέλθοι μοι λογισμὸς ἀγαθὸς, βάλλω ψῆφον εἰς τὸ δεξιὸν μαλάκιον, &c. Idem cap. 75. μὴ εἴπῃς, Πληρώσω τὰ μικρὰ θαλλία, ἢ τὸ μικρὸν μαλάκιον. Rursum: καὶ εἰσέρχεται καὶ φέρει τῷ γέροντι τὸ μαλάκιον ἔχον σαφίδας, ῥόας, ἰσχάδας, καὶ τρία κέρατα κέρματος. Idem in Capitulis ad Indiæ Monachos cap. 34. ἐὰν ἀκούσῃς περί τινος μισοῦντός σε καὶ λοιδοροῦντος, πέμψον ἢ δὸς αὐτῷ μικρὰν εὐλογίαν κατὰ τὴν δύναμίν σου, ἢ μικρὸν ἄρτον, ἢ μαλάκιον, &c. *In fine adde.*

Μαλακίσκιον, *Sportella* Nicephorus CP. in Epist. canonica sub finem: ἀμείψοιντο παρὰ Θεοῦ τὴν ἀξίαν μισθαποδοσίαν, καὶ ταῦτα δύο μαλακίσκια εἰς ὑπόμνημα φιλίας.

ΜΑΛΑΚΟ΄Σ, *Mollis*, de qua voce in Glossar. med. Lat. Leges Cypriorum MSS. fol 32. οὐδεῖς εὐνοῦχοι εἰσὶ, ὁ θηλείας, ὁ κασράτης, καὶ ὁ μαλακὸς ἐκ κοιλίας. Glossæ MSS. in Parœmias Salomonis: μαλακοὶ, οἱ ἐν σχήματι γυναικῶν πρὸς ταῖς γυναῖκας εἰσιόντες, ἢ ἁπαλοί.

ΜΑ΄ΛΗ. *Lin. 2. post* lanugo, *adde.* Etymologicum MS. Cod. Reg. 2750. ἔριον γὰρ λέγεται τὸ μάλιν καὶ ἔνος, ἡ καρδία. Glossæ MSS. interlineares ad Theocritum: καὶ εἴρια τῇ δὲ πατήσεις. μάλια ἐνταῦθα πατήσεις. Eædem ad Idyll. 8. πυρροτέραν ξανθομάλῳ. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. καὶ κράτησον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὰ μαλία, &c.

ΜΑ΄ΛΙΣ. *Post locos Absyrti, adde.* Hipposophium MS. περὶ μάλεως ὑγρᾶς, Ἱέρωνος. εἰσὶ μάλαι γενικαὶ δ΄. ὑγρὰ, ξηρὰ, θρήτης καὶ ὑποδερματίτης, &c.

ΜΑΛΩ΄ΤΙΣΚΟΣ, idem quod μηλωτάριον. Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: ἀφαιρεθεὶς τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ μαλωτίσκου, ὅπερ ἐνεδίδυτο, ἔσυρεν αὐτὸν ἔνδον.

ΜΑΜΕΡΦΛΟΥ΄, Κένδρος Λιβικὸν, in Lexico Botanico MS.

ΜΑΜΟΥ΄ΔΙΟΝ, idem quod μαμούνη, de qua voce infrà. Joannis Archiatri Iatrosophium MS. cap. 407. τὰ ἀπὸ λουτροῦ μαμούδια πληρωτὰ κοπάνιζον, &c.

ΜΑΝΔΗ΄ΛΙΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Nicephorus Blemides MS. de Urinis:

> Ἔπειτα μανδήλια πίνει ἔχων, καὶ συσφίγγων ὀλίγον.

ΜΑ΄ΝΔΡΑ. in Ἀρχιμανδρίτης. *Post locum Cyrilli Scythopol. adde.* Idem in Vita S. Sabæ cap. 30. προεβλήθησαν κατὰ κοινὴν ψῆφον Θεοδόσιος καὶ Σάβας ἀρχιμανδρῖται καὶ ἔξαρχοι πάντων τῶν ὑπὸ τὴν ἁγίαν πόλιν, &c. Mox: ὁ μὲν ἀββᾶς Θεοδόσιος ἀρχηγὸς γέγονε καὶ ἀρχιμανδρίτης παντὸς τοῦ κοινοβιακοῦ κανόνος, &c. Rursum: ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν Σάβας ἄρχων κατεστάθη καὶ νομοθέτης παντὸς τοῦ ἀναχωρητικοῦ βίου καὶ πάντων τῶν ἐν κέλλαις προαιρουμένων. Adde n. 57. 65. 83. *Adde in fine.*

Μανδρίον, *Stabulum.* Moschopulus ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: σηκὸν δὲ λέγει τὸ κοινῶς μανδρίον.

Pag. 864. lin. 11. post alii, *adde.* Scaliger lib. 6. de Emendat. tempor. pag. 539. *Mandra nomine agmen bestiarum vocatum fuisse nemo paulò doctior ignorat. Cur suos Monachos eo nomine dictos voluerint, ipsi viderint, nam ego nescio.* Ex his igitur discere poterat vir eruditus.

ΜΑΝΔΥ΄ΑΣ. *Post locum Eustathii, adde.* Idem ad Odyss. γ. ὁ δὲ δίπτυχος ἀμφ᾽ ὤμοις λώπη, περίβλημα δηλοῖ μανδυοειδὲς εἶναι. Ad Odyss. ο. καὶ τὸ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς ὤμοις βάλετο, ἤγουν ἔθετο· ἔοικε γὰρ μανδυοειδὲς γε νῦν τὸ φάρος εἶναι. Et ad Odyss. τ. τὸ δὲ διπλοῦν αὐτῆς, (χλαίνης) καὶ ἡ μία προθὴ, μανδυοειδῆ αὐτὴν εἶναι δηλοῖ, οὐ κύκλῳ ἀμπέχουσαν, ἀλλὰ διπλουμένην κατὰ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διὰ τῶν ἀριστερῶν, ἀφεῖσαν δὲ ἄνετα, ὡς καὶ προδεδήλωται τὰ δεξιά. Lexicon MS. vet. Testam. μανδύου, θώρακος, ἢ βαρβαρικοῦ περιβολαίου. *In fine subde.*

Παραμανδύον. *Adde in fine.* Theodorus Prodromus MS. de mure: καὶ τοῦ ἐπωμίς ἐστιν, ὅπερ λέγεται παραμανδύον.

ΜΑΝΔΥ΄ΑΙΟΝ. *Lin. 40. post* &c. *adde.* Synopsis Annalium Zonaræ lib. 16. n. 20. περὶ τοῦ ἁγίου μανδυλίου. Ubi Zonaras ἅγιον χειρόμακτρον habet.

ΜΑ΄ΝΗΣ. *In fine adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μάνης, τὸ λίβανον. Aliud Lexicon MS. μάνις, τὸ λεπτότατον τοῦ λιβάνου.

ΜΑΝΙ΄Α. *Lin. 17. post* Μανιάκιον, *adde.* Eusebius Patr. serm. de Eleemosyna MS. παῖδες περιτρέχοντες, καὶ ἀκολουθοῦντες μανιάκια περιέχοντες, ψέλια καὶ ὁρμίσκους, καὶ ἀπαξαπλῶς ἐν μεγάλῃ φαντασίᾳ περιιόντες.

ΜΑΝΙ΄ΓΟΡΔΟΣ. *In fine subde.*

Μανίορδος, eadem notione. Idem Georgillas:

> Οἱ μανίορδοι με χρῆς τὰ σώματα τα θρίου,
> Καὶ ἄλλοι τα θάπλουσι, καὶ κεῖνοι τα διαχέρουν.

ΜΑΝΙΚΟ΄ΤΙΟΝ, idem quod μανίκιον, *Manica.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Καὶ λιθαμβριδρίτισσα ιάχουσι εἰς μανικότια.

Infrà:

> Πᾶσα λογὴς κατακότια φαρδία τὰ μανικότια.

ΜΑ΄ΝΙΠΟΣ. Eusebius Patriarcha Alexandrinus MS. serm. de Eleemosyna: πολλὴν οἴνου εὐωχίαν πολυτίμου, μανίπων περιασπασμόν.

ΜΑΝΙΤΑ΄ΡΙΟΝ. *Post locum Iatrosophistæ, adde.* Synaxarium de alimentis MS. ὕδνα, μανιτάρια, καὶ κινάραι κακόχυμαι καὶ δύσπεπτα.

ΜΑ'ΝΝΑ. *In fine post* &c. *adde*. De Manna veterum & hodierna scripserunt Salmasius & Joannes Chrysostomus Magnenus.

ΜΑΝΟΥ'ΡΑ. *Adde in fine*. Vide in Ζωνήμιον.

ΜΑΝΣΟΥ'Ρ. *In fine adde*. Vide Seldenum de successf. Hebr. pag. mihi 27.

ΜΑΠΙ'Α, *Spongia*. Etymologicum MS. μαπία, σπογγίσρια, παρὰ τὸ μάσσυ, &c.

ΜΑΠΠΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde*. De Mappa Circensium consulendus præ cæteris Petrus Faber Sanjorianus ad tit. 2. de orig. Juris pag. 755.

ΜΑΡΚΙΑ'ΤΟΝ. *Adde in fine*. Anonymus Medicus MS. βαλὼν εἰς τὸ ξυλὴν ἀνιθέλαιον, πηγανέλαιον, — βούτυρον, νευροχαλασικὸν, μαρκιάτον, ταῦτα ἐκθερμαίνας καὶ ἐπαναλύσας, &c.

ΜΑΡΜΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde*. Sed cùm de marmore agamus, lubet hîc addere marmorum genera, quorum mentio præsertim occurrit in fragmento ex Πατρίοις ΚΠ. edito in Constantinopoli nostra Christ. lib. 4. pag. 109. quorum alia à locis unde advehuntur, alia à coloribus appellationem suam habent: ea sunt, πορφυροῦν, πράσινον Θετταλὸν, Λακεδαιμόνιον, Θετταλὸν, Σαρδιανὸν, λευκὸν λεγόμενον βασιλικὸν, Βιθυνὸν, Προικοννήσιον, Χαλκηδονίτης, Τετραπολίτης, Δοκίμενον, λευκὸν Προικοννήσιον, λευκὸν Δοκιμιανὸν ὀνυχίτης, Σαγγαρικὸν, Εκατονταλιθον, Ιεραπολίτης, & Ρωμαῖον. De postremo, ut & de Εκατονταλίθῳ suis locis hîc agimus.

ΜΑΡΜΑΡΟΥ'Ν. *Adde in fine*. Leges Cypriorum MS. οὐκ ἔξεστι τοῦ κοινωνοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ ποιεῖν βαλάνιον, — ἀλλ' εἰς τοῖχον ἴδιον μαρμαροῦν ἢ καὶ χάφτειν τὸ κοινὸν τοῖχον ἔξεστι. Vetus inscriptio apud Gruterum pag. 129. AEDEM MARMORAVIT.

ΜΑ'ΡΟΥΛΟΝ, idem fortè quod μαρούλιον. Stephanus Sachleces MS.

> Καὶ μία μαρούλα ἄληφαν τυ, χήρα βάσα ὀρθομάλλα,
> Καὶ ξίδι καὶ συνέδραμε καλὰ κανένα μύλη.
> Καὶ φαίνεται οἱ κόλοι ὡς μεγάλοι χερομύλοι.

ΜΑΡΤΑΣΑ'ΓΓΙΝ. *In fine adde*. Aliter legitur hæc vox apud Astrampsychum in Cælo Pythagorico MS. μόλιβδος, μουρτουσάγκιν, κέπουλε, κόεαρα.

ΜΑΡΤΑΣΙ'ΤΑ. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: ὕς, συκωτὴ, κασσίτερος, μαρτασίτα, σποδὸς, &c.

ΜΑΡΤΖΙ'ΚΑΥΛΟΣ. *Post* πλωχὸς, *adde*, & καῦλος. Ita Codex MS.

ΜΑ'ΡΤΙΟΣ. *Post locum Mauricii*, *adde*. Chronicon Paschale in Pertinace: ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου εἰς τὸ μάρτιον. Ενύεσιν vocat Dio apud Ursinum in Eclog. n. 62.

ΜΑΡΤΥ'ΡΙΟΝ, pro Ecclesia. *Post loc. ex Conciliis*, *adde*. Epiphanius in hæresi Meletianorum n. 3. ait Episcopos qui à partibus stabant Petri Archiepiscopi Alexandrini, ἔχοντας τὰς οὔσας ἀρχαίας ἐκκλησίας, has Καθολικὰς indigitasse, ut contra Meletianos schismatos suas ἐκκλησίας Μαρτύρων. *Ibidem pag*. 884. *lin*. 19. *post* martyrium, *adde*. & quæ congessit vir plurimæ lectionis Stephanus *le Moine* tom 2. varior. sacror. pag. 437.

ΜΑ'ΡΤΥΡΟΣ. *Post locum Joannis Grammatici*, *adde*. Moschopulus in Schedographia MS. fol. 123. ἐπιδέχεται δὲ κλίσεις τρεῖς μάρτυς μάρτυος· μάρτυς μάρτυρος, καὶ μάρτυρος μαρτύρου. Idem observat Priscianus libro 6.

ΜΑΡΩΔΙ'Α, *Melanthe*, *Anthemis*. Joannes Iatrosophista MS. τὴν μαύρην μαρωδίαν, ἤγουν τὸ μαλάθη, &c.

ΜΑΣΑΛΙΑΝΟΙ'. *Lin*. 1. *post* inquit, *adde*. Epiphanius hæresi 80. n. 1. ut &.

ΜΑΣΓΙ'ΔΙΟΝ. *Adde in fine*. præterea Vir Cl. Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. sacrorum pag. 431.

ΜΑΣΟΥΑ'ΦΙΟΝ, *Anagallis*. Vide infrà Μασουχά.

ΜΑΣΟΥΡΙΟΝ. *In fine adde*. Anonymus de Urinis MS. νὰ βάλης ἀπ' αὐτὸ τὸ ἄλευρον τοῦ χώμακης μέσα εἰς τὸ μασούρι, καὶ νὰ βάλῃς εἰς τὸ πίνει του, &c.

ΜΑΣΟΥΧΑ'. *Adde*, ut habent Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἡ ἀνάγαλλις, *Anagallis*. appellatur etiam

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, in Lexico MS. Neophyti, τὰ φύλλα τοῦ σιλφίου, *Folia Laserpitii*.

ΜΑΣΤΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Camarii*, *adde*. Synesius Chymicus MS. αὕτη ἐν διαδόσει τοῦ πυρὸς συναρμόζεται τῷ βοταείῳ, ὑάλινον ὄργανον ἔχον μαστάριον ἐπὶ τὰ ἄνω περιέχον, καὶ κάτω κάλαθον κείμενον. Ubi hæc vox sumi videtur pro vasis gutture. Lexicon Botanicum MS. ἄδενα, τὰ μαστάρια. Anonymus Medicus MS. μαστάρια εὔχυμά εἰσι, &c. Sunt autem ἀδένες, partes glandulosæ in gutture. Anonymus Philosophus MS de Ciborum facultate: ὄρχεις κακόχυμοι, &c. μαστάρια κακόχυμά εἰσιν, &c. Anonymus MS. de Diæta cap. 1. τῶν δὲ πεζῶν ζώων αἱ σάρκες, τῶν τρυφερῶν χοιριδίων, οἷον τὰ σιαγόνια, καὶ μήπω τὴν δι' αἵματος πληρώσαντα καὶ τὰ μαστάρια, καὶ οἱ πόδες, τούτων τὰ χείρονα αἱ ῥῖνες καὶ ὦτα.

ΜΑ'ΣΤΡΑΠΑ. *Ante loc. Sguropuli*, *adde*. Aliud Iatrosophium MS. καὶ ἔπαρε ἕτερον ἄλαλον εἰς μάστραπαν εἰς ἀπόχυσιν φελτζαρίου, καὶ βάλε τὸ νερὸν εἰς τὸ τζουκάλιον, &c.

ΜΑΤΑ'ΛΙΑ, *Festum vel Sacrificium Armeniorum*. Anonymus de hæresi Armeniorum, ex edit. Coteleriana: ὀνομάζουσι δὲ τὰς τοιαύτας θυσίας ματάλια. (aliàs ναταλια, ut observat idem vir doctissimus.) Anathematismi ejusdem hæreseos apud eundem: καὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ βρώματα, καὶ πόματα, εἴτουν ματάλια. Aiunt *matag* Armenis *sacrificium* sonare.

ΜΑΤΖΙ'ΑΡΟΣ. Nota Chronologica adscripta Codici Regio 1813. initio: ἐπὶ ἔτους ζργ'. ἀπέθανεν ὁ αφέντης ὁ Σουλτὰν Μουράτης μηνὶ Ιανουαρίῳ, ὅταν ἐπολεμοῦσαν τὰς Ματζιάρους, καὶ ἦταν ὁ Σιναμπάσα ἐκεῖ, καὶ ἐκάθησεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Σουλτὰν Μεεμέτης. (anno Chr. 1595.)

ΜΑΤΖΟΥΜΑ~, *qui graciles habet manus*. Etymologicum MS. ματζουμᾶ, ὁ ἰσχνόχειρ· μαῖος γὰρ χεὶρ, καὶ μάτζα τὸ ἰσχνόν.

ΜΑΤΟΥ'ΒΧ, ὀποπάναξ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Opopanax*.

ΜΑΥΙΠΤΟΥΘΑ', & Μαυιπταὶ, præcipuus Magorum magistratus apud Persas, in S. Syræ Martyrio n. 2. 12. 13. & in Passione S. Pherbutæ n. 2. ubi *Maviptas* dicitur.

ΜΑΥ'ΚΑ. *In fine adde*. Sed fortè legend. καύκα, nam hæc vox idem sonat. Vide in Καῦχος.

ΜΑΥΛΙ'ΖΕΙΝ, *aliquem ad mollitiem provocare*. Canon Pœnitentialis MS. Joannis Chrysostomi nomen præferens: γυνὴ ἐὰν μαυλίζῃ ἄλλην, ἔχει ἐπιτίμιον ἔτη β'. &c. Ακολουθία τῶν ἐξομολογουμένων, apud Joan. Morinum: ἔσφαξας κρέας νεκρόν; ἐπολεμήθης εἰς ἀρσενοκοιτίαν; ἐπαρθενοφθόρησας; ἐμαύλισας ἵνα; In Nomocanone Coteleriano n. 547. ὁ παραυλακίζων, — καὶ ὁ μαυλίζων, ἐπιτιμάσθωσαν χρόνους η'. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

> Τὰ ἄλογα καὶ τὰ φαρία ἀποκαβαλικεύσαν,
> Τόσον τὰς ἐπαράσεαν, καὶ ἐξεμαύλισαν τὰς.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

> Η χήρα Καμψατήλενα ἐπει ὅπου τὸ ἐμαυλίζῃ.

Rursum, ubi meretrix sic loquitur:

Εδάπ

Εἰδάρτι συμβουλδῶ σας ὅλες καλὲς κυράδες,
Αμέτι ἢ μαυλίζετε οἱ παῖδρες ἢ χηράδες.

ΜΑΥ'ΡΟΣ. *Post lineam* 1. *scribe*. Arcadius in Grammatica MS. fol. 137. καὶ τὸ μαῦρος, ἀπὸ τοῦ ἀμαυρὸς γέγονε.

ΜΑΥΡΟΚΟ'ΚΙΟΝ, τὸ λυχνίδιον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Lychnis*.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ. *Pag.* 892. *lin.* 4. *post* fuisse, *adde*. Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 16. εἶπε τῇ νύμφῃ, κράτει αὐτὰ (τὰ λαμπρὰ) εἰς τὸ μαφόριόν σου, ἕως εἴπω σοι.

ΜΑΧΑΙΡΟ'ΝΙΟΝ, *Xiphium*, planta de qua Botanici. Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 3118. ξίφιον ὃ καὶ ἀναπέλειον, ἢ φάσγανον, ἢ μαχαιρόνιον, καὶ ἄελον, ἢ γλαδίωλυμ καλοῦσι.

ΜΑΧΑΛΕ'Β, ἡ δὲ μάχαλεπ, νήρες, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Neris*, genus nardi montani.

ΜΑΧΕΥ'ΕΙΝ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἐχάσαν τὰ δυνάμεια των, ῥάχα των ἱμάχευσαν.

Infrà:

Καὶ ὡς που χαλεῖ ἄτυχος πλεόπερα πλεισματῇ,
Καὶ ἀναμαχεύσῃ ἢ ῥάχα τε ποτὲ δὲν τὰ γλυτώσῃ.

ΜΕΓΑΛΕΙ'Ν. Eustathius ad Iliad. ψ. ἦν δὲ ἀεὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐν σπουδῇ, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς τάφοις μεγαλεῖν.

ΜΕΓΑΛΟ'ΠΟΛΙΣ. *Lin.* 3. *post* mundo. *adde*. Dio Chrysostomus orat. 32. ad Alexandrinos: ἡ γὰρ πόλις ὑμῶν τῷ μεγέθει καὶ τῷ τόπῳ πλεῖστον ὅσον διαφέρει, ἢ περιφανῶς ἀποδέδεικται δευτέρα τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. *Post locum Eunapii, adde*. Herodianus lib. 7. ait Carthaginem magnitudine tantùm Romæ concessisse, φιλονεικοῦσαν πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν περὶ δευτερείων. *Mox, post locos ex Concilio CP. adde*. Herodianus lib. 2. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, μεγίστην πόλιν ἢ εὐδαίμονα. Et lib. 7. τῇ τε βασιλείᾳ τῇ αὐτῇ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν ὁ Γέτας ἔλεγε ἢ τὴν Αντιόχειαν, ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολὺ τι τῆς Ῥώμης, ὡς ᾤετο, μεγέθει ἀπολιπούσας. Vide Willelmum Tyrium & alios. Hadrianus Imp. in Epist. ad Servianum, apud Vopiscum: *Utinam meliùs esset morata civitas, digna profectò sui profunditate, quæ pro sui magnitudine totius Ægypti teneat principatum*.

ΜΕΓΑΛΟ'ΤΗΣ, titulus compellatorius, in Epistola ad Regem Persarum in Chronico Paschali an. 5. Heraclii. Vide Glossar. med. Latinit. in *Magnitudo*.

ΜΕ'ΓΑΣ. *Lin. ult. pag. adde*. Hac notione usurpat etiam semel ac iterum Joannes Climacus in orat. πρὸς ποιμένα, sub finem Scalæ.

ΜΕΖΕ'ΡΙΟ. Constantinus à secretis MS. ὁ σύμμαλος, τὸ μεζέριο καὶ ἡ χαλβάνη, &c.

ΜΕΘΕΟ'ΡΤΙΟΝ. *In fine adde*. Excerpta ex Nicone de Jejuniis: τὰ μὲν τοι τυπικὰ τὸ Στουδιτικὸν, καὶ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν δύο ἡμέρας ἑορτάζουσιν, ἤγουν αὐτὴν τε τὴν ἑορτὴν, καὶ μεθέορτα.

ΜΕΛΑ'ΓΡΙΟΝ. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 13. μηδὲν ἕτερον ἔχων πλὴν ῥίζας μελαγρείων καὶ καρδίας καλάμων.

ΜΕΛΑΝΘΡΑ'ΚΗ, *Furunculus*, seu tumor ἀποστηματώδης, δοθιὴν, Galeno. Leo Philosophus lib. 7. Synopseos iatricæ MS. cap. 8. δοθιὴν ἐστὶ φῦμα ἀπὸ αἵματος θερμοτέρου γινόμενον, μάλιστα παιδίοις· γίνεται δὲ εἰς τὰ σφυρώματα τινὲς δὲ καλοῦσιν αὐτὸ μελανθράκην.

ΜΕΛΑΝΟ'Σ. *Lin.* 1. *post* πλεδιός. *adde*. Etymologicum MS. πλιδνὸν, ὃ σημαίνει τὸ μελανόν. Rursum: πλίωμα, τὸ μελανὸν χρῶμα.

ΜΕΛΙ'ΓΑΔΑ, *Ligatura chirurgicæ species*. Leo Philosophus lib. 6. Synopseos iatricæ MS. cap. 10. καὶ θεραπεύεται, εἰ μὲν ὀλίγη ἐστὶν ἡ ἀρέωσις διὰ φαρμάκου συπτικοῦ καὶ ξηραντικοῦ οἷον τῆς Βαρβάρας, ἤτις δίιτον καὶ ἐπιδέσμου τοῦ λεγομένου Δελπτῖ· τινὲς δὲ καλοῦσι τὴν δι' ἐπιδέσμου τοῦτον μελίγαδα.

ΜΕΛΙ'ΖΕΙΝ, dicitur Sacerdos, cùm sacram hostiam in partes dividit, ex iis populum communicaturus, in Liturgia S. Jacobi, &c.

ΜΕΛΛΑ'ΚΙΟΝ. *Post locum Palladii, adde*. Joannes Episcopus Carpathi, de Anachoretis, MS. καὶ θεασάμενος ὁ διάβολος μελλάκιον, &c. suprà παιδίον appellavit.

ΜΕ'ΛΧ, *Aqua* seu *succus phœnicis acerbi*, plantæ sic appellatæ, quam *Hordeum murinum* vocant. Constantinus à secretis lib. 4. μεθ' ὕδατος ὀμφακίου φοίνικος, καλεῖται δὲ μέλχ.

ΜΕΜΒΡΑ'ΝΗ. *In* βεμβράναι, *post hanc vocem adde*. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Constantino M. de Eusebio Pamphil. ὃς ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἱερῶν βιβλίων ἑξήκοντα βίβλους ἐν δορκάδων βεμβράνων γράψας, ἐφιλοκάλησε τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης, &c.

ΜΕΜΗΡΙ'Ν. *In fine subde*. Constantinus à secretis lib. 2. χελιδόνιον τὸ λεγόμενον μεμηρὶν, χαρρούβας ις'.

ΜΕΝΕ'ΒΡΑΔΟΝ. *Adde*. In Lexico MS. Neophyti, μενέφραδον scribitur.

ΜΕΡΔΟΥΚΟΥ'Σ, *Sampsucum*. Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ σάμψυχον, ὅ ἐστι Σαρακηνιστὶ μερδουκούς.

ΜΕΡΚΕΔΙ'ΝΟΣ. *Adde in fine*. Vide Petavium in Præfatione ad libros de Doctrina Temporum.

ΜΕΣΗΜΒΡΙ'Σ. *Crepusculum*, *aurora*, quæ ad Meridiem tendit. Joannes Tzetzes in Dies Hesiodi: εἶπας δὲ ἡ μέση, ἡ ἐννεακαιδεκάτη τῇ δείλῃ, ἤγουν τῇ μεσημβρίδι, ἀγαθὴ ἐστι.

ΜΕΣΙΤΕΥ'ΟΝΤΕΣ, *Arbitri*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 2. καί τινες μὲν λέγουσι μεσιτεύοντας τοὺς αἱρετοὺς δικαστὰς, ἐκ τοῦ μεσάζειν καὶ εἰσέρχεσθαι μέσον δύο τινῶν ἐχόντων φιλονεικίας, &c.

ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΙ'Α, Μεσοβασίλειον, *Interregnum*, apud Plutarchum in Numa, & Dionem lib. 39.

ΜΕΤΑΒΑ'ΛΙΣΜΟΝ, *Transmutatio*, μετάλλαξις, apud Gregorium Hieromon. in Synopsi Dogmatum Ecclesiæ pag. 113.

ΜΕΤΑΓΓΙΣΜΟ'Σ. *In fine adde*. Clemens Alexandrinus lib. 3. Stromat. τοῖς δὲ ἀσωματοῦσθαι καὶ μετενδέεσθαι, καὶ μεταγγίζεσθαι τὰς ψυχὰς ἀξιοῦσιν, οἰκεῖον. Epiphanius in hæresi Manichæorum n. 28. ἐρῶ δὲ ὑμῖν καὶ τοῦτο, πῶς μεταγγίζεται ἡ ψυχὴ εἰς πέντε σώματα, &c.

ΜΕΤΑΘΕ'ΣΙΜΟΝ. *Lin.* 5. *post* Cedrenus, *adde*. ut & Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, qui quidem omnes Formulam Translationis describunt.

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ, *Corporis*, &c. *In fine adde*. Geronticon MS. μετανοήσας εἰς αὐτοὺς ὁ γέρων, παρεκάλει λέγων, &c Rursum: καὶ ἀπελθὼν ὁ Διάκονος, μετανόησεν τῷ ἀδελφῷ.

ΜΕΤΑΞΥ'ΛΟΝ, *Trabs*. Epimerismi MSS δοκὸς, θηλυκὸν, τὸ μεταξύλον.

ΜΕΤΑ'ΤΟΝ. *Lin.* 31. *post* καταντᾶν, *adde*. *Locum castris capere*, dicunt Tacitus & Spartianus in Hadriano. *Post locum Martyrii S. Basilii, adde*. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. in Hadriano: ὅπου ἐν Μυσίᾳ ἔνθα ἐθήρευσεν, ᾠκοδόμησε πόλιν, καὶ ἐκάλεσε αὐτὴν Ἀδριανοῦ θήρας μετάτοις.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟ'ΓΟΙ, *Mathematici*, *Chaldæi*, *Divini*. Nicephorus Uranus in Vita S Symeonis

jun. Styl. n. 82. ἐλήλεκται γὰρ ἡ πλάτος τῆς μικρολόγων τέχνη περὶ τὸ μέλλον τυφλώττουσα, καὶ αὐτὴ περιφανῶς ἑαυτὴν ψευδομένη.

ΜΕΤΩ'ΠΙΟΝ, ἡ τὸ ξύλον τῆς χαλβάνης, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Lignum Galbani.*

ΜΕΤΡΙΟ'ΤΗΣ. *Post locum ex Concil. CP. adde.* Epiphanium hæresi 68. n. 8.

ΜΗ'ΚΟΘΕΝ. *Lin.* 2. *post* ignota. *adde.* Epiphanius de Prophetis: ἦλθε ἔχει εἴσοδον ἀπὸ Γαβαὼθ μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίων κ'.

ΜΗ'ΛΗΣ. Melampus de palpitationibus: ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ κανθὸς ἐὰν ἅλληται, ἢ ὁ μήλης, πένθη ἀηδίαν δηλοῖ. ubi Silburgius: *Recentioris dialecti videtur esse vocabulum, ut alia non pauca.*

ΜΗΛΟΠΕ'ΠΩΝ. *Post lin.* 2. *adde.* Hesychius: σικυὸς, σπερματίας, ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα. *In fine adde.* & Casaubonum ad Capitolinum in Clodio Albino, ubi observat *Melones* nostros hodiernos veteribus ignotos, aliosque prorsus fuisse veterum μηλοπέπονας.

ΜΗΝΑ'ΙΑ. *Lin.* 19. *post* 287. *adde.* Catalogus MS. Officiorum Ecclesiæ Cypriæ: ὁ Καπνγνεχάρης ἔνι εἰς τὸν τόπον τοῦ Πετροδευτοῦ. ὁσαύτως καὶ εἰς τὰ μηναῖα αὐτῶν, ἀφ' οὗ μέλλουσιν ἔχειν. οἱ πρῶτοι πιντιαὶ ἔχωσι τὰ διπλά τε, ἕως τὸ μηναῖον αὐτῶν. οἱ δεύτεροι ἕνα, ἥμισυ, ὁσαύτως ὑποφαίωσι ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλά τε. οἱ τρίτοι πιντιαὶ ἔναι τέταρτον. ὁσαύτως ἔνι εἰς τὸ θέλημαν τοῦ ἐπισκόπου, ἂν θέλη νὰ τὴν δώση πλέον. οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι ἔναι εἰς τὸ θέλημαν τοῦ ἐπισκόπου. ὁσαύτως ὁ δευτερεύων να ἔνε εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦ Πρωτοπαπᾶ, ὡς οἱ ἄλλοι ὅλοι, καὶ ὅσοι ὀρδινον θέλουσι, να ἔνε μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ Πρωτοπαπᾶ. Adde Catalogum Allatianum in Euchologio Goari pag. 279.

ΜΗ'ΝΥΜΑ, pro Epistola. *In fine adde.* Astrampsychus MS. in Cœlo Pythagorico: δηλοῖ καλοκαρδίαν ἐξ αἰτίας πιττακίου καὶ μηνύματος, &c. Alibi: δηλοῖ ἀγαθὸν μήνυμα, καὶ ἄνοιξιν δουλείας.

ΜΗΝΥΤΗ'Σ. *Lin.* 1. *post* nuntius. *adde.* Georgius Lecapenus de Grammatica MS. λέγεται καὶ ἀγγελιαφόρος καὶ μηνυτής.

ΜΗΡΟΠΟΙ'ΗΣΙΣ. Vide in Κάραβος, *Cloaca.*

ΜΗ'ΤΗ. *Pag.* 930. *lin.* 6. *adde.* Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 71. ἄλλοις ἔτρεχεν ἀπάνω εἰς τὰ βουνία, καὶ ἐκυλιοῦντο γδυμνὴ μέσα εἰς μήτρες πέτραις, καὶ μέσα εἰς σκληρὰ ἀγκάθια, &c. Infrà: ταῖς αἱματωμέναις φραγγελλώσεις, τῆς σιδερομήτραις ζώναις, &c.

ΜΗΤΡΙΑ'ΖΕΙΝ, *Jocari.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Εἰς πίναν ναν ὑπόληψιν καὶ ἄκου δὲν μητριάζη.

Vide Μητριάζειν.

ΜΗΤΡΟΠΑ'ΡΘΕΝΟΣ. *In fine adde.* Zonaram in Canone in Deiparam, & S. Amphilochium or. in eandem.

ΜΗΤΡΟ'ΠΟΛΙΣ. *Pag.* 931. *lin.* 11. *post* subjiceretur, *adde.* Nilus Doxapatrius in Notitia Patriarchatuum: ἔχει δὲ μητροπόλεις ἄλλας ἡ Ἀντιόχεια, μὴ ἐχούσας ὑφ' ἑαυτὰς ἐπισκόπους, αἵτινές εἰσι τὸν ἀριθμὸν ὀκτώ· αὗται γὰρ ἐπισκοπαὶ ἦσαν πρότερον ὑποκείμεναι ἄλλαις μητροπόλεσιν, ἐτιμήθησαν εἶναι μητροπόλεις καὶ αὗται, καὶ ὑποκεῖσθαι οὐχὶ μητροπολίταις, ἀλλ' αὐτῷ τῷ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας, καὶ εἶναι αὐτοκέφαλοι, ὡς αἱ λοιπαὶ μητροπόλεις· διὸ καὶ διὰ τὸ εἶναι πρῴην ἐπισκοπαὶ, οὐκ ἔχουσιν ὑφ' ἑαυτὰς ἐπισκόπους, ὡς αἱ παλαιαὶ μητροπόλεις.

Ibidem in fine adde. Describitur in Cod. Reg. tractatus MS Anonymi, hoc titulo: τῷ μεγάλῳ ἐνδοξοτάτῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ Παλαιολόγῳ, περὶ τοῦ, Πῶς ὁ Θεολόγος λαμπροτέραν τῶν φώτων τὴν ἡμέραν ἐκάλεσε τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἣν ὁ Χρυσοῤῥήμων Ἰωάννης τῶν λοιπῶν πασῶν ἑορτῶν μητρόπολιν ὀνομάζει. Cæterùm hac formula usus Himerius Sophista: παιδεία καὶ νόμοι, ῥίζα τῶν ἀγαθῶν καὶ μητρόπολις. Bio Sophista apud Stobæum tit. 10. ait φιλαργυρίαν μητρόπολιν πάσης κακίας εἶναι, ut ἀκρόπολιν κακίας esse dixit Clemens Alexandrinus lib. 2. Pæd. cap. 3.

ΜΗΤΥΛΗΝΑΙ'Α. *In fine adde.* qui non alius est à Nicephoro Patricio & Proconsule Mitylenæo, cujus opus describitur in Cod. Reg. hoc titulo: Νικηφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνθυπάτου Μιτυληναίου στίχοι καταβάσιοι ιϛ'. εἰς τὴν ποσότητα τῶν ιϛ'. μηνῶν.

ΜΗΧΑΝΙΚΟ'Σ, *Architectus, Latomus.* Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 73. καὶ ἀποστέλλει ἐν Ἱεροσολύμοις Θεόδωρόν τινα μηχανικὸν ἐπὶ τῷ τῆς νέας οἰκοδομῆσαι ἐκκλησίαν. Occurrit etiam apud Georgium Monachum in Michaële n. 32.

ΜΙΑΤΕΣΣΕ'ΡΑΕ, τὸ ζυγίλαιον, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΜΙΓΑ'Σ, *Cœnobium.* Μιγάδες, *Cœnobitæ.* Etymologicum MS. μιγὰς, τὸ κοινόβιον, τὸ μοναστήριον, καὶ μιγάδες, οἱ ἐν κοινοβίοις μεμιγμένοι ζῶντες, ἤτοι τὸ ἐκ πολλῶν ἀδιορίστως ἄθροισμα, ἐκ τοῦ μίγω. S. Chrysostomus Homil. in falsos Prophetas: οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης, εἴτε ἄρσεν εἴτε θηλυ, εἴτε μιγάδες νεανίσκοι καὶ παρθένοι, &c. Theophylactus in S. Marcum cap. 4. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, καὶ ἐρημικοὶ, ἄλλοι μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ, &c.

ΜΙΕΡΕΓ'Σ. *In fine adde.* Id præ cæteris docent Acta S. Donati Mart. n. 7. καὶ ἐπυνθάνετο παρὰ τῶν ἱερέων τὴν αἰτίαν τῆς σιωπῆς (idolorum.) οἱ δὲ μιερεῖς ἀπεκρίναντο, παρέστι τις ἐνταῦθα, ὃν οὐκ ἴσμεν, ὃς λατρεύει τῷ Χριστῷ, &c. In Actis fabulosis S. Meletii n. 2. & 42. οἱ μιαροὶ ἱερεῖς τῶν Ἑλλήνων. & n. 4. μιερεῖς dicuntur, & μιεροθύται. Adde n. 9. Chronicon Alexandr. pag. 376. de Christo: ἐν τῷ ἀνασκολοπίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν μιερῶν τοῦ νόμου. Utuntur alii. Vide Cotelerium in Epist. S. Barnabæ c. 18.

ΜΙΚΡΟΘΑΥ'ΜΑΣΤΟΙ, *qui nihil admirantur.* Joannes Climacus: κατὰ δύο τρόπους πάντες οἱ λεγόμενοι μικροθαύμαστοι τοῦτο πάσχειν πεφύκασιν.

ΜΙΚΡΟ'Σ. *Lin.* 1. *post* paucus. *adde.* Gregorius Nazianzenus in ædem S. Eliæ: ἦν καὶ μικρὸν ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ. Joannes Carpathi Episcopus MS. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγγεῖον κρεμάμενον ἔχον μικρὸν μέλι. Alibi: ποίησον ἡμῖν μικρὸν φακόν. Rursum: ὥστε ψυχεῖσθαι αὐτῷ μικρὸν λακάνην. Sic ibi non semel. Epiphanius de Prophetis: ἐπὶ εὐχῇ Ἠσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξῆλθεν. Hac loquendi formula usus etiam Aristophanes in Pluto:

Ἐὰν γ' ἀναβλέψης σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ubi Glossæ MSS. interlineares, ἤγουν ὀλίγον χρόνον. Vide in Χρησῶν.

ΜΙ'ΛΗ, *Specillum,* Σμίλη, Μήλη. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymii, ex Codice Colbert. τοῦ δὲ ἐν ἁγίοις Σάβα εἰπόντος, Καὶ δὸς αὐτῷ, Πάτερ, τὴν χάριν, ἐπινεύσας ὁ μέγας Εὐθύμιος, καὶ ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ κόλπου ἀλάβαστρον ἀργυροῦν μετὰ μίλης ἐξαγαγὼν, καὶ ἐκβαλὰς τὴν μίλην ἐκ τοῦ ἀλαβάστρου, δέδωκε τρίτον εἰς τὸ στόμα μου· τοῦ δὲ ἐμβληθέντος διὰ τῆς μίλης, τὸ μὲν εἶδος ὑπῆρχεν ἐλαίου, ἡ δὲ γεῦσις γλυκυτέρα ἐτύγχανεν μέλιτος. Hæc omnia invertit Metaphrastes in edit. Coteleriana n. 162.

ΜΙ'ΛΗΝ, *Milium,* Forum Constantinopolitanum, de quo egimus in nostra Constantinopoli. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Σπούδασον, φθάσον σώπησον γοργὸν ἐπὶ τὸ μίλιν,
Καὶ ἀγόρασε ἐπὶ τὸ πέραμον, καὶ δίαβε εἰς τὸ πολίτζιν.

Infrà:

Ἄλλος ὁρμᾶ εἰς τὸ πέραμαν, ἄλλος εἰς τ' Εὐγενίου,
Καὶ πάλιν ἄλλος ἕτοιμος καὶ τρέχει ἀπὸ τὸ μίλιν.

ΜΙΛΙΑΡΙ'ΣΙΟΝ. *Post locos Gloss. Basil. adde.* Etymologicum MS. ex Epiphanio : μιλιαρίσιον τὸ καὶ χρυσοῦν, καὶ ἥμισυ τοῦ ἀργυρείου· ἄγει κεράτια ι. καὶ εἰς τὸ ἄργυρος μιλιαρίσιον ἕν, δηνάρια δύο, στρατιωτικὸν δῶρον, μᾶλλον γὰρ ἡ στρατιά.

ΜΙ'ΛΙΟΝ. *Post locum Heronis, adde.* Paullò aliter Codex Reg. 3502. fol. 114. τὸ μίλιον ἔχει στάδια ζ'. ἤγουν πλέθρα μβ'. ἤγουν ἀκαίνας υκ'. ἤγουν ὀργυίας ψ'. ἤγουν βήματα ,αχπ'. ἤγουν πήχεις ,βω'. ἤγουν πόδας ,δσ'. ἤγουν σπιθάμας ,εχ'. ἤγουν ,ασω'. ἤγουν δακτύλους ,ςζσ'. Epiphanius hæresi 30. n. 17. ὥστε νομίζειν μὲν τὸν Χριστὸν εἶναί τι ἀνδροείκελον ἐκτύπωμα ἀόρατον ἀνθρώποις, μιλίων ἐνενήκοντα ἓξ τὸ μῆκος, δῆθεν σχοίνων εἰκοσιτεσσάρων, &c. *Subde in fine.*

Μιλιασμός, *Mensura per milliaria.* Eustathius ad Odyss. μ. sub finem : ἰστέον δὲ ὅτι Ὅμηρος μὲν τὸ, ἀναμετρήσαιμι, ὡς ἐπί τινος μιλιασμοῦ, οἷα τὸ μετρεῖν, λαμβανομένου καὶ ἐπὶ ἐννοίας τοιαύτης. Et ad Odyss. π. ἄλλοι δὲ νοοῦσιν ἑρμαίοις, κοινῶς λόφοις, σημεῖα ὁδῶν κατὰ ποσήν τινα διάστασιν, μιλιασμοῦ τυχὸν, ἢ σταδιασμοῦ.

ΜΙΑ'Χ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας. *Sal ammoniacum.*

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ *Adde in fine.* Eustathius ad Odyss. κ. ὁ κόμαρος, μιμαίκυλα.

ΜΙΜΑ'ΡΙΟΝ, *Lupanar. Adde.* ἀπέρχονται εἰς τὰ μιμάρεια τῶν ἀσέμνων γυναικῶν. Infrà : τῶν μιμάδων, ἤτοι τῶν πορνικῶν καταγωγίων.

ΜΙΜΩ'. *Adde in fine.* Isaacius Tzetzes in Lycophron pag. 113. ἐπέθηκεν αὐτοῖς ταῖς νήσοις, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκοις, ἤτοι μιμὼ οὖσι. Ita pag. 158.

ΜΙΟΝΙ'ΔΑ, τὸ σπληνοβότανον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Splenium.* Aliud Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. μιονήτης, βοτάνη, ὁ δὲ ἄσπληνον καὶ σκολοπένδριον καλεῖται.

ΜΙΣΑ'ΛΙ, *Mensale*, de qua voce diximus in Gloss. med. Lat. Historia MS. Bertrandi Rom.

Τοῦ δείπνου ἦλθεν ὁ καιρὸς, καὶ στρώσασιν τὴν τάβλαν,
Ἔθηκε τὸ μισάλιν τις, καὶ ἤρξατο τοῦ τρώγειν.

ΜΙ'ΣΙΟΣ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μίσιος, μέταλλον ὠχρὸν στύφον, ἢ κηρὸς τυρρηνικός. *Metallum pallidum astringens*, vel *Cera Tyrrhenica.*

ΜΙ'ΣΣΑ. *Post locum ex Synodico, adde.* Formula olim dimittendæ concionis fuit, *Discedite*, quæ extat apud Tullium & Livium. Vide Brisson. lib. 2. Formul. pag. 212.

ΜΙΣΣΙ'ΚΙΟΣ. *Adde in fine. Missicius*, & *Miles missicius*, in veteribus Inscript. apud Gruter. 1109. 5. & apud Sponium in Miscell. erud. Antiqu. pag. 239. 243.

ΜΙΤΑΡΙΚΗ', *Ars variandi.* Lexicon MS. ad vet. Testam. ποικιλτικὴ, ἡ μιταρικὴ. Vide Hesychium.

ΜΙΤΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. μίτος, τὸ μιτάριον, καὶ λεπτὸν σχοινίον.

ΜΙΤΑ'ΤΟΝ, *Metatum.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Hadriano : οὗτος ἐν Μυσίᾳ ἔνθα ἐθήρευσεν, ᾠκοδόμησε πόλιν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Ἀδριανοῦ θήρας ἐν τοῖς μιτάτοις. Vide Μιτάτον.

ΜΙ'ΤΗ. *Adde Nasus*, seu *Rostrum calceorum.* Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Βαθέα καλίγια ἀγόρασον, καὶ φόρει τὰ εἰς τὴν μέσην,
Καὶ μὴ φορεῖς τὰ χαμηλὰ μετὰ μακρέας μίτης.

Vide Glossar. med. Lat. in *Polainia.*

ΜΝΑ'ΣΕ ἦλε, ζυγίλαιον, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845.

ΜΝΕΙ'ΑΙ, *Sanctorum ædes sacra.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 3. διαχωρήσας ἐν τῇ τῶν ἁγίων Μαρτύρων μνείᾳ. Vide Μνημεῖα.

ΜΝΗ'ΜΗ. *Post loc. ex Concil. Carthag. adde.* Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 23. ἐπὶ δὲ τῶν τελευτησάντων ἐξ ὀνόματος τὰς μνήμας ποιοῦνται, προσευχὰς τελοῦντες, καὶ λατρείας, καὶ οἰκονομίας. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Theodosio juniore : ὅτι προσῆλθον καὶ ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου ἐπετελέσθη. Idem in Anastasio : τῷ θ'. ἔτει αὐτοῦ Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διά τινας χρείας πολιτικὰς, τὰς μνήμας τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ᾐτήσατο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι τοῦ νῦν.

ΜΝΗΜΟ'ΝΙΟΝ, *Monumentum.* Martyrium S. Philetæri n. 28. καὶ ἐκινδύνευσαν πλησίον τῆς θέσεως τοῦ ἁγίου Φιλεταίρου ἐν τῷ βορείῳ μέρει ποιήσαντες αὐτοῖς σεμνὸν κηδευτήριον, ἐν ᾧ μνημονείῳ τιμίως καὶ ἀβλαβῶς κατετέθησαν τοὺς ἑπτά. Vide Μνημεῖον.

ΜΝΗΜΟ'ΡΙΟΝ. Etymologicum MS. μνημόριον, μνήμην ὁρῶντος.

ΜΝΗΜΟ'ΣΥΝΟΝ. *Pag.* 941. *lin.* 19. *post* usurpant, *adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 217.

ΜΝΙ'Α, in Lexico MS. Neophyti, τὰ θαλάσσια βρύα. *Muscus marinus.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ. *Adde in fine.* Unde fortasse colligere licet, μόδιον, quo se Stylitæ contegebant, turris instar fuisse, quomodo ferè describitur à Radero Viridarii parte 3. cap. 4. *Modius, sive cella, sive domicilium columnis impositum, in quo consistebant, in omnem partem binos cubitos, seu tres pedes patebat, tecto nullo, ut liberè cœlum omne contemplarentur, omnibus cœli injuriis expositi.* Ligneum fuisse auctor est Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis junioris Stylitæ n. 16 ἦν δὲ μόδιος τοῦ Συμεὼν ἡ περιβολὴ, ξύλου καρύας πεποιημένος. Rursum n. 25. μόδιον γεγλυμμένον, seu *excavatum* vocat. Et n. 46. ait Symeonem modium sibi compegisse, qui nullas fenestras haberet : καί τινα μὴ δὲ θυρίδα ἔχοντα μόδιον ἐπὶ τοῦ κίονος ὕπεισιν, οἷα καὶ αὐτοῦ φωτὸς ἀποστερῶν ἑαυτόν. Proinde modius iste opertus erat, siquidem lumen obstruebatur.

Μοδισμός. *In fine adde.* Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. καλῶς δὲ ἀπόδος τῷ γείτονι, αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ τὸν μοδισμὸν, ὡς εἶπε τις. Et infrà eodem lib. μέτρῳ δὲ δεῖ κομίσασθαι· μοδισμῷ δὲ καλῶς ἀποκείμενον τὸν σῖτον ἐν τοῖς κιβωτίοις.

ΜΟΙ'ΧΟΣ. *Post locum Nicetæ Paphlag. adde.* Theophanes anno 14. Justiniani : Σεβῆρος ὁ δυσσεβὴς Ἀντιοχείας μοῖχος πρόεδρος.

ΜΟΛΙΒΔΟ'ΓΕΝΟΝ. *Adde in fine.* Rectiùs in Lexico MS. Neophyti, μολιβδόγειον.

ΜΟΛΟ'Σ. *Lin.* 4. *post* Procopio, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἔμβολα, μολοὶ ἀσφαλεῖς.

ΜΟΛΟ'ΧΑ. *In fine subde.*

Ἀσπρομολόχη, *Malva alba.* Lexicon Botanicum MS. ex Codice Regio 3169. ἀλθαία, ἡ ἀσπρομολόχη.

ΜΟΛΥΒΔΙ'ΔΑ, *Plumbago, plumbum ustum, stercus plumbi.* Eudemus in Lexico MS. μολύβδαινα, μολυβδίδα. In Lexico Botanico MS. μολυβδόσπακτον exponitur.

ΜΟΝΑ'ΛΑΓΟΣ. *Post lin.* 4. *adde.* Rursum :

Τζάντζαλιν εἶχεν στάμνον, καβάδιν λεγόμενον,
Καὶ ἐφόρειτο μονάλαγος χειμῶνα, καλοκαίριν,
Καὶ τὰ βλέπεις γέγονε λαμπρὸς καὶ λευκάπος,
Παραγεμιστοτράχηλος, καὶ μεταξοσφυρωμένος.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* obvia, *adde.* Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 23. τινὲς δὲ τῶν μοναζόντων αὐτῆς (ἐκκλησίας) κατοικοῦσι τὰς πόλεις, τινὲς δὲ καὶ ἐν μοναστηρίοις καθέζονται, καὶ ἀπὸ μήκοθεν ἀναχωροῦσι.

ΜΟΝΑΧΟΙ'. *Post locum Eunapii, adde.* Paulus Orosius lib. 7. cap. 33. *Monachi, hoc est Christiani qui ad unum fidei opus, dimissa sæcularium rerum multimoda actione, se redigunt.* Procopius lib. 1. Persic. cap. 7. τῶν Χριστιανῶν οἱ σωφρονέστατοι, οὕσπερ καλεῖν μοναχοὺς νενομίκασι.

ΜΟΝΟ'ΒΙΒΛΟΝ. *Lin.* 3. *post* comprehensa, *adde.* Passim laudatur hoc titulo à Scholiaste MS. Theophili Antecessoris.

ΜΟΝΟ'ΒΟΛΟΝ. *In fine adde.* Huicce voci gemina ferè est μονοβόλως, apud Epiphanium in hæresi Apostolicorum n. 3. de navi: καὶ τὴν μὲν τρόπιν ἀπὸ ἑνὸς ξύλου κέκτηται, ἀλλ' οὐ μονοβόλως. Ubi interpres, *habet enim ex uno quidem ligno unam carinam, sed non uno ac simplici modo.*

ΜΟΝΟ'ΖΩΝΟΙ. *Post locum Hesychii, adde.* Eudemus in Lexico MS. μονόζωνοι, ἔφοδοι βάρβαροι, ἢ ἁπλᾶται μάχιμοι. μονόζωνοι, οἱ ἄτιμοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὲν τὸν αὐτὸν τῶν ἄλλων ζωστῆρα φοροῦντες. Lexicon Iatricum MS. μονόζωνος, λόχος ἤγουν ἀνδρῶν τις, φονεὺς, κακοῦργος, πῆρος, μάχιμος, λῃστής. Lexicon MS. vet. Testam. μονόζωνον, λόχον, ἤγουν ἀνδρῶν ὄντα, ἢ λῃστήν. Vide Catenam Patrum Græc. in Job pag. 450.

ΜΟΝΟΚΕΛΛΙ'ΤΑΙ. *Lin.* 6. *adde.* Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἄλλος ὀνόματος, ὃς εἰς μονοκέλλιν ἐκάθητο ἐν ἐρήμῳ.

ΜΟΝΟ'ΚΥΘΡΟΝ, τὸ ἐκ τῆς κύθρας συντεθὲν, apud Eustathium ad Iliad. λ.

ΜΟΝΟΛΟ'ΓΙΣΤΟΣ. *Post locum Niconis, adde.* Joannes Climacus: μνήμη θανάτου πάντας συγκοιμηθήτω σοι, καὶ συνδιαστήτω σοι, καὶ μονολόγιστος Ἰησοῦ εὐχή. Ubi Schol. MS. μονολόγιστος, ἤγουν εἰς ἓν ἀποβλέπουσα, καὶ τοῦτο μόνον λογιζομένη καὶ εὐχομένη τὴν σωτηρίαν.

ΜΟΝΟ'ΛΟΓΟΣ. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκ ἔστιν ἓν τὸ μικρὸν μονόλογον, ἀλλὰ τὸ γλυκὺ μονόστιχον.

ΜΟΝΟΜΕΡΩ'Σ. *Post lin.* 3. *adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἔχουσιν ἴδιον διδάσκαλον καὶ κριτὴν, μᾶλλον δὲ μὴ μονομερῶς ἐξέταζε τὰ πράγματα, &c.

ΜΟΝΟ'ΞΥΛΑ. *Post locos Prisci, adde.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. de Russis: ὑλοτομήσαντες ἄνωθεν καὶ σκάφη μικρά τε καὶ μείζω διαγλυφόντες.

ΜΟΝΟΠΟΔΑΡΙ'Α, *Festum recentiorum Judæorum.* Ecthesis de Hebræis ad Christianismum accedentibus: ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς Ἀρχεσυναγώγαις, καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων κακοδιδασκάλους, Λάζαρον φημὶ, τὴν ἄθεον ἑορτὴν ἐξάγοντα τῆς λεγομένης παρ' αὐτοῖς Μονοποδαρείας. An quòd uno pede saltarent?

ΜΟΝΟ'ΤΡΟΠΟΙ. *Post loc. ex Lexico Colberteo, adde.* Eudemus in Lexico MS. μονότροπος, μοναχός. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. μονότροπος, μονοτραφεὶς, ἢ ἕνα τρόπον ἔχων. Martyrium S. Gregorii Persæ MS. πολλοὶ μὲν τὸν μονότροπον ἐπαινοροῦντο βίον, καὶ ἀσκητήρια κατὰ διαφόρους ἱδρύοντο τόπους.

ΜΟΡΜΟΡΙ'ΖΕΙΝ, *Murmur edere.* Eudemus in Lexico MS. μορμορίζει, καχλάζει, ἠχεῖ ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Vide Μυρμουρίζειν.

ΜΟΡΤΑ'ΡΙ. *Adde in fine.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: λίθινον θυείδιον, ἴγδιον, μουρτάριον.

ΜΟ'ΡΤΗΣ, *Mors.* Eudemus in Lexico MS. μόρτης, ὁ θάνατος.

ΜΟΡΤΙ'ΟΝ, χῶμα Συελικὸν, in Lexico Botanico MS. exponitur.

ΜΟΣΑ'ΡΙΝΟΝ, ut est in Glossis Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. οἱ λουπῖνοι, *Lupini*

ΜΟΣΧΙ'ΤΗΣ, *Piscis quidam ex genere exanguium, qui nec squamas habent, nec testacea operimenta.* Anonymus MS. de Diæta lib. 1. cap. 14. καὶ τὰ μαλάκια καλούμενα, τὰ ὀκτάποδες, σηπίαι, καλαμάρεια, ὡς θῖναι, καὶ μοσχῖται, καὶ τὰ μεγάλα ὀψάρια, &c. Rursum: καραβίδες, ὀκτάποδα, σηπίαι, μοσχῖται, καλαμάρεια, βάται, λειόβατοι, ῥῖναι, &c.

ΜΟ'ΣΧΟΣ. *Lin.* 3. *post loc. Symeonis Sethi, adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μόσχου διαφοραὶ πολλαί εἰσιν, ὧν ὁ κρείττων γίνεται ἐν πόλει τινὶ τῶν Χορασμίων ἀνατολικώτερον, λεγομένη Τούπατ, &c.

ΜΟΣΧΟΣΙ'ΤΑΡΟΝ. *Lin.* 5. *adde.* Μοσχοσίταρον, αἰγόκερον, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. *Cornu cervi.*

ΜΟΥΓΓΡΙ'Ν, *Congrus,* piscis. Symeon Sethi de Piscibus MS. γόγγρος, ἰχθὺς ἐστὶ θαλάσσιος, &c. ad marg. Cod. Reg. τὸ κοινῶς μουγγρίν.

ΜΟΥ'ΓΟΥΛΟΝ. Lexicon Botanicum MS. ἀδένες, τὰ κατὰ μούγουλα. Sunt autem *adenes,* carnes glandulosæ, ut mammillæ & testiculi; proinde videtur leg. μάγουλα, ut sint carnes circa genas.

ΜΟΥΚΙ'ΖΕΙΝ. *In fine adde.* Rursum: ἵσατο κεχαλασμένας ἔχων τὰς χεῖρας, καὶ μουκίζον τοὺς προσευχομένους τοῦ Θεοῦ.

ΜΟΥΚΡΟΥ'ΤΗΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Καὶ ἀπαλαρέα μουκρούτινος, γλυκὺν κρασὶν ἐπάνω.

Ita Codex Pith. v. Ἀπαλαρέα, & Μυχούρτην.

ΜΟΥ'ΛΟΣ. *In fine subde.* Μυλαροπάειπτος. Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: ὁμοίως δὲ ἡ πόρτα τοῦ Αφθέντη γίνεται γύρωθεν πολλὰ δυνατὴ με τάφρους, ἀληστίδας σιδηρᾶς, καμήλια γύρωθεν, σημάδια μουλαροπάειπτα, σκεῦες, ἤγουν μπουμπάρδαις, πλῆθος καὶ σκοπῖτα ὁμοίως, καὶ ἕτερα ὅμοια. Vide Πάριππος.

ΜΟΥΝΑΡΑ'. *Adde in fine.* Ubi μουναρά, *collis,* pro βουναρά. μ enim pro β sæpe commutant Græci recentiores. Vide Μουνή.

ΜΟΥ'ΝΔΙΟΝ. Hippiosophium MS. ἄλειφον μετὰ μουνδίου τοὺς ἀλγοῦντας τόπους. *Linteum mundum,* fortè.

ΜΟΥΡΙ'ΝΑ, *Murana.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ομως εἰ βούλει μάνθανε καὶ τὰ τοῦ μονοκύθρου,
> Κραμβὴν καρδίας τέσσαρες, χονδραὶ καὶ χοιράται,
> Μουρίνας μεσοῦ πόκοιλον, καὶ ἀπὸ τὸ σχαλλίκιν,
> Καὶ ξυφοτράχηλον πασὸν κυπρίνα παξιμάδια.

ΜΟΥ'ΡΜΟΥΡΟΝ, *Murmur.* Leges Cypriorum MS. ἵνα ἡ φωνὴ τοῦ μουρμούρου να παύσῃ.

ΜΟΥ'ΡΤΟΣ, *Murdrum. Post loc. Alexii, adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

> Καὶ πότε να συγκλίνουσιν οἱ ἔσω με τοὺς ἔξω,
> Νὰ γένῃ μούρτος μοχθηρὸς, ὡς οἱ πολλοὶ τὸ λέγουν.

ΜΟΥΡΤΟΥΣΑ'ΓΚΗΝ. Vide in Μαρτουσάγγην.

ΜΟΥΣΕΙ'ΟΝ, *Museum. Post locum Suidæ, adde.* & Epiphanium hæresi 32. n. 3. & suprà in Βρυχίον.

ΜΟΥΣΗ'ΛΙΟΝ. Aëtius lib. 10. cap. 59. δορκαδιάδος βοτάνης, τῆς μουσηλίου καλουμένης.

ΜΟΥΣΟΥ'ΡΑ. *Lin.* 5. *post* notione, *adde.* Codex Reg. 3497. fol. 84. ἐπίχε αὐτὸν (ἵππον) κριθάριν ξηρὸν, καὶ ἀναμφιλέκτως λιπαρεία ἐκ πύτου, ἢ μουζούρια γ'.

ΜΟΥΣΤΑ'ΡΙΝ, *Mustum,* vinum mustaceum. Anonymus MS. de Diæta lib. 1. τῶν οἴνων οἱ γλυκεῖς, καὶ μᾶλλον τούτων τὸ ἕψημα, καὶ τὸ μουστάριν.

ΜΟΥ'ΣΤΟΣ. *Post locum Agapii, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὑδρίσκην ὕδατος ἔσωσε πλήρη, ἀθρόως εἰς οἶνον γλυκὺν βράζοντα ὡς μοῦστον μεταβληθέν.

ΜΟΥΣΤΟΥΛΑ. Vide in Τελόκοκκα.

ΜΟΥΤΑΡΙΟΝ, μοτὸς, in Lexico Botanico MS. Reg. *Linteum concerptum ad vulnera* μοτάειον, in Hippiatricis. Matthæus Silvaticus: *motaria sunt linteola, quæ nubibus apponuntur, aliàs vulneribus.* Dictionarium Medicum Hispan. *motaria, panicos para llagas.*

ΜΟΥΤΕΡΙΖΗ, *Dignitas apud Turcos.* Servatur in Bibliotheca Regia Codex 2417. hoc titulo: τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου πρὸς τὸν περιπόθητον αὐτοῦ ἀδελφὸν πανευτυχέστατον δεσπότην τὸν Πορφυρογέννητον Θεόδωρον τὸν Παλαιολόγον, διάλογος, ὃν ἐποιήσατο μετά τινος Πέρσου, τὴν ἀξίαν Μουτερίζη, ἐν Αγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Et Dialog. 1. (sunt autem 26.) Μουτερίζης ἐστὶ προσηγορεύετο· ὄνομα δὲ τοῦτο τῆς προεδρίας τι καὶ τιμῆς. Nescio an is, qui Leunclavii lib. 13. Hist. Musulman. *Mutesibi* appellatur, qui scilicet pretia fructibus aliisque rebus, ædibus etiam locandis, statuit.

ΜΟΥΤΛΩΝΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Αὐτὸς καὶ καβαλλάριος διώκει πῶς ὁδεύῃ,
> Καὶ μουτλωμένας δὲ φορεῖ αὐτὸς τὰς πτερνιστῆρας.

ΜΟΥΤΜΟΥΧ, *Decoctum.* Constantinus à secretis MS. lib. 7. ἀναμιγμένον μετὰ οἴνου τοῦ ἑψήματος, φημὶ μουτμούχ.

ΜΟΥΦΑΡΙΧ, species medicamenti, apud Anonymum Medicum in Cod. Reg. 2686. fol. 501.

ΜΟΥΧΑΙΤΑΙ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. λαβὼν ζίζυφα κ΄. σαμάσκηνα, μουχάϊτας κϛ΄. πολύτειχον, &c.

ΜΟΥΧΟΥΡΤΗΝ. Iatrosophium MS. χέψας εἰς μουχούρτην μὲ τὸ μελάτην, &c. Vide Μουκρούτην.

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ. *Post locum Steph. Sachlecis, scribe.* Scholion ad Georgium Monachum in Michaëlem n. 33. ὅτι Λέων ὁ βασιλεὺς μπαστάρδος ἦν Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: τὰ γενέθλια ἑνὸς μπαστάρδου θεοῦ τοῦ ὁποῦ ἐκράζετον Ηρακλῆς.

ΜΠΟΥΖΙΑ. Vide Εμπα.

ΜΠΡΑΚΟΥΡΣΙΝΑ. Aëtius lib. 10. cap. 20. ἀρκτοποδίου τοῦ ἐπιλεγομένου Ιταλίᾳ γλώσσῃ μπρακουρσίνα, *Branca ursina.*

ΜΥΓΑ, *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. βδέλλιον, τὸ τῶν ξυλακίων τῆς πηλέας τὰ ἔσωθεν ἐξελθόντα μυγαρούδια.

ΜΥΟΓΑΛΛΙΔΙΟΝ, *Mus araneus.* μυογάλη, apud Epiphanium hæresi 55. n. 8.

ΜΥΛΟΡΩΤΟΣ. *In fine adde.* sed leg. μυρόλωτος. Vide in hac voce.

ΜΥΛΟΣΤΑΣΙΑ, *Molendinum.* Constantini Porphyrog. Novella de fundis Armeniacis: εἰ δὲ καὶ βελτιώσεις πεποιήκασιν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὲν χερσώδεις αὐτοὶ εἰσιν, ἢ ἀμπελώνων καταφυτεύσεις, μυλοστασίαι, ἀχυρῶνες, &c.

ΜΥΛΟΣΤΡΑΚΙΟΝ, *Styrax.* Glossæ MSS. Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. στύρακα λέγεται τὸ μυλοστράκιον.

ΜΥΞΑΡΙΟΝ. *Post loc. Antonini, adde.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἐκβάλλειν δέ τινι τῶν ἀδελφῶν μυξάρια ξηρά, καὶ ποιήσας ἀθηράν, ἔβαλεν αὐτὰ κάτω, &c Ubi Schol. ἀθήρα, ἄλευρον ἑψημένον. Constantinus à secretis MS. cap. 82. μετὰ ῥοδίας καὶ σιέχρος, ἢ λαβὼν μυξάρια, ζίζυφα, σπέρμα σικύου, &c. Infrà: ἡ πόσις ἔρχεται εἰς μετὰ χυλοῦ μυξαρίων, ἢ ψυχροῦ ὕδατος. Mox: δεῖ πίνειν τὸ γλυκὺ ἀμυγδαλέαι μεθ' ὕδατος τῶν μυξαρίων. Passim apud hunc scriptorem. Vide Ruellium lib. 1. cap. 110. & alibi.

ΜΥΡΙΓΓΑΣ. Lexicon Bot. Reg. 1847. ἐρίκης καρποῦ, ἤτοι ἡ μυρίκη, ἤγουν μύριγγας. *Myricæ fructus.*

ΜΥΡΙΓΜΑ. *In fine subde.* Lexicon MS. Neophyti, ἡ κρόκη τῶν κνεκίων καὶ τῶν πιλῶν, καὶ τὸ ἐξεσμένον καὶ μαλακὸν ἔριον. *Trama, subtemen muricis, ac tenuis lana.* Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3118. μύριγμα, ὥς τινες λέγουσι, ἡ θαλασσία πίνα.

ΜΥΡΙΟΒΟΛΟΣ. *Adde in fine.* Fabrotus legendum censebat πνευσόλων, verùm Theophani consentit Symeon Logotheta in Chronico MS. καὶ χελανδίων, καὶ ἁλιάδων, καὶ σκαφῶν μυριοβόλων ἐξοπλίσας, &c.

ΜΥΡΟΝ, *Liquor,* &c. *Lin* 2. *post* vocant, *adde.* Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. καὶ ἐκ τῆς ἀχράντου εἰκόνος αὐτοῦ πίνοντες τὸ θεῖον ἀπομύρισμα, αὐτίκα τυγχάνουσι καὶ τῆς ἐλπιζομένων ἰάσεων. *Post locum S. Methodii, adde* Gregorius Cyprius Patr. CP. in Orat. MS. in S. Euthymium: τὸ ἐκ τῆς λάρνακος Εὐθυμίου μύρον. Infrà: προφέρων ἀεὶ τοῦ βλύζοντος ἐξ ἐκείνου μύρου, &c.

Μύρον, *Sacrum Chrisma. Adde.* Synodica S. Jo. Damasceni: τὸ τῆς χρίσεως ἔλαιον, τὸ χρίσμα τοῦ μύρου, τοῦ σταυροῦ τὸ ἐκτύπωμα. Anathematismi hæreseos Armeniorum: καὶ χρίει αὐτὸν τῷ μύρῳ, καθὰ καὶ τοὺς νεοφωτίστους, &c.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ. *In fine adde.* Ut & Symeon Logotheta in Chronico MS. μυροφόροι δὲ ἦσαν ζ΄. ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἀφ' ἧς ἐξέβαλεν ὁ Χριστὸς ἑπτὰ δαιμόνια· καὶ Σαλώμη ἡ μαῖα, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Μαρία ἡ μήτηρ μὲν Ιακώβου τοῦ μικροῦ, γυνὴ δὲ Ιούδα τοῦ ἀδελφοῦ Κυρίου, καὶ ἡ μήτηρ Ιωσῆ· αὐτὴ δὲ θυγάτηρ ἦν Σαλώμης ἐξαδέλφης τῆς Θεοτόκου, ἥτις ἀναθρέψασα τὸν Ιωσῆ, μήτηρ αὐτοῦ ἐλέγετο· καὶ Ιωάννα· αὐτὴ δὲ ἦν γυνὴ Πέτρου· καὶ Κλωπᾶ, ἡ ἐστι θυγάτηρ Ιωσὴφ, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ.

ΜΥΡΤΙΚΟΚΚΑ, in Lexico MS. Neophyti, τὰ μυρτοκόκκα, τὰ αὐτὰ καὶ μύρτα λέγεται. *Bacca Myrti.*

ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ. *Ante locum ex Glossis, adde.* μυστικὴ λατρεία, lib. 8. Constitut. Apostol. cap. 15. & S. Cyrillo Catech. 5.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. *Post locum Chrysostomi, adde.* Bertrammus de Corpore & Sang. Dom. *ob id Sacramenta dicuntur, quia sub tegumento corporalium rerum virtus divina secretius salutem eorumdem Sacramentorum operatur. unde & à secretis virtutibus Sacramenta dicuntur, & in sequentibus, ait, Græcè μυστήριον dicitur, quòd secretam & reconditam habeant dispositionem.*

ΜΥΣΤΙΚΗ, *Secreta*, pars sacræ Liturgiæ. Vide in Πρόλογος.

ΜΥΣΤΡΑΓΟΣ. Monita MSS. Salomonis ad filium Roboamum:

> Υἱέ μου, ἀνέχης μύστραγον, εἶπε τὸν ἀποδεργάτην.

ΜΥΤΤΩΤΟΣ. *In fine adde.* Lexicon MS. Neophyti, μυτλωτὸς, ὁ τρυγίας τοῦ οἴνου. *Fæx vini.*

ΜΩΜΙΟΝ. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 2686. fol. 436. περὶ μωμίου. τί ἐστι μώμιον, καὶ πόθεν γίνεται, καὶ ποῖον ἐστι κρεῖττον τὸ λεῖον ἢ τὸ σκληρότερον, καὶ τοῦ ἐνεργεία, καὶ πῶς πλύζεται, περὶ τούτου οὐχ εὑρίσκομεν τινα τῶν ἀρχαίων ἐξηγητῶν Ελλήνων μνημονεύσαντα, ἀλλὰ μόνους τοὺς Πέρσας, καὶ ἐξ αὐτῶν μᾶλλον οἱ τῶν Σύρων ἰατροί. λέγουσι ὅτι ἀπὸ σπηλαιωδῶν πετρῶν ἱδρώτων γίνεται τὰ εἰς Περσίας· εὑρίσκεται δὲ πολλὰ καὶ εἰς τινὰς τόπους Ρωμαϊκούς, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐκεῖνο μέλαν, οὗτε τὴν πίεσιν ἔχουσι αὐτοῦ ὥσπερ οἱ Πέρσαι, &c. Tum addit ejus virtutem magnam esse in ulceribus & plagis.

ΜΩΡΚΙΑ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μώρκια συκαμινέα, ἢ τὸ βάτου ὁ καρπός. Videtur legendum μωραῖα.

ΜΩΡΟΝΑ, τὰ συκάμινα, in Lexico Botanico MS.

Reg. *Sycamina*, seu *Mora* Legendum fortè Μῶρα. Michaël Psellus de facultate aliment. MS τὰ συκάμινα, ἃ δὴ καὶ μῶρα καλοῦνται, ὑγιαίνουσι μὲν πάνυ.

N.

NΑΓΕΥ'Σ. Vide Κόπανον.

ΝΑΖΗΡΑΙ'ΟΙ. *Adde in fine.* Observat porro Epiphanius hæresi 29. n. 1. & 6. Christianos primitus Ναζωραίους appellatos, interdum etiam ac exiguo tempore Ἰεσσαίους, antequam Χριστιανοὶ Antiochiæ appellari cœpissent. Ubi consulendus Petavius.

ΝΑΚΑΒΑΛΟ'Ν. Vide in Χαλβᾶν.

ΝΑ'ΚΑΥΘΟΝ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ναόκαυθον, οἱ δὲ νάκαυθον ὀνομάζουσιν, Ἰνδικὸν ἐστιν ἄρωμα, &c.

ΝΑ'ΜΑ. *Post locum Nomocan. adde.* Balsamon ad Interrogationes Monachorum : εἰ δεῖ τὰ προσφερόμενα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἤτοι προσφορὰς καὶ νάματα, ἀδιαφόρως ἐσθίειν τὸν ἱερέα, &c.

Νάμα ξώρου θυγατέρος, τὸ μέλι, in Lexico Botanico MS. Reg.

ΝΑΝΟΥ'ΧΑ. *Adde in fine.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ ἄμεως Σαρακηνιστὶ νανῦχα. Idem lib. 4. καὶ κάρυον Ἰνδικὸν, καὶ ἄμι, ποιεῖται νανῦχα. *Ami*, apud Matthæum Silvaticum, est species Cimini, vel fructus Juniperi Idem : *Nanachuc*, *ameos*. Lexicon Medicum Hispan. *Nanachac*, *ameos*, *que tiene los hoias como alcaravea*.

ΝΑ'ΡΘΗΞ. *Ante locum Nicetæ Paphlag. scribe.* Eudemus in Lexico MS προθάλαμος, νάρθηξ.

ΝΑ'ΣΣΟΥ'ΡΗ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ ποιείτω καλῶς ἐπιθεῖναι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ νασσούρης, τοῦτο γὰρ ὑγιαίνει αὐτούς. Infrà : καὶ μετὰ νασσούρης ἀλείψεις αὐτούς. Apud Matthæum Silvaticum, *Nasur*, *Abrotanum* exponitur.

ΝΑΥ'ΚΛΗΡΟΣ, *Nauclerus*, *Navis Gubernator.* Schedographia MS. in Agapetum : κυβερνήτης, κυρίως ἐστὶν ὁ τὸ πλοῖον διεξάγων πρὸς εὔπλοιαν, ὃν οἱ κοινοὶ ναύκληρον φασίν. Rursum infrà : κυβερνήτης λέγεται ὁ ἔξωθεν τῆς νηὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς ναύκληρος. Vox veteribus nota.

ΝΑΥΚΟΤΙΑΤΗ'Σ. *Adde in fine.* Sed legend. Ναυκοπλάτης. Vide Ναυκοπάτης.

ΝΑΥ'ΛΟΝ, *Psalterium*, *Nablum*. In Codice Reg. 2407. initio Enarrationum Nicephori Xanthopuli. hi Iambi præponuntur :

> Ψαλτήριον πέφυκε τῶν θείων λόγων,
> Τοῦτο δὲ ναῦλον καλεῖται παρ' ἑτέροις.

ΝΑΦΦΑ'Τ. Constantinus à secretis MS. cap. 127. ὥσπερ ὀρόβιον, αἱ πομφόλυγες λέγονται Σαρακηνιστὶ ναφφατ.

ΝΕΚΡΟΧΕΙΡΟΤΟ'ΝΗΤΟΙ. *Adde in fine.* Vide Timotheum Presbyterum de Hæreticis n. 14. edit. Coteleriauæ, & Liberatum Diaconum cap. 20.

ΝΕ'ΜΕΚ. Lexicon Saracenico-Botanicum MS. βάλσαμος, ποσίμβελον, ἤδε σέει σάμψρη, ἤδε καὶ νέμεκ.

ΝΕΝΟΥ'ΦΑΡ, *Nymphæa*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 77. & Symeon Genuensis ad Matthæum Silvaticum. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. νενούφαρ, ψυχρόν ἐστι καὶ ὑγρὸν, &c.

ΝΕ'ΟΣ. *Lin.* 3. *post* verbi gratiâ, *adde.* In Acclamationibus factis in Concilio Ephesino, Celestinus & Cyrillus, duo Christianæ fidei columina, νέοι Παῦλοι dicuntur: Νέῳ Παύλῳ Κελεστίνῳ, Νέῳ Παύλῳ Κυρίλλῳ. Ita νέους, &c.

Ibidem in fine, *adde.* Sub Constantino Copronymo, anno 25. ejusdem Augusti, extitit quidam Monachus inclusus in monte S. Auxentii, vitæ sanctitate & miraculis celeberrimus, ab eodem Imperatore post multos cruciatus neci datus, qui Στέφανος ὁ νέος Πρωτομάρτυς dicitur à Theophane. Vide observata à Viro doctissimo Joanne Harduino in Nummis antiquis illustratis pag 336. 337.

ΝΕ'ΠΕΤΟΣ, *Nepeta*, genus calaminthæ. Galenus lib. 1. de Remed. pag. 430. edit. Basil. ἐθαύμασα δὲ ἐν μόνῳ τῷ νεωτέρῳ Ἀνδρομάχου, γεγράφαντος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων, ἐξ ὧν συντίθησι τὴν ἀντίδοτον ἀντὶ καλαμίνθης τὸ νέπετον· Ῥωμαῖοι γὰρ οὕτω ὀνομάζουσι τὴν καλαμίνθην. οὐκ ἐχρῆν δὲ αὐτὸν Ἕλλησι πάντα γράψαντα, τοῦτο μόνον ὀνομάσαι Ῥωμαϊκὸν τῆς Ἑλληνικῆς. Vide Ruellium lib. 3. cap. 30.

ΝΕ'ΠΟΥΣ. *In fine adde.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 154. v. γέλως, ἔρως, νέπως.

ΝΕΡΟΦΙ'ΔΙΟΝ. *Post lin.* 1. *adde.* Glossæ interlineares MSS. in Dionysii Periegesin : ὕδρος δὲ ἐξαίφνης. νεροφίδιον παρ' ἐλπίδα.

ΝΕ'Τ, *Galla muscata.* Aëtius lib. 1. ex Codice Reg. Νὲτ, τὸ ἐπιλεγόμενον Γαλία μοσχάτα, θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν, &c. Michaël Psellus MS. de alimentorum facultatibus : τὸ λεγόμενον Νὲτ, θερμόν ἐστι καὶ ξηρόν· ὠφελεῖ δὲ τὰς ψυχρὰς κεφαλάς. θυμιώμενον δὲ ὀνινῆ. ταύτας, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, κατὰ τὰς ἁπλῶν ἐξ ὧν συνεστάθη δύναμις ὡραρχεῖ σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ μόσχου, καὶ ἄμπαρ, καὶ ξυλαλόης Ἰνδικῆς. Dictionarium Medicum Hispan. *Ned*, *composition aromatica*, *o neda. Ned primum*, *sahumerio muy aromatico.*

ΝΕΥΡΟΒΑ'ΤΗΣ. Quærunt viri eruditi, qui intelligantur *Neurobatæ* apud Vopiscum in Carino, & Firmicum lib. 7. Matth. qui denique Τειχοβάται apud eundem Vopiscum. Salmasius *Neurobatas* esse existimat, qui supra nervos ac fidiculas incedunt, seu fila tenuissima, βαδίζουσιν ἐπὶ σχοινίων λεπτῶν, ut loquitur Galenus in Exhort. ad artes, ita ut iis vix apparentibus, quasi in ventis ferri videantur : contra quam Σχοινοβάται, seu *Funambuli*, qui super funes crassiores inambulant. Sed aliter sentire liceat de Neurobatis, qui, aut fallor, non alii sunt ab iis qui nervis, vix revera apparentibus, in aërem machinis quibusdam tolluntur, ac etiam transversè aguntur, ut in ludis nostris hodiernis, quos vulgò *Opera* appellamus, fieri cernimus. Id omnino indicant verba Vopisci, quo loco ait Carinum ludos Romanos novis ornasse spectaculis : *nam & Neurobatem*, inquit, *qui velut in ventis cothurnatus ferretur*, *exhibuit* : *& Tichobatem*, *qui per parietem urso eluso cucurrit.* Ubi Neurobates Mercurii instar cothurnatus per aërem volitare indicatur. *Tichobates* autem pulcrè exhibetur in Diptychis Consularibus Leodiensi & V. Cl. Dom *de la Mare*, ubi is per parietem sporta viminea inclusus currit, ursumque eludit, dum prehenso fune in altum se tollit. Vide Bulingerum lib. 1. de Theatro cap. 62. & alios.

ΝΕΥΣΙ'ΟΝ, in Glossis Botanicis ex Cod. Reg. 2690. κενταύρειον, *Centaurium.*

ΝΕ'ΦΑΛΟΝ. *Lin.* 1. *post* nubes, *adde.* Michaël Chortacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ἱερωσύνης καὶ τὰ νέφαλα τοῦ ψεύδους τὰ ἀποκαιρώσουσιν.

ΝΕΦΕ'ΛΗ. *Lin.* 14. *adde.* Vide Gorræum in Νεφέλιον.

Ibidem lin. ult. ante Vide, *adde.* Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædag. καὶ τῶν ὑμνῶν τὰ προσόπλων τὰ πολυτελῆ καὶ ποικίλα ἱμάτια. Et lib. 3. cap. 3 χλανίαι δὲ διάφανοι παριστάμεναι. Adde Artemidorum lib 4. cap. 16.

ΝΕΦΕΛΟΣΤΑ'ΣΙΑ, *Locus ubi feris capiendis retia tenduntur.* Eustathius ad Odyss. χ. ἱστέον ὅ ὡς ἱστόρησαι μέχρι καὶ νῦν ἡ τῶν θηρατικῶν νεφελῶν χρῆσις πολλοῖς, παρ' οἷς καὶ νεφελοστάσια ὁ τόπος ὁ τοιαύτης διὰ δικτύων θήρας λέγεται.

ΝΕΩΚΟ'ΡΟΣ. *Lin.* 13. *post* dialogo 5. *adde.* Casauboni ad Monumentum Ancyranum, sub initium.

Ibid. pag. 996. *post* hauserit. *adde.* Aliud deinceps extitit totius Græciæ commune templum ab Hadriano institutum & conditum Athenis, quod Πανελλήνιον appellavit, ut est in Synagoge Historiarum Scaligeriana, ad quod referri debet Marmor Oxoniense pag. 95. quod quidem nummorum νεωκόρους spectare non potest, siquidem longè ante Hadriani tempora ii occurrunt.

ΝΕΩΡΗ'ΣΙΟΣ λιμὴν, apud Theophanem in Leontio, pro νεώριον. Ita λιμὴν Ιουλιανήσιος, Νικομηδήσιος, &c. apud eundem pag. 307.

ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΙ'. *In fine adde.* Leges Cypriorum MSS. οἱ λεγόμενοι νεωτερικοὶ καὶ θορύβους ἐν τῷ δήμῳ ποιοῦντες, &c.

ΝΗΣΤΕΙ'Α. *Adde in fine.* Præterea quæ habentur apud Anastasium Sinaïtam de tribus Quadragesimis, Anastasium Cæsariensem de Jejunio Deiparæ, & Niconem, apud eruditum Cotelerium tom. 3. Monument. Eccl. Gr. à pag. 425. ad pag. 444. ubi de variis Græcorum Quadragesimis.

De quatuor hisce Jejuniis multa habentur in Interrogationibus Monachorum in Synodo CP. sub Alexio Comneno, ubi Balsamon ait, τὴν νηστείαν τῶν τοιούτων τεσσάρων ἑορτῶν ἀπαραίτητον εἶναι, τὴν ὅ ποσότητα τ ἡμερῶν ταύτης μὴ εἶναι εἰς πάντας ἰσάριθμον, &c.

ΝΙ'ΒΑ, in Lexico Nicodemi, χιόνα· καλεῖται ὅ οὕτω καὶ κρήνη ἐν Θεσάκῃ. *Nix, Nives.*

ΝΙ'ΚΑ. *Lin.* 2. *post* adprecarentur: *adde.* de qua formula consulendus Casaubonus ad Suetonium in Julio cap. 1.

In fine adde. Zonaras lib. 12. Annal. n. 5. de Commodo Imp. Αμαζόνιε νικᾷς, κράζειν συνεχῶς ἐκελεύοντο.

ΝΙΚΕΣΤΟΝΑ'ΡΙΟΣ, in Lexico MS. Eudemi, βασανιστὴς, δήμιος. Ita in litt. N. sed legendum, Κυεστονάριος.

ΝΙΚΟ'ΛΑΟΣ. *Adde in fine.* Vocis etymon ab Arabica, quæ palmam & dactylum significat, arcessit vir doctissimus Steph. *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 86.

ΝΙ'ΜΑ. *Post* manibus. *adde.* Dorotheus doctr. 1. μετὰ ὅ τὸ νίψασθαι τ ἅγιον Βασίλειον λαμβάνει καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος τὸ νίμα, &c.

ΝΙ'ΝΟΣ, *Elenium.* Galenus de Theriaca ad Pisonem: ἐπὶ τῆ ἑλενίου μὲν ὑπὸ τῶν Ελλήνων, ὑπὸ ὅ τ ἐπιχωρείων νίνου καλουμένη.

ΝΙΟΡΙ'Σ, *Nardus silvestris.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. νιορὶς, τὸ ἄσαρ, καὶ νάρδον ἄγριον.

ΝΙΣΤΙ'Α. *In fine adde.* Compositio atramenti ex Cod. Reg. καὶ βάλλεις τὸ κικίδιον ἔσω εἰς τὸ κομίδι, καὶ σίστε εἰς τ νιστίαν, καὶ ἂς χόχλησι. Vide Ισία.

ΝΙΤΖΟ'ΚΟΚΚΟΝ. Lexicon MS. Neophyti: κάσσαμον, τὸ νιτζόκοκκον. ἕτεροι φασὶν τ καρπὸν τῆ βαλσάμου. Matthæus Silvaticus: *Cassamum, panis porci, nus, i. malum terra, ciclamen.*

ΝΙΧΕ'ΔΩΡ. Constantinus à secretis MS. lib. 3. λαβὼν σμύρναν, νιχέδωρ, καὶ πίπερ, &c. Infrà: ὡς τὸ νίτρον, καὶ τὸ κίβεαν, καὶ νιχέδωρ, καὶ τ χυλὸν κραμβῆς, &c.

ΝΙ'ΨΙΜΟΝ. *Adde in fine.* Ptochoprodromus MS. in Hegumenum:

Απλῶς, ἐπίδος τὸ θερμὸν νίψιμον τοῦ πατέρας.

ΝΟΚΕΡΙ'Α. *Adde in fine.* Constant. à secretis MS. lib. 1. εἰ ὅ πλὴν, ἤγουν νοκεεία ἑψηθῇ μετὰ ὕδατος, &c. Apud Matthæum Silvaticum, *nucaria* exponitur *nux muscata*, sed aliud est νοκεεία.

ΝΟΜΙΚΟΙ'. *Pag.* 1009. *lin.* 17. *post* ἐλευθερίας. *adde.* Cur verò ita appellati Tabelliones, indicat Casaubonus ad Sueton. in Nerone cap. 33. *Adde in fine.* De hac voce vide Scaligerum in Serrarii Trihæresion cap. 11.

ΝΟ'ΜΙΣΜΑ. Epiphanius de mens. & ponderib. νόμισμα, λίτρας ρκέ. νόμισμα ἄλλον χαμμάτων.

ΝΟΜΟΚΑΝΩ'Ν. *Post lin.* 2. *adde.* Anastasius Episcopus Cæsareæ Palæstinæ de Jejunio Deiparæ: ἕτερον δὲ ὅτι τὸ πιστὸν συνοδικὸν παρὰ τὸ λεγόμενον νομοκάνονον, ὡς τῆ μὲν πάσαις ὁμοῦ ταῖς ἁγίαις συνόδοις καὶ τοῖς θείοις κανόνας, καὶ τοῖς πολιτικοῖς νόμοις κατέχοντος τῆ ὅ μόνας ταῖς τρεῖς συνόδους, καθὼς προείπομεν.

ΝΟ'ΜΟΣ. *In fine adde.* νόμον, pro terræ tractu apud Ægyptios ex Josepho, Agatharchide cap. 9. Epiphanio hæresi 24. n. 11. & aliis sumi pridem annotatum.

ΝΟ'ΝΝΑΙ. *Post locum Theodori Lect. adde.* Michaël Psellus in Iambis MSS. de Kalendis, Nonis & Idibus:

Καὶ μὴν ἕκαστος ταῖς ὅ μερεῖται μόναις
Πρώταις Καλάνδαις, εἶτα Νόνναις, καὶ πέμπτ
Εἰ δὲ μείζοσι ταῖς καὶ δινειδίβαις.

ΝΟΠΑ'ΤΖΙΑ. Vide in Αρτζουείτης.

ΝΟΤΑ'ΡΙΟΣ. *Lin.* 2. *adde.* Etymologicum ex Orione Thebano MS. νοτάριος, ἡ διὰ τὸ νότα Ρωμαϊσὶ, ἡ ὁ νοήματα τηρῶν. Maximus Planudes in Scholiis MSS. ad Hermogenem pag. 77. Cod. Reg. χαμματικοῦ φων, οἱονεὶ νοτάριος· καὶ γὸ ὁ Αἰσχίνης ὁ χαμματεύς. *Pag.* 1005. *lin.* 3. *post* ἐδίδασκεν. *adde.* Agathias lib. 4. init. παρῆσαν δὲ αὐτῷ ἄνδρες γράφειν τε ἐς τάχος πεπαιδευμένοι, καὶ ἐπασβαχάδιω ἀναλέγεσθαι τὰ γεγραμμένα.

ΝΟΥ'ΚΟΥΑ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὰ ἀσφάγαλα, *vertebra colli.* Matthæus Silvaticus: *Nuco, Arab. spina, al. medulla, pars posterior capitis.* Vide Glossar. med. Latinit. in voce *Nucha.*

ΝΟΥΜΒΑΤΕΥ'ΕΙΝ, *Nubere.* Eudemus in Lexico MS. νυμβατεύει, ἐγγαμεῖ.

ΝΟΥ'ΜΕΡΑ. *Lin.* 1. *post* cohortes. *adde.* Ulpianus lib. 42. D. de Testamento milit. *Qui nondum in numeris sunt, licèt etiam lecti tyrones sint, & publicis expensis iter faciant, nondum milites sunt, debent enim in numeros referri.* Vopiscus in Probo, *tirones numeris interserere*, dixit. *Post locum Suida, scribe.* Eudemi Lexicon MS. νούμερον, τάγμα στρατιωτικόν.

ΝΟΥΜΙ'ΟΝ. *Post locum Cedreni, adde.* ὁ ὅ νούμμος δοκεῖ μὲν εἶναι Ρωμαίων τοὔνομα τῆ νομίσματος· ἔστι δὲ Ελληνικὸν τῶν ἐν Ιταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ Δωριέων.

ΝΥ'ΜΦΗ, pars aratri sic dicta. Proclus in Hesiodi ἔργα lib. 2. τὸ ὅ ἔλυμά ὅτι τὸ ἐμβληθὲν εἰς τὸ τὴν ὕνιν κατέχον ξύλον κτ τὸ ἄκρον, ὃ καλοῦσι νύμφην, ὃ κτ θάτερον μέρος τὸ ἄνω συγγόμφωται πρὸς τ γύην.

ΝΩΒΕΛΙ'ΣΙΜΟΣ. *Lin.* 3. *post* donavit. *adde.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. de Calaphata Imp. ὁ μὲν πίνω Καῖσαρ, ὁμοῦ τε Βασιλεὺς ἀνηγορεύεται, καὶ τὴν τ Νωβελλισίμου τιμὴν ἀνάγει τ Κωνσταντῖνον. *Ibid. lin.* 44. *post* inventa. *adde.* Joannis Tzetzæ Epist. 3. in MS. Cod. inscribitur Michaëli Taronitæ Πρωτονωβελλισίμῳ. *In fine vocis* Πρωτονωβελίσιμος *adde.* In alio Cod. Reg. 3526. dicitur præterea μέγας Χαρτοφύλαξ Πρεμβολίτης.

Ξ.

ΞΑΓΟΡΕΥΈΙΝ. *In fine adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Διακόνοις, καὶ κληισιαστικοὺς, τὰ πὺς ξαγορδυτάδες.

ΞΑΝΑ', τὰ νικητήρια, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. ubi leg. ξοανά.

ΞΑΝΘΟΙ'. *Adde in fine.* Priscus Rhetor in Legat. pag. 40. ait se Romæ Regis Francorum filium vidisse, legationem obeuntem, μήπω ἰούλω ἀρχομένου, ξανθὸν τὴν κόμην τοῖς αὐτοῦ περικεχυμένην διὰ μέγεθος ὤμοις. Danielis Visiones ex Cod. Reg. 1845. καὶ κρατήσει ἐπὶ τὴν Επτάλοφον τὸ ξανθὸν γένος ἐξ ἀπίντε, καὶ φυτευτήσονται ἐν αὐτῇ λάχανα, &c.

ΞΑΝΘΟΣΠΕΡΜΑ, *Morum.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ξανθόσπερμα, τὰ μόρα.

ΞΑ'ΝΝΙΟΝ, in Lexico MS. Eudemi, κτήνιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, ὁ κόσμος γυναικὸς χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Hesychius & Phavorinus ξάνιον habent.

ΞΕΛΕ'ΧΗΜΑ. Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 225. λαχαὶς καὶ πίπια ξελεχήματα, καὶ ἐγκαλεσίματα συρίουσι πολλὰ τὰ παντοῖα σκάνδαλα εἰς τὰς φαμιλίας, καὶ ξεκκουμπίζουν πολλαῖς βολαῖς τὰ σπίτια.

ΞΕΝΟΔΟ'ΧΙΟΝ. *Post locum Phavorini, adde.* Gyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 31. καὶ καθίσηκεν ἕτερον ξενοδοχεῖον πρὸς τὴν τῶν ἐρχομένων ἀπὸ ξένης ἀνάπαυσιν.

ΞΕΝΟΧΑ'ΡΑΓΟΣ. *Adde in fine.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Φρύδια ξενοχάραγα, ὡραιοπικὰ ματάκια.
Καὶ σήθη ὥσπερ μάρμαρα, καὶ βυζία χαράκια.

ΞΕΠΤΕ'ΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vox deducta ab ὀξύπτερος & ὀξυπτέριον. Ita enim accipiter appellatur in Epist. S. Barnabæ.

ΞΕΡΕΙ̃Ν, *Vomere.* Lexicon MS. Reg. ἐμῶ, τὸ κοινῶς ξερῶ.

ΞΕ'ΣΤΗΣ. *Lin.* 15. *post* alii. *adde.* Galenus lib. 1. de composit. medicam. gener. pag. 328. ξέστου δὲ νομίζω μεμνῆσθαι τὸν Ηραν τοῦ Ρωμαϊκοῦ· παρὰ μὲν γὰρ τοῖς Αθηναίοις, ὅτι τὸ μέτρον ἦν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο. νυνὶ δὲ ἀφ' οὗ Ρωμαῖοι κρατοῦσι, τὸ μὲν ὄνομα τοῦ ξέστου παρὰ πᾶσιν ἐστὶ τοῖς Ελληνικῇ διαλέκτῳ χρωμένοις ἔθνεσι. αὐτὸ δὲ τὸ μέτρον οὐκ ἴσον τῷ Ρωμαϊκῷ. χρῶνται γὰρ ἄλλοι ἄλλῳ ξεσταίῳ μέτρῳ· παρὰ γοῦν τοῖς Ρωμαϊκοῖς, ὁ ξέστης ἔχει μίαν λίτραν καὶ ἡμίσειαν, καὶ ἕκτην, ὡς εἶναι τὰς πάσας οὐγγίας κ'. αἱ τὸ πολὺ τοῖς κέρασι μετροῦσιν ἐντετμημένοις ἔξωθεν γραμμαῖς κυκλοτερέσιν· ἔνιοι δὲ ψευδῶς ὑπειλήφασι τὸν Ρωμαϊκὸν ξέστην ὀκτωκαίδεκα μετρικὰς ἔχειν οὐγγίας. ἔοικεν οὖν ὁ Ηρας ὅταν κοτύλην λέγῃ, φησι, τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ξέστου σημαίνειν, ἤτοι δὲ τὰς θ'. δηλοῖ οὐγγίας ἐκ τοῦ λιτραίου κέρατος, ἢ τὰς δέκα, ταῦτα γὰρ ἄδηλοι. *Post locum ex Didymo adde.* Eustathius ad Od. γ. ἔοικε μὲν λέγειν λέβητα, τὴν πρόχοον, ἤτοι τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον ξέστην, περιέχοντα χέρνιβα, ὅ ἐστιν, ὕδωρ κατὰ χειρῶν. Ita in Excerptis veteris Glossarii, *aquam manibus,* ὕδωρ πρὸς χεῖρας. Vide Glossar. med. Lat. in *Aquamanile.* Adamantinus de ponderibus & mens. MS. τὸ Ιταλικὸν κεράμιον ἔχει μὴ ξέστα, χοὰς η'. κοτύλας ϙς'. ὁ δὲ ξέστης οὕτως χαράττεται (ξ'.) ἔχει δὲ αὐτὸ κεράμιον, γράμμας ρλε'. μύστρα μεγάλα σπη'. ὀξύβαφα τπδ'. κυάθους φμ'. &c.

ΞΕΣΤΟ'Σ. Joannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis pag. 198. τὴν δὲ μέσην ξεστὴν, διὰ τὸ μέσον τοῦ βέλους ξύλου εἶναι ξεστόν.

ΞΗΡΟΚΟΙΤΙ'Α. *Adde in fine.* Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali MS. μὴ γινωσκόμενος, ξηροκοιτῶν, χαμευνῶν, &c.

ΞΗΡΟ'ΚΟΛΛΑ, *Gluten, Colla.* Aëtius lib. 2. cap. 222. κόλλαν, ἣν ἔνιοι ξηρόκολλαν καλοῦσι, &c.

ΞΗΡΟΠΥ'ΡΙΟΝ, *Furnus igne calefactus.* Acta spuria S. Meletii n. 48. ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι αὐτοὺς ἐν τῷ χωρίῳ ἐπιλεγομένῳ Καλδακορεὺς, ὅπου ἦν ὁ φοῦρνος ἡτοιμασμένος καὶ πεπυρωμένος σφόδρα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ιδοὺ, ἡτοίμασα ὑμῖν ξηροπύριον, &c.

ΞΗΡΟΦΑΓΙ'Α. *In fine post* pallio, *adde.* Cotelerium ad lib. 3. Hermæ cap. 3.

ΞΥΛΟ'ΚΟΛΛΑ, *Gluten, Colla.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ταυροκόλλα, ἤδε ξυλοκόλλαι ἐκ τῶν βοείων βυρσῶν γινομένη, &c.

ΞΥΛΟ'ΛΑΒΟΝ, *Manubrium ligneum.* Acta spuria S. Meletii n. 57. καὶ ἀνοίξαντες τὰ στόματα αὐτῶν μετὰ ξυλολάβων, ἐνέχεαν τὸν μόλυβδον εἰς τὰ στόματα αὐτῶν.

ΞΥΛΟΛΕΤΑ'ΡΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 135. καὶ ἑψήσας μέχρι συστάσεως, θὲς ξυλολεπάριον α. καὶ καρυόφυλλα, τὰ θὲς εἰς βυκίον.

ΞΥ'ΛΟΝ, *Nervus,* &c. *Lin.* 4. *post* deducebantur, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ποποσείγγω ξύλῳ ἢ ποδοκάκῃ· τίνι γὰρ ὅπου ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες ἐμβάλλονται. *Ibidem pag.* 125. *lin.* 21. *post* 149. *adde.* Stephanum *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 500.

ΞΥΡΑ'ΦΙΟΝ. *In fine post* ξυρίον, *adde.* In Cod. Reg. 3497. fol. 159. v. describitur φάρμακον τὸ ξυραφιν λεγόμενον ποιὸν πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ γενείου συκώδη ἐξανθήματα.

O.

ΟΓΚΟΤΡΑ'ΦΟΣ. Anonymus Medicus ex Codice Reg. 2147. fol. 57. v. de conceptione: ὅταν οὖν ὁ γόνος ἀνέλθῃ, καὶ καταλάβῃ τὴν μορφωσιν τοῦ ὀγκοτράφου, ἐκεῖ διαμένει ὅλας τὰς ὥρας κατὰ τὴν ἀλλοίωσιν. Occurrit ibi non semel

ΟΔΗΓΗΤΡΙ'Α. Epitheton Deiparæ, de quo pluribus egimus in Constantinopoli Christ lib 3. cui complures ædes sacras hac nomenclatura dicatas legere est, tum Constantinopoli, tum in aliis civitatibus, atque adeo Monembasiæ, ut docet Paulus Episcopus Monembasiensis de S. Martha, quæ dicitur fuisse Ηγουμένη τοῦ πανσέπτου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ θεοφρουρήτῳ πόλει Μονεμβασίας κάτωθεν τῆς Οδηγητρίας τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἄνωθεν τοῦ Βλυχροῦ ὕδατος.

ΟΔΟΣΤΑΣΙ'Α, *Viarum observatio, custodia.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 8. πολλὰς γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁδοστασίας συνέβαινεν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις γίνεσθαι· τοῖς δὲ περὶ τὴν διακονίαν ἀναχωρουμένη διαπαντὸς, ἔλουεν τοὺς ἀσθενοῦντας ἀδελφοὺς ἡμῶν, παρέχουσα πλεῖστα τὴν προχωροῦσαν αὐτοῖς δαπάνην. Vide Οδοσπωσία.

ΟΖΗΛΙ'ΔΑ, *Marrubium.* Lexicon Botanicum MS. μαρώβιος, ἡ ὀζηλίδα.

ΟΘΟ'ΝΗΝ καθέλκειν, in re navali, quod vulgò dicimus, *baisser le pavillon,* apud Nicephor. Gregoram lib. 6. hist. ineditæ cap. 8. καὶ τὴν ὀθόνην καθέλκειν ἐκέλευον.

ΟΙ'ΚΟΝΟΜΙ'Α. *In fine subde.*

Οἰκονομία, Sacrificium incruentum, Missa. Epiphanius in Expositione fidei n. 22. ἐν ἄσι δὲ ταῖς λατρεία οἰκονομίας ἐν τῇ πέμπτῃ γίνεται ὥρα ἐνάτῃ, καὶ οὕτως ἀπολύει μόνον ἐν τῇ αὐτῇ ξηροφαγίᾳ. Et n. 23. ἐπὶ δὲ τῶν πλουτησάντων ἐξ ὀνόματος τὰς μνήμας ποιοῦνται, προσευχὰς πληροῦντες, τὰ λατρείας, καὶ οἰκονομίας. Idem hæresi 75. n. 3. τὴν οἰκονομίαν τῆς λατρείας ποιεῖ ὁ Επίσκοπος, καὶ ὁ Πρεσβύτερος ὡσαύτως.

ΟΙ'ΚΟ'ΠΕΔΟΝ, Eustathio ad Iliad. δ. *Ædificium, Area futuri ædificii.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 226. σκαπτὸν

ἐν οἰκο-

ἐν οἰκοπέδοις, μνήμῃ τι παρατυχών, καὶ τοῦτο διορύξας.

ΟἾΚΟΣ, *Ecclesia, ædes sacra.* Glossæ Lat. Gr. *ædes*, αὐλαὶ, ναοί. Glossæ Basilic. αἴδης, οἱ ναοί. Chronicon Paschale passim ea notione hanc vocem usurpat an. 1. & 4 Marciani, an. 7. & 11. Leonis M. ut alios prætercam. Vide Glossarium med. Lat. in *Ædes.*

ΟἸΚΟΥΜΕΝΙΚΌΣ. *Post locum Theodoreti, adde.* Gregorius Nazianzenus de S. Athanasio: ἔμελλεν τῆς οἰκουμένης τὴν ἐπιστασίαν ἀναδέξασθαι. Sed & hodie Alexandrinus Pontifex Κριτὴς τῆς οἰκουμένης inscribitur.

ΟἸΚΟΦΥΛΑΚΕΣ. *In fine adde.* Propriè igitur sunt Οἰκοφύλακες, qui Latinis dicuntur *Domiseda;* quod quidem epitheton matribusfamilias præsertim convenit, quibus *domum servare, lanam facere,* pro laude ducitur, ut est in veteri inscriptione. Alia à Sponio relata in Miscellan. eruditæ Antiq. pag. 151. HIC SITA EST AMYMONE MARCI OPTIMA ET PVLCHERRIMA LANIFICA PIA PVDICA FRVGI CASTA DOMISEDA.

ΟἾΝΟΣ. Vinorum varia genera refert Lexicon MS. Neophyti, quæ hîc describam: Οἶνος αἰθοσμίας, ὁ εὐώδης καὶ ἡδύς. Οἶνος ἀνθρεῖος, ὁ ἄκαπνος ἢ αὐστηρὸς, ὁ αὐτὸς καὶ οἶνος οἰνώδης λέγεται. Οἶνος στραῖος, τὸ ἔψημα. Οἶνος ἀμιναῖος, τὸ ἐκ τῶν ἀώρων σταφυλῶν γλεῦκος. Οἶνος Ἰταλικὸς, ὁ Φραγγικός. Οἶνος Θυραῖος, ὁ ἀπὸ τῆς Θύρας. Οἶνος Φαλαρῖνος, ἢ Σικελικός. Οἶνος μυρίτης, ὁπὸς τῶν μελαίνων μύρτων, ἢ ὁ Φραγγικὸς μέλας. Οἶνος πρότροπος, ὁ προτροπίτης, ὃν πρότερον λέγουσιν.

ΟἸΣΜΌΣ. Vide Ἰσμός.

ὈΚΝΑ. *Adde in fine.* Occurrit hæc vox, sed alia ut videtur notione, apud Epiphanium in hæresi Apostolic. n. 3. ubi partes navis recenset: ἱστίων τε καὶ πηδαλίων, ὀκνῶν τε καὶ αὐχενίων, οἰάκων τε καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἐκ διαφόρων ξύλων ἔχει τὴν συναγωγήν.

ὈΛΕΑΡΙΟΣ. S. Epiphanius hæresi 30. n. 24. ἦλθεν εἰς αὐτὸ τὸ λουτρὸν· καὶ φθάσας πρὸς τὸν εἰωθότα ὑποδέχεσθαι τῶν λουομένων τὰ ἱμάτια, ἤρετο ὡς ἔνδον ἐστὶν ἐν τῷ βαλανείῳ. ὁ δὲ ὀλεάριος ἐπὶ τῷ φυλάττειν ἱμάτια προσκαρτερῶν· ἐν τοῖς γὰρ γυμνασίοις ἔργον τοῦτο ὡσεὶ ὑπάρχει πεισμοῦ ἕνεκα τῆς ἐφημερινοῦ τροφῆς, ἔφη τῷ Ἰωάννῃ, &c. Idem fortè qui ἀλειπτὴρ apud Pollucem, qui & ἀλειπτήριον partem balnei vocat lib. 7. Σπολιάριος legendum conjicit Petavius. Vide Glossar. med. Lat. in *Spoliarium.* Capsarios, qui vestimenta in balneis mercede servant, vocant Latini. Vide Cujacium lib. 5. Observat. cap 8. & Glossar. in Καψάριος.

ὈΛΟΚΟΤΙΝΗΝ. *Lin. 5. post* sonat. *adde.* Eudemus in Lexico MS. σλωάσιον, εἶδος ἀργυρέου ὁλοκοτίνου. Joannes Carpathi Episcopus in Narr. MSS. de Anachoretis: θέλει ἵνα κρατήσω ἐμαυτῷ δύο ὁλοκότινα λόγῳ ἀσθενείας σώματος. Infrà, νομίσματα vocat, ut & fol. 244. Cod. Reg.

ὈΜΒΡΟΔΕΚΤΗΣ. *Adde in fine.* δοχεῖον nudè dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Sabæ cap. 67.

ὈΜΙΛΕΪ́Ν. *Post locum Vitæ S. Pelagiæ, subde.* Προσομιλεῖν. Chronicon Paschale an 42. Theodosii jun. ἐκεῖ ὑπισκοποι ἐποίησεν ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι· ὅστις ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι.

ὈΜΜΑΤΗ. *Post lin.* 3. *scribe.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrationibus de Anachoretis, MS. καὶ θεωρεῖ ὁ γέρων ἄνθρωπον ἀπὸ ἱμμάτων, γυμνὸν, καθήμενον εἰς τὴν πλατείαν. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 62. ἀπὸ ὀμμάτων δὲ τῷ σώματι γηραιὸς ἐκ τε τῶν παννύχων ἀγρυπνιῶν καὶ τῶν πολλῶν δακρύων.

ὈΜΜΑΤΟΦΥΛΛΟΝ. *Adde in fine.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: καταπλάσαι αὐτοῦ τὰ βλέφαρα, τὰ ὀμματόφυλλα Infrà, ὀμματόφυλλα scribitur.

ὈΜΝΈΕΙΝ, pro ὀμνύειν, *Jurare.* Gregorius Hieromonachus de Dogmat. Eccles. ἐκεῖνος ὅπου ὀμνύει εἰς τὸν οὐρανὸν, ὀμνύει εἰς ἐκεῖνον, ὅπου κατοικεῖ εἰς οὐρανόν.

ὈΜΟΛΟΓΗΤΗΣ. *Post locum Cantacuzeni, adde.* Ὁμολογήτρια, de femina, apud Epiphanium hæresi 68. n. 5.

ὉΜΟΡΦΟΣ. *In fine subde.* Ὁμορφοσύνη, *Pulchritudo, forma.* Glossæ MSS. interlineares ad Phocylidem:

Συζυγίαν φιλότητα τέμειν ὅπου δ' ὁμοίαν.

Παρέχειν δίκαιον ὁμορφοσύνην.

ὈΜΦΑΛΙΟΝ. *Pag.* 1004. *lin.* 31. *post* surtaria. *adde.* Præterea Eusebii pag. 238. & Casaubon. ad Sueton. in Caligula cap. 16.

ὈΜΦΗ. Galenus lib. 1. de Remed. pag. 434. edit. Basil. διὰ καὶ τὰς ὀμφὰς ὀνομαζομένας βαρβάρῳ γλώττῃ προσηκεῖ λαμβάνειν.

ὈΝΟΚΛΕΙΑ, *Anchusa prima*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 25.

ὌΝΟΜΑ. *Post locum Antiochi, adde.* ut & Martyrium S. Philetæri n. 16. 19.

Ὄνομα δοῦναι dicuntur Baptizandi. Timotheus Patriarcha Alexandrinus in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ κατηχουμένη δέδωκε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἵνα φωτισθῇ, καὶ περὶ τὴν ἡμέραν τοῦ βαπτίσματος γένηται αὐτῇ τὸ κατ' ἔθος τῶν γυναικῶν, &c. Vide Glossar. med. Lat. in *Nomen dare.*

Ὄνομα, *Persona. Post locum Ammonii, scribe.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀββᾶ Ἀντωνίου ἐκάθηντο ἑπτὰ ὀνόματα, &c.

ὈΞΙΓΓΟΣΑΠΟΥΝΟΝ, *Sapo cum adipe*, cujus conficiendi ratio describitur in Cod. Reg. 3178. fol. 7. v. Vide Ἀξούγγιον.

ὈΞΥΛΑΒΗ. *Adde in fine.* & Chronicon Paschale.

ὈΠΤΙΜΑΤΟΙ. *Pag.* 1050. *lin.* 6. *post*, &c *adde.* Hos *Optimates* intelligi in Epistola Aureliani Imp. apud Vopiscum in Bonoso censet Casaubonus: *Superioribus literis scripseram, ut Optimates Gotthicas apud Perinthum collocares, decretis salariis, &c.*

ὌΡΓΑΝΟΝ, *Organum*, de quo instrumento musico, à Græcis reperto, egi in Glossario med. Lat. Illud fortè intellexit, tametsi id omnino non ausim asserere, Theophanes an. 4. Constantini & Irenes: ἐξῆλθεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς καὶ δυνάμεως πολλῆς ἐπὶ τὴν Θρᾴκην, ἐπιφερομένη ὄργανα καὶ μουσικὰ, &c. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ habet, ὀργανά τε καί. Idem anno 2. Philippici: ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ Σαββάτῳ τῆς ί. καβαλλάριον μετὰ δόξης καὶ ὀργάνων εἰσελθεῖν.

ὈΡΔΙΝΟΣ. Scholiastes MS. ad Philostrati Imagines: στίχος, ὁ ἔμμετρος λόγος, καὶ ὁ κοινῶς ὄρδινος.

ὈΡΔΙΝΙΑΙ̃ΟΣ, *Ordinatus.* Etymologicum MS. παλαιστὴ, ἡ τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρδινιαία σύνταξις.

ὈΡΘΟΜΑΡΜΑΡΩ̃ΣΑΙ. *Post loc. ex descript. S. Sophiæ, adde.* Codex Gr ex Bibl. Pelleteriana: αὐταὶ σκέπαι μακραῖς καὶ λεπτοῖς ὑπερειδόμεναι προσηγγίζει τῷ τῷ ὀρθομαρμαρώσεως τοίχῳ.

ὈΡΚΟΜΟΤΙΚΟΝ. *In fine adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Μηδὲ δέχεται ὁρκομοτικὰ, μηδεὶς αὐτὸν πιστεύσῃ.

ὈΡΜΑΖΕΙΝ. *Lin.* 7. *post* volunt. *adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ὁρμαθῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἁρμοσθῆς.

S. Ephræm MS. Cod. Reg. fol. 159. πενιχρὸς ὢν ἐν ἔτι χώρᾳ, καὶ ὁρμάσατο ἑαυτῷ τρεῖς παρθένους, καὶ ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν. Infrà innuitur cum his duntaxat sponsalia contraxisse. Epiphanius hæresi 78. ἀπὸ τοῦ ὁρμασθῆναι αὐτὴν αὐτῷ. Idem, seu alius, de laudibus Deiparæ: ὡρμᾶ τῆς Παρθένου εἰς τὸν μονογενῆ Υἱόν.

ὈΡΜΗΝΟΝ, *Urtica*. Aëtius MS. lib. 1. περὶ ἀκαλήφης ἢ κνίδης· ἕτεροι δὲ ταύτην ὄρμηνον καλοῦσιν.

ὈΡΝΕΟΣΟΦΙΚΟ'Ν, ita inscribuntur libri de Falconum curatione & nutritione in Cod. Reg. 3137. quorum alter est Demetrii Constantinopolitani, quosque ex eo Codice edidit Nic. Rigaltius Parisiis an. 1612.

ὈΡΟΘΕΣΙΟΝ, *Terminus, finis*. Glossæ interlineares MSS. ad Phocylidis versus argenteos: μὴ δ' ὅρ' ὑπέρβης, τὰ ὁροθέσια.

ὈΡΦΑΝΟΙ, *Pueri*, &c. *Lin.* 4. *post* assumerentur. *adde*. Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophiis fuisse suppletam docet Diurnus Romanus cap. 7. tit. 19.

ὈΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ. *Lin.* 7. *post* curator. *adde*. Lex 32. C. de Episcop. & Cleric. de Orphanotrophis: *Qui quidem pupillorum sunt quasi tutores, adolescentium verò quasi curatores.*

ὈΣΠΙΤΙΟΝ, in Σπήτιον. *Post loc. Gloss. adde.* Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni pag. 387. καὶ σὺ δοῦλος ἐμὲ εἰς τὸ ὀσπίτι μου.

ὈΣΤΙΑ. *Post locum Cyrilli, adde.* Eudemus in Lexico MS. ὀστία, παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ὀστιάριον ἔτυς διὰ μέγα τοῦ ω.

ὈΣΤΡΑΚΟΛΕΠΙΑ, *Murices*. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 2147. κήρυκες, τὰ ὀστρακολέπια.

ὅΤΙ. *In fine subde.*

ὅτι, vox, ferè semper ac passim præponitur orationibus, vel dictis directis, apud scriptores paullo recentiores, tametsi redundet, nec Latinè verti debeat.

ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ, *Veteranus*. In inscript. apud Sponium sect. 10. n. 37. Flavius Julianus dicitur ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ Η ΣΕΒΑΣΤΗΣ, *eteranus Leg.* VIII. *Aug.* in Latina. Epiphanius hæresi 65. n. 1. Μελιχαῖοι, οἱ καὶ Ακουανῖται λεγόμενοι, διὰ ἔτι οὐέτρανοι, ἀπὸ τῆς Μέσης τῆς πόλεως Ακουαν οὕτω καλούμενοι. Glossæ Basilic. βετράνος, ὁ παλαιωμένος. Βετράνος ὁ γέρων. βετράνος, τουτέστι γέρων. Hinc

Οὐετρανίζειν, *Veteranorum instar vacationem sibi sumere, ac secedere.* Ita Petavius ad hunc locum ejusdem Epiphanii lib. de mens. & pond. παυσαμένου δὲ τοῦ διωγμοῦ, βασιλεὺς Διοκλητιανὸς ἄλλον ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ παύεται τῆς βασιλείας, οὐετρανίσας. Posset etiam forsan referri hæc vox ad *Vetranionem*, quem Οὐετρανίωνα vocat Philostorgius, qui assumptâ purpurâ sub Constantio, ac dimissâ, privatam vitam deinceps egerit; ita ut istud vocabulum in proverbium abierit de his qui regnum abdicabant. Vide Βετράνος.

ΟΥΖΟΥΝΤΖΑΡΣΙ. Anonymus Medicus MS. εἰς τὸ οὐζουύτζαρσι, ὅταν ἀνέρχη δεξιά, εὑρίσκεται ἐκεῖ Ἑβραῖος Ηλίας Χειμὴ καὶ Ογλῆς, καὶ λάβε ἐξ αὐτοῦ δράμα πέντε, καὶ στάχο πετράγα, καὶ δύο δράμα μηλιτισσωτική, ἅπερ εἰσὶν ἔγγιστα τοῦ αἵματος τῶν ζωχάδων.

ΟΥΣΦΟΡ, ὕσφουρ, *Plantæ species. cujus radice rubeus color tingitur.* Constantinus à secretis MS. lib. 7. λαβὼν τὴν ῥίζαν τοῦ ὕσφουρ, ὅπερ βάφουσι τὰς ῥίζας αὐτοῦ εἰ βαφεῖσι πέρυθρόν. Idem lib. 1. κνίκον interpretatur.

ὈΦΙΑΝΟΙ. *Post locum Theodoreti, adde.* Epiphanium hæresi 87.

ὈΦΡΥΣ. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 319. καὶ ποιοῦντι πλησίον τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν, ὡς ἀπὸ ὀφρύος εἰς ὀφρυώ. Et pag. 397. καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ ὀφρυὼ εἰς ὀφρυώ. Ubi doctus interpres: *sedissetque cum illo tam proximè, quàm supercilium astat supercilio.* Sed videtur expressisse formulam quæ habetur in Genesi cap. 32. v. 30. εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. *Vidi Deum facie ad faciem.*

ὈΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ. *Post locum ex Duca, adde.* præsertim appellati majores Judices. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. προκάθηνται δὲ δικασπεῖον οἱ ὀφφικιάλιοι, ὡς ὁ μέγας Δρουγγάριος, ὡς ὁ Δικαιοδότης, &c. Infrà de Autorianis & aliis inferioribus Judicibus: οὐκ εἰσὶν ἄρχοντες, τουτέστι προκαθήμενοι δικασπεῖα καὶ ὀφφικιάλιοι, ἀλλ' ἁπλῶς κριταί. Rursum: ἀρχων ἐστὶν ὁ προκαθήμενος δικασπεῖα, ὡς ὁ Δρουγγάριος, ὁ Δικαιοδότης, καὶ ὁ Επαρχος, καὶ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ὀφφίκια, καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες· χαμαιδικασταὶ δὲ, οἱ μήτε ὀφφικιάλιοι, μήτε ἀρχὴν ἔχοντες, ἀλλ' ὁριζόμενοι παρὰ τοῦ ἄρχοντος δικάσαι τινὰς τῆς ὑποθέσεις.

ὈΨΑΡΙΟΝ. *Post loc. Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: ὀψάριον, ὄψον αἱρόμενον ἐκ τοῦ ὕδατος. Galenus lib. 8. de Composit. medic. local. pag. 282. edit. Basil. ὀψαρίων δὲ χαρίδες, ἀστακοὶ, κολύμβαιναι, κάραβοι. &c.

ὈΨΙΚΕΥΕΙΝ. *Post locos Cyrilli, adde.* Scholiastes MS Dionis Chrysost. ad Orat. de regno fol. 35. Cod. Reg. ad vocem προσηχέω: ἀντὶ τοῦ πράγματι, ὃ νῦν φασὶ ὀψικεύετω, &c. Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 13. εἶδε γὰρ αὐτὸν περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ περὶ αὐτὸν εὐαγῆ κλῆρον λευχειμονοῦντα, καὶ ὀψικεύοντα αὐτὸν, &c. *Ibid. post locum Zachariæ, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 70.

ὈΨΙΚΙΟΝ. *Post locum Moschi, adde.* Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachor. καὶ οὐ προσηχεῖ μοι, ἀλλὰ τὸ ὀψίκιον αὐτοῦ ἐποίει με. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: εἰσερχομένη διὰ τῆς πυλῶν τῶν βασιλικῶν μετὰ φοβεροῦ ὀψικίου. *Ibid. pag.* 107. *lin.* 44. *post* λιτή. *adde.* Ubi leg. ἡ μετὰ τοῦ σταυροῦ λιτή. *Processio Ecclesiastica.*

Π.

ΠΑΖΗΡ. Vide Αρτζουνείτης.

ΠΑΘΝΗ. *Post locum Eustathii, adde.* Idem ad Odyss. ο. καὶ ἡ φάτνη, ὅπη τοῦ γ. εἰς τ. ἣν ἀντιστοίχα ἰδιωτικὴ πάθνην καλεῖ.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΓΕΡΩΝ. *Ante locum Eunapii, scribe.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 10. de eodem Saba: καὶ παιδαριογέροντα αὐτὸν ὀνομάζων.

ΠΑΙΔΟΓΡΑΦΙΑ. *In fine adde.* Huc spectat locus Capitolini in Marco: *Inter hæc liberales causas ita munivit, ut primus juberet apud Præfectos ærarii Saturni unumquemque civium natos liberos profiteri, intra tricesimum diem, nomine imposito, per provincias tabulariorum publicorum usum instituit, apud quos idem de originibus fieret, quod Romæ apud Præfectos ærarii, &c.* Vide eundem in Gordianis.

ΠΑΙΖΑΡΑΝ, *Campus* vel *ager planus, Pedatura.* Lexicon MS. Neophyti: οὔλαμον, εἶδος βοτάνης, τὸ τι γίνεται εἰς ἐπίπεδον, ὃ λέγουσιν παιζάραν, ἔχει χνοῦν ὅμοιον πηγάνῳ.

ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΣ. *In fine adde.* Euclidis Παλατιανοῦ μελαγκῆς meminit Galenus lib. 2. de Remed.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ. *Ante locum Pelusiotæ scribe.* Bertrandus de Corpore & Sanguine Domini: *Consideremus fontem sacri baptismatis, qui fons vitæ non immeritò nuncupatur, quia descendentes in se melioris vitæ novitate reformat, & de peccato mortuis viventis justitia donat.*

ΠΑΛΙ'ΝΠΙΣΣΑ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ξηρὰ πίσσα, *Pix sicca*.

ΠΑΛΙΣΤΡΙΚΟ'Ν. Leges navales Rhodiorum cap. 15. in Legibus Cypriis MSS. εἰ δὲ θέλουσι τις τῶν ναυκλήρων ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἐν νυκτὶ εἴασιν αὐτὸν ἐν τῷ παλισρικῷ, ubi edit. ὅτι εἴασιν αὐτὸν ἐν τόπῳ λησρικῷ.

ΠΑΛΛΑ'ΚΙΟΝ, Παυλάκιον, *Instrumentum mulomedicum, quo clysteres in equos immittuntur*. Hipposophium MS. δεῖ δὲ τοὺς ὄνυχας ἀποβάλλειν, καὶ μετὰ ἐργαλείου, ὃ λέγεται παλλάκιον, τὸ ζῶον κλύζεσθαι, ἵνα ἡ γαστὴρ ἐκρέῃ, &c. Infrà, παυλάκιον scribitur: ὅταν δὲ φέρῃ ἕλκος, ὃ λέγεται παυλάκιον, μετ' οἴνου κλύζε.

ΠΑ'ΛΛΗΚΕΣ. *In fine subde*.

Πάλληκες. Eustathius ad Odyss. ν. ἴσως καὶ οἱ νῦν Ἀττικοὶ πάλληκες ἐντεῦθεν καλεῖσθαι διεδέξαντο.

ΠΑ'ΛΛΟΣ. Vide in Πάλος in Addit.

ΠΑ'ΛΟΣ. *In fine subde*.

Πάλλος pro πάλος perperam scribitur in passione S. Philæteri n. 8. ὡς δὲ εἶδεν ἐν τοῖς πάλλοις πιπτόμενος, &c.

ΠΑΝΑΓΙ'Α. *Post locos Anonymi contra Latinos, adde*. Anonymus alter Cotelerianus in Latinos n. 40. μετὰ τράπεζαν οὐ λαμβάνουσιν εὐλογίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ διασύροντες κωμῳδοῦσιν, ὡς οἱ Γραικοὶ μετὰ τὸ φαγεῖν καὶ πιεῖν εἰς κόρον, μεταλαμβάνουσι τῶν ἁγιασμάτων. Et fortè Latini jure hunc ritum carpebant, quòd Collyridianorum hæresim saperet, qui, ut auctor est Epiphanius hæresi 79. in Deiparæ nomen stato anni die collyridem offerebant. Etenim mulieres quædam, currum sive sellam quadratam adornantes, ac linteo desuper extento, solenni tempore per aliquot dies panem proponebant, & in Mariæ nomen offerebant, quo deinde omnes vescebantur.

ΠΑΝΑ'ΚΙΟΝ, *Pannus*. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

> Ενδυμένα ἦταν τὰ κορμία τ' ἀγγελικὰ ἐκεῖνα,
> Απο πανάκια τῆς Φραγκίας, ἀπὸ τὰ πλεία τις φηνά.

ΠΑΝΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Epiphanii, adde*. Anastasius Sinaita in Quæstionibus, Suidas, Photius, cum Græcis aliis, habent τὰ πανάρια, id est *medicam arcam*, sive *capsulam* ac *thecam*, ut ipsemet scribit in epist. ad Acacium & Paulum Presbyteros: πανάριον, ἤτουν κιβώτιον ἰατρικόν.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ. *In fine adde*. Item *Cœmeterium publicum*. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 24. ἔσομαι οὖν ἠλεημένη καὶ ἐλαφρυνομένη ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν Θεὸν τῆς δεήσεώς μου τοῦ συνταφῆσαί με τοῖς ξένοις ἐν τῷ πανδέκτῳ Δάφνης, ἔνθα κατηλογήθη, καὶ κοινωνὸς τῆς ἐκείνων ταφῆς γέγονεν ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Θωμᾶς, &c. Infrà n. 28. τάφος τῶν ξένων dicitur.

ΠΑΝΗ'ΓΥΡΙΣ. *Post locum Gregorii Naz. adde*. Galenus de Antidotis lib. 2. ταύτῃ Χαρίτων χρώμενος προσελήκει τὰς πανηγύρεις, ἀρήγειν βουλόμενος τοῖς δακνομένοις. Selenodromium MS. καλὸν ἐπὶ — φυτεῦσαι, εἰς πανήγυριν προσελθεῖν, πλεῦσαι, ἀγοράσαι. *Ibidem pag.* 1091. *post loc. Simocattæ, adde*. Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica, MS. ἔστιν ὅτι καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς τῆς ἀγρυπνίας περιλαμβανούσης, ἑορτὰς μάλιστα τινι καὶ πανηγύρεσι δημοτελέσιν ἄρχονται ὑπνῶσαι, &c. Procopius lib. 1. Persic. cap. 7. ἑορτὴν & πανήγυριν confundit.

ΠΑΝΙ'ΟΝ. *Post locos Moschi, adde*. Theophylactus in Joann. 85. ἐν Παλαιστίνῃ δύο ῥάκη συμβάλλοντες, ἤτοι δύο πανία, ὑφαίνουσιν ἱμάτια, ἀντὶ ῥαφῆς χρώμενοι τῷ συνυφασμῷ.

ΠΑΝΝΥΧΙ'Σ. *Post locum Theodori Lect. adde*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii: τῇ δὲ τρίτῃ ἐκέλευε παννυχίδα γενέσθαι τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ λαβὼν τοὺς πρεσβυτέρους εἰς τὸ διακονικὸν, λέγει αὐτοῖς, &c. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 33. καὶ ἐπειδὴ εὗρεν τὴν καθέδραν αὐτῆς γυμνωθεῖσαν, ἠξίουν μεῖναι, καὶ τὴν πρέπουσαν παννυχίδα, ἤτοι ἀγρυπνίαν ἐπιτελέσαι. *Post locum Joannis Episcopi Citri, adde*. Quomodo verò & quo ritu Græci παννυχίδας Sabbati sancti celebrarent, docet inprimis Scholiastes MS. S. Gregorii Nazianzeni in Orat. de Baptismo: καὶ μὲν οὖν φησὶ καὶ ἡ χθὲς φωταγωγία, τουτέστιν ἡ κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ μεγάλου σαββάτου πληρωμένη σύναξις. ἀγρυπνον γὰρ ἦγον τὴν νύκτα μέχρι τῆς ἑβδόμης ὥρας ᾄδοντες, καὶ τὰς λαμπάδας ἀνάπτοντες, καὶ προσδοκῶντες ὅσον οὔπω τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν. ἐτέλουν δὲ τὴν σύναξιν ταύτην, οἱ μὲν ἰδίᾳ κατ' οἴκους, οἱ δὲ δημοσίᾳ καὶ ἐν τῇ καθολικαῖς ἐκκλησίαις, πᾶν γένος ἀνθρώπων, ἄνδρες, γυναῖκες, πρεσβύται, παῖδες, νέοι, &c.

ΠΑ'ΝΟΣ, ὁ δίφρος, apud Arcadium in Grammatica MS. *Sella, Currus*.

ΠΑΞΑΜΑ'Σ. In Παξιμάδιον. *Adde in fine*. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἀντὶ δὲ μάζης, ἄρτου ξηροῦ, παξιμαδίου. Anonymus MS. de Diæta lib. 2. ubi de pane: καὶ τούτων εἰσὶ ξηρότεροι καὶ ἀτροφώτεροι οἱ φελκτοὶ, ὡς τὰ λεγόμενα παξιμάδια.

ΠΑΠΑΡΟΥ'ΝΑ. *In fine adde*. Constantinus à secretis MS. lib 1. cap. 16. προστάσσομεν τὴν ἀντλῆσαι τῆς κεφαλῆς μετὰ ἑψήματος τοῦ ἔχοντος παπαρούνα, καὶ σοραν θρίδακος, &c.

ΠΑΠΟ'ΔΑΡΟΣ, *Animalis species*. Constantinus à secretis MS. cap. 24. ὁ δὲ μυελὸς τοῦ παποδάρου, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ξηραινόμενον καὶ τριβόμενον, καὶ τιθέμενον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἔχοντας λεύκωμα, διαλύει αὐτό. In alio codice legitur παπαποδάρος.

ΠΑΠΟΥ'ΤΖΗ. *In fine adde*.

Παπουύτσιν. Versus Politici Græcobarbari de victoria Temiris & capto Bajazete, MSS.

> Συνάπτει πόλεμον ὁμοῦ μετὰ τοῦ Πασαζήτου,
> Αὐτίκα ἥρπαξεν αὐτὸς ὁ ἐγγὺς τὰ Μυρλάγγοι,
> Καὶ ἐκ τοῦ πώγωνος αὐτὸν πάτει εἰς τὴν παπουύτσιν.

ΠΑΠΠΟΠΟ'ΔΑΡΟΣ. Vide in Παποδάρος.

ΠΑ'ΠΠΟΣ, *Flos cardui*. Lexicon MS. Neophyti: πάπποι, ἄνθη τινὰ εἰσὶν ἀκάνθης τῆς λεγομένης κάκτου.

ΠΑΡΑ'ΒΑΗΜΑ, *Vectis, Obex*. Eustathius ad Odyss. κ. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, τὸ βάλλομαι παρέβαλε, τὸ ἐπὶ τῷ προέθηκεν. ὅθεν, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται, καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον παράβλημα λέγεται.

ΠΑΡΑΓΑ'ΔΗΣ. *Adde in fine*. & v. cl. Steph. le *Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 592. ubi de hac voce.

ΠΑΡΑΔΕΙ'ΣΙΟΝ. *Post locum ex Glossis, adde*. προσεποιήσατο σὺν τοῖς αὐτόθι παραδεισίοις, ὕδωρ αὐτοῖς ὠνησάμενος. Adde cap. 31.

ΠΑΡΑΘΥ'ΡΙΟΝ. *Post locum ex Novell. Justin. adde*. Libri Basilic. παραθύρια τὰ μοναστήρια μὴ ἐχέτωσαν, μήτε ἀνὴρ εἰς γυναικῶν μοναστήριον, μήτε γυνὴ εἰς ἀνδρῶν εἰσίτω ζῶσα, μήτε τελευτῶσα θαπτέσθω. Schedæ Regiæ MSS. θεῖον ὁ θὴρ, θυεῖον δὲ, τὸ κοινῶς λεγόμενον παραθύριον, τὸ, θυ, ψιλόν. *In fine subde*.

Παραθυρόπουλον, *Parva fenestra*. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἔσκυψε ἀπὸ τὸ παραθυρόπουλον, καὶ εἶπεν, &c. ubi Athanasius, καὶ παρακύψας ἄνωθεν, &c.

ΠΑΡΑΚΕΝΟΙ'. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Leone Sapiente: ὃς καὶ δέδωκεν τὸ χυσίον, καὶ τὸ κανίσκιον τοῖς παρακενοῖς.

ΠΑΡΑ'ΚΛΗΣΙΣ, υἱοθεσία, *Adrogatio*, apud Schol. MS. Theophili Instit. de Acquisit. per Adrogat.

ΠΑΡΑΜΟΝΑ'ΡΙΟΣ. *Post locum Theophanis, adde.* Hac notione vocem παραμένειν usurpat Chronicon Paschale ubi de Andromeda, templi Sacerdote & Æditua facta à patre: καὶ ἰδὸν ἐν τῷ ἱερῷ παραμένουσαν κόρην κατὰ σχῆμα τῆ ἰδίῃ αὐτῇ παιδὸς Κηφίως ἐκδοθεῖσαν, &c.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ'. *Post locum Hist. Bertrandi, adde.* Rursum:

> Εβλεπον δὲ παραμονὰς πάσαρας τ᾽ Χρυσαύτζας.

Infrà:

> Υπάγῃ εἰς ταῖς παραμοναῖς, μανθάνῃ τὸ σημάδιν.

Mox βίγλας vocat.

Adde in fine. Hinc Præsentem militiam ἐκ τῆ παραμένειν appellatam videntur indicare auctor Chronici Paschalis & Cedrenus in Romulo, dum Prasinam factionem appellatam volunt πραίσεντον, ex voce Latina quæ ἐμπαράμονον significat, quasi verò non ex πράσιον deduceretur: fortè tamen quia tum Præsens militia ex Prasina factione potissimùm erat. Neque enim quod subdit Chronicon Paschale, πραισεντεύειν, apud Latinos, dicitur, τὸ παραμένειν.

ΠΑΡΑΠΕΤΑ'ΣΙΑ, in L. 3. Cod. Theod. de operib. public. dicuntur attenta & appensa, quæ aliis operibus adhærent, vel suggrundia, &c. Vide Cujac. & Jac. Gothofredum.

ΠΑΡΑ'ΣΤΑΣΙΣ. *Pag.* 1116. *lin.* 12. *post* apparatus. *adde.* Hac porro voce utitur etiam Martyrium S. Philæteri n. 32. διὰ δὲ τ᾽ νυκτὸς παράστασις γίνεται ἐν τῷ οἴκῳ ὅπου ἦν καταλύσας.

ΠΑΡΑΣΤΑ'ΤΙΔΕΣ, *Antepagmenta ostiorum*, παραστάδες. Scholiastes MS ad Philostrati Imagines: φλιαὶ, αἱ ἐν τῇ θύρᾳ, αἱ κοινῶς παραστάδες.

ΠΑΡΑ'ΤΑΞΙΣ, *Pompa, Apparatus.* Chronicon Paschale an. 32. Constantini M. de ejus funere: προεκόμισε τ᾽ ἑαυτῆ πατέρα Κωνσταντῖνον τ᾽ ἀοίδιμον ἐν τοσαύτῃ παρατάξει καὶ δόξῃ βασιλικῆς προόδου, &c. An. 20. Constantii: μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ῥώμῃ. Vide Τάξις.

ΠΑΡΕ'ΚΕΙ, *Juxta, prope.* Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 411. καὶ παρέκει ἐστὶν βωμὸς, &c.

ΠΑ'ΡΗΧΟΣ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum:

> Αὐτὸς ἐνι καλόφωνος τεχνίτης χειρονόμος,
> Σὺ δὲ πιζαίης πάρηχος, καὶ ψάλλειν ἐκ ἰσχύεις.

παρήχους igitur vulgò appellabant, qui à recto tono deflectebant. Vide Εξηχος.

ΠΑΡΘΕΝΟΚΟΜΕΙ'Α, *Ædes in quibus virgines nutriuntur.* Lexicon MS. ex Cod. Hautiniano: παρθενεῖα, τὰ μοναστήρια, καὶ παρθενῶνες, καὶ παρθενοκομεῖα, τὰ ἐπιμελούμενα τῶν παρθένων.

ΠΑΡΙΠΠΕΥ'ΕΙΝ, apud Cyrillum Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 11. 40.

ΠΑΡΚΑΤΕΥ'ΕΙΝ. *Post locum ex Assisis, adde.*

Παρκάτω, *Infra.* Leges Cypriorum MSS. fol. 12. v. ἐσὶ ὅτι ἔχει τὴν σήμερον ἡμέραν χρόνον, ἢ πλέον, ἢ παρκάτω, καὶ γράφει ἕνα καιρὸν ἔχει. Ibid. fol. 14. τὴν παρκάτω τῶν ιη΄. ἐτῶν ἐ δύναται ἐξισιάζη ἡ ὁρμασία, ἂν μὴ ἐ γίνεται γάμος εἰς αὐτήν.

ΠΑΡΟΙΚΙ'Α. *In fine adde.* & quæ de hac voce congessit vir doctissimus Steph. *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 49.

ΠΑ'ΡΟΙΚΟΣ. *Post locum ex Assisis, adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 21. v. ἄνθρωπος ὁρμάσῃ γυναικὸς δοκὸν, ἢ γυναῖκαν ἀνθρώπου, ὅτι ἔνι ἐλεύθεροι ὡς ἐκεῖνος, ἐκείνη δὲ ἀρίθη, ὅτι ἔνι παροίκισσα, ἢ δούλη, ἐδὲν ἐξισιάζει ὁ γάμος ἐκεῖνος, ἀλλὰ διαζεύγνυται ἢ χωρίζεται.

Anonymus MS. de significationibus astrorum: ἔνδειξιν ποιεῖ εἰς νοτίαν καὶ ἐπιμέλειαν, καὶ ὑδάτων βλύσιν, ἐ ἄνεσιν λαοῦ, καὶ παροικίας, καὶ εὐπραγίαν, ἐ εὐπιίαν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆ νῦν μηνὸς παρόντος.

ΠΑ'ΣΑΝΟΣ, pro βάσανος, *Tormentum.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

> Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς οἶδε τῆ πάσανος τὸ τέλος.

ΠΑΣΤΕΛΟΥ'Ν. *Adde in fine hujus vocis.* Maximus Planudes de urinis, MS. ὅταν δὲ ἑψηθῶσι καὶ συμπηχθῶσιν ὡς παστελῶδες ἦν, ἐκβαλῶν ἐκ τῆ πυρὸς τ᾽ χύτραν, &c.

ΠΑΤΡΙΚΟ'Ν. *In fine adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ποίησε καὶ διόρθωσε ὁ κεῖται πατρικά σου.

Laudatur in libro Gennadii MS. περὶ τ᾽ τῶν ψυχῶν διαθέσεως μετὰ τῆ σώματος ἀνάλυσιν, πατρικὸν βιβλίον συγγραφὲν παρὰ Παύλε τ᾽ ὁσιωτάτου.

ΠΑΤΡΟ'ΤΗΣ, *Paternitas*, titulus compellatorius. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 33. ἐμοὶ ἐράσμιόν ἐστι, τιμιώτατε πάτερ, ἀπολαύειν ἀεὶ τ᾽ ὑμετέρας πατρότητος.

ΠΑ'ΤΡΩΝ. *Post locum Theophili, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. πάτρων δὲ ἐστὶν ὅσις ἐλευθερώσῃ δοῦλον ἴδιον· ἐκλήθη δὲ πάτρων, διὰ τὸ δοκεῖν ὡσανεὶ φυλάξαι τ᾽ ἐλευθερωθέντα· ὁ γὰρ ὢν ἐν δουλείᾳ ἀγνωσές ἐστι παντελῶς τῷ νόμῳ καὶ ἀπρόσωπος.

ΠΑΤΩ'Ν, *Planta pedis, solum*, πέλμα. Schedographia MS. in Agapetum: πέλματα δὲ λέγονται αἱ ὑπὸ τοῖς πόδας βάσεις, ἃ φασὶν οἱ ἰδιῶται πατῶνας. Nostri *paton* vocant soleam calceamenti.

ΠΑΥΛΑ'ΚΙΟΝ. Vide Παμάκιον.

ΠΑΥΟ'ΝΙΟΝ. *Post vocem* pavo, *adde.* Lexicon Grammatices MS. ταῶν, τὸ παώνιον.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΥ'Ν. *Post locum ex hist. Belisar. adde.* Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni fol. 381. ὁ δὲ Κωρέσης εἶχεν φοράδα πάνυ θαυμαστὴν περιτρέχουσαν μετὰ τῆ ἀνέμου, μετὰ δύο ζυγίων σιδηρῶν πεδουκλωμένην. Stephanus Sachleces MS.

> Μετὰ θυμοῦ ἐμπροσάπηδησεν, καὶ κάτζεν εἰς ἕνα φάειν,
> Καὶ πεδουκλώθηκ᾽ ἔπεσεν σὸ κάμπον σὸ χορτάειν.

ΠΕΖΑΡΟΥ'ΝΤΖΟΥΡ, τζικνίδας σπέρμα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Semen urticæ.*

ΠΕΛΕ'ΚΙ. *Post vocem* vocant. *adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἡδύσαρον, ὁ πελεκῖνος, ἢ πικροδόκοκκον.

ΠΕ'ΜΠΤΗ. *Post locum Leonis Diaconi, adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylytæ num. 166. ἡ σεβασμία δὲ ἦν καὶ μεγάλη πέμπτη, καθ᾽ ἣν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς τοῖς μαθηταῖς συνδειπνήσας ὑφ᾽ ἑνὸς αὐτῶν παρεδόθη.

ΠΕΝΘΕΡΙ'ΔΗΣ. Epiphanius de mensuris & ponderib. de Adriano Imp. καὶ λαβὼν τ᾽ Ακύλαν τῶν τ᾽ προειρημένον Ελλίωα, Ελλίωα ὄντα, καὶ αὐτῆ πενθερίδην, ἀπὸ Σινώπης, &c. Chronicon Paschale habet πενθερος.

ΠΕΝΙ'ΔΙΟΝ. *In fine adde.* apud Constantinum à secretis MS. lib. 1. Idem lib. 3. λίτραν πενιδίου, καὶ λίτραν σάχαρ. Rursum: μετὰ λίτρας πενιδίου ὠμοῦ.

ΠΕΝΤΑ'ΡΤΥΜΑ, *Compositio* seu *confectio medica ex quinque speciebus.* Anonymus MS. de Diæta lib. 2. καὶ ὅσα διὰ σπερμάτων σκευάζεται, ἐν οἷς εἰσέρχεται πεντάρτυμα, καριαβάδιον, βλησκούνιον, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΠΕΝΤΑ'ΦΥΛΛΟΝ, τὸ εὐπατόριον, in Lexico MS. Neophyti. Vide Ruellium & Gorræum.

ΠΕΝΤΟ'ΡΟΒΟΝ, ἡ παιωνία· λέγεται καὶ φιλαλπα in

Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. in lit. Φ. legitur φιαλῖα.

ΠΕΡΑ'ΚΙΟΜ, ἄωρον, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΠΕΡΙΑ'ΠΤΑΙ. *In fine adde.* & Casaubonum ad Spartianum in Caracalla pag. 131.

ΠΕΡΙΒΟ'ΛΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide præterea Salmasium ad Inscript. Herodis pag. 64. 238.

ΠΕΡΙ'ΓΡΑ. Vide in Βυτζίον.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΑΙ'. *Lin.* 8. *post* cyclus. *adde.* Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. περίοδος, τὰ περιοδικὰ νοσήματα, ἄτινα ἀρξάμενα καὶ διαλλάττοντα πάλιν ἐν μεμετρημένῳ χρόνῳ ἐπαναστρέφονται. Adde Galenum lib. contra illos qui de Periodis scripserunt, sub initium.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟ'ΠΟΥΛΟΝ. *Adde in fine.* Leo Philosophus lib. 3. Synopseos iatricæ cap. 23. MS. ἰώμεθα δὲ τοῦτο σφάζοντες περιστερόπουλον, καὶ τὸ αἷμα θερμὸν ἐπιχέοντες.

ΠΕΡΙ'ΤΟΝΟΝ. *Adde in fine.* Epiphanius in hæresi Apostolicor. n. 3. de nave: ταῖς δὲ ἀσκώσεσι περιτονία τε καὶ σανίδας, καὶ τὰ ἐγκολίσματά τε τὰ μέρη πρύμνης, καὶ τοίχων, &c. ubi legendum περίτονα, vel περιτόνια.

ΠΕΡΙΧΥ'ΤΗΣ. *Lin.* 1. *post* publicis. *adde.* Eudemus in Lexico MS. βαλανίτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενος περιχύτης.

ΠΕ'ΤΙΤΟΝ. *Post hanc vocem, scribe.* Petitio. Eudemus in Lexico MS. πετίτιον, Ῥωμαίων ἐστὶν ἡ λέξις, γνώρισμα αἰτήσεως.

ΠΕΤΡΑΙ'Α, *Ictus lapidis.* Ænigmata seu dicta vulgaria MSS. καλὴ πετραία τοῦ ἦλθεν ἐκ τὸ ἀνώγιν. quam vocem sic interpretatur Interpres:

> Ἰδὲ καλὴ πέτρας βολὴ, βοῶν ἐξ ἀνωγαίου.

ΠΕΥ'ΣΙΣ. *Post locum Synesii, scribe.* Lampridius in Alexandro Severo: *Ubi aliquos voluisset vel Rectores provinciis dare, vel Præpositos facere, vel Procuratores, id est Rationales, ordinare, nomina eorum proponebat, hortans populum, ut si quis quid haberet criminis, probaret manifestis rebus; si non probasset, subiret pœnam capitis: dicebatque grave esse, quum id Christiani & Judæi facerent in prædicandis Sacerdotibus qui ordinandi sunt, non fieri in provinciarum Rectoribus, quibus fortunæ hominum committerentur & capita.* Vide S. Cyprianum epist. 34.

In fine adde. Neque tamen semper *ibatur per sententias singulorum*, ut verbis utar Lampridii in Alexandro Severo, & Trebellii Pollionis in Valeriano: si enim universus adstantium concurreret consensus, statim addebatur, *Omnes*; quæ sanè formula occurrit in similibus acclamationibus apud eundem Pollionem, & apud Vopiscum in Tacito, & Probo.

ΠΕΥΤΙΚΟ'Σ, pro πεπτικὸς, *Concoquens.* Liber Botanicus MS. βούτυρον δὲ πευτικὸν καὶ διαφορητικόν ἐστι, &c.

ΠΗΓΟΥ'ΝΗ. *In fine adde.* Historia MS. Bertrandi Romani:

> Στρογγυλομορφοπήγουνος ὑπὲρ ἀνεσταλμένη.

ΠΗ'ΤΖΟΥΛΑΣ. Emmanuel Georgillas MS. de mortalitate Rhodi:

> Ἤτον τὸ πρέπον ὁ παπᾶς πήτζουλας τοῦ κυλίῃ.

ΠΙΑ'ΝΕΙΝ. *Post locum Moschi, adde.* Avicianus, seu Ale, de pulsibus, MS. πιάσον τὸν σφυγμὸν ἅμα τοῖς τέσσαρσι δακτύλοις, &c.

ΠΙΑΣΤΟ'Σ. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου. πιαστοῦ ζωῆς δυσχεροῦς.

ΠΙΘΑ'ΡΙΟΝ, *Dolium*, Πίθος. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: μάκτρας πιθάκνης. σκάφης, πιθαρίου.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ βούτυρον, *Butyrum.* Matthæus Silvaticus: *Piceum, Coagulum.*

ΠΙΚΡΟΔΑ'ΦΝΗ, *Rhododaphne.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. νηρία, ἡ ῥοδοδάφνη, ἡ πικροδάφνη ὀνομαζομένη, &c.

ΠΙ'ΛΑ, *Pila.* Eustathius ad Odyss. ζ. Ῥωμαῖοι μὲν πίλας τὴν σφαῖραν φασὶν, ὡς ἐν Λατινικοῖς εὕρηται λεξικοῖς.

ΠΙΛΩΤΑ'ΡΙΟΝ, *Vestis filtrata.* Arcadius in Grammatica MS. τὸ μὲν τι κασῆς, τὸ πιλώτον ἱμάτιον, περισπᾶται.

ΠΙΟ'ΝΙΚΑ, *Paonia.* Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀλίεφος, ἡ παιωνία, ἡ καὶ χελιδόνια, λέγεται πιόνικα.

ΠΙΣΤΑ'ΓΚΟΝΑ, pro ὀπισθάγκωνα, *manibus retrovinctis.* Hac voce utitur Chronicon Paschale an. 10. Leonis M. Stephanus Sachleces MS.

> Πισθάγκωνα τὰ χέρια ὡς ὀπίσω να γυρίσης,
> Καὶ ὁλόγυμνη τὴν ῥάχη μὲ να τὴν ἐγκεντήσης.

Vide Ἐξάγγωνα.

ΠΙΤΤΑ'ΚΙΟΝ. *Post locum Anonymi de bell. Franc. adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Πατήρ μου ὁκάλις κράζῃ με νὰ γράψω πιττακίτζιν.

ΠΛΑ'ΒΟΣ, *Blavus, Ceruleus.* Liber MS. Græcobarb. de facultate & virtute lapidum ex Hippocrate: Σαφεὶρ εἶναι διολογίαις, εἶναι πλάβα, καὶ ἐπικύνα ὁποῦ σούρνει εἰς ἄσπρον.

ΠΛΑΓΙΑΡΟ'Σ. *Adde in fine.* Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2733. fol. 18. v. δηγώμους, προξενίοις, δηκταὶ, πύκτας, ἀναιδεῖς, πλαγιαροὺς, δηλοῖ, &c.

ΠΛΑΓΟΝΙ'ΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

> Καὶ πλαγονίζει να τὸ πεῖ συμᾶ ταχα τὸ πήμου,
> Καὶ ἀνιμεδούκαλω ὁ ἔρημος κουρέντα καμωμένος.

ΠΛΑΚΙ'ΤΗΣ. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 267. ἐν δὲ ἄλλῳ καδμίας ὀλυμπικῆς ἧς χρῶνται οἱ βαφεῖς, ἣν καὶ τὴν πλακίτην καλοῦσιν, &c. Vide Simonem Genuensem ad Matth. Silvaticum in *Cadimia.*

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΚΟ'Σ, *Placentarius.* Hesychius: λάγανα, εἶδος πλακουντικόν.

ΠΛΑ'ΤΟΣ. *Lin.* 11. *post* cap. 4. *adde.* Scribit Scaliger, Eusebium Chronicon suum divisisse in duas partes, quarum prior τὸ καθ' ὁμάδα, id est collatio temporum dicta fuit; altera τὸ κατὰ πλάτος, extensio, quòd in eo libro anni regnorum expansi inter se comparantur.

ΠΛΕΞΙ'ΔΑ. *Lin.* 2. *post* pretiosa. *adde.* Glossæ MSS. interlineares ad Phocylidem: μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκάμους ἐπὶ χαίτης. μὴ τρεφέτω πλεξούδας ἐπὶ κεφαλῆς.

ΠΛΗ'ΘΟΣ. *Lin.* 2. *post* usurpatur. *adde.* Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. δῆμος, τὸ κοινῶς πλῆθος τῆς πόλεως.

ΠΛΗΡΩΘΗ'Σ, *qui debita seu æs alienum exsolvit.* Eusebius Patr. Alexandr serm. de Eleemosyna, MS. οἱ τῶν γυμνῶν σκεπασταὶ, οἱ τῶν χρεωστούντων πληρωταὶ, &c.

ΠΛΟΙ'Α, Solem & Lunam vocabant Manichæi. Vide Anathematismos hæresis Manichæor. apud Cotelerium ad lib. 4. Recognit. pag. 371.

ΠΛΟΥΒΕ'ΡΗΣ, Πλυβέριον, *Pulvis.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ ξηρανθήτωσαν, καὶ τὸν

χρυσ αὐτῷ πουλζέρλω. Alibi: καὶ βαλὼν τὸ ἀπὸς πλυβέειον, &c. passim apud hunc scriptorem.

ΠΛΟΥΜΑΤΙΖΕΙΝ. *In fine adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 8. fol. 124. v. τῆς δὲ ζημιωσείας τὸ εἶδος ἵνα μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, τουτέστι κλειοφορῶν (leg. κλειο..) ἢ πλυμαπιζόμενος δεσμευθεὶς εἰς τὸ μέταλλον ἐκπέμπηται.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ. Vide Πλυμαπίζειν.

ΠΛΟΥΜΙΟΝ. *Scripti alicujus species.* Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: δηλοῖ προσκύνησιν εἰς βασιλέα, καὶ βιβλία, καὶ ὁρισμὸν, καὶ πλυμίον ὅμοιον γράμματι μετὰ μαρτυρείας.

ΠΛΟΥΜΟΣ. *Post locum Comestoris, adde.* Stephanus Africanus Presbyt. in Vita S. Amatoris n. 3. *Cujus (ædis) pars auro plumata nitet, alia verò cocco ac serico non semel tincto, eboreque lucido coruscat. Ibidem in* Πλυμωτὸς, *post locum Theophylacti, adde.* Eustathius ad Odyss. β. ἔτι δὲ καὶ ἡ παρυφὴ ἔστι δὲ αὐτὴ κατὰ τὸ Ἀθηναῖον, κόσμου εἶδος ἐν ἱματίῳ, ἐκ διαρθρώσεως πάνυ σαφῶς, ὁποῖα ἴσως τὰ λεγόμενα ἐξεμπλωτὰ καὶ πλυμιστά. Anonymus Medicus MS. ταῖς κλόκαις καραγόλαις ταῖς πλουμισταῖς βάλε ταῖς εἰς φοῦρνον, καὶ ὡς φεγγωμένας, &c.

ΠΛΟΥΜΩΔΙΑ, pro πλουμματάτα Vide Eustathium.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ. *Post locum Christ. Angeli adde.* Gregoras lib. 4. hist. ineditæ cap. 23. ἦκεν αὐτῇ μοναδικὸν καὶ ἡσύχιον ἄγων βίον ἀνὴρ, ᾧ συνήθης φοιτῶντι συχνότερον ἀκούειν ταῖς μυστικαῖς τῶν λογισμῶν ταῖς ἐξαγορεύσεις αὐτῆς, &c. mox, πνευματικὸν ἄνδρα vocat. *Pag.* 1187. *lin.* 30. *post* impertit *adde.* Cosmas Vestitor de Relat. Corporis S. Chrysostomi, MS. de Theodosio jun. Imp. Εὐδοξίας θρεπτικὸν, καὶ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς τέκνον, πνευματικὸν δὲ καὶ ἀπὸ κολυμβήθρας τέκνον τοῦ Χρυσοστόμου. *Post lin.* 34. *adde.* Clemens Alexandrinus 2. Stromat. αὐτίκα πατέρας τοὺς κατηχήσαντας φαμέν. Vita S. Epiphanii n. 8. ὃς καὶ πατὴρ αὐτοῦ ἐγεννήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου φωτίσματος.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΟΙ. *Post locum Socratis, adde.* Cyrillum Scythopolitan. in Vita S. Sabæ cap. 57.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΣΙΑ, *Turbo, Tempestas.* Vide Ποιπίπισμα.

ΠΟΔΕΑ. *Post locum Vopisci, adde.* Pollio in 30. Tyrann. in Celso: *Celsum Imperatorem appellaverunt, peplo Deæ Cælestis ornatum.* Vopiscus in Saturnino: *Deposita purpura ex simulacro Veneris cyclade uxoria militibus circunstantibus, amictus & adoratus est.* Sed & Suetonius in Caligula cap. 22. *Templum etiam numini suo proprium & Sacerdotes, & excogitatissimas hostias instituit. In templo simulacrum stabat aureum iconicum, amiciebaturque quotidie veste quali ipse uteretur.* Deorum statuas circumvestiendi morem perantiquum adstruit præterea Clemens Alexandrinus in Protreptico pag 34. ubi narrat Dionysium Tyrannum juniorem θοιμάτιον τὸ χρύσεον περιελόμενον τοῦ Διὸς ἐν Σικελίᾳ, jussisse αὐτῷ ἐρεοῦν περιθεῖναι, χαριέντως φήσαντα, τοῦτο ἄμεινον εἶναι τοῦ χρυσίου, καὶ θέρους κουφότερον, καὶ χειμῶνος ἀλεεινότερον. *Pag.* 1190. *lin.* 6. *post* exornaretur. *adde.* Neque fortè aliud fuit θεῖον illud πέπλον, ὃ περὶ τῆς εἰκόνος ἠώρηται, imaginis scilicet Christi in Chalce, Constantinopoli, de quo Zonaras in Alexio.

ΠΟΔΕΨΙΟΝ. Leges Cypriorum MSS. τὸ μὴ ἐξεῖναι τινὰ κατινὸν ἀπὸ ποδέψιν, ἢ καπνοδόχη βαλδιὼν ἐπιπέμπειν τοῦ γείτονι, &c. Vide Τερεψεῖον.

ΠΟΔΗ, pro ἐπωδή. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. ποιήσας ξηρεῖον, χρῶ, λέγε δὲ τὴν ποδὴν ταύτην· Εἰς τὸ μέγα ὄνομα τοῦ Θεοῦ, &c. Infrà ὁρκισμὸς appellatur.

ΠΟΔΟΓΛΥΦΕΙΝ, *Equis pedum cornua excernere.* Hipposophium MS. ποδογλύφειν δὲ τοὺς ὄνυχας ὑποκάτω ἵνα ἐκπνέει ὁ ποῦς.

ΠΟΔΟΧΩΡΟΒΑΤΙΖΕΙΝ, *Ambulare, peragrare.* Historia MS. Bertrandi Romani:

Ἐὰν κινήσω, καὶ ἀναβῶ, ποδοχωροβατίσω.

ΠΟΙΗΤΗΣ *Lin.* 1. *post* Alchimista. *adde.* Etymologicum MS. ποιητὴς δημιουργοῦ διαφέρει. ποιητὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐξ ὑποκειμένης τῆς ὕλης τι ποιῶν· δημιουργὸς δὲ, ὁ ἐκ μὴ ὄντων παραγαγών. *Ibidem lin.* 21. *ante vocem*, sic. *adde.* His ferè consona scribit Georgius Syncellus pag. 248. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν. ἐν Αἰγύπτῳ μυηθεὶς ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μήδου σταλέντος ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τῶν τηνικαῦτα βασιλέων Περσῶν ἄρχειν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν, ἐν τῷ ἱερῷ Μέμφεως, σὺν ἄλλοις ἱερεῦσι καὶ φιλοσόφοις, ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία, σοφὴ, καὶ Παμμένης συνέγραψεν περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων καὶ πορφύρας λοξῶς· ὁμοίως δὲ καὶ Μαρία· ἀλλ' οὗτοι μὲν Δημόκριτος καὶ Μαρία ἐπῃνέθησαν παρὰ Ὀστάνῃ, ὡς πολλοῖς καὶ σοφοῖς αἰνίγμασιν ἀφθόνως γράψαντες. Illa porro Maria est, à qua Chymistæ *Balneum Mariæ*, ut & ab illa repertum, vocant.

ΠΟΛΒΟΣ. *In fine adde.* In alio Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. legitur πολφὸς, ὁ βόλβος.

ΠΟΛΕΜΟΣ. *Lin.* 1. *post* pugna. *adde. Selemne bellum*, victori Schotti in Caro.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ. *Lin.* 1. *post* ratio. *adde.* εἰσὶ δὲ πολιτεῖαι ἄλλαι ἐξαίρετοι ἐν τῇ αὐτῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ φυλαττόμεναι φημὶ δὲ ἀπέχεσθαι κρεῶν πάντων, &c.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ. *Post locos Eustathii adde.* Interdum 12. syllabis constant. In Indice librorum Græcorum in Cod. Reg. laudatur ἐπιτομή τις διὰ στίχων πολιτικῶν δώδεκα συλλαβῶν περὶ τοῦ οὐρανίου σχηματισμοῦ εἰς τὸ ἀποτελέσαι θέματα. *In fine adde* Sed perperam conceptus titulus: is enim liber est, qui in Bibl. Regia extat, de Metris, politicis versibus scriptus. Legitur porro Joannis Euchaitorum Metropol Epigramma pag. 26. πρὸς τοὺς ἀκαίρως στιχίζοντας, scilicet ejusmodi Poëtas versibus istis politicis scribentes, quos versus esse negat, ut qui nullo metro constent:

Μέτρων δ' ἀμοιροῦν οὐδαμῶς μέτρον λέγω.

Gyrardus in Acrostichide Stamatii Sebasti MS.

Σφραγίνομαι τὰς λέξεις σου τοὺς τρεῖς πεντασυλλάβων.

ΠΟΛΤΑΡΙΟΝ. *Post loc. Æginetæ, adde.* Aëtius lib. 1. Ἀθήρα πολτάριον ἐστι ῥοφηματῶδες, &c. Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀλάδορ, ὅπερ ἀληλεσμένη, τὸ αὐτὸ καὶ πολτάριον λέγεται, ἤτοι χυλὸς ἀλφίτου.

ΠΟΛΥΑΝΘΙΟΝ, ἤτοι τὸ μέλιν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Mel.*

ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ. *Post locos ex Typico, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. εἰδέναι δεῖ ὡς ἀπὸ ταύτης Κυριακῆς μέχρι τῆς ὑψώσεως, χαλᾶται ὁ πολυέλεος ἀπὸ τῶν ψαλλομένων ἀκολουθιῶν ἐν ταῖς Κυριακαῖς· ψάλλεται δὲ ἐν μόναις ταῖς Κυριακαῖς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ. *Lin.* 4. *post* ἔτος. *adde.* Vetus inscriptio apud Sponium in Miscell. erud. Antiqu. pag. 272. INVICTE IMP. ANTONINE PIE FELIX AVG. MVLTIS ANNIS IMPERES.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ, *Polluctor*, qui pollucebat. Suidas, Πολύκτωρ, ὄνομα κύριον. Errat, inquit, Meursius, & vocem Latinam non intellexit. Atqui pro nomine proprio habetur etiam apud Hesychium in Ἰθακος.

ΠΟΛΥΞΕΥΡΟΣ. *In fine adde.* Belissarion Donatus in Vita MS. Antonii: κακοὺς καὶ πολυξεύρους τοὺς πονηροὺς δαίμονας. Infrà, πολυξευΐαις.

ΠΟΜΑ´ΡΙΟΝ, *Pomarium*. Etymologicum MS. πωμάειν, Ρωμαϊκὴ λέξις· πῶμα γὰρ λέγουσι τὴν ὀπώραν. Anastasius Sinaïta: πωμάειν, Ρωμαϊκὴ λέξις· πῶμα γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΟΝΗΡΟ´Σ, *Diabolus*, dictus in Oratione Dominica. Clemens Alexandrin. lib. 2. Pædag. ζηλῶσαι τοῦ πονηροῦ τέχνην. S. Chrysostomus in Psalm. 139. ὅτι αὐτὸς πατὴρ τῆς πονηρίας ἐγένετο, διὰ τοῦτο καὶ κατ' ἐξοχὴν λέγεται πονηρός. Ita alii.

ΠΟΝΤΙΚΟ´Σ, *Mus. Post locum ex Moschopulo, adde.* Lexicon iatricum MS. μύες κατοικίδιοι, οἱ ποντικοί. Sic Tertullianus lib. 1. contra Marcionem cap. 1. *Quis tam comesor mus Ponticus, quàm qui Evangelia corrosit?*

ΠΟΝΤΙΚΟ´Σ, *Mensura liquidorum species.* Occurrit non semel apud Constantinum à secretis MS.

ΠΟΝΤΟΓΕ´ΦΥΡΑ. *In fine adde.* De pontibus verò ex cupis seu doliis confectis, vide Casaubonum ad Capitolinum in Maximino.

ΠΟΝΤΟ´ΠΝΙΓΜΑ, *Suffocatio in aqua.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Κύματα, ποντοπνίγματα, καὶ πνευματοπνίξεις μεγάλες.

ΠΟΡΔΑΛΙ´ΣΤΡΑ, *Herba species quæ ventris crepitum movet.* Codex MS. Reg. τῆς πορδαλίστρας τὴν ῥίζαν νὰ τὴν κοπανίσῃς, &c.

ΠΟΡΔΟ´ΚΑΝΟΣ, *Spina alba*, de qua Ruellius & alii. Lexicon Botanicum MS. ἄκανθα λευκή, ὁ λεγόμενος πορδόκανος.

ΠΟΡΙ´ΝΗΣ λίθος, apud Constantinum de Administr. Imp. est *lapis tophosus*, seu *tophus*: καὶ σταυροὶ λαξευτοὶ εἰς λίθους πωρίνας. Alibi perperam *pyriten* vertit Meursius.

ΠΟΡΝΗ´, *Mensura liquidorum species.* Phylacteria MSS. Græcobarbara: αὐτὴ ἀνάγνωσι ἐπαίω εἰς τὸ νερὸν τὸ βρόχινον, καὶ αὐτὸ ἐπὶ γ'. πορναῖς, ὅταν ἔχῃ καὶ δίψαν.

ΠΟΡΠΑΤΕΙ͂Ν. Historia MS. Bertrandi Rom.

Τὸ βλέμμα πάνυ θαυμαστόν, καὶ περπατηξιά τις.

ΠΟ´ΡΤΑ. Etymologicum MS. ex Orione Thebano: πόρτα, διὰ τὸ πόρον τηρεῖν. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: περὶ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθαί με παρὰ τὴν πόρταν.

ΠΟ´ΡΤΟΣ. *Post locum Hesychii, adde.* Sed legendum ῥέας πόντος.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ´ΤΗΣ. *Post locum Manassis, adde.* Joannes Camaterus Canicleo Præfectus, in Poëmate MS. de Zodiaco circulo:

Ἐξ οὐρανίων ἄντυγων σοι βιβλίον
Γράψας προσάγω, δέσποτα σκηπτροφόρε,
Ἄναξ Μανουὴλ, πορφυρόβλαστε κλάδε,
Ὁ Καματηρὸς εὔχεται Ἰωάννης.

ΠΟΣΤΙΑΓΑ, *Feria Hebdomadis*, apud Computistas Græcos. Vide Scaliger. lib. 7. de Emend. temp. pag. 720. Petavium & alios.

ΠΟΤΗΡΟΠΑΥ´ΤΗΣ, *Siderites*, planta, de qua Ruellius & alii. Lexicon MS. Neophyti: ἡ σιδηρίτης, λέγεται ἡ αὐτὴ καὶ ποτηροπλύτης.

ΠΟΥ´ΓΓΗ. *Lin. 2. post* pocha. *adde.* Vocem effictam volunt viri docti ex ὑποχή, ὑπόχιον, ut λόχος, λόγγος dixerunt Græci recentiores.

ΠΟΥ´ΑΒΙΝΟΝ. *In fine adde.* Ubi Casaubonus ad Satyram 1. Persii pag. 62. existimabat legendum πύλπινον. Sed hoc loco pulvinus sumi videtur pro lectulo, in quo veteres studere solebant, ut idem Casaubonus probat ad Suetonium in Augusto cap. 78.

ΠΟΥΛΙ´Α, *Pleiades.* Joannes Canabutzes MS. fol. 40. v. αἵ τινες εἰσὶ τὰ λεγόμενα ἑξάστερον, ὅπερ λέγεται καὶ Πλειάς, ὃ καὶ βαρβαρίζοντες οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι λέγουσι Πούλιαν.

ΠΟΥΡΚΙ´. *Adde in fine.* Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 79. πρῶτα λέγει της ἡ παναγία κάμε διὰ ταῖς πορειαῖς τες νὰ πουρκίσουν, καὶ νὰ παντρέψουν μίαν φτωχὴν, νὰ πουρκίσουν & μίαν ἄλλην, &c.

ΠΟΥΡΝΟ´Σ. *In fine adde.* Anonymus Medicus MS. ὅταν τινὸς ξυλωθῇ ὁ στόμαχος, νατρώγῃ τὸ πουρνὸν ἀμύγδαλα καλά, καὶ συστήνει αὐτόν.

ΠΡΑ´ΓΜΑΤΑ, *Substantia, possessiones, divitiæ.* Schedographia MS. in Agapetum: χρήματα ἐνταῦθα πληθυντικῶς, τὰ κοινῶς λεγόμενα πράγματα, ἡ κτῆσις, φημί. Infrà: πλοῦτος, ἡ περιουσία, ἤτοι τὰ κοινῶς λεγόμενα πράγματα. Ecthesis ad recipiendos Judæos ad Christianam fidem, ex edit. Coteleriana: οὐ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ ἀνεργησίας τινός, ἢ χρήματα, ἢ πράγματα παρά τινος ὑπισχνούμενα, &c.

ΠΡΑΓΔΑ. *Post locum ex Moschopulo, adde.* Etymologicum MS. πραῖδα, ἐκ τῆς παρὰ ὑποθέσεως, καὶ τὸ αἴθω, τὸ καίω.

ΠΡΑΙΠΟ´ΣΙΤΟΣ. *Post loc. ex Palladio, adde.* Acta S. Donati Mart. n. 9. μακάριός τις Πραιπόσιτος τοῦ κουβικλίου, &c.

ΠΡΑΙ´ΤΩΡ. *In fine subde.*

Πραιτωρεᾶτον, *Dignitas Prætoris*, apud Theodorum Hermopolitem lib. 7. tit. 12.

Πραιτώριον. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. πραιτώριον, πόλις.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟ´Σ. *Post locum Procopii, adde.* Herodianus lib. 5. οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν.

ΠΡΑ´ΚΤΩΡ. *Lin. 1. post* tributorum. *adde.* Georgius Lecapenus in Grammatica MS. ἐκλέγειν, τὸ φόρους ἀπαιτεῖν, ἀφ' οὗ καὶ φόρων ἐκλογεὺς ὁ φορολόγος, ἤτοι ὁ πράκτωρ.

ΠΡΑ´ΞΙΣ. *Actus venereus. Post locos Moschi, adde.* Testamentum duodecim filiorum Jacob: οὕτως γὰρ ἔθελξαν (γυναῖκες) τοὺς ἐγρηγόρους πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· κἀκεῖνοι συνεχῶς ὁρῶντες αὐτάς, ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ ἀλλήλων, καὶ συνέλαβον τῇ διανοίᾳ τὴν πρᾶξιν, &c.

ΠΡΑΣΙ´ΚΟΥΡΟΣ, *Talpa.* An quòd allia seu porra detondeat vel deglubat? Vide in Σφάλαξ.

ΠΡΕΚΟ´ΚΚΙΟΝ. Vide Βερικόκκια.

ΠΡΕΣΒΕΥ´ΕΙΝ. *Post locum Theodoreti, adde.* Qui quidem sancto Basilio Orat. in XL. Martyres, δήσιως συνεργεῖν, καὶ πρεσβεύειν δυνατώτατοι, dicuntur. In quam sententiam Eunapius in Ædesio, ubi de Martyribus Christianis: μάρτυρες γοῦν ἐκαλοῦντο καί διάκονοί τινες, καὶ πρέσβεις τῶν αἰτήσεων παρὰ τῶν θεῶν, &c. *Ibidem col.* 1224. *lin.* 1. *post* Lat. *adde.* Collectio dictionum Luciani, ex Cod. Reg. 3502. fol. 247. πρεσβεύω σοι, Ηρακλέους ἀρχηγέτου· σκόπει τὴν σύνταξιν. ὁ νῦν ἀρχαϊκῶς φασι, εἰς τὴν πρεσβείαν τοῦ δεῖ, ἢ τὴν ὑγείαν· δεῖ γὰρ λέγειν, πρεσβεύω σοι Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

ΠΡΕΣΒΥ´ΤΕΡΟΣ. *Post lin. 9. subde.*

Πρεσβύτεροι, apud Alexandrinos dicti, qui Ecclesiis seu Titulis in urbe præerant, cujusmodi sunt *Curiones*, ut indicat Epiphanius hæresi 68. n. 1. & hæresi 69. n. 1. & 2. de quibus dissertationem instituit ad eundem Epiphanium Petavius pag. 276. & 277.

Πρεσβύτεροι, apud Judæos dicti, qui singulis Synagogis per civitates præerant; alii Senatores Synedrii fuisse volunt. De iis agunt L. 2. 13. & 14. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. & Justinianus Nov. 146. præterea Epiphan. in hær. Ebion. 30. n. 11. Vide Petitum, Grotium, Gottofredum, &c.

ΠΡΕΣΒΥ'ΤΩΡ. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Theodosio jun. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤνθει ταῖς διδασκαλίαις Ησύχιος πρεσβύτωρ Ιερωσολύμων. Ubi Theophanes habet πρεσβύτερος.

ΠΡΕΦΕ'ΤΑ, *Perfectè*, *omnino*, si bene auguror. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

> Καὶ εἶδε τὴν ἐπιστροφὴν, κ' ἦτον καθάρια νέτα,
> Θεὸς ὁ παντοδύναμος, καὶ γνώρισε πρεφέτα.

ΠΡΙΑΜΙ'ΣΚΟΣ. *Lin.* 2. *ante* Vide, *scribe*. In Lexico Botanico MS. Reg. ὁ βαμβάκινος μοτὸς, *turunda ex gossipio vel lana*.

ΠΡΙΒΑ'ΤΟΝ. *Lin.* 2. *adde*. Etymologicum MS πριβάτα, τὰ τῇ βασιλείᾳ ἰδιαζόντως διαφέροντα· ἄλλα δὲ ἐστὶ τὰ δημόσια, ὅσα πλεῖ ὑπὸ τὸν Κόμητα τῶν Λαργητιώνων, ταῖς δημοσίαις ὑπουργοῦντα χρείαις. Λαργητιῶνες δέ εἰσι δύο· τὰ σάκρα, καὶ τὰ πριβάτα. δύο γάρ εἰσι βασιλικοὶ θησαυροὶ, οἱ ἰδιάζοντες τῆς βασιλείας, οἷον ὁ τῶν Λαργητιώνων καὶ ὁ δημόσιος, ὁ τοῦ Φίσκου. Extat Himerii Sophistæ εἰς πριβάτον Ρωμαῖον Schediasma.

ΠΡΙ'ΓΚΙΨ. *Ante locum Moschopuli, adde*. Eudemus in Lexico MS. Πρίγκιπες οὕτω καλοῦσι Ρωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ἡλικίαις. Acta spuria S. Meletii n. 22. τοὺς Κόμητας, καὶ τοὺς Τριβούνους, καὶ τοὺς Πρίγκιπας αὐτοῦ.

ΠΡΙ'ΜΟΣ. *Post locum Olympiodori, adde*. Chronicon Paschale: καλέσας καὶ τὸν μίαν Μάρτιον, πρῶτον λεγόμενον Πρῖμον.

ΠΡΙΝΟΚΟ'ΚΙΟΝ, *Concha*. Schedæ Regiæ MSS. κόχλη δὲ λέγεται τὸ κοινῶς πρινοκόκιον.

ΠΡΟΒΑ'ΛΛΕΣΘΑΙ, *qui ex Clero dicantur*, vide in Σφραγίζειν.

ΠΡΟΒΕ'Α. *In fine adde*. Magnum Etymologicum in voce ἀλλουῶπις, πρόβειον δέρας reperitur, pro προβάτιον.

ΠΡΟΒΟΔΕΙ'Ν. *In fine adde*. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ὅταν ἐμίσευε, καὶ τὴν ἐξεπροβοδοῦσα με ὡς ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόρταν, ὀπίσω μία γυναῖκα ἔκραξε, &c.

ΠΡΟ'ΒΛΗΣΙΣ. *Post locum Codini, scribe*. Formula promotionis in Archiepiscopum, ex Codice Reg. ἡ ἁγία Τριὰς τῆς παρ' αὐτῆς δωρηθείσης ἡμῖν βασιλείας προβάλλεται τὸν ἁγιώτατον Αρχιερέα κύριον Δωρόθεον εἰς Πατριάρχην Ιεροσολύμων ἁγίας Σιὼν Συρίας, Αρραβίας, πάσης Παλαιστίνης πέραν Ιορδάνου καὶ Γαλιλαίας, καὶ τούτου χάριν ἐγένετο αὐτῷ διὰ τῷ ἁγίῳ Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων ἁγίας Σιὼν, Συρίας, Αρραβίας, πάσης Παλαιστίνης πέραν Ιορδάνου, καὶ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ὁ παρὼν ἔγγραφος λόγος καὶ ὁρισμὸς τῆς βασιλείας μου.

ΠΡΟΒΟ'ΛΕΙΟΝ. Etymologicum MS. προβόλειον, τὸ κυνηγητικὸν δόρυ.

ΠΡΟΒΟΛΕΥ'Σ, de qua voce egimus in Glossario med. Lat. in *Proboleus*. Interpres MS. Ænigmatum seu dictorum vulgarium:

> Αναιρεθέντος γὰρ Υἱοῦ, Πάτηρ οὐκ ἔχει τόπον,
> Αναιρεθέντος Πνεύματος, ὁ προβολεὺς οὐκ ἔστιν.

ΠΡΟ'ΒΟΥΛΟΣ. *In fine adde*. Eudemus in Lexico MS. πρόβουλος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Rursum: βουληφόρος, πρόβουλος, ἀρχίβουλος.

Προβούλιον. *Adde in fine*. προβούλους, *Senatores*; & προβουλεύματα, *S. C.* appellari à Græcis Romanarum rerum scriptoribus notat etiam Casaubonus ad Suetonium in Augusto cap. 34.

ΠΡΟΕΙΣΟ'ΔΙΟΝ Theodorus Studita Homil. in Nativit. S. Joannis Bapt. MS. χορευέτω ἡ ἐκκλησία προτερπῆ, προεισόδια τὰ γενέσια τῶν Χριστοῦ γενεθλίων πανηγυρίζουσα, &c. Suprà de S. Joanne: προεισόδιον ἄνθος τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἀνέθαλλε.

ΠΡΟΕΟ'ΡΤΙΟΝ. *In fine adde*. Rectè, opinor, observant viri docti, ejusmodi προεορτίων originem manasse à Judæis, apud quos unicuique diei festo erat sua vespera προεόρτιος, parandis rebus ad festum necessariis destinata, unde & παρασκευὴ τῆς ἑορτῆς dicebatur: quæ quidem vox Sabbati προεορτίῳ præsertim tributa est.

ΠΡΟΙΚΟΣΥ'ΜΦΩΝΟΝ, *Instrumentum dotis*. Historia MS. Bertrandi Romani:

> Γοργὸν προστάσσει φέρουσι χαμματικὸν νοτάριον,
> Καὶ γράψει προικοσύμφωνον κόρης τῆς Φεδροκάζας.

ΠΡΟΚΑΘΑ'ΡΣΙΜΟΣ. *Adde in fine*. Habetur in Cod. Reg. 2966. Notitia accurata & compendiosa de Jejunio Quadragesimæ, ac de ea quæ præcedit Hebdomade, quæ προκαθάρσιμος dicitur, ac de subsequente magna Hebdomade Passionis Dominicæ.

ΠΡΟΚΕΙ'ΜΕΝΟΝ. *Lin. ult. ante* Vide, *adde*. Anonymus MS. in Explicatione sacræ Liturgiæ: τὸ προκείμενον δηλοῖ πάλιν τῶν προφητῶν ἐκφαντορίαν, προμηνύουσαν τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται προτρέχοντες. In Horologio ex Cod. Reg. 1838. fol. 198. describuntur τὰ ἀναστάσιμα προκείμενα τῶν ή ἤχων τὰ ἀμνημα. Deinde, τὰ ἐν τῇ ἑβδομάδι ψαλλόμενα προκείμενα ἀλληλούϊα, καὶ κοινώτερα, ὅτε οὐκ ἔστιν ἑορτάσιμος ἅγιος. Denique, προκείμενα ἀναστάσιμα τῶν ή. ἤχων, ἅτινα λέγονται ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ ὄρθρου τῆς κυριακῆς. Alibi: προκείμενον ὀπακὸν, Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

ΠΡΟΚΛΑ'ΣΤΑΙ. *Lin.* 1. *post* cursores. *adde*. seu *velites*, *rorarii*, &c. quos προκινδυνεύοντας Græci vocant.

ΠΡΟΚΤΗ'ΤΩΡ, *Primus possessor*. Leges Cypriorum MSS. ἐὰν ὁ προκτήτωρ οὐκ ἠδύνατο κωλῦσαι τὴν τοῦ ὕδατος πρόοδον, οὐ δὲ νῦν ἀγοραστὴν δύναται κωλύειν, &c.

ΠΡΟΝΚΟΜΙΣΑ'ΡΙΟΣ. Eudemus in Lexico MS. προνκομισάριος, ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Leg. κομπρομισάριος, tametsi in lit. Π habeatur.

ΠΡΟ'ΝΟΙΑΙ. *Post lin.* 1. *adde*. Zonaras in Michaële Rhamgabe: μὴ τυχὼν δὲ προνοίας ἀξιολόγου διὰ τὴν ἐκείνου γλισχρότητα, &c.

ΠΡΟ'ΞΙΜΟΣ. *Post locum Theophylacti, adde*. In Cod. Reg. 3251. extat nescio quod opusculum cujusdam Nicetæ, de Jovis, Bacchi & Minervæ Epithetis inscriptum, ad cujus calcem nomen suum sic prodit: δέξαι σοι, Χριστὲ, δι' οὗ καὶ δίηνυσα τὸ φιλοπόνημα πολυωφελέστατον, ὁ σὸς οἰκέτης, Νίκης ἐπώνυμος, Χαλκοπρατῶν Πρόξιμος, ἀνεψιὸς τῶν Σερρῶν τοῦ ποιμένος, ὥσπερ τὸ ἐπώνυμον, διὰ οἶκτον ἐδέξατο στέφανον.

ΠΡΟ'ΟΔΟΣ. *Lin.* 1. *post* processio. *adde*. Scholiastes MS. Oppiani lib. 1. Halieut. πομπή· πρόοδος. *Ibidem post locum Agathiæ, adde*. Theophanes, & ex eo Symeon Logotheta in Justiniano an. 3. καὶ Πηγάσιος ὁ Ηλιοπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προόδῳ ἐξεπέστησαν.

Ibidem in fine subde. Huc porro spectant quæ de Philippo Tetrarcha narrat Josephus lib 10. Antiq. Jud. cap 6. & ex eo Zonaras l. 6. Annal. n. 6. πρόοδοι δ' ἦσαν αὐτῆς σὺν ὀλίγοις τῶν ἐπιλέκτων, καὶ τοῦ θρόνου εἰς ὃν κρίνειεν, καθεζόμενος ἐν ταῖς ὁδοῖς ἑπομένου, ὁπότε τις ὑπαντιάσας ἐν χρείᾳ γένοιτο αὐτῷ ἐπιβοηθεῖν, οὐδὲν εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὀξέως, ἱδρύσεως τοῦ θρόνου ἧ καὶ τύχοι γενομένης, καθεζόμενος ἠκροᾶτο, καὶ τιμωρίας ἐπέπιπτε τοῖς ἁλοῦσιν, καὶ ἠφίει τοὺς ἀδίκως ἐν ἐγκλήμασι γενομένους.

ΠΡΟΠΑ'ΤΩΡ. *Post locum Phavorini, adde*. Glossæ MSS. in Actus Apostol. προπάτορα, πρόγονον πρόπαππον.

ΠΡΟΠΙ'ΝΑ. *In fine subde*.

Προπινάριος, *Caupo*. Cyrillus Scythopolytanus in

vita

vita S. Sabæ cap. 59. ἔρχονταί τινες τῆς ἁγίας πόλεως προπιάσιοι, — ἐπιφερόμενοι οἶνον πολὺν, καὶ ἄρτους, καὶ σῖτον, καὶ ἔλαιον, &c.

ΠΡΟΠΟΜΠΕΥΣ. *In fine adde.* Vide Plutarchum lib. de animalium prudentia, Ælianum de animal. & Oppianum lib. 5.

ΠΡΟΡΟΣ οἶνος, *Vinum torculo primum expressum.* Lexicon MS. Neophyti: οἶνος πρώτιστος, ὁ προπατής, ὃν πρόρον λέγουσι.

ΠΡΟΣΑΒΒΑΤΟΝ. *Adde in fine.* Nihil est autem aliud *Cœna pura*, quàm *Parasceve*, quomodo vocem προσάββατον semel ac iterum usurpat S. Epiphanius hæresi 51. n. 31. & in Exposit. fidei n. 22.

ΠΡΟΣΔΟΚΗΣΙΜΟΣ, *Approbatus.* Manuel Moschopulus in collectione MS. vocabulorum Atticorum: ἐπίδοξος, ὁ προσδόκιμος, ὁ κοινῶς προσδοκήσιμος.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ. *In fine adde.* & Petavius ad Epiphanium hæresi 80.

ΠΡΟΣ ΕΦΑΛΑΔΙΟΝ, pro προσκεφάλαιον, occurrit apud Eustathium.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ. *Post locum Vita S. Nili, adde.* Symeon Logotheta anno 16. Justiniani: καὶ ἐπελέξαντο οἱ αὐτοὶ πρεσβύτεροι περιεργασάμενοι προσμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ.

ΠΡΟΣΟΜΟΙΟΝ. *In fine adde.* Ita ὅμοιον non semel in Triodio Reg. Cod. 1838. fol. 115. v.

ΠΡΟΣΤΑΣΑΙ. *Adde in fine ante* Vide. Bartholomæus Monachus in Confut. Agareni fol. 383. οἱ δὲ Ἀρραβὲς εἶχον πάλαι ἔθος τοῦ ἀγοράζειν ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν σκλάβας, καὶ προστατεῖν αὐτὰς εἰς τοὺς νέους ἀνθρώπους, &c. αἱ προεστῶται τοῦ πύργου πόρναι, apud Clement. Alexandr. lib. 3. Stromat.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ. *Lin. 4. post* Basilic. *adde.* apud Epiphanium in hæresi Marcellianorum n. 10. & 11. Inter Clericos qui Marcelli fidem asserunt & subscribunt, Cyriacus προστάτης Ecclesiæ Ancyranæ habetur, id est *Defensor*, uti rectè vertit Petavius.

ΠΡΟΣΤΗΘΙΔΙΟΝ. Vide Στηθάριον.

ΠΡΟΣΤΙΜΟΝ. *Post locum Mœridis, adde.* Schedæ parvæ MSS. in ἐπιτίμιον: γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς, ἐπὶ, προθέσεως, καὶ τοῦ, τιμή, ὃ σημαίνει τὸ κοινῶς πρόστιμον, ὅπερ ἐστὶν ἡ ζημία ἡ τῷ ἁμαρτήματι πρέπουσα.

ΠΡΟΣΦΑΤΙΟΝ. *Post hanc vocem adde.* Mœris Atticista in Lexico MS. ὄψον, Ἀττικοῖς· προσφάγημα, Ἕλλησι. Etymologicum MS. ὄψον σημαίνει τὸ προσφάγιον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ. *Post locum ex Periodo S. Philippi, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 32. καὶ στήσαντες τὴν πρέπουσαν τῆς ἀκολουθίας συνάξιν ἐλειτούργησαν, πλείαν ὑπὲρ αὐτῆς ποιήσαντες προσφοράν.

ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΝ, *Concionari.* Chronicon Paschale anno 42. Theodosii jun. ἐκεῖ ἐπίσκοποι αὐτὴν ἐποίησαν, ἤτησαν αὐτὴν προσφωνῆσαι, &c.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ. *Adde in fine.* Sunt etiam προσφωνήσεις Presbyterorum & Diaconorum indictiones precationum in Liturgiis. Vide Constitut. Apostolic. lib. 8. cap. 35. 37.

ΠΡΟΣΧΕΡΙΑΡΙΟΙ. *Post locum Codini, adde.* Ptochoprodromus MS. lib 1.

Ἐκβαλε τὰ ἐκκλησιαστικά, κ᾽ γίνου προσχειάρης.

ΠΡΟΤΟΜΗ. *Lin. 1. ante* Vide, *adde.* Collectio historiarum Scaligeriana: Ἑρμῆς πατὴρ τῆς τῶν Παγανιστῶν θρησκείας ἐπιμήκη προτομὴν μεμαγμένην, &c.

ΠΡΟΤΟΝΑ *In fine adde.* Vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditæ Antiq. p. 332.

Οὔελον ἐκ πρύμνης ἃς ἐδηγητῆρα καλεῖτε,
Ζῶνα κατὰ προτόνων ἱστὸν ἐκπετάσας, &c.

ΠΡΟΥΜΝΟΝ. *Post locum Neophyti, adde.* Galenus lib. 6. de medicament. local. pag. 241. καὶ τῶν καλουμένων παρ᾽ ἡμῖν προύμνων.

ΠΡΟΥΝΙΚΟΣ. *Adde in fine.* Porro hanc vocem variis hæreticis adscribit Epiphanius, Simonianis scilicet hæresi 21. n. 2. Nicolaïtis hær. 25. n. 3. 4. Valentinianis hær. 31. n. 6. & Ophitis hær. 37. n. 4. 5. in quibus locis vim vocis exponit, de qua ibidem consulendus Petavius pag. 41. & 66.

ΠΡΟΥΝΟΣ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. κοκκυμήλων δὲ ἀγρίων ὁ καρπὸς, ὃς καὶ προῦνος ὀνομαζόμενος, &c. Vide Πρῦμνον.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ. *In fine subde.* præterea Petavium ad Synesii Encomium Calvitii & libros de Providentia, ubi de triplici apud Ægyptios Prophetarum genere agit.

ΠΡΟΘΥΠΝΙΟΝ. *In fine adde.* Occurrit etiam in Chronico Paschali an. 12. Arcadii.

ΠΡΩΤΗ. *Post loc. Vita S. Eudociæ, adde.* Andreas Cretensis in S. Patapio pag. 219. ὅτι προσκαλεσάμενος σὺν τῇ πρώτῃ ταῖς σὺν αὐτῇ οὔσαις ἐν τῇ ἀσκήσει, &c.

ΠΡΩΤΟΚΑΕΦΤΗΣ. *In fine adde.* Λῃστάρχος in Chronico Paschali an. 12. Arcadii

ΠΡΩΤΟΚΩΜΗΤΗΣ. *In fine adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 11. υἱὸς πρωτοκωμήτου υἱὸς Λεωντοκωμάδος τῆς κώμης.

ΠΡΩΤΟΠΑΣΧΙΤΑΙ, Hæretici Novatiani, *quibus ex crimine nomen est*, inquit L. 6. Cod. Theod. *Ne sanctum bapt.* sic dicti, quòd Christianorum aliorum Pascha anteverterent, & eodem die cum Judæis celebrarent. Ii deinde Sabbatiani dicti, à quodam Sabbatio. Vide Socratem lib. 5. cap. 20. lib 7. cap. 5. 12. 18. 25. & Sozomenum lib. 7. cap. 18.

ΠΡΩΤΟΠΟΛΙΤΗΣ. *In fine adde.* Occurrit etiam in Martyrio S. Philetæri n. 32.

ΠΡΩΤΟΣ, idem qui Πρωτοπολίτης. Πρῶτος τῆς νήσου, 3. Act. 28. 7. Vetus Inscriptio Melitensis: Λ. ΚΑ. ΥΙΟΣ ΚΥΡ. ΙΠΠΕΥΣ ΡΩΜΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. *Post locum ex Gualthero, adde.* πρῶτος τῆς πόλεως, in alia apud Sponium in Miscell. Antiq. pag. 335.

Πρῶτος τῆς συγκλήτου, *Princeps Senatus*, in Chronico Paschali an. 10. Leonis M. ubi de Aspare.

ΠΤΕΡΟΝ. *In fine subde.*

Πτερὸν, *Perpendiculum.* Scholiastes Euripidis in Phœnissis: ἄλλοι ἔμβολα φασὶ τοὺς καθέτους, τὰ νῦν καλούμενα πτερὰ, ἀφ᾽ ὧν ἐστὶ τῇ κατασκευῇ τοιάδε, &c.

ΠΤΕΡΟΥΓΑ. *In fine adde.* Historia MS. Bertrandi Romani:

Εὐστόχως καπτίζει τὸν ἀετὸν εἰς πτερύγαν.

ΠΤΕΡΥΓΑ, ἡ πτελέα, in Lexico Botanico MS. ex Cod Reg. 2147.

ΠΤΥΚΛΑ, *Morbi species.* Anonymus MS de virtutibus lapidum, de Gagate: ἰχῶρις καὶ πτύκλα πνόμενος ὠφελεῖ.

ΠΤΩΜΟΣ, λαγώς, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΠΤΩΧΕΙΑ, ἐπὶ τῆς πτωχείας. Justinianus L. 42. Cod. de Episcop. & Cleric. §. 9. εἰ δὲ οἰκονόμος, ἢ ἐκκλησιέκδικος, ἢ χαρτοφύλαξ, ἢ ξενοδόχος, ἢ νοσοκόμος, ἢ πτωχοτρόφος, ἢ καλούμενος ἐπὶ πτωχείας, &c. occurrit paulò suprà. Is porro videtur Præfectus Eleemosynis, quæ in pauperes testa-

L

mento, vel alia qualibet dispositione erogabantur.

ΠΤΩΧΕ'Σ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄλλες ἀργυρόχρυσα ψιλὰ ἀλισιδάκια,
Νὰ τὰ κρεμοῦσι οἱ πτωχὲς καὶ τὰ θηλυκοτζάκια.

Notum quid πτὼξ sit Græcis, sed hîc aliud sonat.

ΠΤΩΧΟΤΡΟΦΕΙ'ΟΝ, id est, Πτωχεῖον. *Post locum Procopii, adde.* Epiphanius hæresi 75. n. 1. καθισᾷ τοῦτον πρεσβύτερον, τὸ ξενοδοχεῖον αὐτοῦ ἐμπιστεύεις, ὅπερ ἐν Πόντῳ καλεῖται πτωχοτροφεῖον. τοιαῦτα γάρ τινα κατασκευάζουσι κατὰ φιλοξενίαν, καὶ τοὺς λελωβημένους καὶ ἀδυνάτους ἐκεῖσε ποιοῦντες καταμένειν, ἐπιχορηγοῦσι κατὰ δύναμιν οἱ τῶν ἐκκλησιῶν προεστάται. Vox igitur Ponticorum primitus fuit.

ΠΥ'ΑΛΑΙ ἅγιαι. *Post locum Annæ Comnenæ, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. καὶ οὕτως εἰσέρχεται διὰ τῆς προθέσεως, τοιῶν πάλιν σταυρὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ· τὰ γὰρ ἅγια θυσία ὑπέστη ἀνοίγονται αἱ δὲ δηλονότι εἴσοδον καὶ ἀσπασμοῦ τοῦ εὐαγγελίου, τὰ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ τοῦ Πληρωθῆναι.

ΠΥΑΛΑΜΙΔΙΚΑ', ἤτοι τὰ κύτρα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1847.

ΠΥ'Ξ, *Sæpe*, pro πυκνή, infimæ vetustatis scriptores usurpare observat Scaliger in Trihæresium Serrarii cap. 7.

ΠΥΡΟ'ΒΟΛΟΝ, *Adamas*. Lexicon MS. Nicomedis: ἀδάμας λίθος, πυρόβολον, quòd veluti ignem emittat.

ΠΥΡΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *In fine adde.* Moschopulus ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: λάσαιον καὶ χύτρας τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ὁ κοινῶς πυρσάτης.

ΠΥΡΟΣΤΙ'Α. Vide in Παρεστία.

ΠΥΡΟ'ΦΕΥΚΤΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. ἔστι αἰθάλη θείου, *Fuligo sulfuris*.

ΠΥΡΟ'ΧΑΛΚΟΣ. Vox Chymicorum. Habetur in Cod. Reg. Chymico 3178. fol. 271. πυροχάλκου ποίησις.

ΠΩΛΙ'ΟΝ. *In fine adde.* πωλίον, τὸ πουλλὸν, in parvis Schedis MSS. *Pullus gallinaceus*.

ΠΩΜΗ'ΡΙΟΝ, *Pomerium*. Utuntur Plutarchus in Romulo, & Dio lib. 43. pag. 243.

P.

PΕ'ΓΕΙΝ, pro ὀρέγειν, *Appetere*, *velle*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ ῥέγεται καὶ θέλει νὰ συχνοχρονοπατῇ.

Utitur non semel.

ῬΕ'ΓΙΝΟΝ, *Frænum*, Gall. *Resne* Nilus Doxapatrius in Notitia Patriarchat. ubi de Carolo M. καὶ μετὰ τὸ σεφθῆναί σε παρ' ἐμοῦ (Leo PP. loquitur) ἐπαίρνης με ἀπὸ τοῦ ῥεγίνου τοῦ ἵππου μου, καὶ διασώζης με μέχρι καὶ τοῦ παλατίου μου.

ῬΕΜΒΟΕΙΔΗ'Σ, dictus *Servus qui vagari solet*. Theodorus Hermopolites ad tit. de verbor. significat. ῥεμβοειδὴς δέ ἐστιν ὁ μικρὸς φυγὰς, ὅστις ἀποσελλόμενος δουλείαν τινὰ, οὐχ ὑποστρέφει συντόμως πρὸς τὸν δεσπότην, ἀλλὰ πλανᾶται ἐν τοῖς γείτοσι, &c.

ῬΕ'ΝΔΑ. *Post locum ex vita S. Alexii, adde.* Vita ejusdem S. Alexii ex Cod. Colbert. 2574.

Dixit, & aurato digito mox expoliato,
Aurum cum renda pro pignore tradit habenda,
Quæ cùm porrigeret, bissoque ligata teneret,
Hac in secreto conservans, inquit, habeto.

Codex Reg. 2437. ὁ νοσφισάμενος ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ψιλὸν ποικίλον λεπτὴν, καὶ ε'. δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν ι'. διδράχμων, ἣν ὁ Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ, — ἔστι δὲ Ἑβραϊκὴ λέξις τὸ ποικίλον λεπτὸν, ῥένδαν Βαβυλονικὸν φουφούδιον καλὴν, ἤγουν χλαμύδα βασιλικὴν χρυσῆν· τινὲς δὲ στολὴν, ὕφασμα, ἱμάτιον, &c.

ῬΕ'ΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Occurrit apud Nilum in Vita S. Theodoti Ancyrani n. 27.

ῬΕ'ΤΕΝΑ. *In fine subde.*

Ῥέτινον. Joannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis: ῥυτὰ, τὰ χαλινὰ, ἀπὸ τοῦ ἐρύω, τὸ ἑλκύω· κυρίως δὲ τὰ λεγόμενα ῥέτινα, ἡνία χαλινός.

ῬΕΥ'ΣΙΣ. *Lin.* 1. *post* fluxus. *adde.* ῥυὴ ἐπὶ γῆς, apud Epiphanium hær. 63. n. 2.

In fine adde. Vide præterea quæ de Diogene Cynico narrat Galenus lib. de locis affectis pag. 315. edit. Basil.

ῬΗ'ΓΑΑ. *Post locum ex Arithmet. adde.* Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3496. fol. 81. βαλὼν εἰς ξυλὶν κηρὸν ἀναλύσας ῥητίνην πεπριμμένην, πρόπολιν, θυμίαμα, καὶ τζουμβελι, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου τῆς ἁγίας Ζιναΐδος, καὶ ἀναλύσας ταῦτα, χύσον εἰς μόνδρον, καὶ μαλάξας ποίησον ῥηγλία, &c.

Ἀπευγλουῦ, *Mensuram exæquare*, apud Hesychium.

ῬΗ'ΤΩΡ. *Post locum Panagiotæ, adde.* Laudatur in Indice librorum Græc. ex Cod. Reg. τοῦ σοφωτάτου Μανουὴλ τοῦ μεγάλου Ῥήτορος τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως λόγος περὶ καθαρτηρίου πυρός.

ῬΙ'ΒΒΕ, *Riber*, herbæ species. Constantinus à secretis MS. ὠφελεῖ γὰρ εὐδοκίᾳ Θεοῦ εἰς τὴν ῥίβεε αὐτὴ ἡ ἀλοιφή. Matthæus Silvaticus: *Riben nascitur in monte Libani, & est herba frigidissima*; de qua legendus ibidem Simon Genuensis. Dictionarium Medicum Hispanicum: *Ribes, un frutillo rojo, como el de la uba espina: o el arbor de sabor acetoso*. Adde Ruellium lib. 1. cap. 106.

ῬΙΓΟΠΥΡΕΤΟ'Σ, *Febris cum rigore vel frigore*. Eustathius ad Odyss. λ. de voce ἠπιάλης: καθὰ δηλοῖ ὁ εἰπὼν, ὅτι ἠπίαλος οὐ μόνον σημαίνει τὸ ῥιγοπυρετὸν, ἀλλὰ καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐπερχόμενον, ὃν οἱ πλείους ἠπόλην φασί. Lexicon MS. Reg. ἠπίαλος, ἢ ἠπιάλης, καὶ ἠπόλης, σημαίνει τὸ ῥιγοπυρετόν.

ῬΙ'ΖΑ περιστερᾶς, βετόνικα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Betonica*.

Ῥίζα ψευδόνυμος, τὸ Ἰνδικὸν νάρδον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Nardum Indicum*.

ῬΙΖΟ'Σ. Acta recentiora S. Thaletæi n. 6. πάνυ δὲ ὡς ῥίζω παλαίουσα δαίμονος. ubi legendum videtur ῥοίζω, *incursu*. Vide Glossarium med. Latin. in hac voce.

ῬΙΝΑΓΩΓΕΙ'Ν, *Naso trahere, illudere*, occurrit in Actis recentioribus sancti Thaletæi num. 10.

ῬΙΠΙ'ΔΙΟΝ. *Post locum Gemisti, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylit. n. 70. διακόνων ὀψικευόντων μετὰ ῥιπιδίων καὶ θυμιατηρίων, τὰ ψαλλόντων, &c. *Pag.* 838. *post* &c. *adde.* Vita sancti Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 9. θεωρεῖ ἕνα τῶν ῥιπιζόντων διακόνων, &c.

ῬΟΒΑ'ΛΕΥΡΟΝ. *Adde in fine.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Ἀχειασγυρέας τῇ ζωμὸν, καὶ ῥοβαλεύρῳ τοῦτον κατάπλασε.

ῬΟΓΕΙ'ΟΝ. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 199. v. καὶ περικλείσας τὸ ἰάμβυκα καὶ τὸ μαζάρια σοῦ τῷ ῥογείῳ ἐν ἀσφαλείᾳ, &c. Fol. 200. αἴρεις τὸ ῥογεῖον ἐν ᾗ εἰσῆλθεν τὸ ὕδωρ, &c. Infrà: ἀλλάσσεις τὸ δοχεῖον τοῦ ὕδατος, τουτέστι τὸ ῥογεῖον, &c.

ῬΟΔΕ'ΛΑ, *Instrumenti musici species in rotæ formam*. Stephanus Sachleces MS.

Καβαλικεύεις κουφαροῦ, καὶ τρέχει ῥοκοτζέλα,
Καὶ πηλαλεῖ πλαγήτινα, καὶ κρύπτει τὴν ῥοδέλα.

Vide Glossar. med Lat. in *Rocta*.

ῬΟΔΙΔΑΡΙΟΝ, *Confectio quædam medica*, quam describit Aëtius lib. 2. cap. 70.

ῬΟΔΟΚΙΝΑΙΑ, *Malus Persica*. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μηλέα Περσικὴ, ἢ καὶ ῥοδακιναία ὀνομαζομένη, &c.

ῬΟΔΟΣΤΑΜΑ. *Post locum Nicetæ, adde*. Glossæ interlineares MSS. in Plutum Aristophanis: ὑπὸ μύροις μυρεψικοῖς στακτοῖς, ῥοδοστάγμασι.

ῬΟΔΟΤΖΕΦΑΛΑ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. fol. 603.

ῬΟΖΙΑΡΗ, *Rosarium*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Δένδρον ῥοζιάρη καὶ κυρτὸ να σιάσω μετὰ λόγια.

ῬΟΘΟΥΝΗ. *Post locum Georgillæ, adde*. Historia MS. Belisarii:

Ἢ να κερδήσωμεν ἡμεῖς, να πάρωμεν τὸν τόπον,
Ἢ να χαθοῦμε παντελῶς ῥοθουνὴ μὴ γλυτώσῃ.

In fine adde. Meletius Monachus, de Urinis, MS.

Τὸν νοσοῦντα ἔρχεται ἀληθὲς ἤδη τὸ ῥοθούνιον.

Joannes Archiater de partibus corporis, MS. ῥώθωνες καὶ μυκτῆρες, τὰ ῥωθώνια.

ῬΟΙΣΧΑΔΙΟΝ, *Malum Punicum*. Joannes Prisdianorum Episcopus, de Urinis, MS. τὸ δὲ φαιὸν, τὸ ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος κραθέντων ἀλλήλοις γινόμενον, ὡς τὰ ῥοϊσχάδια.

ῬΟ ῬΟΥΔΙΝ, καὶ ῥοῦθιν, τὸ σουμάκιν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ῬΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ, *Stertere, ronchizare*, ῥέγχειν. Ptochoprodromus lib. 1.

Εἶπεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἤρξατο ῥουκανίζειν.

Vide Ῥοχαλίζειν.

ῬΟΥΜΠΙΑΝ, *Erythrodanum*. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. ἐρυθρόδανον λέγεται Σαρακηνιστὶ ῥούμπιαν, ἐξ οὗ τὸ σίρουπιν τε ῥουμπῆς, ὅπερ λέγεται κοινῶς ῥιζάριον. Vide Ῥουβίμ.

ῬΟΥΠΠΟΝ, τὸ ἔψημα, in Lexico Saracenico Botanico MS.

ῬΟΥΣΙΟΣ. *Post loc. Cedreni, adde*. Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Ῥούσιον δὲ τὸ τέταρτον γίνωσκε αἷμα καθάπερ.

ὑέλιον nempe. Maximus Planudes de Urinis, MS. τὸ ῥούσιον ὑέλιον, ἤγουν τὸ ἔχον χρῶμα κρασίου, id est, vini. Constantinus à secretis MS. lib. 4. λαβὼν τῆς ῥουσίας τῶν βαφέων τῆς καλουμένης φοῦε, &c. Vide Ῥουσαῖος.

ῬΟΥΤΙΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ σουμάκι. Vide infrà in Σουμάκι.

ῬΟΥΤΟΥΛΟΣ. Constantinus à secretis MS. ἐπιχέων ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι ῥούτουλον ὄξος, καὶ βρέξας καλῶς, &c. Et cap. 24. ἕψησον μετὰ ὕδατος ῥουτούλου, καὶ πυριαθήτωσαν τὰ εἴδη, &c.

ῬΟΥΦΙΖΕΙΝ, *Sorbere*, ῥοφεῖν. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ θέλων γνώσκετε ὅτι μετὰ πολλὴν ἀγάπην
Ἐρρούφισε τοὺς Χριστιανοὺς ὡς δράκος πειναομένος.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Τὸ αἷμαν τε πολλὰ γλυκὺ, ἐρρούφα, κατέπινε.

ῬΟΧΑΛΙΖΕΙΝ, *Stertere*, ῥέγχειν. Glossæ interlineares MS. ad Aristophanis Nubes: οἱ δ' οἰκέται ῥέγχουσιν. δοῦλοι ῥοχαλίζουσι. Vide Ῥουκανίζειν.

ῬΩΜΑΙΟΝ. *Post locos Codini, adde*. Excerpta MSS. ex Nicephori Patr. CP. Chronolog. in Justiniano: καὶ ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης πόλεως Ῥώμης ἀπεστάλησαν οἱ η'. κίονες οἱ ἐπονομαζόμενοι Ῥωμαῖοι παρά συγκρίτου τινὸς Πλουτάρχου. Fragmentum ex Πατρίοις ΚΠ. editum in Constantinopoli Christ. lib. 4. pag. 110. λαρνάκια τρία πορφυρᾶ Ῥωμαῖα. Infrà: λάρναξ λίθου Ῥωμαίου. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. in Constantino M. καὶ ἀπεκομίσθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἀπετέθη ἐν λάρνακι πορφυρῷ, ἤτοι Ῥωμαίῳ. Idem in Arcadio: ἀπετέθη ἐν λάρνακι Ῥωμαίῳ.

ῬΩΜΑΙΟΣ. *In fine adde*. Romanos etiam vulgò Christianos Catholicos appellare solebant Manichæi. Petrus Siculus in Hist. Manichæor. p. 26. ἑαυτοὺς — Χριστιανοὺς ἀποκαλοῦντες, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀληθῶς ἐπωνύμους Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ῥωμαίους ὀνομάζοντες. Ab his Heterodoxi nostri *Romanorum* nomen hauserunt, tametsi hîc Romanorum vocabulo Græci fortè intelligantur. Ita rursum infrà pag. 62. ut & Anathematismus hæreseos Manichæorum apud Cotelerium in Notis ad Recognit. pag. 374.

ῬΩΜΑΝΙΣΙΟΝ. *Lin*. 4. *adde*. Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 14. διὰ τῆς εὐχῆς συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ, καὶ κατεάγησαν αἱ κλεῖδες, σὺν τοῖς ῥωμανισίοις, καὶ ἠνοίγησαν αἱ θύραι. *In fine adde*. ῥωμανισίαν ἀγορὰν Georgius Syncellus pag. 353.

Σ.

S pro Σ. Nummus Hadriani Imper. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΜΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ.

ΣΑΒΑΝΟΝ. *Lin*. 1. *post* linteum. *adde*. Lexicon MS. ex Cod. Hautiniano: περίψημα, τὸ σάβανον, ὃ τοὺς ἱδρῶτας τὸ κάμνοντος ἀποψύχει, &c. Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædagog. cap. 3. de Christo: καὶ τοὺς πόδας ἔνιπτεν αὐτῶν σαβάνῳ περιζωσάμενος. ubi Joannes habet λέντιον. *In fine subde*.

Σαβανᾶς, *Sabanorum artifex*. Vetus Inscriptio: L. AVRELIVS. PANNICVLVS. QVI. ET. SABANAS. PATRONO. OPTIMO. apud Casaubonum ad Capitolinum in Vero pag. 64.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ. *Subde in fine*.

Σαββατισμός. Eudemus in Lexico MS. Σαβατισμὸς, ὁ μέλλων αἰὼν, ὁ πλουταῖος.

ΣΑΒΟΥΡΟΣ. *Ante locum Zachariæ, scribe*. Leges navales Rhodiorum cap. 21. καὶ ἐὰν τὸ πλοῖον συμβῇ τινὰ παθεῖν, ἢ σάβουρον ὄντων, ἢ πεφορτωμένον, &c. Ita in Legibus Cypriis MSS. ubi ed. συμβῇ τι παθεῖν, ἢ σαβουράτον πεφορτωμένον.

ΣΑΓΑΡ, *Artemisia*. Lexicon Saracenicum Botanicum MS. ἀρτεμισία σάγαρ.

ΣΑΓΗ. *In fine adde*.

Σαγάριοι, quorum non semel mentio occurrit apud Sponium in Miscellan. eruditæ Antiquit. sect. 6. pag. 226.

ΣΑΓΙΝΗ. *Lin*. 2. *post* genus. *adde*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. σαγήνη, τὸ δίκτυον, σαγίνη δὲ τὸ ὅπλον ι'. Leg. τὸ πλοῖον.

ΣΑΓΙΤΑ. Vide Σήγγος.

ΣΑΓΜΑ. *Post locum Suidæ, adde*. Codex Reg. sign. nunc 3049. fol. 299. περιστράβη, τὸ σάγμα, ἤτοι σαμάριον. Eudemus in Lexico MS. ἀστράβη, ὄνος, ἢ τὸ σαγμοσέλλιον.

ΣΑΓΟΛΑΙΦΕΑ. *Lin*. 2. *dele* γ, *& scribe* v. κυρίως δὲ λαίφεα, αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι· ὅθεν οἱ κοινότεροι συνθέντες ἐκ τοῦ σάγος, καὶ τοῦ λαῖφος, σαγολαίφεα λέγουσιν.

ΣΑΓΩΝΙΟΝ, pro Σιαγόνιον, in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων.

ΣΑΚΕΛΛΑ'ΡΙΟΣ. *Lin.* 1. *post* sacellarius. *adde.* Etymologicum MS. σακελλάριος, Συεισί, ἐπιδέχεσθαι· σάκκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται.

ΣΑ'ΚΚΗ. *In fine adde.* Etymologicon MS. εἴρηται δὲ σάκκος (σάκκις) ἐπειδὴ πρότερον παρὰ σάκκοις εὑρέθη. Σάκκις δὲ εἰσιν οἱ Θρᾶκες.

ΣΑΚΤΑΝΙΖΕΙΝ. *Adde in fine* Basilographe MS. καὶ τὸ κοινὸν πλεονάζει, καὶ τὸν κόσμον σακτανίζει.

ΣΑ'ΚΧΑΡΙ. *Subde in fine.*

Σακχαροπούγγιον. Glossæ interlineares MSS. ad Homeri Batrachom. εὐχ ἧπατα λευκοχίτωνα. σακχαροπούγγια λευκοῦ χιτῶνος.

ΣΑΛΑΜΙ'ΝΘΗ, *Aranea.* Vide in Καμαπερή.

ΣΑΛΙΒΑ'ΡΗ. *Post loc. Studitæ, adde.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἔμως ἐσύρθη ἀπὸ τὸ Χελσὶν ὡς ἂν σύρνεις μὲ τὸ ἀγγύσρι, καὶ ὡς ἂν κτῆνος ἐδέθη μὲ τὸ σαλιβάρη ἀπὸ τὴν μύτην. *Adde in fine.*

Σαλινοβόνειν, eâdem notione in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 19. 24. 32. 33.

ΣΑ'ΛΙΟΝ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ἐκύλισαν τὰ σάλια μου, Χελσὶ, τὰ τὰ ὀπίσω.

ΣΑΛΟ'Σ. In Σαλία. *Post locum ex Ptochoprodromo, adde.* Idem eodem libro:

Καὶ φράζειν αὐτὴν κοπτὴν, πίεσε ταῖς σαλίαις,
Εξάφας τὰ σλιβόματα, καὶ ταῖς ἀνδρολαλίαις.

Σαλοκρανιοκέφαλος, *qui cerebro & capite prorsus stultus & amens est.* Idem Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Εἀν ἔχω γίνῃ τὰ ἰνά, καὶ ἔχω παιδίον ἀρέειν,
Καὶ εἴπω ὅτι μάθητο γραμματικὰ νὰ ζήσῃ,
Σαλοκρανιοκέφαλον πάντως νὰ με ὀνομάζῃ.

ΣΑΛΣΙΚΑ'ΡΙΟΣ. Joannis Hierosolymitani Archiepiscopi Synodicon MS. ἄρτι, εἰπέ μοι, τινὶ ἐξακολουθήσωμεν, τῶν θεοφόρων, ἢ τῶν σαλσικαρίων, εἰπέ μοι, τίνος ἐπακούσωμεν, τῶν ἁγίων Βασιλείου, &c. Priora verba desunt in eodem Synodico edito à Combefisio sub nomine S. Joannis Damasceni in Hist. Monothelit. pag. 691. An legendum φαλσικαρίων, *falsatorum?* At Cod. Reg. est optimæ notæ.

ΣΑΛΣΙΚΟΠΩ'ΛΗΣ. *Lin.* 3. *post* conditor, *adde.* quæ ita describuntur à Galeno lib. 3. in Hippocratis lib. de Fracturis pag. 567. edit. Basil. ὥσπερ ἂν οἱ μάγειροι τὴν ἔνδον εὐρυχωρείαν τῶν ἐντέρων πληρώσαντες, ἢ σεμιδάλεως, ἢ κρεῶν συγκεκομμένων, ἢ τινὸς ἑτέρου, τοιαύτης ἀλλάντας ἐργάζονται, &c.

ΣΑΜΑΡΕΙ'ΤΑΙ, dicti apud Constantinopolitanos *Ministri mensariorum qui rationes conficientibus aderant, & iis subscribebant.* Justinianus in Edicto περὶ ἀργυροπρατικῶν συναλλαγμάτων: Εἰ γράμματα φέροι αὐτοῦ τοῦ τῆς τραπέζης προεστηκότος, τοῦ γε ὑποχαφίως αὐτοῦ, οὓς Σαμαρείτας καλοῦσι.

ΣΑΜΟΥΝΤΑ'ΝΙΟΝ. Anonymus MS. de confectione Horologii Persici: ὡρολόγιον ἄεισον Περσικὸν, τὸ σαμουντάνιον απεσθαμένου δύο. ὁ δὲ ἐπὶς χαλκοῦ σωλὴν απεσθαμένου τελῶν, &c. Occurrit ibi pluries.

ΣΑΜΧΑΝΤΑ'Λ, ἡ κολοκυνθίδα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Colochintis.*

ΣΑΜΨΑΙ'ΟΙ. *In fine adde.* De his agit Epiphanius hæresi 53.

ΣΑΝΔΑ'Λ, *Vernix.* Constantinus à secretis MS. λαβὼν ἀπὸ δίον λευκόν, καὶ σανδὰλ κίτρινον, ἰὲ καὶ σπέρμα ἀνδράχνης, &c. Matthæus Silvaticus: *Sandalos, vel baratim, vel sandaragra, Arab. fandeasi; est duarum specierum * cergium, Lat. vernix.* Lexicon Medicum Hispan. *Sandel, el sandalo.*

ΣΑΝΔΑΛΑ'ΡΙΟΝ. *Lin. pen. ante* Vide, *adde.* & lib. de Prænotionib. pag. 454. edit. Basil memi-nit rursum ejusdem loci.

ΣΑΝΔΟΥ'Ρ'ΡΑΖ, *Avis species.* Constantinus à secretis MS. ὅταν δὲ ἀπέλθοι ὁ πυρετὸς, γραφεῖτο σανδούρραζ καὶ ἀλεκτρυόνιον.

ΣΑΝΙΤΑ'Σ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Τόσοι καιρὸν ναυείσκυνται κλεισμένα, βγαλμένα,
Καὶ ἀπ' ὁρισμὸν τῆς σανιτᾶς νὰ τιν διαυθεντημένα.

Hîc sumitur vox *Sanitas*, ut Itali efferunt, *Sanità*, pro domo in qua recluduntur peste infecti, quam vulgò *Maison de santé* dicimus.

ΣΑΠΩΝΙ'Σ, *Hyssopus.* Lexicon MS. Neophyti: ὕσσωπον, βοτάνιον, ὅπερ παρ' ἡμῖν σαπωνὶς λέγεται, ὡς καθαρτική.

ΣΑ'ΡΑΝΤΑ. *In fine subde.*

Σαρανταπάσημος. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Καὶ σαρανταπάσημον βλάτιν, καὶ δύο κυθροκανδήλας.

Ita Codex Pithœanus, ubi Regius σαραντάπηχον præfert.

ΣΑΡΞΙ'ΤΡΑΓΟΝ, Herba, cujus meminit Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 608. v. an *Saxifraga?*

ΣΑΤΟΥΝΙ'ΤΖΙΝ. Codex Chymicus Regius 3183. fol. 276. ex libris Orphei & Cleopatræ: λάβε σαπουνίτζιν, καὶ θεῖον, καὶ ἀρσενίκιν κόκκινον, &c. Leg. fortè σαπουνίτζιν.

ΣΑΥΡΙΖΕ'Ν, *Plantæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. κόκκοι τοῦ σαυριζὲν οἱ ὠφέλιμοι εἰς ἁρμονίαν καὶ ποδάγραν.

ΣΑΧΑΡΟ'ΘΕΡΜΟΝ, *Saccharum calidum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ μὲν τὸ σαχαρόθερμον, ὁ δ' ἄλλος τὸ δροσάτον.

ΣΑΧΝΟ'Σ. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τὸ σαχνοπελοσόδερκον ἀνέλιπε γαπὴς.

ΣΑΧΡΟ'Σ, pro σαθρὸς, *Marcidus*, idem fortè quod σαχλός. Lexicon Botanicum MS. ἰχθύας, τοὺς εὐσάρκους, τοὺς ὅπ πίους, ὅπ σαχρούς.

ΣΓΟΥΡΟ'Σ. *Lin.* 1. *post* subfuscus. *adde.* Astrampsychus MS. καὶ πάλιν κρατεῖ εἰς τὸ νοσοῦντα, καὶ εἰς ἀσθένειαν, τὰ εἰς ἰδέας ἀνθρώπου ἴσην καὶ σγουρόμαλλον, καὶ σημεῖον εἰς σῶμα, &c.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΑ'ΝΤΗΣ. In veteri Inscriptione apud Grut. 410. 3. ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΝ ΚΤΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΓΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. Adde aliam similem p. 415. 1.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟ'ΡΟΣ. *Post loc. Codini, adde.* Joannes Tzetzes in Epist. 43. ex MSS. inscripta duobus Grammaticis Sebastocratorissæ: καὶ σὺ δὲ σοῦ αὐτοῦ σεβαστοφόρε Γραμματικέ, &c. Vide Πορφυροφόρος.

ΣΕΖΕΡΟΥΠΑ'Χ, εἶδος δένδρου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Arboris species.*

ΣΕΙΡΑ', *Obex*, μόχλος. Eustathius ad Iliad. μ. sub finem: ὀχεὺς δὲ ὁ μοχλὸς, ὁ νῦν λεγομένη σειρὰ, ἤγουν σέρα, &c. Vide Σέρα.

ΣΕΙ'ΡΕΙΝ, *Proficisci, ire.* Galli dicunt, *Tirer quelque part.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: πάλιν τοῦ εἶπε ὁ Ἀντώνιος, Δὲν ἐμπορῆς νὰ γάνης σικόμενος, ἔδω εὖγα, καὶ σέρε εἰς τὴν Αἴγυπτον, &c. Vide Σύρειν.

ΣΕ'ΛΛΑ. *Post locos Eustathii, adde.* Etymologicum MS. δίφελλος (δικάθεδρος) ἐκ τοῦ δὶς, μορίου, καὶ τοῦ σέλμα, ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔρεισμα γίνεται σελλίς, τὰ σημαίνει τὴν καθέδραν· ἐξ αὐτοῦ σέλλα, &c. *Lin.* 22. *post* &c. *adde.* Eusebius Patr. Alexandri-

nus serm. de Eleemosyna, MS. καὶ ἦν αὐτοῦ ἵπποι τρεῖς κεκαλλωπισμένοι, χρυσοχάλινοι· αἱ σέλαι αὐτῶν περιεσφαλισμένας χρυσίου καθαροῦ, &c.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ, *Secretum.* Anonymus MS. in Etymologico: σέκρετον, παρὰ τὸ σιέει ταῖς κρίσεις. Infrà: σήκρητον, οἱονεὶ ἀπέραχον, καὶ σιγῆς σημεῖον. *Subde deinde,* Σέκρετον, Σήκρητον, &c.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΙ͂Ν, *Splendido vestitu indui.* Chronicon Paschale in Heraclio: ἐγὼ ἑώρακα γυναῖκα σεμνοφοροῦσαν, περιτρέχουσαν εἰς τὸ τεῖχος. Vide Λαμπροφορεῖν.

ΣΕΜΠΕΣΘΕΝΑΙΣ. *Post locum Myrepsi adde.* Aëtius lib. 18. c. 19. πυράγνου ἄνθος, ἴα, σεμπεσθένε, κορόμηλα, κεράσια, πελουίδαλα, κολίανδρον, &c.

ΣΕ΄ΜΣΕΜ, *Sesamum.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. τὰ φύλλα τοῦ σισάμου, ὅ ἐστι σέμσεμ.

ΣΕΝΔΑΙ΄Σ. *In fine subde.* Joannes Diaconus in Vita S. Josephi Hymnographi n. 25. ὁρᾷ ἵνα ἄνδρα, Σιδόνιον μὲν ἐσθῆτα, οἷος ἀεὶ καὶ τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ κατασκευάζεται περικείμενον, ταῖς ἱεραῖς πύλαις κατέχοντα τοῦ νεώ.

ΣΕΝΤΙΚΟ΄Ν, idem quod σίγνος, de qua voce infrà. Excerpta MSS. ex Nicephori Patriarchæ CP. Chronologia in Justiniano: ἔθος δὲ ἦν τὸ παλαιὸν, ἡνίκα ἀνήγετο ὁ Βασιλεὺς ἐν τῷ σιλέκτῳ, (sic) παρόνθις ἔτρεχον τὰ ἡνιοχευτικὰ ἅρματα τῶν ἵππων, διαρρήσσαι δὲ τότε τὸ ἐπώνυμον τὴν τάξιν, καὶ διὰ τῶν οἰκημάτων εἰσιόντα ἐπιτυποῦν καὶ μέχρι τὴν σήμερον, καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν ἐξέρχονται τὰ ἅρματα.

ΣΕ΄ΡΑ. *Lin. 1. dele* καὶ ὁ, *& lin. 2. scribe.* σειραὶ τοίνυν ἐλέγοντο ἵνες πεπλεγμέναι διὰ σχοινίων, φυτῶν δηλαδή. ἀντεῦθεν δὲ εἰλῆφθαι δοκεῖ καὶ ἡ ἰδιωτικῶς σερα, ἡ ταῖς θύρας κλείουσα, πάλαι μὲν σχοινὶς οὖσα, καὶ αὐτὸ εἰπεῖν, σειρὰ πλεκτή. ὕστερον δὲ τὰ ἀπὸ ξυλίνων μοχλῶν τῶν ἐντὸς περιαγομένη ἡ παραφθειρομένη, ἵνα ἡ ὥσπερ σειρὰ δέρη, οὕτω καὶ σειρὰ σερα τὸ ἰδιωτικὸν, καὶ τὸ κοινῶς δὲ λεγόμενον σειράδιον. Vide Σεῖρα.

ΣΕΡΑ΄ΒΙΝ, *Potio medica, Julepum,* apud Constantinum à secretis MS. occurrit passim, σεράβιν τῶν ἴων, τοῦ ψιμίου, τῶν δαμασκηνῶν, τῆς βιόλων, μέλιτος, τῶν ζυλαβίων, &c. Idem: τοῦτο τὸ σεράβιν, φημὶ ζυλάβιν. Rursum: μετὰ σολεμόνιον σάκχαρ, ἢ τὸ καλούμενον τῆς ἴων, τουτέστι τὸ σεράβιν. Idem quod σεράπιον.

ΣΕΡΙΑΣΜΟ΄Σ, *Morbus equorum,* de quo Hipposophium MS. τρία μὲν γὰρ σειριασμοῦ· εἰ μὲν ποιεῖ λεπίδας ξηρὰς καὶ φλυκτίδας ὁ τοῦ ἵππου, καὶ ἐξαιματοῦται διὰ τὸ εἶναι τὸ πάθος ξηρὸν, &c.

ΣΕΡΚΟΚΟΠΑΝΑ΄ΤΟΣ. Vide in Λαζηφερδάπς.

ΣΕ΄ΣΤΑ. Vide in Βυτζίον.

ΣΕΝΟΥΝΙΖ, τῆς μυρσινέας τῆς μάβρης τὰ μάβρα κουκία, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *nigra myrti, nigra faba.*

ΣΗ΄ΛΙΞ, *Silix.* Acta spuria MSS. sanctorum Petri & Pauli, ex Cod. Reg. ubi de Simone Mago: ἔπεσεν εἰς τόπον καλούμενον Σάκρα βία, ὅ ἐστιν ἱερὰ ὁδὸς, καὶ τέσσαρα μέρη γενόμενος τέσσαρας σίλικας συνήνωσεν, οἳ εἰσιν εἰς μαρτύριον τῆς τῶν Ἀποστόλων νικήσεως ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Eadem Acta Latina: *Et in quatuor partes fractus, quatuor silices adunavit, &c.*

ΣΗΜΕΙ͂ΟΝ. *Post locum S. Basilii, adde.* Epiphanius in Expositione fidei n. 25. ὁ διὰ τῶν σημείων καὶ χαρακτήρων τῶν κατὰ τῆς αἱρέσεων τούτων, τῶν ὀγδοήκοντα φημὶ, — γράψαι τε διορθώσασθαι κατηξιώθη. Galenus de libris suis pag. 362. edit. Basil. διὰ σημείων εἰς τάχος ἠσκημένος γράφειν.

ΣΗΜΕΙΟΥ͂Ν, *Excipere,* vox Grammaticorum, cùm dicunt aliquid excipi à regula. Occurrit passim apud Arcadium in Grammatica MS. hac formula, σεσημείωται, *excipitur.*

ΣΗΜΙ΄ΣΕΙΟΝ. *Lin. 1. post* semissis. *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ n. 31. καὶ ἱκανῆς χρυσίου ποσότητος ζητουμένης, οὐκ εἶχε πλὴν ἑνὸς σημισίου. — δέδωκε τὸ σημίσιον ἀρραβῶνα, λέγων. ubi codices alii ἡμισὺ, & ἥμισυ præferunt; sed legendum σημίσιον.

ΣΗ΄Χ, *Abrotonum.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ τὸ ἀβρότονον τὸ Ἀριθμικὸν τὸ λεγόμενον σὴχ Αρμένι.

ΣΙΑΝΙ΄ΔΑ, *Plantæ species.* Constantinus à secretis MS. τὰ ὅμοια δὲ περὶ τῆς καὶ τὸ καρποβάλσαμον τε ὁ σπόρος τῆς σιανίδας.

ΣΙ΄ΓΓΟΥΔΟΝ, *Nardum Celticum.* Lexicon Botanicum MS. Reg. νάρδου Κελτικοῦ, τὸ σίγγουδον. Vide Σύγγουδον.

ΣΙ΄ΓΛΑΙ. *Lin. 4. adde.* præterea Fr. Pithœum ad tit. 17. lib. 1. Cod. & Theodorum Marsilium ad Titum Suetonii cap. 3.

ΣΙΓΜΟ΄Σ, Chymicis dicitur συριγμὸς πνεύματος ἐκπεμπομένου ἐξ ὑποστροφῆς. Ex Cod. Reg.

ΣΙΓΝΟΣΤΑ΄ΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Quod verò Σιγνοστάσιον hisce locis vocatur, nihil aliud est quàm quod Herodianus lib. 4. τὸν ναὸν ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ στρατοπέδου προσκυνεῖται, & paulo post, ut & lib. 5. νεὼν τοῦ στρατοπέδου appellat, scilicet Prætorianorum militum, quod amplum fuisse satis indicat.

ΣΙΓΟΠΑΤΕΙ͂Ν. *In fine adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

> Σιγοπατῶ καὶ ἀφίνω τὰ τε σοῖς να τὸ εὑρεῖν.

ΣΙΓΡΙ΄ΑΣΙΣ. Vide in Γασρίζειν.

ΣΙΔΗΡΟ΄ΛΑΒΟΝ, *Manubrium ferreum.* Acta spuria S. Meletii n. 56. καὶ κελεύει μόλυβδον λυθῆναι, καὶ μετὰ σιδηρολάβου τὰ στόματα αὐτῶν ἀνοιχθῆναι, τε οὕτως ἐκχέειν τὸν μόλυβδον εἰς τὰ στόματα αὐτῶν. Vide Ξυλόλαβον.

ΣΙΚΟ΄ΤΙ. *Post locum Cyrilli, adde.* Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. ἐς μέσον ἧπαρ, σικότιον.

ΣΙ΄ΚΡΟΝ. Glossæ Biblicæ MSS. καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν· εἴδωλον τῶν Αμανιτῶν, ὁ καλούμενος παρ' ἡμῖν σίκρον, ἢ διὰ τὸ νεκρομαντείας τοῖς ξοάνοις πελεταῖ ποιεῖν, ἢ διὰ τῶν ἀνάγειν νεκρῶν μνήμα ποιεῖσθαι νεκροῖς.

ΣΙΚΤΑΡΑΤΖΧΙ΄ΔΟΣ, κάρδαμον Ἰνδικὸν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Cardamomum.*

ΣΙΛΕ΄ΝΤΙΟΝ. *Post lin. 4. adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Leone Sapiente: καὶ σιλέντιον τε συνόδον ἐκεῖ ποιήσας, &c. *Ibidem pag.* 1370. *lin. penult. post,* &c. *adde.* Apud Romanos sententiam suam ex scripto stantes Senatores recitasse observat Casaubonus ad Spartianum in Hadriano.

ΣΙΛΙΓΝΙ΄ΟΝ. *Post loc. Neophyti adde.* Eustathius ad Odyss. ξ. περὶ δὲ σιλίγνεως ζητητέον μὲν ὅτι ποτε εἶδός ἐστιν. ἰστέον δὲ ὡς παρὰ ἀρτον λεγόμενον σιλιγνίτην καὶ σιλιγνίαν, διὰ τὴν ἐκεῖθεν μίξιν. Galenus lib. de Aliment. pag. 307. edit. Basil. ἡ μὲν σεμίδαλις, Ἑλληνικὸν καὶ παλαιὸν ὄνομα ἐστιν· σιλίγνις δὲ οὐχ Ἑλληνικὸν μὲν, ἑτέρως δὲ αὐτὴν ὀνομάζειν οὐκ ἔχω. *Adde in fine.* Vide Casaubonum ad Vopiscum pag. 231. 2. edit.

ΣΙΜΙΚΙ΄ΝΘΙΟΝ. *Ante locum Cyrilli, adde.* Id omnino etiam firmant Glossæ Basilic. ὀθόνεια καὶ ὀθόνια, ὑφάσματα ἐπιμήκη, ἃ καὶ ὀράρια παρὰ τισὶ λέγονται· ὥσπερ δὲ οἱ εἰς παλάτιον εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπομύττονται καὶ ἀπέπτυον. Cæterùm passim prostant imagines cum ejusmodi mappulis in manu, locis indicatis in Dissert. de Nomismat. Impp. CP. & apud Sponium in Miscellan. eruditæ Antiquit. pag. 216. 243. 299. 308. 312. Vide Γρέσιον.

ΣΙΝΔΟ΄ΝΑ. *In fine adde.* Eusebius Patriarcha Alexandrinus serm. de Eleemosyna, MS. κλίναι, καὶ στρωμναὶ, καὶ σινδόναι χρυσόεσσαι.

ΣΙ΄ΝΙΟΝ, *Vasis species.* Zosimus MS. de rotundandis margaritis: λαβὼν τὸ πιστὸν σώθημα, ἔμβαλε ἐν σινίῳ, καὶ πλήσας τὸ πιστὸν σινίον ὕδατος λευκοῦ, περάξον τὸ πιστὸν σώθημα. Infrà: ἔξελε τὰς ἐν αὐταῖς χαλάζας ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔμβαλε αὐτὰς ἐν σινίῳ, καὶ πλύνων μετὰ σαπωνίου, &c.

ΣΙΝΟ΄ΒΟΡΟΣ, *Arboris species.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. ἢ ἀλειφέτω τὸ δέρμα μετὰ χυλοῦ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σινοβόρου. an συκομόρου.

ΣΙ΄ΣΟΝΟΣ, εἶδος ἀρώματος, ἔοικε ἀνήσῳ, in Lexico Botanico MS. *Aromatis species aniso similis.*

ΣΙΤΑ΄ΚΗ, *Psittacus.* Philostorgius lib. 3. c. 11. καὶ μὴν δὴ καὶ τὴν σιττάκην ἐκεῖθεν ἴσμεν κομιζομένην, ὃ τῶν ὀρνέων ἐστὶ λαλίστατον. Vide Σιτταχός.

ΣΙΤΟ΄ΜΕΤΡΟΝ. *In fine adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο, εἰς διατροφὴν διηνεκῆ χήραις, καὶ ὀρφανοῖς, καὶ ξένοις.

ΣΙ΄ΤΡΕΦ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. σήλη τῶν κόκκων τοῦ σίτρεφ τοῦ Ἰνδικοῦ.

ΣΙΦΟΥ΄ΝΗΝ, *Tubus*, *Canalis.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ ἀπὸ καλάμης ὡς σιφούνην.

ΣΚΑ΄ΛΑ, *Navale. Post locum Moschopuli scribe.* Canonismata Homeri MSS. ἔστι δὲ λιμὴν μὲν κόλπος θαλάττης, παραχῆς ἀνέμων ἀπηλλαγμένος, ὅρμους ἐπιτηδείους ἔχων εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. ὅρμος δὲ, τὸ μέρος τοῦ λιμένος, εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες δέδενται, ὃ οἱ κοινοὶ σκάλαν λέγουσι. Cosmas Vestitor de Relat. corporis S. Chrysostomi, MS. καὶ εὑρέθη προθεσία τῆς ὁρμήσεως ἡ σκάλα τοῦ ἀγρου τῆς χήρας ἐκείνης γυναικὸς, &c.

ΣΚΑΛΙ΄Σ. *Post vitam S. Pauli, adde.* & Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii: καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν λαβὼν τὸ μικρὸν σκαλίδιον, ὃ ἐπεφερόμεθα διὰ τὰς τῶν μελαγρείων ῥίζας, ἔβαλε μικρὸν ὀρύσσειν, &c.

ΣΚΑΛΙΣΤΗ΄ΡΙΑ. Lexicon Botanic. MS. ἐνέματα, τὰ ἐργαλεῖα, ἤτοι σκαλιστήρια.

ΣΚΑ΄ΜΝΟΝ. *Post locum ex Gloss. MSS. adde.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ὡς θεσπιῳδεῖ τρίποδος, &c. σκάμνου. *In fine subde.*

Σκάμνον, item pro throno regio usurpant Græci hodierni. Extat in Cod. Reg. 2561. fol. 4. libellus περὶ εἰς οὓς βούλονται προσελθεῖν εἰς τὸν τόπον τοῦ Οὐζούχασαν, deinde: εἴ τις βούλεται ἵνα πάγῃ εἰς τοῦ Οὐζούχασαν τόπον, μᾶλλον δὲ εἰς τὸ σκάμνον του, ὅθεν ἐστὶν ὁ θρόνος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἤγουν εἰς τὸ Ταβρὴς, &c. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Εἰς τὸ σκαμνὶν τῶν Χελιδόνων τὸ κεφαλοδότικη.

ΣΚΑΠΤΟ΄Ν, *Vasis mensarii species.* Vide Glossarium med. Lat. in *Scapton.*

ΣΚΑ΄ΡΙΦΟΣ. *Adde in fine.* Geographus Longobardus nuper editus à D. Placido Porcherono Benedictino: *Major Scythen quam Jordanis Cosmographus in modum fungi scarifum esse dixit.* Rursum idem scriptor: *Scarifum autem ipsius Italiæ quidam Philosophi dixerunt esse fungi amanitæ.* Vide Glossar. med. Lat. in *Scarifum.*

ΣΚΑ΄ΡΣΟΣ. Λίθος τῶν Χαρίτων cap. 2. εἶπεν εἷς μέγας ἄρχος, καὶ εἶχεν εἰς τὸ σπίτιν του δούλους δύο, καὶ ὁ εἷς εἶτον ὁ πλιὸ ἀκριβότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, καὶ ὁ ἕτερος ὁ πλιὸ σκάρσος.

ΣΚΑ΄ΣΨ, εἶδος ὀρνέου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Avis species.*

ΣΚΕΥΗ΄. *Adde in fine.*

Σκευάρια, eadem notione. Damascius in Vita Isidori pag. 1060. ἰδὼν τὰ σκευάρια συνδούμενα πρὸς τὴν ἀπόπλουν.

ΣΚΕ΄ΨΙΣ, *Consilium, dies capiendi consilii à Judice concessus*, vox Jurisconsultorum. Leges Cypriæ MSS. τὸ δὲ ἄλλο μέρος μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ λίβελλον, ζητᾷ ἡμέραν τῆς σκέψεως, ἐὰν χρειοστῇ να ἀπολογηθῆναι. Vide Glossar. med. Lat. in *Dies consilii.*

ΣΚΗ΄ΝΩΜΑ, *Cadaver*, λείψανον. Chronicon Paschale anno 5. Theodosii M. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει εἰσηλθεν τὸ σκήνωμα Κωνσταντίας — καὶ κατετέθη, &c. Ita anno 1. Arcadii, an. 13. Honorii, an. 8. Leonis M. an. 7. Phocæ.

ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ. *Post locum Libanii, adde.* Theodorus Studita Homil in S. Joannis Bapt. Nativit. MS. ὥσπερ τοι οὖν βασιλεὺς ἐκ τῶν ἀνακτόρων βασιλικῶς προερχόμενος, ἔχει μὲν πρῶτα ἡγουμένους ῥαβδούχους τινὰς, καὶ σκηπτροφόρους, ἔπειτα ὑπάρχους, &c.

ΣΚΙΑ΄ΔΙΟΝ. *Post locum ex Scholiaste Hesiodi, adde.* Eustathius ad Iliad. ι. ἐστὶ δὲ εὑρεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὡς κυνέη καλεῖται, καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον σκιάδιον, ὅπερ Ἡσίοδος πῖλον φησὶν ἀσκητόν.

ΣΚΙΒΙΝΙ΄ΖΑ, *Sagapenum.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. σαγάπηνος, σκιβινίζα, σαχέτη.

ΣΚΡΙ΄ΝΙΟΝ. *Adde in fine.* Primus verò qui Magistrorum scrinii meminerit, est Spartianus in Vero, ut observat Casaubonus.

ΣΚΟΥ΄ΛΚΑΙ. *Post lin.* 35. *scribe.*

Ἐξσκουλκεύσαι, in Etymologico MS παρακροάσασθαι.

ΣΟΛΑ΄ΡΙΟΝ, *Solarium.* Etymologicum MS. σολάριον, ἡλιακόν. σόλε γὰρ τὸν ἥλιον λέγουσι· σολεία, ἡ τοῦ οἴκου. Vide Ἡλιακόν.

ΣΟΛΟΜΩΝΙΑΚΟ΄Σ λίθος. Occurrit in Hippiatricis.

ΣΟΥ΄ΔΑ. *Lin.* 2. *post* solent. *scribe.* Scholiastes Euripidis in Phœnissis: καὶ τάφρου πέλας, πλησίον τῆς σούδας. Infrà: καθεῖσιν, καθεσθῆναι ἐποίησεν. ἔξω τῆς σούδας.

ΣΟΥ͂Κ. *Post locum ex Gloss. adde.* Constantinus à secretis MS. λάβε τὸ ῥάμικ, τὸ λεγόμενον σοῦκ, καὶ ακινιον, &c.

ΣΟΥ͂ΛΒΑ, pro Σοῦρβα, *Mespili.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. σοῦλβα τὰ καὶ τὰ μέσπιλα, &c.

ΣΟΥΜΑ΄ΚΙ. *Post locum ex Gloss. Iatric. adde.* Michaël Psellus de facultate aliment. MS. ῥοῦς ἤτοι σουμάκιν, στύφει, καὶ ξηραίνει, &c.

ΣΟΥ΄ΡΦΑΝΟΝ, ἡ πάφη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sulfur.*

ΣΟΥ͂ΣΟΝ. *Post locum Moschopuli, adde.* Scholiastes MS. ad Aristophanis Nubes: ξυστὶς, εἶδος ἱματίου πορφυροῦ, ᾧ κοσμούμενοι οἱ ἀθληταὶ διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐπόμπευον. ἄλλοι δέ φασι τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σωσάνιον· καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ σώζειν τοὺς ἄνδρας.

ΣΟΥΦΛΙΟ΄Ν, pro Σουβλίον, *Subula.* Joannes Archiater MS. χοίνου δέρμα τὸ λεγόμενον παρὰ τῶν δυσικῶν χαιτόχοιρος τοῦ ἔχοντος ὥσπερ συυφλία παρόξυντα. Vide Σούβλη.

ΣΟΥΦΟΥ͂Φ, *Sorbitionis siccæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. σύνθεσις ξηροροφίσματος, φημὶ σουφοὺφ, &c.

ΣΟΦΙ΄Α, *Astronomia judiciaria.* Liber Enoch apocryphus: ἐδίδαξεν φαρμακείας, ἐπαοιδὰς, σοφίας, καὶ ἐπαοιδῶν λυτήρια. Georgius Syncellus de Abraamo: καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς (Χαλδαίοις) ἐτράφη, καὶ λοιπῆς μετέχει σοφίας.

ΣΟΦΙ΄Α. *Adde in fine.* Similis formulæ dici solitæ ab iis qui Palatium ingrediebantur meminit auctor fictitius gestorum S. Amphilochii pag. 234. apud Combefisium: Ἀμφιλόχιος εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐστὶν ἔθος ἐν τῷ εἰσιέναι ἡμᾶς εἰς τὸν βασιλέα εἰπεῖν τὸ, Ὀρθοὶ πάντες, σὺ οὖν τέκνον μου, ἐν τῷ εἰσιέναι ἡμᾶς ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ παλατίου, κράξον μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ὀρθοὶ πάντες εἴτε, ζωὴ, εἴτε θάνατος.

ΣΠΑ'ΘΑ. *In fine adde.*

Σπαθαῖος, pro Σπαθάριος. Inscriptio Selymbriana à Sponio relata in Miscellan. pag. 332. ✝ ΚΕ. ΒΟΗΘΗΤΟ CѠ ΔΟΥΛѠ CΕΡΓΙѠ ΒΑCΙΛΙ CΠΑΘΑΙѠ, id est Βασιλικῷ Σπαθαίῳ, vel Σπαθαρίῳ. ubi malè Sponius *Sergium Regem* interpretatus est.

ΣΠΑΘΑ'ΡΙΟΣ. *Post loc. ex Theophane, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapient. in Leone Isauro: καὶ Λέων στρατολογηθεὶς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς προκοπὴν μεγίστην ἀναβιβάζεται, Σπαθάριος προχειρισθείς.

ΣΠΑ'ΣΤΡΑ. *Lin.* 2. *post* Καθαρείτης. *adde.* Hesychius: φιλοκαλία, φιλῦσα τὰ σπάστρα.

ΣΠΑΧΕ'ΝΗ, *Sagapenum.* Lexicon Saracenicum Botanicum MS. σαγάπηνος, σκιβίνζα, σπαχένη.

ΣΠΗ'ΛΑΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* ædificatum. *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 37. τὸ μὲν σπήλαιον ἐκκλησίαν πεποίηκε, κατὰ δὲ πρόσφασιν κοινόβιον περιφημέστατον αὐτόθι συνεστήσατο, τῷ Σπηλαίου αὐτὸ ὀνομάσας.

ΣΠΙΓΟΜΑΤΖΟΥ'ΚΗ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

> Γείτωνας ἔχω κοσκινᾶν, φάλσομαι μας χωρίζει
> Απ' αυτοὺς, ὅπου σπιγματ κατὰ κάμνουν ματζέκης.

Infrà :

> Σπιγομματζέκης κοσκινᾶς κάμνοιον τὸ ἔχω τὰ ψῶα.

ΣΠΑΗΝΟ'ΧΟΡΤΟΝ, κνίζα, in Lexico Botanico ex Cod Reg. 1843. ubi fortè leg. κνύζα.

ΣΠΟΝΔΟΚΡΑ'ΜΒΗ, *Brassica* seu *Raphani species.* Synesius Chymicus MS. μετὰ τὸ εἰπεῖν ὕδωρ ἀφθορον, εἶπεν ὕδωρ ἀσβέστου, καὶ ὕδωρ σπονδοκράμβης, καὶ ὕδωρ θείου.

ΣΠΟ'ΡΤΟΥΛΟΝ. *Post locum Phavorini, adde.* Eudemus in Lexico MS. σπόρτουλα, τὰ εἰς διανομὴν διδόμενά τινι πράγματα.

ΣΤΑΒΑ'ΡΙΟΝ, *Temo aratri.* Eustathius ad Iliad. ζ. σημείωσαι δὲ ὡς ἐπὶ ἁρμάτων μὲν, ῥυμὸς λέγεται παρὰ τὸ ῥύω, τὸ ἑλκύω, οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ ἀπήνης· ἐπὶ δὲ ἀρότρου, ἱστοβοεὺς παρὰ Ησιόδῳ, βαρβαρίζόμενος νῦν παρὰ πολλοῖς, οἱ φασὶν αὐτὸν σταβάριον, ὡς δὴ ἱστοβάριον.

ΣΤΑ'ΒΑΡΟΝ. *In fine adde.* Vide Casaubonum in Polybium pag. 177. 178.

ΣΤΑΚΤΗ. *Post locum ex Corona pretiosa, adde.* Tzetzes in Lycophron. σποδὸν ἄμαχον στάκτην, νῦν δὲ πυρκαϊὰν καὶ καῦσιν. Suidas: ἄσβολος καὶ ἀσβόλη, ἡ αἰθαλὴ τοῦ πυρὸς, ἡ στάκτη.

ΣΤΑ'ΜΕΝΟΣ. *Post locum Nicephori Romani, adde.* Eudemus in Lexico MS. ἔλαιτα, τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἱστάμενα.

ΣΤΑ'ΜΠΑ, *Imago Principis in nummis impressa,* ex Ital. *Stampa.* Joannes Canabutzes MS. fol. 37. ἐποίησαν οἱ ὕστερον βασιλεῖς μονίταν, ἤγουν τὴν ἰδιωτικὴν λεγομένην στάμπαν, δι' ἧς ἐχάραττον νομίσματα εἰς τὴν Ρώμην ἔχοντα ἐπιγραφὴν, Ρῶμα κάπουτ μουνδι, *Roma caput mundi.*

Σταμπαρίζειν, *Imprimere.* Nicephorus Rhodinus Homil. 3. in Canticum Deiparæ: πλειότερα λοιπὸν, καὶ λέγω ὅτι τὸ μεγαλειότερον βιβλίον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Διὰ τι, σταμπαρισμένον εἰς τὴν πορφύραν, &c.

ΣΤΑΤΗ'Ρ, *Candelabrum.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylit. n. 47. αὐτίκα ἐθεώρουν κύκλῳ τοῦ θείου αὐτῆς στατῆρας καὶ λύχνους ὅλους πυρίνους φωτίζοντας, &c.

ΣΤΑΤΙ'ΩΝ. *Lin.* 11. *post* &c. *adde.* Epistola Flaminum Augustalium ad Flamines Tyrios in Inscript. Puteolana, apud Gruterum 1105. διὰ τοὺς θεοὺς, καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν αὐτοκράτορος τύχην, εἰ καί τις ἄλλη στατιὼν ἐστιν ἐν Ποτιόλοις, ὅσοι οἱ πλείους ὑμῶν ἴσασι, καὶ ἡμετέρα ἐστὶν, &c. ubi pluries mentio στατίωνος εἰς λειτουργίας καὶ θυσίας.

Ibidem lin. 15. *post* φυλάσσωσιν. *adde.* In Responsoria Tyriorum Epistola, Flamines Puteolani, de quibus suprà, vocantur Στατιωνάριοι: ἀναγνώσθη ἐπιστολὴ Τυρίων στατιωναρίων, &c. Infrà: οἱ ἐν Ρώμῃ στατιωνάριοι ἔθος εἶχον, &c.

ΣΤΑΥΡΑ'ΚΙΟΝ. Glossæ Biblicæ MSS. ἀλλασσόμενον στολαὶ, ποικίλας ἐξαλλάσσοντα ἐχούσας χρώματα, οἷά εἰσιν τὰ ἐκ πηλικοῦ σταυράκια καλούμενα.

ΣΤΑΥΡΕ' ΒΟΗ'ΘΕΙ, *Invocationis Christianorum species in calamitatibus.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

> Καὶ κάμνω πάρα πάλιν ἀρχὴν, λέγω, Σταυρὲ βοήθει,
> Καὶ σὺ Κυρά μου βοήθησ μου να μὴ πνιγῶ στὰ βύθος.

ΣΤΑΥΡΙ'ΟΝ. *Lin.* 9. *post* præterea, *adde.* à Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Euthymii MS. cap. 21. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔκραζον, Κύριε ἐλέησον, τὰ σταυρία τῶν πλησίον κρατοῦντες ἔχοντες, &c.

ΣΤΑΥΡΟΦΥ'ΛΑΞ, *Post locos Cyrilli, adde.* Idem Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. ejusdem S. Euthymii cap. 26. ὁ δὲ τούτου (Cosmæ) ἀδελφὸς Χρύσιππος ις'. χρόνους ἀμέμπτως ὑπουργήσας ἐν τῇ τοῦ ἁγίου σταυροῦ φυλακῇ. Meminit præterea Σταυροφύλακος S. Resurrectionis, qui veram, ut loquimur, Crucem servabat, Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 58. 67. qui n. 52. 59. 61. 62. κειμηλιοῦχος ἐν τῇ ἁγίᾳ Αναστάσει dicitur, ubi etiam ab Imperatore huic muneri præpositus innuitur ex ordine Diaconorum & Monachorum n. 59. Ex hac porro nomenclatura videat Lector an probet conjecturam viri doctissimi tom. 2. var. Sacror. pag. 30. qui existimat duo fuisse Martyria Hierosolymis, alterum quod *Crucis*, alterum quod *Anastaseos* dicebatur.

ΣΤΑΥΡΩ'ΣΙΜΑ. *Post loc. ex Triodio, adde.* Nicon, ubi de Exaltationis S. Crucis festo: καὶ περὶ ταύτης τῆς ἑορτῆς φασὶν, ὅτι τινὲς μὲν ἐκ πίστεως προσαγίζονται, διὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἁγίου σταυροῦ· καὶ πάλιν αὐτὴν τὴν ἡμέραν διὰ τὸν ἀσπασμὸν, καὶ ὅτι τὰ σταυρώσιμα πάντα ψάλλονται καὶ ἀναγινώσκονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι Απόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἁπλῶς ἡ ὅλη τάξις σταυρώσιμος γίνεται, καὶ ὅτι μία ἡμέρα ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις τελεῖται.

ΣΤΕΓΟΝΟ'ΜΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* domus. *adde.* Glossæ MSS. ad Aristophanem: φέρνη, ἡ προὶξ, καὶ στεγονόμιον. Theodorus Hermopolites MS. lib. 5. tit. 2. ὅτι καὶ συνίσταται τὰ οἰκοδομήματα συναγομένων στεγονομίων.

ΣΤΕ'ΓΟΣ, *Lupanar.* Epiphanius hær. 66. n. 2. ἀπελόμενος δὲ τοῦτο (γύναιον) ἀπὸ τοῦ στέγους. ἔσηκε γὰρ ἡ τοιαύτη ἐν τῇ πολυκοίνῳ ἀσημότητι, ἐπικαθίσει τῷ γυναικαίῳ.

ΣΤΕ'ΦΑΝΟΣ.

Αστεφάνωτος, *Cœlebs.* Vetus Inscriptio apud Sponium in Miscell. eruditæ Antiq. pag. 370. λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους, *matrimonii expertes.* Item, *Meretrix.* Astrampsychus MS. δηλοῖ εἰσαγωγὴν γυναικὸς εἰς οἰκίαν ἀστεφανώτου καὶ ἑταιρίδος.

Στεφάνιον, *Conjugium.* Leges Cypriorum MSS. ὁ βουλόμενος λαβεῖν γυναῖκα μέχρι καὶ τέσσαρα στεφάνια, ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ, &c.

ΣΤΕΦΑ'ΝΙΟΝ, *Pili supra ungulam equi.* Hipposophion MS. ὅτι ἄρξονται αἱ τρίχες τοῦ στεφανίου τοῦ ὄνυχος ἀνατρέχειν, καὶ φέρει τραύματα, θεραπεύεται οὕτως, &c.

ΣΤΗ'ΘΟΣ. *In fine subde.*

Προστηθίδια, Suidæ, sunt εἰκόνες μέχρι στήθους. ubi hunc locum adduxit ex auctore anonymo: Γάμοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως. Vide Henr. Valesium ad Excerpta Polybii pag. 36.

Σπῖθος, in Αποσπιθίζειν. *Post locum Philemonis, adde.* Epiphanius hæresi 67. n. 1. ὅπως μθὲ γὸ παλαιὰν κὴ καινὴν διαθήκλω σαφῶς εἰπεῖν ἀποσπιθίζων. Idem in Exposit. fidei n. 23. ἐν ψαλμῳδίαις ᾗ οἱ πλείους κὴ εὐχαῖς διηνεκέσι, ἀναγνώσεσί τε γραφῶν ἁγίων, ὲ ἀποσπιθισμοῖς ἀσκοῦνται. Gregoras lib. 5. hist. ineditæ cap. 5. de Joanne Patriarcha CP. ὅτω γὸ εὐφυὴς κὴ μνήμων ὤν, ὡς δυώδεκ λέγειν ἀπὸ σόματος ὅσα πώποτε ωροανέγνωκε.

ΣΤΗΛΗ, pro remedio videtur usurpari. Constantinus à secretis MS. lib. 2. στήλη ἣν διέθετο Παῦλος ὁ ἀκέστωρ. Passim apud hunc scriptorem, tametsi videtur scriptor Arabs, quem hic in linguam Græcam vertit, divisisse totum opus in τμήματα, & in λόγους, λόγους verò in πύλας, & πύλας in στήλας, seu in *remedia specialia.*

ΣΤΙΓΓΟΣ. Aëtius lib. 11. cap. 6. σίγγον, ἤτοι σέσιλα, κρεμιδόσπερμα, &c.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ. *Post locum S. Athanasii, adde.* Idem Athanasius, aut Anonymus in Syntagm. doctrinæ: ἐν ᾗ τῷ ὑπεῖν, ἕκαστον ἰδία ωραλαμβάνεσθαι, κὴ ἕκαστον τὸ στιχάριον αὐτῷ ἔχειν, ἤτοι σακκίον κεκρυμμένον, &c.

ΣΤΙΧΗΡΟΝ. *In fine adde.* Habetur ejusmodi στιχεράριον in Bibliotheca Regia Cod. 2037. incipiens à mense Septembri.

Cæterùm στιχηροὺς vocabant Patres libros divinæ Scripturæ metro conscriptos Polychronius in Catena in Job: ὅτω ωρὰ τῇ θεία γραφῇ, στιχηρὰ βιβλία ὑπό ᾗ μείζον Ἑβραϊκὸν ἐλέγχθη. Ita porro appellabantur libri, Job, Psalterium, Proverbia Salomonis, Ecclesiastes, & Canticum Canticorum; quos Gregorius Nazianz. ita complexus est in carminibus:

> Αἱ ᾗ στιχηραὶ πέντε, ὧν ωρῶτος Ἰώβ,
> Ἔπειτα Δαβὶδ, εἶτα τρεῖς Σαλομώντιοι,
> Ἐκκλησιαστὴς, Ἆσμα, κὴ Παροιμίαι.

Adde Amphilochium in Iambis ad Seleucum, & Damascenum lib. 4. de fide orthodoxa.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΝ, in Στίχος. *Post locum ex Gerontio, adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 17. στιχολογῶν ψαλμοὺς Δαυιτικοὺς καθ' ἑαυτὸν στιχολογοῦντα. Ita cap. 73.

ΣΤΙΧΟΣ. *In fine dele* Vide, &c. *& adde.* Ejusmodi est opus Nicephori Constantinopolitani, & aliud quod edidit Cotelerius ad Epistolam S. Barnabæ col. 9. In ejusdem Nicephori Chronologia extat caput hoc titulo: κὴ ὅσαι εἰσὶ θεῖαι γραφαὶ ἐκκλησιαζόμεναι, κὴ κεκανονισμέναι, ὲ ἡ τούτων στιχομετρία, ὅτως, &c. Στίχους porro appellabant, ut plerique censent, atque in primis Salmasius in Præfat. ad Plinium, & in Epist. ad Saravium anni 1248. verborum ωρίοχλὼ perfectam sententiam continentem, ita ut versus interdum duas, aut tres, aut plures lineas occuparet. Sic in Leg. un. Cod. de veteri jure enucl. Justinianus testatur libros Pandectarum excerptos fuisse ex duobus millibus librorum veterum Jurisperitorum, ac continere *plusquam trecenties decem millia versuum.* Ubi Constitutio Græca §. 1. ἀριθμὸν ᾗ ἔχον στίχων μυριάδων τριακοσίων. Infrà: ἐ ωραιτέρω τε πέντε κὴ δέκα μυριάδων στίχων αὐτῷ δόντες, &c. Damasus PP. in Epist. ad S. Hieronymum: *Eos quos mihi jampridem legendos dederas libros, ideo non libenter lego, quia plurimæ epistolæ ex eis usque ad mille spatia versuum tenduntur,* &c. Sed non desunt qui hisce locis στίχος lineam significari volunt, ex Suida: στίχος ᾗ ὁ κτ' κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ τ ἀριστερῶν ὅπι τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος. Alia vide apud V. Cl. Ægidium Menagium in Notis ad Diogenem Laërtium.

ΣΤΙΛΒΩΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Prochopro dromus MS. contra Hegumenum:

> Ἐξάψας τὰ στιλβώματα, κὴ τὰς αἰσχρολαλίας.

ΣΤΟΙΧΕΙΝ. *Lin. 1. post* convenire. *adde.* Eudemus in Lexico MS. συνέθηκεν, ἐστοίχησεν, ὡμολόγησεν. Eustathius ad Iliad. ψ. ωροδώμεθον ᾗ, ἀντὶ τῦ συνθώμεθα, συμφωνήσωμθμ, κὴ ὡς πολλοί φασι, θῶμθμ στίχημα, ἢ σαφέστερον κὴ κοινότερον εἰπεῖν, δώμεθα, ὅ ὅτι δεσμητῶμθμ συνθήκας.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. *Post locum Tzetzæ, adde.* Symeon Logotheta in Chronic. MS. de Apollonio: τὸ παλλάδιον λεγόμθμον ξυλινὸν ὑπῆρχεν εἴδωλον τ Παλλάδος. τῦτο ἔλεγον τετελεσμένον ἀρρήτοις ἔπεσι κὴ δαιμονιώδεσι τελεσιείοις, ἤτοι μυσαροῖς μυστηρίοις ἐστοιχειωμθμον, νικηφόρον, ὡς φασὶ, κὴ ἀνάλωτον διατηροῦν τὴν πόλιν, ἔνθα ἀπόκειται.

ΣΤΟΜΩΜΑ, apud Aëtium lib. 10. cap. 26. extr. ὅτι ὁ σίδηρος ὁ ἀποσβεννύμθμος. Vide Gorræum.

ΣΤΡΑΤΑ. *Post locos ex Lexico Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: στράτα, διὰ τὸ ἰσαμθμλω ῥέειν. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: διὰ νὰ μαὶ ἐμποδίσου τὴν στράταν τῦ οὐρανῦ, &c.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ, *Morari*, διατρίβειν. Inde nubes στρατεύεσθαι dicuntur, quòd Poëta dixit, *dum nubila pendent.* Eustathius: ὡς δῆθεν τῦτο ὂν εἰπεῖν στραλιᾶς νέφος, κὴ αὖ ἀνάπαλιν στραλιὰν νεφῶν· αφ ὅ κεμδήσαντες οἱ ἰωνικοὶ στρατεύεσθαι νέφη φασὶν, οἷς πολλὰ συσαθέντα ἐπαγγέλλεται τραχὺλω ἀέρος, διὰ τ ωρὶ αὐτὰ μελανίας τὴν ἐκ πυκνώσεως.

ΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΙ, *Militares tributorum Exactores.* Zonaras in Nicephoro Phoca: ἀπογραφεῖς στελλόμενοι, ἐπόπται τε κὴ στρατευτικοὶ, κὴ οἱ κεκλημένοι Πρωτονοτάριοι, οἱ παντοίαις κακώσεσιν ἐξετάζον τὸ ὑπήκοον, &c. Vide Στρατιωτικός.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. *Pag. 1459. post lin 13. subdes* Στρατηγοὶ dicti etiam *Prætores*, atque adeo interdum Coss. ut observat Henr. Valesius ad Excerpta Constantini cap. 122. Symeon Logotheta in Chronico MS. de Romanis: δυσὶ στρατηγοῖς ἐνιαυσιαίαν ἔχουσι τὴν ἀρχὴν ἐφύλαττον, οὓς Κονσούλους, οἷα δὴ στρατηγοὺς κὴ ωροβόλους ὲ ωρηγόρους ὠνόμαζον· ὑπάτους τούτους οἱ Ἕλληνες λέγουσι. Scholiastes MS. Theophili Antecess Instit. de Satisdat. εἰσὶ ᾗ οἱ λαμβάνοντες τὰς ἐγγύας ἐν Κωνσαντινουπόλει· εἰσὶν οἱ ταξεῶται, κὴ οἱ σκρινιῶ. (leg. σκρινίῳ) ἐν ᾗ ταῖς ἐπαρχίαις, ὁ ἔκδικος, οἱ στρατηγοὶ, ὁ Juridicus Ἀλεξανδρείας.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ, *Magister militum.* Zosimus lib. 2. de Constantino M. στρατηλάτας κατεστήσατο, τ μθμ τ ἵππου, τ ᾗ τῶν πεζῶν, εἰς τούτους ᾗ τὴν ἐξουσίαν τῦ τάττειν στρατιώτας, κὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἁμαρτάνοντας μεταθεὶς, &c. Occurrit passim.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΕΙΝ, pro ἔρχεσθαι εἰς στρατόπεδον, usurpasse Zonaram lib. 3. Annal. n. 23. observat illius Synopseos auctor.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ. *Lin. 2. post* regia. *adde.* Georgius Lecapenus in Grammatica MS. στρατόπεδον λέγεται κὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ κατασκηνοῖ ὁ στρατός. λέγεται στρατόπεδον ὲ τὸ φοσσάτον· λέγεται στρατόπεδον ἰδίως κὴ τὰ βασίλεια, ὡς κὴ Συνέσιος· κὴ τὴν ὅπι στρατοπέδῳ θρυλλουμθμν ὑπ' αὐτοῦ δυναστείαν.

ΣΤΡΙΓΛΟΣ. *Post locum ex Richardo, adde.* Doctrina Christiana Romæ cusa: κὴ οἱ στρίγλαις, κὴ ὅσοι δίδονται εἰς τὰ μαγικὰ, ὅπου διὰ θέντες κραποῦσι τ δαίμονα.

ΣΤΡΟΥΘΙΟΝ, species aromatica quædam sic appellata. Constantinus à secretis MS. λαβὼν τὸ εἶδος τὸ καλούμθμον στρουθίον, &c. Dictionarium Medicum Hispan. *Struthion, un pajaro, y un medicamento caliente.*

ΣΤΡΟΥΘΟΜΗΛΟΝ, *Malum Cydonium.* Anonymus

nymus Medicus MS. de Diæta lib. 2. περὶ κυδωνίων καὶ στρουθομήλων (χυλὸς) καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς κυδωνίοις σώζεται. Neophyti Lexicon MS. στρουθία, τὰ μεγάλα κυδώνια. Vide Ruellium lib. 1. cap. 72.

ΣΤΡΟΥΚΤΩΡ. *Adde in fine*. Eusebius Patr. Alexandr. de Eleemosyna, MS. ὄρνις, λαγωὴ καὶ τετραπόδων πλῆθος, καὶ στρουκτώρων πολλῶν διερχομένων.

ΣΥΓΓΕΡΝΟΤΗΣ. Ανθος τῶν Χαρίτων cap. 27. συγγερνότητα εἶναι καθὼς εἶπεν ὁ Τέλιος, εἶναι δύναμις καὶ μέθος διαναστρέξη τὴν ὄρεξιν τῆς σαρκὸς, &c. Vide Γέρνειν.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ. *Pag.* 1471. *lin* 14. *ante* Leo, *adde*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 86. τότε ὁ Αθανάσιος ἀνελθόντα ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἀρχιεπίσκοπον Πέτρον (Αντιοχείας) ἠνάγκασε συγκέλλους ἔχειν Πέτρον τε τὸν Αλεξανδρέα, καὶ Ιωάννην τὸν στρογγύλον.

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΙ. *Post locos ex Glossis adde*. Libri Basilicôn: ἀπὸ πατρικίων ἕως Ιλλουστρίων εἰσὶν οἱ συγκλητικοί· καὶ γὰρ ἔτι μόνον ἐν τῇ συγκλήτῳ δύναται λέγειν. Ubi Theodorus Hermopolites MS. Ιλλουστρίους δὲ τινὲς λέγουσι τοὺς Πρωτοπαθαρίους, καὶ τοὺς ὑπερβεβηκότας αὐτούς.

ΣΥΓΧΑΡΙΚΙΟΝ. *In fine adde*. Ptochoprodromus MS lib. 2.

Τὰ συγχαρίκια, Δέσποτα, νὰ σε τὸ προξενήσω.

ΣΥΓΧΙΖΕΙΝ. Michaël Chartacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: συγχίζεται τούτου τὴν ἀλήθειαν ὁ μιαρὸς καὶ αἱρεσιάρχης Λούθηρος, &c. Infrà: αἱ συγχίζεται λοιπὸν, καὶ αἱ καταισχύνεται ὁ τρισάθλιος, &c. Lib. 2. τοπίαι λογὶς ἡ ἁμάρτια τοῦ ἱερέως συγχίζει πολλὰ τοὺς λαϊκοὺς, &c.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΝ. *Post locum ex Vita S. Xenes, adde* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 5. ὁ γὰρ λόγος αὐτῆς ὑπῆρχεν ἐν τούτοις, ἀκριβῶς, ἡ Συγχώρησον, ἢ ἐάν τι προσέπεσε εἰπεῖν, οὕτως ἔλεγε ναὶ καὶ οὔ. Adde n. 12. 56.

ΣΥΔΑΡΙΟΝ, *Sudarium*. Herodianus Grammaticus MS. τὰ διὰ τοῦ αριον ὑποκριστικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ελλησι συστέλλει τὸ α. ἱππάριον, φιλάριον, ἀμέλει συνήθεια ἀπὸ τῆς τῶν Ρωμαίων διαλέκτου πολλὰ ἐπίσταται διὰ τοῦ αριον. ὀκτάριον, συδάριον λέγουσα καὶ κελάριον. Vide Σουδάριον.

ΣΥΛΛΑΒΑΙ. *Adde in fine*. Vita S. Marthæ matris S Symeonis jun. Stylitæ n. 68. ηὐχαρίστησα τῷ ἐπὶ πάντων δεσπότῃ Θεῷ, ἐφ᾿ οἷς ἠξίωσεν ἐγὼ ὁ ἀνάξιος τοιούτων ὑμῶν συλλαβῶν, καὶ μετέχειν τῶν θεοπνεύστων ὑμῶν ῥημάτων.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ. *In fine adde*. Neque porro hîc omittendum contractus à Babyloniis primùm inventos. Georgius Syncellus pag. 102. ὡς ἐκ τούτου δοκεῖν μήποτε διὰ γραμμάτων συμβόλαιά ποτε χρηματίζειν, ἀπὸ Βαβυλωνίων εὑρήματα λέγουσιν οἱ νεώτεροι.

ΣΥΜΒΟΛΟΔΕΙΚΤΑΙ, inter Divinatores & Aruspices recensentur in Constitut Apostolic. lib. 8. cap. 32 ubi Scholion: συμβολοδείκτης, ὁ διὰ συμβόλου τι ὑποδεικνύων πονηρόν. Συμβολομαντεία apud Gregorium Nyssen. in Epist de Pythonissa. Vide Cotelerium ad loc. Constitut.

ΣΥΜΜΑΧΟΙ, Ægyptiis, *portitores literarum velocissimi pedestres*, ut auctor est Liberatus Diaconus in Breviario cap. 23.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ *Lin.* 1. *post* consocer. *adde*. Georgius Lecapenus in Grammatica MS. λέγεται δὲ κῆδος καὶ ἡ συγγένεια, ἡ κοινῶς λεγομένη συμπενθερεία.

ΣΥΜΨΥΧΑ, συμψύχως. *Adde*. Visiones Danielis MSS. καὶ εὐθὺς καταποντισθήσεται συμψύχως ἐν τῷ βυθῷ.

ΣΥΝΑΒΡΙ, *Cinnabaris*, Gall. *Sinabre*. Stephanus Sachleces MS.

Εκείνη μὲ τὴν ἄφησε, καὶ πέμψει τὸ συνάβρη.

ΣΥΝΑΓΕΙΝ. *Lin.* 26 *post* passim. *adde*. Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 22. συνάξεις δὲ ἐπιτελούμεναι τεταγμέναι εἰσὶν ὑπὸ τῶν Αποστόλων, τετράδι, καὶ προσαββάτῳ, καὶ κυριακῇ· τετράδι δὲ, καὶ ἐν προσαββάτῳ, ἐν νηστείᾳ ἕως ὥρας ἐνάτης, &c. Ibidem, πρωϊναὶ συνάξεις. Num. 23. ἐν τισὶ δὲ τόποις καὶ ἐν τοῖς σάββασι συνάξεις ἐπιτελοῦσιν. Ubi consulendus Petavius p. 349. quo loco probat σύναξιν non modò pro conventu fidelium, sed etiam pro Missa Patres usurpare. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n 70. καὶ γινομένης ἀκολουθίας τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐπετελεσε τελείαν σύναξιν, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἱερουργήσαντος.

ΣΥΝΑΚΤΗ, *Collectio hominum, Caterva*. Eustathius: ἀφ᾿ ὧν συμβολή τε ὁ πόλεμος, καὶ τὸ συναγόμενον Αρηα, καὶ συμφέρτη ἀνδρῶν ἀρετή, ὃ ἔτι συνοιστὴ κατὰ τοὺς παλαιούς, εἰπεῖν δὲ ἰδιωτικῶς συνακτή. Vide Glossar. med. Lat. in *Collectio*, & suprà in Συνάγειν.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ, *Commutatio*, ἀνταλλαγή. Constantinus Porphyrogen. de Admin. Imp. ὅτι δέδωκεν ὁ Συμβάτιος εἰς συνάντησιν τοῦ κάστρου χωρία τῇ γυναικί.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ. *Lin.* 24. *post* schismatica. *adde*. Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἀφ᾿ ἐκεῖ καθημένον τοῦ ἤχου, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ συναξάριον, ἐξάψαλμον, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. Συναξάρια τυπικὰ, in Responsionibus Synodalibus sub Nicolao Patr. CP. apud Cotelerium.

ΣΥΝΑΠΤΗ. *Pag.* 1482. *lin.* 53. *post* αἰτήσεων. *subde*.

Συναπτὴ καθολικὴ, in Liturgia S. Jacobi: ὁ διάκονος ποιεῖ καθολικὴν συναπτὴν, Εν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ΣΥΝΔΟΙΑΖΕΙΝ, *Compactum facere*, in veteribus Glossis, pro συνδυάζειν, quam vocem pro colludere usurpant Græci posteriores. Eædem Glossæ: συνδοιασμὸς, *conlusio*. Epiphanius lib 1. contra hæres. ἐκεῖσε τινων συνδοιάσαντες, καὶ συμβούλιον ποιησάμενοι μετ᾿ ἀλλήλων, &c. Justinianus Nov. 130. τινὲς τῶν ἀρχόντων, τῶν ἐπαρχιῶν συνδυαζόμενοι πολλάκις τοῖς διασώζουσι τὸ ἡμέτερον στράτευμα μὴ ἐπιμάσσωσι ταῖς δαπάναις, &c.

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΙ. *Post loc. Georgii Alex. adde*. Idem Chrysostomus: τί ἂν εἴποιεν οἱ τὰς συνεισάκτους ἔχοντες, καὶ διαβεβαιούμενοι ἀπαθῶς αὐταῖς συνοικεῖν, καὶ μὴ βλάπτεσθαι, ὅπου γε, εἰ καὶ τοῦτο ἦν, ἔδει τῶν σκανδαλιζομένων φείδεσθαι· ἴσω γὰρ σὲ καὶ συνοικοῦντα παρθένῳ καθαρὸν εἶναι πάσης ἐμπαθείας πονηρᾶς, ἀλλ᾿ ἑτέρους πλήττεις ἀσθενεστέρους.

ΣΥΝΟΔΙΨΗ, pro σύνοψις. Habetur in Codice Reg. 2147. fol. 48. περὶ οὔλης συνοδίψη, seu *synopsis*.

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΙ. *In fine adde*. Vetus Interpres Epistolæ S. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum: *Posside igitur temetipsum iterum, dilectissime, & ad priorem regredere ordinem, ab abominabili ita abstinens opinione, & qua Apollinaris, & eorum qui Sinusiastæ dicuntur, ipsa cogitatio assiduè puris influens nocere novit*, &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ. *Post locum Synesii, adde*. Priscianus lib. 5. *Municeps*, συμπολίτης, καὶ ἡ συμπολιτεία.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ. *Lin.* 1. *post* συνωδία, *adde*. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ὁμιλίας, συντροφίας. Ad Nubes: ξυνοικεῖν δύναται· συντροφίας ποιεῖται.

ΣΥΡΕΙΝ. *In fine adde*. Rursum: σύρε, γαυγάλεις οἶνον, ἴσθι ἀρυσάμενος οἶνον. Suidas: σύρω, τρέχω. Pisides:

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

ΣΥΡΜΑ'ΔΕΣ. Joan. Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis, ubi de clypeo: συρμάδες δὲ μέλανος διὰ μέσου τοῦ χαλκοῦ ἐγγεγραμμέναι ἦσαν· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς ἀσπίδος ἦν ἐζωγραφισμένος δράκων.

ΣΥ'ΡΜΑΙΑ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ἐπιμήκη ῥαφανίς· καὶ συρμαϊσμὸς, ὁ δι' αὐτῆς γινόμενος ἐμετός. Vide Gorræi Definit. medic.

ΣΥΡΟ'ΓΑΣΤΡΑ ζῶα, *Serpentes, reptilia*, quæ supra ventrem repunt, in Etymologico MS. in ἑρπετόν. Σύργαστρα dicuntur Theocrito in Ara 2. ut restituit Salmasius pag. 155.

ΣΥΡΤΟ'Ν. *Ante locum Annæ Comnenæ, scribe.* Eustathius ad Odyss. χ. σειρὴν δὲ πλεκτὴν, εἶδός τι λέγει σχοινίου, ἴσως καὶ ἱμάντος, ὡς δηλοῦσιν οἱ παράσειροι ἵπποι, καὶ οἱ ἀνασειραζόμενοι.

ΣΥ'ΣΓΟΥΔΟΝ, idem quod σίγγυδον, *Nardum Celticum*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumen.

Ἔχουσι στάχος, σύσγουδον, καρυόφαλον, πεψίδης.

Vide Σίγγυδον, & Βασαλίζειν.

ΣΥ'ΣΣΗΜΟΝ. *Post locum ex auctore incerto, adde.* Eustathius ad Iliad. ψ. de equo, ὃς τὰ μὲν ἄλλα φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ τῷ μετώπῳ λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη· καὶ ὅρα ὅτι κατηγητὴς γίνεται τοῖς μετ' αὐτὰ ὁ ποιητὴς, καὶ τοῦ τοιαῦτα ἐν ἵπποις παρασημαίνεσθαι ἅ φασιν οἱ χυδαΐζοντες σύσσημα.

ΣΥ'ΣΤΗΜΑ. *Post locum ex Basilicis. adde.* Leges Cypriorum MSS. οἱ ἐν ἀξίαις, ἢ στρατείαις, ἢ συστήμασι ὄντες, &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ'ΤΙΟΝ. *In fine adde.* Πάτρια ΚΠ. ubi de sepulcris Imperatorum, & sepulcro Copronymi: ὁ δὲ λίθος τοῦ τάφου ἐπρίσθη, καὶ ἐχρημάτισεν εἰς συσήματα τοῦ παλατίου, καὶ ἀβάκια τὰ ὄντα ἐν τῷ φόρῳ. Legendum fortè συστημάτια.

ΣΦΑΛΑ'ΓΚΙ. *Post lin. 2. subde.*

Σπάλαγξ, eadem notione. Anonymus Medicus MS. ἀσφάλαξ, ζῶον ἐστὶν χόλης — ὅθεν σφάλαγγα τοῦτο τινὲς καλοῦσιν, ἄλλοι δὲ τετράκουρον.

ΣΦΙΚΤΟ'Σ, Σφικτότης, *Constans, Constantia*. Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 25. σφικτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅπου δὲν θέλει να ἀλλάξῃ τὴν ὀπινιόν του διὰ κανέναν τρόπον τοῦ κόσμου. Rursum: ὑπόστασις εἶναι, ἤγουν σύστασις, ὡς καθὼς εἶπεν ἅγιος Αὐγουστῖνος, εἶναι καθαρὰ σύστασις να μηδὲν θέλει ὁ ἄνθρωπος να εἶναι ποτὲ φέρμος, εἶναι ἐλάττωμα τὸ λέγουν σφικτότητα.

ΣΦΙΝΤΟΤΡΑΝΟ'ΠΟΥΣ. Vide in Κονδίστολος.

ΣΦΟΥΓΓΑ'ΡΙ. *Post locum Damasceni adde.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ τὸ χάλκωμα ὡς ξύλον σάπιον τὴν θάλασσαν, ὡς σφουγγάρι. Ubi Athanasius pag. 36. 1. edit. ἤγετο δὲ θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, *Baptismus. Post locum ex Concilio CP. adde.* S. Epiphanius de mensur. & pond. ὁ δὲ Ἀκύλας κατανυγεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Χριστιανισμῷ ἐπίστευσεν· αἰτήσας δὲ μετὰ χρόνον τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, ἐκομίσατο. Idem hæresi 30. n. 4. παρεκάλεσε τὸν ἐπίσκοπον, λέγων, Δώρησαί μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα. Et n. 34. ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ σφραγίζων. Acta spuria S. Meletii n. 21. οἱ δὲ εἶπον, Δὸς ἡμῖν τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα, καὶ τὸ λουτρὸν τῆς ἀφθαρσίας. Acta vetustiora S, Thaletæi n. 7. ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ δὸς τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylit. n. 224. ἦν δὲ ἡ μεγάλη τοῦ μυστικοῦ δείπνου, καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν Χριστοῦ παραδόσεως καὶ οἰκονομίας ἡμέρα. Martyrium S. Philetæri n. 27. παρεκάλουν αὐτὸν λαβεῖν τὴν ἐν Χριστῷ σφραγῖδα.

ΣΦΡΑΓΙ'ΖΕΙΝ. *Pag. 1501. lin. 38. post* ἀνάξιαι, *adde.* Balsamon ad Can. 2. Calched. οἱ μὲν ἐπίσκοποι, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ διάκονοι, καὶ οἱ ὑποδιάκονοι χειροτονοῦνται· οἱ ψάλται, οἱ ἀναγνῶσται, οἱ ἄρχοντες, καὶ ἕτεροι σφραγίζονται· οἱ δὲ οἰκονόμοι, οἱ χαρτουλάριοι, οἱ παραμονάριοι προβάλλονται· τῷ δὲ ὀνόματι τῆς χειροτονίας καὶ ἡ σφραγὶς περιέχεται, ὡς διὰ χειρὸς γινομένη.

ΣΦΥΓΜΙΚΑ'ΡΙΟΝ, liber de venæ pulsibus sic inscriptus. In Indice librorum Græc. ex Cod. Reg. laudatur τὸ λεγόμενον σφυγμικάριον. Describitur illud in Cod. 2697.

ΣΧΕΔΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Synodi Ephesinæ, adde.* Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 25. ὁ διὰ τῶν σημαίων καὶ σχεδαρίων τὰ κατὰ τῶν αἱρέσεων τούτων γράψαι καὶ διορθῶσαι καταξιωθείς.

ΣΧΕ'ΔΟΣ. *Post locum Joannis Euchaitæ, & vocem* sensim. *adde.* Sic σχέδη *grifos* appellasse Græcos monet etiam Eustathius ad Odyss. ι. οἱ δὲ νεώτεροι ταῦτα καὶ ὅσα τοιαῦτα ζηλώσαντες, πολλὰ δὴ ἃ ἐν τοῖς παλαιοῖς εὕρηται ὅμοια, ὡς πολλαχοῦ δεδήλωται, γρίφους ἐμελέτησαν πλέκειν, οὓς ὠνόμασαν σχέδη. Infrà: οἱ δὲ τὰ σχεδικὰ λαλοῦντες. Paulò pòst: ἐμφανῶς δὲ λόγος ἐπὶ λόγῳ, καὶ λαβύρινθος ἐμφαίνεται, οἷς οἱ ὕστερον σχεδικοὶ ἐπιτηδεύουσι τὸ ἐν τῷ, Αἰγεῖ συνοικοῦσα τοῦ Πανδίονος.

ΣΧΕΤΙΚΩ'Σ. *Pag. 1505 post locum vitæ S. Nicolai, adde.* Procopius Diaconus & Chartophylax Homil. εἰς τὴν τῆς ὀρθοδοξίας τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων πανήγυριν· Εἰκὼν γὰρ ἡ τῶν καθ' αὐτὸ λεγομένων, ἐν δὲ τῇ πρὸς ἕτερον τὴν σχέσιν καὶ τὴν ἀναφορὰν ποιουμένων, εἰκονιζόμενον γὰρ καὶ τοῦ ἀρχετύπου· τὴν γὰρ χάριν ὁρῶντας, ὡς δι' ἐσόπτρου πρὸς τὸ πρωτότυπον τὸν νοῦν ἀναφερόμενον, καὶ πρὸς αὐτό γε τὴν τιμὴν τῇ προσκυνήσει διαπορθμευόμενον. Infrà: τὴν γὰρ σχετικὴν τιμὴν τούτοις ἀπονέμομεν, &c.

ΣΧΗ'ΜΑ. *Pag. 1506. lin. 32. ante* aliud, *adde.* Theodorus Prodromus MS. de Mure: ἐγὼ, κυρία μου, ἔφη, τῶν παρ' ἡμῖν μοναχῶν πέλω καθηγούμενος, καὶ σχήματι μεγάλῳ κοσμοῦμαι, καὶ κίδαρεις ἐμοὶ, καὶ μανδύας, καὶ τὰ λοιπά. Andreas Cretensis in S Patapium p 222. κόρη τις ἀποταξαμένη τῶν βιωτικῶν θορύβων, εἰσῆλθεν ἐν μοναστηρίῳ, καὶ ἐκεῖ διετέλεσε χρόνον ὀλίγον, οὐ μήπω τῷ τελείῳ σχήματι τῶν μοναζουσῶν γυναικῶν τέως ἠξιωμένη.

ΣΧΙΜΝΙ'Α, in Lexico MS. Neophyti, αἱ τοῦ σκόρδου σχίδες. *Pulpæ allii.*

ΣΧΟΛΑΡΙ'ΚΙΟΝ. *Post locum Nicetæ, adde.* Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 225. περὶ ἀπολωλότος σχολαρίκια ἀργυρᾶ.

ΣΧΟΛΑ'ΡΙΟΣ. *Post locum Procopii, adde.* στρατιώτης σχολάριος, apud Nicephorum Uranum in Vita S. Symeonis Stylitæ jun. n. 67.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟ'Σ. *Lin. 2. post* facundus. *adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: σχολαστικὸς, διὰ σχολάζειν τοῖς ἀστικοῖς ἢ τῷ δικαίῳ.

ΣΧΟ'ΛΙΟΝ. *Post loc. ex Lexico Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. σχολεῖον, διὰ τὸ σχολάζειν τῇ διδαχῇ. Σχολεῖον, διὰ τὸ κατὰ σχολὴν προστίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυσνοήτων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων ἐπὶ τοῖς λογίοις σωφρόνως, δικαίως, ex Anastasio Sinaïta.

ΣΧΟΛΙΟΓΡΑΦΕΙ'Ν. *Post locum ex Etymol. adde.* Eudemus in Lexico MS. σχόλια, σημειολογήματα, ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἑρμηνεῖαι. Moschopulus in Schedographia MS. σχόλιον, ἡ ἑρμηνεία.

ΣΩ'ΖΕΙΝ. *Lin. 1. post* pergere. *adde.* Cosmas Vestitor de relat. corp. S. Chrysost. MS. συνημερευσάντων τοίνυν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν λαῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ λειψάνου δοξολογικῇ τιμῇ, ἔωθεν Πρόκλος ὁ ἐνάρετος ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καθίσας διὰ τὴν εὐλογίαν καρούχαν, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κόλποις περισφιγγύσας τὸ λείψανον ἐπὶ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων λιτανευόμενος ἔσωζεν.

ΣΩΚΑ'ΡΙΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Chartophylax Bulgariæ in Geodæsia: καὶ τὸ ξύλον τὸ ἐμπησσόμενον, ἀφ' οὗ δέδεται τὸ σωκάριον, ἤτοι τὸ σχοίνιον τὸ δικαιόργυιον.

ΣΩΚΑ'ΤΙΟΝ, ἡ σχοῖνος. Σῶκος, βρόχος ἰσχυρὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 3182.

ΣΩ͂ΚΟΣ. *Post locum Hamartoli, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapient. in eodem Theodosio jun. καὶ ἐπελθόντες ἔνοπλοι καὶ ἔφιπποι τοῦ Αρεοβίνδου σώκισρον κατέχοντος, τὸ πρῶτον τοῦ Πέρσου ὁρμήσαντος κατ' αὐτοῦ ὑποπλαγιάσας ὁ Αρεόβινδος, ἐσώκισεν αὐτῷ τῷ σωκίσρῳ ὃ ἐπεφέρετο καὶ καταπενεγκὼν ἐκ τοῦ ἵππου, ἔσφαξε.

ΣΩΛΗΝΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Heronis, adde.* Galenus de ratione medendi lib. 14. τὸ στρογγύλον τοῦτο, μολύβδινον ἐποίησαν ὥσπερ σωληνάριον. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 191. v. ἀνακλείσῃ ἐν σωληναρίῳ χρυσοῦ, καὶ φορεῖ, &c.

ΣΩ͂ΜΑ. *Post locum ex Epiphanio, adde.* Leges Cypriæ MS. ἐὰν τὸ σῶμα ἦν ἄξιον, &c. Infrà: ἐὰν εὕρῃ αὐτὴ εἰς σῶμα ἄξιον γεγονυῖαν κανονικῶς ἐξουσία ἰσασμοῦ, &c. Ibid. pag. 100. σῶμα γὰρ ἐλεύθερον οὐ διαζημιᾶται, ὁ δὲ σῶμα δούλου βλάψας, &c.

ΣΩΜΑ'ΤΙΟΝ. *Post locos ex Glossis adde.* Eustathius: καὶ ἡ βίβλος δὲ ἀρχαιοτροπίαν δηλοῖ, παλαιγόνου πράγματος ἐγίνετο ποτὲ τὰ τῶν χαρταρίων σώματα ἐκ φυτοῦ ὃ κατὰ καὶ ἀλλαχοῦ δεδήλωται βύβλος ἐλέγετο. Ad Odyss. φ. ἔχει ἄρα ἡ βύβλος ἰνῶδες τι ἐξ οὗ εἰκὸς γίνεσθαι σώματα συμπλοιοῦντα εἰς γραφάς.

ΣΩ͂ΡΙ, apud Chymicos, quid sit docet Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τῷ θείῳ ἀπύρῳ συλείου σῶρι καὶ χάλκανθον· τὸ δὲ σῶρί εἰσι ὡς κυανὸν, ψορώδης εὑρισκόμενος ἀεὶ ἐν τῷ μέσῳ, καὶ χλωρὸν τὸ χάλκανθον καλοῦσιν, &c.

ΣΩΣΤΟ'Σ, *Totus, integer.* Historia MS. Belisarii:

Καὶ τρεῖς ἡμέρας ἤποικε σωσταῖς πεπληρωμένας.

ΣΩΤΙΚΟ'Ν, pro ἐσωτικόν. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Νὰ κάθητε σὸν τόποι σας, νὰ τρῶτε τὰ σωτικά σας.

T.

TABA'ΡΖΟΥΔ, *Sacchar album.* Constantinus à secretis MS. σάκχαρ ταβάρζουδ, τόπος οὕτω καλούμενος εἰς Συρίαν Matthæus Silvaticus: *Tabarzet, i. album, quod fit in illa regione.* Infrà: *Tabastrem, est nomen regionis. Taberzeta, i. smiraldus.* Vide V. Cl Stephanum *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 613.

ΤΑΒΕ'ΡΝΑ. *Post locum Scevolæ, adde.* Salomonis Monita MSS. ad Rhoboam filium:

Μὴ τὰ ἐξοδιάσῃς ἄφαντα εἰς καπηλεῖα καὶ πόρνων,
Μήτε ἐς ταβέρνας με μωρούς, τὸ τότε ἀναγκάζει σε.

ΤΑ'ΒΛΑ. *Pag.* 1520. *lin.* 32. *post* Ιουστίνου. *adde.* Ubi Agathias lib. 3. pag. 30. edit. Reg. describens ejusdem Lazzorum Regis insignia, ait circa chlamydis τὸ μεσαίτατον χρυσῷ ὑφάσματι ἐκαπρώθη resplenduisse.

ΤΑΓΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Codex 3497. fol. 84. καὶ ἀφόριζε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄλευρον ὡσεὶ ταγάριον ἕν. Vide Ταγή.

ΤΑΓΑΙ'. *Lin.* 4. *ante* Leo, *adde.* Chronicon Paschale: καὶ ἤσθιεν διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας ταῖς ἡμέραις ἃς ἔζησεν, καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ διὰ παντὸς αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλέως, &c. ubi LXX. ἑστιατορεία αὐτοῦ ἑστιατορεία habent. Infrà: καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον, προέστησεν πανήγυριν, καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Rhinotmeto: ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τῆς πόλεως οἰκητόρων εἰκῆ καὶ μάτην ἀπροφασίστως ἀπαιτήσεις, ἐκταγαὶ καὶ δημεύσεις ποιούμενος. Leges Cypriæ MSS. ὁρίζου πάλιν, δέσποτα, καὶ τοὺς ἐκταγιατικούς σου, οἱς λέγει ἡ ἐπιδίξεις, &c.

ΤΑΓΙΝΑ'ΡΙΟΝ *Adde in fine.* Suidas: τοῦτο δὲ τὸ ἀτλαγκὶν ἐν συνηθείᾳ καλοῦμεν ταγηνάριον. Anonymus MS. de Diæta lib. 1. cap. 1. οἱ ὄρχεις τῶν ἀλεκτρυόνων καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν πετεινῶν, προδικὸς, ταγηναρίου, περιστεραῖς, &c. Idem cap. 2. ὀρνίθων ἡ σὰρξ, ὡς προδικὸς, ταγηναρίου, περιστεραῖς, &c.

ΤΑ'ΓΜΑ, *Ordo seu status sæcularis.* Epiphanius hær. 68. n. 2. de Clericis: ἐὰν ἐπ' ἀληθείας μετανοήσωσι, καὶ καρπὸν τῆς μετανοίας αὐτῶν ἐπιδείξωνται, οὐ μὴν ἵνα ἕκαστος δεξιωθῇ ἐν τῷ ἰδίῳ Κλήρῳ, ἀλλὰ μετὰ χρόνου διάστημα συνάγεσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐν ᾧ τάγματι, τὸ ἐκ ἐν κλήροις.

ΤΑ'ΖΕΙΝ. *Lin.* 2. *scribe.* Gregorius Hieromonachus in Synopsi dogmat. Eccl. ὀνομάζομεν τὸν Θεὸν ἐπὶ ματαίῳ, ὅταν δὲν πληρώνομεν εἰς τὸν πρέποντα καιρὸν τὰ τάματα, ὁποῦ τάζομεν τοῦ Θεοῦ.

ΤΑΚΤΙΚΑ'. *Pag.* 1525. *lin.* 37. *post* παιδευόμενοι. *adde.* Georgius Lapithus in versibus politic. MSS.

Εκμάνθανε τὰ τακτικὰ, καὶ τρόποις τοῦ πολέμου.

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ. *Adde in fine.* Lexicon MS. τάλαντον, σημαίνει τέσσαρα, τὸ ζύγιν, τὴν στάθμην, τὸ βάρος, τὸ χάρισμα.

ΤΑΞΙ'ΔΙΟΝ, *Navigatio. Post locum ex Assisis, adde.* Belissarion Donatus in Vita S. Antonii, MS. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καιρὸς τῶν ταξιδίων εὐθανε. Ubi S. Athanasius: ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ καιρὸς τῶν πλωΐμων συνέκλειεν.

Συνταξειδάριος, *Commilito. Pag.* 1529. *post lin.* 47. *adde.* Novella MS. Joannis Imp de Mancipiis: ἢ ἕτερος οἷος δήποτε στρατιώτης, μικρὸς ἢ μέγας. ταγματικὸς ἢ θεματικὸς διαπωλήσει ψυχάρια, εἰ ἀπηχμαλώτισται τινὶ τῶν συνταξειδαρίων αὐτοῦ, &c.

ΤΑ'ΞΙΜΑ. *In fine adde.* Leges Cypriæ MSS. fol. 25. v. καὶ εὐθὺς ὁ κριτὴς ὁρίζῃ να τάξουν τὸν ἄνθρωπον ὡς πρώτου ταξίματος, καὶ γράφει ὁ νοτάριος τὸ α. τάξιμον, οὕτως· ὁρίαθη ὁ δεῖνα Δεκανὸς τῆς ἐκκλησίας νὰ τάξῃ τὸν δεῖνα, &c.

ΤΑ'ΞΙΣ, *Comitatus. Pag.* 1531. *lin.* 3. *adde.* Zosimus lib. 2. τοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπιτετραμμένου τῶν περὶ τὴν αὐλὴν τάξεων, ὃν Μάγιστρον ὀφφικίων καλοῦσιν, &c.

ΤΑΡΑΝΤΖΟΥΠΗ'Λ, τὸ ὑδρομέλι, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΙ'Σ & Ταραντινίδιον, apud Galenum de Prænotione, semel ac iterum, dicitur esse Polluci, διαφανὲς ἔνδυμα, ὀνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χλιδῆς καὶ τρυφῆς: Hesychio verò, cui ταραντινὸν appellatur, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν κρώσσοις ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους.

ΤΑΡΟΥ'ΤΑ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ δὲν ἐγύρεται ἄπαντα τὰ να τοῦ πῆ ἦν τοῦτα,
Ούτε ἀπὸ τὰ τζάκιστα, ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ ταροῦτα.

ΤΑ'ΡΠ, ἡ ῥαφανὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΠΙ'ΟΝ. Eustathius ad Odyss. ι. ὅθεν κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ κόφινος, μέγας ὁσοῖνος καλούμενος ταρπὴ, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ περιφερόμενον ταρπίον.

ΤΑΡΣΑΠΑ'Ν, φανὸς ὁ ἐπὶ τῶν πελμάτων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΤΑΡΙ'ΖΕΙΝ, *Frigere*, ῥιγοῦν. Eustathius ad Iliad. ξ. ὡς ἐκεῖ μὲν ἐν τῷ ταρτάρῳ οὔσης ἀδιαδόχου ψυχρότητος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ταρταρίζειν ἄλλως ἡ ἰδιωτικὴ παραφθείρει γλῶσσα ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥιγούντων.

ΤΑΡΤΗΜΟ'ΡΙΟΝ, pro τεταρτημόριον, *Ponderis species.* Eudemus in Lexico MS. ταρτημόριον, δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ, καὶ ταρτημόριον τινὰ καλοῦσιν, ὡς διχάλκου ἄξιον.

ΤΑΡΧΟ'Ν, *Plantæ species*, de qua sic Michaël Psellus de facultate alimentorum, MS. τὸ ταρχὸν θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν κατὰ β΄. ἀπόστασιν ὑπάρχον δυσπεπτον, διὰ τὸ γαιῶδη, φησὶν, ἔχειν αὐτοῦ τὸ σῶμα, πρὸς ἣν ἀφο-

ρευῶπές ἦνις ψυχρὸν ἔφησαν τοῦτο. ἔστι δὲ φυσῶδες καὶ κακόχυμον, &c. Matthæo Silvatico, *Tarcon est herba pyretri*. Dictionarium Med. Hispan. *Tarcon, una yerva no conoscida.*

ΤΑΤΜΩΜΕΝΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 129. εἰ δὲ πλεονάζῃ ἡ θερμότης τῆς ξανθῆς χολῆς κατὰ τὴν ξηρότητα, πίπτουσι τὰ μέλη καὶ ἀναβιβρώσκονται, καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ εἶδος τατμώμενον· ὥσπερεὶ τὰ κοπτόμενα, pro πιτμώμενον.

ΤΑΥΡΑΙΑ. *In fine ante* Vide, *scribe*. Ταυρηδὸν βοᾶν, apud Andream Cretensem in S. Patapio pag. 212.

ΤΑΦΕΣ, ἡ μυρσίνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Myrtus.*

ΤΑΧΑ. *In fine adde.* In Cod. Reg. 3232. Νήφων μοναχὸς, τάχα ζωγράφος, περὶ στοιχείων, &c.

ΤΕΑΦΗ. *Post locum ex Psello, adde.* Etymologicum MS. in θεῖον: λέγεται γὰρ τὸ θεάφιον, θεῖον ἄπυρον. Leg. ἄπυρον. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 20. καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸ σπήλαιον δυσωδίας, ὡς καιομένου θεάφου.

ΤΕΙΧΟΔΑΙΜΩΝ, στρουθίον μικρὸν, in Lexico Botanico MS. Reg. *Passerculi species.*

ΤΕΛΕΙΟΝ. *In fine adde.* Ita etiam appellari baptisma observat Clemens Alexandrinus lib. 1. Pædag. cap. 6. καλεῖται δὲ πολλαχῶς τὸ ἔργον τοῦτο χάρισμα, καὶ φώτισμα, καὶ τέλειον, καὶ λουτρόν. Mox, τέλειον δὲ τὸ ἀπροσδεὲς φαμέν.

ΤΕΛΩΝΙΑ. *Lin. 30. ante* Vide, *adde.* nisi fortè respexerit ad illud Jobi cap. 3. ὁμοθυμαδὸν οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου, *non audierunt vocem exactoris*, quo nomine dæmonem intelligi consentiunt sancti Patres. S. Chrysostomus hunc locum explicans, ait: πρὸς δὲ διάνοιαν ὁ ἱερὸς μακαρίζει λόγος τοὺς μὴ ἀκούσαντας φωνὴν φορολόγου· οἱ γὰρ τῆς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν καταξιωσάμενοι, καὶ πάντων τῶν ἀρχῶν, καὶ νικῶντες τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας, κρείττονες γεγόνασι τῆς τοῦ φορολόγου φωνῆς, τουτέστι τοῦ διαβόλου, ὃς τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν προαιρετικῶς γεγονότας, ὥσπερ τινὰ δεσμὸν ἀπαιτεῖ τὸ προστάττειν τὰ αὐτῷ καταθύμια, &c. Vita MS. S. Stephani junioris: τελώνησον ἐν ἐξετασμῷ τῷ πλωτήσαντί με διάβολον.

ΤΕΜΠΛΟΝ. *Pag. 1543. lin. antepen. post* Gr. *adde.* ἐν τῷ ξενῶνι τοῦ ἁγίου Σαμψὼν τέμπλον λαβόντες ἱστορίας ἔχον ἁγίας, καὶ καταπτύσαντες, ἐπὶ τοῦ λεγομένου κειμένου κατέστησαν, ὥστε διὰ τῆς ἐν πύργῳ ὁπῶν, ὃ καὶ εἰπεῖν τολμηρὸν, τοὺς αὐτοὺς ἀρρώστους, οἴμοι, ἀποπατεῖν.

ΤΕΝΑΝΤΙΟΝ. *Lin. 2. post* tenente. *adde.* Eustathius: ὠνεῖται δὲ προφότης εἶδος χειρισμένης κατὰ τὴν ἰδιωτικῶς λεγόμενον τενάτιον.

ΤΕΝΔΑ. *Post locos Suidæ adde.* Etymologicum MS. πάσσαλος, ξύλον τι ἐπίμηκες ἐμπηγνύμενον πρὸς τῇ γῇ πρὸς τὸ κρατεῖν τὴν τένδαν.

ΤΕΡΕΨΕΙΟΝ. Leges Cypriorum MSS. fol. 95. v. ἐὰν τις ποιήσῃ τερέψειον, ἐξ οὗ καπνὸς ἐκπεμπόμενος καταβλάπτει τοὺς ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις οἰκοῦντας, &c. Vide Πεδέψιον.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. *Subde in fine ante* Vide Τέρμα. Historia MS. Belisarii:

> Εἰς χρόνον ἑνὸς τέρμινον ἵνα ἔνι καμωμένον.

Τερμινίζειν, *Terminare*, Codex Iatricus MS. αἱ τὸ κοπάνισι, καὶ αἱ τοῦ πῖ μετὰ τὸ κρασίν, καὶ τερμινίζει ἡμέρας.

ΤΕΡΜΟΤΡΟΧΟΣ. *Adde in fine.* Fortè legendum, τέρμα τοίχοις ἐκ χαλκοῦ ἱππικοῦ, ut hac voce intelligatur *extremum chlatrorum æreorum Circi seu Hippodromi.*

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ. *Post locum Typici, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ἀλλ᾽ οὐδὲ προφάσει τῆς τρίτων ἢ τῆς δὲ τεσσαρακοστῶν, ἢ τῆς ἄλλων τῆς ἐπὶ ταῖς μνήμαις τῶν πλουτησάντων πλουσίων ὅλως παραχωρεῖ τοῖς ἀνδράσιν εἰσιέναι εἰς τὰ γυναικεῖα μοναστήρια.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ. *Adde in fine.* Extat in Cod. Reg. Anonymi tractatus hoc titulo: τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Αλυπίῳ ἐγκλείστῳ, περὶ τοῦ ὡς τε καὶ πρόσθεν ἡ κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν τεσσαρακοστή, καὶ διὰ τί τοῦ σοῦ τρίτου γάμου μὴ καὶ τέταρτος συγκεχώρηται. *In fine adde.* Vide Petavium lib. 2. de Doct. temp. cap. 58.

ΤΕΤΑΡΤΙΑ, *Regio urbis*, Gall. *Quartier*. Leonardus Aretinus de Republ. Florentinorum MS. ἔστι δὲ ἡ πόλις αὐτὴ διῃρημένη εἰς τέσσαρα μέρη, ἃς τεταρτίας καλοῦσιν, καὶ τοσαῦτα ἐπὶ βαλάντια φυλάττοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀποδειχθέντων ἀξίων.

ΤΕΤΡΑΒΑΣΙΛΕΙΟΝ, *Libri quatuor Regum in veteri Testamento.* Ita appellantur in Glossis Biblicis MSS. ex Cod. Reg.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΣ, *Quadrivio* (de quo in Glossario med. Lat.) instructus. Damascius in Isidoro: ζητητικὸς τε καὶ κριτικὸς ἐβούλετο εἶναι γραμματικῶν τε καὶ ῥητορικῶν· καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐδόκει τετράγωνος εἶναι, καὶ ἦν τὴν σοφίαν.

ΤΕΤΡΑΔΑ. *Lin. 2. post* Mercurii. *adde.* S. Augustinus in Psalm. 93. *Una Sabbati dies dominicus est, secunda Sabbati, secunda feria, quem sæculares diem Lunæ vocant: quarta aut Sabbatorum quarta feria, qui Mercurii dies dicitur à Paganis & à multis Christianis, sed nullatenus ut dicam, atque utinam corrigantur.*

Ibidem lin. 20. post μόνον. *adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

> Καὶ τετραδοπαρασκευὴν ἡ νήσια καθάρια,
> Δὲν θέλει ὁ κοιλιόδουλος να μείνη χωρὶς ψάρια.

Extat in Cod. Reg. 3249. Anonymi tractatus hoc titulo: τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Μελετίῳ τῷ Κεραπόλει, Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἐπ᾽ ἀνάγκαις ἡμῖν τὸ ἐν τετραδοπαρασκευαῖς νηστεύειν, τοῦ Κυρίου λέγοντος, ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα.

ΤΕΤΡΑΠΛΑΤΕΙΑ, *Quadrivium*, vel potiùs *Quadriporticus*. Chronicon Paschale an. 7. Hadriani: ἐν Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησε, καὶ τετραπλατείας, καὶ τὰ τείχεα πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ.

ΤΕΥΧΟΣ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. τεῦχος, ἀγγεῖον, ἢ βιβλίον. Sophronius de quatuor Evangelistis: ἀναγνοὺς γὰρ Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ τὰ τεύχη, &c.

ΤΕΦΕΣΙΑ, τὸ ἄγριον πήγανον, *Ruta silvestris*, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΤΕΧΝΙΚΟΣ. *Post locum Eudociæ, adde.* Etymologicum MS. ἐπιτήδευσις τέχνης διαφέρει· τέχνη ἐστὶν ἡ ἄνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματική, ἡ ῥητορική· ἐπιτήδευσις δὲ τοῦ λόγου χηρεύουσα, οἷον ποιητική, χαλκευτική, &c. Idem: τεχνίτης καλεῖται ὁ λογικῆς τινὸς τέχνης ἔμπειρος καθεστώς. Prochoprodromus MS. lib. 1.

> Αφ᾽ οὗ δὲ γέγονα κἀγὼ γραμματικὸς τεχνίτης.

Infrà:

> Εὐάρες καὶ τὰ γράμματα ἄν με ἔποισαν τεχνίτην.

Auctor Etymologici MS. Regii laudat Alexionem τεχνίτην in εἶδος. Τεχνικὸν & τεχνογράφον Hermogenem perpetuò vocat Georgius Sophista Alexandrinus in Scholiis MSS. ad illius divisionem.

ΤΖΑΓΓΑΙ. *Pag. 1556. lin. 15. post* nefas. *adde.* Priscus in Gotthicis scribit, Attilæ uxori oblatos à Legatis Romanis inter alia dona ἐρυθρὰ δέρματι, pag. 56. *In fine subde.*

De vocis etymo nihil habeo quod certi velim statuere, nisi quod mihi videtur subolere, à voce Latina *Cingulum*, seu Gallica *Cengle*, deduci, cùm, ut attigimus, non tam calcei fuerint tzangæ,

quàm cothurni species, quæ & pedes & crura non modò tegeret, sed & ab imo pedum ad crura ipsa fasciolis in modum retis constringeretur, cujusmodi conspiciuntur in Diptychis Consularibus, & in ea tabella Caroli Calvi, quam Capitularibus Regum nostrorum inseruit V. Cl. Stephanus Baluzius, & de quibus egit Casaubonus ad Sueton. in Augusto cap. 82. aliisque picturis ejusce ævi, ex quibus facilè conjici potest cur fasciæ istæ crurales seu corrigiæ, *tricubitales, ac in modum crucis convoluta* fuisse dicantur apud Monachum Sangallensem, ac *circinata*, ut loquitur Fortunatus in Vita S. Germani; *Romano more*, ut Eginhardus; quibus loquendi formulis designari *campagos* nemo non fateatur, quas inde Gallienus Imper. caligis gemmatis assumptis, aversatus est, cùm *reticulos* illos appellaret, ut auctor est Trebellius Pollio, quia scilicet cancellatim fasciolis instar retis astringerentur: quomodo etiam *gamachia* nostrates, quæ à voce *campagus* ita appellantur, fasciolis constringi solent; unde Georgius Pisides apud Cedrenum de Imperatoriis calceis, εἱλιωτὸν πέδιλον dixit. Sed de ejusmodi calceis egimus in Glossario med. Lat. in v. *Armiger*, & in v. *Campagus*.

ΤΖΑΓΓΟΥΡΙΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

Ἀναντρανίζω βλέπων, κῦπον τζαγγουρισμένη.

ΤΖΑΓΚΑΡΟΛΟΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ δένει ἡ κακὴ ἀρχὴ αὐτὸς ὁ τζαγκαρόλος,
Καὶ γίνεται καβαχανὰς, καὶ ἀπεκεῖ κάγω ὅλος.

Infrà:

Καὶ ὁ τζαγκαρόλος ἔπηγεν αὐγὰ να τοὺς πολήσει.

ΤΖΑΚΑΛΗ. Anonymi Criminationes in Latinos n. 47. ἐσθίουσι — καὶ τὰ ἀκάθαρτα, τοὺς ἄρκους, τὰς τζακαλας, τὰς χελώνας, τοὺς ἀκανθοχοίρους, &c.

ΤΖΑΚΙΖΕΙΝ. *In fine subde.*
Τζακόνειν. Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 5. καὶ τζακωμὸς εἶναι ὅταν τζακονοῦνται οἱ δύο αἵματα.

ΤΖΑΚΟΝΕΣ. *Post locum Zygomala, adde.* Nicephorus Blemydes in Geographiæ Epitome MS. ubi de Peloponneso: σχιζομένου τοῦ Εὐρώτου ποταμοῦ τῆς Μεσσήνης, ἥτις ἐστὶ τῆς Τζακωνίας, &c.

ΤΖΑΚΟΤΟΣ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Γείτονας ἔχω τζακοτὴν πάχα ψωμοτζαγκάριν.

ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΙΝ. *Lin. 2. post* διαβαίνειν. *adde.* Glossæ interlineares MS. ad Aristophanis Nubes: πάτον τὸν δείλαιον κολαστικῶς ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα τζαλαπατῶν.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ. *Post locum Leunclavii, adde.* Narratio MS. de Manuelis Comneni Imp. Decreto, ex Bibl. Pelleteriana: καὶ ἀποστείλας τζαούσιόν τινα τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπηρετῶν, οὕτως γὰρ αὐτοῖς σύνηθες τοὺς ἀγγελιαφόρους καλεῖν, &c. Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: ὁμοίως δὲ καὶ τζαουσίδες ἄλλοι πόσοι, ἤγουν ὀγδόντα, οἵ τινες ὀφείλουσι νὰ προσέχουσι καὶ φυλάττουσι τοὺς ἀπορὰς καὶ τὰς τῶν ἀγαπημένων καὶ φιλούντων ἀνθρώπων, νὰ μηδὲν τὰ καβαλλοῦσι τινές· καὶ εἴ τινας εὕρουν, νὰ ποιεῖ ζημίας εἰς αὐτά. ζήμιον ἐν ἄσπρα πέντε, καὶ δίδουν τὸ ἥμισυ πέντε ῥαυδαῖς, εἴ τινας εὕρουν νὰ φθείρη. αὐτοὶ δὲ ἐξιβένουν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν Καπηλαπελίδων καβαλάροι, καὶ ἐβλέπουν αὐτὰ πάντα.

ΤΖΑΠΑ. *post locum Moschopuli, adde.* Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: καὶ χεῖρ' ἔχων σκαπάναν τι, &c. τζαπίον. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ἐναβραγκιλμένος ἀπὸ ἐκείνους νὰ τοῦ φέρῃ ἕνα τζαπὶ καὶ ἕνα δικέλλη, καὶ ὀλίγον σπέρη, &c. Mox: ἐτζάπισε, καὶ ἔσπειρε τὸ σπέρη. Athanasius: ἠξίωσε κομίσαι αὐτῷ δίκελλαν, πλέκειν, καὶ σῖτον ὀλίγον.

ΤΖΑΠΡΑ, *Camera*, Gall. *Chambre*. Georgius in Chron. MS. cap. 120. τῇ δὲ νυκτὶ εἰσέβη μόνος εἰς τὴν τζάπραν, &c. Vide Τζάμπρα.

ΤΖΕΛΗΙΟΣ. Anonymus Medicus MS. τὸ ἔχοντα ἐξοχάδας δεῖ πρώϊαν κρέας ὀπτὸν, καὶ τάχα ἑψητὸν, ἢ μετὰ τζεληίου βρασόν. Infrà: πινέτω δὲ οἶνον μετρίως κόκινον, καὶ ὕδωρ μετὰ τοῦ σιδήρου τζεληίου βρασὸν ἀπὸ σίργας, &c.

ΤΖΕΝΤΑΔΟΝ, *Cendalum*, de qua voce in Glossario med. Lat. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3175. fol. 376. καὶ βάλε τὸ ῥοδομέλι μὲ τὸ τζενδάδο κοκκίνο.

ΤΖΕΟΥΖΠΟΥΜ, *Nux Indica*. Constantinus à secretis MS. μετὰ κάρυον Ἰνδικὸν τὸ λεγόμενον παρὰ τῶν Ἀράβων τζευζπούμ.

ΤΖΕΡΜΑ. *Adde in fine.* Avicianus, qui & Ale. MS. de pulsibus: εἰ δὲ εἰς τὸν δ΄. δάκτυλον ἔλθοι μίαν καὶ δύο, τζέρμα εἰς τοὺς πόδας· εἰ δὲ δύο καὶ μίαν, πάσχει τοὺς ἀστραγάλους.

ΤΖΕΤΡΕΚΙΑ, *Blitum*. Lexicon MS. Neophyti: ῥαδίκιν, ἢ τζετρεκία, ἤτοι τὸ βλιτόν. ἕτεροι τὴν ἰσκλυσρίδα λέγουσι. Vide Τζετζικία.

ΤΖΕΧΟΙ. *In fine adde.* Sed de Czechis Bohemicis consulendus in primis Bohuslaus Balbinus in Miscellan. historic. Bohemiæ lib. 2. cap. 8.

ΤΖΗΚΝΗ. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: καὶ τοὺς μαγαρίζει μὲ αἵματα καὶ τζήκναις τῶν κρεατῶν, &c.

ΤΖΗΜΑΔΟΥΡΟΣ. Stephanus Sachleces MS.

Τοῦ τζιμαδούρου ἡ ἀδελφή σου τὸν ἤθελεν παιδίτζιν.

ΤΖΗΜΕΡΙΣ, Planta, de qua Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. τζημέρεως ἡ ῥίζα ταύτης χρήσιμός ἐστι, &c.

ΤΖΗΜΟΥΡΙΑ. *Adde in fine.* Lexicon MS. Neophyti: κρότων, τὸ τζιμοῦριν, καὶ τὸ κωλάκι.

ΤΖΗΠΑ. *Lin. 4. adde.* Lexicon Botanic. MS. Reg. κλῶθας, τοὺς τζύπας. Idem: μῦες, οἱ τζύπες. Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Τὸ δὲ εἶναι τὸ (οὖρον) ἂν γοῦν ἐπάνω ἔχῃ ὡς τζῖπαι ἐλαιώδη.

Constantinus à secretis MS. cap. 122. εἰ δὲ ἔχον τζίπας, καὶ ἡ τζίπα ἔχῃ ῥαγάδας ἀπὸ πυρετοῦ τοῦ φλεγμαίνοντος, ἦλθεν ἡ νόσος.

ΤΖΗΠΟΥΡΑ, *Acini*. Lexicon Botanicum MS. Cod. Reg. 1843. γίγαρτα, τὰ κοινῶς λεγόμενα τζήπουρα.

ΤΖΙΑ. Vide in Αρτζιβείτης.

ΤΖΙΜΒΛΟΣ. Vide Τζίμπλα.

ΤΖΙΜΠΛΑ. Etymologicum MS. λημαλὸς, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις, ὁ τζιμβλός. Rursum: τζημαλ.ος, τζιμβλός· λήμη, ἡ τζίμβλα. Schedographia MS. in Agapetum: λήμη δὲ ἡ κοινῶς λεγομένη τζίβλα· καὶ λημῶ, τὸ τζιβλώτω. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Nubes: αὐτὰς εἰμὶ λήμας κολοκυνταις, τζιβλώτης. Vide Τζίμπλα.

ΤΖΙΦΡΑ. *In fine adde.* Tractatus MS. περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀστρονομίας, ex Cod. Reg. 3271. Ἰστέον ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐπὶ ἔχει τὸ ἄπειρον, καὶ τοῦ ἀπείρου γνῶσις οὐκ ἔστιν, ἐφεῦρον οἱ φιλόσοφοι ἀστρονόμοι σχήματά τινα, ἵνα διὰ τούτων γινώσκοιτο αὐτοῖς ἀκριβῶς τὰ τῶν ἀριθμῶν. εἰσὶ γοῦν ἐννέα, καὶ οὐ πλείονα, ἤγουν ταῦτα, 1. 2. 3. 4. 4. 6. Λ. 8. 9. Τίθεασι δὲ καὶ τι ἕτερον σχῆμα, ὁ καλοῦσι τζίφραν, σημαῖνον κατ' Ἰνδοὺς οὐδέν· τὰ γὰρ ἐννέα ταῦτα σχήματα Ἰνδικά εἰσιν. ἔστι δὲ τοῦτο, 0. τὸ πρῶτον γοῦν σχῆμα σημαίνει τὸ ἓν, τὸ δεύτερον, κ΄. δεκαπλασιάζεται γάρ. τὸ τρίτον τ. ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. τὸ τέταρτον τετρακισχιλιαχιλιονταπλασιάζεται γάρ. τὸ πέμπτον πεντήκοντα χιλιάδας, δεκαπλασιάζεται γάρ. ἐνταῦθα τὰ πέντε πρὸς τὰ χίλια, τὸ ἕκτον ἑξακοσίας χιλιάδας ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. τὰ ἓξ πρὸς τὰ χίλια. τὸ ἕβδομον ἑπτάκις χιλίας χιλιάδας, χιλιονταπλασιάζεται γάρ. τὰ λ΄. πρὸς τὰ χίλια, τὸ ὄγδοον ὀγδοήκοντα χιλίας χιλιάδας, ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. Ἰστέον δὲ ὡς τὸ πρῶτον σχῆμα φασὶ καὶ οἷον ἀρχὴ καὶ ἕν,

ἔχει ψῆφον ὅση ἐπί. τὸ δεύτερον πολλαπλασιάζεται εἰς τὸ δέκα, ἤγουν εἰ ἔστι τρία, λέγεις, 3 0 3 0. τὸ τρίτον εἰς τὸ ἑκατὸν, ἤγουν εἰς τέσσαρα, λέγεις τετράκις τὰ ἑκατὸν τετρακόσια, τὸ τέταρτον εἰς τὰ χίλια, ἤγουν εἰ ἔστιν 4. λέγεται τετρακόσια χίλια τετρακισχίλια. ἐννέα γὰρ τῶν Ἰνδικῶν οὕτω χαραττῶν, ὡς προείρηται, τῶν συμπλουσῶν εἰς τὰς ψήφους καλοῦσι ταῦτα καὶ μονάδας, διὰ τὸ οἷον ἄρα καὶ ἔστι τὸ σχῆμα λαμβάνεσθαι εἰς τὸ πρῶτον τόπον κατὰ τὰς ὄντως μονάδας. Mitto cætera; tantùm addo quæ de Tziferis ab Indis inventis tradit Joannes Gravius ad Anonymum Persam de Siglis Arabum & Persarum astronomicis: *Mos è literis putandi, æquè olim apud Arabas, ac apud Hebræos, Syros, Græcos & Latinos, obtinuit: verùm è figuris putandi rationem quæ nunc in usu est, ab Arabibus accepimus, quod vox ipsa à . . . . deducta comprobat: sed Arabes Indis, ut primis inventoribus acceptum ferunt. Ali Koshgius apertè fatetur Sapientes Indiæ hos numeros reperisse, & alibi appellat Indorum Arithmeticam.* Vide præterea quæ de ejusmodi Tziferis commentatur V. Cl. Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 786. & seqq. & Seldenum in Præfat. ad Eutychii Origines p. 11. Sed hîc monendum videtur in verbis allatis ex Cod. Reg. nostrum 2. per z. ut 4. effingi per ϑ. id est per theta Græcum, ut olim apud nostros (in specimen inspice, si tanti est, Crantzii Daniam edit 1561. ubi ita semper hic numerus effingitur in paginarum affixis numeris) deinde nostrum 5. per ϥ. quomodo in nummis Imperatorum Constantinopolitanorum in nostris Familiis Augustis descriptis; denique nostrum 7. per Λ. Græcum.

ΤΖΟΥΚΑΡΟΝ. Joannes Archiater MS. sub finem: τὸ ῥοβώπιον, τὸ τζούκαρον, ἀπζεπούζω ἔνι καλὸν εἰς ἄνθρωπον.

ΤΖΟΥΚΝΙΔΑ. *Lin.* 2. *post* Portium. *adde.* Glossæ interlineares ad Theocritum: ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι· τζουκνίδαι. Alibi: καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδεις. καὶ ἐν τζουκνίδαις καθεύδεις.

ΤΖΟΥΡΧΟΣ. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: δηλοῖ εἰς πάντα, καὶ εἰς τζοῦρχον, καὶ κομφολογίαν, καὶ χαμμαλισμὸν, καὶ σοφὸν, καὶ φιλόσοφον.

ΤΖΟΥΤΖΟΥΛΕΝΗΝ, σήσαμον κεκαυμένον, *Sesamum ustum*, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΤΖΟΧΑ. *Post locum Thomæ Israel. adde.* Anonymus Medicus MS. τὸ δὲ ἔπαρε κόμα ἢ τζόχαν κόκκινον, ἕως δύο ἀπαλάκες, καὶ ἄλειψε τὸ τζόχαν μὲ πίσσαν, ἢ μὲ ἀρετζίνιν, &c.

ΤΖΟΧΟΣ. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 615. σκόρδον καὶ τζόχον κοπανίσας, &c.

ΤΙΚΟΛΙΘΟΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ὁ δὲ Ἰουδαϊκὸς καλούμενος, τῶν ἐν νεφροῖς λίθων ἐστιν θρυπτικὸς, ὅθεν καὶ τικόλιθον αὐτὸν οἱ νεώτεροι προσαγορεύουσιν. Idem Aëtius lib. 2. cap. 20. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λίθος, ἰσχυρὸς τὴν δύναμιν, ἐν τῇ Συρίᾳ τῆς Παλαιστίνης γινόμενος, λευκὸς μὲν τὴν χρόαν, εὔρυθμος δὲ κατὰ τὸ σχῆμα, γράμμας ἔχων ὡς ἀπὸ τόρνου γεγονυίας· ὀνομάζεται δὲ ἰουδαϊκὸν, καὶ τικόλιθον.

ΤΙΜΑΡΑΤΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* donati. *adde.* Narratio MS. de Manuelis Comneni Imp. Decreto, ex Bibl. Pelleteriana: ἐπειδὴ ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ (Σελίμη) νεωστὶ φκοδομηθέντι τιμαραπίῳ, ἤτοι ναῷ καὶ πτωχοτροφείῳ μεταβιβασθῆναι, &c.

ΤΙΜΑΡΙΟΝ. *Lin.* 19. *post* erant. *adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

> Ρόγες διδῇ προστάξεις, δόξας, τιμαῖς, τιμάρια.

Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: αἱ τάξεις δὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ Αμηρᾶ, εἰσὶν οὕτως· ὅτι ἔχουν ἀπὸ τὸ τιμάριν ὅπου ἔχει καθὰ εἷς πᾶσα χίλια φλωρία ὑποσότητα· ἤγουν εἰσόδια· ὀφείλει ἐκεῖνος ὁ ἄρχων νὰ ἔχῃ ἀνθρώπους δέκα ἀρματωμένους, καὶ καθεξῆς ὁμοίως.

ΤΙΝΑΚΤΑΡΙΟΝ, *Agitatorium, Pistillum*, ex verbo τινάσσειν. Lexicon Grammatices MS. δοίδυξ, τὸ τινακτάριον. Δοίδυξ exponitur à Grammaticis, ὁ ἀλετρίβανος, ἢ τὸ τετρίδιον τοῦ ὅλμου, ἢ τὸ κοχλιάριον.

ΤΙΡΩΝ. *Pag.* 1580. *lin.* 2. *post* στρατός. *subde.* Eudemus in Lexico MS. τίρων, ὁ νεοσύλλεκτος, στρατιώτης. τίρωνες, οἱ ἀρχαρίοις τὰ πολέμια.

ΤΙΤΖΗΝΗ, *Rheon*, de quo Botanici. Vide Ἀραβάν.

ΤΙΤΙΟΣ, *Talis*, idem quod τίτος, de qua voce suprà. Historia MS. Belisarii:

> Ο βασιλεὺς ἐθαύμαζεν ἀκούων τίτια λόγια.

Occurrit ibi crebriùs.

ΤΙΤΛΟΣ. *Lin.* 5. *ante* Psellus, *scribe.* Etymologicum MS. τίτλος καὶ τὸ τιτλον, γραφή τις, ἤγουν διαστολή, ἢ διὰ τοῦ σημεῖν καὶ διαχωρίζειν. Legendum fortè τιτλίον.

ΤΑΙΤΙΟΝ. Vide in Τίτλος.

ΤΟΙΧΙΖΕΙΝ. Moschopulus: τοιχίζειν, ἐπὶ νεὼς πλαγιάζειν, nempe cùm dat latus. Eustathius: ὅτι τὸ τοῖχος κυκλολεκτεῖται, καὶ ἐπὶ νηὸς, δῆλον ἐξ οὗ καὶ τοιχίζειν λέγεται ναῦς.

ΤΟΜΑΡΙΟΝ. *Post lin.* 5. *scribe.* Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 316. καὶ πῶς, εἰπέ μοι, ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἡνώθη τῷ χαρτίῳ, ἤγουν τῷ τομαρίῳ σου, καὶ τῷ μελανίῳ, &c.

ΤΟΜΟΣ. *Pag.* 1583. *lin.* 12. *adde.* Gretzerus ad Cantacuzeni lib. 2. cap. 40. τόμον in Synodis esse ait, libellum, acta & decreta ejus, & totum illud quod fidei professionem expositionemque continet, complectens.

Τομογραφεῖν, ἐπὶ τὸ συντετμημένως ἐκδίδοται, καὶ οἷον δείξασθαι τὰ διὰ μακρῶν διαλαληθέντα καὶ γραφέντα πολλάκις, inquit Philotheus Patr. CP. lib. 2. contra Niceph. Gregoram, ubi de tomo Synodi Constantinopolitanæ adversus Barlaamum.

ΤΟΜΠΡΟΤΙΤΖΗΣ, Dignitas quædam, ni fallor, apud Turcos. Salutationes Epistolarum Pontificiarum pag. 413. καὶ εἰ μὲν ἔνι Ῥωμαῖος ἄνθρωπος, καὶ τῶν εὐγενεστάτων, οὐ προστίθησι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· εἰ δὲ βάρβαρος, οἷος ἦν ὁ Τομπροτίτζης, καὶ οἱ τῆς Βουλγαρίας δεσπόται, καὶ οἱ τοῦ Αλβάνου, προστίθησι καὶ τὸ ὄνομα. Ita etiam Cod. Reg. quem vidi.

ΤΟΜΦΗ, ἡ σηκάλη, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Secalis, Siligo.*

ΤΟΞΑΤΑ, *Porticus exterior* quæ ædi objacet. Scholiastes MS. ad Philostrati Imagines: δόμος, ὁ μετὰ τὴν πρόδομον. αἴθουσα, τὰ μετὰ τοὺς δόμους, ἤγουν τὰ κοινῶς τοξάτα, μεθ' ἃς ἡ αὐλή.

ΤΟΞΙΚΗ. *Post locum ex Typico, adde.* Lexicon MS. vet. Testam. ἐκκολαπτόμενον, ἐσωίδωσαν. κεκολαμμένας ὑπὸ τοξικῶν σανίσιν κρυπταὶ θυρίδες· καὶ τοὺς σταθμοὺς τῶν εἰσόδων, ἤγουν τοὺς παραστάτας, τουτέστιν τοξικάς. Glossæ MSS. in Ezechielem: κρυπταὶ, τοξικαί. Ejusmodi fenestræ habentur in Descriptione urbis Romæ edita à V. Cl. Joanne Mabillonio pag. 514. 515. tom. Analect. ubi *fenestrarum majorum & forinsecarum, & minorum* fit mentio, quæ scilicet de murorum τοξικαῖς in fossatum prominentibus intelligi debent. Vide V. Cl. Stephanum *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 702. 703.

ΤΟΠΑΖΕΙΝ. Eustathius: ἡ δὲ κοινὴ γλῶσσα ἐκ τοῦ ἑτέρου τόπου τοῦ φυσικοῦ σελενιακοῦ τοπάζειν λέγει, ὃ καὶ κοιτάζει, τοπάζει γοῦν τις θηρία εἰς τὸ κυνηγετῆσαι.

ΤΟΡΔΕΙΛΟΝ, ἐπὶ τὸ Κρητικὸν σέσελι. Neophytus in Lexico MS. *Seseli Creticum*, de quo Ruellius

& alii. Dictionarium Medicum Hispan. *Tordilion, una yerva, el gordilion de Paulo.*

ΤΟΡΤΥΓΡΑ, τῶν κεραμίων ἀειμήκης πυθμὴν, apud Hesychium.

ΤΟΣΟΥΡΤΖΟΥΣ, καλούμενος σάρτζις, ἢ δὲ φίλ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Vide. Φίλ.

ΤΟΥΒΑΝΙΟΝ, *Alveare*, *Cophinus*. Glossæ MSS. in Prophetas: κυψέλην, κυψέρην, ὁ λέγεται ἴσχώελον πουβάνιον, ἤγουν κοφήνιον.

ΤΟΥΝΑΤΖ, τὸ μηλιατόφυλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΑΓΑΝΟΣ. *In fine adde.* Scholiastes MS. Oppiani in lib. 1. Halieut. τραχεῖα, τὰ ἀπαίμονα, τὰ ἀιόπα, τὰ τραγανὰ τῶν ἰχθύων, ἀπὸ λεπίδας ἐκ ἔχει, οἷον μύραινα, γόγγροι, &c. Anonymus MS. de Diæta cap. 13. οἱ σαμψαλῖται ἄρτοι, καὶ αὐτὴ ἡ σαμίδαλις, καὶ τὰ τραγανὰ μοεία τῶν ζώων, ὡς τὰ ὦτα, καὶ τὰ μουτία, &c. Dictionarium Medicum Hispan. *Tragano, lo calloso, o ternilla.*

ΤΡΑΓΟΣ *Rubeus*. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 609. πεπτόσπορον, λινόσπερμα, ἐρεβίνθων τράγις, ἤτοι τοὺς ἐρυθροὺς, σιδηρίτου ῥίζας, &c.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΙΝ. *Pag.* 1594. *lin. penult. adde.* Luithprandus lib. 1. cap. 2. *Post inutilia tragœdimata, id est cantilenas, somno se dedere.*

Pag. 159. *lin.* 9. *adde.* Theophanes an. 19. Justiniani: Δωρόθεον μὲν εἰς Ωασιν ἐξοείζει, καὶ τὴν βίβλον ἐξώσατε διὰ τὸ ἐπιγράφειν τραγωδία, ἤγουν προφητεία τῆς νῦν καταστάσεως, &c. Glossæ interlin. MSS. ad Theocriti Idyll. τοῖα δ' ἀεῖδον· τὸ κοινῶς ἐτραγώδουν. Scholiastes ad eundem: συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν· καὶ συρικτὴς ἐπὶ τούτων. ἐνταῦθα δὲ συρικτὴν λέγει τὸ κοινῶς τραγουδιστήν.

ΤΡΑΞΥΝΟΝ, τὸ ἀγριομάρουλον, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Lactuca silvestris.*

ΤΡΑΠΕΖΑ. Synodica S. Joannis Damasceni: ἐχ ὕλη ἡ ζωοποιὸς τράπεζα ἡ τὸν ἄρτον ἡμῖν τῆς ζωῆς ὑποδεχομένη;

ΤΡΑΦΟΣ. *Post locum Damasceni Studita adde.* Basilographe MS. εἶδα χεῖα, καὶ ἐπίδα τράφον, καὶ ὁρῶν εἶδα, ἐξετάζομεν πῶς ἡ χεῖα ἀπαδάν τῷ τράφῳ.

ΤΡΑΧΑΛΟΣ. *Lin.* 6. *post* collo. *adde.* Etymologicum MS. τράχαλος, παρὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἐξ ὀστέων τραχέων καὶ ὦ σμικρῶν. *Adde in fine.* Sed non desunt ex viris eruditis, qui ita appellatum Constantinum volunt propter immensas largitiones, in quibus est Suaresius, qui id firmat auctoritate Festi Rufi ex Cod. Barberino. Vide V. Cl. Norisium in Dissert. de nummo Licinii pag. 81.

ΤΡΕΖΟΣ, *Miser.* Francisc. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 263. θαῤῥεῖ καὶ ἐθάῤῥευσεν ὁ τρεζὸς, πῶς θέλει μεταστῆναι εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου.

ΤΡΕΛΟΣ. *Lin.* 3. *scribe.* Ανθος τῶν Χαρίτων c. 14. ἀκόμη τα ἀείπατε ὁ μωρὸς ἀπὸ τὴν γράπαν, ἐκεῖνος φαίνεται τυ διὰ ὅσους βλέπει εἶναι τρελοὶ ὅσοι ἐκεῖνον.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΣΗΜΟΣ, *Pannus qui triginta clavis exornatur.* Vide Glossarium med. Latin. in *Triacontasimus.*

ΤΡΙΒΕΙΣ. Vide Κόπαιον.

ΤΡΙΒΟΥΝΕΥΕΙΝ. Lexicon MS. ex Codice Reg. 1843. τειβουνευόμενος, ἡ τηχαζόμενος.

ΤΡΙΛΙΘΟΣ. *Pag.* 1607. *lin.* 3. *post* fuerit. *adde.* Quid si hæ columnæ *fusiles* fuerint, cujusmodi complures extitisse Romæ & alibi, ex veterum invento, hodie deperdito, censebat Scaliger (in Scaligerianis) ex triplici scilicet lapidum seu marmorum genere, fusæ fuerint ac conflatæ, quomodo *Mischi* Italis appellantur, quas ii simili ferè artificio conficiunt.

ΤΡΙΟΥΛΟΝ, ἡ ἄσφαλτη, in Cod. Reg. 2147. *Asphaltium*, de quo Botanici.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΑΤΟΡΙΑ. *Adde in fine.* Τελαρχία, Dioni lib. 41. In Nummis Augusti ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ, non semel.

ΤΡΙΠΤΑ, *Strigiles.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. pag. 142. στλεγγίδες γὰρ τὰ τριπτά.

ΤΡΙΣΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Episcopus trium Episcopatuum.* Expositio nova Salutationum Pontificiarum MS. πρὸς τὸν Πεκίν, ἁγιώτατε ἐπίσκοπε Πεκίν, &c. Additur ad marginem: σημείωσαι ὡς τὸν νῦν ὄντα Πεκίν κώελον Σπυρίδωνα, ὡς ὄντα τρισεπίσκοπον, ὁ λέγεται νῦν συλλειτουργ.

ΤΡΙΣ, vel Τρεῖς, *S. Trinitas.* Initio Cod. Reg. 3111. & 3147. Meletius Monachus qui de natura hominis scripsit, dicitur esse ἐκ θέματος τοῦ Οψικίου, ἐάνδου Ακροκοῦ, χωρίου Τιβεριουπόλεως, μονῆς λεγομένης Τεῖς, ἤτοι τῆς ἁγίας Τριάδος. Alius Codex habet Τρεῖς.

ΤΡΙΦΟΣ, pro τρίβος, in Glossis Oppiani.

ΤΡΙΦΩΤΟΝ. *Post lin.* 2. *scribe.* Georgius Nicomediensis Episcopus in Encomio S. Barbaræ: τρίφεγγες τῆς θείας οὐσίας τριάδος, & infrà, ἡ τρίφωτος καὶ παναγία τριάς.

ΤΡΙΧΗΤΖΑ, *Pilus.* Joannes Archiater MS. pag. 558. de alopecia: ὀφίασις δὲ λέγεται ὅταν γένηται ἡ κεφαλὴ λεία, καὶ μὴ ἔχει πόποτε τριχίτζας.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ. *In fine adde.*

Τροπάριον, aliud sonat apud Epiphanium in hæresi Massilianorum n. 2. καὶ αὐτοὶ τῇ μὲν ἐν ταῖς χώραις πάντα τροπάρια κατασκευάσαντες, ὡς προσευχὰς καλουμένας, καὶ ἐκτήρια. Suprà dixit: ἐναὶ δὲ οἴκους ἑαυτοῖς κατασκευάσαντες, ἢ τόπους πλατεῖς, φόρων δίκην προσευχὰς ταύτας ἐκάλουν. Ex quibus videtur legendum πατεία.

ΤΡΟΠΙΚΟΣ, *fraudulentus, dolosus.* Τροπικὴ πώλησις, in Epistola Smaragdæ apud Crusium in Turcogræcia.

ΤΡΟΥΛΛΑ, *Testudo. Adde lin.* 9. Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni pag. 423. de libro Alcorani: καὶ τὸ πρωτότυπον τύπον ἐκ χειρὸς τοῦ Οθμάνου κεῖται εἰς τροῦλαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν Δαμασκὸν, εἰς τὸ Τζεμάν λεγόμενον, ὅ ἐστι συναγωγὴ τόπου.

ΤΡΟΧΑΛΟΙ, apud Moschopulum, οἱ θαλάσσιοι καὶ ποτάμιοι λίθοι exponuntur.

ΤΡΟΧΙΖΕΣΘΑΙ, *rota conteri, vulnerari,* ὑποπιπτεῖν ἕλκει καὶ τραυματίζεσθαι, apud Suidam.

ΤΡΥΠΑ. *In fine adde.* Suidas: ῥύμη, ὁ πετρυμένος σφόδρα ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν τρυπᾶν καλοῦμεν.

ΤΡΥΨΙΔΙΝ, τὸ κιννάμωμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΥΚΙΟΝ. *Mensuræ species*, cujusmodi μύσρον. Joannes Diaconus in Scutum Herculis Hesiodi: τὸ ἐτύχθη ἀπὸ τοῦ τύκου, τὸ κατασκευάζω, ἀφ' οὗ καὶ τυκίον, τὸ μυστρίον.

ΤΥΠΙΚΟΝ. *Pag.* 1623. *post* etiam. *adde.* Liturgia S. Jacobi: μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, εἰ ἐστὶ κυριακὴ εἴτ᾽ οὖν, τῆς ἡμέρας.

ΤΥΠΟΣ, in Iatricis, vox inducta à recentioribus Græcis, inquit Galenus in eos qui de typis & periodis scripserunt: οἱ νεώτεροι δὲ πρῶτοι μὲν ἐπεισήγαγον τὸ τύπου τοῖς περιόδοις προσηγορίαν, &c. Vide Glossar. med. Lat. in *Typus.*

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de Diæta cap. 6. λεπτῶν ὁμοίως τὸ τυρόγαλα, εὔκαῤῥόν ἐστι.

ΤΥΡΟΚΟΛΛΟΝ, *Gluten ex caseo confectum.* Habetur in Cod. Reg. 3178. fol. 7. περὶ τοῦ ποιῆσαι τυρόκολλον. Deinde: λαβὲ τύρον παλαιὸν εἰς τυροτρίπτην, &c.

ΤΥΡΟΤΡΙΠΤΗΣ. Vide in Τυρόκολλον.

ΤΥΧΑΡΟΣ, *fortuitus*, τυχαῖος, τυχηρός. Leges

Cypriorum MSS. fol. 140. v. τὰ τυχρὰ τῶν ἀλόγων, καὶ τὰ χωεὶς θανατον, καὶ τὴν φυγὴν τῶν μὴ φυλάττεσθαι, &c.

Υ.

ΥΑΓΩ'Ν, pro σιαγὼν, *Maxilla.* Vide Eustathium.

ΥΆΛΙΟΝ, τὸ λεγόμενον περδικιδόπανον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Perdicium.*

ΥΔΡΟΠΕΚΙ'Α, *Hydropisis.* Meletius Monachus MS. de Urinis:

Καὶ ῥέπει πρὸς ὑδροπικίαν τῆς κακόχολον νόσον.

ΥΔΡΟΡΟΗ', idem quod ὀχετὸς, in L. 26. § 3. C. de Episcopali audientia.

ΥΈΛΙΟΝ. *Lin.* 18. *post* spectant. *adde.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Αἰθιόπων ὑέλια μάθε τεσσαρακαίδεκα, τὸ μὲν λευκὸν τὸ πρῶτον,
Τὸ ξανθὸν δ' ἐπὶ τούτῳ, τέλος τὸ ῥοδοειδὲς, &c.

Meletius Monachus de Urinis, MS.

Τῶν αἰθιόπων ὑάλια μάθε τεσσαρακαίδεκα.

ΥΜΝΟ'Σ. *Post loc. Gregorii Naz. adde.* Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalm. ὑμνὸς δέ, ἡ ἐπιτεταγμένη δοξολογία, ἢ καλῶν ὧν πεπόνθαμεν, ἢ κακῶν ὧν διεφύγομεν. *In fine adde.*

Υμνοεγήγορος, *qui hymnos vigilando decantat, seu in vigiliis nocturnis.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 33. ὁρᾷ καθαρότητι ψυχῆς, ὑμνοεγήγορος ὤν, τὴν μὲν ὁσίαν Μάρθαν, &c.

ΥΠΑΚΟΗ'. *Lin.* 4. *post* 57. *adde.* Sed hanc profert S. Athanasius in Apolog. de fuga sua, sub finem: καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου προέτρεπον τὸν μὲν διάκονον ἀναγινώσκειν ψαλμὸν, τοὺς δὲ λαοὺς ὑπακούειν, Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ubi Epiphanius Scholasticus lib. 5. hist. tripart. cap. 2. *Residens in sede, præcepi ut Diaconus psalmum legeret, populi responderent, Quoniam in sæculum misericordia ejus. In fine adde.* Servatur vel servabatur in Bibl. Scorialensi Nicephori Xanthopuli liber περὶ ὑπακοῆς, κοντακίου, καὶ ἐξαποστειλαρίου, πόθεν λέγονται οὕτω.

ΥΠΑΤΟΣ. *Pag.* 1635. *lin.* 6. *post* 94. *adde.* ubi quantum posterioribus sæculis hæc Υπάτων seu *Consulum* dignitas, vel ipsa certè appellatio viluerit, docet in primis eadem Novella hoc titulo: περὶ τοῦ ἀθετεῖσθαι τὸν περὶ τῆς Υπατίας νόμον, ubi maximè de Missilibus, hæc subdit: ἀλλὰ γὰρ τοῦτο μὲν, ἕως τὸ σημεῖον τοῦ ὑπατικοῦ ἀξιώματος ἐν τῇ πολιτείᾳ διέπρεπεν, ὥσπερ γινόμενον. νῦν δὲ τῆς πάντων κινουμένης χρόνου φορᾶς, καὶ τοῦτον τὸν Υπατικὸν μεγαλοπρέπειαν ἐκ τῆς πρὶν δόξης, τὰ μεγαλότητος πρὸς τὸ τιμιον μετεσχηματισμένης σχῆμα, καὶ τῶν εἰς τοῦτο προϊόντων, ουκ ὅπως ἑτέροις ἱκανῶν ὄντων, ἀλλὰ μηδὲ ἑαυτοῖς ἐνίοτε ἀρκεῖν δυναμένων, &c. Vide Casaubonum ad Apologiam Apulei pag. 178. *Subde in fine.*

Ἀπὸ Υπάτων, Ἀπὸ Υπάρχων, *Ex Consule, Ex Præfecto*, ferè semper efferunt scriptores Græci, quos secutus Capitolinus in Gordianis, novo genere loquendi, dixit, *Ex Consulibus, & Ex Ducibus*, pro *Ex Consule*, (ut in vet. Inscript. de Narsete) & *Ex Duce.* Herodianus ἀπὸ Υπατείας dicere solet.

ΥΠΕΡΦΥΗ'Σ. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS ὑπερφυής, μεγαλοφυής, μείζων. Etymologicum MS. ὑπερφυής, ἔνδοξος καὶ μέγας.

ΥΠΕΡΩ'ΟΝ. *Lin.* 4. *adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. δῶμα, τὸ κοινῶς ὑπερῷον.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΟΝ, apud Suidam, τὸ παρ' ἡμῖν ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον· οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. Idem in voce Ἀμίδας, ὑπηρέσιον vocat: καὶ ἀμίδας ὑπηρέσια.

ΥΠΟΓΟΝΑ'ΤΙΟΝ. *In fine adde.* Επιγονάτιον, apud Græcos, ἐπιγονατὶς dicebatur vestis muliebris ad genua pertingens, διότι μέχρι γονάτων διήκει, ut est apud Eustathium ad Iliad. ξ.

ΥΠΟΔΕ'ΚΤΗΣ. *In fine adde.* Vide Cotelerium ad lib. 3. Constitut. Apost. cap. 16.

ΥΠΟ'ΛΗΨΙΣ. *Adde in fine.* Glossæ MSS. in Gregorii Theologi Drama de Christi Passione: καὶ δόξαν ἐσθλὴν πανταχοῦ κομίζεται· ὑπόληψιν λαμβάνει. De hac voce vide præterea Casaubonum ad Polybium pag. 136.

ΥΨΩΣΙΣ. *Pag.* 1652. *lin* 10. *post* cepit. *subde.* Cujus ritum ita describit Andreas Cretensis Orat. 2. in Exalt. S. Crucis: Οἱ πρῶτοι πρῶτοι Χριστιανῶν τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας ἀνηλόμενοι σκῆπτρα, ἐπὶ θριάμβου πάσης ὁμοῦ τῆς ἐκκλησίας, ὥσπερ ἔκ τινος ὑψηλοῦ σκοπιᾶς ἐπιτράφαστι τὸ μετάρσιον αἴρεσθαι, καὶ ἅπαντι τῷ πληρώματι διαδείκνυσθαι· καὶ τοῦτο ἐπὶ ὅσῳ νῦν οἱ τῶν ἀρχιερατικῶν οἰάκων ἐπειλημμένοι ποιοῦσι. ἐπὶ τοῦ ὑπερβάθμιου τόπου τῆς ἐκκλησίας ἀνιόντες, καὶ τὸ ὑπερένδοξον τοῦτο καὶ πολὺ προσκυνητὸν σταυρὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντες, ὑψοῦσι τε, καὶ πολλαχοῦ ἐπιτιθεμένου προστασίαν πιθανότες, τοῖς λαοῖς ἐπιδεικνυνται, μονονουχὶ βοῶντες, Ἰδοὺ τὸ κεκρυμμένον εὕρηται τῆς σωτηρίας θησαύρισμα, ἰδοὺ ὁ σταυρὸς δι' οὗ τῷ σταυρωθέντι ἐγνώσθημεν, &c.

Φ.

ΦΑ'ΒΑ. *Post locum ex Schedographia, adde.* Etymologicum MS. Φάβα, Φαβώνιος, παρὰ Ρωμαίοις ὁ Ζέφυρος καλεῖται, ὃ καταρχομένου πνεῖν, πέφυκεν ὁ τοιοῦτος βλαστάνειν καρπός. Ita passim nugantur Græculi. *Infrà in*

Φάβατα. *Lin.* 5. *adde.* Cur porro fabatorum usus crebrior sit apud Monachos, discere licet ex Clemente lib. 3. Stromat. pag. 435. *In fine subde.*

Αλευρόφαβαι, *Farina ex fabis.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κυκιολαία, τὸ ἀλευρόφαβαι.

ΦΑΚΕΩΛΙΟΝ, *Pag.* 1658. *lin.* 2. *ante* denique *adde.* Glossa MS. ad S. Gregorii Theologi Poëmata sacra fol. 107. Cod. Reg. 3066. ad istum versum:

——Χειρὸς δ' ἀνέαξε καλύπτρην.

Ubi Glossa interlinearis, καλύβην. Tum Glossa miniata:

Οὐ καλύβην δοκέοι μοι ὑπαγορεῖν ὧδε καλύπτρης·
Αεπταλέη δ' ὀθόνη ὡς ἄπορος ἀμφὶ παρειάς,
Ἣν καὶ νῦν καλέουσι φακιόλον Αὔσονι φωνῇ.

ΦΑ'ΝΑΙ, *Suggrundia*, quicquid prominet in muris. Scholiastes Euripidis in Oreste: θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν δωμάτων· γεῖσα λέγονται νῦν, καὶ αἱ φάναι τῶν οἴκων.

ΦΑΝΕΡΟ'Σ, *In manifesto crimine deprehensus.* Utitur auctor Paschalis Chronici p. 339. & 340. edit. Reg.

ΦΑΡΑ'ΣΙΟΝ, τὸ πράσιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΣΚΩ'ΛΙΟΝ. *Post loc. ex Glossis, adde.* Clemens Alexandr. lib. 3. Pædag. cap. 6. πλοῦτος μὲν, ὁ πολυκτήμων ἔσω, χρυσίῳ σπαζόμενος καθάπερ φασκώλιον ἐρρυπωμένον.

ΦΑΥΣΤΙΑΝΟ'Σ, *Vini Italici species.* Galenus lib. 1. de Remed. pag. 426. edit. Basil. ubi de vino Falerno: δυοῖν δὲ ὄντοιν εἰδῶν αὐτοῦ, μηδὲν ἀλλήλων διαφερόντων ἀρετῇ, ἥδιστα τὸν αὐστηρὸν ὁ γλυκύπικρος ἐργάζεται, καὶ καλοῦσιν αὐτὸν ἰδίως φαυστιανόν. Meminit rursum lib. de Theriaca ad Pisonem p. 465.

ΦΙΝΟ'Σ. *Lin* 1. *post*, præstans, *adde.* Arcadius in Grammatica MS. φινός, ὁ λαμπρός.

ΦΛΑ'ΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Οπου τις ἀθηνέστρος ας πίση με γυναῖκα,
Φλάκος να γένη παντελῶς, να χάση ἀπὸ ἀτόδικα.

ΦΛΑ'ΜΟΥΛΟΝ. *Lin* 4. *adde*. Etymologicum MS. φλάμουλον, ἀπὸ τῦ φλογίνου χρώματος ὠνομάσθη.

ΦΛΕ'ΒΑ. *Lin*. 2. *adde*. Nicephorus Blemydes in Epitome Geographiæ MS. ἐκεῖ εὑρίσκεται ὁ λίθος τῦ ἐρυθροῦ κοραλίου, καὶ ἡ καλὴ πλάκα τῦ σαπφείρου, ἥτις γίνεται ἐν ταῖς πέτραις ὑπὸ ταῖς χρυσαῖς καὶ μελαναῖς φλέβαις.

ΦΛΕ'ΜΑ, pro φλέγμα. Blemmides de Urinis, MS.

Διὸ καὶ ἐξέλυσον κλυστηρίῳ σὺ τὰ φλέματα.

ΦΛΟ'ΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Ο φλόκος εἰς τὸ κόντιλον ὁ λιθοκαμωμένος,
Καὶ ὁ μαλοπλέκτης ςέλῳ κορφὴν ὁ μαργαρίτης.

ΦΟΒΙ'ΤΣΑΡΟΣ. *Post locum Contaris*, *adde*. Belissarion Donatus in Vita S. Antonii, MS. de dæmonibus: διατὶ εἶναι φοβιτζιάρηδες, καὶ δὲν δύναται ὑπόπτες. Ubi Athanasius: διὰ τῦτο ὑδὲν ποιοῦσι, ἡ μόνον ἀπειλοῦσιν. Infrà: διατὶ εἶναι φοβητζιάρηδες, καὶ φοβοῦνται τὸ τίμιον σταυρὸν τῦ Χριστοῦ.

ΦΟ'ΛΑ. *Lin*. 10. *post vocem* φόλις, *adde*. Epiphanius de mensur. & pond. τελα ταλαντα, ὁ καὶ φόλοι, δωδέκα τετρακόσια πεντήκοντα γίνονται λίτραι διακόσιαι ις'. Infrà: φόλις καὶ βαλάντιον, ἔχει ἀργυροῦς δύο ἥμισυ. Rursum: φόλις, ὁ καὶ ταλάντιον καλεῖται, διπλοῦν δὲ ὄν, ὑπὸ δύο ἀργύρων συγκείμενον, οἱ γίνονται σν'. δηνάρια καὶ φόλις δύο λεπτοὶ κατὰ τὸν διωκεισμὸν, ἀλλ' ὐ κατὰ ἀργυρισμόν. Etymologicum MS. φόλις, ὁ καὶ βαλάντιον καλεῖται, ἔχει ἀργυρεῖς δώδεκα, δηνάρια διακόσια πεντήκοντα, λίτρας δώδεκα, φόλλαις κατὰ τὸν διωκεισμὸν, ἀλλ' οὐ κατὰ ἀργυρισμόν. φόλλις καὶ φόλις, ἡ ὀβολὸς, ἐξ ὗ τὸ φόλλις δώδεκα.

ΦΟ'ΡΟΣ. *Post locum Olympiodori*, *adde*. Epiphanius hær. 80. n. 1. τινὰς δὲ οἴκους ἑαυτοῖς κατασκευάσαντες, ἢ τόπους πλατεῖς, φόρων δίκην, προσευχὰς ταύτας ἐκάλουν.

Ibid. pag. 1691. *lin*. 3. *post vocem* ἀντίφορος, *adde*. Evagrius lib. 3. cap. 28. καὶ ἐν Δάφνῃ τῷ προαστείῳ ἀντίφορον οἰκοδομήσασθαι, id est *forum foro obversum*.

ΦΟΡΤΩ'ΝΕΙΝ. *In fine ante* &c. *adde*. Nilum in Vita S. Theotecni Ancyrani n. 33.

ΦΟΥΚΑ'ΔΙΟΝ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. φύκος, τὸ φουκάδιον. Aliud Lexicon Botanicum MS. Reg. ζύθος, τὸ φουκάδιον.

ΦΟΥΛΙΑ'ΤΟΝ. *Lin*. 1. *post* species. *adde*. Galenus lib. 3. de Compos. medic. local. καὶ ἡ ἀρίστη νάρδος, καὶ τὸ καλούμενον Ρωμαϊσὶ φυλιάτον τε τὸ σπικάτον.

ΦΟΥ'ΣΚΑ, *Vesica*. *Post lin*. 6. *adde*. Lexicon MS. Neophyti: φλυκτὶς, ἡ ἀπὸ ἐκκαύσεως ἐγειρομένη φούσκα. Lexicon Botanicum MS. Reg. βδέλιον, ὕδωρ γινόμενον εἰς ταῖς τῶν πτελαίων φούσκας. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. καὶ τὸ φασκίαν ἀφελῶν, εὑρήσεις φυσκία ἐν τῷ ἰσχίῳ. Infrà: εἰ δ' ἀκμὴν ὐ χύνοιτο φούσκαι, πάλιν ποίησον ὡς προδεδήλωται. *In fine adde*.

Φυσκάπιν. Ptochoprodromus lib. 1.

Καὶ λέγει τὴν γυναῖκαν του, Κερά μου, θὲς τραπέζιν,
Καὶ πρῶτον θὲς ἔκζεστον, καὶ τότε τὸ φουσκάπιν,
Δεύτερον τὸ ἀκρόπαστον, πλὴν βλέπε νὰ μὴ βράζῃ
Αφ' ὗ δὲ φάγωμεν τὸ ἔκζεστον, ἔκτοτε τὸ σκορδάτον.

ΦΟΥΣΚΙ'ΖΕΙΝ. *In fine adde* Compositio Atramenti ex Cod. Reg. κοπάνισέ τε, καὶ βάλε εἰς τὸ ἄλον ἄγγιον, καὶ αἱ κάμνουν ἡμέρας τρεῖς, τὰ αἱ φυσκίσουν.

ΦΟΥΣΚΙ'ΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 122. καὶ ἔχει φυσκία ὡς φαβατζόμενον.

ΦΟΥΣΤΟ'Χ, τὰ φευστύκια, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΥΤΡΕΙ'Σ. *In fine adde*. Quidam volunt hanc effictam vocem pro φυρκις. Vide Φούρκα.

ΦΡΑΓΕ'ΛΙΟΝ. In Φραγγελλίζειν. *Adde in fine* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. φραγελλίζει τύπος, καὶ φραγελλίζει, ὑπὸ διὰ χοίνε πλεκτῦ τύπτει.

ΦΡΑ'ΤΗΡ. *In fine adde*. Glossarium vetus Nomicum laudatum ab Henrico Valesio: λέγονται δὲ καθ' Ελλήνας αἱ κοινεῖαι φρατρίαι, παρὰ τὸ τοῖς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀπερίπτως καὶ ἀφόβως τὰ ἴδια βουλήματα τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς μετηνέχθη λέξεως τῦ φράτηρ, ὁ δηλοῖ τὸ ἀδελφόν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗ'ΡΙΟΝ. *Post locum Theocteristi*, *adde*. Theodulus seu Thomas Magister in Epist. MS. ad Joannem Philosophum: μεμνημένος τῶν τὰ θεῖα φιλοσοφούντων ἱερὰς συναυλίας, καὶ φροντιστήρια, καὶ νεὼς καὶ καλύβας, καὶ σπηλαίους διαίτας χείρονι ἔμπλεως, &c.

ΦΥΛΑΚΗ'. *Lin*. 5. *post* detenti. *adde*. Schedæ Regiæ MSS. φυλακὴ σημαίνει πέντε, τὸ δεσμωτήριον, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ φρουρουμένους, τὰ τοὺς φυλακὰς αὐτοὺς, καὶ τὸ ἔργον τῶν φυλασσόντων. *In fine subde*.

Φυλακὸ. Moschopulus: φυλακὸ, ἡ λεγομένη ψῆφις. Schedographia MS. in Agapetum: φυλακὴ σημαίνει ε'. τὴν ψῆφιν καὶ τὸ κήρυγμα τῦ ιβ', ὡς ἐν τῷ, Επὶ τὸ φυλακῆς μου στήσομαι, &c.

ΦΥΛΑΚΤΟ'Ν. *Lin*. 13. *ante* Vide, *scribe*. Leges Cypriorum MSS. οἱ τὰ λεγόμενα ποιοῦντες φυλακτὰ φίλια τὸ δικαίω ἀνθρώπων, δημευόμενοι ἐξορίζονται.

Item lin. 17. *adde*. Leges Cypriorum MSS. fol. 194. εἰ δέ τινες φυλακτήρια εὑρίσκονται ποιοῦντες τὸ δοκεῖν ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, &c.

ΦΥ'ΣΙΣ. *Post locum S. Ignatii*, *adde*. Protevangelium S. Jacobi: *Nisi scrutata fuero naturam ejus, non credam quod peperit*.

ΦΥΤΙ'ΛΛΙΟΝ, *Ellychnium*. Glossæ interlin. MSS. in Aristophanis Nubes: ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων φυτιλίων. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. τρίψας καὶ κοσκινίσας, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναλύσας, ἔνωσον, τὰ ποίει φυτίλια, καὶ ἐπίσφιγγε τῷ ἀσθενοῦντι. Idem fol. 606. ἅτε πλάττονται ὡς φυτίλια. Sic hæc vox ibi scribitur. Constantinus à secretis MS. κοπανίσας καὶ σείσας ζυμωθήτωσαν μετὰ κηδρίας, καὶ γενέσθωσαν φυτίλια, τὰ πρόσφεζεν τὸ τόπον διαβεβρωμένον. Idem lib. 1. φησὶ γὰρ ὁ Διοσκορίδης, ὅτι ἐὰν γένηται φυτίλιν, καὶ θήσει αὐτὸ κάτωθεν, &c. Vide Φυτίλιν.

ΦΥΤΟ'ΡΙΟΝ, *Plantarium*, *Seminarium*. Psellus de agricultura, MS. ἔστι δὲ τὸ φυτώριον ἐν ᾧ τὰ φυτὰ τὰ μεταφυτευθῆναι μέλλοντα μεταπήγνυται. Φυτωρεῖον scribitur apud Constantinum de agricult. semel ac iterum.

ΦΩΚΑ'ΔΙΟΝ, Hesychio ἀλάβαστρον, καίνιον. Alibi, ἀλάβαστρον, λήκυθον interpretatur.

ΦΩ'ΚΙΟΝ, *Instrumentum ferendis prunis vel ollis idoneum*. Stephanus in Etymologico: πύραυνος, ὁ χύτροπος, τὸ λεγόμενον φωκίον.

ΦΩΚΙΟ'ΣΚΑΤΟΝ, *Alcyonium*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀλκυόνιον, τὸ φωκιόσκατον.

ΦΩΝΗ'. *Pag*. 1717. *lin*. 15. *post* 631. *adde*. Georgius Monachus in Chronico MS. cap. 138. de Origene: ὁ δὲ ἐπὶ χολῆς γενόμενος, ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ καλλιγράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον οἱ ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημένοι.

ΦΩ'ΝΙΣΚΟΣ. Ανθος τῶν Χαρίτων cap. 15. καὶ ἀπέχει εἰς τὸ κόσμον διὰ να τὰ δώσῃ ἑνὸς φωνίσκυ, &c.

X.

ΧΑΒΑΙΒΕ'Ν, ἤγουν μαρουλόσπορον, apud Anonymum Monachum ex Cod. Reg. 3171. fol. 509. *Semen lactucæ*. Alter Anonymus Medicus MS. de Tryphera: λιπαταασφὰλ ἀπέρματος, ἤγουν παπαρουνόσπορον, καὶ κισσαταδαειοσὰ, ἤγουν ὠκίμου ἀγρίου ἀπέρματος, — χαβαιβὰν, ἤγουν μαρουλόσπορον.

ΧΑΛΑΤΡΙΑ'ΡΙΔΕΣ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἀφίνης χαλακπειάειδεν, ἢ ζῖνι πορπατῶσι.

ΧΑΛΙΛΕ'ΤΖ, *Glastum*, *Isatis*, vulgò *Pastel*, vox Arabica. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. ult. περὶ τῆ χαλιλέτζ, πουλεῖ τῆ πασιλίου, τὸ δικαίωμα τῆ πασιλίου, &c.

ΧΑΛΚΑ'ΝΘΙΟΝ, *Flos*, seu *squama æris*. Glossæ Chymicæ: χαλκάνθιον, σκωρία τῆ χαλκοῦ. Aliud verò est χάλκανθος.

ΧΑΛΚΑΝΤΑ'Ρ, τὸ μύσι, in Glossis Iatric. MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843.

ΧΑ'ΛΚΑΣ, *Caltha*. Neophytus Monachus in Glossis Iatricis, MS. χρυσάνθεμον, ἢ χάλκας, οἱ δὲ χαλκῶπι, οἱ δὲ χάλκανθον, οἱ δὲ χαλκάνθεμον, οἱ δὲ βούφθαλμον, Ρωμαῖοι κάλθα. Vide Salmasium ad Plinium pag. 1162.

ΧΑΛΚΙΔΙΟ', *Officina æraria*, χαλκεῶν.

ΧΑΛΚΟΛΙ'ΒΑΝΟΝ, Apocalyps. cap. 1. Τὸ, inquit Arethas cap. 6. ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἄρρεν καλούμενον λίβανον. Suidas verò, εἶδος ἠλέκτρου τιμιώτερον χρυσοῦ.

ΧΑΛΚΟ'Σ ἰατρικὸς, ἔστι ὁ λευκανθείς. τὸ αὐτὸ ἢ θεῖον, ἢ ψιμμύθιον, in Glossis Chymicis MSS.

Χαλκοῦ ἱδρῶτις, ὁ ζωμὸς τῆ χαμαιμήλου. Ibid.

Χαλκὸς, ἔστι τὸ ὄστρακον τῶν ᾠῶν. Ibid.

Χαλκὸς Κύπριος, ὁ κεκαυμένος, ἢ πεπλυμένος. Ibid.

ΧΑΛΚΟ'ΤΟΥΒΟΝ. Vide in Τούβιον.

ΧΑΛΚΟΥ'Σ, *Octava pars oboli*. Vide Ταρτημόριον.

ΧΑΛΚΥΔΡΙΟΝ, in Glossis Chymic. MSS. ἔστιν ὁ λεγόμενος χρυσὸς, καὶ ἰωθεὶς ταῖς χηροτυχαῖς ταῖς ἀπὸ τῆ θείου.

ΧΑΛΤΙ'ΘΗ. Anonymus de Oxymelite: θηλαική, κλῶς, ἀγάπιτον, σκίβιγκος, σκορδολάζαρον, χαλτίθη, ἀμμωνιακὸν, &c.

ΧΑΛΧΑ'ΝΑ, & ἀλχαίνα, exponuntur in Lexico Gr. Arab. τὰ φύλλα τῆ Κύπρου, *Folia Cypri* seu *Ligustri*.

ΧΑΛΧΥΜΙ'Α, *Alchymia*, *Chymia ars* vel *scientia*, χυμική.

ΧΑΜΑΙ'ΓΕΙΡΟΝ, *Tussilago*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 532.

ΧΑΜΑΙΔΙΔΑ'ΣΚΑΛΟΣ, *Ludimagister*, in Glossis Gr. Lat.

ΧΑΜΑΙΡΩ'Σ. Vox ignota Fuchsio apud Myrepsum, sect. 23. cap. 22. Apud Matth. Silvaticum, *Camereon* est *Cardus silvestris*.

ΧΑΜΑ'ΛΗΣ, *Bajulus*, *Saccarius*, ἀχθοφόρος, νωτοφόρος, σακκοφόρος.

ΧΑ'ΜΒΛΕΓ, in Lexico Gr. Arab. τὰ μυροβάλανα. Idem quod ἐμπλικι, vel ἐμπλίτζι, vulgò *Emblicum*.

ΧΑΜΕΛΑ'ΡΖ, τὸ μαλάβαθρον, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Malobathrum*, de quo Ruellius lib. 2. cap. 10.

ΧΑΜΟ'ΓΑΙΟΝ, *Planities*, ἐπίπεδον, ἰσόπεδον, apud Hesychium.

ΧΑΜΟ'ΔΕΝΔΡΟΝ, *Rubus*, in Fabula Græcobarb. 1. Æsopi, ubi Codex Gr. habet θάμνος.

ΧΑΜΟ'ΘΕΝ, *de plano*, vox JC. apud Modestinum in L. 13. §. 10 D. de Excus. Vide Χαμαιδικασταί.

ΧΑΜΟΚΥΛΑ'ΔΙ. Vide Καμικυλάδι.

ΧΑΜΠΟΥ'Λ, τὸ μαυροβάλανον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΝΔΕ'Λ. Vide in Κιχάμ.

ΧΑΝΙΕ'ΡΙ, *Bulga*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 101. ἂς ἄνθρωπος καπιτάνομαι ἢ Μπίρτερλ, ἢ Μαρτῖνος, παραδίδει τῆ Χανιέρ τυ ἵνα ζονάειν, οὐ εἶναι λόκετ τὸ σίρειν εἰς τὴν Φεράκια ὅσπερ ἔχει κλειδόμενον εἰς τὸ πιον ζονάειν, &c. Ubi versio Veneta cap. 96. *Recommanda al suo hoste una sua bolzetta serata cum lucheto, dicendo in questa bolzetta vi sono Bisanti cento*, &c.

ΧΑΠΗ', *Nux pinea*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χαπὴ σπίναφι, τὰ στρόβιλα. Anonymus de Oxymelite: ἢ ἅλα ἀμμωνιακὸν, καὶ σπίχαι, ἢ χαπὴ, βίλπιν, καὶ σύμβυλα.

ΧΑΠΑΙΒΕ'Ν. Vide suprà in Χαβαιβέν.

ΧΑ'ΡΒΑΚ. *Adde in fine*. Constantinus à secretis MS. lib. 1. λαβὼν ἐλλέβορον λευκὸν, ὅ ἐστι Σαρακηνιστὶ χάρβατ. Matthæus Silvaticus: *Carbatum*, i. *Elleborus*. Ita etiam Dictionarium Medicum Hispan.

ΧΑΡΒΑ'ΛΩΣΙΣ. Ανθος τῶν Χαρίτων cap. 6. Οὗ διος εἶπεν· ἡ μανία ἔνας χαρβάλωσις ὅλων τῶν χαρισμάτων.

ΧΑΡΙΚΑ'ΖΕΙΝ, *Carro*, vel *carruca vehere*. Historia Apollonii Tyrii:

Αὐτὴν τὸ χαρίκασιν ὁμάδι τὸ ζευγάρη.

Vide Glossar. med. Lat. in *Carricare*.

ΧΑΡΜΕ'Α, τὸ μῶλυ, in Glossis Saracenicis MSS. *Moly*. Charito Medicus MS τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ χαρμίλ. *Harmel* Avicennæ, Græcis πήγανον, præsertim Paulo Æginetæ lib. 7. Glossæ aliæ Iatricæ Græcobarb. MSS. χαρμέλι, κυνίου σπέρμα· λέγεται καὶ μώλη ἀγριοπήγανο σπέρμα Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χαρμέλι, τὸ μαλάβαθρον.

ΧΑΡΜΟΥ'ΣΙΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. λαβὼν χαρμοῦσιν, τρίψον μετ' ὄξους, ἢ ξηράνθωσαν.

ΧΑΡΜΠΑ, καὶ λαρδιμὶ, ζῶον ἐστὶν ὅμοιον κροκοδείλῳ. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΡΜΠΑ'Χ ἰασπὴ, ὁ ἐλλέβορος λευκὸς. χαρμπὰς, ἤτοι, ὁ ἐλλέβορος ὁ μέλας.

ΧΑΡΟΚΟ'ΠΟΣ, *Hilaris*, ἱλαρός. Χαροκοπία, *Hilaritas*, ἱλαροσύνη.

ΧΑ'ΡΟΣ, *Mors*, χάρων, θάνατος.

ΧΑΡΟΥ'ΒΑ, χαρρούβα, *Siliqua*, ex Arabico *Charub*, vel ex Græco χαρούβιον, uti vult Salmasius ad Plinium. Glossæ Iatricæ Græcobarb. λὴξ, λέγεται χαρούβας δ'. Auctor de Oxymelite pag. 882. λαβὼν ξυλάπιον γο6. ἢ τῶν δαμασκηνῶν, ἢ τῶν ἴων, ἢ θὶς σκαμμωνίας χαρρούβας ς'. κεράτιον α'. Charito περὶ ὑποβρεγμάτων: λαβὼν φύλλα δάφνης οὐγγίας α'. πίπερ πίπερις χαρούβας, &c.

ΧΑΡΟΥ'ΡΑΣ, ἀγριοσταφίδα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Uva silvestris*.

ΧΑΡΧΑ'ΛΗΝ, ἀγριοκολοκύνθη, in Glossis Græcobarbaris Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Cucurbita silvatica*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 151.

ΧΑΡΧΧΙΑ', συκῆ ἀγρία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑ'Σ, ὁ μῦθος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑΛΛΥΜΠΑ'Ν, ὁ σύραχος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑ'Ρ, ὕσσωπι ἐψηθεὶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑ'Χ, τὸ τρίβολον, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΧΑ'ΣΒΗ, πραγματισμὸς, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

ΧΑΤΟΥΝΥ'Ν Vide in Αρτζουείτης.

ΧΑΥΛΕ'Ν, λύκιον, in Glossis Iatricis Græcobarbaris MSS. Addunt Glossæ Saracenicæ, τὸ αὐτὸ καὶ λωτός. *Lycium*, arbor, de qua Ruellius lib. 1. cap 117. Dictionarium Medicum Hispan. *Lycium*, *goma*, *o resudacion*, *de un arbol que se cria en Licia*, *llamado Pixicanta*, *que quiere deZir*, *espina de box*.

ΧΑΥΛΙΖΕ'Ν, in Glossis Saracenicis MSS. ὁ γαλαγγᾶς. Χαυλιωζὶν, γαλαγὰν, in aliis Glossis Iatricis Grræcobarb. MSS. Vide Ruellium lib. 2. cap. 4. & suprà in Γαλαγγά.

ΧΑΥΤΑ'Τ, ὁ σίδηρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΥΧΗΣΙΑ'ΡΗΣ, *Jactator, Superbus*, in Æsopi Fabulis Græcobarb. ubi Cod. Gr. κομπαςής.

ΧΕ'ΔΡΑ, *Salix equina*, apud interpol. Dioscor. cap. 629.

ΧΕ'ΔΡΟΠΑ, τὰ ἄσπρια, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. R. 190. *Legumina*, χέδροπες, Theophrasto.

ΧΕΙΛΙΜΙΝΤΡΙ'ΖΕΙΝ, *Hinnire*, χρεμετίζειν.

ΧΕΙΛΟΠΗ'ΓΑΔΟΝ, *Putei lorica, corona*, τῦ φρέατος περιςόμιον.

ΧΕΙ'ΛΟΣ. Ει χείλεσι μιανθῶσι, quid sit apud S. Basilium in Epist. ad Amphiloch. can. 70. disquirunt Zonaras & Balsamon, quos consule, si lubet.

ΧΕΙΜΑΖΟ'ΜΕΝΟΙ. *Pag.* 1743. *lin.* 42. *post* χειμαζόμενοι. *adde*. Metaphora verò sumpta à mari, quando vento ac tempestatibus agitatum (quod hyeme fieri solet) χειμάζεσθαι Græcis, ut *hybernare & hyemare*, scriptoribus Latinis dicitur, ut observatum à Casaubono ad Persii Sat. 6. p. 479

ΧΕΛΕΥ', λέγεται λωτὸς, λύκιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Lotus, Lycium*.

ΧΕΛΗ'ΛΙΖ, κίββλι, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. fortè *Cepula*, quam vulgò *Ciboule* dicimus, Ital. *Cipolla*. Vide Ruell. l. 2. c. 84. Constantinus à secretis MS. l. 4. λαβὼν χελιλὶγζ, κίββουλιν ἀνὰ β' κόκκους, &c. Alibi. λαβὼν τὸ φλοιὸν τῦ χελιλίγξ.

ΧΕ'ΛΙ, *Anguilla*, ἔγχελις.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ'Α, ἐπὶ τὸ ἐλίδριον. Ita Glossæ Chymicæ MSS.

ΧΕΛΙΔΟΝΙ'Σ, *Liminis inferioris domus pavimentum*. Psellus in Grammatica MS.

Χελιδωνὶς, τὸ πάτημα τὸ κάτω τῆς εἰσόδου.

ΧΕΛΩ'ΝΑ, *Struma, Strumæ*, χοιράς.

ΧΕΡΕ'ΔΡΑΝΟΣ, *Equisetum, Equinalis*, apud interpol. Dioscor. cap. 628.

ΧΕΡΖΑΧΕΡΑ', ἡ ῥοδοδάφνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg 1843.

ΧΕΡΟΥ'Α, τὸ πεντάφυλλον, in Glossis Iatric. MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Glossæ aliæ habent χέρνα, *Quinquefolium*, de quo Ruellius & alii. Apud Matth. Silvaticum hæc vox aliud sonat: *Cherna, id est Kerna, & est Cataputia*.

ΧΕΡΟΥ'ΖΑ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. ἱμπτχιμπῦ μπὶ, ὁ χυλὸς τῦ σίτου χεροῦζα.

ΧΕΣΜΕ'ΝΟΣ. Steph. Sachleces in Narr. MSS.

Ἐδιέχειρεν ἡ δέσποινα με φέσωνταν χεσμένην.

ΧΕΤΙ'ΚΕΡΟΝ, pro τηλίκερον, *Fœnum Græcum*, αἰγόκερας. Glossæ Lat. Gr. *Fœnum Græcum*, τῆλις χετίκερον.

ΧΗΝΑΔΑ'Ρ, τὸ τζαπαρίκον, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sal Ammoniacum*. Vide in Τζαπάρικον.

ΧΗ'ΡΟΥΑ, τὸ ἔλαιον τῦ πενταφύλλου, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Oleum ex pentaphyllo*.

ΧΙΛΙΟ'ΦΥΛΛΟΝ, *Polygonum*, apud Apul. de Virtut. herb. cap. 18. & Interpol. Dioscor. c. 586. Item *Millefolium*, idem Apul. c. 88.

ΧΙΜΕΡΙΝΗ', *Sempervivum*, ἀείζωον, apud Interpol. Dioscor. cap. 671.

ΧΙ'ΝΑ, *Anser*. Χλω, in Corona Pretiosa.

ΧΙ'ΝΟΣ, χῖνος, *Echinus*, Ἐχῖνος. Glossæ Gr. barb. εἶδος ἐχίνων θαλασσίων, ἀκανθώδεια ἡ ἰδέα χίνων τῆς θαλάσσης.

ΧΙΟ'ΒΑΡΟΣ, *Æqualis ponderis*, ἰσόβαρος, in Glossis Græcobarb.

ΧΙ'ΦΟΝΑ, ἔλαιον πενταδακτύλου, in Lexico Botan. ex Cod. Reg. 1845. *Oleum ex pentadactylis*.

ΧΟΛΙΑ'ΖΕΣΘΑΙ. *In fine adde*. Steph. Sachleces MS.

Καὶ ἕως τῆς ἐκλαθοῦσαι κάμνειν τῆς χολιασμένον,
Καὶ ὡς εἶχε ἡ μαγέρισσα τὸ δεῖπνον καμωμένον.

ΧΟΛΙΒΙ'Ν, *Galanga*, seu *Cyperus Babylonius*. Constantinus à secretis MS. καὶ λαβὲ κρόκον, καὶ γαλαγγᾶν, Σαρακηνςὶ χολίβιν, τὸ ςάχος, &c. Vide Γαλαγγά.

ΧΟΛΟΣΑΥ'ΡΑ. Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: αἰίκα δὴ καὶ σαῦρας, ἡ χολοσαῦρα.

ΧΟΥΒΖΕ'Α, κουκουρὰ, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. *Cyclaminum*. Apud Matth. Silvaticum, Cubeze, est *species Malvæ silvestris, Altea*. Vide Αρτανίθα.

ΧΟΥ'ΔΟΥΑ, Afris, *Juncus marinus*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 634.

ΧΟΥΛΟΥ'Μ, Afris, *Polygonum mas*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 586.

ΧΟΥ'ΑΠΕΝ, τύλη, in Glossis Græcobarb. Iatricis. *Fœnum Græcum*: τύλη enim Theophrasto idem est quod τῆλις.

ΧΟΥΡΑΣΕ'ΝΗ, τὸ μάνα, in Glossis Iatr. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Manna*, ex *Corasan*, regione, de qua egimus ad Alexiadem, advecta. Matthæus Silvaticus: *Corasceni, est proprium nomen loci vel regionis in Armenia; unde bolum Corascenum, id est Armenum*.

ΧΟΥΡΖΗ'ΤΑ, Afris, *Chrysanthum*, Lat. *Acantha*, apud Interpolat Dioscor. cap. 640.

ΧΟΥΡΛΑΝΤΙΑ', ἡ λυχὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΡΜΑ', Afris, *Ruta*, apud Interpol. Diosc. c. 457. 458. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χουρμὰ, τὰ φοινίκια.

ΧΟΥΡΠΗ', δένδρον τῦ σοφούρε ἠλέκτρου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥ'ΡΦ, τὸ καρδαμόσπερμα, in Glossis Iatr. MSS. ex Cod. Reg. 190. Alibi: χοῦρφ, τὸ ῥοδέλαιον, καὶ τὸ κάρδαμον. In aliis, ὁ καρδαμόσπορος. Rursum aliæ Glossæ: χούρφφια, τὸ κάρδαμον. Matthæus Silvaticus: *Churcar, id est Cardamon*.

ΧΟΥ'Σ, τὸ σάπρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΣΟΥΒΔΑΡΟΥ', καὶ χολωτζὰν, ὁ γάλαγχας, in alio Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥ'ΦΡΟΙΣ, Afris, *Anemone*, apud Interpol. Dioscorid. cap. 395.

ΧΟΥΧΙΑ'ΡΗ. Vide in Χυλιάρη.

ΧΡΕΙ'ΑΙ. *Post locum Nicephori, adde*. Anonymus in Mirac. SS. Anargyr. pag. 416. de quodam ægro: ἀνακαθισθεὶς ἐκ τῦ ςρώματος αὐτῦ, ἐπιζητεῖ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀπιέναι· καὶ ἀκίνητος τῇ τῶν ἁγίων χάριτι ἐξῆλθεν ὑπ' οὐδενὸς κρατούμενος, τὸ φθάσαι τὸ ἐπιτήδειον τῆς χρείας τόπον, ἐφελκυσάμενος τὰς χρείας αὐτῦ. Quæ verba non cepit interpr.

ΧΡΥΣΑ'ΝΘΕΜΟΝ, Prophetis, *Artemisia*, apud Apul. cap. 10.

ΧΡΥΣΟ'ΚΑΡΠΟΣ, *Hedera*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 398.

ΧΡΥΣΟΚΕ'ΦΑΛΟΣ. Vide in Χαρτοφύλαξ.

ΧΡΥΣΟΛΑ'ΧΑΝΟΝ, *Atriplex*, in utroque Gloss. Eustathius ad Iliad. ι. ἀδράφαξις λέγεται· ἔςι δὲ εἶδος λαχάνε τὸ κοινῶς χρυσολάχανον. Glossæ Botanicæ MSS. Colbert. ἀτράφαξ, τὸ χρυσολάχανον. Anonymus MS. de Matellis seu de Urinis: καὶ πίνων αὐτὸν ἀπὸ χελιδονίας βοτάνης φλοιοῦ, μετὰ χρυσολαχαίου ζωμῦ, κριὸν καὶ ἰᾶται. Occurrit apud Nonum de Morborum curat. 189.

ΧΡΥΣΟΦΥ'ΤΗΣ, in Glossis Chymicis MSS. αἰθάλη μετὰ χαλκοῦ οἰκονομηθεῖσα, ἢ λειωθεῖσα καὶ ἰωθεῖσα.

ΧΥΧΝΟ'ΤΡΟΦΟΝ, ἡ βετονίκη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vetonica*.

ΧΩΚΟ'ΡΤΗ, *Malva*, Ægyptiis, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 332.

Ψ.

ΨΑΡΟΚΟ'ΛΛΑ. Lexicon Botanicum MS. Reg. κόμμα πικπική, ἢ ψαροκόμμα.

ΨΗΛΟΚΟΠΕΙ͂Ν, *Tricari*, *Decipere*, vox aleatorum, *Tricher au jeu*, nostris. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ο ζαειςὴς ὀρέγεται πάντα να ζυγαιδύῃ,
Καὶ μ' ἀδίκια ψηλοκοπᾶ, πάντα να μὴ χανδῇ.

Infrà:

Ο μάςορας ὁ ζαειςὴς θέλῃ να προφητδῇ,
Καὶ μὲ ἀδίκιας ψηλοκοπᾶ πάντα να μηχανδῇ.

ΨΗΜΟ'ΠΟΡΟ, *Autumnus*, ὀπώρα, in Corona Pretiosa.

ΨΙΛΟ'Ν, pro υ ψιλόν. Vide in Μέγα.

ΨΙΛΟΦΑΔΙΑ'ΖΕΙΝ, *Subtiliter texere*, λεπτῶς κροκίζειν. Vide Ψιλός.

ΨΙΡΙ'ΖΕΙΝ. Orneosophium p. 252. ψιείζῃ τὴν καλ6ασιν αὐτὴ συχνά, βάζῃ πολλὰ, καὶ χωνδῇ συώτημον.

ΨΙΦΕΔΙ'ΑΗ, *Pæonia*, floris species, nostris *Peone* dicta. Vide Petr. Belon. Observ. l. 1. c. 17.

ΨΙΤΤΑ'ΚΙΟΝ, quid sit apud Nonum de curat. morbor. cap. 91. p. 217. & 240. docet Eustathius ad Iliad. υ. τὴν μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὴ νῦν πιςάκια φασὶν οἱ Σύροι καλεῖσθαι. καὶ ὅτι μὲν φησι διὰ τοῦ π. Νίκανδρος δὲ διὰ τοῦ φ. φιτίακια. Ποσιδώνιος δὲ βιςάκια, τὰ δ' αὐτὰ ἐπὶ ρωδὶ καὶ ψιτίακια.

ΨΙΧΑ'ΛΑ, ψιχαλίδα, ψιχάμα, *Gutta*, *Stilla*. ψεκάς. Ψιχαλίζειν, ψιχαλίζειν, *pluere*, *rorare*, *guttare*. ψεκάζειν, ὑετίζειν.

ΨΥ'ΛΛΕΡΙΣ, *Psyllium*, apud Interpolatores Dioscorid. cap. 652.

ΨΥΧΗ'Ν, βότανον φυόμενον εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ὥσπερ πόλιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Herba quæ ad maris extrema nascitur, Polio similis.

ΨΥΧΙΚΟ'Ν. *Subde in fine.*

Ψυχικάριος, *qui eleemosynas largitur*; apud Fr. Rosserium in Advocato Purgatorii pag. 110. 111.

ΨΥΧΟ'ΤΡΟΦΟΝ, ἤτοι βετόνικα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Betonica.*

ΨΥΧΟΥ'ΑΧΟΣ, *Helxine*, apud Interpol. Dioscor. cap. 621. 668.

ΨΩ'ΜΙΟΝ. *In fine subde.*

Ψωμονεείζειν, *Jejunare manducando duntaxat panis buccellam*, & *aqua epota*. Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 112. καὶ ὁ ἅγιος ψωμονεείζοντας ὀκτάντα ἡμέραις διὰ τ' ἐκεῖνον, τὸν ἐλευθέρωσεν (ἐκ καθαρτηρίου.)

OMISSA ALIA QUÆDAM.

A.

ΑΒΛΕΨΙ'Α. *Adde in fine.* Vide Suetonium in Claudio cap. 39. & ibi Casaubonum.

Α'ΓΑΘΟ'Σ δαίμων. *In fine adde.* Lexicon aliud Botanic. MS. Reg. ἀγαθὸς δαίμων, τὸ πευκέδανον.

Α'ΓΑ'ΠΗ. *Lin.* 10. *post* &c. *adde.* Clemens Alex. lib. 2. Pædag. pag. 141. τὰ γὰρ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, ἐξ ὧν ὁ σαρκικὸς ὄντως οὗτοσὶ καὶ φθοροποιὸς ἀπήρτηται βίος, ὃν ἀγάπην τινὲς τολμῶσι καλεῖν, ἀθύρῳ γλώττῃ κεχρημένοι, δειπνάρια τινα κνίσσης καὶ ζωμῶν ἀποπνέοντα, τὸ καλὸν καὶ σωτήριον ἔργον τοῦ Λόγου, τὴν ἀγάπην τὴν ἡγιασμένην κυθριδίοις, καὶ ζωμοῦ ῥύσει καθυβρίζοντες. Et lib. 3. Stromat. p. 430. de Carpocratianorum conviviis: οὐ γὰρ ἀγάπην εἴποιμ' ἂν ἔγωγε τὴν συνέλευσιν αὐτῶν.

Α'ΓΑ'ΣΥΛΛΟΥ. *In fine adde.*

Α'γάσυλον, τὸ ἀμμωνιακόν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Α'ΓΓΕΛΙΚΟ'Σ ΒΙ'ΟΣ. *Post locum Ammonis Episc. adde.* Andreas Cretensis in S. Patapium: ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ τῆς οἰκουμένης ἐπισκεπτὴς, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος· ὁ γῆν ὡς οὐρανὸν οἰκήσας, καὶ οὐρανὸν ὡς γῆν μυστικῶς περιπολήσας τῷ πνεύματι, &c.

Α'ΓΓΟΠΤΑ'Ν, μῆλον Σιδόνιον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Malum Cydonium.*

Α'ΓΕΣΤΑ. *In fine adde.* Vide Casaubonum ad Sueton. in Aug. cap. 83.

Α'ΓΙ'ΑΣΜΑ. *Pag.* 11. *lin.* 27. *post* &c. *adde.* Andreas Cretensis Orat. in S. Patapium: καὶ ζητοῦσι ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πῦς ἀδηνοῦσι ἀρχομένου ἁγιάσματος, ὅπως καὶ αὐτὴ ἀπολαύσῃς τῶν τοῦ Θεοῦ ἰαμάτων.

Α'ΓΙΟΣ. *Pag.* 15. *lin.* 1. *ante* Symeon, *adde.* Pachymeres lib. 6. cap. 31. de Patriarcha Josepho: ἦν δὲ χρεία μεμνῆσθαι τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς ὑπὲρ ἐκείνου εὐχῆς, καὶ ἐμέμνητο γε καὶ ηὔχετο, οὐ μὴν δὲ προσετίθει τὸ, Αγιος, ὁ συνήθης ἔχειν ὡς χελιδόνται μύρῳ τοὺς βασιλεῖς. *Post locos Nicetæ, adde.* Gregoras lib. 6. cap. 5. μετὰ γὰρ ἀπὸ γλώττης λοιδορίας, εἶτα προσέταττον οἱ τῆς προεδρίας τοὺς ὑφεδρεύοντας, λαβομένους τῶν ἐπὶ κεφαλῆς καλυμμάτων ἐκείνων, ῥίπτειν αὐτὰ κατὰ γῆς, ἐπιβοῶντας τὸ, Αναξιος, τρίς. Occurrit mox rursum.

Α'ΓΚΗ'Ρ, *Hamus*, ἄγκιστρον. Zonaras in Alexio pag. 307. edit. Reg. γέγραφθαι γάρ που περὶ αὐτὴν τοῖς πυθομένοις τὰς περὶ τῶν βασιλέων αἰνιγματώδεις γραφάς, ὡς ἀγκὴρ καυθεὶς ποιεῖται, &c.

Α'ΓΟΡΑ'ΖΕΙΝ. *In fine subde.* Item, *Redimere de captivitate*, quomodo *Racheter* etiam dicimus. Chronicon Paschale an. 5. Marciani, de Placidia & Honoria: ἃς μετ' ὀλίγον ἀγοράζῃ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Λέων ὁ βασιλεύς. Utitur rursum an. 7. Leonis M.

Α'ΓΡΙΑΝΟ'Σ, *Rusticus*, *Agrestis*, *Paganus*. Chronicon Paschale in Romulo: καὶ πλῆθος ἦν ἐν τῇ Ρώμῃ ἀγριανῶν, &c.

Α'ΔΑΜΑΣ. *Adde in fine.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ἀδάμαντα, τὸ ὑοσκύαμον.

Α'ΔΕΛΦΗ', *Soror*, *Uxor Presbyteri*. Vita S. Basilii falsò adscripta Amphilochio cap. 12. οὐ γυνὴ μὲν αὐτῷ ὑπάρχῃ τῷ ὀνόματι, ἀδελφὴ δὲ τῇ χρήσει, &c. Cap. 15. παραγίνεται μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γυναικὸς τῷ ὀνόματι, τῇ δὲ ἀδελφῆς κλήσει. Vide Gloss. med. Lat. in *Soror*.

Α'ΔΙΚΗΤΑΙ', *Publicani*. Lexicon MS. ex Cod. Hautin. πλῶται, οἱ ἀδικηταὶ, οἱ καταπράκται.

Α'ΕΡΙΚΟ'Ν. *Lin.* 4. *post* exigebatur. *adde.* Notum istud Pescennii Nigri apud Spartianum, qui *Palæstinis rogantibus ut eorum censitio levaretur, idcirco quod esset gravata, respondit: Vos terras vestras levari censitione vultis, ego verò etiam aërem vestrum censere vellem.*

Α'ΕΡΟΓΡΑΠΤΟΣ σταυρός, *Signum S. Crucis manu effictum*. Andreas Cretensis in S. Patapio p. 211. ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ θεράπων Πατάπιος τῷ δακτύλῳ τοῦ σταυροῦ τὸν τύπον ἀερόγραπτον ποιησάμενος, &c.

Α'ΖΑΡΙ'Τ, ἱερήρων, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Iringium*, *Eringium*. Vide Ruell. &c.

Α'ΖΑ'Σ, ἡ θυμελαία, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Thymelæa*, de qua Botanici.

Α'ΘΜΕ'Τ, ὁ κόχλος, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Cochlea.*

ΑΙ'ΛΟΥ'ΡΟΥ ΓΟ'ΝΟΣ, τὸ βούγλωσσον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Buglossum.*

Αἷμα ἀπὸ καθημέρας, ἡ λυχνίδα, in Lexico Botanico MS Reg. Cod. 1843. *Buglossum*.

Αἷμα Ἄρεος, τὸ κρίνον, in eodem Lexico, *Lilium*.

Αἷμα ἀνθρώπου, ἡ ἀρτεμισία, in eodem Lexico.

Αἷμα πυρετοῦ. *In fine adde.* Aliud Lexicon Botanicum MS. Reg. αἷμα πυρετοῦ, τὸ κίκιτο λεγόμενον κρότων.

Αἷμα κυνός. Vide Καμφόρ.

ΑἿΜΑ. *In fine adde.* Porro Casaubonus ad Suetonium in Augusto cap. 76. observat Græcos & Latinos αἷμα, & *sanguinem* pro succo plantarum crebro usurpare.

ΑἹΜΑΤΙ'ΤΑΙ, Hæretici, quorum præ cæteris meminit Clemens Alex. lib. 7. Stromat.

ἈΚΕ'ΦΑΛΟΙ. *Post locum Leontii, adde.* Mellitus in brevi temporum Expositione, MS. in Leone: *Per idem tempus apparuit Acephalorum* (hæresis) *Calcedonense Concilium impugnantium: atque adeo Acephali, id est sine capite, nominantur; quis prius eam haresim introduxerit, non invenitur.*

ἈΚΑΤΑΛΙ'ΔΑ. *Adde in fine.* In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. exponitur ὁ ἄρπακος.

ἈΚΙ'ΔΩΤΟΝ. *In fine adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ἀκίδοτον, τὸ λεγόμενον ποτήριον.

ἈΚΟΗ, *Auris.* Chronicon Paschale anno 8. Leonis: καὶ λαβὼν εἰς Γότθος λίθον, ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς.

ἈΚΟΙ'ΜΗΤΑ. *Post locum Pachymeris, adde.* Clemens lib. 2. Pædag. cap. 10. λογισμὸς δὲ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀκοιμήτους λύχνους ὠνόμασεν ἡ γραφή.

ἈΚΟΛΟΥΘΙ'Α. *Lin. 4. post* consequenter. *adde.* Neophytus Rhodinus de Ecclesiastico Officio: λέγεται ἀκολουθία, διότι ἀκολουθεῖ μία προσευχὴ τὴν ἄλλην, καὶ ἄλλη τὴν ἄλλην, ἡ πρώτη ὥρα τὴν τρίτην, ἡ τρίτη τὴν ἕκτην, ἡ ἕκτη τὴν ἐννάτην, καὶ τὰ ἑξῆς.

ἈΚΡΑΡΟΥΦΑ'Τ, τὸ πυκνόκομον, πολυκοκρόμμυον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Pycnocomam*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 101.

Ἄ'ΛΑΡΑ, τὰ ποντικὰ κάρυα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Nuces Pontica.*

ἈΛΟΥ', καὶ Αἰτζίαι, τὰ δαμάσκηνα, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Pruna damascena.*

ἈΛΟΥΝΟ'Σ, ἄλλουνός, pro ἄλλος, *alius*, *alter*, passim occurrit in libro inscripto Ἄνθος τῶν Χαρίτων. Vide Ολονός.

Ἄ'ΛΦΙΤΟΝ Ἡρακλέως, τὸ ἐρύσιμον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Erisimum.*

ἈΛΧΟΥ'ΝΙΟΝ, τὸ κύπριον, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. *Æs Cyprium.*

ἈΛΩΠΑ'Σ. *In Addit. pag. 14. lin. 5. ante* in, *adde.* Apud Zonaram in Michaële Stratiotico occurrit ὁ πρόεδρος Λέων ὁ Ἀλωπὸς, ubi malè interpres viri nomen alterius à Leone existimavit, rectiùs Xylander apud Scylitzem, cui Theodorus appellatur.

ἈΜΑ'ΛΩΤΟΣ, pro αἰχμαλωτὸς, *Captivus.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 7. καὶ νὰ ἀποδέχεται τοὺς ξένους, καὶ νὰ ἐνδύνῃ τοὺς γυμνοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ ἐξαγοράζῃ τοὺς ἀμάλωτα, &c. Vide Μάλωτ.

Ἄ'ΜΕ. *In fine adde.* Francisc. Rosserius in Advocato Purgatorii p. 93. ἄμε, παιδί μου, λέγε, ἔπαρε τὸ ρυχό σου. Pag. 95. ἀμέτε εἰς τὰ κάπηλα, ἀγοράσετε κανένα σκλάβον. ἀμέτε εἰς τὰ σπίτια, ἐκεῖ βλέπετε φτωχοὺς ἀῤῥωστημένους, &c.

ἈΜΑΛΑ', καὶ ἀμλατζ, τὸ νάσκαφθον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Nascaphthum*, de quo Ruellius lib. 1. cap. 41.

ἈΜΠΑΝΟ'Σ, καὶ ἀμπανὸ, ὁ ὕελος, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843.

ἈΜΠΕΛΟ'ΚΑΡΠΟΝ, ἡ ἀπαρίνη, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843. *Lapa*, herba, de qua Ruellius lib. 2. & alii.

ἈΜΠΗ', τὸ κυδώνιν, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Cydonium.* Ἀμπηχινὴ, κυδώνιον Ἰνδικόν, in eodem Lexico.

ἈΜΠΗΝΑ', ὁ ὕελος, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Vitrum.*

ἈΜΡΟΥ', τὰ ἄπια, *Pyra*, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ἈΝΑΒΑ'ΘΡΑ. Chronicon Paschale an. 12. Arcadii: τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνῳκοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ ἱππικοῦ ἐπὶ τὴν στοάν.

ἈΝΑΒΑΘΜΟΙ'. *Post locum Germani, adde.* Lexicon MS. ex Cod. Hautin. προσευχή, ἐπεὶ ἡ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον παντὸς νοήματος ἀπόθεσις, ἡ ἀνάβασις νοῦ πρὸς Θεὸν ἀμετάτρεπτος.

ἈΝΑ'ΓΚΑΙ. *In fine adde.* γραφικαῖς ἀποδείξεσι, καὶ ἀνάγκαις λογικαῖς ἀπελέγξαντες κακοδοξεῖν, apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 98.

ἈΝΑΓΚΑ'ΙΑ. *Post lin. 2. subde.* Edictum de his qui ad Ecclesias confugiunt, in Concilio Ephesino: καὶ γὰρ καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει τι τὰ ἀνάγκη ῥυποῦσθαι τὸν τοῦ Θεοῦ ναὸν, &c. ubi Lat. *nam etsi Dei templum humana naturalique necessitate fœdari*, &c.

Ἄ'ΝΤΙΟΝ. Vita MS. S. Stephani junioris: ἐξ ἑνὸς τούτων μέγα ξύλον λαβόμενος, ὅπερ ἄντιον λέγουσι.

ἈΝΤΙ'ΤΥΠΑ. *Lin. 2. post* pag. 226. *adde.* Richardus Simon in Notis ad Apolog. Gabrielis Severi Archiep. Philadelphiensis pag. 228.

ἈΟΡΑΣΙ'Α, *Tenebræ.* ἀορασίας οὔσης, *cùm nihil videtur*, in libro Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 11. pag. 372. πρὸς τὸ βαθεῖαν πάνυ ἑσπέραν. Ibid.

ἈΠΑΡΙΑ'ΖΕΙΝ, *Apparere.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: καὶ ὅσοι ἕτοιμοι νὰ ἀπαραιάσουν τὴν θυσίαν.

ἈΠΑΝΚΕ'ΤΕΙΝ. *Pag. 99. lin. 12. adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: ὡς δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπήγαγεν ταῖς εἰς ἀπλήκια θαυμαστὰ, καὶ οἴκοις μεγάλοις, &c. Occurrit ibi pluries.

ἈΠΟΚΑΝΔΗ'ΛΑΣΜΑ. Vide in Καμδήλα.

Ἄ'ΡΓΥΡΟΝ. *In fine adde.*

Ἀργυρολογεῖν, *Pecuniam exigere.* Nicephorus Gregoras lib. 6. Hist. ineditæ cap. 7. ἐξεπέμπετο καὶ οἱ Θεσσαλικαὶ ἀργυρολογήσοντες πόλεις καὶ χώρας.

ἈΡΙΣΤΟ'ΔΕΙΠΝΟΝ. *Adde in fine.* Georgius Hamartolus in Chronico MS. in Justiniano: καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἀρισόδειπνα τῆς δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ubi Cedrenus habet κλητώρια.

Ἄ'ΡΧΩΝ. *Pag. 135. lin. 35. ante* Vide. *adde.* Porro nescio an is ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν alius sit ab eo cujus meminit Justinianus in L. 42. Cod. de Episc. & Cleric. §. 10. ubi inter majores Ecclesiæ dignitates videtur collocari: Ἐπισκόπων, καὶ δύο Πρωτοπρεσβυτέρων ἑκάστης ἐκκλησίας, καὶ τοῦ καλουμένου Ἄρχοντος, ἤτοι ἐξάρχου, καὶ τοῦ ἐκδίκου ἑκάστης ἁγιωτάτης ἐκκλησίας. Secus autem Balsamon ad Can. 2. Calched. Synodi, ubi ἄρχοντα post ἀναγνώστας, atque adeo inter illos ex Clero, qui duntaxat σφραγίζονται, non verò χειροτονοῦνται, reponit.

ἈΣΤΡΟΘΕ'ΤΗΜΑ. *In fine adde.* Galenus ad 1. Epidem. Hippocrat. καλοῦσι μὲν οἱ Ἕλληνες ὡς τὰ πολλὰ τὸ συγκείμενον ἐκ πολλῶν ἀστέρων, ἄστρον· ὅσα δὲ τὸν ταῦρον ὅλον, ἢ τι μέρος αὐτοῦ, τὰς ὑάδας, ἢ τὰς πλειάδας, &c.

ἈΤΑΞΙ'Α, *Seditio popularis.* Chronicon Paschale an. 10. Leonis: συναχθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν τότε γενομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Utitur rursum anno 24. Constantii.

ἈΤΖΑΛΙΑ'. *Post* ῥυπαρὸς, *adde.* Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii: ταῖς ξεδικαίοσαις, ταῖς ἀφοθυμίαις, τὴν ἀτζαλίαις, ταῖς ἀκριβειαῖς, καὶ τὴν ἐπίλοιπαις ἁμαρτίαις.

ΑΥ'ΤΟΚΡΑ'ΤΩΡ. *In Addit. in fine adde.* Descripsit nuper V. C. Joannes *Vaillant* nummos Tryphonis Regis Syriæ, cum hac inscriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Sed de hujus vocis apud veteres scriptores notione, adeundi Budæus in Comment. Linguæ Græcæ, & Henr Stephanus in Thesauro ejusdem Linguæ.

ΑΥ'ΦΕ'ΝΤΗΣ, pro ἀφθέντης, *Dominus*, in libro Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 26. & alibi.

ΑΦΟΠΛΙΣΤΑΙ'. *Adde in fine.* Eustathius: ἀφοπλίζεσθαι, καθ' αὐτὸ ἁπλῶς λέγεται, ἀφοπλίζεσθαι δὲ ὅπλα, ἁπλῶς.

B.

BΑΪ'Α. *Post locum Suidæ, adde.* Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 34. καὶ ἐσφαλίσαν τὸ μέσα εἰς τὸν πύργον μὲ βαΐαις ἔκαμον, διὰ τὸ ἀναστρέφουν, &c.

ΒΑΚΑΙΩ'ΤΗΣ. *Adde in fine. Famulum* interpretatur Crusius apud Anonymum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἀπέστειλε εἶναι ἀπὸ τοὺς βακλιώτας της, καὶ ηὗρε ἀπὸ τὰ περιβόλια τῆς πόλεως πιάσαι, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ'Ν. *In fine ante* Vide, *adde.* Ejusmodi Βασιλικῶν meminit semel ac iterum Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ.

ΒΑ'ΣΤΑΞΙΣ. Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 27. περὶ συγχρονότητος. τὸ δεύτερον, εἶναι ὅτι να ἐνθυμηθῇς τὴν ἀκρίβειαν ὁπού τα ἔρχεται ἀπὸ ὕποπτος φυσικὴν σάλευσιν ὥσπερ ἐκεῖνοι ὁπού ἔχουν φυσικὸν νὰ εἶναι πόρνοι καὶ ἀλαζονικοὶ, τὰ ἔρχεται ἀπὸ φύσις, καὶ αὐτὸ τὸ λέγουν βάσταξιν, εἶναι πολλὰ μεγαλειόπροι χάρις περὶ τῆς συγχρονότητα.

ΒΔΙ'Α, pro εὐδία, *Serenitas aëris.* Neophytus Rhodinus Homil. 1. in Cantic. Mariæ: ἡ θάλασσα δὲν εἶναι εἰς βδίαν, διότι πολλαῖς βολαῖς ἀγριώνεται καὶ καταποντίζει τὰ καράβια, ὁπού ταξιδεύουσιν εἰς ἐκείνην.

ΒΙ'ΣΤΑ ΛΟ'ΓΚΑ, vox Italica, *Visus longus.* Gregorius Hieromon. in Synopsi dogmat. Ecclesf. pag. 182. ubi de cultu imaginum: χάριν λόγου, εἶναι θέλει νὰ ἰδῇ εἰς καντέρα μακρὺν ἐπὶ πρᾶγμα, καὶ μὴν μπορούντας ἀμέσως νὰ τὸ ἰδῇ μεταχειρίζεται τὸ γυαλὶν ἐκεῖνο ὁπού κράζεται βίστα λόγκα, καὶ ἐπὶ τὸ βλέπει ἐμμέσως, &c.

ΒΟΥΚΑ'ΚΡΑΤΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyrorum pag. 360. καὶ παιδεύεται ἐν ὀπλασίᾳ πλησίον παίω τῷ βαπτιστηρίῳ τεῖα παιδία βουκάκρατον ἐσθίοντα δαψιλῶς.

ΒΟΥ'ΡΚΑ. *Lin. 4. scribe.* Gregorius Hieromon. in Synopsi Dogmat. Eccl. pag. 136. καὶ πῶς ὁ ἥλιος λάμπει μέσα εἰς τὰ βούρκα, καὶ δὲν μολύνεται, &c.

Γ.

ΓΑΥΡΟ'Σ, pro γαμβρὸς, *Gener*, occurrit in libro Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 16.

ΓΙΟΦΥ'ΡΗ. *In fine adde.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: ἐπῆγε τὸ ποτάμι βγάζοντας τὸ γιοφύριν τοῦ Τεκιμοῦ διὰ τὰ περιβόλια καὶ τοὺς κήπους ἐκείνου τοῦ τόπου, &c.

ΓΟΝΑΤΙ'ΖΕΙΝ. *Lin. 2. adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἐγονάτιζαν ἔμπροσθέν της, καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τήν.

ΓΡΑΦΙΚΟ'Ν. *In fine scribe.* Adde Anonymum in Miracul. SS. Anargyr. p. 374.

ΓΡΙΒΙ'ΟΝ. Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 29. εἴδασι τὸ ἀπαίω εἰς ἕνα ἁμάξι, καὶ ἐσύρασι πάντες χείλια, καὶ ὁ λαὸς ἀπήγεσι γύρω τοῦ ἁμαξίου ἕως τὸ χωρίον, &c.

ΓΡΟ'ΘΗ. *Adde in fine.* Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 29. συχνὰ πολλαῖς φοραῖς ἐκεῖνος ὁ ἄπυχος ἄνθρωπος ἔδιδε τὴν γροθιὲς δυναταῖς, &c.

ΓΥΨΕ'ΛΛΙ. *Adde in fine.* Ἀνθος τῶν Χαρίτων c. 6. de Urso: τὸ ὁποῖον ἔχει πέρασα τὸ μέλι, καὶ θέλοντα διαπατὰ ἐξεβάλη ἀπὸ τὸ γυψέλη, καὶ τὰ μελίσσια κεντοῦσι τὸ εἰς τὴν μύτιν καὶ εἰς τὰ ὀμμάτια, &c.

Δ.

ΔΕΚΑΤΕΥΤΗ'ΡΙΟΝ. *Post locum Agathiæ adde.* Nicephorus Gregoras lib. 6. hist. ineditæ cap. 2. de Genuensibus: θαλαττοκρατεῖν βουληθέντες, καὶ δεκατευτήριον ἴδιον ἑαυτοῖς καταστήσασθαι τὸν αὐχένα τοῦ Πόντου, &c.

ΔΕΣΠΕΡΑΡΩΣΥ'ΝΗ, *Desperatio.* Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 4. εἰ ὡς εἰς ῥίζικὸν τὸ ἤθη, ἀρνεῖται τὸν Θεὸν, καὶ πίπτει εἰς δεσπεραρωσύνην. Occurrit rursum cap. 8.

ΔΗΜΟ'ΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Cæterùm notat Franc. Pithœus ad lib. 1. Cod. Rabinos *Demosia* Thermas vocare. Ita *Privatum*, in L. 13. Cod. Theod. de Metat. balneum est, ut in L. 6. Cod. eod. & in Descript. urbis Romæ, *Privatum Hadriani.*

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟ'Ν. *Pag. 296. post locum Philostorgii, adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyror. pag. 358. ἦν δὲ ἐπὶ ἐν τῷ μικρῷ τῷ ἐνταῦθα φωτιστηρίῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ διακονικῷ.

ΔΙΑΚΟ'ΝΙΣΣΑ. *Pag. 297. lin. 11. adde.* Theodorus Patr. in Respons. 39. ad Marcum Patr. Alex. MSS. πάλαι μὲν καὶ τάγμα διακονισσῶν τοῖς κανόσιν ἐπεγράφετο, καὶ εἶχον καὶ αὐταὶ βαθμὸν ἐν τῷ βήματι· ἡ δὲ τῶν ἐμμήνων κάθαρσις τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐξέωσεν ἐκ τοῦ θείου καὶ ἁγίου βήματος. παρὰ δὲ τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπολιτῶν διακόνισσαι προχειρίζονται· μίαν μὲν μετουσίαν ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι μὴ ἔχουσαι, ἐκκλησιάζουσαι δὲ τὰ πολλὰ, καὶ τὸ γυναικωνίτην ἐκκλησιαστικῶς διορθούμεναι.

ΔΙΑΛΛΑΙΑ'. *In fine adde.* Chronicon Paschalè anno 10. Leonis: καὶ διαλαλήσει ὁ αὐτὸς Πυσαῖος κατὰ τοῦ Ισοκασίου.

ΔΙ'ΚΑΙΟΙ. *Adde in fine.* S. Chrysostomus de educandis liberis: μηδεὶς πίνω εἰς τὰ τῶν προγόνων σπουδέτω καλεῖν ὀνόματα τὰ παιδία, διὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ μητρὸς, καὶ τοῦ πάππου· ἀλλ' εἰς τὰ τῶν δικαίων, τὸ μαρτύρων, τὸ ἐπισκόπων, τῶν ἀποστόλων. ὁ μὲν Πέτρος καλείσθω, ὁ δὲ Ιωάννης, &c.

ΔΙΚΑΙΟΥ'Ν. *In Append. lin. 1. post* κρίνειν, *adde.* Nicephorus CP. in Historia pag. 80. 1. edit. μετὰ ποῦτο ἐδικαίῳ τὸν ὑὸν Ηράκλειον ὑπαπύσαι.

ΔΙ'ΜΙΑ, *Testiculi*, δίδυμοι. Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 5. de Castore: καὶ ηὗρη ἀπὸ τὴν φύσιν διὰ ὅ τὸ κυνηγοῦν, ἤγουν διὰ τὰ δίμια τε.

ΔΙΠΑΗ'. *Ante locum Epiphanii, scribe.* Theodorus Studita Catech. 53. ὁ μὲν περὶ ἀκράπιαν περιγόμενος, διπλαῖ διδάσκουσι, &c. Et Catech. 55. ὅσα πάσχουσιν οἱ ταῖς διπλαῖς καὶ τριπλαῖς καὶ πυκαπλαῖς ἕλκοντες.

ΔΩ'ΡΟΝ. *Pag. 333. lin. 18. post 631. adde.* & Gabrielem Metropolitam Philadelphiensem in Apologia pro Ecclesia Orientali, ubi hunc sacra dona nondum consecrata adorandi ritum tueri conatur.

E.

ΕΓΝΩΡΙΜΙ'Α, *Cognitio*, in libro Ἀνθος τῶν Χαρίτων cap. 1.

ΕΓΧΟ'ΡΗΓΟΣ. *In fine post locum Suidæ, adde.* Alii λίθους ἀργοὺς, ἀτμήτους, seu ἀλελαπμημένους, vocant. Hecatæus Abderites in Hist. Judæorum: ἐν ᾧ βωμός ἐστι τετράγωνος ἐκ ἐκ τμητῶν, ἀλλ' ἐκ συλλέκτων ἀργῶν λίθων ἔστω συγκείμενος. Eusebius: ἐν ᾧ βωμός ἐστι τετράγωνος ἀτμήτων συλλέκτων ἀργῶν λίθων συγκείμενος. Josephus lib. 12. ἐκ λίθων συμμίκτων ἀλελατομημένων ἐκ σιδήρου. Et lib. 4. cap. 8. ἐκ λίθων μὴ κατειργασμένων, λογάδην συγκειμένων.

ΕΜΒΑ'ΤΗ. *Post locum ex Conciliabulo, adde.*

Occurrit præterea in libro Miraculor. SS. Anargyrorum cap. 12. pag. 390.

ἘΜΦΥΛΛΙΖΕΙΝ. *In fine adde.* De quatuor generibus insitionum agit Clemens Alexandrinus lib. 6. pag. 673.

ἘΞΑΓΚΩΝΙΖΕΙΝ, *Nervos cubiti incidere.* Martyrium SS. Cosmæ & Damiani pag. 290. ὡς δὲ τὸ Χριστοῦ ὄνομα ὁ παράνομος ἤκουσεν, ἐξαγκωνίζεσθαι τοὺς ἁγίους ἐκέλευσε, καὶ ταῖς σφαίραις ἐπὶ τοσοῦτον τὰς χεῖρας αὐτῶν στρεβλοῦσθαι, ὥστε τὸ δακτύλων αὐτῶν αἷμα ῥεῖν τῇ τῆς βασάνου ὑπερβολῇ. Vide ad hunc locum Reinoldum Dehnium.

ἘΞΑΈΡΟΝ. *Lin.* 1. *post* atrium. *adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 496. εἶχε δὲ τὴν δίαιταν ἐν τῷ δεξιστερῷ ἐμβόλῳ τοῦ κατηχουμένου τοῦ ἐν ἐξαέρῳ. Et pag. 504. ἀλλὰ μηδὲ ἐν τῷ δεξιστερῷ τοῦ ἐξαέρου τοῦ θυσιαστηρίου κίονι, ἔνθα ἡ αὐτὴ Χειστίνα λόγον δίδωσιν.

ἘΞΚΟΣΣΆΤΟΣ. *Lin.* 4. *adde.* Chronicon ab Adamo ad Leonem Sapientem, Tiberium postmodum Imperatorem, κόμητα τῶν ἐξκουσατόρων vocat, seu *excusatorum*, quem alii ἐξκουβιτόρων.

ἘΞΟΔΟΣ, *Mors. Post locum Anonymi Combefisiani, adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 498. περίας δὲ γενομένης ὁρᾷ ἐν τῷ αὐτῷ κατηχουμένῳ ὑπὸ κράββατον, κηρούς, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον τῶν πλουτούντων ἐπιτήδεια.

ἘΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ. *In Addit. lin. ult. ante* Vide, *adde.* Sic Codinus in Orig. CP. n. 109. Theoctistum quendam εἰς τὰ κοῖλα τοῦ ἱπποδρομίου cæsum scribit.

ἘΠΑΡΧΟΣ. *Pag.* 417. *post locum ex Pachymere, adde.* Ad hanc dignitatem referendus idem scriptor lib. 1. cap. 5. ubi de quodam Chadeno: ᾧ δὴ καὶ τὸ τῆς Επαρχίας ἀξίωμα εἰς αὖθις ἐπέθηκεν ὁ κρατῶν.

ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ. *Post* dignitas in Ecclesia, *adde.* inventa à Theodoro Studita, uti docet Michaël Monachus in illius vita MS. cujus verba damus in v. Επιτηρητής.

ἘΠΙΤΗΡΗΤΗΣ. *Adde in fine.* Atque hos quidem Iambos esse Theodori Studitæ, ut & nominis inventum, docet in primis Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. Προχειρίζεται μὲν γὰρ διακονιῶν κεφαλάς· ἤδη δὲ τὰς ὀνομασίας οἰκείας τῷ ἐπιτηδεύματι, Επιστημονάρχας καὶ Παιδευτὰς καὶ Επιτηρητὰς τούτους ἀποκαλέσας. καθίστησι δὲ ἐν ἄλλαις προσηγορίαις τοὺς ἀπάσης τῆς Αδελφότητος μᾶλλον ὑπερέχοντας, οἷ τὰ δεύτερα φέροντα τὸν Οἰκονόμον, τὸν Παροικονόμον, καὶ τοὺς ἄλλους ὀνομασμένους. ὑπεσήμηνε μὲν τι καὶ πᾶσι τοῖς προσδιωρισμένοις τὰς διαφορὰς διακονίας ἀναμέρος διὰ στίχων ἐν μέτρῳ ἰαμβικῷ, μᾶλλον δὲ σαφῶς ἀπὸ τῆς κυριωτάτης καὶ πρώτης, φημὶ δὴ τῆς τοῦ Ηγουμένου, ἀρξάμενος, καὶ μέχρι τῆς πλυνταρίας, ποιήσας ἐν ἑκάστῳ τῶν τι ἐπιβαλλόντων, καὶ τῶν μηδαμῶς προσηκόντων τὸ καθυπόθεσιν εἴδησιν.

Z.

ΖΕΌΝ. *Post locum Cabasila, adde.* Theodorus Patr. in Respons. 19. ad Marcum Patriarch. Alexandrinum pag. 127. Cod. Reg.

Θ.

ΘΌΛΟΣ. *Post lin.* 9. *adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 12. πέπεικεν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἰαματικῷ λουτρῷ, βασταχθεὶς γὰρ εἰσῆλθεν εἰς τοὺς καλυμμένους θόλους, καὶ ἐκάθητο μόνος. Tholi balnearum meminit Ammianus lib. 28.

ΘΡΥΛΛΟΛΕΚΤΑΙ, *Novorum Collectores*, Galli dicimus, *des Amasseurs de nouvelles.* Phavorinus: θρυλλὸς, ψιθυρισμὸς, ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη.

K.

ΚΑΘΑΡΆ. *In Add. in fine ante* Hinc, *adde.* Vetus Interpres Persii Sat. 3. *Populi cribro decussa farina. Farinam, panem non delitiosius cribro discussum, sed plebeium, de populi annona, id est, fiscalem*, dicit.

ΚΑΚΕΝΚΑΚΩΣ, *Pessimè, Malè.* Vita MS. S. Stephani junioris: κακενκάκως τὸ ζῆν ἀπέρρηξεν.

ΚΑΝΔΗΛΑ. *Pag.* 372. *lin.* 2. *subde.* & ἀποκανδήλισμα, apud Michaëlem Monachum in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. de quodam ægro: τὸ ἀποκανδήλισμα τῆς ὑπάρχου τοῦ ἱεροῦ τάφου εὑρομένης ἐκπιὼν κανδήλης, τοῦ παρ' ἐλπίδα γενηθέντος δηλητηρίου δι' ἐμετοῦ σωτήριον τὴν λύσιν δεξάμενος. Infra: βραχὺ δὲ πτωχὸς καὶ αὐτὸς ἔλαιον ἐκ τῆς ῥηθείσης κανδήλης, &c.

ΚΑΝΙΚΛΕΙΟΝ. *Lin.* 24. *post* solet. *adde.* Ejusmodi enim atramentaria variis figuris adornabant. Anthologia Gr. lib. 6. tit. 26.

Καὶ χόνιον γλυφθεῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις.

ΚΑΝΟΝΑΡΧΗΣ. *In fine adde.* Gregorius Hieromonachus in Synopsi dogmat. Ecclesiæ, de Lectore: πρῶτον τοῦ ἀναγνώστου τοῦ ὁσίου ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ πρᾶξις εἶναι, τὰ ἀναγινώσκειν τὸν Απόστολον, τὰ στιχολογᾷ, καὶ τὰ κανοναρχᾷ. Porro in Chronico Paschali p. 235. edit. Reg. S. Paulus μέγας Κανονάρχης καὶ ὑπέρβαιων τοὺς λοιποὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησίας, dicitur.

ΚΑΝΟΝΙΖΕΙΝ, *in Canonem referre. Lin.* 5. *adde.* Sacramentarium Gallicanum edit. tom. 1. Musei Italici cap. ult. *Incipit capitulus de vetere* (*Testamento*) *canonizatus.*

ΚΑΤΑΛΛΑΚΤΗΣ. *Adde in fine.* In Itinerario Italico virorum eruditorum Mabillonii & Germani pag. 201. occurrit nescio quis Μαρῖνος χρυσοκαταλλάκτης.

ΚΑΤΑΛΩΝΕΙΝ, *Perdere, labefactare.* Λίθος τῶν Χαείτων cap. 10. de decem plagis Ægypti: καὶ ἡ πέμπτη ἦτον χαλάζι, καὶ ἐκατάλωσεν ὅλα τὰ δένδροι. Cap. 32. περὶ γούλας. χαμήλζ τὰ στοιχία, μισὸν τὴν γλῶτταν, καταλῇ τὸ κορμὶν, πρόξενᾶ καὶ τὴν πορνείαν, &c.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. *Lin.* 1. *post* legitimus, *adde.* seu *Modestia*, quomodo hanc vocem usurpat Valerius Probus in Coriolano.

ΚΕΔΡΑΙΑ, *Potionis species.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum p. 370. κελεύουσι μίαν κράσιν κεδραίας πιεῖν, καὶ τῆς νόσου ἀπαλλαγῆναι. Occurrit ibi pluries.

ΚΕΓΡΑ. *Lin.* 7. *post* 131. *adde.* Cæterùm Scaliger in Serrarium cap. 10. hoc verbum nusquam se legisse ait, apud veteres scilicet scriptores.

ΚΕΡΚΟΣ, extremum ignis vel flammæ, quasi *cauda ignis.* Scholiastes Euripidis in Phœnissis: ἄκραν τε λαμπάδα, τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς, ὃ καλεῖται κέρκος.

ΚΗΡΟΣ, in

Κηλάπτης, *Post* Lat. *adde.* Anonymus in Mirac. SS. Anargyrorum pag. 406. τὴν γὰρ ὅπως ἀνθιστάσιν πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀποκαλοῦσα τὸν κηροπτὴν, τοῦ λύχνου τὸν κηλάπτην τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τὴν σούπιαν ὑπερπιάσαι εἰς φωταγωγίαν ὁλόκληρον, &c. Adde pag. 408. 410.

ΚΗΡΩΤΗ, *Cerotum*, vel *Ceratum*, quid Medicis sonet, notissimum: at aliter vox hæc videtur sumi in libro Miraculorum SS. Anargyrorum, scilicet pro cera, quæ è cereis qui ante Sanctorum Imagines aut Reliquias accenduntur in ædibus sacris, distillat. Pag. 314. ἐξέφησε αὐτῷ λαβεῖν τοῦ πάντα πάθη νικῶντος φαρμάκου αὐτῶν, τῆς κηρωτῆς λέγω, καὶ πλεῖως

ἰαθῆναι. Atque hæc in aquam vino dilutam immissa, aqua illa tum ægrotis haurienda dabatur, quâ epota sanitatem consequebantur. Pag. 402. καὶ βαλοῦσα εἰς εὔκρατον τῆς ἁγίας αὐτῶν κηρωτῆς ἔπιον, καὶ χάριτι αὐτῶν οὐδὲν κακὸν ἔσχον. Ceræ porro illæ benedictione sacerdotis consecratæ, cum oleo ex lychnis coram Sanctorum imaginibus aut reliquiis appensis, in aquam aut vinum dilutum interdum immittebantur. Pag. 530. κεχρισμένον δὲ αὐτὸν τῇ τῆς κηρωτῆς εὐλογίᾳ μετὰ τοῦ ἡγιασμένου αὐτῶν ἐλαίου, &c. An verò Collyrium, quod Myrepsus sect. 26. n. 13. sanctorum Anargyrorum Cosmæ & Damiani Collyrium vocat, ex ejusmodi ceris confectum fuerit, alii videant.

ΚΗΤΑ'ΖΕΙΝ. *Subde in fine.*

Στραβοκιτάζειν, *Torvè aspicere.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti, de Leone: καὶ διχόντας τὰ δόντια του, ἐστραβοκίταζε, καὶ ἀπὸ βάθος τῆς καρδίας του ἐμούγκριζε.

ΚΟΙΝΟΛΑΙ'ΤΑΙ. *Ante locum Balsam. scribe.* Theodorus Patr. in Respons. ad Marcum Patr. Alex. τοὺς κοινολαΐτας, πραγματευτὰς, καὶ λοιπούς.

ΚΟΚΚΗΡΟ'Σ, *Coccineus*, κόκκινος. Chronicon Paschale an. 30. Constantini M. καὶ Ἀνιβαλιανὸν Ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδυσε κοκκηρὰν χλαμύδα. Occurrit præterea in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων.

ΚΟ'ΛΥΒΟΝ. *In fine adde.* Vide præterea Gabrielem Philadelphiensem in tractatu περὶ τῶν κολύβων.

ΚΟΝΔΥ'ΛΑΙ. *Pag.* 703. *lin.* 1. *post* &c. *adde.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 13. καὶ ὁ φιλόσοφος ἔλαβεν κονδύλιον, καὶ ἔγραψε τοῦτο, &c.

ΚΟΝΤΟ'Σ, *Brevis. In fine subde.*

Κοντοπνευστὶ, *cum anhelitu, cum suspirio.* Vita S. Stephani jun. μετ' οἰμωγῆς μικρᾶς κοντοπνευστὶ πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν.

ΚΟΡΔΟΚΟΥ'ΒΑ, Bulgaris, λάχανον, seu *olus* sonat. Vide Pachymerem lib. 6. cap. 3.

ΚΟ'ΡΤΗ. In Κόμης κόρτης. *In fine adde.* ut & Michaël Monachus in Vita MS. ejusdem S. Theodori Studitæ.

ΚΟΡΤΙ'ΝΑ. *Post locum Cyrilli, adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 504. παρήγγειλαν δὲ Χεισίνας τῆς πάσχουσαν μηκέτι εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν κορτίναν αὐτῆς, μὴ δὲ τοῦ λοιποῦ ὁρᾶσθαι αὐτῇ. Adde p. 506.

ΚΟΤΑ', *Juxtà*, Gallis *à costé.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 26. καὶ ἔκατζεν κοτὰ εἰς αὐτήν.

ΚΟΥΒΕ'ΡΤΑ. *Post locum Phortii, adde.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 15. καὶ οὐδὲν ἐξέβαινε ποτὲ καμίαν μέλισσα ἔξω ἀπὸ τὸ κουβέρτιον, &c.

ΚΟΥ'ΝΙΑ, *Angulus*, Gall. *Coin.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 15. καὶ ἔσφαξεν ἕνα παιδὶ μικρὸν ὅπου ἦτον εἰς τὴν κούνιαν.

ΚΟΥΡΤΑΛΙ'ΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Vita MS. S. Stephani jun. οἱ δὲ περίνομοι διακουρταλίσαντες, &c.

ΚΥΡΙΟΠΡΕΣΒΥ'ΤΕΡΟΣ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 388. quendam Presbyterum magnæ Ecclesiæ Κυριοπρεσβύτερον vocat, ubi *Sacerdotem Domini* vertit interpres; malim, *Dominum Presbyterum.*

Λ.

ΛΑ'ΣΑΡΟΝ. *Post locum Eumeli, adde.* Liber Miraculorum SS. Cosmæ & Damiani cap. 8. προσέταττον αὐτῇ λάσαρ μετὰ γλήχωνος μίξασαν πιεῖν.

ΛΑΥ'ΡΑΤΟΝ. *Post locum Chrysostomi, adde.* Severianus Episcopus Gabalensis in S. Crucem: καὶ γὰρ βασιλέως ἀπόντος εἰκὼν βασιλέως πληροῖ χώραν βασιλέως, καὶ προσκυνοῦσιν ἄρχοντες, καὶ ἱεραὶ πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται, καὶ ἄρχοντες ὑπαντῶσι, καὶ δῆμοι προσκυνοῦσιν, οὐ πρὸς τὴν σανίδα βλέποντες, ἀλλὰ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ βασιλέως· οὐκ ἐν τῇ φύσει θεωρούμενον, ἀλλ' ἐν τῇ γραφῇ παραδειδόμενον. Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. Μιχαὴλ ὁ τῶν πατρίας τὰ τῆς βασιλείας μεταχειρίζεται τὰ λάβουρα, &c.

ΛΕΟΝΚΟ'ΡΝΟ, *Unicornis*, in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 28. Λικόρνιον, cap. 32.

ΛΟΥ'ΣΤΡΟΝ. *In Addit. adde in fine.* Certè si non est circumductio, uti vult Casaubonus, ferè existimaverim nihil aliud esse quàm quod Græci διπλῆν vocant, notam scilicet usitatam in Comœdiis atque Tragœdiis, cujus figura est trianguli obliqui sine basi, ita ut aliquatenus literam L effingat, maximè si illius situs paullo erigatur. Duplicem autem διπλῆν agnoscunt vetus Scholiastes Aristophanis in Nubibus pag. 156. & Hephestion in Enchirid. pag. 74. quarum altera ἡ ἔξω νενευκυῖα seu βλέπουσα διπλῆ dicitur figura literæ L paullo inversæ, proinde illa de qua agimus: altera ἡ ἔσω βλέπουσα, eadem etiam figura, sed situ contrario, ac alteri obverso, prior ἐπὶ τοῦ ἀντεπιρρήματος, altera ἐπὶ ἐπιρρήματος ponitur, utraque ad separandas & distinguendas utrasque has Comœdiæ vel Tragœdiæ partes ita appellatas. Isidorus lib. 1. Orig. cap. 20. ubi agit de Notis Sententiarum, cujus verba huic Glossario subjecimus, varias harum διπλῶν figuras, easque ad octo exhibet, quarum prima, simplex, utramque exterioris & interioris figuram licèt diverso situ refert, easque ad *distinctiones scripturarum*, ut idem scriptor loquitur, quod etiam satis innuit Hephestion: εἰώθασι τοίνυν αὐτοὶ οἱ δραματοποιοὶ μεταξὺ ἰαμβείων ἄλλων γράφειν ἑτέρῳ μέτρῳ ὅποσας ἂν στροφάς, εἶτα πάλιν προφάνως δι' ἰαμβείων τὸ προκείμενον, κατὰ συνέχειαν ἀνταποδιδόναι τὰς στροφάς, ἐν δὲ ταῖς προτέραις στροφαῖς ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ κύκλου, δύο τίθενται διπλαῖ, ἡ μὲν κατ' ἀρχάς, ἔξω βλέπουσα· ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα τὸν ἠμῶν διὰ τῆς ἔσω βλεπούσης, ὅτι ἀνταποδίδοται αὐταῖς. Ubi observare licet exteriorem διπλῆν aliam sententiam inchoare. Quò igitur anni in nummis appositi, seu regni, seu imperii, ac civitatum annos spectent, quique per alphabeticos characteres Græcos exprimi solent (nam hæc nota qualiscunque sit, Græcos aliquot nummos, ac maximè Ptolemæorum spectat) distinguerentur ab exarata inscriptione, vel certè quò nihil ad hanc spectare ostenderetur, nota illa distinctionis est apposita: quæ quidem ita effingitur, ut satis indicet minimè esse literam, cùm literas numerales infrà circumducat, supernè iis interdum inferior, verbi gratiâ in Ptolemæorum nummis, LKH. LAE. ubi nemo dixerit notam hanc esse literam Græcanicam, multò minùs Latinam, qua usos Ptolemæos quisquam sibi persuaserit, ut qui Romanorum dominationem non agnoverint; cùm præterea nota illa ita efficta sit, ut διπλῆν omnino referat. Jam verò cur in Asianorum & Syromacedonum nummis anni à minore numero incipiant, docemus in Notis ad Chronici Paschalis paginam 328.

ΛΩ'ΡΟΣ. *Post locum Achmetis, adde.* Ubi zonam auro & lapillis ornatam, *lorum* appellari satis innuit, cùm nihil aliud sit quàm longioris zonæ species: unde *segmenti* nomine donatur à Sidonio lib. 8. epist. 6. ut quod revera sit panni segmentum in zonæ latioris speciem, quomodo eæ sunt quas nos *écharpes* appellamus, quibus viri militares pectus circumcingunt. Sic autem Sidonius ubi de Asterii Consulatu: *Et illam Sarranis ebriam succis inter crepitantia segmenta palmatam plus picta plus aurea oratione convenustavit* Et Ennodius in Panegyrico Theoderico dicto, ubi de ejus Con-

sulatu, juxta Sirmondi emendationem: *Ille annus habuit Consulem, qui rem publicam non tam sollicitudine quam opinione tueretur: quo in segmentis posito, quæ ab hostibus sumpta fuerunt arma, fremuerunt.*

M.

ΜΆΚΕΛΛΟΣ. *Post locum S. Pauli, adde.* Chrysostomus in Christi Nativit. εἰς κῶον ἡ Χαναναία γυνὴ τοῖς εἰδωλικοῖς μακέλλοις ἐκλείχουσα.

ΜΑΝΔΎΑΣ. *Pag.* 867. *lin.* 32. *post* Monachorum. *adde.* Sidonius lib. 4. epist 9. *Novo genere vivendi Monachum complet, non sub palliolo, sed sub paludamento.* Vide Salmasium ad Tertullianum de Pallio pag. 19.

ΜΑΡΜΆΡΙΟΝ, pro Αρμάειον. Georgius Monachus in Chron MS. cap. 120. in Augusto: διότι ὁ βασιλεὺς προσέταξατο αὐτὴν ἵνα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ βάλλη ἔσω εἰς μαρμαρεῖον ἐν ἐπὶ τοῦτο ᾠκοδομημένῳ, &c. Infrà: κἀγὼ στείνω εἰς τὸ μαρμαρεῖν. Mox κιβώτιοι vocat, deinde ἀρμάειν.

ΜΑΡΜΟΥΤΖΆΣ. Pachymeres lib. 4. cap. 13. ait Germanum Patr. CP. per scomma à Constantinopolitanis Μαρμουτζᾶν appellatum, voce Persica, quòd genus à Lazis & Persis duceret. Nescio an inde vox nostras *Marmouset* orta sit.

ΜΕΓΑΛΟΌΠΟΛΙΣ. *In fine adde.* Tantùm id subdam ex Cantacuzeno lib. 3. cap. 93. qui τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τὴν μεγάλην παρὰ Ρωμαίοις πρώτην πόλιν, & lib. 4. cap. 16. ἐπιόφθαλμον τῶν Ρωμαίων vocat.

ΜΕΓΙΣΤΆΝΟΙ. *In fine adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp & Theodoræ: ἀπεσείλει ὁ βασιλεὺς ὅλους τοὺς ἄρχοντας καὶ μεγιστᾶνας.

ΜΕΜΟΡΙΆΛΙΟΙ. *Lin.* 4. *ante* Vide. *adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag 524. πρὸ ὀλίγου καιροῦ συνέβη μεμορειαλίοις τινὰ τῶν ἐν τῇ λιβέλλω, σκευῶν τοῦ φιλοχρίστου παλατίου σχαπισμένων, &c.

ΜΕΡΊΣ. *Pag.* 908. *lin.* 7. *post* 10. *adde.* & Gabrielem opusculo περὶ τῶν μερίδων, earum. scilicet quæ in sancto disco unà cum hostia consecrata reponuntur

ΜΕΣΟΘΙΝΊΤΑΙ, *Isthmi incolæ quivis, qui inter utramque maris ripam habitant.* Pachymeres lib. 4. cap. 27. ἦν γὰρ τὸ Παφλαγονικὸν πολύ τι καὶ μέγισον, ἦν δὲ ἐξ ἀλιζώνων πλεῖσον, καὶ τὰ εἰς πόλεμον ἀγαθὸς, ὡς καὶ μισοθινίτας ὁ κοινὸς εἶπεν λόγος. Ita utitur Gregoras.

ΜΕΣΟΎΣΤΥΛΟΝ. In L. 26. § 3. Cod. de Episcop. audientia, μέσοις τῶν κιόνων τόποις, uti Zeno loquitur in Constit. τὰ δὲ μεσόσυλα ὡς ἂν δοκιμάσειεν ὁ τῆς πόλεως Επαρχος γίνεσθαι, &c.

ΜΕΤΆΝΟΙΑΙ, *Corporis*, &c. *Lin.* 17. *post* quæ, *adde.* ἐδαφιαῖαι μετάνοιαι, Gabrieli Philadelphiensi in Apologia pro Ecclesia Orientali, &c.

ΜΕΤΟΥΣΙΏΣΕΩΣ, seu *Transsubstantiationis* vox quando primùm inducta, vide apud Ricardum Simonem in Notis ad Gabrielem Severum Archiepiscopum Philadelphiensem pag. 105. & seqq.

ΜΙΡΑΊΣ. *In fine adde.* Michaël Monachus in Vita MS S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. αὖθις δὲ ἐκεῖθεν μοναςῶν καὶ μιγάδων πάμπολλα συνῆγε πλήθη.

ΜΙΤΆΤΟΝ. *Lin* 9. *adde.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ fol. 28. & 29. Cod. Reg. τοῖς ὁμόροις μέρεσι τὰ λεγόμενα Λάκκου μιτᾶτα. Infrà: καὶ καταοικοῦ εἰς τὰ λεγόμενα Κελκιτὴς.

ΜΟΣΧΟΜΥΡΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἐφάγασιν τὰ μῆλα· ἡ δὲ Θεοδώρα ἐμοσχομύρισεν, καὶ ἐφύλαξέν το.

ΜΌΣΧΟΣ. *Adde in fine.*

ΜΟΣΧΆΤΟΝ. Anonymus in Miracul. sanctorum Anargyrorum pag. 458. ὁ δὲ ἔνδοξος τοῦ Θεοῦ θεράπων κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὡς μαζίον μοσχάτου, &c.

ΜΠΡΟΣΤΆ. *Adde in fine.* Αυθος τῶν Χαρίτων cap. 24. καὶ διαβαίνοντα παρὰ μπροσά, &c.

N.

ΝΑΒΆΛΗ. Αὐθος τῶν Χαρίτων cap. 2. de Invidia: καὶ ἡ μορφὴ να ὁμοιάσῃς τὴν ζήλιαν εἰς τὸ ταίζλω ὅπου εἶναι πόσα ζηλιαρικόν, ὅταν ἴδη τὰ πουλία του να παχύνουν εἰς τὴν φολαίαν τυ, κρὺψ με τῆ μύτην τυ εἰς τὰ ναβαίλα διὰ να σφωγίσουν τὰ πουλία τυ.

ΝΑΡΘΗΞ. *Pag.* 986. *post locos ex Paracletico, adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyror. cap. 17. οὐκ ἐτόλμησεν ἔσωθεν τοῦ ἐνδόξου καὶ σεβασμίου τῶν ἁγίων τούτων οἴκου ἑαυτὸν ἀνακλῖναι, ἀλλὰ πρὸς τῷ ἔξω νάρθηκι.

ΝΗΣΤΕΙΑΙ. *In fine, ante* Vide, *adde.* De quatuor porro Græcorum Jejuniis sic loquitur Theodorus Patr. (vixit is an. 1203.) Respons. 55. ad ad Marcum Alexandr. Patr. MS. Εξ ἀνάγκης προσηγοῦνται νηστεῖαι πρὸ τῶν δ΄. ἑορτῶν, ἤγουν τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Αποστόλων, τῆς γεννήσεως καὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας Θεοτόκου πλὴν ἑπταημέρου· μία γὰρ τεσσαρακονθήμερος νηστεία ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου καὶ τῆς μεγάλου Πάσχα. εἰ δὲ ὡς καὶ πλέον τῶν ζ΄. ἡμερῶν κατὰ τὴν τῶν ἁγίων Αποστόλων, καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ νηστεύῃ, ἡ εἰκοσὴ, ἡ ἀπὸ κτηνειακοῦ τυπικοῦ συνῳδούμενος οὐ καταισχυνθήσεται. ὅπως δὲ διὰ τὸ ἑκάστης τούτων τῶν δ΄. ἑορτῶν ἑπταήμερον νηστείαν ἐξ ἀνάγκης νηστεύειν ὀφείλομεν ἐδηλώθη ἐν τῷ γεγονότι παρ' ἡμῖν χάριν τούτου συνοδικῷ τόμῳ, οἱ γοῦν μὴ νηστεύοντες πρὸ ἑκάστης τούτων τῶν ἑορτῶν κατὰ τὰ ταῦτα ἀπαραιτήτοις, δι' ἐπιτιμίων μεγάλων διορθωθήσονται. Hæc autem scribebat Alexio Angelo imperante, mense Febr. 16. anno Chr. 1203. ut innuit Respons. 1.

ΝΟΜΑΡΕΙΤΗΣ, *Olitor*, seu λαχανία φυτεύων, in Opusc. de Apostolorum patria, edito post Chronicon Paschale.

Ξ.

ΞΗΡΟΛΟΦΟΙ, *Monachi*, de quibus ita Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. οὐχ ἥκιστα δὲ πρὸς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν λεγομένων ξηρολόφων ἀμοιβαδὸν ἐφθακὼς τοῖς ὁμόροις μέρεσι τὰ λεγόμενα Λάκκου μιτᾶτα.

O.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ. *Adde in fine.* Abbo Floriac. in Epist. 409. *Quapropter, venerabilis in Christo frater, non declamatoriè, sed dispensatoriè tibi persuadeo, quem diligo, ne credas subornatis testibus*, &c.

ΟΜΟΙΑΣΤΗ, *Similiter*, ὁμοίως, in Glossis Græcobarbaris.

ΟΜΠΑΗ. Αὐθος τῶν Χαρίτων cap. 21. de Leone: πάντοτε σὰν κοιμᾶται τὰ μάτια τυ ἀνοιχτά, καὶ ἂν τύχη ἂν οἱ κυνηγοὶ διὰ να τὸ κυνηγήσουν, αὐτοῦ εὐθὺς ἔχει καὶ τις, καὶ τότε ἐκεῖ ὁ διὰ να μηδὲν εὕρουν τοῖς ὀμπαῖς αὐτοῦ σκεπάζει ταῖς με τῆ οράν αὐτοῦ, καὶ τὸ τέλος ἀνέθη, &c.

ΟΜΦΑΛΙΟΝ. *Post locum Pauli Silentiarii, adde.* Epigramma εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν, lib. 4. Anthol. cap. 24.

> Ω πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅττι χαράσσει
> Κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι κειμένον.

ΟΡΑ, pro οὐρά, *Cauda.* Αὐθος τῶν Χαρίτων cap. 12. ἢ μάλιστα βαςᾶ τὸ μέλη εἰς τὸ σῶμα, καὶ τὸ κινεῖ εἰς τὴν ὄραν. Ita cap. 13. 21.

ΟΡΜΑΖΕΙΝ. *Post locum ex Assisis, adde.* Ano-

nymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἠρώτησεν τὰς ἐὰν πλοῦν να ὁρμάσουν μεγιστάνων υἱοὺς καὶ στρατηγῶν.

Ο῞ΤΙ. *In fine scribe.* Sed &

Ο῞τι consueverunt inferioris ævi Græci præfigere orationibus quibusvis directis, cùm eæ in narrationibus describuntur, quemadmodum passim occurrit in Chronico Paschali, ubi in editione Regia ita observavimus, ut hæc vox intra duas virgulas includeretur, ut supervacanea, ne lector in hisce rudis hanc ad scriptionis sensum aliquid conferre existimet.

ΟΥ̓ΡΑΝΙ´ΑΝ, à Nautis meteorum illud quod nos vulgò *S. Elmum* dicimus, sua ætate appellatum scribit Olympiodorus.

Ο῎ΨΑΡΟΝ. *In fine adde.*

Σκυλόψαρος, piscis *Galeus Canis* appellatus, *Canicula* Plinio. Vide Rondeletium lib. 13. de Piscibus cap. 5.

Γαϊδερόψαρος, piscis marinus, quem Latini *Mustellam* vocant, apud Rondeletium lib 9. de Piscibus marinis cap. 15.

Π.

ΠΑΛΑΙΟ´Ν, seu τὸ Παλαιὸν, *Vetus Testamentum*, semel ac iterum in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων.

ΠΑΠΙ´ΑΣ, *Pater. In fine adde.* Liber Miracul. SS. Anargyrorum cap. 12. λέγουσιν αὐτῷ, Αὐθέντη, κύριε παπία, &c.

ΠΕΡΙΔΙΑ´ΒΑΣΙΣ, *Festum*, vel *Convivium solemne.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 21. de Sansone: καὶ μίαν ἡμέραν κάμνοντας ἐκεῖνοι μίαν μεγάλην περιδιάβασιν, ἐσυνάγαν αὐτὸν εἰς τὸ πάμπος, &c.

ΠΕΡΙΧΥ´ΤΗΣ. *In fine adde.* & librum Miracul. SS. Anargyrorum, mirac. 12.

ΠΕΤΡΙ´ΤΗΣ. *Adde in fine.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 30. καὶ ἠμπορεῖ νὰ ὁμοιάσῃ τὴν ἀλαζόνειαν εἰς τὸ πετρίτην, ὅτι πάντα θέλει να φαίνεται να ἀφεντεύῃ πᾶσα ὄρνεον· καὶ εὑρίσκονται πετρίταις ὅπου κατεπιάσθησαν να σκοτώσουν τὸν ἀετὸν, ὅπου εἶναι βασιλεὺς τῶν ὀρνέων, καὶ ὅπου ὁ πετρίτης ποιεῖ τὴν φωλέαν του φέρει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεῖνος τὸ γύρον, καὶ ποτὲ ὑδὲν ἀφήνει κανένα ὄρνεον διαπεράσῃ ἐκεῖ.

ΠΕΥ´ΤΕΙΝ, pro πίπτειν, *Cadere*, in libro Ἄνθος τῶν Χαρίτων.

ΠΙΝΑ´ΡΑ, *Talpa.* Ἄνθος τῶν Χαρίτων cap. 20. καὶ ἠμπορεῖ να ὁμοιάσῃς τὸ ψεῦδος εἰς τὴν πινάραν, ὅπου ὑδὲν ἔχει μάτια, καὶ πάντοτε ὑπάγει κάτω τῆς γῆς, &c.

ΠΛΑΓΙΑ´Σ, *Locus campestris ad maris littora*, vulgò *Plage.* Vita MS. S. Stephani jun. ἦν ἰδεῖν χορὸν ἀσκητῶν ἐκ τῶν πέριξ ὀρῶν, βουνῶν τε καὶ πλαγιάδων, ἐκ παντὸς συντρέχοντας. Vide in Τειχίζειν.

ΠΟΔΕ´Α. *Post locum Vopisci, adde.* Et Pausanias in Achaïcis pag. mihi 230. αἰγιεῦσι δὲ Εἰλειθυίας ἱερόν ἐστιν ἀρχαῖον, καὶ ἡ Εἰλείθυια ἐς ἄκρους ἐκ κεφαλῆς τοὺς πόδας ὑφάσματι κεκάλυπται λεπτῷ, ξόανον πλὴν προσώπου καὶ χειρῶν ἄκρων καὶ ποδῶν.

ΠΟΥ´ΑΒΙΝΟΝ. *Post locum Arriani, adde.* Casaubonus legendum putat πύλαπον. Illum vide ad Persii Sat. 1. pag. 62.

ΠΡΙ´ΒΑΤΟΝ. *Post locum Harmenopuli, adde.* Et liber Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 12. pag. 388.

ΠΡΟΔΟΥΛΕΙ´Α. *In fine ante* Vide. *adde.* Occurrit etiam in Lege 26. §. 3. Cod. de Episcop. audientia, ubi consulendus Fr. Pithœus.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕ´ΝΑ. *Adde in fine.* Extant apud Theodorum Patr. in Responsionibus ad Michaëlem Metropolitam Pentapoleos in Cod. Reg. Observationes variæ, de origine Missæ Præsanctificatorum, ac ejus usu.

ΠΥΡΣΟΛΑ´ΤΡΑΙ. Vide Pachymerem lib. 8. cap. 12.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑ´ΡΙΟΣ, Dignitas, seu Munus Ecclesiasticum in Clero Palatino, quo donatus legitur Georgius Cyprius antequam Patriarcha Constantinopolitanus fieret, apud Pachymerem lib. 7. cap. 14.

Ρ.

ΡΑΒΟΥ´ΛΙΟΝ. *Post hanc vocem adde.* In Indice librorum Græcorum in Cod. Reg. ita laudatur, τὸ καλούμενον Πρὸς τὸ ῥαβούλιον, ἤτοι ψαμμομαντία, id est *divinatio per arenas.*

ΡΑ´ΓΙΟΝ, species aranei, seu φαλαγγίου, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 119. ῥάγιον δὲ ὅτω προσαγορεύεται· πόδας ἔχει ἐξ ἑκατέρου μέρους σμικροτάτους· τὸ δὲ στόμα ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἔχει.

ΡΑ´ΖΙΚ, *Nardum.* Constantinus à secretis MS. ἤθητω τὸ ἔλαιον τὸ ῥάζικ. Infrà: ὁ σαλαξάτω εἰς αὐτὸ ναρδέλαιον, ἢ τὸ ῥάζικι.

Σ.

ΣΚΥ´ΦΗ, pro σκύφος, *Scyphus.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 416. ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἀγαγὼν σκύφην καὶ σπόγγον, καὶ δὶς τῇ σκυφῇ γεμίσας, ἐκάθηρε τοὺς πάντας πόρους.

ΣΟΛΑ´ΡΙΟΝ, *Solarium.* τὰ καλούμενα σολάρια, in Lege Zenonis §. 5. Cod. de ædific. privat.

ΣΤΑ´ΣΕΙΣ, *Divisiones*, &c. *Post locum Gerontici, adde.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. ἀδελφῶν ἀρξαμένων τῆς ψαλμῳδίας τοῦ Αμώμου, καὶ φθασάντων ἐν τῷ ςίχῳ τῆς δευτέρας στάσεως τῷ λέγοντι, Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, &c.

ΣΤΟΥ´ΠΠΑ. *Post loc. ex Vita S. Auxentii, adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyror. pag. 410. ζητήσαντες πῖνον τὸν λύχνον τοῦ αὐτοῦ κηελαίου, εὗρον αὐτὸν μὴ ἔχοντα τὴν ἰδίαν στύππαν. Occurrit alibi pag. 406. 408. &c.

ΣΥΓΧΩΡΟΧΑ´ΡΤΙΟΝ. *Pag.* 1475. *lin.* 6. *scribe.* Adde Pachymerem lib. 4. cap. 25. ubi ritum in absolutione Michaëlis Palæologi servatum pluribus describit.

ΣΥΜΠΕ´ΝΘΕΡΟΣ. *Lin.* 14. *ante* Adde, *scribe.* Hieremias Patriarcha in Exposit. MS. graduum cognationis & affinitatis: ἡ συγγένεια διαιρεῖται εἰς δ. πρώτην τὴν ἐξ αἵματος, δευτέραν τὴν ἐξ ἀγχιστείας, ἤγουν κοινῶς λεγομένης συμπενθερίας, τρίτην, τὴν ἐκ τριγενείας, συμπενθερίας ὅσαι καὶ αὐτὴν, &c.

ΣΧΗ῀ΜΑ. *Pag.* 1507. *lin.* 6. *post* &c. *adde.* Gregoras lib. 3. Hist. cap. 6. de Theodoro Lascari juniore Imp. ἀμείψαμένῳ προσθύμως τὸ σχῆμα μικρὸν πρὸ τὸ πλοῦτοῦς ἐς τὸ μοναδικὸν τελευτῶν. Vide quæ ad hunc locum annotamus.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟ´Σ, *Disertus. Post locum Macarii, adde.* Liber Miracul. SS. Anargyror. cap. 9. συνέβη τινα τὴν ἐπιστήμην ὄντι σχολαστικὸν, &c.

ΣΩΛΗ´Ν. Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 458. μείνας πῖνον, καὶ κατὰ τὸ σύνηθες κοιμηθεὶς πρὸς τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, θεωρεῖ ἕνα τῶν ἁγίων ἐξερχόμενον ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ βλέψαντα μὲν εἰς αὐτὸν, μηδὲν δὲ τὸ συνόλον εἰπόντα αὐτῷ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ λεγομένου σωλῆνος ἐπὶ τὸ κύκλιον τοῦ Ἄμβωνος, εἶτα μετὰ μικρὸν ὑποστρέψαντα, καὶ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ εἰσελθόντα. Ubi interpres σωλῆνα, *soleam* vertit, idque locus postulat.

Τ.

ΤΕ´ΜΠΛΟΝ. *Adde in fine.* Nescio porro an ejusmodi templum intelligatur apud Pachymerem lib. 3. cap. 3. ἐπιφερόμενος καὶ σκιωτικὴν τινα ἐκ πι-

τῶν στιβαρῶν μετάξης, ταῖς δέ γε τῶν ἁγίων μορφαῖς χρυσῷ πεποιημένας ἔχοντα, σταυροῖς καὶ ῥόδοις ἐρηρεισμένας, καὶ ἅγια σκεύη πολύτιμα κατὰ χρείαν τῆς ἱερᾶς θυσίας.

ΤΖΑΜΑΝΤΟΥ'ΡΟΙ cur dicti quidam è Lascarica gente apud Pachym. l. 1. c. 21. 27 nondum didici.

ΤΡΙΣΑ'ΓΙΟΝ. *Adde in fine.* Τρισάγιον in Lychnico cantari solitum testatur liber Miraculorum SS. Anargyr. mirac. 7. τοῦ λυχνικοῦ γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐπιτελουμένου, καὶ τοῦ τρισαγίου κατὰ τὸ σύνηθες λεγομένου, &c.

ΤΡΙΩ'ΔΙΟΝ. *Ante* Ut porro, *adde.* Triodiorum Quadragesimæ à S. Theodoro scriptorum meminit Michaël Monachus in illius Vita MS. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἐνεστήκει, προσπαρασκευὴν ἐποιοῦμεν τῆς κρατούσης παρ' ἐμοὶ τάξεως, ἐν τῇ πρὸς Θεὸν δοξολογίᾳ προσβαλλόμενος τὰ τριῴδια τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ψάλλεσθαι καθὼς ἦν ἔθος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων.

Υ

ΥΔΡΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *Adde in fine.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ: θρυλλουμένων οὖν πάντων, καὶ πρὸς τῶν ὑδάτων καὶ ὑδροστατῶν ἐπικομισθέντων, &c. Infrà: καὶ τὴν τοῦ ὄχλου ὧδε κἀκεῖσε περιδρομήν, καὶ τῶν ἀφρόνων κατὰ τόπους περιδρομήν, &c.

Φ.

ΦΑΝΤΙ'ΖΕΣΘΑΙ. *Lin.* 2. *scribe.* Theodorus Patr. in Respons. ad Marcum Patriarcham Alexandr. λαϊκὸς ἐὰν φαντασθῇ ἀξιωθείη, αὐθήμερον τῆς τῶν θείων ἁγιασμάτων μεθέξεως, &c.

ΦΑΣΚΙ'Α. *In fine adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 476. καὶ εἰπεῖν μηδὲν τοῦ λοιποῦ ἔχειν κακὸν ἐκ τῆς νόσου, διὰ τὸ πεφασκιῶσθαι αὐτὸν παρ' αὐτῶν καθ' ὅλου τοῦ μέρους ἐκείνου.

ΦΕ'ΡΕΙΝ. *Adde in fine.* Cæterùm hac notione voce *adferre*, pro *adducere*, usus est Lactantius de Mortib. persecut. n. 21. *Habebat ursos ferociæ ac magnitudinis suæ simillimos, quos toto imperii sui tempore elegerat: quoties delectari libuerat, horum aliquem adferri nominativè jubebat.*

ΦΙΛΟ'ΧΡΙΣΤΟΣ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. ταύτην συνέβη καταλαβοῦσαν τὴν βασιλίδα ταύτην καὶ φιλόχριστον πόλιν. Ita p. 510. Φιλόχριστοι πολίται p. 524.

ΦΛΑΜΜΟΥ'ΛΟΝ. *Lin.* 27. *ante* Occurrit, *adde.* Hîc porro licet emendare vocem in Anonymo Valesiano post Ammianum pag. 472. 1. edit. ubi pro *flaminiria jussit auferri*, legend. *flammula.*

Χ.

ΧΡΟ'ΝΟΣ. *Post locum Annæ, adde.* Anonymus de animalium proprietate, de Vulture:

Χαίνων γὰρ ἀντίπροσφορος ὕψει πρὸς νότον
Συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτου χρόνου
Στρουθοὺς πτερωτοὺς ἀπὸ μήτρας ἐξάγει.

Hæc etiam addi velim in Præfat. n. XV. *lin.* 13. *post,* obtineret. Specimen nempe aliquod dominationis in eo semper posuere Principes, ut apud sibi subditas gentes lingua imperantis, quoad fieri licuit, sin verò in Palatio saltem, usurparetur; adeo ut nemo ferè extiterit ex Proceribus & Aulicis, qui hanc apprimè callere necesse non habuerit, cùm qui versari cum Principe, ac illius frui consuetudine, vel sacris interesse vellet consiliis, hac apprimè esse debuerit instructus: contrà qui hanc nesciret, ab aula abstinere cogeretur: quod in Anglia & Sicilia, ex quo Normannis nostris paruerunt, sæpe accidisse notavimus in Præfat. ad Gloss. med. Lat. n. XVII. XVIII. XIX. Sed & neque aliter obtinuit in priorum Byzantinorum Augustorum Palatiis, in quibus, ut attigi, Latinus semper viguit sermo, cujus ea tum erat prærogativa, ut Libanius in libro de Fortuna sua, vereri se dixerit, ne Græcus omnino extingueretur, cùm iis duntaxat qui Latinam linguam callerent, honores solerent deferri. Neque alia est Chrysostomi expostulatio, in sermone ad fidelem patrem: ὁ δεῖνα, inquit, τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν ἐκπαιδευθεὶς, ἐν τοῖς βασιλείοις ἐστὶ λαμπρὸς, καὶ πάντα ἄγει καὶ φέρει τὰ ἔνδον, *ille linguam Italicam accuratè edoctus in aula vehementer floret, atque in ea pro libito suo cuncta administrat*

Ibid. lin. 22. *post,* conscripsit, *adde.* Antecessorum suorum exemplo, qui Leges suas non alia quàm Romana lingua scribi, atque adeo Beryti in Syria doceri voluerunt: qua de postrema re extat insignis locus apud Gregorium Thaumaturgum in Laudatione Origenis. Id porro à successoribus &c.

Et n. XXI. *lin.* 16. *post,* existimarent, *adde.* Certè jam à temporibus ipsius Galeni barbara ista plantarum vocabula invaluerant, quibus ipsi Medici, in eruditionis fortè specimen scripta sua conspergebant, variis earum apud exteros receptis nominibus recensitis, quod ille non probat, illos acriùs vellicans, qui τὰ πολλὰ τῶν βοτανῶν ὀνόματα Αἰγύπτια καὶ Βαβυλώνια, καὶ ὅσα τινὲς ἰδίως ἢ συμβολικῶς ἐπ' αὐταῖς ἔθεντο, & qui πλῆθος ὀνομάτων ἐφ' ἑκάστῃ βοτάνῃ μάτην προστιθέντα. Quibus, ni fallor, verbis scriptorem fortè illum, quem Interpolatorem Dioscoridis passim in hoc nostro Glossario appellamus, aut Pseudo-Apuleium carpit, siquidem ante Antoniniana tempora ii vixerint.

Finis Appendicis ad Glossarium mediæ Græcitatis.

NOTÆ

SENTENTIARUM, MATHEMATICÆ, ASTRONOMICÆ, CHYMICÆ, IATRICÆ,

Quæ apud Scriptores mediæ & infimæ Græcitatis occurrunt, earumque explicatio.

CUM in Præfatione ad Gloſſarium mediæ & infimæ Græcitatis quædam à nobis allata ſint de Notis, quibus paſſim inſperguntur libri Artis ſacræ, ſeu Χυμείας, & abſque prævia interpretatione quid illæ ſonent, vix quiſpiam aſſequatur; quin gratum acceptumque futurum ſit, iſtius maximè diſciplinæ ſtudioſis, mihi dubium non fuit, ſi quæ in id argumentum hactenus inedita ſervant Græci Codices Regii, hujuſce operis Appendici, inſtar παρέργου, adnecterentur. *Sect. 22.* *Cod. 1068. 3178. 3184. 3185. 3500.*

Ac hiſce quidem Græcanicis Notis, alias à Latinis ſcriptoribus Chymicis uſurpari ſolitas, ex Oſualdi Crollii Baſilica Chymica ſubjecimus, ne quid in hocce genere ſtudii Lector deſideret. Neque enim mihi verendum exiſtimavi, ut cum eodem ſcriptore in Præfatione ad illud ipſum opus, loquar, ne in me inſurgant ſecretiores iſti Philoſophi Hermetici, conquerentes injuriam ſibi fieri, ſi illa quæ alto ſilentio hactenus compreſſa fuerunt, tam ſubitò lucem videant, & cum hominum vulgo communicentur. Fractorem igitur, per me licet, ſigilli Chymici appellent, quòd myſtico Pythagorico ſilentio minimè initiatus, & Hippocraticæ legis immemor, τὰ ἱερὰ ἱεροῖς, arcana chymica in umbrarum & invidiæ carceribus hactenus detenta liberem, liberataque è vinculis tandem communicem poſteritati.

Chymicis, Notas alias compendiarias, quibus utuntur Mathematici in deſignandis Planetis, Signiſque Zodiaci non modò adjunximus, tametſi ubique occurrant, ſed & illas minùs obvias ac tritas, quibus Aſtronomorum pleni ſunt ſcripti præſertim codices, quas in deſignandis Syderum affectibus, vel in artis peculiaribus, atque adeo vulgaribus ſubinde exprimendis vocibus adhibere ſolent, ſeu quòd harum ſæpius recurrentium ſectari compendia, ſeu quòd ſcientiæ ejuſdem arcana, ut ſua Chymiſtæ ænigmatis quodammodo contegere in animo habuerint: quæ ſanè Aſtronomorum mens ſemper videtur fuiſſe. Hinc Julius Firmicus Mavortium Paulinum Proconſulem, cui libros ſuos de Matheſi nuncupat, compellans: *Tu verò*, inquit, *præcedenti admonitione conventus, ac religioſâ jurisjurandi auctoritate commonitus, hos libros puro animo, purâque mente cuſtodi, ne imperitis & ſacrilegis auribus ſcientia iſtius operis intimetur. Celari enim & abſcondi plurimis tegumentis natura Divinitatis ab initio voluit, ne omnibus facilis eſſet acceſſu, neve cunctis patefacta majeſtatis ſuæ origine panderetur.* Ejuſmodi nempe fuit veterum, ac Ægygtiorum præſertim, à quibus illa manavit, diſciplina, quique, ut ait Clemens Alexandrinus, τὴν τῶν γραμμάτων μέθοδον, quam ἱερογλυφικὴν vocabant, ἧς ἡ μὲν ἐστὶ διὰ τῶν πρώτων στοιχείων κυριολογικὴ coluere, cùm οὐ τοῖς ἐπιτυχοῦσι, οὐδὲ μὴν βεβήλοις, τὰ παρὰ σφίσιν μυστήρια committerent. Habebant enim figuras, quibus Solem, ejuſque ad Auſtrum vel Septentrionem acceſſum, ac æquinoctialem vel obliquum, Lunam pariter, variaſque ejus mutationes denotarent: hac ratione τὰ μὲν ἀρχὰς τῶν πραγμάτων ἀποκρύψαντες, τὴν δὲ ἀλήθειαν αἰνίγμασι καὶ συμβόλοις, ἀλληγορίαις τε αὖ καὶ μεταφοραῖς, καὶ τοιούτοις τισὶ τρόποις παραδεδωκότες. Sed & Græcos Philoſophos ſimilibus uſos ἐπικρύψεσι tradit idem ſcriptor, maximè in divinis, τὰ αὐτῶν δόγματα τοῖς μύθοις καταχώσαντες, ὥστε μὴ εἶναι ἅπασι δῆλα, ab iis τοὺς ἀμυήτους arcentes. *Lib. 8. cap. 32.* *Lib. 5. stromat. pag. 556. 566. 567. 568. 575.*

¶

Hæc porrò characterum compendia, seu monogrammata, vel rerum quas illa exprimunt, appellationes spectant, vel μορφώσεις, seu figuras. Quippe, verbi gratiâ, Syderum seu Planetarum nomina literis initialibus, iisque implexis designare solent: ut Saturnum seu Κρόνον, per Κ cum ρ. Jovem, qui Græcis Ζεὺς dicitur, per Ζ. Martem, qui Θȣ̃ρος, per Θ. Venerem, quæ Φωσφόρος, per Φ. Mercurium, qui Στίλβων, per S Latinum cum T. Ex quibus patet omnino hæcce monogrammata à Græcis Astronomis primùm manasse, licèt iis utantur & Latini. Solem verò & Lunam, ut & XII. Zodiaci Signa, ex eorum Syderum figuris utcumque adumbrarunt, ut observatum pridem à Salmasio.

In Plinianis Exercit. p. 1235.

Ejusdem præterea generis ferè sunt Notæ in Astronomorum scriptis, quæ rerum interdum figuras, interdum & crebriùs vocabulorum implexos characteres, & in monogrammatis formam compactos exhibent: quarum significationes, cùm nedum mihi compertum sit, an ab istius scientiæ cultoribus hactenus traditæ sint, tum ex Codice Regio manuscripto, tum etiam ex Scheda Angeli Politiani manu descripta, hîc exhibere curavimus; in qua non modò Astronomica designantur, sed etiam alia vocabulorum compendia, quæ Græci σημεῖα vocant. At cùm Scheda illa literis minutioribus & pene fugientibus, ne dicam subinde illegibilibus, exarata sit, veniam dabit eruditus Lector, si alicubi fortasse titubaverim, & ubi divinationi locus non fuit, lacunæ relictæ sint, à doctioribus explendæ.

Cod. 1843. fol. 154.

Hisce memoratis Græcas alias præfiximus, tum ex Epiphanio, tum ex Isidoro, quas Sententiarum vocat idem Isidorus, quòd ex iis quædam mediam ætatem spectent, ut sunt illæ quas Libris sacris apponi solere iidem scriptores observant, cùm cæteras fermè apud Græcos veteres, Comicos præsertim, in usu fuisse palam sit, de quibus fortè extitit liber Suetonii laudatus à Suida in illius vita, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων.

Ne denique in hocce genere argumenti quidpiam quod medii istius ævi scriptoribus incumbenti negotium facescere queat, minusque intelligenti enucleandum relinquatur: Notas præterea exhibemus, quibus usos Græcos Medicos in designandis aliquot corporis partibus docet suprà laudatus Salmasius, ut & alias in mensuris & ponderibus exprimendis: tametsi postremarum istiusmodi Notarum significationes & figuræ passim prostent apud Dioscoridem, Cleopatram in Cosmeticis, Galenum, Paulum Æginetam, aliosque ejusce artis Interpretes, ut & in Codicibus Regiis, ex quibus quædam subinde delibavimus; quod quidem eò præstitimus, quòd ex ponderibus & mensuris apud ejusce linguæ Medicos receptis, quædam extent vocabula à Latinis petita, & in Græcam linguam utcumque transformata, notis etiam aliis quàm apud Latinos expressa: cui rei firmandæ locos aliquot ex Galeno in hocce Glossario descripsimus. Ea porro omnia qualiacumque sint, cùm mediam saltem Græcitatem, cui illustrandæ potissimùm in hacce lucubratione insudamus, spectent omnino, minimè omitti debere censuerunt viri eruditi, quorum consiliis lubenter manus dedimus.

In Λίτρα & Ξέϛης.

Sunt denique figuræ quædam, characteresque alii unciarum seu ponderum, quibus utuntur non modò Medici, sed etiam Computistæ Latini; de quibus quidem notis sat multis egit Hrabanus Maurus in Libro de Computo, quem nuper edidit V. C. Stephanus Baluzius, ubi ille sic ait: *De unciarum quoque divisione, quæ non minùs temporibus, rebusque aliis, quàm nummis est aptanda, non ignobilis contentio est: quibus quia dispersè passim Historia, & ipsa sacra Scriptura utitur, nomina pariter & figuras earum paucis adfigere curavimus.* His demùm descriptis, subdit: *Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres, non modò ad pecuniam mensurandam, verùm quævis corpora sive tempora dimetienda conveniunt.* Has autem figuras, quæ subinde occurrunt apud Joannem de Partibus in Notis ad Alexandrum Iatrosophistam, & alios fortean medii ævi Latinos Medicos, hîc consultò omisimus, tum quòd nihil commune habeant cum Græcanicis ac barbarogræcis scriptoribus, tum etiam quòd harum notitiam ex hocce opusculo haurire cuivis liceat.

Lib. 6. Miscellan. ex Cod. Colb. 240.

Vide Gloss. med. Lat. in FF.

NOTÆ SENTENTIARUM.

Ex Isidoro lib. 1. Orig. cap. 20.

QUÆDAM Sententiarum Notæ apud celeberrimos Auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Notæ autem versibus apponuntur numero XXVI. quæ sunt nominibus infrà scriptis.

Αστερίσκος apponitur in iis quæ omissa sunt, ut illuscescant per eam notam, quæ deesse videntur. *Vide Marium Mercatorem pag. 159. edit. Baluzianæ.*

Οβελος, i. virgula jacẽs, apponitur in rebus vel sententiis superfluè iteratis, sive in iis locis ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta jugulet supervacua, atque falsa cõfodat. Sagitta enim græcè ὀβελος est.

Οβελος supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur utrùm tolli debeant, nec ne.

Limniscus, id est virgula inter geminos punctos jacens, apponitur in iis locis, quæ sacra Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus, transtulerunt.

Αντίγραφος, cum puncto apponitur, ubi in translationibus diversus sensus habetur.

Αστερίσκος cum obelo: hac propriè Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

Παράγραφος, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diversis certaminibus separantur.

Positura, est figura Paragrapho contraria, ideo sicut formata: quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

Κρυφία, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solvi non potest.

Αντίσιγμα, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur.

Αντίσιγμα cum puncto, ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potiùs eligendus sit.

Διπλῆ, hanc Scriptores nostri apponunt in libris Ecclesiasticorum virorum, ad separanda vel demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum.

Διπλῆ πλεκτικὴ, vel περιεστικὴ. Hanc primus Leogaras Syracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à Cœlo.

Διπλῆ περιεστιγμένη, id est cum geminis punctis. Hanc antiqui iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non rectè adjecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In iis nostri eâ usi sunt.

Διπλῆ ὀβελισμένη, interponitur ad separandas in Comœdiis vel tragœdiis periodos.

Διπλῆ versa ὀβελισμένη, quoties Strophe & Antistrophus infertur.

Διπλῆ adversa cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, *Nos ne tibi fluxas Frygiæ res vertere fundo Conamur, nos an miseros qui Troas Achivis Objecit.*

Διπλῆ supernè obelata ponitur ad conditiones locorum ac temporum personarumque mutatas.

Διπλῆ recta & adversa, supernè obelata, ponitur finito loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

Κεραύνιον, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur: Κεραυνὸς enim Fulmen dicitur.

Χρίσιμον, hæc sola ex volũtate cujusque ad aliquid notandum ponitur. *Hæc porrò nota apponi solebat Epistolis Formatis in fine, ut ex Papia docemur, hisce verbis*: Chrismon autẽ hujusmodi effigiabitur specie. *Ubi legendum* chrisimon, *ut apud Isidorum, non χρίσιμον, ut præfert editio.*

Id est Fortis, vel Fortes. Hæc ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem ponitur.

Αγκυρα superior ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

Αγκυρα inferior, ubi aliquid vilissimè aut inconvenientiùs denuntiatum est.

Κορωνὶς, nota tantùm in fine libri apponitur. *Vide Martial. lib. 10. Epigr. 1.*

Αλογον, nota quæ ad mendas adhibetur. *Hastenus Isidorus.*

Λαβύρινθος, in locis obscuris apponi solebat. Marius Mercator pag. 164. edit. Baluz. *Ad cujus loca pervidenda, quæ hîc exponere curavimus, signa Labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

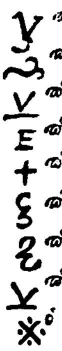
Ωραῖον, vox crebrò codicum marginibus adscripta, cùm quid præclarum in contextu occurrit. Vide Gloss. in Ω.

Isidorianis adjungenda quæ in hanc sententiam habent Scholiastes Aristophanis non uno loco, Hephestion in Enchiridio περὶ μέτρων pag. 74. Phavorinus Camers in Κορωνίς, &c.

NOTÆ SENTENTIARUM,

ex S. Epiphanii libro de pond. & mens.

Παρέκειντο δὲ ταῖς προφητείαις σημεῖα ταῦτα.



περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ προτέρου λαοῦ.
περὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατὰ σάρκα νόμου.
περὶ τῆς καινῆς διαθήκης.
περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως.
περὶ Χριστοῦ.
περὶ εὐαγγελιῶν τοῦ προτέρου λαοῦ.
περὶ τῆς ἐν ταῖς γραφαῖς ἀσαφείας.
περὶ μελλόντων προγνώσεως.

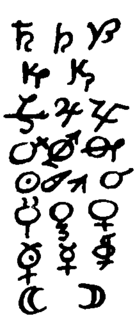
ὁ ἀστερίσκος ἔστιν ἔνθα παράκειται, σημαίνει τὸ ἐμφερόμενον ῥῆμα ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ κεῖσθαι, καὶ ἐμφέρεσθαι παρὰ Ἀκύλα καὶ Συμμάχῳ, σπανίως καὶ παρὰ Θεοδοτίωνι· οἱ δὲ οϐ. Ἑρμηνευταὶ παρῆκαν, ὅτι οὐχ ἑρμηνεῦσαι ὡς διπλολογουμένων τῶν τοιούτων λογίων, καὶ ἐκ περισσοῦ ἀναγινωσκομένων.



ὁ ὀβελός ἐστιν ὁ παρακείμενος, παραπλησίως γράφεται τῇ καλουμένῃ Γραμμῇ. ὀβελὸς δὲ κέκληται κατ' Ἀττικὴν χρῆσιν. ἄλλοις δὲ καλεῖται Δόρυ, ὅ ἐστι λόγχη. παρετέθη δὲ τῆς θείας γραφῆς λέξεσιν, ταῖς παρὰ τοῖς οϐ'. Ἑρμηνευταῖς κειμέναις, παρὰ δὲ τοῖς περὶ Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον μὴ ἐμφερομέναις, &c.

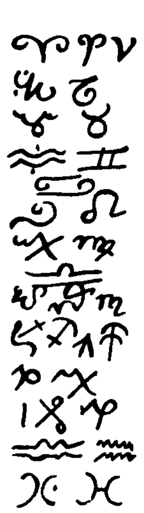
NOTÆ MATHEMATICÆ.

Σημεῖα τῶν ἑπτὰ Πλανητῶν.



Φαίνων, ἢ Κρόνος.
Φαέθων, ἢ ὁ Ζεύς.
Πυρόεις, ἤτοι Ἄρης.
Ἥλιος.
Φωσφόρος, ἤτοι Ἀφροδίτη.
Στίλβων, ἤτοι Ἑρμῆς.
Σελήνη.

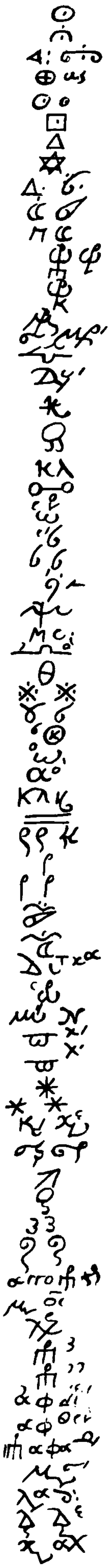
Σημεῖα τῶν ιϐ'. Ζωδίων.



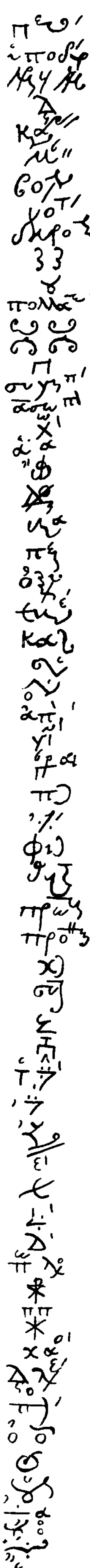
Κριός.
Ταῦρος.
Δίδυμοι.
Καρκῖνος.
Λέων.
Παρθένος.
Ζυγός.
Σκόρπιος.
Τοξότης.
Αἰγόκερος.
Ὑδροχόος.
Ἰχθύες.

NOTÆ ASTRONOMICÆ.

Σημεῖα τῶν ἑξῆς δηλουμένων.



κύκλος.
ἡμίκυκλος.
διάμετρον.
σφαῖρα.
κύκλοι.
τετράγωνον.
τρίγωνον.
διτρίγωνον.
διάμετρον.
σύνοδος.
πανσέληνος.
ὡροσκόπος.
ὡροσκόποι.
μεσουράνημα.
ἀντιμεσουράνημα.
δύων.
κέντρον.
ἀπόκεντρον.
κλῆρος.
ἰσόπλευροι.
ὡροσκόπος.
ἡμέρα.
ἡμέραι.
νύκτες.
ἰσημερία.
μεσονύκτιον.
οὐρανός.
. . . θία.
ἄστρα.
ἑρμῆς.
δίσκος.
βωμός.
ναός.
κλῆρος.
ἁπλᾶ.
ἔτη.
νύξ.
νύκτες.
ἡλιακαί.
σεληνιακαί.
δυτικαί.
ὥρα.
μηνῶ.
πλ . . .
πλ . . .
ἀστήρ.
ἀστέρες.
κεφάλαιον.
μηνῶ ἢ μην.
στηλίδιον.
ἀριθμός.
ἀριθμοί.
. . . . .
ἀποψηφίζεσθαι.
μοῖρα.
λεπτά.
πρόσθεσις.
προσθέσεις.
ἀφαίρεσις.
ἀφαιρεθέν.
πρὸς τὸ ἀφαιρεθέν.
μέση.
λαβόντες.
τετραετηρίδες.
ἡ ἐξεσκεμμένη.



περι . . .
ὑποδείγματα.
μεσημβρινόν.
ὁ . . . στός.
κανόνες.
μεσημβρινόν.
βορέας.
νότος.
πρα . . . μοιου.
ἑξηκοσταί.
ἐπικυκλίου.
. . . . . .
ἀναβιβάζων.
καταβιβάζων, ἢ οὐρά.
πόδες.
συγκοπή.
διαστωσῆς.
χοεῖς.
Ἀθηναῖοι.
ὠφείλειν.
δ . . . . .
βαρύς.
περις . . . .
ὀξύνεται.
ἀνεστός.
. . . . . .
συζυγία.
ὄνομα.
ἀπόρημα.
γίνεται.
γράφεται.
πληθύνεται,
ἐπί.
φιαλή.
θη . . . νη.
πρωτότυπον.
πατρωνυμία.
καρ . . .
. . . . . .
περὶς.
πλόπων.
τουτέστι.
ἐπί.
ἀπό.
διά.
περί.
κατά.
. . . . . .
παράδειξις.
χρόνος.
χρυνο . . . . .
καθαρός.
. . . . . .
πόλις.
ὀφθαλμός.
ὄντως.
οὕτως.
ἀνά.
ὅπως.
εἶναι.
ἀέρα.

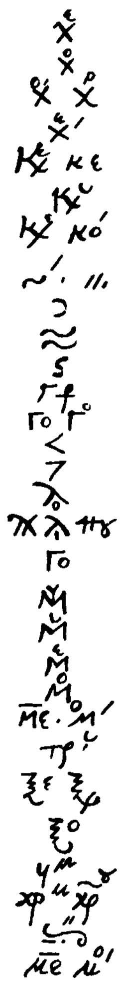
NOTÆ IATRICÆ, quibus corporis membra aliquot significabant, quarum pleræque in antiquis Hippocratis & aliorum Græcorum Medicorum libris reperiuntur, ut observat Salmasius.



ἐγκέφαλος.
κεφαλή.
ὀφθαλμός.
ὦτα.
γλῶσσα.

NOTÆ IATRICÆ
pondérum & mensurarum.

Σταθμῶν καὶ μέτρων χαρακτῆρες.



χαλκοῦς.
χύα.
χοῖνιξ.
χήμη.
κεράτιον.
κύαθος.
κοτύλη.
ἰβός.
ὄβολος.
ἡμιόβολος.
δύο ὄβολοι.
τριόβολος, ἢ παντὸς σταθμοῦ ὁ ἥμισυ.
γράμμα.
γραμμάριον.
δράχμα.
ἡμισεία.
ὁλκή.
λίτρα.
οὐγγία.
μνᾶ.
μύστρον.
μέδιμνος.
μόδιος.
μέρος.
τρύγλιον, τρύβλιον.
ξέστης.
ὀξύβαφος.
ἡμίνα.
κεράμιον.
ἥμισυ.
μέρος.

NOTÆ CHYMICÆ.

Ερμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης, καὶ χρυσοῦλου βίβλου.
ἀρχὴ μετ᾽.



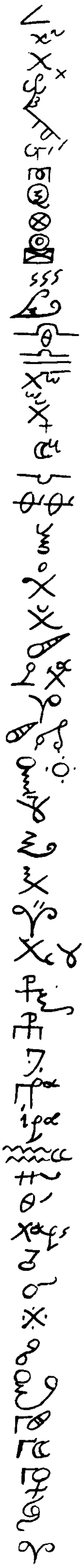
χρυσός.
χρυσοῦ ῥίνισμα.
ἄργυρος.
ὑδράργυρος.
χρυσοῦ πέταλα.
χρυσὸς κεκαυμένος.
χρυσοκόλλα.
χρυσοῦ μάγμα.
ἀργύρου γῆ.
ἀργύρου χρυσοκόλλα.
ἄργυρος κεκαυμένος.
χαλκὸς Κύπριος.
χαλκοῦ γῆ.
χαλκοῦ ῥίνισμα.

χαλκοῦ πέταλον.
χαλκὸς κεκαυμένος.
χαλκοῦ ἰός.
ὠρείχαλκος.
χαλκός.
κασίτηρος.
μόλιβδος.
χρόνος φαίνων μολιβδόχαλκος.
μολίβδου γῆ.
μολίβδου ῥίνισμα.
μόλιβδος κεκαυμένος.
κασσιτήρου γῆ.
κασσιτήρου ῥίνισμα.
κασσιτήρου πέταλον.
κασσίτηρος κεκαυμένος.
νεφέλην.
λιθάργυρον λευκὴν παγεῖσαν.
νεφέλην ξανθὴν παγεῖσαν.
λιθάργυρος.
θεῖον ἄπυρον.
θεῖα.
θεῖον ἄθικτον.
ἀφροσέληνον.
οἶνος ἀμιναῖος.
ῥαφάνιον ἔλαιον.
κίκινον ἔλαιον.
νίτρον.
στυπτηρία σχιστή.
στρογγύλη.
πυρίτης.
καδμία.
μαγνησία.
ἅλας.
ἅλας κοινόν.
ὕπατος.
ἄσβεστος.
σίνωπις Ποντική.
χάλκανθος.
χαλκίτης.
ἐλύδριον.
θαλάσσια ὕδατα.
ὄμβρια ὕδατα.
ὕδωρ.
ἡμέρα.
ἡμέραι.
νύκτες.
ὧραι.
νυχθήμερον.
σίδηρος.
σιδήρου γῆ.
σιδήρου ῥίνισμα.
σιδήρου πέταλον.
σιδήρου ἰός.
χαλκίον.
θάλασσα.
ποταμός.

μέλαν.
ἀὴρ καὶ ἀστερίτης.
καρύκιον πέταλον καὶ ὀπὸς συκῆς.
δραχμή.
δράμη.
ὑδράργυρος κιμωλία, καὶ ὀπὸς συκῆς.
πέταλα.
κόμμος.
σανδαράχη καὶ ἀρσενικόν.
ἄσβεστος.
λιθάργυρος.
μνᾶς.
κρόκος.
ὠόν.
δύσις.
οὖρον.
θεῖον.
ὄξος.
χαμαιμήλινον.
ζύμη.
ἀφροσέληνον.
στίμμι κοπτικὸν καδμίσιον.
θεῖον ἄπυρον τὸ κοινόν.
ὁ μόλιβδος ἔχει σημεῖα.

θεῖον ἄθικτον καὶ πυρίφλεκτον, καὶ χρόνος αὐτόῤῥυτος, καὶ ὕδωρ μολίβδου, καὶ λευκὴ αἰθάλη ἡ ὑδράργυρος λέγεται.

Κρόνος, φαίνων.
Φαέθων, ἤλεκτρον.
Αρης, πυρρόεις.
Αφροδίτη, φωσφόρος.
Ερμῆς, στίλβων, κασσίτηρον Κλαυδιανόν.
κιννάβαρις.
κρόκος.
ὦχραι.
ἀρσενικόν.
ἄλλως.
σανδαράχη.
σπειρικόν.
ἄγχουσα.
λαδικήνη σανδαράχη.
ἄλλως.
μίσυ.
σῶρυ.
λαχάς.
ψιμμίθιον.
μολιβδόχαλκος.
λευκά.
ὀφθαλμός.
ὀφθαλμοί.

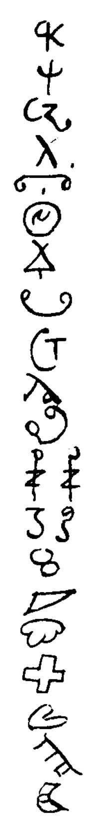


ὄστρακον ὠοῦ.
κωκκόν.
ὕαλος.
ὀβρύζωσις.
λαβών.
στίμμι.
ποταμός.
ὄξος.
σῖφον.
βοτάειον.
βόλβιτα.
βοτάνη.
αἰπάλη.
οὐρανός.
χώνη.
χύτρα.
κνικάνθη, κνίκος, κόμμιδις.
γῆ.
αἰθάλη.
ἀριθμός.
χολή.
χυλός.
χρυσός.
χαλκός.
μόλυβδος.
ὑδάργυρος, ἀρσενικόν.
ὄξος.
δριμύ.
ὕδωρ ὑετοῦ.
ὕδωρ θαλάσσης.
σπειρκόν.
χαλκός.
μπόσεις.
καὶ σμυρνομέλανος σίδηρος.
ἄλλω.
χαφεῖον.
χάφε.
θάλασσα.
ὁμοῦ.
θυμίασον.
χάρτης.
ἱερατικόν.
ὄνομα.
χαρακτήρισμα.
ἄγγελος.
δαίμονος.
ἰὸς χρυσός.
ἰὸς ἄργυρος.
ἰὸς χαλκός.
ἤλεκτρον.
κόραλλος.



λόγος.
ὅρος.
λιθάργυρος.
κιννάβαρις.
ποία.
ποίησις.
λίτρα.
μνᾶς.
ξηρόν.
ὀλίγον.
καινόν.
ὑγρόν.
ἥμισυ.
ὄστρακον.
ὑδράργυρος.
μνᾶς.
ξέστης.
κοινόν.
ὁμοῦ.
ἀρσενικόν.
πέταλος.
ἱερατικόν.
ἄπιστον.
σύστημα.
ξηρόν.
λείωσον.
χυτόν.
αἰθάλαι.
χρυσός.
βοτάνη.
ῥίνισμα.

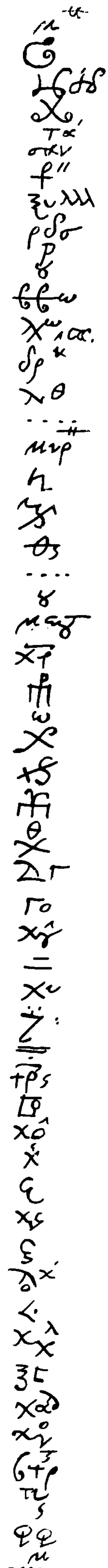
Reliqua ſequuntur in alio Cod. Reg.



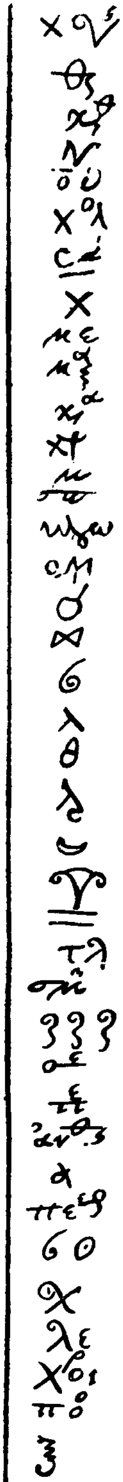
ἄλλως κιννάμωμον.
σίδηρος.
καμφορά.
ἄρτω.
ὁμοῦ.
κυκλάμινον.
χοιρ...
διάργυρος.
ἅλας.
λίβανον.
λείωσον.
ζιζινάζι.
ζιζινάζι.
μαστίχημα ἀκέφαλον.
καρδία.
ἧπαρ.
γαστήρ.
σημεῖον σκολάρηξ.
ἀλόη.
πληνίδιον.

κρόκος.
πέπερι.
θρονικόν.
λείωσον.
πύρεθρον.
ἄρω.
εὔζωμον.
σφόδρα.
ἀντίδοτον.
βοτάνη.
νίτρον.
ἄνθρωπος.
υἱός.
ὡς.
ἰοῦ.
ἐπί.
ἐν.
παρά.
περί.
πεῖνον.
χάλκανθος.
καδμία.
μέγα.
μαγνησία.
ὄρνις.
κνίδη.
ὕδωρ.
θυμίαμα.
ἄνθος.
μόλυβδος.
χαλκός.
λεπίδες.
στάσης.
λευκόν.
χῶμα.
φεικτής.
ποταμός.
λουτρόν.
μῆλα.
ξηρόν.
φησίν.
νάρδον.
ῥίζα.
ὀφθαλμός.
στρογγύλον.
μακρόν.
χρυσός.
ἄσημος.
θεῖον.
γῆ.

οὐρανός.
χρόνος.
χερσαῖος.
νίτρον.
ἐν τῷ.
κ.τ.λ.
γάρ.
ἀσπρικόν.
σμύρνη.
σελήνη.
πολυπόδιον.
σκαμωνία.
ἀγρικόν.
κολόκυνθος.
ἐπιθύμιον.
ἀμῶ.
χαλβάνη.
σμύρνη.
λάδανον.
ἄμυλον.
καρυόφυλλον.
μόσχος.
μοσχοκάρυδον.
ἄμπαρ.
κρόκος.
ἀκάζια.
γαλασκά.
κόμμιον.
κάρδαμον.
ἔλαιον.
ἀξούγγιν.
οἶνον.
ἕψημα.
φοῦ.
στάχυς.
βελκόνιον.
ὑοσκύαμος.
μήκων.
σπινόσπερμα.
κάμφορα.
κουκουμάριον.
φύλλον.
ἀήρ.
καρπόν.
σταυρῷ.
τίτανος.
σάκχαρ.
ἄκη.
κικύδιον.



μάνα.
λείωσον.
αἰθάλη.
ὠκεανός.
σανδάλην.
ῥέον.
ξυλαλόη.
ῥοδόσταγμον.
ῥοῦ.
βρόμος.
λημνία.
δρακοντία.
λίθος.
αἱματίτην.
μυρσίνη.
ἄλλως.
ὁ μόλυβδος.
ὁ κασσίτερος.
ὁ σίδηρος.
θεῖον.
μελικόν.
χλωρόν.
ὠχρός.
χώνευσον.
λίτρα.
πυρίτης.
χάλκανθος.
τεταρτής.
οὐγγία.
ὁ κύαθος.
ὀβολός.
ἡ χύμη.
ὀβολὸς τὸ ἥμισυ.
ὀβολὸς δύο.
ὁ τρύβλιος.
γράμμα.
ὁ χοκλίας.
ὁ χοῖνιξ.
ὀβολοὶ τρεῖς.
τὸ κέρας.
ὀβολὸς τέταρτος.
ἡ ὁλκή.
ἡ δραχμή.
τοῦ κοχλιαρίου.
ὁ ξέστης.
ὁ χαλκός.
ἡ κοτύλη.
ὁ στατήρ.
τὸ δηνάριον.
χαλκίον.
ὁ κύαμος.



χαλκίτης.
ὁ θερμός.
καδμεία.
ὀνομάζεται.
ὁμοῦ.
ἡ χολή.
ἅλας.
ὁ χειμός.
μίσυ.
μέρος.
κιννάβαρι.
ψιμμύθιον.
σπέρμα.
λιθάργυρος.
στίμμι.
στρογγύλη.
πυρίτης.
τῶν ἀρσενικῶν.
σίδηρος.
σανδαράχη.
λεπίς.
ἄργυρος.
καρδία.
μακρόν.
τέλειον.
σφαίρειος.
οἱ δὲ μοῖραι.
σμικρόν.
πέριξ.
ἀνθράκια.
σίζωλυ.
πεπινοῦ.
ὀρνίθια.
χλωάριον.
μουχίον.
χοιρείου.
πετεινόν.
ξηρόν.

Ex Cod. Reg. 1337. fol. 217.



Κρόνος, μόλυβδος.
Ζεύς, σίδηρος.
Ἄρης, ἤλεκτρος.
Ἥλιος, χρυσός.
Ἀφροδίτη, χαλκός.
Ἑρμῆς, κασσίτερος.
Σελήνη, ἄργυρος.

NOTÆ CHYMICÆ

Ex Osualdi Crollii libro de Signaturis.

Antiquissimi Sapientes, quos Græco sermone Philosophos appellamus, si quæ vel naturæ vel artis reperissent arcana, ne in pravorum notitiam devenirent, variis modis atque figuris occultabant: eodem modo Philosophi Hermetici certis notis hieroglyphicis solebant insignire Planetas terrestres, quibus eorum latentes virtutes intuendas, quasi ob oculos intelligentibus & inspicientibus filiis artis exponerent. Ut autem ejusmodi signa ab interitu vel sepultura vindicarentur, operæ prætium me facturum arbitratus sum, si cum aliorum mineralium characteribus ad profanum & indignum vulgus ab hoc studio arcendum à providenti antiquitate excogitatis, in gratiam discipulorum Hermeticorum, nunc reipublicæ Chymicæ unâ operâ à me communicentur.

NOTÆ METALLORUM.

♄ Saturnus, Plumbum.
♃ Jupiter, Stannum.
♂ Mars, Ferrum.
☉ Sol, Aurum.
♀ Venus, Æs, Cuprum.
☿ Mercurius, Argentum vivum.
☽ Luna, Argentum.

NOTÆ MINERALIUM & aliarum rerum chymicarum.

Antimonium.
Arsenicum.
Auripigmentum.
Alumen.
Aurichalcum.
Atramentum.
Acetum.
Acetum distillatum.
Amalgama.
Aqua vitæ.
Aqua fortis, seu aqua separatoria.
Aqua Regis, seu Stygia.
Alembycus.
Borax.
Crocus Martis.
Cinnabaris, usifur.
Cera.
Crocus Veneris, seu æs ustum.
Cineres.
Cineres clavellati.
Calx.
Caput mortuum.
Gummi.
Lateres cribrati, seu tegularũ farina.
Lutum sapientiæ.
Marcasita.
Mercurius sublimatus
Mercurius Saturni.
Mariæ balneum.
Magnes.
Oleum.
Purificare.
Realgar.
Sal petræ.
Sal commune.
Sal gemmæ.
Sal Armoniacum.
Sal Alcali.
Sulfur.
Sulfur Philosophorum.
Sulfur nigrum.
Sapo.
Spiritus.
Spiritus vini.
Sublimare.
Stratum super stratum.
Tartarus.
Tutia.
Talcum.
Tigillum.
Vitriolum.
Vitrum.
Urina.

QUATUOR ELEMENTORUM Notæ.

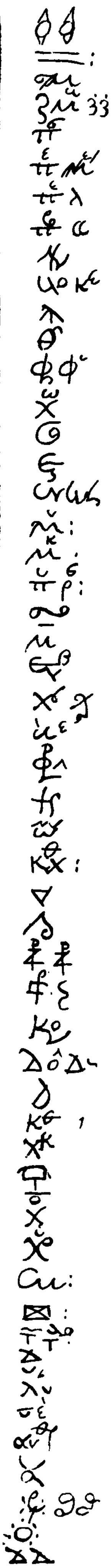
△ Ignis.
Aër.
▽ Aqua.
Terra.
Dies.
Nox.

NOTÆ ALIÆ,

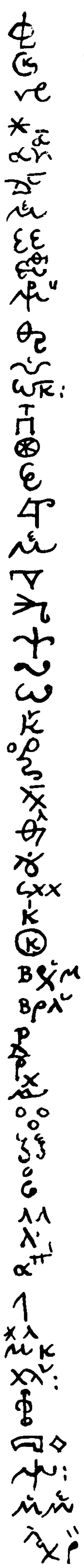
Ex Codice Regio 1843.



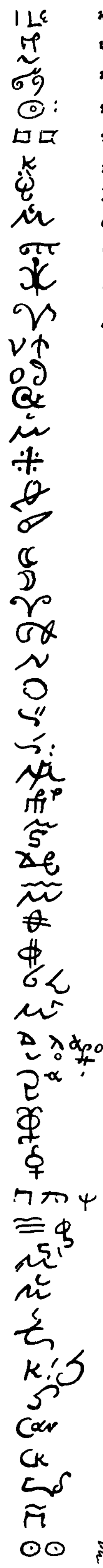
εἰσί.
ταῦτα
θεός.
ἐν τῷ.
ὑπό.
φρόνησιν.
φησίν.
κατά.
ὅσω.
ὑπόμνημα.
εἰσίν,
χρήσιμον.
ἐπειδή.
ἡμέρα.
νύκτα.
ὥρα.
πλῶ.
πῶν.
ὄρθρος.
λεπτόν.
οὐρανός.
γῆ.
κύκλος.
κέντρον.
ἡμίκυκλος.
τρίγωνον.
τετράγωνον.
παραλληλον.
διάμετρος.
παραλληλόγραμμος.
χερουβίμ.
σεραφίμ,
ἀρχάγγελος.
ἄγγελος.
δαιμόνιον.
ἀλάστωρ.
γράμμα.
μεσημβρινόν.
χρόνος.
σημεῖον.
πῦρ.
ἀήρ.
θάλασσα.
κόσμος.



ἐγκέφαλος.
μακρός, vel μάκρ.
σμύρνη.
ζιζιβερι.
πεπλησμένος.
πέπερι μέλαν.
πέπερι λευκόν.
πετροσέλινον.
νίτρον.
χαλκὸς κεκαυμένος.
λίβανον.
θεῖον.
φύλλον.
χωνίω.
λείοσον.
ἀπό . . .
ἐνιαυτός.
μύρον.
μακεδονικόν.
πύρεθρον.
θάλασσα.
μέγα.
ἔμβασον.
χερσέων.
. . . . .
φρυκτῶν.
ψυχρός.
ὤκιμον.
καλακάνθη.
καρδία.
ἀλόη.
ζίζιβερ.
γράμματα.
κολλύφιον.
δόκιμον.
λιθάργυρος.
καθμία.
χαλκίτης.
χάλκανθος.
χολή.
χηλός.
στίμι.
πυρίτης.
ἀρσενικόν.
σανδαράχα.
λεπίς.
σμυρίς.
ἀνθρακίτης.
ῥίζωμος.
θυμίαμα.
ὄξος.
διάπυρα.



φῶς.
σκότος.
νύξ.
ἄστρον.
ἀνατολή.
δύσις.
μείζων.
ἀριθμός.
ἀθεΐα.
μεσουρανεῖ.
θνητός.
ὕδωρ.
ὠκεανός.
ποταμός.
αἰών.
ἐνιαυτός.
ἄρκτος.
μεσημβρία.
πνεῦμα.
ἀθεΐα.
. . . . .
ἀναβιβάζων.
καταβιβάζων.
κέντρον.
ὁρίζων.
λαυτρον.
θεολόγος.
ἅλας.
στάχος.
κιννάμωμον.
κυκλάμινον.
βρυω . . .
βρυολέων.
ῥοίας.
ῥόδα.
μαστίχη.
σφαῖρα.
ποταμοί.
βοτάνη.
εἰσίν.
εἶναι.
ἀπό.
ἦν.
μηλόκωθρον.
χειαρόν.
ἐγκέφαλος.
ἧπαρ.
ψιμμύθιον.
μέρος, ἢ μέλος.
ξηρός, ἢ ξηρόν.



κεκαυμένος.
ὑγρός, ἢ ὑγρόν.
ἡμερόνυκτον.
στρογγύλος.
πηδάλια.
κύανος.
χαλκός.
μέρος.
αυτου . . .
χυτή.
μόλυβδος.
σίδηρον.
ὁμοῦ.
ἁλός.
μύσιος.
ἀστήρ.
σιδηρός.
χρυσός.
ἄργυρος.
διάργυρος.
ἡμέρα.
καὶ ὁμοῦ.
γίνεται.
λίτρα.
ἥμισυ.
ἥμισυ.
μαγνήτης.
πυρίτης.
στίμι.
ὕδωρ.
ὕδωρ.
θεῖς.
ὁμοῦ.
πεῖψας.
μαγνησία.
λιθάργυρος.
μόλυβδος.
κασσίτερος.
χαλκός.
σίδηρος.
στρόβιλον.
ὀξύβαφον.
μίσυ.
βολίζεσιν.
κιννάμωμον.
πείβολος.
ἄνισον.
κασόειον.
σανδαράχη.
ἀρσενικόν.
ὀφθαλμοί.

INDEX
AUCTORUM GRÆCORUM
INEDITORUM AC EDITORUM,
Qui in hocce Gloſſario laudantur & illuſtrantur.

AUCTORES GRÆCI INEDITI.

ABRAHAMI Patriarchæ Teſtamentum, ex Cod. Colberteo 2493. hoc titulo: Διαθήκη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, * διέληξαν δὲ καὶ * βαρος του πέραν τὸ πῶς δεῖν ἕκαστος ἀπελθύτησιν.

Achmetis, Onirocriticon, hoc titulo: Ονειροκρίτης Συείμ: ex Cod. Reg. 1845. alio ordine quoad ſeriem capitum, & ſecus etiam in contextu, ac in edito.

Adamantinus, de Ponderibus & Menſ. maximè Medicorum, ex Cod. Reg. 2690.

Adelphidus, contra Latinorum novitates de Proceſſione Spiritus S. ex Cod. Colbert. 3779.

Ænea Poliorcetica, ex Cod. Colb. 4090. hoc titulo: Αἰλιανοῦ (recentiori manu ſuperadditur, Αἰνείου, & rectè, nam alia ſunt ab Æliani Tacticis) τακτικὸν ὑπόμνημα, Περὶ πῶς χρὴ πολιορκουμένου ἀντέχειν.

Atii Medici lib. XII. ex Cod. Reg. 1847.

Alexandri Monachi Encomium S. Barnabæ, ex Cod. Colbert. 4137. hoc titulo: Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν προτρεπτικός ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ κλειδούχου τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἱστόρηται, καὶ ὁ τόπος τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἁγίων λειψάνων αὐτοῦ.

Alexii Comneni Imperatoris Rationale Peræquatorum, ex Cod. Reg. 2724. hoc titulo: Παλαιὰ λογαρικὴ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος. Et, Νέα λογαρικὴ νῦν ἀπαιτουμένη διὰ προστάξεως τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

Alexii Comneni Monita ad Spaneam nepotem, verſibus politicis Græcobarbaris, ex Cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo: Ἐξ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ μακαρίτου, κῦρον. Λόγοι χρηστοὶ βουλευτικοὶ πάνυ ὡραιωμένοι πρὸς τὸν ἀνέψιον αὐτοῦ Σπανέας τὸ ἐπίκλην. Lambecius lib. 5. de Bibl. Cæſar. pag. 262. editum Venetiis teſtatur.

Alexii Patriarchæ Conſtantinopolitani Anathematiſmi in eos qui contra Imperatorem conſpirant, ex Cod. Reg.

Anaſtaſius Patriarcha Antiochenus de Synodo Epiſcoporum Orientis in Perſide coacta, ex Cod. Reg. 3111. hoc titulo: Ἀναστασίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας διήγησις περὶ τῆς ἐν Περσίδι γενομένης συνόδου τῶν ἀνατολικῶν Ἐπισκόπων, ἐν ᾗ περὶ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ γεγονότων περαστῶν κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. Liber apocryphus ac fictitius.

Anaſtaſius Monachus de Patribus in monte Sina, ex Cod. Colb. 4726. hoc titulo: Ἀναστασίου μοναχοῦ διηγήσεις διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων Πατέρων.

Andreæ Hieroſolymitæ Archiepiſcopi Cretenſis Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ καλλινίκους δέκα μάρτυρας, ὅτε ὑπὸ τῆς τοῦ χειμῶνος βίας ἐξ ὑποστροφῆς τοῦ πλοὸς ἐπιστὰς τὸν παρόντα ἐσχεδίασε λόγον. Ex Cod. V. C. Euſebii Renaudoti. Alias porro Andreæ Orationes edidit Combefiſius, ubi Hieroſolymitam appellatum obſervat, quòd Damaſci natus, Hieroſolymis monachicam vitam exegerit. Vixit tempore VI. Synodi.

Angelophori Verſus politici de Conſtantinopoli, hoc titulo: Στίχοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἀγγελοφόρου. Ex Cod. Colb. 5104.

Apollonii Mathematici Apoteleſmata, ex Cod. Reg. 1843.

Apollodori Poliorcetica, ex Cod. Reg. * 673. & Colbert. 1996. * ** indicat mutatos poſtea numeros à Bibl.*

Arcadii Grammatica, ex Cod. Colb. 3123. hoc tit. Ἀρκαδίου περὶ τόνου τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ περὶ εὑρέσεως τῶν προσωδιῶν, καὶ περὶ ἐγκλινόντων, ἐν ᾧ δὲ περὶ πνευμάτων καὶ χρόνων. Arcadii Grammatici meminit Suidas.

Archelaus Philoſophus de Chymia, hoc titulo: περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης, διὰ ἰάμβων. Ex Codice Reg.

Aſclepiodotus Philoſophus de arte Tactica, ex Cod. Colbert. 4090.

Aſterius Amaſeæ Epiſcopus, de Martyrio S. Phocæ, ex Cod. Reg. 2459.

Aſtrampſychi Aſtrologia Perſica, ex Cod. Colb. 2202. hoc tit. Ἀστραμψύχου λαξευτήριον, hoc autem initio: Πτωλεμαίῳ Ἀστραμψῦχος ἱερεὺς καὶ βίβλων ἐπιστρατηγὸς, ἰδίῳ δεσπότῃ χαίρειν. Sequitur in eodem codice ejuſdem Θεωρία τῶν ἀστέρων. Deinde, Ἀρχὴ σὺν Θεῷ Πυθαγορικοῦ λαξευτηρίου, ἤτοι τοῦ Ῥαβουλίου, οὕτω περιλεγομένου Περσιστί.

Athenæus de Urinis, ex Cod. Colb. 3614. hoc tit. Ἀθηναίου περὶ οὔρων σύνοψις ἀκριβής.

Baſilius Maleinus Monachus de vita aſcetica, ex Cod. Reg. 2502. hoc tit. Βασιλείου μοναχοῦ πρεσβυτέρου τῆς Λαύρας τοῦ Μαλεΐνου λόγος περὶ ἀσκητικῆς ὑποτυπώσεως.

Bitonis κατασκευαὶ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν, ex Cod. Reg. * 649. Edidit quædam Rigaltius poſt Onoſandrum.

Calliſthenes de vita Alexandri Magni, ex Cod. Reg. 2064. De hoc ſcriptore vide Caſaubon. ad Polybium pag. mihi 33. 161.

Chriſtianus Chymicus, περὶ εὐσταθείας τοῦ χρυσοῦ,

ex codd. Reg. *311. *618.

Cœranis, Liber apotelesmaticus, hoc titulo in cod. Reg. 1843. fol. 260. βίβλος Κοιρανὶς φυσικῶν δυνάμεων συμπαθειῶν τε καὶ ἀντιπαθειῶν, &c. Vide Glossar. in Κοιρανίς.

Comarius Philosophus, qui Cleopatram artem sacram docuit. Ita præfert titulus scriptoris istius fictitii in cod. Reg. *618. Κομαρίου φιλοσόφου Ἀρχιερέως διδάσκοντος τὴν Κλεοπάτραν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τέχνην τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας.

Constantinus Asyncritus, seu primi à secretis, ut quidam volunt, Rheginus in Paraphrasi Græca libri *Aeprou Baïsaphua Emir in Zarmeta*, inscripti Ἐφόδια τῶν ἀποδημούντων, seu *Viaticum peregrinantium*, ex codd. Reg. 2147. & aliis, & Colbert. de quo consulendus Lambecius lib. 6. de Biblioth. Cæsar. pag. 125. 126. Titulus codicis Colbertei ita concipitur: βίβλος λεγομένη τὰ Ἐφόδια τοῦ ἀποδημοῦντος συνταχθεῖσα παρὰ Ρ. Πριγζαφὰρ τοῦ ἰβὴν Ελγζηζάρ, μεταβληθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν παρὰ Κωνσταντίνου Ἀσηκρίτου τοῦ Ρηγίνου.

Constantinus Meliteniotes Medicus de Medicamentis Persicis, hoc titulo: αὗται αἱ ἀντίδοτοι ἑρμηνευθεῖσαι ἐκ τῶν Περσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Κωνσταντίνου ἰατροῦ τοῦ Μελιτηνιώτου. Ex cod. Reg. 2686.

Cosmæ Hieromonachi Ἑρμηνεία τῆς ἐπιστήμης τῆς χρυσοποιΐας. Ex cod. Reg.

Critodemi Apotelesmata ὡρίων, ex cod. Colb. 2079.

Cyrilli Alexandrini Lexicon, hoc tit. Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ex codd. Reg. & Colbert. 4279. optimæ notæ. In Indice verò MS. librorum Græc. Bibl. Vaticanæ, Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ στοιχεῖον.

Cyrillus, Scythopolitanus de vita S. Sabæ, ex cod. Colbert. 4461. Laudatur in hoc Glossario ut MS. quia nondum cùm scriptum est editum fuerat à Cotelerio nostro.

Danielis Visiones ex cod. Reg. 1845. ἐν τῶν ἐσχάτων ὁράσεων τοῦ προφήτου Δανιήλ. Vide Glossarium in Ὁράσεις.

Demetrii Gemisti Diaconi, Magnæ Ecclesiæ Protonotarii, Dispositio Liturgiæ Patriarchalis, hoc titulo in cod. Reg. *3. Διάταξις τῆς τοῦ Πατριάρχου λειτουργίας, καὶ πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἡ τάξις τῶν χειροτονιῶν, πότε καὶ πῶς γίνεται ἑκάστη, συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ Πρωτονοταρίου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, Διακόνου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Γεμίστου. Laudatur in libro Sacramentorum Eccl. Gr. cod. Reg. 2411. fol. 95. v. & alibi.

Democriti Chymici φυσικὰ καὶ μυστικά, ex codice Reg. *618. Editus dicitur Patavii anno 1572. nescio an & Græcè.

Emmanuël Georgillas Limenites de Mortalitate Rhodi, versibus politicis Græcobarb. ex cod. Menteliano, nunc Regio, cujus titulus: Τὸ θανατικὸν τῆς Ρόδου αὔξη. μηνὶ ἐκπτεβρίῳ, anno Christi scilicet 1478.

Epiphanius Archiepiscopus Cypri περὶ τῶν ιβ'. λίθων τῶν ἐν τῷ λογίῳ τοῦ Ἀρχιερέως, ex variis codd. Reg. Editus etiam prostat.

Evagrius Monachus, de Vestibus Monachorum Ægypti. Ejusdem Sermones practici, ex Cod. Colbert. 3975.

Euchologium, ex cod. Colbert. 6052.

Eudemi Lexicon, ex cod. Reg. 2757. hoc tit. Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Laudatur à Suida initio operis.

Eudociæ Macrembolitissæ Imperatricis, Romani Diogenis Imperatoris uxoris, Ἰωνιά, *Violarium*, seu Collectio continens Deorum, Heroum & Heroïnarum genealogias, metamorphoses, fabulas & allegorias, præterea elogia Virorum & Scriptorum illustrium, ad Romanum Diogenem Imp. Scripsit præterea Cæsariem Ariadnæ stricta oratione, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, & ὡ δεῖ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν, soluta oratione, & περὶ διαίτης μοναζόντων, quæ quidem in Proconesi Monasterio asservantur, ut est ad marginem Procemii codicis Colbertei. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annales pag. 47.

Eusebii Archiepiscopi Alexandriæ λόγος περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὸν πλούσιον, καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, ex cod. Colbert. 2493.

Eustathius Magister Romanus de Hypobolo, ex cod. Reg. 2023.

Eustochius in Vita S. Eusignii apocrypha, ex cod. Reg.

Euthymii Panoplia, ex cod. Colb. 4297.

Gennadius Scholarius Patriarcha CP. in Ράμπλιον, ex cod. Reg. περὶ τῆς τῶν ψυχῶν διαθέσεως μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀνάλυσιν. Ex codice V. C. Eusebii Renaudoti. Vide Glossar. in Ράμπλιον, & in Appendice.

Georgius Charobosus, περὶ τρόπου τῶν κατὰ ποιητικὴν καὶ θεολογικὴν χρῆσιν. Ex cod. Colberteo 1825. Vixit ante Anastasium, vel certè ante Justinianum. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Chrysococcæ Expositio in constructionem Persarum, ex cod. Reg. 2563. & Colbert. 1519. hoc tit. τοῦ σοφωτάτου ἰατροῦ κυροῦ Χρυσοκόκκου Ἐξήγησις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Περσῶν ἐκπεθεῖσα πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν κύριον Ἰωάννην τὸν Χαρσιανίτην. Scriptum hoc opus an. M. 6854. Chr. 1346. quo is vixit.

Idem περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν ἡμερῶν, ex codice Reg. 1334. ubi ἰατρὸς & ἀστρολόγος indigitatur. Vide Allatium de Georgiis p. 359.

Georgii Hamartoli Chronicon eodem titulo quo refertur ab Allatio in Dissert. de Georgiis, ex Biblioth. V. C. ac Doctissimi Antonii *Faure* Doctoris Sorbonici, & ex codd. Reg.

Georgius Lacapenus de Grammatica, ex codice Reg. 2770. Istius operis meminit Allatius in Diatriba de Georgiis pag. 363.

Georgii Lapithæ Cyprii Versus morales, ex cod. Reg. 3337. hoc titulo: Στίχοι πολιτικοὶ αὐτοσχέδιοι, εἰς κοινὴν ἀκοήν, τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Γεωργίου Λαπίθου τοῦ Κυπρίου. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Nicomediensis Episcopi Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἀθλοφόρον μάρτυρα Βαρβάραν. Ex cod. V. Cl. Eusebii Renaudoti. Vide Allatium de Georgiis pag. 312.

Georgius Pachymeres de Harmonia & Musica, hoc titulo: Περὶ ἁρμονικῆς ἤγουν μουσικῆς, ἣν σοφώτατός τε καὶ λογιώτατος Γεώργιος ὁ Παχυμέρης ἐκ πολλῶν παλαιῶν τε καὶ νέων διδασκάλων ἐν ἀκριβείᾳ πολλῇ ἐκλεξάμενος, ξυνετάξατο κάλλιστα τῶν τὰ μουσικὰ ἐξασκοῦσιν ὄντως χαριζόμενος. Ex codice Colberteo 3946. in Anglia, ni fallor, editus.

Georgius Phorbenus Dicæophylax Thessalonicæ, de Hypobolo, ex cod. Reg. 2227. hoc titulo: περὶ ὑποβόλου τοῦ Δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης Γεωργίου τοῦ Φορβηνοῦ.

Georgius Sanginatius Consul Romanorum, & Comes Palatinus Lateranensis, de partibus corporis humani, ad Nicolaum V. Summum Pontificem, hoc titulo: διὰ στίχων πολιτικῶν ἐν τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ ὀνομασίαι τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου. ex codice Regio *1510.

Georgius Sophista Alexandrinus, ex cod. Reg. 2759. hoc tit. Σχόλια εἰς τὸ Θεοῦ εἰς τὴν διαίρεσιν (Hermogenis) ἀπὸ φωνῆς τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ μόνου σοφιστοῦ

Ἀλεξανδρείας. In fine hæc verba habentur: ἐπληρώθη σὺν Θεῷ καὶ ἡ διαίρεσις δύνχῶς Ζήνωνι Σχολαστικῷ.

Georgii Trapezuntii Epiſtola ad Nicolaum, ex cod. Reg.

Gregorii Palamæ Archiepiſcopi Theſſalonicenſis Homiliæ & Epiſtolæ, ex cod. Reg. 2404.

Gyrardi Acroſtichis in Stauratium Sebaſtum, ex cod. Reg. 2566.

Hagiopolites, Liber de Muſica recentiorum Græcorum, hoc titulo: Βιβλίον Ἁγιοπολίτης συγκεκραμμένον ἐκ τινῶν μουσικῶν μεθόδων. Ex cod. Colb. 4276. Occurrit neſcio quis Joannes Hagiopolites Logotheta Curſus publici ſub Leone Sapiente, quem Σοφώτατον fuiſſe ſcribunt Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone n. 2.

Hermæ Medici Mathematica ad Ammonem, ex cod. Reg. 2137.

Hermodori Rhegii Adagia, hoc tit. *Adagia collecta à R. P. Hermodoro Rhegio.* Deſcripſit Adrianus Parvilerius Soc. Jeſu, & ad me olim miſit.

Herodiani Diſtributiones ſecundum alphabetum, hoc titulo: Ἐπιμερισμοὶ σὺν Θεῷ κατὰ ἀλφάβητον τοῦ Ἡρωδιανοῦ. Ex cod. Colb. 2220. Laudantur ab Euſtathio Il. δ. p. 445.

Herodianus de ſolœciſmo & barbariſmo, ex cod. Colb. 1825. Idem de temporibus, ex cod. Reg. 3336.

Heronis Geodæſia MS. ex cod. Reg. 1904. hoc titulo: Γεωδαισία σὺν Θεῷ τοῦ Ἥρωνος, τῶν σχημάτων ἀποδεικνύουσα μοδισμὸν, καὶ πάντα τὰ κατὰ μέρος αὐτῶν.

Heronis Iſagogæ, ex cod. Reg. 1024.

Heronis Excerpta, hoc titulo: Παρεκβολαὶ ἐκ τῶν στρατηγικῶν παραγγελμάτων ... ſιτάξεων, ex cod. Colbert. 1996. in quo Heronis nomen, quo laudatur à Meurſio, deeſt. Vixit ſub Heraclio. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæſar. pag. 188. 202.

Hieronymi Monachi & Preſbyteri Dalmatæ Hiſtoria Patrum Ægypti, poſt Hiſtoriam Lauſiacam Palladii, qui hanc verbo tenus ferè exſcripſit, hoc titulo: Ἑτέρα ἱστορία εἰς τοὺς βίους τῶν ἁγίων τῆς Αἰγύπτου, συγγραφεῖσα παρὰ Ἱερωνύμου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ ἐκ Δαλματίας. Vixit autem ſub Theodoſio Magno, ut ipſemet teſtatur in Joanne Abbate. Ex cod. Colb. 1213.

Hierophilus Sophiſta de Alimentis, ex cod. Reg. hoc tit. Ἱεροφίλου σοφιστοῦ περὶ τροφῶν κύκλος, τὸ ποίοις δεῖ χρῆσθαι ἑκάστῳ μηνὶ, καὶ ὁποίοις ἀπέχεσθαι.

Horologium, ex cod. Reg. 1838.

Jacobi Monachi Epiſtolæ, hoc titulo: Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου μοναχοῦ μγʹ. πρὸς τὴν πανευτυχεστάτην τῆς Σεβαστοκρατορίσσαν Εἰρήνην συνεκδημηθοῦσαν τῷ κυρίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ. Ex cod. Reg. 2004. Vixit circa annum 1100. ſub Alexio Comneno Imp.

Joannis Archiatri Iatroſophicum. Ex codd. Reg. 2147. & 3175.

Joannes Botaniata Cretenſis, de Iambis, ex cod. *1576. Reg. hoc titulo: Ἰωάννου νομικοῦ Κρήτης, Βοτανειάτου πρὸς Ἰσίδωρον Διάκονον καὶ Ταβουλάριον τῶν Χιωτῶν, στίχοι ἑκατὸν, τὸ ἰαμβικὸν διαπραφοῦντες μέτρον.

Joannis Camateri Præfecti Canicleio Poëma Iambicum de Zodiaco & Planetis ad Manuelem Comnenum Imp. hoc tit. in cod. Reg. 2732. Ποίημα τοῦ ἐπὶ τοῦ Κανικλείου περὶ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ.

Joannes Canabutzes Magiſter, ad dominum Æni & Samothraces, de Samothrace inſula, ex Dionyſio Halycarnaſſeo, ex cod. Reg. hoc tit. Ἰωάννου Καναβούτζη τοῦ μαγίστορος πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Αἴνου καὶ Σαμοθράκης. Script. Venetiis an. 1569.

Joannis Carpathi Epiſcopi ad Indiæ Monachos Capita conſolatoria centum, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου ἐπισκόπου πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρεψάντας μοναχοὺς παρακλητικὰ κεφάλαια ἑκατόν. In capite ultimo habentur complures narrationes de Ægyptiis Anachoretis, eædem ferè quæ in Gerontico leguntur.

Joannis Hieroſolymitani Archiep. Synodicon, hoc tit. ex cod. Reg. 2951. Συνοδικὸν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων σταλὲν πρὸς τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀκέφαλον ψευδώνυμον Ἑβδόμην σύνοδον. Edit. à Combefiſio in Hiſt. Monothelitarum, ſub nomine S. Joannis Damaſceni, ſed hîc paullo diverſum.

Joannes Caſſianus de Monachis Ægypti. Idem de pravis cogitationibus, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τοῦ μακαρίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου πρὸς Κάστορα Ἐπίσκοπον, περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων.

Joannes Colobus de Vita S. Païſii Ægyptii, hoc tit. Βίος τοῦ ὁσίου ἡμῶν πατρὸς Παϊσίου, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ. Ex cod. Reg. 2458.

Joannis Comneni Imp. Novella περὶ κομερκίου τῶν ἀλωσίμων ψυχαρίων, ſeu de Mancipiis, ex cod. Reg. 1526.

Joannes Couvidius, Κουβίδιος, Anteceſſor, auctor τοῦ ποιναλίου, ſeu libri de Pœnis. Vide Suareſium de libr. Baſil.

Joannes Epiſcopus Priſdryanorum, de Urinis, ex cod. Reg. 3497. hoc tit. Ἰωάννου Ἐπισκόπου Πρισδριανῶν, περὶ οὔρων διάγνωσις καὶ πραγματεία ἀρίστη.

Joannes Geometra in Paraphraſi Cantici Deiparæ, in cod. Colberteo poſt Apollinarii Pſalmos. Vide Allatium de libr. Eccl. Græc. p. 62.

Joannes Iatroſophiſta, cujus Iatrica habentur in cod. Reg. *126. hoc tit. Λόγος καὶ τίτλημα Ἰωάννου Ἀρχιάτρου πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν ὅλων τῆς θεραπείας, πρὸς ἐν ἕκαστον τὴν τάξιν.

S. Joannis Theologi Commentarius de Jeſu Chriſto & ejus deſcenſu ex cruce, ex cod. Colbert. 453. hoc tit. Ὑπόμνημα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν αὐτοῦ, συγγραφεῖσα (ſic) παρὰ τοῦ ἁγίου Θεολόγου. Liber apocryphus, ut & qui ei adnectitur, ejuſdem S. Joannis Commentarius alter, εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, qui habetur etiam in alio codice.

Joannes Monachus Diſcipulus S. Baſilii de confeſſione auriculari, hoc tit. Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ τέκνου τῆς ὑπακοῆς μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, περὶ ἐξαγορεύσεως ἐν κρυφῇ ἁμαρτημάτων, ex cod. Colberteo 6041. Vide Morinum de Pœnit.

Joannis Tzetzæ Epiſtolæ ex cod. Reg. 2565.

Irenes Ducænæ Imperatricis Typicum Monaſterii Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης, ab eadem Irene Ducæna Alexii Comneni Imp. conjuge ædificati, eo titulo, quem deſcripſimus in noſtra CPoli Chriſtiana lib. 4. p. 87. Ex cod. Reg. 2630. Ita verò ſubſcribitur litteris Cinnabaricis poſt cap. 78. nam ad octuageſimum excurrit, Εἰρήνη ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὴ βασίλισσα Ῥωμαίων ἡ Δούκαινα.

Julius Africanus de Apparatu bellico, ex cod. Reg. * 677. & Colberteo 1996. hoc titulo, Ἐκ τῶν τοῦ Ἀφρικανοῦ κεστῶν. De hoc ſcriptore vide quæ obſervat Valeſius ad Euſebii hiſt. Eccl. l. 6. c. 31.

Leonardus Aretinus de Republica Florentinorum, hoc titulo: Λεονάρδου Ἀρρητίνου περὶ τῆς τῶν Φλωρεντίνων πολιτείας. Ex cod. Reg. 3049.

Leonis Philoſophi & Medici Synopſeon Iatricæ, ſeu Medicinæ libri ſeptem, ex cod. Reg. 3511.

Leonis Diaconi Hiſtoria, hoc titulo: Λέοντος Διακόνου ἱστορία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος Κων-

ϛαντίνου (Πορφυρογεννήτου) μέχρι τ̃ πλάντης τ̃ αὐτοκράτορος τ̃ ἐπιλεγομένου Τζιμισκῆ, sub quo vivebat. Scriptor typis regiis proximè edendus cum aliis ex cod. Reg.

Leo Philosophus, aliis *Theophilus*, de Regno & Principibus, liber Astronomiæ judiciariæ, ex cod. Reg. 2730. & Colb. 2079.

Leonis Sapientis Ænigmata cum explicatione, hoc titulo: Αἴνιγμα λέγξεων Λέοντος τ̃ σοφωτάτυ συμβολικῶς ἐν Βυζαντίῳ λέξας. Liber scriptus lingua Græca vulgari, ex cod. Colb. 5104.

Leontius Episcopus Neapoleos Cypri, de vita S. Joannis Eleemonis, hoc titulo: Λεοντίου Επισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κυπρείων νήσου εἰς τὰ λείποντα τ̃ βίυ τ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν τ̃ Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας Ιωάννυ τ̃ Ελεήμονος. Ex cod. Colb. 505.

Leontius Presbyter, de vita S. Gregorii Agrigentini, ex cod. Colb. 1677. hoc titulo: Λεοντίου πρεσβυτέρου κ̀ ἡγυμένου τ̃ μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα τῆς Ρωμαίων πόλεως εἰς βίον τ̃ θαύματα τ̃ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίυ τ̃ Ακραγαντίνυ.

Manethonis Αποτελεσματικοὶ Αποτελέσματα τ̃ ἀναβιβαζόντων. Ex cod. Colb. 2079. Nomen fictitium.

Manuelis Holoboli Rhetoris Rhetorum, Versus politici in Michaëlem Palæologum Imp. ex cod. Colb. 6044. Vide Glossar. in Ρήτωρ.

Manuelis Malaxi Chronicon hoc titulo: Βιβλίον χρονογραφικὸν περιέχον ὡς ἐν συντόμῳ τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τ̃ τῆς βασιλείας τ̃ Σουλτὰν Μεχέτη συλλεχθὲν κ̀ διορθωθὲν παρὰ τοῦ λογιωτάτυ κυροῦ Μανυὴλ τ̃ Μαλαξοῦ. Ex cod. Colberteo 4787.

Manuelis Moschopuli Schedographia longè auctior editâ, ex cod. Reg. 3227.

Ejusdem Moschopuli Sylloge dictionum Attica rum, auctior edita, hoc titulo: τ̃ σοφωτάτου κυρίου Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπύλυ Βυζαντίυ, τ̃ Κρητὸς ἀνεψιοῦ, ἐκλογὴ κ̀ στοιχεῖον ὀνομάτων Αττικῶν, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τ̃ παλαιῶν. Ex cod. Reg. 1853.

Manuelis Magni Rhetoris Apologia ad fratrem Franciscum Prædicatorem. Edit. à Steph. *le Moine*, an. 1685.

Manuelis Palæologi Onirocriticon, hoc titulo, post Achmetem, ἕτερος ὀνειροκρίτης κυρίυ Μανουὴλ τ̃ Παλαιολόγυ. Ex cod. Reg. 1843.

Maximi Mazari Monachi Canones alphabetici, ex cod. Colb. 4343.

Maximi Planudis Monachi Ψηφηφορία κατ' Ινδοὺς, ἡ λεγομένη μεγάλη. Ex cod. Reg. * 1304. Vide Steph. *le Moine* to. 2. Varior. sacror. p. 797.

Maximus Planudes Monachus, περὶ ὑελίων τ̃ οὔρυ, ex cod. Reg. * 957.

Melanii Cocini Excerpta Iatrica, ex cod. Reg. MS. * 1261. hoc tit. Ερμηνεία πάνυ ὠφέλιμος εἰς τὸ πυρετόν. χάρεται ἢ ὅπως μετὰ Μελανίυ Κοκίνυ.

Meletius Monachus de Urinis, versib. politicis. Ex cod. Reg. 3175.

S. Methodius Patr. CP. de Miraculis S. Nicolai, ex cod. Colb. 2493.

Michaelis Pselli Philosophorū Hypertimi Varia.
Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam. Ex cod. Reg. * 1837.
Epistolæ, ex eod. cod.
Monodia de casu ædis Sophianæ. Ex eod. cod.
Monodia In Joannem Patricium, ex eod. cod.
Περὶ καινῶν δογμάτων κ̀ ὅρων τῶν νομικῶν Ρωμαϊστὶ λεγομένων λέξεων. Ex eod. cod.
Synopsis διὰ ςίχων πολιτικῶν περὶ πασῶν τ̃ ἐπιστημῶν, &c. Ex eod. cod.
De Grammatica versibus politicis ad Constantinum Monomachum, ex variis codd.

Epistola ad Xiphilinum Patr. CP. ex cod. Reg.
De agricultura, seu περὶ γεωργικῶν, ex cod. R. 3502.
Opus ineditum, πόνημα ἰατρικὸν ἄριστον δι' ἰάμβων. Ex cod. Reg. 3502.
De Kalendis, Nonis & Idibus, ad Isaacium Comnenum Imp. ex cod. Reg. 2809.
De novis nominibus in morbis, περὶ καινῶν ὀνομάτων ἐν νοσήμασι, ex cod. Reg. 3502.
De vocibus nomicis Latinis, ex cod. Reg.
Oratio ad Synodum, ex cod. Reg.

Mœris Atticista, ex cod. Reg. 3502. hoc titulo: Μοιρίδος Αττικιστῦ λέξεις Αττικαὶ κ̀ Ελληνικαὶ κ̀ στοιχεῖον.

Neophytus Chymicus, ex codd. Reg. *618. 957. quibus præfiguntur hi versus:

Θεῦ τὸ δῶρον κ̀ πόνος Νεοφύτου
Τῆς Προδρομικῆς μάνδρας περιωνύμου,
Τῆς κειμένης ἔγγιστα τῆ Αἰτίου,
Η βίβλος ἥδε τῆς φιλανθρώπου τέχνης.

Ejusdem *Neophyti* περὶ βοτανῶν κ̀ ἄλλων τ̃ παντοίων εἰδῶν θεραπευτικῶν, πρόχειρος κ̀ χρήσιμος εἰσαγωγή. Ex eodem cod. 957.

Neophyti Monachi Scholium ad Numeros Indicos. Ex cod. Colb. 1758.

Nicephorus Blemmides de Chymia ex cod. Reg. * 1904. hoc titulo: περὶ τῆς χρυσοποιίας, ἧς μετῆλθεν ὁ σοφώτατος ἐν φιλοσόφοις κύριος Νικηφόρος ὁ Βλεμμύδης, κ̀ ἡμμοίρησε τ̃ σκοποῦ τῆ συνεργίᾳ τ̃ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντος Χριστοῦ τ̃ ἀληθινῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ πρέπει δόξα εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ejusdem Blemidæ Γεωγραφία συνοπτική, ex codice Reg. 3126.

Nicephorus Chumnus, qui & *Nathanaël* dictus, Monachus factus, Præfectus Caniclei, & rerum potens sub Andronico seniore, vir disertus, cujus opuscula varia & Epistolæ habentur in cod. Regio *1754. In alio codice Colberteo habentur aliquot ejus Epistolæ hoc titulo: Τοῦ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος καὶ μυστικοῦ τ̃ Χύμνυ, deinde τῷ Φιλιππουπόλεος, &c.

Nicephori Gregoræ Philosophi Paschalion, ex cod. Reg. MS. hoc titulo: Τὸ διορθωθὲν Πασχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου τ̃ Γρηγορᾶ, περὶ ὃ κ̀ ὁ ἄργυρος ἐν τῆ ἀνωτέρω ῥηθείση μεθόδῳ διελάμβανε. Vide Uranologium Petavii.

Ejusdem Gregoræ Historiæ pars altera libris sex comprehensa, ex cod. Reg. 2079.

Nicephorus Imp. περὶ παραδρομῆς πολέμου, laudatur passim, ex Bibl. Reg. & aliis, cujus libri, non Nicephorus ille Phocas auctor, sed alter qui ejus ævo, sed & mandato hunc exaravit, ut colligitur ex præfatione. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 202. 203.

S. Nicephori Patriarchæ CP. Canones, ex cod. Colb. 6041.

Nicephorus Presbyter magnæ Ecclesiæ, de Vita S. Andreæ propter Christum Sali, ex cod. Regio 2458.

Nicephori Mitylenei Patricii Versus, ex codice Reg. 1334.

Nicetas Chartophylax Nicææ, κατὰ ποίοις καιροῖς, κ̀ διὰ ποῖα αἰτιάματα ἐσχίσθη ἀφ' ἡμῶν ἡ τ̃ Ρωμαίων ἐκκλησία. Ex cod. Reg. * 1334.

Niceta Choniata Historia Barbarogræca, ex cod. Reg.

Nicetas Choniates in Confutatione Mahumeticæ legis, ex cod. Colb. 4753. hoc titulo: τὰ ὑπὸ τ̃ Μωάμεθ νομοθετηθέντα περὶ τῆς θρησκείας τ̃ Τούρκων παρεκβληθέντα ἐκ τῆς αὐτῦ βίβλου, καλουμένης Κοράν, κ̀ Χωνιάτου ἀνατρέψεις.

Nicetas Paphlago in Tetrasticha S. Gregorii

Theologi, ex cod. Reg.

Nicetæ Collectio rerum Chirurgicarum ex cod. Reg. 2149.

Nicolai Cabasilæ Epistolæ ex cod. Reg.

Nicolaus Myrepsus ex cod. Reg. *117. *7. hoc titulo: Νικολάου τὸ μέγα δυνάμερον, ὁ περιέχει καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς μυρεψικῆς τέχνης ἐν βιβλίοις κδ΄. καὶ ἀλφάβητον. Laudatur à Matthæo Silvatico in v. *Vincitorum*: proinde vixit ante annum 1300.

Nicomedis Iatrosophistæ Lexicon ex cod. Reg. 2147.

Niconis Monachi Pandectes, ex codice Regio 2424. & Colberteo 5963. Quid verò Niconem impulerit hunc librum scribendi, ita docet codex Colberteus: τὸ παρὸν βιβλίον πόνημά ἐστι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος· πόνημα δὲ κατὰ σύναξιν οὐχὶ κατὰ τοὺς λόγους. ἔγραψε δὲ τοῦτο εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Θεουπόλεως.

Olympiodorus Philosophus Alexandrinus, εἰς τὴν κατ' ἐνέργειαν Ζωσίμου, &c. Ex cod. Reg.

Oribasius, ex cod. Colberteo 374 hoc titulo: Ὀρειβασίου ἰατρικῶν συναγωγῶν βιβλία ιε΄.

Palladii Historia Bragmanum ex cod. Colbert. 973. ubi descripta, post ejusdem Palladii Historiam Lausiacam.

Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ Narrationes de Miraculis S. Michaëlis, ex cod. Reg. 1473.

Pappi Synodicon, ex schedis Fr. Pithoei, hoc titulo: *Ad Synodic. Pappi.* Init. scriptum erat, *Collatus liber cum MS. antiqua nota Nicolai Neveleti.* Videtur vixisse sub Basilio Macedone. Cæterùm editum istud Synodicon à Labbeo ad singula Concilia, quorum in eo mentio subinde occurrit. Vide tom. 8. pag. 652. 653.

Paradisus, seu *liber* 55. *Senum*, hoc titulo: Βίβλος τῶν ἁγίων γερόντων, ἥτις λέγεται Παράδεισος, ex cod. Reg. 2383. & Colb. 4726.

Pauli Alexandrini Introductio ad Apotelesmaticen, hoc titulo: Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν, ex cod. Reg. 2137. Vixit anno 90. æræ Diocletianæ, ut testatur fol. 94. v. id est anno Chr. 485. vel 486.

Pelagius Philosophus περὶ θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης, ex cod. Reg. *311. Editus dicitur Patavii anno 1572.

Petri Damasceni Monachi Alphabetum, ex cod. Colberteo 4506.

Petrus Theoctonicus de Alchymia, hoc titulo: Ἀρχὴ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοῦ μεγάλου διδασκάλου κυρίου Πέτρου τοῦ Θεοκτονίκου πρὸς τὴν τέχνην τῆς ἀρχημίας. Ex cod. Reg. 1843. fol. 479. Ita verò de se in Prologo: ἐγὼ ὁ Πέτρος ὁ Θεοκτόνικος, τῶν φιλοσόφων ὁ ἐλάχιστος. In fine verò hæc habentur: ἕως ὧδε ἐπληρώθη ἡ ὁδὸς καθαρὴ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμπέρτου τοῦ Θεοκτονίκου τοῦ μεγάλου φιλοσόφου τῆς ἀρκιμίας γραφεῖσα δι' ἐμοῦ Γεωργίου τοῦ διδασκάλου τοῦ * μειδίζ.

Pnevamon Sophista περὶ σχημάτων ῥητορικῶν, ex cod. Reg. 3514. & Colb. 1825.

Philemonis Lexicon, hoc titulo: Φιλήμονος Λεξικὸν τεχνολογικόν, ex cod. Colb. 1266.

Philonis Βελοποιικά, ex cod. Reg. 677.

Philotheus Patr. CP. in Anathematismos, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: τοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου ἀνάγνωσις τῶν ἀναγκαιοτάτων ἀναθεματισμῶν.

Polybius de barbarismo & solœcismo, hoc titulo: Πολυβίου περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ τῶν περὶ τὰς λέξεις ἁμαρτημάτων, ex cod. Colb. 4898.

Porphyrius de Grammatica, & de Regulis Spirituum. Ex cod. Colb. 1212.

Procopii Diaconi & Chartophylacis λόγος εἰς τὴν τῆς ὀρθοδοξίας τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων πανήγυριν. Ex cod. V. C. Eusebii Renaudoti.

Pseudo-Dioscorides, hoc titulo: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεων, πόνημα Διοσκουρίδους, καὶ ἀλφάβητον ἑκάστου νοσήματος τὴν θεραπείαν φέρων, κατὰ τάξιν τῶν κδ΄. στοιχείων. Ex cod. Reg. *1147. post Myrepsum. adde cod. 3497.

Ptochoprodromi Poëma versibus Græcobarbaris politicis, in quo paupertatem suam deplorat, ad Imp. Manuelem Comnenum. Post illud Poëma sequitur aliud eodem metro compositum, hoc titulo: Πτωχοπροδρόμου βιβλίον δεύτερον κατ' ἡγουμένων in quo in suum Abbatem acriùs invehitur; in codice Reg. *1354. Laudatur à Gregorio Corinthi Episcopo, de construct. orat. apud Allatium de Georgiis pag. 309.

Theodorus Ptochoprodromus appellatur in codice Pithoeano, quem vidi, adeò ut idem videatur cum ejusdem ævi Poëta, qui Theodorus Prodromus nudè appellatur in lemmate prioris poëmatis: Στίχοι τοῦ Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν. Alterius verò poëmatis titulus ita concipitur: Ἕτεροι στίχοι τοῦ Ἱλαρίωνος μοναχοῦ τοῦ Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κύριον Μανουὴλ τὸν Πορφυρογέννητον τὸν Κομνηνόν. Et revera se *Ilarionem* vocat sub finem poëmatis, nomine scilicet monachico.

Rhetorius de XII. Signis Zodiaci, ex cod. Reg.

Romani Nicephori Thessalonicensis Grammatica lingua Græca vulgaris communis omnibus Græcis, ex qua alia artificialis peculiaris eruditis & studiosis tantùm. Ex cod. Colberteo 3663. Vixit hoc sæculo in Gallia, ex Ordine Capucinorum.

Salomonis Monita ad filium Roboam, versibus politicis Græcobarbaris, hoc titulo: Διδαχὴ Σολομῶντος περὶ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Ροβοάμ. In cod. Reg. 3084.

Salomonis Testamentum, ex codd. Reg. *1843. & Colbert. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annal. pag. 83.

Stephanus Alexandrinus Philosophus Oecumenicus, Chymicus, περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς χρυσοποιήσεως, ex cod. Reg. *618. Editus Latinè Patavii an. 1572.

Idem de positione Mahometi, hoc titulo: Στεφάνου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως ἀποτελεσματικὰ πράγματα πρὸς Τιμόθεον Γραμματικόν, καὶ τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν, περὶ θέσεως Μοαμέθ. In cod. Reg 1843.

Stephani Magnetis Empyrica, liber iatricus, ex cod. Colberteo 1477.

Stephani Sachlecis opuscula duo versibus politicis Græcobarbaris conscripta, quorum alterum inscribitur: Γραφαὶ καὶ στίχοι καὶ ἑρμηνεῖαι, εἶτα δὲ ἀφήγησις κυροῦ Στεφάνου τοῦ Σαχλήκη. Alterum eandem inscriptionem continet, seu monita ad filium, ut abstineat à meretricibus & alea, & ne noctu vagetur. Ex cod. Menteliano, nunc Regio.

Symeon Magister Antiochenus de animalibus, hoc titulo: περὶ ζώων πτηνῶν, καὶ νηκτῶν, καὶ χερσαίων ζώων δυνάμεως, ἐκ τοῦ τοῦ Συμεὼν Μαγίστρου Ἀντιοχέως πραγματείας. Ex cod Reg. *957.

Symeonis Magistri & Logothetæ Chronicon collectum ex variis chronicis & historiis. Ita præfert titulus, cui subnectuntur hi duo Iambi.

> Ἀρχὴν μὲν Ἀδὰμ ἔσχεν ἡ βίβλος, καὶ τέλος
> Τὸ πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κράτος.

Desinit hic codex Regius in Leonem Armenium cum Theophane, cui in multis consonat. Vide Præfat. Combefisii ad ejusdem Symeonis Annalea editos.

Symeon Magister & Logotheta Cursus publici in Metaphrasi martyrii S. Demetrii, ex cod. Colb. 4530.

Synesius Philosophus Chymicus, ex cod. Reg. *618. hoc titulo: Συνεσίου φιλοσόφου πρὸς Διόσκορον εἰς τὴν βίβλον Δημοκρίτου, ὡς ἐν σχολίοις, &c. Latinè & Gallicè editus. Editus etiam dicitur Patavii anno 1572.

Syntipas Philosophus. Liber fictitius hoc titulo: Πρόλογος τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου μεταβληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν αὐταῖς λέξεσιν, εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν. Διήγησις ἐμφιλόσοφος συγγραφεῖσα παρ᾽ ἡμῶν περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου, καὶ τοῦ γνησίου τούτου παιδὸς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συντίπα, καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἑπτὰ φιλοσόφων, καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικὸς, καὶ πῶς τὸ κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν κατεσκεύασεν ἡ μητρυιὰ αὐτοῦ. Ταύτην οὖν διήγησιν μετέγραψε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν. Syriacè editus liber dicitur.

Theodori Hermopolitæ Excerptorum ex LX. libris Basilicon libri 10. ex codd. Reg. 2519. 2525. hoc titulo: Θεοδώρου Ἑρμοπολίτου ἐκλογαὶ, ἤγουν δέκα βιβλία τῶν ἑξήκοντα βίβλου. Vixit post Alexium Comnenum Imp. cujus Novellam laudat.

Theodorus Episcopus Paphensis, de vita S. Spiridonis Episcopi Trimithuntis, hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπου γενομένου πόλεως Τριμυθουντῶν Κωνσταντίας τῆς Κύπρου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος συγγραφεὶς ὑπὸ Θεοδώρου Ἐπισκόπου τῆς πόλεως Πάφου. Ex cod. Colbert. 461.

Theodorus Prodromus de Mure, ex cod. Reg.

Theodori Studitæ Catecheses, ex cod. Collegii Claromont. Paris. Soc. Jesu, & Seguieriano. Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ex cod. V. C. Eusebii Renaudoti.

Theodosii Grammatici Grammatica, in cod. Colberteo 4959. videtur vixisse sub Comnenis.

Theodosii Zygomalæ Itinerarium.

Idem de statu Ecclesiarum Orientis.

Idem de Monte Sina.

Idem de Monte Atho. Hæc omnia scripta in gratiam Stephani Gerlachii, mense Junio anno 1578. CPoli. Ex Bibl. V. C. Ulrici Obrechti Argentinensis.

Theoduli Monachi Epistolæ, in cod. Reg. 185. vide *Thomas Magister*.

Theophanes Monachus Presbyter & Hegumenus Monasterii S Josephi, de vita ejusdem S. Josephi Hymnographi & Chartophylacis M. Ecclesiæ. In cod. Colberteo 206.

Theophilus de nunedialibus Principiis, hoc titulo, Τοῦ Θεοφίλου ἐπισυναγωγὴ, περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. In cod. Reg. 2137.

Theophilus Imperatorius Protospatharius, de pulsibus. In Cod. Reg.

Theophrastus Philosophus περὶ τῆς θείας τέχνης, διὰ στίχων ἰάμβων. Ex cod. Reg. *311.

Thomas Israëlita de infantia Christi, liber apocryphus, in cod. Reg.

Thomæ Magistri Scholia in Aristophanis Plutum, Nubes & Ranas. In cod. Colb. 4421.

Zosimi Alexandrini Philosophi χυμευτικὰ ad Eusebiam sororem, quæ χειρόκμητα quibusdam dicuntur, ut est in Eudociæ Ioniis MSS. in cod. Reg. *311.

SCRIPTORES ANONYMI Græci MSS.

ACTA *Pilati* apocrypha, ex cod. Colberteo.

Ænigmata, seu dicta vulgaria, cum eorum interpretatione, hoc titulo: Ἐξήγησις διὰ στίχων πολιτικῶν εἰς τινὰ δημώδη αἰνίγματα. Τινὲς μὲν λέγουσι τοῦ Ψελλοῦ· τινὲς δὲ τοῦ Πτωχοδρόμου, ὃ καὶ πιστεύομαι. ex Ioniis Michaëlis Apostolii in cod. Reg 2809. fol. 39.

De Amoribus Lybistri & Rhodamnes, ex cod. Colb. 4384. Laudatur etiam non semel à Meursio, ut & à Crusio in Turcogr. p. 489. & 490.

Περὶ Γεωργικῶν, seu de Agricultura, in cod. Reg. 2216.

Arithmetica Astronomica, seu Indica, hoc titulo, περὶ τῆς ψήφων τῆς ἀστρονομίας. Ex cod. Reg. 3271.

Arithmetica Practica, in cod. Reg. 3364.

Ars Notaria, hoc titulo: Τύπος τέχνης τῶν γραμμάτων, ex cod. Reg *1904.

Assisæ Regni Hierosolymitani, seu earum pars altera, quæ vulgò inscribitur, *Liber de justitia & jure*, seu *de Curia Vicecomitali*, ex cod. Colbert. 4723. hoc titulo: Ἀρχὴ τῆς βίβλου τῆς συντάγματος, ἤγουν Ἀσίζα. Utraque Assisarum pars edita Venetiis an. 1535. & mandato Senatus ex Gallico Italicè versa in gratiam Cypriorum. Codex verò Græcus pessimè scriptus, & absque accentibus, ut ex locis laudatis patet.

Astronomus Anonymus de Horoscopo, & locis Horoscopi, in cod. Colberteo 2079.

Astronomus alter, in cod. Reg. 3024. nunc sign. 3004.

Astronomus alter, in cod Reg. 2733.

Astronomus alter ἀντιγραφεὺς, in cod. Colb. 2679.

Astronomiæ Canones Persici, in cod. Colberteo 4510.

De Avibus & earum virtutibus in medicina. In cod Colb. 3614.

Basilographe, seu Prophetia ab Imperatore, hoc titulo: τοῦτο ἐστὶν τὸ βασιλογραφήν. Cod. Græcobarb. & nugax, in cod. Reg. 2980.

De Bellis Francorum in Morea, seu Peloponneso, ab anno 1204. ad annum ferè 1300. ex Bibl. Reg. *309. Idem qui à Meursio laudatur, *de Bello Sacro*: cujus libri præcipuum est argumentum de expugnata à Francis CPoli an. 1304. quod priore parte perstringit: posteriore verò fusiùs nostrorum in Morea bella prosequitur, versibus politicis Græcobarb. Vixit auctor circa an. 1300. aut paulò ante.

Botanicus Anonymus, in cod. Reg. 2104.

Brontologium, in cod. Reg. * 345.

Canonismata Homeri, seu τοῦ Ὁμήρου κανονίσματα, in cod. Reg. 2770.

De Castrametatione, in cod. Reg. *677. hoc titulo: Περὶ καταστάσεως ἀπλήκτου, καὶ οἷα ὁ στρατηγὸς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὁπλιτῶν τῶν ἐν ταῖς ταξιαρχίαις πεπηγμένων δύναται τὸ ὅλον τοῦ ἀπλήκτου διαγνῶναι, καὶ ἀπαρτίσαι περίμετρον. Quidam hunc Anonymum sub Nicephori nomine citant.

Canon Pœnitentialis S. Joannis Chrysostomi nomen falsò præferens, hoc titulo: Ἐπιτίμια τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. In cod. Colb. 6489.

Catalogus Patriarcharum CPleos, usque ad Dionysium XVII. à capta urbe Patriarcham, versibus politicis, in cod. Colb. 3938.

Chymicus Philosophus Anonymus, in cod. Reg. * 311.

Philosophi Anonymi liber de librorum facultate Græcobarb. hoc titulo : Ερμηνεία βοτανῶν Γαληνοῦ περὶ φαρμάκων, συντεθεῖσα κατὰ στοίχος παρὰ κενταύρων. βιβλίον φιλοσόφου. In cod. Reg. 2146.

De Conversione Rossorum. In cod. Colb. 4430.

Chronicon ab Adamo ad Leonem Philosophum, cujus initium deest, ex cod. Reg. 2431.

De cultu imaginum, ex cod. Reg. *1595.

Codex Chymicus, ex cod. Reg. * 618. in cujus fine describuntur variæ confectiones chymicæ vel metallicæ linguâ Barbarogræcâ.

Colloquium Theodosii de Diæta, seu de alimentorum facultatibus; liber scriptus jussu Constantini Porphyrogeniti Imp. ex cod. Reg. 3177. At in cod. 3252. *Theophanes* appellatur.

Διδαχαὶ, seu Homiliæ, ex cod. Colbert. 4634.

Diplomata aliquot Patriarcharum Constantinopoleos & Antiochiæ, & aliorum, ex iis quæ Stephanus Gerlachius, cujus crebrò meminit Crusius in Turco-Græcia, in Germaniam attulit, & mecum communicavit V. Cl. Ulricus Obrechtus Argentinensis.

Epimerismi, ex cod. Reg. 3226.

Etymologicum, ex cod. Reg. 2750.

Etymologicum ex Orione Thebano, ex cod. Reg. 3507. hoc titulo : Περὶ ἐτυμολογιῶν κατὰ στοιχείων ἐκ τῶν κατὰ Ωρίωνα τοῦ Θηβαίου.

Excerpta ex antiquis scriptoribus, ex cod. Reg. *1299.

De forma Baptismi & cognatione spirituali, ex Bibl. Ulrici Obrechti Argentinensis.

Glossæ, ex cod. Reg. 2062.

Glossæ ad Aristophanem, ex cod. Reg. 3502.

Glossæ ad Lucianum, ex eodem codice.

Glossæ ad Herodotum, ex eodem cod.

Glossæ ad S. Athanasium, hoc titulo : Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αθανασίου Πατριάρχου Αλεξανδρείας λέξεις ἑρμηνευμέναι. Ex cod. Colbert. 4014.

Glossæ Biblicæ Gr. MSS. ex cod. Colberteo post Cyrilli Lexicon.

Glossæ Botanicæ, ex cod. Reg. *848.

Glossæ Botanicæ, ex cod. Colb. 4123.

Glossæ Chymicæ, hoc titulo : Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον τῆς ἱερᾶς τέχνης· πρῶτον Ελληνιστὶ μεταλλευτικὸν, τῶν τε σημαιῶν καὶ τῶν ὀνομάτων. Ex codd. Reg. & aliis.

Glossæ in lib. Job, & in Proverbia, ex cod. Colb. 3883.

Glossæ Græco-Saracenicæ, ex cod. Reg. 3497. hoc titulo : Σαρακηνικὰ μεταγλωττισμένα ἐκ τῆς Εφοδίου βιβλου. Ubi Εφοδίου βίβλος, est liber hoc lemmate scriptus à Constantino Asyncrito seu Asecretis, de quo suprà.

Glossæ Iatricæ, ex variis codd. Reg.

Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum, Nubes & Ranas, ex cod. Colbert. 4421. Nescio an Thomæ Magisti, cujus sunt Scholia in eodem codice. Aliæ ad Plutum, ex cod Reg. 3327.

Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.

Glossæ interlineares in Fabulas Gabriæ, ex cod. Colbert. 4343.

Glossæ interlineares in Gregorii Theologi Drama de Christi Passione, ex cod. Reg. 2792.

Glossæ interlineares in Iliad. Homeri, ex codice Colberteo 4343

Glossæ interlineares in Batrachomyomachiam Homeri, ex cod. Colb. 4343. & Reg. quas Leonardo Cretensi quidam adscribunt.

Glossæ interlineares ad Phocylidis versus argenteos, ex cod. Reg. 3336.

Glossæ interlineares ad Theocriti Idyllia, ex cod. Reg 3335.

Glossæ Juris, ex cod. Reg. 1003. hoc titulo : Λέξεων Ρωμαϊκῶν συναγωγή.

Glossæ Nomicæ, ex Bibl. Vaticana, quarum Ecgraphum à lit. M. incipiens communicavit D. de *Chavannes* Advocatus Divionensis, vir doctissimus.

Hipposophium, ex cod. Reg. 3496. hoc titulo recentiori : Ιπποσόφιον. deinde, βιβλίον ἱππιατρικῆς μετὰ πίστεως ἑρμηνευόμενον Οσαίνου καὶ Ιπποκράτους τῶν ἰατρῶν, περὶ ἵππων.

Historia Apollonii Tyrii, ex cod. Colb. hoc tit : Μεταγλώττισμα ἀπὸ Λατινικῆς εἰς Ρωμαϊκὴν διήγησις πολυπαθοῦς Απολλωνίου τοῦ Τύρου, ἀφ' οὗ ἀνελήφθη ὁ Χριστὸς εἰς οὐρανοὺς ἐν δόξῃ, οἱ ἅγιοι Απόστολοι δίδαξαν τὸν κόσμον.

Historia fabulosa Belisarii, versibus politicis Græcobarbaris conscripta, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo : Ιστορικὴ ἐξήγησις περὶ Βελισαρίου, ὃν ἡ τύχη ὕψωσε καὶ τύφλωσεν ὁ φθόνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου βασιλέως· Ιουστινιανὸς ἐλέγετο καὶ μέγας αὐτοκράτωρ, &c. Vide Lambecium de Bibl. Cæsar. lib. 5. pag. 264.

Historia fabulosa Beltrandi seu Bertrandi Romani, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc tit. Διήγησις ἐξαίρετος Βελθάνδρου τοῦ Ρωμαίου, &c. ubi de ejus amoribus & Χρυσάντζας filiæ Regis Antiochiæ, scripta versibus politicis Græcobarbaris.

Historia Imaginis Christi in sindone expressa, ex cod. Reg. 3175.

Historia Imaginis marmoreæ Deiparæ, cogn. *Romanæ*, ex cod. Colbert. 453. Vide Glossarium in Ρωμαῖον.

Historia Imaginis Christi non manu factæ allatæ Constantinopolim, hoc titulo : Μηνὶ αὐγούστῳ εἰς ις'. Ανάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροποιήτου μορφῆς τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ ἐκ τῆς Εδεσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομιδείσης. Ex cod. Colbert. 4729.

Historia miraculi S. Michaëlis in Chonis, hoc titulo : Διήγησις μερικὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ πανενδόξου Μιχαὴλ τοῦ Αρχιστρατήγου ἐν Χώναις. Ex codice Colbert. 4719. & Regio.

Homilia Anonymi in totum annum, ex cod. Colbert. 4114 cujus initium, ac proinde nomen auctoris deest.

De Horologii Persici confectione, ex cod. Regio 3171.

Horologium, ex cod. Reg. 1838.

Iatricus Anonymus, ex cod. Reg. 3177.

Index Bibliothecæ Monasterii S. Trinitatis insulæ Chalces, confectus à Theodosio Zygomala, hoc titulo : Ἐν ἔτει ,ζπω'. (Chr. 1572.) μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἡμέρᾳ ιε'. ἐγένετο ὁ παρὼν κατάλογος καὶ ἡ καταγραφὴ τῶν σεπτῶν βιβλίων τῆς θειοτάτης βιβλιοθήκης τῆς σεβασμιωτάτης καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς ἐν τῇ νήσῳ (τῇ κατὰ τὴν μικρὰν κειμένῃ ΚΠολ.) ἃ δὴ πάντα ἅγια βιβλία συνῆξε καὶ συνήθροισε κύριος Μητροφάνης ὁ κτήτωρ τῆς σεβασμιωτάτης μονῆς αὐτῆς, καὶ ἡ ἱερὰ βιβλιοθήκη αὐτῇ ἐναπεθησαυρίσατο. Ex Bibl. V. Cl. & doctissimi Ulrici Obrechti Argentinensis.

Index Librorum Græcorum MSS. Bibliothecæ Vaticanæ, ut collecta erat Romæ sub Gregorio XIII. PP. Fed. Morelli curâ exscriptus an. 1586. Ex Biblioth. V. Cl. Antonii *Faure* Doctoris Parisiensis.

Index Bibliothecæ Palatii, hoc titulo : Πίναξ βιβλίων Παλατίου, ex cod. Tiliensi.

Index Græcus nescio cujus Bibliothecæ, ex cod. Colberteo 5125.

Index alter, ex cod. Reg. 2813.

Interpres Rhamplii. Vide infrà in *Rhamplium.* Hunc laudat Meursius sub nomine *Anonymi de Arte Persica.*

De Judiciis Imperatorum, Patriarcharum, Præfectorum, & Prætorum, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: Περὶ κριτημάτων βασιλικῶν, πατριαρχικῶν, καὶ ἐπαρχικῶν, καὶ ἀρχικῶν.

De Jure Patronatus, περὶ δικαίου πατρωνικοῦ, ex schedis Pithoeanis.

Kalendologium, ex cod. Reg.*945.

Contra Latinos, ubi de variis Ecclesiasticis ritibus in Liturgia sacra. Ex cod. Reg. 3004.

De Lapidum virtutibus, hoc titulo: περὶ λίθων δυνάμεων. Ex cod. Reg. *2206.

De Lapidibus, ex cod. Reg. *945. hoc titulo: Ερμηνεία περὶ ἐνεργειῶν λίθων, Ιπποκράτης οὕτω λ' λίθοι, ὠφελεῖ εἰς τὰ φάρμακα.

Leges Græcorum qui in insula Cypro sub Regibus Latinis degebant, pleræque excerptæ ex libris Basilicωn, sed ferè semper lingua vulgari descriptæ. Præmittitur Alexandri IV. Papæ Bulla Græcè exarata, continens compositionem inter Hugonem Archiepiscopum Leucosiensem Latinum, & Germanum Archiepiscopum Græcum. Ex cod. Reg. 3538.

Lexicon adespoton, incipiens à litt. Δ. Ex cod. Colb. 6032.

Lexicon, hoc titulo: Βιβλίον ἐξηγημένον τὸ λεγόμενον Λεξικὸν, Επιλογισμὸς λέξεων, ἐνεργειῶν καί τι βοτανῶν, καὶ ἀσθενειῶν, καὶ αὐτὸ τῶν κατὰ στοιχεῖον. Ex cod. Reg. 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3169.

Lexica duo Botanica, ex cod. Reg. 190. nunc 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3170. hoc titulo: Διάλεκτος Ινδῶν καὶ βοτανῶν καταλφάβητον.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 1845. hoc tit. Λέξεις βοτανῶν ἑρμηνείας κατ' ἀλφάβητον.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 2147.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3118. hoc tit. Ερμηνεία πρόχειρος ὀνομάτων τῶν βοτανῶν ἰατρικῶν ἀπὸ διαφόρων ἰατρικῶν βιβλίων συλλεγεῖσα κατ' ἀλφάβητον.

Lexicon, ex cod. Colbert. 2199.

Lexicon, ex cod. Colbert. 6076.

Lexicon, hoc titulo: Ερανος τῶν λέξεων, ex codice Mazarino, nunc Regio.

Lexicon, ex cod. Reg. 1708. hoc titulo: Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βίβλων, τῆς παλαιᾶς τε φημὶ γραφῆς καὶ τῆς νέας, καὶ ἐκ τῆς δήπου τῆς θύραθεν. Habetur etiam in Bibliotheca Colbertea.

Lexicon Grammatices, hoc titulo: περὶ τῶν τῆς Γραμματικῆς λεξικοῦ. Ex cod. Reg. 3502.

Lexicon notæ optimæ, ex cod. Reg. 390. nunc 3118. fol. 167.

Lexicon ad Hippocratem, initio ejus operum præfixum, in multis diversum à Galeniano. Ex codd. Reg 2133. 3176.

Lexicon ad Schedographiam, versibus politicis scriptum, ex cod. Colbert. 6044. hoc tit. Αρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Λεξικοῦ, καὶ τῶν Αντιστοίχων τοῦ πρώτου σχέδους εἰς μέτρον στίχων πολιτικῶν, εἰς νόησιν γραμμάτων, καὶ τέχνης Αντιστοίχων, καὶ νόησιν τῶν λέξεων.

Lexicon, hoc titulo: Σπέρμος λέξεων, ex codice Regio 3513.

Liber Sacramentorum, ex Gregorii Magni Sacramentario ferè compilatus. Ex cod. Reg. 2411.

De Matulis, seu de urinis ægrotantium, ex cod. Colb. 3614. hoc. tit. περὶ κλοκίων ἀρρώστων, οὖρα καὶ νόη.

Medicus Anonymus de alimentis, ex cod. Reg. 2147. hoc titulo: Εξιατρικὴ βίβλου πρὸς κύριον βασιλέα τὸν Πορφυρογέννητον περὶ τροφῶν σύνταγμα, τυγχάνει τόδε σαφῶς πονηθὲν παρὰ ἀνδρὸς σοφωτάτου.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg 1237.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg.,197. hoc. titulo: Πράξεις ὀφέλιμοι πάνυ ὅποιαι δήποτε ὑποθέσεσι.

Menologium Iambicum, ex cod. Reg. 2631.

De Mensuris agrariis, ex cod. Reg. 2171.

Anonymi duo περὶ Μέτρων, seu de Versibus, ex cod. Reg. *1596

Methodus scyphorum, seu urinarum, hoc titulo: Μέθοδος τῶν ὑαλίων Γαληνοῦ φιλοσόφου. Ex cod. Colb. 3614.

Narratio de Andronico Argentario Antiocheno, & ejus uxore Athanasia, ex cod. Colb. 670.

Narratio de Manuelis Comneni Imp. decreto de verbis Christi, *Pater major me est*, cujus mentio est apud Cinnamum lib. 6. n 2. & Nicetam in Man. lib. 7. n. 5. Ex Bibl. Viri Ill. Cl. Pelleterii Franciæ Protologothetæ.

De Observatione dierum, ex cod. Reg. *1673.

Ordo Officiorum Aulæ Turcicæ, ex cod. Reg.

De Oeconomia belli, hoc titulo: περὶ οἰκονομίας πολέμου, καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ κεφαλαίων. Ex codice Colberteo 4090.

De Patribus Rhaithu occisis, hoc titulo: Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ῥαϊθοῦ. ex cod. Colb 4726.

Phylacteria varia, ex cod. Reg. 3177.

Φυσιολογία περὶ ἰχθύων καὶ πετεινῶν, καὶ περὶ διαφορᾶς τούτων. Ex cod Reg 3004.

Physiologus de natura & speciebus animalium reptilium, &c hoc titulo: Ἐκ τοῦ Φυσιολόγου περὶ φύσεως καὶ ὕδεις ζώων καὶ ἑρπετῶν, καὶ ἀναγωγὴ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἔχει. Liber scriptus lingua Græca vulgari Ecclesiastica. Ex cod. Colb. 5104.

Pœnitentialis, hoc titulo: Αρχὴ τῶν ἐπιτιμίων. Ex cod. Colb. 6605,

Portolanus, seu portuum descriptio, ex codice Colberteo 6560.

Proverbia Græcobarb. ex cod. Reg. *1299.

Pulologus, seu Apologus de avibus, ex codice Regio.

Rhamplium, hoc titulo: Σύνθεσις τῆς Περσικῆς τέχνης τοῦ Ῥαμπλίου. In hunc libellum duæ habentur explicationes, altera Anonymi, altera, quæ Gennadii Patriarchæ CP. nomen præfert. Ex codice Regio 1843 fol. 226. Vide Glossar. in Ῥάμπλιον.

Schedographia, seu partitiones orationis, in Agapeti Parænefes, ex Bibl. V. Illustr. Claudii Pelleterii.

Schedographia, seu partitiones orationis, ex cod. Colbert. 4343.

Scholia in secundam orationem S. Gregorii Nazianzeni, de baptismo, & in Julianum Peræquatorem, *Nicetæ* fortè Serrensis, nam initium deest in cod. Reg. 3183.

Scholia in Æschyli Prometheum vinctum, septem ad Thebas, & Persas, ex cod. Colb. 1271.

Scholia in Joannem Climacum, ex codd. Reg. & Colberteo.

Scholiastes Dionis Chrysostomi, ex cod. Regio 2193. Vide editionem Morellianam.

Scholiastes Aristophanis ad Plutum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.

Scholiastes Homeri Iliadis, cum Isaacii Porphyrogeniti Commentario, ex cod. Reg. 2197.

Scholiastes Oppiani in libros tres Halieutic. ex cod. Reg.

Scholiastes Theophili Antecessoris, ex cod. Reg. 2517.

Selenodromium, ex cod. Reg. 2733.

Sticherarium, Liber Ecclesiasticus, ex cod. Reg. 2037.

Synaxarium à mense Septembri ad mensem Februarium, ex Bibl. Colbertea.

Synaxarium de alimentis, ex cod. Reg. 3175.

Synopsis Legum ex titulis Digestorum, in codice Colberteo post Basilii Imp. Πρόχειρον.

Synopsis de urinis, ex arte medica Persarum, hoc titulo: Σιωόψις ἀκριβεστάτη περὶ οὔρων ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν. Ex cod. Colb. 4230.

Tacticus Anonymus de Urbe ab hostibus obsessa, seu de toleranda obsidione, ex cod. Reg. * 677. hoc titulo: Ὅπως χρὴ τὸν τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν πρὸς τὴν πολιορκίαν ἀντιπαρατάττεσθαι, καὶ οἵοις ἐπιτηδεύμασι ταύτην ἀποκρούεσθαι. Laudatur interdum à Rigaltio sub nomine Africani, quod eidem subjungatur in cod. Reg. Sed cùm Bulgarorum non semel mentionem agat, ut & Thessalonicæ à Saracenis obsessæ, & χειροσιφώνος à Leone Philosopho adinventi, posterior est, cùm Africanus Gentilis fuisse dicatur. Idem videtur qui laudatur à Meursio sub titulo, *Heronis Parecbola*.

Tactica, seu περὶ τακτικῆς, ex cod. Colberteo 4090.

De Terra motu & variis apotelesmatis, ex cod. Reg. 2137.

Threnus de capta à Turcis CPoli. versibus politicis Græcobarbaris scriptus, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo: Θρῆνος τῆς ΚΠόλεως. ἠχμαλωτίσθη δὲ ἀπὸ τῶν Τούρκων ἔτει α^ω. υ^ω. νγ. μηνὶ μαΐῳ κθ' ἡμέρα τρίτη, ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας.

Versus politici de sacra Liturgia. Ex codice Reg.

Versus politici de Adam & Paradiso, hoc titulo: Στίχοι θρηνητικοὶ Ἀδὰμ ἐκ παραδείσου. Ex cod. Colberteo 5104

Visio cujusdam Monachi, sub Romano juniore Imp. ex cod. Colberteo 4632. hoc titulo, Ὀπτασία τινὸς μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος.

VITÆ, ACTA ET MARTYRIA
Sanctorum, quorum Auctores incerti, MSS.

SAnctorum *Abba, Cyri, & Joannis* Martyrium, ex cod. Colb 617.

S. *Abercii* Episcopi Hieropolitani Vita & Conversatio, ex codd. Colb. 686. 1081.

S. *Abramii* Vita, ex codd. Reg. 2459. & Colb. 326. 1081.

S. *Acyndini* & sociorum Martyrium, ex cod. Reg. 2018 & Colberteo 4271

SS. *Adriani & Natalia* Martyrium, ex cod. Reg. 3004.

S. *Alexii* Vita & Conversatio apocrypha, ex cod. Colb 5108.

S. *Alypii* Stylitæ Vita, ex cod. Reg. 2456. & Colb. 622

S. *Anastasii* Persæ Martyrium, ex cod. Colb. 463. Illius Excerpta habentur in Concilio Nicæno II. act. 4.

S. *Anatolii* Patriarchæ CPolitani Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 977.

S. *Andrea* in Crisi Vita, ex cod. Colb. 326.

S. *Andrea* propter Christum Sali, ex cod. Reg. 2458. cujus vitæ scriptorem Nicephorum Presbyterum Magnæ Ecclesiæ CP. alii codices præferunt.

S. *Apollo* Martyrium, hoc titulo: Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀπολλὼ τοῦ καὶ Σακκέα, ex cod. Colb. 4137.

S. *Aretha* & sociorum Martyrium, ex codd. Colb. 4271. 1081.

S. *Aquila* Martyrium, hoc titulo: Πράξεις καὶ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα. Ex cod. Colb. 4137.

S. *Arsenii* Archimandritæ Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 460.

S. *Artemii* Vita, ex codd. Colb. 182 1081.

S. *Babyla* Archiepiscopi Antiocheni Certamen, seu Ἄθλησις. Ex cod. Reg. 2015. 2456.

S. *Barbara* Martyrium, ex cod. Reg. 2028.

S. *Barnaba* Periodus, & ejus Martyrium, hoc titulo: Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Μάρτυρος Βαρνάβα. Ex cod. Colb. 4137.

S. *Blasii* Martyrium, ex cod. Colb. 460.

S. *Blasii* Vita, ex cod. Colb. 450.

S. *Caritonis* Eremitæ Vita, ex cod. Colb. 772.

S. *Clementis* Ancyrani Martyrium, ex cod. Colb. 617.

S. *Cypriani & Iustina* Martyrium, ex cod. Reg. 2017. & Colb. 686.

S. *Cyriaci* Anachoretæ Vita, ex codd Reg. 2015. & Colb. 772. 868.

S. *Dalmati* Archimandritæ Vita, ex cod. Colb. 977.

S. *Danielis* Stylitæ Vita, ex codd. Reg. & Colb.

S. *Eleutherii* Vita, ex codd. Colbert. 171. & 1080.

S. *Epiphanii* Constantiæ Archiepiscopi Vita & Conversatio, dubiæ fidei, ex cod. Colb. 206.

S. *Eudocimi* Vita, ex cod. Colb. 2454.

S. *Eugenia* & parentum Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 766.

S. *Euphemia* Martyrium, hoc titulo: Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου καὶ πανενδόξου μάρτυρος Εὐφημίας. Ex cod. Colb. 4530.

S. *Euphrosynes* Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 4271. & Reg 349.

SS. *Eustratii & Auxentii* Martyrium, ex codd. Colb. 271. 958. 4271. 4767.

S. *Febronia* Martyrium à Thomaide ejus socia conscriptum, ex cod. Colb. 4271.

SS. *Galactionis & Epistemes* Martyrium, ex cod. Reg. 2018.

S. *Gregorii* Persæ Martyrium, ex cod. Reg. 2459.

S. *Gregorii* Archiepiscopi Magnæ Armeniæ, Vita & Conversatio & Martyrium. Ex cod. Reg. 2015.

Miraculum factum Edessæ à SS. *Gouria, Samona, & Abibba*. Ex cod. Colb. 505.

S. *Hacatherines* Martyrium apocryphum. Ex cod. Colb. 4530.

S. *Hieronis* & sociorum in urbe Meletina Martyrium. Ex cod. Colb nondum signato.

S. *Hilarionis* Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2017.

Vita S. *Joannis* Eleemonis Archiepiscopi Alexandrini, ex cod. Colb. 5132. Auctor dicitur Leontius Episcopus Neapoleos Cypri in act. 4. Concilii Nicæni II. p. 245.

S. *Ioannis Baptista* Vita & Conversatio, scripta à Joanne seu Marco ejus discipulo, apocrypha, ex cod. Colb. 4530.

SSS

Ejuſdem Martyrium apocryphum, ex cod. Colberteo 2493.

S. *Ioannis Calybitæ* Vita & Converſatio, apocrypha. Ex cod. Colb. 5108.

S. *Ioannis Chryſoſtomi* Vita & Miracula, ex cod. Colb. 4719.

S. *Ioannicii* Vita, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 524. 977.

S. *Iſaacii* ex Monaſterio Dalmati, Confeſſoris, Vita & Converſatio, ex cod. Colb. 977.

S. *Julianæ* Nicomedienſis Martyrium, ex cod. Colb. 766.

S. *Luciani* Martyrium, ex cod. Colb. 686.

S. *Mamantis* Martyrium, ex cod. Colb. 772.

S. *Marcelli* Archimandritæ Monaſterii Acæmetorum Vita & Converſatio, ex cod. Colberteo 171.

S. *Marciani* Preſbyteri & Oeconomi M. Eccleſiæ Vita & Converſatio, ex cod. Colb. 357.

SS. *Marciani & Martyrii* Notariorum Martyrium, ex cod. Colb. 1081. & Reg. 2459.

S. *Marinæ* Martyrium, ex cod. Colb. 4530.

S. *Marini* Martyrium, ex Colb. cod. 450.

S. *Martiniani* Vita & Converſatio, ex cod. Colb. 460.

S. *Matronæ* Vita & Converſatio. Ex cod. Colb. nondum ſignato.

S. *Melanæ* Romanæ Vita, ex codd. Colb. 171. 766. 1080.

S. *Menæ* Ægyptii Martyrium, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 2514. 4249.

S. *Mercurii* Martyrium, ex cod. Colb. 622.

S. *Modeſti* Martyrium apocryphum, ex cod. Colb. 5108.

SS. *Patermuthii, Copre & Alexandri* Martyrium, ex cod. Colb. 4271.

S. *Pauli* Confeſſoris Archiepiſcopi CPolit. Vita & Certamen, ex cod. Colb. non ſignato.

S. *Pauli* Thebani Vita & Converſatio, ex cod. Reg. 2004.

S. *Pauli* Junioris in Latro Vita & Converſatio, ex cod. Colb. 1080.

S. *Pelagiæ* Antiochenæ Vita & Converſatio, ex cod. Reg. 2017.

SS. *Petri & Pauli* Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4249.

S. *Philemonis* Martyrium, ex cod. Colb. 766.

S. *Philippi* Apoſtoli Periodi & Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4137.

S. *Polyeucti* Martyrium, ex cod. Reg. 2004.

S. *Procopii* Vita & Martyrium, ex cod. Colb. 1711. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.

SS. *Quadraginta Martyrum Sebaſtenſium*, ex cod. Colb. 4719. & Reg. 1595.

S. *Romuli* Vita, ex cod. Colb. 555.

SS. *Samonæ, Guriæ, & Abibi* Martyrium, ex cod. Reg. nunc 2018.

S. *Sampſonis* Xenodochi Vita, cujus ſcriptor vixit poſt Imperium Romani filii Conſtantini Porphyr. Ex codd. Colb. 4453. 2454.

S. *Stephani* Junioris Vita, Converſatio & Confeſſio, ex cod. Reg. 2028. 2455. & Colb. 1818. 1527. 2589. hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία, ὁμολογία τε καὶ ἄθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀσεβῶς βασιλεύσαντος. Auctor coævus.

S. *Simeonis* propter Chriſtum Sali Vita, ex cod. Colbert. 977. hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ Ἀββᾶ Συμεὼν διὰ Χριστὸν ὀνομασθέντος Σαλοῦ. Leontius Epiſcopus Neapoleos Cypri iſtius vitæ auctor dicitur in Indice MS. codd. Gr. Bibl. Vaticanæ, & in act. 4. Concilii Nicæni II. p. 245.

S. *Sophiæ* & filiarum Martyrium. Ex cod. Reg. 2015.

S. *Symeonis* Stylitæ Vita, ex codd. Colb. 171. 772. 780. Illius auctor Theodoretus Epiſcopus Cypri dicitur in Concilio Nicæno act. 4. p. 265.

S. *Theoctiſtæ* Leſbiæ Vita. Ex cod. Reg. 2015.

S. *Theodoræ* Alexandrinæ vita & Converſatio, ex codd. Colb. 772. 4719.

S. *Theodori* Syceotæ Epiſcopi Anaſtaſiopoleos Vita. Ex cod. Colb. 206. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.

S. *Theodori* Magiſtri militum Martyrium apocryphum, etſi ſcriptor Anarus præſens fuiſſe dicatur, cujus lectio interdicitur in Canonibus MSS. Nicephori Patr. CPol. Ex cod. Colb.

S. *Theodori* Tyronis Martyrium apocryphum, cujus pariter lectio interdicitur in iiſdem Canonibus Nicephori Patr. CPolit. ex cod. Colberteo 5108.

S. *Timothei* Apoſtoli, S. Pauli Diſcipuli, & primi Epheſi Epiſcopi Martyrium, ex cod. Colb. 4137.

S. *Tryphonis* Martyrium, ex cod. Colb. 617.

S. *Xenes* Vita.

SCRIPTORES ALII INEDITI, qui laudantur in hocce Gloſſario, ex Ioannis Meurſii Gloſſario Græcobarbaro.

ACHMETIS Introductio in Aſtrologiam.

Anonymus de Amoribus Callimachi & Chryſorrhoes.

Anonymus de ſilentio.

Anonymus de Paſſione Domini.

Apomaſaris Myſteria.

Ejuſdem Apoteleſmata.

Arithmetica adeſpota.

Baſilii Patricii Naumachica.

Breviarium adeſpotum.

Canonium mathematicum.

Chriſtophori Patricii Menologium.

Conſtantini Anagnoſtæ Hemiiambi.

Cyrilli Lexicon, aliud ab eo quod laudamus.

Eleutherius Zebelenus de ſignificatione Eclipſeos.

Idem de forma & conſtitutione corporis humani.

Gloſſæ Græcobarbaræ.

Joannes Lydus.

Joannes Patriarcha de Azymis.

Julius Metaphraſtes.

Michaelis Apoſtolii Epiſtola.

Moſchopulus in Iliada.

Nicephorus Gregoras de vita Sanctæ Theophanonis.

Olympiodorus in Platonis Gorgiam.

Polybius de Vita Epiphanii.

Rhuzanus in Vaticinia CPolit.

Servii Gloſſæ.

Suidæ Etymologicon.

Symeon Sethi de Placitis Philoſophorum.

Theodorus Prodromus de Accentibus.

Idem de Menſibus.

Ejuſdem Lexicon.

Victor Preſbyter in Marcum.

SCRIPTORES GRÆCI EDITI.

ACHMET filius Serem, Ονειροκρίτης πρωτοσυμβούλου Μαμοῦν Chalyfæ Babylonici, cujus edita sunt Ονειροκριτικὰ à Rigaltio an. 1603. Vixit an. 830. ut censet Petrus Lambecius lib. 7. de Bibl. Cæsar. p. 263. & seqq. Vide hoc Glossarium in Μαμοῦν.

Adamantii Physiognomica. Ex edit. Romana an. 1545.

Ælianus Sophista, ex edit. Tigurina. Vixit sub Antonino Pio.

Æneas Gazæus, Platonicus Philosophus, vixit sub Zenone Imperatore. In tom. 12. Bibiloth. Patr.

Æneæ Sophistæ Epistolæ, ex edit. Aldi & Cujacii.

Æsopi Fabulæ Græcobarb. editæ Venetiis an. 1644. nescio an ex versione Symeonis Cabasilæ, quam ille promittit, apud Crusium.

Agapetus, vixit sub Justiniano M.

Agapii Monachi Cretensis Geoponicon, edit. Venetiis an. 1643. quo & vivebat.

Agathangelus Callistrati filius, in Narrationibus. Extat apud Allatium de Georgiis pag. 342. 343.

Agathiæ de Gestis Justiniani libri v. ex edit. Vulcanii, & Regia an. 1660. Vixit sub eodem Justiniano.

Agatho Diaconus de Actis VI. Synodi, quo tempore is vixit. Edit. cum Concil. & à Combefisio post Hist. Monothelitarum.

Alexander, Trallianus Medicus. Ex edit. Rob. Stephani 1548. & Basileensi 1556. Vixit sub Justiniano.

Alexander Lycopolita de Manichæorum Placitis, editus à Combefisio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr.

Alexander Monachus de Inventione S. Crucis, editus à Gretzero in libb. de Cruce p. 1089.

Alexius Aristenus in Canones. Ex edit. Anglic. Beveregii.

Alexii Comneni Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 123. to. 2. p. 179. & apud Cotelerium to. 2. Monument. Eccl. Gr. obiit an. 1115.

Alexii Patr. CPolitan. Sancitum, in Jure Græco-Rom. lib. 3. & 4. Vixit sub Constantino & Argyropulo.

Alexii Rharturi Presbyteri & Chartophylacis Corcyræ Διδαχαὶ, seu *Doctrinæ*, vel *Homeliæ*, editæ Venetiis an. 1560. quo is vixit.

Ammonii Monachi Relatio de Sanctis Patribus Sinaïtis à Barbaris peremptis. Ex edit. Combefisii an. 1660.

Ammonis Episcopi Elæarchiæ Epistola ad Theophilum Patr. Alexandrinum, de Vita & Conversatione SS. Pachomii & Theodori, ex edit. Bollandi to. 3. Maii pag. 63. Vixit sub Constantio Imp.

Amphilochius Episcopus Iconiensis, ex edit. Paris. 1644. Vixit anno. 80.

Amyrutzes Philosophus, Protovestiarius Trapezuntinus, de Synodo Florentina, Vixit In excidio Trapezuntis.

Anastasius Cæsariensis de Artziburio. In Typico S. Sabæ.

Anastasius Sinaïta Episcopus Antiochenus, Vixit sub Justiniano M.

S. Andreæ Hierosolymitani Archiepiscopi Cretensis Homiliæ ex edit. Combefisii.

Ejusdem computus Paschalis, ex edit. Petavii in Uranologio.

Idem de S. Georgio, apud Bolland. 23. April. Vixit circa finem septimi & initium octavi sæculi.

Andronici Palæologi junioris Imp. Diploma pro Monembasiotis, in Notis ad Georgii Phranzæ Chronicon lib. 3. cap. 26.

Annæ Comnenæ Cæsarissæ Alexias, ex edit. Hoëschelii an. 1610. & Regia. Vixit circa an. 1120.

Anthos.

Antoninus Imp. de Vita sua, non semel edita.

Antonii Arcudii Archipresbyteri Soleti Νέον Ανθολόγιον, edit. Romanæ 1598. vixit eo anno.

Antonii Monachi Melissa, seu loci communes, in Bibl. Patr. Vixit post Joan. Damascenum.

Antonius in Vita S. Symeonis Stylitæ, apud Bolland. 5. Januarii.

Apollinarius Hierapoleos Episcopus, de Paschate.

Apollodori Poliorcetica, ex edit. Rigaltii in Notis ad Onosandrum.

Apsyrtus, Prusæus Medicus, scripsit Hippiatricῶn libros 4. quorum excerpta habentur in libris Hippiatricῶn. Militavit sub Constantino M. in Scythia ad Istrum, ut scribit Eudocia Augusta in Ioniis MSS.

Aretæus Cappadox, Medicus, ex edit. Turnebi an. 1554.

Arethas Cæsareæ Cappadociæ Episcopus in S. Joan. Apocalypsin, ex edit. Veronensi 1532.

Aristæneti Epistolæ, ex edit. Josiæ Merceri an. 1610. Vixit sub Juliano Imp. ut observat Lambecius lib. 6. Bibl. Cæsar. p. 154.

Aristeas de LXXII. Interpret. in Bibl. Patr. Vide Bellarminum.

Aristophanis Comœdiæ.

Arrianus Nicomediensis, cujus extant libri de Gestis Alexandri M. Commentarii in Epictetum, & Tactica nuper edita à Joanne Scheffero. Vixit sub Adriano Imp.

Arriani Periplus Maris Erythræi ex edit. Basil. 1533. & Stucchii.

Arrianus de Venatione, de quo libro consulendus Maussacus ad Plutarch. de Fluminibus p. 192.

Arsenii Patr. CPolit. Testamentum, ex to. 2. Monumentor. Ecclesiastic. Græc. Vixit sub Michaële Palæologo.

Artemidori Dalliani Onirocriticῶn libri 5. ex edit. Rigaltii an. 1603. Vixit sub Hadriano & Antonino Impp.

Asterii Episcopi Amaseni Homiliæ, ex edit. Philippi Rubenii, Combefisii to. 1. Auctarii Bibl.

Patr. & Coteleriito. 2. Monument. Ecl. Gr. Vixit an. 400.

S. Athanasius Alexandrinus Archiepiscop. ex edit. Paris.

Athanasius Cydonius.

Athenæus Dipnosophist. ex edit. Casauboni.

Athenæi Mechanica, ex edit. Rigaltii in Not. ad Onosandrum, & Regia an. 1687. Is Athenæus existimatur, qui vixit sub Gallienis, de quo Pollio p. 181. edit. Salmasii.

Bacchii Isagoge Musicæ, edita à Fed. Morello & aliis.

Barlaamus, Calaber, Abbas S. Salvatoris CP. deinde Episc. Heracleensis. Vixit sub Andronico Seniore. De ejus scriptis vide Allat. lib. 2. de Consensu cap. 16. n. 2. cap. 17. n. 1. 2. 3.

Bartholomæi Edesseni Monachi Elenchus, seu Confutatio Agareni, ex edit. 1685.

Bartholomæus in Vita S. Nili junioris.

Basilicωn libri LX. ex edit. Fabroti.

Basilicωn Synopsis, ex edit. Joannis Leunclavii an. 1575. & Caroli Labbei an. 1607.

Basilius de Exercitatione grammatica, ex edit. Aldi Veneta an. 1615. De auctore hujusce libri vide Allatium de Georgiis p. 39.

Basilii Acrideni Episcopi Thessalonicensis Responsa, in Jure Græco-Rom. lib. 5. Vixit sub Manuele Comneno. Vide Allat. de Consf. p. 658.

S. Basilius Cæsariensis Episcopus, cujus opera seorsim edita, & quædam in to. 1. Monumentor. Eccl. Gr. p. 28. 38.

Basilii Cappadocis Responsa.

Basilii Macedonis Imp. Novellæ in Jure Græco Rom. to. 1. p. 86. to. 2. p. 134.

Ejusdem Exhortationes ad Leonem filium, ex edit. Fed. Morelli 1584. & al.

Basilii Porphyrogeniti Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 117. to. 2. p. 172.

S. Basilii Seleuciæ Isauriæ Episcopi Homiliæ & Orationes ex edit. Commelini 1596. & Combefisii to. 1. Auctar. Bibl. Patr. Gr. p. 569. Vixit sub Marciano Imp.

Basilius Thessalonicensis, lib. 6. Juris Græco-Rom. pag. 408.

Bessarionis Cardinalis Epistola ad Thomæ Palæologi filiorum Pedagogum, edita primò à Pontano ad Phranzis lib. 3. cap. 27. deinde à Meursio anno 1613.

Idem de Processu Spiritus S. edit. ab Arcudio & Allatio in Græcia orthod. Vide eundem Allat. de Conf. lib. 4. cap. 4. §. 1.

Bitonis Excerpta, ex Rigaltio in Notis ad Onosandr.

Cæsarius, S. Gregorii Theologi frater, cujus opera edita an. 1571. & in to. 11. Biblioth. Patr.

Callimachus, Poëta, ex edit. Henr. Stephani.

Callistus Metropolitanus Rhodi, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.

Candidi Isauri Excepta, ex Photii Bibl. cod. 79. Vixit sub Anastasio.

Christophorus Angelus, de statu hodiernorum Græcorum, ex edit. Londinensi 1619. & Franequerensi an. 1579. Vivebat eodem an. 1619.

Christophori Patricii Menologium. Laudatur à Meursio.

Clemens Alexandrinus, ex edit. Paris. an. 1641. Vixit sub Commodo.

S. Clemens PP. ex edit. Coteleriana, & alior.

Cleopatra Κοσμητικόν, ubi etiam de ponderibus & mensuris, apud Galenum to. 4. p. 467. edit. Basil. & in Indice Thesauri Henr. Stephani. Laudatur ab eodem Galeno lib. 1. de Composit. medic. p. 156. 170. & in Gynæcæorum scriptoribus.

Concilia Gr. & eorum Acta, ex edit. Labbei.

Constantinus Acropolita in Encomio S. Joannis Damasceni, &c. Vixit sub Michaële Palæologo. Vide Allat. de Consensu lib. 2. cap. 15 §. 14.

Constantini Cabasilæ Quæsita, in Jure Græco-Rom.

Constantinus Chliarenus Patr. CPolitan. in Jure Græco-Rom. pag. 210.

Constantini Historia Apollonii Tyrii, versibus politicis Græcobarb. scripta anno 1500. mense Jan. uti auctor indicat sub finem poëmatis. At codex Cæsareus apud Lambecium lib. 5. Gabrielem Contianum præfert. Edita Venetiis anno 1603.

Constantinus Harmenopulus, Sebastus & Judex Thessalonicensis, cujus habentur Enchiridion Juris, Epitome Canonum to. 1. Juris Græco-Rom. Liber de sectis editus à Leunclavio, & alia. Vixit an. 1345. ut observat Lambecius lib. 6. de Bibl. Cæsar. pag. 40.

Constantini Lascaris Grammatica, ex edit. Veneta 1512. Vixit an. 1480.

Constantinus Lichudes Patr. CPolitan. in Jure Græco-Rom. lib. 4. p. 265. Vixit sub Isaacio Comneno.

Constantini Manassis Annales versibus politicis, à Mundo condito ad Imperium Alexii Comneni, ex edit. Meursii an. 1616. & Regia an. 1655. Vixit sub Manuele Comneno, ut ipsemet testatur pag. 99. 1. edit. De aliis ejus operibus vide edit. Reg. pag. 162.

Constantini Porphyrogeniti Imp. liber de administrando Imperio, Tactica, libri 2. de Thematib. & Novellæ, ex edit. Joan. Meursii an. 1617.

Ejusdem Vita Basilii Macedonis Imp. edita ab Allatio in Symmictis, rursum à Combefisio.

Ejusdem Narratio de imagine Edessena, ex edit. ejusdem Combefisii in Orig. CPolit. pag. 15.

Constantini Pselli Carmen de Nomocanone, edit. cum Michaëlis Pselli Legum Synopsi. Vide Allatium de Psellis pag. 57.

Cosmæ Hierosolymitani Hymni.

Cosmas Indicopleustes Monachus in Christiana Topographia, ex edit. D. Thevenotii an. 1663. Vixit sub Justino Jun. Imp. ut ipsemet testatur.

Ctesibii Excerpta, ex Notis Rigaltii ad Onosandrum.

S. Cyrillus Alexandrinus Archiepiscopus, ex edit. Paris. Vixit sub Theodosio Jun.

Cyrilli Chii Hieromonachi Σαραντάει. Vide Gloss. in hac voce.

Cyrilli Lucaris Patr. CPolit. Calvinistæ, Homiliæ quarum excerpta habentur in Concilio Hierosol. anni 1672. pag. 30. & seqq.

Damasceni Thessaloniensis Hypodiaconi Studitæ Conciones in festa anni vulgari lingua conscriptæ, ex edit. Veneta Antonii Pinelli 8. anni 1628. laudatur à Leunclavio. Vide Gloss. in Τιμάειον.

Damascius de vita Isidori Philosophi, ex Photio cod. 242.

Davidis Monachi Historia Hæreseos Barlaami & Acyndini.

Demetrii Chalcondylæ Erotemata seu institutiones Grammaticæ, ex edit. Basileensi anni 1546.

Demetrius Chomatenus Archiepisc. Bulgariæ libri 5. & 6. Juris Græco-Rom.

Demetrius Cydonius Monachus, Prochori frater, cujus opera varia edita ab Arcudio Romæ an.

1630. & Combefisio in Historia Monothelitar. pag. 1221. & cum Continuatore Theophanis pag. 385. Vixit sub Joanne Cantacuzeno Imp. Vide Allatium de Nilis pag. 46. 47. 53. & lib. 2. de Consensu cap. 18. §. 5.

Demetrius Metropolitanus Cyzicenus de Hæresi Jacobitarum & Chatzizariorum, apud Combefisium in Hist. Monothel. pag. 262.

Demetrius Pepagomenus Constantinopolitanus, de Podagra, edit. à Guil. Morello anno 1558. Vixit sub Michaële Palæologo Imp. Vide Allatium de Psellis pag. 59. 60.

Ejusdem Orneosophium & Cynosophium, ex edit. Rigaltii anno 1612. Vide Vossium de Philosophia cap. 7. §. 17. Rivium in Præfat. ad Phæmonis Cynosophium, & Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsarea pag. 160. & lib. 7. p. 399.

Demetrii Raulis Cabacæ Epistola ad filium.

Demetrii Triclinii Scholia in Sophoclem, ex edit. Adriani Turnebi 1553. & Henrici Stephani 1567.

Demetrii Zeni Zacynthii Batrachomyomachia versibus politicis scripta, apud Crusium in Turco-Gr. Vixit anno 1530.

Democritus, in Geoponicis.

Demophili Similitudines, ex edit. Lucæ Holstenii an. 1638.

Dexippi Eclogæ legationum, ex edit. Regia anni 1648.

Didymus, in Geoponicis.

Didymus Claudius de Analogia Romanorum. Laudatur à Meursio.

Diogeniani Proverbiorum Centuriæ septem, ex edit. Andreæ Schotti 1612.

Dionis Cassii Historia, ex edit. 1606. Vixit sub Alexandro Severo.

S. Dionysius Areopagita, &c.

Dionysii Monachi Quæstiones.

Diophanes, in libro Geoponic.

Dioscorides Anazarbadæus, ex editione Jani Antonii Saraceni anni 1598. & Veneta.

Dioscoridis Interpolator, ex editione Dioscoridis Veneta anni 1518. & Sarazini.

Dominici Gradensis Patriarchæ Epistola ad Petrum Antiochenum Patr. ex editione Coteleriana tom. 2. Monument. Eccles. Græc. Vixit seculo 11. medio.

Dorotheus Archimandrita, de Monastica institutione, seu de Doctrina. Editus tom. 11. Bibl. Patrum.

Dorothei Metropolitæ Monembasiensis Synopsis Historiarum, ex editione Veneta.

Dositheï Magistri libri III. de Adriani Imperatoris Sententiis & Epistolis, ex editione Goldasti anni 1601. Vide Alcuinum Epist. 102.

Ducæ, Michaelis nepotis, Historia Byzantina à Joanne Palæologo, & anno Christi 1341. ad annum 1462 ex editione Ismaëlis Bulialdi Typis Regiis anni 1649.

Ephremii Chronicon Byzantinum, & Catalogus Patriarcharum Constantinopolitan. versibus Iambicis: cujus excerpta varia laudat Leo Allatius in lib. de utriusque Ecclesiæ consensu pag. 435. 699. 702. 725. in Creygliton. pag. 306. 330. 526. 539. 614. 14. de Psellis pag. 42. 113. & in Notis ad Acropolit. pag. 222. 232. 233. 237. 244. 327. 341.

S. *Ephremius* in Vita S. Abraamii, edita à Bollando.

Epiphanius Hagiopolita Monachus, de Locis Sanctis, editus à Federico Morello & Allatio in Symmictis.

Epistola Ecclesiæ CPolitanæ ad Bohemos, scripta statim post Concilium Florentinum, edita à Davide Chytræo in libro de statu Ecclesiarum Orientalium.

S. *Epiphanius* Salaminæ Cypri Episcopus, vixit sub Valente, Gratiano, & Theodosio Augg.

Erotiani Lexicon dictionum Hippocratis, ex editione Henrici Stephani anni 1564. & aliorum.

Evagrii Scholastici Epiphaniensis Historiæ Ecclesiasticæ libri 6. ex editione Henrici Valesii, & aliorum. Vixit sub Mauricio.

Euchologium, ex editione Goari anno 1647. & Veneta.

Eudociæ Augustæ Homerici Centones non semel editi.

Eugenii Nomophylacis Synodicon, apud Allatium de Symeonibus pag. 186. 187.

Eugenii Episcopi & Præpositi Montis Sinaï Epistola ad Carolum Archiducem Austriæ anno 1569. edita apud Davidem Chytræum de statu Orientalis Eccles.

Eulogius Archiepiscopus Alexandrinus, S. Cyrilli discipulus, ex Photio codd. 225. 226. 230. & apud Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 651.

Eunapius Sardianus Philosophus & Sophista, de Vitis Philosophorum.

Ejusdem Excerpta de Legat. ex editione Commelini anni 1616. & Regia anni 1648. Vixit sub Juliano Imp.

Evodius de Martyrio XLIII. Martyrum apud Bolland. 6. Martii. Vixit anno 850.

Eusebius Pamphili Archiepiscopus Cæsariensis, &c. vixit sub Constantino M.

Eusebius Monachus, de Vita S. Philippi Presbyteri Argyriensis, editus apud Bolland. tom. 3. Maii pag. 1.

Eustathius Antecessor de Temporalibus intervallis, editus, in Jure Græco-Rom. to. 2. pag. 207. & à Cujacio.

Eustathius, vel Eustachius, Presbyter, de Vita S. Eustachii Patr. CPolit. apud Bolland. 6. Aprilis. Vixit sub Mauricio Imperatore.

Eustathius Protonobilissimus & Magnus Chartophylax, de Ismeniæ & Ismenes amoribus, ex editione Gaumini anni 1618. Vide hoc Glossarium in Πρωτονωβελίσιμος.

Eustathius Thessaloniensis Archiepiscopus, auctor Commentarii in Homerum, ex editione Romana anni 1549. & in Dionysium Periegetem ex editione Henrici Stephani. Vixit sub Manuele Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 613.

Euthymii Zygabeni Panoplia orthodoxæ fidei, Lat. edita anno 1556.

Ejusdem Præfatio in Psalmos, ex editione Stephani *le Moine*. Vixit sub Alexio Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 641. 642. 643.

Florentinus Geoponus, editus inter scriptores Geoponicωn.

Florentius in Martyrio S. Senatoris.

Francisci Richardi Societatis Jesu, Τάργα τῆς πίστεως τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν διαφένδευσιν τῆς ὀρθοδοξίας. Edit. Parisiis anno 1658. 4°

Francisci Rosserii Societatis Jesu· Συνήγορος τῶν ψυχῶν τῶν ἐν καθαρτηρίῳ τιμωρουμένων, &c. ex editione Paris. anni 1657.

Galenus Medicus, ex editione Basil. Vixit sub Pertinace & Severo.

Gelasius Cyzicenus de Actis Concilii Nicæni, ex editione Feder. Morelli anni 1590. & Labbei in Concil. Vixit sub Zenone.

Gennadius Scholarius in Historia Concilii Florentini.

Georgii Acropolitæ Magni Logothetæ Historia à capta à Latinis urbe ad Michaëlem Palæologum: edita primò à Theodoro Dousa, deinde ab Allatio, Typis Regiis. De aliis scriptis vide eundem Allatium de Georgiis pag. 351.

Georgius Alexandrinus Patriarcha, scriptor vitæ S. Joannis Chrysostomi. Vide Allatium de Georgiis pag. 316. & Vossium de Historicis Græcis lib. 4. cap. 18.

Georgii Cedreni Historia à Mundo condito ad Stratiotici abdicationem, edita Basileæ anno 1566. deinde Typis Regiis. Vide Vossium de Historicis Græcis lib. 2. cap. 26. & Allatium de Georgiis pag. 334.

Georgius Codinus, cujus extant Origines Constantinopolitanæ, & liber de Officiis Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ, Typis Regiis editæ. A Franc. Pithoeo ad lib. 1. Cod. Georgius Vicondinus appellatur. Vixit sub Manuele Palæologo Imp. Vide Allatium de Georgiis pag. 361.

Georgii Contares (Κονταρῆ) ex urbe Serviorum, Sacerdotis, Historia urbis Athenarum à Cecrope usque ad tempora S. Doinysii Areopagitæ, edita Venetiis anno 1675. quo scripsit.

Georgii Corcyrensis Metropolitæ Epistolæ, laudantur à Baronio tom. 10. Vixit sub Frederico I. Vide Allat. de Georgiis qui eundem putat cum

Georgio Corcyrensi, cujus tractatus de Communione laudatur ab eodem Allatio in Dissert. 2. de libris Eccles. Græc. qui se vixisse post captam à Latinis urbem testatur.

Georgii è Coreliano versio Manipuli Curatorum. Vixit sub Ferdinando Rege Neapolit. Vide Allatium de Georgiis pag. 409.

Georgii, qui & Gregorius sæpius appellatur, *Cyprii*, Patriarchæ CPolitani Epistolæ. Vixit sub Andronico Palæologo seniore. Vide Allatium in Creygton. pag. 613. de Consensu lib. 2. cap. 15. §. 12. & de Georg. pag. 316. 317. 323.

Georgius Gemistus Pletho Philosophus, vixit sub Manuele Palæologo: de ejus scriptis vide Allatium de Georgiis pag. 383. & de Consensu lib. 3. cap. 3. n. 6.

Georgii Lacapeni Syntaxis. Vide Allatium de Georgiis.

Georgius Mitylenensis.

Georgius Phorbenus Dicæophylax Thessalon. de Hypobolo.

Georgius Pisides, ex editione Federici Morelli, & Commelini.

Georgii Phranza Chronicon, ex versione & editione Pontani: vixit tempore captæ CPoleos. Ejus Græca quædam laudat Allatius.

Georgius Trapezuntius de una Ecclesia, obiit an. 1486. editus ab Allatio in Græcia orthod. Vide eundem de Georgiis pag. 374.

Georgius Zygabenus de 7. vocalibus, & de 24. literis. Vide Allatium de Georgiis pag. 350.

Gregentii Tephrensis Archiepiscopi Disputatio cum Judæo, edita anno 1586. & in Bibl. Patrum tom. 12. cujus disputationis Palladius quidam scriptor videtur in ea indigitari.

Gregorius de Vita S. Basilii junioris, cujus fuit discipulus, apud Bollandum 26. Martii, & Combefisium in Continuatore Theophanis pag. 394. Vixit anno 950.

Gregorius Cæsariensis Presbyter in Nicænos Patres, editus à Combefisio cum Historia Monothelit. Vixit circa tempora Heraclii Imp.

S. Gregorius Decapolita, de Visione cujusdam Judæi in æde sacra S. Gregorii, apud Bollandum 33. Aprilis, ex editione Romana 1642. Vixit sub Iconoclastis. Vide Menologium Sirleti 20. Nov.

Gregorii Hieromonachi & Protosyncelli Magnæ Ecclesiæ Chiensis Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, &c. Venetiis 1635.

S. *Gregorius* Nazianzenus Episcopus, ex edit. Paris. Vixit sub Valente & Theodosio.

S. *Gregorius* Nyssenus Episc. vixit sub Theodosio.

Gregorii II. Papæ Epistolæ ad Leonem Isaurum, in Conciliis.

Gregorius Presbyter de Vita S. Gregorii Nazianzeni.

Gregorii Protosyncelli Hieromonachi, deinde Patriarchæ CPolit. Responsio in Professionem fidei Marci Ephesii, edita tom. 13. Concil. Vixit tempore Concilii Florentini.

Harpocrationis Lexicon, ex editione Veneta an. 1527. & Lutetiana Maussaci.

Heliodorus, auctor Αἰθιοπικῶν, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Theodosio M. Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ Ἐπίσκοπος ἦν τῆς Τρίκκης ἐπὶ Θεοδοσίου· γράφει δὲ διὰ στίχων ἰάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον. Extat postremus hic liber MS. inter Chymicos in Bibliotheca Regia.

Helladius, ex Photii Biblioth.

Heraclii Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 73.

Hermolaus Grammaticus Constantinopolitanus, auctor Epitomes Stephani de Urbibus, vixit sub Justiniano. Vide Eudociam Macrembolitissam in Ioniis MSS.

Herennius Modestinus Jurisconsultus, de Excusat. Vixit sub Alexandro Imp.

Heronis Belopœeca: idem de Chirobolistra. Ex editione Bernardini Baldi.

Hesychii Lexicon, ex edit. 1668.

Hesychius Milesius vir inlustris, Ταχυγράφος dictus Codino in Orig. n. 17. de rebus patriis Constantinopoleos, editus à Meursio anno 1613. deinde Typis Regiis 1648. Vixit sub Anastasio Dicoro.

Hesychii Presbyteri & Eremitæ Antirrhetica, ex edit. Guillelmi Morelli anni 1563.

Hesychius Presbyter Hierosolymitanus, de Vita S. Longini Centurionis, edita apud Bollandum 15. Martii. Vide tom. 11. & 12. Bibl. Patrum, & Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 744.

Hieremias Patriarcha CP. sub Bajazete Sultano, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Hierocles in Hippiatricis.

Himerius Sophista, ex Photii Bibl. n. 243. seorsim editus ab Henr. Stephano anno 1567. Vixit sub Constantino & Juliano.

S. *Hippolytus* de Antichristo.

Horapollo in Hieroglyphicis.

Horologium ex edit. Veneta 1535.

Hypatus de partibus corporis, ex edit. Stephani le *Moine* anni 1685.

S. *Ignatii* Epistolæ genuinæ & interpolatæ, ex

Manuelis Moschopuli Schedographia, ex edit. Rob. Stephani anni 1545.

Ejusdem Sylloge dictionum Atticarum ad Philostrati Icones, ex edit. Vascosani anni 1532. Multa alia prostant de re Grammatica. Vixit ante an. 1392. circa tempora Andronici senior. ut censet Crusius in Turco-Gr. pag. 44. In Indice MS. Bibl. Vaticanæ, *Cretensis* appellatur. Vide MSS.

Manuelis Palæologi Imperat. Opera aliquot edidit Leunclavius anno 1578. Orationem funebrem in Theodorum fratrem Combefisius in Hist. Monothelit. pag. 1045. Vide Allatium lib. 2. de Consensu cap. 18. n. 3.

Manuel Phile, in obitum Georgii Pachymeris, apud Allatium de Georgiis. V. infra in *Phile*.

Marcellus Sidetes Medicus, de Piscibus, edit. à Fed. Morello anno 1591. Vixit sub M. Antonino. Vide Suid. & Eudociam in Ioniis MSS.

Marciani Heracleotæ Periegesis, versibus Iambicis, ex edit. Fed. Morelli anni 1606.

Marcus Ephesius de Sacra Liturgia.

S. *Marcus* Evangelista.

Marcus Eremita, ex edit. Guil. Morelli anno 1563. Vide Sozomen.

Marcus Hieromonachus de Dubiis Typicis, editus Venetiis cum Typico S. Sabæ.

Marinus in Vita Prochi, edit. non semel.

Martini PP. Epistolæ, in Concil.

Matthæus Blastares, ex edit. Oxon. Guill. Beveregii Vixit anno 1311.

S. *Matthæus* Evangelista.

Matthæus Monachus de causis matrimonialibus, lib. 8. Juris Græco-Rom. pag. 478.

Matthæus Monachus in Catalogo Offic. Palatii, edit. à Goaro cum Codino. Is Matthæus Blastares dicitur in cod. MS. hoc tit. Ματθαίου ἱερομονάχου τοῦ Βλαστάρεως αἱ τῆς βασιλείας τιμαὶ, καὶ τὰ ὀφφίκια κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τάξιν ἔχουσιν οὕτως.

Mauricii Στρατηγικὸν, editum à Joanne Scheffero anno 1664. Vixit is post Anastasium Imp. cùm meminerit belli Antici, cui interfuit, lib. 11. c. ult.

S. *Maximi* Confess. Opera, ex edit. Combefisii anni 1675. Vixit sub Honorio & Theodosio jun. circa an. 420.

Maximi Cytherensis Episcopi Synaxarium, hoc titulo: Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς γλώττης, ἤτοι ἐκ τῶν Συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Edit. Venet. apud Antonium Pinellum an 1621. Scribebat an. 1600.

Maximus Margunius de processione Spiritus Sancti. Vixit circa an. 1500. Vide Allat. de Consensu lib. 3. cap. 7. n. 12.

Menea, ex edit. Veneta.

Menologium Græcorum.

Menologium, seu Synaxarium, Basilii junioris Porphyrogeniti Imperat. jussu collectum, apud Bolland. in Martio, Aprili, &c.

Memnonis Excerpta, apud Photium, seorsim etiam edita ab Henrico Stephano.

Menander Protector, in Excerpt. de Legat. ex edit. Hoëschelii 1603. & Henrici Valesii Typis Regiis an. 1648.

Methodius Patr. CPol. de iis qui abnegarunt, in Euchologio Goari pag. 876. Vixit sub Theodora & Michaele.

Metrodorus de Martyrio S. Dionysii.

Metrophanes Archiepisc. CPol. apud Crusium in Turco-Gr. Vixit sub Solimano.

Michaël Anchiali Patr. CPol. sub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco Rom. p. 227.

Michaël Apostolius, cujus est Proverbiorum Collectio, &c. Vixit post Synodum Florentin. Vide Allatium de Consensu lib. 3. cap. 3. §. 7.

Michaëlis Attaliatæ, Anthypati & Judicis Synopsis Legum, edita in to. 2. Juris Græco-Rom. Vixit sub Michaële Duca Imperat.

Michaël Balsamon, de Synodo Florentina.

Michaëlis Cerularii Patr. CPol. Epistola ad Petrum Patr. Antioch. ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Edictum de projecto pittacio, apud Allat. de lib. Eccl. Græcor. Alia habentur apud eundem de Consensu p. 1109. & lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 206. & lib. 4. pag. 253. Vixit sub Constantino Monomacho, Theodora, Michaële & Isaacio Comneno Impp.

Michaëlis Choniatæ Athenarum Metropolitæ Oratio Funebris in Nicetam Choniatem fratrem, edit. anno 1610. Vixit anno 1204.

Michaëlis Chortacii Cretensis Ὁμιλία, ἤτοι λόγος ἐπιδεικτικὸς περὶ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης. Venetiis 1642.

Michaëlis Glycæ Annales à Mundo condito ad Alexium Comnenum, ex ed. Reg. 1660. Vixit an. 1150.

Michaëlis Pselli Philosophorum Hypati Synopsis Legum versibus politicis, ex edit. Bosqueti an. 1632.

Idem de operatione dæmonum, ex edit. Gilb. Gaumini 1615.

Michael Syncellus, aliis *Syngelus*, auctor Vitæ S. Dionysii Areopagitæ primùm editæ an. 1547. & alior. editor. à Combefisio to. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 1525. Vide Allatium de Dominicis & Hebdomad. Græcor. §. 14. & Concil. CPolit. IV. pag. 1259.

Moschion de Muliebribus affectibus, ex edit. an. 1538. & 1566.

Naucrati Epistola ad Fratres ubique dispersos, de Obitu S. Theodori Studitæ, cujus fuit discipulus, edit. à Combefisio in Hist. Monoth. p. 856. Habetur etiam in cod. Colb. 4779.

Nectarius Patr. CPolit. sub Theodosio M. de Eleemosyna, & lib. 4. Juris Græco-Rom. p. 247.

Nemesius Emesenus Episcopus, Philosophus Christianus, vixit ante Justinianum, edit. anno 1577. & to. 12. Bibl. Patr. Vide tom. 2. Operum S. Maximi pag. 153.

Neophytus Hieromonachus, apud Crusium in Turco Gr. lib. 4.

Neophytus Rhodinus Cyprius de septem Ecclesiæ Sacramentis, edit. Romæ anno 1628.

Ejusdem Panoplia 1630.

Ejusdem Ἐξήγησις εἰς τὴν ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου, &c. Romæ 1636.

Ejusdem Martyrium S. Neophyti, ibid.

Neophytus Presbyter Monachus, & Inclusus, de calamitatibus Cypri, ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Vixit anno 1185.

Nicanoris Epistolæ, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.

Nicephorus Blemmydes Hieromonachus, cujus extat Epitome Logices & Physices, ex edit. anni 1605. Alia ejusdem præterea edidit Allatius to. 1. Græciæ Orthodoxæ. Obiit circa ann. 1272. Vide eundem Allat. in Chreyghton. pag. 611. 612. & lib. 2. de Consensu cap. 14. §. 4.

Nicephori Bryennii Cæsaris Commentarii de Rebus Byzant. ex edit. Reg. 1661. Vixit an. 1120.

Nicephorus Chartophylax, lib. 5. Juris Græco-Rom. pag. 341.

Nicephori Gregoræ Hiſt. à Theodoro Laſcari ad Andronici Palæologi obitum, edit. à Wolfio an 1562. & Genevæ 1615.

S. Nicephori Patr. CPolit. Breviarium Hiſtoricum ab obitu Mauricii ad Conſtantinum uſque Copronymum, ex edit. Pariſ. an. 1618. & Regia 1648.

Nicephorus Homologeta, ſeu Confeſſor, vixit ſub Nicephoro, Stauracio, Michaële, &c. Ejus Canones editi lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 195.

Nicephorus Monachus de Cuſtodia cordis, in Theſauro aſcetico Poſſini.

Nicephorus Paſchaleus de Confeſſione.

Nicephori Phocæ Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 113. tom. 2. pag. 168.

Nicephori Calliſti Xanthopuli Hiſtoria Eccleſiaſtica, ex edit. Pariſ. 1630.

Ejuſdem Synopſis Sacræ Scripturæ edita cum Theodori Prodromi Poëmatibus Baſileæ an. 1536. Vixit ſub Palæologis.

Nicephorus Vranus Magiſter Antiochiæ, de Vita S. Symeonis junioris Stylitæ Hegumeni Monaſterii S. Montis Mirabilis, apud Bolland. 24. Maii.

Nicetæ Choniatæ Hiſtoria Byzantina à Joanne Comneno ad Balduinum Flandrum, ex edit. an. 1593. & Regia 1647.

Ejuſdem Theſaurus fidei Catholicæ, ex edit. Lat. 1610. Vixit an. 1204.

Nicetas David Paphlago, ſcripſit Vitam S. Ignatii Patr. CPol. editam cum Conciliis: Enconium S. Euſtachii edit. à Combefiſio anno 1660. & alias complures encomiaſticas orationes editas ab eodem Combefiſio in novo Auctar. Bibl. Patr. Gr. part. 1. p. 327. Vide Allatium de Pſellis p. 16. 17.

Nicetæ Mitilenei Theſſalonicenſis Metropolitani Reſponſa, in Jure Græco-Rom. pag. 344. 409. 412.

Nicetas Seidus, vixit ſub Alexio Comneno. Vide Allat. in Creyghton. pag. 571.

Nicetas Serrarum Epiſcopus.

Nicolaus Athenarum Epiſcopus, ſcripſit Officium S. Olei, quod in demortuos canitur à 7. Sacerdotibus, edit. in Euchol og. anno 1553. pag. 214.

Nicolaus Cabaſilas Archiepiſcopus Theſſalonicenſis, Nili Cabaſilæ ex fratre nepos, vixit anno 1350. Vide tom. 12. Bibl. Patr. Bolland. 5. April. De aliis ſcriptis Allat. de Symeon. pag. 82. 88. lib. de Nilis pag. 47. 54. 55. &c. & de Conſenſu utr. Eccleſ. lib. 2. cap. 18. n. 9.

Nicolai Lucani Ilias Homeri, & Ilii Excidium verſibus politicis Græcobarb. edit. Venetiis an. 1526. apud Stephanum Sabium.

Nicolaus Malaxus de ſignificatione digitorum unitorum Sacerdotis in Benedictione.

Nicolaus Muſalon Patr. CPolit. ſub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco-Rom. p. 217.

Nicolaus Myrepſus Medicus Alexandrinus, ex edit. Leonhardi Fuchſii an. 1626. Vixit ante an. 1300. Vide Matth. Silvaticum in *Vincitoxicum*.

Nicolaus Grammaticus, Patr. CPolit. vixit ſub Alexio Comneno. lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 215. lib. 4. pag. 269. de Jejuniis Græcor. poſt Typicum S. Sabæ.

Nicon de Religione Armeniorum.

Nilus Doxapatrius Archimandrita de quinque Patriarchalibus ſedibus, cujus libri excerpta varia deſcripſit Leo Allatius in lib. de utriuſque Eccl. Conſenſu p. 15. 160. 165. 167. 173. 195. 215. 239. 255. 409. 522. 532. Vixit ſub Rogerio Rege in Sicilia anno 1143. edit. nuper à Stephano *le Moine* 1685.

Nilus Metropolita Rhodi, de Synodis œcumenicis, editus à Juſtello poſt Nomocanonem.

Nilus Monachus, cujus opera varia edita ab Allatio, Suareſio, Poſſino, Bollando, Bigotio, & aliis, de quibus & ejus vita egit idem Allatius in Diſſert. de Nilis, & poſt ejus Epiſtolas. Vixit ſub Arcadio Imp.

Nilus de Paſſione S. Theotecni Martyris Ancyrani, apud Bolland. 18. Maii.

Nonus Medicus de Morborum curatione, edit. ab Hieremia Martio anno 1598. Vixit ſub Conſtantino Porphyrog. Imp.

Nonni Panopolitæ Paraphraſis Evangeliorum, ex variis edit.

Olympiodori Thebei Hiſtoriæ Excerpta, ex Bibl. Photii cod. 80. Vixit ſub Valentiniano III.

Onoſandri Strategicus, ex edit. Rigaltii. Vide Suidam.

Oribaſius Medicus, cujus quædam habentur Græcè edita. Vixit ſub Juliano Imp. Vide Andernacum ad lib 2. Pauli Æginetæ cap. 1.

Origenes Adamantius, vixit ſub Gallo & Voluſiano. Edit. ab Huetio.

S. Pachomii Regula, edita apud Bolland. to. 3. Maii pag. 62. Vixit ſub Conſtantino M.

Pæanius, ſive *Capito Lycius*, auctor Metaphraſis Eutropii. Vide Cujacium lib 24. Obſervat. cap. 7. & Eudociam in Ioniis MSS. quæ hanc verſionem eidem Capitoni adſcribit, & Iſauricorum lib. 8. Sed aliam fuiſſe Pæanii, aliam Capitonis contendit Henricus Valeſius ad Joannem Antiochenum pag. 115.

Panagiotæ verſio in linguam Græcam vulgarem Catechiſmi Ruſſorum, ſeu Græcorum, hoc titulo: Ορθόδοξος ὁμολογία τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ανατολικῆς. edit in Hollandia anno 1662. quo is vivebat, fuitque primus Interpres Sultani Turcici.

Pantaleon Byzantiorum Hegumenus in Exaltat. S. Crucis.

Paracleticum, ex edit. Veneta. Vide Allat. de libr. Eccl. Græc.

Paulus Æginetæ Medicus, vixit ſub Honorio Imp.

S. *Paulus* Apoſtolus.

Pauli Lagnii Capucini Εγχειρίδιον ὀρθόδοξον τῶν Ρωμαίων, ex edit. Pariſienſi anni 1668.

Pauli Silentiarii Deſcriptio Sanctæ Sophiæ. Ex edit. Reg. 1670.

Paulus Epiſcopus Monembaſiæ, in Narratione de B. Martha Hegumena, apud Bolland. 24. Maii.

Pauſanias, &c.

Paxamus, in libris Geoponicωn.

Pelagonius, in libris Hippiatric.

Pentecoſtarium, ex edit. Veneta.

Perdiccæ Epheſi, Protonotarii, Deſcriptio Thematum Dominicorum & memorabilium quæ Hieroſolymis ſunt. Ex edit. Fed. Morelli & Leonis Allatii in Symmictis. Vide Lambecium lib. 1. de Bibl. Cæſar. pag. 105. Pachymer. lib. 6. cap. 24. & Pſeudoſynod. Palamitar. pag. 171.

Petrus Alexandrinus in Epitome Canonum.

Petri Antiocheni Patr. Epiſtolæ ad Michaëlem Cerularium Patr. CPolit. & ad Dominicum Gradenſem Patr. ex edit. Coteleriana tom. 2. Monument Eccl. Gr. Vixit ſeculo 11. medio. Vide Allatium in Creyghton. pag. 430. 479. 548. & lib. 3. de Conſenſu cap. 12. §. 4.

Petrus Chartophylax M Eccleſiæ, lib. 6. Juris

Stephani à Sabio, utriusque litteraturæ Impressoris, Corona pretiosa, edita Venetiis an. 1527. hoc titulo Græco : Εἰσαγωγὴ νέα ἐπιγραφομένη Στέφανος Χρήσιμος, ἤγουν Στέφανος Τίμιος, ὥστε μαθεῖν, ἀναγινώσκειν, γράφειν, νοεῖν καὶ λαλεῖν τὴν ἰδιωτικὴν καὶ Ἀττικὴν γλῶσσαν τῶν Γραικῶν, &c. De hoc libro vide Henr. Stephanum de infidis Græcæ linguæ Magistris pag. 134.

Strabo Geographus, ex edit. Casauboni.

Strabonis Epitome, ex edit. Basil. an. 1533.

Suidæ Lexicon, ex edit. Genevensi. Vixit post Joannem Tzimiscem. Eundem vide in v. Ἀδάμ.

Sylvestri Sguropuli, vel ut in Concilio Florentino dicitur, *Syropuli*, Magni Ecclesiarchæ Magnæ Ecclesiæ, Historia ejusdem Concilii Florentini, cui interfuit, ex edit. Rob. Creygtoni ann. 1660.

Symeon Cabasilas, in Turco-Græcia Crusii.

Symeon Hieromonachus, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Symeon Logotheta, vulgò *Metaphrastes* cognominatus ob vitas Sanctorum ab eo in meliorem sermonem redactas, multa scripsit, ac in primis Chronicon à Combefisio Typis Regiis editum, & Epistolas editas ab eodem in Manipulo. De ejus ætate multa commentatur Leo Allatius in Diatriba de Symeonibus.

Symeonis Sethi Magistri Antiocheni Liber de Alimentorum facultatibus, ex edit. Greg. Gyraldi an. 1538. & Bagdani an. 1658. qui in cod. Reg. *945. tribuitur Psello.

Symeon Thessalonicensis Archiepiscopus, vixit ante annum 1420. sub Joanne Palæologo Manuelis filio. Ejus habentur Liber de Templo & Missa in Euchologio Goari pag. 213. & quædam de sacris Ordinationibus apud Morinum. De aliis ejus operibus agit Allatius in Diatriba de Symeonibus p. 185.

Synesius Episcopus Cyrensis, cujus opera extant ex edit. Petaviana & aliorum. Vixit sub Arcadio Imp.

Tarasius Patriarcha CP. sub Constantino & Irene, in lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 190.

Tatianus adversus Græcos, tom 11. Bibl. Patr.

Themistii Orationes, ex edit. Petavii & Harduini. Vixit sub Juliano Apostata.

Theodoritus Cyri Episcopus, obiit Leone Magno imperante.

Theodorus Abucaras Cariæ Episcopus, vixit circa annum 770. editus an. 1606. & tom. 11. Bibl. Patrum Habetur in cod. Reg. 1991.

Theodorus Balsamon Patriarcha Antiochenus, in Canones Concil. & in Nomocanonem Photii.

Idem de Jejuniis, tom. 2. Monument. Eccl. Gr. Alia in Jure Græco Rom. lib. 7.

Theodori Archiepiscopi Edesseni Capitula practica, in Thesauro Ascetico Possini.

Theodori Episcopi Iconii Epistola de Martyrio sancti Cyrici & Julittæ ejus matris, ex edit. Combefisii an. 1660. Habetur in cod. Colberteo 977.

Theodori Gazæ de Grammatica libri quatuor non semel editi.

Ejusdem Liber de Mensibus, ex edit. Petavii & aliorum. Obiit anno 1471.

Theodorus Hermopolites, in Basilic. Vide MSS.

Theodori Lectoris Historiæ Eccles. librorum 2. Eclogæ, ex edit. Henr. Valesii. Vixit sub Leone Magno.

Theodorus Petræorum Episcopus, de Vita & Conversatione S. Theodosii Cœnobiarchæ. Extat in cod. Colberteo 357. absque nomine auctoris. Vide Allatium de Consens. pag. 1533. de Libr. Eccles. pag. 24.

Theodorus Presbyter Rhaitensis, de iis qui accedunt ad Ecclesiam, edit. à Meursio in lib. var. divinor. & à Combefisio in Histor. Monothelitar. Idem de Incarnat. edit. à Balforeo cum Gelasio Cyziceno. Vide Suidam in Μάνης.

Theodori Presbyteri & Syncelli Magnæ Ecclesiæ Narratio historica de Depositione vestis Deiparæ in æde Blachernensi, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 752.

S. Theodorus Studita, de Vita S. Platonis cujus fuit ex sorore nepos, apud Bolland. 4. April. Vide Gretzer. de Cruce p. 1405. Vixit an. 820.

Theodori Prodromi Epigrammata, & Poëmata, ex edit. Basileensi anni 1536. Idem in MSS. codicibus sæpe *Ptochoprodromus* appellatur. Vixit sub Joanne Comneno Imp. Vide Allat. de Consensu pag. 629. & in Chreygton. pag. 9.

Theodorus Tarsensis Episcopus, ex Photio cod. 223.

Theodosii Monachi Epistola ad Leonem Archidiaconum de Syracusanæ urbis expugnatione ab Agarenis. Extat Latinè versa apud Rocchum Pirrhum in Episcopis Syracusanis, in Sophronio Episcopo, & in Notis ad Zonaræ Annales.

Theodosius Patr. CP. sub Alexio Manuelis filio & Andronico tyranno, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 231.

Theodosius Zygomalas, apud Crus. in Turco-Gr. ubi pluribus ob eruditionem laudatur, ut & apud Leunclavium ad Dionem pag. 2023. & 2044. & in Pandecte Turc.

Theodotus Episcopus Ancyranus, cujus quædam edidit Combefisius, adversus Nestorium. Vixit tempore Concilii Ephesini.

Theognostus Archimandrita, de causa Ignatii Patr. CPol. in Concilio CPolit. IV. pag. 1263. 1402.

Theomnestus, inter Hippiatricos.

Theonas Metropolita Paronaxiæ, apud Crusium lib. 4. Turco-Gr.

Theonis Scholia in Aratum, ex edit. G. Morelli anno 1559. Vixit sub Constantino M.

Theophanis Agri seu Sygrianes Hegumeni Chronographia à Diocletiani anno 4. ad 2. Michaëlis Curopalatæ, edita à Goaro Typis Reg. anno 1655.

Theophanis Byzantii Historiæ belli à Justino juniore cum Persis gesti Excerpta, ex Photii Bibl. cod. 64.

Theophanis Chronographiæ Continuator, à Leone Armenio ad Michaëlem Methystum, lib. 4. ex edit. Reg. Combefisii 1685.

Theophanis Ceramei Tauromenitani Archiepiscopi Homiliæ, ex edit. Francisci Scorsi anni 1644. Vixit sub Rogerio Rege Siciliæ circa an. 1130.

Theophanes Hieromonachus, apud Crusium in Turco Gr.

Theophilus Patr. Antiochenus ad Autolycum, in Bibl. Patr tom. 11.

Theophilus, vulgò *Antecessor* dictus, cujus extat Paraphrasis Institut. Justiniani : quando vixerit, disquirit in Præfat. ad eundem Fabrotus, negatque omnino eum esse Theophilum Antecessorem, qui Justiniano imperante claruit, ac contendit longè postea vixisse, nempe circa tempora Constantini Porphyrogeniti.

Theophili Alexandrini Homilia de Homine, ex edit. Fed. Morelli. Ad Autolycum lib. 3. to. 1555.

Theophilus Protospatharius in Galenum de usu partium, edit. à Junio Crasso 1540.

Theophylacti Bulgariæ Archiepiscopi Comment. in 4. Evangelia, &c.

Ejusdem Institutio Regia, ex edit. Reg. an. 1651.

Ejusdem Epistolæ, ex edit. Joan. Meursii anni 1617. Vide Gretzer. de Cruce pag. 1499. Vixit anno 1073.

Theophylacti Hierodiaconi Tzanfurnari novus Thesaurus, ex edit. Veneta Anton. Pinelli anni 1618. complectens Homilias seu Conciones 19.

Theophylacti Simocattæ Expræfecti Historiæ Mauricianæ libri 8. ex edit. Pontani 1604. & Regia an. 1647. Vixit sub Heraclio Imp.

Theoriani Legatio ad Armenios, edita à Leunclavio anno 1578. Vixit sub Manuele Comneno Imp. anno 1170.

Theosterictus de Vita S. Nicetæ Confess. edit. à Bollando 3. April. Vixit c. an. 830.

Thomas Israelita de pueritia & miraculis Jesu Christi, liber apocryphus, edit. à Cotelerio in Not. ad Clement. pag. 274.

Tiberius Mulomedicus, in Hippiatric.

Timothei Patr. Alexandrini Quæsita Canonica.

Timotheus Presbyter, περὶ τῶν προσερχομένων τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, Græcè edit. à Meursio lib. un. Divinor. deinde Græc. & Lat. à Combefisio post hist. Monothelitarum.

Thomæ Magistri Sylloge seu Collectio dictionum Atticarum, ex edit. Romana an. 1517. & Paris. 1532. cujus libri titulus, ita concipitur in cod. Reg. 1853. Τοῦ σοφωτάτου τοῦ μοναχοῦ κυρίου Θεοδούλου Θεσσαλονικέως τοῦ Μαγίστρου ἐκλογαὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καὶ τινὲς αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ τῶν ἀλλήλων. In eodem porro codice describuntur Theoduli, qui interdum Monachus, interdum Rhetor appellatur, Declamationes aliquot, Epistolæ, ac Orationes, quarum altera extat in Tryphonem Patr. CPol. qui vixit sub Porphyrogenito ac Lacapeno, unde illius ætas percipitur; præterea Encomium in S. Joan. Baptistam, cujus meminit Allatius lib. de Symeonibus.

Triodium, ex edit. Veneta.

Typicum Monasterii Casulensis præfixum Anthologio Arcudii.

Varini Phavorini Camertis, Nucerini Episcopi, Dictionarium, editum Romæ an. 1523. &c.

Ulpianus Rhetor, in Demosthenis Orationes, ex edit. Veneta an. 1527. Benenati, & alior.

Urbicii Inventum, seu libellus Tacticus, edit. à Rigaltio & aliis, qui Hadriano Imp. adscribitur in vetusto Epigrammate apud Salmasium ad Spartianum pag. 21. Vixit autem Urbicius sub Anastasio Imp.

Zacharias Scholasticus, Mitylenes Episcop. de Opificio mundi, edit. à Genebrardo, deinde à Tarino anno 1624. & in Bibl Patr. tom. 11. Videtur vixisse circa tempora Zenonis.

Zachariæ PP. Romani versio Græca Dialogorum S. Gregorii M. edita cum ejusdem Gregorii operibus. Vixit anno 741. Vide Joan. Diacon. lib. 4. de Vita ejusdem S. Gregorii cap 75 & Photium cod. 253.

Zenobii Proverbiorum Centuriæ sex, ex edit. Andreæ Schotti anni 1612.

Zenonis Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. &c.

Zosimæ Colloquia edita à Possino in Thesauro ascetico.

Zosymus, cujus habetur Historia ex edit. Leunclavii, vixit sub Anastasii tempora, uti censet Henricus Valesius ad Evagrium lib. 3. cap. 41.

SCRIPTORES GRÆCI ANONYMI editi.

Ἀντιβαλλόμενα, ex edit. Gesneri, & apud Galenum to. 4. p. 472. edit. Basil.

Apophtegmata Patrum, ex edit. Coteleriana to. 1. Monum. Eccl. Gr.

Apophtegmata Patrum, edit. à Possino in Thesauro ascetico.

Catalogus Episcopor. & Patriarcharum CPol. lib. 1. Juris Græco Rom. p. 296.

Catalogus Officiorum Magnæ Ecclesiæ, ex edit. Bernardi Medorii, typis Reg. 1655.

Chronicon Alexandrinum, à mundo condito ad tempora Heraclii Imp. ex edit. Raderi, an. 1615. quod *Paschale* appellamus in edit. Regia.

Chronicon Veneto-Byzantinum, ab an. 1089. ad an. 1523. ex edit. Ismaëlis Bulialdi, post Ducæ Histor. ex edit. Reg. an. 1649.

Chronicon Byzantinum, edit. à Combefisio typis Reg. à Leone Philosopho ad Romanum Jun.

Chronographus Anonymus de rebus quæ tempore Leonis filii Bardæ Armenii contigerunt, edit. post Theophanem an. 1655.

Chronicon CPolit. à Mundo condito ad captam Constantinopolim, Codino de Orig. CP. subjectum, ex edit. Reg. 1655.

Collectanea de Antiquit. CPol. ex edit. Reg. an. 1655. & Combefisii in Manipulo an. 1664.

Confutatio Muhamed, ex edit. Steph. *le Moine. De Dissidio Græcorum & Latinorum.*

Ecloga Legis Mosaïcæ, ex edit. Coteleriana to. 1. Monument. Eccl Gr.

Etymologicum Magnum, ex edit. Veneta, & Basil.

Explicatio Horarum Divini Officii, edit à Cardinale Sirleto post Liturgiam S. Marci an. 1583.

Expositio mensurarum & ponderum, subjecta Nicandro Gorræi.

Encomium in Depositionem Zonæ Deiparæ, edit à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 790.

Glossæ Basilicon, à C. Labbeo editæ an. 1607.

De Hæresi Jacobitarum, & Catzitzariorum, edit. à Combefisio cum Hist. Monothelitarum.

Historia Politica, apud Crus. l. 1. Turco-Gr.

Homilia Scholastica, laudatur à Meursio.

Historia Imaginis Salvatoris in Puteo M. Ecclesiæ, ex edit. Combefisii cum Hist. Monothelitar.

Historia Imaginis Salvatoris dictæ Antiphonetæ, edit. à Combefisio cum Hist. Monoth.

De Incredibilibus, περὶ ἀπίστων, edit. ab Allatio Romæ anno 1641.

De Initiis Hæreseon, qui S. Joannes Damascenus esse creditur, ex tom. 1. Monument. Eccl. Græc Coteleriano.

Interpres Concilii Lateranensis an. 1215. ex edit. Labbei tom. 11. Concil.

Interrogationes de jejunio, post Typicum editæ.

Invectiva in Iconomachos, edita à Combefisio cum Continuatore Theophanis. Vixit c. an. 750.

De Inventione S. Crucis, ex edit. Gretzeri in libris de Cruce.

Lexicon vocum Herodiani. Ex edit. Henrici Steph. 1564.

De locis Hierosolymitanis, ex edit. Leonis Allatii in Symmictis anni 1653.

Narratio de quodam Taxeota, seu Apparitore Prætoris in Ægypto, edita à Combefisio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr. Græc. pag. 324.

De Navis corporis, ex edit. Rom. anni 1545.

Nomocanon ex edit. Coteleriana tom. 1. Monumentorum Eccl. Græc.

Notitia Episcopatuum Græcorum, post Codin. de Offic. Palat. ex edit. Reg. 1648.

De Nuptiis Thesei & Æmiliæ libri 12. versibus politicis Græcobarb. edit. Venetiis anno 1529. 4. Habetur etiam in cod. MS. Reg. 2569.

Oratio in Festum τῆς Ορθοδοξίας, *seu Restitutionis imaginum*, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 715.

Oratio in Gregorium Palamam, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei, part. 2. cap. 9. §. 2.

Oratio Historica in Festum τῆς Ακαθίστου, edita à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 806.

Oratio Funebris, seu Monodia in Imp. Constantinum juniorem Constantini M. fil. ex edit. Fed. Morelli anni 1616.

Orneosophium, edit. à Rigaltio.

Ordo Confitentium, edit. à Morino post libros de Pœnitentia.

De Rebus Ecclesiasticis Armeniæ, edit. à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 271.

De Officio Protecdici, in Jure Græco-Rom.

Paraphrasis Oraculor. Leonis Imp. ex edit. Reg 1655.

Quæsita ad Nicetam Metropolit. Thessalon. in Jure Græco-Rom. lib. 4.

Responsa, in Jure Græco-Rom. lib. 4.

Responsum de Nudis Pactis, tom. 2. Juris Græco Rom. pag. 192.

In Rhetoricam Aristotelis, ex edit. Parif. anni 1539.

Scheda Regia, Σχέδη βασιλική, seu Constructio verborum, ex edit Basil. anni 1539.

Scheda parva, ex cod Reg.

Anonymus in serie Archiepiscoporum Bulgariæ, edit. in Famil. August. Byzantinis.

De Synodis, apud Lambecium ad Codinum.

Anonymi Synopsis Basilicωn, cujus auctor Josephus Tenedius dicitur à Fr. Pithoeo ad lib. 1. Cod. Just.

De Templo S. Sophiæ, edit. à Combefisio in Manipulo anno 1664.

De titulis honoris & salutation. Epistolar. edit. cum Codino de Off. Pal. Typis Reg. anno 1648.

Versus heroïci de aliquot herbarum virtutibus, ex edit. Aldina Dioscoridis anni 1518.

De Vulpe & Lupo.

VITÆ ET MARTYRIA EDITA Sanctorum, auctoribus incertis.

SAnctorum *Acepsimæ, Josephi & Athalæ* Martyrium, apud Bollandum 2. Aprilis, & in cod. Colberteo 4271.

SS *Alexandri & Antoninæ* Martyrium, apud Bollandum 3. Maii pag. 744.

S. *Alexandri* Romani Martyrium, apud Bollandum tom. 3. Maii pag. 15.

S. *Amphilochii* Episcopi Iconiensis Vita, edita à Combefisio cum ejusdem operibus.

S. *Anthimi* Episcopi Nicomediæ Martyrium, apud Bollandum 27. April.

S. *Antipæ* Martyrium, apud Bollandum 11. Apr.

S. *Bacchi* junioris Vita & Martyrium, ex edit. Combefisii an. 1668.

S. *Bademi* Archimandritæ Martyrium, apud Bollandum 7. April.

S. *Bartholomæi* junioris Cryptoferratensis, in Thesauro ascetico Possini.

S. *Basilii* Cæsariensis Episcopi Vita falsò adscripta S. Amphilochio, ex edit. Combefisii & alior.

S. *Basilei* Archiepiscopi Amaseæ Martyrium, apud Bollandum 26. April.

S. *Basilii* Presbyteri Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.

S. *Batæ* Persæ Martyrium, apud Bollandum 1. Maii pag. 739.

S. *Bonifacii* Martyrium, editum à Cl. V. Emerico Bigotio an. 1680. & à Bollando tom. 3. Maii pag 22.

S. *Calliopii* Martyrium, apud Bolland. 6. April.

SS. *Carpi & Papyli* Martyrium, apud Bollandum 13. April.

Constantini M. & Helenæ matris Vita, apud Gretzeram de Cruce pag. 1721.

S. *Donati* & sociorum Acta & Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.

S. *Eleutherii* Martyrium, apud Bollandum 18. Aprilis.

S. *Eliæ* junioris Martyrium, ex edit. Combefisii an. 1668.

S. *Epiphanii* Martyrium, apud Bollandum 25. Martii.

S. *Eudociæ* Samaritanæ Vita, apud Bollandum 1. Martii.

S *Eupli* Martyrium, ex edit. Coteleriana tom. 1. Monument. Eccl. Gr.

S. *Eupraxiæ* Virginis Vita, apud Bollandum 12. Martii.

SS. *Eustathii & Theopistes* Martyrium, editum à Combefisio anno 1660.

S. *Georgii* Martyrium, apud Bollandum 23. April.

S. *Georgii* Martyris in captivo miraculi editi Narratio, & alia miracula, ibid.

S. *Germani* Hegumeni Monasterii Cosenitræ Vita, edita apud Bollandum 3. Maii p. 7.

S. *Glyceriæ* Martyrium, apud Bollandum tom 3. Maii pag. 12.

S. *Gregorii M.* PP. Vitæ Excerpta, apud Photium cod. 252.

S. *Hesychii* Thaumaturgi Vita, apud Bollandum 6. Martii.

S. *Jacobi* fratris Domini Acta, apud Bollandum 1. Maii pag. 735.

S. *Joannis Baptistæ* Encomium auctore incerto, apud Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 1372.

S. *Joannis Monachi in Puteo* Vita, apud Bollandum 30. Martii.

S. *Lucæ* junioris in Hellade sepulti Vita, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 969.

S. *Marci* Atheniensis Vita, apud Bolland. 29. Martii.

S. *Marci Evangelistæ* Martyrium, apud Bollandum 25 April.

S. *Mariæ Ægyptiacæ* Vita, apud Bollandum 2. April cujus auctor Sophronius Patriarcha Hierosol. dicitur in codice Colberteo 4249.

S. *Maximi* Confessoris Vita & Acta, edita à Combefisio tom. 1. Operum ejusdem S. Maximi.

Notet porro Lector dum Bollandum hic nominamus, vastum illud Opus de Vitis Sanctorum intelligere, ab illo inchoatum, & ab eruditissimis Sociis continuatum.

Emendanda in Glossario med. Græc.

Tametsi huicce Glossario edendo summam accurationem adhibuerit Typographus, nec sumptibus pepercerit, ac illius emendationis, cui interesse mihimet non licuit, provinciam in se receperit Vir utraque lingua doctissimus, eique sedulò incubuerit, quoad eum fatis cedere contigit, ipseque deinceps emendationis curam exceperim, fieri tamen aliter non potuit, quin ex paullo minùs fortean bene descriptis adversariis, & ex minutioribus ac pæne fugientibus typis, mendæ quædam operarum vitio non irrepserint, cujusmodi sunt quas hìc exhibemus, ne quempiam remorentur: præter quas occurrent fortè aliæ, licèt rariusculè, ac levioris momenti, quæ aut oculos fugerunt, aut facilè emendari possunt, dum scilicet litera pro alia ponitur, ut ξ pro ζ, ν pro υ, &c. quas æquus Lector condonabit, & per se emendabit. Ubi interea monendus, ne pro erratis habeat, quæ in toties laudatis Græculorum inferioris ævi scriptis occurrunt ejusmodi literarum commutationes, maximè in ι, η, υ, οι, &c. quibus promiscuè utuntur, cùm neque ipse quicquam in iis exscribendis immutandum, atque adeo in ipsis accentibus quos vocibus contra receptas regulas apponunt: quin potiùs ea omnia quomodo in codicibus MSS. exarantur, summa cum fide proponenda censuerim, ut hodiernorum, si non ipsorum auctorum, saltem καλλιγράφων, seu potiùs κακογράφων barbariem ac inscitiam, quam in Præfatione attigimus, vel inde percipiat.

Pag. 10. *lin.* 10. *lege*, Meursius legit.
P. 17. *l.* 6. ἀγουειδ.
P. 18. *l.* 16. Basilium.
P. 19. *l.* 63. φείσων.
P. 23. *l.* 30. ποιητὸς.
P. 25. *l.* 44. καμβόδαι.
P. 28. *l.* 30. *dele* Bib.
P. 46. *l.* 19. de Jan.
l. 37. Georg.
P. 57. *l.* 10. *lege* 10. in pr.
P. 59. *l.* 44. num.
P. 62. *l.* 59. truncate.
P. 72. *l.* 45. σκυλ.
P. 74. *l.* 7. Margun.
l. 56. ἐδγ.
P. 81. *l.* 5. Meurs.
l. 63. *dele* III.
P. 86. *l.* 67. Leon. Chazari.
P. 111. *l.* 7. prior significat.
P. 115. *l.* 28. Meurs.
P. 124. *l.* 53. νοι ἀῤῥαβωνιζόμενοι.
P. 130. *l.* 29. de V.
P. 135. *l.* 41. processionibus.
P. 136. *l.* 69. θαῤῥοῦσα.
P. 144. *l.* 5. vitam.
P. 150. *l.* 70. Αυγαραὶς.
P. 159. *l.* 29. ἀχαελῶται.
P. 172. *l.* 5. Hinc.
P. 213. *l.* 29. Thalel.
P. 223. *l.* 24. μῖμοι.
P. 224. *l.* 30. Goarus ait.
P. 226. *l.* 34. οἰκοιο.
P. 241. *l.* 68. coccino.
P. 254. *l.* 1. *dele* &c.
P. 261. *l.* 58. κατακαῦναι.
P. 283. *l.* 46. Διόσιος.
P. 291. *l.* 16. Henr. Valesium.
P. 314. *l.* 27. 28. *dele* cap. & *scribe* c.
P. 317. *l.* 53. στιχηρὸν.
P. 340. *l.* vocis notione.
l. 60 σπᾶjος.
P. 343. *l.* 33. *dele hunc locum Lactantii.*
P. 362. *l.* 24. *dele* ejusmodi.
P. 370. *l.* 19. χιωνὴ.
Pag. 373. *l.* 56. *dele* vide.
P. 377. *l.* 11. n. 2.
P. 378. *l.* 19. dictas.
l. 56. συειγ.
P. 388. *l.* 26. *scribe*, utuntur passim Concil.
P. 390. *l.* 29. γαλλωοτάτης.

P. 400. l. 21. ei *pro* de.
P. 406. l. 13. *dele*, voce.
P. 430. l. 64. Crusius.
P. 435. l. 25. Scholia . . ξία.
P. 463. l. 54. κρατῆ. .
P. 473. l. 56. vade.
P. 479. l. 8. φορᾶς.
P. 488. l. 67. Ουάλης.
l. 68. διαμεῖναι.
P. 502. l. 6. 5.
P. 537. l. 12. *dele*, per.
P. 539. l. 28. Persarm. .
P. 547. l. 23. Panis.
P. 596. l. 26. σκεῦη.
P. 624. l. 56. ἵππος.
P. 625. l. 33. capitium.
P. 629. l. 60. ὅσοι.
l. 67. *dele* ὁ τοῖς ν. π. ο. γ. τ.
P. 664. l. 42. Imperatricis.
P. 672. l. 61. &.
P. 683. l. 34. Βυσσ. .
P. 694. l. 60. Sozomenus.
P. 695. l. 55. domorum.
P. 701. l. 31. Rhamphi.
P. 712. l. 15 grandiori.
P. 718. l. 13. ἐπιτελεῖν.
P. 730. l. 39 car. .
P. 731. l. 27. χωρ.
P. 833 l. 69 Zotico.
P. 836 l. 66. Macarius.
P. 838. l. 8. χρυσοῦς. .
P. 847. l. 15. Cod.
l. 50. leviora.
P. 848. l. 50. ἐξαρ. .
P. 862. l. 37. proferunt.
P. 865. l. 17. privilegio ut.
P. 892. l. 15. vide Morinum.
P. 911. l. 45. illi.
P. 918. l. 62. μίαν, ἢ μίαν.
P. 934. l. 6. rationarium.
P. 935. l. 8. de Non. .
P. 944. l. 10. se divulf. .
P. 955. l. 33. Zygab. .
P. 957. l. 53. κοπ. .
l. 69. ζαπτ. .
P. 962. l. 30. cap.
P. 963. l. 2. τοπικῶν.
P. 986. l. 43. ptè dicitur.
P. 1016. l. 27. utuntur Ammo.
l. 30. . . thius.
P. 1031. l. 24. epigr.
P. 1032. l. 30. . . νοῦ.
P. 1046. l. 3. χώ. .
P. 1078. l. 10. πάτην, *reponenda hac vox ante* παγίδι.
P. 1084. l. 65. Eustathius.
P. 1091. l. 19. Χειρὸς πανηγύρεις.
P. 1094. l. 68. *destinas*.
P. 1098. l. 13 Ραικτωρα.
P. 1109 l. 22. Theophil.
P. 1111. l. 19. σῶκοι.
l. 55. ἀεὶ.
P. 1115. l. 26. ὄντα. .
l. 63. pr. .
P. 1120. l. 61. ciun. .
P. 1139. l. 68. Μιπ. .
P. 1142. l. 57. Lex. .
P. 1144. l. 39. πιτελάδα.
P. 1149. l. 49. cis.
P. 1171. l. 12. hæc ex. .
P. 1192. l. 16 κωλύω.
P. 1194. l. 6. δεινῶς.
P. 1205. l. 28. πυλ. .
P. 1206. l. 15. κτη. .
P. 1208 l. 49. τῶν
P. 1211. l. 36. νημ. .
P. 1214. l. 7. χαρ. .
P. 1219. l. 43. φρη. .
P. 1227. l. 64. *dele*, Cedr. an. 5. Justini jun.
P. 1234. l. 49. curias.
1238. 8. π. .
66. κατευθύνηται.
1258. 50. *dele*, καὶ ἀγεῖος ποσ. .
1264. 13. ὤθη.
34. Glossæ Gr.
1267. 1. Photii Patr.
1268. 47. An. .
1275. 7. & Id. .
1276. 68. *dele* in.
1280 5. *dele* &.
1284. 52. ἀραιῶ.
1291. 12. vide &c. *repone post* συμβέβηκε.
1295. 61. sed etiam.
1296. 51. . . κῶς.
1300. 13. Rhart. .
22. Dorm. .
1306. 7. *dele* hæ Rhomph. .
21. κεχειροθ.
1315. 31. qua.
1317. 1. σαγμα.
1319. 35. . . λη. .
62. σπηλ. .
1320. 21. . . stæ.
1322. 50. & in.
1339. 44. . . σο.
1340. 42. μαργ. .
1356. 5. Σερμων.
1366. 59. *dele* eundem.
1415 14. . . μῆνος.
1418. 17. *dele* ita.

Alia fortè leviora erunt, quæ hic congessisse supervacaneum fuerit. Qui par fuerit Lector, facilè emendabit: impari errata esse desinent.

FINIS.

INDEX
RERUM OMNIUM IN GLOSSARIO Mediæ & infimæ Græcitatis contentarum.

P, *Præfationem aut Portii Grammaticam denotat*; A, *Appendicem, seu omissa*; *Litteræ minusculæ* a, b, c, d, *columnarum locum, scilicet* a, *superiorem*, b *aut* c, *medium*, d, *infimum*.

A

D.

Aphonera

I.

Simplices

Illius

INDEX
DIGNITATUM ECCLESIATICARUM,
Monasticarum, politicarum, militarium, officiorum quorumvis, &c.

A

B.

C.

INDEX BOTANICUS, SEU STIRPIUM & Herbarum vocabula Synonyma Græcobarbara.

A

B.

C.

D.

E.

Ervum

APPENDIX

APPENDIX
AD GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS,
in quo complura vocabula
EX GLOSSARIO
MEDIÆ ET INFIMÆ GRÆCITATIS
illuſtrantur & enucleantur.

Alterius ſic altera poſcit opem res.

APPENDIX
AD GLOSSARIUM MEDIÆ
& infimæ Latinitatis.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

PAG. VI. lin. 5. post adhibeant: *adde*, ut & S. Basilius in Epist. ad Notarium: σὺ μὲν, ὦ παῖ, τὰ
Ep. 178. χαράγματα τέλεια ποίει, καὶ τοὺς τύπους ἀκολούθως καθάριζε· ἐν γὰρ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἡμάρτηται λόγος, τῇ δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ γράφοντος, κατορθοῦται τὸ λεγόμενον.

Lib. 1. Hist. *Ead. pag. lin. 14. post*, Symmachus: *adde*, de quibus ita Sulpitius Severus: *Sed non dubito librariorum potius negligentia, præsertim tot sæculis intercedentibus, veritatem fuisse corruptam, quam ut Propheta erraverit: sicut in hoc ipso nostro opusculo futurum credimus, ut describentium incuria quæ non incuriosè à nobis sunt digesta vitientur.*

„ *Eadem pag. lin. 36. post*, cœperint: *adde*. Quot sunt, inquit Guillelmus Canterus, in bonis auctoribus op-
„ timæ notæ vocabula, quæ tamen nullis in Lexicis, quantumlibet specioso decoratis ac prostitutis titulo,
„ unquam sunt inventa? quomodo etenim possit aliter fieri, quando Lexica de Lexicis, & ineptis quorumdam
„ versionibus, non de bonis auctoribus colliguntur. Atque id non de Græcis modo dictum volo, sed etiam de
„ Latinis. Nam & in his aliquando talia reperiri multa, quæ insulsum aut dormitantem collectorem indicent,
„ vel una vox *ferabites* testabitur. Cum enim apud Nonium legissent quidam è Sisenna hæc relata verba, *Partim*
Lib. 3. Nov. lect. c. 3. *ferabitæ, partim lauro ac pinu abundant*, nec animadvertissent, quod erat tamen factu facillimum, pro *ferabitæ*, legendum *fera vitæ*, uti nos amicus quidam (Jos. Scaliger) admonuit, mox vocabulum *Ferabites*, aut monstrum potius, tanquam ἕρμαιον quoddam in Commentarium retulerunt, & *Agrestem* exposuerunt. Quo loco Nicolaum Perottum in cornucopia carpit.

Pollux lib. 2. c 4. *Pag. IX. lin. 17. post*, συνήθη *adde*, Hinc ξενοφωνία, apud Pollucem, *Vox peregrina:* & ξενοφωνεῖν, apud
Mauric. lib. c. 1. Mauricium, pro, *uti sermone peregrino.*

Pag. eadem lin. 35. post, conversus est. *adde*, atque id præ cæteris firmat Tullius: *Principio enim terra sita*
Lib. 2. de Natura deor. *in media parte mundi, circumfusa undique est hac animabili spirabilique naturâ, cui nomen est aër, Græcum illud quidem, sed receptum jam tamen usu à nostris: tritum est enim pro Latino. Hunc rursus complectitur immensus æther, qui constat exaltissimis ignibus. Mutuemur hoc quoque verbum, dicaturque tam æther Latinè, quam dicitur aër: & si interpretatur Pacuvius: hoc quod memoro, nostri cælum, Graij perhibent æthera, quasi verò non Graius hoc dicat. At Latinè loquitur: siquidem nos non quasi Græcè loquentem audiamus, &c.*

Strabo l. 3. *Pag. X. lin. 25. post*, diceretur: *adde*, quod de Tudertanis, & iis præsertim qui ad Bætim in Hispania incolunt, scribit Strabo, adeo in Romanum immutatum morem, ut ne sui quidem sermonis meminerint, τελέως εἰς τὸν Ῥωμαίων μεταβέβληνται τρόπον, οὐδὲ τῆς διαλέκτου τῆς σφετέρας ἔτι μεμνημένοι.

Carm. 13. „ *Pag. XIII. lin. 2. post*, Sarisberiensis. *subde*, Musicam & Astrologiam, quæ sunt infra Arithmeticam
„ consequentia membra Philosophiæ, nullatenus possunt sine nominibus Græcis indicari, ait Sidonius Apol-
„ linaris, quæ si quispiam ut Græca, sicut sunt, & peregrina verba contempserit, noverit sibi aut super ejusmo-
„ di artis mentione supersedendum, aut nihil omnino se, aut certè non ad assem, latiari lingua hinc posse
„ differere.

Orat. 21. p. 395. *Ead. pag. l. 13. post*, nominamus. *scribe*. Atque hanc quidem in Latinorum lingua circa res sacras penuriam notat etiam Gregorius Nazianzenus: οὐ δυνάμενοι, διὰ στενότητα τῆς παρ' αὐτοῖς γλώττης καὶ ὀνομάτων πενίαν, διελεῖν ἀπὸ τῆς οὐσίας τὴν ὑπόστασιν, καὶ διὰ τοῦτο ἀντεισαγούσης τὰ πρόσωπα, ἵνα μὴ τρεῖς οὐσίαι παραδεχθῶσι.

Chrys. serm. 1. de Anna. *Pag. XXI. lin. 42. post*, Manichæorum. *adde*. Ita scribit Theodoritus Borborianos hæreticos Ἑβραϊκὰ ὀνόματα adinvenisse, καταπλήττειν τοὺς ἁπλουστέρους πειρώμενος. Similia porro de verbis Hebraïcis quæ retinuit Ecclesia commentatur Chrysostomus, dum ait sacrorum librorum Interpretes φοβερὰ τὰ ῥήματα καὶ φρικῆς γέμοντα, Adonai, Eloi, & Sabaoth, in Græcum sermonem noluisse convertere: quod vix potuissent μετὰ τῆς οἰκείας ἀρετῆς, seu propria horum vocabulorum retenta virtute.

Pag. XXII. lin. 13. post, obtrudat. *adde*. οὐδὲ γὰρ πάντως, inquit Jamblichus Chalcidensis, τὴν αὐτὴν διασώζει διάνοιαν μεθερμηνευόμενα τὰ ὀνόματα, ἀλλ' ἔστι τινὰ καθ' ἕκαστον ἔθνος ἰδιώματα ἀδύνατα εἰς ἄλλο ἔθνος διὰ φωνῆς σημαίνεσθαι· ἔπειτα κἂν εἰ οἷόν τε αὐτὰ μεθερμηνεύειν, ἀλλὰ τήν γε δύναμιν οὐκ ἔτι φυλάττει τὴν αὐτήν· ἔχει δὲ καὶ τὰ βάρβαρα ὀνόματα, πολλὴν μὲν ἔμφασιν, πολλὴν δὲ συντομίαν, ἀμφιβολίας δὲ ἐλαττόνος μετέσχηκε καὶ ποικιλίας καὶ τοῦ πλήθους τῶν λέξεων. Quo quidem Barbarorum nomine, Hebræos, sacrasque literas intellexisse censent plerique. Hæc

certè

certè Jamblichi legerat Hieronymus, cum dixit, *Difficile esse alienas*, &c. Deinde, post *significatum* est, adde, ait ille.

Eadem pag. lin. 19. *dele*, verba sunt Hieronymi, *& scribe*, his consona &c.

Eadem pag. lin. 25. *post*, servari: *scribe*, quæ quidem hausit à Chrysostomo: ὅταν γλῶττα ἑρμηνευθῇ εἰς ἑτέραν γλῶτταν, πολλὴν ἔχει τὴν δυσχολίαν, καὶ ἴσασιν ἀκριβῶς ὅσοι πολλῶν γλωσσῶν εἰσὶν ἔμπειροι, πῶς οὐ δυνατὸν πᾶσαν τὴν σαφήνειαν τῆς φωνῆς τῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ φύσει κειμένης μεταγαγεῖν, εἰς τὴν ἑτέραν μεταβάλλοντας γλῶσσαν. *De Prophet. obscur.*

Ead. Pag. in fine ante 4. *lin. post*, habeantur. *adde*, ejusmodi sane est sancti Irenæi Interpres Latinus, (nam Græcè scripsisse Irenæum in confesso est apud eruditos) apud quem plurima sunt ita de Græcis imitata, ut quid ea significent vix satis quispiam assequi possit, nisi mediocrem Græcæ linguæ peritiam sibi compararit. *Iacob. Billius l.* 1. *obs. sacr. c.* 32. *l.* 1. *cap.* 5.

Pag. XXIV. in fine ante lin. 5. *post* loquebantur. *adde*, illud etiam appone, ait Sidonius, quod tantum increbuit ea tempestate multitudo desidiosorum, ut nisi vel paucissimi quique meram latiaris linguæ proprietatem »
de trivialium barbarismorum rubigine vindicassent, eam brevi abolitam deflessent, interitamque, sic omnes » *Lib.* 3.
nobilium sermonum purpuræ per incuriam vulgi decolorabantur. » *cap.* 10.

Pag. XXV. lin. 1. *lege*, verba ista ejusdem Sidonii: *Negotiatores*, &c. »

Pag. XXXIII. lin. 17. *post*, Galeno, *adde*, Appollodorus Cyrenæus à Suida, Zenodotus, Silenus, Himerius, Philetas, à Scholiaste Apollonii Rhodij, Simmias ab Eudocia Mecrembolitissa.

Ead. pag. lin. seq. post, explicationem, *adde*. Sua ætate traductam ait Plutarchus: ὧν (ὀνομάτων) τὴν ποιητικὴν ἀνακαλουμένην διαβάλλουσιν ὡς βαρβαρίζουσαν, οἱ γλώττας τὰς τοιαύτας προσαγορεύοντες. Ita etiam Julius Pollux. *Plut. de Isid. & Osir.*

Deinde dele, latiori fortè quam par est explicatione retulit Julius Pollux.

Pag. XXXIV. lin. 6. *post*, parent. *adde*. Et ut ait Sidonius, *nova verba* videantur, *quia vetusta*: *L.* 4. *Epist.* 3.

Pag. XXXV. lin. 11. *post*, admiserit. *adde*. Id præ cæteris observatum à Salmasio in libro de Hellenistica: multa, inquit, idiotica vocabula in hisce Glossis occurrunt, quæ cum apud idoneos auctores non extent, & cum Gal- »
lica plærumque nostratia ex his derivata sint, liquet inde plebeii ea tantum usus fuisse, non doctorum indagi- »
nis. Talia sunt *Matta*, pro tegete, nunc *Nattam* dicimus: item *Storea*, pro eodem; *Sculna*, pro sequestro: infinita, »
Scordalus, pro feroce, quo usi Seneca & Petronius: at illi trivialis sermo & plebeius objectus est à Criticis: »
Cocio & *Arillator*, pro negotiatore: *Vissire*, pro flatum à parte postica emittere: cujus verbi mentio apud »
Lucilium: item *Manuari*, pro furari: *Manuæ*, pro manipulis: *Elutriare*, pro lavare, quo tamen usus est Pli- »
nius. Non pauca ejusmodi sordentia vocabula Laberium usurpasse Gellius notavit, quæ apud eum videri pos- »
sunt, *Cimussa*, pro σειρά; *Gerdius*, pro textore. Inexhausta seges est harum vocum idioticarum, quas hic col- »
ligere & explicare non decrevi: hæc ad exemplum sufficiant, Hactenus Salmasius. »

Pag. XXXVIII. in fin. l. 4. *post*, editum, *adde*, ac primùm Moguntiæ in ipsis Typographiæ initiis anno »
MCCCCLX. cujusmodi videre licuit in Bibliotheca PP. Fulliacensium Parisiensi, deinde Venetiis anno &c.

Pag. XLVII. lin. 7. *post*, Discipuli: *adde*, qui, ut ait Petronius Arbiter, levibus atque inanibus sonis ludibria quædam excitando, efficiunt ut corpus orationis enervetur & cadat.

Pag. XLVIII. in fine lin. 5. *post*, censeretur. *adde*. Sanctus Basilius: καὶ τὸ τῆς λέξεως ἁπλοῦν καὶ ἀκατάσκευον, πρέπον ἔδοξέ μοι προθέσει Χριστιανοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ κοινὴν ὠφέλειαν γράφοντος. *Epist.* 167

Pag. XLIX. lin 6. *post*, deflexiimus, *adde*, aiebat Quintilianus: quod simili de Christianis sententia dixit Gregorius Nazianzenus: καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἱερουργοῦμεν τὸν λόγον, ὥσπερ τὰ σώματα. *Orat.* 3.

Pag. L. lin. 38. *post* componerent: *adde*, quemadmodum Julianum rceens Imperatorem creatum, *verbis, ut intelligi posset, simplicibus* milites in tribunali allocutum refert Ammianus. *Lib.* 20.

Pag. LIII. lin. 5. *post*, conficiant. *adde*. Sed & in hanc sententiam præclarè omnino Theodoretus, dum gentiles arguit & Græcos, qui comptos & elegantes sermones sectabantur, & si ejusmodi non invenirent, eos risu effuso contemnerent & maledictis incesserent: quasi, inquit ille, τὸν πολυτελῆ μαργαρίτην, καὶ τοῖς πλουτοῦσι τριπόθητον, εὐτελὲς καταφρόνητον ὄστρεον καὶ τίκτει καὶ τρέφει, ὃ μέν τοι καὶ κατακρύπτει· οἱ δὲ τοῦτον ὠνούμενοι, χρυσίον διδόντες ὅτι κάλλιστα πλεῖστον χαίρειν ἐῶσι τὸ ὄστρεον· καὶ τοῖς διαυγέσι δὲ λιθιδίοις ἐκείνοις, ἃ τὴν βασιλικὴν διακοσμεῖ κεφαλὴν, ἑτέρα λίθου φύσις ἔξωθεν περίκειται παντάπασιν ἄχρηστος. Neque aliter Gregorius Nazianzenus, qui ita legendos prophanos scriptores censebat, ut ex iis quod utile esset more apum colligeretur, quæ noxia viderentur, prætermitterentur: *de curat. Græc. aff. serm.* 9.

Τούτοις δ᾽ ἅπασιν ἐμφρόνως ἐντύγχανε,
Σοφῶς ἁπάντων συλλέγων τὸ χρήσιμον,
Φεύγων δ᾽ ἑκάστου τὴν βλάβην κεκεαμένως,
Σοφῆς μελίττης ἔργον ἐκμιμούμενος,
Ἥτις ἐφ᾽ ἅπασιν ἄνθεσι καθίζανει,
Τρυγᾷ δ᾽ ἑκάστου πανσόφως τὸ χρήσιμον,
Αὐτὴν ἔχουσα τὴν φύσιν διδάσκαλον, *Iambo* 3.

At ista quæso cuncta fac cautus legas,
Prudenter ex his colligens quod utile
Fugiensque quidquid noxium est & pestilens.
Apis æmulari cura sit sapientiam,
Quæ flore in omni sessitans, ex singulis
Idoneè carpit, esse quod videt usui.
Natura doceat quamvis hanc tantummodo.

Pag. eadem lin 8. *post*, retinentes. *adde*. Scitum illud Theophili Episcopi Alexandrini, apud Socratem, qui interroganti cur Origenis libros, quos damnabat, legeret & amplecteretur, hæc reposuit: τὰ Ὠριγένους ἔοικε βιβλία λειμῶνι πάντων ἀνθέων· εἴ τι οὖν ἐν αὐτοῖς εὑρίσκω καλὸν, τοῦτο δρέπομαι· εἰ δὲ μοι ἀκανθῶδές φανείη, τοῦτο ὡς κεντοῦν ὑπερβαίνω. *Socr. lib.* 6. *c.* 17

Pag. LIV. lin. 4. *lege*, emblema.

Pag. LV. lin. 27. *post*, fuit. *subde*. Quicquid enim lectione collectum est, stylus redegit in corpus, & apes imitati quæ vagantur, & flores ad mel faciendum idoneos carpunt, deinde quidquid attulere disponunt, ac per favos digerunt, ut de se cecinit Lucretius, omnia nos itidem depasti utcumque sumus. *Seneca Epist.* 85.

Lib. 2. Sem. c. 2. initio. Pag. LVII. lin. ult. *post*, demonstrarunt: *adde*, quam in sententiam legendus omnino Petrus Faber Sanjorianus in Semestribus.

Sidon. Car. 22. Pag. LIX. lin. 14. *post*, moribus, *subde*, & multis iisdemque purpureis locorum communium pannis semel inchoatas materias extendi.

Sidon. Carm. 22. Pag. LX. lin. 19. *post*, fugere. *adde*. hæc me ad defensionis exemplum posuisse sufficiat, ne hæc ipsa longitudinis deprecatio longa videatur.

Pag. LXI. lin. 45. *lege* Franciscum, *pro* Adrianum.

Iul. Scaliger de caus. Lat. ling. cap. 190. Pag. LXII. lin. 32. *post*, visa est. *adde*, „ etymologia quippe, etsi in multis obscura est, superque eadem voce „ alia alii visa, tantum tamen abest, ut tollenda sit, ut tam maximè sit investiganda, quam maximè latet.

Philo de Nomin. mutat. Pag. ead. lin. 44. *post*, ἐπιτυχόντων. *subde*. quò respexit Philo, cum scripsit, eos qui apud Græcos Philosophiæ operam dabant, dixisse, τοὺς σοφοὺς τοὺς πρώτους τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέντας.

Iul. Scalig. de caus. Lat. ling. cap. 187. Pag. ead. lin. 47. *post*. etymologice. *adde*, Nam primigeniorum causas cognoscere eosdem non est necesse, sed casum, aut arbitrium inventoris pro causa habere satis est.

Theod. serm. 1. ad Græc. Iul. Scal. de caus. ling. Lat. cap. 1. Pag. LXIII. lin. 6. *post*, Platonem. *scribe*. Quippe, inquit Theodoritus, ἄλλο ἐστὶν εἰδέναι, καὶ ἄλλο τὸ οἴεσθαι εἰδέναι, μηδὲν ἐπιστάμενον, πολλῷ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλοιν ἀλήθεια καὶ στοχασμὸς ἀληθείας· ὁ μὲν γὰρ στοχασμὸς καὶ διαμαρτίας ἔχει πολλάς· ἡ δὲ ἀλήθεια ἐκπαιδεύειν οὐδὲν ἐναντίον ἀνέχεται, præterea nomina sunt infinita, ait Julius Scaliger, aut omnino, aut propemodum, atque idcirco ignota. Ad hæc quæ usu mutantur assiduo; partimque interiere, partim quotidie subnascuntur, ea ignorari necesse est: cum æternarum rerum tantum scientia sit. Est enim scientia habitus animæ certus: at corruptibilia, incerta sunt. Ita veteres de etymologia sentiebant. Atque id quidem, &c.

Petr. Fab. l. 2. Sem. cap. 25. Quintil. l. 5. c. 10. Suet. cap. 88. Pag. LXV. lin. 23. *post*, onus. *subde*. Sed & interdum quamvis literæ syllabæque scribentium cogitationem non exigant, ut ait Quintilianus, attamen sæpe non literas modò, sed syllabas inter scribendum aut permutare aut præterire communis hominum error est, quod non caruisse Octavium Augustum Suetonius refert. Quinetiam accidit scribentibus non semel, iis præsertim quibus variarum rerum cogitatione animus distrahitur, atque à sententia suspensus, curis majoribus aberrat, verbo uno posito, si alterum scribendum sit, mendosè ut illud aut membrum nonnunquam integrum repetant: & vice versa ut ex quadam anticipatione vocabulum quod paullò post mente præceperis, id statim ac præproperè alieno semel, & suo postea loco inseras. Cujus erroris ex me quotidie periculum fecisse crebrius animadverti.

Pag. LXX. lin. 6. *lege*, liberque vige. *Ibid. lin. 26. post*, capax: *adde*. quæ denique ἀνθηρογραφεῖσθαι nullo modo possunt, quod de iisdem rebus geographicis dixit Strabo.

Veget. in præfat. Pag. ead. lin. 32. *post*, laboris, *adde*, ut verbo utar veteris Medici, seu ut Vegetii, cum hic nec verborum concinnitas sit necessaria, nec acumen ingenii, sed labor diligens ac fidelis, ut quæ apud diversos scriptores dispersa & involuta celantur, pro utilitate publica præferantur in medium.

Suvartz. H. Vales. ad l. 4. Euseb. cap. 11. Pag. LXXI. lin. 42. *post*, agat: *adde*, tametsi Phrasis illa, ut id obiter adnotem, apud Latinos haud omnino insolens ac ignota, cùm eodem sensu *Inservire aliquem* dixerint Plautus, Festus Avienus, & aliquot alii, ut observatum est ab Eustathio Suvartzio. Deinde ut scitè scribit Henricus Valesius, non refugienda sunt hæc verba quæ tot sæculorum usus consecravit: alioquin *Ecclesia* & *Apostolorum*, & *Episcopi*, & *Catholici* vitanda erunt vocabula: & longa verborum serie obscuranda erit oratio, ne dictionis unius prorsus necessariæ asperitate lædatur. Atque hæc quidem &c.

Pag. LXXIII. lin. ult. *lege*. Illud tamen in eodem Studiorum, &c.

Pag. LXXIV. lin. 1. *lege*. Huic eminenti scientiæ.

[a] Sidon. lib. 2. Epist. 3. [b] Idem lib. 4. Epist. 11. „ Pag. ead. lin. 18. *post*, videretur, *subde*, [a] dum raro genere exempli altitudinem suam humilitate compen- „ saret [b] in iis verò si quid intricatum vel obscurum proponeretur, quam ille omnibus statim non dubitans, „ non fastidiens aperiebat? voluptuosissimum reputans, si fortè oborta quarumpiam quæstionum insolubili- „ tate labyrinthica, scientiæ suæ thesauri eventilarentur.

APPENDIX

APPENDIX AD GLOSSARIUM MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

A

ABBACINARE *pag.*3. *lin.*32. *post*, Infra. *Scribe*. Sed & Hondius in Hist. Monasterij Polingensis scribit Tassilonem *per duarum pelvium ignitarum inspectionem* Caroli M. jussu fuisse *excœcatum*. *Ead.lin. post*, *Abacinare*. *adde*. Chronicon MS Andreæ Danduli an.1193. *Postea mortuo Tancredo, Henricus veniens recuperavit uxorem & regnum: & filios Tancredi abacinavit, filias autem liberas dimisit.*

*Lin.*41. *post*, cap.10. *adde*. Phranzes lib.1. cap.5. in notis.

*Pag.*4. *l.*9.*post*, cap.13. *adde*, libr. Promission. maleficij c.2.3.6. &c. Vide Petr. Fabrum lib.3. Semestr. c.19. Tabular. Cluniacense ex Bibl. Thuanea an.1250. *Et insuper omnimodam justitiam, quæ oculorum avulsionem, aut alterius membri meruit mutilationem.*

ABBAS. *P.*10.*l.*8. *post*, ἔνλιμοι. *adde*. Sed & in Mediolanensium statutis crebra est mentio *Abbatum Collegij notariorum & artificum*, qui scilicet certo tempore electi præerant toti collegio, de quorum officio agitur in 1. parte cap. 344. 345.

*Ead.pag.l.*38.*post*, perspexit. *adde*. Vide quæ in hanc sententiã observamus in Gloss.med.Græc. in v. Πεῦσις.

*Ibid.p.*12.*l.*27.*post*, duxerit. *adde*. Vetus Genealogia Regum Francor. à Carolo Simplice, MS. *Carolus Simplex genuit Ludovicum: Ludovicus genuit Lotharium: Lotharius genuit Ludovicum, & Carolum patrem Hugonis Abbacomitis.*

*Ibid. p.*13.*l.*23.*post*, privilegiorum. *adde*. Tabular. S. Martini Turon. *Nos igitur Robertus in Dei nomine Gregis atque rerum inclyti Confessoris Christi B. Martini Abbas, nec non & filius noster Hugo, cui post nos cum seniore nostro Rege Karolo omnes honores impetratos habemus, &c. Dat. Kal. Iun. in Civit. Turonis anno* 17. *regnante Karolo Rege* 908. Tabular. S. Victoris Paris. ch.13. *assensu Canonicorum & Vicariorum nostrorum, nec non & Dom. Regis* (Philippi Aug.) *qui Abbas est nostræ Ecclesiæ in perpetuum dedimus, &c.* Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Præsul reverendus Abbas, unaque Comes venerabilis Hagano.* In charta Caroli IV. Reg. Franc. *Rainaldus Consanguineus noster ex parte nostræ Genitricis Abbas Cœnobij Fossatensis.*

*Ibid. p.*14. *lin.*62. *post*, præsumpsere. *adde*.

Abbas secularis. Tabular. Brivatense an. 1276. fol. 174. *Petrum de Monteacuto Abbatem sæcularem in Ecclesia Brivatensi, &c.*

*Ibid. p.*15. *l.*44. *post*, anno 2. *adde*. Descripta bulla legitur in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 50. v. & in alio, fol.11.

ABECEDARIUS. *L.*11.*post*, agnoscimus. *adde*. Vide Goclenium in Lexico Philosophico p.284.

ABJUDICARE. *P.*20. *l.*2. *post*, abjudicavere. *adde*. Albertus Stadensis an.1180. *Imperator Henrico Duci abjudicavit omne feodũ quod ab Imperio tenuit.*

ABJURARE. *L.*13. *post*, essem, &c. *scribe*. Adde Joan. Sarisber. Epist. 128. Stephan. Tornac. Epist. 43. Albert. Stad. an.118.. &c.

ABLATIO. *In fine adde*. Charta Theobaldi Comitis Campan. an.1228. ex Tabul. Campan. Thuan. *Nullus nec alius hominibus Calvimontis talliam, nec ablationem, nec rogam faciat.* Tabular. Fossatense an. 1173. *eis communem talliam & ablatam, quæ vulgo tolta dicitur, omnino perdonamus.*

ABLINGERE. (sic ibi leg.) *l.*5. *scribe*. Ubi non probo emendationem appositam, *abluatur*. Aliis verbis dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in capitul. c.51. *Si super altare stillaverit calix, sorbeat minister stillam*, &c.

ABOCELLUS. *In fine adde*. *Abocellis* semel ac iterum in lib.2. MS. de Miraculis S. Victoris. Vide Gloss.med.Græcit. in ἀπὸ ὀμμάτων.

ABOLLAGIUM. *P.* 23. *l.*14. *post*, concedimus. *adde*. Tabular. Dalonensis Abbatiæ fol.86. *De sevo suo herbam & examina apum in Colonorensi silva prædictis Dei famulis concesserunt. Ibid. lege*, Arvern.

ABRA. *P.*24. *l.*23. *post*, concubina. *adde*, quomodo *ancilla* apud Crisconium c.231. & in Concil. Vermeriensi cap.7. &c. Ibid. l.24. *dele*, Vet.&c.

ABSCONSA. *L.*9.*post*, 213. *adde*, in libro Usuum ord. Cisterciensis cap. 20. 53. 68. 89. 93. 94. 100.

ABSENTARE. *L.*2. *post*, janua. *adde*. Alanus de Insulis in planctu naturæ: *Cætera verò quæ thalamus secretior absentabat, meliora fides esse loquebatur.* Id est, *occultabat*. Aimoinus lib.1. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij num. 7. *Sed quid exinde Christus pro suorum martyrum ostensione operatus sit, ullatenus absentari non debet.*

*Ibid. l.*28. *post*, Sacerdotem. *adde*. Alanus lib. 4. Anticlaudiani: p. 61.

—— *Simili non omnis gloria quarto*
Absentatur equo.

*Ibid. l.*30. *post*, &c. *scribe*. Aliud hæc vox sonat in Gloss. Lat. Gr. *Absentatio*, ἀποστήθησις. In aliis Gloss. MSS. additur, ἀπὸ στόματος. Vide Gloss.med.Græcit. in Ἀποστήθησις.

ABSCIDA. *L.*19. *post*, obsides. *adde*. Vide Alcuinum Poëm.3.

*Ibid p.*27. *l.*7. *post*, collocavit. *scribe*. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 2. *Fecit namque in prædicta Ecclesia altaria sex, quorum unum sursum positum in media absida collocatum, &c.* Guibertus lib. 1. de Pignorib. Sanctor. cap.2. §. 2. *Is ante absidis frontem, inter altare videlicet ac absidem, — pro officio acturus astiterat.* Anselmus Episcop. Havelsberg. lib.3. dialog. cap.1. *Et quoniam omnium vestrum excellentiæ placuit, ut in hac sancta basilica sanctæ Sophiæ iterum conveniremus, in cujus absida nunc sedemus, &c.*

ABSOLVERE. *P.*28. *l.*10. *post*, defunctis. *scribe*. Adde librum Usuum Ord. Cisterc. cap. 30. 99.

ABSTINERE. *P.*29. *l.*6. *post*, apud. *adde*. S. Hilarium in Fragm. pag.27.

ABSUS. *P.*30. *l.antepen. post*, censent. *adde*. Sed & nescio

nescio an huc referri possint quæ habet Gloss. Gr. *Apsis*, πρόσφατον, νεαρόν, ita ut legendum sit *Apsum*, & νεαρὸν, hoc loco idem sit quòd νεάσις, & νεάσιμον, *novale*, & *novalis ager.*

ACATAPANUS. Vide in *Catapanus.*

ACCAMPIA. Charta an. 1322. in Maceriis Monasterij S. Barbaræ Lugdun. p. 203. *& quod dicta æstivalia teneantur de accampiis & sotularibus, si & quando super hoc fuerit requisitus.*

ACCAPTARE. *P.* 43. *l.* 17. *post*, remisit. *adde.* Alia an. 1240. in Tabul. Dalonensi fol. 85. *Accaptamentum verò nobis debet persolvi nostrisque successoribus ad utriusque partis mutationes.* Tabularium Nantoliense in Pictonib. an. 1306. *Homagium ligium quod nobis volebat facere Ioanna de Linea sine aliquo achaptamento.* Ibidem an. 1418. *Ad achaptamentum quarundam chirothecarum albarum de pretio 6 denariorum in mutatione feodatarij.* Rursum an. 1419. *sub homagio ligio à me & meis in mutationibus dominorum & vassallorum, & sub achaptamento 5 solidorum bonæ monetæ currentis solvendo.* Occurrit passim in eo tabulario, & in Absiensi, f. 40.

ACCENSA. *In fine, adde.*

Accessatio, *Assessamentum*, *Acessamen*, datio in censum, pro *accensatio*, in Tabul. Dalonensi fol. 40 41.

ACCENSINUCULA. *In fine adde.* alibi: *Accensiones*, ἐπίληψις, ἐπισημασία. Ubi leg. *Accensio*, ἐπίληψις. *Acceptio*, ἐπιολωασία.

ACCEPTOR. *P.* 35. *l.* 34. *post* édoctus. *scribe.* Accipitres vero ad venationem *Institutos* memorat Sidon. lib. 3. Epist. 3. lib. 4. Ep. 9. Vide *Falco.*

ACEDIA. *P.* 38. *l. antepen. post* insipida. Adam Abbas Perseniæ Epist. 1. ex Baluzianis: *Noviter conversi de sæculo, quantalibet devotione polleant, accidiæ tamen vitio sæpe laborant*, &c.

ACCESSOR. *Adde in fine.* Et in sermone Roberti de Sorbona de Conscientia.

ACCISIA. Vide in *Assisia.*

ACCOLA. *P.* 36. *l.* 66. *post* 1045. &c. *scribe.* Adde Spicilegium Acherianum to. 13. p. 261.

ACCUBITUS. *P.* 38. *l.* 19. *post* accubuit. *scribe.* Eâ notione vox hæc fortè capienda in vet. inscriptione apud V.C. Jacob. Sponium in Libello de Dîs ignotis, pag. 18. *Murum à fundamentis cum suo introitu & porticum cum accubito vetustate conlapsum impendio suo restituit.*

Ibid. p. 38. *l.* 22. *post*, accubitus, *adde*, & *accubita.*

Ibid. p. 39. *l.* 22. *post*, cap. 31. *adde*, Alcuinum de Virtutibus & vitiis c. 32. Alanum de Insulis in summa de arte prædicatoria c. 3.

ACITARA. *In fine adde.* Occurrit præterea in testamento Sisnandi Comitis Conimbricensis apud Brandaonem to. 3. Monarchiæ Lusitan. p. 276. & to. 4. pag. 260.

ACIA. *L.* 2. *post*, stupa. *scribe.* Quæ vox occurrit in Statutis Mediolanensib. 2. parte, cap. 308.

ACOEMETI. *L.* 5. *post*, Eutychen. *subde.* Codex Concilij Calchedonensis Bohierianus Act. 3. *Omnis numerus non ascriptus est, neque in meo, neque in Acumensium Græco*, apud Labbeum to. 4. Concil. pag. 460. rectius *Acumetensium*, ut est in fine act. 8. 9 10. &c.

Ibid. p. 43. *l.* 64. *post*, ait. *adde.* Tametsi hæc verba alio sensu capienda constet ex descriptione nostra Constantinopoleos Christ. ut & ἄπαυστος ἱερὰ ὑμνολογία, apud Anonymum de Depositione vestis Deiparæ in Æde Blacherna pag. 770.

Ibid. l. 67. *post*, permaneret. *Adde* Vita S. Madelgisili n. 13. de eodem Monasterio Centulensi: *Ubi divinæ laudis sonus non desistit.*

ACLA. *In fine adde.* Ubi, ni fallor, *acla* contractum videtur ex *accola*, pro *manso accola.* Vide in *Accola.*

ACREDO, *Acerbitas.* Vita S. Sacerdotis Episc. Lemovic. num. 14. *Gravi febrium afficiebatur acredine.*

ACROISIA. *In fine adde.* Ita perperam scriptum in Hist. Scholastica Petri Comestoris cap. 52. Gen. *acrisia quam latinè avidentiam dicere possumus.* Perperam scriptum, *audentiam.*

AC SI, formula frequens in subscriptionibus: v. g. in Actis Episcopor. Cenoman. p. 204. *Landobertus ac si peccator Episcopus hoc privilegium subscripsi.* Ita alij Episcopi in ead. charta, & aliis passim. Græci hodie τάχα eodem ferme sensu præponere solent. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce, Mabillon. de re Diplomat. p. 468.

ACTIFICARE. Formula vetus Andegavensis 49. *Sic juxta actificantes sæpe dictis germanis visum est, ad ipsas personas decrevisse judicio, &c.* Vide *Aptificare.*

ACTIO. *P.* 46. *l.* 13. *post*, adsumeret. *adde.* Charta Childeberti Reg. Fr. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 222. *Ut nullo unquam tempore actionem Ducatus alter, nisi, ut dictum est, in ipso pago Cenomanico habere debeat.*

Ibid. p. 47. *l.* 27. *post*, pag. 472. *adde.* In libris Sacramentorum Ecclesiæ Rom. lib. 1. cap. 26. ubi promiscuè *infrà actionem*, & *infrà Canonem* scribitur, & in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis pag. 150.

Ibid. l. 34. *post*, habetur. *adde. Canon actionis*, in lib. 3. Sacrament. Eccl. Rom. pag. 196.

ACTIONARIA, idem quod *Actio*, munus publicum, in Diurno Romano cap. 6. tit. 20. *Actionaricum*, eâdem notione. Synodus &c.

ACTIONATOR. *In fine adde.* Charta Ludovici Imp. apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 224. *Ut nullus Comes, Gastaldus, aut aliquis publicus actionator*, &c.

ACUTA. *L.* 9. *post*, dixerunt. *adde.* Vide Michaëlem Scotum lib. 3. mensæ Philosophicæ cap. 7.

Ibid. l. 14. *post*, semel. *adde.* Noti sunt Aretæi & aliorum Medicorum libri περὶ ὀξέων παθῶν, ut & Cælij Aureliani Horatiani, &c. *De Acutis.* Vide Gabrielem Humelbergium ad Sereni Sammonici cap. 2.

ACUTARE, *Acuere.* Passio S. Bonifacij, Mart. num. 8. *Et cum iratus fuisset judex, jussit ut calami acutarentur, & eos affigi sub ungulis manuum ejus.*

ADAQUARE. *In fine adde.*

Adaquatorium, Aquarium, in charta Philippi Reg. Fr. an. 1270. ex Tabul. S. Germani Prat.

ADÆQUE, pro *Pariter*, *Perinde*, in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. §. 10.

ADCONDABILES. *Adde in fine.* Vide consuetudinem localem Castellaniæ Bellijocensis apud Thomasserium lib. 1. cap. 97. & pag. 208.

ADEGA. Testamentum Sancij II. Regis Portugalliæ, eræ 1286. apud Brandeonum to. 4. *Et totam adegam meam de Macuilla, cum omnibus cupis suis, quam emi pecunia mea.*

ADFIGERE. *In fine adde.* Tabularium Casauriense: *Quia Dom. Luithprandus in suo Capitulo affixit, quicunque de re sua*, &c. Charta alia ex eodem Tabulario: *Iterum Dominus Ludovicus Imperator in sua capitula affixit, ubi ex utraque parte Ecclesiasticum fuisset, rectores earumdem Ecclesiarum, si se familiariter pacificare velint, licentiam habeant.*

ADFILIARE. *L.3. post*, adfiliatum, *scribe*, Vita MS. S.Gaugerici Episc.Camerac.lib.1.c.4. *Illum verò deinceps ardentissimo dilectionis affectu affilians, &c.*

ADJUTOR. *In fine adde,*

Adjutores Episcoporum. Vide in *Chorepiscopus.*

ADJUTORIUM. *L.4. post*, vocatur, *adde*, Tabularium Absiense fol. 32. *nullo nobis jure retento præter quinque solidos vobis & Gauffredo Normant ad adjutorium ipsius feodi relevandi, & præter talliam 15 denariorum de mariagio, & de prisone, secundùm morem patriæ.*

ADJUXTARE, appropinquare. Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib.1. cap.7. *pauperibus semper se ac parvulis adjuxtabat.*

ADMISSIONALES. *L.5. post*, sat.4. *adde*, ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, apud Pachymerem lib.6. Hist. cap.26.

ADMODIARE. *L. 15. post*, bladi, &c. *adde*, Charta an. 1227. in Tabulario Monasterij Hederæ fol.75. *Simoni Presbytero de Portis concessimus ad admodiationem pro 11 solid. Paris. singulis annis ab ipso Presbytero reddendis duas partes minutæ decimæ*, &c.

ADMODUM. *In fine adde*, Neque fortè aliter hæc vox sonat in Decretione Childeberti Regis, cap.4. in Epist. Ludovici Pij ad Sicharium, & in aliquot Formulis veter. nisi usurpetur pro *amodo*, ut volunt viri docti. Vide Paulinum Aquileiensem in Epist. ad Carolum Reg. præfixa libro contra Felicem Urgelitanum.

ADOBARE. *L.15. post*, adipiscitur, *adde*, statuta urbis Mediolanensis part. 2. cap. 5. *Iurisperiti collegij judicum Mediolani, & Milites adobati sint.*

ADRAMIRE. *P. 68. l.57. post*, facere, *adde*, Chronicon Petri IV. Reg. Aragon. cap. 31. *e don Pedro de Exerica trames los ab un porter nostre lettres de dementiments ou de arramiments de batailles.* Vbi Cod. MS. *arremiments* præfert.

ADRODERE. *In fine adde.* Vide *Tonsor.*

ADVENTITIUS. *P.74. l. 8. post*, dedit. *adde*, Vita S. Afræ: *videns honestos viros, existimans adventores impudicos, paravit cœnam.* Vide Juretum ad Symmachi lib.1. Epist.41.

ADVERSUS, *juxta*, vel potius, *in conspectu, è regione.* Lactantius de Mortibus persecutor. n. 23. *filij adversus parentes suspendebantur: fidelissimi quique servi contra dominos vexabantur, uxores adversus maritos*, &c.

ADVINEARE, *vites in agro serere, plantare*, in Tabul. S.Cyrici Nivern. n.54. & alibi.

ADVIVERE. *L.8. post*, 57. *adde*, S. Hieronymus lib.1. contra Jovinianum, & Epist.50.

ADULTER. *L. 3. lege* conlatione. *l. 4. post* crimin. *lege.* Gloss.Gr. Lat. παραχάραγμα, *Adulteratio*, παραχαρακτὴς, *Adulter.*

ADULTERIUM. *L.1. post*, fornicatio: *adde*, Nam ut ait Gregorius Nyssenus in Epist. ad Letoium, ἤρεσε καὶ τὸ κατὰ πορνείαν πλημμέλημα μοιχείαν εἶναι νομίζειν, διότι μία ἐστὶν ἡ νόμιμος συζυγία καὶ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, καὶ ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα.

L.14. post, passim. *adde*, In Concilio Antisiodorensi cap.23. Turonensi II. c.14. in Capitulari Compendiensi an.754. c.14.

Ibid. l.21. post sol. *subde*, Extat Charta an. 1082. continens compositionem inter Fulconem Comitem Juniorem (Andegavensem) & Goffridum Episcopum *super querela quam diu contra Comites habuerant Episcopi, videlicet de Adulteris & usurariis quos antiquitus ad solius Episcopi justitiam pertinuisse constabat, sed postea ministrorum Ecclesiæ negligentia & incuria seculares judices usurpaverant, non absque Episcoporum contradictione & justa querimonia. Super hac igitur querela talis concordia facta est utriusque consensu, ut Præpositus Comitis & Archidiaconi Episcopi communiter adulteros & usurarios laïcos distringant, & totam multam emendationis inter Comitem & Episcopum per medium partiantur.*

Ibid. p.76. post, l.64. adde, Apud Lusitanos adultera cum adultero cremabatur. Quod si maritus nollet uxorem cremari, adulter liber erat, ut est in coronatione Regis Portugalliæ, apud Anton. Brandaonum lib. 10. cap.13.

Ibid. p.67. l.6. post, recip. *adde*, De pœnis adulterij multa congessit Stephanus Stephanius in Notis ad Saxonem Grammatic. p. 122. Vide præterea Socratem lib.5. cap.18. Eclogas Leonis & Constantini tit.28. cap.9. &c.

Ibid. l.18. post, adulterum &c. *adde*, Vide Palladium in Vita S.Joan. Chrysostomi p.146. Theophanem pag.188. & Anonymum Combefisianum in Alexandro num.1.

ADUNARE. *L.11. post*, cap.29. *adde*, Lactantius lib. de Mortib. persecut. n. 23. 45.

Ibid. in fine adde,

Adunari denique proprio vocabulo dicebantur Ecclesiæ, cum à barbaris pervasæ erant, ut eas recuperandi spes nulla esset: tum enim quod reliquum erat, alteri Ecclesiæ *adunabatur.* Vide Diurnum Romanum cap.3. tit.12. & Gregorium M. lib. 2. Epist. 59. lib.5. Ep.19.

ADVOCATVS. *P. 79. l.50. post*, recipiebant, *adde*, Olim enim *non habebant castella & arces Ecclesiæ Cathedrales, nec incedebant Pontifices Loricati. Sed nunc propter abundantiam temporalium rerum, flamma, ferro, cæde, possessiones Ecclesiarum Prælati defendunt, quas deberent pauperibus erogare.* Verba sunt Guidonis Abbatis Clarevallensis apud Baluzium lib.2. Miscellan.

Ibid. l. 69. post, responderent, *adde*, Henricus Rex Fr. in Charta an. 1058. ex Tabul. Fossatensi: *Quidam noster miles Guillelmus nomine Castri Corboili suggessit nobis ac deprecatus est nostram clementiam, ut ei concedere dignaremur ea quæ quondam bonæ memoriæ Comes Burchardus nomine in cœnobio S. Mariæ sanctique Petri Apostoli Fossatensis Ecclesiæ temporibus avi nostri Hugonis Francorum Regis habere videbatur. Nos verò licet inviti agamus, hujus tamen nostri præcepti auctoritate manifestamus, quomodo vel qualiter ei concedimus: ut enim à nostris majoribus comperimus jam dictus Comes Burchardus nihil aliud ab avo nostro jamdicto Hugone de ipso loco habuit, neque tenuit, nisi ut providentiam atque defensionem adversus hostes & inimicos sanctæ Dei Ecclesiæ, atque pervasores prædiorum ipsius loci haberet, & ut ipsum locum sublimare atque ditare terrarum suarum beneficiis atque possessionibus liceret. Eadem ergo ratione præscripto Guillelmo concedimus*, &c.

Ibid. p.80. l.48. post, passim, *adde*, Ita apud Anonymum de Festo restitut. imagin. pag.742. προσῆλθον τῷ Θεοφίλῳ βασιλεῖ αἱ μονάζουσαι ἅμα τῷ αὐτῶν οἰκονόμῳ, quæsturæ de Drungarij vigiliæ rapinis.

Ibid. p.82. l.4. post, velit, *adde*, Vide Ægidium Gelenium in colonia pag.68. 69. 85. 86. 87.

Ibid. p. 84. l.33. post, protegebat, *adde*, Chronicon monasterij Figiacensis: *Eo tantùm tenore, — ut cum necessitas posceret, solo jussu, absque lucro alio temporali, bella Abbatis & suorum præliaretur.*

Ibid. p.90. l.13. post, cap.33. *adde*, Joannem Sarisberiensem lib.7. Policrat. cap.17. & Epist. 125.

ÆDES. *In fine adde*, Gloss.Lat.Gr. Ædes, αὐλαὶ, ναοὶ. Glossæ Basil. αἴδες, οἱ ναοὶ.

ÆDIFICARE. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in οἰκοδομή.

ÆNEA. *In fine adde.* Vide Constantinopolim Christ. ubi de æde S. Michaelis.

ÆQUALENTIA. Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. *Sic quoque ut post tuum obitum filij tui inter se æqualentia dividant.* Infrà: *vos sacro sancta Ecclesia & Basilica S. Petri & Pauli hæredes meas æqualentia cum ipsis habere volo.* Formula vetus Andegavensis 36. *tu cum ipsis æqualis lancia dividere facias.*

ÆRA. *P.93. l.23. post,* 459. *adde*, ut & in veteri collectione edita à Jacobo Petito.

Ibid. l.32. post, Hildericum, *subde*, Perperam porro *Ira*, pro *Era* scribitur in formula 16. ex Baluzianis: *Ut lex mundana Theodosiano corpore arbitratus discernit, me impleturum esse polliceor. Data editione de Inscriptionibus accusatoribus recrescant Theodosiano nono in ira prima, &c.* Est enim titulus 1. lib. 9. Cod. Th. de accusationibus & inscriptionibus.

ÆSTIVALIA. *Lin.6. post,* &c. *adde*, Charta an. 1322. in Maceriis S. Barbaræ Lugdun. p.203. *Et tria paria sotularium regularium temporibus quibus magis indigent, hiemali vel æstivali, & hoc sacerdotibus & juvenculis: & quod dicta æstivalia teneantur semel facere de accampiis & sotularibus.* Adde Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p.10.

ÆTAS. *P.95. post l.25. adde*,

Ætas tenendi terram. Tabularium S. Victoris Paris. an. 1193. *Fidejussores facti sunt cum rebus suis quod filios & filias eorum, cum ad ætatem tenendi terram venerint, venditionem prædictam laudare facient, & firmiter observare.* Tabular. Vindocinense Ch.274. anno 1078. *post Natale Domini comparaverunt unum arpentum vineæ de Gaufredo, favente Radulfo Presbytero filio suo: de pueris autem qui nec dum valebant loqui, permisit quod eos auctorisare faceret, cum venirent ad ætatem loquendi.* Vide *Concessio*, *Denarius*.

ÆVUM. *In fine adde*, Utitur non semel uterque Victor. Virgilius:

Et nunc æquali tecum pubesceret ævo.

AFFARE. *P.97. l.57. post,* affare, *adde*, Ita nostri etiam usurparunt. Joannes Abbas Laudunensis in Chron. MS. lib.11. c.35. *Entre lesquels il y eust un Escuier de noble affaire, qui se voüa à S. Denis.* Vide to.13. Spicilegij Acheriani p.380.

AFFECTUS. *In fine adde*, Vide Petr. Fabrum lib.3. Semestr. cap.9. eâdem notione *Caritates* dixit Ammianus lib.18. & 20. p.130.156.170.

AFFIBULARE. *L.19. post,* dissolvere, *adde*, apud Alanum de Insulis in Planctu naturæ, initio, & in Anticlaudiano lib.1. cap.7.

AFFIDARE. *P.100. l.43. post,* &c. *Scribe.* Adde statuta Joannis Episcopi Leodiensis cap. de Sponsalibus.

AFFIDATI. *P.101. l.16. post*, 98. *adde. Affiez* dicuntur in statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. capite 127.

AFFORCIARE. *L.6. post* testium, *adde*, Item vim inferre, *forcer*. Charta Lusitanica eræ 1361. to.4. Monarch. Lusitan. p.272. V. *In manibus prædictorum juratorum & deportum nec afforciabit per se, nec per alium, nec afforciari permittet.* Suprà: *Iuravit idem Rex — quod de Ganatis afforciatis & pecunia ipsis spoliatis emendam faciet competentem.* Fori Alcaçonæ: *Qui mulierem afforciaret, & illa clamando dixerit, quod ab illo est afforciada,* &c.

AFORIS. *L.3. post*, 26. *adde.* Cæsarius Arelat Homil. 2.

AFRUGUM. Palladius de Architectura: *Sed cuprum adustum fit cerussa, quam nostri Afrugum vocant.* Ubi Pithœus monet in MSS. legi *Afrugum*, *& affrugum*.

AGAGULA. *In fine adde*, Sed de hujus vocis origine consulendus Eustath. Suvartius lib. 1. Analect. cap.7.

AGAPE. *L.5. post*, vetitum, *adde*, Nam & id à paganis factitari solitum auctor est Libanius in 1. ἐκφράσεί, ex Allatianis.

Ibid. l.27. post, pauperum, *subde*, quæ in lib.3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap.48. inscribitur, *Pro his qui agape faciunt.*

Ibid. p.105. l.11. post, postularet, &c. *adde*, Franciscus Canonicus Pragensis: *Idem surgens ad agapem faciendam, ante ortum solis vocabat officialem, cui commiserat curam pauperum*, &c. Christianus de Scala in Vita S. Ludomillæ p.46. *Evangelicum implens illud, quo jubetur agapem facere, ignorante sinistra nostra quod faciat dextra.*

L.14. post, 443. *adde*, Vita S. Vogdali n.7.

AGENDA. *P.106. l.8. post*, 49. *adde*, & apud Ferrandum Diacon. c.90. ex Concil. Carthag. c.7.

Ibid. l.32. post, Can. 9. *adde*, in lib.1. Sacram. Eccl. Rom. c.92. lib.3. c.95.

AGENTIAMENTUM. *In fine subde*, Tabulæ nuptiales Geraldi Fabri Domicelli D. mansi Milhagueti, &c. an. 1315. mens. Febr. *Item fuit dictum quod dictus nobilis Helias Fabri dabit pro osculo seu agensamento dictæ Andreæ futuræ suæ sponsæ 20 libras in casu prædecessus*, &c.

AGER. *L.11. post*, 588. *adde*, & to.13. Spicilegij Acheriani p.289. *In fine adde*, Vide *Acra*, *Campus*.

AGERIENTIA, *Agerentia*, idem quòd *Aisantia*, de qua voce infra agimus. Vetus Charta apud Mabillon. de re diplomat. p.472. *Villa cognominante in pago Camliacensi cum omne merito vel agerientias & soledetates suas*, &c. Occurrit eadem vox non semel ibidem.

AGGER. *P.108. l.3. post* muniendo, *adde*, Et eidem Ammiano, Bedæ in Martyrol. 4. id. oct. in Actis martyrij SS. Cantij & Cantiani, &c.

AGGESTUS. *In fine adde*, nisi potius ab *Agea*, *via in navi dicta*, ut est apud Festum & Isidor. πάροδος πλοίε, in Gloss. Lat. Gr.

AGGUSTATIO. Charta Ulgerij Episcopi Andegav. *Ipse verò Albericus dedit modo dictæ Ecclesiæ duas piscaturas aggustationum, quæ sunt in Laionio, quas habebat de beneficio Canonicorum nostrorum.*

AGINA. Tabularium S. Cyrici Nivern. an.8. Roberti Reg. Ch.60. *Ermendricus & uxor sua Oolgardis, & Aalgardus & dilecta illius agina, communiter vendimus, &c.* Infra: *S. Stephani & uxoris suæ Guitburgis, & Ermendrico & conjuge ejus Oolgarde, & Aalgardi & Amabile ejus agine, qui hanc venditionis cartam fieri & firmare rogaverunt.*

AGIUS. *L.7. post, cap.6. adde*, Ex his emendanda formula 14. ex Balusianis: *Agino Salomon pro sapientia bene scripsit hanc sententiam, &c.* Legendum enim *agio*, vel *agios*.

AGNUS. *P.111. l.31. post*, divin. *adde*, (ut in Synodo Trull. Can.82.)

Ibid. lin. 86. subde, Neque porro hîc omittendi versus, quos Urbanus V. Pap. misit ad Joannem Palæologum Imp. cum Agno Dei, per Mag. Mimera, descriptos in Cod. MS. Bibl. Reg. Andr. Danduli Chronicon continente:

Balsamus

Balſamus ac munda cera, cum chriſmatis unda,
Conficiunt Agnum, quem do tibi munere magno,
Fove velut natum per myſtica ſanctificatum,
Fulgur deſurſum depellit, & omne malignum,
Prægnans ſervatur, ſine vi partus liberatur,
Portatur mundè, ſervat de fluctibus undæ,
Peccatum frangit, ut Chriſti ſanguis & angit,
Dona profert dignis, virtutem deſtruit ignis,
Morte repentina ſalvat, ſathanæque ruina,
Si quis adorat eum, retinebit ab hoſte triumphū.
Agne Dei miſerere mei.

AGNITUDO, *Agnitio.* Vita S.Fidoli: *Cujus rei agnitudine mœſtus, &c.*

AGRARIUS. *L.3. poſt*, janua, *adde*, Aurel. Victor in Maximiano: *ortus parentibus agrariis.* Sigebert. an. 1160. *Nolens vexare agrarios, milites, nec burgenſes, nec ruſticam multitudinem.*

AGRARIUM. Vetus charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag.200. *Omnes decimas de ſupraſcriptis villulis, tam de annonis, quàm de agrario, &c.*

AGRICOLARE, colere agrum. *Agricolans*, Agricola, apud Vvalbertum lib.1. de miracul. S. Rictrudis cap.2.

AGUAIT. *P.*114.*l.*1. poſt Vvacta, *adde*, & Cujacium lib.11. obſerv. cap.11. extr.

AIACIS. *L.*17. *poſt*, Georgio, *adde*, Alia Stephani Epiſc. Claromont. in Tabul. Celſiniacenſis monaſterij: *Sunt autem duo aizes, unus ad Burnonem quem Galmannus excolit, cum curtis, horto & vineis, & alius aizes qui vocatur ad Petrum &c.* Idem Tabular. *Dat eis Petrus ipſe aizum quoddam, continens in ſemet curtem unam & furnum, manſiones quoque & viridarium.*

*Ibid. l.*19. *poſt*, Ruthenis, *adde*, & in Tabulario monaſterij S. Theofredi in Vallavis.

AIN. *In fine adde*, Huc fortè pertinent iſta Alcuini Poëm. 3. de quodam Angloſaxonum Rege:
Tertius accepit ſceptrum regnator opimum,
Quem clamant, IN, incerto cognomine gentes,
Qui nunc imperium Saxonum jure gubernat.

AIOLA, *avia*. ex Gall. *aieule*. Occurrit in Tabul. Abſienſi fol. 22.

AIUDA, *auxilium*, in charta Luſitanica, apud Brandaonum in Monarchia Luſitanica lib.15.cap.24. Etiā nunc Picardi noſtri dicunt *aiude*, eâdem notione.

ALÆ. *In fine adde*, Acta Epiſcoporum Cenoman. in Hoëllo, cap. 34. *Exteriores etiam parietes quos Alas vocant, per circuitum conſummavit.*

ALBA. *P.*121.*l.*70.*poſt*, c.17.&c. *ſcribe*. Vide Henr. Valeſium ad Euſeb. lib.4. de Vita Conſtant. c.62.

Sed & Pontifex ipſe in Baptiſmi ceremoniis Albatus erat. Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. c. 22. Levit. *In hunc modum & Pontifex Evangelicus in aſperſione baſilicæ, quam dedicat, quaſi in expiatione, lineis & minoribus utitur indumentis. Etiam in Sabbato baptiſmali in conſecratione fontium, & in merſione Catechumenorum, cum ſcilicet transferuntur peccata eorum, utitur ſimilibus indumentis. Cum autem his peractis ad miniſtrationem accedit altaris, Pontificialibus & pretioſis veſtibus infulatur.* At neſcio unde hauſit quod ait in Act. Apoſt. c.16. ſignum fuiſſe olim accepti Spiritus ſancti, in primitiva Eccleſia, quod omnes fere aſcendentes de lavacro loquebantur omnibus linguis, ut Apoſtoli.

*Ibid. p.*121.*l.*13. *poſt*, induebantur, *adde*, præmiſſa hac oratione, quæ legitur in Miſſali Gotthico: *Accipe veſtem candidam, quam immaculatam perferas ante tribunal Domini noſtri Ieſu Chriſti.*

*Ibid. l.*37. *poſt*, candor, *ſcribe*, Cæſarius Arelat. Serm. 15. *quando in nobis ſacri baptiſmatis dona vatuamus, quando in albis niveos holoſericæ nuptialis cinctus concedimus.*

*Ibid. l.*57. *poſt*, Cathech.4. *adde*, S. Athanaſium orat. in S.Paſcha extr. Leidranum de Baptiſmo cap.8.

*Ibid. l.*75. *poſt*, &c. *Adde.* Vide Henr. Valeſium ad Euſeb. lib.4. de Vita Conſtantini cap.62.

Ibid. lin. antepen. poſt, Innocentium, *adde*, Palladio in Vita ejuſdem Chryſoſtomi p.18.85.

*Ibid. p.*122.*l.*2. *poſt*, vide, *adde*, omnino Andream Monachum lib. 2. Vitæ S. Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap.13. &

*Ibid. l.*16. *poſt*, ſunt, *adde*, Alcuinus poëm.3.
Dum mergi meruit baptiſmi gurgite felix,
Poſt albas igitur morbo correptus egreſcit,
Donec mortali claudit ſpiracula vitæ.

Ibid. l. 30. *poſt*, deponerent, *adde*, S.Athanaſius orat. in Sabbat. τῆς ἀπολυσίμου· Σήμερον ἀποδύεσθε τὴν φορουμένην ἐσθῆτα, ἀλλὰ μὴ ἀποθέσθε τὴν κεκρυμμένην σφραγίδα, &c. *Dies depoſitionis Albarum*, apud Andream monachum lib.2. Vitæ Ottonis Epiſc. Bamberg. c.27.

*Ibid. l.*40. *poſt*, Paſcha. *Scribe*, vel Pentecoſten ſubſequitur: nam & *albas Pentecoſtes* dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in Pœnitentiali cap.13. *Octo dies Neophytorum*, in Epiſtola Anonymi de celebratione Paſchæ, to.9. Operum S. Hieronymi.

*Ibid. l.*48. *poſt*, &c. *adde*, Liber 1. Sacrament. Eccl. Rom. c.47. *Incipiunt totius Albæ orationes & preces.*

*Ibid. p.*121.*l.*1. *poſt*, cedere, *adde*, Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Diacones in albis exeunt ad proceſſum, plebs clamat pro nimborum incurſu*, &c.

ALBAGIA. *L.*3. *poſt*, invaditur, *adde*, Huc fortè iſta ſpectant ex Chronico Petri IV. Regis Aragon. lib.3. cap.16. extr. *E puix faen donar de rems e a navigar con mes poquet, & per tes albalines que y ſtinguen en mor tro lo diumenge ſeguent.* Ubi Cod. MS. *albaxines* præfert.

ALBALISTA. *L.*7. *poſt* 50. *adde*, *Le Roman de Garin* MS.
Une aubeleſtre trois fois ne tireroit mie.

ALBARANUM. *L.*2. *poſt*, Albala, *adde*, *Albara* & *Albaraio*, apud Raimundum Montanerium in Chron. Reg. Aragon. cap.204.

ALBARETA. *P.*125. *l.*7. *poſt*, albareta, *adde*, Alia in Hiſt. Bleſenſi p.301. *Nec non vineas & prata, & viridarios, & alberetas in manu cepit.*

ALBINI. *L.*5. *poſt*, 2. *adde*, & Sponij to.3. itiner. pag.54.

ALCALA. Teſtamentum Sancij I. Regis Portugalliæ eræ 1217. to.4. Monarchiæ Luſitan. pag. 260. *Regina Donna Sanciæ dedi — omnes alcalas meas, acitaras & coechias.*

ALCAVALA. *L.*8. *poſt*, &c. *adde*, alia tom.3. Monarch. Luſitan. p.282. *Non detis portaticum, vel alcavalam, aut cibariam.*

ALCAYDUS. *In fine ſubde*,

Alcaydaria, tributum Alcaydis penſitari ſolitum. Charta Henrici Comitis Portugalliæ, tom.3. Monarch. Luſitan. pag.282. *de azena nobis quintam partem, abſque ulla alcaydaria.* Eſt etiam ipſum Alcaydi munus. Charta Alphonſi II. Regis Portugall. ibid. to.4. p.268.v. *Et Prætor perdet ibi meam Alcaidariam, & accipiant juſtitiam de illo in ſuo corpore*, &c.

ALDIUS, *P.* 131. *l.* 4. *poſt*, &c. *ſcribe*, Adde Puricellum in Ambroſiana Baſilica p.226.

ALEA. Tabular. S. Cyrici Nivern. Ch.71. *Inſuper etiam aleas Domni Odonis Paraphoniſtæ mihi dederunt.*

ALEVOSUS. *In fine adde*, Occurrit non ſemel in Chartis Hiſpanicis apud Antonium Brandaonem

nem in Monarchia Lusitana lib.8. cap.14. & tom.4. pag.261.

ALFITA, species tributi apud Mauros Hispanos. Vide Brandaonem in Monarch. Lusitana lib. 11. cap.32.

ALGUS, us, pro algor, ῥῖγος. Vetus carmen edit. à Barthio lib.34. adversf. c.1.

Siti & fame, calore & algu mortuis
Malagma prabetur potens.

ALIXONA. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita n. 31. *Statuimus ut accipiant supradicti Canonici & Fratres nostri de frumento optimo modios quatuor, & insuper de potione qua vulgo Alixona dicitur modium unum*, &c.

ALLEC. *In fine adde*, Gloss. Gr. Lat. ὀψάριον τεταριχευμένον, *Allec, Allex.*

ALLEGARE. *L.* 11. *post*, allegastis, *adde*, Cæsarius Arelat. serm. 12. *Si apud aliquam personam potentem velles aliquam causam allegare necessariam*, &c.

ALLELUIA. *In fine adde.*

Alleluiaticè, cum Alleluia. Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomagensis: *Responsoria de Horis alleluiaticè dicantur.*

ALIMONIA, *Alimentum*: Gregorius Turon.in Vita S.Aridij p.215. *Artemius-opportunè suggessit, ut alimonia Fratribus parari deberet.*

ALMITIES. *in fine adde.* Vide Festum, & ibi Scaligerum.

ALMOQUEIRE. Charta Henrici Comitis Portugalliæ, to.3. Monarch. Lusitan. p.282. *Almoqueire faciant mihi servitium manno, & inter vos non sit ulla manana.*

ALMUCIUM. *P.*142. *l.*16. *post*, cœpere, *adde*, atque ij *pilei turriti gebellinorum*, id est ex pellibus Sabellinis dicuntur Petro Damiano lib.2. Epist.1.

ALMUDAYNA. *L.* 12. *post*, 333. *subde*, apud Petrum IV. Reg. Aragon. in Chron.lib.3. cap.21.& to.5. Monarch. Lusitan. p.303.

ALMUDE, *Modius, medimnum.* Fori Leirenæ: Mellitor det per *annum unum almude de melle, & unam libram de cera.* Vide to. 3. Monarch. Lusitan.p. 282.

ALMUGAVARI. *L.* 24. *post, cap.*16. *adde*, Raimundus Montanerius in Chron. Reg. Aragon. passim, Bernardus Desclos in Hist. Aragon. lib. 2. cap.5. 10. &c.

Ibid. in fine adde. Almugavarum verò cohortes *Almugaveriam* appellat idem Montanerius cap.170. & alibi non semel. Vide Gloss.med.Græcit.

ALMUNIA. *Scribe in fine*, Adde Colmenarezium in Hist. Segobiensi cap.16. §. 4.

ALODIUM. *P.*145. *l.* 12. *post* Monachus, *adde*, Vita Balduini Lutzenburg.Archiep.Trevir.lib.1.c.ult. *Clericos suos variis beneficiis providendo, Laicos verò solemnissimè uxorando, possessionibus, domibus, agris, vineis in perpetuum allodium eis distributis, ditissimos faciebat.* Præallatis addo quæ observat Joannes Stiernookus lib.2.de Jure Sueonum vetusto cap.5. & 6. apud Suecos allodium vocari *avitum prædium*, non verò quomodo Feudistæ quatenus feudo opponitur: quod quidem *alda odal* vocant, unde vocis originem accersit, quam in Jure Uplandico in sua propria & nativa significatione reperiri ait.

*Ibid.p.*147. *l.*1. *post*, 319. *adde*, Fredericum Sandeum in Consuetudines feudales Gelriæ tit. 1. cap.1. §.17.18.19.20. & seqq.

*Ibid. post l.*29. *adde*,

Alodium falsum, cujus mentio occurrit in aliquot Chartis Monspeliensibus an.1534. & 1535. *Et primo sub viatico in falso alodio totum quoddam suum hospitium in quo habitat.* Ubi *falsum alodium* dicitur, quod non sit feodum, nec etiam vera proprietas, cum usufructuario jure possideatur.

ALPES. *P.*150. *l.*6. *post*, est, *adde*, Præterea à Rainardo Abbate Cisterciensi in Institut.c.57. &c.

ALTARE. *P.*152. *l.*35. *post*, charta, *adde*, Gaufredi Episcopi Parisiensis in Tabulario S.Mariæ Longipontis: *damus ei altare, & quod ad altare pertinet villa quæ dicitur Orceacus.* Alia.

*Ibid. p.*153. *l. antepen. post*, Corliæi, *subde*, Acta Episcoporum Cenomanensium in Segenfrido cap.29. *Dominus verò Segenfridus apud eum diu commorans, dedit ei LXIV. altariorum relevationes, Synodos, & circuitiones, insuper casamenta Ecclesiæ*, &c.

*Ibid. p.*157. *l.*30. *post*, 76. *adde*, Jacobus Petitus post Pœnitentiale Theodori pag.596. 601. 625. 630. 631.632.633.635. Vide Præterea Joan. Sarisberiensem Epist.69.

Ibid post lin. 38. *subde.*

Altare, basis Phylacteriorum, seu capsellarum in quibus reconduntur reliquiæ. Vetus Scheda apud Brouverum lib. 8. Annal. Trevirensium num. 114. *capsam auream cum altari supposito, innitentem 4. columnis argenteis: & aliam item capsulam modicam altari superpositam*, &c.

ALTARARIUS. *In fine scribe*, Epistola MS.Innocentij Pap. *Paulus de Suvosano Canonicus dictæ basilicæ, qui fuerat in ea auctore nostra altarius* (sic) *deputatus, videns quod dictis Canonicis & capitulo de oblationibus hujusmodi disponentibus, pro eorum libito & voluntate ipse inaniter gereret Altarij nomen, hujusmodi altariatus officium sponte & liberè resignavit.*

ALTERARE, *mutare.* Vita S.Neoli Abbat. n.6 *Nonnunquam verò peregrinorum alteratus induviis in Ecclesia pernoctabat.* Auxilius de Formoso Pap.apud Mabillonium: *Si itaque astipularis quemlibet jure sacramento non posse uti, alterum jure sacrare, fatearis indubitanter sacramentum alteratum existere. Unde requiro abs te utrum jure in sacramento alteratum sit dicere. Alteratum sacramentum, inquam, appello, quidquid divinitus per ministrorum celebratur manus, ut puta baptismum, impositio manuum, & cætera cælestia.* Occurrit ibi pluries.

ALTERITAS. *In fine subde*, Adde Alanum de Insulis in Planctu Naturæ p.284. ult. edit.

ALTERUTRARE. *In fine adde.*

Et alibi:

Fœdus alit morum par gratia, par studiorum
Usus, in obsequiis alterutrata fides.

ALVARA. *In fine adde*, Chronicon Cidi Campitoris cap.39. *& saliendo el alvara salieron todos de la Ciudad passa a passa.*

ALVACILUS, (sic scribe) *p.*157.*l.*6.*post*, Vide, *adde*, Tom.4. Monarchiæ Lusitan. pag. 268. & supra.

ALVINIANNUS. Vetus Charta in vita Aldrici Episc. Cenoman. num.56. *De avena modij 444. axilios ad alviniannum 450. & omni anno scindulas. 1450.* Sed videtur legendum *ad alium annum.*

ALYRUMNÆ. *In fine scribe*, Et Stephanum Stephanium in Notis ad Saxonem Grammaticum pag.45.46. His adde Salmasium de Hellenistica pag. 382.

AMANEGIA, Statuta Mediolanensia 2.part. cap. 366. *Si quis abstulerit scharlionum, sive amanegias, sive palos, vel Cayrones de aliqua planta vitis.*

AMATIXUS

AMATIXUS. *In fine adde. Sigillus de Amatixo*, in Teſtamento Haimonis Dom. Burbonenſis.

AMATORIA, *Philtra*, apud Ammianum lib.29. & Rufinum in verſ. Euſebij lib.4. cap.7.

AMBACTUS. *L.25. poſt*, deducit. *adde*. Joan. Stiernhookus lib.2. de Jure Sueonum vetuſto cap.4. pag.207. ſcribit ſervos in jure Gotthico, Sudermanico, & Vveſtmannico, *Ambat*, nominari, idemque videri quod *Ambacht*, apud Cæſarem: niſi quod apud Suecos hodie tantum feminis tribuitur.

AMBAGIBALIS *charta*. Charta vetus in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.69. *Chartam ambagibalem ibidem præſentabant, quam Bertha ad ipſos infantes ſuos fecerat, ubi habebat inſertum dum advivebat, & in partes duas Leogiſilo quondam conjuge ſuo, quam & ſuam tertiam ad uſum tenuerit:* Vox luxata, ni fallor: forte legendum *auditionalem*, de qua Marculfus lib 1.

AMBIVERTIBILIS, in utramque partem verſatilis. Anonymus de Miracul. S.Servatij n.56. *ambivertibilique vultu oculos convertit.*

AMBO. *P.*163. *l.*70. *poſt*, conſcendens. *adde, ambonem.*

Ibidem poſt ult. lin. columnæ. adde. Vetus Inſcriptio Romana apud Mabillonium tom. 4. Analect. p.486. *In Ambone S.Petri:*

Scandite cantantes Domino, Dominumq; legentes,
Ex alto populis verba ſuperna ſonant.

AMBULARE. *L.* 10. *poſt*, cap.7. *adde*. Præceptum Theodorici Reg. Fr. apud Mabillon. de Re diplom. pag.471. *Ubi de ipſo monaſterio vel de ejus villis tam ambulandum, quàm revertendum pervexiſſent.* Placitum Childeberti III. Reg. ibid. pag.477. *quando Genetor noſter Theuderic9 quondam Rex partibus auſter viſus fuit ambulaſſe, homo nomine Ibbo. quondam nullatenus ibidem ambulaſſet*, &c. Ubi in mentem venit noſtrum *aller*, pro *ire*, ex *ambulare*, formatum, ut ex *ambler*, *aller* effictum fuerit. Conjecturam ſeverioribus lubenter exponimus, hac notione utuntur Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n.5.7.

AMBULATOR. *L.9. poſt*, Perſonius. *adde*. Vita S. Henrici Imp. cap.23. *Singulis annis album ambulatorem cum Phaleris Romano Præſuli dari conſtituit.*

AMEN. *In fine adde.* Goarum ad Euchologium p.138. & Henricum Valeſium ad Euſebij hiſt. lib.6. cap.43. lib.7. cap.9.

AMIR. *P.*169. *l.*27. *poſt*, præſunt. *adde. Le Roman d'Alexandre, MS. ains ſembloit bien qu'il fut ou Amiraux ou Rois.*

AMPLIANTER, *Magnifice*. Anaſtaſius Bibl. in Paſchali I. Pap. *fecit oratorium B. Zenonis Chriſti Martyris, ubi & ſanctiſſimum ejus corpus ponens muſino amplianter ornavit.*

AN. *In fine adde.* Item pro *ſeu*, in libro Chirographo Abſiæ fol.58. locus habetur in *Oblati*.

ANACLETA. *Adde in fine.* Vide *Cataclita*.

ANAFRAGARE. Fori Alcaçonenſes: *& homine a qui ſe anafragaret ſuo adextrado, quamvis habeat alium, ſed eat excuſatum uſque ad capitulum anni*, &c.

ANAGLYPHUS. *In fine ſubde.*

Anagliſſum, pro *anaglyphum*, cælatura. Laudum ſive ſententia an.1258. apud Maximilian. Henric. in in Apologia Archiepiſcopi Colonienſis pag.33. *Item dicimus quod exceptis campſoribus. D. Archiepiſcopi nemo debeat emere argentum, niſi ad uſus peregrinantium, vel ad anagliſi ſpeciem comparetur.* Sed leg. *Anaglyfi.*

ANAGONES *equi*, in veteri Inſcript. apud Mabillonium to.4. Analect. pag.498. qui Curſui Circenſi, & agonibus Amphitheatri aut non idonei, aut non deſtinati ſunt. Occurrit ibi ſemel ac iterum.

ANATHEMA.

Anathematizare Capellam, in Charta an.894. quæ ſcilicet contra nutum Epiſcopi erecta fuerat. Locum habet in V. *Nolarium*.

ANCHORARE, *ſiſtere*. Scriptor Vitæ MS. S. Gaugerici Epiſcop. Camerac. in Epiſtola ad Gerardum Epiſcop. *Has itaque ſirtes ambiguitatis ductum tuis nutibus conſilium anchorabo.*

ANDECINGA. *P.*186. *l.* 9. *poſt*, &c. *adde*. Tabular. S. Victoris Pariſ. Ch. 10. *Scilicet medietatem totius decimæ ejuſdem villæ, & unam accingiam prati, & unum arpentum terræ.*

Aſcingia. Tabul. N. D. De Campis: *duos arpennos pratorum qui fuerant de feodo Hugonis de Badul, & ejuſdem feodi duas terræ aſcingias, &c.* Alibi: *Ita quod monachi pro notitia prædictæ terræ unam aucengam prædictæ terræ laborarent.*

Ibid. l. 12. *poſt*, vineæ, &c. *adde*. Vetus Scheda Luxovienſis edita in Operib. S. Columbani p. 335. *Similiter & decimas — fiſcaliæ, mareſcaciæ, brolij, ancingiarum, & decimum — omnium animalium.*

ANGARIARIUS. *In fine, lin.* 8. *poſt*, 39. Ubi ſtatuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 63. *& tuit li home de la cite ſeront tos jors mais engaraire, ceſt aſſaver qu'il laboureront continuellement, &c.* cap. 188. *qui ſoit de vile condition, vilain, ne engaraire.*

ANDRONA. *L.*23. *poſt*, σαύλια. *adde*. Vetus Inſcriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis n. 307. Ο ΔΑΜΟΣ ΑΝΔΡΩΝΑ ΟΡΑΣΙΟΥ Μ Β ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΘΕΟΙΣ ΠΑΣΙ.

ANGELUS. *P.*191. *l.*24. *poſt*, Angelum, &c. *adde*. Ita in Synodico adverſus Tragœdias Irenæi cap. 173. & 302.

*Ibid. l.*47. *poſt*, dicitur. *adde*. Extat Anaſtaſij Sinaitæ Patr. Antioch. ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.

ANGELICA *veſtis*. *p.*192. *l.*27. *poſt*, 105. *adde* Charta Friderici Ducis Bohemiæ an. 1186. apud Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohem. pag.217. *Ego Fridericus cupiens aſſiduis in precaminibus in futuro connumerari ejuſdem loci fratribus, qui die noctéque à laude Dei nec momento ceſſantes, ſanctis æquales eſſe probantur angelis*, &c. Vide.

ANGLIATA, *Angulus*. Teſtamentum Siſnandi Comitis Conimbricenſis apud Brandaonum tom.3. Monarchiæ Luſitanæ pag. 276. *& in illa angliata ſub Caſtello S. Eulaliæ duas villas ad integrum.*

ANGUILLARIS. *L.*7. *poſt*, &c. Occurrit ſemel ac iterum in Tabular. S. Eparchij Inculiſmenſis fol.63.

ANIMA. *L.*27. *poſt*, cap.20. *adde*. Vide Petr. Fabrum lib.3. ſemeſtr. cap.4. p. 63.

ANNELAGE. Charta Hugonis Abbatis S.Dionyſij an. 1189. ex Schedis Auguſti Gallandij: *Debet quarta Advocato 3 denarios quem recipit de freſcengage, & recipit famulus ejus in die Iovis abſoluti. Quarta debet Advocato unum denarium de Annelage, & recipit famulus ejus in Craſtino S. Mariæ.*

ANNONA. *L.*4. *poſt*, furaverit. *adde*. Tabular. Dalonenſis Abbat. fol.95. *Retentis tantum quatuor ſextariis annonæ, duobus videlicet frumenti, & duobus ſiliginis.*

ANNULUS. *P.*200. *l.*8. *poſt*, prælatorum. *adde*. Quem ſcilicet deferunt in Symbolum Eccleſiæ ab iis deſponſatæ, cùm, ut ait Joannes Citrius, τῇ ἐκ-

κλησίᾳ

κλησιῶν προςάτ νύμφιοι appellentur, carpens scilicet Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopol. in Epist. ad Petrum Antiochenum, Damnantem Latinos Episcopos ὡς δῆθεν γυναῖκας τὰς ἐκκλησίας λαμβανούσας τὸν ἀῤῥαβῶνα φέρουσας. Vide præterea Demetrium Chomatenum Bulgariæ Archiep. in Responsis p.318. & 321. Juris Græco-Romani.

ANNUS. *P.* 200. *l.*49. *post*, Romanam. *adde.* Secundam amplectitur Synodus VII. Act.6. pag. 405. Edit. Labbei, ut & Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Euthymij num.109. Georgius Syncellus Theophanes, Auctor Miscellæ, & aliquot alij. Postrema verò utuntur Scriptores alij Byzantini. Vide Petavium in Auctario lib.8. cap.1. *dele quinque lin. post*, Romanam.

*Ibid.p.*201. *l.*7. *post*, Martiis &c. *adde.* Vide Notas Sirmondi ad Concil. I. Aurelianense.

Ibid. l. 29. *post*, adde, *scribe.* Rhabanum lib. de Computo cap. 63. &c.

*Ibid.p.*203. *l.*13. *post* de l'an. *scribe.* Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap.13. Numer. *Tripliciter accipitur annus ab eis* (Hebræis) *præter naturalem. Annus usualis à Ianuario, quem habent communem nobiscum in contractibus suis, & negotiis communibus agendis, &c.* Unde conficitur eo quo Comestor vixit ævo, hoc circa an. 1160. annum putatum à Kl. Januarij.

*Ibid. l.*28. *post*, morem. *adde.* Vide Coquillium in Hist. Nivernensi p.261.

*Ibid. l.*34. *post*, indigent. *adde.* Nec longè abest ab ea sententia Petrus Chiffletius in Dissert.de annis Dagoberti cap.5. scribens, ævo Victorij obtinuisse, ut Paschalis primus fuerit anni dies: Idque eruit ex ejusdem præfatione ad Canonem Paschalem, ubi sic loquitur: *Pascha quippe, sicut omnimodo traditione cognoscitur, anni principio, non fine celebratur*, quæ tamen verba ita videntur intelligenda, non quòd à Paschate initium annus duxerit, sed quòd in primis anni mensibus duntaxat celebretur.

*Ibid. l.*58. *post*, maneat. *scribe.* Gesta Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevirensis lib.1. c.14. *anno Domini* 1307. *sexto Id. Martij, more Treverico scribi consueto, &c.* adde lib.2.c.16. lib.3. c.ult.

*Ibid.p.*205. *l.*9. *post*, Decembr. &c. *adde.* Ita nempe statuta ejusdem urbis parte 1. cap.109. *More Mediolanensi annus incipere consuevit, & de cætero incipiat in festo Nativitatis D. N. I. C. & hoc respectu instrumentorum publicorum, & actorum judicialium tantum, & indictio in Kalendis Septembr.*

Ibid. l. 27. *post*, &c. *subjunge.* Quod de Florentinis scribit Covarruvias, firmatur duabus Chartis ex Camera Comput. Paris. in quarum priore Populus Florentinus & Franciscus Sforcia Dux Mediolanensis, anno Incarnationis Christi 1451. indictione 14. *secundum cursum & morem Florentinorum*, die verò 11 mensis Septembris Angelum Acciolum ad Carolum Regem Franciæ legant, ad ineundam cum illo societatem, qua inita in Castro Montiliorum in Turonibus 21 die mensis Febr. an. 1451. eadem à Florentinis & Duce Mediolanensi comprobatur 22. mensis Martij anno 1451. Indict. 15. *secundum cursum & morem Florentinorum.* Unde patet Florentinos, quemadmodum Gallos, annum à 25 Martij putasse; nam in altera charta qui annus 1451 dicitur, fuit nostro more 1452. quo currebat indictio 15.

ANSARIUS. Vetus inscriptio apud Mabillonium tom.4. Analect. pag.498. *Imp. Cæsar M. Aurelius Antoninus Aug. Germanicus, Sarmat. & M. Aurelius Severus Alexander Pius Felix, Aug. hos lapides constitui jusserunt, maximè propter controversias quæ inter mercatores & mancipes ortæ erant, ut finem demonstrarent vectigali foricularij & ansary promercalium secundum veterem legem semel duntaxat exigundo.*

ANTENATUS. *L.*5. *post*, natus. *adde.* Glossæ antiquæ: *Primogenitus ante omnes natus.*

ANTES. *In fine adde.* Paulo alia notione vocem usurpat S.Columbanus instruct. 13. *Sic lumen tuum meæ largiaris, rogo Iesu mi, lucernæ, ut illius luce illa Sancta Sanctorum mihi appareant, quæ te æternum Pontificem æternorum in antibus magni illius tui templi illic intrantem habeant, quo te jugiter tantummodo videam, aspiciam, desiderem, &c.*

ANTHEROPSITA. *Adde in fine.* Et Andreas Vitorellus de Capella Borghesia parte 6. cap. 1. & seqq.

ANTICIPUT, pro *sinciput*, in Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.1. c.7.

ANTIPHONA. *P.*243. *l.*8. *post*, ἀντίφωνα. *adde.* Alcuinus Poëm. 3.

Præsentem ergo diem cuncti celebremus ovantes,
Et reciproca Deo modulemur carmina Christo.

*Ibid. p.*244. *post lin.* 15. *subde.*

Antiphona de Podio, dicta oratio, *Salve Regina*, quòd facta fuerit ab Ademaro Episcopo Podiensi, ut auctor est Albericus in Chron. MS. an. 1130. Hanc alij S. Bernardo ascribunt, qui sub ea tempora vixit.

APENNIS. *In fine adde.* Extant de ejusmodi *Apenni* formulæ 30 31.32. in Formul. Andegav. ubi *Apennis*, & *Appennis* promiscuè scribitur.

APICES. *L.* 2. *post*, scriptores. Glossæ Gr. Lat. *Apex, Divini apices*, γράμμα Βασιλέως.

APLAUSTRUM. *In fine subde.* Gloss. Lat. Gr. *Aplustra*, πτερὸν πλοίου, ὡς Ἔννιος. Alibi: τὸ ἀκρὸν τῆς πρώρας.

APOCALIGUS. *In fine adde.* Vetus inscriptio apud Baron. an.285. *Honorati & Decuriones, & numerus militum caligatorum.*

APOCOPUS. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀπόκοπος.

APOCRISIARIUS. *P.*255. *l.*21. *post*, act.1. *adde.* Ita apud Theophanem an.37. Justiniani Joannes ἀπὸ Σχολαστικῶν ἀποκρισιάριος ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, factus est Patriarcha Constantinopolitanus.

*Ibid. l.*50. *post*, Vide. *adde.* Vitam. S.Maximi Confess. num.17.

Ibid. post lin. 52. *subde.*

Michaël Presbiter sub Artemio, apud Theophan. an.2. p.322.

*Ibid. p.*256. *l.*43. *post*, responsum. *subde.*

Habebant præterea summi Pontifices suos Apocrisiarios Ravennæ, ut eodem fungerentur munere erga Exarchos, quo Apocrisiarij Constantinopoli erga Imperatores: cum ij in Italia *ministerium imperialis fastigij peragerent*, ut est in Diurno Romano cap.2. tit. 5. ubi etiam tit. 7. mentio fit *Apocrisiarij Ravennæ.*

Ibid. l. 56. *post*, solebat &c. *scribe.* Tabularium S. Theofredi Velaviensis: *Gui officium Apocrisiarij prius in eo monasterio peragens*, &c.

APODIX, *Meretrix.* Hist. Rotonensis Monast. lib.1. c.10. *Subito instigante diabolo, reperit eum una apodix, id est meretrix.*

APOLOGIA. *P.* 258. *lin.*4. *post*, dicitur. *adde.* In Missali Gotthico p.338. *Apologia Sacerdotis: Ante tua immensitatis conspectum, &c.*

APOPLACIUS. *Sic leg. & infrà*, apoplacia.

APOSTOLICUS. *P.*261. *l.*4. *post*, Fortunatus. *adde.*

adde. Epitaphium S.Trophimi Arelatensis Episcopi apud V. C. Jacob. Sponium :

Trophimus hic colitur Arelatis præsul accitus
Gallia quem primum sensit Apostolicum.

*Ibid l.*28. *post*, nominis. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis num. 44. *Domnus Gregorius Romanæ sedis Ecclesiæ venerabilis Apostolicus.*

Ibid. l. 39.*post*, successor. *adde.* Simili etiam Etymo *Amicum*, quasi *animi custodem* dictum scripsit Alcuinus Epist.4.

*Ibid.l.*51.*post*, initio, & apud Ottonem Morenam in Hist.rerum Laudensium pag.9.

*Ibid. lin.*62.*post*, acredo. *scribe.* Testamentum Bertichranni Episc.Cenoman. pag.143. Edit. Mabillonij to.3.Analect. *Ideo conjuro Vos Domni & Pontifices per sanctum Apostolatum, quem divina traditione accepistis*, &c.

APOSTOLI. *P.*263. *l.*13.*post*, Carnot. *adde. Apôtres* dicũtur in Statutis MSS. Caroli I.Reg.Sicil.p.143.

APPARES & *Apar. dele lin.*2.*usque ad*, Papias.

*Ibid. l.*14. *post*, epistolæ. *adde*, *consimiles* in testamento Sancij I. Regis Portugalliæ, eræ 1217.

*Ibid.l.*13.*post*, apud, *adde.* S.Hilarium in fragmentis pag.45. *Liberius antequam ad exilium iret, hanc uniformem Epistolam Confessoribus scripsit*, &c.& apud

*Ibid.l.*42.*post*, scripta. *adde.* Palladius in Vita Chrysostomi p.22. ἀντεπέστειλεν ὁ μακάριος Ἰννοκέντιος ὁ Πάπας ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι τὰ ἴσα τῆς κοινωνίας. Agatho Diacon. de VI. Synodo ἰσοτύπους ἐναπογράφους τόμους vocat.

*Ibid. p.*265. *l.*3.*post*, recondi. *addr.* Cæterum nescio an in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap.115. initio, non legendum sit, *apparis*, pro *Sarparis*. Judicet Lector. Vide *Paricula*.

APPENDARIA. *L.* 10. *post*, sit. *adde.* Tabular. Celsinianense: *& una appendaria quam laborabunt in dominio, de qua non apprehendent decimam monachi.*

APPARITIO. *In fine adde.* Vide Ammianum lib. 18.& 19. p.123. 144. 1. Edit.

APPELLITUM, vel *Appellitus. adde.* Submonitio quævis. Charta Alphonsi III. Reg. Portugalliæ eræ 1267. apud Brandaonum lib.15. Monarch. Lusitan.cap.24. *Solum hoc quod mihi & successoribus reservo in perpetuum, videlicet Collectam, monetam, hoste, annaduam, appellidum, fossadum*, &c. Alia Alphonsi Regis Portugalliæ apud eundem lib.13. cap. 17. *Et vobis illam utique concedo liberam & exemptam ab omni regali onere: ita quod homines qui ibidem morantur, de cætero non vadant ad appellidum ad Castellum faciendum*, &c. Fori Alcaçonenses. *Et qui non fuerit ad appellido Cavaleiros & Pedones, exceptis his qui sunt in servitio alieno, Miles pactet* 10 *sol. pedones* 5. *sol. ad vicinos.*

APPENSA, *Mensura frumenti ad alicujus corporis pondus.* Gonzo Abbas in Miracul. S. Gengulphi Mart.num.28. *Mirabilius etiam sanabis hîc absentem, quàm in tua Ecclesia præsentem : ejus* (puellæ) *appensam tibi si placet devoveo, & ne differas amplius oro*, &c.

APPLICARE. *Post locum Gregorij Turon. adde.* Sidon. lib.4. Epist. 8. *Cæterum diluculò familia præcesserat, ad duodeviginti millia passuum fixura tentorium. quo quidem loci sarcinulis relaxandis multa succedunt conducibilia : fons gelidus in colle nemoroso, subditus ager herbis abundans*, &c.

*Ibid. l.*36. *post*, ὡμᾶη. *adde.* Id est in Templo. Sic *Deos* pro Deorum templis dixit Lactantius lib.de Mortibus persecutor. num.36. *Novo more Sacerdotes maximos per singulas civitates singulos ex primoribus fecit, qui & sacrificia per omnes Deos suos facerent*, &c. Utitur etiam alio loco.

APPONERE. *L.* 2. *post*, securitate. *adde.* Gloss. Lat.Gr. MS. παρατίθημι, *appono, depono, commendo, mando.*

APOSTA, *Fulcimentum*, *Appodiatio.* Beda lib.3. Hist.Angl.cap.17. in titulo : *Ut apposta Ecclesiæ, cui idem accumbens obierat, ardente cætera domo, flammis absumi nequiverit.* In contextu *destina* appellatur.

APPRATARE, *in Pratum redigere.* Tabular.S. Albini Andegav. *Quod cum Heudo contradicere probabiliter non posset, dixit iterum se tantummodo fecisse, quia Monachi pastitia sua, quod Comes fieri intra sua vetuerat, adpratassent : cui cùm Comes adjecisset, quare & ipse pastitia de Blazono depratasset? respondit*, &c.

APPRESTAMENTUM, quod Latini *instructum* vocant. Testamentum Sisnandi Comitis Conimbricensis, apud Brandaonum to. 3. Monarchiæ Lusitan. *Et medietatem de illa azenia de Colimbria, cum suis molinis, & apprestationibus.* Infrà : *cum suis vineis & apprestamentis.*

AQUA. *P.*274. *l.*44. *post*, altaria &c. Vide Puricellum in Basilica Ambrosiana p.1155.

AQUÆ *frigidæ judicium. p.*277. *lin.*46. *post*, narratur. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 114. ubi de lege paribili : *Quant aucuns estoit accusez d'aucùn crime, dont il deust estre noyez, s'il n'estoit coupables il ne pooit noer : mais ce n'est mie voirs, car ce fesoit li bansices de l'air, qui le retient, non mie autre chose.*

*Ibid. p.*282. *l.*28. *post*, frigidam. *adde.* Vide Epistol. Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glascuensem Episcop. pag.492. & Petrum de Dusburg in Chron. Prussiæ cap.332.

AQUARIUS. *P.*285. *l.* 5. *dele* nempe, *& lin.seq. tum adde.*

Aquarius, officium Monasticum, cui *aquarum* seu piscationis cura incumbebat. Tabular. Abb. Ulterioris portus fol.28. *Anno* 1107. *piscatores S.Michaëlis tempore Paschali piscem qui vocatur Sturio ceperunt, quo capto piscatores ad Abbatem Osbernum venerunt, de pisce capto dixerunt. Ipse annuit piscem captum, in navi cepit, ad Ecclesiam antiquo more deferre præcepit. Sed Gisleberto Presbytero qui ex tunc temporis Aquarius Comitis erat resistente, & violenter piscem capiente, facere non potuit*, &c.

AQUILA. *P.*286. *l.*24. *habuere*, *&c. dele* 12. *sequentes lineas*, *& scribe.*

Aquilam in Pavimento describere. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀετός.

AQUIMANILE. Vide *Aquamanile.*

AQUI. Tabular. S.Cyrici Nivernensis ch.65. *Cum* 4. *colibertis & progenie illorum, qua de illis in posterum ventare est, & aquis.* Infrà : *Et terra arabili, & masnilibus, & aliis colibertis quos retinemus vivente uxore mea & aquis.*

ARAPENNIS. *P.* 289. *post l.* 26. *scribe.*

Arpennis interdum pro territorij finibus districtu, seu banleuca sumitur. Tabul. S. Germani Paris. *Vicarij de Pirodio infrà arpennos villæ nullam habent viariam, neque aliquid ibi accipiunt*, &c. Occurrit ibi pluries.

Ibid.l. 60. *post*, Hygenus. *adde.* Charta Gosleni Episcopi Carnotensis anni 1155. in Tabulario N. D. de Josaphat : *Arvi pennum ad hortum faciendum.*

ARBOR. *P.*293. *l.*21. *post*, est. *adde.* Interdum arbores Cruce signabant. Tabular. Absiense fol. 17. *Quo monstrante, cruces arboribus impressæ sunt.* Vide *Decuria.*

*Ibid. P.*294. *l.*11.*post,* pag.7. *adde.* Constantinum Porph. de Adm. Imp. cap.29.

ARCE. *In fine adde.* Vita S. Convvoionis Abbat. Rothonensis num.1. *Ecclesia Venetensis Diaconi arcem meruit conscendere.* Vetus charta in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 204. *Unde Domnorum Episcoporum & Metropolitanorum arcium sedes tenentium suffragia poscimus*, &c. Ubi perperam *artium* præfert editio. Ita Basilius Seleuciensis Homil. in Davidem, τὴν ἀειβάσας ἀνελθὼν ἀκρόπολιν dixit.

ARCHERIA. *In fine adde.* Vide Gloss.med. Græcit. in Τοξική.

ARCHIATRI. *P.*298. *post lin. ult. subde.*

Petrus Lombardus, Canonicus Carnotensis Archiater Ludovici VII. an.1138. obituar. Carnot.

*Ibid.p.*299. *l.*1. *scribe,* Petrus Ægidius Canonicus Parisiensis,&c.

*Ibid. l.*10. *post,* Duaco, *scribe*, Canonicus Silvanectensis.

*Ibid. l.*12. *post,* 41. *adde.* Vide eundem Naudæum in Disquisit. de Scholis Medic. Paris. p.92.

Petrus de Caspicaine Physicus regis, an.1319. in Reg. Noster.

Gaufridus de Courvot, Physicus Regis, in Computo an 1321. ex Camera comput. Paris.

Girardus de saint Disier Physicus Regis electus an.1351. in Computo an.1351.

Ibid. post lin. 31. *subde. Ioannes de Guisco* Canonicus Nannetensis & Parisiensis, Archiat. ejusdem Caroli V. Naud. Disq. p.197.

Ibid. post l. 48. *scribe. Angelus Cottus* Neapolitanus Archiepiscopus Viennensis sub Carolo VIII.

Ioannes Michael Archiat. ejusdem Caroli VIII. ob. 12. Aug. an. 1491. Vide Naudæi Disq. pag.192.

*Ibid. l.*51. *dele.* Obiit. an.1491.

*Ibid. l.*52. *adde*, ut & Naudæus in Disq. p.192.

*Ibid. l.*58. *adde.* Vide Naudæi Disq. p.170. 171.

*Ibid. l.*60. *post*, Copus. *adde* Germanus.

*Ibid. l.*65. *scribe.* Vide Naudæi Disq. pag.197. & Historiam Blesensem Bernerij pag. 434.

Ibid. post l.ult. adde. Hieronymus Montuus, sub eodem Francisco II. Ut ipse testatur in Epistola præfixa Practicæ.

Pag. 300. *post l.* 6. *subde.* Sub eodem Rege Archiatri dignitatem obtinuere præterea *Nicolaus Dortomanus*: N. *de la Riviere* Basileensis, N. *Petit* Doctor Aurelianensis, N. *Milon*, de quibus Naudæus in Disq.

ARCHICANCELLARIUS. *P.* 300. *l.* 49. *post* Trevir. *adde.* Vide Vitam Balduini Lutzenburg. Archiep. Trevir. lib. 3. c.9.

ARCHICLAVUS. *L.*4. *post,* Turonensis. *scribe.* Acta Episcopor. Cenoman. *Cunctasque ibi decimas pertinentes, cunctos census & suburbia quæ Archiclavi tenere solebant, excepta proferenda quæ Archicapellanus de manu Pontificis Missam cantantis recepit.*

ARCHIDIACONUS. *P.* 302. *l.* 48. *post*, apud, *scribe.* Isidorum Pelusiotam Epist.29.

Ibid. in fine. Cæterum de Archidiaconis & eorum officio legendus in primis Joan. Morinus de Ordinat. part.3. Exercit.16. cap.3.

ARCHILOGOTHETA. *In fine adde.* Ita etiam Heribertus Archiep. Coloniensis in Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon.p.21. Notum porrò Archiep. Coloniensem Archicancellarij Italiæ dignitate adornari.

ARCHIMANDRITA. *L.*19. *post,* adde, *scribe.* Alcuinum Epist. 72.

ARCHIMONASTERIUM. *L.*3. *post,* Monasterij, *adde.* Et in libro miraculor. S. Marculfi n.2.

ARCHIMONIA. Vita S. Barnardi Archiep. Viennensis apud Mabillonium: *Defuncto nobilissimo Principe Carolo, & filio ejus Ludovico archimoniam obtinente.* Ubi legendum videtur *archimonarchiam*. Ita nempe vox contracta in MS.

ARCHIPRESBYTER. *In fine adde.* De Archipresbyteris multa congessit Morinus de sacris Ordin. part.3. Exercit. 15. cap.2.

ARCLA. *In fine adde.* Vide Gloss.med.Græcit.in Ἄρκλα.

ARCHISACERDOS. *In fine adde.* Anonymus de Archiepiscopis Saltzburgensib. apud Mabillon. to.4. Analector.

Nam velut archisacerdotes in sede manentes
Legitime functi numine apostolico, &c.

ARCONNARIUS. Charta Theobaldi Blesensis & Clarimontis Comitis an.1214. pro Carnotensibus: *Si aliquis burgensium alicui de arconnariis lanam suam sive aignelinos tradiderit, ipse arcōnarius lanam sive aignelinos reddere tenebitur ad justum pondus, quod pondus aleabitur per bonos homines juxta consilium meum.* In titulo ejusdem chartæ, *c'est le tencrist de la chartre de l'ordonnance aus arconneurs.*

ARCUS. *In fine adde. Arcus recordationis,* Locus sic dictus Romæ. Vide tom.4. Analectorum Mabillonij p.505. & 512.

ARTICULA, *ars.* Passio S. Mammarij: Anulinus dixit: *O. maleficiorum articula, ut talia in conspectu meo faciatis.* Occurrit rursum semel ac iterum.

ARENARII. *L.*6. *post,* docti. *adde.* Sed nihil mutandum docuimus in Gloss.med.Græcit. in Ἀρεναριος. *Dele reliqua.*

ARENGA. *L.*10. *post,* cap.12. & Galvaneum Flammam cap.284.

*L.*12. *adde.* Vide Galvaneum Flammam cap.43.

ARGENTARIUS *P.*320. *post l.* 32. *adde.*

Argentarium opus, in Chronico Figiacensi p.298. *argenteum opus*, de quo supra.

ARGUMENTUM. *P.* 322. *l.*6. *post,* lib.1. *adde,* cap.10. *Vulgò paulo numerosius opus dicitur argumentosum.* Idem.

ARMARIUS. *L.*11. *post,* nutritus. *adde.* Bernoldus Archidiaconus Bracarensis in Vita B. Geraldi Archiep. Bracarensis num.1. *Armacij in quo libri divini reponebantur custos factus est.*

ARMIGER. *P.*333. *l.*52. *post* tendebantur. *adde.* Quò spectant ista ex Fortunato in Vita S. Germani Parisiensis Episcopi: *Cum die dominico, ut loquimur, ex consuetudine caligas circinasset, debilitatem manuum vel pedum incurrit.* Id est cum fasciolas caligis aptasset.

*Ibid.p.*334. *l.*16. *scribe,* subtusque tunicis induti, manipulos manibus prætedentes, vel potius stolas seu oraria, uti Diaconi apud Græcos in sacris Liturgiis deferunt, ut est in Euchologio Goari p.4.5.6.7.11. 61. Ita ut Diaconi hîc effingantur Canonici.

*Ibid. l.*23. *post,* Magnum. *adde.* quæ quidem manutergia *camisias librorum* vocant Statuta antiqua Cartusiensium 1. part.cap.41. §.36.

ARRANCANES. Testamentum Sancij I. Regis Portugalliæ eræ 1217. apud Brandaonum to.4. Monarch. Lusitan. pag.260. *Habeat & meas centas, & meas scarletas, & penas varias, arrancanes & lectos.*

ARROBA, Hispanis, Mensura frumentaria, & liquidorum, hodie *Arroba*, *Arrova*, *olei arroba,* in Charta Hispanica, apud Colmanarezium in Hist. Segobiensi cap.16. num. 7.

ARROGIUM. *In fine adde.* Vide Histor. Segoviensem cap.19. §.9.

ARSENA. *L.*16. *lege,* Constantinopolitanum.

ARSENO

ARSENOQUITA. *In fine adde.* De ejusmodi paidiconum pœnis vide Petrum Fabrum lib. 3. Semestr.cap.13. pag.295.

ARUA. *L.*1.*post,* provincia.*subde.* Gloss.Gr.Lat. χώρα, *arvum*, *regio*.

ARVERIUM. Charta Joannis Comitis Augi pro Abb. Ulterioris portus an. 1149. ex Tabul.ejusdem Monasterij: *famuli verò Abbatis & Monachorum qui sunt de pane & cibo eorum in Curia S. Michaëlis simili modò sola manu se purgabunt, & justitia erit Abbatis, nec unquam pro arverio vel sine testimonio alicui famulorum meorum respondebunt. In Fontibus autem & in Verleio, — si quis aliquem percusserit, sanguinem & justitiam omnem Abbati & Monachis concedo arverium, & omnem occasionem condono, libertatemque omnibus hominibus, &c.* Occurrunt eadem verba in charta alia 1179. Henrici Angensium Comitis.

ARURA. *In fine scribe.* Vide Gloss. med. Græcit.

ASCELLA *P.* 348. *l.*30. *post*, materiamine, &c. *scribe.* Occurrit etiam in Veteri Charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.56.

ASCENSA. *In fine adde.* Occurrit præterea in Hist. Translationis S. Launomari pag. 247. apud V. C. Joannem Mabillonium tom.6. Vitar.SS.Ord. S.Bened.

ASCETERIUM. *P.*350.*post*, *l.*10.*adde.*

Acisterium, in Charta Lusitanica apud Anton. Brandaonum lib.10. Monarch. Lusitan. cap.4.

ASCOGEFRUS. *L.*9.*post*, peripli. *adde.* Mauricius lib.11. Strategic. cap.5. de Sclavis: ἔχειν δὲ καὶ ἀσκοὺς βοεινοὺς, ἢ αἰγείους, ὥστε δι' αὐτῶν σχεδίας γίνεσθαι.

ASCRIPTITII. *L. antepen. post*, junguntur. *adde.* Et statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap.121. ubi dicuntur *Ascritices*. Et cap. 149. *Les ascriptices, c'est assaveir ceux qui sont tenus labourer les terres de lours Signors, & ne se peuvent partir de ceans sans lor commandement.*

A SECRETIS. *L.*21.*dele*, Petrum Diaconum lib. 4. Chr.Casin.cap.68.

ASPERIOLUS. Miechovius in Hist.Polon.lib.4. c.4. ad an. 1298. *Sub regimine hujus Regis Bohemiæ* (Vvenceslai) *grossi Bohemici & denarij argentei in Poloniam inducti sunt. Prius siquidem argento nigro, & pelliculis capitum aut extremitatum asperiolorum fœnerabantur Poloni, & mercantias faciebant.* Vide infrà *Asprio*.

ASPRATILES. *L.*1.*post*, *Papia. adde*, ὀστρακόδερμοι.

ASSA. *In fine adde.* Aliàs, *assagium*, in Statutis Mediolan. part.2. cap.47. est examinatio auri vel argenti, ut *Assagiator*, Examinator, ex Ital. Galli *Essai*, & *Essaieur* dicunt.

ASSECULA, pro *Assecla*. Glossæ Isidori: *Assecla, Buccellarius homo.* S. Isidorus de S.Torquato:

Mittunt asseculas tesqua quærere,
Ut fessa dapibus membra reficerent.

ASSIDUARE, *Assiduum esse.* Vita S. Emani n.8. *Post hæc cum in ipsa civitate orationibus & vigiliis assiduaretur*, &c.

ASSISA. *P.* 362. *l.* 24. *Cisa* etiam reperitur. Libertates Aquarum mortuarum an. 1246. *Consules — possunt in villa collectas vel cisas facere.*

ASSOCIARE. *L.* 4.*post*, deferrent. *adde.* Ita Andreas à S.Cruce in Collat.Concilij Florent.p.904. Edit. Labbei.

ASSUNATA, *Expeditio militaris.* Charta Alphonsi III. Regis Portugalliæ an.1289.apud Brandaonum to.4. Monarch. Lusitan. pag. 179. v. *Quicunque in assunata acceperit bovem aut vaccam, pectet pro uno quoque D. Regi 6 Morabotinos.* Vox Hispan. *assonada*, ex *assonar*, convocare.

ASTERIA. Acta Capitul. Ecclesiæ Lugdun. an. 1343. *Concesserunt D. Hugoni de Greorgio officium Asteriæ, cum omnibus juribus & franchesiis.*

ASTERIUM. Tabularium Majoris Monasterij: *Totum mariscum eorum de Angulis, sicut asterio Chaionis fluminis, atque asterio Sanctæ Mariæ clauditur.*

ASTO *animo. L.*4. *post*, §.12. *adde.* Et in Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. to.3. pag.277.

ASTRABA. *In fine adde.* Et Joan. Tzetzem Chil. 9. v.850. Nicetam in Man. lib.2. n.7. &c.

ATALAIA, *Specula*, vox Hispanica. Fori Leirenæ: *Atalaiam in hoc primo anno totam teneat Rex, & aliam medietatem moratores.*

ATHABIA. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. to.3. p.294. v. *Sed diffugerunt illuc cum suas athabias, isti non dabant portaticum D. Pelagio*, &c.

ATOLA, Instrumenti Musici species. Beda in Musica practica, tom.1. pag. 353. *Artificiale instrumentum est organum, viola, & cithara, atola, Psalterium*, &c. leg. *Citola*. Vide in hac voce.

ATRIUM *P.* 372. *post*, l. 16. *scribe.*

Atriolum. Hincmarus: *Excepto atriolo ad sepulturam.* Charta Caroli Simplicis: *ad capellam construendam in honorem S.Clementis P. & ejus atriola.* Vide in *Quadri*.

ATTITULARE. *In fine subde.*

Attitulati dicuntur *Presbyteri Ecclesiarum*, in Charta an.1220. in Tabul. Drocensi fol.44. v. Vide Titulus. Nos *habituez* vulgò appellamus.

AUCTOR. *In fine adde.*

Autores dicti præterea qui vel generis, vel opum, & honorum parentes aliis fuere. Vide Sirmond. ad Sidon. in Paneg. Majoriani v.354.

AUCTORALITER, *peritè.* Hartmannus in Vita S. Vviboradæ: *Decantare cœpit tam efficaciter & auctoraliter, ut non in ordine versuum, vel in proprietate sermonum, — Sacerdote inferior videretur.* Ubi Hepidamius *Auctorabiliter* habet.

AUDIENTIA. *L.*1.*post*, judicium. *adde.* S. Hilarius in fragm. p.6. *Quia quanto nos impensiore cura audientiam quæreremus, tanti illi pertinaciore studio audientiæ contrairent.*

*Ibid. p.*382. *l.*41. *post*, vannum. *scribe.* Idem Tabular.an.1238. *Quittamus eisdem hospitibus — duos denarios de audientiis, quos in festo B. Mauri nobis debebant.*

AUDITORIALIS. *Sic lege* pro, *auditionalis. L.*2.*pro* in audientiis. *Lege* in auditoriis.

AUDITOR. *In fine, adde.* De ejusmodi Manichæis videtur intelligendus Evervinus Steinfeldensis de Hæreticis sui temporis: *Prius enim per manus impositionem de numero eorum quos Auditores vocant, recipiunt eos inter credentes, & sic licebit interesse orationibus eorum.*

AUDITORIUM. *P.*385. *l.*35. *post*, c.80. *scribe.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap.3. *Signo etenim quo ad laudes Dei canonicè ammonentur, accepto, ille statim — ad Ecclesiam primus accedit, — in auditorio autem inter lascivos continens, inter buccones & garrulos tacitus.*

*Ibid. l.*36. *post*, cap.113. *adde.* Tabular. Dalonensis Abbatiæ in Lemovicib. pag. 12. *Factum est hoc*

*anno Incarnat.Dom.*1209. *in auditorio juxta Capitulum, &c.*

AVENAGIUM. *L.*12. *post, baugé. scribe.* Tabular. Montismorilionis in Pictonibus fol. 59. *De toto nostro Avenatge, id est de tota illa terra quam excolunt agricolæ, qui reddunt nobis avenam.*

AUGURIOSUS, *Augur*, Perminius Abbas in Excerptis de sacris Scripturis: *Omnia Phylacteria diabolica, Præcantatores, sortilegas, Karagios, aruspices, divinos, ariolos, magos, maleficos, auguriosos, tempestarios, & cuncta alia mala cum supradicta ingenia diabolica nolite credere.*

AUGUSTALIS. *P.*388. *post lin.*57. *adde.*

Artemius, Dux & Augustalis Alexandriæ sub Constantino M. Si qua fides Synaxariis 20 Oct. nam primus huncce magistratum obiisse dicitur in Excerptis Chronologicis Scaligeri, *Tatianus*, &c.

Ibid. post lin. 68. *adde.*

Pentadius, apud Synesium Epist. 29.

Euthalius Leodicensis, apud eundem Epist. 127.

Antoninus, Syagrio & Eucherio Coss. in Excerpt. Scaliger.

*Ibid. p.*389. *lin.*9. *post*, cap.14. *adde.* Isidor. Pelus. Epist. 50.

Charmosynus, sub eodem Theodosio apud Theophanem an.35.

Ibid. post lin. 16. *adde.* N. nepos ex sorore Justini Thracis, sub eodem Justino II. Theoph. an.16.

Ibid. post lin. 17. *adde. Augustalem Tusciæ* habet Passio S.Savini, quem alibi *Præsidem* vocat.

AUGUSTALIS nummus. *p.* 389. *lin.* 44. *post, nome, adde.* Ricordanus Malaspinus cap. 130. de Augustariis à Friderico cusis: *ed era dall' uno lato della stampa impronto il volto dello Imperadore a modo de' Cesari antichi: & d'all' altro lato una aquila, ed era grossa di charati venti.* Quo loco cur hanc monetam cuderit pluribus enarrat. Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap.97. *Nos les condannons en cent augustaires, laquelle poine vient en succession ou leu de cinq livres d'or par nostre jugement.* Sic centum *Augustaria* quinque libras auri confecerint.

AVIATICUS. *Lin. pen. post*, num.70. *adde*, & in vet. charta apud Puricellum in Basilica Ambros. pag. 429.

AVICINARE, *Accedere.* Præfatio Ælfredi Regis ad versionem Orosij: *Post Burgenlandiam avicinavimus ad terram dictam* &c.

AVORTARE. *In fine adde. Avortus*, apud Egbert. Eborac. In Pœnitent. p.18.

AURARIA. *lin.* 5. *post, præstatur. adde.* συντελεία ἐν χρυσῷ, lib.56. Basilic. tit.9.

AURICULARIUS. *Lin.*19. *post*, an.1063. *adde.* Andream Monach. in Vita S.Ottonis Bamberg. lib.1. cap.3.4.

AURIS. *P.*398. *l.*10. *post*, 49. *scribe.* Adde Theophanem pag.415.

*Ibid. post lin.*13. *adde.*

Aurium apertio. Liber 3. Sacramentor. Eccles. Rom. cap.16. *Post hæc commenda p. plebs pro jejuniis 4. 7. & 10. mensis temporibus suis, sive pro scrutiniis, vel Aurium apertione, sive orandum pro infirmis, vel ad nuntiandum Natalitia Sanctorum.* In Missali Gallicano veteri pag.449. *Expositio Evangeliorum in Apertione aurium ad Electos.* Id est *ad baptizandos.* Vide *Epheta.*

AURISIA. *Lin.*1. *post*, tenebræ. *adde.* Alanus de Insulis contra Valdenses cap. 58. *Sunt multæ species fallaciæ visus: una est quando non videmus quod oculis præsentatur, quæ dicitur aurisia, id est avidentia, quâ percussi fuerunt qui Elizæum quærebant.*

AURUM. *Lin.*14. *post, miserunt. adde. Le Roman d'Alixandre MS.*

Et ot a quatre clous d'or fin Arabiant
Sur le fer attachié un confanon pendant.

*Ibid. pag.*400. *lin.*33. *post*, Gotofredum. *adde.* Petavium ad Synesium p.7.

AUTERIUM. Historia de Exordio Monasterij S.Joannis de Tarouça, tom. 3. Monarch. Lusitan. Brandaonis pag.285. *Et inde ubi intrat ipsum fontanum in Barosa, & inde per illum auterium, de Armata, & inde per illum montem de Pineio*, &c.

AUXILIUM. *P.* 407. *l.* 39. *post*, contingat. *adde*, quæ *tallea de prisone secundum morem patriæ* appellatur in Tabulario Absiensi fol.32.52.53.

Ibid. p. 410. *l.*7. *post*, tit.18. *adde.* Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c.153.

*Ibid. p.*411. *l.*11. *post*, pag.55. *adde.* Et aliam Alfonsi Regis Lusitaniæ eræ 1257. apud Brandaonum lib.3. Monarch. Lusitan. cap.17.

Ibidem. In fine adde. De Auxiliis variis vide Jacobinum de S. Georgio in Tractatu de Feudis c.25. §.22. pag. mihi 71.

AXIOMATICI. *L.*12. *post*, cap.25. Sed & in Diurno Romano cap.2. tit.4. pro *axiomati*, leg. *Axiomatici*, uti legitur tit. 7.

AZAGA. Charta Lusitanica apud Anton. Brandaonum tom.3. Monarch. Lusitan. p.282. *Et de preda de fossato non detis nobis plus quam quintam partem, & azaga, & vobis remaneant duos, &c.*

AZARIA. Fori Alcaçonenses: *de azarias & guardias quintam partem nobis date sine ulla offretione.*

AZARUM. *L.*3. *post*, stanni. *adde.* Statuta Mediolanensia part.2. cap.67. *Ferrum & azarium, carbones, bladum, vinum*, &c.

AZENIA, *Hazenia. In fine lege.* Adde Anton. Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 276. 282. tom.4. pag.271. v.272. Colvenaresium in Hist. Segobiensi cap.14. §.4. cap.16. §.4.

B.

BABEUVINUS. *L.*5. *post*, Babeuvynos. *scribe.* Joan. de Mandevilla in Itiner. *Et plusieurs autres bestes, si comme babuins, taracles, quenelinx, & singes*, &c.

BACCA. *P.*417. *l.*25. *post*, denotet. *adde.* Palladius de Architectura: *Aurum vel cuprum cum cote teritur, & tritum scifo, id est bacino excipitur.* Ubi Cod. MS. *Scifo, id est bacinno.*

Ibid. post l. 51. *subde.*

BACIUM, apud Brandaon. in Monarch. Lusitana to.5. pag.304.

*Ibid. p.*418. *l.* 6. *post, saisine. adde.* Obtinebat etiam id nominis in frumento. Tabular. Episcopat. Ambian. an.1265. fol.100. *Et si dictus Capellanus emat granum aliquod aut bladum pro victu suo; aut res alias pro hospitio, quitus erit de bachinagio & de aliis consuetudinibus.*

BACCALARIA. *L.*1. *post*, species. *adde.* Tabular. Celsiniacense: *dono etiam baccalariam quæ est in ipsa villa cum campis & vineis & pratis, & omnibus quæ ad ipsum alodum pertinent.*

BACCALARIJ. *In fine adde.*

In Regesto Cæruleo Castelleti Paris. f.58. sub an. 1493. *Bachеliers* dicuntur apud Tentoriorum artifices, qui vulgò Jurati, *Iurez* & *Esgards.*

BACCUS

BACCUS. *In fine adde.*

Bacus, mensuræ frumentariæ species. Tabular. Montismorilionis in Pictonib. f. 64. *baci frumenti, quos vulgò boistellos vocamus.*

BACHARDUS. Petrus de Dusburg in Chronico Prussiæ cap.277. *Hic quodam tempore dum in infirmitate gravi laboraret, vidit unum Iudæum & alium Christianum in habitu Bachardorum, unum à dextris suis, alium à sinistris stantes & disputantes de articulis fidei, &c.* Qua voce Baccalaureos, seu Militares, seu academicos intelligi putat editor.

BACTEROPERATÆ. *L.*16.*post*, perfecta.*adde.* Scribit Brocardus in Edit. Veneta 1519. part. 2. cap. 2. Armenios sua tempestate Monachos appellasse *Vatropetas*: voce, ut videtur, contracta ex *bactroperatæ.*

Ibid. l. 21. *post*, vide. *adde.* S.Basilium in Gaudium Mart. &c.

BACULOTENTIM, *Baculo innitendo.* Gonzo Abbas in Miracul. S.Gengulphi num.4. *è stratu sese corripuit, baculotentim asinum ascensurus adiit, su er quem se levari petiit.*

BACULUS. *In fine adde.*

Baculus Notitiæ. Vide in Budlasla.

BADILE, *Ligo*, vox Italica, in Statutis Mediolan. 1.part. cap. 251. part. 2. cap. 291.

BAGAUDÆ. *L.*12. *post*, vocant &c. *adde.* Pæanius Interpres Gr. στασιάζοντος δὲ ἐν Γάλλοις τοῦ ἀγροικικοῦ, καὶ Βακαύδας καλοῦντας τοὺς συγκροτηθέντας, (ὄνομα δὲ ἐστι τοῦτο τυράννους δηλοῦν ἐπιχωρίους.

BAINARE, *Diluere*, quasi *balneo immergere*, Gall. *Baigner* Bernardus Mon. in Consuet. Cluniac. MSS. c.49. de supellectili coquinaria: *Cuppæ 4. una ad fabas servandas, quando fuerint bainatæ*, I. lavatæ.

BAJULUS. *P.* 434. *l.* 11. *post* gerit. *adde.* Glossæ antiq. MSS. *Pædagogum, Eruditorem, nutritorem.*

*Ibid.l.*53. *post* subscribit. *adde.* qui in Tabul.Mauriginiacensi ch.90. quæ est an.1102. *Pædagogus Ludovici Regis filij* dicitur.

BAJULA. *L.*1.*post*,1287. *adde.* Et in Statut.Mediolanensib. 2.part. cap.498.

BAJULUS. *P.*439. *l.*4.*post*, vocant. *adde.* De iis consulendum Edictum Caroli VIII. an.1493.

*Ibid.l.*10.*post*, procurare. *adde.* In quam rem consulendus Theophanes an.2. Justiniani M.

*Ibid.p.*441 *l.* 13.*post*, anni. *adde.* *Le Roman de Guillaume au Court nez, MS.*

Mès pour tel Dieu qui tot a en baillie.

BALAGIUM. *Adde in fine, ante* Vide. Charta an. 1240. *Et pro ista advocatia pars de Alneto solvet parti de Meleduno 60 sol. in suo balagio annuatim.*

BALARGUS, Annonæ species. Tabular. Absiense: *Unam minam balargi, & 1 gallinam, & lagenam vini, & 1 panem.*

BALDAKINUS. *p.* 444. *l.*5. *post*, cap.13. *adde.* Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.2.10.

*Ibid. l.*12. *post*, baldikino. *adde.* Et apud Franciscum Canonicum Pragensem in Hist. sui temporis: *Ornatus Capellæ regiæ non nisi de pretiosissimis belkinis purpura & bysso contextis.* ubi leg. *baldekinis.*

BALENA. *In fine subde.*

Balenatio, Piscatio balenarum. Charta Alfonsi Comitis Bononiensis an. 1288. apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. to.4. p.279. *Præterquam de piscaria quam vobis integrè concedimus, non de baleriatione, quam nobis & nostris successoribus reservamus.*

BALLARE. *L.*26. *post*, torquere &c. *adde.* Pirminius Abbas in Excerptis de sanctis Scripturis: *Nullus Christianorum neque ad Ecclesiam neque in domibus neque in triviis, nec in nullo loco ballationes, cantationes, saltationes, jocos & lusa diabolica facere præsumat.* Occurrit rursum infra. v. *Auguriosus.*

BALLOMER. *L.*9.*post*, pupilli. *adde.* Βαλδέμερον Theoderici Regis Italiæ patrem fuisse auctor est Damascius in Vita Isidori Philosophi apud Photium.

BALNEAMEN, *Balneum.* Acta S. Isidori Agricolæ num.8. *Cum verò nullo cataplasmate, nullo unguento, nullo balneamine, nullo medicamine, — cernerent se in aliquo prodesse, &c.*

•BAMBALO. *In fine adde.* Vide Nilum Monach. lib. 3. Epist. 331. ubi legendum βαμβαλίσαντι, pro βαβαλίσαντι.

BANCUS. *P.*452. *l.*40. *post*, cap.93. *adde.*Charta Caroli IV. Imp.an.1375. pro Coloniensibus,apud Maximilianum in Apolog. part. 2. p.118. *Et si tale judicium infrà Civitatem Coloniensem, & quatuor bancos judicij temporalis ibidem*, &c.

Rursum. *Ibid. l.*65. *post*, ferici. 4. *adde.* Tabular. S.Eparchij Inculism. *Cortinas quoque & dosallos sive banchallos, & ex optimis palleis 20 Cappas Romanas, &c.*

BANNUM. *P.*458.*post lin.*8.*subde.*

Bannum de Pascha, Bannum de Pentecoste, in Charta Theobaldi Comitis Blesensis an. 1190. in Probat. Hist. Blesens. p.24.

Ibid. lin. 37. *post* cadent. *adde.* Vetus inscriptio seu Charta, Crestæ in Provincia apud V. C. Jac. Sponium in Itinerario to.3. p. 17. *Hoc est testamentum de banno vini quod dederunt suis hominibus Petrus Diensis Episcopus, & ejus nepotes Guillelmus Cresti cum sui infantibus, in omni tempore, nisi de 20 modiis vini puri inter omnes hoc bannum tali pacto facient. Quod si modius venditur duobus solidis, ipsi vendent suum tribus, & ita in omni pretio hoc bannum faciens quolibet tempore, nisi in quadragesima & tempore messium: pro hoc dono dederunt ei homines Cresti 60 sol.Valentinenses in testimonium sempiternum.*

*Ibid. p.*460. *post*, *l.* 38. *adde.*

Banneura, jus Bannalitatis. Tabular. Moriniacense ch.19. *Dicentibus quod ipsi Abbas, & conventus ad dictos molendinos molere non tenebantur ratione alicujus banneure.* Occurrit ibi pluries.

Ibid. p. 463. *l.*19. *post*, Can. 1. *adde.* Vitam S. Henrici cap.18.

*Ibid. P.*465. *l.*49. *post*, campania. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir.lib.2. c. 4. *Quam nundinarum libertatem Trevirenses saltem circum quaque proximam per Leucam, ut dicitur, eis bannitam observare & defendere recusarunt.*

BAPHIUM. *In fine adde.* *Tyrij textrini* meminit Firmicus lib.3. ut & Ammianus lib.14. *Qui & Ministros fucandæ purpuræ memorat.*

BAPTISMUS, .468. *l.*25. *post*, scribant. *adde.* Fiebant porro baptismi ab ipso Episcopo, ut est apud Eustathium in Vita S.Euthychij Patr.Constantinop. num.91.

*Ibid. l.*19. *post*, Græcos. *adde.* Theophanes an.1. Justiniani, &c.

Ibid. l. 42. *post*, pag.139. *adde.* Et ab Adamo Oleario in Itinerario Moscovitico tom.1.

BAPTISTERIUM. *Post hanc vocem, adde.* Græcis idem quod *Piscina*, ut est apud Sidon. lib. 2. Epist. 2. recentioribus verò.

*Ibid p.*469. *l.*22. *post*, Florentiæ. *adde.* (Ut & Pisis, Bononiæ, Parmæ, Urbe veteri, & alibi.)

*Ibid. l.*34. *post*, usui. *adde.* Vide in hanc rem Panuinium

nuinium de septem urbis Romæ basilicis, ubi de Baptisterio Lateranensi pag. mihi 188.

Ibid. p. 470. *l.*33. *post*, cap.6. *adde.* In Pœnitentiali Egberti Archiep. Eborac. p.12.

BARATUM. *P.*471. *l.* 28. *post*, baratores. *adde.* Ut πλάνον, Christum insimulatum à Gentilibus, notum ex Eusebio lib.3.de Præpar. Evangel.cap.3.p.67. Edit. Rob. Steph.quos ille pluribus & validis argumentis refellit.

BARBARICUM. *P.*474. *lin.*1. *post*, disterminat. *adde.* Sed & Marcianus Heracleotes in Periplo p. mihi 42. in Ægypto vel Africa extare auctor est τὸ ἔθνος τὸ λεγόμενον Βαρβαρικὸν, καὶ τὸ Βαρβαρικὸν καλούμενον πέλαγος, ἐν ᾧ κόλποι τε πλείους εἰσί.

*Ibid. lin.*3. *post* quodvis. *adde.* Ammianus lib. 17. *His in barbarico* (in Pannonia) *gestis*, &c.

BARBARINUS. *L.*13. *post*, dedisset. *adde.* Tabularium Montismorilionis in Pictonibus fol. 81. *Donarunt pauperibus Domus Dei totum quod habebant in nemore & in terra feodi, cum 2 solidis Barbarinis reddendis in Natali Domini, &c.* & fol.100. *octo denarios Barbarinos.* Tabularium Dalonensis Abbatiæ in Lemovicibus fol.32. *retentis nobis quinque solidis de' barbaris* vel monetæ ejusdem pretij. Ita fol.70. & alibi passim, *& denarij barbarini* habentur fol.40. 51. 102. 112. 113.

BARBARUS. *P.*476.*l.*11. *post*, appellarunt. *scribe.* Ammianus lib.18. *Sermonis barbarici* (Alemannici) *perquam gnarus.*

*Ibid. l.*28. *post*, Alemannorum. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Similiter & famulos meos qui inibi deservire videntur, tam natione Romana, quam & barbara.*

BARCA. *P.*480. *post lin.*30. *subde.*

Barcia. Historia fundat. Monasterij S. Vincentij ad Lisbonam: *Habuitque in Comitatu suo electam virorum fortium manum — in 160 navibus, quas Barcias nominamus.*

BARGA. *P.*482. *post lin.*28. *scribe.*

Le songecreux:
Comme un villain on le fait charier,
Ou on le met en barge marinier.

BARGOMA. Inscriptio Epistolæ 5. S. Columbani ad S.Gregorium Pap. *Domino sancto — ego Bargoma vilis columba in Christo mitto salutem.* Ubi fortè legendum *Barginna*, id est peregrinus. Vide in hac voce.

BARO. *P.*491. *l.*38. *post*, obibant. *adde.* In Chron. Alexandrino an. 8. Phocæ occurrit nescio quis φροὺξ λιμένος.

*Ibid. P.*496. *l.* 6. *post*, dicerentur. *adde.* Joannes II. Lugdunensis Episcop. in Epist. ad Glascuensem Episcop. *Sedes illa Archiepiscopalis, in qua nunc Pontificalis honoris consecrationem recepistis, —plenissimam habet jurisdictionem, quam vos Baroniam vocatis, tam infrà terminos Imperij, quam Regni Francorum.*

BARRATI *fratres*, dicti Carmelitæ, quod pallia ex albo & nigro alternatim distincta deferrent, Chronicon MS. Monspeliense sub an. 1297. *Feron fraires del carme lur Capital general en Montpelier, & muderon lur habits quar portavan davan mantels barrats de brun & de blanc, & preseron per habiz capas blancas.* Vide quæ in hanc rem congessit vir doctissimus Daniel Papebrochius to. . . .

BARTA. *In fine adde.* Charta alia anni 1300. *Habebat dictus Rex in loco vocato Ad nemus Mavis 72 Cartonatas barta, seu brugassa quæ fuit æstimata valere annui reditus, &c.*

BASTARDUS. *L.*6. *post*, Bastardus. *adde.* Quo spectant ista Eustathij in Odyss. θ. δῆλον ὅτι οὐδ' ἦν ἐν ὀνείδει τοῖς παλαιοῖς ἡ νοθεία· ἐπεὶ γὰρ νενόμιστο παλλακὰς ἔχειν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν Νόθοι μὲν ἐκαλοῦντο, ἀκαλαστινώστῳ καὶ ἀνεμισήτῳ κλήσει. οὐδὲν δὲ ἐτιμῶντο οἱ ἐν νόθοις ἀγαθοὶ, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ παλλακὴ ἐφύβριστον ἦν ὄνομα. Quæ quidem aptari rectè possunt iis sæculis quibus Guillelmus nothus vixit, de quibus egimus in V. *Concubina.*

BASTERNA. *L.*43. *post*, cap. 24. *adde.* Passio SS. Seraphiæ & Rusticæ n.1. Vetus Interpres Moschionis cap.126.

BASTUM. Vide in *Basta.*

BASTIA. *P.*504. *l.*34. *post*, cap.4. *adde.* Raphanum de Caresinis in Chron.Veneto p.243.MS.Reg.

BATILLUS. *In fine adde.* Charta Joannis Episcopi Ambian. an. 1345. in Tabul. Episcopat. *Post primam pulsationem incontinenti batellus grossæ campanæ ter vel quater tignietur ad designandum quod sit obitus duplex.*

BAUCA. *L.*2. *post*, bavar. *adde.* Alibi: *Mascusta*, βαύκη. Ubi *Mascauda* legendum monet Salmasius.

BAUDIA. *P.*512. *l.*21. *post*, Gallis. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap.142. *Barat ne boidie ne doit aler avant en jugement, ne autre part.*

BEANUS. *In fine additionis, scribe.* Ut porrò etiam apud Athenienses, sua tempestate, exciperentur, initiarentur, vel potius ludificarentur, qui eò literas addiscendi gratiâ primùm venirent, pulcrè describit Gregorius Nazianzen. orat. 20. pag.mihi 327. ejusmodi vero ludi juris studiosis & auditoribus interdicuntur à Justiniano in secunda constitut. de Pandectis. Adde Synod. Trullan. cap.71.

BEATITUDO. *L.*10. *post*, semel. *scribe.* Adde Diurnum Romanum cap.5. tit.3.

BECCHARIA. *In fine adde. Beccarij*, carnifices, apud Andream Dandulum in Chron. MS. an.1175.

BEDUINI. *L.*6. *post*, dictos. *adde.* Sed ab harum partium Consule accessi, etiamnum Arabes *Beduinos* quosvis rusticos appellare.

BEDUM. *In fine adde.* Tabular. S. Dionysij de Novigento fol.103. *Poterit utraque pars ductum aquæ suæ liberare: mandationem autem beciorum & retrobaciorum unius partis sustinebit pars altera.*

BEJANUS, *Bejania.* Vide in *Beanus.*

BELKINUS. Vide in *Baldakinus.*

BELLENGUM. Vide in *Berlengum.*

BELLUM. *L.*27. *post*, cap.9. 26. *adde Mars publicus*, lib.5. cap.ult.

*Ibid. l.*29. *post*, Imp. *adde.* δημοσία μάχη, apud Leonem in Tact.cap.20. §.42. & Mauricium in Strateg. lib.9.cap.2. lib.10. cap.4. δημόσιος πόλεμος, apud Theophanem an. 4. Leonis Chazari.

*Ibid l.*39. *post*, apud, *adde.* Cumeanum de mensura pœnitent. cap.6.

*Ibid. p.*522. *l.* 5. *post*, §.11. *adde.* Tabular. Burguliense ch. 97. *Curtis vero ipsa libera est ab omni hominum extraneorum consuetudine, corvata, biduanno, ab aliis hujuscemodi, ab ipsius etiam comitis, nisi in hostem vadat, & hoc sub nomine belli.*

BENEDICTIO *P.* 525. *l.* 28. *post*, cap.9. *adde.* Guillelmum Stuckium lib. 2. antiquit. convivial. cap. 36.

*Ibid. l.*36. *post*, num. 13. &c. *adde.* Nilus Mon. lib.2. Epist. 96. ad inclusum: ποίας δὲ ἀββᾶς τὴν χεῖρα τῆς εὐλογίας ἐπέθηκεν..

*Ibid. l.*63. *post*, iterari. *adde.* Ad Benedictionem nuptialem pertinere videntur quæ habentur in Foris

Alcanacanen

Alcanaçanensibus: *Mulier quæ leixaverit maritum suum de benedictione, pectet 300 sol. à Palatio Episcopi. Et qui leixaverit mulieri suam, pectet unum denarium ad judicem. Ead. pag. post lin. ult. subde.*

Benedictio super populum, in libr.3. Sacramentor. Eccl. Rom. pag. 200. quæ *Benedictio populi* dicitur in Missali Gotthico p.264.

Ibid. p. 526. *l.* 24. *post*, cap.4. *adde.* Καθιέρωσις τῶν χορῶν, in Cod. Canon. Ecclesiæ Afric.

*Ibid. p.*527. *l.*59. *post*, cap.7. *adde.* Diurnus Romanus cap.5. tit.12.

*Ibid. post l.*65. *subde.*

Benedictiones orationum, εὐλογίαι τῶν εὐχῶν, apud Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 27. Vide Gloss. med. Græcit.

BENEFICIARII. *In fine adde, post*, Spartianum Henric. Valesium ad Eusebij lib. 9. Hist.Eccl. cap.9.

BENEFICIUM. *P.*534. *post l.*9. *subde.*

Beneficia, Reliquiæ. Gregorius M. lib.2. Ind.11. Epist.33. *Transmisimus autem B. Petri Apostoli benedictionem crucem parvulam, cui de Catenis ejus beneficia sunt inserta.* Ita usurpat Diurnus Romanus cap.5. tit.6.

BENEFICIUM idem quod *Benefactum*, *l.*12. *post*, mererentur. *adde.* Tabular. Absiense fol. 166. *Tali pacto ut ipse haberet sepulturam simul & beneficium.*

Ibid. l. 17. *post*, adde. *scribe.* Statuta antiqua Ord. Cartusiensis part.2. cap.8. §. 15. Chronicon Prioratus S.Launomari de Magenciaco num.5.

*Ibid pag.*534. *post l.*49. *subde.*

Beneficium spiritale, eâdem notione. Tabular. Absiense fol. 4. *Dono etiam illis nullo mihi jure vel cuiquam retento, excepto beneficio spiritali & sepultura quidquid juris in ipsa terra habeo* & fol.36. *nec aliquid sibi vel hæredibus suis in eisdem decimis nisi spiritale beneficium retinuerunt.* Occurrit præterea hæc formula in libro Chirographorum ejusdem Monasterij fol.7. 46. & alibi. Rursum fol.67. *Nihil mihi vel successoribus meis retinens, nisi beneficium animæ.* Et folio 111. *Rogans ut spiritalium beneficiorum, orationum, & eleemosinarum Monasterij me meosque participem faciat.* Tabular. Dalonensis Abbatiæ an.1190. fol. 43. *In manu Archembaldi Prioris qui mihi concessit participium totius spiritualis beneficij.*

BENNATA, Mensura aridorum. Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an.1347. fol. 129. *Idem duas bennatas avenæ, quas debet Guigo de Verlleu.* Nisi hoc loco idem valeat quod *carrucata*, ex *benna*, vehiculum.

BERILLUS. *L.* 10. *post*, consueverat. *adde.* In Onomastico rustico Paracelsi. *Berillus, speculum cristallinum consecratum. Berillistica, est ars ipsa visiones in berillis & cristallis videndi.*

BERLENGHUM. *Lin.*4. *post*, fornellis. *adde.* In alio aresto an.1289. in Tabul. Eccl. Ambian. fol.80. *Bellengum* scribitur: *Gentes nostræ in præjudicium juris sui & Ecclesiæ suæ justiciando ceperunt in dicto campo quoddam bellongum, de quo petebat Dom.Episcopus resaisiri.*

BERSA. *P.*540. *l.*53. *post* sint. *adde.* Neque vocis origo à Græco repetenda, uti vult Casaubonus ad lib.1. Strabon. p. mihi 32.

*Ibid. pag.*541. *l.*66. *post*, martire. *adde.* Instructio pro carcere seu *geola* Castelleti Parisiensis an.1372. ex libro rubeo ejusdem Castelleti: *Et s'il est mis au pius & la gourdaine ou berseiul, ou en oubliete, il doit autant que s'il estoit en la fosse.*

BESANA. Charta Mariæ Comitissæ Trecensis an.1196. in Adversariis Duchesnianis: *Si homo de Fay in dictis nemoribus besanas apium invenerit, Ecclesiæ B.Mariæ erunt.* Id est *vasa apium.*

BESILIUM. *L.*5. *post*, scamnum, *scribe*, significat.

*Ibid. l.*10. *post*, assequi. *adde.* Nisi idem sit quod *Bersel*, de qua voce diximus in *Bersa.*

BESTIUS. *P.*543. *post lin.* 1. *scribe.* Utitur etiam Persius Sat. 6.

BETA. *L.*2. *post*, Βαίτη. *adde.* Glossæ Regiæ MSS. Βαίτα, *Pellicea.*

BIBERAGIUM. *P.*545. *l.*11. *post* Denariis. *adde.* Tabular. S.Albini Andegau. *De qua emptione habuit filius suus pro auctorizamento sex denarios, & duos calcearios, & bibragium.*

Ibid. l. 20. *scribe* compotatione.

BIBERE *P.*545. *l.*61. *scribe.* Epigr. *l.*71. *post*, baptistæ. *adde.* Vetus Scriptor laudatus ab erudito Mabillonio in Præfat.ad Sæcul.9.Benedictinum: *Quondam in terra Bulgarorum quidam nobilis potensque Paganus bibere me suppliciter petivit, ut in illius Dei amore qui de vino sanguinem suum facit.* Anonymus de Miraculis S. Georgij Mart. in Captivo num.30. πίνοντες οὖν εἰς τὴν τοῦ ἁγίου πρέσβειαν, &c. Ducas Hist. cap.36. de Constantinopolitanis: κρατοῦντες ἐν χερσὶ τὰς φιάλας πλήρεις ἀκράτου, ἀνεθεμάτιζεν τοὺς ἑνωτικούς, πείνοντες εἰς πρέσβειαν τῆς εἰκόνος τῆς Θεομήτορος, καὶ παρακαλοῦντες αὐτὴν τοῦ γενέσθαι προστάτην καὶ ἀρρωγοὺς τῆς πόλεως.

Ibid. pag. 546. *l.*12. *post*, bibisses. *adde.* Formula porro ejusmodi Bibitionis habetur apud Christianum de Scala in Vita S. Vvenceslai pag.56. *Rursum locum convivij petens, calice accepto, pocula coram omnibus portans, alta præfatur voce, in nomine Beati Archangeli Michaëlis bibamus hunc calicem, orantes & deprecantes, quo animas nostras introducere nunc dignetur in pacem exultationis perpetuæ. Cui cum quique fideles respondissent, Amen: hausto potu, universos exosculans, hospitium repetit.*

BIBERES. *P.*546. *l.*22. *post*, bibent. *adde.* Ordo officij in domo S.Benedicti ante Pascha: *Ita intrantes in refecturio accipiant singulas biberes & panem, & quidquid eis appositum fuerit.*

BIBLIA. *L.*8. *post*, pag.599. *adde.* Origines Constantinopol. MSS. part.2. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισε τὰ μάγγανα, ὅπου ἐναπόκειντο αἵ τε βίβλοι, καὶ τὰ πολεμικὰ ὄργανα. Sed an *bibliæ* istæ intelligantur non ausim affirmare. Certe libros cum machinis bellicis eodem in loco depositos vix quis credat.

BIBLIOTHECA. *P.*547. *l.*61. *post*, pervestigator. *adde.* Eddius Stephanus in Vita S.Vvilfridi cap. 16. *Bibliothecam librorum eorum* (leg. fortè *sacrorum*) *de auro purissimo compaginare inclusores gemmarium præcepit.*

*Ibidem p.*548. *post. l.* 3. *scribe.*

Bibliotheca Sanctorum, pro thecis reliquiariis sumi videntur in Vita S. Vvenceslai, apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohemiæ p.55.

BICARIUM. *P.*549. *l.*33. Charta Nogelli Vicecomitis pro fundatione Abbat. S. Salvatoris in Normannia, sub Guillelmo Notho, ex Regesto an.1382. Caroli VI. Reg. in Tabul. Reg. ch.88. *Et in molendino S.Salvatoris ut molant monachi aimonam suam sine loco, & sine moltura, & de omnibus picheriis meis dedi eis decimas*, &c.

BICHERIA. *L.* 5. *post* scribitur. *adde.* Eadem charta descripta manu Andr. Duchesnij *biheriam* præfert.

*Ibid. pag.*550. *post l.*24. *scribe.*

Bicherata terra, non semel occurrit in Actis capitularib.

pitularib. Ecclesiæ Lugdun. an. 1337. ex Camera Computor. Parif.

BIENNUM. *P.552. l.33. post*, Maravento. *adde.* Liber chirographorum Absiæ fol. 21. *Adjutoriam boum & quadrigarum suarum, quod Biannum vocatur, sicut alij homines nostri facient.*

Bias. Tabular. S.Eparchij inculism. fol.37.38. *Similiter facient eis quinque bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, quartum in nemore, quintum in vindemiis, & hoc faciat sive habeant bovem, sive non habeant.* Infrà: *Omnia autem servitia de bias, de avena, de gallinis, &c.*

BIDUANA. *L.10. post*, Vide. *adde.* Cumeanum de mensura pœnitentiarum cap.11.

Ibid. l. 18. *dele.* Abb. n. 20. *Rursum in fine adde.*

Biduana, in Missali Gotthico pag. 329. *Incipiunt Orationes in Biduana.* pag.324. *Item Orationes in Bid. in die sabbati ad Sa.* & in Missali Gallicano pag.461. *Item Orationes in Cœna Domini, sive in Biduana.* Mox: *Item Orationes in Biduana.*

BILAGE. *In fine, post*, vocant. *adde.* Joannes Stiernohookus lib. de jure Sueonum vetusto lib. 1. cap. 1. ait pariter *Bilagines* ita appellari, quasi *oppidanas leges*, *Bylag*, vel *appendices seu additamenta ad leges.*

BILINGUIS, *Fallax.* Pœnitentiale S. Columbani cap.11. *Si fuerit aliquis bilinguis, & conturbet corda fratrum, &c.*

Bilinguitas, &c.

BINOMIUS. *L.* 1. *post*, Festo. *adde.* Vide Goclenium in Lexico Philosoph. pag.292.

BISACUTA. *L.19. post*, Epist. 1. *adde.* *Gladius bifrons, sermo Dei*, in Actis S.Saturnini & socior. num.3.

BISOMUM. *L.4. lege.* Ut alterum alteri non substerneretur.

Ibid. l.7. post cap.26. *adde.* Quod scilicet mortuorum quietem interturbari minime debere existimarent. Ammonius de sanctis Monachis Sinaitis pag. 129. ὅπως πάλιν βαστάζοντες ἔθαψαν, οὐ μετὰ τῶν ἁγίων, ἀλλὰ χωρὶς εἰς ἕνα τόπον πλησίον αὐτῶν, ἵνα μὴ πάλιν ἀνοίξωμεν τὸ τάφον αὐτῶν, καὶ ὄχλησιν ποιήσωμεν τοῖς ἁγίοις καὶ μάρτυσιν τοῦ Χριστοῦ.

Ibidem l. 40. *post*, suo. *adde.* Laudatur Epitaphium aliud quod Romæ extat ad S. Laurentium extra muros, à V. C. Jacobo Sponio in Itinerario tom.3.p.13. hisce verbis conceptum: THEODORA QVÆ VIXIT ANNOS XXI. M. VII. D. XXIV. IN PACE EST BISOMV. &c. Ejusmodi sepulchrorum meminit Gregorius M. lib. 3. Dialog. cap. 23.

BISPATENTIA. *Adde in fine.* Gloss. Lat. Græc. *Bipatens*, διχάνοικτος. Ita emendant viri docti.

BISSEXTUS. *In fine adde.* Notum autem ex Macrobio lib. 1. Saturn. cap. 13. Infaustum bissextum sæpius Romanæ Reip. fuisse. Ammianus lib.26. *Vel videri die secundo, nec prodire in medium voluit, bissextum vitans Februarij mensis tunc illuscescens, quod aliquoties rei Romanæ fuisse cognorat infaustum.*

BISTURRIS. *Lin.1. post*, species. *adde.* Charta Libertatum villæ S.Germani in Foresio an.1249. *Item communitas vel aliquis hominum villæ non debet facere turrim vel fortalitiam infra villam, nisi de licentia & voluntate nostra, muros tamen & portalia poterunt facere, munitiones & bisturres in illis ad villam defendendam prout eis ad hoc videbitur expedire.*

BITHALASSIUM. *L.11. post*, &c. *adde.* Auctor Historiæ, de Imagine Antiphonetes pag.685. ἦλθεν ἐπί τινα τόπον διθάλασσον, καὶ βιαίων ἀνέμων ἀνάγκαις περιπεσών, &c.

BIVARIUM, Modus agri. Charta anni 1283. in Tabular. Episcopat. Ambian. fol.106. *Quatuor bivarios terræ in territorio de Folies.* In alia Gallica an. 1263. ibid. *Ils acaterent quatre beviers à Monseigneur Regnier de Cais.* Occurrit ibi pluries. Vide *Bunnarium.*

BLACHA. Charta Ademari Comitis Valentini apud Petr. Chiffletium: *Et via molendinaria quæ venit desuper Condominam Guidonis de Montemayrano, quæ ferit ad nemus Vuillelmi Liautaud, & vadit ad blacham Petri de Ayra*, &c.

BLADUM. *Post lin.19. scribe.*

Blaium, ex Gallico *blai*, aut *blé*, non semel occurrit in Tabul. Absiensi.

Ibid. p.568. l.40. post, plaira &c. *adde.* Gesta Episcoporum Cenoman. p.298. *Et diablagium quod inde accipiebat — dimisit.*

BLASPHEMARE. *L.2. post*, biasimare, *adde.* S. Cyprianus Epist. ad Pompeium: *Quem Marcion secutus, additis ad crimen augmentis, impudentius cæteris & abruptius in Deum Patrem Creatorem blasphemare instituit.*

Ibid. l.18. post, sub fin. *adde.* Et lib. de Mensura pœnitentiar. cap.11.

Ibid. l.24. post, &c. *adde* Vide Henric. Valesium ad Hist. Eccl. Eusebij lib.4. cap.11.

BLATTA. *L.15. post*, Tyriam. *adde.* quam *Tyrium vellus* vocat Solinus cap. 29.

BLIAUDUS. *Pag.573. post l.31. adde.* *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Puis vestit drap de lin, & bliant teint en graine.

BLIDA. *L.11. post*, vide. *adde.* Christophor. Hartknocum ad Chronicon Prussiæ Petri de Dusburg. part.3. cap.114. &c.

BLOIUS. *Post l. 25. adde.* *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Puis s'assient ensemble desor el paile bloi.

BOCETUM, *Bubule.* Vita S. Comgalli Abbat. *ad bocetum, ut lac inde asportaret missus est.*

BOCHIUM. Idem videtur quod *Bochellum*, de quo suprà. Tabularium S.Victoris Parisiensis ch.13. *In perpetuum dedimus Ecclesiæ S.Victoris Salmonem qui in bochio de Copepie primo capitur.*

BOHORDICUM. *In fine adde.*

Busurdium, eâdem notione, vel certè pro velitatione militari in Chronico Gotthorum, seu potius Lusitanico, era 1178. apud Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. *Sed Rex de Portugal Dom. Alfonsus occurrit ei cum exercitu suo, & obsedit iter per quod ille venire volebat, fixitque tentoria sua, isti ex hac parte, & illi ex altera parte: cumque veniret aliquis ex parte Imperatoris ad ludendum, quod populares busurdium dicunt, statim egrediebantur ex parte Regis Portugalis occurrentes eis & ludentes cum eis, qui in exercitu comprehenderunt Ferrandum Furtado fratrem Imperatoris*, &c.

BOLENDEGARII. *In fine adde.* At Ruellius lib.2. de Natura Stirp. cap.20. sic dictos putat, quasi *Polentarios.*

BOMBARDA. *L. 21. post*, appellarunt. *adde.* Bombardis verò emittebantur lapides ingentis molis, ut ex Froissarte & aliis constat. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. an. 1379. *Terribilissimi bombardarum lapides copiosè & sine intermissione exibant.*

Ibid. in fine adde.

Bombardare.

Bombardare. Rafanus de Caresinis an. 1379. *Comparentibus 39 galeis cum aliquibus galedellis, & nobiscū bombardantibus, &c.* Nostri hodie dicunt *Canoner*.

BOMBUS. *L.* 14. *post*, Pettour. *adde*. Charta 27 Sept. an. 1398. pro loco *de Breuil* in Burbonesio, ex Camera Comput. Paris. *Item in & super qualibet uxore maritum suum verberante unum tripodem. Item in super qualibet filia communis sexus videlicet viriles quoscunque cognoscente de novo in villa Montis Lucij eveniente 4 denarios semel, aut unum bombum, sive vulgariter* Pet, *super pontem de Castro Montis lucij solvendum*.

BONA GRATIA. *Post* hanc vocem *adde*. in Gloss. Basilic. βόνα γράτζια, χάριτι καλῇ, ἄνευ μέμψεως, καὶ αἰτίας εὐλόγου.

BONINFANTI, quasi *bonipueri*, nostris, *Bons enfans*, dicti in Bohemia nescio qui religiosi. Historia MS. Rosensis laudata à Bohuslao Balbino in Hist. Bohem. p. 273. *Eodem anno* (*1259.*) *Eberhardus Canonicus Pragensis Institutor Boninfantorum in Ecclesia Pragensi obiit nonis Augusti*. De eorum institut. ita idem Balbinus: *numero 12. fuere, iisque alendis attributa villa, nemo annis 10. junior admittebatur, ætatis anno 15. è contubernio dimittebatur*.

BONNA. *P.* 587. *l.* 25. *post*, ut &, *scribe*. In Scheda veteri Luxoviensi edita in operibus S. Columbani pag 335.

BONONES. Historia Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevirensis lib. 2. c. 10. de seditione mota Mediolani contra Henricum Imp. à Guidone de Turre: *Aurum & argentum, omnisque cultus pretiosus à Bononibus distrahitur.* Infrà: *Tot ibi sunt Bonones rapinâ ditati repatriantes, quod ultra mensem plusquam Bonorum duo millia in exercitu* (Imperatoris) *deficere videbantur*.

BORDA. *Post lin.* 30. *scribe*.

Borderiata. Idem Tabular. *Dono talleā, & quid quid habebam, scilicet in tribus borderiatis Botecheurerie, quæ sunt de feodo Mantrola*. Liber Chirographorum ejusdem Monasterij fol. 39. *Deditque pariter fratribus Absiæ unam borderiatam terræ, quæ vocatur Posseia*. Et fol. 111. *medietatem trium borderiarum terræ*.

Ibid. p. 589. *l.* 15. *post*, bigotaria. *adde*. Alia ex tabulario S. Vincentij de laboratorio: *Notum sit—quod Dom. Avesgaudus S. Vincentij Abbas emit de Sucherio unum bordagium terræ de beneficio Helmanni, annuente Dom. Gervasio Archipræsule*, &c.

BORDIA. Tabular. Absiense fol. 10. *medietatem bordiæ terræ, quæ vocatur Berauderia, —concesserunt*. Idem videtur quòd *borderia*.

BORIN. Charta vetus apud Ægid. Gelenium in Colonia pag. 69. *Colorem qui vocatur borin jure dare debent omnes servientes illic habitantes*.

BOS. *L.* 2. *post*, publ. *adde*. βόες ἀρότηρας, apud Hesiod. in Oper. & dieb. βόες ἐργάται, apud Artemidor. lib. 2. Onirocrit. cap. 12.

BOTA. *L.* 4. *post*, simplicibus. *adde*. Statuta pro Ecclesia S. Vulfranni Abbavillensi in Tabul. Episcop. Ambian. fol. 134. *Et initio hiemis botas—percipiant*.

Ibid. l. 13. *post*, &c. *adde*. Statuta Ord. Præmonstrat. distinct. 1. cap. 9. *Omni tempore lectionis fratres in nocturnalibus botis esse possunt*. Adde Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in Probat. Hist. Blesensis p. 11.

BOVAREGIUS, idem quod *Bucca*, apertura fluvij per quam derivantur aquæ. In Statutis Massilensibus part. 2. cap. 329.

BOVERA. *In fine subde*. Verum alij *de Bovera* dictum volunt, pro *de Bavaria*, quòd priusquam Imperator fuisset dictus, Rex esset Bavariæ.

BRACE. *P.* 601. *post l.* 45. *subde*.

Bracilum. Formula vetus Andegav. 53. *Vestimento tanto, in turis de soledus tantus, braclo de soledus tantus, &c.*

BRAIARE. *L.* 3. *post*, Infantis. *adde*. Hesychius: βραυκανᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Hac voce utitur Philostorgius lib. 11. cap. 6.

BRANDEUM. *L.* 41. *post*, cap. 4. *adde*. *Palliola* vocat Diurnus Romanus cap. 5. tit. 12. quod Gregorius *brandea*.

BRANDO. *P.* 610. *l.* 44. *post*, pag. 101. *adde*. In manuali Placitatorum in Parlamento S. Martini 1375. *Hoc instanti anno 1376. erit bissextus. Dies Brandònum 2 die Martij. Dies Pascha 13 die Aprilis*. Ubi *dies brandonum, est prima Dominica quadragesima*.

BRENTA, *Sporta*, Italis, maximè vino deferendo idonea. *Brentator*, qui *Brenta* vinum defert. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 493. ubi ejusmodi *brentæ* ad extinguendum ignem, si incendium in urbe accidat, adhibentur.

BRETACHIÆ. *In fine adde post*, baldreschas. Ita in Statutis Mediolan. 2. part. cap. 348.

BREVE. *P.* 615. *l.* 4. *post*, 34. *adde*. Hist. Monast. S. Barbaræ Lugdun. cap. 19. n. 4. 6. c. 20. n. 4. c. 25. n. 3.

Ibid. p. 620. *post lin.* 2. *subde*.

Abbreviator, officium in Curia Romana. Carmen de Curia Romana v. 259.

Aut malè narrabis narranda, vel Abbreviator
Apponet factis plusve minusve tuis.

Ibid. post lin. 41. *subde*.

Brevicellum. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *quos solidos per sacellos separatim cum brevicellis sigillatis ad unum quemque locum — commendavi*.

Ibid. p. 620. *l.* 9. *post*, complectens. *adde*. Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 11. *Sicut in plenariis & breviariis ejusdem Ecclesiæ continentur*.

BROLIUM. *L.* 12. *post* βόλος. *adde*. S. Hieronymus in c. 3. Ezech. περίβολον, *quod nos vivarium, vel conclusum locum dicere possumus*.

Ibid. p. 625. *l.* 34. *post*, pratis. *adde*. Occurrit præterea in Actis Episcoporum Cenoman. apud Mabillon. to. 3. Analect. p. 146.

Broialum, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 7. & alibi.

BRONDUS. Vide in *Bruntus*.

BRUARIUM. *P.* 626. *l.* 65. *post*, pag. 114. *Adde*. & in Actis capitularibus Ecclesiæ Lugdun. an. 1347. fol. 126. v.

BRUGASSA. Vide in *Barta*.

BRUMA. *L.* 18. *post*, solstitio. *adde*. Vide præterea Janum Rutgersium lib. 4. Var. Lect. cap. 8.

BRUNIUS. *In fine scribe*. Palladius de Architectura: *Compositio brundi: sume æramin. partes duas, plumbi unam, stanni unam*.

BRUNUS. *L.* 13. *post*, Heroida. *adde*. Rabanus Maurus Poëm. 12. ad Brunuvvarduum Chorepiscopum:

Ultima quem clarum, hunc caussat prima nigellu
Syllaba.

In fine subde.

Brunitus. Palladius de Architectura: *Crocus quoque Hispanicus cùm lucidissimo glutine distemperatus, & stanno lucidissimo, id est bene brunito & claro superpositus*.

BRUSCIA. *Post l.* 12. *subde*.

Brucia. Tabular. Dalonensis Abbat. fol. 39. *Donamus — in perpetuam possessionem bruciam de Iulac, & quidquid in ea habebamus*, &c. Et fol. 54. *quar-*

tam partem Comba plana, & quartam partem brucia Comitalis.

BUBALUS. *In fine adde.* Lindenbrogium ad Ammiani lib.22. & alios passim.

BRYTII, in Legibus Sueonum, dicuntur servi glebæ, vel prædiis adscripti. Vide Joan. Stiernhookum de jure Sueonum vetusto p.208.

BUBUM. S.Columbanus Epist.5. *Dixit hoc olim & Victor Episcopus, sed nemo Orientalium suum recepit commentum, sed hoc soporans spina Dagonis, hoc imbibit bubum erroris.*

BUCCHA, apertura fluvij, ex qua derivantur aquæ. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap.329.

BUCCULA. *P.634. l. 59. post*, familiaris. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Froissent ces hiaumes, depieçent li blason,

Infrà:

Y vait, feri Guintran devant sor le blason.

BUDLAFLA, in priscis Sueonum Legibus, dicebatur citatio in jus in causis ordinariis per baculum, quem *Baculum notitiæ*, vel *Nuntiatorium* vocabant. Hunc judex nota utrimque inustulata emittebat singulum singulis territorij quadrantibus, ut per manus vicinorum extraditus, & facti notitiam simul & comparendi mandatum circumferret: quomodo non judicia tantum sed & promiscuè omnes conventus publici indicti fuerunt, ubi de casu aliquo extra ordinem deliberandum erat, aut judicandum. Erat autem hic baculus nuntiatorius effectus ad modum rei de qua in Conventu tractatio instituenda fuit, ut si res sacra, crux lignea: si homicidiū, ligneum telum aut securis emitteretur. Ita Joan. Stiernhookius lib.1. de Jure Sueonum vetusto cap.6.

BUFORDIUM. Vide in *Bohordicum.*

BULLA. *P.638.l.22. post*, argentea, &c. *adde.* Gunther.lib.9. Ligur.

Qui gentilis Arabs, tanquam munuscula Regi,
Adveheret, frenos, calcaria, cingula, bullas, &c.

Ibid.p.639. l.47. post, Imperatoris. *adde.* appensa.

Ibid. l.68.post, loci. *adde.* Hanc bullam se vidisse testatur Carol. Molinæus in Consuet. Parif. tit. de Feud. §.39.

Ibid. p.641.post, monstrant. *adde.* Carmen de Curia Romana v.985.

Non auro, non argento, sacra bulla refulget,
Insignit chartas plumbea forma sacras.

Et v. 1009.

Ponitur incudi pars quadam parvula plumbi,
Et redit argenti tempore forma brevi.
Malleus imposita vix dat tria verbera massa,
Et subito plumbum se novat ære novo.

BULSUS *Equus*, Ital. *Bulso*, nostris, *Poussif*: In Statutis Mediolan.2.part.cap.487.

BURBAN, BURGHBAN, *Banleuca*, quasi *Burgi bannum.* Charta Friderici II. Imp.an.1242.pro Coloniensibus: *Infra coloniam & terminos ipsius civitatis, qui dicuntur Burban*, apud Maximilianum Henricum in Apolog. part.2. p.10.16. Charta Caroli IV. Imp. an.1356. apud eundem p. 95. *Et nihilominus eisdem cimbus & civitati Coloniensi illam consuetudinem, qua quandam libertatem qua dicitur Burchban*, (infra, *Burgban*) *& Ban ville habuisse & habere, ut dicitur confirmaverimus, &c.*

BURDA. *In fine adde.* Sed & scribit Salmasius lib.de Modo usurar. p.401. *Burdi*, apud Arabes, papyrum sive juncum Ægyptium significare.

BURDECANUS *Coloniensis*, in charta an.1258. apud Maximilianum in Apolog. part.2. p.30.

BURGENSIS. *P.649. post l.21. adde.*

Burgenses de Iurata. Charta Caroli VI. Regis Fr. an.1388.ex Archivo Regio: *cui* (militiæ Clericali) *ascribi non potest nostra super hoc licentia non obtenta, cum noster Burgensis existat de jurata, oriundus de dicto loco Castri Theoderici, & ibidem moram trahens, propter quam tamen juratam nobis in aliquo non tenetur, &c.*

BURGEREICHT. Laudum, sive sententia lata an.1258. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon.p.29. *Et judicant secundum ejus formam, quod Burgereicht, vulgariter appellantur.* Id est *jus* seu *rectum burgi.*

BURGUS. *P.652. post l.15. adde.*

Burgarius, villicus Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.2. c.10. *Hunc siquidem locum — à suo burgario, qui eum possederat, numerata pecunia comparavit.*

BURICUS. *L.13.post*, cap.2. *adde.* Et Cujacium lib.11. Observ. cap.16.

BURCLA. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. an.1379. *Cum barchis & burclis per viam molendinorum*, &c.

BUTTA. *P.658.l.58.post*, vino. *adde.* Acta Episc. Cenomanensium p.163. *Et ad opus Canonicorum ibi degentium buticulas duas paratas plenas de vino optimo, &c.* Adde pag.85. 105.235.edit. Mabillonij.

Ibid. p.661. .42.post, art.4. *subde.* Accipitur etiam *Botagium* pro quavis præstatione, in Regesto temporalitatum, ex Camera Comput. Parif. f.48.49.

Butagium, idem quod *Botagium*, in Inscriptione Blesensi: *Comes Stephanus & Adela Comitissa, suique hæredes perdonaverunt hominibus istius patria butagium in perpetuum.*

Ibidem p.662. post l.5. subde.

Bussellata terra, in libro Chirographorum Absiæ, fol.167. 225. 188.

BUXERIA. *In fine adde.* Tabular. Nantoliense in Pictonib.an.1327. *Buxeria, garenna, vindemia, &c.*

BYRSA. *Post*, βύρσα. *scribe.* Rabanus Maurus Poëm. 29.

Cinxit eos velamine Byrsa,
Et decentissimè, &c.

C.

CABALLUS. *P.668. post l. 52. subde.*

Caballada, eâdem notione, scilicet pro *opera caballi.* Tabular. Celsiniacense: *Unum sextar. de civada, & 2 sext.vini, & 6 den.pro carne, & caballadam, & corregium.*

CABANNARIA. *In fine adde.* Videtur deducta vox, ut initio innui, à Cannabi: ut fuerit ager, in quo Cannabis seritur: Indeque prædiis ac ædibus rusticis nomen manserit. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Pour eux amaiser, pour maisonner, pour faire curtils & chenevieres, & autres cultivemens.*

CABENTIA, Facultates, bona: ex Gallico *chevance*, charta an.1375. data Avenione: *Et teneatur dare & assignare tantum in dotem & nomine dotis, quantum fuit datum & assignatum matri ipsius Ioannis: Et aliis vero filiabus dare liceat cabenciam juxta sui voluntatem.*

CABUS. Vetus charta Lusitanica apud Anton. Brandaon.lib.9.cap.30. *Proinde quod vos fecistis honorem, & cabum super me, & fecistis mihi servitium bōu & fidele.* Ubi Editor, *com respeito & bon acolhimento,*

CACABATUS. *Post lin.9. adde.* Ibidem:

Cui sua sordentem pinxerunt arma colorem,
Frixura, cucuma, scafa, patella, tripes.

CACEPOL

CASEPOLLUS. *Lin.9.Post*, &c. *adde*. Tabular. Brivatense fol. 197. *Bajuli*, *Chassipullus*, *& custodes Ecclesiæ*, *gayta*, *Præco principalis*, &c. Infrà: *Bajuli & chassipulli terrariorum*, *qui bajulum & chassipullum ab antiquo habuerunt*, &c.

CADIUS. *In fine adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κάδις & Κάϊτος.

CÆSARIANI. *L.9. post*, vide. *adde*. Petr. Fabrum lib.3. Semestr. pag. 364. & in voce.

CAGANUS. *In fine adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κάνης, & Κνέζης.

CALABRA. S. Columbanus Epist. 4. *Vigilate quia mare procellosum est*, *& flagris exasperatur feralibus*, *quia non à sola minax unda*, *quæ etiam permota pontum semper cautis spumosis concava verticibus*, *hyperbolicè licet de longè turgescens extollitur*, *& ante se calabra sulcatis octo millibus trudit*, &c. Apud Festum de verbis veteribus *Calabra* dicitur *Curia ubi tantum ratio sacrorum gerebatur*.

CALAMUS, Fistula qua sanguis Dominicus hauritur. Tabular. Monasterij S. Theofredi Velavensis: *Calices argenteos auroque decoratos sex*, *cum uno calamo argenteo*.

CALCALENTERIS. S. Columbanus Epist. 4. de Paschate: *Quid ergo dicis de Pascha 21. aut 22 lunæ quod jam* (*tua tamen pace dictum sit*) *non esse Pascha nimirum tenebrosum*, *à multis comprobatur calcalenteris?* Ubi fortè legendum *calculatoribus*: nisi *chalcenteris* legatur, id est viris doctis. Nam χαλκέντερον cognominatum originem notum.

CALCAR. *P.678. l. 64. post*, campanya, *adde*. Huc pertinet, quod olim obtinuit, proverbium, apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. *Plus fulgent calcaria*, *quam altaria*.

CALCEAMENTUM. *L. 9. post*, festum. *adde*. Alludit fortè ad id quod legitur in libro Ruth. cap. 4. v. 8. *Hic autem erat mos antiquitus in Israel inter propinquos*, *ut si quando alter alteri suo juri cedebat*, *ut esset firma concessio*, *solvebat homo calceamentum suum & dabat propinquo suo*: *hoc erat testimonium Cessionis in Israel*, *sed & nescio*, *&c*.

CALCIARIUM. *L.19. lege*, in Episcopis Casert.

CALCUM, *Calcatio frumenti dum mensuratur*. Tabular. Abbatiæ Dalonensis in Lemovicib. fol. 17. an. 1240. *Dedit—conventui Dalonis unum sextarium avenæ cumulatum cum uno calco*, *super terram quæ est*, *&c*. Ibid. fol. 44. 45. an. 1227. *Tres sextarios frumenti cumulatos cum uno calco renduales &c*. Ita fol. 46. 125. 126. 127. 128. Rursum fol. 81. *Retento nobis uno modio siliginis*, *& dimidio avenæ censualibus ad mensuram de Pompedors*, *siligine semel percussa & rasa*, *& avena semel una manu calcata*, *sed cumulata*. Eod. fol. *retentis tantum sex sextariis siliginis rasis & semel concussis*. fol. 82. *retentis ibidem 12 denariis de acaptamento*, *& pleno dominio*, *& uno sextario siliginis calcato & raso*. Denique fol. 91. frumenti *unam eminam rasam cum una succussione*.

CALDUS. *L.26. adde*. Et Guill. Stuckium lib.3. antiquit. convival. cap.6.

CALEFAGIUM. *In fine adde*. & probat. Hist. Blesensis p.7.

Calefactum, eâdem notione in Chronico S. Launomari de Magenciaco num. 14. *In silva sua amplissima*, *quæ vocatur Borno*, *unde semper habeatur calefactum*.

CALIA, Coturnix. Gloss. Gr. Lat. Reg. Cod. 85. ὄρτυξ, *coturnix*, *calia*. ὀρτυγομήτρα, *rectè coturnicum & caliarum*. Vide *Qualia*.

CALIGA. *L.17. lege*, nimis. *l.34. post*, currit. *adde*. Vide *Armiger*, *Fasciola*.

CALLIS. *In fine adde*. Statuta Veneta lib.3. cap. 61. & Probat. Hist. Blesensis p.5.

CALX. *In fine adde*. Vide Michael. Attaliatam in Synopsi Juris tit.78.

CAMARIUM. Charta Alfonsi III. Reg. Portugalliæ an. 1279. apud Brandaonum to.4. Monarch. Lusitan. pag.279. v. *Quicumque acceperit camarium*, *pectet Do. Regi 2. Morabit. & illi cujus fuerit medium Morab*.

CAMBA. *L.22. post*, scribitur, *adde*. Tabularium S. Michaelis Ulterioris portus an. 1141. *Monachi totidem Deo servientes in furno & camba absque foragio & cambagio panem & cervisiam facient ad suum usum*.

CAMBIARE. *P.694. l.23. post*, &c. *adde*. Vide Casaubon. in Notis ad Apulei Apolog. p.137.

CAMBO. *In fine subde*.

Cambonium, eâdem notione occurrit passim in Tabular. Abbatiæ Dalonensis in Lemovicibus fol.2. 5. 19. &c. Interdum *Chambo* scribitur.

CAMBUTA. *P. 697. l. 40. post*, meruit. *subde*.

CAMBUCCA, apud Andream lib.2. Vitæ S. Ottonis Episcopi Bamberg. cap.17.

Cabuca, in Actis visitationis Simonis Archiep. Bituric. p.208. lib.4. Miscellan. Balusij.

CAMELASIA. *In fine adde*. Et eundem Valesium ad Eusebij librum de Martyribus Palestinæ cap.12.

CAMERA. *P.700. l.41. post*, alterum, *adde*. Cameræ nostræ.

CAMISA. *In fine l. ult. post*, manipulo. *adde*. Hist. Translat. S. Antonini: *tunica & scapulari*, *cum manicis ex filaticio similiter albo*, *& amictu & camice ex byssino*, *&c*.

CAMPAGUS. *L.20. post*, &c. Georgius Methochita Orat. 1. historica ait Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopol. sibi arrogasse calceos phœniceos, ἐρυθροβαφεῖς, qui soli Summo Pontifici competebant. Id ipsum tradit auctor Dialogi de Process. Spiritus sancti editus sub nomine Maximi Margunij, scribens Michaëlem ab Ecclesia Romana secessisse, διὰ τὸ ἱμείρεσθαι αὐτὸν ἐκβαλεῖν τὰ κοκκοβαφῆ πέδιλα, καὶ κωλυόμενον ὑπὸ τοῦ Πάπα τῆς Ῥώμης, ὡς αὐτοῦ μόνου ἔχοντος ἐξουσίαν ἐγκαλλωπίζεσθαι τούτοις, καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις τῶν Πατριαρχῶν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν. Denique Balsamon in Meditat. de Patriarch. privileg. pag. 451. de Patr. Constantinopol. οὔτε γὰρ ταῖς τῆς βασιλείας λώρῳ κατὰ τὸ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου νομιζόμενον θέσπισμα καταστέφεται, οὐδὲ κοκκοβαφέσι πεδίλοις κατὰ τὸ τυπωθὲν θεατρίζεται, &c.

CAMPANA. *P. 709. l.1. post*, docent. *adde*. Hadrianus Junius lib.3. Animadvers. cap.11.

Ibid. p.712. l.48. post, est. *adde*. Andreas Dandulus in Chron. MS. & ex eo.

Ibid. l.55. post, campanarum. *adde*. Leges Ostrogotthorum de Jure Ecclesiastico cap. 22. *Nunc ingreditur pax Paschalis die Mercurij*, *muta Hebdomada*, *quando campanæ astringuntur*.

Ibid. p.711. l.15. post, cap.25. *adde*. Pachymeres lib.7. cap. 5. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect.4. cap. 12.

CAMPARIUS. *L.12. post*, &c. *adde*. De ejusmodi Campariis vide Statuta Mediolan. part.2. cap.309. 310. 365. 397. & seqq.

CAMPESTRATUS. *In fine adde*. Vide lib.4. Miscellaneorum Balusij pag. 418.

CAMPIO. *P.717. l.23. post*, §.2. *adde*. Et in Statutis MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap.135

Ibid.p. 718. *l.*2. *post*, unguis. *scribe*. Adde Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 120.

CAMPIPARS. *L.*17. *post*, dominij. *adde*. *Champarcy*.

CAMPUS. *Post l.* 11. *adde*. Idem paulò ante: *Hostibus expulsis, campum qui maximus extat, Iam lustrare vacat.*

*Ibidem p.*730. *l.*7. *post*, tenens. *adde*. recensebant, inquam, Reges milites suos, quos non nisi provecta tempestate in expeditiones educebant, cùm ut plurimùm à *Iulio mense sumerent Gallicani procinctus exordia*, ut est apud Ammianum lib.17.

CAMPUS *Martius*. *In fine pag. adde*. & Dissertationem nostram de Hebdomo Constantinopol. num.7.

CANALIS. *L.*1. *post*, publica. δημόσιος ἀγωγὸς, in Gloss.Lat.Græcit.

*Ibid. l.*34. *post*, Episcopi. *adde*. Scribit Constantinus Porphyrog. lib de Admin. cap.34. Regionem in Dalmatia *Canalem* appellatam, sic dictam Sclavorum lingua, ἁμαξιὰν, seu viam plaustralem, διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον ἐπίπεδον, πάσας αὐτῶν τὰς δουλείας ἐκτελοῦσιν. Sed Latinæ vocis vim haud percepit eruditus Princeps.

*Ibid. l.*38. *post*, pertinent. *adde*. Vide Cujacium lib. 19. observ. cap.19. & infrà *in Via vicinalis*.

CANAMELLA. *L.*8. *post*, cap.18. *adde*. μέλι τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σάκχαρι, apud Arrianum in Periplo maris Erythræi.

*Ibid. pag.*731. *l.*4. *post*, vide. *adde*. Leonardum Fuchsium lib. 1. Paradox. medicin. cap. 35. præterea.

CANATIGLIA, vox Italica, Gall. *Cannetille*, filum aureum vel argenteum levius. Hist. Translat. S.Antonini: *Planeta ex Ermisino rubeo similiter confecta, & peniculamentis aureis cum ricamis canatiglia aureis & argenteis intertexta.*

CANAVA. *P.*733. *l.* 1. *sic lege*. Ennodius Epigr. 43. de Inscriptione ante, &c.

*Ibid. l.*23. *post*, in MS. *adde*. *Canepariu*s dicitur in Statutis Mediolan. part.2. cap.103. estque custos arcæ publicæ. *Canevarius seu thesaurarius*, in 1.part. cap.343. 350.

Canepa, idem quod *Canava*. Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.7. *Potestas Mediolani possit tenere canepam, & vendi facere vinum ad minutum.*

CANCELLUS. *Pag.*737. *l.*6. *post*, est. *adde*. Acta Episcoporum Cenomanensium in Arnaldo cap.33. *Denuo ipsam Ecclesiam — construere cœpit, & parti superiori, quæ vulgo Cancellum nominatur, etiam tectum imposuit: membrorum quoque quæ Cruces vocantur, atque turrium solidissima fundamenta antequam moreretur instituens.* In Hoello, cap.34. *Sed & cancellum quod ejus antecessor construxerat, pavimento decoravit.*

CANDELA. *P.*738. *l.*53. *post*, p.353. *adde*. Pachymer. lib.1. Hist. cap.31.

Ibid. l. 56. *post*, cap.86. *adde*. Ægid. Gelenius in S. Engilberto p.37.

CANDELARIA. *P.* 739. *l.*28. *post*, intrabunt. *adde*. Alcuinus serm. in Hypapant. *Maximè autem eo loco quo primatum Ecclesia Catholica in primo Pastore sortita est, in tanta reverentia habetur, ut ea die cuncta civitatis turba in unum collecta immensis cereorum luminibus coruscans, Missarum solemnia devotissimè celebrent, nullusque aditum publicæ stationis intret, si lumen manu non tenuerit, tanquam scilicet dominum in templo oblaturi, imò etiam suscepturi fidei lumen, quo interius fulget, exterius oblationis suæ religione demonstrent.*

*Ibid. l.*31. *post*, depictam. *adde*. Germanis vero *Liecht mess*, id est *Missa luminum* appellatur, ut est apud Gretzerum in Muricibus Christianis pag. 177.

Ibid. in fine scribe. Adde Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymij apud Allat. de Hebdomad. Græcor. p.147.

CANDIDA. *L.*3. *post*, calliculas. *adde*. Spartianus in Severo: *Prætor designatus à Marco est, non in candida, sed in competitorum grege.* Id est non inter candidatos Principis. Nam magistratuum quidam designabantur à Principe, seu commendabantur sine repulsa & ambitu designandi, ut loquitur Tacitus lib. 1. Annal. Vide Henr. Valesium ad 20. Ammiani p. 184.

Ibid. in fine adde. Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ: *Filia Herodis Metallarij cujusdam, qui sub Vespasiano Augusto ter in urbe Roma candidam confessionem dedit Romanis.* Ubi fortè leg. *editionem*.

CANIS. *P.*743. *l.* 9. *post*, domus. *adde*. κύων δυναστὴς, in Legibus Georgic. tit.6.§.9. Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap.11. de canib. οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων, οὓς οἰκουροὺς καὶ δεσμίους λέγομεν. Idem lib.3. τῶν κυνῶν μὲν οἱ μὲν ἐπὶ θύρας τρέφονται. De canibus *catenariis* egit Seneca lib.3. de Ira.

*Ibid. P.*744. *l.*58. *post*, κύων. *adde*. Κύων ποιμαίνων, in Legib.Georgic. tit.6. §.10.

*Ibid. p.*746. *l.*47. *post*, sagax, *adde*. Ita apud Artemidorum lib.2. Onirocrit. cap.11.

*Ibid. p.*747. *l.*72. *post*, l'autre. *adde*. Id ipsum de Bulgaris refert Continuator Theophanis lib. 1. num. 20.

*Ibid. p.*748. *l.*15. *post*, mitterent. *adde*. Atque hæc fortè Hunnorum etiam sacramenta intellexit Theophanes an.2. Justini Thracis, scribens eos fœdera sua firmasse μεθ' ὅρκων πατρίων.

CANONICUS. *P.*752. *l.* 59. *post*, Bordenavius *adde*. Henr. Valesius ad Socrat. Hist. Eccl. lib. 5 cap.19.

*Ibid. p.*753. *l.*34. *post*, Paris. *adde*. &c. Meminit etiam.

*Ibid. p.*755. *l.*37. *lege*. Germanor.

Ibid. p. 756. *post lin. ult. adde*. Anno 1614. 25 Julij Rex Ludovicus XIII. eandem ingressus Ecclesiam, *in Canonicum Honorarium, tanquam Abbas secularis & Protector ejusdem Ecclesiæ receptus est, ratione suæ coronæ, & juramentum quod Reges Franciæ in eujusmodi prima receptione facere consueverunt, præstitit.*

*Ibid. p.*758. *l.*19. *post*, poterat. *scribe*. Adde Ægid. Gelenium in Colonia Agrippina. p.245.

*Ibid. l.*30. *post*, ἀνδράσι. *adde*. Et Menæa 20. Martij in S.Niceta, & 27 Sept. in S. Ignatio Hegumeno.

*Ibid. l.*44. *post*, cap.8. *adde*. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.44.

*Ibid. p.*760. *post l.* 8. *adde*. Cartha Manassis Episc. Aurelian. an.1210. *Nullus canonicetur aut recipiatur infra 21 annum.*

CANTABRUM. *L.*10. *post*, manducare, *adde*. Acta SS. Nerei & Achillei n.19. *jussitque eos in terram fodere per totum diem, ad vesperam verò cantabrum manducare.*

CANTATRICES. *L.*4. *post* Pauli. *adde*. θρηνήτριαι γυναῖκες, Theodoro Prodromo carm. in Amicos.

*Lin.*22. *post* legibus *adde*. Sed & tubas olim adhibitas in funeribus, docuere pridem Persij Interpretes ad Sat.3. quas verò cantatrices alij, *computatrices* vocat Boncompagnus Bononiensis qui vixit an.1213. in Arte Dictaminis MS. lib.1. sub finem: quòd mortuorum facta & nobilitatem narrarent: nam

nam *computare* pro *narrare* dixerunt, ut supra annotatum, nos diceremus *des contenses*. Ita porrò ille: *Ducuntur Romæ quædam feminæ pretio nummario ad plangendum super corpora defunctorum, quæ computatrices vocantur, ex eo quòd sub specie rythmica nobilitates, divitias, formas, fortunas, & omnes laudabiles mortuorum actus computant seriatim. Sedet namque computatrix aut interdum recta, vel interdum proclivis stat super genua crinibus dissolutis, & incipit præconia laudum voce variabili juxta corpus defuncti narrare, & semper in fine clausulæ, ho, vel, hi promit more plangentis. Et tunc omnes astantes cum ipsa flebiles voces emittunt. Sed computatrix producit lacrymas pretij non doloris.* Id potissimum vetatur in Statutis Mediolanensib. 2. parte c.470. Vide Ammianum lib.19. pag.134. Ejusmodi porro cantratices seu computatrices in ipsis tumulis juxta mortuorum figuras, vel in ipsa sepulchrorum basi depictas videre est in tumulo Annæ Burgundæ mortuæ anno 1232. Ducissæ Bedfordiensis in Æde sacra Celestinorum Parisiensium juxta sacrum altare.

Ibid. l.22. post, legibus. *adde.* apud Græcos hodiernos, ut testatur Bellonus lib.1. Observ. cap.4. & lib.2. de operum antiq. præstantia c.14. 15.

CANTELLATOR. *In fine adde.* Ammian. lib. 29. *Cum objectaretur illi quamobrem constellationem Principis collegisset.* Aldhelmus lib. de Virginitate: *Fato & Genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem.* Vide Firmic. lib. 1. Mathes. c.3.

CANTERMA. *In fine adde.* Vide Lindenbrogium ad Ammiani lib.16. p. 52.

CANTOR. *P.766. l.33. post*, an.595. *adde.* Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophiis fuisse suppletam, docemur ex Diurno Romano cap. 7. tit.19. Vide Gloss. med. Græcit. in ὄρφανος.

CAPA. *P. 674 l. 19. post*, indutus. *adde.* Vita S. Vodoali reclusi num.11. *Qui tollens pallium suum, qui vulgò capa vocatur, super eum projecit.*

Ibid. P.775. l.35. post, Capellani. *adde.* Ubi Sozomenus lib.1. cap.8. de Constantino M. καὶ σκηνὴν εἰς ἐκκλησίαν ἠκασμένην περιέφερεν, ἡνίκα τοῖς πολεμίοις ἐπεστράτευεν.

Ibid. l.50. post, casula. *adde.* Tabularium S. Eparchij Inculism. *Cortinas quoque & dosallos sive bonchallos, & ex obtimis palleis 20. cappas Romanas, & multa plurima quæ numerare longum est.*

Ibid. post l. 59. subde.

Capparius, qui facit & reficit Ecclesiæ ornamenta, in Tabul. Brivatensi fol. 197.

CAPELLA. *L. 9. post*, præstabantur. *adde.* Placitum Theoderici Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplomat. p. 470. *Ut de novo denominatus aput se sua manu septima dies duos ante istas calendas Iulias in oratorio nostro super Capella Domni Martini, ubi reliqua sacramenta percurribant, hac debiret conjurare*, &c. Placitum aliud Childeberti apud eundem V. C. pag.483. *Sic ad ipso viro Grimoaldo fuit judecatum, ut sex homenis de Verno, & sex de Latiniaco bone fideus in oratorio suo seu capella sancti Martini immemorate homenis hoc debirent conjurare.*

Ibidem p.779. l.45. post, p.137. *adde.* Lib.1. Miscellan. Baluzij p.492.

Ibid. p. 782. l. 11. post, &c. *adde.* Vide Probat. Hist. Blesensis p.10.

Ibid. post l. 50. subde.

Capella, præterea appellata ædicula, in qua cimelia asservabantur. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis an.9. Ludovici Reg. Ind. 3. *Donate Ebboni castrum cantilla cum appenditiis, & de nostra Capella spadam & duos sigillos de amatixo.*

CAPELLANI. *P.785. l. 48. post*, pag.45. *adde.* Verum hæc Charta, quæ continet fundationem Ecclesiæ S. Audoeni in Foresta Cuisiensi, legiturque in Regesto Caroli VI. an.1382. & 1383. num.216. in Tabul. regio, dubiæ est omnino fidei.

Ibid. p.787. l.33. post, citato. *adde.* & auctor Gestorum Episcoporum Cenomanensium p.247.

Ibid. l.72. post, Acheriani. *adde. Senior Capellanus*, in veteri placito sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.136.

Ibid. p.788. l.34. post, cap.1. *adde. Grimoldus* appellatur apud Ermenricum Monach. Augiensem lib. de Grammatica, in to.4. Analector. Mabillonij p.329. *deinde adde.*

Liuthvvardus, sub Carolo Crasso, to. 4. Analector. Mabillonij p.340.

Ibid. p.789. l.5. lege, to.1. pag.439.

Ibid. l.7. post, pag.50. *adde.* Et Guillelmus Peyratius lib.1. de Capella Regis cap.73.

Ibid. l. 39. post, magistri. *adde.* Alcuinus Epist. 24. ex Mabillonianis, ad Archiepiscopum scripta: *Vestros verò discipulos & capellanos meo precor officio saluta, admonens eos honestè vivere coram hominibus, ut vestra ex eorum conversatione laudetur dignitas*, Charta Franconis Episcopi Nivernensis, ex Tabulario S. Cyrici Nivern. num.7. *Venit Atto Ecclesiæ nostræ Archidiaconus, & domus nostræ Protocapellanus.* In charta seq. dicitur *S. Cyrici Archidiaconus atque Thesaurarius.*

Ibid. l.55. post, &c. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 149. *Et ladite Eglise ait especial nombre de Chapeleins. Ci endroit sont appellez toute maniere de Clers Chapeleins.*

CAPICELUM, *Cervical*, ex Italico, *Capezzale*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap.457.

CAPILLATURA. *L.7. dele*, suppositio.

CAPILLI. *P.793. l.44. post*, finebant. *adde.* Huc etiam referri possunt verba Hieronymi in Epist. ad Sabinianum: *Moris est in Ægypti & Syriæ Monasteriis, ut tam virgo quàm vidua, quæ se Deo voverint, crinem Monasteriorum matribus offerant desecandum, non intecto postea contra Apostoli voluntatem incessura capite, sed ligato pariter ac velato.*

CAPIS. *L.4. post*, includit. *adde.* Hucbaldus Mon. Elnonensis in Carm. de Calvis:

Cæsarea capides, canti cata cistæ catonis.

CAPISTERINUS. *L. 4. post.* Gregorius. *scribe.* Lib.2. Dialog. cap.2. *Ad purg. &c.*

Ibid. l.6. post, &c. *adde.* Ubi Zacharias Pap. μαγίδιον vertit.

CAPITALE. *P.798. l.38. post*, capitalitium. *adde.* κεφαλίτιον, apud Theophanem in Nicephoro generali an.4.

Ibid. L.57. post, &c. *adde.* Charta Joannis Abbat. Compend. an.1247. *Reddunt insuper homines nostri de corpore, tam presentes quàm futuri utriusque sexus capitagia sua certis terminis quibus solvere consueverunt.*

Ibid. p.799. l.70. post, reconnoissance. *adde.* Regestum Temporalitatum, ex Camera comput. Paris. f. 133. ubi de Mortua manu: *Lesquels 12 den. sont appellez chevage, pour ce que chascun chef marié ou vefve les doit.*

Ibid. l.70. post, Reconnoissance. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or service & chavaige deus cens requiert tant fort

Dou chavaige est pechiés, mais dou service est drois.

CAPITIUM. *P.* 806. *l.* 46. *post*, procuret. *adde.* Charta Hugonis Abbatis S. Dionysij an. 1193. ex Tabul. ejusd. Eccl. *Volumus & constituimus ut* 10 *lampadibus, quæ ante altaria capitis nostri per noctem tantum ardebant, oleum sufficienter à capitiario ministretur, ut tam per diem quàm per noctem in perpetuum ardeant.*

CAPITOLIUM. *L.* 59. *post*, num. 2. *adde.* Ægidius Gelenius in Colonia Agrippina lib. 3. Syntagm. 9. pag. 330.

CAPITULATIM. *L.* 2. *post*, Lat. *adde.* Cornelius Nepos in Catone: *Atque hæc omnia capitulatim sunt dicta.*

CAPITULUM. *P.* 813. *l.* 44. *post*, dona, *adde.* alibi: *Si aliquis privatus vel extraneus, captularius, vel debitor accipiat fugam à villa Montispeleryj, &c.*

CAPSA. *Post l.* 14. *adde.* Stephanus African. Presb. in Vita S. Amatoris num. 25. *Et cum eis esset ignotus, pulchritudine vultus, & capsellari honore, quo reliquias inclusas pendulas collo gestabat, cognoverunt Dei esse famulum & cultorem.*

CAPSONUS, in Statutis Mediolan. 1. part. cap. 254.

CAPSUS. *P.* 817. *l.* 62. A *voce* dicimus, *dele reliquum columna & subde.*

Quæ videtur esse sentētia Sirmondi ad Sidonij Carmen 16. & Henrici Valesij ad Sozomen. lib. 9. c. 2. nisi capsum minoris esset lōgitudinis, quam pars ædis in qua altare statuitur, quod à forma ædium sacrarum, si non veteri, saltem hodierna abhorret. Tametsi non diffitear interdum navim Ecclesiæ, ac Monachorum præsertim, etiam longè breviorem fuisse: ut in æde sacra Abbatiæ S. Dionysij ad Lutetiam advertere est, ut alias prætercam ædes sacras Monachicas veteris structuræ, unde si ea pars secundum Sirmondi & Valesij sententiam *Capsum* appellatur, à Gregorio Turonensi inde fortè dicta fuerit, quod Rhedæ undique tectæ instar quadrata vel oblonga tecta fuerit, eadem qua *Navis* dicta est ratione, uti in hac voce docemus. Nam *Capsum, Rhedam tectam* dici mox observavimus. Sane fuit cum existimarem aliud fuisse capsum quam navim Ecclesiæ, & apud Gregorium *Capsum* intelligi debere de ea ædis parte quæ retro altare est, & editior olim erat, quam *Capitium* appellatam fuisse diximus. Id videtur innuere idem Gregorius cap. 16. ubi ait Ecclesiam de qua loquitur, habuisse *in altum infra Capsum usque Cameram pedes* 50. Quippe ædis altitudinem *infra Capsum* mensus est, quæ in capso, quod à terra editius extitisse diximus, minor fuisset. Proinde *Capsum* ex *Capitium* formatum mihi persuasum erat, ut & altaris vocabulo Gregorium.

CAPTIONES. *L.* 9. *post*, debet. *adde.* Charta Theobaldi Comitis Senescalli Franciæ in Hist. Blesensi pag. 301. *Perdonaverunt hominibus istius patriæ captionem equorum & telarum in quibus manducabant.*

CAPTURÆ. *P.* 820. *l.* 28. *post*, injectio. *adde. Pachino multa tunnorum est copia, echinis & omnibus mari nantibus pisculentissimam, ac propterea semper captura larga.*

CAPULARE. Formulæ Andegavenses num. 33. *Et ibidem venientes invenerunt sic esse factum feris incisis ostias concapolatas, portas perforatas, &c.*

CAPULLA. *L.* 8. *post*, Chrismale. *adde.* appelletur.

CAPULUS, vel *Capulum*, Apex. Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 991. *aut de Capulo silvarum amplius tollendo, quam antiqua prastitit consuetudo*, &c. Vide *Ramaticum.*

CAPUT. *P.* 824. *post*, *l.* 16. *adde.*

Caput pro *Capitio*, seu ea Ecclesiæ parte ubi altare erigitur. Ita in regionibus urbis Romæ apud Mabillonium to. 4. analect. *Caput Afra* (Sic leg. putem, pro *Africa*) & *Caput S. Ioannis*, pag. 512. & 514. Vide *Capsum.*

Ibid. p. 825. *l.* 18. *post*, vocaretur. *adde.* Meminit etiam Justinianus in Nov. 24. §. 1. ut & Theophanes pag. 132.

Ibid. pag. 826. *l.* 52. *post*, porcinum. *adde.* Vide Ammianum lib. 17. Agathiam lib. 2. & ex eo Suidam.

Ibid. p. 827. *l.* 30. *post*, Senati. *adde.* Inscriptio statuæ aureæ eidem Symmacho erectæ: *Qui primus in Senatu sententiam rogari solitus.*

Ibid. post lin. penult. adde.

Caput Vici, apud Sidonium lib. 4. Epist. 8.

CARAULA. *In fine adde.* In Lexico MS. Cyrilli, Χαραύδη exponitur λύμη σίτȣ. Ita fortè primitus *Carauda* fuerit sortilegij species in segetibus.

CARCER. *L.* 4. *post*, fosse. *adde.* Passio S. Felicis Episcopi Tubizacensis: *Iussit eum legatus in ima carceris mitti.*

CARCERARIUM. *In fine adde.* Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1318. *Pro geolagio seu carceragio, &c.*

CARDINALIS. *P.* 836. *l.* 20. *post*, remaneret. *adde.* Carmen de Curia Romana v. 580. ubi de Cardinalibus:

Dic age quid faciunt quibus est à Cardine nomen
Post Papam quibus est immediatus honor?
Expediunt causas, magnique negotia mundi
Extingunt lites, fœdera rupta ligant.
Isti participes onerum, Papæque laborum,
Sustentant humeris grandia facta suis.

Et infrà:

Nec ratione vacat, quod habēt à Cardine nomen,
Deservire solent nomina rebus in his.
Porta suos postes sine Cardine claudere nescit,
Nec bene præter eos Pastor ovile regit.
Cardo tenet portam, nec quid valet illa remoto
Cardine, sic Papa nil valet absque viris.

Ibid. p. 838. *l.* 5. *post*, locis. *adde.* In Diurno Romano cap. 3. tit. 11.

CARENA. *P.* 839. *l.* 25. *post*, indulgetur. *adde.* Inscriptio an. 1225. in Ecclesia SS. Vincentij & Anastasij ad tres fontes, Romæ, ex Panvinio de 7. Eccles. p. 111. *Septem annis & septem carinea remissionis confessi criminis solutionisque detur ei.*

CARISTIA. *L.* 3. *post*, caristia, *scribe.* Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Si abundas blado, non dilige caristiam, quia diligens caristiam cupit esse pauperum homicida.*

CARITAS. *P.* 842. *l.* 18. *post*, accommodentur. *adde.* Caroli Crassi Imp. Commemoratio apud Augienses: *Tunc inter nos disposuimus, ut singulis annis uno die à pranominata curte in communes cunctis fratribus cum omni abundantia plenum servitium pro anima Imperatoris perficeretur, & eodem die pro illius amore in refectorio plena caritate hilares atque gaudentes efficerentur.*

Ibid. l. 25. *post*, dentur. *adde.* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n. 8. *Erexit eum & duxit ad speluncam suam, & oratione facta, fecerunt caritatem.*

Ibid. l. 41. *post*, pag. 649. *adde. Caritativa refectio*, in Tabulario Prioratus S. Petri de Paredo fol. 7.

Ibid.

Ibid. p. 844. *l.*15. *post*, Andreæ. *adde.* Tabular. Absiense fol.177. *Pro quo idem Abbas dedit ei* 40 *solidos de caritate &c.* Adde fol.189. 190.

CARMALUS. Annales Ratisponenses Mabillonij, an.818. *Pernhardus Rex Carmalum levavit.* Mox: an.819. *Linduvit Carmalum levavit.*

CARNACARIA, in Charta Adefonsi Regis Hispaniæ. Locum vide in *Tanaria.*

CARNALIS. *l.*16. *post*, baptisma. *adde.* Aimoinus lib.2.Miraculor. SS.Georgij & Aurelij: *Duas nobiles puellas carne sorores.*

*Ibid. l.*35. *post*, est. *adde.* Edelvvlfus in Abbatib. Lindifarn.

Carnali à nomine dictus
Godfridus ille fuit.

CARNARIUM. *P.*847. *l.*1. *post*, conduntur *adde.* χρεοφυλάκιον, in veteri inscript. apud Selden. in Marmorib. Arundelian. p.48. 1. edit.

CARNATICUM. *L.*12. *post*, vescendum. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n.56. *Et debentur decem de Carnatico arietes.*

CARNERIUS. *In fine adde.* Fori Alcaçonenses eræ 1267. *Et qui cavalo alieno cavalgaret, pro uno die pectet unum carnerium.*

CARNULENTUS. *L.* 3. *post* etiam. *adde.* Solinus, ut &

CARO. *L.*7. *post*, Sanctorum. *adde.* Vide Lactantium lib. de Mortibus persecutor. n.9.

CAROLINA herba, *adde.* Crocodylion dicta, de qua Ruellius, lib.3. cap.9.& 10.

CARPENTUM. *P.*851. *post l.* 4. *adde.*

Carpentator, apud Petrum Canonicum in Actis S.Dympnæ Mart. n.7.

CARPIA. *L.*7. *post*, pag.369. *adde.* Et de modo usurar. p. 881.

CARRA. *P.*852. *post l.* 5. *subde.*

Carrale. Præceptum Theoderici Regis Franc.apud Mabillon. de re Diplomat. p.471. *Ipso telonea de omnia carra ipsius Monasterij Domni Dionysij, tam Carrale, quàm navigale, &c.*

CARRADA. *P.* 852. *l.*24. *post*, cap.13. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiepisc. Trevir. lib. 2. cap. 11.

CARROCIUM. *P.*857. *l.*26. *post*, pag.75. *adde.* Boncompagnus in Arte dictaminis MS. lib.2. *Viri Mediolanenses patres vestri in Imperium deliquerunt, unde civitas fuit tirpertita in burgos, & lignorum strues, quam carrociam appellatis, prostrata subivit pudorem.*

Ibid. l. 35. *post*, cap. 77. *adde.* Et Ricordanus Malaspinus cap.164. ubi pluribus describitur.

*Ibid. p.*853. *l.*3. *post*, vexillo. *scribe.* Adde Cronicon breve Cremonense edit. tom. 2. Miscellan. Baluz.

CARSAMATIUM. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Καρτζαμάδες.

CARTALAGIUM. Charta an. 1200. in Hist. S.Barbaræ Lugdun.pag.130. *Salvis usagiis dictorum vavassorum intra villam, ut est in fornagiis, lectis cartalagiis, & aliis usibus mercati.* Vide *Quartagium.*

CARTALARIA. Tabularium Brivatense an.1288. f.196. *Erat enim quæstio & controversia — super jurisdictione, justitia, & districtu cartalaria Brivatensis.* Infrà: *Cum ab antiquo Cartalaria Brivatensis sit & teneatur in 4 locis, &c. Item in diebus sabbatinis, & in diebus nundinarum fiat & teneatur cartalaria in foro Brivatensi, & ubicunque ibi bladum communiter vendatur, jure Cartalaria fungetur, &c.* Et fol. 197. *Cartalarij, scilicet illi qui exercent officium Cartalaria nomine Capituli, ad hoc specialiter deputati.* Vide *Quarta*; *Quartagium.*

CARTERENCHA. *In fine adde.* *Una quarterengia pressoragy*, in charta Philippi Aug. an.1181. in Tabul. Abbat. Barbellensis n. 34.

CASALE. *L.*18. *post*, adde. *scribe.* Diurnum Romanum cap.6. tit.11. cap.7. tit.22.

Ibid. adde in fine. Statuta MSS. Caroli I. Reg.Sicil. cap.115. *Vilains qui habitent és viles & és caseaux, ne puissent estre mis avant por tesmoins contre Comtes, ou contre Baron ou simple Chevalier.*

Casualis, eâdem notione. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch.22. *In agro Magniacense, in villa Lursiaco, hoc est casuales cum vineis & artilibus, ubi colligi possunt vini modij* 50. Ch.41. *Et quod vocatur à rusticis vetus Clausum cum Casuale & puteo.* Et ch. 85. *Cum pratis, masnilibus, casualibus, & arabile terra.*

CASARE, *nubere, matrimonio jungi*: vox Hispanica. Coronatio Henrici Regis Lusitaniæ apud Brandaonnm lib.10. cap.13. *Si casaverit cum Principe extraneo, non sit Regina.* Testament. Sancij II. Reg. Portugall. apud eundem to.4. p.221. *si regina Blanca casata fuerit.*

CASATI. *L.*39. *post*, feodatus. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 118. *Quosdam vassallos, casatosque, ut nominant.*

CASSINA. *L.*13. *post*, cussinos. *adde.* Vide Statuta Mediolanensia part.2. cap.236. 237.

CASTICIA. *L.*48. *post*, ædificare. *adde.* Tabubular. Comitatus Pontivi an. 1209. *Quod Hermes debet partiri tali modo, quod hoc quod Comes castichaverit, Comiti debet remanere: Ita quod quantum Dominus Comes castichaverat, tantum Dom. Thomas de S. Valerico habebit nemoris contra.*

*Ibid. L.*56. *post*, facienda. *adde.* Alia an.1377. in tabul. Episcopatus Ambian. fol.17. *Apertura exclusa — debet casticiari solummodo palo & virga.* Alia an. 1231. ibid. *Apertura fossati debet esse* 10 *pedum. Castitiari vero potest metare, palis, & cleia singulari.*

CASTRATIO. *Adde in fine.* Vide Petr. Fabrum lib.3. Semestr. cap.19.

CASTRITIUS. *In fine adde.* Et Glossar. med. Græcit. in Καςρίσιος.

CASTRUM. *P.*874. *l.*29. *post*, Bigoti. *adde.* In ejusdem liturgia & S.Basilij.

Ibid. l. 36. *post*, Imperatorios. *adde.* De quorum invita castitate, sic S.Basilius. Epist. 87. ὗτοι σωφρονῦσι μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρε, μαίνονται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα.

Ibidem in fine adde.

Casticellum, in Testamento Bertichranni Episc. Cenoman. sub fin. *omnes Casellas, Casticella, vineola, Campellos, &c.*

CASTULITAS. Inscriptio Epistolæ 5. S.Columbani ad S. Gregorium Pap. sic concipitur: *Domino Sancto — egregio speculatori, theoria ut pote divina Castulitatis potito, &c.* Ita MS. Cod. præferre monet editor.

CASUALIS. Vide in *Casalis.*

CASULA. *P.*876. *l.* 56. *post*, Ruperti. *adde.* Petrus Comestor in Hist. Scholast. Exod. cap.63. de vestibus Pontificum veteris Legis scribens: *Modicè stringebatur, & usque ad tibias dependebat ad decorem dum Sacerdos nihil operabatur. Cum autem sacrificabat, ne impediret, pendentes summitates super levum humerum reflectebat; unde & forte Diaconus quandoque casulam plicatam eidem humero superponit.*

CATACLITUS. *P.* 880. *lin.* 4. *post*, perfusæ. *adde.*

adde. quomodo περίχυλον usurpat Codinus de off. Palat. cap. 3. num. 13. σκαράνικον χρυσοχοϊκὸν, λιθάρια δὲ καὶ μαργαριτάρια ἔχον οὕτω λεγόμενα Παριχύλα.

CATACUMBA. *L.* 2. *post*, publica, *adde*. Quarum descriptionem dedit Onuphrius Panuinius lib. de præcipuis Urbis Basilicis, pag. mihi 122.

Ibid. l. 26. *post*, catacumbæ, *adde*. Acta S. Isidori Agricolæ n. 28. *ipsum trahentes duxerunt ad B. Isidori catacumbam*, &c.

CATAPANUS. *L.* 16. *post*, Barensem. *adde*. In Chron. MS. Andr. Danduli an. 1003.

Ibid. post lin. 39. *subde*.

Acatapanus, in charta Alfonsi Regis Aragon. & Sicil. an. 1456. apud Bonfil. Constantium in Messana lib. 8. p. 64.

Ibid. p. 883. *l.* 24. *post*, Imperium. *adde*. de quo idem Porphyrog. in eod. Basilio num. 71. Edit. Combefisij.

Ibid. post l. 69. *subde*.

Paschalius anno 943. apud Anonym. Combefisianum in Lacapeno num. 46.

Ibid. l. ult. adde. Vide Anonym. Combefisian. in Constant. Porphyrog. n. 30.

CATECHUMENUS. *L.* 11. *post*, eis. *adde*. Leidradus Episcop. Lugdun. de baptismo cap. 1. *Qui baptizandus est, prius instruatur fide, hoc est enim Catechuminum esse, id est instructum: Catechizare, est instruere*, &c. Vide *Competentes*.

CATHEDRA. *L.* 10. *post*, defensionem. *adde*. *Linteatas sedes* Episcoporum vocat Pacianus Epist. 2. ad Pacianum, quas Augustinus *velatas*. Ejusmodi porro celsiores Episcoporum quorumdam sedes ac cathedras sic exagitat Gregorius Nazianzenus Carm. 11.

——Θώκοισι ἐνεδρίοντες ἀρίστοις,
Ὑψηλοὶ, θεατροῖσι γεγηθότες εὐπρεπέεσσι,
Σκηνοβάται κάλοισιν ἐφεσταότες ξυλίνοισιν.

De iis etiam agit Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30.

CATHOLICUS. *L.* 12. *post*, Rationalis. *adde*. Vide Gloss. med. Græcit.

CATOMUS. *Post l.* 59. *adde*. Vita S. Nicolai Studitæ p. 911. ἄνδρες δὲ τούτου κατ' ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπαιωρήσαντες, ἀνηλεῶς τοῖς βουνεύροις κατήκιζον ἕτεροι.

Ibid. l. 54. *post*, Victor. *adde*. Et Casaubon. ad Spartianum: præterea Gloss. med. Græcit. in Καλάρχα.

CAUCULATORES. *L.* 32. *post*, Lydius. *adde*. De qua vide Eustath. Swartzium lib. 1. Analect. cap. 8.

CAUCUS, καῦκος, Græcis recentioribus, *amicus*, vel certè *famulus*: unde Καυκίτζα, *ancilla*, ut docemus in Gloss. med. Græcit. &c.

Cauculus, famulus, in Hist. de exilio S. Martini Pap. *nocte—tulerunt me de Palatio, retrusis omnibus qui mecum erant, —& non nisi cum sex puerulis, & uno cauculo, eduxerunt nos ex urbe*.

CAUCUS, pro vase. *L.* 25. *post*, Alexiadem. *adde*. Sed & pro cratere Lychnuchorum usurpat Ethelwulfus de Abbatib. Lindefarn. n. 20.

Nam plures multi cupiebant pendere caucos,
Lampada qua tribuant quadrata lumina templo.

CAUDATUS. *P.* 903. *post l.* 11. *adde*. *Le Roman d'Alixandres MS.*

Li couart s'espoentent, & guerpissent estal.

CAUSA. *L.* 3. *post*, πεπονθώς. *adde*. *Sontica causa*, apud Festum & Tibullum lib. 1. morbus sonticus.

Ibid. p. 907. *post* l. 32. *subde*.

Recausare, *idem quod causare*. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 28. *qualibet persona qui contra hanc donationem ullo unquam tempore venire aut recausare conaverit*, &c.

Ibid. l. ult. post, &c. *adde*. Charta Alfonsi III. Regis Portugalliæ an. 1289. to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. *Et si illud non pectaverit, remaneat in causamento de Meyrino.*

CAUTIO. *In fine subde*.

Cautio. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 45. v. *Cupiditate ductus elevavit in ipsa terra cautionem, quam vulgò appellant taglleam, quam rursus omnino dimitto, &c.*

CAUTUM. *L.* 7. *post*, deducta. *adde*. Charta Sancij Regis Portugalliæ eræ 1238. *Promisi me erecturum munitionis lapides, quos Cautum vocant, in Circuitu loci sanctissimæ Virginis.*

Ibid. p. 909. *l.* 33. *post*, Agathæ, &c. *adde*. Vide Brandaon.. in Monarch. Lusitan. to. 3. p. 71. 195. 212. to. 4. p. 50. 101. 187. v. to. 5. p. 308. Colvanerez. in Segovia cap. 18. §. 5. &c.

CAXA, *Capsa*. Vide Annales Alexandriæ Hieron. Ghilini pag. 23.

CAYRONUS. Vide in *Amanegia*.

CEDELLUS. *In fine adde*. Vide *Seillatum*.

CEDRIA. *L.* 2. *post*, Passionibus. *adde*. Erotianus in Lexico Hippocrat. κεδρίνῳ ἐλαίῳ, τῇ κεδρίᾳ.

Ibid. l. ult. post, &c. *adde*. Salmasium de Manna pag. 23.

CELIA. *L.* 66. *post*, vide. *adde*. Hadr. Junium lib. 2. Animadvers. cap. 12. &c.

Paulò antè pro Constitutum, *lege* Computum.

CENNA. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 17. *Ipsum etiam ciborium auro & argento mirificè, sicut hodie apparet, fabricare studuit, in quo & cennas argenteas & deauratas desuper configere præcepit.* Videtur *Cereos*. Vide Constantinopolim Christ. lib. 3. ubi de Ciborio.

CENODOXUS. *L.* 1. *post*, Papiæ *adde*. κενῆς δόξης θιασώτης, Philoni lib. de Somn. ὁ ἐν πάσαις κεναῖς φερόμενος δόξαις, eidem lib. 3. de mutat. nomin. Isidorus Pelusiota lib. 3. Epist. 381. κενόδοξον appellat, τὸν ἐφ' οἷς μὴ πράττει δοξάζεσθαι βουλόμενον. Vide præterea Nilum Monach. lib. de Perister. sect. 3. cap. 1. & lib. de vitiis cap. 15. & 16.

CENSERE, *decernere*, *statuere* non semel in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 4. 20. &c.

CENSUS. *L.* 7. *post*, agrum. *adde*. Charta Caroli M. in Actis Episcop. Cenoman. p. 167. *Qui negligit censum, perdat agrum, & per hanc auctoritatem sive eorum negligentia vel contemptu ipsa perdant beneficia.*

Ibid. post. lin. 9. *adde*.

Census capitalis. Tabular. Maurigniacense an. 1251. ch. 65. *Quæ terra quondam fuit — ut dicitur onerata in 15 denariis Paris. & dicitur capitalis census*. Charta Blanchæ Comitissæ Trecensis an. 1224. ex Tabul. Campan. Thuan. *super eo quod possessiones quas tenebant—nomine census capitalis tradebant ad censum adcrescentem*, &c. Vide *Capitale*.

Ibid. p. 921. *l.* 17. *post*, poteramus. *adde*. Charta libertatum villæ S. Germani in Foresio an. 1249. *Antiquus census nobis debitus nummorum & gallinarum tantum debet duplicari*. Vide Stephanum Tornac. Epist. 238. novæ edit.

Ibid. pag. 922. *l.* 5. *post*, pecunia. *adde*. numerata.

Ibid. l. 11. *post*, pag. 162. *adde*. & infra in *Pecunia sicca*.

Ibid. post l. 57. *adde*.

Censio. Tabular. S. Albini Andegav. *Dedit censionem quandam Abbati S. Albini & monachis, quia census*

census & venditiones ex eorum beneficio,&c. Occurrit hæc vox ibi pluries.

*Ibid.p.*923. *l.*27. *post*, exigere. *adde.* Occurrit hæc vox non semel in Actis Episcopor. Cenoman. p. 93. 104. 153. 155.to.3. Analector. Mabillonij.

CENTENARIUS. *P.* 927. *l.* 4. *adde.* & Loccenium lib.2. Antiq. Sueco-gotthicar. cap.3.

CENTENARIUM. *L.* 2. *dele* Aquæductus. *Et quinque postremas lineas.*

CEPPAGIUM. *L.* 6. *post*, Vvatsius. *adde.* Tabular. Abbat. Dalonensis in Lemovicibus fol. 14. *Quidquid habebamus in forestagio & Cepatgio de Born.*

CERECENSUALES, qui ceræ certum pondus quotannis Ecclesiis pensitare ex censu tenentur: qui aliis *Cerarij* dicuntur, ut in hac voce docemus. Charta Engilberti Archiep. Coloniensis an. 1225. apud Ægid. Gelenium pag.115. *Se jure Cerecensuali Ecclesiæ Campensi contradidit.*

CEREMONIARI. *L.*3. *post*, offerre. *adde.* Occurrit etiam in Vita S.Pontij cap.18.

CEREOLUS, *Cereus.* Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis: *Incensum, Cereolos, & oleum in Luminaribus Ecclesiæ, juxta quod prævaletis, ibidem date.* Vide Gloss. med. Græcit. in Κηρολάιον.

CEROSTATA. *P.*934. *l.*18. *post*, missam. *adde.* Totidem habuisse Ecclesiam Romanã testatur Diurnus Roman. c.7. tit.8. quot scilicet erant regiones.

CEREUS. *P.*935. *post lin. antepen. adde.* Missale Gotthicum.p 325. Gallicanum p.467.

*Ibid. p.*936. *l.*2. *post*, Ennod. *adde.* Henric. Valesium lib.4. de Vita Constant. cap.22.

*Ibid.l.*4. *post*, pag.40. *adde.* Tabularium Celsinia cense, de Girardo Constante: *medietatem de una quaque carta, unam medallam Claromontensem debent de Cera Paschali.* Occurrit rursum alio loco.

CERNEDA, *Militia urbana.* Ex Ital. *Cerna, Cernere,Cernite.* Statuta Mediolan.part.2.c.219.*Cerneda fiant in ea parte in qua quis habitabit, tempore ipsius Cerneda tantum.* Adde cap.392.

CERVELLERIUM. *P.*939. *l.*16. *post*,Edito. *adde.* quem legi: Certè laudatur editus Venetiæ an. 1503. à Simlero.

*Ibid. l.*17. *post*, Editus. *adde.* Parisiis an. 1500. primum, deinde *pag.*940. *l.*6. *lege.* ἐμπρησμός.

CERVULA. *P.*940.*l.*39. *post*, pœniteat. *adde.* Ita apud Cumeanum in lib. de mensura pœnitentiarum cap. 7.

*Ibid.l.*49. *post*, pœniteat. *adde.* Eadem verba perperam scripta habentur ex Reginone apud Morinum post libros de pœnitentia p.41.

*Ibid. l.*60. *post*, velle. *adde.* Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis: *Cervulos & vehiculas* (leg. *vetulas*, aut *veticulas*) *in quadragesima vel aliud tempus nolite ambulare. Viri vestes femineas, femina vestes viriles in ipsis Kalendis vel in alia lusa quamplurima nolite vestire.*

CESSUS, *Cessatio à divinis.* Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an.1347. fol.133. Cod. Reg. *Requirantur ut dictam injuriam emendent, quod nisi fecerint, contra ipsos cessus apponatur, organa suspendantur, & alia fiant quæ circa talia de jure fuerint facienda.* Infrà: *Lecta fuerunt — requesta quæ fieri debent propter Cessus appositionem contra illos qui violaverunt claustrum.*

CHAMBO. Vide. *Cambo.*

CHAPPALE. Tabularium Nantoliense in Pictonibus an.1335. *Quandam pleiduram una cum Chappali domus, quod Chappale erit partionarium inter me & dictam Emptricem, in quo Chappali seu muro*, &c.

CHARACTER. *In fine subde.*

Characterio, pro *Character*, signum. Testamentum Bertuchranni Episcopi Cenoman. *Reliquos vero caballos tam Uvarannonis, quam spadas seu poledras qui inventi fuerint, & characterio sanctæ Ecclesiæ habuerunt, totus Pontifex vel Ecclesia recipiant. Illi vero qui meum characterio habuerunt, &c.*

CHARAXARE. *P.*945. *l.*41. *post*, videtur. *adde.* Ita S.Basilius Homil. in 40 Martyr. dixit τὰς ζωγράφους πολέμων ἀνδραγαθήματα τοῖς πίναξιν ἐγχαράττειν.

CHAROENA. *In fine adde.* Loccenius verò lib. 3. antiq. Sueco-Gotthicar. cap.6. *Charoënam*, quasi *abacti pecoris raptum* interpretatur, ut *gartiuf*, Suecicè, *abigens*, ex *ran*, *raptus.*

CHARTA. *P.*947. *l.*4. *post*, cap. 7. *adde.* Diurnum Roman.cap.6. tit.11.12. cap.7. tit.21.

*Ibid. l.*22. *post*, jussero. *adde.* Tabular. Celciniacense an.958. *Et hæc donationis in chartulatio deinceps usque in perpetuum firma & stabilis permaneat.*

*Ibid. p.*948. *l.*5. *pro*, suis. *lege*, patriis.

*Ibid. p.*955. *l.*22. *post*, subscribunt. *adde.* Glossæ Basil. ῥογάτοι, οἱ παρακληθέντες μάρτυρες.

Ibid. l. 24. *post*, &c. *adde.* Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 43. *Ioannes primus tabellio rogatus scripsit.* Et ch. 44. *Sign. Trudgaudi Eleemosynary qui hanc donationem fieri vel affirmari rogavit.* Tabular. Celsiniacense: *Signum Genesij qui hanc Chartam rogare fecit, & ipse firmavit, & alios firmare rogavit.* Statuta Mediolan.1. part.356. & quod ipsi Protonotarij non possunt rogare, vel facere aliqua instrumenta, &c. Adde cap.400. consuetudines Montispessuli: *Omne testamentum, & omnis qualibet ultima voluntas inter liberos vel parentes vel inter extraneos, in scriptis vel sine scriptis, fiat coram tribus testibus rogatis, vel non rogatis idoneis, solemnitate adhibita, &c.* Vide chartas descriptas à Mabillonio de Re diplomatica pag.378. 468. 473. ubi testes *rogati* subscribunt.

*Ibid. l.*59. *post*, munivit. *adde.* Vide Salmasium de modo. usurar. pag.401.

CHASSIPOLLUS. Vide in *Cacepollus.*

CHAVANIADA idem quod *chevaucheia*, seu hostis. Charta A. Comitis Inculismensis an.1191. ex Tabul. S.Eparchij fol.12. *Dedi—Ecclesiæ S. Eparchij illam consuetudinem quæ dicitur Ost sive Chavaniada, quam habebant in hominibus S. Eparchij de valle, ubicumque sint in parochia S. Aredij, ut amodo prædicti homines & hæredes eorum liberi sint in perpetuum & absoluti ab illa consuetudine quæ dicitur Ost sive Chavaniada.* Occurrit rursum in alia ejusdem Comitis an.1191.

CHALANDIUM. *Post l.* 61. *subde.*

Zalandria. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 842. *Duces itaque duas naves bello aptas ad sua tuenda loca miserunt, quæ more Græcorum Zelandriæ dictæ sunt, nunquam antea apud Venetos usitatæ.*

*Ibid. p.*960. *post l.* 8. *adde.* *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Il est si home ont vu chalan loé.

CHELINDRUS. *L.* 1. *post*, Chelydrus. *scribe.* Est autem *Chelydrus*, *coluber*, ὄφις χέρσυδρος, ut est in Gloss. Gr. Lat. MS.

*Ibid. l.*15. *post*, adde, *scribe.* Christianum de Scala in Vita S.Ludmillæ p.44.H.Rabanum.

CHEOLARE. *Lin. pen. adde post, la gambe.* Videtur Ludoisti vox indita, quod calcei *solea* follis propelleretur, charta Caroli Regis Franc. an. 1387. Ex Archivo Regio: *Les gens du pays de Vulguessin le Normand & la forest de Lyons ont accoustumé de eux esbattre & assembler chascun an pour souller & joüer à la solle l'un contre l'autre devant la porte de l'Abbaye de nostre Dame de Mortever le jour de Caresme prenant*, &c. *Ieu de la soule* appellatur in Statuto alio an. 1493. in Regesto Cæruleo Castelleti Paris. f. 37. Vide in v. *Ludus.*

CHILOSUS. S. Columbanus Epist. 5. *Piè namque me scito, licet saltuatim & hyperbolicè, Chilosum os operire.* An à χεῖλος, labrum?

CHIROGRAPHUM. *P. 965. l. 12. post*, munimen. *adde.* Boncompagnus lib. 2. de Arte dictaminis MS. Extremo: *Quidam tempore depositionis faciunt fieri publica instrumenta. Item quidam faciunt alphabeta, quæ per medium dividuntur, & remanet una medietas alphabeti apud depositarium, & aliam depositor secum deportat. Item deposita sigillorum impressionibus consignantur, & ita sigillata & superscripta redduntur. Item quandoque aliquis digitus, vel pes aliquis pedi supponitur, vel ostenditur anulus, vel cultellus, aut aliquid aliud prout fuit communiter ordinatum.*

CHIROTHECA. *P. 967. l. 41. post*, gantis. *adde.* Charta an. 1205. in Tabul. N. D. de Josaphat: *Et quidquid in terris est dederunt cū venditionibus & gantis.*

CHORA. *L. 3. post*, Curiales. *adde.* nisi à *Küren*, vel *Kohren*, Germanica voce, quæ *Eligere* significat, dicta fuerit *Chora*, quasi *Electorum* conventus, seu qui ad regendam Civitatem electi sunt. Vide Gevvoldum de Septemviratu cap. 10.

CHORARII. Tabular. Brivatense an. 1277. fol. 176. *Item modus creandi seu faciendi Clericos & Chorarios erit talis: quod bis in anno, scilicet in qualibet Ecclesia in festis Pentecostes & B. Germani & S. Clementis mittentur de Capitulo unus vel duo Canonici, quorum voluntate & assensu Sacrista & Clerici S. Germani, vel Prior S. Clementis, seu eorum locum tenentes & Clerici Clericos in Ecclesiis prædictis mittent & Chorarios facient: aliter vero nullum mittere vel Chorarium facere poterunt vel debebunt.* Infrà: *In Ecclesia S. Germani sint 24 tantum* (Clerici) *scilicet 12 Chorarij, & 12 Subchorarij*, &c. Vide Corearius.

CHOREPISCOPUS. *L. 29. post*, 73. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p. 193. *Tradidit ex rebus suæ sedis Ecclesiæ S. Mariæ & S. Gervasij villulas duas, quas & Petro adjutore & Chorepiscopo suo sua vice consignare ad eandem Ecclesiam præcepit.* Ibid. pag. 240. *Præfatum Episcopatum Cenomannicum ei auferre noluit, sed Chorepiscopum ei* (qui cæcatus fuerat) *Seufredum ordinare præcepit, qui populum in eadem Ecclesia prædicaret & Christo lucraret.* Adde pag. 241. 242. ubi idem Chorepiscopus à tribus Episcopis *Sacratus* dicitur, *ut ministerium Episcopale facere & exercere canonice atque perficere posset.*

Ibid. p. 971. l. 58. post, Rabanus. *Adde. Godefridus de Mulfort Chorepiscopus* Coloniensis in Charta an. 1259. apud Maximilian. Henric. in Apol. part. 2. p. 39.

Ibid. P. 972. l. 25. post, cap. 11. *adde.* & de sacris Ordinat. part. 3. exercit. 4.

CHORUS. *L. 9. post*, instituerunt. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p. 299. *Summo cœpit studio —— superiores ejusdem Basilicæ partes diligenti solicitudine laborare, oratorium scilicet, quod chorum vocitant, sedemque Pontificalem*, &c.

CHRISMA. *P. 974. l. 50. post*, inveniatur, &c. *adde.* Adde Cumeanum de Mensura Pœnitentiarum cap. 13. & Vitam S. Comgalli Abbatis n. 22.

Ibid. p. 976. post l. 6. subde. *Chrismarium*, theca reliquiarum. Vita S. Aridij Episcopi Lemovic. *Chrismarium quod vir beatissimus gestare consueverat, & reliquias habere sanctorum à se concitus excutiens, projecit in terram.* Suprà: *Progressus exin accedit ad locum, ubi venerabilis Martyr jam longævis temporibus decollatus fuerat, & cum plenissima devotione de eodem loco parvissima saxorum, quod vulgò sabulum dicitur, in Chrismarium quod collo suo gestabat, læto animo pro sacratis sancti Martyris reliquiis condidit.*

CHRISTIANI. *L. 33. post*, aliis. *adde.* Similia habet Brocardus lib. 2. Horum etiam meminit Bernardus *de Breydenbach* in Itinerario Terræ Sanctæ, ubi de Japha: *Ad ostium autem speluncæ prædictæ Christiani de Cinctura, id est de Fide S. Pauli, de Rama & Hierusalem convenientes*, &c. Vide Belonum lib. 2. Observ. cap. 85.

Ibid. p. 977. l. 56. post, Epist. 7. *adde.* Vide Diurnum Roman. p. 45.

CIBARIA, Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 49. *Unus mansus debet 12 den. 1. arietem, 4 sextar. de cibaria, 1 manducalem, una borderia quam tenebat Ranulfus debet 8 den. 3 sextar. de cibaria*, &c. Eâdem notione accipi debet vox Cibarius pag. 981. ubi *Cibarius* aliud est ab avena, quam *Civatam* appellatam alibi ostendimus.

CIBORIUM. *P. 981. l. 65. post*, tegerentur. *adde.* Glossator Hist. Scholasticæ l. 3. Reg. c. 3. *Currum dicit cybureum, 1. Coopertorium, cibureum 4 columnis erectum, sub quo arca & cherubin essent, ut fit in multis locis supra corpora Sanctorum.*

CICENDELA. *P. 983. post l. 35. adde.*

Cincendula, apud Petrum Comestorem in Hist. Scholast. exod. c. 62.

CIFRÆ. *L. 16. post*, Ferrarius. *adde.* Athanasius Kirkerus in Arithmologia, Daniel Papebrochius in Serie Patriach. Hierosol. pag. 55. tom. 3. Maij, Daniel Huëtius in Demonstrat. Evangel. pag. 647.

CILICIUM. *P. 985. l. 14. post*, Epist. 24. *subde.* Lindenbrogium ad lib. 24. Ammiani.

Ibid. l. 17. post, quibus. *adde.* telorum & lapidum è machinis emissorum vim retunderent. *dele*, machinas &c. *usque ad* προκαλύμματα.

CINTUS. *L. 18. post*, Civicos *scribe.* H. Rabanus Maurus Poëm. 4.

Iudex præcinctus migrans tibi ritè ministret.

CINNABAR. *P. 990. l. 2. post*, Medic. *adde.* & Leonard. Fuchsium lib. 1. Paradox. medic. cap. 30.

CIRCA, *Pag. 992. l. 60. post*, debet. *adde.* Antiquæ Consuetudines Monasteriorum S. Benedicti n. 8. *Circatores etiam duos, qui omnibus horis dum fratres vigilabant, circuibant monasterium ne quis frater deesset proprio loco: si autem defuisset, statim in tabulis notabatur*, &c. Ibid. num. 11. *Prædicti circatores hoc observabant, si aliquem ridentem, vel aliquid susurrantem conspexerant, statim tabulis notabatur, & benignissime corripiebatur tempore opportuno.*

Ibid. p. 993. l. 54. post, Anglic. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 2. cap. 4.

CIRCADA. *L. 4. post*, visitent. *adde.* Nam *circuire parochias suas* dicuntur Episcopi, apud Gregor. M. lib. 3. Dialog. cap. 38. unde quod Circadam alij.

Ibid l. 9. post, Gemblacensibus. *adde.* Acta Episcoporum Cenoman. in Sigenfrido cap. 29.

Ibid.

Ibid. l. 23. *post*, 507. *adde.* & Tabular. Abbat. Hederæ fol.75.

*Ibid.l.*24. *post*, Circata.*adde.*Charta Gosleni Episcopi Carnot. an.1151.in Tabul. N. D. de Josaphat: *Circatam & synodalia jura.*

CIRCIUS. *In fine adde.* Ita apud Varronem in Orig. *Ventus cercius, cum loquare,buccam inflat,&c.*

CIRCULUS *P.*597. *l.*3.*post*, nominantur. *adde.* De quo Ducum Bohemiæ Circulo, Vvladislao Duci à Friderico Imp. indulto, multa commentatur Bohuslaus Balbinus in Epitome Rerum Bohemicarum lib. 3. cap. 10. 14. Vita S. Convvoionis Abbat. Rotonensis num.11.*Salomon Rex* (Britanniæ Armoricæ) *appellatur, non quod revera esset, sed quia circulo aureo & purpura, concessione Caroli Augusti, utebatur : idcirco hoc nomine censebatur.* Vide Familias nostras Byzantinas pag.139. & Dissert.28.ad Joinvillam.

*Ibid. l.*58. *post*, num. 3. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obasin. lib.1. cap. 24. Synaxaria in S. Arsenio 13 Decemb.

CIRCUMCELLIONES. *L.*19.*post*, Imp. *adde.* ψευδομοναχοὶ περιτρέχοντες μάτην, apud Nilum lib.3. Epist.119.

CIRCUMPAGENSIS, *Accola.* Miracula S.Majoli : *Circumpagenses & ex alienis terrarum locis venientes.*

CIVITAS. *P.*1367. *in add. post l.ult. adde.*

Civitas publica, quæ ad fiscum Regium pertinet. Charta Ludovici Pij. in Vita Aldrici Episc. Cenoman.p.45. sic clauditur : *Actum Pictavis civitate publica.* Alia ibid.p.70. *Actum ergo Cenomanis urbe publica.* Aliæ in Actis Episcopor. ejusdem urbis p.156. 234. *Actum Cenomanis civitate publica.* Vide *Villa publica*, *Vicus publicus.*

CLAMARE. *P.*1004. *post l.* 38. *subde.*

Reclamium, in Chron. Savigniacensi an.1259.

CLAMOR. *L.*26.*post*, debet. *adde.* Consuetudines MSS.S.Juliani de Saltu in Lingonibus & *la clamors au Prevost vanca a 4 deniers de Tournois, & ne paiera l'en riens de fause clamor.*

CLANGORIUM. *In fine adde.* Vide Erotianum in Lexico Hippocrat. in κλαγγώδης.

CLARITAS. *L.*3. *post*,tuæ. *adde.* Tabular.S.Cyrici Nivern. ch.77. *Videlicet in missis celebrandis,& in eleemosynis pauperibus erogandis,nec non & in Classicis per Ecclesias sonandis, & in aliis pluribus rebus quæ ad funebres exequias pertinere videntur.*

CLAUDICIUM. Vide *Clausum.*

CLAVELLARE,*Clavo claudere.* Gall.cloüer.Libertates MSS.Brivatis veteris an.1277.*Item voluit & concessit quod non claudantur ostia vel clavellentur hominum dicti Castri, nisi pro homicidio vel contumacia,vel cũ non possent cavere vel affidare de stãdo juri.*

CLAVICULARIUS. *L.*3. *post*,clefs.*adde.* κλειδοποιός, Nilo Mon.lib.2. Epist.217.

CLAVIGER. *In fine adde.*

Clavigerij Charta fundationis Hospitalis Montisbrusonis in Foresio : *Insuper præcipimus omnibus Vicariis & Clavigeriis nostris, &c.* Vide *Clavarius.*

CLAUSUM. *In fine subde.*

Claudicium, eâdem notione *in Tabulario Majoris Monasterij.*

CLEIA. *Post l.*9. *subde.*

Cloia, in Tabul. S.Quintini in insula. Locum vide in *Tesura.*

CLEPTES. *P.*1118. *post* l.67. *adde.*

Cleps. H. Rabanus Maurus Poëm.29. de diabolo :

Et fontem sibi subdidit
Quem cleps ipse non condidit.

CLERICUS. *P.*119. *l.*65. *post*, Monachi. *adde.* Fortè quod dum sacra officia in Ecclesia concinunt, Clericorum munus impleant. Sozomenus lib.8. cap. 18. ait Rufinum Ecclesiam SS. Apostolis Petro & Paulo sacram excitasse : deinde addit : πλησίον ἢ μοναχὰς συνῴκισεν, οἱ τῆς ἐκκλησίας κλῆρον ἐπλήρεν.

*Ibid. p.*1023. *l.*2. *post*, 295. *adde.*Vita MS.S.Gaugerici Episcopi Camerac. lib.1. cap.4. &c.

CLIENTELA. *In fine adde.* Item *Clientelam*,pro concubina, focaria, usurpat S.Columbanus Epist.5. *Post in Diaconatu adulterium,absconsum tamen, dico cum Clientelis adulterium.* Idem de Pœnitentiarum mensura c. 20. *Si quis autem Clericus aut Diaconus vel alicujus gradus,—post conversionem suam iterum suam cognoverit Clientelam, & filium iterum de ea genuerit, sciat se adulterium perpetrasse, &c.*

CLINICI. *L.*25. *post*, Vide. *adde.* Euseb. lib.2. Hist.Eccl. cap.42.

CLOCA. *L.*12.*post*, consensit. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.126. *Plenam & legalem vestituram per Cloccas & ostia senioris ipsius monasterij—solemniter fecerunt.*

Ibid. post l. 29. *subde.*

Cloquemannus, Presbyter cui campanarum Ecclesiæ cura, easque pulsare incumbit : ita etiamnum appellatur in Ecclesia Ambianensi. Tabularium Episcopat. Ambian. an. 1327. *Item super alia captione Thomæ Cloquenandi & sex pulsatorum dictarum campanarum, &c.* Ita dictus quasi *homo campanarum* : Id enim sonat vox *man.* ubi observandum præterea dici præfectum cæteris pulsatoribus. Vide *Campana.*

*Ibid. l.*42. *post*, mappa. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n.44. *In præfata seniore & matre Ecclesia Civitatis duodecim signa ex metallo optimo fundere, & firmare studuit, quæ in jam dicta Ecclesia decenter in Clocariis collocavit.*

CLOPPUS. *In fine adde.* Joannes. *Le Gogue* in Hist. MS. Principum *de Deols* in Biturigibus : *De son espée tellement le frappa ou pié devers le talon, que tout le temps de sa vie en va clocher, & pour ce fust appellé le Cloup de Chauvigni.*

CLUSA. *L.*9. *post*, cap.5. *adde.* ut & Adelbadus Trajectensis Episcop. de Gestis S. Henrici Imp. pag.459.

CLUSOR. *L.*2. *post*, Lat. *adde.* Andreas Mon. lib.2. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap.46. *Additque de suo auri quantitatem & gemmas : & clusorem conducens,insigne 300 argenti marcas valiturum, ad honorem & utilitatem Ecclesiæ fabricatus est.*

CLYPEUS. *In fine adde.*

Clypeus. Tabular. S.Germani Paris. an. 1253. *Et 15 solidos Paris. annui reditus, quos percipiebant, ut dicebant, pro Clypeo in Ecclesia B. Germani de Pratis.*

COBEBUS. Formulæ Andegavenses n. 6. *Quia ante hos dies aliquos homo nomen illi litem in via publica aput illo ei habuit, & cobebus super eum ipsi illi posuit, sic taliter convenit ipsus homo ad mediantis bonis hominibus, ut hunc securitate ipsus homo de ipsus cobebus, seu de ipsa lite, quem aput mihi abuit facere debuerit, quod ita & fecit.* Videtur usurpata vox pro *Cohibus*, ita ut sic legendum sit, & *Cohibentia*, seu *Convenientia*, intelligatur, vel *Conviventia.*

COBRANCIA. *In fine adde.* Alia an. 1300. ex Tabul. Nantoliensi in Pictonib. *Do & concedo pro me & meis—totam meam partem—in omnibus cobranciis seu conquestis omnium bonorum tam mobilium quam immobilium, ubicumque sit, quas cobrancias & conquestus—fecerunt.*Tabular. Absiense, fol.41.

fol.41. *scilicet in unaquaque sextariata terra unum denarium de tota terra quam jam habet cobratam, & quam cobraturi sunt.* Tabular. Nantoliense in Pictonib. an.1300. *Cobrancia & conquestus.* Ex Lat. recuperare, & Gall. *recouvrer.* Vide *Cuperamentum.*

COCHLEAR. *P.*1034. *l.*2. *post*, argenteum. *adde.* Tabul. Monasterij S.Theofredi in Velavis: *Vinearia stagnea, id est ampulla, vinum & aquam continentia, vasa quoque lignea tornatili opere facta quibus oblata servantur, cum cochleari argenteo, quo in patena ponuntur.*

COCTUS, *Exustus*, vel potius lento igni admotus, seu ut Galli dicimus, *bruslé à demi feu.* Lactantius lib. de Mortibus Persecutor. num.13. *Statim productus non modo extortus, sed etiam legitimè coctus, cum admirabili patientia postremò exustus est.* Idem num.15. *Omnis sexus & ætatis homines ad exustionem rapti.* Rursum num.21. *Qui cum deligati fuissent, subdebatur primò pedibus lenis flamma, tamdiu donec callum solorum contractum igni ab ossibus revelleretur.* Et mox: *Tunc per multum diem decocta omni cute vis ignis ad intima viscera pervenisset.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Hoello cap.34. *Utrasque genas illius ferri candentis adustione coxerunt.* Ennodius Carm.21.

Nil lenta perdit coctio,
Intrat latenter abdita.

Vide locum Hincmari in V. *Aqua fervens.*

CÆLICOLÆ. *L.* 31. *post*, πολίτ. *adde.* Monasteria verò ἱεροὶ οὐρανοί. In Vita S.Nicolai Studitæ pag. 904.

COEMETERIUM. *L.*17. *post*, celebrabat. *adde.* S. Athanasius Apolog.1. de fuga sua: τῇ γὰρ ἑβδομάδι καὶ τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ὁ λαὸς νηστεύσας ἐξῆλθε περὶ τὸ κοιμητήριον εὔξασθαι. In lib.3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap.103. extat *Missa in Cymeteriis.* Infrà: *Omnium fidelium Catholicorum orthodoxorum in hac basilica quiescentium*, &c.

COENATICUM. *P.*1040. *l.*7. *post*, monasterium. *adde.* Tabular. S.Albini Andegav. *Decimam cenagij mei infrà & suprà exclusam meam.* Idem Tabular. an.1146. *Cum Canonici ab antiquo sextam partem censuum terragij, — nec non vendarum totius terræ, vinagij, cenagij, in lampredis & alosis, & omni genere piscium haberent.* Alibi: *Cœnatio* appellatur. Locum vide in *Ductus.*

COESSE. *In fine adde.* Occurrit præterea in Miracul. S.Marculfi num. 16.

COINQUINARE, per σπέρματος ῥεῦσιν pollui apud Columbanum de Pœnitent. mensura.

COCKA, Petrus de Dusburg in Chron. Prussiæ cap.1. *Fundaverunt Hospitale in tentorio suo facto velo cujusdam navis dicta Cocka Theutonicè, ubi dictos infirmos colligentes, &c.* Vide infra in *Cogo.*

COLACIUM. *In fine scribe.* Adde Colvenacezium in Hist. Segoviensi cap.16. §.1.8. cap.18.§.3.

COLAX. *L. pen. post*, notio. *adde.* Thomas Smithus in Epist. de moribus & institut. Turcar. p. 18. idem Heptapyrgium *Iedi Kola* hodie etiam appellari testatur.

COLHARES *de prata*, cochlear argenteum in charta Lusitan. to.4. Monarchiæ Lusitan. p.304. Galli *cuilier* dicunt.

COLLANA, *Torques*, ex Ital. in Statut. Mediolan 2.part. cap.450.

COLLECTA. *P.* 1053. *l.* 67. *post*, semel. *adde.* Arnobius lib.2. *Locum ubi colligerent non habebant.* Acta S.Philippi Mart. *Ait Bassus: Legem Imperatoris jubentis nusquam colligere Christianos?* Vide infra *Colligere.*

COLLECTUS. *L.*16. *post*, cap.22. *adde.* Extremis sæculis, is ritus invaluerat, ut qui liberos exponerent ad ostia Ecclesiarum, quò eos sacrum baptismum non suscepisse innuerent, sal intra pueriles fascias deponerent, ut est in Regesto temporalitatum, ex Camera Computor. Parif. fol.134.

COLLIBERTUS. *Pag.*1057. *l.*25. *post*, surrexisti: *adde.* Ubi Zacharias Papa habet σωύτροφα, id est *sodalis.*

Ibid. in fine adde. Tabularium S. Cyrici Nivern. ch. 65. *Cum duobus colibertis & progenie illorum qua de illis in posterum ventura est*, &c. Ibid. ch.81. *quendam colibertum nomine Tegbergum, cum omni prole qua ex eo processit vel processura est.* Et ch.83. *de Colibertis S.Cyrici qui uno quoque anno debent solvere de capite suo denarios*, &c.

COLLIGERE. *L.*1. *post*, celebrare. *adde.* ἐκκλησιάζειν, συνάγειν.

COLMENA *apum*, in Charta an.1271. tom. 5. Monarchiæ Lusitan. pag. 306. *Vas apum*, ex Hisp. *Colmena.*

COLONUS. *P.*1065. *l.*7. *sic lege:* Suos aut pervasionibus &c. *Lin. seq. lege* majorum, *pro* viarum.

*Ibid. l.*27. *post*, addicti. *adde.* Unde in Gloss. Basilic. colonus definitur δουλοπάροικος, & μισθωτός. Vide Gloss. med Græcit.

*Ibid. p.*1068. *post l.*17. *scribe.*

Colongia, idem quod *colonia.* Charta Henrici Theobaldi Comitis Campaniæ filij an. 1149. pro Abbatia Jurensi: *Grangiam S. Eusebij cum hominibus suis, & colongiis, & aliis possessionibus, &c.* Infrà: *cum hominibus suis, & terris, & aquis, & nemoribus & undecim collongiis ad eandem* (villam) *spectantibus.*

*Ibid. l.*22. *post*, &c. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Dum Noniaco colonica sua in honore B. Iuliani Martyris oratorium conderet, &c.*

*Ibid. l.*47. *post*, &c. *adde.* Vita S. Aldrici Episc. Cenoman. num.6. 30. &c.

Ibid. post lin. ult. subde.

Coloneta, simili notione in charta Eygili Abbat. Flaviniac. apud Mabillon. to. 6. Vitæ SS. Ord. S.Bened. pag. 241. semel ac iterum. Sed fortè leg. *coloneca.*

COLOBIUM. *P.* 1064. *l.* 25. *post*, προσαγορεύουσι, *adde.* Tabular. Prioratus S. Vincentij Laudun. an. 1281. *Quilibet Monachus habeat singulis annis 2 frocos, seu 2 colobia cum cucula.*

COLUMBA. *L.*11. *post*, distrahit. *adde.* Breve de vasis Ecclesiasticis in Tabulario S. Theofredi in Velavis: *Columba desuper altare aurea, ubi Dominicum reponitur Corpus in linteo mundo servandum.*

Ibid. in fine adde. & Diurnum Romanum cap. 4. tit.2.

COMES. *P.* 1074. *post*, *l.*25. *adde.* Ita Paulus Ægineta in Præfat. τοὺς συντόμους καὶ συνεκδήμους ejusmodi libros vocat.

*Ibid. p.*1078. *l.*11. *post*, nostræ. *adde.* Apud Bohemos Episcopi Olomucenses, *Comites Capellæ regiæ* inscribuntur: de qua dignitate dissertationem instituit Bohuslaus Balbinus lib. 5. Epitom. Rer. Bohemicar. p.346.

*Ibid. p.*1079. *post l.* 14. *subde.*

Comes Cortis. Vide Gloss.med. Græcit. in Κόρτη.

*Ibid l.*48. *post*, 4. *adde*, & apud Ægid.Gelenium in Sacrario Coloniensi p.408.

Ibid. pag. 1080. *l.* 38. *post*, 277. *adde.* Et in Vita Balduini Lutzemburg. Episcop. Trevir. lib. 3. cap. 5.

Ibid.

*Ibid. l.*44. *post*, 52. *adde.* Gloss. Gr. Lat. δασὺς, *Hirsutus*, *pilosus.*

*Ibid. p.*1083. *l.* 5. *post*, Θράκης. *adde.* Habetur in Diurno Romano cap.1.num.4. formula Epistolæ seu superscriptionis *ad Comitem Imperialis obsequij & Exarchum:* ubi non intelligitur quivis Palatij Comes, ut censuit Editor.

*Ibid. l.*16. *scribe*, lib. 4. *& l.* 18. *post*, occurrat. *adde.* At longè ante Constantinum Comitivam hanc obtinuisse contendit Henricus Valesius ad Eusebium.

Ibid. p. 1086. *l.* 28. *post*, cap.6. *adde.* Alios præterea Comites Palatij Francici sub prima Regum stirpe memorant veteres chartæ apud eruditum Mabillonium in libros de Re Diplomatica, *Dructoaldum* scilicet sub Theoderico, pag. 470. *Hociobertum*, *Ghislemarum*, *Berthoaldum*, *Sigofridum*, & *Grimberchtum* sub Childeberto, pag.478. 480. 482. 483. *Vvaningum* sub Chlodoveo Jun. p. 378. *Ansoaldum*, *Arnonem*, *Marsonem*, & *Audramnum* sub Chlodoveo III. pag. 117.

Ibid. l. 37. *post*, an.817. *adde.* qui *Ragenarius* vocatur in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis, cum quo eandem dignitatem *Fulco*, ut est in pag. 125. 130. 172.

*Ibid. l.*39. *post*, charta. *adde.* Et in eadem Vita Aldrici pag. 171.

Ibid. l. penult. post, in. *adde.* Charta Rodulfi Regis Franc. an. 924. in Probat. Hist. Blesensis, idem Rex Theobaldum inclytum Comitem Palatij vocat: in

*Ibidem l.*41. *post*, dicitur. *subde.* Denique Henricus Comes Campaniæ in charta data in Hierusalem an. 1179. pro Ecclesia Ebronensi, *Franciæ Comes Palatinus* pariter indigitatur. Legitur illa in Adversariis Duchesnianis.

*Ibid. l.*52. *post*, 1095. *adde.* Notkerum in Translat. S.Bisoli.p.155.

*Ibid. l.*53. *post*, Franciæ. *adde.* Vel certè quivis Comites Regum vassalli. Tabular. S. Florentij Salmuriensis an. 1062. *Ego Gaufridus* (Martellus Andegavensis Comes) *Dei gratia non pauci populi sui Princeps, & Francorum Regis Comes.* Chronic.MS. S. Stephani Lemovic. *an.*1137.5.*Id. April.* — *objit Vvillelmus Palatinus Comes Pictaviensis ultimus Dux Aquitanorum.*

*Ibid. p.*1088. *l.*31. *post*, ligurea, *adde.* Laumellum vocant Ammianus lib.15. Itiner. Anton. Tabula Peutingeri, &c.

*Ibid. p.*1090. *l.* 48. *post*, infrà. *adde.* Gloss. Gr. Lat. δασὺς, *Hirsutus*, *Pilosus.*

Ibid. p. 1091. *l.* 31. *post*, 1304. *adde. Ludovicus Comes provincialis de Isenac* apud Joan. Mauritium Gudenum lib.1. Histor. Erfurtensis n.10.

*Ibid. p.*1095. *l.* 54. *post*, 145. *adde. Conestabiles portarum*, in Statutis Mediolan. part.2. cap.163.

*Ibid. l.*53. *post*, Sergeants &c. *adde.* In Regesto Cameræ Comput. Paris. signato C. D. fol.231. describitur Statutum Joannis Regis Franc. quo statuitur, ut in posterum, *tous pietons soient mis par Connestablies ou Compagnies de 25 ou 30 hommes, & que chaque Connestable prenne doubles gages, & que les Mareschaux pour les Gensdarmes & les Maistres des Arbalestriers pour les pietons assisteront aux monstres deux fois le mois.*

COMESTIONES. *P.* 1098. *post lin.*13. *subde.*

Esus, eâdem notione. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an.1342. *Amplius dominus Prior habet à me unum esum cum duobus paris Epularum* coxatarum & assatarum ad opus & personam ejusdẽ Prioris.

COMESTORES. *l.*8. *post*, art.17. *scribe. Mangeurs & gasteurs*, in Manuale placitatorum in Parlamento. 1. Decemb. an.1372.

*Ibid. l.*71. *post*, &c. *adde.* Alia an.1318. in Tabul. Episcop. Ambian. *Cum peterent quod garnisiones servientium, seu Comestores non ponerentur pro debitis*, &c.

*Ibid. l.*72. *post*, 362. *adde.* Franc. Polletum lib. 3. Hist. Fori Rom. cap.2. extremo.

COMICTIA. *L.* 5. *lege*, eruditiores.

COMITATUS. *L.*26. *post*, vide. *adde.* Fragm. S.Hilarij p. 49.

Ibid. In fine adde.

Comitium, Comitatus. Acta Episcopor. Cenoman. p.303. *Vir quoque illustris, præfulgens in sæculo divitiis, usque in sui potestate, Comitij idem videbatur locus fore*, &c.

COMITORES. *L.*13. *post*, judices. *adde.* Vox etiam nostris nota. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 75. *Comitores de Lugerac prius condonaverant Deo & S.Eparchio illum mansum de Chasenvilla*, &c. adde fol.123.

*Ibid. l.*17. *post*, seq. *adde.* Et in Tabulario Celsinianensi: *Petrus Monachus de Cazlada acquisivit in guadio totum censum de obedientia S. Maximini: videlicet de annona & de denariis, & de uno de Comptoribus de Murol, de Petro Comptor, & de uxore Calixti, & donavit ipse Petrus Monachus propter hunc censum ad supradictos Compsores* 60 *solidos Claromontenses, ad unumquemque* 20 *solidos.*

COMMANENTES, *post hanc vocem adde.* Dictæ eæ mulieres, quas Concilia συνεισάκτους vulgo vocant, in veteri Cod. apud Henr. Valesium ad lib. 7. Eusebij cap. 30.

Commanentes, *Manentes* &c.

COMMARCHIA. *In fine adde.* Tabular. Deiparæ Santonens. *Matrona nomine Hildegardis, mater Commarci Santonicæ civitatis nobilissimi viri, fecit piscationem in flumine carentæ super montem, & tenuit eam cum filio, usque quo Franco tenuit Commarcum in capitolio in prehensione sua captivum & compeditum, quem Fulco Comes veniens Santonas, secundum seniorum patria judicium liberavit.* Infrà vero *Commarcus* is vocatur *Gaufridus cognomine Martellus*, &c. Vide to.4. Analector. Mabillonij p. 358. Acta Sancti Isidori Agricolæ num.13. & Papebrochium to.3. Maij p.418.

COMMENDA. *P.* 1106. *l.* 21. *post*, concedere. *subde.* Gloss.Gr. Lat. παρακαταθήκη, *commendatio.* παρακατατίθημι, *demando, commendo.* παρατίθημι τὸ φυλακτησόμενον, *commendo, depono.*

*Ibidem p.*1108. *lin.*8. *post* exercebat. *adde.* Atque hinc percipimus, cur Guillelmo Episcopo Parisiensi, in Terram Sanctam profecto anno 1102. Ecclesiæ regalia in manu Regia remanserint, cum quoad spiritualia vicarios constituisset uti docemur ex Tabulario Maurigniacensi ch.90. in qua hæc habentur: *Hanc rem confirmaverunt Stephanus Archidiaconus, Fulco Decanus, Rainaldus Archidiaconus, in quorum manu Guillermus Episcopus dimisit curam & providentiam Episcopalium rerum.* Et sub finem: *Tempore quo hæc firmata sunt, erat in Hierusalem Guillermus Parisiorum Episcopus, & Episcopatus erat in manu Philippi Regis, qui benigno animo hæc omnia concessit, & regali auctoritate firmavit, &c.*

Ibid. p. 1109. 17. *post*, dicuntur. *adde.* Scribit Lactantius lib.de Mortibus persecutor. num.21. apud Persas eum fuisse morem, *ut Regibus suis in servitium se addicerent, & Reges populo suo tanquam familia uterentur.*

COMMENDATIO. *P.*1111. *l.* 27. *post*, dicitur *scribe.* Tabular. S. Albini Andegavensis : *Vicecomes de Toarcio expetebat Guardam, quam Commendationem vocant de villa, quæ dicitur Brociacus. Quare Losdelinus Monachorum Præpositus de Mairono Vicecomitem Haimericum adiit, fecitque hac de re tale placitum cum eo : Monachus de Brociaco dabit per singulos annos ad Pascha 5 solidos de Commendatione Vicecomiti: qui solidi si ipso die Paschæ redditi non fuerint, ad 8 dies reddentur sine lege. Igitur pro hac re promisit Vicecomes prædictus supra dictam villam,& omnes homines ipsius villæ se ubique servaturum, & etiam ipsos homines de Brociaco qui morantur in burgo Monachorum apud Mosteriolum, custodiet euntes & redeuntes, quamdiu de Brociaco fuerint, &c.* Tabular. S.Cypriani Pictav. *neque bidanuum, neque alium debitum ab illis hominibus qui habitaverint exigant, solummodo Commendationem salvum faciendi propter amorem Dei nobis retinemus, &c.*

*Ibidem l.*37. *post*, exsolvit. *adde.* Charta Guigonis Comitis Nivernensis & Forensis an. 1229. *Cum aliqui homines de villa S.Regneberti census sive comandas nobis olim super suis capitibus contulissent, nos ea quitavimus & gurpivimus Priori S. Regneberti, &c.*

*Ibid. l.*55. *post*,Commende.*adde.*Tabular.S.Theofredi in Velavis : *Dimisit Commendam, quam exigebat in ipsa villa, &c.*

*Ibid. p.*1112. *l.*45. *post*, num. 3. *adde.* & in Charta Joannis D. Balgentiaci an.1196. in probat.Hist. Blesensis p.16.

Ibid. in fine adde.

Commendatela, simili significatu, in Tabulario S.Cyrici Nivern. ch. 94.

COMMENDATIONES. *L.*2. *post*, functis.*adde.* ἐντολαὶ, apud Clementem lib.8. Constitut. Apostol.cap.43.

Infra lin. 7. *lege* exanimem.

COMMERCIUM. *L.* 16. *dele*, Capitulare, &c. *usque ad* accommodantem. *Infra lege*, Palæologi.

COMMISSORIUM, *donatio*, testamentum,seu Diploma. Vide Anton. Brandaon.lib.8.Monarch.Lusit. cap.15.

COMMODOLARE, pro *Commodare*, in Formulis Andegavensibus n.58.

COMMODUM, stipend. *l.*19. *post*, 59. *adde.* ut & Diurnus Romanus cap.4. tit.2.

COMMONITORUM. *P.*1117. *l.*28. *post*, 22. *adde.* & Lindenbrogium ad Ammiani lib. 28. p.178.

COMMUNE. *L.* 6. *post*, apud. *adde.* Ciceron. in Verrina 4.

*Ibid.p.*1119.*l.*53. *post*, appellati. *adde.* Vide Zonaram lib.6. Annal. n.15.

*Ibid. l.*20. *post*, 315. *adde.* Acta Episc. Cenoman. p.315. *Facta itaque conspiratione, quam Communionem vocabant, sese omnes pariter sacramentis adstringunt, &c.*

COMMUNICATORIÆ. *Scribe in fine.* Vide *Epistolium.*

COMMUNIO. *P.* 1127. *l.*49. *post*,erat. *adde.* Et Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap.3. *Plena pœnitentia acta ad communionem oratione* (f. orationis) *permittantur.*

COMPADIATIM. *In fine subde.* Vel potius *copadiatim*, per κοπάδια, per frusta. Vide *Copadium.*

COMPETENTES. *P.*1134. *l.*5. *post*, petunt. *adde.* Leidradus Episc. Lugdun. de Baptismo cap.1. *Differt sane inter Catechumenos & competentes. Catechumeni itaque sunt, qui primum de Gentilitate veniunt, & habentes voluntatem credendi in Christo, audiunt verbum fidei, sed nondum appellantur Fideles. Competentes autem sunt, qui jam post doctrinam fidei, post continentiam vitæ, gratiam Christi percipere festinant. Ideoque appellantur Competentes, id est gratiam Dei petentes.*

*Ibid. l.*32.*post*, cap.53. *adde.* Missale Gallican.vetus p.472. Edit. Rom.

COMPETIÆ, *frusta.* Vita 2. S.Carthaci Episc. num. 24. *Et per viam egrediens invenit cratem stridentem & mobilem in competiis positam, quæ ab artificibus in aqua ductu supradicti stagni causa ladendi facta est*, &c. Vide *Petia.*

COMPLAINTA. *In fine adde.* Charta R.Comitis Forensis & Dom. Bellijoci an. 1270. *Cum castellani nostri qui pro tempore fuerint in Castro nostro S.Baldomeri levaverint & levare consueverint tallias seu complaintias ab hominibus de Ruias, &c. Alia an.ejusd. exactiones,collectas complaintas chavalgatas, &c.*

COMPLANTARE. *P.*1136. *l.*63. *post*, Lotharij. *adde.* Hac formula : *Concessimus illi hanc terram ad medietatem plantationis, eo tenore, ut infra quinquennium eam teneant & possideant : & expleto quinquennio unam medietatem advineatam, & bene constructam nobis reddant, & ex altera faciant quod voluerint.*

Complantagium, Præstatio ex *Complanto.*Tabular. Absiense fol.229. *Rupturam terræ ejusdem vineæ, tali pacto, ut de vinea reddatur complantagium, & denarius recepti.*

COMPLETA. *L.*22. *post*, est, *adde.* Necrologium Cenomanense : *horaque completæ complevit dies suos.*

*Ibid. l.*27. *post*, beneficiis. *adde.* Hanc *Complendam, consummationem Missæ* vocat Missale Gothicum pag. 272. Alia Sacramentaria *orationem super*, vel *ad populum*, vel etiam *benedictionem populi*,ut in voce *Oratio* docuimus:de qua etiam egimus in Gloss. med.Græcit. in V. Εὐχή.

COMPLETOR, *fidejussor* qui pacta *complenda* fidejubet. Tabul. Fossatense an. 1272. *Fecerunt & constituerunt plegios & principales debitores & redditores ac completores erga dictos religiosos, &c.*

COMPLICES. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Κομπλατίων.

COMPOSCIONALIS. In formula Andegav.31. & 33. *Seu & strumenta sua quam pluremas* venditionis, dotis composcionalis, contulitionis, pactis, commutationis, &c. Videtur hæc vox usurpari pro *Compositionalis*, ita ut dos sit de qua conventio facta est, non verò ex lege sit : quam vulgò *doüaire conventionel* appellamus.

COMPRESSARE, *Comprimere.* Aimoin.lib.2. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij n.1. *Compressantibus se hinc & inde turbis.*

COMPUTATRICES. Vide in *Cantatrices.*

COMPUTUS. *P.* 1141. *l.*15. *post*, unum. *adde.* Hunc nuper edidit Steph.Balusius lib.1.Miscellan.

Ibid. l. 35. *post*, Mabillonium. *adde.* Cassiodorus, Richardus Præmonstrat.Abbas apud Pithœum p.256. Magister Anianus.

*Ibid.l.*38. *post*, scripsere. *adde.* cujusmodi sunt è Græcis, S.Maximus, Andreas Cretensis, Nicephorus Gregoras, Isaacus Argyrus, & alij quorum computos collegit Petavius in Uranologio.

*Ibid. post l.*56. *subde.*

Computarius, eâdem notione, apud S.Columbanum Epist. 5.

CONCERGERIA, Sergenteriæ species. Tabul. S.Dionysij an.1201. *Cum Abbas & Conventus S.Dionysij concessissent Ioanni de Cyris sergenteriam suam de Cyris, quæ dicitur concergeria, — pro qua concergeria facienda ipse percipiebat annuatim in granchia B. Dionysij de Cyris 2 modios bladi &c. — Custodiebat segetes, & pro iis custodiendis accipiebat domum & messaginus, faciebat submonitiones ad mandatum Præpositi B.Dionysij vel sermens ipsius, & debebat facere fidelitatem ipsi Præposito vel servienti ipsius de segetibus custodiendis fideliter*, &c.

CONCESSUS. *In fine subde.*

Concessionem facere præterea dicebantur infantuli, quibus ut ij concessisse seu donationibus assensum præbuisse putarentur, dabatur nummus seu denarius. Tabular. Absiense fol.126. *Et filia Petronilla & Nigra, & quæ non poterat loqui, sed nummus ei datus est pro concessione cum esset in Chauvin Vgo, & qui nummum accepit pro concessione, cum esset infantulus, quod fecerunt in villa quæ vocatur Chillos.* Fol.137. *In crastino verò apud Ialceroiam Petrus filius Ioannis Marot, & Ioannes ejusdem Petri frater, qui non loquebatur, sed in ulnis matris suæ nummum pro concessione accepit.* Et fol. 175. *Et alius qui erat infantulus, pro cujus concessione nutrix sua nummum accepit.* Tabular. Vindocinense an.1130. *Notandum vero & sciendum est, quod Haldeburgis minor filia Amelinæ sorori Rainaldi sexto loco superius nominata in cunabilis erat quando hæc concessio facta est. Mater vero ejus quæ eam nutriebat nomine filiæ suæ, sicut mos est, concessionem fecit.* Idem Tabular. ch. 747. *Infantesque ipsius qui præfatæ non interfuerunt conventioni, Burchardum scilicet & Aremburgem & Ioannem, tangendo eam, firmare seu annuere fecit, datis pro hoc singulis denariis.* Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 131. *Statuimus ut denarios pellitiis eorum deditos, qui de infra nominatis obedientiis in Natali Domini censualiter debentur, unus è Monachis, quem Abbas & capitulum elegerint, recipiat.* Tabularium Monasterij S.Joannis Ambian. fol.221. *Cum autem Beatrix filia mea non haberet ætatem creantandi, recepit denarios qui dari solent pueris in consimili venditione secundum consuetudinem patriæ approbatam. Act.an.1226. mense Maio.* Idem Tabular. fol. 288. *Alij vero cum necdum haberent ætatem, quoad jurare possent, habuerunt denarios pro concessione qui solent dari pueris secundum terræ consuetudinem approbatam.* an.1225. ita rursum fol.290.458.

CONCHYLIOLEGULI. *In fine adde.* Vide Gloss.med. Græcit. in Κογχυλευταί.

CONCIO. *L.21. post*, 185. *adde.* Abbo Floriac. in Encyclica, Autor vitæ S.Madelgisi n. 3.

CONCUBA, *Concubina.* Decretum Synodi Sardicensis in Fragm. S.Hilarij p.20. *Probra multa criminaque objecit, quod diceret illum concubas & habuisse & habere.* Hinc *Concubatus* pro *Concubinatus*, in l.3. D. de Concubinis. *Dele hìc lin.2.*

CONCUBINA. *P.1151.l.8.post*, uxores, *adde.* Sed & cum concubina perinde ac cum uxore alterius adulterium fieri dicebatur. Vide S. Columbanum Epist. 5.

CONDAMINA. *L.2. post*, dicta. *adde.* Vel ut alij volunt, quasi *Campus Domini*; nam in Occitania, maximè versus Sevennas, *Camp*, aut *Con*, *Campum* sonat: ubi hæ Condaminæ ab omni onere agrario immunes censentur.

CONDEMNARE. *P.1154. l.13. post*, domage. *adde.* Ubi observare licet domus damnatorum incendio absumptas: quod etiam apud Suecos obtinuisse tradit Joan. Loccenius lib. 2. Hist. Suecanæ pag.65. quo loco scribit Amondum vel Amundum Regem, *Carbonarium* cognominatum, *quod legem tulisset de incendenda parte domus, aut totis ædibus delinquentis, pro noxa damnive dati portione*: quam tamen legem abrogasse postea ait.

Ibid. l. 40. post, vide. *adde.* Excerpta Dionis ex Edit. Valesij p.582. & ejus notas.

CONDESCENDERE. *L.10. post*, Ecclesia. *adde.* Auxilij Libellus de Formoso Pap. *Denique id approbo, condescendo tibi, quasi tuis assertionibus favens.*

CONDICARE, pro *condicere.* Acta Episcoporum Cenomanensium pag.254. *Et postea ante domnum Carolum condicavit suum placitum, & conquæsivit jam dictum monasterium ad jus suæ sedis Ecclesiæ.*

CONDITA. *L. 4. post*, Adriano. *adde.* ὅρεια εἰς ἀπόθετα σίτου, & est in Chron. Alexandr. an. 7. Anastasij.

Ibid. l.10. post, Commeatus. *adde.* Et lib.17. *Ex annona — portionem subtractam in iisdem condidit castris.* Denique lib.18. *Horrea quinetiam extrueret, ubi condi posset annona.*

In fine scribe. Cæterum hujusce vocis crebra occurrit mentio in Actis Episcoporum Cenomanensium p.78. 190. 213. 272. apud Mabillonium tom. 3. Analector. & in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num.26.27.28.

CONDITIO. *P.1157.post. l. 14. subde.*

Conditia, eâdem fere notione, in Statutis Mediolan. part.2. cap.231. *onera, conditia*, &c.

Ibid. in fine subde.

Conditio, pro re creata, vel creatione, non semel usurpat vetus Interpres Irenæi.

CONDITIONALES. *L. 15 post*, cap.1. *adde.* Tabul. S.Dionysij an. 1283. *Bona sic decedentis vel decedentium ad amicos carnales eorum propinquiores in hac parte qui non sunt conditionis, vel homines de corpore, licet sint proximiores eis alij homines conditionis seu de corpore, &c.*

CONDITORIUM. *In fine adde. Conditoria frugum*, apud Ammianum lib.31.

CONDITUM. *In fine adde.* Tabularium Monasterij. S. Theofredi in Vellavis: *Procuraret exhibere fratribus refectionem aliquo certo die de piscibus, & aliis quibus posset escis, cum potione conditi.*

CONDOMA, pro *Condamina*, de qua voce, supra egimus. Occurrit in Testamento Bertichranni Episc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillonij tom. 3. Analect.

CONDUCTUS. *P. 1159. l.35. post*, 125. *adde.* Formulam aliam habemus apud Hesychium Milesium lib. περὶ σοφῶν, & Suidam in Potamone.

CONFECTOR. *L.3. post*, restituit. *adde.* Glossæ Basilic. Κομφάκτωρ, κατασκευαστής.

CONFESSIONES. *L.19. post*, 22. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num.2. *lin. seq. lege.* Perdiccæ.

CONFESSIO. *P.1163. l.13. post*, cap.18. *adde.* Pœnitentiale S.Columbani cap.1. *Statutum est — ut demus confessionem ante mensam, sive ante lectorum introitum, aut quandocumque fuerit facile, quia confessio & pœnitentia de morte liberant.*

Ibidem l.22. post, Vide. *adde.* S.Columbanum de Pœnitentiarum mensura cap.42. & infra in

Ibidem l.38. post, obvenit. *adde.* Tabular. S. Cypriani Pictavensis fol.27. *Arbertus de S. Iovino & Tomasia uxor ejus concesserunt monachis S. Cypriani Ecclesias de Braja in honore S.Ioannis & S.Petri constructas, & sepulturam, & baptismum, & confessiones,*

siones, & offerendam, & decimam de vino & pane, & oblationes de rogationibus, & quidquid offertur ad Ecclesias, & ad altaria, &c. Tabularium Episcopatus Ambian. an.1281. fol.27. *Habebit insuper Curatus gratuita quæ sequuntur: videlicet oblationes confessionum, visitationes, vina nuptiarum, &c.* Charta Petri Episcopi Inculismensis an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij fol. 11. *Quicquid etiam in Confessionibus oblatum fuerit dividatur.*

CONFESSIONES. *L.*23. *post*, pateret. *adde.* Sed & ipsum Martyrium *Confessionem* appellat Lactantius lib. de mortib. persecutor. num.15. *Comprehensi Presbyteri & Ministri, & sine ulla probatione ad Confessionem damnati.*

CONFESSORES. *L.* 28. *post*, animaret. *adde.* Lactantius de Mortibus persecutor. num.15. *Comprehensi Presbyteri ac Ministri, & sine ulla probatione ad Confessionem damnati cum omnibus suis deducebantur.* Idem n.16. *Novies enim tormenta cruciatibusque variis subjectus, novies adversarium gloriosa Confessione vicisti.* Acta S.Saturnini & Socior. num.1. *Confessionis etiam ipsorum pugnas atque victorias cum in literis digerimus*, &c. Infrà: *Aggrediar sanctissimorum Martyrum felicissimam Confessionem.* Adde num.13.

*Ibid.p.*1165. *l.*25. *post*, Dei. *adde.* Vide Clement. lib.8. Constitut. Apost. cap. 23.

*Ibid. l.*30. *post*, 22. *adde.* In Vita Aldrici Episc. Cenoman. num.1. p.5.

*Ibid. p.*1166. *l.*14. *post*, Confessores, &c. *adde.* Apud Græcos recentiores σωβήκλιν & ἐξαγόρευσιν ποιεῖν dicebatur, qui in monasterio votum emittebat. Vide Archieraticon Haberti pag. 575. & supra in.

CONFLIGIUM. *In fine adde. fluctuum Confligia,* dixit Solinus cap.15.

CONHIBERE. *Lin. pen. post*, 93. *adde.* S.Hilarius in Fragm. p.28.

Ibid. in fine adde. Vide Casaubon. ad Apuleij Apolog. p. 148.

CONJURARE. *P.*1173. *l.* 55. *post*, juramento. *adde.* ὁμότης, συνωμότης, Nicetæ in Man. lib.7. n.1.

CONRAGIUM. Vide *Conredium.*

CONREDIUM. *P.*1176. *post l.*21. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or li Quens l'ot souvent bien conréé.

CONSIDERARE. *L.*14. *post*, dicuntur. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 23. *Sanxit quoque antedictus Aldricus Episcopus, — & consideravit ut in die ordinationis ejus, &c.* Infrà: *Est namque à præfixis Sacerdotibus & Dei servis consideratum & decretum, ut &c.*

CONSIGNATIO. *In fine subde.*

Consignatio judicis. Veteres precariæ in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.62.66. *Nos rectores S. Gervasij sine ulla judicis consignatione, aut hæredum meorum contradictione in vestram faciatis revocare dominationem, &c.*

CONSIGNARE. *P.* 1179. *l.*13. *post*, 93. *adde.* Diurnus Romanus cap.3. tit.7.

*Ibid. l.*17. *post*, &c. *adde.* Vide Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib.6. cap.43.

CONSILIARE. *L.*13. *post*, &c. *adde.* Vide Suidam in ἀλλοτριοπραγεῖν.

Ibid. sub finem subde.

Consiliare, consilium dare. Passio S.Maximiliani: *Dion ad Victorium patrem ejus dixit: Consiliare filium tuum. Victor respondit, ipse scit Consilium suum.*

CONSISTORIUM. *P.*1182. *l.*70. *post*, &c. *adde.* Certe stetisse Imperatorem cum sententiam diceret, aut alloqueretur Concilium, observare est ex Sguropulo in Hist. Concilij Florent. Vide Gloss. med. Græcit. in Σιλέντιον.

CONSOLATIO. *In fine adde.* Et Gloss. med. Græcit. in παράκλησις.

CONSPARSUS. *L.*2. *post*, Pap. *adde.* Liber.3. Sacrament. Eccl. Rom. cap.75.76. *Benedictio aquæ spargendæ in domo. Item alia. Item ad Consparsum faciendum.*

In fine adde. Vide Cujacium lib.11. Obser. cap.7.

CONSTELLATIO. *In fine adde.* Ammianus lib.29. *Cum objiceretur illi quamobrem Constellationem Principis collegisset.* Althelmus de laude virginitatis: *Fato & genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem.* Vide Firmicum lib.4. Mathes. cap.3. Hinc dictus

Constellator, Mathematicus. Vide *Cantellator. Dele lin. seq.*

CONSUETUDO. *Post l.* 4. *adde.* S. Gregorius Nazianz. Carm. de Vita sua:

Ἔθος γὰρ ἐγχρονίζον εἰς νόμον τέλει.

S.Cæsarius quæst. 47. ἐν τοῖς μὲν τὸ γράμμα, ἐν τοῖς δὲ ἡ συνήθεια.

*Ibidem P.*1187. *l.*53. *post*, anno 1340. *adde.* Tabular. Albæripæ in Diœcesi Lingonensi an. 1176. *Qui autem in maso domini Huonis manserit, allodium atque custumam custumabit, & ejus terragium domini Huonis erit.* Rursum: *Neque hi qui in masis eorum manent, custumabiles erunt.*

*Ibid. p.*1188. *l.* 2. *post*, scribitur. *adde.* Tabular. Dalonensis Abbat. *Exactionem unius navis, quæ nominatur la Cosduma, scilicet 4 denarij & 1 ciphum sale plenum.*

CONSUL. *L.*34. *post*, acceptus. *adde.* Nam aliàs *Patricij* & *Consulis* diversæ fuere ea tempestate in Italia dignitates, quod ex Diurno Romano cap.1. tit.3. & 5. colligere est: ubi *Consul* is intelligitur, qui Romæ vel certè Ravennæ tum præerat, quemadmodum ὕπατοι in cæteris Italiæ urbibus, quod exertè indicat idem Diurnus cap.2. tit.4.5.6. & cap.3. tit.7. Extr.

CONSULATUS. *P.*1193. *l.*5. *post*, vocatur. *adde.* Sed an revera *Consulatus*, uti hæc vox apud Classicos scriptores sumitur, viguerit apud Saracenos aut Arabes, quod vult vir doctus, pluribus disceptamus in Gloss. med. Græcit.

*Ibid. l.*20. *post*, sublimare. *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in ὑπατεία.

*Ibid. l.*26. *post*, esset. *adde.* Ut in Conciliis laudatis, & in Cod. Canon. Eccl. Afric. cap.56.103.127.

*Ibid. l.*38. *post*, Maio. *adde.* Carthaginense VII. *post*, Consulatum Honorij XII. & Theodosij VIII. 3 Kal. Julij: Ephesinum inceptum 10 Kal. Julij post, &c.

Ibidem in fine adde. Idem argumentum in Gloss. med. Græcit. attigimus. *Dele quæ habentur in Appendice.*

CONTEMPLABILITER, *palam.* Utitur Ammianus lib.20. p.174.

CONTESTATIO. *L.*42. *post*, esset. *adde. Contestata*, in Missali vet. Francor. p. 422.

*Ibid. l.*45. *post*, num.1. *adde.* Et in lib.3. Sacrament. Eccl. Rom. cap.106. in Missali gotthico pag. 270. 288. quo spectant ista Gennadij de Scriptorib. Eccles. in Musæo: *Composuit Sacramentorum egregium & non parvum volumen, per membra quidem pro opportunitate officiorum & temporum, pro lectionum textu psalmorumque serie & decantatione discretum: sed supplicandi Deo & contestandi beneficiorum ejus sodalitate sui consentaneum.*

CONTRA

CONTRA *L.*32.*post*, contra. *adde.* Lactantius lib.de Mortib. persecutor. num. 23. *Servi quique fidelissimi contra dominos vexabantur : filij adversus parentes suspendebantur*, &c. Vita S. Henrici Imp. cap.6.*Contra urbem—Ecclesiam sub Canonico ordine initiavit.* Charta Caroli C. Imp. apud Mabillon. lib.5. de re diplomat. p.404. *& omne teloneum annualis mercati, cum prato ubi contra Ventiam congregari solet.*

CONTRARIUS. *Pag.* 1202. *l.*13.*post*, Molestia. *adde.* Diurnus Roman. cap.7. tit. 22. *Neque ullam læsionem aut Contrarietatem malam in ipso Beati Ill. monasterio— inferre audeat.*

CONTUPICTA. S. Columbanus Epist.5. *Licet enim mihi nimirum micrologo, illud cujusdam egregium sapientis elogium, quod dixisse fertur, quandam videns contupictam, non admiror artem, sed admiror frontem.* Ubi leg. fortè *comptam*, vel *acu comptam*, id est capillos acu discriminatos, vel denique ut Editor censet *comptè pictam.*

CONVENIENTIA *L.* 13.*post*, cap.13. *adde.* In Vita Aldrici Episc Cenoman. num 69.

CONVIVÆ. *L.*5. *post*, συνεςιάτωρ. *adde.* ἐσθίοντες τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, in cap.1. Danielis: seu ἀπολαύοντες τῆς τραπέζης τῆς βασιλικῆς, ut vertit Chrysostomus in hoc cap.Chronic Alexandrin. an.13. Theodosij Jun. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλῖνον ὡς φίλον, καὶ μεσάσαντα τοῦ γάμου, καὶ συνεςιῶντα αὐτοῖς, ἐποίησεν διὰ πάσης ἀξίας ἐλθεῖν.

COOPERTORIUM. *P.*1211. *l.*4. *post*, coopertum. *adde.* & Gloss. med. Græcit. in Καλυπτῆρες.

COPADIUM.*L.*1.*dele*, Minutal, hachis,à κόπτειν, scinde.

*Ibid. l.*3. lege MS. habet.

Ibid. l.pen.post, patrum, *adde* in Theophilo.

Ibid. in fine lege, & supra in *Compadiatim.*

CORBONA. *In fine adde.* Vide Bernardum Aldretum in Antiquit. Hispan. lib.2. cap.2. p.192.

CORDOLENS, *Cardiacus*,apud veterem Interpretem Juvenal. sat.5.

CORNAGIUM. *L.*9 *post*,accensetur.*adde.* Charta Theobaldi Comitis Franciæ Senescalli & Aalidis uxoris in Hist. Blesensi p.301. *Nec cornagium ultra capient.*

*Ibid. l.*30. *post*, inditum. *adde.* Inde Callimacho hymno in Dianam v.179. boves dicuntur κερατελκέες, διὰ τὸ τοῖς κέρασι ἕλκειν τὸ ἄροτρον, inquit Scholiastes.

*Ibid. l.*32. *post*, exsolvitur.*adde.*Tabular. Montismorilionis in Pictonibus fol.59. *Ipsi agricolæ ex una quaque domo ubi boves arabiles erunt, reddent nobis unum sextarium avenæ, de fossore verò eminam.*

CORNICARE. *P.*1222.*post l.*7. *adde* Gozechinus Scholasticus in Epist. ad Discipulum: profecto non ut *Cornicaris*, *dedi ei libellum repudij, non elogij notam, sed honoris coronam.*

CORNICIUS, apertura fluminis, per quam derivātur aquæ in agros,in Statutis Mediolan.c.329.

CORNU. *L.*1. *post*, bibitur. *adde.* Cornibus usos veteres ante pocula observat Scholiastes Homeri ad Iliad. Θ. πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρας ἔπινον. Vide Auctorem Etymologici in Κεράσαι.

*Ibidem p.*1223.*l.*23.*post*,cap.28.*scribe.*Charta Rainaudi Comitis Forensis an.1262. *Quitam, francam, liberam & immunem ab omni toulta, tallia, cavalgata, cornu, crito, messe Præpositi, Chaslani recognitionibus, & completntia, & ab omnibus aliis exactionibus, & servili conditione, &c.* ubi *Critus*, idem valet ac *clamor*, ex Gallico *cri.* Vide *Huesium.*

Ibidem in fine subde.

Cornu, vox in hac notione nota carmen de Curia Romana. v.

Femina si qua suo quæsivit cornua sponso.

CORONA. *P.* 1226. *l.* 49. *post*, simulacrorum. *adde.* Vide Carolum Paschalium lib. 4. de Coron. cap.13. 19.

*Ibidem p.*1227. *l.pen.post*,pretiosissima. *adde.*Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.2. c.10. *Et ibidem dictus D.Henricus Rex sequenti die Epiphaniæ Domini in S. Ambrosio à Mediolanensi Archiepiscopo unà cum sua Reginâ corona ferrea ad instar lauri margaritis pretiosis ornata, de calibe tamen per ipsum Henricum Regem cunctis successoribus facta, eo quod corona Regum antiqua ex negligentia esset amissa; nam à nullo Regum de tempore Frederici Imperatoris fuerat requisita, gloriosissimè extitit coronatus,&c.* Hinc.

CORONARI. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Στεφανοῦσθαι.

CORPORALE. *L.*11. *post*,Magni, *adde.* In Missali Francor. vet. p.400.

CORREARIUS. *L.penult. post*, hodie. *adde.* judices ordinarios &.

CORRIGIA. *In fine subde.*

Corrigia boum, inter malas consuetudines recensetur in vet. Charta ex Tabul. Celsinianensi : *Et agnos, & civadam quam apprehendebat, & corrigia boum, & fœnum, & paleas*, &c. Corrigiæ scilicet quæ bobus aratoribus ministrare tenebantur tenentes.

COSNOD. *L.ult. post*,vetantur. *adde.* Huc etiam referri potest ἄρτος τῆς μεγάλης τῆς Πέμπτης, de quo Matthæus Blastares Litt. M.cap.1.

CORTALINI. Vide in *Cohortales.*

CORTIS. *Pag.*1236. *l.*53. *post*, Court. *adde.* Monachus Sangallensis lib. 2. de Carolo M. cap. 31. *Pauperes pannos jucundissime dealbati Kyrie eleison Ludovico beato per latissimam curtem, vel curticulas Aquarum grani, quas Latini usitatim Porticuum nomine vocant, usque ad cœlum voces efferrent, &c.*

*Ibid. p.*1238. *post l.* 27. *scribe.*

Curta, pro *Curtis.* Charta Lud. VII. Reg. Franc. in Tabul. Maurigniacensi ch.9. *Dederunt etiam eis curtam quæ ibi erat fossis limitata, &c.* Occurrit pluries.

Ibid. p. 1239. *l.*17. *post*, &c. *adde.* Paulus in Vita S.Hilari Abbat. Galeatensis n.8. *Antequam ad cortinam ipsius Monasterij ingrederetur, &c.*

*Ibid. l.*23. *post*, concluserunt. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. num.8. *Antequam ad cortinam ipsius monasterij ingrederetur, &c.*

*Ibid.p.*1241. *l.*23. *post*, &c. *adde.* Vetus Charta: *Courtillage est toute maniere de poirée, poix nouveaux, feves nouvelles, en cosse*, &c.

CORVANA. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Hist. Lusitan. to.3.pag.382. *Homines de Bolon dent vobis quartam partem, & nos corvana.*

CORVATA. *P.*1242. *l.*26. *post*,dies.*adde.* Hinc, ni fallor, emendanda vetus Charta Luxoviensis edita in operibus S. Columbani p.335. *Similiter & decimas proprij laboris omnium dominiorum quoquo modo laborantium, & croacarum, bovariarum, jugerum, coloniarum, nemorum, &c.*

COSMETA. *L.*4. *post*, ornatrix. *adde.* Erotianus in Lexico Hippocrat. κοσμίας λεγομένας τὰς εὐτάκτους τὰς τῶν ἐσθήτων εὐταξίας προνοούσας.

COSSA. *L.* 2. *post*, nota. *adde.* *Coisse, ou droit de mesurage*, Exponitur in Hist. Monast. S.Barbaræ Lugdun. cap.40. n.4.

COSTUM. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in illius Vita n.31. *De vino autem optimo modios 4. insuper & de Costo optimo modium unum.*

COTAGIUM. *P.*1246. *l.*50. *post*, Cotagia. *adde.* Tabular. S. Dionysij an. 1236. *Super quodam censu, quem ipsi dicebant esse cotagium, &c.*

COTARDIA. *L.* 4. *post*, denar. *adde.* Homagium Gerardi de Ventadorio an.1362. *Amotis caputiis & in pileis, & remotis zonis & cultellis & in Cotardia, cum desubtus Cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent, genibus flexis, &c.*

CREARE, *Acquirere.* Fori Alcaçonenses: *De omnibus quæ seminaverint & plantaverint, & quæ acquisierint & creaverint.*

CREBANTARE. Fori Alcaçonenses eræ 1267. *Et qui Crebantaverit sinal cum sua muliere, pectet ad judic. — & mulier quæ leixaverit maritum suum de benedictione pectet* 300 *sol. à palatio Episcopi: Et qui Crebantaverit brachium, aut oculum, aut dentem, pro utroque membro pectet* 100 *sol. alisiado.*

CREBRARE. Fori Alcaçonenses: *Qui linde alieno crebaverit, pectet* 5. *sl. &* 7. *à palatio Episcopi.* Ubi fortè leg. *Liude.* Vide *Leudis.*

CREDENTIA, Abacus, &c. *In fine subde.*

CREDITANTIA, ex Gall. *creance*, eâdem notione. Tabular. Maurigniacense: *Creditantiam facere non cogantur.*

CREDITUS. *L.*2. *post*, accreditè. *adde.* Gloss. Gr. Lat. πιστω ἀξιος, *credibilis, fidelis.*

CREDULITAS. Apud Leidradum Episc. Lugd. lib. de Baptismo, caput V. inscribitur *de credulitate.*

CREPEDO. *Rima.* Kecellus in Miracul. S. Joan. Beverlac. num.8. *Unde penitus defectis humoribus rimarum crepedine circumquaque dehiscens, &c.*

CRESAMENTUM, *Augmentum*: Gallis, *accroissement.* Placitum Childeberti III. Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplom. pag.477. *Interrogatum fuit ei, se ipsi genitur suos Ibbo quondam ipsa portione sua in supra scripto loco ordinio ipsius Hainoni Abbati per suo Cresamentum delegasset vel firmasset.* Supra: *Quidquid ibidem sua fuit possessio pro suo Cresamentum delegasse vel firmasse.*

CRIMINOSUS, *Reus.* Auxilius de causa Formosi. *Quidam itaque Presbyter, ut puta heri baptizavit, & ipse Criminosus, &c.*

CRINALE, Cereus instar Plicæ seu Crinium complicatorum, cujus passim usus in Cracoviensi Ecclesia in processionibus publicis. Occurrit in Vita S. Stanislai Canonici Regular. Lateranensis.

CRINITUS. *P.*1263. *l.* 39. *post*, operiri. Carm. 5. de Francis:

——Rutili quibus arce Cerebri
Ad frontem coma tracta jacet, nudataque cervix
Setarum per damna latet.

Ubi Savaro & Sirmondus. Scribit Scylitzes p. 522. apud Armenios præcipuam fuisse τ̃ Κρ[illegible]ιτων familiam, utpote Regiam.

CROACA. Vide *Corvata.*

CROCA, Sustentaculum, baculus incurvus, vulgo *croce.* Miracula S. Petri Archiep. Tarentas. num.20. *Adducunt ei mulierem, quæ — junctura femoris ossibus dislocatis, nisi cum Crocis, & aliquo sustentante non valebat incedere.*

CROSNA. Vide *Crusna.*

CROTA. *In fine adde.* Charta Avenionensis apud Fantinum Castrucium to.1. Hist. Avenion. p.177. *Item solarium supra crotam Magistri Raimundi Praderij.*

CRUCIBULUM. *In fine adde.* Hinc fortè Germanis *Krauz*, est genus poculi, ut est in Turcogr. Crusij pag. 490.

CRUCIFER. *L.*30. *post*, alibi. *adde.* Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an.1154 & Bohuslaum Balbinum in Epist. Rer. Bohemic. p.270.

CRUSNA. *L.*13. *post*, sistat. *adde.* Statuta Venet. lib.1. cap. 55. *Accipiet etiam de bonis viri per Crosnam & pelliciam viaualem, quam mulieres ex consuetudine habent.* Quam vocem non intellexit Interpres Italicus.

*Ibid. l.*16. *post*, esse. *adde.* Christianus de Scala in Vita S. Wenceslai p.55. *Tribuens abunde auri vel argenti copiam, crusina mantiperiaque, vel vestimenta hilariter largiens.* Ubi perperam Edit. *Trusina.*

CRUX. *P.* 1274. *l.* 7. *post*, adhæret. *adde.* Vide Anonymum Combefisianum in Leone Philos. num. 22.

*Ibid. p.*1275. *l.*13. *post*, plagis. *adde.* Eadem fermè habet Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiar. cap.13.

*Ibid. l.*50. *post*, cap.38. *adde.* Hist. Translat. S. Antonini: *Et collo supra pectus aptata Crux aurea cum imagine Christi, quæ Crux pectoralis appellatur.*

*Ibid. p.*1277. *l.*12. *post*, 125. *adde.* Præterea Nov. Justiniani 123. cap.31. & Eclog. Leonis & Constantini Impp. tit.9. §.17.

*Ibid. p.*1278. *post l.*32. *subde.*

Interdum verò in ipsis Chartulariis cruce subscribebant, qui quidpiam Ecclesiæ donabant. Liber Chirographorum Absiæ fol.61. *Concessit eisdem Monachis omnia dona matris suæ, faciendo crucem cum matre in Chartulario.* Hujusmodi subscriptionem complures extant in Tabulario ejusdem Monasterij, hisce formulis ad Crucis figuras adscriptis: *Hanc Crucem fecit Goffridus Rufus. Hanc fecit Paganus frater ejus, istam fecit Reginardus frater ejus.*

Ibid. l. 46. *post*, 129. *adde.* Et Allatium lib. de utriusque Ecclesiæ perpet. Consens. pag.1634.1635. Denique Cruce subscribebant qui literas nesciebant. Vide Gloss. med. Græcit. in σταυρός.

*Ibid. p.*1279. *l.*4. *post*, occurrunt. *adde.* Charta Childeberti Reg. an.706. apud Mabillon. de Re diplom. p.481. *Et oratorio illo ad Cruce qui conjungitur ad ipso terminum de ipsa villa solemio, &c.*

Ibid. in fine adde.

Crux, pars Ecclesiæ, quæ vulgò *la Croisade* nostris dicitur. Vide in *Cancellus.*

CUBICULARIS. *In fine adde.* Et apud Berardum Archidiac. in Vita B. Geraldi Archiep. Bracarensis num. 12.

CUBULUS. *In fine adde.* Brocardus in Descript. Terræ sanctæ lib.2. cap.2. Edit. Venetæ an.1519. *Christiani in lapidibus signum Crucis inscripserunt, illi autem signum Cubuli.* Sed an hæc vox idem sonet quod apud Hungaros, non definio.

CUCURBITA. *L.*12. *post*, imprægnat. *adde.* At Rodulfus Goclenius in Lexico Philosoph. pag.298. vocem effictam ait à *Corbita*, Longobardico vocabulo, quod *stuprum*, seu *infamiam* sonat.

Ibidem l. 25. *post*, Seigneur, *adde.* Extat apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. lib.1. ejusmodi Epistola: *Audeo vestra Consulere sapientiæ, ut postposito studio literarum ad propria reverti curetis, quia uxor vestra est plurimum habilis & formosa, unde sancti Spiritus igne non uritur, sed carnalis amoris, & multi student partibus, & laborant ut fundum Cornelianum mereamini possidere, in quo vobis plantabitur cucurbita ortolana.*

CUGUS. *Post. l.*22. *adde.* Le Songecreux f.51.

Plusieurs

Plusieurs l'aiment pour sa beauté.
Et par amour complait à tous,
Garder donc ne peult feauté
A son mary, mais le fait coux, &c.

CULINA. *L.*10. *post*, 3. *adde*. & in alia apud V.C. Jacob. Sponium in Itinerario to.3.p.47.

CULPA. *P.*1294.*l.*5.*post*,50. *adde*. Constitut. fratrum Caritatis B. Mariæ c.18. & seqq.

CULTELLUS. *P.*1295. *l.*8.*post*, instructi. *adde*. quemadmodum *Sicarij*, de quibus Josephus & alij.

CULTURA. *L.* 2. *post*, γεωπονία. *adde*. Lactantius de Mortibus persecutor. n. 7. *Ut enormitate indictionum consumptis viribus colonorum desererentur agri, & cultura verterentur in silvam.*

CUMBA. *L.* 27. *post*,106. *adde*, *Gombarias* vocat Andreas Dandulus in Chron. MS. an.992. *Naves quas Veneti Gombarias nominant, contra Narentanos Sclavos misit.* Vide Gloss. med. Græcit.

CUNICULARIA., *In fine subde.*

Cunicularis, qui cuniculos venatur. Fori Leyrinæ: *Cunicularis post unam noctem det unum Cuniculum cum sua pelle.*

CUPA. *L.*4. *post*,dicuntur.*adde*. Idem Gloss.κόψα, *urna, hydria*. Ubi fortè leg. κόπα.

*Ibid. post l.*38. *subde.*

Coparius major, dignitas in aula Regum Lusitaniæ. Vide Brandaonum tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 304. v.

Idem in fine adde.

Cupha, idem quod *cupa*. Vita S.Godehardi n.62. *Petendo eum, ut benedicat parum vini in Cupha vel scypho suo.*

CUPHA Vide in *Cupa*.

CUPERAMENTUM, Acquisitio, *recuperamentum*. Tabular. Montismorilionis. *In Pictonib. Ioannes Arcos donavit pauperibus Dei de Monmorlo se & omnia sua cuperamenta, quæ fecit in vita sua.* Et fol.44. *Donaverunt Pauperibus domus Dei de Monmorlo — omnia cuperamenta sua quæ cuperaverant domini domus Dei, vel quæ cuperaturi fuerant in omni terra sua, &c* Occurrit ibi non semel.

CUPRUM. *In fine adde*. Sed & *Cyprum*,pro *Cuprum*, dixit Ethelvvlfus, lib. de Abbat. Lindefarn. cap. 14.

Nec minus ex cypro sonitant ad gaudia fratrum,
Ænea vasa cavis crepitant queis pendula sistris.

Vide in *Cyprum*.

CUPSONES. Vox incertæ notionis apud S.Augustin. in sermonibus.

CURA. *L.*36. *post*, incedebat. *adde*. De qua quidem virga videtur intelligendus S. Asterius Orat.in œconomum iniquitatis: τί ἢ τῆς ὑπαρχόντων ἀξίας ἢ σκιωὴ, τὸ ἀργυροῦν ὄχημα, ἢ καλαμὶς ἢ χρυσῆ.

CURATURA. *In fine adde*. Vel potius quod tributa in *Curatorias*, de quibus supra in voce *Curator*, inferrentur.

CURIA. *P.*1309.*l.*51.*post*, feodum. *adde*. *Sed de fori Ecclesiastici* origine & usu consulendus Morinus lib.1. de Pœnit.cap.9.

*Ibid. p.*1310.*l.*46. *post*, veniret. *adde*. seu *Curia Baronum*, vel *Parium Franciæ*, hoc est *Curia Parlamenti* Parisiensis.

*Ibid. l.*53. *post*, &c. *adde*. Habetur vetus Regestum, cujus titulus ita concipitur. *In nom.D.N.I.C. incipit Registrum Curiæ Franciæ de litteris & instrumentis sigillatis cum sigillis authenticis, prout ipsæ litteræ & instrumenta fuerunt in ipsa reposita per Magistrum Bartholomæum de Podio Clericum D.Regis Iudicem Carcassonensem, cum mag. Nicolao de Autholio D. Regis Clerico, & quandoque cum Dom. Ioanne de Murlento Canonico Capellæ Dom. Regis in sex scriniis per numerum & ordinem, de mandato Dom. Ludovici inclytæ recordationis Regis Franciæ an. Dom.* 1269. *mensibus Octobr. Novembr. & Decembr. quæ quidem scrinia sunt his litteris signata in thesauro Capellæ Parisiis ejusdem Dom. Regis.* Deinde: *Hoc est Registrum Curiæ Franciæ D. Regis de Feudis & negotiis Senescalliarum Carcassonæ & Bellicadri ac Tolosæ & Caturcensis & Rutenensis an.* 1269.

Ibid. P. 1311. *post l.* 6. *subde*. Carmen de Curia Romana:

Versibus eloquere, quis sit status urbis avitæ
Detur materia Curia nostra tua.

Infrà:

Plurimus impugnat Romam detractor, & ipsa
Curia multorum morsibus alma patet.

Passim in hoc Poëmate.

CURIALIS. *Pag.*1314. *lin.*66. *post* faciem.*adde*. Charta libertatum villæ S. Germani in Foresio an. 1247. *Quod si aliquis de Curialibus vel de familia nostra verberaverit aliquem de villa, — nisi curialis faceret illud causa correctionis, &c.*

Ibidem l. pen. post, courtoisie, *adde*. Philippus de Pergamo in Catone Moralizato: *Curialitas est quasi idem quod nobilitas morum. Mox: Sicut virtus legalis, quæ est justitia, est omnis virtus, ex eo quod facit actum omnis virtutis: sic Curialitas, quæ dicitur à Curia, est magna domus nobilium, quantum ad mores*, &c. Deinde: Ille qui *Curialis est liberalis est, quia promptè tribuit: & est magnificus, quia magnos sumptus facit in magnis operibus, & est temperatus, — affabilis, &c.*

CURMEN. *L.*4.*post*, vide. *adde*. Hadr. Junium lib.2. Animadv. cap.12.

CUROPALATES. Vide supra in *Cura*.

CURSOR. *L.*2. *post*, δρομεύς. *adde*. Gesta Purgationis Felicis: *Subornatus est quidam privatus homo, qui modum Cursoris haberet.*

*Ibid. p.*1319. *l.*13. *post*, dominorum. *adde*. arma.

*Ibid. l.*29. *post*, 8-8. *adde*. & apud Bernaldum Archidiac. in Vita B. Geraldi Archiepisc. Bracarensis num.11.

CURSUS. *P.*1320. *l.*6. *post*, 27. *adde*. Paulus in Vita S.Hilari Abbat.Galeat. num.9. Vita S. Ottonis Episc. Bamberg.lib.2. cap.44. Egbertus Eborac. Archiep. in Pœnitent. p.14.

CURSUS *Publicus*. *Lin. pen. post*, equorum. *adde*. Vetus Inscriptio, apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag.18. *Instante Fl.Valeriano Ducenario Agente in reb. & PP. Cursus publici.*

CYMBALUM. *L.*15.*post*, cymbalum. *adde*. Acta Episcoporum Cenoman. p.303.

Hoc tantum paucis volui concludere verbis,
Quod dedit Ecclesiæ duo cymbala maxima nostra.

Et pag.308.

Detulit plane duo preciosa cymbala, &c.

Cymbalum porro ita expressit Ethelvvlfus de Abbat. Lindisfarn. cap.10.

Continuo insonuit percussis cudo metallis,
Malleus & vacuas volitans cum verberat auras,
Iam cœnam fratrem peditans caldor eos ornat.

CYPRIANA. *In fine adde*. & Gregor. Nazianzen. orat. 18.

CYROICUS, *Medicus Cyroicus*, Chirurgus, in Statut. Mediolan. 2.part. cap.354. cui opponitur *Medicus Physicus*. Vide *Physicus*.

D.

DÆMON. *P.*3. *l.*2. *post*, sumere *adde*. Gregorius in Vita S.Basilij Junioris num.15. χλευαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐξαιφνιδίου αὐτοῦ μεσημβρινοῦ δαίμονος.

*Ibid. l.*7. *post*, meridiano. *adde*. Evagrius de octo cogitationibus ait, ἀκηδίαν eum esse δαίμονα, ὃς μεσημβρινὸς καλεῖται, τῶν δαιμόνων βαρύτερον.

DÆMONIACUS. *Lin.* 25. *post*, depluunt. *dele reliqua & repone*. Cujusmodi erant οἱ προσκλαίοντες, qui ἔξω τῆς πύλης τῆς εὐκτηρίου stabant, cum ἀκροῶντες & ὑποπίπτοντες ἔνδοθι τῆς πύλης ἐν τῷ νάρθηκι consistent, ut est apud Gregor. Thaumaturgum Can.11.

DAGUS. *L.*21. *post*, 1235. *adde*. Ejusmodi umbraculum sic describit Menander Protector in legat. pag.131. τιθέασιν οἱ καθέδρας χρυσῆς, ἐνιζάνει αὐτῷ ἐκ δύο λίθων ὑφασμάτων σκευασθείσης αὐτῷ, ὥσπερ καλύβης τινός.

DALMATICA. *P.*6. *l.*12. *post*, 113. *adde*. Idem lib.4. dialog. cap.41. ubi Paschasio Diacono Ecclesiæ Romanæ *Dalmaticam* adscribit.

DAMEAS, *Damascenus*. *Vestimenta Damea* in Testamento Bertichramni Episc. Cenoman. Locum vide in *Pariculus*.

DANGERIUM. *P.*9. *l.* 31. *post*, forfaire. *adde*. In Charta 17 Jul. an.1471. *De noble homme de Guillaume de Casenove dit Coulomp Escuier Viceadmiral de France, Maistre Enquesteur & Examinateur des eaux & forests du Roy*. Dangerium dicitur esse *decima* acrarum silvæ: verbi gratiâ, in 30 acris silvæ seu bosci, *Tertium* & *Dangerium* 13 acras conficiunt: 10 pro *Tertio*, & 10 pro *Dangerio*, quæ & decima dicitur: *C'est à sçavoir pour le tiers, des acres: & pour le Dangier ou disme, 3 acres*. Quæ verba infra rursum repetuntur.

DEAMBULATORIUM. *In fine, post*, altariis. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. num.3. *deambulatoria siquidem sursum per totum in Circuitu ipsius Ecclesiæ fecit, in quibus & altaria quinque nobiliter construxit atque sacravit*.

DEBILITARE. *L.*2. *post*, modo. *adde*. Lactantius de Mortib. persecutor. num.36. *Occidi Dei servos vetuit, debilitari jussit*.

DECANUS. *P.*19. *post*, *l.*6. *subde*.

Foris decanus in Monasteriis, cujus munus describitur in Tabulario Monasterij S. Theofredi in Diœcesi Aniciensi, quod scilicet versatur circa res exteriores.

*Ibid. l.*61. *post*, 74. *scribe*. Paulò alia notione Baraterius &c.

*Ibid. l.*64. *post*, acceperit. *adde*. ubi *decania* species est beneficij laici, seu villicaturæ, ab Ecclesia dependentis. Charta Hugonis Abb. B. Dionysij an. 1230. ex Tabul. ejusd. Monast. *Simon filius defuncti Girardi, dicti Decani, quondam servientis Monasterij S. Dionysij recognovit quod venerabilis Odo ejusdem Monasterij Abbas concesserat dicto Simoni de mera gratia decanatum, quem prafatus Girardus pater quondam ipsius Simonis tenuerat, hoc modo, videlicet quod idem Simon eundem decanatum teneret & haberet quamdiu Abbati B. Dionysij quicumque fuerit, videbitur, quod bene ac fideliter serviat Monasterio, & residentiam faciat in terra Monasterij apud S. Dionysium. Etiam idem Simon recognovit coram nobis, quod in prædicto Decanatu nihil hæreditario jure reclamaret fide data in manu nostra firmavit*. Alia an.1232. ibid. *recognoverunt se vendidisse—Ecclesiæ S.Dionysij in Franciam totam Sergenteriam suam de Morenciaco villa qua vocatur Decanatus pro* 40 *libris Paris. &c.*

DECASSARE, *refellere*. Stephanus Africanus Presb. in Vita S. Amatoris num.18. *Et his dictis, Sacerdotis suavissima verba decassans, respondit*.

DECENNIO, *Decania*, Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatensis num.7. *Et missa apparitione cum quater decennionibus militum, suis aspectibus eum jussit adsisti*.

DECENS. Vide *Epidecen*.

DECIMA. *P.* 26. *l.*7. *post*, 18. *adde*. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol.17. *Quidquid scilicet habebant in tota decima vel in Cimiterio de Elz, vel decimarij habebant ab eis. Desmarij* dicuntur fol.16. Ibid. fol.18. *Et quia manutenebat decimarios invasores Cimiterij ipsius, &c.* Infrà: *Quicquid habebat pater meus in tota decima de Elz — & quidquid habebat in decimariis vel decimarij ab eo &c.* Rursum fol.19.v. *Pater noster Sicher fuerat decimarius de Ecclesia Euz, quia tenebat decimam ut Laicus à Laicis, & partem terræ de Sanctuario*. fol. 22. *Ego Constantinus decimarius de decima Ecclesiæ de Elz, — habebam in decima de Elz feodium ut colligerent quartam partem ex ipsa decima ubicumque extenderetur decima de omnibus rebus, de pane, de vino, de lana, de agris, & de omnibus aliis de quibus decima datur*.

*Ibid. l.*15. *post*, colligere. *adde*. *Cujusmodi decimariorum*, seu quibus decimæ competunt, passim habetur mentio in Tabulario Abbatiæ Dalonensis in Lemovicibus, p.3.12. 27. &c.

DECIUS. *L.*31. *dele*. unde. *usque* ad sunt.

DECRETA. *L.*2. *lege*, & *pro* ex.

DECRETUM. *Lin.* 9. *post*, habentur. *adde*. In Diurno Romano cap.2. tit. 2. 3. 4. cap.3. tit. 1.

Ibid. in fine subde.

Decretale verò in Diurno Romano cap. 3. tit.3. appellatur Epistola cleri & populi ad Papam, vel ad Metropolitam, qua rogatur ut electus consecretur Episcopus.

DECURIA. *L.*17. *post*, Flaccum. *adde*. *Decusa* eâdem notione non semel habetur in charta edita à Mabillonio lib.6. de Re diplomat. p.464.

Ibid. in fine subde.

Decuriales, qui erant ex Decuriis urbis Romæ, & acta omnia & monumenta servabant, præcipue sententias judiciorum, &c. Vide Henric. Valesium ad lib.5. Socrat. cap.18.

DEFECTUS. *L.* 5. *post*, abandonnement. *adde*. Decretum Synodi Sardic. in Fragm. S.Hilarij p.35. *Oramus etiam ut præripias tot Episcopos qui Arimino detinentur, inter quos plurimi qui ætate & paupertate defecti sunt, ad suam provinciam remeare*.

DEFOSSUS. *L.*1. *post*, recepta. *adde*. maxime in feminis.

*Ibid. lin.*4. *post*, &c. *adde*. Tabular. Campaniæ Thuan. ch.24.an.1212. *Cum—discordia esset de quibusdam hominibus suspensis, & de quadam femina interrata, qui capti fuerant in burgo nostro S.Dionysij*, &c. Nota sunt quæ de Vestalium supplicio habent Scriptores.

DEHABERE. *L.* 11. *post*, &c. *adde*. Miracul. S.Rictrudis lib.2.cap.4. num.42. *Sed ne in seculo dehabere contingeret*, &c. Id est egere.

DEHÆRITARE. *In fine subde*.

Desharitare, in testamento Ælfredi Reg.Angliæ, post ejus Vitam p. 194.

DELEGARE. *L.*4. *post*, valeas. *scribe*. Acta Episcopor. Cenoman. pag.78. *Legibus delegatum, & absque*

absque ulla contradictione pacifice possidendum regendum dereliquit. Adde p.92.

DELONGARIS. *L.* 4. *post*, Drungarius. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.804. *Hic Imperator factus misit pro Romano, qui Delongarij fungebatur officio.*

DEMENTARE. *Post l.*9. *subde.*

Dementare, insanire. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 7. *Ita semper dementabat, Nicomediam studens urbi Romæ coæquare.* Vide mox *Dementire.*

DEMULTARE. Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.4. *Dimitte illam nefandam quæ maleficiis te expulsa demultavit à Deorum cultura.* Sed videtur legendum *demutavit.*

DENASATUS. *L.* 11. *post*, 34. *adde.* Harmenopul. lib.6. tit. 2. §. 14. 25. 27. tit. 3. §.3. 4. 6. 9. 10. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.201.

DEPALARE. *In fine adde.* Stephanus Africanus Presbyter in Vita S. Amatoris n.7. *Votorumque suorum desideria depalantes.*

DEPOMPARE. *In fine adde.* Vetus Interpres Concilij VI. Oecumenici art.12. *Dum redarguisset atque depompasset pravam ejus impietatem.* Ubi Gr. Edit. θριαμβεύσασα τὴν μοχθηρὰν τούτου δυσσεβείαν. Vide Gloss.med. Græcit. in Πομπεύειν.

DEPOSITIO. *In fine adde.* Gualterum in Tabulis Siculis pag.40. 41. &c.

DE POST. *P.*61. *l.*2. *post*, fecit. *adde.* Acta Martyrij S. Theodoriti: *Introducto ergo Theodorito, ligatis de post manibus*, &c.

DEPROPITIUS, *Contrarius.* Liber Diurnus cap. 2. tit.9. *Si præter hæc aliud agere præsumpsero, eris mihi in illa die terribilis judicij depropitius.*

DEPUTATI. *L.*11. *post*, Etymologico. *adde.* Sic legendum in Græca Inscriptione apud Jac. Sponium to.3. Itiner. pag.105. ΑΥΡ. ΦΛΑΒΩΝΗΝ ΡΟΥΦΕΙΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ ΔΕΠΟΤΑΤΟΝ ΠΡΕΙΜΙΠΕΙΛΑΡΙΟΝ, &c. perperam enim Edit. ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

DEREAMENTUM. Charta Stephani Comitis sacri Cæsaris an.1290. *Item super eo quod nos dicebamus, quod justitia dereamenti boum in terra dicti Odonis ad nos pertinere debebat: dicto Odone dicente pluribus rationibus, quod cum in terra sua haberet omnem jurisdictionem altam & bassam, casus iste sicut cæteri casus in terra sua emergentes ad se pertinere debebat.* Infrà: *Ordinatum insuper extitit super justitia dereamenti boum, quod dicto Odoni — remanebit.* Ubi *justitia Dereamenti boum* dici videtur, de bobus qui extra agri dominici limites aliquid de alieno agro arant & usurpant. Nostri *derens* & *deraiement* etiamnum dicunt, ex Gallico *raie*, Sulcus.

DEROGARE. *L.*7. *post*, Verecundabatur. *adde.* Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.2. *Quid tibi ipsa derogas, aut quare temetipsam vilem reddis?*

DESAFORAMENTUM, dicitur quidquid fit contra foros, id est leges municipales, seu libertatem indultam Civitatibus, ac Civibus oppidi alicujus. *Hæc repone pro tribus primis lineis.*

Ibid. in fine adde. Charta Alfonsi II. Reg. Portugalliæ, to.4. Monarch. Lusitanicæ Brandaonis pag. 268. *Et hoc accordavi cum meis privatis, quod ista decreta sunt grande meum desaforamentum, & de mea Curia, & de illis qui post me regnaverint.* Charta alia to.5.p.302. *quod prædicta petitio — vertebatur in damnum & desaforamentum regni mei, & periculum animæ meæ.* Vide *Forus.*

DESCENSUS. *In fine subde.*

Descensus, aquæductus, rivulus. Tabular. S.Albini Andegav. *Donans — descensum unum quem habebat in rivulo qui appellatur ducto, cum omni consuetudine, &c.* Alibi: *Quendam suum descensum piscatorium Vualterio Abbati & Monachis S.Albini vendidit.* Vide *Monteia.*

DESCRIBERE. *P.*65. *l.*9. *post*, venerunt. *adde.* Idem Gregorius Turon. in Vita S.Aridij: *Quodam tempore accidit, ut populis tributa vel census à Regibus fuissent descripta, quæ conditio universis urbibus per Gallias constitutis summopere est adhibita.* Infrà: *Adjiciensque Rex ut libros ipsos quibus inscriptus pro gravi Censu populus regni ejus tenebatur afflictus, &c.*

DESUSCEPTUM. *L.* 4. *post*, solutionis. *adde.* ἀπόδειξις τῶν χρεῶν, *desuscepta*, veteri Interpreti Novellæ 72.

DEVOTA. *P.*58. *l.*16. *post*, virgines. *adde.* quas ἱερὰς παρθένους vocat Sozomenus lib.6.cap.19. παρθένους ἐκκλησιαστικάς, lib.8. c.24.

DEVOTARE. *In fine adde.*

Devotiones, ἀφοσιώσεις, εὐχαί, ἐπῳδαί, in Glossis Lat.Gr.

DEUS, *Templum Dei alicujus.* Lactantius de Mortib. persecut. num.36. *Qui & sacrificia per omnes Deos facerent.* Ita & cap.16.

DEXTRÆ. *L.* 2. *post*, sanciebantur. *adde.* Lactantius de Mortib. persecut. n.36. *In ipso freto fœdus fit, ac dextra copulantur.*

*Ibid. p.*73. *l.*11. *post*, &c. *adde.* & vide Petr. Fabrum lib.2. semestr. cap.22.

DEXTRARII *P.*74. *l.*6. *post*, 1130. *adde*, Petrus de Dusburg in Chronico Prussiæ cap.54. 101. 239.

DEXTRI. *P.*75. *l.* 19. *post*, dicuntur. *adde.* ὅροι στενότατοι, apud Nilum lib.2.Epist.178. ὅροι παῤῥησίας, apud Theodor. Lector. lib. 2. ἀσυλία τῶν ὅρων, apud Cyrillum Scythopolitanum in S. Joanne Silentiario num. 4.

DEXTROCHERIUM. *In fine adde.* χειρίδες ἐμμάργαροι, apud Pachymer. lib.8. Hist. cap.12.

DIABLAGIUM. Vide in *Bladum.*

DIABOLIZARE, *Dæmonio corripi.* Hepidamus in vita S. Vviboradæ num. 12. *Non post multum temporis cœpit diabolizare.*

DIACODIUM, *Potio ex papavere.* Vualbertus lib.1. de Miracul. S.Vvaltrudis num. 35. *Vi diacodij cæterarumque potionum vel confectionum expellere hujusce morbi genus non destitit.*

DIACONIA. *P.*78. *l.*25. *post*, initio. *adde.* Ita etiam in Diurno Romano cap.7. tit. 17. *Dispensator qui fuerit in eadem venerabili diaconia.*

*Ibid. p.*79. *l.*21. *post*, Vide. *adde.* Diurnum Roman. c.7. tit.17. 20.

Ibid. in fine subde.

Diaconites, Pauperes qui in Diaconiis alebantur. Diurnus Romanus cap.7. tit.17. *Sed dispensator qui pro tempore fuerit in eadem venerabili diaconia, pro remissione peccatorum nostrorum, omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.*

DIACONITES. Vide in *Diaconia.*

DIBLER. *Post l.*6. *adde.*. *Le Songecreux:*

La nape aussi, ou le beau doublier fin.

DICTARE. *P.*88. *l.*4. *post*, rationabiliter. *adde.* Anonymus Mon.Ratisponensis de sua fortuna, part. 2. *Occurrit animo ut in dictamine me occuparent aliquo, quod ut sæpe expertus sum mentem lascivam cujuslibet scholasticè instructi in nullo posse magis constringi, quam studio dictandi.*

DICTICA. *In fine adde.* Ita legitur in Decreto Edit. Contij c.7. q.2. caus.24.

DIDA, *Nutrix*, μάμμη, apud veterem Interpretem Moschionis de morbis mulier.cap.96. ex Gr. fortè τίτθη, quod idem sonat.

DIES. *P.91. l.29. post*, vocaverunt. *adde*. Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 34. Exodi: *Dies Ægyptiaci dicuntur, quod in his passa est Ægyptus, quorum duos tantum in singulis mensibus notamus ad memoriam, cum plures fortè fuerint. Nec est credendum quod Ægyptij licet astrorum periti deprehenderint dies hos infaustos in inchoatione operis, vel itineris, vel minutionis.* De his S.Augustinus in Epist. ad Galat. cap.4. *Plena sunt conventicula nostra hominibus, qui tempora rerum agendarum à Mathematicis accipiunt. Iam vero ne aliquid inchoetur, aut ædificiorum aut hujusmodi quorumlibet operum, diebus quos Ægyptiacos vocant, sæpe etiam nos movere non dubitant. Dele*, de his.

Ibid. p.92. l.17. post, ann. *adde*. 1281. in Tabul. Ambian. Episcopat. fol.76. *Promittens idem Dominus, quod in proximo venturo parlamento ad diem Baronum veniet, & specificabit sigillatim &c.* Alia Regis Philippi IV. anni.

Ibid. P.93. l.1. post, vide. *adde*. S.Athanasium de Synodo Ariminensi p.871.

DIETA. *P.97. l. 1. post*, recitantur. *adde*. Acta Episcopor. Cenoman. pag. 319. Tunc Episcopus: *Profer igitur si hodiernis interfuisti mysteriis. Respondit, Non. Pangamus ergo Domino Deo hymnos matutinales. Quibus inceptis, Heinricus profitetur se dietam ignorare. Episcopus tamen volens omnino ejus reserare inscientiam, Dei genitrici solitos Psalmos canere cœpit. Horum quoque nec versus noverat nec seriem.*

DIETIM. *L.2. post*, apud, *adde*. Herronem in Vita S.Godehardi Episc. num.23.

DIFFERENTIOR, *Præstantior*, διαφορότερος. Utitur Interpres S. Irenæi lib.2.

DIFFIBULARE. *L.5. post*, disjungunt. *adde*. Carmen de Curia Romana:

——*Sic res diffibulat omnes,*
Sic longas causas terminat ore brevi.

Vide Sidonium lib.3. Epist.3. & ibi Savaronem, & supra in Affabulare.

DIFFORTUNIUM, *Infortunium*, adversa fortuna, in Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib.1. n.6.

DIGITUS. *In fine adde*. Vide quæ ex Boncompagni arte dictaminum damus in V. *Chirographum*.

DIGNATIVUS, *Benignus*. Vita S.Carthaci Episc. num.2. *De miraculis vero quæ Deus per eum, dignativa sua bonitate, dignatus est mundo ostendere*, &c.

DIGNERIUM. *In fine adde*. Charta Philippi Reg. an. 1275. ex Tabul. S. Germani Paris. *Volumus quod dicti religiosi — liberi sint à quodam dinerio seu prandio*, &c.

DIMISSORIÆ. *In fine adde*.

Dimissoria, legatum alicui factum, in jure Veneto, lib.1. cap.4. & alibi non semel.

DIODUS. *In fine adde*. Scholiast. Gregor. Nazianz. Stel.2. p.89. δίοδός ἐστιν ἡ δίχα μέσον λόφων τινῶν ὁδὸς, ἔχουσα ἔξοδον εἰς τὸ καταντικρὺ ἤδε ἔξοδον ἡ ἔχουσα, ἄδιεξοδος.

DIPTYCHA. *L.19. p.110. post*, cap.1. *adde*. Cumeanus lib. de mensura pœnitentiarum cap.13. *Diaconus obliviscens oblationem adferre donec auferatur linteamen, quando recitantur nomina pausantium, similiter pœniteat.*

DIROCHEUM. *In fine adde*. At Goldastus librum hunc non Prudentio Clementi, sed Prudentio Amœno Hispano, alteri ferè suppari, adscribit, legendumque ex Gifanij emendatione contendit pro *Dirocheum*, *Diptychum*. Vide Edit. operum Prudentij an.1613. p.319.

DISCANTUS. *L.1. post*, discantare. *adde*. Gloss. Gr.Lat.Reg.Cod.85. τιτερίζω, *biscanto, facio tenorem*.

DISCENS, Discipulus. S. Columbanus Epist.3. *Ecce quibus circundamur diversitatibus, & quibus circumluimur ac si vorticum fragoribus, charissime discens, &c.* Utitur alibi, sed locus non succurrit, ut & S.Irenæi Interpres lib.3. cap.14.

DISCERNENTES. *In fine adde post*, Hispania, atque ij fortè qui διακρινόμενοι dicuntur Theodoro Lectori lib.1. Nicephoro Callist. lib.6. cap.29. lib.18. cap.45. Leontio Scholastico lib.5. de sectis, & Codino in Origin. Constantinop. qui nempe contra Calchedonensem Synodum Eutychis ac Dioscori partes tuebantur, itaque sese appellabant, quod ab eâ Synodo se segregatos innuere vellent, quomodo vocem hanc usurpat Socrates l.5. c. 5. *Dele penult. & ult. lin.*

DISCIPLINA. *P. 117. l. 8. post*, 50. *adde*. & Joan. Morinum lib.7. de Pœnitent. cap.14.§.1.

DISCURRERE. *In fine adde*.

Discurrere, apud Ammianum lib.17. & 30. est διαλέγεσθαι. Vide Lindenbrogium ad eundem pag. 63. Hinc

Discursus. Post discours. *adde*. Carolus M. in præfat. libr. in Synod. de adorand. Imaginib. *In præfata Synodo hebetudinis continentur discursus.*

DISERTARI, disertus videri velle. Acta Martyrij S.Theodoriti: *Iulianus dixit: Disertaris, sacrilege, tanquam ab Athenis nuper adveneris.*

DISFILATUS *Equus*, in Statutis Mediolan. 2. part. p.487.

DISPARAGARE. *L.16. post*, consortio. *adde*. Et hæc Lactantij lib. de Mortib. persecut. num. 38. *Ingenuas virgines imminutas servis suis donabat uxores.*

DISPARILIARE. *L. 3. post*, disparilitas, *adde*. Disparitas, apud Stephanum Africanum in Vita S. Amatoris n. 19.

DISPENSA. *L. 1. post*, sumptus. *adde*. Glossæ vet. Barthij: *Impendium, dispensa.*

DISPENSATIO. *L. 8. post*, divinitatis. *adde*. S.Augustinus tract.4. in Joan. *Quicquid ergo humiliter positum audistis de Domino Iesu Christo, susceptæ carnis dispensationem cogitate.*

Ibid. l.16. post, dispositum. *adde*. Diurnus Romanus p. 37. de Nestorio: *Dominicæ dispensationi infestus, ut pote qui adorandæ Incarnationis arcanum, Deum ab homine separando disjunxerat.*

DISPENSATOR. *Pag.125. l. 19. post*, nostri. *adde*. Non vero quod nepotes seu effusi essent, uti censuit Petr. Faber lib.3. semestr. cap.19. p.294.

DISPOSITIO. *In fine adde. Dispositum.*

DISPOSITIONES. *L.1. post*, apud, *adde*. Lactantium lib. de Mortib. Persecutor. p.32.

DISPOSITUM. *L.15. post*, belli. *adde*. Diurnus Roman. cap.6. tit.19. *Cujus exactionem per nostrum dispositum fecisse dignoscitur.* Id est nostro mandato.

DISSERTOR. *Interpres, Commentator*. Vita S.Hieronymi Edita à Mabillonio: *Sacræ bibliothecæ Scrutator*, (I. sacræ Scripturæ Interpres) *divinorum dissertor voluminum, &c.*

DISSICIO. *Post. lin. penult. adde*. Carmen de miseria vitæ humanæ, apud Barthium lib. 44. adversf. cap.17.

Utinam & tuorum nubila affectuum.
Vitalis eadem dissicet victoria.

DISTEGUM

DISTEGUM. *L.3.post*, superficies. *adde.* Glossæ MSS. διώροφον, δίϛεγον.

DISTEMPERARE. *L.2. post*, destremper. *adde.* Palladius de Architectura: *Crocus quoque Hispanicus cum lucidissimo glutine distemperatus, &c.*

Ibid. l. 20. *post*, δυσκρασία. *adde.* apud Nicetam Chon. p.309. δυσκρασία τ͂ σώματος, ubi Cod. al. habet καχεξία.

DIVITIOSUS. *In fine adde. Divitior* dixit Terentius in Phorm.

DIVISIO. *In fine subde.*

Divisio, congiarium. Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag.57. *Cujus statua dedicationem decurionibus Augustalibus epulantibus, populo viritim divisionem dedit.*

DIURNARE, *diem exigere, morari*, nostris, *sejourner.* Adelbodus de Gestis S. Henrici Imp. pag. 446. *Ibi in die Palmarum qua oportuit celebritate diurnare fecit.*

DIUTINARE, perseverare, in veteri Lectionario Asturicensi, ubi de S. Dominico Calceatensi.

DIUTURNUS, usu diuturno peritus. Ammiano lib.16. *Dux diuturnus* dicitur, quem lib. 30. *Usu Castrensis negotij diuturno firmatum.* Et lib.23. *Sacerdotem cæteris diuturniorem, seniorem vocat.*

DOCTOR. *P.*137. *l.*3. *post*, Doctor. *adde.* Gloss. Lat. Gr. *Iuris Doctores*, αὐθένται τ͂ νόμων.

*Ibid. post l.*26. *subde.*

Doctor Doctorum, in Actis capitularib. Ecclesiæ Lugd. an. 1341. fol. 37. v. & alibi non semel. Sed quæ hæc dignitas fateor mihi incompertum.

DOLIUM. *L.*1. *post*, Charta. *adde.* anni.

DOMA. *L.*6. *post*, notionem. *adde.* in Poëmat. H. Rabani.

DOMESDEI. *P.*141. *l.*26. *post*, recurrebatur. *adde.* Idque ab ipsorum Regum ævo: Florus lib.1. de Servio Tullio: *Summaque solertia ita est ordinata Respublica, ut omnia patrimonij, dignitatis, ætatis, artium, officiorumque discrimina in tabulas referrentur, ac si maxima civitas minima domus diligentia contineretur.*

*Ibid. l.*34. *post*, Aquæduct. *adde.* Id etiam deinde peractum Maximiano Galerio imperante queritur Lactantius lib. de Mortib. Persecut. num. 23. *Agri glebatim metiebantur, vites & arbores numerabantur animalia omnis generis scribebantur, hominum Capita notabantur, &c.*

DOMESTICUS. *P.*142. *l.*31. *post*, μέγιϛος. *adde.* Chron. MS. Andreæ Danduli an. 821. *Michael Domesticus sive Comes Palatinus sumpsit Imperium.*

DOMICELLUS. *Pag.*146. *l.*15. *post*, &c. *adde.* Charta Ludovici de Bellojoco Militis D. Montisferrandi in Arvernia: *Cum — tempore quo eramus domicellus, & ante tempus Militiæ nostræ donaverimus & concesserimus &c.* Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. an. 1233. *Nobilem mulierem Andru de Rupescissa, & Renaudum domicellum ejus, qui jam erat extra avoëniam ejus*, &c. mox, idem Renaudus *filius Andru* dicitur.

*Ibid. p.*147. *l.*19. *post*, cap.10. *adde.* & Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.108. 494. & seqq.

DOMICELLA. *P.* 148. *l.* 8. *post*, statuit. *adde.* Sed & apud Græcos κυρίαι appellatæ sanctimoniales, etiam ab sororibus: κυρίαι ἀδελφαὶ, in Vita Eupraxiæ Virg. n.23. 28. & alibi.

DOMINA. *L.*3. *post*, 151. *adde.* & apud Franciscum Dominic. Pragens. &c.

*Ibid. l.*5. *post*, Domina. *adde. Dominam*, Deiparam nudè appellari ægrè ferunt hæretici, atque in primis Calvinus Epist.128. Vide Lambecium lib.8. bibl. Cæsar. pag. 132. & supra in V. *Domicella.*

DOMINÆDIUS. *L.* 1. *post*, promiscuè. *adde.* οἰκοδεσπότης, apud Palladium in Vita Chrysostomi pag.202. & alios.

DOMINICA. *P.* 150. *l.*5. *post*, 187. *adde.* S. Hieronym. in Psalm.117.

Ead. l. post, Dominico. *adde.* Henric. Valesium de Laudib. Constant. cap.9.

*Ibid. p.*152. *l.*6. *post*, sequitur. *adde.* Alia porro est *Dominica Quintana* in Charta Petri Episcopi Santonensis an. 1240. in Regesto Inculismensi Cameræ Comput. Paris. fol.23. Est enim illa qua *Quintana* ludus exercebatur à Vicanis. Vide *Quintana.*

*Ibid. l.*47. *post*, num. 8. *adde.* Tabular. S. Eparchij Inculism. fol.37. *Duodecim denarios censuales in Osanna singulis annis Ecclesiæ nostræ reddendos.* Adde fol.116. Epitaphium Guillelmi Comitis Inculismensis: *Hic jacet Dominus Amabilis Guillelmus Comes Engolismæ, qui ipso anno quo rediit de Hierusalem, abiit in pace* 8. *Id. April. vigilia Osanna* 1028. *anno ab Incarnat.*

Ibid. l. 57. *post*, cap. 2. *adde.* Henr. Valesio ad Hist. Eusebij lib.2. cap.22. Joan. Bapt. Cotelerio ad to.1. Monument. Eccl. Gr.

*Ibid. p.*153. *l.*22. *post*, Pascha. *adde.* In lib.1. Sacramentor. Eccles. Rom. cap.57. dicitur *Dominicum post octabas Paschæ.*

Ibid. l. 27. *post*, Romano. *adde.* & in lib.1. Sacram. Eccl. Rom. *Dominicum secundum post clausum Paschæ.*

Ibid. l. 32. *post*, Pascha. *adde.* In lib. 1. Sacram. *Dominicum tertium post clausum Paschæ.*

*Ibid. l.*36. *post*, Pascha. *adde.* In lib. Sacram. *post clausum Paschæ.*

*Ibid. l.*52. *post*, pardevant. *adde.* Id vero nominis tribuitur Dominicæ Paschatis, quæ Κυρία ἑορτῶν dicitur Pachymeri lib.7. cap.15.

DOMINICÆ *Litera. l.*4. *post*, admittere. *adde. Sed nec ipsorum literas accipere.*

DOMINICUM. *L.* 22. *post*, supplicamus. *adde. Basilica Dominica*, in Actis S. Saturnini & Socior. num.2.

Ibid. l. 38. *post*, indigent. *adde.* Ita etiam Gretzerus in Muricibus Christianis p.158.

DOMINUS. *L.*3. *post*, Deus. *adde.* Vide Philonem de Nominum mutat. pag.7. 1.Edit.

*Ibid. p.*160. *l.*59. *post*, Calchedon. *adde.* & Concilij Ephesini.

*Ibid. l.*63. *post*, Concilij. *adde.* γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότης, uti Antoninus Severus Caracalla appellatur in Thiatyrensi inscriptione apud Tho. Smith. in Notitia 7. Eccles. Asiæ pag.130. & Sponium to.3. Itiner. pag.116. *Dele à lin.* 69. *à voce*, Alypius, *ad* Constantinus.

*Ibid. p.*161. *l.*38. *post*, Laudavi. *adde.* Tabular. Mautigniacense ch. 39. *Huic donationi præbuit assensum Guillelmus de Vaucelais, ejusdem feodi retro dominus.*

Ibid. post l. 50. *subde.*

Dominus legum, non verò *Magister*, appellatus Azo J C. ut est in Chron. MS. Alberici. Glossæ Lat. Gr. *Iuris Doctores*, αὐθένται τ͂ νόμων.

Domini de nocte, Præfecti vigilum. Andreas Dandulus in Chron. MS. *Pro purgandis maleficiis statutum est, ut duo sint qui noctis tempore urbem custodiant & malefactores capiant: unus vero de citra canale, & alter de ultra canale constituatur, qui Domini de nocte appellati sunt.*

DOMUS. *p.*164. *l.* 15. *post*, Editum. *adde. Cameram*

meram pendentem, Sidonius lib.2. Epist.2. κρεμάςεις πελβόλεις, Palladius in S.Chrysostomo cap.13. κρέμαςον κῆπον, Manuel Chrysoloras in Epist. edita post Codini Orig. Constantinop. p.127.

DONATI. *In fine adde.*

Donatos præterea nostri vocant nothos & spurios filios, Joan. *de la Gogue* in Hist. MS. Principum *de Deols*, in Biturigib. *& avoit en son hostel un sien donné & advoué, dit le Bastard de Chauvigny.*

DORMITORIUM. *L.7. post*, dixit. *adde.* Pro vehiculo, vel basterna, videtur usurpare Passio S. Maximiliani: *Pompeiana matrona corpus ejus de judice meruit: & imposito in dormitorio suo, produxit ad Carthaginem.*

Ibid. l.20. post, cap. 7. *adde.* Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.17.

DORSALE. *P.169. l.11. post*, honesta. *adde.* Tabular. monast. S. Theofredi in Velavis: *Unum dorsale ejusdem operis, quod totum solebat ambire ciborium.*

Ibid. post l.31. subde.

Dorsarium. Acta Episcopor. Cenomanensium pag. 324. & Ecclesiam libris, palliis, *cappis & Sacerdotalibus ad chorum parandum dorsariis sive scamnalibus laudabiliter cum Ianuis ante Chorum adornavit.*

Ibidem in fine adde. Vide Ammianum lib.19. Gloss. Gr.Lat. νωτοφόρος, *Dossualis. Asellus dorsuarius*, apud Varronem.

DOS. *L.41. post*, Regis. *adde.* Describitur præterea in Tabulario S.Cornelij Compendiensis charta Caroli Simplicis, dicta in Atiniaco Palatio 13 Kal. Maias indict.10. an.17. redintegrante 10. In qua hæc habentur: *Compertum sit fidelibus, quod cum nostri regni nos negotia tractantes consiliariis, de nostro nos commonere conjugio salubre ducentes fore & opportunum, si conjux condigna lateri adhiberetur regio, ex qua filiorum Deo largiente totius regni profutura procederet propago. Eorum itaque admonitione sollicitati, & consiliis exhortati, quandam nobili prosapia puellam, nomine Friderunam, communi duntaxat consensu fidelium, Deo, ut credimus, cooperante, secundum leges atque statuta priorum, nobis Imperiali connubio sociamus, regnique consortem statuimus. Quocirca regio eam more propriis rebus disponentes ditare, dono ei dotis nomine concedimus, fiscos jugiter possidendos, & pro libitu disponendos, corbiniacum videlicet in Comitatu Laudunensi, cum Ecclesia &c. — perpetualiter habeat, teneat, atque possideat, & quicquid exinde facere voluerit liberam & firmissimam in omnibus habeat potestatem*, &c. Habetur denique alia ejusmodi dationis in dotem formula in Tabul.S.Dionys. Paris. an.1124. quæ his verbis concipitur: *In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis, Amen. Quoniam sacramenta Ecclesiæ præsignata sunt in fœdere nuptiarum, ut tempore opportuno de maris & feminæ conjunctione Ecclesia dilataretur, hac de causa, ego Gaufridus Iachelinam filiam Dodonis villani in uxorem accipio, & do ei in dotem feodum quod Emelina filia Chevalier à me tenet, & quicquid habeo apud Trembliacum, &c.*

Ibid. p.171. l.38. post, 1654. *adde.* Diurnus Romanus cap.5. tit.2. & seqq.

DRACO. *P.174. post l.4. adde.* Acta Martyrij S.Marculi: *Nudatis militum gladiis, & draconum præsentibus signis, & tubarum vocibus cogerentur.*

Ibid. p.175. post l.40. *adde.* Alia suggerimus in Gloss.med.Gæcit. v. δράκων.

Ibid. l.47. post, possidebantur. *adde.* Vetus Carmen Edit. à Barthio lib.34. advers. c.1.

Salve ô Apollo vere, Paan inclyte,
Pulsor draconis Inferi.

DRACONARIUS. *In fine adde.*

Draconarij meminit etiam Ammianus lib.20. ubi Lindenbrogius.

DRAGEIA, ex Gall. *dragée*, Pastillus saccaratus. Acta visitationis Simonis Archiep. Bituric. p.235. *& biberunt cum domino, & de drageia comederunt.*

DRAGUMANUS. *P.177. l.10. post*, interpretibus. *adde.* Sidonius in Narbone:

Tum si fortè fuit quod Imperator
Eoas soceri venire in aures
Fido interprete vellet & perito,
Te commercia duplicis loquelæ
Doctum solvere protinus legebat.

DROSSATUS. *In fine adde.* Quem vide lib.2. Antiquit. Sueco-gotthic. cap. 18. ut & Schefferum in Upsalia cap.16.

DRUDARIA. *L.21. post*, habeat. *adde.* Servatur in tabulario Palensi in Beneharnis Codex, hocce titulo: *De las compositions de las drudes dites femmes de caporans an.* 1378. *ab lo senhor.* Deinde *Recepte de las femmes deus caparans de sus scrits per la composition feyte ab Mess. per que portassen los senhaus.* Mox: *12 florins paga lo prebende deu castet de saliées per composition de Marianne de Gusmican de la Mote, & de Lugues de Casaux les femmes à Pau le 7 jor de Desembre.* Et sic de cæteris.

DRUDES. *L. 9. post*, significant. *adde.* Vide Gretzer. in Divis Bamberg. pag.130.

DUCALE. *Post hanc vocem adde.* Gloss.Lat.Gr. *Ducale*, ἀγωγεύς, ὁ τ͂ κτλωῶν. Ubi perperam Vulcanius *ductor* reponit.

DUCAS. *P.184. l.1. post*, &c. *adde.* Ita Cretensis insulæ apud Venetos Præfectus semper *Ducas Cretæ* appellatur in Chron. MS. Andreæ Danduli.

DUCATUS. *L.42. post*, est, *adde.* Andreas Dandulus in Chron.MS. an.1280. & ex eo.

DUCENARIUS. *L. 6. post*, 8. *adde.* & apud Gualterum in Tabulis Siculis p.18.

Ibid. l.10. post, causis. *subde.*

Ducenarij, Procuratores qui ducenta sestertia accipiebant à Principe, ut docet Dio lib.53. pag.506.

DUCICULUS. *L. 22. post*, cap. 21. *adde.* & in Vita S.Fidoli Abbat.n.6.

DUCTUS. *L.30. post*, pervenit. *adde.* Tabular. S.Albini Andegav. *Donans nobis ob remedium animæ suæ & patris sui descensum unum, quem habebat in rivulo qui appellatur ducto, cum omni consuetudine, excepto canagio, & de alio descensu quem Eminus de Reginaldo Banario in Altione dedit nobis simili modo & consuetudinem, quam ibi habebat, excepto canatico.*

DUELLUM. *P. 191. l. 22. post*, 140. *adde.* Et Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.137.

Ibid. l.36. scribe, supra, *pro* infra.

Ibid. p.192. l.37. post, pœnam. *subde.* Scribit Lucianus in Toxari apud Scythas, si quis singulari certamine superatus foret, ei dextram abscindi solitam, pœnæ causa.

Ibid. l.42. post, cap.38. *adde.* Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.120.

DULCORARE. *L.3. post*, dulcorare. *adde.* Auxilius de causa Formosi: *Unde antiquatum odium felle amaritudinis parvo stillicidio verborum dulcorari non potest.*

DUODENARIA. Acta Capitularia capituli Ecclesiæ Lugdun. an.1343. fol.88. v. ex Cod.Reg. *Item commiserunt*

commiserunt dominis Archidiacono & Sacrista declarandi & providendi de Vice magistro, & ad quem Duodenaria vacans per obitum Dom. Guillelmi de Gez debeat pertinere. Occurrit rursum. infra.

DUX. *L. 5. post*, μαξιμε. *adde.* in Passione SS. Seraphiæ & Sabinæ num. 10. fit mentio *Vindiciani Ducis Ducum.* Vide Gloss. med. Græcit. in Ἄρχων Ἀρχόντων.

Ibid. p. 210. l. 1. post, 748. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. *Rex autem hæc audiens, oppidò tristatus est, promittensque ei duodecim & amplius comitatus se daturum, si hoc dimitteret, & in sua militia perseveraret.* Id est *Ducatum.*

E.

ECCLESIA. *L. 12. post*, custodiat. *adde.* Edictum Constantini & Licinij pro Christianis apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 48. *Corpus Christianorum* vocat, quòd Christiani ipsi Ecclesiam: *Quæ omnia corpori Christianorum protinus — tradi oportebit.* Et mox: *Quoniam iidem Christiani non in ea loca tantum ad quæ convenire consueverunt, sed alia etiam habuisse noscuntur ad jus corporis eorum, id est Ecclesiarum, non hominum singulorum pertinentia, &c.*

Ibid. l. 33. post, &c. *adde.* Lactantius lib. laudato num. 12. *In alto enim Constituta Ecclesia ex palatio videbatur.*

Ibid. p. 213. l. 16. post, 115. *adde.* De qua legendi præterea Simeon Logotheta in Leone Armenio n. 5. & Anonymus de imagine Deiparæ quam *Romanam* vocabant, apud Lambecium lib. 8. de Bibl. Cæsar. p. 380.

Ibid. pag. 214. l. 57. post, num. 35. *adde.* Præterea Gloss. med. Græcit. in Καθολική. Sed & inde apud Messanenses, Ecclesia Græcorum etiamnum *Catholica* nudè appellatur, quidquid dicat Bonfilius Constantius in Messana lib. 3. pag. 21. Porro in majoribus civitatibus ab ipsis ferè Christianismi initiis, Presbyteri per singulas regiones erant dispertiti, quo morientibus facilius subvenirent: qui quidem domicilia sua habebant juxta suam quisque Ecclesiam, ut est apud Epiphanium in hæresi Arianorum: atque inde origo variarum in urbibus Ecclesiarum parrochialium.

Ibidem p. 215. l. 21. post, &c. *adde.* Charta Ludovici VI. Reg. Fr. an. 1112. *Tradit monacho donum Ecclesiarum & omnium decimarum ad ipsum locum pertinentium.*

Ibid. post l. 60. subde.

Ecclesia senior, matrix, Cathedralis, in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 111. 157. 181. tom. 4. Analector. Mabillon. Charta Palladij Episcopi Antisiod. apud eundem Mabillon. lib. 6. de re diplomat. p. 465. *Reliquas duas partes ad lumen Ecclesiæ senioris S. Stephani reservatas.* Infrà: *Ad basilicam seniorem S. Stephani.*

Ibid. p. 216. l. 25. post, avenæ. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Radulfus Vicecomes cum uxore sua Amelina S. Albino & Monachis ejus Ecclesiam de Luchiaco partim quingentis sol. sicut habebat solidam & quietam vendidit, partim pro anima sua, — dono dedit scilicet altare cum oblatione tota & sepultura tota, sicut habebat, & terram juxta Ecclesiam,* &c. Acta Episcopor. Cenomanensium in Gervasio cap. 31. *Similiter & Ecclesiam me vivente dimidiam, & decedente totam, nisi ante placuerit, in territorio Letdunis sitam.* Extat præclara hujusce abusus testis Charta alia Rainaldi Episcopi Andegavensis ex qua hæc excerpsimus: *In exordio nascentis Ecclesiæ cum author omnium, id est Deus, Apostolis suis præcepisset, dicens, euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ, & illi juxta authoris vocem præcepta complerent, cœpit fides augeri & crescere ex eo tempore, viri religiosi relinquentes sua eadem authori Deo, & cœnobia construentes, & hæreditates suas ibidem derelinquentes, quatenus in locis illis monachi sive Clerici seu ancillæ Dei Deo deservientes haberent victualia, nonnulli etiam comam capitis abscindentes, Christo domino colla tradentes, atque ita factum est ut maxima pars hujus sæculi in hæreditatem Sanctis Dei sit tradita: sed inardescente invidia sæculi hujus, & cupiditate grassante, Reges qui vestigia virorum religiosorum sequi deberent, cœperunt easdem hæreditates vendere, Episcopis Episcopatus, Abbatibus Abbatias, atque ipsi Episcopi seu Abbates à monasteriis abstrahere, cum deberent magis augere quam minuere, & hominibus sæcularibus in hæreditatem dare. Unde usque hodie mos inolevit, ut eas in hæreditate habere videantur. Quapropter ego Rainaldus Andecavorum Episcopus Ecclesias quas quondam in Episcopatu S. Mauricij habere dinoscor, anno ab incarnatione Domini M I. fratribus nostris Canonicis ibidem Deo deservientibus integras restituo, &c.*

Ibid. lin. 50. post, 54. *adde.* Concil. Claromontan. cap. 6. 7.

ECCLESIASTICUM. *In fine adde*, præterea Anton. Brandeon. to. 3. Monarch. Lusitan. p. 285. v. 286. v. & lib. 10. cap. 14.

ECCLESIASTICUS. *Post hanc vocem adde.* Christianus: & opponitur Gentili, ut est apud S. Hieronymum in Præfat. libri de Ecclesiastic. Scriptorib.

Ecclesiasticus, Clericali &c.

Ibid. lin. 28. post, Epist. 78. *dele.* 810. *tum adde.* Gesta Purgationis Cæciliani: *Adhibete conclericos & seniores plebis, Ecclesiasticos viros, & inquirant diligenter &c.* Decretum Synodi Sardicensis in fragm. S. Hilarij. pag. 9. *Vehementer autem admirati sumus, quatenus eum qui aliter quam in vero est, audet Evangelium prædicare, quidam qui se Ecclesiasticos esse volunt, facile ad communionem recipiunt*, &c.

ECINERARE, *Corpus refodere*, in Vita Balduini Lutzemb. Arch. Trevir. lib. 2. cap. 6.

EDICTUM. *L. 12. post*, vide. *adde.* Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 9. cap. 10. & infra in V.

EFFEMINARE. *Lin. 9. post*, tit. 5. *adde. Puerilia stupra*, apud Ammianum lib. 23. Bacchus θηλυδρὶς παιδὸς παιδαγωγὸς, dicitur Theodoreto de Græc. affect. serm. 7.

EFFORCIARE. *In fine post*, fortis. *adde.* Tabular. sancti Dionysij Novigenti, ex Charta Roberti de Mauritania: *Dedit 5 solidos Dunensium exforciatos.*

EGREGIATUS. *In fine adde.* Vide eundem lib. de Mortib. persecutor. num. 21.

EJECTUS. *L. 3. lege*, navis ipsius & vectorum servandorum causa, ut est apud Nilum lib. 2. Epist. 246. liber &c.

ELECTI. *L. 3. post*, ducebant. *adde.* ἐκλεκτοι καὶ ἐκλεκτ̣, in Anathematismo hæres. Manichæor. apud Cotelerium in Not. ad Recognit. Clement. p. 373.

F Ibid.

Ibid. l.9. post, 46. *adde.* Archelaus Mesopotamiæ Episc. in disput.adversus Manichæum.

Ibid. in fine adde.

Electi, qui ad baptisimum sunt electi, baptizandi, in lib.1.Sacrament.Eccl.Rom.cap.26. 33. & in Missali Gallicano vet. p.449.

ELEEMOSYNA. *P.*224. *l.*15. *post*, 410. *adde.*& Henric. Valesium ad Euseb. de Vita Constant.lib.4. cap.22.

*Ibid. p.*225. *l.*40. *post*, &c. *adde.* Tabul.S.Eparchij Inculism. fol.49. *Si quis homo aut ullus de parentibus meis istam cartam eleemosinariam infrangere aut inquietare præsumpserit*, &c. adde fol. 118.

*Ibid. p.*226. *l.*1. *post*, 50. *adde.*Tabular. Dalonensis Monast. fol.49. factum est hoc ante domum eleemosynariam d'Autafort an.1182.

*Ibid.l.*10. *post*, 43. *adde.* in Hist.Segobiensi Colmanaresij cap.15. §.12.

ELEEMOSYNARIUS. *P.*227. *l.*19. *post*, committuntur. *adde.* Testamentum Aldrici Episc. Cenoman. in ejus Vita p. 190. *Præscripti & præordinati ad nostram eleemosynam faciendam.*

*Ibid. l.*27. *post*, Impediat. *adde.* Testamentum Poncij Raimundi Comitis Tolosani & Rutenensis, ex Archivis Ruten. *Omnes res mobiles donet eleemosynarius meus Deo, & ad sanctos Presbyteros, & ad pauperes pro anima mea.*

*Ibid. l.*47. *post.*50.*adde.* Charta Natranni Episcopi Nivernensis, ex Tabul. S.Cyrici.num.4. *Et quidquid illi olim Antidius dimisit, & ipse postea ab eleemosynariis suis comparavit.*

ELEMENTA. *L.*11.*post*, c.39. *adde.* Martyrium S. Acepsimæ n.4. Nicetas in Manuele lib. 7. p 432. Edit. Reg.

ELEPHANTUS. *L.* 15. *post*, usurpatur. *adde*, quod proboscidem seu ut vocat Plinius, manum elephanti referat, vel quod cornu eboreum fuerit.

*Ibid. post l.*25. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Plus de cent oliphant i tonnent la bonde.

ELESREFOLS. Tabular.S.Eparchij Inculismensis fol.89. *Ipse post acceptum modium vini pro feodio suo, suscipiet Elesrefols sine ingenio & secundum mensuram & rationem.*

ELINGUITAS, *Infantia*, *ineruditio.* Vita S. Marculfi in proœmio: *Nihil enim in hujus mortalitatis curriculo dignius agitur, quàm si elinguitas nostra loquacitatis in Dei laudibus jugiter moderetur.*

ELOGIUM. *L.*5.*post*, notabilem. *adde.* Gozechinus Scholasticus: *Dicis, quid mihi & Leogio, quod olim insolenter deserens, turpi notarim elogio?* Mox: *Dic ergo, nunquid elogium intuli legia?* Infra: *Non elogij notam, sed honoris coronam.*

ELONGARE. *L.*3.*post*, estat. *adde.* Gloss. Gr. Lat. μακρυνῶ, *Elongo.* Μακρυνῶ, *Longo.*

EMANCIPATIO. *P.*233. *l.*65. *post*, colligitur. *adde.* Vide vitam Aldrici Episcopi Cenoman. num. 54. 55.

EMANARE. *In fine adde.* Vide Cujacium lib.6. observ. cap.26.

EMBOLA. *In fine adde.* Vide Blasium Ortizium in Itinerario Adriani VI. Pap. num. 44. pag.460.

EMPROSOPUS. *L.*2. *post*, repræsentat.*adde.* Sidon. in Paneg. Aviti:

——*Procerum tum maximus unus,*
Dignus qui patriæ personam sumeret, insit.

EN. *Lin. 6. lege*, ex Hist.

Ibid. l. 8. *post*, passim. *adde.* Colligitur.

ENCÆNIA. *P.*243. *l.*49. *post*, Epist.5. *adde.* Vitam S. Athanasij pag.22. Sozomenum lib.4. cap.13. Vitam S. Bernardi Archiep. Viennensis tom.6. Vitar. Ord. S.Bened.

ENCAUSTUM. *L.*9. *post*, cap.17. *adde.* Marbodeum lib.1. de virtut. herbar. cap.3.

ENCAUTUM. *Lin.* 9. *post*, collegiat. *adde.* Charta an.1289. apud Ant. Brandaonum tom.4.Monarch. Lusitan. p. 279. v. *Dom. Rex Portugalliæ Comes Boloniæ fecit cum consilio suorum ricorum hominum, & suorum filiorum de algo tale encautum, &c.* Infra: *Pectetur istud encautum Dom. Regis &c.* Vide *Cautum.*

ENLATENRA. Tabularium Carnotense an.1225. *Et eadem domus debet fieri de decem enlatenris.* Occurrit ibi rursum.

ENGRUNAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol.77. v. *Requirebat 1 arietem, 1 carucam ad sata sua ferenda, 1 gallinam, engrunagium fabarum, & in mansionario qui terram illam colebat explegium suum.* Et fol.130. *Bernardus siquidem Duzac in uno quoque maisnamento mansi & borderiæ, questam fabarum, quæ vulgò dicitur Engrunatges faciebat.*

ENSIGNE. *In fine adde.*Charta Gallica an.1282. in Hist. Monast. Deiparæ Suessionensis: *Et si volons — que toutes les dames & les rendues qui aprés l'Auleluie se saineront, aient leur sainiez ainsi comme en autre tams.*

ENTELMA. *L.*2. *post*, mando. *adde.* ἔνταλμα, apud Georg. Acropol. cap.68.

EOLOGIA. Formula Andegavensis 2. *Quia conjunxerunt mihi culpas & meas magis necligentias pro furta quid fieri, unde ego in turmentis fui, & eologias feci, & morte pericolum ex hoc incurrere debui, &c.*

EPHEBIA. *L.* 9. *post*, puerorum. *adde.* Brocardus in Descript. T.S. lib.2. cap.2. Edit. Venetæ 1513. *Loco lupanarium plerumque in urbibus constituunt effebias.*

EPICROCUS. S. Columbanus Epist. 3. *Idcirco quamvis trisulcus arcuato vulnere scorpius insurgat, in his, de quibus scriptum est, extendere linguam suam, sicut arcum mendacij, qui nova quaque, licet Epicroca, judicant*, &c. Ubi leg. videtur *Epichrona*, ex ἐπιχθόνος, vel ἐπιχρόνιος, *vetustus.*

EPIDECEN. *In fine adde.* Homagium Gerardi de Ventadour. an. 1362. *Amotis Capuciis, & jupileis, & amotis zonis cultellis, & incotardia, cum desubtus cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent.*

EPISCOPA. *In fine adde.* Sic *Episcopissa*, *uxor concubina Episcopi.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Mainardo: *Quadam enim die cum ægrotare cepisset, placuit ut sanguinem minueret: qui dum esset flebotomatus, nocte insecuta dormivit cum Episcopissa*, &c.

EPISCOPATUS, urbis Venetæ regiones appellantur in Statutis Venetis lib.1. c.8. *Vescovado.*

EPISCOPUS. *L.*17.*post*, peccata. *adde.* H Rabanus poëm. 4.

Tu decus es populi vocaris Episcopus ipse.
Et superintendens, dux eris, atque Gregis.

Et Poëm.10.

Nam superintendens pie, Episcopus ipse vocaris.

*Ibid. p.*254. *l.*53. *post*, Epist.15. *adde.* Diurnum Roman. cap.3. tit.11.

Ibid.

Ibid. pag. 255. post lin. 32. subde.

Episcopi forenses, in Diurno Rom. cap. 1. tit. 8. dicuntur eâdem ratione qua *Presbyteri forenses*, de quibus suo loco, Episcopi scilicet alienæ Diœceseos quàm Romanæ.

Ibid. p. 256. l. 37. scribe. σχολάζοντες, in Synodo Antioch. c. 16. & apud Zonaram in Theodosio Jun. ἀπόλιδες & σχολάζοντες, in Concilio Ephesino act. 5. p. 664. Edit. Labbei, quibus &c.

Ibid. p. 257. l. 5. post, cap. 2. *adde.* Neque id exemplo caret. Legimus enim apud Sozomenum lib. 6. cap. 34. Barsem & Eulogium Monachos Edessenos Monachos creatos, non alicujus urbis, sed honoris duntaxat gratia, tanquam ad recompensanda ipsorum præclara facinora, ἐν τοῖς ἰδίοις μοναστηρίοις.

Ibid. l. 24. post, infra. *adde.* Ut & in Diurno Romano cap. 5. tit. 10.

EPISTOLARIS. *In fine adde.* ἐπιστολεὺς, in veteri Inscriptione apud Mabillonium tom. 4. Analector. pag. 503. Vide l. 7. Cod. de Palatin. largit. lib. 12.

EPISTOLATIM. *In fine adde.* *Epistolariter* eâdem notione dixit scriptor Vitæ S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. cap. 10.

EPISTOLIUM. *L. 1. post*, formata. *adde.* Synodica Concilij Sardicensis in fragm. S. Hilarij p. 17. *Et ne ignorantes eorum accipiant literas communicatorias, id est Epistolia, quos justa sententia degradavit.* Infra: *Omnes fratres & Coëpiscopos nostros literis tuis admonere digneris, ne Epistolia, id est literas communicatorias eorum accipiant.*

EPITAPHIUM, pro quavis inscriptione. Descripsit eruditus Mabillonius in Vita S. Radbodi Hexasticon, hoc titulo: *Radbodi Epitaphium de viatico Christi.*

EPITOMA. Ermentricus Monachus Augiensis de Grammatica: *Sed & hactenus rivo jucundissimo ac in omni virtutum stemmate præfulgido ex primoribus fontibus totius Europæ emananti Cohæres, Hludovico scilicet dilectissimo Regi nostro, qui licet angustiori limite terrarum, virtute tamen vincit Herculem Centauros domitantem, & agilitate Ulissem. Interroga Sclavos in gyro, & non miraris epitoma meum.* Id est laudes meas.

EQUITATURA. *L. 23. post*, cap. 23. *adde.* Stephanum Tornac. Epist. 224. Edit. Molineti.

EQUUS. *L. 35. post*, adde. *scribe*, Leonem Grammatic. p. 470. Scylitzen pag. 682. Edit. Reg.

Ibid. pag. 263. l. 42. post, adde. *scribe.* S. Basilium Epist. 423. & *l. 44. post*, cap. 20. *adde.* & Constantin. de Adm. Imp. cap. 50. 51.

Ibid. l. 70. post, Burdegalense. *adde.* Vide Gloss. Basilic. in Παλματίυς.

Ibid. l. ult. adde. In veteri Inscript. apud Sponium tom. 3. Itiner. pag. 24. ubi varia Equorum nomina describuntur: PALMAT. AF. II. S. Basilius Homil. πρὸς τὺς πλυτῦντας, de divitum equis: ἵπποι παμπληθεῖς καὶ ὗτοι γενεαλογύμενοι ἀπὸ εὐγενείας πατέρων, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι. Vide Eustath. Swartium lib. 3. Analector. cap. 7.

Ibid. p. 264. l. 6. post, censuales. *adde.* Tabular. Absiense fol. 5. *Finivit & concessit placitum quod in ea habebat, & equum de servitio & omne servitium excepta decima blaiorum*, &c. Alibi: *Et concesserunt se eam garire & defendere, de equo, de placito, & omnibus servitiis.* Rursum: *Quinque solidos quos in terra Garnerij Audeberi pro equo de servitio mihi retinueram.*

Ibid. l. 15. post, Colmariens. *adde.* S. Basilius Homil. πρὸς τὺς πλυτῦντας, de Equis: τάπητις ἁλυργοὶ κοσμῦντες τὺς ἵππυς ὥσπερ νυμφίυς, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. extr. ἱππάρια ἐστρωμένα καὶ χαλινωμένα.

EREMITARE, *Vastare.* Chronicon Gotthor. seu Lusitan. era 904. *Et maris littora heremitavit atque destruxit.* Ibid. *Conimbriam ab inimicis possessam heremitavit.*

ERMESINUS, pro *Cremasinus*, Gall. *Cramoisi*, in processu de Translat. S. Antonini p. 768. apud Bolland. to. 1. Maij.

ESCA. *In fine adde.* ὖσκα, Græcis: Hispanis *hyesca.* Vide Gloss. med. Græcit.

ESCARIUS. Vetus Pœnitential. apud Morinum: *Si est ministerialis, si est negotiator, si est monetarius, si est Escarius*, &c. Infrà: *Si est Escarius, non teneat annonam familiæ.* Idem videtur cum Cellario.

ESCENUM. In formula 3. ex Andegav. titulus ita concipitur. *Hic est venditio de homine in Esceno posito.* Titulus Form. 28. Marculfi lib. 2. *qui se in servitio alterius obnoxiat.* Vide *Sunnis.*

ESCUA, *Esca, Edulia.* S. Isidorus hymno in SS. Torquatum & Socios:

Mittunt asseculas Escua quærere,
Ut fessa dapibus membra reficerent.

ESSENTIA. *L. 5. post*, cap. 15. *adde.* S. Hilarius in fragm. p. 34. *Essentia ex eo quod semper est nuncupatur: quæ quia extrinsecus opis ad continendam se nunquam eguerit, & substantia dicitur, quod intra se id quod semper est, & in æternitatis suæ virtutem subsistat.*

ESTER, *Ignis Sacer.* morbi species. Acta S. Dympnæ Virg. n. 9. *Habet enim ignis ille apud Archiatros plura nomina: dicitur quippe ignis sacer, ignis persicus, & ignis infernalis, & est qui Esther dicitur Græco vocabulo.* Ex Gr. αἰςὴρ, *titio, torris.*

ESUS. *In fine adde.* In Tabulario S. Michaëlis Ulterioris portus an. 1101. Guillelmus Comes Augi dimittit *consuetudinem edendi, quam in eadem abbatia die festivitatis S. Michaëlis cum suis hominibus ipse & Comitissa habebant.*

EVANGELIUM. *Post hanc vocem adde.* Seu Evangelij lectiones ex veteri instituto stantes audisse fideles pluribus probat Henric. Valesius ad lib. 3. Philostorgij cap. 5. p. 208.

EUCHARISTIA. *P. 284. lin. 7. post*, 378. *adde.* Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 7. cap. 9.

EVECTIO. *Lin. pen. post*, &c. *adde.* Extat prætereа formula istius Evectionis apud S. Athanasium Apologia 2. de fuga sua p. 787. eundem vide in Epist. ad Solitar. pag. 821.

EVIGILANS CANEM. *In fine adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 315. *Erat autem uxor ejusdem Marchisij Gersendis nomine, filia Herberti Cenomanorum Comitis, qui vocatus est.*

EVIGILA-CANEM. Neque, id nomen Joculare Herberto duntaxat proprium fuit: nam in Tabulario S. Albini Andegav. occurrit nescio quis Miles, *Martinus, Evigilans canem pariter cognominatus.*

EVINDICARE. *L. 6. post*, form. 9. *adde.* Vitam Aldrici Episc. Cenoman. pag. 135. 136. 140.

EULOGIA. *P. 291. l. 15. post*, cap. 61. *adde.* Fundatio Monasterij S. Vincentij ad Lisbonam: *Factum est autem ut populus ad Ecclesiam iturus, peractis Missarum solemniis, Eulogiis vel pane benedicto caperet præmuniri. Ita enim quotidie consueverat.*

Ibid. l. 46. post, neglexerat. *adde.* Obasinensis lib. 1. cap. 23. *Et ex his quæ sibi offerebantur, Eulogias fratribus* Vita B. Stephani Abbat. *illis, prout poterat, exhibebat.*

EULOGIUM. *Post hanc vocem adde.* Liber de disciplina Scholarium cap. 1. *Nugatoriæ loquacitatis eulogio perusa*, ubi S. Thomas: *Eulogium, sapientia, bona fama, vel testimonium dicitur.* Item pro &c.

Ibid. in fine adde. Vide Andr. Monachum in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. lib. 2. cap. 11.

EUTYCHEUM. *L.* 7. *post*, pararentur. *adde.* Epist. 32. MS. Mich. Pselli: εἰ μήπω λέγεις τὴν εὐτυχῆ Ἀντιόχειαν, τὴν χρυσῆν Ἀλεξάνδρειαν.

EXACTARE. *L. ult. post*, SS. *adde.* Ord. S. Bened.

EXAMETUM. *L.* 24. *post*, 579. *adde.* & in Vita Balduini Lutzemburg. Archiepisc. Trevir. lib. 2. cap. 10.

EXARCHUS. *L.* 5. *post*, mittebantur. *adde.* Quorum ea erat potestas, *ut ministerium Imperialis fastigij peregisse* in Italia colligatur, ex Diurno Romano cap. 2. tit. 4.

Ibid. l. 8. *post*, horum. *adde.* Præterea.

EXARCIA. *In fine adde*, & Gloss. med. Græcit. in ἐξάρτιον.

EXARTUS. *P.* 299. *post l.* 31. *subde.* *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Veez le lé où il gist prés de lez cel essart.

EXCEPTO. *L.* 17. *post*, alibi. *adde.* Marcellinus Comes in Justiniano: *20 Leones, 30 pardos, exceptis aliis feris in amphitheatro simul exhibuit.*

EXCLAMARE, *alta voce pronuntiare.* Vox liturgica, quæ in libris Ecclesiasticis Græcorum per ἐκφωνεῖν passim redditur. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 17. *Omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.* Vide Gloss. med. Græcit. in φωνή.

EXCOMMUNICATIO. *L.* 24. *Synodus &c.* Dele hæc & sequentia usque ad vocem reconciliatus. *Et ead. lin. pro*, junxit. *scribe* invexit.

Ibid. p. 305. *l.* 35. *post*, communicassent, *adde.* Vide Pachymer. lib. 7. cap. 6.

Ibid. l. 52. *post*, delictum. *adde.* Veteres consuetudines Ord. S. Benedicti, de septem modis pœnitentiæ: *Primus ammonitio semel ac iterum atque tertio. Secundus correptio publica coram omnibus absque excommunicatione. Tertius excommunicatio pro levioribus culpis. Quartus excommunicatio pro gravioribus culpis. Quintus verberum vindicta, vel corporis castigatio. Sextus oratio communis ab omnibus. Septimus expulsio de Monasterio.* Vide Cumeanum Abbat. de mensura pœnitent. cap. 2. & Vitam S. Eupraxiæ virg. num. 20.

Ibid. l. 53. *post*, seqq. *adde.* ad ejusmodi excommunicationes monasticas referri potest Charta Hugonis Abbat. S. Dionysij an. 1193. ex Tabul. ejusdem Monast. *Eos autem qui contra hanc constitutionem nostram aliquatenus venire præsumpserint, de clavo & corona domini solenniter in capitulo nostro accensis candelis excommunicavimus.*

Ibid. p. 306. *l.* 1. *post*, excommunicationum. *adde*, in Manuali placitorum, in parlamento. 3 Febr. an. 1364. &.

Ibid. l. 24. *post*, art. 6. *adde.* Cæterum huc referri potest, qui olim obtinuit mos inhumanus, ut creditori liceret mortuum debitorem humo mandari prohibere, nisi debito satisfactum esset; cujus quidem meminit S. Ambrosius in Tobia, c. 10. *Quotiens vidi à feneratoribus teneri defunctos pro pignore, & negari tumulum, dum fœnus exposcitur.* Et edictum Theoderici Regis cap. 75. *Si quis autem sepeliri mortuum, quasi debitorem suum adserens, prohibuerit, honestiores bonorum suorum partem tertiam perdant, & in quinquemale exilium dirigantur: humiliores cæsi fustibus, perpetui exilij damna sustineant.* Vide Menæa in S. Donato 7 Augusti.

EXCUSARE. *L.* 13. *post*, satisfactio. *adde.* Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. cap. 23. p. 357.

Ibid. p. 311. *l.* 6. *post*, excusati. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. in Urso Duce Venet. an. 879. *Hic in Heraclia civitate, de qua progenitores sui originem duxerant, palatium construxit, & licentiam tribuit in Rivo alto paludes cultandi, & domos ædificandi contra orientem, & insulam quæ Dorsum durum vocatur, eo consulente composita est, quæ gentibus aliquibus ad servitia Ducis deputatis, qui Excusati Ducatus dicti sunt, concessa est: & usque in hodiernum diem omnes in eodem degentes territorio, piscatores & aucupatores de his quæ capiunt tenentur tributum annuum persolvere Duci.* Ex eo excripsit quæ habet Petrus Marcellus in Urso Participatio Duce XIII.

Ibid. lin. 11. *dele locum integrum ejusdem Marcelli.*

EXCUSATORIA, *Epistola qua quis se excusat.* Vide Diurnum Romanum cap. 3. tit. 4.

EXCUTERE. *P.* 312. *l.* 11. *post*, recensetur. *adde.* Charta Philippi Reg. Fr. ex Tabul. S. Victoris Paris. *Custodes decimæ ponere debet Ecclesia S. Victoris, & Theobaldus de Ultrevoisin: Excussores etiam quotquot necessarij fuerint ex consensu partium apponentur. Et tam custodes quam excussores, & tractores qui in campis decimas colligunt, fidelitatem facient Ecclesiæ S. Victoris. Excussores nihil habent facere de foragiis, nisi quæ extra clausuram projiciat.*

EXEDRA. *P.* 313. *l.* 20. *post*, &c. *adde.* Vide Henric. Valesium ad Euseb. lib. 3. de Vita Constant. cap. 50.

EXEMPLARE. *L.* 39. *post*, cap. 1. *adde.* & Goclenium in Lexico Philosoph. pag. 307.

EXEMPLUM. *l. ult. lege.* lib. 3.

EXENIUM. *L.* 3. *post*, servitium, *adde.* Glossæ MSS. *Gaza, multa exenia.* Glossa Gr. Lat. Cod. Reg. 85. ξένιον, *hospitale, unde Lat. Exenium.* Id Gloss. Edit. ξένιον, τὸ δῶρον τὸ πεμπόμενον ξένῳ. *Hospitale.*

EXHIBERE, *Præbere alimenta & ad vitam necessaria*, apud J. C. Lactantius de Mortibus persecutorum num. 7. *Hæc quoque tolerari possunt, quæ ad exhibendos milites spectant.* Et num. 11. *Dapibus suis sacrificabat pene cotidie, ac vicariis epulis suis exhibebat.*

EXITURA. *L.* 1. *post*, sortie. *adde.* ἐξιτήριον, apud Phavorin. in Lexico.

EXOCCUPARE. *L.* 8. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap. 29.

EXORCIDIARE. *In fine adde.* Quæ quidem vox etiam legitur in Archelai Mesopotamiæ Episcopi disputat. adversus Manichæum edita ab Henrico Valesio post Socratis Histor. *Præcepit autem electis suis — ut cum desiverint manducantes, orarent & mitterent super caput oleum exorcidiatum, &c.* Missale Gallicanum vet. pag. 472. *Opus ad baptizandum. Præfatio antequam exorcidietur.* Et pag. 477. *exorcidio te, fons aquæ perennis*, &c.

EXORCIZARE. *P.* 323. *l.* 12. *post*, Gregorij. *adde.* Missale Francor. vetus p. 399.

EXPEDITARE. *L.* 5. *pro*, aut. *Lege*, & ut.

EXPLETUM. *Post lin.* 37. *subde.*

Explegium, eâdem notione in Charta A. Comitis Inculisin. ex Tabul. S. Eparchij fol. 13. 14. *Cum — multis modis gravaremus in collectis, in mestivis, in avena, gallinis, caseis, & multis aliis exactionibus &*

& servitiis occasione explegij quod habebam in quibusdam terris extrinsecus positis, &c. Explée dicitur fol.27. v.

Ibidem in fine subde.

Expletator, qui expleta seu reditus percipit. Tabular. Nantoliense. *In Pictonib. an.* 1479. *homines mansionarij & expletatores dicti territorij.*

EXPOENITENTES. Vide *Pœnitentes.*

EXSUFFLATIO. *P.*330. *l.*34. *post*, ἐμπλύειν. *adde.* ἐμφυσᾶν.

*Ibid. l.*36. *post*, dæmonum. *adde.* Vide Vitam S. Eudociæ Mart. num.33.

Ibid. in fine adde. & Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib.7. c.10.

Exsufflantissimus, vox ejusdem originis. Formula 56. ex Andegav. de dissolutione matrimonij: *Domino non dulcissimo, sed amarissimo & exsufflantissimo jocali meo illa*, &c.

EXTREMA. *In fine adde.* Vide. *Estema.*

EXTERNARE. *L.* 1. *post*, Isid. *adde.* Utitur Apuleius in Apolog. ubi Casaubon.

EXTOLIUM. Vide *Stolium.*

F.

FABRICATURÆ. *L.*4. *post*, Baluzianis. *adde.* Form.32. ex Andegavensibus.

FACENDEIRA. Charta Adefonsi Regis Castellæ æræ 1218. in Hist. Segoviensi cap.18. §.2. *Absolvo etiam omnes Clericos & Sacerdotes totius regni mei ab omni facendeira, & fossadeira, & posta, & qualibet alia pecta in perpetuum.* Vide *Fazenda.*

FACERE. *P.*338. *l.*1. *post*, XXVIII. *adde.* Tabular. S Cyrici Nivern. ch. 28. *Theotbaldus scripsit & dictavit in mense Octobris ubi fecit dies* 13. *anno* 1. *regnante Ludovico Imperatore.*

Ibid. l. 12. *post*, &c. Vide vitam Aldrici Episc. Cenoman. num.69. & Acta Episcopor. Cenomanensium tom.4. Analector. Mabillonij ubi hæc formula passim occurrit.

FACTIO. *P.*340. *l.*15. *dele.* Perperam factio scribitur cap. 88.

FACTURA. *In fine adde.*

Facturari. Processus ad Vitam S. Antonini n.18. *Contigit lamiaria lamiis seu fascinari, vel facturari factura dæmoniorum aut strigum, &c.*

FACTUS. *L. pen. post*, 60. *adde.* vet. Charta in Actis Episcop. Cenoman. pag.235. *Quod nos concessimus Acileo illo facto, quem genitor suus Acibertus, qui vocatur Achita — tenuit, vel moriens dereliquit, usque annos quinque, ipse Achileus de ipso facto aliud exinde non reddat, præter tantum regalia in campo Dominico procurare faciat.* Occurrit etiam non semel in Tabul.S.Mauri ad Ligerim.

FACULTATICULA. *L.*5. *post*, pervasit. *adde.* Charta S. Karileffi in Actis Episcopor. Cenoman. p.84. *Nullas functiones vel exactiones — de prædicta facultate penitus requirantur, sed sub integra emunitate facultaticula*, &c. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman.num.36.

FADUS. *L.*3. *post*, scriptores. *adde.* Scholiastes Theocriti: Νύμφαι, τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι δαιμόνια.

FAGIA. *In fine subde.*

Fagia, aliâ notione, in Statutis Mediolan. part. 2. cap.271. *Teneatur judex stratarum bis in anno visitare stratas mastras, & fagias, & pontes super eis existentes, &c.* Adde cap.284.

FAIA. *L.*6. *post*, Ischat. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol.4. *Et de silva nostra quæ vulgo appellatur faia præpositalis.* Silva fagis consita.

FAICIA. *Post l.*20. *subde.*

Faxia. Tabular. S. Theofredi in Valavis: *sicut descendit faxia de monte in vallem.*

FALDIA, vestis muliebris, in Statutis Mediolan. 2. part.462. Ital. *Falde.* Vide *Faldones.*

FALIONES. Charta Ademari Comitis regnante Rodolpho Rege indict.12. ex Tabul. Silvaniacensi: *Donate Archimbaudo filio meo allodos bonos* 10. *cum mansis* 55. *& servis & ancillis, & omnibus suprapositis, & spadam meam minorem, & sigillum de safiro, ubi Irmingardis sculpta est, & duos faliones, & caballos* 4. Vide *Faldones.*

FALSARIUS. *Post l.* 10. *subde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Et arbalestes, javelos & fausars.

FALSIFICARE. *Post l.*13. *adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

L'aubert fausse & desront ô l'acier viennois.

FAMALAMEN. *In fine adde.* Et apud Andr.Dandulum in Chron. MS. An.998.

FAMULUS. *L.*28. *post*, ejusdem. *adde.* In Tabulario S.Dionysij Novigente, occurrit *famulatus separatus à feodo Militum.*

FANGIUS. Statuta Mediolan. part.1. c. 204. *In quolibet præcepto executorio apponitur quantitas fangiorum seu famulorum usque ad quam judex concedet.*

FANO. *In fine adde.*

Fano, vexillum exercitus, Germ. *fahnen*, uti supra observatum. Charta originalis quam vidimus Ottonis II. Imp. an. 982. *Qualiter Conradus filius Rodulfi quondam Comitis in die belli, quod fuit inter nos & Saracenos, sub fanone nostro, hoc est sub Imperiali vexillo, legali ritu tradendum nobis commendavit omne prædium suum quod habet in Regno Lotharienfi, &c.*

FANUM. *In fine subde.*

Manducare aut bibere juxta fana, ex immolaticiis fortè, grande Christianis piaculum. S.Columbanus de Pœnitentiarum mensura, cap. 36. *Si quis autem laicus manducaverit juxta fana, id est postquam Sacerdos illi prædicavit quod sacrilegium hoc erat, & postea mensa dæmoniorum communicaverit, &c.* Ubi Cumeanus Abbas cap.7. *Si quis ad fanum communicaverit*, &c. Vide *Immolaticia.*

FARINARIUM. *L.*4. *post*, 551. *adde.* Aimoin. lib.2. Miraculor.SS.Georgij & Aurelij num.19. Acta Episcopor. Cenoman. p.300.

FARSA. *L.*9. *post*, 382. *adde.* Marbodus de Herbis lib.4. cap.20.

Ulcera desiccat mala, restringit quoque farsam.

FASTIDIUM, pro *fastigium.* Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 51. *Columnas cum fastidiis & parietibus templi*, &c.

FATERI. *L.*6. *post*, dicebamus. *adde.* Aimonius de Translat. SS. Georgij & Aurelij num.3. *Inter quos quidam ejusdem via loca hujusmodi fatebantur importunitatibus passim præpedita, quatenus nec magno Comitatu quisquam vallatus illud iter secure aggredi valeret.*

FATIGARE. *L.*21. *post*, scriptores. *adde.* Ammianum p.101. 1.Edit. Valesij, veterem Interpretem Concilij Constantinop. sub Flaviano Act. 7. non semel.

Ibid. l. 24. *post*, vide. *adde.* Savaron. ad Sidon. lib.1. Epist.8.

FATIGIUM. *L.* 8. *post*, Episc. *adde*. Bedam in Chron. lib.2. cap.18. ex Edit. Chiffletij.

FELTRUM. *P.* 372. *l.* 49. *post*, Benedictionis. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Chapeaus de feutres, & bons haubers saffrez.

FENARIA, *Domus*. Charta an.1316. apud Fantinum Castruccium to.1. Hist.Avenion. p.176. *Item domus seu fenaria de na Genolha, quæ est juxta domum liberorum Raimundi prælati.* Infrà: item una logia seu fenaria Nicolai de Sabaudia, &c.

FENATOR. *P.*374. *l.*5. *post*, &c. *adde*. Charta an. 1248. ex Tab. S. Germani Prat. *Fena pratorum mecrum de brolio homines de Autogniaco & de Verreriis fenabunt, & homines de Villa Haimonis de feno quadrigas chariabunt.*

FERCULA. *L.*2. *post*, præstabantur. *adde*. Charta C. Archiep. Senonensis an.1200. in Tabul. Maurigniacensi n.79. *Omne beneficium nuptiarum, sive fuerit in ferculo, sive fuerit in alia re*, &c.

FERIÆ. *L.* 17. *post*, janua. *adde*. Tertullianus lib.de jejunio: *Proinde nec stationem, quæ & ipsæ quidem suos dies habeant, quartæ feriæ & sextæ.*

*Ibid. l.*20. *post*, 11. *adde*. & Henric. Valesium ad Eusebij lib.de Martyr.Palestinæ cap.1.

Ibid. p. 379. *l.*26. *post*, concursus. *adde*. Charta Ludovici VI. Regis an. 1117. ex Tabul. Maurigniacensi: *Nundinas, quas ferias vulgariter appellamus.* Acta Episcopor. Cenoman. pag. 321. *Dederunt B. Iuliano unam feriam in Civitate Cenomanensi in anniversario die Consecrationis matris Ecclesiæ tribus continuis diebus celebrandam, scilicet die sabbati, die Dominica, & die lunæ.*

FERINA. *L.*5. *post*, carnium. *adde*. Carmen de Curia Romana:

Si mare transmittat pisces, si terra ferinam.

Franciscus Canonicus Pragensis 2. parte Chron. Pragens. lib.1. cap.26. *Placeat vestræ magnificentiæ, ut ego ad solemnitatem Domini Electi de ferinis providerem.* Infra: *Tres currus variis ferinis refertos Domino electo transmisit.* Andreas Monach. lib.2.Vitæ Ottonis Episcopi Bamberg. *ferinæ cervorum, bubalorum, & equulorum agrestium, ursorum, aprorum, porcorum, omniumque ferarum copia redundat omnis provincia.* ἄγελον κυνήγιον, in Nomocanone Coteleriano n.449.

FERRUM *Candens*. *P.* 385. *l.* 15. *post*, Danos. *adde*. & Suecos.

*Ibid. l.*18. *post*, 717. *adde*. & Joannes Loccenius lib.2. Antiquit. Sueogotthic.cap.4.

*Ibid. p.*386. *l.*66. *post*, gladium. *adde*. Christianus in Vita S.Wenceslai c.65. *Ille nihil dubitans, verum in Sancti fidens merita, candens ferrum ab igne sumpsit, longeque à termino gessit: & ni ab aliis prohiberetur, tres fortassis fecisset metas.*

Ibid. l. 73. *post*, emensum. *adde*. Quædam enim sunt quæ vim ignis retundunt. Sic in Athenarum obsidione turrim ligneam alumine oblitam Sylla incendere frustra conatus est: Lignaque viscata & ovo perfusa, vestis contacta à deflagratione, ut scribunt Theophrastus & Plinius, tuta sunt. Nec ita & olim illi qui apud Hirpinos per prunas ardentes nudis incedebant vestigiis in Apollinis honorem, de quibus Virgilius lib.11. Ænæid.

—— & medium freti pietate per ignem
Cultores multa premimus vestigia pruna.

Medicamento plantas tingebant. ut ait Varro apud Servium: quam in rem consulendi præterea Busbequius in Epist. 4. Legat.Turcicæ, & Camerarius Meditat. Histor. Cent.2. c. 18. quibus addo quæ habet Albertus M. de Mirabilibus mundi: *Si vis portare in manu tua ignem, ut non offendat, accipe calcem dissolutam cum aqua fabarum calida, & aliquantulum magranculis, & aliquantulum malvavisci, & permisce illud cum eo benè, & deinde line cum eo palmam tuam, & fac siccari, & pone in ea ignem, & non nocebit.* Infrà: *Experimentum mirabile, quod facit homines ire in ignem sine lesione, vel portare ignem, vel ferrum ignitum sine læsione in manu. Recipe succum bismalvæ, & albumen ovi, & semen psilij, & calcem, & pulveriza, & confice, cum illo albumine ovi succum raphani commisce, & ex hac confectione illinas corpus tuum, vel manum, & dimitte siccari, & postea iterum illinas, & post hoc poteris audacter sustinere ignem sine nocumento.*

*Ibid. p.*389. *l.*20. *post*, 6.7. *adde*. Abrogatum vero in Suecia à Magno & Birgero Regibus circa an. 1260. tradit Loccenius lib.3. Hist. Suecanæ p.86.& lib.2. Antiquit. Sueogotthic. cap. 4. & Joan. Stiernhookius lib.1. de Jure Sueonum vetusto cap.7.

FERTO. *Pag.*390. *l.* 52. *post*, 611. *adde*. Vide Christophorum Hartknocum in Dissert.16.ad Chronic. Prussiæ n.6.

FERULA. *L.*4. *post*, dicitur. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 44. *Misit ei baculum pastorale, quod Ferula vocatur.*

FESTAGIUM. *P.* 392. *l.*18. *post*, Aurelian. *adde*. & in alia an.1240. in probat. Hist. Blesensis p. 16.

FESTINANTIA. *P.*393. *l.*5. *post*, etiam. *adde*. Vetus Interpres Concilij Oecumenici Act.12.

FESTIVARE. *L.* 2. *post*, Cantipratanum. *adde*. In Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.3. 13. lib.3. cap.10.

*Ibid. l.*15. *post*, cap.34. *adde*. Cumeanum de Mensura pœnitentiæ cap.1. initio.

FESTUCA. *L.*6. *post*, occurrit. *adde*. Extat in Tabulario Campaniæ Bibl. Regiæ p.535. Charta an. 1258 qua Abbas Arreviarensis, ex Bulla Apostolica, *Mercatores Romanos de bonis mobilibus Campsorum ubicumque possent in districtu Comitatus Campaniæ inveniri, Regis nomine, per traditionem cujusdam Apostolicæ Paleæ, secundum quod in tradendis possessionibus de consuetudine in istis partibus observatur——investit.*

*Ibid. l.*7. *post*, leguntur. *adde* Glossæ Lat.Gr. *Festuca*, κάρφος, ῥάβδος.

FESTUM. *P.*398. *post* l. 21. *subde*.

Festum Compassionis B. Mariæ. Vide Synodum Coloniensem an.1423. cap.11.

*Ibid. l.*31. *post*, cap.20. *adde*. Quando vero apud Græcos cœperit, vide Combefisium to. 1. Auctar. *Bibl. Patr. p.*1223.

*Ibid. p.*400. *l.*3. *post*, Philogonio. *adde*. & ab Isaacio invectiva 1. in Armenios cap.12. πρώτη ἑορτὴ καὶ ῥίζα, καὶ ἀρχὴ, καὶ ἑορτῶν ἑορτὴ, καὶ μητρόπολις πασῶν ἑορτῶν.

*Ibid. p.*401. *l.*41. *post*, sepulcra. *adde*. φιλικὰ συμπόσια, in Chronico Alexandr. p.268.

*Ibid. p.*404. *l.* 60. *post*, Miraculorum. *adde*. Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an.1345. MSS. ex Camera Computor. Paris. fol.151. v. *Qua die instante Bartholomæo de Balma Cancellario Curiæ sæcularis Lugdun. ordinaverunt* (Canonici) *& sibi præceperunt quod Mirabilia faciat cridare ad diem Lunæ ante festum proximum Natalis S. Ioannis Bapt.*

Ibid. l. seq. post, Lugdunenses. *adde*. Tametsi non desunt qui illud esse putant institutum ob miraculum quod accidit in Christianorum Martyrum corporibus in Ararim projectis sub Severo Imp. de quo idem Paradinus l. 1. cap.32.

FEUDUM. *P.*409. *post l.* 2. *subde*.

Feudum

Feudum aperibile & ligium. In Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevirensis lib. 3, 4. 5. 6. 7. id est quod licet ad Ecclesiam spectet, post Episcopi mortem *aperitur*, id est vacat, quomodo *aperti honores* dicuntur, & de quo postea electus hominium ligium præstat. Vide *Aperire*.

Ibid. p. 407. *l.* 3. *post*, fit. *adde*. In Tabulario S. Theofredi in Vellavis sub an. 990. *Dederunt de terra quam habebant ad fenum &c.*

Ibid. l. 56. *post*, cap. 12. *adde*. De ejusmodi feudis ita consuetudo Normanniæ art. 157. *Dignitez & offices tenus en fiefs sans fonds ou glebe, doivent hommage & non relief.*

Ibid. p. 409. *l.* 35. *post*, 78. *adde*. Vetus Consuetudo Andegavensis & Cenomanensis parte 7. tit. *des successions : Aucuns usages locaux sont en aucunes Chastellenies & Fiefs desdits pays, que tels gens coutumiers departiront bien tels acquests entre eux comme le domaine, fié, ou heritage tenu a foi & homage exaument, & à l'un pourroit demeurer si hebergement i avoit en sa portion de terre ou autre chose, & porteroit la foi pour tous les autres, supposé qu'il ne tenist le quart ni le quint. Mais quand la terre cherroit en rachat par la mort de l'home ou de la foi, les autres farescháus rendroient à la bourse, & feroient leur part du rachat, & chiet tout le domaine en rachat, & appelle on le fié boursal, c'est à savoir terre aquise de bourse coustumiere, lequel usage local est acondamnez selon l'opinion des assistans, & à ramener à la coustume general.*

Ibid. p. 411. *l.* 28. *post*, 338. *adde*. Tabular. S. Cyrici Nivern. *Feoda Dom. Episcopi Nivernensis pertinentia ad Dominum Nivernensem. Et primo feoda Ecclesiæ Nivern. Decanus Niver. Archidiaconus Nivern. Thesaurarius, Cantor, &c.*

Ibid. p. 420. *post*, l. 33. *subde*.

Feudum facere, id est, *homagium*, occurrit non semel in Actis Capitularibus Ecclesiæ Lugdun. an. 1341. fol. 78. & alibi.

Ibid. post l. 58. *subde*.

Feodatarium, jus quod uxori competebat in feodis mariti. Charta Rainaudi Archiep. Lugdun. an. 1215. *Et 3 dem. frumenti, & 3 dem. siliginis, & 3 dem. ordei debitales in illa parte quam tenet Margarita uxor Gaufridi Gros, & 5 sol. & 4 ob. debitales & investituras in ambabus partibus, non obstante feodatario pro parte Margaritæ.*

Ibid. p. 421. *post. l.* 56. *subde*.

Feum, Codicillus seu testamentum Raimundi Comitis Tolosani & Rutenensis an. 960. *Illo alode de Limanico, quod Grimaldus habet a feo de Raimundo, &c.* Infrà : *Et alio alode quod de Poncione acquisivi quod Bernardus de Nante habet à feo S. Salvatoris.*

FIADA, *Vadimonium.* Vox Hispanica. Fori Leirenæ : *De pugna quæ fuerit in fiada, si Miles fuerit victus, det 10 solid. si peon, quinque.*

FIBULATORIUM. *P.* 423. *l.* 9. *post*, egerunt. *adde*. Petr. Faber lib. 1. Semestr. cap. 16.

FICATUM. *L.* 6. *post*, ficatum. *adde*. Perperam *ficotum* habent Acta Martyrij S. Theodoriti : *Nam sacrificium quod acceperat, particulatim disrumpebat ejus ficotum, & ejiciebat per os foras.* Infrà : *Diversas accipiens escas, suo tantum pastus est ficoto.*

FICTUS. *P.* 424. *l.* 3. *post*, Vide. *adde*. Statuta Veneta lib. 3. cap. 8. 9. & supra.

FIDELITAS. *P.* 430. *l.* 55. *post*, 477. *adde*. Describitur formula hujus Sacramenti in Regesto nigro Castelleti Parisiensis, hisce verbis : *C'est la maniere & comment les Prelats & gens d'Eglise font serment de feauté au Roy nostre Seigneur. Il convient ausdits Prelats & gens d'Eglise mettre la senestre main sur le pis, & la dextre sur le livre, & l'estole au col. Vous jurez sur les saintes Evangiles de Dieu & par vos ordres, que vous serez loiaux & feaux au Roy de France nostre Seigneur qui cy est, & à ses Successeurs Roys de France, son honneur, son Estat, son corps, ses membres & son heritage vous lui garderez contre toutes personnes qui peuvent vivre & mourir & son Conseil vous demande bon & loial, vous lui donnerez, & si le sien vous dit, vous lui celerez, & ainsi vous le jurez. Et puis doit le Prelat baiser le livre.* Hodie verò paulo aliis verbis ejusmodi Sacramentum concipitur.

FIDES. *L.* 21. *post*, 1158. *adde*. Precaria Hadoindi Episcopi Cenomanensis : *Et si negligens aut tardus de ipso censo apparuero, fidem exinde faciam, & ipsum monasteriolum tempore vitæ meæ non perdam.* Alia precaria Meroli Episcopi Cenomanensis eadem ferme habet in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 208.

Ibid. p. 434. *post l.* 22. *subde*.

Fidementirosus, in Foris Alcaconensib. eræ 1267. *testimonia* mentiriosa, & fidementiroso pectet 60 solid.

FIDUCIA. *L.* 19. *post*, 177. *adde*. Tabular. Absiense : *Insuper etiam dederunt tres fiducias — ut defendant idem pratum fratribus Absiæ, si ipsi defecerint.*

FIERI, pro *esse*, usurpari ab Interprete S. Irenæi notat Billius lib. 1. observat. cap. 33.

FILATICIUM. Processus de Translatione S. Antonini : *Demum dictum sanctum corpus caligis ex filaticio, ut dicunt, albo, & sandalibus ex ermesino rubro — more Archiepiscoporum calceatus extitit.*

FILIARE., *Capere*, *Tomar*, Hispanis. Charta Lusitanica apud Brandaonum lib. 14. Monarch. Lusitan. cap. 5. *Dixit de ipsa hæreditate, fuit ipsa filiata in tempore de Mayor Garcia Sogra de Roderico Velasci, & de illa vendiderunt, &c.* Alia, cap. 16. *Sciatis quod ego do vobis alviam pro vestra aldea, pro lealdade & fidelitate quam fecistis : & mando vobis ipsam torrem, & ipsum portum, & non leixetis ibi morare aliquem hominem de illis qui ibi erunt, quando infans Dominus Alfonsus eam filiavit.*

FILIUS. *Post l.* 6. *subde*.

Filios, Cæsarum dignitate à se donatos compellabant Imperatores, ut ij vicissim Augustos, *Patres* appellabant. Vide Lactantium lib. de Mortib. persecutor. n. 20. 32.

Ibid. p. 441. *l.* 17. *post*, Papæ. *adde*. Ubi observanda formula adoptionis, *& mittit eum sub manto*, de quo more copiose egimus in Dissertat. 22. ad Joinvillam.

FINICULUM. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita n. 31. *Et de vino optimo modios 4. & insuper potionem de finiculo modium unum.* Legendum forte *viniculo*, ut opponatur *vino optimo*.

FIRMITAS. *P.* 452. *post l.* 11. *adde*. *Le Roman d'Alexandre MS.*

Onques ne pot garir Chastiaus ne fermetez.

Infrà :

C'est une fermeté qui moult est redoutée.

Ibid. l. 24. *post*, castra. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Por l'amor Dieu qui oncques ne menti,
Guillaume prist Orenge, la tor & la fierté.

FISCO.

FISCO. *L.* 3. *post*, lecti. *adde.* Constitut. Ord. Præd. dist. 1. cap. 9. *Super stramina & saccones laneos dormire licebit.*

FISCUS. *P.* 455. *l.* 9. *post*, habentibus. *adde.* Acta. Episc. Cenoman. pag. 297. *Curiam antecessorum Episcoporum, quam colonias vocant, fiscalinoxum admodum plenam, — dedit Fulconi Andegavorum Comiti.*

FISTULA. *L.* 8. *post*, 152. *adde.* σίφων, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 10. c. 10. extr. ubi describitur.

FIZURIA, *Fidejussio*, in Tabulario Celsinianensi non semel.

FLABELLUM. *In fine, post*, Durantus *adde.* Morinus de Sacris Ordinat. p. 217. Menardus ad Gregorij M. Sacrament. p. 319. Habertus ad Liturg. Goarus ad Euchol. nos etiam in Gloss. med. Græcit. in Ῥιπίδιον. De flabellis verò quæ *Buffadors* Itali vocant, extat locus insignis apud Gregor. Nazianzenum orat. 16. τινὲς δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς ἄνεμον τῇ ῥιπῖσι σοφιζόμενοι, καὶ τῇ ἐκ χειρῶν αὔρας τὸ πλῆθος τῆς σαρκῶν ἀναψύχοντας.

FLACHIA. Acta Capitularia MSS. Ecclesiæ Lugdun. an. 1347. fol. 126. *Item super quadam flachia sita super terram tachibilem heredum Stephani Bemen.*

FLACO. *L.* 8. *post*, &c. *adde.* In Glossario Gr. Lat. Sangermanensi MS. lego, *Laxa*, *Stagnum*, τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται. Ubi fortè leg. *Flaxa.*

FLAGELLATIO. *L.* 8. *post*, §. 1. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 21. *Si quis esset verberandus, defixi in stabulo pali quatuor stabant, ad quos nullus unquam servus distendi solebat.* Martyrium S. Niconis num. 18. κελεύει αὐτοὺς τεθέντας βουνεύροις ὠμοῖς πλήττεσθαι αὐτῶν σάρκας. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 4. κελεύει ἐκταθέντας ὑπὸ τεσσάρων βουνεύροις τύπτεσθαι. Denique Theodorus Iconiensis Episc. de SS. Cyrico & Julitta: ταύτην δὲ σκημαλισθεῖσαν καὶ τανυσθεῖσαν ὠμοῖς νεύροις ἀφειδῶς τύπτεσθαι ἐπέτρεψεν.

FLAGELLATORES. *P.* 459. *l.* 16. *post*, scriptores. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 3. cap. 9.

Ibid. l 28. *post*, concinebant. *adde.* scripsit Joannes Gerson Epistolam contra ejusmodi sectam se flagellantium.

FLAGELLUM. *L.* 3. *post*, dicuntur. *adde.* Translatio S. Joan. Reomaensis num. 9. *Repente in Cenaculo assurgit, flagellum excussorium rapit, passimque interdicto noctis spatio excutere, velut in area cœpit.*

Ibid. l. 18. *post*, appellant. *adde.* Ut porrò Rhedæ *flagella* dicebantur, ita vice versa *rheda* dicta flagella, siquidem ita emendare liceat in Vita S. Nicolai Studitæ pag. 912. κελεύει τοῦτο καὶ τά τε τῶν βραχιόνων, καὶ τῶν ὠλένων τῇ λεγομένας ῥέδας μαστίζεσθαι. Ubi Edit. ῥέκας. Vide *Rheda.*

FLAMMULUM. *L.* 4. *post*, Alemannum. *adde.* *Flammeum vexillum*, apud Ammianum lib. 20. pag. 163.

FLASCA. *L.* 29. *post*, fierent. *adde.* Charta Chilperici Regis, in Actis Episcop. Cenoman. p. 107. *Solvat in Cœna Domini plenum modium de ovis, & plenos flascones paratos de vino optimo.* Adde pag. 251.

FLASSATA. *In fine adde.* Occitani *Flassada*, coopertorium lecti vocant, quasi *filassata.*

FLAVI. *L.* 31. *post*, cap. 2. *adde.* Anglos etiam ita appellasse videtur autor carminis de Curia Romana:

Hic partes Siculas, hic te Germania gaudens
Visitat, hic flavos, Patre jubente viros.

Ibid. in fine adde. Vide Salmasium ad Plinium pag. 762. & quæ annotamus in Gloss. med. Græcit. in ξανθοί.

FLORENUS. *L.* 6. *post*, 54. *adde.* & Ricordanus Malaspinus c. 152.

Ibidem p. 466. *l.* 32. *post*, Camera. *adde.* *Aureorum de Camera* meminit etiam Leonardus Portius lib. 1. de ponderib. ac mensur. pag. mihi 29.

FOCATA. *L.* 16. *post*, &c. *adde.* Charta an. 1274. in Tabul. Episcopat. Ambian. *Il se voloient efforcier de faire paier chauciée ou fouées à nos homes de Catel.*

FOCIS. *In fine adde. post* verso Anton. Brandaon tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v.

FOCULARE. *P.* 471. *lin.* 5. *post* tit. 54. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 85. *en tel maniere que por la contumace de l'université por la determination de chascun focular, demi Augustaire soit baillié à nostre cort.*

FODRUM. *P.* 473. *l.* 62. *post*, 404. *adde.* Adelbodus de Gestis S. Henrici Imp. p. 440. *Exercitus autem ille æstimabatur 11500. esse virorum: de Theutonibus vexerant 500. & hi partim per fodrum divisi, partim ad vias custodiendas transmissi.*

FOLLIS genus monetæ. *Adde in fine.* Vide prætere Baronium an. 330. num. 42. & seqq. & Gloss. nostrum med. Græcit. in φόλλα.

FOLLIS, *Follus. l.* 23. *post*, relinquitur. *adde.* Ita etiam indigitatur in Chronico Kemperlegiensi an. 879.

FONS. *Lin.* 6. *post*, es. *adde.* Sidonius lib. 3 Epist. 12.

Quod frontem cruce, membra fonte purgant,
Primus de numero patrum suorum
Sacris sacrilegis renuntiavit.

Ibidem post l. 43. *adde.* *Fontes in remissionem peccatorum sanctificati*, apud auxilium de Ordinationib. à Formoso PP. factis lib. 1. cap. 28.

FONTANA. *In fine adde.* *Fontanea scaturigo*, apud Solinum.

FORAGIUM. *L.* 5. *post*, distrahitur. *adde.* Charta Ivonis Abb. S. Dionys. an 1169. *Foragium hominum cursim vel in transitu in villa vina vendentium habebit*, &c.

FORARIUS. Liber inquisitionum Alfonsi III. Reg. Castil. apud Cordosum in Hagiologio Lusitano: *Dixit quod Ferdinandus Canellas comparavit tempore D. Regis Sancij, avi istius Regis villam de Pinhiero, & forariam de Caballacia, &c.* ubi Brandaon lib. 3. Monarch. Lusitan. cap. 2. ubi idem refertur, vertit, *que era foreira a de caballacia.*

FORAS. *P.* 481. *l.* 1. *post*, conservo. *adde.* Vel potius propinquo. Glossæ antiquæ MSS. *Propinqui, qui à femina veniunt consanguinei dicuntur. Propinquus mixto sanguine, post adfinitate jungitur.*

FORESTE. *P.* 484. *l.* 35. *post*, εἰκών. *adde.* Seu ut Philo Judæus in Vita Mosis: ἡ μὲν γὰρ τῶν ἀγρίων θηρῶν στρατηγικὸν κατ' ἐχθρῶν ἐστι γύμνασμα.

FORMA. *P.* 502. *l.* 29. *post*, vindicat. *adde.* Edictum Constantini & Licinij pro Christianis apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 48. *Ut autem hujus sanctionis benevolentiæ nostræ forma ad omnium possit pervenire notitiam, &c.*

Ib *post l.* 42. *subde.*

F[illegible]RMELLA *Nicani tractatus*, seu Concilij, in Fr[illegible]mentis S. Hilarij p. 1. Τόπος.

[illegible]*bid. p.* 503. *l.* 8. *post*, indicemus. Vetus Inscriptio apud Mutium Phæbonium lib. 3. hist. Marsorum pag. 279.

pag.279. *Respublica populusque Corfiniensis formam aquaductus vetustate corruptam D D. refecit.*

*Ibid. l.*52. *post*, consuevit. *adde.* Vide Inscriptionem Salonensem apud Sponium to.3. Itiner. parte 2. pag. 5.

*Ibid. l.*55. *post*, plicatilia. *adde.* σκάμνα θρονοειδῆ, in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap.30.

*Ibid. p.*505. *l.*29. *post*, flectere. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obasinensis lib.1. cap.16. *Quidam ex honoratis novitius dum in Ecclesia librum teneret, & socium juxta se positum advocans, quædam ei in ipso libro digito demonstraret, aspiciens hoc vir Sanctus in personam noluit vindicare, sed arrepto libro de manu ejus, in conspectu omnium ad formam confregit, & ita rediit in locum suum.* Infra, cap.18. *Sub formula quadam ad orationem prosternitur.*

FORMATÆ. *P.*505. *l.*30. *post*, Carthagin. *adde.* in Cod. Canon. Eccl. Afric. c.23.

*Ibid. l.*46. *post*, scriptores. *adde.* Sozomen. lib.7. cap.17.

*Ibid. l.*72. *post*, nonnullæ. *adde.* In libro Diurno Romano cap.3. tit.10.

FORMERIUS, *Puer oblatus*, vel *novitius.* Charta an.1322. in Maceriis monasterij S.Barbaræ Lugdun.pag. 202. *Videlicet in festo O. SS. frocum & cucullam, & hoc solummodo sacerdotibus & juvenculis, & quando tradentur novi, tradantur veteres. Pueris vero formeriis providere & frochis & cucullis convenientibus & honestis, prout antiquitus est fieri consuetum.*

FORMITER, *Rite*, Vita S. Domnoli Episcopi Cenoman. num.4. *Et postea cum omnibus ad se pertinentibus ad matrem ipsius civitatis Ecclesiam per eorum chartulas legaliter formiterque ipsi Domino Domnolo Episcopo tradiderunt.* In processu B. Francisci Servitæ: *Pro examinandis testibus formiter auctoritate Apostolica.* Sed vereor ne in Vita S. Domnoli non legendum sit *firmiter.*

FORNICARIUS. *L.* 2. *post*, dicant. *adde.* Gloss. Gr. Lat. καλαπορνεύω, *fornico.* Alibi: πορνεύω, *fornicor, scortor.* Πορνών, *fornix, ganeum, lupanarium.* Πόρνη, *Lupanar, scorta, meretrix, fornix.*

FORTIA. *P.*510. *post l.*29. *subde.*

Forcaiadella, eâdem notione in Charta Hispan. in Hist. Segoviensi cap.19. §.9.

FORUM. *L.*16. *post*, est. *adde.* Thvvroczius in Bela I. Rege Hungar. c.45. *Iste enim omnia fora die sabbati constituit pro vendendo & emendo.*

*Ibid. p.*513. *l.* 43. *post*, jungeretur. *adde.* *Forum pœnitentiale*, in Bulla Innocentij III. Pap. in Tabul. Abbatiæ Barbellensis ch.36.

FOSSA. *P.*515. *post* lin.6. *adde.*

Fossa, quomodo *cul de fosse* dicimus, *imus carcer.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 30. *Nos volons & commandons que se aucune fame ait esté conveincue de tele acusation, qu'elle soit mise en une fosse, & qu'elle n'en isse jamais, &c.*

*Ibid. l.*31. *post*, &c. *adde.* οἱ περὶ ὅρυς γύροι, apud Artemidor. lib.2. cap.24.

FOSSADARE, *Fossam facere: fodere.* Formula 28. ex Andegavensib. *Interpellabat aliquo homine, nomen illa, quasi fossado per terra sua, in loco nuncupante qui vocatur, ipsa villa, qui aspicit ad illa, ei fossadassit*, occurrit iterum.

FOSSADEIRA, in Charta Alfonsi Regis Castellæ Eræ 1218. in Hist. Segoviensi c.18. Vide in *Fosatũ.*

FOSSORES. *L.*3. *post*, 241. *adde.* seu in Actis purgationis Cæciliani.

*Ibid. l.*4. *post*, copiatæ. *adde.* & quæ observat Suarezius ad Nili Ascetica.

FOSSATUM. *L.*40. *post*, debent. *adde.* Charta an.1230. *Cum nos ad fossati castri Matriolarum reparanda semel in anno possemus citare homines S.Germani,—& eos tantummodo per triduum retinere, &c.*

*Ibid. p.*517. *l.*1. *post*, auferentes. *adde.* Charta Henrici Comitis Portugalliæ, apud Brandaon. tom.4. Monarch. Lusitan. pag.281. v. *Et de preda de fossato non detis nobis plus quam quintam partem, & azaget, & vobis remanant duas*, &c. Charta Alfonsi III. Regis Portugalliæ apud eundem lib.15. cap.24. *Salvo quod mihi & successoribus reservo in perpetuum, videlicet collectam monetam, hoste, annaduam, appellidum, fossadum, justitiam, servitium, & ajudam.* Idem Rex in Foris Alcaçonensib. eræ 1267. *Et duas partes dos cavaleiros vadant in fossado, & tertia pars remaneat in villa, & una vice faciant fossado in anno: & qui non fuerit ad fossado, pectet pro foro 5 solid. pro fossadeira: & omnes milites qui fuerint in fossado, vel in guarina, de cavallos qui se perdiderint in algara vel in lida, &c.*

FOSSORIUM. *In fine subde.*

Fodesorium, in Actis Episcop. Cenoman. pag.68. *in vinea sua laborãs, & cum fodesorio suo eam fodiens.*

FOSTRE, *Verna ex ancillis nati*, quibus & peculiam & familiam habere concessum fuit, in jure prisco Sueonum, apud Joan. Stiernohokum p.208.

FOVEA. *L.* 1. *post*, tumulus. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Τάφος, *Sepulcrum,— bustum, fovea, humus.* Perperam edit. *fovens.*

FRACISCERE. Isidorus Mercator in Can. 17. Synodi Ancyrano, ex Cod. Justelli: *Pro his qui in animalibus, ut animalia fraciscunt, vel in masculis leprosi efficiuntur.* Ubi Cod. Gr. ἀλογευόμενοι habet.

FRANCIA. *P.*521. *post l.* 34 *subde.*

Francia media, quæ inter Austriam & Neustriam interjacet, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.57.

FRANCISCI. *L.*1. *post*, φραντζίσκοι, *adde.* Nicetæ in Isaacio & Alexio num.2. &

FRANCUS. *P.*523. *l.*24. *post*, potuit. *adde.* Charta S.Karileffi in Actis Episcopor. Cenoman. pag.83. *Ab aliis etiam nobilibus & francis personis ex rebus eorum ditatus sum.*

FRASCETUS. Rafanus de Caresinis in Chron. MSS. an.1379. *Navigantibus nobis absque strepitu & cum ordine magno, imposito etiam Comitis ut sibloti sive frasceti silerent.* Id est qui fistula canunt, nostris *sifflets.*

FRATRES. *P.*526. *l.*11. *post*, 452. *adde.* Sed & Imperatores qui una imperium administrabant, ut est apud Lactantium lib.de Mortib. Persecutor. n.20.

*Ibid. P.*529. *l.*54. *post*, concesserunt. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostræ congregationis recepit*, &c.

*Ibid. post l.*71. *subde.*

Fratres spirituales, dicti quidam fratres minores seu Beguini, hæreseos damnati. Vide lib.1. Miscellan. Balusij p.276.

FRATERNITAS. *L.* 19. *dele.* & in Concilio Constantinopol. sub Menna act.5.

*Ibid. p.*531. *l.*69. *post*, 657. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap.26. *Et fraternitatem Monachorum suscipiens cum maxima humilitate & contritione cordis, orationibus eorum se commendavit.* Tabular. S. Albini Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostræ Congregationis recepit*, &c.

FRAUSTUM. *Pag.* 535. *l.* 1. *post*, dignoscitur.

adde. Tabular. Absiense: *Quendam campum terræ frostæ, &c.* Et fol. 71. *Et omnes alias consuetudines quas habebat in terris quæ circum frostos sunt.* Alio loco: *Omnes terras quas ei pater suus dederat & concesserat circa frostos.*

*Ibid. l.*30. *post*, 104. *adde*. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1282. fol. 36. *Item ordinatum est super frocis & locis omnibus, de quibus controversia erat*, &c.

FREA. *In fine adde.* & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum antiquo p. 394.

FREYGRAVIUS, *Comes liber.* Extat charta Ruperti Imp. qua Salentinum *Freygravium*, seu liberum Comitem in sede *Freyheolenor* vulgariter nuncupata, sita in dominio *Zuschen* constituit, eumque de dicta sede Freygraviatus investiit an. 1420. Vide *Gogravius.*

FRIDARIA. Vide *Frigidaria.*

FRIDEGHETA, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

FRIGIDARIA, *Fridaria*, voces Mathematicorum. Joannes Hispalensis in Astrolog. *volens ergo scire de cujus frigidaria sit quisque annus, demus annis Christi 15. annos: reliquum dividas per 75. quod remanet à divisione dividas per planetas à sole incipiens, & in cujus annis inveneris, ipse est dominus.* Ita *fridaria* passim alibi scribitur.

FRILAZIN. *In fine adde.* & Joan. Gryphiandrum in Vvichbildis Saxonicis cap. 24.

FRISANTUS. Historia de Exordio Monasterij S. Joannis de Tarouça in Lusitania: *Dedit illis 70. Morabitinos auri, & ipse Rex dedit 70. frisantos de argento, ut facerent servitialia Ecclesiæ.* An *frisius pannus*, vel moneta argentea?

FRISCINGA. *L.*32. *post*, Brouverus. *adde*. *Friscingæ vervecinæ & porcinæ*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman.

*Ibid. p.*543. *l.*3. *post*, 723. *adde*. & apud Hariulfum de Miracul. S. Richarij cap. 12.

FRITHGEAR. *In fine adde.* HRabanus Maurus Poëm. 10. alludens ad nomen Friderici, cui inscriptum est:

Fœdus cum vitiis tua ut ultio scindat,
Et Christi pactum firmet ubique pie.
Nam dedit hoc nomen dudum tibi cura parentu.
Baptismum quando sorte tua tuleras.

FRITSALUM, genus panni, apud Andr. Monach. lib. 1. Vitæ Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 45.

FRIXORIUM. *L.*3. *post*, aridum. *adde*. Macrobius de differ. & societ. Græci Latinique verbi: *Frigo, vero, frixi, à tertia, unde frixum, frixorium, id est calefactorium.*

FRONTALE. *L.*3. *post*, amictus. *adde*. Vox Livio lib. 37. usurpata.

FRUGESTRUM. Vita S. Lupi Archiep. Lugdun. *Quoniam auditus est in frugestris, inventus est in campis silvæ*, &c. Campus frugibus ferendis Idoneus.

FRUMENTAGIUM. *L.*18. *post*, &c. *adde*. Et fol. 78. *Dedi & concessi eisdem Monachis annuatim sex sextarios frumenti de frumentagio meo quod habebam apud Aursevallem.*

FRUSTARI, apud Interpretem S. Irenæi lib. 3. cap. 15. 24. pro *rejicere.* Vide Billium lib. 2. observ. sacr. cap. 5.

FUIT. *L.*2. *post*, &c. *adde*. Gesta purgationis Felicis: *ad Numidas fuisti? respondit, Non, domine. Sit qui probet. Ælianus Proconsul dixit: Nec in Mauritania? respondit, Negotiari illo fui.*

FUMATICUM. *Scribe in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Καπνικόν.

FUNDA. *P.*554. *l.*18. *post*, Fonde. *adde*. Bernardus de Breidenbach in Itiner. T. S. ubi de Alexandria: *Est autem fonticus domus grandis, in qua negotiatores & merces eorum conservantur, ubi & forum rerum venalium habent.*

FURCA. *P.*558. *l.* 34. *post*, Raguellum. *adde*. *Pendre as fourches*, in Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 15.

FURCULA. *In fine adde.* in Gloss. Gr. Lat. *Furcilla*, βόλιμος. ὁ μέγας λοιμὸς exponitur.

FURIARIA, *Furor, furia.* Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaaci: *Repetebant iterum furiariam defatigati tortores, quorum jam lassa faciebat solo crudelitas fortiora.*

FURNATICUM. *In fine adde.* Charta Aigliberti Episcopi Cenoman. *Omnes decimas de supradictis villulis, tam de annonis, quam de agrario, vinum, fenum, omnium pecudinm, seu furniatico, vel undecunque decimas redebitur.* Malè *furmaticum* editum in Actis Episcop. Cenoman. p. 200.

FURTARE, pro *furari.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ apud Brandaon lib. 3. cap. 13. *Si furtaverint de alienis, si blasphemaverint ad Iesum Christum, &c.* Occurrit præterea non semel in Foris Alcaçanensibus eræ 1268. apud eundem Brandaon to. 5. p. 307. v.

FUSTANUM. *L.*2. *post*, Fustaine. *adde*. Occurrit apud Andr. Monach. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 45.

Ibid in fine adde. Et Possinum to. 1. hist. Pachymer. p. 414. ubi de vocis origine.

FUSTIS. *In fine subde.*

Fustes, naves ita hodie appellatæ. Bernardus de Breindenbach in itiner. T. S. *Vidimus fustes & grippas cum navibus armatis applicare in portum.*

FUSUS. *L.*13. *post*, Vide. *adde*. Achmet. Onirocrit. cap. 249. Extr. & infra in

Ibid. in fine adde. Græca editio, κρατῶν σκυτάλην, id est baculum qua gressus suos dirigat: nam Aquila hoc loco τυφλὸς habet.

G.

G. *Post l.*10. *subde.*
G. seu *G*. in Codd. MSS. mediæ ætatis, usurpatur pro Senario. Vide libros Sacramentor. Eccl. Rom. p. 201. 205. 207. 260.

GAANNERIA. Vide *Gagnagium.*

GABELLA. *P.*469. *lin.*51. *post*, tenent. *adde*. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 49. *Tuit li Chamberlanc & li Bailli, puis qu'il auront receu aministrer les bajulations en gabelle, que il facent serment, &c.*

GAFARIA. Testamentum Sancij I. Reg. Portugalliæ eræ 1217. apud Brandaon. tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 260. v. *Dedi pro anima mea Abbati Alcump. de area mea 10 Morabitinos, de quibus faciat unam gafariam in Colymbria.* Hispanis, *Gafari*, & *çafari*, est malum granatum. Erit igitur Gafaria locus Idoneus malis granatis plantandis.

GAGNAGIUM. *In fine subde.*

Gaanneria, ex Gall. *Gagnerie*, ager cultus. Tabular. Absiense fol. 51. *Ut jam dicti fratres gaanneriam suam de Meseingne in perpetuum habeant.*

GAISDA, *Isatis*, Glastum, vulgò *Guesde.* Marbodeus lib. 2. de Virtutibus herbarum capite 30.

Isatis à Græcis est vulgo gaisda vocata.

GALEA.

GALEA. *P.*573. *l.*11. *post*, Ep.67. *adde*. Gosuinus de Expugnat. Alcaçon.

*Ibid. l.*14. *post*, recentiores. *adde*. & γαλέας, ut Continuator Theophan. lib.4. num.37.

Ibidem in fine subde.

GALEDELLUS, navis species, ac fortè minor galea. Rafanus de Caresinis in Chron.MS. an.1379. *Hostibus autem cum galedellis, paralandrinis, ganzarolis & bardiis vi bardiis*, (f. bargiis) *viriliter resistentibus, &c.* Infrà: *ad* 38 *galeas & aliquot galedellos.*

GALIDA, *vasculum.* Vita S.Fidoli Abbat. *Quæso, Domine, & obsecro ut galidam vini liquore abstracto, unde pariter haurimus, tua inclita pietas repleri jubeat.* Vox formata ex *Galo*, de qua infra.

GALLINAGIUM. *In fine adde. Regalia gallinarum*, apud Andr. Dandulum in Chron.MS.an.1205.

GALLINARII, *Gallinarum venditores*, apud Andream Dandulum in Chron. MS. circa an.1175. Glossæ vet. *Gallinarius*, γαλινάριος.

GALLUS. *In fine subde.*

Gallus, pro gallicinio. Vide in *Pullus.*

GALO. *P.*578. *post l.*12. *subde.*

Ialleia. Tabular. S. Albini Andegav. *Viginti jaleias de vinagio de vineis de pisciaco.*

*Ibid. l.*24. *post*, Raguellus. *adde*. Tabular. S. Albini Andegav. *Donavit — in opus Pauperum consuetudinem illam quam habebat in Eleemosyna S.Albini, id est Banagium de proprio cellario Eleemosynary. Dedit etiam consuetudinem Ialeagij quam habebat in Cellario Dominico monachorum.*

GAMAGOGA, *Lena*, quasi ex Gr. γαμαγωγὸς nuptiarum conciliatrix, Regestum rerum criminalium Parlamenti Paris. an. 1375. fol. 90. *Super eo quod dicta Agneti imponebatur & imponitur ipsam fuisse & esse gamagogam publicam, gallicè, Ma querelle publique.* Vide *Nuptia.*

GAMBESO. *P.*580. *l.*2. *post*, subjectum. *adde*. Sed & ita describitur à Scholiaste Thucididis: πῖλον τὸ ἐξ ἐρίου πηκτὸν ἔνδυμα, ὥσπερ θωράκιόν τι, ὑπὸ τὰ στήθη ὃ ἐνδυόμεθα. Et Constantinus Porph. in Tacticis p.5. στολὰς εἶχον οἱ τοιοῦτοι ψιλοὶ ἰσχυρὰς καὶ πηκτὰς ἀντὶ κλιβανίων καὶ λωρικίων.

GAMMA. *In fine adde.* γαμματοειδῆ ἐπιλωρικεύματα. apud Leonem in Tactic. cap. 19. §.61. Vide Gloss.med. Græcit. in Γάμμα.

GAMUS, *Cerva*, ex Hispan. *Gamo*: nostris, *Dain.* Faci Alcaçonenses: *De coyro de cervo & gamo tres Merabit.*

GANCARE, *Per vim auferre.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ: *Quando aliquis gancaverit avera alienum, vadat querelosus ad Alvazil, & ponat querelam, & Alvazil restituat illi suum avere.* Ubi Anton. Brandaon lib. 10. Monarch. Lusitan. cap.13. *Quando alquens per forza tomar a fazenda alhea*, &c. Rursum: *Qui in bello mataverit Regem inimicum, aut ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, sit nobilis.*

GANTA. *L.*22. *post*, nominatur. *adde*. Adiso in Actis S.Vvaldeberti Abbat. Luxoviensis num.5. videtur has aves appellatas à voce quæ albedinem significat, veteri fortè Gallica. *Nam cum in aliis vir iste felicissimus, tum quoque rebus pollebat: & hunc quoque agrum anseres agrestes, quas à candore, vel sonitu vocis more rustico gantas vocant, agmine collecto frequenti ruptione ab ipso jactu seminis & sationis incremento vastabant.* Potius tamen videtur alterum Etymon.

GANTUM. Vide *Guantum.*

GANZAROLA, species navis, ex Ital. *Ganzara*, eâdem notione. Occurrit apud Rafanum de Caresinis an.1379. pluries.

GARBA. *L.* 4. *post*, garbam. *adde*. Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.2. in prologo: *Quia secundum Gregorium, si non possum Garbam integram ad horreum importare, non debeo tamen vacuus remeare.*

*Ibid. l.*13. *post*, vim. *adde*. Liber Chirographorum Absiæ fol.138. *Et gerbagium suum pro* 12 *nummis sibi circa festum B. Michaelis reddendis dimisit.*

GARBELLARE. *L.*4. *lege*, vel de Romania. *l.*3. *dele*, *vel.*

GARIRE. *L.*10. *post*, domages. *adde*. *Le Roman d'Alexandre MS.*

Oncques ne pot garir chastiaus ne fermetez.

GASTER. *In fine adde.* Gloss. Gr. Lat. ex Reg. Cod.85. ξύγαστρον, *genus vasis, capsa.* Vide Gloss. med. Græcit. in γάστρα.

GASTERIUS. *In fine adde.* Tabular. Brivatense fol.197. *Gastery vero seu bannerij in villa & territorio Brivatensi*, &c.

GASTUS. *In fine adde.* Vide *Vastus.*

GATUS. *P.*599. *l.*18. *post*, definit. *adde*. Vide eundem an.1148. Rafanus de Caresinis an.1379. *& combustis ejus gattis, aliisque ædificiis, vigorosè fugatur.*

GAUDIMONIUM. *L.* 3. *post*, Occitanis. *adde*. Epistola 11. ex Tegernsensib. *In omnibus vos prosperari nostri scitote esse gaudimonij.*

GERLICIDIUM. *In fine adde.* Utitur etiam Guillelmus Parisiensis Episc. lib. de Rhetorica divina cap.50. & alibi.

GENEALOGIA. *L.*14. *post*, passim. *adde*. Diurnus Roman. cap.7. tit.9.

GENER. *P.*607. *l.*9. *post*, 17. *adde*. Petro Fabro lib.3. semestr. cap.13.

GENERALE. *L.*26. *post*, 871. *adde*. Tabular. Celsiniacense: *Ita duntaxat ut Cellerarius Celsinianensis eam* (appendariam) *semper ad generalia fratrum facienda habeat.*

GENERATIO. *L.* 20. *post*, 34. *adde*. Vide Cujacium lib.8. observ. cap.28. lib.16. cap.37.

GENESIS, genitura, *adde*, fatum. *In fine adde*, Joan. Chrysostom. serm. 5. περὶ εἱμαρμένης, & Isidorum Pelusiotam lib.3. Epist.191.

GENUFLEXUM. *L.*6. *post*, γονυκλισία. *adde*. Pœnitential. Andegav. apud Morinum: *Item pro uno mense quem in pane & aqua pœnitere debet, Psalmos* 1200. *genuflectendo, vel sine genuflexo* 1670.

GENUINUM, *Nativitas*, *adde*. *Natale genuinum*, in lib.3. Sacrament. Ecclesiæ Rom. cap.53. ut distinguatur à Natali dignitatis initæ.

GERADA. *In fine adde.* Extat porro tractatus Andreæ Goldberri de successione Geradæ Saxonicæ Edit. Jenæ an.1607. Vide præterea Joan. Stiernhookum lib.2. de Jure Sueonum vetusto p.199.

GERMUMDUS. *In fine adde.* HRabanus Maurus in Poëm. ad Gerhoum, alludens ad ejus nomen, videtur vocem *Gerhoh*, sagittam priscis Theutonibus dictam, indicare, qua etiam, nostris, navis genus appellatum constat, uti in voce *sagitta* docemus.

GIBELINI. *L.*1. *dele*, quibus. & *scribe*, quarum diffidiis. *Infra lege*, alterutri.

*Ibid. l.*35. *post*, Gibelinis. *adde*. Ricordanus Malaspinus cap.104.

GIGLIATI. *L.*35. *post*, quatuor. *adde*. Alia Petri d'Acigne Militis Dom. Maytanicarum Senescalli Provinciæ an.1405. *Ducatorum* 20 *millia ad rationem Carlenorum, seu Gillatorum decem pro quolibet Ducato.* Unde patet *Gillatos* appellatos Caroli Regis Siciliæ aureos nummos.

GILDUM. *L.10. post*, 163. *adde*. Sed & obtinuit ea vox hac notione in Francia nostra. Bulla Urbani III. Pap. an. 1186. pro Ecclesia Barbellensi, in Tabul. ejusd. Abbatiæ: *Prohibemus ne quisquam hominum, vos aut Mo asterium vestrum murdris, assisis, placitis, querelis, scutagiis, geldis, passagiis, paagiis, —audeat infestare.*

GIRCA. *L.* 6. *dele*. Ubi pro macana fortè lege murdrino.

GISARMA. *P.*626. *post l.*19. *adde*. Charta vetus ex Camera Computor. Parif. *Il lui semble que ceulx qui porteroient voulges, les devroient avoir moiennement longs, & qu'ils eussent un peu de ventre, & aussi qu'ils fussent tranchans, & bon estoc, & que lesdits Guisarmiers aient salades à visieres, gantelets, & grans dagues sans espées.*

GISTUM. *P.*627. *l.*50. *post*, 249. *adde*. Extat Charta in Tabul. S. Germ. Parif. qua restringit procurationem Archiepiscopi Senonensis *ad* 40 *Equitaturas ad plus, &* 44 *homines, &c.*

*Ibid p.*628. *post l.*30. *subde*.

Gistum porrò & procuratio erat trium dierum fere semper. Tabular. S. Martini Turon. de Rege ut Abbate ejusdem Eccl. *à primo die pascit eum Thesaurarius, secundo Decanus, & hoc in Claustro B. Martini, & suis domibus, tertio die pascit eum Archiepiscopus. Si ultra vult demorari, de suo vivat.*

*Ibid. p.*629 l. 65. *post*, 1269. *adde*. Hujus porro Gistorum Catalogi mentio est in Charta Lud. an. 1259. qua Ecclesiam S Dionysij ab gisto immunem statuit, hac formula: *Ipsam Ecclesiam quittamus in perpetuum degisto prædicto, & de registro nostro in quo continebatur gistum ipsum abradi fecimus.*

GLANA, pugillus spicarum, alliorum, &c. Gall. *glane*, unde *glaner*, spicas legere in agro. Tabul. Maurigniacense ch.68. an. 1256. *& sex glanas, sive glebas alliorum, tres de grossioribus, &* 3. *de minoribus*. Occurrit ibi pluries.

GLANDIS. *L.*12. *post*, Pascendi. *adde*. Charta Caroli M. in Actis Episcopor. Cenoman. p.266. *De piscationibus & pastionaticis, id est, glandaticis, &c.*

*Ibid. l.*16. *post*, vide. *adde*. Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. p.31. &.

GLAUCUMEUS, pro *Glaucus*. Vita S. Maioli Abbat. in Prologo lib.2.

Lux hac nostra salus, redemptioque,
Lumen glaucumeas agens in umbras, &c.

GLEBA. *In fine subde*.

Gleba, pro pugillo vel fasce spicarum, alliorum, &c. Vide in *Glana*.

GLORIA. *P.*634. *l.* 3. *post*, peragere. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Unde tibi, gloriosissime domne Chlotarie, bona retribuamus: attamen de id quod gloria vestra nobis contulit, &c.* Epistola Ledradi Archiep Lugdun. ad Carolum Imp. *Ecce adsunt in conspectu gloria vestra, &c.*

GLORIABILIS. *in fine adde*. Glossæ aliæ MSS. *Gloriatio*, καύχημα.

GLORIETA, ædificiolum altius, Nostris, *Gloriete*. Statuta Mediolanensia 2. part. c.348. *Si quis de cætero construere vel construi facere voluerit aliquam baltrescham, ponticellum, vel glorietam in ejus domo, super muro proprio, vel communi, per quam immediate prospici possit in domum vicini, hoc ei liceat &c.*

GLOSSES. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Augustensis cap.13. *Ecclesiam autem S. Afra, quæ à paganis fuerat cremata, adhuc readificata non erat, sed tugurium glossibus tectum altaria ab imbribus & intemperiebus defendebat.* Incertum an culmos vel scandulas intelligat.

GOGRAVIUS. *Pag.*637. *l.*4. *post*, amplo. *adde*. Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilian. Henricum in Apolog. p.4. *Nec non etiam Comitia in Vvestphalia, quæ vulgariter Gograchophe dicuntur.*

Ibidem in fine adde. Horum Gograviorum, inquit Grifiander de Vvichbillis Saxonicis cap. 62. quidam *Freigravios* se appellarunt. Vide in hac voce.

GOLERIUM, *Gula*, seu *collum vestis*, in Concil. Saltzburg. an.1420. cap.6.

GOLIARDUS. *L.*16. *post*, faciendo. *adde*. eadem habent Statuta Synodalia Joannis Episcopi Leodiensis cap. de *Quæstuariis*.

GUMBARIA. Vide in *Cumba*.

GOMOR. *L.*4. *post*, 60. *adde*. Palladius de Architectura: *Modia quindecim gomor reddunt: Gomor duo, choram faciunt.*

GONDOLA. *Post l.* 10. *adde*. *Regalia Gallinarum, vini, & gondolarum*, apud Andr. Dandulum in Chr. MS. an.1205.

GORDUS. *L.* 11. *post*, piscatorem 1. *adde*. Alia Roberti Ducis Normanniæ Richardi II. filij: *Dedi quoque piscariam, quod vulgò gordum dicitur, apud Ostèssum villam.*

GRACILIS. *In fine adde*. *Le Roman d'Alexandre MS.*

Et le Rois comanda quatre greilles sonner.

GRAICUS *Color*, Cæruleus, Chonicon Constantiense: *Venetiarumque Episcopus modium plenum Graïci coloris, qui Lazurius dicitur, contulit.* Ex Græcobarb. γεράνιο, fortè, Vide Gloss. med. Græcit. in ἱεράνιο.

GRAMATA. *In fine adde*. γράμμα Græci recentiores dixerunt etiam pro limbo vestis. Vide Gloss. mediæ Græcit.

GRAMMÆ. *In fine adde*. Hrabanus Maurus Poëm.8.

Grammata sola carent fato, mortemque repellunt.

Grammus, eâdem notione. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis an. 9. Ludovic. ind.3. *Sicut per grammos literarum dedi.*

GRAMMATICUS. *P.*646. *l.*1. *post*, πολλοί. *adde*. alias, *Grammaticus est Professor literarum*, ut est in Actis purgationis Cæciliani initio. Vide Gloss. med. Græcit.

GRANDES. *L.*2. *post*, irruant. *adde*. Quomodo τὰς τῶν μαγύγων νιφάδας dixit Anonymus in Martyrio SS. Carpi & Papyli, n.9.

GRAPPUS. *In fine adde*. Italis *Grappo*, est uncinus, Gallis *agraphe*.

GRATARE. *L.*1. *post*, grater. *adde*. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 85. ξέω, *Pollio, Frico, Grato.*

GRATIA. *L.* 10. *post*, mystagog. *adde*. Elogium S. Pantaleonis:

Τάχιστα δός μοι τὴν παλιγγενεσίαν,
Τὴν ψυχολαμπῆ τῆς καθάρσεως χάριν.

*Ibid. p.*652. *l.*1. *post*, &c. *adde*. S. Chrysostom. homil. 2. de Anna: Τράπεζα ἀπὸ εὐχῆς ἀρχομένη, καὶ εἰς εὐχὴν καταλήγουσα.

Gratia S. Pauli, aut *S. Apollonia*. Statuta Mediolan. 2. part. cap.433. *Aventores corrigiola pulveretta, nec dantes gratiam nec S. Pauli, nec S. Apollonia nec prædicantes brevia pro febribus, &c.* Species sortilegij.

GRAVIA.

GRAVIA. Statuta pro Canonicis S.Capellæ Parif. *Non debent nutrire neque deferre comas, ... nec etiam facere gravias in frontibus eorum, quia talia non pertinent Ecclesiasticis hominibus.*

GRAUSIA, *Gravamen, ni fallor.* Charta Gualteri Episcopi Lingonensis ex Tabul. Albæripæ: *Dimisit omnes grausias & querelas, &c.* Vide *Greugia.*

GREUGIA. *In fine subde.*

Greusa. Charta an. 1327. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 161. *Nonnullis querelis, controversiis, greusis, debatis, &c.* Vide *Grausia.*

GRIPPA, Genus navis. Bernardus de Breindenbach in Itiner. T. S. *Et vidimus fustes & grippas cum armatis navibus intrare in portum.*

GRISEUS. *L. 11. post*, adde. *scribe.* Andream Monach. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 27.

GROGNIUM. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1231. fol.95. *De grognio juxta aream Ioannis vetula, dicimus quod salices, & illud quod calceatum est, debent tolli usque ad altitudinem aquæ.*

GROMA. *P.657.l.12. post*,9. *adde*, & Vitam II. S.Carthaci Episc. n.46.

GROSSUS. *L.9. post*, 22. *adde.* Palladium de Architect. ex MS.

Ibid. In fine subde.

Grossare, in mundum redigere. Gall. *grossoier.* Carmen de Curia Romana:

Istorum labor est Chartas grossare notatas,
Et grossas Cameris restituisse suis

Infrà:

Prima dies igitur scribit quodcumque petendum.
Et tua portabit vota secunda Patri.
Tertia grossabit, bullatum quarta videbit, &c.

GUALDUS. *L.28. post*, &c. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or fit Guillaume el profond gaud entré,

Infrà:

El profond gaut, ou l'en nes puist trover.

GUANCIALE, *Pulvinus*, in Addit. ad Vitam S. Antonini n.73. ab Hetrusco *guancia*, gena.

GUERPIRE. *Post l.18. subde.*

Gurpina. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an. 1392. *Post quandam expetitionem, seu gurpinam.*

GUIDA. *P.666. l.49. post*, &c. *adde.* Bernardus, de Breindenbach de expugnatione Constantinopol. *Pedagia, guidagia, impositiones & gravamina illuc applicantibus vel permanentibus suapte statuerunt.*

GUIMPA. *Pag. 669. lin.4. post*, καλυμμα. *adde.* vocat.

Ibid.l.7. post, Vvimpla. *adde. Guimpla*, ex Gallico, *Guimple.*

Et l.12. post, Vimplam. *adde.* Tabular. S.Mariæ de Campis: *Et opertorium capitis optimum donamus, quod vulgari sermone guimplam vocamus.*

GUISATUM. Testamentum Alfonsi II. Reg.Portugall. an.1208. apud Brandaon. to.4. Monarch.Lusitan. pag. 270. v. *Et de illo quod remanserit de ista mea tertia, mando quod dent Ecclesiis pauperibus de regno meo & leprosis, sicut ipsi viderint pro guisato.* Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. Ibid.p.278. *Mando etiam omnibus domibus leprosorum de meo regno 500 Morabit. & dividantur inter illos, sicut viderint pro guisato illi qui meam mandam tenuerint.* Quæ verba Brandaon ita vertit lib.14. cap. 33. *Et dividaos entre elles meu testamenteiro como vir que he meillor.* Galli dicerent, *à leur guise.*

GUNNA. *Lin. 30. post*, 21. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or ferai gré, s'il me tollent ma gonne.

Alibi:

Laissa le siecle por devenir prodhom,
Et prist la gonne, & le noir chaperon.

Rursum:

Son froc osta, sa gonne a despoillée.

Ibid. p.672. l.17. post, 32. *adde.* Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an.1210. in probat. Hist. Blesensis p.10.

Ibid. post l.19. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.

Va s'en li Quens empre une gonelle,
Deschaus, en langes parmi l'estrange terre.

Ibid. l.30. post, Griseus. *adde.* Cui inscripta legitur in Schedis Duchesnianis Epistola Joannis Pap. pro Ecclesia Lochiensi, hoc titulo: *Goffrido grisia gonella cognominato nobilissimo Andegavorum Comiti.*

Ibid. l.37. post, vide. *adde.* Ricordan. Malaspin. cap. 161.

GYMNASIUM. *P.679. l.4. post*, 533. *adde.* τ̃ ἀσκητικῆς παλαίςρας γυμνάσιον, in Vita S.Nicolai Studitæ p.896. Vide S.Basilium Epist.23.

GYNECÆUM. *L.5. post*, alij. *adde. Triclinium matronale*, Sidonius lib.2. Epist.2.

Ibid. l.26. post, 8. *adde.* δημοσίοις ἔργοις ἢ γυναικείοις, ἢ λινυφίοις ὑπηρετεῖν. Passio S. Romani Mart. *& induit eum colobio laneo, & tradidit eum in Gyneceo ad injuriam.*

Ibid. l.37. post, 300. *adde.* quò pertinet quod habet Lactantius lib.de Mortib. persecutor. num.21. *Matresfamilias ingenua ac nobiles in Gynecæum rapiebantur.*

Ibid. p.621. l. 22. post, dæmones. *adde.* Scribit Theophanes Theodosium M. statuisse ne in posterum feminæ, quæ stuprum commiserant, in lupanaribus publicis includerentur: ὁ μοίως δὲ καὶ τ̃ μοιχευομένων γυναικῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις, μὴ συγχωρήσας ταύτας συγχωρήσας ταύτας συγκλείεσθαι, καὶ διὰ κώδωνος τὴν πρᾶξιν ἐλέγχεσθαι.

Ibid. l. 34. post, Rotomagensi, *adde.* Sed & Lupanaria publica Parisiis certis ac designatis in locis olim extitisse, quæ *Bordeaux & Clapiers* dicuntur, in Charta an. 1395. in libro rubeo Castelleti Parisiensis. Colligitur præterea ex libro nigro Castelleti Parisiensis, ubi hæc describuntur: *Item l'en commande & enjoint à toutes femmes publiques, bordelieres & de vie dissoluë à present demeurans és ruës notables de la ville de Paris, — qu'elles vuident incontinent aprés ce present cry & se retraient, & que elles facent leur demeure és Bourdeaux & autres lieux & places publiques à eux ordonnez d'ancienneté, pour tenir leurs bouticles au pechié devant dit, c'est assavoir és rues de l'abreuvoir, de Mascon, de Glatigny, de Tiron, la cour Robert de Paris, Baillehor, la rue chapon, & la Rue Palée, sur peine d'estre mises en prison, & d'amende volontaire.* Extat in eod.libro Statutum Caroli Regis 3 Febr. an.1368. quo meretrices publicæ à vico Caponis expelluntur. Et Statuto alio an.1481. in Regesto viridi novo Castelleti Parif. vetantur meretrices, *de ne eux tenir, heberger, ne demeurer és bonnes rues de Paris, mais que ils vuident eux & leurs biens hors desdites bonnes rues, & voisent demeurer és moiens bordeaux, & és rues & lieux ad ce ordonnez, sur peine de bannissement de cette ville de Paris.*

H.

H. *L.* 14. *lege* ſuperſcriptione.

HABERE. *P.*684. *l.* 10. *poſt*, num. 3. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ἔχειν.

HÆREDES. *P.*686. *l.* 15. *poſt*, adiiſſent. *adde.* Habetur in Tabulario Majoris monaſterij fol. 159. Charta *Gaufredi Comitatus Andegavenſis naturalis hæredis*, ſubſcripta à *Fulcone Vindocinenſium Comite naturali.* Et fol. 118. *Auctoramentum ſuper hoc expetivimus Fulconis, qui Vindocinenſis comitatus naturalis hæres eſt, obtinente eum avunculo ſuo ſuprataxato Comite Gaufredo honoris hujus aliquando expers remanſerat.*

HÆSIMENTA, *Latrina*, Gal. *aiſements.* Andreas Mon. lib. 1. de Vita Ottonis Epiſc. Bamberg. c. 44. *pabula verò retro haſimenta omnibus convolvi juſſit.* Vide *aiſantia.*

HAKET, *Lucius* Piſcis, Gall. *brochet*, in Vita S. Oſvvaldi Archiep. Eborac.

HALBANNUM. *L.* 12. *poſt*, &c. *adde.* Charta Ludovici Filij Regis Philippi, ex Tabul. N. D. de Cāpis: *ab omni conſuetudine, videlicet tallia, ſeu equitatione, ſeu halbāno, ſeu exemptione mei Præpoſiti liber permaneat.* Alia Lud. VII. an. 1140. ibid. *ab omni datione & tallia, albanno & exactione mei Præpoſiti.* Alia Caroli VI. an. 1484. in Reg. Novo viridi Caſtelleti Pariſ. f. 49. *parpaiant chaſcun an 3 ſols de hauban au Roy.*

HALLA. *L.* 7. *poſt*, ſonat. *adde.* Ut & Barthij qui in lib. 42. adverſ. cap. 6. à Græco, ἅλς, *ſal* deducit, quod in *hallis* ſal aſſervetur & diſtrahatur.

HALLENSES. *L.* 5. *poſt*, 626. *adde.* Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 3. c. 1.

HALLUS. *In fine adde.* Aliud ſonat in Gloſſ. Lat. Gr. *Hallus*, ποδὸς μέγας δάκτυλος. Feſto, *allus*: Iſidoro, *allex.*

HANSE. Charta Caroli IV. Imp. an. 1356. apud Maximilian. Henricum in Apolog. pag. 96. *Et ſi quis mercatorum ſecus fecerit — poterit ab eo licitè areſtari, & puniri more antiquo, qui ut dicunt, Hanſe vocatur, qui ſic ut dicitur fieri conſueverat, quod civis Colomenſis mercatorem in tali exceſſu à ſe deprehenſum calamo vel junco, vel aliquo conſimili ligamento ligabit, &c.*

HARANSCARE. Vide in *Harmiſcara.*

HARMISCARA. *P.*703. *l.* 2. *poſt*, dimittatis. *adde.* Ita etiam ſcribitur in Charta Henrici Imp. apud Gretzerum de Divis Bambergenſib. pag 461.

Ibid. l. 36. *poſt*, impoſuerunt. *adde.* Tabular. Altæripæ in Diœceſi Lugdun. an. 1331. *Cum talliis, cenſivis, — corveis, achiis, & juſtitiis.*

*Ibid. p.*704. *l.* 3. *lege.* Quæ armum ſonat, ita ut harm-ſcara fuerit armis ſeu humeris, &c.

Ibid. l. 45. *poſt*, expreſſus. *adde.* Habetur inſigne aliud ejuſmodi proceſſionum in mulctam & pœnam indictarum exemplum apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Colonienſi in probat. pag. 52. 53. ex laudo, ſeu ſententia lata in cives Colonienſes an. 1264. cujus verba hæc ſunt: *Item ordinamus & pronuntiamus ut ex prædictis triginta ſeptem viris vadant decem & octo Leodium, & ibi moram faciant per tres Dominicas: ita quod prima Dominica apud S. Lambertum, ſecunda apud S. Petrum, tertia apud S. Martinum præcedant proceſſiones nudis pedibus & capitibus, & diſcincti, portantes virgas in collis ſuis, & ibidem veniam quærant proſtrati ſuper terram. Quarta Dominica vadant Tungrim, quinta, Trajectum; ſexta, Aquiſgranum, & ibi præcedant proceſſiones in majoribus Conventualibus Eccleſiis, eo modo quo ſuperius eſt expreſſum.* Mitto ſimilem pœnam aliis inflictam hic deſcriptam: cujus exempla alia ſubminiſtrat præterea Tabular. Epiſcopatus Ambian. ex bulla Alexandri IV. Pap. de quodam Præpoſito Ambianenſi qui Clericos ſuſpenderat: *Sacco indutus, nudis pedibus, diſcooperto capite furcas ſuper humeros ſuos & laqueum ſuſpenſorum circa collum ſuum, qui in ipſis furcis pendebat, quinque diebus per Civitatem Ambianenſem, ac etiam per omnes Cathedrales Eccleſias Remenſis Eccleſiæ deportavit.* Charta alia an. 1322. ex Cod. Tabul. fol. 175. continente ſententiam latam ab ipſo Epiſcopo Ambianenſi in Joannem de Pinconio Militem Dom. de Saintuin: *Dicimus & pronuntiamus quod dictus Dominus Ioannes ſub pœnis prædictis, exiſtens in pura tunica, ſine fraude, non accinctus corrigia, ſine caputio, in caligis ſine ſotularibus, faciet & facere tenebitur unam ſolemnem proceſſionem circa clauſtrum Eccleſiæ Ambian. ubi morantur Canonici, in proximo futuro feſto S. Fuſciani, una cum Canonicis, clero & populo, tenens dictus Miles in manu unum cereum ponderis 2. libr. &c.* Huc etiam pertinet Epiſtola, ut videtur, Petri Abbat. Ciſtercienſis, ex Cod. Victorino, ubi de quodam Petro magnate Albigenſi: *Interim verò ſingulis diebus Dominicis Eccleſias Toloſanæ urbis nudus & diſcalciatus cum diſciplinalibus virgis juſſus eſt circuire*, &c. Vide Regeſt. Temporalitat. ex Camera Comput Pariſ. f. 33. v. à Græcis Byzantinis infligi ſolitam hanc pœnam videtur innuere Continuator Theophanis lib. 4. cap. 10. & ex eo Scylitzes pag. 539. Hæ porro proceſſiones in pœnam indictæ prohibentur in Statutis Synodalibus Nicolai Epiſcopi Andegav. an. 1271. cap. 2.

HARPA, *Falx*, ex Gr. ἅρπη. Andreas Mon. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg. cap. 30. *armati ſecuribus & harpis.*

HASTA. *L.* 23. *poſt*, &c. *adde.* Ita haſtam uſurpavit Auſonius in Centone:

Intorquet ſummis annixus viribus haſtam.

Græcos hac notione δόρυ uſurpaſſe obſervavit Janus Rutgerſius lib. 2. Var. lect. cap. 2.

Ibidem l. 27. *poſt*, arabilis &c. *adde.* Tabular. Alberipæ: *In duabus haſtis pratorum.* Tabular. S. Albini Andegav. *Conceſſit etiam de ſilva, quæ juxta eſt, quantum opus erit ad claudendum ipſa prata ſpatio 3. haſtarum in latitudine*, &c. Liber Chirographorum Abſiæ fol. 15. *Ut omnes haiæ & defenſabiles habeant in univerſis terris Monachorum circa omnes aquas & rivos unam haſtam hinc & inde.*

Haſtilis, eâdem notione. Teſtamentum Sancij II. Reg. Portugalliæ æræ 1286. apud Brandaonem in Monarch. Luſitana tom. 4. p. 379. *Item mando Iſidoro Petri homini meo præſtimonium quod ipſe conſuevit de me tenere in Cortigia, & ſex haſtiles hæreditatis in Valado*, &c.

HAURITORIUM. *In fine adde.* Tabular. Epiſcopatus Ambian. an. 1236. *Super quodam planqueto ſeu hauritorio facto ſubtus vicum, &c.*

HEBDOMADA. *P.*711. *l.* 6. *poſt*, 18. *adde.* ut & Liber diurnus cap. 3. tit. 9.

Ibid. poſt l. 15. *ſubde.*

Hebdomada muta, ſeu *ſancta*, *quando campanæ adſtringuntur*, ut eſt in legibus Oſtrogotthicis de Jure Eccleſiaſt. cap. 22. Vide Joan. Loccenium lib. 1. Antiquit. Suecic. cap. 5.

Ibid. l. 43. *poſt*, ἡμέρας. *adde.* Hugo Francigena de excidio

excidio Salvaniensis monasterij num.6. *Altera autem die, est secunda pœnalis hebdomada.*

Ibid. l.47. post, 216. *adde. Septimana pœnosa*, in Tabular. Monasterij Hederæ, an. 1197. fol.24.

HEMINA. *L.16. post*, accipiant. *adde.* Apud Palladium de Architectura: *Cyathi novem heminam faciunt. Heminæ duæ sextarium complent. Sextarij sex congeum reddunt* Scriptum de ponderib.& mensuris laudatum à Mabillonio: *Libra una & semis heminam facit. duæ heminæ sextarium reddunt.* Vide Gloss.med. Græcitatis, in ἡμίνα, & quæ in hanc rem commentatur idem vir &c.

HERBA. *L. 18. post*, interficeret. *adde.* Pirminius in excerpt. de libris canonicis *characteres, herbas, succinum, nolite vobis vel vestris appendere.* Sic leg.

HERBAGIUM. *L. 43. post*, accipiant. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Episc. Cenoman. p.266. *Tam de sua dominicata, quam & de vassallorum suorum, de vinericiis quoque & perdonato & pastionibus & pascuariis, de herbaticis & pullis, de piscationibus & pastionaticis, id est glandaticis, &c.*

HERBAIARE. *In fine adde.* nostri *herber* dixerunt. Charta an.1290. ex Tabular. S.Quintini in insula fol.7. v. *Et en empeschant le chemin des nés pour aller pasturer & herber és lieux dessusdits.*

HERBARIUM. *In fine post*, domicilium. *adde.* Tabular. Absiense fol.171. *Ædificare, secare, plantare in auberiis, pratis, Exclusis.* Rursum: fol.199. *Partem meam auberiæ quam habeo in Martreio, &c.*

HEREBANNUM. *P.727. l. 48. post*, pertinent. *adde.* pensitabatur.

Ibid. p.728. l.48. post, pag.4. *adde.* Idem Tabular. fol.71. *Arbannum & alias omnes consuetudines, quas proprio jure habebat in terris quæ circa frostos sunt*, &c.

HERBERGA. *P.731. l. 18. dele 5. lin. à voce*, alia. *usque.* albergiis. *& scribe* Charta Ademari Comitis Valentinensis an. 1188. apud Jacob. Sponium in Itinerario to.3. pag.15. *Ut nullo deinceps tempore à me vel ab alio successorum meorum violentas sive injustas exactiones pensare cogantur, fidejussores sivè obsides prater suam voluntatem non fiant, salvis legibus & justitiis meis, bannis, & expeditionibus, & ospitio centum Militum, &c.*

Ibid. l.50. post, &c. *adde.* Charta G. Comitis Nivernensis & Forensis an.1239. *Quod omnes homines quos dicta domus* (Boni loci) *albergavit in terris suis, vel in posterum albergabit, in posterum ab omni collecta, & exactione, & tallia immunes sint.*

Ibid. l. pen. post, quittavit. *adde. Herbejagium*, in Charta Ludovici Comitis Blesensis in probat.hist. Blesens. p. 27.

HERDAMENTUM, *Possessio, Hæreditas*, in Chartis Hispanicis, quasi *hæreditamentum.* Vide Antonium Brandaon. lib. 15. Monarch. Lusitan. capite 36.

HÆREDA, Suecis, est Provinciæ pars suis terminis circumscripta. Vide Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto p.29.

HERIOTUM. *P. 734. l.9. post*, Rastallum. *adde.* Veterem chartam apud Ægidium Gelenium in Colonia p.68.

Ibid. p.736. l.49. post, 148. *adde.* Statuta Mediolan.2. part. cap.469.

HERMAPHRODITUS. *L.9. post*, Simpliciam. *adde.* & Palladius in Vita S. Joan. Chrysost. pag. 139.

Ibid. l.10. scribe. aiunt. *in fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit.

HESTCRASDA. Miracula S. Joannis Beverlacensis num.7. *Et quidem Coloni illius Provinciæ Hestcrasda, id est quod exigebatur ad pabulum Regis, singulis annis solebant regis præfectis reddere, videlicet de una quaque caruca, id est ad cultrum & vomerem, quatuor travas de suis frugibus, & talis reditus inter vectigalia regia computabatur.*

HIDALGUS. *In fine adde.* Charta an.1289. *Dom. Rex Portugalliæ, & Comes Boloniæ fecit cum Consilio suorum Ricorum hominum, & suorum filiorum de algo tale incautum.* proinde iidem qui *homines de linagen* dicuntur, dicuntur in Charta Lusitana apud Brandaonum in Monarch.Lusit.tom.4. p.272. eundem vide ibid. p.268.279. v.

HIDROS, *Diabolus, Servus*, in Glossis antiq. MSS. Vide *Hydros.*

HIEMS. Per hiemes annos putasse Anglos, colligitur ex fragmento Regum VVestsaxon. edito post Vitam Ælfredi Regis p.199.

HIERODULUS. *In fine adde.* Vide Cedrenum in Julio pag.167. & Henric. Valesium ad Euseb. lib. 1. cap.6.

HIEROERIX. *In fine lege.* Sed leg. *hierocerix*, ex Gr. ἱεροκήρυξ, quæ vox occurrit apud Demosthenem & Synesium.

HILARIZARE, *Hilariter agere*, in Hist. translationis S. Modoaldi Archiep. Trevir.

HISSA. Vide in *Housia.*

HOBELLARII. *L.38. post*, col. 1. *adde.* Opuscula Anglica Roberti Cottoni p.264.

HOLOGRAFUS, vel *Olografus*, ὁλόγραφος, pro ἰδιόγραφος, &c.

Ibid. in fine adde. Fragmenta S.Hilarij: *Exemplum Epistolæ, qua Athanasium reum non esse holografa manu valens scripsit, & Ursacius subscripsit.* ὁλόγραφοι ἐπισημειώσεις, apud Euseb. lib. 6. hist. Eccl. cap.24. ubi videndus idem Valesius.

HOMENECHA. Tabular. Nantoliense in Pictonib. an.1165. *De achaptamento 5 sol. & homenecha in villa quæ Cella vocatur*, &c. Occurrit hæc vox non semel in hoc tabulario.

HOMINICOLÆ. *In fine adde.* Ita etiam dictus Nestorius in Diurno Romano pag.37. *Et profanus hominicola Nestorius Dominicæ dispensationis infestus, ut pote qui adorandæ incarnationis arcanum, Deum ab homine separando, distinxerit, &c.*

HOMINIUM. *P.754. post l.71. adde.*

Menagium, truncatè, pro *Homenagium.* Charta an. 1261. apud Brandaon tom. 4. Monarch. Lusitan. pag.272. *Sit absolutus & quitus ab isto juramento & menagio.* Ibid. *de mandato Regis juraverunt, & menagen fecerunt.* Passim ibi. Et rursum pag.271. v. *Iuravit & omaginem fecit.*

Ibid. post l.37. subde.

Interdum denique aliæ erant ac peculiares hominiorum conditiones cujusmodi est illa, quam juvat hocce loco describere ex charta originali data Paris. die Mercurij ante festum S. Michaëlis an. 1329. *A tous ceus qui ces presentes lettres verront, Robert d'Artois Comte de Beaumont, salut. Sachent tuit que come nostre amée cousine Madame Marie de Brebant, Dame d'Arschot & de Virzon nous fust tenue à faire deux hommages pour raison de sa terre de Virzon a li appartenante au lieu que on dit Beauchei-nes entre nostre terre de Meun sur Eure & la terre de Vierzon, & l'autre hommage au lieu au gué de Noies, pour cause de la suite de ses hommes des appartenances en nostre terre de Meun, en tele maniere que nous & la Dame de Vierzon devons estre à cheval, & nostre cheval, les deux piés devant en*

l'eaue

l'eaüe dudit gué, & les deux piez derriere à terre seche par devers nostre terre de Meun : & le cheval à ladite Dame de Vierzon, les deux piez derriere en leaüe dudit gué, & les deux devant à terre seche par devers nostre terre de Meun, &c. Vide in *Bombus*, & in *Relevium*.

Ibid p.762. post l.3. subde.

Homagia non modo à viris Feudalibus ac nobilibus fiebant, sed etiam ab hominibus de corpore, seu servis. Tabular. S. Germani Parif. sub Hugone Abb. *Ut super quibusdam injuriis quas nobis fecerat sicut homo de corpore responderet, hominium & fidelitatem quam præscriptis audientibus & videntibus fecerat, denegavit*, &c.

HOMO. *P.764. l.40. post*, injunxit. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag.244. *Venientes ergo parati auro & argento & vestimentis nobilibus ad prædictum Regem Francorum gloriosissimum Carolum, deprecati sunt, ut sui mererentur effici homines : qui & quadam humana cupiditate illusus suscepit eos, & eorum beneficia sua largitione habere promisit.*

HOMULLUS. *In fine subde.*

Homullulus, apud Auxilium de Causa Formosi Papæ pag.613.

HONOR. *L.26. post*, confugiat. *adde.* Auxilius de Ordin. Formosi lib.1. cap.30. *Et si clerici fuerint, Ecclesiastico judicio à suis dejicientur honoribus.*

Ibid.768. l.61. post, &c. *adde.* Liber Chirographorum Absiæ fol.177. *Et habuerunt inde 6 solidos solvendos de vendis & honoribus.*

HOPELANDA, pallij vel tunicæ species, nostris, *Houpelande.* Statuta pro S.Capellæ Parif.Canonicis : *Cavendum est ne subtus superpellicia induantur hopelandæ propter deformitatem quæ ibi multotiens est apparens in colleriis.*

HORRIPILARE. *L.15. post*, &c. *adde.* Odo Archiep. Cantuariensis in Epist. præfixa Fridegodi Carmini : *Igitur venerabilissimas B.Confessoris Christi Vuilfridi reliquias indecenti sentinosæ voraginis situ maucidas, imo prælatorum horripilatione neglectas, &c.*

HOSPITALITAS. *L. 22. post*, 13. *adde.* Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitentiar.cap.8.

Ibid. l.33. post, hominum. *adde.* Tabular. S.Albini Andegav. *Gaufredus Comes concessit auctoritate sua, ut nulla dominatio hospitalitatis ab ullo homine habeatur ibi, nec Vicecomitis, nec cujuslibet Vicarij*, &c. Idem Tabular. *Uxor Herberti de Buziaco clamabat erga Monachos S.Albini pro quodam beneficio suo quod ille fecerat, quandam consuetudinem scilicet hospitandi se & suos missos per consuetudinem Andecavis, & in omnibus obedientiis, S. Albini, &c.* Charta Roberti Ducis Burgund. an.1040. ex Tabul.S.Germani Pratensis *his consuetudines Guerpini, scilicet mei hospitalem susceptionem, & canum meorum hospitalitatem & pabulum, &c.* Alia Theobaldi Comitis Blesensis an. 1140. ex eod. Tabul. *Quod Hilduinus & servientes ejus ex consuetudine exigere volebant hospitari pro libitu suo & procurari quotiescunque, & cum quot hominibus vellent in terra S. Germani, &c.* Infrà : *Et nullam aliam hospitalitatem seu procurationem ipse vel milites seu servientes ejus in præscriptam terram exigant.*

Ibidem l.64. post, dotavit. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.300. *Fecit namque hospitales domos, quæ antea ligneæ fuerant, petrinas : & hospitalitatem pauperum Christi, quæ necdum & loco illo lignea erat, constituit petrinam.*

HOSPITIUM. *L.17. post*, darent. *adde.* Charta S. Lud. Reg. an.1255. ex Tab. S.Dionysij : *Accepe-ramus apud Cormellas Parisiorum hospitium & procurationem per duas vices, quæ consuetudo vulgariter gista vocatur.* Charta Rainaldi Burgundiæ Comitis an. 1148. *Ut usualem illam hospitij susceptionem in villa S.Stephani, quæ dicitur Tercennais, habemus*, &c. Alia Hervæi Episcopi Nivern. in Tabul.S.Cyrici num. 84. *Similiter modo in altera villa, quæ vocatur Ars, videlicet in horreo non capiebat consuetudines pravas, hospitalitatem, scilicet in anno bis vel ter cum suis Militibus.* Ibid. ch.91. *Habebant quondam consuetudinem apud nos vobis in anno cum tribus vel quatuor hominibus exhiberemus ei hospitalitatem.*

Ibid. post l.22. subde.

Hospitietum, eâdem notione. Stephanus Tornac. Epist. 282. Ed. Molineti : *Aliquam procurationem, sive, ut vulgariter loquamur, hospicietum aut gistum receperunt.* Ubi expressit Gallic. *Hospice.*

HOSTAGIUM. *P.782. l.6. post*, profert. *adde.* Anton. Brandaon. to.4. Monarch. Lusitan. pag.271. v. 272. ut &c.

HOSTIARIUS. Tabular. S. Theofredi in Vellavis : *Notum sit cunctis, quod controversia quæ vertebatur inter Sacristam monasterij S.Theofredi & Hostiarium Aniciensem super hostias, fuit sic concordatum, quod questa hostiarum S. Fortunati sit in perpetuum Sacristæ & successoribus ejus : & Sacrista debet dare annuatim Hostiario ratione dictæ questæ tres Cartonados bladi, & dictus Hostiarius tenetur in perpetuum dare & providere monasterium & Ecclesiam S. Fortunati de hostiis sine aliqua conditione*,&c. Vide *Oblationarius.*

HOSTILIENSE. Vide in *Hostis.*

HOSTIS. *P.783. l.34. post*, vassalli. *adde. Consuetudo eundi in hostem* appellatur in Tabul. S.Albini Andegav.

Ibid. p.585. l.15. post, 9. *adde.* & Stephan. Tornac. Epist.252. 2. Edit.

Ibid. p.786. l.27. post, 137. *adde.* Et consuetud. MS. S. Juliani de Saltu in Lingonibus.

Ibid. p.791. l.19. post,&c.*adde.* Quod certè haud injuria objectum Latinis, à Græcis præsertim, & à Michaele Cerulario in Epist. ad Petrum Antioch. ubi de Episcopis Latinis : καὶ εἰς πολέμους ἐξιόντες, αἵμασι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας χραίνουσι, καὶ πρὸς ἑαυτῶν τὰς ψυχὰς ἀναιροῦντες καὶ ἀναιρούμενοι. Vide Notas nostras ad Alexiadem pag. 358.

Ibid. p.792. l.52. post, &c. *adde.* Vide præterea Stephanum Tornacensem Epist. 279. Edit. Molineti.

Ibid p.795. l.59. post, &c. *adde.* Ita in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.129. mentio fit *Præcepti quod Carolus M. fecit Franconi Episcopo Cenomanensi, quando ei concessit, ut hostes & itinera nulla faceret, sed Adalgisus suus propinquus omnia regalia servitia pro eo faceret, quæ ille*, ut est in pag. 118. pro sua infirmitate & senectute *facere non valebat.* Describitur in eadem Vita num.72. Charta Ludovici Pij Imp. qua eidem Aldrico concedit, *ut juxta Canonicam auctoritatem habere œconomum liceat, qui pro illo exteriores curas gereret, & regalia servitia atque itinera, prout melius posset, sua vice faceret, & prædictus Episcopus ad ea quæ Dei sunt intenderet, & ad suum ministerium perficiendum certaret.*

Ibid. p.797. l.8. post, Hierosol.*adde.* Sic apud Albericum in Chron. MS. an.1214. ubi de Prælio Bovinensi : *Frater Guarinus Silvanectensis Electus, non quidem pugnabat, sed eos animabat.*

Ibid. p.798. l.69. post, compellat. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil.cap.104. *La exception de hostice,*

hostice, laquelle nos avons sovent en nos jugemens oi, nos la volons determiner. Donceques nos establissons premierement, que se aucuns soit ammonestez dou Roi qu'il voise en l'ost, &c.

*Ibid. p.*800. *l.*29. *post*, pluries. *adde.* Charta Caroli Simplicis an.16.ex Tabul.S.Cornelij Compend. *Dedimus nonam de hostilitio, & decimam de teloneo mercatus nostri.*

Hostilense, eâdem ut videtur notione. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.31. *Et de omnibus redditionibus quæ ab hominibus memoratæ matris Ecclesiæ recipiuntur, excepto hostilense, id est de bubus, & conjecto ad carros construendos.* Et pag.144. *De pastione vini modios* 271. *de hostilense, argenti solidos* 149. Vide Acta Episcopor. Cenoman. pag.166.

HOUSIA. *In fine adde.* Statuta Synodalia Joannis Episc. Leod. *Præcipimus quod nec monachi nigri nec Canonici regulares in hissis* (sic in MS.) *vel tabardis equitent.* Charta fundationis Domus Dei Tornodorensis an.1293. *Et cum domum exierint, superpelicia vel Capas clausas, vel houcias deferant.* Occurrit ibi pluries, ut & in Ordine quem tenet Universitas Paris. in delatione corporum Regum Franciæ in libro viridi Novo Casteleti Paris. fol.47.

HUISSERIUM. *L.*4. *post*, Nanninus. *adde.* Sidonius in Panegyr. Majoriani:

——— Pars jam lintra cavata
Indociles exponit equos.

*Ibid. l.*27. *post*, 107. *adde.* & Ricordan. cap.206.

HULDA. *In fine adde.* Vide Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.1. cap.5. lib.2. cap.3. to.1. Miscellan. Baluzij.

HUMILIARE. *L.*6. *post*, &c. *adde.* Ita *humiliationem* pro opprobrio & dedecore cuipiam illato usurpant S.Columbanus de Pœnitentiarum mensura cap.28. & Cumeanus in Pœnitentiali cap.3.

*Ibid. l.*8. *post*, flectere. *addè.* Gloss. Gr. Lat. MS. προσπίπτω, *Humiliois.*

HUMILIATORIUM. *Sic emenda.*

HUNDREDUS. *L.*5. *post*, notione. *adde.* Scribit Joan. Stiernhookus lib.1. de jure Sueonum vetusto p.30. districtus seu Comitatus apud Uplandos & Suedos Cissiluanos, *Hundari* appellatos, quod centum ut plurimum villas vel potius colonos continerent.

HUNNISCUS. *In fine adde.* Sarmatas porrò seu Hungaros *Equorum plurimis ex usu castratis usos ne aut feminarum visu exagitati raptentur, aut in subsidiis ferocientes prodant hinnitu densiore vectores*, observatum ab Ammiano lib.17. ut & à Strabone lib.7.

HURSACRUM, *Ignis sacer*, morbi genus, apud And. Resendium in Vita S. Ægidij Ord. Prædic. n. 99. sed legendum *Pursacrum*, πῦρ ἱερόν.

HUSO. *L. ult. post*, deferrent. *adde.* Epistola 7. ex Tegernsensib. *Sed si Deus anno præsenti fœcundavit capturam Husonum vobiscum, petimus ut jubeatis largiendo communicari.*

HUTTEN. *In fine adde. Heute, Heutich, ou Logette*, in Tabulario S. Quintini in Insula fol.24.

HYBERNAGIUM. *L.*2. *post*, hivernage. *adde.* χειμωνικὸν, in Nomocanone Coteleriano num.516.

Ibidem in fine. Hybernatica festivitas S. Martini, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.155.& alibi.

HYDROMANTII, inquit Hincmarus Remensis tom.1. p.125. *Sunt qui in aquâ inspectione umbras dæmonum evocant, & imagines vel ludificationes ibi videre, & ab iis aliqua audire se perhibent.*

HYMNUS. *P.*821. *l.*2. *post*, &c.*adde.* Christianus de Scala in Vita S.Ludmillæ p.48. *Et statuunt supradicto sermone* (Sclavico) *partibus in illis Missarum solemnia cæterasque Canonicorum horas hymnizari.*

*Ibid. l.*5. *post*, 13. *adde.* & Aimonium de Miracul. SS. Georgij & Aurelij lib.1. n.1.

HYPATUS. *L.*8. *post*, 582. *adde.* Chronic. MS. Andreæ Danduli an. 814. de Duce Venet. *Qui ab Imperatore Leone votivè susceptus, honorem Hypati, seu Imperialis Consulis ab eo obtinuit.* Ita an. 740. 742.

I.

JACKE. *In fine subde.* Describitur porro ejusmodi vestis militaris species in Charta quæ asservatur in Camera Computor. Paris. hocce titulo: *Memoire de ce que le Roy veult que les Francs archers de son Royaume soient habillez en jacques d'icy en avant, & pource a chargé au Bailly de Mante en faire un get: & semble audit Bailly de Mante que l'abillement de jacques leur soit bien proufitable & avantageux pour faire la guerre, veu qui sont gens de pié, & que en ayant les bringandines, il leur faut porter beaucoup de choses, que un homme seul & a pié ne peut faire. Et premierement leur faut desdits jacques de 30 toilles, ou de 25 a un cuir de serf a tout le moins: & si sont de 31 cuir de serf, ils sont des bons. Les toilles usées & deliées moyennement sont les meilleures, & doivent estre les jacques a quatre quartiers, & faut que les manches soient fortes, comme le corps, reservé le cuir. Et doit estre l'assiette des manches grande, & que l'assiette prengne prés du collet, non pas sur l'os de l'espaule: qui soit large dessous l'aisselle, & plantureux dessous le bras, asses faulce & large sur les costez bas, le colet fort comme le demourant du jacques: & que le collet ne soit pas trop hault derriere pour lamour de salade. Et faut que ledit jacques soit lassé devant, & que il ait dessous une porte piece de la force dudit jacques. ainsi sera seur ledit jacques & aisé, moiennant qu'il ait un pourpoint sans manches, ne colet, de deux toilles seulement, qui n'aura que quatre doys de large sur l'espaule: auquel pourpoint il attachera ses chausses. Ainsi flotera dedens son jacques, & sera a son aise: car il ne vit onques tuer de coups de main ne de flesche dedans lesdits jacques ses hommes, & se y souloient les gens bien combattre.*

JANTAR. *Adde in fine*, & in Charta Henrici Comitis Portugallensis tom.3. Monarch.Lusitan. Brandaonis p.282.

JARLERI, apud Suecos, iidem qui *Earles*, apud Anglos, *Comites.* Snotto Sturlesonius in Chronico Norvvegico, ubi de Herlevo: *Rex offerebat illi Iarleri nomen & comitatum.*

IBERUS. *In fine adde.* Vide autores de re veterin. lib.1. cap. 112.

ICONOMUS. *In fine adde.* Ita ἰκονόμος scribitur in veteri Inscript. apud Sponium to.3. Itiner. part.2. pag.18.

ICTUS. *L.*26. *post*, 14. *adde.* Statuta Mediolanensia part.2. cap.487. *Si equus fuerit orbus, vel diffilatus.*

IDENTITAS. *In fine adde.* Vide Stephanum Tornac. Epist.27.

IDIOTA. *L.31.post*, cap.3.& Goldastum ad Dositheum p.53.

IDOLIUM. *L.* 34. *post*, &c. *adde.* Ita Joannes Sarisberiensis Epist. 59. 159. 120. Idolum, Octavianum Pseudopontificem vocat: de quo etiam.

Ibi dele, de Octaviano. antipont.

IDITHUM. *In fine adde.* Vide Chronicon Alexandr. p.202.

IDONEUS. *P.*10.*l.*37.*post*, &c. *adde.* ubi Cod. MS. *Exidoniaverint*, al. *adexoniaverint.*

JEJUNIUM. *L.*4.*post*, docent.*adde.* Socrat.lib.5. cap.22.

*Ibid. l.*7.*post*, Apostol. *adde.* Henric. Valesius ad lib.5. Eusebij cap.24.

*Ibid. p.*12.*l.*22.*post*, 106. *adde.* lib.1. Sacrament. Eccl.Rom. cap.82. & Cardinalis Bona lib.2. Liturgic. cap.1. num.4.

*Ibid. p.*14. *l.*4.*post*, Episc. *adde.* & apud Amalarium de Ordine Antiphonarij cap.77.

*Ibid. post l.*71.*subde.*

Iejunium escarum, in quo à carne abstinetur, in Charta Manassis Episcopi Aurelian. an.1210. in probat. Hist. Blesensis p.10.

JERUPREPES. *Lege ibi Hieroprepes.*

IGNIS. *P.*16. *l.*70.*post*, Comnena. *adde*, ex Alberto Magno de Mirabilibus mundi.

Ead. l. post, 13. *adde.* in.

*Ibid p.*17. *l.*8 *post*, 38.*adde.* & Thvvroczius in Salomone Rege Hungariæ cap.50. p.55.

*Ibid. lin.*25. *post*, accenduntur. *adde.* de quo alia suggerunt Leo Allatius lib. 1. de Opinationibus Græcorum n. 30. Franciscus Richardus de insula S. Irenes p. 157. Christophorus Angelus de hodierno Græcor. statu cap.42.

*Ibid. p.*18. *l.*16. *post*, Charta. *adde. Igneum judicium*, in Tabulario S.Albini Andegav. *probationem per igneum judicium obtulit.*

IGNOSCE. *Adde in fine.* Vide Gloss.med. Græcit. in Συγχώρησον.

ILLUMINARE. *P.* 20. *l.*22. *post*, enluminer. *adde.* Alcuinus Epist.1. *Quosdam stellarum ordine, ceu picto cujuslibet magnæ domus culmine inluminare gestio.*

IMBANCHITUS. Interpres Nov. 88. cap. 2. *Multis enim domos possidentibus in hac felicissima civitate, qui imbanchiti non videntur, mox futuris pensiones ab inquilinis accipere, calumniantur, &c.* Ubi Gr. πολλοὶ γὰρ τοῖς οἰκίας κεκληρωμένοις κατὰ ταύτην τὴν εὐδαίμονα πόλιν βασκαίνοντες, &c. Vox videtur deducta à *bancus*, ita ut imbanchiti dicantur, qui in ædibus propriis *stallum*, seu sedē fixerit. Vide *Bancus.*

IMBLOCATUS. *L.* 23. *post*, apud. *adde.* Nicephor. Gregoram lib.5. hist. pag.58.1.Edit. &.

Ibid. l. 25. *post*, Mabillon. *adde.* Sed & videri potest vox inde formata, quod qui excommunicati moriebantur, in truncum cavum, quem *bloc* belgæ vocant, immitterentur. Certè moris istius argumentum profert Charta Imberti Parisiensis Episcopi apud Jacobum Petitum post pœnitentialem Theodori pag. 557. ubi de quodam Milite: *Morte preventus exitu miserabili anathematizatus vitam finivit: cujus corpus insepultum, atque in concavo trunco repositum, cum per tres menses animalibus & feris esset expositum, conjux ejusque parentes miseratione moti Odonem Decanum, caterosque Canonicos adierunt, ut terræ commendare liceret, per omnia satisfaciendo quidquid forisfecerat se se emendaturos promiserunt.*

IMMAJORARE. *Augere.* Acta Episcopor. Cenoman.p.75. *Quam & antea jam dictus domnus sanctus Victurius immajorare & restaurare cœperat.* Infra: *Et civitatis Ecclesiam in Orientali parte immajoravit.* Pag.79. *Quam ipse emelioravit.* Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag.88. *Et quas à novo restruxit, atque immelioravit, immajoravitque.*

IMMELIORARE. *In fine scribe.* Adde Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p.92.93. 159. 164.

IMMISSIO. Joan.Sarisber.lib.2. policrat. *Sciens utique satellitem sathanæ ad subversionem hominum angelum lucis figurari, & immissiones fieri per angelos malos, &c.*

IMPECTORARE. *L.* 1. *post*, recondere. *adde.* Auxilius de causa Formosi Papæ: *Paulisper vis artis aperienda est, ut locorum status finesque constitutionum facilius impectorentur.*

IMPEDATURA. *L.*2. *post*, inventa. *adde.* ubi Gr. Edit. καὶ τούτων ζητήσεις τῆς γλωσσικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλογισμῷ, καὶ μὴ εὑρεθείσης, &c.

IMPENSA. *In fine adde.* Palladius de Architectura: *Nucleus impensa meliore inducatur.* Alio loco: *Exacto pavimento ad regulam & libellam, supra impensa testaceo mollior inducatur.*

IMPERATOR. *Lin.* 59. *post*, Romano. *adde.* & in Ceremoniali Romano lib.1. sect.3. lib.3. sect.2.

IMPERIALES. *L. ult. post*, 162. *adde.* & Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.10. Vide *Augustarij*, & *Regales.*

IMPERIUM. *L.*2. *post*, 4. *adde.* Justitia media, Stephanus Tornacensis Epist. 132. *Iurisdictionem civilem usque ad rigorem, quam Imperium mixtum quidam appellant, sub potestate Comitis Flandrensis procuratoria nomine diu exercuit, &c.* Vide *Sanguis.*

*Ibid. p.*29. *l.*15. *post*, passim. *scribe.* adde Diurnum Rom. cap.2. tit.3.

IMPOTENTES. *In fine adde.* Sextus Platonicus lib. 1. de Medicina animalium cap.5. *Ad eos quibus semen fluit, & non potentibus, &c.* Vide Synodum Vermeriensem an.752. cap. 17. & supra in *Apocopus.*

IMPROCERATUS. *In fine adde.* Sed leg. *Improcera*, τὰ εὐτελῆ, &c.

IMPURIA. Picminius in Excerpt. ex libris Canonicis: *Qui impurias quæ dicunt homines super tecta mittere, ut aliqua possint eis denuntiare quod eis bona aut mala adveniant, nolite eis credere, quia soli Deo est futura præscire.*

INÆQUALITAS. *L.*2. *post*, indispostion.*adde.* ἀνωμαλίαν, in Concilio Ephesino act.1. p.543.Edit. Labbei.

Ibid. l. 16. *post*, loco. *adde.* Avitus Viennensis Epist.4. ex Balusianis, Diurnus Romanus cap. 3. tit. 15. Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap.26.

INANTE. *P.*33. *l.*6. *post*, die. *adde.* Gloss. Gr. Lat. εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἡμέραν, *inante diem.*

INCANTARE. *Post l.* 13. *subde.*

Incantamentum ad leniendum dolorem adhibere, apud Ammian. lib. 16. ubi Lindenbrogius.

INCASTELLARE. *Lin.* 21. *post*, Vide. *adde.* Basilium Seleuciensem lib. 1. De Vita S. Theclæ, Extr. p.124. & lib.2.c.17. Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. l. 3. cap.7. Bohuslaum Balbinum in Hist Bohem. p. 299.

INCASTRUM, in Statutis Mediolan. part.2. cap.282.284. commissura quædam in flumine facta.

INCAUS

INCAUSTUM. Tabul. S.Eparchij Inculism. f.39. *Qui in hac cartula proprias cruces fecerunt de succo cauli, quia aliud incaustum non habebant.*

INCENSUM. *L.3. post*, incensum. *adde*. Glossæ antiquæ MSS. *Thus*, *Incensum.*

INCIPERE. *In fine adde*. Hac notione vocem *incipere* usurpasse non semel Interpretem S Irenæi, observatum à Jacobo Billio lib.1. observ. sacrar.cap. 33. lib.2. cap.5.

INCIRCA, *Circiter*, Galli dicunt, *aux environs*, in Add. ad Vitam S. Antonini.

INCLINATIO. *P.39. l.4. post*, occidentem.*adde*. Hinc formula frequens apud eundem, & Bernardum Monachum in Consuetud. MSS. ejusdem Monasterij, *facere ante & retro*, vel, *facto ante & retro*, *nudè*. Vide Eadmerum de similitud. sancti Anselmi cap.90.

INCLUSI. *In fine adde*. Et Gloss. med. Græcit. in Ἔγκλειςος.

INCLUSOR. *L. 11. post*, sunt. *adde*. Eddius Stephanus in Vita S.Vvilfridi cap. 16. *Necnon bibliothecam librorum eorum omnem de auro purissimo & gemmis pretiosissimis fabrefactam compaginare inclusores gemmarum jussit.*

INCOMA. *In fine adde*. Hinc evanescit Rigaltij conjectura ad Agrimensores, qui apud Isidorum legendum censet, *hæc groma*, *mensura limitum.*

Incomare, ad *incomam* tyronum staturam metiri. Passio S. Maximiliani ex Edit. Oxoniensi nupera: *Dixit, Fabius Victor Temonarius est constitutus cum Valeriano Quintiano Præposito Cæsariensi, cum bono Timone Maximiliano filio Victoris. Quoniam probatus est, rogo ut incometur. Dion Procos. dixit, Quis vocaris? Maximilianus respondit: Quid autem vis scire nomen meum? mihi militare non licet, quia Christianus sum. Dion Proconsul dixit: Incometur. Cumque incomatus fuisset, ex officio recitatum est: habet pedes quinque, uncias decem. Dion dixit ad officium, Signetur. Cumque resisteret Maximilianus, Non possum militare*, &c. Ubi perperam editum *intumetur* & *intumatus*. Neque enim hoc loco *intumare*, est *inscribere*, quod vult Editor, cum tyrones non inscriberentur, nisi postquam ad *incomam*, seu *incommam*, essent applicati, id est ad palum, cui insculptæ vel incisæ erant pedum, eorumque partium mensuræ, ex Gr. ἔγκομμα, *incisio.*

INCOMPOS, pro *Impos*, apud Vvilteceellum in Miraculis S.Joannis Beverlac. num.14. *sui ipsius incompos.*

INCONTINENTE. *In fine adde. Incontinenti*, apud Ottonem Morenam in Hist. rerum Laudensium p.2.

INCRETUS. *In fine adde*. Tabular. Celsinianense: *De tertia parte via publica, de quarta parte terminum incretum in Flaiaco, &c.* Occurrit rursum alio loco: Verum in alia Charta legitur, *terminum incertum.*

INCURATUS, cui cura Ecclesiæ data est, *Curatus*. Charta official. Lugdun. an.1276. *Quod quotiescunque instituetur incuratus in posterum in dicta Ecclesia, seu etiam Capellanus qui in dicta Ecclesia curam habeat animarum, &c.* Vide *Cura.*

INCURSUS. *Post hanc vocem adde*. Lactantius lib.4. cap.27. *Denique si constituatur in medio, & is quem constat incursum dæmonum perpeti, &c.* Rursum: *Hominumque mentes motas, & malis incursibus furiatas in sensus pristinos reponebat.* Julius Toletanus in Prognost. lib.1. cap.18. *malignorum spirituum sæva vel cruenta incursio.*

INCULPARE. *L. 6. post*, 8. *adde*. & leg. Ripuar. tit.31. § 1.

Ibid. p. 44. l. 4. post, 680. *adde*. Otto Morena pag.2.

INDAGINES. *P.45. l. 4. post*, &c. *adde*. Tabular. Abbat. Montis S. Martini an.1193. *Concesserunt mihi quandam indaginem sui proprij nemoris latam decem lanceis sartatoriis.*

Ibidem in fine adde. Vide Petrum de Dusburg in Chronico Prussiæ pag.11.

Indaginare, Cingere. Albericus in Chron. MS. an.1239. *Duo castra firmavit contra eos ultra silvas & nemora in partibus istis fecit indaginari, id est in placeta redigi*. Leg. *Pleisseta*. Vide in hac voce.

INDEREZARE, *dirigere*. Epistola Alfonsi Imp. Hispaniæ ad Henricum Comitem Portugalliæ: *Et dicunt mihi quia dedi illam* (villam) *ad sanctum Cyprianum, sed non venit mihi in mente: & quamvis ego eam dedissem, si in testamento erat de illo monasterio, ego nec autorigo, nec autorigabo eam, sed vos quantum mihi bene quaritis, causam de illa sede & de illos monasterios, inderenzate illas*. Ubi Brandaonus lib.8. Monarch. Lusit. cap.9. *Vos pello bem que me quereis en caminahi la, & resolvei à contenda destas igreias.*

INDICTIO. *P.48. l.19. post*, &c. *adde*. Ea vero indictio etiamnum obtinet apud Mediolanenses, ut colligere est ex Statutis Mediolan. part.1. cap.109.

Ibid. l.27. post, cæteris. *adde*. HRabanus lib. de computo c.66. *Incipiunt autem indictiones ab VIII. KL. Octobris, ibidemque terminantur.*

Ibid. l.47. post, vocant. *adde*. Legi chartam originalem Ottonis II. Imp. *datam 6. Kal. Octob. an. Dominicæ Incarnationis 982. Indictione 11. anno vero regni secundi Ottonis 22. imperij autem 12.* Extat apud Chiffletium in Beatrice Comitissa Cabilonensi p.113. Charta Henrici Imp. cum hac temporis nota: *Datum apud Bernum 5. Kal. Ianuarij, indict. 13. anno Dominicæ Incarnationis 1224. anno regni nostri 5.* quippe anno 1224. putato à Kl. Jan. initio currebat indictio Romana 12. anno vero 1225. Ind. 13.

INDICTUM. *L.4. post*, Regum. *adde*. Charta Caroli M. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 261. *Quia nostram jussionem atque nostrum indictum & præceptum contempsit atque prævaricavit.*

INDICULUS. *P.51. l.28. post*, 28. *adde*. in Diurno Romano cap.2. tit.19. cap.3. tit.8.

Ibid. l.30. post, Mogunt. *adde*. apud Stephanum Eddium in S. Vvilfrido cap.47.

INDIGNANTIA, pro *indignatio*, in Vita S. Carthaci Episc.

INDISCIPLINATIO. *L.8. post*, &c. *adde*. Vita B. Stephani Abbatis Obasinensis lib.1. cap.9. *Indisciplinationes & transgressiones suorum, maximè juvenum ac puerorum, tam districtè coercebat & arguebat, &c.*

INDISCIPLINATUS. *L.4. post*, &c. *adde*. Gregorius Turon. in Vita S.Aridij p.196. *Regalis palatij vanas superstitiones, & indisciplinatas sociorum fabulas declinando.*

INDISPAR, *Inæqualis*, in Miraculis S.Servatij Episc. Traject.

INDOLES. *L.1. post*, puer. *adde*. Glossæ Gr.Lat. εὐφυής, *ingeniosus, indolens.* εὐφυΐα, *ingenium*. Sic in Cod. MS.

Ibid. l.8. post, ætatem. *adde*. Jonas in Vita S.Joannis Reomaensis apud Mabillon to.3. Analect. p.514. *Anno tertio Chlotarij Regis indolis, ex jussu &c.*

Ibid. l.35. post, ita. *adde*. Crispus *commodæ indolis juvenis*, apud Eutropium:

Ibid. p.53. l. 2. post, indolis. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 306. de Hugone Cenomanensi Comite: *Hugonem videlicet Herberti filium, bonæ indolis adolescentem omnino honore exhæredarent.*

INDOMITAS. Aimoinus lib. 2. de Miraculis SS. Georgij & Aurelij num. 14. *Exinde verò quos per indomitatem linguæ male præsumpserat, &c.*

INDULGENTIA, *post hanc vocem adde.* Lex qua Imperatores Romani in quinquennalibus & decennalibus leviorum criminum rei vinculis solvebantur, ut est in Cod. Th. de indulgent. crimin. Ea autem δωρεὰ appellatur ab Eusebio de Martyr. Palest. cap 2. Glossæ Gr. Lat. θεία δωρεὰ, *indulgentia.*

Indulgentia, venia, &c.

Ibid. p.54. l.4. post, impositæ. *adde.* uti describitur à S. Gregorio Nysseno in Epist. ad Letoium.

Ibid. l.26. post, &c. *adde.* Vide Morinum lib. 10. de Pœnit. cap. 22. & alios passim qui de hoc argumento libros conscripserunt.

INDUS. *In fine adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

Ilecques veïssiez des vaincus gonfanons,
Vers & indes & jaunes, & de toutes façons.

INFANTATICUM. *L. 1. adde. Infantazo*, in Chronico Roderici Cid cap. 2. Charta Aldefonsi Regis Castellæ eræ 1209. in Hist. Segoviensi cap. 18. §. 3. 4. Sic clauditur: *Anno primo quo Rex serenissimus præfatus Aldefonsus Infantaticum à Rege Fernando patruo suo recuperavit.*

INFERENDA. *In fine adde.* Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 56. Acta Episcopor. Cenomanensium p. 186. 222. 226. 244. &c.

INFICERE, pro *Inferre*, apud Interpretem S. Irenæi lib. 2. cap. 29. *Consternationem infecit*, id est *intulit*, vel *incussit.*

INFICIARI. *L. 6. post*, 49. *adde. Inficiatrix*, apud Hepidannum in Vita S. Vviboradæ.

INFULA, *L 4. post*, infusa. *adde.* Necrolog. Ecclesiæ Parisiensis:

INGENIUM, *L.31. post*, &c. *adde.* Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 53. *Si quis contra hanc donationem aliquid ingeniosè insurgere conaverit*, &c.

Ibid. p.66. post l.14. adde. Vide Ottonem Morenam p. 55. & ibi Notas Felicis Osij p 84.

INGENUITAS. *P.67. l.47. post*, subscripsit. *adde.* Hisce addo quæ habet Charta Ludovici Pij Imp. Edita à Petro Chiffletio ex Tabular. Eccl. Bisuntinæ: *Modus autem absolutionis & manumissionis illius talis esse debet: Scribatur libellus perfectæ & absolutæ ingenuitatis, more quo hactenus hujusmodi libelli scribi solent, Civem Romanum liberæ potestatis continens, &c.*

INHIBITOR. *In fine adde.* Gloss. vet. Barthij lib. 28. advers. cap. 29. *Inhibitores, exactores.*

INHUMANATIO. *In fine adde.* In Notis ad Facundum.

INHUMANICARE. *L.1. post*, apud. *adde.* Barthium lib. 28. advers. cap. 29. &.

INIMICABILITER, *Hostiliter.* Epist. 17. ex Tegernsensib. *Dominus Dieno Comes inimicabiliter persequitur nos.*

INITIARE. *P.70. l. 11. post*, 1213. *adde.* Vitam S. Henrici Imp. c. 7.

Ibid. l.16. post, 781. *adde.* Diurnum Roman. p. 48. S. Columbanum instruct. 1. 2. &c.

INJURIETAS. Utitur Lactantius lib. de Mortib. persecutor. n. 23.

INNORMIS. *P.72. l.15. post*, Editor. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Innormitas erupit pluviæ.*

INQUISITORES. *P.79. l.61. post*, 6. 7. *adde.* Vide Paulum Servitam in Hist. Inquisitionis cap. 1.

INRATIONABILITER. *L.3. post*, Vide. *adde.* Capitulare Aquisgran. an. 789. c. 48. &.

INSCRIBERE. *L.1. post*, cap. 7. *adde.* Concilium Antisiodorense cap. 41. *Non liceat presbytero nec Diacono quenquam inscribere, sed in vice sua, si causam habuerit, aut fratrem, aut quemcunque sæcularem roget.*

INSIGNE. *L.4. post*, constituit. *adde.* Vide Andream Mon. lib. 1. Vitæ Ottonis Episc. Bamberg. cap. 46. extr.

INSINUARE. *L.9. post*, adde. *scribe.* Capitul. Episcopor. an 801. c. 5.

INSOLATIATUS, *absque solatio*, apud Gunzonem de Miracul. S. Gengulfi.

INSPECTORES. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Ἐπόπτης.

INSTABILIS, pro ἀσύστατος, usurpari ab Irenæi interprete observat Jacob. Billius lib. 1. Observ. cap. 33.

INSTAR. *In fine adde.* Vide Casaubon. ad Apuleij Apolog. p. 146.

INSTRUMENTUM. *L. 7. post*, celebrarent. *adde.* Gregor. Turon. de Miraculis S. Aridij: *Cum instrumentis chartarum, quibus Monasterij possessio firmabatur, regionem Burgundiæ adire non distulit.* Infrà: *Sed etiam auctoritate regali instrumenta munivit.*

INSULÆ. *In fine subde.*

Insula, per excellentiam *Britannia* dicta. Vide Stephanum Stephanium in Not. ad Saxonem Grammat. p. 194.

INTENDERE. *L.5. post*, lis. *adde.* Glossæ Basilic. ἰντέντιονα, ἀρχὴν τῆς εἰσαγωγῆς interpretantur.

Ibid. p.86. post l.52. subde.

Intentor, Actor, accusator. Charta eræ 1267. to. 5. Monarch. Lusitan. p. 307. v. *Et qui furtaret, pectet novem, & habeat intenter duos quiniones.*

INTERCOLUMNIUM. *L. pen. post*, utitur. *adde.* Cicero 1. in Verrem, ut &.

INTERDUM. (in Add.) *l. 4. post*, 14. *adde.* Charta Caroli C. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num. 2.— *Post mortem vero illorum absque ulla contradictione ad eundem locum perveniant. Interdum namque vestituram, nonas, & decimas ipsa Ecclesia inde recipiat.*

INTERFEMUS. *In fine adde.* eâdem notione interfeminium dixit Apuleius in Apolog. pro τὸ γυναικεῖον. In Pœnitentiali Egberti Archiep. Eborac. pag. 17. *De sortilegio, de sodomitico, de interfemore, dę in tergo*, &c. Sed de hujus vocis notione, vide in *Nubere retro.*

INTERLUNIUM. *in fine adde.* Vox Plinio lib. 16. cap. 39. nota. *Nox squalida & interlunis*, apud Ammian. lib. 19.

INTERRASILIS. *L.29. post*, 28. *adde.* Salmasius de Modo usurarum pag. 461. *Interrasile* esse scribit, quod Græci διάτρητον vocant, quod sic cælatum est, ut traluceat, & visum transmittat. Auctor Incertus apud eundem, de Theoderico: *Laminam auream jussit interrasilem fieri, quatuor literas Regis habentem: unde & si subscribere voluisset, posita lumina super Chartam, per id subscriptio ejus tantum videretur.*

INTERREGNUM. *L.12. post*, restauretur. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Simili modo villa Briomibia quæ ex successione parentum nobis justè debita erat, & per interregna longo*

tempore nobis ablata fuit; & postea cum Deus Domno Chlotario regnum suum in integrum dedit, &c. Infrà: *Villa vero Blacciaco — licet à parentibus meis longo tempore fuit possessa, & per interregna vel adolescentiæ meæ genitricis fuit de jure suo ablata*, &c.

INTERROGARE. *In fine adde.* Idem Columbanus cap.8. *Qui visitaverit alios fratres in Cellulis eorum sine interrogatione, simili modo pœniteat.* Idem de Pœnitentiarum mensura cap.9. *Qui aliquid facit sine interrogatione*, &c.

Interrogatio. Tabularium Monast. S. Michaëlis Ulterioris portus an.1201. *Dedi campum liberum & quietum ab omni interrogatione, relevamento, taillia, motura, & auxilio.*

INTERTURRIUM, *Spatium interjectum inter duas turres.* Charta fundationis Monasterij Tuitiensis an. 1019. apud Gelenium in Colonia Agrippina pag.381. *Deinde ipsum Castrum Tiatiensium, turres scilicet, ac interturri cum fossato in circuitu*, &c.

INTERVENIRE. *L.11. post*, interventor. *adde.* Alibi: διαιτητὴς, *disceptator, arbiter, interventor.*

INTESTATIO. *Pag.96. l.16. post*, Baron. *adde.* *Le Roman de Garin MS.*

> *Outre, fet il, fels, traitres, cuvers,*
> *Vostre lignage morra hui desconfés,*
> *Ia de cest champ. n'istra li cuens ne pers.*

Ibid l.59. post, dicitur. *adde. & est asavoir que pour les 4 aides que li Sires de Monferrant a & doit avoir a Monferrant, quant li cas aviennent, c'est asavoir l'aida de sa chevalerie, l'aida de sa fille marier, de la raençon de son corps pris en guerre, & de l'alée d'oustremer, & encore pour le Cas de la mortaille, cest a dire que quand aucun meurt en la ville de Montferrant sans confession, tuit li bien mueble d'icelui sont au Seigneur de Montferrant, &c.*

Ibid. p 97. l.26. post, §.7. *adde.* Extat charta an. 1370. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol.189. in qua hæc habentur: *Sur ce que lei dis Evesques s'estoit complains desdits doien & chapitles, — de ce qu'ils avoient fait enterrer le corps de ... qui estoient mors intestats, sans le congié ou licence dudit Evesque, & sans qu'il eut eu les biens desdits defunts pour iceux distribuer pour les ames d'iceux mors, &c.*

Ibid. post, l.28. subde.

Sed & interdum intestati familiares, & agnati, ipsius loco testamentum condebant ad ejusmodi legata ad id forte ab Episcopis delegati, cujus moris extat exemplum in Tabulario Prioratus S.Vincentij Laudunensis, in hæc verba: *Universis præsentes literas inspecturis, Alanus de Novilla Miles & Galtherus Canonicus Remensis, salutem. Noverint universi quod nos fecimus testamentum pro Petro quondam fratre nostro, sub hac forma, quod nos legavimus pro remedio animæ suæ Monachis de Novilla, Capellanis nostris tres modios vini pro anniversario ejus annuatim faciendo*, &c. *Datum anno Dom.* 1261.

Infra l.51. lege, in Orientem.

Ibid. p.99. l.32. post, asserit. *adde.* Similis habetur charta an. 1312. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol.163. qua capitulum Ecclesiæ Ambian. id sibi juris in Canonicos intestatos demortuos competere contendit, Episcopo illud sibi asserente.

INTRAGIUM. *In fine adde.* Charta Eustorgij Dom. villæ Nobiliacensis in Lemovicibus an.1255. *Triginta libras Marchionum; quas ab eodem intragij nomine recepimus in pecunia numerata*, &c.

INTUMARE. Vide *Incoma*.

INVENIRE. *P.103. l.2. post*, &c. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 111. *Sive de aliis* (rebus) *quas legitimè & legaliter invenire vel acquirere quivit.*

INVESTITURA. *P.109. post l.39. adde.*

Per calicem. Tabular. Absiense fol. 95. *Et de his investivit ipsum Abbatem cum Calice, quo Communionem acceperat.* Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita p.74. *Per librum quatuor Evangeliorum nobiliter ornatum, & auro ex parte conscriptum, seu per calicem unum aureum cum patena sua, desuper Episcopis & Sacerdotibus manus eorum imponentibus, — tradiderunt, &c.*

Ibid. l.63. post, investierunt. *adde.* Tabular. Brivatense fol.193. *Per traditionem libri, & specialiter per traditionem clavium Cortilis, seu plateæ de Challes.*

Per Clocas Ecclesiæ. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.126. *Plenam & legalem vestituram per cloccas & ostia senioris ipsius Monasterij Ecclesiæ, — & per portas ipsius monasterij Iamdicto Aldrico Episcopo, multis coram testibus in ipso monasterio solemniter* (traditionem) *fecerunt.*

Ibid. p.111. post, l.8. subde.

Per floccillum Capillorum. Tabular. Absiense fol. 83. *Hoc dono nvestivi Rainerum Abbatem cum floccillo capillorum meorum.*

Ibid. fol.112. post, l.38. subde.

Per librum Evangeliorum & Calicem, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. loco supra laudato.

Ibid. l. 44. post, obtulit. *adde.* Liber Chirographorum Absiæ fol.99. *Et ad majus altare accedentes, in præsentia Dominici corporis, cum regula S. Benedicti de his abbatiam investierunt, ac deinde beneficium spiritale postulantes acceperunt.*

Ibid p.113. post l. 9. subde.

Per unam mitram, decimæ molendinorum investitio extat in Tabul. Chirographorum Absiæ fol. 62.

Ibidem l.34. post, &c. *adde.* Vita MS. S.Pardulphi: *Et cum cuncta claustra Monasterij, & omnis fabrica ipsius, vel omnia loca inhabitabilia perfecta vel consummata fuissent, supradictus Lautacius per ostium cellulæ ipsius viro Dei tradidit ad regendum.*

Fol. 114. post l. 16. subde.

Per regulam. Vide supra, per librum.

Ibid. l.50. post, altare. *adde.* Tabular. Brivat. fol. 193. *Per traditionem cujusdam libri textus Evangeliorum cum postibus argenteis & imagine crucifixi præsentialiter investivit.*

Ibid. p.115. l.3. post, investivimus. *adde.* *Le Roman de Guillaume au Court-nez.*

> *Par une blanche anseigne li fu li fiez rendus.*

INVITATORIA, Epistola qua quis ad aliquam Ceremoniam invitatur. Vide Diurnum Romanum cap.3. tit.13.

INVULGARE, pro *Divulgare*, in Addit. ad Vitam S. Antonini.

INVULTUARE, *Vultum effingere.* Marius Victorinus ad Candidum Arianum pag.162. *Excitatus enim in anima νοῦς, intellectualem potentiam animæ illustrat, & illuminat, & invultuat ac figurat, & innascitur animæ intelligentia & perfectio.*

JOCULARI. *P.18. l.6. post*, adde. *scribe.* Saxonem Grammatic. lib.6. Joan. Sarisber. lib.1. Policrat. cap.8.

JOCUS *In fine adde.* Ubi leg. *scaccorum.* Gall. *jeu d'eschecs.*

IPSUD. *L.*1. *post*, Africanorum. *adde*. Gloss. Gr. Lat. αὐτὸ, *ipsud*, *ipsum*. At Cod. MS. *illud ipsum præfert*.

Ibid. in fine adde. Occurrit præterea in Actis Cæciliani, sub finem.

IRENARCHÆ. *in fine adde*. & Henric. Valesium ad lib.4. Eusebij cap.15.

IRMINSUL. *In fine adde*. Præterea Henric. Meibomium lib. de Irmensula Saxonica.

ITERARE. *L.*2. *post*, apud, *adde*. S. Columbanum instr. 8.

JUCTUS. *In fine adde*. Tabular. S. Cypriani Pictav. *Concesserunt Monachis S. Cypriani complantum suum, duos juctos de vinea in terra S. Severini, &c.* Formula Andegav. 4. *Et ita vindedi ad venerabile fratri illa vineola plus menus juctus tantus, & residit in terraturium Sancti illius*, &c. Occurrit præterea in Form. 22. & 53. occurrit non semel in Tabulario S. Eparchij Inculism. fol.49. &c.

JUDÆI. *Post l.*48. *subde*.

Sed & in proventibus, qui ex Judæis capiebantur à Dominis feudalibus, is erat, ut *si aliquis à Secta Iudaica vellet recedere, spiritu illuminatus divino, ac limitibus erroris derelictis, fidei orthodoxæ sacrique baptismatis reciperet sacramenta, bonis quæ præhabebat nudaretur omnino, & sic suis viduatus rebus, efficeretur & remaneret pauper & inops: unde accidebat quod tales qui antea se locupletes cernebant, egeni, & quidam ex eis vitam quasi quærerent mendicantium, & in pristina devia relaberentur ad vomitum, damnabiliter remeando in suarum, proh dolor! animarum perniciem.* Quam quidem *consuetudinem sive usum, qui in regno Franciæ & plerisque aliis mundi climatibus diutius inoleverat, seu aliter à priscis dicebatur temporibus hactenus observatus*, abrogavit Carolus VI. Rex Franciæ Statuto 25 April. an. 1363. quod descriptum legitur in libro rubeo Castelleti Parisiensis. Hanc etiam abrogavit Jacobus II. Rex Aragoniæ: *Ita quod si Iudæus vel Iudæa se baptizaverunt & redierint ad fidem Christianam quod eo quod ipsi habent renuntiare eorum bonis, quia ipsa habent de usuris & turpi lucro, & ita gravius vel durius ad fidem Catholicam veniunt, quod nos quantum in nobis & posse nostro & auctoritate nostra regali & in successoribus nostris est, & etiam Curia pro toto generali terra dimittimus ei ipsum & suis in perpetuum.* Extat Statutum aliud ejusdem Regis quo in omnibus dominiis suis statuit, *quod quicumque Iudæus vel Saracenus Spiritus S. gratia fidem voluerit recipere orthodoxam, & baptismi lavacrum salutaris, libere & absque ullius contradictione possit hoc facere, nonobstante predecessorum suorum vel alicujus Statuto, vel prohibitione, vel etiam super hac obtenta consuetudine, ita quod propter hoc nihil de bonis suis mobilibus & immobilibus ac se moventibus, quæ prius habebat amittat, imo universa securè ac liberè teneat & possideat, &c.*

*Ibid. p.*128. *l.*6. *post*, statuitur. *adde*. hisce vernaculis: *Une grand rouelle bien notable de la grandeur du grand seel du Roy partie de rouge & de blanc, & telle que l'en puisse appercevoir ou vestement dessus, soit mantel ou autre habit en tel lieu qu'ils ne la puissent musser*, &c.

*Ibid. l.*62. *post*, &c. *adde*. *Iudaria*, in Chronico Petri IV. Regis Aragon. lib. 4. cap.8.

JUDEX. *l.*37. *post*, κριτὴς. *adde*. Ammianus lib. 17. *Optimates & judices varij ex populis præsidentes*. Alia ex eod. Ammiano suggerit Lindenbrogius ad lib.27. pag.173.

Ibid. l. 72. *post*, victoria. *adde*. Vetus Interpres Concilij Calchedon. Act.1. & alibi, ἄρχοντας, *Iudices* semper vertit, ut & Interpres Concilij VI. Oecumenici.

*Ibid. p.*130. *post l.* 61. *subde*.

Iudex gladij spiritualis & claustri, in Actis Capitularib. Capituli Lugdun. an. 1345. fol.107.

*Ibid. p.*131. *post l.*20. *subde*.

Iudex ad sig um equi, judex ad signum galli, in Statutis Mediolan. part.2. cap.6. 14.

JUDICARE. *Lin.* 17. *post*, alios. *adde*. Huic emendanda Charta Domnoli Episcopi Cenomanensis: *Ideo tibi, Niviarde Diacone ac Defensore nostræ Ecclesiæ, judico atque jubeo, hoc tua traditione, sicut nunc ab Ecclesia possidetur, cum omni soliditate vel adjacentia sua Leusio Abbati facias consignari.* Ubi perperam Edit. *Indico*.

JUDICATUM. *P.* 134. *l.*9. *post*, rogavi. *scribe*. Adde Puricellum in Ambrosiana basilica p.367. 416. 429. 478.

JUDICIARIA. *L.*2. *post*, occurrit. *adde*. in Capitul. Pipini Reg. Italiæ an. 793. cap.30.

JUGATICUM. *In fine adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in ζυγοκέφαλον.

JUGATUM. *L. pen. post*, Vide. *adde*. Colmanarezium in Hist. Segoviensi cap.14. §.10. &

JUGIA. *L. ult. post*, semel. *adde*. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag.223.

JUGUM. *L. ult. post* continuerit. *adde*. Charta Henrici Comitis Portugalliæ to. 3. Monarch. Lusitan. pag.281. *Si quis emerit vineam à tributario, sit libera: & si acceperit prius ad jugum uxorem tributarij, omnem hæredidatem quam habuerit, sit libera: & tributarius si potuerit esse Miles, habeat morem Militum. Milites quot potuerint habere jugarios in hæreditate sua quam habuerunt intus colimbria*, &c. Vide to 4. p.307. v.

JUMENTUM. *L.*10. *post*, Equis. *adde*. Vel potius *Iumenta* potissimum dicta, quæ sub jugo ad aratrum ponuntur, quasi jugamenta. Gloss. Lat. Gr. *jumenta*, ζεύγματα.

*Ibid. l.*12. *post*, Janua. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 25. *Et in Cipido atque Belino eos quos jumentarios dicunt, cum redditione censu, quem singulis annis solvere noscuntur, id est mel & ceram, & in Cabanido eos quos Porcarios vocant.*

JUNIOR. *L.*15. *post* subditum. *adde*. S. Columbanus Epist.4. ad Bonifaci. *Liceat cum junioribus vestris sollicitare vos pro zelo fidei, pro amore pacis, &c.*

*Ibid. p.*144. *l.*43. *post*, vetuit. *adde*. Extat in Adversariis Duchesnianis apographum Chartæ Bartholomæi Archiepiscopi Turonensis, in quo hæc verba habentur: *Ea siquidem intentione S. Maximino ejusque Canonicis jundragium Ecclesiæ S. Stephani, quæ Cainone sita est, integrum & absolutum & in perpetuum sine ulla calumnia obtinendum concessi.* Ubi Exscriptor, ait in diplomatis dorso adscriptum, *jundragium, hoc est adjunctio: nam quod Latini jungere dicunt, galli dicunt* joindre. Sed indubiè legendum *junioragium*, ut est in locis laudatis in voce *Vindragium*.

*Ibid. l.*32. *post*, parage. *adde*. vel *en parage & ramage*, de qua ita Charta an. 1478. de Joanne Vicecomite *de Quoitiven & de Truegnedac: Confesse tenir & tient en ramage de nostre dite Cour de Parlement toutes & chascunes les terres.* Et infrà: *& acause d'iceux il doit obeir à nostre dite Cour de Parlement, comme homme ramager & juveigneur a l'aisné*, &c.

Ibid.

Ibid. pag. 145. *l.* 1. *post*, &c. *adde*. Tabularium S.Dionysij Novigenti: *Junioratus autem sic eis concessus est ut juniores in molendinis mitterent, sed ab eis coram Priore vel Monachis fidelitatis sacramentum acciperent. Quod si ipsi, vel juniores eorum committerent aliquando de suo, vel juniorum suorum commisso, coram Monachis responderent.*

JUPA. *In fine subde.*

Iopula, eâdem notione, in Concilio Saltzburgensi an. 1420. cap. 6.

JURAMENTUM. *L.* 2. *post*, §. 1. *adde*. Gregorius Nazianzenus in iambo 15. seu in Definitionibus:

Ὅρκος δ' ἐστὶ πίστωσις ἐμμέσῳ Θεῷ.

Ibid. p. 148. *l. pen. post*, sacramentum. *adde*. nominatum.

Ibid. p. 151. *l.* 50. *post*, cap. 3. *adde*. In formul. Andegav. n. 49.

Ibid. l. 57. *post*, 1230. *adde*. Foris Alcaçonensib. eræ 1267.

Ibid. p. 152. *l.* 46. *post*, tit. 66. *adde*. Vide Cujac. lib. 17. observ. cap 9.

Ibid. p. 153. *l.* 12. *post*, pulcra. *adde*. Charta an. 1286. apud Bohuslaum in Hist. Bohemiæ pag. 296. *Factoque in ligno crucis Dominicæ juramento*, &c.

Ibid. l. 13. *post*, vide. *adde*. Leonem Grammaticum p. 494.

Ibid. p. 152. *l.* 45. *post*, sacramentum. *adde*. *Iuramentum & Sacramentum Evangelij* appellat Historia Monasterij Rotonensis lib. 1. cap. 8. quod quidem.

Ibid. pag. 156. *l.* 14. *post*, reliquiis. *adde*. Vita S. Maximi Confess. num. 31. τῷ δὲ Θεοδοσίῳ καὶ ὅρκῳ τὰ εἰρημένα ἐπιβεβαιώσαντος, καὶ χερσὶ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων προσψαύσαντος, &c.

Ibid. l. 52. *post*, vide. *adde*. S. Athanasium in Apol. ad Constantium p. 674. &

Ibid. p. 157. *l.* 50. *post*, cap. 4. *adde*. ἔγγραφος ὅρκος Porphyrogenito lib. de Adm. Imp. cap. 45. pag. 155. 158. & Annæ Comnenæ lib. 13. extremo p. 416. & Cantacuzeno lib. 4. cap. 20. quæ quidem scripto concepta sacramenta eandem vim habent quæ corporaliter præstita, ita ut qui ea infringit perjurus æquè sit ac alter, uti definit Gregorius Nazianzenus Epist. 219. & carm. adversus sæpius jurantes. De ejusmodi juramento agit præterea Tertullianus lib. de Idololatria cap. 23. Anonymus de Reb. Armeniæ: καὶ γράψαντες γραφίδια μετ' ὅρκου, συνωμολόγησαν αὐτοῖς, τῇ χειρὶ ἐγγράψαντες, apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 33. ὅρκους ἐν βιβλίοις ἐγγεγραμμένους. διὰ ἐγγράφου ὀμνύειν, apud Balsamon. ad Can 77. Synodi Trull.

Ibid. l. 69. *post*, obtestatus est. *adde*. Eadem formula habetur in Chronico Alexandrino an. 4. & 10. Zenonis.

Ibid. p. 158. *l.* 5. *post*, &c. *adde*. quippe ut ait Palladius in Vita S. Chrysostomi cap. 9. ὁ γὰρ ἀληθῶς ἐπίσκοπος ψεύδεσθαι οὐκ οἶδεν. Et S. Athanasius in Apolog. ad Constantium: ἃ γὰρ ὡς Θεοῦ παρόντος λαλοῦσιν, τοῦτον ὅρκον ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί.

Ibid. l. 41. *post*, erat. *adde*. Edictum Prætoris: *Sacerdotem vestalem & Flaminem Dialem in omnei mea jurisdictione jurare non cogam.* Vide Festum in *jurare*, & ibi Scaligerum. Adde etiam Balsamon. ad Concil. Trull. Can. 77.

Ibid. p. 159. *l.* 4. *post*, prohibentur. *adde*. ὅρκοι ἐθνικοὶ & ἑλληνικοὶ, apud S. Basilium in Epist. ad Amphiloch. Can. 81. in Synodo Trull. Can. 94. vel ὅρκοι πάτριοι, ut apud Theophanem an. 2. Justini Thracis de quibus Scholiastes Basilic. to. 2. p. 144.

Ibid. post, *l.* 21. *subde*.

Quadi, apud Ammianum lib. 17. pag. 107. *Eductisque mucronibus, quos pro numinibus colunt, juravere se permansuros in fide.*

Ibid. l. 69. *lege*. intraverit.

Ibid. pag. 160. *post l.* 19. *subde*.

Apud Ammianum lib. 21. milites *in Iuliani Imp. nomen conceptis verbis jurant solemniter, gladiis cervicibus suis admotis sub execrationibus diris, omnes pro eo casus quoad vitam profuderint, si id necessitas exegerit, perlaturos.*

Ibid. p. 166. *l.* 14. *post*, operæpretium. *adde*. μὰ τὸ θεῖον, apud Scholiast. Basilic. to. 3. p. 160.

Ibid. l. 22. *post*, cap. 17. *adde*. *Per crucem*, in Zosimæ colloquiis.

Ibid. lin. 36. *dele*. Per amorem Dei. Vide vis. Flotild.

Ibid. lin. 37. *post*, principum. *adde*. Palladius in S.Chrysost. cap. 14. Sozomen. lib. 4. cap. 7. Codin. in Orig Constantinopol. p. 200.

Ibid. l. 47. *post*, 219. *adde*. Leo sapiens Imp. apud Anonymum Combefisian. in eod. Leone n. 22.

Ibid. l. 73. *post*, cap. 10. *adde*. *Per nomen Martyris*, apud Palladium in S.Chrysostomi Vita cap. 17. *Per templum Domini*, apud Anonymum in Pœnitentiali Gr. apud Morinum p. 120.

JUS. *P.* 172. *l.* 25. *post*, elegerint. *adde*. Tabular. S.Eparchij fol. 122. *Istas res jam dictas manibus nostris tradimus — ad habendum vel possidendum in omnibus jure Ecclesiastico, ea vero ratione, ut nullus de rectoribus ipsius monasterij S.Eparchij nec donare, nec vendere, nec alienare, nec concammiare, neque per precariam, neque in beneficium donare ad ullum hominem possunt* Charta Theoderici Reg. Fr. in Actis Episcopor. Cenoman. *Quod ad matrem Ecclesiæ S. Mariæ, & SS.Gervasij & Protasij, cui praeesse videtur, jure Ecclesiastico pertinet.*

Ibid. l. 43. *post*, Vide. *adde*. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 9. 39. & p. 37. ubi *more Ecclesiastico* in Charta Ludovici Pij occurrit: præterea.

Ibid. post l. 55. *subde*.

Ius prætorium. Charta Roberti Regis Franc. ex Tabul. S. Cornelij Compend. *Ego Robertus G. D. Franc. Rex, & Constantia divino nutu Regina, — Me & conjugem meam Constantiam jocunda conversatione mihi admodum dilectam, & in administratione rerum ad se pertinentium satis utilem & strenuam, prædium nostræ regali sedi Vermeriæ contiguum, quod de auro à domo patris sui asportato prædicta mea conjux emerat, Sanctæ Mariæ Compendiensi & SS. Martyribus Cornelio & C. dedisse, — & devote jure prætorio & forensi dedisse pro nostra incolumitate & salute animarum nostrarum, & filij nostri Hugonis jam regni solio antequam decederet sublimati, & proh dolor, nostris diebus inibi sepulti, — hæc omnia legaliter data, & jure forensi & prætorio Compendiensi Ecclesiæ tradita nostræ auctoritatis potestate firmamus. Actum Aurelianis an.* 1224. Vide I.C.

Ibid. p. 173. *l.* 14. *lege*. regatur.

Ibid. pag. 174. *l.* 12. *post*, jussionibus. *adde*. Vide Diurnum Romanum cap. 2. tit. 3.

K.

KALENDÆ. *P.* 185. *l.* 33. *post*, Gussanvilla. Similia fere habet Concilium Basileense sess. 21. Extr. ubi etiam *festum fatuorum* appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt cognatus in Hist. Tornacensi, & Marlotus in Metropoli Remensi ad an. 1509. similem vesaniam in rebus sacris Michaëlis μεθυστοῦ

Imp.

Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 21. Edit. Combefisij, Continuator Theophanis lib. 4. n. 38. Symeon Logotheta in eod. Michaele n. 18. & alij.

KALENDATUS, Kalendis, seu die ac anno notatus, in Translat. S. Angeli Carmelitæ apud Papebrochium.

L.

LABANDAGO. *L.* 15. *post*, caput. *adde.* Quemadmodum catapulta, *tortilibus nervis*, ut est apud Amnianum lib. 15.

Ibid. l. 26. *post*, faciat. *adde.* Matth. Silvatic. *Pendigo, id est colopus vulneris.*

LABELLUM. *In fine adde.* In veteri inquesta apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 1157. *Labellum* sumitur pro Cantharo, in quo reponitur aqua benedicta: *Et multoties vidi custodes monachorum & non alios accendere & extinguere cicendilia, —— & portare aquam in labello, qui est in Ecclesia S. Satyri.*

LABES, *Clades. adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Labina, hoc est calamitas, labes, ægritudines, morbus.*

LABYRINTHUS, una ex notis apponi solitis marginibus librorum, de quibus Isidorus, qua locum difficilem esse ostendit. Marius Mercator p. 164. Edit. Baluzianæ: *Ad cujus loca pervidenda, quæ hic exponere curavimus, signa labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

LÆDAMEN. In Statut. Mediolan. 2. part. c. 258. vide *Lætamen.*

LAGAMANNUS. *L. ult. post*, Dolmerus. *adde.* ut & Joan. Stiernhookus lib. de Jure Sueonum vetusto p. 18. 34. & alibi.

LAGAN. *P.* 204. *l.* 56. *post*, donatur. *adde.* Neque tamen ita abolitum, ut non aliquatenus revixerit in Aquitaniæ locis maritimis. Testatur quippe Jacobus Billius lib. 1. observ. Sacrar. cap. 6. sua ætate in Insulis Rupellæ vicinis omnibus oris illis maritimis viguisse crudelissimam illam Consuetudinem, ut si gravior quædam tempestas navem aliquam multis ante detrimentis affectam, magnaque ex parte fractam in littus ejecisset, tantum abest, ut ij ad quos delata erat, ejusmodi calamitate cômoverentur, ut eos ipsos quod miseri essent, hostium loco & numero haberent, atque id omne quod fluctuũ rabies ipsis reliqui fecerat, confestim diriperent: imo ne ab ipsorum quidem corporibus, si sua tueri ac retinere conati essent, manus interdum abstinerent. Certè fatendum non humanè modò in hisce occasionibus sese etiamnum gerere provinciarum maritimarum præfectos. Id porro Juris Christiernus II. Daniæ Rex etiam dimisit, &c.

Ibid. l. 60. *post*, c. 2. *adde.* & historiam Segoviensem Colmanerezij cap. 18. §. 2.

LAMA. *L. pen. post*, vide. *adde.* Nilum Mon. lib. 2. Epist. 205. & infra in V.

Ibid. post l. ult. subd.

LAMIARI, *Fascinari*, in Addit. ad Vitam S. Antonini.

LAMPADARE. *L.* 14. *post*, vide. *adde.* Lactantium lib. de Mortib. Persecut. num. 21. Palladium in Vita Chrysostomi p. 198.

Ibid. post l. ult. subde.

Lampadare, fulgere. Cassiodor. in Psalm. 43. *Ecce nobis Dominicus ordo domino revelante lampadavit.*

LAMPIFICUS, *Splendidus.* Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n. 8. *Ad sanctam Ecclesiam lampificis ornamentis obsita processit.*

LAMPADARII. *P.* 209. *l.* 27. *post*, præcederent. *adde.* Vide Henr. Valesium ad Euseb. de laudib. Constant. cap. 1.

LANCEA. *P.* 212. *post l.* 2. *subde.*

Lancea emendari, pœnæ nobiliorum species. Lactantius de Mortib. Persecutor. n. 22. *Domestici & administratores lancea emendabantur: in causa capitis animadversio gladij admodum paucis quasi beneficij* (loco) *deferebatur, &c.* Galli dicunt, *Passer par les piques.*

LANNA. Vita S. Gildæ: *Quæ insula usque in hodiernum diem Lanna Hilduti vocatur.*

LANZARIUS. Charta Alfonsi III. Reg. Portugall. an. 1289. apud Brandaonum tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. *Item omnis laborator qui non fuerit Lanzarius, stet in pace, & nullus mactet eum.*

LAPIS. *P.* 217. *l.* 29. *post*, &c. *adde.* Joan. Stiernhookus de Jure Sueonum vetusto lib. 1. p. 19. *Ignominiosa lapidum illa civitatis gestatio in confusionem flagitiosi concubitus toties celebrata, quæ etiamnum extat, &c.* Idem p. 326. de pœna adulterij: *Ius nostrum municipale sola ignominia & relegatione contentum est, sed ignominia qua major adulteris excogitari non potest. asservabant enim in Curiis duos lapides, quos lapides publicos seu civitatis, vocabant,* Stadzens Stena. *Hi scapulis adulteræ impositi sunt, ac deinde funiculus ad genitale adulteri membrum adstrictus, quo sic one ata sessorem suum per oppidum publicè circumducebat, &c.*

Ibid. lin. 42. *post*, 311. *adde.* Statuta Mediolan. 2. part. cap. 329. *Fiant scalæ lapidum vivorum, &c.*

LARGITIONES, *Thesaurus publicus, fiscus.* Scholiastes Basilic. lib. 7. tit. 1. τρεῖς ἦσαν τὸ παλαιὸν αἱ τοῦ Βασιλέως περιουσίαι, λαργιτίωνες, πριβάτα, καὶ πατριμονιάλιαι. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. n. 7. *Idem insatiabili avaritia thesauros nunquam minus volebat, sed insuper extraordinarias opes ac largitiones congerebat, ut ea quæ recondebat integra atque inviolata servaret.* Vide *Comes Largitionum.*

LATERNA. *L.* 41. *post*, &c. *adde.* Vide Salmasium ad Plinium p. 166.

LATIFUNDUS, *Latè possidens*, in Glossis antiq. MSS.

LATRO. *L.* 41. *post*, &c. *adde.* Charta Philippi Regis an. 1275. ex Tabul. S. Germani Paris. *Et quot homines seu hospites ipsorum Abbatis & conventus —— de conducendis & adducendis latronibus & aliis malefactoribus, quando ex parte ipsius Præpositi nostri de Castro forti super hoc requirebantur, quod quidem ipsi homines facere consueverant, de cætero sint quiti, liberi & immunes.*

LAVARI dicuntur capita monachorum, cum raduntur, in Pœnitentiali S. Columbani cap. 9. *Pœnitentes fratres quamvis opera difficilia & sordida efficiant, non lavent capita nisi Dominicâ, id est octavâ: si autem 15 diebus, aut certè propter fluentium capillorum incrementum, arbitrio senioris in lavando unusquisque utatur.* Cumeanus Abbas de Mensura Pœnitentiarum cap. 12. *Lavacrum capitis potest esse in Dominica, & in Lixivio pedes lavare licet,* &c. Vide Regulam S. Pachomij c. 52. 54.

LAVATORIUM. *Lin.* 4. *post*, eluuntur. *adde.* Pro tonstrina monachorum videtur usurpare Euckehardus &c.

LAUDARE. *Post, l.* 34. *subde.*

Laudari & *Collaudari* dicitur, qui ritu solemni ad supremam aliquam dignitatem eligitur aut evehitur,

tur 1. cui nempe *laudes* dicuntur. Occurrit passim im Chron. MS. Andreæ Danduli. Tabular. Monasterij S.Theofredi in Diœcesi Aniciensi : *Ut nullus Abbas in eodem cœnobio laudetur aliquando à fratribus aut ordinetur ab Episcopo, nisi prius, &c.*

Ibid. l.61. post, laudibus. *adde.* Tabular. S.Theofredi in Vellavis, an. 1159. *Item si alij donent, vel vendant, jamdictus abbas vel successores ejus pro laude vel vendis inde exigant.*

LAUDATICUM. *L.* 4. *post*, indicatione. *adde.* In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.56.

LAUDUS, pro *Lautus.* Charta S. Karilesi in Actis Episcopor. Cenoman. pag.82. *nullas functiones vel exactiones, neque exquisita & lauda convivia,— de præscripta facultate penitus requirant.* Occurrunt eadem verba p. 90.

LAURATUM. *L.* 11. *post*, ἰῶαν. *adde.* De eod. Constantino Lactantius de Mortibus persecut. num. 25. *Paucis post diebus laureata imago ejus allata est ad malam bestiam : deliberavit an susciperet.— suscepit itaque imaginem admodum invitus*, &c. Adde num.42. 43.

*Ibid.pag.*230. *l.*51. *post*, egimus. *add.* Erant denique *laurata*, vel certè εἰκόνας βασίλειοι, inter vexilla militaria, ut est apud Dexippum in Legat. p.8. *Ibid. l.*57. *post*, laureatas. *adde.* Quod adstruit locus Lactantij.

Ibid. l. pen. post, 27. *adde.* Lindenbrogium ad lib.22. Ammiani.

LAUROS *Operire*, maleficij aut sortilegij species. Pirminij Excerpta de libris Canonicis : *Non Vulcanalia & Kalendas observare, lauros operire, pedem observare, effundere super truncum frugem, &c.*

LAUS. *Post l.*12. *subde.*

Laus divina, officium Ecclesiasticum. Vita B.Stephani Abbatis Obasin. lib.1. c.7. *Excepto quod aut lectio aut laus sibi vendicabat divina.* Vide *Acoemeti*, ubi de *laude perenni.*

Ibid. l. 19. *post*, decantantes. *adde.* Ammianus lib. 17. extremo : *Post hunc dicendi finem*, (Constantij ad milites orationem) *concio omnis alacrior solito aucta spe potiorum & lucri, vocibus festis in laudes Imperatoris assurgens, denique ex usu testata, non posse Constantium vinci, tentoria repetit læta.*

Ibid. in Addit. *In fine adde.* Andr. Dandulus in Chron. MS. an.998. *Insuper Episcopi eisdem sacris confirmaverunt, quod feriatis diebus, quibus laudis pompam in Ecclesia depromere solebant, istius principis nomen post Imperatorem laudis præconiis glorificarent.*

Ibid. l. 72. *post*, 175. *adde.* & Steph. Baluzium lib.2. Miscellan. p.143.

LAXARE. *L.*1. *post*, laisser. *adde.* gesta purgationis Felicis : *Dico illi ego : Molestus es mihi, tu homo immissus es : laxa hinc te à me.* Id est, *recede.* Galli dicerent, *laissez moi là.*

*Ibid. P.*235. *l.*3. *post*, concedo. *adde.* Charta an. 1164. ex Tabul. S.Germani Prat. *Ea conditione tamen interposita, quod beneficia parrochianorum in infirmitate facta, & Ecclesiæ S.Georgij collata, ubicunque sepulti fuerint : beneficia, inquam, quæ vulgari nomine lessa nuncupantur, Monachis S.Germani & Ecclesiæ S.Ioannis ex æquo dividentur. Determinatum quoque est, quod lessa servorum S.Germani de Patrimonio facta nunquam nisi assensu monachorum à Canonicis recipiantur*, &c. Charta alia, ibidem : *De dimissis, id est lessis, habebunt monachi medietatem unam, &c.*

LAZARI. *L.*4. *post*, 399. *adde.* Charta Ludov. Regis, ex Tabul. S. Cornelij Compendiensis : *De infirmis qui & leprosi, vulgo autem Lazarij nominantur.*

LAZUR. *L.*7. *post*, sonare. *adde.* Palladius de Architectura : *Colorum — medij, rubeus, viridis, croceus, purpureus, prasinus, lazur, indicus.*

Ibid. l.antepen.post, habent, *adde.* Leonardus Fuchsius lib.1. Paradoxor. medicin. cap.12.

LECTARIUM. *Lin.*2. *post*, leti. *adde.* Formula Andegav.1. *Cido tibi bracile valente solidus tantus, tonneas tantas, lectario ad lecto vestito valento solidus tantus, &c.*

LECTERIA. *In fine adde.* Testamentum Sancij I. Reg. Portugall. tom.4. Monarch. Lusit. p.260. *Ut post mortem meam habeat totam meam leteiram, & meos annulos & sortilias*, &c. ubi hæc vox idem sonat quod, *Lectarium*, de quo supra.

LECTORIALE. *In fine adde.* Vide Puricellum in Basilica Ambrosiana p.1093.

LEDA. *P.*242. *l.* 8. *scribe*, la lée.

Ibid. in fine subde.

Laia, ligna signata, seu arbores signatæ in silvis, ad earum vias scilicet. Charta Adelæ Reginæ Franc. an.1105. in Tabul. Abb. Barbellensis num.62. *Idem Milo quitavit ligna signata, quæ vulgò dicuntur la a, & quidquid nemoris continetur intra prædicta ligna & jamdicta fossata, &c.* Occurrit præterea in charta 113.

LEDO. *P.* 244. *l.*23. *post*, usurpatur. *adde.* Vita S.Theodulfi Abbat. num.2. *Sed & in vita eorum & in morte stupenda fiunt miracula : quorum alia malinas æquiparant immensitate, ledones alia numerositate.* Vita S. Hermelandi : *Omnes cursus maris in ledones & malinas, id est minores & majores æstus dividi.*

LEGENDA. *L.*12. *post*, legi. *adde.* Joannes Neapolitanæ Eccl. Cimeliarcha in præfat. ad Vitam S. Joannis Episc. Neapol. *Et cum vita ejus, & qualiter fuerit ad Episcopum assumptus & in eo laudabiliter conversatus, in Chronicâ haberetur antiquâ, nec tamen legenda, quæ ad honorem ejus in festivitate sua legeretur, scripta aliquatenus appareret, &c.*

LEMNIA, *Lemna, Lempna*, silva. Tabular. S. Eparchij Inculism. *Ego dono — & ad ignem & ad alia necessaria omnes arbores* Lemniarum *mearum de Pontos, præter chaisnum & fraxinum.* Charta Aimerici de Ronconio, ibid. *Dono Deo & S.Eparchio lo chaufatgha in lempnis meis de Marcillac, &c.— & accipiant de lempnis meis quantum eis opus fuerit ad suum chaufatgha.* Rursum fol. 870. *In illa terra quæ est trans la lemna de Palirs, juxta mansum Brolij.*

LENCIUS. Testamentum Sancij I. Regis Portugalliæ eræ 1217. apud Brandaon. to. pag.260. *Habeat & meas cintas, & meas scarlatas, & penas varias, arencanes & lencios.* Id est *lintea.*

LENONIA. *In fine adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg.Sicil. c.205. *La poine de lenoine & de lecherie*, &c.

LEITO. Charta Alfonsi III. Reg.Portugall. apud Brandaon. tom.4.p.279. v. *Gallinam, caponem, capritum, anxerem, aut leitonem.*

LEPORIUM. (*Sic lege*) *in fine adde.* Videtur legendum *leporariis.* Gloss. Gr. Lat. λαγοτροφεῖον, *leporarium.* in MS. Cod. λαγωτρόφιον habetur.

LEPRATICUS, *Lepra infectus*, apud Stephanum African. in Vita S. Amatoris n.28.

LETHA. Vita S. Carthaci Episc. n. 12. & ipse solus egrediens duas *Lethas libris plenas suis humeris imposuit.* Clitellas interpretantur viri docti.

LEUDES. *Lin.* 2. *post*, vide. *adde.* Joan. Gryfiandrum de Vveichbildis Saxonic. cap. 14. num. 9. &.

*Ibid. p.*259. *l.* 25. *post*, Leyda. *adde.* Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an. 1184. in Tabul. Dalonensi fol. 11. *Pedagia & leidas rerum suarum, sive alias Consuetudines quæ à vendentibus & ementibus exigi solent.*

LEVITIANA. Vita 2. S. Carthaci Episc. num. 2. S. Mochuda ad prædictum S. *Colmanum venit in suo monasterio Lanneala manentem, ut veniens secum Levitianam signaret in suo monasterio Raithin: quia mos S. Colmano erat, cum angelis loca Levitianarum signare, & donatum est à Domino S. Colmano, ut filij mortis non assurgerent in Levitianis, quas ipse signaret.* Infrà: *Exivi ad Levitianam cum angelis signare, revertere, & sicut videbis signa minima constituta per senem in Australi plaga cellæ tuæ, ita constituit Levitianam: & ne tibi videatur modica qui ab alia tibi major ab angelis in tua alia civitate in australi Hiberniæ regione signabitur. Et reversus S. Carthagus ita invenit Levitianam signatam, sicut S. Colmanus dixit.* Hic benedictionem cœmeterij auguratur editor.

LEX. *P.* 269. *l.* 4. *post*, apud, *adde.* Auxilium de Ordinationibus Formosi Papæ lib. 1. cap. 30. scriptorem Vitæ Aldrici Episc. Cenoman. p. 119.

Ibid. p. 271. *l.* 41. *post*, aloi. *adde.* Chronic. Alexandr. an. 22. Heraclij: *τέτῳ τῷ ἔται γέγονεν ἀπὸ νόμε νόμισμα ἑξάγραμμον ἀργυρεν.*

Ibid. p 272. *l.* 14. *post*, 35. *adde.* Acta Episcopor. Cenomanensium p. 178. *possessionibus suis, quas dudum aliis Ecclesiis & propinquis minimè tradiderat, per strumenta cartarum multis subscribentibus Episcopis, — & nobilibus viris, legibus contradidit sanctæ Cenomannicæ matri Ecclesiæ*, &c. Charta Theoderici Regis, ibid. p. 198. *à memorato Aghilberto & à suis ministris sunt legibus evindicata.*

Ibid. pag. 273. *lin.* 35. *post*, tit. 31. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 22. *en tel maniere les prouves ordenaires cessans ou fait, & les extraordinaires cest assaveir de bataille paribile, &c.* Ita cap. 28. Rursum cap. 114. *ça en arier estoit une loi, laquele l'en apeloit lois parabile. Cele loi nos volons oster.* Infra: *Par la loi devant dite cuidoient eschaper til qui estoient acusé d'aucun crime. Car l'en metoit le fer eschaufer, & le faisoient prendre à l'acusé: s'il ardoit, il estoit coupable: s'il ne s'ardoit, il estoit quites*, &c.

LIBELLUS. *P.* 277. *post l.* 54. *subde.*

Libellare, per libellum dare. Charta an. 1053. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana p. 429. *Alicui dare, vel commutare, seu libellare, vel venundare, &c.*

LIBER. *P.* 278. *post l.* 53. *subde.*

Libri deifici: Ita Christianorum libros sacros vocabant gentiles. Vide Passionem S. Felicis Episcopi Tubizacensis, & gesta purgationis Felicis Episc. Aptungitani.

Ibid. l. 57. *post*, continuit, *adde.* Martianus Capella lib. 2. *Erantque quidam* (libri) *sacra nigredine colorati, quorum literæ animantium credebantur effigies.*

Ibid. in fine subde.

Liber vitæ. Martyrologium, ad cujus calcem scribuntur nomina benefactorum Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Sic quoque ut nomina illorum in libro Vitæ in ipsa Basilica recitentur.* Infrà: *Post meum obitum ipsa sancta Ecclesia in honore S. Stephani ad suam revocet ditionem, & nomen meum in libro vitæ inibi qui tunc tempore Pontifex fuerit, scribi jubeat.*

LIBERARE. *P.* 281. *l.* 69. *post*, &c. *adde.* Vide Sebast. Fontinum Castruccium in Hist. Avenionensi p. 288.

LIBRA. *P.* 286. *l.* 38. *post*, &c. *adde.* Habent etiam Itali *libras subtiles*, de quibus ita F. Otbertus pag. 6. *il quinto* (de' pesi) *& ultimo chiamato della bilancia sotile, che libre* 106. *un quarto, di esso sono libre* 100. *dell susdetto della bilancia grossa.*

Ibid. l. 65. *post*, currentis, *adde.* numerum.

LICENTIA. *Pag.* 289. *l.* 3. *post.* divellantur. *adde.* Quod attigit Matthæus Monachus in quæstionibus matrimonialibus lib. 8. Juris Græcorum. p. 508. ubi de Causis dirimentibus matrimonium: *ἐὰν τῇ τῆς γυναικὸς σωφροσύνῃ ἐπιβελεύων, ἄλλοις αὐτὴν εἰς τὸ μοιχευθῆναι ἐπιχειρήσῃ προδοῦναι.* Huc etiam spectat quod habet Achmes Onirocrit. cap. 267.

LIGAMEN. *In fine adde.* Vide *Ligatura.*

LIGATORES. *In fine adde.* Ita libros *Ligari* dixit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 129. *καὶ αὗται γὰρ σπηλαίου μητέρες καὶ τροφοὶ, ὅταν δέδενται, γίνονται.*

LIGATURÆ. *Post hanc vocem adde.* *καταδέσεις*, Platoni lib. 2. de legib. *καταδεσμοὶ*, Eusebio de Laudib. Constant. c. 13. & Artemidoro lib. 1. c. 79.

Ibid. l. 11. *post* 156. *adde.* Nicolaus Myrepsus de Antidot. cap. 405.

LIGIUS. *Lin.* 12. *post*, Ligius. *adde.* in Charta Philippi Reg. Fr. an. 1076. & in alia Henrici Episcopi Suession. in Chronico S. Joan. de Vineis p. 44. 56. cum ante hæc tempora voces istæ rarius occurrant. Vvil. Brito &c.

Ibid. post l. 15. *subde. Le Roman. de Rou MS.*

Tu dois, dit le messager, ton Seigneur honorer,
Ses homs es, & li dois foi & amor porter,
Et s'honor & sa vie & ses membres sauver,
Et lui dois au besoin ni faillir ni fausser,
Tu es ses liges hons, si nel veus avoüer.

Ibid. p. 298. *l.* 7. *post*, obtinet. *adde.* Juramentum eorundem Præpositorum, ex Tabul. Eccl. S. Martini: *Et ligiam faciam secundum interpretationem Dom. Innocentij Papæ mansionem.*

Ibid. in fine adde. Hac notione passim occurrit vox *Lige* apud Froissartem *ville lige*, 2. vol. cap. 109. vous estes de Tournai, *laquelle est toute lige au Roi de France.* Cap. 127. *Ceux de Bruges se rendoient purement & ligement a toujours mais liges au Roi de France.* vol. 3. cap. 85. *La ville de Berci sans moien est toute lige a l'Evesque d'Utrect.* Ita cap. 77. *Quitterent ligement & franchement, &c.* Cap. 127. & 1. vol. cap. 112. *Purement & ligement.* Quod *purement & sans reservation* dixit 3. vol. cap. 98.

LIGNARIUM. *P.* 299. *l.* 7. *lege.* vocantur. *l.* 10. solvebantur. *l.* 11. singulos. *l.* 13. *post*, &c. *adde.* Vetus charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56. *Et debentur* 7. (solidi,) *de carnatico arietes* 15. *sine lana, de lignario sol.* 26.

LIGNUM. *l.* 19. *post*, deficeret. *adde.* Sed his locis videtur pro Equuleo sumi.

LIMARE, *Limis intueri.* Vita S. Theodulfi Abb. num. 12. *Typoque superbiæ ignitus* limat circumstantes, &c.

LIMBUS. *L.* 13. *post*, &c. *adde.* Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 87. Gen. *Erat enim in inferno quidam locus beatorum semotus à locis penetralibus, qui ob quietem & separationem ab aliis, sinus dicebatur, sicut sinum maris dicimus. Et dictus est etiam sinus Abrahæ, quia etiam Abraam ibi erat in sui tentatione usque ad mortem Christi.*

LIMOGIA. *L.* 18. *post*, Francor. *adde.* & in Hist. Rotonensis monast. lib. 1. cap. 9.

LIMPSANUM, *λείψανον*, apud veterem Interpretem Procli Patr. Constantinopol. orat. 5.

LINEA. *P.*304. *l.*3. *post*, 11. *adde*. Petrus Comestor in Hist. Scholast. c.63. Exod. *Quod Ceotomone, i. lineum dicebatur, quam nos lineam strictam, sive camisiam, vel subuculam dicimus.*

LINGUA. *L.* 5. *post*, &c. *adde*. Hist. fundationis Monasterij S. Vincentij Lisbonens. *Adversus urbem castra metantes, singuli tamen per generationes & linguas suas.*

*Ibid. l.*17. *post*, 368. *adde*. Jo.Phocas in descript. T. S. n.4. καὶ γδ ἐκ τ λιβάνȣ λεπῖον ῥαχίον καλερχόμϑμον γλωσσοειδῶς τῇ θαλάσσῃ ἐμφέρεϑ.

LINGUARE, *Lingua lambere*, apud Burchard. lib.5. cap.47.

LINIFIONES. *Lin.* 6. *pro*, Socrates. *scribe*. Sozomenus.

LINSAD. *In fine adde*. Vide *Linusa*.

LINEATOR. *L.*2. *lege*. λινούφ☉.

LINUM. *L.*21. *post*, habent. *adde*. λινόπομᾶν, *Linum incidere*, apud Schol. Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §.20.

LIQUEPATERE. *In fine adde*. Gloss. Gr. Lat. ἐμφαιῆ ποιῶ, *liquefacio*.

LISTA. *L.*29. *post*, solent. *adde*. Vide Scaligerum ad Catalecta p.260.

LITANIA. *L.*35. *post*, 138. *adde*. Guill. *le Peirat* lib.de capella regia p.749.

*Ibid. l.*34. *post*, appellatur. *adde*. Vita MS.S.Gaugerici Episc. Camerac.lib.2.c.2. *Eodem tempore, cum de more Gallico Leteniarum, id est rogationum solemnia agerentur, &c.*

Ibid. lin. 50. *post*, Rosvveidus. *adde*. *Litanias omni tempore bis in mense à se faciendas spondet* Episcopus recens consecratus summo Pontifici, in Diurno Romano cap.3. tit.7. Extr.

LITERA. *P.* 311. *post*, *l.* 12. *subde*.

Literæ Dominicales, quæ Bedæ *laterculum septizonij* appellantur, A. B. C. D. E. F. G. quæ quotannis mutantur ordine retrogrado, G.F.E.D.C.B.A. &c. Vide Canones Isagogicos Scaligeri pag.181. & Compotistas.

*Ibid. post l.*29. *subde*.

Literæ sacerdotales, Hieroglyphicæ. Ruffinus lib. 11. Hist. Eccl. cap.26. *Iam vero Canopi quis enumeret superstitiosa flagitia? Ubi prætextu Sacerdotalium literarum, (ita enim appellant antiquas Ægyptiorum literas) magicæ artis erat publica schola.*

Ibid. in fine subde.

Literæ unciales, majusculæ. S.Hieronymus Epist. 113. *Habeant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argentoque descriptos, vel uncialibus, ut vulgo aiunt, literis, onera magis exarata quam Codices.* Lupus Ferrariensis Epist. 5. *Scriptor regius Bertrandus dicitur antiquarum literarum duntaxat earum quæ maximæ sunt, & unciales à quibusdam vocari existimantur, habere mensuram descriptam. Itaque si penes vos est, mittite mihi eam per hunc, quæso, pictorem cum redierit.* Ita porro appellantur, quod unciæ, quæ pars est duodecima pedis, altitudinem habeant.

LITERATIM. *In fine adde*. Vide *Epistolatim*.

LITERATORIE. *Lin.* 3. *post*, usurpant. *adde*. Concil. Carthagin. V. cap.10. apud Gratianum dist. 18. cap.10.

Ibid. in fine scribe. Vide probat. Hist. Blesensis pag. 24.

LITERIO, qui literarum cognitionem affectat. Ammianus lib.17. de Juliano tum Cæsare: *Ut hirsutum Iulianum carpentes, appellantesque loquacem talpam & purpuratam simiam, & literionem Græcum.*

LITIUM. *In fine adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in λίτζι.

LISTRA. *L.*19. *post*, insignia. *adde*. Quo pertinent quæ narrat Philostratus de Herode Attico, qui mortua conjuge, totam domus faciem mutavit, & parietum picturas velis nigris induxit: ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τ οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ὑπήλλαξε, μελαίνων τὰ τ οἴκων ἄνθη παραπετάσμασι καὶ χρώμασι καὶ λίθῳ Λεσβίῳ κατηφὴς δὲ ὁ λίθ☉ καὶ μέλας. Hinc igitur ortus videtur mos is qui etiamnum obtinet, velis nigris ædium parietes obducendi in funeribus.

LOCALE. *L.*16. *post*, &c. *adde*. Consuetudines Montispessuli: *Quilibet habitator Montispessuli pro domo vel locali suo, — debet salvare lesdas & cupas, & Bajulus Montispessul. debet ei laudare illam domum, vel illud locale, salvo suo consilio si dominus habebit ibi laudimium.*

LOCARIUM. *L.*1. *post*, locationis. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Sic quoque ut de tabernias quæ infra domum esse noscuntur, Locarius ille qui annis singulis inde speratur, in Sacrosancta Ecclesia — inferatur:*

LOCISERVATOR. *P.*318. *l.*13. *post*, vide. *adde*. Libr. Diurnum Romanum cap. 1. tit. 1. cap. 2. tit. 5.

LOCI. *L.*1. *post*, matrix. *adde*. *Ubi nascendi initia consistunt*, Varroni. Gloss. Lat. Gr. *Loci muliebres*, ὑστέρα. Sic leg. pro ὑπέρα.

In fine subde.

Locum dare, Loco excedere, Gregorius M. lib.2. Dialog. cap. 23. *Cumque in eadem Ecclesia Missarum solemnia celebrarentur, atque ex more Diaconus clamaret. Si quis non communicat, det locum, &c.*

Locus, pro sepulcro, seu loco sepulcri, occurrit passim in vet. inscriptionibus, præsertim apud Thomam Reinesium. Vide Gloss. med. Græcit. in τόπ☉.

LOGIUM. *L.* 28. *post*, cabana. *adde*. Gloss. Gr. Lat. ex Cod. MS. Reg. 85. ςοὰ, *Porticus, logia, testudo.*

LONGUS. *L.*5. *post*, duobus. *adde*. Sidonius in Paneg. Anthemij:

> *Si cernas, equites, sic longi sæpe putantur,*
> *Si sedeant.*

Ibid. post, *l.* 10. *adde*. Vide Ottonem Morenam pag. 124. 125. sic μακρὺς Græci dicunt. Theodorus Lector lib.2. μακρὸς ὢν. Sozomenus lib.6. cap.29. lib. 9. cap.12. & Socrates lib. 6. cap. 7. de quibusdam monachis Ægyptiis: ȣ̃τοι αὐτάδελφοι ἦσαν, οἱ μακροὶ δὲ ἐκ τ σώματ☉ ὠνομάζοντο.

LORICA. *L.*24. *post*, Loricatis. *adde*. porro de loricis squamatis, Vide Henric. Valesium ad lib. 17. Ammiani.

*Ibid. l.*43. *post*, consulat. *adde*. Vitam B. Stephani Abbat. Obasinensis lib.1.cap.6.

LOZINGA. *L.*2. *post*, desleauz. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

> *Car bien doit lozengier qui mestier a d'aide.*

LUBRICUS. *In fine adde*. S Hieronymus: *Dignitate per flagitia publica sublimentur, quos vulgo lubricos appellant.* Sed leg. *buricos* contendit Cujacius lib. 11. observ. cap.16.

Lubricamentum, lubricitas utitur Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n.16.

LUCINA. Diurnus Romanus cap.7. num.17. *Sed dispensa*

dispensator qui pro tempore fuerit, in eadem venerabili diaconia, id est quando Lucina perficitur, in eadem diaconia pro remissione peccatorum nostrorum omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleeison exclamare studeant. Ubi fortè leg. *Litania:* vel potius *Lucerna*, aut *Lucernarium*, officium scilicet vespertinum, de quo supra: nisi *Lucina* idem sonet. Luctivagus, *mœstus, luctuosus.* Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris num.31. *Ibi profecto Luctivaga voces emittenda sunt, ubi meliori deterior fuerit successurus.*

LUCIUS, *Lucialis*, Κτεὼν, apud veterem Interpret. Moschionis cap.41. *Imus venter.*

LUDUS. *In fine adde.* Quod in dubium jure venire potest, cum in quodam Caroli Regis Franciæ Statuto 23 Maij an.1369. quod descriptum legitur in libro rubeo Castelleti Parisiensis fol.87. inhibeantur ludi omnes, præterquam ij qui armorum exercitiis inserviunt, in quibus recensentur duntaxat *tous jeus de dez, de tables, de paume, de quilles, de palet, de soule, de billes, & tous autres jeux qui ne cheent point à exercer ne habiliter nos sujets à fait d'armes à la defense de nostre Royaume*, &c.

LUMBARE. *P.*331. *l.*8. *post*, apud *adde.* Saxonem Grammatic. lib.6.

LUNA. *L.*4. *post*, &c. *adde.* Vide HRabanum lib.de Computo cap.83.

Ibid. in fine adde. Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canon. *Luna quando obscuratur, nolite clamores emittere.*

LUPARIUS. *P.* 334. *l.*12. *post*, sol. *adde.* Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap.448. & Joan. Stiernhookum lib.2. de Jure Sueonum vetusto cap.8.

LUPUS. *L.*4. *post*, apprehendat. *adde.* Describitur etiam à Procopio lib.1.de Bello Gotthico cap.21. Extr.

LUSTISIUM. Vita 2. Sancti Carthaci Episc. n. 35. *Cum 30. vaccis & tauro, & duobus armentariis, & cum duobus Lustisiis & vasis ad Civitatem Raithin perrexit.* an *Iustitiis*, seu vasis vinariis, de quibus infra, an vero vox Hibernis peculiaris, incertum.

LUSCUS. *L.*7. *post*, numero. *adde.* Sic qui apud Ammianum lib.20. *Arimaspi homines lusci*, apud Solinum *gens unocula* dicuntur.

LUSORIÆ. *L.* 14. *post*, adde. *scribe.* Petr. Pithoeum lib.1. adversar. cap.14.

LUSOCIUM. *L. pen. dele.* Senatorem, *& scribe*, Lactantium.

LUSUM, *Lusus*, *Ludus.* Pirminius Abbas in Excerpt. ex libris Canonic. *Nec in nullo loco ballationes, cantationes, & saltationes, jocus & lusa diabolica facere non præsumat.* Supra: *Viri vestes femineas, femina vestes viriles in ipsis Kalendis, vel in alia lusa quam plurima nolite vestire.*

LUTUM. *L.*13. *post*, 12. *adde.* Græcis recentioribus, πηλὸς, quæ vox *Lutum* sonat, *Cretam* significat.

LUXURIA. *L. pen. post*, &c. *adde.* Vetus Interpres Novellæ 77. *Ut non luxurientur homines contra naturam.*

LYRIDES. Vita S. Neoti Abbat. num.24. *Igne supposito panes sartagini ad coquendum commiserat, quos nonnulli Lyridas appellant.* Sed leg. *Collyridas.* Vide in hac voce.

LYRIZARE, *Lyram pulsare*, apud Falcon. Benevent. in Chron. an.1119.

M.

MAÇANUM. *Post hanc vocem adde.* Charta Lusitan. apud Brandaon. tom. 5. Monarch. Lusitan. p.304. v. *Unam copam deauratam in maçanis, & circa bibitorium & circa pedem.*

MACHINA. *L.*3. *post*, pœniteat. *adde.* At aliter legitur apud Cumeanum Abbatem de Mensura pœnitentiarum cap. 7. *Qui immolat dæmonibus in minimis, uno anno pœniteat: qui in magnis, decem.*

MACINA. *L.*18. *post*, ita. *adde.* in Hist. Ottonis Morenæ p.125.

Ibid. in fine adde. Vide Scaligerum ad Festum in *Favissa.*

MACSTATUS. *L. pen. post*, matati. *adde*, vel *mactati.* Fori Leirenæ: *Qui mactaverit hominem in villa*, &c.

MACULA. *In fine adde.* Statutum Philippi Reg. Franc. an. 1293. de fluviis de aquis pro salvatione piscium, ex tabul. Monasterij S.Quintini in insula: *Premierement nous voulons que tous les engiens desquels l'en peschera dores enavant, & seront fait de fil, soient faits, à une moolle, c'est à sçavoir, à la largeur d'un Parisi du tranchant chascune maille, & pourront estre faits plus larges pour prendre les gros poissons.* Hinc *macula regis*, in Charta an. 1295. ibid. pag. 16. *Pronuntiamus quod dicta vervilia quibus eis piscari licebit, non habeant in corpore, ultra 50 maculas ad maculam regis, & 60 maculas in collo macula autem colli vervilij ultra 16 vias macularum non contineat.*

MADRICOLA. Vide in *Matricula.*

MAGISTER. *P.*343. *l.*4. *post*, 262. *adde.* Apud Maximilianum Henric. in Apolog. p.12.21.

*Ibid. p.*344. *l.*68. *post*, Comnenæ. *adde.* Sed & Veneti suos habuerunt *Magistros militum.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 737. *Dominicus Leo Magister militum præsidere cœpit an. 737. quia Veneti occiso eorum Duce in novi Ducis ditione Discordes annualem rectorem sibi praesse statuerunt, quem Magistrum militia appellaverunt: Quæ quidem dignitas secundum Græcorum usum Tribunalis major super eos & cunctum populum potestatem obtinet.* Vide auctorem Squitinij p.76. 177. Edit.1677. & Hieron. Ghilinum in Annalib. Alexandriæ p.50.58.

MAGISTRATIO. *L.*5. *post*, *ratione. adde.* S.Columbanus instruct. 4. *Nonne sine disciplina aliqua perfecta magistratio, aut aliqua militia acquiri impossibile est?*

MAGNALIA. *Pag.*347. *post l.*7. *adde.* Autor Carminis de Missione Spiritus Sancti:

Hac tuba profecta de Sion, magnalibus
Orbem replevit Messia.

MAGOLCIUM, *Cloaca*, Gall. *Esgout.* Statuta Mediolan. part.1. cap.256. *Cum cloacia & magolcia Mediolani pestilentem reddant aërem, &c.*

MAHUM. *L.*35. *post*, nostri. *adde.* Bulla Benedicti XII. Pap. apud Anton. Brandaon. lib.15. Monarch. Lusitan. cap.11. *Non templa seu Meschitas ipsorum, nec, quod absit, per eorum funestos ritus, invocationes & clamores verborum, & publicas invocationes, & peregrinationes ipsorum in Cordibus fidelium scandalum generetur.*

MAJESTAS. *P.*351. *l.*26. *post*, decorabant. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Incendia domorum, vinearum extirpationes, censuum terra ablationem, patris sui*

sui seu proprij corporis invasionem , & ad ultimum, quod magis plangendum est , ipsius etiam majestatis S.Petri lapidationem, &c.

MAINAMENTUM. *In fine adde.* Tabular. Dalonense fol.90. *Mainamentum de la Martina* Tabularium Nantoliense in Pictonibus an.1394. *Arbergamentum vulgariter appellatum mainamentum de Mailloc.* Ibid. an.1418. *Les 3 parts du mainement du Mas , avec toutes les terres & vignes—du mainement.*

MAINERIA , tributi species. Charta Adelfonsi Imp. Hispaniæ apud Colmenarezium in Hist. Segoviensi cap.15.§.11. *Aufero ex illis foris portaticum & maineriam.*

MAJOR. *P.*353. *l.*13. *Post* , PP. *adde.* apud Persas *μείζων τ̃ βασιλικῆς οἰκίας* , apud Sozomen. lib. 2. cap.9. idem Eutropium Eunuchum *προεστῶτα τ̃ βασιλέως οἴκε*, quem alij Πραιπόσιτον, vocat. & cap.7. *μείζονα τ̃ βασιλέων εὐνέχων.*

*Ibid.p.*354. *l.*2. *post* , Cœpit. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc.Camerac. lib.2. cap.3. de Landrico: *Ille vero quoniam in aula regia cateros fastibus excellebat , ac sub regis domini auctoritate , moles & onera regni pro sua voluntate tractabat , &c.*

MAISNADA. *L.* 34. *post* , &c. *adde.* Vide Ricordanum Malaspin.cap.149.

MAIUS , arbor quæ ex silvis auferri solet, & ante dominorum vel magnatum ædes erigi solet, primo Maij die , quo tempore virescere incipiunt arbores : vulgo nostris , *mai.* Tabul. S.Germani Paris. an. 1270. *Homines de Casteneto se abstinebunt eundi 1 die mensis Maij in nemora religiosorum pro Maio ibidem colligendo.*

MALASTANTIA. Charta eræ 1261. apud Brandaon. tom.4. Monarch. Lusitanæ p.271. v. *Et de Roderico Nunez faciet juxta Consilium Archiepiscopi, ita quod sit sine malastantia Dom. Regis , & sine suo damno.*

MALFARIUM , *Adulterium.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ , apud Ant. Brandaonum lib. 10. Monarch. Lusitan. c.13. *Mulier si fecerit malfario viro suo cum homine altero , & vir ejus accusaverit eam apud Alvazil , & ipsi sunt boni testes, crematur cum igne , — & crematur vir de Malfairo cum illa.* Vide *Misfacere.*

MALIVOLUS , *Diabolus.* Acta purgationis Cæciliani : *Per malivoli intercessum , qui vult animas justorum à via veritatis avertere.* Vide *Malignus.*

MALLUS. *P.*369. *l.*15. *post* , terminanda. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Episcopor. Cenoman. pag.261. *Postmodum licentiam habeat , ut in mallo publico suas querelas justè & rationabiliter atque legaliter quarat.*

*Ibid. l.*66. *post* , admallare , *adde.* Formulæ Andegavenses : *Hac contra parentis meus vel contra cujuslibet hominum accidere, vel admallare , seu adlitícare faciatis.* Occurrit in iis non semel.

Ibid. post l. 68. *subde.* Auxilius in Causa Formosi Pap. *Lex dicit : qui hostem ad murum conantem viderit , & non se opposuerit , puniatur. Quidam vidit, ascendit , profligavit , rejecit : obmallatur ?* Infrà : *E' contra lex : qui viderit matri inferri vim, & opem non tulerit , puniatur. Quidam procul means, vidensque matrem vapulantem , opem tulit : obmallatur ?* perperam Glossa interlinearis , *morti datur.* Sensus enim est , *an in judicium qui legi paruit vocatur?*

MALPENNING. Charta an.1264. apud Maximilian. Henric. in Apolog. pro Archiep. Coloniensi , part.2. pag.62. *Ita tamen quod de personis Ecclesiasticis & Religiosis denarij cervisiales , & denarij qui dicuntur Malpenning non recipiantur.* Vide *Pening.*

MALTRUM. *P.* 371. *post l.* 13. *adde.* Vide Vitam Balduini Lutzemburg. lib.3. cap.1.

MALUS. *Post l.*12. *adde.* Carmen iambicum vetus Edit. à Barthio lib.34. advers. cap.1.

Cursu vagante lubrico infortunio
Tentationibus Mali.

*Ibid. l.*27. *post* , &c. *adde.* Quinetiam hæc verba Joannis Epist.1. v.17. *καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται* , non desunt qui de diabola capienda censent. Vide Casaubon. ad Epist. Gregor. Nysseni p.85.

MAMBURNUS. *P.* 373. *l.*6. *post* , cap. 5. *adde.* Vitàm Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir.lib.3. cap. 9.

MAMMIOS , *ὑμῖν* , apud veterem Interpretem Moschionis de morbis mulierum cap 42.

MANAGIUM. *L.*10. *post* ,&c. *adde.* Alia an.1251. in Tabulario Episcopat. Ambian. fol. 97. *Hospitale, —quod continet duo managia , qua censum annuum nobis tanquam domino debent.*

MANANA. Vide in *Mannus.*

MANCA. *Post l.*4. *subde.*

Manca manus , sinistra. Electio Henrici Regis Portugalliæ apud Brandaon. in Monarch. Lusitana lib.10. cap.13. *Si Rex Portugallia non habuerit masculum , & habuerit filiam , ista erit regina. Non accipiet virum nisi de Portugal. nobilis & talis non vocabitur , Rex , nisi postquam habuerit de Regina filium Varonem. & quando fuerit in congregatione , maritus Regina ibit in manca manu, & maritus non ponet in capite coronam regni.*

MANCUSA. *P.* 378. *li.*46. *post* , 479. *adde.* & Puricellum in Ambrosiana Basilica p.267.

MANDARE. *In fine subde.*

Mandare , Submonere , citare. Libertates villæ S.Germani in Foresio an. 1249. *Habens uxorem in puerperio jacentem non teneatur ire in mondum nec excubias facere , nisi vellet — item concedimus quod si mandentur homines villa , debent remanere quot sunt necessarij ad villam custodiendam.*

Mandare , mittere , ablegare. Fulgentius fab.45. *Postquam in Thraciam redit , Philomelum mandat ad Lynceum Regem.*

MANDATUM. *L.*7. *post* , faciunt. Saxo Grammaticus lib.5. *Sclavorum mandatur irruptio*, Phrasis Gallica.

MANDUCALIS. Tabular. S.Eparchij Inculism. fol43. *Hoc igitur totum quidquid in ipso manso habere videor , & meum dominicatum , & meos manducales , censuales , & feodum nepotis mei iterij, &c.* fol.49. *Unus mansus debet 12 den. 1 arietem , 4 sestar. de cibaria , 1 manducalem.* fol.75. *Neque celabit justitias , cum cognoverit eas , monacho obedientiario manducales Prapositales , id est les restoblages simul accipient , &c.* Adde fol.123. Vide *Restoblagium.*

MANDUM , *Dispositio testamentaria.* Charta Lusitanica eræ 1208. apud Brandaonum tom.4. Monarch. Lusitan. p.270. v. *Et mando quod si omnes isti quibus mando adimpleri manda mea non potuerint convenire , &c.* Id. p.271. *Dividant pecuniam inter se , excepta illa quam mandaverit pro anima sua dari.*

MANICARE. *L.*1. *dele* , ὀρθρίζειν. *deinde adde.* Gloss. Gr. Lat. Cod. Reg.85. *ὀρθρίζω , manico, mane surgo, de luce vigilo.*

MANIFESTARIUS. *L.* 1. *post* , nocens. *adde.*

Lactantius de Mortibus Persecutor. num.30. *Profertur è cubiculo cadaver occisi, haret manifestarius homicida, &c.*

MANNA. *Lin.*10. *post*, &c. *adde.* De manna. S. Joannis plura congessit Combefisius ad Orat. Panegyric. Nicetæ Paphlagonis pag.485. Adde Menolog. Basilij 7. Maij.

*Ibid. l.*35. *post*, X I. *adde. S.Petrus Thaumaturgus* in Synaxario 4. Maij. *S. Lucas junior*, in ejus Vita p. 1013. *S. Cyrillus* Martyr apud Continuator. Theophanis lib.2. n.23.

Ibid in fine adde. De hac etiam copiosè egerat antea Leonardus Fuchsius lib.1. Paradox. medicinal. cap.6.

MANNUS. *In fine subde.*

Manana, eâdem notione. Charta Henrici Regis Portugalliæ to.3. Monarch. Lusitan. p.282. *Faciant unum servitium manno, & inter vos non sit ulla manana.*

MANSIO. *P.*392. *l.* 1. *post*, ἐτρέφοντο. *adde.* Qui mansionibus ejusmodi præerant, ἐπίσταθμοι appellabantur. Latinis *Stationarij*, *Mancipes*. Glossar. Gr. Lat. *Stationarius*, *Manceps*, ἐπίσταθμος, ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς. *Manceps*, ἐπίσταθμος, ὁ τοῦ σταθμοῦ ἡγούμενος.

*Ibid. l.*10. *post*, mutasse. *adde.* Lactantius de Mortib. Persecutor. num.45.
Licinio jam secunda mansione tenente. Mox: *Aliquanto moratus, processit ad mansionem millia & octo.*

*Ibid. l.*34. *post*, memorantur. *adde.* Gregor. Nazianzen. de vita sua, ait se creatum à Basilio M.Episcopum Sasimorum, quod σταθμὸς erat seu, *mansio*:

> Σταθμὸς τις ἔστιν ἐν μέσῳ λεωφόρῳ
> Τῆς Καππαδοκῶν, &c.

Ubi Gregorius Presbyter in ejusd. Nazianzeni Vita: λεωφόρου γὰρ βασιλικῆς μέσον κείμενον, καὶ τοῦ δημοσίου δρόμου ἔχων τὰ ὑποστάσια, qui his præerat, *servator hospitiorum & mansionum* dicitur in Disputat. Archelai cum Manete.

MANSIONARE. Vide *Mansionaticum.*

MANSIONARIUS. *P.* 394. *post l.*60. *subde.*

Mansionarij Ecclesiæ Pragensis, ex ordine Canonicorum, de quibus egit Boheslaus Balbinus in Hist. Bohemiæ p.383.

*Ibid.p.*395. *l.*5. *post*, incurrerent. *adde.* Veterem precariam sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 70. subscribunt *Ragenarius Comes Palatij*, *Gauzlinus Mansionarius*, *Ramnulfus Comes Palatij*, & alij Comites.

MANSIONATICUM. *Pag.* 396. *post lin.* 12. *subde.*

Mansionare, mansionaticum exigere. Charta Caroli Crassi Imp. in Tabul. S. Cyrici Nivern. n.34. *ut nullus judex, nullus sæculi principatus mansionare, aut servitium exigere, — præsumat.*

MANSIONILE. *Post l.*12. *subde.*

Mansionillum. Tabular. Morigniacense: *Mansionillum, quod dicitur Bonus villaris.*

*Ibid. post l.*24. *subde.*

Mesnillum. Tabular. Morigniacense an.1142. *Dederunt mesnillum quoddam desertum, nomine Eschevillerum.*

MANSUS. *P.*399. *l.*17. *post*, mansum. *scribe.* Adde divos Bambergenses Gretzeri p.75. 77.

MANTIPERIUM, *Mantum cum pera.* Christianus de Scala in Vita S. Vvenceslai pag.55. *Crusina, mantiperiaque, vel vestimenta largiens.*

MANUALE. *P.* 406. *L.*45. *post*, num.1. *adde.* Alcuinus in præfat. ad lib. de virtutib. *Ut habeas jugiter inter manus manuales paternæ ammonitionis sententias, in quibus te ipsum considerare debuisses, atque ad æternæ beatitudinis excitare studium.* Isidorus in prologo in libr. Geneseos: *Veterum Ecclesiasticorum sententias congregatas veluti ex diversis pratis flores collectos ad manum fecimus.*

MANUATIM, *de manu ad manum*, Gallis, *de main en main.* Vetus Pœnitential. apud Morinum: *Interim pœnitentes manuatim ab Archidiacono reddantur Episcopo, & Episcopus reddat Diacono qui ex parte ejus est.*

MANUBRIUS. Tabular. S. Eparchij Inculisin. *Fecitque cruces & tabulas argenteas deauratas, calices vero & turibulos sive manubrios, sonantia cimbala argenteos deauratos*, &c.

MANUCAPERE. *L.*10. *post*, factas. *adde.* Alia an.1250. in Tabulario Monast. Hederæ fol. 103. *Et manuceperunt prædictæ personæ pro se & pro aliis parochianis ejusdem villæ fide in manu nostra corporali, quod &c.*

MANUFIRMA. *L.* 8. *post*, Monachorum. *adde.* Charta Caroli Crassi Imp. ex Tabular. S. Cyrici Nivern. n.34. *De manu etiam firmis ut judicio Episcopi & dispositione sicut incipiunt habere exordium, in judicio, & definitione Episcopi, utrum veræ an falsæ sint, utrum stabiles an inutiles sint, tantummodo absque judiciali potestate comportentur.*

*Ibid. p.*410. *l.*25. *post*, firma. *adde.* Formula 54. ex Andegavensib. *Unde convenit ut manus eorum firmatas inter se accipere deberent, quod ita & fecerunt*, &c. Tabular. Vindocinense ch.106. *Quod factum est quando omnes contactu manuum cartam firmaverunt.*

MANUMISSIO. *L.* 28. *post*, manumiss. *adde.* dicitur etiam *perfecta & absoluta ingenuitas*, in Charta Ludovici Pij laudata in V. *Ingenuitas.*

*Ibid. p.*412. *l.*28. *post*, exire. *adde.* Vide Cujacium lib.14. observ. cap.27.

*Ibid. pag.*413. *l.*39. *post*, procuraret. *adde.* Extant præterea in Tabulario Fossatensi formulæ aliæ ejusmodi conditionalium manumissionum, an.1266. in hæc verba: — *Manumittimus sub conditionibus insertis inferius, & de voluntate ipsorum ante manumissionem, non tamen causa onerandæ libertatis talia jura retinemus*, &c. In alia vero charta an.1270. ubi eadem verba habentur, hæc subduntur: *Item voluit dicta Isabellis suo & heredum suorum futurorum nomine & expressè consensit in jure coram nobis, quod nec ipsa nec hæredes sui possint petere, habere vel tenere possessiones aliquas, sive aliqua bona jure proximitatis parentum vel consanguineorum suorum per emptionem, vel etiam quemcumque alium titulum sive modum, nec ex testamento vel abintestato succedere, dummodo proximi illi sint, vel fuerint de conditione & manu mortua ipsorum.*

*Ibid. p.*415. *l.*51. *lege*, ratione.

*Ibid. p.*418. *l.*12. *post*, cap.12. *adde.* Epistola Ludovici Pij Imp. ad Bernouvinum Chrysopolitanæ Ecclesiæ Archiep. data an. Imperij 8. indict.14. *Scribatur libellus perfectæ & absolutæ ingenuitatis, more quo hactenus hujuscemodi libelli scribi solent, civem Romanum liberæ potestatis continens: & in fine libelli tam eorum qui in tua parochia sunt Sacerdotum, quam illorum quos dominus servi secum adduxerit testimonia.* Extat alia formula plenariæ libertatis in Diurno Romano cap.6. tit.21. ex qua hæc duntaxat damus: *Cumulo libertatis largito, ab omni servili fortuna & conditione liberum esse censemus, civemque Romanum solutum ab omni subjectionis noxa*

decernimus

decernimus, nec aliud cunctis, nisi solam salutationem debere, ut perfecto absolutus jugo servili, ritu possis degere, quibus adnixeris diebus, & more liberorum.

*Ibid. p.*419. *l.*50. *post*, concipiebatur. *adde*. Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. *Illos vero quos de ratione Ecclesiæ pro singulis festivitatibus in Albis per Epistolas relaxavi, aut relaxavero, sicut Epistolæ eorum edocent, sub tuitione & defensione sanctæ Ecclesiæ rependeant.* Supra: *Tam isti quorum nomina hîc continentur, vel quos postea de Gente barbara comparavi, aut adhuc comparare potuero, tam pueri quam puellæ, qui à me empti noscuntur, & Epistolas eis feci, & ipsi in integra ingenuitate perdurent, & hoc observent quod & pluris eorum & toti sub tuitione & defensione sancti Petri perseverent.*

*Ibid. p.*420. *l.*11. *post*, &c. *adde*. Extat formula sequens ejusmodi Manumissionis per denarium in Tabulario S. Florentij Salmuriensis: *In Nomine sanctæ & individuæ Trinitatis Odo gratia Dei Rex, notum sit omnibus fidelibus sanctæ Domini Ecclesiæ, præsentibus scilicet atque futuris, quia nos ob amorem Dei æternorumque remunerationem, perque deprecationem Rainonis Episcopi, servum juris nostri nomine Albertum astantem in conspectu nostro & fidelium procerumque nostrorum, manu propria, à manu ejus excutientes denarium secundum legem salicam libertum facimus, atque ab omni servitutis vinculo absolvimus. Ejus quoque absolutionem per hanc præsentem auctoritatem nostram confirmamus, & nostris futurisque temporibus firmiter atque inviolabiliter ratam eam esse volumus. Præcipientes ergo jubemus, ut sicut reliqui manumissi qui à regibus antecessoribus nostris hoc modo noscuntur esse relaxati ingenui, ita deinceps jam nominatus Albertus per hoc nostrum præceptum solemniter in Domini nomine confirmatum nemine inquietante, sed Deo auxiliante per se hæc nostræ mercedis relaxatio per omnia tempora inviolabiliter conservetur, annulo nostro subtersignari jussimus. Truannus notarius ad vicem Rollonis & recognovit & subscripsit. Data IV. Idus Ianuarij anno ab Incarnatione Domini DCCCLXXXVIII. anno secundo regnante Odone Gloriosissimo Rege. Actum Aurelianis feliciter. Amen.*

*Ibid. p.*422. *l.*8. *post*, Constit. 5. *adde*. Suetonium & Zonaram in Claudio.

*Ibidem post l.*16. *subde*.

Manumittere præterea dicebatur, qui servum suum in dominium alterius transmittebat, ut esset ejus servus: quod maximè fiebat in commutationibus hominum de corpore cum matrimonia contraherent cum hominibus alterius Domini. M. Pastorale Ecclesiæ Paris. *Quidam servus noster — habens filiam nomine Genovefam quæ ancilla nostra erat, non habens vero unde aliquando eam maritare posset, rogavit nos ut pro amore Dei eam manumitteremus, ita ut de servitute nostra, in servitutem B. Mariæ Paris. transiret. Hoc autem ideo rogabat, quia quidam servus B. Mariæ illam in conjugem habere volebat*, &c.

MANUS. *P.*424. *l.*2. *post*, posuissent. *adde*. Acta S. Maximi Confess. p.56. τεθεικότες καὶ τὰς ἰδίας χεῖρας ἐπὶ βεβαιώσεσε τῶν λαληθέντων. Vide Gloss. med. Græcit. in χεὶρ.

*Ibid. p.*425. *post l.* 24. *subde*.

Manus judiciata, judicium per ferrum candens. Liber Chirographorum Absiæ fol. 171. *Si — contentio insurrexerit, per legitimos testes, si potest fieri, finiatur. Sin autem, finiatur sine duellio, & judiciata manu, sicuti Abbas per fidem unius hominis affirmare fecerit.* Et fol. 199. *Atque si — contentio fuerit orta, testimonio legitimorum virorum, sine duello & judiciata manu, finiri.* Vide *Ferrum candens*.

*Ibid. l.*54. *post*, manifestum. *adde*. Glossæ MSS. ἐπαυλοφόρῳ, ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι.

*Ibid. P.*429. *l.*55. *post*, &c. *adde*. M. Pastorale Ecclesiæ Paris. an. 1273. *Et volumus quod dicti Decanus & capitulum dictas vineas teneant & possideant in manu mortua sine homagio, sine servitio, aut redhibitione aliqua nobis vel hæredibus aut successoribus nostris in posterum faciendis.*

MARANCIA. *Lin.*17. *post*, convertendum. *adde*. Statuta pro Ecclesia Abbavillensi an. 1208. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 31. *Qui maranchiam Missæ fecerit, de pœna 6 denarios solvat. Qui vero maranchiam Evangelij vel Epistolæ fecit*, 4 *denar*. Adde fol. 134. & aliud Tabul. ejusdem Episcopi fol. 40. v.

MARANUS. *L.*1. *post*, species. *adde*. Stephanus de Caresinis in Chron. MS. an. 1079. *Passus S. Clementis & S. Spiritus maranis & aliis navigiis obstrusus.*

MARCA. *L.*3. *post*, vendant. *adde*. Vocis Etymon à veteri Germanico *Mark* accessit Joan. Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 11. pag. 133. voce quæ *signum* sonat, ut apud nos, *marque*.

MARCESCHIA. *L.* 14. *post*, 57. *adde*. Tabul. Maurigniacense an. 1200. ch. 79. *Modium & dimidium de ybernagio, modium & dimidium de Marcesche*, &c.

Marcisca, eâdem notione. In Tabular. Monast. Hederæ fol. 43. an. 1173. alibi, *Marceschia*, fol. 8. *Marcesche*, fol. 16. 17. Tabular. Maurigniacense. ch. 79. an. 1200. *Modium & dimidium de hibernagio, modium & dimidium de maresche.*

MARCHETA. *L.*30. *post*, habere. *adde*. Sed & huc fere spectat quod de Maximiano Galerio scribit Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. n. 38. *Postremo hunc jam induxerat morem, ut nemo sine ejus permissu uxorem duceret, ut ipse in omnibus nuptiis prægustator esset.*

*Ibid. l.*2. *leg*. sciendum est.

MARCHIO. *P.*451. *post l.*38. *subde*.

Marchicomes, Marchio & Comes, in Vita S. Vvolfangi Episc. Ratispon. c. 14.

MARDURINA *Pellis*. Vide in *Martures*.

MARE. *L.*14. *post*, Gennasara. *adde*. Sed & observatum à Scholiaste Oppiani lib. 3. Halieut. v. 215. eundem poëtam *mare*, λίμνην appellare.

*Ibid. l.*49. *post*, in iis. *adde*. Sidon. in Paneg. Majoriani v. 394.

Ibid. in fine subde.

Maris desponsatio. Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1176.

Tunc Summus Pontifex (Alexander) *gratias Deo agens, anulum Duci porrexit, dicens, Te, fili Dux, tuosque successores aureo anulo singulis annis in die Ascensionis Mariæ mare desponsare volumus, sicut vir.... Sibi desponsat uxorem, cum verè ipsius custos censearis & ab infestationibus nostrum mare tutum conservasti.* Vide eundem sub an. 1177. nota sunt quæ observant Veneti in ejusmodi ceremonia.

MARESCALLUS. *P.*458. *l.*72. *post*, traducendis. *adde*. Tabular. Dalonensis Abbat. fol. 87. *Marescalcias, præposituras, messiones, convivia, justitias, ac trossas fœni, & qualibet alia servitia, vel quaslibet exactiones justas vel injustas — dimitto.* Tabular. Celsinianense: *Et* 1. *agnum aut* 6 *denar. pro eo, &* 1. *gallinam, & marescalciam diurnalem, & medietatem unius molendini.* Vide Chartam Luxoviensem in operibus S. Columbani p. 333. & Metropol. &c.

MARRITIO

MARRITIO vetus Charta in Actis Episcopor. Cenoman. pag.197. *Quiete & regulariter absque ulla vexatione aut marritione securiter sanctè vivere permittant.* Adde pag.266. Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.31. *De his autem præcipimus, & censum legitimum, & nonas & decimas annis singulis partibus præscripta matris Ecclesiæ absque ulla marritione vel dilatione reddere.*

MAROSSERIUS, *Proxeneta.* Statuta Mediolanensia 2. part. cap.420. *Nullus Marosserius vel mediator alicujus mercati, cujuscumque generis & maneriei, vel matrimonij, possit habere nec habere aliqualiter pro marosso, vel ejus mercede alicujus marossi, ut supra, ultra soldos 10. imperialium, &c.* Adde cap.421.422. & 1. part.cap.89.

MARRA. *L.2.post*, vigneron. *adde.* Glossæ Lat. Gr. MSS. *marra*, χειρεκράγιον.

MARRONES. *P.4767.l.6.post*, alij. *adde.* De iis etiam intelligendus Anonymus Combefisianus in Constantini Porphyrog. vita n.31.

MARTINIEGA, Tributi species apud Hispanos. Joannes Diacon. in Actis S. Agricolæ num.15. *Accidit quendam virum ex ejus curia ad colligendam exactionem regiam, quæ vulgariter dicitur Martiniega, in tempore hiemis sub mense Decembri Majorinum certissimè advenisse.*

MARTURES. *L. 11.post* cap.15. *adde.* Hugo Metellus Episc. 11. *Mutavi mentem, mutavi vestem, & pro pellicula peregrini muris redolente, involutus sum ovina pelle: pro pelle mardarina, vestitus sum pelle caprina.* Ita *mardirina pelles*, in Charta Brzetislai Bohemiæ Ducis apud Bohemiæ Ducis apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohemiæ p.191.adde. pag.299.

MARTYR. *In fine,post* April. *adde.* Mabillonius tom.6.Vit. SS.Ord. S.Benedicti p.580.

MARTYRARIUS. *L.2. post*, servat. *adde.* Formula 48. ex Andegavensib. *Ideo convenit nobis unanimiter consentientes, & per voluntatem Martyrario nomen illo Presbytero, ut ipso infantulo ad homine, nomen illo, venumdare deberemus, &c.*

MARTYROLOGIUM. *L.24.post*, 473. *adde.* Tabular. S.Eparchij Inculism. fol. 43. 44. *Quatenus ipsi fratres memoriale meum post mortem meam in martyrologio suo subscribant, & dominum omnipotentem pro peccatis meis & parentum meorum devotius exorent.*

MASADA. Vide *Massa.*

MASCULI. *P.474. l.9. dele.* ad Zonaram.

MASSA. *L.39.post*, masadas. *adde.* Tabular.Celsinianense: *Et tres appendarias, & unam masadam de vineas ad Berlerias.*

MASTRUGA, in Glossis antiq. MSS. *fortis, aut fortissimus.*

MATAPANUS, monetæ Veneticæ species: Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1193. *Subsequenter Dux argenteam monetam, vulgariter dictam, Grossi Venetiani, vel Matapani, cum imagine Iesu Christi in throno ab uno latere, & ab alio figura S. Marci & Ducis, valoris 26 parvulorum, primò fieri decrevit* — Henricus Dandulo Dux Venetiar.

MATARE. *In fine adde.* Electio Henrici Regis Lusitan. *Qui in bello mataverit Regem inimicum, vel ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, sit nobilis.*

MATER. *L. 2. post*, apud. *adde.* S. Hieron. in Epist. ad Sabinianum.

MATERIA. *L.6. post*, vocat. *adde.* Gloss. Gr. Lat. ὕλη ξύλων, *materia.* Alibi: ξύλα ἐργάσιμα, *ligna fabricaria.*

MATHERIUM. Catalogus Abbatum Floriacens. lib.1. Miscellan. Baluzij: *Porro in matherio turris de qua signa pendebant, hujuscemodi inservit versus*, &c. Vim vocis non agnosco, nisi legendum sit *narthecio.* Vide Descript. nostram S.Sophiæ, ubi de Narthece.

MATHESIS. *In fine adde.* & Luitprand. l.1.c.3. Vide Gloss.med.Græcit.

MATRICULA. *Lin.4. post*, Numidiæ. *adde.* Glossæ Gr. Lat. βρέβιον.

Ibidem p.483. ante lin.1.scribe. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Propterea in his locis Ecclesia stipendia & madricola, quam ego mihi erexi, supplex quæso Domino meo Pontifici qui mihi successor fuerit, ut omni tempore madricola ipsa, sicut usque nunc in eis temporibus stipendia promeruit, & semper in antea ministrante sancta Ecclesia alatur.* Infra. *Matricula* appellatur.

Ibid. l.37. post, &c. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.111. ubi de Xenodochio: *Et hoc constituit ut omnes adventantes inibi omnia necessaria sumerent, ibique monachos regulariter degere constituit, & matricularios numero & tenore quo in ejus continetur testamento, & ipsum synodochium suæ sedis Ecclesiæ subjugatum, atque suis successoribus possidendum futuris temporibus more Canonico atque Ecclesiastico dereliquit.*

Ibid. p.484. l.6. post, &c. *adde.* Alcuinus Epist. 7. ex Mabillonianis: *Nos matriculares pro te orare non cessamus, ut* &c.

MATRIMONIUM. *L.10. post*, cap.25. *adde.* Florus lib.1. cap.1.

Ibid. l.11. post, 185. *adde.* Ita Ammianus lib.17. *conjugium* usurpat, ubi de terræ motu Nicomediensi: *Interim clamoribus variis excelsa culmina resultabant, queritantium conjugium, liberosque, & si quid necessitudinis arctè constringit.* Sic idem scriptor *Sacerdotium*, pro Sacerdote usurpat. p.98.

MATRIX. *adde.* Ita Cod. MS. pro *Oratrix.*

MATRONA. *Post l.20. scribe.* Vide Dionys. Salvagnium in Ibin p. 71.

MAZER. *P.490 l. 5. post*, murrinæ. *adde.* Denique Charta Guillelmi Episcopi Ambian. an.1293. in Tabulario Episcopat. Ambian. fol.99. v. *Et cuilibet lectum & sciphum argenteum & murreum.*

Ibid. l.34. post, subtilitate. *adde.* & Salmasius ad Solinum.

Ibid. l.41. post, putat. *adde.* Andreas Cæsalius de metallis lib.3. cap. 23. ex scoriis metallorum confecta murrhina vasa existimat, eaque sic dicta, quod myrrham redoleant.

Ibid l.56. post, nascebatur. *adde.* Id præterea firmant Glossæ Gr.Lat. Σάρδιον, τὸ ψηφίον, *murra*, σαρδόνυξ. Sed & Sidonius Carm.11. *myrrinam Sardonichen* dixit:

> *Myrrina Sardoniches, Amethystus iberus, iaspis*
> *Indus*, &c.

Apud Annam Comnenam lib.3. Alexiad. p.94. χαλκίον σαρδονύχιον, Aretas in Apocalypsin cap.57. de Sardonyce: ὁ λίθος ὅτος καὶ χροίαν αἱμαλιαίαν ἐγκολπίζεται.

Ibid. lin. antepen. post, relinquimus. *adde.* Quas legere est potissimum apud Jacobum Gretzerum in Syntagm. de Vino myrrhato & myrrhinis.

Ibid. p.492. post l.45. adde. Tametsi poëtis veteribus loquendi formula familiaris, de qua Savaro ad Sidonium lib.2. Epist.13.

MEDALLA. *L.13. post*, &c. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Unam medallam Claromontensem debent de Cereo Paschali.*

MEDIA VITA. *Adde in fine.* & in V. *Reliquiæ.*

MEDICA. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Ἰατρίνη.

MEDICALIS, pro *Medicinalis.* S. Columban. instruct. 11. *Plus suave est, plus medicale est, plus salubre est* cordi dilectio.

MEDIETARIUS. *In fine adde. Mediatoria,* non semel in Tabul. Novigenti rotroci S. Dionysij.

MEDITURIRE, *Meditari sæpiusculè*, occurrit in Miracul. S. Servatij Episc. n. 57.

MEDIUS. *Lin.* 4. *post*, internuntius. *adde.* Ita vocem μέσος apud Græcos usurpari observat Salmasius de usuris, p. 475.

Ibid. post l. 16. *subde.*

Medius, Mediocris, qui nec summi, nec infimi ordinis est. *Medius Princeps* apud Ammian. lib. 14. *Medius vir*, apud Vopiscum in Caro: *Medius Dux*, apud Spartianum in Ælio vero.

MEDO *L.* 14. *post*, sunt. *adde.* Petrus de Dusburg. in Chron. Prussiæ cap. 5. *Pro potu habent simplicem aquam, & melicratum seu medonem.*

MEGADUCAS. *Lin.* 5. *post*, 148. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1205. *Philocalus & Navigaioso Stalimenen obtinent, imperiali privilegio imperij Megaduca effectus.*

MEGALINA. *L.* 2. *post*, Salmasius. *adde.* Andreas Mon. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episcopi Bamberg. cap. 43. *Tegumentum nocturnale mirabilis pretij de serico, auro, & megalina pelle confectum inter alia dona ei est allatum.* Infrà: *Aientes non opus esse megalinis tegi pellibus leprosos & paralyticos quibus utique ovium aut leporum vestimenta sufficere potuissent.*

MEITERIA, Mensuræ frumentariæ species. Acta Capituli Eccles. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. *Tres meiteria avenæ ad mensuram veterem.*

Meiteriata, modus agri, tres *meiteriatas*, seu mensuras frumenti producens. Charta Rainaudi Comitis Forensis an. 1263. *De cujus feodo dictæ tres meiteriatæ terræ existunt, &c.* Occurrit pluries.

MELINUS. *Lin.* 2. *post* μηλινόν. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. Cod. 85. μελινή, *Genus coloris.* Gloss. Lat. Gr. *Luteus*, Μηλινὸν χρῶμα. Ita emendat Salmasius ad Plin. pro πηλινόν, ubi plura de Melino colore p. 256. 257.

MELIOR. *Pag.* 500. *l.* 7. *post*, 756. *adde.* & Andream Monachum lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 43.

MELIORARE. *L.* 9. *post*, 19. *adde.* & in Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 38.

MELLICRATUM, Μελίκρατον, idem quod *Medo.* Petrus de Dusburg in Chron. Prussiæ cap. 5. *Pro potu habent simplicem aquam, & mellicratum seu medonem.*

MELLITOR, *Qui mel vel ceram conficit.* Fori Leirinæ: *Mellitor det per annum unum almude de melle, & unam libram de cera.*

MEMORIA. *Post l.* 57. *subde.*

Memoria, anniversarij Sanctorum dies, seu festa. Joannes Hierosolymitanus lib. 3. in Strategemata B. Job: *Propterea & memorias Sanctorum facimus, & parentum nostrorum vel amicorum in fide morientium devote memoriam agimus*, &c. Anastasius Biblioth. in Hist. Eccl. *Festus Senator urbis Romæ missus ad Anastasium propter quasdam civiles utilitates, memorias sanctorum Apostolorum festivitate majori petiit celebrari.*

Ibid. p. 505. *l.* 3. *post*, cohort. *adde.* μακαρίας μνήμης, de eodem Augusto, apud S. Athanasium in Epist. ad Constantium.

Ibid. l. 7. *post*, Imp. *adde. Principalis memoriæ*, in Diurno Romano p. 36. de Theodosio Imperatore.

Ibid. in fine adde. Unde vero eæ ortæ formulæ, docet Goarus ad Eucholog. p. 144.

MEMORIALES. *Lin.* 16. *post*, Greffiers *adde.* Statutum an. 1327. pro Castelleto Paris. in Regesto temporalitatum Cameræ Comput. Paris. f. 105. *Ceux qui feront les memoriaux seront personnes souffisans & jurez, & ne feront memoriaux ne accors, si les parties ne sont presentes, & a accort de l'escriture, & jureront les Advocats qu'ils ne contrediront les memoriaux que plaider auront, ains les accorderont selon ce que plaidé auront, & y seront iceux Notaires mis & establis de par le Prevost, bons & souffisans, &c.*

MENAGIUM, pro *Homenagium.* Vide in *Hominium.*

MENATA, *Clandestinum consilium.* Ex Gall. *menée.* Formula 24. ex Andegavensib. *Quasi animalia per sua menata eos ducere habuissit, & ipsa animalia per sua menata aliquas mortas fecerant, &c. ipsa pecora illi exorticassit, &c.* Infrà: *Et ipsi illi taliter locutus fuit quod nec sua animalia nunquam menassit, nec per sua menata ipsa animalia degere nunquam habuissit*, &c.

MENSA. *Pag.* 507. *l.* 63. *post*, cotidie. *adde.* In Epist. Joannis II. Archiep. Lugd. ad Glascuensem Episc. *in civitate Beneventana, quæ propriè ad mensam Apostolicam pertinet, rectorem Dominus Papa ordinat.*

MENSIS. *L.* 29. *post*, exeunte. *adde.* Aliam methodum edidit ex MS. Cod. doctissimus Mabillonius lib. 4. Analect. vet. pag. 480. hac ratione, *Mense Ianuario intrante dies duo, & exeunte dies septem. Mense Februario intrante dies novem, & exeunte dies quinque. Martio intrante dies tres, & exeunte dies octo. Mense Aprili dies decem, & exeunte dies octo. Maio intrante dies sex, & exeunte dies octo. Iunio intrante dies novem, & exeunte dies novem. Iulio intrante dies quatuor, & exeunte dies decem. Augusto intrante dies sex, & exeunte dies duodecim. Octobri intrante dies novem, & exeunte dies duodecim. Novembri intrante dies 8. & exeunte dies duo. Decembri intrante dies duodecim, & exeunte dies tredecim.* Hæc per otium expendat Lector quæ cum Rollandino & Chartis non quadrant.

Ibid. p. 511 *l.* 5. *post*, 24. *adde.* Diurnus Romanus cap. 2. tit. 1. *Die enim ill. instantis mensis obiit.*

MENSURATICUM. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Μετρητικόν.

MENTIONARIUS, *Mendax.* Paulus Diac. lib. 21. Hist. Misc. pag. 643. Edit. Canisij: *Ut invenio alium mentionarium Iustinianus quem habuit, quem mittere debuisset*, &c. Ubi Theophanes pag. 328. Ψεύστην habet.

MERCENARIA. Regestum Burbonense ex Camera Comput. Paris. fol. 11. *Ego Archinbaudus Dom. Borbonij —— concessi Matthæo de Monteacuto, & ejus hæredibus de uxore sua procreatis mercenariam meam de Veteribus Casis, sitam in Parochia S. Angeli, cum pertinentiis ejusdem mercenariæ —— quamdiu dictus Matthæus & hæredes erunt mansionarij in terra mea, &c.*

MERETRICIUM. *L.* 6. *lege*, hoc loco.

MERITUM. *L.* 1. *post*, proffits. *adde.* Schol. Juvenal. Sat. 5. de Calpurnio Pisone: *Post consulatum*

materna hereditate ditatus, magnificentissimus vixit, meritis sublevare inopes ex utroque ordine solitus.

MERULUM. Repone hîc hanc vocem, quæ perperam irrepsit in pag. 526.

MESCHITA. *L.* 18. *post*, apud. *adde*. Anton. Brandaonum lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 11.

Ibid. l. 22. *post*, 16. *adde*. Vide Steph. Baluzium lib. 2. Miscellan. pag. 268.

MESLEIA. *Lin.* 6. *post*, animo. *adde*. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 19. *Tensons que l'on appelle meslées.*

Ibid. post l. 26. *subde.*

Miscla. Tabular. Campaniæ Thuan. *Si miscla in villa facta fuerit, qui inde accusabitur, se tertiò purgabit: & si unus juratorum misclam viderit, se purgare non poterit.*

MESNILIUM. Vide in *Mansionile.*

MESSIO. *L.* 30. *post*, &c. *adde*. Charta Hugonis Archiep. Senonensis: *De ipsa decima messionem suam annuatim capiat, 4 videlicet modios, unum frumenti, alterum siliginis, 3, ordei, 4, avenæ,* &c.

MESTARIUM, *Mensura aridorum*, apud Lugdunenses: Occurrit sæpius in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1343. *Unum mestarium siliginis, & duo mestaria Comblos avenæ.*

MESTIVA. *Post l.* 43. *subde.*

Mestivare, percipere. Charta Petri Episc. Inculismensis an. 1160. ex Tabul. S. Epatchij f. 11. *Mestiva vero super qua quæstio orta fuerat, soli Sacerdoti concessimus. Si tamen Monachus mestivare voluerit, parochianos suos Sacerdos diligenter admoneat, ne monacho de segetibus suis donet.*

META. *L.* 2. *post*, 46. *adde*. Hesychius: θημωνιαὶ οἱ σωροὶ τῶ δραγμάτων.

METANEA. *L.* 3. *post*, venia. *adde*. ἐγκλισις ἱερὰ, apud Naucratium in Encyclica de obitu S. Theodori Studitæ p. 880.

METRETA. *L.* 13. *post*, dabit. *adde*. Ex his emendandum videtur Pœnitentiale S. Columbani cap. 3. Edit. 1667. *Vel certè si multum est quod effudit, quantas metranas de Cervisia — perdidit.* Legendum enim *metretas*. Editio Holsteniana habet *quadranas.*

METRICANUS, *Poeta*, apud Harigerum in Vita S. Servatij Episc.

MICROLOGUS. *L.* 2. *post*, φειδωλός. *adde*. In Gloss. Lat. Gr. *Scrupulosus.*

Ibid. l. 4. *post*, breviloquium. *adde*. S. Columbanus Epist. 4. *Minimus maximo, agrestis urbano, micrologus eloquentissimo*, &c. Idem Epist. 5. *Licet enim mihi nimirum (f. nimium) micrologo, &c.*

MIGMA. *In fine subde.*

Smigmator in Miraculis B. Stanislai Canon. Regul. num. 49.

MILES. *P.* 533. *l.* 44. *post*, Epist. 3. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 1.

Ibid. l. 46. *post*, 490. *adde*. Anton. Brandaon. lib. 12. Monarch. Lusitan. cap. 1.

Ibid. p. 542. *l.* 5. *post*, accinxit. *adde*. Idem Alfonso I. Rege Portugalliæ refert Chronicon Gotthorum, seu Lusitanicum, editum ab Anton. Brandaono, sub eram 1163. *Infans inclytus domnus Alfonsus Comitis Henrici & Reginæ D. Tarasiæ filius, D. Alfonsi nepos, habens ætatis annos fere 14. apud sedem Zamorensem ab altario S. Salvatoris ipse sibi manu propria sumpsit militaria arma, & ibidem in altare indutus est, & accinctus militaribus armis, sicut moris est Regibus facere, in die sancto Pentecostes.*

Ibid. p. 543. *l.* 63. *post*, opponuntur. *adde*. Philippus de Pergamo in Catone moralizato: *Aliqui autem ex nobilibus reperiuntur, qui infimum tenent nobilitatis gradum, ut sunt simplices Milites, &c.*

Ibid. p. 544. *l.* 39. *post*, explicavit. *adde*. Charta Armoricobritannica an. 1419. *Disoit que Chevalier d'armes mariant sa fille avec Chevalier darmes, faire le pouvoit par le don d'un chapeau de fleurs.*

Ibid. p. 546. *post l.* 23. *subde.*

Miles per naturam, genere Militari ortus, vir nobilis. Fori Leirenæ in Lusitania editi à Brandaono to. 3. Monarch. Lusit. *Miles de Leirena stet pro meliore Milite de tota terra Regis in Iudicio, & peon pro meliore peone.* Ibidem: *Si Miles per naturam perdiderit ibi Equum suum, & recuperare non potuerit, semper stet in foro Militis. Alius vero Miles qui non fuerit per naturam, si perdiderit equum, stet in foro Militis per duos annos: deinde si non habuerit, det rationem.*

Miles de quatuor familiis. Gallis *Gentilhome de nom & d'Armes.* Joan. Longinus in Actis S. Stanislai Episcopi Cracov. num. 162. *Milites de quatuor familiis & generationibus, qui ampliorem in illo parricidij facinore gessisse ferantur principatum, videlicet ferentes labarum cum cruce in campo celestino &c.* Vide dissertat. nostram ad Joinvillam de hoc argumento.

Miles plebeius in eod. Chronico Gotthico Lusitanico era 1200. *Pridie Kl. Decemb. in nocte S. Andreæ Apostoli, civitas Paça id est Begia, ab hominibus Regis Portugalliæ Dom. Alfonsi videlicet Feonando Gonsalvi, & quibusdam aliis plebeis Militibus nocte invaditur, & viriliter capitur.* Ubi *Milites plebei* videntur appellari quivis *Equites*, qui opponebantur peditibus. Fori Leirenæ: *Quidquid homo de Leirena in terra Saracenorum lucratus fuerit, det quintam partem Regi, præter equos quos debet accipere Alcaidæ de Leirena, & facere inde novos Milites, & dare his qui perdiderint suos.* Infrà: *Peon si habuerit equum, stet Miles, si vult.* Rursum: *De pugna quæ fuerit in fiada, si Miles fuerit victus, det* 10 *solidos: si peon, quinque.* Hos *Cavalleros villanos* vocant Fori Alcaçonenses eræ 1267.

Ibid. p. 547. *l.* 42. *post*, 203. *adde*. In Nivellensi Monasterio Canonicarum S. Gertrudis in Brabantia, etiamnum domicellæ istæ Canonicæ, post exactum *Stagium*, quod triennij esse aiunt, fiunt seu creantur *Militissæ*, ad altare, à quodam nobili Milite ad hoc evocato, stricto ense in dorsum impacto, consuetisque verbis pronuntiatis.

MIMARITIÆ, *Meretricij seu mimici gestus.* Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canonicis: *Mimaritias & verba turpia, & amatoria, vel luxuriosa ex ore suo non prodant.* Vide Gloss. med. Græcit. in Μιμάριον.

MINÆ. *Post l.* 14. *adde*. Ubi Servius *minas* esse ait, *eminentias murorum, quas pinnas vocant.* Utuntur præterea Ammianus lib. 20. 24. 29. Festus Avienus in Ora maritima, & Ruffinus apud Josephum lib. 3. cap. 7. *dele* 2 *postremas lineas.*

MINA, mensura. *In fine subde.*

Mineata terra, in Tabulario S. Albini Andegav.

MINERVAM *in tela sua nominari à mulieribus*, maleficij aut superstitionis species, apud Pirminium in Excerptis de sacris libris Canonicis.

MINISTER. *L.* 4. *post*, 66. *adde*. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 15. *Comprehensi Presbyteri*

byteri & Ministri, & sine ulla probatione ad confessionem damnati.

Ibid. pag. 554. *l.* 59. *post*, capit. *adde. Ecclesiastica & reipublicæ administratores*, in Charta Ludovici Pij, in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis pag. 34.

Ibid. pag. 557. *lin.* 32. *post*, &c. *adde.* Similem prope Constitutionem de Ministerialibus Bambergensis Ecclesiæ descripsit Gretzerus in Divis Bambergensib. p.89.

MINISTELLUS. *P.* 560. *l.* 5. *post*, &c. *adde.* Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Homo joculatoribus intentus cito habebit uxorem, cui nomen erit paupertas, ex qua generabitur filius cui nomen erit derisio.*

Ibid. l. 22. *post*, expellere. *adde.* Longè sapientius egit Henricus Imp. qui in nuptiis suis cum Agnete Pictavensi in Ingelheim celebratis anno 1044. *Infinitam histrionum & joculatorum multitudinem sine cibo & muneribus vacuam & mœrentem abire permisit* ut est in Chronico Virtziburgensi.

MINORES. *L.* 3. *post*, nepotes. *adde.* Glossæ Græc. Latin. μεταγενέστεροι, *Minores. Singulare non habet.*

MINUSTIRE, *Sigillatim efferre.* Gallis, *dire par le menu.* Formula 32. ex Andegavensib. *vel reliquas res quam plures, quam longum est per singulas minustire.*

MINUTA. *L.* 8. *post*, nervos. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Et debet in mense Maii multonem* 1. *cum lana, &* 1. *agnum, ad messes* 1. *sextarium de silica, & alium de civada, ad vindemias carrigium, aut* 2. *sol. per porcum, & pascuage, & per pastum* 13 *den.* — *& minutam de Poies, &* 1. *parem.* Ubi *minuta de Poies* idem valet quod *Pogensis*, seu moneta Podiensis. Vide *Pogensis.*

MIRAMOMELINUS. *In fine adde. Elmunimus* appellatur in Chronico Gottholusitano era 1217. *Emir Elmunimus*, era 1222.

MISCHINUS. *P.* 567. *post l.* 33. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Nous sommes quinze mille meschins & bacheler,
Qui devons nostre pris & nos los acheter.

MISCLA. Vide in *Mesleia.*

MISELLINUS, pro *Misellus*, apud HRabanum Maurum hymno 26. de charitate:

Nutu Dei felix homo conlætatur fratribus,
Missellinis & pupillis, egenis & orphanis.

MISSA pro missione. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Mis.

MISSA. Sacrificium. *P.* 574. *l.* 57. *post*, Marcello. *adde.* & aliis. Vide Goarum ad Euchólog. p.122.

Ibid. L. 58. *post*, agere. *adde.* In lib. 1. Sacrament. Eccl. Romanæ cap.75.

Ibid. p. 576. *l.* 4. *post*, nundinæ. *adde.* Vide Gretzerum in Muricibus Christianis p.75.

Ibid. post l. 24. *subde.*

Missæ bifaciatæ, dictæ, cum Missæ plures diversi argumenti usque ad offertorium sæpius iteratæ, tandem uno Canone concludebantur: adversus quas studiosè scribit Petrus Cantor in verbo abbreviato. Ita Georg. Cassander de Liturg.

Ibid. l. 31. *post*, cap.12. *adde.* Tumque sacræ ædis fores claudebantur, ut est apud S. Maximum in Mystagog. cap.16. ea autem Diaconi vox erat: *Si quis non communicat, det locum*, id est excedat, ut est apud Gregor. M. lib.2. dialog. cap.23.

Ibid. p. 577. *l.* 4. *post*, conficitur. *adde.* Feria 5. majoris hebdomadæ.

Ibid. l. 5. *post*, Remensi. *adde.* & in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap.40.

Ibid. l. 13. *post*, solet. *adde.* In Missali Gotthico p.385. &

Ibid. p. 578. *post l.* 4. *subde.*

Missa Paschalis, quæ in singulis septimanæ Paschalis feriis agitur, in Missali Gotthico p.342. 343. in Gallicano p.480.

Ibid. l. 45. *post*, &c. *adde.* Cumeanum de Mensura pœnitentiar. cap. 14.

Ibid. p. 579. *l.* 47. *post*, abstrahatur. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag.72. *nunquam à die ordinationis suæ cognoverunt diem præterire, ut non Missam aut publicam aut secretam celebraret.*

Ibid. p. 581. *l.* 2. *post*, &c. *adde.* Franciscus Canonicus Pragensis: *Nec non Missas votivas de Sanctissima Trinitate, de S. Spiritu, de Domina, de Patronis, &c.*

MISSALE. *L.* 20. *post*, &c. *adde.* Herbertus Monachus de Hereticis Petragoricensibus: *Nec communionem percipit, sed hostiam juxta aut retro altare, aut in Missalem projicit.*

Ibid. p. 582. *l.* 11. *post*, argento. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.149. *In Pollegiticis tamen & Plenariis sanctæ matris prædictæ urbis Ecclesiæ hactenus pleniter operiuntur inserta.* Et p.259. *Et aliis villulis ad eas pertinentibus, sicut in Plenariis. Iam dictæ Ecclesiæ continetur.*

Ibidem In fine post, insertæ. *adde.* Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 11. *sicut in plenariis & breviariis ejusdem Ecclesiæ continentur, &c.* Adde. pag.40. & 144.

MISSUS, pro ferculo: *adde in fine.* Charta alia Ludovici *de sancta-Maura D. de Caenchi, de Saute, & de Richebourg.* an.1615. *Item nous avons droit de mets de mariage, qui est deu par ceux qui se marient, & qui viennent espouser en l'Eglise dudit Saute, lequel se doit apporter jusqu'au chasteau par l'Epouse avec les joueurs d'instrument, ledit metz doit estre composé d'un membre de mouton, deux poullets, deux quartes de vin vallants quatre pintes, quatre pains, quatre chandelles, & du sel le jour des espousailles, en peine de* 60. *sols parisis, d'amende.*

MISSUS. Legatus. *P.* 586. *l.* 7. *post*, accipiant. *adde.* Vide Henricum Valesium ad excerpta Diodori Siculi p.60.

MITRA. *P.* 590. *l.* 19. *post*, Considere. *adde.* Balsamon de Chartophylace, lib. 7. Juris Græcorom. pag. 462. καὶ τούτους δώδεκα Καρδηναρίους τοῦ Πάπα ὁμοίως βλέπομεν κεκοσμημένους χρυσοῖς ἐπιβλήμασιν, ὡς ἀντιπροσωποῦντας τοῦ Πάπα, καὶ τὰ τούτου στηρίζοντας δίκαια.

Ibid. l. 41. *post*, dignitati. *adde.* Vide vitam S. Henrici Imp. cap.18. & Bonfilium Constantium in Messana lib.8. p.58. v.

Ibid. p. 591. *l.* 27. *post*, &c. *adde.* Poeta Gallicus inferioris ævi, editus an.1530. in Carm. hoc titulo: *Epitheton contre deux faux tesmoins mitrez:*

Nous faux tesmoins que vous voiez mitrez,
Par gens lettrez qui ont bien veu les livres,
Pour nos meffaits qui sont enregistrez,
Sommes monstrez & ainsi accoustrez,
Sous le hazard d'en avoir quatre livres.

Ibid. l. 28. *post*, 328. *adde.* & Ludovicum *d'Orleans* in expostulat. p.207.

Ibid. in fine adde. Cæterum de veterum mitra multa congessit Carol. Paschalius lib. 4. de Corona cap.20.21.

MITTERE. *L.* 4. *post*, ponere. *adde.* Lactantius

de Mortib. persecut. num. 2. *Per omnes provincias & civitates Ecclesiæ fundamenta miserunt.* Ubi idem scriptor lib. 4. instit. cap. 20. *Discipuli vero per provincias dispersi fundamenta Ecclesiæ ubique posuerunt.*

MIXTUM. *L.* 3. *lege.* κρᾶσις.

Ibid. p. 593. *l. ult. post*, meteil. *adde.* Gloss. Gr. Lat μίξις χρωμάτων, ἢ ἄλλης ὕλης, *mixtura.*

Ibid. p. 594. *l.* 5. *post*, rasam. *adde.* Tabular. Dalonensis Abbatiæ fol. 63. *Ad censum 7. sextariorum & unius Eminæ mixturæ.*

MODIATIO. *Lin.* 6. *post*, vino. *adde.* Charta Joannis Episcopi Carnotensis an. 1178. in Tabulario Drocensi fol. 33. *Adducent quoque eandem modiationem Monachi de Brolio*, &c.

MODIGUS, *Modius.* Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. eræ 1286. apud Brandaon. tom. 4. *Septem modigos panis qui consueverunt mihi dari.*

MODIUS. *L.* 13. *post*, Digestis. *adde.* Formula 21. ex Andegavensib. *Ad illo campello ferente modius tantus*, *&c.* Ita Form. 53.

Ibid. p. 596. *post l.* 30. *subde.*

Modiagium, idem quod *Modiaticum.* Tabul. Prioratus S. Vincentij Laudunensis, an. 1274. *Recognoverunt unum modium ad mensuram S. Quintini, qualiter solvitur in modiagio Ecclesiæ S. Vincentij.*

Moiata, idem quod *Modiata.* Tabularium S. Eparchij Inculismensis fol. 1. *Item in Enguena unum ortum tenentem dimidiam moiatam de terra.*

MOFFADOR. Charta originalis cujusdam Majoricensis an. 1253. *Miromomeni dat mihi de decem in decem diebus 40 Bisancios pro Cypensis : & de die in diem mittit 40 equos summo mane ad equitandum cum multitudine venerabilium Moffadorum, qui me & totam meam familiam intus civitatem & extra honorificè comitantur.*

MOGNERIA. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 40. v. *Quidquid habemus in molendinis & in anguillari de Fissac, id est tertiam partem, & unam mogneriam*, &c.

MOLENDINUM. *Pag.* 598. *l.* 30. *post*, Columbum. *adde.* nostri *tan* vocant querceum corticem in pulverem reductum, quo Coriarij ad subigenda Coria utuntur.

Molendina, seu *Moletrinas in leuclis*, adinvenisse Belisarium scribit Procopius lib. 1. de Bello Gotthico cap. 19.

MOLESTIA. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀγανακλεῖν.

MOLINUM. *P.* 597. *post l.* 20. *subde.*

Mulnetum, eâdem notione in Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 17. *Ex alia fronte rivulum credandum cum uno mulneto.* Occurrit rursum in eod. Tabulario.

MOLLES. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. Μαλακός.

MOLLIDITAS, *Mollities.* Vita S. Marculfi Abbat. num. 10. *Lectus ejus nec etiam quidquam molliditatis habebat, sed tantum nuda jacens in humo, &c.*

MONACHUS. *L.* 45. *post*, infirmis. *adde.* Quo spectant orationes, quæ describuntur in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 73. & 74. *cum expoliatur infirmus, & fons benedicitur* : Deinde, *Benedictio aquæ ad succurrendum.* & cap. 76. *Ad succurrendum benedictio olei exorcizati.*

Ibid. p. 602. *l.* 2. *post*, &c. *adde.* Tabul. Celsinianense: *Quod si in Vita Monachi non fuerint, ad succurrendum recipiantur.* Alibi : *Pro hoc itaque dono supra dicti Monachi Celsinienses eundem Geraldum Monachum fecerunt ad succurrendum, & honestè sepelierunt.*

Ibid. l. 25. *post*, 295. *adde.* Vide præterea Balsamonem ad Can. 2. Pseudo synodi Photianæ.

MONASTERIUM. *P.* 604. *l.* 2. *post*, rexisse. *adde.* Ejusmodi vero monasteria duplicia in posterum fieri vetantur in Synodo Nicæna II. Can. 20.

Ibid. l. 7. *post*, vide. *adde.* Præterea Ignatium Diac. in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopol. num. 27. Mandatum dari solitum Metropolitanis §. 16. in Jure Græcorom. p. 432. & infra.

Ibid. l. 34. *post* 52. *adde.* In jure Græcorom. pag. 141. 253. & apud Crusium in Turcogr. lib. 4. Epist. 18.

Ibid. l. 59. *post*, dotata. *adde.* Τὰ τῶν δημοσίων μοναστήρια, in Nov. 8. Alexij Comneni in Jure Græcorom.

Ibid. l. 63. *post*, habitum. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 6. *Quod Abbatia S. Vincentij non esset de jure antedicti Episcopi, sed fiscus sæpedicti Hludovici Imperatoris esse debeba.*

Ibid. p. 606. *l.* 10. *lege*, 1058. *& infra*, ævum.

Ibid. l. 19. *post*, exordio. *adde.* Privilegium Joannis Pap. pro Ecclesia Lochiensi à Goffrido Grisiagonella constructa : *Quos nos divina fulti fiducia ita confirmamus, ut præfata Ecclesia sit semper ab omnium hominum dominatione libera, ut præter Romanum Pontificem nullum habeat præsulem. —— hoc autem factum est assensu & voluntate Harduini tunc temporis Turonensis Archiepiscopi.* Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 47. Vitam S. Baboleni num. 20. Edit. Petri Chiffleti, Ughellum, &c.

Ibid. p. 608. *l.* 61. *post*, 72. *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in σταυροπήγιον.

Ibid. l. 66. *post*, vide. *adde.* Nov. 123. c. 44.

Ibid. l. 72. *post*, c. 9. *adde.* Petr. Fabrum lib. 3. semestr. cap. 21. p. 335. & Morinum lib. 7. de Pœnit. cap. 15.

Ibid. p. 609. *l.* 17. *post*, Gretzerus. *adde.* In Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 59. Hugo Episcopus Nivernensis Ecclesiam S. Cyrici *monasterium* vocat.

MONETA. *P.* 610. *l.* 39. *post*, capitis. *adde. Denarij infortiatorum*, passim in Tabul. Abbat. Dalonensis fol. 4. 5. 7. 49. 55. &c. Ibidem fol. 70. *acceptis 8 libris de forzats, vel Pictavinis.*

Ibid. p. 612. *l.* 59. *post*, præcipimus. *adde.* Occurrit etiam in Charta an. 1258. apud Maximilianum Henricum in Apologia Archiepisc. Coloniensis pag. 33.

Ibid. post l. 64. *subde.*

Moneta missibilis, Gall. *de mise*, in Charta an. 1322. in Maceriis S. Barbaræ Lugdun. p. 203.

Ibid. p. 631. *post lin.* 24. *scribe.*

Legitur in Regesto viridi novo Castelleti Paris. fol. 83. Statutum de monetarum pretio, 16 Febr. 1485.

Grans Blans unzains tant aux armes de France que du Dauphiné pour 11 den. T. piece, demi unzains à l'Equipollent.

Grands Blans au soleil tant aux armes de France que du Dauphiné pour 12 den. T. & les demy à l'equipollent.

Liars & hardis pour 3 den. piece.

Doubles & petits deniers Tournois pour 2 den. T. & 1 den. T.

Les Parisis pour 1 den. parisi piece.

Les Gros d'argent tant aux armes de France que du Dauphiné pour 2 sols 10 den. T.

Tous les Escus à la couronne qui sont faits à divers poids, à tout le moins qui poisent 2 den. 14 gr. au

pris

pris de 32 s. 1 den. T. piece. Les demi Escus à l'equipollent.

Les Escus fais au pays de Dauphiné du poids dessusdit pour 32 s. 1 d. T. piece, & les demy à l'equipolent.

Les Escus au soleil qui sont faits de 70 de poids au marc à tout le moins, qui poisent 2 den. 16 gr. pour 33 s. T. piece, & les demi Escus à l'equipollent.

Les Escus au soleil qui sont faits oudit pays de Dauphiné de semblable poids pour 33 s. T. piece, & les demi à l'equipolent.

Habetur Statutum aliud Caroli VIII. Reg. 10. Jun. an. 1488. fol. 131. quo perinde monetarum Francicarum pretium indicatur, scilicet

Bons viels Escus pour 40 s. T.

Bons France à pié & a cheval & Royaux pour 39 s. T.

Bons Saluts à 37 s. T.

Bons Escus au soleil pour 36 s. 3. d. T.

Bons Escus appellez à la couronne pour 35 s. T. piece.

Grans Blans au soleil appellez douzains pour 13. den. T.

Grans Blans à la couronne appellez unzains pour 12 d. T. piece, & les demi à l'equipollent.

Gros du Roy qui par cy devant ont eu cours pour 2 s. 10 d. T. auront cours pour 3 s. T.

Liars & Hardis, doubles Tournois, Petits Tournois & deniers Parisis au pris qu'ils courent à present.

Statuto denique alio ejusdem Caroli 17. Decemb. an. 1488. ibid. fol. 122. statuitur nova cusio *des Grans Blans à la couronne à 4 den. d'aloi argent le Roy, a 2 gr. de remede, de 7 s. 8 den. & demi de poids au marc de Paris, qui auront cours pour 10 den. T. la piece, sur le pié de 11. livres T. marc d'argent.*

In Regesto cæruleo Castelleti Paris. fol. 50. extat aliud Caroli Regis Statutum 31 Aug. an. 1493. quo cudi statuuntur monetæ aureæ & argenteæ, scilicet

Les Escus fins au souleil de 70. de poids au marc, qui est 2 den. 17 gr. 3 quarts de gr. du poids de 2 den. 16 gr. du prix de 36 s. 3 den. T. Les demi à l'equipollent.

Les Escus à la Couronne qui sont de 72 de poids au marc, qui est 2 den. 14 gr. du prix de 35 s. T. Les demi à l'equipollent.

Les gros de Roy de 2 den. 16 gr. pour 3 s. T.

Les grans Blans au souleil aux armes de France & du Dauphiné pour 13 deniers T. Les demi à l'equipollent.

Les grans Blancs à la Couronne pour 10 d. T. &c.

Ibid. p. 653. l. 41. post, solet. *adde.* Jus vero cudendi monetam habuisse Episcopos Cenomanenses ex concessione Pipini Regis, colligitur ex Vita Aldrici ejusdem urbis Episcopi pag. 100.

Ibid. l. 62. post, exhibemus. *adde.* Charta an. 1151. in Hist. S. Barbaræ Lugdun. *Misit — in gageria pro 10 millibus solidorum Lugdunensis monetæ, cujus 20 solidi valebant marcam puri argenti.*

MONETARIUS. *In fine subde.*

Monetarius ex Sacrament. Imperij. Extat. in Regesto 120. Tabularij Regij Charta 136. Caroli VI. Regis data in Ponte Archæ 28 Martij an. 1387. hocce argumento: *Charles—Comme de nostre droit acause de nostre joieux avenement en nostre Duchié de Normandie nous appartiengne & puissions faire & creer un Monnoier du serement de l'Empire, savoir faisons que nous pour la bonne relation à nous faite, de sens, loiauté, & suffisance de nostre bien amé Ancheaume de Marronie bourgeois de Rouen, & aussi pour contemplation de nostre amé & feal Conseiller L'Evesque de Bajeux duquel il est neveu, iceluì Ancheaume avõs aujourdhui fait & créé par la teneur de ces presentes, faisons & creons de nostre authorité, grace especial & pleine puissance Monnoier du serement de l'Empire, à avoir, faire, & exercer ledit office de Monnoier par lui & ses hoirs perpetuellement, aux droits, franchises, & libertez, & autres proffits & emolumens qui a office de monnoier dudit serement peuvent & doivent appartenir, & à lui & à sesdits hoirs avons ottroié & ottroions que par toute nostre dite Duchié de Normandie ils puissent ouvrer & monnoier, & user desdites franchises, privileges, & libertez, ainsi que font & ont accoustumé faire d'ancienneté les autres ouvriers & monnoiers dessusdit. Si donnons en mandement au Prevost, Gardes & ouvriers desdites monnoies qui à present sont, &c.* His opponuntur *les Monnoiers du serment de France*, in manuali Placitorum Parlamenti, 19 Jul. 1374. mentio fit controversiæ inter *Monetarios sacramenti Franciæ*, & *Monetarios sacramenti Imperij*, super eorum privilegiis, ubi Monetarij sacramenti Imperij, iisdem quibus Francici immunitatibus ac privilegiis gaudere se, & in Regnum Franciæ à Rege evocatos fuisse asserunt.

MONICULUS, pro *Monachulus.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *ad ipsa basilica in honorem ipsius obedum civitatis Cenomannicæ ædificavi, & casas inibi ædificavi, & moniculos institui, qui inibi Christo propitio in perpetuis temporibus officium & servitium procurent.*

MONOGRAMMA. *L. 11. post*, dicitur *adde.* Vita S. Baboleni num. 21. ex Edit. Petri Chiffletij: *Sed & Rex ipse* (Clodovæus) *favens subscripsit, & suo monagrammate facto, anulo regio insigniri jussit.*

Ibid. p. 668. l. 22. post, 121. *adde.* & Ægidio Gelenio in Colonia p. 74.

Ibid. l. 29. post 47. *adde.* & Guilino in Annalib. Alexandriæ p. 15.

Ibid. l. 32. post, 361. *adde.* & apud Ægidium Gelenium in sancto Engilberto p. 32.

Ibid. l. 34. post, 431. *adde.* Aliter exhibetur apud Gelenium in S. Engilberto p. 27.

Ibid. p. 670. l. 1. post, 390. *adde.* & Annalib. Alexandriæ p. 336.

MONS GAUDII. *L. 15. post*, 171. *adde.* & Ricordanum Malaspinum cap. 156.

Ibid. l. 26. post, locis. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Roi Looy escrie, Monjoie Diex aïe.

Infrà:

Crie Monjou, aidiez sainte Marie.

Rursum:

Monjoie escrie, Dex aide & saint Pol.

MONSTRABILIS, *Conspicuus.* Sidon. l. 3. Ep. 7. *Ob omnia felicitatis naturæque dona monstrabilis.* Vide Savaron.

MONTANEA. *L. 12. post*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib. 1. c. 26. *Habitatio eorum montaneis hiemalibus cingitur.*

MONTARIUS. *In fine adde.* Fori Leirenæ: *Montarium* (f. Montarius) *det de venato lumbum costale.*

MONTATICUM. *Adde in fine.* Fori Alcaçonenses: *Omnes qui quæsierint pausar cum suo ganado in termino de S. Maria des Alcaçonas, prendant de illis montadigo de grege das oves, 4 carnarios, & de busto das vacas, una vaca. Iste montadigo est de*

Concilio. Suprà: *Ganado de Alcaçonas non sit montado in nulla terra.*

MONTESIANI. *L.7. post*, lucis. *adde.* cui conjecturæ favet Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. num. 11. *Erat mater ejus Deorum montium cultrix, mulier admodum superstitiosa.*

Ibid. lin. 10. *post*, vocat. *adde.* *Deorum montensium* mentio est in vet. inscript. apud Gruter. p. 21.

MORATORES, *Incolæ*, *Cives*, in Chartis Hispanicis apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. to. 3. pag. 287. tom. 4. p. 237.

MORBUS. *Pag.* 675. *l.* 1. *post*, contagiosæ. *adde.* Petrus Damian. lib. 1. Epist. 9. *Cur ego non deseram pro cavendis tot animæ vulneribus Romam? quanquam & ipsi corpori meo non sit prorsus innoxia, ut pote ferax febrium nec vagarum. Unde & tetrasticon hoc olim protulisse memini.*

Roma vorax hominum, domat ardua colla virorum,
Roma ferax febrium, necis est uberrima frugum.
Romanæ febres stabili sunt jure fideles,
Quem semel invadunt, vix à vivente recedunt.

Qui quidem versus laudantur ab Alberico in Chron. MS. Vide carmen de Curia Romana v. 110. apud Mabillon. to. 4. Analector. veter.

MORGANEGIBA. *In fine subde.* & Joan. Stierhookum de Jure Sueonum vetusto, lib. 2. cap. 1.

Morganicum. Jacobinus de S. Georgio Turinensis J C. in Tractatu de Feudis c. ult. *Unus ex dictis vasallis habens filios ex prima uxore nobili, ea mortua accepit aliam ignobilem in uxorem, cum pacto, quod filij nascituri ex ea non succederent in bonis feudalibus. Et circa hujusmodi pactum debetis scire quod appellatur matrimonium ad morganicam. Ita probat text. in C. unico: in tit. de Filiis nat. ex matri. Contra ad morga. Et est vulgare Mediolanensium, & dicitur ad morganicam, quasi morganicum, id quod post mortem viri capitur.*

MORSUS. *L.* 16. *post*, cap. 6. *adde.* Virgil. lib. 12. Æneid.

——— *& laterum juncturas fibula mordet.*

Sidon. in Paneg. Anthenij Carm. 2.

Fibula mordaci refugas à pectore vestes
Dente capit.

Et Carm. 5. in Paneg. Majoriani:

Ostricolor pepli tentus, quem fibula torto.
Mordax dente vorat.

MORTARIUM. *L.* 47. *post*, Heriotum. *adde.* Non defuere denique ex Parochis qui jus istud mortuarij ab iis qui vitam Monasticam amplectebantur deberi contenderint, ut qui in sæculo pro mortuis haberentur, quod prohibuit Honorius III. Pap. Bulla data Laterani 11. Non. Decembr. Pontif. an. 11. ex Tabulario Abbatiæ Barbellensis juxta Meledunum: *Significastis siquidem nobis quod in quibusdam partibus consuetudo detestabilis inolevit, videlicet quod cum aliqui æmulantes carismata meliora, monasteria vestri ordinis volunt causa religionis intrare, ut ibi domino famulentur, capellani eorum donec ab ipsis pecuniam, quæ Mortarium nuncupatur, extorqueant, prout à parochianis suis consueverunt accipere, illis se temerè opponunt, quarum super hoc nostra providentia remedium flagitastis, &c.*

MOSCHETUM. Vide in *Muscarium.*

MOTATICUM. *In fine post*, molini, *adde.* Tabular. Absiense: *Duas sextariatas terræ e lo beth ad molendinum, e lo motage al besh adobar, e l'autre motage subtus pratum, &c.* Infrà: *Qui etiam percalcavit terram & lo motadges ad molendinum cum Petro Abbate*, &c. Liber Chirographorum ejusdem Monasterij fol. 20. *Et concessit ipse Petrus rivagium & motagium molendini*, &c.

MUGULARE, *Mugire*, Gall. *Mugler*, more boum, in Addit. ad Vitam S. Antonini n. 66.

MULLO. *In fine adde.* Liber Chirographor. Absiæ fol. 104. *Donavit* — *fœnum rastrorum & fœnum sessionis mullonum.*

MULTISSIMUS, *Plurimus*, in Charta an. 1452. apud Bolland. in Vita S. Nicei Eremitæ: *Multissimis miraculis claruit*, &c.

MULTO. *L.* 1. *post*, mouton. *adde.* Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 56. *Et debentur 7. multones de pascuario cum lana.*

Ibid. p. 671. *l.* 26. *post*, &c. *adde.* Charta an. 1248. in Tabul. Maurigniacensi: *De quibus nobis singulis unaquaque masura integra directuram integram, Moutonagium scilicet 6 denariorum*— *reddebant.*

MULTOCIUS, pro *cito*, usurpat autor 1. Vitæ S. Marculfi Abbat. n. 14.

MUMIA. *In fine adde.* & lib. 1. Paradox. medicin. cap. 40.

MUNDITIÆ. *L.* 15. *post*, reconsignet. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obasin. cap. 30. *Vestes abluere, domos scopare, & cæteras munditias solicitè exercere.*

MUNDMAN. *L.* 3. *post*, homo. *adde.* Laudum seu sententia lata an. 1258. apud Maximilian. Henricum in Apolog. pro Archiep. Coloniensi p. 21. *Item quod diversi cives & potentes recipiunt & recipere consueverunt populares & impotentes in suam protectionem, nominantes vulgari nomine* Muntman: *Ita quod quando tales populares delinquant, clandestina servitia dant potentibus, & ob hoc ipsorum excessus defendunt.*

MUNDIUM. *L.* 6. *post*, maritorum. *adde.* Quemadmodum olim feminæ erant in perpetua tutela apud Romanos, ut docet Ulpianus in fragm. institut. de tutelis.

MUNDUALDUS. *In fine adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 141. ubi de feminis deceptis: *Mais il puet avoir la presence d'autres juges, ou de lor modoals, ou de lours parens*, &c.

MUNDUS. *L.* 1. *post*, le siecle. *adde.* Epitaphium Afrodites Christianæ laudatum à Grutero pag. 1177. & à Jacobo Sponio in Itinerario to. 3. p. 14.

Restitit hæc mundo semper cælestia quærens, &c.

MUNERARIUS. *In fine adde.* Et Passionem S. Mariæ Mart. n. 4.

MUNUS. *L.* 34. *post*, adde. *scribe*, lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 80.

MURAGIUM. *In fine adde.* & Harmenopul. lib. 2. tit. 5. §. 6.

MURATUM. *In fine adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 289. *Vineam quoque & muratum juxta altare positum, nullum Deo & sanctis ejus dans honorem violenter abstulit, &c.* Ubi videtur sumi pro Cancello altaris.

MURENÆ. *L.* 4. *post*, 31. *adde.* Gillebertus Episc. London. in cap. 1. Cantici Canticor. num. 10. *Murena piscis est, sed proceritate decorus, colorisque varietate conspicuus: unde dicuntur Murenulæ catenæ ex auro fabrefactæ, quæ collo circumdatæ protenduntur in longum, & annexæ monili hoc immobiliter fasciæ pectorali restringunt.*

MURMURIUM. *In fine adde.* Occurrit præterea in lib. 2. Miracul. S. Rictrudis n. 80.

MURREUS. Vide in *Mazer.*

MUSANDINUS. *In fine adde.* Nisi quod is laudatur

datur ab Arnoldo de Villanova in Breviario practicæ, ubi Medicum Parisiensem fuisse ait.

MUSATILIS *ars.* Vide in *Musivum.*

MUSCA. *In fine adde.* Vide Scaligerum ad Eusebium p.201. 2. Edit.

MUSCARIUM. *L.*3. *post*, abigimus. *adde.* *Moschetto*, Italis : *Moschetum*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap.457.

MUSCHETA. *Post l.*7. *adde.* Bernardus de Breidenbach in Itinerario Terræ sanctæ : *His diebus quibus in muschetis congregantur, & quando præcipuas habent solemnitates*, &c.

MUSILEUM. *Lin.* 8. *post*, collocabantur. *adde.* Quæ *locos* eâdem ratione vocat Frontinus. Vide *Locus.*

MUSIVUM. *P.*611. *l.*5. *post*, museo. *adde.* Vetus Inscriptio an.153. apud Jacob. Sponium in Itinerario : *Et hoc amplius pro sua liberalitate Cameram superposuit, & opere museo exornavit. alia*

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Μουσεῖον.

MUSTRUM. Palladius de Architectura, ex MS. Cod. Pithoeano: *Mustrum autem quod pro colore purpureo temperatur, &c.*

MUTAGIUM. *P.*713. *l.*16. *post*, &c. *adde.* In quodam aresto Parlamenti an.1634. appellatur *Remuage*, Jus illud quod habet Dominus feudi superior, cum à Linea directa in aliam transit.

MUTA. *L.*8. *post*, mutant. *adde.* Describitur illa à Guillelmo Tardiso part.1. *de Fauconnerie*, cap.47. idem Fridericus lib. 2. &c.

MUTTUM, γρῦ, in Gloss. Lat. Græc. Hinc vox *mot*, apud nostros, & loquendi formula, *ne muttum quidem audet dicere.* Vide Scaliger, ad Festum in *Mutire.* Epistola Ludovici II. Imp. ad Basilium Maced. Imp. Constantinopol. *Verùm super hoc si est qui summo Pontifici saltem unum faciat mutum, congruo profecto illius non carebit responso.*

MUTUUM. *In fine subde.*

Mutuum ebraldum. Charta Henrici Comitis Portugalliæ to.3. Monarchiæ Lusitanæ p. 282. *Non introducam mutuum ebraldum Colimbriam.*

N.

NABULUM. *In fine adde.* Utitur Andr. Dandulus in Chron. MS. an.1202.

NACTUM. *L.*11. *post*, confirmamus. *adde.* Ita etiam præfert illa quam descripsit Maximilianus Henric. in Apolog. Archiep. Colon. p.3.

*Ibid, p.*719. *l.*9. *post*, insternitur. *adde.* Balsamo in Nomocan. Photij tit.8. cap.1. ait magnum Chartophylacem in Festi SS. Notariorum processione, *καβαλικεύειν τὸ Πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ὀθονίου λευκοῦ.*

NAMIUM. *L.* 2. *post*, Lambardus. *adde.* vel ut vult Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap.10. à voce Suecica *Nema*, & *nam*, quæ *capturam* sonat.

NAPPA. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol.33.v. *Et inde reddant* 3 *sol. censuales, &* 12 *pro avena, & questam, & agrerium terræ, exceptis nappis, & agrerium sine monacho S. Eparchij vel ejus misso non excutietur.* Vide *Napatica.*

NASCENTIA. *L.* 23. *post*, Benedictinæ. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num.31. *Cum omnes fructus auferas, universa nascentia violenter eripias, &c.*

Ibid. in fine adde, & Gloss. med. Græcit. in Γέννημα.

NASTALE. *Post lin.* 15. *subde.*

Nastula, & Nastila, apud Petrum Comestorem in Hist. Scholast. cap.63. Exod. *Nastilibus vel nastulis hinc inde super humeros capitium constringentibus.* Adde c.64.

NATALIS. *P.*324. *l.*23. *post*, Domini. *adde.* *Natalis Sacramenti*, lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. n.1. sed & γενέσια quasvis rerum memorabilium seu illustrium memorias annuas vocabant. Ita Sozomenus lib.6. cap.2. ait γενέσια σεισμοῦ sub Valentiniano quotannis celebrasse Alexandrinos scribit : seu fortè publicarum Litaniarum ob istum terrræ motum institutionem.

*Ibid. l.*34. *post*, Adriano. *adde.* Lactantius de Mortibus persecut. num.46. *Statuit Imperator prælium diei Kalendarum Madarum, quæ octavum annum nuncupationis ejus implebant, ut suo potissimum natali vinceretur.*

*Ibid. l.*42. *post*, 17. *adde.* lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. c.97.98.101. lib.3. c.37. Diurnus Roman. cap. 3. tit.13. Testamentum Aldrici Episcop. Cenoman. in illius Vita p.51. 54. 92.

NATURALIS. *In fine subde.*

Naturalis, Incola, *Civis.* Charta Henrici Comitis Portugalliæ apud Brandaon. tom.3. pag.282. *Iudex & Alcaida sint nobis ex naturalibus Colimbriæ.*

NATURALITAS. Carolus M. de gratia septiformis spirit. *Sapientia enim & intellectus adeo sibi naturalitatis nexu conjuncta sunt, ut unum sine altero nullo pacto subsistere queat.*

NAVADA, *Navis onerata.* Tabular. Dalonensis Abbat. sub an.1179. *Dono——uno quoque anno semel unam navadam salis sui liberam & quietam ab omni consuetudine.*

NAVAGIUM. *L.*2. *post*, vellet. *adde.* vel vectigal ex navium transitu.

NAUDIUM. Chronicon Breve Cremonense : *Fuit captus Burgus Pisonij & combustus, & fere omnes habitantes fuerunt, & totum suum naudium.* Videtur leg. *nantum.* Vide in hac voce.

NECARE. *L.* 3. *post*, luto. *adde.* Lactantius de Mortib. persecutor. n.38. *Si qua detractaverat, in aqua necabatur, tanquam majestatis crimen esset.* Adde num. 32. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap.52. de feminis maleficis : *Alias enecat, alias incendio tradit.*

*Ibid. l.*8. *post*, necatos. *adde.* Chronicon breve Andegavense an.1120. *Filius Regis Anglorum in mari necatur.*

NECESSARIA. *L.* 1. *post*, secessus. *adde.* Descriptio Regionum Urbis Romæ edita à V. C. Jo. Mabillonio pag. 514. *Posterna* 3. *necessaria* 4. *fenestræ majores forinsecus* 107. *minores* 66. Infrà : *Propugnacula cum porta Prænestina* 302. *Necess.* 1. *fenestræ major. forins.* 80. *&c.* Adde p.516.

*Ibid. l.*32. *post*, sunt. *adde.* Gillebertus Episc. Londinensis in Cantic. Canticor. c.2. n.7. de eodem Ario: *Et cum necessitate ad publica necessaria pervenisset*, &c.

*Ibid. l.*37. *post*, Calciarium. *adde.* Sed & *Necessaria* vocant Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 268. ipsa hominum excrementa : *De necessariis in æstate non spatiandis.* Id est deportandis. Vide Gloss. med. Græcit. in Χρεία.

NECESSITAS Charta Arturi primogeniti Ducis Britanniæ, Vicecomitis Lemovicensis an. 1292. *Super subsidio nobis & liberis nostris in quatuor necessitatibus faciendo : scilicet ad filiam maritandam, ad novam Militiam recipiendam, ad redemptionem solvendam,*

solvendam, ad sustinendum crucis expensas, &c. Vide *Auxilium.*

NEGOTIUM. *Lin.* 13. *post*, &c. *adde.* Ita etiam usurpari in l. 1. D. de exercit. act. annotarunt alij.

NEMBDA, in Jure Sueonum vetusto *judicem* significat. Vide Joan. Stiernhookium pag. 31. 52. & seq.

NEOPTOLEMUS. *Post l.* 5. *adde.* Vita S. Neoti Abb. num. 10. *Hunc ergo locum Christi miles eligens, tamquam Neoptolemus, & conversus à sæculo, rursus elapsus est*, &c.

NEPOS. *P.* 737. *post l.* 16. *subde.*

Nepotismus Pontificius. Carmen de Curia Romana v. 929.

Res tamen est constans, aliquis de sanguine Papæ
Si tecum fuerit, dicta petita feres.
Si potes, efficias Papæ venturus ad aures,
Proferat illius ut tua verba nepos.
Papa facit quod sæpe volunt: verumtamen illi
Iusta petunt, non rem quæ rationis eget.

NEUTRI, apud Luithprand. in Legat. ubi de Græcis: *Molles, effeminatos, manicatos, tiaratos, teristatos, mendaces, neutros, desides.* Ubi Baronius *Eunuchos* hac voce designari putat. Atqui Græci omnes non Eunuchi fuerunt. Proinde nescio an hoc loco *neutri* dicantur pro *neutroti*, quorum nervi succisi sunt, eoque imbelles, quæ est significatio vocis, ut mox docemus.

NEVVOD. Charta Hermanni Ord. Militum Prussiæ Magistri an. 1233. *Si vero major fuerit, quocumque instrumento in eo piscari voluerit ad commodum duntaxat mensæ suæ, præter rete, quod Neuvod dicitur, habeat liberam facultatem.*

NIGELLUS. *L.* 8. *post*, μελανόν. *adde.* Epistola Nicephori Patr. Constantinopol. ad Leonem III. Pap. apud Baron. an. 811. num. 58. *Encolpium aureum, cujus una facies Crystallum inclusum, altera puta nigello est.* Ubi Gr. δι' ἐγκαύσεως.

NISI. *L.* 6. *post*, perdat. *scribe.* Adde capitulare Suession. an. 744.

NOA. *L.* 2. *post*, irriguus. *adde.* Tabular. Absiense: *Tertiam partem & molnarij, & verna & noa*, &c. Rursum fol. 60. *Quandam noam inter prata ipsorum.*

NOBILISSIMUS. *L.* 17. *post*, nobilissimi. *adde.* Vetus Inscriptio Baiocensis: C. PESVBIO TETRICO NOBILISSIMO CAES. P.F. AVG. L. I.

NOCTIVAGI. *Adde in fine.* νυκτιπλάνης, apud Oppian. lib. 3. Cyneget.

NOCTURNA. *L.* 10. *post*, donavi. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 63. *Dono iterum Deo & S. Eparchio illam levationem anguillarum quam habebam in anguillariis de Visnaco semel in anno, id est in una nocte quæ melior & utilior hominibus meis habebatur*, &c. Tabul. Dalonensis Abbat. *In illa piscatoria quæ derivatur per fossatum novum de Barbarello capturam anguillarum unius noctis per singulos annos.*

NOLA. *In fine subde.*

Nolarium, Campanarium. Charta an. 894. to. 4. Miscellan. Baluzij: *Sicque veniens Ludermus Tullensis Episcopus ad eundem locum, nolarium ipsius capellæ evertit, campanas cum vestibus sacerdotalibus secum detulit, ipsam capellam anathematizavit secundum Ecclesiasticam auctoritatem, omnesque qui ad prædictum locum deinceps attenderent, à liminibus Ecclesiæ Catholicæ repulit.*

NOLUS, qui spernit, nec vult, contemptor. S. Columbanus Instruct. 14. *Amator mediocrium, nolus opum, animi depressor*, &c.

NOMEN. *L.* 13. *post*, 98. *adde.* Goarus ad Euchol. pag. 322. 323.

Ibid. l. 15. *post*, 10. *adde.* & Simocattam lib. 8. cap. 13.

Ibid. p. 747. *l.* 30. *post*, &c. *adde.* Sed & revera Latinos rebaptisasse objectum Græcis à Leone IX. Pap. ut in edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allat. de libr. Eccl. Græcor. pag. 167. ὡς οἱ Ἀρειανοὶ ἀναβαπτίζουσι τοὺς ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος βεβαπτισμένους, καὶ μάλιστα τοὺς Λατίνους.

Ibid. l. 49. *post*, præcipiatur. *adde.* Timotheus Patr. Alexandr. in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ κατηχουμένη δέδωκε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἵνα φωτισθῇ, &c.

Ibib. l. 58. *post*, &c. *scribe.* adde lib. 1 sacram. Eccl. Rom. cap. 26. 29.

Ibid. l. 59. *post*, solemnia. *adde.* ut colligitur ex Theophane p. 341.

Ibid. l. 66. *post*, debuit. *adde.* Secus tamen usurpatur à Græcis, ut est in Euchologio p. 320.

Ibidem in fine subde.

Nomina, commemoratio vivorum & defunctorum in Missa ex diptychis. In Missali Gotthico describuntur *collectiones post nomina.* Vide *Diptychum.*

NOMINALES. *In fine adde.* Vide præterea to. 4. Miscellan. Baluzij p. 581.

NONÆ. *Pag.* 750. *l.* 45. *post*, Acherium. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 245. 263. apud Mabillon. to. 4. Analect.

NONNAS. *L.* 36. *post*, 10. *adde.* Sed & apud S. Columbanum Epist. 4. S. Petrus *clavicularius, & communis omnium nonnus dicitur.*

Ibid. in fine adde. Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita n. 36. tertia tribuatur Canonicis & famulis sanctæ matris Ecclesiæ, & nonnanis quæ in ea quotidie oblationes Deo offerunt.

NORMA. *P.* 753. *post l.* 12. *adde.* Charta Caroli C. tom. 6. Vit. SS. Ord. S. Benedicti pag. 251. *Ubi quidem olim norma monastica floruit.*

Ibid. l. 60. *post*, cognoscitur. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Celsinianense cœnobium, ubi in Christi nomine Maiolus Abbas præesse videtur, una cum norma monachorum ibidem Deo agonizantium.* Adde Chartam Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon. de re diplomat. p. 471.

NORTHUS. *L.* 28. *lege*, patriæque.

NOTÆ. *L.* 10. *post*, Lat. *adde.* Apud Ammianum lib. 18. *Ancilla notarum perita.*

Ibid. p. 755. *l.* 66. *post*, orat. *adde.* Epitaphium descriptum à Gelenio in Sacrario Coloniensi p. 356. ac nuper repertum, quod videtur à Sidonio Apollinari fuisse compositum, quo lubentius integrum hîc subjicimus.

Hoc hoc sepulcrum respice,
Qui carmen & Musas amas
Et nostra communi lege
Lacrymando titulo nomina,
Nam nobis pueris simul,
Ars varia, par ætas, erat,
Ego consonanti fistula
Sidonius acris perstrepens,
Hoc Carmen, hæc ara, hic cinis,
Pueri sepulcrum est Xanthiæ,
Qui morte acerba raptus est,
Iam doctus in compendia
Tot literarum & nominum
Notare currenti stylo,

Quot

Quot lingua currens diceret.
Iam nemo superaret legens
Iam voce herili cœperat
Aurem vocari ad proximam
Heu morte propera concidit,
Arcana qui solus sui
Sciturus domini fuit.

NOTARII. *P.*758. *l.* 11. *post*, &c. *adde.* Vide Henric. Valesium ad Socrat. l.5. cap.22.

Ibid. l. 32. *post*, simpliciter. *adde.* Vide Diurnum Roman. cap.6. tit.1.2.

NOTITIA. *In fine adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.272. *Ipsamque per notitias atque judicia multorum nobilium virorum evindicavit.*

NOX. *L.* 21. *post*, 12. *adde.* Charta 17. & 44. editæ à Mabillonio post libros de Re diplomat. Epistola 11. inter Tegernsenses, Goffridus Vindocin. lib.2. Epist. 27.

*Ibid. p.*764. *l.*6. *post*, vide. *adde.* lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 47. 78. Missale Gotthicum pag. 336. 337.

NUBERE. *L.* 11. *post*, annos. *adde.* Vide Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitent. cap.3. Egberti Archiep. Pœnitent. p.16.

Ibid. l. 16. *post*, &c. *adde.* Idem Cumeanus cap.2. *Viri inter femora fornicantes, primo annum unum pœniteant: si iterant duos: si in crura fornicantes; si pueri sunt, annis duobus pœniteant: si viri, annis tribus.* εἰς τὰς μηρὰς, in Pœnitentiali Joan. Jejunator. pag.86 99.108. & in Canouario Joannis Monachi p.117. quod quidem peccatum *de interfemore* inscribitur in Pœnitentiali Egberti Archiepiscopi Eborac. p.17. Infra, *de pollutione inter femora.*

NUCINÆ. *Adde in fine.* Harum etiam meminit Strabo lib.12.

NUDUS. *L.* 3. *post*, legendum. *adde.* Censerem *moli*, nisi Charta originalis, quam legi in Archivo S. Dionysij, omnino præferret, *nudi.*

NUMERUS *aureus. In fine adde.* Porro numeri aurei repertores fuisse Ægyptios scribit Josephus Scaliger in Canonib. Isagogic. p.180. 2. edit.

NUMMUS. *Lin.* 15. *post*, denarios. *adde.* Ita etiam usurpat historia Rotonensis Monasterij lib.1. cap.7.

Ibid. l. 32. *post*, dabit. *adde.* Liber Chirographorum Absiæ: *Ut ille pistor Abbati & Monachis Absiæ consuetam vendam de pane suo, duas scilicet nummatas de una quoque coctione in perpetuum reddat.*

NUNDINÆ. *Post hanc vocem adde*, vox.

*Ibid l.*6. *post*, barbarorum. *adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Nundinæ, locus mercati. Nundinæ, commercia, stationes.*

Ibid. post l. 11. *subde.*

Nundinæ calidæ, quæ in æstate habentur. Charta an.1322. in Hist. S. Barbaræ Lugdun. pag.202. *Et dictum pannum* (de bruneta) *teneatur emere vel emi facere in nundinis cabilonensibus calidis.*

NUNTIATICA. Diurnus Roman. cap.6. tit.19. *Cujus exactionem per nostrum dispositum fecisse dignosceris, præsenti III. indictione de nuntiatica, vel de aliis accidentibus causis, &c.*

NUNTIATIO. *in fine post*, &c. *adde.* Atque hæ quidem nuntiationes novi operis, ut & restitutiones in integrum *per signa* fieri dicebantur, Manuale Placitatorum in Parlamento, 28 Mart. 1374. *Il sera dit que les parties sont à recevoir.* Item *que la nouveauté sera ostée reaument & de fait, restablissement sera fait par signe, & n'y eschet autre restablissement.* Et 2. Sept. 1377. *Il sera dit qu'ils meneront à S. Merry Iean Bridelle, qu'ils menerent de S. Merry en Chastellet se ils le peuvent avoir, sinon par signe d'une verge reintegreront l'immunité de l'Eglise, &c.* Occurrit in hoc regesto non semel.

NUS, pro *Nos*, in veteribus Chartis Gallicis, 9. 10. 15. 24. 26. 27. &c apud Mabillon. post libros de Re diplomat. & apud Baluzium in vet. formulis non semel: unde nostri suum, *nous*, servarunt.

NUTRITI. *P.*773. *l.*53. *post*, 96. *adde.* Histor. Figiacensis Monast. p. 302.

O.

OBEDIENTIA. *Pag.*3. *lin.*43. *post*, adde, *scribe.* Hist. Monasterij Rotonensis lib. 21. cap.1.2.8.

OBLATA. *Lin.* 26. *post*, vide. *adde.* Christannum de Scala in Vita S. Wenceslai p.54.

*Ibid. pag.*8. *l.*18. *post*, vide. *adde.* Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 54. 67.

*Ibid. l.*66. *post*, &c. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 130. *De panibus vero oblians, concordatum est ut duo fierent de una moldureira bene concussa & in testa rasa, &c.*

OBLATIO. *In fine adde.* Charta Ivonis Abb. S. Dionysij an.1169. *Hæc sunt autem quæ jure habere debet, — capitagia hominum nostrorum pro 40 sol. ita tamen ut de iis qui oblationes integras solvunt, vel dimidiam, nihil tale accipiat, &c.*

OBLATI. *Lin.*40. *post*, 24. *adde.* Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, enarrans ut statim atque in lucem editus est à parentibus Deo oblatus fuerit:

Ὡς δ' ἧκον, εὐθὺς γίνομαι ἀλλότριος,
Ἀλλοτριώσιν τὴν καλὴν τῷ γὰρ Θεῷ,
Παρίσταμ' ὡς ἀμνός τις ἢ μόσχος φίλος,
Θῦμ' εὐγενές τε καὶ λόγῳ τιμώμενον.
Ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς Σαμουὴλ τις νέος, &c.

Vide eundem orat.1. p.52. & Vitam MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.1. c.2.

*Ibid. p.*12. *l.*44. *post*, involvit. *adde.* Scribit Artemidorus lib.1. Onirocrit. cap.56. oportere τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τὴν δεξιὰν ἐσταλμένην ἔχειν, διὰ τὸ ἀργὴν μὴ εἶναι, καὶ πρὸς ἔργα καὶ πρὸς λόγους τὴν χεῖρα.

Ibid. p. 13. *l.* 49. *post*, firmarent. *adde.* quo spectant ista ex libro Chirographorum Absiæ fol.58. *Item præfatus Richardus obtulit supradictos suos filios, scilicet Ioannem & Goffridum super altare S. Mariæ Absiæ secundum instituta & usus monachorum, præsente Rainerio & fratribus, & concessit omnia supradicta an jam supradicti filij perseverarent, an resipiscerent, an viverent, an morerentur.*

*Ibid. pag.*14. *l.*68. *post*, conceditur. *adde.* habetur exemplum oblationis nepotis in Tabulario Celsinianensi: *Per hoc autem receperunt infantulum nepotem meum, nomine Petrum, ut alant & nutriant & literis eum erudiant, & cum tempus fuerit, eum in monasterio recipiant monachum.*

OBLERIA. Vide in *Parceria.*

OBLIVIUM. *P.*22. *l.*5. *post*, 17. *adde.* Præterea Menæa 13 Julij.

OBNOXIATIO. *Lin.* 22. *post*, potestatem. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Illos vero quos de captivitate redemi, & ante ingenui fuerunt, & modo pro pretio servire videntur tam viri quam mulieres de villa Boalcha omnes à servitio relaxentur.*

*Ibid.l.*37.*post*,filium.*adde*,noxæ seu *l.*39.*lege* filios.
*Ibid. l.*46.*post*, 33. *adde*. Collation.leg. Mosaicar. tit.3.
*Ibid.l.*47. *post*,observant. *adde*.Cujacius ad Nov. 133. Salmasius de modo usurar. cap.ult. extr.
*Ibid. l.*59. *post*, habet. *adde*. Gregorius M. lib. 3. dialog. cap.1. ubi de Paulino Nolano : *Mulier, quod possim dare non habeo , sed memet ipsum tolle , servum me juris tui esse profitere , atque ut filium tuum recipias , me vice illius in servitutem trade.* Similia fere scribit.

OBSCURILOQUIUM. *Sic scribe.*

OBSECRATIO. *L.*1.*post*, προσευχὴ.*adde*.Gloss. Gr. Lat. προσευχὴ. *Obsecratio , oratio.* Προσεύχομαι, *Obsecro , adoro.*

OBSEQUIUM. *P.* 26. *l.*10.*post* , Regem. *adde*. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num.20. *Constituit etiam ut jamdicti Canonici pleniter & decenter venirent cum psallentio , id est cum crucibus & reliquis divinis obsequiis & ornamentis , ut decet , &c.*
*Ibid. l.*31. *post*, utamini. *adde*. Vita S.Madelgisili num. 7. *expletas* hymnorum obsequiis.

OBSERVARE. *In fine adde*. Vetus Interpres Concilij Calchedon. *Doceant si qui observant pro persona agentes reverendissimi monachi.* Ubi Græc. προσεδρεύουσι.

OBSEPS , *Obseptus*. lib. Miraculor. S. Richarij sub fin. *Amplius stupendum est hominem Deo jam sociatum tantopere humanæ infirmitatis compassionem habuisse , ut sola suorum ossium præsentia ægrotam erexerit, quam illum, qui quamvis sanctissimus, adhuc tamen carnis obseps, miseriis hominum—trahebatur.*

OBSES. *L.*7.*post* , satis. *adde*. Charta Vualteri Cabilonensis Episcopi : *Et ut ista pax firmior haberetur , 20 obsides Savaricus misit , eo modo , ut si ipse Savaricus , aut quilibet suorum aliquid malè abstulerit , — hanc vero autem pactionem si prædictus Savaricus executus non fuerit , postquam obsides ab Episcopo vel Canonicis conventi fuerint , nec capitale intra 40 dies reddiderint , tamdiu capti in prædicta urbe manebunt donec ablata restaurentur, — de obsidibus vero hæc lex data est , ut ubi unus mortuus fuerit , alter in loco ejus mox subrogetur.*
*Ibid.p.*27. *l.*9. *post* , successerit. *adde*. Consuetudines Montispessuli : *Debitores qui fuerint non solvendo, creditoribus Christianis tradi debent , eo tenore quod de villa ita non trahantur, qui creditores non coguntur in aliquo illos procurare , nisi eos qui non haberent unde viverent* , &c.
*Ibid. l.*12. *post*, &c. *scribe*. Adde Ægid. Gelenium in S.Engilberto pag.17. 66. Histor. Monast. S. Barbaræ pag.637.& supra in *Hostagius*.

OBSTARE. *L.*27. *post* , usurpant. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez :*

Tel cop i hurte del fust qui gros estoit.

Ibid. l. 46. *post* , Angleterre. *adde*. Meminit præterea Orronvilla in Hist. Ludovici III. Ducis Burbonensis pag.313. *Ienneoti d'Ottevie* nobilis Angli, qui eandem forte dignitatem obtinuit , cui , si divinare licet, viarum obstacula ac impedimenta auferri jubere, incubuerit.

OBSONIUM. *In fine adde*. Vita S. Gerardi Abbat. Broniensis num.16.*Et Ecclesia Broniensis ab omni obsonio Episcopis Leodiensibus debito ulterius immunis habeatur.*

OBSTINATIA. *P.*29. *l.*9. *post*, &c. *adde*. Utitur etiam Marbodus in Vita S.Gualterij Abbat. n.9.
Ibidem in fine subde.

OBSTINIUM , eâdem notione in lib. Miraculor. S.Rictrudis n.30.36.

OCCURRERE. *Adde in fine*. Vide Gloss.med. Græcit. in ἀπαντᾷν.

OCTAVA. *In fine subde.*
Octavæ. Charta Lud. VII. Reg. Fr. an. 1158. in Tabul. Maurigniacensi n. 81. *In territorio Stamparum quædam terræ existunt , quæ Octavæ dicuntur,& ex antiqua consuetudine earum possessores regij servi solent esse , &c.* Fortè quia octavam *garbam* exsolvebant domino earum possessores & cultores.

OCTUALE , mensuræ liquidorum genus in Miracul. B.Stanislai Canonici Regul.

OCULATIM. *In fine adde*. ὀφθαλμοφανῶς, eâdem notione usurpavit Constantinus Porphyrog. lib. de adm. Imp. cap.49.

ODIUM vetus. *Post hanc vocem adde*. ἀποκρύφιον ἔχθος, Menandro Protectori lib.6. pag.165.

OECONOMUS. *L.*42. *post*, colligitur. *adde*. De œconomis alia vide apud Morinum de sacris ordinat. part. 3. exerc 16. cap.5.

OESTLEED , & *Vuestleed* , Decimarum species in Flandria,de qua agunt Chartæ an.1371. & 1372. in Tabul. S.Quintini in insula fol. 45. 46.

OFFERENTIUM. *Post l.*7. *subde.*
Offerentia , eadem notione. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 5. *Post offerentiam majoris Missæ* , &c.

OFFERENTES , *qui tributa inferunt , collatores*, in l.3. & 8. Cod.Th. de Tyronib. apud Ammian.lib. 19. & Senatorem lib.11. Epist.7.

OFFICIALIS. *In fine adde*. *Liber officiorum*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.26.

OFFICIATI. *L.*7. *post* &c. *adde*. Carmen de Curia Romana v.214.

Sic equidem Gauffredus ait, sed Curia sacra est,
Officiatorum plena juvante manu.

In fine post &c. *scribe*.& vitam Baldrici Lutzemb. Arch.Trevir. lib.1. cap.6.

OFFICINUM. *L.*3. *post* , tecta. *adde*. Occurrit non semel in Vita Aldrici Episc. Cenoman.n.17.26.

OFFICIUM. *P.* 41. *l.*11. *post* , vide. *adde*. Fragmenta S Hilarij p.5.

OLCA. *L.*11. *post*, tenuit. *adde*. Tabul. S.Cyrici Nivern. ch.25. *Paginulam terræ , quæ vulgo olca vocatur.* Occurrit pluries in eodem *Tabul.*
*Ibid. l.*15. *post* 766. *adde*. Mabillon. in Vita Bernonis Abbat. pag. 78. &c. Vide auctor. Etymol. in ὦλκα.
*Ibid. p.*43. *l.*3. *post* , 296. *adde*. Tabular. Absiense: *Postea vero alias complures ochas emerunt fratres Absiæ à rupturariis , &c.*

OLEUM. *P.*44. *l.* 54. *dele*. Pachymer. l. 6. cap.3. *deinde l.*57. *post* &c. *adde*. Vide Allatium de Opinat. Græcor. n.4.5.

OLYMPIAS, pro *Indictione*. Extat in Tabul.Celsinianensi Charta cujusdam Adalardi *data in mense Febr.*11.*die ipsius mensis,anno Dominicæ incarnationis* 960.*anno autem Lotharij Regis Francigenæ quarto, secūdo Olympiadis*.Quæ tamen adscripta anni nota non cohæret cum anno 4. Lotharij & 2 indict. quæ cadit in an. 959. qui erat 5. regni Lotharij : siquidem Ludovicus pater obiit 15. Octob. an. 954. proinde in apographo istius Tabul. pro DCCCCLX. scrib. DCCCCIILX.

OMNIMODIS. *Lin.* 1. *post* , modis. *adde*. vel *modis omnibus* , ut est in l.14. Cod. de offic. Rect. provinc.

OPERARIUS. *In fine adde*. Sed & Persarum Reges. Sozomenus lib.2. cap.11. Πυσίκης , ὃς πάντων ἦρξε τῆς βασιλέως τεχνιτῶν.

OPERATA.

OPERATA. *L.2. post*, vinea. *adde*. Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. an. 1462. *quandam pieriam vineæ continentem unam bonam operatam vineæ vel circa*, *&c*. Tabular. Celsinianense: *Hæ sunt tres quas colimus*, *vinea una quæ habet tres operatas*, *& est ipsa vinea sita &c.* passim in hoc Tabul.

OPERTORIUM, *Tumulus*, *Tumba*, apud Sidon. lib. 3. Epist. 12. & Gregor. Turon. locis indicatis à Savarone. Mox idem Sidonius quid per *opertorium* intelligat, hisce verbis aperit: *Resurgat in molem sparsa congeries*, *quam lævigata pagina tegat. Ego vero venerabili Gaudentio reliqui pretium lapidis*, *operisque mercedem.* Deinde in marmore seu lapide inscriptum Epitaphium innuit.

OPTARI. *In fine adde.* Cæterum de vocis *Optare* notionibus apud Latinos, consulendus præ cæteris Petr. Faber lib. 2. Semestr. cap. 22. p. 338. & lib. 3. cap. 23. p 367. & 368.

OPTIVUS, pro *Optatus* vel *Optandus*. utitur Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 15.

OPUS. *L. 22. post*, impenditur. *adde*. *Sacrificij opus*, Missa, in fragm. S. Hilarij p. 21.

Ibid. l. 24. post, &c. *adde*. Gregorius Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. Egbertus in Pœnitent. pag. 13.

Ibid. l. 46. post, 41. *adde*. *Opus Christi*, apud Gregorium Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. *Nunquam otio indulsit*, *quo non aut lectioni*, *aut opus Christi perficeret*, &c.

ORA. *Pag. 52. lin. 34. post*, 227. *adde*. & Joan. Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 11. p. 134. lib. 2. cap. 6. p. 261. & p. 351.

ORATIO. *L. 2. post*, prioris. *adde*. Pœnitentiales S. Columbani c. 3. *Qui egrediens domum*, *ad orationem poscendam non se humiliaverit*, *& post acceptam benedictionem non se signaverit*, *&c.* Infrà: *Et qui regrediens domum orationem petens non se curvarent intra domum*, *&c.*

Ibid. l. 16. ante, vide. *scribe*. εὐχλὼ vertit Zacharias Pap. apud Gregorium M. lib. 2. dialog. cap. 13. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

Ibid. p. 55. l. 20. post, populum. *adde*. seu *ad populum*, uti appellatur in libris Sacrament. Eccl. Rom.

Ibid. post l. 48. subde.

Orationem dare, recitare, dicere. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 8. *Deinde Episcopus Portuensis dat orationem secundam.*

ORATOR. *L. 15. post*, in *adde*. Diurno Romano cap. 2. tit. 5. 6.

ORATORIUM. *I. 2. post*, oratorium. *adde*. οἶκος προσευχῆς, S. Basilio Epist. 70. & homil. in S. Gordium, Gregorio Presb. in Vita S. Gregorij Nazianz. & aliis: *Locus ubi orationes celebrare consueverunt Christiani*, in Gest. purgat. Felicis Episc. Aptungitani.

Ibid. p. 15. post, 58. *adde*. Vide Diurnum Romanum cap. 5. tit. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. quo extremo titulo agit de Oratoriis in ædibus Episcopalibus extrui solitis.

ORATRIX. *In fine adde*. Sed legendum *matrix*, id est *matricula*, ex MS. Cod. alibi observamus.

ORBIS. *L. 16. post*, loco. *adde*. & to. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. p. 161.

ORBITARE, *Recurrere*, *redire*. lib. Miraculor. S. Genulfi n. 13. *Orbitatur interim gratus temporis recursus.*

ORBUS *Ictus*. Vide in *Ictus*.

ORCA. *P. 58. l. 14. ante*, &c. *adde*. Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaacij.

ORDELIUM. *In fine adde*. Præterea Joannem Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 8. ubi de Ordelio fusè agit.

ORDINABILITER. *In fine adde*. & Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 73.

ORDINALE. *L. 19. post*, instructionem. *adde*. Charta an. 1208. pro Ecclesia S. Vulfranni Abbavillensi, in Tabul. Episcopat. Amb. fol. 144. *In Ecclesia etiam sit liber ordinarius ad modum Ecclesiæ Ambian. in quo contineatur*, *quid & quando & quomodo cantandum sit vel legendum*, *Chorus regendus*, *campana pulsanda*, *luminare accendendum*, &c.

ORDO. *P. 62. l. 45. post*, &c. *adde*. Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib. 1. cap. 17. *Ad capitulum fratres quotidie post Primam vel Missam conveniebant*, *in quo residente priore*, *finita lectione*, *vel quacumque ex more ibi dicuntur*, *mox de institutis*, *de disciplina*, *de ordine tractabatur.*

Ibid. p. 63. post l. 17. subde. Carmen de Curia Romana v. 490.

Non mihi suspectus Cistercius ordo vel albus,
Non nigri, *aut illi qui crucis arma gerunt.*

ORGANUM. *P. 65. l. 48. post*, extremo. *adde*. Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 133. *Delibe averunt quod malefactores qui claustrum violaverunt*, *hospitia Canonicorum fregerunt*, *& ipsos injuriaverunt*, *requirantur ut dictam injuriam emendent: quod nisi fecerint*, *quod contra ipsos cessus apponatur*, *organa suspendantur*, *&c.*

Ibid. in fine adde. Porro an in Ecclesia Græcanica, prioribus saltem sæculis ejusmodi organa in usu fuerint, addubitari potest, cum eorum, ni fallo, rhaud neminerint scriptores Byzantini, præter fortè Codinum de offic. cap. 11. n. 1.

ORITORIUM. Hist. Translat. SS. Vvandregisili & al. num. 14. apud Mabillon. ubi de variis reliquiis: *De terra oritorij S. Michaelis*. leg. *oratorij*, scilicet in Gargano.

ORMESTA. *L. 4. post*, regio. *adde*. Atque ita laudatur in Vita S. Baboleni num. 18. ex Edit. Petri Chiffletij.

Ibid. in fine adde. Vocem hanc usurpavit Stephanus Tornac. in Epist. ad Vvillelmum Archiep. Remensem descripta in lib. 1. Miscellan. Baluz. p. 420. *Ormesta est non parabola quam propono.* Ubi *ormesta* videtur sumi pro veraci historia, cujus est illa Orosij. Sed & in Vita S. Eupraxiæ virg. num. 18. vox Græca incertæ perinde notionis quæ ad hanc accedit, occurrit.

ORNA pro *urna*. *adde*. Glossæ veteres: *Orna*, ἡμικέραμον. Ubi frustra *Orca* reponit Vulcanius.

ORTUGA. *In fine adde*. & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto p. 261. 262. 263.

OS. *L. 4. post*, occidit. Ita etiam Theophylactus Simocatta lib. 7. cap. 8.

Ibid. p. 69. l. 8. post, 307. *adde*. Vide Lindenbrog. ad Ammian. lib. 19. p. 86.

OSCULUM. *P. 71. l. 48. post*, 610. *adde*. generatim vero de osculo pedum legendus Nicol. Alemannus in Not. ad Procopij hist. arcan. pag. 115. 1. edit.

Osculum datum Presbytero post communionem. Vide Henr. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 6. c. 43.

Ibid. l. 60. post, Christi. *adde*. ὁ πᾶσι προσφωνούμενος πνευματικὸς ἀσπασμός, apud S. Maximum in Mystagog. cap. 17.

Ibid. l. 65. post, fin. *adde*. S. Ambrosius serm. de quadragesima, S. Joan. Chrysost. lib. de compunct. cordis, cap. 3. S. Cyrilli homil. 5. ad Neophyt.

Ibid. p.73. l.34. post, nostrum. *adde*. Charta Gaufredi Episc. Carnotensis ex Tabul. N.D. *de Iosaphat: hoc concesserunt* — *qui etiam pro recognitione osculati sunt annulum nostrum.* Tabul. S Cypriani Pictav. *Et hoc promisi osculando crucifixum in Ecclesia B. Iusti in manu Rainaldi Abbatis, firmans cum osculo me ita servaturum.* Infrà: *Et ita promisi offerendo hanc cartulam super altare* — *osculando crucifixum & Abbatem.* Tabular. Montismorilionis in Pictonib. fol.53. *Per tenorem & affirmationem hujus rei perpetuo duraturam osculati sunt ore ad os Priorem Salgaciensem*, &c. fol. 68. *ad hoc confirmandum osculatus est Petrus de Domnione Petrum Imberti Sacerdotem.*

Ibid. l.56. post, sedis. *adde*. Stephanus Tornac. Epist. 103. ex 2. edit. *Acquievit interposito coram nobis fraterno osculo, quod intelligimus fidelissimum signum pacis.*

Ibid. p.74. l.61. post, &c. *adde*. Tabular. Nantoliense in Pictonibus an. 1298. *Renuntio privilegio crucis assumendæ, cuilibet hypothecæ dotis, oscli, seu dotalitij, quæ omnia consistunt in honore Castelli de campania.*

OSTENSIO. *L. 7. post*, potest, *adde*. Ita *ostendere*, pro *probare*, dixisse interpretem S.Irenæi lib. 2. cap.30. observat Billius lib.2. obser. cap.33.

OSTENTUM. *In fine adde*. Hrabano in Computo cap.12. est *sexagesima pars unius horæ, atomos in se continens* 376.

OSTIARIUS. *Lin.12. post*, Carolini. *adde*. *Albertus Comes & ostiarius, & Consiliarius Imperatoris*, (Ludovici Pij) in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.71.

OVUM. *P. 79. l.11. post*, &c. *adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in ὠόν.

OXELLUM, *Axilla*. Miracula S. Joan. Beverlac. n. 8. *apposita deinde manu ad oxellum, sudore qui illis in partibus evaporare solet*, — *oculos ejus permixit, &c.*

P.

PACARE. *P.80. l.16. post*, allevari. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 116. *Volebant eorum amici & boni homines eos inde pacare & concordare.*

PACIARIUS. *In fine adde*. Gloss. Gr. Lat. εἰρηνάρχης, *Pacator, Irenarcha.*

PACTUM. *Pag. 8. lin.43. post*, &c. *lege*, id est in &c.

PAGANI. *P. 85. l.1. lege*. Non fieri.

Ibid. l.22. post, sunt, *adde*, Hanc quidem sententiam mirè firmat Epist. 75. Nili Monachi lib.1. qui gentiles κατὰ τὰ προάστεια sacrificia sua exegisse significat.

Ibid. l.65. post, edit. *adde*. Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap.6. extremo: *Infans infirmus & paganus commendatus Presbytero, si moritur, Presbyter deponatur, si negligentia parentum sit, uno anno pœniteat.*

Ibid. pag.86. l.8. post, honorare. *adde*. Pœnitentialis Egberti Archiep. Cantuar. p.18. *De iis qui pagania faciunt.*

PAGENSALES. Vide *Parensales.*

PAGESIA. Vide in *Pagus.*

PAGINA. *P.87. l.15. post*, &c. *adde*. Tabular. S. Cyrici Nivern. num.25. *Dedit igitur isdem Rainaldus — ad opus S. Stephani paginam terræ ex sua proprietate quæ est in medio Condaminæ S.Stephani, &c.* Tabul. Capellæ in Biturigib. *in qua pagina sunt mansiones, &c.*

Ibid. l.19. post, sunt. *adde*. Vide Reinesij inscript. pag.12.

Ibid. l. 33. post, &c. *adde*. Tabul. S.Cyrici Nivern. ch. 25. *Paginulam terræ, quæ vulgo olca vocatur.*

PAGO, pro compago. Hrabanus Maurus Poëm. 29.

Undique conglobantibus.
Membrorum paginibus.

PAGUS. *Pag.89. l.29. post*, pagesiis. *adde*. Tabular. Brivatense an.1256. *Investio & in possessionem quasi induco prædictum Bartholom. de Portal pagesium prædicti campi, qui pagesius de mandato meo promisit reddere deinceps dictum debitale*, &c.

Ibid. l.37. post, suorum. *adde*. Charta an.1240. ex Tabul. Brivatensi: *Et 2 trossis pallia quæ annuatim percipere consuevi apud Crespiacum* in pagesia sive tenemento quondam Petri de Conchas. Alia an.1278. fol.180. *In emphytheosim sive pagesiam.*

Ibid. l.55. post, villenagium. *adde*. vel *in censum* Tabular. Brivatense fol.1. *Ita quod pagesij qui tenent dictam terram ad censum*, &c.

PAIARE.. *In fine subde.*

Paia, solutio, Gall. *Paie*. Charta Gregorij IX. Papæ ex regesto, Eccl. Lugdun. *Pro pagamentis, quæ paia vulgariter nuncupantur.*

PAIOLA, *Puerpera*, ex Ital. *Pagliola*, in Statut. Mediolan.2. part. c.257.

Baiula, pro nutrice vulgò sumitur. Vide in hac voce.

PAJUM. Charta Adefonsi Imperat. Hispaniæ, apud Colmenaresium in Hist.Segobiensi cap.15.§.11. *Concedo etiam eis, ut quicumque voluerit in domo sua furnum faciat: sed furnus de pajo nullus nisi ille qui de palatio fuerit in tota villa fiat.*

PALASTRIA. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Id mihi placuit delegare, ut villa Nimione — cum vineis quæ Frontanito ad palastrias & vinitores esse noscuntur*, &c.

PALATÆ. *L.7. post*, Gr. *adde*. Lexicon Herodoti: παλάθας, τὰ ἐκ τρυγὸς κλάσματα· κυρίως δὲ ἡ τῶν συκῶν ἐπάλληλος θέσις.

Ibid. in fine adde. Vide S.Hieron. in cap. 6. Ezechiel. sub finem.

PALATA. *L.4. post*, Venetis. *adde*. Chron.MS. Andreæ Danduli an. 1238. *Qui resistentes palatas claudunt, & bellatoribus muniunt.* Rafanus de Caresino in Chron. MS. an.1379. *Magno impetu transferuntur ad palatam firmatam in Canali.*

PALATIUM. *P.94. l.15. post*, apud. *adde*. Romanos *Cura palatiorum*, in Notit. Imp. & apud.

PALEARIA, *Horreum palearum* in Miracul. S. Cataldi Episc. num.29.

PALEARII. *In fine adde*. Vide Gloss.med.Græcit. in Ἀχυραῖοι.

PALLA, Globus. *Post l.10. adde*. Versus alij in Chron. MS. Andreæ Danduli C. an.1130.

Crux, ensis, sceptrum, corona, lancea, palla.

PALLIUM. *P.101. l.23. post*, astringeretur. *adde*. Id etiam de palliis sui ævi docet præ cæteris Nilus Mon. lib.2. Epist.245. οἱ μὲν μοναχοὶ στολιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀναβάλλονται ὤμου, γυμνοῦντες ὅλον τὸ εὐώνυμον μέρος· οἱ δὲ φοροῦντες κοσμικοὶ τὰς χλανίδας τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος τοῖς πᾶσι φανερὸν καθιστῶσιν.

Ib. l. 41. post, cælis. *adde*. scribit.

Ibid. l.47. post, 158. *adde*. Utebantur etiam Judæi

dæi palliis quadrangulis. Petrus Comestor in Hist. Eccl. cap.19.Numeror. *Quadratis tunc Iudæi utebantur palliis, & adhuc in angulis vestis quadratæ in Synagogis suis habent fimbrias hyacinthinas ob recordationem legis datæ de celo.*

*Ibid. L.*63. *post*, &c. *adde.* Ita in Missali Francor. veteri p.412.

*Ibid. p.*104. *l.*20. *post*, Sericus. *adde.* Nam & *palleum*, pro *pallium* dicebant Glossæ antiquæ MSS. *Peplum, stola, vel palleum. Pepulo, palleum.*

*Ibid. l.*51. *post*, dedit. *adde.* Occurrit præterea hæc vox apud Anonymum de Miracul. S.Honorinæ apud Mabillon.to.6. vitar. SS. Ord. S. Bened. p.527. sed pro ipso pallio.

*Ibid. p.*105.*post l.*9. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Qui dont vousist hermines & pailes d'orient.

*Ibid.p.*106. *l.*14. *dele.* Petrus Marcellus.

*Ibid. p.*108. *l.*38. *post*,45.*adde.* & Leonem Grammaticum p. 467.

*Ibid. l.*43. *post*, Theophanem. *adde.* p.121.371. & Vitam S. Nili jun.p.154.

Ibid. l. antepen. post, 1161. *adde.* Idem pallij privilegium indultum aliquot Cenomannẽsibus Episcopis pariter legimus, qui ex eo Archiepiscopos se se inscripserunt, ut testantur Acta Episcopor. ejusdem urbis edita à doctissimo Mabillonio tom.3.Analector. atque in his Bertichramnus: p. 112. *Prædictus autem Domnus Bertichramnus Archiepiscopus erat, & Pallium sicut mos est Metropolitanorum ferebat, atque omnibus Episcopis totius regni præerat & proderat.* Eadem Acta de Aigliberto Episcopo: *Iam dictus enim domnus Aiglibertus Archiepiscopus & Magister totius regni cunctorum Episcoporum, ducendo & gubernando, palliumque, ut mos Metropolitanorum est deferendo fuit*, &c.

*Ibid. p.*109. *l.*10. *post*, ademit. *adde.* Sed & haud ita pridem, 3. scilicet Octob. an. 1678. Innocentius XI. Pap. Pallium Augustodunensi Episcopo concessit, cum aliquot ante sæculis eo privilegio,ubi supra docuimus,donata non semel legatur eadem Ecclesia. Verum ejusmodi.

Ibid. post l. 20. *subde.*

Sed & Portuensis Episcopus quo die Pontificem ordinabat, utebatur pallio, ex decreto Marci Papæ an.336.

Ibid. lin. 40. *post*, 12. *adde.* Diurnus Romanus cap.4.

*Ibid. l.*49. *post*, Archiepiscopali. *adde.*Joann.Garnerius in Dissert.3. ad Diurnum Roman. Thomassinus in lib. de Ecclesiastica disciplina, &c.

Ibid. in fine subde.

Palliger, Archiepiscopus, apud Vvolferrum in Vita S. Godehardi Episcopi num.21.

PALMA. *P.* 110. *l.*17. *post*, celebravit. *adde.* Ingelramnus Centulensis Abbas de relatione S. Richarij:

Exercebat ovans ex consuetudine palmas
Plebs domini, &c.

PALMATA. *L.* 14. *post* 18. *adde.* Ejusmodi palmatarum meminit etiam Nilus Mon. lib.3.Epist.243. καὶ κρυσμὸν μετώπου, καὶ παλαισμὸν στήθους, καὶ γόνυ κλινόμενον, καὶ χειρῶν διαπαλαισμόν, μετὰ πόνου καρδίας, &c. Ubi Allatius vertit, *& manus cum dolore extensas*, haud rectè vertit.

Ibid. p. 112. *l.* 13. *post*, palmas. *adde.* nescio an huc referri possit istud Ethelvvlfi de Abbatib. Lindisfarn. cap.10.

——— *suis non parcit tundere membris*
Marmora.

Vide *Percussio*, & Morinum lib. 7. de Pœnit. cap. 14.

PANCEREA. *Lin.* 6. *post*, præsumat.*adde.* Statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 11. *Que nus ne porte armes ne couteaus a pointes, ne espees, ne lance,ne panicre,ne escus, ne haubers*, &c.Adde c.12.

PANCHARTA. *Lin.* 1. *post*, Diploma. *adde.* Charta Caroli C. pro monast. Curbionensi, tom.6. vitar. SS. Ord. Bened. pag.252. *Gratissima largitione per hanc panchartam quam fieri jussimus.* Infrà: *Per hanc panchartam confirmamus.*

*Ibid. l.*6. *post*, Pancharta. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.270. *Exemplar præcepti quod — Franco firmitatis studio à Domno Ludovico piissimo Imperatore percipere studuit, quod Pantocharta vocatur.*

PANCHRESTA. Salvianus lib.6. de Gubern Dei *Infantes quoque parvulos Contumaces, quos morigeros minæ ac ferulæ non efficiunt, interdum panchresta atque blanditiæ ad obedientiam trahunt.* Ex Gr. πάγχρηστα, *crustula.*

PANIS. *P.*119. *l.*15. *post*, c.4.*adde.*Ruellius lib. 2. de natura stirp. cap.20. *Laudabatur & Parthicus* (panis) *non pridem huc avectus quem alij aquaticum vocant, quoniam aqua trahitur à spongiosa inanitate.*

*Ibid. post l.*45.*subde.*

Panis beatus, Eulogia, panis à Sacerdote benedictione consecratus. Hartmannus in Vita S. Vviboradæ virg. *Renumeratus ab ea fragmen beati panis accepit.* Supra, *benedictionem* appellavit.

*Ibid. p.*121.*post l.*20. *subde.*

Panis Ecclesiasticus. Charta Philippi I. an. 1106. in Tabul. Monaster. Mauriniacensis: *Si aliquis ipsorum Canonicorum infirmitate pragravatus, — de morte animæ metuens habitum sanctæ religionis recipere proposuerit in præfata domo sanctæ Trinitatis, panem Ecclesiasticum & habitum S. Benedicti, quasi frater ejusdem loci, omni postposita pecunia paratum invenerit.*

*Ibid. p.*124. *l.*23. *post*, transitur. *adde.* Artemidorus lib.1. cap.71. ἄρτοι κρίθινοι, πᾶσιν ἀγαθοί. πρώτην γὰρ τροφὴν ταύτην ἂν ἀνθρώποις δεδόσθαι παρὰ θεῶν λόγος ἔχει.

Ibid. l. 69. *post*, &c. *adde.* Charta Guillelmi Episcopi Ambian. in Tabul. Episcopat. ejusd. urbis fol. 27. *Omnibus candelis & panibus de Natali & de Paschate, qui vocantur tortelli, exceptis.*

Ibid. l.antep. adde. Vide. *Tortellus.*

PANSELENOS. *L.* 2. *post*, janua. *adde.* Gloss. Gr.Lat. πανσέληνος, *luna plena.* Alibi: πληροσέληνον, *plena luna.*

Ibid. l. ult. post, vide. *adde.* Ammianum lib.20.&

PAPA. *P.*130. *post l.*5.*subde.*

Papa patrum. Vide *Pater patrum.*

PAPAS. *P.*131. *l.*2. *post*, appellant. *adde. Papades*, in Concilio Senensi an.1423.

PAPAVER. *L.*7. *post*, ibi. *adde.* meminit Plinius lib.8. cap. 48. vestium quas *papaveratas* fuisse ait.

PAPILIO. *L.*1. *post*, pavillon. *adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Tabernacula, Papiliones, tentoria.*

PAR. *Post l.*4. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Isi qu'il prend moi a per & a moiller.

*Ibid. p.*134. *l.*2. *lege.* Albercio.

Ibid. l. 35. *post*, &c. *adde.* Charta Theoderici Regis Fr. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 186. *Et ut diximus, ex nostra indulgentia sæpedictus Berarius, aut Pares Ecclesiæ suæ Cenomanicæ, vel monasteria sua, de omnibus villis vel curtis suis vel qui*

qui per ipsam Ecclesiam sperare videntur — hoc debeant possidere, &c.

Ibid. p. 135. *l.* 14. *post*, submovemus. *adde*. Jacobinus de S.Georgio in tract. de Feud. cap.29.num.9. *Pares Curiæ seu curtis dicuntur convassalli qui juraruut fidelitatem eidem domino pro aliis feudis quæ tenent ab eo. Sed si essent vassalli qui non præstitissent sacramentum fidelitatis eidem domino, non dicerentur esse de Paribus Curiæ. Et est advertendum quod isti pares Curiæ qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse illius qualitatis, cujus sunt vasalli litigantes. Et ideo si vasallus litigans cum domino est Comes vel Baro, certè pares Curiæ qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse Comites vel Barones.*

Ibid. p. 140. *l.* 8. *post*, paribus. *adde*. Extat Notitia judicati in Tabulario S.Albini Andegav. in quo Comes coram adest, non tamen judicat: *Præcepit Comes Iudicibus*, (I. Paribus) *ut sententiam recti de hoc quod audierant proferrent. Iudicaverunt igitur Adelhardus de Castro Guntherio & Gaufridus Crassus de Chimilliaco, quod &c.* Et sub finem: *Hoc judicaverunt Adhelardus de Castro Guntherio, & Gaufridus Crassus de Albiniaco, coram Comite Gaufredo in Camera sua Andecavis. Hoc viderunt & audierunt de parte Heudonis Gadino de Blazone, &c. de parte Monachorum, &c.*

Ibid. l. 55. *post*, postul. *adde*. Vide Cujacium lib. 13. observ. cap. 23. Charta an. 1220. in Tabul. S. Bertini: *Præsentibus & ad hoc vocatis* hominibus meis Paribus, videlicet *D. Vvillelmo de Brule Milite, Ioanne Clerico, Hugone Clavel de Hovem, Sara Esblousarde, & filia ejus Majorissa, qui Pares à me & domino suo propter hoc adjurati judicaverunt, &c.*

Ibid. pag. 141. *l.* 13. *post*, &c. *adde*. Jam vero quibus feminis judicandi officium competat, pluribus explicat Petrus Faber lib. 3. Semestr. cap. 14. Extr.

PARACHARAGMA. *L.* 11. *post*, Sinaita. *adde*. Lexicon MS. Cyrilli: *παραχαράκτης, παραςροφεὺς, παραςρωτὴς ἢ ἐνὶθέντων ὅρων ἢ νόμων.*

Ibid. l. ult adde. Vide S.Columban. instruct. 9.

PARAGIUM. *In fine adde*. Tabular. Vindocinense fol. 18. *Unius hominis habeant portionem, quam nominant paragium.*

PARANYMPHUS. *Adde in fine*. Vide Gloss. med. Græcit. in *παράνυμφος*.

PARAPHONISTÆ. *L.* 18. *post*, &c. *adde*. Tabular. S.Cyrici Nivern. num.71. *Insuper aleas Domni Odonis Paraphonistæ mihi dederunt.*

PARATELLA, *Lapathus*, herba quæ nostris *Parelle*. dicitur. Macer de virtutib. herbar. lib. 1. cap. 26.

Herba solet lapathi vulgo paratella vocari.

PARATICUM. *Post hanc vocem adde*. Statuta Mediolanensia. 2. part. c. 418. *Nullum paraticum, nec schola, nec congregatio alicujus artis de cætero sit in civitate Mediolanensi, nec ejus Ducatu.*

PARAVEREDI. *P.* 156. *l.* 19. *post*, ducitur. *adde*. N. Abbas Claravallensis lib. 2. Miscell. Baluz. pag. 247. *Super palafredum rotans undique phaleratum.*

Ibid. l. 32. *post*, 594. *adde*. Cæsarium Heisterbach. in Vita S. Engilberti lib. 2. cap. 6.

PARCERIA. Tabular. Celsinianense: Ita duntaxat ut Monachus *de S. Maximino habeat parceriam, & decimum, & oblerias de ipsa decima.* Alibi: *Omnem honorem quem ipse habebam, ut aliquis homo ex me qualiscunque mensura tenebat, & alodum, & fenum & decimum, & parceriam, & universa inde accidentia*, &c.

PARCIALIA. Charta Gosleni Episc. Carnotensis an. 1155. ex Tabul. N. D. de Josaphat: *Sciendum quod Dominus Gondreuil, & uxor ejus, & servientes ejus, & Milites ejus cum uxoribus suis parcialia non exsolvunt.* Vide *Parceria.*

PARCIARICIA. Formula 30. ex Andegav. *Quasi vineas suas, quæ erant illius quondam illi ad parciaricias ei dedisset, ut quandiu ipsi illi se aptificavit, ipsas vineas ad parciaricias habere debiat, &c.* Vide *Parsiare.*

PAREDRUS. *L.* 14. *post*, Eusebium. *adde*. lib. 4. cap. 7.

PARENS. *L.* 14. *post*, poëm. 11. *adde*. Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 185. *Ideo Domnus & præcelsus antecessor noster Childebertus quondam Rex, nec non & genitor noster Dagobertus quondam Rex, & postea parens noster Chilpericus quondam Rex*, &c.

PARENTIA. *Adde in fine*. pro *obedientia* habetur in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. *Cum hujus solius Pontificalibus monitis ob reverentiam Apostolorum Principis parentiam offerant voluntariam.*

PARETA. Vide *Amanegia.*

PARHIPPUS. *Adde in fine*. Vide Petavium ad ejusdem Juliani Epist. 20.

PARIÆ. *In fine adde*. & Steph. Baluzium lib. 2. Miscellan. p. 226.

PARICLA. *P.* 163. *l. ult. post*, valeant. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Simili modo jubeo quod de vestimenta damea —— Domno vero & successore meo pareculos duos optimos de proprio vestimenti damea venerenter offerri jubeo. Tibi vero sancte Archidiacone præcipio ut unum Caballum bonum, & unum pareculum de proprietate mea præsumas.* Vetus Charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 69. *Unde convenit ut tres Epistolas uno tenore conscriptas inter se fieri & accipere deberent.*

PARITURIUM. In Descript. Regionum urbis Romæ edit. Mabillon. *A porta Flaminea usque pariturium, &c.*

PARLAMENTUM. *P.* 165. *l.* 27. *post*, congregato. *adde*. Vide Bened. Varchium in Hercolano p. 41.

Ibid. p. 167. *l.* 18. *lege V I.*

PAROCHIA. *L.* 43. *post*, 164. *adde*, Diurnus Romanus cap. 3. tit. 3. 6.

Ibid. l. 53. *post*, parochus. *adde*. De ejusmodi Presbyterorum origine vide Sozomenum lib. 1. cap. 15. & ibi Henr. Valesium.

Ibidem pag. 170. *post*, *l.* 1.

Parochiatus. Tabular. Campaniæ Thuan. f. 32. *Si non sit nisi unum castellum, primogenitus habebit illud Castellum, & feoda illius Castelli, & carrucatas, prata, vineas, — quæ sunt infra parrochiatus illius castelli.* Habetur ibi semel ac iterum, pro districtu, ni fallor.

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in *παροικία*.

PARS. *P.* 171. *l.* 37. *post*, maternis. *adde*. Charta Gaufredi de Liziniano Dom. S. Hermetis an. 1248. in Reg. Inculismensi Cameræ Comput. Paris. fol. 49. *Quod dictum castrum habebam & tenebam & expletabam ratione partis terræ matris meæ Hisabellis*, &c.

PARTICIPANTES. *L.* 3. *post*, vide. *adde*. Possinum ad tom. 1. Pachymeris p. 295. & supra in V.

PARTIONARII. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 5. c. 9. *de Negotiatione vitanda, & partionariis non habendis Statuimus ut quicunque nostri ordinis Canonici vel conversi convicti fuerint, vel confessi,*

oves,

oves, vaccas, seu quævis animalia partionariis ad partem tradere, vel ad tempus locare, &c.

PASCHA. *P.*176. *post l.*12. *subde.*

Pascha, Hebdomada Paschalis. Missale Gotthicum p.341. *Missa matutinalis per totam Pascham pro parvulis qui renati sunt.*

Ibid. p. 178. *l.*19. *post*, credere. *adde.* In lib.1. Sacramentorum Eccl. Rom. cap.53. titulus ita concipitur: *Octabas Paschæ die Dominico.* cap.54. *Orat. & prec. de Pascha annotino.* cap.56. *Incipiunt orationes Paschales.* Denique cap. 57. *Orat. & prec. Dominicum post octabas Paschæ.* Ita in Missali Gallicano pag.48.

Ibib. l. 24. *post*, excepetur. *adde.* ad ejusmodi annuam baptisinatis celebrationem respexit Joannes Archiep. Nicænus in Orat. de Christi nativitate pag. 308. ἐὰν πατὴρ τὸ βάπτισμα καὶ τὸν γάμον τοῦ προσφιλοῦς υἱοῦ ἑορτάσει, ἐὰν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ οὐκ ἔστιν ἄτοπον, οὐδ' ἀπρεπὲς εἰ καὶ διὰ πενίαν τοῦτο ποιήσῃ. Adde Gregor. Nazianzen. orat. 40. initio.

*Ibid. l.*62. *post*, &c. *Adde. Pascha della Pentecosta*, apud Ricordanum Malespinum p.142.

*Ibid. l.*63. *post*, scriptores. *adde.* Sed & Græci κύριον πάσχα vocant, quod Latini *proprium festum* alicujus sancti, ut ex Menæis constat.

*Ibid. l.*69. *post*, Dominicis. *adde.* Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. n.44. p.109.

*Ibid. p.*179. *l.*17. *post*, habentur. *adde*, in Diurno Rom. cap.3. tit.10.

Ibid. l. 27. *post*, 96. *adde*, Henric. Valesium ad Euseb. lib.17. c.20.

*Ibid. l.*35. *post*, colligitur. *adde.* quò spectant ista ex Actis Episcoporum Cenoman. p. 102. *Ego Domnolus in Christi nomine Episcopus, cum evocassem Domnum & fratrem meum Audoemum Episcopum Andegavæ civitatis visitare sancta limina patroni peculiaris mei Victoris Episcopi, immo & solemnitatem ipsius celebrare, &c.*

PASCUARIUM. *L.*11. *post*, exigat. *adde.* Charta ejusdem Imp. ex Tabulario Brivatensi fol.1. *Aut fidejussores tollere, aut pascuaria accipere*, &c. Tabular. eleemosynæ Mantismorionis in Pictonibus fol. 66. *Porci pauperum pascarium non dabunt in Ero luco, sed ..... in omni tempore pascua habentes idem pascharium dabunt quod in nemore morabitur.* Occurrit etiam alibi.

PASQUERIUM. *In fine post*, &c. *adde.* Statuta MS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 163. *Se les bestes prennent pasquier, &c.*

PASSIVUS. *P.*183. *post* l.12. *adde.* πάνδημοι ἔρωτες, apud Nicetam in Manuele lib.1.

PASTIO. *L.*16. *post*, 660. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag. 266. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 31. &c.

*Ibid. p.*185. *post l.*15. *subde.*

Pastinagium. Charta Artaudi Vicecomitis Matisconensis an 1227. *Et omnia usuaria ad usum omnium animalium per totam terram meam in bosco & in plano, & porcorum pastiones in nemoribus meis absque pastinagio.*

PASTULA, *Levior pastus.* Vita S. Gerardi Abbat. Broniensis num.15. *hujus ergo veneni attaminatus pastula*, &c. Gustatione.

PASTUS. *L.*31. *post*, affligunt. *adde.* Charta Galonis Episcopi Paris. an. 1107. *Sciendum vero est quod illo die prædictus pastus redditur scilicet ex 6. porcis vivis & sanæ carnis, ex 2 modiis vini, & dimidio sextario, &c.* Pastus consuetudinarij in Tabul. S. Cyrici Nivern. n.80.

PATELLA. *Post hanc vocem adde.* apud Celsum l. 8. c.1. dicitur *Commissura femorum osse parvo molli & cartilaginoso tecta.* Utitur etiam Sextus Platonicus lib. 1. de Medicina animal. cap. 1. num. 14. ut &

PATER. *P.*192. *l.*4. *post*, editore. *adde.* ut porrò *parentes*, ita & *patres* compellabant summos magistratus, ut est in Passione S. Savini n.2. Vide Gloss. med. Græcit. in πατήρ.

Ibid. lin. 20. *post*, 895. *adde. Papa patrum*, in Diurno Romano c.3. tit.1. qui c.5. tit.3. *pater patrum.*

PATERINI. *P.*193. *l.* 18. *post*, 21. *adde.* Evervinus Steinfeldensis in Epist. ad S. Bernardum, de Hæreticis sui temporis: *Nobis apertè confessi sunt, quod in mensa sua quotidie cum manducant, ad formam Christi & Apostolorum cibum suum & potum in corpus Christi & sanguinem per Dominicam orationem consecrant, ut inde se membra & corpus Christi nutriant.*

PATRIARCHA. *P.*195. *l.*5 *post*, præfat. *adde.* Vitam S. Barnardi Archiep. Viennensis, fragm. 2. pag. 65.

*Ibid. l.*15. *post*, Joanni. *adde.* HRabanus de Gregorio IV. Pap.

> *Tu caput Ecclesiæ es, primus Patriarcha per orbem.*

Vide Gloss. med. Græcit.

*Ibid. l.*19. *lege.* lib.1. cap.25.

PATRICIUS. *L.* 15. *post*, cum. *adde.* in Synodo Chalchedon. Act.1. initio &

*Ibid. p.*196. *l.*72. *post*, 286. *adde.* De ejusmodi Patriciis, ac præsertim Italiæ, intelligendus Diurnus Romanus cap.1. tit 3.

Ibid. pag 198. *l.*44. *post*, M. *adde.* Siquidem prostat Epistola Paschalis Pap. apud Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened. p. 567. quæ sic clauditur: *Data per manum Georgij Bibliothecarij S. Sedis Apost. nonis Decemb. imperante D. nostro piissimo Principe Augusto Ludovico à Deo coronato, magno & pio Imperatore anno quarto, & Patriciatus ejus tertio.* Id præterea colligitur.

*Ibid. p.*202. *l.*6. *post*, 862. *adde.* & Diurnum Roman. cap.6. tit.7.

PATRIMONIUM. *L.*7. *post*, Principis, *dele usque ad hisce, & repone*, quæ privatis usibus erant dicata, quibus Gubern. &c.

*Ibid. p.*203. *l.*16. *post*, 119. *adde.* Diurnus Romanus cap.6. tit.3. 4. *Patrimonium juris S. Romanæ Ecclesiæ.*

*Ibid. l.*21. *post*, 40. *adde.* & infra in v. *Rector.*

PATRIPASSIANI. *L.*1. *post*, adde. *scribe.* S Cyprianum in Epist. ad Jubaianum de baptizandis Hæreticis.

PATROCINIUM. *P.*205. *l.*2. *post*, 4. *adde.* Andr. Mon. lib.1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg cap.39. 41. Ord. officij domor. S. Benedicti apud Mabillon. tom.4. Analect. &c.

PATRONUS. *L.* 12. *post*, præcipui. *adde.* nisi sint quos ἀμφοδάρχας vocat Chronicon Alexandrinum.

PAULINA *Potio. In fine adde.* Meminit Myrepsus sect 4. cap.1. antidoti *Paulinæ* appellatæ, quæ ad tussin confert.

PAUPER. *Lin.*10. *post*, verbositati. *adde.* Apud S. Columbanum Instruct.12. *fidei paupertas*, &c. pro defectu fidei. HRabanus Poëm. 13.

> *Iam mihi concessit bonitas tua discere libros,*
> *Sed me paupertas suffocat ingenij.*

*Ibid. l.*26. *post*, salutem. *adde.* Vide tom.3. Analect. Mabillonij pag.483.

PAUPERARE. *In fine adde.* Vide Savaronem ad Sidonij lib.2. Epist.2.

PAUPERINUS. *In fine adde.* Utitur etiam Cumeanus Abbas lib. de mensura pœnitentiar. cap.6.

PAUPERTAS. *L.* 17. *post*, probaverunt. *adde.* Alia an. 1251. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 93. *Noveritis quod ego probata paupertate seu necessitate mea sufficienter in Curia Pinchoniensi, & legitima per judicium hominum ipsius Curiæ vendidi &c.* Alia an.1302. fol. 125. *le Gilles de Canapes chevalier sire de Chelle mesme ville, fais sçavoir — que je par grant necessité jurée & prouvée suffisament, & pour pieur marché eschivier, ay vendu &c.* Similis Charta alia Gallica habetur in Probat. Hist. Betuneæ p. 162.

*Ibid. l.*37. *post*, &c. *adde.* & Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetusto cap.5. pag.245. ubi idem observatum apud Suecos tradit.

Ibid. l. pen. post, 22. *adde.* Utinam hæc hodie adhuc obtineret jurisprudentia: non enim tam facile viri nobiles sua prædia oppignerarent, ac distrahere judicis decreto cogerentur, & familiarum illustrium bona sarta tecta permanerent, & ad posteros, ut olim dum ea lex vigebat, transirent.

*Ibid.p.*210. *l.*14. *post*, Paupertaticula. *adde. Paupertícola.* Formulæ Andegavenses: *Proinde cido tibi de rem paupertatis mea tam pro sponsalitia, quam pro largitate tua*, &c. Ibid. form.38. *Ut tibi aliquid de re pauperticola mea concidere debirent.*

PAUSA. *L.*5. *post*, prolongari. *adde.* Vide Henric. Stephanum de Latinitate falsò suspecta pag.4. & seq.

*Ibid. l.*45. *post*, corpore. *adde.* in Missali Gotthico pag. 332. *Habetur oratio pro spiritibus pausantium.*

PAX. *P.*212. *l.*34. *post*, Concordiæ. *adde.* Diurnus Romanus cap. 2. tit. 8. de Summo Pontifice: *Deinde ascendit ad sedem, & dat pacem omnibus Sacerdotibus.*

*Ibid. p.*214. *lin.* 6. *post*, &c. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 38. *De garder paix en jugement. Silence est une maniere de nourrir paix. Por ce nos qui volons chastier les folies de ceus qui par lour clamors troublent aucune fois l'ordre des droits, establissons, &c.*

*Ibid. p.*16. *l.*35. *post*, &c. *adde.* Apud Venetos *Anciani pacis* dicti, qui publicæ pacis inter cives invigilabant. Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1205.

PAXIMATIUM. *Lin.*10. *post*, 534. *adde.* Andr. Dandulus in Chron MS. an. 8. Caroli M. *Veneti vero hoc audientes panum ac paximatum multitudine machinis projecta exercitum verberant.*

PAXUM. Acta Capitularia Eccl. Lugd. MS. an. 1340. fol. 67. Cod. Reg. *Item dederunt eidem paxum quod tenebat in resignationem in Ecclesia Lugdunensi, &c.* Occurrit alibi.

PECCAMEN. *Post l.* 3. *adde.* Idalius Barcinonensis in Epist. ad Julian. Tolet. *Recordatione peccatorum meorum pavidus, & memoria ingentium criminum usquequaque perterritus, &c.*

*Ibid. l.*7. *post*, 3. *adde*, Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 69. 72. 74. 90.

PECEIUM. *In fine adde.* Et in versione Gallica Chartæ S. Ludovici, quæ refertur ab eodem Argentreo eod. lib. cap.17. vertitur *Droit de pesche.* Latina quam vidi, malè præfert, *seu pesseia naufragia marina.*

PECTARE. *L. pen. post*, vide. *adde.* Foros Leirenæ, Hist. Segoviensem cap.20. §. 13.

PECTINARIUM. *In fine subde.*

Pectinator, Pectinum confector, in Miracul. S. Stanislai Canon. Reg.

PECTORALE. *Lin.*4. *post*, 57. *adde.* & Isidor. Pelusiot lib.1. Epist.74.

PECUNIA. *P.* 222. *l.*1. *post*, commentatur. *adde Pecunia diversi generis*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.83.

*Ibid. l.*15. *post*, 1. *adde.* Chartam Childeberti Reg. apud Mabillon. de Re diplom. ch.24.

Ibid. in fine subde.

Pecunia sicca, numerata, quomodo vulgariter dicimus, *argent sec.* Charta Guillelmi Episc. Ambian. an.1281. pro Ecclesia Vinacurtensi: *Statuimus etiam quod tota pecunia sicca dicta Ecclesia debita deputetur ad officiandam dictam Ecclesiam in modum qui sequitur, &c.* Occurrit ibi rursum in Tabular. Episcopat. Ambian. fol.26. Vide *Census siccus*, & *Molta sicca.*

PEDA. *P.*213. *l.*4. *post*, exactione. *adde.* Tabul. Brivatense an. 1277. *Cum pagesiis infrascriptis, & in rebus nominatis inferius, & in confinatis, videlicet in duabus plateis seu pedis dechalmes* 2 *solid.* Infrà: *Item in quadam platea seu peda Stephani Boni* 12 *den.* Charta Delphini Arvern. ibid. fol.223. *Clamamus quitas capitulo Brivatensi les pedas quæ sunt Brivate ante Ecclesiam S. Iuliani, &c.*

PEDATURA. *L.*17. *post*, putant. *adde.* nisi fallar: quod verba, *quam Catusio facit*, omnino declarant, quæ ad *pedaturam* referuntur, de quorum notione mox dicturi sumus. Neque perinde aliter accipienda vox *Pedatura* in antiqui testamenti fragmento apud Gualterum in Tabulis Siculis p.58. *Hoc amplius ab hæredibus meis volo præstari Reip. Petelinorum corpori Augustalium ex prædiis meis palum redicam omnibus annis sufficiens pedaturæ vineæ, quam Augustalibus legavi.* Ubi *palus redica* legatur ad Statumina *pedaturæ* vineæ, id est ποδισμῦ, seu quantum sufficit vineæ in agri pedaturæ plantatæ. *Deinde dele* 3. *lin. seq. à voce* cum, *ad vocem* pedamina.

PEDESTICUM. Charta an. 1151. in Hist. Monast. S. Barbaræ Lugdun. pag.84. *Pedesticum de Roccatallia — misit Girino Senescallo & Lugdunensi Ecclesiæ in gageria pro* 10 *millibus solidor. Lugdunensis monetæ.* Ita rursum mox, ubi videtur legendum *Podestaticum.* Vide *Potestas.*

PEDIDA, idem quod *Pedagium.* Vetus Charta apud Anton. Brandaon. lib.12. Monarch. Lusit. c.11. *Nec dent pedidam nec collectam ad Regem, nec dent portagem per totum Portugale.*

PEDONES. *L.* 1. *post*, pedoni. *adde.* Hispanis, *Peon.*

PEJORARE. *In fine adde.* Vide Statuta Ord. Præmonstr. distinct.3. cap.1.

PELAGIUM. *L.*1. *post*, species. *adde.* cujus mentio est in consuetudine Meduntensi art. 196. quæ scilicet pro appulsu navium vinum ad littus deferentium exigitur, ab *appellendo* dicta, ut in Adversariis MSS. Augusti Gallandij Patroni Parisf. doctissimi legisse me memini.

PELLICIA. *Lin.* 3. *post*, pelice. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.1. c. 8. *Accede ergo ad sanctum regenerationis lavacrum, ubi certè habes exuere vetustatis pelliciam, & induere novitatis Evangelicam stolam.*

*Ibid. l.*7. *post*, &c. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Or ferai je s'il prennent ma pelice,
Il est frivort, si est froide la bise.

PELLITI.

PELLITI. *L.2. post*, Hieronymo. *adde.* σισυροφόροι, Synesio de Regno p.23.

PENA. *L.1. post*, peña. *adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Penis*, *Caput.*

PENDO, *Vexillum*, Gall. *Penon.* Coronatio Alfonsi Regis Portugalliæ apud Brandaon. lib.10.c.13. *Nobiles si fugerint de Lide — si non liberaverint regem, aut filium ejus, aut pendonem pro suo posse in lide*, &c. id est in *lite* seu prælio.

PENSA. *P.234. l.8. post*, accipiant. *adde.* Miracula S.Gengulfi num.15. *Cum sui corporis pensa.*

PENSARE. *L. ult. post*, 9. *adde.* in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 69.

PENTECOSTE. *L. 22. post*, 17. *adde.* S. Columban.in Pœnitent. cap.9.

Ibid. l.22. post, 261. *adde.* & Henr. Valesium ad Euseb. lib.4. de Vita Constant. cap.64.

PEPIGNA, minutæ monetæ species. Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. an.1219. *Liberas ab omni censu & servitio, præter 5 denarios censuales una pepigna minus.*

PERA. *L.18. post*, festinavit. *adde.* Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an.1179. ex Tabul. Dalonensi fol.23. *Eo die quo Hierusalem proficiscens cum pera quam Collo deferebant, Ioannem ejusdem Ecclesiæ Abbatem & cæteros fratres Dalonenses investivi, &c.*

PERÆQUATORES. *L.16. post*, subdiderunt. *scribe.* Adde Diurnum Roman. cap 6.tit.3.

PERAMBULATIO. *L.4. post*, constet, *adde.* Tabularium Burgaliense fol. 9. *Quibus congregatis idem Albinus fines nostræ terræ cœpit perambulare, ac incisuras arborum, quæ easdem terras terminabant, eisdem demonstrare, ostensioni cujus præfatus Hugo noluit credere.* Vox etiam cognita hac ferè notione sub priore Regum Stemmate. Charta Chlotarij III. apud Petr. Chiffletium: *Qualiter — una cum ipsi vel parentes eorum de parte maxima de infra termino ipso Flaviacense contentionem maximam habuissent, & ipsas terminationes perambulassent, & signa posuissent*, &c.

PERCALCARE. *L. 6. post*, confirmavit. *adde.* Tabularium S. Eparchij Inculismensis fol. 8. *Audita Abbatis querela & eorum responsione, Laudavimus & præcepimus, ut Abbas S. Eparchij produceret duos testes idoneos, qui percalcarent & monstrarent terram de qua possent jurare quod ipsi viderunt investitam Ecclesiam, &c.* Infrà: *producti testes qui percalcationem fecerant jurare noluerunt.* fol.20. *& facta percalcatione cimiterij*, &c. Tabular. Absiense fol.27. *Qui etiam percalcavit terram è lo motatges ad molendinum.*

Ibid. l. ult lege. Rei de qua est controversia.

PERCUSSIO, pœnæ monasticæ species. Pœnitentiales S.Columbani cap.8. *Cui ceciderit Chrismal nihil confringens, 12 percussionibus emendetur.* Sic alibi non semel. *Verbera* appellantur cap.12.13.14. alibi *plagæ*, vetus Pœnitentialis Andegavensis apud Morinum post libros de Pœnitentia p.36. ubi de Redemptionibus pœnitentiarum: *Quidam dicunt, centum percussiones in hyeme, vel centum psalmos in æstate valent, &c.* Vide *Palmata*, & eundem Morinum lib.7. cap.14.

PERDONARE. *L.9. post*, &c. *adde.* Extat in M. Pastorali Ecclesiæ Paris. Charta an.1350. in qua formula describitur Sacramenti, quod Joannes Rex Franciæ præstitit *in suo jucundo adventu* Parisios Episcopo & Canonicis Ecclesiæ Paris. in vestibulo ejusdem his verbis conceptum: sic enim Episcopus Regem compellavit; *A vobis perdonari petimus, ut unicuique de nobis & Ecclesiis nobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justitiam conservetis & defensionem exhibeatis sicut Rex in suo regno debet unicuique Episcopo & Ecclesiæ sibi commissæ.* Cui Rex respondit, *Promitto vobis & perdono, quia unicuique de vobis & Ecclesiis vobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justitiam servabo, & defensionem quantum potero adjuvante Domino exhibebo, sicut Rex in suo regno unicuique Episcopo & Ecclesiæ sibi commissæ per rectum exhibere debet.*

PEREFFLUUS, *abundans.* Syrus & Aldebaldus in Vita S.Majoli Abbat. in Prologo lib.3.

Quamquam tanta sit hæc, tamque pereffluа,
Ut sensus merito mensque perhorreat.

PEREGRINATIO. *L. 32. post*, dicuntur. *adde.* Vide Joan.Morinum lib.7. de pœnit.cap.15.16.17.

PEREXIRE. S.Irenæus lib.2. in Præfat. *Quonam modo per numeros veritatem affirmare conantur, minutatim perexivimus.* Id est commemoravimus, ex Gr. διεξελθεῖν. Vide Jacob. Billium lib. 1. observat. Sacrar. cap.33.

PERFECTUM, ad *Perfectum suscepi*, in Ordine Romano cap. 6. *perfectionem consequi*, in Concilio Tribur. can. ult. ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον, non semel in Concilio Ancyrano, cum scilicet exactis pœnitentiæ gradibus ad sacram Communionem admittebantur Pœnitentes.

PERFUNDERE. *In fine subde.*

Perfundere. Statuta Ord. Præmonstrat. dist.1. c.1. *Cum aliquis in Natali Domini vel aliàs de necessitate duas Missas debuerit celebrare, post primam Missam sumpto sacramento Eucharistiæ, vinum perfusionis, sive ablutionis non sumat, sed alij ad sumendum tradat.* Vide *Superfusio.*

PERIGIUM, *Periculum.* Charta Alfonsi Comitis Bononiensis an. 1288. to.4. Monarch. Lusit. pag. 279. *Et excepto perigio de navibus in mari periclitantibus.*

PERSEA. Disputatio Archelai Episcopi Mesopotamiæ cum Manete: *Cum ergo corpus hoc principium sit & materia, necesse est eam qui plantaverit perseam, transire per multa corpora, usque quo persea illa quam plantaverit concidat.* Videtur hac voce intelligi malus Persica, quam Græci Περσέαν dixerint.

PERSONA. *Pag. 249. l. 30. post*, vocant. *adde.* Charta Bartholomæi Episcopi Laudunensis an.1125. *Notum igitur esse volumus — quod cum Monasterium B.Dionysij de Francia infra terminos nostræ diœceseos altaria duo, videlicet de Sorbais & de Altrepia sub obtentu personarum ab antiquo tenuisset, novissimè temporibus nostris mortua persona vicedomini Abbatis Sugerij & monachorum, à Petro ipsius Camerario requisiti, ut B.Dionysij personæ gravamen remitteremus, & quod de cætero altaria illa solida & quiete firma possessione tenenda concederemus, ex decretis Romanorum Pontificum, ne ulterius altaria per personas tenerentur sancitum esse recordantes, &c.*

Ibid. l.53. post, &c. *adde.* Gloss. Gr. Lat. Χαρακτηρίζω, *Persono*, id est rei alicui incorporeæ personam aliquam attribuo, uti vocem hanc interpretatur Vulcanius, in MS. additur *Noto.*

PERTICA. *L.15. post*, pedes. *adde.* Glossæ Lat. Gr. MSS. *Pertica*, κανὼν, κόντος.

Ibid. l.36. post tabula. *adde.* Statuta Mediolanensia part. 2. c.350. *Mensura pedis Litprandi sit & esse intelligitur de unciis novem ad brachium liguaminis.*

PERTONGAR. Vita S. Gerardi Abbatis Broniensis num.29. *Dominus Stephanus sanctæ Romanæ sedis tunc Apostolicus jussit fieri, (ipso consistente viro Dei, immo dictante debentia scribi) plumbeo bul-*

latum sigillo privilegium, quod & pertungar appellant, contulit illi &c. Ubi monet doctissimus editor, alias *ptungar* scribi, qui *Pantochartam* hîc innui putat.

PERVERSUM, seu *In perversum*, contrà, contrariò: utitur Tertullianus in Praxiam, ut & S.Hieronymus Epist.20. ubi gravius.

PES. *L.*18.*post*, vide. *adde.* L.8. D.de servis fugit. Nov.134. c.13. Nicephor. Constantinop. in Breviario Hist. p.77. 1. edit. Theophanem an.3. Copronymi, Nicetam in Andronico.

*Ibid.p.*255.*post l.*31. *subde.*

Pes montis, ima & inferior pars, unde *S.Ioannes pedis portus*, oppidulum in Pyrenæis, *S. Iean Pied de Port. Pedes Cassij montis*, apud Ammian. lib.14. ubi Lindenbrog. ex Suida & Eustathio. Hegesinus apud Pausaniam: Ἑλικῶνος ἔχει πόδα πιδακόεντα.

Pes Luitprandi. Vide *Pertica.*

PESCA. *Adde in fine.* Id est ut malus persica, quam *Pesche* vocamus.

PESCARIUS. Vetus Pœnitent. apud Morinum p.24. *Si Comes aut Iudex est, dic illi ut non accipiat præmia—si est pescarius &c.*

PESSIMARE. *Adde in fine.* Utitur præterea Hugo Flaviniacensis in Vita S.Sacerdotis Episc. Lemovic. num.25.

FETAMINARIUS. *In fine adde.* At Salmasius ad Plinium emendat, *Pyctis, mimariis.*

PETRARIA. *L.*2. *post*, &c. *adde.* Evagrius lib. 5. cap.10. καὶ μάλιστα τοὺς καταπέλτας ἐξ ὑπερδεξίων ῥιπτοῦντας, οὓς λιθοβόλους ἡ συνήθεια καλεῖ.

PHALÆ. *In fine subde.*

Falæ, tædæ quæ in funeribus deferri solent, nostris *Falots.* Charta an. 1240. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol.42. *Decanus percipiet luminare, sed de falis prædictorum extra claustra manentium, si intra muros civitatis decesserint, habebit dictus Episcopus luminare.*

PHANTASIA. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in φαντασία.

PHILOPOMPUS. *L. ult. ante*,. vide *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib. 1. cap.12. *Philopompi tyrannidem divinæ virtutis opitulatione fefellit.*

PHOTONOMUS, qui lumen distribuit, illuminator. Rotgerus in Vita Brunonis Abbat. S.Pantaleon. Colon. cap. 24. apud Mabillonium. *Quibus Abbatem præposuit nomine Christianum, suæ videlicet professionis Photonomum, & in lege domini apprime eruditum.*

PHRONTISTERIUM. *In fine adde.* Vide Gloss. med.Græcit.

PHYLACTERIA. *L.*34.*post*, maleficis. *adde.* & Leo Suavius ad Paracelsum.

PIABILIS, *Grandis*, in Glossis antiq. MSS.

PICARDIA. *Lin.*42. *post*, longiores. *adde.* Ut quæ Pannonibus etiam ab Ammiano lib.17. & Armoricis &c.

Ibid. l. 46. *post*, sententia. *adde.* in Charta Caroli VI. Reg. Fran. an.1321. ex Regesto 120. Tabul. Reg.ch.33. *picarum* Flandrensium mentio fit: *à tout grans bastons ferrez, comme glaives & piques de Flandres.*

*Ibid. p.*269. *l.*60. *post*, appellantur. *adde.* At Bohuslaus Balbinus in Epit. Rerum Bohemic.lib.4. c.5. Picardos in Bohemiam tum primum venisse an.1418. scribit.

PICCUS. Tabularium Brivatense fol.198.v. *Molinarij & tres submolinarij & tres gartiones qui portant piccos molendinorum.*

PICTA. *L.*6.*post*, solvat. *adde.* Tabul. Brivatense an.1276. *Et unam caterencham frumenti, & tres pictas, & unam gallinam, &c.*

*Ibid.p.*272. *l.*32.*post*, &c. *adde.* Tabul. Dalonensis monast. fol. 33. *Pictanciam unam communem de Caseis, vel ovis, seu piscibus.*

PIETAS. *L.* 1. *post*, pitié. *adde.* Glossator Historiæ Scholasticæ Petri Comestoris cap. 50. Act. Apost. *Pietas æquivocum est ad cultum Dei, & ad compassionem proximi.* Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib.2. cap.16. *Cum ad placitum veniret, videretque omnes suæ parti favere, adversarium vero undique & ab omnibus destitutum, pietate ductus, aliquos è suis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PIGREDO. *In fine adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Pigritia, torpor, stupor.*

PILAX. *In fine adde.* Vide Cumeanum Abbat. de Pœnitentiarum mensura cap.7.

PILEATI. *L.*16. *ante*, idpsum. *scribe.* πρότερον γοῦν κομήτας ἔπεμπον εὐτελεστέρους παρ' αὐτοῖς δοκοῦντας εἶναι. Ex quibus vulgus duntaxat comatum fuisse colligitur, cui scilicet coma pro pileo erat.

Ibid.in fine adde. Joannes Magnus *Pileatos* & *fyan* appellatos antistites sacrorum apud Gotthos scribit, fortassis à pileo vel tiara, integumento capitis quo usi sunt Sacerdotes.

PIOLA, vox Italica, Gallis *Rabot*, in Statutis Mediolanens. 1.part. c.255.

PIPER. *P.*283. *l.*25. *post*, constat. *adde.* λίθον πιπεράτον, & κίονας ἀληθοπιπέρους habet Continuator Theophanis lib.3. n.43.

PIPIONES. *L.*14. *post*, 41. *adde.* Oliverius Maillardus serm. 21. Fer.2. dom. advent. *Et domini advocati, nunquid plumatis aliquando anseres pingues, sive pipones?*

Ibid. l. 18. *post*, moravotivo. *adde. Solidi monetæ pepionum*, in Histor. Segoviensi cap.21.§.9.

PIRATA. *Lin.* 2. *post*, MSS. *adde.* Ita *latrocinium maris* dixit Justinus lib.43. num. 3. *Latrones* nudè piratas vocat Florus lib.3. cap.6. & *Latrocinari*, dixit, pro piraticam exercere.

PISCATOR. *L.pen. post*, Piscatorum. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Et cum una masura terræ, concesso eis uno piscatore in aqua ibi fluente.*

PITTACIUM. *Pag.* 289. *lin.*8. *post*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib.2. cap.15. *Iste, & si appellavit, appellationem suam non segniter consummabit, plusque proficiet uno nuntio quatuor pitaciis pedibus insignito, quam Dominus noster egregiis nuntiis multis pecuniis oneratis.*

PLACITUM. *Pag.* 292. *l.*29. *post*, 27. *adde.* Vide Jacobinum de S. Georgio in tractatu de Feudis cap. 25. §.24. pag. mihi 71. ubi quærit quid in Partibus Provinciæ intelligatur per obligationem qui tenentur *Vassalli & subditi præstare auxilium de suis placitis & litigiis.*

*Ibid. p.*297. *l.*12. *post*, placito. *adde.* Tabularium Nantoliense in Pictonib. an.1399. *Pro decimo denariorum achaptamenti seu placiti in mutatione domini.*

*Ibid. p.*299. *post l.* 12. *subde.*

Placitor, Patronus deféſor. Vita B.Stephani Abbat. Obasin.lib.2.c.15. *Nam actor noster rex centum solidis placitores atque fautores suos hodie convivabit, exceptis muneribus donisque promissis.* Et cap.16. *aliquando cum ad placitum veniret, videretque omnes suæ parti favere, adversarium vero undique & ab omnibus destitutum, pietate ductus aliquos è suis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PLANARA

PLANARATI. *In fine adde.* Et Joan. Gryphiandrum de Vvichbildis Saxon. c.28. n.9.

PLAGITATUM. *Adde in fine.* Idem quod *placitatum.*

PLANUM. *Adde in fine.* Præterea Cujacium lib.7. observ. cap 29.

PLASTRUM. *In fine adde.* Tabular. Albæripæ in Episcopatu Lingonensi an.1357. *Item domum seu emplastrum situm in villa de Orgiis, cum manso retro dictum emplastrum.* Ibid. an.1463. *un emplastre en S.Pere, auquel souloit avoir une maison, &c.* Ibid. an.1461. *promisit dictum emplastrum ædificare, & in unam domum convertere.* Occurrit ibi pluries.

PLATEA. *In fine subde.*

Platea. Tabular. Brivatense fol.193. *Per traditionem clavis cortilis seu plateæ de Chalas.* fol.196. *De cognitione & jurisdictione delz mezes seu platearum vacuarum, fossatorum, &c.* Vide. *Peda.*

PLATELLUS. *In fine adde.* Gloss. Gr.Lat. Reg. Cod.85. τρίπυς, *cortina unde dabantur oracula, & platellum.*

PLATONIÆ. *L.*39. *post*, PP. *adde.* Et apud Epiphanium Scholasticum: *Sicut lex ipsa in marmorea platoma noscitur esse conscripta.* Ubi Socrates lib.1. cap.16 ἐν λιθίνῃ στήλῃ habet.

PLAUDARE. *L.*1. *post*, dare. *adde.* HRabanus Maurus Poëm. 29. de diabolo Christum in deserto tentante.

> *Tantum perversè locutus,*
> *Quantum fuerat perversus,*
> *Sæpe*, vel *sæque*, *Seps ipse se plaudaverat,*
> *Posse quod nunquam poterat*, &c.

Id est, sibi *applauserat*, sese jactaverat.

PLAVIS, *Planities.* Charta Henrici V. Imp. pro Venetis: *Ut terminatio quæ à tempore Luithprandi Regis facta est inter Paulucionem Ducem & Marcellum Magistrum militum, deinceps manere debeat, id est de plave majore ad plavem siccam.*

PLAUSUS, pro *strepitu*, non semel usurpat Columbanus in Regula Cœnobiali, seu Pœnitentiali c.1. *Qui locutus fuerit in plausu, id est altiore sono solito sonaverit*, &c. Adde cap.14.

PLEBES. *P.*38. *l.*58. *post*, contulit. *adde.* Ita hanc vocem apud Armoricos usurpatam evincit Historia Rotonensis Monasterij lib.1. cap.48. & aliis locis.

PLECTA. *L.*14. *post*, erant. *adde.* Hist. miscella lib.16. pag.471. *In capite autem pannum gemmatum habentem ex utroque ligamento plectas quatuor.* Ubi Theophanes p.207. σειρὰς τέσσαρας habet.

PLEGIUS. *P.* 312. *l.*54. *post*, &c. *adde.* Tabul. S.Eparchij Inculism. fol.46. *Post me plevit similiter fidem suã in manu ipsius Abbatis Otto Bernardus, &c.*

PLEIDURA. *L.*13. *post*, &c. *adde.* Tabular. Nantoliense in Pictonibus an.1335. *Quandam pleyduram una cum chappali domus.* Vide *Pleura.*

PLENARIA. *Lege in fine. Cum sæculum finitum fuerit.* Diurnus Romanus cap.6. tit. 20. *Unde amplissima vobis hæredibusque vestris cautela, plenariam securitatem duximus muniendam.*

PLENITUDO. *In fine adde.* Vide Avitum Viennensem Epist.2. ex Balusianis, & Gloss.med.Græcit. in Πλήρωμα.

PLETORICUS. Hermannus de *Lerbeke* in Cronico Comitum Schavvenburg. p.35. *Et quia multum fuit pletoricus, toto corpore denigratus est.*

PLEURA. *In fine adde.* Vide *Pleidura.*

PLICA. *Subde in fine.*

Plica, morbi genus, in Vita B.Ladislai apud Papebroch.

PLOSTELLUM. Miracula S. Joannis Beverlac. num. 5. *Qui antea in motu suo effigiem repræsentaverat belluinam, in suæ tamen erectionis initio pyramidis usus est appodiamento, admodum pueri plostello innixi, & humum pene signantis mento.* Vox, ut videtur deducta à *plaustrum*, ut rectè conjectat Papebrochius.

PLUMARIUM. *L.* 4. *post*, plumarium. *adde.* Tabul. Monasterij S.Theofredi in Velavis: *Sunt & aliæ Cortinæ lineæ 3. artificio plumarij composita.*

Ibid. p. 317. *l.* 13. *post*, acus. *adde.* Quæ quidem hauserunt à Petro Comestore in Hist.Eccles.cap.53. Exodi: *Et coccinei coloris opere plumario: Pluma enim lingua quadam acus dicitur, scilicet Ægyptiorum quorum sunt diversæ linguæ sicut Græcorum. Hoc genus veli vulgo Distratum dicitur, quasi bis stratum. Prima enim fit tela, cui cum acu opere manuali substernuntur picturationes. Sunt qui dicunt opus plumarium à similitudine avium, quibus super addita plumarũ varietas: idem opus dicitur etiam volymitum &c.*

Ibid. dele. Sed plumã acum appellatam nondũ legi.

PLUMBATA. *In fine subde.*

Plumbata, idem quod *Plumbatum*, de quo mox. Acta Martyrij SS.Maximiani & Isaaci: *lacebat identidem classis illa carnivorum violentiam plumbatarũ*, &c.

Plumbata, ponderis species. Tabular. S.Dionysij Novigenti n.1240. *Dicunt se esse in possessione à singulis hospitibus seu stagiariis Prioris & Conventus S. Dionysij de Nogento Rotrodi ementibus in villa — in die mercati, ad pondus, quod plumbata vulgo dicitur, quamdam summam pecuniæ semel in anno, &c.* Vide *Campanum.*

PNEUMA. *L.*5. *sic lege.* Quo non voces, sed vocum toni longius cantando deducuntur & protrahuntur: quod quia cum respirationis difficultate fit, ideo πνεῦμα appellatum est. Quippe, ut est apud Galenum in Lexico Hippocratis, καὶ αὐτὴν τὴν δύσπνοιαν significat.

*Ibid. l.*28. *post*, pneuma. *adde.* Perperam enim Petrus Maillartus lib. de Musica c.9. dixit *neuma*, (quod esse ait cautum arte confictum ac inventum ad supplendum cantus Antiphonæ defectum circa tonum) ex Græco νεῦμα, *assensus*, appellatum, quod illius propriũ sit Antiphonæ & Psalmorũ tonũ eundẽ tribuere.

*Ibid. l.*30. *post*, dulcis *adde.* Gregorianæ Psalmodiæ Enchiridion: *In quovis tono est neuma proprium — & dicitur illa melodia quæ fit in caudis antiphonarum.*

PODERE. *L. pen. post*, 857. *adde.* Frideric. II. Imp. Epist.2. ex Baluzianis, & Carol. Molineum in Consuet. Paris. tit.1. de feud. Gloss.5. §.17.

PODIUM. *P.*32. *l.*8. *post*, 11. *adde.* Petrus de Dusburg in Chron. Prussiæ cap.53.

POENITENTES. *L.* 2. *post*, publica *adde.* quique *in extremo Christianorum ordine* esse dicuntur apud S.Columbanum lib. de Pœnitent. mensura c.37.

*Ibid. p.*325. *l.*51. *post*, cap. 1. *adde.* in lib.1. Sacramentor. Eccl. Rom. cap.95.

Ibid. l. 60. *post*, 62. *adde.* & S. Columbanum de mensura pœnitentiarum §.30.

*Ibid. p.*326. *post l.*22. *subde.*

Expœnitentes, qui Pœnitentiam publicam aliquando subierant, eoque ipso ad sacros ordines promoveri vetantur. Vide Diurnum Romanum c.3. tit.9.

*Ibid. p.*328. *l.*22. *post*, seqq. *adde.* Pœnitentialem Andegavensem apud Morinum post libros de Pœnitentia, eundem Morinum lib.10. cap.17. 18. &c.

*Ibid. l.*45. *post*, ἐπιτίδωκότες. *adde.* βιβλία μετανοίας, apud Socratem lib.1. c.8. l.2. c.11. 24. Sozomen. lib.2. c.16. 14. & Evagriũ lib.3. c.9. Vide Synod. Trull. can.95.

*Ibid. l.*53. *post*, c.2. *adde.* & quæ observat Morinus lib.9. de Pœnit. cap.26.

Ibid. l.64. post, exemplum. *adde*, proferunt Palladius in Vita Chrysostomi cap.17. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. n.4.

Ibid. p.330. l.50. post, Columbani. *adde*. Cujus etiam est liber *de Pœnitentiarum mensura taxanda*, editus an. 1667. inter ejusdem Sancti opera, cum quibus editus perinde alter Cumeani Abbatis Scoto-Hiberni, *de mensura pœnitentiarum*.

Ibid. l.69. post, Pœnitentia. *adde*. Vide *judicare*, interrogato confitente, confessor promebat librum suum pœnitentialem, quæsitoque in eo delicto, locum ei ostendebat, ut videret ipse agnosceretque legitimam sibi imponi pœnitentiam. Vide Anonymum in Pœnitent. Gr. apud eundem Morinum p.120. ejusmodi porro *judicia* inter obventiones Curionum recensentur in Tabul. Celsinianensi: *Dimisit in manu ipsius Prioris —— ipse Arnulfus Presbyter Capellaniam S. Hilarij, & medietatem denariorum, quæ dicuntur judicia, & septima, & pœnitentias de villa S. Hilarij*, &c.

POENITENTIARIUS. *L.24. post*, præesset. *adde*. πρεσβύτερον ἐπὶ μετανοίας.

Pag. seq. post, confiteretur. *adde*. Similia fere habet Sozomenus lib. 7. cap.16.

POLANA. Vide *Poulainia*.

POLEDRAS. *Lin. 4. post*, pullus. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Reliquos vero caballos, tam Vvarannonis quam spadas seu poledras*, &c.

Ibid. l.12. post, poledro. *adde*. M. Justinus Lippiensis in Lippiflorio p.149. *Colligit, as, vestes, fruges, pecus, arma, poledros.*

Ibid. l.15. post, 67. *adde*. in Charta Aldrici Episc. Cenoman. p.89. 90.

POLISSEMUS, multæ significationis, πολύσημος, apud auxilium de Causa Formosi Pap. *Communicare vero polissemum est*, &c.

POLITICI. *P.336. l.15. lege*. Subjungitur.

Ibid. l.70. post, farciuntur. *adde*. seu ut voce utar Joannis Tzetzæ Chil. 9. v.282. ἡμαξευμένοις στίχοις.

Ibid. p.337. l.3. post, habetur. *adde*. Hos versus, ni fallor, seu potius politicorum versuum concinnatores carpit Joannes Euchaita Carm. πρὸς τοὺς ἀκαίρως στιχίζοντας p.26. ubi sic ait:

Μέτρον δ' ἄμετρον οὐδαμῶς μέτρον λέγω.

POLLUCIBILITER. *L.3. post*, donandum. *adde*. Fulgentius lib. 1. Mytholog. de Saturno: *Pollucis etiam filiam sive à pollendo, sive à pollucibilitate quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in comœdia ait, Bibite, pergræcamini pollucibiliter.*

POLRUS, modus agri, in Charta an. 1323. ex Tabul. sancti Quintini in insula fol. 42. 43. *de terris & polris infra scriptis: videlicet de polro Dom. Aurelij sita inter villam de Dam continente 64 mensuras unam lineam & octo virgas terræ*, &c. Occurrit ibi passim.

POLYANDRIUM. *In fine adde*. At queritur S. Asterius orat. extrema in SS. Martyres, quod Anomæi hæretici πολυάνδριά τε καὶ τάφους, τὰς κοιμήσεις αὐτῶν, quasi per contumeliam appellarent.

POLYFORMIS, pro *multiformis*, apud Rhabanum lib. de Computo c.25. voce hybrida.

POLYPTICUM. *P.340. post*, *l.8. subde*.

Pollegeticum. Acta Episcopor. Cenoman. pag.149. *In Pollegiticis tamen & Plenariis sanctæ matris Ecclesiæ hactenus pleniter reperiuntur inserta.*

Polesticum, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 55.

POMPA. *L.4. post*, 12. *adde*. Diurnus Romanus c.7. tit.2. *Sciat se anathematis vinculo innodatum, & cum diabolo & ejus atrocissimis pompis, atque Iuda traditore Domini N. I. C. æterni incendij supplicio concremandum deputari*. Ita in Epist. 2. Leonis IX. Pap. *cum diabolo & ejus atrocissimis pompis*.

Ibid. post lin. 16. adde. Ethelvvlfus de Episcopis Lindisfarn. c.15.

—— *quo docti non docte Carmina patris Pompat, &c.*

Ibid. l.19. post, Cantij. *adde*. Vide Gualbertum in Miracul. S. Rictrudis n. 3.

PONERE. *In fine subde*.

Ponere in superbiam, deposito pignore certare. Miracula S. Rudesindi Episcopi Dumiensis: *Quidam ex eis spiritu superbiæ concitati impetu furoris & crudelitatis sic dicebant: Pono in superbiam Deo & S. Rudesindo, quod hac nocte homo iste non effugiat, vel evadat*. Phrasis Hispanica: *Hago unas apuestas.*

PONS. *L.4. post*, augustæ. *adde*. Sed & ne ipsæ ædes sacræ ab eo onere immunes erant, quod ejusmodi præstationes *inter sordida munera* non numerarentur, ut est in l.7. c. de sacros. Eccles.

PONTICUS. *L. 9. post*, Ponticitatis. *adde*. Jacob. de Vitriaco in Hist. Hieros. cap.85. *Sunt præterea aliæ arbores fructus acidos, pontici videlicet saporis, ex se procreantes, &c.*

PONTIFEX. *L. 10. post*, 99. *adde*. incedebant autem Pontifices Chlamydibus candidis ornati, ut scribit Lactantius de Mortib. Persecut. n.36.

Ibid. p. 347. l.21. post, corripiendi. *adde*. utitur præterea in Psalm.113.

Ibid. l. 41. post, Sirmondo. *adde*. Arnobius lib.2. Acta Episcop. Cenoman. p.85.155.163.198.233.

POPULICUS, *Popularis*. Utitur Gonzo Floriacensis in Miraculis S.Gengulfi n.4.

POPULUS. *L.9. post*, peuple. *adde*. Acta Purgationis Cæciliani: *De folles quas Lucilla dedit, populus minutus nihil accepit.*

PORCARIUS. Vide in *Iumentarius*.

PORTA. *P.353. l.19. post*, describit. *adde*. Occurrit non semel in Statutis Mediolan.

Ibid. l.65. post, portantur. *adde*. Charta Philippi Reg. Fr. an.1222. ex M. Pastorali Eccl. Paris. *Servitium portagij novi Episcopi per tres milites Episcopatus, &c.*

PORTARIUS. *L. 6. post*, committebatur. *adde*. Uti præcipitur in Novella Justiniani 133. c.1.

Ibid. l.24. post, adde. *scribe*. Vitam S. Pachomij. num.19.

Ibid. l.32. post, 15. *adde*. De ejusmodi portariis intelligendus auctor Vitæ B.Stephani Abbat. Obasin. lib.2. cap.3. porrò hic frater quem *Procuratorem vel Portarium dicimus, utpotè Laïcus exteriorum curam habet commissam, cuncta necessaria à monasterio deferens, nihil à sæcularibus petens nisi quod ipsi sponte dederint sive transmiserint.*

Ibid. p.355. post, l.2. subde.

Portarius, dignitas in aula Regum Portugalliæ. Chartam Dionisij Regis subscribit cum aliis proceribus *Monendus Roderici Portarius Major & Vicemajor domus*, apud Brandaonem to. 5. Monarch. Lusitan. p.308. v. Vide eundem lib. 12. cap.11. ubi videtur cum *Ostiario Palatij*, de quo egimus suo loco. Alij sunt..

Ibid. l. 28. post, &c. *adde*. Vel certè hospitale Monasterij. Bulla Alexandri Papæ pro Monasterio Corbeiensi in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 157. *Hospitali autem vestro, quod Portaria dicitur, decimas à Catholicis ipsius loci Abbatibus & aliis Dei*

fidelibus

fidelibus rationabiliter concessos auctoritate Apostolica confirmamus.

PORTATICUM. *L.*33.*post*, 76. *adde.* Anton. Brandaon. tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. Colmaneresio in Hist. Segoviensi cap.15. §. 11. &c.

POSCA. *L.*13.*post*, pus. *adde.* Statuta Mediolanensia 2. part. cap.384. *Possint massarij vel partiarij facere poscham uvis competenter pracalcatis.*

POSSESSORES. *L.* 9. *post*, &c. *adde.* Sidonius in Paneg. Majoriani :

——— *quo disceret agro*
Quid possessorem maneat.

*Ibid. l.*11.*post*, &c. *adde.* Diutnus Romanus cap. 3. tit.2. *Presbyteris, Diaconibus, clericis, honoratis, possessoribus, & cuncta plebi Ill. Ecclesia,* &c. Vide Gregor. M. lib.3.dialog. cap.26.

POSTA. *Post l.* 10. *subde.*

Posta, Statio seu apotheca. Statuta Mediolanensia part. 2. cap.423. *Aliquis qui teneat postam pro vendendo carbones, non possit se intromittere de portando carbones per civitatem aliter quam ad suam postam vel apothecam.*

Posta, tributi species, in Chartis Hispanicis, apud Colmanerezium in Hist. Segoviensi cap. 13. §. 12. cap 15.§.7. cap. 18. §.2.

POSTJURNUM. Vetus Charta in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num.56. *Et debentur 9. de censu solid.*101. *de inferenda & de postjurno, sive de censatico sol.*180.

POTESTAS. *P.* 366. *l.*48. *post*, &c. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p.296. *Potestatem Curtis Gerardi, qua ei jure ex patrimonio debebatur, cum lucis, & vineis, & pratis,* — *dedit suis Canonicis.* p.306. *In pago Cenomanensi Ecclesiam de Aciaco cum potestate.*

*Ibid. pag.*368. *l.*32.*post.* alibi. *adde.* Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.6. & seqq.

*Ibid. p.*369. *l.*30.*post*, positi. *adde.* Charta Eustachij de Conflans D. Plaiotri an.1294. *Super forisfmatagio & manu mortua quorumdam hominum— qui homines de Potestate vocantur, &c.*

POTESTATIVUM. *L.*2.*post*, seigneurie. *adde.* Glossæ Basilic. ποτεςατίβυμ, αὐτεξόσιον.

POTIO. *Adde in fine.* Alia notione sumitur in Charta Aldrici Episcopi Cenoman.in ejusVita.p.76. *Et de vino optimo modios quatuor, & de potione optima quinque.* Rursum p.77. *accipiat unum modium panis, & alterum vini: insuper ex potione sextaria quatuor.*

POTIONARE. *P.* 371. *l.* 5. *post*, maledictione. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist.1. cap. 18. *Exceptis debilibus & infirmis potionatis, & minutis, quibus per Abbates esus carnium conceditur.*

POTOMIUM. *In fine adde.* vel potius *pontonium.* Vide in hac voce.

POULAINIA. *P.* 372. *l.*6.*post*, deferant. *adde.* Statuta pro Canonicis S. Capellæ Paris. *Cavendum est quod nullus in sotularibus suis habeat aut deferat polanas, sive rostrum, quia talia Ecclesiasticis non sunt honesta.*

Polena dicuntur in Concilio Senonensi an. 1485. cap.6. art. 2.

PRADELA, *Pratum*, Gall. *preau.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Itemque vineolas vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de strada est, &c.*

Pradale, in Tabulario Dalonensi fol.32.

PRÆBENDA. *L.*44. *post*, 798. *adde.* Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. n. 1.

*Ibid. p.*735. *l.*10. *post*, dentur. *adde.* Charta Hescelini Episcopi Parisiensis an.1032. in Probationibus Hist. Vergiacensis p. 67. pro Ecclesia Vergiacensi: *Ea vero lege ad congregationē hanc Ecclesiam nostram volumus respicere, ut nihil inibi sancti Nazarij Episcopus* (Augustodunensis) *potestatis seu dispositionis exerceat. Decanus autem prælationis officium prabendasque Vergiacensium fratrum det, vel sicut usus, immo abusus est, vendat, pretiumque in fratrum Eduensium usum sicut eis complacitum fuerit convertat.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Avesgaudo p.300. *volens autem Episcopus aliquid Canonicis suis dare, nihil habens de dominio quod dare potuisset, tamen caritativè dedit eis medietatem venditionis prabendarum Ecclesia sua. Et contra fecit, quod etiam non fecisset, hoc est enim Canonicis suis Ecclesiam de Prorigniaco, & Ecclesiam de Loyaco, & dedit unam Hildeburgi sorori sua primogenita, & alteram Godchilda germana sua secunda.* Ex quibus postremis verbis patet quanta in rebus Ecclesiasticis viguerit ea tempestate morum corruptela habetur inter Epistolas Alexandri II. à Massono editas, 13. in qua ad Remensem Archiepiscopum scribens, queritur, quod in illius provincia aduo invaluerit pestis Simoniaca, & quod Bellovacensis Episcopus bona Ecclesiastica palam dissiparet. Quibus verbis præbendarum venditiones innuisse colligimus, ex Epistola Diensis Episcopi Legati Apostolici ad Gregorium VII. Pap. descripta ab Hugone Flaviniacensi in Chronico Virdun.pag.203.ubi ait in ea Diœcesi, neglectis Summi Pontificis Decretis, simoniam obtinuisse, adeo ut in Concilio Pictavensi, Episcopum de ea insimulatum ab Episcopali functione suspendere coactus fuerit, tum maximè quod *post Decretum prabendas vendiderit,* in eadem deinde Epistola idem legatus scribit Archiepiscopum Turonensem *comprobatum fuisse ante Episcopatum Decanatum emisse, quem ex consuetudine hujus Ecclesia, nisi quia jam Sacerdos fuisset, vel jam futurus Sacerdos esset habere non posset.* Et sane Guibertus lib. 1. de Vita sua cap.7. testatur sua ætate ægrè semper tulisse Presbyteros, tum simoniacorum abusuum emendationem, tum etiam sibi interdicta subinde matrimonia, quibus quidem beneficiorum distractionibus auctoritatem dabant Principes ipsi: quos inter in Gallia nostra idem Guibertus Henricum 1. præsertim carpit, qui ut ait, *multum erat cupidus, & Episcopatuum venditionibus assuetus:* Sed & Philippum filium ac successorem eo nomine exagitat, quem *hominem in Dei rebus venalissimum* appellat. Extat Charta ejusdem Regis in Tabulario Maurigniacensi an. 1106. quæ Præbendarum venditioni manus dedisse saltem evincit: *Concessimus ut Canonicis qui eo tempore vivebant, vita comite, canonicas, quas prabendas vocamus, canonicè tenere liceret. Si vero vendere qualibet occasione quilibet eorum vel omnes vellent, aut Abbati sancta prafata Trinitatis vendant cum omni alio emptore penitus remoto dimittant.* Idipsum præterea docet Historiola illa quam Michael Scotus lib.4.mensæ Philosophicæ cap.28.refert: *Cum Episcopus Carnotensis promisisset Philippo Regi Francia, quod primam prabendam sibi daret ad votum, & cum multa vacassent per vices, indignatus est Rex: cui remandavit, quod nullam adhuc dederat, sed omnes vendiderat.*

Ex supra allatis locis abunde colligitur quam altè radices egerit hæc inveterata in præbendarum venditionibus simonia quam diu fovit receptus in omnibus fermè Ecclesiis usus, sive abusus, adeo ut eo ipso ævo Græcanicas etiam pervaserit, ut docemur ex Concilio Nicæno II. pag. 611. 637. edit. Labbei

& ex Zonara to. 1. Annal. p.61. 1.edit. cum *omnia ministeria Ecclesiastica ita eo tempore haberentur venalia, quasi in foro sæcularia mercimonia*, inquit Glaber lib.5. cap. 5. ubi hæc subdit: *Omnes quippe gradus Ecclesiastici à Maximo Pontifice usque ad Ostiarium opprimebantur per suæ damnationis pretium, ac juxta vocem Dominicam in cunctis grassabatur spiritale Latrocinium.* Istud porro damnandum præbendarum commercium, maximè in Gallicanis Ecclesiis ditioni suæ subditis, funditus evellere annixus est in primis Henricus Imperator, coactis universis Episcopis, editoque statuto quo penitus illud interdictum est; ut autor est idem Glaber: cum in Francicis interea Summi Pontifices suas vicissim curas conferrent, presertim Leo II in Concilio Remensi, deinde Gregorius VII. per suos Legatos Amatum Oléronensem, & Hagonem Diensem Episcopos & Abbatem Cluniacensem, qui coactis variis in provinciis Synodis Episcopos & Canonicos simoniacos abrogarent: postmodum Urbanus II. In Concilio Claromontensi: ac denique Hadrianus IV. in Bulla ad Canonicos Calvi montis: *Iamdudum autem Sacrosancta Romana Ecclesia decernente dinoscitur institutum, ut in Ecclesia nostra de Monasterio B. Dionysij ad divina dependenda obsequia Monachi ponentur, ad quorum usum & dispositionem decedentium Canonicorum beneficia devenirent. Ut igitur tam laudabilis institutio nullius valeat astutia vacuari, per præsentia vel scripta mandamus, quatenus præbendas & beneficia vestra vendere, vel quomodolibet alienare nullatenus præsumatis: alioquin nos & alienationes ipsas auctoritate Apostolica vacuamus, &c.*

Ibid.p.375. l.2. post, inveniendos. *adde.* Tabular. eleemosynariæ Montisinorilionis in Pictonib. *Supradicti fratres retinuerunt sibi decimam tam in annona, quam in bestiis, & unum prabendarium de frumento cumulatum sine concussione.* Tabular. Absiæ fol. 154. *Quinque prabendaria avena.*

Ibid.pag.376. l.60. post, vocant. *adde.* Cæterum ejusmodi *prabendarios* habent etiam in Ecclesia Græcanica Monachi in suis Monasteriis, de quibus Allatius lib. 3. de utriusque Eccles. Consens. cap 8. §.8.

Ibid. in fine subde.

Prevenderiata terra, non semel in Tabul. Absiensi: *Concesserunt Bernardo de Bobo, & aliis fratribus Absia quinque prevenderiatas terra ante vineas*, &c. Infrà: *Dedit Monachis Absia tres prevenderiatas terra inter Molum & Clenam.* Ita fol. 52. 108. & in libro Chirographorum ejusdem monasterij fol.63. Ibid. fol.66. *Tres prebenderiata terra.* fol. 76. *ruptura trium provenderiatarum terra.* Adde fol. 95. &c.

PRÆCELLENTISSIMUS. *Lin.4. post*, 587. In Synodo Germiniacensi sub Carolo C. tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. pag. 250. à Gregorio Turon. in Vita S.Aridij Episc. Lemovic. p.696.

In fine adde. Vide Diurnum Romanum cap.1.tit. 3. cap.2. tit.1. 4. cui hæc præterea addere placet ex Tabular. S.Dionysij de Capella ch.99. *Itaque Dagobertus pracellens Rex propter ignaviam eorum secundum legem Romanam ab eis paternas possessiones ideo subtraxit*, &c.

PRÆCEPTORIÆ. *In fine adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.1. cap.10. *Deinde vero Rex illum datis comitibus cum præfunctoria Epistola ad Egidium metropolitanum sedis Remensis Episcopum honorificè deduci præcipit, utque ab ipso juxta sanctorum Canonum instituta Sacerdos quidem & Pontifex quam decentissimè ordinaretur.* Ubi legendum censuerint *praceptoria.*

PRÆCESSOR, *Episcopus, Præsul*, in Chronico Vualciodorensi: eundemque *locum velut superiorem sub regimine Laudunensis Ecclesia pracessoris constituit.*

PRÆCORDIARI, *Gaudere, Lætari*, apud Joannem Diac. in Actis S.Isidori Agricolæ n.21.

PRÆCIPITIUM, *Lin.5. post*, 18. *adde.* lib.2. cap. 7.

Ibid.p.380. l.3. post, sunt. *adde.* κρημνώδης θάνατος, apud Georg. Acropolitam in Chron. cap. 5.

Ibid. l.12. post, 129. *adde.* Theophanem an. 10. Zenonis.

PRÆCO. *L 15. post*, expectare. *adde.* Ubi præcones isti, quos Saxones *Fronbotten* vocant, sunt minores Scabini, ut observat Gryphiander in Vvichbildis Saxonic. cap.57.

PRÆDICABILIS. *In fine adde.* & in veteri inscript. apud Gualterum in Tabul. Sicul. p.10.

PRÆFATIONES. *L. 24. post*, 18. *adde.* Ordinarium Præmonstrat. cap.10.

PRÆPEDIUM, *Impedimentum.* Vita B.Nicolai Eremitæ n.1. *afferentem servitio divino præpedium frequentiam nimiam humanæ conversationis evitans.*

PRÆPOSITUS. *Post l.30. subde.*

Præpositus, in iisdem Ecclesiis Cathedralibus, munus Ecclesiasticum, cui scilicet prædiorum Ecclesiasticorum certæ partis ad tempus vicissim cura demandatur, iis in varias *Præpositūras*, quas *Prevotez* dicunt, distributis, & Canonicis attributis, quarum ii in capitulo ratiocinia exigunt. Atque hæ postmodum in Ecclesia S. Martini Turon. deinceps perpetuæ factæ, in ejusdem Ecclesiæ dignitates evaserunt. Extat in ejusdem ædis Tabulario juramentum ejusmodi Præpositorum: *Præpositi præsentati à Decano & recepti à capitulo jurant in hunc modum: Ego N. Præpositus instituendus talis loci juro vobis & promitto quod amodo fidelis ero huic Ecclesia & vobis, de vestris hominibus, terris, nemoribus, redditibus, censibus, decimis, terragiis, oblationibus, aquis, pratis, pascuagiis, & aliis omnibus ad meam Prepositūram pertinentibus, & stabo juri coram vobis in Capitulo secundum consuetudinem istius Ecclesia, quotiescunque fuero requisitus, & ligiam faciam secundum interpretationem Domini Papa Innocentij, mansionem, &c.*

Ibid. p. 389. l.51. post, præterea. *adde.* Scholiastem Juliani Antecess. cap.83.

PRÆSENS. *P.391. l.9. post*, πραισέντε. *Præsentia militaris*, in Diurno Rom. cap.2. tit.2.4. idem quod *Præsens militia*, de qua supra: *In unum convenientibus nobis, ut moris est, id est cunctis Sacerdotibus & proceribus Ecclesia, & universo clero, atque optimatibus, & universa militari præsentia, seu civibus honestis, &c.* Vide Gloss. med. Græcit. in πραισέντον.

Ibid.p.17. post, semel. *adde.* *Ad præsente*, eadem notione, in gestis purgat. Felicis Episc. Aptungitani: *Ad præsente Epistolam recognovi.* Formula nostris familiaris, *à present.*

PRÆSENTALIS, idem quod *præsens.* Charta Berarij Episcopi Cenomanensis in Actis Episcopor. Cenoman. pag.215. *Qui contra hoc mutare voluerit teneatur obnoxius, & quod repetit nihil vindicet, sed præsentales Epistolas uno tenore conscriptas — retineat.* Hinc formula familiaris notariis, *Ces presentes*, &c.

PRÆSENTALITER, *in præsens, modo.* Gall. *presentement.* Acta Episcoporum Cenomanensium pag.248

pag.248. *Præsentaliter quoque gloriosus Rex Carolus ad jam dictam Ecclesiam reddidit monasterium Sancti Vincentij &c.* Et p.253. *& cœpit interrogare quid ei præsentaliter reddere posset de prædicta terra*, &c. Adde pag. 260. & Vitam Aldrici 104. 105. 156. 172. 177.

PRÆSTAMARII, vel *Præstanarij*. Charta Lusitanica apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. to.3. pag. 294. v. *Portaticum namque illius loci, quod semper habuerant Præstamarij, qui illud Castellum habuerant*, &c. Infra: *Inquirerent veritatem de hoc quomodo Præstanarius, qui aliquando melius & præstantius tenuerat Castellum S.Eulaliæ*, &c. Ubi *Præstanarius* is videtur qui terram tenet in *præstimonium*, de qua voce, infrà. Vide eundem lib.15.cap. 24. ubi *Præstameiro* vertit.

PRÆSTIMONIUM. *L.*10.*post*,vertit, *adde*.alia apud Anton. Brandaon tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. *Uno ore dixerunt se bene audisse & nosse, quia quando D. Pelagius Goterres de lo monte tenebat Castellum S.Eulaliæ & alia dant in præstimonium, totum portaticum tam de mari quam de terra erat liberum*, &c. Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 279. *Item mando Isidero Petri homini meo præstimonium quod ipse consuevit de me tenere in Cortigia*, &c. Charta Alfonsi Reg. Eræ 1260. apud eundem lib.13. cap.24. *Hoc præstimonium vobis damus & cunctis successoribus vestris jure hæreditario in perpetuum habendum & possidendum, cum omnibus suis terminis novis & veteribus.*

PRÆSULIUM, pro *præsulatu*, scriptor MS. Vitæ S. Gaugerici Episcopi Camerac. in prologo: *Quantus in præsulio effulserit.*

PRÆSUMERE. *L.* 3. *post*, Cod. *adde*. Ammianus lib.18. *Diligenter observans ne quem tributorum sarcina prægravaret, neque potentia præsumeret aliena.*

PRANDIUM *L.*13 *post*, præsumat. *adde*. Charta Hugonis Abbat. S. Dionysij an.1189. *Advocatus habet unum prandium in terra S.Dionysij de Grandi puteo ad* 10 *Milites, & non amplius. Unusquisque Miles potest habere* 4 *equos*, & *Advocatus canes suos cum venatoribus annuatim. Major procurat hoc prandium, & famuli Majoris servant.*

PRANSORIUM. *L.* 3.*post*,145. *adde. Diæta sive cœnatiuncula*, apud Sidonium lib.2. Epist. 2.

PRATA, *Argentum*, Lusitanis: *Plata*, Castellanis. Charta Lusitanica æræ 1316. apud Brandaon. tom.5. Monarch. Lusitan. pag. 304. *Item recepit* 12 *colhaces de prata, quæ ponderaverunt unam marcam, &c. Item recepit unum pichel de prata, &c. Hæc est recepta de prata quæ est in Scança D. Dionysij* Reg. Portugall.

PRECARIA. *P.*402. *l.*14.*post*, &c. *adde*. Vetus Precaria in Actis Episcopor.Cenoman.pag.238. *Ideo vobis precatores accedimus, ut ipsas res jam dictas tempore vitæ nostræ una cum gratia vestra & voluntate absque præjudicio vestro, vel sancti Gervasij, tenere & extirpare faciatis & post nostrum quoque discessum —— in vestram revocare faciatis potestatem.* Infrà: *Hæc precaria quam per quinquennium renovatam manus nostræ vel bonorum hominum roboraverunt, &c.* Adde Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num.62.

Ead. pag. l.ult post, 164. *adde*. Divos Bambergenses Gretzeri pag.91.

*Ibid p.*403. *post l.*31.*subde.*

Precaturia, idem etiam quod *Precaria*. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. *Sicut precaturiam jam dicta matrona convenit, ad vestram revocetis potestatem idipsum æqualiter dividendum.*

PRENSORIUM, muscipula, ἴπος, in veteribus Glossis.

PRESBYTER. *P.* 407. *l.*1.*post*, 36.*adde*. & in Diurno Romano cap.5. tit.4.

Ibid. l. 65.*post*, Dionysius. *adde. Presbyteros & Sacerdotes suburbanos*, Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.49. 67. 76. 84.

*Ibid.p.*408. *l.*66.*post*, 379. *adde*. lib.1. Miscellan. Baluzij p.258.

*Ibid. p.*409. *l.* 28.*post*, 39. *adde*. & Palladium in Vita S. Chrysostomi cap.13.

PRESBYTERIUM. *L.*5. *ante*,Pontius.*scribe*.Epistola Concilij Sardicensis apud S. Hilarium: *Diaconos quidem in Presbyterium, de Presbyterio autem in Episcopatum —— provexerunt.*

*Ibid. p.*411.*l.*4.*post*, 49. *adde*. Liberius Papa in Epist. de Exilio suo:

Sicuti teste est omne Presbyteriū Romanæ Ecclesiæ.

PRESSARE. *Adde in fine*. & supra in *Comprensare*.

PREVENDARIA. Vide in *Præbenda*.

PRIMARIOLUS, πρωτεύων, apud veterem Interpretem Moschionis de Morbis mulierum cap. 144.

PRIMAS. *L.*13. *post*, Judæorum. *adde*. Πρωτεύοντες Ἰουδαίων, Socrati lib.7. cap.13.

PRIMICERIUS. *Pag.*418. *l.*21.*post*, instruantur. *adde*. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. *Demum quoque eligentibus fratribus, & suadente sive exhortante Episcopo suo Drogone, licet coactè, senior cantor ibi sublimatur.* Infrà: *In majus eum ministerium, quamvis coactè, sublimaverunt, & Primicerium, secundum Romanum ordinem, eum esse constituerunt, totumque clerum tam civitatis quam & monasteriorum, sive totius illius civitatis* (Metensis) *Parochiæ ei subditum esse præceperunt, & magistrum omnium constituerunt.* Adde num.55. Bernaldus Archidiacon. in Vita B.Geraldi Abbat. Bracarensis n. 1. *In monasterio chorum, ut potè bonus Primicerius, doctissimè regebat, & monachos minus eruditos tam in musica, quam etiam literali disciplina diligenter edocebat.*

Ibid. in fine adde. Vide Gloss. med. Græcit. in Πριμικήριος.

PRIMITIARE. *L.* 3.*post*, 21.*adde*. Inscriptio in Basilica S.Pauli Romæ, apud Panvinium de Vit. Basilic. pag.mihi 100.

Hoc opus arte sua, quem Roma Cardo beavit
Natus Capua Petrus olim primitiavit.

Henricus Aquilonipolensis in Adelpheide cap.14.

Presbyter hinc factus Missam celebravit in ipsa
Gregorij luce primitiando suam.

PRIMOPLASTUS. *In fine adde*. & in lib. 1. Sacrament.Eccl.Rom.cap.42.

PRIMUS. *In fine adde*. Vide Gloss.med.Græcit. in Πρῶτος.

PRINCEPS. *P.*423. *l.*73.*post*, 420. *adde. Guillelmus Tyernensis Princeps*, in Hist. translat. S.Launomari num. 15. *Peronensis castri Princeps*, in Miracul. S. Marculfi n. 12.

*Ibid. p.*424. *l.*25.*post*, Ecclesiastica. *adde*. eadem fortè quæ apud Græcos Ἐκκλησιάρχου, de qua in Gloss. med. Græcit.

PRINCIPALES. *Lin.*2. *post*, inscriptione. *adde*. Alia Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis pag.26. *Ti. Claudio Herodiano C. V. leg. prov. Sicil. judici rarissimo patrono Col. Panhomirt. Principales viri ex ære collato DD.*

Ibid.

Ibid. in fine adde. Ita apud S. Augustin. Epist. 158. Vide Juretum ad Symmach. pag. 227.

PRINCIPARE. *L.5. post, 23. adde.* Carmen vetus de missione Spiritus sancti, lib. 1. advers. Barthij c. 3.

Pollicitus ipse Christus ut suis erat,
Priusquam abiret ad patrem,
Amaverat quos finem usque ad ultimum,
A principante exordio.

PRIOR. *L.3. post*, priores. *adde.* Sidonius in Paneg. Anthemij:

——humerosque ex more priorum
Includit sarrana chlamys.

Ibid. l.24. post, 1188. *adde.* Acta Martyrij S. Mammarij: *Invenerunt—Victorianum Diaconum in sancta Dei Ecclesia, una cum Libaso Priore civitatis, &c.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 998. *Inter quos Vegliensis & Arbensis Episcopi cum earum civitatum Prioribus.*

Ibid. l.26. post, &c. *adde.* De his videtur intelligendus Fulgentius lib. 1. Mythol. *Vacat hoc tempore potentibus opprimere, Prioribus rapere, privatis perdere, miseris flere.*

PRISA. *In fine adde.* Ejusmodi *Prisas* interdixit in urbe Pariensi Rex Carolus Statuto 4. Decembr. an. 1367. quod descriptum legitur in libro rubeo Castelleti Paris. quæ sic indicantur: *Pour cause des prinses que l'en a fait par long temps, & que chascun jour l'en faisoit, de chevaux, de charettes, de bleds, de vins, de foin, d'avoine, de fourrages, de cousies, de coissins, de draps, de couvertures, de cuivre, chief de bestail, de poullailles, de tables, & autres biens & choses que l'en prenoit pour les garnisons de nostre hostel, & des hostels de la Royne, de nos freres, de nostre Connestable & d'autres de notre lignage &c.* Ubi tamen excipiuntur culcitæ, & pulvinaria, fœnum, palea, & avena pro equis, quorum pretium exsolvi debeat. Vide Statutum aliud Philippi Regis an. 1345. quo etiam vetantur, in Regesto Temporalitat. Cameræ Comput. f. 198.

PROASTIUM. *L. 11. post*, statuit. *adde.* Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 2. *à qua* (urbe Legia) *haud Longa villa consistit nuncupata Merimont, in plaga orientali, quæ ab antiquis temporibus jure proastij subjacet Cœnobio Patris Richarij*, &c. Id est jure prædij.

PROBA. *In fine adde.* Item pro lustratione militum. Acta S. Isidori Mart. ex MS. Vaticano: *Publicam accusationem faciat, ne proba militum secundum præceptum Imperatoris completa sit.*

PROCENSUS, nostris *Surcens*, census qui ultra censum consuetum exsolvitur. Tabular. eleemosynariæ Montismorilionis fol. 21. *Reginaldus de Toal dedit Pauperibus Domus Dei 4 den. procensus, & gallinam reddendos ad Natale Domini.* Ibid. fol. 40. *Cum septem Pictavinis nummis & obolo procensus.* Occurrit alibi non semel.

PROCESSIO. *L.5. post*, ψαλμὸς. Diurnus Rom. cap. 5. tit. 13. ubi oratorium fieri conceditur: *Sic tamen ut non illud publica processione à conditore aliquatenus teneatur.* Rursum tit. 20. ubi de baptisterio in basilica condito: *nihil illic juris fundatori ulterius jam deberi, nisi processionis gratiam, quæ Christianis omnibus in commune debetur.*

Ibid. l.22. post, cap. 2. *adde.* Vide. *Harmiscara.*

PROCONSUL. *P.433. l. 3. post*, &c. *adde.* in Tabul. S. Severi extat Epistola Suavij Abbat. ad Paschalem Pap. in qua *Gasto Proconsul de Bearno* nuncupatur.

PROCURARE. *L. 22. post*, 28. *adde.* Guillelmus Canonicus Gratianopol. in Vita Margaretæ Comitissæ Albonensis pag. 128.

Ibid. p.434. l.30. post, sodidorum. *adde.* Vetus inquesta an. 1224. in Tabul. Maurigniacensi: *Et confessus in jure Abbas Maurigniac. quod recepit pluries Episcopum Carnotensem in domo sua, & solvit expensas ejus, & credit quod quando receptus fuit, servientes ejus habuerunt ea quæ de consuetudine solent habere, quando Episcopus alibi recipit procurationem, videlicet nummos pro crocea, pro garcionibus, pro feodo quoque, & alia quæ appellantur Feodalia: sed non credebat quod hæc omnia soluta fuissent ex debito, sed tantum ex gratia.*

Ibid. l 64. post, vitiorum. *adde.* Sed & eorum legatis. Extat in Tabul. S. Germani Prat. Charta B. Archiepiscopi Cusentini an. 1263 qua decernit quasdam villas & grangias ejusdem monasterij *nullas consuevisse hactenus legatis seu nuntiis Apostolicæ sedis procurationes exhiberi.* Vide Historicos Anglicos, apud quos ejusmodi procurationum crebra est mentio.

PROFERENDA. Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap. 31. *Cunctasque ibi decimas pertinentes, cunctos census & suburbia quæ Archiclavi tenere solebant, excepta proferenda, quam Archicapellanus de manu Pontificis Missam cantantis recepit.* Videtur idem sonare quod *Præbenda.*

PROFFENDRA. Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 38. *Similiter facient eis 5 bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, 4 in nemore, 5 in vindemiis, & hoc facient sive habeant bovem sive non.*

PROFERENTIA. *L. 1. post*, reditus. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Acquisivit de ipso Bertranno duas partes proferentij de annonada.*

PROFESSORES, vel *Professores ordinis*, qui regulam ordinis alicujus profitentur, in Statutis Ord. Præmonstrat dist. 1. c. 4. 18.

PROFESSI, qui magisterium adepti sunt in Scholis, & docendi facultatem habent Hericus Monach lib. 1. de Miracul. S. Germani: *Quisquis artium afficeretur studio, non ante professis inscribebatur, quam hinc examinata diligentia examinatus abiret.* Ex eo hausit Syrus in Vita S. Maioli Abbat. lib. 1. cap. 5.

PROFUGOSE, *fugiendo.* Salvatus in Vita S. Martini Sauriensis Presbyt. *In urbem Colymbriam profugosè redierunt.*

PROLOQUIUM, ἀπόφασις, sententia. Ammian. lib. 28. *Uno proloquio in hujusmodi causas, omnes—statuit tormentis affligi.* lib. 29. *Sub uno proloquio cunctos jubet occidi.* Vide ibi Lindenbrog.

PROMOTI. *L. pen. post*, 4. *adde.* Lactantius de mortib. persecutor. num. 40. *Promoti militari modo instructi, &c.*

PROPERDA, *Perditio.* Tabul. S. Albini Andegav. *Nec ullam consuetudinem in eam immittere, præsumeret, præda omni in properda computata.* Galli dicunt *en pure perte.*

PROPHETÆ. *L. 2. post*, ædibus. *adde.* Gloss. Lat. Gr. *Antistites*, ἱερεῖς Ζάκυροι, προφῆται, ἐπίσκοποι.

Ibid. l.7. post, 24. *adde.* & in veterib. Inscript. 86. 1. 313. 2. 326. 1. 458. 1.

Ibid. l.13. post, cap. 5. *adde.* & Macrobium lib. 7. Saturn. cap. 13. Festum, & Gauminum ad lib. de Vita & morte Mosis lib. 1. cap. 8.

Ibid. in fine adde. Quo spectant ista Fulgentij lib. 3. Mythol. scribentis, in omnibus Actibus *esse primas artes, esse secundas: ac in medicinis primam Gnosticen,*

Gnosticen, *secundam vere Manticen*. Vide Gloss. med. Græcit.

PROPINQUITAS. Tabular. Abbat. S. Joan. Ambian. an. 1227. fol. 222. *Cum Bernardus de Riveri homo meus redimere vellet ratione propinquitatis terram quam dominus Garnerus d'Estrees Miles vendiderat*, &c. Practicis nostris, *retrait lignager*, de quo ita etiam consuetudines MSS. Bellaici: *De domibus & aliis rebus quæ sitæ sunt infra metas ejusdem certum est & determinatum, quod si habeant vendi, quocumque modo possideantur, si quis fuerit de genere venditoris, primo loco habet recursum ad res illas, & poterit eas retinere, dummodo reddantur domino feudi vendæ & mutagium.*

PROPITIATORIUM. *L.21. post*, 82. *adde*. Catalog. Abbat. Floriacens. lib. 1. Miscellan. Baluzij: *At verò Theodulfus aulam à se constructam omnium conditori ac Salvatori rerum Deo consecrans, Cherubin gloriæ obumbrantia propitiatorium super altare ipsius artificiosissimo magisterio expressum his decoravit versibus, &c.*

PROPRIETAS. *In fine adde*. Huc spectant quæ habentur in lib. 2 Sacrament. Ecclesiæ Rom. cap. 30. *In Natali S. Petri propriè, 3 Kal. Iulij*. Et cap. 32. *In Nativitate S. Pauli propriè, 3 Kal. Iul.* Quia eodem die utriusque sancti festum celebratur: officia vero disjunguntur, sicque uterque habet *proprietates* suas.

PRORA. *In fine adde*. Vide Scholiast. Æschyli p. 96. edit. Henr. Stephani.

PROSA. *L.8. post*, antea. *adde*. Ut & Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. in Prologo: *Ardua namque materies, meisque viribus multo major, — eloquentissimum exigit prosatorem.*

Ibid. p. 445. *l.* 5. *post*, principalibus. *adde*. De ratione nominis vide Genebrardum in Liturgia Apostolica pag. 131.

PROSTANTES. Vide Gloss. med. Gr. in προςάσα.

PROSTRATI. *L.9. post*, opus. *adde*. Egbertus Archiep. Eborac. in Pœnitentiali pag. 19. *Ordo agentibus publicam pœnitentiam. Suscipit eum feria quarta mane in capite quadragesimæ, & cooperis eum cilicio, oras pro eo, & includis usque ad Cœnam Domini, qui eodem die præsentatur in gremio Ecclesiæ, & prostrato eo omni corpore in terra, dat orationem Pontifex super eum ad reconciliandum in quinta Feria cœna Domini.*

PROTOCANCELLARIUS, qui nostris *Archicancellarius*: πρωτοκαγκελλάριος, apud Anonymum Combefisian. in Porphyrogenito n. 8.

PROTRACTIO. Ordinarius Præmonstratensis cap. 3. *Cantore autem Alleluya incipiente, à choro non reincipitur, sed finalis protrahitur. Sed sive in Graduali & versu suo finalis protractio non omittatur*. Vide. *Pneuma.*

PROVITRIX, *Providentia dotata*, Baudanivia in Vita S. Radegundis Reginæ: *Hoc donum cæleste provitrix optima, gubernatrix bona, — in monasterio dimisit.*

PROVOLVENS. *In fine adde*. de qua agimus in Gloss. med. Græcit.

PROXIMARE, *appropinquare*. Utitur Solinus cap. 11. & 20.

PSALLENTIUM. *In fine, ante*, &c. *adde*. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 20. 106.

PSALMISTÆ. *L.29. post*, probetis. *adde*. Ita in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 95.

PSALMUS. *Post l.45. subde.*

Psalmus Confessionis, ὁ ἐξομολογήσεως, apud S. Basilium Epist. 63.

Ibid. p. 456. *l.* 19. *lege. proœmiacus*, προοιμιακός.

Ibid. l. 37. *post*, 24. *adde*. & Ferrandus in Præfat. ad Psalmos cap. 15.

Ibid. p. 457. *l.* 12. *post*, viderint. *adde*. Vide Ferrandum in Præfat. ad Psalmos cap. 16.

PSALTERATUS. *L.15. post*, 6. *adde*. Sic Gennadius Patr. Constantinopol. neminem ordinabat, τὸ ψαλτήριον μὴ γινώσκοντα, ut est apud Theodorum Lectorem.

Ibid. l. 18. *post*, 22. *adde*. Joan. Moschum in Limon. cap. 166. jus Græcorom. lib. 6. p. 435. 438.

Ibid. in fine subde.

Psalterista, cantor Psalmorum. Longinus in Actis S. Stanislai Episc. Cracov. *Fundationem aliquot millium fecerunt pro psalteristis qui die ac nocte incessanter psalterium canendi in eadem Ecclesia obligationem habent*. Vide *Psalmista.*

PSALTERIUM. *P.* 458. *l.* 17. *post*, Papiam. *adde*. Præterea notata à Frontone Ducæo ad Hexaëmeron Basilij pag. 17.

PSEUDOCHORITA, pro *Pseudanachoreta*. Utitur auctor Vitæ B. Stephani Abbat. Obasinensis lib. 1. c. 5.

PSEUDOFORUM. *In fine adde*. Vide Probat. Hist. Blesensis p. 3.

PSEUDOTHYRUM. *L.* 3. *post*, porte. *adde*. *aversa porta*, Livio lib. 10. & Tacito lib. 3. Annal.

PSIATHIUM. *L.21. post*, appellat. *adde*. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. August. *In mollitia plumatij non dormivit, sed psiathio & sago, aut tapetiis suppositis requievit.*

PUBLICITER. *In fine adde*. & in Veteri placito in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 120.

PUBLICUM. *L.* 8. *scribe litera Ital. vocem* publicarium.

Ibid. p. 461. *l.* 17. *post*, vide. *adde*. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 24. 25. & alibi, præterea.

PUER. *Post l.16. subde.*

Puer, pro mancipio, occurrit non semel in Diurno Rom. cap. 6. tit. 14. 16. 17. 18. cap. 7. tit. 16.

PUGIL. *L.* 1. *post*, 20. *adde*. Tabul. S. Germani Paris. sub Hugone: *Godefridus quidam de Sancto Germano pugilem suum Robertum & suos obsides coram assistente multitudine nobis exhibuit: Godefridus vero de Braviler neque pugilem neque obsides suos exhibuit, nec ea die comparuerunt in Curia nostra, propter quod ei diximus ipsum decidisse à causa.*

PULLIPASTA. *Lin. 2. post*, 54. *adde*. κατοικίδια ὄρνις, in Nov. Justiniani 69.

Ibid. lin. 17. post, 19. *adde*. ςρυθεῶνες σιτευτοὶ, δόρκαδες σιτευταὶ, apud Theophanem an. 17. Heraclij p. 267.

PULLUS. *P.* 466. *l.6. post*, esset. *adde*. Regula S. Columbani. cap. 7. *Ad initium noctis, ad mediumque ejus, pullorum quoque cantus & matutinum.*

Ibid. l. 27. *post*, &c. *adde*. Ita apud Richardum Abbat. in Vita S. Rodingi n. 12.

Ibid. l. 28. *post*, dixit. *adde*. & Palladius in Vita Chrysostomi p. 85. ἕως ἀλέκτορος πρώτου.

Ibid. l. 34. *post*, 271. *adde*. *Secundis Galliciniis*, dixit Ammianus lib. 22. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. *à primo gallo usque mane.*

PULSARE, in jus vocare. *L.* 15. *post*, 26. *adde*. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. pag. 65. Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 101. 114. 123. 125.

Ibid. in fine subde.

Pulsatio, molestia. Acta Episcopor. Cenoman. pag. 189. *Postea vero instigante diabolo, & malivolis hominibus suadentibus, de ipso monasterio non modicam pulsationem sustinuit*. Et pag. 193. *Multas ergo pulsationes habebat à nobilibus ejusdem provinciæ*

vincia hominibus de rebus sibi commissis. Adde pag. 201.

PULVERATICUM. *P.*471. *l.*4. *post*, 656. *adde.* Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon. lib. 6. de re diplomat. ch. 12.

Ibid. l. 20. *post*, solidantur. *adde.* Nisi dicamus *pulveraticum* idem valere quod pulveratio apud eundem Columellam, *quam rustici*, inquit, *occationem vocant*, *cum gleba refringitur & resolvitur in pulverem*: ita ut itinerum glebæ refringantur & *poliantur*: nam *agros polire* dixit Ennius.

PUNCTARE. *In fine adde.* Vide præterea lib. 2. Miscellan. Balusij p. 266.

PURGARI dicuntur qui immundis spiritibus liberantur apud Ambrosium lib. 7. Epist. 2. Hieronymum in Vita Hilarionis, & alios laudatos ab Henr. Valesio ad lib. 5. Histor. Eccles. cap. 7. ubi καθαρίζειν eâdem notione Græcos scriptores usurpare observat.

PURGATORIUM. *In fine subde.*

Purgatorium, ubi vestes & alia ejusmodi eluuntur, in Statut. Ordin. Præmonstrat. cap. 12. *Ad purgatorium aquam deferre*, *& si qua sint ibi abluenda*, *pro diversis fratrum infirmitatibus abluere.*

PURPURARIUS. *Adde in fine. post*, 9. *adde.* *Purpurarius fucus*, apud Solinum c. 27.

PUTIATORIUM. *In fine adde.* Charta an. 1344. ex Tabul. monast. S. Quintini in insula fol. 35. *Sauf & reservé à iceux aussi l'yauë des fossez qui cloent leur dit gardin à avoir puisseoirs assis desseur l'yauë seur quatre estaques pour puiser yauë pour ses autres causes necessaires à iceux.*

PUTURA. *L. ult. post*, interpretatur. *adde.* Somnerus.

PUZAL, mensura liquidorum. Charta Lusitanica apud Brandaon tom. 3. pag. 286. *Post quam habuerit 5 quinales de vino*, *det unum puzal.*

PYRAMIS, *Ciborium*, quod altari superponitur, Bernerus Abbas de translat S. Hunegundis in fine: *Sanctas reliquias referentes in sanctam Dei Ecclesiam inthronizant*, *ac in sacro peribolo retro altare S. virginis Hunegundis*, *intra pyramidem*, *quod nos oraculum dicimus, digno cum obsequio componunt.*

Q.

QUADRAGESIMA. *P.*483. *l.*3. *post*, 20. *adde.* Charta Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10. &c.

*Ibid. l.*27. *post* 7. *adde.* Allatium lib. 3. de utriusque Eccl. Consens. c. 9. §. 3.

*Ibid. p.*484. *lin.* 44. *post*, carena. *adde.* & Morinum lib. 7. de Pœnitentia cap. 13. num. 8. ubi observat ejusmodi pœnitentias in pœnam indictas, originem dedisse variis quadragesimis, quæ quolibet anno observabantur ab omnibus Christianis, vel certè à monachis: earumque invectum usum in Occidentem à Theodoro Archiep. Cantuariensi natione Græco existimat.

Ibid. l. 52. *post*, 87. *adde.* At Petrus Comestor in Hist. Evangel. cap. 8. Act. Apost. observat quosdam à festo ascensionis usque ad Pentecosten jejunasse exemplo Apostolorum, quos aiunt in spatio illo jejunasse, quia in Evangelio dictum est, *venient dies in quibus auferetur sponsus ab eis*, *& tunc jejunabunt.*

QUADRAGINTANA, idem quod *quadragesima*, & *carena*. Pœnitential. Andegavens. apud Morinum: *Si pater & mater pro sua cupiditate fecerunt*, *ipsi faciant pœnitentiam*, *& ipse in quadragintanas.* Infrà: *Si pro liberatione mortis*, *aut gravis periculi se perjurat*, *tres quadragintanas.*

QUADRI, modus agri. Charta Caroli Simplicis an. 23. redint. 18. &c. *Amantissimæ conjugi nostræ Friderunæ condonavimus sub Palatio nostro Compendio de terra quadros* 80. *ad capellam construendam in honorem S. Clementis Papæ & ejus atriola.*

QUADRIVIUM. *Lin.* 4. *post*, μαθημάτων. *adde.* Ephræmius in Chronico de Nicephoro Blemmyde: τετρακτὺς διδάσκαλος μαθημάτων.

Ibid. lin. 43. *post*, 51. *adde.* ἅρμα τῆς ἀρετῆς, apud Theophilactum Bulgar. Archiep. Epist. 26. Τετράγωνος τὴν σοφίαν, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vita S. Rodoaldi num. 15. *Nemo namque humanæ rationis quadruvio ad plenum conquadratus sufficere probatur*, &c.

QUARTAGIUM. *In fine adde.* In Tabul. Nantoliensi in Pictonib. an. 1434. occurrunt crebrius voces, *quartatores*, *quartare*, *quartagium.*

QUERELOSUS. *In fine adde.* Item *actor*, qui queritur coram judice. Fori Alcaçonenses: *Et qui feriret de lancea aut de spada polaciada peite* 10 *sol. & si tronciret ad altera parte*, *peite* 20 *sol. ad querelosо.*

QUIETA, cella monastica, ubi quiescunt monachi. Ethelvvlfus de Abbatib. Lindesfarn. cap. 10.

——rursusque suas visitare quietas
Incipiunt fratres.

QUIETUS. *P.*499. *l.* 12. *post*, passim. *adde.* Utitur Apuleius in Apolog. ubi videndus Casaub.

QUILIBET, *quidam.* Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 12. *Ipse Radulfus secessum naturalem petiit*, *& assumpto quolibet clientulo*, *&c.* Occurrit præterea in Vita S. Dunstani Archiepiscopi Cantuar.

QUINQUAGESIMA. *L.*7. *post*, quadragesimum. *adde.* *Quinquagesimi dies*, apud Cumeanum Abbatem de Mensura Pœnitentiarum cap. 2.

QUINALIS, mensura liquidorum, Hispanis. Fori Leirenæ: *Laborator sine equo det uno quoque bove unum sextarium*, *medium tritici*, *& medium secundæ*: *postquam habuerit quinque quinales de vino*, *det unum puzal.*

QUINIO, ex Hispan. quiñon. Fori Alcaçonenses æræ 1267. *Et qui furtaret*, *pectet pro uno novem*, *& habeat intentor duos quiniones*, *& septem partes ad Episcopo.* Vide *Quinternio.*

QUINTA. *In fine adde.* *Quinta civitatis Egolismensium*, in Tabul. S. Eparchij fol. 48. & alibi non semel. Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. p. 86. Acta Episcopor. Cenoman. p. 110. 306. 311.

QUINTANA. *P.*502. *l.* 1. *post*, &c. *adde.* Alia apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. tom. 4. pag. 284. *Item quod quintanas seu casas factas de novo tempore Sancij fratris mei & quibuslibet personis*, *&c.* Alia apud eundem lib. 15. cap. 36. *Ipse Consalvus debet eidem dominæ Alienoræ dare suas arras*, *scilicet sex quintanas & sexaginta Casalia sicut est consuetudo inter Dorium & Meneum.* Alia apud eundem tom. 5. pag. 308. v. *Concedo vobis — quintanam meam de Maiapaon—cum suis Casalibus & hæreditatibus quæ cum ipsa quintana hactenus andaverunt*, *quæ ad ipsam quintanam pertinent.*

Ibid. lin. 23. *post*, experti. *adde.* Tabular. *Dalonensis*

lonensis Monast. fol. 34. *Terram quæ est juxta fontem domus Regum de la Quintana.*

Ibid. in fine subde.

Quintana, modus agri, aripennis, Hispanis. *quiñon.* videtur tamen sumi pro villa, vel ædificio, in Chartis Hispanicis.

QUINTERNIO. *In fine adde. Quinio*, in Actis Purgationis Cæciliani eâdem notione: *Obtulit Codices, duos & quiniones quatuor.*

QUINTELLUM, *Ius quintelli*, in Statutis venetis lib. 1. c. 4. lib. 4. c. 11. est *quintum quinti pretij* rei venditæ, lib. 6. cap. 4. nostris *requint.*

QUINTUS. Vide in *quietus.*

QUINTUM. *In fine subde.*

Quintus denarius, quinta pars pretij prædij seu rei, quæ ab venditore vel emptore dabatur domino pro facultate distractionis, vulgo nostris, *Quint-denier.* M. Pastorale Ecclesiæ Paris. an. 1257. *Nec à prædictis Alipide vel ejus liberis ratione quinti denarij dicti Girardus & Blanchia aliquid petere poterunt, si vendi contigerit.* Charta alia an. 1240. *dixit etiam idem Philippus coram vobis quod dictus Abbas non computavit quintum denarium quem habere debet de dicta venditione ratione feodi supradicti.*

R.

RAERIA. *L. 5. post*, persolvendorum. *adde.* Tabular. S. Quintini in insula fol. 8. *Et illas tres raherias & planketas & ventalia teneatur suis sumptibus, &c.*

RAMAGIUM. *In fine post*, &c. *adde.* Tabular. Montismorilionis in Pictonib. fol. 142. *Condonati domus domini qui in hac terra habitabunt, non reddent alicui domino nec ramatge nec pasquerium.*

RAMATA. *L. 2. post*, solent. *adde.* Charta Hugonis III. Episcopi Nivern. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num. 76. *Dedit insuper unam in Ligeri ramatam, & suis gurgitibus piscaturam.* Infrà: *Itidem concessit eis ramatam unam in loco convenienti inter suas, & in suis gurgitibus piscaturam ante festivitatem S. Cyrici*, &c.

RAMERIUS. *In fine adde. Ramiers.* Etiamnum Occitani vocant terras incultas *& animalium pastioni idoneas.*

RAN. *L. 11. post*, 671. *adde.* porro à *ran* voce aliam *ranson* ortam opinatur Loccenius lib. 2. Antiq. Suecic. cap. 7. qua vulgo utimur pro pretio redemptionis, quasi fuerit redemptionis pretium pro raptu: nam *sona* compositionem significat, ut suo loco docemus. Unde ad pretium libertatis consecutæ translata postmodum fuerit. A voce denique *ran*, deducta alia. *Dele* Hinc.

RANCUNADA. Charta Adefonsi Hispaniæ Imperat. æræ 1188. apud Colmenarezium in Hist. Segobiensi cap. 16. §. 9. ab *illa Cannada ac Geber Zuleima, usque ad Iuberos, cum illa rancunada, qua est inter Xatama & Fenares*, &c.

RANCURA. *Post l. 16. subde.*

Rancurosus. Fori Alcaçonenses eræ 1267. *Et pindret pro 60 solid. medios ad concilio, medios ad rancuroso.* Id est parti læsæ.

RASTELLAGIUM. *L. 10. post*, &c. *adde.* Liber Chirographorum Absiæ fol. 104. *Thebaudus Aans donavit eleemosynam Deo & Monachis S. Mariæ Absiæ fenum rastrorum, & fenum sessionis multonum & omnem servientiam quam habebat in pratis, &c.*

RATILLUM, *villus in tapetis*, in vet. Gloss. apud Barthium lib. 27. adv. c. 12.

Rationale. lin. 33. post, &c. *adde.* Versus præfixi Chronico Mindensi Meibomiano, de Fundatione Mindensis Ecclesiæ:

Et hoc Templum consecratur
A Leone, & ditatur
Multis privilegiis.
Nam hic præsul honoratur
Mindensis qui vocitatur,
Dignitate pallij
Quod bene Rationale
Vocamus, & hoc non malè;
Nam trini Episcopi
Tantum isto decorantur,
Per quem rectè venerantur
Locus, gens, & clerici.

Ibid. l. 40. post, Episcopo. *adde.* Trajectensi.

RATIONALES. *L. 13. post*, Ammianum. *adde.* Lactantium lib de Mortib. Persecutor. n. 12.

RAUBA. *L. 19. post*, &c. *adde.* Vide Formulas Andegavenses cap. 29.

REBURRUS. *L. 3. post*, Crispus. *adde.* Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. ῥεβούῤῥος, ἀναφαλαντίας.

Ibid. l. 7. post, Abbatum, *adde.* Beccensium p. 53. de Guillelmo Crispino.

RECA. Vide in *Reda.*

RECEPTUM. *P. 528. l. 1. post*, Equitaturis. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Debet 2 sextarios de siligine, & 1 sextarium de civada, & 18 denar. Podienses, & recetum de pisce & carne, & 1 sext. vini.*

RECINIUM. *In fine subde.* Vide *Recticinium.*

RECINCERARE. *In fine adde.* Vox formata ex Gallico *chinse*, de qua in voce *camisile*, quod lineum tenue significat, quod non lixivio, sed aqua duntaxat munda eluitur.

RECONCILIATIO. *Lin. 19. post*, 33. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag. 293. *Ita ut nec chrisma juxta morem Ecclesiasticum infra civitatem conficere, nec pœnitentium reconciliationes agere valuissemus.*

Ibid. p. 532. l. 41. post, &c. *adde.* Idem habent alij pœnitentiales apud Morinum post libros de Pœnitentia pag. 47. & seqq.

Ibid. p. 533. l. 22. post, vide. *adde.* Diurnum Romanum cap. 5. tit. 14.

RECEDERE. *P. 537. post*, *l.* 30. *adde. Le mirour de justices*, de Ælfredo Rege: *Il pendist Erkinvvald pur ceo que il pendist Franklin, pur nul autre desert, mais pur ceo que il enseigna à celui que il vainquist per bataille mortelle à dire que la moete de cravante.* Id est verbum *recreant.* Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 136. ubi de Campionibus: *Ou se il se peut mieux defendre, ou qu'il ne deust avoir mis avant tantost la vois de Recreant.*

RECTICINIUM. Eruditus Mabillonius *Recinium* edidit, ut sit merenda, & nostrum *reciner*, seu postmeridiana refectio.

RECTOR. *L. 20. post*, 37. *adde.* & Diurnum Romanum cap. 6. tit. 4. 5. 6.

Ibid. in fine adde. & Gloss. med. Græcit. in ῥάικτωρ.

RECTUM. *Pag. 539. l. 5. post*, injustum. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Id circa cedimus — & unum dimidium campum, & medium decimum de Codoin, & omne rectum & sinistrum quod requirebamus in ea, &c.*

RECULA. *L. 4. post*, &c. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *& reicola quæ appellatur*

latur Stirpiaco, cum vineolas & mancipia quæ ibi esse noscuntur. Infrà: *Reicola quæ appellatur Fontanas* &c. Rursum: *Reicolas illas quas sanctæ Ecclesiæ —per suum testamentum dedit.* Acta Episcopor. Cenoman. pag. 250. *Emit etiam in pago Carintensi aliquas reiculas, in villa cujus vocabulum est &c.*

RECURSUS, *In fine subde.*

Recursus, vox forensis, vulgò *retrait lignager.* Consuetudines Bellaici, ex Regesto Inculismensi Cameræ Computor. Parif. fol. 39. v. *De domibus aut rebus aliis — si habeant vendi, quocumque modo possideantur, si quis fuerit de genere venditoris, primo loco habeat recursum ad res illas, & poterit eas retinere, &c.*

REDA. Lex 5. Cod. Theod. de Curiosis: *Per singulas redas, id est quas quadrigas & flagella appellant.* Ubi nescio an non legendum *recas*: nam apud Græcos recentiores ῥέκα, *flagellum* sonat, ut apud Anonimum in Porphyrog. num. 4. & in Vita S. Nicolai Studitæ pag. 913. Vide Gloss. med. Græcit.

REDDITUS. *Lin.* 2. *post*, moine. *adde.* Tabular. Celsinianense. *Notum — quod ego Stephanus de Aiz sponte mea memet ipsum reddidi Domino Deo, & S. Petro, & Monachis Celsinianensibus ad monachum, nec non & omnem pecuniam meam, &c.*

REDECIMA. *L.* 1. *lege sic.* Decimæ, seu decima decimæ uti appellatur apud &c. & *dele* num. 18. seu *decima decimæ.*

Ibid. l. 7. *post*, 1240. *adde.* Tabular. Albæripæ in in Diœcesi Lingon. an. 1219. *In tertiis nostris habet redecimam suam, & minutum bladum, &c.*

REDEMPTIO. *In fine subde.*

Redemptio, idem quod *rachatum.* Charta an. 1240. ex Tabul. S. Mauri Fossat. *Et quotiens mutatur Major illius Majoriæ, dictus Abbas habere debet* 100 *sol. Paris. de redemptione.* Alia ex Tabul. S. Dionysij an. 1200. *Salva etiam redemptione & servitio ejusdem feodi, &c.*

REFECTORIUM. *L.* 5. *scribe.* Ite, & dicite illi, ego.

Ibid. l. 8. *post*, debeatis. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 17. *Fecit quoque in ipso monasterio refectorium novum, & nobiliter* compositum, &c. Adde n. 23.

Ibid. l. 27. *post*, &c. *adde.* Tabular. S. Theofredi Valaviensis: *Hæc sunt quæ ad Obedientiam pertinent illius qui Refectorarius appellatur, qui propterea sic nominatur, quoniam domus illa in qua fratres reficiuntur, ipsi commissa est, non solum ut panem quotidie sufficienter ministret, sed etiam ut omnia quæ ad utilitatem vel ornatum necessaria fuerint, eidem domui studiosè provideat, omnia linteamina mensarum & canistra, & vasa vinaria, scifos ligneos & vitreos, cochlearia, & candelabra, &c.*

REFERENDARIUS. *L.* 7. *lege.* Vita alia ejusdem S. Ansberti: *Cœpit*, &c.

REFUTARE. *L.* 44. *post*, 39. *adde.* Francisc. Angelonum in Hist. Interamnensi pag. 87.

REGALENGUM. *In fine adde.* Ut & to. 4. monarch. Lusitan. pag. 271. 278. 281. &c.

REGALES. *L.* 8. *post*, magna. *adde.* Idem lib. 17. *Zizais quoque etiam tam regalis, &c.* Atque ibi non semel. & pag. 107. *Quorum regalis Vitrodorus Viduarij filius regis, & Agilmandus subregulus, aliique optimates*, &c. Ubi *Regales* videntur appellati qui ex sanguine regio erant. Rursum, *iis denique ad gratiæ cumulum ignobilem quemque regem, sed quem ipse antea sibi præfecerat, regalem imposuit.*

REGALIA. *P.* 553. *l.* 1. *post*, restituimus. *adde.* Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an. 1338. ex Camera Computor. Parif. fol. 38. *Cum regalia dicti fluvij* (Rhodani) *ad Ecclesiam Lugdunensem pertineant.*

Ibid. l. 61. *post*, feudis. *adde.* Homagium præstitum Adolpho Imperatori à Joanne Episcopo Tullensi an. 1297. *Regalia feuda principatus Pomificalis quem obtinet sibi de regali liberalitate, concessimus, & ipsum investivimus: de iisdem administrationem temporalium & jurisdictionem plenariam principatus ejusdem Ecclesiæ prænotatæ Episcopo Tullensi præsentium serie committentes.*

Ibid. p. 554. *l.* 5. *sic lege.* Fidelitatem porro & sacramentum ij faciunt &c.

Ibid. p. 555. *post l.* 27. *adde.* Sed & tradit Scylitzes pag. 658. Nicephorum Phocam Imp. legem tulisse, cui subscripsere ipsi Episcopi adulatores, ne Imperatoris injussu ullus crearetur Episcopus, & mortuo aliquo Episcopo aliquem suorum submisisse qui definitos faceret sumptus, ipsumque quod erat reliquum accepisse.

Ibid. p. 556. *l.* 40. *post*, Martij. *adde.* Charta Archembaldi D. Burbonensis in Tabul. Brivat. an. 1223. *Ego Archembaldus Dominus Borbonensis, Arverniæ Constabularius, — quod de mandato & præcepto D. Philippi Regis Franciæ felicis recordationis occasione regaliæ defuncto Præposito Brivatensis Ecclesiæ, patruo videlicet Guidonis quondam Comitis Arverniæ, vacantem Præposituram occupavi, — accedentes præfatæ Ecclesiæ Canonici ad dictum Regem, coram ipso proposuerunt, quod non habebat, nec habere debebat regaliam in præpositura prædicta.* In manuali Placitorum Parlamenti an. 1373. 29. Maij, dicitur vacante Burguliensi Abbatia, Regem habere administrationem bonorum temporalium.

Quod si aliquæ controversiæ acciderent de ejusmodi feudis ac baroniis ecclesiasticis, earum cognitionem judicibus ecclesiasticis esse interdictam, sæcularibus vero duntaxat attributam constat. Extant in hanc rem Bullæ Innocentij III. & Honorij III. Papæ in Regesto Campaniæ Bibl. Reg. fol. 8. 12. 65.

Ibid. p. 557. *l.* 60. *post*, debent. *adde.* Vetus Charta in Actis Episcopor. Cenoman. p. 236. *Ipse Archilaus de ipso facto (modo agri) aliud exinde non reddat*, præter tantum regalia in Campo Dominico procurare faciat.

Ibid. l. 64. *post*, appellare. *adde.* *Regaliæ gallinarum, vini & gondolæ*, apud Andr. Dandulum in Chron. MS. an. 1205.

REGESTUM. *L.* 34. *post*, expoliant. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Omnia vero quæ de proprietate seu ex militia in regesturiolo meo post meum obitum inventa fuerint, &c.*

Ibid. p. 560. *l.* 4. *post*, Papæ. *adde.* Ildefonsus Toletanus de Gregorio M. *Has itaque* (Epistolas) *uno volumine arctans, in libros XII. distinxit, & registrum nominandum esse decrevit.*

REGINA. *L.* 2. *post*, filiabus. *adde.* Scribit enim Suidas ex Aristotele, apud Cyprios Regum filios ἄνακτας appellatos, ut filias ἀνάσσας.

Ibid. p. 562. *l.* 1. *scribe.* Regis Franciæ &c.

Ibid. lin. 17. *post*, 5. *adde.* & in Charta ejusdem Tharasiæ apud Brandaonem lib. 9. Monarch. Lusit. cap. 2.

Ibid. l. 37. *post*, observat. *adde.* quod præterea colligitur ex veteribus Chartis editis à laudato Brandaone tom. 3. pag. 195. v. 196. v. tom. 4. p. 260. 262. 270. & ex Bernaldo Archidiacono in Vita B. Geraldi Archiep. Bracan. n. 9.

Ibid. l. 42. *post*, &c. *adde.* Ita etiam loquitur Cnutus

Rex

Rex Angliæ in diplomate descripto à Vuill. *Petit* in libro Anglico de Communitatibus Angliæ ad Parlamentum evocandis edito an.1680. pag.151. *Sitque nobis remedio hoc, mihi quippe eque Regina mea Elgifa, ac filiis nostris, omnibusque qui pridem ei hoc contulerunt.* Infrà: *Dedi quoque Regina mea assensu, &c.*

REGNIAGIUM. Charta Milonis de Granceio Milit.an.1193.in Tabul. Albæ ripæ Diœcef. Lingon. *Dedit nobis pasturas suas de Vernèy, sicut aqua ejusdem villa dividitur versus campum, liberè & absque retentione, & quod nos faciamus ibidem regniagium, id est bordam, si nobis necesse fuerit.*

REGRATARII. *In fine subde.*

Regrataria, dicta olim Platea Parisiis in Charta an.1218. in Tabul. N. D. de Campis domus sita habetur *in regrataria juxta Iudaismum.*

REISA. *P.*569. *l.* 3. *post*, Poullanæ. *adde.* Joan. *de la Hogue*, in Hist. MS. Principum *de Deols*, in Biturigibus: *Ils avoient tenu leurs raises moult honorablement.* Rursum: *Et s'en allerent sur le pays de Lasto, ouc ils firent rese par huit jours, & deservirent bien deux mille de celle gent.*

RELEVIUM. *P.*571. *l.* 41. *post*, 106. *adde.* Alia *Paleam*, ut in Charta an. 1590. legitur. Mitto alias conquasdam ridiculas releviorum seu hominiorum conditiones, quas subinde abrogarunt aresta parlamentorum, cujusmodi est illa, de qua in voce *Bombulus.*

*Ibid. p.*572. *post*, reservamus. *scribe.* Adde Epist. 238. 2. edit. ubi perperam edit. *revelationibus.*

RELICTA. *L.*9. *post*, passim. *adde.* In Tabular. Nantoliensi in Pictonibus an. 1373. *Marguerite de la Roche deguerpie de feu Hymon jadis Seigneur de Auttre.*

RELIQUIÆ. *P.*574. *l.*10. *post*, Deum. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman.p.291. *Clerici namque Pastoris sui persecutionibus condolentes, non solũ cives proprios, sed vicinarum regionum populos, tam per semetipsos, quam & per literas vicinis Episcopis destinatas impigro discursu commovere non cessabant, matris Ecclesia omniũque ejusdem civitatis vel suburbij Ecclesiarũ januas ad doloris indicium spinarum aculeis obstruentes.* Tabular. S.Eparchij Inculifm. fol.45. v. *Pro his itaque querimoniis & aliis malis, qua homines mei injustè & violenter in terra illa faciebant, Hugo Abbas S. Eparchij, cui hominium & fidelitatem feceram, & tota Congregatio loci preces frequentes & publicos clamores ante corpus S. Eparchij continuabant, ut Deus omnipotens ad justitiam istud attraheret. Quo ego audito, perpendens Dei judicium, & anima mea periculum timens, &c.* Et fol.117. de Fulcaudo de Caldia: *Nam propter fortitudinem suam Deo & S. Eparchio abstulit & in suo dominio retinuit. Fiunt in Monasterio S. Eparchij maledictiones, nec non & excommunicationes. Fundunt monachi domino preces, ut Dominus qui omnia potest in memoriam ejus reducat quod impiè gesserit. At vero omnipotens Deus qui non claudit aurem acclamantium, pauperis, id est servorum suorum precibus....igitur nutu Dei corripitur animo, & ad memoriam ejus venit, ut ex voluntate propria relinqueret quod violenter subripuerat, &c.*

*Ibid.p.*575. *l.*32. *post*, tribulatione. *adde.* Huc pertinet *Missa contra judices male agentes*, in lib.3.Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 63. nam hoc loco *judices* sunt magnates, proceres.

Ibid. lin. 41. *post*, proferunt. *adde.* Anonymus in Miracul. S. Marculfi Abbat. Nantensis num. 4. & seqq.

culum timens, ex quo orta gens rupifulstro quod vocatur *Rocha*

REMANENTIA. *P.*577. *l.*28. *post*, Tornodoro. *adde.* Consuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. *S'aucun veaut de nouvel venir à S. Iulien, & estre seur la borjoisie de ladite ville, & demorer iqui franchement, il paiera nos ou a nostre commandement 2 sols tornois por sa remanence, & 15 deniers chascun an por sa borjoisie.*

RENDEA, ex Gall. *Rente. Cens & rente*, in consuetudinibus muncicipalibus. Tabular. Celsinianense: *Hac tamen convenientia ut censum terra & rendeas, seu servitium secundum aliorum consuetudinem in pace reddant.*

RENDUALIS. *In fine adde.* Tabular. Dalonensis Abbat. f.46. *Duas sextarios frumenti renduales annuatim.*

REPA. *Lin.* 2. *post*, ciborium. *adde.* S. Audoenus lib. 1. &c.

REPORTAGIUM. *L.*10. *post*, reportassent. *adde.* Charta an.1245. ex Tabul. S.Germani Prat. *Illa cujus esset major decima de Clamardo ratione prædicta consuetudinis sequens colonum suum haberet nomine reportagij medietatem decima terra illius sic culta, &c.* Charta G. Abbatis S. Florentij Salmuriensis an.1246. ex Tab.S. Dionysij: *Ratione cujusdam consuetudinis qua Reportagium sive carrutagium vulgariter nuncupatur.* Ita in alia Decani Paris. ejusd.anni. *Carturagium* habetur.

REPOSTORIUM. *In fine adde.* Glossæ Basilic. ῥεποσόριμ, παρκαθηκαρίων.

REPOSITUS. *In fine subde.*

Repositum, Fiscus Testamentum Sancij I. Reg. Portugalliæ an. 1217. apud Brandaonem to. 4. Monarch. Lusitan. pag.260. *Cætera omnia de meo reposito dentur leprosis Colimbria.* Infrà, *repositorium* scribitur.

Repostarius, Thesaurarius. *Repostarius major*, in Charta eræ 1316. apud eundem Brandaon. tom.5. pag. 304.

REPRÆSALIÆ. *L.*10. *post*, Græcis. *adde.* Latinis *clarigatio*, de quibus vocibus multa congessit Salmasius de Modo usurar. p.554. & seqq.

REPROPITIANTE *divina clementia.* Formula frequens in Chartis Ludovici Pij Imp. postquam à filiis regno dejectus, annis scilicet 833. & 834. illud rursum reassumpsit, cum in iis quæ id temporis præcedebant, sese *divina ordinante providentia Imperatorem Augustum* inscriberet. Id porro passim observare est in iis potissimum diplomatibus quæ describuntur in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 9. 10. 11. quæ data sunt an.18. Imperij, indict. 10. & 11. prioremque formulam præferunt: & num.12. 33. 34. 37. 39. 40. &c. quæ data sunt an. 23. & seqq.

REPUTATIO. *In fine adde.* In Fragm. S. Hilarij pag. 55. *Reputamini & quiescitis.* Id est *differtis.*

REQUIES *Dominici corporis.* Vide *Sabbatum.*

REQUIETORIUM. *P.*584. *l.*17. *adde.* Lactantius lib. de Mortibus persecut. num. 24. *Atque ita in lecto suo requiem vita, sicut optabat, accepit.*

RESA. *Post hanc vocem scribe.* Mensuræ frumentariæ species. Tabular. Absiense: *Quibus adhuc largitus est unam resam avena, & dimidiam gallinam quam habebat de terra, &c.* Idem videtur quod *Raseria*, de qua voce supra.

RESPECTUS. *Pag.* 589. *L.* 36. *post*, Novembri. *adde.* Denique Tabular. Episcopatus Ambian. an. 1374. *Sur ce que nous Evesque disions de nostre droit à nous appartenir un droit, que on dit le Respect de S. Firmin, qui est tel que chascun bourgeois*

& bourgeoise de ladite ville nous doit chascun an trois deniers parisis, ou que il demeure, & que on nous doit apporter a Amiens, ou à nos fermiers à certain terme, &c.

RESPONSALIS. *P.*591.*l.*33.*post*, 8. *adde.* Diurnus Roman p.40.

RESTIS. *P.*594. *l.*3. *post*, ligassa. *adde.* quid vero *restis* dicatur in capite alij, vide apud Plinium & Marbodæum lib.1. de virtutib. herbar. cap 5.

RESTOBLAGIUM. Vide in *Manducalis.*

RETORN. *In fine adde.* Nisi idem sit quod datur in pignus. Consuetudines Montispessulani: *Qui prior est in emptione vel pignore vel retorno, cum laudimio domini ad quem pertinet, potior est, salvis privilegiis actionum à lege indultis.*

RETORNARE. *P.*527. *l.* 4. *post*, dicimus. *adde.* Passio S. Pontij num. 19. *Quumque equuleo tenderetur, & ministri vectibus impositis trochleam retornarent, &c.*

RETORTA. *P.*598. *post l.*9. *subde.*

Redorta. Hugo Francigena de Exordio Salvaniensis Monasterij num. 5. *Ducebatur autem à quodam, collo ejus invexo circulo ligneo, quod vulgo redorta dicitur, tanquam maleficus.*

Ibid. in fine subde.

Retorta, semita, vox Hispanica. Charta Alfonsi Regis Portugalliæ in *Monarch. Lusit. tom.*3. *p.*294. *deinde ad illam retortam de Vauga, & sicut descendit per ipsum fluvium*, &c.

RETROCIUM. Vide *Bedum.*

REVOCARE, *reddere. adde.* Gesta purgationis Felicis pag.87. edit. Balusianæ, ubi de libris Christianorum: *Itaque fac literas, quia adusti sunt, ne revocent illos.*

REX. *P.*633. *post l.*9. *adde.*

Rex aureus dictus Ottocarus Rex Bohemiæ. Continuator Jaroslai: *Quis autem non possit mirari tam magnificum Principem, qui ab utero matris suæ ab auro & argento vocatus est Rex aureus?* Vide Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p.277.

*Ibid. l.*55. *post*, Raguellum. *adde.* Athenienses inter Thesmothetas, horum prior βασιλέως titulo donabatur. vet. inscriptio Atheniensis apud J. Sponium tom.3. Itiner. pag.129. τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν Θεσμοθέταις ἀρχήν. Sed observat Eustathius in Odyss. θ. apud Græcos eos qui pila vicerant *Reges* appellatos, ut contrà qui vincebantur asinos, pag. 1601. ed. Rom.

RICI. *P.* 610. *l.* 8. *post*, vocitaretur. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.1. cap. 1. *Dignum itaque & congruum valde fuit, ut veri gaudij, quantum quidem ad rusticam linguam, riccitatem adeptus, in ricco etiam & gaudenti oppido nasceretur.*

RIGA. *L.*7. *post*, proprium. *adde.* Vita S. Berthæ Abbat. Marr. n.7. *Cœpit terram fodere, & in modum sulci rigam facere.*

Ibid. in fine subde.

Riga in vestibus. Concil. Florentin. part.2. p.906. ult. edit. *Cappa cœlestini coloris rigis albis purpureisve per transversum — variata.* Concil. Saltzburgense an. 1420. cap. 6. *Pallia deferunt joppulis manicas strictas, ut tunc moris est, multipliciter plicatas seu rigatas, aut alias laicales habentibus.*

RIMARIUS. S. Columbanus Epist. 5. *Et S. Hieronymus in suo hoc idem de Pascha opus collaudavit catalogo, de hac luna ætate vituperando disputet, qui contra Gallicanos Rimarios de Pascha, ut ait, errantes horrendam intulit sententiam, dicens, &c.* Nostri. *rimeurs* vulgò vocant poëtastras: sed an ea hîc sit notio, non definio.

RIPARIUS. *L.* 3. *post*, &c. *scribe.* Adde lib. 3. cap.34.

RIPATICUM. *P.*614. *l.*9. *post*, habet. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1003. *Et probantibus non debere solvere pro ripatico in Venetia nisi solum Duci* 200 *libras lini.* adde an. 1205.

RIVALTUS. *Lin.* 9. *post*, continebant. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 809. *A throno itaque Ducali qui in Rivoalto situatus est, tota civitas à populo Rivoaltus est appellata: à Clero autem ob Episcopalis sedis Statum Olivensis, sive Castellana dicta est, vulgariter vero Venetia nuncupatur, urbi nomen provinciæ attribuentibus, cum terminis suis à Grado usque ad caput aggeris.*

ROBORA, *ætas legitima, majoritas*, cum scilicet ad *robur* pervenit minor. Testamentum Alfonsi II. Reg. Portugall. æræ 1208. apud Brandaonum to. 4. Monarch. Lusitan. pag.270. *Et si in tempore mortis meæ filius meus & filia, qui vel quæ debuerit habere regnum meum, non habuerit roboram, sit ipse vel ipsa & regnum in potestate vassallorum meorum.* Passim ibi, & p.271.278.

ROBURDOLIUM. Tabular. Vindocinense fol. 190. *In roburdolio carceris ubi captus detinebatur*, an, *le guichet?*

ROCHA. *In fine subde.*

Rocha, alia notione. Tabular. Absiense fol. 187. concessimus *quoddam fossatum per maresium, — per quod buscam & rocham & quæque necessaria de maresio traherent.*

ROCHETA. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. an.1379. burgum *S. Laurentij expugnant & occupant, igne inmisso cum rochetis ad domus paleatas.*

ROCTA. *P.*621. *post l.* 8. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Rote, harpe, vielle, & gigue & ciphonie.

RODIGINUS. Vide Statuta Mediolanensia. 1. part. cap. 329.

ROERIA, *Rivus*, vel *rivulus*, *canalis.* Tabular. Absiæ: *Esclusam ad faciendum molendinum de Salmora, & roëriam ad aquandum prata.*

ROGA. *In fine adde.* Aliud porro sonat *Roge* in Charta an. 1374. in Tabular. Episcopat. Ambian. *Iean le Grant qui fut trouvé mort sur les roges de la forteresse*, &c.

ROGITUS, Instrumentum Notarij publici. Vide *Charta rogata.*

ROMANATUS. *L.*5. *lege*, Falco.

*Ibid. l.*7. *post*, redderent. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1150. *Oppidani duos Romanatos singulis annis Duci — dare promiserant.*

ROMANI. *P.*516. *l.* 12. *post*, 229. *adde.* Joannes Mandevilla in Itinerario: *Et sachiez que j'eusse cest livres mis en Latin, pour plus brievement deviser: mais pour ce que plusieurs entendent miex Roumant que Latin, je l'ay mis en Roumant.*

ROMIPETÆ. *L* 27. *post*, 1210. *adde.* Henricus Aquilanipolensis in Adolpheide cap.4.

ROMITORIUM, pro *Eremitorium*, non semel occurrit in Historia de exordio Monasterij de Taronça, tom.3. Monarch. Lusitanæ, pag. 284. v. & 285.

ROSA. *P.*629. *l.*31. *post*, equitavit. *adde.* Joannes II. Archiep. Lugdun. in Epist. ad Glascuensem Episc. *Unde & in Dominica qua cantatur, Lætare Ierusalem, expleta solemni processione. In qua rosam aureum*

aureum

auream idem summus Pontifex circumportat, ipsum quasi pro debiti executione eadem Rosa remunerat.

Ibid. post l.34. subde.

Rosa laurea, ῥοδοδάφνη. Apuleius lib. 4. met. *Hæ arbores in lauri faciem proximè foliatæ, pariunt in modum floris inodori porrectos caliculos modicè punicantes, quos quidem fragrantis, minimè rurestri vocabulo vulgus indoctum Rosas laureas appellant, quarumque cuncto pecori cibus lethalis est.*

ROSATUS. *In fine adde.* Symeon Logotheta in Chron. in Leone Armeno n. 2. τὴν ἐσθῆτα ἣν ἐπέβλητο ῥοδοειδέσι χροαῖς ἐκλάμπουσαν, &c.

ROSTRA. *Adde in fine.* Præterea Gloss. med. Græcit. in Ῥωθάνια.

ROTA. *L. 3. dele.* fuisse.

Ibid. p. 632. l. 10. post, 8. *adde.* Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.12. Hermannus de Lerbeke in Chronico Comitum Schvvavenburg. pag.37. &c. apud Suecos jure antiquo, femina rotæ imponi, aut ad ramum arboris suspendi vetitum. Mas vero rotæ imponebatur, femina autem sub arena defodi debebat, ut observat Joan. Stiernhookus de jure Sueonum vetusto p.356.

Ibid. p.633. post l.13.post, 960. *adde. Rota adipis*, in Tabul. S.Theofredi Velavensis.

ROTARICIA. Tabular. Capellæ in Biturigibus: *In qua pagina sunt mansiones, concisa veterina & rotaricias, & refusum est ad tabula prima de pagina illa &c.* Infrà: *Per loca ubi decusas positas sunt usque ad Rotaricias*, &c.

ROTATICUM. *L.S.post*, 1151. *adde. Datium rotarum*, in Statut. Mediolan. 2.parte cap.478.

Ibid. pag. 634. l.25.post, travers. *adde.* Tabular. Maurigniacense ch. 26. *Insuper & roagium ejusdem villæ eis concessimus, retenta nobis & successoribus nostris ejusdem roagij justitia*, &c.

ROTULUS. *P. 635. l. 47. post*, ceræ. *adde.* & to.2. Miscellan.Baluzianor. p.323.

ROYDÆ, *operæ*, Pedemontanis. Prostat Jacobini de S. Georgio tractatus *de Roydis seu operis*, edit. post tractatum de Feudis & Homagiis.

RUA. Acta Episcopor. Cenomanensium pag. 54. *Quidquid infra civitatem & in suburbio* civitatis habebant, *id est illas ruas omnes tam intrinsecus civitatis, quam extrinsecus vineas quoque & agros, &c.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 30. *In illa rua ultra fluvium sarta duo* (mansionalia) *fecit, in illa rua S. Vincentij unum*, &c. Vide an idem sit quod nostrum *rue*, Platea, de qua voce agimus in *Ruga*.

RUARIUS. *Lin. 14.post*, Judicari. *adde.* in Tabulario N. D. Virmandensis Chartam Vverrici Decani S. Quintini an.1159. subscribit *Hugo Ruarius*, cum Theodorico Custode, & aliis.

RUBA. Charta Ludovici Pij Imp. pag. 25. *Et in cubando eos quos Porcarios vocant, & eos qui in illa ruba, quæ est contra orientem manere noscuntur.* Videtur legendum *ruga*. Vide in hac voce.

RUBUS, mensuræ frumentariæ in Italia species. Ægidius Calabrigensis de S. Gregorio Episcopo Ostiensi: *Quotannis octo tritici rubos Ecclesiæ S.Gregorij offerunt.*

RUFIA. *Lin. 6. post*, pilum, *sequentes 4 lineas repone infra l. 19.post*, compingendos.

RUFIANI, *adde.* in Statut. Mediolan. 2. part. cap. 474.

RUFUS. *In fine adde.* & Martialem lib.12.Epigr. 54. in Zoilum.

RUGA. *L. 17. post*, Germani. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an.1111. *Quorum Rex opera expertus, Ecclesiam, rugam, plateam, & mensuras concessit.*

Ibid. l.19. post, Giovanni. *scribe.* Adde Ricordanum Malaspinum cap.156.

RUGIA. Statuta Mediolanensia 2. part. cap.245. ad *transversum fluminis tam publici quam privati, vel alicujus rugiæ vel soratoris, — liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam deducere.* cap.281. *Iudex officialis aquarum teneatur — videre omnes rugias seu bucchas exeuntes de lecto Clenæ, & eas reduci facere, &c.* cap.248. *Et nulla rugia seu buccha rugiæ fieri possit, nec teneri super dicto alveo pro derivando de dicta aqua, &c.* Adde.cap.286.287.

RUMPERE. *P.640.post, l.48.subde.*

RUPTURA, teneturæ species, quomodo *roture* dicimus, voce quæ feudo opponitur. Liber Chirographor. Absiæ fol.150. *terram in ruptura super viam, &c.*

Ibid. lin.51. lege. Absiensi.

Ibid. l.55.post, &c. *adde.* & fol.86. qui *rupturarij* dicuntur, mox *agricolæ* appellantur.

RUNCA. *Post l. 5. subde.*

Runcia. Relatio S. Vvalarici, ubi de Diabolo. *Interrogavit eum quidem ex Monachis nomine Petrus, Quo nomine censeris? respondit, Runcinellus vocor. Tunc monachus, hujus nominis etymologiæ non ignarus, iterum interrogavit: Cur ita vocaris? respondit: Peccatorum animas duco per runcias & spinas.*

RUPES. *In fine adde.* Notitia ex Tabul.S.Albini Andegav. *Apud Capud pontis de Mosteriolo habebant Monachi S. Albini de dono & largitione Domini Berlai aliquot rupes, & terrulam domibus ædificandis aptam, &c. Le Roman d'Alixandres MS.*

> *Sire, la haute roche que tu as esgardée,*
> *C'est une fermeté qui moult est redoutée.*

Infrà:

> *Ia ne porra durer roche ne fermeté.*

RUSSOLEMBUS, muliebre vestimentum, vide Miracula S. Servatij Episcopi Trajectens. Apud Papebrochium 13 Maij p. 220.

RYTHMUS. *L.8. post*, currit. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist.3. cap.6. *Quicumque etiam rythmis vel versibus, aut libello famoso projecto per compita, patres suos aut fratres infamaverit de aliquo crimine, &c.*

S.

SABANUM. *P. 648. l.10.post*, &c. *adde.* Vide Gloss. Lindenbrogij in *Lino inciso*, & Cujacium lib.9. observ. cap.9.

SABATATI. *L.7.post*, sotularis, *adde*, quod

SABBATUM. *Lin.2.post*, sumitur. *adde.* Euseb. Pamphili in illud ὀψὲ σαββάτων· ἔθος γὰρ ἦν τὴν ὅλην ἑβδομάδα σάββατον καλεῖν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας σάββατον ὀνομάζειν.

Ibid. p.649. l.5.post, 80. *adde.* Eodem Eusebio in Resurrect. Dom. p. 477. edit. Combefisij, & Hesychio Presb. Hierosol. Homil. in Dominicam resurrect. p. 748. edit. ejusdem Combefisij.

Ibid. l.18. post, 18. *adde.* Hrabanum lib.de Computo cap.26.

Ibid. post l.24. subde.

Sabbatum, requies Dominici corporis appellatur etiam in veteri Missali Gallicano p. 464. & in Missali Gotthico p.324.

Ibid

Ibid. l. 29. *post*, 95. *adde.* S. Athanasius Orat. in Sanct. Pascha pag.545. edit. Combefisij σήμερον ἀποδύεσθε τὴν φορεμένην ἐσθῆτα, ἀλλὰ μὴ ἀποθέσθε τὴν κεκρυμμένην σφραγῖδα, &c.

SABULUM. *P.*651. *l.*18. *post*, &c. *adde.* Ita *sabulo*, in MSS. vero *sablo*, non semel legitur apud Palladium, seu Anonymum de Architectura.

SACCATELLUS, *sacculus*, in Statut. Venetor. lib.5. cap.7.

SACCUS. *P.*655. *l.*1. *post*, deberet. *adde.* Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Episcopor. Cenoman. pag.186. *Et illos alios* 200. *auro pagens— vel qui ipsam Ecclesiam sperare videntur, reddebatur, & in sacello publico fuit consuetudo reddendi, &c.* Adde pag.217.

*Ibid. l.*17. *post*, &c. *adde.* Acta purgationis Ceciliani: *Confitere quot folles dedit Victor, ut Presbyter fieret. Castus dixit: Obtulit Domine sacellum, & quod habuerit nescio.*

SACERDOS. *P.* 657. *l.* 53. *post*, 20. *adde.* Praeterea Gloss. med. Graecit. in πρεσβύτερος.

SACERDOTALIS, qui Sacerdotio in Provincia functus est, ita interpretantur viri docti apud Ammianum lib. 28. Gruterum 20. 3. 325. 12. & in Cod. Theodos. non semel. Vide Gloss. nomicum Jac. Gotofredi, & notas Lindenbrogij & Henrici Valesij ad eundem Ammianum.

SACRA. *L.*30. *post*, generis. *adde.* Passio S. Felicis Episc. Tabyzacensis: *Tunc cognitor jussit, ut sacra Imperatorum recitarentur.*

SACRAMENTAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. f.72. *Ita ut si homines B. Eparchij venerint ad me vel ad successores meos propter turrem, & propter militiam ad judicium vel justitiam nullum omnino sagramentage, neque destrictum, neque exactionem neque aliud quodlibet emolumentum nobis exhibeant.*

SACRAMENTUM. *Pag.*663. *l.*9. *post*, Ezechielem. *adde.* Liber 1. Sacramentorum Ecclesiae Rom. cap.31.

*Ibid. l.*68. *post*, Reginonem. *adde.* In Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 20.

*Ibid. pag.*664. *dele* 4. *priores lineas, & repone.*

Fatendum tamen Gelasium non primum fuisse sacramentarij autorem, sed forte emendatorem: siquidem antea Salvianum, Musaeum Massiliensem Presbyterum, & Voconium Castellanensem Episcopum, *Sacramentorum volumina* conscripsisse autor est Gennadius: qua quidem voce *Missas* indicari satis prodit in Musaeo. Et quod *Sacramentum* ille vocat Julianus Episcopus Toletanus *Missas* appellat in Ildephonsi Episcopi Toletani elogio, quem ait *Missas* scripsisse, ut Julianum ipsum *librum Missarum de toto circulo anni in quatuor partes divisum* Felix Toletanus perinde Episcopus: Salvum denique Abbatem Arnoldensem, & Petrum Ilerdensem, Anonymus iisdem scriptoribus subditus. Sed & autor Catalogi Abbatum Floriac. lib.1. Miscellan. Baluzij, ait Theodulfum Aurelianensem *Sacramentum Missae, seu eorum quae in ea geruntur, digessisse*, & in Statutis Synodalibus Joannis Episcopi Leodiensis ita etiam Missa appellatur.

Ibid. l. 22. *post*, sacramentorum. *adde.* edidit Romae an.1680. Josephus Maria Thomasius libros tres Sacramentorum Ecclesiae Romanae, Gregoriano sacramentario antiquiores.

Ibid l. 24. *post*, sacramentum. *adde.* Reliquiae. Ita sacramentum.

Ibid. l. 27. *post*, asservatur. *dele.* Sed quid *&c. & repone.* Joan. *De la Gogue* in Hist. MS. Principum *de Deols* in Biturigib. *& à la parfin quant il vit que il fut temps, il demanda le sacrement de monseigneur saint Iacques, & appella Madame Antoine sa femme, &c.*

SACRARIUM. *Lin.*18. *post*, Christiani. *adde.* Ammianus lib. 26. *Confugit ad ritus Christiani sacrarium.*

*Ibid. p.*665. *l.*5. *post*, semel. *adde.* ut & lib.4. sacrament. Eccl. Rom. cap.41.

SACRIFICIUM. *L.* 1. *post*, Eucharistia. *adde.* Cumeanus Abbas de Mensura poenitentiarum cap.14. *Mulieres possunt sub nigro velamine accipere sacrificium.*

Ibid. In fine adde. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 45. *Quendam alodum meum Deo & S. Cyrico ad emendum illius loci sacrificium, qui est in pago, &c.*

SACRUM. *In fine subde.*

Sacrum, consecratio Episcopi, χειροτονία, quomodo vulgo *sacre* dicimus. Utitur Stephanus Tornac. Epist. 274. 275. 2. edit.

SACUDIRE, *Excutere.* Gall. *Secoüer*, Hispan. *Sacudir.* Fori Alcaçonenses: erae 1267. *Et qui non fuerit ad final de judice, ei pignas sacudiret, ad saxon pectet.* Rursum: *Qui in villa ter pendença prindeat cum saxone, sucudiderit ei pignas, outourguet ei saxon &c.*

SAGIA. *L.*3. *post*, dicimus. *adde.* Hausit à Petro Comestore in Hist. Eccles. cap.54. Exodi.

SAGMA. *P.*672. *l.*12. *post*, 241. *adde.* *Sagmarius mulus, Sagmaria mula*, apud Servium ad 1. Aeneid.

SALA. *P.*681. *l.* 31. *post*, usurpatur. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. Τρίκλινος, *sala, triclinium, coenaculum.*

SALAGIUM. *L.*2. *post*, praestabatur. *adde.* *Consuetudo salis*, in Charta Ademari. Vicecom. Lemovic. an.1184. in Tabulario Dalonensi fol.11.

SALCIDA, *Salicetum.* Tabular. Celsinianense: *Hae sunt autem res quas cedo,* 1. *Salcidam in Memeco, & pratum qui est deintus salcida.*

SALERGIA. Chronic. monasterij Bonaevallis Carnutensis num. 6. *Item ipse dedit — ad Closellos* 4 *arpentos vineae instructae, & in alio loco uvam salergiam, ubi navis quaedam receptabat, in alodum perpetualiter habendum.*

SALIA, vestis muliebris species in Statut. Mediolan. 1. part. cap.292.

SALOMON. *L.* 12. *post*, Epistolis. *adde.* Ubi tamen nescio an hoc loco *Salomon* intelligatur liber Salomonis, ut *Regnum*, liber Regnorum, seu Regnum in veteri testamento appellatur.

Ibid. in fine adde. Apud Nicetam in Alexio lib.3. n.6. τραπέζα σολωμόνεια occurrit.

SALTUS. *L.*15. *post*, ἡμέρας. *adde.* vel τελώνης.

*Ibid. l.*20. *post*, 85. *adde.* Hrabanum de computo cap.56. Petavium in auctario. lib.8. cap.14.

SALVATOR. *Pag.*689. *l.*42. *post*, Episcopi. *adde.* Tabul. S. Germani Pratensis: *In festo S. Bartholomaei persolvunt homines de Pirodo Salvamentum suum hoc modo: ipso die debet venire ministerialis Salvatoris cum recta mina ejusdem villae, & recipere consuetudinem domini sui.*

SALVITAS. *P.*690. *l.*2. *post*, 194. *adde* ἡ τῶν ὅρων ἀσφάλεια, in Nov.17. Justiniani c. 7.

*Ibid. l.*23. *lege.* Comitibus.

Ibid. l. pen. lege. violant salvitates, &c. *Tum adde.* Charta Hugonis Bruni Comitis Marchiae pro libertatibus Bellaci, in Regesto Inculismensi Camerae Comput. Paris. p.36. *Cum concordassent inter se & etiam juramento firmassent consuetudines & securitates castri & villae de Belac se fideliter observaturos,*

turos, & metas etiam & terminos posuissent, infra quos omnes homines, Milites, clientes, burgenses, rustici securitatem haberent, —— eodem modo consuetudines & securitates & metas & terminos eosdem infra quos nullus qui jus facere velit & possit capiatur. Metæ videlicet & termini sunt isti, &c.

SALUS. *L.3. post*, πνεύματος. *adde*. S. Athanasius orat. in S. Pascha edit. Combefisij p.537. ἐνέχυρον τ͂ ἐν ὕδατι διδόντης βάπτισμα vocat.

SALUTATORIÆ epistolæ. *l.2. post*, impertit. *dele*. Epist. ad Fel. ap. Baron. an.314. num.22. *& repone*. Gesta Felicis Episcopi Aptungitani: *Inde cathedram tulimus & Epistolas salutatorias, & ostia combusta sunt*, &c. Infrà. *Quum &c.*

Ibid. l.4. post, protulerit. *adde*. Ubi videntur intelligi Epistolæ quas sibi invicem scribebant Christiani, quas cum eorum libris igni tradebant gentiles.

Ibid. l.6. post, 18. *adde*. Ut & Stephano Tornacensi Epist. 230. 2. edit. Adde Andream Mon. lib.1. Vitæ sancti Ottonis Episcopi Bambergensis capite 43.

SANCTUARIUM. *L.5. post*, manebat. *adde*. Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap.31. *Vel si aliquid sanctuario datum fuerit ornamentum Ecclesiarum, quas canonico victui.... possidetis alteri distribuimus.*

Ibid. p.695. post, 33. *adde*. In Diurno Romano cap.5. tit.8. 5.6.

SANDALIA. *L.31. post*, adde. *scribe*. Petr. Comestor. in Hist. scholast. Exodi cap.63.

SANGUINOLENTUS, *Infans expositus*. In formula 48. ex Andegavensib. titulus ita concipitur: *Incipit Charta de Sanguinolento, quem de Matricola suscepi*. In contextu: *Invenimus ibidem* (in matricula sancti illius) *Infantolo sanguinolento cui adhuc vocabulum non habetur, &c.* Vide *Collecti*.

SANGUIS. *Post, l.2. scribe*. Gesta Purgationis Felicis Episcopi Aptungitani: Cæcilianus respondit: *Constat, Domine, non mentior in sanguine meo*. Galli dicerent, *sous la peine de ma vie*. Gesta in causa Silvani: *Si mentior, peream.*

Ibid. lin.25. post, discutiatur. *adde*. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol.22. v. *Et sanguinem nominatim, id est justitiam sanguinis quam requirebant relinquo, quocumque modo vulneratio vel effusio sanguinis facta fuerit in tota terra illa &c. Nam sanguis qui tantummodo in morte hominis effundetur meus erit ad justificandum*. Id est homicidium, quod erat ex 4 justitiis.

Ibid. pag.699. l.11. adde. Gesta Purgationis Cæciliani: *Origo nostra de sanguine Mauro descendit.*

Ibid. lin. 14. post, 6. *adde*. quos Hispanos vocat Ammianus lib.20.

SAPIENTES. *In fine post*, verso. *adde*. Statuta Mediolan. cap. 57. &c. Notum porro ex Gellio lib. 4. cap.1. juris magistros *sapientes* appellatos.

SARABALLA. *Lin.27. post*, habuerunt. *adde*. Glossæ MSS. Σαράβαρον, ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ τὸ βραχιόνιον λέγουσιν. Palladius in Vita S. Joan. Chrysostomi p.106. σαράβαρα, χαλκολύμπανα.

SARCILIS. *Lin.12. post*, habeant. *adde*. Charta an. 1322. in Maceriis Monast. S. Barbaræ Lugdun. pag. 203. *Una estamina, & una rasa sarcilis.*

SARITIA. *In fine adde*. Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 247. *Pontes — fiant de saricio, vel de lapidibus coctis & fortibus, & cæmento.*

SAUCUS. *In fine adde*. Gaufridus in excerptis de Vita S. Bernardi cap.1. *Tecolinus quidam cognomento Sorus, quo nomine vulgari lingua subrufos & pene flavos appellare solemus.*

SCALA. *Pag.718. l.23. post*, vasa. *adde*. Etiamnum hodie *Scalen* Saxonibus, ut autor est Gryphiander de Vveichbildis Saxonicis cap.49.

Ibid p.719. post l.33. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez:

De la ville Issent larons & paiens,
A vint eschielles mult bien appareilliés.

SCANTIO. *In fine subde.*

Scançaria, in Charta Lusitanica, apud Brandaonem in Monarch. Lusit. tom.5. pag. 304. *Hæc est recepta de prata, quæ est in Scançaria D. Dionysij*. (Reg. Portugall. an. 1316.)

Scançanus, vel *Scançarius major*, ejusdem Regis. Ibid.

SCARAGUAITA. *L.9. post*, Escargaita. *adde*. Charta G. Comitis Nivernensis & Forensis an. 1228. *Nec in nostrum exercitum, chavalgiam, gaytiam, exchirgaitiam ire teneantur.*

Eschaugueta. In fine subde. Tabular. Brivatense an.1282. fol. 48. v. *Guetas, Eschauguetas, sive excubias, &c.*

Scarpsus. Adde in fine. Hinc etiam emendandus titulus libelli Abbatis Pirminij: *De singulis libris Canonicis Scarapsus*. leg. *Scarpsus*. Abbreviator libri Macrobij de Differentia & Societ. Græci Latinique sermonis: *Explicit defloratio de libro Ambrosij Macrobij Theodosij quam Iohannes carpserat ad discendas Græcorum verborum regulas*. Qui quidem Johannes fortasse fuerit quem *Erigenam* seu *scotum* vocant.

SCARSELLA, *Marsupium*, ex Gall. *escarcelle*. Boncompagnus in Arte Dictaminis MS. lib.2. extremo: *Iocosum est quod refero, sed absque dubio vobis esset damnosum, quum ille quem vultis recipere in maritum, hermaphroditus esse abdubio perhibetur. Unde si haberetis burdonem, reperiretis in eo scarsellam.*

SCARTIO. *Adde*. Idem fortè quod *Scarritio*, de qua voce supra.

SCELERATOR, *Sceleratus*, in Formula 32. ex Andegavensibus.

SCEMA. *Post l.40. subde.*

Ascemare. S. Columbanus instr. 1. de Christo: *Quia naturam ascematus est, qui eam ex nihilo creavit*, i. induit, ea se quasi ornavit.

SCETA. Vita S. Comgalli Abbat. Benchorensis num.54. *Ductus est ad S. Fiachra, ut baptizaret eum aperiensque jam S. Fiachra scetam suam ad ducendum inde librum baptismi, brachium S. Comgalli in aere sursum avolavit*. Ubi hæc vox pro *armario* videtur usurpari.

SECORDIA, *Discordia*. Vvilli Kecellus de Miracul. S. Joan. Beverlac. n.3. *Secordia libentius quam concordia cupiens exercita cædibus insistere.*

SCENA, σκηνή, *Porticus*. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. August. cap.2. *Recessit ab eo, & in scena quæ ante cubiculum ejus est sita, consedit*, &c. Idem cap.4. *Expleta autem Missa, clerum iterum congregatum in scena juxta eandem Ecclesiam sitam solennissimis vestibus indutum antecessit, &c.*

SCHARLIONUS. Vide in *Amanegia*.

SCHITONOS. *In fine adde*. Vide Gryphiandrum de Vvichbildis Saxonicis cap.67.

O SCHO

SCOHLA. *P.738. post l.4. adde.* At contra Alemanus ad Procopij anecdota, scholas ejusmodi dictas censet, quod qui in iis militabant, quasi σχολάζοντες, seu à bellico opere vacantes, & veluti feriati milites, ad pompam tantum in Palatiis militarent, uti describuntur ab Agathia lib.5.

Ibid. l.42. post, schola. *adde.* Confratria Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1110. *Dum igitur Venetias applicassent, — in monasterio S.Georgij corpus* (S.Stephani) *devotissimè collocarunt: sub cujus vocabulo innumeri cives scholam celeberrimam perfecerunt.* Vide eundem an.1113.

Ibid.p.739. l.3. post, constituebantur. *adde.* Cujusmodi fuere Scholæ à Theodoro Studita institutæ, de quibus Scriptor Vitæ Nicolai Studitæ edit.à Combefisio p.895.

SCHOLIZARE, *Studere.* Vita MS.S.Gaugerici Episc.Camerac. lib.1. c.2. *Semper pij laboris exercitio occupatus, aut se orationibus fatigabat, aut sacris lectionibus scolizabat.*

SCHYNTENEUS. S.Columbanus Epist.5. *Miror, fateor, à te hunc Galliæ errorem, ac si schynteneum, jam diu non fuisse rasum*, &c. Græcam vocem σχοινοτενὴς putat Editor, I. tanquam si rectum ac legitimum esset.

SCINCUS. Dele integram notam.

SCINDULA. *L.11. post*, affixit. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p.314. *Basilicæ ipsius tectum, quo Sancti membra tegebantur integrum atque incolume permaneret, ut ne minimum quidem ipsius tecti scindula ruinæ tam terribilis ictibus læderetur.* In Vita verò Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56. perperam edit. *scudulas*, pro *scindulas.*

SCLAVUS. *In fine subde.*

Sclavi servientes. Vetus Charta apud Ægidium Gelenium in Colonia p.69. *Sclavi servientes legationem Episcopi faciant: si semel neglexerint, 30 sol. si ter parvipenderint, beneficia sua perdant.* Infrà: *Sclavus si mel in die statuto non solvat, in vinculis servetur donec solvat.*

SCOLATURA. *In fine adde.* Statuta Mediolan. 2.part.cap.464.vetant ne mulieres *giuppam nec scolaturam taliter deferant, quod videri possint mamillæ, nec pectus discoopertum.* Vox Italica *scollatura* incisuram circa collum denotans.

SCOLAX. *L.8. post*, patrum. *adde.* in Pæmene.

SCOPULARE, idem quod *capellare*, de quo vide Petrum Comestor.in Hist. Scholast. l. 3. reg. c.8. *Latomi in lapidicina lapides grandes & pretiosos, id est marmoreos scopulabant & quadrabant, &c.*

SCOTATIO. *L. ult. post*, lubet. *adde.* Sed in primis Joan. Stiernhookum lib. 2. de jure Sueonum vetusto cap.5.

SCOTI. *Pag.752. l.3. post*, Hibern. *adde.* Patricium Flemingum ad Vitam S.Columbani p.272.

SCRIBONES. *Adde in fine.* Tametsi aliud munus habuere *deputati* isti militares, ut qui vulneratos milites curarent, proindeque vice medicorum essent.

SCRIPTIOMA, scriptionis character, apud Longinum in Actis S. Stanislai Episc. Cracoviensis num.65.

SCRIPTOR. *P.755. l.8. post*, describerent. *adde.* quinetiam ea monachorum occupatio, operibus manuum accensebatur auctor Vitæ S. Nicolai Studitæ p.901. ἀλλ' ἦν τῇ χερσὶ κοπιῶν, ἢ δέλτους ἀεὶ γράφων συρμειογραφῶν εἰ ἢ τις ἄλλος. Ubi Combefisius vocem συρμειογραφεῖν, esse longo literarum ductu, seu litteris uncialibus scribere observat. Quid si σημειογράφων legatur? ut sit notis scribere. Ethelvvlfus de Abbatib. Lindefarnensibus cap.8.

Comptis qui potuit notis ornare libellos.

Vita S Baboleni n. 2. edit. Petri Chiffletij: *De hinc orationi adjungebatur lectio, atque sanctarum Scripturarum meditatio: postremo vero scribendi exercitatio. Sunt nempe adhuc penes nos plura volumina quæ ipsius manu dicuntur fuisse descripta.* Gregorius Turon. in Vita S.Aridij p.200. *Nunquam otio indulsit, quo non aut lectionẽ, aut opus Christi perficeret, aut certe manibus, aliquid ageret, aut denique sacros Codices scriberet.*

SCRIPTORIUM. *In fine subde.*

Scriptorium, pro arca aut cista quævis. Statuta. Ord. Præmonstrat. dist.1. c. 9. *Porro in claustro carolæ, vel hujusmodi scriptoria aut cistæ cum clavibus in dormitorio, nisi de Abbatis licentia, nullatenus habeantur.*

SCRUTINIUM. *L.33. post*, &c. *adde.* Leidradus Archiep.Lugdun.de Sacramento Baptismi c. 1. *Hæc tota actio quæ super Catechumenis & competentibus celebratur, à quibusdam Scrutinium nominatur, non ob aliud, ut putamus, nisi à scrutando, juxta illud Psalmistæ*, scrutans corda & renes Deus, *eo quod ibi scrutarentur corda credentium & dubitantium à Sacerdotibus, ut intelligerent, quis ad baptismum ritè admitteretur, quis adhuc differretur.*

SCULTETUS. *P.760. l.10. post*, &c. *adde.* Vide Gryphiandrum de Vvichbildis Saxonicis cap.64.

SCUMARIUM. Andreas Monach. lib. 1. Vitæ S.Ottonis Episc. Bamberg. cap. 31. *Ita concussa est* (Ecclesia) *ut lapis magnus in frontispicio vel culmine scumarij subito lapsu proruens totius monasterij ruinam minaretur.*

SCURRA, *Scurro. adde.* Gloss. Gr.Lat. εὐτράπελος, *scurra, scurrus.*

Ibid. l. 9. post, ejus. *adde.* Passio S.Victoris n.5. *Tunc Maximianus Imperator jussit vocari scurrones, & jussit eis ut duceretur ad silvulam & ibi decollaretur.* Vetus Martyrolog. de eod. sancto Victore: *amputatum est caput ejus ab scurrone.* Infrà: *fecit eas incendi ante se ab scurrone.*

Ibid. lin.16. post, Salmasio. *adde.* Glossæ Isidori: *Scurra, Parasitus, Buccellarius:* quæ vox postrema satellitem etiam significat, seu *Confectorem:* Glossæ Basilic. ὁ ἀποσφάττων ἢ φονεύων τινά. Neque videtur *Scurra* his locis alius ab eo qui δήμιος τῆς τάξεως dicitur Athanasio in Epist. ad solitar. p.868.

SCUTELLA. *Lin.3. post*, scutella. *adde.* Gloss. Græc.Lat. Reg. Cod. 85. τρυβλίον, *Catinum, Scutella.*

SCUTUM. *Lin.25. post*, tenemur. *adde.* ἦχος τῆς σκυταρίας, apud Leonem in Tacticis cap.7. §.31.

Ibid. l.41. post, 32. *adde.* Scribit Photius & ex eo alij apud Allatium de consensu utriusque Eccl. lib. 2.cap.6. num.6. Leonem Pap. scuta argentea, in quibus descriptum erat symbolum fidei, ex Gazophylacio sustulisse: ἀσπίδας δύο ἑλληνικοῖς ἢ γράμμασι ἢ ῥήμασιν ἐχούσας τὴν τῆς πίστεως ἔκθεσιν.

Ibid. p.765. l.41. lege reliquias Sanctorum.

SECESSUS. *L. 1. post*, ἀπόπατος. *adde.* ἄφοδος, unde ἀφοδεύειν, ἀποπατεῖν, ἀποσκυβαλίζειν.

SECMARIUS, pro *Sagmarius*, in Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita pag. 89. Vide *Sagma.*

SECRETALIS, *Secretorum conscius*, apud Andr. Monach. in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. lib.1. cap.3.6.

SECRETARIUM. *L.5. post*, 16. *adde.* *Ara in secretariis & pro tribunali posita*, apud Lactantium de Mortibus persecutor. n.15.

Ibid. p.771. l.18. post, 85. *adde.* & veterem Interpretem Concilij VI. Oecumenici, Act.4. extr.

SECRETARIUS. *L.* 24. *post*, forestarum. *adde*. Ex quibus verbis videtur colligi, *segreagium* fuisse *tertiam* partem *expleti*, quæ ad superiorem dominum pertinebat, & vulgo *tiers & dauger* vocitatur.

SECTA. *P.*773. *l.*4. *post*, ratio. *adde*. Glossæ Gr. Lat. τρόπος, *Secta*, *mos*. Unde emendandæ Glossæ Lat. Gr. *Sectum*, τρόπον. ubi leg. *Sectam*. Alibi: *Secta*, φιλοσόφων ἦθη, pariter legendum pro ἐνδιάθεφώνηθη.

*Ibid.p.*775. *l.*12. *post*, jugement. *adde*. Vox veteris Jurisprudentiæ. Plinius in Paneg. *Dicitur actori atque procuratori tuo, in jus veni, sequere ad tribunal.*

Ibid. l. 47. *post*, &c. *adde*. Consuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. *Cil qui demorent en la vile de S.Iulien, & qui iqui seront, ne seront estant, & qui iqui venront, demorent iqui franchement sans nule servitute & sans nule taille, & s'en pourront aler d'iqui quant il vouront, sans nul reclain & sans nule suite.*

SECUNDA. Charta Lusitanica apud Brandaonem tom.3. pag.286. *Laborator sine equo det de uno quoque bove unum sextarium, medium tritici, & medium secundæ.* an *sicalis* intelligitur?

SECUNDATIO *legis*, pro *Deuteronomium* dixit auctor Vitæ S.Maioli Abbat. Clun.n.21.

SECURIS. *L.*41. *post*, 258. *adde*. Sed & secures propria gallorum fuisse arma observare est ex Ammiano lib.19. p.140. & Agathia lib.2. pag.36. 1. ed. ut & Francorum, ex Procopio lib.2. Goth.

SEDES. *P.*779. *post l.*35. *subde*.

Sedes potentiæ, id est abbatis, in Vita Notkeri Balbuli.

Ibid. l. 44. *post*, consuescant. *adde*. Vide observata à Lindenbrogio ad Ammiani lib.14. p.10. & p. 99. edit. Valesij.

Ibid. l. 38. *lege*. Electo Domini Jesu-Christi. & *l.* 39. *dele*. Domini Jesu.

SEDET. *L.*1. *post*, sied. *adde*. Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Male sedet in juvene vina cognoscere.*

SEDETUM, *locus* seu *sedes castrorum*, ubi consistit exercitus, *sedes* nuda Ammiano lib.14. Vegetio, & aliis. Lex 18. Cod. de Episcop. aud. *Milites qui præsunt, & in custodia consistunt, in suis, ut vocant, sedetis, sive stationibus, &c.* ubi Græca habent ἐν τοῖς σεδέτοις αὐτῶν, de qua voce græcobarbara vide Gloss. med.Græcit.

SEDIMEN. *In fine scribe*. Adde Statuta Mediolan. 1. parte c.209.

SEDNICUS, *Centurio*, Slavis. Vide Histor. Presbyteri Diocleatis p.290. edit.Joan. Lucij.

SEILLETUM, vas in quo aqua benedicta defertur, Gallis, *seillet*, voce ex *situla* formata. Acta capitularia Ecclesiæ Lugdun. an.1343. *Item duos bacignetos argenti cum armis D. Henrici de Rupeforti quondam Decani Eccl. Lugdun. item seilletum argenti ponderantes* 42. *marcas argenti.* Vide *Cedellus*.

Selha, situla aquæ ex puteo hauriendæ idonea. Tabular.Dalonensis Monast.fol.66.*Dederunt* 4 *selhas fabarum ad mensuram del solier.*

SELIO. *L.*28. *post*, &c. *adde*. Tabular. Absiense fol. 186. *Rupturam 6 seilluns latitudinis ad faciendam viam.*

*Ibid. l.*36. *post*, Ademaro. *adde*. *Sillonus*, in Tabul. Absiensi fol. 155. *Dederunt* —— 20 *sillonos terra qua sunt juxta domum de Vauvent.*

SEMISSECLA, *dimidium sicli*, in Vita S.Vviboradæ apud Goldastum.

SENARA. Charta Henrici Comitis Portugalliæ apud Brandaon. tom.3. p.281. v. *De stabilitate vestra, & foro, atque servitio nunquam faciatis vobis senaram, & de preda de fossato non detis nobis plusquam quintam partem.*

SENATORES. *L.*2. *post*, ordine. *adde*. Nam ut ait Gregor. Nazianzen. orat. 18. in S. Cyprian. μέγιστον εἰς εὐγένειας ἀποδεῖξιν συγκλήτου βουλῆς μέθεσια.

*Ibid. p.*797. *l.*1. *post*, dicentes. *adde*. Andr. Dandulus in Chron. MS. *Contra hunc Romani Iordanum Senatorem & Patricium erigentes, urbe eum deturbant.*

Ibid. l. 36. *post*, successorem. *adde*. Vincentius Armannus tom. 3. Epistol. & alij Raimundum Capizuccum, an. 1252. Cujus moneta aurea haud ita pridem in æs incissa, in cujus Antica, stat Christus librum læva tenens, stellulis circundatus, cum hac Inscript. VOT. S. P. Q. R. ROMA CAPUT M. in Postica, S Petrus vexillum porrigit, viro genibus nixo, cum veste Senatoria, & birreto in capite, & hac Inscript. S. PETRUS SENATOR URBIS. In ima scuti parte visuntur insignia familiæ Capizuccæ, cum fascia transversali.

*Ibid. p.*798. *l.* 38. *post*, 121. *adde*. Scribit autor Vitæ Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib.2. cap.14 Henricum Lutzemb.Imp.Do. Ludovicum de Sabaudia *dignitate Senatoria* decorasse Romæ in Capitolio an.1311.

SENESCALLUS. *P.*800. *l.*44. *post*, dixit. *adde*. Ita apud Persas majores aulæ dignitates hæriditarias fuisse observat Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 6. extr.

*Ibid. p.*804. *l.*7. *post*, convincitur. *adde*. Epistola Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glascuensem Episcopum: *Habebam siquidem Senescallum, cui solicitudinem & curam forensium negotiorum committebant, qui pro negotiorum qualitate, non solum causas pecuniarias pertractabat, sed & criminibus & flagitiis pro consuetudine regionis puniendis præerat*, &c. Infrà: *hujusmodi quidem consolationibus utebar, sciens tamen quod si qui proventus ex hujusmodi causa accidebant, in expensas meas conferebantur, deducto jure Senescalli mei, cui tertia pars proventuum pro solicitudine sua deb batur.*

*Ibid. p.*806. *post l.*5. *subde*.

Senescallus Dominæ Iudith Imperatricis dicitur Altmarus, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num.47.

SENIOR. *P.*808.. *l.*16. *post*, 4. *adde*. sed & *Seniorem* Christum vocat S.Columbanus, quem vulgo alij *Dominum*: quomodo nos etiam dicimus, *nostre Seigneur.*

*Ibid. l.*51. *post*, crebro. *adde*. In Tabulario S.Cyrici Nivern. n.10.19 49.

Ibid. in fine subde.

Senior, primus, præcipuus. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.1. *Et suadente sive exhortante Episcopo suo Drogone, licèt coactè, senior Cantor ibi sublimatur.* Id est *Præcentor*. Infrà: *eum seniorem Sacerdotem suumque confessorem praeesse constituit.* Et n.50. *Drogo Archiepiscopus & senior Capellanus subscripsit. Mater & senior civitatis Ecclesia*, in eadem Vita n. 24.44. 46. & in Actis Episcop.Cenoman.non semel. *Senius altare*, ibid. n.46. Vide *Ecclesia senior.*

SENSATICUM, pro *Censaticum*, semel ac iterum in Vita Aldrici Episc.Cenoman.n.56.

SENSUS, intellectus, νοῦς, nostris, *sens*, *bon sens*. Ita usurpant S.Hieronymus in indice Hæreseon c.17. 28.Ruffinus in exposit. Symboli, & Eucherius Homil.1. de Ascensione, & Homil. de Pentecoste.

SEPTENARIUS. *L.* 23. *post*, &c. *adde*. Liber Chirographor. Absiæ fol. 64. *Die quo peractum est septenarium siebrandi chabot.*

SEPTIMUS. *L.* 3. *post*, vocant. *adde*. Charta Petri Episc. Inculism. an. 1160. ex Tabul. S Eparchij f. 11. *Baptisteria, septimos, solus Sacerdos habeat. Tricenarios etiam, si alia eleemosyna quam monacho & Sacerdoti relinquitur tantumdem valeat, alioquin tam eleemosyna quam tricenarij dividantur.* Testamentum Geraldi Fabri Domicelli D. Mansi Milhagueti patris Joannis Fabri. celeberrimi Jurisconsulti, in Diœcesi Petricoriensi, an. 1282. *Insuper legamus capellano prædicto 10 sol. semel solvendos, & septimum & trigesimum. Item subcapellano dictæ Ecclesiæ septimum & trigesimum. Item omnibus monachis in dicta Ecclesia Dei famulantibus duos septimos, & omnibus aliis Presbyteris qui nostræ interfuerint sepulturæ, unum septimum.*

SENTENTIALITER, per *sententiam* vel *judicium*, in Diurno Romano p. 38. ubi infra, *synodaliter*, idem sonat.

SEPAR. *L. pen. post*, utitur. *adde*. Solinus cap. 13. ut &c.

SEQUESTER. Testamentum Ælfredi Reg. Angl. *Insuper de Æthelfredo Principi militiæ meæ unum gladium, & 200. marcas: & meo sequestri, cum quo jam Pascha imminens pactum firmavi, do 200 libras, ut ipse det & distribuat inter omnes illos ubi placitum est sibi subire sepulcrum*, &c. Vide in *Equester*.

SEQUESTRATOR *Sacri palatij*. Ottonem Rufum Imp. in colligendo jure Vveichbildico usum esse opera Burchardi à Mangefeld *Sequestratoris Palatij*, scribit Glossa ad art. 10. & 139. In fine Vveichbild. quod officium pro Cancellarij munere accipiunt Crantzius lib. 2. Saxon. cap. 21. Brotuff. lib. 1 Chron. Merseburg. cap. 10. & Coler. in orat. de jure Saxon. Vide Gloss. med. Græcit. in Μεσίτης, & in Μεσάζων.

SEQUIPES. *L.* 15. *post*, 7. *adde*. Diurnus Roman. cap. 2. tit. 9. *ut verè eorum discipulus & sequipeda.*

SERSENTES, *apparitores*, in Statut. Venetor. qui alibi *servientes*.

SERRA. *L. ult. post*, Benedicti. *adde*. Colmenarezium in Hist. Segoviensi cap. 15. §. 12. cap. 16. §. 1.

SERVIENS. *P.* 815. *l.* 36. *post*, præterea. *adde*. Tabul. S. Dionysij an. 1284. *Que il pour la raison de ladite Serjanterie d'Anvers estoit tenu à garder les prés ausdits Abbé & Convent, les bois, les garennes, la joustice de l'iauë, mettre les bornes, faire les venes, garder les prisons & prisonniers, faire les semonces & les adjournemens, gagier les hommes de ladite ville, & prendre en tous cas ou il afferra, & & faire toute maniere de service qui appartiennent à servant, soit en gardant ou en justiciant*, &c. Tabular. S. Albini Andegav. *Precata est ista Adelais Abbatem & Monachos, ut pro amore suo concederent unum bordagium in ipso alodio uni suo servienti nomine Bernerio, & uni suo hæredi post illum in servientagio, ut sicut ille Bernerius servierat exinde sibi, id est Adelaidi antea, sic postea ipse & unus hæres suus serviret Monachis: post illius autem & sui hæredis decessum, rediret in dominium monachorum.* Ubi *Serventarium* precariæ & sergenteriæ species est.

SERVIENTIA, *Serventia*, quodvis *servitium*. Tabular. eleemosynariæ Montismorilionis fol. 48. *Et retinuerunt in eodem manso sibi servientiam de milio & de panicio & dimidiam eminam siliginis*, &c. fol. 52. *medietatem de teoragio, & medietatem serventiæ.* fol. 57. *dedit omnem serventiam quam habuit in prædicta terra*, &c. Tabular. Absiense fol. 134. rupturam &c.

SERVIMEN. *In fine adde*. M. Justinus Lippiensis in Lippiflorio p. 153.

Hactenus in vestro vitam servimine vixi.

SERVITIUM. *L.* 13. *post*, pluribus. *adde*. Charta Ludovici Pij apud Petr. Chiffletium de Concilio Neumagensi: *Sed si necessitas exigit ut de servitiis vel nostris vel alienis ad hunc ordinem* (Presbyterij) *aliquis admitti debeat*, &c.

Ibid. l. 21. *post*, affuerunt. *adde*. Vita S. Maldegisili num. 6. *Et cautius attende quem tibi monstravero locum, in quo tu deinceps dominicum expleas servitium.*

Ibid. p. 829. *post l.* 8. *subde*.

Servitium Cameræ Papæ. Manuale placitatorum in Parlamento an. 1376. 14. Aug. *Les defendeurs recitent les grandes mises, & coustemens que le feu Evesque (de Lisieux) a faites a commencer son estat a payer le service de la chambre du Pape, a faire son entrée a Lisieux, & a maintenir son estat.* Id est quod ab Episcopo recens electo vel consecrato in *Cameram* seu ærarium Pontificale inferebatur. Vide *Auxilium Episcopi*.

Ibid. pag. 833. *l.* 42. *post*, præbetur. *adde*. Caroli Crassi Imp. Commemoratio apud Augienses: *Cum omni abundantia plenum servitium pro anima Imperatoris perficeretur.* Occurrit rursum infra.

Ibid. p. 834. *l.* 8. *post*, deservirent. *adde*. Judicium datum sub Ludovico Pio Imp. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 47. *Et propterea inde fuit modo alienatum, quod Franco Episcopus prædictæ Ecclesiæ suo propinquo Adelgiso illud impetraverit, ut pro eo illo regalia servitia & itinera faceret, quæ ille pro sua infirmitate & senectute facere non valebat.* Synodus Germiniacensis sub Carolo C. to. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened. pag. 250. *& à cunctis regalibus servitiis & publicis vectigalibus immunem fecerat.*

SERVUS. *P.* 838. *l.* 20. *post*, 3. *adde* Extat Charta in Tabul. S. Germani Paris. Hugonis Abbatis an. 1140. in qua hæc habentur: *Quidam homo Ansellus nomine Major S. Martini Turonensis de Villa, quæ Domna Maria de Montosis nominatur, adiit præsentiam nostram, petens à nobis, quatenus quamdam mulierem Lethois appellatam de familia B. Germani procreatam, quam in uxorem ducere volebat, à servili conditione solveremus. Sibi enim eam nisi liberam matrimonio jungere non licebat*, &c.

Ibid. l. 23. *post*, olim. *adde*. in Gallia nostra M. Pastorale Ecclesiæ Paris. an. 1261. *Petrus dictus Rex Oriundus de Lagiaco commorans apud Civilliacum asseruit & recognovit in jure coram nobis — quod ipse duxit in uxorem Gilam quondam uxorem defuncti Petri de Origniaco defunctam, feminam de corpore Ecclesiæ Parisiensis. Asseruit etiam & recognovit dictus Petrus in jure coram nobis, quod ipse ob hoc de consuetudine generali ipsius patriæ factus est homo ipsius Ecclesiæ Parisiensis*, &c. Sed &

Ibid. p. 840. *l.* 13. *post*, homagiis. *adde*. Extat in Tabulario S. Dionysij Novigenti Charta Roberti Comitis Belismensis, qua *res servorum suorum omnium morientium, sicut mos sibi deferebat, tam in ædificiis, quam in rebus aliis, S. Dionysio Martyri, sibique servientibus concedit.*

SEVERIA. Joan. Longinus in S. Stanislao Episc. Cracoviensi num. 65. *Nec invidorum laudes affectemus, aut ipsorum vituperia pavescamus: sed ipsis in patientia*

patientia nostra respondeamus, ut suas manducent severias, an *frenos?* quomodo dicimus, *ronger son frein.*

SEXTARIATICUM. *P.*845. *l.*26. *post*, ipsorum *adde.*Tabular. Episcopatus Ambian. an.1278. *Super eo quod prædictus Vicedominus de grano proventuum & reddituum Ecclesiæ nostræ Ambian. & servitorum quorumlibet, in ea vendito & deliberato emptoribus quibuscumque per ministros nostræ Ecclesiæ in Claustro vel extra claustrum sexteragium exigebat injustè, &c.*

SEXUS. *Post l. antepen. subde.*

Sexus, pars corporis qua quis vir est aut mulier, apud veterem Interpretem Moschionis, qui φύσις voce uti solet. Vide Harmoniam Gyneciorum part. 1. cap.9. num.5. & alibi. Hinc...

SICEUS. Chronicon Magdeburg. laudatum à Mabillonio, ubi de Hildeberto Archiep. Moguntiac. *Duces ac Præfectorum Principes cum manu principum ac militum congregati in siceo basilicæ magni Karoli Cohærenti*, &c. Ubi monet vir doctus alias *Xisto* legi.

SIFFULS, species mensuræ Anglicanæ. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 14. *Debent habere monachi ad VIII. festivitates principales, octo summas frumenti, — & in eisdem festivitatibus singulos siffuls de frumento ad Vvastellos de Granario.*

SIFFLOTUS, *Fistula*, Gall. *Sifflet*, occurrit apud Raphanum de Caresinis in Chron. MS. an. 1379.

SIGILLUM. *Lin.*37. *post*, 20. *adde.* Bonfilium Constantium in Messana p.22.

*Ibid. pag.*852. *l.*62. *post*, 2. *adde.* quod de Chartophylace M. Ecclesiæ Constantinopolit. testatur Balsamon in Meditat. de Patriarch. pag. 458. in Jure Græcorom. quem ait ad pectus gestasse τὸ βουλλωτήριον Patriarchæ. Illud præterea hic licet observare, cum Franciæ Cancellarius equitando peregrè aliquò pergit, cerarij administrum, quem vulgo *Chaufecire* vocant, sigillum ad dorsum gestare, ut est in instrumento hominij præstiti à Philippo Austriæ Archiduce Ludovico XII. S. Jul. an.1499. pro comitatibus Flandriæ, Atrebat. & Carolensi.

*Ibid.p.*853. *l.*7. *post*, fides. *adde.* Habentes similes virorum nobilium protestationes de amissis sigillis, quibus ea revocabant, in Regestis Castelli Parisiensis, Joannis *de Garencieres* Militis 25 Oct. 1404. Adelelmi *de Bournonville* Militis 17 Nov.1412. Roberti *de Pontaudemer* Scutiferi 13 Decemb.1412. & Jacobi *de Betune dit de Loques*, Militis 10 Jan. 1412. (1413.)

*Ibid. p.*856. *post l.*50. *subde.*

Sigillum Raphaëlis, liber magicus sic inscriptus, qui laudatur à Gaumino ad Psellum de Operat. dæmon. ubi observat *Sigilla* Latinis esse quæ Græci στοιχειώματα & ἀποτελέσματα vocant.

SIGNACULUM. *L.*29. *post*, signaculum. *adde.* Baptismus apud Ruffinum lib. 1. adversus Hieron. lib.1. & Anonymum de Hæreticis non rebaptizandis p.131.

Ibid. post l. ult. subde.

Signaculum, nota militiæ, seu qua quis in militem adscribebatur. Passio S. Maximiliani: *Dion dixit ad officium, signetur. Cumque resisteret Maximilianus, respondit, Non possum militare. Dion dixit, milita ne pereas. Maximilianus respondit, Non milito. — Dion ad Maximilianum dixit: Milita & accipe signaculum. Respondit non accipio signaculum. Dion ad officium dixit: signetur. Cumque reluctaret, respondit, non accipio signaculum sæculi, & si signaveris, rumpo illud, quia nihil valeo. Ego Christianus sum, non licet mihi plumbum collo portare post signum salutare Domini Iesu Christi quem tu ignoras, &c.* Ex quibus colligi posse videtur *signaculum* istud plumbeum aliud fuisse à stigmate, quo notari tyrones consuevisse observant qui de militia Romana scripserunt, atque in iis Stevvechius, Salmasius, & alij. Nam ejusmodi signaculum plumbeum collo aptabatur. Cujusmodi vero illud fuerit, nescio an aliquis tradiderit.

SIGNANUS, pro *antesignanus.* Joan. Mon. in Vita S. Odonis Abbat. Cluniac. lib.1. *Factus est ille qui antea fuerat secutor, postea signanus.*

SIGNUM. *P.*860. *l.*6. *post*, fuisse. *adde.* Lactantius lib. de Mortibus persecutor. num. 44. *Commonitus est in quiete Constantinus, ut celeste signum Dei notaret in scutis.* Idem n. 10. *Imposuerunt frontibus suis immortale signum.* Ita lib. 4. Institut. cap. 27. *Simulacrum Dei*, in eod. lib. de Mortib. persecut. num. 12.

*Ibid. p.*863. *l.*10. *post*, 855. *adde*, Ethelvvlfus in Abbatib. Lindisfarn. cap.20.

*Ibid. l.*46. *post*, nominare. *adde.* Unde fortè σιωπῶντες κήρυκες dicuntur Gregorio Nazianzeno orat.12. qui scilicet, ut infra ait, σιωπηλῷ λόγῳ longè τιμιώτεραν observabant.

*Ibid. p.*867. *l.* 63. *post*, congesserunt. *adde.* Hrabanus Maurus de Computo n.6.

SILENTIUM. *L.*21. *post*, αὐτοῖς. *adde.* Vide Henric. Valesium ad Eusebium lib.4. de Vita Constantini cap.29. & Gloss. med. Græcit. in Σιλέντιον.

SILLONES. Vide in *Selio.*

SILVIA, potionis species. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita num.31. *Et de vino optimo modios quatuor, & insuper de potione quod dicitur Silvia, modium unum.* an *Celia?*

SIMILARIA. *L.*2. *post*, cap.11. *dele reliqua.*

SIMILARIUS, *Pistor similæ*, in Miracul. S.Vdalrici Episcopi August. cap. 10.

SINCERIS, pro *sincerus. adde.* Glossæ veteres cap.de moribus: *Sinceris*, εἰλικρινής.

SINE, *Extra, præter*, quomodo Galli *sans* usurpant. Cumeanus Abbas de Mensura Pœnitentiarum cap. 1. & 12. *Sine quadragesimis* 40. *dies pœniteat.* Vide *anni subditi.*

SINNICHIUM, *umbella acuminata.* Relatio de Translatione S. Gregorij Nazianz. *Ante Patriarchalem Lateranensem erat Crux basilicæ Vaticanæ cum Conopæo, quod sinnichium vocant.* Ubi Consulendus Papebrochius.

SINODOCHIUM. *L.*6. *post*, defendatur. *adde.* Occurrit præterea in Chartis Ludovici Pij in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 11. apud Pontium de Larazio de Excidio Salvaniensis monasterij num. 4. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 111. 127. 147.

SINUS. Vide in *Limbus.*

SIRVENENTIA., *Sirventia*, idem quod *servitium.* Liber Chirographorum Absiæ fol.8. *Dederunt fratribus Absiæ quidquid habebant in supradictis donis, scilicet sirventiam suam.* Tabular. Dalonensis Abbatiæ fol.12. *& sirventiam quam habent de nobis in terris de Vernoil.* & fol. 50. *Concedimus — omnem sirvantiam & bailiam de Stephano Pisce, & fratribus suis, si acquirere potuerint.* Occurrit ibi non semel. Vide *Servientia.*

SITONICUM. *Dele reliqua usque ad vocem* frumenti, *& repone*, stipendium, amore: quomodo

σιτωνικὸν usurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodosij Jun.

SKELLA. *Pag*.880. *l*.59. *post*, loca. *adde*. Breve vasorum Ecclesiasticor. in Tabular.Monast. S.Theofredi in Velavis: *In horologio quo terminantur horæ, duæ partes squillæ suspensæ*.

SKILLINGUS, genus monetæ apud Suecos, de qua vide Joan. Stiernhookum lib. 1. de jure Sueonum vetusto cap.11. pag. 132. Anglis *Schling*, pro *esterlingus*.

SMALTUM. *L*.3.*post*, esmail. *adde*. Vox fortè formata à *malto*, seu *malta*, quæ vox Architectis *solidamentum* sonat. Apud Palladium de Architectura habetur caput *de compositione maltorum & solidamentorum*, deinde: *Compositio maltorum, id est solidamentorum, ad solidandas quaslibet res*, &c. Ubi Cod. MS. Pithœanus *maltarum* præfert.

SOCCUS. *P*.845. *l*.3. *dele*.Ea non vidi, sed puto. *& repone*. Sed hic constat.

SOCHA, vestis muliebris species in Statut. Mediolan. 1.part. cap.292.

SOCIDA. *In fine adde*. Vide Statuta Mediolan. 2.part. cap.483. 484.

SOL. *L*.31.*post*,784. *adde*. Aimoin. de Translat. SS. Georgij & Aurelij n.16.

Ibid. l.37. *post*, vide. *adde*. Livium lib.17. &

SOLAGGE. Tabul. S.Eparchij Inculism.fol.123. *Habeat in feodio suo Præpositali lescols & lebales, & les solages justè & mensuratè sine ullo ingenio*.

SOLATIUM. *L*. 3. *post*, 124. *adde*. Ut & l. 4. Cod. de Sportul.

Ibid. post l. 20. *subde*.

Solatium alia notione. Testamentum Bertichramni Episc.Cenoman. *Et Abbas loci illius solatium præbeant, & postea in Crastinum Abbas det illis dignissimam refectionem*. Vide *Consolatio*.

SOLDATARIA. *In fine scribe*. Adde Chartam Dionysij Regis Portugall. eræ 1347. pro erectione Studij Conimbricensis, apud Brandaon. to.4. Monarchiæ Lusitan. p. 322.

SOLEMNIA. *In fine adde*. Vide Gloss.med.Græcit. in Σολέμνια.

SOLIDATA. *P*.891. *l*.27. *post*, servire. *adde*.*Soldada*, apud Brandaonem tom.4. Monarch. Lusitan. p.304. v.

SOLIDUS, ligius, *l. pen.post*, fuerat. *adde*. *Le Roman de la Rose:*

Dame, voici, il est mes sires,
Ie suis son home liges entiers.

SOLIDUS, pro aureo. *P*.894. *l*.14. *post*, 2.*adde*. Sed & apud Hungaros, aureus, qui idem cum solido, 40 denariis argenteis valuit sub Bela T. Rege, ut autor est Thwvorzius cap. 45.

Ibid. l. 25. *lege*, Gennavenses.

SOLIVAGI, *Cœlibes*: opponuntur *Conjugatis*, in veteri Charta apud Ægid. Gelenium in Colonia p.69. *Sive solivagi sive conjugati in tempore messis debent colligere messes, &c.*

SOLIUM, limen. *adde*. Arestum an.1299.in Tabul. Episcopat.Ambian. fol.126. *Idem Episcopus asserebat se esse in possessione — quod nullus Castichiare potest, & ab Episcopo petita licentia*. Sed hac voce intelligitur maxime &c.

SOLSADIRE. *L*.14. *post*, adimplevit. *adde*. Habentur inter formulas Andegavenses, 12.13.14. quæ de *solsadio* inscribuntur. In postrema, *Qui illi ad placitum adfuit una cum testis suis pro legibus triduum custodivit & solsadivit*. Et form.52. *Sed veniens in eo placito illi de mane usque ad vesperum placitum suum legibus custodivit & solsadivit*.

SOMNIATOR. *In fine adde*. Vide Nonnum in Sylloge Historiar. pag. 151.

SOMNUS. *L*.3. *post*, ita. *adde*. præter Plinium, à quo *Veneris somnium appellatur*.

SONARE. *Pag*. 899. *l*. 5. *post*, equipater. *adde*. Item pro *loqui*. S. Columbanus in Regula cœnobiali fratrum, seu Pœnitentiali cap. 1. *Qui loquutus fuerit in plausu, id est altiore sono solito sonaverit*, &c.

SONIARE. *L*.8. *post*, faciat. *adde*. Formula 57. ex Andegav. *Hac tamen conditione, ut dum advixero, mihi in omnibus tam de victo quam & de vestito soniare mihi debiat, &c.*

Ibid. p.900. *post l*.34. *subde*.

Sumpniata, eodem significatu. Stephanus Tornac. Epist.287. 2. edit. *sumpniatas etiam nobis solvere tenebitur, sicut aliæ tenentur vicinæ Ecclesiæ*.

SONUS. *L*.10. *post*, facere. *adde*. in Pœnitentiali S. Columbani cap.14. &.

SOPHISTA. *P*. 902. *l*. 9. *post*, 570. *adde*. Vide S. Basilium Epist.83. 146. 147. 155.

SOQUETUM. Charta Raimundi judicis Majoris Senescalliæ Tolosæ an. 1448. *Quoddam emolumentum, Soquetum vini vulgariter nuncupatum, quod est diminutio quartæ partis mensuræ vini quod venditur ad tabernam & in minuto*.

SORATOR, *Soratorium*. Statuta Mediolanensia par.2. cap.245. *Ad transversum fluminis tam publici quam privati, vel alicujus ragiæ vel soratoris— liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam ducere*. cap.247. *& manutenere pontes, & soratoria, & aggeres, &c.* Adde cap.329.

SORCEDILIS. Statuta Mediolanensia part. 2. c.142. *Nullus de cætero possit facere caput alicujus sorcedilis penes flumen publicum per citatas quatuor*.

SORILEGUS, *Murilegus*. Andreas mon. lib 2. Vitæ S.Ottonis Episcopi Bamberg. cap.40. *Non sorex, non sorilegus admittitur*. Vide *Murilegus*.

SOROR. *P*.903. *l*.20. *post*,8. *adde*. Novellam 2. Isaacij Angeli in lib.2. Juris Græcorom. p.175.

Ibid. post l.59. *subde*.

Sorores appellabant Monachi, mulieres quasvis quibus orationum beneficia concedebant. Tabular. Absiense fol.105. *& pro matre sua quam fratres Absiæ acceperunt in sororem*. Vide *Fraternitas*.

SORS. *L*.45. *post*, 4. *adde*. Cumeanus Abbas de mensura pœnitentiar. cap. 7.

Ibid. p.905. *l*.22. *post*, illustrato. *adde*. Theophanes an.13. Heraclij.

Ibid. p.906. *l*. 60. *lege*, lib.8. cap.15. 52.

Ibid. l.62. *post*, Ͽεῖον. *adde*. Ͽεῖα&. *Denique l*.65. *post*, αὐτ&. *adde*. Paulò supra σημεῖον σωῶθες vocat, quod Latini *Prognosticum*. Istius meminit Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect.12. cap.4. qui perinde ac Pachymeres nudè ξυγὸν vocat.

Ibidem p. 907. *l*.30. *post*, proferunt. *adde*. Theophanes & Cedrenus an. 13. Heraclij, Anonymus in Festum restitut. imagin. pag. 785. & ex eo fortè Synaxarium in Dominica τῆ ὀρθοδοξίας in Triodio, Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 3. extr.

SORTELIA, Anulus, Hispanis, *Sortiivela*. Charta Alfonsi Regis Portuggalliæ eræ 1260. apud Brandaon. lib 13. Monarch. Lusitan. cap.24. *Et pro multo servitio quod nobis fecistis in pacto quod habuimus cum Dom. Stephano Braccarensi Archiepiscopo, & in multis aliis locis ubi vobis fuit necessarium, & pro una sortelia quam nobis dedistis pro robora*. Quæ sic vertit idem Brandaon: *Et por hum annel que no destes pera mayor firmeza*. Testamentum

Sancij

Sancij I. Regis Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 260. *Et post mortem meam habeat totam meam liteiram, & meos annulos & sortilias, exceptis duobus annulis, quos mando dari filio meo.*

SOSPITARE. *Adde in fine.* Sidon. lib. 4. Ep. 3. *Quodque deinceps nullas viantum volas mea papyrus oneraverit, quæ vos cultu sedulæ sospitatis impertiat.*

SOSTRI, servorum species apud Suecos, quorum optima erat conditio, ut quibus peculium & familiam habere concessum esset, & testari liceret. Vide Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetusto p. 217.

SOTTUS. *In fine adde.* Quid à Gr. ἄσωτος: Canonarium Joan. Monachi, ubi de confessione: ὁ γὰρ μὴ ἰσχύων, εἰπεῖν, ὡς ἄσωτος κρίνεται· qui numerum peccatorum inquirenti confessario non potest designare, stultus est. Galli dicerent, *c'est un sot.*

SPADA, *Equus castratus*, vulgò *hongre*, spadatus. Testamentum Berthichranni Episc. Cenoman. *Reliquos vero Caballos tam Vvarannonis quam spadas seu paledras*, &c.

SPALMUS. *In fine adde.* Ita etiam legere est apud Andream Monach. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 5. ubi *spalmus*, *spallere*, *spalterium*, *spalmodia*, promiscuè scribitur.

SPARODORSUM. Scribit Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, ex Fulcuino, Ratherium Veronensem Episcopum librum scripsisse *de Arte Grammatica*, quem *sparodorsum* inscripsit, vulgari, inquit, loquendi more, quod puerorum dorsum à flagris servet. Galli dicerent, *qui pare le dos*, unde forte legendum *Parodorsum* vel *Paradorsum.*

SPASMARE, *Contrahere*, ex Gr. σπασμός, contractio. M. Justinus Lippiensis in Lippiflorio pag. 142.

Marescunt nervi, spasmantur crura deorsum,

Spasmea. Severus Sulpitius Epist. ad Claudiam sororem de Virginitate: *Grande est & immortale, penè ultra naturam corpoream superare luxuriam & concupiscentiam spasmeam adolescentiæ facibus accensam animi virtute restinguere*, &c. Ex σπάσμα, τος, convulsio, contorsio, distentio.

SPATHA. *L. pen. post*, benedicti. *adde.* Tota autem est illa dentata, qualis fuit Aucti, *sub assiduis dentatus cædibus ensis*, ut est apud Sidon. in illius Panegyrico.

SPATHARIUS. *P.* 917. *l.* 40. *post*, Venetæ. *adde.* Horum Militum habitus sic describitur in Manuali placitatorum in Parlamento 22. April. an. 1371. *L'habit dudit Chevalier (de S. Iacques) est un long mantel a noiaux de pers double camelin, & un chaperon doublé tout d'un camelin & noiaux sous la gorge, & en son mantel a une espée de drap rouge, pour enseigne de la religion, & dessus avoit une courte houppelande d'une serge ou catres pers, & une cote de camelin blanc, unes chausses d'un tanné, & solers à la pelume.* Istius Ordinis regulam Hispanicè edidit cum glossis Magister Ysla ejusdem ord. typis Plantinianis an. 1598.

SPECULAR. *L.* 19. *post*, 1093. *scribe.* Adde Cujacium lib. 13. observ. cap. 13.

SPERA. *Lin.* 14. *post*, archis. *adde.* Palladij de Architectura caput inscribitur in Cod. MS. Pithœano, *de spera, vel hemisperio*: ubi edit. *de sphera cœlestis circuli.*

SPERARE. *Lin.* 18. *post*, vide, *adde.* Ammianum lib. 20. pag. 174. Columbanum in Pœnitentiali cap. 5.

Ibid. l. 22. *post*, metuere. *adde.* Moschopulus in Lexico Philostrati: φόβος ἐστὶν ἐλπὶς κακῶν· ἐλπὶς δὲ ἡ προσδοκία ἀγαθῶν. προσδοκία δὲ καὶ τῶν ἀμφοτέρων.

Ibid. l. 41. *Post*, 81. *adde.* præterca Lindenbrogium ad Ammianum lib. 14. p. 18.

Ibid. pag. 924. *post*, spectare. *adde.* Charta Theoderici Regis Fr. in Actis Episcop. Cenoman p. 186: *Vel qui ipsam Ecclesiam sperare videntur.* Ita rursum infra p. 186.

SPOLIARIA. *L.* 2. *post*, reponuntur. *adde.* ἀποδυτήριον, Græcis: & ἀπόδυτρον Nicetæ in Man. lib. 4. num. 7.

SPIRITUS *Septiformis.* Liber 1. Sacramentor. Ecclesiæ Rom. cap. 44. Ubi de Ritibus baptismi: *Postea cum ascenderit à fonte infans, signatur à Presbytero de chrismate, — deinde ab Episcopo datur eis spiritus septiformis, ad consignandum imponit eis manum in his verbis, — Tu, Domine, immitte in eos spiritum sanctum tuum, & da eis spiritum sapientiæ & intellectus, spiritum consilij & fortitudinis, spiritum sapientiæ & pietatis*, &c.

SPONDILIA, *Colli vertebræ*, in Miracul. S. Godehardi Episcopi n. 19.

SPONSALIA. *l.* 7. *post*, μνῆστρα. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p. 316. *Ubi dogmatizabat novum dogma quod feminæ quæ minus caste vixerant, coram omnibus vestes suas cum crinibus nuda comburerent: nec quilibet amplius aurum, argentum, possessiones, sponsalia cum uxore sumeret, nec illi dotem conferret.*

SPONSALITIUM. *L.* 5. *post*, &c. *adde.* Tabular. Celsiniacense: *Et dimitto vineas duas, quas dedi uxori meæ in sponsalitio & dotalitio.* Alibi: *duas appendarias, quæ fuerunt sponsalitium matris meæ.*

STABILITAS. *L.* 7. *post*, Menardus. *adde.* Quippe, ut ait. Adam Abbas Perseniæ Epist. 1. ex Baluzianis, *per lorum promissa stabilitatis, tanquam pia juramenta ad cœleste præsepium religantur.* Sed & id exertè statuitur in Concil. Calchedon. Can. 3.

Ibid. l. 18. *post*, promittit. *adde.* Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 49. *Perventum est ad nos, quia monachi ex monasterio, S. Carilephi egressi sunt de proprio monasterio, aliena loca quærentes, immemores propriæ promissionis eorum, in quo promiserunt obedientiam & stabilitatem propriæ promissionis loci, &c.*

Ibid. l. 37. *post*, 23. *adde.* Histor. monasterij Rotonensis lib. 2. num. 6.

STAFFA. *P.* 936. *l.* 4. *post*, pape. *scribe.* *Ad pag. vero* 474. *lin.* 10. *post* καθισοῦ. *adde.* At Michaëlis posteri non jam ipsi stratoris vicem erga Patriarcham præstitere, sed id muneris per Comitem peragi curabant. Simeon Thessalonicensis de hæresib. ubi de inauguratione Patr. Constantinopolit. καὶ ἵππος παρασήμοις τισὶ κοσμεῖται, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὁ ὑποψήφιος κάθηται, καὶ ὑπὸ πεζοῦ τοῦ Κόμητος τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου κατέχοντος, αὐτὶ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, ὡς ὁ μέγας ἐν βασιλεῦσι Κωνσταντῖνος τῷ ἱερῷ πεποίηκε Σιλβέστρῳ προπέμπεται διά τε τῆς βασιλικῆς αὐλῆς, καὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἄχρι, καὶ αὐτοῦ τοῦ Πατριαρχείου. εἰ δὲ ἐστι καὶ τῷ βασιλεῖ υἱός, ἕπεται ἔφιππος, καὶ ἡ σύγκλητος πᾶσα.

Denique ad eandem pag. 474. *l.* 2. *post ult. adde.* Neque porro hoc duntaxat vassallorum munus fuit, sed & quorumvis atque ideo sortis infimæ servorum: quod indicat præsertim Recaredi Gotthorum Regis sententia in quendam reum Vacrisam, qui ad Ecclesiam confugerat, lata, hisce verbis apud Paulum Emeritensem in S. Masona cap. 15. *Sed quia multæ miserationis novimus esse Deum, & nullum despicere, quamvis delinquentem, ad se convertentem ambigimus, ob hoc ita decernimus, ut ipse Vacrisa cum*

uxore

uxore & filiis, & omni patrimonio suo perpetim sanctissimæ Virgini Eulaliæ servus deserviat. Nam & hoc præsenti decreto sancimus ut sicut ultimi pueri ante equum dominorum suorum absque aliquo vehiculi juvamine ambulare soliti sunt, ita ante caballum domini, qui præest cellæ S. Eulaliæ, ambulare debeat: & omne servitium, quod infimum consuevit peragere mancipium, coram eo, deposito cothurno, & fastu, cum omni humilitate exhibeat. Accepta igitur Masona auctoritate, eum illicò basilica egredi, & ad suum conspectum venire præcepit: & ut semper pietatis visceribus affluebat, eum blandè, ne aliquid deinceps formidaret, admonuit; sed ut jussioni Principis obtemperans, causa obedientiæ, de Ecclesia S. Eulaliæ usque ad atrium, quod est fundatum juxta muros civitatis, ante caballum Redempti Diaconi, manibus frænum gestans pervenisset, statim eum vir sanctus cum uxore & filiis, & omnibus prædiis absolutis, liberum abire permisit. Adde Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p.303.

STAGIUM. *P.* 939. *l.* 4. *post*, ibi. *adde.* Sed & iidem qui *Hospites*, in Tabul. S. Dionysij de Novigento Rotroci fol.105. *Hospites seu stagiarij.*

STAGNUM, mare. *In fine adde.* Henricus Aquilonipolensis in Lubecca lib.2. cap.3.

Stagnales inter urbes caput urbs Lubecana
Inter & urbs etiam septuaginta duas.

STAGNUM, pro *Stannum. Lin.* 11. *post*, gestabant. *adde.* Vide Cujacium lib. 11. observat. cap. 1.

STALLUM. *P.*941. *l.* 42. *post*, &c. *adde.* Consuetudines MSS. S. Juliani de saltu in Lingonibus: *Nos volons que leur esteleige & les freinchises leur soient gardées & tenues, en tele meniere qu'il ne let puissent rendre ne mettre hors de leur main, se n'est à lors hoirs de leur propre cors engendrez.*

STAMINEA. *Post l.*32. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Son froc osta, sa gonne a despoillée,
Li Quens remest en l'estamine pure.

STAPHILUM. *In fine adde.* Quædam de eodem vocabulo commentatus est Holstenius in Differt. *de Pila staffilari*, edita cum Notis ad Stephanum, quæ nescio an omnibus arrideant.

STARE. *P.*948. *l.*16. *post*, Episcopi. *adde. Staria, seu hospitia*, in Charta an. 1316. apud Fantinum Castruccium in Histor. Avenionensi tom. 1. pag.164.

STATIO. *Pag.* 949. *lin.* 37. *post*, parent. *adde.* Vide quæ Allatius observat de Missa Præsanctificat. pag. 1550. & 1570. ex Joan. Phurne & Matth. Blastare.

*Ibid.p.*651. *l.*16. *post*, regnum. *adde.* Vide Cujacium lib.2. observ. cap.40.

STATIONARIUS. *L.* 9. *post*, Sacerdotibus. *adde.* Passio S.Philippi Episcopi: *Hæc adhuc B.Philippo disserente, Aristemarus Stationarius civitatis advenit, ut Præsidis jussu impressis cera signis Ecclesias clauderet Christianis.*

*Ibid.l.*56. *post*, faciemus. *adde.* ἐργαςήριον τ̃ καλλιγράφȣ, *stationem librarij*, vertit vetus Interpres Concilij VI. Oecumenici Act.14.

STATUS, statura. *adde.* Lactantius lib.de Mortib. Persecutor. num. 9. *Erat etiam corpus moribus congruens, statu celsus, caro ingens, &c.*

*Ibid. l.*5. *post*, mei. *adde.* Idem cap.65. de Heraclio Imp. *erat—statu forma digna mensuræ.*

STELLÆ festum. *pag.*957. *l.* 1. *post*, Rotomag. *adde.* Ex quo etiam habuit Joan. Prevotius, qui illud edidit post Joannem Abricensem.

STELLARII, & *Stelliferi Hospitalarij*, dicti fratres seu Milites Ordinis Theutonici, in veteri Chronico laudato à Bohuslao Balbino in Epitome Rerum Bohemicar. pag. 270. quod ij deferant crucem rubeam supra crucem, ex statuto Innocentij IV. Papæ.

STELLIGERI. *Adde in fine*, & supra in *Stellary.*

STERCORANITÆ, Hæretici qui Eucharistiæ Sacramentum secessui obnoxium esse censebant. Algerus lib.2. de Eucharist. cap.1. *Non sunt igitur observanda Græcorum hæreticorum, qui merito Stercoranistæ vocantur, deliramenta, putantes celestem escam velut terrenam indifferenter accipi, & in sordidum ventris secessum emitti.* Humbertus Cardinalis in Respons. ad Nicetam Stethatum: *Sed, ô perfide stercoranista, qui putas fideli participatione corporis & sanguinis Domini quadragesimalia atque Ecclesiastica dissolvi jejunia, omnino credens cœlestem escam velut terrenam per aqualiculi fœtidam & sordidam egestionem in secessum dimitti, planè sentis cum Ario.*

STERNERE, pro *scribere.* Passio S.Maximiliani: *Dion dixit, sterne nomen ejus. Cumque stratum fuisset, Dion dixit: quia indevoto animo militiam recusasti, congruentem accipies sententiam, cæterorum exemplum.* Vide Gloss. med. Græcit. in Καταςρωνύειν.

STIPULATIO. *P.*963. *l.*3. *post*, contractæ. *adde.* Ex his emendanda vetus Charta in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.7. sub fin.

STIRPARE. *L.*22. *post*, &c. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Li Quens estrepe tel grans ramier feuillis.

STOLUS. *Post l.*32. *subde.*

Extolium, extoleum, non semel apud Raphanum de Caresinis in Chron. MS. pro *stolium* an. 1362. 1379. &c. & Andr. Dandulum in Chron. MS. an.1312.

STRANEUS, pro *Extraneus*, in formulis 32. 44. ex Andegavensibus. Angli etiamnum *strange* dicunt.

STRATIGUS. *L.* 34. *post*, 186. *adde.* Straticorum Messanæ catalogum contexuit Philibertus Mugnos in Hist. Vesperar. Sicular.

STRATORIUM. *L.* 9. *post*, sub. *adde.* Gregor. Turon. in Vita S.Aridij: *Sanctus Dei Sacerdos capsulam quam cum sacris reliquiis collo suo appensam portabat, circumspiciens comites, superposito stratorio & palliolo ubi requiescere debuerat, &c.*

*Ibid. l.*14. *post*, conceditur. *adde.* Formula 1. ex Andegavensib. *Cido tibi caballus cum Sambuca & omnia stratura sua, boves tantus*, &c.

STREPA. *L.*13. *post*, 1155. *adde.* Joan. Longinum in Actis S.Stanislai n.162.

Ibid. post lin. 18. *adde. Strepes*, dixit Stephanus Tornac. Epist.230. 2. edit. *In strepibus justitia dominatur.* Suprà: *Strepa, quibus innituntur pedes.*

STROMA, pro *stratagema*, in Vita S. Udalrici Episc. August. cap.12. n.41. nisi in MSS. vox abbreviata fuerit.

STROMEATREUS, vox perperam efficta, ni fallor, in Cod. MS. Vitæ Petri Ursеoli Ducis Venetiæ. num.15. *Aufert ab eo hujuscemodi Sycophantas cogitationes, addens illi stromeatreas actiones, cogitque in crastinum veniam petere*, &c. forte leg. *strophateas.*

STRUCTOR.

STRUCTOR. *P.976. lin.3. post*, συνάπλων. *adde.* ubi videtur leg. ὁπλὰ τραπεζοποιὸς, apud Synesium de Regno, & Hesychium.

STRUMENTUM. *L.* 4. *post*, pertinebat. *adde.* Avitus Epist. 2. ex Baluzianis lib. 1. Miscell. *Et si satis desiderabantur strumenta cultuum, plus tamen formidari oportuit præda raptorum.*

Ibid. in fine adde. In Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag.33. 38.

STUBA. *P.977. l.* 4. *post*, &c. *adde.* Christianus de Scala in Vita S.Vvenceslai p.61. *Et veniens invenit eum in asso balneo, quod populari lingua stuba vocatur, recumbentem.*

Ibid. l.22. post, 1245. *adde.* Andream Monach. in Vita Ottonis Episc. Bamberg. lib.2.cap.15.23. Joan. Longinum in Actis S.Stanislai c.8. in Miracul. ejusdem Stanislai n.171.

STUFFÆ. *L. ult. post*, exhalantibus. *adde.* Extat apud Palladium de Architectura titulus capitis *de Balneis & Stufis.* Ubi Cod. MS. Pithœanus habet *de fabrica balnearum.*

STUPPERARE. *Adde in fine.* Glossæ antiquæ MSS. *Stuperatus, stupefactus.* forte pro *Stuporatus.*

STURGIO. *P.980. l.7. post*, volunt. *adde.* Vide Salmasium ad Plinium p.1315.

STYLUS, vel *stilus.* Præfatio Ælfredi. Regis Angl. ad S.Gregorij Pastoralem sub fin. *In Anglicum sermonem eum converti, & ad unamquamque Episcopi sedem in regno unum misi, superque singulos libros stilum, qui est 50 mancussæ. Et ego præcipio in Dei nomine ne quis de libris hunc stilum tollat, neque librum de templo*, &c. Ubi Saxon. *æstel* præfert, id est *æstimatio*, ex *æst*, eâdem notione.

SUATIM. *Lin. pen. post*, mutatum. *adde.* Utitur etiam Joan. Diaconus lib.4. de Vita S.Gregorij c.75.

SUBDUPLUM. Hist. translat. SS. Vvandregisili &c. num.13. *Et satis forsan congrue, ut quod desuper datum est, daretur duplum, quod vero deorsum, subduplum.* Id est paulo minus quàm duplum.

SUBJUGARE. *In fine adde.* Item pro *concedere, tradere.* Acta Episcopor. Cenomanensium pag.98. *Eorum hæreditates ad prædictam Ecclesiam — legaliter subjugaverunt.* Pag. 160. *Ecclesiastico ordine subjugavit.*

SUBMERGIUM. *Pag.988. l.33. post*, adde, *scribe.* Lactant. de mortib. persecutor. num.23.

SUBMONERE. *Pag.992. l.68. post*, semonneur. *adde.* κλητὴρ, apud Harpocrationem, κλητῆρες οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισιν.

SUPPRIMUS, *inferioris conditionis.* Acta SS. Neræi, Achillei, &c. num.21. *Quid faceretis si vellent vos ab amore eorum aliqua ignobiles revocare, supprimæque personæ, ut ipsi vos maritas acciperent.*

SUBREGULUS. *L.1. post*, potestate. *adde.* Ammianus lib.17. de Zizai Regali Pannonum: *Duxerat potior cum cæteris Sarmatis etiam Rumonem, & Zinafrum, & Fragiledum subregulos, plurimosque optimates*, &c. adde p.107.

Ibid. l.22. post, 8. *adde.* In Tabul. S.Cornelij Compend. in Charta Ludovici Regis, Filij Caroli Simplicis de Hugone Duce Francorum, *qui est in omnibus regni nostri secundus à nobis.*

SUBSTRATORIUM. *Lin.5. post*, 235. *adde.* & Missale Francor. vetus p 400.

SUBTALARES. *P.996. l.13. post*, 22. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag.78.105.163.

SUBTULUM. Charta an.1316. apud Fantinum Castruccium in Hist. Avenion. tom.1. pag.166. *Subtulum cum solario ejusdem.* Infra: *subtulum pro tribus equis domus Petri Guillelmi.* Occurrit ibi pluries, cum *stavibus, hospitiis, stabulis*, &c. rursum: *Item unum subtulum domus D. Raimundide Aramont, item subtulum Guillermi Ruffi.*

SUBVENIMEN, pro *subventio, auxilium*, apud Gunzonem in Miraculis B Gingulfi num.18.

SUCCURRERE. Vide *Monachus ad succurrendum.*

SUFFRAGANEI, *L.* 48. *post*, erant. *adde.* Ita ὑποψῆφοι dicuntur Socrati lib.5. cap.5. & Sozomeno lib.2. c.20. qui populi vel cleri suffragiis in Episcopos eligebantur, nondum consecrati.

Ibid. l.53. post, sæpe. *adde.* In Statut. Ord. Præmonstrat. Dist.2. cap.8.

SUFFRAGIUM. *Pag.1004. l.25. post*, fundimus. *adde.* Evervinus Steinfeldensis de Hæreticis sui temporis pag.457. *In suffragiis Sanctorum non confidunt*, &c.

SUFFUSUM. *In fine subde.* Vetus Charta Aldrici Episc. Cenoman. n.56. *Et debentur inde de pastione inter frumentum & sigale modij 34. & sextaria novem suffuso de avena modij 444.*

SUGGERERE, fundere. *adde.* Missale Francor. vetus pag.398. *Accipiat & orciolum ad suggerendum vinum Eucharistiæ corporis Christi.*

SULCIA. *L. pen. post*, gensis. *adde.* Ab eo hausit Hermannus de Lerbelle in Chronico Comitum Scavvenburg. p.18.

SUMMISTÆ. Cæsar Egassius Bulæus in Hist. Academiæ Parisiensis ad an. 1120. scribit Hugonem de S.Victore librum edidisse, quem *Summam sententiarum* appellavit, hincque *Summas & summarum theologicarum libros* dici & appellari cœptos eique *Summistas Theologos* suã originem & appellationẽ debere.

SUMPNIATA. Vide *Soniare.*

SUNNIS. *L.11. post*, detricaverit. *adde.* Vetus placitum in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p.110 *Ne infirmitas aut legitima somnis eum detinuerit*, &c. Ita.

Ibid. pag.1009. l.16. post, forenses. *adde.* L.2.D. si quis cau. in Jud. sist.

Ibid. l.45. post, agunt. *adde.* l.2. §. 1. D. si quis cav. in Jud. sist.

SUPERCILIUM fluvij, non semel apud Ammianum. Vide Lindenbrog. ad eundem p.9.1. edit.

SUPERCOPA, *Operculum cupæ*, seu poculi, to. 4. Monarch. Lusit. pag.304.

SUPERFUSI. *In fine adde. Perfusum* eâdem notione dixit Rufinus, ubi Eusebius lib.6. hist. cap.43. περιχυθεὶς habet.

SUPERISTA. *adde. Æditùus*, ex Gr. ὑπερίστης. Glossæ Biblicæ MSS. Νεωκόρος, κοσμήτωρ ναοῦ, ὑπερίστης.

Ibid. in fine l. antepen. dele. Sed quæ, & reliqua.

SUPERJUDEX, dignitas apud Lusitanos. Vide Brandaon. lib.15. Monarch. Lusit. cap.41.

SUPERLIMINARE. *In fine adde.* ἀνώφλιον, apud Anonymum de locis Sanct. cap.7.

SUPERPONERE. *P.1018. l.33. post*, vocat. *adde.* quod porro *continuare jejunia* dicunt Acta Numidarum Martyrum, id per συνάπλειν τὰς νηστείας dixit Sozomenus lib.1. cap.11. ut & Vita S.Paphnutij n.53.

Ibid. lin. 66. post, quibus. *dele.* Nilus in narr.3. pag. 34. *& repone.* Apophtegmata Patrum in Agathone n.20.

Ibid. pag.1019. l.40. post, Columbanum. *adde.* in Pœnitentiali cap.5.6. & in lib. de Pœnitentiar. mensura cap.9.

Ibid. l. 50. post, superpositione. *adde.* Pœnitentiale S. Columbani non semel meminit pœnitentiæ Psalmorum cap. 9. *Pœnitentes fratres & indigentes pœnitentia psalmorum, hoc est cui necesse fuerit ut psalmos adhuc pro visione nocturna decantet, &c.*

P cap.10

cap.10. *Si quis fratri suo venienti (* detraxerit, *) quatuor Psalmos. Si quis oblivifcitur aliquid foras, si minus, 12 psalmos, si majus, 30. psalmos.* Ita alibi non semel.

Ibid. l.68. post, asserutos. *adde.* Vide Petavium in Miscellan. exercitat. post Julianum cap.5.

SUPERSALLICIO. Extat Formula 5. inter Andegavenses, hoc titulo: *Incipit securitas de supersallicione hic est.* Ubi agitur de eo qui injustè alium in jus vocavit tanquam rei suæ usurpatorem.

SUPERTUNICA. *P.* 1023. *l.5. post*, Rotomag. *adde.* In probat. Hist. Blesensis pag.10.

SUPERVENTUS. *L.3. post*, 26. *adde.* S. Hilarius in fragment. pag.11.

SUPRAMITTERE, *mittere supra*, *Accusare*, Gall. *mettre sus.* Tabular. S.Albini Andegav. *& mittit ei supra quod olim vel sanguinem ejus fudit, & furtum fecit.* Infrà: *Destinat se probare per sacramentum quidquid ei Vicarius supramittit, non fecit.*

SUPRANOMEN. *L.25. post*, erant. *adde.* Similia habentur in Tabulario S. Eparchij Inculismensis fol.28. 32. 53. 84. v. 125. v. 230.

SUPRAVESTIS. *In fine adde.* Occurrit prætere apud Andream à S. Cruce in collationibus Concilij Florentini pag. mihi 906.

SUSCEPTORES, *adde.* ὑποδέκτης, S.Athanasio.

Ibid. in fine subde.

Suscipere, tributum exigere. Vide Scholiast. Juliani Antecess. cap.72. 78.

SUSTINERE. *In fine post*, 7. *adde.* Vetus Interpres Concilij Constantinop. sub Flaviano Act.5.

SUSUM. *Post l.11. subde.* Lactantius lib.de mortib. Persecutor. num.19. *Constantinus astabat susum.*

SYMBOLUM. *L.15. post*, invenitur. *adde.* Excerpta Chronologica excerpta à Scaligero post Eusebium: *Eodem anno congregata Synodus in Nicæa 318. Episcoporum sub Alexandro Archiepiscopo Alexandriæ in qua symbolum S.Trinitatis est manifestatum.*

Ibid. pag. 1036. *l.11. post*, 24. *adde.* Leidradum Lugdun. Archiep. de Sacramento Baptismi cap.4.

SYMNISTA, pro *Symmysta*, συμμύστης, socius, consors. Utitur semel ac iterum HRabanus Maurus Poëm. 41. 54. Vide *Summista.*

SYNCOPIZARE. *In fine subde.*

SYNCOPIZARE, idem quod *Syncopare.* Charta Joannis Episcopi Abian. an.1345. in Tabul. Episcopat. Ambian. *Capitula, preces, & orationes non syncopizando, sed intelligibiliter & distinctè prout melius proferat.*

SYNODICA. *P.*1042. *post l.56. subde.*

Synodale, Epistola à Summo Pontifice vel Metropolitano missa ad clerum & plebem alicujus Ecclesiæ, enarrans quid in mandatis à Synodo habuerit recens ordinatus Episcopus, de iis nempe quæ Episcopale munus spectant. Vide Diurnum Roman. cap.3.tit.9. Est etiam quævis Epistola à Synodo missa, cap.11.

SYNODUS. *Pag.* 1043. *post*, *l.* 26. *adde.* Boncompagnus in Arte Dictaminis MS.lib.2. *Nota quod hujuscemodi denarij in quibusdam partibus appellantur synodales, in quibusdam denarij visitationis, in quibusdam collectæ, in quibusdam procurationis, in quibusdam tertiales, in quibusdam denarij de circa, in quibusdam denarij obedientiæ, & Cathedrales, aut Denarij de Cathedratico, & in illis partibus vocantur annuales in quibus annualiter solvuntur.*

T.

TABARDUM. *L.* 21. *post*, cap.3. *adde.* Joannis Episcopi Leodiensis.

TABERNIATICUM. *Adde in fine.* Idem videtur quod καπηλιάτικον, in Diplomate Andronici Jun. apud Phranzem lib.3. cap.24.

TABULA. *Post l.46. subde.*

Tabulæ, orbiculi, clavi, in vestibus. Anastasius Biblioth. in Leone III. *& præclarus pontifex fecit in circuitu altaris B. Petri Apostoli nutritoris sui tetravola rubea holoserica alethina habentia tabulas seu orbiculos de Chrysoclavo depictos historiis cum stellis de Chrysoclavo.* Ita passim aliis locis. Ταβλία dicuntur in Chronico Alexandrino pag.174. in Numa.

Ibid. pag. 1048. *lin.54. post*, &c. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist.2. cap.5. de Cantore: *servitium & processiones in festis ordinare, & singula officia in tabulis scribere.*

Ibid. post l.72. subde.

Tabulæ dictales. Vita S. Vvolfgangi Episcopi Ratispon. cap. 18. *Ut autem adolescentes in capiendis scientiæ liberalis notitiis forent agiliores frequenter voluit tabulas eorum cernere dictales.* Id est in quibus *dictabant*, seu componebant.

*Ibid. pag.*1051. *l.44. post*, species. *adde.* Sic fortè dicta quod tabulæ expansæ formam referat: vel quod scriptis tabulis agrorum fines designarentur.

Ibid. l.65. post, p.7. *adde.* Occurrit etiam in Tabular. Capellæ in Biturigib. & in Tabulario S.Theofredi in Vellavis.

TABUR. *Lin.* 6. *post*, 61. *adde.* Vide præterea Leonem in Tactic. cap. 18. §. 110. 142. cap. 20. §. 76.

*Ibid. Pag.*1054. *post l.* 4. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Ces menuiaus sonner, & ces tabours tentir.

TAGARA, vasis species apud Lusitanos. vet. Charta apud Brandaonem tom. 5. Monarch. Lusitan. pag.304. v. *Item recepit 5 tagaras, quæ ponderaverunt 6. uncias Item unam tagaram, quæ ponderavit* &c. ubi *tagara* inter vasa recensetur.

TALAVACIUS. *Lin.* 5. *post*, &c. *adde.* Joan. *de la Gogue* in Hist. MS. Principum *de Deols* in Biturigib. *Et commanda par tous les loigis de son host, que chascune chambre heust le jour ensuivent un homme d'armes & deux talevassiers pour assaillir le Chastel.* Rursum: *Envoia deux des plus esprouvez de sa compaignie pour viser le chastel, accompaigniez de Talvassiers & archiers pour les garder.*

TALHADORIUM, *orbiculus mensarius*, super quo edendi cibi discinduntur, nostris olim *tailloir.* Occurrit apud Brandaonum in Monarch. Lusitana to.5. p.304. Vide *Scissorium.* ταλιέρειον dicitur in Hist. Concilij Florent. sect.6. cap.2.

TALIO. *L.2. post*, &c. *adde.* ταυλοπάθεια, apud Psellum in Synopsi legum pag. 55. Harmenopulum lib.1. tit.2. §.34. lib.6. tit.9. §. 3. & alios.

TALLIA. *P.*1061. *post l.2. subde.*

Tallea de mortua manu, & de maritagio, & de presone, passim in Tabular. Absiensi.

Ibid. post l.40. subde.

Tallia ad placitum, idem quod *tallia ad voluntatem*, in Charta an.1248. in Tabul. S.Germani Prat.

*Ibid. p.*1063. *post l.34. subde.*

Talata. Tabul. S.Eparchij Inculism.fol.34. *pravis exactionibus vexarent, scilicet in mestivis, in talatis, & aliis servitiis, &c.*

Ibid. lin. 38. *post*, aliam. *adde.* Tabular. Absiense fol.29. *Et dederunt* 10 *nummos tallea.* Passim in hoc Tabular.

TANARIA. Charta Adefonsi Regis Hispaniæ æræ 1198. in Hist. Segoviensi cap.17. §.5. *In pratis, in sernis, in vineis, in hortis, in moneta, in tendis, in homicidiis, in tanariis, in carnacariis, in Molendinis, &c.*

TAPHUS. *In fine adde.* Occurrit etiam in Vita S.Udalrici Episcopi August. cap.13.

TARGA. *P.*1069. *l.*54. *post*, 6. *adde.* Apud Artemidorum lib.1. cap.65. τὸ ὅπλον τὸ λεγόμενον, παρόλκας σημαίνει. ubi ὅπλον est *scutum.*

TARIDA. *P.*1070. *l.*6. *post*, taridas. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1275. *Duæ galeæ Ianuensium circa Messanam unam Venetorum taridam capiunt.*

*Ibid. l.*12. *post*, remisit. *adde.* Nisi τάελον hoc loco pro *tareno* sumatur.

TARTARISCUS. *Adde in fine.* Joan. de Mandevilla in itinerario: *Devant le Soudan nul estrange mesage ne vient, qui ne soit vestu de drap d'or ou de Camoças, ou de Tartaire en la guise que les Sarazins sont vestus.*

TASCA. *P.*1073. *l.*21. *post*, &c. *adde.* Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an.1347. fol 126. v.Cod. MS. *Iuxta pratum hæredum Stephani Remensis ex una parte, & juxta terram tachibilem dictorum hæredum.* Occurrit ibi pluries.

TASSELLUS. *In fine adde.* Vide Ricordanum Malaspinum cap.161.

TAUREÆ. *Adde*, ταυρέαι, Athanasio in Epist.ad Solitar. p.850. βοεῖαι, Sozomeno lib.6. cap.19.lib 8. cap.24.

TAUROBOLIARE. *In fine adde.* Cæterum Julianus Parabata ab ejusmodi Taurorum sacrificiis dictus ab Gregorio Nazianz. Stel. 1. ϛαυσίταυρος, de quo etiam Ammianus lib.15.

TAXAGIUM. Charta an. 1216. *De Garbagio & taxagio sic diximus, quod illi qui colunt terram cum equis in territorio de Bernevalle, reddent sæpedicto Priori unam garbam de meliore blado quod colligent in terris suis pro quolibet equo pro taxagio & garbagio præterquã de puro frumento: Et si cultor illius terræ non colligeret nisi frumentum, de frumento redderet unam garbam de taxagio & garbagio pro quolibet equo. Quod si terram excolat sine equo, reddet Priori unam garbam sicut prædictum est.* Vide *Tassus.*

TAXATUM, expeditio bellica, Græcis recentioribus ταξείδιον Formula 15. ex Andegavensib. *Unde mihi homo, nomen illi, interpellabat eo quod caballo suo furassit, aut in taxato post me habuissit, &c.* Infrà: *Nunquam furavit, nec consciens ad ipso furandum nunquam fuisset, nec post me in taxata ipso caballo nunquam habui, &c.*

TECTUM. *Lin.* 2. *post*, MS. *adde.* & apud Cumeanum Abbat. de mensura pœnitentiarum cap. 7.

TEDIALIS *Possessio*, quæ datur contra minores, mente captos, furiosos, &c. in Statutis Mediolan. parte 1. cap.14. 15.

TEGORIUM. *P.*1079. *l.*18. *post*, tegat. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.17. *Fecit tegurium, quod & ciborium nominatur, super altare, &c.* ubi perperam edit. *tugurium.*

TALIA. *In fine subde.*

Tilia scribitur in Tabular. S.Cyrici Nivern.ch.17. *In alio vero loco concedimus illis quinque tilias de vinea.*

TELON. *L.* 38. *post*, τελώνης. *adde.* Nicephorus Xanthopulus in Synaxario Dominicæ publicani: τελώνης δ' ἐστὶν ὁ τὰ τέλη ἀπὸ τῶν ἀρχόντων λαμβάνων, καὶ δι' ἄκραν ἀδικίαν ὠνούμενος, καὶ παρακερδαίνων ὅθεν.

Ibid. in fine subde.

Toletum, eadem, ni fallor, notione, pro *tolnetum*, in Charta Ottonis III. Imp. an.985 apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Coloniensi p. 2. *Tam in bonis quam toletis.* Quæ verba pluries ibi occurrunt.

TEMO. *In fine adde.* Passio S.Maximiliani: *Idem dixit, Fabius Victor Temonarius est constitutus, cum Valeriano Quintiano Præposito Cæsariensi, cum Bono Temone Maximiliano filio Victoris.*

TEMONATICUM. *In fine adde.* in Gloss. Basilic. videtur appellari Τέμωνος ἀνάγκη, ἢ τῆς κυβερνήσεως, ἤγουν ἀναπληρώσεως.

TEMPERARE. *Post l.* 20. *subde.*

Temperare, nescio an alia notione usurpat lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. cap.43. *Et sic temperent, ut in Trinitatis numero Litaniæ fiant.*

TEMPESTARII. *Lin.* 7. *post*, Angl. *adde.* seu *immissores*, ut habet Cumeanus Abbas lib.de Mensura Pœnitentiarum cap.7.

Ibid. l. 41. *post*, c.7. *adde.* Pirminium Abbat.in excerpt. ex libris Canonic.

TEMPORALIS. *L.*8. *post*, exspirat. *adde.* Gloss. Gr.Lat. ὀλιγοχρόνιος, *temporalis.*

Ibid. in fine subde.

Temporalis, inconstans. S. Columbanus Epist. 3. *Nos scimus quod cum gaudio & fervore suscepimus verbum domini, Caveamus nunc ne simus temporales.*

TENDA. *Pag.*1090. *l.*14. *post*, &c. *adde.* Charta Lusitanica apud Brandaon. lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 31. *Item retineo mihi & successoribus meis omnes tendas quas Reges Saraceni solebant tenere tempore Saracenorum.* Adde to. 5. p. 308. præterea Colmanerezium in Hist. Segoviensi cap. 17. §.15. cap. 19. §.1.

TENERE *P.*1092. *post l.*61. *subde.*

Tenementarium, idem quod *tenementum*, in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an.1337. Cameræ Comput. Paris. p 23.

TENSARE. *In fine subde.*

Tesura, claustrum vel cratis, qua ingressus loci *defenditur*, prohibetur. Charta an.1073. ex tabulario Monast. S. Quintini in insula pag. 14. *Tesurio nunc existentibus in dicto vivario*, &c. Infrà: *Et si aliquis novas tesuras in dicto vivario exi entibus de Cloiis novis*, Rursum: *Tesuras prædictas in dicto vivario existentes de Cloiis novis & retibus factas de palis & virgis retinere poterunt, &c. Tesure*, non semel in Chartis Gallicis, ibid. p.17. & alibi. Fateor tamen hanc vocem derivari posse à *tendre*: sic enim in Ordinat. an. 1293. pro piscationibus, ibid. pag.23. v. *Et defendons tendre as archas, & pescheraux gardons freaux, &c.*

TENUCLA. Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 3. *Cæteris vero diebus paximati panis mensura, & misso parvo impinguata, horreo oleris, ovis paucis, formatico, seminalatis* (f.semidalatis) *pro fragilitate corporali, tenucla, vel batuto lactis sextario pro sitis gratia, &c.* Infrà: *Sed mensura non gravetur panis, si operarius est, sextario de lacte Romano, & alio tenucla, & aqua quantum sufficit pro sitis ardore sumat.*

TEPORARI, pro *tepescere*, apud Gunzonem in Miraculis S.Gengulfi, n.33.

TERMINALES. *In fine adde.* Alibi: ὁριαῖος λίθος, *terminalis lapis.* Ita apud Ammianum lib.18. *terminales lapides.* lib.30. *plaga terminales.*

TERMINATOR, terminatio. *adde.* in Gloss.Gr. Lat. ὁροθέτης, *terminator* exponitur.

TERMINUS. *In fine subde.*

Terminus, definitio, ὅρος, quomodo hæc vox Græca sumitur in Actis Conciliorum. Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap.38. *Excommunicationis conculcaverunt terminum.* Ita cap.209. extr.

TERRA, *P.* 1099. *post l.* 5. *subde.*

Terra salsa, quas in Pictonibus *Marais salans* vocant. Tabular. S.Cypriani Pictavensis fol.113. *Airardus concessit Monasterio S.Cypriani aliquid de terra sua in pago Alninse, & sunt 50 areæ de terra salsa in vicaria de terra Alloni de una parte, &c.*

TERRAGIUM. *Post l.*24. *subde.*

Terragerare dicitur qui terragij jus habet. Tabular. Absiense fol. 170. *Quod de omnibus terris feodi sui, quas fratres de Vauvert excolerent, in campo vel in area, advocato famulo suo terragerent.*

TERRATICUM. *Lin.* 20. *post*, accipiat. *adde.* Charta Hugonis Archiep. Senonensis, ex Tabul. S. Germani Pratensis: *Si autem terram ad terraticum monachi dederint, Advocatus nihil habebit.*

TERRATORIUM. *Lin.*3. *post*, 56. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc.Cenoman. *Vineolas, vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de strada est, &c.* Vide Acta Episc. Cenomanensium p.86. 92. 104.

TERRITORIUM. *Lin.*26. *post*, unum. *adde.* Vetus Charta apud Ægid.Gelenium in Colonia Agrippina pag.357. *Et tria territoria prope claustrum sui monasterij.*

TERTIA. *P.*1103. *l.*13. *post*, 32. *adde.* At secus egisse Odoacrum scribit Procopius lib. 1. Gotthic. cap. 1. ubi ait Gotthorum ope arrepta tyrannide, τὸ τριτημόριον τῶν ἀγρῶν iis concessisse, hocque pacto eorum animos sibi devinxisse.

*Ibidem post l.*72. *subde.*

Tertiarius, Collector *tertiæ.* Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. neque tertiarij nostri, neque tertiarij fratrum sine altero recolligent tertias.

TERTIUM. *l.*17. *post*, assignetur. *adde.* Nescio an huc pertineat Tabular. S. Albini Andegav. *Aimericus Præpositus de Thoarchio & Goscelinus ejus Vicarius clamabant consuetudinem, quam Tertium appellabant de habere, si furatum eis esset in feno de quodam Vaccello, &c.*

TESTIS. *Post l.* 21. *subde.*

Testes rogati. Vide *Charta rogata.*

*Ibid. p.*1110. *l.*24. *post*, finem. *adde.* Concil.Saltzburgense an. 1420. cap. 16. & Senonense an.1485. art.4. cap.7.

TESURA. Vide *Tensare.*

TETIX. Miracula ult. S. Joannis Beverlacensis num.4. de quodam contracto: *Si quando necesse habuit in matris tetige mutare locum, manibus & genibus quasi pedibus quatuor innitebatur in modum quadrupedum.*

TEXTUS. *L.*32. *post*, προσήγαγε. *adde.* Zonaras in Justiniano: καὶ βίβλοι τῶν θείων εὐαγγελίων χρυσῷ περιλαμπόμεναι πάντοθεν, καὶ λίθων παντοίοις χροιαῖς ποικιλλόμεναι. Ducas cap.42. εὐαγγέλια μετὰ κόσμου παντοίου. Habetur apud Joan. Euchaitam p. 21. Carmen εἰς λιτὸν εὐαγγέλιον ἐνίσορον, id est picturis adornatum.

*Ibid. l.*50. *post*, 13. *adde.* Vide Ethelvvlfum de Abbatib. Lindisfarnensib. cap.20.

THECA. *Lin.*3. *post*, tumbas. *adde.* S. Asterius orat. in SS. Martyres: ἐνθήκαις φιλοκάλοις ἀποτιθέμεθα, καὶ οἴκους τῆς ἀναπαύσεως ἐγείρομεν τῆς κατασκευαῖς μεγαλοπρεπέσι, &c. τῶν ἁγίων μαρτύρων θῆκαι, apud Chrysost. Homil.5. in cap.3. Genes.

THEOPROPIA. *L.*12. *post*, Theopropia. *adde.* Lexicon MS. Cyrilli: θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, προφήτευμα.

THEOSOPHUS. *Lin.*15. *post*, præfertur. *adde.* Henricus Aquilonipolensis in lubeca lib.1. cap.10.

Transeat Egregio doctore Theosophiali, &c.

Ita θεοσόφου Epitheton non semel tribuitur Constantino Pogonato in Concil. VI. Oecumenico.

THINX. *In fine adde.* Vide Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto cap.2. p.26.

THIUS. *L.* 10. *post*, &c. *adde.* Ita in alia apud Colmenarezium in Historia Segoviensi cap.13.§.13.

Ibid. In fine adde. Et Anton. Brandaonem to. 3. Monarch. Lusitan. fol.90.

THOLUS. *L.* 5. *post*, tecti. *adde.* Gloss. Gr.Lat. θόλος, *Testudo, Tholi balnearum*, apud Ammianum lib. 28.

* THOSCA. Liber Chiroraghorum Absiæ fol.86. *Et cætera omnia præter unam thoscam, & unum pratum.* Ita fol.189. Vide *Planitium, Tosca.*

TIA. Vide in *Thius.*

TILIA. Vide in *Telia.*

TINA. *L.*11. *post*, 4. *adde.* Joan.Longin. in Actis S. Stanislai n.18.

TINNULUS. *P.*1131. *l.*6. *post*, Dishorrevole. *adde.* At Joan. Loccenius lib.3. antiq.Suecicar.c.23. videtur indicare *tuna* aulam significare, vel certè locum conseptum: unde proverbium Suecicum de agrestibus & illepidis, *Tu non fuisti in tuna.* Galli dicerent, *tu n'a pas esté à la Cour.* proinde ex *tuna*, formata fuerit vox *tunella*, vel *tinella*, atque inde Gallic. *tinel*, pro palatio. Blasius Ortizius in Itinerario Adriani VI. Papæ cap. 19. *Ibique familia Pontificis in palatio ipso tinellum, ut ita loquar, Romanum agnoscere cœpit, quo se familiares vescendi gratia conferebant.* Adde. cap.435.

TIRONATUM. *Adde in fine.* Vide Canon. Eccles. Afric. c.90.

TITULOS *apponere.* *L.*1. *post*, inscriptas. *adde.* σανίδας γραπτάς.

Ibid. l. 22. *post*, 18. *adde.* *Liberi à fiscalibus titulis*, in Diurno Romano cap.5. tit.4.

*Ibid. p.*1134. *l.*18. *post*, civitatis. *adde.* Gloss.Gr. Lat. στήλη, *Cippus, titulus.* Nam *titulus* propriè lapis inscriptus, vel ipsa lapidis inscriptio. Hac notione *lapideum titulum* habet vetus inscriptio Salonæ, apud J. Sponium in Itiner. to.3. parte 2. p.5.

Ibid. p. 1135. *l.* 18. *post*, 16. *adde.* Diurnus Roman. cap.7. tit. 21.

*Ibid. p.*137. *l.*2. *post*, fuit. *adde.* Stephanus African. Presb. in Vita S.Amatoris n. 19. *Crucis signaculo frontem ejus attitulans, salutis integritatem roganti restituit.*

TOCULA. *L.*30. *post*, num. 1. *adde.* in Miracul. S.Angeli Carmelitæ, semel ac iterum, &c.

TODINUS, Gracilis, quomodo, *todu*, vulgus nostrum usurpat: *Erant & tibiæ & Crusculæ gracilitate todina gradiendi usibus inepta penitus & inutilia.*

TOLETUM. Vide in *Telo.*

TOLTA. *L.*25. *post*, &c. *adde.* Charta Catharinæ Comitissæ Blesensis & Clarimontis an 1202. in Tabul. Abb. Frigidi montis: *Unum quarterium vini quod annuatim mihi reddebatur de exactione quæ vulgo appellatur Toute.*

Ibid. pag. 1140. *lin.* 43. *post*, inductæ. *adde.*

In

Informia vectigalia à Sidonio in Panegyr. Aviti.

Ibid. l. 46. *dele.* & injustæ calumniæ.

TOMUS. *P.* 1142. *l.* 2. *post*, Leonis. *adde.* Diurnus Roman. cap.3. tit. 6. *Sanctæ & beatæ recordationis Leonis Apostolicæ Sedis Antistitis Epistolam ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum datam, quæ & Tomus appellatur.* Et idem Anastasius.

*Ibid. l.*6. *post*, conscriptum. *adde.* Diurnus Romanus pag.40. de Concilio VI. *Cum Apostolicæ recordationis Agatho Pap. per legatos suos & Responsales præfuit, cujus venerabilem tomum celebriter assequentes, &c.*

TONENEA. Formula Andegav.1. *Cido tibi bracile valente solidus tantus, toneneas tantas, lectario ad lecto restito valento solidus tantus, &c.*

TORNARE. *In fine adde. Detornare*, apud Agellium lib.9. cap.8. & Ammianum lib.23.

TORNARIUM. Charta Brzetislai Bohemiæ Ducis circa an.1052. apud Bohuslaum Balbinum in Hist. Bohem. p.191.

TORO. *L.*2. *post*, rotundus. *adde.* Charta Cornutiana edita à Suaresio: *Quæ sepis descendit per regam ante ad viam cavam, sive ad torum, quæ redit usque ad arcum supradictum.*

TORTA. *L.*19. *post*, vendicabat. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obasinensis lib. 1. cap.4. *Accessit, deferens eis dimidiam tortam panis & vas lactis*, &c.

TORTILOQUIUM. *In fine adde. Oratio intorta*, apud Plautum in Cistellat. *Involucra sensum, & verborum volumina*, apud Agellium: *Inversa verba*, apud Lucretium lib.5.

Inversis quæ sub verbis latitantia cernis.

TORTUS. *Lin.*19. *post*, *legem. adde.* Testamentum Sancij I. Reg. Portugall. eræ 1217. apud Brandaonem tom.4. pag.261. *De quibus faciant pacari, quantum invenerint quod accepi cum torto.*

TOSCA. *In fine adde.* Idem Tabular. fol. 222. *Ructuram ruinatæ terræ juxta Toscam Boni repasti, quæ antea Cambiceria vocabatur.* Tabular. Dalonensis Abbat. fol.61. *In terra quæ est juxta domum & superiorem toscham & landas.* Vide *Thosca* & *Plaxitium.*

TRAAL, servus cujusque conditionis, in Jure Sueonum, apud Joan. Stiernhook p.207.

TRACHALA. *In fine adde.* Scurrilis istius Constantini M. appellationis rationem prodit Cedrenus pag. 269. ἐυρύτερος τοὺς ὤμους, καὶ παχὺς τὸν αὐχένα, ὅθεν καὶ Τραχηλᾶν αὐτὸν ἐπωνόμαζον· ὁ τράχηλος igitur deducta vox.

TRACTATUS. *P.* 1162. *lin.* 8. *post*, jubentur. *adde.* Ita *tractare*, pro *Scripturas sacras exponere*, usurpat lib.1. Sacramentor. Eccles. Rom.cap.33. semel ac iterum.

Ibid. l. 13. *post*, disceptatur. *adde. Tractatus Nicænus*, non semel apud S. Hilarium in Fragment.

TRACTORIA. *L.*42. *post*, 16. *adde.* Vide Diurnum Roman. cap.6. tit.9. 10.

TRADUX. *P.* 1167. *l.*8. *post*, 88. *adde.* Et Cæsarium quæst 78.

TRANQUILLITAS. *Lin.*2. *post*, alios. *adde.* in Diurno Romano cap.2. tit.4. *Tranquillissimi ac Christianissimi Domini nostri.*

TRAPUS. *In fine subde.*

Traperius, in Statutis Ordinis Theutonici, qui in Hospitaliorum Statutis *Draperius* vocitatur, qui scilicet curam habet vestimentorum fratrum. Vide Christophorum Harknocum in Dissertationibus Prussicis cap.19. p.419.

TRAVA. *Lin.* 4. *post*, species. *adde.* Miracula S. Joannis Beverlacensis num. 7. *Et quidem coloni illius provinciæ hesterasda, id est quod exigebatur ad pabulum equorum Regis singulis annis solebant Regis præfectis reddere, videlicet de una quaque caruca, id est ad cultrum & vomerem, quatuor travas de suis frugibus, & talis reditus inter vectigalia Regia computabatur, & exigebatur à regione illa, &c.*

TREANS, pro *triens*, in Form.48. ex Andegavensibus.

TREBAX. *L.* 4. *post*, observant. *adde.* Glossæ vet. cap de vestimentis: *trita*, τριβακά.

TREBUCHETUM. *P.*1177. *post l.* 36. *subde.*

Trabuchellus, in Epist. scripta circa an. 1220. in lib.2. Miscellan. Baluzij pag.259. *Super unam quamque turrem unus trabuchellus fuit erectus.*

TREFUNDUS. *Adde in fine.* Petrus de Cuigneriis in Bibl. Patr. *Item capiunt, per suos servientes Clericos, in quocunque trifundo, absque hoc quod justitiam loci faciam appellari.*

TREMISIUM. *Lin.*11. *post*, 22. *adde.* Tabular. Abbat. Hederæ fol.107. *Pro sex sextariis annonæ per singulos annos, tribus scilicet de ivernagio, & tribus de tramoisio.*

TREMISSIS. *L.* 17. *post*, quatuor. *adde.* Vetus Charta in Actis Episcopor. Cenoman.p.226. & ego Adelbertus sol.21. *& tremisso, sicut diximus.*

TRENTENA, vectigalis species. Charta Joan. Militis Dom. de Andesello an. 1229. ex Tabul. Abb. Barbellensis *quod eo tempore quo tenebam & percipiebam apud Meledunum — quendam redditum, qui dicitur Trentena, super naves per archeiam de ponte Meleduni ligna deferentes, à Monachis de Barbeel*, &c.

TREUGA *Dei. Pag.*1183. *lin.*6. *post*, &c. *adde.* cujusmodi verò fuerint ista Episcopalia de pace Statuta, accipe ex Tabulario Celsiniacensis Monasterij in Arvernis cujus apographum legimus sat malè descriptum. *In nomine divinæ, summæ & individuæ Trinitatis Vvido Dei gratia Aniciensis Præsul, supernæ pietatis misericordiam expectantibus Salutem & Pacem. Notum esse volumus omnibus Dei fidelibus, quoniam videntes maleficia quæ in populo quotidie accrescunt, congregavimus quosque Episcopos Domnum P. Vivariensem, Vvigonem Valentinensem, Bergonem Arvernensem, Raimundum Tolosensem, Deusdet Rutenensem, Fredelonem Elnensem, & Domnum Fulcrannum Ludenensem, & Vvigonem Glandensem, & alios quamplures Episcopos, & quosque principes & nobiles, quorum numerus non est inventus, Et quia scimus quia sine pace nemo videbit Dominum, ammonemus propter nomen Domini, (&) ut sint filij pacis, ut in istis Episcopatibus quos isti Episcopi regunt, neque in istis comitatibus, de ista hora & in antea Ecclesiam homo non frangat, extra Ecclesiam quam in firmamento Castelliæ se sciente, nisi Episcopi præter eorum censum, consensum, prædam in istis comitatibus, neque in istis Episcopatibus homo non faciat de equis, pullis, de bovibus, de vaccis, & asinis & asinas, & de fascibus quos ipsi portant, neque de ovibus & de capris, neque de porcis, neque ea occidat, nisi per conductum suum, & suorum intimè positorum, accipiat victum, sic ut ad suam domum nihil portet, & ad castellum bastire aut obsidere, nisi unusquisque de sua terra aut de suo alode & de suo beneficio, de sua commanda, Clerici non portent sæcularia arma. Monachis injuriam nullus homo aliquando faciat, neque his qui cum eo perrexerint, qui arma non portaverint, nisi Episcopi aut Archidiaconi præter eorum consensum,*

villanum aut villanam præter redemptionem non nisi per suum forisfactum, & nisi eundem villanum qui alterius terram araverit, & laboraverit, qua est in contentione, nisi unusquisque de sua terra, aut de suo beneficio terras Ecclesiasticas Episcopales, Canonicales, Monachales nullus præsumere audeat, neque aliqua mala consuetudine dishonorare, nisi de manu Episcopi, aut fratrum voluntate per puerariam acquisierit de ista hora & inantea. Negotiatores etiam nullus apprehendere, aut rebus suis spoliare præsumat se sciente, interdicimus etiam ut nullus laicorum se immittat de sepulturis Ecclesiæ & offerendis: & nullus Presbyterorum pretium de baptisterio accipiat, quia donum Spiritus sancti est. Si vero aliquis raptor fuerit aut maledictus, qui hanc institutionem infregerit, & tenere noluerit, sic ipse excommunicatus, & anathematizatus, & à liminibus sanctæ matris Ecclesiæ segregatus, usque quo ad satisfactionem veniat quod si non fecerit, Presbyter ei missam non cantet, divinum ei officium non faciat, & si mortuus fuerit, Presbyter eum non sepeliat, neque ad Ecclesiam sit sepultus, communionem non donet ei se sciente, & si aliquis Presbyter hoc infregerit se sciente, ab ordine deponatur, dicimus & ammonemus ut in isto tempore, scilicet mediante Octobri mense, ad istum Dei placitum cum bono animo & bona voluntate veniatis in Dei nomine, ut in remissionem peccatorum vestrorum consequi valeatis, procurante D. N. I. C. qui cum P. & S. S. vivit & regnat. Confirmat hoc Archiepiscopus Dagobertus Bituricensis sedis, & Dom. Theobaldus Viennensis Archipræsul, vixere porro hic nominati Episcopi sub. an 993. unde liquet ante annum 1034. peractas hasce de pace servanda constitutiones.

TRIBULA. Charta Mariæ Reginæ Siciliæ an. 1293. pro fundatione Domus Dei Tornodor. *Item redditum illum in quo piscatores ad tribulam & ad junchias nobis singulis annis tenentur pro piscando in riparia Tornodorensi.* Machina fortè piscatoria in modum *tribuli* bellici, de quo mox.

TRIBULANTES. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Πασχικός.

TRIBUNUS. *P.*1191. *post l.*12. *adde.*

Tribunus ordinis primi, apud Lactantium lib. de Mortib. persecutor. num. 18.

*Ibid. lin.*16. *post*, gerebat. *adde.* Vide Passionem S. Savini n. 1. idem qui τριβοῦνος τῆς θυμέλης, in Actis S. Maximi Confess. num. 12.

TRICARE. *Lin.*22. *post*, abrenuntiarent. *adde.* Alia notione, sed haud omnino certa usurpat Ethelvvlfus de abbatib. Lindifarn. cap. 10.

TRICENNARIUM. *L.* 67. *post*, &c. *adde. Septimus vel tricesimus, vel annualis dies depositionis defuncti*, in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. capite 105.

*Ibid. p.*1195. *l.* 8. *post*, habeat. *adde.* Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap. 114. Genes. Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 14.

TRICESIMUS &c. *L.* 3. *post*, describit. *adde.* Liber 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 52. &c.

TRICINA. *In fine adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Τρίχινον.

TRIFOLIUM, calceamenti genus, in Disputat. Archelai Episcopi Mesopotamiæ cum Manete p. 200.

TRIFORIUM, *adde.* τρίθυρον, Macario Homil. 17 pag. 384.

TRIGERIS, pro *Trieris*, τριήρης, *Triremis.* Hariulfus de Miraculis S. Richarij cap. 3. *Fuit quadam trigeris magna & fortis, qua plena hominibus armatis cursu veloci tendebat properare in Hierusalem*, &c. mox: *Erant autem in ipsa maxima navi &c.*

TRILICES. *Post l.*8. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Vestent haubers, & les broignes trelices.

TRISOMUM. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Τρίσωμον.

TRISTEGA. *L.*2. *post*, tabulatis. *adde.* quæ καταστρώματα vocat Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 36.

TRIVARIUS. Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaaci: *Venerant ergo ad carcerem militum cunei, & trivarij fustibus onerati, &c.* Ubi fortè leg. *triarij*.

TRIVIUM. *L.*31. *post*, &c. *adde.* Hugo Metellus de Eucharistia: *Gerlando scientia trivij quadriviique onerato & honorato, Hugo Metellus, &c.*

TRIUNDALES, *Pelagi vortices*, apud S. Columbanum Epist. 4.

TROLIUM. *Dele* 1. *lin. & scribe.* Lemovicensibus, *torcular*, *Treüil.* Tabular. Brivatense fol. 95. *Et juxta trolium de Valeira.* Tabular. Dalonense fol. 27. *Factum est hoc apud Exidolium in domo Trolij Dolon.* Tabular. Celsinianense: *hoc est mansio una cum curte, & horto, & trolium & viridarium.*

Ibid. in fine subde.

Troliare. Tabular. S. Theofredi in Velavis: *Dedit in eadem villa Marniaco vineam cum troliare.*

TROSSA. *L.*6. *post*, domo. *adde.* Charta Joannis Comitis Forensis an. 1292. *Remittimus charreium, & quandam trossam fens (sic vel feirs) in quibus nobis tenebatur tum ratione tenementi sui, &c.* Tabular. Maurigniacense ch. 69. *Tres trossas straminis annui reditus.*

TRUFA. *L.*28, *post*, Occitanis. *adde.* Matth. Silvaticus: *Ambagum*, id est *trufarium, vel vagum.*

TRUNCUS. *L.* 24. *post*, &c. *adde.* Joseph. lib. 9. Antiquit. Judaic. cap. 8.

TRUTANUS. *L.*23. *post*, audivimus. *adde.* Boncompagnus de Arte dictaminis lib. 2. MS. *Velut scurra totam Italiam regiravit cum cantatoribus, & tanquam eximius tructanorum se fingit esse medicum doctrinatum, ut fornicandi & adulterandi opportunitatem valeat invenire.*

*Ibid. p.*1213. *l.*12. *post*, videtur. *adde.* Charta an. 1346. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 179. *Hæc verba vel similia proferentes, Exite, exite, per sanguinem Dei, trutannica familia, vos moriemini in hac domo.*

*Ibid. post l.*23. *adde. Le Songecreux:*

Ou a porter a son col la bezasse,
Pour truander faisant poure grimace.

TUCHINATUS. *In fine adde.* Joan. *De la Gogue* in Hist. MS. Principum Dolensium in Biturigib. *Et icelui saint Mor accompagnié de touchins, que l'en appelle aujourdhui brigans*, &c.

TUMBA. *L.*24. *post*, 800. *adde.* Auxilius de ordinat. Formosi lib. 2. cap. 4. extr.

*Ibid. l.*37. *post*, &c. *adde. Opertorium* vocat Sidonius lib. 3. Epist. 13. ubi Savaro. Vide in hac voce.

*Ibid. post l.*40. *adde.* Vetus Epitaphium apud Gualterum in Tabul. Sicul. p. 33.

Virginis exemplo majorem tumbula templo
Claudit, Gualterij dum fovet ossa pij.

Ibid. p. 1217. *post l.*5. *adde.* Epitaphium S. Cumiani Episcopi Hiberni, Bobij in Italia:

Pretioso lapide tumbum decoravit devotus.

TUNICA. *Post l.*28. *post. disq.* 7. *subde.*

Tunica agilis. Joan. Monach. in Vita S. Odonis Abbat. lib. 2. cap. 8. *Cumque ejus membra tabescere cernerem, fieri ei agilem tunicam, qua ejus posset tueri*

tueri & calefacere penetralia. Ita editio Mabillonij: at Duchesniana habet *agiliter.*

TUNNA. *L.* 24. *post*, vocant. *adde.* Heribertus Monachus de Hæreticis Petragoricensibus: *Simbi ferreis catenis* vel *compedibus vincti missi fuerint in tonnam vinariam*, &c.

Ibid. post adde. *scribe.* Aimoin. lib. 2. Miraculor. SS. Georgij & Aurelij cap. 21.

TUOMUM, ex Ital. *Domo*, ædes in Tholi formam ædificata, in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis n. 24. edit. Mabillonij.

TURMA. *In fine adde.* Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 84. & Chartam Chrodomei Jun. Reg. apud Mabillon. de Re diplomat. pag. 466. Vide *Norma.*

TURNUS. *Pag.* 1224. *lin. antepen. post*, cap. 10. *adde.* Scribit Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 2. initio, judicia antiquitus *Hvvarp.* dicta fuisse, Adamo Bremensi (cap. 229.) teste, quæ vox hodie circuitum, revolutionem, seu vicissitudinem significat, sive, inquit, quod judicia ad revolutiones solares lunaresve haberentur, quod & Tacito in Germania observatum, sive quod in unum conveniens multitudo Judici circumfusa conglomeraretur, sive denique, quod per vices facto circuitu singuli territorij patresfamilias ad judicia convenire tenerentur, prout id in antiquo & novello jure præceptum extat.

TURPILOQUIUM. 1. *l. post*, Lat. *adde.* αἰσχρορῥημοσύνη, Theodorito serm. 9. Græc. affect.

TURRICULUS, pro *Turricula. adde.* Gloss. Gr. Lat. πυργισκάελον, *Turricula, armarium.* πυργίσκος, *turricula, armarium.*

TUTOR, Advocatus prædij Ecclesiæ. Charta Henrici Regis Fr. an. 1043. ex Tabul. Fossat. *Quam utique villam præfatus Miles sub velamine tuitionis, velut iniquissimus prædo, atterebat, — Abbas ipse manibus duorum clientum coram omnibus sacramento probavit, quod Tutor villæ jam dictæ in ea jure non debet capere nisi unum avenæ sextarium de arpennis in quibus hospites hospitantur: cæteri verò arpenni à domibus remoti nihil aliud reddunt Tutori nisi minam avenæ, &c.*

TYPUS. *L.* 11. *post*, typos. *adde.* Ita Aimoinus lib 1. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij num. 2. *Typo febrium per tres menses ægrè laborans.*

TZANGÆ. *L.* 2. *scribe.* Qui crura & pedes.

V.

VACHETA, navis species. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1157. *Viginti novem galeas, 10 vachetas, & 9 naves festinanter præparari fecerunt.*

VACUUS. *P.* 1236. *l.* 29. *post*, chose. *adde.* Gloss. Gr. Lat. σχολάζουσα, *vacua.* Alibi: ψιλὴ χώρα, ἢ σχολάζουσα, *vacua.* ψιλὸς τόπος, *vacuus.*

Ibid. l. 70. *post*, indicavit. *adde.* Vide Formulas Andegavenses 17. & 18.

VADIUM. *Pag.* 1229. *l.* 57. *post*, engager. *adde.* Quasi rem *in vado ponere*, id est tutò, accepto pignore, alicui dare. Notum proverbium apud Terentium & Plautum: *Res in vado est*, unde forte nata vox *vadium*, & invadiare.

Ibid. pag. 1241. *l.* 22. *post*, cap. 2. *subde.*

Gatiator eâdem notione. Synodus Cenomanensis sub Mauritio Episcopo MS. c. 118. *Presbyteri inhibeant infirmis ne plures quam tres gagiarios instituant, & hoc etiam publicent in Ecclesia, & in ordinatione testamenti.* Et cap. 120. *Incipiant gagiarij exequi voluntatem defuncti, &c.* Testamentum &c.

VADUM. *In fine adde.* Alia anni 1344. ex Tabulario S. Quintini in insula fol. 35. &c. *Et avoir vvez & puisoirs esdites yauës.*

VALEDICERE. *L.* 5. *post*, notione. *adde.* in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 41. Idalius Barcinon. in Epist. ad Julian. Tolet. *Suggestionibus meis valefactionem alternans sanctitudini vestræ, &c.*

VALETI. *Post l.* 54. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Mes por cel Deu que je dois aourer,
Fet sen Guillaume sans nul arrestement,
O le valet chevauchent belement.

Ibid. in fine adde. Vide Testamentum Aelfredi Regis.

VANITAS. *In fine subde.*

Vanities, pro *vanitas*, apud Ammianum lib. 21. pag. 180.

VARICUS, morbi species. Stephanus de Translat. S. Maurini Abbat. num. 10. *Puero cuidam morbus, quem dicunt varicum, densa visum caligine obnubit, & oculorum munus extinxit.* Videtur legendum *Variolam.* Vide in hac voce.

VARIUS. *P.* 1251. *l.* 28. *post*, πτερκόν. *adde.* veteres Glossæ: *Varia*, ποικίλη πάρδαλις.

VAS. *P.* 1252. *l.* 41. *post*, &c. *adde.* Ethelvvolfus de Abbatib. Lindisfarn. cap. 14.

Ænea vasa cavis crepitant queis pendula sistris.

Ibid. l. 56. *post*, cap. 7. *adde.* Ita σκεῦος interdum usurpant Græci scriptores recentiores. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

Ibid. pag. 1253. *lin.* 8. *post*, capitul. *adde.* & Aimoin. lib. 2. Miracul. SS. Georgij & Aurelij cap. 10.

VASSI. *L.* 32. *post*, virum. *adde.* Gryphiander de Vveichbildis Saxonic. cap. 49. à Saxon. *Vassen*, ligare, deducit: quia, inquit, per investituram vasalus solemni stipulatione ita alligatur domino, ut illius fiat homo.

Ibid. l. 54. *post*, 865. *adde.* & in veteri placito, quod describitur in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 47. ubi Ragenarius & fulco Comites Palatij, *vassi dominici* pariter inscribuntur.

Ibid. p. 1255. *l.* 13. *post*, vassis. *adde.* in laudata Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 130.

Ibid. pag. 1257. *post l.* 16. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Or m'en iron sor lui venir son vassellage.

Ibid. post l. 41. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Dux né de Bavieres, qui fit pros & vassaus.

Ibid. pag. 1258. *l.* 17. *post*, 4. *adde.* De ejusmodi vassallis agit Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita p. 85. *Et alia* (pars) *Detur vassallis & capellanis sive servientibus, qui domino nobisque in nostra mansiuncula militare videntur.*

Ibid. pag. 1259. *l.* 41. *post*, appellari. *adde.* quod etiam observat Jacobinus de sancto Georgio in tractatu de Homagiis §. 5.

Ibid. l. 60. *post*, vide. *adde.* Statuta Mediolanensia 1. part. cap. 267.

Ibid. post l. 61. *subde.*

Vassallitium, semel atque iterum in Charta Alfonsi

fonsi Regis Portugalliæ an.1142. apud Brandaonem lib. 10. Monarch. Lusit. cap. 12. pro servitio quod debet vassalus domino, usurpatur.

VASTUM. *Pag.* 1261. *lin.*46. *post*, inculta. *adde.* Tabular. Absiense fol.127. *Et terras omnes in quibus vineæ sunt, & omnes alias sive gastas sive excultas.*

*Ibid. l.*69. *post*, 514. *adde.* Charta Roberti Comitis Flandriæ an.1089. ex Tabulario Monasterij S. Quintini in insula fol.51. v. *Omnem decimationem novæ terræ, quæ vulgo Vvastina vocatur.*

VATRAPETES, apud Armenios appellari monachos scribit Brocardus edit.Venetæ an.1519. part. 2. cap.2. vox efficta ex *Bactroperatæ.* Vide in hac voce.

VAVASSORES. *Pag.*1263. *l.*47. *post*,&c. *adde.* Charta Odonis Abb. S.Dionysij an.1154. *Magnam portionem terrarum hominum nostrorum qui vavassores dicuntur, & hospites quamplures ad suum dominium traxit*, &c.

VEHICULUS. *L.*14. *post*, &c. *adde.* Ita ὄχημα, pro equo usurpavit Nicetas in Joanne Comn.ex Cod. Barbarogr. Ildefonsus Toletan. de Scriptorib. Ecclesiast. cap.4. *Cum 70 monachis — navali vehiculo in Hispanian commigravit.*

VELUM. *P.*1270. *lin.*16. *post*, naufragiis. *adde.* Contrà in facinorosorum judiciis ἐφέλκονται τὰ παραπετάσματα, ut est in Epist.79. S.Basilij.

VENA, mensura liquidorum. Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1202. *Cum annuali censu 50 venarum vini, &c.*

Vena, Platea, via. Fori Leirenæ : incipiens à mari ab occidentali parte *& à parte meridiana per venam de Alcobatia, &c.* Vide *Venella.*

Vena, Metalli fodina. Charta Hispanica apud Colmenarezium in Segovia cap. 15. §. 6. *Et illi qui in eadem aldea morantes erant, in quocunque loco venam ferri poterunt invenire, securè illam capiant, &c.*

VENATOR. *In fine subde.*

Venator, Minister publicus, qui scilicet Dominicæ venationi præest, cuique eo ipso procurationes à subditis exigere licebat. Charta Rainardi Senonensis Comitis an. 1164. ex Tabul. S. Germani Paris. *Nullus judex publicus vel venator, seu ministerialis noster ad freda aut tributa exigenda vel homines in ea commanentes distringendos, aut mansiones vel paratas faciendas, vel teloneos tollendos, aut rotaticum vel pedaticum, seu stratum vel pastum venatorum & canum accipiendum, aut barruum, aut raptum vel incendium, seu aliquam retributionem in eum ingredi audeat.*

VENERANDOSUS, pro *venerandus*, in Charta Caroli C. ex Tabular. S.Cyrici Nivern. num.2.

VENETIANI, monetæ Venetorum, in Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.10.

VENIA. *In fine adde. Veniam manu petere tantum*, i. manu ori admota, in Statut. Ord. Præmonstrat. dist.1. cap.5. & in Ordinario ejusdem ordinis.

Venialiter, facta corporis inclinatione. Vita S. Vvolfgangi Episcopi Ratispon. cap. 14. *Cumque in Præsentiam Cæsaris esset delatus, ante pedes ejus venialiter prostratus, se dixit indignum, &c.*

VENTA. *l.*4. *post*, animalibus. Nonnus in Sylloge Histor. pag. 151. ὀρνεοσκοπικὸν δ' ἐστὶν ὅταν πτομένου τοῦ δεῖνος ἢ τοῦδε ὄρνιθος, ἢ ἔμπροσθεν ἢ ὀπίσω, ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, εἴπομεν ὅτι τὸ δε σημαίνει. λέγεται δὲ ἐξευρηκέναι πρῶτος Τηλέγονος. Sidonius in Paneg. Majoriani :

Si Liciæ sortes sapiunt, si nostra volatu
Fata loquuntur aves, &c.

Ammianus lib. 21. *Auguria & auspicia non voluntate avium futura nescientium colliguntur, (nec enim hoc vel insipiens quisquam dicet) sed volatus avium dirigit Deus, ut rostrum sonans, aut prætervolans pinna turbido meatu, vel leni futura demonstret. Amat enim benignitas numinis, seu quod merentur homines, seu quod tangitur eorum affectione, his quoque artibus prodere quæ impendent.*

VENTALLUM, *ventalium*, idem quod *exclusa*, Gallis *ventail.* Charta an.1073. ex Tabul. MontisS. Quintini in insula fol. 14. *Quantum ad elevationem ventallorum raheriæ exclusæ de Rovecourt, quæ ventalla antiquitus vocabatur.* Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 95. *de ventallo de Grapino quod petebat Dom. Episcopus reparari*, &c.

VENTILOGIUM. *L.*18. *post*, monstraret. *adde.* Hanc turrim adhuc extare aiunt, eadem octogona figura, in cujus singulis angulis inscripta leguntur ventorum nomina, hodieque appellari *Turrim Andronici Cyrrhestæ.* Vide Respons. J. Sponij ad Guilletum. Porro.

VERBISATOR dictus S. Paulus Apostolus in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 3. Græcis σπερμολόγος. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

VERBOSUS. *Lin.*19. *post*, vertit. *adde.* Pirminius in excerpt. *Nullus in ipsa Ecclesia, vel ubi lectio divina recitatur, verbosare præsumat.*

VERBUM. *P.*1281. *l.*30. *post*, mendacium.*adde.* Extat in Archivo Regio, Scrinio *Angliæ*, num.18. Charta an. 1372. qua Rex Angliæ Joanni de Novavilla Senescallo Hospitij sui, paciscendi potestatem cum Duce Britanniæ concedit, *& de promettre en l'anné dudit Roy en bonne foi d'armes & de gentilesse, & de parolle de Roy, ce qui sera avisé par lui*, &c.

VERCHERIA. *P.*1282. *l.* 2. *post*, Dalfini. *adde.* Sæpe usurpatur pro quovis modo agri : Charta an. 1201. *Vendiderunt — unum caponem in manso Curresij in parochia Perissei posito, & vercheriam quæ tendit à furno usque ad marescum, &c.—& 2 vercherias, & 1. pratum quæ sunt &c.* Charta libertatum villæ S.Germani in Foresio an. 1249. *Volumus quod qui habent vineas, hortos, vel vercherias infra terminos* inferius expressos, &c. Tabular. S.Petri de Paredo, fol.7. *Mansum de villena cum vercheria quæ debet duos sextarios avenæ*, fol. 8. *verseria* dicitur. fol.6. *& de foris unam vercheriam cum prato.* adde fol.10. & fol.12. *& in ipsa villa unam vercheriam, dictam Alperereum* fol.13. *& in ipsa villa unam vercheriam, quam dicunt ad Pervium.* Occurrit ibi pluries, & in Actis capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1345. fol 126. v.

VERMICULUS. *P.* 1284. *l.*60. *post*, præcurrunt. *adde.* Gillebertus Episcop. Londin. in Cantica Canticor. cap.1. num.10. *Vermiculatas, id est more vermium decoratas.*

Vermicatus. Statuta Ord.Præmonstrat. dist.4. cap 10. *Sellis quoque vermicatis, frænis, pectoralibus, calcaribus superfluitatem habentibus non utentur.*

VERNA, modus agri. Tabular. Abbat. Dalonensis in Lemovicib. fol. 3. *Totam ex integro quod habebamus, vel requirere poteramus in verna de Dalones.* & fol. 7. *in verna quæ est de manso de Vernoil.* Rursum fol.19. *damus etiam eis la verna de stagno usque ad terram illam, &c.* Vide

VERNETUM. *L.*8. *post*, Ecclesiæ. *adde.* Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. *Item super quodam verneto, &c.* Vide *Verna.*

VERNIA. *In fine adde.* Charta fundationis capellæ. S.Valpurgis Compendiensis. *Dedimus in dotem*

tem tres mansos in verneria, quam Hadegerus in beneficij jure de nostro tenebat dono, &c.

VERONICA. *L.* 4. *post*, Petri. *adde.* voce, ut quidam volunt, formata ex *Vera Icon.*

VERU. *P.*1288. *l.* 1. *post*, pugnent. *adde.* Ammianus lib. 19. *retectisque gladiis & verutis.*

VERUILIUM, Retis species, instrumentum Piscatorium. Charta an. 1073. ex Tabul. Monast. S. Quintini in Insula fol. 13. v. *In possessione vel quasi amovendi & deponendi veruilia ad alas, & alia magna ingenia à dicto ponte Frasceno*, &c. Infrà: *Cum veruiliis ad alas*, &c. Rursum: *Ad communes nassas à foisne, ad veruilia rotunda, & ad saccum tantummodo piscari licet & licebit, non habeant in corpore ultra 50 maculas ad maculam Regis, & 60 maculas in collo: maculas autem colli veruillij minores facere poterant insulani quam sit mensura Regis, dum tamen dictũ colium Veruilij ultra 16 vias macularum non contineat*, &c. Charta an. 1315. ibid. fol. 18. v. *Ont fait prendre & emporter aucuns vreviex & engiens plusieurs à poissons és yaus des Religieux d'Isle.*

VESPERUGO, *vesper, tenebræ vespertinæ.* Vita S. Hugonis Monachi Heduensis: *Continuo illa brumalis aëria coagulatio — ita diversas in partes dispersa liquefiebat, ut nec vestigium alicujus obnubilati vesperuginis appareret.*

VESTIARIUS. *L.* 5. *post*, 2. *adde.* Ethelvulfus de Abbatib. Lindisfarn. cap. 19.

——— *& fratrum præfecit vestibus illum.*

VESTIGARIUM. Vita Aldrici Episcopi Ceno-man. n. 12. *Postquam invenit traditiones & precarias, sive privilegia, & strumenta multarum Chartarum* in vestigario sive armario, &c. Ubi leg. videtur *vestiario.* Vide in hac voce.

VETULA. *P.*1256. *l.* 1. *post*, tempestatum. *adde.* Pirminius in Excerptis ex libris Canonic. *Cervulas & Vehiculas in quadragesima vel aliud tempus nolite ambulare.* leg. *vetulas*, aut *veticulas.* Adde Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitentiar. cap. 7. & alios locos &c.

VEXILLARIUS, *vexillifer.adde*, in vet. Inscript. apud J Spon. to. 3. Itiner. p. 79. Gruter. 753. 4. & ...

VEXILLUM. *P.*1297. *l.* 24. *post*, 19. *adde.* Ethelvulphum de Abbatib. Lindisfarn. cap. 20.

*Ibid. p.*1298. *l.* 53. *post*, uticensi. *adde.* tradit autor Chronici Alexandrini, cum Jovianus Nisibin Persis concessisset, Junium Persarum Satrapam urbem ingressum, mandato Regis Persarum εἰς ἕνα τῶν πύργων σημεῖον Περσικὸν erexisse.

VEZETUS, in Statutis Mediolanensib. 2. part. cap. 450. *nugæ muliebres*, ex Ital. *Vezzi.*

VIARE. *L.* 2. *post*, ὁδεύω. *adde.* Gloss. Gr. Lat. παραςρέφω, *Rebio*, MS. *Revio.*

Ibid. l. 11. *post*, 15. *adde.* 20. Sidon. lib. 4. Epist. 3. 6.

VIATICUM. *P.*1307. *l.* 27. *post*, 20. *adde.* Gregor. M. lib. 7. Epist. 62.

Ibid. l. 34. *post*, 435. *adde.* Gretzerum in Muricibus Christianis p. 67. 70. Henric. Valesium ad Euseb. lib. 6. cap. 44.

VICANALE. Statuta Mediolanensia 2. part. cap. 490. *Aliquæ communantiæ, Vicanalia vel pascua.*

VICARIUS. *Pag.*1309. *l.* 29. *post*, limites. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 22. *Totam illam pravam consuetudinem seu injustitiam vel inquietudinem quam in terra S. Eparchij, quæ vulgo Vicaria appellatur, violenter & injustè per occasionem Vigeriæ capiebant.* Tabularium Celsinianense: *& ista omnia sine mala consuetudine, & sine ulla vicaria.*

*Ibid. p.*1311. *l.* 11. *post*, contigerit. *adde.* Charta Henrici Archiep. Senonensis an. 17. Lud. Reg ex Tabul. S. Germani Pratensis: *quæ duo altaria prædecessores ejus abbates sub titulo & respectu Vicariorum à nostris prædecessoribus tenuerunt, remotis & condonatis vicariorum personis, prædicta Ecclesia B. Germani sub censuali tenore possidenda in perpetuum concederemus*, &c.

VICEDOMINUS. *P.* 1316. *l.* 34. *post*, Vicecomitibus. *adde.* Tabular. Burguliense. Charta Goscelini Archiep. Burdegal. *Simon frater meus Partiniacensis Castri mei Vicedominus.*

*Ibid. p.*1317. *l.* 13. *post*, constituisse. *adde.* Aliorum Vicedominorum ejusdem Ecclesiæ Cenomanicæ mentio passim occurrit in Actis Episcopor. Cenoman. p. 212. 225. 234. & 235.

Ibid. l. 30. *post*, 537. *adde.* Joan. Mauritium Gudenum in Hist. Erfurtensi lib. 1. n. 13.

Ibid. p. 1321. *l.* 42. *post*, possit. *adde.* In Parvo Pastorali ejusdem Ecclesiæ describitur Charta Philippi Regis an. 1190. quo ejusdem Ludovici parentis Chartam confirmat & Theobaldi Episcopi precibus, *Quidquid supellectilis & materiæ ferreæ inventum esset in domibus Episcoporum Parisiensium post mortem ipsorum in quibuscumque locis & villis domus illæ sitæ essent, intactum & integrum succedentibus Episcopis in perpetuum possidendum liberè & quietè manumisit*, &c.

Ibid. l. 69. *post*, 297. *adde.* Colmenarezium in Segovia cap. 18. §. 1. Baluzium lib. 2. Miscellan. p. 225. Ægidium Geleniu in Engilberto p. 26. 202. &c. Hunc denique pravum morem diripiendi bona Episcoporum post eorum mortem, qui apud Græcos pariter invaluerat, coërcuere novellis suis constitutionibus, quæ in jure Græcorom. describuntur p. 147. 154. 177. Impp. Joannes Comnenus, Manuel Comnenus, & Joannes Ducas.

VICINUS. *P.*1324. *l.* 2. *post*, 71. *adde.* ut & ipsa Statuta urbis Mediolanensis non uno loco.

VICI. *L.* 5. *post*, est, *adde.* Qui non est in beneficium datus.

Ibid. in fine adde. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 30. 31. Acta Episc. ejusdem urbis p. 242. 243.

Vicus Canonicus, qui ad Canonicos pertinet, in iisdem Actis p. 259. *Vicus publicus & Canonicus*, ibid. *Vicus Episcopalis*, ibid. p. 305.

VIDIMUS. *l.* 6. *post*, 2123. *adde.* Veterum *Vidimus* ea fuit formula ex Tabulario Brivatensi fol. 1. in nomine Dom.—— *Ego Ludovicus Dei gratia Rex Francor. & Dux Aquitanor. Hoc est præceptum Karoli gloriosissimi Regis ad munificentiam B. Iuliani datum sub tempore venerabilis Frotharij Archiepiscopi: Si petitionibus, &c.* Ita in Charta alia 1279. fol. 2.

VIGILATORES, *exploratores*: βιγλάτορες, recentioribus Græcis, de qua voce egimus in Gloss. med. Græcit. Vetus charta apud Brandaonem lib. 10. Monarch. Lusitan. cap. 1. *Bene audisti paullo antea per tuos vigilatores, quod sunt infiniti Comites, & multo plures pedanes.*

VILLA. *P.*1332. *l.* 34. *post*, pertinent. *adde.* Eutropius lib. 10. *Nicomediæ villa publica obiit.*

VILLARE. *L.* 6. *post*, &c. *adde.* Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. *Cum villare, cui nomen Pinciniaco*, &c.

VILLANIA. *In fine post*, querelles. *adde.* *Le Songecreux:*

Ceus sont villains qui villanie font.

VILLENAGIUM. *P.*1337. *l.* 5. *post*, hominio. *adde.* Tabular. Dalonensis abbatiæ fol. 148. *Damus in perpetuam eleemosynam vilaniam supradicti loci.*

VINAGERIÆ. *L.* 2. *post*, burettes. *adde.* Hispanis *Vinagera*, unde nostris *vinaigrier*, ampula aceto reponendo idonea.

VINAGIUM, idem quod *vinageria*. Acta Episcopor. Cenoman. pag. 310. *Et per ipsum S. Iuliano cum maxima balsami quantitate, & cum quinque palliis pretiosis, & vinagiis argenteis & deauratis, & acerra argentea, cujus materiam artificium superabat, destinavit.*

VINALIA. Tabular. Dalonensis Abbat. fol. 104. *Concedimus in perpetuam eleemosynam vinalia mansi Pollenc.* Infrà: *Et quod requirere poteramus in prædictis vinalibus.* Idem videtur *vinale*, quod *vinagium.*

VINATA. *In fine adde.* Tabul. S. Eparchij f. 95. *Et in his vineis habebat Comes Vuillelmus Taglofet vinatam, quam dedit B. Eparchio, &c.*

VINIDRIA, *datio vineæ ad medium vinum.* Tabular. Celsiniacense: *Et est ipsa vinea — in tali ratione, & quamdiu domino donante vixero, ad vinidriam teneam, & annis singulis medietatem de vino per unumquemque annum ad Monachos in vestitura persolvam.* Similia verba occurrunt in aliis Chartis.

VINERICIA. Charta Caroli M. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 266. *De vinericiis* quoque & perdonato, pastionibus & pascuariis; &c. perperam edit. *Vinericiis*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 31. 144.

VINOBLIUM, vinea, ex Gallico *vignoble.*, in Charta an. 1270. Regesti Inculismensis Cameræ Comput. Paris. pag. 34. *Garennam suam quam habebat in vinoblio & territorio dictæ villæ Karoffensis, &c.*

VINUM. *P.* 1344. *post l.* 1. *subde.*

Vina nuptiarum, in oblationibus gratuitis quæ curionibus fiunt, recensentur in Charta Guillelmi Episcopi Ambian. an. 1281. in Tabul. Episcopi Ambian. fol. 27. v.

VIRGA. *P.* 1346. *l.* 3. *post,* 126. *adde.* Vide Gloss. med. Græcit. in Δικανίκιον. *Virgo.*

In fine adde. Vide Isidorum Pelusiot. lib. 3. Epist. 176.

VIRIDE. *L.* 11. *post*, &c. *adde.* Ricordanus Malaspinus cap. 149. de Manfredo: *E sempre vestiva drappo verdi.*

VIRIDIARIUM. *Lin.* 2. *post*, Suetonius. *adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Paradisum, viridiarium.*

VIRTUS. *L.* 41. *post*, claruit. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Quia & virtutes ibi ostensæ sunt. Acta Episcopor. Cenoman. p.* 179. *quæ hactenus Ecclesia manet, atque in ea Dei virtute meritisque S. Dei Genitricis Mariæ multæ virtutes divinitus fiunt.* Adde p. 180.

VISITATOR. *P.* 1351. *l.* 2. *post*, 6. *adde.* Diurnum Romanum cap. 7. tit. 21.

VITARI dicuntur excommunicati, quorum consortium & conversatio fidelibus interdicitur. Charta an. 1334. ex Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 165. *Super eo quod nos Episcopus conquerebamur, quod Thesaurarius noster tanquam excommunicatus vitatus fuerat per dictos Decanum & Capitulum*, &c. Infrà: *Pronuntiabunt infra 8 dies utrum sit vitandus, vel ad Ecclesiam admittendus*, &c.

VITREA. *L.* 16. *post*, 49. *adde.* in Actis Episcopor. Cenoman. p. 305.

VITULAMEN. Liber Sapientiæ cap. 4. v. 3. *Multigena autem impiorum multitudo non erit utilis, & spuria vitulamina non dabunt, radices altas.* Ubi edit. Gr. καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος. Quo loco vox μοσχεύματα interpretem fefellit, nam licet μόσχος vitulum apud Græcos significet, hìc alia notione sumitur, pro *Stolone* scilicet seu *surculo.* Vide S. Hieronymum.

VIVANDA. *In fine adde.* Anonymus de excidio S. Joannis de Taronça: *Et recordatus est fratrum qui erant in illis locis, & ivit cum bonis hominibus videre locum de sua vivenda: & cum invenisset eos pauperes, & viventes in tuguribus, &c.* Gosuinus de expugnat. Alcaçar:

> *Aura datur, mare sulcatur quampluribus alnis,*
> *Portugal ratibus terra vivenda patet.*

ULTRONEITAS, facultas faciendi quod quis vult. Vualbertus de Patrocinio S. Rictrudis num. 41. *Quoniam, ni fallor, ultroneitati liberi arbitrij, primo concessæ parenti non legitimè resisto.*

UMBELLUM. *In fine subde.*

Umbrella. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1177. *Anconitani vero duas umbrellas præsentant: unam Papæ, Imperatori aliam, &c.*

UMBER. *L.* 2. *post*, provincia. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. ὁ θηρευτὴς κύων, *Umber.*

Ibid. in fine adde. Sidonius in Panegyrico Aviti:

> *Iam si fortè suam latratibus improbus umber*
> *Terruit*, &c.

UNCTUM. *L.* 4. *post*, 60. *adde.* Marbodus lib. 4 de Virtutib. herbar. cap. 13.

> *Uncto cum veteri fertur podagra medicari.*

UNGULA. *L.* 31. *post*, 8. *adde.* Passio S. Savini n. 7. Lactantius de Mortibus Persecutor. n. 16.

UNIONES. *In fine adde.* Glossæ vet. de oleribus, *uniones*, κυκυβαί. Salmasius emendat μονόκοκκα.

VOA. Concil. Dertosanum an. 1429. c. 1. *Nullus audeat in vestibus vel caputiis folleraturam portare de vois vel Grisis.* Videtur legi de variis. Vide in hac voce.

VOCAMEN. *In fine adde.* Utitur & Solinus cap. 30. & alibi.

VOCATORIÆ *In fine adde.* Vide Diurnum Roman. cap. 3. tit. 2.

VOCATORIUM, *Psalmus invitatorius.* Ordo Officij in domo S. Benedicti: *Congregati omnes in oratorio versum non dicant, nec vocatorium, nec Presbyter compleat, nec orationem dicat*, &c.

VOCATUS *Episcopus.* Formula loquendi sat frequens in designandis Episcopis electis sed nundum consecratis. Verbi gratia in Synodo Belvacensi an. 845. in Capitul. Caroli C. tit. 4. Hincmarus Remensis ita postremus Episcoporum nominatur, *Hincmarus Presbyter & vocatus Archiepiscopus.* Vide Notas Balusij ad hunc locum tom. 2. Capitular. p. 1262. præterea tom. 2. Spicilegij Acheriani p. 587. tom. 2. Hist. Francor. p. 341. &c.

VOLAGIUS, ex Gall. *Volage.* Petrus de Cuigneriis tom. 14. Bibl. Patrum: *Item plures habitatores terræ dictorum prælatorum vocant invicem ad Curiam Officialium ex quadam appellatione volagia.*

VOMERES *Igniti. l.* 22. *post*, pertransiit. *adde.* similia habentur in Vita S. Henrici Imp. cap. 21.

VOMITUS *sanctitatis.* Vet. Pœnitentialis apud Morinum p. 35. *Qui vero inebriantur contra præceptum Domini, si vomitum sanctitatis habent, hoc est Ebriositas quando sensum mentis immutat, & lingua balbutit, & oculi turbantur, &c.*

VOTUM. *L.* 7. *post*, pœniteant. *adde.* Vide Cumeanum Abbatem de Mensura pœnitentiar. c. 7.

VOX. *P.* 1369. *l.* 7. *post*, audiatur. *adde.* Lactantius lib. de mortib. Persecutor. n. 13. de Christianis: *Non de rebus ablatis agere possent, libertatem denique ac vocem non haberent.* Id est jus testimonij ferendi.

URNA. *In fine subde.*

Urna,

Urna, theca, feretrum, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.45.

USARE. *L.* 11. *post*, potuimus. *adde*. Occurrit præterea in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.155. 162.170.

Ibid. in fine adde. Utitur etiam Vita Aldrici Episcopi Cenoman. p.162.

USUFRUCTUARIUM, pro *usufructus*. Vetus Charta in Actis Episcopor.Cenoman. pag.187. *Nobis temporibus vitæ nostræ beneficium ad usufructuarium fecistis.*

USURARII. *L.* 20. *post*, *redactis*. *adde*. quippe, ut ait Cato de Re rustica, statim initio, *Majores nostri sic habuerunt, & ista legibus posiverunt, furem dupli condemnari, fœneratorem quadrupli: ut quanto pejorem civem existimarint fœneratorem quam furem hinc liceat existimare.*

*Ibid. p.*1375. *post l.*51. *adde.* Consuetudines Montispessulani: *Fœnerarij seu usurarij, qui denarios pro denariis accommodant, non recipiuntur in testimonio.* Charta Philippi Reg. Fr. an.1204. pro Falesiæ incolis, ex Regesto 120. Archivi Regij num.30. *Sciendum etiam quod nos aliquem de Burgensibus apud Falesiam residentiam facientibus, non capiemus ad occasionem usuræ, nisi denarium pro denario vel æquivalentiam alicui commodaverit.* Extat Statutum Philippi Reg. Fr. datum apud Montemargi die Sabbati ante festum Purific. B.M. an.1311. in quo usuram facere dicitur, *qui ultra unum denarium in septimana, 4 denarios in mense, vel 4 solidos in anno pro libra acceperit.* Vide Assisas seu Statuta Caroli I. Regis Sicil. MSS. cap.8. sub fin. ubi de usuris Judæorum agitur.

UTILIS. *Lin.*29. *post*, passim. *adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in Χρήσιμος.

VULTATICUM. *L.* 5. *post*, &c. *adde*. Charta Caroli M. ex Tabul. S. Germani Paris. *Theloneum aut rotaticum, seu vultaticum, cespitaticum, ripaticum, vel salutaticum accipiat.*

VULTUS. *L.*20. *post*, &c. *adde*. Heribertus Monachus de Hæreticis Petragoricensibus: *Crucem seu vultum domini non adorant, sed adorantes prohibent, ita ut ante vultum domini dicant, simulachra Gentium*, &c. Historia Monasterij Figiacensis p.298. *Crucifixi vultus duas fecit imagines*, &c.

VVANTUS. *Pag.*1388. *l.*15. *post*, &c. *dele* Vita S.Hadelini *usque ad l.*3. *ante* Chronic.

*Ibid. l.*21. *post*, cap.3. *adde*. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.2.

*Ibid. l.*37. *post*, &c. *adde*. Tabular. Absiense: *De his itaque cum guanto quodam investiens*, &c.

Ibid. l. 43. *post*, gantis. *adde*. Tabular. Brivatense fol. 146. *Investivit inde capitulum traditione unius ganti.*

VVARANIO. *L.*6. *post*, &c. *adde*. Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Reliquos vero Caballos tam Vvarannonis quam spadas seu poledras qui inventi fuerint & characterio sanctæ Ecclesiæ habuerint*, &c.

*Ibid. l.*19. *post*, coloris. *adde*. in vet. Inscriptione apud J.Sponium tom. 3. Itiner. p.24. inter equorum nomina occurrit APANIO. AF. ubi fortè leg. VARANIO AFricanus.

VVARDA. *P.*1391. *l.*3. *post*, &c. *adde*. *Gardarum* Ecclesiasticarum ista habetur formula in Tabular o Absiensi fol.220. *Cunctosque ad eorum molarias molendinum & opera venientes, & in reveniendo, & in manendo, & in redeundo sub nostra protectionis defensione suscipimus.* Occurrit ibi non semel.

VVARNIAL. Petrus de Dusburg in Chron. Prussiæ cap.79. *Iste dictus fuit Vvarnial, ab illo Panno lineo dicto Vvarnial, quod instituit fratribus deferendum.* Monet Editor appellari Pannum Prutenorum in Chron. Lat. sub Friderico scripto.

Z.

ZABULUS. *L.*3. *post*, διακορός, *adde*. Aliter tamen censet Possinus in notis orat. Nicetæ in SS. Michaël. & Gabriel. p.60.

*Ibid. p.*1412. *l.*14. *post*, cap. 1. *adde*. Lactantium lib. de Mortib. persecut. c. 16.

ZELANDRIA. Vide in *Chelandium*.

ZERNÆ, *Impetigines*, *Feræ*, quæ etiam *Lichenes* appellantur. Macer de Virtutibus herbarum cap.7.

Zernas & lepras cura compescit eadem.

ZETA. *P.*1415. *post l.*57. *subde*.

Zetarium triumphale, in Elogio S.Petri scripto sub Justiniano, apud Henschen. to. 9. in præfat. p.17.

ZOA, *anima*, ex ζωὴ, vita. Vita S.Udalrici Episc. August. cap.21. *Zoam in ultimis temporibus suam salvare cupiendo*, &c.

ZOIA, ex Italico *zoie*, in Statut. Mediolan. part.2. cap.110. idem quod *jocale*. Vide in hac voce.

ZONA. *L.*19. *post*, 38. *adde*. Vide Gloss. med. Græcit. in ζώνη.

Ibid. in fine post, &c. *adde*. huc referenda quæ habet Eustathius in Iliad. β. p. 258. edit. Rom.

ZURAMÆ. Charta Alfonsi III. Regis Portugall. an.1289. *Quicunque acceperit alicui cappam, Zurame, pellem aut aliquam vestem, &c.*

ADDENDA AD DISSERTAT.

DE INFERIORIS ÆVI NUMISMATIBUS.

PAG. 2. *lin.* 11. *dele*, si tamen illud in lucem prodire contigerit.

Pag. 11. *lin.* 26. *post*, debeant. *adde.* Verum longè aliter se res habet quoad mappas Consulum, quæ nihil aliud sunt quam mappulæ tergendo naso: quod docet omnino Theophylactus in cap. XIX. Actor. τὰ δὲ σιμικίνθια ἐν τοῖς χερσὶ κατέχουσι, οἱ μὴ δυνάμενοι ὠράρια φορέσαι, οἷοί εἰσι οἱ φοροῦντες τὰς ὑπατικὰς στολὰς πρὸς τὸ ἀπομάττεσθαι τὰς ὑγρότητας τοῦ προσώπου. Eadem verba habet Oecumenius in eadem Acta, ubi post στολὰς, addit, ἢ γουβία. Eo etiam spectant quæ leguntur in Glossis Basilic. ὀδονάρια καὶ ὀδόνια, ὑφάσματα ἐπιμήκη, ἃ καὶ ὠράρια παρά τινων λέγονται· ταῦτα δὲ οἱ παλαιοὶ εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι, ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπεμύττοντο καὶ ἀπέπτυον.

Lin. ult. post Eruditissimus. *adde.* Sed & descripsit Octavius Strada nummum Fl. Julij Constantij August. in quo effictus cernitur spiculum tenens, cum Clypeo, in quo Circus exhibetur, equum adpictum habens, quem dextra per os prehendit, ex quo conjectura nostra firmatur.

Pag. 13. *lin.* 38. *post*, solus. *adde.* Theophanes an. II. ejusdem Mauricij: τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ. β'. ὕπατος ὁ Βασιλεὺς προσαγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησαυροὺς τῇ πόλει ἐδωρήσατο, *Hoc anno Mensis Decembris die vigesimo indict. II. Imperator Consul est designatus, & multos Thesauros urbi largitus est.* Legitur vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quæ sic clauditur: IMP. D.N. MAURITIO PP. AUGUSTO ANNO III. POST CONSULATUM EJUSDEM. AN. II. IND. IV.

Pag. eadem lin. 58. *post* Imperatorum. *adde.* Descripsit Beda Epistolam Honorij Papæ ad Honorium Dorovernensem Episcopum, quæ ita clauditur: *Data die tertia Iduum Ianuariarum Imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem anno vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, & Consulatus ejus anno tertio: sed & Heraclio Felicissimo Cæsare idem filio ejus anno tertio, indicatione septima.* Id est, addit Beda, anno Dominicæ Incarnationis DCXXXIV. quæ quidem adscripta temporis nota mendo haud videtur carere. Si quidem enim, quod tradit Theophanes, Heraclius novus Constantinus 1. Januarij die, anno VII. Heraclij, Christi DCXVII. Consulatum iniit, & publicè processit, idemque fratrem Heraclium, seu Heracleonam, Cæsarem dixit, utriusque dignitatis non potuit esse annus tertius, sed debuit esse decimus septimus. Mortuo Heraclio Aug. Heraclius alter qui & Constanstinus nuncupatus est, vulgoque &c. *Dele reliquum paginæ, & in marg. scribe*, Beda Edit. Chifflet. l. 2. capite 18.

Pag. 14. *lin.* 7. *post*, prima. *adde.* Synodus deinde sexta Oecumenica inita dicitur Constantinopoli, *Constantino* (Pogonato) *Imperatore*, an. 27. & post Consulatum ejus anno 13. Heraclio vero atque Tiberio ejus fratribus an. 22. indict. 3. Christi scilicet 680. unde colligitur patre superstite dictum Imperatorem, à cujus morte, illius Consulatus putatur.

Pag. eadem lin. 31. *post* reservarint. *adde*, Denique in Concilio Nicæno II. illud initum dicitur Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς ἔτους ὀγδόου τῆς αὐτῶν ὑπατείας. Ubi observandum etiam per Irenes ὑπάτειαν Imperij annum indigitari.

Pag. 17. *lin.* 5. *post*, Cognitum. *adde*, cum istud cernatur in Hadriani & aliorum Augustorum nummis inter Romanorum signa militaria. *In marg. Patinus in Thes. nomism. p.* 162.

Pag. ead. lin. 18. *post*, labaro. *scribe*, cui similes pæne prostant Claudij Drusi, Domitiani, & Commodi. *In marg. Patinus in Thes. nomism. pag.* 51. 175.

Pag. ead. lin. 49. *post*, scribit. *adde.* Ex hinc cusi in Germanicæ istius victoriæ monumentum, Probi Imp. nummi, quibus inscriptum, VICTORIA GERMANICA, quique pro typo tropæum inter duos Captivos præferunt. Sed & alter præclarus Probi nummus à Patino descriptus Imperatorem habitu militari stantem exhibet, sinistra scipionem tenentem, oculis in supplices captivos conversis, cum hac Inscriptione, VICTORIOSO SEMPER, quomodo in Epitaphio idem Augustus VICTOR OMNIUM GENTIUM BARBARARUM appellatur: nam præter Germanos, Gotthos etiam & Sarmatas profligavit. *In marg. Bizus p.* 40. 46. 47. *Patin. pag.* 397. *& in Thes. p.* 169.

Pag. ead. lin. 56. *post*, Antonini, *scribe*, & in altero M. Aurelij apud Patinum, quibus subjecta &c. *Lin. seq. scribe*, gradivus.

Pag. 19. *lin.* 7. *post*, contineantur. *adde*, nisi potius hisce verbis intellexerit Porphyrogenitus volumina illa, quæ fere semper præ manibus gestabant Principes Constantinopolitani, uti supra docuimus.

Ead. pag. lin. 51. *post*, coluisse. *adde.* quod sane disertè testatur scriptor nec dum editus Vitæ S. Stephani Junioris, tradens Copronymum περιλιθεμένειν τοῦ τε ζωοποιοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τῶν τε ἀχράντων ξύλων ἐν οἷς Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν χεῖρας ἐξέτεινεν, καὶ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων, eo adegisse populum ut sacrum imaginum cultum proscriberet. Id ipsum scribit Theophanes an. XXV ejusdem Imperatoris.

Pag. 20. *lin.* 16. *post* Africanum. *adde.* Illud etiam ita describitur à Lactantio in libro de Mortibus Persecutorum: *Commonitus est in quiete Constantinus ut celeste signum Dei notaret in scutis, atque ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X litera, summo capite circumflexo, Christum in scutis notat.* Sic enim legendum pro *Christo.* Quod verò Lactantius ait Constantinum præcepisse, ut milites scutis suis Christi monogramma inscriberent, id etiam ipsemet indicat Augustus in Epistola ad Saporem Regem Persarum apud Theodoritum: τοῦτον τὸν Θεὸν πρεσβεύω, οὗ τὸ σημεῖον ὁ

τῷ Θεῷ ἀνακείμενον μετὰ στρατιώτας ὑπὲρ τῶν ὤμων φέρει. Id ipſum ſcribit Sozomenus : unde omnino conficitur non ad humeros detuliſſe Chriſti monogramma milites, ſed in ſcutis quæ ad ſiniſtrum humerum deferebant, licet aliter idem Sozomenus de eodem Auguſto ſcribat : τὰ τούτων ὅπλα τῷ συμβόλῳ τοῦ σταυροῦ κατεσήμαινε, ſcuta nempe, uti exhibentur in Tabella Juſtiniani M. quam delineari curavimus in Familiis Auguſtis Byzantinis. *In marg. Lact. cap. 44. Theodoret. l.1. c.25. Sozom. l.1. c.4 S.*

Pag. 21. *lin.*1. *poſt*, ſepulchri. *adde*. Scribit Chriſtophorus Angelus Græcos hodiernos nullam crucem agnoſcere aut colere, niſi eam quæ hoſce characteres præferat, Ἰησοῦς Χριστὸς Νικᾷ, ſive, inquit, ea ex argento, ſive ex metallo, ſive è lignis ſit confecta, nam ταῦτα τὰ γράμματα ἀφιερεῖ ἐκεῖνον τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ, σημαίνοντα ἐκεῖνον τὸν σταυρὸν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἐνίκησε τὸν ἐχθρόν.

Pag. ead. lin. 15. *poſt* legitur. *adde*. At eadem verba in ipſa cruce deſcribuntur in figura quæ exarata conſpicitur in Cod. MS Operum S. Gregorij Nazianzeni Bibliothecæ Regiæ.

*Pag.*22. *lin.*33. *poſt*, characteres, *adde*, olim inſcripti Chriſti Statuæ ab Abgaro Rege ad Urbis Edeſſæ portam erectæ, ut auctor eſt Conſtantinus Porphyrogenitus. *In marg. Porph. de imag. Edeſſena.*

*Pag. ead. l.*38. *poſt*, damus, *ſubde*, in qua utrimque adſtant Deipara & S. Joannes Baptiſta : quomodo ſimilem tabellam deſcribit Sophronius Patriarcha Hieroſolymitanus in Vita SS.Cyri & Joannis in Synodo VII. act. 4. *Lin.*45. *lege*, eorumdem.

*Pag.*23. *lin.*3. *poſt* δεῖν. *ſcribe*, quod quidem hauſit à Theodoro Lectore Eccl.1.ſed & crinitum Chriſtum depingi ſolitum obſervat præterea Petrus Comeſtor in Hiſtoria Eccl. ubi de Nazaræo : *omni tempore*, inquit, *ſeparationis ſuæ novacula non tranſibat ſuper caput ejus : unde fortè quidam pingunt Apoſtolos & Chriſtum crinitos, non in re, ſed pro ſanctitate.*

*Pag. ead. lin.*29. *poſt*, imperatorem. *ſubde*. fuit porrò ſolemnis hæc Imperatoribus fieri ſolita acclamatio, ut docemur ex ſancto Athanaſio in Apologia ad Conſtantium Aug. καὶ πᾶς ὁ λαὸς εὐθὺς μιᾷ φωνῇ ἐβόα, Χριστὲ βοήθει Κωνσταντίῳ. *In marg. Apophteg. Patr. in Macario num.*19.

Pag. 24. *lin.* 45. *poſt*, habeatur *adde*. Deiparæ in hæcce verba invocationem fieri ſolitam ab iis qui quovis morbo aut dolore conflictabantur, docet in primis Theophanes an.27. Copronymi : καὶ εἴπου τις συμπίπτων, ἢ ἀλγῶν, τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀνῆκε φωνὴν, τὸ, ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ, ἢ παννυχεύων ἐφωράθη, ἢ ἐκκλησίαις προσεδρεύων, ὡς ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ἐκολάζετο.

Pag, 25. *lin.*27. *poſt*, incolumitate. *adde*. Ita depictam in nova Eccleſia à Baſilio Macedone in Palatio extructa teſtatur Photius in Oratione in ejus Encænia : ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀνεγειρομένη ἁψὶς, τῇ μορφῇ τῆς Παρθένου περιαστράπτεται, τὰς ἀχράντους χεῖρας ὑπὲρ ἡμῶν ἐξαπλώσης, καὶ πραττομένης τῷ Βασιλεῖ τὴν σωτηρίαν, καὶ κατ᾽ ἐχθρῶν ἀνδραγαθήματα. Manus verò extendere & expandere, τὼ χεῖρε ἐκτείνειν, ut eſt, apud S.Athanaſium in Apologia ad Conſtantium, & apud Euſebium in Vita Conſtantini, ſolitos Chriſtianos inter precandum, teſtatur præ cæteris Tertullianus in lib.de Orat.& in Apolog. Joannes Geometra in Paradiſo :

Εὐχόμενοι τανύουσι σοφοὶ χεῖρας, οἱ μὲν ἐφ᾽ ὕψους.
Ὕψος᾽ ἐπαιρόμενοι, οἱ δὲ κάτωθεν, &c.

Quomodo verò Deipara, dum adhuc in vivis erat, uti volunt, depicta fuerit, ſat multis narrat Anonymus de imagine Chalcopratiana, quam Ῥωμαίαν appellabant, apud Lavibecium. *In marg. Athan. p.*683. *Euſeb. l.4. c.* 15. *Tertull. de Orat. cap.*11. *in Apol. c.*30. *Lamber. l.*8. *de bibl. Cæſ. p.*328.

*Pag. ead. lin.*53. *poſt*, effingitur. *ſubde*. Meminit ipſe Iſaacius in Novella quæ deſcripta legitur in tomo 2. Juris Græcoromani, aureorum ſeu νομισμάτων τῆς προτιμωμένης χαραγῆς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

*Pag.*28. *lin.*20. *poſt*, ſcribitur. *adde*, in aureo Conſtantij Imp. quem delineari curavimus ex Gazæo Regio, &...

*Pag.*30. *lin.*15. *poſt* examine. *ſcribe*. Quo etiam ſpectant iſta Lactantij in libro de Mortibus Perſecutorum, ubi de Maximiano Galerio Imp. *Quis ergo non bonis ſuis everſus eſt, ut opes quæ ſub Imperio ejus fuerunt, corraderentur ad Votum quod non erat celebratum.* *In marg. num.*31.

*Pag.*32. *lin.*50. *poſt*, ητι. *adde*, (fortè pro ἔτη.)

*Et lin.*54. *poſt*, Gaudeas. *adde*. Paſſio S. Savini : *& ſtatim diſceſſerunt omnes una voce* dicentes, *Auguſte tu vincas, & cum Diis floreas.*

*Ibid. poſt lin.*59. *adde*. Denique S. Athanaſius in Apologia ad Conſtantium Imp. Σὺ δὲ θεοφιλέστατε Αὔγουστε, ζήσειας πολλαῖς ἐτῶν περιόδοις. Sed & huc referri poteſt, vel certè ad hanc formulam, Epigraphe Salluſtij neſcio cujus addita numiſmati, apud Carolum Patinum in Theſauro numiſmatum, PETRONI PLACEAS. Sed de votis decennalibus multa commentatus eſt vir ſingularis Eruditionis Henricus Noriſius Veronenſis in Diſſertatione Chronologica de ejuſmodi votis, in quam non incideram, dum noſtra in lucem primùm prodiit.

*Pag.*33. *lin.*13. *poſt*, decima, *adde*, niſi revera major filius Conſtantini aliorum reſpectu dicatur : quemadmodum apud Bedam in Chron. lib.1.cap.11. Honorius Auguſtus dicitur filius Theodoſij minor, reſpectu Arcadij majoris Theodoſij filij. Sed an hoc anno 757. alios habuerit filios Conſtantinus, ex Scriptoribus Byzantinis non planè liquet. Deinde vereor ne hæc adſcripta diplomati temporis nota mendo careat. Cum...

*Pag. ead. lin.*59. *poſt* 641. *adde*. Nec deſunt qui literas nummis cum urbis, in qua cuſi ſunt, nomine deſcriptas, annos imperij deſignare, ut alij monetariorum notas eſſe, putant, atque in iis ſupralaudatus Noriſius in Diſſertatione de duobus nummis Diocletiani & Licinij, cap.6. ubi longè etiam ante inſtauratam Conſtantinopolim annos Imperij nomiſmatibus adſcriptos probat.

Pag. 39. *lin.* 53. *ſcribe*. Claudianus lib.1. in Ruffinum :

Tum duplici foſſa non exſuperabile vallum
Aſperat alternis ſudibus.

*Pag.*40. *lin.*9. *poſt* præfiguntur. *ſcribe*, Sudes verò ejuſmodi in vallis Græci σταυρὰς, & σταυρώματα vocant.

*Pag.*42. *lin.*40. *poſt* numiſma, *adde*, cujuſmodi etiam complura à Genuenſi Nobile ad Inſulam Tabracam, Tunetenſi littori proximam inventa accepi à viro Cl. D. Huſſono Conſule Francico qui ea vidit.)

Pag. 43. *lin.*36. *poſt* regium. *adde*. Alterum denique Trajani deſcripſit Carolus Patinus in Theſauro Numiſmatum, in quo ſtat Euthymius inter

duos Equos, utraque manu laureas tenens, cum hiſce characteribus, EUTIMIUS. & infrà, TYRIEI CRT.

*Ibid. lin.*38. *poſt* imperat. *adde.* (cujus quidem poſtremi lemmatis, Χριςὸς βασιλεύει, in militaribus teſſeris, meminit Scholiaſtes S. Gregorij Nazianzeni.) *In marg. pag.*35.

*Ibid. lin.*44. *poſt* Evagrius. *adde.* Nam quibus illi favebant, hos acclamatione iſta excitabant, quod præ cæteris teſtatur nummus ille à Carolo Patino in Theſauro numiſmatum deſcriptus, in quo effingitur pugil nudus, flagrum dextra, palmam ſiniſtra tenens, cum hac Inſcriptione, URSE VINCAS. *In marg. pag.* 108.

*Pag.*57. *lin.*4. *poſt*, Gloſſario. *adde.* Tradunt præterea Continuator Theophanis lib.4. num.22.& Symeon Logotheta in Baſilio num.15. eundem Auguſtum, Capeſſito Imperio, ex pecunia in Regiis Theſauris poſt necem Michaelis deceſſoris inventa, τὸ νυῶ Σενσάτον καλύμμενον cudi præcepiſſe: quæ quidem moneta aureane fuerit non indicat, quanquam id veroſimile, ut & illam eſſe in qua cum filio Conſtantino in ſolio ſedet. Nam Σένζος, pro *ſeſſu* ſeu *ſolio*, uſurpaſſe Græcos recentiores pluribus docemus in Gloſſario mediæ Græcitatis.

ETYMOLOGICON

ETYMOLOGICON VOCABVLORVM LINGVÆ GALLICÆ, QUORUM ORIGINES PLURIBUS

Reteguntur & illustrantur in utroque Glossario, locis indicatis.

A

ABANDON, res arbitrio cujusvis exposita, in *bandum*, seu *bannum*, missa, proscripta. *Abandoner*, deserere, dimittere. *In bannum mittere.* Vide *Abandum*, & *Bannum*.

ABATRE, prosternere, destruere, dejicere, quasi *mettre à bas.* Vide *Abatare.*

ABBEIANCE, expectatio: ex *beer*, expectare, rei alicui inhiare. Vox leguleiorum vetus. Vide *Abeyantia.*

ABBREVOIR, Aquarium, ubi equi adaquantur, vox orta ex *Prabendarium*, quasi locus unde *prabenda aqua* hauritur pro equis. Vide *Prabendarium.*

ABENSTE', in Consuet. Leodiensi, qui *absentare se* cogitur. *Absentatus.* Vide *Absentare.*

ABLAIS, Frumentum ex agro demersum, & *ablatum*, unde forte vocis origo. Vide *Abladium.*

ABONNE', qui ex condicto, vel pacto, statis terminis, quas *Bonnas* vocant, quandam pecuniæ summam, vel aliud quidpiam definitum præstare tenentur. Vide *Abonnatus*, & *Bonna.*

ABRICOT, Prunum Armeniacum: ex Gr. Βερικόκκιον. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce, & in Προκόκκια.

ACABLER, Prosternere, opprimere: ex *Cable*, machinæ bellicæ specie, qua muri prosternuntur, unde *Chables*, arbores ventorum vi in silvis dejectas vocant. Vide *Cabulus*, & *quadablum.*

ACENSEMENT, datio ad *Censum.* Vide *Accensa.*

ACCREDITE', cui fides habetur, cui *creditur.* Vide *Accreditus*, *Adcreditus*, & *Creditus.*

ACCUEILLIR, Benevolè excipere, *colligere.* Vide *Acolhenza.*

ACCULER, in angustum redigere. Vide *Acculeare.*

ACHESON, exactio, vexatio, tributum: vox vetus Gallica, quæ idem sonat quod *occasio.* Vide in hac voce & in *Acheso.*

ACHETER, emere: ex *Accaptare*, id est aliquem in *caput*, seu dominum, sibi adsciscere. Unde *Accaptare*, & *capere ad accapitum*, est feudum, seu alia quævis prædia sub conditione relevij acquirere. Vide *Accaptare.*

ACIER, Chalybs. ex *Acciarium*, quia ensium *acies* ex chalybe sunt. Vide in hac voce, & in Azarum.

ACQUITER, solvere, *quietum* facere creditorem, *acquietare.* Vide *Quietus.*

ADDICTER, in Consuet. Vvisantensi, stipulare. Vide *Addictare.*

ADDRESSER, ex verbo *Drictum*, Gallis: *droit*, convenire, in *drictum* seu jus vocare. Vide *Addretiare*, *Drictum*, & *Rectum.*

ADEMPRE, præstatio quævis apud Occitanos & Provinciales. Ex *Adimere.* Vide *Ademprum.*

ADHERITER, mittere in possessionem, in *hæreditatem.* Vide *Adhæredare.*

ADJOURNER, diem, quem nos, *jour*, dicimus, dicere alicui, citare. Vide *Adjornare.*

ADIRER, de re quæ non est ad manum, & quasi suo loco mota, ac fere deperdita. Ex *Adærare*, ad æris pretium redigere. Vide in hac voce, & in *Adiratus.*

ADJURE', juramento seu sacramento obstrictus. Vide *Adjurare.*

ADMODIER, *Admoissonner*, rem sub certa *modiorum* frumenti, alienare. Vide *Admodiare.*

ADOBER, propriè, armis *Militem* instruere, *adober un Chevalier.* Ex *Adoptare:* fiebat enim Miles per arma adoptantis filius. Vide *Adobare.*

ADVOUER, fateri, vel sub alicujus patrocinio se ponere, quasi *dominum advocare.* Vide *Advocare.*

ADVOUEZ *des Egliſes*, Patroni & *Advocati* Eccleſiarum, qui earum jura & facultates tuentur. Vide *Advocati.*

AFFAIRE, negotium: ex veteri Gall. *avere*, bona, facultates. Vide *Affare*, *Afferi*, & *Habere.*

AFFAME', Fame confectus. Vide *Affamatus.*

AFFEURER, pretium *fori* vel *in foro* rei alicui imponere: unde *Forum* pro pretio uſurparunt noſtri. Vide in hac voce, & in *Afforare.*

AFFIER, fidem obſtringere, vetus vox Gall. Vide *Affidare*, & *Fiduciare.*

AFFILIER, adoptare in filium Vide *Adfiliare.*

AFFOER, Focum facere, vel jus *foci* habere. Vide *Affocare.*

AFFOLER, leviter ledere, quod facere ſolent qui invicem, *follorum* inſtar, nugantur, vel ſeſe propellunt. Vide *Affolare*, & *Follus.*

AFFORER *le vin*, vino pretium, ſeu *forum* imponere. Vide *Afforagium*, *Foragium*, *&* *Forum*, & ſupra, *Affeurer.*

AFFRANCHIR, liberum, immunem, & *Francum* facere. Vide *Affranquire*, & *Francus.*

AFFUBLER, operire. Ex *Affibulare.* Vide in hac voce.

AGACHE, Pica. Ex Occitanico *Agaſſo.* Vide *Fratres Pyes.*

AGENOUILLER, Genua flectere. Ex *Ingeniculari.* Vide in hac voce.

AGES *d'une maiſon*, via, iter. Ex *Aggeſtus*, *Agger.* Niſi forte *Agea*, *via in navi dicta*, ut eſt apud Feſtum & Iſidorum, πάροδος πλοίου, in Gloſſ. Lat. Gr.

AGONIZER, extremum ſpiritum ducere, cùm Vita cum morte *Luctatur.* Vide *Agonizare.*

AGOSTARO, moneta aurea Frederici II. Imp. Ex *Auguſtarius.* Vide in hac voce.

AGREMENT, Conſenſus. Ex *Gratum*, Gallis *Gré.* Vide in hac voce, & in *Agreamentum.*

AGRIER, tributum *Agro* impoſitum. Ex *Agrarium.* Vide in hac voce.

AGUAIT, Inſidiæ. Ex voce *Gaita*, vigiliæ, excubiæ. Vide *Agait*, & *Vvacta.*

AHAUNER, cum *anhelitu* quidpiam facere: unde vox traducta ad culturam agri. Vide *Ahanare.*

AIGAGE, ex *Aquagium.* Vide in hac voce.

AIGUIERE, vas quo aqua in manus vel in ſcyphum funditur. Ex *Aquarium.* Vide in hac voce.

AIGUILLE, Acus, obeliſcus. Ex *Acus*, vel *Acucula.* Vide *Agulia.*

AIGRUN, Allia, cepe. Ex *Acrumen.* Vide in hac voce.

AINSI, Sic. Ex Græco vulgari ἔτζη. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

AIR, Cautionis ſpecies. Ex *Aura.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Προάμβολον.

AIR, ventus, tempeſtas. Ex *Aura.* Vide in hac voce.

AIRE, Nidus Accipitris. Ex *Area.* Vide *Aerea.*

AIRAIN, Æs, Ærugo. Ex Græcobarb. ἰάειν. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

AISANCE, *Aiſement*, Commoditas. *Aiſé*, commodus, facilis. Vide *Aiſantia.*

AISNE', Primogenitus, quaſi *ainſné*, uti olim ſcribebant. Ex *Antenatus.* Vide *Aineſiia*, & *Antegenitus.*

AISSELLE, ſubhircus. Item Aſſerculus. Vide *Aſcella.*

AISSIN, menſuræ frumentariæ ſpecies. Vide *Aiſſinus.*

AISTRE, Focus. Vox formata ex Angloſaxon. Vide *Anſtrum.*

AJUSTER, Adæquare. Vide *Adjuſtitiare.*

ALARME, tumultus bellicus, cum *ad arma* conclamatur. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Λάρμα.

ALE'E, Via, maximè in hortis. Vox pravè enuntiata; dicendum enim disjunctis vocibus, *la lée*, quomodo etiam in ſylvis vias appellamus, atque adeo plana ad ſilvas: unde Palatium ſeu ſuburbanum Regium, *Saint Germain en Lée*, id eſt ſuburbanum ad ſilvam S. Germani. Vox autem *lée*, latum & expanſum ſignificat. Vide *Leda.*

ALEGER, *Aleier*, *Aleauter*, facinus diluere, *lege*, vel ſecundùm *legem* ſe purgare. Vide *Adlegiare.*

ALEMBIC, Vas Chymicum diſtillationibus idoneum. Ex Arab. & Gr. ἄμβυξ. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

ALEMELLE, cultri lamina: Ex *lamella.* Vide *Trialemellum.*

ALER, Ire, proficiſci, ex *Ambulare*, qua quidem voce paſſim eadem ſignificatione utuntur ſcriptores mediæ Latinitatis. Hinc equi *aler l'amble* dicuntur, qui inde *Ambulatores* appellantur. Ex *amble* vero *ambler*, ac deinde *aller* formatum. Vide *Ambulare.*

ALEU, *Franc aleu*, proprietas. Ex *Alodium.* Vide *Alodis.*

ALGALIE, & *Argalie*, Inſtrumentum quo liquor infunditur in veſicam. Ex Gr. ἐργαλεῖον. Vide Gloſſ. med. Græcit. in ἀργαλεῖον.

ALGARADE, militaris tumultus. Vox ab Hiſpanis vel Arabibus petita. Vide *Algara*, in Addit.

ALLEGER, levem facere: Ex *alleviare.* Vide in hac voce.

ALLEGUER, Inſtrumenta vel rationes proferre: Ex *allegare*, mittere, legare ad alium. Vide in hac voce..

ALLEGES, Navigiola majoribus adjuncta, & iis *alleviandis* idonea. Vide *Alegium.*

ALLIE', fœderatus, Fœdere junctus vel *ligatus.* Vide *Allegare* & *Alligare.*

ALMANACH, Kalendarium, vox partim ex Arabico *al*, & Gr. μὴν, ut quidam volunt. Vide in hac voce.

ALOI, monetarum in metallo probitas à *lege* requiſita: unde etymon. Vide *Lex.*

ALONGER, prorogare: Ex *Elongare.* Vide in hac voce.

ALOUER, Admittere: Ex *Allocare.* Vide in hac voce.

AMANDIER, Amigdalus. Vide *Amandalarius*, & *Amendula.*

AMBASSADEUR, Legatus: Ex *ambactus*, cliens, ſervus. Vide in hac voce, & in *Ambaſcia.*

AMBLE, inceſſus tolutaris: Ex *Ambulatura.* Vide in hac voce.

AMENDE, mulcta pecuniaria à judice inflicta: Ex *Emenda.* Vide in hac voce.

AMEZ & *Feaux*, Formula vulgaris in Edictis Regum noſtrorum, qua compellant judices. Vide *Amici.*

AMIRAL, Claſſis præfectus: Ex Arab. *Amir*, Dominus. Vide in hac voce.

AMONITION, *Pain d'Amonition*, Cibarium militum, quod iis confertur, cum rebus aliis, quibus caſtra & oppida, in quibus præſidij vice ſunt, *muniri* ſolent. Vide *Amonitio.*

AMORTIR, In *manum mortuam* prædium conferre. Vox juridica. Vide *Admortizatio.*

ANCHE, Coxendix: Ex *anca*, voce Arabica. Vide *Anca.*

ANDAIN,

ANDAIN, tantum ſpatij quantum quis divaricatis cruribus dimetiatur. Ex *Andare* Ital. Vide *Andena*.

ANDOUILLE, Hilla : ex *Andelago*. Vide in hac voce.

ANETE, Anas, Anaticula : ex *Aneta*. Vide in hac voce.

ANGAR, ædificij ſpecies deſuper tecti, cætera pervij : ex *Angarium*. Vide in hac voce.

ANGEVIN, Moneta Andegavenſis. Vide Moneta p.651.

ANNE'E, reditus unius anni, Annus : ex *Annata*. Vide in hac voce.

ANNELET, Agnus, aut ovis unius *anni* : ex *Anniculus*. Vide in hac voce.

AOUSTER, ſeu *faire l'aouſt*, Meſſi incumbere menſe Auguſto. Vide *Autumnare*.

APANAGE, quod in *paneus*, ſeu victum filio ſecundogenito datur. Vide *Apanare*.

APATISER, Paciſci : vox vetus Gallica, quaſi *Pactiſer*, pactum inire. Vide *Apatiſatio*.

APOINTER, litigantes, eò, ſeu ad hoc *punctum* adducere, ut de facto invicem conveniant. Vide *Appunctare*, & *Punctum*.

APPOSTER, Apponere per fraudem. Vide *Appoſtare*.

APPAISER, Mitigare, Pacare : ex *Appacare*. Vide in *Pacare*.

APPARTIENT, ex *adpertinet*. Vide in hac voce.

APPENTIS, ex *Appendix*. Vide *Penticium*.

APPORT, vectigal, tributum, cenſus. Vide *Apportum*.

APPRENDRE, Diſcere : ex *apprehendere*. Vide in hac voce.

APPRENTIS, tirones, Diſcipuli : ex apprehendere. Vide *Apprenticy*.

APRISE, inquiſitio quæ fit ad *appretiandam* rem aliquam de qua litigatur : vox forenſis. Vide *Apriſia*.

APROCHER, accedere, ex *appropiare*, ubi ïa, eſt conſona. Vide in hac voce.

APPUIER, *s'appuier*, inniti, incumbere : ex *Podium*. Vide in hac voce.

ARBALESTE, Arcus baliſtarius, unde vocis Etymon. Vide *Arbaliſta*, & Gloſſ. med. *Græcit.* in Βαλλιςάριος.

ARBAN, idem quod manuopera, corvata : vox conſuetudinum municipalium : ex *Heribannum*. Vide *Hairbannum* in hac voce.

ARCEUT, *Arcieut*, jus procurationis, ſeu *Giſti*, apud Beneharnos. Vide *Arceutum*.

ARCHAUX, Pali in fluviis ad conſtringendam aquam, in *arcum* diſpoſiti. Vide *Arcaturia*.

ARCHIERES, feneſtræ ſtrictiores, quibus ex *arcu* ſagittæ in hoſtem emittuntur. Vide *Archeria*.

ARÇON, ephippij *arcus*. Vide *Arctio*.

ARDANS, *Maladie des ardans*, ignis ſacer, quo ægroti intus *ardent*. Vide *Ardentes*.

ARDILLON, pars fibulæ quæ infigitur, ab *ardalio*, Gluto, vorax, quod hac parte fibula *mordeat*. Vide *Ardalio*, & *Mordens*.

ARDOISE, lapidis cærulei ſpecies nota qua ædium tecta operiuntur. Vide *Ardeſia*, *Litium*, & *Scaliæ* : & Gloſſ.med. Græcit. in Ὀςρακάριοι.

ARENGUER, concionem habere : ex Ital. Vide *Arenga*.

ARME'E, exercitus : ex *Armata*. Vide in hac voce.

ARMOIRIE, inſigne gentilitium : ex *Arma*, ſeu Clypeo. Vide in hac voce.

ARPENT, modus agri : ex *Arapennis*. Vide in hac voce.

ARRAISONNER, in jus vocare, ad rationem ponere. Vide *Areniare*, & *Ratio*.

ARAME, *Aramer*, *Airement*, voces forenſes, de quibus copioſe in *Adramixe*.

ARRENTEMENT, *Arrentiſſement*, datio ad *reditum*, vel ad cenſum. Vide *Arrentare*.

ARESTE, Piſcium oſciculum : ex *Ariſta*. Vide in hac voce.

ARRET, ſupremum judicium pronuntiatum iis qui *ad rectum* ſeu juri ſe ſiſtunt. Vide *Arreſta* & *Rectum*.

ARRETER, ſiſtere, detinere, ad rectum ſiſtere, in jus vocare, quod qui de aliquo quererentur, apprehenſa illius toga, ad judicem eum confeſtim adducerent : quod in Normannia per clamorem de *Haro*, atque adeo etiamnum apud Turcas obtinet. Vide *Retare* in *Rectum*.

ARRIEREBAN, ſubmonitio ad exercitum, ex *Herebannum*. Vide in hac voce, & in *Herebannum*.

ARRIVER, accedere, ex *adripare*, ad ripam accedere, pervenire. Vide in hac voce.

ARROI, ordo, ornatus. Vide *Arraiatus*, *Conredium* : & *Arrogium*.

ARSENAL, Armamentarium, locus in quo *artes*, ſeu Machinæ bellicæ reconduntur. Vide *Arſena*, & Gloſſ.med. Græcit. in Ἀρσηνάλης.

ARSIN, incendium, *Arſio*. Vide *Arſina*.

ARTILLERIE, Machinæ bellicæ arte quadam confectæ : unde & *ingenia*, & *argumenta* dicuntur. Vide *Ars*, *Artificium*, & *Artillator*.

ASSAILLIR, in aliquem *ſalire*, quempiam invadere. Vide *Adſalire*.

ASSASIN, Homicida, ab *Aſſaſinis*, populis ita dictis. Vide in hac voce.

ASSEMBLER, colligere, *ſimul* cogere. Ex *Aſſimulare*. Vide in hac voce, & in *Aſſemblata*.

ASSEOIR, *Aſſéeurs*. Vide *Aſſidere*.

ASSERVIR, in ſervitutem retrahere : ex *Inſervire*. Vide in hac voce.

ASSEVIER, deſiccare. Vide *Aſſeviare*.

ASSEURER, ſecurum facere, *Aſſecurare*. Vide in hac voce.

ASSIEGER, obſidere. Vide in *Sedetum*, & Gloſſ. med.Græcit. in Παρακαθίζειν.

ASSISES, Comitia publica, in quibus judices ſedent, item judicia, & tributa, in iis decreta. Vide *Aſſiſæ*.

ASSOLER *les terres*, vox agricolarum, de qua in v. *Aſſolare*.

ASSOMMER, propriè eſt in ſummam totalem redigere. Vide *Aſſommer quelqu'un*, eſt omnino conficere. Vide *Aſſummare*.

ASTRAPADE, vel *Eſtrepade* : ſupplicium militare, quo rei militaris membra luxantur, & quodammodo *exſtirpantur*. Vide *Stirpare*.

ATARGER, ſiſtere : remorari, ex *Targia*, ſeu clypeo grandiori, quem qui geſtant propter pondus ægre procedunt. Vide in hac voce, & in *Athargate*.

ATESER, leviter tangere, ex alia voce Gallica *Enteſer*, de qua in *Tenſura*.

ATIE, *Ahatie*, odium, vox vetus Gallica, unde fortè *haïr*, odiſſe. Vide *Atia*.

ATTACHE, Facultas data à judice apparitori alterius judicis mandatum exequendi. Vide *Attachiare*.

ATTACHER, vincire, ligare, ex *Tachia*. Vide in hac voce & in *Attachiare*.

ATTAQUER, aggredi, invadere : ex iisdem vocibus, quas vide.

ATTAINT & *Convaincu*, criminis accusatus & convictus : ex *Attingere*. Vide *Attaintus*.

ATTELLER, equum carro aptare. Vide *Attellare*.

ATTERRISSEMENT, Alluvio. Vide *Atterimentum*.

ATTOURNER, *Attourné*, voces fori Anglici & Normannici, de quarum etymo agimus in *Atturnatus*, & in *Turnum*.

ATTRAPER, Arripere, ex *trapa*, porta tabulati, vulgo *trape*. Vide *Strapa*.

AVALER, deorsum navigare : ex Gallico *à val*, locus inferior, ut est *vallis*. Vide *Avalare*.

AVALOIS, inferioris Germanicæ incolæ, maxime qui circa coloniam habitant. Vide *Avalterri*, & *Theotisci*.

AVANIE, calumnia, injuria : ex Barbarogr. Ἀβανία. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AVANGARDE, prima acies. Vide *Vvardia*, & *Antegardia*.

AUBAINS, Alienigenæ, advenæ : ex *Albanis*, seu Scotis, crebriùs peregrinantibus. Vide *Albani*.

AUBE, vestis species, à colore *albo* sic dicta Vide *Alba*.

AUBERGE, Hospitium, Diversorium : ex *Hereberga*. Vide in hac voce.

AUBOUR, *Arc de aubour*. Vide *Arcus de aubour*, & Alborium.

AUCUBE, & *Acube*, tentorium, vox vetus Gallica : ex *Accubitus*. Vide in hac voce.

AVENARIE, Ager ubi *avenæ* satæ sunt. Vide *Avenagium*.

AVENTURE, Eventus,Torneamentum, Caducum. Vide *Aventura*.

AVEUGLE, Cœcus, ex *Abocellus*. Vide in hac voce, & ἀπὸ ὀμμάτων in Gloss. med. Græcit. in ὀμμάτη.

AUFERRANT, Equi species : ex Arabico, *Al-Faras*. Vide *Farius*.

AUGE, ex *Alveolus*. Vide in hac voce.

AVIRON, Remus, quod in undis *giret*, seu circunducatur, unde *Avironner*, pro *Environner*, nostris olim, (vide in *Hurdicium*) & vox *Environ*, pro *Circa*. Vide *Avironatus*, & *lancea furtatoria*.

AUMAILLES, pecora seu animalia mansueta : ex *Manualia*. Vide in hac voce.

AUMAIRE, Cista, armarium : ex *Armarium*. Vide in hac voce, & in *Almaria*.

AUMONIERE, Marsupium, ex quo promuntur eleemosynæ, quas *aumônes* dicimus. Vide *Eleemosynaria*.

AUMUCE, Amiculum Canonicorum, de cujus vocis etymis variis Vide in *Almucia*.

AUNE, mensura agraria, & pannaria. Vide *Ulna*.

AVOIR, Bona, facultates, equi, jumeta, oves, &c. ex *habere*. Vide in hac voce, in *avernum* & in *asseri*.

AVOIR *à faire quelque chose*, formula locutionis veteribus haud incognita. Vide *Habere*,& Gloss. med.Græcit.in ἔχειν.

AVORTER, abortum edere, Abortare. Vide *Avortare*.

AUTOUR, Accipiter major : ex *Astur*. Vide in hac voce.

AUVAN, umbraculum ligneum projectum,quod fenestræ vel officinæ appenditur, quasi *altum vannus*, cujus formam retulerit. Vide *Auvanna*.

AZARD, sors : ex Græcobarb. Ἀζάρι, de qua voce egimus in Gloss.med.Græcit. Vide *Azarum*, & Addit. 1. edit.

AZUR, lapis lazuli : vox Arab. Vide *Lazur*, & Gloss.med.Græcit. in Λαζούριον.

B.

BABIOLES, Gemmæ, uniones, mundus muliebris : ex *Baubella*. Vide in hac voce.

BABOUIN, Simia. Vide *Babexinus*.

BAC, navigij, *Bacini*, seu pelvis instar, latioris species transvectioni idonea. Vide *Baccus*, & *Bacinus*.

BACHELERIE, Prædij species, de qua in *Baccalaria*.

BACHELIER, Ordinis militaris species, quasi *bas Chevalier*. Vide *Baccelarij*, & Gloss. med.Græcit. in Βακελλιότης.

BACIN, Polubrum, Malluvium : ex *Bacca*. Vide in hac voce.

BACINET, Cassidis species, *Bacini*, seu Polubri formam quodammodo referens. Vide *Bacinetum*.

BACON, Petaso, Perna. Vide *Baco*.

BACULE, Machina bellica. Vide Gloss. med. Græcit.in Πραίκουλα.

BACULER, Baculo cædere : Pœna militaris. Vide *Baculare*.

BAGATELLE, nugæ, mundus muliebris : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAGUE, Armilla : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAI, *Baiard*, Color equi, Badius, Spadix : Vide *Badius*, & *Bagus*.

BAIE Portus, seu statio navium : ex Hispan. & Vasconico. Unde Oxenartum in Vasconia illustre.

BAIL, *Bailli*, Custos, Pædagogus : ex *Bajulus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βαΐουλος.

BAILLE, Propugnaculi species, ubi *batalliæ*, seu pugnæ committi inter hostes solent. Vide *Batallia*.

BAILLER, conferre, committere, dare : ex *Bajulus*, quasi *Bajulare*, pædagogo puerum educandum dare. Vide in hac voce, & in *Balliare*.

BAL, *Baler*, Chorea, choream ducere : ex Gr. Βαλλίζειν. Vide *Balare*, & Gloss. med. Græcit. in Βαλλίζειν.

BALAI, Scopa. Vide *Baleys*.

BALAIS, *Rubis balais*, Carbunculus. Vide *Balascus*, & Gloss.med.Græcit. in Μπαλάξιος.

BALCON, exedra prominens. Vide *Balcones*.

BALE, pila, vel sarcina in modum pilæ, quam *balam* dicimus, complicata. Vide *Bala*, & *Palla*, & Gloss. med. Græcit. in Μπάλλα, & Πάλλα.

BALDAQUIN, pannus ex auri filo & serico &c. *Baldacho* seu Babylone advectus. Vide *Baldakinus*.

BALLINGER, Navigij species, *ballingia*, seu cunabuli formam referens. Vide *Balingaria*, & *Balingia*.

BALOURD,

BALOURD, ineptus. Vide Gloss. med Græcit. in Παχύδας.

BAN, proclamatio publica: ex *Bannum*. Vide in hac voce.

BANC, scamnum: ex *Abacus*, vel ex German. *Bank*. Vide *Bancus*, & Gloss. med. Græcit. in μπάγκος.

BANC, vadum, quod *banci* speciem in mari effingat, vel quod in eo naves ut in *banco* desideant. Vide *Bancus* & *Scamnum*.

BANCLOCHE, campana, qua edito *banno* cientur cives. Vide *campana bannalis*.

BANDEAU, Fascia: à *Bandum*, vexillum. Vide *Bandellus* & *Bandum*.

BANLIEUE, districtus urbis, *Bannum leuca* Vide in hac voce.

BANNERET, *Chevalier Banneret*, qui cum *banno*, seu vexillo vassallos suos in aciem eduxit. Vide *Banneretus*.

BANNIERE, vexillum: ex *Bannum*, vel *Bandum*. Vide in his vocibus, & Gloss. med. Græcit. in Βάνδα.

BARAQUES, ædiculæ ad militum susceptionem. Vide Gloss. med. Græcit. in Μπαράκα.

BARAT, Fraus. Vide *Baratum*, & Gloss. med. Græcit. in Μπαραλερία.

BARBACANA, propugnaculi species. Vide *Barbacana*.

BARBOIRES, Larvæ, à *barbis* fictitiis. Vide *Barbatoria*.

BARBOTE, navigij species, supernè tecta: ex German. Vide *Barbota*, & Gloss. med. Græcit. in Μπαρβῦτα.

BARGUIGNER, licitando cunctari: ex *Barcaniare*. Vide in hac voce, & in *Barganaticum*.

BARIL, Cadus, Dolium: ex Cambrobritan. *Baril*. Vide *Barile*, & Gloss. med. Græcit. in Βαρέλι.

BARON, Vassallus: ex Lat. *Baro*. Vide in hac voce.

BARQUE, navigij species, scapha, cujus vocis Uariæ afferuntur origines in *Barca*, & *Barga*, & in Gloss. med. Græcit. in βάρκα.

BARRACAN, panni species, quod licia in eo appareant instar *barrarum*: aut quod adolescentes compti ac venusti, quos *Barragan* Hispani vocant, vestiantur. Vide *Barracanum*.

BARREAU, Forum judiciale: à *Barris*, seu repagulis quibus circundatur. Vide *Barra*, & *Apprenticij juris*.

BARREZ, *Freres barrez*, dicti Carmelitæ, ab eorum palliis olim in diversi coloris *barras* divisis. Vide *Birrus*.

BAS, depressus. Vide Gloss. med. Græcit. in Πατζός.

BASOCHE, ex *Basilica*, ut quidam volunt.

BAST, Clitellæ: à βασταγὴ, onus. Vide *Basta*.

BASTARD, Nothus. Vide *Bastardus*, ubi vocis variæ origines expenduntur.

BASTIDE, *Bastille*, Propugnaculum, ædificium, ex Gall. *bastir*. Vide *Bastia*, & Gloss. med. Græcit. in Παςία.

BATAIL, ropalium campanæ, sic dictum, quod æs verberet. Vide *Batallum* & *Batillus*.

BATAILLE, pugna, *Batailler*, pugnare: ex *Batalare*. Vide in hac voce, & in *Batalia*.

BATEAU, Navicula, Cymba: ex Saxon. *bat*. Vide *Batus*, & Gloss. med. Græcit. in Βαδόπυλον.

BATTOIR, ex *Battuarium*. Vide *Batatorium*, *Battere*, & Gloss. med. Græcit. in Βατλεδέριον.

BAUCAL, vel *Bocal*, vasis species: ex *Bauca*. Vide in hac voce.

BAUDRIER, Baltheus. Vide *Baldrellus*.

BAUME, lapis sepulcralis, tumba: ex *Balma*. Vide in hac voce.

BEANE, vel *Bejane*, novellus studiosus academicus, ut sunt passerculi recens nati, quorum rostra sunt flava. Vide *Beanus*.

BECACINE, ex *Becacita*. Vide in hac voce.

BEDEAU, apparitor. Vide *Bedellus*.

BEFFER, illudere: ex *Bifax*. Vide in hac voce.

BEFFROI, machina bellica in modum turris: ex Saxon. *Besl*, & *freid*. Vide *Belfredus*.

BEGUINES, virgines devotæ, à *Begga*, Pipini Laudensis filia, à qua institutæ. Vide in *Begardus*.

LA BELLE, Luna: ex *Phœbe bella*. Vide *Fibebella*.

BELLUQUE, res quævis minutior: à *Belluca*. Vide in hac voce.

BEMOL, una è clavibus Musicæ, cui opponitur *B. durum*, seu quadratum. Vide *Bemollis*.

BENDE, fascia: ex Saxon. *bind*. Vide *Binda*.

BENNEAU, genus vehiculi: ex *benna*. Vide in hac voce.

BERSEAU, cunabulum: ex *bersa*, locus conclusus. Vide in hac voce.

BERGER, Pastor: ex *berbicarius*. Vide *Berbix*.

BERLENG, alearum ludus. Vide *Berlengum*, & in Addit.

BERLONG, ex *bislongus*. Vide in hac voce.

BERSER, venationi indulgere: ex bersa. Vide in hac voce.

BESAGUE, securis cum duplici acie, & instrumentum fabri ferrarij: ex *bisacuta*. Vide in hac voce.

BESANT, moneta aurea: ex *Bysantius*. Vide in hac voce.

BESCHE, vel *Beche*, ligo, à *beco*, seu rostro. Vide *Becca*, & *Becco*.

BESICLE, conspicillum: ex *becillus*. Vide in hac voce.

BETE, cucullio in exequiis mortuorum. Vide *Beta*.

BICHE, cerva major. Vide *Bissa*.

BIEN, vel *Bian*, corveiæ, manuoperæ quæ subditis *banno* indicuntur. Vide *Biennium*.

BIERBAN, bannum cerevisiæ, unde nomen. Vide *Bierbannum*.

BIERE, feretrum: ex Saxon. Vide in *Feretrum*.

BIEVRE, bebrus: ex *Bever*. Vide in hac voce.

BIGOTS, qui devoti videri volunt: ex Normanico *Bi goths*, i. per Deum. Vide *Bigoti*.

BILLET, Schedula: ex Saxon. *Bill*, vel ex Gr. βιβλίον. Vide *Billa*.

BILLON, nummus argenteus ære onustus, atque inde *vilis*, unde Etymon. Vide *Billio*.

BINER, vel *Binoter*, agrum *bina*, seu iterata aratione proscindere. Vide *Binalia*, & *Rebinare*.

BIS, Cinericius. Vide *Bisus*, & *Bizochi*, & Gloss. med. Græcit. in Μπίζος.

BISAC, saccus duplex, quasi *bis saccus*. Vide Gloss. med. Græcit. in Δίσακκος.

BISAIEUL. Vide *Bisavus*.

BISSEXTE, Infortunium. Vide *Bissextus*, & in Addit. & Gloss. med. Græcit. in Βίσεξτος.

BLAIRIE, ager ubi *bladum* demessum est. Vide *Blaria*.

BLANKEMAILLE, tributi species apud Anglos: vox etiam nostris alio sensu nota. Vide in hac voce.

BLASMER, vituperare: ex *Blasphemare*. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in Βλασφημεῖν.

BLASON, scutum, clypeus. Vide in *Buccula*.

BLESSER, lædere. Vide *Blissare*.

BLE', frumentum: ex Saxon. *Blada*, vel ex βλαδᾶ. Gr. Vide *Bladum*.

BLESE, mollis, vel semiputridus. Vide Gloss. med. Græcit. in πίτων.

BLEU, Color ceruleus: ex *Blavus*. Vide in hac voce.

BLOC, stipes, tumulus altior: hinc *bloquer une ville*, stipitibus fixis, vel tumulis confertis aditum intercludere. Vide *Imblocatus*.

BLOND, Flavus: ex Saxon. *blonden*, tinctus. Vide *Blundus*, & *Bloius*.

BLUTER, farinam incernere. Vide *Buletare*.

BOADE, in Consuet. Arvern. Seraitium *boum*. Vide *Bouagium*.

BOHOURD, hastiludij species, ex Hispan. *Bohodo*, jancas. Vide *Bohordicum*.

BOIS, vel *Bos*, ut olim efferebant nostri, silva: ex Græc. βοσκή, pastio animalium in silva. Vide *Boscus*.

BOISSEAU, mensura frumentaria: ex *Bus*, *Buza*. Vide in *Butta*.

BOISSIERE, Buxatum. Vide *Buxata*.

BOITE, arcula: ex *buxis*, *buxta*, *buxtula*, seu *Pyxis*. Vide *Buxis*.

BOITEUX, claudus, claudicans, cui dolor vel luxatio est in ossium genuum commissuris, ubi ea velut in pyxidem, quam *boite* dicimus, immittuntur. Vide *Buxis*, & *Buxta*.

BOMBACIN, tela gossypina, seu ex *bombace*. Vide *Bombax*, & Gloss. med. Græcit. in Βάμβαξ.

BOMBARDE, machina bellica à sonitu, vel à Gr. Βόμβος dicta. *Bombarda*, & Gloss. med. Græcit. in Βουμβάρδα.

BONET, capitis tegumentum. Vide *Boneta*.

BONNE, *Borne*, limes, terminus: ex *Bonna*. Vide in hac voce.

BORD, ora, littus. Vide *Bordera*.

BORDE, domus: ex Saxon. *bord*. Vide *Borda*.

BORDEL, ædicula: unde lupanar dictum, quod scorta in ædiculis diversentur. Vide in *Borda*.

BONNIER *de terre*, modus agri suis terminis signatus. Vide *Bonna*, & *Bonnarium*.

BONS HOMMES, dicti monachi Grandimontenses. Vide in *Boni-homines*.

BOTE, ocrea. Vide *Bota*, & Gloss. med. Græcit. in Βοτά.

BOUC, hircus: ex *Buccus*. Vide in hac voce.

BOUCHE, os: ex *Bucca*.

BOUCLE, fibula: ex *Buccula*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in Βοῦκλα.

BOUFONS, scurræ, qui sibi *buffas*, seu alapas invicem infligunt. Vide *Buffo*.

BOUGE, saccus: ex *bulga*. Hinc vox eadem pro minori cubiculo. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βουλγίδιον.

BOUGUERAN, panni species. Vide in *Boquerannus*.

BOUGRES, Bulgari, inde hæretici sic dicti ex *Bulgaria* orti. Vide *Bulgari*.

BOULE, globus: ex *Bulla*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βοῦλα.

BOULENGERS, pistores dicti, quod panes in globulorum seu *bullarum* formam conficiant: alij quasi *Polentarios* dictos volunt. Vide *Bolendegarij*, & in Add.

BOULEVARD, seu *Bourgvvard*, munimentum quod urbem *tuetur*; unde Etymon. Vide *Burgvvardum*, & *Valvarte*.

BOURDE, *Bourder*, jocus, jocari, nugari: ex *Burra*, ut quidam volunt, seu potius ex *bohordum*, imaginarium hastiludium. Vide *Burra*, *Bohordum*, *Burdare*, & *Burlare*.

BOURDON, baculus peregrinorum, qui eo instar asini vel muli, seu *burdonis*, itineris fastidij levandi gratia utuntur. Vide *Burdo*, & Gloss. med. Græcit. in Βούρδων.

BOURDONS, calami musici, seu organici, qui *burdonum*, seu attacorum bombum referunt. Vide in hac voce.

BOURG, Burgum. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in Βοῦργον.

BOURGEON, arboris tener ramulus: ex *Turjo*. Vide in hac voce, & Oyhenartum in Vasconia, ubi *Turvion* est tumor in capite, Hispanis & Vasconibus.

BOURGEOIS, monetæ Franciæ species. Vide Moneta, & *Burgenses*.

BOURIQUE, mulus, asinus, ex *Buricus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βούριχος, & πυριχάρειος.

BOURRE, tomentum: ex *Birrus*, vel *Burrus*. Vide *Borra*.

BOURRACHIERS, artifices lanei. Vide *Borratium*.

BOURSE, Marsupium: ex Gr. βύρσα, corium. Vide *Bursa*.

BOURSOUFFLE', pinguis, inflatus, sufflatus. Vide Gloss. med. Græcit. in Μύρτζυφλος.

BOUT, finis, limes, terminus: ex voce Agrimensorum *Boto*. Vide *Butum*.

BOUTEILLE, lagena: ex *Buticula*. Vide *Butta*, & Gloss. med. Græcit. in Βοῦτα.

BOUTER, pulsare, ponere. Vide *Butare*, & Gloss. med. Græcit. in Βουλίζειν & Βουτλᾶν.

BOUTIQUE, Officina: ex *Apotheca*. Vide in hac voce.

BOUTONS, globuli, fibulæ: ex *Botones*. Vide in hac voce.

BOUTS, *Boucian*, *Boucier*, lagena major: ex *butta*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βοῦτα.

BRAC, *Brachet*, canis species: ex *Bracco*. Vide in hac voce.

BRACELET, dextrocherium, armilla *brachio* aptata. Vide Gloss. med. Græcit. in Βραχιόλιον.

BRAIERS, incolæ regionis circa Bellovacum, quam *Pays de Brai* vocant. Vide in *Poheri*, & in *Braium*.

BRAIES, femoralia: ex *braca*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βράκα.

BRAIE, *Fausse braie*, propugnaculi species: ex *Brachiale*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βραχιάλιον.

BRAIRE, vagire. Vide in *Braiare*.

BRANC, spatha, major gladius: ex *Branca*. Vide in hac voce.

BRANCART, gestatorium. Vide Gloss. med. Græcit. in Βρεγγάρως.

BRANCHE, ramus: ex *Bargus*, quod idem sonat

ſonat, vel à *branca*, vel à *brachium*. Vide *Bargus*, & *Branca*.

BRASSEUR, Cereviſiæ confector: ex *brace*, grani ſpecie. Vide in hac voce.

BRANDON, fax, tæda: ex *brand*, incendium. Vide *Brand*, & *Brande*.

BREBIS, vervex, unde Etymon. Vide *Berbix*.

BREHAIGNE, ſterilis: ex *brana*. Vide in hac voce.

BRELAQUE, res minoris momenti: ex *bulluga*, pomi minoris ſpecie. Vide in hac voce, & ſupra in *Beluque*.

BREN, furfur, ex *Cantabrum*, quod idem ſonat. Vide in hac voce, & in *Brennum*.

BRESCHE, foramen: ex *Briſca*. Vide in hac voce.

BREUVAGE, Potio: ex *biberagium*. Vide in hac voce.

BREUIL, ſilva: ex *Brolium*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Περιβόλιον.

BRICOLER, in ludo pilæ: ex *Bricola*, machina bellica. Vide in hac voce.

BRIGADE, Turma, cohors: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANS, prædatores: ex briga, rixa, pugna. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANTIN, navicula prædatoria: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigentinus*.

BRIVE, urbs in Arvernia: ex *Briva*, pons. Vide in hac voce.

BROCHES, ſudes acutæ, pali: ex *brocca*. Vide in hac voce.

BRODERIE, *Broder*, de opere phrygio: ex *bruſdus*. Vide in hac voce.

BROET, jus carnium elixarum: ex *Brodium* Vide in hac voce.

BROIER, vel *Breier*, terere, ſubigere: ex voce *Braium* quæ limum terræ ſonat. Vide in hac voce, & in *Breiare*.

BRONZE, æs ex quo conficiebantur *brunea*, ſeu loricæ, unde Etymon. Vide *Brunus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μπρούτζο, & προύτζινες.

BROSSE, *Broſſaille*, dumetum. Vide *Bruſcia*.

BROUAILLES, inteſtina: ex *Burbalia*. Vide in hac voce.

BROUETE, vehiculum duabus conſtans rotis, *Birotum*. Vide in hac voce.

BROUILLER, miſcere: ex juncis confusè junctis & miſtis, quos βροῦλα Græci hodierni vocant. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

BROUST, *Brouſter*, paſtio, paſcere: ex *Bruſtum*. Vide in hac voce.

BRUIERE, ericetum. Vide *Bruarium*.

BRUMARDIERS, qui ſe cereviſia ingurgitant: ex *Bruma*. Vide in hac voce.

BRUN, fuſcus: ex *Brunia*, ſeu loricæ æreæ vel ferreæ colore. Vide *Brunia*, & *Brunus*.

BUFET, Abacus in quo reponuntur vaſa potoria: ex Buferagium ſeu *buvettage*. Vide in hac voce.

BUFLE, ex *Bubalus*. Vide in hac voce.

BULLE, ſigillum rotundum inſtar *bullæ* aqueæ. Vide *Bulla*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βοῦλλα.

BURETE, amphorula, quaſi *buverete*, qua bibitur Vide *Bureta*.

BURE, pannus craſſior: ex *Birrus*. Vide in hac voce.

BUISINE, canalis quo aquæ pluviæ ex tectis emittuntur, *buccinæ* inſtar confectus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βούκινα.

BUSCHE, ſtipes, caudex focarius: ex *boſcus*, ſilva. Vide *Buſca*.

BUSSE, navigij ſpecies, ſic dicta; quod *buſſa*, ſeu dolij vinarij ſpeciem referret. Vide *Buſſa*, & Gloſſ. med. Gr. in Βουτζίον.

BUTICLE, navigium minus, à *Buttarum* forma. Vide in *Butta*.

BUTOR, ardea ſtellaris: ex *Buteo*. Vide *Butor*, & Gloſſ. med. Græcit. in Γιλαῦρος.

C.

CABILLAUX, Factioſi in Hollandia, ſic appellati à quodam piſce marino ita nuncupato. Vide *Cabelgenſes*.

CABOCHE, caput: ex Κάβα, caput. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

CACHER, abſcondere: à *Sacco*, quaſi in ſacco ſeſe abſcondere. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ζάξ.

CADENAT, peſſulus, vectis; ex *catenaticum*. Vide in hac voce.

CADET, ſecundogenitus: ex *Capdet*, quaſi minus caput familiæ. Vide *Capdet*.

CAGE, ex *Cavea*. Vide Caga.

CAI, domus, aut area littoris: ex Saxon. Vide *Caia*.

CAILLOU, lapis rotundus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καχλήκιον.

CAIQUE, navis Turcica. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καΐκη.

CALANDRE, gryllus, cicada: ex Germ. *Kalander*. Vide *Calandrus*.

CALENGE, actio qua quis rem in jure repetit: ex *Calumnia*. Vide in hac voce, & in *Callengia*.

CALER, demittere: ex χαλᾷν. Vide *Calare*.

CALFATRER, navim reſarcire: ex Græc. vulg. καλαφατεῖν. Vide *Calafatare*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καλαφάτης.

CAHIER, ex *quaternio*. Vide in hac voce.

CALOIERS, Monachi Græci: ex Καλογέροι. Vide Gloſſ. med. Græcit.

CAMAIEUX, Sardonix. Vide *Camaeus*, ubi de vocis etymo.

CAMAIL, veſtis ſpecies, quæ caput & humeros tegit, quaſi *Cap de mailles*, capitium ex maculis confectum. Vide in *Camelantium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καμηλαύκιον.

CAMARADES, milites qui ſub eodem tentorio degunt, quod Καμάρδαι Græci recentiores vocant. Vide *Camaradum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καμάρδα.

CAMARS, Sacerdotes idolorum: inepta vox Gallorum planè ex Hebr. Reg. 23. 5. Ita habetur in Scaligerianis.

CAMBAGE, præſtatio pro jure conficiendi cereviſiam: ex *Camba*, braciatorum officina. Vide in hac voce.

CAMELOT, pannus ex *camelorum* pilis. Vide *Camelotum*.

CAMOCAS, panni ſerici ſpecies, Græcis recentioribus Καμουχᾶς. Vide utrumque Gloſſ.

CAMP, caſtra in campo fixa. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάμπος.

CAMPAGNE, *faire une campagne*. Vide Gloſſ. med. Gr. in Πεδιάς.

CAN *des Tartares*. Vide *Caganus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κάνις.

CANDI, *ſucre candi*, ſacchari ſpecies. De vocis Etymo. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάνδιον.

CANIF, ſcapellus, culter, ex Belg. *Knif*, culter. Vide *Canipulus*.

CANON, machina bellica, à *Canna*, quod *canna* formam referat. Vide *Canones*.

CANONISER, in Canonem referre. Vide *Diptycha*, & Gloss. med.Græcit. in Κανονίζειν.

CANTON, angulus. Vide Gloss.med. Græcit.in Κανθῶνι.

CAPABLE, capax: ex *capabilis*. Vide in hac voce.

CAPAGE, apud Delphinates, census capitis.Vide in *Capitatio*.

CAPDEULH, Occitanis, præcipua feudi domus: ex *Capitalium*. Vide *Capdolium*.

CAPET, cognomentum Hugonis Regis Franciæ, quod caput *capa* tegeret. Vide *Capet*. & Gloss. med. Græcit. in Καπαδία.

CAPISCHOLE, Scholastici dignitas in Ecclesiis Cathedralibus, *Caput Scholæ*. Vide in hac voce.

CAPRIOLE, saltus capræ, quæ & *Capriola* dicitur. Vide in hac voce.

CAPORAL, Dux, Gubernator, *Caput*. Vide *Caporalis*.

CAPSOOS, & *Capsous*, apud Benearnenses, laudimium: ex *Caput solidum*. Vide in hac voce.

CAPTAL, dignitas apud Vascones: ex *Capitalis*. Vide in hac voce.

CAPUCHON, tegmen capitis: ex *Capitium*. Vide in hac voce, & Gloss.med. Græcit. in Καπωάσιον & Καπύτζιον.

CARABIN, miles fortè qui in *Carabis*, seu in navibus militat. Vide *Carabus*,& Gloss.med.Græcit. in Κάραβος.

CARACOL, ex voce Hispanica, quæ *cochleam* significat.

CARAVANNE, hominum turma: vox Turcica. Vide *Caravanna*, & Gloss. med. Græcit. in Καρβάνιον.

CARAUDE, Præstigij species. Vide in *Caraula*.

CARCASSE, cadaver: ex *Carcasium*, intestinum. Vide in hac voce.

CARCOIS, vel *Carquois*, Pharetra: ex Græcobarb. ταρκάσιον. Vide *Carcaissum*, & Gloss. med. Græcit.

CARDEUR, carminator: ex *Carerator*. Vide in hac voce.

CARDINAL, dignitas Ecclesiastica. Vide *Cardinalis*.

CARNEAU, pinna muri, quæ fenestras *quadras* seu *quadratas* subinde præfert: unde Etymon. Vide *Quarnellus*.

CARNAVAL, quasi *Caro* seu *chair à val*. Vide *Carnelevamen*.

CARREAUX, tela balistarum forma quadrata, unde nomen. Vide *Quadrelli*.

CARRIERE, lapidicina: ex *quadrataria*. Vide in hac voce, & *in carraria* & *quadraria*.

CARRIERE, via qua carri ducuntur. Vide *Chariere*.

CARROSSE, ex *Carruca*. Vide in hac voce.

CARTEL, diffidatio quæ fit per *Chartulam*. Vide *Cartellus*.

CARTENIER, qui quartæ militari vel urbicæ centuriæ præest. Vide in *Quaternio*.

CARTERON, libræ pars quarta. Vide *Quarteronum*, & *Quarteria*.

CARTES, *jeu de cartes*. Vide *Ludus de Rege & Regina*.

CASAQUE, sagum: ex *Caracalla*, ut vult Paradinus, quasi *Caraque*. Vide *Caracalla*, & Gloss. med.Græcit. in Καρακάλλα.

CASE, loculamentum calculorum in tabula lusoria: ex *Casa*, vel *Capsa*. Vide Gloss.med. Græcit. in Κάσος.

CASSER, irritum reddere: ex Lat.*Cassus*,vacuus. Vide *Cassare*.

CASSETE, arcula: ex *Cassidile*. Vide in hac voce.

CASTICE, ædificium: *Casticer*, ædificare, voces obsoletæ. Vide *Casticia*.

CATACOMBES, cœmeteria publica, quod sint ad *Combas*, seu valles extra Urbes. Vide *Catacumba*, & *Cumba*. & Gloss. med. Græcit. in Κομβάριον.

CAUSER, argutari, disserere: ex *Causare*. Vide in hac voce.

CEINTRE, cameræ seu fornicis *centrum*. Vide in hac voce.

CELET, vas portatile, *Situla*. Vide *Cedellus*, & *Seilletum*.

CENDAL, pannus sericeus, quasi *Setal*, ex *Seta*, Vide *Cendalum*.

CELIER,Penarium, *Cellarium*. Vide in hac voce, & in *Cellarius*, & *Cellerarius*.

CENIER, officium monasticum, cui *Cœna* parandæ munus incumbit, *Cœnator*. Vide in hac voce.

CEP, *Cep de vigne*, Stipes: ex Lat. *Cippus*.Vide in hac voce, & in *Ceppagium*.

CERCELLE, avis aquatica, *querquedula*. Vide *Cercella*.

CERFEUIL, genus apij: ex *Cerefolium*. Vide in hac voce.

CERQUEMANNEURS, qui limites figunt, qui agrum circant, circum eunt. Vide *Circamanaria*.

CERS, ventus *Circius*. Vide in hac voce.

CERVIERS, *loups cerviers*, lupi qui in *Cervos* irruunt. Vide in *Moninus*.

CERVOISE, ex *Cerevisia*. Vide in hac voce.

CHABLE, funis crassior ac spissior. Vide *Cabulus* & *Caplum*.

CHADELER, Occitanis, conducere: ex *Capdelare*. Vide in hac voce.

CHALAND, navis species, *Chelandium*, & χελάνδιον. Unde *pain chaland*, qui navigio advehitur. Vide utrumque Glossar.

CHALUMEAU, ex *Calamellus*. Vide in hac voce.

CHAMBRE, cubiculum: ex *Camara*, vel *Camera*. Vide in *Camara*.

CHAMPART, agrarium, *Campi pars*. Vide in hac voce.

CHAMPARTIE, defensio alterius in judicio à quota litis præstita. Vide *Cambipartita*.

CHAMPION, qui pro alio in *Campum* pugnaturus descendit. Vide *Campio*.

CHANGER, permutare: ex *Cambire* seu *Cambiare*. Vide in hac voce: ubi in *Cambiare*, *ia* consonantem apud Gallos sæpe efficit, quod semel monuisse sufficiat.

CHAPEAU, galerus, pileus, quasi minor *Capa*, capella. Vide *Capellus*.

CHAPELLER, concidere: ex *capillare*, vel *Capulare*. Vide in his vocibus.

CHARGE, dignitas, officium, cui rei gerendæ *onus* incumbit. Vide *Carricare*, & Gloss.med. Græcit. in ἔνοχος.

CHARGER, onus *Carro* imponere. Vide *Carricare*.

CHARIERE, *Carriere*, via qua *Carrum* transire potest. Vide *Carreria*.

CHARLES,

CHARLES, Carolus: ex Saxon. *Karl*, homo, vir Robuſtus. Vide *Carloknap*, & *Huſtarla*.

CHARNIER, cœmeterium: ex *Carnarium*. Vide in hac voce

CHARPENTIER, Carpentarius, qui conficit *Carpenta*, faber tignarius. Vide *Carpentum*.

CHARPIE, linteum carptum: ex *Carpia*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Σαρπίον.

CHARTRE, carcer. *Chartrenier*, *Carcerarius*. Vide in hac voce.

CHASEMENT, feudum quod à *Caſa* dominica pendet. Vide *Caſamentum*, & *Caſati*.

CHASSE, arca, feretrum: ex *Capſa*. Vide in hac voce.

CHASSER, venari: cujus vocis variæ expenduntur origines in *Caciare*, & in *Fuga*.

CHASTRIS, aries *Caſtratus*. Vide *Caſtritius*.

CHASUBLE, veſtis Sacerdotalis: ex *Caſula*. Vide in hac voce.

CHAT, felis: ex *Catus*, *Catta*. Vide in his vocibus.

CHATAINE, Capitaneus, vox vetus Francica. Vide *Capitaneus*.

CHATEL, res mobilis: ex *Capitale*. Vide *Catallum*.

CHAUCE, Cruris tegmen: ex *Calceus*, quod pedum calceamento jungeretur. Vide *Calcia* & *Calcigaliga*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κάλζα.

CHAUCE'E, agger, via ſtrata elevatior. Vide *Calcea*, ubi de vocis etymo.

CHAUFFER, ex *Calefacere*. Vide *Calefactorium*.

CHAUME, Culmus, ex *Calamus*. Vide *Culmen* & *Calma*.

CHEFMES, Primogenitus, apud Vaſcones: ex *Caput manſi*. Vide in hac voce.

CHEFCENS, ex *Cenſus capitalis*. Vide *Capitalis*.

CHEFSOL, idem quod *Capſoos*, de qua voce ſupra: laudimium. Vide *Caput ſolidum*.

CHEINSE, *Chetnſil*, veſtis ſpecies, eadem quæ *alba*, vel *Camiſia*: ex *Camiſile*. Vide in hac voce.

CHEMIN, iter. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάμιν⊗.

CHEMINE'E, caminus: ex *Caminata*. Vide in hac voce.

CHEMISE, interula: ex *Camiſia*. Vide in hac voce.

CHENEVIERE, ager in quo cannabis ſeritur. Vide *Cannabaria*.

CHENU, ex *Canus*. Vide *Canutus*.

CHERCHER, quærere: ex *Circare*. Vide in *Circa*.

CHERE, facies. *Faire bonne chere*, bono vultu aliquem excipere: ex *Cara*. Vide in hac voce.

CHERETE', annonæ *Caritas*. Vide *Cariſtia*.

CHESNE, quercus: ex *Caſnus*. Vide in hac voce, & in *Cavile*.

CHEVAGE, cenſus capitis: ex Gall. *Chef*. Vide in *Captalis*.

CHEVAL, equus: ex *Caballus*. Vide in hac voce.

CHEVANCE, bona, facultates: ex Ital. *Civanza*, cibus. Vide *Cabentia*, in Addit.

CHEVECIER, dignitas Eccleſiaſtica, cui Preſbyterij in Eccleſia, quod *Chevet* appellant, cura incumbit. Vide *Capicerius*.

CHEVESTRAGE, quod pro Capiſtris domus regiæ miniſtris annuatim conceditur. Vide *Capiſtragium*.

CHEVET, cervical: ex *Capitale*. Vide in hac voce.

CHEVET, pars ædis ſacræ, quæ Presbyterium appellatur, quod in *Capite* Eccleſiæ ſita ſit. Vide *Capicium*.

CHEVETAINE, capitaneus. Vide Gloſſ. ad Villharduinum, & Gloſſ. med. Græcit. in Κεβιτάν⊗.

CHEVILLE, clavus ligneus, quaſi *Clavile*, *Clavicula*. Vide *Cavile*.

CHEVREUIL, ex Captiolus. Vide in hac voce.

CHEVRON, tignum, cantherius: ex *Capro*. Vide in hac voce.

CHICANER, tricari: ex τζυκανίζειν. Vide *Tzycaniſterium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τζυκανιςήριον.

CHIFFON, res nihili. Vide *Ciffo*.

CHIFFRE, nota numeralis, Vide *Cifra*, & Gloſſ. med. Græcit. in τζίφρα, ubi de vocis etymo.

CHIMIE, auri conficiendi ars. Vide *Chymia*. & Gloſſ. med. Græcit. in Χυμεία.

CHIOURME, Remiges: vox Italica & nautica. Vide *Ciurmia*.

CHIQUET, fruſtulum: ex Hiſpan. *Chico*, parvus.

CHOLLER, follem pedibus propellere: ludicri ſpecies. Vide *Ceolare*.

CHOPINE, menſura vinaria in *Propinis*. Vide *Propina*, *Chopper*, impingere.

CHOQUE, ſtipes, noſtris *Souche*. Hinc *Choquer*, ad ſtipitem impingere. Vide *Ceoca*, & *Chocagium*.

CHOSE, res quævis, *Coſe*, Picardis: ex *Cauſa*. Vide in hac voce.

CIBOIRE, umbraculum altaris. Vide *Ciborium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κιβώειον.

CISEAU, forfex *ſciſſorius*, unde nomen. Vide *Sciſelum*.

CIVADE, avena, vel præſtatio avenarum, qua cibantur equi. Vide *Civata*.

CIVIERE, ex Saxon. *Cive*, traha. Vide *Traga*, & *Cœnovectorium*.

CLAIM, actio in jure: ex *Calumnia*, vel *Clameum*. Vide *Clamare*.

CLAIRET, vinum dilutum, *Clarum* effectum. Vide *Claretum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Γλαρία.

CLAIRON, litui ſpecies, à *ſono claro* dictus. Vide *Claraſius*.

CLAPIER, hara cunicularia: ex *Clapa*, machina qua capiuntur cuniculi. Vide *Claperius*.

CLOCHE, campana: ex Germ. *Clogg*, &c. Vide *Cloca*.

CLEIE, crates viminea, ex κλείειν, ut quidam volunt. Vide *Cleia*.

CLOISTRE, ex *Clauſtrum*. Vide in hac voce.

CLOPINER, claudicare: ex *Cloppus*. Vide in hac voce.

CLOQUEMAN, homo cui Eccleſiæ campanarum cura incumbit. Vide *Cloca*.

CLOU, ex *Clavus*: nam Picardi etiamnum *Clau* dicunt.

CLUSES, clauſtra montium, viæ inter *cluſæ*. Vide *Cluſa*, & *cluſura*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κλεισούρα.

COCHE, carruca, vel navis tranſvectoria: ex *Cogo*, *coico*, navigij ſpecies.

COCHON, *Coche*, Porcellus: ex *Coſſio*. Vide in hac voce.

COCU, cujus uxor mœchatur: ex *Cugus*. Vide in hac voce.

COFFRE, arca: ex Cambrobrit. Vide *Cofferum*.

COHUE

COHUE, Porticus nundinaria, vel ipsum placitorum forum: ex voce *Cahos*. Vide *Cohua*.

COIE, *Fosse coie*, latrina: ex *Fossa cæca*. Vide in hac voce.

COIFFE, tegmen capitis: ex *Cuphia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σκυφία.

COIGNE'E, securis: ex *Cuneata*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κυνιά.

COIN, angulus vel sigillum: ex *Cuneus*. Vide *Cona*.

COINTE, cultus, ornatus: ex *Comptus*. Vide *Cointise*.

COITE, culcita. Vide *Cottum*.

COLE'E, ictus *Collo* impactus, *Colaphus*. Vide *Alapa*.

COLLATION, Postmeridiana refectio: ex *Collationibus monachorum*. Vide *Collatio*.

COMBA, vallis: ex *Cumba*. Vide in hac voce & in *Catacumba*.

COMBLE, ex *Culmen*, vel ex *Cumulus*: Vide *Culmen*, & Gloss. med. Græcit. in Κόμυλος.

COMPAGNON, socius, ex eodem *pago*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κυμπανία.

COMPORTER, versari. Vide *Portare*.

COMPOTE, edulij species: ex *Compostile*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Κομπόστα.

COMPTER, narrare: ex *Computare*. Vide in hac voce.

CONCIERGE, Custos ædis, vel carceris: Vide *Consergius*.

CONESTABLE, dignitas militaris. Vide *Comes stabuli*, & Gloss. med. Græcit. in Κονοσταῦλος.

CONDUIRE, salvum & incolumem præstare: Vide *Conducere*, & Gloss. med. Græcit. in Διασώζειν.

CONFITURES, Dulciaria, Confectiones, *Confectura*. Vide in hac voce.

CONGE', licentia abeundi: ex *Comiatus*, ubi *ia*, consonantem g efficit, uti supra monuimus. Vide in hac voce, & in *Congeare*, & Gloss. med. Græcit. in Κομιάτον.

CONIL, ex *Cuniculus*. Vide *Cyrogrillus*, & Gloss. med. Græcit. in Κόνικλος.

CONNOISSANCES, armorum insignia, quibus quisque agnoscitur. Vide *Cognitiones*.

CONROI, apparatus. Vide *Conredium*.

CONTREBANDE, *Marchandise de contrebande*, merx quæ *banno* seu edicto publico interdicitur. Vide *Bannum*, & Gloss. med. Græcit. in Κοντράβανδον.

CONTREE, regio, pagus: ex *Conterrata*. Vide *Conterati*, & *Conterata*.

CONVIER, invitare: ex *Convitare*. Vide in hac voce, & *Conviare*.

COQUE, testa ovi: ex *Concha*. Vide in *Cogo*.

COQUET, navigij & dolij species: ex *Cogo*. Vide in hac voce, & in *Koket*, & in *Concha*.

COQUIN, Nebulo: ex *Cocio*, vel ex *Coquina*. Vide *Cocio*.

CORDONIER, Sutor, qui calceos ex *Corduba* advectis pellibus conficit: Vide *Cordebisus*, & Gloss. med. Græcit. in Κορδυβάνι.

CORNETTE, bireti species in *Cornu* speciem desinens. Vide *Corneta*.

CORROIEUR, Pelliparius, qui *Coria* parat, unde vocis etymon, vel à *Conreer*, parare. Vide *Conredium*.

CORNEMEUSE, instrumentum, seu *Cornu musicum*. Vide *Musa*.

CORSELET, thoraculus *corpori* adstrictus. Vide Gloss. med. Gr. in Κυρσυλέτον.

CORVE'E, operæ rusticorum, *operæ corporales*. Vide *Corvata*, *Corrogata*.

CORVESIERS, sutores veterinarij, *Savetiers, sueurs de vieil* Corij veteris sutores. Vide *Corvesarij*.

COSTE, *Coste de mer*, Clivus, *latus* montis: ex *Costa*. Vide in hac voce.

COTARDIE, sagi seu *Cota* species, vel tunicæ. Vide *Cotardia*.

COTE, tunica talaris: ex *Crocota*. Vide *Cota*.

COTE, ædificium rusticum: Vide *Cotier*, rusticus: ex Saxon. Vide *Cota*.

COTERAUX, prædones militares ex *Cotariis* seu Rusticis. Vide *Cota*, & *Coterelli*.

COTTER, numeros indere: ex *quot*. Vide *Quotare*.

COTU, angulosus: ex *Costa*. Vide *Cotulosus*.

COUARD, timidus, ex *Caudatus*. Vide in hac voce.

COUCHER, cubare: ex *Collocare*. Vide in hac voce.

COUDRE, consuere: ex *Cusire*. Vide in hac voce.

COULE, vestis monachica: ex *Cucullus*. Vide in hac voce, & in *Culla*.

COULER, effluere: ex *Colare*, per *Colum* effluere. Vide *Discolare*.

COUP, ictus: ex *Colpus*, vel ex *Colaphus*. Vide *Colpus*, & Gloss. med. Græcit. in Κόρπος.

COUP *orbe*, ictus non apparens, livor, tumor: ex *Orbus*, cœcus, in Gloss. Gr. Lat. Vide *Ictus orbus*.

COUPE, vas potorium: ex *Cupa*. Vide in hac voce.

COUPER, scindere: ex κόπτειν, vel ex *Cuppus*, instrumentum quo pedes reorum ita constringebantur, ut scinderentur. Vide in hac voce, & in *Colpo*, & Gloss. med. Græcit. in Κόσπας.

COUPLE. *ex Copula*. Vide in hac voce.

COUR, senatus: ex *Curia*. Vide in hac voce.

COURT, atrium, area: ex *Curtis*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Κόρτη.

COURTINE, velum lecti, quo lectus in modum *Cortis* ambitur. Vide *Cortina*, & Gloss. med. Græcit. in Κορτίνα.

COURTISANS, qui *Curtes* curant, vel colunt, aulici. Vide *Cortisiani*.

COURTOIS, blandus, humanus, cujusmodi sunt qui in Curte regia versantur. Vide *Curtensis*, & Gloss. med. Græcit. in Κυρτέζης.

COUS, Gallis, *Cornard*: ex *Cugus*. Vide in hac voce.

COUSSIN, pulvinus, quasi *Coissin*: ex *Coite*, culcita. Vide *Cota*, & *Cussinus*.

COUST, pretium. *Couster*, vænire: ex *Constare*. Vide *Custus*, & Gloss. med. Græcit. in κυστένειν.

COUSTRE, dignitas *Custodis* in Ecclesia. Vide in *Custos*.

COUTE, culcita. *Coutepointe*, culcita puncta. Vide *Culcita*.

COUTURE, ager cultus, ex *Cultura*. Vide in hac voce.

CRACET, lucerna olearis. Vide *Crucibulum*, & Gloss. med. Græcit. in Κρασίον.

CRAMOISI, purpureus, coccineus, rubeus: ex *Kermes* voce Arabica. Vide *Carmesinus*, & Gloss. med. Græcit. in Κρεμίτζιν.

CREANTER, fidem interponere, fidejubere. Vide *Creantare*.

CERCERELLE, accipiter tinnunculus. Vide *Cricella*.

CREMAILLERE, focarius *cremaster*. Vide *Cramaculus*.

CRENEAUX, vel *Carneaux* pinnæ muri in quadri formam dissectæ. Vide *Quarnellus*, & Gloss. med. Græcit. in Κρινέλια.

CREVASSE, Fissura: ex *Crepatura*. Vide in hac voce.

CREVER *les yeux*, seu *faire crever les yeux*: ex crepare. Vide in *Abacinare*, & *Crepare*.

CRI, clamor. *Crier*, clamare. Vide *Criare*.

CROSSE, baculus *crucis* specie. Vide *Croceus*, *Crucia*, *Crocca*.

CROUPPE, summa clunium equi. Vide *Crupponus*.

CUIRASSE, Thorax ex *Corio* Confectus. Vide *Coratium*, & Gloss. med. Græcit. in Κυράτζα.

CUIVRE, æs, *Cuprum*. Vide in hac voce, & in *Cyprinum*.

CUVE, labrum: ex *Cupa*. Vide *Cuba*.

D.

DACE, tributum: ex *Datio*. Vide *Data*.

DAGUE, sica, pugio: ex Saxon. Vide *Dagger*.

DAIS, umbraculum: ex *Dagus*. Vide in hac voce, in *Dalum*, & in *Deis*.

DAME, Domina. Vide *Domnus*.

DAMOISEAU: ex *Domicellus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Δεσπόσυνος.

DANGER, periculum, quasi *damnigerium*. Vide in hac voce.

DANSER, saltare: ex Cambrobritan. Vide *Dansare*.

DARD, jaculum: ex Cambrobrit. Vide *Dardus*.

DARNE, *Darne de saumon*, portio: ex Cambrobritann. Vide *Darnus*.

DATE, anni & diei adscriptio: ex *Data*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Δάτον.

DE', *jeu de dé*, talus, taxillus, ludus taxillorum alea: quasi *indicium dei*, seu sors: ex vet. Gall. *juis de Dé*. Vide *Decius*, & *Iuisum*.

DECENDE, vestis species: ex *Epidecen*. Vide in hac voce.

DEDANS, intus, intra. Vide *Deintus*.

DEDUIT, animi oblectatio: ex *Deductio*, cum quis mœrore confectus aliò *deducitur*. Vide in hac voce.

DEFAIRE, destruere: ex *diffacere*. Vide in hac voce.

DEFAUT, defectus: ex *Defalta*. Vide in hac voce.

DEFENS, ager in quem animalia immittere non licet, *defenditur*. Vide *Defensa*.

DEFFIER: ex *Diffidare*. Vide in hac voce.

DEFULER *son chapeau*, *son bonet*, Picardis, tollere pileum: ex *Diffibulare*. Vide in hac voce.

DEHORS, forinsecus, ex *Deforis*: nam *defors* nostri dicebant. Vide in hac voce.

DEJUNER, jejunium infringere. Vide *Dejejunare*.

DEMANDER, poscere: ex *Demandare*. Vide in hac voce.

DEMENC, mensura frumentaria, apud Lugdunenses: ex *Demensus*. Vide *Demencus*.

DEMEURER, manere: ex *Demorari*, quæ vox occurrit in leg. 2. Cod. Th. de legatis.

DENRE'E, valor, pretium unius Denarij: ex *Denarata*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Δαρεία.

DISAINE, ex *Decenna*. Vide in hac voce.

DEODANDES, bruta & animalia, quorum impetu homini vita tollitur. Vide *Deodanda*.

DEPITER, discerpere, quasi *Depieter*. Vide *Depitare*.

DESPARAGER, ex *Disparagare*. Vide in hac voce.

DEPESCHER, aliquò mittere: ex *depiscare*, piscem piscatum aliò & sine mora transferre. Vox forte piscatorum.

DEPORT, jus caduci in beneficiis Ecclesiasticis. Vide *Deportus*.

DEPRISER, de *pretio* minuere. Vide *Depretiare*.

DERRIERE, ex *Deretro*. Vide in hac voce.

DESAUBER, albas tollere & deponere dicuntur recens baptizati post octavum diem. Vide *Alba* pag. 122.

DESAPRESENT, jam jam: ex *Depræsenti*. Vide in *Præsens*.

DESBAUCHER, ab opere vel officio avocare, quasi *debosser*, vel *deboisser*, *tirer la beste hors du bois pour la prendre plus facilement*. Picardi *bos* dicunt silvam, hodie *bois*. Vide *Boscus*.

DEBLEER, locum vacuum reddere, *Bladis* horreum vacuare. *Blada* metere. Vide *Bladum*.

DESCONFIRE, hostes conficere: ex *Disconficere*. Vide in hac voce.

DESCOULER, effluere: ex *Discolare*. Vide in hac voce.

DESCROIRE, non credere: ex *Discredere*. Vide in hac voce.

DESILLER, ex *Desigillare*. Vide in hac voce.

DESPENSE, *Despenser*, expendere: ex *Dispendere*. Vide in hac voce, & in *Dispensare*.

DESPIT, ex *Despectus*. Vide in hac voce.

DESPOUILLER, ex *Despoliare*. Vide in hac voce.

DESROBER, furari, *robam* auferre. Vide *Raub*, & *Roba*.

DESOUBITER, aliquem in iram vel furorem concitare. Vide *Desubitare*.

DESOUS, sub: ex *Desub*. Vide in hac voce.

DESPENDRE, insumere, expendere. Vide *Dispensa*, & Gloss. med. Græcit. in Διςπένσα.

DESRAME. Vide in *Adromire*.

DESSEIN, animi decretum: ex *Designatio*.

DESTOURBER, avertere: ex *Disturbare*. Vide in hac voce.

DESUER, vel *Dever*, delirare, extra *viam* ire. *deviare*. Vide in hac voce.

DESUS, desuper: ex *desusum*. Vide *Susum*.

DETROIT, montium fauces: ex *strictum*. Vide in hac voce, & in *Districtum*, & in *Distringere*.

DEVANT, ex *Deante*.

DEVERS, versus: ex *Deversum*. Vide in hac voce.

DEVIDOIR, girgillum: ex *Devolutorium*. Vide in hac voce.

DEVISE, Testamentum, in quo bona sua testator hæredibus *dividat*. Vide *Divisa*.

DEVOIR, debitum, officium. Vide *Deverium*.

DEVOUER, ex *Devotare*. Vide in hac voce.

DEUX *à deux*, bini. Vide Gloss. med. Græcit. in Δύο δύο.

DECS, *Deecs*, *Dextre*, terminus, limes: ex *Dextri*. Vide in hac voce.

DIAMANT, ex *Adamas*. Vide *Diamantes*, & Gloss. med. Græcit. in Διαμάντε.

DIAPRE', variegatus. Vide *Diaprasium*, & *Diasprus*.

DIGUE, agger: ex Flandr. Diik, vel ex Gr. τεῖχος. Vide *Diccus*.

DIMANCHE, dies *Dominicus*. Vide *Dominica*.

DISCOURS, sermo, oratio: ex *Discursus*. Vide hac voce.

DISNER, Prandere: ex *Dejunare*. Vide in hac voce, & in *Dignerium*, & *Disnare*.

DIVAN, Consistorium Turcicum. Vide Gloss. med. Græcit. in Διβάνη.

DIVULGUER, in *vulgus* spargere: ex *Divulgare*. Vide in hac voce.

DOANE, ædes in quam fiscalia ex mercibus inferuntur. Vide *Doana*.

DODUS, dorsuatus: ex *Dorsum*. Vide *Dodus*.

DOIEN, Decanus, quasi *Deen*. Vide *Decanus*.

DOLOIRE, Dolabra: ex *Dolotoria*. Vide in hac voce.

DOMAGE, ex *damnum*: nam Belgæ nostri *Damage* dicunt. Vide *Damnatio*, *Damnigerium*, & *Dangerium*.

DOMAINE, ex *Dominium*. Vide in hac voce.

DOME, tectum: ex *Doma*. Vide in hac voce.

DON, tributi species: ex *Donum*. Vide in hac voce.

DONNER, ferire. Vide Gloss. med. Græcit. in Διδόναι.

DONJON, Castellum in *Duno*, seu Castello ædificatum. Vide *Dunjo*, & *Dunum*.

DONNEZ, oblati in Monasteriis. Vide *Donati*.

DONNEZ, Nothi, Spurij. Vide *Donati*.

DORER, exaurare. Vide *Deaurare*.

DOSE, vox Medicorum. Vide Gloss. med. Græcit. in δόσις.

DOUAIRE, Dos: ex *Dotarium*. Vide in hac voce.

DOUSIL, Epistomij vertibulum: ex *Duciculus*. Vide in hac voce.

DOUVE, fossa: ex *Doga*, vel *Dupia*. Vide in his vocibus.

DOUSAINE, ex *Duodena*. Vide in hac voce.

DRAC, species dæmonis: ex *Draco*, id est *Diabolus*. Vide *Draco*, *Dracus*.

DRAGE'ES, bellaria: ex τράγημα, vel ex τραγήματα. Vide Gloss. med Græcit. in Δραγέαι.

DRAGUE, hordeum coctum: ex *Drascus*. Vide in hac voce.

DRAP, pannus: ex *Drappus*. Vide in hac voce.

DRESSOIR, abacus: ex *Directorium*. Vide in hac voce.

DROGMAN, interpres: ex Gr. vulg. Δραγόμανος. Vide Dragamannus, & Gloss. med. Græcit.

DROIT, jus: ex *Directum*. Vide in hac voce.

DRU, *Druerie*, amicus, amicitia. Vide *Drudes*, & *Drudaria*.

DUCAT, moneta aurea Ducum Venetorum: ex *Ducatus*. Vide in hac voce.

E.

EDIFIER, Exemplum præbere. Vide *Ædificare*, & Gloss. med. Græcit. in οἰκοδομή.

EFFONDRER, fundum dolij auferre. Vide *Effundrare*.

EFFORT, vis, *Efforcer*, vim inferre: ex *Exforciare*. Vide in hac voce, & in *Exforcium*.

EFFRONTE', Impudens, sine *fronte*: ex *Infrontatus*. Vide in hac voce.

EGRATIGNER, unguibus cutem carpere. Vide *Ingratinare*.

EGUILLETTE, Ligula ferro instructa instar *aciculæ*, quæ *eguille* dicitur. Vide *Ligula*.

EMBLAVER, bladum immittere, serere. Vide in *Bladum*.

EMBLER, Invadere. Vide *Auris*, & *Imbladare*.

EMFRUNT, impudens: ex *Infrons*, aut *Infrunitus*. Vide *Infrontatus*.

EMOUCHER, emungere. *Emouchoir*, ex *Emunctorium*. Vide in hac voce.

EMPALER, in *palum* impingere. Vide *Impalare*.

EMPARER, Invadere, occupare: ex Hispan. *Amparar*. Vide in hac voce.

EMPESCHER, pro *Impetere*, quæstionem movere: ex voce forte corrupta *impetiare*. Vide *Impechiare*. Nisi potius ab *Impiscare*, piscationi vacare occupari: vel Piscena, piscibus oppleta, *Impiscata*, seu locus occupatus.

EMPLOIER, Expendere, insumere ex *Implicare*. Vide in hac voce.

EMPOISONNER, venenum, seu *potionem* veneno mixtam propinare. Vide *Impotionare*, *Potio*, & *Appotiare*.

EMPRISE, *Entreprise*, militaris expeditio, &c. Vide *Imprisa*.

EMPRUNT, quod *in præstitum* accipitur. Vide in *Præstare*.

EN-AVANT, *De ci-en-avant*, In posterum, deinceps: ex *Inante*. Vide in hac voce.

ENCANT, *vendu à l'encant*, auctionari, sub hasta vendere. Vide *Incantare*.

ENCEINTE, Prægnans: ex *Incincta*. Vide in hac voce.

ENCENS, thus, quia *incenditur*, seu igne consumitur cùm offertur. Vide *Insensum*.

ENCHANTER, præstigiis magicis illudere: ex *Incantare*. Vide in hac voce.

ENCHASSER, ex *Incapsare*. Vide in hac voce.

ENCIS, de infante qui ex utero matris *inciso* vi abstrahitur. Vide Incisio, & *intus scisum*.

ENCLOUER, Inclavate. Vide *Inclaudare*.

ENCOMBRER Impedire, *Combris* viam intercludere. Vide *Combri*.

ENCORE, adhuc. Vide *Incoram*.

ENCOUREMENT, mulcta quam quis *Incurrit*. Vide *Incurrimentum*.

ENCRE, atramentum: ex *Encaustum*, vel Ital. *Enchiostro*. Vide *Encaustum*.

ENCROER, in crucem agere, ex *Croca*, seu unco suspendere. Vide *Incrocare*. Hinc fortè *Escroüer*.

ENDENTURE, chirographi species in modum *dentium* divisa. Vide indentura.

ENDETER, ære alieno obligare: ex *Indebitare*. Vide in hac voce.

ENDITER,

ENDITER, accusare : vox obsoleta. Vide *Indictare*.

ENDOMMAGER, damnum inferre : ex *Addamnare*. Vide in hac voce.

ENDORMIR, ex *Addormire*. Vide in hac voce.

ENDOSSER, ex *Indossare*. Vide in hac voce.

ENGIN, ars, fraus, machinatio : ex *Ingenium*. Vide in hac voce.

ENGRAISSER, impinguare : ex *Incrassare*. Vide *Ingrassiare*.

ENHUILLER, extremæ unctionis sacramentum conferre. Vide *Inoleare*.

ENLUMINER, coloribus adumbrare. Vide *Illuminare*.

ENNUIT, hodie, hac *nocte*. Vide *Nox*.

ENORME, immensus : ex *Innormis*. Vide in hac voce.

ENSEIGNE, vexillum, clamor militaris : ex *Insigne*. Vide in hac voce, *signum*, & *intersignium*.

ENSEIGNER, Docere : ex *Insinuare*, vel ex *Insignare*. Vide in his vocibus.

ENTENDRE, pro velle. Vide *Intelligere*.

ENTASSER, aggerere. Vide in *Tassus*.

ENTERCER, sequestrare : ex *Intertiare*. Vide in hac voce.

ENTERRER, humo, *terræ* mandare. Vide *Interrare*.

ENTRAILLES, interanea. Vide *Intralia* & *Intrania*.

ENTRE, pro *tam quam*. Vide *Inter*.

ENTRECOURS, pactum mutuum per *intercurrentes* seu proximitas initum. Vide *Intercursus*.

ENTREDEUX, spatium interjectum. Vide *Interduos*.

ENTRELASSE', innexus : ex *Interlaqueatus*. Vide in hac voce.

ENTREMETTRE, immiscere, interponere. Vide *Intermissio* & *Intermittere*, & *Inframittere*.

ENTREMETS, medium convivij ferculum *inter* duos *missus* afferri solitum. Vide *Intromissum*.

ENTREPRENDRE, aggredi : ex interprendere. Vide in hac voce.

ENVIRON. Circum circa. Vide supra *Aviron*, & Gloss. med. Græcit. in Γίρο γίρο.

ENVOIER, mittere : ex *invectare*, vel *in viam* emittere. Vide *invectare*.

ERCE, instrumentum ad terendas glebas : ex *Erptica*.

ERMINE, mus Ponticus, *Armenius*, ex *Armenia* advectus. Vide *Hermellina*.

ESBAUCHER, pro *Esbocher*, opus informare : ex *Boscus*, lignum, quasi ex statua, aut quavis materia lignea superfluum lignum excernere, avellere, *exlignare*, seu *exboscare*. Vide *Boscus*.

ESBLOUIR : ex *Bloire*. Vide in hac voce.

ESBRANDIR, incendere : ex *Brand*, incendium. Vide in hac voce.

ESCADRON, militaris manipulus : ex veteri Francico *Scara*, quasi *Scarada*. Vide *Scara*, & *Scala*.

ESCARE, vulneris crusta : ex *scara*. Vide in hac voce.

ESCALADER, ex *Inscalare*. Vide in hac voce.

ESCALIER, ex *Scalarium*. Vide in hac voce.

ESCAMOTER, Decipere, fallere, more forte *Scamarium* seu prædonum. Vide *Scamares*, & Gloss. med. Græcit. in Σκαμάρεις.

ESCARLATE, coccus, coccinus pannus : ex Arabic. Vide *Scarlatum*, & Gloss. med. Græcit. in Σκαρλάτ☉.

ESCARMOUCHE, militaris tumultus, vel conflictus : ex German. Vide *Scaramutia*, & *Scara*.

ESCARPINS, calcei species : forte ex *Carpisculus*. Vide in hac voce, & in *Scarpus*.

ESCARTELE', in *quatuor* partes divisus. Vide *Quartilatus*.

ESCHALAS, vel *Escharas*, Paxillus vitibus sustentandis, *Scalula*. Vide *Carratium*.

ESCHAFFAUD, pulpitum editius, quasi *chatfaus*. Vide *Eschaffaudus*, *Scafaldus*, & notas ad Joinvillam.

ESCHALOTE, cepe *Ascalonitana*, unde vox. Vide *Aloigna*.

ESCHANGE, permutatio, *Excambium*. Vide in *Cambiare*.

ESCHAPPER ex *Captione* evadere, exire. Vide *Escapinm*.

ESCHARAS, vel *Eschalas*, pedamen vitium. Vide *Escara*, & *scalciatus*.

ESCHARNIR, irridere : ex *Carinare*. Vide in hac voce.

ESCHARS, parcus, avarus : ex Saxon. *sceard*. Vide *Scardus* & *Scarpsus*.

ESCHASSES, grallæ, furculæ. Vide *Scacci*.

ESCHAUDEZ, panes *excaldati*. Vide *Eschaudati*.

ESCHAUGAITE, excubiæ militares : ex German. Vide *Scaragaita*.

ESCHECS, *jeu des eschecs*, Scacorum ludus : ex Persic. Vide *Scacus*.

ESCHELLE, Portus minor, ad quem applicant navus. Vide *Scala*, & Gloss. med. Græcit. in Σκάλα.

ESCHEVIN, Ædilis : ex *Scabinus*. Vide in hac voce.

ESCHIQUIER, tabula in qua *scacis* luditur. Vide in *Scacus*.

ESCHOPPE, officina : ex Angl. *Shoppe*. Vide *Schopa*.

ESCLAT, *Esclature*, cæsura, incisio, &c. ex *Theclatura*. Vide in hac voce.

ESCLAVE, servus, captivus : ex *Sclavus*. Vide in hac voce & Gloss. med. Græcit. in Σκλάβ☉.

ESCLAVINE, vestis species, *sclavorum* propria. Vide *Sclavina*.

ESCLORRE, ova *excludere*. Vide Gloss. med. Græcit. in ἐκλώζειν.

ESCONSE, laterna cœca, *absconsa*. Vide in hac voce.

ESCORCHER, ex *Excorticare*. Vide *Decorticare*.

ESCORGE'E, flagellum ex *scorto*, *scortea*. Vide *Scorgiata*.

ESCUEIL, scopulus unde nomen. Vide *Scolium*.

ESCOPETE, catapultæ species, instar baculi quo *scopæ* eluuntur. Vide *Scopetum*.

ESCOT, symbola in conviviis : ex Saxon. Vide *Scot*.

ESCOUE', cui cauda abscissa est. Vide *Caudatus*.

ESCRENES, Campanis, cameræ in humum demersæ : ex *Screuna*. Vide in *Screo*.

ESCRIMER, gladiis ventilare : ex *Scrama*, spatha latior. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σκλίμα.

ESCRIN, arca : ex *scrinium*. Vide *Scrindus*.

ESCROUELLES, strumæ. Vide *Hercala*.

ESCU, moneta Francica, cum *scuto*, seu insignibus regiis. Vide *Scutum*, & *Moneta*, & Gloss. med. Græcit. in Σκῦτον.

ESCUELLE, catinus: ex *Scutella* in modum scuti cava. Vide in hac voce.

ESCURIE, equile: ex *Scura*, & *Scuria*. Vide in his vocibus.

ESCURIEU, sciurus, unde nomen. Vide *Scuriolus*.

ESGAUDIR, venatui indulgere: ex *Gualdus*, saltus. Vide in hac voce.

ESMAIL, encaustum: ex *maltum*, seu *malta*, solidamenti specie. Vide in hac voce.

ESMER, ex *Æstimare*, computare. Vox obsoleta. Vide in *Purprendere*.

ESMERILLON, pumilus accipiter. Vide *Smeriliones*.

ESMERER, *merum* efficere. Vide *Exmerare*.

ESNEQUES, navigij species: ex Germ. Vide *Naca*.

ESPALMER *un vaisseaa*. Vide *Palmisare*.

ESPAVES, animalia præ *pavore* vagantia. Vide *Spaula*.

ESPEAUTRE, far, ex *Spelta*. Vide in hac voce.

ESPERONS, calcaria ex Saxon. *Spora*. Vide *Spourones*.

ESPICES, aromata, dulciaria: ex *Species*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in εἴδη.

ESPINGLE, acicula: ex *Spinula*. Vide in hac voce.

ESPINOCLE, pisciculi species. Vide *Spinaticus*.

ESPION, explorator, *Inspex*. Vide *Spia*.

ESPLUCHER, pediculis, purgare: ex *puduclare*. Vide *Puduclare* vel pellim, quam *peluche*, seu *pellicium* dicimus, mundare. Vide *Pellicium*.

ESPOUSSER, castigare, punire: ex *pulsare*. Vide in hac voce.

ESPREVIER, species accipitris: ex *sparvarius*. Vide in hac voce.

ESPINGALE, machina bellica: ex Germ. Vide *Spingarda* & *Muschatta*, & Gloss. med. Græcit. in μίγα.

ESCHEANCE. Vide *Excadentia*.

ESCHAUDER, ex *Excaldare*. Vide in hac voce.

ESCHIVER, vitare, *Scapha* periculo se subtrahere. Vide *Eschivire*.

ESCIENT, dedita opera: ex *suo sciente*. Vide in hac voce.

ESCLUSE, locus ubi intercluduntur aquæ: ex *Exclusa*. Vide in hac voce.

ESCONDUIRE, aliquem re infecta repellere: ex *Excondicere*. Vide in hac voce.

ESCLUS, vox Gallobelg. spatium circa ædem, qua scuti longitudo patet. Vide *Esculum*.

ESGARD, judicium, sententia judicis cum cognitione causæ: item *Consideratio*, quia judex dum sententiam dicit, cavet (*garde*) ne fallatur. Vide *Esgardium*, & *Vvarda*.

ESPARRE teli species: ex *Sparus*. Vide *Sparo*.

ESPAULE, humerus: ex *Spatula*. Vide in hac voce, & in *Spadula*.

ESPE'E, ensis: ex *Spatha*, vel *Spada* Vide in hac voce.

ESQUIER, qui *Scuriam*, seu equorum stabulum domini curat. Vide *Scuria*: vel qui *Scutum* domini defert. Vide *Scutarius*.

ESQUIF, minor *Scapha*, unde nomen. Hinc *Esquiver*, vel *Eschiver* periculum scapha vitare. Vide *Schippa*.

ESQUIPER, scaphis, quas *Esquifs* dicimus navim instruere, eique adjungere. Vide *Eschipare*.

ESSAI, probatio, *Examen*, unde etymon: vel ex ἐξάγιον. Vide *Exagium*, & Gloss. med. Græcit. in ἐξάγιον.

ESSANGLE, scindula. Vide in hac voce, & in *Essunna*.

ESSARS, occationes: ex *sartum*, *sarrire*. Vide *Exartus*, & *Sartare*.

ESSAUPLE, idem quod *Essart*, apud Andegavenses. Vide *Exemplum*.

ESSAIN *d'abeilles*, ex *Examen*, quasi *Exaim*. Vide *Examinare*.

ESSILLER, apud Gallobelgas, bona decoquere, pecuniam insumere: ex *Exiliare*. Vide in hac voce.

ESTABLIE, præsidium militare: *Stabulum*, vel ex stabilitas. Vide *Stabilitas*.

ESTACHE, palus, fustis terræ infixus. Vide *Staca*, & *Sticata*.

ESTAFIER, qui ad domini staffam, seu equi stapedes stat. Vide *Staffa*.

ESTAGE, cœnaculum, tabulatum: ex στέγη. Vide *Stagium* & *Statio*.

ESTAL, locus ubi merces exponuntur: ex *Stallum*. Vide in hac voce & in *Stausus*.

ESTALON, mensura. Vide *Stallo*.

ESTAMINE, Panni species: ex *Stamen*. Vide *Staminea*.

ESTANCHER, sanguinem sistere ne fluat: ex *Staguare*. Vide *Stancare*.

ESTAPE, & *Estaple*, forum publicum, emporium. De etymis, vide in *Stapula*.

ESTAUDEAU, pullus gallinaceus. Vide *Hestaldi*.

ESTENDART, vexillum expansum, *Extensum*. Vide *Standardum & Stantareum*.

ESTERLIN, moneta Anglica. Vide *Esterlingus*.

ESTEULE, culnus, ex *Stipula*. Vide *Stubula*, *Stupla*, *Estoublagia*.

ESTIVAUX, calcei *æstivales*. Vide *Æstivalia*.

ESTIVER *le bestail*, pecora in *æstivis*, seu pascuis pascere. Vide *Æstiva*.

ESTOC, stipes, caudex. Vide *Stoc*.

ESTOFFE, pannus spissior. *Estoffer*, pannis instruere, ac calorem *stuffarum* hocce sibi vestitu conciliare. Vide *Stuffare*.

ESTORER, *une fille*, cum nuptui datur supellectilem præbere: ex *Instaurare*. Vide *Instaurum*.

ESTOUFFER, in *stuffis* præ nimio calore extingui. Vide *Stuffa*.

ESTOUPPER, foramen *stuppa* occludere, obstruere. Vide *Astopatus*, *Obstupa*, & *Stupare*.

ESTRADE, ex *strata*, via. Vide in hac voce.

ESTRAFILE', cæsim vulneratus, ex filo seu stamine transverso in panno. Vide *Extafilatus*.

ESTRANGER, ex *Extraneus*. Vide *Strajerja*.

ESTRANGLER, ex *Trangulare*. Vide in hac voce.

ESTRAPADE, pœna militaris: ex *Extirpare*. Vide *Estrepamentum*.

ESTRE, pro *Esse*. Occurrit in lege salica. Vide *Estre*.

ESTRECIR, arctare, *Stringere*. Vide *Estreciatus*.

ESTRIE', stapes: ex *Strepa*. Vide in hac voce.

ESTRIL, strigile, *Estriller*, strigili defricare. Vide *Striliare*.

ESTRON, stercus: ex *struntus*. Vide *Strundius*.

ESTUI, theca. Vide *Estugium*.

ESTURGEON, piscis grandior: ex *struthio*. Vide in hac voce & in *Sturgio*.

ESTU

ESTUVE, Vaporarium, hypocausum: ex Germ. Vide *Stuba* & *Stuffa*.

ESVIER, canalis quo eluuntur sordes. Vide *Sesuerium*.

EVEILLECHIEN, cognomentum Herberti Comitis Cenomanensis. Vide *Evigilans canem*.

EXOINE, excusatio in jure: ex *sunnis*. Veteri voce Francica. Vide in hac voce, & in *Exidoneare*.

EXPLOIT, reditus, fructus prædij, vel apparitoris submonitio. Vide *Expletum*.

F.

FACHER, irasci: ex Gallobelg. *Fache*, facies, ex ira *facie* seu vultu commoveri.

FACTION, defectio: ex *Factio*. Vide in hac voce.

FACTUM, summa litis, seu *facti* narratio. Vide *Factum*.

FAGOT, Fascis ex ligno: ex *Fagus*. Vide in hac voce: vel ex *Fasciculus*.

FAIE, Fagetum. Vide *Fagus*.

FAILLE, genus vestis muliebris. Vide *Fala*, & Gloss. med. Græcit. in φακεώλιον.

FAILLIR, labi, errare: ex *Fallire*. Vide in hac voce, & in *Falescere*.

FAINE, glandis *fagea*: ex *Fagina*. Vide in hac voce.

FAINEANT, ignavus, qui *nihil facit*. Vide in his vocibus.

FANFELUCHE, mundus muliebris: ex *Fanfaluca*. Vide in hac voce.

FALAISES, maris altiores margines. Vide *Falesia*, & *Infalistatio Fonga*, lutum. Vide *Phanum*.

FANON, vestis Sacerdotalis: ex *Fano*. Vide in hac voce.

FAON, vel *Fan*, hinnulus: ex Lat. *Infans*. Vide *Fannatio*.

FARDEAU, onus: ex Gr. φαρδὺς, latus expansus. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

FARIBOLES, nugacia verba: ex *Faria*. Vide in hac voce.

FARSE, tumor carnem exulcerans. Vide *Farsia*.

FASCINE, Fasci ligni: ex *Fascennina*. Vide in hac voce.

FAUCET, cantus acutior, ex *faucibus* ductus, vel *falsis*, nec genuinus. Vide *Fausetum*.

FAUTEUIL, sella plectilis. Vide *Faldistorium*, & *Cliothedrum*.

FAUVE, color *fulvus*. Vide *Falvus*.

FEAL, ex *Fidelis*. Vide in hac voce.

FEBLE, debilis, infirmus, ex *Flebilis*, nam Gallobelgæ etiamnum *fleve* dicunt. Vide *Flebilis*.

FE'E, dæmonis species: ex *Nympha*. Vide *Fadus*.

FELON, perfidus, rebellis: ex Saxon. Vide *Felo*.

FERLING, quarta pars denarij: ex Saxon. Vide *Ferlingus*, & *Ferto*.

FERMANCE, in Consuet. Fidejussor. Vide *Firmancia*.

FERME, Prædium rusticum: ex *Firma*. Vide in hac voce.

FERMER, claudere, ex firmare. Vide in hac voce.

FERRAND, equi species: ex *Farius*, equus Arabicus. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in φάρας.

FERT, Symbolum Ducum Sabaudiæ, unde ductum, exponitur in hac voce.

FERTE, castrum: ex *Firmitas*. Vide in hac voce.

FESTE, culmen, *Fastigium*. Vide *Festagium*.

FESTE *des asnes*, unde, vide in *Festum asinorum*.

FESTIN, Convivium, *festina* exceptio. Vide *Festinare*.

FESTU, ex *Fistuca*. Vide in hac voce.

FEU, ignis: ex *Focus*. Vide in hac voce.

FEUR. *pretium*: ex *Forus*. Vide in hac voce, & in *Afforare*.

FEURRE, palea: ex *Foderum*. Vide in hac voce.

FEUTRE, lanæ coactæ ex Saxon. Vide *Feltrum*, & Gloss. med. Græcit. in ἀφέλετρον.

FIANCER, fidem, vel *fiduciam* interponere. Vide *Affidare*, *Affiduciare*, & *Fiduciare*.

FIEF, ex *Feudum*. Vide in hac voce.

FIERTRE, capsa: ex *Feretrum*. Vide in hac voce.

FIFFRE, Fistula. Vide *Fifferus*.

FILLEUL, ex *Filiolus*. Vide in hac voce.

FILOU, nebulo, ex *Fillo*. Vide in hac voce.

FIN, excellenter bonus, *finitus*. Vide *Finus*, & Gloss. med. Græcit. in φῖνος.

FINANCE, pecunia, qua exsoluta lis *finitur*. Vide *finis*.

FLACON, lagena: ex *Flasco*. Vide in hac voce.

FLAN, placenta: ex *Flanto*. Vide in hac voce.

FLAQUE, vox Gallobelg. locus cœnosus: ex *Flacce*. Vide in hac voce, & in *Flactra*.

FLEAU, ex *Flagellum*. Vide in hac voce.

FLOQUER, vacillare: ex *Flocus*. Vide in hac voce.

FLEURS, menstrua mulierum: ex *Fluor*. Vide in hac voce, & in *Flores*.

FLORIN, moneta aurea, à lilij *flore* in ea expressa. Vide *Florenus*.

FLOT, ex *Fluctus*.

FLUSTE, ex *Fistula*. Vide *Flauta*.

FOAGE, tributum cuilibet *Foco*, seu ædi impositum. Vide *Focagium*.

FOIER, Focus: ex *Foculare*. Vide in hac voce.

FOIRE, nundinæ: ex *Feria*, vel ex *Forum*. Vide in his vocibus.

FOL, stultus, ineptus: ex *Follis*. Vide in hac voce.

FOIS, *quelquefois*, &c. Ex *vices*. Vide *Vicibus*.

FONDEFLE, machina jaculatoria: ex *Funda*. Vide *Fundibulum*.

FONDER, fundo dotare. Vide *Fundare*.

FOR, consuetudo municipalis: ex *Forum*. Vide *Forus*.

FORAGE, pretium à Domino vino tabernariorum impositum. Vide *Foragium*, *Foraticum*, & *Forum*.

FORBAN, vox nautica, quidquid ex extra, seu *foris bannum*. Vide *Forisbannire*.

FORBIR, arma polire. Vide *Forbator*.

FORCE vis *forti* manu illata. Vide *Fortia*.

FOREST, silva: ex Cambrobrit. Vide *Foreste*

FORFAIT, delictum, crimen: ex *Forisfactum* Vide in hac voce.

FORGE, Fabrica ferraria. Vide *Forgia*, & *Fabrica*.

FORJUGER, malè & contra leges judicare. Vide *Forisjudicare*.

FORJURER, *Ejurare*. Vide *Forisjurare*.

FORLIGNER, extra *lineam* nobilem nuptias inire. Vide *Farlegani*.

FORME, Sedes clericorum vel monachorum in ædibus sacris : ex *Forma*, canalis arcuatus. Vide in hac voce.

FORMARIAGE, de eo qui *foris*, seu extra dominium Domini nuptias init. Vide Forisınaritagium.

FORPAISÉ, qui *Foris* & extra *patriam* degit. Vide *Forispatriatus*.

FORSCHAP, laudimij species. Vide *Foriscapium*.

FORTERESSE, castrum : ex *Fortalicium*. Vide in *Fortia*.

FOUACHE, panis cinericius *Focarius*. Vide *Focacia*.

FOUEE, tributum pro ligno ad *focum*. Vide *Focata*.

FOULC, bifurcus. Hinc *monstrer au foulc jonne*, malè hodie enuntiatum, *moutereau faut ionne*. Vide *Fulcus*.

FOULLER calcare instar *fullonum*. Vide *Fullencium*.

FOURAGE, palea : ex *Fodrum*. Vide in hac voce.

FOURCELLE, pars pectoris ubi venæ in *furculas* dividuntur. Vide in hac voce.

FOURNIL, pars ædis rusticæ, in qua est *furnus*. Vide *Furnile*.

FOURNIR, præbere, instruere : proprie *furnum* cocturis instruere. Vide *Furnire*.

FOUREAU, vagina : ex *Forulus*. Vide in hac voce.

FOURRÉ, pellitus : ex *Foderatus*. Vide in hac voce & in *Furratus*.

FRAIS, *Frés*, *Fresche*, recens : ex *Friscus*. Vide in hac voce & in *Friscinga*.

FRANGE, fimbria, lacinia, ex *Phrygium*, unde *Frenge* etiamnum dicunt Gallobelgæ. Vide in hac voce, & in *Frisum*.

FRASQUE, *faire frasque*, alicui illudere : ex *Frasca*. Vide *Frascarium*.

FRERES *des asnes* dicti Trinitarij, quod asinis veherentur. Vide *Asinus*.

FRÉS, vel *Frais*, impensæ litium : ex *Fredum*. Vide in hac voce.

FRESLE, ex *Fragilis*. Vide *Fragilitatus*.

FRETE, sagitta. *Freté*, cancellatus, seu sagittæ in cancelli speciem collocatæ. Vide *Frecta*.

FREZE. Vide *Frizia*.

FRISCHE, terra inculta. Vide *Friscus*, & *Fraustum*.

FRIÇON, Frigus febrium, ex *Frigitio*. Vide *Frictiones*.

FRINGANT, alacer, *facetus*, &c. forte ex Gr. φρευγᾶν, lascivire, tumere, &c.

FRIPÉ, *Fripiers*. Vide *Frepata vestes*.

FRIRE, ex *Frigere*.

FRIVOLES, nugæ : ex *frivola*. Vide in hac voce.

FRIZÉ, crispatus. Vide *Frisij*.

FROC, terra inculta. Vide *Fraustum*.

FROISSER, obterere. Vide *Frussura*.

FROMAGE, caseus : ex *Fromaticum*.

FRONDE, ex *Funda*. Vide *Fundabulum*.

FRONSÉ, rugatus, à Rugis *frontis*. Vide *Fronssatus*.

FRONTIERE, limes, *frons* agri. Vide *Frontaria*.

FRONTISPICE, quasi *frontis* hominis *inspectio*. Vide *Frontispicium*.

FROU, terra inculta. Vide in *Fraustum*.

FUMIER, fimetum : ex *Fimarium*. Vide in hac voce.

FURET, viverra, quod furis instar venetur. Vide *Furectus*. Hinc *fureter*, quærere. Alij à *furus* deducunt. Vide *Furo*.

FUSIL, igniarium : ex *focile*. Vide in hac voce.

FUSTAINE, panni gossypini species. Vide *Fustanum*.

FUSTE, navigij species, ex *Fustis*, lignum. Vide *Fusta*.

G.

GABARRE, navis species. Vide in *Gabares*.

GABELLE, census, tributum quodvis : ex Saxon. Vide *Gablum*.

GABER, illudere, nugari. Vide *Scabellare*.

GABIONS, aggeres militares vel munimenti species : ex *Cavea*. Vide *Gabia*, & Gloss. med. Græcit. in γαμβιῶνια.

GAGE, vadimonium, pignus, &c. Ex *Vadium*. Vide in hac voce.

GAGNAGE, ager cultus, satus. Vide *Gagnagium*.

GAY, lætus, gaudens : ex *Gaium*, silva. Vide in hac voce, & in *Gavus*.

GAILLARD, lætus, hilaris : ex *Goliardus*. Vide in hac voce.

GAIN, *Gagnage*, ager cultus : Vide *Gagnagium*, & *Ganata*.

GAINE, ex *vagina*. Vide *Gaina*.

GAISDE, Glasdum. Vide *Guaisdum*.

GAIVES, *choses gaives*, res derelictæ : ex *viduus*. Vide *Vvaïf*.

GALAND, festivus. *Galanterie*, festivitas. Vide Gloss. med. Græcit. in γαλαντζεροσιών, & in γαλαντικός.

GALÉE, *Galere*, *Galion*, navigij species. Vide *Galea*, & Gloss. med. Græcit. in γαλαία.

GALERIE, Porticus in *galeræ* longitudinem porrecta. Vide *Galeria*.

GALLOCHES, genus calceamenti : ex *Gallica*, *Gallicula*. Vide in hac voce.

GALOIS, vallenses Anglici. Vide *Galletus*.

GALOP, *Galoper*, citatus equi incessus : ex Gr. κάλπη. Vide *Calopare*, & *trepidare* : & Gloss. med. Græcit. in κάλπη.

GAMACHES, calceamenti species crura tegens ex *Campagus*. Vide in hac voce, & in *Gamacha*, & Gloss. med. Græcit. in καμπάγος.

GAMBOISON, vestimentum coactile, fortè quod *Gambas* seu crura etiam tegeret. Vide *Gambeso*.

GAND, chirotheca, ex *vvantus* : nam *vuand* dicunt etiamnum Gallobelgæ. Vide in hac voce.

GARAGNON, equus integer : ex *varanio*. Vide in hac voce.

GARDE, custodia. *Garder*, custodire. ex Germ. *vvard*. Vide *Vvarda*.

GARDON, piscis species : ex *Gardio*. Vide in hac voce.

GARANCE, sandix. Vide *Garantia*.

GARAND, qui alteri tenetur ad evictionem Vide *Vvarantus*.

GARÇON, lixa, ganeo, masculus. Vide *Garcio*, & Gloss. med. Græcit. in γαρσονοςάσιον.

GARENNE, vivarium caniculorum : ex Saxon. Vide *Vvarenna*.

GARIR

GARIR, ſanare, tueri protegere: ex Germ. *Vvard*. Vide *Garire*, & *Vvarantire*.

GARNACHE, veſtis talaris ſpecies. Vide *Garnachia*.

GARNIR, inſtruere. Vide *Garnimentum*.

GARNISON, Inſtructus: ex Germ. *Vvart*. Vide *Garneſtura*, & *Garniamentum*.

GARRIGES, terræ incultæ. Vide *Garrica*.

GARROT, telum quadratum: ex *quadrellus*. Vide in hac voce.

GASCHE, *Gaſcher*. Vide *Guaſchia*.

GASCHERE, ager proſciſſus. Vide *Gaſcaria* & *Gaſcha*.

GASTEAU, panis delicatior, placenta: ex Saxon. Vide *Vvaſtellum*.

GASTER, corrumpere, vitiare: ex *Vaſtare*. Vide *Vaſtum*.

GASTINE, terra inculta ex *Vaſtum*: inde *Gaſtinois*, pagus, Vaſtinenſis in Francia. Vide in hac voce.

GAUD, nemus, ſilva: ex Sax. Vide *Gualdus*.

GAUDINE, ager ſilveſtris: ex Gualdus, ſilva. Vide in hac voce.

GAVENE, tributi ſpecies: ex Flandr. *Gavena*. Vide in hac voce.

GAUSSER, rixari, irridere: ex *Cauſare*. Vide in hac voce.

GAZES, linum, vel ſericum ſubtile: ex *Gaza*. Vide in hac voce.

GELDE, præſtatio: ex *Geldum*. Vide in hac voce.

GELINE, ex *Gallina*. Vide *Gallinagium*.

GENEST, Equus Neapolitanus. Vide *Gianiſco*.

GENICE junior vacca: ex *Iunico*. Vide in hac voce.

GENOUIL, genu: ex *Genuculum*. Vide in hac voce.

GENOUILLERE, geniculare. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γονυκλάριοι.

GENTILHOMME, nobilis, ex *Gentilis*. Vide in hac voce.

GEOLE, cavea, carcer: ex *Caveola*. Vide *Gabiola*, & *Geola*.

GERBE, ſpicarum manipulus: ex *Garba*. Vide in hac voce.

GEREME, manipulus: Vide *Gelima*.

GERSE, *Gerſer*. Vide *Gerſa*.

GASAILLE, vox Occitana, de qua in *Gaſalia*.

GESSE, canalis ſtillicidij: ex *Geſſum*. Vide in hac voce.

GIBET, furca patibularis. Vide *Gibetum*, & Gloſſ. med. Græcit in γιβεντίζειν, & γωβετίζειν.

GIBELINS, Factio Italica. Vide *Gibelini*.

GIGUE, inſtrumentum muſicum. Vide *Giga*.

GIRON, lacinia, veſtis ac togæ pars laxior, quod hac parte *giret*. Vide *Gyro*.

GISARME, jaculum: ex *Geſum*. Vide *Geſſum*, & *Giſarma*.

GISTE, hoſpitum ſuſceptio: ex *Iacere*. Vide *Giſtum*.

GLAIEUL, Carex: ex *Gladiolus*. Vide in hac voce.

GLANER, ſpicas legere: ex *Gelima*. Vide *Gleinator*.

GLAIVE, ſpiculum, framea: ex Cambrobrit. Vide *Glavea*.

GLAS, pulſatio campanarum: ex *Claſſicum*. Vide in hac voce.

GLESE. Vide *Gleſſum*, *Gliſſeria*, & *Gliſis*.

GLISSER, in lubrico & in glacie currere, ex ſono pedum. Vide Gloſſ. med. Græcit. in γλιάζειν, & in γλιςρῶν.

GLORIETE, ædificium: ex Ital. Vide *Glorieta*, in Addit.

GLOUTON, ex *Gluto*. Vide in hac voce.

GLUL, calamus frumentarius, ex Flandr. Vide *Gelima*.

GOBELIN, dæmonis ſpecies. Vide *Gobelinus*.

GODALE, cerevisia: ex Saxon. Vide in *Celia*.

GOILART, monetæ ſpecies. Vide in hac voce.

GOITRIE, morbus *Gutturalis*, unde nomen. Vide *Gutteria*.

GOLFE, ſinus maris, ex Gr. Κόλφος, pro Κόλπος. Vide *Gulfus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κόλφος.

GOND, clavus aduncus: ex *Gumfus*. Vide in hac voce

GONDOLE, navicula Veneta: ex Κονδλάς. Vide *Gondola*, & Gloſſ. med. Græcit.

GONFANON, vexillum: ex *Fano*. Vide in hac voce, & in *Guntfano*.

GONNE, *Gonnelle*, veſtis ſpecies: ex *Gunna*, & Græcobarb. Γοῦνα. Vide utrumque Gloſſ.

GORGE, rumen. Vide *Gorgia*.

GORGIAS, terribilis, acer: ex Gr. Γοργός. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

GOUGE, inſtrumentum ferreum, quo utuntur fabri ferrarij, ex *Guvia*. Vide in hac voce.

GOUJAT, calo ejuſmodi ferro inſtructus, vel ex *Gavius*. Vide in hac voce.

GOULERON, os vaſis vel veſtis: ex *Gula*. Vide in *Caputium*.

GOULETTE, arx in Africa: ex Γοῦλα, turris. Vide Gloſſ.med. Græcit. in Κοῦλα.

GOUPIL, vulpes, ex *Vulpicula*. Vide in hac voce.

GOURD, obtuſus: ex *Gurdus*. Vide in hac voce.

GOURGUE, *de Moulin*, ex *Gurges*. Vide in hac voce.

GOUSTER, Cœna ſerotina. Vide Gloſſ. med. Græcit. in γέυεσθαι, in Γιόμα, & in Γεῦσιον.

GOUTE, catarrus, fluxio, podagra, chiragra, quod *Guttatim* fiat, ut quidam volunt. Vide *Gutta*, & *Gota*.

GOUTIERE, ſtillicidium, quod eo aquæ *Guttæ* cadant. Vide *Gutta*, & *Guttorium*.

GOUVERNEUR, Gubernator: ex *Guvernerius*. Vide in hac voce.

GRAND, ſtatura procerus. Vide *Magnus*.

GRANGE, ædes recondendo *Grano* frumentario idonea. Vide *Granea*.

GRAS, pinguis: ex *Graſſus*. Vide in hac voce.

GRATER, ſcalpere, ſcabere: ex *Cratare*, vel *Charaxare*. Vide *Cratare*.

GRAVER, ſculpere: ex γράφειν. Vide *Graphium*, & *Gravare*.

GRAVERIE, tributum *Gravius*. Vide *Graveria*, & *Gravaringus*.

GRAVIER, ſabulum, arena. Vide *Graveria*, & *Greva*.

GREFFE, ſurculus, taleola: ex *Graffiolum*. Vide *Graphium*.

GREFFIER, Notarius: ex *Grafio*. Vide in hac voce, & in *Graphium*.

GRIL, craticula, , unde nomen. Vide *Gradella*, & Gloſſ. med. Græcit. in γραδέλλα.

GRESLE, grando: ex *Gracilis*, quod minutatim cadat. Vide *Menetum*, & *Gracile*.

GRENONS,

GRENONS, infranaras, ex *Grani*. Vide in hac voce.

GREVE, arena, glarea: item ocrèæ ſpecies. Vide *Greva*.

GRIECHE, *Pie grieche*, Pica *Græca*. Vide Gloſſ. ad Villardhuinum in *Gregeois*.

GRIFAUT, falconis ſpecies: ex *Gyrofalco*. Vide in hac voce.

GRIFFES, avium ungulæ. Vide *Grefalco*, & *Griphus*.

GRIGNONER, panem circumrodere, & fruſtulatim. Vide *Griniosus*.

GRIMACE, ex Saxon. Vide in *Maſca*.

GRIPER, rapere: ex γριπὸς. Vide in *Grifalco*.

GRIS, color cinereus, à colore pellis animalis quod *Gris* dicimus. Vide *Griſeum*, & *Cicerculus*.

GROGNER, murmurare: ex *Grunnire*. Vide in hac voce.

GRONDER, ex *Grunnire*. Vide *Eſgrinire*.

GROS, dragma, ponderis ſpecies. Vide *Groſſus* & *Groſſa*.

GROTE, antrum: ex veteri Saxon. *Crote*, domus. Vide *Crota*.

GROUIN, Porcus, ex *Grunnius*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γρῦνι.

GRUAU, Polenta. Vide *Gruellum*.

GRUE, *Tolleno*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γεράνιον.

GRUIER, Judex cauſarum ad ſilvas pertinentium. Vide *Gruarius*.

GUENOCHES, ſortilegæ, *Geniciales*. Vide in hac voce.

GUERET, terra novalis. Vide *Vvarectrus*.

GUERITES, turriculæ, quæ caſtra tuentur: ex *Garire*, tueri. Vide *Garita*.

GUERRE, ſeu *Vverre*, bellum, ex vet. Gallico vel Theuton. Vide *Guerre*.

GUERPIR, *deguerpir*, poſſeſſionem rei cujuſpiam dimittere: ex Saxon. *Gurpan*, eodem ſignificatu. Vide *Guerpire*.

GUESPE, *mouche gueſpe*, ex Lat. *Veſpa*. Vide *Gueſpa*.

GUET, excubiæ: ex German. Vide *Vvacta*.

GUEULE, color rubeus: ex *Gula*. Vide in hac voce.

GUEUX, vagus, erro, ex *mango*. Vide *Manganus*.

GUICHET, portula, oſtiolum. Vide *Vviketum*.

GUIDE, *Guider*, *Guier*, conducere, ex *Gué*, vadum. Vide *Guida*.

GUILLE, fraus, mendacium. *Guiller*, fallere. Vide *Guillator*.

GUIMPE, *Vvimpe*, *Guimple*, velum muliebre. Vide *Guimpa*.

GUIONAGE, ſalvus conductus: ex voce *Guider*, ſeu *guier*. Vide in *Guida*.

GUISCHARD, aſtutus, cautus: ex vet. Normannico. Vide *Guiſcardus*.

GUIRLANDE, ſertum: ex *Garlanda*. Vide in hac voce.

GUISE, modus, forma. Vide *Guiſetum*, & *Guyſa*.

GUILLOT, monetæ minutioris ſpecies: ex *Gigliatus*. Vide in hac voce.

H.

HABLE, Portus, *Havre*. Vide *Habulum*, & *Haula*.

HACHE, ſecuris: ex *Ango*. Vide *Angones*.

HACHIE, mulcta, pœna: vetus vox Gallica ex *Harmiſcara* efficta. Vide in hac voce.

HAIE, ſepes, ſilva, parcus: ex *Haga*. Vide in hac voce.

HAIRE, cilicium. Vide *Haira*.

HAISTAUDEAU, pullus gallinaceus: ex *Haiſtaldus*. Vide in hac voce.

HALLEBARDE, aulica bipennis: ex *Hall*, palatium, & *bard*, bipennis. Vide *Secures Danicæ*.

HALLES, aulæ majores perviæ: ex Saxon. *Healle*, aula, palatium vel ex *Hallus*, ramus ſiccus, quod ejuſmodi aulæ ramalibus tegerentur. Vide *Halla*, & *Hallus*.

HAM, *Hameau*, *Hamelet*, villa, villula: ex Saxon. *Ham*, domus, habitatio. Vide in hac voce.

HANAP, patera: ex Saxon. *hnæp*, *hnæpa*, eodem ſignificatu, Vide *Hanapus*.

HANSE, *Hanſe Theuthonique*, ſocietas: ex Germ. *hanſen*, in ſocium adſciſcere. Vide *Hanſa*, *Hanſatus*.

HAPIOLE, cognomen Balduini Comitis Flandriæ, Roberti II. F. ex Flandr. *Hape*, & *Hapiole*, ſecuris, ſecuricula. Vide *Hapiola*.

HARAS, grex equorum: ex *Hara*, ſtabulum, vel grex porcorum. Vide *Haracium*.

HARASSER, fatigare, ex *Haraſſe*, clypeo grandiori, quem qui geſtat, ex pondere fatigatur. Vide *Haracium*.

HARDI, audax. Vide *Hardimentum*.

HARS, *Harcelle*, tortiles ex virgultis laquei: ex *Hardes* Vide in hac voce.

HARNOIS, *Harnaſcheure*, armatura &c. Ex *Harnaſcha*. Vide in hac voce.

HARO, *clameur de Haro*: ex Normann. *Ha Rol*. Vide *Haro*.

HARPE, inſtrumentum muſicum: ex *Harpa*. Vide in hac voce.

HARPER, arripere: ex *Harpagare*, Vide in hac voce, &

HASPER, eadem notione: ex *Haſpa*, fibula. Vide in hac voce.

HASTEUR, miniſterium in Coquina regia: ex *Haſtæ*, veru quod haſtæ ſpeciem referat. Vide *Haſtator*.

HAVAGE, præſtatio quædam apud Carnotenſes. Vide *Havadium*.

HAUBAN, *Haubanier*, idem quod *Arbannum*, vel *herebannum*, tributi ſpecies. Vide *Halbanum*.

HAUBERG, lorica maculis contexta: ex Germ. *Halsberg*, munimentum colli. Vide in hac voce.

HEAUME, caſſis, galea: ex *Helmus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἑλμός.

HERAUD, ferialis: ex Saxon. *Her-ald*, ſervus exercitus. Vide *Heraldus*.

HERBERGE, *Herberger*, domus, diverſari, hoſpitium excipere: ex *Hereberga*. Vide in hac voce.

HERCE, Occa: ex *Herpex*, vel *Herpicia*. Vide *Hercia*.

HERITIER, hæres: ex *Hereditarius*. Vide in hac voce.

HESTRE,

HESTRE, fagus. Vide *Cerritum.*
HEUSE, *Housé*, *Houseaux*, Ocreæ: ex *Osa.* Vide in hac voce.
HIE, pavicula, fistuca. Vide *Hiator.*
HIVERNACHE, sumen hiemale: ex *Hibernaticum.* Vide in hac voce.
HOC, aduncum instrumentum: ex *Uncus.* Vide *Hoccus.*
HOCHEPOT, miscellanea: ex Anglico, seu potius Gallico, *Hoche-pot.* Vide *Hotchpot.*
HOMAGE, clientela *hominis*, seu vassalli. Vide *Hominium.*
HONGRES, equi castrati, sic dicti, quod ut olim apud Sarmatas, ut testantur Strabo & Ammianus, ita postea apud Hungaros hodiernos seu Sarmatas, eorum fuerit usus. Vide *Hunniscus.*
HOQUETON, sagum militare: ex Cambrobrit. *Actum*, lorica. Vide *Aketon.*
HOST, & *Ost*, exercitus, expeditio bellica: ex Lat. *hostis.* Vide in hac voce.
HOSTE, Hospes: ex plur. *hospites.* Vide in hac voce.
HOSTEL, domus, aula magnatum: ex *Hospitale.* Vide in hac voce.
HOUBLON, ex Lat. *Lupulum*, quod idem sonat. Vide *Humlo.*
HOUE, ligo: ex ὄρυξ, ut vult Salmasius. Vide *Pica.*
HOUILLES, carbones ex terra nigra, quibus fabri ferrarij utuntur. Vide *Hulla.*
HOURD, *Hourdis*, cratis lignea: ex Saxon. Vide *Hurdicium.*
HOUSSE, vestis talaris, vel equorum instratum. Vide *Housia*, & Gloss. med. Græcit. in ὑσίον.
HUCHE, arca lignea, vel naviculæ species. Vide *Huchia*, & *Hutium.*
HUCHER, *Huquer*, aliquem ad se evocare: ex *Vocus.* Vide in hac voce.
HUER, *Huée*, clamor inconditus: ex vocis sono, *Hu.* Vide *Huesium.*
HUIS, fores: ex Saxon. & Germ. *huys*, domus, pars pro toto. Hinc *Huissier*, ostiarius: & *Huissiere*, navis Hippagoga. Vide *Huisseria.*
HULQUE, navis oneraria. Vide *Ulcus.*
HUMECTER, humidum facere: ex *Humigare.* Vide in hac voce.
HUQUE, ricinium quo mulieres caput operiunt in Flandria. Vide *Huca.*
HURE, caput apri cui pili *horrent.* Vide *Hura*, & *Horripilatus.*
HUREPÉ, cui pili *horrent*, qui capillos sursum erectos habet: ex *Horripilatus.* Vide *Horripilare*, & Hesych. & etymolog. in ἀνάσιλλος.
HURTER, propellere: ex *Ortare.* Vide *Obstare.*
HUTIN, cognomentum Ludovici X. Reg. Franciæ, quod puer cum sodalibus rixaretur. Vide *Hutinus*, & *Huesium.*
HUTTE, tuguriolum: ex Germ. *Hutten.* Vide in hac voce.

I.

IACOBINS, Dominicani, dicti quod primitus iis in domicilium Parisiis datum fuerit Hospitale pauperum *S. Iacobi.* Vide *Iacobitæ.*
JACQUE, sagum militare, à *Iacobis* factiosis ejusmodi sagis indutis. Vide *Iacke*, & *Iacobi.*
JAI, Pica: ex *Gaia.* Vide in hac voce. Notandum G sæpe liquidè pronuntiari, ut infra patebit.
JALOUX, ex *Zelosus.* Vide in hac voce, & *Gelositas.*
JAMBE, crus: ex *Gamba.* Vide in hac voce, & in *Gamberia.*
JANISSAIRES, milites Turcici. Vide Gloss. med. Græcit. in Γενίτζαρος.
JARDIN, hortus: ex *Gardinum*, quomodo Gallobelgæ efferunt. Vide in hac voce.
JAVELLE, Gallobelgis *Gavolle*, merges: ex *Gabulum.* Vide in hac voce & in *Gavella* & *Gavena.*
JAVELOT, spiculum: ex *Iaculum.* Vide *Gaveloces.*
JAUGE, mensura quædam: ex *Gagga*, & *Galo.* Vide in his VV.
JAUNE, flavus: ex *Galnus.* Vide in hac voce.
JEU, ludus: ex *Iocus.* Vide *Iotticus.*
JEU *de dez*, alea, taxilli, ex *Ius*, judicium, sors, & *De*, dei. Vide *Deius*, & *Iuisium.*
IF, abies. Vide *Iuus.*
IL, ex *Ille.* Vide *Ill.*
IMPORTUN, ex *Inopportunus.* Vide *Importunus.*
INCARNAT, color pomi *granati.* Vide *Ingranates*, & Gloss. med. Gr. in Λασκαρᾶτος.
INCONTINENT, quam citò: ex *Incontinente.* Vide in hac voce.
INDE, color ceruleus, ex *India* advectus. Vide *Indus.*
INNOCENT, stolidus: ex *Innocens.* Vide in hac voce.
INSTALLER, in *stallum*, seu sedem indicere. Vide *Stallum.*
INSTRUIRE, docere. Vide *Instrui.*
INTEREST, usura, fœnus: ex *Inter esse*, seu *quanti interesse.* Vide *Interesse.*
INTRIGUER, in *tricas* conjicere. Vide *Intricare.*
JOENNES, in Charta Gallica, in voce *Iunior.* Ita Gallobelgæ *Iuvenes* etiamnum efferunt.
JOIAUX, mundus muliebris: ex *Iocalia.* Vide in hac voce.
JOIE, ex *Gaudium*, G liquidè pronuntiato, vel ex *Iocus.* Vide *Gaudiata*, & *Gaudiosus.*
JOQUER, otiari: ex *Iocari.* Vide in hac voce.
JOUCHER, de gallinis quæ ad perticam somnum captant: ex *Iocare.* Vide in hac voce.
JOUER, ludere: ex *Iocari.* Vide in hac voce, & *Iuisium.*
JOUES, genæ, ex *Geusia.* Vide in hac voce.
JOUGLEURS, mimi, scurræ: ex *Ioculatores.* Vide in hac voce, & in *Iugiatores.*
JOUIR, frui: ex *Gaudere.* Vide *Gaudita*, & *Gavisio.* Ubi Gr. pariter liquidè effertur.
JOUR, dies: ex *diurnus.* Vide *Iornus*, & Gloss. med. Græcit. in Γιόρνος.
JOURNEL, quantùm uno *die* par boum arare potest. Jugerum. Vide *Iornale.*
JOUSTER, *Iouste*, Hastiludium, quibusdam ex *Iocari.* Vide in hac voce: aliis ex *Iuxta*, seu Gallico *Iouxte*, quod idem valet. Vide *Iusta.*
IROIS, Hiberni, *Erigena* dicti. Vide in hac voce.
ISSUE, ex *Exitus.* Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Ἔξοδος.

JULEP, potio medica. Vide Gloss. med. Græcit. in Ζουλάπιον.

JUPPE, vestis talaris mulierum. Vide *Iupa*, & *Zuppa*, & Gloss. med. Græcit. in Ζούπα.

JUS, deorsum: ex *Iusum*. Vide in hac voce.

JUVEIGNEUR, & *Iuveignerie*, feoda à *Iunioribus* possessa. Vide *Iunior*, & *Iunioratus*.

L.

LADRE, leprosus: ex *Lazarus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. Λάζαρος.

LAGHAN, jus quod Dominis feudalibus competit in rebus quas maris æstus ad littus ejicit *Lege maris*: ex *Lagha*, lex. Vide in hac voce.

LAID, turpis *Laidange*, infamia ex *Lada*, voce Saxon. Vide in hac voce.

LAIE, vel *lée*, pars silvæ viis suis definita. Vide *Leda*, & supra *Alée*.

LAISSER, dimittere: ex *Laxare*, Gall. *Lacher*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Λέασεν.

LAMBEAU, lacinia: ex *Limbus*. Vide *Lablellum*, & *Labulum*.

LAMBRIS, lacunar. *Lambrisser*, in lacunar camerare. Vide *Lambrificare*.

LANCETTE, scalpellus: ex *Lanceola*. Vide in hac voce.

LANDES, agri inculti: ex *Landa*. Vide in hac voce.

LANDIER, ferrum in quod ligna in foco immittuntur: ex *Andena*. Vide in hac voce.

LANDIT, feriæ seu nundinæ Sandionysianæ: ex *Indictum* Vide in hac voce.

LANGE, stragulum *laneum*, unde etymon. Vide *Langeolum*.

LANGUEDOC, Occitania, provincia Galliæ, ubi *oc* pro *ita* effertur: ut *Languedoüi*, cæteræ provinciæ inferioris Galliæ. Vide *Lingua*.

LANGUE, provincia, regio, à linguæ diversitate. Vide *Lingua*.

LANGUE *de terre*, quidquid *terra* in mare prominet instar *Linguæ*. Vide *Lingua*, & *Ligula*.

LANGUE-TORTE, Occitania, unde dicta, Vide in *Lingua*.

LANIER, Falconis species in *Lana* educatus. Vide *Lanarius*.

LAQUAIS, famulus, pedissequus. Vide Gloss. med. Lat. in οὐλάκις.

LARRECIN, furtum, *Latrocinium*. Vide *Larricium*.

LAS, *lasser*: ex *Laqueus*. Vide *Laqueatæ vestes*.

LATE, asser sectilis minutior, & *Latior*. Vide *Lata*.

LEBRET, *Albret*, Familiæ & Regionis Vasconiæ nomen: ex *Leporetum*, quasi *Levret*. Vide in hac voce.

LECHEFRITE, cucuma frixoria: ex *Lancea frixoria*, vel sartatoria. Vide *Lancea*.

LECHER, ex *Lingere*. Vide *Leccator*.

LE'E, via latior, vel planities in silvis: ex Gall. vet. *lée*, latus. Vide *Leda*, & *Leuda*. Hinc vox *reléer*, canes venaticos in planitiem reducere, & alios sumere.

LEIDE & *Leude*, tributum quodvis apud Occitanos: ex *Leudis*. Vide in hac voce.

LEONINS, vers *Leonins*, inventi à quodam *Leonè*. Vide *Leonini versus*.

LESSE, funiculus, lorum, habena. Vide *Lascia*, *Lessia*, & *Laxa*, & Gloss. med. Græcit. in Λέασα.

LESTER *un vaisseau*, onus navi imponere: ex *Lasta*, onus, sarcina. Vide in hac voce.

LETRIN, ambo, analogium: ex *Lectrinum*, vel *Lectrum*. Vide in his vocibus.

LETTRES, diplomata, epistolæ: ex Lat. *Litteræ*. Vide in hac voce.

LEVADIER, qui aggeres seu *levatas* curat. Vide *Levata*.

LEVAIN, fermentum, quòd farina fermento imbuta intumescat & *elevetur*. Vide *Levanum*.

LEVANT, Oriens, ubi sol *Levatur*, exoritur: Vide Gloss. med. Græcit. in Λεβάντη.

LEVER, *enlever*, *auferre*: ex *Levare*. Vide in hac voce.

LEVER, Patrini officio fungi: ex *Levare*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in ἀναδέχεσθαι

LEURRE, offa, *lorum* plumatile, vox aucupum. Vide *Lorra*, & *Loyrum*.

LE', vel *Les*, ora panni in latitudinem extensa, ex voce Gallica *Lé*, quæ latum sonat. Vide *Latus*.

LEZ, juxta: ex *Latus*, *delatus*. Vide in his vocibus.

LIARD, nostris, *pommelé*, color equi. Vide *Liardus*.

LIARD, monetæ minutioris species, de cujus etymo agitur in voce *Miliacensis*.

LICENTIE', cui licentia datur publicè profitendi in academia. Vide *Licentia*.

LICES, castri aut oppidi repagula: ex *licia*, stamina. Vide in hac voce & in *lista*, & Gloss. med. Græcit. in Λεάτα.

LICORNE, unicornis, unde etymon. Vide *Ligorius*, seu *Ligornis*, quomodo legendum videtur apud Mich. Scotum, & Gloss. med. Græcit. in Λυκόρνιον.

LIE, fæx: ex *Lia*. Vide in hac voce.

LIEUE, ex *Leuca*. Vide in hac voce.

LIEUTENANT, Vicarius, *Locum tenens*. Vide in hac voce.

LIGE, cliens, vassallus: ex *litus*. Vide in hac voce, & in *Ligius*, & Gloss. med. Græcit. in Λίζιος.

LIGUIER, locus ubi *lignum* reponitur: ex *lignarium*. Vide in hac voce.

LIGUE, confœderatio: ex *liga*. Vide in hac voce, & in *Ligatio*, & in *Ligius* p. 297.

LIMAGNE, pars Arveniæ Comitatus: ex *Lemmana*. Vide in hac voce, & in *Limania*.

LIMITE, limes: ex *limites*. Vide Gloss. med. Græcit. in Λιμήνον.

LIMON, malum *limonium*. Vide Gloss med. Gr. in Λεμόνη, & Λιμόνι.

LIN, navis, vox obsoleta: ex *lignum*. Vide in hac voce.

LINOTTE, avicula sic dicta, quod in *linariis* versetur. Vide *Linosa*.

LINUISE, semen lini: Vide *Linusa*.

LISIERE, limbus, ora panni, ex *listura*. Vide *Lista*, *Lisura*, & *litra*.

LISSE, canicula: ex *Letissa*. Vide in hac voce.

LISSE, instrumentum quo quid politur: ex *Leviga*. Vide in hac voce, & in *Lissa*.

LISTE,

LISTE, Catalogus: ex *Lista*. Vide in hac voce.

LITIERE, ex *Lectarium*. Vide in hac voce, & in *Lecteria*.

LITRES, nigræ *Lituræ*, quæ illini solent parietibus Ecclesiarum, &c. Vide *Litra*.

LIVRE'E *de terre*, annuus prædij valor ad libras nummorum æstimatus, *librata*. Vide in *Libra*.

LIVRE'E, vestitus famulorum, vel lemniscus, tæniola: ex *Liberata*. Vide *Liberare*, & Gloss. med. Græcit. in Λεβρίον.

LIVRER, *delivrer*, dare, præbere: ex *liberare*. Vide in hac voce.

LODIER, *Loudier*, stragulum lectarium: ex *Lodix*. Vide *Lutherium*, & Gloss. med. Græcit. in Λώδιξ.

LOGE, *logis*, ædicula, habitatio: ex *Logeum*. Vide *Logium*.

LOIER, pretium conductionis: ex *Locarium*. Vide in hac voce, & in *Logerium*.

LONGE, lumbus. Vide *Lonza*.

LONG, statura procerus, quomodo dictus Philippus V. Rex Francor. ex *Longus*. Vide in hac voce, & in *Magnus*, & Gloss. med. Græcit. in Μακρὸς.

LONGE, corrigia in *longum* extensa. Vide *Longa*.

LOS *& ventes*, laudimia: ex *Laus*. Vide *Laudare*, & *venditiones*.

LOSENGE, adulatio, falsa laus: ex *Los*, laus. Vide *Losangia*.

LOSENGE, fusi species, quod *Lauri* folij speciem habent. Vide in *Fusus*.

LOT, sors, pars; vox Anglosaxon. Vide *Anhlot*, & *Lot*, & Gloss. med. Græcit. in Λότζα.

LOT, mensura liquidorum, semuncia: ex Theuton. Vide *Lotum*.

LOUER, approbare. Vide *Laudare*.

LOURD, *Lourdaut*, Stolidus, qui præ gravitate difficulter incedit: ex Gr. Λορδὸς. Vide *Lordicare*, & *Lurdus*.

LOUSCHE, strabus: ex *Luscus*. Vide in hac voce.

LOUTRE, canis fluviatilis: ex *Lutra*. Vide in hac voce.

LUBRIQUE, *impudens*, *salax*. Vide *Lubricus*.

LUCARNE, fenestra in domus tecto: ex *Lucerna*. Vide in hac voce.

LUI, ipse: vox in formulis vet. frequens. Vide in hac voce.

LUSEAU, feretrum: ex *Locellus*. Vide in hac voce.

LUTH, cithara, testudo: ex *Leudus*. Vide *Laudis*, & Gloss. med. Græcit. in Λαοῦθο.

LUXURE, stupri peccatum. Vide *Luxuria*, & Gloss. med. Græcit. in Λειξουρία.

M.

MACECLIER, carnifex, *boucher* ex *Macellarius*. Vide *Machecarius*, & Gloss. med. Græcit. in Μακελλάριος.

MACHICOLIS, species munimenti urbium. Vide *Machicollare*.

MACHAU, Campanis, horreum sine tecto: ex *Machale*. Vide in hac voce.

MAÇON, Latomus: ex *Macio*. Vide in hac voce.

MADRE, poculum seu vas onychinum: ex *Mazer*. Vide in hac voce.

MAHONNER, pugnare, rixari: vox Gallobelgica, ex *Mahon*, Mahometus, quod qui ita pugnis decertarent invicem, per Mahumetum jurent. Vide *Mahum*.

MAI, vas quo farina subigitur: ex Gr. Μαγίς. Vide *Madius*.

MAIE, vel *Moie*, ut Gallobelgæ efferunt, acervus segetum: ex *Mota*. Vide in hac voce, & in *Maia*.

MAILLE, hama thoracis: ex *Macula*. Vide in hac voce.

MAILLE, monetæ species: ex *Medallia*, vel *Metallum*. Vide *Mallia*, *Metallum*, & *Masculus*.

MAINFERME, fundus alicui concessus ad vitam *manu firmatus*, seu instrumento confecto donatus. Vide *Manufirma*.

MAINLEVE'E, fidejussio. Vide *Manulevare*.

MAIN-MORTE. Vide *Manus mortua*.

MAIRE, urbis Præpositus: ex *Major*. Vide in hac voce.

MAIRIEN, & *Marrien*, materia lignea: ex *Materiamen*. Vide in hac voce.

MAIS, sed: ex *Magis*. Vide *Mais*.

MAISNE', minor natus. Vide in *Majoratus*.

MESNIL, ædes cum agri portiuncula: ex *Mansionile*. Vide in hac voce.

MAISON, domus: ex *Mansio*. Vide in hac voce.

MALADE, æger: ex *Malatus*. Vide in hac voce.

MALANDRE, equorum morbus, lepra: ex *Malandria*. Vide in hac voce.

MALE, Mantica, *Manticula*, unde etymon, vel ex Theuton. *Mael*. Vide *Mala*.

MALETOTE, exactio injusta, *malè tolta*, ablata. Vide in *Tolta*.

MALGRE', invitus, nolens: ex *malo grato*. Vide *Gratum*, & *Creantare*.

MALTRAITER, malè aliquem excipere. Vide *Malè tractare*.

MANAGE, habitatio, mansio: ex *Manere*. Vide *Managium*.

MANANS *& habitans*, incolæ rustici: ex *Manentes*. Vide in hac voce.

MANBOUR, vel *Mainbour*, tutor, gubernator: ex *Mamburnus*. Vide in hac voce.

MANDILLE, palliolum: ex *Mantile*. Vide *Mandile*.

MANE'E, Manipulus: vox usurpata apud Molitores. Vide *Manata* & *Manua*.

MANEQUIN, arca penaria quæ *manu* gestatur. Vide Manicula, & Gloss. med. Græcit. in Μανίκιον.

MANGONEAU, Machina bellica: ex *Manganum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μάγγανον.

MANICORDION, instrumentum musicum, *Monochordum*. Vide in hac voce.

MANIERE, modus, ratio: ex *Manerias*. Vide in hac voce.

MANMUDE, monetæ species, in Foris Benehamensibus. Vide *Masmodina*.

MANOEUVRES, servitia manualia, *Manuopera*. Vide in hac voce.

MANIGANCER, ex *Maniculare*. Vide in hac voce.

MANOIR, habitatio: ex *Manerium*. Vide in hac voce.

MANSOIS, moneta Comitum Cenomanensium. Vide Moneta. pag.652.

MANTE, ſtragulum : ex *Mantum*. Vide *Manta*.

MANTEAU, Pallium : ex *Mantum*, *Mantellum*, vel ex Gr. Μανδύη. Vide *Mantum*, & Gloſſ.med. Gr. in Μανδύη & Μαντίον. fortè ex ἱμάτιον.

MAQUIGNON, ex *Mango*. Vide *Mangonare*.

MARAIS, Palus : ex *Mare*. Vide in hac voce,& in *Mariſcus*.

MARANCE, dolor ex aliquo damno : ex *Marrire*. Vide in hac voce,& *Marancia*.

MARRAINE, ex *Matrina*. Vide in hac voce.

MARANES *d'Eſpagne*, dicti ex *Maravvan*. Chalifa. Vide *Marani*.

MARC *de vin*, fæx vini. Vide *Marchus*.

MARCHE, terminus, limes regionis : ex Theuton. Vide *Marca*.

MARCHER, ire, ambulare, quaſi *marcas* ſeu limites emetiri, vel ad *marcas* proficiſci. Vide *Marca*.

MARE, palus, ſtagnum : ex *Mare*, vel ex Gr. ἀμάρα. Vide *Mara*.

MAREMES, oræ *maritima*, unde Etymon. Vide *Maritima*.

MARESCHAL, Equiſo, Curator equorum,&c. ex Theuton. Vide *Mareſcallus*.

MARGUILLIERS, pauperes in *Matriculam* relati, vel qui iis præſunt. Vide *Matricularij*.

MARIER, *Mariage*, voces ductæ à dote quam uxor affert *marito*. Vide *mariagium*, & *maritagium*.

MARJOLE *du puits*, ex *Margo*. Vide *Mergore*.

MARIR, *eſtre mari*, dolere &c. Ex *Marrire*. Vide in hac voce.

MARLE, Marga : ex *Margilla*, vel *Marſa*. Vide *Marga*, & *Marla*.

MARLOTTE, capa Beneharnica : ex *Melote*. Vide in *Bigerra*.

MARMITTE, Olla coquinaria. Vide *Maramita*, & *Marotimus*.

MARQUER, ſignare, limites ſeu *Marcas* deſignare. Vide *Marca*.

MARCHIS, vel *Marquis*, Provinciæ limitaneæ ſeu *Marchæ* præfectus. Vide *Marchio*.

MARRE, inſtrumentum ferreum evellendis herbis ac ſentibus : ex *Marra*. Vide in hac voce.

MARSEILLEZ, Moneta Maſſilienſis. Vide *Moneta* pag. 655.

MARSEZ, *Marſois*, *bled marſois*, trimeſtre frumentum, quod *Martio* menſe feritur. Vide *Marceſchia*.

MARTEL, cognomentum Caroli Martelli, Pepini Regis Fr. patris. Vide in *Martus*.

MARTES, *Martres*, ex *Martrices*, vel *Martures*. Vide in his vocibus.

MAS, agrorum modus : ex *Manſus*. Vide in hac voce, & in *Maſa*.

MASCHER, mandere : ex *maſſare*, in *maſſam* cibum cogere. Vide *Maſſare*.

MASQUE, ſtriga, *Maſca*. Vide in hac voce, & in *Talamaſca*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μασχαρᾶς & in Μοσχαρᾶς.

MASSACRE, cædes, ſtrages quæ cum *maſſa*, ſeu clava fit. Vide *Mazacca*.

MASSEPAIN, bellarij ſpecies, Ital. *Marzapane*. Vide Gloſſ. med Græcit. in Μαρσαπὰς.

MASSUE, clava, quæ in *maſſam* quidquid terit, redigit. Vide *Maxuca*.

MASURE, manſio, locus ædi extruondæ Idoneus : ex *Manſura*. Vide in hac voce.

MAXIME, recepta *maximè* apud homines ſententia. Vide *Maxima*.

MATELAT, culcita : ex *Mattula*. Vide in *Matta*

MATER, ad anguſtias redigere : ex *Matare*, voce in ludo ſcacorum recepta. Vide in hac voce, & in *Mattus*.

MATRAS, teli vel jaculi ſpecies : ex *Mataras*. Vide in hac voce.

MAUBERGEON, Tour de *Maubergeon*, in Pictonibus. Vide *Malbergum*.

MAUVAIS, Malus, ex obſoleto *Mauſez*, quo Diabolum indigitabant noſtri. Vide *Malus*.

MEDAILLE, moneta : ex *Metallum*. Vide *Medalla*.

ME'GARDE, inadvertentia. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀβλεψία.

MEHAIN, membri mutilatio. *Mehaigner*, mutilare vim inferre, voces obſoletæ : ex *Mango*, vel *Machina*. Vide *Mahemium*, & Gloſſ. med.Græcit. in Μεχανιάζειν.

MELON, Peponicum *malum*. Vide Gloſſ.med. Græcit. in Μηλοπέπον.

MENACES, minæ. Vide *Manacia*.

MENEE, Clandeſtinum Conſilium : ex *Minare*. Vide *Mina*.

MENER, ducere : ex *Minere*. Vide in hac voce.

MENESTRIER, ſcurra, mimus : ex *Miniſtellus*. Vide in hac voce.

MENSONGE, mendacium : ex *Mentio*, *Mentionagium*. Vide *Mentio*.

MERCI, miſericordia : ex *merces*. Vide in hac voce.

MEREL, *Mereau*, calculus putatorius : Vide *Merallus*.

MES, ferculum : ex *Miſſus*. Vide in *Miniſtratio*.

ME'S, vel *Mas*. agri portio cum æde : ex *Manſus*. Vide in hac voce.

MESAVENIR, ex *Miſevenire*. Vide in hac voce.

MESCHIN, *Meſchine*, *Meſquin*, voces unius ejuſdemque originis, de quibus in v. *Meſchinus*, & in Gloſſ. med. Græcit. in Μισκλῶος.

MESDIRE, fame detrahere : ex *Maſdicere*. Vide in hac voce.

MESEAUX, leproſi : ex *Miſelli*. Vide in hac voce.

MESFAIRE, perperam agere : ex *Mis facere*. Vide in hac voce.

MESQUE, ſerum lactis. Vide *Meſga*.

MESLE'E, rixa inter turbam confuſam & *miſtam*. Vide *Meſleia*.

MESLER, miſcere : ex *Miſculare*. Vide in hac voce.

MESME, vox alteri addita, ſuperlativum ſonat, ut *moi-même*, ego *ipſiſſimus*, vel ex met, ut *ipſemet*. Vide *Met*.

MESSE, ſacra Liturgia, ex *Miſſa*, ſeu miſſione Catechumenorum. Vide in hac voce, & Gloſſ.med. Græcit. in Μίσσα.

MESPRENDRE, forisfacere : ex *Miſprendere*. Vide in hac voce.

MESTIER, ars, artificium : ex *Miniſterium*. Vide in hac voce.

MESTIVE, præſtatio ex *Meſſibus*. Vide *Meſtiva*.

MESSIER, cuſtos meſſium : ex *Meſſarius*. Vide in hac voce.

MESTAIER, colonus partiarius : ex *Medietarius*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Μορτή.

METEIL

METEIL, *bled meteil*, Miscellum frumentum: ex *Mixtum*. Vide in hac voce.

METTRE, induere: ex *Mittere*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βάλλειν.

MEURTRE, homicidium: ex Saxon. *Morth*, mors, letum, &c. Vide in hac voce.

MEUTE *de chiens*, agmen canum: ex *Mota*. Vide in hac voce.

Mi, pro *moi*, ego. Vide *Mi*.

MICHE, panis species: ex *Mica*. Vide in hac voce, & in *Miga*.

MIDI, meridies, quasi *medius dies*. Vide Gloss. med. Gr. in Μετεμερί.

MIGNATURE, *Miniature*: ex *Minium*. Vide *Miniatura*.

MIGNON, *Mignard*, pulchellus, facetus: ex *minium*, Vide *Miniare*.

MIGRAINE, morbi in capite species: ex Gr. ἡμικρανία. Vide *Migranea*.

MILLEREZ, nummi Lusitanici species: ex *Milliacensis*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μιλιαρήσιον.

MENE, *Miniere*, fodina *Minera*.

MINE, cuniculus, à *minis*, seu fodinis. Vide *Minare*.

MIRER, *se mirer*, sese in speculo intueri: ex Hispan. *Mirar* videre. Vide *Mirari*, & *Miro*.

MISERICORDE, pugio quo hostem demum ad *Misericordiam* implorandam adigitur. Vide *Misericordia*.

MISERICORDES, sellulæ erectis formarum subselliis per *misericordiam* infirmis concessa. Vide *Misericordia*.

MISES, expensæ: ex *Missio*. Vide in hac voce.

MOCADE, pannus Damascenus: ex *Camoras*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Καμουχᾶς.

MODELE, exemplum: ex *modus*. Vide *Modela*.

MODERNE, istius temporis: ex *Modernus*. Vide in hac voce.

MOIE, Modiata terræ. Vide *Modius*, & *Modolon*.

MOIEUL, medium rotæ: ex *Modiolus*.

MOILLER, uxor, vox obsoleta: ex *Mulier*. Vide in hac voce.

MOILLON, lapides incæsi, qui in muri medium immittuntur, cui *medullæ* vicem præstant, unde etymon. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἐγχώριος.

MOINIOT, puer chorarius, *Monachulus*. Vide *Munie*.

MONTAGE, tributum quod exigitur à navigiis quæ adversa aqua remis ducuntur, unde etymon. Vide *Montagium*.

MONTAGNE, mons: ex *Montana*, *Montanea*. Vide in hac voce.

MOISSON, ex *Messio*. Vide *Moisso*.

MOLE, Portus: ex *Moles*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μόλος.

MOMERIE, Ridiculum: ex *Mahomeria*, templum Mahumetanum. Vide in hac voce, & in *Momerium*.

MONSIEUR, Dominus, diminut. ex *Monseigneur*, quasi *meus senior*. Vide in *Siriaticus*.

MONSTRANCE, Phylacterium, arca reliquiaria, quæ fidelibus *monstratur*, & præbetur osculanda. Vide *Monstrantia*.

MONSTIER, Ecclesia quævis: ex *Monasterium*. Vide in hac voce.

MONSTRE, recensio & lustratio militum. Vide *Monstrum*.

MONJOIE, Monticulus. Vide *Mons Gaudij*.

MOQUER, irridere. Vide Gloss. med. Græcit. in Μυκίζειν.

MORSEAU, frustulum: ex *Morsellus*. Vide *Morsus*.

MOREL, subfuscus, *submaurus*. Vide *Morellus*.

MORS, frænum: ex *Morsus*, fibula Vide in hac voce.

MOSAIQUE, opus tessellatum, ex *Musivum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μουσεῖον.

MOT, verbum: ex *Muttum*. Vide in hac voce.

MOTE, collis, tumulus: ex *Mota*. Vide in hac voce.

MOUFFLES, Chirothecæ species: ex *Muffula*. Vide in hac voce, & in *Mainfula*.

MOULE *de bois*, mensura struis ligni: ex *Modulus*. Videin hac voce, & in *Mullo*.

MOULIN, vel *Molin*, Moletrina: ex *Mulinum*. Vide in hac voce, & in *Molendinum*.

MOUCHER, mucum ejicere. Vide *Muccus*.

MOUSQUET, sclopetaria machina: ex *Muscheta*, telum quod balista emittitur. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Μουαι.

MOUTE, Molitura. Vide *Molta*.

MOUSSE, muscus, musculus. Vide *Musfula*.

MOUSTACHE, mystax. Vide Gloss. med. Gr. in Μυστάκιον.

MOUSTARDE, synapi: ex *mustacea*, ut vult Scaliger de emendat. temp. pag. 572.

MOUTON, vervex: ex *muto*. Vide *Multo*.

MOUTONS, moneta aurea francica in qua *agnus Dei* effingitur. Vide *Moneta*, & *Muto*.

MUE, accipitrum morbus, cum pennas *mutant* item ædicula in qua tunc includuntur. Vide *Muta*, & Gloss. med. Græcit. in Μοῦτα.

MUI, mensura quædam: ex *modius*. Vide in hac voce.

MULE, crepida nocturna, sic dicta, quod & molliter *mulis* vehimur, ita enim ejusmodi crepidis mollius incedimus. Vide Gloss. med. Græcit. in Μοῦλος.

MULOTE, mures agrestes, nitesæ. Vide *Mulotes*.

MUMIE. Vide *Mumia*. & Gloss. med. Græcit. in Μουμία.

MUNITION, *Pain de munition*: ex *munitio*. Vide in hac voce.

MURAILLE, murus, paries: ex *Murale*. Vide in hac voce.

MUSARD, otiosus, piger. Vide *Musardus*, & *Musca*.

MUSQUE, odoramentum ex umbilico cujusdam animalis. Vide *Muscus*, & Gloss. med. Græcit. in Μόσχος.

MUSULMANS, Mahumetani: Vide Gloss. med. Græcit. in Μουσουλμάνοι.

N.

NACAIRE, crotali, vel tympani species: ex *Nacara*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Ἀνάκαρα.

NACELLE, Navicula, ex *Navicella*, vel ex *naca*, *nacella*. Vide *Naca*, & *Nautella*.

NAGER, natare: ex *Navigare*. Vide *Nagare*.

NAM, pignus: *Nantir*, pignus dare: ex Saxon. Vide *Namium*.

NARILLER, nares fricare: ex *Narire*. Vide in hac voce.

NATIF, oriundus: ex *Nativus*. Vide in hac voce.

NATTE, ſtorea, matta: ex *Natta*. Vide in hac voce.

NAVRÉ, læſus: ex *Naufragatus*. Vide *Nauratus*.

NAZAL, pars caſſidis quæ naſum tegit: ex *Naſale*. Vide in hac voce.

NEANMOINS, ex *Nihilhominus*. Vide in hac voce.

NECESSAIRES, latrinæ ſeceſſus. Vide *Neceſſaria*, & Gloſſ. med. Græcit. in Χρέιαι.

NEF, pars ædis ſacræ, in *navis* figuram porrecta. *Nef* autem, ex ναῦς. Vide *Navis*.

NEGRES, Mauritani, vel Æthiopes. Vide *Fuſci*.

NENNI, *Nennil*, vox quodammodo negativa, ex *Non nihil*.

NEVEU, filius fratris aut ſororis. Vide *Nepos*.

NIEZ, vel *Niais*, dicuntur Falcones qui *nidulo*, ſeu nido capiuntur: unde vox inducta ad inſulſos, &c. Vide *Nidaſij*.

NOCHIERE ex *Nacetum*. Vide *Nogareda*.

NOCLIER, ex *Nauclerus*, vox obſoleta. Vide *Nauclearius*.

NOCTURNE, jus piſcandi per unam *noctem* quotannis. Vide *Nocturna*.

NOEL, Nativitas, *Natale* Chriſti. Vide *Natale*.

NOEL, *Noel*, acclamatio olim noſtris familiaris in lætitia publica. Vide *Natale*.

NOIER, vel *Neer*, immergere, mergi: ex *Necare*. .Vide in hac voce, & in *Annegare*.

NONNES, ſanctimoniales: ex *Nonna*. Vide in hac voce.

NORTH, ſeptemtrio. Vide *Northus*.

NONAGE, minoritas. Vide *Inennis*.

NOUS, *Nos*: ex *Nus*. Vide in hac voce.

NOUVELLES, nuntij: ex *Novella*. Vide in hac voce.

NUQUE *du Col*, poſtica pars colli: ex Arab. Vide *Nuca*, & Gloſſ. med. Græcit. in Νυκὰλ.

O.

OCTROIER, concedere: ex *Otriare*. Vide in hac voce.

OIE, vel *oüe*, anſer: ex *auca*. Vide in hac voce.

OIGNON, cepe: ex *unio*. Vide in hac voce.

OINT, adeps: ex *unctum*. Vide in hac voce.

OISEAU, avis, ex *aucellus*. Vide in *Auca*.

OISEAU *de ſaint Martin*, cornix, quod ſub feſtum S. Martini Hiemalis videri incipiat. Vide *Avis*.

ONDOIER, luſtrali aqua ſeu *unda* perfundere. Vide *undeiare*.

ONCLE *à la mode de Bretagne*. Vide *Avunculus*.

ONGLE, unguis: ex *ungula*. Vide in hac voce.

ORANGE, malum Medicum. Ital. *Narrancio*. Vide *Arangia*, & Gloſſ. med. Græcit. in Νεράντζιον.

ORBE, *Coup orbe*, ictus cæcus, qui non apparet: ex *Orbus*. Vide *Ictus orbus*.

OREILLE, *ſe faire tirer l'oreille*. Vide *Auris*.

OREILLER, pulvinus: ex *Auriculare*. Vide in hac voce, & in *Aureale*.

ORFROI, aurea fimbria: ex *Aurifrigium*. Vide in hac voce.

ORIFLAMME, vexillum: ſeu *aureum flammulum*. Vide *Flammulum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Φλάμυλον.

ORLE, limbus: *Orler*, limbos inſerere: ex *Orula*. Vide *Vrlare*.

ORMIER, vox obſoleta, *aurum merum*. Vide *Merus*.

ORTEIL, pedis ungula. Vide *Ortillus*.

OSTAGE, obſidatus, ex *Hoſpes*, quod qui obſes datur, in alterius hoſpitium tranſire dicatur: proinde vox ſcribi debet cum aſpiratione. Vide *Hoſpes*.

OSTER, auferre: ex *Obſtare*. Vide in hac voce.

OUANCE, & *Oiance*, tributi ſpecies apud Aurelianenſes: ex *Audientia*. Vide in hac voce.

OUATREGAND, foſſæ per quas aquæ eliciuntur. Vide *Vvaterganga*.

OUBLIE, *Obſée*, & *Oblie*, panis tenuiſſimus ex farina & aqua, cujuſmodi ſunt *Oblatæ* ſeu hoſtiæ ad ſacrificium. Vide in hac voce.

OUPLANDE, Pallij ſpecies Anglorum propria. Vide *Vplanda*.

OURVARI, clamor inconditus, tumultus. Vide in *Scandalum*.

OUSCHE, vel *Oſche*, modus agri: ex *Olca*. Vide in hac voce.

OUSCLAGE, in Conſuet. Rupellenſi: ex *Oſculum*. Vide in hac voce.

OUTIL, ex *utenſile*. Vide *Actila*.

OUVRAGE, opus: ex *Operagium*. Vide in hac voce.

OUVROIR, taberna, officina *aperta*: ex *Apertorium*, vel ex *Operatorium*. Vide in his vocibus.

P.

PAGES, Pueri honorarij, olim quivis famuli, cujus vocis variæ expenduntur origines in *Pædagogianus*, *Pageſius*, *Pagius*.

PAIER, ſolvere: ex *pactare*. Vide *Poctare*, & *Pacare*.

PAILLE, aulæum, vel pannus ſericeus: vox obſoleta, ex *Pallium*. Vide in hac voce.

PAILLER, locus ubi *paleæ* reconduntur. Vide *Palearium*, & *Palherium*.

PAYS, ex *pagus*. Vide in hac voce, & in *Patria*.

PAYSAN, Ruſticus: ex *Pagenſis*. Vide in hac voce.

PAISSE, *Paſſe*, ex *Paſſer*, Andegavenſibus. Vide *Paſſa*.

PAISSEAU, *Peſſeau*, ex *Paxillus*. Vide *Paxillare*.

PAISSON, porcorum *paſtio* in ſilvis. Vide in hac voce.

PALANGRE, fuſtis: ex Lat. *Palanga*. Vide *Falanga*.

PALÉ, vox uſurpata in inſignibus armorum, id eſt *palliis* ſeu aulæis diverſi coloris diſtinctus. Vide *Pallium*.

PALFRE

PALFRENIER, Equiſo : ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALEFROI, Equus gradarius : ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALETER, velitare ad caſtri *palos*, ſeu repagula dimicare. Vide *Paletare*.

PALIS, ſeries *Palorum*. Vide *Pallitium*.

PALISSADE, Palorum ſeries, repagulum ex *Paleata*. Vide in hac voce, in *Palare*.

PAN, Portio, ſegmentum : ex *Pannus*. Vide in hac voce.

PAN, ſpatium inter pollicem & minorem digitum : ex *Spanna*. Vide in hac voce.

PANETIERE, ſaccus ubi *panis* reponitur. Vide *Panetarius*.

PANIER, arca *panaria*. Vide *Panetarius*, & Gloſſ.med. Græcit. in Πανάριον.

PANONCEAU, vexillulum, quaſi *Banuncellus*. Vide *Bannum*, & *Penones*.

PANSE, venter : ex *Pantia*. Vide *Pancerea*, & *Pantiatus*.

PAON, ex *Pavo*. Vide in hac voce.

PAPEGAI, Pſittacus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Παπαγάς.

PAPELARD, adulator, hypocrita : vox ducta à *Papa* infantium. Vide *Papelardus*.

PAPOAGE, *Biens papoaux*, in Conſuet. bona avita, παππῷα. Vide in *Avius*.

PARADE, Pompa, *apparatus*. Vide *Parabilis*.

PARAGE, conditionis ac ſtatus *paritas*, ipſe nobilium ordo. Vide *Paragium*.

PARC, ſilva clauſa, vel locus in quo grex includitur : ex *Parcus*. Vide in hac voce.

PARCHEMIN, membrana : ex *Pergamenum*. Vide in hac voce, & *Parcamenum*.

PARDONNER, parcere : ex *Perdonare*. Vide in hac voce.

PAREAL, par, ex *Pariculus*. Vido *Paricula*.

PARELLE, Lapathus, herbæ ſpecies : ex *Paratella*. Vide in hac voce.

PARENT, agnatus, cognatus : ex *Parens*. Vide in hac voce.

PARER, ornare : ex *Parare*. Vide in hac voce.

PARISIS, Moneta Pariſienſis. Vide *Moneta*, in *Pariſienſis*.

PARLEMENT, Curia ſuperior : ex *Parlamentum*. Vide in hac voce.

PARLIERS, *emparliers*, *avantparliers*, Advocati, Patroni. Vide *Prælocutor*.

PAROLE, verbum : ex *Parabola* : ut *parler*, ex *Parabolare*. Vide in his vocibus.

PARMENTIER, veſtium artifex, hodie *Tailleur*, quaſi *paramentorum* confector. Vide *Parator*, & *Parmentarius*.

PAROISSE, diſtrictus Eccleſiæ Curionis, ex Gr. παροικία. Vide Gloſſ. med. Gr. in hac voce, & Gloſſ. Lat. in *Parochia*.

PARTIR, Proficiſci. Vide in *Bona gratia*.

PARTISANS, publicorum vectigalium conductores. Vide *Partiſanus*.

PARVIS, atrium : ex *Paradiſus*. Vide in hac voce.

PASCAGE, jus paſcendi animalia in foreſtis : ex *Paſtionaticum*. Vide in hac voce.

PASSER, tranſire, tranſgredi, *Paſſu* contendere. Vide *Paſſere*.

PASTE, maſſa : ex *Paſta*. Vide in hac voce.

PASTE', ex *Paſtillus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Παστῖλος, & in Πίτα.

PATELIN, adulator, blandus, inſtar *Paterinorum*, ſeu *Patelinorum* hæreticorum. Vide *Paterinus*, & Gloſſ. med. Græc. in Πατελῖνος.

PAVER, viam lapidibus ſternere : ex *Pavire*. Vide. *Pavagium*.

PAVILLON, tentorium : ex *Papilio*. Vide in hac voce, & Gloſſ.med. Gr.in Παπυλεών.

PAUMIERS, Peregrini, qui in ſignum ſuſceptæ ſacræ peregrinationis *palmas* deferre ſolebant. Vox obſoleta. Vide *Palmarius*.

PAVOIS, ſcutum majus : unde *Paveſade*, ſcutorum ſeries. Ex Cambrobrit. Vide *Paviſorij*, & Gloſſ. med. Græcit. in Παβέτζιον.

PAUTONNIER, ſuperbus, ferox. Vide *Paltonarius*.

PELAGE, tributi ſpecies. Vide *Palagium*.

PELE, inſtrumentum foſſorium : ex *Pala*. Vide in hac voce & in *Palus*.

PELOTE, Pilula : ex *Polotellus*. Vide in hac voce.

PENDRE, ſuſpendere : ex *Pendere*. Vide in hac voce.

PENSER, cogitare : ex *Penſare*. Vide in hac voce.

PERCHE, ex *Pertica*. Vide in hac voce.

PERLE, margarita, unio : ex *Perula*. Vide *Perla*.

PERPETUEL, perpetuus : ex *Perpetualis*. Vide in hac voce.

PERPRE, moneta aurea Imperatorum Conſtantinopolitanorum : ex Ὑπέρπυρον. Vide *Hyperperum*, & Gloſſ. med. Græcit. Ὑπέρπυρον.

PERRIERE, machina jaculatoria, λιθοβόλος : ex *Petraria*. Vide utrumque Gloſſ.

PERS, color ad colorem floris *Perſica* mali accedens. Vide *Perſus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Περσικός.

PERTUIS, foramen : ex *Pertuſus*. Vide *Pertuluſus*.

PERTUSAGE, tributum pro facultate Tabernario data *perforandi* dolium vinarium. Vide *Pertuſagium*.

PERTUISANE, major ſecuris : ex *Pertuſare*, perforare. Vide in hac voce, & Gloſſ.med. Græcit. in Περτζάνη.

PESCHE, malum *Perſicum*, unde etymon. Vide *Perſica*.

PESTEL, inſtrumentum quo quidpiam teritur: vox obſoleta, ex *Piſtillum*. Vide *Peſtellum*.

PETIT, parvus. Vide *Parvus*.

PEU, ex *Paucus*. Vide *Parvus*.

PIC, & *Pique*, ligo, & haſta. Vide *Pica*.

PICHER, vas, calix. Vide *Bicarium*.

PIECE, fragmentum, fruſtum : ex *Pittacium*. Vide in hac voce, & *Pecia*, & Gloſſ.med.Græcit. in πιττάκιον & in Πέτζη.

PIEGE, ex *Pedica*. Vide in hac voce.

PIFFRE, *Piffle*, guloſus, vox contumeliæ. Vide *Piſti*.

PIGEONS, Pulli Columbarum : ex *Pipiones*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Πιπίνι.

PIGNON, culmen ædis : ex *Pinnium*. Vide *Pignio*, & *Pinna*.

PILE, pars averſa monetæ, à *Pilis* ſeu columnis templi formam efficientibus. Vide *Pila*, & *Pilum*.

PILET, Pili seu spiculi species: ex *Pilatus*. Vide in hac voce.

PILIER, columna, *Pila*: ex *Pilare*. Vide in hac voce.

PILLER, expilare, auferre: ex *Pilare*. Vide in hac voce.

PILON, Pistillum: ex *Pilo*. Vide in hac voce.

PILORI, columbar, numella versatilis: ex *Pilorium*, seu columna, quam *Pilier* dicimus. Vide in hac voce.

PIMENT, Potio ex diversis speciebus: ex *Pigmentum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πιγμέλαιον.

PINASSE, navis species. Vide *Spinachium*.

PINCEAU, ex *Penicillus*.

PINCE, Forfex. Vide *Pinca*.

PINÇON, Fringellus: ex *Pincio*. Vide in hac voce.

PIOT, Potus. Vide Gloss. med. Græcit. in Πιοτόν.

PIPE, fistula: *Piper*, fistula canere: ex *Pipare*. Vide in hac voce.

PIPE, cadus: ex *Pipa*. Vide in hac voce.

PIPER, fallere, decipere: ex Gr. πιπεῖν, quod ἀπατᾶν sonat. Hinc παρθενοπίπης, virginum corruptor.

PIQUE, hasta: ex *Spicum*, veru. Vide in hac voce, & in *Spitum*.

PIRATE, Prædo maritimus vel nauta. Vide *Pirata*.

PIS, Pectus, vox absoleta. Vide *Anpits*.

PISTE, viæ vestigium: ex *Pita*. Vide in hac voce.

PITE, moneta minutior: ex *Picta*, seu Pictavina. Vide in hac voce, & inde *Pitance*. Ibid.

PITEUX, misericors, compatiens: ex *Pietosus*. Vide in hac voce.

PLACE, locus: ex Germ. *Plats*. Vide Placea, & Gloss. med. Græcit. in Πλατζα.

PLAGE, ora, campus planus: ex *Plagia*. Vide in hac voce.

PLAID, *Plaider*, in jure agere: ex *Placitum*, *Placitare*. Vide *Placitum*.

PLAINTE, querela: ex *Planctus*. Vide in hac voce.

PLAISANT, Placens. Vide *Placentarius*, & *Placentinus*.

PLANCHE, tabula plana: ex *Planca*. Vide in hac voce.

PLAQUE, lamina: ex *Placa*. Vide in hac voce, & in *Placare*, & Gloss. med. Græcit. in Πλακωτός.

PLAT, Planus: ex *Plata*, lamina. Vide in hac voce.

PLATEAU, vasculum: ex *Patella*, vel ex *Plata*, quod planum sit. Vide *Patella*, & *Plata*.

PLATINE, vas Ecclesiasticum: ex *Patena*. Vide in hac voce.

PLAUDER, *Plausum* dare. Vide *Plaudare*.

PLEGE, fidejussor. Vide *Plegius*.

PLEIS, piscis species. Vide *Plays*, & *Platesius*.

PLEISSIS, propriè silva palis seu virgultis invicem *plexis* clausa, quam & *Parcum* dicimus. Vide *Pleissicium*.

PLEURE, modus agri, apud Pictones: ex πλέθρον. Vide *Pleura*.

PLOMMÉE, clava plumbo munita: ex *Plumbata*. Vide in hac voce.

PLONGER, quempiam in imum aquæ instar *plumbi* immittere, mergere. Vide *Supplumbare*.

PLOUSTRE, instrumentum quo agri occantur: ex *Plustrum*, aut ex *Plaustrum*. Vide *Plustrum*.

POCHE, Pera: ex *Punga*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πούγγη.

PODESTAT, Rector urbis, Italis. Vide *Potestas*, & Gloss. med. Græcit. in Ποδεστάτος.

POETE, *gens de Poëte*, homines *Potestatis*, tenentes obnoxiæ conditionis. Vide *Potestas*.

POIDS, Pondus: ex *Pensa* seu *Pensum*. Vide in hac voce.

POIGNARD, pugio: quod *pugno* teneatur. Vide Gloss. med Græcit. in Μπουνιαλον.

POIHIERS, Picardi sic olim dicti à Pago de *Poix*. Vide *Poheri*.

POIGNÉE, quantum *pugno* continetur. Vide *Puginata*.

POIRÉ, vinum piraceum: ex *Piratium*. Vide in hac voce.

POIRIER, Pirus: ex *Pirarius*. Vide in hac voce.

POISLE, hypocaustum, vaporarium: ex *Pensile*, & *Piselium* id est *Gynæceum*. Vide in hac postrema voce.

POISON, venenata *potio*. Vide in hac voce, & in *Potionare*.

POITRAIL, cingulum quo equi pectus stringitur: ex *Pectorale*. Vide in hac voce.

POLENTIERS, cerevisiæ confectores: ex *Polenta*. Vide *Polentarij Polentrudium*, & *Poleta*.

POLICE. Vide Gloss. med. Græcit. in Πολιτεία.

POLTRON, ignavus: ex *Poledrus*, pullus equinus. Vide in hac voce, & in *Pultro*.

POMIER, malus arbor: ex *Pomarius*. Vide in hac voce.

POMPE, fistula, canalis unde aqua emergit. Vide *Pomposus*.

PONDRE, de gallina quæ ova edit & *ponit*. Vide *Ponere*.

PONT-LEVIS, Pons sublicius. Vide *Porta-levaticia*.

PORTS, angustiæ itinerum: ex *Porta*. Vide in hac voce, & in *Portus*.

POURVOIEUR, qui necessaria *prævidet*, vel qui *præbendas* subministrat. Vide in *Præbenda*.

POSTE, cursoris statio, σταθμὸς: ex *Positio*. Vide *Posta*.

PET, crepitus: ex sono. Vide *Pettus*.

POTAGE, potio quævis vel jusculum. Vide *Potagium*.

POTEAU, trabecula, palus, *Postis*. Vide *Postatum*, & *Postellum*.

POTERNE, Posterior porta: ex *Posterula*. Vide in hac voce.

POSTIL, apostil, nota vel additio marginalis: ex *Post illa* verba. Vide *Postilla*.

POUCIN, pullus: ex *Pulcinus*. Vide in hac voce, & in *Pullicenus*.

POUGEOISE, moneta Episcoporum *Pogiensium*, seu *Podiensium*: nam *Pogium*, & *Podium* idem sonant. Vide *Pogesia*, & *Pogium*.

POUILLÉ, Catalogus beneficiorum Ecclesiasticorum: ex *Puleticum*. Vide *Polyptycham*.

POULAILLIER, cui pullorum seu altilium cura incumbit: ex *Pullarius*. Vide in hac voce.

POULAIN, pullus equinus: ex *Pollenus*. Vide in hac voce, & in *Pullanus*.

POULAINE, Rostra calceorum. Vide *Poulainia*.

POULET, epistola amatoria: ex *Polyptichum*. Vide in hac voce.

POULIE, trochlea. Vide *Polanus*, & *Pulia*.

POUPÉE, puppa, puppæ icon. Vide *Poppea*.

POUPÉE,

POUPE'E, fascis Cannabinus: ex *Pupa*. Vide *Paupada*.

POURPOINT, vestis coactilis species *Puncta*. Vide *Perpunctum*.

POUSSOLANE, arena Puteolana: Vide *Puteulanus*, & Gloss. med. Gr. in Πυρτζυλάνα.

POURPRIS, locus septus, clausus: ex *Purprendere*. Vide in hac voce.

POUTRE, *Poutrelle*, Pullus equinus; ex *Poledrus*. Vide in hac voce.

PRAIRIE, Pratum: ex *Prateritia*. Vide in hac voce. *Preau*, ex *Pratellum*. Vide in hac voce.

PREBENDE, beneficium Ecclesiasticum, proprie annona quæ Clerico *prabetur*. Vide *Prabenda*.

PRE'CHER, concionari: ex *Praconari*, vel ex *Pradicare*. Vide in hac voce.

PRESENT, munus: ex *Prasentare*, afferre. Vide in hac voce, & in *Prasentia*.

PRESENTEMENT, nunc, modo: ex *Prasentatim*. Vide in hac voce.

PREST, paratus: ex *Prastus*. Vide in hac voce.

PRESTO, cito, velociter: ex *Prastò*. Vide in hac voce, & in *Prastus*.

PRESTER, mutuo dare, commodare: ex *Prastare*. Vide in hac voce.

PREU. Vide *Produm*.

PREVOIRES, ita olim Presbyteros nostri vocabant: ex *Prebendarius*. Vide in hac voce.

PREVOST, Judex pedaneus: ex *Prapositus*, quasi *pravositus*. Vide *Prapositus*.

PREUVE, specimen: ex *Proba*. Vide in hac voce.

PREUX, miles animosus: ex *Probus*. Vide in hac voce.

PRINCIER, dignitas in Ecclesiis Cathedralibus: ex *Primicerius*. Vide in hac voce.

PRISER, æstimare, *Pretium* ponere: ex *Prastare*. Vide in hac voce.

PRISON, carcer, vel qui *prehenditur*, & in carcerem conjicitur. Vide *Priso*.

PRIVE', vel *Privée*, latrina, secessus: ex *Privata*. Vide in hac voce, & in *Privatum*.

PROCE'S, lis, causa, ex *Processus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πρόσ@, & in Πρόκεν6ν.

PROCHE, ex *Proximus*, ubi x, ut ch. efferebatur. Vide Gloss. med. Gr. in Πρόξιμ@.

PROFIT, lucrum, emolumentum: ex *Proficuum*, vel ex *Profectus*. Vide utramque vocem.

PROMENER, deambulare: ex *Prominare*. Vide in hac voce & in *Minare*.

PRONE, Concio in *Proneo* dictus: alij ex *Praconium* deducunt. Vide *Praconari*, & *Proneus*, & Gloss. med. Græcit. in Πρόνα@ & in Προνάδες.

PROVENDE, præbitio ad victum: vel præbenda avenæ. Vide in *Abatis*, & in *Prabenda*.

PROUESSE, animi magnitudo: ex *Probitas*. Vide *Probus*.

PROUVERE, *rue des Prouveres*, Parisiis, Platea Presbyterorum: ex *Prabendarius*.

PROVISIONS, cibaria; pensiones annuæ, quibus ad vitæ necessaria prævidetur. Vide *Provisio*, & Gloss. med. Gr. in Πρόνοια.

PRUNELLE, Pupilla: quod *Prunelli*, seu pruni silvestris speciem referat. Vide in hac voce.

PRUNIER, Prunus: ex *Prunarius*. Vide in hac voce.

PUI, collis, mons: ex *Podium*. Vide in hac voce.

PUCELLE, virgo: ex *Puella*, vel *Pulchella*. Vide *Pucilagium*.

PUISNE', secundogenitus, ex *Postnatus*. Vide in hac voce.

PUISOIR, chairitorium: ex *puteus*. Vide *Putiatorium*.

PUTAIN, meretrix: ex *putus*, parvulus. Vide *Putagium*, & Gloss. med. Gr. in Πυτάνα.

PUTOIS, felis species, sic dicta quod *puteat*. Vide *Putacius*.

Q

QUENOUILLE, colus: ex *Conucula*. Vide in hac voce.

QUERELER, rixari, *Queri*. Vide *Querellare*.

QUESTE, tributum quod *quaritur*. Vide *Questa*.

QUEUE, ex *Cauda*. Vide *Caudatus*.

QUEUE *de vin*, vas vinarium. Vide *Cauda*.

QUEUX, ex *Cocus*. Vide in hac voce.

QUIGNON *de pain*, quinta pars panis, frustum: ex *Quinio*. Vide in *Quinternio*.

QUINTAINE, decursio equestris ludicra, &c. quæ in *Quintana* seu in platea fieri solebat. Vide in hac voce, & in *Quinterna*,

QUINTAL. Pondus publicum, ad quod merces gravioris ponderis exiguntur. Vide *Quintallum*.

QUINTE, banleuca, Quintum milliare. Vide *Quinta*.

QUILLES, trunculorum ludus, sic appellatur quod ii *Squillorum* seu campanularum figuram referant. Vide *Skella*.

QUIPROQUO, vox Practicorum apud Anglos. Vide *Quid pro quo*.

QUITE, absolutus, liber, ex *quietus*. Vide in hac voce.

R.

RACHAT, ex *Reaccapitum*. Vide in hac voce.

RADE, littus maris. Vide *Rada*.

RADOS, quidquid contra ventos tuetur. Vox Gallobelg. Vide *Redorsare*.

RAIE, modus agri proscissus: ex *Riga*. Vide in hac voce, in *Reia*, *Rigor*, & *Radius*.

RAIER, *Raié*, delere, deletus: ex *Radicare*, in radios distinguere. Vide *Radiatus*.

RAFFLER, Rapere: ex Saxon. *Reafian*. Vide *Reafau*, *Reffare*, & *Riefflare*.

RAIM, ex *Ramus*. Vide *Investitura* pag. 100.

RAMPART, agger ad urbium munimenta. Vide Gloss. med. Græcit. in Ῥαμάτιον.

RAN, porci species: ex *Hran*, veteri voce francica. Vide in hac voce.

RANCUNE, odium, querela: ex *Rancor*. Vide *Rancura* & *Rancus*.

RANG, ou *Reng*, ordo, series: ex *Ringa*, circulus, baltheus. Vide *Hringa*, & *Rinca*.

RANSON, redemptionis pretium: vox formata ex *ran*, German. vel Saxon. raptus, rapina, & *Sona*, compositio. Vide *Ran*, & *Sona*.

RAPORTS, reditus, proventus. Vide *Portus*.

RASPE', vinum acinatitium. Vide Gloss. med. Græcit. in Ῥασπέ.

RASQUER, expuere, vox Gallobelg. ex Saxon. Vide *Rascare*.

RAT, mus major. Vide *Ratus*.

RATON, placentæ ſpecies. Vide in *Cratones*.

RAVINE, torrens: ex *Lavina*. Vide in hac voce.

REBOURS, *rebourſer*, *rebrouſſer chemin*: voces ortæ ex *Reburrus*, hiſpidus, cui pili horrent. Vide in hac voce.

RECAMER, opere Phrygio adornare, acu pingere. Vide *Racamas*.

RECEPTE, proventus, redditus. Vide *Receptus*.

RECEPTE, convivium, quo excipiuntur hoſpites. Vide *Receptum*.

RECET, hoſpitium, ex *Receptaculum*, vel *Receptum*. Vide in his vocibus.

RECHIN, aſper, moroſus: Unde *Rechigner*, de eo qui moroſus eſt: ex *Rech*, aſper. Vide *Rechinus*.

RECHINSER, iterum, & aqua pura linteum eluere: vox Gallobelg. ex *Chinſe*, linteum. Vide *Recincerare*, & *Camiſile*.

RECINER, merendam capere: ex *Recanare*. Vide *Recticinium*.

RECOLTE, meſſis demeſſa. Vide *Recolligere*.

RECORD, apparitoris ſocius. Vide *Recordum*.

RECORDER, prælegere in puerorum ſcholis. Vide *Recordari*, & *Recordum*.

RECOURS, vox forenſis, pro *retrait lignager, ou feodal*. Vide *Recurſus* in novis addit.

RECOUSSE, recuperatio: ex *Recurſus*. Vide *Reſcuſſa*.

RECOUVRER, ex *recuperare*. Vide *Recovare*.

RECREANCER, in integrum reſtituere: ex *Recredere*. Vide in hac voce.

RECREANT, *recrand*, *recrandi*, fatigatus, feſſus: ex *Recreditus*. Vide *Recredere*.

RECRUES, ſupplementa legionum, milites qui in locum amiſſorum *adcreſcunt*. Vide *Adcreſcentes*.

REDHIBENCE, in Conſuetud. Camerac. redditus, proventus: ex *Redhibere*. Vide in hac voce.

REDIME, decima decimæ. Vide *Redecima*.

REFECTOIR, locus ubi cibus ſumitur, corpus *reficitur*. Vide *Reficere*.

REFORMER, reſtituere, reddere: ex *Reformare*. Vide in hac voce.

REFUSER, reſpuere, denegare: ex *Refutare*. Vide in hac voce.

REGALE, jus *Regium*. Vide *Regalia*.

REGARDER, aſpicere: ex *Garda*, quaſi aſpiciendo ſibi cavere. Vide *Vvarda*.

REGIMBER, recalcitare. Vide in *Gibetum*.

REGIMENT, legio militaris quæ à duce *regitur*. Vide *Regimentum*.

REGISTRE, liber in quem *regeruntur* commentarij: ex *Regeſtum*. Vide in hac voce.

REGLE, ex *Regula*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ῥήγλα.

REGORGER, exundare: ex *Gurges*. Vide in hac voce & in *Gordus*.

REGRATEURS, qui res ducunt, ut pluris vendant. Vide *Gratare*, & Regratarij.

RELEER. Vide ſupra in *Lee*.

RELEVÉE, *heure de relevée*, hora pomeridiana, qua ex ſomno meridiano exſurgi ſolet. Vide *Relevatio*.

RELICTE, vidua, quæ abſque marito *relicta* eſt. Vide *Relicta*.

RELIEF, feudi *relevatio*, feudi caduci, & in Domini ſuperioris jus delapſi reacceptio. Vide *Relevare*.

REMEDIER, Remediis ſanare. Vide *Remediare*.

REMUAGE, jus quod habet dominus feudalis, cum feudum à linea directa in aliam tranſit; cum *mutatur*. Vide *Mutagium*.

RENDEURS, vades, fidejuſſores, qui ſe creditoribus *reddunt*. Vide *Reddere*, & *obſes*.

RENDRE, ex *Reddere*. Vide *Rendualis*.

RENDU, qui ſe in monachum *reddit*. Vide *Redditus*.

RENURE, linea recta cava ducta in ligno. Vide *Renodura*.

RENIER, religionem ejurare, *renegare*. Vide in hac voce.

RENONCER, abdicare, nuntium mittere. Vide *Renuntium*.

RENTE, fructus, proventus: ex *Redditus*. Vide in hac voce.

REPAIRER, redire: ex *Repatriare*. Vide in hac voce, & in *Reparium*.

REPAS, convivium: ex *Repaſtus*. V. in hac voce.

REPENTAILLES, mulcta indicta ei qui à pactis nuptiis recedit. Vide *Repentalia*

REPOS, *Repoſer*: ex *pauſa*. Vide in hac voce, & in *Repauſare*.

REPORTAGE, medietas decimæ. Vide *Reportagium*.

REPRESAILLES, jus recipiendi & *prehendendi* quod cuipiam per vim ablatum eſt. Vide *Repreſaliæ*.

RESE, iter, expeditio militaris: vox Germ. Vide *Reiſa*.

RESEANT, ex *Reſidens*. Vide in hac voce.

RESNES, fræna, quibus equus *retinetur*, vel *regitur*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ῥέτενα.

RESPIT, dilatio, mora indulta reo, quo is jura ſua *reſpiciat*. Vide *Reſpectus*.

RESPONDRE, pro alio ſpondere, vel *reſpondere*. Vide in hac voce, & in *Reſponſalis*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἀντιφωνητής.

RESTER, damni reſtauratio. Vide *Reſtaurum*.

RETOURNER, reverti: ex veteri voce barbara. Vide *Retorna*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τόρνα.

RETIF, equus refractarius, quaſi *aretif*, qui in via ſubſidet, ſtat. Vide *Stativus*.

REVANGER, ex *Revendicare*, vel ex *Revadiare*. Vide *Vadium*.

REVE, præſtatio pro mercibus aliunde allatis: ex *Roga*. Vide *Reva*.

REZ, *Rezean*, amiculum *reticalatum*: ex *Rete*. Vide *Riſile*.

RIBAUDS, velites, calones, homines viles. De vocis etymo. Vide in *Ribaldi*.

RICHE, dives: ex *Ric*, voce francica. Vide *Rici homines*.

RIEZ, agri non proceſſi, *reſides*, vel *rejecti*, vel relicti. Vide in *Rieſa*.

RIFFLURE, levior plaga, ex Saxon. Vide *Rifflura*.

RIGOLE, Rivulus: ex *Rigus*, *Rigulus*. Vide in *Rigus*.

RIME, ex *Rhythmus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Ῥῆμα.

RIORTE, virga qua ſepes cõtinetur. Vide *Ritorta*.

RIOTE, levior rixa. Vide *Riotta*.

RIPILLONS, reliquiæ piſcium: ex *Ripillis*. Vide *Spinaticus*.

RISBAN, propugnaculũ Calatenſe. Vide *Rivaltus*.

RISQUE, periculum, ex Ῥιζικόν. Vide Gloſſ. med. Græcit.

RIVE, *Rivage*, ora, littus: ex *Ripa*. Vide *Riparius*, & *Ripaticum*.

RIVIERE, *Riviere de Gennes*, ora, littus: ex *Riparia*. Vide in hac voce.

RIVIERS,

RIVIERS, qui ad Rheni, Scaldis, & Moſæ *ripas* habitant. Vide *Ripuarij*.

ROBE, veſtis, tunica: ex veteri Francico *Raub*. Vide in hac voce.

ROCHE, Rupes, *Rupecula*. Vide *Rocca*.

ROCHET, veſtis linea Epiſcopalis: ex *Roccus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Ρο̃χον.

ROIAUX, moneta aurea Francica. Vide *Moneta*, & *Regalis*.

ROLLE, Scheda in *rotulæ* ſpeciem complicata. Vide *Rotulus*.

ROMANS, hiſtoriæ mythicæ, *Romana*, ſeu vulgari lingua ſcriptæ. Vide *Romani*.

ROMIUS, qui *Romam* vadunt, Romipetæ. Vide *Romeus*.

RONCES, ſpineta, agri inculti: ex *Runcare*. Vide *Runcalis*, & *Roncalia*.

RONCIN, equus gregarius: ex Theut. *Roſſ*. Vide *Runcinus*.

ROSEAU, arundo: ex Germ. *Raus*. Vide *Rauſea*.

ROT, aſſum, vox priſco-Britannica. Vide *Rottum*.

ROTE *de Rome*, Camera cujus pavimentum marmore porphyretico *Rotæ* ſpeciem refert. Vide *Rota*.

ROTURE, ager *ruptus*, proſciſſus: ex *Ruptura*. Vide *Roturier*, agricola, ruſticus, ignobilis. Vide *Ruptura*.

ROUAGE, Rodage, tributi ſpecies pro damnis ex *rotis* in viis factis. Vide *Rotaticum*.

ROUIR, cannabim in aqua eluere, & macerare. Vide *Rothorium*, & *Aroagium*.

ROUTE, Ruptariorum, ſeu ruſticorum cohors incondita: inde pro via ſeu itinere, quo ij gradiebantur: ex *Rupta*. Vide in hac voce.

RUBIS, carbunculus, lapillus *Rubeus*. Vide *Rubinus*.

RUE, platea: ex *Ruga*. Vide in hac voce.

RUER, projicere. Vide *Ruere*.

RUIER, officium Eccleſiaſticum in Eccleſia S. Quintini in Viromanduis. Vide *Ruarius*, ubi de etymo.

RUSCHE, alvearium, apiarium: Vide *Ruſca*.

RUT, de cervorum ὀχείᾳ: ex *Rugitus*. Vide in hac voce.

S.

SABLE, Martes, muſtelæ nigricantis ſpecies, unde eadem vox pro nigro uſurpatur in deſcriptione inſignium: ſic dictæ quod ejuſmodi pelles ex *Zebel*, urbe Syriæ afferrentur. Vide *Sabulum*.

SABLON, ſabulum: ex *Sablo*. Vide in hac voce.

SABOT, calceus ligneus, fortè quaſi *ſac de bos*, ſeu *de bois*. Vide *ſabatati*.

SACRE, falconis ſpecies. Vide *Sacer*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σάκρε.

SACS, monachi *ſacco* veſtis loco induti. Vide *Sacci*.

SAFRAN, crocus: ex Græcobarb. Ζαφρᾶς. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

SAIE, panni ſpecies: ex *Sagium*. Vide in hac voce.

SAIGNER, venam percutere: ex *Sanguinare*. Vide in hac voce.

SAILLIR, pro *ſalire*. Vide *Sállire*.

SAIN, adeps ſuillus: ex *Saginum*. Vide in hac voce, & in *Sagimen*.

SAISIR, quaſi in *Saccum* immittere, σακκίζειν. Ita Salmaſius. Vide *Sacire*, & *Saiſire*.

SAISON, tempus *ſationis*. Vide *Satio*.

SALE, domus ædes quævis, vel etiam amplius cubiculum: ex *Sala*, veteri Franc. Vide in hac voce.

SALE, ſordidus: ex Græcobarb. Σαλὸς, ſtultus, ineptus, vel etiam *ſordidus*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

SALUT, nummus aureus Francicus, in quo expreſſa ſalutatio Angelica. Vide in Moneta, & *alus*.

SAMIT, pannus holoſericus: ex *Exametum*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Εξάμιτον.

SANGLANT, ex *Sanguilonentus*. Vide *Sangolentus*.

SANGLIER, aper: ex *ſingularis*. Vide in hac voce.

SAQUER, *ſaquer une eſpée*, gladium è vagina quaſi ex *ſacco* educere. Vide *Saccare*.

SARBOTANE, tubulus perforatus: ex Græcobarb. Ζαροβόλαν. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

SARCENET, panni ſpecies, ex *Saracenicum*. Vide in hac voce.

SARTHIES, navis armamenta, ſupellex: ex Gr. ἐξάρτιον. Vide *Sarcia*, & *Sarco*, & Gloſſ. med. Græcit. in Εξάρτιον.

SARCLER, ſarrire: ex *Sarculare*. Vide in hac voce.

SARPE, falx, ab ἅρπη, ut vult Salmaſius ad Plinium, p. 1350. Vide *Sarpa*, & *Sapa*.

SAPER, ſubruere: ex *Sapa*, inſtrumentum ruſticum. Vide in hac voce.

SAPIN, abies: ex *Sappus*. Vide in hac voce.

SATIN, pannus ſericeus raſus. Vide *Zatoüi*.

SAVEUR, ex *Sapor*. Vide in hac voce.

SAUCE, quod *Salſa*. Vide *Salſa*, *Salſarium*, & *Salſarius*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σάλτζα.

SAUCICE, Lucanica: ex *Salcitia*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Σάλτζα.

SAUF, præter: ex *Salvò*. Vide in hac voce.

SAUMURE, muria *ſalſa*, vel *ſale* condita.

SAVOIR, ſcire, ex *Sapere*. Vide in hac voce.

SAVON, ex *Sapo*. Vide in hac voce.

SAUSSAIE, ex *Salicetum*. Vide *Salectum*, & *Salicia*.

SAUTOIRS, *Stapedes*, ſeu *Stápha* quibus equus inſcenditur. Vide *Saltatoria* & *Staffa*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σώτηελον.

SECOUER, excutere, *ſubcutere*, vel ex *ſubcaudicare*. Vide in hac voce.

SEGRAIER, officium in foreſtis: ex *Secretarius*. Vide in hac voce.

SEICHE, Sepia, piſcis. Vide *Sicca*.

SEIGLE, ſicala. Vide *Sigalum*.

SEIGNEUR, dominus: ex *Senior*. Vide in hac voce.

SEILLE, vas aquárium: ex *Situla*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Σίτλα.

SEILLET, vas in quo defertur aqua benedicta: ex *Situla*. Vide *Seilletum*, & *Sellus*.

SEJOUR, *Sejourner*, mora, morari in aliquo loco: ex *diurnus*, *diurnare*, ut jour, ex *Diurnus*, ut quidam volunt. Vide *Sejornum*, & *Subjournare*.

SEMBLANT, *faire ſemblant*. Vide in *Adſimulare*.

SEMBLER, *ressembler* : ex *Similare*. Vide in hac voce.

SEMONDRE, in jus vocare : ex *Submovere*. Vide in hac voce.

SENESCHAL, dignitas palatina, & in familiis nobilium: ex vet. Franc. Vide *Senescallus*.

SENTE, *Sentier*, ex *Semita*. Vide *Semitarium*.

SEPTAINE *de Bourges*, urbis Bituricensis banleuca, quæ ad septimum milliare protenditur, ut Ἕβδομον, apud Constantinopolitanos, uti docuimus in Disceptat. de Hebdomo, & *Quinta*, & *Quintum milliare*, apud Andegavenses & Cenomanenses. Vide *Septena*.

SERGE, pannus *serico-laneus*, unde nomen. Vide *Sargineum* & *Sericalis*.

SERIES, puellarum *serotini* conventus. Vide in *Gynæceum*.

SERIEUX, serius, gravis : *Seriosus*. Vide in hac voce.

SERAIL, palatium Turcicum. Vide Gloss. med. Græcit. in Σαράγιον.

SERJANT, famulus, miles ex peditatu, apparitor : ex *Serviens*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σεργέντης.

SERRE, confectus, ex *Seratus*, quasi *sera* compressus. Vide *Serratus*.

SERRER, occludere, *Sera* claudere. Vide *Serare*, & *Serra*.

SERVICE *de table*. Vide *Servitium*, & Gloss. med. Græcit. in Δυλίκιον.

SERVITEUR, famulus : ex *Servitor*. Vide in hac voce.

SESTIER, mensura liquidorum : ex *Sextarius*. Vide in *Sextarata*, *Sextarium*, &c.

SEVRER, puerum à mammis nutricis *separare*. Vide *Sevvera*.

SIVRE, ramentum, scobs ferraria : ex *Scissura*. Vide *Serrago*.

SIFFRE, tibiæ species : ex Σίφαρος. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SILLER *desiller les yeux*, cilia claudere. Vide *Desigillare*.

SILLON, *Seillon*, lira, porca, arula. Vide *Selio*.

SEMENJAUX, Panes *similacei*. Vide *Simenellus*, & *Simala*.

SINGLER, plenis velis navigare : ex Saxon. *Sighel*, velum. Vide *Sigla*, & Gloss. med. Græcit. in Σίγλαν.

SION, virgula, bacillus. Vide *sium*, & Gloss. med. Græcit. in Σεῖα.

SIRE, Dominus : ex Κύρος, pro Κύριος. Vide *Siriaticus*, & Gloss. med. Græc. in Κῦρ.

SIVETTE, aromati species. Vide Gloss. med. Græcit. in Ζαπέτιον.

SOIGNOLE, *de puits*, machina ad aquam hauriendam : ex *Ciconium*. Vide in hac voce.

SOC, vomer : ex *Soccus*. Vide in hac voce, & in *Soket*.

SOC, stipes, truncus : Vide *Zoccus*.

SOIE, sericum : ex *Seta*. Vide in hac voce.

SOIN, cura, anxietas : ex *Sunnis*. Vide in hac voce.

SOIGNER, curare, hospitio excipere : ex *Sonjare*, (ubi *i* *a* consonantem efficiunt) illud vero à *Sunnis*. Vide in his vocibus.

SOLATIER, solari : ex *Solatiari*. Vide in hac voce.

SOLDE, *Soldoier*, *soudée*, *Soldat*, voces formatæ ex *Solidus*. Vide *Solidata*, & Gloss. med. Græc. in Κολιδάτος.

SOLIER, camera : ex *solarium*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σωλάριον.

SOLIVE, trabecula, tignum : ex Saxon. *Sul*, columna. Vide *Soliva*, & *Irminsul*.

SOMME, onus, sarcina : ex *Sagma*, vel *Salma* : unde *Sommier* Equus clitellarius. Vide *Sagma*, & Gloss. med. Græcit. in Σάγμα.

SOMMELIERS, qui cellarij vinarij curam habent, sic dicti quod horum curæ incumberent equi *Sagmarij*, quibus vinum ac res aliæ cellarenses deferebantur. Vide in *Sagma*.

SONGER, anxiari : ex *Sunnis*, cura, anxietas. Vide in hac voce, & in *Sonjare*.

SOR, falco anniculus. Vide *Saurus*.

SORCIER, divinator, divinus, *sortiarius*. Vide *Sortiaria*.

SOT, stultus, à Syriaco *Sote*, ut quidam volunt: alij ab ἄσωτος. Vide *Sottus*.

SOU, vel *Seu*, porcorum stabulum : ex *Sudis*. Vide in hac voce.

SOUFRIR, pati. Vide *Sufferentia*.

SOULIERS, calcei, ex *Subtalares*. Vide in hac voce.

SOUQUENILLE, vestis species. Vide Gloss. med. Gr. in Σουκανία.

SOURDRE, scaturire : ex *Surgere*. Vide in hac voce.

SOUS-AGE', minor annis. Vide *Subannis*.

SOUTANE, togæ vel tunicæ species, *Sultanorum* propria. Vide *Subtaneum*.

SOUSPIR, ex *Suspirium*. Vide in hac voce.

SOUTERRER, humo ac *terra* mandare. Vide *Subterrare*.

SPORLE, quod pro relevio datur : ex *Sportula*. Vide *Sporta*.

STAGE, à *Stando*, ubi quis stat, manet. Vide *Stagium*.

SUEUR *de vtel*, sutor veterinarius, unde etymon. Vide *Cornesarij*.

SURCOT, vestis, alteri, quam *cote* vocant, superinducta. Vide *Sorcotium*.

SURNOM, cognomen, quod nomini proprio in tabulis superponeretur. Vide *Supranomen*.

SURPLUS, residuum : ex *Superplus*. Vide in hac voce.

SURPRENDRE, capere ultra quam licet. Vide *Superprendere*.

SURSAUT, *en sursaut*, inopinatò. Vide *Sussaltire*.

SURSEOIR, differre : ex *Supersedere*. Vide in hac voce.

SUS, super, supra : ex *Susum*. Vide in hac voce. *Courir sus*. Vide *Super*, & Gloss. med. Græcit. in ἐπάνω.

T.

TAFFETAS, pannus sericeus. Vide *Taffata*.

TAILLE, tessera lignea : ex *Talea*, ramus incisus. Vide in hac voce. Hinc *taille*, præstatio, tributum.

TAILLER, putare, scindere : ex *Talare*, vastare, auferre. Vide in hac voce, & in *Taliare*.

TAILLIS, silva cædua, à *taleis*, fortè, seu ramunculis. Vide *Talterium*, *Talea*, *Talus*.

TALEME

TALEMELIERS, Panifices. Vide *Talemarij*.

TALISMANS, characteres magici. Vide *Talismanus*, & Gloss. med. Græcit. in Τελεσματα.

TAMBOUR, *Tabour*, uti vox hæc efferebatur, tympani bellici species: ex Arab. *Al-tambor*. Vide *Tabur*.

TAMIS, cribrum. Vide *Tamisum*.

TAMPON, truncus ligneus, quo foramen dolij obturatur: ex *Tappus*. Vide in hac voce.

TAN, pulvis querceus, unde tinctura fit. Hinc *Tanneurs*, tinctores. Vide *Tannum*.

TAPINOIS, aut *Taupinois*, qui instar *talparum* latenter ac furtive res suas peragunt. Vide *Tapinatio*.

TARABUSTER, vexare. Vide *Arbustaritia*.

TARD, *il fait tard*, advesperascit: loquendi formula Græcis hodiernis familiaris. Vide Gloss. med. Græcit. in Βράδυ.

TARGE, Pelta: ex Theuton. Vide *Targa*.

TARGER, morari. Vide supra *Atarger*.

TARIN, moneta Italica, *Tarentina*, unde etymon. Vide *Tarenus*, & Gloss. med. Græcit. in Ταρι.

TARTANE, navigij species Italica. Vide *Tarida*, & Gloss. med. Græcit. in Ταρίδες.

TARTE, placentæ *fartæ* species. Vide *Tarta*.

TAS, cumulus, strues aristarum: Hinc *entasser*, struem conficere. Vide *Tassus*.

TASCHE, defectus, macula: ex *Tasca*, præstatio agraria ita dicta. Vide in hac voce.

TASSE, vel *Tace*, patera, crater. Vide *Tacea*, & *Tasca*.

TASSEAU, vox fabrorum lignariorum: ex Angl. *Tassel*, fimbria, vel ex *tessellus*. Vide in hac voce, & in *Tassellus*.

TAUDIS, incomposita rerum congeries: ex *Tuldum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Τάλδον.

TEMPRE, maturè, vox Gallobelg. ex *Temporius*. Vide in hac voce, & in *Temperare*, & *Temporaneè*.

TENAILLES, forcipes: ex *Tenaces*. Vide in hac voce, & in *Tenacula*.

TENCER, objurgare: ex *Intentionare*. Vide *Intendere*, & infra *Tenser*.

TENCHE, merula, piscis: ex Ital. Vide *Tinca*.

TENDERE, tentorium, seu *tendam* explicare. Vide *Tendere*.

TENEBRES, officium Ecclesiasticum in majori septimana. Vide *Tenebræ*.

TENSER, defendere, tutum facere: ex *Tensare*. Hinc etiam fortè *tenser* pro objurgare aliquem tutando. Vide *Tensare*.

TESTE, caput: ex *Testa*. Vide in hac voce.

TESTONS, moneta argentea Francica, in qua *caput* Principis exhibetur. Vide in *Moneta*, & *Testo*.

TENTE, tabernaculum, *tentorium*. Vide *Tenda*, & Gloss. med. Græcit. in Τένδα.

THABIT, pannus sericeus undulatus. Vide in hac voce.

THIOIS, Theuto, Germanus: ex *Theotiscus*. Vide in hac voce.

TIERS & *dange*. Vide in *Tertium*.

TIGNE, scabies: ex *Tinea*. Vide in hac voce.

TIMBRE, Galea, apex galeæ: ex *Tymbris*. Vide in hac voce.

TIMBRE, fasciculus pretiosarum pellium. Vide *Timbocium*, & *Timbrum*.

TIMON, ex *Temo*. Vide in hac voce.

TINEL, Palatium: ex Suecico *Tuna*, vel ex *Tinnulus*. Vide in hac voce.

TIROIR, quomodo Parisiis, *la Croix du tiroir*. Vide *Tiratorium*.

TISONNER, ex *Titionari*. Vide in hac voce.

TOMBE, sepulchrum, lapis sepulcralis: ex Τύμβος, tumulus. Vide *Tumba*.

TOISE, mensura sex pedum: ex *Tensa*. Vide in hac voce, & in *Teisia*.

TOMBER, cadere, procumbere, quasi in *tumba* volutari. Vide *Tumbrellum*.

TOMBEREAU, birotum versatile. Vide *Tumbrellum*.

TONLIEU, tributum: ex *Teloneum*. Vide *Telon*.

TONNE, *Tonneau*, dolij, vel vasis vinarij species: ex Saxon. Vide *Tunna*.

TORCHE, Tæda *tortilis*, ex funibus ceratis invicem *Contortis*. Vide in *Cerifunibulus*.

TORRELAGE, præstatio pro fornace in quo avena *torretur*. Vide *Torra*.

TORMENT, *Tormenter*, ex *Tormen*, intestinorum vexatio. Vide *Tormentum*.

TORSIE, agger ad Ligeris ripas. Vide *Torcia*.

TORT, Damnum, injuria, &c. ex *Tortus*. Vide in hac voce.

TOUAILLE, mappula, manutergium: ex *Togilla*. Vide *Toacula*.

TOUCHINS, prædones militares. Vide *Tuchinatus*.

TOUDIS, quotidie, *toto die*, vox Gallobelg.

TOUFFE, confectus plumarum globus: ex *Tufa*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Τῦφα.

TOUPET, apex, crista. Vide *Tipettum*.

TOUR, quod per vices fit. Vide *Turnus*.

TOURAGE, idem quod *geolage*, carcerarium. Vide *Turris*.

TOURBE, niger cespes. Vox Theuthon. Vide *Turba*.

TOURNER, *Retourner*, divertere, redire: ex *Tornare*. Vide in hac voce.

TOURNICLE, sagum militare: ex *Tunicula*. Vide *Tunica*.

TOURNOI, decursio equestris. Vide *Tourneamentum*.

TOURNOIS, moneta in *Turonibus* cusa. Vide in *Moneta*, & *Turonenses*.

TOURTE, placenta in *Tortilis* speciem confecta. Vide *Torta*, & Gloss. med. Græcit. in Τόρτα.

TRACE, via, perquisitio, unde *Tracer*, quærere, Gallobelgis. Vide *Tracea*.

TRAINEAU, ex *Traga*, vel *Trachina*. Vide *Traga*.

TRAINER, trahere, vehere: ex *Traginare*, & *Traga*. Vide in his vocibus.

TRAIRE, jaculari, sagittam emittere: ex *Trahere*. Vide in hac voce.

TRAMOIS, vel *Tremois*, Triticum *trimense*. Vide *Tremisium*.

TRANCHE'E, vallum, fossa. Vide *Trencatum*.

TRANCHE'ES, ventris tormina. Vide *Trencata*.

TRANCHER, incidere, scindere: ex *transcindere*. Vide *Incisorium*.

TRANSLUISANT, vel Gallobelgæ efferunt, *tresluisant*, ex *translucidus*. Vide in hac voce.

TRAPPE, muscipula, transenna: ex *trapen*, capere, irretire. Vide *Trappa*.

TRAVÉE, trabecularum series, *trabata*. Vide *Trabea*.

TREBUCHET, catapultæ species, decipula, bilanx: ex *trabecula* fortè, undè *Trebuchetum*. Hinc *trebucher*, cadere, vel cespitare. Vide *Trebuchetum*.

TREFFONS, ex *Terræ fundus*. Vide *Tresfundus*.

TREILLE, *Treillis*, sepes cancellata, cancellus: ex *Trilix*. Vide Macula, & *Trelia*.

TREMAIL, rete contextum *maculis trilicibus*. Vide *Tremaclum*.

TREMBLER, tremere: ex *Tremulare*. Vide in hac voce.

TREMPER, *detremper*, diluere: ex *Temperare*. Vide in hac voce.

TREPASSER, ultro progredi, mori: ex Transpassare. Vide in hac voce.

TREPAIL, locus ubi rei torquentur. Vide *Trespallum*.

TREPAN, instrumentum Chirurgicum: ex Græc. τρυπάνη. Vide Gloss. med. Græcit. in ἀβαπτισμός.

TREPIED, mensa tripes. Vide *Tripetia*.

TRESSAILLIR, ex *Transilire*. Vide *Tressalitus*.

TREFFE, vel *trece*, crines intexti: ex *trica*. Vide in *Tricina*.

TRETEAU, scamnum tripes, quasi *tritellus*. Vide *Trestellum*.

TREU, ex *tributum*. Vide in *Trutanus*.

TREVE, induciæ: ex Germ. *Treu*, fides, fides data. Vide *Drudes*, & *Treva*.

TREUIL, Torcular Lemovicensibus. Vide *Trolium*.

TREUVER, *Trouver*, invenire: ex Gall. *Treu*, tributum, ita ut sit tributum exigere, invenire. Vide in *Trutanus*.

TRIBUNE, pulpitum, ambo: ex *Tribunal*. Vide *Tribuna*, & *Tribunal*.

TRICHER, implicare, innectere, morari: ex *Tricare*. Vide in hac voce.

TRICOTER, morari, nugari: ex *Tricare*, vel ex *Trico*. Vide in his vocibus.

TRIER, seligere: ex Saxon. *Triare*. Vide in hac voce.

TRIFILIERS, artifices qui aurea vel aurichalca *trifila* innectunt. Vide *Trifilum*.

TRINQUET, sutoris calceatii instrumentum: ex *Taringa*. Vide in hac voce.

TRIPES, interanea. Vide *Tripa*.

TROMPES, *Trompettes*, buccinæ: ex Germ. Vide *Trumpa*.

TROTTER, de equis *tolutariis*, quasi *Tolutare*. Vide *Trotare*.

TROU, ut Gallobelgæ efferunt, *Trau*, foramen: ex *Traugus*. Vide in hac voce.

TROUSSE, *Trousseau*, fasciculus. Vide *Trocellus*, & *Trossa*.

TRUANS, errones, instar eorum qui ostiatim tributum, quod *Treu* appellabant vagantur. Vide in *Trutanus*.

TRUBLE, instrumentum piscatorium. Vide *Trubla*, & *Trullia*.

TRUCHEMAN, Interpres linguarum: ex Gr. vulg. Δραγούμανος. Vide *Drogomundus*, & *Turchimannus*, & Gloss. med. Græcit. in Δραγούμανος.

TRUELLE, ferrum latum quo parietes cœmento illinuntur: ex *Trulla*. Vide *Truella*.

TRUFFES, nugæ, fraudes, nequitiæ. Vide *Trufa*.

TRUIE, scrofa: ex *Troia*. Vide in hac voce.

TRUITE, ex *Tructa*. Vide *Tritula*.

TUER, occidere. Vide *Tutare*.

TUF, lapis friabilis: ex *Tophus*.

TUIAU, canalis: ex Lat. *Tubulus*. Vide *Tuellus*.

TURBE, inquisitio à Judice delegata. Vide *Turba*.

TURCOPLES, milites levis armaturæ. Vide *Turcopulus*, & Gloss. med. Græcit. in Τυρκόπουλος.

TURELUPINS, sic dicti Valdensium sectarij. Vide *Turlupini*.

V.

VADACLE, locus sic dictus Tolosæ. Vide *Vadaculum*.

VAILLANT, magnanimus: ex *Valens*. Vide in hac voce.

VAIR, mus ponticus: ex *Vares*. Vide in hac voce.

VAIROLE, turpedinis species in pueris: ex *Variola*. Vide in hac voce.

VAISSEAU, navis: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VALET, famulus honorarius, armiger: ex *Vasletus*, seu *Vassoletus*. Vide *Valeti*.

VALISE, bulga equestris. Vide *Vallegias*.

VANNE, septum ad intercipiendos pisces: ex *Venna*. Vide in hac voce.

VASE, limus terræ. Vide *Vvasilus*, & *Vvasium*.

VASE, sarcofagum lapideum, Arvernis & Lemovicibus: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VASSAL, cliens. Vide in *Vassus*.

VAVASSEURS, vassalli minores feudales. Vide *Vavassor*.

VAUTOUR, vultur. Vide *Volturium*.

VEAUTRE, canis species: ex *Veltris*. Vide *Canis veltris*.

VELIN, pellis *vitulina*. Vide *Vitulinium*.

VELER, vitulum edere: ex *Vitulare*. Vide in hac voce.

VELOUX, pannus sericeus *villosus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Gr. in Βελοῦδον.

VENAISON, ferina, feræ in *venatione* interfectæ vel captæ: ex *Venatio*. Vide in hac voce.

VENELLE, via strictior, instar venæ, vel *Venula*. Vide *Venella*.

VENTAIL, pars galeæ aperta, qua ventus seu aër aspiratur. Vide *Ventaculum*.

VERDIER, officium in forestis: qui scilicet *viridis*, seu silvæ cæduæ curam habet. Vide *Viridarius*.

VERDIT, testimonium juratorum: ex *Veredictum*. Vide in hac voce.

VERGER, hortus: ex *Viridarium*. Vide in hac voce.

VERGNER, ripas fluvij aut fossæ *Virgis*, seu palis immissis continere. Vide *Guerinagium*.

VERGONGNE, ex *Verecundia*. Vide in hac voce.

VERMEIL, rubeus, coccineus: ex *Vermiculus*. Vide in hac voce.

VERRAT, porcus masculus: ex *Verres*. Vide in hac voce.

VERRUEIL

VERRUEIL, retis Genus apud Normannos : ex *Verricuium.* Vide *Vertebolum*, & *Vervilium.*

VETER, vetare : *bois vetez*, silvæ vetitæ, quas ingredi non licet. Vide *Vetatum.*

VIDAME, qui *vices domini* agit : Vide *Vice-dominus.*

VIELLE, *Viole*, *Violon*, instrumentum musicum. Vide *Viola.*

VIERG, magistratus juridicus apud Heduos, ex *Vergobretus.* Vide in hac voce.

VIGNETES, ornamenta librorum in marginibus *Vineolarum* instar. Vide Gloss. med. Græcit. in Βοϑρύδια.

VIGUIER, Judex : ex *Vicarius.* Vide in hac voce, & *Vigerius.*

VILLE, Urbs : ex *Villa.* Vide in hac voce.

VINOTIER, institor vinarius. Vide *Vinatarius.*

VIRER, vertere, versare. Vide *Virare.*

VISIERE, cassidis pars quæ faciem vel oculos tegit. Vide Gloss.med. Græcit.in Βιζιέρα.

VISIR, præcipuus regni minister & Consiliarius apud Turcos. Vide Gloss. med.Græcit.in Οὐεζήριοι, & in πρωτοσύμβουλος.

UN, pro *quidam.* Vide *Unus*, & Gloss.med. Græcit. in εἷς.

VOGUER, navigare : ex *Vagari.* Vide *Vogherij.*

VOIAGE, iter : ex *Viaticum.* Vide in hac voce

VOIER, dominus feudalis cui minor justitia competit. Vide *Viarius.*

VOILA, ecce, quasi *Voyez-là.* Vide Gloss. med. Græcit. in ἔλα.

VOLER, per vim auferre : ex *Involare.* Vide in hac voce.

VOUGE, cultri vel ensis aut pugionis species : ex *Vanga.* Vide in hac voce.

VOULT, imago : ex *Vultus.* Vide in hac voce.

VOUTE, concameratio : ex *Volutio.* Vide in hac voce, & in *avolta.*

USAGE, usus vel tributum ex usu. Vide *Usagium.*

USER, uti, frui : ex *Usare.* Vide in hac voce.

VVAREC, res projecta in mari navis levandæ gratia : ex Saxon. Vide *Vvreccum.*

VVARESCHAIX, aquæductus aquagium : ex Saxon. Vide *Vvaterscapium.*

VVIOT, cujus uxor mœchatur. Vide *Vvillot.*

Z.

ZENITH, vertex cœli, vox Arabica. Vide *Cenit.*

ZIZIER, gigerium. Vide *Zizerium.*

F I N I S.